

LÊ-VĂN-ĐỨC
CÙNG MỘT NHÓM VĂN HỮU SOẠN
LÊ-NGỌC-TRỰ
HIỆU ĐÍNH

Việt-Nam TỰ-ĐIỂN

QUYỂN HẠ

M – X

nha sach KHAI-TRI

TƯ-ĐIÉN VIỆT-NAM

LÊ-VĂN-ĐỨC
càng một nhóm văn hữa soạn
LÊ-NGỌC-TRỤ
hiệu định

TỰ-ĐIỀN VIỆT-NAM

QUYỀN HẠ
M — X

Nhà sách **KHAI-TRÌ**
62, Đại-lộ Lê-Lợi — SAIGON

CHỮ TẮT

(âm)	Âm nhạc	Nh	Như tiếng
(B)	Nghĩa bóng	(Pháp)	Pháp luật
(bh)	Bệnh học	pht	Phó tử
bt	Biển tử	(Phát)	Phật học
C/g	Cũng gọi	(Q)	Quang Học
C/v	Cũng viết	(Q.s)	Quân sự
Chđ	Chỉ định từ	(rèn)	Nghề rèn
Chính	Chính trị	(R)	Nghĩa rộng
(Chm)	Chuyên môn	(Sinh)	Sinh lý
dt	Danh từ	st	số tử
d/d	Danh từ đệm	(t)	Toán học
(dd)	Điền địa	td	Tiếng đệm
ddt	Đại danh từ	(thể)	Cơ thể học
(Đy)	Đông y	tng	Tục ngữ
đóng	Đóng vật	tht	Thán từ
dt	Động từ	thth	Nghĩa thông thường
gl	Giới từ	(thb)	Thuốc bắc
(H)	Hình học	(thn)	Thuốc nam
(h)	Hóa học	(thực)	Thực vật học
Hàn	Nghề Hàn	trt	Trạng từ
(hép)	Nghĩa Hẹp	(triết)	Triết học
(hh)	Huyết học	(truyền)	Tục truyền,
(hoa)	Hội họa		truyền thuyết
(hx)	Hóa xa	tt	Tỉnh từ
(y)	Y học	(tv)	Thiên văn
(kh)	Khoa học vật	vl	Vấn từ
(kinh)	Kinh tế học	vtr	Vi trùng học
(l)	Vật lý học	X	Xem chữ
(lóng)	Tiếng lóng, tục...	Xt	Xem thêm chữ
lt	Liên từ	X PH.II	Xem phần II
mt	Mạo từ	X.PH.III	Xem phần III

TÊN TÁC GIẢ VÀ TÁC PHẨM VIẾT TẮT

CD	Ca dao, câu hát	LTX	Lê Thọ Xuân
CO	Cung Oán ngâm khúc	NCT	Nguyễn Công Trứ
CP	Chinh phủ ngâm	NĐM	Nhị Độ Mai
DVC	Diệp văn Cương	NT	Nhiêu Tâm
DQH	Dương Quảng Hàm	NTR	Nguyễn Trãi
ĐC	Đồ Chiều	PH.C	Phạm Công Cúc Hoa
ĐÓ	Câu đố	PTG	Phan Thành Giản
GH	Gia huấn ca	PTR	Phan Trần
K	Truyện Thúy Kiều	PVT	Phan Văn Trị
HDTR	Hoa Điều tranh năng	SV	Sài Vãi
HL	Học lạc	TC	Trê Cóc
HMB	Huỳnh Mẫn Đạt	TQ	Bà Huỳnh Thành Quan
HO	Câu hò	TTT	Tôn Thọ Tường
HT	Hoàng Trứu	TX	Tú Xương
H.TH	Hạnh Thúc ca	TR.TH	Trịnh Thủ
HXXH	Hồ Xuân Hương	VD	Võ Danh
LS	Lục súc tranh công	VNSC	VN văn hóa sử cương

M

M dt. Chữ thứ 16 trong bản chữ cái văn Việt-nhữ, một phự-âm.

MA dt. (truyền) : Hồn người chết không được cúng giỗ, không nơi nương-tựa, hiện ra phả-khuây người sống : *Con ma, hồn ma, nhè có ma; Sống thi thảy cứu người ta, Đến khi thầy ôm châng ma cứu thầy CD II (B)* Ý xấu, phần vô-hình trong con người, hay giục người làm bậy : *Ma đắt lối, quỷ đưa đường K II (R)* Lẽ chôn người chết : *Đáu ma, đưa ma; Cò con dò sách coi ngày làm ma CD II tt.* Gien, không mà kè rông có đê gẹt người : *Hui ma, sờ ma, tên ma* II dt. Hồn, quái, việc không đáng kè : *Không ra ma gì cả.*

ma cà-lồ dt. Clg. Ma cà-rồng, thứ ma ở thượng-du miền Bắc, thường nhập vào người để hút máu người khác.

ma cà-rồng dt. X. Ma cà-lồ.

ma có dt. Nh. Ma (thường dùng với nghĩa : "không có") : *Ma có gì đâu mà sợ!*

ma chạy dt. Đám ma, lê chôn người chết theo phong-tục : *Chọn ngày làm ma chạy.*

ma chướng dt. Sức vô-hình khiến con người tối-tăm, u-mê, không nhận phải trái : *Bô bị ma chướng nên việc như vậy mà không biết đến làm-lạc.*

ma-dạo dt. Tè-dạo, dạo bất-chính gẹt người : *Thời-loạn, nhieu ma-dạo ra đời.*

ma gà dt. Thứ ma miền rừng núi hay nhập vào người để hoá thành gà mà bắt người đau ốm.

ma khô dt. Cuộc lấy cốt người chết lâu đem chôn nơi khác : *Làm ma khô.*

ma lai dt. Thứ người ban đêm hoá ma di

ăn phần người khác; người bị ăn phần tự-nhiên chết vì mất cả ruột : *Ma lai rút ruột-ma lem dt.* Con ma mệt - mày bần-thiu, da-ráy : *Quần áo như ma-leem.*

ma-lực dt. Sức mạnh vô-hình : *Sắc đẹp có ma-lực dày con người tới mọi nơi nguy-hiem.*

ma mãnh dt. Người quý-quái tinh-ranh : *Kết ma mãnh dáng sợ như rắn độc.*

ma men dt. Người say chết thành ma thường lôi-cuốn người khác cho say-sưa tới chết : *Bị ma men hành II Xt. Mânh.*

ma mộc dt. Clg. Mộc, thứ ma ở trong cây gỗ : *Bị ma mộc đè.*

ma quỷ dt. Ma và quỷ : *Chuyện ma quỷ.*

ma sống dt. Clg. Quỷ sống, kẻ hay phá-khuây người để cười chơi : *Bị ma sống trác rồi.*

ma thần-vòng dt. Ma những người thất cõi chết (sau hay giục người khác thất cõi chết như họ).

ma thuật dt. Thuật huyền-bí, diễn nhũng trò lạt-lùng khó tin mà cũng khó giải-thích.

ma tránh dt. Ma cợp dữ, thường tìm dấu báo-thù người đã giết nó.

ma trời dt. Ánh sáng lập-loè trong đêm tối ở chỗ có nhiều mồ-mả (do chất lanh-linh trong xương người chiếu ra).

ma-vương dt. Chúa loài ma : *Thích-ca trước khi thành Phật thường bị ma-vương theo phái.*

ma xó dt. Người Mường chết được dựng đứng ở xó nhà, sau thành ma.

MA dt. Mài giũa, rèn-luyện II dt. Sự vất-vả khó-khăn : *Thiên ma bách chiết.*

ma chiết dt. Mài gãy II (B) Những khó-khăn vất-vả trên đường đời.

ma-lệ dt. Đá mài.

ma-luyện dt. Rèn - luyện khò công : *Nhiều năm ma-luyện.*

ma-nghiên dt. Mài và nghiên // (B) Nghiên-cứu kỹ-càng.

ma-trác dt. Mài giũa, chém khắc.

MA bh. Tê-bại, bệnh phong.

ma-chẩn dt. (bh) : Chứng sỏi, ban đỏ.

ma-dược dt. Thuốc làm cho tê-liệt.

ma-mộc tt. (bh) : Tê - liệt : *Chân tay ma-mộc.*

ma-phong dt. (bh) : Bệnh cùi (hủi).

MA dt. (thực) : Loại cây có sợi dùng đẽt vải như : *gai, bô, v.v...*

ma-bổ dt. Vải gai, vải thô.

ma-hoàng dt. (Đy) : Loại cây nhỏ, thân có đốt, khía ôn, vị cay và đắng, tính phát-hàn.

MA dt. (thực) : Mè (vừng).

ma-du dt. Dầu mè.

MA-BÙN dt. Ké gàn-gàn, khùng-khùng (*ma-boul*).

MA-CÔ dt. Dàn đóng cửa rút cầu, kè mõi lái, chờ-che cho dĩ (*maquereau*).

MA-DÚT dt. Dầu cặn (*mazout*).

MA-DƯƠNG dt. (thực) : Bụi rậm ở đồng cát gân biển, có gai ngay và mù trảng, lá dày láng, chym ở nách, hoa trảng nấm dài, nấm cánh, nấm tiêu-nhị lép, noãn-sào có lông, trái tròn một hột (*Sideroxylon maritimum*).

MA-NHÊ-SI dt. (h) : Kim-thuộc hoá-học, sắc tráng bạc, rất nhẹ, cháy sáng rực khi gặp khí trời (*magnésium*).

MA-TUÝ dt. Nhũng cát thuốc làm đà-mê tinh-thần, cảm-giác bạc-nhuyễn, hay buồn i giú, phần nhiều rứt trong á-phiện.

MÀ lt. Tiếng dùng chỉ chủ-đích : *Nói mà nghe, làm mà ăn ; Buộc người vào kim-ốc mà chơi CO* // Tiếng nói hai ý trái ngược : *Dù mà ác ; Giàu mà hè-tiên ; Có vông mà chẳng có đòn, Có chông mà chẳng có con đẻ bằng CD* // Tiếng nói liền phần trước với phần sau một câu đẽ cãi-nghĩa cho rõ ý : *Nó đã nói với tôi cái việc mà anh đang lo-lắng* // Tiếng đặt điều - kiện : *Liệu mà thở kính mẹ cha, Đừng tiếng nặng nhẹ người ta chê-cười CD* // Tiếng cuối câu, đẽ người nghe hiểu ngầm ý mình : *Ta đã nói vậy mà* // Tiếng cuối câu đẽ ngăn-cản : *Đừng mà ! Thôi mà !* // Tiếng khởi đầu một câu sự nhớ hay tò ý nghi-ngờ : *Mà thôi !* *Mà phải vậy không ?*

mà lật lt. Còn gì nữa, tiếng đặt cuối câu đẽ

nhắn mạnh kết-quả lời nói mình trước đó : *Tôi đã có dặn trước như vậy mà lại !*

mà-ràng lt. Mà nói như vậy, tiếng nói một hành-động với một lời nói : *Anh ta cần lại mà*

ràng : « Hãy nghe tôi, đừng đi mà có hại ».

mà-thôi trt. Tiếng khởi đầu một ý-kiện khác với ý-kiện trước : *Mà thôi ! nhầm nói cũng vô-ich* // lt. Chỉ có thể thôi : *Ái - ân ta có ngăn này mà thôi K.*

MÀ dt. (truyền) : Dùng là-thuật cho mắt người : *Mè mắt người ta* // (R) *Loè, gạt-gãnh : Đường có mè người ta như vậy chó !*

MÀ dt. Bờ, bãi, nơi đất thấp dọc mé nước, thỉnh-thoảng có nước ngập : *Năm mè ; Nước lớn đây mà* // (R) *Hang nhô dưới sinh, ở mép mương, bờ rạch, v.v... : Mè éch, mè cua, mè lươn.*

mè-lươn dt. Clg. Mèch - lươn, bịnh nhọt ăn luồn trong da thịt : *Thuốc trị mè-lươn.*

MÀ-CÀ dt. Clg. Mèc-cà, trả giá hoặc nói thách trong một cuộc mua bán để được lợi nhiều : *Bán giá nhất-định không mè-cà.*

MÀ dt. Mẹ, tiếng gọi người đàn-bà sinh ra mình : *Má ơi, đừng đánh con đau, Đè con hát bài làm dão má xem CD* // (R) *Tiếng các cô diễm gọi tàu-kê : Kiếm ít tiền bị má đánh* // *Tiếng các chiến-sĩ gọi các bà ra công lo-lắng, yên-ủi họ.*

má ghè dt. Clg. Dì ghè, kẽ-mẫu, vai bà vợ kê, vợ sau của cha mình (khi gọi, chỉ gọi má hay dì).

má nuôi dt. Mẹ nuôi, người đàn-bà nuôi mình làm con // *Vai bà chủ chúa (tàu-kê) đối với gái diễm của bà.*

má ruột dt. Clg. Mẹ ruột, người đàn-bà sinh mình ra.

MÀ dt. Phần trên mặt, đirõi hai mắt và hai bên miệng : *Hai má có hai đồng tiền, Càng nom càng đẹp, càng nhìn càng ưa CD.*

má-dào dt. Clg. Má hòn, má đỗ hòn như hoa dào : *Gió vào ve-vuốt má dào, Má dào quyên gió lối nào gió ra CD* // (B) *Gái đẹp : Oán chi những khách tiêu-phòng, Xui cho mạng bạc nằm trong má dào CO.*

má-hay-hay dt. Má ứng hòn khi thẹn hay động tình.

má-hồng dt. X. Má đào : *Hồi cô đà đỗ má hồng*. Cô ới theo chồng cô bỏ xúi cha CD.

má-miêng bầu dt. Má dài mà vun thịt : *Má miêng bầu xem lâu muôn chửi, Một chửi diễn tiễn rưới muôn mua CD.*

má-núng đồng tiền dt. Má khi nói hay cười có lõm sâu : *Ba thương má-núng*

dồng tiền, Bốn thương rắng lánh hét huyền
kém thua CD.

má phẩn dt. Một có giòi phẩn: **Má phẩn**
môi son II (R) Mặt trắng đẹp của đàn-bà:
Ngày ngày hai bờ cõm đèn, Còn gì má
phẩn rắng đèn hời chàng? CD II (B) Đàn-bà
con gái: *Dạy cho má phẩn lại về lâu xanh*
K.

MĀ dt. (thực): X. Rau má.

MĀ-CHÍN dt. Clg. Mại-bàn, người thay mặt
hàng buôn lợn dè giao-thiệp với khách
hàng: *Chú má-chín.*

MĀ dt. Clg. Mô hay Mộ, nùm (nêm) cao dưới
có chôn người chết: *Cứng mả, giấy mả, lê*
bó mả ; Chiều-chieu xách giò hái rau, Ngó
lên mả mẹ ruột đau như dần CD.

mà lạn dt. Mả bị xiêu-lạc, thán-nhan tìm
không được: *Mồ - mà thường chọn nơi*
hở lánh, trên gò cao, bờ đìa xa xóm,
đánh dấu so-sài, sóm trở thành mà lạn
Sơn-nam II (R) Mả đã lấy cốt đem chôn
nơi khác, còn lỗ không trống bộc: *Xuống*
mà lạn bắt éch.

mà Ngựa dt. X. PH. III.

mà vôi dt. Mả xây với vôi, cát và mù-đ
dược II (lóng) Nón trắng có đánh phẩn:
Ban đêm mà đội mà vôi I

MĀ dt. (truyền): Vật phát bằng giấy, giả như
đô thât, dè cúng người chết: *Đồ mā, thợ*
mā II (lóng) tt. Xấu, bở, mau hư: *Mua chi*
thứ đồ mā ấy.

mà biếu dt. Đồ mā đốt lần đầu dè lo-lót
quỳ-sú hay các vong lạc-lông, rồi mới đốt
mả cúng sau.

mà cúng dt. Đồ mā đốt lần thứ nhì dè cúng
người thân mình, sau khi đốt mà biếu.

MĀ dt. Lông tua cộng yếu gần đuôi gà trống:
Con gà này vừa trồ mā ; Lông mā con gà
này rất đẹp II (R) Vé đẹp của trai gái khi
đúng tuổi dậy-thì, dậy-mày: *Ra mā con*
gái ; Thẳng này đã trồ mā II (B) Vé đẹp
bên ngoài: *Tên đó chỉ có cái mā bên*
ngoài chớ ăn học có bao-nhiêu ; Tốt mā
rã đám tng.

MĀ dt. (động): Con ngựa: *Cung mā, kỵ*
mā, xa-mā, xe song-mā II Tên voi thứ cây
cỏ, đồ-vật...

mā-dao dt. Bệnh sưng dưới mang tai: *Lên*
mā-dao.

mā-dêu dt. (thực): Loại cây to có mù đục,
vỏ có gai, phát-hoa đỏ, đực, cái riêng, trái
già khô nở thành nứ-iêu mảnh, hột có dầu,
tanh xô mephil II (thb) Tức vị mà đêu-linh,

vị cay và đắng, chủ về phế-khí và nhiệt-trường (*Hura crepitans*).

mā-dêu-linh dt. (thb): X. Mā-dêu.

mā-dè dt. Móng ngựa II (thực) Loại có lá to,
giống móng ngựa, xay tròn thành bụi, hoa
cộng dài từ giữa bụi đứng thẳng lên, màu
trắng; lá nấu uống mát (*Plantago major*).
mā-hẹ trt. Dưới ngựa, dưới đất bên con
ngựa (X. Mā-thuợng).

mā-hồ-nam dt. (thực): Loại cây nhỏ lá có
răng và bẹ nhọn, hoa vàng; sáu lá dài, sáu
cánh, sáu tiêu-nhị, một tâm-bì sinh phì-quả
lồi 6,7 mm. (*Mahonia annamica Berberidaceae*).

mā-le dt. Clg. Thanh-le, nhè-khí bằng đồng
mỏng, tròn như cái mâm có thành thấp,
giữa có nút u lén: *Gióng mā-le.*

mā-lặc dt. Dây cương ngựa.

mā-lệ dt. Đường cứng, xe ngựa chạy được.

mā-lộc dt. Nei hay ngựa (không phân-biệt
được) II (B) Người ủ-ù-u cạc-cạc, ai nói
chi hay nấy, không dám cãi (X. Chi lộc vi
mā PH. II).

mā-lực dt. Sức ngựa chạy: *Trưởng đồ tri*
mā-lực II (R) Công-suất về sức mạnh một
cái mày có thể nâng cao vật nặng 75 kg.
lên 1 m. trong 1 giây đồng-hò: *Máy nâm*
mā-lực, xe hơi 11 mā-lực.

mā-phu dt. Người giữ ngựa.

mā-tiên dt. Roi ngựa.

mā-tiền dt. (thực): Cây củ-chì, trái tròn như
chanh, lớn lâm bằng cam, màu vàng, nhiều
hột sáu chồi như bẹc, chứa hai chất *alcaloit*
chánh là *Strychnin* và *trucin* cùng những
alcaloit phu là *Strychnicin*, *côlubrin* và *pseu-*
đôstrychnin, *nôvacin*, *lôganôsit* và *acit chlô-*
nôgêic (*Strychnosnux-vomica*).

mā-túrc dt. (bạc): Clg. Mạ-chuợc, mòn cờ-

bạc đánh bằng lá bài bằng gỗ có nút trắng.

mā-thuật dt. Phương-pháp cối ngựa.

mā-thuợng trt. Trên lưng ngựa: *Mā-thuợng*
bắt tri mà-hẹ khô.

mā-vi dt. Đuôi ngựa.

mā-vì-tùng dt. (thực): Cây tùng.

mā-xi-hiện dt. (thực): Rau sam.

MĀ dt. Chữ số của Tàu dùng biển số: *Chữ*
mā II (R) Dấu hiệu riêng: *Mật-mā II* Thước
Anh, dài lồi 91 cm.

mā-hoá dt. Viết lồi mật-mā (*chiffrier*).

MĀ-NĀO dt. Đá màu đỏ có vân.

MĀ-TÀ dt. X. Linh mā-là.

MĀ-TĀU dt. Dao to và dài: *Chém bằng mā-*
tāu.

MÃ-TÙ dt. Bì súng không đạn : *Bắn mả-tù.*

MÃ dt. Hột lúa ngâm nước để nát mộng : *Cleo mạ* || Cây lúa non chưa cấy lại : *Bắt mạ*, *đánh mạ*, *nhổ mạ*; *Em ôm bồ mạ xuồng đồng*, *Miệng hò tay cấy mạ lồng nhớ ai CD.*

MÃ dt. Clg. Xi, tráng, áo bên ngoài một lớp kim-loại mỏng : *Mạ chì*, *mạ đồng*, *mạ kẽm*, *mạ vàng*.

mạ nháng dt. Mạ bằng cách nhúng mòn đồ vò bồn nước mạ rồi lấy ra đánh bóng (étamnage au bain).

mạ theo dt. Mạ bằng cách thoa nước mạ trên mòn đồ rồi đánh bóng (étamnage au tampon).

MÃ dt. Mảng, nồi xấu : *Lặng-mạ*, *nhục-mạ*, *sỉ-mạ*, *thống-mạ*.

mạ-ly dt. (Pháp) : Làm nhục, làm mất danh-dự người bằng cách nói xấu, chửi-rủa, mắng nhiếc, gạt-gãm bằng miệng hay bằng lời-tù một cách vu-vơ, không chỉ ra được một sự-kiện xấu-xa nào của người ấy cả.

MÃ dt. Nh. Má (mẹ) : *Con gọi mạ*; *Gà mạ*.

MÁC dt. Clg. Vá, dao mũi nhọn và quốt, cán dài : *Lau gươm rửa mác Ngân-hà LVT* || (R) Nét chữ Hán giống cái mác : *Nét mác*, *mác đầu lươn*, *mác mỏ vị*.

mác thong dt. Luối mác thon nhọn và dài.

MÁC dt. (thực) : Loại rau sống dưới nước, cộng dài và bông, lá hình tim, hoa trắng đẹp, ăn được : *Rau mác*.

MẠC dt. Mô, phòng theo món đồ thiệt : *Mạc chữ*, *mạc tranh*.

mạc đồ-hình dt. Họa hình, vẽ hình một người : *Hồi xưa, kẻ phạm tội mà trốn đi, thường bị mạc đồ-hình treo khép nơi*.

MẠC dt. Tấm màn : *Bế-mạc*, *khai-mạc*.

mạc-hữu dt. Viên bí-thư trong bộ them-mưu binh-dội.

mạc-nghịch dt. Bọn rất tham : *Mạc-nghịch chi-giao*.

MAC dt. Mô, vảng, mảng thịt mỏng : *Hoàng-cách-mạc*, *xứ-nữ-mạc*.

MAC trt. Không, dừng : *Lâm nguy bắt cứu mạc anh hùng*.

mạc bắt trt. Đều là, chẳng phải không : *Mạc bắt quan-tâm*, *mạc bắt tương-quan*.

mạc-nhiên trt. Không biết gì, không để ý đến : *Mạc-nhiên tu-nhiên*.

MẠC dt. Clg. Mạc, mạc : *Tranh thuỷ - mạc*.

mạc-khách dt. Clg Mạc khách, kè lăng văn, người có học : *Tao-nhân mạc-khách*.

MẠCH dt. Méc, nói cho biết : *Mách tin* ; *Chuyên người này, mách với người khác*; *Mách giùm để tránh*.

mách-bào dt. Cho hay, cho biết một việc gì : *Năm thấy thần linh mách-bào*; *Mách-bào giùm cho*.

mách-léo dt. Thèo-léo, đem chuyện người này nói cho kẻ khác biết : *Cái đồ mách-léo*.

mách nước dt. Chỉ mánh-lói cho người trong cuộc : *Về việc đỗ bộ lên mặt trăng, các nhà bác-học Mù không mong đợi Nga sẽ mách nước cho mình*.

mách-qué tt. Thờ-tục : *Đỗ mách-qué*; *Nôm-na là cha mách-qué*.

mách tục dt. Nói tục, văng tục.

MẠCH dt. Trận, cuộc đụng-đỡ giữa hai phe : *Mách hành tròn* (match) || (lóng) Trận, hiệp, chập, lần : *Bắt về duyet sơ* nó một mач ; *Bị chủ xài* một mач quá sá.

MẠCH dt. Ông dẫn máu chạy trong thân-thè : *Bắt mạch*, *coi mạch*, *mạch nhảy yếu* || (R) a) Lòng nước dưới đất sâu : *Tắc mạch*, *thọc mạch*, *trúng mạch* || b) Sự nối-tiếp của dòng điện : *Cắt mạch*, *nối mạch* || c) Thời dài : *Đi một mạch*, *nối một mạch*, *ngủ một mạch*.

mạch-áp dt. Sức ép, độ nhạy của mạch máu.

mạch-áp-ké dt. Máy đo mạch máu.

mạch-đò dt. Bản ghi mạch máu nhạy.

mạch-động dt. Sự động-đậy của gân máu khi máu chạy bên trong.

mạch-giảm-nhiệt dt. (hx) : Bộ-phận làm giảm sức nóng của dầu máy xe lửa (*circuit de refroidissement*).

mạch hở dt. Dòng điện bị chia cách-diện cắt đứt quang.

mạch kín dt. Mạch điện trong ấy có dòng điện chạy qua gồm có phát-diện (ắc-quy), dẫn điện (dây đồng) và tiết-diện (bóng đèn).

mạch-lạc dt. Các bộ mạch theo phương-pháp đồng-y : *Làm thầy mà không thông mạch-lạc* gi ráo || (R) Sự nối-tiếp hợp-lý : *Bài văn thiêu mạch-lạc*.

mạch-lý dt. (Đy) : Học-lý về động-mạch, tức cách-thức chẩn-mạch để tìm bệnh, đoán bệnh :

Làm thầy thuốc phải thông mạch-lý.

mạch-lươn dt. (bh) : X. Mè-lươn.

mạch máu dt. Các đường máu chạy trong thân-thè : *Cắt đứt mạch máu*.

mạch-môn dt. Clg. Hậu-môn, lỗ đít.

mạch nước dt. Lòng nước trong lồng trai đât, cung-cấp nước ngọt cho nhân-loại || (R) a) Khe nhỏ do nước dưới lóng thoát lên : *Vó mạch gánh nước*; *Nước mạch* ||

b) (hx) Đường cho nước thoát ra để giảm sức nóng trong dầu máy xe lửa (*circuit d'eau*). **mạch nước cao-độ dt.** (hx) : Mạch nước quá nóng trong dầu máy xe lửa (*circuit d'eau à haute température*).

mạch nước thấp độ dt. (hx) : Mạch nước nóng ít trong dầu máy xe lửa (*circuit d'eau à basse température*).

mạch rẽ dt. Dòng điện rẽ ra một đường khác.

mạch sụn dt. Dòng rẽ để chia bớt sức mạnh một dòng điện chạy vào một mạch điện (*Shunt*).

MẠCH-MÔN dt. (thực) : Loại cỏ thường-nên, lá dài lối 30 cm., rộng lối 8 mm. mọc hai hàng, phát-hoa cao độ 35 cm, hoa to bá cánh, nấm tiêu-nhi, rễ sanh nhiều cù thành chùm màu vàng lợt, nhiều só-to, mềm, giừa cù có cái tim; cù vị ngọt đắng, khí hơi lạnh, không độc, có tính lợi-tiêu-tiện, xô, bồ, trị ho (*Ophiopogon intermedia*).

MẠCH-NHA dt. Chất đường trong mộng-lú, thuộc họa-hợp-vật hữa-cơ, khí ấm, vị ngọt-mặn; thường được dùng nấu kẹo.

MAI dt. Cái xương nhỏ dê đào đất : *Thầy người ta ăn khoai, vác mai chạy bậy.*

MAI dt. Clg. Mu, vỏ cứng của cu, rùa : *Mai cu, mai rùa II (R)* Mui, vật che nắng : *Mai thuyền.*

MAI dt. Clg. Mai, hôm sau, ngày kế ngày hôm nay : *Bữa nay chúa-nhật, mai thứ hai ; Chiều mai, sáng mai, tối mai, trưa mai ; Mặc ai này dỗ mai dành, Bên lòng quan-tử tánh lành chảng xiêu CD II (R) a* Thuộc buỗi sáng : *Ban mai, sớm mai ; Mưa mai sợ nỗi nắng chiều, Con người thất-vận cung nhiều người thương CD II b*) Sau này, một ngày sẽ tới : *Mai kia một nọ ; Hắn rằng mai có như vậy cho chảng ! K II* Tên ngô-sao mọc hồi gần sáng ở hướng Đông : *Sao mai.*

mai chiều dt. Sau này, một ngày nào đó : *Mai chiều có gặp nó, anh nói giùm tôi rất trông nó nghe.*

mai hậu dt. Ngày sau, tương lai : *Việc đó, dành cho mai hậu.*

mai kia dt. Ngày kia, một ngày sau này, chắc phải có : *Mai kia một nọ ; Mai kia ai ở thế nào, Kìa gươm nhát quyết, nọ dao quỷ thần CD.*

mai mốt dt. Hoặc mai hoặc mốt, một ngày sẽ tới không xa : *Mai mốt biết tôi ; Mai mốt sẽ trả.*

mai sáng dt. Clg. Sáng mai, sớm sớm ngày mai : *Mai sáng, dậy thật sớm coi sao chổi.*

mai sau dt. Nh. Mai chiều và Mai hậu : *Cho anh một miếng trầu vàng, Mai sau trả lại cho nàng đôi mâm CD.*

MAI dt. Môi, người dắt mồi cho hai d่าง lầy nheo hoặc mua-bán với nhau : *Làm mai bán nhè ; Xe nèng vì bời ông mai, Ông mai ít bè mai ít lời CD.*

mai-chước dt. Clg. Môi-chước, người làm mai, dắt mồi : *Xấu dạo xắt chằng móng gừng, Xấu người mai-chước lỡ chứng đôi ta CD.*

mai-dong dt. Nh. Mai-chước : *Tiếc công anh lau dĩa chùi bình, Cậy mai-dong đèn nói, phụ-mẫu nhìn bà-con CD.*

mai-mồi dt. Người làm mai, dắt mồi : *Cậy mai-mồi đến hỏi.*

mai ngoài dt. Người làm mai chính-thức : *Mai ngoài không chưa dù, cúng cần có mai trong.*

mai-nhân dt. Nh. Mai-chước.

mai trong dt. Tay trong, người thân-tin bên trong giúp lời riêng cho một cuộc cười già : *Cần có mai trong mới chắc ăn.*

MAI dt. Chôn : *Mai cốt bát mai tu II (B)* Giấu kín : *Mai-danh ẩn-tích.*

mai-danh dt. Giấu tên tuổi : *Mai-danh ẩn-tích.*

mai đầu dt. Cầm đầu xuống mà làm việc, mà suy-nghỉ : *Mai đầu phục án.*

mai hương dt. Chôn hương xác II (B) Chết (nói về một người dân-bà đẹp chết để lại niềm: luyến-tiếc cho nhiều người).

mai-một dt. Vui mừng, đời không biết đến : *Mai-một anh-hùng.*

mai-phục dt. Núp một nơi vắng-về đợi quân địch đến đánh bát-thình-linh : *Cắt binh mai-phục trong rừng.*

mai-tàng dt. Chôn giấu : *Mai-tàng cửa báu.*

mai-táng dt. Chôn cất người chết : *Mai-táng chặng rồi ly-biệt ngàn năm CD.*

MAI dt. (thực) : Giống cây rừng nhỏ, tên-phòng, hoa đẹp nhiều tai một lớp, nhiều nấm-tiêu-nhi, tâm-bì ròn, quả-nhanh cứng, chín đen (*Ochna*) : *Ai di đường ấy hởi ai, Hay là trúc dã nhở mai di tìm CD li Một loài tre nhỏ : Miệng ăn măng trúc măng mai, Những đang cùng nửa lây ai bạn cùng CD II* Một chứng bệnh hoa-liễu : *Dương-mai.*

mai đở dt. Loại mai lá sầm, khum-khum, hoa có tai vàng tai đỏ, hoặc khi mới trổ vàng, vài ngày lại đỏ, giống trường-niên.

mai-độc dt. Bình dương-mai (tim-la kỳ ba).

mai đực dt. (thực) : Clg. Cây dâu bể, cây cao 4-6 m, lá cứng dày, có răng cưa, chùm tụ-tan, hoa to vàng, với nhụy mọc từ đáy tâm-bì, quả-nhén cứng, chín đen (*Oura-tea thorelli*).

mai-hoa dt. Bông mai // (R) Đỗm trắng: Rân mai-hoa.

mai-hoa-diều dt. (động): Loài chim lông có đốm trắng như cу cuồm.

mai-hoa-lộc dt. (động): Giống nei lông vàng có đốm trắng.

mai-quế-lộ dt. Nước sương dạng trên hoa mai hoa quế // (R) Tên một thứ rượu Tàu.

mai-oắn dt. (thực): Cây kiêng lá nhỏ, hoa trắng bốn hay năm tai nhỏ: Gió đưa liêu yểu mai oắn, Liêu yểu mặc liêu, mai oắn mặc mai CD.

mai trắng dt. (thực): Loại mai cây lá đều giống mai vàng, nhưng hoa trắng.

mai trúc dt. Cây mai và cây trúc, thường được ví với đôi bờn tằm đầu hay đôi vợ chồng hiệp ý: Mai trúc một nhè; Ai đi đường ấy hối ai, Hay là trúc đà nhơ mai đi tìm CD.

mai vàng dt. (thực) : Giống mai hoa vàng có 5, 7, 9 hoặc 12 cánh, tròn vào đầu màu xuân; vỏ có vị đắng, được dùng làm thuốc khai-vị (*Ochna Harmandii*).

MAI-GÀM dt. (động) : Clg. Mái-gầm, tên một loại rắn to con và có nọc độc.

MAI-MÁI tt. Clg. Mái-mái, sém đen: Nước da mai-mái.

MÀI dt. Cọ cho mòn, cho bén, cho nhọn, cho ra nước: Mài dao, mài kéo, mài mực; Trăm năm ai chó bò ai, Chi thêu nén phụng sắt mài nén kim CD // (B) Trau-giồi, tập-luyện: Giỏi mài kinh-sử; Như vầy mới gọi rằng trai, Trên lo nghĩa chúa dưới mài thảo thân CD.

mài giũa dt. Mài và giũa, cốt trau cho bén cho nhọn: Mài giũa dao búa li // (B) Tập-tành, sửa-soạn để làm một việc gì quan-trọng: Mài giũa nanh vút II (R) Sửa đi sửa lại cho tron-tru: Mài giũa câu văn.

mài-miệt dt. Clg. Miệt-mài, cầm đầu, say-mê, quá châm-chú: Tôi ngày, cứ mài-miệt trong việc tìm-tòi khoa-học.

mài sừng dt. (B): Häm-hở tranh-dầu, chực đánh đập quyết-liệt: Mài sừng cho lâm cung là trâu HL.

MAI dt. (thực): Tên thú khoai bột trắng, được thái mỏng làm vị kiết-cánh (thb).

MÃI tt. Giống cái về loài vật đẻ trứng: Gà

mái, vịt mái, cá mái // (B) Đàn-bè: Đập mât lâm nên ra thán-thè như vậy đó.

mái ấp dt. Con mái đang thời-kỳ ấp trứng: Gà mái ấp rết ấm (gà).

mái đẻ dt. Con mái đang thời-kỳ đẻ trứng: Mái tơ dt. Con mái quá già, vừa chịu trống, chưa đẻ: Gà mái tơ, vịt mái tơ.

MÃI dt. Phần che mưa nắng của một cái nhà: Mái sau, mái trước; Nhà một mái // (R) a) Nhà nhỏ: Một mái tranh II b) Mảng tóc rẽ hai bên: Một mái tóc thê.

mái hiên dt. Mái nhỏ nới theo đuôi mái nhà trước, để che nắng giội hay mưa tặt: Hoa thơm giắt đê mái-hiên, Gió nam thời lợt cửa quyền cung thơm CD // (B) Mái tóc chải bóp gie ra trước trán: Tóc chải mái-hiên.

mài nhà dt. Cái mái của một cái nhà: Giặt trên mái nhà.

mái tóc dt. Mảng tóc rẽ ra hai bên: Rặng đèn tung-rúc, mái tóc đầu em hây còn xanh CD.

MÃI mt. Tiếng gọi cây chèo, cây giầm: Mái chèo, mái giầm // (R) Mái chèo gọi tắt: Các mái ngư-ông về viễn-phố; Chèo xuôi mát mái.

mái chèo dt. Cây chèo (X. Chèo).

mái giầm dt. (X. Giầm) // (thực) Loại cỏ mọc nơi nước mặn, thân dưới bùn sâu, lá như cây giầm bơi xuồng, mỏ có ria lông, trái bằng ngón chân cái (*Cryptocoryne ciliata*).

MÃI dt. Lu to bụng phình, dày túm: Mái nước, mái rượu.

mái vú dt. Cái mái có bốn cục u ở gần miệng đê nǎm, vịnh.

MÃI-MÃI tt. X. Mai-mái.

MÃI trt. Mảng, cù, một mực say-mê, không thay-đổi (chỉ đúng trước động-tù): Mái chơi, mái học; Thức quá mái vui, thêm nhạc mệt, Kém ăn mất ngủ, việc công bừa HXH.

mài-miệt trt. Nh. Mài: Mài-miệt học-hành.

MÃI trt. Luôn, không dứt, không thôi (chỉ đúng sau động-tù): Ăn mãi, nói mãi; Bóng trắng khi khuyết khi tròn, Cuộc đời chơi mãi có mòn đặng đầu CD.

mãi-mãi trt. Luôn-luôn.

MÃI dt. Mua: Thuận-mãi // (R) Mua-bán: Thuận-mãi.

mãi-biện dt. Clg. Mại-bản (X. Má-chín) // dt. Mua sắm: Chỉ tiền mãi-biện.

mãi-chù dt. Người mua.

mãi-danh dt. Mua danh, xài thật nhiều tiền đẻ có chức-phận, danh-tiếng với đời.

mãi-lai-thục đt. X. Mãi-lai-thục.

mãi-dâm đt. Mua dâm, chơi đùi.

mãi-lộ đt. Nợp một số tiền cho bạn cướp để
được qua một khoảng đường : *Nợp tiền
mãi-lộ.*

mãi-lực đt. Sức mua sắm ở thị-trường : *Dựa
vào mãi-lực để săn-xuất.*

mãi-mại đt. Mua bán : *Mãi-mại thuận-tinh.*

mãi-nô đt. Mua mọi, mua người về làm tôi
mọi cho mình.

mãi-quan đt. Mua chức quan II (B) Lo-lót
để được một chức quan trong nhà-nước.

mãi-sơm đt. Vẽ núi, vẽ vườn à ăn.

mãi-tiểu đt. Mua cưới II (B) Chơi-bời tốn tiền.

mãi-tuý đt. Chuốc say, mua rượu uống.

mãi-võ đt. X. Mãi-võ.

mãi-võ đt. Thường gọi Mãi-võ, lời rao hàng
mời khách.

MAI đt. Bán : *Đoạn-mại, phết-mại, thương-
mai.*

mại-bản đt. X. Mãi-biên và Má-chín.

mại-dâm đt. Bán dâm, làm đì.

mại-hơi đt. (bạc) : *Uống ăn một lá bài của
người đánh xuống (bài cá - hãi) II (lóng)*

Tử-chối lấy lệ : *Muốn ăn mà còn mai-hơi.*

mại-lai-thục đt. Clg. Mãi - lai - thực, bán có
lời giao chuộc lại khi có tiền.

mại-nô đt. Bán mọi, bán người cho kẻ khác
mua về làm tôi mọi

mại-quốc đt. Bán nước, toe - rập với người
nước khác để họ cai-trị dân mình hay nắm
quyền kinh-tế nước mình, để mình được một
số tiền hoặc một chức lớn : *Mãi - quốc
cầu-vịnh.*

mại-võ đt. Thường nói Mãi-võ, đi quờn và
mún binh-kí cho người xem để xin tiền :
Sơn-dông mai-võ.

mại-võ đt. X. Mãi-võ

MAI đt. Clg. Mây, màng mỏng che tròng
mắt làm cho mù : *Mắt có mại.*

MAI đt. (động) : Loại cá nước ngọt nhỏ con
và mềm : *Cá mại.*

MAI-LIỀU đt. (thực) : Loại cây to, cọng hoa
rất dài, hoa ba cánh trong to, ba cánh
ngoài nhỏ (*Miliusa-Annonaceae*)

MAY đt. Dùng kim và chỉ kết dính lại :
*May áo, may quần ; Mát may, tiệm may,
thợ may ; May cho mình cái áo chàu - xé
bông tay. Tại mình ở bạc, ngồi xuồng
đây em lột trần CD.*

may lăn đt. May tung mũi để giấu mỉ, đurdyng
may cộm tròn lên : *May lăn không sút
đurdyng chi.*

may lận đt. May ém mì vô trong.

may máy đt. May bằng máy : *May máy lẽ
hơn may tay.*

may miệng đt. Khớp miệng lại với kim chỉ :
*Rắn bị may miệng rồi II (B) Nhịn ăn nhịn
nói : Không tiền thì may miệng lại.*

may tay đt. Cầm lên tay mà may : *May tay
tuy chật nhưng chắc.*

may vá đt. May cái mới và vá cái cũ, rách,
tiếng dùng chung cho việc may và vá : *Đàn-
bè phải biết may vá.*

MAY bt. Hên, qặp dịp tốt, được nhiều lợi
hoặc thoát-hiem : *Cầu-may, hoạ-may, mặc
may, gặp may ; Mua may bán đắt ; Phận
gái bên nước mướt hai, Gặp nơi trong đục,
may ai nấy nhở CD.*

may-mắn trt. (d) : Rất may : *May-mắn thay,
tôi sắp đi tìm anh đây !*

may phuộc trt. Vận - may, tiếng dùng khi
vừa thoát khỏi cơn nguy : *May phuộc !
Không thì chết rồi.*

may ra trt. Nếu gặp may : *May ra trồng lau
hoá mía, Chẳng may ra thì trồng cù tía hoá
bồ-nâu CD II Hoạ-may, có thè gặp may :
Tôi dối, may ra gặp va ; chó đợi nời đây,
cố bao-giờ va đến.*

may rủi trt. Hoặc may hoặc rủi, không biết
trước được : *Trăm năm may rủi một chồng,
Đầu ai thêu phụng vè rồng mặc ai CD II
tt. Hên-xui, lình-cờ thôi, không định trước
hay làm sao hơn được : Chuyện may rủi
mà : Cờ-bạc may rủi.*

may sao trt. Cũng may mà..., lời khóc đầu
một câu cùu-vân tình-thê : *May sao va tôi
kip, không thì tôi chẳng biết tình sao.*

may thay trt. Nh. May sao.

may thời trt. Clg. Thời may, cái may đến :
Đến đó là hết hy-vọng ; may thời có người
thầy kịp nên không sao cả.

MAY đt. Tiếng gọi khỉ : *May ! May !*

MAY đt. Gió tây-bắc : *Gió may, heo may,
hở may.*

MÂY đdt. Clg. Mây, mì, tiếng gọi người nhỏ
hơn ở trước mặt : *Con kiến mày ở trong
nhà, Iao đóng cửa lại, mày ra dànè nào ?
CD II Tiếng gọi người ngang vai hoặc lớn
hơn khi quặn : Mây tao mì tớ.*

mày tao đdt. Cách xưng-hỗ với người ngang
vai hay nhỏ hơn, với bạn thân, hoặc khi giận.

MÂY đt. Cái nắp che miệng loài ốc : *Ấn ốc
lè mày II (R) Vảy cứng dính theo : Mây bắp,
mày đậu II (R) Dính theo, không ruột thịt :
Con nuôi con mày.*

mày ghè dt. Lớp da khô đóng trên mặt mày
ghè : *Cờ mày ghè rồi xúc thuốc.*

mày tên dt. Miếng sắt nhọn ở đầu mũi tên.

MÀY dt. Đường lông mọc dài trên con mắt :
Cau mày, chàng-mày, chàu mày, lông mày,
nhíu mày; Mắt ủ mày chàu; Lông mày ló
liêu đáng trăm quan tiền CD II (R) Cái mai
che cửa : Mày cửa.

mày liễu dt. Chang - mày bè ngang hẹp như
lá liễu : *Mặt hoa mày liễu.*

mày ngài dt. Chang-mày hẹp mà uốn cong :
Râu hùm, hàm én, mày ngài K.

mày rậm dt. Chang-mày nhiều lông mọc rậm
rậm : *Mày rậm mắt to.*

mày râu dt. Mày và râu : *Mày râu nhẵn-*
nhụi, áo quần bánh-bao K II (B) Clg. Tu-mi,
dàn-ông con trai : Đắng mày râu, phải lo
đến nợ nước.

mày rõ dt. Chang-mày rậm và rộng bè ngang :
Mày rõ da sạm.

mày tằm dt. Chang - mày cong và hẹp bè
ngang, như mày con tằm : *Mày tằm mắt*
phụng.

mày trắng dt. Chang-mày bẹc II (B) Vì thản,
tò của gái điếm : *Cũng thản mày trắng,*
cũng phuơng lầu xanh CD.

mày vòng-nguyệt dt. Chang-mày uốn cong
dài như nửa vành trăng.

mày xéch dt. Chang-mày dựng ngược lên,
hở xiên-xiên.

MÀY-ĐAY dt. (Đy): Bình ngoài da, nồi sần
từng về đỗ ngứa - ngáy khó chịu, càng ra
gió càng nồi nhiều, gãi lại ngứa thêm và
nồi nhiều hơn.

MÀY-MAY trt. Clg. Mạy-mạy, mang - mang,
mang - mang, không chắc : *Nhó mày - mạy*
như có quen.

MÀY-MÒ dt. Mân-mòn, lục-lẹo tì-tò : *Mày-*
mòn mòn mà không ra.

MÁY dt. Tự-nhiên động-đậy : *Mắt mày, thai*
máy, trúng máy; Mắp-máy, thay-máy; Máy
mắt ăn xôi, máy môi ăn thịt, máy dít phải
dòn II dt. Vật chế-tạo có nhiều cơ-quan để
tự nó chạy khi có dầu, hơi nước hay dây
thiều vữa cứng : *Coi máy, cầm máy, chạy*
máy, chết máy, hòn máy, hỏng máy, liệt
máy, nhè máy, thử máy, xe máy II (B) a) Sức
xui-khiển tự-nhiên : Máy hüyen-vi mòr đóng
khôn lường II b) Tô-chức có hệ-thống để làm
việc ăn ý : Bô máy hành-chánh.

máy-bay dt. Clg. Phi-cơ bay Chim sắt, vật
chở người bay trên cao từ nơi này đến nơi
khác, hoặc chở đồ-đạc, súng đạn đi đánh giặc.

máy cày dt. Máy dùng cày đất để trồng-trặc.

máy cạp dt. Máy có hai càng khum - khum
dùng xúc đất hay đá dò nơi khác.

máy cắt dt. Máy dùng cắt xén những giấy,
thuốc lá, v.v...

máy cưa dt. Máy dùng cưa gỗ.

máy chém dt. Clg. Gươm máy, máy có lưỡi

dao bén dùng chặt cõi tội tử-hình.

máy chử dt. Máy đánh ra chử.

máy đẹp dt. Máy dùng chén đẹp cho chạy

như : quạt nước, in giấy-tờ cõi nhỏ... .

máy đẻ dt. Người đàn - bà (tiếng dùng khi
bất-mân) : *Bắt tôi làm cái máy đẻ chờ*
nào có tình-nghĩa chi.

máy điện dt. Máy phát ra hơi điện hay máy

chạy bằng hơi điện.

máy gói dt. Máy dùng gói đồ-vật thành bao

nhỏ như : thuốc, thuốc lá, v.v... .

máy giặt dt. Máy dùng giặt quần áo.

máy hát dt. Máy quay dây cho ra tiếng.

máy hơi dt. Máy chạy bằng hơi điện hoặc

hở nước sôi.

máy huyền-vi dt. Sự biến-chuyen tự - nhiên

nhưng công-binh, hợp-lý mà người ta không

hiểu gốc bởi đâu mà ra.

máy hút dt. Máy có sức hút những bụi-bẩn,

hở nóng, v.v... .

máy in dt. Máy dùng in giấy-tờ sách-vở.

máy lạnh dt. Clg. Máy điều - hoà không-khí,

máy đẽ làm cho khí trời có một độ lạnh

hở nóng theo ý muốn.

máy may dt. Máy dùng may hàng, vải, bố.

máy-mó dt. Thý - máy, động - động tay chân :

Tính hay máy-mó.

máy-móc dt. Nh. Máy : *Tiêm bắn máy - móc*

đủ loại II (B) Cách - thức cũ, không linh -

động uyền-chuyen : *Làm việc cách máy-móc.*

máy nói dt. Clg. Điện - thoại, cái máy dùng

nói chuyện với một người khác ở xa : *Cầm*

máy nói lên nghe II Nh. Máy hát.

máy nổ dt. Loại máy có tiếng nổ to.

máy nước dt. Clg. Phòng - tên, trụ bông có

vòi phun nước ra II Máy chạy bằng hơi nước

sôi.

máy nghiền dt. Máy nghiền đá cho nát vụn.

máy rơ dt. Máy dã mòn, dã lồng ở các mối

ráp (*hors jeu*).

máy ủi dt. Máy dùng ủi những gốc cây và

gò nòng cho mặt đất bằng-phẳng.

máy tao dt. Sức xui-khiển tự-nhiên của trời

đất : *Máy tao xoay vần.*

máy tính dt. Máy dùng tính sô-sách.

máy trực dt. Máy cắt những vật nặng lên và

đè một nơi khác.

máy vi-âm *dt.* Cái máy đè trước miệng người nói cho tiếng nói vang to lên.

máy xay *dt.* Máy dùng xay lúa ra gạo hay hột (hạt) thành bột.

máy xắt *dt.* Máy dùng xắt nhỏ lá thuốc thành sợi.

MÁY *dt.* Báo ngầm, re hiệu, toa - rập nhau : *Cò máy, nói máy.*

máy ý *dt.* Tò ý ngầm - ngầm cho nhau biết : *Chúng máy ý với nhau đè hại mình.*

máy quan *dt.* Ngầm béo với quan : *Máy quan bắt dở lậu đang chia tiền thưởng.*

MÁY *dt.* Phần rất nhỏ, rất ít : *Một mảy cũng không được động đến.*

mày lông *dt.* Sợi lông con : *Nói giới chó dám động mày lông tao.*

mày-may *dt.* Tí xiu, chút-xiu : *Không một mày-may nào ; Có thì có tự mày-may, Không thì cả thế-gian này cũng không CD.*

mày-mún *dt.* Phấn vụn - vắn : *Tím chẳng ra mày-mún nào cả.*

mày-mũi *tt.* Trè cám, còn con-nít : *Còn mày-mũi mà sành nguy.*

MÁY *dt.* Nẹp ra, dày ra với cái cây : *Mây bè ra.*

MAY *trt.* Mang - máng, màng - màng, không chắc : *Nhớ mạy.*

MAY-MAY *dt. (đóng)*: Cây, cuả nhỏ : *Con mạy-mạy.*

MÁM *trt.* Sâu vô (ngậm) : *Ăn mám II (B) Tham, cỗ : Đừng thấy giàu mà mám.*

mám ăn *dt.* Cỗ bám theo dạng hường : *Nó mém ăn, có ngày bị bắt.*

mám câu *dt.* Ngậm sâu miếng mồi với lưỡi câu : *Cá mám câu.*

mám mồi *dt.* Nh. Mám câu II (D) Mải-miết theo món lợi, theo sắc đẹp : *Chừng nó mám mồi rồi thì mặc-tình vor-vết.*

MAN *st.* Vạn, một số rất nhiều : *Một man vàng hờ ; Biết cơ-man nào mà kẽ cho xiết.*

MAN *trt.* Trần, khoả mặt : *Nước man.*

man-hứng *dt.* Nguồn cảm-hứng phóng-túng, lan-tràn, có thể gây những việc làm hời-hẹt, cầu-thả.

man-mác *bt.* Clg. Man-mác, rông-rãi bao-là : *Cỏ cây man-mác, nước non lợ-lùng PH. TR.*

man-mạc *bt.* X. Man-mác.

man-man *tt.* Mịt-mùi, len rộng quá, không thấy rõ : *Hồn theo mày khói, phách man-man VD.*

man-thiên *tt.* Ngập trời, đầy trời, vô số kẽ.

MAN *trt.* Dối-trá, dè-duỗi : *Khai man, khi-man, nói man.*

man-muội *tt.* Chè-dậy, già-dỗi : *Điếc man-muội.*

man-trá *tt.* Xảo-quyết, dối-trá : *Làm việc man-trá.*

MAN *dt.* Mán, giống người chưa văn-minh ở miền Nam nước TH (tiếng người TH gọi) : *Nam-man.*

man-dã *tt.* Quê-mùa, rừng-rú : *Giống người man-dã, diệu nhạc man-dã.*

man-dại *tt.* Dã-man cuồng-loạn : *Tiếng cười man-dại.*

man-di *tt.* Mọi rợ, giống người thiều-số sống trong rừng sâu : *Đồ man-di mọi rợ.*

man-hoành *dt.* Làm ngeng, không kiêng luật-pháp.

man-tộc *dt.* Dân-tộc rừng-rú chất-phác.

MAN-MÁT *tt.* Clg. Mát-mát, hơi mát : *Nước man-mát.*

MÀN *dt.* Tấm vải che : *Bỏ màn, hả màn, kéo màn, vén màn // Mùng, vật may kín dè che muỗi khi ngủ : Giăng màn, móc màn. (R) Đoạn ngắn một tuồng hát hay kịch ngắn ra bởi mỗi lần họ màn : Tuồng phân làm ba màn.*

màn bạc *dt.* Màn tráng đè chiếu bóng : *Chuyện trên màn bạc // (R) Hát bóng : Minh-tinh màn bạc.*

màn gọng *dt.* Thứ mùng có gọng bên trong, có thè xếp mờ dè-dàng.

màn sắt *dt. (B)*: Cách tờ-chức chặt-chẽ của Công-sản Nga, không dè người nước khác biết việc trong nước họ : *Sau bức màn sắt.*

màn song-khai *dt.* Mùng may làm hai bức, có thè vét ra hai bên.

màn trắng *dt.* Màn vuông bằng vải trắng, che cho đàn-bà con gái tang-gia đi sau linh-cửu.

màn tre *dt.* Cách tờ-chức chặt-chẽ của Công-sản Tàu, không dè người nước khác biết việc trong nước họ : *Sau bức màn tre.*

màn trời *dt.* Giữa trời, lấy trời làm mùng : *Màn trời chiếu đất.*

màn-trường *dt.* Nh. Màn : *Đè trống cho mát, màn-trường chỉ cho mát công.*

MÀN-MÀN *dt. (thực)*: Rau thuộc loại cải, thường được làm dưa chua ; lá có thè đậm nhô với chút muối đắp lên huyệt thái-dương trị bệnh nhức đầu.

MÀN XẾ *dt.* Xe chạy chậm đè rước khách // (R) *dt.* Dừng rước khách : *Tàu màn xế (tiếng Quảng-đông).*

MÂN dt. Triền, sườn : *Mân núi.*

MÂN dt. X. PH. III.

MÂN dt. (*động*) : Con mèo : *Con mân.*

MÂN trt. Trộn, vén, lới cùng : *Sung-mân, vien-mân* // *Vừa ý : Bất-mân, tự-mân, thoả-mân.*

mân-căn dt. Hết căn-số, hết phần cục-khổ : *Khổ quá ! Không biết bao giờ mới mân-căn* // (R) Chết : *Mình sắp mân-căn rồi, còn lưu-luyến việc đời chi nữa.*

mân-dài trt. Trộn một dời : *Phong-lưu mân-dài.*

mân-dời trt. Cà dời, trộn dời : *Mân dời, không thấy tờ giấy một trãm.*

mân-hẹn trt. Hết hẹn : *Ở tù đã mân-hẹn mà còn bị đây đi cảng.*

mân-ý tt. Vừa ý, bỗng lòng : *Nghe qua, và mân-ý lắm.*

mân-kiếp trt. Clg. Chung-thân, hết dời sống : *Ở tù mân kiếp, ở - đợt mân kiếp.*

mân-khổ trt. X. Mân tạng.

mân-khoá trt. Hết một khoá, hết khoảng thời-giờ định trước : *Mân-khoá học.*

mân-mùa trt. Xong vụ mùa : *Mân mùa tính lại không dư dồng nào CD.*

mân-nghẹn tt. Đúng sự eo-uristic, vừa với ý muốn từ lâu : *Con cái nên nhà nên cửa hét là tôi mân-nghẹn.*

mân-nghẹt trt. Đầu tháng, đúng một tháng // (R) Đúng ngày tháng : *Mân - nghẹt khai hoa (sinh đẻ)* // dt. Mặt trăng tròn.

mân-nhân trt. No mắt, đã cắp mắt thấy, đầy-đủ : *Xem đã mân-nhân.*

mân-phục trt. X. Mân tạng.

mân-tang trt. Clg. Mân khó, mân-phục, hết khoảng thời-giờ để tang cho người thân chết, theo sách lê dạy.

MÂN dt. Miền, vùng : *Pha-phôi trang mân, gió lèo HTR* // (R) Bé thuyền : *Thơ ngâm ngoài mân, rượu kèo trong khoang NDM.*

mạn-bè dt. Vùng gần bờ biển : *Người ở mạn bè.*

mạn-ngược dt. Miền rừng núi có nguồn nước chảy xuống đồng bằng và ra biển : *Đi buôn ở mạn ngược.*

mạn-rừng dt. Vùng đất có nhiều rừng.

mạn-thuyền dt. Bé thuyền : *Một ngày dự mạn thuyền rồng, Còn hơn muôn kiếp ở trong thuyền chài CD.*

MÂN bt. Chém-chẹp, trẽ-nải // Kiêu-ngeo, khinh-lòn : *Khi mân, khinh-mân, ngọ-mân.*

mạn-dài tt. Biếng-nhác, nhác-nhớ.

mạn-kinh dt. (*Đy*) : Mạn-kinh-phong gọi tắt, chúng sài trẽ-con.

mạn-kinh-phong dt. (*Đy*) : X. Mạn-kinh.

mạn-mạ dt. Chửi-mắng : *Không nên mạn-mạ ai cả.*

mạn-phép trt. Xin tự-ý : *Tôi xin mạn-phép nói lời này.*

mạn-tính dt. Tính-cách chăm-chậm, lù-tù : *Các chứng bệnh có mạn-tính tuy không nguy nhưng khó chữa.*

mạn-thượng dt. Dè-duối bẽ trên : *Tội mạn-thượng.*

mạn-vũ dt. Ngạo-mạn, khinh-lòn.

MÂN tt. Trần ra, vượt giới-hạn : *Lãng-mạn, tán-mạn.*

mạn-binh dt. Khen chê quá lời, thiếu suy-xét.

mạn-du dt. Dạo chơi khắp nơi, không có chỗ nhất-định.

mạn-hân tt. Rặng-rãi bao-la.

mạn-hoạ dt. Lối vẽ hài-hước, phóng-túng.

mạn-hoan tt. Tan-vỡ, rã bèn.

mạn-lãng tt. Lan-tràn theo đợt sóng // (B) X. Lãng-mạn.

mạn-ngoân dt. Nói phiếm // dt. Lời nói phiếm.

mạn-nge bt. Nh. Mạn-ngoân.

MÂN-ĐÀ-LA dt. (*thực*) : X. Cà-dược.

MÂN-KINH dt. (*thực*) : X. Ngũ-trào.

MANG dt. (*động*) : Loại hươu lông vàng đỏ, đuôi giống đuôi cát, gạc không dài quá 15 cm., giống cầy nạng, nhánh trước ngắn, nhánh sau dài và cong ra phía sau, rụng mỗi năm một lần vào tháng 6 tháng 7; tiếng kêu giống chó sủa; con đực có hai răng nanh ở hàm trên dài 4 cm., lòi ra khỏi môi để hộ thân : *Mở mang, mang chạy lên rừng, Ta hay mang chạy, ta đừng mở mang CD.*

MANG dt. Bộ-phận dê thử của loài cá, ở hai bên mép, hình cong cong, có tua mềm : *Cá tươi thì xem lây mang, Người khôn xem lây đái hàng tóc mai CD.*

mang-cá dt. Mang của giống cá // (R) Hai bờ thành xây hai bên cửa thành có trí súng lớn và quan canh : *Giữ mang-cá ; Đánh lây mang-cá trước khi vào thành.*

mang-gió dt. Bộ-phận bên trong của cái mang loài cá : *Cá thử ở mang gió.*

mang-ghe dt. X. Mạn thuyền.

mang-tai dt. Clg. Mèp tai, phía sau hai tai, Đánh vào mang tai.

MANG dt. Đeo vào mình, vào tay chân : *Mang giày, mang kiêng, mang vớ, mang găng ; Chèng đi đưa gói thiếp mang, Đưa gươm thiếp véc cho chèng đi không CD* // (R) Đem, dề theo trong mình : *Mang tiền*

mang đường ; Mang cái đó lại đây ; Vuə
Ngô bẩm sáu tần vàng, Chết xuống âm-
phù chằng mang được gì CD II (B) a)
Ghi vào lòng, nhớ mãi : Khỏi tình mang
xuống thuyền-dài chưa tan K II b) Mắc phải :
Con dại, cái mang tng ; Làm ra mang tiếng
con người nhỏ nhen K II c) Có chửa :
Bụng mang dạ chửa.

mang bầu dt. Đem bầu rượu theo bên mình
luôn : Mang bầu tìm bạn cô-tri, Tìm không
gặp bạn li-bì những say CD II (B) Nghiên
(ghiền) rượu : Mang bầu chịu tiếng thị-
phi, Bầu không có rượu lây gì mà say CD II
(R) Có chửa, mang thai : Có chông mới
hai tháng đã mang bầu.

mang bình dt. Đeo, ôm, mắc phải một chứng
bịnh : Mang bình lao, mang bình rét II (R)
Quen tật, quen thói : Mang bình ghiền,
mang bình diếc, mang bình nói nhây.

mang hoạ dt. Mắc nẹn, bị tai-hoạ : Khi không
mà mang hoạ.

mang gông dt. Đeo cái gông trên cổ trong
thời-gian đèn tội : Hồi xưa, tội - nhân hay
mang gông II (B) a) Phạm tội : Theo đám
đó có ngày mang gông II b) Đe-mang, bận-
biju : Còn trẻ mà lấy vợ như mang gông.

mang-mè dt. (d) : Nh. Mang : Nỗi quan-hoài
mang-mè biết bao CP.

mang-mè dt. (d) : Nh. Mang-mè.

mang-mèn dt. Có chửa nặng - nhọc : Bụng
đã mang-mèn như vậy mà đi đâu ?

mang nợ dt. Mắc nợ, thiêu tiền người ta :
Tay làm hảm nhai, hẽ có việc xài tiền bắt-
thường thì mang nợ II (B) Mắc - mưu một
trách - nhiệm, bận - biju một mối tình : Nếu
lách tránh không kịp thì mang nợ ; Thương
yêu làm chi cho mang nợ !

mang nhơ dt. Phải vét xấu : Nếu không dǎn
được thì mang nhơ rồi.

mang nhục dt. Clg. Mang xấu, chịu xấu-hờ,
nhục-nhà : Chui vào đó cho mang nhục.

mang ơn dt. Chịu ơn, được người cứu-giúp
và nhớ mãi cảm - tình đối với người ấy :
Em tôi khát sữa bú tay, Ai cho bú thép ngày
rày mang ơn CD.

mang tai dt. Nh. Mang hoạ.

mang tai-tiếng dt. Clg. Mang tiếng, bị di-
nghị, bị người nói đến : Dỵ vô chí cho mang
tai-tiếng.

mang tiếng dt. X. Mang tai-tiếng II Nh. Mang
nhơ : Khỏi điều duyên - nợ rầy - rờ, Khỏi
mang tiếng xấu như là những ai CD.

mang tội dt. Phải tội đối với luật-pháp : Giết
người thì mang tội II (truyền) Phải tội đối

với Trời Phật : Hỗn-hỗn với cha mẹ mang
tội chết !

mang thai dt. Clg. Mang bầu, có chửa : Làm
cho con người ta mang thai rồi bỏ.
mang xấu dt. X. Mang nhục.

mang xiềng dt. Bị bắt xiềng lại, bị trói với
spi xiềng : Tội-phạm hồi xưa, phải mang
xiềng đi làm việc II (B) Phạm tội : Làm bậy
cố ngày mang xiềng.

MANG bt. Mênh - mông, không rõ - ràng :
Hoang-mang.

mang-dã dt. Đồng rộng mênh-mông.

mang-dương tt. Mênh-mông lai-láng.

mang-mang tt. Mênh-mông mờ-mịt : Vô-trụ
mang-mang.

mang-máng tt. X. Mày - mạy : Nhớ mang-
máng.

mang-muội tt. Mù-mờ, tối nghĩa : Nói những
diều mang-muội.

mang-nhiên tt. Mù - lịt, không hiểu chi cả :
Mang-nhiên, không hay chi cả.

MANG bt. Bận-biju, bận-rộn nhiều việc : Đa-
mang, hoang-mang, kinh-mang.

mang-bách tt. Bận-rộn lăng-xăng : Công-việc
mang-bách.

mang-cụ tt. Vội-vàng.

mang-mang tt. Cấp-rúc, vội-vàng.

mang-nhiều dt. làm rộn, sinh rối : Mang-
nhiều người có việc buồn là không phải.

MANG dt. Hầu, miếng thịt bệu gần cò : Rán
bánh mang ; Phùng mang trộn mắt.

MÀNG dt. Tưởng đèn, đề chút ý : Bợ tôi
màng tới nó sao ? Giàu thì giàu chớ ai
màng ? Cao - ly - sâm tốt mẩy cũng chẳng
màng, Trầm - hương mắt vị, bạc ngàn khó
mua CD.

MÀNG dt. Clg. Mạng, miếng da bọc thắt mòng :
Màng mõ, màng óc, màng phổi, màng
ruột II Clg. Mại và Mây, miếng da mòng đúc
che con người : Mắt kéo màng II Váng,
chặt nhòn nồi trên mặt nước : Giảm nồi
màng II (B) Vật vô-hình che tối mắt : Bức
màng danh-lợi.

màng-màng dt. Chất dầu mỡ nồi trên mặt
nước : Nước có màng-màng.

màng mắt dt. Clg. Mại và Mây, màng đúc
che tròng mắt : Lè màng mắt.

màng nhện dt. Clg. Mạng nhện, tờ nhện-
giăng như hình bát-quái II (B) Chỗ quanh-
co lợn-xộn : Vô xóm đó như vèo màng
nhện.

màng nhĩ dt. Clg. Mặt trống, con rái, miếng
màng mòng của bộ-phận tang-nhĩ, rung lên

và đậm vào xương búi khi có tiếng động va vào (*tympan*).

màng sương dt. Lớp sương dày che không thấy phía trước: Xóm nhà vẫn trước mắt, nhưng trời còn sớm quá nên bị bức màng sương che khuất || (R) Màng mỏng trong con mắt đau: Mắt đau có màng sương.

màng tai dt. X. Màng nhĩ.

màng-tang dt. Chỗ thoi-thóp giữa lỗ và mắt: Đánh vào màng-tang.

màng trinh dt. Clg. Xứ-nữ-mạc, lâm da rất mỏng trong cửa mình con gái còn trinh: Màng trinh còn nguyên-vẹn.

MÀNG-CHẦU dt. (thực): Clg. Thanh-tan-thào, thứ cỏ bụi mọc xung quanh sát đất, lá hẹp như lá he, mình dài tròn mướt; cọng bông cao, bông có nhiều cọng nhỏ dài độ 8 cm.; lá có chất trị sưng trật, phong-thấp, hột có chất sát-trùng (*Gynandropsis cynandra*).

MÁNG trt. X. Mảng: Máng nghe.

MÀNG trt. Mài, cứ như thế mãi: Vai mang bâu rưau chiếc nem, Máng say quên hết lời em dặn-dò CD.

MÀNG dt. Clg. Móng, bè nhỏ đè qua sông: Đi mảng, kết mảng qua sông || (R) Tấm ván nhỏ dùng đi trên sinh lầy bằng cách quỳ lên một chân, và một chân tống dưới sinh: Đi mảng.

MÀNG dt. Mành to: Mảng cỏ, mảng tưởng; Áotoi một mảng lặng ngồi thê câu LVT.

MÀNG trt. Clg. Máng hay Mảng, nghe dồn, có nghĩa rằng: Tượng mảng; Mảng nghe tin mẹ khôn nâng chén III.

MÀNG-CẦU dt. (thực): Clg. Na, cây cao từ hai tới 5 m., lá mọc xen thành hai hàng, hoa xanh tam-phần, trái tròn da cóc, trong có nhiều múi thịt ngọt, cơm trắng, hột đen; trong hột có độc-tố có thể trừ sâu bọ rận chí và làm phòng da (*Annonasquamosa*) || (R) Nồi gai giỗng vỏ mảng-cầu: Lụu-đạn mảng-cầu, nón mảng-cầu.

mảng-cầu bở dt. Giống mảng-cầu cơm mỏng và bở, thịt ngọt.

mảng-cầu dai dt. Giống mảng-cầu cơm dày và dai, thịt ngọt.

mảng-cầu ta dt. Tức Mảng-cầu bở và mảng-cầu dai.

mảng-cầu tháp dt. Nhánh mảng-cầu Xiêm tháp trên gốc cây bình-bát, trái to nhưng không ngon, cây sống dai, ngập nước không chết.

mảng-cầu Xiêm dt. Cây cao từ 5 tới 6 m., lá láng không lông màu xanh đậm, hoa mọc ở thân cây hoặc nhánh, trái to có gai mềm, bên trong có nhiều múi, cơm trắng hột đen, cũng có nhiều múi không hột, cơm ngọt chua; lá có tính-dầu gồm có *Chlorur Kalium CIK*, acid *Myricic*, *sitostérol*, *anonol*, *alcaloit*, hột cũng có alcaloit (*Annona muricata*).

MĀNG dt. (động): Con trăn.

mảng-bầu dt. Áo quan mặc cháu vuốt, có thêm hình con trăn: Mảng-bầu ngọc-đá.

mảng-phục dt. Nh. Mảng-bảo.

mảng-xà dt. (động): Rắn to bằng con trăn.

MĀNG dt. Cỏ rậm || (B) Thủ-lô, không được dại-dỗ: Lô-mảng.

mảng-phu dt. Người đàn-ông lõ-mảng: Đỡ mảng-phu.

MĀNG dt. Mảng: Mạng mờ, mạng nhện.

MĀNG dt. Clg. Mệnh và Mạnh, sự sống còn của con người: Ánh mạng, bón mạng, bô mạng, đoàn mạng, nhơn-mạng, oan mạng, sanh-mạng, tán mạng, thí mạng, thường mạng, trú mạng, uồng mạng; vong mạng; Đêm nằm bô tóc qua mình, Thủ cho bón mạng kéo tinh chẳng thương CD || Số trời định trước: Bạc-mạng, bòn-mạng, số-mạng, thiên-mạng, vận-mạng; Chẳng qua mạng nợ ghét tài, Xui anh bàng-lảng, duyên-hài mới lơi CD || Linh, sự sai - khiến: Cái mạng, lanh mạng, nghịch mạng, phụng mạng, thỉnh mạng, vâng mạng || dt. Mạng tên: Mạng-danh.

mạng bạc dt. Kiếp sống mỏng - manh, hèm-hiu của đàn-bà: Rắp đem mạng bạc xin nhờ cửa Không K.

mạng-căn dt. Cái gốc của mạng sống (đã được định sẵn): Mạng-căn vẫn-với.

mạng-cố dt. X. Mạng-chung.

mạng cùi dt. Kiếp sống cùi-mẫn, nghèo xơ-xác: Thí mạng cùi.

mạng-cùng dt. Kiếp sống đến chỗi cùng cực, gần chết: Mạng cùng này, cùng chẳng tiếc làm chi.

mạng-chung dt. Chết: Ông ấy đã mạng-chung.

mạng-danh dt. Xung tên tuồi, chúc - phận: Mạng-danh nhà chức-trách đến xét nhà.

mạng-dề dt. Phần ngắn của một câu dài :
Mạng-dề chánh, mạng-dề phụ.

mạng-dồ dt. Số mạng.

mạng-giá dt. Giá-trị gọi là, không thật (*valeur nominale*).

mạng-hệ dt. Sự quan-hệ đến tánh-mạng; rủi-ro mà chết: Nếu có mạng - hệ nào, biết liệu làm sao?

mạng-linh dt. Linh dạy của bồ trên: Thị - hành mạng-linh.

mạng-linh chí-phó dt. (*kinh*): Linh trả tiền, giấy ra linh trả tiền cho người nào (*ordre de paiement*).

mạng-mạch dt. Tánh-mạng và huyết - mạch // (B) Suy-vật trọng-yếu: Vấn-dề mạng - mạch, tháo-thứ không đúng.

mạng-môn dt. Huyệt ở giữa hai trái thận.

mạng-một dt. Nh. Mạng-chung: Chồng chảng may mạng-một, thì ở vậy nuôi con.

mạng-mục dt. Kiếp sống vô - ích, sống cũng như chết rồi: Liều mạng mục.

mạng-phụ dt. Vợ quan được trước vue ban: Mạng-phụ phu-nhơn.

mạng-tiểu dt. Lễ cử - hành trước lễ thân-nghênh (rước đầu), cha mẹ hai bên khuyên con biết thương nhau, kính mến nhau, để cùng nhau được hưởng gia-dình hạnh-phúc: Lê Mạng-tiểu.

mạng-thế dt. Nỗi tiếng trên đồi về tài về đức: Người có tài mạng-thế.

mạng-vận dt. Clg. Vận - mạng, lúc quan - hệ đến đời mình do Trời định trước: Mạng - vận hanh-thông.

mạng-vong dt. Chết: Mạng - vong ở sa-trường.

MẠNG dt. May từng mũi kim đè vá lõ rách nhô với chỉ: Mạng áo, mạng vớ; Một dâng anh thêu nén nhọn, một dâng em mạng nén hoa.. CD.

MANH mt. Chiếc, miếng, mành, tiếng gọi những vật mỏng mềm: Mành quần tắm áo; Cơm ba bát, áo ba manh, đói chảng xanh, rét chảng chêt; Đen tối chỉ giữ lấy chồng, Chỉ cho manh chiểu, nǎm không nhà ngoài CD // tt. Mòng, rách tà-tơi: Buồn ngủ lại gặp chiểu manh CD.

mành-mún tt. Vụn - vẫn, nát: Xé ra mành-mún // (R) Tan-nát, không chừa ai cả: Chùi không còn manh-mún.

MANH dt. Mầm-móng // dt. Nảy mầm, bắt đầu sanh ra.

mành-dộng dt. Bắt đầu phát-dộng; khởi làm một việc gì.

mành-niệm dt. Mới nghĩ ra.

mành-nghiệt bt. Nh. Mành-nha.

mành-nha dt. Mộng, mầm: Hột giống ngâm nước thì đám mành-nha // dt. Nứt mộng, nảy mầm: Hột giống vừa mành-nha // (B) Phát-sanh, nảy ra ; Mầm - mồng cách - mạng thường mành-nha nơi giao-cốp cùng - khò, bát-màn.

mành-sinh dt. Mới dâm mầm, mới kết tinh.

mành-tâm dt. Rập tâm, toan - tính: Mành tâm bỏ nhà ra đi.

mành-triệu dt. Điềm báo trước.

MANH tt. Mù, không thấy, không hiểu sự lý: Quáng-manh, thanh-manh.

mành-ban dt. Hột cườm trong con người làm cho không thấy.

mành-già dt. Người mù: Manh - già thất-trường.

mành-tâm tt. Mù-quáng trong sự phán-xét.

MANH-MANH dt. (đóng): Loại chim nhỏ: Vui đầu xuồng cát là con manh - manh, Chẳng quản rách lành là con sa-sả VD.

MANH - RƯỜNG dt. Đoạn chót ruột già liền với đoạn đầu ruột non.

MÀNH dt. Sáo, bức che gió bằng nan tre hoặc bằng vác gỗ: Buồng màn trị nước; Bóng gương lắp-ló bên màn CO.

mành-mành dt. Nh. Mành: Trách người quên-tử vụng suy, Gièn hoa thiên-lý chảng chê mành-mành CD // (R) Lưới bằng kim-loại hoặc bức che bằng ván, đóng mặt vồng: Mành - mành sắt, mành - mành kẽm, đóng mành-mành.

MÀNH dt. Thuyền buồm chạy biển: Chiếc mành, thuyền mành.

MÀNH tt. Mành, nhỏ sợi: Chỉ mành treo chuông; Tiếc công xe sợi chỉ mành, Nối hoài chảng dặng, bắt thành tai ai CD.

mành-mành tt. Hơi mành: Đã trao chút phận mành - mành chỉ, Bao nỡ cầm cân dốc-dốc đòn NT.

MÁNH dt. Sợ ranh - mành, khôn vặt: Biết mánh nào ăn mánh nấy // (R) tt. Làm biếng, lừa - đảo đe tránh việc làm: Thằng mánh, kẻ mánh.

mánh-khoé dt. Mưu-mẹo, sự toan-tính riêng để làm lợi cho mình: Mánh-khoé bjp-bqm.

mánh-lói dt. Sự khôn - ngoan có toan - tính: Anh ấy có nhiều mánh-lói hay // tt. Khôn quỷ: Thằng đó mánh-lói lắm.

MÀNH dt. Mièng, miếng vụn: Bè ra từng mành vụn // mt. Mành, miếng, tiếng gọi những vật mỏng: Mành gỗ, mành gương. Mành vũ-y lạnh ngắt như đồng CO // (B)

mt. Tiếng gọi những vật trùm - tượng quan-hệ : Mânh tình ví xé làm dài được, Mânh đè trong nhè, mânh đe ra HXH.

mânh-mún dt. X. Manh-mún.

mânh sành dt. X. Miêng sành.

MÂNH tt. Mông, thon nhỏ, yếu-ớt : Mông-mânh.

mânh-giè tt. Ốm gầy, yếu-ớt : Thân-hình mânh-giè.

mânh-khảnh tt. Mình dày, không mập (béo), không ốm (gầy), hơi cao : Tướng mânh-khảnh.

mânh-mai tt. Ốm yếu, dịu-dàng : Con gái, phải mânh-mai coi mới được II (R) Mông-mânh, dẽ hú bè : Cái bình này đẹp, song mânh-mai quá.

MÂNH-BÁT dt. (thực) Clg. Bạch-thảo hay Bạch-anh-thái, loài dây leo, lá có ba chia, hoa trắng, vị cam-dam, dùng nấu canh ăn : quả gọi quỳ-mục, lén bằng ngón tay, sống thì xanh, chín thì đỏ, ăn được.

MÂNH dt. (truyền) : Ma con trai chưa vợ : Ma mânh II (R) Lanh xảo : Ranh-mânh, ông mânh; Bói ma bói mânh.

MÂNH tt. Mạnh : Dâng-mânh II (R) Dữ-lợn, hung-hăng, thính-linh : Hà-chính mânh u hổ. mânh-cầm-loại dt. Loài chim dữ ăn thịt đồng loại như ó, cừ, vồ...

mânh-chính dt. Chính-sách cứng-rắn, dùng hình-phạt nhiều hơn giáo-đục.

mânh-döng dt. X. Dâng-mânh.

mânh-hoả dt. Lửa hoả-hào dữ-dội.

mânh-hỗ dt. Cọp dữ : Mânh-hỗ nan địch quen-hỗ.

mânh-liệt trt. Mạnh-mẽ, dữ-dội : Tân-công mânh-liệt, kích-bắc mânh-liệt.

mânh-lực dt. Sức mạnh dữ-dội : Mânh-lực kim-iền.

mânh-nhân dt. Kẻ hung-dữ.

mânh-quyết dt. Quyết-doán cứng-cỏi.

mânh-sĩ dt. Người cứng-cỏi gan-dẹ.

mânh-tính dt. Tánh-cách dữ-dội.

mânh-tinh dt. Tình-ngộ thính-linh, vụt tình-nghé loi.

mânh tiễn dt. Tiễn tới mau lẹ.

mânh-tướng dt. Viên tướng tài-ba mạnh-mẽ.

mânh-thú dt. Thú dữ.

MÂNH tt. Có sức-lực hơn cỡ trung-bình : Nhờ người mà mạnh ; Kéo tay coi ai mạnh II (R) Đầy-dù sức-khoé, không đau ốm : Khoé mạnh, lành mạnh ; Chúc anh được mạnh II Khỏi bệnh, hết đau : Đau mới mạnh ; Bây-giờ anh mạnh anh lành,

Anh mê nhan - sắc anh đành bỏ em CD II
Có nhiều thê - lực, không ai làm gì được :
Mạnh vì gạo, bạo vì tiền tng l trt. Bỗm-trộn, hết sức : Đánh mạnh, dày mạnh, máy chạy mạnh II Nhiều, dạn-dt : Mạnh ăn mạnh nói ; Sức ăn mạnh II Làm cho nồi bát : Nhánh mạnh.

mạnh ăn dt. Có sức ăn nhiều hơn người : khác : Thủ trưởng, người làm việc nặng mạnh ăn hơn người làm việc bằng trí-đc.

mạnh-bạo bt. Mạnh-mẽ bạo - dạn : Ăn uổng mạnh-bạo, nói-nặng mạnh-bạo ; Bộ tướng mạnh-iتا.

mạnh chờ dt. Chờ được nhiều ; kéo nặng dẽ - dàng : Chiếc xe này mạnh chờ làm II (B) Nh. Mạnh ăn : Nhờ con chờ mạnh chờ.

mạnh chun (chân, chørn) trt. Cách mạnh-mẽ bằng chun : Đá mạnh chun một chút II tt. Có hai chun mạnh : Mạnh chun đì muac giüm hai ve hát.

mạnh-dạn bt. Nh. Mạnh-bạo : Nói-nặng mạnh-dạn, tướng-tứ mạnh-dạn.

mạnh-giỏi tt. Dồi - dào sức-khoé, không đau ốm : Người nhà vẫn mạnh-giỏi chờ ?

mạnh kéo dt. Kéo được nhiều đồ nặng : Đôi bò này cũng mạnh kéo quá chờ !

mạnh-khoé tt. Nh. Mạnh-giỏi : Ba má vẫn mạnh-khoé hả em ?

mạnh-mẽ tt. Rất mạnh : Sức-lực mạnh-mẽ ; Bộ tướng mạnh-mẽ.

mạnh miêng trt. Dạn miêng, không nhút-nhát : Ăn mạnh miêng, nói mạnh miêng.

mạnh nói dt. Dám ăn-nói, không nè-nang : Có chí làm chứng tôi mới mạnh nói.

mạnh sức trt. Hết sức, cách mạnh-bạo : Làm cho mạnh sức II tt. Có sức mạnh : Ăn nhiều mới mạnh sức.

mạnh tay trt. Cách mạnh-bạo : Đò sứ mè-rùa mạnh tay nó bè II tt. Có hai tay mạnh-mẽ : Mạnh tay vặt giüm con ốc này với.

mạnh tiến dt. Tiến tối mạnh-mẽ, mau-chóng : Mạnh tiến trên đường doanh-nghiệp.

mạnh thế tt. Có thế-lực : Mạnh-thế lầm mớ-vô làm chỗ đó được.

mạnh thuốc trt. Chạy nhiều thuốc nhiều thầy : Nhờ mạnh thuốc mới lành bệnh.

MÂNH dt. X. Mạng và Mệnh.

MÂNH bt. Lớn, bắt đầu, gắng sức.

mạnh-dông dt. Đầu mùa đông, tức tháng 10: âm-lịch.

mạnh-hẹ dt. Đầu mùa hè, tức tháng 4 âm-lịch.

mạnh-nguyệt dt. Tháng đầu mỗi mùa (tháng 1, 4, 7 và 10 âm-lịch).

mạnh-thu dt. Đầu mùa thu, tức tháng 7 âm-lịch.

mạnh-xuân dt. Đầu mùa xuân, tức tháng giêng âm-lịch.

MANH-THƯỞNG-QUÂN dt. X. PH. III // (R) Người háo-nghĩa, người hăng bò tiền ra giúp các hội thề-theo.

MAO dt. Lông mành sợi của người và thú : Âm-mao, chớp mao, lông mao, hông-mao // Râu, tóc : Tóc mao.

mao-bệnh dt. Tật bệnh của người và gia-súc hiện ra ngoài lông.

mao-bút dt. Bút lông, cây viết ngồi bằng lông.

mao-cử dt. Phanh-phui, nói chuyện nhỏ mọn, lặt-vặt.

mao-chuỷ dt. Cây dùi bằng lông // (B) Cây bút lông có sức đâm thủng, phá tan mọi trào-lực.

mao-khồng dt. Lỗ chân lông.

mao-quân dt. Ông bằng công lông chim.

mao-tế-quân dt. Tia máu, các gân máu nhỏ chạy khắp thân-thở.

mao-trùng dt. Loài sâu có lông như sâu rợm.

mao-vật dt. Loài vật có lông.

mao-vũ dt. Loài thú và loài chim, tức loài có lông mao và loài có lông vũ.

MAO dt. (thực) : Cỏ tranh (X. Tranh).

mao-cắn-thảo dt. (thực) : Rễ tranh (Xt. Tranh).

mao-hương dt. (thực) : X. Sà.

mao-lư dt. Lều tranh, nhà tranh.

mao-tử dt. (thực) : Loại cỏ cao lối 30 cm., thân đứng, có nhánh ở gốc; thân lá, trái đều có lông dài; có lá bẹ cuồng ngắn, phiến dài, mũi nhọn, hoa cờ-độc, dài 7 mm., hông vàng sọc đỏ; trái có lông, hai hột (*Erosia ma chinense*).

MÀO dt. Chóp, mồng : Mèo cau, mèo gá, mèo rắn // (R) Đoạn đầu câu chuyện : Khai mèo, mở mèo.

MÀO dt. Clg. Mèo, chữ thứ tư của 12 con Giáp : Năm mèo, tuổi mèo // X. Ất-mão, Đinh-mão, Kỷ-mão, Tân-mão, Quý-mão.

mão-chung dt. Hồi chuông buổi sáng.

mão-nguyệt dt. Tháng mèo, tức tháng hai âm-lịch.

mão-thì dt. Giờ mèo (từ 5 tới 7 giờ sáng).

MÀO bt. Soát, bao hét : Lanh mèo, lèm mèo, mua mèo ; Bao-nhiêu, tôi mèo hét.

mão-công dt. Bao hét công làm với một giá nhất định : Mão công chớ không làm ngày // (R) Lanh kêu người làm ăn huê-hồng : Mão công bé tiền đầu.

MÀO dt. Clg. Mù hay Mèo, vật đói trên đầu hồi xưa : Áo mào, mang râu đói mèo.

mão-bình-thiên dt. Mão vua, phía trên phẳng, đói khi cúng-tế.

mão-cánh-chuồn dt. Mão quan văn có hai tai dài như hai cánh con chuồn-chuồn.

mão-dông-phé dt. Clg. Mão quan-viên, mão của người thường đội khi cúng-tế.

mão-quan-viên dt. X. Mão dông-phé.

mão-tì-lu dt. Mão các hoà-thượng.

MAO dt. Làm già gạt người : Mạo chữ ký, mạo giấy-tờ ; Giả - mạo // Xông vào, dựng chém đến : Cám-mạo.

mạo-bài dt. Giả nhän-hiệu của kẻ khác.

mạo-cáo dt. Cáo gian, vu-cáo.

mạo-cứu dt. Làm tờ nhận tội (nói về các quan).

mạo-chỉ dt. Làm chiếu-chỉ giả (của vua) : Mạo chỉ giết người ngay.

mạo-danh dt. Clg. Mạo tên, giả tên khác (với ý gian) : Mạo danh nhà chức-trách ; Mạo danh làm tiền.

mạo-hiềm dt. Xông vào chỗ nguy-hiểm ; cách gan-dé : Đừng có mạo - hiềm như thế mà nguy.

mạo-hoa dt. (Pháp) : Lừa-gạt hay toan lừa-gạt khách hàng về thực-chất của hàng-hoa bằng cách đặt tên đổi-trá hay tối nghĩa, bằng nhän hiệu hay lời chi-dẫn gian-trá.

mạo-muội tr. Dại-dột, càn, bừa : Tôi xin mạo - muội nói lời này !! tt. Sơ - suýt lầm-lẫn : Lầm việc mạo-muội.

mạo-ngoan dt. Lời bịa, lời pheo-vu.

mạo-nhận dt. Dối nhận tên tuổi ; giả danh lấy của người.

mạo-phạm dt. Xúc-phạm người.

mạo-sung dt. Giả dạng người nào đè làm mập việc gì đó.

mạo-tà dt. Giả tuồng chữ người khác.

mạo-tịch dt. Tròng-tréo tên họ trong giấy-tờ hoặc dùng cẩn-cuốc người khác

mạo-thác dt. (Pháp) : Bày sự gian - dối cho một người khác hay làm giấy-tờ giả cho người : Ai mạo-thác một bài-nhi cho một người đền-bà khác hơn mẹ nó sẽ bị tội-dồ.

mạo-xưng dt. Xưng đổi tên họ hay chửa-phện.

MAO dt. X. Mão : Lạc-mạo-phong.

MÁT tt. Hơi lạnh một chút : Gió mát, hóng mát ; Chim xanh ăn trái xoài xanh, Ăn no tắm mát đậu nhành cây de CD // Hết cơn sốt : Em đã mát !! Có che nắng : Bóng mát, chở nẩy mát !! Bô vče ấm : Ăn đồ

- mát ; Rau cùu, rau má có nhiều chất mát** II
(B) Khoan-khoái, êm-ciju, sung-sướng : **Mát**
mát, mát tay II **Thoảng qua, nhẹ-nhàng** : **Hờn**
mát, nói mát.
- mát bụng** tt. Lành-lenh trong bao-lù (đè-dày) :
Nước dá mới uống vô nghe mát bụng II
(B) Clg. Mát ruột, khawan-khoái trong lòng :
Nghe được lời nói có nghĩa, mát bụng
bết bao.
- mát da mát thịt** tt. Mập (béo), da giẻ hồng-
hào : **Lúc này xem anh mát da mát thịt** lâm.
mát dạ tt. Nh. Mát bụng (B) : **Bữa ăn có**
cá cùng canh, Cũng chưa mát dạ bằng anh
thầy nàng CD.
- mát lạnh** tt. Rất mát, gần lạnh : **Ở ngoài**
này nghe mát lạnh ; Rờ tay, nghe mát
lạnh.
- mát mái trt.** Xuôi chèo, nhẹ mái chèo : **Chèo**
xuôi mát mái.
- mát mắt trt.** Sướng mắt, đỡ cắp mắt : **Cờ-**
bạc xem mát mắt ; Ngựa chạy thật mát
mắt.
- mát mặt trt.** Nghe mát trên mặt : **Mát mặt**
anh-hùng khi tắt gió, Che đầu quân-tù lúc
sa mưa HXH II (B) Nò mặt, hanh - diện :
Mát mặt với đời.
- mát-mè** tt. (d) : Nh. Mát : **Ở đây thiệt mát-**
mè ; Tắm cho mát-mè một chút.
- mát ruột** tt. X. Mát bụng.
- mát rượi** tt. Rất mát : **Dưới bóng cây mát**
rượi ; Bàn tay mát rượi.
- mát tay** tt. Sướng tay, không dung phải vật
cản : **Hàng này rờ mát tay** II **Hên tay, để**
thành công : **Ông thầy hốt thuốc mát tay.**
- mát trời** tt. Clg. Trời mát, không có nắng :
Bữa nay mát trời.
- MÁT** dt. Giống bọ rất nhỏ, thường ở trong
lông gà : **Thuốc trừ mát.**
- MÁT** tt. Nghèo hết sức : **Nghèo mạt**; **Bộ**
mạt rồi sao mà ăn - mặc rách - rượi quá
vậy? II (B) Tận cùng : **Dở mạt, đốn mạt,**
hèn mạt ; **Lúc Lê - mạt** II **Lyn - vụn, nát**
nhuyễn : **Cứa ra mạt, thuốc tán mạt.**
- mát cộng** tt. Không có đèn mực cộng rác :
Nghèo mạt cộng.
- mát cưa** dt. Mát gỗ nát như bêt theo lằn
cưa roi xuồng : **Nhang (huơng)** thường
làm bằng mạt cưa.
- mát-diệp** tt. Cuối đời, thời chót : **Nhà Lê**
lúc mạt-diệp.
- mát-dai** tt. Cuối đời, gần tàn.
- mát-hạng** dt. Hạng bét, dở nhất : **Hèng-hoá**
mạt-hạng.
- mặt-kiếp** dt. Hết kiếp, lúc cuối một kiếp
người : **Nó học đến mặt-kiếp cũng chẳng**
bằng ai II (thth) tt. Cùng tận : **Nghèo mạt-**
kiếp.
- mặt-lộ** dt. Đường cùng II tt. Cùng đường,
hết vùng-vây nòi : **Mặt-lộ anh-hùng.**
- mặt-lưu** dt. Hẹng người thấp kém nhất.
- mặt-mạng** dt. Lời dặn cuối-cùng, lời trói.
- mặt-nghệ** dt. Nghèo thấp-thỏi ít tiền.
- mặt-nghiệp** dt. Nh. Mát-nghệ.
- mặt-nhật** dt. Ngày chót ; ngày tận-thế.
- mặt-quý** dt. Mùa cuối-cùng trong năm.
- mặt-phục** dt. Tuần cuối-cùng của mùa nước lũ.
- mặt-rệp** tt. (lóng) Xác-xơ, không có gì cả :
Nghèo mạt rệp.
- mặt-sắt** dt. Bụi sắt theo đường giữa rơi
xuống.
- mặt-tịch** dt. Chỗ ngồi sâu chót.
- mặt-tôn** dt. Cháu-chít xa đời.
- mặt-tục** dt. Phong-tục xấu-xa.
- mặt-thế** dt. Thời cuối-cùng, suy-vong.
- mặt-vận** dt. Vận suy ở mức cuối-cùng.
- mặt-vĩ** dt. Chó đuôi ; chó cuối-cùng.
- MÁT** dt. Chùi, quét, bôi xoá.
- mặt-sát** dt. Quét sạch : **Mặt-sát địch-quân** II
Xài-xè, kích-bác thậm tệ : **Mặt - sát kè dõi-**
thoại.
- MAU** trt. Nhanh, chóng, lẹ hơn mục đường :
Ăn mau, chạy mau, đi mau ; Bó chiếc
ghe sau chèo mau tói đợi, Leo khỏi khúc
sông này bờ bụi tối - tắm CD II (R) Dài,
khít : **Chữ viết mau, lưới đan mau ; Mau**
sao thì nắng, vầng sao thì mưa tng.
- mau ăn** trt. Chóng hưởng lợi : **Trông cây**
chiết mau ăn.
- mau chóng** trt. Lẹ-làng, ít tốn thì-giờ : **Làm**
việc mau chóng.
- mau chun (chân, chon) trt.** Vói cớp giờ
mau lẹ : **Ai xui ai khiến trong lòng, Mau**
chun nhạy miệng mệt vông gian-nan CD.
- mau đánh** trt. Hay đánh dập, muốn là đánh
liền, không hỏi đi hỏi lại : **Chê mẹ chồng**
trước đánh đau, Cặp mẹ chồng sau mau
dánh tng.
- mau kíp** trt. Mau lẹ lén, lời hỏi thúc : **Mau**
kíp lén đường.
- mau lẹ** trt. Mau-mắn lẹ-làng : **Đi cho mau**
lẹ.
- mau lên** trt. Nh. Mau kíp, lời hỏi : **Đi nơi**
khác, mau lên !
- mau mau** trt. Hơi mau, mau lên mệt chút :
Ăn mau mau, đi mau mau II **Lại-dặt, vội-**
vã : Nghe mấy lời thiết-yếu em then, Mau
mau chờ dậy, ruột gan đau từng hkick CD.

mau-mǎn *tt.* Lé-lèng, nhanh-nhen ; hay giúp người : *Tánh-tình mau-mǎn* ; *Mau-mǎn dẽ thương*.

mau miệng *trt.* Nhanh mồm, lẹ miệng nói : *Mua bán phải mau miệng*.

mau nhờ *trt.* Được nhờ sớm : *Sanh con gái mau nhờ*.

mau nhờ *trt.* Lẹ trí nhớ : *Sáng tri nên mau nhờ*.

mau tay *trt.* Nhanh tay, lẹ tay, giành trước người : *Mau tay lấy cái tốt*.

mau trí *trt.* Nh. Mau nhớ.

MÀU *dt.* Clg. Mùi, sắc của vật-thì nhò mắt trông mà phân-biệt được chỗ khác nhau : *Nhuộm màu, pha màu, trồ màu, xuống màu* ; *Vái thưa nhuộm lẩy màu đen, Vái thưa mặc vải, màu xinh khen màu CD* II (chèp) Những sẩn khác hơn trắng và đen : *Áo màu, đồ màu, hàng màu* II (R) Chất phân trong đất : *Đất có nhiều màu* II Rây, những rau cải trồng ngoài mài lúa : *Hoa-màu, màu da* *dt.* Nhắc da, sắc của da người : *Màu da vàng* ; Phân-biệt màu da.

màu-mè, *dt.* Dêng-diệu : *Ca dở nhưng màu-mè hay* II (R) Clg. Màu - mè, vẻ đẹp bên ngoài : *Màu-mè dẽ chịu*.

màu-mè *dt.* X. Màu-mè (R).

màu-mỡ *dt.* Chất phân : *Đất nhiều màu-mỡ*.

màu sắc *dt.* Nh. Màu : *Bức tranh có nhiều màu sắc* II Vé ngoài, bè ngoài : *Phản đồng thành-niên đều thích màu sắc ngoài-lai* II Tánh-chất : *Màu sắc chánh-tri*.

MÁU *dt.* Nước đỏ chảy trong thân-thè đè nuôi sống xác-thịt : *Chảy máu, đồ máu, hộc máu, mạch máu, mửa máu, ngân-hàng máu, phun máu, sang máu* ; *Dao phay kè cõ máu đồ khồng mang*, Chết thì chịu chết buông nàng khồng buông CD II (R) Tánh khí : *Hăng máu, say máu, xấu máu*.

máu bầm-lầm *dt.* (lóng) : X. máu đê (35 là số thứ-tự con đê trong mâm Đề 36 con).

máu bầm *dt.* Máu đỏ bầm ở các chỗ sưng, bị thương.

máu be-he *dt.* (lóng) : X. Máu đê.

máu cam *dt.* (bh) : Máu tự-nhiên từ mũi chảy ra do sự đồ-vũ một vi-li huyết-quàn ở mũi, hoặc triệu-chứng bệnh máu loảng của chứng tăng áp-suất ; cũng có thè triệu-chứng một vài bệnh do vi-trùng gây ra : *Chảy máu cam*.

máu đê *dt.* Tánh ham-thích đàn-bà đê lộ ra ngoài cù-chi.

máu đè *dt.* Máu đòn-bà khi sanh con thì chảy ra lai-láng.

máu điêu *dt.* Nh. Máu đê.

máu đặc *dt.* Máu ở các mực ung-độc.

máu ghen *dt.* Nữ giận do tánh ghen-tương sanh ra : *Máu ghen ai chẳng chầu mày nghiền răng K.*

máu giác *dt.* Máu trong ống giác đồ ra : *Chạy như chó chạy máu giác*.

máu-huyết *dt.* Nh. Máu : *Họ đậm chém nhau, máu-huyết đồ lênh-lảng* II (B) a) Dòng-dỗi, huyết-mạch : *Dầu sao, nó cũng là máu-huyết của tôi* II b) Tiền bạc của-cái : *Hút hết máu-huyết của dân*.

máu lạnh *dt.* Tánh lờ-là, không sốt-sắng : *Không nhò-nhò chỉ được với kẻ có máu lạnh ấy*.

máu lửa *dt.* Giặc-giã (có cháy nhè, đồ máu) : *Thời-kỳ máu lửa*.

máu mắt *dt.* Máu từ mắt chảy ra : *Khóc chảy máu mắt* II (B) Sợ đau-đớn căm-hờn : *Nuốt máu mắt mà làm thinh*.

máu mặt *dt.* Sắc đồ thêm của da mặt : *Vừa lại nghìn lè đã có máu mặt* II (B) Tiền-cù : *Người có máu mặt trong vùng*.

máu-me *dt.* Nh. Máu : *Máu-me đậm-dẽ*.

máu mè *dt.* Tánh liam-mè : *Máu mè cờ-bạc*.

máu mù *dt.* Máu và mù : *Bè cái mực nhợt, máu mù chảy đậm-dẽ* II (B) Nh. Máu-huyết (B) : *Máu mù mà bỏ sao đành*.

máu mũi *dt.* Máu từ trong mũi chảy ra : *Bị đánh sặc máu mũi*.

máu nóng *dt.* Tánh nóng, hay giận hay le : *Hay dần máu nóng*.

máu ngè *dt.* Sợ nóng tiết, đồ ngây trong một lúc : *Say máu ngè*.

máu què *dt.* Máu của đàn-bà có tháng chảy ra từ cửa-mình.

máu sán-hậu *dt.* Nữ giận của đàn-bà mới sanh-dẻ, có thè làm uất người rồi chết luôn : *Bị máu sán-hậu chận*.

máu tham *dt.* Tánh tham-lém : *Máu tham hể thấy hơi đồng thì mê K.*

máu thịt *dt.* Clg. Huyết nhục, con cái, ruột thịt : *Tình máu thịt*.

máu vận *dt.* X. Huyết vận.

MẮC *dt.* Móc lén, tròng vào đầu cái móc :

Mắc cái áo lén cây dinh II (R) a) Vướng phải, bị : *Vận nghèo còn mắc cái eo* ; *Ai xui ai khiến trong lòng*, *Mau chán nhạy miệng*, *mắc vòng gian-nen CD* II b) Bận, không rảnh : *Mắc ăn cơm, mắc làm việc* II c) Thiếu : *Mắc bạc Chè* ; *Anh còn mắc tôi 300 đồng* II d) Buồn, muôn, bị bắt-buộc : *Mắc đói, mắc ịa*.

mắc áo *dt.* Móc cái áo lén : *Mắc áo lén cát*

- mắc đính** *dt.* Vật đóng vào tường vào cột kèo móc áo : *Cái mắc đính.*
- mắc bẫy** *dt.* Clg. Mắc cạm, bị lợt vào cái bẫy gài sẵn : *Ấn quen chôn đèn mao bẫy* // (B) Clg. Mắc cạm, bị lừa, vướng vào vòng gài sẵn : *Phen này và mắc bẫy tôi rồi.*
- mắc bện** *dt.* Bện việc : *Tôi mắc bện mè đi sao được?*
- mắc bình** *tt.* Ốm (đau), có bệnh, phải một chút bệnh : *Mắc bình nan y.*
- mắc cạn** *tt.* Lở vào chỗ cạn, có ít nước hoặc quên nói dối khi nước ròng, thuyền nằm sát đáy phải nghiêng : *Cá mắc cạn, thuyền mắc cạn.*
- mắc câu** *tt.* Vướng phải lưới câu trong miệng : *Cá mắc câu* // (B) Xiêu theo lời cám-dỗ hoặc sự quyến-rủ : *Bây giờ cá đã mắc câu, Mắc tình ngư-phủ chặt đầu lột da* CD.
- mắc công** *trt.* X. Mắt công.
- mắc cùi** *tt.* Vướng trong khung cùi chằng-chịt những sợi ngang sợi dọc : *Người đồng như mắc cùi.*
- mắc chuyện** *tt.* Clg. Mắc việc, hay Mắc công chuyện, kẹt trong một công-việc : *Đang mắc ohuyện, không ăn.*
- mắc dịch** *tt.* Mắc phải một bệnh dịch // (lóng) Tiếng rủa : *Đồ mắc dịch.*
- mắc đái** *tt.* Clg. Mắc tiêu, thốn thốn nơi đái, giục phải đi đái // trt. Đang đái : *Nó mắc đái, chốc nữa nó vào.*
- mắc dâng dưới** *tt.* (truyền) : Đầu (ốm), theo cốt đồng nói thì bị quỷ thần dưới sông rạch hay âm-phù làm cho đau.
- mắc điểm** *tt.* Bi lường-gạt, bị gạt lốp : *Điểm mắc điểm.*
- mắc gốc** *dt.* Vướng phải gốc cây to dưới mặt nước : *Thuyền mắc gốc* // (B) Bi cầm lại, không dứt ra đi được : *Và đã mắc gốc rồi.*
- mắc gió** *tt.* Clg. Mắc phong // Nh. Mắc dịch : *Đồ mắc gió.*
- mắc ia** *tt.* Clg. Mắc tiêu, thốn thốn dưới lỗ đít, giục phải đi ia // trt. Đang ia : *Anh ấy mắc ia trong cầu* // (lóng) Lời chè-bei nặng-nề : *Thay (hoặc nghe) mắc ia quá!*
- mắc kẹt** *tt.* Bi cặp lại : *Chớ nghe lời nói phỉnh-phờ, Thò tay vào lờ mắc kẹt cái hom* CD // (B) a Không lối thoát : *Khi không mè mắc kẹt trong vụ này thiệt oan* // b) Ông tù : *Mắc kẹt hết sáu tháng tại Chí-hoè.*
- mắc kẽ** *tt.* Clg. Mắc mưu và Trúng kẽ, bị lừa vào mưu-kẽ của người : *Làm như lão mắc kẽ Gia-cát.*
- mắc leo** *tt.* Clg. Dính leo, hai đít đầu lại và hai cơ-quan sinh-dục dính nhau khi giao-cấu : *Üa-üa giống chi tréo? Ông chó mắc leo HL.*
- mắc lừa** *tt.* Bi lừa, bị gạt.
- mắc lưới** *tt.* Vướng trong lưới : *Có mắc lưới, chim mắc lưới* // (B) Bi bắt trong một cuộc bùa vây của đồng người : *Phen này chạy đâu cho khỏi mắc lưới.*
- mắc miếng** *tt.* Bi gạt đánh trong một thế võ lệ : *Mắc miếng té nhào* // (B) Nh. Mắc lừa.
- mắc-miu** *tt.* Clg. Mắc-miu, vướng phải nhiều mối : *Mắc-miu chằng-chịt; Mắc-miu vợ con.*
- mắc mớ** *dt.* Chém đến, dính-dáng : *Cá rô rốc-rách ruộng cày, Mắc-mớ chi mày hỡi có rô don?* CD.
- mắc-mớp** *tt.* Hiểu làm rồi thất-vọng ; bị trát chơi : *Tuởng được tiền, ai ngờ mắc-mớp.*
- mắc mura** *tt.* Bi mura uất minh : *Còn duyên như tượng tôle vàng, Hết duyên như tờ ong tàn mắc mura* CD.
- mắc-mướu** *tt.* X. Mắc mưu.
- mắc mưu** *tt.* X. Mắc kế.
- mắc nạn** *tt.* Cốp tai-nạn : *Người ngay mắc nạn.*
- mắc nợ** *tt.* Thiếu tiền người ta : *Mắc nợ túi giăng* // (B) Mang trách-nhiệm : *Mắc nợ vợ con.*
- mắc ngài** *tt.* Bi thư ngài độc khiến mang bệnh hoặc say-mê, ngủ tối : *Mặt vàng như mắc ngài* : *Mắc ngài vrv bé.*
- mắc nghèn** *tt.* Bi cảm hắt iỗi : *Xe-cô mắc nghèn hắng cây-sô* // (B) Nh. Mắc kẹt.
- mắc phải** *tt.* Bi vướng, vướng phải : *Chim khôn mắc phải lưới hỏng, Ai mà gỡ được đèn công lạng vàng* CD.
- mắc phong** *tt.* X. Mắc gió // Bi một chúnă bệnh phong : *Mắc phong đơn, mắc phong đòn-gánh...*
- mắc phong-long** *tt.* Bi xui-xèo sau khi gặp phải điều kiêng-cữ : *Sớm mai mà mắc phong-long, ē hàng.*
- mắc quai** *tt.* Vướng phải cái quai // (B) X. Mắc nạn : *Há miêng mắc quai.*
- mắc tay** *tt.* Bện việc, hai tay không ránh : *Tôi đang mắc tay, xin ông chờ một lát.*
- mắc tang** *tt.* Có tang, đang tang-khổ : *Mắc tang, không cưới gả được* // Quả tang, hết chối-cãi : *Mắc tang, hết đường chạy chối.*
- mắc tiêu** *tt.* X. Mắc ia.
- mắc tiêu** *tt.* X. Mắc đái.
- mắctoi** *tt.* Bi bệnh hay lây mà chết : *Gà hay mắctoi, phải biết thuốc ngừa mới nuốt được* // Tiếng rủa : *Đồ mắctoi.*

mặc thàng Bố tt. (truyền) : Nh. Mặc dèng dưới // Lời gán cho người hay nói làm nhảm : *Bộ mặc thăng Bố sao lài-nhài luôn* // Tiếng chửi-rủa : *Con đĩ mặc thăng Bố.*

mặc việc tt. Bạn công-việc, không rành : *Ông chủ mặc việc.*

mặc xương trt. Clg. Hóc xương, bị cái xương (thường là xương cá) vướng trong cuống họng : *Chị ăn cá, em mặc xương VD.*

MẶC-CỐ tt. Clg. Mát cõi, thận, xău-hồ : *Lêu-lêu mặc-cố* // dt. (thực) Clg. Trinh-nữ, loại dây có gai bò dưới đất hoặc leo, lá hai lèn kép, lá phụ có lông rìa, bén đậm hoặc khi bị động đến thì xếp lại ; phát-hoa hình đầu tròn bằng lông mịn màu hường ; trái có iòng, dây có chất leucænin, tính trấn-an, giục buôn ngủ (*Mimosa pudica*).

mặc-cõi móc dt. (thực) : Loại dây có gai ngực dẽ vướng, lá kép to hơn lá loại *pudica*, phát-hoa hường, dây đứng thẳng một mình được (*Mimosa invisa*).

mặc-cõi nhọn dt. (thực) : Loại dây mặc-cõi dài lõi 2, 3m., phát-hoa vàng, trái rụng từ đốt một hột, lá chém khích-động hơn mặc-cõi thường (*Mimosa asperata*).

MẶC dt. Bạn, vennen, tra quần áo vào mình : *Ăn mặc, may mặc ; Thể-gian còn dài chưa khôn, Sống mặc áo rách thác chôn áo lành CD.*

mặc ta dt. Mặc quần áo may kiều ta, kiều Việt-nam : *Mặc ta mát-mẻ hơn.*

mặc tây dt. Mặc quần áo may kiều người phương tây : *Mặc tây rất gọn.*

mặc via dt. (lỏng) : Mặc quần áo đẹp, thứ đ'y đám : *Đi đâu mà mặc via vậy ?*

MẶC trt. Clg. Murgc, dẽ tuỳ ý, không biết đến : *Bó mặc, phó mặc ; Tánh quen chừa chảng được đâu, Lệ lèng lèng bắt mây trâu mặc lèng CD.*

mặc ai trt. Thay họ, ai thi ai, chẳng mang đến : *Cúc mai trắng lộn một bón, Hai đứa mình chồng vợ, ai dồn mặc ai CD.*

mặc dẫu trt. Clg. Mặc dù, dẫu rằng, tuy rằng : *Tuy vậy mặc dẫu ; Mặc dẫu anh dạy phải, nhưng lòng tôi đã quyết* // Sao thì sao, chẳng kẽ đến : *Vùi nồng một nấm mặc dẫu có hoa K.*

mặc dù trt. X. Mặc dù.

mặc đời trt. Clg. Thay đời, dẽ đời nó ra sao thì ra : *Mặc đời nó, ai hơi nào lo ?*

mặc ý trt. Tuỳ ý, sẵn-sang dẽ mặc, không biết đến : *Mặc ý anh, tôi thi sao cũng được* // Tuỳ ý riêng, không cần ai cả : *Mặc ý nó muôn làm gì làm, chẳng hề cho ai biết cả.*

mặc kệ trt. Clg. Thay kệ, sao thì sao, không mang đến : *Dây giăng mặc kệ dây giăng, Ông ta bà nguyệt đón ngăn cung về CD.*
mặc lòng trt. Tuỳ ý, dẽ mặc ý người : *Anh oi, giữ lấy việc công, Đè em cày-cấy, mặc lòng em lo CD* // Nh. Mặc dầu : *Tuy vậy mặc lòng.*

mặc may trt. X. Hoặc may.

mặc may mặc rủi trt. Phú cho may-rủi, không định trước được.

mặc sức trt. Theta-hồ, dẽ cho họ làm vừa sức họ : *Rộng đồng mặc sức chim bay, Biển hồ lai-láng mặc bầy cá đua CD.*

mặc tình trt. Nh. Mặc ý : *Hai bên, bên liễu bên đào, Mặc tình ý bạn, thương bên nèo thì thương CD.*

mặc thây trt. Thay kệ, mặc kệ, lời ruồng-rây nặng-nè : *Mặc thây hàn, dùng thêm biết đến.*

mặc xác trt. Nh. Mặc thây.

MẶC dt. Clg. Mặc, mực ; sắc đen ; quý-báu : *Tranh thuỷ-mặc.*

mặc-bảo dt. Người có hoa tay viết chữ đẹp.

mặc-diệu dt. Lời văn hay-ho.

mặc-hình dt. Hình-phat thích chữ vào mặt rồi bôi mực lên.

mặc-khách dt. X. Mặc-khách.

mặc-ngư dt. Con mực.

MẶC trt. Âm-thầm, im-lặng.

mặc-cảm dt. Tím cảm-hứng trong im-lặng : *Tu bè vắng-vé, khiến tôi mặc-cảm đến chà tôi đang nằm im dưới mồ* // dt. Tự-tự mặc-cảm gọi tắt, túi thăm, tự thấy mình không bằng ai cả : *Hắn hay mặc-cảm lắm, ít khi dám đến chỗ đông-dáu sang-trọng* // dt. Sự túi thân : *Có nhiều mặc-cảm không tốt.*

mặc-hứa dt. Bằng lòng ên, không nói ra.
mặc-nặc dt. Giấu luân, im luân, không nói ra.

mặc-nhận dt. Sự thừa-nhận mặc-nhiên ; nhận vì sự thế phải vậy (*acceptation tacite*).

mặc-nhiên trt. Âm-thầm, dẽ bụng, không ra mặt, không tạo hình-thúc thủ-tục : *Được dẽ-cú mà không từ-chối là đã mặc-nhiên nhận sự dẽ-cú ấy rồi.*

mặc-nhiên kế-tục dt. (Pháp) : Sự tiếp-tục thuê mướn không phải làm khê-ước lgi khi khê-ước trước đã mẫn (*tacite reconduction*).

mặc-niệm dt. Im-lặng nhớ người chết : *Lèm lẽ mặc-niệm.*

mặc-tà dt. X. Âm-tà.

mặc-tinh tt. Im-lặng cách trầm-tĩnh, không xao-xuyến, không lo-lâng : *Nhè làm luết thường có thái-dộ mặc-tinh.*

mặc-tưởng *dt.* Im-lặng suy-nghĩ : *Trầm-tư mặc-tưởng.*

mặc-thị *trt.* Cách tự-nhiên, không cần hình-thức, không bày-tỏ ra : *Khẽ-uớc hết thời-hiệu thì những điều cam-kết được xem như đã mặc-thị bối bối.*

mặc-thuận *dt.* Sự thoả-thuận ên, không nói, không viết tờ thoả-thuận (*consentement tacite*).

MẶC-CÀ *dt.* X. Mà-cà : *Bán lơi mua danh nèo nhũng kè, Chẳng lên mặc-cà một đỗi lời HXH.*

MẶC-NƯA *dt. (thực)* : Loại cây nhỏ, lá tròn dài 5x13cm., cuống lõi 5cm., hoa đơn-phái nhỏ màu vàng, hoa cái cỡ -độc, trái tròn bằng đầu ngón tay, loại phì-quả, có bốn lá dài, một hột chứa các chét *tanin catéchic*, *stérol*, *acit hữu-cơ*, *invertin*, *émulsion*, và một loại *naphthoquinon* có tính diệt lâi ; dùng nhuộm hàng rất tốt (*Diospyros mollis*).

MĀM *dt.* Nhâm nát với răng cửa : *Măm caye tăm*; *Tré-con hay măm nûm vú.*

măm-múm *dt.* Nh. Manh-mún.

MĀM-MĀM *trt.* Tiếng trẻ - con mới học nói hay nói : *Măm-măm đi con!*

MĀM-MĀP *trt.* X. Ăm-ăp.

MĀM-MĀM *trt.* Nhóc, ói, dày lâm : *Đầy măm-măm.*

MĀM *dt.* Thức ăn bằng tôm cá ướp muối gài chặt trong lu hũ đê lâu : *Măm lóc*, *măm rô*, *măm sặt*, *măm ruốc*, *măm tôm*; *Án cơm* với măm nó thâm về lâu; *Liệu cơm* mà gấp măm ra, *Liệu cửa liệu* nhà mà lấy chòng đí CD.

măm băm *dt.* Những kỳ, vi, đuôi của măm đồng băm nát.

măm đồng *dt.* Măm các loại cá đồng như : lóc, rô, sặt, trê..

măm mặn *dt.* Măm các loại cá biển như : bẹ, sù, vược...

măm muối *dt.* Măm và muối *II (R)* Các thức ăn thật mặn, rẻ tiền : *Nghèo, chỉ ăn măm muối chó làm gì dém đèo-bòng đến gỏi chả* *II (B)* Thuần-tuý đồng ruộng hay thuần-tuý Việt-nam, không lai : *Măm muối mặn miêng, thây thích hơn son phấn xa-hoa.*

măm nem *dt.* Măm cá cơm, rã thành nước sền-sệt dùng làm nước châm : *Chuối chát măm nem.*

măm phết *dt.* Măm ruốc lọc bỏ xác, lấy nước xào chung với tôm khô, thịt heo quết nhuyễn và sả.

măm ruột *dt.* Măm ruột các loại cá đồng.

mắm thái *dt.* Mắm lóc xé nhỏ trộn với đu-đủ sống và thính.

mắm trê *dt.* Mắm cá trê, một loại mắm đồng *II (R)* Tên loại chó không lông : *Chó mắm trê.*

mắm và rau *dt.* Thức ăn bằng mắm sặt kho chan vỗ chén rau mà và.

mắm xôi *dt.* Cá lóc xé bánh re ướp muối sả phơi khô chiên ăn liền.

MĀM *dt. (thực)* : Tên loại cây mọc ở đất thường ngập nước mặn : *Cây măm.*

MĀM *dt.* Mím, bẩm chặt hai môi lại : *Măm môi.*

MĀN *dt.* Clg. Mân, sờ - mó, nặn bóp nhẹ : *Tré-con lúc bú hay măn vú mẹ.*

män-mò *dt.* (*d*) : *Clg. Män-mò* *II Nh.* Män : *Búi đú, cứ män-mò luôn.*

män-móm *dt.* Vò nhẹ, xe-xe ngoài đầu : *Cái tay sao hay män-móm quá!*

män vú *dt.* X. Män.

MĀN-MĀN *tt.* Hơi mặn, vị một vật đáng lẽ phải lại : *Mới tháng nay mà nước đã män-män rồi.*

MĀN *dt.* Mò nặn, rờ - rẫm : *Tăn-män* *II (R)* Khoa chữa xương gãy, xương lợi bằng cách mò bóp đẽ sấp xương lại cho ngay rồi đăng thuốc : *Män khớp xương*; *Thầy män.*

män-mò *dt.* X. Män-mò.

MĀN-MĀN *tt.* Hơi mặn, vị của thức ăn đáng lẽ phải mặn hơn : *Nước-mäm mà pha nước lᾶ nhiều quá, ăn chỉ män-män chó không ngon.*

MĀN *trt.* Sai, nồng sinh, nồng đè : *Män con, män quả.*

MĀN *tt.* Nát nhở, vụn - vắt : *Lân - män, tân-män, tẩm män* *II (B)* Hẹp - hời, nhở - mọn : *Tinh người ấy män lâm.*

MĀN *tt.* Hơi mặn : *Kho män, nau män.*

MĀN *bt.* Vị có nhiều chất muối : *Cá mặn, canh mặn, mắm mặn, nước mặn*; *Taybung dῖa muối châm gừng*, *Gừng cay muối mặn xin đừng bỏ nhau CD* *II (R)* Cá thịt : *Ngă mặn*; *Án mặn nói ngay còn hơn ăn chay nói dối tng* *II (B)* a) *Đạm - đà, thâm - thía, thâm - trầm*: *Tinh mặn nghĩa nồng*; *Chữ tinh càng mặn, chữ duyên càng nồng* *K II b)* *Duyên-dáng, ua nhìn*: *Vé nào cũng mặn, nét nào chẳng ưa K II đt.* *Ua-thích, ham-chuộng*: *Nó mặn cô đó lầm.*

măm chát *tt.* Rất mặn, mặn đến nghe chát ở lưỡi : *Nước-mäm mặn chát!*

mặn dắng *tt.* Nh. Mặn chát

mặn lẹt *tt.* Vị mặn và vị lẹt : *Biết mùi mặn*

lạt chua cay, *Làm ăn trong sạch thật rày nǚ - công CD II (B) dt.* Châm - chút, ném mùi, trèi qua : *Phải mặn lạt một chút chờ lo-là coi sao được.*

mặn-mà bt. Đậm-dà, duyên - dáng : *Tuổi vừa hai tám, dung - nhàn mặn - mà LVT; Hai thương ăn-nói mặn-mà có duyên CD.*

mặn-mặn bt. X. Mặn-mặn và Mặn-mặn.

mặn miêng trt. Ngon miêng : *Bữa ăn có mắm, ăn mới mặn miêng.*

mặn-mòn tt. Mặn và nhiều mùi vị cho dễ kích-thích cái lưỡi : *Mặn-mòn như vậy mới ngon II (B) Nh.* Mặn-mà.

mặn-nồng tt. Có cực có sướng : *Có chồng thì phải theo chồng, Đắng cay cũng chịu, mặn-nồng cưng cam CD.*

mặn xàng tt. Nh. Mặn chát và Mặn đắng.

MĂNG dt. (*động*) : Thứ cá nước ngọt, bụng to, vây nhỏ màu vàng : *Cá măng.*

măng lúu dt. Cá măng vảy đỏ vàng.

MĂNG dt. (*thực*) : Mầm non cây tre, ăn được : *Búp măng, mực măng, xắn măng; Miệng ăn măng trúc măng mai, Nhũng đang cùng nửa lấy ai bạn cùng CD II (R)* Non, trẻ : *Trè măng; Tre khóc măng.*

măng-dại tt. Thở-dại, trèi-dại, nhỏ-dại quá : *Anh oí, phải lính thi di, Con cὸn măng-dại dà thì có em CD.*

măng khô dt. Măng tre chè nhỏ phơi khô.

măng không tt. Trèi cảm, nhỏ tuồi lâm, chẳng biết gì : *Còn măng không.*

măng nành dt. Măng tre mọc khít mành mè, gốc cong, mìn tò và thấp.

măng sresa tt. Nh. Măng-dại : *Thời-kỳ măng sresa.*

măng tây dt. (*thực*) : Củ lcoi cây nhỏ yêu, cao lõi 80 cm., lá nhỏ mìn thường được bó cắp trong trảng-hoa ; củ ăn đc得起 (*Asparagus officinalis*).

măng vời dt. Mỵt măng dà già, quá lúu, thành tre non.

MĂNG-CỤT dt. (*thực*) : Loại cây to tàn rậm, lá dày cứng láng ; trái tròn cuống to, có bốn lá dài xanh úp lên trái, phía dưới nồi hình bánh xe răng, mỗi răng là một múi trong ruột ; ruột có từ bốn tới bảy múi, cơm trắng ngọt ngọt chua-chua, trong là hột ; vỏ cứng có nhiều mù ; vỏ cây và vỏ trái đều có chất tanin được dùng chế thuốc liết-tả và kiết-ly (*Garcinia Mangostana L.*) ; trái này, người TH gọi Mă-cật, vua Minh-mạng đặt lại là Giáng-châu-tử.

măng mù-u dt. Trái măng-cüt nhỏ của cây dã àia cối.

măng sồi dt. Trái măng-cüt đet của cây tơ, măng nứt dt. Trái măng-cüt vỏ có đường nứt, ruột trong, ngọt.

măng trong dt. Trái măng-cüt ruột trong, không hột, ngọt.

MĂNG-ĐÀ dt. Phiếu lệnh tiền ở nhà Bưu-diện hay ở Kho-bạc ra : *Gởi măng-đà, lãnh măng-đà, mua măng-đà; Chưa có măng-đà (mandat).*

MĂNG-SÔNG dt. Chụp bằng tờ mỏng nhúng nước muối kim-khí dùng bao tia đèn cho sáng : *Đèn măng-sông (manchon).*

MĂNG-TẮNG tt. Đắng-nghét.

MĂNG dt. Nhiếc, dùng lời nồng si-mạ một người nào : *La măng, nhiếc-măng, thét măng II (R)* Rầy, quờ-phết : *Bị mẹ măng, măng át dt.* La át, rầy ép kè dưới : *Bị măng át, không nói lại được lời nào.*

măng chửi dt. X. Chửi măng : *Măng chửi hết lời.*

măng-mò dt. (d) : Nh. Măng.

măng-nhiếc dt. Clg. Nhiếc-măng, măng với ý lăng-mạ, moi-móc ái-eu xấu của người ra : *Bị măng-nhiếc một trận nén thân.*

măng trả dt. Măng lại, không nhịn : *Rầy nó, nó măng trả lại chớ có nhịn đâu.*

MĂNG trt. X. Măng : *Tương măng.*

măng nghe dt. Từng nghe rắng : *Măng nghe tin mẹ khôn năng chén, Chẹn tưởng on vua biếng óò roi III.*

măng tiêng dt. Nghé đồn rắng : *Giang-đông măng tiêng dà tài-tuấn TKH.*

MÁT dt. Bé-, hện dưới chang-mày, trên gò-má, cù-động dě-dàng đè nhìn, xem, trông, ngó : *Con nắt, choá mắt, dě mắt, hip mắt, liếc mắt, mí mắt, nháy mắt, nhám mắt, nharem mắt, quáng mắt, tai-mắt, tầm mắt, tròng mắt; Vừa mắt ta, ra mắt người tng; Mười thương con mắt hữu-tình với ai CD II (R)* Chỗ lồi ở đốt cây, thường có mầm trảng của nhánh như con mắt : *Nhật mắt; Thưa mắt; Ông tre có mắt, nồi đồng có quai CD II (B)* Giáp mắt, hai bên thay nhau : *Coi mắt, ra mắt II tt.* Lộn-xộn khó hiểu : *Cút-mắt, nói mắt.*

mắt bét dt. Mắt rụng hết lông nheo, mí ướt luôn, rất sợ ánh-sáng.

mắt bét-chết dt. Cập mắt bét lâm.

mắt bợ-lạch dt. Mắt ướt mí mà đỏ thâm, hay nháy hay nheo.

mắt bồ-câu dt. Mắt nhỏ mà xéch, tròng đen to, rất đẹp.

mắt bồ-hâu dt. Mắt tròn mà sâu, tròng rất xấu.

- mắt bụp** dt. Mắt khóc nhiều, mí sưng dày, không mở to được: *Khóc đến mắt bụp.*
- mắt cá** dt. Mắt của cá, lồi ra và ở hai bên, khó trông tới trước được // (R) Hai cục xương lồi ở cùm chân: *Trúng mắt cá.*
- mắt cua** dt. Mắt loài cua, thật đòn // (R) Đòn sầm: *Đồng mắt cua.*
- mắt cườm** dt. Mắt có hột nhỏ như cát, nồi cộm lên, khiến xốn-xang và không trông thấy (Xt. Mắt hột).
- mắt chau-vau** dt. Mắt lờ - đờ mà sâu của người bình.
- mắt chau-vâu** dt. Mắt mờ to như trộn lên.
- mắt dê** dt. Mắt đực tròng, lờ-dờ, thiếu tinh-thần.
- mắt đục** dt. Mắt người Âu - Mỹ, tròng đen hơi đục.
- mắt đui** dt. Mắt không trông thấy.
- mắt éch** dt. Mắt con éch, lồi lên // (B) Mắt người ù - cạc, thay mà không hiểu chi cả: *Đó giêng trông trời trương mắt éch, Lèm người như vậy cũng rằng là PVT.*
- mắt hí** dt. Mắt chỉ mở hi-hí chớ không mở to được: *Thẳng Ciáp mắt hí.*
- mắt híp** dt. Mắt của hec ú hay người quá mập (béo).
- mắt hột** dt. (bh): Clg. Mắt cườm, mắt nồi mụt nhỏ lấm-tamm bên trong mí, xốn-xang khó chịu, có thể trở thành lông quặm (lông cằm) hay mù-loà, do một giống siêu-khuẩn (*virus*) gây ra (*Rickettsiatra homalis*).
- mắt yếu** dt. Clg. Mắt kém, mắt người lớn tuổi, không to, cần đeo kiếng (kính).
- mắt kém** dt. X. Mắt yếu.
- mắt kiến** dt. Mắt tre có ỏ kiến, khiên cây tre xoắn loại: *Tre mắt kiến.*
- mắt kiếng** dt. Clg. Kính mắt, vật bằng thuỷ-tinh đeo vào mắt tròng cho rõ hay cho mắt mắt.
- mắt lác** dt. Clg. Mắt lé, mắt có một tròng lệch về một phía.
- mắt làng** dt. Mắt người lớn tuổi, quá thời-kì yếu, kém, bắt đầu thấy mờ-mờ.
- mắt lấp** dt. Mắt che lại đè đứng tròng thấy: *Tai ngør mắt lấp thuở tan-tành, Nghĩ việc dời thêm hờ việc mình TTT; Chưa trả thù nhà dền nơ nước, Dám đâu mắt lấp với tai ngør PVT.*
- mắt lé** dt. X. Mắt lác.
- mắt loà** dt. Mắt bị chói loà, chẳng thấy chi cả.
- mắt lộ** dt. Mắt có hai tròng lồi ra: *Chêng-mày lân, con mắt lộ, Nơi xú này không ai ngô bằng em CD.*
- mắt lờ** dt. Mắt xem không rõ.

- mắt lừa** dt. Mắt tròng đòn như lừa: *Mắt lừa tròng vàng.*
- mắt lươn** dt. Mắt nhỏ tí - hí và chỉ có một mí,
- mắt mèo** dt. Mắt con mèo: *Trong như mắt mèo // (R) (thực)* Loại dây leo hằng-niên, lá kép gồm ba lá phụ, cuống dài, hoa mọc từng chùm thông màu tím sậm; trái dài từ 5 tới 8 cm., chót nhọn hơi cong theo hình chữ S; dây, lá, trái đều có lông vàng, dính vào mình hoặc tay chân thì ngứa sần (*Mucuna pruriens*).
- mắt mí lót** dt. Mắt mí trên có lăn chảy dài trông như hai mí nằm chồng và có một mí le ra.
- mắt-miu** tt. Có mắt cong queo, không suôn-sè: *Cây tre mắt-miu không ngay.*
- mắt-mò** tt. Gút-mắt, thắt - mắt, có ý - nghĩa châm-chích xa xa: *Nói mắt-mò với chí em làm chí.*
- mắt mệt mí** dt. Mắt mí trên không có lăn dài như mắt mí lót, mí ấy thường dày hơn mắt mí lót.
- mắt ngáo** dt. Mắt ngọt - ngáo (lơ-láo) tỏ ra không hiểu gì ráo: *Người trương mắt ngáo đôi tròng bạc, Kẻ úa gan trung bảy lá vàng TTT.*
- mắt nháy** tt. Clg. Nháy mắt, mèu chóng, lẹ-làng: *Thảm kiếp sống ta như mắt nháy, Khen trường-giang muôn thuở vẫn còn (Tiền Xích-bích).*
- mắt nharem** dt. Mắt đau, xốn - xang khó chịu, ghèn chày ra luân.
- mắt nhường** dt. Mắt có cái mí quá to, phải cố nhường mới mở to được và phải ngược mặt lên mới trông được.
- mắt óc bươu** dt. Mắt to, tròn và lộ ra: *Mắt óc bươu làm cho sợ-sệt, Miệng hoắc là ăn hết cơ-nghiệp CD.*
- mắt phàm** dt. Nh. Mắt tục.
- mắt phụng (phượng)** dt. Mắt giống mắt chim phụng, nhô và xêch lên: *Mày tăm mắt phụng.*
- mắt què** dt. Mắt của người hay đờm ngó với ý gian-dối hay sợ-sệt.
- mắt sâu** dt. Mắt lõm vô sâu.
- mắt tinh-dời** dt. Mắt của người sành-sỏi, hiểu nhiều, vừa thấy là đoán ra ngay: *Người có mắt tinh-dời.*
- mắt to** dt. Mắt tròng rất rõ.
- mắt tục** dt. Clg. Mắt thịt, mắt người phàm, không nhận rõ sâu xa.
- mắt theu** dt. Hai miếng theu khum.khum có lỗ nhỏ của thầy rùa trong hét bội đeo vào

- mắt, giỗ người mắt lứa trông vàng.
- mắt thấy dt.** Mắt trông thấy nhen - nhản : *Tai nghe sao bằng mắt thấy.*
- mắt thịt dt.** X. Mắt tục.
- mắt thịt dt.** Mắt sáu vô vì mắt ngủ, thức khuya hay bệnh-hoạn.
- mắt trao-tráo dt.** Mắt mờ tự - nhiên : *Cặp mắt trao-tráo mà ngủ gì?*
- mắt trắng dt.** Mắt tương đối có nhiều trông trắng của những người xấu bụng, khi người : *Mắt trắng mồi thâm.*
- mắt trắng vờ dt.** Mắt những người thức sáng đêm : *Thức đêm cặp mắt trắng vờ.*
- mắt tre dt.** Mắt cây tre : *Lư mắt tre.*
- mắt uất dt.** Mắt dàn-bà đẹp như có nước long-lanh trong trông.
- mắt vảy cá dt.** Mắt ngay con người có điềm trắng tròn che lấp, không thấy.
- mắt xanh dt.** Cặp mắt khi tỏ ra từ-tế, trọng-dâi một người nào : *Đem mắt xanh ra tiếp khách.*
- mắt xéch dt.** Cặp mắt mọc xéch lên, trông đẹp và cương-quyết.
- mắt xích dt.** Đốt dây xích, có lỗ hai đầu để lán định cho dính liền nhau thành sợi xích dài (*mailles à river*).
- MẮT bt.** Clg. Đắt, cao giá hơn giá thường : *Ăn mắt, bán mắt, giá mắt, mua mắt; Tiền lời rất mắt.*
- mắt đắng tt.** Thật mắt, cao giá lắm.
- mắt-mở dt.** Clg. Đắt-đò, Nh. Mắt : *Giá sanh-hoạt mắt-mở; Ăn lời mắt-mở.*
- mắt tiền tt.** Nh. Mắt : *Cái áo nãy mắt tiền quá.*
- MẮT-CÁ dt.** Cực chai ở đe bắn chán, bắn tay cứng và lồi ra : *Lè mắt cá.*
- MẮT dt.** Phía trước đầu, gồm có má, mắt, miệng, mũi, trán, cằm... : *Ăn mắt, bắn mắt, chạm mắt, dù mắt, giáp mắt, tuồng mắt, vắng mắt; Mắt vàng đài lẩy mắt xanh, Hai tay hai gáy lạy anh sông Bờ CD II (R) a) Người, kè : Thủ xem cho biết mắt nãy là ai; Đời xưa mấy mắt, đời nãy mấy gan; Không chừa mắt nào cả II b) Bờ ra đê làm kiều : Cau mắt II c) Vẽ cao quý : *Làm mắt, lén mắt, mắt mặt II d) Phía, phuơng-diện : Một mắt, mặt khác lì II e) Bề ngoài của đồ vật : Áu mắt, quần mặt II e) Bề trên những vật có bề bên : *Mắt bên, mặt biển II ê) Clg. Phải, phía thuận của phần đông : Chân mắt, tay mắt, đùi bên mặt II g) Phía nhà có sổ chẵn, bắt từ đầu đường gân sông đi tới : Dây nhà bên mặt II h) trt. H.ền-hiện : *Bán mắt, mua mắt, trả tiền mặt.****
- mặt bánh bao dt.** Mặt tròn vun thịt, giống cái bánh bao : *Cái thằng mặt bánh bao ấy!*
- mặt bánh ít dt.** Khuôn mặt chàm ra ba góc, mũi miệng nhô cao, hơi giống cái bánh ít ; *Người mặt bánh ít đó!*
- mặt bánh quy dt.** Mặt người tròn giẹp, hơi nhọn ở giữa.
- mặt bánh dt.** Mặt có vẻ sáng - láng, đẹp - đẽ và dặn-dì : *Thằng đó mặt bánh quá chó!*
- mặt báo dt.** Báo, nhặt-trình : *Đăng trên mặt báo.*
- mặt báo đài dt.** Mặt của kè ăn hại, đáng ghét : *Tuồng mặt báo đài.*
- mặt bêt dt.** Mắt người trẹt mà lớn, như cục bột nhồi rồi đập mạnh xuống.
- mặt bì-sj dt.** Mắt người có bình thủng, như sưng.
- mặt bì-sj dt.** Mắt người đang buồn, lo rầu.
- mặt biển dt.** Biển-giả, mặt nước của biển (bè) : *Linh-định trên mặt biển.*
- mặt bùng-thụng dt.** Nh. Mắt chờ-bự.
- mặt bùng dt.** Mắt người có bình, như sung, da mét hoặc vàng : *Mặt bùng da chì.*
- mặt buồn dt.** Mắt có vẻ buồn tự-nhiên, mắt luôn - luôn ngó xuống, miệng như dấu mũ : *Người có mặt buồn luôn-luôn nghiêm-nghị II* Vẻ mặt của người có việc buồn trong một lúc : *Mặt buồn đâu-dàu; Làm mặt buồn.*
- mặt bù dt.** Mắt người có vẻ ngu tối, thường là mặt thịt, môi dày, mí mắt dày : *Đồ mặt bù.*
- mặt bụ dt.** Mắt lớn (to), rông bè ngang II (B) Người có quyền-thể to : *Chỗ đó dành cho các ông mặt bụ.*
- mặt cáo dt.** Mành-mành bằng gỗ mòng hép, đóng ngang song-song nhau : *Gài mặt cáo cho sáng chớ đừng đóng bít.*
- mặt cân dt.** Khía khắc trên đòn cân : *Mua bán phải biết xem mặt cân.*
- mặt chai dt.** Clg. Mắt lỳ, mặt dày, người hét biết xấu-hổ : *Mặt chai mày dá.*
- mặt chàm-vầm dt.** Vẻ mặt giận mà không nói ra : *Giận ai mà mặt chàm-vầm vậy?*
- mặt chàm-vần dt.** Mặt sưng to : *Bị đánh cái mặt chàm-vần II Nh. Mắt bụ: Người ấy cao lớn, cái mặt chàm-vần thay ngán.*
- mặt chù-ụ dt.** Mắt xú xuống, miệng ngậm lại, mắt đầm-dầm, vẻ mặt người đang buồn hay đang giận : *Cái mặt chù-ụ, thay phát ghét!*
- mặt chuột dt.** Gương mặt nhỏ, xương mũi và hàm trên nhô lên cao làm cho mồ nhon giống con chuột : *Tuồng mặt chuột.*
- mặt chữ dt.** Nét khác nhau của từng chữ

- cái :** Học *vừa* thuộc *mặt chữ*.
- mặt chữ điền dt.** Mặt hời vuông, đẹp: *Mặt chữ điền, ngàn rươi cung mua CD.*
- mặt dài dt.** Khuôn mặt thon dài: *Cô mặt dài đứng phía sau đó!*
- mặt dày dt.** X. *Mặt chei.*
- mặt dữ dt.** Mặt có vẻ hung - dữ như: *đen-dúa, mày rậm, mắt sâu, có lằn xép... : Người đó mặt dữ quá! /* Mặt các viên tướng dữ trên sân khấu: *Tướng Phiên và các vai lõ-măng thường dặm mặt dữ.*
- mặt dựng dt.** Mặt tiền căn nhà xây vách đứng lên che khuất mái và đe nóc bằng: *Nhà mặt dựng.*
- mặt dày-dặn dt.** Mặt nở-nang cân-đỗi, không chồ thòn chồ nhô quá mức: *Con nhỏ mặt dày-dặn dễ thương quá.*
- mặt đất dt.** Mặt phẳng của đất: *Nằm lăn trên mặt đất II (R) Đời, tràn-gian: Trên mặt đất này, có ai không khò.*
- mặt đèn dt.** Ngọn lửa ở đầu tim đèn: *Nói láo cho mặt đèn tắt tôi tắt theo di.*
- mặt đẽ-đẹm dt.** Gương mặt cân-phân vừa-văn, không bô phận nào nòi bật hay kém-cỏi hơn bô-phận nào.
- mặt đỏ dt.** Da mặt ửng đỏ: *Đông-kim-Lân mặt đỏ, Khuong-linh-Tá mặt xanh, Phan-Diệm mặt có hoành, Lê-lử-Trình mặt thiệt II* Mặt ửng hồng: *Mặt đỏ vì rượu trắng, tái rỗng bởi vân den.*
- mặt đỏ gay dt.** Mặt ửng đỏ vì giận, sém nồng...: *Jiận cái mặt đỏ gay; Hớn-vương ẩn ớt mặt đỏ, gay VD.*
- mặt già mái dt.** Da mặt tái mét và có vẻ gian-xảo nhưng nhút-nhát: *Thằng cha mặt già mới.*
- mặt gạch dt.** Mặt mệt dân-tộc thuộc châu Phi, gạch sáu nhiều lần thành theo (séo): *Lính mặt gạch.*
- mặt gãy dt.** Clg. Một hột điếu, mặt lõm một lằn ngang ngay sống mũi, trán và cằm nhô ra: *Mặt gãy trán vồ.*
- mặt gối dt.** Tròng vuông hay tròn bịt hai đầu cái gối, thường được thêu hoa lá, chim-chóc: *Mặt gối thêu cườm.*
- mặt giận dt.** Một người đang giận, má cau, mày nhíu, môi bẩm, mắt đỏ...: *Làm mặt giận.*
- mặt hầm-hầm dt.** Một giận và đang toan-tính làm một việc gì cho đã nу: *Mặt hầm-hầm như muốn đánh đập ai.*
- mặt hậu dt.** Phía sau: *Boc ở mặt hậu; mặt hậu không cẩn gì lầm.*
- mặt hí-hờn (hứng) dt.** Một vui-vẻ lóc-chóch, không lo không nghĩ gì: *Tưởng mặt hí-hờn suốt ngày.*
- mặt hiền dt.** Một vẻ hiền-tử, hoà-huấn, đáng mến.
- mặt hoa dt.** Một đẹp của đàn-bà con gái: *Mặt hoa da phấn.*
- mặt hột điếu dt.** Một gãy giống cái hột điếu (đào lộn hột) X. *Mặt gãy.*
- mặt khác dt.** Đàng khác, phuong-diện khác: *Một mặt, tôi đi đón nó; mặt khác, tôi gởi chia-khoá cho nhà bên cạnh, phòng nó về trước tôi thì có cho nó mở cửa vô nhè.*
- mặt khay dt.** Clg. Một vỗng, mành-mành đóng tréo qua lại có lỗ hìnli thơi (quả trám): *Cài mặt khay.*
- mặt khி dt.** Khuôn mặt gãy ở sống mũi, trán thấp, xương hàm trên nhô ra giống con mặt khி: *Đứa nhỏ mặt khキー.*
- mặt lợ dt.** Người lợ: *Mặt lợ nào dám leo tới đây! /* Vé lợ-lùng, như không quen biết: *Giàu rồi làm mặt lợ với mình.*
- mặt lang dt.** Da mặt có lang trắng toát: *Người mặt lang thường mặc-cầm xâu-hồ nén hay che mặt.*
- mặt lạnh dt.** Một có vẻ lạnh-lại, miệng luôn luôn như cuồng, môi thường lão-liên.
- mặt lỳ dt.** X. *Mặt chei.*
- mặt lý dt.** (Pháp): Sự-kiện về mặt lý-lẽ phải quấy mà trạng-sự trưng ra để biện-hộ cho thân-chủ mình: *Cãi về mặt lý.*
- mặt lợ dt.** Mít đèn như lợ: *Lính mặt lợ.*
- mặt lõi dt.** Một vênh-váo có vẻ phách-lối: *Thằng đó mặt lõi quá!*
- mặt lớn dt.** X. *Mặt bự.*
- mặt lớn mặt nhỏ dt.** Một của người đang giận: *Giận ai mà mặt lớn mặt nhỏ vậy?*
- mặt địa dt.** Một trân-tráo, lỳ-lợm, khó lay-chuyển: *Thiếu tiền, người ta đòi rồi tra mặt địa ra đó.*
- mặt luật dt.** (Pháp): Sự-kiện về phia pháp-luat mà thầy kiện trưng ra để bênh-vực thân-chủ mình.
- mặt má miếng bầu dt.** X. *Má miếng bầu.*
- mặt mày dt.** Cái mặt người: *Mặt-mày dor-dáy: mặt mày súng-sủa.*
- mặt mâm dt.** Một to, tròn mà giẹp, gióng cái mâm: *Cái mặt mâm của nó làm mất cảm-tình cả.*
- mặt mèo dt.** Khuôn mặt ngắn lại chành rộng re: *Thằng biến mặt mèo.*
- mặt mèt dt.** Tiếng mắng, cho cái mặt người ta như cái mèt: *Cái đồ mặt mèt!*
- mặt mo dt.** Một dài vun thịt lên như cái mo cau: *Những người phinh-phinh mặt mo, Chân đi chừ bết thì cho chảng thêm CD-*

- mặt mốc dt.** Mặt trăng toát, không có duyên : *Thằng nào mặt mốc rêu ria, Bắt lấy nó là thằng Tào-Tháo !* Tiếng mắng người : *Có thấy mặt mốc nào tới đây đâu.*
- mặt mũi dt.** Nh. Một-mày : *Cô tay em vừa trăng vừa tròn, Một mũi vuông vẫn, chõng con thè nào ?*
- mặt mũi nào trt.** Ai còn chút danh-dự lại thé, lời lù-chối một việc làm có thé xấu-hò thêm : *Mặt-mũi nào còn tới đó nữa ?*
- mặt mụn dt.** Mặn nồi nhiều mụn. X. Mụn.
- mặt nạ dt.** Một giỏ, dèo vào để giấu mặt thiệt của mình hoặc dè ngừa hơi độc : *Mang mặt nạ ; mặt nạ phòng hơi ngạt !* (B) Bộ người già dạo-dức, già yêu nước : *Lột mặt nạ kẻ hoạt-dầu.*
- mặt nạc dt.** Clg. Một thịt, một vun thịt : *Nhưng người mặt nạc dạn-dày, Mo-nang trôi sấp biết ngày nào khôn CD.*
- mặt nào dt.** Điều nào, thằng nào : *Không sợ mặt nào cỏ ; Thủ xem có biết mặt nào dây chằng K.*
- mặt nở-nang dt.** Nh. Một dày-dặn.
- mặt nục dt.** Nh. Một nạc và một thịt // (thth) Một người dần-dộn, ngu töi, tiếng mắng : *Đồ mặt nục.*
- mặt nước dt.** Bề trên mặt khói nước, thật ngang, không chỗ nào hơn chỗ nào (được dùng cần mặt phẳng) : *Chím khói mặt nước, nồi trên mặt nước ; Ngang như mặt nước.*
- mặt ngang dt.** Một người, bề ngang tương đối rộng hơn bê dài.
- mặt ngắn dt.** Khuôn mặt tương - đối ngắn, bê dài không dài hơn bề ngang bao nhiêu.
- mặt nguyệt dt.** X. Mặt trăng.
- mặt ngực dt.** Một dài, sòng mũi thẳng và cao bằng trán.
- mặt nghiêm dt.** Một người nghiêm-nghi, ít nói ít cười, mắt ít láo-liên và luôn-luôn ngó thẳng.
- mặt nhăn dt.** Một người già hoặc đau ốm, có nhiều lằn xếp.
- mặt nhù-nhù dt.** Một người say rượu hay ngây ngủ, luôn-luôn ngó xuồng, mắt nhăm hoắt lờ-dờ : *Say, cái mặt nhù-nhù.*
- mặt nhợt (nhật) dt.** X. Một trời.
- mặt phẳng dt.** Một đồ vật bằng thẳng ở bề trên.
- mặt phấn dt.** Một có giời phấn hoặc thật trăng như phấn : *Mặt phấn môi son !* (B) Đàn-bà con gái đẹp : *Biết thân chạy chằng khỏi trời, Cũng liều mặt phấn cho rỗi ngày xanh K.*
- mặt phúc-hậu dt.** Một người hiền-hoà, nhân-

- dức, càng nhìn kỹ càng dễ mến.
- mặt phuong-phi dt.** Một người nở-nang dẹp-dẽ, có vẻ yêu-dời : *Cương mặt phuong-phi.*
- mặt quan dt.** Quan, người xử kiện hoặc làm trọng-tài : *Ngựa vẽ tới mặt quan mới biết ăn thua ; Khôn ngoan, tới mặt quan mới biết tng.*
- mặt quanu dt.** Clg. Một qu Kem, mặt người có vẻ quen tự-nhiên, hai mày như chau lại, môi mím, mặt trông xuống : *Thầy đó mặt quanu quá !* // Một người đang giận.
- mặt quặm dt.** Nh. Một quęu.
- mặt quý dt.** Một nę vę vắn-vện nhiều màu : *Đeo mặt quý !* (thực) Clg. Dị-liệu, loại cây kieng (cảnh), nhánh nhỏ, lá láng mọc đối, bẽ mặt xanh, bẽ trái đót, có răng, hoa cái có ba lá dài xanh, ba vòi nhuỵ nguyên, mù rất độc, làm sưng da, đui mắt, được dùng chế thuốc ngoài da (*excoecaria cochinchinensis*).
- mặt quý thần dt.** Tiếng chỉ người đang giận vì không được thoả-mản : *Xin tiền không được, nó làm mặt quý thần kia kia !*
- mặt rǎn dt.** Một tướng dữ trong tuồng hát, có sọc màu : *Tướng Phiên thường cầm mặt rǎn !* (R) Du-côn, kẻ hung-dữ : *Lấy chõng coi chừng dụng phải mặt rǎn nó đánh gãy sườn.*
- mặt rõ dt.** Một người dàn-ông to lớn, rộng bẽ ngang, den-đúa xấu xa.
- mặt rõ dt.** Một người lên mùa đã khôi, có nhiều vết lỗ nhò : *Tóc vẫn còn có khi dài, Mấy đời mặt rõ mà mài cho ra CD.*
- mặt rõ hoa-mè dt.** Một rõ lầm-tầm nhưng lỗ nhò mà cạn : *Bông ngâu rụng xuống thùng chè, Thầy em mặt rõ hoa-mè anh thương CD.*
- mặt rồng dt.** Một vue ! (R) : Vue.
- mặt sáng dt.** Một trăng-trèo sáng-láng : *Thằng nhở mặt sáng quá chó !*
- mặt sát dt.** Một các quan thanh-liêm, nghiêm-nghi : *Trông lên mặt sát den sì K.*
- mặt tàn nhang dt.** Một ngoài da có nhiều điom đèn lầm-tẩm.
- mặt tình dt. (Phép)** : Sự-kiện thuộc về tình-cảm mà thầy kiện trưng ra để bình-vục thân-chủ mình : *Cái vě mặt tình.*
- mặt tiền dt.** Phía trước : *Mặt tiền cái nhà đó rất đẹp.*
- mặt tợ trt.** Một nghiêm-nghiêng ra : *Đồng tiền năm mặt tợ mà chơi không trúng.*
- mặt thành dt.** Phía trên của thành-quách xưa :

mặt thèo dt. Một người có vết thương dã-lành: *Nâm nhè thương ra, mang mặt thèo đi trả thù.*

mặt thịt dt. X. Một nạc.

mặt thiệt dt. Một con hát không có dặm nét-vân-vện: *Lê-tử-Trình mặt thiệt.*

mặt thòn dt. Một người có hai má còp vô.

mặt thuốc dt. Hình dạng và màu sắc các vị-thuốc: *Ở tiệm thuốc phải thuộc dù mặt thuốc.*

mặt trái tt. Bên mặt và bên trái: *Đi đường mà không kè mặt trái thế nào cũng gặp tai nạn* // Bè trái, bên trong, phía mà người ngoài không trông thấy: *Mặt trái xấp hàng; mặt trái vẫn-dề.*

mặt trái xoan dt. Một tròn dài như trái xoan, như quả trứng: *Gương mặt trái xoan rất đẹp.*

mặt trắng dt. Clg. Một nguyệt, Gương ngà, chí Hằng, v.v..., một vệ-tinh xoay chung-quanh trái đất.

mặt trắng dt. Nh. Một phần // (B) Người thường, không chức-phận.

mặt-trắp dt. Một đồ-vật hình vuông dài có chấn bốn góc: *Hòn mặt tráp.*

mặt-trận dt. Chiến-trường, tiền-tuyến, nơi binh lính hai bên bắn giết nhau: *Mặt-trận Đồng-tháp* // (B) Đoàn-thê chánh-trị, thường gồm nhiều đoàn-thê nhỏ, có lập-trường tranh-dấu quyết-liệt: *Mặt-trận Bình-dân.*

mặt tết dt. Khuôn mặt giẹp, có bờ rọng mà không bờ sâu: *Cô mặt tết.*

mặt trinh dt. Một người có làn da luôn luôn rít-rít như tơ-tơm mồi-hôi.

mặt tròn dt. Một người tròn-trịa, đầy-dặn: *Mặt tròn như trắng rằm.*

mặt tròn mặt méo dt. Người lợ, không cần biết, lời nói nung-này: *Tôi có biết mặt tròn mặt méo nào đâu!*

mặt trống dt. Miếng da trống, nơi đánh ra tiếng // X. Màng-nhĩ.

mặt trời dt. Clg. Một nhụt, Vầng ô, Thái-dương..., thiên-thê có súc nóng gay-gắt, ở giữa nhiều hành-tinh xoay quanh, ban hơi nóng và giội ánh sáng xuống các hành-tinh này (trong đó có trái đất): *Ban ngày còn dè dì chờ, Tôi iận mặt trời, dò thóp vào rang CD.*

mặt úi dt. Một người có làn da mịn láng do mý-viện trau-giồi.

mặt vác hất dt. Một người thường ngực lén và xéo qua một bên, ra dáng tự-đắc, khinh người: *Tuồng mặt vác hất.*

mặt vằn dt. X. Một rằn.

mặt vông dt. Hình thoi hay què trám: *Đan mặt vông.*

mặt vui dt. Một có vẻ vui tự-nhiên, hài khoái miêng luôn-luôn nhêch lên như cười: *Có vợ mặt vui, dẫu nghèo cũng thích.*

mặt vuông dt. X. Một chữ diền: *Mặt vuông tai lớn.*

mặt xanh dt. Một có làn da xanh tự-nhiên, hoặc đang có bệnh, hoặc sợ hãi: *Mặt xanh như tàu lá; Tiếng đồn cô Bảy hờ lanh, Đụng độ mới thấy mặt xanh như chàm.*

mặt xéo dt. Một người xảo-quyết, lanh-lợi, thường có hai môi mòng, cầm nhẹn, mắt hay lão-liên.

mặt xếp li dt. (lóng): X. Một nhẫn.

mặt xương dt. Một người đầu ốm (gầy) hay mập (béo) đều lồi xương lên, nhất là hai gò má và quai hàm.

MÂY dt. Những bàng hơi nước từ dưới sông, biển bốc lên, chồng-chặt và bay lơ-lửng trên không-trung: *Ngó lên mây bạc trời hồng, Qua không biều bậu bô chõng theo qua CD* // (R) Clg Mọi, mảng mồng che tròng mắt làm cho mù: *Mắt kéo mây.*

mây bạc dt. Mây sắc trắng, thường ở trên cao và vào ngày nắng ráo.

mây đen dt. Mây màu đen, thường bay lờ-lờ dưới thấp khi sắp có mưa.

mây mưa dt. Mây và mưa // (B) Clg Gió trắng, việc ăn nằm của trai gái: *Vầy cuộc mây mưa; Mây mưa đánh đòn để vàng K.*

mây ngàn dt. Mây và rừng núi // (B) Xa-xuôi, khó biết ở đâu: *Hạc nội mây ngàn.*

mây ráng dt. Mây ửng đòn, do ánh sáng mặt trời chiếu phản-chiếu.

mây Tân dt. Mây ở nước Tân tt (B) Nơi xa-xôi: *Hồn quê theo ngón mây Tân xa-xa K.*

mây tầng dt. Mây dày nhiều lớp chồng-chặt lên nhau.

mây xanh dt. Mây màu xanh, thật cao: *Bay cao thấu mây xanh* // (R) Chỗ cao nhứt của thiên-thê, túc bộ óc: *Đau thấu mây xanh.*

MÂY dt. (thực). Loại dây bò dài, thân dẻo chắc, lá kép, có gai hoặc không: *Chẽ mây, roi mây; Bùi mây động rùng (Calamus).*

mây bốn ngón dt. Loại mây lá dài lối 70cm, dây dài lối 6m, kính 7mm (*Calamus tetradactylus*).

mây cát dt. Loại mây sợi to bằng ngón tay.

mây Chà-vong dt. Loại mây sợi to bằng cỏ

- mây trẻ con.
- mây dèo** dt. Loại mây lá dài độ 1m50, dày lõi 15 m. (*Calamus viminalis*).
- mây đan** dt. Loại mây thân bé, kính từ một trái 2 cm, lá phu dài lõi 50 cm (*Calamus Tonkinensis*).
- mây mật** dt. Loại mây nhỏ, vỏ đỏ: *Roi mây mật*.
- mây lá liễu** dt. Loại mây dây nhô lõi 8 mm, dài độ 2 m., mõ không có roi (*Calamus licefolius*).
- mây mịn** dt. Loại mây lá phu dài độ 35 cm. (*Calamus tenuis*).
- mây nước** dt. Loại dây leo rất dài, lá dài, chót lá cuốn thành vòi, hoa trắng đơm nhiều thành chùm lụ-lán, trong dây có acid cyanhydric, lợi tiêu-liện (*Flagellaria indica*).
- mây rã** dt. Loại mây chịu nắng.
- mây rắt** dt. Loại mây thịt xốp.
- mây sóc** Loại mây to, kính từ 5 đến 10 cm, lá phu dài 70cm. (*Calamus rudenrum*).
- mây tàu** dt. Loại mây sợi to bằng chiếc dù.
- mây vóc** dt. Loại mây không gai.
- MÂY** đt. X. Mây: *Mây tao mi tố*.
- MÂY-MÒ** trt. Clg. Lần mò, lần hồi, dò lần, chầm-chém đi từng chút để dò xem: *Ở đâu có dân-cư là có người Tàu mây-mò len-lỏi tới để mò tiệm mua bán*.
- MÂY** trt. Bao-nhiều, tiếng hỏi số lượng nhiều ít: *Đồ bay con rết mây chà, Cầu ô mây nhịp, chợ Dinh mây người CD* || Vài, một ít: *Trong túi có mây xu mà làm tàn hoài!* Một năm là mây mùa xuân, Một ngày là mây giờ Dân sớm-mai CD || Nhiều, biết bao nhiêu mà kè: *Dẽ yêu đáng mây! Dẽ thương biết mây!* || trt. Chẳng bao-giờ: *Nó mây nói, mà tôi cũng hiểu; Mây học mà thi cũng dỗi*.
- mây ai** trt. Có bao nhiêu người đâu: *Trong rạp không có mây ai* || Không có ai cả: *Mây ai là kẻ không thầy, Thế-gian thường nói: dỗ mây làm nên CD*.
- mây có** trt. Làm gì có? Cũng chẳng có: *Mình không có, và lại mây có?*
- mây chốc** trt. Không lâu đâu: *Đây lại đó mà mây chốc; Gái tor mây chốc xảy ra nã đồng CP*.
- mây dỗi** trt. Không xe đâu: *Đây lại đó mà mây dỗi!*
- mây đời** trt. Đời nào có, ít khi có lâm: *Mây đời bánh úc có xương, Mây đời đì ghê mà thương con chông CD*.
- mây hối** trt. Không lâu đâu: *Có chí thì làm giàu mây hối*.
- mây khi** trt. Ít khi có lâm: *Mây khi qặp anh; Tình cờ mà gặp mây khi, Hồi thăm thục-nữ giải-ký định chưa?* CD.
- mây lâm** hời trt. X. Bao lâm hời.
- mây mươi** trt. Mây chục, bao nhiêu: *Phân giòi mặt nợ tối tươi, Thuyền em chờ đặng mây mươi anh-hùng?* CD || Mây mươi tuồi nào tết: *Năm nay anh được mây mươi?* || Nhiều, rất nhiều, biết bao-nhiêu mà kè: *Lòn-lòn công-trinh kè mây mươi TTT*.
- mây nỗi** trt. Bao nhiêu: *Lưng vốn chàng mây nỗi mà làm giàu* || Bao lâu: *Đi chàng mây nỗi đã đến nơi*.
- mây thuở** trt. Nh. Mây khi: *Kiêng xa bốn kiêng lại không xanh, Em có chồng rồi mây thuở gần anh được nào* CD.
- MÂY** gt. Nh. Vói: *Nín di kéo thận mây non sông HXH*.
- MÂY** trt. Nh. Mới: *Muốn mát cho nén mây cạo đầu HXH*.
- MÂY** dt. Thân-thè: *Dậy mây, mình-mây*.
- MÂY** đdt. Mày, mày (ở cuối câu): *Đừng mây! Sao vây mây?*
- MÂM** dt. Vật mặt bằng, dùng bưng thức ăn hay lè-vặt: *Bưng mâm; Cho anh một lá trầu vàng, Mai sau anh trả lại nàng đôi mâm* CD || (R) a: Vật giống cái mâm: *Bánh (xe) mâm, mặt mâm* || b: Phàn ăn dọn lên, mỗi món một bát hay một đĩa: *Bắt mâm, sắp mâm; Nấu mâm cơm cúng ông bà*.
- mâm bàn** dt. X. Cỗ bàn.
- mâm bốn chấu** dt. (chm): Cái mâm bàn tienen có bốn chấu rời để kêp (plateau à 4 mors indépendants).
- mâm bồng** dt. Mâm bưng đồ ăn có chân thắt cõi bồng cao.
- mâm cỗ** dt. Mâm có đựng đồ đơm vun lên.
- mâm cỗ bồng** dt. Nh. Mâm bồng.
- mâm cơm** dt. Mâm có đồ ăn và cơm: *Ngồi lại mâm cơm ăn* || Đồ ăn và cơm đê cúng: *Nấu mâm cơm cúng Má tôi*.
- mâm chia** dt. (chm): Cái mâm trong máy tiện có tác-dụng chia số, phân rãng, phân độ (plateau diviseur).
- mâm chun** dt. Mâm bưng đồ ăn có ba chun.
- mâm đất-dai** dt. Phần cơm và đồ ăn kiêng thăn đất tại chỗ mỗi khi cúng người chết: *Cúng mâm đất-dai trước*.
- mâm đèn** dt. X. Bàn đèn.
- mâm giỗ** dt. Đồ ăn dọn lên cúng người chết.
- mâm hút** dt. X. Bàn đèn.
- mâm kéo** dt. (chm): Cái mâm trong máy

tiện có tác-dụng điều-khiển, phát-động, bắt női (*plateau entraîneur*).

mâm khía dt. (chm): Cái mâm có khía của máy tiện (*plateau à encoches*).

mâm lẽ dt. Mâm có lẽ-vật biếu hoặc cúng: *Bưng mâm lẽ lại để trước bàn thờ.*

mâm lỗ dt. (chm): Cái mâm bàn tiện có lỗ (*plateau à trous*).

mâm lộc dt. Mâm đựng trầu cau, trái sung, v.v..., dùng dâng lẽ trong mấy ngày Tết.

mâm quý dt. Mâm thờ có nắp, chân cao.

mâm son dt. Mâm son đỏ: *Mâm hoa lái trái chiểu hoa, Bát ngọc lái phải đưa ngà mâm son* II (B) Người sang-trọng, vật quý báu: *Đưa mốc lái chòi mâm son tng.*

mâm trái ấu dt. Mâm mặt 8 góc, thường dùng xây trầu làm lè cưới hỏi.

mâm trầu dt. Mâm đựng trầu có đậy khẩn đỏ hoặc bằng cái mao giầy màu bông đẹp, lẽ-vật cần-thiết trong đám cưới đám hỏi: *Mâm trầu hũ rưou cho ngon CD.*

mâm trưng dt. (chm): Cái mâm trưng lòng trên bàn tiện giống cái chuông lật ngửa (*plateau cloche*),

mâm vị dt. Mâm bưng đồ ăn bằng gỗ, chân thấp.

mâm xà dt. Mâm thờ chân cao, không nắp.

mâm xoay dt. (chm): Cái mâm bàn tiện gắn trên cây cốt để xoay tròn (*plateau tourillon*).

MÂM dt. Mông, chòi non: *Đâm mâm, nẩy mâm*; *Sáng ngày đem lúa ra ngâm, Bao giờ mọc mâm ta sẽ vớt ra CD* II (B) Gốc, sự mới ướm phát: *Cây mâm, mâm cách-mạng, mâm nội-loạn* tt. II Mâm, mập (béo): *Béo mâm, mía mâm, sãi mâm*; *Cây mâm ngon.*

mâm mõng dt. Gốc rẽ, sự ướm phát-sanh: *Mầm-mõng chiến-tranh đã thấy màng-màng.*

mâm-mặng dt. Nh. Mâm: *Lúa mới ngâm mà mâm-mặng đâu có.*

mâm non dt. Chòi non, mâm hay tượt mới lú ra II (B) Trẻ thơ nhiều tương-lai: *Mầm non đất nước.*

MÂM dt. Trụ, nọc to: *Cắm mâm.*

MÂM dt. Các loại cá nhỏ: *Rạch nẩy có nhiều mâm* II (R) Cá: *Mầm trào.*

MÂM dt. Bấm, ấn mạnh ngón chân hay ngón tay xuống: *Mầm chặt* II (R) Ghé lại, đâm vào: *Thuyền mâm vào rạch* II (B) Quyết, cố cho được: *Mầm gan, mâm lòng, chí-mâm* II trt. Mâm, cho sâu, cho chắc: *Cán dao tra mâm.*

MÂM trt. Clg. Mêm, khur, chắc, không sai

chạy: *Chắc mâm.*

mâm bụng trt. Chắc bụng, vững bụng, hốt lo nứa: *Việc đó mình đã mâm bụng rồi.*

mâm dạ trt. Nh. Mâm bụng.

mâm lòng trt. Nh. Mâm bụng.

MÂM tt. Mầm, mập béo: *Béo mâm, đực mâm.*

mâm-mập tt. Mập-mập, béo quay, phì-nộn.

MÂM dt. Nh. Mâm: *Đâm mâm, nẩy mâm.*

MÂM tt. X. Mầm và Mâm: *Cây mâm ngọn.*

MÂN dt. Män, mơn, vò với hai ngón tay: *Mân tà áo II (B) Kéo dài, đè dây-dưa: Việc có ít mà mân mãi.*

mân-mê dt. Vẫn-về, vò, bóp cho tay đùng ở không đè suy-nghỉ việc khác: *Tay mân - mê chéo khăn mà bụng suy-nghỉ đâu đâu.*

mân-mó dt. Mân-mò, sờ-mó, xe-xe: *Xin dùng mân-mó mủ ra tay HXN.*

MÂN dt. (lóng): Clg. Màn, xài - xè, đánh-dập: *Mân nó một cắp; Mân nó cho tao.*

MÂN dt. X. Läm: *Đi mân, mân ăn* II (lóng) X. Mân: *Mân nó cho đậm.*

mân rắng trt. Làm sao: *Hắn đau mân rắng mà đau trầm đau trệ cả mấy tháng trời.*

mân ri trt. Làm vậy, như thế này: *Cứ mân ri mà nói thì được.*

mân rúá trt. Như rúá, làm vậy, như vậy: *Nói mân rúá mà nghe được chứ!*

MÂN dt. Clg. Mận, mứt hoặc vè đồ nồi ngoài da: *Nồi mân.*

MÂN dt. Khăn tang mèo săn đè tròng vô đầu trê con: *Cái mân, mủ-mân, xép mân.*

MÂN dt. Váy, vật vắn đè cùi phía dưới con người: *Mặc mân.*

MÂN trt. Nồi mận (mân): *Muỗi đốt mân cát người.*

MÂN bt. Sáng-suốt, thông-minh, lẹ-làng; gắng-sức: *Cần-mân, minh-mân.*

mân-cán trt. Siêng-năng, mau-mân: *Làm việc mân-cán.*

mân-cầu dt. Gâng công cầu-cạnh, hỏi-hỏi, học-hỏi.

mân-đạt tt. Sáng-suốt, mâu hiều, dỗ thành-công.

mân-ngô tt. Nhanh-nhẹn, sáng-suốt.

mân-nhuệ tt. (triết): Mân-tiệp và tinh-nhuệ, tính-cách tự-nhiên của trực-giác những người có một lập-trường, một tin-tưởng vững-vàng.

mân-tiệp tt. Mau-mân vui-vẻ,

mân-tốc trt. Mau chóng, lẹ-làng.

mân-tuệ tt. Sáng trí lẹ-làng.

mǎn trí tr. Lanh trí, mưu hiếu.

MÃN dt. Có lòng lành, hay thương-xót: *Tù-mǎn.*

mǎn-tuất dt. Thương-xót, tội-nghiệp: *Mǎn-tuất người nghèo.*

mǎn-thế dt. Thương đời, lo đời: *Ưu thời mǎn-thế.*

mǎn-trắc dt. Nh. Mǎn-tuất.

MÃN dt. X. Mǎn: *Kiến cắn nỗi mặn.*

MÃN dt. (thực): Clg. Tiên-lý, cây cao từ 4 tới 10m., lá dày, dài và rộng, vỏ nát có mùi thơm ngọt; hoa trắng rất nhiều tia-nhi, trái thuộc loại phì-quả trắng, xanh, hường, đắng, sần, hoặc hường có sọc, tròn hoặc hình quả chuông, nạc xốp, nước ngọt chua, có từ một tới bốn hột: (*Eugenia aquea*).

MÃNG trt. Hứng, rung, ứng lên.

mâng-dâng tt. X. Hứng-dâng.

mâng-sáng tt. X. Hứng-sáng.

mâng-tưng tt. X. Bừng-tưng.

MÃNG dt. Cương lên.

mâng-dò dt. Ung dò, làm đặc: *Vết trầy mâng dò.*

mâng mù dt. Cương mù: *Mụt ghè mâng mù.*

MÃNG tt. X. Mừng: *Vui măng.*

MÃNG dt. X. Mừng: *Cứ cái măng ấy!*

MÃNG dt. Đò bắt cá: *Cái mặng.*

MÃP dt. Bắp, dùng mồi ngâm cho ướt hoặc nút cho cháy: *Mãp ngoài bút, mãp điếu thuốc.*

măp-măp dt. Bắp-bắp, măp nhiều lần: *Măp măp cho cháy.*

MÃP dt. (chm): Vật giống cái kèm dùng lấy ni tắc: *Cái măp* II (B) Ni-tắc: *Lấy măp.*

măp-máy dt. Động-đậy, cựa-cạy: *Con cò măp-máy suốt đêm thâu HXH.*

măp-mé trt. Xăp-xì, xê-xích, gàn đúng: *Nói cúng măp-mé.*

măp-mô tt. Cờ-ghè, nghiêng qua nghiêng lại: *Đuồng măp-mô.*

MÃP tt. Béo, ú, có nhiều thịt nhiều mỡ: *Ánh cho măp* II (R) Lớn, to: *Cá măp; caye chju phan nén măp, sinh trái cung măp.*

măp-bệu tt. Clg. Phát-bì, măp mà da thịt mềm, bụng ta xệ và mỡ dày.

măp-cụi tt. Măp mà chắc da chắc thịt, trông sờn-sor: *Lóng này va măp cụi.*

măp-lù tt. (d): Rất măp: *Người măp lù đó!*

măp-măp tt. (d): Măp và to lớn: *Người măp-măp cao lớn.*

măp-măp tt. Hơi măp.

măp-măp tt. Nh. Măp béo.

măp-nước tt. Măp vì trong thịt có nhiều chất nước, người không được măp.

măp-thây tt. Măp (tiếng xài-xè): *Ánh cho măp thây rồi đi chơi.*

măp-ú tt. (d): Rất măp; măp mà lùn: *Măp ú mà di bộ sao nỗi?*

MÃP-MỞ tt. Lở-mở, không tỏ: *Đèn măp-mở, đường đi măp-mở* II (B) bt. Không rõ-ràng, khó hiểu: *Câu văn măp-mở, thái-dộ măp-mở; nhỡ măp-mở.*

MÃT bt. Thất, lạc nơi khác, không tìm ra: *Bỏ mất, lầm mất, đâu mất; Ông mất của kia, bà chia của nợ tng* II Tôn hao: *Tiền mất tật còn; Cha dời cái áo rách này, Măt chúng mất bạn vì măy áo ơi* CD II Tiêu tan: *Măt giá-tri, măt tinh-thần; Măt người còn chút của tin K* II Khuất, chét: *Vợ tôi đã mất lâu; Măt mẹ mất cha thật là khó kiềm, Măt vợ mất chồng dễ kiềm như chơi* CD II Qua khỏi, không còn thấy: *Biệt măt, chạy măt, chét măt, di mất; Đá kia còn biết xuân già mất, Huống trách chi người lúc trè-trung HXH.*

măt-ánh-sáng dt. Trò ném mù-loà, đui: *Tôi măt ánh sáng đã ba năm rồi.*

măt-ăn dt. Hụt ăn, hỏng ăn, măt miếng ăn: *Miếng ăn là miếng tồi-tàn, Măt ăn môt miếng lộn gan lén đầu* CD II (B) Hông măt mối lợi: *Măt ăn mối nay, thật đáng tiếc* II (R) Ăn không biết ngon, ăn ít lại: *Tôi măt ăn măy bữa rày nén sút cân.*

măt-ăn-măt-ngủ dt. Lo-lảng, buồn rầu, ăn ngùi ít hoặc ăn ngùi không được: *Việc đó làm tôi măt ăn măt ngùi.*

măt-banh dt. Bị dịch đoạt trái banh trong chén mình: *Ham lừa đẽ măt banh.*

măt-bình-tĩnh dt. Quýnh, khớp sợi, giận, không bình-tĩnh như lúc thường: *Bị châm-chích có một câu mà anh đã măt bình-tĩnh.*

măt-biệt tt. Vắng lâu lăm, không thấy tăm-dạng chi cả: *Nó măt biệt cả tháng nay; có thấy léo-hánh tối đây đâu.*

măt-cáp trt. Bị người ăn-cáp măt của mình: *Thóc đe ngoài đồng thê nèo cũng bị măt cáp; Tôi bị măt cáp hết trăm bạc.*

măt-cân tt. Sụt cân, nhẹ bớt: *Heo (lợn) chở xa măt cân hết.*

măt-công trl. Clg. Thất-công, lỗn công vô-ich: *Lỗn cái đó măt công què; Có thứ-tự ngă-năp đở măt công.*

măt-công-quyền dt. Măt quyền công-dân vì

một lối-trạng do toà lên án.

mắt cờ *tt.* X. Mắc-cờ.

mắt của *dt.* Mắt bọc tiền đồ vật: *Đã mắt của còn tồn công.*

mắt cướp *dt.* Bị giựt - giục: *Có bao nhiêu tiền, bị mắt cướp cả.*

mắt cha *lt.* Mồ-côi cha: *Đứa con mắt cha.*
mắt chở *dt.* Bị người khác choán chở đứng hay chở ngoài của mình: *Nói ra một chút, trả lại thì mắt chở* *ll Clg* Mất việc, bị chủ thớt, không cho làm nữa: *Ở nhà không xin phép, vô làm mắt chở.*

mắt chức *dt.* Bị đuổi, không được làm việc nhà - nước vì lỗi nặng: *Ăn hối-lộ bị mất chức.*

mắt chun *dt.* Nh. Mắt chở *ll* Mắt địa-vì, hết quyền dự: *Mắt chun Hội-trường.*

mắt dạy *tt.* *Clg.* Thất-giáo và Vô giáo - dục, không được dạy-dỗ về iuân - lý, lè-nghĩa *ll* (thth) Vô-phép, hồn-hào: *Đò mắt dạy.*

mắt dạng *trt.* Bị che khuất hay xé quá, hình dáng không còn thấy nữa: *Nó quẹo khúc quanh nên mắt dạng; Nó đi dà mắt dạng rồi.*

mắt dẫu *trt.* Không còn dấu-vết: *Tới đây dà mắt dấu nó rồi; Bị chà rửa nên mắt dấu.*

mắt dà *dt.* *Clg.* Mắt trán, nghẹn lại, không xuôi tới cách trơn-tru nữa: *Xe bị quẹo cua, cái mắt dà; Học đang tiến, vì bình nghỉ mẩy ngày nên mắt dà.*

mắt đất *dt.* Đất-dai cắt xén cho kẻ khác: *Mắt đất, thương thay cuộc giằng-hoà DC.* *ll trt.* Nh. Mắt dạng: *Nó đi dà mắt đất, anh mơi hỏi.*

mắt đầu *tt.* Bị chém chết, bị chém bay đầu: *Không sợ mắt đầu à?*

mắt điện *dt.* *Clg.* Mắt hơi hay mắt lửa, không có hơi điện: *Máy bị mát (masse) nên mắt điện.*

mắt diệu *trt.* Sái cách, không hợp với cách thông-thường: *Choi-bời mắt diệu.*

mắt đức *dt.* (truyền): *Clg.* Thất-đức, mắt cái ăn-huệ mà Trời Phật sẽ ban cho mình hay cho con cháu mình về sau do sự làm lành của mình bấy-giờ: *Ăn ở như vậy mắt đức hết.*

mắt gõc *tt.* *Clg.* Vong-bồn, tự-ý bỏ hay quên nguồn-cội của mình như: cha mẹ họ hàng, quê-hương đất nước: *Đò mắt gõc.*

mắt giá *tt.* Rẻ hơn trước: *Hàng-hoá ối đồng nên mắt giá; nạn lạm-phát và săn-xút kém làm đồng tiền mất giá.*

mắt giế-trị *dt.* Bị xem thường, không được quý-chuộng hay kính-nè như trước: *Đang*

tin đó, mắt giế-trị tờ báo cả; làm vậy, mắt giế-trị của mình chó!

mắt hạng *trt.* Thuê kém, không được đứng ở các hạng đầu: *Ngựa vè mắt hạng; Bị xe hư nên vè mắt hạng; học tháng này mắt hạng.*

mắt hăng-hái *dt.* Thôi-chí, chèn-mảng, không hăng - hái như trước: *Buồn một chút mà mắt hăng-hái cả.*

mắt hòn *trt.* Lù-dù hay quên: *Đè đâu quên đó như kẻ mắt hòn* *ll Hết hòn, hoàng hòn, quá sợ: Sợ mắt hòn.*

mắt hơi *dt.* X. Mắt điện.

mắt hút *trt.* Nh. Mắt dính: *Nó đi mắt hút.*

mắt hứng *dt.* X. Cụt hứng.

mắt kinh *dt.* *Clg.* Tắc kinh, dứt đường kinh-nghẹt, không có tháng nứa: *Tới mắt kinh đã hai tháng, chắc có thai quá.*

mắt khôn *dt.* Đại trong một lúc: *No mắt ręng, giận mắt khôn.*

mắt lập-trường *dt.* Không giữ thái - độ cũ mà trước kia mình cho là đúng, đổi với một việc gì: *Hợp-tác với kẻ nghịch là làm mắt lập-trường tranh-dấu chống kẻ nghịch của mình rồi.*

mắt le *dt.* Mắt vẻ đẹp, vẻ oai (uy): *Cạo hèm râu cái mắt le.*

mắt lòng *trt.* *Clg.* Mêch lòng, phát lòng, nghịch ý, không bằng lòng: *Thà mắt lòng trước mà được lòng sau.*

mắt lòng dân *dt.* Nghịch ý dân, không được dân tin-tưởng và ủng-hộ nữa: *Làm chính-trị, không nên đè mắt lòng dân.*

mắt lối *dt.* Lạc, không tìm ra lối cũ: *Đi quanh-quẩn một hồi mắt lối.*

mắt lửa *dt.* X. Mắt điện: *Máy nay mắt lửa.*

mắt mạng *dt.* *Clg.* Bỏ mạng, chết: *Tới chỗ đó thì mắt mạng.*

mắt-mát *dt.* (d): Nh. Mắt: *Coi đâu đó chờ mắt-mát gì! Đò-đạc mắt-mát cả.*

mắt màu *dt.* *Clg.* Xuống màu, trỗi màu khác giợt hơn: *Mặt tú dà mắt màu* *ll (lóng)* Hết duyên-dáng: *Bộ sợ mắt màu sao che mặt lại?*

mắt máu *dt.* Bị máu chảy ra nhiều: *Bị thương, mắt máu nén xiù* *ll (bh)* *Clg.* Thiếu máu, chứng bệnh máu ít hoặc loãng: *Mắt máu nén hay chóng-mặt.*

mắt mặt *tt.* *Clg.* Mắt thè - điện, xấu hổ với người: *Anh nói câu đó, làm tôi mắt mặt với anh em.*

mắt me *tt.* Mồ - côi me: *Mắt me còn cha.*
mắt mùa *tt.* *Clg.* Thất mùa, mùa-màng hỏng, huê-lợi kém hơn các năm trước: *Năm nay*

- mất mù**, **thiên-hạ** chắc đói kém.
- mất nết** **tt.** **Hư-hòng**, nói về con gái không tề-chinh, nghiêm-trang: **Hư thân mất nết**; **Rằng quen mất nết đi rồi, Té vui, thôi cõng tính trời biết sao K.**
- mất nước** **tt.** Thiếu nước tưới, khô héo: **Dây mất nước nên trái đẻo** || **Bị người cướp nước cai-trị**: **Dân mất nước; Tan nhà mất nước.**
- mất ngon** **trt.** Không ngon miệng: **No mất ngon, giận mất khôn**; **Đau răng nên ăn mất ngon.**
- mất ngôi** **đt.** **Bị** cướp ngôi vua, bị truất phế: **Ông vua mất ngôi.**
- mất ngủ** **đt.** (bh): Không ngủ được, thao-thức luộn: **Bệnh mất ngủ** || **Banden việc nên ngủ ít**; **Thức quá mải vui nên nhọc mệt, Kém ăn mất ngủ** việc công bừa HXH.
- mất phần** **đt.** **Mất** cái phần dành sẵn cho mình: **Năm giữa không sợ mất phần.**
- mất sắc** **đt.** **Ctg.** Thất-sắc, sắc mệt đòi khác vì sợ: **Sợ đèn mất sắc** || **Hết bén, không còn thép**: **Đao đã mất sắc, mài cũng vôUCH.**
- mất hạng** **trt.** Thua kém, không được đứng ở các hạng đầu: **Ngựa về mất hạng**; **Bị xe hư nên về mất hạng**: **Học tháng này mất hạng.**
- mất sức** **tt.** Yếu kém, hao hụt sức khỏe: **Đi chơi quá mất sức**; **Thức khuya mất sức.**
- mất tăm** **đt.** **Ctg.** Biệt tăm hay biệt tin, đi xú xa và không tin-tức chi cà: **Anh đó mất tăm đã lâu.**
- mất tích** **đt.** **X.** Thất-tung.
- mất tin** **trt.** **Ctg.** Biệt tin. **X.** Mất tăm.
- mất tin-tưởng** **đt.** Không còn lòng ý vào, đặt hy-vọng vào nữa: **Mất tin-tưởng nơi mình**; **Thất-bại có một chút mà anh ấy mất tin-tưởng cả.**
- mất tín-nhiệm** **đt.** Không được tin-cậy nữa: **Anh ấy làm mất tín-nhiệm anh em cả.**
- mất tinh-thần** **đt.** Sợ-sệt, nhát-nhúa, thối-chí, ngã lòng: **Họ đã mất tinh-thần rồi, mình phải an-ủi khuyên-khích họ.**
- mất tiền** **đt.** Đè lẹt mất hoặc đánh rơi một số tiền: **Bị mất tiền, nghỉ đưa ở ăn-cấp** || **Heo tốn, tốn tiền**: **Coi gánh đó hát, đã mất tiền còn thêm giận.**
- mất tiếng** **trt.** **Mất tiếng-tăm** săn có: **Cái nèo hư thì bỏ ra, đừng bán mất tiếng** || **Mất danh-giá**: **Mình như vầy mà chơi với**
- tại đó thì mất tiếng cả || **Ctg** Tắc tiếng, tiếng kham, cắt cao không được: **Đi hát mà uống rượu nhiều sẽ mất tiếng.**
- mất tiêu** **tt.** **Mất hồn, tần không ra**: **Mất tiêu đâu rồi, biết đâu mà kiêm** || **trt.** Nh. **Mất biệt**: **Nó đi mất tiêu.**
- mất tông-tích** **đt.** X. **Mất tung-tích.**
- mất tung-tích** **đt.** **Ctg.** **Mất tông-tích**, **Mất tích**, **X.** **Thất-tung.**
- mất tư-cách** **đt.** **Có** cử-chỉ hay làm một việc gì thấp hơn phàm-giá mình: **Anh làm vậy mất tư-cách hết.**
- mất tươi** **đt.** **Mất, lõ-lã** hay **hao tốn** hồn, cách nhanh-chóng: **Mới đây, mất tươi một trăm bạc**; **Bán chục xoài, mất tươi 50 bạc**; **Ông nói có mấy câu mà mình mất tươi một trăm đồng.**
- mất thăng-bằng** **tt.** Bên cao bên thấp, chênh-chênh không vững, lèch-lạc: **Mất thăng-bằng** nên ngã.
- mất thề-diện** **tt.** X. **Mất mặt.**
- mất thề-thống** **đt.** X. **Mất tư-cách.**
- mất trí** **tt.** **Điên, khùng, loạn óc, loạn thần-kinh, trí-hoa lộn-xộn, không nhớ, không hiểu chi cà**: **Anh ấy mất trí đã lâu** Xt. **Điên.**
- mất trinh** **tt.** **Ctg.** **Mất con gái, bị rách màng trinh**: **Cô gái mất trinh.**
- mất trộm** **tt.** **Bị** người trộm mất: **Đồ -đạc trong nhà bị mất trộm cả** || **Có đồ -đạc bị người lấy trộm**: **Mất trộm rồi mới rào nhà.**
- mất tròn** **đt.** X. **Mất đà.**
- mất uy-tín** **trt.** X. **Mất tiếng.**
- mất vía** **trt.** **Hoàng-hòn, đánh thót lên vì quá sợ**: **Sợ mất vía.**
- mất việc** **đt.** X. **Mất sờ.**
- MẬT** **dt.** Túi đựng nước nhòn xanh rất dẳng ở gan tiết ra: **Nầm gai nêm mật**; **Có tiền riêng cho em mượn ít đồng, Mua gan công mệt các thuốc chồng theo anh CD** || **(B) Chủ về việc gan-dẹ hay nhát-nhúa tuỳ mệt to hay bé**: **To gan lớn mật.**
- mật gấu** **đt.** Cái mật con gấu, một vị thuốc bắc.
- mật xanh** **dt.** Nh. **Mật**: **Oi mật xanh.**
- MẬT** **dt.** Chất ngọt trong nhuy bông: **Chim quyền nứt mật bông quỳ, Ba nấm cùn đori huống gì một nấm CD** || **(R) Nước ngọt trong mía**: **Ba chảo nước mật**; **Ngot mật chét ruồi** || **(B) tt.** **Dịu - ngọt**: **Nghe lời đường mật.**
- mật-lạp** **dt.** Sáp ong, sáp lấy nơi tò ong.

mật-nghẹt dt. Tuần trăng-mật, thời-gian mật cắp vợ chồng mới dẵn nhau đi chơi.

mật-ong dt. Chất ngọt của nhuy bông do ong nút lấy rồi gây ra mật đê nuôi ong con.

mật-phong dt. Con ong mật.

mật-tráp dt. Nước mật.

mật-uôi dt. Nước đèn trong đường chảy ra.

MẬT tt. Kín-dáo : Bí-mật, cẩn-mật, cơ-mật, công-văn mật ; Phòng gian bảo mật II (R) Khít-khoa, dày, nhặt : Chu-mật, trù-mật I/ Gần-gũi, thân-thiết : Cận-mật, thân-mật.

mật-báo dt. Ngầm cho hay : Mật-báo với nhè chúc-trách.

mật-bảo dt. Bỏ phiếu kín.

mật-cáo dt. Tố-cáo ngầm.

mật-chí dt. Lịnh kín của vua ban cho một ông quan nào : Vâng mật-chí trừ gián.

mật-dụ dt. Nh. Mật-chí.

mật-độ dt. Độ cứng - rắn, sức nặng và chịu đựng của mỗi thê-chết cẩn-cứ trên mặt con số nhất - định : Mật-độ của sắt là 7, 88 ; đồng : 8, 93 ; chì : 11, 34... II Số người tính từng cây số vuông của một nước chia đều : Mật-độ của nước Việt-nam là 79, Cam-bốt : 24, Ai-lao 6, 49.

mật-hữu dt. Bạn thân.

mật-kế dt. Mưu-kế kín - đáo : Treo cho mật-kế.

mật-mã dt. Loại chữ bí-mật, dùng riêng trong ngành, trong toán, trong đảng.

mật-mưu dt. Nh. Mật-kế.

mật-ngữ dt. Lời nói riêng kín-dáo.

mật-phép dt. Bí-quyết, phương-pháp bí-mật : Mật-phép của thuật xú-thé.

mật-phiếu dt. Lá phiếu bầu kín, không để tên người bầu.

mật-sai dt. Sai ngầm, ra lệnh kín : Mật-sai người điều-trả vụ án-mạng.

mật-suất dt. Nh. Mật-độ.

mật-sự dt. Việc kín : Hợp bìn mật-sự.

mật-tín dt. Tin bí-mật, tin riêng kín-dáo.

mật-tiếp dt. Gần-gũi nhau, giao-tiếp thân-mật với nhau.

mật-thám dt. Do-thám bí-mật : Mật-thám tình-hình địch II dt. Clg Công-an hay Lính kín : Bí mật-thám theo dõi.

mật-thiết trt. Khẳng-khit, chặt-chẽ : Quanh hệ mật-thiết.

mật-thông dt. Tư-thông, thông-đồng cách kín-dáo : Mật-thông với địch.

mật-thor (thu) dt. Thor kín.

mật-thương dt. Thương-thuyết cách bí-mật, thương-lượng riêng với nhau không cho ai

nghe : Hai người mật-thương trong phòng khóa chặt cửa.

mật-uớc dt. Điều-uớc ký-kết riêng, không công-bố cho dân-chung hay nước khác biết.

mật-võng dt. Lưới dày, khít II (B) Cuộc vĩ bắt chặt-chẽ mà âm-thầm.

mật-vụ dt. Công việc bí-mật : Ban mật-vụ : nhân-viên mật-vụ.

MẬT-CẬT dt. (thực) : Loại cây bụi, lá kép rẽ-quạt, lá phụ dài lối 5 cm có bốn gân ; phát-hoa đứng cao lối 60 cm, đục và cái ở hai cây khác nhau, trái thuộc loài phì-quà, một hột (*Rhapis excelsa*).

MẬT-SÂM dt (thực) : Loại cây không to lầm, tàn rậm, lá trình có răng, hoa 5 cánh trắng mọc ở nách lá, có nhiều tiêu-nhi; noãn-sào nấm buồng, nấm núm, không vòi nhụy, trái đỏ thuộc phì-quà có nhiều hột nhỏ (*Muntingia calabura*).

MÂU dt. Binh-khí xira, lirri nhọn uốn-éo như hình rắn bò, cán dài : Cầm mâu lên ngựa ; xè-mâu.

mâu-thuẫn dt. Cây mâu (đê đậm) và cái thuẫn (đè đở) II (B) bt. Trái ngược nhau : Ý-kiên mâu-thuẫn ; có nhiều mâu-thuẫn ; tự mâu-thuẫn Xe. PH. II.

MÂU tt. Cao sáu, huyền-diệu : Chước mầu, đạo mầu, phép mầu.

mầu-nhiệt tt. Linh, hay-ho không thường-tượng được, không tìm ra nguyên-nhân được : Nhiều bùa chú mầu-nhiệt mà khoa-học chưa cắt-nghià được.

MÂU dt. (thực) : Loại cây rừng sác, vỏ dai màu đỏ hoe, được dùng đánh dày thắt vông, quai chèo... : Dây mầu.

MẪU dt. Cây u nồi trên mặt phẳng : Mẫu tre, mẫu vải II (R) a : Mẫu tre tháp vô đầu cây đòn gánh đê chịu đầu giống lợp : Đòn gánh có mẫu, con sấu có tay... II b : Đầu khúc xương, u tròn lén và có đường lồi hoặc lõm (*apophyse*) II (B) Lý-do, nguồn gốc : Đầu mẫu, cái mẫu câu chuyện.

mẫu-chốt dt. Then chốt, đầu mối một sự-kiện, một công-tắc : Nắm được mẫu-chốt là giải-quyet được vấn-đề.

mẫu-gáy dt. (thè) : Khớp xương gáy có răng cưa khít liền với xương đỉnh (*condyle occipitalis*).

mẫu-hầu dt. (thè) : Khớp xương cổ, xương cổ họng, xương thứ nhì đến xương thứ năm của xương sống (*apophyse jugulaire*).

mẫu-nhũ dt. (thè) : Khớp xương quai hàm dưới liền với khớp xương gó má (*apophyse*

mastoïde).

MÃU TRÂM dt. (thè): Khớp xương nhọn ở đầu xương quai hàm (*apophyse styloïde hay coronoïde*).

MÃU mt. Miếng, đoạn, tiếng gọi một đoạn ngắn sự-vật: *Mẫu chuyện, mẫu đời, mẫu gỗ.*

MÃU dt. Đơn-vị bê mặt đất-đai bằng 10.000 thước vuông (Nôm-Việt), 4.970 thước vuông (Trung-Việt) và 3.600 thước vuông (Bắc-Việt) (đã ngày 13-4-1953)..

MÃU dt. Kiêu, ni, mục, vật đê rập theo: *Mẫu ánh, mẫu áo, mẫu đơn; Cương-mẫu, kiêu-mẫu, khuôn-mẫu.*

mẫu-mực dt. Mực-thước, kiêu-mẫu, lè-lối định sẵn đê theo: *Làm ăn có mẫu-mực.*

MÃU dt. Mẹ, má: *Dưỡng-mẫu, đích-mẫu, phụ-mẫu, thân-mẫu* II (R) Cái gốc, có thè sinh-sản hoặc thừa-đụng nhiều: *Tự-mẫu, hằng-không mẫu-hạm* II Tiếng gọi tôn tiên thánh đàn-bà: *Lễ mẫu, Thánh-mẫu.*

mẫu-âm dt. Chữ cái, gồm nguyên-âm và phụ-âm.

mẫu-đạo dt. Đạo làm mẹ: *Cho tròn mẫu-đạo.*

mẫu-giáo dt. Sư mẹ dạy con II (R) Khoa dạy trẻ từ bốn tới sáu tuổi như mẹ săn-sóc con đê lập cho chúng dẹn-dĩ, có kỷ-luật, có trật-tự trước khi đưa chúng vào lớp đồng-Ấu: *Lớp mẫu-giáo.*

mẫu-hậu dt. Tiếng vua gọi mẹ.

mẫu-hệ dt. (Pháp): Huyết-thống của mẹ đỗi với con do pháp-luật quy-định như sự sinh đẻ, nhân-chứng, sự giông-nhau của đương-sự và con hoặc việc chấp-hữu thân-trạng. X. Mẫu-hệ-ché: *Thời-kỷ mẫu-hệ.*

mẫu-hệ-ché dt. Chế-dộ mẫu-hệ, chế-dộ xưa, trước khi nông-nghiệp phát-triển, đàn-bà là gie-trưởng, có nhiều quyền đỗi với chồng con (matriarcate).

mẫu-nghi dt. Đức-hạnh một bà mẹ.

mẫu-nghi thiền-họ dt. Bà mẹ gương mẫu cho tất cả II / thith: *Hoàng-hậu, vợ cả ông vua.*

mẫu-quyền dt. Quyền người mẹ đỗi với con trước pháp-luật.

mẫu-quốc dt. Nước bao-hộ (đối với dân nước bị trị): *Trung-thành với mẫu-quốc.*

mẫu-số dt. Số cái, con số dưới gạch ngang của một phân-số.

mẫu-tài dt. Vốn-liêng, tiền làm vốn.

mẫu-tuyến dt. Đường sinh, đường (vẽ trên giấy) khi biến-chuyển sê sinh một hình-thể khác.

mẫu-tử dt. Clg. Từ-mẫu, mẹ hiền: *Lên non mới biết non cao, Nuôi con mới biết công-lao mẫu-tử CD.*

mẫu-tử dt. Mẹ con: *Mẫu tử tình thâm.*

mẫu-tụ dt. Nh. Mẫu-âm.

mẫu-thân dt. Clg. Thân-mẫu, bà mẹ: *Hai val gánh nặng về hai, Nghiêng mình cõng chúa tay dùi mẫu-thân CD.*

MÃU-ĐƠN dt. (thực) Dy: Loại cây nhỏ thường được trồng làm hàng rào, cao lối 2 m, hoa trắng thật thơm, có nhiều tai, cuống mập như ống, dài 5 chia nhọn, lá láng mọc đối và chùm ba, hoa trị đều mắt, vỏ cây khí hơi lạnh, vị cay ngọt, được dùng chế thuốc trấn-kinh, hoàng-đầm, thận, phế-quản; có tính hưng-phân, phát-hàn và lợi tiêu-liện (*Gardenia Lucida*).

MÃU-LỆ dt. (Y): Vị thuốc trị bạch-dái, băng-lệu, huyết-tích... nguyên là vỏ ốc *taj-tượng* hoặc vỏ hàu phi nhuyễn.

MÃU dt. Thay cho nhau; qua lại lén-xộn.

mẫu-dịch dt. Mua bán đổi-chác: *Tự-do mẫu-dịch.*

mẫu-dịch-phong dt. Ngọn gió do hai luồng không-khí nóng và lạnh điều-hoà nhau mà thổi từ Đông qua Tây trong các vùng nhiệt-dới, từ Đông và Đông-bắc qua Tây và Tây-nam trong các vùng Bắc bán-cầu và Từ Đông, Đông-nam qua Tây, Tây-bắc trong các vùng Nam bán-cầu.

mẫu-dịch sai dt. Khoảng cách giữa hai con số, thường là số xuất-nhập-cảng của một nước.

MÃU dt. Sai-lầm.

mẫu-kiến dt. Ý-kiến lầm-lạc: *Ít ai thấy rõ những mẫu-kiến của mình.*

mẫu-luận dt. Suy-luận sai lầm: *Những mẫu-luận nguy-hiểm.*

mẫu-ngô dt. Lầm-lạc: *Có điều mẫu-ngô trong ý-kiến trình-bày.*

mẫu-thác dt. Sai-lầm: *Ở đời, không ai tránh khỏi mẫu-thác.*

MÃU dt. Cây cổ tươi tốt II (B) Đẹp, to lớn, thanh-vượng: *Thanh-mẫu.*

mẫu-hạnh dt. Đức-hạnh, nết-na tốt.

mẫu-huân dt. Công-nghiệp to lớn.

mẫu-lâm dt. Rừng xanh to lớn.

mẫu-niên dt. Năm tốt; tuổi trẻ nhiều nhưa sống.

mẫu-nghiệp dt. Sự-nghiệp đỗ-sợ.

mẫu-tài dt. Tài-năng giỏi-giản.

mẫu-tích dt. Thành-tích đáng khen.

MÃU dt. Clg. Mồ, chữ thứ 5 trong 10 can, giữa hai chữ Đinh và Kỷ.

mậu-dền tt. Các năm âm-lịch xê-xích lối một tháng với các năm dương-lịch : 18, 78, 138, 198, 258, 318, 378, 438, 498, 558, 618, 678, 738, 798, 858, 918, 978, 1038, 1098, 1158, 1218, 1278, 1338, 1398, 1458, 1518, 1578, 1638, 1698, 1758, 1818, 1878, 1938, 1998.

mậu-ngũ đt. Các năm âm - lịch xê - xích với các năm dương - lịch : 58, 118, 178, 238, 298, 358, 418, 478, 538, 598, 658, 718, 778, 838, 898, 958, 1018, 1078, 1138, 1198, 1258, 1318, 1378, 1438, 1498, 1558, 1618, 1678, 1738, 1798, 1858, 1918, 1978.

mậu-tý tt. Các năm âm-lịch xê - xích lối một tháng với các năm dương-lịch : 28, 88, 148, 208, 268, 328, 388, 448, 508, 568, 628, 688, 748, 808, 868, 928, 988, 1048, 1108, 1168, 1228, 1288, 1348, 1408, 1468, 1528, 1588, 1648, 1708, 1768, 1828, 1888, 1948, 2008.

mậu-tuất tt. Các năm âm-lịch xê-xích lối một tháng với các năm dương-lịch : 38, 98, 158, 218, 278, 338, 398, 458, 518, 578, 638, 698, 758, 818, 878, 938, 998, 1058, 1118, 1178, 1238, 1298, 1358, 1418, 1478, 1538, 1598, 1658, 1718, 1778, 1838, 1898, 1958, 2018.

mậu-thân tt. Các năm âm-lịch xê-xích lối một tháng với các năm dương-lịch : 48, 108, 168, 228, 288, 348, 408, 468, 528, 588, 648, 708, 768, 828, 888, 948, 1008, 1068, 1128, 1188, 1248, 1308, 1368, 1428, 1488, 1548, 1608, 1668, 1728, 1788, 1848, 1908, 1968.

mậu-thìn tt. Các năm âm-lịch xê-xích lối một tháng với các năm dương-lịch : 8, 68, 128, 188, 248, 308, 368, 428, 488, 548, 608, 668, 728, 788, 848, 908, 968, 1028, 1088, 1148, 1208, 1268, 1328, 1388, 1448, 1508, 1568, 1628, 1688, 1748, 1808, 1868, 1928, 1988.

MÈ dt. (thực): Loại cây to tàn rậm, da cây nứt-nở, lá kép, hoa vàng bá tiêu - nhí, trái xám, giẹp, dài hơi uốn cong, có nhiều mắt, mỗi mắt có một hột bọc trong lớp corm, khi chín vỏ giòn, corm tốp, hột đen, vị chua : *Cây me, mứt me. (Tamarindus indica)* // Môn cờ - bẹc đầu tiên chơi bằng hột me, sau đổi ra nút áo, có bốn cửa đặt tiền là yêu (1), lượng (2), tam (3) và túc (4); một trúng ba : **Đánh me, hốt me.**

me chạy dt. (bạc): Clg. Me nhảy, me có kết-quả thay đổi luôn : *Me chạy một hơi 10 chén.*

me đất dt. (thực): Loại cỏ bò lá kép do bá lá phụ nhập lại, ban đêm xếp lại, có vị chua như me ; hoa vàng, nang động đến thì bắn ra hột giẹp đèn láng ; có tính giải-nhiệt, trị kiết-ly và bại-huyệt (*Oxalis repens*).

me đậu-phộng dt. (thực): Loại me trái nhỏ, mêt nôi tròn làm cho ở mỗi mêt đều có đường eo, như hột đậu phộng.

me giàm dt. (thực): Loại me trái to và giẹp.

me keo dt. (thực): Loại cây to có gai, lá nhỏ trắng mốc, phát - hoa thành hình - đầu trên một gié dài trắng, thòng và uốn cong ; trái dài có nhiều mắt khosnh lại, mỗi mắt có một hột xanh, chín đèn bóng, ngoài hột có corm dày trắng hoặc đỏ, vị ngọt chát ; lá có chất tương-tự chất *insulin (In-gadulce)*.

me mốc dt. Trái me chín, corm hơi khô và mốc, rất ngọt.

me nầm dt. (bạc): Me có kết-quả giống nhau luân nhiều chén : *Me nầm trót chục chén.*

me ngào dt. Me chín bóc vỏ ngào đường-trên có rất mè (vùng) rang.

me nhảy dt. X. Me chạy.

MÈ dd. Clg. Má hay me, tiếng gọi me : *Me cho con theo với me.*

me tây dt. Đàn-bà Việt-nam có chồng Pháp : *Án-mặc giống các me tây.*

MÈ dt. (thực): Clg. Vừng, cây cao lối 1 m., lá đơn và kép có lông, hoa vàng giọt; nang có khía, hột giẹp nhỏ, có từ 40 tới 50 % dầu nguyên là dầu ăn tốt nhất; hột được rang làm gia-vị rất thơm ngon : *Dầu mè, muối mè (Sesamum orientale).*

mè ác dt. Nh. Mè đen.

mè đen dt. X. Hồi-me.

mè thuẫn dt. Clg. Mè xứng, thứ kẹo dẻo-lăn mè bên ngoài.

mè trắng dt. X. Bạch-me.

mè tré dt. Clg. Hột ré, hột sa-nhơn.

mè xứng dt. X. Mè thuẫn.

MÈ dt. Rui vuông thả xuôi theo mái nhà để lợp ngói : *Mè 3 phân.*

MÈ dt. (động): Loại cá sông vây trắng : *Cá mè mệt lúa.*

mè heo dt. Cá mè và cá heo // (B) Xì-xâng, rầy-rà, quẩy-nhiều : *Cứ mè - heo mài.*

MÈ dt. Phía, bên, miệt, tiếng chỉ nơi chỗ cách không xa lâm : *Mè dưới, mè trên, mè bên kia // (R) Bìa, bờ, tiếng chỉ nơi chỗ dọc theo một dãy dài : Mè biền, mè rừng, mè sông ; Dưa mè, dưa hèm - mè // tr. Bén, xém, gần trúng : Nói cung mè, đoán*

hơi mé.

MÉ-mé trt. Hơi mé, khít bên : *Mé - mé chớ không trúng lầm.*

MÉ dt. Tia, chặt bót nhánh : *Mé cây II (B)*
Loại bót : *Mé một hai đứa trước, chừa mấy tên gốc lại bắt sau II dt.* Trò chơi ăn cùi bằng cách thay đoạn cùi của đích xuống đất rồi dùng cùi mình phang vào cùi đích cho qua khỏi mức ; qua mức được thì ăn, không qua thì tới phiên đích cũng làm như thế : *Đánh mè.*

MÉ tt. Sứt bẽ ở vành, ở cạnh một vài miếng nhỏ : *Chén mẻ, dĩa mẻ, hột xoàn mẻ II dt.*
Vật dụng có mẻ hoặc bẽ ít : *Sú một mẻ cầm.*

mè kho dt. Ở hay nồi mè dùng kho khô cá hay thịt (kho tiêu) : *Thạch - Sùng còn thiếu mè kho.*

mè rǎng trt. Có cái răng mè : *Cắn nhầm sạn mè rǎng II (B)*; Hăm - hờ, quyết - liệt : *Hăm mè rǎng.*

mè sứt tt. Mè và sứt ra : *Còn nguyên chớ có mè sứt chí đâu.*

MÈ dt. Keo, vồ, chuyền làm, lăn làm : *Mới bị mè trộm ; Kéo một mè lướt ; Mảng cho một mè sướng miệng.*

MÈ dt. (lóng). Mẹ ấy (nói thúc), tiếng gọi một người đàn - bà vắng mặt cách khinh thường : *Con mè đi theo thằng chả tò-tò.*

MÈ dt. Loại giòi mén do cơm nguội trên giấm để lâu sinh ra : *Con mè.*

MÈ tt. Mẹ ôi ! Tiếng phát ra khi lấy làm lạ : *Mè ! Nó hung vậy sao ?*

MÈ dt. Mã, bê ngoài : *Tốt mè.*

MÈ dt. Má, bà thân - sinh, vai và tiếng gọi người đàn - bà sinh ra mình, tức vợ của cha mình : *Bà mẹ, cha mẹ, thay mẹ ; Có cha có mẹ thì hơn, Không cha không mẹ như đờn dứt dây CD II (lóng)* Mẹ, tiếng gọi người đàn - bà cách khinh thường : *Con mẹ bán quán ; Mấy mẹ đó sao chưa thay tôi ?*

mẹ con dt. Mẹ và con, cả mẹ lẫn con : *Không không ! Tôi đứng trên bờ, Mẹ con cái vạc đỗ ngòi cho tôi CD II* Mẹ đối với con và ngược lại : *Tình mẹ con ; Mẹ con nghĩa nặng.*

mẹ cu dt. Tiếng gọi người đàn - bà có con trai : *Mẹ cu đâu vắng ?*

mẹ cha dt. X. Cha mẹ : *Đôi ta như đứa nồng-nồng, Đẹp duyên mà chàng đẹp lòng mẹ cha CD II (lóng)* Tiếng chửi nhẹ : *Mẹ cha đứa nào đánh tau !*

mẹ chiến-sĩ dt. Các bà trung tuồi có cảm-

tình nồng-hậu với chiến-sĩ, thường giúp đỡ, an-ủi chiến-sĩ : *Các bà mẹ chiến-sĩ.*

mẹ chồng dt. Vai người mẹ của chồng đối với người vợ : *Mẹ chồng nàng dâu ; Chê mẹ chồng trước đánh dâu, gặp mẹ chồng sau mau đánh tng,*

mẹ đầu dt. Clg. Mẹ nuôi hay má nuôi, người đàn-bà nuôi diêm.

mẹ đẻ dt. Clg. Mẹ ruột, người đàn-bà sinh mình ra : *Không còn chút da mẹ đẻ.*

mẹ đê đdt. Tiếng gọi người đàn-bà đã có sinh con gái (thường là chồng gọi vợ).

mẹ đẻ đdt. Tiếng gọi người đàn-bà mới sinh con nhóc.

mẹ goá dt. Người đàn-bà có con mà chết chồng : *Mẹ goá con cái.*

mẹ ghê dt. Vai người đàn-bà chêp - nỗi với cha mình đối với mình : *Mấy đời mẹ ghê mà thương con chồng CD.*

mẹ già dt. Người mẹ đã già : *Mẹ già là mẹ già anh, Em vâ bão-dưỡng cá canh cho thường CD II Clg.* Má lớn hay mẹ lớn, vai và tiếng gọi người vợ cả của cha mình khi mình là con bà bé.

mẹ mày đdt. Clg. Má nó, tiếng chồng gọi vợ đã có con : *Viết vào giây dán lên trên cột, Hỏi mẹ mày ; rǎng đốt hay hay ? TX.*

mẹ mìn dt. Người đàn-bà chuyền dự-dỗ bắt con người ta đem bán : *Chắc bị mẹ mìn bắt rồi.*

mẹ nó đdt. Tiếng chồng gọi vợ đã có con khi nói ngay hay nói với người khác : *Näm canh nhức-nhối con la khóc, Sáu khắc mor-meng mẹ nó kêu HL.*

mẹ non dt. (lóng). Tiếng người đàn - bà gọi lây đứa con gái nhỏ với ý rủa : *Đây ! Mẹ non !*

mẹ nuôi dt. Người đàn - bà nuôi mình làm con.

mẹ ơi dt. Tiếng con gọi mẹ : *Mẹ ơi vãi chài mau mau, Kèo con cá lóc bên bàu nhảy qua II tt.* Tiếng la ghê sợ : *Mẹ ơi ! thay ghê quá.*

mẹ ruột X. Mẹ đẻ.

mẹ sanh dt. (truyền). Nữ-thần đỡ - đầu mình khi mẹ mình sanh mình ra mà mình phải chờ cúng trọn đời : *Bà mẹ sanh của cô là bà La-Sát.*

mẹ trẻ đdt. Clg. Má bày trẻ, tiếng chồng gọi vợ có con : *Tôi có vê trẻ, mẹ trẻ cho mấy*

- con ăn cơm trước đì.**
- mẹ vợ dt.** Voi người mẹ của vợ đồi với người rẽ : *Mẹ vợ chèng rẽ.*
- MÉC dt.** Mách, cho kẻ trên trước của đương-sự biết việc lầm-lỗi của đương-sự : *Méc Mả, méc thây.*
- méc-moi dt.** Tiếng hô to và kéo dài câu méc đê đương-sự sợ : *Méc... moi... coi... thằng... Cu... ẵn... mót...*
- méc-thốt dt.** Nh. Méc : *Tánh hay méc-thốt ; Méc-thốt làm chi cho nó bị dòn tội-nghiệp !*
- MEM dt.** Nhai cơm đút trẻ : *Mem cơm.*
- MEN dt.** Đi cách xăng-xá, hăm-hở : *Tù xa men lại ; Men tới hỏi thăm II (R)* Đi dọc theo : *Men theo bờ sông.*
- men-men dt.** Đi lẩn tới cách xăng-xá : *Nghé la, va men-men lại.*
- MEN dt.** Chất gây ra rượu : *Hơi men, ma men II (R)* Meo, nồi mốc vì bị hầm hơi : *Gạo men, nồi men II (B)* Hơi-hám làm say mê : *Men rượu hương tình ; Say men chiến thắng II* Tên thứ bánh ngọt nướng, có đè men cho bột xốp : *Bánh men.*
- MEN dt.** Lớp trắng ngoài cho láng, cho sạch : *Tráng men.*
- men răng dt.** Lớp trắng bọc ngoài xương răng cho chắc : *Ấn chua mau hư men răng.*
- MEN-MÉT tt.** Hơi mét : *Nước da men-mét.*
- MÈN tht.** Clg. Chèn, tiếng tò ngọc-nhiên.
- mèn-dét tht.** X. Chèn-dét.
- mèn ơi tht.** X. Chèn ơi.
- MÉN tt.** Mới nở, nhô li-li : *Chí mén, rận mén, trứng mén.*
- MÈN dt.** Con gái : *Thị mèn.*
- MÈNG tt.** Tồi-tàn : *Cà-mèng.*
- MEO dt.** Bụi mốc : *Đóng meo, mốc-meo, nồi meo II tt.* Âm-urット và nồi meo : *Cơm hầm cà meo.*
- meo cau dt.** Lớp phấn xanh ngoài da cây cau, được dùng trị rết.
- MEO trt.** Cheo-leo, sát ngoài bìa, gân rời xuồng : *Đè meo, đứng meo, ngồi meo.*
- MEO trt.** Tiếng mèo kêu hoặc tiếng người gọi mèo.
- MÈO dt. (động).** Thú nhỏ thuộc giống ăn thịt, lông mềm, râu trắng, cứng và cù-đòng, được, vú bén nhọn, mình nhẹ, leo giỏi, có tài bắt chuột : *Con mèo con mèo con meo, Ai dạy mày trèo mày chẳng dạy tao CD.* (R) Người tình, người dâng hẹn ước lấy nhau nhưng chưa ra mặt : *Có mèo, liếc mèo, o mèo ; Mèo mà gá đồng II* Loại chim ăn ban đêm có hai tai giành lên và mắt rất sáng : *Chim mèo.*
- mèo chó dt.** Clg. Mèo chuột và mèo mõ, việc trai gái, nhân-tình : *Còn nhỏ mà mèo chó lộn-xộn.*
- mèo chuột dt.** X. Mèo chó.
- mèo dèng dt.** Clg. Mèo hoang, mèo không người nuôi : *Mèo dèng lại gấp chó hoang, Anh đi ẵn-trộm gấp nàng xơi khoai CD II (B)* X. Mèo dèng chó điếm.
- mèo dèng chó điếm dt.** Clg. Mèo mà qà đồng, tiếng gọi chung bọn trai gái bậy-bạ ngoài đường.
- mèo gù dt.** Nh. Mèo mân.
- mèo mõ dt.** X. Mèo chó.
- mèo mun dt.** Con mèo lông đen : *Mèo mun, chó mực, gà ô.*
- mèo murop dt.** Mèo lông mõc, vân hơi đen.
- mèo ngao dt.** Nh. Mèo rừng II Con mèo kêu : *Chó sủa, mèo ngao.*
- mèo quần dt.** Nh. Mèo murop II tt. Dоряды, nguệch-ngoạc : *Cái mặt mèo quần, tuồng chữ mèo quần.*
- mèo rừng dt.** Giống mèo ở rừng, to và dữ.
- mèo tam-thê dt.** Mèo lông ba màu : trắng, vàng và đen.
- mèo vá dt.** Mèo trắng vá đen hoặc ngược lại.
- mèo Xiêm dt.** Mèo lông trắng, chót chân và chót đuôi hơi sạm đen, mắt đục.
- MÉO tt.** Lèch, không tròn, không rập khuôn, sai với hình - dáng - thông - thường : *Chồng thấp mà lây vợ cao, Nôi tròn vung méo đây sao cho vừa CD II* Sai, không đúng : *Bóp méo sự thật.*
- méo mặt tt.** Có cái mặt méo : *Cái anh méo mặt II tt.* Chua cay, đau-đớn : *Nó hại tôi một vố méo mặt.*
- méo miệng tt.** Có cái miệng méo : *Cái lợ méo miệng ; Bé già méo miệng II dt.* Chành cái miệng ra : *Bé bóp cườm tay đau méo miệng.*
- méo-mó tt.** Rất méo : *Cái nón bị méo - mó hết.*
- méo-xéo trt.** Méo lâm : *Khóc cái miệng méo-xéo ; vỗ vòng tròn méo-xéo.*
- MEO dt.** Mưu-chước vật : *Mưu - méo, đỗ méo ; Dùng méo đè đánh lừa người II* Cách-thức có quy - định : *Méo tiếng Pháp.*
- méo-luật dt.** Quy-luật, luật-lệ : *Viết văn cho đúng méo-luật.*
- méo-mực dt.** Mưu-mõ, thuật nhả mõn : *Có*

nhiều mèo-mực hay.

MẸO dt. Clg. Mão, chữ thứ 4 trong 12 con giáp, được biểu thị bằng con mèo: Giờ mèo (từ 5 tới 7 giờ sáng), tháng mèo (tháng hai âm-lịch), năm và tuổi mèo (X. Ất-mão, Đinh-mão, Kỷ-mão, Tân-mão và Quý-mão).

mèo dâu dt. Clg. Ất giáp, linh-tiết câu chuyện: Có biêt mèo-dâu chi dâu!

MÉP dt. Khoé miệng, nơi hai môi giáp nhau: Nói chảy bọt mép; Đề râu mép II (B) a) Miếng: Léo mép, bém mép. Mồm loa mép giãi II (B) Cạnh, rìa: Mép dao, dày mép, móng mép.

mép cau dt. Hai cái chéo cõ buồng cau, bộ phận ôm chặt thân cây: Chích mép cau rồi bẻ quặt xuống.

mép đường dt. Clg. Lộ-cái, phần đất trống dọc theo lô cái, thuộc công-sàn, dành cho việc công-ich.

mép tai dt. Kẽ hở giữa vành tai và đầu: Giắt 'méo' tai, gãi mép tai.

MẸP trt. Clg. Mop và bẹp, sát dưới mặt phẳng: Năm mép dưới đất; đè mép trên giường.

mẹp sườn trt. Tháng hai lèn sườn (nói về trâu bò): Ăn no mẹp sườn.

MÉT tt. Tái, xanh lợt (nhạt): Men-mét, tái-mét, xanh mét.

mét chàng tt. Mét mà hơi vàng: Cái mệt mét chàng.

mét-mét tt. X. Men-mét.

mét ướt tt. Nh. Mét chàng.

mét xanh tt. Xanh tái, xanh giật.

MÉT dt. Clg. Thước tây, đơn-vị đo bề dài (viết tắt là m.).

MẾT dt. Tràng, đồ đương bằng tre, vành cứng, hình tròn, đáy bằng, đè bày hàng ra bán hoặc đè bụng: Buôn thúng bán mệt II Tên tướng-tượng, gán cho người đàn-bà tầm-thường, nghèo-khổ trong tiêu-thuyết, kịch v.v...: Thị Mệt.

MẸT ƠI trt. X. Mẹ ơi và Mèn ơi.

MÈ dt. Tấm dày rõ, thúng bằng cỏ bàng đương tròn: Tấm mè II (R) Đáy thúng đáy rõ cũ, bô vành, dùng như tấm mè: Lành làm thúng, rách làm mè tng. II Ván lót thuyền đè ngồi: Mè thuyền.

MÊ bt. Say, mờ-mệt tâm-trí, hết biêt gì: Hôn-mê, ngủ mê, thuốc mè II (R) Ham-thíc thái quá: Đam-mê, ham mè, mè ăn, mè cờ, mè chơi; Đùng đùng ngựa chạy qua truồng, Mảng mè con đì luông-tuồng bỏ em CD.

mê-ám dt. Clg. Mê-muội, mờ tối tâm-trí, mất sự sáng-suốt.

mê ăn dt. Ham ăn, cứ gặm đầu ăn, chẳng kè chi cà: :Ồ mè ăn.

mê-cuồng tt. Điên say, say-mê đến hết biêt phài quấy.

mê dâm dt. Dâm-dật, quá ưa thích việc giao-cù: Tuồng mặt mê dâm.

mê-dồ dt. Clg. Mê-lộ, con đường lầm-lạc: Mê-dồ khă-hải.

mê-hoặc dt. Gợt người tin nhầm: Mê-hoặc lòng người.

mê-hồn dt. Lung-lac tinh-thần, làm cho người mê-mê tê-tái: Sắc đẹp mê-hồn, khúc nhạc mê-hồn.

mê-hồn-trận dt. Nơi bày-biện sẵn đỗ dụ người vào mà bóc-lột, hại ngầm.

mê-ly tt. Khuất-khúc, quanh-co II (B) Điên đầu, hết biêt gì II ikt: Đê-mê, say-sưa sung-sướng: Khúc-nhạc mê-ly; thật mê-ly!

mê-lộ dt. X. Mê-dồ.

mê-man trt. Hôn-mê, nhảm mệt chẳng biêt chi cà: Năm mê-man trên giường II Clg. Mê-mê, bẽ-bộn, bận trí: Công việc mê-man.

mê-mẫn trt. Say, không tỉnh: Lại càng mê-mẫn tinh-thần K.; Thiếp tối mê-mẫn canh tàn, Chiêm-bao như thấy anh chàng ngồi bên CD II Trết, chăm-chí, không thiết chí khác: Ngồi xem mê-mẫn.

mê-mê tt. Clg. Mê-man, bẽ-bộn, bận tâm-trí: Công việc mê-mê.

mê-mết trt. Nh. Mê-màn: Coi mê-mết; Ngủ mê-mết.

mê-mết trt. Say mê mệt-trí: Đì chơi thé-cung mê-mết.

mê-mộng dt. Giấc mộng về việc đam-mê: Cái mê-mộng vợ đẹp tiền nhiều.

mê-muội dt. X. Mê-ám.

mê ngù dt. Say ngủ, đang ngủ mè II (B) Chìm-dầm trong cảnh tối-tăm, thấp kém mà không biêt: Một dân-tộc mê ngù trong cảnh tối-dài.

mê say dt. X. Say mê.

mê sảng tt. Mê và nói sảng: Nóng quá nén mê sảng.

mê-tân dt. Bến mè, chỗ làm người ta sai-lầm.

mê-tín dt. Tin nhầm, tin cách mù-quáng: Mê-tín dí-doan.

mê-tơi trt. (lóng): Nh. Mê-màn: Thấy mê-tơi.

mê-thất tt. Lạc mất II dt (thè) Sự ngoắt-ngoéo của xương, ngò-ngách của ruột (*labyrinth*).

mê-võng dt. Nh. Mê-hòn-trận.

MÊ dt. Đỗ.

mê-ngữ dt. Cau đố.

MÈ dt. Dẹ-dày loài có cánh: *Úp mè*.

mè gà dt. Dẹ-dày con gà // (R) Bọc tiền giống mè gà // (lóng) Cái úc người ta: *Treo lện mè gà* (Trói hai cùm tay ra sau lưng rồi rút lén trán nhà).

MÈ-ĐAY dt. Huy-chương, vật thường công đe deo trước ngực: *Có mè-đay nào không bẽ trái* (médaille) // X. Mè-đay.

MĒ trt. Trong lúc mè-sảng: *Đái mē, ia mē*.

MĒ dt. Rút ra, hút ra: *Mē mủ*.

MĒ dt. Cái giá kê ghé kê phản.

MĒ dt. Gạo: *Bạch-mē, mât-mē, trân-mē*.

mē-cốc dt. Gạo và các loại hột dùng làm đồ ăn như bắp, đậu, mè...: *Sở Mē-cốc*.

mē-chúc dt. Cháo, cháo nấu bằng gạo.

mē-diêm dt. Gạo và muối // (R) Vật lết-vặt.

mē-khang dt. Cám.

mē-xương dt. Gạo phát cho binh lính và quan hồi xưa.

mē-phẩn dt. Bột gạo.

mē-túc dt. Gạo và bắp.

MĒ dt. Tiếng gọi các ông Hoàng (con vua cháu chúa) do sự kiêng-cữ từ đời Chúa Sãi Nguyễn-phúc-Hiền (vì Chúa sinh bao nhiêu con trai đều chết nên kiêng gọi «Đức Ông» phải gọi Mệ tức Mẹ nói trai).

MĒ-SÓC dt. Tiếng gọi các tù - trưởng bộ lạc dân- tộc thiểu số.

MĒCH trt. Clg. Mích, chính, sei-lịch: *Xéch-méch*.

mēch bung trt. X. Mêch lòng.

mēch lòng trt. Clg. Mích lòng hay mắt lòng, chính lòng, không vừa lòng: *Làm mēch lòng anh-em*.

MĒCH-MĀC trt. Léch-théch, xóc-xéch, cách ăn-mặc lôi-thôi: *Ấn-mặc mēch-mác*.

MĒM SỐI trt. Cũng một thứ, giống nhau: *Cái này mēm sói cái kia* (*même chose*).

MĒM tt. Tính - chất những vật không cứng, bóp thì xẹp, nhện thì lún: *Đất mēm, gối mēm; Chân yếu tay mēm; Lát mēm buộc chốt tng* // (B) Yếu, dẽ uốn-nắn, dẽ sei-khiển: *Mēm nǎn, buông tng*.

mēm dèo tt. Mềm và dẻo // (B) Khôn-khéo, biết tuỳ-thời: *Chánh-sách mēm dèo*.

mēm dịu t. Mềm và dịu // (B) Khôn-khéo, dịu-ngót: *Phải mēm - dịu với nó, nó mới chịu ở*.

mēm yếu tt. Mềm và yếu // (B) Yếu-ớt, hay

nhin, hay nhường bước, chịu sút kém: *Người chđng mēm yếu, ông chủ mēm yếu*.

mēm lòng tt. Nhẹ dạ, hay tin nghe, hay xiêu lòng trước tình-cảm: *Người mēm lòng không cương-quyết*.

mēm lũn tt. X. Mềm nhũn.

mēm lụn tt. Nh. Mềm nhũn.

mēm-mại tt. (d): *Dịu-dàng*: *Túng đí mēm-mại* // trt. *Dịu-ngót*: *Án nói mēm-mại*.

mēm mèm tt. Hơi mèm.

mēm-mòng bt. Vui-về, khiêm-nhượng: *Tánh người mēm-mòng, ăn nói mēm-mòng; Mēm-mòng dẽ thương*.

mēm nhũn tt. Clg. Mềm lũn hay mềm rũn, rãt mèm.

mēm rực tt. Mềm lâm, giàn rã ra: *Thít nău mēm rực*.

mēm rũn tt. X. Mềm nhũn.

mēm xương tt. Có xương mềm, nhai được: *Cá khoai mēm xương* // trt. Giập xương, nhù-tử (lời hăm): *Đánh mēm xương*.

MĒN tt. Clg. Miên, thuộc đất Cao-mên (X. Cam-bốt PH. III): *Người Mēn, đất mēn, gá mēn*.

mēn-mọi dt. Tiếng gọi người cách kinh-dè: *Đò mēn-mọi*.

MĒN trt. Già, già-dối: *Mēn quá; chơi mēn, làm đồ xi-mēn*.

MĒP tt. Clg. Chăn, vật đắp cho ấm: *Đắp mēn, Mùng mēn chiếu gối* // tt. Giập ba lanh: *Áo mēn (ba lóp), ông Tú mēn (đỗ ba lanh tú-tài xưa)*.

mēn đôi dt. Mèn rộng hai người đắp.

mēn gối dt. Mèn và gối // (R) Các vật dùng trên giường ngủ: *Ngủ dậy, phải sấp mēn gối lại cho vén-khéo*.

mēn hai da dt. Mèn dày, mỗi bên một màu khác nhau.

MĒN dt. Chuộng, ưa, thíc, tình - cảm khiến mình thương-yêu, muốn gần-gũi một bên luân: *Mēn cảnh, mēn người*.

mēn-chuộng dt. Ưa thích, có nhiều cảm-tình: *Mēn-chuộng người có tài*.

mēn đức dt. Ưa thích sự hiền - đức người nào: *Mēn đức người hiền*.

mēn-yêu dt. X. Yêu-mēn.

mēn-phục dt. Mèn và phục, yêu và kính-nè: *Mēn-phục người đứng-dẫn*.

mēn tài dt. Mèn cái tài - năng người nào: *Vì mēn tài mới dùng va*.

mēn-tay mēn chun dt. Ưa chuộng, muốn gần-gũi nhau luân: *Ở lâu, mēn tay mēn chun*.

mēn thương dt. Clg. Thương mèn, vừa mèn vừa đặt tình thương vào người nào: *Mēn*

thương người có nết-na.

mến *vì dt.* Mến và vì-nè : *Ăn ở đêng-hoàng thi được mến vì.*

MÊNH *tt. Clg.* Minh, rộng lớn.

mênh-mang *tt.* Mít-mòi vì quá rộng : *Trông với trời bè mênh-mang.*

mênh-mông *tt.* Rộng - rãi, không thấy bờ-bến : *Bạc mênh-mông biển, cầu toan bắc, Xanh mịt-mù trời, thước rắp do TTT.*

MÊNH *dt. X. Mạng.*

MÉT *dt. (lóng)* : Yêu say-dâm (do mê - mêt nói thú) : *Nó mêt con chó rồi !*

MÉT *dt. (lóng)* : Tra vỡ, mặc vào : *Mêt bô đồ đồ vô thì le gắt* (mettre).

MÉT-TINH *dt.* Cuộc hội-hợp giữa trời có -người dien-thuyết về một vấn-dề chánh-trị hay xã-hội và cối-cùng, lập bản kiến-nghị : *Hợp mêt-tinh ; tò-chúc mêt-tinh* (meeting).

MÉT *tt.* Thở nhanh và mạnh vì ra súc nhiều hõa-bệnh trờ-nặng : *Chạy mêt, đỉ mêt, làm mêt, nghỉ mêt ; Thương em vô - giế quá chùng, Trèo non quên mêt, ngậm gừng quên cay CD II (R) Lo-lâng nhiều, uê - oài tinh-thần : Mêt trí II* Có việc đáng lo, phải hao-tốn nhiều : *Theo vụ kiện này mêt da ; Việc này mêt chó không lôi-thôi đâu.*

mệt dù *tt.* Mệt đến dờ - dẫn người : *Làm suốt ngày, mệt dù.*

mệt là *tt. Clg.* Mệt lù hay mệt lù, quá mệt, phờ cả người ra,

mệt lù *tt. X. Mệt là.*

mệt lù-lù *tt.* Mệt quá, mệt nhiều lắm : *Chạy xong vụ đó, mệt lù-lù.*

mệt lù *tt. X. Mệt là.*

mệt-mỏi *tt.* Mệt và mỏi gân cốt : *Lớn tuồi mà làm việc nặng thường mệt - mỏi II (R) Uê-oài, chán-nản : Công việc kéo dài, ai nấy đều mệt-mỏi*

mệt-ngất *tt.* Mệt thở không kịp ; mệt đến xỉu.

mệt-nhoài *tt. Nh.* Mệt-mỏi.

mệt-nhọc *tt. (d.)* *Nh.* Mệt : *Làm một chút mà mệt-nhọc gi !*

mệt nhù *tt. Nh.* Mệt dù.

mệt óc *tt. Clg.* Mệt trí, mệt trí óc vì quá suy-nghĩ, lo-lâng : *Lo chi cho mệt óc.*

mệt sức *tt.* Mệt vì dùng sức quá nhiều.

mệt toát-xì-cầu *tt. (lóng)* : *Nh.* Mệt-mỏi, mệt-nhoài.

mệt trí *tt. Nh.* Mệt óc.

mệt xác Mệt cái thân xác; tiếng nói khi giận : *Lo chi cho mệt xác.*

mệt-xoai *tt. Nh.* Mệt-mỏi.

mệt xoai-xoài *tt. Nh.* Mệt-mỏi.

MÉU *dt.* Chân hai khoé miệng xuống toan khác : *Dở khóc, dở mếu.*

mếu-máo *trt.* Bèu-bạo, cách khóc van-lon : *Khóc mếu-máo xin tha.*

MÉU *tt.* Mờu, rất ngon : *Non mieu.*

mieu ngon *tt.* Có cái ngon rất non : *Mưa xuống, rau mieu ngon.*

MÌ *dt.* Mày, tiếng gọi ngang vai kè trước mặt : *Mày tao mi tớ ; Ông khi ni, mi khi khác.*

MÌ *dt. Cheng-mày, hàng lồng trên con mắt và dưới trán : Tu-mi ; mi thanh mục tú ; thắn bạch-mi.*

MÍ *dt.* Mí, hai miếng da trên và dưới con mắt, dùng đè nhầm mói : *Mi sưng húp.*

MÌ-CA *dt.* Loại đá trong cứng, được dùng chế-tạo đồ dùng thế cho kiếng (thủy-tinh) (mica).

MIXA *dt.* Lễ dâng thánh-thờ Chúa Giê-su để cầu-rỗi loài người (messe).

MÌ *dt. X. Lúa mì ||* Tên những thức ăn làm với bột lúa mì : *Bánh mì, bột mì ||* Thức ăn làm với bột mì cán mỏng rồi xắt thành sợi dài : *Ăn mì, bán mì, gõ mì, tiệm mì.*

mì cǎn *dt.* Cây bột mì luộc chín như trái chuối sứ, dùng nấu các thức ăn chay.

mì chi *Clg.* Mì xoæ, thứ mì mành sợi, trắng mõc, thường nấu với thịt nạc và lòng heo cho người bình ăn.

mì kỳ *dt. Nh.* Mì lớn,

mì khô *dt.* Mì không chế nước lèo : *Nấu hai vắt mì khô.*

mì lớn *dt.* Mì mỏng và to sợi : *Một vắt mì lớn.*

mì nấu *dt.* Mì luộc giòn ăn với nước lèo.

mì nước *dt.* Mì luộc xong đè nước lèo vỡ : *Một tôm mì nước.*

mì nhỏ *dt.* Mì nhỏ sợi : *Nấu hai vắt mì nhỏ.*

mì nhạt-bỗn *dt.* Mì có sẵn thịt và gie-vị cùng cán chung với bột ; khi ăn, thà vô nước sôi cho chín ; nước sôi trở thành nước lèo.

mì-thánh *dt. Clg.* Hoàng-thánh, thịt heo băm nát gói trong miếng bột mì cán mỏng luộc chín ăn ở nước lèo,

mì vàng *dt.* Mì sợi tròn màu vàng : *Bún mì vàng ; Mì vàng nấu đường.*

mì vắt *dt.* Mì cắt xong, cuộn thành vắt băng nắm tay.

mì xào *dt.* Thức ăn băng mì xào với tôm, cua, thịt heo và cải : *Một đĩa mì xào.*

mì xoæ *dt. X. Mì chi.*

MÌ *dt. (thực) : X. Khoai mì : Trồng mít dám mì ; nhò mì : bánh phồng mì.*

MÌ-TINH dt. (thực) : Loại cỏ mọc thành bụi, lá tròn dài, gần song-song, màu xanh có bớt trắng, hoa chùm trắng, hạt đở, cơm vàng, cù dài có vảy, luộc ăn hoặc xay thành bột, có lối 90 % tinh-bột; 0,50 % đạm (*Schumannianthus dichotomus*).

MÍ dt. Clg. Mí, hai miếng da mềm dùng mờ và nhám mắt: *Mí trên*, *mí dưới* II (R) Bìa, cạnh, phần mèo đọc theo bìa vật mặt phẳng: *Mí khăn*, *mí thiếc*; *Ép mí*, *cuốn mí*.

mí lót tt. X. Mắt mí lót.

mí-viêm dt. Bịnh sưng mí mắt (*blepharite*)

MÍ tt. X. Mý.

MÍ dt. Clv. Mý, Nịnh-hót: *Dua mí*; *thằng này mí lầm mà!* II tt. Đẹp: *Kiều-mí*, *thiên kiều bá mí*.

mí-dân dt. Nịnh dân, chiêu ý dân cách vô-lý: *Chính-sách mí-dân*.

mí-dược dt. Thuốc kích-thích dâm-dục.

mí-dạo dt. Cách nịnh-hót hay mê-hoặc người.

mí-khách dt. Võn-vã với khách.

mí-mộng tt. Dối-trá: *Chuyện mí-mộng*.

mí-nhân dt. Dụ-dỗ, rủ-queն người.

MIA dt. Cây tiêu bằng gỗ dựng đứng ở xa đê nhám do đất, do đường (*mire*).

mia thường dt. Mia thụt lên xuống được (*mire voyante*).

mia khác dt. Clg. Mia có chia đỡ, mia có khắc phân-độ đê nhám dặng tính luôn khi đó (*mire parlante*).

MÍA dt. (thực): Clg. Cam-giá, loại cỏ cao từ 2 tới 6 m., thân trơn vỏ cứng, có đốt dài từ 10 tớ. 20 cm, lá dài nhám, gần chánh trắng, lá mọc hai hàng tại mỗi mắt có bẹ ôm thân, chùm tía-lán (cờ) ở đốt có nhiều lông mịn; thân mía có nước ngọt, dùng nấu đường hay ăn sống: *Mía sâu có đốt*, *nha đốt có nơi tng* (*Saccharum officinarum*).

mía bắp dt. Thú mía nhỏ cây mà cứng, nước có nhiều đường.

mía bầu Clg. Côn-lôn-giá hay mía mưng, thứ mía cây mềm, dùng ăn sống.

mía cò-ke dt. Thứ mía đở cây mà cứng.

mía de dt. Nh. Mía bắp.

mía đở dt. Clg. Mía lỳ, thứ mía vỏ đở, nước ngọt, dùng nấu đường.

mía đường dt. Các thứ mía ép lấy nước nấu đường, thường cây cứng.

mía gò cát dt. Thứ mía to cây, vàng vỏ, mềm, nhiều nước, lẹt.

mía ghim dt. Mía róc vỏ rồi cắt thành khúc ngắn ghim trong cây tro chè nhỏ đê bán ăn liền.

mía gián dt. Thứ mía vỏ trắng đở xen lợn.

mía hắp dt. Cây mía róc vỏ rồi hắp, nước ngọt thanh.

mía la-ox (Java) dt. Thứ mía đường, giông ở Java, thường trồng ở đất giống và đê n้ำ đường táng (giống cái móng bò).

mía lau dt. Clg. Địch-giá, thứ mía cây ốm và trắng, trồng đất già, dùng nấu nước với nhiều món khác đê uống mát và cũng đê nấu đường phồi: *Mía giè như chuối bơ hương*, *Như xôi nếp ngọt*, *Như đường mía lau CD*.

mía lỳ dt. X. Mía đở.

mía mây dt. Thứ mía trắng mốc, dài cây nhiều nước.

mía mưng dt. X. Mía bầu.

mía nước dt. Thứ mía có nhiều nước, thường là mía vàng, dùng ép lấy nước uống.

mía rượu dt. Cây mía nứa đường dài bị gió lọt vỏ, hôi mùi rượu.

mía sâu dt. Cây mía có sâu hoắc đe kién: *Mía sâu có đốt...*

mía sors-dju dt. Thứ mía to mà cao, vỏ có vết hoắc đở tươi, mềm và ngọt, thường được ăn sống.

mía tây dt. Thứ mía đở bầm, nhỏ cây.

mía vàng dt. Mía cây mập, vỏ vàng, mềm, nhiều nước, dùng ăn sống.

mía voi dt. Mía thật to, da mốc và nhặt mắt, nước lợt

MÍA trt. Cách cạnh khéo, chẽ-nhéo, nứa chẽ nứa thật với ý khi-dè: *Cười mía, nói mía*, *mía-mai* bt. Nh. Mía: *Nói mía-mai*; *đứng mía-mai tôi chớ!* II trt. Mang-máng, hơi giông: *Con oanh học nói trên kèn hèn mía-mai K*; *Mường-tương rồng đua nói biển thăm*, *Mía-mai cù dậy dưới sông sâu*.

MÍCH trt. X. Méch.

MÍCH tt. Mè, sút, bে rời ra một miếng nhỏ t Chén mích.

MÍCH dt. Tìm kiếm: *Suru-mích*, *tầm-mích*.

mích cú dt. Tìm ý làm thơ.

mích lộ dt. Tìm đường đi.

mích-phỏng dt. Hỏi thăm đê tìm cho ra.

mích thực dt. Kiểm ăn.

MÍM dt. Bığm chặt mồi lại: *Mím mői*; *máum-mím*.

MÍM trt. Clg. Min, hơi hé mồi đê cười t *Cười mim*.

mím cười dt. Clg. Min cười, nhích mồi cười, không ra tiếng.

mím miêng dt. Nh. Mim cười.

MIN dt. Ta, tiếng tự-xưng với kè ngang hàng hay dưới tay: *Min dây chằng phết*

các thầy LVT.

MIN dt. (đóng): Loại bò rừng, vai nở to, dít thon: *Sừng min*.

MÌN dt. Kẻ dù-dỗ người đem bán: *Bố mìn, mẹ mìn*,

MÌN dt. Chất nõ mènh dùng bắn đá hay làm vỏ - khí giết người: *Cát mìn, chôn mìn, giật mìn (mine)*.

MÌN trt. X. Mìn.

MÌN tt. Mềm nhũn, nhô soi, muốt: *Hàng mìn, lồng mìn, trảng mìn*.

mìn-màng tt. Thật mìn: *Nước da mìn-màng*.

MINH tt. Sáng-sủa, tỏ rạng: *Bình - minh II* Sáng-suốt, rõ - ràng, ngay - thẳng (thuộc trí-tuệ): *Anh-minh, công - minh, phân - minh, phát-minh, thanh-minh, thông - minh*; *Xin chặng quân-tử xét cho minh HXH*.

minh-bạch trt. Rõ - ràng, đâu ra đây: *Trên trảng dưới nước thề-nghẹn, Khú-lai minh-bạch trọn niêm thuy-chung CD*.

minh-biện dt. Bày-giải rõ-ràng: *Việc đã rõ như ban ngày, không cần minh-biện*.

minh-chánh (chính) tt. Quang-minh chánh-đại, rõ-ràng ngay-thẳng: *Thái-độ minh-chánh*.

minh-châu dt. Hột ngọc sáng.

minh-chù dt. Clg. Minh - quân, vì vua sáng-suốt.

minh-chứng dt. Chứng-tỏ chắc - chắn: *Lời nói ấy đã minh - chứng được việc làm II* Bằng-chứng đích-xác: *Cần có minh - chứng đồng-hoàng mới buộc tội đặng*.

minh-đạo dt. Hiểu thấu đáo-ly.

minh-đạt dt. Thông-suốt đến nơi.

minh-đoán dt. Phán-đoán rõ-ràng: *Xin nhờ lương trên minh-đoán*.

minh-đức dt. Đức-hạnh tỏ rõ.

minh-đường dt. Điện vua dùng nơi họp bàn việc lề-nghĩa trong nước // Chỗ trũng hoặc ao, giếng trước mò-mà.

minh-giải dt. Cắt-nghĩa rõ-ràng.

minh-hiên tt. Rõ-ràng, tỏ rõ.

minh-lâng dt. Nghe rõ // tt. Sáng-suốt.

minh-liều dt. Hiểu rõ // tt. Rõ-ràng.

minh-lương dt. Minh-quân lương-tử, vua sáng tôi hiền.

minh-mẫn tt. Sáng-suốt lanh - lợi: *Khôi óc minh-mẫn, đìa nhí minh-mẫn*.

minh-mạc dt. Cập mắt sờ-sép.

minh-niên dt. Sang năm, năm tới, năm sau.

minh-nguyệt dt. Trăng tỏ: *Thanh - phong, minh-nguyệt*.

minh-nhứt trt. Mai, ngày mai.

minh-nghĩa dt. Hiểu rõ nghĩa lý: *Tra cho*

minh-nghĩa II Nh. Minh-đạo.

minh-oan dt. Bày tỏ sự oan-ức: *Viết đơn minh-oan*.

minh-quang tt. Sáng-sủa.

minh-quân dt. Vì vua sáng-suốt: *Minh-quân lương-tử tao-phùng dì*.

minh-h-quyết dt. (Pháp): Quyết-định cách rõ-ràng, sáng-suốt: *Xin Toà minh-quyết*.

minh-sát dt. Clg. Minh xét, xét-nét cách sáng-suốt rõ-ràng.

minh-tinh dt. Vì sao sáng II (B) Người sáng chói, nỗi bật: *Minh-tinh mản bạc*.

minh-thẩm dt. Xứ đoán sáng-suốt công-bình: *Nhờ Toà minh-thẩm*.

minh-thị trt. (Pháp): Cách rõ-rệt, dễ hiểu: *Luật gia-đình đã minh-thị quy-định các vấn đề giá-thú, từ-hệ, thân-quyền*.

minh-thúc dt. Thông-thái, hiểu biết tường-tận.

minh-triết dt. Người sáng-suốt, hiểu thấu rành-mach việc đời, việc người: *Minh-triết bão-thân*.

minh-xét dt. X. Minh-sát.

minh-xương tt. Rõ-ràng.

MINH dt. Tên một triều-đại bên Tàu, sau nhà Nguyên, trước nhà Thanh; ngang với cuối nhà Trần và đầu nhà Lê bên Việt-nam Xt. PH. III.

minh-hương dt. Quê - hương người nhà Minh II thth: *Người Tàu sang ở Việt-nam từ năm Mậu-dần (1678) Xt PH. III: Người Minh-hương; Minh-hương Gia-thanh*.

MINH dt. Thể-thốt, uớc-hẹn: *Thê hãi minh son; Đồng-minh, liên-minh*.

minh-chù dt. Người được cử cầm đầu một cuộc khởi-nghĩa.

minh-hữu dt. Bạn thề-nghẹn.

minh-lực dt. Lực-lượng đồng-minh.

minh-thê dt. Minh-son thê-hãi nói tắt, thê-bồi ăn ở cùng nhau, làm bạn cùng nhau đời-dời: *Nặng lời minh-thê*.

minh-thù dt. Nh. Minh-chù.

minh-ước dt. Lời giao-kết, điều-ước ký-kết binh-vực lén nhau: *Minh-ước Bắc Đeri-tây dương*.

MINH tt. Tôi-tăm, sâu kín: *U-minh*.

minh-báo dt. (truyền): Quà-báo, báo-ứng tự-nhiên.

minh-dương dt. Bóng tối và ánh sáng lì (B) Cõi chết và cõi sống: *Minh-dương dài ngã*.

minh-khí dt. Đồ mă cho người chết dùng.

minh-minh tt. Mờ-mịt, tối-tăm: *U-u minh-minh*.

minh-mông *tt.* X. Mênh-mông.

minh-muội *tt.* Mờ tối, không rõ.

minh-tưởng *dt.* Nghĩ thăm, tưởng-tượng.

minh-vương *dt.* (truyền) : Clg. Diêm-vương, vua âm-phủ.

MINH *dt.* Kêu lên : *Hoà minh, II dt* : Tiếng kêu : Kê-minh, khuyễn-minh.

minh-cầm *dt.* Loài chim biết hót.

minh-oan *dt.* Kêu oan : *Bà Bối-hỗu-Nghia lận-lộ ra Hué giục trống Tam-toà minh-oan cho chồng Xt.* Gái ngoan kêu oan cho chồng PH. II.

minh-quản *dt.* Hai ống nhỏ dưới khí-quản loài chim.

MINH *dt.* Ghi vào, khắc vào // Bài văn khắc vào đá, vào gỗ để ghi công-đức một người nào : *Bài minh.*

minh-cảm *dt.* Cảm-kích và ghi nhớ luân-luôn.

minh-sanh (*sinh*) : *dt.* X. Minh-tinh.

minh-khắc Ghi nhớ như khắc vào lòng.

minh-tâm *dt.* Ghi vào dạ, quyết nhứt dời đời.

minh-tinh *dt.* Clg. Minh-sinh, minh-sanh hay Triệu, tấm lụa dài ghi theo hàng đứng tên tuồi, nơi sinh và nơi chết của người chết để treo lên cho người ta biết : *Minh-tinh chín chữ long son tạc NĐC Xt, Đại-Nam hai-nhai.... PH. II.*

MINH-LINH *dt.* Con nhện // (R) Con nuôi : *Nuôi làm minh-linh.*

MÌNH *dt.* Thân mình : *Bè mình, đau mình, Giật mình, è mình, rửa mình; Áo mặc trong mình sao đê gió bay?* CD // (R) Tấm thân, con người : *Hồi nàng, nàng đã bán mình chuộc cha K.* II (B) a) *Ta, bàn-thân: Khu-khu mình buộc lấy mình vào trong K* II b) *Chúng ta, nội bạn có mình trong ấy: Bạn mình, chúng mình, tại mình; Chúng kéo tới đánh mình, không lẽ mình đồng như vầy mà nhìn sao?* II dt) *Tiếng vợ chồng gọi nhau: Minh về mình nhớ ta chẳng? Ta về ta nhớ hằng rẳng mình cưới* CD II d) *Nơi kín của đàn-bà: Cửa mình, dơ mình* II d) *Thân cây: Chuỗi thuộc loại mình nước.*

mình cát *dt.* Mặt hàng lâm-tẩm những mực nhỏ : *Hàng mình cát.*

mình dây *dt.* Thân hình cao, mỏng, có bờ ngang và gân-guốc: *Anh dó mình dây chớ không phải ốm (gầy).*

mình đoạn *dt.* Thú hàng vóc, mỗi xấp một hay hai áo : *Hàng mình đoạn.*

mình đồng *dt.* Da thịt săn cứng, chém không đứt: *Mình đồng gan sắt.*

mình ên *trt.* Lè-loi chỉ có một mình: *Với tôi mình ên.*

mình-mẩy *dt.* Cái mình, từ vai tới mông; *Mình-mẩy lầm-lem.*

mình không *trt.* Không có chi cả trong mình: *Đi mình không.*

mình nước *dt.* Thân cây thuộc loại mêm, có nhiều nước: *Chuỗi thuộc loại mình nước.*

mình mẹ *dt.* Thân cây mẹ (những cây có rễ thành con như chuối, bẹc-hà, v.v...): *Xắn khói mình mẹ.*

mình ngựa *dt.* Bè dài con ngựa: *Thua hai mình ngựa.*

mình trần *trt.* Ở trần, không mặc áo: *Đề mình trần như vậy mà đi đâu?*

mình trầu *dt.* Mặt hàng mịn và nhuyễn: *Mình trầu chí đánh.*

mình vàng *dt.* Thân-thè người cao quý, dàn-bà đẹp: *Vóc ngọc mình vàng.*

mình vóc *dt.* Thân-thè: *Mình vóc, tóc da.*

mình xe *dt.* Bè dài chiếc xe đẹp: *Thua một mình xe e.*

MÍT *dt.* (thực) : Clg. Ba-la-mat, sách thuốc gọi Nâng-gia-kiết, loại cây to gỗ vàng, lá đơn láng, rậm, phát-hoa gọi dài, đực cái riêng, trái to tròn dài, vỏ có nhiều gai; có nhiều múi và xơ, mỗi múi có hột đựng trong một bọc cứng giòn, corm ngọt, thơm, nhiều mật, hột bùi nhiều bột có tính ích-khí, giải phiền; lõi cây có tính làm truy-thsi (*Artocarpus heterophyllus*).

mít dai *dt.* X. Mít ráo.

mít dùa *dt.* Thủ mít mũi trắng.

mít hầm *dt.* Trái mít vừa già được luộc và đập hầm cho mềm để làm thức ăn cơm.

mít ma vóc *dt.* Trái mít có nhiều dâu đen ngoài vỏ.

mít mật *dt.* X. Mít ướt.

mít nài *dl.* Loại cây cao đến 20 m. gỗ cây chôn dưới đất không mọc, lá cứng giòn, gân nổi ở bề trái, trái nhỏ tròn, nhám, dính chùm (*artocarpus asperula*).

mít nghệ *dt.* Thủ mít to trái, múi to, vàng, bở.

mít quáng nhân *dt.* Thủ mít múi mỏng, hột to.

mít ráo *dt.* Clg. Mít dai, loại mít trái to, múi to, cơm dày, giòn, thơm ngon.

mít tó-nữ *dt.* Loại mít trái nhỏ, gai mềm, múi tròn nhiều mít và thịt thơm ngon.

mít ướt *dt.* Clg. Mít mật, loại mít giỗng mít ráo, nhưng múi nhão mềm, luân-luân tươm mít // tt. Nhẹ cảm, hay khóc: *Còn nhỏ đó mít ướt lắm.*

MÍT *tt.* Kín-deo: *Kín-mít // Ngu-tối, không biết gì: Tít-mít.*

mít-dặc *dt.* Dốt đặc; không hiểu chi ráo; *Việc đó tôi mít-dặc; mít-dặc mà cũng làm*

nhu hay chữ.

MIT tt. Tôi om : *Mù-mít, tối mít.*

mít-mít trt. Tầm-tầm mù-mù, không thấy chỉ cả trong một khoảng rộng lớn : *Ngọn cờ giảo xem in rừng-rậm, Bóng bay cao mít, mít trời xanh Tiên Xích-bích.*

mít-mờ dt. tt. Clg. Mờ-mít, mờ, bị một lớp sương dày hay khói dày che khuất không thấy : *Mít-mờ khói toả lồng hương. Không ai tin thấy cho tưởng dại em CD.*

mít-mù Clg. Mít-mùng hay mù-mít, thâm-thâm, không thấy chỉ cả : *Bạc mêtô - mông biêng, cầu toan bắc, Xanh mít-mù trời, thước rập do TTT.*

mít-mùng trt. X. Mít-mù.

MÌU dt. Clg. mèo, con mèo : *Ai biết mèo nào, sợ mìu nào? VD.*

MIỀN dt. Xơ bông // tt. Yếu, mềm : *Miền-lực* // trt. Dài ra : *Liên-miên, triễn-miên.*

miên-bạc tt. Mòng-manh, mông-mành.

miên-diễn tt. Dài-dâng, dài dâng-dâng.

miên-duơng dt. Con cùu (trùu).

miên-lực dt. Tài sức mòng-manh.

miên-man trt. Bè-bộn : *Công việc miên-man* // Dai-dâng, kéo dài : *Miên-man ngày nay qua ngày khác.*

miên-miên trt. Nh. Miên-man.

miên-trưởng trt. Lâu dài, dài-dài : *Phuộc lộc miên-trưởng.*

miên-viễn trt. Kéo dài mãi, không dứt : *Chúc vợ chồng ăn ở nhau cho miên-viễn.*

MIỀN dt. Ngủ : *Cô-miên, thổi-miên.*

miên-bịnh dt. Bệnh ngủ, cứ buồn ngủ luân (hypnosie).

miên-du dt. Đi đúng như thường nhưng vẫn ngủ, một chứng bệnh (somnambulisme).

miên-dược dt. Thuốc ngủ.

miên-học dt. Môn học về giấc ngủ (hypnologie).

miên-sàng dt. Giường, ván, nơi nằm ngủ.

MIỀN tt. X. Mén : *Người Miền, xứ Miền.*

MIỀN dt. Vùng, phia : *Xem trên trảng bạt trời hông, Đạo miên sơn thuỷ bể bông thái-bình CD.*

miên-dưới dt. Các đảo và quần đảo ở phía Nam nước Việt-nam, thường chỉ về Indonesia : *Trái đất miên dưới.*

miên ngoài dt. Nh. Đàng ngoài.

miên trên dt. Vùng cao-nguyên, chỗ đất cao gần núi rừng.

miên-trong dt. Nh. Đàng trong.

MIỀN tt. (lóng) : Chết : *Cần miên ; miên rồi.*

MIỀN dt. Clg. Bún tàu, bún khô nhô sợi bằng

bột đậu xanh.

miên-gà dt. Cảnh miên với thịt gà xé ra.

MIỀN dt. Viền, bọc dài theo mép : *Miên ảnh, miên chiếu.*

MIỀN trt. Gâng sức, khuyễn-khích : *Khuyễn-miên // Cốt, tiếng so-sánh để chọn cái chính : Mở cửa đưa có sơ đòn, Miền là lây được chồng giờ thì thôi CD.*

miên-cuồng tt. *Gương-gạo, buông-lòng-lâm : Ăn cách miên-cuồng.*

miên-hồ trt. Quý-hồ, cốt sao : *Giàu nghèo không cần, miên-hồ có cơm ngày ba bữa là đủ.*

miên-lị dt. Khuyên-khích, dùng lời khêu dắt-dẫn-dắt.

miên-lực dt. Gâng sức.

miên-sao trt. Cốt sao cho : *Ở đây ba bảy đường chồng, Miên sao chọn được một lòng là hơn CD.*

MIỀN dt. Cái di, tha cho khôi : *Bãi-miên, hắt-miên, xả-miên ; lần này được miên.*

miên-cước tt. Khôi trả tiền gửi : *Món này miên-cước (franchise).*

miên-cứu tt. (Pháp) : Khôi trả xét nữa, được tha, tình-trạng một phạm-nhân được tha bồng.

miên-chép dt. Clg. Miên-thú, tha-thú, không chấp-nhút : *Xin ông miên-chép.*

miên-chúc dt. Clg. Giải chúc hay bãi chúc, lột chức-phận, không cho làm việc nhà nước nữa.

miên-dịch tt. Khôi đi lính khi đúng tuổi : *Nhờ binh-hoạn nên được miên-dịch* // Khôi làm công-tác (sưu hay xâu) : *Ở lêng, thường trên 55 tuổi được miên-dịch* // X. Miên-nhiêm.

miên-nửa tt. Khôi bị bắt-buộc theo lệ (nhờ dù điều-kiện được miên).

miên-lễ dt. Xã cho khôi lạy : *Ta miên-lễ cho cô.*

miên-linh tt. Clg. Miên-dịch, khôi đi lính : *Nhờ có lật nên được miên-linh.*

miên-nghị dt. X. Miên-tô.

miên-nhiêm tt. Clg. Miên-dịch, khôi bị lây bệnh, trạng-thái sinh-lý một cơ-thể còn sống không mắc bệnh nếu cơ-thể này đã bị một loại vi-trùng gây bệnh xâm-nhập vào trước rồi : *Một người đã mắc bệnh đậu mùa hoặc đã trưởng-trái hằng năm sẽ miên-nhiêm bệnh ấy (immunité).*

miên-phí tt. Khôi trả tiền theo lệ : *Đi xe miên-phí ; kiện miên-phí.*

miên-sai tt. Khôi việc sưu-dịch.

miên-tang tt. Clg. Mân tang, hết đê tang.

miễn-tố tt. (Pháp) : Clg. Miễn-nghi, khôi-bì đưa-ra-toà sau khi Dự-thẩm điều-trá kỵ-lưỡng, thấy-bị-cáo quả-vô-tội, nên-xếp-cất-hồ-sơ.

miễn-tội dt. Tha-tội.

miễn-tử dt. Tha-tội-chết.

miễn-thuế tt. Khỏi đóng-thuế: Đò miễn-thuế.

miễn-trách dt. Bỏ-quá, không-trách-cứ.

miễn-trưng tt. Nh. Miễn-thuế.

MIỆN dt. Mão đội lúc-hành-lễ: Gia-miện, mü-miện, quan-miện, triều-miện.

MIÊNG trt. Ngay-thẳng, công-bình: Chí-miêng, chung-miêng; Nói-cho-miêng (Minh-nói-trại).

MIẾNG mt. Mành, tấm, tiếng-gọi nhũng-vật có-mặt-phẳng: Miêng giầy, miêng ruộng, miêng thịt, miêng vải; Miêng đất láng-nguyên-tự-nhiên cây-cỏ mọc, Anh mang lô nghèo, bạn ngọc có-dôi CD II (R) Phản-vừa-một-lần-nhai trong-miêng: Ăn ba miêng; Miêng trầu của-đóng là-bao, Chẳng ăn cầm-lấy-chó nhau bằng-lòng CD II Thuộc-về-miêng: Móc miêng, môi-miêng, nước-miêng II (B) Ngón, thuật, cái-hay trong-nghề: Dở-miêng, trả-miêng; Ăn miêng trả miêng.

miêng ăn dt. Phần-ăn, đồ-ăn, dành-phần-cho-một-hay-nhiều-người: Miêng ăn là miêng-tời-tàn, Mắt ăn-một miêng lộn gan-lên-kết CD II (B) Lợi-lộc phải-tranh-giành: Mắt miêng ăn-nên va-làm-dữ.

miêng-chi trt. X. Cười-miêng-chi.

miêng nghè dt. Cách-hay riêng-trong-một-nghề: Đem-hết-miêng-nghè-ra.

miêng võ dt. Thể-võ, một-thể, một-bộ-trong-nghề-võ: Miêng võ châm-truyền.

MIỀNG dt. Miêng-vụn-của-một-vật-nguyên-bé-nát-ra: Miêng chén, miêng chậu, miêng-khép.

miêng-chai dt. Miêng-ve-chai-bè: Đầu-tưởng-có-gắn-miêng-chai.

miêng-sành dt. Miêng-ngó-hay-dồ-sành-bè: Gươm-linh-sút-cán-còn-tràn, Bình-hương-dầu-bè, miêng-sành-còn-thơm CD.

MIÊNG dt. Clg. Mồm, bộ-phận-ở-mặt-dùng-ăn-và-nói: Rơ-miêng, rơ-miêng, súc-miêng, và-miêng; Đầu-ông-rộng-miêng-thi-sang, Đầu-bà-rộng-miêng-tan-hoang-cửa-nhà CD II (R) Chỗ-mở-ra: Ghé-làm-miêng II Vành-lỗ: Miêng-bình, miêng-giêng; Kiến-bò-miêng-chén-bao-lâu, Phù-du-lướt-gió-nuôi-bu-miêng-hùm CD.

miêng ăn dt. Nh. Miêng: Có-miêng-ăn,

không-có-miêng-nói-lí. Người-mà-trong-nhà-phải-dành-cho-phần-ăn-hằng/ngày: Nhè-năm-miêng-ăn-mà-chỉ-có-một-người-làm-miêng-bình-vô-lít. Miêng-người, môi-trên-giành, môi-dưới-trót.

miêng bô-bô dt. Miêng-người-chàm-ngoàm-dơ-dáy: Ăn-trầu, cái-miêng-bô-bô II Miêng-hay-nói: Người-gì-mà-cái-miêng-bô-bô. Miêng-bống-mú dt. Miêng-người-túm-hẹp, giống-miêng-con-cá-bống-mú.

miêng cá chim dt. Miêng-người, nhỏ-mà-tròn.

miêng cá nóc dt. Miêng-người-túm-nhọn-ré, giống-miêng-con-cá-nóc.

miêng chữ nhơn (nhân) dt. Miêng-người-có-cái-môi-trên-xech-lên-ở-giữa-như-cái-dầu-mú.

miêng chữ nhứt (nhất) dt. Miêng-người-như-một-vật-ngoang, môi-không-lận.

miêng dưới dt. (lóng): Cửa-mình: Miêng-trên-sao, miêng-dưới-vậy.

miêng đáy dt. Miêng-cái-dáy-bắt-cá: Bi-dâng-ngân-lại, bao-nhiêu-cá-dều-chun-vào-miêng-dáy II (R) Dáy-bắt-cá: Sông-dó-có-nhiều-miêng-dáy.

miêng đời dt. Clg. Miêng-thể-hay-miêng-thiên-hạ, lời-khen-chê-của-người: Miêng-dời-dị-nghị.

miêng gió dt. Lỗ-hơi-ống-bé-ngay-dống-thor, phần-dưới-nối-lien-với-ống-dẫn-hơi, phần-trên-bắc-giữa-miêng-lò, để-thực-gió-chạy-thay-dò.

miêng ếch dt. Miêng-người-rộng-và-hơi-hô-nó-u.

miêng hạm dt. Miêng-người, có-mùi-rất-hô-như-miêng-con-cop.

miêng hoà-lò dt. Miêng-người, rộng-mà-hai-khoé-hò.

miêng hom dt. Miêng-các-vật-bắt-có-hay-dựng-cá, có-cái-hom-cho-cá-vô-được-mà-ra-không-được.

miêng hùm dt. Miêng-con-cop(hồ) II (B) Miêng-người-hay-nói-lớn-lỗi: Miêng-hùm-gan-sứa-ing.

miêng lòn lưỡi mối tng. Lời-dị-nghị-có-thêm-hay-bớt, không-dùng-với-việc-xây-re. Miêng-lòn-lưỡi-lỗ: Có-tài-ăn-nói-hoạt-bác: Tav-do-miêng-lòn-lưỡi-lỗ.

miêng móm dt. Clg. Mồm, hai-má-ở-miêng-lôm-vào, cảm-đưa-re, vì-không-có-răng-hay-tu-nhiên.

miêng mồm dt. Nh. Miêng: Miêng-mồm-dơ-dáy.

miêng ngọt dt. Lời-lẽ-ngot-dju: Miêng-ngot

núi đê đường mà bụng chứa toàn gươm dao.
miệng qua miệng dt. Phương-pháp hô - hắp

nhân-tạo để cứu người bị nạn mất thở bằng cách ghé miệng mình vào miệng nạn-nhân và thổi mạnh vào, tay bít mũi nạn-nhân lại.

miệng rộng dt. Cái miệng to, rộng: *Người miệng rộng* Xt. Miệng ếch.

miệng tay dt. Miệng người hay khoe-khoang mà không làm: *Nói miệng tay*.

miệng tiếng dt. Lời chê - bài, bắt - bẻ: *Sao không sợ miệng tiếng thiên-hạ*.

miệng tu-hú dt. Miệng người, nhỏ mà nhọn.

miệng túm dt. Nh. Miệng bống-mú.

miệng thế dt. X. Miệng đời.

miệng thiên-hạ dt. X. Miệng đời.

miệng trên dt. Tức miệng (chỉ của đàn-bà): *Miệng trên sao, miệng dưới vậy*.

miệng vược dt. Miệng cá vược, ngậm khít luôn // (R) Mí ván ghép thật khít, thật liền-lạc; *Chép miệng vược*.

MIÉT dt. Nghè, ẩn mèn và chà nhiều lần cho dính sát: *Miết cục sáp vào kẽ ván* // trt. Clg. Riết, cứ thế mãi: *Chạy miết, làm miết' mãi-miết*.

MIỆT dt. Miền, vùng, tiếng chỉ nơi chỗ không rộng, lớn lắm: *Miệt chợ, miệt ruộng, miệt vườn*.

MIỆT bt. Nhỏ; khinh-rè: *Nói miệt, khinh-miệt*.

miệt-khí dt. Khinh bỉ, không dùng nữa: *Miệt-khí hết sách vở*.

miệt-pháp dt. Coi thường pháp - luật: *Bị cảnh-cáo về tội miệt-pháp*.

miệt-tư dt. Số liền nhau mọn // (R) Tay không, không tiền cùa.

miệt-thị dt. Khi - dè: *Miệt-thị anh em* // (thth) Xài-xè, nói nặng: *Miệt-thị anh em hết lời*.

MIỆT-MÀI trt. X. Mài-miệt.

MIÊU dt. (động): Con mèo: *Sát nhất miêu, cứu vạn thử*.

MIÊU dt. Mèo, cây lúa non: *Thanh-miêu* // Cái ngon, cái chót nhọn; con cháu: *Hoạ miêu, lè miêu, miêu nhí bắt tú* // Clg. Mèo, tên dân-lộc thiều-số miền Bắc Việt-nam: *Người Miêu*.

miêu-duệ dt. Dòng-dỗi: *Miêu-duệ nhà Lê*.

miêu-mạc dt. Nh. Miêu-duệ.

miêu-tộc dt. Giống người Miêu (người Mèo).

miêu-tụ dt. Nh. Miêu-duệ.

MIÊU trt. Clg. Mèo, theo kiều mà vẽ ra, tả ra.

miêu-hoa dt. Vẽ theo kiều - vở, theo hình trước mắt.

miêu-mô dt. Vẽ-phông, phông theo sự-về có thật mà vẽ ra.

miêu-tả dt. Nói hay viết ra sự-vật đã nghe, đã thấy.

MIỀU dt. Khăn phủ trên bài-vi hay trên đầu tượng.

MIẾU dt. Đèn thờ: *Lăng-miêu, tôn-miêu, vân-miêu*.

miêu-chúc dt. Ông từ, người giữ việc hương khói trong miếu.

miêu-đường dt. Triều-định, trong trào, nơi vua ngự cho các quan chầu // Nhà thờ tổ tiên (tiếng dùng chung cho vua và dân).

miêu-hiệu dt. Hiệu ông vua mới lên ngôi đặt cho ông vua vừa chết đê thờ: *Miêu-hiệu vua Quang-trung Nguyễn-Huệ là Thái-tổ Võ-hoàng-đế*.

miêu-huý dt. Tên huý vua vừa chết.

miêu-vũ dt. Cung-diện nhà vua.

MIỀU dt. Miêu nhỏ (đủ đê đồ thờ, không chở cho người ở): *Miêu bà Ngũ-hành*.

MỸ dt. X. Mỹ và Hoa-kỳ ở PH. III.

mỹ-hoa dt. Trở thành người Mỹ, ra vẻ người Mỹ.

mỹ-kim dt. Đơn-vị tiền-lệ nước Hoa-kỳ.

MỸ bt. Đẹp, khen-ngợi: *Hoa-mỹ, phì-mỹ*.

mỹ-âm dt. Tiếng tốt, giọng hay // (R) Âm-nhạc khiêu-dâm.

mỹ-cảm dt. Cảm-giác về cái đẹp // Clg. Thiên-cảm, cảm-tình đẹp-de.

mỹ-cảnh dt. Cảnh đẹp.

mỹ-chất dt. Tính-chất đẹp.

mỹ-chính dt. Chính-trị tốt.

mỹ-diệm dt. Sắc đẹp.

mỹ-dục dt. Sợ dại mỹ-thuật.

mỹ-dung dt. Dáng-mạo đẹp-de.

mỹ-dung-thuật dt. Cách trau-giồi sắc đẹp.

mỹ-dung-viện dt. X. Mỹ-viện.

mỹ-dàm dt. Câu chuyện thú-vị.

mỹ-đức dt. Đức tốt.

mỹ-hảo tt. Tốt đẹp (dáng ngoài đẹp, tính-chất tốt).

mỹ-hoa dt. Làm cho ra tốt đẹp.

mỹ-học dt. Môn học nghiên-cứu cái đẹp.

mỹ-ý dt. Ý tốt, ý đẹp.

mỹ-lệ tt. Xinh-dep.

mỹ-mẫn tt. Tốt đẹp đầy-dủ.

mỹ-mạo dt. Dáng-dấp đẹp-de: *Phương-phi mỹ-mạo*.

mỹ-miêu tt. Nh. Mỹ-lệ: *Mới yêu thì cũ cưng yêu, Mới có mỹ-miêu, cũ có công-lenh CD*.

mỹ-mục dt. Cặp mắt đẹp.

mỹ-nữ dt. Gái đẹp.

mỹ-nghệ *dt.* Nghề chẽ-tạo đồ đẹp đẽ chung-điện: *Mỹ-nghệ thực-hành.*

mỹ-nhan *dt.* Người đẹp (dàn-bà đẹp).

mỹ-nhân-kế *dt.* Kế dùng sắc đẹp dàn-bà mês-hoặc người đê giết, bắt hay lợt-dụng.

mỹ-quan *tt.* Đẹp mắt: *Có vẻ mỹ-quan.*

mỹ-sắc *dt.* Sắc đẹp; sắc đẹp dàn-bà: *Dùng mỹ-sắc lung-lanh người.*

mỹ-tác *dt.* Công-trình dệt-đẽ hay, đẹp (tác-phẩm nghệ-thuật).

mỹ-tài *dt.* Tài-răng cao rộng.

mỹ-tinh *dt.* Tình-cảm do thấy cái đẹp hay cái xấu mà có.

mỹ-tú *dt.* Dáng-dấp tốt đẹp.

mỹ-tục *dt.* Phong-tục tốt.

mỹ-tù-pháp *dt.* Clg. Tù-hoa, những cách dùng lời nói diễn-dẠt ý-tứ cách tài-tinh, linh-động và bóng-bây.

mỹ-tử *dt.* Người trai đẹp, dáng yêu.

mỹ-tửu *dt.* Rượu ngon.

mỹ-thuật *dt.* Miếng nghè khéo-léo như: vẽ, nặn tượng, sơn mài v.v... // *tt.* Khéo, đẹp theo khoa thầm-mỹ: *Đồ mỹ-thuật.*

mỹ-văn *dt.* Văn-chương hoa-mỹ (gồm thi, ca, mỹ-tù-pháp, v.v...).

mỹ-vị *dt.* Đồ ăn ngon.

mỹ-viện *dt.* Clg. Mỹ-dung-viện, nhà trau-giồi sắc đẹp cho người.

mỹ-xảo *tt.* Khéo-léo đẹp-de.

MỸ-Ê *dt. (thực):* Loại dây leo lá láng, to, mọc dối, hoa ống đồ sậm hoặc trắng láng, dài năm tay, có mười vây đồ phía trong, menh-neng to (*Strophanthus gratus*).

MO *dt.* Cái bẹ ở cuối tàu cau đẽ ôm thân cây: *Lấy anh anh sầm đồ cho, Sầm bị sầm gậy sầm mo duỗi ruồi CD* // *tt.* Uốn cong lèn (nói về vật móng): *Ván móng phơi nǎng mo cá.*

mo-nang *dt.* Cái bọc buồng cau: *Nhà anh lớp nhũng mo-nang, Nói láo với nàng nhè ngồi nǎm cǎn* // Cái bọc ở mỗi mắt tre.

MO *dt.* Thầy pháp người Mường, Mán: *Thầy mo.*

MO-CUA *dt. (thực):* Loại cây to giàn, có mù trắng, lá dài 8x22 cm mọc chym, hoa trắng ngũ phần, menh-neng dài, hột giẹp, noãn-sào có lông; mù cây loại latex có 67,8 % nước, 3,9 % chất tan trong nước, 1,1 % tro, 16,7 % tùng-chì, 2,5 % dầu và este, 3,5 % protein và sợi, 4,5 % cao-su: vỏ có 3 chất alcaloit: *ditamin, échitamin* và *alstönin*.

MỎ *dt.* Quơ tay lùm (khi mắt không trong

thay): *Đáy biền mỏ kim; Rủ nhau xuống biền mỏ cua, Đem về nấu quả mò chưa trên rừng CD* II Dò lân, tìm từ-từ rất khó-khăn: *Rừng nho biền thánh khôn dò, Nhỏ mà không học lớn mò sao ra CD* II (lóng) Clg. Rờ, làm chuyện quẩy trong lúc tối-tăm: *Mỏ đưa ở, mò em vợ.*

mỏ-mầm *dt.* Tìm kiếm lân lẩn: *Mỏ-mầm thét cúng ra.*

mỏ-mò *dt.* Quơ quơ hai tay: *Đèn tắt, phải mỏ-mò kéo dụng.*

mỏ tỳ *dt.* Quơ mà không trúng: *Banh đỡ tré giò, thủ-môn mỏ tỳ.*

mỏ tôm *dt.* Lặn dưới đáy nước bắt tôm II (lóng) Bị giết và ném xuống sông rạch: *Cho đi mỏ tôm.*

MỎ *dt. (thực):* Clg. Vây hô, loài dây leo, lá giống lá lốt.

MỎ-HỒNG *dt.* Nh. Bò-hồng.

MỎ *dt.* Clg. Mạt, giống bọ rất nhỏ trong lông gà hay ở gà ấp.

MỎ *dt.* Rờ, sờ, dặt tay vào: *Ăn thì có, mổ thi không* II (B) Can-thiệp, dự vào: *Chuyên người mà mò vô làm chi?*

mỏ-máy *dt.* Rót vô, đẽ tay vô không mục-dịch hân-hoi: *Cái tay sao hay mỏ-máy quá?*

mỏ tay *dt.* Đẽ tay vô, dự vô: *Việc ai, mặc ai, dùng mỏ tay vô.*

MỎ *dt.* Miệng loài có cánh, cứng, nhọn và quen xuồng: *Mỏ chim, mỏ gà mỏ quạ, khảy mỏ* II (R) a) Miệng người: *Biu mỏ, chót mỏ, khua mỏ, múa mỏ* II b) Những đồ dùng giống cái mỏ.

mỏ-éc *dt.* Clg. Xương ức, miếng xương dài ở ngực đẽ chịu các đầu xương sườn II Clg. Thóp, lỗ hở giữa hai xương sọ, phía trên trán trẻ con.

mỏ cày *dt.* Bé-phận dùng tra lùi cày vào.

mỏ đái *dt.* Miếng hàng hay vải dài và nhọn đầu may ở đáy quần: *Quần cắt mỏ đái.*

mỏ gãy *dt.* Tên loại tre nhặt mảnh, cong queo: *Tre mỏ gãy* II Nh. Mỏ-xái.

mỏ hàn *dt.* Khối đồng đẽ tra vào một thanh sắt có cán gỗ dài dùng hàn kim-loại sau khi nướng đẽ.

mỏ hàn dao *dt.* Mỏ hàn thông-dụng nhất đẽ hàn những vật thường (fer coutreau).

mỏ hàn điện-trở *dt.* Mỏ hàn nhỏ có chuyên dây điện dài sau cán, dùng hàn các mối hàn (fer électrique à résistance).

mỏ hàn đứng *dt.* Mỏ hàn dùng hàn những góc trong sâu (fer droit).

mỏ hàn góc *dt.* Mỏ hàn có vẹt một cạnh đẽ hàn góc.

mỏ hàn vuông *dt.* Khối đồng có cái mỏ bằng như cái nẹn vuông của瑟 rên, dùng đẽ mạ thiếc, xi chì (*fer carré*).

mỏ hàn xang *dt.* Mỏ hàn có cách cẩu - tảo giống như cây đèn hàn, chạy bằng xang, thường được dùng ở các công-trường (*fer à essence*).

mỏ hè dt. *Ctg.* Hò, mép áo có góc nhọn đẽ tra nút.

mỏ-neo *dt.* Đò bằng sắt giống chữ T ngược đầu, dùng thả xuống đáy nước để neo tàu lại.

mỏ-nhát *dt.* (*đóng*): *Ctg.* Dẽ-dun, loại chim mỏ dài chân cao ống, ngủ dưới đất.

mỏ sắt *dt.* Cái dót đèn hàn xì đẽ cắt sắt (*tête de coupe pour chalumeau*).

mỏ vịt *dt.* Mỏ con vịt *II (R) a*: Vật giống cái mỏ con vịt dùng bịnh cửa mình đàn-bà đẽ chữa bệnh *II b*: Có góc xéo: *Cắt mỏ vịt (en biseau)*.

mỏ-xài *dt.* Cây dài đầu nhọn dùng vít bông lúa cho trâu đập hoặc vít rơm phơi.

MỎ *dt.* Đất có khoáng-chất: *Mỏ bạc, mỏ chì, mỏ dầu, mỏ muối, mỏ than, mỏ vàng; Đào mỏ, hầm mỏ, phu mỏ.*

mỏ ăn *dt.* Nơi nhở-cậy: *Mắt mỏ ăn.*

MỎ-LÉT *dt.* Chìa-khoá mỏ ốc răng, vặn dù cõ (*clef à molette*).

MỎ *dt.* Nhạc-kí bằng gỗ mộc bộng ruột đẽ gõ ra tiếng: *Chuông mỏ, đánh mỏ, gõ mỏ, rao mỏ; Muốn đi tu công-phu không khó, Muốn đi chùa không mỏ không chuông CD II (R)* Người đánh mỏ trong làng: *Thằng mõ.*

mỏ cá *dt.* Cái mỏ ở chùa, hình giống con cá.

mỏ làng *dt.* Mỏ bằng một đoạn gỗ to, treo lên cao trong nhà việc hay giờ làng.

mỏ toà *dt.* (*lóng*): Vị trưởng-toà gọi tên nhân chứng và giữ trật-lý trong các phiên tòa xử.

MOÀ *đdt.* Treo, te, lôi, tiếng tự-xưng khi nói chuyện với một người nào: *Toa toa moà moà (moi).*

MÓC *dt.* Lấy vật gì ở trong sâu ra: *Móc cua, móc còng, móc báp, móc tiền* *II* Khoét cho có lỗ, có rãnh: *Móc lõi, móc rãnh* *II* Máng, treo vật gì ở đầu đinh, đầu cây uốn cong: *Móc cái áo, móc cái nón, móc mồi* *II dt.* Vật có đầu uốn cong: *Cái móc áo, cái móc nón, cây khêu móc* *II dt.* Đánh ngang và giựt tay vô: *Móc vô quai hàm* *II (lóng)* Hè xuống, đê-dảo, tiếng hô to cõt ngăn-trở một người đang nói hay đang hát trước đồng người: *Móc! Móc!*

móc còng *dt.* Móc con còng dưới hang *II* Tiếng gọi khi-dè người ở thôn-quê đồng

ruộng: *Dân móc còng.*

móc họng *dt.* Thủ ngón tay khều trong cuồng họng: *Móc họng cho mửa ra li trt.* Xó, đâm hông, cách nói thợ tảo: *Nói móc họng.* **móc lò dt.** Móc than hay cào tro trong lò ra *II trt Nh.* Móc họng (*trt*).

móc lôi dt. Tiện móc cái lôi ở giữa rẽ (*Carriageway*).

móc-máy *dt.* *Ctg.* Moi-móc, buoi-móc, bói việc của người ra: *Tách hạy móc-máy việc người.*

móc mí dt. Ráp dính hai mí kim - loại bắng cách vỗ một mí cong lên, một mí cong xuống, móc hai mí lại rồi đập sát.

móc mí đơn *dt.* Gài hai mí đã đánh góc vuông sẵn (hình chữ L và chữ L ngược đầu), dùng cái chụp móc mí chụp khít lại rồi kê lên đẽ đánh gấp mí.

móc miếng *dt.* Tên lẻ cúng cho trẻ con mới sanh trong ba hay chín bữa bằng cách bày ra một chén nước và một cành hoa; lấy cành hoa nhúng nước rồi rơ miệng nó và nói: « Nữa lớn lên, ăn nói ráo-ré khôn-ngoan »: *Lẽ móc miếng.*

móc nầm *dt.* Vừa quăng mình nằm xuống vừa đá trái bánh ra sau, một lối đá bánh huê-dặng, theo xưa.

móc nối *dt.* Cái móc hai đầu uốn cong như chữ S dùng nối hai sợi dây xích *II Ctg* Gạch nối, liên-lạc, nối liền hai người hay hai phe lại: *Iôi làm móc nối cho hai dâng.*

móc ngoéo *dt.* *Ctg.* Móc sầu hay móc tay, co ngón tay trở lại móc với ngón tay trở người giao-ước với mình cũng co như thế, tỏ ý bằng lòng điều giao-kết: *Hai bên móc ngoéo làm sui với nhau.*

móc rãnh *dt.* Cách bào đẽ thụt mộng hay xé rãnh (*brochage*).

móc sầu *dt.* X. Móc ngoéo.

móc tai *dt.* Móc cứt ráy trong lỗ tai: *Móc tai rất nguy-hiểm* *II dt.* Cây giắt tóc bằng kim-loại, một đầu nhọn, một đầu có cái móc dùng thêm việc móc tai: *Cây móc tai* *II (thực)* Loại có trồng sẵn hoặc trong chậu, lá dài nhọn có răng, hoa màu hướng giọt, đỏ hoặc trắng, khi tàn rụng từng cánh, trái có gai mềm như lông, lúc chín nở vắng hột ra (*Impatiens balsamina*).

móc tai *Tàu dt.* (*thực*): Loại cỏ đứng cao lối 55 cm, lá hẹp dài có răng, mọc đối; hoa cỏ-độc màu đỏ mọc ở nách (*Impatiens chinensis*).

móc tay *dt.* X. Móc ngoéo.

móc túi *dt.* Móc vật đẽ trong túi ra: *Móc túi lấy tiền ra trả* *II (lóng)*: *Ăn-cắp tiền hay đồ vật, đẽ trong túi người ta*: *Dân móc*

túi.

móc xuống dt. Đà-dão, tiếng xưa dùng người
trên dien-dàn hay sân khấu: Hết dở, bị móc
xuống.

MÓC dt. (thực): Clg. Tinh-linh-tử, loại cây
nhỏ, lá thơm dùng thế trà (chè), trái sống
thì dò, chín thì đen, vị ngọt hơi chát, ăn
vào đèn cả miệng.

MÓC dt. Hột sương đọng trên lá cây ngon
cò: Mưa móc.

MÓC dt. Nảy lên, lú lên, nhô lên: Mọc
chồi, mọc lông, mọc mầm, mọc mồng,
mọc mụn, mọc răng: Mặt trời mọc; Tre
già măng mọc; Tưởng là trông cúc ngay
hang, Ai hay cúc mọc, mồi dèng mồi cây
CD.

mọc cánh dt. Mọc lồng cánh: Gà mồi mọc
cánh II (B) Mát, bị ăn-cáp mồi: Cây bút
giết trong túi mà mọc cánh bay mất.

mọc lún-phún dt. Mới mọc lên khỏi mặt
phẳng một chút: Rêu mọc lún-phún; cỏ
mọc lún-phún

mọc ốc dt. Clg. Nồi de gà, nồi chén lồng
lên lấm-lấm khi ghê sợ: Nghe nói mọc
ốc.

mọc sừng dt. Lú sừng lên: Mùa xuân là
mùa nai mọc sừng II (lóng) Clg. Bị cầm
sừng, bị người lấy vợ mình: Vợ cho mọc
sừng.

mọc vỗng dt. Phát lên meo le: Cây mọc
vỗng.

MỌC dt. Đò ăn làm bằng thịt và da heo
quết chung đè đồng lại.

MOI dt. Dùng đầu chồi bới móc ra cho
sạch: Quét nhà, phài moi trong kẹt trong
hốc ra cho sạch II (R) a) Xoi, đào lên:
Moi lõ II b) Móc ra: Moi ruột moi gan II
(B) Bươi móc, vạch trần ra: Không nên
moi đời tư người ta ra.

moi-móc dt. Nh. Moi: Moi-móc cho sạch
rác-rến; Moi-móc việc xấu của người.

MÒI dt. Lượn sóng nhỏ.

MÒI dt. Tăm, vết đòn cá lội dưới nước:
Trông mồi thà lướt II (R) Tên loài cá tặc
vảy mềm xương nhiều và nhô, ngọt ngọt
(thường lội từng đòn hàng ngàn con) II
(B) Vẽ, cờ, điềm: Ló moi; coi moi khá.
mồi chún dt. Thú cá mồi nhỏ con mà mỡ,
nhieu mỡ.

mồi đrowsing dt. Loại cá mồi to con, được
xắt khúc và ướp muối phơi khô; bong-dóng
làm món ăn quý.

mồi hộp dt. Cá mồi vỗ hộp để lâu và gởi
đi xa.

mồi thùng dt. Cá mồi đựng bằng thùng
thiếc 20 lít.

MỎI tt. Oái, rũ-riệt vì quá sức: Đi mồi
chân, xách mồi tay, nói mồi miệng, trông
mồi mắt; Mệt-mỏi, nhức-mỏi; Chim bay
mồi cánh chim ngơi, Đỗ ai bắt được chim
trời mồi ngoan CD.

mồi cồ tr. Mồi noci cồ II (B) Chán-nản,
thất-vọng vì trông lâu mà không được:
Trông mồi cồ mà chẳng thấy về.

mồi hơi tr. X. Mòn hơi.

mồi lòng tr. Chán-nản sau thời-gian trông
đợi: Mồi lòng trông đợi.

mồi mắt tr. Mồi mí mắt II (B) Nh.

mồi mè tt. Clg. Mồi mệt, mồi sưa khi làm
việc quá nhiều: Bím-bíp kêu nức lốn anh
ơi, Buôn-bán không lời, chèo chống mồi
mè CD,

mồi mệt tt. X. Mồi mè.

mồi mòn tr. Clg. Mòn mồi, thòn-mòn, kiệt
quệ, gàn cạn: Sức đã mồi-mòn.

mồi nhọc bt. Nhọc-nhàn đến mệt-mỏi.

mồi sức tr. Kiệt sức, gàn hết sức: Làm mồi
sức mà không ai thể.

MỌI dt. Clg. Người Thượng, tên những dân-
tộc thiểu số ở các miền rừng núi Trung và
Nam-Việt: Người moi II Tiếng mắng: Đò
mọi, thằng mọi nè! II Nô-lệ, dày-tơ theo
chế-độ xưa: Bán mọi, mua mọi, làm mọi
không công.

mọi cái dt. Người mọi đòn-bà II (B) Người
đòn-bà đòn-đúa xấu-xí.

mọi da đẻ dt. Các dân-tộc bdn-xú ở Nam
Mỹ-châu.

mọi đực dt. Người mọi đòn-đingular.

mọi lông gà dt. Người mọi ở Phi-châu, cõi
giết lông gà trên đầu.

mọi rợ dt. Nh. Mọi: Dân mọi-rợ; đò mọi-rợ.

mọi thất gút dt. (truyền): Giống mọi không
có vần-tự (chữ), dùng dây hay tóc thắt gút
đè nhớ việc phải làm, sẽ làm.

MỌI đdt. Tất cả, hết thảy: Mọi người, mọi
nơi, mọi vật; Từ khi em về làm dâu, Anh
thì dặn trước bảo sau moi lời CD II Mọi,
từng cái mệt: Mọi thứ mọi mệt.

mọi khi tr. Clg. Mọi lúc, mỗi lần đã qua.
Mọi khi va đến đây, đều có đem quà tặng.

mọi lần tr. Mọi khi II Hồi trước: Mọi lần
va đâu có vây; bây giờ đã đổi tính.

mọi lúc tr. X. Mọi khi.

mọi mặt tr. Đầu các phía: Mọi mặt đều
xong-xuôi.

MOM dt. Men, ven bờ: Cắt chồi ở mom sông.

MOM tr. Trúng ý, đúng với ý thăm kín s

Nói trung mom ông ta.

MÒM *tt.* Muỗi, rục: *Chín mòn II (R)* Nhờ: Say mòn, ngủ mòn.

MÓM *tt.* Có hai má lõm vồ vì sún răng hay tự-nhiên: *Miệng móm; giè rỏi móm II (R)* Hư, hỏng: *Cái bàn đẽ móm.*

móm-mém *tt. (d.)*: Nh. Móm: *Giè-cá mómmém II tt.* Triệu-trẹo, cách nhai của người không răng: *Nhai móm-mém.*

móm miệng *tt.* Có cái miệng móm: *Anh móm miệng, người móm miệng.*

móm xèu *tt.* Hư rệu: *Cái bàn móm xèu.*

móm xạm *tt.* Quá móm: *Cái miệng móm xạm.*

MÒM *tt.* Chỗ gie ra: *Móm đá, móm gành, móm núi.*

MÖM *tt.* Mò, mòn: miệng thú đưa ra: *Móm chó, móm heo.*

MÖM *trt.* X. Mòn.

MON-MEN *trt.* Tới cách dè-dặt: *Mon-men lgi hỏi thăm II dt.* Lân-le, tới lui chơ-bời: *Quạ mà quạ biết quạ đen, Có đâu quạ đám mon-men với cò CD.*

MÖN *tt.* Khuyết bớt và láng: *Đuồng mòn, vỏ xe mòn; Kiên leo cột sắt sao mòn, Võ-võ xây ò sao tròn mà xây CD II (B)* Héo dần, lụn dần: *Cầy-nòn, hao-mòn; Đá mòn nhung dạ chẳng mòn, Tào-khé nứorc chày hây còn tro-tro CD.*

mòn-mỏi *tt.* X. Mỏi mòn: *Ngày xuân mòn-mỏi, mồi hồng phôi-pha K.*

mòn khuyết *tt.* Ăn khuyết vồ, mòn sâu vồ: *Chỗ này mòn khuyết tối trong.*

mòn lồng *tt.* Mòn đến mất dạng, mất dấu: *Đồng tiền mòn lồng, gót giày mòn lồng.*

mòn răng *trt.* Lòn hết răng khu-ốc II (B)

Ăn nhò nhiều lầm: *Ăn của người ta mòn răng rồi phản.*

MÓN *dt.* Thú, loại: *Gà ba món; Đỗ ai biết món chi ngon, Gà lộn trái vải, cu con ra ràn CD II (R)* Khoản, số: *Món chi, món nở, món quà, món tiền.*

món ăn *dt.* Đò ăn riêng từng món, từng đĩa: *Mỗi bùa ba món ăn.*

món bở *dt.* Vụ dễ làm tiền, có thè có lợi nhiều: *Gặp món bở.*

món ngon *dt.* Thức ăn ngon: *Món ngon vật lạ II Nh.* Món bở.

MÖN *trt.* Hết hơi, hết sức: *Thởn-mòn; Tiễn đã mòn.*

mòn chí *trt.* Gần thối-chí, hết hăng-hái: *Lâu quá mà việc không thành, nên mòn chí.*

mòn dạ *trt.* X. Mòn lòng.

mòn hơi trt. Gần hết hơi: *Trông đã mòn hơi.*

mòn lòng trt. Gần ngã lòng: *Ma duỗi cơn ngặt lung hái trẻ, Trời mòn lòng thương xót một già TTT.*

mòn sức trt. Gần hết sức: *Chịu đã mòn sức mà không ai tiếp.*

MỌN *tt.* Bé, nhỏ: *Bé mọn, lẽ mọn, tài mọn, vật mọn II Vụn-vết, không đáng: Nhỏ mọn, hèn mọn.*

mọn-mạy *tt.* Nh. Mợt-mạy.

MONG *dt.* Ao-ước: *Mẹ mong gả thiếp về giồng, Thiếp than phận thiếp gánh-gồng chẳng kham CD II Trông: Mong như con mong mẹ về chờ II Hòng: Thân này thôi có còn gì mà mong K.*

mong chờ *dt.* Clg. Mong đợi, chờ với lòng mong-mỏi, hy-vọng.

mong đợi *dt.* X. Mong chờ.

mong lòng *dt.* Dốc lòng, rắp-renh, toan-tính: *Mong lòng cướp đoạt.*

mong-mỏi *dt.* Ao-ước, muốn mệt điều gì dù lâm: *Mong-mỏi thi đậu.*

mong muốn *dt.* Thèm muốn, ao-ước cho được: *Mong muốn làm giàu.*

mong ơn *dt.* Mong được người ban ơn cho.

mong ước *dt.* Clg. Ước mong, ao-ước và hy-vọng.

MONG-MANH *tt.* Clg. Mòng-manh, yếu-ớt, có ít: *Hy-vọng mong-manh.*

MONG-MÖNG *bt.* Hơi mòng: *Lụa tắm ván mòng-mòng; nếu dày thì béo bót cho nó mòng-mòng.*

MÖNG *dt.* Loại ruồi to, hay bu cắn trâu bò và ngựa: *Con mòng, muỗi mòng.*

mòng trâu *dt.* Loại mòng lớn con hay đậu cắn trâu bò.

MÖNG *dt. (động):* Giống chim chén đính, thường bay từng đàn đôi ba trăm con như le-le: *Chim mòng, vịt mòng.*

MÖNG *dt.* Mong ngóng, trông tin-tức: *Mòng tin, vân-mòng; Cũng là trộm dẫu thầm yêu choc mòng K; Trông mòng choc mòng.*

MÖNG-MÖNG *tt.* Trọng-bóng, chỉ mòng mòng có nước đầy bên trong: *Mực phồng mòng-mòng.*

MÖNG *dt.* Phần cứng ở đầu ngón tay, ngón chân: *Móng tay, móng chân II (R) a Clg Vó, phần cứng ở chót chân một vài giống thú như bò, trâu, ngựa, nai v.v... II b) Miếng sắt đóng dưới vỏ bò và ngựa để đi trên đường đá: *Đóng móng II c) Chân**

tường xây dưới đất sâu cho tường đứng lùn : *Đắp móng, nền móng, xây móng.*

MÓNG CHIM dt. dt. Móng con chim // X.

Đậu móng chim và gạo móng chim.

móng ngựa dt. Vó ngựa // Vòng sắt khuyết

1/3, đóng dưới vỏ ngựa để chạy trên đường đá; cung được xem là một vật hên, ngăn được sự rủi-ro.

móng sắt dt. Miếng sắt nhỏ đóng sau gót giày: *Ciąy đóng móng sắt* // (B) Sự tàn-nhẫn (đốt phá, giết-chó): *Nước non bị tàn-phá dưới móng sắt quân xâm-lực.*

móng tay dt. Móng ở các đầu ngón tay người: *Cắt móng tay* // (thực) X. Nhuộm móng tay.

móng vuốt dt. Móng và vuốt các giống thú dữ và chim dữ // (B) Sự tàn-nhẫn: *Móng vuốt kẽ thù.*

MÓNG dt. Bóng, bong-bóng hơi do cá đớp trên mặt nước: *Cá ăn móng.*

MÓNG-MÁNH trt. Clg. Phong-phanh, lóng, không chắc: *Nghe móng-mánh.*

MÒNG tt. Rất kém về bề dày: *Giấy mỏng, lụa mỏng, ván mỏng; Dùng lồng đèn lụa bán cho, Có chê lụa mỏng thì do thưa/c già CD li* (B) Bạc, kém sút: *Đức mỏng, phận mỏng; Một dày một mỏng biết là có nêu K.*

mòng-dánh tt. Clg. Mòng-dánh, rất mòng: *Ngoài - nhän mòng-dánh tớ cánh chuồn-chuồn, Khi vui nó đậu, khi buồn nó bay CD.*

mòng-dính tt. X. Mòng-dính.

mòng-lết tt. Nh. Mòng-dánh.

mòng-manh tt. X. Mong-menh.

mòng-mành tt. Mòng va yếu, dễ gãy dễ bể: *Chân ghê mòng-mành, cái bình mòng-mành.*

mòng-mèo tt. Nh. Mòng-mành.

mòng-mòng tt. X. Mong-mòng.

mòng mồi tt. Có hai mồi mòng, lành-lợi, xảo-quyết: *Cái đưa móng mồi.*

mòng tai tt. Thính tai, nhạy nghe, nhạy hiếu: *Nó mòng tai lắm, giấu sao được với nó.*

mòng-tang tt. Nh. Mòng-dánh.

mòng-tanh tt. Nh. Mòng-dánh.

mòng-tặng tt. Nh. Mòng-dánh.

MỌNG tt. Muỗi, chúa nhiều nước bên trong:

Chín mọng, mòng-mọng.

mòng-mọng tt. X. Mòng-mọng.

mòng mù tt. Cương mù, chúa nhiều mù sa: *mòng mòng: Nhợt mọng mù.*

mọng nước tt. Có nước trong bóng bên

trong: *Phòng tay mọng nước.*

MỌNG trt. Phòng-chừng, không chắc: *Nói mọng, tính mọng, tướng mọng.*

MỌT-CHÉ dt. Súng cối, thứ súng bắn đạn trái pháo (obus): *Thụt mọt-ché (mortier).*

MÓP tt. Lõm vào, thụng vỡ, trẹng - thái đồ vật bằng kim-loại hay giấy bồi sai hình-tượng vi bị dụng, bị rơi: *Cái thau móp, chiếc vòng móp, cái hộp móp* II (R) Sản rút vì vọc nước lâu: *Ở lâu dưới nước, tay chân đều móp* II Móm, má coppia vỡ: *Già rồi móp.*

móp-méo tt. Móp nén méo, sai hẳn hình-tượng: *Cái xoon móp-méo cả.*

móp-mép tt. Không được tròn đầy: *Cái bao móp-mép.*

móp-núng tt. Móp vỡ cạn // (B) Nao-núng, hơi sợ: *Móp núng trước nguy-biển.*

móp-xop tt. Móp và giẹp lại: *Cái bình nhôm bị đập móp-xop.*

MỌP trt. Mẹp, cúp sát xuống: *Cái mọp, ném mọp, quỳ mọp.*

MỌP-MẸP tt. Clg. Ông-ep, xiêu-vẹo, lóng-leo: *Cái nhà móp-mẹp quế.*

MÓT dt. Nhặt mỗi khi hay mỗi nơi một ít: *Mót tùng đồng; Mót tiền mua cái xe đạp* II trt. Hưởng cái thừa-thãi: *Ăn mót* II Lóm: *Học mót.*

mót cùi dt. Lượm cùi vụn ngoài đường, trong rừng: *Má ơi đừng đánh con đau, Đè con mót cùi, hái rau má nhờ CD.*

mót khoai dt. Mọi những củ khoai mà chủ đã bỏ sót hoặc lượm những củ khoai nhỏ thải ra.

mót lúa dt. Lượm những bông lúa rơi hoặc cắt những bông lúa người ta cắt sót.

mót-mái dt. (d): *Nh. Mót: Mót-mái coi còn được bao nhiêu.*

MÓT trt. Mắc: *Mót dài, mót ịa.*

MỌT dt. Giống bọ ăn gỗ, gạo, giấy, v.v...: *Bị mót ăn* II (B) Kẻ đục khoét, ăn-cáp: *Sâu dân mót nước* II tt. Bị mót ăn: *Gạo mót, ván mót.*

mót gông trt. Chung-thân, mân đời: *Ở tù mót gông.*

mót sách dt. Giống mót ăn sách // (B) Người mê sách, ham học nhưng không làm được gì với sự hiếu biết của mình: *Cả đời, chỉ làm con mót sách.*

MỌT dt. (thực): Clg. Lá lụa, cây to, lá kép chẵn, hai lá phụ to láng và mòng, đốt non rũ xuống, ăn chua-chua, hoa nấm cánh, mười tiêu-nhị rời (*Cynometra sp.*): *Đốt mót.*

MÔ dt. Lùm đất đắp cao lên: *Đào hào đắp mồi.*

mô-chận dt. Mô đắp giữa lợ cốt chặn không cho xe chạy qua: *Đường dày mô chận.*

mô-mốc dt. Mô đất vuông hoặc tròn, giũa có cắm nọc cây làm ranh: *Đất phái có mô mốc rành-rẽ.*

mô-súng dt. Mô đắp cao, trên có bia tập bắn: *Mô Ngự Ở gần mô súng.*

MÔ bt. Đầu, nào, tiếng hỏi nơi chỗ: *Đèng mõ, nơi mõ; Vận nghèo, đi đến xứ mõ cũng nghèo CD II* Ai, nào, tiếng hỏi người, vật: *Ông mõ, người mõ; Cầu mõ cao bằng cầu danh-vọng, Nghĩa mõ nặng bằng nghĩa ch้อง con CD.*

mô-tê chđ. Đầu dây, đầu đó: *Mô - tê dây dù II Nh. Ất-Giáp: Có biết mô-tê chi đâu.*

MÔ dt. Cốt, phép-tắc, khuôn-mẫu.

mô-bản dt. Bản cũ làm mẫu để khắc hay sáp chῦ in lại.

mô-biểu dt. Khuôn-mẫu, mục-thuớc.

mô-dặng dt. Hình-dáng của khuôn-mẫu,

mô-hình dt. Kiểu-mẫu làm thử để coi đó mà làm ra cái khác to hơn.

mô-nghi dt. Bắt-chước, nhái theo.

mô-phạm dt. Khuôn-mẫu II (B) Tư-cách để làm gương cho người bắt-chước: *Con nhâ mô-phạm.*

MÔ dt. Vẽ theo; bắt-chước.

mô-phỏng dt. Rập theo, dựa theo để làm cái khác: *Kịch mô-phỏng.*

mô-tả dt. Tả theo mắt thấy tai nghe: *Mô-tả đời sống phu cao-su.*

MÔ trt. Cách lờ-mờ, không rõ.

mô-hồ tt. Clg. Mơ-hồ, mập-mờ, không đích-xác: *Câu chuyện mô-hồ.*

mô-lặng trt. Hờ - đờ, không phân-biệt phải trái.

MÔ-NÊN dt. Hợp-kim có 67% kẽm, 28% đồng và 5% sắt (*monel*).

MÔ-TÔ dt. Xe hai bánh chạy bằng máy nò: *Chạy mô-tô, đi mô-tô, xe mô-tô (motorcycle).*

MÔ-TƠ dt. Máy, cái máy chạy bằng xăng hay dầu cẩn dùng kéo máy khác (*motor*).

MỒ dt. X. Mau: *Bính, đinh, mồ, kỳ.*

MỒ dt. Mõ, mõ, nơi chôn người chết có đắp hay xây nấm cao lên: *Đắp mõ, nấm mõ, quạt mõ, nhè mõ; Đời cha đắp nấm, đời con ấm mõ tng II (lóng)* Tiếng chửi: *Thây mõ, đào mõ.*

mõ cha dt. Cái mõ của cha mình: *Mõ cha*

không khóc, khóc đồng mỗi tng H Tiếng chửi: *Em là con gái có chõng, Mõ cha nhũng đứa dem lòng nõ kia CD.*

mõ ma dt. Hồn người đã chết: *Nói có mõ ma ông ta.*

mõ mả dt. Tiếng gọi chung những mả: *Mõ mả ông bà.*

mõ-tô dt. Tiếng chửi: *Mõ-tô đứa nào ăn-cắp tiền tao.*

MỒ-CỐI tt. X. Bồ-côι: *Chí công thương kè mồ-côι, Như bèo cạn nước biết trời ngã nào CD II (R) Lè-loi một mình: Chèng đè yên phận tốt đỗi, Em nay lè bạn mồ-côι một mình CD.*

mồ-côι cha tt. X. Bồ-côι cha.

mồ-côι mẹ tt. X. Bồ-côι mẹ.

MỒ-HỒNG dt. Khói đóng lâu có vẻ có sợi: *Quét mồ-hồng.*

MỒ-HỘI dt. Nước nhơn-nhớt, mǎn-mǎn trong mình, theo lỗ chân lông rịn ra ngoài khi nóng-nực hay mệt: *Chảy mồ-hôi, đồ mồ-hôi, rịn mồ-hôi, ra mồ-hôi; Cày đồng giữa buồi ban trưa, Mồ-hôi thánh-thót như mưa ruộng cày CD.*

mồ-hôi hột dt. Mồ-hôi chảy nhiều và nhều thành giọt ngắn: *Lèm đồ mồ-hôi hột.*

mồ-hôi đêm dt. Mồ-hôi người bình (thường là leo-phô) hay chảy ban đêm, lúc ngủ.

mồ-hôi mồ-hám dt. Nh. Mồ-hôi: *Mồ-hôi mồ-hám dầm-dề.*

mồ-hôi muối dt. Thứ mồ-hôi dính vào áo đen, khi khô hoá trắng như muối.

mồ-hôi trộm dt. Mồ-hôi người bình (phần nhiều trẻ-con), thỉnh-thoảng chảy mặc dầu không nực, không mệt.

MỒ dt. Dùng mồ lurement ăn hoặc cắn con khác: *Gà mồ thóc; Cái trai mầy há miệng ra, Cái cò nó mồ nó tha thịt mầy CD II (R) Bồ, bắt trên neden xuống: Chảy-mồ.*

MỒ dt. Cắt bành ra: *Mồ gã lấy lồng II Clg* Giải-phẫu, khoe trị-bịnh bằng cách cắt bỏ thịt bô-phận hư, thối: *Bán mồ, bịnh này phải mồ mới mạnh II (lồng)* Bán mết, ăn lồi nặng: *Quen mồ mồ quá.*

mồ bò dt. Clg. Ngả bò hay Vật bò, làm thịt con bò: *Chồng dữ thì em mới lo, Mẹ chồng mồ dữ, mồ bò ăn khao CD.*

mồ bụng dt. Rợt một đường dao nơi bụng: *Đao nẩy mồ bụng chung mi, Gan thì che chó, mõ thì cho heo CD II* Cách tự-tử cõi truyền của người Nhật để giữ tròn danh-dự; người sắp tự-tử mặc toàn đồ trắng, vải lõi-tiên xong, ngồi xếp-bằng trước bæ

thờ, đoạn cầm con dao của ông bà lưu truyền lại, rạch nơi bụng một đường dọc và một đường ngang thành chữ thập; liền đó, một người bạn thân được mời đến chứng kiếng đúng sẵn một bên, dùng gươm bén chặt một nhát thật mạnh nơi cõ kè tự-tử cho chết mếu, tránh đau-dớn.

mỏ cau *đt.* X. Bừa cau *II (R)* Xẻ đường cạn trên mình con cá đẽ làm mắm: *Mắm mỏ cau.*

mỏ họng *đt.* Clg. Cắt cổ, cắt mạch máu dưới hâu con vật cho máu ra để chết: *Mỏ họng gá* *// (lóng)* Clg Cắt cổ họng siết họng, bắn mǎi hay ăn lời nặng: *Cho vay cắt cổ mỏ họng*; *Bán, ăn lời mỏ họng.*

mỏ sịa *đt.* Bánh cho bè tùng miếng nhỏ nhưng còn dính như cái sịa: *Tre mỏ sịa.*

mỏ trại *đt.* Mỏ banh ra, trại ra thành miếng mòng: *Mắm mỏ trại.*

mỏ xé *đt.* Giải-phẫu, X. Mỏ, nghĩa thứ nhì: *Khoa mỏ xé* *// (B)* Phân-lách rạch-rời: *Mỏ xé vân-dẽ.*

MỎ *đdt.* Tôi, ta, tiếng tự xưng: *Đè cho mő bêu đầu làm lính* *//* Tiếng chỉ người chỉ xú, thay tên thiệt: *Quan Mő, Nguyễn-vân-Mő; Mő xú.*

MỎ-MĀNG *tt.* X. Lô-māng.

MỎ *đt.* Mỏ, mả: *Tảo-mő, thò-mő, viêng mő.* **mộ-bi** *đt.* Clg. Mộ-bia và Mội chí, tắm bia bằng đá hay sen đúc, có khắc tên tuổi người chết, ngày chết và tên họ người đứng dựng bia.

mộ-bia *đt.* X. Mộ-bi.

mộ-chí *đt.* X. Mộ-bi.

mộ-dịa *đt.* Đất thò-mő, đất dành cho mồ-mả.

MỎ *đt.* Xé chiều, lúc mặt trời sắp lặn: *Hỏi chuông chiêu-mő* *// (R)* Cuối, ở chót.

mộ-canh *đt.* Cảnh trời chiều *// (B)* Tuổi về già.

mộ-dẹ *đt.* Chiều và tối *// thth* Đêm: *Làm việc bát phân mő dẹ.*

mộ-hoài *đt.* Nhớ-nhung, nao-nao trong lòng lúc chiều hôm.

mộ-khí *đt.* Tinh-thần lợn-bại: *Đã sinh mő-khí thì khó làm nên việc.*

mộ-niên *đt.* Cuối năm *// (B)* Tuổi già: *Người đã đến tuổi mő-niên.*

mộ-tiết *đt.* Tiết cuối năm: *Hơi gió mő-tiết.*

mộ-tuế *đt.* Nh. Mộ-niên.

mộ-thế *đt.* X. Mạt-thế.

MỎ *đt.* Mén chuồng: *Ái-mő, hăm-mő; Trên trời sa xuống hai tiên, lòng anh không*

mő, mő duyên của nàng CD.

mộ-danh *đt.* Háo-danh, hem-danh-tiêng: *Người mő-danh* *//* Mén chuồng danh tiêng người: *Mő danh nên tìm đến làm quen.* **mộ-dạo** *đt.* Chuồng việc tu-hành: *Lòng mő-dạo.*

mộ-đức *đt.* X. Mén-đức.

mộ-hiệu *đt.* Mén-chuồng và bắt chước theo. **mộ-nghĩa** *đt.* Háo-nghĩa, hem-làm việc nghĩa *//* Mén cái nghĩa-khí người nào hay nhóm nào: *Vì mő-nghĩa nên đến xin giãnhập.*

mộ-tâm *đt.* Lòng mến-chuồng: *Nè người có mő-tâm nên tiếp-dài trọng-hậu.*

MỘ *đt.* Gọi tói làm: *Chiêu-mő, tuyễn-mő; Sờ mő linh.* *,*

mộ-binh *đt.* Rao mő người làm lính: *Mő binh mua ngựa.*

mộ-dịch *đt.* Clg. Mộ phu, mő người làm việc nặng-nề.

mộ-trái *đt.* Mở cuộc vay tiền của dân: *Nhà-nước mő-trái.*

MÔ *đt.* Màn, trường, vật che-phủ: *Phủ-mő* (khuông chụp trên quan-tài).

mộ-tâm *đt.* Ké tâm-phúc, bện tin-cậy: *Khách mő-tâm.*

MỐC *đt.* Cọc cắm ranh đất: *Cắm mőc.*

mốc-căn-cú *đt.* Trụ đá hay cọc cây cắm dưới đất để làm căn-cú cho việc đo, nhằm (borne de repère).

mốc-giới *đt.* Trụ đá cắm dưới đất để phân ranh, thửa đất đối với các thửa kế-cận (borne de propriété).

MỐC *đt.* Rêu xanh do ẩm-ướt sinh ra: *Đóng mőc, nồi mőc; Đè cőm anh mőc* đè h้อง long tai CD *// tt.* Có màu xám-xùm trắng: *Bò mőc, chó mőc, khỉ mőc, mặt mőc.*

mắc-cời *đt.* Đóng mőc rồi khô lại: *Cái áo mőc-cời.*

mốc-meo *bl.* Mốc và nồi meo: *Lúa gạo đẽ dưới đất lâu ngày, mőc-meo cỗ.*

mốc-théch *(thích)* *tt.* Nồi mőc rất nhiều đèn trắng: *Bàn ghế đẽ mőc-théch.*

mốc-xì *tt.* Mốc lâu ngày xám đen: *Lâu quế mőc-xì cỗ II thth X. Khi mőc nghĩa 2: Cỗ mőc-xì gì đâu; Mőc-xì chớ tiền l*

MỘC *đt.* Cây-cối: *Tháo-mőc* *//* Gỗ, cây ván: *Danh-mőc, đồ mőc, thợ mőc, thuyền độc-mőc* *// (R) a* Clg Lzeń-khiên, cái thuẫn bằng gỗ hay mây cầm đỡ thương *// b)* Cỗi ăn gỗ: *Đóng mőc, nhậu mőc* *// c)* (truyền) Hòn ma trong gỗ: *Má mőc, bị*

mộc đẽ // d) thuộc cây gỗ: **Đậu mộc, mộc-tinh.**

mộc-bản dt. Tảm ván // Clg Bản gỗ, bản in bằng gỗ: *In mộc-bản.*

mộc-bích-tử dt. (Đy): Vị thuốc tánh mát, giải-nhiệt.

mộc-cần dt. (thực): Clg. Bông bụp, Thuấn-hoa và Nhật-capse, X. Bụp.

mộc-công dt. Thợ mộc.

mộc-chủ dt. Bà-vị thờ người chết.

mộc-dạc dt. Cái mõ.

mộc-dầu dt. Cái dầu bằng gỗ // (B) Kè đẽn-dện ngu-ngốc.

mộc-già dt. Cái gông (bằng gỗ).

mộc-hài dt. Quốc: Mang mộc-hài.

mộc-hương dt. (thực): Loại dây leo, lá giống lông chim, có răng, cưa, hoa trắng rất thơm, khí ấm, vị cay và đắng.

mộc-khang dt. Mật cưa.

mộc-lan dt. (thực): Các thứ lan đóng trên cây.

mộc-liễu dt. Cái chậu bằng gỗ // (thịt) Thường gọi trại là Bộc-liễu, cái tượng đựng cơm.

mộc-mạc tt. Giản-dị chất-phác, không trau chuốt, không kiêu-cợ: *Dung-nhan mộc-mạc, lời nói mộc-mạc, sống cách mộc-mạc.*

mộc-miên dt. (thực): Cây bông gòn.

mộc-nật - tr. Chậm-chạp, vụng-về: *Ăn nói mộc-nật* // tt. Thành-thật không làm: *Tính người mộc-nật.*

mộc-ngẫu dt. Tượng gỗ.

mộc-ngư dt. Cái mõ của thầy tu hình con cá (cá ngày đêm không nhâm mõi, tượng-trưng sự khác-khô của thầy tu): *Rỗi mộc-ngư diễm kệ sớm khuya, Nương thạch-khánh phản hương trưa tối SV.*

mộc-nhân dt. Người bằng gỗ // (B) Người chặt dạ vô-tình.

mộc-nhì dt. Nấm mèo.

mộc-quá dt. (thực): Cây du-đủ.

mộc-tê dt. (thực): Cây quế, loại cây rừng to, hoa trắng mà nhỏ rất thơm, vỏ có vị cay ngọt và mùi thơm, có tánh hoá đàm, nhuận phổi và giải ôn - đặc (người Tàu ở Hồ-nam gọi Cửu-lý-hương) Xt. Quế.

mộc-tinh dt. Vị hành-tinh lớn nhất trong Thái-hành-hệ, bằng 7 lần quả đất (*Jupiter*).

mộc-lon, dt. (lóng): Con chè (nghĩa đơn: Cây cỏ; nói lái là: Con cây): *Ăn thịt mộc-tồn.*

mộc-tự dt. (thực): Loại rong nấm (địa - y) mọc ở vỏ cây láng, có lỗ ngòng - ngoèo hoặc chi-chít như chữ viết trên vỏ cây.

mộc-thán dt. Than gỗ.

mộc-thiệt dt. Lưỡi bằng gỗ // (B) Người ít nói.

mộc-vị dt. Nh. Mộc-chủ.

MỘC dt. Gội đầu; nghỉ - ngủ: *Hưu-mộc, minh-mộc* // Thẩm-nhuần: *Mộc ân* // Loài khỉ: *Mộc-hầu.*

mộc ân dt. Đội ơn, mang ơn.

mộc-dục dt. Tắm gội // Lẽ lau rửa ngại tượng thần: *Lẽ mộc-dục.*

mộc-dược dt. Tắm với nước có pha thuốc.

mộc-hân dt. Mồ-hôi đậm-dè (như tắm).

mộc-hầu dt. Loại khỉ to.

mộc-lộ dt. Đội sương, đi giữa đêm khuaya.

mộc-tẩy dt. Tắm gội rửa-ráy.

MỘI dt. (lóng): Chuồn, lén di lệ: *Thầy voi lính tới, hắn môi mất.*

môi di dt. Lén di, chuồng di.

MÔI dt. Cửa miệng, hai mép thịt ở miệng dùng khép hay mở miệng: *Âm môi, đở môi, hở môi, mím môi, thâm môi;* *Cái cổc ăn trầu đở môi, Có ai làm lẽ chồng tôi thì làm CD.*

môi chè dt. Clg. Môi thâm, môi xám đen.

môi dày dt. Môi có bờ dày rộng: *Những người thành-thật môi dày, Lại thêm ít nói, lòng đầy nghĩa-nhơn CD.*

môi dưới dt. Cái môi nằm trên hàm dưới.

môi lận dt. Thứ môi có vành dày bê ra.

môi-mép tt. Tánh người hay nói cao thấp chua-nga: *Con người môi-mép.*

môi mím dt. Thứ môi mỏng không vành, không có phần thịt đở bờ ra.

môi-miếng tt. Tánh người lièy nói ngọt và xuôi theo ý người: *Con nhó tôi không biết môi-miếng như con người ta.*

môi mòng dt. Thứ môi bờ dày rất-hẹp, thường được cho là lanh xảo và hay nói hớt Xt. Mòng môi.

môi son dt. Môi có thoa son hoặc đỏ tự-nhiên: *Cô kia mẽ phấn môi son, Nặng đầu mura dài càng giờ càng xinh CD.*

môi iết // K. Môi iết

môi thâm dt. X. Môi chè.

môi trên dt. Cái môi ở hàm trên.

môi xẻ dt. X. Môi chè.

môi xệ dt. Thứ môi (dưới) to, dày và tròn xuống.

MÔI dt. Cái vá bằng miềng sọ dừa đè múa

canh : *Lèn kì lèm gáo, vở lèm mồi, lôi-thôi làm thịt tng.*

MÔI dt. Mai, người dân mồi : *Ông mồi bà mồi* || X_t Mai.

môi-chuồc dt. Clg. Mai-dong hay mai-nhan, người làm mồi : *Môi-chuồc chí ngôん* || dt. Làm mai : *Cây người môi-chuồc.*

môi-giới dt. Môi-lái, kẻ trung-gian, người đứng giữa điều-đình công việc cho hai bên : *Việc đó phải có môi-giới mới đặc lời* || dt. Móc-nỗi, đứng trung-gian : *Tôi phải môi-giới giùm môi xong.*

môi-giới-thế dt. (Y) : Các chất dùng cấy nuôi vi-trùng (*milieu de culture*).

môi-nhan dt. X. Mai-nhan.

môi-trường dt. Nơi tiếp-xúc nhau để hoạt động, sinh-nở.

MÔI dt. (kh) : Than đá.

môi-du dt. Dầu hoả, dầu hôi hay dầu lửa.

môi-diễn dt. Mô than.

môi-khí dt. Hơi than đá.

môi-khí-dâng dt. Đèn khí đá,

MÔI dt. Thức ăn dùng nhử (rù) bắt loài vật : *Hết mồi, móc mồi, ria mồi, táp mồi ; Ai về nhẫn với ông câu, Cá ăn thì giựt đê lêu hết mồi* CD II (R) a) Đò ăn mà cầm thú kiêm đực đê ăn hay nuôi con : *Bắt mồi, đút mồi ; Chim bay về núi tối rồi, Không nơi chim đậu không mồi chim ăn* CD II b) Đò nhầm, đò ăn uống rượu : *Phá mồi* || c) Khách mua dâm : *Kiếm mồi, câu được con mồi* || (B) a) Vật làm mê lòng người : *Mồi phú-quý* || b) Bàn, ván : *Bàn đạn (bi) một mồi hai cắc* || c) Cú, mồi lừa mua dâm : *Gặp khách sang, mồi mồi được 500 đồng.*

mồi-chài dt. Màu - mè, dáng-diệu đê người ta đê ý đến : *Mồi-chài diêm-dúa.*

mồi hoa dt. Mồi câu cá bằng phèn người. X_t Câu quẹt.

mồi kiến dt. Mồi câu cá bằng trứng kiến vàng.

mồi khô dt. Đò ăn uống rượu khô-khan, không phải xào nấu, như *dậu-phộng, tôm khô, me sống v.v..*

mồi nhầm dt. Clg. Đò nhầm, đò ăn uống rượu : *Chợ vỡ khan, không cần mồi nhầm.*

mồi rùng dt. Đò ăn uống rượu xào nấu với nhiều gia-vị kích-thích, theo điệu thịt rùng.

mồi sang dt. Khách mua dâm thuộc hạng sang : *Gặp mồi sang.*

mồi thơm dt. Miếng mồi có mùi thơm, dùng

câu hay đánh bẫy nhẹy || (B) Vật quý, địa vị cao, lương hậu... : *Ké xâm-lăng hay dùng mồi thơm nhử dân bắn-xút.*

MÔI dt. Nhờ vật đang cháy đê đốt một vật khác : *Mỗi cây duốc, mỗi điếu thuốc* || dt. Vật khô, nhạy lửa : *Mỗi rơm, mỗi bã ; Làm mồi cho lửa.*

mồi đèn dt. Đốt đèn với cây đèn khác đang cháy : *Qua hàng xóm mồi đèn.*

mồi duốc dt. Thắp duốc mình với cây duốc người khác.

mồi khoan dt. Khoan nhấp cho có một lỗ nhỏ đê mũi khoan dễ bắt rắng.

mồi máy dt. Chẽ thêm chút xẽng đê máy mau bắt cháy.

mồi thuốc dt. Đốt điếu thuốc mình với điếu thuốc đang cháy của người khác.

MÔI tt. Trò lốm-dốm trên da như vỏ con đồi-mồi : *Da mồi tóc bạc.*

MÔI dt. Đầu hai sợi dây buộc thắt lại : *Đôi ta như chỉ trong vòng, Phấn chưa đặng mồi trong lòng còn ghi CD* || (B) mt. Tiếng gọi một việc cầu-tạo ra : *Mồi hoa, mồi lợp, mồi sầu, mồi tình ; Cõi mồi tơ lòng ; Buồn trông con nhện chääng tơ, Nhện ơi nhện hối, nhện chờ mồi ai ?* CD II (R) Việc cầu-tạo : *Dắt mồi, lâm mồi, mai-mồi ; Quây tơ phải giữ mồi tơ, Dẫu nấm bảy mồi cũng chờ mồi anh C* || Người nhận mua hàng hằng kỳ : *Bỏ mồi* || Người mua hàng hay đi xe : *Bắt mồi, kiếm mồi ; xe có mồi* || (chm) Nơi ráp hai đầu kim-loại : *Đậu mồi, hêt mồi, kẹo mồi, lâm mồi ; Hèn mồi mồi 20 đồng.*

mồi bao dt. Người đi xe bao nguyên cõi, xe không được rước khách khác : *Đi mồi bao.*

mồi cháy dt. (chm) : Mồi hàn mồi trước cho dính, đê hàn được ngày-ngắn (*amorce de soudure*).

mồi giường (rường) dt. X. Giồng mồi.

mồi hàn dt. Nơi ráp hai đầu hay hai mí kim-loại : *Giữa mồi hàn* || Làn hàn : *Hai chục đồng một mồi hàn.*

mồi hàng dt. Khách hàng mua hàng kỳ : *Dành cho mồi hàng, không bán lẻ.*

mồi-lái dt. Người dân mồi, làm mai : *Thương-lượng ngay, không cần mồi-lái.*

mồi-mang dt. Nh. Khách hàng và mồi hàng :

Một mặt lo chẽ-tạo, một mặt kiếm mồi-mang.

mồi-manh dt. Clg. Manh-mồi, duyên - do, then-chốt, cái khởi đầu : *Tìm khống ra mồi manh chi cả.*

mồi ráp dt. Lần ráp, mồi hàn : *Hèn khéo, không thấy mồi ráp.*

mối tơ dt. Cái mối của cuồng tơ, chồ mờ cuồng tơ ra // (B) Duyên chàng vợ, sự rắp - ranh đê một cặp trai gái lấy nhau : *Quây tơ phải giữ mối tơ, Dẫu năm bảy mối cũng chồ mối anh CD.*

MỐI dt. (động): Loại kiến trắng, càng (miệng) cứng, ăn gỗ và quắn áo sách vở : *Gò mối, nắm mối, dẫu trù mối.*

mối ăn tt. Bị bầy mối gặm nhấm bên trong : *Cột bì mối ăn.*

mối càng dt. Loại mối to con, có hai càng thật cứng.

mối cánh dt. Con mối đã già, có hai cánh mỏng và dài, khi trời chuyền mưa thì bay ra và đáp vô ánh đèn ; một lát rụng cánh chết.

mối chúa dt. Con mối to hơn hết trong bầy // (B) Kẻ ăn ở không, mập và trắng : *Ở nhà làm mối chúa.*

mối đực tt. Bị mối ăn khuyết vô.

mối gặm tt. Bị mối mồi bắt đầu ăn sày-sày bên ngoài.

mối kim dt. Loại mối nhỏ con, nhọn đầu.

mối trắng dt. Loại mối mình trắng, mập, hay tha đất làm gò đê ở.

MỐI dt. (động): Loại bò-sát bốn chân đuôi dài, vây nhỏ và léng, lưng bằng : *Rắn mối.*

MỐI dt. (động): Tên thú cá sông, thịt trong và có lớp, ít xương : *Cá mối.*

MỐI dt. (thực): Loại dây leo, lá hình tim có lông, vỏ ra nước đê đồng đặc, ăn với đường : *Lá mối.*

MỐI chđ: Tiếng chỉ từng cái mít : *Mỗi ngưởi mỗi vé; mỗi thứ mỗi mắt; Trách lòng con nhện lồng-lòng, Chỉ bao nhiêu sợi mỗi dây mối giăng CD.*

mỗi mỗi chđ: Cà thùy, lắt-cà : *Mỗi mỗi đều chu đáo.*

mỗi một chđ: Chỉ có một, vòn-vẹn có một : *Trong túi, chỉ có mỗi một đồng bạc.*

MỘT dt. Đường nước nhỏ trong lòng đất : *Lỗ mội, nước mội.*

MỘM dt. Phần ở đầu cán cày đê cầm cái diệp vào // (B) trt. Khớp, ngay : *Nói trúng móm.*

MỘM d: Miệng người và loài vật : *Im móm, miêng móm; Nhè nẩy có quái trong nhà, Có con chó đực cắn ra đằng móm CD.*

mòn-mép tt. Miệng lưỡi, lém-linh, lanh-lợi hoặt-bát : *Người mòn-mép.*

mòn miệng dt. X. Miệng móm.

môn dụng dt. Loại mòn tròn trên vòng, cù to.

MÔN dt. (thực): Loại cỏ không thân, tàu cao lối 1m, lá hình tim láng : *Nói như nước đỗ lá mòn; Gió đưa bụi chuỗi sau hè, Bụi mòn trước cửa, ai đê em hư CD.*

môn cánh tiên dt. Loại mòn tròn trên vòng, cù đeo ngon; tàu ăn không được.

môn cau dt. Loại mòn tròn trên vòng, cù xốp, nhiều bột, tàu ăn không được.

môn đốm dt. Loại mòn kiêng, lá có gân hình lọng, màu xanh có đốm trắng và đốm, hoặc giữa đốm bìa xanh, hoặc xanh giật đốm trắng (*Caladium bicolor*).

môn nước dt. Loại mòn mọc dưới nước, tàu ống, lá có lông mịn không thấm nước, cù nhô bằng ngón chân cái, tàu ăn ngừa họng (*Colocasia esculenta*).

môn ngọt dt. Loại mòn mọc dưới nước, lá có đốm đỏ ở giữa, tàu ăn được, cù bằng ngón chân cái ở đầu ngô; ngô và cù đều ăn được.

môn sáp dt. Loại mòn thân to, tàu to có bẹ ôm thân, lá bằng vòng tay, cù to và dẻo (*Alocasia macrorrhiza*).

môn sen dt. Loại mòn tròn trên vòng, cù dẻo dai và ngon.

môn sọ dt. Loại mòn cù tròn, nhiều bột.

môn Tàu dt. Loại mòn tròn trên vòng, cù to, tàu to, lá dày mà sầm.

MÔN dt. Cửa, cánh cửa : *Hậu-môn, khai-hoàng-môn, ngõ-môn, tiền-môn II (R) Nhà, nhà học : Nhà-môn, mòn dương hộ đồi II Món, khoa : Môn sử, mòn đja, mòn toán, chuyên-môn.*

môn-ấm dt. Phúc ấm cửa ông bà cha mẹ để lại.

môn-bài dt. Giấy phép cho mở cửa hàng : *Thuế môn-bài.*

môn-bao dt. Đút lót tiền vào cửa.

môn-dé dt. Học-trò cùng chung một thầy // Clg. Môn-đja, cánh nhà.

môn-đja dt. Gia-thế, cánh nhà.

môn-đò dt. Nh. Môn-đé.

môn-hẹ dt. Người nhà, kẻ ăn làm trong nhà.

môn-hộ dt. Nhà cửa, cửa ngõ // Chi-phái, dòng-dõi.

môn-!? dt. Người giữ cửa.

môn-loại dt. Bộ-môn, loài giống : *Chia thành mòn-loại.*

môn-mạch dt. Mạch máu chảy vào gan.

môn-my dt. Ngạch cửa trên (đê đê chữ) // (B) Gia-thế.

môn-nghiệp dt. Nghiệp nhà, nghề của ông

- bà truyền lại.
- môn-ngoại** tr. Ở ngoài cửa, ngoài sân.
- môn-nha** dt. Răng cửa.
- môn-nhân** dt. Người học-trò // Người giữ cửa.
- môn-phái** dt. Phái học từ một thầy tè ra : *Chia ra nhiều môn-phái.*
- môn-phép** dt. Clg. Gia-pháp, pháp-lắc trong nhà.
- môn-phiép** dt. Dòng-dôi nhà giàu-sang.
- môn-phong** dt. Thới nhà, nền-nếp riêng một gia-dinh.
- môn-sinh** dt. Học-trò (của người nào).
- môn-tốt** dt. Lính giữ cửa.
- môn-thàn** dt. Thần cửa một nhà nào.
- môn-vệ** dt. Người giữ cửa khoá các cửa-néo trong nhà, có trách-nhiệm về việc vỡ rõ cửa kè trong người ngoài.
- môn-vọng** dt. Sự trông mong của gia-dinh.
- môn-xi** dt. Nh. Môn-nha.
- MÔN** dt. Phòn, phe-dảng : *Một mòn với nhau cá* // (bạc) Liền, ba lá bài có dính-dáng nhau (tú-sắc) : *Môn xe pháo ngựa, đánh bài lận ra môn.*
- MÔN-MỘT** tr. Rõ-ràng từng cái : *Nghê rõ mòn-một ; Nhớ mòn-một.*
- MÔNG** dt. Bàn tay, hai mảng thịt dưới đít : *Chồng-mông, do mông, xương mông.*
- MÔNG** dt. Miếng ván đẽ quỳ lên một chon, còn một chon lồng đi trên bùn : *Đi mông.*
- MÔNG** dt. Cây đánh bông vải.
- MÔNG** bt. Che áng, tối-tăm ; Trẻ thơ, dài-khở : *Đồng-mông, huân mông* // Đội, chịu : *Mông ân, Mông-trần.*
- mông ân** dt. Đội ơn, chịu ơn : *Mông ân ngài dạy, tôi đã lo xong việc ấy.*
- mông-duưỡng** dt. Chịu sự nuô-nâng dạy-dỗ.
- mông-lung** dt. Ánh-sáng lờ-mờ lúc chạng-vạng : *Mông-lung huyền-ảo.*
- mông-muội** tt. Tôi-tâm, không rõ-ràng : *Trạng-thái mông-muội ở đời thương-cô* // Ngu-dại : *Bô ốc mông-muội.*
- mông-trần** dt. Lộn-lộn lầm-them, nói về một ông vua bô ngôii chạy giặc : *Muốn giải-phóng quê-hương, đức Harem-nghi phải mông-trần đây đó.*
- MÔNG** II. Búp-la (mít-trái) : *Mít-la-va Arg*
- mông-khí** dt. Lớp không-khí bao quanh trái đất.
- mông-menh** tr. X. Mênh-mông.
- mông-quanh** tt. Kông-rãi và vắng-vắng : *Đồng không, mông quanh.*
- MÔNG** dt. Clg. Mác, miếng thịt dai nêm dọc trên đầu con gà, vài loại chim hay rắn :
- Mòng chim, Mòng rắn hò ; thiến mòng cắt tích.
- mòng gà** dt. Mòng con gà trống (gà mái mòng rãnh nhò) : *Máu mòng gà* // (thực) Cây hoa thuộc loài cỏ, cao từ 0 m 50 tới 1 m, lá láng, phát-hoa thành cộng dài, đầu nở to như mòng gà hoặc như cái súng lưỡi búa dèo, màu vàng, đỏ, xanh, tím, nấm lá dài, nấm tiêu-nhị, hột đen nhỏ láng bóng (*Colocasia argentea*).
- mòng gà lưỡi búa** dt. Nh. Mòng gà.
- mòng cà ngũ-thốn** dt. Thứ mòng gà lưỡi búa cây lùn lối 0 m 15, hoa to.
- mòng gà tai** dt. Thứ mòng gà cây lá đều giống mòng gà lưỡi búa, nhưng hoa xoè ra như đuôi chồn (*Cristana argentea*).
- MÔNG** chđ. Clg. Mồng, tiếng gọi theo thứ tự 10 ngày đầu trong tháng âm-lịch : *Có trăng tình phụ lồng đèn, Ba mươi mồng một, đi tìm lầy trăng CD.*
- MÔNG-QUÂN** dt. (thực) : Clg. Bồ-quân và Hồng-huân, tên chữ : Ngô-quân, X. Hồng-huân.
- MÔNG-TƠI** dt. (thực) : Clg. Mùng-tơi, Tâm-tơi hay Lạc-quỷ, sách thuốc gọi Chung-quý hay Yên-chi-thái, loại cây leo quấn, lá dày hình tim mọc xen, trong có nhiều mù nhốt, gié hoa không cộng màu đỏ, trái chín màu đỏ sẫm thuộc loại phì-què ; lá dùng nấu canh ăn nhuộm-trường, trái trị đau mắt ; lá đậm nát đẽ chít muối trị được chứng sưng ngón tay (*Basella rubra* L.).
- MÔNG** dt. X. Cầu vòng : *Mông dài thì nồng, mồng ngắn thì mưa tng.*
- mồng bàng** dt. Mồng ngắn dựng lên như tẩm bàng.
- mồng chuồng** dt. Tiếng lái dùng c.ê-nhẹ (Muốn chòng).
- MÔNG** tt. Clg. Bồng, dài-dột : *Khôn sống, mồng chết.*
- MÔNG** dt. Chồi, mộng : *Chồi mồng, mầm-mồng, mọc mầm mọc mồng* // (R) Đứa, mặng : *Chết không còn một mồng* // (B) dt. Này ra, phát-sanh : *Mồng lòng làm loạn ; Mồng sanh dj-chi.*
- mồng-mẹo** dt. Ý-kú, mưu-mẹo vừa này re.
- MÔNG** dt. Mông, bồn lai : *é đít ; Ngang mông.*
- mồng đít** dt. Hai mảng thịt dưới đít.
- mồng trôn** dt. Nh. Mòng đít.
- MÔNG** dt. Tên gọi người dắt các ông thầy bói mù : *Thằng mòng.*
- MÔNG** dt. Mông, mầm non trong hột hay

trong trái dứa nứt ra : *Mông dứa, mông lúa* ; *Đâm mông, nứt mông* II (R) a) Hột nhô trong tròng mắt bệnh : *Mắt có mông* II b) Cái chốt nhô ở cạnh miếng gỗ bên nay đè tra vào cái lỗ cùng một cõi ở cạnh miếng gỗ bên kia đè hai miếng cùng ăn-chiju nhau : *Ấn mông, cắn mông, khít mông, lỗ mông, ráp mông, tra mông*.

mông âm dt. Lỗ mông, cái lỗ cùng một cõi với cái mông ở cạnh ván khác, đè khi ghép hai miếng lại, nó ngậm cái mông.

mông cái dt. Nh. Mông âm.

mông dương dt. Nh. Mông (b).

mông đực dt. Nh. Mông dương.

mông-meo dt. Mưu-chước rập nhau : *Mông-meo ăn khớp*.

MÔNG tt. Mập, béo (nhờ đã thiến) : *Bò mông, trâu mông*.

MÔNG dt. Giắc chiêm-bao : *Bàn mông, chiêm-mông, đoán mông, giắc mông, nằm mông, úng-mông* II (R) Sự mơ-ước : *Mơ mông, xay mông đep*.

mông-ảo dt. Cảnh mơ, việc tưởng-tượng hão-huyền : *Trò mông-ảo*.

mông-cánh dt. Cảnh, việc thấy trong giấc chiêm-bao : *Mông-cánh đau lòng*.

mông-du dt. Chiêm-bao thấy đi chơi : *Mông-du tiên-cánh* II dt. Giắc chiêm-bao thấy đi chơi : *Cuộc mông-du*.

mông-diệp dt. Giắc bướm X. PH. II, II (thth) Giắc chiêm-bao.

mông-dep dt. Sự mơ-ước đẹp - đẽ về tình-duyên, danh-vọng hay tiền của : *Xây mông đẹp ở tương-lai*.

mông-hành dt. Đì đứng trong khi còn mê ngủ.

mông-hòn dt. Lòng mơ-ước quá lầm (như chiêm-bao thấy thật).

mông-huyễn dt. Nh. Mông-ảo.

mông-hùng dt. Giắc chiêm-bao thấy gấu (diễn sê sinh con trai).

mông-yểm dt. Clg. Ác-mông, giắc chiêm-bao thấy điều dữ làm cho kinh sợ.

mông-kien dt. Chiêm-bao thấy : *Mông-kien giải-nhân*.

mông-lý dt. Làng mông II (B) Trong giấc chiêm-bao.

mông-mị dt. Nh. Mông II (thth) Không thật, không đáng tin : *Chiêm-bao mông-mị, hơi nào mà tin*.

mông-tinh dt. Chứng bệnh xuất tinh-khí khi chiêm-bao thấy cảnh dâm - dục kích-thích, nguyên-nhân do tinh-lực tràn-trề, hoặc tinh đa-dâm, ngày thường mơ-mộng ao-ước nêu

dâm đến nỗi mờ.

mông-tưởng dt. Mơ-tưởng, tưởng đến như chiêm-bao thấy : *Luôn - luôn mông-tưởng hình bóng người yêu* II Nh. Mông-ảo : *Điều mông-tưởng*.

mông-thoại dt. Mở, nói chuyện khi ngủ mê.

mông-triệu dt. Điểm ứng trong giấc chiêm-bao.

MỐP dt. (thực) : Giống cỏ mọc dưới sinh ngập nước, cộng mập xốp, ăn được : *Dưa m López, rau m López*.

MỐP dt. (thực) : Clg. M López, X. López (thực).

MỐT dt. Ngày sau ngày mai : *Sáng mốt, tối mốt, tưa mốt; Bữa nay thứ hai, mốt là thứ tư* II (R) Một ngày sê-tói : *Mai kia mốt nọ; Đôi ta chẳng mốt thì mai, Không chày cũng kíp, có ngày gặp nhau* CD.

MỐT dt. Một phần mười đơn-vị hoặc của số chẵn, kèm theo : Một cắc mốt, hai đồng mốt, hăm mốt, trăm mốt, ngàn mốt, thiên mốt; một ký mốt, hai thước mốt; Băm mốt bước qua, băm ba bước lại tng.

MỐT dt. Kiểu, cách : *Mốt cũ, mốt mới; Đúng mốt, trật mốt* (mode).

MỘT st. Số đầu hết trong các số đếm : Một với một là hai; Một cánh hai què; Một lòng một dạ; Của một đồng, công một lượng tng II trt. Càng, chồng-chặt thêm : *Đường dài ngựa chạy cát bay, Người-nhân thầm-thầm một ngày một xa* CD II Văn, cứ thế luân : *Ra đi em một ngó chừng, Ngó sông sông rộng ngó rừng rừng sâu* CD II Quyết lòng, không thay đổi : *Chàng về thiếp một theo mây, Con thơ đè lại chốn nay ai nuôi CD* II lt, vòn-vẹn, không đóng kè : Một người một, một bến đây, một vài.

một bè dt. Một mặt của vật có mặt phẳng II (R) Một cách ăn-ở đài, không thay đổi : *Vẹn giữ một bè*.

một bên trt. Khít bên, gần đây : *Ở một bên mà xa-xắc gì phải lật-đặt* I II Một phía, một dảng : *Một bên chiju, một bên không*.

một bụng tt. A-ý, toa-rập : *Chúng nó một bụng với nhau mà tin sao được*.

một cây tt. (lóng) : Một tay chằng vừa : *Thẳng đó một cây* à I II trt. Vô-địch, chằng ai bằng : *Chơi-bời một cây*: nói dóc một cây.

một con tt. Chỉ có một đứa con : *Gái một con, trống mòn con mắt* II (R) Chỉ có một cây con hay còn một con : *Chuối chừa một con; mắt thì chỉ còn một con...*

một cột tt. Chỉ có một cây cột to vừa làm chun, vừa chiju cho tất cả cái sườn : *Chùa*

một cột II (B) Chỉ có một mình là rường cột, là quan-trọng nhứt: *Một cột chống trời.*

một cửa tr. (lóng): Nh. Một cát.

một chép tr. Trong lười-gian ngắn: *Đi một chép trở lại.*

một chiều tt. Xuôi theo một phia: *Đường một chiều; luận-diệu một chiều; bao-chí một chiều.*

một chúc tr. Clg. Một chúc, Nh. Một chép: *Đi một chúc rồi về.*

một chúc tr. Nh. Một chúc.

một chút tr. Clg. Một tí, chút ít: *Cho một chút mực II Một vật nhò-mọn: Cũng vì một chút con thơ, Cho nên giải chiều đậm dơ trầm đường CD.*

một đời tr. tr. Cả đời chỉ một cách lhest, không có chi khác: *Chịu khổ một đời.*

một đời chồng bt. Đã có một người chồng rồi.

một đời vợ bt. Đã có một người vợ rồi.

một giờ tt. Một tiếng đồng-hồ, khoảng thời giờ bằng một phần 24 của một ngày một đêm: *Đau một giây, chết một giờ; trong một giờ là xong II Giờ thứ nhứt của một ngày một đêm: Bà tắt thở hồi một giờ; Một giờ khuya II Giờ thứ 13 trong một ngày một đêm: Hồi một giờ nồng gắt; Một giờ trưa.*

một hai tr. Kheng-kheng, nhứt-định: Một hai đòi đillst. Tiếng đêm cho nhịp: *Một hai! Một hai!*

một hai khi tr. Thỉnh-thoảng, lâu lầm mới có một lần: Một hai khi nó cũng có về thăm nhè.

một hơi tr. Nh. Một mạch, luân, không nghỉ: *Lâm một hơi, nói một hơi II Một bầu khí trời trong phòi cho ra từ-lùi không nghỉ và không hít vô cái khác: Lặn một hơi; U một hơi.*

một khi tr. Khi mà, đến khi: Một khi anh ấy nhận, là việc kè như xong-xuôi cả II (lóng) Nh. Một cây và một cửa: *Thẳng nay một khi mà ta!*

một lát tr. Nh. Một chép: *Đi một lát về.*

một lát nữa tr. Một chép sau, lời hẹn: *Một lát nữa tôi về.*

một lòng tt. Trung - thành: *Một lòng với nước non II Nh.* Một bụng: *Chúng nó một lòng với nhau.*

một lời tr. Nh. Một tiếng, nhứt-định, không đòi-đòi: *Người lớn, chỉ một lời thôi.*

một lúc tr. Nh. Một chép II Một khoảng

thì-ciò nào đó: *Vui trong một lúc mà đê hại ngàn đời; Một lúc nào đó, khi nhớ đến thì việc đã qua rồi.*

một lứa tt. (chm): Mỗi lứa đốt một lần đến đò rồi đập rèn đến thành hình, không phải đốt lại II (B) Một con, đê (näm lửa) chỉ một lần: *Cô đó mới một lứa mà!*

một mạch tr. Nh. Một hơi: *Đi một mạch tới nhà.*

một mai tr. Một ngày mai nào đó, tức sau này: *Một mai bóng xế cài tùng, Mù rơm ai đội áo thùng ai mang? CD.*

một mày dt. Một món đồ nhò-mọn: *Đuối đi, không cho một mày.*

một mày lông dt. Một món đồ thật không đáng giá: *Không cho lấy một mày lông.*

một mặt bt. Một bên, một phia: *Kiêng một mặt, tủ một mặt II Một lần có mặt, có đến: Một mặt hơn mười gói tng. II Một đằng, một phia phải lo: Một mặt báo tin về nhè, mặt khác...*

một mình tr. Độc có một người: *Chuỗi cây mình chuỗi lòng trinh, Chuỗi ở một mình sao chuỗi có con? CD.*

một mục tr. Kheng-kheng, nhứt-định: Một mục từ chối.

một nước tr. Sắc uống một lần: *Thang thuốc này sắc một nước thôi II Một lần nghỉ đê được vỗ hen và cho nước: Đô già nầy đá một nước II Nh. Một mạch: Bi mảng, đi một nước II Cùng chung quê hương: Người một nước, ở một nước; Nhiều điều phủ lấy giá gương, Người trong một nước phải thương nhau cùng CD.*

một nhà tr. Chung - chạ, ăn-ở với nhau: *Miễn cho anh nói thiệt-thà, Dẫu cho Hồ, Việt, một nhà khó chi CD II Cùng phe, cùng nòi-giống: Anh em một nhà.*

một sức một tr. Một người đánh với một người: *Đánh mội sức mội.*

một tí tr. X. Một chép, một chúc, một chút, một lát.

một tiếng tr. Nh. Một lời: *Giá nhứt-định, chỉ nói một tiếng thôi II Một giờ: Trong một tiếng thi xong.*

một thì (thời) tr. Một lúc tươi đẹp hay mạnh-mẽ, nói danh: *Ai dầu giỏi mấy cũng chỉ một thì; Sắc hương chỉ có một thì, Phòng không treo giá còn gì là xuân CD. Một thí dt. Nh. Một thì.*

một thời tr. X. Một thời.

một vài tr. Vài, chút-định: *Nán cho tôi một vài ngày, thê nào tôi cũng trả.*

MỘT trt. Chìm ngãm, khuất-lấp, mờ đi : *Mai-một, mệnh-một.*

một-ấm dt. Uống như hũ chìm (uống rượu nhiều quá như trầm mình trong rượu).

một-dầu-não tt. Không có trí khôn (ngu dần).

một-dịp dt. Chôn (người chết) xuống đất.

một-hứng dt. Cụt hứng, mờ cả hứng-thú.

một-lạc tt. Suy-vi, tàn lụn.

một-lương-tâm dt. Không có lương-tâm (tàn-nhẫn, quên ơn).

một-tự-bi dt. Tấm bia không chữ // (B) Người ôi, mù chữ.

một-thú dt. Mất cả thú-vi.

MƠ dt. (thực) : Cây rừng thuộc họ mận, trái chua-chua: *Quả mơ, rừng mơ.*

MƠ dt. (thực) : Clg. Lô-ma, sách thuốc gọi Bông-lan, loại dây leo, dây có nhiều nhụa trắng, có tính ích-tinh cường-dương.

MƠ tt. Mới, chưa có kinh-nghiệm và thành-lích: *Còn mơ, hạng mơ, lơ-mơ, ngựa mơ, tuy mơ.*

MƠ bt. Mê, mộng, chiêm-beo : *Giấc mơ, nằm mơ; Đêm qua ba bốn lần mơ, Chiêm-bao thì thấy, dậy rờ thì không CD II (R)* Uớc-ao, muôn cho có, cho thấy: *Đường mơ uồng công, Giọt mưa cùu - hạn còn mơ đến giờ CO.*

mơ-hồ tt. X. Mô-hồ // (R) Lặng - mạn tình-tú: *Lòng sự muôn những mơ-hồ, Bỏ cả kinh-kệ, tìm cô hối chào CD.*

mơ-màng dt. Thấy phảng - phất khi nửa mê nửa tỉnh: *Thấy anh em những mơ-màng, Tưởng rằng đây đây phặng-hoàng kết đôi CD II* Thủ-thiu, hơi mê: *Còn đang mơ-màng.*

mơ-mèng dt. Nh. Mơ-mèng: *Ngàn năm tiếc giắc mơ-mèng khi xưa.*

mơ-mộng dt. Tưởng-tượng, so-ước và thấy trong trí những việc đang ham muốn: *Tưởi trẻ hay mơ-mộng: //* tt. Lờ - đờ tình - tú: *Cặp mắt mơ-mộng.*

mơ-tưởng dt. Nhớ đến, nghĩ đến: *Lấy chồng chẳng biết mắt chồng, Đêm nằm mơ-tưởng, nghĩ ông làng-diêng CD.*

mơ-ước dt. dt. Uớc muôn việc khó thè được: *Mơ-ước hão-huyền.*

MƠ tt. Lờ, lu, không lò-ro: *Lờ-mờ, lu-mờ* Đêm qua ra đứng bờ ao, Trông cá, cá lặn, trông sao, sao mờ // Mù, làng, không thấy rõ: *Mắt mờ, mù-mờ.*

mờ-ám tt. Tôi - tăm, không rõ - ràng, không ngay-thẳng: *Làm việc mờ-ám, tiền-bạc làm mờ-ám lương-iäm.*

mờ đục tt. Đục và không thấy: *Kiêng mờ đục, trông mắt mờ đục.*

mờ-mịt trt. X. Mịt-mờ.

mờ-mờ trt. Hơi mờ, không thấy rõ: *Mất thấy mờ-mờ, Trời mờ-mờ tối.*

mờ-á trt. Mang-máng, na-né, phỏng - chừng: *Nhớ mờ-á; Nói mờ-á.*

mờ tối tt. Nh. Mờ-ám: *Lương-tri mờ tối, thấy tiễn, lương-tâm mờ tối cả //* Chạng-vạng, lúc trời gần tối: *Mới mờ tối, đã có ăn-trộm.*

MỚ dt. Nói chuyện trong khi chiêm - bao: *Ngủ hay mớ; Mớ suốt đêm.*

mớ trên dt. Nói thì-thầm một mình lúc đang ngủ.

MỚ dt. Trăm ngàn (100.000): *Trăm, ngàn, vạn, mớ đẽ vào đâu TX II (R)* Một số vừa vừa, không đếm là bao-nhiêu: *Đạo cang-thường chẳng phải như cá tôm, Đang mưa mớ nỡ, lại chồm mớ kia CD.*

mớ bảy mớ ba tng. Thứ này thiêng ra thật nhiều: *Người thì mớ bảy mớ ba, Người sáo áo rách như lè áo tại CD.*

mớ cùi dt. Mớ cùi mít, không ăn được // (chíh) Không có chi cả: *Có mớ cùi chó có tớ* mớ khỉ dt. Nh. Mớ cùi: *Có mớ khỉ g那份* đâu?

mớ nhầm dt. Mớ và nhầm, tức chút - định, không nhiều: *Có mớ nhầm nên đẽ dành, cờ-bạc chỉ cho thua trót hết.*

MỚ dt. Khui, khai ra, dở lớp ngoài đẽ bày bên trong re hoặc làm cho vô re được: *Mở cửa, mở ngõ; Cởi mở; Mở mương Mương chạy lên rừng, Ta hay Mương chạy ta dừng mở mương CD II* Bát đầu, khởi sự: *Mở cuộc điều - tra, bán mở hàng //* Bày, lập, gầy - dựng: *Mở hội, mở cuộc thi //* Xò: *Uống thuốc mớ.*

mở banh dt. Clg. Mở phanh, banh rộng ra: *Mở banh cái gói, mở banh đòn bánh tét.*

mở bét dt. X. Mở hoác.

mở bờ-cối dt. Nói ranh đất nước cho rộng thêm, thường bằng cách xâm-lấn đất người: *Cuộc Nam-tiến của ta đã mở bờ-cối rất rộng.*

mở cờ dt. Xò lá cờ ra // (B) Khoan - khoái nhè-nhàng: *Mùng như mở cờ trong bụng.*

mở cửa mà dt. Lẽ cúng tại mỗ cho hồn người chết biết đường về nhà cũ, cách ngày chôn một ngày, lễ vật gồm có con gà, cây mía và nhiều món khác // X. Gà mờ cửa mả.

mở chì dt. Khui hàng, tháo dây buộc một gói hàng, một kiện hàng có cắp chì niêm

- (déplombage).
- mở đầu dt.** Nói lời đầu tiên: Ông chủ-tịch mở đầu phiên họp bằng một câu cảm ơn cù-toạ.
- mở đèn dt.** Vặn cho đèn (khí) cháy: Vô nhè sao không mở đèn?
- mở đường dt.** Đắp đường thông-thương: Nhà-nước mới mở đường thông qua chợ.
- mở đường máu dt.** Liều mạng bắn giết địch ở một phía để thoát thân khi bị vây: Ra lệnh mở đường máu thoát thân.
- mở gió dt.** Mở nút miệng ống bě cho gió thổi vào đồng than lò rèn: Mở gió vừa phải để đốt than sét.
- mở hàng dt.** Mở cửa hàng ra bán: Buôn bán, phái mở hàng cho đúng giờ khắc II trt. Mua hay bán trước hết trong ngày: Bán mở hàng, mua mở hàng.
- mở hàng họ dt.** Khởi nhóm chợ lần đầu khi bước qua năm mới: Mồng ba mở hàng họ.
- mở hé dt. Clg.** Mở hí, mở ra một chút: Nghe là, và mở hé cửa ra dòm.
- mở hí dt. X.** Mở hé.
- mở hoác dt. Clg.** Mở toeng, mở bành ra hết: Cửa mở hoác dây mà chủ nhà đi đâu?
- mở hội dt.** Bày hội-hè, thi-cử, có đông người dự: Vui như mở hội.
- mở hơi dt.** Vặn cho hơi xì ra: Mở hơi bình hàn II (B) Thở được nhẹ-nhang, hết ấm-ức: Nghe được lời nói phải mới mở hơi II (R) Nói khéo để gợi câu chuyện: Nhờ ông mai mở hơi để vào dề.
- mở khoá dt.** Dùng chìa khoá vặn cho cái khoá bung ra II (B) Làm một việc cấm làm: Mở khoá động dèo.
- mở lòng dt.** Đáo túi, đem lòng thương: Mở lòng tù-bi II Clg. Võ lòng, bắt đầu học: Sách học mở lòng.
- mở lời dt.** Nói, mở miệng nói: Anh ấy toen mở lời, bị vợ ra hiệu nín luôn.
- mở màn dt.** Kéo màn lên: Chuông reo mở màn hát II (R) Clg. Mở mào, bắt đầu: Cuộc thảo-luận đã mở màn.
- mở-mang dt. Clg.** Khai-hoá, làm cho rộng lớn, cho sáng-sủa, cho vắn-minh: Học cho mở-mang; Mở-mang, mang chạy lên ròng, ta ngõ mang chạy, ta đứng mở-mang CD.
- mở mào dt.** Bắt đầu: Câu chuyện vừa mở mào, đã có sóng gió.
- mở mắt dt.** Thức dậy: Mới mở mắt đã đòi ăn II Vừa được sinh ra: Mở mắt chào đời II Clg. Sáng mắt, tinh-ngộ, biết rõ sau khi làm-lạc: Có vậy anh mới mở mắt II Senses - soạn trông: Tao cũng mở mắt coi mầy làm giàu.
- mở mặt tt. Clg.** Nở mặt, vê-vang: Mở mặt với đời.
- mở miệng dt. Nh.** Mở lời II Cười nhảy trước mặt đường cạn: Mở miệng gõ II Đục một lỗ sâu dưới gốc cây dầu đè lầy dầu: Mở miệng bong.
- mở nước dt.** Vặn vòi nước cho nước chảy ra: Mở nước rửa nhà.
- mở ngang dt.** Nói bě ngang ra, đòi sang ý khác: Nói mở ngang II (R) Đánh tháo chó: Nhờ tôi mở ngang, nó mới có lối thoát.
- mở ngõ dt.** Mở cửa ngõ: II (B) Đề cho tự-ý: Ta đã mở ngõ cho, muốn gì gì thì làm.
- mở phanh dt. X.** Mở bánh.
- mở ra dt.-Mở cửa** hoặc dày buộc, cho thông-thả II trt. Giúp khéo bằng lời nói cho người ta hết lúng-túng, hết bí lối: Nói mở ra.
- mở rộng dt.** Nói rộng ra: Mở rộng phạm-vô hoạt-dộng.
- mở rộng cửa dt.** Mở bét cánh cửa ra II (B) Tiếp đón tất cả, ai cũng được, không phân-biệt: Mở rộng cửa tiếp nhận hội-viên.
- mở rộng lỗ hỏng dt. (qs)**: Đánh nát túi để mở rộng vi-trí chiêm-dóng (élargir une brèche).
- mở rừng dt.** Phá rừng cho có đất trồng: Mở rừng làm rẫy.
- mở tiệc dt.** Bày yến tiệc: Mở tiệc ăn mừng.
- mở toang dt. X.** Mở bành.
- mở tung dt. Nh.** Mở toang, X. Mở bành: Mở tung ra cho thiếu-nữ懦女 xuân vào XHXH.
- mở trí dt.** Làm cho trí-hoá minh-mẫn, cho hiểu biết, cho khôn-khéo hơn trước: Học để mở trí.
- mở trái dt.** Tháo dây đang trói: Mở trái cho phạm-nhân.
- MỞ dt.** Lớp bêu có chất béo trong thân-thể động-vật: Lặng mỡ, thằng mỡ, trừng mỡ; Thầy như mèo thầy mỡ II (R) a: Mở-hôi: Làm cháy mỡ II b: Mở bò nói tắt: Vô dầu mỡ II tt. Lóng bóng: Da mỡ, lanh mỡ.
- mở bò dt.** Mở con bò, thường màu vàng: Mở bò vừa nguội là đông đặc II (R) Chất nhòn màu vàng để bơm hay trét trong máy cho trơn: Bơm mỡ bò, vỗ mỡ bò.
- mở cái dt.** Mở heo nguyên miếng (chưa thăng ra nước).
- mở cao dt.** Mở heo dày lớp. Mở cao thẳng

- được nhiều nước.**
- mõ chài dt.** Màng mõ dính theo ruột heo : *Gan gói mõ chài.*
- mõ gà dt.** Mõ con gà, thường vàng-vàng // tt. Màu vàng-vàng : *Đường cát mõ gà.*
- mõ gáu dt.** Mõ bám vào thịt ở cạnh sườn : *Phở tái mõ gáu.*
- mõ lá dt.** Lá mõ ở hai bên sườn lợn.
- mõ nước dt.** Mõ heo thằng ra nước.
- mõ phần dt.** Mõ ở gáy lợn.
- mõ sa dt.** Mõ bẹu ở bụng : *Bị đánh giập mõ sa.*
- mõ thấp dt.** Mõ heo con, mỏng.
- MƠ đdt.** Vai và tiếng gọi người vợ của cậu mình : *Ví dầu cậu giận mợ hờn, Cháu theo cùng cậu kéo dồn cậu nghe CD II (R)* Tiếng chị chồng gọi tung em đâu, mẹ chồng gọi nàng đâu trong nhà : *Có mợ thì chờ cung đồng, Không mợ thì chờ cung không bùa nào CD.*
- mõ cà đdt.** Tiếng người trong nhà gọi người đâu trưởng.
- mõ dâu đdt.** Nh. Mợ.
- mõ nõ đdt.** Mợ của nó nõi tắt // Tiếng chồng gọi vợ hoặc anh chị chồng gọi em dâu.
- MƠI dt.** X. Mai : *Chiều mơi, sáng mơi, tối mơi, trưa mơi; Mơi lại chor.*
- MỒI dt.** Thỉnh dến : *Chào mơi, giãy mơi, thiếp mơi; Mơi khách, mơi đám cưới* // (R) Cầu, bảo cách lê-phép : *Mơi ăn, mơi ngồi, mơi xoi trầu; Khăn vuông bốn chéo cột chùm, Miệng mơi người nghĩa hò giùm fit câu; Ăn sao cho được mè mõi. Thương sao cho được vợ người mà thương CD.*
- mõi đón dt.** Đón nước và mõi vào : *Cắt người đứng ngoài cửa mõi đón khách vào.*
- mõi giờ dt.** X. Mõi lời.
- mõi lời dt.** Mõi chiếu-lé cách yếu-ớt.
- mõi mõc dt. (d):** Nh. Mõi.
- mõi thính dt.** Nh. Mõi : *Biết ngày thì đón, mõi thính làm chí.*
- MỐI tt.** Còn tốt, chưa dùng hoặc vừa dùng một vài lần : *Đồ mõi, nhà mõi; Mõi yêu thì cũ cũng yêu, Mõi cũ mõi-miều, cũ có công-lệnh CD II tt.* Vừa qua, liền đó : *Mõi may, mõi sơn; Làm mõi rồi, dì mõi vè, ngủ mõi dậy; Mõi khôi rên, đã quên thay tng* // tt. Tiếng chỉ kết - quả do một nguyễn-nhân nào : *Có khó mõi có mà ăn; Có vất-vả mõi thanh - nhàn, Không dung ai dẽ cảm tàn che cho CD II Sô, tiếng hẹn sẽ làm một việc sau khi xong việc trước : Xong quan-dịch mõi cướp vợ; Khôn-ngoan*
- dến cửa quan mới biết; Giàu cổ, ba mươi tết mới hay.
- mõi cát chi tt. (lóng):** Thật mõi, vừa dem ra dùng : *Đôi giày mõi cát chi; con trai mõi cát chi.*
- mõi dây tt.** Vừa ở đây : *Nó mõi dây mè !* // Vừa qua, không lâu : *Việc đó mõi dây mè !*
- mõi đầu tt.** Trước hết : *Mõi đầu, ông cảm-Ơn tất cả; kể dó...*
- mõi đeo tt.** Vừa ở đó : *Nó mõi đeo mè !* //
- Tiếng chỉ thời-gian vừa qua, không lâu : *Mõi đó đã có con.*
- mõi là tt.** Rõ, đúng ra : *Tương-tri đường* // *ay mõi là tương-tri K.*
- mõi lạ tt.** Còn mõi, chưa từng có : *Đồ mõi lạ, việc mõi lạ; mình còn mõi lạ nên chưa dám đi chơi xa.*
- mõi-mè tt. (d):** Nh. Mõi.
- mõi-mung tt. (d):** Nh. Mõi : *Cũ - xì chờ mõi-mung gi !*
- mõi rồi tt.** Vừa mõi dây : *Mõi rồi, cứ người đến hỏi thăm anh.*
- mõi tình tt.** Thật mõi, chưa dùng : *Cái áo còn mõi tình.*
- MỘI dt.** Clg. Mutchi, đà, nước, việc vừa qua đưa trán cho việc sắp tới : *Được mõi nói tới.*
- MỒM dt.** Bắp thịt nõi cao lên ở vai loài thú // Trái cõi, cục u trước cổ họng người đàn-ông : *Trái mõm.*
- MÓM dt.** Đút bằng miệng : *Mõm corm cho con; Mẹ cho bú mõm nõng-niu, Tội trời thì chịu, chẳng yêu bằng chồng CD.*
- mõm lời dt.** Nhắn lời, nói nhẫn : *Giáp mõm lời với Ất nhở Ất nói lại cho Bình hay.*
- mõm mõi dt.** Dùng mõ đút mõi cho con : *Chim mõm mõi cho con.*
- mõm trống dt.** Trét cơm nhão vào giữa mặt trống.
- MÓM tt.** Lõm, giöm thù : *Đóng mõm-mõi định, đục mõm họng kéo.*
- MƠN dt.** Vuốt, thoa nhẹ : *Mõn mõt u* // (B) Vuốt-ve, nuông-chieu : *Cướp mõn; Mõn con quá thì nó hư* // (R) Chọc, khiêu-gợi : *Mõn cho người ta nói.*
- mõn lõn dt. (lóng):** Không sợ, chẳng hề sợ (lời đan-bà).
- mõn-trón dt.** O-bé, vuốt-ve, làm thân đè lẩy lồng : *Thay vợ giận, nén theo mõn-trón.*
- MƠN dt.** Dời ra một tí : *Mõn tiền cho hai đồng rời ra cho dẽ chọi.*
- MƠN-MƠN tt.** Clg. Mõn-mõn, màu lá cây non tươi tốt : *Hải-đường mõn-mõn cành*

tơ KII (B) Hơ-hờ, hồng-hào, đẹp-de trong
tuổi dậy-thì : *Còn con gái mờn-mờn II X.
Mờn.*

MÓN dt. Sức chứa một chiếc thuyền : *Huynh
chở đầy món.*

MÒN tt. Mặn-mà, không đen không trắng :
Nước da mòn.

mờn-mờn it. Hơi mờn, không đen lâm :
Lúc này ít dan nồng nên mờn-mờn.

MÓN-MÒN tt. X. Mờn-mờn.

MÓP dt. Mưu-lớp, chuyện gỡ-gỗm cười
chơi : *Mắc mớp.*

MÓP dt. (thực) : Loại cây to, gỗ giòn, xốp
và nhẹ, có mù trắng, lá dài 5x10 cm mọc
chum, manh-nang dài; hột giẹp, noãn-sào
không lông; gỗ thường được thái mỏng
làm nón (*Alstenia Spathulata*).

MÒU tt. X. Mèu : *Mòu ngọt.*

MU tt. Mo, gó lén, nồi u lén : *Chỗ đó mu
lén II dt. Clg. Mai, vỏ cu, vỏ rùa : Mu cu,
mu rùa II (R) Chỗ nồi gó lén trong thân-thè :
Mu bèn tay, mu bèn chân; lông mu, sát
mu.*

MÙ tt. Đui, có mắt không trông thấy : *Đui
mù, mắt mù, người mù, truồng mù II (R)
Hơi sương từ đất bốc lên làm mù không
giien : Sa - mù, sương mù; Quá mù ra mưa
ting II Mờ tối, mờ trời, không trông thấy :
Đen mù, mịt-mù, tối mù, tít-mù.*

mù chũ tt. Dốt, không biết đọc biết viết :
Nạn mù chũ.

mù-loà tt. Đui-mù, không trông thấy : *Thân-
phận mù-loà.*

mù-mịt tt. X. Mịt-mù.

mù-mờ trt. Lỗi-thôi, không rõ : *Nói mù-mờ,
nghe mù-mờ; rất mù-mờ về việc ấy.*

mù-mù tt. Xa thăm, không thấy chi cả : *Trông
ra xa, chi mù-mù.*

mù-mù tăm-tăm tt. Nh. Mù-mù : *Cha mẹ
đời ăn cá thu, Cá con xuồng biển, mù-mù
tăm-tăm CD.*

mù-quáng tt. Nh. Mù-loà : *Giè-cé mù-quáng II
U-lõi, không phân-biệt được thực hư, phải
trái : Cái học mù-quáng; tin-tưởng cách
mù-quáng.*

mù-sương dt. X. Mù (R).

mù-tít dt. Đui hồn, chẳng thấy chi cả II (B)
Chẳng nghe chẳng biết tí gì : *Việc đó, tôi
mù-tít.*

mù tròn trt. Đầy tròn những gì che áng
(như sương, khói, mưa, cát) : *Sương sa
mù tròn; Cá bay mù tròn.*

MÙ-U dt. (thực) : *Clg Cây Dầu-u, sách thuốc
gọi Hồ-tòng-lê, loại cây to thuộc họ Bứa,
thân cây có nhiều u-nần và không suôn, lá
dài hoa trắng, trái tròn to gần bằng quả ping-
pong, vỏ cứng mỏng, ruột có nhiều dầu
màu vàng lục, có chất tùng-chỉ và các chất
palmitin, olein, stearin, arachidin và acid
cellophylllic; được dùng trị ghè, lở phỏng
và các bệnh ngoài da; cũng dùng trị bệnh cũi
khi được chế thành êthe-méthyllic (*Calo-
phyllum Inophyllum*).*

MÚ dt. (động) : Tên thứ cá bống ở nước
ngót, mình ngắn và lo, vảy ửng sọc đen,
thịt trong ngon : *Cá mú, bống-mú.*

MỦ dt. Nước nhòn ở các mựt ghè, vết
thương làm đặc v.v... : *Cường mù, chảy
mù, làm mù II Clg Nhyre, nước trắng đục
trong cây trái: Mù cao-su, mù du-du,
Cạo mù, chích mù; Sá chi một nải chuối
xanh, Năm bảy người giànch cho mù dính
tay CD.*

mù-dầu-u dt. Mù cây Dầu-u, tức mù mù-u
(tên gọi trong giới thuốc Nam, vì cho rằng
cây ấy thuộc loài Dầu, lại thân có nhiều u
nần) X. Mù-u.

mù-mít dt. Mù cây mít hay trái mít II (lóng)
tt. Dại-dật, ngu-dần : *Cái mặt mù mít (lầm
với Mít trong tiếng Mít-đặc và Tít-mít).*

MÙ dt. Mụ ấy, bà già ấy, tiếng chỉ người
dàn-bà lớn tuổi vắng mặt, cách khinh-
thường : *Báo mù lại đây.*

MÙ-MÌ tt. Thật-thà ít nói : *Cái thằng mù-
mi như con gái.*

MŪ dt. Mão, nón, đồ đai trên đầu có nòng
tròn bên trong : *Mang râu đai mū; đeo
mū (Xt Mão) II (R) Đầu tròn ở trên chụp
xuống: Mū đinh, mū nǎm II Miếng da chụp
trên chiếc giày: Mū giày.*

mū đeo dt. Mù băng chỉ len đai cho ấm.

mū lưỡi trai dt. Clg. Cái két, mù có vành
che mắt (casquette).

mū-mǎn dt. Vành khăn tang may sẵn : *Đại
mū-mǎn, sửa mū-mǎn.*

mū-ní dt. Mù các sãi, vãi đai : *Nào mū-ní,
nào áo thảm, Đì đâu chảng đai, đê ong
châm? HXH. II X. Bài-vi, linh-vi, thăn-
chú.*

mū tú-tài dt. Mù có miếng vuông thâ lóng-
thòng phía sau, thường đê học-trò già - lě
đai.

mū thè ngang dt. X. Mão cánh chuồn.

mū trái bí dt. Mù nhỏ có khía giống trái bí
rơ.

mù v. Mù-thiên dt. Mù khoanh măng, có ria như cánh hoa.

mù vuông dt. Mù thấp có bốn góc // (B)

Dáng-dấp kè due-ninh: Chuyên đội mù vuông.

mù rơm dt. Cái vòng bện bằng rơm trên có mòng cung bằng rơm, có quấn vải trang đè con trai và cháu nội người chết đội đè tang: Một mai bồng xé cội tung, Mù rơm ai đội áo thùng ai mang? CD.

MŪ đđt. Tiếng gọi người đàn-bà trọng tuổi cách khinh thường: Ba trăm mươi đàn-bà, Đem về mà giải chiếc hoa cho ngồi CD // Tiếng chồng già gọi vợ già: Mụ ngồi xuống, lão nái cho nghe // Vài người đàn-bà già trong tuồng hát: Chuyên đóng vai mụ // (truyền) Thần đàn-bà chuyên nắn bao-thai: Cúng mụ // Clg Nữ hộ-sinh, đàn-bà, người đàn-bà chuyên đỡ đẻ: Bà mụ, cõi mụ // Clg Bà phước hay bà xơ, người đàn-bà tu theo đạo Cơ-đốc: Mụ nhặt, mụ kín.

mụ-bà dt. (truyền): Bà thần chuyên nắn bao-thai: Mụ-bà dạy; Ưng ai 12 mụ-bà, 13 đức thầy, phò-hộ cho mẹ tròn con vuông.

mụ già dt. Mẹ chồng hay mẹ vợ: Thương chồng, phải khóc mụ già, Gẫm tôi với mụ có bà con chi CD.

mụ o dt. Cô chồng: Một trăm ông chú không lo, Chi lo một nỗi mụ o nù mõm CD.

mụ trùm dt. Clg. Tàu-kê hay Tú-bà, người đàn-bà chúa diêm.

mụ vươn dt. Người đàn bà đỡ đẻ theo khoa cõi-truyền, không có bằng-cấp ở trường Họ-sinh.

MŪ tt. Tối-tăm, chậm-chạp: Không năng đi chơi hay giải-trí, mụ cả người.

MUA dt. Trao tiền đòi lấy đồ-vật với sự ưng-thuận của người bán: Em là con gái Phụng-thiên, Bán rau mua bút mua nghiên cho chồng; Lén non chọn đá thử vàng, Thủ cho đúng lượng mấy ngàn cung mua CD // (R) Lãnh việc làm ăn tiền công: Mua quan tài, bán quan tư, lạy tiền - sưu, lời tư tiền tng // (B) Chắc lấy, rước lấy: Tiền buộc dài yém bo-bo, Trao cho thầy bói mua lo vào mình CD // Hối-lộ: Bị mua; Chúng mua hết Ban Quản-trị.

mua ăn dt. Mua các thứ cần dùng cho bữa ăn hàng ngày: Đi chợ mua ăn; Mỗi tháng phải dành tiền mua ăn hết ngàn bạc.

mua bán dt. Clg. Buôn bán, mua đồ vật với giá sỉ (buôn) rồi bán lại với giá lẻ để lấy lời: Đi mua bán suốt ngày.

mua bông dt. Mua lá phiếu của người rời cành lá phiếu ấy trình mua đồ-vật: Mua bông sưa // Mua đồ-vật với lá phiếu của nhà-nước cấp: Món này mua bông mới được giá đó; không thì mất (đát) lâm // Mua chịu với lá phiếu do mình viết và ký tên: Mỗi tháng, mua bông ở hợp-tác-xã hơn hai nghìn bạc (bon pour).

mua buôn dt. Clg. Mua sỉ, mua nhiều với giá rẻ để bán lẻ kiếm lời.

mua cưới dt. Chắc lấy việc cưới-chê của người đời: Làm bộy đè mua cưới cho thiên-hạ // Nh. Mua vui.

mua-cháć dt. (d): Nh. Mua: Sáng ra, không ai mua-cháć gì cho mình diễm-tâm cả; Đì chơi chớ có mua-cháć chỉ đâu.

mua chju dt. Clg. Mua thiếu và mua hông, mua trước đè một thời-gian sau, sê trả tiền: Thời thời quên tia xuồng màu, Dây lưng mua chju khoe giàu với ai CD.

mua chợ đen dt. Mua đồ-vật với giá chợ đen (X. Chợ đen).

mua chuốc dt. Chắc lấy, gánh lấy: Mua chuốc tiếng-tâm; mua chuốc việc hư.

mua chuộc dt. Chịu hao-lỗn đè kè nghịch hay phe-dâng kè nghịch theo mình: Tui đó bị mua chuộc cả.

mua chứng dt. Mướn người làm chứng hoặc biểu xén đồ-vật, tiền bọc cho người làm chứng bênh minh: Ra tiền mua chứng đè hại kè nghịch.

mua danh dt. Chịu tốn kém đè được danh-phận hay xài ta đè được người khen: Hắn mua danh chớ nào vì dân vì nước.

mua dâm dt. Clg. Chơi hoa, ngủ dì, giao-cầu với dì rồi trả tiền.

mua đất dt. Clg. Mua mệt, mua với giá cao hơn giá thường.

mua đò dt. Trả tiền nguyên ngày hay nguyên tháng (tuỳ lời vái) cho lái đò đè đưa người sang sông không lấy tiền: Mua đò làm phuốc.

mua dứt dt. Mua hẳn, không cho chủ bán chuộc lại: Va đã mua dứt sở đất ấy rồi // (B) Hối-lộ thật nhiều tiền đè được che-chở hay bênh vị: Hắn mua dứt hương-quản thì vụ này hắn chẳng chắc // (lóng) Cản và đoạt hết banh của một cầu-thủ từ đầu tới cuối trận: Anh em đè tôi mua dứt thằng số 9 ấy cho.

mua góp dt. Mua và trả tiền hàng kỳ cho tới hết: Nhà mua góp // Mua mỗi nơi một ít đè hợp-lại thành nhiều: Cho lái đi mua góp khắp nơi ở miệt vườn.

mua giàn đt. Trả nguyên một số tiền cho bao gánh hét dè mình bán vé vào cửa lối lời : *Đêm nay có người mua giàn.*

mua giành đt. Trả giá cao hơn người vừa trả dè giành mua cho được : *Mua giành bẩn giật.*

mua heo đt. Mua lợn : *Mua heo nuôi II (bạc)*
Đậu một số tiền riêng ngoài số tiền lòn, dè ai thắng cuộc thì lấy số tiền đậu ấy.

mua hoa đt. Mua bông hoa : *Mua hoa về chưng II (B)* Vui chơi có trả tiền với đàn-bà đẹp : *Khách mua hoa.*

mua hoa-chi đt. Đấu giá khai-thác những nguồn lợi công-cộng như : *Chợ, bến đò, thuỷ-lợi một khúc sông...*

mua huyệt đt. Đóng một số tiền dè được chôn người thân của mình trong một cuộc đất dành cho mồ mả : *Mua huyệt chôn khôi phải lấy cốt như chôn ở nghĩa-dịa nhì nước.*

mua kí đt. Mua hằng kí-lô : *Tôi mua kí, xin bán nói chút ít.*

mua lầm đt. Mua với giá quá cao hoặc mua phải đồ già, đồ hư : *Mua lầm chớ bán không lầm.*

mua lè đt. Mua ít (không nguyên tá, nguyên chục) với giá cao hơn giá sỉ : *Thứ này mua lè bán hòn ?*

mua lên đt. Nh. Mua giành.

mua lòng đt. Tìm cách cho người yêu-mến mình : *Mua lòng chủ, mua lòng hàng xóm.*

mua lụa đt. Mua với một giá hơi cao dè được lụa xạ-cá đâu có được.

mua may đt. Mua với giá rẻ hay được hàng tốt : *Mua may bán đắt.*

mua māo đt. Clg. Mua soát, mua hết hàng bày ra trước mắt : *Còn bao nhiêu, tôi mua māo cho.*

mua mặc đt. Mua đồ dè mặc như: quần áo, giày nón v.v.. : *Lanh lương tháng đầu, còn phải mua mặc với người ta với chó !*

mua mắt đt. X. Mua đắt.

mua mặt đt. Mua đồ trả tiền liền : *Kỳ này mua mặt chớ không ghi sò.*

mua mọi đt. Mua người về làm dày-tớ suốt đời mà không phải trả tiền công hằng tháng hay hằng năm : *Cưới vợ mà dày-dạo vợ như vầy là mua mọi chớ nào phải cưới vợ.*

mua mó́ đt. Mua nguyên mó, không cần cân dè tính tiền (dù khi cũng không lụa) : *Mua mó́ cho lẹ.*

mua mờ hàng đt. Mua trước nhút khi người

bán vừa bày hàng ra hay vừa gánh ra khỏi nhà (với tin-tưởng hên xui) : *Bữa nay tôi mua mờ-hàng, thế nào chí cũng bán đắt mua nền đt. Clg. Song nèn, chịu một số tiền dè được cái nhà trên một cuốc đất ; Muốn cái nhà nơi đó, phải mua nền mới được.*

mua què đt. Mua hốt má, không lụa, không cân.

mua ngang-ngửa đt. Nh. Mua xe-cá.

mua rẻ đt. Mua đồ với giá thấp hơn giá thường : *Đừng thừa lúc nguy của người mà mua rẻ cái nhà đó ; Mở dép này, chí mua rẻ quá.*

mua sám đt. Mua đồ-vật dè dùng lâu hoặc dè chưng-dọn : *Cần tết, cần mua sám chút dinh với người ta.*

mua sỉ đt. Mua nhiều (nguyên lố, nguyên tá) với giá sỉ : *Mua sỉ về bán lại II Nh. Mua lè : Mua sỉ chớ không mua buôn.*

mua soát đt. X. Mua māo II X. Mua xe-cá.

mua tết đt. Clg. Sắm tết, mua đồ vật, quần áo dùng trong dịp tết nguyên-dán : *Lanh lương ra, mua tết gần hết.*

mua tháng đt. Mua chịu cuối tháng trả tiền.

mua thầu đt. Đấu-giá mua : *Mua thầu săn vụn.*

mua thiểu đt. Nh. Mua chịu II Mua không đủ đồ dùng : *Đổi đường đây lại chợ mà mua thiểu.*

mua thuỷ-lợi đt. Đóng thuế cho nhà nước dè khai-thác một khúc sông.

mua việc đt. Bày việc ra mà làm cho vặt-và : *Công đâu mà mua việc như thế.*

mua vui đt. Chịu tổn dè giải-trí, cho vui : *Trước mua vui sau làm nghĩa.*

mua xe-cá đt. Mua đồ có tốt có xấu, có ngon có dở, không lụa : *Cam nay, tôi mua xe-cá, chị bán với giá bao nhiêu ?*

MÙA đt. Khoảng thời-giờ trong năm phân ra theo thời-tiết (ba tháng) : *Một năm có bốn mùa là ; Xuân, Hạ, Thu và Đông ; Bốn mùa bông cúc nở xẩy, Đè coi trời khiển duyên này về ai CD II (R) a :* Thời-ky riêng cho mỗi sự-vật trong năm : *Đậu mùa, đực cừu mùa, giặc mùa, gió mùa, thắt mùa ; mùa gặt, mùa thi-cử, mùa trái cây ; Chanh chua ilii khế cũng chua, Chanh bán có mùa, khế bán từ-niên CD II b :* Vụ cây tháng 10 trong năm : *Lùm mùa, lúa mùa, ruộng mùa ; Nước trong khoả mức một vùa, Thương em cho trọn một mùa tháng giêng CD.*

mùa chay đt. Lúc phải ăn chay theo tôn-giáo từ một tháng sáu lén.

mùa đậu dt. Mùa đậu-phộng già và nhô lên lật được // Lúc có dịch đậu-mùa, thường là tháng 2, tháng 3 âm-lịch (miền Nam).

mùa đông dt. Mùa chót trong năm, một mùa lạnh (rết) nhất, từ đầu tháng 10 tới cuối tháng chạp âm-lịch: *Mùa hè cho chí mùa đông, Mùa nào thức ấy cho chồng ra đi CD.*

mùa gặt dt. Lúc lúa mùa chín rộ phải gặt.

mùa hè dt. Clg. Mùa hè, nguyên là mùa nắng nóng, nhưng riêng ở miền Nam V.N. là mùa có mưa, mát-mẻ, từ đầu tháng tư đến cuối tháng 6 âm-lịch.

mùa hè dt. Nh. Mùa hè: *Quốc kêu khắc-khoái mùa hè, Lèm thân con gái phải nghe lời chồng CD.*

mùa khô dt. Nh. Mùa nắng.

mùa lúa dt. Nh. Mùa gặt.

mùa-màng dt. (đ.): Nh. Mùa: *Mùa - màng thất-bắc.*

mùa mặt dt. Mùa thuận-tiện cho việc trồng-trọt, tức mùa xuân.

mùa mưa dt. Mùa riêng ở miền Nam V.N., từ tháng 5 tới tháng 10-11 âm-lịch, có mưa có nắng đều đẽu.

mùa nắng dt. Mùa riêng ở miền Nam V.N., từ tháng 11, tháng chạp tới hết tháng tư âm-lịch, trời nắng luon.

mùa nghịch dt. Clg. Mùa trái, mùa không thuận-tiện cho việc trồng-trọt, tức mùa hè // Nh. Mùa đậu, nghĩa sau.

mùa tiết dt. Clg. Thời-tiết, ngày tháng tính theo việc nóng hay lạnh (ré), thuận hay nghịch với việc sinh sống làm ăn.

mùa thu dt. Mùa thứ ba trong năm, từ đầu tháng 7 tới cuối tháng 9 âm-lịch, nguyên là mùa lá đỏ: *Gió mùa thu mẹ ru con ngủ, Năm canh chầy thúc dù vừa năm CD*

mùa thuận dt. Nh. Mùa mặt.

mùa trái dt. Nh. Mùa nghịch // Nh. Mùa đậu, nghĩa sau.

mùa trái cây dt. Mùa mà nhiều thứ trái cây chín rộ, thường là tháng 5, tháng 6 âm-lịch (miền Nam).

mùa uớt dt. Lúc mệt đốt thường uớt-át, tức mực mua.

mùa xuân dt. Mùa đầu trong năm từ đầu tháng giêng tới cuối tháng ba âm-lịch, nguyên là mùa mát-mẻ nhất, cây cỏ đậm lá non & nhiều loại hoa đua nhau nở; nhưng riêng miền Nam V.N. là mùa nắng gắt: *Một năm là mấy mùa xuân, Một ngày là mấy giờ dân sörn mai CD?*

MÚA dt. Quơ (khua) tay chân: *Nói chuyện mà múa tay múa chân // Cầm mòn gì (hoặc tay không) vung lên theo nhịp điệu bài bản: Hát múa, nhảy múa gõm, múa khăn, múa lụa, múa non, múa quạt //* (B) Nói-nắng, làm việc: *Khua môi múa mò, Ăn cơm chúa, múa tối ngày tng.*

múa bộ dt. Ra bộ huê-dặng, xàng qua xàng lại: *Võ Việt hay múa bộ.*

múa bông dt. Clg. Múa bài bông, cầm hai cái bát đựng bông vẹn-thé múa hát trong một đám cúng: *Coi bóng múa bông //* (R) Ra đám cúng thần (thường là nǚ-thần): *Tối nay, xóm trên có múa bông; Múa bông cúng Bā.*

múa dạng dt. Nh. Múa bộ.

múa-may dt. (đ.): Nh. Múa: *Múa-may quay-cuồng //* (B) Bay nhảy, xoay-xở, làm nhiều việc: *Múa-may mãi mà không dù sống.*

múa mày múa mặt dt. Nghinh mặt vúc-vắc, bộ không kiêng-dè.

múa-máy dt. Đóng-dậy, cựa-quay (cây) vung vây tay chân: *Tré nhô tĩnh hay múa-máy.*

múa-men dt. (đ.): Nh. Múa - may: *Hát bài múa-men nhiều hơn nói hát //* (B) Nh. Múa-may: *Hay dở chuyện đời còn rối-rãm, Múa-men khuyên hãy chờ bôn-chôn TTT.*

múa mép dt. Clg. Múa mò hay khua môi, nói nhiều, khoe-khoeng lõi miệng: *Múa mép rõ ra vẫn chú chiệc, Dài lung quen những thói con nhà Tinh sỉ tử.*

múa mò dt. X. Múa mép: *Khua môi múa mò.*

múa mồi dt. X. Múa mép: *Múa mồi uốn lưỡi.*

múa rối dt. Clg. Hát hình, lõi hát bằng hình nộm có người giyt dây hoặc hình nộm nhỏ tròng trên đầu mẩy ngón tay rối cùi-động: *Đi xem múa rối //* (B) Hoạt-động lõi-lăng vô-ích: *Làm trò múa rối để cười cho thiên-hạ.*

múa tay múa chân dt. Ra bộ với hai tay khi nói chuyện, chun bước tới bước lui.

MÚC dt. Dùng gáo, gầu, muỗng (thè), vâ... lấy vật lồng ra: *Múc canh, móc dầm, móc nước; Tiền trao cháo múa; Người đàn giàing để thi trong, Nghênh gầu sẽ móc, dò lòng cạn sâu CD //* (R) Lấy ra, đem ra: *Múc đạn.*

múc đạn dt. Mồ vứt thường rồi gấp cục đạn trong ấy ra.

MỤC tt. Bã ra, trở thành bờ, măt tánh-chất cứng rắn vì thời-gian hay ẩm-uớt: *Cây*

- mục, đỗ mục, gõ mục, hàng mục, vái mục.**
- mục công tr. Nh.** Một gông.
- mục nát tt.** Mục và nát ra : *Cái nhà mục nát* // (B) *Clg Thôi nát, hư, lõi-thời, có hại chung: Chẽ-đô mục nát.*
- mục rệu tt.** Mục và mềm nhũn: *Quần áo liệm theo đã mục rệu.*
- MỤC dt.** Con mắt: *Chú-mục, nhĩ-mục, mục-há vô-nhân* // (R) a) Đứng đầu, trên hết: *Đầu-mục, châu-mục, lại-mục* // b) Phần nhỏ một quyền sách, một tập sò hay một tờ báo, kè riêng từng việc: *Danh-mục, đề-mục, điều-mục, sô-mục, tiết-mục, tiêu-mục, truong-mục; Mục tin-tức, mục xã-thuyết.*
- mục-be dt.** Sóng mắt, tròng mắt long-lanh dọn nước.
- mục-cầm dt.** Trùng mắt, ra hiệu ngắn-cản bằng cặp mắt.
- mục-dịch dt.** Chỗ nhầm, nơi hay vật mà cắp mắt trông ngay // (B) Sự-việc nhầm vào đè theo đuôi cho thành công: *Làm việc chi cưng phải có mục-dịch.*
- mục-dịch-luận dt. (triết):** Thuyết cho rằng mọi sự-vật trên đời đòi hỏi hay còn mãi đều hướng theo một cái đích có sẵn // Thuyết cho rằng con người phân-biệt được điều thiện hay điều ác là nhờ căn-cứ trên sự-việc đã xảy ra trước và đã được người đời khen hay chê.
- mục-há trt.** Dưới mắt, trước mắt: *Mục-há vô-nhơn.*
- mục-kích dt.** Clg. Mục-kien, chính mắt thấy: *Ai được mục-kích việc ấy, đều phải thương-tâm.*
- mục-kiến dt.** Nh. Mục-kích.
- mục-kính dt.** Mắt kiếng, kính đeo mắt.
- mục-lực dt.** Bản ghi số trang của các tiết mục trong một quyền sách // (R) Bản kê-khai: *Mục-lực cao, đơn, huờn, tần.*
- mục-lực dt.** Tầm mắt, sức trông của mắt: *Mục-lực đã yêu.*
- mục-ngữ dt.** Dùng mắt ra hiệu.
- mục-quang dt.** Nh. Mục-lực // (B) Sứ quang-sát và thấy biết: *Mục-quang sáng-sắc.*
- mục-phiêu dt.** Clg. Mục-tiêu, vật có màu sắc để trông thấy đè nhìn làm chứng // (B) Đích nhầm, điều nhầm vào đè làm việc cho tới nơi: *Đúng mục-phiêu, nhầm mục-phiêu; Mục-phiêu chính-xí, kinh-tế, quân-sự, v.v...*
- mục-tiêu dt.** X. Mục-phiêu.
- mục tiếu dt.** Mắt tò vò bằng lòng.
- mục tống dt.** Đưa mắt theo, liếc theo người ra đi: *Mục tống thủ huy, (Mắt đưa tay vẫy).*
- mục thính dt.** Trông cù-chì hay việc làm mà hiểu được ý người, tính người.
- mục-thống dt.** Bệnh đau mắt.
- mục-trung trt.** Trong mắt, dưới mắt: *Mục-trung vô-nhân.*
- MỤC dt.** Chăn-nuôi súc vật: *Du-mục; Ngưu-tiêu canh mục* // (R) Dey-dỗ, cai-trị: *Giám-mục, linh-mục.*
- mục-ca dt.** Bài hát của trẻ chăn trâu.
- mục-canhs dt.** Chăn-nuôi tròng-trọt.
- mục-dâ dt.** Đồng cỏ dànli cho việc chăn nuôi.
- mục-dân dt.** Cai-trị và dạy-dỗ dân.
- mục-dịa dt.** Nh. Mục-dâ.
- mục-dịch dt.** Cái từ-và, cái kèn bango vò sừng trâu.
- mục-dòng dt.** Trẻ chăn súc-vật.
- mục-súc dt.** Chăn-nuôi thú-vật nhà: *Ty mục-súc.*
- mục-sur dt.** Người truyền đạo và mời người vô đạo cùi đạo Tin-lành.
- MỤC bt.** Kinh-trọng, hoà-thuận, thân-thiết: *Hoà-mục; Bất-hiểu bất-mục.*
- mục-hữu dt.** Bên-bè hoà-thuận; Bên thân.
- mục-lân dt.** Láng-diềng hoà-thuận, thân-thiết nhau.
- MUI dt.** Mái khum-khum che trên thuyền, trên xe: *Giương mui, lợp mui, sập mui, xe mui; Con quan đỡ-đốc đỡ-dài, Lấy thằng thuyền chài cung phải luy mui CD.*
- mui kiêng dt.** Clg. Hòn kính, mui xe hơi có lồng kiêng: *Xe mui kiêng.*
- mui luyện dt.** Mái bằng lụa che vông quan hay song-loan.
- mui sập dt.** Thứ mui xe giương lên và sập xuống được: *Xe mui sập.*
- mui trần dt.** Mui đã sập xuống, đè trần chiếc xe: *Xe đè mui trần.*
- MUI dt.** X. Mùi: *Quen mui.*
- MUI-MÙI trt.** Hơi mùi lồng: *Lòng mui-mùi khóa, măt lồng-lồng tròng CD.*
- MÙI dt.** Hơi tự-nhiên của mỗi vật do mũi ngửi biết: *Đánh mùi, nực mùi, triò mùi; Mùi hôi, mùi nồng, mùi tanh, mùi thơm, mùi thúi; Biết mùi chùi chảng sạch tròng* // (B) Mùi hôi các món đã thiу: *Món này có mùi ròi* // Vì, tính-chất đồ vật do lười ném mà biết: *Biết mùi mặn lẹt chua cay, Lèm ăn trong sạch mới rày nǚ-công CD* // (B) a: Tính-chất sự-việc: *Lời nói sặc mùi đạo-giáo* // b: Cảnh đời trải qua: *Nửa đời ném*

mái mỉm mũi đắng cay K II X. Mùa.
mùi đời dt. Nỗi sướng, cực, vui, buồn của cuộc đời: *Cay đắng mùi đời.*

mùi-lai dt. (d): Clg. Mùi - mè, Nh. Mùi: Không có mùi-lai chỉ cả.

mùi-mè dt. X. Mùi-lai.

mùi sắc dt. X. Màu sắc.

mùi thiền dt. Vị các thức ăn chay lạt ở chùa: Mùi thiền, dã bén muối dưa, Mùi thiền, ăn mặc dã uxa nâu sòng K.

mùi vị dt. Mùi và vị, tính-chất của đồ ăn đồ uống: *Nấu nướng gì mà không có mùi vị chỉ cả.*

MÙI dt. Clg. Vị, chữ thứ 8 trong 12 con giáp, được biểu - hiện bằng con dê: Giờ Mùi (13 tối 15 giờ), tháng Mùi (tháng 6 âm-lịch), năm hay tuổi Mùi (X. Ất - vi, Đinh-vi, Kỷ-vi, Tân-vi, Quý-vi).

MÙI-TUI dt. (thực): Hột rau Hồ - tuy (X. Hồ-tuy).

MÚI dt. Ngăn nhỏ có màng bọc trong trái (quả) cây: Múi bưởi, múi cam, múi mít, múi quýt; Nào khi anh bùng anh beo, Tay bùng chén thuốc tay đèo múi chanh CD.

múi leo dt. Múi nhỏ dính theo múi lớn.

múi lép dt. Múi mỏng ở giữa hai múi dày.

MÚI dt. X. Môi: Múi dây II (R) dt. Sinh ra, hoá ra: Múi ra.

MÚI dt. Tên thường gọi con gái Huê - kiều (do: Muội là em gái): Á múi.

MÚI trt. Cảm thương: Mói bầy lớn mà cung biết mùi rồi.

mùi khóc dt. Động lòng khóc: *Nghe qua tin dữ, em mùi khóc.*

mùi lòng dt. Động lòng, cảm-động: Trước cảnh thương-tâm, ai cũng mùi lòng.

MÚI dt. Phần nhô cao ở giữa mệt, có hai lỗ tròn, để thở và ngửi: *Bít mũi, bưng mũi, cút mũi, hỉnh mũi, khít mũi, lỗ mũi, lồng mũi, mày-mũi, nín mũi, nghẹt mũi, nhày mũi, sặc máu mũi, sống mũi* II Nước nhòm trong mũi: *Chảy mũi, chùi mũi, hỉ mũi, khăn mũi, sô mũi* II (R) a) Đầu nhọn của đồ vật: Múi Cà - mau, mũi kim, mũi thuyền; Chi mũi, chuí mũi, gác mũi; *Đứng mũi chịu sào, Che anh nhỏ mũi trung lườn, Ô trên Gia-dịnh xuồng vướn thẳm em* CD II mt. Tiếng gọi những vật có đầu nhọn: *Múi chia, mũi tên, mũi thuốc.*

mùi biến dt. Nh. Mùi đất.

mùi cao dt. Mùi người nhô lên cao, thường được cho là đẹp (nói về người Á-châu).

mùi dài dt. Nước mũi và nước dài hoặc nước

mùi không: Mái dài lòng-thông.

mùi dẹt dt. Clg. Mùi tết hay mũi sèp, mũi người rất thấp, thường được cho là không đẹp.

mùi dọc dừa dt. Mùi người có cái sống thẳng góc vuông như sống tàu dừa, thường được cho là đẹp.

mùi đất dt. Phần đất nhọn thòng ra biển.

mùi gãy dt. Mùi người cụp xuống ngực: Múi gãy trán vồ.

mùi giùi dt. Mùi cây giùi đè xoi lồ II (B) Phản bén-nhạy của sự-vật: *Quay mũi giùi đánh thẳng vào hông địch.*

mùi hình dt. Mùi người có cái chất quót ngừa lên, làm cho hai lỗ luân - luân thay tròn.

mùi kếc dt. Mùi người có cái sống nồi qò lên ở đoạn giữa, làm cho cái chót gần như quặp xuống.

mùi kim dt. Đầu nhọn cây kim: *Múi kim không lọt* II Lỗ kim chọc.

mùi kỳ-lân dt. Mùi người to và chè-bè ra.

mùi khoằm dt. Nh. Mùi kếc.

mùi liêu dt. Mùi người, lớn và cao.

mùi rờ dt. Mùi người lúc khoái chí, hơi phình ra: *Miệng chèn, mũi nở, mồm lim-dim.*

mùi nước dt. Nước nhòm lỏng trong mũi chảy ra khi cảm-sốt: *Chảy mũi nước.*

mùi nhọn dt. Mùi người hơi nhọn ở chót II (B) Phản quan-trọng, lợi-hại hơn hết trong một công - việc: *Hợp quay mũi nhọn về mình.*

mùi quặm dt. X. Múi kếc.

mùi sèp dt. X, Mùi dẹt.

mùi tàu dt. Mùi chiếc tàu II (R) Mùi đất nhọn giữa hai ngả đường từ con đường chính tê ra.

mùi tết dt. X. Mùi dẹt.

mùi tên dt. Đầu nhọn cây tên II Cây tên: *Bắn một mũi tên.*

mùi tên hòn đạn dt. Chiến-trường, nơi hai bên đánh giặc: *Xông-pha nơi mũi tên hòn đạn.*

mùi thuốc dt. Liều thuốc chích (dụng trong ống chai nhọn đầu): *Chích một mũi thuốc.*

mùi trâu dt. Mùi con trâu: *Xô mũi trâu* II (R) Mùi người to và rộng chè-bè ra: *Thầy chùa mũi trâu.*

mùi trẹt dt. Mùi người to mà thấp.

mùi trệt dt. Nh. Mùi dẹt.

mùi trít dt. Nh. Mùi trệt.

mùi viết dt. Ngoài cây bút lông, thường được

ví với những ngón tay thon nhọn của đàn-bà: *Ngón tay mũi viet.*

MỤI *tt.* Vụn, thửa, phần còn dư lại: *Cắt mũi, thịt mũi, xôi mũi.*

MUM *dt.* Nh. Mầm.

MÚM *dt.* Ngâm miệng phùng má lên.
múm-mím *trt.* Cố mím môi nhijn cười nhưng vẫn cười: *Cười múm-mím.*

MÚM *dt.* Mọc nhô lên: *Cái chồi mồi múm ra.*

MÚM-MÍM *trt.* Nh. Múm-mím.

MÙM *tt.* Bụ, sô súa.

múm-mím *tt.* Béo đẹp: *Đứa bé múm-mím.*
múm-mju *tt.* Nh. Múm-mím.

MUN *dt. (thực):* Loại cây vừa, lá có lông hoặc không, nhọn hai đầu, hoa vàng, hoa đực có chùm 2, 3 cái, nụ dài, 16 tiêu-nhị, hoa cái mọc cờ-độc ở nách, to hơn đực, trái không lông, tròn cỡ đầu ngón tay, chín đen; trái và lá dùng làm thuốc nhuộm gỗ đen bóng, rất quý: *Tiết công già gao bù trắng, Đứa mun chén bịt ngồi ăn không cắn CD (Diospyros Mun) II (R) tt.* Đen; *Cop mun, mèo mun, ông mun.*

MUN *dt.* Trơ nồng: *Khoai vùi mun.*

MÙN *dt.* Lớp cấu trên mặt thớt: *Mùn thớt, cạo mùn II* Chất mực nát ở dống rác do ầm-ướt sinh ra: *Mùn rác.*

MÚN *dt.* Miếng vụn: *Mây mún, manh mún Chia manh chia mún.*

MÙN *tt.* Mực nát, nát - näm: *Áo mùn, lùn-mùn, nát mùn, tun-mùn II* Màu nhò: *Mùn bánh.*

MÚN-MÌN *trt.* X. Múm-mím.

MỤN *dt.* Mụt nhỏ nồi nhiều nhất ở mặt và rìe-rác ở vai, lưng, từ tuổi dậy-thì trở lên; khi già, trong cõi trắng cứng; đê luôn, thành vết tàn - nhang; có loại ở giữa vết mọc sợi lông cứng, nhô rời vẫn mọc lại, **mụn bọc đầu** *dt.* Mụn khi mới nồi giึง mụn thường, nhưng chung-quanh hơi đỏ bầm, giữa có điem trắng; nếu nặn hoặc vỗ ý gãi nhầm, sưng to lên và hành nóng lạnh có khi nguy cả tánh-mạng.

mụn bọc dt. Mụn ta hơi đỏ, càng lâu càng to và đỏ hơn; nếu nặn, cồi non chảy ra như mủ, làm sưng cả mặt, có khi nguy đến tánh-mạng.

mụn cảm *dt.* Mụn nhỏ li-li thật nhiều trên mặt.

mụn già *dt.* Mụn đê lâu, có cồi cứng.

mụn non *dt.* Mụn mới mọc, trong chỉ có

nước vàng.

mụn thịt *dt.* Mụn trắng khi mới nồi chỉ là một vết trắng, lâu ngày nồi cộm lên hơi cứng và dai, nặn không ra cồi mà chỉ trầy, rách thịt; nếu dùng mũi kim khử đặc trước rồi chích vào, nặn ra có cồi dai và trắng.

MỤN *tt.* Mọn, vụn: *Xé mụn ra II mt.* Chiếc, dứa, tiếng gọi những màu nhỏ: *Một mụn bánh, vài mụn con.*

MUNG *dt. (thực):* Tên một loại tre: *Tre mung.*

mung-xung *dt.* Clg. Bung-xung, phân tre dùng đỡ tên II (R) Bia, trái đèn: *Làm mung-xung cho người xoi-xia.*

MUNG-LUNG *tt.* X. Móng-lung.

MÙNG *dt. Clg.* Màn, vệt bằng vài mòng, thưa, dùng che muỗi khi ngủ: *Giăng mùng, ngủ mùng, quạt mùng, Khoát mùng ra thấy mùng không, Gối loạn đè đó, lở hồng tuôn rơi CD.*

mùng lùroi *dt.* Mùng mạy bằng vài dệt có lỗ tròn như lưới.

mùng-màn *dt.* Nh. Mùn: *Ngủ trên cho mát; mùng-màn chi cho rộn!*

MÙNG *dt. X.* Mòng: *Mùng nấm, mười bốn, hăm ba.*

MÙNG *dt.* Thúng nhò: *Lết bằng mo, bờ bằng mùng, II* Thuyền nang tròn như cái thúng to, dùng đựng cá và ngồi lên bơi từ thuyền cá đậu ngoài sâu vào bờ: *Bơi mùng.*

mùng-vùa *dt. Clg.* Mièng vùa, nứa cái sọ dùa dùng đựng đồ: *Có lúc tù ăn cơm bằng mùng-vùa.*

MÙNG-MỊU *tt.* Nh. Múm-mju.

MÚP *tt.* Mập trùng-trục, béo phì: *Béo múp đều múp cõ.*

múp-míp *tt.* Thật mập béo: *Béo múp - míp.*

MÚP *dt.* Thân non cây cài.

MÚT *dt.* Rút bằng môi cho ra nước: *Chấm mứt; mứt tay; mứt xương.*

MÚT *trt.* Thuộc đàng chót hét: *Ở mứt con đường này; Mứt dây phố này thì tối.*

mút hơi *trt.* Gần hụt hơi: *Thở mứt hơi.*

mút mắt *trt.* Hết tầm mắt, không trông thấy: *Trông mứt mắt; ngó theo mứt mắt.*

MÚT *dt.* Nát, diêm nồi ngoài da: *Nồi mụt, mọc mụt, lè mụt II (R)* Chồi mộng mới lú lên: *Mụt chồi, mụt mồng.*

mụt cóc *dt.* Những cục chai nhô nồi ở bàn tay bàn chân, cắt bỏ thì nồi lại, lâu ngày đậm rẽ.

mụt leo *dt.* Mụt nồi ở mí mắt, làm xổ.

xeng khó chịu, nêu nỗi bên trong mí thì làm nhảm, đồ ghèn; lâu ngày làm mù, có khi rát đau - đớn, do vi-trùng: *staphylococcus II (thực) Clg.* Cây dại, có hai thứ, thứ bông trắng (sách thuốc gọi Bạch-dồng-nữ) và thứ bông đỏ (Xích-đồng-nam), cây cao độ 1 m. có khía, da cây nhám, có nhiều mụn nhỏ; nhánh nhiều, do mọc mọc nhánh, từ cái mầm của mỗi nhánh lại mọc thêm nhánh nhỏ; lá to bằng cái tó có năm chia, ở chót mỗi chia có đuôi nhọn; mặt lá nhám màu xanh mướt, phía dưới màu xanh lợt; bông mọc chùm từ 5 tới 30 áo; hoa cay, rẽ, lá, đều có vị lạt, tánh mát, không độc, có tánh làm thông kinh - nguyệt, điều hoà máu huyết, tẩy độc trong huyết.

mụt ghè dt. Ghè nồi tùng mụt II (B) Cái hại nhỏ, không ghèn lo: *Nó là mụt ghè ngoài da, muốn trừ lúc nào cũng được.*

mụt nhợt dt. Mụt to ngoài da, ban đầu nồi quăng hơ đỏ, ngày càng cộm to, trong có mủ, và máu bầm; đẻ lâu có cồi dài.

mụt ruồi dt. Clg. Nốt ruồi, cục thịt thừa nhỏ như con ruồi, nồi ngoài da, không làm đau - đớn chỉ cà.

mụt u dt. Mụt nhợt nồi trên da đầu: *Đầu có mụt u.*

MUỖI dt. X. Môi: *Lèn làm gáo, vỡ làm muỗi.*

MUỒI tt. Ryc, quá chín: *Chín muỗi; Thân này khác thè trái muỗi trên cây CD II tr.* Cùng tốt, thâm-thí: *Khóc muỗi, đờn rết muỗi II dt. (lóng) Du-duong to nhỏ trong việc yêu-đương: Hai cô cậu đang muỗi với nhau.*

muỗi-mắn bt. Nh. Muỗi: *Khóc muỗi-mắn; họ đang muỗi-mắn với nhau.*

muỗi rêu tt. Rất muỗi, mèm rêu: *Trái chuối muỗi rêu.*

MUỐI di. Chất mặn do nước biển đóng lại hoặc lấy ở mỏ lén, dùng ăn hoặc nấu nướng: *Bỏ muỗi, châm muỗi, mắm muỗi; Tay bụng đĩa muỗi châm giừng, Giừng cay muỗi nặn xin đừng bỏ nhau CD II dt.* Uớp muỗi đè lâu: *Muỗi cá, muỗi thịt, chanh muỗi, chùm ruột muỗi, trứng vịt muỗi li (R): Dầm ở giếng: Cá muỗi nước đá, muỗi biển dt.* Muỗi cào trên mặt đất nện (gọi ruộng muỗi) gần bờ biển, do nước biển chảy vào và đóng lại.

muỗi bọt dt. Muỗi: *thật trắng và nhuyễn như cá, do muỗi hột nấu ra.*

muỗi dưa dt. Dưa châm muỗi ăn cơm II (R) Đò ăn chay hoặc món ăn sơ-sài ít

tien: *Lèm-than bao quản muỗi đưa, Ra đi em liệu chen-dua với đời CD.*

muỗi giêng dt. X. Muỗi mò.

muỗi hột dt. Tức muỗi biển, lùng hột nhám hình không đều nhau.

muỗi mặt tt. Lì-lợm, trơ - trơ, không biết xấu-hờ: *Ai muỗi mặt như vậy được.*

muỗi mè dt. Clg. Muỗi vùng, muỗi bợt trộn với mè rang đậm giập.

muỗi mò dt. Clg. Muỗi giêng hay Muỗi rùm, thứ muỗi lầy dưới đất sâu ở những xú xa biển.

muỗi ót dt. Muỗi đậm chung với ót.

muỗi rùm dt. X. Muỗi mò.

muỗi sà dt. Muỗi trộn chung với sà rang và đậm nát.

muỗi sươi dt. Uớp với muỗi: *Cá muỗi sươi.*

muỗi tiêu dt. Muỗi trộn với tiêu cà II tt: *(lóng) Hoa - râm, nửa đen nửa trắng: Tóc muỗi tiêu.*

MUỒI dt. (đóng): Loại côn-trùng nhỏ, có cánh, vòi nhọn, mình có khoang hút máu loà! vật khác để sống: *Bắt muỗi, đập muỗi, đốt muỗi, nhang muỗi; un muỗi, xịt muỗi; Đòn rỗng núi Lục có thèm Tiêu, Ngồi nhijn đêm thanh lồng muỗi kêu HXH.*

muỗi cỏ dt. Giống muỗi nhỏ con, sinh-sản trong cỏ rậm bay re.

muỗi đòn-xéo dt. Giống muỗi mình có khoang trắng, khi đậu chòng đít lên, đốt phải ai thì có thè mnng bénh sốt-rét.

muỗi-mòng dt. Con muỗi và con mòng II (d) Nh. Muỗi: *Đưa em cho tới Rạch Chanh, Muỗi-mòng cắn lầm, cậy anh đưa về CD.*

muỗi tép dt. Nh. Muỗi cỏ II (B) Người không đáng kè: *Đò muỗi tép.*

MUỘI dt. Lợ, khói đóng thành bột, thành vè: *Muội chảo, muội đèn.*

MUỘI ddт. Em gái: *Hiền-muội, tỳ muội, tiều-muội.*

muội-tế ddт. X. Muội-trứng.

muội-trứng dt. Dương em, em rè, vai và tiếng gọi người chồng của em gái mình.

MUỘI bt. Tôi-tẩm, đại-dật: *Ám-muội, hân-muội, mạo-muội, mè-muội, ngu-muội.*

muội-cốc dt. Hàng tôi, hàng sâu trong núi,

muội-dán dt. Rong-dâng, lúc trời gần sáng,

muội-muội tt. Tôi-tẩm: sâu kín.

muội-sảng dt. Nh. Muội-dán.

muội-tâm dt. Lương-tâm mờ tôi, đại-dật trong một lúc.

muội-tử tr. Đại-dật đáng chết (lời xưng tội khiêm-lốn).

muội-thần *dt.* Nh. Muội-dán.

MUỒM *dt.* (thực): Loại xoài trái nhỏ, hột to, ít cơm, hơi hôi mù: *Trái muồm; xoài mucle-muồm.*

MUỒM *dt.* (động): Côn-trùng thuộc giống cào-cào, mình và cánh xanh: *Côn muồm.*

MUÔN *st.* Vạn, con số bằng mười ngàn và là một phần trăm của triệu (10.000) // Nhiều vạn-số: *Bạc muôn, tiền muôn bạc vạn.*

muôn dặm *dt.* *Ctg.* Vạn-lý, xe lâm: *Đường xe muôn dặm.*

muôn dân *dt.* Tất cả dân trong nước: *Muôn dân ta-thân.*

muôn đời *dt.* *Ctg.* Ngàn (nghìn) đời, các đời kế tiếp sau này: *Sau này dăng-dặc muôn đời chưa quên K.*

muôn kiếp *dt.* Nhiều kiếp, nhiều đời: *Danh thơm muôn kiếp còn ghi.*

muôn hộ *tt.* Giàu-có lớn: *Giàu muôn hộ.*

muôn loài *dt.* *Ctg.* Vạn-vật, mọi loài vật trên đời có sinh có tử: *Trời sinh muôn loài.*

muôn một *trt.* *Ctg.* Vạn-nhất, một phần muôn: *Đền ơn trong muôn một II (B)*
May ra: *Muôn một mà có điều chi hại, tôi xin nhận cả trách-mệnh.*

muôn năm *trt.* Lâu năm lâm: *Sự muôn năm cũ kề chỉ bảy-giờ K II Ctg.* Vạn-tuế, lời chúc đời-đời: *Độc-lập muôn năm.*

muôn nghìn (ngàn) *trt.* Nhiều lâm: *Muôn nghìn dò một trận cười như không K.* II
Dầu sao: *Muôn nghìn chó lầy học-trò CD.*

muôn sự *dt.* Mọi sự-việc: *Người đời muôn sự của chung CD.*

muôn thuở *trt.* Lâu dài vô-cùng: *Tiếng thơm muôn thuở.*

muôn vẫn *trt.* Muôn muôn, nhiều lâm: *Kẽ lầm sao xiết muôn vẫn ái-ân K.*

MUỐN *dt.* Mong được, ao-ước cho có: *Muốn sang thì bắc cầu kiều, Muốn con hay chũ thì yêu-mến thay CD* II // Yêu thương bằng ái-tinh: *Ans rồi nằm ngả nằm nghiêng, Cố ai muốn tớ thì khiêng tớ vào CD* II *trt.* Uống, gần, suýt, bắt phải: *Mấy bữa rày muốn đau; cái nhà đó muốn sập; Yếu quá, đi muốn té.*

muốn chết *dt.* Chán đời, không thiết sống nữa: *Muốn chết cho mát thân II trt.* *Ctg.* Gần chết, quá lâm: *Khoái muốn chết, suróng muốn chết.*

muốn chàng *dt.* Muốn lấy một người trai hay đàn-ông làm chàng, một việc do máu huyết

và tình-cảm xui-khiên.

muốn muốn *dt.* Hơi muốn: *Vịc đói tái cúng muốn muốn.*

muốn vợ *dt.* Muốn lấy một cô gái hay đàn-bà làm vợ, một việc do máu huyết và tình-cảm xui khiến.

MUỘN *trt.* Trễ, chậm mất: *Ăn năn đã muộn; Lo cau trả muộn, lo già hết duyên CD.*

muộn con *trt.* Có con rất trễ; lớn tuổi, có vợ có chồng đã lâu mà chưa có con hay mới có con: *Chó lo muộn vợ, chó său muộn con CD.*

muộn chàng *trt.* Có chàng rất trễ; lớn tuổi, quá thi mới có chàng: *Nó muộn chàng, nên gǎn bãoi mợi mới sinh con; Buồn vì một nỗi sờm con, muộn chàng CD.*

muộn-màng *trt. (d.)*: Nh. Muộn: *Bây giờ nhắc ra thì đã muộn-màng.*

muộn-mẫn *trt. Nh.* Muộn con: *Điếc hùng chưa úng, chó trại muộn-mẫn NĐM.*

muộn vợ *trt.* Có vợ rất trễ.

MUỘN *dt.* Nỗi buồn trong lòng: *Giỏi-muộn, phiền-muộn, sầu-muộn.*

muộn-hứng *dt.* Cảm-giác buồn rầu: *Cảnh cõi-đom gây muộn-hứng triền-miên.*

muộn-khí *dt.* Vẽ buồn, nét mặt buồn rầu.

muộn-mặc *dt.* Nỗi buồn thảm-kín.

muộn-muộn *tt.* Buồn rầu.

MUÔNG *dt.* Thú rừng dữ: *Chim muông, lòng muông dẹ thú II (hep) Chó săn: Nuốt muông giết thỏ còn chờ thuở, Búa lưỡi săn nai cũng có ngày PVT.*

muông chim *dt.* Loài thú và loài chim.

muông dữ *dt.* Thú dữ.

muông săn *dt.* Chó săn.

muông sói *dt.* Chó sói.

muông thú *dt.* Loài thú-vật.

MUÒNG *dt.* (thực): Loại cây nhỏ, lá kép dày và láng, hoa vàng tròn có chùm, trái tròn hơi giẹp (*Cassia, L.*)

muòng biền *dt.* Loại muòng mọc gần bờ biền, vị mát, trị được nhức mỏi, thông-kinh, điều-kinh, đau bụng huyết gò có cục, nọc rắn.

muòng bò-cạp *dt.* Loại muòng trái tròn, tiêu-nhi dọc, bao-phấn có lông ở lưng (*Cassia fistula*).

muòng hỏe *dt.* Loại muòng có tánh bò-huyết điều-kinh, thường dày-bè sah đê xong hay uống.

muòng hôi *dt.* Loại muòng lá phu to, dày tròn, không lông, bao-phấn đầu beng (*Cassia tora*),

muồng lông *dt.* Loại muồng cây, lá, dài, trái đều có lông (*Cassia hirsuta*).

muồng lùn *dt.* Loại muồng bao phấn nở dọc năm tiêu-nhị, hoa cờ-độc, lá phụ có 10 cặp, trái dài 1 lõi 4, 5 cm. (*Cassia pumila*).

muồng núi *dt.* *Clg.* Muồng Xiêm, loại muồng lá kép mọc đối, trái giẹp và thật dài có cánh (*Cassia siamea*).

muồng nứa *dt.* Loại muồng lá kép gồm 25 cặp lá phụ, hoa dài 5 mm, 45 tiêu-nhị (*Cassia dimidiata*).

muồng trâu *dt.* *Clg.* Muồng xúc lác, thường gọi Nam-dại-hoàng, loại muồng cây cao không quá 2 m., trái có bốn cánh, lá kép, có lánh xô và thối-nhiệt, nhuộm dại-liện, thông liều-liện, ban sơ-phát; cũng được xúc lác (*Cassia alata*).

muồng trình-nữ *dt.* Loại muồng lá kép gồm từ 13 đến 20 cặp lá phụ cỡ 6x1 cm., hoa dài 5 mm, có 8 lõi 10 tiêu-nhị (*Cassia missouriensis*).

muồng xiêm *dt.* X. Muồng núi.

muồng xúc lác *dt.* X. Muồng trâu.

MUỐNG *dt.* Đò làm bằng đất giống cái chụp mà đáy nhọn: *Cái muồng đèn* *II Clg.* Muồng và Phèu, cái vừa hoặc đò làm bằng thiếc giống cái vùa, đáy có lỗ tròn và ống ngắn, dùng seng vật lỏng vào chai miệng hép.

MUỐNG *dt.* (thực): *Clg.* Ung-thái, loại rau dài ống có đốt, lá hình tim dài hoặc hơi tròn, mọc dưới nước hoặc được trồng trên vũng, tánh đậm, mùi ngọt, hay giải các chất độc, chủ-trị các tai nạn sinh đẻ (Xt. Rau Muồng).

muồng biển *dt.* *Clg.* Hải-ung, loại rau muồng mọc ở bờ biển, vị đắng, không ăn được, hay trị chứng đau lưng và phong-thấp.

MUỐNG *dt.* X. Muồng: *Lấy muồng đóng dầu.*

MUỐNG *dt.* *Clg.* Thịa, vật múc đò ăn đò uống.

muồng cà-phê *dt.* Muồng bằng sắt hay nhôm, nhô, cán dài, thường dùng quay cà-phê và luồng thuốc nước.

muồng canh *dt.* Muồng dùng múc canh, cũng được dùng luồng thuốc và kè như muồng xúp.

muồng lầu *dt.* Muồng múc canh bằng kiệu, trong lồng có hình cái tháp.

muồng nia *dt.* Muồng và nia, vật dùng khi ăn cơm bằng đĩa.

muồng xúp *dt.* Muồng bằng sắt hay nhôm,

lớn hơn muồng cà-phê, thường được dùng chung với nia và cũng để luồng thuốc.

MƯA *dt.* Nước từ trên cao đổ xuống tung giọt, do mây gấp hơi lạnh tan ra: *Cây mưa, đám mưa, trận mưa; Đợt mưa, mặc mưa, mưa mưa; Nắng chóng trưa, mưa chóng tối* *tng II dt.* Đò mưa: *Trời mưa thì mặc trời mưa, Chồng tối di bùa đã có áo tại CD II (B) Ban ơn: Đã mưa thì mưa cho khắp II dt.* (R) Vật gì rơi xuống nhiều như mưa: *Mưa bom, mưa đạn.*

mưa bay *dt.* Mưa hột rất nhỏ và lúc có gió bay lạt vào nhà.

mưa bắc *dt.* Mưa từ hướng Đông - bắc lẹt qua Tây-nam, thường được ví với việc đánh người xối-xả: *Bị đánh như mưa bắc.*

mưa bom *dt.* Bom (trái nòi) từ máy bay rơi xuống thật nhiều: *Thành X. bị một trận mưa bom tan-tành.*

mưa bụi *dt.* *Clg.* Mưa tro hay mưa phún, mưa hột rất nhỏ như bụi.

mưa dào *dt.* *Clg.* Mưa rào, mưa to và lâu: *Nắng hạn gấp mưa dào; Thiên em như hột mưa dào, Hột sa xuống giếng, hột vào vườn hoa CD.*

mưa dầm *dt.* Mưa hột nhỏ và kéo dài hàng mấy ngày: *Mưa dầm gió bắc.*

mưa đông *dt.* Mưa và đông cùng một lúc.

mưa đá *dt.* Nước mây két thành băng và rơi xuống tung cục bằng ngón tay ngón chân, lớn lầm bằng quả trứng: *Mưa đá làm hư cây trái.*

mưa đạn *dt.* Đạn do súng bắn nhiều như mưa.

mưa gió *dt.* Mưa và gió cùng một lúc: *Mưa gió quá mà qua sông sao được II (B) Clg.* Gió trăng hay mây mưa, việc ăn-nâm của một cặp trai gái: *Một cơn mưa gió nặng nề, Thương gì đến ngọt, tiếc gì đến hương K.*

mưa hoa *dt.* Hoa thiệt hoặc hoa giấy được tung lên và rơi xuống thật nhiều trong các dạ-hội hay chợ phiên. X. PH. II.

mưa lai-rai *dt.* Mưa nhỏ mà dai.

mưa láy-pháy *dt.* Mưa nhỏ, thưa hột.

mưa lác-dác *dt.* Nh. Mưa láy-pháy.

mưa lác-rắc *dt.* Nh. Mưa lai-rai.

mưa lâm-râm *dt.* Mưa nhỏ và thưa hột.

mưa lớn *dt.* *Clg.* Mưa to, mưa to hột nhiều và lâu.

mưa lún-phún *dt.* Nh. Mưa láy-pháy.

mưa lụt *dt.* Mưa to, dai, cùng lúc với nước biển dâng lên phải lụt.

mưa lũ *dt.* Mưa trên rìa, thường nước chảy mạnh xuống đồng bằng.

mưa luồng dt. Clg. Mưa mây, mưa từ một vầng mây đen nhỏ rơi xuống, khi vầng mây bị gió đưa tới đâu thì mưa tới đó, nơi đâu mưa rồi thì tạnh.

mưa mây dt. X. Mưa luồng.

mưa móc dt. Mưa và sương // (B) Ông trên ban xuống: *Nhớ ơn mưa móc.*

mưa mới dt. Trận mưa đầu mùa.

mưa mùa dt. Mưa đúng theo thời tiết.

mưa muộn dt. Trận mưa đã hết mùa mà còn rán thêm // dt. Mưa trễ, tới mùa mưa mà chưa mưa: *Năm nay mưa muộn.*

mưa nắng dt. Mưa và nắng: Ông trời mưa nắng phải thi, Nơi thì bùa cạn, nơi thì cày sâu CD // Vừa mưa vừa nắng cùng một lúc do vầng mây đồ mưa không che ánh mặt trời lúc ban trưa: *Trời mưa nắng* // (B) Đầu óm không chừng: *Rồi ra sah gái hay trai, Sẽm hôm mưa nắng, lấy ai bạn cùng CD.*

mưa ngâu dt. Mưa rải-rác vào đầu tháng 7 âm-lịch. X. Ngưu-lang Chúc-nữ.

mưa nguồn dt. Mưa to và dai ở miền rừng núi, nơi có các nguồn nước chảy xuống đồng bằng: *Mưa nguồn chớp biến xa xa, Ấy ai là bạn của ta, ta chờ CD.*

mưa nhỏ dt. Mưa hột nhỏ mà thưa, lại không lâu.

mưa phay-pháy dt. Nh. Mưa láy-pháy.

mưa phúi-phúi dt. X. Mưa bụi.

mưa phún dt. X. Mưa bụi.

mưa phún-phún dt. X. Mưa lùn-phún.

mưa riu-rít dt. Mưa nhỏ mà dai.

mưa rúc-rắc dt. Nh. Mưa riu-rít.

mưa rươi dt. Mưa vào khoảng tháng 9 âm-lịch, nhâm lúc ở đồng ruộng có nhiều con rươi.

mưa sa dt. Nh. Mưa đồ, mưa rơi, tức trời mưa: *Lái dã vũng - vàng cơn sóng lượn, O toan ràng-rít lúc mưa sa TTT.*

mưa sớm dt. Mưa trước mùa, sớm hơn các năm trước.

mưa to dt. X. Mưa lớn.

mưa tuôn dt. Mưa thật to, nước đồ rất mạnh: *Mưa tuôn xối-xả.*

mưa tro dt. X. Mưa bụi.

mưa thu dt. Mưa vào mùa thu tức mưa giữa mùa.

mưa xô phong-long dt. Mưa xuống như đồ nước lúc sao rưa rảm mọc, dấu hiệu mưa mù.

mưa xuân dt. Mưa nhỏ vào mùa xuân (thường có ở miền Trung và Bắc, nghịch-thường ở miền Nam).

MÚA-MÚA trt. Qua - los, không trọn-vẹn: *Làm mưa-mưa rồi bỏ.*

MÚA trt. Còn thừa lại, không trọn-vẹn: *Bỏ múa.*

mύe-mύe trt. X. Mưa-mưa.

MÚA dt. Ôi đồ ăn hoặc nước từ bao-tú (đè dày) ra đằng miệng: *Buồn mưa, ia mưa, ôi mưa, ya mưa.*

mύe khan dt. Nôn-oẹ luôn mà không mửa ra chi cả: *Có bắt mưa khan.*

mύe máu dt. Ôi ra máu // Tức giận thái quá: *Tức mưa máu.*

mύe mật dt. Mưa ra nước đắng // Quá vất vả: *Làm mưa mật mà không được nghỉ.*

mύe vọt dt. Mưa ra thúc lòng và vọt mạnh ra xe: *Uống vô bao-nhiêu thuốc đều mửa vọt ra cà.*

MÚA trt. Xin, tiếng đứng trước tiếng « chó » và « dừng » để gián bớt nghĩa « ra lệnh »: *Mưa chó từ-nan; Mưa dừng giận-giỗi.*

MÚC dt. Mực, lắn renh: *Cắn mực, tối mực* // (B) Chùng-đồ, bức cao hơn cả: *Đứng mực* // (chm) Mực-đồ một món kim-loại, tuy công-dụng, khi đốt trong lò.

mức bờ dt. (chm): Độ nóng của thép dưới 400°, nếu xếp miếng thép lại, thép sẽ gãy.

mức biến-đổi dt. (chm): Độ nóng của thép ở mức ram A2 và A3.

mức đến dt. Lắn mức ăn thuế của một cuộc chay đua.

mức-đồ dt. X. Mực-đồ.

mức hắp dt. Lắn mức rạch dưới đất trong cuộc chơi đáo-tuờng.

mức luột dt. (chm): Độ nóng của thép quố mức biến-đổi, nhưng chưa tới mức quố lửa, cac-bon vẫn còn trong thép.

mức nóng chảy dt. (chm) Độ nóng của sắt từ biến-tuởng đặc qua biến-tuởng chảy.

mức quá lửa dt. (chm): Độ nóng cao, làm tanh-chát cac-bon khỏi sắt.

mức ram dt. (chm): Độ nóng của thép trên 400°.

MỤC dt. Nước màu dùng viết, vẽ, hay in: *Mực đen, mực đỏ, mực tím, mực xanh; Giấy trắng mực đen; Thể thường gần mực thì đen, Anh em bằng-hữu phải nên chọn người CD* // (R) a: Lắn búng trước với nhợt nhung mực hay thoa bột màu đê cưa hay vẽ: *Búng mực; Thẳng mực tàu дол gõ vạy ll/b: Mức, chừng đê nhám mè ăn ở: Chùng-mực, mẩu-mực, méo-mực; Ngay vạy nè ra cho biết mực, Thể cao trông thấy hả cần đo PVT* // c: Sắc lồng đèn của chó: *Chó mực* // (đóng): Giống

vật ở biển có 8 hay 6 tay, hai vòi, đê
trứng, màu sắc thay đổi luân, trong bụng
có nước thịt đen khi cần bắn ra để ăn mình
và làm say địch : *Cơm mực, khô mực* // Tên
một thứ cỏ (X. Cỏ mực).

mực-dộ dt. Chùng-mực, giới hạn : *Ăn uống
phải có mực-dộ.*

mực ma đt. (đóng) : Giống mực to, không
nang, hai vòi sáu tay, rất dữ, bắt mồi lôi
xuống đáy biển mới ăn.

mực neng dt. Giống mực có cái neng dài,
cứng; có hai vòi và tám tay.

mực sống dt. Độ cao hơn hết về cách ăn,
ở, mặc, xâ-giao, v.v... của từng giới người;
trong xã-hội: *Nói chung, mực sống người*
Việt-nam thấp kém hơn người Âu-Mỹ.

mực Tàu dt. Mực do người Tàu chế bằng
khói và keo, đồ thành thè giẹp hay cay-tròn,
khi dùng phải mài.

mực thiệt dt. Lê thật-thà, không dối-trá: *Cứ
mực thiệt mà khai.*

mực-thước dt. Dây mực và thước đo của
vài hạng thợ // (R) Kích-thước: *Mực-thước*
được lấy kỹ thì món đồ mới được khéo //
(B) Phép-tắc, khuôn-mẫu: *Ăn ở cho có
mực-thước.*

MUNG dt. Cương, nồi lên khi có mủ: *Nhot
mung mủ.*

MUNG dt. (thực): Loại cây hơi to, thường
mọc theo bờ ruộng chiêm miền Trung Bắc,
lá chát nhưng thơm, được ăn kèm với khô
hay mắm: *Cá lẹp mà kẹp rau mung, Ông
ăn lớn miếng bà trừng mắt lên CD.*

MÙNG tt. Clv. Măng, vui sướng hiện ra mặt
về cù-chì: *Ăn mừng, chào mừng, chúc
mừng, vui mừng: Tưởng là chị ngã em
nưng, Nào hay chị ngã, em mừng em reo* CD // Đáng vui mừng: *Tin mừng, việc
mừng* // dt. Có cù-chì và tình-cảm vui sướng
khi gặp lại một người thân xa vắng đã lâu:
*Mừng con, mừng cha, mừng chồng, mừng
vợ...*

mừng cuồng dt. Clg. Mừng quỳnh, mừng
quá đên mắt bình-linh, bộ-tịch lăng-xăng.

mừng hỏi tt. X. Mừng húm.

mừng húm tt. Rất mừng, mừng nhiều lầm
đến rộn người lên: *Nghe qua, mẹ con đều
mừng húm.*

mừng hụt tt. Vì lầm mà mừng: *Việc chưa
có chi mà báo ta mừng hụt.*

mừng khép-khởi dt. Mừng quá, nghe như
nhẹ cả mình.

mừng lòng tt. Mừng trong lòng, chưa lộ ra
ngoài: *Nghe được, cũng mừng lòng chó*

chưa dám cho ai hay.

mừng mừng tt. Hơi mừng: *Cùng mừng
mừng chờ chưa lấy gì làm chោc.*

mừng quỳnh tt. X. Mừng cuồng.

mừng-rõ tt. Vui sướng ra mặt (thường với
một hay nhiều người khác): *Ai nấy đều
mừng-rõ.*

mừng rơn tt. Nh. Mừng húm.

mừng tuổi dt. Lời chúc người vừa thêm
được một tuổi nữa nhân ngày tết tưốy-ênn-
đán: *Mừng tuổi cha mẹ; mừng tuổi ông
bà.*

mừng thăm dt. Mừng nhưng giữ kín trong
lòng: *Lòng riêng khép-khởi mừng thăm K.*

mừng vui tt. Clg. Vui mừng, mừng ra bâ-
tịch hoặc có trân-thiết để kỷ-niệm việc đáng
mừng ấy.

MỦNG dt. Túc « Môn » là cửa (tiến g Tiêu) |
(R) Cách, cách-thức, kiều, thói quen: *Cứ
cái mừng đó hoài.*

mừng cũ dt. Tất cũ, lỗi làm cũ-ký: *Cứ mừng
cũ lặp lại.*

MÚT dt. Trái cây rim đường: *Bánh mứt,
kẹo mứt; mứt bí, mứt chanh, mứt gừng,
mứt me...*

MÚT dt. Vớt nhọn, làm cho nhọn: *Mót
dinh; Chim trời ai dạy mà khôn, Gai kia
ai mứt, trái tròn ai vo? CD* // (B) Xui
làm việc dữ: *Mót cho nhau.*

MUU dt. Mẹo, kế, chước, việc sắp - đặt để
gài cho người ta mắc: *Bày mưu, co-mưu,
lập mưu, mắc mưu* // dt. Lo-liệu, sắp - đặt
tuan-tính: *Mưu hạnh-phúc cho dân.*

mưu-cầu dt. Lo-liệu cho được việc: *Mưu-
cầu danh-lợi.*

mưu-chủ dt. Người bầy mưu và sắp - đặt
đâu đãi cho ăn rập.

mưu-chước dt. Cuộc sắp - đặt khôn-khéo có
lợi cho mình và có hại cho người.

mưu-đồ dt. Tìm cách làm nên: *Mưu - đồ
sự-nghiệp.*

mưu gian dt. Mưu-kẽ xảo-quyết hại người:
Để dò bụng hiềm, khôn ngừa mưu gian
NDM.

mưu hại dt. Lập mưu hại người: *Mưu hại
người ngay.*

mưu kế dt. Cơ-mưu kế-hoạch, việc sắp - đặt
có phương-pháp, tính-toán kỹ-lưỡng: *Có
nhieu mưu-kẽ.*

mưu-lợi dt. Sắp - đặt làm lợi cho mình: *Làm
việc công mà mưu-lợi riêng.*

mưu-lớp dt. Mưu kẽ sắp - đặt có lớp-leng

sẵn II dt. Tosa-rập, e-ý với nhau: *Chúng mưu-lợp hại mình.*

mưu-lược dt. Nh. Mưu-kế.

mưu-mẹo dt. Céch già vờ cho người lầm; *Coi chừng mưu-mẹo của kẻ khôn-xảo.*

mưu-mô dt. Nh. Mưu-kế.

mưu phòn dt. Tính-toán, sắp-đặt làm phòn.

mưu-sát dt. Lập mưu giết người: *Đây là một vụ mưu-sát chớ không phải tự-tử.*

mưu-sâu dt. Mưu sắp đặt thật kỹ, thật đặc mà ai cũng phải lầm.

mưu-sĩ dt. Người có trí cao và nhiều mưu-kế, chuyên chỉ-vẽ kế-hoạch cho người cầm đầu một nhóm hay một nước: *Nguyễn-Trãi là tay mưu-sĩ của Lê-Lợi II* (thth) Tosa-rập trong một mưu-chước: *Tự bấy mưu-sĩ hại rao mà!*

mưu-sinh đt. Làm ăn, làm việc để sống: *Tìm cách mưu-sinh.*

mưu-sự dt. Công-việc tính-toán, sắp-đặt: *Mưu-sự tại nhân, thành-sự tại thiên II* Nh

Mưu-sự (thth): *Chúng nó mưu-sự lắm!*

mưu-toan đt. Sắp-đặt kế-hoạch sẵn và chờ đúng lúc ra tay: *Mưu toan gây rối.*

mưu-thâm dt. Nh. Mưu sâu: *Bè trung chống vững, mưu thâm chớ hòng NDM.*

mưu-thần dt. Quan tham-mưu của vua: *Có kẻ mưu-thần can-gián mà vua không nghe.*

mưu-thực dt. Nh. Mưu-sinh.

mưu-trí dt. Mưu mô và trí-hoá: *Có nhiều mưu-trí.*

MƯỢC trt. X. Mặc: *Muốn sao mượn nó; mượn-kê, mượn lồng.*

MƯỜI st. Mười, chục, số đếm từ 20 trở lên: *Hai mươi, hai mươi mốt..., chín mươi chín; Thuỵen em chớ được mấy mươi anh-hùng; Đứa dại trót đòi giờ cõng dại, Lụa là tuổi mới môi đôi mươi PVT II* (R) Lối mưới, trên dưới số 10: *Độ mươi cây số; chừng mươi ngày thì xong.*

mươi lăm st. Trên hay dưới con số 15: *Vua chúa còn có khi lăm, Nữ là con trai mươi lăm tuổi đầu CD.*

MƯỜI st. Số đếm sau số 9 và trước số 11: *Chín tháng mươi ngày; Người sao một hẹn thì nén, Người sao chín hẹn thì quên cả mươi CD II* (R) Nhiều (cách tưống-đối): *Tính tôi hóa-nguyệt, mươi con chàng chừa; Mươi voi chàng đượç bắt nức xáu tng II* Hạng-thú trong những cuộc tranh đấu sau hạng 9 và trước hạng 11: *Cu-xơ hạng mươi, ngựa hạng mươi II* Hạng-thú những vật có bề cao, trên hạng 9 và dưới hạng 11: *Bực thang thứ mươi,*

tầng lầu thứ mươi II Hạng-thú người con được sinh say chín người trước nếu là gie-dình người Trung-Bắc, và sau tám người nếu là gie-dình người Nam: *Anh Mười, bà Mười, bác Mười, chị Mười, chú Mười, Cậu Mười, dượng Mười.* **mười-an-nam** tt. Ngày thứ 10 trong tháng âm-lịch.

mười giờ st. Mười tiếng đồng-hồ: *Mỗi ngày làm việc tối 10 giờ II* Giờ thứ 10 trong ngày: *Bóng 10 giờ; Mười giờ ông Chánh về tây, Cô Ba ở lại lấy thầy thông-ngôn II* Giờ thứ 22 trong ngày, nhém ban đêm. *Mười giờ tối.*

mười lăm st. Mười với năm (15): *Mười lăm năm ấy biết bao-nhiêu tình K.*

mười mươi trt. Trăm phần trăm, trọn-vẹn, đều-đặn tất cả: *Thầy rõ mươi mươi.*

mười phân trt. Nh. Mười mươi: *Một mươi mươi một véc, mười phân vẹn mươi K.*

mười phần st. Nguyên-vẹn một vật chia làm 10: *Mười phần hết chín II* trt. Nh Mười mươi: *Mười phần, ta chắc-chắn cả mươi.*

mười tay II. Ngày thứ 10 trong tháng dương-lịch.

MƯƠI dt. X. Mọi: *Được mươi làm tối.*

MƯƠN-MƯỚT tt. Clg. Muot-muot, hơi muot: *Thoa dầu cho mươn-muot một chút.*

MƯỜN-MƯỢT tt. Nh. Mươn-muốt.

MƯỚN dt. Clg. Thuê, dùng công hay đồ-vật của người phải trả một số tiền thoả-thuận trước tính theo ngày-giờ dùng lâu mau: *Mươn đất, mươn nhà, mươn phố, mươn người lèm; Đùng cho thiếp vụng thiếp vè, Có tiền thiếp cũng biết thuê mươn người CD II* trt. Nhận cho người dùng sức hay đồ-vật của mình để lấy một số tiền thoả-thuận trước tính theo ngày-giờ lâu mau: *Cho mướn, lèm mướn, ở mướn; May thuê viêc mướn kiêm ăn lèn hời K;* **mướn-chác** dt. (đ): Nh. Mươn: *Mươn xài đỡ chở có mướn-chác chi đâu.*

mướn-lại dt. Mươn của người đứng tên mướn của chủ: *Phố này tôi mướn lại của người ta chở không phải mướn ngay chủ.*

mướn-miệng dt. Mươn bung lời nói, không có giao-kèo.

mướn-năm dt. Mươn và trả tiền hàng năm hay hàng nửa năm, với giá tính nguyên năm.

mướn tháng *đt.* Mướn và trả tiền hàng tháng (giá cao hơn mướn năm).

MƯỢN *dt.* Tạm nhở của người trong một lúc rồi sẽ trả lại với sự thỏa - thuận của chủ (không phải trả tiền): *Tới đây mượn chén ăn cơm, Mượn ly uống rượu mượn đòn kéo chơi CD II* Mượn (phải trả tiền): *Sắp tiền mượn kẻ cầy thuê, Cây xong rồi mới trả về nghỉ - ngủi CD II* Cây, nhờ công kè khác trong một việc: *Có rảnh, lật tôi mượn một chút; mượn nói giùm với anh ấy II* Dựa vào, lấy nè: *Mượn điều trục viện thưa lương K. II* Giả dạng: *Mượn màu son phấn đánh lửa con cắn K.*

mượn cớ *đt.* Viện cớ, đưa lý do giả - tạo: *Mượn cớ đi hớt tóc đè ghê thăm người tình.*

mượn-chắc *đt. (đ)*: Nh. Mượn: Không có thì thôi, mượn-chắc làm chi.

mượn danh *đt.* Xưng tên người khác: *Mượn danh nhà chức-trách đè làm tiền.*

mượn' đà *đt.* Nương trón mà tiến tới: *Mượn' đà địch đè quật ngã địch.*

mượn đường *đt.* Xin đi nhờ trên con đường thuộc phần đất người: *Tàu có lăn già mượn đường nước Nam đè đi đánh Chiêm-thành.*

mượn lời *đt.* Lặp lại một lời nói hay của người xưa hay của người có danh đồng thời: *Tôi xin mượn lời của Tòng - thống mà kể-luận bài này.*

mượn luôn *đt.* Mượn rồi lấy luôn, không trả.

mượn-mõ *đt. (đ)*: Nh. Mượn-chắc: Cùng quá, phải mượn-mõ của anh em mà sống.

mượn-mọn *đt. (đ)*: Nh. Mượn - chắc: Gặp ai cũng mượn-mọn.

mượn tay *đt.* Lợi-dụng người khác: *Mượn tay địch đè chống địch.*

mượn tiếng *đt.* Nh. Mượn cớ: *Mượn tiếng làm nghĩa đè làm tiền II* Nh. Mượn danh: *Mượn tiếng đạo-đức đè lường-gạt người.*

mượn vốn *đt.* Mượn tiền làm vốn: *Mượn vốn đi buôn.*

MƯỚNG *dt.* Đường đào dưới đất cho nước chảy vô ra: *Đào mương, hốt mương; Lập vườn thì phải khai mương, Làm trại hai vợ phải thương cho đồng CD II (B)* Đánh cho bẽ, cho tép ra, lời hăm: *Mương đầu, mương sọ.*

mương đào *đt.* Tên gọi thường-nhưng con rạch mà khi xưa chỉ là đường mương

do người đào rồi lâu ngày lở to ra: *Rạch Mương đào.*

mương khai *đt.* Mương to đào đè dem nước phèn ở đồng ra và dem nước ngọt ở sông vào.

mương rãnh *đt.* Mương và rãnh, tiếng sối chung những đường nước nhỏ: *Ở đây nhiều mương rãnh, bão sao đất không tốt!*

MƯỜNG *dt.* X. PH. II.

MƯỜNG-TƯƠNG *trt.* Mường - lượng, lượng - tý (ty), mang - mang, na - na, hơi giỗng: *Trông mường-tương người quen; nhứ mường-tương là va.*

MƯỜNG *dt.* X. Miềng (nói tre) *MƯỜNG*

MƯỜNG *trt.* Ngao, chẽ-giễu: *Nói mường.*

MƯỜNG-TƯƠNG *trt.* X. Mường - lượng.

MƯỚP *dt. (thực)*: Loại dây leo, lá 3 chia nhám, trái dài ăn được; sách thuốc gọi Thiên-le-quas hay man-quas, tên chữ: Ty-quas, hay tiêu-dâm, trị ung-thùng.

mướp dáng *đt.* X. Khô-quas.

mướp hỏ *đt.* Loại mướp trái hô bằng ngón tay cái, dài hơn một thước, da có sọc xanh, vị ngọt (tên chữ Hô-quas).

mướp hương *đt.* Dây leo thuộc họ bầu-bí, lá nhám, hoa vàng, trái to bằng cánh tay và dài lối 80 cm, vỏ có ít gai mềm, thịt xốp và thơm, có tính sinh sáu, hoặt-huện và lợi-tiêu - tiện, hột có tính làm nôn và hê-lgi do chất colôcynthin (*Luffa cylindrica*).

mướp kítia *dt.* Dây leo thuộc họ bầu-bí, lá nhám, hoa vàng giọt, trái xanh vỏ cứng có nhiều khía, tròn dài, đầu thon, nở lớn cần khúc bẩy; nấu ra nước ngọt hơn mướp hương nhưng không thơm, hột làm nôn và hê-lgi (*Luffa acutangula*).

mướp sác *dt.* Loại cây mọc dọc bờ biển, lá dài 35x15 cm, gân phuy nhiều, hoa trắng nở cánh thơm mọc thành tu-lán ở ngọn, trái tròn to bằng nắm tay, ruột toàn là xơ, có hai hột; mủ cây trắng, khi gấp acit đòi ra lục, có tác-dụng làm nôn mửa và xòe, hột có một chất glucosit. khi bị thuỷ-phân hoá ra cerberetin màu vàng rất đặc, có tác-dụng về tim, dùng vừa thì bò lim, quá úng-lượng, tim suy yếu (*Cerbera manghas*).

MƯỚT *tt.* Clg. Mướt, trơn láng như thea dầu: *Đen mướt, láng mướt, mướn-mướt; lụa mướt, tóc mướt, trơn láng mướt*.

mướt-mướt *tt.* X. Mướn-mướt.

MUỐT trt. Đầm-dìa (dàm-dè): *Khác muốt* (*sưốt-muốt*); *muốt mồ-hôi*.

MUỘT tt. X. Muốt: *Lụa muột, tóc muột*.

MUỖU dt. Câu hát thè lục-bát đi kèm với bài Hát nói, hoặc ở trên, hoặc ở dưới.

muỗu đầu dt. Muỗu có thè đặt một cặp hoặc hai cặp câu lục-bát trùm trên bài Hát

nói.

muỗu đơn dt. Một trong hai muỗu đầu, chỉ có một câu lục-bát.

muỗu hàn dt. Muỗu đặt hẳn xuống cuối câu Hát nói và bao giờ cũng là muỗu đơn.

muỗu kép dt. Một trong hai muỗu đầu gồm hai cặp câu lục-bát.

N

N dt. Chữ thứ 17 trong bản chữ cái vần quốc-
ngữ (đọc « anh-nở » hoặc « nở »), một phụ-
âm.

NA dt. (thực) : X. Mảng-cầu (trừ mảng-cầu
Xiêm).

NA dt. Clg. Nơ, ấm, bưng, đèo, mang dời
đi cách khó-khăn, quá sức: *Na em đi chơi ;*
na cái cõi ra sân.

NA trt. Sao, tiếng đắt sầu câu hỏi: *Hai chục*
đồng con cá dây, không được nã ? // Hồi,
hù, tiếng nhẫn nại mệt câu hỏi: *Mày bồ*
đây lên ăn cơm rồi lát nữa mǎn thì sao
na ?

NA-NÁ trt. Mang-máng, mường-tuợng, tuong-
tơ (lụ), hơi giống: *Trông na-ná như nhau.*

NA-PAN dt. Chất dầu lửa đêng đặc, dùng
chè bom lửa: *Bom na-pan (napalm).*

NA dt. Biển, bãi cồn, bãi sông, đất dọc theo
bờ sông hay chung-quanh cồn: *Đất nà*
thường là đất nhiều mèu-mỡ.

NA trt. Nẹt, sát một bên, không đề hờ: *Đánh*
nè, đuổi nè, rượt nè // (R) dt. Nè, dọa-
nẹt dữ-lợn: *Nè nó một trận ; nè cho nó*
sợ.

NA trt. Nào, tiếng đứng sao lời hỏi hay ra
lệnh: *Đâu nà ? Đì nà ! Đừng nà ! Thôi*
nà !

NA dt. Nặng, cái chán - hai cành cây nhỏ,
dùng làm nô bẩn dạn hay tên: *Tiếc công*
chuốt ná lau tên, Nhện bay về đèn, công
đêng đánh hư CD // Tên thứ cài công lá
mọc bẹt ra: *Cái ná.*

ná lây dt. Ná hình chữ T có dây, dùng bắn
tên,

NÁ tt. Nở, đầm, khờ-khạo, ngớ-ngân: *Thẳng*
nẩy ná lầm.

NÁ-NÁ trt. X. Na-ná.

NÀ trt. Trong khoảnh - khắc: *Mấy nà* // (R)
Thế nào, bao - nhiêu, lời hỏi: *Kiết hung*
bao nà ; ít nhiêu bao nà.

NÀ dt. Nhỏ, bẩn: *Ná dạn, ná mêt phát tên.*

NÃ dt. X. Nà: *Đất nà.*
nã cò dt. Đất biển có cò cao: *Núp theo nã*
cò.

NÃ dt. Tìm bắt: *Ná giặc ; Tầm-nã, tập-nã,*
tryu-nã // (R) Đòi, đòi, nài xin cho được:
Theo mẹ nã tiền.

nã-phiếu dt. Clg. Lục-tống, trát dạy tìm bắt
(mandat d'arrêt).

nã-tróc dt. Túm, bắt lấy: *Nã-tróc bọn cướp.*

NÃ dt. Mẹ, mè, má, tiếng chỉ người đàn-bà
có con: *Thầy giêng thanh-tân ai là châng,*
Đố ai dám thê nã rồng-rồng HXH.

nã dòng dt. Đàn-bà senh-sân nhiều lần: *Cái*
tơ mây chốc xảy ra nã dòng CP.

NA dt. X. Mật-né.

NÁC dt. Nước (nói trại) X. Nước.

NẠC dt. Thịt nguyên, không lộn mõ: *Thịt*
nạc ; Hết nạc vặt đến xương tng // (R) :
Clg. Cơm, phần mềm ăn được, bọc lén hét
trong trái cây: *Nạc dày.*

nạc-giăm dt. Clg. Thịt hoa-giăm, thịt có xen
chút bầy-nhay ở giữa: *Thịt nạc-giăm.*

NÁCH dt. Góc sườn và cánh tay: *Hái nách,*
lông nách : Đây giắt dao, dây gươm kẽ
nách, Thuận nhân-tình cắt vách sang chơi
CD // (R) : Cạnh, góc, khít bên: *Bên nách,*
sát nách, thước nách // dt. Ấm, bồng, cắp
bên nách: *Ấm nách, bồng nách, cắp nách ;*
Nách con di suốt ngày.

nách non dt. Lỗ nách, nơi có thịt béo: *Véo*
nách non, cù-léc trong nách non.

NAI dt. (động): Thú rừng thuộc giống hươu, mình thon, cõi dài, chân ôm và cao, móng thon nhọn, lông cứng hay gãy, đuôi ngắn có lông dài quấn-quýt lấy nhau, gạc có ít nhánh và hai cái thịt đồi nhau, gạc non gọi nhung thường được chẽ thuốc bò: *Nhảy nai, săn nai* || (R) (a) Bình bêng sành, thân to cõi dài, thường dùng đựng rượu: *Tránh thẳng một nai, gấp thẳng hai lọ tng* || b) dt. Vịt con dài ra, cõi súc: *Nai lung*.

nai chà dt. Nai đực già, đầu có gạc cao.

nai lung dt. Hứng lấy, ra sức làm với ý mình, dáng lè người khác làm: *Việc của ai đâu, cứ nai lung làm*.

nai tor dt. Nai còn nhỏ, thịt mềm || (B) : Kẽ bờ, dễ bị đập-dò, bóc-lột: *Gặp nai tor, mặc sức đập*.

nai vàng dt. Nai lông vàng: *Con nai vàng ngo-ngác, dẹp trên lá vàng khô Lưu-trọng-Lư*.

NAI dt. Ràng chặt: *Nai con sau lưng*.

nai nít dt. Thắt lưng, buộc ống quần cho gọn: *Nai nít ra trận*.

NÀI dt. Người chăn ngựa, hay voi: *Anh nài* || (R): Người chuyên cõi ngựa due: *Còn nài*.

NÀI dt. Vòng dây dùng xỏ hai bàn chân vào đeo trèo cây: *Leo nài; Lộn nài bẻ ách*.

NÀI dt. Cố xin hay đòi hỏi cho được: *Ép nài, kèo nài, kêu nài, van nài; Mặc ai ép liều nài tình, Phận mình là gái chủ trình làm đầu CD* || (R) Hỏi mua lại: *Dẫu ai năn-nì hỏi nài, Đợi người biết đạo, của rày sẽ trao CD* || Nệ, nại, ngại: *Bao nài lao khô*.

nài bao dt. Clg Bao nài, chảng ngại chi cả: *Nài bao lên thác xuồng ghềnh CD*.

nài-nạnh dt. (đ): Nh, Nài: *Người ta không cho thì thôi, nài-nạnh làm chi*.

nài-năm dt. Nh. Nài: *Thày nài-năm thêm đóm tiền nưa, Chủ kèo-cò đưa mấy đồng ra Nguyễn-tiền-Đức*.

nài-nắng dt. (đ): Nh. Nài.

nài-ni dt. Nài cách thiết-ý: *Nài-ni xin nhường lại cho kỳ được*.

NÁI dt. Loại sâu nhỏ lông vàng, si dụng phải bị ngứa sần: *Con nái*.

NÁI dt. Súc-vật cái, nuối lây giống: *Đè nái, tót nái; heo nái, thó nái; Mua heo lợn nái, cưới gái chọn dòng tng*.

nái sè dt. Con nái đã đẻ nhiều lần || (R): *Đàn-bè nhiều con Dù chàng năm thiếp bảy thê, Chàng cũng chẳng bở nái sè nay đâu CD*.

NÁI dt. Tô gốc // Hàng dệt bằng tơ gốc: *Thắt lưng nái*.

NÁI dt. Chùm trái chuối như hai bàn tay xoè chòng lên nhau: *Một buồng chuối có nhiều nái; Sá chi một nái chuối xanh, Năm bảy người giànhan cho mủ dính tay CD*.

nài chát dt. Nài nhỏ hơn hết, cũng ít trái hơn hết, ở chát buồng.

NÀI dt. Đây nhỏ có quai xách để đựng quần áo, vật-dụng: *Tay nài, xách nài dì*.

NÀI dt. Tiếng gọi chung đàn-bà.

nãi-nãi dt. Tiếng nàng dâu gọi mẹ chồng, tiếng gọi tôn-kính người đàn-bà lớn tuổi.

NÀI dt. Nài cho được: *Bãi-nại, đổi-nại, khiếu-nại*.

nại chứng dt. Nài cho có chứng-cớ mới chịu: *Đương-sự nại chứng*.

nại-nà trt. Sao được: *Vô-khổ nại-hà*.

NÀI bt. Chiju, quen chịu: *Nhẫn-nại* || Nài, nệ, ngại: *Cám thương con dế ở hang, Nặng mưa chảng nại, cơ-hàn quần bao CD* || Dùng được lâu: *Hảo-nại*.

nại-cứu dt. Chiju-đụng bèn-bì.

nại-hoá dt. Không ngại lừa, không chép: *Nại-hoá kiển-trúc*.

nại-hoá-chì dt. Giấy không chép.

nại-nhiệm dt. Đủ sức gánh-vác.

nại-phiền dt. Chiju phiền.

nại-tâm dt. Lòng nhẫn-nại.

nại-tính dt. Tính nhin-nhục.

NÀI-HÀ-THẢO dt. (thực): X. Bạch-đầu-thảo.

NAY trt. Rày, bay-giờ, lúc đang nói: *Bấy nay, bữa nay, đời nay, lâu nay, năm nay ngày nay, xưa nay; Nay vầy mai khác, Mặc ai nay dỗ mai dành, Bên lòng quên-tú tánh lành chảng xiêu CD* || Này, ấy thế (như thế), tiếng cuối một bài văn hay một bức thư: *Nay kính, nay thư*.

nay mai trt. Mai mốt, mốt vài ngày nưa, sau này, lời ước chừng một ngày sẽ tới nhưng không lâu: *Việc đó cũng trong nay mai đây thôi*.

NÀY chdt. Clg. Ngày, ni, tiếng chỉ sự-vật đang nói, trước mắt: *Cái này, lẩn này, người này, việc này; Ai đưa em đến chốn này, Bên kia thì nái, bên này thì sông CD* || tht. Nè, đây, tiếng gọi người chú ý đến lời nói của mình: *Đây này; Này, lẩy di! Con ơi, mẹ bảo con này, Hạc buôn học bán cho tay thế-gian CD*.

này kia trt. Thế này thế kia gọi tắt, lầm

đều : Muốn gì thì nói ngay, cứ kè nấy kia hoài !

này kia nọ tr. Nh. Ngày kia.

này này tht. Nè nè, đây đây, tiếng gọi giật ngược người lại : Ngày này ! Nói thế không được da !

này nọ tr. Nh. Ngày kia.

NÀY dt. Clv Ngày, trồ, seinh ra, phát ra : Ngày lộc, ngày mâm ; Trời đông nỗi sóng bao chừ, Mạnh-Tông hiếu cảm trước như ngày chỗi ! tt. Mới, vừa mới có : Nhà giàu ngày này-nօ dt. Sinh-sản thêm luôn : Sinh-xôi ngày-nօ.

này seinh dt. Seinh ra : Ai mà ngày seinh cái đứa mặt dày ?

NÀY dt. Clv Ngày, nè, búng hoặc cho bột sợi nhợ dề mực hay bột màu dính vào gỗ hay trường : Cầm cân ngày mực.

NÀY trt. Lúc vừa qua : Bên nay, hối nay, khi nay, lúc nay.

này-giờ trt. Từ hồi nay tới bây-giờ, chỉ lúc vừa qua và kéo dài đến lúc đang nói : Đợi anh, nay-giờ.

NAY dt. Bắn lén, cạy lén với cái cây : Xeo nay ; Ngày tẩm bứng lén ! (R) Moi, tìm : Ngày đâu ra tiền dè lo ? ! trt. Gay-gắt, xiên-xéo : Nói nay, nói xeo nói nay.

NAM tt. Hướng đối với hướng Bắc (nếu day mặt về hướng mặt trời mọc thì hướng Nam thuộc bên tay phải) : Lấy vợ hiền-hoà, cất nhà hướng Nam ; Bước xuống tàu ruột bào gan thật, Trời hối trời, chống bắc vợ nam CD ! (R) Thuộc về hướng nam (trừ tiếng kèm theo tiếng « chữ » thì đối ra « nóm » và kèm theo tiếng « gió » thì « nóm » : Việt-nam, dân Nam, hát nam, giọng nam, người Nam).

nam-ai dt. Tên một bần dòn cò-diền, giọng bi-ai sầu-thảm.

nam bán-cầu dt. Phần nửa quả đất từ đường xích-đạo tới nam-cực.

nam băng-dương dt. Đại-dương ở phía nam quả đất, nước luôn luôn đông đặc.

nam-bình dt. Tên một bần nhạc cò-diền Việt-nam, giọng êm-dịu du-dương.

nam-bộ dt. Phần phía nam // X.PH.III.

nam-cực dt. Mút đầu hướng nam // Đầu trục trái đất ở hướng nam.

nam-cực-châu dt. Châu nam-cực ở trong nam băng-dương và gần cực-quyền.

nam-cực-quyền dt. Đường vòng gần nam-cực phân cách nam hàn-dối và đầu trục của nam đéo-cầu.

nam-châm dt. Cây kim chỉ hướng nam trong

địa-bàn (thường được ví với sự « dǎn-dắt », chí bảo).

nam đại-hoàng dt. (thực) : X. Muồng trâu. **nam đại-lỵ dt.** Phần đất liền của trái đất ở hướng nam.

nam-diện dt. Cung điện ở hướng nam, tức ngôi vua.

nam đặc-huật dt. (thực) : X. Voi-voi.

nam-giao dt. Vùng ngoại-đảo ở phía nam // Lãnh thổ trời hàng năm của vua.

nam-hải dt. Biển ở phương nam, tức biển bắc phía đông và nam nước Việt-nam.

nam hàn-dối dt. Phần đất rất lạnh từ nam-cực đến nam-cực-quyền.

nam huỳnh-kỳ dt. (thực) : X. Duối.

nam kinh-giới dt. (thực) : Cám - thào đất, loại cỏ thân cao lối 6, 7cm, lớn bằng chiếc đũa, nhiều mầm, mỗi mầm có 3 lá, lá nhỏ chót nhọn, hoa từ nách lá mọc ra, trắng, tròn, hôi hót hệt tiêu, bốn cánh trắng ngà rất đẹp ; cây, rễ, lá, hoa đều dùng làm thuốc, vị hơi đắng, tính ấm, mùi thơm, không đặc, không được khí-phèn, trợ được tỳ-vị, tiêu-thực, cũng trị ho, đau cổ, cảm nóng.

nam-kha dt. Cành cây phía nam (X. Giắc Nam-kha PH.II).

nam-mẫu-dơn dt. (thực) : X. Trang.

nam-mộc-hương dt. Cây Cù-dèn, cây lá đều làm thuốc được, vị cay đắng, tính ấm, không độc, chuyên trị hoi uất, hoi thiểu, hoi nghẹt của tam-liêu (X. Cù-dèn).

nam-nhân dt. Người Nam (tiếng người Tàu gọi người Việt).

nam ôn-dối dt. Phần đất có khí-hậu điều-hoà ở hướng nam trên quả đất, tức giữa nhiệt-dối và hèn-dối.

nam-phong dt. Gió nồm, gió từ hướng nam (đúng ra là đông-nam) thời tiết.

nam-phương dt. Phương nam, hướng nam.

nam-sâm dt. (thực) : Loại cỏ nhỏ hơi trườn, hoa đỏ, trái trình dê dính vào áo, có chất acaloit gọi là puorarnavin, dùng chế thuốc lợi-tiêu-liệu và nhuận-trường (Boerhavia repens).

nam-sử dt. Lịch-sử nước Nam.

nam-tiến dt. Tiến về hướng nam // dt. Cuộc mở rộng nước Việt-nam về hướng nam.

nam-triều dt. Triều-định nước Việt-nam (đối với nước Tàu và Chánh-phủ bảo-hộ Pháp) // Triều - định nhà Lê ở hướng nam (đối với triều Mạc ở hướng bắc).

nam-vĩ dt. Các vĩ-tuyến ở phía nam quả đất (lấy đường xích-đạo làm ranh).

NAM tt. Đàn-ông con trai : *Thú-nam, trưởng-nam, nam-thanh nữ-tú, bén-nam bén-nữ ; Quê kêu nam đáo nǚ-phòng, Người dưng khác họ đem lòng nhớ thương CD II* Một trong năm trước quan thời xưa : *Công, hầu, bá, tử, nam.*

nam-giới dt. Phái đàn - ông : *Phía bên trái dành cho nam-giới.*

nam-hệ dt. Sự nối dõi theo dòng đàn - ông (ông đến cha, cha đến con trai, con trai đến cháu nội trai...).

nam-nữ dt. Trai và gái, đàn ông và đàn bà : *Nam-nữ bình-quyền.*

nam-nữ-tính dt. Giống người (đàn ông hay đàn-bà) (*sexes*).

nam-nhân dt. Đàn-ông : *Nam - nhân chi-chí.*

nam-nhi dt. Con trai ; đàn-ông : *Đang nam, nhi phải lấy sự-nghiệp làm trọng.*

nam-phái dt. Nh. Nam-giới.

nam-sắc dt. Nhẹn-sắc đàn-ông.

nam-sinh dt. Học-trò trai.

nam-tính dt. Người thuộc giống đực, tức đàn-ông con trai (*masculin*) II Tính-chất đàn-ông con trai.

nam-tử dt. Con trai : *Tu-mi nam-tử.*

nam-tước dt. Tước Nam II dt. Tiếng gọi một người có tước Nam : *Thưa Nam-tước.*

nam-trang dt. Cách ăn-mặc của đàn-ông con trai : *Giả phục-sức theo nam-trang.*

NAM dt. (truy cập) : Ma người chết đuối : *Khúc sông ấy có nam.*

NAM-MÔ Clg. Na-mô hay Nam-vô, chắp tay cúi đầu, cung-kính thỉnh-nguyện : *Nam - mō di phật.*

NÂM tt. Sém, cháy phớt hay bị nắng ăn : *Một nấm da chì.*

nám-phôi tt. Có phôi nám (X. phôi nám).

NÂM dt. Nâm, dung - lượng trong lòng bàn tay : *Một nâm gạo.*

NÂM dt. Cần, dát, nhận vào giữa : *Cán dù nem bạc.*

nâm-thép dt. Cặp miếng thép mỏng vào lưỡi dao lưỡi búa rồi rèn che đính II (R) Trui sắt thành thép (*aciérer*).

NÂM dt. Suòn, thịt đinh theo xương suòn : *Chín nem, tái nem, thịt nem.*

NAN dt. Thành tre chuốt móng để đan (đương) hay bện : *Cây quạt mười tám cái nan, ở giữa phết giấy hai nan hai đầu CD II* (R) Thuyền nan gọi tắt : *Chiếc nan, đì nan.*

NAN bt. Khó-khăn : *Gian-nan, nguy-nan ; vi nhân ran, vi nhân nan.*

nан-дѣ dt. Văn-dè (việc) khó - khăn ; Đầu đẽ khó giải.

nan-dịch dt. Khó cự nỗi : *Vạn nhân nan-dịch.*

nan-đương dt. Khó đầm-đương nỗi II Nh. Nan-dịch.

nan-giải dt. Khó cắt-nghĩa : *Bài toán nan-giải* II Không giải-quyết nỗi : *Chuyện nan-giải.*

nan-hoa dt. Khó dạy-dỗ cầm-hoa : *Phụ-nhân nan-hoa.*

nan-y tt. Chạy hết thầy hết thuốc mà không mạnh : *Chứng bệnh nan-y.*

nan-kham dt. Bất kham, không chịu nỗi.

nan-sàn dt. Đề khó, trục-trặc khi sinh đè.

nan-sắc dt. Về mặt khó-khăn, về miễn-cưỡng.

nan-sự dt. Việc khó tính, khó lo cho xong.

nan-trắc dt. Khó do lường cho được : *Lòng người nan-trắc.*

nan-trị dt. Khó chạy + chữa : *Bệnh này nan-trị.*

NÀN dt. X. Nen : *Cặp nàn, mắc nàn, nghèo nàn, phèn-nàn, phái nàn, tai nàn.*

NÁN trt. Rốn, gắng ở lại một lúc : *Ngồi nán lại ; ở nán lại II* (R) dt. Ở lại một lúc : *Nán lại vài ngày* II Hoãn lại : *Xin nán cho tôi vài ngày.*

nán chờ dt. Clg. Nán đợi, rán chờ thêm một thời-gian nữa : *Nán chờ xem sao.*

nán đợi dt. X. Nán chờ.

nán lại dt. Rốn lại, ở lại một lúc nữa : *Nán lại vài ngày.*

NÂN dt. Chán, ngã lòng : *Chán - nán : Thấy bất nản ; Gắng lên, không nên nản.*

nán chí dt. Rủn chí, thôi-chí, mắt cà hăng-hái : *Xin đừng nán chí.*

nán lòng dt. Ngã lòng, hết muôn theo đuôi : *Hắn đã nán lòng sau khi bị gạt nhiều lần.*

NÂN dt. Tai hoa, việc rủi không ngừa trước được xảy đến có hại cho mình : *Hoạn-nạn, lâm-nạn, tai nạn, ty-nạn, thoát-nạn ; người ngay mắc nạn* II dt. Cặt-vấn, hỏi điều khó-khăn : *Luận-nạn, vấn-nạn.*

nạn-cật dt. Hỏi vẩn những điều khó-khăn.

nạn-dân dt. Dân bị nạn : *Nạn-dân hoả-hoạn.*

nạn-dề dt. Vấn-dề khó giải-quyết.

nạn-khổn tt. X. Khổn nạn.

nạn - nhân dt. Người mắc nạn II thth : Người bị thiệt-hại trong một việc gì : *Nạn-nhân chiến-tranh.*

nạn-vấn dt. Nh. Nạn-cật và vấn-nạn.

NANG dt. Bao, bọc, túi đựng đồ : *Bì-nang, cầm-nang, hæ-nang, thận-nang ; Đeo nang Tú-Lộ, quay bầu Nhan-Uyên LVT* II (R) : Giống cái nang : *Mo-nang, cái nang myc, một nang sáp.*

nang noān-bào dt. Bọc trứng của giông sinh con (*follicule ovarien*).

nang noān-tổ dt. Kích-thích-tổ do bọc trứng sinh ra (*follicule*).

viang-quần dt. (thực) : Chùm bào-tử-nang, nơi bào-tử-nang đóng chùm hoặc có bọc (induvie) hoặc không bọc (sore).

nang-thũng dt. Bệnh sưng bọc, trong có nước lỏng hoặc sền-sết (kyste).

NÀNG dt. Clg. Nữ郎, cô, tiếng gọi người đàn-bà con gái : *Nàng dâu, nàng tiên ; chàng và nàng ; Trời mưa cho lúa chín vàng, Cho anh đi gặt cho nàng đem cơm CD.*

nàng hẫu dt. Người đàn-bà được mua hay cưới để hầu-họ và ăn-năm với người đàn-ông, nhưng không được kè là vợ (xưa).

NÀNG-HAI dt. (thực) : Loại cỏ lá hình tim, có lông mướt, ai dùng phải thì ngứa.

NÀNG-HAI dt. (dòng) : Loại cá sông mình giẹp như thát-lát nhưng to hơn, vảy nhô, gần đuôi có đốm tròn trắng như sao.

NÁNG d. Cọc, chồng, xấp không dày quá gang tay : *Bạc cả náng ; tiền chồng cả náng.*

náng tay dt. Đoạn dài dưới một gang tay.

NÀNG đdt. Nàng ấy, tiếng chỉ người đàn-bà hay con gái vẫn mặt : *Nàng đi rồi.*

NÀNG dt. Cây có cháng-hai giống hình chữ Y : *Bè nặng chóng trời ; người què chóng nặng* || dt. Chóng re, xô re : *Nặng thuyền xa bến* || (R) : Cái lẹi, nói bét ra : *Khuyên nó, nó nặng ra.*

NANH dt. Răng nhọn cạnh răng cửa đè xé thịt ăn : *Mài nanh, mọc nanh* || Răng nhọn cạnh răng cửa của một vài loài thú như heo, heo rừng, càng già càng mọc dài ra và uốn cong lại, dùng tự-vệ.

manh-ác tt. Ác-nghiệt: *Đỗ manh-ác :*

nanh móng dt. Nanh và móng tay móng chân || (B) Tay chân, bộ-họ, những kẻ phò-tá một người nào : *Thường, khi cơ-nghiệp được đưa nên rồi, những nanh móng lẩn lẩn bị vặt cả.*

nanh-nọc tt. Nh. Nanh-ác.

nanh său dt. Nhiều nanh con său (mọc hai hàng) || Cách trồng cây hàng ra hàng vào : *Trồng cây nanh său.*

nanh vuốt dt. Nanh và vuốt của vài giống thú dữ : *Nó có nanh vuốt, ta cũng chả ghê.*

NANH dt. Đen, mực nhô nhô mọc theo nứu trẻ còn bú : *Đau nanh.*

NÀNH dt. (thực) : X. Đậu nành.

NÁNH trt. Nghiêng một bên : *Ngồi nánh ; gánh hàng nánh khó di.*

NÁNH dt. Clg. Sanh nịnh, cố trút cho người khác làm đồng minh ở không // Ganh - tj : *Anh em mà nịnh nhau nhiều ft.*

nịnh-hẹ dt. Viễn lý - lê đê người khác làm thù mình : *Anh em mà nịnh-hẹ nhau chi.*

NAO trt. X. Nào : *Nơi nao, khi nao, thuở nao ; Hội này chẳng gặp cản chờ hội nao LVT* || Nào, tiếng giầm bát ý-nghĩa ra lệnh : *Ông ơi ông vớt tôi nao, Tôi có lòng nào ông sẽ xáo mảng CD.*

NAO tt. Rối trí, chật dạ, hơi e sợ : *Lòng ta ta đã chắc rồi, Nào ai giục đứng giục ngồi mà nao CD.*

nao-nao tt. Bối-rối, hoa ng-meng : *Nghe vậy, đầu không sợ chó cũng nao-nao* || Quay, cuồn-cuộn : *Nao-nao dòng nước uốn quanh K.*

nao-núng tt. Hơi nao, muôn lùi bước : *Bị vỗ đó, va đập nao-núng rồi.*

NÀO trt. Tiếng hỏi người, sự - vật, chỗ nơi v.v... : *Cái nào, chỗ nào, người nào ; Đèn nào cao bằng đèn Châu-đốc, Đất nào dốc bằng đất Nam-vang ; Khi vui thì vỗ tay vào, Đến khi hoan-nạn thì nào thay ai CĐ* || Tiếng bác re, không nhận : *Giêng này là giêng cựu-trào, Hồi tôi còn nhỏ, tôi nào biết đâu CD* || Tiếng kè sự-vật : *Nào mū-ni, nào áo thảm, Đi đâu chẳng đội đê ong châm HXH* || Tiếng giục-thúc, khích-lệ : *Nào ! Làm đi xem ! Chúng ta cùng đi nào !* || Tiếng so-sánh tánh-chất sự - vật : *Cha nào con nấy ; Thời-dai nào, kỷ-cương ấy.*

nào ai trt. Ai đâu nào ? Nào có ai đâu : *Lòng ta ta đã rõ rồi, Nào ai giục đứng giục ngồi mà nao CD.*

nào biết đù. Có biết đâu : *Việc đó, tôi nào biết mà hỏi tôi.*

nào đâu trt. Ở đâu nào ? Còn đâu nữa : *Nào đâu gió trúc mưa mai ?*

nào khi trt. Tiếng kè lúc xảy ra một sự-việc : *Nào khi biến hẹn non thề.*

nào là trt. Tiếng kè nhiều sự - vật : *Nào là quần áo, giày dép, bồ đầy-dầy trong căn phòng.*

NÁO tt. Xôn-xao, ồn-ào : *Huyền-náo* || dt. Gây rối, phá-phách : *Đại-náo, nhiều - náo.*

náo-chung dt. Chuồng báo hiệu || (R) : *Đồng-*

hò reo.

náo-động trt. Rộn-rã, ồn-ào lén : *Đêm khuaya mà làm náo-động cả khu phố.*

náo-kịch dt. Việc xảy ra ồn-ào, náo-động.

náo-loạn *dt.* Gây lện-xộn rối-rãm : *Chúng náo-loạn cả xóm* // *tt.* Ông-ào, rộn-rít.

náo-nức *trt.* Hỗn-hỗn rộn-rít : *Thiên-hạ náo-nức kéo đi xem.*

náo-nhiệt *tt.* Rộn-rít xôn-xao : *Quang-cánh náo-nhiệt.*

náo-sự *dt.* Gây chuyện cãi nhau.

NÁO *dt.* Bài viết thử trước đề rồi sửa lại : *Náo bài, náo đơn, náo thơ.*

NÁO *dt.* Bộ óc, trí-hoá : *Cân-não, chủ-não, tư-não, trí-não.*

náo-bán-huyết *dt.* Chứng thiếu máu ở óc.

náo-cái-cốt *dt.* Cái sọ, xương đầu (bọc bộ óc).

náo-cần *dt.* Trung-tâm bộ thần-kinh (trong óc).

náo-cân *dt.* X. Cân-não.

náo-chất *dt.* Chất óc, chất trắng và nhão trong sọ.

náo-hải *dt.* Biền óc // Trí-hoá sâu rộng.

náo-kieu *dt.* Thể-chất nối liền đại-não với tiêu-não là một bộ-phận thần-kinh-hệ trong óc.

náo-lậu *dt.* Bệnh chảy nước mũi từ óc ra, rất hôi.

náo-lực *dt.* Trí-hoá, sức suy-nghĩ, độ-lực, của bộ óc.

náo-mạc *dt.* Màng óc, màng mỏng bọc bộ óc.

náo-mạc-viêm *dt.* Bệnh sưng màng óc.

náo-sung-huyết *dt.* Chứng ứ máu ở óc.

náo-tuỷ *dt.* Óc và tuỷ // *(B)* Trí-hoá sức lực : *Hao mòn biết bao náo tuỷ.*

náo-thần-kinh *dt.* Những dây thần-kinh từ đại-não phát ra.

náo-thất *dt.* Trí-hoá, cơ-quan chủ-yếu của sự suy-nghĩ, hiều biết và nhớ.

náo-xác *dt.* Sọ, xương đựng óc.

náo-xuết-huyết *dt.* Bệnh máu từ óc chảy ra.

NÁO *bt.* Giận, buồn phiền : *Áo-não, khốn-não, phiền-não, sầu-não, thám-não* // *dt.* Làm phiền, chọc giận : *Áng đào-kiềm đâm bông náo chúng CO.*

náo-chóng *dt.* Làm phiền lòng nhiều người.

náo-lòng *tt.* Đe-dọa trong lòng ; buồn phiền trong lòng : *Việc cung náo lòng.*

náo-nè *trt.* Chán-nản, buồn chán : *Thấy bất náo-nè.*

náo-nùng *trt.* Buồn thèm, xót-xa : *Em nhói khi dùu-dắt ấm bồng, Nay em lao-khổ náo-nùng không than CD.*

náo-nuột *trt.* Dâng-dụng trong lòng : *Đờn nghe náo-nuột.*

náo-nhân *dt.* Làm buồn lòng người : Một thiên-bậc mệnh lái càng náo nhân K.

náo-tâm *tt.* Nh. Náo lòng.

NÁO-NÀ NÁO-NUỘT *tt.* Tròn-tru, dẹp-đẽ : Minh lụa náo-nà náo-nuột.

NÁO *dt.* Cạo, dùng vật mỏng cào tróc lớp mầm ở ngoài : *Nạo da, nạo lưỡi, nạo mù ; Bàn nạo* // *(R)* : Cào-cẩu, vét sạch, lấy hết : *Có bao nhiêu, nó đều nạo hết* // *(B)* : Rây, mảng nặng lời : *Bị chủ nạo* // *tt.* Mềm, có thè dùng muỗng nạo được, thời-kỳ trái dừa có cơm mềm, nước ngọt : *Dừa nạo.*

nạo óc *dt.* Suy-nghĩ nát óc, gãng hết trí óc : *Mai tim nạo óc.*

nạo sạch *dt.* Nạo hết lớp ngoài : *Nạo sạch lưỡi, nạo sạch cơm dừa* // *(B)* : Vét sạch, lấy hết : *Có baզ nhiêu tiền trong túi, nó đều nạo sạch.*

nạo sát ván *dt.* Rây mảng hết lời : *Đi chơi vê khuya, bị nạo sát ván.*

NẠP *dt.* Clg. Nộp, đưa vào (vì phản-sự) : *Nạp tiền mãi-lộ ; nộp thuế ; bắt nộp cho quan ; Dung-nạp, kết-nạp* // *(R)* e : Clg. Sạc, cho hơi vào cho đầy bình : *Nạp bình ac-quy (charger)* // b : Lắp đèn vào nòng súng : *Súng đã nạp đạn.*

nạp-bản *dt.* Nạp cho nhà nước một số tiền in những giấy tờ, sách báo v.v... khi vừa in xong, hoặc phim ảnh, đĩa hát nhập-cảng, trước khi đem bán cho dân-chúng : *Chê-dộ nạp-bản (dépôt légal).*

nạp-cát *dt.* Clg. Nạp-kiết, lễ thứ 3 trong 6 lễ của việc cưới gả hồi xưa, nhà trai cáo cho nhà gái biết đã xem được tuổi, quê tốt, việc gả cưới đã nhất định : *Lễ Nạp-cát.*

nạp danh *dt.* Đưa tên họ cho ban giám-

khảo để được ghi vào bản danh-sách thí-

sinh.

nạp-giao *dt.* Kết bạn, làm bạn với nhau.

nạp-kiết *dt.* X. Nạp-cát.

nạp khoản *dt.* Dâng lời thề, chịu đầu-phục // Đóng khoản tiền phải đóng.

nạp mang *dt.* Tới đê chịu chêt : *Vô ròng là nạp mang cho hở.*

nạp mình *dt.* Bó tay, tới cửa quan chịu tội : *Thù-phạm đã ra nạp mình.*

nạp quyền *dt.* Giao bài làm cho ban giám-

khảo.

nạp-té *dt.* X. Nạp-trung.

nạp-thái *dt.* Lễ thứ nhất trong 6 lễ cưới hồi xưa ; sau khi hai bên đã nghị-hôn, nhà trai nhờ mối đem con nhẹn đến nhà gái, tỏ ý bằng lòng nơi ấy.

nẹp-trung dt. Clg. Nẹp-bè: lỗ thứ tư trong sáu lỗ curci hồi xưa; nhà trai đem của sinh đến nhà gái và làm lỗ từ-đuờng.

NÁT bt. Bé ra từng mảnh vụn: Bé nát, dập nát, rách nát, tan nát, vỡ nát, xé nát; Tan xương nát thịt; Phận người nát giờ còn tre, Phận ta nát gõ, nhánh nè cũng không CD II Hu-hòng, ròi-rạc: Chùi nát, thối-nát, hư nát; Đa-mang chi lâm vợ đầy nhè, Nát cửa tan nhè-lại xấu-xé HXH II Càng khắp, không sót chỗ nào: Lực nát mà không gãp.

nát bấy tt. Nát và mềm bấy: Bầm nát bấy; cái mệt bị chém nát bấy.

nát bấn tt. Nh. Nát bấy.

nát bết tt. Nát giẹp ra, mất cả hình-trạng cũ: Bị xe cán nát bết.

nát biến tt. Clg. Nát vụn, nát ra rất nhò, rất nhuyễn: Tiêu cà nát biến.

nát gan tt. Clg. Nát ruột, đau-đớn trong lòng thê thảm: Dẫu rằng đã cũng nát gan lợ người K.

nát lời trt. Lấy công trừ vào tiền lời của số vốn đã mượn trước: Ở đợt nát lời.

nát mùn tt. Nát ra menh-mún: Xôi lăn hối, số tiền nát mùn cả.

nát nấm tt. (đ): Nh. Nát: Tiền bạc nát nấm cả.

nát nghiến tt. Bị nghiến nát: Cán nát nghiến, nhai nát nghiến.

nát nhử tt. Nh. Nát bấy.

nát óc trt. Mệt óc, rối cả trí óc: Tinh nát óc mà khồng ra.

nát ông nát cha trt. Cả ông bà cha mẹ: Chùi nát ông nát cha.

nát ruột tt. Nh. Nát gan.

nát rượu tt. Say rượu và nói càn: Người nát rượu hay nói nhảm.

nát tan bt. Clg. Tan nát, nát rời rạc nhiều mảnh: Xe bị đụng nát tan; chùi nát tan cả dòng họ.

nát tươm tt. Nh. Nát ten.

nát vụn tt. X. Nát biến.

NÁT dt. Nhuộm đen, nhuộm ra màu khác II Clg. Niết: Nét-bàn.

nát-bàn dt. (Phật) Clg. Niết-bàn, cõi thung-dung tự-toại, bất-sinh-bất-diệt, hết chịu cảnh luân-hồi: Nhập nát-bàn.

nát-diện dt. Xăm mặt, thích chữ vào mặt rồi thoa chàm lên, một hình-phat ngày xưa.

nát-tự dt. Xăm chữ, dùng kim xăm chữ trên da rồi thoa chàm hay mực lên.

NAT dt. Hết (thết) to một tiếng đè tö ý không bằng lòng, giật dữ, bảo ngưng, v.v...:

Khoát-nát, quát - nát; nát to một tiếng II (R). Hiệp-dáp: Bắt-nát, đập - nát; Ma cù - nát ma mối tng.

nát dội dt. Nát bát dùng lại, thổi lại, không cho tiến lên.

nát dùa dt. La át, rầy nà tối, không cho nói nữa: Bị cha nát dùa em phải nín lặng.

nát đường dt. Dọn đường cho quan đi bằng lối khoái-nát: Quan đi, có lính nát đường.

nát-nộ dt. (đ): Nh. Nát: Nát-nộ om-sòm.

NAU tt. Đau từng cơn: Chuyên bụng làm nau; Tử-sinh kinh-cụ làm nau-mấy lần CO.

nau đẻ dt. Chuyên bụng đẻ (làm đau bụng từng hồi).

NÁU dt. Giấu, trốn: Ẩn-nau, nương-nau, nau bóng, nau hình, nau minh.

NẮC dt. Nhấp-nhὸm luôn cái đít, cù - động tự-nhiên trong việc giao-cầu của người và của thú.

nắc-nước dt. Clg. Lắc-nước, lén tục chim chiên - chiện (X. Chiên-chiện).

NẮC-NÈ dt. (động): Côn-trùng thuộc loài bướm, ban đêm vỗ cánh xanh-xanh bay vào đèn: Con nắc-nè; Cười như nắc-nè.

NẮC-NÓM trt. Trâm-trò, tắm-tắc: Nác-nóm ngợi khen.

NẮC tt. Nực, sục mùi: Thom nặc.

nặc-nồng trt. Clg. Nực - nồng, xông toả ra: Nặc-nồng mùi rượu.

NẮC trt. Clg. Âm - thầm, kín - đáo: Ân - nặc, đáo-nặc, yêm-nặc.

nặc-danh tt. Giấu tên, không tên họ: Hồi nặc-danh, thor nặc-danh.

nặc-hệ dt. Dân lậu, không có tên trong sổ hộ-tịch.

nặc-phục dt. Núp sẵn một nơi kín để chực đánh úp.

nặc-sách dt. Đòi hỏi ngầm.

nặc-thành khế-ước dt. (Pháp): Giao - kèo miệng, sự giao - ước miệng, không giấy tờ (contrat consensuel).

NẮC-NẮC trt. X. Nắng-nặc: Nặc-nặc đòi đi.

NẮC dt. Bắt, đòi hỏi: Bác-nặc, bô-nặc, tróc-nặc.

nặc-nặc trt. X. Nắng-nặc.

nặc-nô dt. Người làm nghề đòi nợ muộn II (R): Người đánh-dá, ghê-gớm.

nặc-sách dt. Đòi hỏi ngầm.

NĂM dt. Khoảng ngày giờ mà trái đất đi giáp một vòng mặt trời, gồm 12 tháng, dùng một tuỗi: Cuối năm, đầu năm, giáp

năm, quanh năm, suốt năm; Năm hết tết
đến; Một năm là mấy tháng xuân, CD.
năm âm-lịch dt. Các năm có tên con và chi
theo kèm, thường đi trước năm dương-lịch
non một tháng: Ất-dậu, Bính-tý, v.v... là
tên các năm âm-lịch.

năm cũ dt. Năm vừa qua hoặc qua đã lâu:
*Tổng năm cũ đi, rước năm mới tới; Chuyện
muôn năm cũ kề chỉ bấy giờ K.*

năm dương-lịch dt. Năm theo kỷ-nghuyên tây-
lịch, từ ngày chúa Giê-su ra đời.

năm học dt. Mùa học chính-thức của học-trò,
bắt đầu sau vụ nghỉ hè năm trước tới vụ
nhị hè năm sau.

năm kỵ dt. (truyền): Năm không hợp với tuổi
mình, có thể có tai nạn hoặc bệnh tật.

năm mọt trt. Hàng năm, mỗi năm mỗi có:
Sinh năm mọt.

năm mới dt. Năm vừa bắt đầu hoặc đang
trong tết nguyên-dân: *Chúc mừng năm mới.*

năm nay dt. Năm hiện đang nói: *Năm nay
chắc mưa sớm* // Tính đến nay: *Năm nay,
tới 40 tuổi.*

năm nám trt. Hàng năm, năm nào cũng thế:
*Năm nám, tháng tháng, ngày ngày, lầm lẩn,
lừa lừa, rày rày, mai mai CD.*

năm ngoái dt. Năm vừa qua: *Năm nay: 1968,
năm ngoái là 1967.*

năm nhuần dt. Clg. Năm nhuần, năm có 13
tháng (âm-lịch) hoặc có 366 ngày (dương-
lịch).

năm nhuận dt. X. Năm nhuần.

năm tới dt. Năm sắp đến, tức năm sau năm
đang nói: *Năm tới, tôi đúng tuổi quên-dịch.*

năm tuổi dt. Năm có tên trùng với tên tuổi
mình thuộc hàng chi: *Anh tuổi dồn, các
năm Giáp-dần, Bính-dần... là các năm tuổi
của anh.*

năm tháng dt. Ngày giờ hơi lâu: *Trái bao
năm tháng mà nó vẫn biến-biệt nơi nèo.*

năm tròn dt. Nguyên một năm (ngày này
năm nay chí ngày này sang năm): *Tính ra
thì đã một năm tròn rồi.*

năm trời dt. Năm dài dang-dẳng: *Tiếc công-
lao dài ao thả cá, Ba bốn năm trời, kè lợ
tới câu CD.*

năm trường dt. Nh. Năm trời: *Đi biệt
mông năm trường.*

năm xưa dt. Ngày nào đó, cách nay đã nhiều
năm: *Nhớ hồi năm xưa, nó chỉ bằng bắp
chân, mà bây giờ đã sờ-sờ.*

NĂM st. Số đêm giữa số 4 và số 6: *Bàn
tay có năm ngón; Làm trai năm liệu bảy*

lò mồi hào CD // Số thứ-tứ giữa 4 và 6:
Mỗi năm, tháng năm, thứ năm // Số thứ-
tứ người con sau bốn người trước (nếu
gia-dình người miền Bắc và Trung) hoặc
sinh sau ba người trước (người miền Nam);
Anh Năm, bắc Năm, chỉ Năm, chú Năm...
năm ba st. Chỉ số không nhất định, từ 3 tới
5: *Ôn dụng trước mặt năm ba phầm,*
Vãi đứng sau lưng sau bảy bê HXH.

năm bảy st. Chỉ số không nhất định từ 5 tới
7: *Một ngày năm bảy trận đồng, Anh đi
năm bảy sao không thấy về CD.*

năm canh trt. Trọn đêm, suốt đêm: *Trách
lòng con chó nhỏ sửa dai, Năm canh viêng
bạn, nó sửa hoài sáng đêm CD.*

năm giờ trt. Năm tiếng đồng-hồ: *Đè ra
năm giờ, làm mới xong* // Giờ thứ năm
trong một ngày một đêm: *Hồi năm giờ
sáng* // Giờ thứ 17 trong một ngày một
đêm: *Năm giờ chiều nay.*

năm mươi dt. Năm chục (50) // Năm chục
tuổi nói tắt: *Năm nay anh được năm
mươi chưa?*

NĂM-NĂM trt. Năm-nóp, nóm-nóp, mảng
lo sợ luộn: *Năm - nám trong dạ, không
biết sẽ ra sao.*

NĂM dt. Đặt mình xuống: *Năm xu ống ;*
*Chuốt chẽ xó béo không năm, Chó chẽ
nhè đặt ra, năm bụi tre CD* // tt. Đang ở
chiều dài, song-song với mặt nước: *Hán
năm dòi* // Đêm năm bỗn qua mình: —
Nhu dôi đưa ngạc năm trong mâm vàng CD // Luôn một tình-lệng: *Hàng năm,
me nám, tiễn năm trong tú là tiễn chét* //
Chết: *Từ ngày ông thân tôi năm
xuống tới giờ, má tôi vẫn ở vậy nuôi
con* // Toe-lạc, ở lại: *Miếng đất đó nằm
đọc theo sông cái ; Cái nhè đó nằm trên
đất công-thò* // Được chôn nơi nào: *Tôi
để ông thân tôi nằm tại thò-mộ ông bà*.
Lấy nhau: *Ấn nám ; nằm với trai.*

năm bảy dt. Năm ngoài bảy cái đợi bắt đì-
mồi: *Một ngày năm bảy trận đồng, Anh
đi năm bảy sao không thấy về? CD.*

năm bếp dt. Clg. Năm mèp, năm luộn không
đẹp nói: *Bị bình, năm bếp mây bừa rày* //
Năm sát xuồng: *Năm bếp dưới đất, nghe
đạn bay veo-veo.*

năm bén dt. Đậu lại bén đợi phiêu chảy:
Xe nằm bén.

năm bếp dt. Clg. Năm chõ hay Năm xó và
Năm cũ, sinh đẻ: *Ở nhà tôi năm bếp được
tuần nay.*

năm bình *dt.* Cố bình (õm) : Năm nghỉ mây bùa rày, có đi làm gì đâu.

năm co *dt.* Clg. Năm khoanh, năm nghiêng và co hai chân lên : Em dem thân cho thẳng bέ nó giày-vô, Mùa đông tháng gié nó năm co trong lồng CD II (B) Thất-nghiệp, không làm gì cả : Mấy tháng nay năm co ở nhà chớ có làm-lụng chi đâu ; Nào có hay gì cái chữ nhó, Ông Nghè ông Công cũng năm co TX.

năm cũ *dt.* Ở cũ, X. Năm bếp.

năm chèo-queo *dt.* Năm co một mình và buôn-bã : Năm chèo-queo một mình.

năm-chinh-chòng *dt.* X. Năm chênh-chòng.

năm chênh-chòng *dt.* Clg. Năm chinh-chòng : Năm nghênh-ngang không thứ-tự ngay-ngang chi cả : Năm chênh-chòng trên giường.

năm chiêm-bao *dt.* Clg. Năm mờig và năm mơ, X. Chiêm-bao.

năm chồ *dt.* X. Năm bếp.

năm chòng *dt.* Năm dè lén một vật khác : Sách vở dè năm chòng mau hư lầm.

năm dài *dt.* Năm thẳng chân ra : Thuex bạc về năm dài thở ra.

năm dầm *dt.* Ở một chỗ thật lâu và không làm chi cả : Thất-nghiệp, năm dầm ở nhà ; xe năm dầm ở bên từ sáng tối trưa.

năm dật-dựa *dt.* Năm cách uè - oài biếng-nhác : Thủ dậy rồi mà còn năm dật - dựa trên giường.

năm dọc *dt.* Năm theo chiều dọc : Năm dọc dặng ngay chân cho thong-thả II Ở dọc theo : Xóm nhà năm dọc theo sông, theo lô.

năm dốc-dốc *dt.* Năm phia đầu cao hơn phia chân hoặc ngược lại : Đè nẹn - nhän năm dốc-dốc dặng làm hô-hấp nhän-tạo.

năm đất *dt.* Ngủ dưới đất trong thời-kỳ ăn chay hoặc dè tang cha mẹ : Ăn chay năm đất II Ngủ dưới đất vì không có giường ván : Năm đất hàng hương hơn năm giường hàng cá tng.

năm đêm *dt.* Ban đêm, năm suy-nghĩ trước khi ngủ : Năm đêm nghĩ lại, nước mắt hòng tuôn rơi CD.

năm đường *dt.* Năm giữa đường cho người khiêng linh-cữu cha hay mẹ bước ngang qua, một tập-tục tỏ sự thương-tiếc cha mẹ : Đám khiêng di, có con gái năm đường II Năm giữa đường vì hư máy : Xe hư năm đường.

năm gác *dt.* Năm nghiêng và gác chân lên một cái gối hay lén mình người khác : Có tật ngủ hay năm gác quá.

năm gai *dt.* Năm trên cùi khô X. Năm gai

ném mệt PH. II.

ném *l* *dt.* Năm mệt chõ, không day-trở : Đt mệt vේ năm l đó ; Xe hư, bỏ năm l đó.

ném im *dt.* Năm không day-trở, không nói-nắng chi cả : Khách gọi cửa mà năm im, không lên tiếng.

ném inh *dt.* Nh. Năm l : Ai dè nay chòng vó năm inh HL.

ném kè *dt.* Năm khít bên mặt người khác : Năm kè người ngực.

ném kẽnh *dt.* Năm duỗi tay chân ra, choén cả giường hay ván II (B) Ở không, chẳng chịu làm việc : Ăn no rồi lại năm kẽnh, Có ai lấy túi thì khênh túi vào CD.

ném khàn *dt.* Năm mãi không dạy : Năm khàn cả ngày II (B) Nh. Năm co (B).

ném khèo *dt.* Clg. Năm khèo, X. Năm chèo-queo : Ăn no rồi lại năm khèo, Thay giục trống chèo, bế bụng đi xem CD.

ném khenh *dt.* Năm cách thong-thà, ranh-reng : Năm khènh ca hát.

ném khoanh *dt.* Nh. Năm co : Năm khoanh trong lò, lõ mũi lõ lem CD.

ném khoèo *dt.* X. Năm khèo II Nh. Năm co (B).

ném không *dt.* Năm nghỉ vơ - vòn, chẳng ngủ, chẳng nói-nắng hoạt-động chi cả : Năm không suối ngày II Năm một mình, không có vợ (hoặc chồng) năm một bên : Cũng da-mang là gái có chồng, Chín đêm trực-tiết năm không cả mươi CD.

ném la-liệt *dt.* Năm nghinh - ngang đầy, đầy, không thứ-tự : Họ chết, năm la - liệt đầy đường.

ném lăn *dt.* Năm và lăn qua trả lại (với ý đòi hỏi, làm vạ) : Ba năm chẳng xứng duyên-hài, Năm lăn dưới đất lạy dài ông to CD.

ném lèn-khênh *dt.* Nh. Năm la-liệt : Năm lèn-khênh đầy đường.

ném lì *dt.* Năm mệt chõ, không làm chi cả, ai hỏi cũng không trả lời : Năm lì đó đợi bùa ăn.

ném lịm *dt.* Ngã xuống chết giặc : Bị đánh vào quai hàm, năm lịm không dậy nổi.

ném liết *dt.* Năm vì bịnh, không dạy nói : Cảm, năm liết mẩy bùa rày.

ném liết-dịa *dt.* Nh. Năm la-liệt.

ném liều *dt.* Năm hoài không dạy, việc ra sao cũng mặc : Ngó tới đòi mè và cứ năm liều.

ném liều-yếu *dt.* Nh. Năm la-liệt : Qua và loạt tiều-liên, địch năm liều - yếu đầy đầm.

năm lòng đt. Thuộc lòng, nhớ vanh - vách :
Việc đó tôi năm lòng mà !

năm lửa đt. Clg. Năm phây, năm trên giường cũ có vạc tre, dưới có bếp lửa than, sau khi sanh con : Đè năm lửa.

năm mà đt. Năm trốn nơi có nước, dưới biển, dưới ruộng : Hồi thời chống Pháp, mỗi tháng tôi năm mà ít lắm 20 ngày ở kinh 12.

năm meo đt. Năm ở bìa, cheo-meo ở cạnh :
Đừng để trẻ con năm meo cạnh giường //
Ở khít bờ sông : Cái nhà năm meo bên kinh.

năm mèo đt. Nh. Năm co và Năm khoanh (kiều con mèo).

năm mèp đt. X. Năm bếp : Bị trận dông đêm hôm, cái nhà năm mèp xuống.

năm mê đt. Mê-mang trên giường (hoặc dưới đất) : Mới năm mê chó chưa ngủ.

năm miết đt. Nh. Năm lì : Gọi, cứ năm miết đó.

năm mợp đt. Nh. Năm bẹp.

năm mộng đt. X. Chiêm-bao.

năm mơ đt. X. Chiêm-bao.

năm mưa đt. Năm ngoài trời, trong cơn mưa : Nghĩ người ăn gió, năm mưa xót thăm K.

năm nơi đt. X. Năm bếp.

năm ngay đt. Năm dưới chân ngay thẳng // Té (ngã) xuống và năm luôn, không cựa quậy (cạy) : Bị đánh một thoi, năm ngay.

năm ngang đt. Năm theo chiều ngang : Năm ngang cho rộng, bào-thai năm ngang.

năm ngồi đt. Năm xuống rồi ngồi dậy, nhiều lần như thế : Năm ngồi không yên.

năm ngủ đt. Năm xuống rồi ngủ : Năm ngủ me cưng ! // Ngủ : Hắn đang năm ngủ kia kia !

năm ngừa đt. Năm cái lưng ở dưới, ngực và bụng ở trên : Năm ngừa dễ thở.

năm nghỉ đt. Năm cho khoẻ : Năm nghỉ giây-lát rồi dậy làm.

năm nghĩ đt. Năm suy-nghĩ : Năm nghĩ bất túc cưỡi.

năm nghiêng đt. Năm day qua mặt phái : Năm nghiêng bên mặt dễ ngủ hơn năm nghiêng bên trái.

năm nhà đt. Ở nhà luôn, không đi đâu cả : Lòng rày tôi năm nhà, vì thất-nghiệp.

năm nhà thương đt. Dưỡng bình ở nhà thương : Ké bị bắt, người năm nhà thương.

năm phây đt. X. Năm lửa.

năm rạp đt. Clg. Năm sập, năm bếp xuống tất cả : Nghe nở một tiếng, ai nấy đều năm rạp ; Bị đám đông hôi hôm, đám mia năm rạp xuống hết.

năm rẽ-rẽ đt. Đầu (đم) và năm luân, từ khi đi đầu : Đầu nên năm rẽ-rẽ mấy tháng nay.

năm queo đt. X. Năm chèo-queo.

năm sải tay đt. Năm và giăng thẳng hai tay ra : Mệt, năm sải tay.

năm sập đt. X. Năm rạp.

năm sát đt. Năm sập và thẳng hai chân ra : Năm sát xuống, kèo đạn bay trúng // Năm khít lại : Năm sát vào nhau cho ém.

năm sập lớp đt. Năm sát nhau và chồng lên nhiều lớp : Đề năm sập lớp mới dù chô // thith Nh. Năm le-liệt.

năm sân đt. Năm ngoài sân banh sau khi bị rùi-ro hoặc bị chơi xấu : Cầu-thủ X. năm sân.

năm sấp đt. Năm úp ngực xuống.

năm sòng đt. Ở không luân, chẳng có công việc làm : Năm sòng mấy tháng nay, túng muôn chết !

năm sòng-(sóng, sòng) sượt đt. Nh. Năm dài.

năm sương đt. Năm ngoài trời ban đêm : Gối đất năm sương ; Ảnh gió năm sương.

năm thấy đt. Chiêm-bao thấy, lời thuật một điềm chiêm-bao : Hồi hôm, năm thấy xí được tiền.

năm thiêm-thiếp đt. Năm, mắt liêm-diêm gần ngũ hoặc gần mè : Mới vừa năm thiêm-thiếp chó chưa ngủ ; ngã xuống năm thiêm-thiếp.

năm thòng đt. Nhô ra, giê ra xa : Mới Cà mau năm thòng ra Nam-hải.

năm thực đt. Năm xe côn, xe bờ : Năm thực vô kèo té xuống đất ; đất vịnh thường năm thực vô sâu.

năm thường-thuật đt. Năm dài và choán nhiều chỗ : Năm thường-thuật giữa nhè.

năm tréo đt. Năm gác chéch lên nhau : Hai đường năm tréo.

năm tréo-mảy (ngoài) đt. Năm dựng lên một chén, cõi một chén gác lên gối chén dựng :

Năm tréo-mảy, gác tay lên trên suy-nghĩ.

năm tréo-trá đt. Cùng năm mà kẻ day đầu lên, người day đầu xuống : Chỗ chật, năm tréo-trá dễ ngủ.

năm ụ đt. Năm trên ụ đè sửa chữa : Tàu năm ụ // (R) : Nh. Năm nhà ; Hòn rày năm ụ chó có đi đâu đâu ?

năm vạ đt. Năm i dưới đất đợi đồ ngọt sau khi bị đòn : Trẻ con phải đòn hay năm

: vẹ II Cố nǎm i dè ēn vẹ : *Bị dụng sơ-sài*
mà nǎm vẹ dè đòi-thiết-hại.
nǎm vùi dt. Năm luân (trong nhà) vì bệnh,
nhất là nóng sốt: *Đau, nǎm vùi mẩy bùa*
rày.

nǎm vùng dt. Ăn nǎm một chỗ // Cố lán-lút
trong vùng của dịch dè hoạt động khuynh-
đảo: *Cán-bô nǎm vùng.*

nǎm xéo dt. Năm giũa chiều dọc và chiều
ngang: *Giường ngắn, phái nǎm xéo mới*
ngày chán được // Ở ngang mà xéo một
chút: *Tiệm đó nǎm xéo rạp hát một chút.*

nǎm xoài dt. Năm duỗi tay chân.

nǎm xóng-xoài dt. Nh. Năm xoài.

nǎm xuôi dt. Nh. Năm dọc.

nǎm xuôi-cò dt. Năm im, không cùt-động và
có vẻ mệt-nhọc: *Đi tiêu liền liên nên nǎm*
xuôi-cò.

nǎm xuống dt. Đặt mình xuống dè năm:
Nǎm xuống đây II (B): Chết, lời người
khác nói: *Từ ngày Ba tôi nǎm xuống tới*
giờ, gia-tài chia mành chia mún hêt.

nǎm xưởng dt. Dè năm trong xưởng động
sửa chữa: *Xe nǎm xưởng.*

NĂM dt. Cặp trong bàn tay: *Nǎm éo, nǎm*
chặt; Ai nǎm tay đến tối, ai duỗi tay đến
sáng tng II (R): Cơ nǎm ngón và bóp
chặt lại: *Nǎm tay lại thoí II (B) a:* Giữ
lấy cho mình: *Được riêng chữ tiếc, nǎm*
phần chữ trình NĐM II b: Hiểu sâu, thông
suốt: *Chưa nǎm được vén-dè II c:* Lấy
được lòng, hiểu hết ý-ú người: *Đợi nǎm*
được họ, mới sai-khiến họ dè-dàng II dt.
Cig Näm, số lượng vừa trong lòng bàn
tay: *Đối thi ẽn rǎm lá sung, Chồng một*
thì lấy, chồng chung thì dùng CD.

nǎm chόp dt. Năm chùm tóc trên đầu II
(B): Bắt: *Nǎm chόp được chánh-phạm*
thì bọn đồng-loā chạy dây khói.

nǎm đầu dt. Năm tóc, lùm lẩy chùm tóc:
Nǎm đầu lên gối II (B): Nh. Năm chόp (B).
nǎm giũ dt. Giữ được cho mình: *Nǎm giũ*
chữ tín với anh em.

nǎm tay dt. Cơ chặt nǎm ngón tay lại:
Nǎm tay định đánh II Cặp bàn tay hay
cườm tay người khác: *Nǎm tay giặc lia II*
dt: Bàn tay năm lại: *Trái đó chỉ bằng*
nǎm tay mà mắt vậy?

nǎm vùng dt. Hiểu rành-röt: *Nǎm vùng*
vén-dè.

nǎm xuong dt. Bộ xương khô của người
chết: Một nǎm xuong tàn.

NĂM-NỐP trt. Clg. Năm-nǎm nốp-nốp X.
Nǎm-nǎm.

NĂM-NUỐI dt. Bị-rịn, không nỡ dứt; Sờ-
dī tôi còn nǎm-nuối ở đây là vì tôi thương
dứa nhó.

NĂM dt. Năm ấy, tiếng chỉ thời-gian đã qua
lâu lăm, không nhớ chắc: *Hồi nǎm.*

NĂN dt. (thực). Loại cỏ mọc ở đất phèn,
cây suôn, tròn, cao từ 30 tới 40cm, bông
có mắt dài, phát-hoa dài trắng, được dùng
dồn nệm thay gòn (*Eleocharis equisetina*).

nǎn củ dt. Clg. Bột-tè, sách thuốc gọi Điền-
vu hay Địa-lật, loại nǎn có củ đén hình
bóng-vụ bâng đầu ngón tay (có thứ to bâng
đầu ngón chân cái), thân không lá, hoa
ở chóp thân; củ có nhiều tinh-bột và chút
ít chất đậm, có tính haju-du爭 trùng-vị
không đổi; ky thai (*Eleocharis tuberosa*).
nǎn kim dt. Thú nǎn cộng nhỏ đầu nhọn,
mọc thậ: dày ở đất nhiều phèn.

nǎn nி dt. Thứ nǎn cộng mềm dịu.

NĂN-NÌ dt. Clg. Nǎn-nி, hạ mình cầu xin:
Liệu nǎn-nி, chớ sân-si thiệt đời K.

nǎn-nி i-đi dt. Nǎn-nி cách thiết-tha và dai:
Thôi đừng nǎn-nி i-đi, *Nước kia dã dò,*
thâu hồi được dây CD.

NĂN-NÌ dt. X. Nǎn-nி: *Lui ra còn dám nǎn-*
ní nữa dây NĐM.

NĂN dt. Clg. Nǎn, dùng bàn tay bóp, sùa
cho ra hình-trạng: *Nǎn bánh, nǎn bột, nǎn*
đến, nǎn óng táo, nǎn tượng; *Mụ-bè nǎn*
trè con II (R) Nặn, uốn, sùa: *Nǎn khớp*
xương, nǎn cây kiêng (cánh).

nǎn dây dt. Clg. Nhấn dây, dùng đầu ngón
tay nhấn sợi dây dồn cho có tiếng ngân.
nǎn lưng dt. Bóp nǎn da thịt trên lưng.

nǎn-nót dt. (d): Nh. Nǎn.

nǎn tiếng dt. Nh. Nǎn dây.

NĂN dt. Rò nhò dùng đựng đồ sơn: *Cái*
nǎn.

NĂN dt. X. Nǎn: *Nǎn tượng, thơ nǎn II*
Nặn, vắt, bóp mạnh cho nước vọt ra: *Nǎn*
chanh, nǎn sùa II (B) Biéa, cõ bày ra việc:
Nǎn câu chuyện thắn-quái.

nǎn cõi dt. Nǎn mứt nhợt cho ra cõi.

nǎn mựn dt. Nǎn mứt mựn cho ra cõi.

nǎn-nót dt. (d): Nh. Nặn.

nǎn óc dt. Cõ tim-tỏi, cõ nhár. Iại: *Nǎn óc*
thoa tim.

nǎn vẹt dt. Nặn và vẹt: *Nǎn vẹt cho dã tay.*

NĂNG trt. Thường, hay, có luôn: *Trời nǎng*
mưa nǎng chuyền, *Đất ngoài biển nǎng lờ*
nǎng bồi... CD.

nǎng-nǎn trt. (d): Nh. Nǎng: *Việc đó, něn*
nǎng-nǎn môt chíit.

NĂNG *bt.* Tài sản có, sức làm nòi : *Bản-năng, khả-năng, tài-năng, toàn-năng, siêng-năng, vạn-năng* ; *Lực năng cù đánh* ; *Năng thuyết bết nồng hèn*.

năng-hạch *dt.* Sức phát ra do hạch nguyên-tử nô cháy (*énergie nucléaire*).

năng-lực *dt.* Tài-nồng : *Và có đủ năng-lực làm việc ấy* II (Pháp) *Tư-cách, quyền hành, động do luật-pháp cho phép* : *Trẻ vi-thành-niên thiếu năng-lực trước pháp-luật*.

năng-lực hoán-biến *dt.* (h) : *Năng-lực của một chất hoá-học này làm chậm lại sự thay đổi của một chất hoá-học khác (pouvoir tampon)*.

năng-lực pháp-luật *dt.* (Pháp) : *Năng-lực một cá-nhân đối với pháp-luật mà tờ án chấp-nhận cho tuỳ trường-hợp riêng mỗi cá-nhân về tuồi-tá, tình-trạng già-dịnh, sức khỏe và thần-kinh...*

nang-lurgency *dt.* *Sức của một vật có thể sinh ra bao nhiêu công tuỳ sự mạnh yếu, cao thấp, lớn nhỏ... của vật ấy* (*énergie*).

năng-nhân *Người có tài*.

năng-quyền *dt.* (Pháp) : *Quyền hành - động*.

năng-quyền quyết-tuyển *dt.* (Pháp) : *Quyền tuyển chọn, lấy một bỏ một*.

năng-quyền thuộc-hồi *dt.* (Pháp) : *Quyền chuộc lại mòn đõ cầm thề*.

năng-suất *dt.* *Sức làm ra nhiều hay ít của một vật hay một việc làm, trong một thời-gian nhất định* : *Năng-suất một cái máy, năng-suất một người thợ*.

năng-thần *dt.* Ông quan, tài giỏi : *Vua Lê/I/ai-tô có nhiều năng-thần phò-tá*.

NĂNG *trt.* Quyết cho kỳ được.

nặng-nặng *trt.* Lấy được, nhất định cho được mới nghe : *Đời nặng-nặng*.

nặng-nặng *trt.* Đòi, xin dèo-deo : *Nặng-nặng xin theo cho được*.

nặng-nặng quyết một *dt.* *Nhất định một bẽ, không thể khác hơn được* : *Nó nặng-nặng quyết một xin cướp cõi đó cho nó, không thì nó ở vây trọn đời*.

NĂNG *dt.* Ánh sáng có hơi nóng của mặt trời giội xuống : *Ánh nắng, dãi nắng, dại nắng, đón nắng, giội nắng, phơi nắng, trời nắng, trưa nắng* ; *Mai mưa, trưa nắng, chiều nõm, Trời còn luhn-chuyền huống mõm thế-gian CD*.

nặng ăn *dt.* *Nặng giội lâu ngày nám da* ; *Mặt bị nặng ăn*.

nặng cháy da *dt.* *Nặng thật nóng, thường ở khoảng từ 11 tới 15 giờ* : *Nặng cháy da mà dan đầu ngoài trời*.

nắng chang *dt.* Clg. *Nắng chang-chang, nắng vào trưa, thật nóng* : *Nắng chang mà đì đâu vậy?*

nắng chiều *dt.* *Nắng vào buổi chiều, lúc mặt trời gần lặng, rất oi-búc và giội xiên khó chịu*.

nắng gắt *dt.* *Nắng vào buổi trưa, thật nóng gắt*.

nắng hè *dt.* *Nắng vào mùa hè, nóng nhiều*.

nắng hạn *dt.* *Nắng dây-dưa đến mùa mưa mà chẳng có đám mưa nào cả* : *Nắng hạn gặp mưa dào*.

nắng hanh *dt.* *Nắng khô làm nứt cả da thịt*.

nắng lửa *dt.* *Nắng nóng như lửa* : *Nắng lửa mưa dẫu*.

nắng mưa *dt.* *Nắng và mưa* : *Cám thương con đẽ ở hang, Nắng mưa chẳng ngại, cơ-hèn quần bao CD* II (B) *Sự cực khô, vất-vả : Thiếp là dòng-dỗi nhà quan, Thiếp chưa tăng chju cơ-hàn nắng mưa CD*.

nắng nóng *dt.* Nh. *Nắng : Trời trưa nắng nóng*.

nắng-nôi *dt.* (d) : Nh. *Nắng : Trưa mà đì chí cho nắng-nôi cyc-khô*.

nắng ráo *dt.* *Nắng sau cơn mưa vài ngày, đất khô ráo* : *Đợi lúc nào nắng ráo sê qua bền thăm nó*.

nắng quái *dt.* Nh. *Nắng chiều* : *Nắng quái chiều hôm*.

nắng sương *dt.* Clg. *Sương nắng, ánh nắng và mù-sương* : *Vóc bồi-liêu e-dè gió bụi, Đoá anh-đào sợ hãi nắng sương* II (B) *Ban ngày và ban đêm, sự cực-khô* : *Quần bao khô nhọc, nắng sương dài dầu CD*.

nắng xiêm khoai *dt.* *Ánh nắng giội xiên ngay mặt*.

NẮNG-NỎ *dt.* Gắng-gõ (gõ), rán lên : *Tưởng chàng trai nhiều bẽ nắng-nỏ CP*.

NẶNG *tt.* *Sức trần xuồng* : *Nước nặng hơn dầu, chì nặng hơn sắt* ; *Gánh nặng đường xa ; Tốt tóc nặng dầu, tốt râu nặng cǎm* II *bt.* *Mạnh, nhiều, nồng-nàn, thâm-thí* : *Bệnh nặng, ghiền nặng, nghĩa nặng, tội nặng* ; *Bên tinh bên hiếu, bên nào nặng hơn K* II *trt.* *Hỗn-hào, dữ-lợn* : *Nói nặng, xài nặng*.

nặng bóng via *tt.* *Ít tin-tưởng nơi thầm-quyền* : *Ánh nãy nặng bóng via nên không thấy ma*.

nặng bụng *trt.* *Lâu tiêu, nghe nặng nơi dạ dày (bao-tử)* : *Ban đêm ăn nhiều thịt nghe nặng bụng* II (B) *Phiền lòng, không vừa ý* : *Làm như vậy, cung nặng bụng anh ta*.

nặng bước *trt.* *Bước ra đi cách khó-khăn, không nỡ* : *Vì gánh thê nhì nên nặng bước giang-hồ*.

nặng cân tt. Nặng : *Cái nay nặng cân hơn cái kia* || (B) Mập (béo), to lớn người : *Anh nay thuộc hàng nặng cân*.

nặng cõ tt. Đè cõ ngựa xuống nặng (vì phía trước có nhiều người ngồi) : *Xe nặng cõ*.

nặng chèo trt. Phải chèo nặng, tản súc nhiều mới chèo nỗi : *Thuyền mũi bằng nặng chèo hơn mũi thon*.

nặng chì trt. Bù thêm chì để đúng sức chở, trường-hợp nào nhẹ cần hơn luật định : *Con ngựa số 1 kỳ này chở nặng chì chắc khó thắng*.

nặng dầu tt. Hơi nhức đầu : *Dan nồng nghe nặng dầu* || Rối-rắm trong dầu : *Nặng dầu lo nghĩ*.

nặng đòn tt. Cứng dầu, khó dạy, có bị đòn nhiều mới chịu nghe lời : *Đứa nhỏ nặng đòn*.

nặng gánh trt. Phải gánh nặng : *Dùng đòn cứng nặng gánh lầm* || (B) a: Chịu nhiều trách-nhiệm : *Nặng gánh già-dinh* || b: Phải tinh-cảm sâu xa : *Một ngày nặng gánh tương-tu một ngày K.*

nặng hột trt. Mưa to : *Mưa đã nặng hột*.

nặng hơi trt. Phải hút mạnh mới có khói : *Ông điếu này hút nặng hơi* || (R) : Ngon, ngọt : *Thuốc (lá) nặng hơi* || (B) : Một vì phài là rầy luộn : *Nặng hơi mồi nghìn*.

nặng lái tt. Lái chở nặng : *Thuyền nặng lái đi đậm*.

nặng lòng trt. Clg. Nặng bụng, chính lòng, phiền lòng : *Làm vậy nặng lòng anh ta tội-nghiệp* || Đè nhiều tình-cảm vào : *Nặng lòng thương*.

nặng lời trt. Dùng lời nặng-nề, hỗn-hỗn : *Hoa thơm ai nỡ bỏ rơi*, Người khôn ai nỡ nặng lời làm chi || Giao-ước cách trình-trọng : *Cùng nhau trót đã nặng lời K.*

nặng lừa tt. (chm) : Lâu chày, loại kim cúng, đốt lâu dò, lâu chày.

nặng mùi tt. Có mùi hôi khó ngửi : *Món này đã nặng mùi* || Nực mùi, đầy vẻ : *Nặng mùi đao-đức*.

nặng mũi trt. Khó ngửi, nghe hôi : *Người nghe nặng mũi* || Hơi nghẹt mũi : *Đêm nay có sương nhiều, tái thở nghe nặng mũi*.

nặng-nề bt. Rất nặng : *Đàn-ông phải làm việc nặng-nề* || Nhiều, quan-trọng : *Công việc nặng-nề*; trách-nhiệm nặng-nề.

nặng nợ trt. Nh. Nặng gánh : *Nặng nợ triền-ai* : *nặng nợ vợ con*.

nặng nghĩa trt. Vì nghĩa cách sâu xa : *Nặng nghĩa vợ chồng*.

nặng nhẹ bt. Lời hỏi nặng hay nhẹ : *Có đó nặng nhẹ vậy em?* || (B) dt : *Cay đắng xe gần, cắn-nhắn trách-móc* : *Liệu mà thở kính mẹ già*. *Đừng tiếng nặng nhẹ người ta chê-cười* CD.

nặng-nhọc tt. Nặng-nề khó-nhọc : *Công-việc nặng-nhọc*.

nặng oằn tt. Nặng và oằn xuống : *Chùm trái nặng oằn* || Rất nhiều, rât nặng : *Hi vai chồng chắt nặng oằn*, *Nỗi nhè nỗi nước lè hăng khó xao* CD.

nặng rá tt. Khá, dù ăn, không nghèo túng : *Nặng rá nhẹ lo*.

nặng roi tt. Biếng-nhác, phải bị đánh mện mới chịu chạy : *Ngựa nặng roi*.

nặng tai tt. Làng tai, hơi điếc : *Va nặng tai, nên nói to*.

nặng tay tt. Mạnh tay, dùng sức nhiều : *Đồ hào-nháng, cầm nặng tay mau hư lầm*.

nặng tay lái tt. Có tay lái gắt : *Xe nặng tay lái*.

nặng tình trt. Yêu thương đậm-dà : *Nặng tình xú-sớ*; *nặng tình với gái*.

nặng tiếng trt. Nh. Nặng lời.

nặng túi dt. Có nhiều tiền : *Bữa nay nặng túi*.

nặng trích tt. Rất nặng : *Áo vải thô nặng trích, lạnh làm mền, ngực làm gối, bốn mùa thay đổi bấy-nhiều NCT*.

nặng trùi tt. Clg. Nặng trùi hay Nặng trùi, thật nặng, phải dùng nhiều sức mới nỗi : *Ơn cha nghĩa mẹ nặng trùi, Ra công báo đáp, ít nhiều phận con* CD.

nặng trùi tt. X. Nặng trùi.

nặng trùi tt. X. Nặng trùi.

NẤP dt. Vật dày có bề bằng : *Nắp hầm, nắp hộp*; *Dở nắp, dày nắp*.

nắp phέng dt. Nắp ve chei bằng thiếc có giùn vành : *Mở nắp phέng*.

nắp vùm dt. Nắp dày nồi, trũng lòng dùng dày úp xuống.

NẮC dt. Bạc, (bạc) cấp : *Bước lên từng nắc*; còn mấy nắc thì tối || (R) Độ, đạt : *Nhà làm kéo dài mấy nắc mới xong*.

nắc thang dt. Nắc của cây thang hay của thang lầu : *Bước lên nắc thang* || (R) Phương-tiện tiễn lên : *Nắc thang danh-vọng*.

NẮC dt. Clg. Nức, bật hơi từ trong cổ họng ra : *Nắc mấy cái rồi di xuôi*.

nắc-cụt dt. Clg. Nức-cụt, nắc ra tiếng to do

NẮC-NỎ trt. Clg. Nức - nở, tức - tưởi, khóc to tiếng thỉnh-thoảng có vài tiếng nắc: Khóc nắc-nở.

NẬC trt. X. Nực: Nặc cười.

NÂY dt. Thịt bụng: Dày nây, lớn nây; thịt nây, mỡ nây || tt. Mập (béo): Béo nây nhứng thịt.

NÂY chđt. Ni, nầy, tiếng chỉ nơi mà người nói đang đứng, đang ở: Bên nây súng hơn bên kia || (R) Đằng nầy, tiếng chỉ phè của người nói: Bên muôn gi, bên nây cũng sẵn sàng.

NÂY chđt. X. Này: Cái nầy, người nầy, chỗ nầy; Này anh!

NÂY trt. Nào ấy, thuộc về, theo phái: Ai nấy; Cha nào con nấy; của ai nấy lầy; May ai nấy nhở, rủi ai nấy chịu; Rõ ràng giầy trắng mực đen, Duyên ai phận nấy chờ ghen mà gầy CD.

NÂY dt. Giao, phó-thác: Nấy quyền điều-khiển.

nẩy-trao dt. Giao cách chính-thức, long-trọng: Nẩy-trao quyền-hành.

NÂY dt. Clg. Này, đưa ra, ễn ra: Đิ nầy ngực.

nẩy lửa trt. Xẹt lửa ra: Đóng trọt đầu định, nẩy lửa || Cách mạnh-bạo, dữ-lợn: Cuộc chạm trán nẩy lửa; hai bên đấu-khau nhau nẩy lửa.

nẩy mình dt. Chỉ người đang nằm vùng ễn mạnh lung cho mình bật lên: Trẻ con nẩy mình khi khóc.

nẩy mực dt. Clg. Né mực, kéo chằng sợi dây mực ra rồi buông cho nó bật vỡ gỗ hay tường: Cầm cân nẩy mực.

NÂY dt. Chỗ sinh lầy, nồi nước cạn: Bùn nầy, sinh nầy; lội nầy.

NÂY tt. Trời, hòn: Cái nầy nay hòn cái kia một tí.

NÂM dt. Phần thịt ở giữa bụng lợn: Được biếu phần nâm.

NÂM dt. Cây nạy, vật bằng sắt hay gỗ, giep một đầu, dùng đè nạy.

NÂM-NÂP trt. X. Nướm-nươn.

NÂM dt. (thực): Loài rêu mọc nơi ẩm-ướt hoặc trên cây mực, tàn tròn hơi u ở giữa: Tai nâm, ủ nâm || (R) Clg. Nấm, mồ dất cao hình tròn: Đầu nâm trong chanh; Chẳng qua một nấm có khâu xanh rì CD.

nấm biều-dàm dt. Loại nấm rất độc, có một bao và một vàng (*Amanita agaricoides leucosporae*).

nấm cỏ dày dt. Loại nấm mọc ở đồng cỏ mục.

nấm đất dt. Clg. Thủ-khuân, sách thuốc gọi Đỗ-tầm, Địa-tầm và Chương-đầu, loại nấm sinh ở đất có phân trâu, màu đen, chủ-trị huyết-bịnh.

nấm giầy biều-dàm dt. Loại nấm nón trắng, có một bao, không vàng, không độc (*Amantopsis agaricoides leucosporae*).

nấm dương-hình Bornéo dt. Loại nấm cao lối 6, 7 cm, bao đỏ, chân trắng, nón có lỗ nhỏ (*Mutinus borneensis*).

nấm dương-hình nhò dt. Loại nấm nón dính vào chân nấm thuộc *Ithiphalloides*, nón dính trên nấm *Mutinus*, thân cao lối 6, 7 cm, dài lối 2 cm, chân nhô, nón đỏ giật, mùi hôi (*Mutinus minimus*).

nấm hương dt. Loại nấm có mùi thơm.

nấm lùn tt. Lùn, thắp người: Bô nấm lùn.

nấm mᾶ-bật dt. Loại nấm to tròn như quả trứng, trắng hoặc xám, khi già rõ mặt và tiết ra nhiều phấn mịn (bào-tử) (*Lycoperdon*).

nấm mèo dt. Clg. Mộc-nhĩ, sách thuốc gọi Mộc-mẫu, mộc-khuân và mộc-nge, loại nấm tai mồng giòn, trong và giòn bìa, màu nâu hoặc vàng sẫm, hay mọc ở cây mục như vông, so-đũa, òi, cau; (Đy) nấu ăn chung với thịt heo, thịt vịt, hay trị được chứng chảy ni-rốc-mắt và chứng kiết ra máu (*Auricularia*).

nấm mồ dt. Mồ, mồ chôn người chết có dấp đất hay xay gạch cao iên: Nấm mồ vô chủ.

nấm mối dt. Clg. Nghĩ-khuân, loại nấm màu trắng, mềm, mọc ở các gò mối lâu năm hoặc trong gốc tre có mối làm ổ, vị ngọt và thơm.

nấm mồng gà dt. Clg. Kê-quan-khuân, loại nấm sắc hơi đỏ, vị ngọt.

nấm nước dài chó dt. Loại nấm nhỏ mồng-manh, nón mồng, chân cao, màu xám, khi rụi có mùi khai (*Mycena agaricoides leucosporae*).

nấm phong dt. Clg. Hương-tầm, loại nấm mọc trên cây phong mục trong núi sâu, nón mồng, màu vàng đậm, rất thơm ngọt; nhưng khi bị rắn-rít bò qua thì có độc, ăn nhảm bắt cười mãi không thôi, uống nước dây bí đao mới khỏi.

nấm quỷ-bút dt. Loại nấm màu hung, bao trong dài, chân cao lối 12cm, xé bao ra, bên trong trắng hay da cam (*Ithyphallus ananthiacus*).

nâm rạ dt. Clg. Nâm rơm, loại nâm ủ bằng gốc rạ hay rơm, châm mập, nón dày màu hơi đen, ngọt.

nâm rơm dt. X. Nâm rạ.

nâm ruột gà dt. Loại nấm nhỏ mọc trên cây mực, màu vàng, nhớt (*Trémella*).

nâm súra dt. Loại nấm có súra, thuộc giống *Russula* (*Lactarius-agaricales leucosporeae*).

nâm tùng-dàm dt. Loại nấm mít vàng, miệng dần dần biến vào chân (*Armillariella-agaricales leucosporeae*).

nâm tượng dt. Clg. Tượng-khuẩn, loài nấm sinh ở chỗ có phân voi, bốn mùa đều có, vị cam-đem.

nâm thông dt. Clg. Thông-tầm, loại nấm mọc dưới bóng cây thông, to hơn nấm mồi, thường được phơi khô dùng trong thực-phẩm, ngọt thơm.

nấm thuỷ-dài dt. Loại nấm miếng thư dày, mềm, từ-lùi biến vào chân, thịt hơi dai, mọc ở đất (*Hygrophorus agaricale leucospora*).

nấm tràm dt. Clg. Tràm-tầm, loài nấm màu đen, mọc dưới gốc cây tràm trong rừng, nhảm mùa mưa lối tháng 6 tháng 7, vị đắng; ăn xong uống nước càng dễ dàng hơn.

NÂM-THẮP tt. Clg. Đầm-thấp, dáng người lùn thấp, nhưng có bề ngang: *Bộ nâm-thấp chờ mạnh lầm*.

NÂM dt. Chứa đầy: *Phong-nâm, sung-nâm*.
nâm ác dt. Chứa đầy gươm dao, ác độc.

NÂM dt. X. Nậm.

NÂM dt. Clg. Nâm, ve nhô đựng rượu: *Một nâm rượu*.

NÂN tt. Mập tròn: *Béo nân, nuôi nân, sướng nân* II (R): Không để chứa nữa (mặc dù còn trẻ): *Nó nân rồi*.

NÂN-NÂ bt. Dùng-dàng, rỗn lại, kéo dài thì giờ ở một nơi: *Ở nân-nâ cho qua ngày; Bình-khang nân-nâ bấy-lâu K.*

NÂN dt. X. Nэн: *Nận bóp*.

NÂN dt. Cái bình to.

NÂNG dt. Clg. Nưng, đưa nhẹ lên: *Nâng như nâng trứng* II Đỡ lên: *Chị ngã em nâng* II (lóng): *Bợ, ăn cắp: Chúng nâng cái bóp tôi rồi*.

nâng đỡ dt. Đỡ nhẹ người té (ngã) dậy hoặc đỡ vật ngã đỡ: *Nâng đỡ cho nhẹ tay* II (B): Giúp đỡ, đỡ đầu, đưa lên địa-vị cao: *Nhờ người nâng đỡ*.

nâng giắc dt. Săn-sóc ưa-ýэм: *Anh yêu, em đêm ngày nâng giắc*.

nâng-niu dt. O-bé, săn-sóc cách cảng-duưỡng:

Nâng-niu cây kiềng (cánh), nâng-niu người yêu, nâng-niu dứa trè; Hoa thơm ai chẳng muôn deo, Người khôn ai chẳng nâng-niu bên mình CD.

NÂNG dt. (thực): X. Nừng.

NÂNG tt. X. Núng.

NÂNG dt. Nở, tươi-lắng, vui-thích: *Nâng mặt cười*.

NÂNG dt. Nâng, ăn-cắp: *Nâng mắt túi tiền*.

NÂNG dt. X. Nưng: *Nặng-nju*.

NÂP dt. X. Núp.

NÂP iữ. Ngập (ngập), thiếu hơi thở: *Tầm bị nập hơi*.

NÂP dt. Nh. Nâng và nồng: *Bị chúng nập mất cái bóp*.

NÂP-NÂP trt. X. Nướm-nướp.

NÂP-NỢN trt. Muốn quá, đôn - đáo lồng-xăng: *Nập-nợn đòi đi cai hỏi*.

NÂU dt. (thực): Loại dây leo, củ có màu đen dùng nhuộm vải: *Dây nâu, củ nâu* II (R) tt. Clg. Nu, hơi đen: *Hay là quần tía dưa kẽ áo nâu; Hoa lê thì trắng, hoa cà thì nâu* CD.

nâu-nâu tt. Hơi nâu.

nâu-sông tt. Màu nhuộm bằng nâu bằng sông của quần áo nhà tu-hành: *Mùi thiền ăn-mặc đãa ua nâu-sông K.*

NÂU dt. Đun, dùng lửa và nước đốt cho chín: *Nấu canh, nấu cháo, nấu nước; Đêm đêm gọi những bờ Hai, Chờ dậy nấu cám, thái khoai, băm béo CD II Trui rèn, học-hành: Nung nấu; Xôi kinh nấu sú*.

nấu ăn dt. Nấu cơm và các món ăn: *Đi chợ nấu ăn*.

nấu bếp dt. Nh. Nấu ăn: *Làm nghề nấu bếp*.

nấu cơm dt. Nấu gạo thành cơm II (R) Nh.

Nấu ăn: *Tới giờ nấu cơm rồi; Con quay tha lá lợp nhà, Con cu chè lợt con gà nêu cơm* CD II (lóng) Ráng nồng khi một trời sấp lận: *Ông trời nấu cơm*.

nấu ninh dt. Nấu với lửa riu-riu thật lâu cho nhừ, cho rục: *Thịt bò nấu ninh*.

nấu nướng dt. Nấu và nướng, tiếng rùng chung cho việc làm một bữa ăn: *Ai lêu ai hú bên sông, Tôi đang nấu nướng, ho chồng tôi ăn CD*.

nấu tráng dt. Nấu cho tráng, cho mứt nều vàng.

NÂU tt. Sầu ruột, hư trong ruột, chín bẩy trong ruột (trái cây): *Chín quá hoa nấu*.

nẫu gan trt. Bầy gan, lím gan, quá giận :
Giận nẫu gan.

nẫu-nà trt. Buồn-bã đau-dớn : Nghe bắt nẫu-nà.

nẫu-nực tt. Bực-bại vì nồng nóng : Dan nồng, nẫu-nực cả người lên.

nẫu ruột tt. Hư, bẩy trong ruột : Trái ớt nẫu ruột // (B) Teo ruột, buồn-bã uè-oải : Buồn nẫu ruột.

NÂU dt. Bọn ấy, tụi ấy, phe ấy : Cha con nhà nẫu // Họ, thiên-hệ, tiếng chỉ người ngoài : Ăn ở không sợ nẫu cướp.

NÂU dt. Tụi, bọn, tiếng gộp chung một nhóm người với ý khinh-thường : Đầu-nậu ; Cẩn gi cá nậu ấy.

NÂU dt. Áo nẹp dùng đi rước : Mặc áo nậu.

NE dt. Lùa, xua qua một bên : Ne gá, ne vứt // Nghiêng qua một bên : Giẹo ne.

ne-ne trt. Bê-bê, xéo-xéo về một bên : Di ne-ne.

NÈ trt. Nay, tiếng gọi chỉ hay gọi lưu-ý : Đây nè ! Nè ! Anh xem.

NÈ dt. Chà, nhánh tre : Ķ, quan chi ràn lâm tráp nè LS.

NÉ dt. Tránh, lách mình qua cho khỏi : Cây bị rập, né qua một bên ; tránh né lẹ-làng.

NÉ dt. X. Ngày và nay : Ngay vạy né ra cho biết mực, Thấp cao trông thấy há cần đeo PVT // Khè, cầm bó dưa đánh nhẹ : Đánh dưa thua, bị né chén // Dùng miềng-sành bén cát da nặn máu đặc, một cách chừa bình : Thầy nè // tt. Nứt ra : Đất nè, gỗ nè, lỗ nè // (thè) dt. Kẽ hở trong xương (fissure).

nè mực dt. Nh. Ngày mực.

NEM dt. Thức ăn bằng thịt quết nhuyễn, trộn thính rồi gói chặt : Ông ăn chả bì ăn nem ; Vai mang bầu rượu chiếc nem, Mảng say quên hết lời em dặn-dò CD.

nem bún dt. Nem trộn với bún, giá và nước mắm ớt, một món ăn.

nem cuốn dt. Nem và rau sống cuốn trong bánh tráng mỏng, khi ăn, chấm với nước mắm ớt.

nem chay dt. Nem dùng ăn chay, làm bằng vỏ bưởi và mì cắn.

nem chua dt. Nem bằng thịt, đà quá 24 giờ, có vị chua ngọt.

NEM-NÉP trt. X. Nép - nép.

NÉM dt. Vứt, liệng, quăng ngang : Ăn sung ngãi gốc cây sung, Ăn rồi lại ném tú-tung ngũ-hoàn // (R) : Vứt bỏ : Ném tan hờ-thi

bón phương trời HXH.

ném mình dt. Vứt ném xuống, đặt mình xuống lè : Vừa ném mình xuống là ngày pho-pho. **ném về** bt. Thuộc về, ở về phia nào : Nhờ nó ném về bên kia sông ; và ném về bên nội.

NEN dt. Nêm, lèn, nén chặt : Nen chặt túi ; Ngựa xe như nước, áo quần như len K.

NÉN dt. Trọng-lượng bằng 10 lượng : Một nén bạc // mt. (R) : Thoi, thỏi : Nén hương.

NÉN dt. (thực) : Củ nhỏ bằng mút dùa, màu trắng chóp, dùng làm gia-vị : Củ nén (Allium ascalonicum).

NÉN dt. Đè, dàn, ép xuống : Đè nén, kèn nén.

nén lòng dt. Dàn lòng, ép bụng : Nén lòng chờ đợi.

NÉN dt. (chm) : Đập vỡ, o-bé món đồ rèn cho đúng kích-thước sau khi món ấy đã có hình-dáng rồi.

NÉN dt. Cái rây nuôi tôm.

NÉN dt. Đường núi hẹp : Đón nén, lùn nén.

NEO dt. Thành sắt hình chữ T có 2 mó nhọn, dùng thắt xuống bùn để giữ đứng chiếc thuyền lại : Mô-neo, kéo neo, thắt neo // dt. Thủ cái neo xuống nước : Neo thuyền lại // (R) Cầm lại, giữ lại : Chuyển chỉ có thể mà họ neo hò-so lại cõi tháng.

neo-đồi dt. Dây to dùng cột mó-neo.

neo-nọc dt. Nh. Neo : Thuyền to mà không neo-nọc chi cả // dt. Neo lại, đậu lại ; thắt mó-neo xuống : Đì cả ngày, không neo-nọc gì lại cho người ta nghỉ ; không neo-nọc lại, đỗ khỏi nước trời chảy.

neo thằn dt. Mô-neo thật to // (B) Bè-thế lớn, thè-thèn vững : Dựa vào neo thằn rồi mặc sức tung-hoành.

neo xe dt. Giữ chiếc xe lại để rồi đi nữa (thời-gian đợi vẫn tính tiền) : Neo xe cả giờ.

NEO dt. Vòng đeo tay bằng sợi vàng kéo và vân, không chạm : Chiếc neo, đeo neo, đôi neo.

neo đặc dt. Chiếc neo đặc ruột, không đòn đé.

NEO tt. Eo, ngặt, có st: Lúc này, tiền rất neo.

NÈO dt. Clg.Neo, nài xin cho được : Neo tiền đi chơi.

NÉO dt. Đoạn gỗ hay tre dùng quay mồi

dây cho chặt // Móc sắt dùng khoá chặt nắp quan-tài khi liệm xong : **Bút néo, đóng néo** // dt. Quay mồi dây với cây néo : **Già néo bút dây.**

NÉO dt. Lõi, ngả đi : **Đưa đường chỉ néo;** Cen lối thẳng ruồi vó câu, Quản bao liều oán huê sầu néo xa CD // (B) Đường lối ăn-ở, cù-xù : **Phải néo, néo phải; néo quay.**

NÉO dt. Néo, nài trèo-trèo, cỗ xin cho được: **Néo tiền rồi đi mất.**

NÉP dt. Ép, néo mình qua một bên: **Hai kiều e-lệ, nép vào dưới hoa K.** // trt. Cách thu mình lại: **Đóng nép một bên; Năm nép vô trong.**

nép-nép trt. Clg. Nem-nép, len-lết, nép tránh vì sợ hãi: **Đóng nem-nép vào vách.**

NÉP dt. Thanh mỏng, miếng mỏng dùng kèm hay cắp theo một vật khác: **Cắp nép, kẹp nép; nép áo, nép phên, nép nia, nép thúng.**

nép nia dt. Nép của cái nia // (động) Clg. Cep-nong, tên loại rắn độc có khoang như nép cái nia: **Rắn nép nia.**

NÉT dt. Đường vạch bằng bút: **Nét mập, nét ốm, nét đậm, nét giợt; chữ nhiều nét** II (R) Vẽ, kiều: **Ăn mặc có nét, ăn nói có nét; Nét buồn như cúc, điệu gầy như mai K.**

nét ngài dt. Nét lông mày ốm và uốn cong như râu con ngài: **Khuôn trăng đầy-dặn, nét ngài nở-nang K.**

NÉT dt. Quật mạnh cây roi cho đuôi roi đập mạnh vào thân roi cho ra tiếng: **Nét roi cho ngựa sợ** II (R) Đe-dọa, xài-xé: **Nét nó một trận; bị nét nêu thân.**

NÉ dt. (thực): Clg. Bình-bát, X. Bình-bát.

NÉ dt. Lê, cỏ: **Chấp-né.**

nê-cố dt. Câu-nê, hay vin lê này lê khác: **Người hay nê-cố chằng làm được việc chi cả.**

NÊ dt. Bùn, vật nát nhù: **Sinh ur nê bắt nhiễm ur nê.**

nê-bòn-ký dt. Thời-kỷ thứ tư trong thời-đại thái-cô lúc vỏ trái đất còn mềm.

nê-địa dt. Cuộc đất sinh lầy ầm-thấp, thường có nước đọng.

nê-khai-nham dt. Đất vôi.

nê-ninh dt. Bùn lầy.

nê-sa dt. Bùn và cát.

nê-tuy dt. Say nhù (mèm yếu như bùn).

nê-thân dt. Than bùn.

nê-thảo dt. (thực): Loại cỏ mọc ở bờ nước, cộng mập xoppel, hơi tròn thường-lý lá lục-binh, cuống có hai khía, hoa vàng ba cánh, nhiều tiêu-nhi (*Limocharis flava*).

nê-thổ dt. Đất bùn.

nê-trí dt. Bùn cặn // (B) Những vật dơ-dáy, nhớp-nhúa.

NÈ-ON dt. Nguyên-tổ thề khí rút trong không-khí có đặc-tính cháy rất sáng khi được chuyền vào một luồng điện: **Đèn nè-on.**

NÈ dt. Nhánh cùi, que tre, vật đẽ chym.

NÈ dt. Bục, chân kê cho cao: **Đặt nè, kê nè** II (R) Cố, lý do: **Lâm nè** II dt. Tô, trét hò rồi chờ láng: **Thợ nè.**

NÈ dt. Nài, nè, ngại: **Chẳng nè nguy-hiểm; Yêu nhau vạn-sự chằng nè, Một trăm chỗ lách cũng kê cho bằng CD.**

nè-hà dt. Quản ngại: **Hết thương thì không nè-hà chi cá.**

NÈ tt. Phù lên, sưng lên: **Óm lâu, chân tay nè ra.**

NÈ-NÉP dt. X. Nền-nép.

NÈ dt. Kiêng-dè kính-trọng: **Kê nè, kiêng nè, vì nè; Vì thần phải nè cây đa.**

nè-lòng dt. Vì bụng, vì sợ mênh-lòng mà chiều theo: **Nè lòng người cũ, vâng lời một phen K.**

nè-lời dt. Vì kính-trọng mà vâng lời: **Tôi xin nè lời ông mà tha hồn.**

nè-nang dt. (d): Nh. Nè: **Ít ra cũng nè-nang người ta với chó.**

nè-vì dt. Clg. Vì-nè, vị nè, kiêng-dè và kính-vì: **Tôi nè.vì ông lầm mới như thế.**

NÈ dt. Ở không: **Ăn nhung ở nè.**

nè-việc tt. Thất-nghiệp, không việc làm.

NÈ dt. Nhà thờ ông bà: **Tô-nè.**

NÈ dt. Ngại, câu-chấp: **Câu-nê, tính hay nê; Áo dài chằng nê quần thưa; Rượu ngon chằng nê be sành tng.**

nê-cô dt. Câu-chấp theo xưa, có óc cù-kỹ, không đổi mới.

NÈM dt. Đè thêm vôi một món nứa cho vừa: **Nêm canh cho vừa ăn; Nêm con dao cho chặt** II dt. Vật chèn vôi cho chặt: **Cây nêm, miếng nêm.**

nêm-cán dt. (chm): Miếng giâm mỏng dùng chêm cán dụng-cụ cầm tay (*coins d'emmanchement*).

nêm-chèn dt. (chm): Miếng giâm mỏng dùng chêm cho chặt (*coins de serrage*).

NÈM dt. Nhâm chút ít cho biết vị: **Nêm canh; Ai ơi nêm thử mà xem, Nêm ra**

mới biết rằng em ngọt bùi CD // Thủ qua
cho biết: Cội là trái ném mùi tràn chát
chơi BC.

ném-trái dt. Từng-trái, hiều qua rồi: Ném-
trái mùi đói.

NÊM dt. Tấm lót có dòn bông gòn hay nǎn
khô cho êm: Ghẽ nệm,, giường nệm, tấm
nệm; Ngồi trong cửa sổ chạm rỗng. Chiếu
hoa nệm gấm không chõng cung hư CD.
nệm lá sách dt. Thủ nệm có lò-xo (ressort)

bung lên.

NÊN bt. Phải, như vậy mới được: Nên ăn
uống có giờ khicc; Có bình nên ngủ sớm;
Vắng quan đám hỏi cô hồn, Vú cau ăn
với cành trầu nên chăng? CD // Thành,
trở thành, ra tốt-đẹp: Lập nên; Nên vợ
nên chồng; Không thầy đố mày làm nên;
Lợ là thết mang mới nên, Một lời siết cành
bằng nghìn roi song CD // Vì vậy, bởi
thế: Chợ chiều nhiều khẽ chanh, Nhiều
con gái lạ nên anh chàng-ràng; Cuối nghe
thấy nói Cuối cười, Bởi hay nói dối nên
ngồi ấp cây CD.

nên công trl. Thành-công, được việc: Có
làm, phải làm cho nên công.

nên cửa nên nhà trt. Có sự-nghiệp, có nhà
cửa đàng-hoàng.

nên chi trt. Vì vậy, liêng nối hai mệnh-đè
đè trợ-nghĩa cho nhau: Lúc này nghèo,
nên chi tôi ít dám giao-thiệp với ai.

nên danh dt. Có danh tiếng, rực-rỡ: Có
tiền thì nên danh không mấy hồi // Có danh-
phận, có sự-nghiệp: Rán học cho nên danh.

nên chỗ trt. Phải chỗ, đúng chỗ: Ngồi cho
nên chỗ; Bao-tù là cha, mẹ ruột đói, Đέ
không nên chỗ, đè mầy trôi NT.

nên chuyện trt. Ra chuyện, cho có chuyện:
Ai gây nên chuyện? // Đáng chuyện, phải
chuyện: Làm cho nên chuyện.

nên duyên trt. Thành vợ chồng, lấy nhau:
Nên duyên chồng vợ.

nên hình trt. Được một hình-dáng nào đó:
Nên bột nên hình II (B) Ra vẻ, thành sự-
thì xem được: Làm không nên hình chi
cả.

nên nết trt. Cố nết, nết-na dâm-thâm: Con
gái cho nên nết.

nên nỗi trt. Cho đến một tình-cảnh nào đó:
Ai làm nên nỗi?

nên nợ trt. Nh. Nên duyên..

nên người trt. Thành-nhan, tới tuối có vợ
có chồng, có danh-phận: Nuôi nó cho nên
người rồi nó phản II Thành người tốt:

Học cho nên người.

nên nhà trt. Nh. Nên cửa nên nhà.

nên sự-nghiệp trt. Tạo được sự-nghiệp cho
mình và cũng có ích cho đời: Làm nên
sự-nghiệp.

nên thân tt. Đang-hoàng : Đò không nên
thân ; Không nên thân chỉ cả II Đích-dáng :
Bi một trận dòn nên thân.

nên thuốc trt. Được chất thuốc vào cơ-thể:
Ăn món đó nên thuốc.

nên trò trt. Thành việc, phải việc: Cũng
gọi là người át phải lo, Từng hay chịu
khó mới nên trò III.

nên việc trt. Xong việc, hoàn-thành công
việc : Có làm thì phải làm cho nên việc.

NỀN dt. Mặt đất đắp cao đè xây-cất : Bán
nền, đắp nền, cấp nền, mua nền, xây nền II
(B) : Cơ-sở : Nền kinh-tế, nền văn-hoa ;
Nòng-nà đốc vu nền đạo nghĩa ; Xôn-
xang nèo tưởng việc làm ăn PVT II Lè-
lối đẹp-de: Ghi lòng tặc dạ chó quên,
Con em phải giữ lấy nền con em CD.

nền cắp-phát dt. Chỗ dù cất một căn nhà
do nhà-nước cho phép sau một vụ cháy
nhà hay duỗi nhà.

nền đất dt. Nền nhà đắp đất cao lên, không
lót gạch : Nhà nền đất II (lóng) : Chân
không, không giày guốc : Cô nền đất.

nền đúc dt. Nền có xây gạch hay tráng xi-
măng : Nhà nền đúc.

nền-móng dt. Nền và móng II (B) : Phần
cốt-yeu : Học, phải có một nền-móng
vững-chắc.

nền-nếp dt. Clg. Nền-nếp, lè-lối, kỷ-luat trong
gię-dinh : Con nhà nền-nếp.

nền-tảng dt. Nền nhà và các viên táng kê
chiến cột II (B) : Nh. Nền-móng : Nền-
tảng văn-học.

nền tảng dt. Nền cao thò thòn lúa của vua
chúa hồi xưa.

nền xâ dt. Nền thờ thòn đất của vua chúa
hồi xưa (Xt xâ-tắc).

NÉN dt. Đèn cầy, đèn bắng sáp pha, giừa
có tim vài : Thắp nền II (R) : Đơn-vị súc
sáng của các thứ đèn : Đèn 300 nền
bóng 75 nền.

NÉN dt. Đập cho thâm đều : Nén vài II

Đập cho dẽ : Nén đất II Đập cho nhuyn :
Chèy sương chưa nén cầu Lam K II Clg.

Dập hay khẽ, đánh mạnh : Nén cho nó
một trận II dt. (chm) : Ăn dùng của thơ
rèn đẽ ra vóc (đập cho ra hình-dáng) theo
ý muốn : Cái nén.

nện bẳng dt. (chm) : Cái nện mặt vuông

lõi 6cm, đè nén mòn đồ cho láng.

nên bén dt. (chm): Cái nén mặt vuông có góc bén dùng chấn góc thẳng và góc hẹp.

nên láng dt. Nén mòn đồ nhè nhẹ cho láng đè hoàn-tết sau khi vò lúa lần thứ ba (rèn).

nên tròn dt. (chm): Cái nén mặt vuông uốn cong lên, công-dụng như cái chấn to.

nên vuông dt. (chm): Cái nén mặt vuông độ 4 cm, rất bằng và láng, dùng đè ra vóc hoặc đè nện những món đồ rèn có góc.

NẾP dt. (thực): Thứ lúa ruột trắng đục, nhiều nhựa, dẻo, thường đẽ xôi xôi, nấu chè, đặt rượu, v.v... : *Bột nếp, cơm nếp, chè nếp, rượu nếp; Em đương vút nếp xôi xôi, Nghe anh cười vợ, tháng trôi nếp chìm CD.*

nếp bò dt. Clg. Hoàng-noé, thứ nếp cộng rạ cứng, bông dày hột, hột hơi tròn, lớn, vỏ vàng, đầu nhọn hơi đen, ruột trắng ít thơm, tháng 11 cấy, tháng 3 chín.

nếp bột dt. Clg. Niêm-noé, thứ nếp hột hơi dài, ruột trắng và rất dẻo, tháng 11 cấy, tháng tư chín.

nếp bún dt. Thứ nếp nhỏ hột mà dài.

nếp cái dt. Clg. Tân-noé, thứ nếp hột hơi lớn, ruột trắng, hép cấy dắt thấp ướt, tháng 5 cấy, tháng 8 chín.

nếp cao dt. Clg. Viên-noé, thứ nếp bụi cao, hột tròn, gạo trắng, rất mềm dẻo, tháng 10 cấy, tháng 3 chín.

nếp cút dt. Clg. Thuần-noé, thứ nếp vỏ hơi trắng, ruột đồ, vỏ đất ráo, tháng 5 cấy, tháng 9, tháng 10 chín.

nếp chối dt. Clg. Vắn-noé, thứ nếp vỏ có rãnh, ruột trắng, tháng 5 cấy, tháng 10 chín.

nếp chuột dt. Clg. Thủ-noé, thứ nếp hột hơi nhò, ruột hơi vàng, tháng 5 gieo, tháng 10 chín.

nếp dùi dt. Thứ nếp hột tròn vỏ trắng, sau có nút đít, ngon, tháng 4 cấy, tháng 12 gặt.

nếp đen dt. Clg. Hắc-noé, thứ nếp vỏ đen ruột trắng và dẻo, nguyên-xuất tại Quảng-nam, nên Clg. nếp Quảng.

nếp dò dt. Clg. Nếp Qua, thứ nếp hột to vỏ dò, tháng tư cấy, tháng 12 gặt, không được ngon.

nếp già dt. Clg. Lão-noé, thứ nếp hột tròn mà lớn, có mang (mủi nhọn), ruột trắng, thơm và mềm, tháng 11 cấy, tháng tư chín.

nếp hương-bầu dt. Clg. Hương-noé, thứ nếp bụi thấp, hột dài, ruột trắng rất thơm; tháng tư cấy, tháng 8 chín.

nếp kẹo dt. Thứ nếp vỏ dò hột dài, dẻo ngon; tháng 8 cấy, tháng chạp chín.

nếp kỳ-lân dt. Clg. Kỳ-lân-noé, thứ nếp hột

nhỏ, vỏ vàng, ruột trắng mà thơm, mót nấu thì mềm, đẽ lâu cứng, tháng 5 gieo, tháng 10 chín.

nếp lũ dt. Clg. Bạch-noé hay nếp Huế (sản-xuất tại Thừa-thiên) thứ nếp bụi to, bông cao, hộtせい lo, giẹp và vàng, ruột trắng, cơm mềm, tháng 5 gieo, tháng 10 chín,

nếp mây dt. Thứ nếp dài hột mà trong suốt.

nếp mật dt. Thứ nếp vỏ thâm như mật ong.

nếp mật dt. Thứ nếp hột nhò, vỏ và ruột đều trắng, cứng cơm; tháng 11 cấy, tháng 2 chín.

nếp mờ dt. Thứ nếp hột tròn, vỏ trắng, nhiều nhựa, xôi ra láng như thoa mỡ, tháng tư cấy, tháng 12 chín.

nếp phụng dt. Thứ nếp hột dài mà lớn.

nếp quạt dt. X. Nếp dò.

nếp quắm dt. Thứ nếp thật dẻo.

nếp rặc dt. Nếp toàn nguyên hột, không lộn gạo.

nếp ruồi dt. Thứ nếp vẫn hột mà tròn.

nếp sáp dt. Clg. Lạp-noé, hay nếp Thom, thứ nếp vỏ hơi vàng, ruột không trắng lấm; tháng 5 cấy, tháng 10 chín.

nếp tây dt. Clg. Dương-noé, thứ nếp hột tròn lớn, vỏ dày, ruột trắng rất thơm; tháng 5 cấy, tháng 8 chín.

nếp tè dt. Gạo nếp và gạo tè // (B) Phải hay trái, hay hay dở, được hay thua, chưa biết được: *Chưa biết nếp tè ra sao.*

nếp tiêu dt. Thứ nếp nhỏ hột hơn hết.

nếp tóc dt. Thứ nếp nhỏ hột mà dẻo.

nếp than dt. Clg. Ô-noé, thứ nếp vỏ hơi dò, ruột tím, xôi ra mình ráo, ăn ngon; tháng 5 gieo, tháng 10 chín.

nếp trứng dt. Clg. Noân-noé, thứ nếp bông cao, hột tròn, vỏ mòng, ruột trắng; tháng 11 cấy, tháng tư chín.

nếp vang dt. Thứ nếp hột đồ như màu vang.

nếp voi dt. Clg. Cự-noé, thứ nếp bụi cao, hột dài lớn, cơm mềm, tháng 10 cấy, tháng 3, 4 chín.

NẾP dt. Lân xép: Nếp áo // (B) Lã-lô, cách-thức: *Nền-nếp; nếp xưa.*

nếp nhăn dt. Lân nhăn-nhieu trên mặt phẳng: *Mặt có nhiều nếp nhăn; cái áo có nhiều nếp nhăn.*

NẾP mt. Cái, chiếc, túp: *Một nếp lều tranh; mấy nếp nhà.*

nếp từ dt. Cái áo quan, cái hòm chôn người chết: *Vội-vàng nếp từ xe chầu, Vùi-nông một nấm, mặc-dều cỏ hoa K.*

NẾT dt. Tánh-hạnh bày ra ở lời-lẽ, vẻ mặ

cử-chì: Có nết, tốt nết, thìn nết, xêu nết; Mẹ chồng dù mẹ chồng chêt, nàng dâu có nết, nàng dâu chờ tng.

nết-na dt. Tánh-hạnh tốt: Con gái mà chẳng có nết-na chí cả // tt. Có tánh-hạnh tốt: Khuôn-khỏ ra chiều người ở chén, Nết-na xem phải thói con nhà VD.

NÊU dt. Cây tre cao trảy nhánh chừa ngọn, trên có treo lầu cau bùa chú, cầm trước nhà từ 30 tháng chạp đến mồng 7 tháng giêng dè ém ma quỷ trong dịp đầu năm: Cu kêu ba tiếng cu kêu, Trông mau tới tết dựng nêu ăn chè CD. II (R) Cây cầm làm dấu: Cầm nêu đan đất, nhảm nêu // tt. Tất khi cháy chưa hết: Nhang (hương) nêu // dt. Bêu, treo, bày ra: Nêu ra cho người ta thấy.

nêu gươong dt. Clg. Treo gươong, làm cách chán-chường cho người bắt-chước: Nêu gươong tốt cho đàn em.

NÉU trt. Giá, ví như, nhược bằng, tiếng già-lý: Nếu mà có bảy có ba, Làm chủ đến nỗi xót-xa trong lòng CD.

NI chdt. X. Nay: Bên ni // Nay (nay): Chêng mà xa thiếp phen ni bởi trời; — Con ni dã nín, con té dậy rồi CD // Đây, rày: Dặn lòng cho nhớ, từ ni phải chờ // Nơi chốn, chốn này: Không nhưng chưa dè tìm với tới ni PIR.

NI dt. Cái cõi đè do cho giống nhau cả thảy: Ni áo, ni giày // Cõi, chừng: Đo ni, lầy ni.

ni-nang dt. Xoè tay múa cho trẻ con bắt-chước; tiếng giục cho trẻ con múa hát chơi: Ni-nang, Ni-nang!

ni-tắc dt. Ni ngắn, nhỏ: May áo, nén lầy ni-tắc cho ký.

ni-thước bt. Ni dài, to: Kéo dây lầy ni thước.

NI dt. Vãi, sự nữ, đàn-bà con gái tu theo đạo Phật: Tặng, ni trong chùa.

ni-cô dt. Cô vãi, bà vãi: Bạch ni-cô; theo lời dặn của ni-cô.

ni-viện dt. Am các cô vãi, nơi đàn-bà tu theo đạo Phật.

NI-KÊN dt. Clg. Kẽn, kim-loại sắc trắng đục, thường được dùng mạ sắt cho trắng đẹp (nickel) II (lóng): Clg. Xi-kên, giề, giề-mạ: Đồ ni-kên; dùng chơi ni-kên chớ.

ni-kên T dt. Thú Ni-kên có pha titan, dùng làm đầu hèn.

NI chdt. X. Nay: Đây ni.

NÍ dt. X. Nay: Ni trao.

NÍ-NA NÍ-NÀN trt. Dáng đi khệ-nệ, hai tay huynh ra, của người mập lùn: Đi ní-na ní-nần.

NÍ-NON trt. X Ni-non.

NÍ dt. Hàng dệt bằng lông chiên, dày và mềm, mặc ấm: Áo ní, đồ ní, mền ní, nón ní.

NÍ-NON trt. X. Khóc ni-non: Tiếng ni than khóc ni-non, Ấy vợ chú lính trèo hòn Cù-mông CD II Ti-lê, than-vân: Ni-non thánh-thót dể say lòng người K.

ní-non ní-not trt. X. Khóc ni-non ni-not.

NI tt. Mập (béo), tròn láng // dt. Thủ mõ có mùi thơm mà người Ấn-độ thường trộn với cơm: Cơm ní.

NIA dt. Vật dụng đáy phẳng và cạn, vành cứng, đường băng tre, bờ kính lõi 80cm: Lọt sàng xuống nia tng; Ra đường bờ nõ bờ kia, Về nhà chẳng khỏi cái nia, cái sàng CD.

NÍA dt. Vật bằng kim-loại, có bốn hay năm răng dài, cán giẹp, dùng xóc và ghim đồ ăn: Muỗng, nia II (R) a) Vật xúc đá hay đất cyc, giống cái nia trên bàn ăn, nhưng to và dài II b) Vật cài tóc: Cây trâm cây nia.

NÍCH dt. Ăn cách gọn-gàng mau chóng: Nich mệt bụng, nich mệt cyc; Đứa nào được Tấn quên Tân, Xuống sông sâu nich lén rùng cọp tha CD II (R) a) Nhồi, dồn, nhét cho đầy: Nich đầy túi II b) Đóng chặt lại: Nich cửa lại II c) Làm cách mạnh - bạo: Nich tiền, nich đòn, nich tội.

nich-nich tt. X. Ninh-nich.

NÍCH dt. Clg. Niệu, say-mê, đâm-đuối: Sắc bát ba-dào dì nich nhân.

nich-áí dt. Mè, yêu say-đắm: Vua thường nich-áí gái tor mà thành hôn-ám.

nich-nhân dt. Người được yêu tha-thiết.

nich-tử dt. Chết duối, chết chìm.

NÍN Tiếng đàn hay đờn nói trại: Nín-bà, nín-ông.

NÍN dt. Im tiếng, ngưng bặt lời nói, tiếng cười, tiếng khóc: Ru con a-hà a-hà, Con nín mẹ hả con là mẹ buôn CD II (R) a) Nhịn, ngưng một lúc: Nín mũi, nín thở II b) Tịt ngòi: Pháo nín II c) Còn ngòi, chưa chín: Cơm nín, bánh ú nín mót góc.

nín bặt dt. Im hẳn luôn: Đang khóc, bị nẹt một tiếng, nó nín bặt II (B): Bặt hẳn, không lên tiếng, không ra mặt: Từ dạo đó, hẳn nín bặt tới nay.

nín hơi *đt.* Nh. Nín mũi và Nín thở.
nín khe *đt.* Nín hân, không còn tiếng chỉ
cả : Ngù hay thức mà nín khe vậy cả ?
nín khóc *đt.* Đang khóc rỗi nín, không khóc
nữa.
nín im *đt.* Nh. Nín khe.
nín lặng *đt.* Cố nín cho dừng có tiếng chỉ
cả : Gọi cửa như thế mà trong nhà nín
lặng.
nín mất *đt.* Lời bảo nín hân : Nín mất !
Không thì có đòn !
nín mũi *đt.* Cố ngưng thở để dừng nghe
mùi : Thúi quá, phải nín mũi.
nín ngòi *đt.* Còn sống giữa ruột : Bánh tết
nín ngòi // Tất ở đầu cái ngòi, nhưng vẫn
cháy giữa ruột : Pháo nín ngòi rất nguy-
hiểm.
nín thinh *đt.* Lặng thinh, Nh. Nín lặng.
nín thở *đt.* Cố ngưng thở : Nín thở, lợn
một hơi ; nín thở cho chúng dừng nghe
tiếng động.
NINH *đt.* Hầm, nấu với lửa riu-riu cho nhừ,
cho rục : Ninh giò heo ; nấu ninh // (R) :
Mặc luân, không thay cái khác : Cứ ninh
cái áo đó hoài, không thay ra cho người
ta giặt.
NINH *bt.* Yên-ôn : An-ninh, khuơng-ninh //
Thǎm-viêng cha mẹ : Quy-ninh // Thủ là :
Ninh vi kê-khâu, vô vi nguру-hậu (Thà làm
mỏ con gà hơn làm đít con trâu).
ninh dâm *đt.* Võ yên dâm-chung, làm yên lòng
dâm.
ninh-gia *đt.* Về thăm cha mẹ ruột (từ nhà
chồng) : Tiêu-thor phái buổi mới về ninh-
gia K. // Cư-xử cho nhà được êm-thẩm.
ninh-khang *tt.* Mạnh-giỏi, yên-ôn.
ninh-lạc *tt.* Èm-dềm vui vẻ.
ninh-tịnh *tt.* Clg. Ninh-tịnh, yên-lặng : Tịnh
người ninh-tịnh.
ninh-tịnh *tt.* X. Ninh-tịnh.
ninh-túc *tt.* Nh. Ninh-tịnh.
ninh-tuế *đt.* Näm yên-ôn, không loạn-lạc.
ninh-thái *tt.* Nh. Ninh-khang.
ninh-thần *đt.* Làm cho tinh-thần yên-tịnh.
ninh-thiếp *tt.* Nh. Ninh-tịnh.
NÍNH-NÁNG *tr.* Cách đi bê-vệ, nghinh-
ngang : Đi nính-náng.
NINH *bt.* Hùa theo, dùng lời lẽ địu-ngợt
để tăng-bốc dặng nhỡ-nhở, dặng gièm-
sièm, dặng hại kẻ khác : Dua nịnh, gian-
nịnh, sàm nịnh, thảng nịnh ; Liều mè
không đẻ, liều cha không sanh, Chém đầu
đứa nịnh cho đành dạ em CD.

nịnh đậm *tt.* Lịch-sy, lẽ-phép, mèo-mắn với
đàn-bè con gái (*galant*).
nịnh-hót *đt.* Clg. Nịnh-nợt, theo một bên
đề ton-hót, nói vỗ nói ra cho có lợi cho
mình và có hại cho người khác : Cứ theo
nịnh-hót chủ.
nịnh-nịnh *đt.* Nịnh luân, lúc nào cũng ninh
với bè trên : Cứ nịnh-nịnh dặng kiêm ăn.
nịnh-nợt *đt.* X. Nịnh-hót.
nịnh-tắc *đt.* Thẳng giặc ninh. Đồ nịnh-
tắc.
nịnh-tính *đt.* Thôi quen (trước thì không
như thế) : Uống rượu nói nhảm sinh
nịnh-tính.
nịnh-thần *đt.* Bè tôi gian-nịnh
NÍP *đt.* Rương có ngăn đựng sách vở : Quầy
níp lên đường.
NÍT *đt.* Trè-con : Con-nít, trè nít.
nít nhỏ *đt.* Con nít nhỏ (nói thú), trè nhỏ :
Tánh nít nhỏ ; già rồi mà khóc như nít
nhỏ.
NÍT *đt.* Ràng chặt : Áo nít, dây nít, nai
nít.
nít vú *đt.* Mặc thứ áo thật chặt để ép cắp
vú cho sát, một lục xưa của con gái Á-
đông : Áo nít vú.
NÍU *đt.* Näm và kéo về mình : Kéo níu,
núm-níu ; Níu áo, níu đầu, níu lưng, níu
tay ; Con Tám níu, con Chín trì, Mười oi,
sao em đê vậy, còn gì áo anh ? CD. II (B) :
Theo nương-dựa : Không cha đeo chân
chú, không mẹ níu vú dì.
níu chun *đt.* Näm chun một người nào //
Đeo theo, theo sát, không buông bỏ : Tôi
còn níu chun ché đó tối giờ.
níu ghít *đt.* Níu chặt và ghì xuồng : Níu
ghít cái búi tóc nó.
níu kéo *đt.* Ké níu lại, người kéo đi : Hai
người đang níu kéo ngoài đường // (lóng)
Gò cương lại cho ngựa mình cõi thua các
con khác : Cái nạn níu kéo ở trường đua.
níu rị *đt.* Nh. Níu ghít.
NIÊM *đt.* Dán lại, khoá lại, gắn lại : Thor
không niêm // Thuê đánh vào giấy tờ dưới
hình-thức miếng dấu-hiệu của nhà-nước in
ra : Con niêm, giấy con niêm (tin-chì) //
Phép làm thơ Đường cứ theo giọng bình
và trắc : Thắt-niêm.
niêm-yết *đt.* Dán lên theo luật định cho
mọi người thấy : Niêm-yết tờ bát-nhật.
niêm-luật *đt.* Niêm và luật làm thơ Đường,
tức cách làm thơ cho đúng văn, đối, bằng
trắc, bối-cuộc, và-liên-lạc về âm-luật.

niêm-lực *dt.* Sức hút của hai vật-thể.

niêm-phong *dt.* Khoá và gắn dấu hiệu theo luật định: *Niệm-phong* *tử* *sắt*, *niêm-phong* *cối* *nhà*.

niêm-tín *dt.* Sự đây nắp, đóng nút, phong gói có nhân-hiệu để giữ sự tin-cậy của khách hàng.

niêm-thổ *dt.* Đất sét có lện cát.

NIỀM *dt.* Lòng tưởng đến, nhớ đến: *Nỗi niềm* *tưởng* *dến* *mà* *đau*, *Thay* *người* *năm* *đó*, *ta* *sau* *thế* *nào*? *K.* *II* *Điều* *phải*: *Lỗi* *nhiệm*, *một* *nhiệm*, *trọn* *nhiệm*; *Niệm* *kim-thạch*, *nghĩa* *cù-lao*, *Bên* *tình* *bên* *hiếu*, *ở* *sao* *cho* *tuyên* *CD*.

niềm tây *dt.* Lòng tưởng nghĩ tư - riêng: *Phép công là trọng*, *niềm tây* *sá* *nào* *CP*.

niềm tin *dt.* Lòng tin-tưởng: *Cho* *trọn* *nhiệm* *tin*.

NIỀM-NỞ *trt.* Võn-vã, ăn-cần, vui - vè: *Hồi* *thầm* *niềm-nở*.

NIỀM *bi.* Tưởng đến, ngẫm-nghĩ, ghi nhớ: *Ký-niệm*, *tâm-niệm*, *truy-niệm* *II* *Đọc* *lầm-thầm*: *Niệm* *kinh*, *niệm* *Phật*.

niệm cựu *dt.* Tưởng nhớ đến bạn cũ,

niệm-châu *dt.* Xấu chuỗi đê lẩn tùng hột khi niệm kinh.

niệm-dầu *dt.* Mối tư-tưởng, sự ước muôn.

niệm kinh *dt.* Đọc lầm-thầm các câu kinh: *Lẩn chuỗi niệm kinh*.

niệm-lư *dt.* Lô nghĩ, tưởng đến.

niệm-niệm *dt.* Tưởng nhớ đến luôn.

niệm Phật *dt.* Niệm câu: «*Nam-mô a di đà phật*» nhiều lần.

niệm thư *dt.* Đọc sách.

NIÊN *dt.* Năm: *Chung-niên*, *đương-niên*, *hằng-niên*, *kinh-niên*, *tất-niên*; *Bé-niên* *giai-lão* *II* *Tuổi*: *Cao-niên*, *thanh-niên*, *thiếu-niên*, *vong-niên*.

niên-ẤU *dt.* Tuổi trẻ, tuổi thơ.

niên-bá *đdt.* Bác, tiếng gọi người bạn của cha mình.

niên-canh *dt.* Tên gọi các năm theo can và chi (thí) Tuổi-tác: *Khai* *nhiên-canh*.

niên-cấp *dt.* Năm học (bậc học lên hằng năm): *Nhiên-cấp*: *Đệ-ngũ*.

niên-đại-học *dt.* Môn học nghiên-cứu về thứ-tự năm tháng những sự-việc lịch-sử.

niên-đệ *đdt.* Tiếng mình tự-xưng với người đỗ cùng một khoa: *Nhiên-đệ* *xin* *vâng*.

niên-độ *dt.* Trọn năm (từ mồng 1 tháng giêng đến 30 tháng chạp) *II* *Thời-gian* làm việc trong một năm.

niên-giám *dt.* Bản ghi chép sự-việc xảy ra

trong một năm.

niên-hẹn *dt.* Hẹn tuồi có định trước: *Đáng* *niên-hẹn* *về* *hưu* *II* *Nh.* *Niên-dợ*.

niên-hiệu *dt.* Tên hiệu một ông vua khi mới lên ngôi đặt ra để tính năm trị-vì của nhà vua: *Niệm-hiệu* *Gia-long*, *niên-hiệu* *Minh-mạng*...

niên-huynh *đdt.* Tiếng gọi người bạn trang lứa hay cùng đỗ một khoa với mình: *Thưa* *niên-huynh*.

niên-kim *dt.* Tiền hằng năm, số tiền phải trả hoặc lãnh được hằng năm.

niên-kỷ *dt.* Tuổi-tác: *Anh* *năm* *nay* *niên-kỷ* *được* *bao-nhiêu*?

niên-khoa *dt.* Khoá tính hằng năm: *Học* *đúng* *niên-khoa*; *ngân-sách* *thuộc* *niên-khoa* *1966-1967*.

niên-khoản *dt.* Số tiền trả góp hằng năm.

niên-lịch *dt.* Quyền lịch trọn năm, có đủ ngày tháng: *Niệm-lịch* *thông-thư*.

niên-linh *dt.* Tuổi-tác.

niên-lý-suất *dt.* Phản lối hằng năm: *Niệm-lý-suất*: *32%*.

niên-lực *dt.* Tuổi-tác và sức-khoẻ.

niên-mạo *dt.* Tuổi-tác và dáng-dấp.

niên-nghị *dt.* Tình anh em bạn.

niên-phò (*phà*) *dt.* Quyền sở ghi chép những việc xảy ra trong một đời người theo thứ-tự năm tháng.

niên-thành *dt.* Hoa-lợi hằng năm của nhà nông.

niên-thiểu *dt.* Tuổi trẻ: *Thời* *niên-thiểu*.

niên-thủ *dt.* Đầu năm.

niên-tráng *dt.* Tuổi trai-tráng mạnh-mẽ: *Thời-kỳ* *niên-tráng*.

niên-vĩ *dt.* Cuối năm.

niên-xi *dt.* Nh. *Niệm-kỷ*: *Niệm-xi* *bao-nhiêu*?

NIỀN *dt.* Vòng nịt, vòng ràng cho chặt: *Niệm-lò*, *niên-thủng* *II* (*R*) Vành, bánh xe: *Niệm-cây*, *niên-nhôm*, *niên-sắt* *II* *dt.* Kiềm, ràng cho chặt: *Niệm* *dầu* *nó* *lại*.

NIỀNG-NIỀNG *dt. (động)*: *C Ig*. *Điêng-đìeng*, logo côn-trùng cánh đèn cứng láng, lặng nước nhanh: *Con* *nielsing-nielsing*.

NIỀNG *tt.* Nghênh, vẹo một phía: *Niệm-cõ*, *nielsing* *mình*; *xè-nielsing*, *xielsing-nielsing*.

NIỀNG *dt.* Chạy chỉ, chém-trò: *Chi* *nielsing* *II* Vật trang-sức có chém-trò: *Tay* *vòng* *tay* *nielsing*.

NIỀNG *dt. (thực)*: Loại cỏ mọc dưới mõm, lá dài, có củ ăn được: *Củ* *nielsing*.

NIẾP *di.* X. Nép: *Niệm nhăn* *II* *tt.* M López, núng võ: *Núngniếp*.

NIẾT bt. Pháp-luật, hình-án // Bia dẽ nhẵm; kiều-mẫu.

niết-dài dt. Tiếng gọi quan Án-sát xưa : Quan Niết-dài.

niết-tý dt. Lại-thuộc làm việc ở toà Niết.

NIẾT-BÀN dt. (Phật) : X. Nát-bàn.

niết-bàn hưu-dư y dt. (Phật) : Tình-trạng con người đã siêu-thoát, mặc dầu còn thân-mong và hoàn-cảnh tốn-lại, nhưng vẫn an-nhiên, không bị sự-vật lung-lạc, lôi kéo theo đà lo, sợ, đau, buồn.

niết-bàn vô-dư-y dt. (Phật) : Tình-trạng con người hoàn-loản siêu-thoát, giác-ngộ, thân-mong và hoàn-cảnh hết tốn-lại, tới chỗ bã-sanh bất-diệt.

NIẾT-THẠCH dt. X. Bạch-phàn.

NIỆT dt. Buộc, ràng, cột chặt : *Niết trâu ; niết tiền trong mình* // dt. Chỉ màu có bùa chú buộc cõi hoặc choàng ngang mình trẻ con : *Đeo niết, thay niết*.

NIỀU dt. Nỗi nhò : *Bỗ khi xắn váy quay còng, Cơm niêu nước lọt cho chồng đi thi CD.*

NIỀU dt. Clg. Niệu, nước đái : *Đồng-niều, mā-niều.*

niếu-bạch dt. (Y) : An-bun-min niếu, bệnh nước đái đục.

niếu-băng dt. (Y) : Bệnh đái nhiều.

niếu-đao dt. Ông nước đái, đường gân dẫn nước đái từ bụng ra ngoài.

niếu-đạo-viêm dt. (Y) Bệnh sưng đường tiêu-tiện.

niếu-độc dt. (Y) : Độ độc của nước đái khi có bệnh.

niếu-học dt. (Y) : Ngành học về đường tiêu-tiện và nước đái.

niếu-huyết dt. (Y) : Bệnh đái ra máu (*hématurie*).

niếu-kẽ dt. (Y) : Máy đo lường mật-dộ nước đái.

niếu-khẩu dt. Lỗ đái đàn-bà.

niếu-quản dt. Ông dẫn nước đái từ thận đến bụng-đái.

niếu-toan dt. Chất chua trong nước đái (*acide urique*).

niếu-tố dt. Chất đậm trong nước đái (*urée*).

NIỀU dt. Loài chim dữ, hay ăn thịt mẹ nó, còn cái đầu thì gác lên nhánh cây // (R) dt. Gác lên, treo lên.

niếu-thủ dt. Bêu đầu.

NIỀU tt. Mành - khành, dẽ coi, dáng người mình dày, đẹp,

niếu-hùng tt. Doi người, mạnh-mẽ : *Bợ - tịch*

niếu-hùng.

niếu-niếu tt. Đoi-doi; mình dày : *Tướng niếu-niếu.*

NIỀU dt. X. Niếu.

NO trt. Đầy bụng, không ăn nữa được : *Tối đầy dầu đói nồi no, Dầu khôn giả đại dặng dù ý em CD* // Đầy dù thoả-mãn, giàu-có : *Lúc này va no mà !* // Nhiều : *Làm trai có chí thì hơn: Lấy vợ hay hờn nhiều bừa đánh no CD.*

no ấm tt. No cơm ấm áo nói tắt, được nuối dưỡng đầy đủ : *Ở đây no ấm.*

no bóc-ké trt. Nh. No cành // (B) : Giàu nút đố, được lợi thật nhiều : *Lúc này va no áo-bók-ké; vỗ áp-phe đó, no bóc-ké.*

no bụng trt. Bụng đà no, không ăn nữa được : *Ăn cho no bụng rồi đi chơi.*

no cành tt. Thật no, bụng phình lên : *Đã no cành rồi mà còn đòi bú nữa.*

no cành không trt. Nh. No cành.

no chán trt. No đến chán : *Ăn đến no chán* // Đủ no, không cần thêm : *Bấy nhiêu cũng no chán.*

no béo tt. Sướng ích : *Đụng một chút mà no béo gì !*

no dạ trt. Nh. No bụng.

no đói trt. Hoặc no hoặc đói : *No đói có nhau.*

no đói trt. Đủ cắp, có vợ có chồng : *Người về chăn chiếu no đói, Đè tôi gối chích lè-loi một mình CD.*

no dù trt. Đầy dù, không đói lệnh : *Ăn uống no dù, ăn mặc no dù* // (B) : Khá, hơi giàu : *Lúc này va làm ăn no dù.*

no họng trt. Trần họng, đã no tới họng (tiếng nói nồng) : *No họng rồi mà còn đòi !*

no hơi dt. No vì bị hơi ứ trong dạ - dày và ngăn chặn nơi cuống họng : *Hay no hơi nên σ chua.*

no lòng trt. Nh. No bụng.

no mắt trt. Mẫn-nhẫn, đã con mắt : *Xem no mắt.*

no-nê trt. Nh. No dù (cả nghĩa (B)) : *Ăn uống no-nê; No-nê rồi làm eo.*

no-nóc trt. No lâm, bụng căng thẳng ra : *Ăn mót bừa no-nóc* // (B) : Giàu to : *Đã no-nóc còn tham !*

no ngày trt. Đủ ngày, đủ thời-gian đã định (dưới một tháng) : *Gà ấp gần no ngày mà chưa mẩy.*

no rực trt. Quá no bụng, rất khó chịu : *Ăn đến no rực.*

no say trt. No và say (ăn nhiều, uống rượu nhiều) : *Đè cho bảy huyện nhân - dân, No say được đội hoàng-ân từ rày CD.*

no tháng trt. Đủ một tháng hecđu thời-gian

đã định (dưới một năm) : *Nợ góp no tháng
thì xé giấy.*

no tròn tt. Mập tròn, có cái mình tròn : *Còn
cá no tròn.*

no út tr. Quê no, bụng đầy ăm-ắp : *Ăn no út.*

NÒ dt. Clg. Ủ, một thứ lờ có nắp vĩ, đặt
dưới nước, khi cá vồ ăn mồi thì cho sập
vĩ xuống : *Cha chài mẹ lures con câu, Chèng
rè đóng đáy, con đâu ngồi nò CD.*

NÒ-NĨNH dt. Dòn-hành, dòn-dẽm : *Nò-ninh
việc nhà người ta.*

NÓ dt. Thằng ấy, con ấy, tiếng chỉ một
người thuộc vai thấp hay nhò tuổi hơn
lúc vắng mặt : *Cha nò lú còn chú nó khôn
ting II (R)* : Tiếng chỉ sự-vật vừa nói qua :
*Bà dời bảy họ nhà tre, Hè cất lũy gánh,
nó đè lên vai; Khẽ xanh nau với ốc nhồi,
Tuy nước nó xám nhưng mùi nó ngon CD.*

NÒ dt. Clg. Ná lây, thú cung có cán và cò
đè bắn tên : *Bắn nò, cung nò.*

NÒ tt. Khô ráo : *Cùi nò, quấn áo phơi nò
nò II (B)* a) Liên-thoảng : *Nò mòn nò
miệng II b)* Gồng giúp, đầm-dẽng : *Nồng-
nò.*

nò giọng tt. Có giọng to và rõ-ràng.

nò mòn dt. Hey cãi, hay la rầy : Một trâm
ông chú không lo, Lo về một nỗi muộn
nò mòn CD.

nò-nang tt. Đầm-dẽng, nhanh-nhen hoạt-bát :
*Tiền chi mua được cá tươi, Mua rau mới
hái, mua người nò-nang CD.*

nò tiếng tr. To tiếng, cự lại : *Nò tiếng với
chồng.*

NÔ dt. Ngông, cái cọc tra giữa móng đòn
chứu cho cứng chắc : *Nô cối xay II* Cây
cọc đóng vào cùi trái mít cho meu chín :
*Quân-tử có thương thì đóng nô, xin đừng
mắn-mó mủ ra tay HXH II* Cuống chàm
sâu vào trái cây : *Quả na chín tụt nô.*

nô điếu dt. Ông đặt vào giữa miệng điếu
hút thuốc lào, xuống dụng mực nước : *Tụt
nô điếu.*

nô óc dt. Niên đầu lại rồi đóng nêm giữa
cái niên và màng-teng cho cặp mắt lồi ra,
một cách tra-tấn xưa của người Cao-miên,
thường được dùng làm lời ngăm - đe :
Không trả, tao nô óc cho coi!

NÔ tr. Nào đâu, dấm thèm, lợ.

nô cần dt. Đầu cần, nạo cần : *Việc ấy, ta
nô cần !*

nô là tr. Chêng cứ là : *Nô là cơm trắng
cơ tươi.*

nô lo dt. Không lo, chẳng cần lo : *Nô lo*

cho mệt.

nô thèm dt. Al thèm, đầm thèm : *Việc ấy,
ta nô thèm.*

NỌ chđt. Tiếng chỉ người, vật, nơi chốn hay
ngày-giờ cách xa, cách lâu : *Bên nọ, bùa
nọ, chỗ nọ, thằng nọ ; Phấn giỏi mặt nọ
tốt tươi, Thuyền em chờ được mấy mươi
anh-hùng ? Đao cang-thường chẳng phải
như cá tôm, Đang mua mớ nọ lại chởm
mớ kia CD.*

nọ kia trt. Lôi-thôi, bậy-bạ, tầm-ruồng, không
nhất-định : *Em là con gái có chồng, Mồ
cha những đứa đem lòng nọ kia CD.*

NỌ trt. X. Nò : *Nọ cần.*

NOA dt. Con trẻ : *Thê non.*

noa-tri dt. Trẻ nhỏ.

NOA tt. Lười-biếng : *Giáo bắt nghiêm, su
chi nọa.*

noa-dù tt. Lười, biếng-nhác.

noa-dộn tt. Biếng-nhác chậm-chẹp.

noa-nhược tt. Yếu-ớt và lười.

noa-phu dt. Người đàn-ông hèn kém.

NOĀN dt. Trứng ; trứng dài : *Phù-noān.*

noān-bạch dt. Tròng (lòng) trắng trứng.

noān-bào dt. Buồng trứng của giống cái đẻ
sinh con.

noān-bào-viêm dt. (Y) : Bệnh sưng buồng
trứng.

noān-châu dt. Trứng của giống cái (rụng ra
sau hoặc trước ngày có tháng) đẻ hợp với
tinh-trùng đàn-ông mà kết thai.

noān-hình tt. Hình bầu-dục (giống cái trứng).

noān-sào dt. Nh. Noān-bào.

noān-sinh dt. Đẻ trứng : *Loại noān-sinh
Xt. Tứ-sinh.*

NOĀN tt. Ấm : *Nhân-tình lanh-noān.*

noān-lô dt. Lò sưởi.

noān-lưu dt. Dòng nước nóng.

NÓC dt. Chỗ hai mái nhà đâu lợp và cao hơn
hết : *Nóc nhà, sấp nóc, tóp nóc, trả nóc ;*

Dột từ nóc dột xuống II (R) : *Mái, phần
trên hết* : *Nóc mùng, nóc rạp, nóc thuyền.*

nóc-gia dt. Nhà, tung cái nhà : *Thuê nóc-
gia ; ấp đó có 100 nóc-gia.*

nóc hờ dt. Cột phòng-hờ trên một trang sô :
Chi vào nóc hờ.

nóc làng dt. Vùng đất có trụ-sở làng, trường
học, chợ, v.v...

nóc quận dt. X. Quận-ly.

nóc tinh dt. X. Tinh-iy.

NÓC dt. (đóng) : Loại cá biển bụng to,
miệng nhô, gan có chất đặc : *Cá nóc,
miệng cá nóc.*

nóc nói dt. (đóng) : Clg. Thời-lời, loại cá ở

trên bùn, có hai chân, mắt lợ, đuôi dài.

NÓC-AO tt. Đo ván, bị đánh ngã : *Bị đánh noca-ao (knock-out).*

NQC dt. Chất đặc trong răng, trong vòi một vài loài vật : *Nọc độc, nọc ong, nọc rắn, nọc rết; Chạy nọc, lẩy nọc il (B)* Lòng đặc-ác: *Nọc người bỗng mướt nọc rắn.*

NQC dt. Clg. Cọc, cây cắm dưới đất: *Nọc trầu, nọc trầu; cắm nọc //* Hình-cụ bằng những cây cọc cắm dưới đất để caging người ra đánh: *Caging nọc, đóng nọc //* dt. Caging và buộc vó nọc để phạt đòn: *Nọc hẵn ra.*

NQC dt. (bạc): Clg. Tỳ, các lá bài còn lại sắp dề dưới chiếu cho các tay bài lật (bóc) lên: *Đáo nọc, bóc hết nọc.*

NQC dt. Clg. Độc, mũi nhọn sau đuôi con ong hay bò-cạp dùng chích: *Nọc ong //* (R): Cây có mũi săt nhọn dùng đâm kẻ trộm, chuột, rắn, v.v...: *Cây nọc.*

NOI dt. Đi lẩn theo một lối: *Bắc cầu dè noi, chờ ai bắc cầu còn lối; Thuyền về đèn bến anhơi, Sao anh không bắc cầu noi lên bờ CD //* (truyền) Huống, tai nạn hay việc xui-xéo (thường là chết-chóc) đến từng thời-kỳ từ đời ông cha đến con cháu: *Nhà ấy có noi chết đám.*

nói dấu dt. Theo dấu, theo gương, bắt-chước: *Noi dấu người xưa.*

nói gót dt. Nói gót, đi theo sau lưng // (B): *Bắt-chước: Noi gót người xưa.*

nói gương dt. Theo gương, làm theo việc làm của người trước: *Noi gương đàn anh, noi theo* dt. Đi lẩn theo: *Noi theo con đường mòn này thì tới nhà anh ấy //* Làm theo, bắt-chước theo: *Noi theo gương mẫn-cán của người.*

NÓI dt. Dòng giống: *Noi tốt, nói xấu //* tt. Thuộc dòng giống tốt, không lai: *Con nói; Khen rằng ấy bức đại-gia con nói NDM //* tt. Giống gà mình thon ốm, chân to, lông ít, lè-lèng, nuôi dè chọi: *Gà nói.*

nói giống dt. X. Giống nói.

NÓI dt. Dùng lời-lẽ dè tỏ ý-lý: *Biết nói, dày nói, học nói, mày nói; Học ăn học nói; Ông nói g่ะ, bà nói vứt; Ba phem qua nói với điều, Vườn hoang cỏ rậm thì nhiều thíc ăn CD //* (R)a: Bảo, ra lệnh: *Nói với nó: ngày mai phải có mặt nơi đây; Tôi nói mà nó có chịu nghe tôi đâu //* b: Clg. Hỏi, xin cưới làm vợ: *Đi nói, có người nói rồi; Tiếc công anh lau đĩa chìu bình, Cậy mai-dong tới nói,*

ba má nhìn bè con CD // c: Đọc, kè lại: *Nói thơ, nói truyện, nói chuyện đời xưa //* d: Khuyên, rầy la: *Nói như nước đờ lá mollen.*

nói át-chất dt. Hứa chắc, giao-kết hẳn-hỏi: *Bảo và nói át-chất rồi sẽ giao tiền.*

nói ầm-á dt. Clg. Nói ầm-á, nói chẳng re lời vì khớp sợ hay quynh: *Hồi mà nó nói ầm-á, có nghe được lời nào đâu!*

nói ầm-á dt. X. Nói ầm-á.

nói ầm-nhầm dt. Nói cách hoa-huơn, dè-dặt: *Chuyện gấp mà nó nói ầm-nhầm như chẳng có gì.*

nói ấp-ứng dt. Nói không re lời, không xuôi câu, hoặc nghĩa câu sau trái với nghĩa câu trước.

nói át-giáp dt. Nói việc nầy việc kia: *Trả đây! không nói át-giáp gì cả!*

nói ầu dt. Clg. Nói càn, nói đại, nói mà không suy-xét trước, có thè trệt và có hại: *Đừng có nói ầu.*

nói ba-hoa dt. Nói nhiều với ý khoe-khoang.

nói bá-lép dt. Clg. Nói bá-lép X. Nói báy.

nói ba xí ba tú dt. Nói tiếng Pháp không trung mèo // (R) Nói lôi-thôi, không ra bè nào cả.

nói bay-bướm dt. Nói cách văn-hoa, huê-dặng, nghe bùi tai nhưng phải suy-xét mới hiểu.

nói bao-dồng dt. Nói vòng-do, không ngay vào câu chuyện: *Nói bao-dồng lâu-lắc quá!*

nói bắc thang dt. Nói xuôi theo cho kè dưới được trón làm tối: *Không rầy nó, lại nói bắc thang cho nó.*

nói bặm-trộn dt. Nói cách quâ-quyet, hăm-hờ, dữ-tợn: *Nó nói bặm-trộn như muốn ăn gan người ta.*

nói bỗng miệng dt. Chỉ nói chớ không làm: *Nói bỗng miệng, ai nói không được.*

nói bập-bẹ dt. Nói chưa rành, chưa suôn: *Cháu nó mới nói bập-bẹ vài tiếng; Nói bập-bẹ 5, 3 câu tiếng tây.*

nói bắt vần dt. Nói cho ăn vận, cho vần câu.

nói bậy dt. Nói điều không nên nói: *Khéo nói bậy!*

nói bậy nói bạ dt. Nói những điều không ăn nhầm vào đầu, có khi sai quấy: *Vai mang túi bạc kè-kè, Nói bậy nói bạ chúng nghe rầm-rầm CD.*

nói bét dt. Nói sang chuyện khác, không ăn vào câu chuyện đang nói: *Không trả lời, lại nói bét đi!*

nói bêu-bạo dt. Nói cách thống-thiết, chém như muốn khóc dè cầu sự thương-hại của

- người.
- nói blé̄m đt.** Nói những lời chê-bai, khi-dè cách quanh-co.
- nói bón̄g đt.** Nói cách xe-xôi để người ta hiểu ngầm, thường lời nói có hai nghĩa.
- nói bón̄g-bày đt.** Nói cách xe-xôi mà nhẹ nhàng, hay-ho, người nghe khó bắt lỗi.
- nói bón̄g gió đt.** Nói điều không xác-thực, khó hiểu : *Nói ngay đì mà, cứ nói bón̄g gió hoài.*
- nói bón̄g nói gió đt.** Nói điều không có, hoặc vu-oan cho người : *Nó nói bón̄g nói gió chớ có lè nèo !*
- nói bô̄-bô̄ đt.** Nói to tiếng và lía-lia : *Nói bô̄-bô̄ cái miêng, không đè ei ngủ cá.*
- nói bô̄c đt.** Clg. Nói bướng, nói cho qua, không kẽ hậu-quả ra sau.
- nói bô̄c-đòng đt.** Định chừng mà nói, không cẩn-cứ vào đâu cả.
- nói bô̄c-mạng đt.** Hứa càn, nhện càn, không chắc được.
- nói bô̄c-xét đt.** Nh. Nói bô̄c.
- nói bông đt.** Nói cho vui, không hậu ý chỉ cùa.
- nói bông-đùa đt.** Nh. Nói bông.
- nói bông-lợn đt.** Nh. Nói bông.
- nói bông-lông đt.** Nói cách vu-vơ, không chỉ ngày người nào..
- nói bô̄p-chách đt.** Nói to cách tự-thị, không coi ai ra gì.
- nói bô̄n đt.** Nh. Nói bông.
- nói bô̄t đt.** Kê thiếu cách cõi-tình để giấu bớt một tình-tiết của câu chuyện.
- nói bung đt.** Kê rõ cả câu chuyện mà người ta muốn giấu : *Việc như vậy mà nó nói bung ra hết.*
- nói bung-thùa đt.** Kê nhầm điều cần phải dẫn các điều khác trong câu chuyện, thành ra ý thì không muốn kê rõ tất cả, nhưng cũng kê rõ re.
- nói bùng-xoà đt.** Nh. Nói bung.
- nói bướng đt.** X. Nói bô̄c.
- nói cà-kê đt.** X. Cà-kê.
- nói cà-lăm đt.** X. Cà-lăm.
- nói cà-rờn đt.** Nh. Nói bông.
- nói cách vách đt.** Cảnh-cáo gián-liếp, nói với người này để người kia nghe hiểu ý mình : *Không nói ngay, mà chỉ nói cách vách.*
- nói cay nói đắng đt.** Dùng lời-lê xót-ốc làm đau-đớn lòng người.
- nói càn đt.** Nh. Nói àu.
- nói cạn đt.** Dùng hết lý-lê, nói rõ ra cả đà người tin theo : *Tôi nói đã cạn, mà nó vẫn khứ-khứ.*
- nói cạnh đt.** Dùng lời châm-chọc, chê-gièu cho người ta tức.
- nói cạnh nói khoé đt.** Kê sơ một vài tình-tiết xe gán câu chuyện cho người nghe đỡ mà hiểu, để tránh trách-nhiệm.
- nói cao đt.** Clg. Nói kiêu, nói cách tự-thị, cầm người nghe như trẻ nít // Ra giá cao.
- nói cao-kỳ đt.** Lập-dị, dùng lý-lê xe vời để tỏ ra mình thấy xe hiều rộng.
- nói cao sâu đt.** Dùng những lời-lê có một ý-nghĩa kín-đáo nhưng sâu-sắc.
- nói cao xa đt.** Dùng những lời-lê có ý-nghĩa xa-xôi nhưng xác-đáng, thường dựa theo diền-tích.
- nói cầm chừng đt.** Nói hơi xuôi theo nhưng không quả-quyết để kéo dài thì-giờ : *Tôi ngồi nói cầm chừng với va cho anh dùng bùa // Hẹn lần : Nói cầm chừng cho qua chở biết chừng nào rồi !*
- nói cầu cao đt.** Khoe-khoang ngầm để người ta phục mình.
- nói cầu-kỳ đt.** Nh. Nói cao-kỳ.
- nói có đt.** Bảo rằng có : *Chuyện không nói có.*
- nói có đầu có đuôi đt.** Dẫn rô câu chuyện từ đầu đến cuối : *Nói cho có đầu có đuôi mới dẽ hiều.*
- nói có ngần đt.** Nói rành-rõ, chỉ về người nào hay việc nào hân-hời.
- nói có vì có vẹt đt.** Nh. Nói có đầu có đuôi // Viện ra dù lý-lê để người nghe không bắt-bé được.
- nói cọc-quach đt.** Nói bặp-bé chút ít : *Nó mới nói cọc-quach năm ba câu.*
- nói cố đt.** Nh. Nói bướng : *Nói cố rồi bỏ đó, không làm.*
- nói cố-mạng đt.** Nói cách liều-linh, không kè cái nguy về sau.
- nói cộc-cắn đt.** Nói như gøy-gò, không dịu-dàng.
- nói cộc-lốc đt.** Dùng lời lê ngần-ngùn, không có tiếng đệm cho êm dịu.
- nói cợt đt.** Nh. Nói bô̄n.
- nói cứng đt.** Cự lại, tỏ ra đủ sức ăn thua : *Thất-lý mà còn nói cứng.*
- nói cười đt.** Vừa nói vừa cười hoặc thoát nói thoát cười, tỏ ra không có điều lo ngại trong lòng : *Thấy va nói cười như không ; ai có ngờ đâu !*
- nói chày nói cối đt.** Nói cách liều-linh, không sợ.
- nói chành đt.** Nói cách tinh-táo như không việc chi : *Việc như vậy mà còn nói chành ! // Nh. Nói cao-kỳ : Nghèo mà*

- hay nói chảnh**
nói chau dt. Nh. Nói phách.
nói châm-rãi dt. Nói chậm, nói lười nào rõ lời nấy: *Nói châm-rãi từng câu.*
nói chậm dt. Cắt ngang lời nói của người mà xen vào nói: *Người ta nói chưa dứt lời mà anh nói chậm!*
nói chậm đầu dt. Gán cho người một việc mà mình nghĩ-ngờ, đần, nếu có, người ấy hét chối-cãi vì tưởng rằng mình đã thấy biết: *Bị nói chậm đầu, hét chối!*
nói chậm họng dt. Dùng lời lẽ nào đè khách không thè dùng của mình: *Mình đòi bụng mà bị nó nói chậm họng, dàn bǎo rǎng no.*
nói chẽo-chết dt. Nói tiếng nhão-nhẹt mà kéo dài.
nói chí-miêng dt. Nói cho ngay, câu mờ đầu một lời nói đè người nghe tin-tưởng nại mình.
nói chim chuột dt. Dùng lời già-dỗi, xảo quyệt gạt người.
nói cho cố dt. Lời phê-bình, lời nói quá sự thật hoặc hứa cản của kẻ khác: *Nói cho có rồi không làm chi cả.*
nói cho ngay dt. X. Nói chí-miêng.
nói cho phải dt. Tuy vậy, tuy nhiên, lời mờ đầu một câu nói làm giảm bớt sự đậm nghĩa của câu trước: *Nói cho phải, thỉnh thoảng nó cũng về thăm chó không phải bỏ luôn vợ con.*
nói cho quạo dt. Nói dữ dội lấy oai, đè người ta kiêng-né.
nói chọc dt. Chọc giận người bằng những lời-lẽ xóe ốc: *Vì câu nói chọc mà hai bên đánh nhau.*
nói chót-chết dt. Nói to tiếng, cao giọng: *Sáng ra, ngồi nói chót-chết.*
nói chơi dt. Nh. Nói bông: *Nói chơi mà anh giận sao?*
nói chua dt. Đặt điều nói mỉa-mại người ta: *Mồ cha con bướm trắng, đè mợ con ong vàng, Khen ai uốn luộn cho nàng nói chua CD.*
nói chuyện dt. Nói với nhau chuyện nầy chuyện nọ: *Hai người nói chuyện; Cảm nói chuyện trong lớp.*
nói chung dt. Nói cách bao gồm trên nguyên-tắc, không kè tinh-tiết riêng tư: *Nói chung, ai cũng có lỗi cả // Lời so-sánh trường-hợp lớn với trường-hợp nhỏ: Việc ấy, có ích cho quốc-gia nói chung, và cho gia-dinh nói riêng.*
nói chùng dt. Nói lén, kẽ chuyện xéo người nào khi người ấy vắng mặt.
nói chuyền hơi dt. Nói luôn một mạch, không nghỉ, không nhường lời cho người khác.
nói chữ dt. Kẽ những câu cách-ngôn bằng chữ Hán: *Các ông đồ hay nói chữ.*
nói chừng dt. Thỉnh-thoảng khuyễn-giảm hoặc ngăn-cản: *Anh nhớ nói chừng với nó, kéo nó đi lố.*
nói chướng dt. Trung lý-lẽ trái với thường.
nói dã-lã dt. Nói phi-phê, dùng lời lẽ êm-dịu đè bối xoá việc vừa căng-thẳng giữa người và mình: *Nói dã-lã cho xuôi chuyện.*
nói dei dt. Clg. Nói nhây, nói luôn một câu chuyện rất lâu không dứt: *Có tật nói dei.*
nói dại dt. Nói cách dại-dột, sai quấy: *Đừng có nói dại như vậy! Vì-dụ cách táo-bạo: Nói dại mà nghe, giở thẳng bô di luân, cắn dám tự-vận chết lầm!*
nói dài-dòng dt. Kè-lè nhiều tình-liết không dính-dáng với câu chuyện.
nói dan-ca dt. Dày-dưa, kèo dài câu chuyện cách vỡ-ích: *Đừng nói dan-ca mất thì-giờ.*
nói dấp-dính dt. Clg. Nói dấp-dính dấp-dười, nói lè tung chùm đòi ba tiếng, không xuôi câu vì lật-dật hay sợ hãi.
nói dẻm dt. Nói cách dưa-mị, nịnh-hót, tẩn ơn.
nói dí-dòm dt. Đưa ra những lý-lẽ nghịch-thường nhưng duyên-dáng, thích-thú.
nói dju dt. Dùng lời lẽ êm-dịu: *Trước người nóng-nảy, nên nói dju mới thành công; Rầy một hồi rồi nói dju lại.*
nói dju-dàng dt. Nói với giọng chải-chuốt thanh-bại và lời nói có nhiều tiếng đệm.
nói doạ dt. Đề-doạ, hăm-he: *Tôi nói doạ sẽ di kiệt hắn.*
nói dóc dt. Nói điều bịa ra đè cầu vui.
nói dõi dt. Nói sai sự thật với ý chay tội, lừa người: *Dầu ai bảo đợi bảo chờ, Thị em nói dõi con thơ em về CD.*
nói dông-dài dt. Kè-lè nhiều tình-liết không ăn-nhập với chuyện đang nói: *Nói dông-dài mất cả thì-giờ.*
nói dông-dẫn dt. Nói ra ngoài đè rất xe: *Nói dông-dẫn cho nhiều, chó câu chuyện chẳng bao nhiêu.*
nói dông-dông dàn-dẫn dt. Nh. Nói dông-dẫn.
nói dở dt. Nói không hay, nghe chán: *Diễn giả nói dở! Ít lời-lẽ, người nghe không thuộn: Ông mai nói dở! // Nói nữa chừng rồi ngưng: Câu chuyện đang nói dở.*

nói duôi-duôi đt. Rầy hay trách có chừng, không nghiêm-nghị quá-quyết : *Nói duôi-duôi, nó dè-người.*

nói dù đt. Clg. Nói thêm hay nói thừa, nói quá sự thật.

nói dùi đt. Nói nhiều : *Bùa nay tốt ngày, nói dùi !* Hăm-he dùi-lợn : *Nói dùi mà rốt cuộc hiền khó.*

nói dùm đt. Nói thuận theo ý người cho xuôi chuyện : *Chuyện không đáng gì, nên nói dùm theo cho xuôi.*

nói dựa đt. Nương theo lời nói của người mà nói đoán : *Thầy bói hay nói dựa.*

nói dè-dót đt. Nh. Nói đót : *Nó nói dè-dót rết khó nghe.*

nói dài đt. Nói ngay ra, không giấu-giếm, không ngại-ngùng : *Nói dài di, sợ gì ?* Nh. Nói ầu : *Không thấy gì hết mà nói dài hè !*

nói day X. Nói gay.

nói dày-dày đt. Chỉ người nói mà hàm dưới đưa ra : *Nói dày-dày cái miệng !* Nói mà kéo dài ra : *Sáng ra, ngồi nói dày-dày !* **nói đánh đầu đt.** Dùng lời lẽ nặng-nề dè trả nứa : *Nó nói đánh đầu tôi đó chớ phải thật vây đâu.*

nói dày-dưa đt. Nói đưa theo dè kéo dài câu chuyện cách êm-thâm : *Nói dày-dưa cho vừa lòng bạn, Sông giang-hà khúc cạn khúc sâu CD.*

nói di nói lại đt. Nói rồi chữa lại ý trước : *Tôi nhất-định như vậy chớ không nói di nói lại gì cả !* Cự lại với nhiều lý-lẽ : *Rày nó, nó còn nói di nói lại hoài !*

nói dien đt. Nh. Nói dài.

nói doạn trt. Nói xong rồi, bắt qua làm một việc gì đó (lời trong truyện sách) : *Nói doạn, anh đứng lên lấy nón ra đi.*

nói đón đt. Nói cách rào dón dè dùng bí bách-bé.

nói đốc đt. Đốc vỡ, xúi thêm : *Việc như vậy, nó không ngăn lại còn nói đốc vỡ.*

nói đối đt. Đáp từng câu một với người bê trên đang rầy mình : *Có lỗi mà nó không nhận, lại còn nói đối với tôi chớ !*

nói đồng đt. X. Nói phách.

nói đốt đt. Đốt vỡ, khiêu-khích người đang nóng giận với một kẻ khác : *Ông chủ rầy, tôi không buồn; tôi chỉ phiền người nói đốt.*

nói đót đt. Nói không sủa vì có tật ở lưỡi (thường là lưỡi quá dài, quá ngắn, bênh đầu hay dày, khó uốn).

nói dùa đt. Nh. Nói bông.

nói đúng đt. Nói đúng với lẽ phải : *Anh nói đúng đó !*

nói đúng ra trt. Lẽ ra, lẽ phải như thế này, lời mờ dầu mỗi câu chữa lại lý của người khác cách êm-dịu : *Nói đúng ra, anh nên làm như vậy mới phải.*

nói gác đt. Nói một câu hồn-láo cho hồn người.

nói gay đt. Clg. Nói day, nói vòng quanh dè chọc tức hoặc làm đau-dớn lòng người.

nói gay-gắt đt. Trách-móc gián-tiếp với lời lè nhám-hiem sôu-sôc.

nói gãy góc bánh chưng đt. X. Gãy góc bánh chưng PH. II.

nói gãy lưỡi đt. Nôn-nì thật lâu, dùng đủ lý-lẽ : *Nói gãy lưỡi mà va không nhặt.*

nói gạt đt. Nói khác với sự thật dè lừa người.

nói gờ đt. (truyền) : Nói lời có thề giao diêm xâu, có hại : *Khéo nói gờ!*

nói gượng đt. Dùng lời lẽ gượng-gạo dè che sự sợ hãi hay rối-loạn trong lòng : *Đè núng thê mà còn nói gượng.*

nói ghè mồi đt. Xoi-xia, bêu xấu người

nói glá đt. Ra giá, cho biết giá tiền món đồ bán.

nói già-ngoệ đt. Nh. Nói chơi.

nói già-tỷ đt. Già-tỷ, ví-dụ, đặt ra một sự việc có thề xảy ra dè liệu cách đối-phó trước : *Nói già-tỷ tôi thất-nghiệp, em có yêu tôi như bấy giờ không ?*

nói giác-đắc đt. Phản-tách lẽ phải lõi quấy, việc nêu, việc hu dè xoa dịu lòng người.

nói giàm đt. Tỏ ý muốn bằng lời-lẽ quanh co : *Muốn ăn nên nói giàm.*

nói gian đt. Nói sai sự thật với ý gian-dối : *Nói gian cho người thì có tội.*

nói gièm đt. Gièm-sièm, bịa chuyện nói xấu người này với người kia.

nói giễu đt. Gièu-cợt, nói dè chọc cười người nghe.

nói gio-giành đt. Nói cầu cao với dáng điệu : nghiêm-dầu, giành-mồi, liếc-xéo...

nói gió đt. Xầm-xì trong lỗ tai người.

nói giỏi đt. Nói dù và sủa : *Thênh nhớ tôi mời 4 tuổi mà nói giỏi quá !* Khoe tài, bảo rằng mình dù sức hay dư sức : *Đừng có nói giỏi !* Tới việc sẽ hay.

nói giọng cao giọng thấp đt. Dùng lời lẽ tỏ ra mình sành-sỏi hơn người dè bắt nạt người.

nói giọng người lớn đt. Dùng lời-lẽ của người lớn tuổi dè tỏ ra mình hiểu nhiều hoặc chán đời : *Con nít mà nói giọng người lớn !*

nói giọng thô đt. Nói tiếng ồ-ồ và cao.

nói giờm đt. Nói dừa theo, không có ý kién khác.

nói glorn đt. Clg. Nói bờn, X. Nói bông.

nói hay đt. Nói lưu-loát, trôi-chảy, hùng-hỗn : *Diễn-giả nói hay* // Nói có kết-quê tốt, người thuận theo : Ông mai nói hay.
nói hàm-hồ đt. Nói không bằng-chứng vững chắc, lý-lẽ không rõ-ràng.

nói hàm-hồ hàm chướng đt. Nh. Nói hàm-hồ.

nói hành đt. Vạch những chuyện xấu và chè-bai khi người ta vắng mặt.

nói hành nói tài đt. Nh. Nói hành.

nói hàng-chấn đt. Nh. Nói có ngần // Nh. Nói ngoại-rèch.

nói hiền đt. Nói cách ôn-hà và đưa ra những lý-lẽ thuận-thảo.

nói hiếp đt. Đưa ra những lý-lẽ chênh-lech có hại cho một bên (chính bên này bị nói hiếp).

nói hoạc đt. X. Nói khoác.

nói hoạt-báć đt. Nói trôi-chảy và biện-báć rành mạch.

nói hoét đt. Khoa-kheoang bằng lời nói.

nói hóm-hình đt. Nói chuyện cách lèu-linh, tinh khôn.

nói hò-dò đt. Nói hoặc gán cho người những việc không thấy rõ, không hiểu rõ và thiếu bằng-cứ.

nói hồn đt. Nói xác-léo với kè trên trước.

nói hống-tống đt. Nói to tiếng, khoe-khoeng, không kiêng-dè.

nói hờ đt. Nói hay dặn một điều để ngừa chừng khi việc xảy ra.

nói hór đt. Vô-y nói lỡ lời cái điều mà mình muốn giấu : Nói hór một câu mà hư việc.

nói hở đt. Clg. Nói trống, nói không dinh-dẹt, có thè bị bắt lồi // Vô ý nói lộ ra một điều do đó, người ta có thè hiểu việc riêng của mình muốn giấu : Việc kín mà anh nói hở như vậy thì chết rồi !

nói hơi đt. Gay chuyện đè người ta hỏi đặng tò ý mình hoặc gay chuyện đè người ta nói xì ra việc của người ta : Tôi nói hơi đè dợ ý va.

nói hơn đt. Nh. Nói gác.

nói hót đt. Giành nói cái việc mà người ta vừa mờ đầu.

nói hùa đt. Bên hùa lý-lẽ của người mà mình muốn due-nịnh.

nói huênh-hoang đt. Nói to cho mọi người nghe với ý khoe-khoang.

nói huyt-tụt đt. Clg. Nói bùng-xoà, nói rõ ra tất-cả, không giấu-giếm điều nào.

nói hung-hỗn đt. Nói cách trôi-chảy mạnh-mẽ, ý rõ mà lời gọn, khiến người nghe im phẳng-phắc và phục thầm.

nói huốt đt. Nh. Nói hát : Chuyện người ta mà chyện nói huốt cả.

nói iu-nhiu đt. X. Nói dju - dàng : Nói iu-nhiu như con gái.

nói ý đt. Nói hờ ra một chút cho người ta hiểu ý mình, việc mình muốn nói : Tôi chỉ nói ý mà nó hiểu cả công-việc.

nói yếu đt. Nói với giọng yếu-đt và lý-lẽ như buông trôi : Nói nói yếu quá, chắc nó lấy chớ không ai.

nói kèo-nèo đt. Nh. Nói xeo.

nói Kiều đt. Ngâm truyện Thuý-Kiều : Nín đi dè chí nói Kiều em nghe CD.

nói kiêu-cách đt. Nh. Nói giọng cao giọng thấp.

nói khayı đt. Nói với giọng khiêu-khích : Nói khayah như muốn gây chuyện.

nói khảy đt. Nh. Nói gay-gắt.

nói khao-khao đt. Nói tiêng như vịt trống.

nói khào đt. Nói cho có chuyện nói, không bô-ích, không quan-trọng : Ngôi nói khào đợi tiêu cơm đi ngủ.

nói kháo đt. Bàn-tán chuyện : Xúm nói kháo việc thiên-hạ.

nói khẽ đt. Clg. Nói sē, nói rất nhỏ : Nói khẽ kéo em thức.

nói khéo đt. Nói cách khôn-khéo cho vui lòng người nghe : Chuyên ấy, nhở anh nói khéo, không thì mech lòng người ta rồi.

nói khích đt. Khiêu-khích bằng lời nói dè có chuyện gay-gò, dánh-dập hoặc kiện thrué. nói khít đt. Đoán gần trúng con số, chỉ khít một bên chớ không trật xa.

nói khó đt. Cho rằng khó, không làm được : Bảo nó làm, nó nói khó // Viện cớ từ-chối : Giúp giùm người ta, nói khó làm chí ? // Tà cảnh khò của mình với ý mong-mỗi được người giúp đỡ : Nói khó với chủ nợ dè hẹn ngày khác.

nói khoác đt. Nói sai sự thật quá xa với ý khoe-khoang : Nói khoác trên trời, dưới đất nghe VD.

nói khoe đt. Clg. Nói mạo, dùng lời nhiều nghĩa đè lừa người hiểu lầm : Nói khoe cho người ta hiểu lầm đè chộ chơi.

nói khôi-hài đt. Nh. Nói giêu.

nói không đt. Bảo rằng không : Chuyện có nói không.

nói khồng đt. Vu người ta một việc không có : Nói khồng hei người.

nói khõng-khú đt. Nh. Nói bông-lóng.

- nói khống-ngữ** *dt.* Nhớ đâu nói đó, thiếu mọch-lẹc.
- nói khuẩn** *dt.* Nói túng, nói liều, dụng đâu nói đó, không kẽ hậu - quả ra sao : *Nghèo rỗi nói khuẩn.*
- nói khuếch-khoác** *dt.* *Nh.* Nói khoác.
- nói khùng** *dt.* *Nh.* Nói dại.
- nói là-cà lặp-cặp** *dt.* Nói lẹ nhưng ngập ngừng vì quýnh : *Vừa thở vừa nói là-cà lặp-cặp.*
- nói lạc đẽ** *dt.* Nói việc không ăn vào câu chuyện đang bàn-cãi : *Xin ông trả lại câu chuyện, vì ông đã nói lạc đẽ.*
- nói lách-chách** *dt.* Nói to và luôn một mọch những lời mà người ta không muốn nghe : *Sáng ra, nói lách-chách tối trưa, không tội-nghiệp lõ tai hàng xóm.*
- nói lai-nhai** *dt.* *Ctg.* Nói lai-nhai, nói dai một mình không dứt : *Nó đi rồi mà cứ ngài nói lai-nhai mãi.*
- nói lai-rai** *dt.* Nói cách thong-thả, nhò-nhé, êm tai : *Nói lai-rai, nghe mới thầm.*
- nói lài-nhai** *dt.* *Nh.* Nói lai-nhai.
- nói lái** *dt.* Nói đảo ngược âm và giọng của hai tiếng cho ra khác X. Lái.
- nói lâi** *dt.* Nói sei một chút, không trúng ngay việc.
- nói lại** *dt.* Đem lời người này nói với người khác theo lời yêu cầu của người trước : *Nhớ anh nói lại giùm với nhà tôi // Nói nghịch lại lời nói trước : Nói đi rồi nói lại // Đôi-co, trả lời cách hồn-láo : Rày nó, nó còn nói lại nữa // Lặp lại lời nói trước : Nói lại nghe thử, lúc nào tôi không nghe.*
- nói lầm-nhầm** *dt.* Nói nhỏ nhở trong cơn mè sảng, lời nói tuy rõ-ràng nhưng không nhầm vào đâu cả.
- nói lảng** *dt.* Nói một việc không nhầm vào đâu cả : *Khéo nói lảng / / Nh.* Nói bét : *Nói lảng cho người ta quên.*
- nói lảng-xet** *dt.* Nói thật lảng, hết sức vô duyên, không nhầm vào đâu cả.
- nói láo** *dt.* *Nh.* Nói dối : *Nhà anh lợp những mo-nang, Nói láo với nàng : nhà ngồi nǎm căn CD / / Nói những điều không đúng-dắn : Nói láo mất thì giờ.*
- nói láp-dáp** *dt.* Nói một mình, không ai buồn đê ý tới : *Ngoi nói láp-dáp một mình.*
- nói lầm-bầm** *dt.* *X.* Lầm-bầm
- nói lẩn-lúu** *dt.* Nói lẹ với giọng lên xuống khó nghe : *Đứa trẻ mắng cha mới về nên nói lẩn-lúu ; con chim nó nói lẩn-lúu trên cành.*
- nói lặp** *dt.* Nói lặp đi lặp lại một tiếng

- không trọn (Xt. Cà-lăm).
- nói lấp-bấp** *dt.* Mập-mẩy hai môi luôn mà không ra lời nào cho rõ-ràng : *Già sanh tật, cứ nói lấp-bấp suốt ngày.*
- nói lấp-vấp** *dt.* Nói ngập-ngừng, không suôn câu.
- nói lặp-bập** *dt.* *Nh.* Nói lấp-bập.
- nói lặp-cặp** *dt.* *X.* Nói là-cà lặp-cặp.
- nói lầy** *dt.* Bảo người ta làm cái việc trái với ý mình : *Nó nói lầy mà cũng nghe theo.*
- nói lầy nói đương** *dt.* *Nh.* Nói lầy : *Giận ai mà nói lậy nói đương ?*
- nói lầm-thầm** *dt.* Nói nhỏ nhở trong miệng một mình : *Vừa đi vừa nói lầm-thầm.*
- nói lầm-bẩm** *dt.* *Nh.* Nói lầm-thầm.
- nói lầm-nhầm** *dt.* Tính nhỏ trong miệng coi bao-nhiêu.
- nói lẩn** *dt.* Hẹn lẩn-hỏi : *Hồi ve làm mà va cứ nói lẩn hoài.*
- nói lẩn-khân** *dt.* *Ctg.* Nói trầy, nói nhè-nhỏt, không lịch-sự.
- nói lẩn lối** *dt.* *Nh.* Nói gác.
- nói lẩn-thần** *dt.* Nói chuyện như người mất hồn, quên đầu nhớ đuối hoặc ngược lại.
- nói lẩn** *dt.* Nói lện chuyện này ra chuyện kia mà không biết : *Nói lẩn nói lện / / Tính người già quá, đã mất trí, hay nói một mình không ra chuyện chi cả : Già rồi nói lẩn.*
- nói lấp** *dt.* Vờ bắt sang câu chuyện khác như quan-trọng lầm, đê lấp mất câu chuyện đang bàn-cãi.
- nói lẽ** *dt.* Nói việc đời với giọng triết-lý : *Con gái hay nói lẽ.*
- nói lẽ-sự** *dt.* *Nh.* Nói lẽ : *Tánh chỉ hay nói lẽ-sự lầm.*
- nói lém** *dt.* *Nh.* Nói dối, nói gạt.
- nói lén** *dt.* *Nh.* Nói chung.
- nói leo** *dt.* Khen chê việc người lớn : *Con nít mà nói leo / / Xen vỗ câu chuyện mà người lớn đang bàn-cãi : Trẻ con hay nói leo.*
- nói leo-leo** *dt.* Nói! cách tinh-táo, sáng-suốt : *Nó nói leo-leo kia, chớ mè-sảng gì đâu ?*
- nói lèo-nhèo** *dt.* Rày-rà lôi-thôi : *Cứ nói lèo-nhèo bên tai luôn.*
- nói lèo-nhéo** *dt.* Nói nhiều mà tiếng the-thé : *Nói lèo-nhéo điếc tai.*
- nói lèo-xéo** *dt.* (Nhiều người) nói ồn lên lanh-lanh : *Nói lèo-xéo như mồ réo quen-viên tng.*
- nói lè** *dt.* Đoán hay phê-bình một việc với óc đị-doan : *Bảo rằng ai ở ác sẽ không*

- có con là nói là.
- nói lên đt.** Nói động lời người trên trước t
Đuối nói lên rất khó II Bày tỏ ngầm-
ngầm, gián-tiếp : Hai hàng lê ấy đã nói
lên sự đau-khổ của nó đã nhiều.
- nói lú-lo đt.** Nh. Nói lén-lú.
- nói lúu-túu đt.** Nói cách liên-thoáng lanh-lạ :
Đứa nhỏ mừng ba nó mới về theo nói lúu-
túu một bên.
- nói lịu đt.** Tật lặp lại lời chót của người khác
cách vỗ ý-thức hoặc khi quỳnh, nói sei tiếng
rồi sửa lại cũng sai, nhiều lần như thế :
Đàn-bà hay nói lịu.
- nói liền miệng đt.** Nói luôn mồm không nghỉ,
không chịu nghe người khác nói.
- nói liền đt.** Nói thật lẹ và luôm mồm.
- nói liều đt.** Nói điều biết rằng không nên nói
nhưng cũng nói, rồi ra sao thì ra : Cái tết
hay nói liều.
- nói liều mạng đt.** Tô cái ý không sợ xấu,
không sợ chét của mình để đối-phương ngán
mà chẳng dám làm gì.
- nói lý-quốc đt.** Nói nhiều với ý khoe-khoang
khoa ngón-ngữ.
- nói lý-sy đt.** Clg. Lý-luận, biện-bác, phân-
tích câu-chuyện.
- nói lòng-dòng đt.** Nói nhiều lời nhiều tiếng
mà ý thì không bao-nhiêu : Nói lòng-dòng
cho mắt thi-giờ.
- nói lố đt.** Nói quá sự thật, hoặc nói đến cái
việc không nên nói : Nói nhiều quá, thế nào
cũng nói lố.
- nói lối đt.** Nh. Nói phách II Nói suông một
câu có cách, có lối, có văn sau khi hát một
câu có giọng lên xuồng : Những câu nói
lối dễ nghe dễ hiểu hơn những câu hát.
- nói lốp-bốp đt.** Nói giờ-giâ như pháo nô :
Cờ-bạc ăn hay nói lốp-bốp.
- nói lón lối đt.** Nói cách xác láo không
kiêng-dè : Con nít mà nói lón lối !
- nói lóp đt.** Nói vơ trùm cả, không kiêng-
nè người trên trước và người lạ.
- nói lóng-bóng đt.** Nói không rõ lời, như
miệng có ngậm nước hay vật chí.
- nói lóng-túng đt.** Nói loanh-quanh luồng-
cuồng, không dứt-khoát, không kết-luận được.
- nói lủng đt.** Đưa ra một câu chuyện rồi bỏ
lủng, không kết-luận, không giải-quyết.
- nói lứt đt.** Cãi cho qua, không cần lý-lẽ phải
quay : Việc rõ-ràng như vậy mà nó dám nói
lứt !
- nói lưỡng đt.** Đi hàng-hai trong câu chuyện,
không dứt-khoát bên nào : Nói lưỡng không
- mêch lòng ai.
- nói lưỡng-ước đt.** Định việc cách hàng-hai,
không nhất-quyết : Vẽ nói lưỡng-ước,
chưa biết ra sao.
- nói lưu-loát đt.** Nói trôi-chảy, suôn-sé : Nói
lưu-loát, dễ nghe dễ hiểu.
- nói mách đt.** Mách giùm, chì giùm : Nhờ
cố người nói mách, mới biết thay hay mà
tới.
- nói màng-dò đt.** Lụa lời thử trước đè dò
ý-tư.
- nói mạnh-lái đt.** Nh. Nói màng-dò.
- nói mạnh-phách đt.** Nói cách mạnh-mẽ,
cương-quyết.
- nói mắt đt.** Mia-mai người cách nhẹ-nhàng
cho thoả lòng giận của mình : Nói nói mắt
tôi chớ nào phải thương-yêu gì tôi.
- nói mắt đt.** Dùng lời-lẽ khúc-mắt đè vạch
lỗi người không nương tay : Chỗ chí em
mà nói mắt với tôi làm chi II Ra giá cao :
Nói mắt quá, không dám trả.
- nói mắt-mò đt.** Nh. Nói mắt (nghĩa trước).
- nói mé đt.** Nói xa xa đè người tìm hiểu ý
mình : Nói mé chớ không đi ngay vào đè.
- nói méo đt.** X. Nói khoé.
- nói mép đt.** Nh. Nói bằng miêng : Chỉ
được cái nói mép chớ chẳng làm chi ra
trò.
- nói mê đt.** Nói lảm-nhảm trong cơn mõ :
Mói nãm xuống kẽ nói mê.
- nói mếch lòng đt.** Nói điều có dung-cham
lòng tư-ái người : Đừng nói mếch lòng
anh em.
- nói mi-crô đt.** Nói trước máy vi-âm cho
tiếng vang to : Nhờ nói mi-crô, người ta
mời nghe rõ II Đứng giới-thiệu người
hoặc tiết-mục của chương-trình trước máy
vi-âm : Cuộc này, ai nói mi-crô đây ?
- nói mí đt.** Hé câu chuyện ra một chút đè
người hiểu ngầm : Nhờ và nói mí, mình
mới biết.
- nói mij đt.** Dua-mị theo người : Nói mij kiể-n
ăn.
- nói mia đt.** X. Mia và mia-mai.
- nói miệng đt.** Ứng-khâu, nói giừa đông
người mà không cầm giấy viết sẵn đè đọc.
- nói miệng tay đt.** Hứa suông, không bỏ
công bỏ tiền vô : Nó chỉ nói miệng tay
chớ không có một xu.
- nói miệt đt.** Miệt-thi, xài-xè người : Nói
miệt anh em.
- nói móc họng đt.** Chọc tức, nói cho người
tức giận.
- nói móc họng đt.** Nh. Nói móc họng.

nói mộng đt. Nói ước chừng, không chắc.
nói mồi-miếng đt. Nói cách vui-vẻ, ngọt
dịu, xuôi theo ý người nhưng không được
thành-thật.

nói mộng nói mị đt. Nói việc tuồng-tượng,
không căn-bản chắc chắn: *Nó nói mộng
nói mị, hơi nào mà nghe.*

nói một hai đt. X. Nói ôn-đớ.

nói mờ-ór đt. Nói một việc chỉ hiều mang
máng chóp không rành: *Nó nói mờ-ór chóp
biết có hay không.*

nói mờ ngàng đt. X. Mờ ngàng.

nói mờ ra đt. X. Mờ ngàng (R).

nói mù-mĩ đt. Nh. Nói iu-nhiu: *Nói mù-
mĩ như con gái.*

nói muỗng đt. Chế-giễu, nhạo-báng người: *Nói muỗng tuy vui nhưng hay gây ác-cám.*

nói nay át. X. Nói xéo nói nay.

nói nặng đt. Tù-chối khéo-léo, dùng lời-lé
chỉ cái lý của người là sai đẽ không nhẹ:
Bièu nó đì coi vợ mà nói nói nặng ra.

nói-nặng đt. (d): Nh. Nói: *Khôn-ngoan rất
mực, nói-nặng phải lời K.*

nói nặng đt. Rèy la, xài-xè người.

nói nặng nói nliệ đt. Nói nhũng lời lè cay
dẽ giòn-thúc người.

nói nịnh đt. Nịnh-hót, nói dừa theo người
cố lấy lòng đựng nhò-nhô hay hại người
khác.

nói niếc đt. Nói sao chó lè nào như vậy?
lời tỏ ý không tin cái lý của người khác:
*Anh nói niếc! Chỉ có bao giờ như vậy
đâu!*

nói ngay đt. X. Nói cho ngay: *Nói ngay,
anh đó rất tốt* // *Nói đúng lè phai, không
bênh ai bỏ ai*: *Anh nói ngay đì, việc nầy
tại ai?* // *Nói thẳng với một người nào*:
*Việc đó, nên nói ngay với chủ, chó cắp-
rắng đâu có quyền* // *Nói liền, không dần-
dà*: *Nên nói ngay ra, đẽ trễ hư việc cả*.

nói ngang đt. Nói cách ngeng-tàng, không

cần lý-lé, phải quấy chi cả: *Một kẻ nói ngang,*

ba làng nói không lại tng.

nói ngập-ngừng đt. Nói vài tiếng rồi ngừng
như e-ngại điều gì, rồi nói nữa, nhiều lần
như thế: *Tháy va nói ngập-ngừng, tái nghi
có điều gì bí-ẩn.*

nói ngắt-ngưởng đt. Nh. Nói bông.

nói ngoa đt. Đặt điều hoặc thêm-thắt đẽ nói
sei hoặc quá sự thật: *Đừng nói ngoa cho
ai cả.*

nói nghịch đt. Tỏ ý bội-phản: *Nói nghịch,
coi chừng bay đầu* // *Đùa, phá băng lời nói*:
Trè con hay nói nghịch.

nói ngoại-rạch đt. Nói mà sửa giọng, với
dáng-diệu thành-thạo hơn người (thường là
cách nói của đàn-bà): *Nghèo mà nói ngoại-
rạch không ai bằng!*

nói ngọng đt. Nói không đúng giọng đúng
tiếng do dóc-giọng có tật.

nói ngọng nói nghịch đt. Nh. Nói ngọng.

nói ngược đt. Nói trái lại lẽ tự-nhiên: *Nghe
về nghe ve nghe về nói ngược; Trâu ăn
dưới nước, tàu chạy trên bờ...* // *Choi bô
một điều hiền-hiện: Thiếu tiền người ta rời
nói ngược không trả.*

nói nhão-nhẹt đt. Nói tiếng không trong,
không rõ, kéo dài và gần như dính nhau.

nói nhát gùng đt. Nói cách rồ-rạc, không

tron-tru, suôn-tru.

nói nhẫn đt. Nhờ người này nói lại với
người mà còn lâu lắm mình mới gặp hoặc
khó gặp; hoặc cố ý nói với người này
mà mình biết thế nào và cũng học lại
với người mà mình không muốn nói
ngay.

nói nhằng-nhằng đt. Nói cách dai-dẳng,
không dứt-khoát và kéo dài thì-giờ: *Mình
có việc gấp mà va cứ đứng nói nhằng-
nhằng hoài.*

nói nhây đt. X. Nói dai.

nói nhí-nhằng đt. Nói không rõ-ràng rành-
mạch, câu chuyện cứ chằng-chịt dính-dáng
bậy-bạ nhau chứ không rõ chuyện nào là
chuyện nào: *Nói nhí-nhằng như tơ-vò,
ai mà hiểu.*

nói nhiều đt. Nói quá việc đáng nói: *Anh
nói nhiều quá, nghe không hết.*

nói nho-nhỏ đt. Lời khuyên người khác
nên nói nhỏ lại, vừa đủ nghe thõi: *Nói
nho-nhỏ, khuya rõi.*

nói nhò đt. Clg. Nói khẽ và nói sè, nói
tiếng nhò: *Nó nói nhò quá, nghe không
rõ* // *Clg.* Phụ-nhì, giô miệng vào tai
người mà nói tiếng giô, cố không cho
người khác nghe: *Lại đây tôi nói nhò
việc nầy.*

nói nhô-nhé đt. Nh. Nói iu-nhiu và nói
mù-mĩ.

nói nhô-nhé đt. Dỗ-dành, khuyên-lơn, o-lô
bằng lời nói: *Nó như con ngựa chúng,
nên nói nhô-nhé mới được.*

nói nhô-nhỏ đt. X. Nói nho-nhỏ.

nói nhô-nói to đt. Bày-bièu, riêng to-rap với
nhau: *Nó cứ theo nói nhô nói to với
thông hoài; Hai đứa nó nói nhô nói to
đẽ hại mình.*

nói nhụ-nhựa đt. Clg. Nói nhùa-nhựa,

nói liêng rít-kèn như người còn say ngủ hay lúc say rượu.

nói như lặc-nô dt. Nói thật lè: *Nói như lặc-nô, ai mà nghe cho kip.*

nói như vẹt dt. Nói cách thành-thạo, suôn-sé nhưng toàn những lời khách-sáo, thuộc lòng: *Nói như vẹt mà chẳng hiểu gì cả.*

nói nhùa-nhựa dt. X. Nói nhụt-nhựa.

nói nhúrói dt. Nhái (nhại) theo, lặp lại lời nói của người.

nói oan dt. Gán cho người điều mà người không có làm: *Đừng có nói oan cho người ta mà có tội.*

nói oang-oang dt. Nói to lên mà không nói ngay với ai cả; cõi dề mọi người đều nghe: *Sáng ra thì nói oang-oang cái miệng.*

nói ôn-đơr dt. (Không) nói một hai, lời ra lệnh cho người ta đừng nên nói gì cả: *Cứ trả đây, không nói ôn-đơr gì cả.*

nói ong-ống dt. Nh. Nói oang-oang: *Nói ong-ống, không coi ai ra gì cả.*

nói ò-è dt. Nói tiếng đặc và nặng, không trong: *Chỉ có đàn-ông mới nói ò-è.*

nói ồ-léc dt. Nói vang to àm-tiên.

nói ồm dt. Nói cách đùa-cợt, không đúng-dắn: *Trước đèn-bà, không nên nói ồm.*

nói pha-chè dt. Nói tiếng ta có xen lẫn tiếng nước khác: *Cái tật nói pha-chè của người mình không biết bao-giờ mới hết.*

nói pha-lủng dt. Nói nửa chơi nửa thật, có ý chọc cười: *Tánh và hay nói pha-lủng, không nên giận.*

nói pha-trò dt. Nói chêm câu bông-lơn cho túc cười chơi.

nói phách dt. Nói cách kiêu - căng, lén mặt tài giỏi, giàu-có v.v...: *Nói phách chung ghét.*

nói phải dt. Nói đúng lè phải: *Nói phải, ai cũng nghe.*

nói phải quấy dt. Clg. Nói phải trái, phản-trần dè xí - xoá việc không hay vừa xảy ra: *Nói phải quấy cho ánh nghe dè tránh hiểu lầm.*

nói phải trái dt. Nh. Nói phải quấy.

nói phang ngang dt. Nh. Nói ngang: *Nói phang ngang như bừa cùi* II Nói tròng, không xung-hỗ phải cách: *Với người lớn, không nên nói phang-ngang.*

nói phết dt. Nh. Nói khoác.

nói phèu-phào dt. Cách nói của người rụng hết răng, hoặc người đang sôi bọt miếng, hơi theo tiếng ra nhiều.

nói phinh dt. Nói cách khéo-léo mà không thật dè cám-dò người: *Nó nói phinh chó*

không thật như vậy đâu.

nói phiên-phiến dt. Nói qua - loe cho xong việc (không giải-thích rành-rẽ).

nói phò dt. Nh. Nói nịnh.

nói phong-thần dt. Đọc quyền tiều - thuyết Tàu nhạn-dè Phong-thần II (lóng): Nói chuyện dóc: *Nó nói phong-thần mà tin làm chi.*

nói phóng-chứng dt. Clg. Nói phỏng-chứng, định-vẹo mà nói ra chớ không chắc.

nói phóng-ứng dt. Ứng lén nói dối, không suy-ngẫm trước và cũng không dyes vào căn-cứ nào.

nói phóng-mạng dt. Nh. Nói ầu.

nói phỏng dt. Đoán phỏng, độ chừng mà nói chớ không dẽm, không tính: *Nói phỏng coi bao-nhiêu.*

nói phỏng-chứng dt. X. Nói phóng-chứng.

nói phôi-pha dt. X. Nói dâ-lâ.

nói phơn-phót dt. Kẽ sờ những điều cốt-yếu: *Nói phơn-phót cho đỡ tốn thì giờ.*

nói phort qua dt. Nói sơ qua một lượt những điều cốt-yếu chớ không lặp lại, không giải-thích: *Nói phort qua cho tẹp.*

nói phũ dt. Nói cách hung-tợn, thô-lỗ.

nói phưgu dt. Nh. Nói dóc và nói phong-thần.

nói quá dt. Nói rất nhiều: *Nói quá, nghe không hết* II Nh. Nói lô: *Nói quá rồi, nên trả lại.*

nói quàng-xiên dt. Nói lầm-bậy, lầm-bé, không ăn, không trúng vào đâu cả.

nói quanh dt. Nói vòng dè rào dón, dè gợi cảm, gợi ý rồi mới vào dè.

nói quẩy dt. Nói sai lầm phải: *Đừng có nói quẩy như vậy mà mèch lòng.*

nói quynch dt. Nh. Nói là-cà lấp-cắp.

nói quوت-quệt dt. Nói chừa giỏi, ít tiếng, ít lời: *Cháu nó mới nói quوت-quệt 5, 3 tiếng.*

nói ra dt. Bàn ra, đưa lý-lẽ dè đừng tiễn tới: *Định làm ăn mà bị nói ra nên thôi-chí* II Bày-tò ra: *Nói ra xấu thiếp hờ chàng K.*

nói ra-rà dt. Nh. Nói oang-oang và Nói ong-óng.

nói rành dt. Nói không sai mạo-luat: *Nói rành tiếng Việt* II Kẽ rành-rọt sự-việc. Nói rành việc đó cho và nghe.

nói rành-rẽ dt. Nh. Nói rành.

nói rào dt. Nói chyện trước dè không bị bắt lối, không bị bắt chẹt.

nói ria dt. Nhiec-móc cách è-chè: *Nói ria chí em.*

nói riu dt. Nh. Nói nịnh, nói dừa.

nói ríu đt. Nói thúc hai tiếng thành một:
Bà là tiếng nói ríu của hai tiếng « Bà ấy ».

nói ríu-rít đt. Nh. Nói lén-lúu.

nói riêng đt. Tô riêng với một người cái điều mà mình không muốn cho người khác nghe biết: Nói riêng với ảnh thôi || Về trường - hợp nào đó với trường - hợp то, hép đó với rộp: Việc ấy lợi cho xâ-hội nói chung và thương-giới nói riêng.

nói rõ đt. Nói tiếng rõ-ràng, dễ nghe: Mới học nói mà nói rõ nhnr vầy là giỏi lắm || Kè, phân-tách rành-rẽ: Nói rõ hết cho và nghe.

nói ròm đt. Nói việc lục-tục dơ-dáy.

nói rót đt. Nói luân một mạch và rất suôn sẻ: Tôi nói rót một hơi, ai nghe cũng khai.

nói rót-rót đt. Clg. Nói theo-theo bất-tuyệt, nói hoài không hết và suôn-sé, trôi-chảy.

nói ròng nói rắn đt. Bịa ra nói nhiều việc khó tin: Va nói ròng nói rắn, hơi nào mà nghe.

nói rộng ra đt. Nói rộng phạm-vi câu chuyện trong ý-thức của câu chuyện hép lúc này.

nói rôm-rốp đt. Nói giòn-giã le-làng: Tôi nói rôm-rốp, ai nghe cũng phục.

nói rù-rì đt. Bàn-lán nho-nhỏ với nhau.

nói rung đt. Dùng lời-lẽ có tánh-cách đe-dọa cho người ta sợ: Nói rung kẻ nhát gan.

nói rực đt. Nói to tiếng.

nói rúrúc đt. Khen dồi, quáng-cáo tốt đê giá hàng của mình lên.

nói sa-dè đt. Nói xúc-phạm đến người lớn; nói điều không nên nói.

nói sa-sả đt. Nói luôn không dứt: Nói sa-sả cả ngày.

nói sã đt. Nói phang-ngang, không dè-dặt, không kiêng-nè: Nói sã vào mặt người ta.

nói sai đt. Nói trật lê phải, sai quấy, không đúng sự việc xảy ra.

nói sang đảng đt. Nói leo qua việc khác, không dính-dáng tới câu chuyện đang bàn.

nói sàng đt. Nh. Nói mẽ || Tỏ ý lùi bước cách đột-ngột sau một thay-đổi bất-lợi: Anh nói sàng, khiên anh em thối-chí cõ.

nói sanh-tử đt. Nh. Nói ầu và Nói phóng-tặng: Tôi nói sanh-tử vậy mà trúng.

nói sáo qua đt. Nh. Nói phôt qua.

nói xép-nhép đt. Clg. Nói xếp-nhép, vơ đưa cả nǎm, không phân-biệt, không chừa một ai.

nói sau lưng đt. X. Nói chùng, Nói lén và Nói vung.

nói sê đt. X. Nói khẽ.

nói sja đt. Nói lén một chuyện khác hoặc lén một người khác: Ngồi một bên, col chùng va nói sja thì kéo va lại.

nói sô-mé đt. Nói xóe, chọc tức đối-phương: Nói sô-mé hay sinh lâm chuyện.

nói sòng đt. Nói ròng-rã không nghỉ: Nói sòng 3 giờ đồng-hồ || Nói thật, không giấu-giếm: Đôi ta chút nghĩa đèo-bông, Đêm nhè trước liệu nói sòng cho mình K.

nói sống-sượng đt. Nói không dè-dặt, thiêu lèn-đè.

nói suôn-sé đt. Nói trôi-chảy, không vấp, không ngập-ngừng.

nói suôn đt. Nói chuyện thường, không lên giọng ngân-nga.

nói suông đt. Xip-xô, năn-ni bằng lời nói, không kèm theo lè-vết: Với ông đó, nói suông như vậy không được đâu || X. Hứa suông.

nói suróng miệng đt. Mắng-nhiếc, xè-xè người ta: Đè cho và thiếu nhiều đặng tội nói suróng miệng.

nói sướt đt. Cãi, nói càn túi, không nhện cái lẽ của người: Nói nói sướt chó có cho mình nói lời nào đâu.

nói tách-bạch đt. Nh. Nói huych-tet và Nói gãy góc bánh chưng.

nói tam-hoàng đt. Nói chuyện xa vời, khó tin.

nói tam-toạng đt. Nói cách cầu-thả, bẹ đầu nói đó, không dè-dặt lời nói.

nói tào đt. Kè chuyện tào-lao, chuyện phiếm, lông-bông, không thiết-thực bô-ích chỉ cỏ: Chỉ được cái nói tào.

nói tạt đt. Nói thẳng, nói ngay mặt cách suông-sã, không vị-nè: Nói tạt ngay mặt và cho biết xấu.

nói tần-mẫn đt. Bắt-bè vụn-vặt, không đáng.

nói tầm-bậy đt. Nh. Nói bậy.

nói tầm-bậy tầm-bé đt. Nh. Nói bệ.

nói tầm-phào đt. Nói chuyện vu-vơ, không thiết-thực, không đáng nghe.

nói tầm-ruồng đt. Nói leo sang nhiều chuyện khác, không ăn với câu chuyện đang bàn: Nói tầm-ruồng mất ngày-giờ.

nói tầm-vẩy tầm-vá đt. Nói vẩy sang chuyện không nên nói: Nói tầm-vẩy tầm-vá một hồi đây sanh chuyện không hay.

nói tầm-xèm đt. X. Nói xèm.

nói tê-lê-phôn đt. Clg. Điện-thoại, (hai người) nói chuyện với nhau ở hai đầu dây có máy chạy bằng điện.

nói tía-lia đt. Nói mật mịch thật lẹ: Nói tía-lia cái miệng.

nói tinh dt. Thuật lại cách tinh-táo : *Việc nguy-hiểm như vậy mà và nói tinh quái.*

nói tiểu-lâm dt. Kể chuyện tiểu-lâm cho một hay nhiều người nghe (X. Tiểu-lâm).

nói tí-sửu dt. Nói ước chừng, không chắc.

nói tỳ dt. X. Nói già-tỷ.

nói to dt. Nói chuyện to tiếng.

nói tò-vè dt. Nói rõ re, không úp mở.

nói toà-toái dt. Nh. Nói tản-mản.

nói toạc móng heo dt. Nh. Nói huych-tết.

nói toang-toang dt. Nh. Nói bô-bô.

nói toát dt. Nh. Nói tách-béch.

nói toe-toét dt. Nói chuyện cách tự-nhiên, không cần biết có ai nghe mình không : *Nói toe-toét một mình.*

nói tót-non dt. Nói láo quá lầm, khó tin được.

nói tót-tét dt. Nh. Nói chót-chết.

nói tốt dt. Kể chuyện tốt của người với ý xây-dựng hoặc chuyện tốt của mình với ý khoe.

nói tốt lớp dt. Khoa rằng mình tốt ; đưa những việc tốt của mình ra.

nói tối dt. Phê-bình hoặc xài-xè, hay nói xấu ai luôn mặt hơi : *Được mọi nói tối ; Thay không ai cãi, nói tối.*

nói tục dt. Nói những lời thô-tục hay kể chuyện tục-tiểu.

nói tục-tiểu dt. X. Nói tục.

nói túng dt. Đưa ra cái lý cùn vì không biết nói sao hơn : *Hết đường chối-cãi rồi nói túng // Bảo rằng không tiền, then nghèo : Hỏi va, va nói túng lầm.*

nói tuồng dt. Cầm cuốn tuồng hát bài mà hát ngân-nga theo các giọng có chua trong ấy hoặc hát thuộc lòng một mình : *Nói tuồng San-hậu.*

nói túc dt. Gán việc không có cho người ta, khiến người ta tức : *Anh nói túc quá, tôi nèo có vạy*

nói túc-tươi dt. Vừa nói vừa khóc, khinh-thoảng nắc lèn : *Nó nói túc-tươi, thay tội-nghiệp què.*

nói tung dt. Đề-cao, tung-bốc người lên với lời-lẽ nịnh-hốt.

nói tưới dt. Nói hết ra, không nè-vì ai cả, không sợ hậu-quả chi cả : *Va nháy bảo đừng, mà tôi cũng nói tưới.*

nói tưới-xurai dt. Nh. Nói tưới.

nói tướm-tướp dt. Giành nói và nói cách dù-dội, không ai xen vô được : *Nói tướm-tướp trên đầu người ta.*

nói tướng dt. Do « Nói thiên binh vạn tướng » thúc lại, nói quá sự thật cách trắng-trắng (Một ngàn lính mà tới một muôn tướng

điều-khiên !).

nói tướng-ứng dt. X. Tướng-ứng.

nói tướt dt. Cãi cho bằng được : *Việc rõ-ràng mà nó còn nói tướt.*

nói tha-cầu dt. Nh. Nói sang dàn.

nói thé nói ví dt. Nói phai nói trái, X. Nói phai quay.

nói thách dt. Ra giá thật cao để người mua trả sụt xuống thì vừa : *Nhà nước cầm nói thách.*

nói thạch-thượng dt. Nói chắc một lời, không dời đổi (như chữ khắc trên đá).

nói thày-ley dt. X. Thày-ley.

nói thàm dt. X. Nói xâm.

nói thanh-bại dt. Dùng lời lẽ nhẹ-nhang lịch-sự.

nói theo-theo dt. X. Nói rót-rót.

nói theo-theo bất-tuyệt dt. X. Nói rót-rót.

nói thẳng dt. Nói ngay với người mình muốn nói : *Việc ấy, anh nên nói thẳng với va.*

nói thẳng-thắn dt. Nói ngay ra hồn-hoi theo nhận-xét của mình, không quanh-co giấu-giếm, không vị-nè.

nói thất-mất dt. Mối-mوć ra những điều vụn-vặt mà trách-inóc, phàn-nàn : *Tánh chí hay nói thất-mất khó chịu.*

nói thàm dt. Nghĩ thàm trong bụng : *Chắc và nói thàm rằng mình trách va // X. Nói lầm-thàm.*

nói thàm-thì dt. Nh. Nói lầm-thàm : *Ngồi nói thàm-thì một mình // Nói nhỏ với nheu : Hai người nói thàm-thì chí chi đở ?*

nói thắt-lật dt. Hờ lời nói, lờ lời nói có thể hư chuyện hay bị bắt lối : *Nói thắt-lật một câu, không biết làm sao lấy lại.*

nói thật dt. Clg. Nói thiệt hay nói thực, nói đúng sự thật.

nói thè-mè dt. Kiêm chuyện bát-tỳ-bắt-đỗ, vạch những lỗi không đáng của người ra mà trách-móc.

nói theo dt. Nh. Nói dừa, nói hèa.

nói thêm dt. Nói dứ ra một vài điều mà người ta không có làm : *Nói thêm đê hại người ta // Nói thêm một vài điều sau khi đã chấm dứt : Lời nói thêm ; Xin nói thêm.*

nói thêm nói bớt dt. Thuật lại không đúng sự thật cốt hại người : *Nói thêm nói bớt cho người ta làm chi !*

nói thêu-dệt dt. Biết-dệt thêm nhiều chi-liết trong câu chuyện : *Đi xa vè đê nói thêu-dệt.*

nói thù-thào dt. Cùng nói nho-nhỏ với nhau, người ở xa nghe loáng-thoáng tiếng

gió chớ không nghe rõ lời: *Họ nói thì-thào sáng đêm.*

nói thì-thầm *đt.* X. Nói thầm-thì.

nói thí-dụ *đt.* Đặt ra một thí-dụ để người nghe dễ hiểu câu chuyện mình nói.

nói thích-thượng *đt.* X. Nói trích-thượng.

nói thiên binh *đt.* X. Nói tướng.

nói thiên binh vạn tướng *đt.* X. Nói tướng.

nói thiên hò bá trác *đt.* Nói quá sự thật cốt vu oan cho người: *Nói thiên hò bá trác không sợ thực luối.*

nói thiết-yếu *đt.* Bày-tỏ những điều đau-dớn khô-sở với giọng bênh-bạo.

nói thiệt *đt.* X. Nói thật: *Nước mắm ngọt đậm con cá liệt, Em có chàng rỗi nói thiệt anh hay CD.*

nói thiếu *đt.* Bảo rằng thiếu: *Đủ mà nói thiếu* || Thuật sót một vài điều: *Nói dư nói thiếu.*

nói thoảng *đt.* Nói nhanh, lẹ: *Nói thoảng, nghe không kịp.*

nói thò-thẹp *đt.* Chỉ người không kín miệng, hay vô-tình nói điều đáng lẽ không nên nói: *Chị nói thò-thẹp hoài, bảo sao hàng xóm đừng hay?*

nói thơ *đt.* Ngâm thơ lục-bát theo điệu Lục-vân-Tiên, túc giọng miền Nam: *Nói thơ Chàng Nhái.*

nói thór-lý *đt.* Nói sai lầm, bày tỏ cái ý nhận định sai lầm của mìn.

nói thươn-thört *đt.* Nói cách vui-vẻ tự-nhiên như không có hậu-ý gì.

nói thù-thì *đt.* Năn-nì nho-nhỏ; nói cách thiết-yếu nho-nhỏ.

nói thuội *đt.* Nhái tiếng người khác.

nói thừa *đt.* X. Nói dư.

nói trả *đt.* Nói nặng lại những lời hay những điều vừa bị người ta nói cho mình: *Rầy nó, nó còn nói trả lại.*

nói trà-treo *đt.* Trả lời cách hồn-xược.

nói trà-tręt *đt.* X. Nói chéo-chẹt.

nói trại *đt.* Clg. Nói trịnh và Nói trại-be, nói sei tiếng: *Nói trích-thượng mà nói trại là nói thích-thượng.*

nói trại-be *đt.* X. Nói trại.

nói tránh-trò *đt.* Nói cách chặt-chia, nhặt-mắt, hay lôi phái.

nói tránh *đt.* X. Nói trại.

nói trầm *đt.* Nói lú-lo dấp-dính khó nghe.

nói trầm-trò *đt.* Lặp đi lặp lại lời nói cách khó-khắn: *Có vàng, vàng chẳng hay phô, Có con, con nai uôm-trồ mà nghe CD.*

nói trắng *đt.* Nói rõ ràng, không giấu-giếm: *Nói trắng mà nghe..*

nói trây *đt.* Clg. Nói trót-nhả, dùng những lời nói thô-lực, dơ-dáy, thiếu lịch-sự, đứng-dẫn.

nói trện-thượng *đt.* Nói ngược cách trắng-trọn.

nói trật *đt.* Đoán trật: *Anh nói trật rồi, bây giờ 10 giờ mà anh nói 9 giờ ruồi* || X. Nói sai.

nói trật-dọc *đt.* Nói sai rất xa: *Nói trật-dọc như vậy mà cũng nói.*

nói trém *đt.* Nh. Nói dối và nói gạt.

nói trèo-đèo *đt.* Nh. Nói hỗn.

nói trèo-trào *đt.* Nh. Nói phèu-phào.

nói trố *đt.* Dùng lời lẽ kỳ-cyc, dẽ tức cười.

nói trố-tráo *đt.* Nói qua-loe vài câu không quan-hệ: *Nói trố-tráo cho qua chuyện.*

nói trú *đt.* Nh. Nói tía-lia.

nói trú-lia *đt.* Nh. Nói tía-lia.

nói trích-thượng *đt.* Nói ngang-chuorraine, làm bộ hơn cả mọi người || Nói quá sự thật rất nhiều.

nói triển *đt.* Nh. Nói tía-lia || Độ vừa triển, không xê-xích chút nào: *Tôi nói triển, thật quá một công được 20 giờ.*

nói trổ *đt.* Nh. Nói tết.

nói trôi-chảy *đt.* Nh. Nói lưu-loát.

nói trống *đt.* Nói không dè-dặt, có thè bị bắt lỗi: *Anh nói trống quá, và không giận sao được* || Nh. Nói bông-lồng: *Nói trống, việc gì mà động lòng ?*

nói trống *đt.* Nói vu-vơ, không chỉ vào ai: *Nói trống, ai có tật thì nhúc-nhích* || Nói suông-sả vô-phép, thiêu tiếng xưng-hỗ trước và sau lời nói.

nói trả *đt.* Vô-ý nói lộ ra; lỡ lời rồi mới biết.

nói trớ *đt.* Nói tránh qua một điều khác hay một người khác khi biết lời nói đầu của mình sai hay có dụng-chạm người nghe.

nói trár-trêu *đt.* Nói trêu.

nói trót-nhả *đt.* X. Nói trây.

nói trót-lót *đt.* Nói chuyện ăn trót, chuyện dã qua, không còn làm gì được nữa.

nói truyện *đt.* Đọc truyện (thường là truyện Tàu): *Thập đòn nói truyện ; nghe nói truyện.*

nói trúng *đt.* Đoán trúng: *Cá coi ai nói trúng nè !*

nói trước *đt.* Khỏi nói trước hết: *Ciành nói trước* || Đoán việc sẽ tới: *Việc đó tôi có nói trước rồi mà* || Cho hay trước:

Nói trước với chủ, cuối tháng này sẽ thôi việc.

nói trước mặt đt. Nói chuyện gì ngay lúc người trong cuộc có mặt tại đó : *Nói trước mặt chó sợ gì !*

nói ú-ó đt. Ủ-ó ra tiếng chó không ra lời vì đau trong miệng, bịt miệng hay lúc mót : *Nó nói ú-ó nghe không được.*

nói ước chừng đt. Đánh chừng rồi nói, nói theo sự phỏng đoán : *Nói ước chừng chó chẳng biết bao-nhiêu.*

nói ướng đt. Nói ra một việc tưởng-tượng, không căn-cứ chắc chắn : *Khéo nói ướng !*

nói vãi chài đt. Nói càn, nói bướng, không lừa lời.

nói vạy đt. Kẽ lại không công-bình, không đúng sự thật : *Chuyện ngày nói vạy.*

nói vanh-vách đt. Nói trôi-chảy, không ngập-ngừng.

nói vạo đt. Kẽ chuyện vô-ích : *Nói vạo cho mốt thì giờ.*

nói vặt miêng đt. Già hèm.

nói vặc mệt đt. Cụ lợ, đép lợ từng câu một cách vô-phép : *Em út gì mà nói vặc mệt với anh chị !*

nói vặt đt. Xoi-mói việc vụn-vặt không đáng : *Người lớn không nên nói vặt.*

nói vặt nói mất đt. đt. Nh. Nói vặt.

nói vầy nói vâ đt. X. Nói tăm-vây tăm-vâ.

nói vấp đt. Nói chuyện không trôi-chảy, hay ngập-ngừng : *Nói vấp một vài chỗ.*

nói ví đt. So-sánh cái này với cái khác, việc này với việc khác bằng lý-lẽ hơn kém : *Hai việc khác nhau mà anh nói ví như vậy sao được ?* *Il trt.* Giả-sử, giả-gì, liêng mờ đầu một câu đặt giả-thuyết : *Nói ví mà nghe...*

nói ví-dụ đt. Nh. Nói thí-dụ.

nói vi-vật đt. X. Nói có vi có vật.

nói vị đt. Đưa ra lý-lẽ có ý bênh-vực một bên : *Nói vị đằng kia.*

nói vị mặt đt. Nói có ý kiêng-né người có mặt : *Cứ nói thẳng-thắn chó đừng nói vị mặt ai cả.*

nói vĩnh-cutherford đt. Clg. Nói vĩnh-cutherford, xác-léo mèch lòng : *Nói vĩnh-cutherford một lát dở khỏi bị đánh.*

nói vếu-váo đt. Nói không chắc chắn.

nói vĩnh-kê đt. Nh. Nói phách.

nói võ-võ đt. Nh. Nói bập-bẹ : *Nói võ-võ nãm ba tiếng.*

nói vói đt. Thêm lời chót với người vừa bước đi.

nói vòng do đt. Kẽ-lẽ nhiều chi-tiết chung-quanh câu chuyện trước khi đi ngày và

câu chuyện.

nói vô đt. Đưa những lý-lẽ thuận cho công việc đang bàn tính : *Việc đó phải có tay trong nói vô mới được.*

nói vô-doan đt. Nói việc lết-léo (nhặt-nhéo) không lý-thú, nghe chán : *Khéo nói vô-doan !*

nói vô-lý đt. Nói việc không thè tin được, không thè xây ra như thế được.

nói vâ nói ra đt. Xúi biếu, bày điều cho người : *Chắc có ai nói vâ nói ra sao đó.*

nói vor đt. X. Nói vu-vor : *Lung-lay lòng sất dã mang nhơ, Chẳng xét phận mình khéo nói vor PVT.*

nói vợ đt. Clg. Hỏi vợ, xin cưới làm vợ : *Đi nói vợ.*

nói vu đt. Nh. Nói oan : *Nói vu người vân-can.*

nói vu-vor đt. Nói cách lồng-bông không đích-xác.

nói vụn đt. Nh. Nói vặt.

nói vung đt. Nói càn, không dè-dặt : *Muốn nói thì nói vung ra, không ai bùm miêng cho kịp.*

nói vụng đt. Nh. Nói hành : *Nói vụng chủ.*

nói vuốt đuôi đt. Nói theo ý-kiện người đã nói trước : *Tánh và hay nói vuốt đuôi chó không có ý-kiện chỉ cả.*

nói vuột lươn đt. Hứa rồi bỏ qua.

nói xa đt. Nh. Nói bóng.

nói xa gần đt. Châm-biếm xa-xôi : *Nên thành-thật phê-bình nhau chó đừng nói xa gần.*

nói xe-xôi đt. Nh. Nói bóng.

nói xay-xay đt. Nói trôi-chảy mà vũng-vàng.

nói xam đt. Xen vỡ nói giữa khi người ta đang nói.

nói xam-xưa đt. Nh. Nói xam.

nói xán-xé đt. Nh. Nói tet.

nói xàng-xàng đt. Nói luôn không nghỉ : *Nói xàng-xàng suốt ngày.*

nói xanh-xanh đt. Nói cách gắt-göng mà dei-dâng : *Nói xanh-xanh nghe nhức xương.*

nói xành-xé đt. Nói những lời lẽ kiêu-căng và có bộ điệu thái-thầm (thường là cách nói của đàn-bà con gái).

nói xao đt. Nói cho rộn-ràng mà không làm, không dự vò : *Có tài nói xao chó chẳng làm chi cả.*

nói xát đt. Nh. Nói tet.

nói xác-mắc đt. Bắt-bé và cắn-nhiến luân : *Thường những người lớn tuổi hay nói xác-mắc.*

nói xẳng đt. Nói bậy-bạ có hại : *Đừng nói xẳng mà sanh chuyện.*

nói xẳng đt. Dùng lời-lẽ cứng-cáp gằn như

cộc-cắn : Nói dứt với nó thì gì cũng được, mà nói xẳng thì nó không làm.

nói xác đt. Nh. Nói phách.

nói xâm dt. Dùng lời lẽ xe gǎn mà châm-biếm.

nói xâm-xì dt. Nh. Nói thì-thầm : Nói xâm-xì, nghe không được // Dị-nghĩ lén với nhau : Tôi nghe họ nói xâm-xì anh dữ lắm da !

nói xâm-xát dt. Nói tật ngay mệt, không vui-nè.

nói xâm-xuất dt. Nói đi nói lại nhiều lần cho rõ : Nói xâm-xuất như vậy mà nó còn hỏi !

nói xép-nhập dt. X. Nói sáp-nhập.

nói xấu dt. Bồi lợ, gán việc xấu cho người.

nói xém dt. Đoán gần bên, gần trúng : Tôi nói xém, chỉ cách có một nút.

nói xen vô dt. Xen vô nói giữa câu nói người khác hoặc giữa hai hay nhiều người đang nói với nhau.

nói xeo dt. Clg. Nói nay và Nói xeo nói nay, nói việc một người đe ám-chỉ và châm-biếm một người khác.

nói xeo nói nay dt. X. Nói xeo.

nói xì-xàng dt. Cản-nhân, cự-nự : Lỡ rồi mà cứ nói xì-xàng luôn !

nói xí-xô xí-xào dt. (Nhiều người) bận-tán to tiếng với nhau mà nghe không được (thường chỉ người Huê-kieu).

nói xéo dt. Châm-biếm cách gién-tiếp : Giỏi nói ngay mặt chớ nói xéo mà hay-ho giờ !

nói xia dt. Nói xin vô việc người khác cách đáng ghét : Việc người ta mà cũng nói xia vô !

nói xiên nói xéo dt. Nh. Nói xéo.

nói xó hè xó chái dt. Nh. Nói chùng, nói vụng.

nói xó dt. Nói cách xô-lá, không quen-tử đứng-dắn // Dùng lời-lẽ châm-chích người cách tầm-thường hạ-cấp.

nói xóc dt. Trêu-chọc cho người ta tức giận : Người ta nói xóc mà mình tức giận lên là mắc kẽ.

nói xóc hông dt. Nh. Nói xóc.

nói xóc ốc dt. Nh. Nói xóc.

nói xoен-xoét dt. Nói mèu và liến-thoảng : Nói xoен-xoét như mép thơ ngái.

nói xoi-xoi dt. Nói luôn không dứt, không nghỉ : Nói xoi-xoi không sợ mỏi miệng.

nói xót dt. Châm-chọc cho người ta tức đè cười chơi.

nói xon-xón dt. Nói chuyện cách xắc-láo.

nói xon-xòn dt. Cái, nhiều lời với người trên trước cách hồn-hào : Nó có lối, mình

rầy nó, nó còn nói xon-xòn lại.

nói xô-bô dt. Nói lẩn-lộn nhiều người trong một việc : Nói xô-bô không phân-biệt chi cả.

nói xộ dt. Nh. Nói sje.

nói xông-xồng dt. Nh. Nói tật : Nói xông-xồng vào mặt người ta.

nói xổng dt. Nói không dè-dặt, dè lộ việc kín-a : Nó nhè nói xông cái việc mình giấu từ lâu.

nói xór dt. Nh. Nói hờ.

nói xór-lợ dt. Nh. Nói thô-lợ.

nói xuyên-hoa dt. Nói cách già-dỗi, xảo-quyết.

nói xuôi dt. Đưa ý-kiến thuận : Nói xuôi cho khai rắc-rối.

nói xuôi-rót dt. Yêu-cầu được dè-dàng, không bị cản-trở hay từ-chối : Việc đó, tôi nói xuôi-rót, có gì khó đâu !

nói xuôi-xị dt. Tỏ ý buông trôi, không theo đuổi nữa, không tranh-giành nữa : Việc như vậy mà ánh nói xuôi-xị.

nói xuõng dt. Ra lệnh, trách-cứ, rầy-rà kè dưới : Ô trên nói xuõng thì dè.

nói xượt dt. Cãi bướng : Mình thấy rõ-ràng mà nó còn nói xượt !

NÓI dt. Này, nồi, phát lên : Nhà ấy mới nồi, nhà giàu nồi.

NOM dt. Theo rình phía sau : Nom theo coi nó đi đâu // Trông, nhìn vào : Hai má có hai đồng tiền, Càng nom càng đẹp càng nhìn càng ưa CD.

nom dòn (nhòm) dt. Trông-nom, săn-súc, đe ý coi chừng : Nom dòn trẻ thơ ; nom dòn công-việc.

nom theo dt. Đi theo sau rình-rập : Coi chừng có người nom theo.

NÒM dt. Bồi, vật nhẹ lừa : Dùng giãm bao làm nòm.

NON dt. Núi, nhiều hòn đá chòng-chát cao lên : Hòn non, núi non ; Non cao chi lầm non ơi, Non che mặt trời không thấy người thương CD.

non bô dt. Clg. Hòn non, non nhỏ xây trước sân làm cảnh.

non núi dt. Clg. Núi non, nhiều núi non dài và chen-chúc nhau : Non núi trùng điệp.

non nước dt. Clg. Nước non ; núi và sông : Non nước hữu-tình // (B) : Xứ-sở quê-hương : Non nước tan-tanh hệ bởi đâu NĐC.

non sông dt. Nh. Non nước : Non sông gấm vóc.

NON tt. Măng, còn nhỏ, còn trẻ, chưa đúng

ngày tháng : *Cau non, mǎm non, đì non* ;
Bồng em đì dạo vườn cù, Trái non châm mǎm trái già làm dưa // (R) : Thiếu: *Cân non; thước non* // trt. Sóm, trước mức định: *Chết non, đê non* // Tròm-trèm, gần đúng: *Non một nẽm, non một mǎu; Rượu bù non chai vẫn chén khà* VD.

non bêu tt. *Non lầm* (thường chỉ trái cây): *Trái dưa non bêu.*

non choet tt. Rất trẻ: *Cái mặt còn non choet.*

non chữ tt. Ít học, chữ nghĩa chẳng bao nhiêu: *Non chữ mà hay nói chữ.*

non da tt. Da còn mỏng: *Vết thương mới lành, còn non da.*

non dạ tt. Nhẹ dạ, nông-nài hay tin: *Trẻ người non dạ.*

non dại tt. Trẻ dại: *Con còn non dại.*

non dâu tt. Ốm, nhỏ con vì ăn ít lá dâu: *Thê-gian miệng nói không lầm, Kén kia mỏng vỏ vì tầm non dâu CD.*

non êu tt. Non bêu.

non gan tt. Nhát gan, hay sợ: *Ké non gan.*

non yêu tt. Chết yêu, chết khi còn nhỏ: *Trẻ non yêu.*

non lòng tt. Mềm lòng, nhẹ dạ, không cương-quyết: *Non lòng hay tin.*

non mớu tt. Nh. Non bêu.

non nót tt. Nh. Non: *Trái còn non nót, hái làm chi ?* // (B) : Yếu đuối, ngây thơ, không già-giặn: *Tài còn non-nót; câu vắn non-nót.*

non ngày tt. Tình-trạng sức khoẻ đàn-bà mới dè: *Còn non ngày, không nên đi đúng nhiều.*

non ngày non tháng tt. Nh. Non ngày.

non nhứt dt. Rất non (nói về trái cây): *Xoài còn non nhứt mà hái!*

non nhuốt tt. Nh. Non nhứt.

non tay tt. Kém, dở, nghè không giỏi: *Thầy thuốc non tay* // trt. Nhẹ tay, không hết sức: *Kéo chỉ non tay.*

non tay ấn tt. Bùa chú ấn-quyết còn dở, mới học: *Thầy pháp non tay ấn* // Kém oai (uy), không sei biều ei được: *Ai non tay ấn không dùng nó được đâu.*

non trong tt. Rất non, ruột còn trong: *Trái can non trong.*

non xèo tt. Rất non (nói về trái cây): *Cau non xèo.*

NÓN dt. Vật đội trên đầu để che nắng: *Trời mưa thì mặc trời mưa, Tôi không có nón,*

trời chừa tôi ra CD.

nón ba tầm dt. Nón to của đàn-bà miền Bắc.

nón bài thơ dt. Thứ nón lá thật trắng và mỏng, trong có lồng chữ.

nón cạp dt. Clg. Nón xuân-lài đeo, dành cho người có tang.

nón cối dt. Nón bằng cây mớp hay giấy bồi, ngoài lớp bồi, mặt trên phẳng.

nón cời dt. Nón rách: *Ông già ông đới nón cời, Ông ve con nít ông Trời đánh ông CD.*

nón cụ dt. Nón cứng, tròn và to đè cô dâu chú rể đội trong lễ cưới: *Còn duyên nón cụ quai tơ, Hết duyên nón lá quai dừa cũng xong CD.*

nón chào dt. Thứ nón cụ mo tròn lên như cái chào úp xuống.

nón chân tượng dt. Nón giống hình chân voi.

nón chiêm dt. Thứ nón lín xưa, có cái ngà bằng lông chiên.

nón chóp dt. Nón có cái chóp nhọn ở trên (thường là nón lá).

nón dâu dt. Clg. Nón Cồ-châu, thứ nón hời xưa đàn-ông đàn-bà ở Hà-nội hay đội.

nón dâu dt. Nón có chóp nhọn của lính đội: *Ngang lưng thi thắt bao vàng, Đầu đội nón dâu vai mang súng dài CD.*

nón dứa dt. Clg. Nón Gò-găng, thứ nón sần xuất ở Bình-định, làm bằng nón lá dứa.

nón đồng dt. Nón bằng đồng của lính chúa lúa: *Đội binh nón đồng.*

nón gò-găng dt. X. Nón dứa.

nón gõ dt. Nón làm bằng tre ghép cho lính hời xưa đội.

nón hai sườn dt. Thứ nón lá xưa, có hai sườn bằng nòng tre (đè đội hêu lên cho mát).

nón hai tùng dt. Thứ nón cối hai tùng cho gió lồng vào mát.

nón khói xanh dt. Nón chào sơn màu khói xanh.

nón khua dt. Clg. Viên-lầu, thứ nón cho người hầu-hạ các quan xưa đội.

nón lá dt. Thứ nón vành to chóp nhọn làm bằng lá cây kè (xưa dành cho con nhà quan và học-trò đội, gọi là Phượng-dầu-đại).

nón lá sen dt. Clg. Nón liên-diệp, thứ nón hời xưa dành cho người lớn và trẻ con ở thành-thị đội.

nón lông dt. Thứ nón lớn to vành chóp nhọn kết bằng lông vịt hay lông gà lôi // Thứ nón nỉ sợi dài bung lên.

nón mảng-cầu *dt.* Thú nón cối, bỗ lợp ngoài nòi gai như vỏ mảng-cầu.

nón mèn giải *dt.* *Ctg.* Nón ngoan-xác, nón các cụ già hồi xưa đời.

nón nái *dt.* (*đ*) : *Nh.* Nón : *Trời mát mà nón nái làm chi?*

nón nỉ *dt.* *Ctg.* Mùa đê, nón làm bằng nỉ, thường dùng đê ban đêm.

nón ngọt *dt.* Thú nón Jura nhỏ có quai, đai khi cõi ngọt.

nón nghệ *dt.* Thú nón lá làm ở Nghệ-an (Trung-Việt).

nón nhò khuôn *dt.* *Ctg.* Tiêu-liên-diệp, thú nón trẻ con hồi xưa đời.

nón nhợt *dt.* Nón lá nhò, đầu nhọn vót.

nón phớt *Nh.* Nón nỉ (*feutre*).

nón rơm *dt.* Nón làm bằng cọng rơm ép cứng.

nón sắt *dt.* Nón bằng sắt cho lính chiến đội.

nón sọ nhò *dt.* *Ctg.* Xuân-lôi-tiều, thú nón hồi xưa dàn-bà và dàn-ông ở thôn-quê miền Bắc đời.

nón tam-giang *dt.* Thú nón các cụ già hồi xưa đời.

nón tây đt. Nón bằng cây mõp, cao-su hay giấy bồi, có lợp bồ.

nón tu-lờ *dt.* Nón to có chum ở giữa, có quai dài, của người tu-hành ở chùa đội.

nón thanh-kệ *dt.* Thú nón cụ thật то.

nón thúng *dt.* Thú nón lá tròn bầu giồng cái thúng.

nón xếp *dt.* Các thứ nón mềm, xếp lại được.

nón xoáy *dt.* Nón lá nhò đầu bằng, của dàn-bà hồi xưa đời.

NÔN *dt.* Búp non các thứ cây : *Cây mới ra nân* || *tt.* Non, yếu, đẹp : *Trắng nân*.

nôn-nà *tt.* Mơn-mòn, xinh đẹp : *Da trắng nôn-nà*.

nón-nuường *dt.* Đầu-dòi, muỗn đưọc đưọc xinh như người : *Khéo nôn-nuường chưa!*

NQN *dt.* Nâm, nạm, vốc, sô lựng trong bàn tay : *Một nọn gạo*.

NONG *dt.* Cái nia to : *Nong tắm, nong thóc; Chồng công lấy vợ cưng công, Nâm chiếu thi chật, nâm nong thì vừa CD.*

NONG *dt.* Lòng vô giữa dè căng ra cho rộng : *Nong đói giày* || *(R) a* Cố xỏ cho vô : *Nong vỗ* || *b* Bươn túi, cố lết túi : *Nong ghe túi* || *Ctg.* Nung, gâng, rán sức : *Nong súc* || Động lại bên trong : *Nong nước*.

nong lòng *dt.* Gâng lòng, cố đem hết tình-thần : *Nong lòng cho thành công*.

nong-nà *trt.* Hỗn-hỗn, quyết cho được : *Nong-nà quyết vun nền đạo - nghĩa, Xôn-xang*

nào tưởng việc làm-ăn PVT.

nong nước *dt.* Cá nước ú động ở giữa, bên trong : *Mắc mưa, giày nong nước; đất nong nước ở dưới*.

nong sức *dt.* Rắn sức : *Nong sức làm cho rỗi nội ngày nay*.

NÓNG-NÓNG *tt.* *Ctg.* Nóng-nóng, hơi nóng : *Hâm vừa nong-nóng thôi*.

NÓNG *dt.* Cái cốt ở giữa : *Nòng nến* || Cái sườn : *Lèm nòng* || Tờ giấy có gạch hàng hay kè ô đê lộng dưới tờ giấy trắng đặng viết || *dt.* *Nh.* Nong : *Nòng vỗ*.

nòng-cốt *dt.* Cốt-cán, vai quan-trọng : *Làm nòng-cốt*.

nòng-nà *trt.* *Nh.* Nong-nà.

nòng súng *dt.* Đò dùng đê nẹp thuốc đạn vào súng hồi xưa ||¹ *(R)* Vật lau lòng súng cho sạch.

NÒNG-NỌC *dt.* (*động*) : *Ctg.* Cá nhái, cóc, éch, nhái con còn đuôi, ở dưới nước : *Nòng-nọc đút đuôi từ ấy nhé, Ngàn vàng khôn chuộc giỗng bối với HXH*.

NÒNG-NÒNG *trt.* Cách tăng-tiu, cẳng dường : *Bồng nòng-nòng trên tay* || *tt.* Song-song đối-xứng : *Đối ta như đưa nòng-nòng, Đẹp duyên mà chẳng đẹp lòng mẹ cha CD.*

NÓNG *tt.* Có một nhiệt độ cao : *Nước nóng, trời nóng, dầu nóng, thuốc nóng; Em nhỏ nồng* || *Nghé đau rất ngoài da khi đụng phải vật nóng : Nóng tay* || *Gắt-gồng, nung-não trong lòng : Tánh nóng; Nóng muôn biết tin*.

nóng bức *tt.* Nói về khí trời quá nóng, làm bức-lội con người : *Trời lúc nầy nóng-bức*.

nóng chảy *tt.* Nóng đến chảy lỏng ra : *Độ nóng chảy*.

nóng đít *trt.* Cái đít nóng vì ngồi lâu một nơi : *Ngồi chưa nóng đít*.

nóng giận *tt.* Giận và hăng tiết lên : *Nóng giận rã la; Đang khi chòng giận mình đi, Hết khi nóng giận đến khi vui-vầy CD.*

nóng hâm-hâm *tt.* Hơi nóng, ấm-ấm : *Trán nóng hâm-hâm*.

nóng hầm *tt.* Nóng lâm : *Căn phòng nóng hầm; mình nóng hầm*.

nóng hổi *tt.* Thật nóng, cồn hơi bốc lên : *Cơm nóng hổi* || *(B) Mới xây ra: Việc cồn nóng hổi*.

nóng hùng-hực *tt.* Nóng như nghe hơi bốc lên : *Mình nóng hùng-hực*.

nóng lệnh *tt.* *Ctg.* Nóng rét, bình ngoài

đe thì nóng, nhiệt-độ lên, nhưng người bình nghe lạnh bên trong: *Bùa nay nóng lạnh quá; thuốc nóng lạnh.*

nóng lòng *tt.* Bồn-chồn muốn được ngay: *Nóng lòng vì không nhận được tin chỉ cả* // Đau xót: *Nóng lòng vì con.*

nóng mắt *tt.* Nỗi giận lên: *Nóng mắt vì bất-bình.*

nóng mắt *tt.* Nh. Nóng mắt.

nóng mình *tt.* Nh. Nóng lạnh.

nóng mũi *tt.* Cay-cú, đờ ngay ra: *Thưa rồi nóng mũi.*

nóng-nảy *tt.* Dễ nỗi giận: *Tánh nóng-nảy; người nóng-nảy ít khi giận lâu.*

nóng nực *tt.* Nghe nóng ngoài da vì trời oi-búc: *Nóng-nực muốn tắm; trời nóng nực.*

nóng rét *tt.* X. Nóng lạnh.

nóng ruột *tt.* Đau xót: *Thấy con bị đòn nóng ruột* // Bồn-chồn lo-lắng: *Đợi lâu nóng ruột.*

nóng rực *tt.* Nóng lắm: *Là nóng rực.*

nóng sốt *tt.* Mới nấu xong: *Cơm còn nóng sốt* // Bình làm tăng nhiệt-độ con người: *Nóng sốt mẩy bùa rày.*

nóng tánh (**tính**) *tt.* Có tánh nóng, hay giận, hay la, việc gì cũng muốn mau le: *Anh ấy nóng tánh lắm.*

nóng tiết *tt.* Lòng gan, tức giận lên: *Nóng tiết muốn đánh nó quá!*

NÓNG *trt.* Clg. Lông, cách đương (đan).

nóng-hai *trt.* X. Lông hai.

nóng mốt *trt.* X. Lông mốt.

NỌNG *dt.* Vòng thịt cõi dưới quai hàm: *Mặt có nọng, thịt nọng; Đầu trọng, nọng khinh tng.*

nọng heo *dt.* Cái nọng con heo cắt ra: *Nọng heo luộc* // (lóng) Khăn đóng (vành khăn đèn đóng sẵn cho đèn-ông đèi): *Mang nọng heo.*

NÓP *dt.* Bao đậm to, miệng ở bè dọc, đè ngù cho muỗi dừng cắn: *Nầm nớp, ngù nớp.*

NÔ *dt.* Giỡn, đùa: *Trẻ con nô ngoài đường* // *trt.* Leo-xeo.

nô-dùa *dt.* Đùa giỡn: *Nô dùa suốt ngày.*

nô-nức *trt.* Leo-xeo, rộn-rực: *Thiên-hè nô-nức di xem.*

NÔ *dt.* Kẻ bẹi-trận bị bắt làm dày-tó theo thói-lyc xưa: *Chẽ-độ mãi-nô* // (R) *Đày-tó: Nồng-nô.*

nô-bộc *dt.* Đày-tó trai (hay đòn-ông): *Làm thân nô-bộc.*

nô-cháng *dt.* Giống người bị kẻ xâm-lược bạo-đãi, bắt làm dày-tó và sống riêng biệt. **nô-dịch** *dt.* Công-việc làm của dày-tó trong nhà // (R) *Đày-tó.*

nô-hoá *dt.* X. Nô-lệ-hoá: *Nô-hoá tư-tưởng, nô-hoá giáo-dục.*

nô-lệ *dt.* Mọi, người bên phe bẹi-trận bị bắt làm dày-tó mâu dời và không công // (R) Dân một nước bị nước khác cai-trị: *Dân Việt-nam làm nô-lệ cho Pháp suốt 80 năm* // (B) Người bị một sức mạnh gì sei khiến và luôn-luôn tuân theo cách mù-quảng: *Nô-lệ đồng tiền, nô-lệ sách-vở.*

nô-lệ-hoá *dt.* Trở thành nô-lệ, bị bắt phải làm việc cho người khác hưởng, bắt phải tuỳ-thuộc người khác: *Người nghèo dễ bị nô-lệ-hoá.*

nô-tính *dt.* Tính kém hèn bẹc-nhược, dễ bị sei-khiến và luôn-luôn ý-lại.

nô-tỷ *dt.* Tớ gáy trong nhà.

nô-tỷ *dt.* Nh. Nô-tỷ: *Trong nhè nô-tỷ, ra đường công-khanh CD.*

NỒ *dt.* Há càng, gáy to, re bô dữ-tợt như muỗi cắn chết con địch: *Dế nồ* // (R) Clg Nà, nô, là.. dữ cho người ta sợ: *Nồ cho nó lui.*

nồ-nà *trt.* M-nh, hăng: *Nước chảy nồ-nà.*

NỐ *dt.* Loạt, lượt, phần nhỏ: *Chia ra nhiều nố* // Näu, hon, tiếng gọi một nhóm người với ý khinh-miệt: *Cái nố đó mà có ra gì.*

NỒ *dt.* Tức bật thành tiếng và vỡ ra do súc ép: *Chất nồ, pháo nồ, súng nồ* // (B) Phát ra, nảy sinh ra: *Chiến-tranh đã nồ* // Bắn, bόp cά cάy súng: *Ai nồ súng trước?* // (lóng) Gáy, khoe - khoang to tiếng: *Mới thảng một hàn mà nồ dữ!* // *dt.* Nép reng nở tét: *Rang nồ.*

nồ-bùng *dt.* Nồ thình-lình và tiếng rất to: *Nóng quá, thùng dầu nồ bùng* // Xèo ra thình-lình và dữ-dội ngay lúc dầu: *Chiến-tranh nồ bùng.*

nồ-chậm *dt.* Sẽ nồ khi cây kim mây chỉ ngay đích do người gài sẵn: *Mìn nồ chậm, bom nồ chậm.*

nồ-dùng *dt.* Nồ tiếng rất to: *Nghe nồ dùng một tiếng.*

nồ-giòn *dt.* Nồ to một tràng dài liên-liếp: *Pháo nồ giòn, súng nồ giòn.*

nồ-ì *dt.* Nồ tiếng to và ấm: *Bom nồ ì.*

nồ-rân *dt.* Clg. Nồ ran, nồ lién lién nhiều nơi cùng một lúc: *Giờ giao-thừa vừa điêm thi tiếng pháo nồ rân.*

nồ-rân *dt.* X. Nồ ran.

nồ-rèn *dt.* vò to và dội lại (nơi có nhiều

- nà̄ cửa hay rùng rẽm) : *Sóng nồ̄ rẽn trong thành-phố*.
- nồ̄ rùm dt.** Nồ̄ to nhiều tiếng liên-tiếp và nhiều nơi : *Sóng nồ̄ rùm, nói chuyện có nghe đâu.*
- nồ̄ súng dt.** Bắn, bόp cò cho súng nồ̄ : *Điều-trà coi bén nào nồ̄ súng trước.*
- nồ̄ tung dt.** Nói về vật dụng, vật chύя bị nồ̄ tan-tành : *Nói hơi nồ̄ tung, thùng dầu nồ̄ tung.*
- nồ̄ vang dt.** Nh. Nồ̄ rẽn.
- NỒ dt.** Rán, gǎng lén, đem thêm nhiều công-cán vào.
- nős-lực dt.** Gǎng sức, cõ rán : *Nős-lực tảng-cia sân-xuất.*
- nős-mục dt.** Trộn măt lén.
- NӨ dt.** Cái nồ̄ X. Nồ̄ : *Cung-nӨ, khai-nӨ, phóng nӨ, trương nӨ.*
- nős-cơ dt.** Cây nồ̄ có máy II (R) : Cây súng nős-huylene dt. Dây nồ̄, sợi dây dề kéo cho nồ̄ bặt.
- nős-thù dt.** Người bén nồ̄.
- NӨ b.** Giận dữ, oai-thể : *Nạt-nӨ, thịnh-nӨ.*
- nộ̄-đào dt.** Sóng thần, sóng to đánh mạnh.
- nộ̄-ý dt.** Ý đang giận dữ.
- nộ̄-khí dt.** Hơi giận lồng lén : *Nộ̄-khí xung-thiên.*
- nộ̄-kích dt.** Giận đánh dữ-dội.
- nộ̄-mạo dt.** Sắc mặt giận dữ.
- nộ̄-nạt dt.** Cig. Nạt-nӨ, thét to khi giận dữ.
- nộ̄-nghen dt.** Lời nói khi giận dữ.
- nộ̄-oán dt.** Oán giận, giận mà có oán trong lòng.
- nộ̄-sắc dt.** Nh. Nộ̄-mạo.
- nộ̄-triều dt.** Nước xiết, chảy mau le.
- NỐC dt.** Một thứ thuyền : *Qua sông băng nốc.*
- NỐC dt.** Uống một hơi dài : *Nốc một hơi cạn bầu.*
- NÔI dt.** Giò bằng mây đương (dan) hình trứng, thành cao lõi 4 cm, cột bằng 4 tao dây hay móc hai đầu vào giá, dùng đưa trẻ con ngủ : *Đứt nôi, thôi nôi, Đem em mà bỏ vô nôi, Đè me dì chợ mua vôi ăn trầu; Hai tay cầm bốn tao nôi, Tao thằng tao dùi tao nhó tao thương CD.*
- NỒI dt.** Vật bằng đất nung hay kim-khí dùng kho nấu : *Nồi cơm trách cá; Lấy chǎng làm lě chảng lo, Cơm nguội dày rá, cá kho dày nỗi II (R); Lợ lấp vào dọc dề nướng thuốc phiện; Đập nồi xán ống II Bưng đất bó chặt rẽ cây ngay gốc; Bưng cây dùng cho bè nỗi.*
- nồi ba dt.** Nồi nấu cơm đủ ba người ăn.
- nồi ba mươi dt.** Nồi thật to dùng nấu cơm đủ 30 người ăn.
- nồi bầu dt.** Nồi to hông mà tròn.
- nồi bung dt.** Nồi lớn nhút.
- nồi cơm dt.** Nồi có cơm trong ấy : *Bưng nồi cơm lại II (B); Sờ làm, nơi mua bán, phương-tiện làm ăn: Làm vậy là anh dập bè nồi cơm của tôi.*
- nồi chõ dt.** X. Chõ.
- nồi chưng dt.** Cái nồi dề cất hơi (*alambic*).
- nồi đáy dt.** Cái nồi to ở dưới dề nấu nước sôi, trên có bắc chõ dề xôi xôi.
- nồi đồng dt.** Cái nồi bằng đồng, đáy bầu thủng, hông phình, miệng túm, vành quết II (lồng) : Thú xe thiết-giáp trên có lỗ tròn và nắp đáy : *Xe nồi đồng.*
- nồi gõ dt.** Cục thịt mạc thịt to ở phía trong và trên bếp đùi heo : *Lóc cái nồi gõ ra.*
- nồi hơi dt.** Nồi sắt to kín đựng nước đun sôi dề lấy hơi chạy máy (*chaudiére*).
- nồi mâm dt.** Cái dọc-tầu (ống hút) và mâm hút : *Bưng nồi mâm đi giấu.*
- nồi mười dt.** Nồi nấu cơm đủ 10 người ăn.
- nồi niêu dt.** Cái nồi và cái niêu, tiếng dùng chung cho vật dùng nấu bếp : *Nấu xong rồi, nồi niêu phải chùi rửa cho sạch.*
- nồi ngoài dt.** Mu bàn chun con gà (tiếng dùng trong việc xem giờ).
- nồi rang dt.** Nồi bằng đất dùng rang hạt (het) : *Con mèo xán vỡ nồi rang, Con chó chạy lại, nó mang lây đòn CD.*
- nồi rót dt.** Nồi của thợ bạc thợ đúc dùng nấu bạc và đồng (khi bạc hay đồng chảy ra, dùng kèm bưng lén rót vào khuôn).
- nồi σ dt.** Nh. Nồi niêu.
- nồi sú-de dt.** X. Nồi hơi.
- nồi trách dt.** Nh. Nồi niêu.
- nồi trong dt.** Lòng bàn chun con gà (tiếng dùng trong việc xem giờ).
- nồi xông dt.** Nồi nước xông đang sôi bốc hơi : *Bưng nồi xông lại đây.*
- NỒI-TRƯỜNG dt.** X. Nồi-trường.
- NỐI dt.** Chắp cho liền : *Nối chì, nối thừng; Tường giếng sâu nỗi sợi dây dài, Hay đâu giếng cạn, tiếc hoài sợi dây; Tiếc công xe sợi chỉ mành, Nối hoài chẳng dặng, bắt thình tại em CD II (R); Tiếp theo: Chắp-nỗi, tiếp-nỗi; Cha truyền con nỗi; Năm đêm anh nhũng vái trời, Cho em kiêm nỗi quyền-quốc, nỗi lời non sòng CD.*
- nỗi dài dt.** Nỗi thêm cho dài : *Nối dài sợi dây; Thiên-hạ nỗi dài từ đầu đường*

- tới bờ sông; Nhà cửa nồi dời.
nồi dời dt. Clg. Nồi dòng, làm cho dòng-dời
 còn hoài hết đời nầy sang đời nọ: *Sanh con trai nồi dời.*
- nồi dòng dt.** X. Nồi dời.
- nồi diêu dt.** Lấy đuôi con chó nồi vào đuôi
 con diêu cho dài thêm // (B) Lời nói khiêm,
 lấy cái dở của mình đè nồi vào cái hay của
 người, thường dùng trong việc làm thơ:
Hay hèn lẽ cũng nồi diêu K.
- nồi đuôi dt.** Đi theo khít sau lưng: *Nồi
 đuôi chó* dùng để hờ mà họ cất mắt.
- nồi gót dt.** Đi sau lưng một người nào:
Anh cứ đi, tôi xin nồi gót II Bất-chước
 theo: *Nồi gót đèn anh mà làm rạng danh
 xứ sở.*
- nồi-hậu dt.** Nh. Nồi dòng: *Kiếm con nồi
 hậu.*
- nồi khố tt.** (Bạn) thật thân: *Bạn nồi khố.*
- nồi lời dt.** Nói tiếp theo lời một người khác:
Tôi xin nồi lời ông hiệu-trưởng đè đưa
 chút ý-kien II Làm lại cái việc đã hứa mà
 vì cớ nào đã bỏ dở: *Nầm đêm anh những
 vái trời, Cho em kiếm nơi quyên-quối, nồi
 lời non sông CD.*
- nồi ngôt dt.** Làm vua thay ông vua trước:
Nồi ngôt thiên-tử.
- nồi nghiệp dt.** Làm tiếp theo cái nghề của
 người trước: *Nồi nghiệp ông bà* II Thừa-
 hưởng một sẳn-nghiệp: *Nồi nghiệp cha
 anh.*
- nồi tiếp dt.** Clg. Tiếp nồi, nồi dính liền đè
 tiếp theo việc trước: *Tôi nay, nồi tiếp
 tuồng hôm qua.*
- nồi tóc dt.** Kết tóc, lấy nhau, làm vợ chồng
 với nhau: *Nồi tóc đến già.*
- NỒI tt.** Lêu-bêu trên mặt nước: *Chìm nồi,*
phau nồi, trái nồi, trôi nồi; *Chừng nào*
đé nồi vông chìm, Muối chua chanh mặn
mới tím lấy nhau CD II (R) a Bày ra dễ
 thấy: *Cửa nồi, chạm nồi, chử nồi, thêu*
nồi II b) Dậy lên, phát ra, mọc lên: *Ban*
nồi dậy mình; *Nước lâ mà vânen hõ,*
Tay không mà nồi co-đò mói ngoan CD.
- nồi bật dt.** Nồi lên rõ-ràng dễ thấy hơn tất-
 cả: *Tài-lực nồi bật;* *lèm nồi bật vai tuồng.*
- nồi bợt dt.** Sôi bợt, trào bợt lên trên mặt:
Canh thiu nồi bợt.
- nồi cáu dt.** Cặn đơ dưới đáy nồi lên mặt
 nước: *Quậy nồi cáu* II Clg. Phát cáu, giận
 lồng lên: *Chọc tao nồi cáu lên thì phải
 biết!*
- nồi cơn dt.** Cơn điên phát lên (nồi người
 có lúc điên lúc tỉnh): *Lúc va nồi cơn thì*
hở mắt đờ ngầu II (R): Phát giận: *Chọc*
- tao nồi cơn lên thì mẩy chết!*
nồi chìm tt. X. Chìm nồi: *Nồi chìm mặn*
thể tình dày mỏng, Cao thấp giêng ta sút
nhảy bay PVT.
- nồi da gà dt.** X. Nồi ốc.
- nồi danh dt.** Có danh tiếng đồn dậy xa gần:
Làm được việc ấy thì nồi danh.
- nồi dịch dt.** Có bình dịch lan-tràn: *Vùng đờ*
mới nồi dịch II (lóng): Giận dữ: *Chope*
tôi nồi dịch, tôi đậm phế hết!
- nồi dậy dt.** Dậy lên, nồi lên: *Men nồi dậy* II
Dậy giặc, làm loạn: *Dân chúng nồi dậy.*
- nồi động dt.** Có động nồi lên, thời mạnh:
Trời nồi động II (B): Gây náo-động dữ-
 dội: *Đang nói chuyện êm-thầm, bốc nồi*
động.
- nồi điện dt.** Nh. Nồi cơn // Phát giận, hăng
 tiết: *Đi đi, ở đó một lát tao nồi điện*
tao đánh mẩy chết.
- nồi đơn dt.** Mắc chứng phong-đơn, da thịt
 nồi săn lên.
- nồi duốc dt.** Thắp duốc lên cho sáng.
- nồi ghen dt.** Đò cơn ghen ra: *Chì nồi*
ghen vì nghi ảnh có vợ bé.
- nồi giặc dt.** Clg. Nồi loạn; X. Dậy giặc //
 (R): Rầy-rà to: *Đừng chọc, anh nồi giặc*
lên bấy giờ.
- nồi giận dt.** Giận lên, phát lên giận: *Nồi*
giận đúng đúng ném chó xuống ao CD.
- nồi gió dt.** Cố gió thổi: *Trời nồi gió.*
- nồi hạch dt.** Có cục hạch nồi lên trong
 mình: *Nóng quá nồi hạch.*
- nồi hiệu dt.** Khuê trống mõ lên ra hiệu:
Nồi hiệu kêu dân.
- nồi hung dt.** Nồi cơn giận dữ: *Mồi lẩn và*
nồi hung thì đồ-đạc trong nhà Lẽ hết.
- nồi khơi tt.** Nồi cao trên mặt nước: *Thuyền*
trống nồi khơi.
- nồi loạn dt.** X. Dậy giặc // Xui-khiến chuyện
 bậy-bạ trong lòng: *Lương-tâm nồi loạn.*
- nồi lửa dt.** Nhúm lửa lên: *Nồi lửa vật*
heo.
- nồi mõ dt.** Đánh mõ ra hiệu: *Nồi mõ báo-*
động.
- nồi nênh dt.** Nồi lênh-bênh trên mặt nước:
Chiếc bá buồn vì phận nồi nênh, Giữa
dòng chao-chát nước lênh-dênh HXH.
- nồi nồng dt.** Nh. Nồi hung.
- nồi nước tt.** Ngập nước, có nước ngập:
Cham nồi nước; mưa nồi nước.
- nồi nhợt dt.** Có mệt nhợt mọc lên trong
 mình: *Mới nồi nhợt dưới bàn toa.*
- nồi ốc dt.** Clg. Rồn ốc hay Nồi da gà, nồi
 những mệt lấm-tamm dưới chân lồng khi
 lạnh (rét) hay ghê sợ: *Nghe nói nồi ốc.*

nồi phêu dt. Nồi lèn-bèn trên mặt nước :
Bỏ xuống nước, nồi phêu.

nồi phình dt. Phình to lên : *Bơm không mẩy hơi mà nó nồi phình lên* // Phình và nồi trên mặt nước : *Đúng ba bửa, nồi phình lên.*

nồi phung dt. Nh. Nồi đơn.

nồi sóng dt. Dậy sóng, có sóng đánh : *Tàu chạy qua nồi sóng.*

nồi tam-bành dt. Nh. Nồi nồng : *Đừng chọc, bả nồi tam-bành lên bêy giờ.*

nồi tiếng dt. Nh. Nồi đánh.

nồi trôi dt. Clg. Trôi nồi, lèn-dèn khắp nơi, không nơi nương dựa : *Nghèo, phải nồi trôi đến xúi lá quê người.*

nồi trống dt. Đánh trống lên : *Nồi trống ra tuồng.*

NỒI trt. Kham, dù sức : *Chịu nồi, làm nồi, trả nồi, vác nồi ; Một tay dò nồi 50 kí.*

NỒI dt. Tình-cảnh, có sự đến một mức độ nào : *Nồi buôn, nồi nhở, nồi thương ; Khó nồi, lầm nồi, mọi nồi, nồng-nồi ; Chẳng đến nồi nào ; Nồi về nồi ở chưa xong, Bối-rối trong lòng như đánh cờ vây CD.*

nồi lòng dt. Tình-cảnh đau-đớn hay nhớ nhung trong lòng người : *Nồi lòng chính-phụ.*

nồi niềm dt. Sự tưởng đến, nhớ đến tới một mức độ nào : *Nồi niềm tưởng đến mà đau, Thay người nằm đó biết sau thè nào K.*

NỘI dt. Cánh đồng : *Đồng nội, hạc nội mây ngàn ; Vườn thương-uyên trồng nhiều lan huệ, Nội thương-lâm còn thiều mǎu đơn CD.*

nội cò dt. Đồng cò : *Buồn trống nội cò đều-dều K.*

nội luốc dt. Đồng cò xanh tươi.

NỘI tt. Trong, bên trong : *Thành nội* // Thuộc họ cha : *Bà nội, bên nội, cháu nội, họ nội, ông nội* // Thuộc trong nhà : *Gia-nội, tiên-nội* // trt. Trong vòng : *Nội ba ngày thì xong* // dt. Tiếng gọi lát ông nội hay bà nội : *Thưa nội ! Lại đây nội cưng.*

nội ấm dt. Uống vỗ bụng (nói riêng cách dùng thuốc) : *Nội ấm ngoại đờ (trong uống ngoài thoả).*

nội-bao dt. X. Nội-hàm.

nội-bì dt. Lớp da trong hết, dính với thịt

nội-biển dt. Cuộc biển-loạn (lộn-xộn) bên trong một nước, một đảng hay một tổ-chức : *Có nội-biển.*

nội-bộ dt. Phần trong, bên trong : *Tổ-chức lại nội-bộ, rắc-rối nội-bộ.*

nội-các dt. Clg. Chánh-phủ, (hồi xưa bên

Tàu gọi Trung-thơ-tinh, từ triều Võ-hậu đời Châu đời lại là Phượng-các ; riêng ở Việt-nam, Chánh-phủ chiến-tranh 1965 đã là Cơ-quan Hành-pháp trung-ương) cơ quan cao hơn hết trong một nước do vị thủ-tướng đứng ra lập, gồm nhiều Tòng-trưởng hay Bộ-trưởng (hay Tòng Uỷ-viên hoặc Uỷ-viên) đứng điều-khiển việc cai-trị trong nước và giao-thiệp với nước ngoài.

nội-cảng dt. Phía sau hải-cảng.

nội-cảnh dt. Cảnh-tượng, hoàn-cảnh bên trong // Nh. Nội-dị.

nội-công dt. Người bên trong toa-rap với bên ngoài : *Vụ đó chắc có nội-công* // dt. Ở trong đánh ra : *Nội công, ngoại kích.*

nội-đông dt. Công-phu luyện-tập bên trong : *Vận nội-công.*

nội-cuộc trt. Tất cả cuộc-tiệc : *Nội-cuộc hết ba ngàn đồng* // Trong cuộc, trong công-việc : *Mình là người nội-cuộc, phải lo.*

nội-ché dt. Thè-ché, quy-ché nội-bộ : *Tháo nội-ché, chiếu nội-ché.*

nội-chính dt. Clg. Nội-trị, việc hành-chính, việc cai-trị trong nước : *Nội-chính chưa an.*

nội-chiến dt. Giặc trong nước giữa Chánh-phủ và các đảng cách-mạng.

nội-diện dt. Bè trong, trong lòng.

nội-dung dt. Ý-nghĩa chưa-đúng bên trong : *Hình-thức và nội-dung.*

nội-dây trt. Giữa dây, chỉ nơi đây thôi : *Nội dây, ai lớn tuồi hơn hết ; cũng còn nội dây chó chẳng mất đi đâu.*

nội-địa dt. Trong nước, đất-đai trong nước : *Còn ở nội-địa chờ chưa xuất ngoại ; Bảo trùm hết nội-địa.*

nội-điệt dt. Cháu kêu bằng cõi, bác và chú.

nội-dó trt. Quanh-quần đâu đó : *Kiếm nội dó thì gặp.*

nội-gia trt. X. Nội-nhà.

nội-giác dt. (H) : Góc trong, những góc do một cát-tuyên cắt hai đường thẳng song-song mà có (angles internes).

nội-giám dt. Quản hoan trong cung vue.

nội-gián dt. Gián-diệp trong nội-bộ, trong nước, do địch cho len-lỏi vào.

nội-giáo dt. Sư dạy-dỗ trong nhà ; sư dạy-dỗ con gái.

nội-hàm dt. Tính-chất bao-hàm trong mặt

- danh-tù.
- nội-hạnh** dt. Đức-hạnh người đàn-bà trong việc nhà cửa, phòng-the.
- nội-hoá** dt. Hàng-hoa ché-tạo trong nước : Dùng đở nội-hoá.
- nội-hoạn** dt. Mối hại bên trong : Lo trừ nội-hoạn.
- nội-hôn** dt. Cuộc hôn-nhân giữa hai người cùng họ.
- nội-hướng** dt. (Phật) : Quay vỡ trong lòng, tự xét mình : Đời sống nội-hướng.
- nội-hữu** trt. Chỉ có ngần ấy thôi : Nội-hữu có bấy-nhiều.
- nội-khoa** dt. Khoa tri bịnh các ngũ-lạng lục-phủ.
- nội-lệ** dt. Điều-lệ trong nội-bộ : Đại-hội-đồng và cháp-nhận bàn nội-lệ.
- nội-loạn** dt. Cuộc nội-dậy chống chánh-phủ : Chánh-sách độc-tài hay gây nội-loạn.
- nội ngoại** dt. Trong và ngoài : Nội ngoại hiệp công // Bên nội và bên ngoại : Nội ngoại tương tề.
- nội nhè** trt. Quanh-quần trong nhà : Kiểm cùng nội nhè không thấy // (R) : Người trong nhà : Cũng nội nhè chó ai vô đó ?
- nội-nhân** dt. Ở-nhà-tôi, tiếng chỉ vợ mình : Mọi việc do nội-nhân bì xử.
- nội-nhĩ** dt. (thè) : Tai trong, bộ-phận trong lỗ tai.
- nội-phản** dt. Giỏi trong xương, người bên trong làm phản.
- nội-phủ** dt. Kho-tàng trong cung điện các vua chúa.
- nội-phụ** dt. X. Nội-thuộc.
- nội-phục** dt. Trong thì cho uống (nói về việc dùng thuốc) : Nội phục ngoại đồ : (Trong thì cho uống, ngoài thì thoa).
- nội-quan** dt. Nh. Hoen-quan.
- nội-quan** dt. Nh. Chù-quan.
- nội-quy** dt. Nội-lệ.
- nội-suy** dt. (H) : Phép tính suy-lùi hai trị-số biết rõ để tìm trị-số chưa biết giữa 2 trị-số trên (*interpolation*).
- nội-tại** tt. Có sẵn bên trong, nói về thực-chất, bản-chất, bản-tính, thực-thì một sự-vật : Nội-tại mâu-thuẫn ; tánh-cách nội-tại một chứng-thư (*intrinsèque*).
- nội-tạng** dt. Các bộ-phận trong bụng và ngực (Xt Ngũ-tạng và Lục-phủ) : Bệnh cả nội-tạng.
- nội-tắc** dt. Một thiên trong Lẽ-ký dạy đàn-bà phép-tắc sưa-trị việc nhà và đối-dãi với người.
- nội-tâm** dt. Y-nghỉ của chính mình : Thắng kẻ địch còn dẽ hơn thắng nội-tâm // Tuồng trong, vật bên trong (trong nhà, trong thuyền) : Lướn sao, be sén, nội-tâm binh-lin.
- nội-tâm dt.** Phòng ngủ, nhà ngủ.
- nội-tịch-dinh** dt. Dân định có tên trong sở bộ của làng hay thị-xã.
- nội-tình** dt. Tình-thể, tình-trạng bên trong : Xét lại nội-tình.
- nội-tiêu** dt. Thang thuốc trị bịnh trúng-thực.
- nội-tổ** ddt. Ông nội, bà nội.
- nội-tộc** dt. Họ bên nội : Nội-tộc tôi bấy-giờ chỉ còn có một ông Bác.
- nội-tôn** ddt. Cháu nội.
- nội-tuệ** dt. Sự sáng-suốt trong lòng, trong óc.
- nội-tướng** dt. Người cai-quản, lo-lắng hết việc bên trong II (R) Nh. Nội-trợ.
- nội-thân** dt. Bà con bên nội như cô, bác, chú và em chị em cháu bá.
- nội-thần** dt. Quan thuộc tay trong của vua (đối với các quan khác) hoặc trong triều (đối với các quan trấn-thủ bên ngoài).
- nội-thề** dt. Trong thề-thức, trong thủ-tục do pháp-luat định sẵn // Nguyên-văn ấn-dịnh sẵn của một chứng-thư (*libellé*).
- nội-thị** dt. Nh. Nội-hoạn và Nội-giám.
- nội-thuộc** tt. Phụ-thuộc, chịu cho một nước khác cai-trị : Nước ta nội-thuộc nước Tàu rất lâu.
- nội-thương** dt. Cuộc mua bán quanh-quần trong nước : Nha nội-thương, nền nội-thương.
- nội-thương** dt. Bịnh trong thân-thề, ở các ngũ-tạng lục-phủ (X. Ngũ-tạng và lục-phủ).
- nội-trái** dt. Ng của chánh-phủ vay của nhân-dân dưới hình-thức bán trái-phiếu.
- nội-tranh** dt. Cuộc tranh-giành chủ-quyền một nước, một đoàn-thề hay một tờ-chức : Cuộc nội-tranh giữa Trịnh và Nguyễn kéo dài hơn hai trăm năm.
- nội-tri** dt. Bịnh trên trê lò ở phía trong lỗ đít.
- nội-trị** dt. Việc cai-trị trong nước : Thủ trưởng, bộ Nội-vụ lo vè nội-trị.
- nội-trợ** dt. Việc trong nhà : Lo việc nội-trợ II (R) Người vợ : Bà nội-trợ.
- nội-trú** tt. Thuộc về ăn và ở trong trường : Hoc-sinh nội-trú // dt. Sinh-viên Y-khoa (sau là bác-sĩ) ăn và ở luôn trong nhà thương để học phần thực-hành thật nhiều : Nội-trú các bệnh-viện (*internes des hôpitaux*).
- nội-trường** dt. (thè) : Thủ trưởng gọi Nội-trường, tử-cung heo (lợn) : Nội-trường phế-lieu.
- nội-ưu** dt. Nỗi lo buồn trong lòng : Nội-ưu ngoại-hoạn.
- nội-ứng** dt. Từ trong đánh ra dẽ tiếp pho

mình từ ngoài đánh vỡ (ép địch ở giữa):
Nội ứng ngoại hiệp.

nội-vụ dt. Việc trong nước // Tên một Bộ trong Chánh-phủ lo việc nội-trị // trt. Trong việc:
Nội vụ tổn hết 300 đồng.

nội xú trt. Hết thảy trong xú: Nội xú nẩy khồng ai ngô bằng em CD.

NÔM tt. Thuộc tiếng Việt-nam: Chữ nôm, thơ nôm, truyện nôm, văn nôm // (R) Mộc-mạc, thật-thà: Câu văn nghe nôm lắm.

nôm-na tt. Quê-mùa mộc-mạc: Nôm-na là cha mách-qué; Học-dài chập-chành mây lời nôm-na NDM.

NÔM dt. Cưới con gái chưa hoang dã che đây giùm cái xấu của người: Mướn người nôm cho rỗi!

NÔM tt. Nam, hướng nam // tht Thuộc hướng Đông-nam: Gió nôm // Gió nôm gọi tắt: Mai mưa, trưa nắng, chiều nôm, Trời còn luân-chuyển huống nôm thế-gian CD.

nồm-dông tt. Đông-nam: Mùa hè hây-hây gió nồm-dông HXH.

nồm-nam tt. Hướng nam: Gió nôm là gió nồm-nam, Trách người quên-tử ăn tham không mời CD.

nồm-nôm tt. Nh. Nồm-nom: Gió nôm là gió nồm-nôm, Trách người quên-tử có mồm không ăn CD.

NÔM dt. Hình bằng giấy phết hay bằng cỏ bện: Hình nôm.

NÔM dt. Ghém, rau đậm: Ăn nôm.

NÔN trt. Bồn-chồn như bị giục-giả: Nghe trống đánh bết nôn; gần tối Tết nôn quá // Bào-bợt trong bụng: Buồn nôn // Nhặt, không nín cười được: Chợc nách làm người ta nôn.

nôn mửa dt. Buồn mửa, ruột cuộn lên và lxoáy thắt lại muôn mửa ra.

nôn-rexo tt. Xao-xuyến bồn-chồn: Thiên-hạ nôn-nao trống cho mau tái.

nôn oẹ dt. Ối khan: Mùi tanh bết nôn oẹ.

nôn ruột trt. Lộn ruột, ruột như thắt lịt hay như cuộn lên khi tức-cười nhiều: Tức-cười nôn ruột.

NÔN tt. Non: Kiều-nôn, phi-nôn // Mọi gầy nén.

nộn-chi dt. Cảnh non, nhánh non.

nộn-nha dt. Mầm non.

nộn-nhị dt. Nhụy non: Hoa xuân nở còn phong nộn-nhị CO.

nộn-nhược tt. Non-nót, yếu-ớt.

NÔNG bt. Cạn, không sâu: Ao nông; Vùi

nông một nấm mặc-dầu cỏ hoa K. II (B)
Ít hiều biết: Nông-nồi.

nông-cạn tt. Tầm-thường, không sâu xa:
Kiến-thức nông-cạn, ý tưởng nông-cạn.

nông-lòng tt. Cạn dày: Cái bát nông-lòng.

nông-nồi tt. Hời-hạt, lôi-thoi: Tánh-tình nông-nồi, hành-động nông-nồi; Đàn-ông nông-nồi giêng khơi, Đàn-bè sâu-sắc như coi đựng trảu.

NÔNG bt. Thuộc nghè tròng-tia, ruộng rẫy:
Canh-nông, khuyễn-nông, nghè nông; Nhứt sỉ, nhì nông.

nông-bón (bòn) dt. Gốc ở nghè nông, lấy nông-dân và địa-chủ làm gốc.

nông-cán dt. Người cán-bộ lo việc chỉ-dẫn, khuyễn-nhủ nhà nông trong việc tròng-trọt cho có nhiều lợi.

nông-công dt. Dân làm ruộng và thợ-thuyền ở thành: Các tầng lớp nông-công.

nông công thương dt. Các nghè, các giới ngời tròng-trọt, làm công và buôn-bán.

nông-cơ dt. Máy-móc dùng trong nghè tròng-trọt như máy cày, máy gặt, máy lày hột, v.v...

nông-cụ dt. Đồ dùng trong nghè tròng-trọt như cày, bừa, cuốc, sêng, v.v...

nông-dân dt. Người sống về nghè ruộng rẫy.

nông-dịa-học dt. Môn học khảo-cứu các loại đất thê nào và hợp với loại cây nào (agrologie).

nông-dịa-chất-học dt. Môn học khảo-cứu tính-chất lùng loig đất từ việc cầu-tạo, tổ-chức và thành hình có dính-dáng với nghè nông (agrogéologie).

nông-gia dt. Nhà nông, người có đất-đai tròng-trọt: Cấy-cày vốn nghiệp nông-gia CD.

nông-giới dt. Giới người sống về nghè tròng-trọt.

nông-học dt. Môn học nghiên-cứu cách-thức tròng-trọt, bón phân, lya đất, lya giống, v.v... thê nào cho có nhiều lợi.

nông-hội dt. Hội các nhà tròng-tia (thường có mục-đích mở rộng nghè-nghiệp, bênh-vực quyền-lợi nhau...).

nông-khoa dt. Khoa-học về tròng-tia.

nông-lâm-súc dt. Nghề ruộng rẫy, cây gỗ và chăn-nuôi: Trường Nông-Lâm-Súc.

nông-lịch dt. Lịch làm múa, ngày tháng theo thời-tiết và kính-nghiệm trong việc gieo tròng.

nông-nô dt. Ké nô-lệ bị bắt làm việc ngoài đồng ruộng suốt đời để bọn lãnh-chúa hay địa-chủ lấy cả huê-lợi (xua).

nông-nghệ dt. Nghề nông, nghè làm ruộng làm vườn.

nông-nghiêm-trường dt. Sở tròng-tia đe rết

- kinh-nghiệm.
- nông-nghiệp** *dt.* Nghề ruộng vườn, chăn-nuôi.
- nông-phẩm** *dt.* Hoa-màu, cây trái rau cài v.v...
tất-cả những vật nhỡ trồng-trọt mới có.
- nông-phố** *dt.* Nghề làm ruộng làm vườn
(trồng lúa và trồng cây ăn trái).
- nông-phu** *dt.* Dân cày, người làm ruộng.
- nông-sản** *dt.* Nh. Nông-phẩm.
- nông-súc** *dt.* Súc-vật dùng trong việc làm mìa
như trâu, bò.
- nông-tác** *dt.* Công việc trồng-trọt.
- nông tang** *dt.* Nghề làm ruộng và nghề trồng
dâu (đè nuôi tằm).
- nông-tín-cuộc** *dt.* Sở cho vay có mục đích
giúp đỡ, khuyến-khích trồng-trọt, làm mìa,
làm rừng, chăn-nuôi, chài lưới và tiêu công-
nghệ nông-thôn.
- nông-thôn** *dt.* Đóng ruộng, ruộng rẫy, nơi
xã thành - thị, có ruộng vườn mát - mẻ : *Ở*
nông-thôn, dời sống nông-thôn.
- nông-thời** *dt.* Vụ mìa, mìa gieo trồng, gặt
hái.
- nông-trại** *dt.* Trại ruộng, nhà cát sơ-sài để
ở làm ruộng hay giữ lúa.
- nông-trang** *dt.* Khu nhà của một diền-chủ,
hay của chủ một đồn-diền gần hoặc tại nơi
có trồng-trọt.
- nông-vụ** *dt.* Nh. Nông-thời : *Bây-giờ nông-*
vụ chi kỳ, Em mà chẳng chóng lüyü giờ
anh ăn ?
- NÔNG-NỐI** *dt.* Tình-cảnh không hay : *Tại*
sao ra nông-nối? Nông-nối này mà còn
bận-biju!
- NỒNG** *tt.* Hăng gắt, mìu làm sực mìu:
Rượu nồng, tiêu nồng, vôi nồng; Chẳng
thương chẳng nhớ thì thôi, Lại còn đem
đò nước vôi cho nồng CD II (R) Âm:
Cơn lạnh còn có cơn nồng, Cơn
đầm áo ấm, cơn chung áo dài CD II (B)
Đậm - đà khắng - khít: Hương nồng lửa
đượm.
- nồng-datted** *dt.* Độ đậm nhút của một vật gì
đã loại bỏ hết những phần nước, phần xaux
ra rồi.
- nồng-đượm** *tt.* Có hơi nồng và được cháy
đượm // Khắng-khít trong tình yêu: *Tình*
xuân nồng đượm đôi mày thanh-thanh.
- nồng-hậu** *trt.* Nồng-nàn trọng-hậu: *Tiếp-*
dài nồng-hậu.
- nồng-nàn** *bt.* Đậm-dà, tú-lé: *Tình yêu nồng-*
nàn, tiếp-dài nồng-nàn.
- nồng-nặc** *tt.* Clg. Nồng-nặc, mùi nồng gắt
xông lên: *Nồng-nặc mùi rượu; hôi nồng-*
nặc.
- nồng-nồng** *tt.* Hơi nồng.
- nồng-nực** *tt.* X. Nồng-nặc.
- nồng-nhiệt** *tt.* Đậm-dà khắng-khít: *Cảm-tình*
nồng-nhiệt // trt. Sâu đậm: Tri-ân nồng-
nhiệt.
- nồng-thắm** *tt.* Nồng-nàn thâm-thía: *Tình*
duyên nồng-thắm.
- NÔNG-NÔNG** *trt.* Clg. Đồng-dồng hay
nền-nồng, trùi-trui, rõ-rệt: *Ở* *truồng nồng-*
nồng.
- NỐNG** *dt.* Bắn lên, chống lên cho cao hơn:
Nồng cây cột lên, nồng cây đà lên II (R)
Làm cho rộng, cho mạnh hơn; xui giục:
Nồng chí, nồng lên, nồng lòng, nồng sức:
// dt. Đè, chán, vật kê cho cao: Kê nồng.
- NỐNG** *dt.* Cái khuân, cái rập đè căng
miếng hàng cho thẳng đứng đan: *Đan sát*
nồng.
- NỐNG** *dt.* Gò, chỗ đất cao: *Gò nồng,*
nồng đất.
- NÔNG-NÔNG** *trt.* X. Nồng-nồng.
- NỘP** *dt.* Clg. Nạp, dâng lên, đưa vào,
đóng cho: *Nộp đơn, nộp phạt, nộp thuế.*
- NỐT** *dt.* Clg. Nút, mựt, chấm nồi ngoài da;
Nốt ghé.
- nốt ruồi** *dt.* Chấm đen hoặc mựt đen nỗi
ngoài da: *Nốt ruồi bèn tay, ăn vay cả đòn*
tng.
- nốt ruồi son** *dt.* Chấm đỏ hoặc mựt đỏ nỗi
ngoài da.
- NỐT** *trt.* Ráo, luân cho hết: *Làm nốt, za*
nốt.
- NỐT** *dt.* Thuỷ nhô, thuỷ nan: *Chiếc nốt.*
- NỐT** *dt.* Việc ghi chép cho nhớ: *Tập nốt*
(notes) // Điểm khuyên, lời phê-bình: *Ché*
nốt, nốt tốt, nốt xấu (notes) // Dấu: Nốt
nhạc (notes).
- NỘT** *trt.* Rắp tối, cùng đùòng, hết phuong:
Bị duỗi nốt; Nốt quá phải liều mạng.
- NỘT** *tt.* Chạm-chẹp, không hoạt-bát: *Nốt*
khäu.
- notted-khâu** *bt.* Ăn nói chạm-chẹp: *Người nốt-*
khäu.
- notted-nho** *dt.* Học-trò dốt.
- notted-thiệt** *tt.* Đót lưỡi; nỗi-nặng khổ-khổ
chạm-chẹp.
- NỚ** *dt.* X. Na: *Nơ con đi tối ngày.*
- nơ-nơ** *trt.* Đưa ra trước cách nồng-né: *Có*
chứa nơ-nơ; Mang cái bụng đi nơ-nơ.
- NỚ** *dt.* Cái mồi, cái gút: *Thắt nơ (nœud).*
- NỚ chđt.** Ấy, tiếng chỉ người vắng mặt ho

sự-vật ở xa : *Thẳng nở*, việc nở ; Anh vẽ ngoài nở lâu vỗ, Hoạ bức tranh đồ dè lai cho em CD.

NỞ dt. Nứt ra, mờ ra : *Hoa nở*, nứt-nở ; Phù-dung sớm nở tối tàn CD // Sanh đẻ : *Sanh-nở*, khai hoa nở nhuỵ // Nói về trúng ấp đúng ngày tháng vở ra cho con ra : *Cà nở*, vịt nở ; Trứng rồng thì nở ra rồng, *Liu-diều* lại nở ra đồng *liu-diều* CD // (B) Tươi tinh, sung-sướng : *Nỗi nhân nỗi nghĩa* như hoa nở lòng HT.

nở gai tt. Các cái gai ngoài vỏ đang ra khi gần chín : *Mảng-cầu nở gai*.

nở gan nở ruột tt. Phi chí, thoả lòng : *Nghe qua thiệt nở gan nở ruột biết bao*.

nở mặt nở mày tt. Rõ-ràng vui sướng : *Lèm nở mặt nở mày cha mẹ*.

nở-nang tt. To lớn ra : *Thân hình nở-nang* ; Khuôn trăng đầy-dặn, nét ngài nở-nang K-

mò nồi dt. Ra rẽ nhều, đất dưới gốc nở lo : *Mưa xuồng*, cây nở nồi II (B) : Khá, được nhiều tiền của : *Lúc này và nở nỗi*.

nở ngày dt. (thực) : X. Bạch-nhật.

nở nhuỵ khai hoa dt. Đè : *Tới ngày nở nhuỵ khai hoa*.

nở tết dt. Nở hết sức, nở to ra đến tết : *Bánh bông lan nở tết* ; cái hoa nở tết.

nở trét dt. Nh. Nở tết.

NỞ trt. Đành, bẩm gan làm một việc đau lòng người : *Bao nở*, *chẳng nở*, sao nở ; Ngoc lành ai nở bán rao ; Đốn cây ai nở dứt ch i CD ; Trời nở phôi-phœ, đất nở vùi NT.

nở dành trt. Đành-doạn, nhẫn-lâm : *Nở dành bỏ vợ con*.

nở lòng trt. Đang tâm, dành lòng : *Nở lòng nào làm vậy?*

nở nào trt. Đành lòng nào : *Nở nào dứt bỏ cho dành?*

NỢ dt. Món tiền thiếu người : Công nợ, đòi nợ, mang nợ, mắc nợ, nợ nợ, thiếu nợ, trả nợ, vay nợ ; Nợ hay mòn, con hay lòn tng. II (B) Phận-sự, việc phải làm đè đền đáp liền hay đèn đáp cho kiếp trước : *Oán căn oán nợ xin đừng oán em* ; Một duyên hai nợ ba làm lấy nhau CD II dt. Thiếu, mắc : Anh còn nợ tôi bao nhiêu ?

nợ bääng dt. Tiền còn thiếu ở bääng (ngân-hàng, thương-tín) : Còn mắc nợ bääng rất nhiều.

nợ chà dt. Tiền thiếu nhè cho vay Án-độ, tức Xô-tri (chetty).

nợ duyên dt. (truyền) X. Duyên nợ.

nợ đời dt. Phận-sự con người đối với xã hội : Nợ đời chưa trả chết rèy đặng đâu II (truyền) Nợ kiếp trước, bây giờ đâu-thai lên trả : *Chẳng gi anh, vợ gi tôi?* Chẳng qua là cái nợ đời chi đây I CD.

nợ lanh dt. Món nợ do mình đứng bảo-lanh, chịu trách-nhiệm : *Nợ lanh nợ mình*.

nợ lúa dt. Món nợ vay bääng lúa và phải trả bằng lúa khi đến mùa.

nợ-nần dt. Tiếng dùng chung cho các món nợ bằng tiền, phận-sự và trách-nhiệm : Nợ-nần tú-giăng ; *Làm trai quyết chí lập thân*, Công-danh chớ với nợ-nần chớ lo ; Chẳng con là cái nợ-nần, Thà rằng ở vây nuốt thân béo mầm CD.

nợ nước dt. Phận-sự công dân đối với nước mình : *Chưa trả thù nhè đền nợ nước*, Dám đâu mắt lấp lại tai nợ PVT, **nợ tiền-khiên** dt. (truyền) : Món nợ thiểu từ kiếp trước : *Trả nợ tiền-khiên*.

nợ trần dt. Nh. Nợ đời.

nợ truyền-kiếp dt. (truyền) : Món nợ rất to-thiểu lử mấy kiếp trước, đầu-thai lên nhiều lần mà trả chưa hết.

NƠI dt. Chỗ, chỗ chỉ định về không-gran : *Nơi đây, nơi đó* ; *Đi đến nơi về đến chốn* ; *Lên xe nhường chỗ bạn ngồi*, Nhường nơi bạn dựa nhường lời bạn phân CD II (B) Clg. Chỗ và chốn, người giem hỏi làm vợ hoặc làm chồng : *Cháu nó có nơi nேo chưa?* Hò chơi hò rộng hoa rơi, *Thầy em nhớ tuổi nhiều nơi anh buôn* ; Rút gươm đâm họng máu trào, *Đè em ở lạt kiềm nơi nào hồn anh* ; *Nước sông còn đỏ như vang*, *Nhiều nơi lịch-sự hơn nàng nàng ơi CD*.

nơi chốn dt. Nh. Nơi : *Ở, phải có nơi chốn* đàng - hoàng ; Lớn rồi, nên có nơi chốn làm ăn (tức kiêm vợ hay kiêm chồng).

nơi nơi dt. Khắp nơi, cùng hết : *Nơi nới* đều có ; *Nơi nới nó* đều chê.

NỐI dt. Tháo cho lòng, cho bót chặt : *Nối dây nít* II Mở rộng ra : *Nói tắm vách ra* II Xa lăn, ít gần-gũi (gui) : Có mối thi nối cũ ra, Mối đẽ trong nhè, cũ đẽ ngoài sên CD II trt. Dang ra : *Đi nói ngoài kia, nằm nói vò trong*, ngói nói qua bên II bt. Rã, hơi rẽ : *Giá nói, tiệm đó bán nói* II tt. Khá, có nhiều tiền của : *Lúc này và nói mè* II To lớn : *Còn sanh thẳng nhò nói què* I dt. Lè ra đè đi trong một lúc: *Bén què, không nói đi đâu được*.

nói nói dt. Xích ra một chút : *Nói nói lại* đằng một chót II trt. Hơi rẽ : *Bén nói nói*

- một chút.
- nói nuôc lẹt tr.** Dễ thở, khé hơn trước:
Làm ăn nói nuôc lẹt.
- nói rộng dt.** Mở rộng ra: *Nói rộng cái nhè, nói rộng khuôn-khô, nói rộng chiến tranh.*
- nói tay dt.** Nhẹ tay, bớt gắt-géo hiềm-độc: *Nói tay cho nó nhở.*
- NÓM dt.** Đò chụp (bắt) cá bằng tre bện tròn, trên thon dưới rộng, có lỗ tròn ở trên đè thò tay mà bắt cá: *Cái nơm II dt.* Chụp cá bằng cái nơm: *Đi nơm, nói nơm được một con lóc.*
- nơm đó dt.** Cái nơm và cái đó II dt. Bắt cá bằng nơm và bằng đó: *Nơm đó ngon tre.*
- NÓM-NÓP tr.** Pháp-phòng, hồi-hộp: *Sợ nơm-nóp, nơm-nóp lo sợ.*
- NÓM tt.** Con vật, thú-vật, tiếng mắng người: *Đò nơm!*
- NÓP dt.** Nép, khorp, khiếp sợ: *Nóp oai (uy), nớp-nớp tr.* X. Nơm-nóp.
- NÓU dt. (thè)**: Lợi, nơi răng mọc: *Không rồng nứu gặm chằng sai miêng nèo CD.*
- NU tt.** X. Nâu: *Màu nu; Hay là quần tía dưa kẽ áo nu CD II (R)*: Thú hàng (uya) đem mang: *Áo nu, một xấp nu.*
- NU dt.** Mắt cây to có nhiều vân ngoằn-n曲折. thường được cưa ván đóng bàn ghế: *Tủ mặt nu.*
- NU-NA dt.** Đò chơi trẻ con bằng đất sét nắn như cái nghiên myc, đáy thật mỏng, đẽ giáng úp xuống cho nô: *Chơi nu-na, nắn nu-na.*
- NU dt.** Búp hoa chưa nở: *Ngó lên đám bắp trồ cờ, Đám dưa trồ nụ dám cà trồ bông; Trèo lên cây bưởi hái hoa, Bước xuống ruộng cà hái nụ tầm-xuân CD II (R)*: Trái, quả: *Mấy nụ bưởi, nụ banh, bên xanh thảng bên đở ba nụ II* Mụn, dứa: *Sanh có ba nụ rồi ngưng.*
- ny áo dt.** Nút thắt, nút áo thắt bằng dây hàng hay dài vài.
- ny cười dt.** Miệng chum-chím cười: *Nụ cười duyên-dáng.*
- NU dt.** Tó gái: *Con nụ.*
- NUA dt.** Nur giận, sự căm-hờn: *Trả núa.*
- NÚC dt.** Hòn kẽ làm lò đẽ nẫu nướng: *Bếp núc, hòn núc, kẽ núc.*
- NÚC dt.** Vấn, ép, thắt cho chặt: *Núc mổi lẹt; Núc cái nút ve.*
- NÚC dt.** Nốc, tu nước: *Núc một hơi.*
- NÚC tt.** Mập (béo) tròn: *Béo núc, úc-núc, núc-na núc-nướng tt.* Tù-lù, úc-núc: *Béo núc-na núc-nướng.*
- núc-ních tr.** Cách đi của người mập (béo): *Đi núc-ních như quả trứng.*
- núc-núc tt.** Ú-nú, quá mập: *Béo núc-núc.*
- NÚC-NÁC dt. (thực)**: Loại cây to trái đậm giẹp, vỏ dùng làm thuốc: *Cây núc-nác.*
- NÚC dt. (đặng)**: Tên giống cá biển không vảy, mình tròn hơi giẹp, dài lối 15 cm, thịt xương: *Cá nục, mắm nục.*
- NÚC tt.** Sung-súc: *Xò nục II* Mập, béo, Béo nục, ngọt nục.
- núc-ních tt.** Mập có khúc: *Bộ núc-ních như dòn bánh.*
- nục xương tt.** Luống xương, biếng nhác: *Ở không, nục xương.*
- NÚC tt.** Rực, nhử: *Chín nục.*
- nục-nạc tt.** Toàn nạc, không mỡ: *Thịt nạc-nạc.*
- NÚC-HUYẾT dt.** Bình chày máu cam.
- NÚI dt.** Clg. Nôi, mói sỏi hay tẩm vải vây lại mệt nǎm: *Nùi giề, nùi chí, nùi tóc; đồ nùi, rết nùi, vây nùi.*
- NÚI-NÚI tt.** Cùi-cụi, rất mập (béo): *Béo nùi-nùi.*
- NÚI dt.** Non, đá từ dưới đất nhô lên thật cao: *Chót núi, đỉnh núi, sườn núi, hòn nùi, đỉ nùi, leo nùi; Người ta lên núi thi vui, Sao iỏi lên núi những chui cùng trèo CD II tt.* To lớn, hung-dữ: *Bò cạp núi, kép núi, ướt nùi.*
- núi đất dt.** Clg. Đồi, núi bằng đất, thấp lèi.
- núi lửa dt.** Núi thỉnh-thoảng có phun lửa ra.
- núi non dt.** Tiếng gọi chung những núi liền nhau: *Thâm nhau một chúc rồi vĩ, Kéo mè trăng lèn tư bề núi non CD.*
- núi sông dt.** X. Non sông.
- núi trọc dt.** Núi không cây cỏ mọc,
- núi xương dt.** Xương người chết chất thành đống cao: *Núi xương sông máu.*
- NÚI tt.** Mập-mẹp, chắc-chắc: *Chắc nụi, nùi-nụi.*
- nụi-nụi tt.** X. Núi-núi.
- NUY tt.** Gầy yếu // Bình nhức mỏi trong gầm trong xương, chân tay không muốn nhắc lên.
- nuy-nhược tt.** Gầy yếu: *Thân-thể nuy-nhược.*
- NUY tt.** Clg. Oái, lùn, chỉ người có bờ ngực nhưng rất thấp.
- nuy-nhan dt.** Người lùn.
- NÚM dt.** Clg. Nấm, vật tròn nhô cao lên: *Núm mả, núm vú.*

NÚM dt. Näm, túm, bát lầy : *Nám chớp, nám đầu, nám óc ; Lớ-quó bi nám cho coi.*

NÚM dt. Näm, nem, bùm, vốc tey : *Một nám gạo.*

NÚM dt. Nэм-né xúm-xít, ở chung lộn nhau. *nám-ná dt. X. Nэм-ná.*

nám-náu dt. Tạm ăn một nơi : *Nám-náu qua thi.*

nám-nấm dt. Nh. Nám-niu.

nám-niu dt. Ở nhờ, dựa vào : *Nám-niu một thời-gian rồi đi.*

nám-nuối dt. X. Nám-nuối và Nuối.

NÚM dt. X. Nuóm.

NÙN dt. Con cùi, lợn rơm đánh chặt đè giữ lửa : *Đánh nùn, vặn nùn.*

NUNG dt. Hầm, đốt lửa chung quanh cho chín, cho tan ra : *Nung gạch, nung sắt ; Tường là đá nát thì thôi, Hay đâu đá nát, nung vôi lại nồng CD II (R) Cưng, mưng, gom mù : Nhợt đương nung ; đậu dà đến tuần nung !! (B) Nông : Nung súc II Dạy-dỗ, trui rèn : Nung-đúc.*

nung-đúc dt. Gây nén, đao-tạo ra : *Nung-đúc nhân-tài.*

nung gan dt. Giục lòng, khuyễn-khích : *Nhu nung gan sắt như bão lòng son PT.*

nung-nẩy dt. Giày-nẩy, bộ vênh-váo cự-nụ : *Nung-nẩy không nhận.*

nung-nấu dt. Làm cho bồn-chèn khó chịu : *Nung-nấu ruột gan.*

nung súc dt. X. Nông súc..

NUNG-NÚNG trt. Hơi núng : *Tâm tưởng nung-núng muôn dò.*

NÙNG tt. Nồng, đặc, đậm !! (B) Niềm-nở, đậm-dà.

nùng đậm tt. Mặn lạt, sướng và cực (ở đời).

nùng-độ dt. X. Nồng-độ.

nùng-hậu trt. X. Nồng-hậu.

NÚNG tt. M López, hủng, lúm, lõm vồ : *Má núng !! (B) Nao, yếu thế, hơi sợ : Nao-núng ; Thế giặc đã núng.*

núng đồng tiền tt. Clg. Lúm đồng tiền, lõm một lỗ tròn ở má khi cười : *Bà thương má núng đồng tiền, Bốn thương răng lánh hụt huyền kém thua CD.*

núng thế tt. Yếu thế, cái thế đang bị đánh ép hay bị uy-hiếp : *Giặc núng thế phải đầu.*

NÚNG trt. Khó dễ, làm cho người xuống nước nǎn-nỉ : *Làm núng.*

núng-niu dt. Làm núng : *Vợ chồng mà núng-niu làm chi.*

NÚNG-NÍNH tt. Rung-rinh, lung-leý vì què bêu (nhieu mờ) : *Mẹp què, hai má núng-nính.*

NÚNG-NIÉNG trt. Clg. Nùng-nưởng, bộ uốn-éo thân mình : *Đi núng-niéng.*

NÚNG-NƯỚNG trt. Nh. Núng-niêng.

NÚNG trt. Nhỏng-nhỏe, ra bộ lãnh-đạm, khẽ khẽn cho người chiều - chuộng : *Lèm núng.*

núng-nịu dt. Ông-ẹo, nhỏng-nhỏe : *Núng-nịu với chồng suốt ngày.*

NÚP dt. Clg. Náp, ăn - h, trốn nơi khuất : *Núp sau cánh cửa ; " : cỏ lau khô sầu si dâ-dượi, Thò núp " - y chờ đợi bóng trăng CD.*

núp bóng dt. Nương theo bóng tối : *Ké trộm núp bóng vào nhè lúc đầu hôm.*

núp gió dt. Chạy phía sau người cho dùng bị gió cản : *Núp gió sau đám đông II Trốn gió, ăn sau đám rậm hoặc cắp cồn hay vô vịnh để tránh luồng gió to : Thuyền núp gió.*

núp lén dt. Lén-lút, âm-thầm, không ra mặt : *Núp lén lây nhau.*

núp lùm dt. Núp trong lùm bụi : *Thò núp lùm cây !! (B) Trùm chăn, chờ thời.*

núp núp dt. Lấp-ló, núp trốn mà thinkh-thoảng ló đầu ra : *Ấn luôn đi, núp núp như vậy thế nào cũng bị chúng thấy.*

núp trốn dt. Núp để trốn : *Núp trốn sau lùm cây.*

NÚT dt. Ngảm nơi mồi mà hút vào : *Nút lười ; Ông nút nhuỵ hoa.*

NÚT dt. Vật tròn hơi mềm đè nhẹn vào miệng chai cho kín : *Đóng nút, mở nút ; Nát ve.*

NÚT dt. Gút, mỗi dây thắt lại nhau : *Thắt nút !! Gút băng dài hàng hay vài thắt có phương-pháp thành cục tròn đè gài cho kín : Nút áo !! (R) Vật bằng chai hay kim - loại dùng gài cho kín : Đơm nút, gài nút, nút áo, nút quần ; Áo đen nấm nút viền bâu, Bâu vè xú bậu biết đâu mà tìm CD.*

nút bóp dt. Nút và khuy bằng kim - loại có ngàm, khi cài (gài) đè ngay nhau và bóp lại : *Áo nút bóp.*

nút thắt dt. Nút áo bằng dài hàng hay vài thắt thành nút tròn có hai chân đè đơm vào áo : *Áo nút thắt.*

NÚT dt. X. Nốt : *Nút ruồi.*

NUỘC dt. Vòng dây buộc : *Nuộc dây, nuộc lat ; quai nuộc.*

- nǚm-nuối.**
- nuối-nấm dt.** X. Nấm-nuối.
- NUỐM dt.** Clg. Núm, cái chót nhọn : *Chanh nuồm, quýt nuồm.*
- nuồm cau dt.** Clg. Vú cau, cái chót nhọn và cứng của trái cau.
- nuồm ruột dt.** Đoạn chót khúc ruột : *Đồng tiền là nuồm ruột II (B) Đứa con : Nuồm ruột tôi mà tôi bỗ sao dành I*
- nuồm vú dt.** Nốt (nhị) nhỏ và dài trên đầu cái vú // Nắp dày bình sữa bằng cao-su, có cái chót dài có xoi lỗ cho trẻ con ngậm bú sữa bò trong bình.
- NUỒN tt. (lóng) :** Gắn, bơ-bơ, cù-lần, quê rich : *Thằng đέ nuồn lầm!*
- NUÔNG dt.** Lở dài may dọc theo hai nóc mùng hay đầu tằm mèn tẩm dìm đè xé cây cẳng thẳng : *Mẹt nuông, cây nuông ; nuông mèn, nuông mùng II dt.* Chiều ý quá đáng, côn đồ đường : *Con mà nuông nó quá thì nó hư.*
- nuông-chiều dt.** Càng và chiều theo nhiều việc quá đáng : *Nuông-chiều con là giục cho con hư.*
- NUỐT dt.** Úc vật nhai hoặc ngậm trong miệng xuống bao-lú : *Đói lòng ăn trái khô-cua, Nuốt vô sờ đãng nhỏ ra bẹn cưỡi CD II (B) Ăn-hiếp, át mắt : *Đi một mìn h lại đó nó nuốt mày đá ! Cái áo mèu nuốt mất cái áo đen II* Làm đê hưởng : *Việc đố khó nuốt.**
- nuốt bùa dt.** Nằm ngừa le lirõi cho thầy pháp dán lá bùa dài trên lưỡi, lự-nhiên lá bùa chạy từ-từ vào cuống họng và xuống bao-lú sau vài câu thẩn-chú của ông thầy : *Cho nuốt bùa.*
- nuốt búa tt. (lóng) :** Khó-khăn, khó cho vừa ý bắt-cứ việc gì : *Thằng cha nuốt búa.*
- nuốt giận dt.** Dẫn cơn giận xuống : *Nuốt giận mà cười.*
- nuốt hận dt.** Cam gác qua việc thù-hận một il lửu : *Nuốt hận bắt tay nhau.*
- nuốt không dt.** Lấy tiền mà không làm được việc chi cả : *Nó nuốt không của tôi hết trăm bạc.*
- nuốt lệ dt.** Clg. Nuốt nước-mắt, cam chịu đau-dớn trong lòng : *Nuốt lệ mà giao con.*
- nuốt lời dt.** Chối, không nhận có hứa : *Nói rồi, rồi lại nuốt lời được ngày K.*
- nuốt nước-mắt dt.** X. Nuốt lệ.
- nuốt nước miếng (bợt) dt.** Hành động tự-nhiên (nuốt nước miếng) khi thấy hay tưởng đến một vật đang thèm-thuồng : *Thấy thì nuốt nước miếng chớ chẳng hề đám xia.*
- nuốt sống dt.** Clg. Ăn sống hay Nhai sống, xài-xè, rầy le, đánh đậm : *Tới đó mặt mình, nó nuốt sống da !*
- nuốt tươi dt.** Clg. Ăn tươi, lấy gọn, lấy cà : (không thối le) : *Làm một chút vậy mà nó nuốt tươi một trăm đồng.*
- nuốt trôi dt.** Lấy cách dễ-dàng : *Không làm gì đáng mà nó nuốt trôi của tôi một ngàn đồng.*
- nuốt trọng dt.** Nuốt nguyên miếng không nhai : *Nuốt trọng viên thuốc ; em bé chỉ nuốt trọng chớ chưa biết nhai.*
- nuốt trùng dt.** Nh. Nuốt trọng II (B) Nh. Nuốt tươi và nuốt trôi.
- nuốt ừng-ýc dt.** Nuốt những ngụm to chất lỏng (ừng-ýc là tiếng từ cò họng phát ra khi nước xuống).
- NỤ dt.** Sư hờn giỗi trong lòng : *Nói cho đỡ nư ; làm nư cho người ta nén-ni.*
- nur giận dt.** Cơn giận đến mức-dộ cao : *Nur giận nó không vừa đâu !*
- NỮ tt.** Đàn-bà hay con gái : *Liệt-nữ, mỳ-nữ, phụ-nữ, thế-nữ, thực-nữ, trinh-nữ II* Phái đàn-bà con gái : *Nam tôn nữ ty ; Nam trọng nữ khinh ; Nam nǚ binh-quyền II* Đứa con thuộc giống cái : *Ái-nữ, lịnh-nữ ; Thập nǚ viết vở II* Tiếng gọi đàn-bà có nghề-nghiệp : *Nữ bác-sĩ, nữ cán-bộ, nữ luật-sư, nữ giáo-sư...*
- nữ-công dt.** Công việc đàn-bà con gái : *Trưởng nữ-công, học nữ-công ; Biết mùi mặn lạt chua cay, làm ăn trong sạch thật rày nữ-công CD.*
- nữ-chúa dt.** Clg. Nữ-hoàng, vua đàn-bà : *Nữ-chúa rùng xanh.*
- nữ-dung dt.** Dung-nhan, dáng-dấp đàn-bà con gái.
- nữ-đức dt.** Đức-hạnh đàn-bà con gái.
- nữ-giới dt.** Giới phụ-nữ, tiếng gọi chung đàn-bà con gái : *Về-vang nữ-giới.*
- nữ-hạnh dt.** Nết-na đàn-bà con gái : *Dạy nữ-công nữ-hạnh.*
- nữ-hiệu dt.** Trường học con gái.
- nữ-hoạ dt.** Tai hoạ vì đàn-bà mà ra.
- nữ-hoàng dt.** X. Nữ-chúa.
- nữ-học-đường dt.** Nh. Nữ-hiệu.
- nữ-huấn dt.** Sư dạy-dỗ con gái.
- nữ-kiết dt.** Người đàn-bà (hay con gái) tài giỏi : *Các bà Trưng bà Triệu là trang nữ-kiết của nước ta.*
- nữ-lưu dt.** Nh. Nữ-giới.
- nữ-nhi dt.** Con gái, đàn-bà : *Sao chưa thoát khỏi nữ-nhi thường-tình K.*

nữ-phạm *dt.* Người tội-phạm đàn-bà : *Phòng giiam nữ-phạm.*

nữ-phòng *dt.* Phòng (buồng) đàn-bà : *Quę kêu nam đáo nǚ-phòng, Người dung khác họ dem lòng nhớ thương CD.*

nữ-quyền *dt.* Quyền-lợi của đàn-bà về mệt chán-trị, giáo-dục và xâ-hội : *Vận-dộng nǚ-quyền.*

nữ-sắc *dt.* Sắc đẹp đàn-bà : *Ham mē nǚ-sắc.*

nữ-sĩ *dt.* Người đàn-bà con gái có viết văn hay thơ // (R) Người đàn-bà con gái có học-thức.

nữ-sinh *dt.* Học-trò gái.

nữ-sinh-viên *dt.* Học-trò gái trường đại-học, cao-dâng.

nữ-súc *dt.* Vật trang-sức của đàn-bà con gái.

nữ-tắc *dt.* Phép-tắc dạy cho đàn-bà con gái.

nữ-tắc *dt.* Con ăn-cướp, con làm giặc, tiếng gọi người đàn-bà ăn-cướp hay làm giặc khi giận-dữ : *Bất dung-tha nǚ-tắc !*

nữ-tính *dt.* Tính-chất đàn-bà : *Nữ - tính yếu mềm // Thuộc giống cái : Nam-tinh hay nǚ-tinh ?*

nữ-tử *dt.* Con gái trong nhà // Đàn-bà con gái.

nữ-tướng *dt.* Viên tướng đàn-bà : *Nữ-tướng Bùi-thi-Xuân.*

nữ-thần *dt.* Bà thần, thần đàn-bà.

nữ-trang *dt.* Nh. Nữ-súc.

nữ-trinh *dt.* Sự trinh-tiết của đàn-bà hoặc sự còn trinh của con gái.

nữ-ưu *dt.* Người đóng kịch đàn-bà.

nữ-vương *dt.* Nh. Nữ-hoàng.

NỤ *dt.* Rặng cự, xù-xè : *Nụ női mêt mách (đo cự-nụ).*

NỮ-TRINH-TỬ *dt.* (Đy) : Hột cây Bí-báu, vị thuốc trị nhức đầu.

NỮA *dt.* (thực) : Loại cỏ thường-niên lá kép, phát-hoa có công riêng, tên cỏ là hoa hép, hoa ba cánh, cù to (*Tacca leontopetaloides*).).

NỮA *dt.* (thực) : Cig. Lồ-đỗ, loại tre to cây ngay, lóng dài, cặt mỏng : *Tiếc công anh chè nǚa đen lơ, Đề cito con cá vượt bờ női đi CD.*

NỮA *dt.* Một trong hai phần bằng nhau : *Phân nǚa, nǚa nặn nǚa mõ, nǚa người nǚa ngọt-lúi tr. Ở giữa, lưỡng-lý giữa hai ý muốn : Cắt nǚa, xé nǚa; Khăn xanh có vĩ hai đầu, Nǚa thương cha mẹ nǚa sầu cắn-duon; Nǚa vẽ nǚa muốn ở đây, Nǚa thơm như que nǚa cay như gừng CD.* · **nǚa chừng** *trt.* Dờ, giữa công - việc : *Làm*

nǚa chừng rồi bỏ đó.

nǚa dời trt. Giữa một dời người (lối ba bốn mươi tuổi) : *Nǚa dời đã trai mọi mùi dắng cay K.*

nǚa đường trt. Được phân nǚa con đường : *Đi nǚa đường rồi trở lại.*

nǚa lùng trt. Lợ-lùng trên không : *Bay nǚa lùng; Cây cao anh dót nǚa lùng, Ông cần oán nợ xin đừng oán em CD.*

nǚa mùa trt. Ở giữa một mùa ; *Trái nǚa mùa; làm dặng nǚa mùa // Dở-dặng, chưa đến nơi đến chốn: Cái học nǚa mùa.*

nǚa nǚa *dt.* Một phần tư : *Tôi lấy nǚa nǚa thôi.*

nǚa phàn *dt.* Phản nǚa, mệt nǚa : *Nǚa phàn tuyển chúa, nǚa phàn tư gia K.*

nǚa sạc *dt.* Nhùn-nhụi, hơi cũ : *Cái xe nǚa sạc.*

NỮA *trt.* Còn thêm, chưa dứt : *Ăn nǚa, còn nǚa, chơi nǚa // Sau đây không lâu, lời hẹn : Chút nǚa, lát nǚa // Đề nǚa nói tắt, tiếng hẹn một thời - gian sau : Nǚa, tôi nuôi Ba Mâ tôi // Huống chi, lời so-sánh : Phải duyên phái kiếp thì theo, Cám còn ăn được, nǚa bèo hứ anh? CD.*

nǚa khi trt. Đề nǚa, khi mà, giá mà sau nầy, lời ví việc sê lời : *Nǚa khi dōng tő phu-phèng K.*

nǚa là *trt.* Lợ là, huống chi là, lời so-sánh : *Vua chúa còn có khi lầm, Nǚa là con trέ mươi lăm tuổi đều CD.*

nǚa lớn *trt.* Đề lớn lên, sau nầy khi lớn lên, lời mong ước : *Nǚa lớn, tôi mua bán nuôi Ba Mâ iõi.*

nǚa mai *trt.* Sau nầy, lời ví về sau : *Nǚa mai quá lúa iõi thì, Cao thì chẳng tới tháp thì chẳng thông CD.*

nǚa rỗi *trt.* « Đề nǚa rỗi » nói tắt, rỗi đây, sau nầy sê, lời đoán phỏng : *Bây-giờ không lo, nǚa rỗi ăn nǎn.*

nǚa sau *trt.* Nh. Nữ mai : *Nǚa sau chàng chiêm bàng rồng, Bô công tắm tưới vun trồng cho rau CD.*

nǚa thôi *trt.* : Còn nǚa hay thôi, tiếp theo nǚa hay thôi : *Hợp nhau còn biết có ngày nǚa thôi NDM.*

NÚC *trt.* Bốc lên, xông lên, toả ra, lùng lén : *Náo-núc, nô-núc; Trộm nghe thơm núc hương-lân K.*

núc danh *trt.* Lùng danh, nói danh xa gần : *Núc danh tài-tử.*

núc lòng *trt.* Phấn-khổi, hăng-hái : *Bốn phương phung công, muôn dàn nǚa song HTR.*

nước-nầm tr. (d) Nh. Nước : *Danh tiếng và cung nước-nầm xa gần chờ phải chơi.*

nước-nở tr. Mùi-mẫn, tiếng khóc nhiều : Khóc nước-nở // (R) dt. Khóc mùi-mẫn : *Kiều công nước-nở nói không ra lời LVT.*

nước tiếng tr. Nh. Nước denh : *Xe nghe cung nước tiếng nồng tăm chơi K.*

NÚC dt. Dùng mây với kỹ mà niêm cái vành cho cứng : *Núc rỗ, núc thúng.*

NÚC dt. X. Nặc.

NÚC tt. Nóng trong mình, thường đồ mồ hôi : *Mùa nực, nóng nực, trời nực; Nực quá, cởi áo ra.*

nực dông tt. Nực do hơi đất bốc lên khi có dông sấp mưa.

nực-nội tt. (d) : Nh. Nực : *Nực-nội quá, đang ra !*

NÚC trt. Nặc, xông mạnh lên : *Thơm nực.*

nực cười trt. Tức cười, buồn cười, bắt phải chê-bai hay khen chê : *Sợ đời nghĩ cung nực cười, Một con cá lội mẩy người buông câu; Nực cười chau-châu chống xe, Tường rằng chau ngã ai dè xe nghiêng CD.*

nực mùi trt. Clg. Sực mùi, Sặc mùi và Nặc mùi, nghe mùi xông lên nồng-nực : *Nực mùi rươi // (B) : Rất mùi, đầy hơi-hэм : Nực mùi đạo-đức giă.*

nực mũi trt. Nồng-nực trong mũi : *Mùi thơm nực mũi; mũi hăng nực mũi.*

nực-nồng tt. X. Nặc-nồng.

NUNG dt. X. Nâng : *Nung khăn sưa túi.*

NÙNG dt. Đò đương bằng mây, có ngăn có nắp đồ đựng // (R) Cái nong đựng lầm.

NÙNG dt. (thực) : X. Củ nùng.

NÙNG tt. (lóng) : Lùng-khùng, bộ lôi-thôi què dốt : *Thằng cha nấy nùng quá !*

NÙNG tt. Động tình dục, muốn giao-cầu.

NҮNG dt. Clg. Nặng, bóp hay véo nhẹ, rẳng hơi nghiêm, tỏ ý yêu-mến, tung-tiu : *Nүng mố // (R) Nói dót với con nhỏ : Nүng con // (lóng) : Đánh bằng tay không : Bắt vể nүng môt mách.*

nүng-nյу dt. (d) : Nh. Nүng.

NÚT tt. Rẹn nè, có đương hở nhưng còn dính : *Chệu nút, chén nút, ly nút, rạn nút.*

nứt bao-tử trt. No quá : *Ăn no, nứt bao-tử.*

nứt bụng trt. Nh. Nứt bao-tử.

nứt chồi dt. Đâm chồi, chồi vừa lú ra : *Cây khô nghe sấm nứt chồi, Đạo chõng nghĩa vợ giận rồi lại thương CD.*

nứt mắt tt. Mới mở mắt, còn trẻ quá : Một nứt mắt đã lên giọng.

nứt mộng tt. Có cái mộng vừa lú ra : *Trời đưa nứt mộng.*

nứt-nẻ tt. Nứt có kẽ hở rộng : *Trời nắng quá, đất ruộng nứt-nẻ.*

nứt niên tt. Bè việc, lậu sự : *Việc đã nứt niên rồi.*

nứt-nở tt. Nứt và banh ra to : *Da thịt nứt-nở ; trái chín nứt-nở.*

nứt rạn tt. Vừa nứt, có kẽ rất khít : *Cái bình nứt rạn // Cắn - đắn, muốn chia-rẽ : Tình anh em nứt rạn.*

NÚT-SINH-TRÙNG dt. Những sinh-vật hợp thành một thế-giới riêng biệt, không có diệp-lục-tổ, chỉ có một tiền-hạt (*schizomycetes*). Xt. Đơn-bào tiền-hạt.

NÚT dt. Chất lỏng trong và không mùi vị gồm có khinh-khí và dương-khí hợp thành : *Lọc nước, hứng nước, uống nước, xách nước; Rồng lấy nước; Cân trời còn nước còn non, Cân cõi bán rươi anh còn say-sưa CD // Các thè lỏng lấy nước làm đơn-vị chánh : Nước đá, nước cam, nước chanh, nước sơn // Chất lỏng có nhiều mùi vị trong trái cây : Bưởi chai ít nước // Thuộc về nước, có ít nhiều nước hay sống dưới nước : Bánh trôi nước, dừa nước, me nước, rắn nước, trâu nước // Một bóng bên ngoài : Sơn hai nước, mặt bàn lén nước // Sợ lén xuống, lối lui meu chậm : Lén nước, xuống nước, chạy nước rúc, hết nước nói ; Đánh cờ, tính nhiều nước.*

nước ăn dt. Nước dùng rửa-ráy, tắm, giặt, v.v... : *Lu nước ăn // Nước làm lò : Bàn chun bị nước ăn.*

nước bén dt. Súc bén-bì, dèo-dei : *Chạy nước bén ; hay dở về nước bén.*

nước biền dt. Nước ở biền // Mùa xanh dương đậm : *Xanh nước biền.*

nước bóng dt. Làn bóng láng trên mặt : *Mặt nước bóng,*

nước bợ dt. X. Nước miếng // Những nước uống giải khát, khi khui chai, sôi bợ lên như le-ve, xé-xi, v.v...

nước buỗi dt. Buỗi điêm-tâm của dân cày, dân cuốc hay làm cỏ, do chủ chුi mồi buỗi sáng : *Nghi uống nước buỗi.*

nước bước dt. Bộ điệu cõi chén tần tốt khi múa võ : *Nước bước huê-dặng // Sợ lẩn-lóc, va-chạm với đời : Đường đi nước bước.*

nước cá dt. Nước trong nồi cá kho : *Chảm*

nước cát.

nước cát đt. Cách đi con cờ để cản đường đi tới của con cờ bên địch : *Chưa sạch nước cát.*

nước cạn dt. Nước dạng chõ cạn, không sâu : *Đứng nơi nước cạn mà tắm II*
Nước rút còn ít : Nước cạn thấy cá.

nước cất dt. Hơi nước sôi động lại và theo ống cất chảy qua đồ đựng khác, rất tinh và không chất muối : *Nước cất thường được dùng pha thuốc chích.*

nước cốt dt. Phần đậm đặc của một thè đặc ngâm ra hay nấu ra : *Chất hết nước cốt.*

nước cờ dt. Lần đi một con cờ : *Tình trước mẩy nước cờ II* Sự tính toán để đi con cờ cho hay : *Nước cờ bên xanh rất cao II* Sự toán-tính khôn dại : *Vì thấp nước cờ mà hư chuyện.*

nước chanh dt. Nước trong trái chanh vắt ra, có hoặc không phe thêm nước lᾶ và đường : *Một ly nước chanh.*

nước chè dt. Clg. Nước trà, chè được chế nước sôi vào cho ra chất có mùi vị : *Uống nước chè.*

nước chè dt. Clg. Nước mật, chất nước ngọt trong cây mía ép ra : *Bã mai nước chè.*

nước chết dt. Mật lỳ, ánh lóng-lánh dâ lu mờ : *Hột này nước chết II* Đường cùng, phải chết mà thôi : *Chỉ còn có nước chết chờ chạy đầu nữa cho được.*

nước chín dt. Nước đã nấu chín, thường là nước sôi để nguội.

nước chót dt. Lúc cuối cùng : *Đến nước chót mới chịu khai.*

nước da dt. Mùa da : *Nước da bánh mật.*

nước dãi dt. Nước miếng lỏng và không bọt, chảy ra khi bợn-dạ buồn mửa : *Chảy nước dãi.*

nước dầu hôi dt. Màu xanh lóng-lánh như màu dầu hôi : *Hột xoàn nước dầu hôi.*

nước dùng dt. X. Nước lèo.

nước dùn dt. Nước trong và ngọt trong trái dùn : *Muốn trong bậu uống nước dùn,*
Muốn nên cơ-nghiệp bậu chừa lang-vân II
Chất trắng đục và béo trong cơm dùn ép ra : Bánh men nước dùn.

nước dâng dt. Nước dưới sông tràn lên từ từ : *Nước dâng ngập cả làng.*

nước đá dt. Nước lᾶ bị hơi lạnh đông cứng lại : *Hàng nước đá ; uống nước đá.*

nước đái dt. Clg. Nước tiểu, nước thừa trong mình ú trong bọng đái rồi chảy ra,

mùi khai, vị mǎn-mǎn.

nước đái đường dt. X. Đái đường.

nước đái chó dt. (thực): X. Nấm nước đái chó.

nước đại dt. Clg. Nước lớn, sải bước dài và nhanh : *Ngựa phóng nước đại.*

nước đọng dt. Nước ú lại một nơi : *Chỗ nầy có nước đọng.*

nước đỗ dt. Nước từ nguồn chảy xuống theo dòng sông thật nhanh : *Mùa nước đỗ.*

nước đặc dt. Nước có nhiều chất độc hại người II (R) Khí-hậu xấu, ai nhiễm phải thì mắc bệnh rồi chết : *Ma thiêng nước đặc.*

nước đôi dt. Clg. Hàng hai, lưỡng-chứng, không hẳn ở bên nào : *Nói chuyện nước đôi II* Clg. Hai mang, tính-cách tình-báo-viên hay phân-gián-viên trong hàng -người đích (agent double).

nước đòn dt. Tình đòn, việc đòn thay đổi không ngừng : *Nước đòn lầm nỗi lẹ-lùng khắt-khe K.*

nước đục dt. Nước đơ, không trong sạch, màu đục II Sắc hột xoàn đục, không trong, không chóiv : *Hột nước đục.*

nước đứng dt. Tình-trạng con nước lồng-lòng giữa cơn ròng và lớn, không chảy lên, cũng không chảy xuống.

nước đường dt. Clg. Xi-rô, đường phe nước thẳng chín.

nước ghen dt. Cơn ghen : *Nước ghen đâu có lạ đòn nhà ghen K. II* Cách ăn-ở khôn-dại. Sâu-sắc nước đòn.

nước giá dt. Nh. Nước đá.

nước giếng dt. Nước dưới giếng đem lên : *Nước giếng trong, con cá vây-vùng CD.*

nước giựt (giật) dt. X. Nước ròng.

nước hàng dt. Thú nước pha vào vật-thé khác cho thêm mùi vị : *Pha nước hàng vào trường.*

nước hoa dt. Clg. Dầu thơm, thú nước chè bằng các thú hoa thơm để xức tóc hay ướp khăn.

nước kém dt. Con nước sông dâng lên lâ, một lát thì ròng.

nước kiệu dt. Cách chảy lúp-xúp của ngựa.

nước lâ dt. Clg. Nước lạnh và nước nê, nước trong nguyên-chất : *Nước lâ mè vã nên hờ, Tay không mà nồi cơ-dâ mới ngoan CD.*

nước lèi dt. Ánh-sáng lóng-lánh sắc trắng của hột xoàn : *Hột nước lèi.*

nước lèo dt. Clg. Nước dùng, nước nấu ninh xương cho ngọt dùng chế các món ăn khác : *Thùng nước lèo.*

nước lọc dt. Nước thật trong thật sạch từ bình lọc chảy ra.

nước lớn dt. Dòng nước từ biển chảy về đây sông : *Bím-bíp kêu nước lớn anhơi, Buôn-bán khồng lời chèo chống mãi - mê CD II X.* Nước đại : *Ngựa phiong nước lớn.*

nước lũ dt. Nước mưa hợp với nước trên nguồn ở xuồng : *Mưa nguồn nước lũ.*

nước lụt dt. Clg. Lụt, nước từ sông biển dâng lên cùng lúc với mực to gió lớn : *Dưới đời ai tối bằng bão, Chờ cho nước lụt bão trào lên sen CD.*

nước lèc dt. Nước và lửa // (B) : Hoen nẹn, lúc khốn-khổ, lúc có giặc : *Trong cơn nước lửa mực dầu.*

nước mẻy dt. Clg. Nước phông-tên, nước giếng hoặc nước sông bơm lên lọc và cho chảy vào các ống toả ra khắp nơi trong thành-phố : *Xài nước mẻy.*

nước màu dt. Nước đường thẳng kèo dùng trong việc nấu nướng : *Thẳng nước màu.*

nước màu dừa dt. Nước màu thẳng bằng nước trong trong trái dừa khô.

nước mắm dt. Nước trong vài thứ cá nhỏ uớp muối đè bã và chảy ra : *Nước mắm ngon đậm con cá liệt, Em có chồng nói thiệt anh hay CD.*

nước mắm hòn dt. Thú nước mắm làm ở đảo Phú-quốc, ngon nồi tiếng.

nước mắm nhì dt. Thú nước mắm thật ngon, từ thùng mắm chảy ra từng giọt ngọt nước dầu.

nước mắm X dt. X. Nước tương.

nước mặn dt. Nước có chất muối từ biển và sông và loà ra : *Vùng nước mặn,*

nước mắt dt. Nước từ khoé mắt chảy ra khi khóc : *Uá nước mắt; Bước chân xuồng thuyền nước mắt như mưa CD.*

nước mắt hồng dt. Nước mắt có lộn máu khi khóc nhiều và dại nhiều : *Đạo nào sâu băng đạo vợ chồng, Đêm nầm nghĩ lại, nước mắt hồng tuôn rơi CD.*

nước mẹ dt. (lóng) : Hy-vọng mong-mạnh : *Có con nước mẹ gì đâu!*

nước miếng dt. Clg. Nước bọt, thú nước hơi nhòn và có nhiều bọt từ lưỡi tiết ra : *Nuốt nước miếng, chảy nước miếng, nhò nước miếng.*

nước mội dt. Nước từ các lỗ mội trong lòng đất chảy ra.

nước mũi dt. Clg. Mũi, chất nhòn từ trong lỗ mũi chảy ra : *Chảy nước mũi.*

nước muối dt. Muối pha trong nước lõ : *Nấu nước muối đỗ vỗ.*

nước mưa dt. Nước từ trên mây rơi xuồng : *Hứng nước mưa.*

nước nạp dt. Sức phát mạnh khi mới khởi sự : *Chạy nước nạp; có nước nạp chờ không bền.*

nước nẽ dt. X. Nước lõ.

nước non dt. Cái thế có thê khuyen-rǎn, khen chê được : *Thiệt hết nước nói!*

nước non dt. dt. X. Non sông : *Nước non là nước non trời, Ai phân được nước ai đời được non? CD.*

nước nóng dt. Nước nấu chưa sôi hay phơi nắng : *Tâm nước nóng.*

nước-nồi dt. (d) Tiếng dùng chung cho các thứ nước : *Nước-nồi giò mận chát; làm ăn không nước-nồi gì cả II dt. (R) : Uống nước và nghỉ mệt; Nước-nồi chờ khoé rồi sẽ làm tiếp.*

nước nói dt. Nh. Nước dung : *Mùa nước nói.*

nước ngập dt. Nước tràn bờ và dâng cao khi mặt đất : *Tháng nước ngập.*

nước ngọt dt. Nước sông từ nguồn chảy xuồng và xa biển : *Cá nước ngọt, vùng nước ngọt II* Nước giải khát dụng trong ve có dày nắp piêng : *Một thùng la-ve, 3 thùng nước ngọt.*

nước nguồn dt. Nước từ nguồn chảy ra // Nước thì có nguồn (nói thục) : *Cây cối, nước nguồn.*

nước ngược dt. Nước chảy ngược chiều với thuyền : *Nước ngược chồng lên thuyền một chiếc, Các cao bó lại sách trăm pho TTT II (B) : Sứ-thề trái với hoàn-cảnh, với thời-cuộc : Lội dòng nước ngược.*

nước nhì dt. Nước thuốc sắc lần thứ hai : *Uống nước nhì II* Lớp dầu son lần thứ hai : *Son nước nhì.*

nước nhường dt. Con nước đứng lại không chảy vô hay ra nữa.

nước nhứt dt. Nước thuốc sắc lần đầu : *Uống nước nhứt II* Lớp dầu son lần đầu : *Son nước nhứt II (lóng) : Lần phá trình: Hướng nước nhứt.*

nước phèn dt. Nước có chất phèn : *Ruộng nước phèn.*

nước phép dt. Nước do Linh-mục rảy trên tóc tín đồ, kè là phép lành của Chúa Giêsu : *Ban nước phép.*

nước phổi dt. Nước trong phổi người bệnh : *Rút nước phổi.*

nước phông-tên dt. X. Nước mẻy.

nước rặc dt. Con nước giặt đi, còn có n giữa lòng sông.

nước ràng dt. Nước giặt xuồng và chảy ra

bèn : Nước ròng chảy đến Tam-giang, Sâu-dâu chín rụng sao chàng biệt tin CD. **nước rông dt.** Nước thật lớn vào các ngày 14 và rằm mỗi tháng âm-lịch, nhứt là tháng 9 và 10.

nước rúc dt. Sirc chảy mau nhứt trong một đoạn đường ngắn : Chạy nước rúc // Mức cõ-gâng thật nhiều đè chầm dứt mau lẹ : Tôi nước rúc mới biết tài nhau.

nước sát dt. Con nước ròng sát đáy sông. **nước sâu dt.** Nước động lợi chỗ trũng sâu : Chỗ nước sâu ngập đầu.

nước siết dt. Nước trong suối.

nước sôi dt. Nước nâu đến độ sôi bọt lên : Thủ tay vuốt ngực chung-tinh, Nước sôi còn nguội hương chi mình với tôi CD // Tiếng hô to cho người ta tránh khi có bưng vác đồ kẽm-cảng : Nước sôi, nước sôi ! **nước sông dt.** Nước ở dưới sông : Nước sông cuồn-cuộn chảy xuôi, Có con cá diếc đói đuôi theo mồi CD.

nước sơn dt. Lớp dầu sơn đã khô : Xe này nước sơn còn tốt. **nước suối dt.** Nước dưới khe suối // (R) a :

Nước ở những vũng khồng rõ từ đâu ra, nằm trên một lớp đất khồng thăm nước và có nhiều chất diêm : — b : Nước từ các lớp đá nóng trong lòng trái đất chảy ra, có 2 chất ions âm và dương có khă-năng hợp lại thành chất diêm ; cả hai đều có ích cho người bệnh.

nước tiểu dt. X. Nước đái.

nước tương dt. Nước chắt trong tương đậu nành, dùng nêm thức ăn tàu và thức ăn chay.

nước thác dt. Nước từ thác cao đỗ mạnh xuống, thường được ví với những gì ủa trời mện : Mưa như nước thác, người đi như nước thác.

nước thái dt. Nước cúng thần, thánh rồi dùng trừ tà ma bệnh tật : Tèn nhang nước thái.

nước thánh dt. X. Nước phép.

nước thuốc dt. Màu nước dùng vẽ, sơn, nhuộm : Nước thuốc tắm tranh này rất tươi.

nước trà dt. Nh. Nước chè (chữ trước).

nước trong dt. Nước thật sạch, thây suối bên kia hay dưới đáy : Nước trong rửa ruột sạch tròn, Một câu danh-lợi chỉ sờn lòng đáy NĐC.

nước uống dt. Nước ngọt, sạch, đê uống hoặc nấu ăn : Lu nước uống.

nước ương dt. Nh. Nước đúng : Bữa nay,

giờ này nước ương.

nước vận dt. Nước ở vàm sông glop nhau và vận xoáy thành nơi nguy-hiểm.

nước vôi dt. Vôi sống ngâm rồi lượt bỏ xác : Quét nước vôi.

nước xài dt. Nước không được tinh, dùng rửa-ráy, giặt-giặt : Lu nước xài.

nước xiết dt. Nước sông rách chảy thật mạnh (đối với thuyền đi ngược dòng) : Cấp con nước xiết.

nước xipay dt. Nước vộn thật mạnh, thành một chỗ trũng mặn, thường nhặn chìm người hay thuyền nhỏ.

nước xốt dt. Nước gia-vị sền-sệt, chan trên món ăn khô (sauce).

nước xúp dt. Clg. Nước dùng, nước nấu ninh xương, thịt, rau cải cho người bệnh uống : Cho húp nước xúp // X. Nước lèo : Chế nước xúp vô.

nước xuôi dt. Dòng nước chảy xuôi theo thuyền : Gặp nước xuôi thì đi mau.

NƯỚC dt. Quốc-gia, vùng đất rộng có ranh-rap thiên-nhiên hoặc nhân-tạo, được tổ-chức việc cai-trị theo một thê-chế riêng, có quyền riêng đối với các nước khác, phần nhiều người dân có tiếng nói và màu da riêng : Cứu nước, dụng nước, giữ nước, yêu nước, mất nước ; nước Án-đô, nước Huê-kỳ, nước Tàu, nước Việt-nam ; Nhớ nước đau lòng con quốc-quốc TQ.

nước bén-khai dt. Nước chưa được vă-minh, trình-khô mới hơn dã-men.

nước-bảo-hộ dt. Nước bị nước khác cai-trị và giữ quyền đối-ngoại mặc dầu còn hình-thức vua chúa và trào-định : Trung và Bắc-kỳ trước 1945 là nước bảo-hộ của Pháp.

nước độc-lập dt. Nước có quyền tự-chủ, khong lệ-thuộc một nước nào khác bắt cứ về phuong-dien nào.

nước mẹ dt. Clg. Mẫu-quốc, nước giữ quyền thống-trị một thuộc-địa hay một nước bảo-hộ.

nước non dt. Clg. Non sông, đất-dai sông núi của một nước : Nước non chia cắt.

nước nhà dt. Nước và nhà : Nước nhà bị tàn-phá // Nước của mình : Kê ly-hương, khé vè gần đến nước nhà, lòng thấy nôn-nao.

nước nhục-tiểu dt. Nước nhò yếu, đất-dai hép, dân-số ít.

nước tồ dt. Nước do tò-tiên gây-dung và đe lại.

nước tự-trị dt. Nước do người trong nước cai-trị lấy.

nước thuộc-địa dt. X. Thuộc-địa.

nước uỷ-trị dt. Nước được Hội-đồng Quản-thác Liên-hiệp-quốc cai-trị và kiêm-soát để cung-cố hoà-bình và an-ninh quốc-tế.

NƯỚC dt. (dòng): Tên giống cá to có vú ở biển: *Cá nước*.

NƯỚM trt. Có nhiều luân-luôn: *Đồ ăn đè nướm; tiễn nướm trong túi*.

NƯỜM-NƯỢP trt. Clg. Nướp-nướp, đông-dảo rộn-rộp: *Khách vỡ ra nướm-nướp*.

NƯƠNG dt. Ruộng gò, ruộng ở đất cao: *Ruộng nương; nương dâu, nương sắng* || (R) *Vồng, đất xói và đắp cao lên để trồng rẫy: Lên nương*.

NƯƠNG dt. Dựa vào: *Trung-thần tiết rạng đường gương, Kè ra nam-thú người nương dại CD* || *Dè giũ, nhẹ tay: Nương tay khéo vở*.

nương bóng dt. Núp bóng (bóng ngả về đâu thì theo đó) || *Dựa vào sức che-chở của ai: Nương bóng tung-quân*.

nương-cậy dt. Nhờ cậy vào: *Thương nàng đã đến tháng sinh, Ăn ở một mình nương-cậy vào ai CD*.

nương-dè dt. Clg. Nương dè, nhẹ tay giũ gìn: *Nương-dè kèo bẽ*,

nương-dè dt. X. Nương-dè,

nương-dựa dt. Clg. Nương-tựa, ăn ở nhờ tại nhà một người nào: *Trời mưa vẫn-vũ, tinh cũ xa rồi, Biết ai nương dựa lẩn-hồi tâm thân CD*.

nương-náu dt. Nh. Nương-dựa: *Những là nương-náu qua thi K.*

nương-nương dt. Nhé-nhé tay cho: *Nương-nương kéo nó gãy* || *Dè-dại cho, dè cho tuỳ sức: Nương-nương giùm cho va nhở*.

nương-ngụ dt. Ở đâu, ở trọ: *Tìm nhà quen nương-ngụ*.

nương-nhỏe dt. Nh. Nương-dè.

nương-nhỏe dt. Nh. Nương-dựa: *Chắc vể đâu trong đục mà chờ, Hoa thơm mất nhuỵ, nương-nhỏe vào đâu CD*.

nương sức dt. Nhờ vào sức: *Nương sức gió mà chạy* || *Tuỳ sức, nhàn-nhượng: Choi, phải nương sức nhau* || *Giữ sức, không phi sức: Làm việc nhiều, phải nương sức*.

nương tay trt. Nhẹ tay, cầm-thận: *Làm nương tay* || *Nhẹ tay cho, không hắt súc: Đánh không nương tay*.

nương-tựa dt. X. Nương-dựa || (R) *Ăn-chiju, tựa vào nhau mà đứng: Hai cây cột này nương-tựa với nhau*.

nương theo dt. Tuỳ theo, dựa vào: *Nương theo sức gió; nương theo lời nói*.

NƯƠNG dt. Nàng, cô, tiếng gọi tung người đàn-bà con gái: *Ái - nương, cô - nương, công - nương, quý - nương*.

nương-nương chdt. Tiếng gọi người đàn-bà trên trước: *nương-tử* dt. Đàn-bà con gái: *Phất cờ nương-tử* || *chđt. Tiếng gọi người đàn-bà: Xin nương-tử chờ từ-chối*.

nương-tử-quân dt. Quân lính đàn-bà: *Một dạo nương-tử-quân*.

NƯƠNG-LONG dt. Ngực: *Yếm-đào trệ xuống giữa nương-long HXH* || *Lòng dạ: Lửa ưu-phênh nung-nấu nương-long*.

NƯƠNG-NƯƠNG trt. Phè-phocha, sung-sướng dài-dài: *Ăn chơi nương-nương; nương-nương cái thân*.

NƯƠNG dt. X. Nàng: *Xa nghe cũng nức tiếng nương tầm chơi K.*

NƯƠNG dt. Đè hông trên then lửa cho chín, cho dù: *Cá nướng, thịt nướng, nem nướng; Đốt than nướng cá cho vàng, đem tiền mua rượu cho chàng uống chơi CD* || (lóng): *Đốt, thua hết: Cố bấy-nhiêu đẽ đẽm vỗ sòng nướng hết*.

nương hàm dt. Nướng áp bên lửa cho mèo vàng, cho thơm.

nương hiêng dt. Nướng xe lửa cho chín đều.

nương lụi dt. Xô cây nhọn vỗ giũa rồi nướng: *Bò nướng lụi*.

nương trui dt. Đè nguyên con cá, bọc đất sét bên ngoài rồi đốt giữa đồng rơm: *Cá nướng trui* || *thth. Lụi cây nhọn từ miệng tối đuôi rồi gác lên lò than nướng (cá cũng đẽ nguyên không đánh vảy)*.

NƯỢP-NƯỢP trt. X. Nướm-nướp.

NỮU-NÁT dt. Nắn-nốt, gột giũa tung chứt: *Chợ không phải ngâm-ngas câu ayu - són naru-nát giọng tên-thanh PK*.

NG

NGÀ dt. (đồng): Con ngài, loại sếu bướm.
NGÀ-MÌ dt. Chang-mèy con ngài // (B) Mèy
ngà, mèy nhò rum-rúc của đàn-bà con gái.

NGÀ dt. (đồng): Con ngỗng : *Thiên-nga*.
NGÀ-MAO dt. iōng ngỗng : *Nga-mao rắc-rối*
làm tin.

NGÀ dt. Đẹp, gái đẹp : *Hồng-nga, tiên-nga, tő-nga* // (R) Hồng-nga gọi tắt, tức mặt trắng : Một mình lặng ngầm bóng nga; *Gương nga chênh-chêch dòn song K.*

NGÀ-KHẨU dt. Đẹn cơm, thứ mực trắng
mọc có vè trong nứu trẻ còn bú.

NGÀ-TRUẬT dt. (Đy): Cù ngài, vị thuốc
trị bịnh huyết ở phần khí, vị cay và đắng,
khí âm.

NGÀ dt. Răng nanh con voi, dài, nhọn và
cong quét, màu trắng hơi vàng : *Cô tay em trắng như ngà, Con mắt em liếc như là dao cau CD* // (R) Lớp ngoài xương
răng, trong lớp men : *Ngà răng*.

NGÀ-NGÀ tt. Có sắc trắng hơi vàng-vàng : *Màu ngà-nga*.

NGÀ VOI dt. Ngà con voi // (thực) Loại cây
không thân, từ đất mọc lên một lá cứng,
tròn, dài, đầu nhọn giống ngà voi, rồi lần-lượt mọc từng lá như thế cách thời-gian
một, hai tháng, cứ một lá bên mặt rồi một
lá bên trái; phát-hoa cao lối 80 cm, hoa
trắng nhòe nhiều tiêu-nhi (*Sansevieria cylindrica*).

NGÀ-NGÀ tt. Chênh-choáng, bỗt đầu say :
Uống mới ba ly đã ngà-nga.

NGÀ dt. Néo, lối đi : *Chí công thương kè mồ-côi, Như bèo cạn nước biết trời ngà nèo* // (R) Hè xuống, lẩy xuống : *Ngà cô*

xuống ăn ; ngà mủ chào // Làm thịt : *Rướt vịnh-quy về nhè bái tò, Ngà trâu bò làm lẽ tê thăn CD*.

NGÀ BÁT dt. Nhánh sông rạch ở phía mặt (phải).
NGÀ CẶY dt. Nhánh sông rạch ở phía trái.
NGÀ MÌNH dt. Nằm xuống, đặt lưng xuống :
Ngà mình nghỉ một chút.

NGÀ MŪ dt. Dờ nón, cất nón, lấy nón cầm
tay : *Ngà mū chào*.

NGÀ-NGƠN tt. Ngòn-ncang, không hàng ngũ :
Nằm ngà-ngòn đầy nhà.

NGÀ-NGƠN bt. Suồng-sã, là-lơi : *Đứa nhỏ ngà-ngơن với mẹ ; chí em đứa giỡn ngà-ngơn*.

NGÀ NGỦA dt. Bật ngửa ra : *Bị xô ngà ngửa* // Bật ngửa, tinh-ngộ : *Hồi đó tin nó lầm, bị keo này mồi ngà ngửa cả đám*.

NGÀ NGHĨÊNG tt. Nghĩêng qua ngà lại : *Cưỡi nói ngà nghĩêng*.

NGÀ QUÝ tt. Ngà qua và đứng nghiêng một
phía : *Gió đưa bụi trúc ngà quý, Thương cha phải chịu lụy* dì dì ôi CD

NGÀ QUÝ tt. Quý xuống, gặp một hay hai
chân lại : *Bị xô mạnh, và ngà quý* (Còn
quý chân chớ chưa nêm).

NGÀ XIÊU NGÀ TÓ tt. Ngà qua ngà lại : *Say, đi ngà xiêu ngà tó*.

NGÀ dt. Cho lên men : *Ngà bánh bò, ngà tương* // Trở, nhuộm lại : *Màu trắng ngà mốc-mốc*.

NGÀ MÀU dt. Trở màu khác : *Tóc da ngà màu*.

NGÀ dt. Ngõ, nơi có đường rẽ : *Ngà ba, ngà bảy, ngà năm, ngà sáu, ngà tư*.

NGÀ dt. Té, đỗ lẩn xuống : *Tưởng là chí ngà em nàng, Hay đâu chí ngà, em mường em reo D* // C(R) a. Chết : *Xóm trên* *as*

con trâu vừa ngã II b. Dứt khoát : Việc đó chưa biết ngã ra sao.

ngā bịnh dt. Xán bịnh, đau (ốm) : Mới thấy đi xông-xồng, nay đã ngã bịnh rồi.

ngā bô chửng dt. Clg. Ngã chuí, té nhùi đều xuống đất.

ngā chổng gọng dt. Té ngửa, bật ngửa xuống, chân tay giơ lên.

ngā chổng kẽnh dt. Nh. Ngã chổng gọng.

ngā chái dt. X. Ngã bô chửng.

ngā dụi dt. Nh. Ngã ròi nằm luộn.

ngā gục dt. Té gục đều xuống đất II (B) : Bò dở công việc sau khi thất-bại to : Chửng nào va ngã gục, và mới chịu buông mồi đó.

ngā giá dt. Dứt giá, nói giá chắc và đàng mua cũng thỏa-thuận : Hai bên đã ngã giá.

ngā khuyu dt. Té quỵ xuống, hai chân gập lại : Cụng không nồi, phải ngã khuyu xuống.

ngā lăn dt. Té lăn cù, té xuống và lăn mình qua vì trán mạnh : Bị đánh ngã lăn.

ngā lê trt. Rõ trảng đèn phai quay : Bây-giờ ngã lê ra thì là việc hiều lầm.

ngā lòng dt. Thối-chí, không còn muốn theo đuổi nữa : Phải nhẫn-nại mới được, ngã lòng thì hư việc cả.

ngā lện dt. Té lện đều qua một vòng : Ngã lện nhào, ngã lện đầu, ngã lện phèo.

ngā mặn dt. Ăn mặn sau mặt thời-gian ăn chay : Bữa nay ngã mặn.

ngā nước dt. Clg. Trúng nước, bệnh do uống nhầm nước độc hoặc nhiễm phải gió độc : Chứng ngã nước, bị ngã nước.

ngā ngũ trt. Dứt vẹt, ngã hẳn về một phía, không còn lôi-thôi nữa : Việc đã ngã ngũ ; cuộc thảo-luận chưa ngã ngũ.

ngā ngửa dt. Té ngửa, té nằm ngửa dưới đất : Thụt lùi, vấp gót chân ngã ngửa.

ngā nhào dt. Té nhào, Nh. Ngã lộn.

ngā quỵ dt. Nh. Ngã khuỷu.

ngā rạp dt. Té và nằm xuống tất cả : Cây-cối ngã rạp ; bình linh ngã rạp II Thất-bại, phả-sản tất-cả : Nạn kinh - tế làm cho bao-nhiêu nhà buôn đều ngã rạp.

ngā sấp dt. Té sấp, té úp mặt xuống : Vấp chân ngã sấp.

NGĀ tt. Tên một trong năm dấu giọng của chữ quốc-ngữ : Huyền ngang, sắc dọc, nặng tròn, Hỏi khom lưng đứng, ngã buôn nằm ngang CD.

NGĀ ddt. Tôi, ta, mình : Vì ngã, vô ngã ; Sinh ngã chí sơ, nhữ vĩ sinh.

ngā-bối ddt. Clg. Ngã-tào, chửng ta, bọn

mình.

ngā chấp dt. Hay cố-chấp cái lối của mình, khó-khăn với mình.

ngā-kiến dt. Sự hiểu biết riêng, ý-kien riêng của mình.

ngā-sinh dt. Đời mình ; việc làm của mình.

ngā-tào ddt. X. Ngã-bối.

NGĀ tt. X. Ngã.

NGA tt. Clg. Ngã, đói.

ngā-quý dt. (truyền) : Quỷ đói, quỷ không được người cúng-quày : Bắn-thần ngô ngà-quỷ.

ngā-tử dt. Chết đói.

NGÁC dt. (đóng) : Tên một loại cá biển không vảy : Cá ngác.

NGAC tt. Nghẹt, có cái gì vướng ở cổ họng : Ngạc cổ, ngạc họng.

NGAC tt. Lẹ, rối-rãm, vội-vàng : Kinh-ngạc, thác ngạc.

ngạc-háo dt. Tin xấu, tin buồn.

ngạc-mộng dt. Giặc chiêm-beo xấu, điềm xấu.

ngạc-nhiên tt. Sảng-sốt, lẩy làm lẽ.

ngạc-thị dt. Nhìn sảng-sốt.

NGAC dt. (đóng) : Con sâu : Lão-nga.

ngạc-ngu dt. (đóng) : Cá sâu, tiếng gọi con sâu (cho nó là loài cá).

NGÁCH dt. Đường ngánh, hàng trồ ra một lối khác : Chặn ngách, hàng ngách, lỗ ngách ; Không biết trốn ở ngách nào.

ngách sông dt. Sông con, con sông nhỏ từ sông cái rẽ ra ngã khác.

NGACH dt. Tấm gỗ dưới đất ngay cửa cái : Ngạch cửa : nhè có ngạch, vách có tai.

NGACH dt. Đang-thứ công - chức : Ngopi-ngach, vô ngạch ; ngạch tuỳ - phái, ngạch tho-ký.

ngạch-chi dt. Số tiền dự-chi cho mỗi ngạch.

ngạch-ngũ dt. Nh. Ngạch : Làn việc mà không thuộc cái ngạch-ngũ nào cả.

ngạch-ngữ dt. Số - mục, thứ-tự, ngăn - nắp ; Không thuộc ngạch-ngữ nào cả.

ngạch-quý dt. Quy - chế phân ngạch công - chức.

NGAI dt. Ghê có chỗ gác tay : Cái ngai II (R) : X. Naï : Ngai vàng.

NGAI-NGÁI trt. X. Ngái-ngái.

NGÀI ddt. Tiếng gọi tôn-xưng người trên trước hoặc thần-thánh : Kinh ngài, quý ngài ; ngài Tả-quân.

NGÀI dt. Thú săn hoá bướm : Mèo ngài.

NGÀI-NGAI trt. Hơi ngại, e-ngei trong lòng : Muốn ăn mà còn ngài-ngei.

NGÁI dt. (thực) : Cây thuộc loại súng, trái tròn mọc chùm, lá có lông, không ăn được : *Cây ngái, trái ngái.*

NGÁI dt. (truyền) : Thú bùa yêu bùa ghét của người Mường, Mọi.

NGÁI tt. Ngà-ngà, muôn say, chưa êm mùi êm giọng : *Muốn hút còn ngái.*

ngái-ngái tt. Hơi ngái, chưa được ngon.

ngái ngủ tt. Ngày ngủ, còn dật-dya : *Đã dậy mà còn ngái ngủ.*

NGÁI tt. Xa, còn lâu mới tới : *Đường xa dặm ngái.*

NGÁI dt. (thực) : Cỏ bụi, lá dài từ 30 đến 60cm, rộng từ 10 đến 15cm, công to có bẹ ôm nhau, hoa trắng hoặc ngoài đở trong vàng, cù có nhiều énh nhu nghệ, có nhiều chất đặc, được dùng tươi để bó gân trặc, xương gãy, hoặc thái mỏng hay nghiền ra bột, gói với nhiều chất thuốc khác làm vật huyền-bí mê - hoặc người : *Bó ngái, bó ngái, mắc ngái, thảy ngái ; Ngậm ngái tím trầm (Curcuma aromatica salisb).*

ngái-hoa dt. Clg. Huệ tây, loại có cành hàn, bụi cao trên 1m. lá rộng dài, xanh hoặc đở, hoa nhiều tai lật, vàng, đở, xanh, tròn hoặc có đòn lâm-nhâm ở giữa tai, đơm dài trên 1 phút-hoa cứng mọc giữa bụi ; trái tròn có gai mềm ; rễ có tính thanh-hư-ết (*Canna hybrida*).

ngái mê dt. (truyền) : Vật huyền-bí làm cho người khác say-mê người có ngái ấy trong mình.

ngái nghệ dt. Ngái và nghệ // (đ) : Các thứ ngái làm hại người : *Vô rừng sâu coi chừng ngái nghệ.*

NGÁI-CÚU dt. (thực) X. Cứu (thực).

NGÁI dt. Clg. Ngõi và nghĩa, X. Nghĩa : *Ai khiên rời chút ngái tào-khang CD.*

NGÁI dt. Sу ngắn-trở : *Chướng - ngái, phuorong-ngái, trất-ngái, trở-ngái // (R) dt.* Ngõi, e sợ, chưa tin-tưởng, chưa vững lòng : *Ái-ngái, e-ngái, lo-ngái, ngần-ngái, nghĩ-ngái ; Đành thân-phận thiếp, ngái danh-giá chàng K.*

ngái bước dt. X. Ngái chân.

ngái chân dt. Chùng bước, ra đi mà lòng lo sợ, e-ngái nên bước không mạnh ; Về nhà them mặt, xuất-hành ngái chân NDM.

ngái gió dt. Yếu trong mình, kỵ gió : *Ngại gió e sương.*

ngái lời dt. Clg. Ngại miệng, khó nói ra, muôn nói mà còn e-ngái : *Trong vào đau ruột, nói ra ngái lời K.*

ngại miệng dt. Ngại lời // Mắc-cơ miệng, ăn uống không thật-tình : *Ngại miệng nên ăn không biết ngon.*

ngại-ngại trt. X. Ngài-ngại.

ngại-ngần dt. X. Ngần-ngại.

ngại-ngùng dt. Lo ngại, chẳng biết sẽ ra sao : *Ngại-ngùng khi bước chân ra K.*

NGAI dt. (thực) Clg. Ngái, cây thuốc cứu (X. Cứu (thực)) // Già từ 50 tuổi sắp lên.

ngại-cứu dt. (thực) X. Cứu (thực).

ngại-diệp dt. Lá cây thuốc cứu (X. Cứu).

ngại-lão dt. Già từ 50 tuổi sắp lên.

ngại-tráng trt. Trẻ tuổi và mèn-mè.

ngại-trần dt. Tuần thọ năm mươi tuổi.

NGAY bt. Thẳng một đường, không cong, không gập lội : *Cây ngay, đường ngay, đứng ngay, kéo ngay, uốn ngay ; ngang bằng sô ngay // (B) : Thẳng, chính, đúng, không xiên-xéo, tà-vay hay tư-vi : Lời ngay, nói ngay, người ngay, tôi ngay ; Lòng ngay dạ thẳng // Liền, lập-tức : Đi ngay ! — Con voi bê mia chạy ngay lên rìng CD // Đúng vào chỗ nhầm : Bắn ngay mắt, nhầm ngay mặt.*

ngay bon (boon) tt. Thật ngay (nói về đường) : *Con lô ngay bon ; kéo một đường ngay bon.*

ngay cán cuốc tt. Cứng đơ và ngay như cái cán cuốc : *Näm ngay cán cuốc.*

ngay cán tàn tt. Thẳng như cái cán tàn // (B) : Thuôn mặt ra : *Mặt ngay cán tàn.*

ngay cõi trt. Đưa thẳng cái cõi ra : *Nó đánh mà không chạy, cứ ngay cõi chịu // Sẵn-sàng, không chối cãi : Ngay cõi chịu mới anh-hùng.*

ngay chờ tt. Clg. Ngay chờ, thật ngay : *Cái cây ngay chờ.*

ngay chóc trt. Thật đúng, trúng ngay vào : *Đoán ngay chóc ; nói một câu ngay chóc.*

ngay chờ bt. X. Ngay chờ : *Cây chờ ngay chờ ; nằm ngay chờ.*

ngay đòn trt. Thật trúng, thật đúng : *Nói ngay đòn ; đoán ngay đòn // Thẳng người : Näm ngay đòn.*

ngay đơ bt. Cứng đơ và ngay ra, không động-dậy : *Chết nằm ngay đơ ; cái chân ngay đơ.*

ngay đơ cán cuốc bt. Nh. Ngay đơ và Ngay cán cuốc.

ngay đờ tt. Nh. Ngay đờ // (B) Thật-thà cục-mịch : *Tánh ngay đờ, không lanh-lợi uyên-chuyễn chi cả.*

ngay gian tt. Hoặc ngay hoặc gian : *Ngay gian sau nầy sẽ rã.*

ngay hàng trt. Thành hàng thẳng tắp : *Đứng cho ngay hàng // Thành dòng song-song thẳng tắp : Việt ngay hàng.*

ngay lành tt. Ngay - ngắn lành - lặn : *Người ngay lành không tật-nguyễn chỉ cỏ // (B)*

Hiền-lành tử-tế : *Anh ấy tánh ngay lành.*

ngay lung tt. Dài lung, lười biếng : *Đồ ngay lung.*

ngay mặt trt. Trơ mắt ra, bẽn-lẽn : *Người ngay mặt, chẳng nói được lời nào // Tết mặt, ngay vào mặt, trước mặt: Chỉ ngay mặt, nói ngay mặt.*

ngay-ngắn trt. Chính-đính, không lệch-lạc : *Đứng ngay-nghắn, nầm ngay-nghắn; viết chữ cho ngay-nghắn.*

ngay nghiến-nghiền trt. Ngay; liền, tức thì : *Nói rồi thì làm ngay nghiến-nghiền.*

ngay râu trt. Xui râu, đờ người ra (nói người có râu) : *Người ngay râu không cãi.*

ngay tẩy trt. Trúng ý, đúng vào chỗ toan-tính : *Đoán ngay tẩy va; hễ nói ngay tẩy thì va nhận.*

ngay tim đen trt. Nh. Ngay tẩy : *Nói ngay tim đen va, và khoái dữ!*

ngay thảo tt. Ngay-thẳng thảo - thuận (đối với người trên) : *Một lòng ngay thảo.*

ngay thẳng tt. Ngay-nghắn thẳng-thớm : *Quần áo sạch vở phải sắp-đặt cho ngay-thẳng // Thành-thật, chính - đính: Tánh - tình ngay-thẳng; ăn ở ngay thẳng.*

ngay thật bt. Ngay-thẳng thành-thật : *Ăn ở ngay thật, tánh-tình ngay thật // Thật - thà chất-phác: Đời này ngay thật quá thì thưa kém người đủ phượng-diện.*

ngay vạy tt. Hoặc ngay thẳng, hoặc tà vạy : *Ngay vạy né ra cho biết mực, Tháp cao trông thấy hả rằng đó? PVT.*

ngay vua tt. Trung với vua : *Ngùi-ngùi cảm tưởng thung-ba, Ngay vua dốc báo, thảo cha chưa đèn CD.*

ngay xương tt. Nh. Ngay lung : *Làm biếng ngay xương.*

NGAY-NGÁY trt. Áy-náy, đau-dóu, lo-sợ luôn-lôn : *Ăn cơm với cáy thì ngay ó-o, ăn cơm thịt bò thì lo ngay-nząy.*

NGÀY dt. Ban ngày, khoảng thì - giờ còn sáng, từ mặt trời mọc tới lện : *Ban ngày, ngủ ngày, rạng ngày, sáng ngày; Lấy đêm làm ngày; Thân em như lá dài bi, Ngày thì dài nắng, đêm thì dầm sương CD // (R) : Bữa, khoảng thì-giờ 24 tiếng đồng hồ, gồm một ngày, một đêm : Sống qua ngày; một tháng ba mươi ngày; Làm ăn tiền ngày // Thời, lúc, tiếng chỉ một dịp-*

nào đó : *Ngày giỗ, ngày Tết; Có ngày, ghe ngày.*

ngày chẵn dt. Những ngày theo thứ-tự trong tháng là : 2, 4, 6,... tới 28, 30 : *Cẩm đệm ngày chẵn.*

ngày dài dt. Những ngày trong tháng 5 âm-lịch, mặt trời mọc sớm và lặn trễ : *Ngày dài đêm vẫn // X. Ngày trường.*

ngày đàng dt. X. Ngày đàng,

ngày đêm dt. Ngày và đêm : *Ngày đêm gì cũng làm cả // trt. Luôn-luôn : Ngày đêm lo nghĩ.*

ngày đường dt. Những ngày đi đường từ nơi này đến nơi kia : *Đi mấy ngày đường mà chỉ được 100 cây số.*

ngày già dt. Lúc về già, tuổi già : *Bây giờ không lo, đến ngày già lấy gì mà ăn?*

ngày giờ dt. Sự đi tới của thời-gian : *Ngày giờ là tiền bạc.*

ngày kia dt. Một lúc nào đó (đã qua) : *... Ngày kia, bà ăn-mày đi ngang một cây thi...*

ngày lành dt. Clg. Ngày tốt, ngày âm-lịch trong tháng mà người ta tin rằng sẽ có điều may tới : *Ngày lành tháng tốt.*

ngày lao động dt. Ngày làm việc 8 giờ theo luật lao động // Ngày kỷ-niệm của lao động khắp thế-giới : *Mồng 1 tháng 5 dương-lịch là ngày lao động.*

ngày lè dt. Những ngày theo thứ-tự trong tháng là : 1, 3, 5, ... tới 29, 31 : *Cẩm đậu ngày lè.*

ngày lễ dt. Những ngày có lễ kỷ-niệm trong năm : *Nghi ngày lễ và chúa-nhật.*

ngày mai dt. X. Mai // Một ngày sau này : *Ngày mai phân - rẽ bá tòng, Chồng nam vợ bắc đầu lòng ai oai CD.*

ngày mồng dt. Mười ngày đầu trong tháng âm-lịch : *Những bê tin đị-doan cho rằng ấp gò nhằm ngày mồng, sau nở ra toàn gã trống.*

ngày N dt. Ngày định trước để khởi làm một việc gì, được giữ kín đối với người ngoài.

ngày nay dt. Bữa nay, hôm nay, ngày đang nói : *Anh đi đâu trộn ngày nay? // (R) Thời bây giờ, thế-hệ này: Ngày nay, dân-ba làm dù mọi nghề mà hồi xưa, chỉ có dân-ông làm.*

ngày ngày trt. Hàng ngày, ngày nào cũng thô : *Ngày ngày hai bữa cơm đèn, Còn gì mó phẩn rặng đèn hối chàng CD.*

ngày nghỉ dt. Những ngày được nghỉ, không làm việc : *Ngày nghỉ, không được ăn lương.*

ngày nhàn dt. Ngày ở không thong-thả: *An nghỉ những ngày nhàn.*

ngày rày dt. Những ngày đã qua đến lúc đang nói: *Anh đi đâu mấy ngày rày? //* trt. Từ rày, từ bấy-giờ sắp về sau: *Em tôi khát sữa bú tay, Ai cho bú thép ngày rày mang on CD.*

ngày ròng dt. Ngày nguyên, trọn 24 giờ: *Làm ba ngày ròng mới xong.*

ngày rồi dt. Ngày ở không, chẳng có việc chi làm: *Đêm không ngày rồi.*

ngày sanh dt. Clg. Ngày sinh, hay Sanh-nhựt, cái ngày lọt lòng mẹ tính theo thứ-tự trong tháng ở các năm về sau, cũng tháng đó ngày đó: *Ăn ngày sanh.*

ngày sau dt. Hôm sau, bữa sau, ngày kế ngày trong câu chuyện: *Sắp-dắt xong, qua ngày sau, hắn đi liền //* trt. Sau nầy, một ngày sẽ tới: *Tò-vò mày nuôi con nhện, Ngày sau nòi lớn nó quên nhau đi CD.*

ngày sinh dt. X. Ngày sanh.

ngày ta dt. Ngày tháng âm-lịch: *Ciô kỵ luôn luôn tính theo ngày ta.*

ngày tám giờ dt. Clg. Ngày lao-động, ngày làm việc trong 8 tiếng đồng-hồ.

ngày tàn dt. Những ngày cuối cùng một đời người hay một công-trình: *Ngày tàn của anh ấy thật thảm; ngày tàn của nghiệp Lê.*

ngày tây dt. Ngày tháng tính theo dương lịch: *Ciấy tờ văn-kiện giùi bấy-giờ cung đê ngày tây.*

ngày tối trt. Suốt ngày đêm: *Ngày tối cứ lúch-thông trong nhà, không đi đâu cả //* Trời tối, tối đến: *Trè dài giêng sâu, lòng chẳng nỡ, Đang xa ngày tối, tuổi không chờ TTT.*

ngày tốt dt. X. Ngày lành: *Chọn ngày tốt làm lễ cưới.*

ngày tư ngày tết dt. Những ngày trong tết nguyên-đán.

ngày tháng dt. Thời-gian đi tới: *Ngày tháng nhu thoi đưa //* Ngày và tháng: *Kè rõ ngày tháng trong ấy.*

ngày thường dt. Ngày làm việc, không phải là và chúa-nhựt // Ngày không có chuyện gì đặc-biệt: *Ngày thường, nhà ấy đóng cửa luôn; chỉ lúc nào có khách mới mở cửa.*

ngày trời dt. Ngày của trời: *Này nào cũng là ngày trời, thì không có ngày; nào xấu hơn ngày nào cả //* Clg. Ngày thường, ngày dài-đang: *Làm mấy ngày trời mà chỉ được có bấy-nhiêu!*

ngày trước dt. Bữa trước cái bữa nào đó: *Nó đi một ngày trước rồi tôi mới đi //*

Lúc trước, hồi trước: *Ngày trước tôi có nói mà không ai tin, bây giờ mới thấy.*

ngày trường dt. Nh. Ngày trời (nghĩa sau). **ngày vẫn** dt. Những ngày trong tháng 10 âm-lịch, mặt trời mọc trễ và lặn sớm: *Tháng 10 ngày vẫn đêm dài.*

ngày xanh dt. Tuổi trẻ, lúc còn trẻ: *Cũng liều mạng bạc, cho rồi ngày xanh K.*

ngày xấu dt. Những ngày trong tháng âm-lịch mà người ta tin rằng khởi-công hay khởi-hành đều sẽ gặp vận khôn hay, thường là mồng 5, 14 và 23.

ngày xuân dt. Những ngày trong mùa xuân: *Ngày xuân con én đưa thai K. //* (R) : Ngày Tết: *Bé ngày xuân //* (B) : Nh. Ngày xanh.

ngày xưa dt. Hồi xưa, thuở xưa, lâu lăm: *Ngày xưa, từ Nam ra Huế, phải đi mất 3, 4 tháng trường //* Trước đây (đô vải chây năm): *Bao-giờ có lý hoá long, Đền ơn cha mẹ ấm bồng ngày xưa GD.*

ngày xưa ngày xưa dt. Thời xưa, lâu lăm, không nhớ lúc nào, lời khởi đầu một câu chuyện đời xưa.

NGÁY dt. Thời có tiếng khò-khò khi ngủ mê: *Ngủ ngày, ngày vang như sấm.*

ngày khò-khò dt. Tiếng ngày của người ngủ mà há miệng, hơi ra cả hai sàng mũi và miệng.

ngày ó-o dt. Tiếng ngày của người ngủ ngậm miệng, hơi chỉ ra sàng mũi: *Ăn cơm với cá thì ngày ó-o.*

ngày pho-pho dt. Tiếng ngày của người ngủ ngậm miệng, nhưng hơi vẫn chun kẽ môi mà ra.

NGÁY-NGÁY trt. X. Ngay-ngày: *Lo ngày, ngày.*

NGAM-NGÁM trt. Vừa đủ: *Ngam-ngám chờ không đư.*

NGAM-NGÁP dt. Thời thoi-thóp (hoi-hóp): *Cá ngam-ngáp khi lên khỏi nước //* (B) : Kiệt-quệ, quá nghèo: *Lúc này va ngam-ngáp.*

NGÀM dt. Clg. Ngoàm, chõ cura hay đục ở hai bên hõm gõ, một khuyết vào, một lồi ra để bắc chõ ngâm với nhau như nửa cái mộng: *Cura ngàm, đục ngàm.*

NGÁM bt. Vừa-vận, khít-kheo, đầy đủ: *Vừa ngám; Bao nhiêu đó ngám; Lành tháng lương, xài đến cuối tháng thì ngám (Tiếng Quảng-dông).*

ngám-ngám bt. X. Ngam-ngám.

NGAN dt. (động): Giống ngỗng cò ngắn,

có mồng đở : *Con ngan.*

NGAN dt. (*dòng*) : Giống chó rừng.

NGÀN dt. Clg. Nghìn và Thiên, số đếm bằng 10 trăm hay 1 phần 10 của muôn (vạn) và viết bằng số 1.000 : *Năm một ngàn chín trăm sáu mươi bảy II (R)* Nhiều, rất nhiều : *Bạc ngàn, cả ngàn, muôn ngàn ; Nghe ra muôn thầm ngàn sáu lăm thay K.*

ngàn cân bt. Thiệt nặng, thiệt mạnh : *Sức mạnh ngàn cân, quả đấm ngàn cân.*

ngàn dặm bt. Thiệt xa, xe-xôi : *Anh mong gói cá cho chim, Chim bay ngàn dặm, cá chèm biển đông CD.*

ngàn thu trt. Ngàn năm, hết đời người, chết : *Ngàn thu bạc mạng một đời tài-hoa K.* **ngàn-trùng trt.** Nhiều lớp, nhiều đợt chồng-chặt lên nhau : *Bè Sờ ngàn trùng khôn tắt cạn HXH.*

ngàn vàng st. Một ngàn lượng vàng II Quý giá, thật nhiều tiền bạc : *Chữ trình giá đáng ngàn vàng CD ; Ngàn vàng khôn chuộc tiếng bối với HXH* (Xt Nhứt tiểu thiên kim PH, II).

ngàn xưa dt. Xa xưa, cả ngàn đời trước, cách nay lâu lăm : *Tự ngàn xưa.*

NGÀN dt. Núi, rừng : *Đoán tre đẵn gỗ trên ngàn, Hữu thân hữu khô phèn - nần cùng ai ; Đôi ta là nghĩa tào-khang, Xuống khe bắt ốc, lên ngàn hái dâu CD.*

ngàn dâu dt. Clg. Phù-tung, đám dâu to và rậm như rừng : *Ngàn dâu xanh ngắt một màu, Lòng chàng ý thiếp ai sầu hơn ai CD II (B)* Chân trời, nơi xa-xôi : *Ngàn dâu vơi-vơi.*

NGÁN dt. Chán-chê, hết muôn ăn, hết muôn làm : *Phát ngán, thấy ngán II* Chán - nản, buồn cho tình đời, hết muôn hoạt - động, giao-thiệp với ai nữa cả : *Chán-ngán, ngán-ngán ; Nghĩ ngán cho ai nhèn Mai đang thầm, Chẳng xứng tay cầm, uồng nhánh mai tươi CD.*

ngán nỗi dt. Ngán cái việc xảy ra hay sắp xảy ra : *Ngán nỗi nhà nhỏ bọn hù ta VD Trăng già, ngán nỗi xe duyên đổi HXH.*

ngán-ngầm dt. Chán-ngán, rất ngán : *Thấy bắt ngán-ngầm.*

ngán-ngầm dt. Thấy bắt ngán : *Ngán - ngầm tinh đời.*

NGẠN dt. Bờ sông, bờ biền, dốc núi : *Bì- ngạn, duyên-ngạn, giang - ngạn, hải - ngạn, hữu-ngạn, tả ngạn II* Nơi cao ; bày ra.

NGẠN dt. Lời tục, lời nói hay của người xưa truyền lại.

ngạn-ngữ dt. Clg. Tục-ngữ, lời nói gọn, có nghĩa về đời sống dân - gian, được truyền-tụng từ lâu : *Ngạn-ngữ, ca-đao.*

NGANG bt. Đường song-song với mặt nước hay chân trời : *Ngang bằng sô ngay II* Bè ngắn hình chữ nhật : *Bè ngang, đờ ngang, nằm ngang, sang ngang ; Không chống đỡ dọc về ngang, Có chống cứ thẳng một đằng mà đi CD II* Phía trước : *Ở ngang rạp hát II* Dọc theo phía trước : *Đi ngang trường đua II* Bằng, mặt cỡ : *Ngang nhau ;* Chúng chị là con gái chung vàng, Đứng trên đỉnh núi thì ngang với trời CD II Tầm - thường, không có gì đặc-biệt : *Đỗ ngang, tay ngang. ngang-chàng trt.* Ngang lầm, kém mỹ-thuật : *Chang-mày nằm ngang-chàng.*

ngang dẹ tt. No hơi, hết muôn ăn : *Ăn què ngang dẹ.*

ngang hàng trt. Bằng nhau, không ai trước ai sau : *Đi ngang hàng II* Clg Ngang vai, đia-vị, vai-về bằng nhau : *Đãi-ngộ ngang hàng, ngang hàng với Bố-trưởng.*

ngang mặt trt. Trước mặt, phía trước : *Ở ngang mặt chờ.*

ngang sức trt. Bằng sức, đồng tài : *Hai bên cung ngang sức nhau.*

ngang tay trt. Nh. Ngang sức.

ngang vai tt. Đồng hàng nhau trong vòng bà con : *Hai ông ngang vai nhau II (R)* Bằng tuổi, trang lứa : *Tự mình ngang vai nhau thì gọi mày tao với nhau cho thân-mật.*

NGANG bt. Ngang cao lên : *Hiên-ngang II* Trái ngược, cản bước, không kè lẻ phài, phong-tục hay luật-pháp : *Chơi ngang, làm ngang, nói ngang, nghinh-ngang, phang-ngang ; Ngang như ông Hoành ông Trầm II* Lộn-xộn, không đầu đuôi, thứ-tự : *Còn ngang, ngổn-ngang.*

ngang-buồng bt. Ngang-tàng buồng-bình ; *Cái thằng ngang-buồng ; nói chuyện ngang-buồng.*

ngang-chướng bt. Ngang tai chướng mắt, hết sức vô-lý : *Cử-chỉ ngang-chướng ; nói-nắng ngang-chướng.*

ngang dọc bt. X. Dọc ngang.

ngang ngang tt. Vướng bận, không ổn, Lòng quê cõi một đôi điều ngang ngang, **ngang-ngạnh tt.** Cứng đầu, buồng-bính ; *Cử-chỉ ngang-ngạnh.*

ngang-ngửa trt. Lộn-xộn, không thứ-tự ; *Trầm điều ngang-ngửa vì tài K II* Xa-ca,

có lớn có nhỏ, có xấu có tốt, không lựa chọn : *Đêm ngang-ngửa ; Bán ngang-ngửa.*

ngang-ngược tr. Ngang-tàng ngược-nghẹo, trái với lẽ phải : *Ăn nói ngang ngược.*

ngang-nhiên tr. Ngang cao lên, không khuất-phục : *Đi đứng ngang-nhiên.*

ngang tai tr. Bụng tai, chát-chúa lỗ tai : Sét đánh ngang tai // Trái tai, không thuận tai : *Lời nói ngang tai.*

ngang-tàng tt. Ngông-nghênh, không khuất-phục : *Năm năm trời bẽ ngang-tàng // thth. Nh. Ngang-ngược.*

ngang-thiên tr. Nh. Ngeng-chướng. **ngang trái** bt. Nh. Ngang-nghẹn // Điều vỡ-lý : *Những cái ngang-trái ở đời // Sự cản-trở : Gặp nhiều ngang-trái bẽ-bàng // Éo-le, gút-mắt : Tình-duyên ngang trái.*

ngang xương bt. (lóng) : Vượt bức : *Ăn lén ngang xương, làm giàu ngang xương // Ngeng, không lý-lẽ phải quấy : Nói ngang-xương như vậy sao được !*

NGÀNG dt. (đóng) : Tên một loại cá : *Cá ngòng,*

NGÁNG dt. Cây căng mặt võng : *Cây ngáng.*

NGÁNG dt. Cèn ngang, đưa ngang cho vướng : *Ngáng chừn, ngáng đường.*

NGÀNG tr. Ngang qua và làng ra, đánh tháo : *Mở ngảng, nói ngặng.*

NGÀNG TAI tt. Làng tai, nghẹo không rõ : *Ông ấy ngặng tai.*

NGÀNH dt. Nhánh cây // (B) : Đầu đuôi gốc ngọn ; gốc-lịch : *Hai hết ngọn ngành ; Phải dò cho hết ngọn ngành lách sòng K // (R) : Sò ngành, cơ-quan phụ-thuộc : Ngành báo-chí, ngành sách vở, ngành ăn-loát-phẩm đều thuộc nhà Thông-tin.*

NGÁNH dt. Chi phái trong một họ : *Ngánh trên, ngánh dưới // tt. Nhánh, ngành phụ-thuộc : Chi-tinghánh, tiêm ngánh.*

NGÁNH dt. Clg. Cánh, bát lẩy cả hai : *Cờ nganh, chết nganh.*

ngánh đê dt. Xem vào điềm giữa mà ăn bốn con cờ ở bốn góc.

NGÁNH tr. X. Ngồi ngánh.

NGÀNH dt. Clg. Ngoành, xoay về một phía : *Ngành cõi trông // (B) : Bỏ mặc, không doi hoài : Ngành mặt.*

ngành đi dt. Ngó tới trước : *Thấy, nhưng van ngành đi // (B) : Bỏ mặc, không doi-tới : Cha mẹ ngành đi thì con dài... tng.*

ngành lại dt. Dạy lại trông : *Nghe gọi, và*

ngành lại coi ai // Đói-hoài tới : Cha mẹ ngành lại thì con khôn tng.

ngành mặt dt. Dạy qua : *Ngành mặt sự Tề e Sở ghét HXH // Ngó lơ, không doi-tới : Vìa thay tôi, nó ngành mặt nơi khác.*

NGÀNH dt. Phần đất đột-ngột nhoi ra biển, không lớn không dài, thường có những gập đá.

NGÀNH dt. Hai xương cứng và bền nhọn ở hai bên quai hàm một vài loại cá, mọc chìa ra đe tự-vệ : *Ngạnh cá chốt, ngạnh cá trê // Nhánh nhỏ chia ra, hơi xuôi, của mũi nhọn, đe vật bị đâm không vuột ra được : Chặt ngạnh, giữa ngạnh, ngạnh lưỡi câu, ngạnh chia II (đóng) : Clg Cá chốt, tên giống cá nhỏ không vảy, có hai râu dài và hai ngạnh cứng : Cá ngạnh // tt. Bướng : Gai-ngạnh, ươn-ngạnh.*

ngạnh trê dt. Ngạnh con cá trê // (R) tt. Thứ râu mép dài và đậm ngang ra : *Râu ngạnh trê.*

ngạnh-trở dt. Cản-trở : *Ngạnh-trở việc quen.*

NGAO dt. (đóng) : Clg. Vợp, loại sò có hai vỏ, lớn lầm bằng nắm tay, còn thì bằng ngón chân cái, thịt ngọt, vỏ được dùng hầm (nung) với và đựng thuốc phiện : *Bãi Ngao // (R) Số lượng é-phien nhỏ : Ngao tèi (ngao lớn), ngao xay (ngao nhỏ) ; hút vài ngao.*

ngao đầu dt. Trứng được đầu con ngao, tức thi đỗ đầu : *Ngao đầu trúng tuyển quý chon quý, Nhận tháp đê danh vinh cánh vinh (Trứng được đầu con ngao thật là quý, đê được tên trên tháp nhận thật là vinh).*

NGAO dt. (đóng) : Tên một loại cá biển to : *Cá ngao.*

NGAO dt. (đóng) : Giống chó hoặc mèo to ở rừng, rất dữ : *Chó ngao ; Mèo ngao cắn cõi ông thay, Ông thay vật chết cõi bầy mèo ngao CD // tt Tiếng mèo kêu và tiếng người gọi mèo : Ngao ! Ngao-ngao !*

ngao-du dt. Choi rong, di dạo. **ngao-du** tt. Choi rong, di dạo.

ngao-hí dt. Di chơi và tìm thú vui.

NGAO-NGÁN dt. Chán-ngán, chán-nản, hết muôn giờ nữa : *Ngao-ngán tình đời ; Qua chơi Trần-Bắc cảnh buồn rầu, Ngao-ngán tình xưa dạ chanh đau HXH.*

NGÀO dt. Rim đường, sên cho thơm : *Dừa ngào, khoai ngào, me ngào // Tên một thứ bánh ngào đường : Bánh ngào.*

ngào đường tt. Được ngào : *Khoai nçào đường.*

NGÀO-NGẠT tt. Clg. Ngạt-ngào, thơm nực

mũi : *Thơm ngào-ngạt.*

NGÁO *tt.* Né, khặt, khờ - khéo, không hiểu biết nhiều : *Báo - ngáo, ngọt - ngáo, chàng ngáo* // *Ngo-ngáo* nói tắt, ngó qua ngó lại, chàng biêt phải làm sao : *Hồi nay không đòi, dè nó đi rồi ngáo* // X. *Ngoáo.*

NGÀO *dt.* Nhẹo, chê-giêu, dề-duôi, hồn-hào : *Kiêu-ngéo, ngực-ngéo; đừng ngéo kẻ tật-nguyên.*

ngéo-cốt *dt.* Tánh kiêu-ngéo, tự-cao : *Người có ngéo-cốt ít khi phục ai.*

ngéo dời *tt.* Kiêu-ngéo, xem thường tất-cả : *Ké ngéo dời.*

ngéo-khí *dt.* Vô kiêu-ngéo : *Mặt đầy ngéo-khí.*

ngéo-mạn *dt.* Hỗn-xược, lờn mặt : *Ngéo-mạn với người trên.*

ngéo-ngạn *tt.* Kiêu-ngéo : *Tánh-tình ngéo-ngạn.*

ngéo-ngực *tt.* Xắc-xược hung-tợt : *Làm việc ngéo-ngực.*

ngéo-nghẽ *bt.* Phách lối, không coi ai ra gì : *Bô-tịch ngéo-nghẽ, ngéo-nghẽ thiên-hạ.*

ngéo-nghenh *bt.* Nghênh-ngang.

ngéo vật *dt.* Ý mình, coi rẻ tất-cả : *Khinh nhôn ngéo vật.*

NGÁP *dt.* Há hốc miệng hà hơi ra thật dài khi buồn ngủ hay mỏi-mệt : *Ngồi ngáp* // (B) Của tay, không làm gì được : *Bây giờ không dời, dè nó xài hết rồi ngáp.*

ngáp dài *dt.* Ngáp hơi thật dài (thường có úa nước mắt theo).

ngáp gió *dt.* Nói về con vật khi hấp-hối gần chết, miệng tép tép vài lần : *Thôi, nó ngáp gió rồi, còn mong gì nữa.*

ngáp-ngáp *dt.* X. *Ngầm-ngáp.*

ngáp ngực *dt.* Thủ không kip vì quá mệt : *Bị quẩn mệt hối, ngáp ngực,*

ngáp ruồi *dt.* Tinh-cờ, may-mắn mà được : *Chó ngáp ruồi.*

ngáp vẫn ngáp dài *dt.* Ngáp luộn nhiều lần : *Không đi rứa mặt súc miệng đi, ngồi đó ngáp vẫn ngáp dài.*

NGÁT *tt.* Ngạt, phúc, nực mũi : *Thơm ngát.*

ngát mùi *trt.* Nực mùi, nghe có mùi thơm ngát : *Ngát mùi dạ-lý-hương.*

ngát xạ *trt.* Nực mũi xạ-hương : *Lò trong ngát xạ, đinh ngoài bay hương NDM.*

NGẠT *tt. Clg.* Ngạt và ngập, không thở được : *Bom ngạt, chết ngạt, hơi ngạt.*

ngạt hơi *trt.* Ngạt hơi, bị trùm quá kín, bị bịt mũi và miệng hay thở toàn thân-khí (không có dưỡng-khí) : *Bị ngạt hơi chết.*

ngạt mũi *trt. Clg.* Nghẹt mũi, lỗ mũi không

thông : *Nghẹt mũi khó thở.*

NGẠT *dt.* Cái chốt nhỏ ở đầu các món đồ trang-sức bằng vàng bạc : *Hưng-ngạt, tần ngạt, ngạt b López dt.* Thủ ngạt có nút nhôm, b López thì dính lại.

ngạt kéo *dt.* Thủ ngạt có nút cao, b López mạnh chung tréo nhau mà dính lại (R) (thé) Chỗ đầu xương quai-hèm và xương sọ (gắn-mang tai) : *Treo ngạt tréo.*

NGẠT-NGÀO *tt. X.* *Ngào-ngạt.*

NGAU-NGÁU *trt. Clg.* *Ngau-ngẫu hay Ngau-nghau, tiếng nhẹi hay b López giòn : Nhai ngau-ngẫu*

NGÁU-NGHÉN *trt. X.* *Ngẫu-nghiễn.*

NGẮC *trt.* Mắc, nghẽn, vướng lại, không thông : *Đang đọc, ngắt lại.*

ngắt-nge *ngắt-nghéo* *trt. X.* *Ngắt-nghéo.*

ngắt-nge *ngắt-ngú* *trt. X.* *Ngắt-ngú.*

ngắt-ngoài *trt. Clg.* *Ngắt-ngom, ngoắc-ngoái, ngóc-ngoài, dở sống dở chết, sống như chết : Còn ngắt-ngoài, sống ngắt-ngoái.*

ngắt-ngoài *trt. X.* *Ngắt-ngoài.*

ngắt-ngú *trt. X.* *Ngắt-ngú.*

ngắt-ngú *trt.* Ngán - ngù, nhấp - nhú, giöm nhưng bị nghẽn lại, không trôi, không thông : *Đọc ngắt-ngú, nói ngắt-ngú.*

ngắt-nghéo *trt. Clg.* *Ngắt-nghéo, X. Cười, ngắt-nghéo.*

NGĀM *dt.* Hăm, đe-dọa : *Mẹ đánh một trâm, không bằng cha ngầm một tiếng ống.*

ngām-de *dt. Nh.* *Ngām-de* : *Đánh thì đánh chớ ngām-de làm chi.*

ngām-nghé *dt. Nh.* *Ngām-de.*

NGĀM *tt.* Hơi lợn bên trong.

ngām-den *tt.* Hơi den, den duyên : *Nước da ngām-den.*

ngām-ngām *tt. Nh.* *Ngām-den : Nước da ngām-ngām* // *Ngām - ngām, từ-lùi một tt.* Đau bụng ngām-ngām.

NGĀM *dt.* Nhâm, nhìn kỳ đê nhận rõ : *Nghé càng đầm, ngām càng say K.*

ngām-nghia *dt. Clg.* *Nhâm-nhía, xem dì xem lại dè nhận ra chỗ đẹp chỗ xấu : Ngām-nghia mãi không chán.*

ngām-nhin *dt.* Nhìn chàng-chợc : *Ngām-nhin cho rõ.*

ngām-vuốt *dt.* Soi đi soi lại vào trong gương đe ngām - nghia, chải - chuốt : *Còn gãi tra ngām-vuốt.*

ngām-xem *dt. Nh.* *Ngām-nhin.*

NGĀN *dt.* Phân ra từng gian, từng hộc : *Ngān cái nhà ra làm hai, ngān hộc tù ra*

nhiều ô II (R) Chặn lại, cản lại : *Cản ngăn, chống ngăn; Kẽ mảng mươi năm nước lê vân, Trời đê xui thế, thế khôn ngăn III; Một dải mươi sáu tinh xanh-vắng, Đất lở ai mà dẽ dám ngăn PVT II dt.* Ô, gian, phần chia nhỏ ra có ví chung quanh : *Chia ngăn, đóng ngăn.*

ngăn cản dt. Cản lại không cho làm một việc gì : *Ngăn-cản một việc làm trái luật. Ngăn-cấm dt.* Cấm-doán, ra lệnh, cho hay trước không được làm một việc gì : *Ngăn-cấm trẻ con húi thuốc.*

ngăn chặn (chặn) dt. Chặn lại không cho qua, không cho làm hay nói một điều gì : *Quyền của tôi sao anh ngăn chặn?*

ngăn chia dt. Phân chia, ngăn thành nhiều phần nhỏ : *Ngăn chia miếng đất rồi cắm nọc.*

ngăn chống dt. Chống lại bằng lời lẽ hay bằng võ-lực sự tiến tới của người khác : *Ngăn chống việc cắt nhà trên đất của mình; ngăn chống quân xâm-lăng.*

ngăn đón dt. Đón lại, không cho tới hay vô : *Hoa có rào, ngăn đón bướm vô CD.*

ngăn giặc dt. Chống cự với giặc, không cho giặc tiến tới : *Đem binh ngăn giặc.*

ngăn giữ dt. Ngăn kẽ nghịch dù giữ cái gì của mình : *Ngăn giữ đất-dai; ngăn-giữ tiết-trinh.*

ngăn kéo dt. Hộc tủ nhỏ : *Đè trong ngăn kéo.*

ngăn lấp dt. Lấp lại, không cho trào ra : *Ngăn lấp mạch său.*

ngăn-nắp dt. Thủ-tự, sự vén-khéo : *Sắp-dặt có ngăn-nắp.*

ngăn ngừa dt. Giữ trước, tránh trước : *Ngăn ngừa bình tật, ngăn ngừa trộm-cướp.*

ngăn rút dt. Nh. Ngăn kéo.

ngăn-trở dt. Nh. Ngăn-cản.

NGĂN-NGĂN bt. Clg. Vấn-vân, hơi cụt : *Cây ngăn-ngắn, may ngay-ngắn.*

NGĂN dt. Clg. Ngăn, chừng mức : *Nói cho có ngăn; thương tiếc không ngăn; Lấy đó làm ngăn, nhiều vô ngăn.*

ngăn ấy trt. Chừng ấy, từng ấy, cỡ ấy, bao nhiêu đó : *Ngăn ấy tuối mè còn dại.*

ngăn nào trt. Chừng nào, bao nhiêu : *Thương biết ngăn nào kẽ cho xiết.*

ngăn-ngủ dt. (d.) Nh. Ngăn : *Biết ngăn-ngủ nào kẽ cho xiết.*

NGĂN-NGẶT trt. Kheo-kheo, không ra tiếng : *Trẻ con bệnh, khóc ngăn-ngặt.*

NGẮN tt. Vẫn, cụt : *Truyện ngắn; Cơm lạnh còn có cơm nồng, Cơm đậm áo ngắn cơm chung áo dài CD.*

ngắn cổ tt. Có cái cổ ngắn : *Còn ngắn cổ hơn con ngỗng II (B): Thập-thòi, hèn-hẹ: Ngắn cổ, kêu chằng thau trồi. ngắn-chùn tt. (d.)* Clg. Ngắn-xùn, rất ngắn : *Cái quẩn ngắn-chùng.*

ngắn dài trt. Cả ngắn lẫn dài : *Cót đầu nàng những ngắn dài thở than K.*

ngắn-ngắn bt. X. Ngắn-ngủi.

ngắn-ngủi tt. Clg. Ngắn-ngòi, rất ngắn (dùng cho vật trùu-tượng) : *Ngày giờ ngắn-ngủi; Tơ duyên ngắn-ngủi có ngắn ấy thôi K.*

ngắn-ngùn tt. X. Ngắn-chùn.

ngắn-xùn tt. X. Ngắn-chùn.

NGẮNG tt. Eo, thắt lại : *Eo ngắn II* Đẹt, không lớn : *Eo-eo ngắn - ngắn II* Cứng đầu, khó dạy : *Ngắt đầu.*

ngắt cổ tt. Eo ở cổ : *Cái bình ngắn cổ. ngắt cổ bồng tt.* Rất eo, như cổ thuyền bồng : *Eo ngắt cổ bồng.*

ngắt cổ còng tt. Eo lại và ngóc lên như cổ con còng : *Eo ngắt cổ còng.*

ngắt đầu ngắn cổ tt. Cứng đầu cứng cổ, dạy không được : *Cái dứa sao mà ngắn đầu ngắn cổ quá!*

ngắt-nghiu tt. Khẳng-khiu, đét cảm, eo-eo ngắn - ngắn : *Đắt xấu trổng cây ngắn-nghiu, Những người thế-tục nói điều phàm-phu CD.*

NGẮNG tt. Bóp hép lại : *Thắt ngắn, khúc đường ngắn, hai dốc cầu đều ngắn như cổ ve chai.*

NGẮT-NGẶP trt. Thắt lau.

NGẮT dt. Bám bằng móng hai ngón tay cái và trỏ : *Dầu ngắn; ngắn hai ra; Thủ tay mà ngắn ngọn ngò, Thương em đứt ruột già dò ngó lơ CD II (R)* Bứt rời ra : *Chết chưa ngắt hơi.*

ngắt câu dt. Chấm câu, phân một câu dài ra nhiều đoạn ngắn cho dễ hiểu.

ngắt hơi dt. Đứt hơi, thật nín thở : *Chết chưa ngắt hơi.*

ngắt lời dt. Clg. Ngắt quãng, xen vô nói khi người ta còn đang nói dở.

ngắt ngọn dt. Clg Cơi, ngắt bỏ cái ngọn cho cây đậm nhiều tượt : *Đúng ngày ngắt ngọn; ngắt ngọn vẹn-thợ.*

ngắt quãng dt. X. Ngắt lời.

ngắt vần dt. Chia thành hai vần nhìng nhau

(tiếng) dài và khó cho dễ đọc và viết không sợ trật, theo phương-pháp i-tờ: *Lời ngắt văn là thay vì đọc « ngoài » một tiếng gân-lôn, người ta đọc « ngoài-bằng hai tiếng thật-le, hoặc thay vì đọc « hoài » bằng một tiếng, người ta đọc « ho-ài » thật-le.*

ngắt véo dt. Ngắt và véo (béo): *Mẹ ghê hay ngắt véo con chảng* II (B) Ăn chặn, xói bớt: *Lời thì nhiều, nhưng bị ngắt véo đọc đường nêu còn chảng bao nhiêu.*

NGẮT tt. Quá lầm: *Cứng ngắt, chán ngắt, chát ngắt, điêng ngắt, lạnh ngắt, nguội ngắt, tái ngắt, té ngắt, xanh ngắt.*

NGẶT trt. Clg. Nghiệt, khô vì, tiếng nói câu đẽ tò lý-do vì sao không dặng: *Muốn dì coi hát, ngắt không tiền* II bt. Nhặt, troug tình-thể bức-bách, khó-khăn, bị kẹt: *Bịnh ngắt, cầm ngắt, cơn ngắt, làm ngắt, lúc ngắt, túng ngắt, thắt ngắt; Ngó lên tẩm chấn lồng-quảng, Kêu anh cũng ngắt, kêu thằng khó kêu CD.*

ngắt mình dt. Lăn lộn, uốn mình cách đau-dớn trước khi chết.

ngắt nỗi trt. Khô nỗi, tiếng bày tỏ lý-do vì sao không dặng: *Muốn dì làm ăn, ngắt nỗi đau yêu luôn.*

ngắt-ngòi tt. Nguy-bách: *Tình-thể ngắt-ngòi.*

ngắt-nghèo tt. Nguy-hiem, khó-khăn đến mực: *Lúc ngắt-nghèo.*

ngắt vì trt. Nh. Ngắt nỗi: *Muốn chết cho mắt thân, ngắt vì còn chút con dại.*

NGẮT trt. Khero-khao, không ra tiếng: *Trẻ con khác ngắt.*

ngắt-ngắt trt. X. Ngàn-ngắt.

NGẮT-NGHẼO trt. Clg. Ngắt-nghẽo, X. Cười ngắt-nghẽo.

NGẮC dt. Ngóc, ngước, ngùng lên: *Bị đè đầu đè cõi mõi, khó ngắc lên nỗi.*

ngắc đầu dt. Ngàng đầu lên: *Ngắc đầu lên khỏi mặt nước dặng thở* II Vương lên, tiến lên: *Bị nạn kinh-tế nầy, có ai ngắc đầu nỗi.*

ngặc hàm dt. Hết hàm, ngước mạn cái mặt lên ra hiệu hoặc thách-thức: *Ngặc hàm hối...*

NGÂY tt. Dại, đờ-dẫn, khờ-khạo, say máu: *Đò ngây, nồi ngây; ngồi ngây ra; Lẹt cho mặt sắt cũng ngây vì tình K.*

ngây dại tt. Thor-ngây dại-dot: *Trẻ còn ngây dại biết chí* II ĐIÊN dại một lúc: *Ăn phải nấm độc nên ngây dại; giải độc thi hết.*

ngây dần tt. Clg. Ngày dần, ngày-ngô dần-dận, ngu dần khờ dại: *Cái đứa sao ngày*

dần quá!

ngây đậm tt. X. Ngày đậm.

ngây mặt dt. Đờ ra, thử mặt re: *Ngây mặt lâm lý.*

ngây-ngắt tt. Cháng-váng khó chịu: *Ngây-ngắt trong mình* II Mê-mét, sung-sướng trong tâm-hồn: *Ngây-ngắt vì tình.*

ngây-ngô tt. Khờ-khạo, đờ-dẫn, không lanh-lợi: *Bô-tịch ngây-ngô, vẻ mặt ngây-ngô* II Thật-thà: *Lời nói ngây-ngô.*

ngây ngủ tt. Còi buồn ngủ, được gọi dậy mà vẫn còn mê II (B) Yên-phện bị đè-nén, bóc-lột, chưa giác-ngộ quyền-lợi: *Một dân-tộc còn ngây ngủ.*

ngây người tt. Thủ người re, không cử-dộng, mắt nhìn sững tối trước: *Hay tin dữ, chỉ ngây người re.*

ngây thơ tt. Trẻ dại, chưa biết gì: *Khé thương chút phận ngây-thơ, Lầm-than đã trải nắng mưa dã từng CD* II (R) Khờ-dại, thiếu kinh-nghiệm: *Ngây thơ như vậy, dẽ bị gạt.*

ngây-thơ cụ tt. (lóng): Tánh giả vờ ngây-thơ của các cụ già: *Thật là ngây-thơ cụ* I

NGÂY-NGÂY trt. X. Ngày-day.

NGÀY tt. Rày, quấy-phá, làm phiền: *Bị ngày; Việc đó ngày lắm.*

ngày-nga dt. Rày-rà, làm rùm, quấy-nhiều: *Ngày-nga hoài, không ai chịu nổi; Ở xóm đó, ngày-nga lắm.*

NGÀY-NGẶT tt. Chóng mệt, hơi say: *Đi nắng thường ngày - ngắt; ngày - ngắt khó chịu.*

NGẤY dt. Ốn, chán vì mờ béo: *Thấy mờ bão ngày* II (R) Chén, không muôn nứa: *Chán-ngấy, ngấy mùi chung-định.*

ngấy-ngấy trt. X. Ngoy-ngày.

ngấy-ốt tt. Ông-ón lạnh: *Muốn cảm, nghe ngấy-ốt trong mình.*

NGÂM dt. Dầm lâu trong nước, trong chất lỏng: *Ngâm giấm, ngâm nước, ngâm riz-ru; Súng ngày đem lúa ra ngâm, Bao-giờ mọc mầm ta sẽ vớt ra CD; Tiếc dĩa hổng ngâm cho chuột vọc, Hoài mâm bánh lọc đẽ ngâu vày HXH* II (B) Cố-y giữ lại lâu, kéo dài thì giờ: *Hồ - sơ ấy bị ngâm rất lâu.*

ngâm dầm dt. Đè lâu-lắc: *Vụ kiện bị ngâm dầm.*

NGÂM dt. Đọc lên với giọng lên xuống và kéo dài: *Ca ngâm; ngâm-thơ* II Then-thờ ren-siéc.

ngâm-bá dt. Người được coi là hay nhất

trong đám người làm thơ.

ngâm-dàn *dt.* Người được coi là hay nhất trong một thi-xã.

ngâm-khúc *dt.* Bài văn văn tả cảnh với nhiều tình-cảm, thường làm theo thè song thất lục bát.

ngâm-nga *dt.* (*d*) : Nh. Ngâm : Ngâm - nga cho đỡ buôn.

ngâm-ngợi *dt.* X. Ngâm vịnh : Khi ngâm - ngọt ngọt tuyệt, khi cười-cợt hoa K.

ngâm-nguyệt *dt.* Nhìn trăng ngâm thơ.

ngâm-suất *dt.* Tiếng côn-trùng kêu.

ngâm-thiền *dt.* Tiếng ve kêu.

ngâm vịnh *dt.* Vừa làm thơ vừa ngâm : Anh em vầy đoàn ngâm vịnh.

ngâm-xã *dt.* Hội nhà thơ.

NGÂM *trt.* Thầm kín, lặng - lẽ bên trong : Câu ngầm, đầu ngầm, giận ngầm, hại ngầm, hiểu ngầm, lối ngầm, ngầm-ngầm, tàu ngầm, xui ngầm ; Hang ẩn ngầm.

ngầm-lén *trt.* Ngầm-ngầm lén-lút : Ngầm lén cho người đi báo nhà chúc-trách.

ngầm-ngầm *trt.* Quần-quần, đau thắt từ-tử : Sớm giờ, ngầm-ngầm trong bụng.

NGÂM-NGẬP *trt.* Hơi ngập, cho nước vừa khoét mặt : Chê nước ngầm-ngập cho mau chín // Biển-biệt, mặt hút : Đi ngầm-ngập không về.

NGÂM *dt.* Thầm, hút vào, ẩn vào : Thuốc ngầm // Ra, ra nước : Chè (trà) mới pha chưa ngầm.

ngầm-ngáp *dt.* (*d*) : Nh. Ngầm : Chưa ngầm-ngáp chi cả.

NGÂM *trt.* Ngầm, thầm - lặng : Chìm ngầm.

ngầm-ngầm *trt.* Âm-thầm, cách lén-lút : Ngầm-ngầm ra lệnh.

NGÂM *trt.* Bộ tức giận.

ngầm-ngoài *dt.* Giận và khinh, không muốn ngó ngay, nói ngại : Ngầm-ngoài nhau luon.

ngầm-nguýt *dt.* Háy nguýt, tỏ vẻ tức giận mặt người nào ra mặt : Ra vào ngầm-nguýt.

NGÂM *trt.* Gầm, xót-nét kỵ-càng : Nghiền, ngầm.

ngầm-nghĩ *dt.* Trầm-ngầm suy-nghĩ : Khoanh tay đứng dựa cột đình, Ngầm-nghĩ biện minh nhiều nỗi đắng cay CD.

ngầm-xem *dt.* Suy gẫm xom xét : Ngầm xem sự thế phù trầm, Bao-nhiều chung - đình cũng cầm bằng chơi CD.

NGÂM *dt.* Mím môi để giữ vật gì trong miệng hoặc giữa hai môi : Ngầm điều thuốc, ngầm máu phun người ; dơi ngầm túi ; Thương em vô-giá quá chừng, Tréo non

quên mệt ngậm gừng quên cay II (R) Chụp vào vú-vết khít-kheo : Họng cột ngậm đầu kèo khít-rim II (B) Giữ kín trong lòng : Ngậm đắng nuốt cay ; Có con phải khô vì con, Có chồng phải ngậm bồ - hòn đắng cay CD.

ngậm bồ-hòn *dt.* Ngậm trái bồ hòn (rất đắng) trong miệng II (B) Âm-thầm chịu đau-đớn, không nói ra được.

ngậm cảm *dt.* Nín lặng, không nói lời nào cả, lời mắng : Nó nói oan cho mấy, tại sao ngậm không cãi ?

ngậm cười *dt.* Đành lòng, cam chịu cách vui-vẻ : Chị dẫu thịt nát xương mòn, Ngậm cười chín suối tiếng còn thơm lây K.

ngậm dom *dt.* Nh. Ngậm cảm, lời mắng người : Tại sao ngậm dom không chịu nói ?

ngậm họng *dt.* Nh. Ngậm cảm.

ngậm hột thị *dt.* Nói ấp-úng không ra tiếng như có ngậm hột thị trong miệng.

ngậm hòn *dt.* Cầm hòn trong lòng, không nói ra được : Ngầm hòn nơi chín suối.

ngậm miệng *dt.* Mím môi, không mở miệng ra // Im-lặng, không nói : Cốp lúc chẳng may nén ngậm miệng, Chờ khi tháo-máy sẽ ra tay PVT.

ngậm mồm *dt.* Nh. Ngậm miệng.

ngậm ngài *dt.* Ngậm thứ ngài đè có một súc huyền-bí mê-hoặc hay sei-ktien kè khác : Ngậm ngài tìm trân ; Ngậm ngài nói cũng không được.

ngậm ngọc *dt.* (B) : Năn-ni hoặc dùng lời hay, thiết-yếu, đè cám-dỗ : Ngậm ngọc mà nói, tôi cũng không bằng lòng.

ngậm oan *dt.* Chịu oan-ức mà không bày tỏ được : Thế này, phải ngậm oan mà chết I

ngậm sưa *dt.* Nói bông lúa vừa quá đòng-dòng, trong mỗi hột đều có nước đục hơi ngon-ngót : Lúa vừa ngậm sưa.

ngậm tẩm *dt.* Clg. Ngậm thè, ngậm cây que trên môi (đè đừng nói chuyện được) II (B) Giữ tuyệt đối im-lặng.

ngậm thè *dt.* Nh. Ngậm tẩm.

NGÂM-NGỦI *dt.* Bồi-hồi thương tiếc : Tiếc hoa những ngầm-ngủi xuân K.

NGÂN *dt.* Kéo dài tiếng cách trong-tréo như tiếng chuông chùa : Giọng ngân ; Thủ chuông cho biết chuông ngân, Thủ bạn dội lời cito biết dại khôn CD.

ngân dài *dt.* Kéo dài tiếng ngân : Cô ấy thừa hơi, nên có tiếng ngân dài.

ngân-nga *dt.* (*d*) : Nh. Ngân : Ngân-nga đồng-vọng.

ngân vang *dt.* Kêu vang và kéo dài trong

trèo : *Tiếng chuông ngân vang.*

NGÂN dt. Bạc : *Kim-ngân, thuỷ-ngân* II (R)
Tiền : *Thâu-ngân-viên* II tt. Sáng trắng : *Ngân-hà.*

ngân-bản-vị dt. Vốn bạc dân kho đẽ đúc tiền
hey in giấy bạc.

ngân-bản-vị-ché dt. Clg. Ngân-ché, ché-dé
dùng bạc làm vốn dân kho đẽ đúc tiền và in
giấy bạc.

ngân-ché dt. X. Ngân-bản-vị-ché.

ngân-chì dt. Giấy bạc.

ngân-hà dt. Dài mây trắng trên trời trông
như con sông bạc, do ánh sáng nhiều sao
hop thành : *Đêm đêm tưởng dài ngân-hà,*
Chuỗi sao tinh-dầu đã ba năm tròn CD.

ngân-hàng dt. Clg. Nhà Băng hay Thương-
tín-cuộc, cơ-quan cho vay, đòn-chéc tiền bạc,
gio-dịch thương-mại cho các nhà buôn
trong xứ với nước ngoài, v.v... : *Quốc-gia
ngân-hàng, Công-thương ngân-hàng* II (R) :
Nhà thương (X. Ngân-hàng máu và Ngân-
hàng măt).

ngân-hàng chuyên-môn dt. Nhà ngân-hàng
cho vay chuyên một ngành làm ăn (*Banque
spécialisée*).

ngân-hàng kinh-doanh dt. Ngân-hàng cho
vay tiền đẽ mua bán làm ăn (*Banque d'affaires*).

ngân-hàng máu dt. Nhà thương chừa đủ
các loại máu tươi đẽ sang cho người bệnh.

ngân-hàng mắt dt. Nhà thương chuyên lấy
tròng mắt những người chết có tình-nguyễn
hiến cho trước, đẽ ghép sang những người
mù.

ngân-hạnh dt. (thực) : Cây hạnh trắng, trái
là bạch-quả.

ngân-hoa dt. Đèn trèo trên cành cây hoặc
tuyệt đóng trên cành cây.

ngân-hôn dt. Tên cuộc lễ kỷ-niệm 25 năm
ngày thành-hôn theo phong-tục Âu-châu,
dùng đồ bạc làm vật kỷ-niệm.

ngân-khoản dt. Số tiền ghi sẵn đẽ dùng về
một việc gì : *Lấy trong ngân-khoản mà xài.*

ngân-khổ dt. Kho bạc, cơ-quan nhà nước lo
thâu tiền thuế, trả lương và tiền hưu-trí
cho công-chức, trả mọi khoản chi-tiêu của
nhà-nước cho tư-nhân, giữ tiền liết-kiệm
của tư-nhân và phát chi-phiếu v.v...

ngân-mạc dt. Màn bạc, màn ảnh, hát bóng.

ngân-nhẫn dt. Mắt kéo mây, mắt người mù.

ngân-phiếu dt. Clg. Mảng-đá, giấy có hiệu-
lực cho người có tên trong ấy hoặc người
cầm lẩy nó, lãnh tiền trong một ngân-hàng,
nhà bưu-diện hay kho bạc.

ngân-quỹ dt. Số tiền vô ra của một gia-
đình, nhà buôn, doàn-thé hay công-sở : *Bố
vô ngân-quỹ, lấy trong ngân-quỹ.*

ngân-sách dt. Số tính trước số thau vô và
số xài ra hàng năm cho cân-đổi : *Ngân-
sách tinh, ngân-sách quốc-gia ; bỗ tham
ngân-sách.*

ngân-tiền dt. Đồng tiền bằng bạc.

ngân-thiềm dt. Con cóc bạc, tức mặt trăng.
ngân-thò dt. Clg. Ngân-thò hay Ngọc-thò,
con thò bạc, tức mặt trăng.

ngân-thò dt. X. Ngân-thò.

NGẦN dt. X. Ngân : *Tơ duyên ngân-ngủi
có ngân ấy thôi K.*

NGẦN dt. (động) : Tên một giống cá sông
không vây, da trắng : *Cá ngân.*

NGẦN tt. Trắng trong : *Trắng ngân, trong
ngân ; Trong giá trắng ngân.*

NGẦN-NGẠI dt. E-ngại ngân-ngủi, chèn-chờ
vì còn ngại : *Còn ngân - ngại chèng đám
lâm.*

NGẦN-NGỨ dt. Do - dự, chèn - chờ, không
nhất-quyết : *Ngân-ngứ sẽ mất cơ-hội.*

NGẦN dt. Lần nồi lên : *Đầu có ngân, cõ có
ngân* II Vết dài.

ngân lệ dt. Chỗ đứt quãng của giọt nước
mặt.

ngân nước dt. Làn sóng nhỏ cao hơn mặt
nước một tí, toả ra khi có vật nặng rơi
xuống : *Vàng gieo ngân nước, cây lồng
bóng sân K.*

ngân-tích dt. Vết-tích, dấu-vết : *Ngân - tích
hay còn.*

NGẦN bt. Đờ ra, dáng người mất bình-tĩnh :
Ngo-ngân, ngó-ngân, tiếc ngân.

ngân mặt dt. Đưa mặt ra như hỏi người
này người kia : *Ngân mặt nhìn mọi người.*

ngân-ngo tt. Clg. Ngân-ngân, dáng người ủ-cạc,
không hiểu chi cả : *Ai nấy đều ngân-ngo ;*
*Ô hay cảnh cũng ưa người nhi, Ai thấy
ai mà chẳng ngân-ngo HXH* II Khờ dại,
ngây-thờ : *Khéo khéo đi đâu lũ ngân-ngo,*
Lại đây cho chí dại làm thơ HXH.

ngân người dt. Thủ người ra, dáng người
đờ-dẫn, mất tinh-thần.

ngân tò-te dt. (lóng) : Đờ mặt ra, lờ-léo,
không hiểu chi cả.

NGÂNG dt. X. Ngưng.

NGÂNG dt. X. Ngừng.

NGÂNG dt. Clg. Ngừng, ngóng, nhóng cõ
lên.

ngâng cõ dt. Nhóng cõ lên cho đầu dược

cao: Ngầng cồ lên nhìn.
ngầng đầu **đt.** Ngóc đầu, ngực lén: Ngầng đầu cho chúng đếm.

NGẤP-NGHÉ **đt.** Thinh-thoảng nhìn lén // (B) X. Gẫm-ghé.

NGẬP **đt.** Trần, chì nước dâng cao khỏi bờ: Tháng 9 tháng 10, thường nước hay ngập // tt. Ú-dọng, chì nước không lối thoát: Mưa to, ở đây ngập nước // trt. Phù mát: Ngập đầu, ngập mắt cá.

ngập đầu **đt.** Cao khỏi đầu, phủ hết đầu cõ: Dứng chỗ đó, ngập đầu // (B) Clg Ngập mặn, bùa-bãi, đơ-dáy, nhiều, chòng đóng: Rác-rến ngập đầu; giãy tờ ngập đầu.

ngập hùm **tt.** Ngập mặn, bị nước phủ lén cả: Nhũng ngày nước rong, cái cầu nầy ngập hùm.

ngập lụt **tt.** Ngập một khoàng rộng: Đất biển luôn-luôn bị ngập lụt.

ngập mắt **tt.** Bị nước ngập khỏi mắt // (B) X. Ngập đầu (B).

ngập mặt **trt.** Nhiều lâm, như tràn tới mặt: Được nuôi ngập mặt rồi phản.

ngập mũi **tt.** Bị nước ngập tới mũi // (B) Nh. Ngập đầu (B).

ngập-ngap **tt. (đ)**; Nh. Ngập: Ngập-ngap do-dáy.

ngập-ngụa **đt.** Dãy-dày, tràn ngập: Rác-rến ngập-ngụa.

NGẬP **tt.** Nguy-hiểm: Nguy-ngập.

ngập-ngập **tt.** Cao vút, nguy-hiểm: Non cao ngập-ngập; tình-hình ngập-ngập.

NGẬP-NGÜNG **trt.** Vấp-váp, không suôn-sé: Đọc ngập-ngùng, nói ngập-ngùng; Ngập-ngùng mới gởi trước sau sự lòng K. // Run-rẩy, co duỗi khó-khăn: Cối ngập-ngùng.

NGẤT **tt.** Vút, trật ót, rất cao: Cao ngất, chắt-ngắt: Thành sầu cao ngắt tầng tầng NĐM.

ngắt-nguờng **trt.** Cheo-leo, không vững: Ngồi ngắt-nguờng trên cao; say rượu, đi ngắt-nguờng // Cà-cryn, pha trò: Nói ngắt-nguờng.

ngắt-nghêu **trt.** Nh. Ngắt-nguờng (nghĩa trước): Ngồi ngắt-nghêu trên lưng trâu.

ngắt trót tt. Rất cao, cao như gền tái trời: Công cha như núi ngắt trời, Nghĩa mẹ như nước ở ngoài biển đông CD.

NGẤT **tt.** Xiu, hụt hơi, đứt hơi, chêt giắc: Cười ngắt, khóc ngắt, mệt ngắt; Đau đài đoạn, ngắt đài hời K.

ngắt-ngắt **đt.** Cười ngắt nói tắt: Ngắt-ngắt một hời.

ngắt-ngoř tt. Clg. Ngắt-ngoř, thoi-thóp gần chết: Xuân về ngày loạn còn lơ-léo, Người gặp khi cùng cũng ngắt-ngoř Ng. Khuyên.

ngắt-ngoř **tt.** X. Ngắt-ngoř.

ngắt người **tt.** Xiu, chêt giắc: Sợ ngắt người; mệt ngắt người.

NGẬT **bt.** Ngà-nga, dật-dựa, hơi mệt: Ngay-nga.

ngắt-ngoř ngắt-nguờng **tt.** X. Gét-gờ gét-guờng.

ngắt-nghêu **tt.** X. Gét-gờ gét-guờng.

NGÂU **dt. (thực)**: Clg. Ngu-tử-lan, cây cao lối 1m., nhiều nhánh mọc thành bụi, lá nhỏ xanh sầm, cuống lá có cánh, lá phụ đều lòn, hoa vàng năm cánh, năm tiêu-nhị, còi búp như trứng cá, quả-nhân cứng láng, màu đỏ, mệt hột, có mùi thơm, được dùng ướp trà (Aglais Duperreana).

NGÂU **dt.** X. Mưa ngâu // X. Ngưu-Lang Chúc-Nữ.

NGÂU-NGÂU **trt.** X. Ngâu-ngâu.

NGÀU **dt. (bạc)**: Ngū (năm), một mặt của hột lúc-lác, một nước bài của mòn thiêng-cửu: Xí ngäu lác; Bài không có ngäu // (lóng): Vẽ mặt bành: Mặt có ngäu.

NGÂU **bt.** Clg. Ngưu, nát vụn: Nát ngäu, nhai ngäu // (B): Nhầu, qua-loa, không kỹ, cho mau xong: Làm ngäu cho rồi.

ngäu-ngäu **trt.** Clg. Ngäu-ngäu hay ngóru-ngořu, tiếng nhai giờ: Nhai ngäu-ngäu.

ngäu-nghiến **trt.** Qua-loe, không kỹ: Nhai ngäu-nghiến cho xong bùa.

NGÂU **tt.** Ngầm lâu và biến chất: Mắm đăc ngäu.

NGÂU **bt.** Có đái có cặp; tình-cờ, may-mắn: Đì chơi có ngäu gì không?

ngäu-chứng **dt.** Bình phát tình-lình: Ngäu-chứng của bình dương-mai.

ngäu-duyên **dt.** Duyên vợ chồng tình-cờ mà gặp.

ngäu-hôn **dt.** Chì chẽ-độ lấy vợ lấy chồng chì một chồng một vợ: Chẽ-độ ngäu-hôn.

ngäu-hợp **dt.** Tự-ý lấy nhau, không do chia me định và không cưới hỏi.

ngäu-hứng **dt.** Cái hứng-thú tình-cờ. Do ngäu-hứng.

ngäu-lực **dt.** Hai cái súc đi đôi sona-song hay khác chiêu nhau (couple).

ngäu-ngatk **dt.** Tình-cờ gặp nhau; không hẹn mà gặp.

ngäu-ngoř **dt.** Nói chuyện riêng với nhau

- (giữa hai người).
- ngẫu-nhĩ** *trt.* X. Ngẫu-nhiên : *Rỗng từ ngẫu-nhĩ gắp nhau K.*
- ngẫu-nhiên** *bt.* Tình-cờ, thình-lình, không tính trước : *Chuyện ngẫu-nhiên ; ngẫu-nhiên mà gắp.*
- ngẫu-phát** *dt.* Tình-cờ, đột-ngột phát ra, sinh ra.
- ngẫu-sỗ** *dt.* Sỗ chẵn.
- ngẫu-tượng** *dt.* Tượng nản hay chẹm đê chờ.
- ngẫu-thị** *dt.* Trông nhau, nhìn nhau (hai người).
- NGÂU** *trt.* Rối lén, rầm lén : *Cắt ngẫu lén, làm ngẫu lén.*
- NGO-NGOE** *dt.* Cưa-quỷ, động-đậy (tiếng dùng cho trẻ con mới sanh hoặc những con vật nhỏ) : *Con cua ngo-ngoe cái cảng ; đứa nhỏ nâm ngo-ngoe.*
- NGÒ** *dt. (thực)* : *Clg.* Rau mai, loại cỏ nhỏ, lá kép ché, cuồng ôm lấy thân, hoa nhô hường hoặc trắng, trái tròn có nhiều hột gọi Hirong-tuy, chứa nhiều tinh-dầu có chất *linatol* *hữu-triền*, *pinen* *hữu-triền*, *limonen*, *terpenon*, *dipenten este linalylic*, *geraniol*, *orrelol*, dùng làm thuốc khai-vị giúp tiêu-hóe ; lá có mùi thơm ngọt dùng gia-vị (*Coriandrum sativum*).
- ngò gai** *dt.* X. Ngò ta.
- ngò ta** *dt.* *Clg.* Ngò tây hay Ngò gai, loại cỏ mọc thành bụi ngắn, lá lèng có răng, phát hoa hình đầu tròn, lá hoa đầu nhọn, cứng như gai, trái có hột nhô đen bóng, lá có mùi thơm, làm gia-vị và chè thuốc kiện-vị (*Eryngium foetidum*).
- ngò tây** *dt.* X. Ngò ta.
- NGÓ** *dt.* Trông, nhìn với đôi mắt : *Dòm ngó*; *Anh không ngó tôi sao biết tôi ngó anh*; *Ngó lên Châu-đốc Vầm-nao, Thầy buồm anh chạy như dao cắt lồng CD.*
- ngó chăm-bầm** *dt.* Ngó ngay không nháy mắt : *Ngó chăm-bầm như muỗi ăn gan người ta.*
- ngó chàng-chảng** *dt.* Ngó thẳng vào, như giữ chừng chàng cho đì đâu hay chàng cho ai động đến.
- ngó chừng** *dt.* Coi chừng, trông chừng, thính-thoảng ghé mắt vào : *Ngó chừng em nhỏ, ngó chừng nồi cơm ; Ra đi em một ngó chừng, Ngó sòng sòng rộng, ngó rùng rùng sâu CD.*
- ngó dăm-dăm** *dt.* Nh. Ngó chăm-bầm.
- ngó giáo-giác** *dt.* Ngó qua ngó lại như tìm kiém, hoặc coi có ai thấy mình chảng : *Ra đường đứng ngó giáo-giác một hồi rồi*
- mời bước đi.**
- ngó lại** *dt.* Dạy lại ngó : *Đi rồi còn ngó lại* || (D) Xét lại, xét minh lại : *Chị thử ngó lại coi làm thế có đúng không ?*
- ngó lảng** *dt.* Ngó nơi khác như không đê ý đến : *Gọi va mà va ngó lảng.*
- ngó lén** *dt.* Nhìn lén, ngó người khi người ngó nơi khác hoặc không đê ý đến mình : *Ngó lén coi ai.*
- ngó lén** *dt.* Trông lén, ngó một vật hay một người ở trên cao : *Ngó lén đám bắp trời cờ, Đám dưa trời nụ, đám cà trời hông CD.*
- ngó lom-lom** *dt.* Nh. Ngó chằng-chằng : *Muốn lấy mà có người ngó lom-lom nên chêng dám.*
- ngó lơ** *dt.* Nh. Ngó lảng : *Thò tay mà ngắt ngọn ngô, Thương em đút ruột già cò ngó lơ CD.*
- ngó mình** *dt.* Nhìn lại mình : *Ngó mình coi ăn mặc như vậy có đúng cách không* || Xét lại mình : *Trách người sao không ngó mình ?*
- ngó miêng** *dt.* Trông vào miêng khi người đang ăn hay đang nói chuyện : *Con nit không được ngó miêng như thế !*
- ngó mông** *dt.* Trông ra xa như trông đợi một ai : *Ra đường ngó mông.*
- ngó ngang** *dt.* Ngó lơ, không chào hỏi : *Gặp tôi mà va ngó ngang.*
- ngó-ngàng** *dt.* Săn-sóc, chăm-nom : *Không ngó-ngàng đếm vợ con.*
- ngó ngoái** *dt.* Quay đầu trông lại phía sau : *Nghe gọi, va ngó ngoái lại.*
- ngó nghiêng** *dt.* Nghiêng đầu nhìn với vẻ tim hiếu : *Ngó nghiêng xem ai* || Nghinh mặt, ra vẻ thách-thức : *Ngó nghiêng khiêu-khích.*
- ngó nhón-nhác** *dt.* Nh. Ngó giáo-giác.
- ngó sau lưng** *dt.* Nh. Ngó lại (cả 2 nghĩa) : *Ngó sau lưng không thấy ai ; Nói không ngó sau lưng.*
- ngó sừng** *dt.* Ngó ngay mặt với vẻ sừng-sốt : *Nghe vậy, va ngó sừng tôi một giây mới nhận ra.*
- ngó túi** *dt.* Ngó phía trước : *Đi đường phải ngó túi* || (B) Đê ý việc sẽ tới : *Ở đì, phải biết ngó túi mới theo kịp người.*
- ngó thấy** *dt.* Thấy, bắt gặp : *Ngó thấy chịu không được.*
- ngó thất-thố** *dt.* Trông không kỹ, thấy không rõ : *Ngó thất-thố, tướng ai là, ai dè anh.*
- ngó theo** *dt.* Ngó người hay vật vừa qua : *Khách đê lên ngựa, người ôm ngó theo K.*

ngó trân đt. Nh. Ngó sừng.

ngó trân-trân đt. Nh. Ngó sừng.

ngó trộm đt. Nh. Ngó lén.

ngó xa đt. Trông xa : *Kiêng ngó xa II (B)*
Xem xét sâu xa : *Nói phài ngó xa.*

ngó xuồng đt. Dòm xuồng : *Ngó xuồng,*
thấy mũi giày dâ há miệng II (B) *Đè ý kè*
dưới : *Xin ngó xuồng mà thương giùm kè*
nghèo.

NGÓ dt. (thực) : Mầm non ở loài cù từ
dưới bùn mọc lên : *Ngó mân, ngó sen ;*
Dầu lìa ngó ý, còn vương tơ lòng K.

NGÓ-NGOÁY dt. Nh. Ngo-ngoé (tiếng
dùng cho người) : *Tay chân ngó-ngoáy*
luôn II (B) Phản-ứng, cự lại, chống lại :
Bị mắng mà không ngó-ngoáy chi cả.

NGỎ dt. X. Ngà : *Đi ngó nào ?*

NGỎ dt. Đè hoát, không đóng : *Bỏ ngỏ,*
dè ngó ; Cửa sài vừa ngó then hoa II (R)
Công-khai, không niêm-lai : *Bức thư ngỏ ;*
Tấm lòng xin ngó, chút lời xin thưa.

ngó cửa dt. Đè hoát cửa, không đóng :
Thành-phố ngó cửa.

ngó ý dt. Tò ý, nói cái ý mình ra : *Ngó ý*
xin cưới.

ngó lòng dt. Bày-tò nỗi lòng : *Xin cho vài*
phút ngó lòng.

ngó lời dt. Nói, bày-tò : *Thấy anh chưa*
kịp ngó lời, Ai ngờ anh đã vội dời gót
loan CD.

ngó mui dt. Đè mui trân, xếp mui lại : *Xe*
ngó mui.

ngó trầu dt. Banh lá trầu ra và ngọt đúối,
hoặc mồ miếng trầu dâ tâm sẵn và đã cuốn
lại : *Ăn trầu thì ngó trầu ra, Một là thuốc*
độc, hai là mặn vôi CD II (R) : *Nước cốt*
trầu hoặc bã trầu : Nhò ngó trầu ; dính
đầy ngó trầu.

NGŌ dt. Công ngoài, cửa rào, cách sân
trước nhà : *Cửa ngó ;* *Cửa phù-vân đè*
ngoài ngó ; *Chiều chiều ra ngó* đứng
trông, *Ngó thì thấy ngó người không thấy*
người CD II X. Ngā : *Ngó ba, ngó tư,*
ngó hém, ngó hậu ; *Rào đường đón ngó II*
tr. Đè, chở, húi, họa ra, có phuong-tiện
đến một mục đích nào.

ngó được tr. Đè được, cho được : *Mong*
gặp, ngó được thoả lòng.

ngó hẫu tr. Đè rôi, dè mà : *Làm việc*
nhiều, ngó hẫu dè dành tiền về sau.

ngó hậu dt. Lối đi nhỏ ở phía sau : *Đón*
ngó hậu.

ngó hèm dt. Đường hèm, lối đi hẹp giữa

hai dãy nhà : *Hắn chạy vô ngõ hèm.*

NGŌ tt. Khôn-ngoan, hiểu biết nhiều : *Hắn*
ngõ, tài ngõ.

NGQ dt. Clg. Ngũ, chữ thứ 7 trong 12 chi :
Giờ ngô (11-13 giờ), tuồi ngô (X. Giáp-
ngô, Bính-ngô, Mậu-ngô, Canh-ngô, Nhâm-
ngô) ; tháng ngô (tháng 5 âm-lịch) II Thời
cơm trưa ở chùa : *Ăn ngô II* Lễ cúng theo
đạo Phật vào buổi trưa : *Ra ngô ;* Vết
trời cưới được cõi Nǎm, *Làm chay bảy*
ngô, mướt lầm ông thầy CD.

ngó-môn dt. Cửa vào rào (diện vu) luân-
luân day về hướng nam.

ngó-trung bt. Đúng ngó, chính-ngo, đúng
bóng, giữa giờ ngó.

NGO-NGOÁY dt. Ngó-ngoáy, X. Ngo-ngoé.

NGOA bt. Già-dối, lừa-dão, bịa-dắt : *Chua-*
ngoa, diêu-ngoa, đòn ngoa, nói ngoa, sai-
ngoa II (R) : *Lỗ-lăng : Ăn mặc ngoa.*

ngoe-bát dt. Chữ viết sei nét.

ngoa-miệng dt. Hey nói ngoa : *Con người*
ngoa-miệng.

ngoa-ngoát tt. Chua-ngoa, hồn-hào : *Tánh*
người ngoa-ngoát.

ngoa-ngoét tt. Già hèm : *Ngoa-ngoét rẽ*
thura.

ngoa-ngôn dt. Lời đồn-dãi sei sự thật : *Chợ*
tinh những ngoa-ngôn.

ngoa-ngữ dt. Lối viết hay nói bằng cách tán
rông sự thật, khiêu-gợi hình ảnh hoặc
phong-phú-hoa, hoặc nói quá đáng cốt làm
linh-dộng ý-nghĩa lời nói hay câu văn : *Lò*
mui em thì tám gánh lòng, Chồng yêu
chồng bảo tơ-hồng trời cho, là một lối
ngoa-ngữ.

ngoa-thác dt. Bịa ra, bày-dắt : *Chứng-cơ*
ngoa-thác.

ngoa-thu dt. Sách có luận-diệu vô-lý, bịa
ra dối gạt người.

ngoa-truyền dt. Phao-dòn, đòn-dãi những
tin láo khoét.

NGOĀ dt. Clg. Quá hay Hoá, tôi, ta, (do
Ngā, đọc giọng Triều-châu) : *Ngoá thì hốt*
thuốc, lú bong-vụ HL.

NGOĀ-NGUĒ tr. Đô đòi, dòn-dão thoả-
thích : *Ăn mặc ngoā-nguē, ăn uống ngoā-*
nguē.

NGOĀ dt. Đò góm, đòn bằng đất hầm (nung) &
Thơ ngoā.

ngoa-chiên dt. Ngói gạch.

ngoa-hợp dt. Đò xè-bần, ngói gạch bè.

ngoa-khí dt. Vật-dụng bằng đất nung như

- ngõi, gạch, nồi, trách v.v...
ngoā-đc dt. Nhà ngói vách gạch, nhà phong to.
- ngoā-quan** dt. Ché sành dùng đựng xương khô người chết.
- ngoā-toàn** dt. Miếng ngói nguyên l (B) Đời sống cầu-thà.
- NGOĀ** dt. Năm : *Ngoā-triều hoàng đế*.
- ngoā-bjñh** tt. Đầu (đm), có bình năm một nơi : *Đại-nhân ngoā-bjñh từ mây hôm rồi*.
- ngoā-du** dt. Năm tưống-tưống một cuộc di chơi.
- ngoā-kien** dt. Năm tiếp khách : *Hưng-đạo-vương khi gần qua đời phải ngoā-kien vua Trần*.
- ngoā-khn** dt. Năm xem.
- ngoā-long** dt. Con rồng năm l (B) Người có tài mà chưa gặp thời : *Đào-duy-Tử từng tự-xưng là Ngoā-long*.
- ngoā-nđi** dt. Phòng, buồng ngủ.
- ngoā-tâm** dt. Mí dưới, lăn xep dưới mí mắt : *To đầu vú, cẩ dài tai, Dày nơi ngực cao nơi ngoā-tâm Trí*.
- ngoā-tân** dt. Năm trên cùi khô l (R) Năm trên đồng gai (Xt Năm gai ném mặt PH.l).
- ngoā-trị** dt. Năm mà trị nước l (B) Trị nước cách dẽ-dàng (như năm ngủ hay nằm chơi).
- ngoā-triều** dt. Năm trên ngai cho bá quan chầu, dẽ phát-lạc việc nước : *Ngoā-triều hoàng đế*.
- NGOĀCH** dt. Clg. Nguêch, viết bệ-bé, không ngay-ngắn.
- ngoāch-ngoac** trt. Clg. Nguêch-ngoac, con queo bệ-bé, không ngay hàng thẳng lối : *Viết ngoāch-ngoac*.
- NGOĀI** dt. Xoắn, nэм hai đầu dây quây nhiều vòng cho thắt chặt lại : *Ngoai nuoc lạt* l (R) Ban, lăn : *Ở tù mây ngoai; ngoai-ngoai*.
- ngoai-ngoai** trt. Clg. Ngoai-ngoai, oái-oái, tiếng kêu la thắt-thanh, khi sợ hãi.
- ngoai-ngoai** trt. X. Ngoai-ngoai.
- ngoai-rach** trt. Hách - dịch, tự - đặc : *Nói ngoai-rach; xia thuoc ngoai-rach*.
- NGOĀI** bt. Clg. Ngoai, thuộc phia thay được, dẽ thay : *Bè ngoai, phia ngoai, lén ra ngoai* l Không thuộc trong phem-vi : *Ngoai cửa, ngoai rero, ngoai sân; nuoc ngoai, nguoi ngoai; Ngó ra ngoai bién thay c?p c?p đang due CD* l Quá một mức độ : *Ngoai 30 tuoi; Thiếu-quang chín chục đã ngoai sáu*
- mươi K.*
ngoài da tt. Trên các lớp da, không phải trong tạng-phủ : *Bịnh ngoài da*.
- ngoài đời** tt. Trong xã-hội tự-do, không phải trong tù hay trong nhà thò : *Ngoài đời tự-hor trong này*.
- ngoài đường** trt. Trên đường đi : *Ngoài đường, xe cộ rộn-rộp* l Xe lẹ, không phải trong nhà : *Người ngoài đường*.
- ngoài lè** trt. Clg. Bên lè, phia ngoài, không ở trong cuộc, trong phem-vi : *Ngoài lè cuoc đdi; ghi chú ngoài lè*.
- ngoài mặt** trt. Ở cù-chì, vè mặt hay lời nói : *Ngoài mặt thì vậy, trong lòng chưa biết ra sao*.
- ngoài miệng** trt. Ở lời nói : *Ngoài miệng rất ngọt-ngào, trong lòng chứa toàn gươm Dao*.
- ngoài ra** trt. Trừ ra, ngoài cái đã kè ra : * Phản tội, chỉ bao-nhiêu đó ; ngoài ra, anh nên tìm người khác mà hỏi.
- ngoài tai** trt. Đè ngoài lỗ tai, tức không nghe đến, không biết đến : *Các bỏ ngoài tai*.
- ngoài vòng** trt. Ở ngoài, không bị khép vào : *Ngoài vòng kiềm-toả; ngoài vòng vụ án*.
- NGOĀI** dt. Quay lại, dẹy lại : *Ngoai lại nhìn* l tt. Trở ngược lại : *Năm ngoai, ngó ngoai*.
- ngoai cđ** dt. Dẹy mặt ra sau : *Nghe gọi, ngoai cđ lại*.
- NGOĀI** trt. Ngoài ấy : *Ở ngoai, ra ngoai, vè ngoai*.
- NGOĀI** bt. X. Ngoài : *Xuất-ngoai, tiền-ngoai* : dã ngoai tú-tuần l Họ mẹ, phia bà con bên mẹ mình : *Bè ngoai, bên ngoai, cháu ngoai, họ ngoai, ông ngoai*, l ddt. Tiếng cháu gọi ông ngoai bà ngoai hoặc tiếng ông ngoai bà ngoai tự-xưng với cháu : *Thưa ngoai cháu vè!* Cái, ngoai không cung đa l l tt. Thuộc tôn-giáo khác với đao Da-tô, thường chỉ đao Phật và đao Khòng : *Nhè dò ngoai chó khong phai đao*.
- ngoai-bà** dt. Bà ngoai, vai và tiếng gọi người mẹ của mẹ mình.
- ngoai-bang** dt. Nước ngoai, nước khác : *Giao-thiệp với ngoai-bang* l tt. Thuộc nước khác : *Khách ngoai-bang; anh-huởng ngoai-bang*.
- ngoai-bì** dt. Lớp da ngoài ; lớp vỏ mỏng ở ngoai.
- ngoai-biên** dt. X. Ngoai-chu.
- ngoai-biều** dt. Bè ngoai, phia thay hiền-hiển : *Vợ chồng ngoai-hôn mà ăn ở như vợ chồng chánh-thức, tạo ra thuyết ngoai*.

biểu (apparence).

ngoại-bình *dt.* Bình lính nước khác : *Nguyên-Ánh từng rước ngoại-bình về Tigris-Tây-sơn.*

ngoại-bộ *dt.* Bộ-phận đối với bên ngoài : *Tổ-chức ngoại-bộ.*

ngoại-cảm *tt.* Cảnh-xúc vì cảnh-tượng bên ngoài // (*Y*) : Gốc binh ở ngoài nhiễm phái phong, hàn, thú, thấp, hoặc ăn phải chất độc mà sinh ra : *Nội-thương và ngoại-cảm.*

ngoại-càn-khôn *trt.* Ngoài vòng trời đất // (*lóng*) : Ở ngoài, không dính-dáng với bên trong : *Tên nầy ngoại càn-khôn, tiền nầy ngoại càn-khôn.*

ngoại-cảnh *dt.* Hoàn-cảnh bên ngoài : *Bị ngoại-cảnh chi-phối* // Ngoài ranh-giới một nước : *Từ ngoại-cảnh vào.*

ngoại-cần *tt.* Ngoài cơ-quan : *Làm việc ngoại-cần ; nhàn-viên ngoại-cần.*

ngoại-cậu (*cụu*) *đdt.* Cha vợ.

ngoại-cô *đdt.* Mẹ vợ.

ngoại-cường *dt.* Nước mạnh bên ngoài : Các nước nhưօc-tiều khó tránh được ánh-huởng các ngoại-cường.

ngoại-cửu *đdt.* X. Ngoại-cậu.

ngoại-chinh *dt.* Đì đánh nước khác.

ngoại-chu *dt.* Clg. Ngoại-biên và Ngoại-diện, phia ngoài chu-vi (*périmétrie*).

ngoại-chứng *dt.* (*Y*) Bình ngoài da.

ngoại-diên *dt.* Sự lèn-rỗng, ý-nghĩa lèn-rỗng : *Càng luộn, càng có nhiều ngoại-diên.*

ngoại-diện *dt.* Một ngoài, bì ngoài // X. *Ngoại-chu.*

ngoại-duyên *dt.* Nh. Ngoại-diên.

ngoại-dương *dt.* Biên to ở xa nước mình.

ngoại-dạo *dt.* Dạo-giáo khác với dạo mình.

ngoại-dịch *dt.* Cửu-dịch bên ngoài // (*R*) : Giặc nước ngoài : *Chống ngăn ngoại-dịch.*

ngoại-dò *dt.* Mưu toan đánh chiếm nước khác.

ngoại-dồ *dt.* Thao ngoài da : *Nội phục ngoại-dồ.*

ngoại-gia *dt.* Họ ngoại, bà con bên ngoại.

ngoại-glà *trt.* Ngoài ra, trừ ra.

ngoại-giao *dt.* Giao-thiệp, chay-chot bên ngoài : *Tài ngoại-giao của anh thật chẳng kém ai* // Giao-thiệp với nước ngoài : *Bộ ngoại-giao ; thăng-lợi về ngoại-giao.*

ngoại-giáo *dt.* Nh. Ngoại-dạo.

ngoại-giới *dt.* Nh. Ngoại-cảnh.

ngoại-hàm *trt.* Hết hẹn nhận quyền (bài thi) khi dứt một hồi trống, theo luật thi-cử hồi

xưa.

ngoại-hạng *tt.* Trên hạng nhứt : *Thơ-ký ngoại-hạng.*

ngoại-hoa *dt.* Hàng-hoa nước ngoài : *Nhập-cảng đồ ngoại-hoa.*

ngoại-hoạn *dt.* Tai hoạ từ ngoài đưa đến.

ngoại-hồi *dt.* Việc giao-thiệp về tiền bạc với nước ngoài.

ngoại-hôn *dt.* Sự tu-tình ; sự lấy nhau ngoài vòng lè-giáo và luật-pháp ; sự lấy nhau không có giá-thú : *Đứa con ngoại-hôn.*

ngoại-huynh-dệ *dt.* Anh em cõ-cậu hay bạn di.

ngoại-hương *dt.* Làng khác, không phải làng mình // Quê ngoại, quê mẹ.

ngoại-i *yt.* Áo ngoài, áo mặc bên ngoài.

ngoại-kiêu *dt.* Khách kiêu-cư, người nước khác ngay tại nước mình : *Sở ngoại-kiêu.*

ngoại-khẩu *dt.* Giặc cướp từ bên ngoài đến.

ngoại-khoa *dt.* Khoa chữa bệnh ngoài da // Cách chữa-trị không theo sách-vở : *Dùng ngoại-khoa ; trị theo ngoại-khoa.*

ngoại-lai *tt.* Từ ngoài đến : *Chủ-nghĩa ngoại-lai.*

ngoại-lanh-thổ *tt.* Ngoài khu-vực một nước // (*R*) Nói về quyền bắt-khâ xâm-phạm của một sứ-quán trong một nước nào, vì khu-vực sứ-quán ấy, theo công-pháp quốc-tế, không ở trong lãnh-thổ nước ấy (*extraterrestrial*).

ngoại-mạo *dt.* Bè ngoài, dung-mạo bên ngoài.

ngoại-ngạch *tt.* Ngoài các ngạch chánh-thức : *Kinh-lý ngoại-ngạch ; thuế ngoại-ngạch.*

ngoại-ngữ *dt.* Tiếng nói nước ngoài : *Học ngoại-ngữ ; chương-trình ngoại-ngữ.*

ngoại-nhậm *dt.* Được bồ đì tinh làm việc.

ngoại-nhân *dt.* Người ngoài, kẻ lạ.

ngoại-nhĩ *dt.* Tai ngoài, vành tai.

ngoại-ô *dt.* Vùng ngoài thành-thị : *Ở ngoại-ô.*

ngoại-ông *đdt.* Ông ngoại.

ngoại-phiên *dt.* Phiên-trân ở ngoài.

ngoại-phụ *dt.* Thuê phụ, ngoài thuê chinh // Hái-cảng nước ngoài.

ngoại-quan *dt.* Nh. Ngoại-cảnh.

ngoại-quốc *dt.* Nước ngoài, nước khác : *Người ngoại-quốc, tiếng ngoại-quốc ; & ngoại-quốc mới vẹ.*

ngoại-sủng *dt.* Người được yêu-mến say-sưa // Sở-thích riêng, đặc-biệt.

ngoại-sử *dt.* Chuyện lật-vặt bên lề chính-sử : *Theo ngoại-sử, Thí-Lộ nguyên là con rắn đầu thai béo-thù Nguyễn-Trãi.*

ngoại-tà *dt.* Những sự-vật có thể làm hại tâm-thần mình.

ngoại-tàng *dt.* Lớp ngoài, cái vỏ.

ngoại-tâm *dt.* Ý khác (trái với ý trước và cùng bạn): *Sanh ngoại-tâm.*

ngoại-tệ *dt.* Tiền nước ngoài (cần dùng cho việc mua bán đổi - chác với nước ngoài).

ngoại-tịch *tt.* Không có tên trong sở-bộ một địa-phương // Quốc-lịch nước ngoài.

ngoại-tinh *bt.* Trai-gái với người khác (khi đã có vợ hay có chồng).

ngoại-tính *dt.* Tính-cách nước người (không có dân - tộc - tính): *Văn - chương ngoại-tính.*

ngoại-tiếp *dt.* Bọc ngoài, dưa vào các góc của một hình có góc mà vẽ một vòng tròn hay dưa vào một vòng tròn mà vẽ hình có góc (*circonscire*).

ngoại-tiết *dt.* Sý bài-tiết.

ngoại-tiết-viêm *dt.* (Y) Bình cứng vai, vai đóng băng: *Péiarthrite scapulenumérale.*

ngoại-tổ *dt.* Ông ngoại.

ngoại-tổ-mẫu *dt.* Bà ngoại.

ngoại-tộc *tt.* Người ngoài, không ở trong dòng họ: *Đã sanh làm phận nǚ-nhanh, Nǚ sanh ngoại-tộc bở phǎn mẹ cha CD* // Họ mẹ, bên ngoại.

ngoại-tôn *dt.* Cháu ngoại.

ngoại-tướng *dt.* X. Ngoại-trưởng.

ngoại-thân *dt.* Bà con bên ngoại.

ngoại-thận *dt.* (thè): Trúng dài, bệ - phận chứa khí (tinh-dịch).

ngoại-thị *dt.* Họ bên ngoại, bên mẹ mình

ngoại-thích *dt.* Nh. Ngoại-thân.

ngoại-thết-hình *dt.* Hình ngoại - tiếp (X. Ngoại-tiếp).

ngoại-thuộc *dt.* Nh. Ngoại-thân.

ngoại-thức *tt.* Ngoài thè-thức, khác với thủ tục đã quy địnhh.

ngoại-thuong *dt.* Việc buôn-bán với nước khác: *Nén ngoại-thuong; Nha ngoại-thuong.*

ngoại-thương *dt.* Bệnh tật ngoài da thịt, xương gân, không thuộc tạng phủ.

ngoại-trái *dt.* Nợ vay các nước khác.

ngoại-truyện *dt.* Chuyện riêng từng người do lời truyền miệng, không có ghi trong sử.

ngoại-trưởng *dt.* Tông-trưởng (hoặc Bộ-trưởng) bệ ngoại-giao.

ngoại-vật *dt.* Sý - vật bên ngoài thân-thè: *Ánh-huống* của ngoại-vật.

ngoại-viện *dt.* Sự giúp đỡ của người ngoài, nước ngoài: *Ngoại-viện là vấn-dề tạm-thời.*

ngoại-vụ *dt.* Việc ngoài, việc giao-thiệp với nước ngoài.

ngoại-vụ *dt.* Việc nhục-nhâ từ bên ngoại tới, **ngoại-xâm** *dt.* Việc nước khác tới đánh chiếm nước mình: *Nẹn ngoại-xâm; đánh duỗi ngoại-xâm.*

NGOAY-NGOÀY *trt.* Clg. Ngoe - ngoay, quay mình đi te-te một nước với vẻ giận: *Ngoay-ngoay bỏ đi.*

NGOÁY *dt.* Xáy, vừa đâm vừa quay: *Chè ngoáy, ống ngoáy; Quân-tù có thương thì bóc yém, Xin điring có ngoáy lỗ tròn tai HXH* // (R) Clg. Liếc hoặc Liệc, nạy mũi chèo dưới nước nhiều vòng để day mũi thuyền: *Ngoáy thuyền* // (B) Quay, viết nhanh: *Hi-ngoáy, ngoáy một mạch thi xong.*

ngoáy mũi *dt.* Thò ngón tay út vỗ lỗ mũi mà ngoáy cho sạch hay cho đỡ ngứa.

ngoáy ngoáy *dt.* Ngoáy nhiều vòng: *Ngoáy ngoáy hang cua.*

ngoáy tai *dt.* Clg. Vẩy tai, thò que vào lỗ tai mà ngoáy // Lời bảo người chuồn-bị nghe: *Ngoáy tai nghe nó mắng.*

ngoáy trầu *dt.* Giả trầu, ngoáy miếng trầu cho nát: *Ngoáy trầu giùm bà ngoáy.*

NGOÀY *dt.* Quay đi cách giận dữ: *Nói thế mà nó ngoáy ra đi liền.*

ngoáy-ngoáy *trt.* X. Ngoay-ngoay.

NGOAM-NGOÁP *dt.* X. Ngam-ngáp.

NGOĀM *dt.* Nhà một cột bằng tre: *Cố ngoām, nhà ngoām.*

NGOĀM *dt.* Táp, cắn miếng to: *Chó ngoām vào chân; ngoām hết nửa cái bánh.*

NGOĀN *tt.* Có nét, dẽ dẹp: *Đứa bé ngoān; ngoān đi, ba cưng; Anh ơi đi lính cho ngoān, Cho dân được cậy cho quan được nhờ CD* // Khân-khéo: *Khôn-ngoān: Nước lõi mà vã nên hờ, Tay không mà nói cơ đở mới ngoān.*

ngoān-đạo *dt.* Sùng đạo, mập đạo, hét lòng với đạo: *Tín-đò ngoān-đạo.*

ngoān-ngoān *tt.* Dễ bảo, dễ thương: *Đứa bé ngoān-ngoān* // trt. Vui-vẻ, vui lòng: *Ngoan-ngoān nghe lời.*

NGOĀN *bt.* Bướng, cứng đầu; tham-lam.

ngoān-bì *tt.* Ngu töi, đần-dộn, khó dạy: *Đứa trẻ ngoān-bì.*

ngoān-bì *tt.* Ngu-độn, thô-kịch: *Con ngườ ngoān-bì.*

ngoān-cố *tt.* Khu-khu cố-chấp: *Tánh ngoān-cố, ngurdy ngoān-cố, thái-độ ngoān-cố.*

ngoān-chất *dt.* Chất ngu-đần: *Đầu óc chúa đầy ngoān-chất.*

ngoān-dân *dt.* Dân cứng đầu.

ngoān-dộn *tt.* Đần-dộn, ngu töi, chộm-

- chẹp.
- ngoan-đồng** *dt.* Đứa trẻ tối-tăm, học chậm.
- ngoan-hán** *dt.* Kẻ cứng đầu bướng-bỉnh.
- ngoan-hân** *tt.* Bướng-bỉnh và dữ-lợn.
- ngoan-mê** *tt.* Cứng đầu cứng cỏi.
- ngoan-minh** *tt.* Tối-tăm ngu-dần.
- ngoan-muội** *tt.* Mê-muội u tối.
- ngoan-nghẹnh** *tt.* Uống-nghẹnh, cứng đầu, hay chổng-báng.
- ngoan-nhiên** *tt.* Tự-nhiên, không được trau-giồi hay dạy-dỗ.
- ngoan-ngu** *tt.* Ngu-ngốc.
- ngoan-phu** *dt.* Người tham-lam.
- ngoan-phụ** *dt.* Người dàn-bà cứng cỏi.
- ngoan-tiễn** *dt.* (*Y*) : Clg. Hắc-lào, lác.
- ngoan-xuẩn** *tt.* Ngu-xuẩn.
- NGOẠN** *dt.* Ngầm xem, vui chơi, thích-thích :
- Báo - ngoạn, hảo - ngoạn, cõi-ngoạn, du-
ngoạn // Đứa bờn, khi-dè.
- ngoạn-cảnh** *dt.* Cảnh đẹp // *dt.* Ngầm xem phong-cảnh : Chiều chiều, đì ngoạn-cảnh.
- ngoạn-cụ** *dt.* Đồ chơi.
- ngoạn-du** *dt.* Nh. Du-ngoạn.
- ngoạn-hảo** *dt.* Đồ xưa, đồ đẹp đẽ chung chời trong nhà : Thật là một ngoạn-hảo vô-giá.
- ngoạn-khí** *dt.* Nh. Ngoạn-cụ.
- ngoạn-lâm** *dt.* Ngầm chơi, xem chơi.
- ngoạn-lệng** *dt.* Chơi đùa.
- ngoạn-mục** *tt.* Đẹp mắt, sướng mắt : Cách giao trả banh rất ngoạn-mục.
- ngoạn nguyệt** *dt.* Ngầm trăng, chơi trăng.
- ngoạn nhân** *dt.* Bờn-cợt, ché-nhạo người ta.
- ngoạn pháp** *dt.* Đứa giỡn với pháp-luật, khinh-thường pháp-luật.
- ngoạn-phẩm** *dt.* Nh. Ngoạn-hảo.
- ngoạn thế** *dt.* Ngoái đời, thi đời.
- ngoạn thi** *dt.* Làm thơ, vui thú với thi thơ.
- ngoạn-thường** *dt.* Clg. Thường-ngoạn, Ngầm xem thích-thú : Phải biết ngoạn-thường mới thấy chỗ hay của bức tranh.
- ngoạn văn** *dt.* Vui thú với văn-chương.
- ngoạn-vật** *dt.* Nh. Ngoạn-cụ // *dt.* Chơi-bời, vui thú vật-chất.
- NGOANG-NGOÀNG** *trt.* Heo-hót, tiêu me, khuyết mắt nhiều và nhanh-chóng : Đồ vật mắt ngoang-ngoảng.
- NGOÀNG** *trt.* X. Rách ngoàng.
- NGOÀNH** *dt.* X. Ngành (nghĩa trước).
- NGOAO** *trt.* Clg. Ngao, tiếng mèo kêu hoặc tiếng người kêu mèo.
- NGOÁO** *dt.* Ông kẹ, con vật tưởng-tượng, bịa ra đè doạ trẻ con.
- ngoáo-opp** *dt.* Nh. Ngoáo.
- NGOÁP** *dt.* Ngáp, thở thoi-thóp : Con cá còn ngoáp.
- ngoáp-ngoáp** *dt.* X. Ngap-ngáp.
- NGOẠT** *dt.* X. Nguyệt : Cửu ngoặt hoài-thai.
- NGOÁC** *dt.* Mặc vào, máng lên : Ngoặc cái áo vào móc.
- NGOẶC** *dt.* Cái móc, d้าi cong cong ở hai đầu một chữ hay một câu : Đóng ngoặc, khép ngoặc, mở ngoặc, d้าi ngoặc.
- ngoặc đôi** *dt.* Clg. Ngoặc kép, hai d้าi ngoặc khít nhau ở đầu và cuối câu.
- ngoặc kép** *dt.* X. Ngoặc đôi.
- NGOÀN-NGOÈO** *tt.* X. Ngoân-ngoèo.
- NGOÀN-NGOÈO** *tt.* Clg. Ngoân-ngoéo, ngoặc-ngoéo và ngòn-ngoèo, cong-queo, quanh-queo, không ngay : Đường ngoân-ngoéo, chữ viết ngoân-ngoéo.
- NGOÁN-NGOÉO** *tt.* X. Ngoân-ngoèo.
- NGOÄP** *dt.* Táp gió thật mạnh đè doạ : Chó ngoặc một tiếng nghe ghê quá.
- NGOÁT** *dt.* Vẩy, quạt bàn tay lên xuồng đè gọi : Ngoắt coi và thấy không // (R) Huơ qua huơ lại hoặc giờ bàn tay lên lăn : Tàu chạy, mọi người đều giờ tay ngoắt // Rẽ ngang lề-làng : Mọi thây, ngoắt đâu mất ; ngoắt một cái mất dạng.
- ngoắt đò** *dt.* Giờ tay ngoắt gọi người chèo đò lại bến : Ngoắt đò qua đì.
- ngoắt đuôi** *dt.* Vẩy đuôi : Chó ngoắt đuôi mùng.
- ngoắt khăn** *dt.* Cầm khăn giờ lên ngoắt.
- ngoắt tay** *dt.* Giờ tay ngoắt.
- NGOÁT-NGOÉO** *tt.* Quanh-queo nhẵn lõi : Đường đi ngoắt-ngoéo // bt. Gian-tà, không ngay thẳng : Ý-tưởng ngoắt-ngoéo ; Ăn ở ngoắt-ngoéo ; Lời nói ngoắt-ngoéo.
- NGOÁT-NGOEO** *tt.* Mềm yếu, không đứng thẳng được : Hai chân ngoắt-ngoéo, cánh cây ngoắt-ngoéo.
- NGÓC** *dt.* Nhô lên, nhóng lên : Con cóc nǎm ngóc bờ ao, Lặm-le lại muốn đớp sao trên trời CD // Tiển lên, làm giàu : Mọi ngóc lên không lâu, bị vụ kiện này xếp xuống.
- ngóc dậy** *dt.* Ngồng đầu lên khi đang nǎm : Đang nǎm, nghe la ngóc dậy.
- ngóc củ** *dt.* Nhóng cõi đè ngóc đầu : Ngóc

cô lén xem.
ngốc đầu dt. Ngàng đầu lên, trỗi đầu lên : *Đang nằm, vút ngốc đầu lên nhìn; lặn mêt, ngốc đầu lên thò* // (B) Làm ăn khá : *Bị nó mà tôi ngốc đầu không nồi.*

NGÓC trt. Nhiều ngà, ngách

ngóc-nga ngóc-ngách trt. Quanh - co nhiều lối : Các đường này dí ngóc-nga ngóc- ngách vào những nơi hố-hiem.

ngóc-ngách tt. Quanh-co, nhiều ngà, ngách : *Đường rùng ngóc-ngách.*

NGỌC dt. Đá quý hoặc hột châu do loài vật già sinh ra : *Bùu-ngọc, châu ngọc, kim-ngọc;* *Ngọc sa xuồng biển ngọc trầm, Thô tay vớt ngọc, vớt nhambi hột châu CD* // (R) a. Vật đẹp và quý như ngọc : *Luỵ ngọc, lời ngọc, người ngọc, nhà ngọc phun châu* // b. Cẩm gạo : *Hột ngọc của Trời.*

ngọc-âm dt. Lời ngọc, lời dạy quý giá // Chiếu vua,

ngọc-bạch dt. Ngọc và lụa trắng, hai món mà mỗi chư-hầu, khi về triều vua, đều mang dung vua.

ngọc-bàn dt. Cái bàn bằng ngọc // Mặt trăng.

ngọc-bàn dt. Sách quý đời xưa.

ngọc-bôi dt. Ly bằng ngọc.

ngọc-bội dt. Cái bát bằng ngọc đeo trong mình // (R) Người sang-trọng ; người đáng kính : *Chẳng sân ngọc-bội, cung phuờng kim-môn K.*

ngọc-cốt dt. Cốt-cách sang cà.

ngọc-chảm dt. (thờ) : Xương ót.

ngọc-chì dt. Gót ngọc, tiếng tôn-xưng bước đi của người nào.

ngọc-chi dt. Chiếu-chi vua : *Vâng ngọc-chi.*

ngọc-chiếu dt. Nh. Ngọc-chì (thứ 2).

ngọc-diện dt. Mặt ngọc, mặt trắng đẹp của người.

ngọc-diệp dt. (thực) t Clg. Cây vàng-bạc trồ, loại cây kiêng lá giòn màu xanh hoặc vàng ; hoa chùm trắng đốm đỏ, nang dài, hép ở đáy, hột tròn giẹp (*Grapophyllum pictum*) // (B) Lá ngọc, đồng-dổi sang-trọng : *Kim-chi ngọc-diệp.*

ngọc-duẫn dt. Búp măng ngọc // (B) Ngón tay mũi viết (thon nhọn) của đàn-bà con gái.

ngọc-dung dt. Dung-nhan đẹp-de, tiếng khen giỏi người đẹp.

ngọc-đài dt. Đài ngọc // (B) Nơi thần tiên ở.

ngọc-đái dt. Dây đai có nạm ngọc.

ngọc-đế dt. Clg. Ngọc-hoàng, ông Trời, chúa-tê loài người, đấng sanh ra vạn-vật.

ngọc-đường dt. Một điện của trào-dình xưa, nơi các quan họp bàn việc văn-học.

ngọc-hành dt. Dương-vật, bộ-phận sinh-dục đàn-ông.

ngọc-hòn dt. Chiếc vòng có nạm ngọc // (B) Vành trăng.

ngọc-hoàng dt. X. Ngọc-đế.

ngọc-hữu dt. Bạn ngọc, người bạn quý // Tiếng chồng gọi vợ hoặc vợ gọi chồng.

ngọc-khánh dt. Cái khánh bằng ngọc.

ngọc-khuyết dt. Cửa nhà vua hay cửa nhà trời.

ngọc-lan dt. (thực) : Loại cây cao có hoa trắng hơi biếc, thơm ngát, mỗi cành có một hoa, hoa đóng trên đốt cành, hoa tàn rồi mới có lá.

ngọc-lạp dt. Hột gạo.

ngọc-liệu dt. Thí đá quý màu trắng đục : Bồ chén ngọc-liệu.

ngọc-lộ dt. Hột sương, nước đọng ở lá cây (trong như ngọc).

ngọc-lộ dt. Xe vua dí // (R) Gièng-đồ đám ma đè đền, cõi bồn người khiêng (không có nhà giằng) : *Đi ngọc-lộ.*

ngọc-luân dt. Bánh xe ngọc // (B) Mắt l Irving.

ngọc-miện dt. Mào vua có nạm ngọc.

ngọc-nữ dt. Nàng tiên ; người con gái đẹp // (thực) Loại cây nhỏ, lá mọc đối hoặc giyum lại, láng ; hoa ống loa, tiêu-nhị dài, trái có vỏ xù-xì, nhân cứng (*Clerodendrum*).

ngọc-nữ đò dt. (thực) : Loại ngọc-nữ lá kép nấm khía, phát-hoa ở đọt, hoa đò (*Clerodendrum paniculatum*).

ngọc-nữ kiêng dt. (thực) : Loại ngọc-nữ dây leo, lá ở đáy có ba gân, hoa đò dài trắng, tiêu-nhị dài (*Clerodendrum Thomsoniae*).

ngọc-nữ không gai dt. (thực) : Loại cây cao mọc dưa bờ biển, cao lối 3 m, lá có nhiều gân nồi, ty-tán mọc ở nách, ba hoa trắng, năm tai nhỏ nhiều tiêu-nhị thật dài, quả nhân cứng có bốn khía (*Clerodendrum inerme*).

ngọc-nữ Pierre dt. (thực) : Loại ngọc-nữ dây bò, phát-hoa thông, hoa trắng, lá to dài, trái đen láng (*Clerodendrum Pierreanum*).

ngọc-nữ rắng dt. (thực) : Cây cao 3, 4 m, nhánh non có lông, lá mọc chụm ba có rắng nhọn, dày, láng, chùm ty-tán ở đọt, lá hoa có lông, hoa đò, bốn tiêu-nhị thật dài (*Clerodendrum serratum*).

ngọc-nhan dt. Dung-nhan đẹp-de (như ngọc).

ngọc-nhân dt. Người ngọc, tức đàn-bà đẹp //

Người có đạo-đức // Người thợ mài ngọc.

ngọc-quế dt. (thực) : Thủ quế tốt : *Ngọc-quế*

- tinh Thành.**
ngọc-tiêu dt. Ông sáo bằng ngọc.
ngọc-tỷ dt. Ân vua bằng ngọc: *Truyền-quốc-
ngọc-tỷ*.
ngọc-toái dt. Ngọc tuy nát vẫn còn quý // (B)
 Người tốt dầu sa-sút vẫn đáng trọng.
ngọc-thạch dt. Nh. Ngọc // Thú đá quý màu
 xanh lục: *Chíp vàng ngọc-thạch*.
ngọc-thành dt. Giúp cho thành công.
ngọc-thê dt. Mình ngọc, tiếng gọi tưng thàn-
 thê người: *Ngọc-thê bất-an*.
ngọc-thiềm dt. Con cóc bằng ngọc // (B):
 Mặt trăng.
ngọc-thò dt. Clg. Ngọc-thò, con thỏ ngọc //
 (B): Mặt trăng.
ngọc-thò dt. X. Ngọc-thò.
ngọc-thù dt. Tay ngọc // Bàn tay đẹp (của
 đàn-bà con gái).
ngọc-thụ dt. Cây đẹp (như ngọc) // (B):
 Con em giỏi-giang.
ngọc-thực dt. Cơm gạo // (R): Đồ ăn quý.
ngọc-trai dt. Hột châu trong con trai già
 dưới biển.
ngọc-tràn dt. Chén bằng ngọc // Tên một
 đường quyền của nghè võ.
ngọc-trâm dt. Cây trâm bằng ngọc (hay có
 nệm ngọc).
ngọc-trụ dt. Cây cột có nệm ngọc // Ngón
 tay giữa // Tên một loại cây xương-rồng.
ngọc-trúc dt. Một thứ măng quý.
NGOE dt. Cảng loài cua, còng: *Rụng hết
 cảng ngoe* II (B): Mạng, người quên:
Chạy hết, chẳng còn một ngoe.
NGOE trt. Oa, ngoé, tiếng ré khóc trẻ con:
Giật mình ngoe khóc ; khóc ngoe.
ngoe-ngoé trt. Clg. Ngoe-ngoé hay oa-oa,
 tiếng khóc trẻ con: *Khóc ngoe-ngoé*.
NGOE-NGOÀY dt. Ve-vây, nguây-nguây,
 ngúc-ngoé: *Chó ngoe-ngoày đuôi* II X.
Ngoay-ngoé.
NGOE-NGOÉT trt. Te-toét, xăng-xá: *Bộ
 di ngoe-ngoé*.
NGOÉ dt. (đóng): Giống nhái nhỏ con:
Mầm ngoé.
NGOÉ dt. Ré, thét khóc: *Trẻ giật mình
 ngoé lên*.
ngoe-ngoé trt. X. Nge-ngoé.
NGOEM-NGOÉM trt. Ngẫu-nghiến, ngỗn,
 ẩn mèu: *Ẩn ngoém hép cái bánh*.
NGOÉM trt. Ngỗn, ngẫu-nghiến, lòn miếng
 và nhai càu-thè: *Ẩn ngoém hép cái bánh*.
ngoém-ngoém trt. X. Ngoem-ngoém.
- NGOÈM trt. Nh. Ngoém.**
- NGOEN-NGOÈN tt.** Trơ, lỳ, không biết
 xấu-hờ: *Bộ mặt ngoen-ngoén* II trt. Leo-
 lèo, không ngượng miệng: *Chối ngoen-
 ngoén*.
- NGOÉN trt.** Lan ra: *Lửa cháy ngoén*.
- NGOÈN trt. Clg.** Nhoèn, nhích môi: *Ngùn-
 ngoén, ngoén miệng cười*.
- NGOÈN-NGOÈN tt.** X. Ngoen-ngoén (tt).
- NGOEO trt.** Ngao, tiếng mèo kêu.
ngooeo-ngooeo trt. X. Ngao-ngao.
- NGOÈO dt. Clg.** Ngoéo, móc, khều: *Ngoèo
 vai ra hiệu*.
- ngoéo chân dt.** Dùng chân mình móc chân
 người, đồng-thời nghiêng vai hất tới cho
 người té (ngã) // Khều chân, dùng ngón
 chân cái khều nhẹ bàn chân người để
 ra hiệu.
- NGOÉO bt.** Móc: *Cù-ngoéo, móc-ngoéo*.
- ngéo chân dt.** X. Ngoéo chân.
- ngéo tay dt.** Co ngón tay trả lại móc với
 ngón tay trả người khác để cam-kết:
*Ngoéo tay làm sui ; ngoéo tay ăn thua
 dù*.
- NGOÈO dt. Clg.** Nghèo, ngâ đầu qua một
 phía // (B) Chết: *Nó ngoéo lâu rồi !*
ngoéo đầu dt. Clg. Nghèo đầu, ngâ đầu
 qua một phía: *Ngoéo đầu ngủ ; ngoéo
 đầu nũng-nju*.
- NGOEO tt.** Vạy, niềng: *Ngoeo cõ, ngoeo
 đầu* II (B) Gian-dỗi.
- ngœo-chài bt.** Gian vặt, ăn-cắp: *Đồ ngoeo-
 chài*.
- NGOI dt. Clg.** Nhoi, ngóc lên, trườn-tới:
*Con trùn ngoi lên mặt đất ; trẻ con mới
 biết ngoi*.
- ngoi nước dt.** Chòi chân dưới nước cho
 trồi lên: *Lặn ngoi, ngoi nước tng*.
- NGOI tt.** Uớt dầm, dầm-dìa: *Uớt loi-
 ngoi*.
- ngoi-ngót tt.** Dầm-dề, dầm-dìa: *Uớt ngoi-
 ngót, mìn-mây ngoi-ngót*.
- NGÔI dt.** Cái mầm, cái lôi ở giữa: *Trứng
 có ngài, cơm còn ngài* II (B) a. Những
 đường nước nhỏ toả ra: *Sông ngài, tát
 ngài ; Ô bè vào ngài ; Thủ nhỉ ngài* Mở thứ ba
 ngài Dầu CD II b. Vật dẫn lửa cho nò:
*Ngài pháo, ngài lựu đạn ; rút ngài, tít
 ngài* II c. Đầu ngọn cây bút hay ruột cây
 bút: *Ngài bút, ngài bút chí, ngài viết* II
 (B) Mầm-mống: *Ngài chiến-tranh, ngài*

- nội loạn.**
- ngòi lông dt.** Ngòi bút bằng lông mèo dùng viết chữ tàu.
- ngòi lửa dt.** Ngòi đẽ bắt lửa // (B) Mầm 1: Ngòi lửa chiến-tranh.
- ngòi sắt dt.** Ngòi bút bằng sắt.
- NGÓI dt.** Tâm đất móng nung, đẽ lợp nhà : *Lợp ngói, mái ngói, nhà ngói, trại ngói ; Quà đình ghé nón trống đình, Đình bao nhiêu ngói, thương mình bấy nhiêu CD.*
- ngòi âm dt.** Nh. Ngói đại.
- ngòi dương dt.** Nh. Ngói tiêu.
- ngòi đại dt.** Thứ ngói miếng to, khum-khum, dùng lợp ngửa.
- ngòi móc dt.** Thứ ngói miếng phẳng, đầu có nốt nhỏ u lên đẽ móc vào cây mè.
- ngòi ống dt.** Thứ ngói mo tròn như nứa cái ống, dùng lợp úp trên hai miếng ngói đẽ lật ngửa.
- ngòi tiêu dt.** Thứ ngói miếng nhỏ, khum-khum, dùng lợp úp trên hai miếng ngói đẽ lật ngửa.
- NGÓI dt. (đóng)** : Tên loại chim cu, lông màu ngói, gạch : *Cu ngói ; Chim ngói mùa thu, chim cu mùa hè tng.*
- NGÓI dt.** Đẽ hy-vọng, mong-mỏi : *Đừng ngói mệt công.*
- NGOM-NGÓM trt.** X. Ngóm-ngóm.
- NGOM-NGÓP trt.** X. Ngóp-ngóp.
- NGÒM dt.** Clg. Nhôm, vụt ngói đẽ hay vụt đứng lên : *Ngóm dậy.*
- ngòm-ngòm trt.** Clg. Ngom-ngóm, chèn-ngòn, lõ-lõ ra : *Ngòi ngòm-ngòm giữa đường.*
- NGÒM dt.** Clg. Ngùm, ngoéo, chẽt : *Chết ngòm, tắt ngòm ; Ông ấy ngòm lâu rồi.*
- NGÒM-NGỌ dt.** Dòn nom, muốn ăn, muốn lấy : *Ngòm-ngọ của người.*
- NGON dt.** Thoả-thích miêng khi ăn, uống, hút : *Ăn ngon, uống ngon, hút ngon ; Rượu ngon, thuốc ngon, miếng ngon vật lạ ; Đỗ ai biết món chi ngon ; Gà lộn trái vải, cu con ra rὲn ; Rượu ngon cái cặn cưng ngon, Thương em chẳng luận chởng con mồi đẽi CD ; Nhất gái một con, nhì thuốc ngon nứa diều tng. II (R) a. Mè, khoem-khoái, sung-sướng : Ngủ ngon II b. Bánh, được khen phục : Chơi ngon II c.(chm) : Ngay, chính-xác, không trầy-trật : Đập mứt búa cho ngon, cưa mứt đường , ho ngon.*
- ngon ăn dt.** Ăn biêt ngon và được nhiều, tiêng dùng cho đèn-bà đẽ : *Chị được ngon ăn chớ ?*
- ngon bùa trt.** Giữa bùa ăn, đang ngon miệng : *Đang ngon bùa bỗng có khách.*
- ngon cơm trt.** Nấu được cơm ngon : *Gạo ngon cơm II (B) Clg. Cơm lành, hoà-thuận vui-vẻ, không có gì trắc-trở : Ngon cơm ngọt canh.*
- ngon chân trt.** Thuận chân, chân đang có thi, có trớn : *Ngon chân tống một cặp ; đang chạy ngon chân.*
- ngon dao trt.** Suôn-sẻ lắn deo cắt : *Giúp đẽ trong buồng e đóng cửa, Phanh ra trước mặt thấy ngon dao NT.*
- ngon dầm trt.** Ngay và xuôi theo dòng nước với trớn mạnh : *Thuyền đi ngon dầm.*
- ngon dở tt.** Ngon hay dở : *Ngon dở thứ qua rồi mới biêt.*
- ngon giắc trt.** Clg. Yên giấc, ngủ say : *Ngủ ngon giắc.*
- ngon giọt trt.** Luôn trớn, xuôi một mạch : *Ngon giọt, nói hết ; ngon giọt, mắng tuối.*
- ngon lành bt.** Nh. Ngon miêng : *Đồ ăn ngon-lành ; bùa ăn ngon-lành II Bành, suôn-sẻ ; Bột-tịch ngon-lành, chơi ngon-lành ; đang nói ngon lành ; cái xe chạy ngon lành quá !*
- ngon mắt trt.** Sướng mắt, thích mắt, vừa mắt : *Ăn mặc coi ngon mắt quá !*
- ngon miêng trt.** Miêng biêt ngon : *Ăn ngon miêng, ngon miêng ăn hết II Thuận miêng, đang trớn nói : Ngon miêng kè hết.*
- ngon-ngót tt.** Ngon và ngọt : *Đồ ăn ngon ngọt II (B) Èm dịu, nghe bùi tai : Lời nói ngon-ngót.*
- ngon σ trt.** Dẽ-dàng, êm xuôi : *Làm ngon σ.*
- ngon tay trt.** Thuận tay, sướng tay : *Cưa ngon tay ; đánh tay ngon ; Ngon tay dùa hết.*
- ngon trớn trt.** Được trớn, sẵn trớn : *Ngon trớn chạy luân*
- NGÒN-NGÓT tt.** Chưa được ngọt, vị mệt thúc ăn đáng lẽ phải thiệt ngọt : *Bưởi chưa chín nên mới ngon-ngót.*
- NGÒN-NGỌT tt.** Hơi ngọt, vị mệt món đáng lẽ phải ngọt, mặn hay đắng : *Thuốc này ngòn-ngọt chờ không đắng đắng.*
- NGÓN dt.** Các nhánh ngắn ở đầu bàn tay-bàn chân : *Bàn tay năm ngón, có ngón dài ngón vẫn II (M) Tài nghệ, mánh-khéo riêng : Đỗ ngón Sờ-Khanh ; Lục - nhâm lục - giáp ngón nào chẳng hay LVT.*
- ngón áp-út dt.** Ngón kế ngón chót (từ ngón cái kè qua).
- ngón cái dt.** Ngón đầu, to và ngắn nhất.
- ngón chân dt.** Các ngón của bàn chân.
- ngón dính dt. dt.** Tật có hai hay nhiều ngón

dính lại : *Bàn tay ngón dính* || Các ngón của
loài lội nước có miếng da mỏng kết dính
lại : *Vịt, ngỗng, le-le* cũng như cúc, ốc,
nhái đều thuộc họ ngón dính.

ngón đòn dt. Cách đánh đòn riêng biệt :
Ngón đòn ngày xưa.

ngón đeo nhẫn dt. Nh. Ngón áp út.

ngón giữa dt. Ngón thứ ba, ở giữa năm
ngón.

ngón không tên dt. Nh. Ngón áp út.

ngón nhánh dt. Ngón nhỏ mọc bên cạnh
ngón cái, không cử động được.

ngón tay dt. Ngón bàn tay.

ngón trả dt. Ngón kế ngón cái, thường dùng
đè chi trả.

ngón út dt. Ngón chót hết và nhỏ hơn hết.

ngón vô-danh dt. Nh. Ngón áp út.

NGÓN-NGOÈN trt. Clg. Lòn-lòn, cách cười
nhoèn mièng khi toàn nói một điều gì : *Cười
ngón-ngoèn.*

NGỌN dt. Phần cao chót-vót cái cây : *Ngọn
cau, ngọn dừa, ngọn mía; Thủ tay mà
ngắt ngọn ngò, Thương em đứt ruột già.
đò ngó lơ CD* || (R) Phần cuối mệt con rạch
và vùng đất chung-quanh : *Chèo vô ngọn,
nhè ở trong ngọn* || (B) Kết-quả, phần
sau một sự-việc : *Đầu đuôi gốc ngọn*
|| mt. Tiếng gọi những vật nhọn đầu : *Ngọn
bút, ngọn cờ, ngọn đèn, ngọn lửa, ngọn
nến* || Tiếng gọi những hiện-tượng có
luồng đưa đến : *Ngọn gió, ngọn nước,
ngọn sóng* || Tiếng gọi những đòn đánh xe
theo thể võ : *Quất một ngọn tảo-đuồng.*

ngọn cước dt. Thể đá hay đẹp, miếng võ
đòn chân tǎn-công đích : *Ngọn cước tuyệt
đẹp.*

ngọn-ngành dt. Ngọn cây và cành cây || (B) :
Cái gốc và chi tiết câu chuyện : *Kè hết
ngọn-ngành.*

ngọn-nguồn dt. Từ nguồn đến ngọn một
đòng nước || (B) : Đầu đuôi gốc ngọn
một câu chuyện : *Phải dò cho đến ngọn
nguồn lách sông K.*

ngọn roi dt. Cây roi, con roi : *Cầm ngọn
roi lên tay* || (R) : Đòn đánh bằng gậy :
Ngọn roi vô-dịch.

NGÓNG dt. Người ngóng, nghỉ đợi : *Ngong
chèo, ngong viết.*

ngong-ngóng trt. Lóng-nhóng, thỉnh-thoảng
ngóng xem : *Đứng ngong-ngóng chờ*.

NGÓNG-NGOÈO tt. X. Ngoèn-ngoèo.

NGÓT dt. Nhóng cõi lén xem tới chửa :
*Trông ngót; Ngày thi ngót gió, đêm
thì trông sao HIR.*

ngóng cõi đt. Nghèn và nhóng cái cõi lén
cao : *Ngóng cõi dòm.*

ngóng cõi cõi đt. Lời nói giỡn hay phàn-
nàn người đang ngóng cõi ; *Ngóng cõi cõi
ra trông.*

ngóng chừng dt. Thỉnh-thoảng ngóng : *Cõi
ngóng chừng luôn mà chẳng thấy.*

ngóng đợi dt. Bồn-chồn trông đợi, ngồi
đứng không yên : *Người đi thì sung-
sướng, người ngóng đợi mới khờ-tâm.*

ngóng trông dt. Lóng-nhóng đợi trông, ra
vô ngóng chờ luân : *Tựa cửa ngóng
trông.*

NGÔNG dt. Xông lưng vươn cõi lén ngóng :
Ngóng cõi || tt. Có cái cõi cao hoặc người
cao : *Cao chê ngóng, thấp chê lùn tng.*

NGÔNG dt. Cây cốt đứng : *Ngông cối,
ngóng cửa; Gái có chồng như rồng có
mây, Gái không chồng như cối xay chết
ngông tng,*

NGỌNG tt. Tật ở đóc-giọng và phần trong
cái lưỡi, nói không đúng âm : *Người
ngong, nói ngong.*

ngong-nghju tt. (đ) Nh. Ngong : *Ngong-
nghju mà hay nói.*

NGÓP dt. Đớp hơi trên mặt nước : *Cá
ngóp.*

ngóp-ngóp dt. Clg. Ngom-ngóp, Nh. Ngam-
ngáp : *Cá lén khỏi nước thì ngóp-ngóp.*

NGÓT bt. Hơi ngọt : *Cá ngọt, canh ngọt,
nấu ngọt, ngon-ngót.*

NGÓT trt. Giảm bớt, sút bớt : *Bệnh đã ngọt,
nước sango vừa ngọt* || Non, gần đến, gần
đủ : *Bệnh ngọt một tháng mới mạnh; thua
ngót trăm bắc.*

ngót dạ trt. Thấy đói bụng : *Ăn hối mori,
giờ đã ngọt dạ.*

NGÓT dt. (thực): X. Bồ-ngót.

NGÓT-NGHÉO dt. (thực): Loại dây bồ, lá
dài, có vòi ở chót, hoa to vàng ở đáy, củ
láng, có chất colchicin rất độc (*Gloriosa
superba*).

NGÓT bt. Có vị êm dịu như đàm-na, nhíu rít :
*Bánh ngọt, bưởi ngọt, cam ngọt; Ở nnu
cây que giữa rừng, Cay không ai biết, ngọt
đừng ai hay CD* || Vị của xương của thịt
nấu ninh, mới ném thì mặn-mặn, nuốt vỡ
khỏi cõi thì có cái hậu ngọt-ngót : *Bột ngọt,
canh ngọt, nước lèo thật ngọt; Vị dầu
con cá nấu canh; Đè tiêu cho ngọt đe hành
cho thơm CD* || (B) *Êm-dịu, nhẹ-nhàng;
Dịu-ngót, dỗ ngọt; Nót ngọt lợt đến xương*
|| Đàn-bà đotyp : *Hảo ngọt, thèm ngọt* ||

Rõng-rãi, hời-hợt : *Chơi ngọt, trả tiền ngọt ;*
cậu Hai rất ngọt.
ngöt bùi tt. Ngöt và bùi : *Ái oí ném thù*
mè xem, Ném ra mồi biết rằng em ngọt
bùi CD II (B) Em-ái bùi tai : Lời nói ngọt
bùi.

ngöt dju trt. X. Dju-ngöt.

ngöt đường tt. Vị ngọt của món ăn mặn
 nhò có đường trong ấy : *Cánh này ngọt*
đường, khó ăn quá !

ngöt gắt bt. Thật ngọt : *Chè ngọt gắt.*

ngöt giọng trt. Èm giọng, cách êm-dju : *Ngöt*
giọng dỗ-danh.

ngöt lạt tt. Hơi ngọt, không có vị chua :
Bưởi ngọt lạt.

ngöt lịm tt. Thật ngọt, thật êm-dju : *Chè*
ngöt lịm ; lời nói ngọt lịm.

ngöt lù tt. Ngöt thuần-thục, không vị khác
 pha trộn : *Mía lùi ngọt lùi.*

ngöt lự tt. Ngöt đậm-dà.

ngöt mặn tt. Ngöt ngọt, hơi mặn-mặn : *Quýt*
ta ngọt-mặn.

ngöt ngọt tt. Rất ngọt : *Cám ngọt ngay.*

ngöt-ngào bt. Èm-dju bùi tai : *Lời nói ngọt*
ngào ; Ngöt-ngào đầu lưỡi, mặn-mà lở tai
PTT.

ngöt-ngon bt. X. Ngon-ngöt.

ngöt-ngöt bt. X. Ngòn-ngöt và Ngon ngọt.

ngöt thanh tt. Nh. Ngöt lùi.

ngöt xót bt. Rất ngọt : *Chè ngọt xót ;* *lời*
nói ngọt xót ; *Ái nói ngọt xót.*

NGÔ dt. (thực) : X. Bắp : *Tháng sáu em đi*
buôn bê, Tháng bảy tháng tám trở về đóng
ngô CD.

NGÔ dt. Người Tàu, tên gọi từ khi nước
 Nam bị nhà Đông-Ngô thầu Tam-quốc cai
 trị : *Cánh vàng đi đê sông Ngô ;* *Tham vàng*
lấy phải thăng Ngô CD. X. Ngô PH. III.

NGÔ dt. (thực) : Ngô-đồng gọi tắt : *Phượng*
đậu cành ngô. X. Ngô-đồng.

NGÔ dt. Tên một nước xú Trung-hoa xưa :
Đầu Ngô mình Sơ. (Rời-rạc, đầu đuôi
 không ăn nhau).

NGÔ ddt. Tôi, ta, tiếng tự-xưng.

ngô-bối dt. Bạn ta, chúng ta.

ngô-đảng dt. Đảng chúng ta.

ngô-đạo dt. Đạo chúng ta.

ngô-huynh ddt. Tiếng tôn xưng anh mình,
 bạn mình.

NGÔ-CÔNG dt (đóng) : Con rít (rết) :

Tiếng còi lù-diệp, lá cờ ngọt-công NDM.

ngô-công-kéo dt. (lóng) : Người rít-róng,
 - hè-tiện ; *Thăng chè đó là rít chúa ngô-*

công-kéo.

NGÔ-ĐỒNG dt. (thực) : Clg. Sản hay vông-
 đồng, loại cây to, gỗ xốp, thường mọc ở
 đất bưng.

NGÔ-NGHÉ btt Ngày-ngo, khờ-khở : *Ái*
nói ngọt-nghé, bô-tịch ngọt-nghé.

NGÔ-THI dt. (thực) : Loại cây cao lối 1m.,
 lá nhọn mọc đối, hoa đỏ ở chót nhánh,
 trái từng cặp dài lối 10cm, hột có lông bọc
 giò, cây có chất glucosit asclepiadosit, gây
 thò-tà (*Asclepias curassavica*).

NGÒ-NGỘ tt. Hơi ngọt : *Con bé ngọt-ngo,*
chuyên cung ngọt-ngo.

NGÕ dt. Gom dồng : *Ngõ thóc lị.*

NGÕ tt. Ngày đợi : *Thăng ngọt.*

ngô rùng tt.*Rất ngọt, ngu đần rùng-rú : *Đồ*
ngô rùng.

NGÔ bt. Táo-tịn, quả dẹn-dì đến liều-linh :
Nói ngọt ; nhỏ mà ngọt lắm.

ngô-ngoéo bt. Nh. Nh. Ngò.

NGÔ dt. (thực) : Tên loài rau mọc dưới
 nước, lá nhỏ có răng, cọng ăn nhăn-nhăn :
Rau ngọt.

NGÔ bt. Cải lòi, chống lại, ngang-ngược
 (với người lớn trong thân) // Trái, nghịch.

ngô-nghịch tt. X. Ngô-nghịch.

ngô-nghịch tt. Clg. Ngô-nghịch, cưỡng lời,
 ngang ngược với cha mẹ hay anh chị : *Đứa*
con ngô-nghịch, thăng em ngọt-nghịch

ngô-nghịch-nhi dt. Đứa con ngô-nghịch.

ngô-nhi trt. Trái tai.

ngô-thân trt. Bất-hiệu với cha mẹ.

NGÔ tt. Hay hay, dễ thương : *Em bé ngọt*
quả II (R) a) Đẹp, lịch-sự : *Cô chị ngọt hơn*
cô em II b) Lạ, kỳ : *Chuyên cung ngọt !*

ngô hân trt. Clg. Ngô khôn, lẽ khôn, tiếng
 mòi đầu môi câu phán-bua : *Ngô hân !* Ái
 có phán nầy chờ !

ngô-nghinh tt. Khó-khinh, xinh-xắn : *Em nhở*
rất ngọt-nghinh II Lạ kỳ, hơi chướng : *Ngô*
nghinh dù hân !

NGÔ dt. Gặp, mắc phải : *Bướm bắt b้อง*
 như Quan-công ngọt Táo-tịc, Anh mồi ngọt
 em một lần, vắng mặt nhỡ thương CD.
ngô-biến dt. Gặp phải tai nạn : *Thiếp từ ngọt*
 biến đến giờ, Ông qua bướm lại đã thorer
 xấu-xa K.

ngô-cầm dt. Nhiễm gió, phải cầm-sốt : *Đ*
chơi về ngọt-cầm.

ngô-hiểm dt. Gặp việc nguy-hiểm.

ngô-hợp dt. Gặp và hiều nhau, va nhau.

ngô khi trt. Phải lúc, nhằm khi : *Ngô kh*

sóng gió bát-ký.

ngô-nạn dt. Mắc nạn, gặp phải tai nạn.

ngô phái trít. Gặp cơn bêt - buộc : Ngô phái đương đầu với kẻ nghịch, ta cung chênh trít.

NGÔ dt. Nghiền-ngãm, suy - nghĩ ra mối : Giác-ngo, tinh-ngo.

ngô-đạo dt. Hiểu rõ đạo lý, đường lối : Tu-hành lâu ngày ngô-đạo.

ngô-tính dt. Tính những người nhân việc này suy ra mà hiểu nhiều việc khác.

NGÔ dt. Lầm-lạc : Mâu-ngo.

ngô-điểm dt. Chỗ sai-lầm.

ngô-giải dt. Hiểu lầm nghĩa : Ngô-giải một câu cách-ngoan.

ngô-hoặc dt. Nghi lầm, nghi oan // Lừa dối, dối gạt.

ngô-hội dt. Hiểu lầm : Vì ngô-hội mè..

ngô-mâu dt. Sai-lầm : Cố điều ngô-mâu.

ngô-nhận bt. Hiểu lầm, nhận lầm : Đè tránh ngô-nhận, xin...

ngô-phán dt. (Pháp) : Phán-đeán, xử sai-lầm : Toà dối khi cung ngô-phán, vì sai-lầm là cá-tính của loài người.

ngô-sát dt. (Pháp) : Giết người vì lầm lỡ, không có ý : Phái tội ngô-sát.

ngô-sự dt. Việc sai lầm : Đè tránh những ngô-sự...

ngô-tín tt. (Pháp) : Bất-hợp-pháp vì lầm-lẫn nên được xem như hợp-pháp (putatif).

NGÔ tt. ĐIÊN, dại : Chó ngô.

NGỐC tt. Ngu dại, khờ-khạo : Đè ngốc, ngu-ngốc, si-ngốc.

ngốc-ngu tt. X. Ngu-ngốc : Bão cho những khách mè-hông, Thè hẫu quen-tử hơn chêng ngốc-ngu CD.

ngốc-nghêch tt. Clg. Ngôc-nghêch, khờ-khạo, không biết gì (thường dùng cho người lớn) : Lớn mè ngốc-nghêch như bò.

ngốc-tử dt. Thẳng ngốc, người khờ-khạo : Ngốc-tử mọi sài.

NGỘC-NGHẾCH tt. X. Ngôc-nghêch.

NGÔI dt. X. Ngai // (R) : Ghế vua ngồi khi ngự trào ; quyền trị nước một ông vua : Lên ngôi, nôii ngôi, soán ngôi // Vai-vé, đia-vi : Giờ ra thay báu đổi ngôi K // mt. Tiếng gọi những vật có nơi chỗ nhất định : Ngôi hàng, ngôi mâm, ngôi nhà, ngôi sao // Đường tóc chè hai : Đường ngôi.

ngôi báu dt. Chỗ ngồi quý báu, túc quyền làm vua một nước : Tranh giành ngôi báu.

ngôi rồng dt. Ngôi vua (các cây cột nơi

dền vua ngự đều có chạm rồng).

ngôil-thúr dt. Vai-vé, cắp-bắc : Phân-dịnh ngôil-thúr.

ngôil trời dt. Ngôi vua (do Trời dành cho) : Nơi trí ngôi trời.

NGÔI dt. Đặt đít xuống hoặc gập chân lật cho đít hỏng : Mới biết ngồi ; Cuối nghe thầy nói Cuối cùi, Bởi hay nói dối nên ngồi ấp cây CD II (R) : Giữ một phần-sự, một trách-nhiệm : Dân-tình kêu-ca quá mè cùi ngồi đít hoài ; Ông Cả ngồi trên sập vàng, Cả ăn, cả mặc, lại càng cả lo CD II Học ở một lớp nào : Ngồi lớp nhất li Ở ngoài, không dự vở : Chim quyền xuống núi ăn mồi, Thay em leo-khô anh ngồi sau yên CD.

ngôie bàn dt. Ngồi lại bàn ăn, dùng bữa : Mời ông bà lên ngồi bàn, cơm đã dọn // Làm việc giầy ở một chỗ nhất định : Được đồi về tính ngồi bàn giữ bô ghe.

ngôie bếp dt. Clg. Ngồi chèm-bếp, Ngồi bệt và Ngồi trệt, đặt đít xuống mặt phẳng rộng, chân gập lại : Ngồi bếp ít sợ lở tròn.

ngôie bêt dt. X. Ngồi bếp.

ngôie bí-sí dt. Ngồi rầu, vê mặt bí-sí : Ngồi bí-sí trông chêng.

ngôie bô gõi dt. Ngồi bếp hoặc chồm-hồm, hai chân dựng lên trước ngực, hai tay vòng ôm hai gõi, dáng ngồi của người đang lạnh (rét) hoặc đang lo rầu.

ngôie bô dt. lasses trong cái bô (pot) : Tôi tôi hay ngồi bô.

ngôie buôn dt. Tiếng dùng trong văn-chương khi mở đầu thuật một việc tình-cảm : Ngồi buôn nhó mè ta xưa, Miệng nhai cơm búng, lưỡi lừa cá xương CD.

ngôie cốt dt. Clg. Ngồi đồng, làm nghề đồng cốt cho ma quỷ nhập vào chữa bệnh hay nói việc sê-tói.

ngôie cú-rú dt. Ngồi chồm-hồm, hai tay khoanh trước ngực, mệt buồn xo : Lạnh, ngồi cú-rú ; không tiền, ngồi cú-rú.

ngôie chài-bài dt. Ngồi bếp và duỗi hay chân ra.

ngôie chèn-ngèn dt. X. Ngồi tần-ngèn.

ngôie chèm-bếp dt. Clg. Ngồi chèm-bếp X. Ngồi bếp.

ngôie chò-hò dt. Ngồi dựng hai chân lên : Đôi, kiêm ăn hay đứng chèng-rèng, Lạnh, vỗ bắp chìn ngồi chò-hò HL.

ngôie chong-ngóc dt. Chỉ người đang ngồi, có mặt tái đỏ : Vợ ngồi chui nón-ngóc đó chớ ói đi đâu đâu.

ngồi chồm-hồm đt. Ngồi gập hai chân lại, đít hông lên (như lúc ngồi iê).

ngồi chống tó đt. Ngồi bẹp mà chống hai tay cho vững hơn.

ngồi chum-hum đt. Ngồi khom lưng, co rúc cái mình lại.

ngồi chùm-nhum đt. Ngồi xùm-xít lại, vây tròn lại (đóng người).

ngồi duỗi thè đt. Nh. Ngồi chài-bèi.

ngồi dung đt. Ngồi không, chẳng làm việc chi cả : Ngồi dung đợi bữa ăn // Thất-nghiệp, ở không : Ngồi dung mây tháng nay.

ngồi dồng đt. X. Ngồi cõi.

ngồi đứng đt Clg. Đứng ngồi, ngồi xuống đứng lên nhiều bận, dáng người bồn-chồn trong dệ : Ngồi đứng không yên.

ngồi ghé đt. Đặt một bên mông xuống, một bên thêu-lêu bên ngoài, chân phía mông ngồi thì hông, phía mông hông thì chổng xuống dưới : Đàm-bà hay ngồi ghé // (R)

Ngồi một chỗ rồi đi : Ngồi ghé hỏi thăm,

ngồi giãi chân đt. Nh. Ngồi chài-bèi.

ngồi giéo-ne đt. Ngồi bẹp, cái mình ẹo qua một bên, cùi-chỏ chống dưới vế hay xương mông : Ăn cơm mà ngồi giéo-ne !

ngồi hàng đt. Ngồi hoặc đứng bán hàng : Sáng ra mặc ngồi hàng.

ngồi kè đt. Ngồi khít một bên : Hai vợ chồng ngồi kè nhau.

ngồi két (caisse) đt. Ngồi ở tủ tiền giữ việc thâu xuất : Ngồi két ở nhà thuốc tây.

ngồi kỳ đt. Ngồi xếp - bẳng, tay chắp lên ngực, miệng niệm Phật, chịu cho đến tàn hết các đóm lửa đốt dầu trong lě « trường-hương » ở chùa.

ngồi khách đt. Ra khách, ngồi tiếp khách.

ngồi khoenh tay rẽ đt. Nh. Ngồi bó gối // (B) Nh. Ngồi dung, Ngồi không và Ngồi rẽ.

ngồi không đt. Nh. Ngồi dung (nghĩa đầu).

ngồi lê đt. Ngồi nơi này nói chuyện ở rồi đến ngồi nơi khác nói nữa : Ngồi lê khấp noi.

ngồi lê đồi mách đt. Ngồi lê đê, nãy đầu kia đê nói chuyện thiên-hạ cho có chuyện đái-choi : Ăn no rồi ngồi lê đồi mách.

ngồi lì đt. Ngồi trơ ra mà chịu, không nói gì cũng chẳng đi nơi khác : Người ta mắng mà ngồi lì ra đó.

ngồi mông đt. Ngồi ngoài (thường là ngoài sòng) chực đến phiên mình.

ngồi một cắn một xép đt. Ngồi bẹp, một chân vồ, một chân dựng lên.

ngồi một đồng đt. Clg. Ngồi sừng-sừng, nói người to lớn đang ngồi : Ngồi một đồng như hòn núi !

ngồi nò đt. Ngồi gần cái nò, đợi cá vồ ăn mồi thì cho sập vi xuồng chặn cá lại bắt : Chèng rè đóng dày, con dâu ngồi nò CD.

ngồi ngang đt. Ngồi trước mặt và đâu mặt

nhou : Ngồi ngang ông Cả ; (bạc) Không

ăn tha nhau thì ngồi ngang.

ngồi ngánh đt. Ngồi xéo một bên, tránh ngồi vị giữa : Phận nhỏ, nên ngồi ngánh một bên.

ngồi ngo đt. Ngồi ngoái, phó mặc, không dý vỗ : Thằng nhỏ té mà nó ngồi ngo ; người ta làm trói chêt mà nó ngồi ngo !

ngồi ngom-ngòm đt. Ngòm dậy rồi ngồi luôn đó : Ngồi ngom-ngòm giữa giường.

ngồi ngựa đt. Cõi ngựa đi : Ông Cai ngồi ngựa đi thăm ruộng // Ngồi trên ván : Họ chia nhau, đèn-ông ngồi ghế, đèn-bà thì ngồi ngựa.

ngồi nghinh (nghênh) đt. Ngồi trên các lưỡi dao cho người khiêng đi trong một cuộc tổng gió trú ẩn : Thay pháp ngồi nghinh.

ngồi nhà đt. Ở nhà : Sớm mai giờ ngồi nhà chờ có đi đâu // Ở không, thất-nghiệp : Ngồi nhà cả tháng nay.

ngồi nhà-hàng đt. Ngồi uống rượu trong quán : Lành lương ra thì ngồi nhà-hàng, mặc cho vợ con trông đợi.

ngồi nhao-nháo đt. Ngồi trống, vể mặt buồn dâ-dưƠi : Ngồi nhao-nháo một mình.

ngồi phèn-phết đt. Tức ngồi bẹp, tiếng rầy, trách : Ngồi phèn-phết không sợ dor quen,

ngồi phết đt. X. Ngồi bẹp.

ngồi quán đt. Ngồi trong quán ăn uống : Chiều chiều ngồi quán, cũng là một cái thú.

ngồi quan đt. Làm quan-trưởng (chủ quan) : Được bồ đi ngồi: quan.

ngồi ro-ro đt. Clg. Ngồi ru-rú, ngồi không một chõ, không đi đâu : Cứ ngồi ro-ro ở nhà !

ngồi ròi đt. Clg. Ngồi ròi, rành-rang ngồi không, chẳng làm gì cả : Ăn không ngồi ròi.

ngồi rỗ đt. X. Ngồi rỗ.

ngồi ru đt. Ngồi co-ru buồn-bã : Ngồi ru như trú chủ.

ngồi sòng đt. (bạc) : Ngồi vào sòng bạc, túc đánh bạc : Chồng đì làm, vợ đi ngồi sòng // Ngồi luôn, không được nã-n hay đi đâu : Ngồi sòng cõi ngày.

ngồi sù-sụ đt. Nh. Ngồi cú-rú.

ngồi sừng-sừng đt. Nh. Ngồi một đống.

ngồi tàu *đt.* Đi tàu, ngồi trên tàu đi đến một nơi nào : *Ngồi tàu đi Đà-năng.*

ngồi tần-ngần *đt.* *Ctg.* Ngồi chán-ngần, đang ngồi rõ-ràng ra đó : *Nó ngồi tần-ngần đó, không thay sao ?*

ngồi tém-tè *đt.* Ngồi cách gọn-gàng, không choán nhiều chỗ.

ngồi tinh *đt.* Làm tinh - trưởng (chủ tinh) : *Được bô di ngồi tinh II (R)* Làm trưởng-tỷ ở các tinh : *Ngồi tinh có trách-nhiệm to hơn lêu-khêu ở Nha.*

ngồi tịnh *đt.* Ngồi im-lặng và thở hơi thật dài trong một thời - gian nhất - định : *Ngồi tịnh theo phái Du-già.*

ngồi tiêm *đt.* *Nh.* Ngồi quán

ngồi toà *đt.* Làm Chánh-án (ông toà) để xử kiện : *Ông ấy ngồi toà ở Vĩnh-long.*

ngồi tốt *đt.* Ngồi trên cao tốt : *Ngồi tốt trên hàng kẽ kèo (cá kèo).*

ngồi tốt *đt.* Ngồi yên thủ-phận : *Thôi đừng đưa dài tranh khôn, Trở về ngồi tốt gậm giùm cho xong TR.C.*

ngồi tù *đt.* Ở tù, bị nhốt khám : *Ngồi tù khám lớn.*

ngồi thiền *đt.* *Nh.* Ngồi tịnh (chỉ người tu).

ngồi thử *đt.* Ngồi chờ mặt ra, mặt ngó dăm-dăm, không nói gì cả : *Ngồi thử ra như chết rỗi.*

ngồi tréo-mày *đt.* *Ctg.* Ngồi tréo-ngoài hay ngồi vắt chân chữ ngã, ngồi trên ghế hay trên ván, một chân chống dưới đất, một chân gác lên gối chun chống.

ngồi tréo-ngoé *đt.* X. Ngồi tréo-mày.

ngồi tréo-ngoe *đt.* Ngồi bẹp trên giùm, hai chân ngay ra và chống lên nhau, cách ngồi của đàn-bà mới sanh.

ngồi trệt *đt.* X. Ngồi bẹp.

ngồi trích-trích *đt.* Ngồi im, không động dây.

ngồi trít *đt.* *Ctg.* Ngồi trệt, X. Ngồi bẹp.

ngồi trơ *đt.* *Nh.* Ngồi thử.

ngồi trơ-trơ *đt.* *Nh.* Ngồi trích-trích.

ngồi vắt chân chữ ngã *đt.* X. Ngồi tréo-mày.

ngồi vắt-vèo *đt.* Ngồi trên cao mút : *Ngồi vắt-vèo trên ngọn cây.*

ngồi vếch-dốc *đt.* Ngồi dựa ngửa, một chân chống dưới đất, một chân gác chống lên, mặt ngửa ra : *Bô nặng túi nên ngồi vếch-dốc !*

ngồi vết *đt.* *Nh.* Ngồi chồm-hồm.

ngồi vêu *đt.* Ngồi chờ ra cách chờ-trên : *Tờ súng giờ ngồi vêu, không bán được đồng nào cả.*

ngồi xe *đt.* Ngồi chờ xe chờ đi đến một nơi nào : *Ngồi xe chờ mau, đi bộ đến bao giờ mới tới ?*

ngồi xè *đt.* Ngồi ghé lại một lát : *Đi ngang, thấy có sông bì, ngồi xè lại xem một lát.*

ngồi xếp-bằng *đt.* Ngồi bẹp, hai chân gấp lại chống lên nhau hoặc xò rẽ lại, hai gót vào trong : *Ngồi xếp bằng ăn cơm.*

ngồi xếp-chè-he *đt.* Ngồi bẹp, hai chân gấp lại và đè một bên, hai bàn chân day ra sau, cách ngồi của đàn-bà miền Nam khi lạy (lễ).

ngồi xo-ró *đt.* Ngồi thu mình lại, dáng ngồi của người buôn-bã một mình.

ngồi xó *đt.* Ngồi tránh một nơi, không đi đâu, cũng không dại vào việc chi cả : *Ngồi xó một mình.*

ngồi xòng-xồng *đt.* *Nh.* Ngồi dung (nghĩa đầu).

ngồi xóm *đt.* *Nh.* Ngồi chồm-hồm : *Ngồi xóm trên lề ăn què.*

ngồi xóm dậy *đt.* Ngồi dậy lẹ-làng khi đang nằm : *Nghe nô, tôi ngồi xóm dậy.*

ngồi xóm-lóm *đt.* Ngồi không tề-chỉnh, hay day qua day lại hoặc chồn túi trước : *Ngồi xóm-lóm như trẻ con.*

NGỒM-NGOÀM *trt.* Ngôn-ngoمن, cách nhai khi thức ăn dày miệng : *Nhai ngồm-ngoàm.*

NGÔN *bt.* Nói, lời nói : *Châm-ngoân, cách-ngoân, phuong-ngoân, thết-ngoân, thông-ngoân ; Danh chénh ngoân thuận, ngoân dj hành nam II Tiếng, chữ : Ngũ-ngoân, thết-ngoân Đuờng-luật.*

ngôn chí *đt.* Bày tỏ ý-chí, nói ra cái ý của mình.

ngôn động *đt.* Nói và làm.

ngôn-giáo *đt.* Dạy - dỗ, dùng lời nói mà dạy.

ngôn hành *bt.* Nói và làm ; lời nói và việc làm : *Ngôn hành bất nhút (nói và làm chẳng đi đôi).*

ngôn hạnh *đt.* Cách ăn-nói và nết-na, hai đức-tánh của đàn-bà con gái (trong bốn đức) : *Ngôn hạnh doan-trang.*

ngôn-ý *đt.* Ý-nghĩa trong lời nói.

ngôn-luận *đt.* Nói-nắng, viết-lách để bày-lô ý-kien, để bàn-luận việc đời : *Lý-do ngôn-luận.*

ngôn-ngữ *đt.* Nói-nắng : *Gidi khos ngôn-ngữ II* dt. Tiếng nói từng dân-tộc. *Ngôn-ngữ bắt-đồng.*

ngôn-ngữ-học *đt.* Môn học về sự cấu-tạo, biến-hoa và phát-triển của tiếng nói.

ngôn-tuyền *dt.* Nói như nước chảy, nói luônn
một mèo không ngập-ngừng.

ngôn-tử *dt.* Lời nói : *Ngôn-tử lưu-loết.*

ngôn-văn *dt.* Nh. Ngôn-tử.

NGÔN-NGÔN *tt.* Sô-sô, cao lớn cách cản-
đối : *Cao ngôn-nghôn.*

NGỐN *dt.* Guồn dò ăn đầy miệng đón má
phồng lên : *Ai giành mà ngôn dứ vậy? //* (R) a) Ăn nhiều : Một mình ngôn hết mâm
cơm // c) *trt.* Nói nhiều và meo : *Nói ngôn
lên.*

ngôn-ngẫu *trt.* To miêng và nhai qua-loe :
Ăn ngôn-ngẫu cho rồi.

ngôn-ngỗn *dt.* Ngôn hết miêng nẩy đén miêng
khác thật lẹ : *Ngôn-ngỗn cho dứt rồi mắc
nghen.*

NGỎN-NGANG *trt.* Bừa-bãi, đầy-dẫy, không
thứ-tự : *Đồ-đạc dè ngôn-ngang ; nǎm ngôn-
ngang ; Ngôn-ngang gò dông kéo lên KII* Bận-rộn, rôi-rầm : *Ngôn-ngang trầm mồi
bên lòng K.*

NGỘN-NGỘN *tt.* X. Ngôn-nghôn.

NGÔNG *bt.* Quá mực thường, tính người
hay nói, hay làm cách quá đáng, không màng
ai khen chê : *Chơi ngôn, nói ngôn, ông
đò ngôn.*

ngông-cuồng *tt.* Nói hay làm cách quá đáng
nhân lúc dạ-dật, bồng-bột hay nóng-nảy :
*Làm chuyện ngôn-cuồng, tuỗi trẻ ngôn-
cuồng.*

ngông-ngông *tt.* Hơi ngôn : *Thẳng che đó
ngông-ngông.*

ngông-nghênh *tt.* Nghinh-nang tự-đắc : *Rêu-
ria nhẫn-nhại, mặt-mũi ngôn-nghênh /* (Phú
thầy đồ ngôn).

ngông rờm *tt.* Háo-thẳng rồi làm ra ngôn.

NGỒNG *dt.* Clg. Phát-hoa có cộng cao của
một vài loại cây nhỏ : *Ngồng cái, ngôn
thuốc ; Ai làm cho cái lên ngôn, Cho đưa
tôi khú, cho chồng tôi chê CD //* *tt.* Clg.
Nhòng, rất cao : *Cao ngôn.*

ngồng-ngồng *tt.* Clg. Chồng-ngồng, nghèu-
nghẽu, quá cao : *Cao ngôn-ngồng ; ngôn-
ngồng cái đầu còn chơi dại.*

ngồng-nghênh *tt.* Clg. Ngồng-nghênh Nh.
Ngồng-ngồng.

NGỒNG-NGHÊNH *tt.* X. Ngồng-nghồng.

NGỒNG *dt.* (*đóng*) : Giống chim chén dính,
cò cao, cùng loại với con ngan, to hơn vịt,
tiếng kêu to và xòn-xàng, xuống nước không
ăn tôm tép : *Còn ngôn //* (R) Chai cao cò :
Ngồng rươn.

ngồng đực *dt.* (*lóng*) : Tiếng gọi chè-nhẹo

người lùng-khùng, ít hiểu biết : *Bộ như
ngồng-đực.*

ngồng trời *dt.* Clg. Thiên-nga, thứ ngồng
hoang, biêt bay.

NGỘP *tt.* Clg. Ngột và Ngạt. X. Ngột.
ngột hơi *tt.* Nh. Ngột.

ngột nước *tt.* Bị ngột dưới mặt nước // (B) : Chỉ người bị nọc chó dại gần chết,
miệng cứ cà-hớp thở không kịp.

ngột thở *dt.* Thở không được : *Bị nhốt
trong buồng kín ngột thở.*

NGỐT *tt.* Nóng-búc vì hơi người : *Đông
người, ngọt quá //* X. Ngót.

ngột của *trt.* X. Ngột của.

ngột người *tt.* Nóng-búc trong mình : *Trời
oi-búc, ngọt người.*

NGỘT *tt.* X. Ngót và Ngột.

ngột-ngạt *tt.* Rất ngột : *Ngột-ngạt quá
không chịu nổi //* (B) : Khó chịu, khó nái
ra : *Trong hoèn-cảnh này, tôi rất ngột-
ngột, thằng biêt làm sao.*

NGÓ *tct.* Lơ, già như không hay, không
biết : *Già ngo, làm ngo //* *tt.* Lờ, làng là,
bỏ cuộc : *Bị mây vỗ, nó ngo rồi.*
ngó đâu *dt.* No, hết muôn ăn nữa, cầm dùa
mà không muốn gắp : *Ai nấy đều ngo-
đua.*

ngó lấp *dt.* Tai ngo mắt lấp, bỏ qua, kè
nhu không có gì : *Ngó lấp thì hờn.*

ngó mò *dt.* Chỉ súc-vật dâ no, hết muôn ăn
nữa.

ngó-nág *tt.* Dớn-dác, hơi sợ vì lẻ cảnh :
*Con nai vàng ngo-nág trên lá vàng khô
Lưu-trọng-Lu.*

ngó-ngáo *tt.* Bơ-ngo béo-ngáo, dáng người
không hiểu chi ráo, mắt ngo qua lại dè tim
hiểu, vẻ mặt ngây-ngo : *Đến khi hoạn-nạn
lâm-nguy, Mắt trông ngo-ngáo, chân đì
gặp-ghênh Bé Giai.*

ngó-ngần *tt.* X. Ngần-ngo.

NGỜ *dt.* Quá nghi, không tin, không chắc
Một nghi mười ngo, một ngo mười tội
ting. // Sợ nghi-ngo : *Không không, tôi đứng
trên bờ, Mẹ con cái vẹc đò ngo cho
tôi CD.*

ngờ-ngo *trt.* Nửa tin, nửa ngờ, không chắc
lắm : *Còn ngó-ngo, không biêt phải chăng.*
ngờ-vực *dt.* Nghi lầm, không tin : *Lòng còn
ngờ-vực.*

NGỜ *dt.* Dè, tưởng rằng : *Thấy anh chưa
kíp ngó lời, Ai ngó anh đã vội dời gót
loạn CD.*

ngờ đâu *trt.* Uè đâu, ai tính trước như thế

đâu ? : *Tưởng rằng một dạ một lòng,*
Ngờ đâu dem dạ bưởi bàng phu nhau CD.

NGỜ-NGỜ tr. Lô-lô, chán-chường, không
 giấu-giếm : *Đi ngờ - ngờ ngoài đường ;*
dè ngờ-ngờ trước sân.

NGÓ tt. Ngày người ra, không hiểu chi cả :
Đừng ngó một hồi lâu.

ngó-ngẩn tt. Nh. Ngó-ngáo : *Làm bộ ngó-*
ngẩn ; vể mặt ngó-ngẩn.

NGÓ dt. Tưởng lầm, đoán sai : *Ra đường*
người ngó còn son, Vẽ nhà thiếp dâ nâm
còn cùng chàng CD.

ngó rằng dt. Tưởng rằng, tưởng là thế, té
 ra khác : *Ngó rằng duyên nợ đây đây,*
Nào hay duyên nợ lá-lay phu-phàng CD.

NGÓ bt. Ngó, ngại-ngùng, không sần-sùt :
Bỡ-ngó.

ngó lời tr. Ngợi lời, ngại miêng, khó nói
 ra : *Muốn nói nhưng còn ngó lời.*

ngó miêng tr. Nh. Ngó lời : *Ngó miêng*
quê, nói không được.

ngó-ngàng tt. Bỡ-ngó, không biết phải ăn
 nói làm sao : *Đến đây mò miêng ngó-ngàng,*
Lẹ người lẹ mặt lẹ làng khó phân CD.

NGỢ tr. Ngò, không chắc lầm : *Trông còn*
ngợ, không biết phải không.

ngợ-ngợ tr. X. Ngò-ngợ.

NGỢ dt. Ngó, ngại-ngùng : *Bợ-ngó, ngó*
quê khó nói.

ngợ lời tr. X. Ngó lời.

ngợ miêng tr. X. Ngó miêng.

NGƠI dt. Nghỉ, ngưng một lúc cho khoẻ :
Nghỉ-ngơi; Chim bay mỏi cánh chim ngơi,
Đó ai bắt được chim trời mỏi ngoan CD
II (R) Ngủ : Đi ngủi.

ngơi cơm dt. Nghỉ cơm, không ăn cơm :
Bữa nay xin ngơi cơm.

ngơi chèo dt. Cho cây chèo ngơi, không
 chèo tối nữa, dè trán nước đưa thuyền tối :
Ngơi chèo vân thuốc hút.

ngơi giãm dt. Cho cây giãm nghỉ, không bơi
 nữa, dè xuống theo trán nước lướt tối :
Ngơi giãm ngó mông II (B) Cầm đầu nói
chuyện, không gắp, không và : Ngơi giãm
nói chuyện.

ngơi-nghỉ dt. X. Nghi-ngơi.

ngơi tay dt. Nghỉ tay, ngưng làm việc một
 lúc : *Ngơi tay uống nước.*

NGƠI dt. Hẹ, đem xuống cách kính - cần :
Cúng xong, ngơi eô xuồng.

NGƠI dt. Do Nghi nói trái : *Thở-ngơi nói*
dây hụp với giỗng lúa nào ?

NGỜI tt. Bóng, láng, sáng-rực : *Sáng ngời,*
rạng ngời ; Ngời ánh điện.

NGƠI dt. Clg. Ngãi, tức Nghĩa nói trái: *Ngời-*
nhân móng đánh tớ cánh chuồn-chuồn, Khi
vui nó đậu khi buồm nó bay CD X. Nghĩa.

NGƠI dt. Khen, dùng lời nói kề cái hay cát
 đẹp của người : *Ca-ngợi, khen-ngợi II (R)*
Gợi, kề ra bằng lời văn, câu thơ : Đỗ thiền
ngợi nhớ, lại chương ngâm sầu PTR.
ngợi-khen dt. X. Khen-ngợi.

NGƠM-NGỐP dt. Hơi ngán sợ : *Thấy vậy*
cũng ngơm-ngốp.

NGƠM tt. Ngu-ngốc, ngây dại II dt. Tên con
 vật tưởng-tượng được ví với kẻ ngu-dần :
Nửa người nửa ngơm nửa dười-uơi.

NGƠN-NGỚT tr. Clg. Ngót - ngót, hơi
 đỡ, bớt một phần : *Bịnh vừa ngơn-ngớt*
mà ra gió thì đau lại.

NGỚP tr. Clg. Ngốt, ngán và khó chịu : *Thấy*
tiền mà ngớp.

ngớp của tr. Thấy tiền của nhiều mà ngớp :
Ngớp của làm xăng.

ngớp mắt tr. Loà mắt, tối mắt, mắt cà trí
 khôn : *Thấy tiền nhiều ngớp mắt, hết sợ*
tù tội chi cả.

ngớp-ngớp tr. X. Ngơm-ngớp.

NGÓT dt. Ngơi bớt, giảm một phần :
Nói cái miêng không ngót; Ngót xài tiền
dè dành cho cơn ươn-ý-eu.

ngót giận dt. Nguôi bớt nur giận : *Chưa*
ngót giận.

ngót hột dt. Mưa nhỏ lại, gần tạnh : *Đợi*
ngót hột rải đi.

ngót lời tr. Giảm lời, nói ít lại : *Khen*
chêng ngót lời.

ngót-ngót tr. X. Ngơm-ngớp.

NGƠU-NGÓU tr. Clg. Ngeu-ngáu, Ngäu-
 ngău và Ngóu - ngóu, giòn khớp : *Nhat*
ngou-ngou.

NGÓU tt. Nát biến : *Nát ngóu, ngóu như*
tương.

ngóu-ngóu tr. X. Ngou-ngóu.

NGU tt. Dại-dột, tối-tăm, ít hiểu biết, hay
 sai-lầm : *Đò ngu, ngu như bò ; cái học*
phá ngu ; Trên đời có bốn chuyện ngu :
Lèm mai, lènh nợ, gác cu, cầm chầu CD
II Tiếng tụ-xung khiêm-nhượng : Theo ý ngu
của tôi.

ngu-dại tt. Ngu-si dại-dột : *Thật là ngu-dại.*

ngu-dần dt. Người dần ngu, tiếng người dần
 tụ-xung khi nói với quen, làng : *Ké ngu-*
dần nầy xin chịu .đi II dt. Làm cho dần-

chúng tôi-tăm chêm tiễn : *Chánh-sách ngu-dân.*

ngu-dốt tt. Ngu-dân dốt-nát, chẳng hiểu việc phải trái ở đời hay lẽ-nghĩa xâ-giao ở đời : *Phản ngu-dốt dám dẫu dèo-bòng.*

ngu-dần tt. Ngu-si dần-dộn, rất ngu, rất lối-lầm : *Những kẻ ngu-dần.*

ngu-dệ dt. Đứa em ngu-dại, lời tự-xưng với người mà mình gọi bằng anh hoặc lời chỉ em mình khi nói với một người khác : *Ngu-dệ xin vâng ; tôi sẽ dạy ngu-dệ tạ lỗi với tôn-huynh.*

ngu-dộn tt. Nh. Ngu-dần.

ngu-già dt. Người ngu, kẻ ngu.

ngu-hạ ddt. Kẻ ngu-si thấp-thỏi này, lời tự-xưng khiêm-tốn : *Ngu-hạ xin thương-quan miễn-chấp.*

ngu hiếu tt. Hiếu-thào cách mù-quáng dại khờ.

ngu-huynh ddt. Tiếng tự-xưng khiêm-tốn với một người em : *Ngu-huynh xin chúc hiền-dệ thương-lộ bình-an.*

ngu-ý dt. Ý ngu, chỗ thay hép-hồi, lời khiêm-nhượng khi muốn đưa ý-khiến mình ra : *Theo ngu-ý, việc ấy không nên làm.*

ngu-kiến dt. Nh. Ngu-ý.

ngu-lậu tt. Dại-dột, quê-mùa : *Hạng dân ngu-lậu.*

ngu-lỗ tt. Thô-lỗ, dại-dột : *Không nên giao việc lớn cho bọn ngu-lỗ.*

ngu-muội tt. Ngu-iỗi, ngu-si tỗi-tăm,

ngu-ngoan tt. Dại-dột mà bướng-binh.

ngu-ngõc tt. Rất ngu, chẳng biết chi cả : *Cái đồ ngu-ngõc.*

ngu-ngօr tt. Ngây-ngô, ngô-ngὸn : *Ngu-ngօr như vậy mà có làm gì nên thắn.*

ngu-nhân dt. Nh. Ngu-già.

ngu-ngurc tt. Ngu-si hèn-ýu.

ngu-phu ngu-phụ dt. Đàn-ông đòn-bà gì đều ngu cõ // (R) Dân ngu.

ngu-si tt. Nh. Ngu-muội : *Bạn vàng sánh với bọn vàng, Ngu-si đẹp lại một đòn ngu-si CD.*

ngu-tiên tt. Ngu dốt hèn-hẹ : *Hạng người ngu-tiên.*

ngu-ti ddt. Tiếng người chỉ tự-xưng cách khiêm-nhượng với người em.

ngu-tối tt. Ngu-dại tỗi-tăm : *Ngu-tối quá, học hỏi mà chẳng tiễn.*

ngu-thần dt. Bè tôi ngu dai này, tiếng quen tự-xưng cách khiêm-nhượng với vue : *Ngu-*

thần xin chịu tội.

ngu-trung tt. Trung-nghĩa cách mà-quảng.

ngu-trực tt. Cố-chấp, ngay-thẳng cách dại-dột.

ngu-vọng tt. Ngu tối, càn bướng.

ngu-xuẩn tt. Nh. Ngu-dộn.

NGU tt. Vui-vẻ, sung-sướng trong lòng.

ngu-lạc bt. Vui thú, giải-trí.

ngu-thân dt. Làm cho cha mẹ vui lòng.

NGU dt. Lẽ cúng người chết sau khi chôn cất : *Té-ngu // Xt. Lễ sơ-ngu, lễ tái-ngu và lễ tam-ngu PH. II.*

NGÙ dt. Cục tròn hoặc nắp tròn chụp cái chót ở trên : *Ngù nón ; Khen ai khéo tiện ngù cờ, Khéo xây bèn án khéo thờ tò-tiên CD.*

ngù lân dt. Cái gạc con lân.

ngù ngà dt. Cái ngà tròn bằng ngà voi có chân răng đẽ vặn ở đầu chiếc guốc đòn-bà ; khi mổng đi, dùng ngón chân cái và ngón giửa kẹp cái chân ngù : *Guốc ngù ngà.*

NGÙ-NGỜ tt. Clg. Ngú-ngờ, khu-khờ, dại-dột, không lành-lại : *Ngù-ngờ như nhè quê ra tinh.*

NGÚ-NGÓ tt. X. Ngù-ngò.

NGÙ dt. Nhầm mắt cho trí-hoá và thán-thè hoàn-toàn người-nghỉ : *Buồn ngù, đồ ngù, đi ngù, giấc ngù : Ăn được ngù đượcc là tiễn, Không ăn không ngù là tiễn vứt đi CD II (R) : Chết : Bà đồ ngù hời khuya sau một cơn ngặt mình II (B) : Chơi, thoả-mãn nhục-dục : Chóng nó có ngù với nhau rồi.*

ngù bót dt. Bị bắt giam cách đêm ở bót (Cánh-sát-cuộc) : *Bị ngù bót hết một đêm.*

ngù dạo dt. Ngủ ở nhà khác, không nơi nhà mình : *Buồn buồn đi ngù dạo một đêm.*

ngù dậy dt. Ngủ rồi dậy, tức thức dậy : *Ngù dậy hời sáu giờ.*

ngù dòm dt. Lèm bộ ngù đẽ nghe lóng chuyện người.

ngù đậu dt. Clg. Ngù đồ hay Ngù nhở, ngù nỡi nhà một người khác : *Ngù đậu nhà bạn.*

ngù đີ dt. Chơi đີ, mua dâm, thoả-mãn nhục-dục với gái điếm II (lóng) : *Tắt ngòi, không nở : Pháo ngù đີ.*

ngù đở dt. X. Ngù đՓ.

ngù gà dt. Ngù không say, mắt hơi mờ.

ngù gà ngù gật dt. Đang ngồi hoặc đứng mà ngù, mắt khi nhắm khi mở, đầu thỉnh-thoảng gật xuồng.

ngù gà ngù vịt dt. Nh. Ngù gà.

ngù gật dt. Clg. Ngù gyc, X. Ngù gà ngù gật.

ngủ gục *đt.* X. Ngủ gà ngủ gật // (*B*) : Không hay biết chi cả : *Chuyện như vậy mà nó còn ngủ gục.*

ngủ yên *đt.* Ngủ được thẳng giấc, không trăn-trở // (*B*) : Ở yên một địa-vị, không bị khuấy-rầy : *Ngủ yên trên chín bệ.*

ngủ kỹ *đt.* Ngủ đúng giờ giấc và trong chấn êm nệm ấm : *Ấn no ngủ kỹ.*

ngủ khì *đt.* *Ctg.* Ngủ khò, ngủ đã lâu, đang say, đang ngon giấc : *Ông ngủ khì rồi.*

ngủ khò *đt.* *Nh.* Ngủ khì.

ngủ không *đt.* *Ctg.* Lấy không hay chơi không, thoả-mãn nhục-dục mà không trả tiền, không nuối duồng : *Cho nó ngủ không, nó cũng không thèm.*

ngủ lang *đt.* *Nh.* Ngủ dạo : Có vợ còn đi ngủ lang.

ngủ li-bì *đt.* *Ctg.* Ngủ vùi, ngủ thật say và quá giờ giấc : *Ngủ li-bì như chết.*

ngủ luân *đt.* Ngủ hoài, tối giờ cũng chẳng dậy : *Ngủ luân tối trưa* // Chết luân trong giấc ngủ : *Hồi hồn, bà đã ngủ rồi ngủ luân, sảng bét nỗi nhè mới hay.*

ngủ mê *đt.* *Ctg.* Ngủ say, ngủ thật ngon giấc, ai làm gì cũng không hay : *Bọn trộm thường đợi người nhè ngủ mê mới ra tay* // (*B*) Mải-miệt với việc khác, không hay biết chi cả về một việc mà hẫu hết đều hay : *Việc nứa việc dân như thế mà đa-số đồng-bào còn ngủ mê chưa tỉnh.*

ngủ mè *đt.* *Nh.* Ngủ mê.

ngủ mớ *đt.* Đang ngủ vựt mớ lên : *Nó hay ngủ mớ lắm.*

ngủ mùng (màn) *đt.* Ngủ trong mùng : *Ngủ mùng quen, ngủ trán khó ngủ.*

ngủ n López *đt.* Nằm ngủ trong bao n López : *Bạn ghe đến ngủ n López.*

ngủ nướng *đt.* Ngủ thêm chút nữa sau khi đã dậy : *Tối giờ rồi mà còn ngủ nướng.*

ngủ ngày *đt.* Ngủ ban ngày, thường buổi trưa : *Có thói ngủ ngày.*

ngủ ngày *đt.* Ngủ và ngày : *Năm gần người ngủ ngày kín ngủ quá!* // *Nh.* Ngủ-nghê : *Không ngủ-night gì được cả!*

ngủ ngon *đt.* X. Ngủ mê : *Làm việc mệt, tối ngủ ngon quá!*

ngủ ngồi *đt.* Ngủ khi đang ngồi : *Người Huê-kieu ngủ ngồi thật hay.*

ngủ-nghê *đt.* (*d*) : *Nh.* Ngủ : *Rùm quá, không ngủ-nghê gì được cả?*

ngủ nhà *đt.* Ngủ tại nhà mình : *Đêm nay ngủ nhà.*

ngủ nhè *đt.* Ngủ dậy rồi khóc, tật thông-thường của trẻ con : *Tật ngủ nhè không bỏ!*

ngủ nhở *đt.* X. Ngủ đậu.

ngủ quên *đt.* Ngủ quá giờ quên dậy : *Bị ngủ quên mà trễ xe.*

ngủ rơm *đt.* Ngủ cạnh chừng các cỏ rơm ngoài ruộng vào ban đêm : *Về sớm là cỏm nước đựng tối trời ra ngủ rơm.*

ngủ say *đt.* Ngủ mê.

ngủ sây-thúc *đt.* *Ctg.* Ngủ sē-thúc, ngủ mà thính tai, hay dậy khi nghe tiếng động : *Tiếng tuồng, hay ngủ sây-thúc.*

ngủ sē-thúc *đt.* X. Ngủ sây-thúc.

ngủ sớm *đt.* Đi ngủ hời đầu hôm, sớm hơn thường lệ.

ngủ tĩnh *đt.* *Nh.* Ngủ sây-thúc.

ngủ tử-hình *đt.* Nói về một vài con gà trống, có cách nằm ngủ như chết (mopy xuống, cõ vươn dài và sát xuống đất) : *Gà ngủ tử-hình thường là gà hay, đá đập giặc.*

ngủ thiếc *đt.* Ngủ không giăng mùng (màn) : *Ngủ trán quen, ngủ trong mùng thấy ngọt.*

ngủ trắc *đt.* Đi ngủ hời quá giờ ngủ thường-lệ.

ngủ trưa *đt.* Ngủ vào giữa buổi trưa : *Ngủ trưa một giờ bằng ngủ đêm ba giờ* // Ngủ đến sáng bét mà chưa dậy : *Ngủ trưa chưa dậy khoẻ khoẻ VD.*

ngủ vùi *đt.* X. Ngủ li-bì.

NGŨ *đt.* X. Năm: *Tứ tung ngũ hành* // Hạng 5, thứ 5: *Đệ-nghé; ngũ-đệ* // (*bạc*) Một lúc-lắc có 5 diềm đèn : *Một ngũ, bao ngũ.*

ngũ-âm *đt.* Năm giọng chính trong âm-nhạc xưa là Cung, thương, giốc, chuỷ, vō : *Cung thương lâu bức ngũ-âm, Nghè riêng ăn đứt hò-cầm một chuông K.*

ngũ-bội *đt.* (*Dy*) : Một vị thuốc bắc, cũng được dùng làm thuốc nhuộm : *Nhuộm ngũ-bội.*

ngũ-bội-tán *đt.* (*Dy*) : Phương thuốc rắc bình trĩ-ngoại.

ngũ-cẩn *đt.* (*Phật*) : Năm ngũ-lỗ gốc của mọi tội lỗi. Tức năm giác-quan của con người là tai, mắt, mũi, lưỡi, tay.

ngũ-cốc *đt.* Năm thứ hột đẽ ăn là lương (lúa gạo), thúc (đậu), đao (nếp), mạch (lúa mì), tắc (bắp).

ngũ-cúng *đt.* Năm vật dùng cúng Phật: *Đồ-hương (hương nứa), hoa-man (bông*

tràng), *thieu - hương* (nhang), *phen - thực* (cơm) và *dặng-minh* (đèn).

ngũ-dục dt. (Phật): Năm nguyên-nhân lõi-cuốn con người ngang hàng hoặc thấp hơn con vật: *tiền tài*, *sắc-dục*, *hư-danh*, *ham ăn và ham ngú* // Năm vật sinh dâm-dục: *sắc-dục* (sắc-dep), *thanh-dục* (tiêng-tăm lời-lẽ), *hương-dục* (mùi thơm), *vị-dục* (miêng ngon vật lạ), *xúc-dục* (kè vai cạ vể).

ngũ-dái (dái) dt. Năm dài đất trên quả đất: *Bắc-hàn-dái* (vùng thật lạnh ở cực-bắc), *Nam-hàn-dái* (vùng thật lạnh ở cực-nam), *Bắc-ôn-dái* (vùng ấm dưới cực-bắc), *Nam-ôn-dái* (vùng ấm trên cực-nam) và *Nhiệt-dái* (vùng nóng ở giữa tức nơi quả đất phình to).

ngũ-dại dt. X. PH.III.

ngũ-dại-châu dt. X. PH.III.

ngũ-dại-dương dt. X. PH.III.

ngũ-dức dt. X. Ngũ-thường.

ngũ-gia-bì dt. (Đy): Tên một vị thuốc bắc // Phương thuốc trị bệnh phong-thùng // Tên một thứ rượu ngon của Trung-hoa.

ngũ-giác-dài dt. Nhà lầu xây cát theo hình 5 góc ở nước Huê-kỳ, dùng làm trụ-sở bộ Quốc-phòng.

ngũ-giá (giới) dt. (Phật): Năm điều răn cấm: *Không sát sanh*, *không trộm cướp*, *không tà-dâm*, *không uổng ruou*, *không nói dối*.

ngũ-hành dt. Năm chất đầu trong trời đất, cần-thiết cho sự sinh-hoá và sống còn của vạn-vật: *Kim* (kim-loại), *Mộc* (cây), *Thuy* (nước), *Hỏa* (lửa), *Thổ* (đất).

ngũ-hình dt. Năm hình-phật của nước Nam xưa do Lê Thái-tò theo pháp-luật nhà Đường mà đặt ra: *Xuy* (dánh bằng roi), *Truong* (dánh bằng gậy), *Đồ* (khắc chữ vào trán và bắt cày cấy công-diễn), *Luu* (dày nõi xe), *Tử* (giết chết) // Năm hình-phật thông-thường (theo ney): *Giết chết*, *dày có kỵ-hạn*, *dày chung-thân*, *cầm tù*, *phạt vợ*.

ngũ-hưng dt. Năm điều tốt làm cho phồn-phát, hưng-thịnh: *Đế-Nghiêu chi duệ* (đông-giống vua Nghiêu), *Thề-mạo đà kỳ dí* (tướng-mạo có nhiều tật lợ), *Thần-võ hưu ứng-nghiêm* (có thần-võ ứng vào), *khoan-minh chi nhân thú* (tánh rộng-rãi khoan-dung), *Tri-nhơn thiện dụng* (Biết người và khéo dùng người).

ngũ-kim dt. Năm loại kim-thuộc: *Vàng*, *bạc*, *đồng*, *sắt*, *chì*.

ngũ-kinh dt. Năm bộ kinh dùng làm sách học của Trung-hoa: *Kinh Dịch*, *kinh Thơ*, *kinh Thi*, *kinh Lê*, *kinh Xuân-thu*.

ngũ-ký dt. Năm tài nghề của một người trei thời xưa: *Bay*, *leo*, *di dạo*, *làm hàng*, *chè*.

ngũ-khí dt. (Đy): Năm tánh-chất của thuốc bắc: *Hàn* (lạnh), *nhiệt* (nóng), *ôn* (ấm), *lương* (mát), *binh* (thường).

ngũ-khổ dt. (Phật): Năm cái khổ của con người: *Sanh* (lo sống), *lão* (già), *binh* (đau ốm), *tử* (chết), *Ly-biệt* (xa lìa).

ngũ-khúc dt. Năm khúc nhạc của một bản nhạc hoà-tấu với năm cây đàn (quintette).

ngũ-lâm dt. (Đy): Năm thứ binh lậu: *Khí-lâu*, *âm-lâu*, *lao-lâu*, *lanh-lâu*, *thạch-lâu*.

ngũ-luân dt. Năm đeo ở đồi của con người giữa Vua tôi, cha con, chàng vợ, anh-em, bầu-bạn.

ngũ-nội dt. X. Ngũ-tạng.

ngũ-ngôn dt. Một lối thơ Đường mỗi câu có năm tiếng: *Tư bờ sóng bờ xao*, *Ở đây nhỡ lộc nào*, *Vợ con được mây đưa*, *Suru-thuê đóng làm sao?* là một bài thơ ngũ-ngôn.

ngũ-nhạc dt. Năm hòn núi cao tiêu-biểu cho 5 phương xứ Trung-hoa: *Hành-sơn*, (nam-nhạc), *Hoa-sơn* (tây-nhạc), *Hăng-sơn* (bắc-nhạc), *Thái-sơn* (đông-nhạc), *Trung-sơn* (trung-nhạc) // Năm gó nhô lên trên mặt con người: *Mũi*, *hai gó má*, *trán và cằm*.

ngũ-nhân dt. Năm thứ mắt: *Nhục-nhân* (mắt phàm, mắt thịt), *Thien-nhân* (mắt Trời), *Tuệ-nhân* (mắt sáng-suốt), *Pháp-nhân* (mắt phép), *Phật-nhân* (mắt Phật).

ngũ-phẩm tt. Bát quan thứ năm của triều-dinh xưa: *Hàm ngũ-phẩm*.

ngũ-phong dt. Năm cầu-thủ banh tròn hàng tiềng-phong chuyên công-thành và làm bàn: *Trung-nội*, *tả-nội*, *hữu-nội*, *tả-chi* và *hữu-chi*.

ngũ-phúc (phuốc) dt. Năm điều sung-sướng ở đời: *Phú* (giàu-có), *Quý* (sang-trọng), *Thọ* (sống dài), *Khuong* (mạnh-khoe), *Ninh* (yên-đìn) hoặc, *Phú* (giàu-có), *Thọ* (sống lâu), *Khuong-ninh* (sức khỏe), *Du-háo-đức* (đức-hạnh) và *Khảo chung-mạng* (tron thân sống).

ngũ-phụ dt. Năm bậc tang-chết theo luật Giia-long: *Đại-tang* (tám-thoi) (3 năm), *Đại-tang* (tứ-thoi) (1 năm), *Đại-cóng* (9 tháng), *Tiêu-công* (5 tháng), *Tiêu-tang* (ti-ma) (3

tháng).

ngũ-phương dt. Năm phương hướng : *Đông, Tây, Nam, Bắc, và Trung-ương.*

ngũ-quả dt. Năm thứ trái cây chính : *Lê, lựu, đào, mai, phật-thù.*

ngũ-quan dt. Năm bộ-phanh nhô đó mà con người hiểu biết mọi sự vật : *Tai, chủ việc nghe (Thính-quan), Mắt, chủ việc dòm ngó (Thị-quan), mũi, chủ việc ngửi (Khí-quan), lưỡi, chủ việc nếm (vi-quan), tay chân, chủ việc đi đứng sờ mó (xúc-quan) (theo Tây-phương) : hoặc trái tim, chủ về tình-cảm (theo Đông phương).*

ngũ-quân dt. Năm cánh quân trong một đạo quân được bài - bô đánh giặc : *Tiền-quân, hậu-quân, tả-quân, hữu-quân, trung-quân...*

ngũ-quyền dt. Năm quyền của dân ghi trong Hiến-pháp Trung-hoa dân-quốc do Tân-Văn đặt ra : *Hành-pháp, Lập-pháp, Tư-pháp, Khảo-thí, Giám-sát.*

ngũ-sắc dt. Năm màu chánh : *Xanh, đỏ, trắng, vàng, đen.*

ngũ-tạng dt. Clg. Ngũ - nội, năm bộ - phận trong bụng và ngực : *Tâm (tim), gan (gan), tỳ (lá lách), phế (phổi), thận (cật).*

ngũ-tân dt. Năm món gia-vị có vị cay : *tỏi, hành, hẹ, gừng, hột cải.*

ngũ-tinh dt. Nh. Ngũ-hành : *Cử ngũ-tinh.*

ngũ-tuần dt. Năm mươi tuần : *Tuần trên ngũ-tuần.*

ngũ-tự dt. Năm nơi thờ các vị thần trong một nhà : *thần cửa, thần bếp, thần công, thần mái tranh, thần giếng.*

ngũ-tước dt. Năm tước đời xưa của vua các nước Âu-châu phong cho : *Công, hầu,伯, tử, nam.*

ngũ-thân dt. Năm người trong thân gần nhút : *Cha, Mẹ, Anh, Em, Vợ.*

ngũ-thập st. Năm mươi : *Ngũ-thập châu-niên (Giáp năm thứ 50).*

ngũ-thường dt. Năm dạo thường của con người : *Nhơn (thương người thường vật), Nghĩa (biết phải, ở phải với mọi người), Lê (biết kẻ lớn người nhỏ, chỗ trọng chỗ khinh), Trí (biết phương-kế, mưu-lực), Tin (giữ sự tin cậy).*

ngũ-trần dt. (Phật) : Năm cảm - giác của người : *Nghe, thấy, ngửi, nếm, rờ (sờ).*

ngũ-uần dt. (Phật) : Năm thuộc-tính của vật có tri-thức : *Sắc-uần (rupā) tức sắc-tướng (la forme), thọ-uần (vēdanā) tức tri - giác (la perception); tưởng-quán (sanjñā) tức ý-thức (la conscience), hành-uần (karma hay samskāras) tức hành-động (l'action), và thức-uần (vijnāna) tức nhận-thức (la connaissance).*

ngũ-vân dt. Mây năm sắc, diềm tốt.

ngũ-vị dt. Năm mùi vị do lưỡi nếm mà biết : *tân (cay), cam (ngọt), hàn (mặn), toan (chua), khô (đắng).*

ngũ-vị-tử dt. (ĐY) : Trái một loại cây có hoa vàng lợt hoặc trắng, trị ho và bồ.

NGŨ dt. Tứ linh năm người : *Đại-ngū, hổ-ngū II (R) Quản-dội, nhà binh : Đào-ngū, nhập-ngū, quan-ngū, tại-ngū.*

ngũ-ngū-chế dt. Phương-thức tề-chức dân-chúng trong cơ-cấp Áp chiến-lực đế thay thế tề-chức Liên-gia, Khóm và Phường : năm gia-trường trong một Liên-gia-trường, năm Liên-gia-trường trong một Tiêu-dảo-trường, năm Tiêu-dảo-trường trong một Đảo-trường.

ngũ-trường dt. Người cầm đầu một ngũ linh.

NGŨ-TRÀO dt. (thực) : Clg. Mèn-kinh, cây cao lối 4, 5 m., vỏ non mộc, lá kép, năm cánh nhọn như móng chim, bề trái mộc, có mùi thơm; phát-hoa ở đít nhánh, hoa tím, trái khô trổ vàng gọi Mèn-kinh-tử, một vị thuốc Bắc : là có vị cay đắng, tánh ấm không độc, nhẹ, khí-chất bồng lén vào được bao-tử, gan và bong-bóng (Vitex Negundo).

NGỤ dt. Ở đâu, ở trọ, tạm một lúc : *Cư-ngụ, trú-ngụ; Xin ngụ dở một đêm II (R)* Thác, hèm, chửa bên trong : *Lời nói tuy giàn-dị, song ngụ một ý sâu xa.*

ngụ-cư dt. (Pháp) : Ở đâu nhà người trong thời-gian ngắn, không cần ghi tên trong sô-gia-dình, mà chỉ cần khai riêng-biệt // Ở tạm một nơi khác hơn nguyên-quán, tuy được ghi tên vào sô-dình nhưng sô-phụ.

ngụ-dình dt. Clg. Khách-sạn, quán-trẹ.

ngụ-hoài dt. Gởi ý vào : *Tức cảnh ngụ-hoài.*

ngụ-ký-trung tr. Đúng ra, thật ra, lời vạch một ý thần kín : *Ngụ - ký - trung, câu ấy không phải vậy.*

ngụ-ý dt. Hàm-ý, ẩn-ý, có ý nhầm vào cách thầm kín : *Lời nói có ngụ-ý; lời đó ngụ-ý bao rắng...*

ngụ-ngôn dt. Câu chuyện hay bài thơ có hàm một ý bóng răn đời hay châm-biếm : *Thơ ngụ-ý-nôn.*

ngụ-nghĩa dt. Cái nghĩa thầm kín trong một lời nói hay bài thơ.

ngụ-tình dt. Gởi tình-tình hay tình-cảm vào trong lời văn hay bài thơ : *Thơ ngụ tình.*

ngụ-túc dt. Ngủ trọ.

ngụ-thực dt. Ở làm ăn một xứ xe : *Rời làng đi ngụ-thực.*

NGUÂY-NGUÂY tr. X. Ngoay - ngoey và Ngeoy - ngoey.

NGÚC dt. Cử-đặng ; Lúc-ngúc.

ngúc-ngắc *dt.* Lúc-lắc, gục-gặc, cù-động cái đầu : *Ngúc - ngắc cái đầu ; cái đầu ngúc- ngắc như ra hiệu chỉ đó* // *trt.* Trúc-trặc, trục-trặc, vấp-váp, không xuôi : *Độc ngúc- ngắc.*

NGÚC *dt.* Khám, nhà lao, nhà tù, nơi giam giữ người có tội hay tình-nghi phải tội : *Chúa-ngục, địa-ngục, cầm ngục, hę ngục, hầm ngục, hoả-ngục, tống ngục, viet ngục* // *Án toà xử.*

ngục-án *dt.* Hỗ-sơ một vụ án.

ngục-hình *dt.* Án tù, hình-phạt cầm tù.

ngục-lại *dt.* Nhân-viên nhà tù.

ngục-lao *dt.* Nh. Ngục.

ngục-môn *dt.* Cửa ngục // (*R*) *Nh.* Ngục-thất.

ngục-tối *dt.* Clg. Khám tối, khám bít-bùng để giam giữ những tội-phạm phá-rối kỷ-luật nhà tù // (*B*) Chỗ khô-sở, nơi dày-dặc con người : *Ở với chũ đó là ở trong ngục tối.*

ngục-tốt *dt.* Linh-canh ngục.

ngục-tù *dt.* Tù, người bị nhốt trong ngục // *Nh.* Ngục-thất.

ngục-thất *dt.* Nào giam, nhà tù, khám : *Ciam vào ngục-thất.*

NGUÉCH *dt.* Tiếng gọi người đàn-bà senh con đầu lòng là gái (tiếng Nghệ Tĩnh).

NGUÉCH-NGOÁC *trt.* X. Nguéch-ngoạc.

NGUÉCH-NGOẠC *trt.* Clg. Nguéch - ngoác, cong-queo, ngòng-ngoèo, que-loe, dỗi-trá / *Viết nguéch-ngoac không ra cái đám gì cả !*

NGÙI-NGÙI *trt.* Biết thân, tự-ý : *Ngui-ngùi làm think.*

NGUI-NGÚT *bt.* Clg. Nghi - ngút và Ngun- ngút, cuồn-cuộn bốc lên : *Khói ngui-ngút ; Khói lén ngui-ngút chẳng thơm chút nào ; Màn treo chiếu rách cũng treo, Hương xông ngui-ngút, cùi rêu cũng xông CD.*

NGÙI *bt.* Sụt-sùi cảm-động trong lòng : *Bùi- ngùi, ngâm-ngùi ; Ngùi nhớ cõi-hương.*

ngùi-ngùi *trt.* Clg. Bùi-ngùi, sụt-sùi thường nhớ ; *Ngùi - ngùi cảm tưởng thung - ba, Ngày xưa dốc báo, thảo chà mong đèn CD.*

NGUY *tt.* Ngặt - nghèò, khốn - đốn, tái mucle hại ta : *Chí - nguy, giái - nguy, gian - nguy, hiềm - nguy ; Nguy rỗi anh em ơi ; Lâm- nguy chẳng gặp giái-nguy, Tiểu trãm nãm cũng bỏ đi một thời LVT.*

nguy-bách *tt.* Ngặt-ng nghèò gắp-rúc : *Tình-thé nguy-bách.*

nguy-binh *dt.* Bình ngặt, có thê chát liền : *Trong cơn nguy-binh.*

nguy-biến *dt.* Tai-biến ngặt-ng nghèò : *Gặp nguy-*

bien phai biêt xoay-xở.

nguy-cấp *tt.* Nh. Nguy-bách.

nguy-cơ *dt.* Trường-hop ngặt-nghèò : *Có và nguy-cơ cần giải-quyết liền.*

nguy-cụ *tt.* Ngặt-nghèò đáng sợ : *Thật là nguy-cụ.*

nguy-hại *tt.* Tai-hại ngặt-nghèò : *Nguy-hại đến sinh-mệnh.*

nguy-hành *dt.* Việc nguy-hiểm phải tránh, không nên làm.

nguy-hiểm *tt.* Clg. Hiểm-nguy, hiểm-nghèò, rất có hại : *Việc nguy-hiểm ; nơi đó nguy-hiểm lắm ; làm vậy nguy-hiểm lắm.*

nguy-kịch *tt.* Nguy-hiểm kịch-liệt : *Bệnh đà nguy-kịch.*

nguy-kỳ *dt.* Lúc ngặt-nghèò : *Nguy-kỳ đã đến.*

nguy-khốn *tt.* Ngặt-nghèò khốn-dốn : *Tình trạng nguy-khốn.*

nguy-nan *tt.* Nguy-hiểm khó-khăn : *Việc nguy-nan, giờ phút nguy-nan.*

nguy-ngặt *tt.* Nguy-hiểm ngặt-nghèò : *Việc đà nguy-ngặt.*

nguy-ngập *tt.* Hết sức ngặt-nghèò : *Tình-hình nguy-ngập.*

nguy-ngân *dt.* Lời nói nguy-hiểm : *Kẻ đại-dột háo-huang thường dùng những na-na-ngoân.*

nguy-tai *dt.* Tai-hại ngặt-nghèò : G. *nguy-tai, bạn-bè đều tránh.*

nguy-tật *dt.* Tật-bệnh nguy-hiểm (kh , thuốc trị hoặc truyền-nhiễm).

nguy-thân *dt.* Mang thân đến chỗ nguy-hiểm : *Không nên mạo-hiểm nguy thân như thế.*

nguy-thế *dt.* Tình-thế ngặt-nghèò.

nguy-vong *tt.* Ngặt-nghèò đến chỗ diệt-vong, tiêu-ma : *Cơ-dâ đến lúc nguy-vong.*

NGUY *tt.* Cao lớn.

nguy-lâu *dt.* Lầu cao : *nà lâu đờ-sợ.*

nguy-uỹ *dt.* Thành-luỹ (bằng đất) cao.

NGUY *dt.* Núi cao // *tt.* Cao như núi.

nguy-nga *tt.* Cao lớn lồng-lầy : *Nhà cửa nguy-nga.*

nguy-ngân *dt.* Lời nói cao-kỳ.

nguy-nguy *tt.* Cao vòi-vọi.

nguy-nhai *dt.* Sườn núi cao và dốc.

NGUY *dt.* Làm già, già bỗ, già-dối : *Gian- nguy, trả nguy // dt. Giặc-giặc, loạn, phản lại chánh-quyền : Khói nguy, mà nguy // (R) : Loạn về luân-lý khi ép-uồng người nhỏ hoặc lớn tuổi hơn mình quá nhiều : Sanh nguy.*

nguy-bản *dt.* Bản sách già-méo, nnéi theo bản chính.

nguy-binh *dt.* Linh nguy, lñnh bên phe đánh chõng lại triều-dình hay chánh-phủ,

nguy-biện *dt.* Cái sướt, biết quấy mà cung cãi, cung dùng lý-lẽ quỷ-quyết để cãi cho hơn: *Thường những người ngoan-cố hay nguy-biện.*

nguy-cãi *dt.* (*Pháp*): Sửa lại với mục-đích gian-dối để mà mặt nhà cầm quyền: *Nguy-cãi sô hò-tịch sê can-tội ẩn-tịch.*

nguy-chứng *dt.* (*Pháp*): Người làm chứng gian; bằng-chứng giả-mạo.

nguy-danh *dt.* Tên giặc; danh-nghĩa lão: *Dùng nguy-danh gạt người* || *dt.* Giả xưng: *Nguy-danh nhà chúa-trách đê làm tiên.*

nguy-dâng *dt.* Đâng làm phản, bọn người phản-nghịch: *Nguy-dâng Lê-văn-Khôi.*

nguy-đeo *dt.* Clg. Tà-đeo, tiếng gọi một đeo mới lập sau, mới truyền-giao sau một đeo đã được nhiều người theo và tin-tưởng.

nguy-kế *dt.* Clg. Quỷ-kế, mưu gian: *Khéo làm nguy-kế.*

nguy-luận *dt.* Nh. Nguy-biện.

nguy-ngôn *dt.* Lời dối-trá gạt người: *Phao-dòn nguy-ngôn,*

nguy-quyền *dt.* Chính-quyền của phe nghịch, chưa được toàn-thể nhìn-nhận: *Tuyên-truyền không nguy-quyền.*

nguy-sức *dt.* X. Nguy-treng.

nguy-tạo *dt.* Bày-dặt dối người, làm ra đồ giả: *Lý-do nguy-tạo ; nguy-tạo hàng-hoá.*

nguy-tiễn *nhật-ký dt.* (*Pháp*): Đè ngày trước ngày thật (*Antidater*).

nguy-thệ *dt.* Clg. Bội-thệ, thê- nguyễn già-dối.

nguy-thiện *dt.* Giả hiền-lành đeo-đức: *Nguy-thiện gạt người.*

nguy-thuyết *dt.* Clg. Tà-thuyết, thuyết già, dối-dài: *Truyền-bá nguy-thuyết* || *dt.* Nh. Nguy-biện: *Vẫn còn nguy-thuyết chó chưa chịu thus.*

nguy-thư *dt.* Sách viết sei-lầm đê tuyên-truyền lão.

nguy-trang *dt.* Ăn-mặc, trang-trí ra khác đê gạt người, gạt phe địch.

nguy-triều *dt.* Triều-dình phe phản-nghịch: *Nhà Mạc là nguy-triều của nhà Lê cũng như nhà Tây-Sơn là nguy-triều của nhà Nguyễn.*

nguy-vị *dt.* Ngôi-vị, địa - vị vừa đoạt được (tiếng do phe mất ngôi, mất địa-vị dùng).

NGUYỄN *bt.* Lành tron, tron - vẹn, toàn-vẹn, không sai, không khác: *Còn nguyên, đê nguyên, y-nguyễn* || Từ đầu, vẫn là:

Cần -nguyễn, hoé -nguyễn, tèn -nguyễn, quy -nguyễn ; Nguyễn hồi trước, tôi có hứa rằng... || Bên đứng đơn kiện: Xui nguyên giục bị; bên nguyên nói có, bên bị nói không || Nghĩ cho, tha cho: Nguyên-tinh || Đồng bằng: Bình-nguyễn, cao-nguyễn.

nguyễn-án *dt.* (*Pháp*): Bản án đầu tiên: *Dựa vào nguyên-án ; xét lại nguyên-án.*

nguyễn âm *dt.* Những âm chính, nguyên-trọn, phát ra không bị ngăn cản: *A, e, ê, I (y) ô, or, u, ư đều là nguyên âm.*

nguyễn-bản *dt.* Bản gốc, bản chánh: *Nguyễn-bản truyện Kiều không còn nữa* || *Tiền vốn : Tình lại, số lát đã gần bằng nguyên-bản* || *Gốc, nguyên-do : Hiểu được nguyên-bản thì giải-quyết không khó.*

nguyễn bị *dt.* Bên đứng kiện và bên bị kiện *Hai bên nguyên bị đã thoả-thuận.*

nguyễn-cáo *dt.* Người đứng kiện: *Nguyễn-cáo xin bãi-nại.*

nguyễn-cáo dân-sự *dt.* (*Pháp*): X. Dân-sự nguyên-cáo.

nguyễn-cáo thường *dt.* (*Pháp*): Người có thiệt-hại đì thưa nơi Cảnh-sát-cuộc và trả lời trong các cuộc điều-trá nơi đây và trước Biện-lý-cuộc chớ không nhờ luật-sự làm đơn kiện; việc khởi-tố sê do Biện-lý; nếu được kiện, hưởng quyền-lợi như dân-sự nguyên-cáo; khác có điều không quyền chống án nếu không hàn-hòng vì bản án của toà.

nguyễn-cáo *dt.* Bản-thảo, bản gốc (thường được viết tay) của tác-giả: *Những người thích suru-tâm đám mua nguyên-cáo đắt giá bằng mấy mươi lần quyền sách in ra.*

nguyễn-cố *dt.* (*Pháp*): Cái cớ trước nhút đê nại ra: *Có nhiều vụ kiện giằng-co, sai cả nguyên-cố.*

nguyễn-cựu *tt.* Vẫn y như cũ: *Tình-hình nguyên-cựu.*

nguyễn-chất *tt.* Ròng, không phe trộn: *Rượu nguyên-chất, vèng nguyên-chết.*

nguyễn-chủ *dt.* Người chủ trước, người chủ thời-sự: *Truyền trả lại nguyên-chủ.*

nguyễn-động-lực *dt.* Sức máy kéo cho một máy khác chạy || (B) Sức thúc-dẩy, lôi-cuốn: *Nguyễn-động-lực các cuộn cách-mạng thường là quyền tự-do bị tước mất.*

nguyễn-động vi-trùng *dt.* (Y): Những vi-trùng có vài tính-chất giống các nguyên-sinh động-vật: (*proto-zoobactérie*): *Vi-trùng xoắn của bình giằng-mai là một nguyên-động vi-trùng.*

nguyên-dơn *dt.* Nh. Nguyên-cáo // Đơn kiện : Những điều nại ra trong nguyên-dơn.

nguyên-giá *dt.* Giá mua (kè như đầu-tiên vì chưa tính thêm phí-tὸn dề trả nên giá thành).

nguyên-hàm *dt.* Bàn chánh bức thư đánh máy, bàn trên mặt do mực dây băng ăn lên.

nguyên-hình *dt.* Hình thật, cái hình đã được cho dậy và dài khác : Hiện nguyên-hình.

nguyên-hình-chất *dt.* Chất cấu-tạo ra các tế-bào.

nguyên-hiện *tt.* Y.nguyên, chưa heo-hốt hay mè-sút chi : Còn nguyên-hiện.

nguyên-khang *dt.* (Pháp) : Người đứng chống án, kiện lên toà trên xin huỷ cái án vừa xử.

nguyên-khế *dt.* Tờ giao-kèo chánh.

nguyên-khí *dt.* X. Tinh-khí // Sức khoẻ tự-nhiên trong người : Nói nhiều cung hao mòn nguyên-khí.

nguyên-khởi *trt.* Sơ-khởi, đầu-tiên, trước hết : Nguyên-khởi, hai bên chỉ cài sơ, sau mới gây ra ánh-mạng.

nguyên-lai *dt.* Nh. Nguyên-do.

nguyên-lành *tt.* Y. nguyên-lành - lặng, không heo-hốt sút-mè : Số tiền còn nguyên-lành ; danh-giá còn nguyên-lành.

nguyên-liệu *dt.* Vật dùng chế-tạo ra món đồ dùng : Mù (nhựa) cao-su là nguyên-liệu đặc-dụng nhất.

nguyên-lý *dt.* Lý-lẽ gốc của sự-việc : Nguyên-lý một cuộc xung-dột thường là quyền-lợi.

nguyên-lượng *dt.* Thể cho, lượng-thứ.

nguyên-ngân *dt.* Tiền vốn cho vay.

nguyên-nhân *dt.* Cớ chính, có đầu-tiên : Phải hiểu rõ nguyên-nhân mới mong đạt được kết-quả tốt.

nguyên-nhiệm *dt.* Chỗ làm quan khi trước : Được bồ-lai nguyên-nhiệm.

nguyên-phong *tt.* Còn niêm-phong chớ chưa mở, chưa tháo ra.

nguyên-quán *dt.* Quê-quán, nơi sinh-trưởng : Trở về nguyên-quán.

nguyên-sắc *tt.* Màu chính, màu gốc dùng pha trộn ra nhiều màu khác : Ba màu xanh, đỏ, vàng là nguyên-sắc.

nguyên-sinh động-vật *dt.* (Y) : Động-vật hình-thể rất đơn-giản, không có vỏ và ruột, thường đóng khói lầy-nhayé (*protozoaires*).

nguyên-tắc *dt.* Pháp gốc, lý-lẽ chánh được coi là phép-tắc gốc dề dựa vào đó mà làm việc, mà suy-gambi : Đúng nguyên-tắc, sai nguyên-tắc, theo nguyên-tắc.

nguyên-tích *dt.* Nh. Nguyên-quán.

nguyên-tình *dt.* Niệm tình, nghĩ tình cho Xin ông nguyên-tình tha thứ.

nguyên-tính *dt.* Tính-chất sẵn có : Khô mà sửa lại nguyên-tính.

nguyên-tố *dt.* Phần-lù chánh, cốt-yếu để tạo ra một sự vật gì (*élément*) // (h) Vật-thể hết còn phân-tích ra được như vàng và bạc (*corps simples*) // (t) Con số chỉ chia được cho một hay tự nó chia với nó như: 1, 3, 5,..

nguyên-tội *dt.* Tội đầu-tiên, tội của thuỷ-tộc loài người dè-lại cho con cháu (theo Cơ-đốc-giáo, thuỷ-tộc loài người là ông A-Dòng và bà E-và đã phạm tội ăn trái cây).

nguyên-tử *dt.* Clg. Hạt-nhân, phần nhỏ nhất của vật-thể mà khi được hoá-hợp, sẽ có một sức mạnh dữ-dội không gì bằng.

nguyên-tử-hoa *dt.* Thủ rứt thật nhỏ lại.

nguyên-tử-luận *dt.* Thuyết chủ-trương bản-thể của võ-ly là nguyên-tử, như thế, mọi vật-thể đều có nguyên-tử.

nguyên-tử-lực *dt.* Sức mạnh hoá-hợp của nguyên-tử.

nguyên-tử-lượng *dt.* Sức nặng của nguyên-tử.

nguyên-tử-năng *dt.* Khả-năng của các nguyên-tử khi được hoá-hợp.

nguyên-thuỷ *bt.* Clg. Nguyên-thì, nguồn-gốc, đầu-hết : Cái nguyên-thuỷ của loài người ; thời-kỳ nguyên-thuỷ.

nguyên-trạng *dt.* Trạng-thái đầu-tiên, tình-trạng cũ : Giữ y nguyên-trạng.

nguyên-văn *dt.* Bản chánh, lời văn ở bản chánh : Sao y nguyên-văn ; Nên trọng nguyên-văn.

nguyên-vẹn *tt.* Y. nguyên, trọn-vẹn, không heo-hốt : Số tiền còn nguyên-vẹn.

nguyên-vì *trt.* Số là, tiếng mờ đầu câu kè lại sự-việc từ gốc-tích : Nguyên-vì hối xua, có...

NGUYÊN *bt.* Clg. Nguyên, bắt đầu, đứng đầu, to hơn cả : Chân-nguyên, giải-nguyên, hụt-nguyên, hội-nguyên, thương-nguyên, trạng-nguyên, trung-nguyên // Đồng-bạc : Nhất nguyên.

nguyên-ác *dt.* Tội ác to hơn hết, không tội nào bằng.

nguyên-công *dt.* Clg. Nguyên-huân, công-lao đứng đầu, to hơn hết.

nguyên-dẹ *dt.* Clg. Nguyên-tiêu, đêm râm tháng giêng âm-lịch, tức đêm thương-nguyên.

nguyên-dán *dt.* Clg. Nguyên-nhật, ngày đầu năm, tức mồng một tết : Tết nguyên-dán.

nguyên-huân *dt.* X. Nguyên-công.)

nguyên-khí *dt.* Khí-thể lúc đầu : Nguyên-khí đã giảm // Vật được nhín-nhện hợp-phép trong việc đo lường.

nguyên-lão dt. Người nhiều tuồi và có địa vị cao : Các vị nguyên-lão thường được mời hỏi ý-kien.

nguyên-lão-viên dt. Clg. Thương-nghi-viên, viên gồm các nhà lão-thành ở quốc-hội các nước theo chế-dộ Đại-nghi.

nguyên-niên dt. Năm đầu của một ông vua mới lên ngôi hay một niên-hiệu của một ông vua : Hằng-đức nguyên-niên.

nguyên-nguyệt dt. Tháng giêng âm-lịch.

nguyên-nhung dt. Clg. Nguyên-soái hay Nguyên-suý, vị tướng cầm đầu một đạo binh đi đánh giặc hay cả quân lính một nước.

nguyên-nhựt dt. Nh. Nguyên-dán.

nguyên-soái (suý) dt. X. Nguyên-nhung.

nguyên-tể dt. Clg. Tề-tướng, vị quan thay vua cầm đầu hết các quan (ngang với thủ-tướng bấy giờ).

nguyên-tiêu dt. X. Nguyên-dạ.

nguyên-tự dt. Chữ cái thay con số chưa tìm được trong đai-số-học.

nguyên-thù dt. Quốc-trưởng, vị đứng đầu một nước.

NGUYỄN dt. Nguồn nước, suối : Cửu-nguyễn, dâo-nguyễn, thủy-nguyễn II (B) : Gốc-tích, nơi khởi đầu : Phật-nguyễn, uyên-nguyễn.

nguyên-do dt. Clg. Căn-do, lý-do, duyên-do, nguồn-gốc, cái cớ phật-sanh : Tìm hiểu nguyên-do.

nguyên-lưu dt. Nguồn và dòng nước II (B) : Đầu đuôi gốc ngọn : Nguyên-lưu ra sao ?

nguyên-tuyền dt. Nguồn suối.

nguyên-uỷ dt. Gốc-tích, đầu mối : Điều-trá nguyên-uỷ, hỏi thăm nguyên-uỷ vẫn-de.

NGUYỄN dt. Mong-mỗi, cầu xin, hẹn với lòng : Giữ nguyên, lỗi nguyên, phi nguyên, thề nguyên ; Bảo giờ cạn lạch Đông-nai, Nát chùa Thiền-mụ mới sai lời nguyên II Rùa, trù : Xác mieng chai nguyên cho nó chết.

nguyên-rửa dt. Chùi rùa, dùng lời đặc-địa để cầu cho người chết hay bị tai nạn : Kẻ ác luôn-luôn bị người nguyên-rửa.

NGUYỄN dt. Họ người, tên triều-đại (X. PH. III).

NGUYỆN dt. Cầu xin với Trời Phật thánh-thần : Cầu-nghuyên, hoàn-nghuyên, phật-nghuyên, khâm-nghuyên II Cầu xin với bồ-tôn có quyền : Thỉnh-nghuyên II Mong-mỗi trong lòng : Ý-nghuyên, mẫn-nghuyên, sờ-nghuyên ; Nguyên đem tặc cỏ quyết đèn ba sinh K.

nguyên-cầu dt. X. Cầu-nghuyên.

nguyên-dục dt. Mong muôn, ước muôn // dt. Lòng mong muôn.

nguyên-hài dt. Điều mong muôn rộng như biển.

nguyên-ý dt. X. Ý nguyên.

nguyên-lực dt. Sức mạnh của ý muôn (khi muôn làm, việc đều khó mấy cũng làm được).

nguyên-ước dt. Clg. Uớc-nghuyên, thề-thót, thề với lòng : Nhớ lời nguyên-ước ba-sinh K.

nguyên-vọng dt. Điều thiết-tha mong-mỗi : Nguyên-vọng của dân.

NGUYỆT dt. Mặt trăng : Bán-nghuyên, mặt-nghuyên, vàng-nghuyên; Trung-thu nguyên-rạng II (R) Clg. Ngoặt, tháng : Nguyên-nghuyên ; Mân nguyên khai hoa II (B) (truyền) : Nhân-vật huyền-bí cấp đôi vợ chồng cho người trèn : Ông tơ bà nguyên II Việc trai gái ăn nằm với nhau : Hoa-nghuyên, phong-nghuyên ; Trâu hoa ghẹo nguyên ; Đồng diều nguyên nở hoa kia K.

nguyên-ánh dt. Bóng trăng, ánh sáng mặt trăng.

nguyên-bach tt. Sáng trăng, có trăng sáng II dt. (thực) : Tên loại cỏ cộng cứng, lá nhỏ dày và trăng mốc, thường được cung uống ho.

nguyên-bán dt. X. Bán-nghuyên.

nguyên-báo dt. Báo in bán mỗi tháng ột kỳ.

nguyên-biểu dt. Bảng ghi chép hàng tháng.

nguyên-bổng dt. Tiền lương hàng tháng.

nguyên-cát dt. Ngày mồng một âm-lịch.

nguyên-cầm dt. Cây đàn nguyên (thùng tròn như mặt trăng).

nguyên-cấp dt. Tiền trợ-cấp hàng tháng.

nguyên-cầu dt. Mặt trăng (Trăng cũng tròn như trái đất, ta gọi «mặt trăng» vì chỉ trông thấy có một mặt).

nguyên-cung dt. Cung trăng, túc trên mặt trăng (người ta hình dung trên ấy có cung-diện của Hàng-nge).

nguyên-diện dt. Mặt tròn như mặt trăng.

nguyên-diệu dt. Ngày thứ hai trong tuần lễ.

nguyên-dại dt. Tháng dù : Tám-nghuyên dù (Tháng ba dù).

nguyên-dạo dt. Đường mặt trăng đi quanh trái đất.

nguyên-dầu dt. Đầu tháng.

nguyên-diện dt. X. Nguyệt-cung.

nguyên-hè dt. (truyền) : X. PH. II.

nguyệt-hoa *dt.* *Ctg.* Hoa-nghệt và Trăng-hoa, việc trai gái tư-tình với nhau: *Bày chuyện nguyệt-hoa*.

nguyệt-kính *dt.* *Ctg.* Kinh-nghệt, X. Có tháng.

nguyệt-kiết *dt.* X. Nguyệt-cát.

nguyệt-kỵ *dt.* *Nh.* Nguyệt-kinh // Kỵ hên hằng tháng: *Đã đúng nguyệt-kỵ*.

nguyệt-kỵ *dt.* (*truyền*): Ngày kỵ trong tháng, thường là mồng 5, 14 và 23..

nguyệt-lạc *dt.* Trăng lặn.

nguyệt-lão *dt.* X. Nguyệt-hè lão-nhân PH. II.

nguyệt-liễm *dt.* Tiền hội hằng tháng, tiền mà hội-viên phải đóng mỗi tháng cho hội: *Thâu nguyệt-liễm*.

nguyệt-luân *dt.* Bánh xe trăng, tức mặt trăng.

nguyệt-lương *dt.* *Nh.* Nguyệt-bông.

nguyệt-lượng *dt.* Ánh sáng của trăng.

nguyệt-nhĩ *dt.* Hai tai của trăng // (B) Ánh sáng hai bên mặt trăng (giống như hai tai).

nguyệt-phách *dt.* Chỗ tối trong mặt trăng.

nguyệt-phù *dt.* *Nh.* Nguyệt-cung.

nguyệt-quang *dt.* Ánh sáng mặt trăng.

nguyệt-quái *dt.* (*thực*): Loại cây kiêng, cao 1, 2 m. lá nhiều, màu xanh sẫm, hoa trăng nhỏ thơm ngọt, trái đỏ bằng đầu ngón tay út, một hột; toàn cây có một chất glucosit gọi là *murrayin* và chất tinh-dầu mùi thơm; cây có tính hưng-phấn, thu-liễm, dùng chè thuốc kiết-ly và sên (*Murraya paniculata*).

nguyệt-rạng *dt.* Trăng trong, tỏ: *Trung-thu nguyệt rạng*.

nguyệt-san *dt.* *Nh.* Nguyệt-báo.

nguyệt-sự *dt.* X. Có tháng.

nguyệt-tà *dt.* Trăng tàn, trăng sắp lặn // (B) Người đàn-bà trọng tuồi, hết duyên: *Buôn vì nỗi nguyệt tà si trọng CD*.

nguyễn-tận *dt.* Hết tháng, ngày cuối tháng.

nguyệt-tịch *dt.* Đêm trung-thu (rằm tháng 8 âm-lịch) // Trong đêm trăng.

nguyệt-tín *dt.* X. Có tháng.

nguyệt-tiểu *dt.* Tháng tiểu (tháng âm-lịch 29 ngày): *Tứ-nguyệt tiểu* (tháng tư thiếu).

nguyệt-túc *dt.* Tiền lời vô mỗi tháng.

nguyệt-thò (*thò*) *dt.* Con thò trong trăng // (B) Mắt trăng.

nguyệt-thực *dt.* Một hiện-tượng xảy ra ban đêm: mắt trăng khuyết mắt dần dần đến tối đen rồi sáng dần lại như cũ, nguyễn-do bị trái đất áng mắt ánh sáng mặt trời.

nguyệt-vận *dt.* Vòng sáng bao quanh mặt trăng.

nguyệt-vĩ *dt.* Cuối tháng, ngày chót trong tháng.

nguyệt-vọng *dt.* Ngày rằm mỗi tháng.

NGUÝT *dt.* Đưa mắt nhìn một cái rồi day

chỗ khác, mỗi hơi trề hoặc xuyt một tiếng nhỏ, tỏ ý không bằng lòng hoặc ghét lầm: *Háy-nguyét*; *Hàng thịt nguyét hàng cá*.

NGUYU-NGUYU *tt.* Bé buồn giận: *Bé nguy-
nguyu, nguyu-nguyu đi một nước*.

NGÙM *dt.* *Ctg.* Ngòm và Ngân, chết ngùm nói tắt, tức chết hẳn rồi, không hy vọng sống lại: *Ông ngùm rồi*!

ngùm co-deo *dt.* (*lóng*): Chết lâu rồi: *Đời
người ta ngùm co-deo rồi mới hồi thần*.

NGÙM *dt.* Hớp, hụm, búng, dung-lượng chất lỏng vừa một miếng: *Uống vài ngùm nước*.

NGUN-NGÚT *trt.* X. Ngui-ngút.

NGÙN-NGÙN *trt.* X. Ngùn-ngùt.

NGÙN-NGÚT *trt.* Mạnh, dữ-dội: *Lửa cháy ngùn-ngùt; Khói lên ngùn-ngùt*.

NGÚN *dt.* Cháy ngầm bên trong: *Đống un tuy bị rưới tắt, nhưng vẫn ngún bên trong* // (B) Ghim trong lòng, ập-thầm chuần-bị: *Ngồi cách-mạng còn ngún trong lòng dân*.

ngún cháy *dt.* Tự-nhiên bốc cháy (vì đốt ngún lâu rồi): *Có gió, đống un ngún cháy lại; khi lửa tình ngún cháy, si mà tài nào chữa được*.

NGÙN *tt.* *Ctg.* Xùn hay chùm, rất ngắn: *Cụt ngùn, ngần-ngùn*.

ngùn-ngoàn *tt.* *Ctg.* Ngùn-ngoân và ngùn-ngoàn, quá ngắn: *Ngân ngùn-ngoàn*.

ngùn-ngoản *tt.* X. Ngùn-ngoân.

ngùn-ngoản *tt.* X. Ngùn-ngoân.

NGÙNG-NGÀNG *tt.* X. Ngùng-nghinh.

NGÙNG-NGÀY *tt.* Bé mình, khó ỏi, muốn bình: *Hôm nay trớ trór, trong mình ngùng-
ngày*.

NGÙNG-NGÀNG *tt.* Kiêu-hanh, không vì-né ai cả: *Tinh ngùng-ngàng*.

NGÙNG-NGHÌNH *trt.* Thủng-thinh, từ-tử, không lo gì.

NGÙP *dt.* Hụp, chìm khỏi mặt nước: *Lặn ngup, ngup xuống* // (B) Vùi đầu, mê-mết, say-sưa: *Ngup trong biển tình; ngup trong khói thuốc phiện*,

NGÚT *dt.* Bốc lên cao: *Khói ngút, mây ngút; cao - ngút, ngui - ngút, ngun - ngút, nghi - ngút; Phát gai gốc muốn thông dâng cỏ, Vén ngút mây thấy quả trời cao CD*.

ngút-ngút *trt.* X. Ngui-ngút.

ngút-toả *dt.* Bốc cao và toả ra: *Khói ngút toả đầy trời*.

NGÚT-NGÀN dt. Lặn hụp (ngụp), loi-ngoii lút-ngút ở dưới : *Người bình-dân Việt ngút-ngàn bên dưới xã-hội xã-hoa kiêu-hanh.*

NGҮT-NGҮT trt. X. Ngùn-ngụt.

NGƯỜI bt. Phai dần, giảm bớt, khuây-làng : *Việc đó đã nguội ; nay đã nguội rồi ; Lấy chỏng trước chảng kén đói, Từ ngày mắc phài, chảng nguội trong lòng CD.*

nguội dẹ trt. Clg. Nguội lòng, phổi-phía trong dẹ, hết còn trống-mong, nhợ-nhung hay hờn-giận : *Việc đó, tôi đã nguội dẹ lâu rồi.*

nguội giận trt. Bớt giận, nỗi giận đã phổi-phía : *Đợi và nguội giận rồi sẽ nói.*

nguội lòng trt. X. Nguội dẹ.

nguội-ngoại tt. Cũ, lâu, đã hết cái khí-thể, hết sự nóng-sốt của ban đầu : *Việc đã nguội-ngoại ; đợi nguội-ngoại sẽ nhắc lại.*

nguội-người tt. Hơi nguội, bớt thiết-tha, bớt hờn-giận... : *Đành lòng nàng cũng sẽ nguội-người dần K.*

NGƯỜI tt. Hết hơi nóng : *Cơm nguội, thịt nguội ; Thủ tay vuốt ngực chung-tình, Nước sôi còn nguội huống chi mình với tôi CD II bt. Đè tự-nhiên, không trui, không đốt : Làm nguội, chờ nguội II Cũ, cách lâu ngày : Bắt nguội, việc ấy đã nguội rồi II tt. Bình-tịnh, điềm-dạm, không nóng-nảy : Tánh ông ấy nguội lắm II Tè lạnh, lạnh-dạm, lạnh-nhạt, không sốt-sắng : Nước đương muôn rẩy, nguội lần lữa duyên CD II Hồng, hư : Bệnh ấy đã nguội, khó chữa cho khỏi.*

nguội điện tt. Hết hơi điện : *Xe nẩy hư là tại nguội điện II (lòng) : Hư, hỏng : Thể là nguội điện II Chết : Ông ấy đã nguội điện rồi !*

nguội lạnh tt. Rất nguội : *Đồ ăn nguội lạnh hết mà chưa vê ăn II (B) : Tè lạnh, lạnh-nhạt, không hăng-hái, không sốt-sắng vὸn-vã : Tánh người nguội lạnh ; Vẽ tờ ra nguội-lạnh với việc chung ; nguội lạnh với hè con anh em.*

người-đi-đi tt. (đ.) ; Nh. Nguội : *Cơm canh người-đi-đi hết.*

người-ngắt tt. Rất nguội : *Nguội-ngắt, làm sao ăn ? tánh người nguội ngắt.*

nguội-người trt. Hơi nguội : *Đợi nguội-người rồi uống ; chờ nguội-người cho nó ra mặt sẽ bắt.*

người-i tình tt. Nh. Nguội-ngắt : *Đồ ăn*

nguội tanh ; tánh nguội tanh ; vê một nguội tanh.

NGUỒN dt. Nơi dòng nước bắt đầu chảy ra : *Sông Cửu-long bắt nguồn ở Tây-tạng ; Con người có bő có ống, Như cây có cội như sông có nguồn CD II (R) : Vùng rừng núi : Mưa nguồn II (B) : Gốc, nơi bắt đầu : Cội nguồn, ngọn nguồn ; Các nguồn cũng ở lòng người mà ra K II mt. Tiếng gọi nhũng gì có gốc sinh ra và tiếp-tục sinh ra luôn : Nguồn kinh-tế, nguồn lực, nguồn sinh-khí, nguồn sống, nguồn tin, v.v..*

nguồn cội dt. Clg. Nguồn gốc, nguồn sống và cội cây II (B) : Gốc tích ống bà cha mẹ : *Lớn lên, sẽ tìm nguồn cội mà về II Gốc-tích, chở ở, chở làm : Phải biết nguồn cội nó, mới dám dùng.*

nguồn cơn dt. Đầu đuối, gốc ngọn, lý-do và chi-tiết : *Miếng trầu kè hết nguồn-cơn, Muốn xem đây đây thiệt hơn thế nào CD.*

nguồn gốc dt. X. Nguồn-cội.

NGƯƠN dt. X. Nguyên : *Giải-nguồn, trạng-nguồn, trong túi không có một nguồn II Vòng 60 năm : Từ Nhâm-thìn 1904 tới Nhâm-thìn 1964 là một nguồn.*

NGƯ dt. Con cá : *Cá lý-ngư săn từ biêng lội CD II (R) : Giống con cá : Ngư-lôi.*

ngư-can-du dt. Đầu gan cá thu.

ngư-giao dt. Thứ cao nâu bằng bong-bóng cá-
ngư-lân dt. Vây cá II tt. Nhiều lầm (nhiều như vây cá).

ngư-loại dt. Loài cá (gồm các giống ở dưới nước và đẻ trứng).

ngư-lôi dt. Đạn dài phóng dưới nước để bắn tàu địch : *Phóng ngư-lôi, trúng ngư-lôi, vớt ngư-lôi.*

ngư-lôi-dính dt. Tàu nhỏ, sức mạn lẹ, dùng chờ và phóng ngư-lôi vào tàu địch.

ngư-lôi-khu-trục-hạm dt. Thú tàu chiến chạy mạn dùng đánh phá ngư-lôi địch và trinh-thám.

ngư-lôi mẫu-hạm dt. Tàu to chờ mọi thứ cần dùng cho ngư-lôi-dính và có khi chờ cả ngư-lôi-dính.

ngư-lôi pháo-Đinh dt. Tàu chuyên tìm bắn ngư-lôi-dính của địch.

ngư-noãn dt. Trứng cá.

ngư-nghiệp dt. Nghề đánh cá ; nghề nuốt cá.

ngư-nhân dt. Mắt con cá II (R) : Mắt lồ (mắt người).

ngư-nhục dt. Làm cá (đánh vây, cạo nhốt,

- móc ruột, v.v...) II (R) : Chia xé, lợi-dụng, hành-hạ.
- ngư-quán** dt. Xâu cá II (B) : Sự tiếp nối nhau, kè trước người sau.
- ngư-tử** dt. Cá con.
- ngư-tử-lon** dt. (thực) : X. Ngưu.
- ngư-thuỷ** dt. Cá và nước II (B) Nói về hai người hay hai bên rất thích-hợp nhau, rất cần dùng cả với nhau : Ngư thuỷ tương-phùng.
- ngư-ưng** dt. (động) : Chim cốc, một loà chim ăn cá.
- ngư-ương** dt. Cá mồi nở (cá con).
- NGƯ** dt. Đánh cá, bắt cá, thuộc nghề chài lưới II Giết của người.
- ngư-gia** dt. Clg. Ngư-hộ, nhà chài lưới, người làm nghề bắt cá bán.
- ngư-hộ** dt. X. Ngư-gia.
- ngư-liệp** dt. Chài.lưới và săn bắn.
- ngư-lợi** dt. Lừa gạt người để mưu lợi.
- ngư-ông** dt. Ông câu, ông thuyền chài : Ngư-ông giăng lưới với người K II (B) Người cùi giũa, người thứ ba đứng ngoài một cuộc tranh-giận : Ngư-ông đắc lợi.
- ngư-phù** dt. Ông già làm nghề đánh cá : Bên sông thành-vắng một mình, Có ông ngư-phù biết mình mà thôi CD.
- ngư-sắc** dt. Săn gáy, o mèo.
- ngư-tiêu** dt. Ông câu và ông tiêu : Ngư tiêu ián dáp.
- ngư-vĩ** dt. Đuôi con mắt : Dày nơi ngư-vĩ, cao nơi ngoại-tầm TrTh.
- NGƯ** dt. (động) : Tên một giống cá biển không vảy, thịt như cá thu, nhỏ con hơn cá thu : Cá ngư.
- NGƯ** trt. Tiếng chó săn-si muôn cắn II dt. Sân-si, toan sửa hoặc toan cắn : Nó ngư dó, coi chừng nó cắn da !
- ngư-nghè** dt. Ngư nhau (giữa đám chó) : Chúng ngư-nghè muôn cắn nhau.
- NGƯ** dt. Chứng mực : Ăn xài cho có ngư II Hạng, tiếng gọi người hay vật với ý khinh : Ra gì những ngư ấy ; cái ngư ăn rồi nằm có ngày phát ách chết ; cái ngư vor dưa có nằm có ngày bị chúng đánh II trt. Chiju, thiêu lại rồi trả sau : Ăn naú.
- NGƯ** dt. Nói : Khùu - ngư, loạn-ngư II dt. Lời nói : Đảo-ngư, ngạn-ngư, ngoại-ngư, ngôn-ngư, quắc-ngư, tục-ngư, thành-ngư, trợ-ngư.
- ngư-binh** dt. Cái tật, chỗ yếu trong lời văn.
- ngư-căn** dt. Cái gốc, nguồn-cội của từng tiếng nói.
- ngư-học** dt. X. Ngôn-ngữ-học.
- ngư-lục** dt. Sách ghi chép những lời nói hay.
- ngư-nguyên** dt. X. Ngữ-căn.
- ngư-nguyên-học** dt. Môn học nghiên-cứu cội gốc, sự cầu-tạo và biến-chuyển của tiếng nói.
- ngư-phép** dt. Clg. Văn-phẩm, phép-tắc của ngôn- ngữ : Học ngư-phép.
- ngư-tộc** dt. Hề-phái tiếng nói các dân-tộc : Ngư-tộc Án-Âu.
- ngư-thể** dt. Hình-thái của tiếng nói.
- ngư-thể-học** dt. Môn học nghiên-cứu hình-thái tiếng nói, và sự biến-thể của nó.
- ngư-vị** dt. X. Ngữ-vựng.
- ngư-vị** dt. Đơn-vị nhỏ nhút của lời nói.
- ngư-vựng** dt. Tập từ-ngữ sắp có thứ-tự.
- NGƯ** dt. Clg. Ngư, chống lại, ngăn lại : Án-ngư, thù- -ngư ; đem binh ngư giặc ; đứng ngư cửa.
- ngư-bạo** dt. Chống kẻ tàn-bạo, bạo-ngược : Ngư-bạo trừ gian.
- ngư-dịch** dt. Ngăn bên dịch : Kéo binh đì ngư dịch.
- ngư-nhiệt** dt. Ngăn sức nóng : Chất ngư-nhiệt.
- NGƯ** dt. X. Ngư : Án-ngư.
- ngư-chướng** dt. Ngăn trừ chướng-khí.
- ngư-hàn** dt. Ngừa lạnh, phòng lạnh, che lạnh : Chiếc áo ngư-hàn.
- ngư-hoả** dt. Phòng lửa, ngăn lửa.
- ngư-khí** dt. Ngăn ngừa hơi độc.
- ngư-phòng** dt. Phòng ngừa, chống giũ.
- ngư-vụ** dt. Chống giặc xâm-lăng.
- NGƯ** dt. Ngồi trên cao : Vua ngư trên ngói II (R) Tiếng dùng riêng cho những việc làm của vua, hoàng-hậu, Thái-thượng-hoàng (cha vua) và Hoàng-thái-hậu (mẹ vua) : Vua ngư đèn, ngư-lâm, ngư-phê... II Cai-trị : Chế-ngư, thống-ngư.
- ngư-bút** dt. Chữ do vua viết : Trong sắc thần đều có ngư-bút.
- ngư-cực** dt. Lên ngói (làm vua).
- ngư-chế** dt. Do vua làm ra : Thơ ngư-chế.
- ngư-danh** dt. Tên vua.
- ngư-dạo** dt. Đuờng dập cho vua đi.
- ngư-de** dt. Em trai vua.
- ngư-giá** dt. Xe của vua, đoàn xe và tuỳ-tùng của vua II dt. Ngồi xe đi : Ngư-giá thân-chinh.
- ngư-hạ** dt. Cai-quản kè dưới : Có tài ngư-hạ.
- ngư-y** dt. Thầy thuốc riêng của vua.
- ngư-lâm** dt. (Vua) Xem : Dâng lén bệ-hạ ngư-lâm.
- ngư-lâm** dt. Rừng cây riêng của vua.
- ngư-lâm pháo-thủ** dt. Lính pháo-thủ của vua.

nước Pháp (xưa).

ngư-phê dt. (Vua) Viết vào, phê-vào : *Dâng cho vua ngư-phê.*

ngư-phong dt. Cời gió, đi trên gió, bay theo gió.

ngư-phòng dt. Phòng của vua ngư.

ngư-sử dt. Chức quan lo việc can vua hay đàn-hặc các quan khác, trong triều-dình xưa, nguy-tiền trt. Trước nai vua ngư : *Nguy-tiền dô-thống.*

ngư-toạ dt. (Vua) Ngồi xuống : *Lạy mời vua ngư-toạ II dt.* Ngai vua.

ngư-tửu dt. Rượu của vua : *Vua truyền ban ngư-tửu.*

ngư-thê dt. Tiếng vua gọi hoàng-hậu.

ngư thế dt. Cai-trị thiên-hậu.

ngư-thiện dt. (Vua) Dùng cưng.

ngư-uyễn dt. Vườn hoa của vua.

ngư-vũ dt. Lên ngôi tri-vì thiên-hậu.

ngư-xa dt. Xe của vua.

NGƯ dt. (thực) : Tên thú đậu hột giẹp và to bằng đầu ngón tay, rã bùi : *Đậu ngư.*

NGƯA dt. Đòn, giữ trước, ngăn lại : *Ngừa bình, ngừa giặc, ngừa phong, phòng-ngừa, ngăn-ngừa; tai nạn khó ngừa.*

NGÚA tt. Bứt-ứt khó chịu ngoài da muốn gãi : *Đã ngứa, gãi ngứa; Ai biết ngứa đâu mà gãi II Sanh ngứa, làm cho ngứa; Ghé ngứa, mòn ngứa, tóc ngứa II (B) Khó chịu, muốn động-đẩy : Ngứa nghẽ.*

ngúra đít tt. (lóng) : Tiếng hèo đứa trẻ nghịch, muôn có đòn : *Bô ngúra đít nén chọc nó!*

ngúra gan tt. Clg. Ủa gan, nòi giận : *Thấy bắt ngúra gan.*

ngúra mắt tt. (B) Gay mắt, thấy chịu không được : *Canh ngúra mắt.*

ngúra miệng tt. Clg. Ngúra mồm, lầm-le muốn nói ra : *Thấy ngúra miệng muôn nói quá.*

ngúra mồm tt. X. Ngúra miệng.

ngúra-ngáy tt. (d) : Nh. Ngúra : *Ngúra-ngáy trong mình; thấy ngúra-ngáy chịu không được.*

ngúra-ngầm tt. (d) : Nh. Ngúra-ngầm.

ngúra nghè tt. Muốn trả nghè (khi thấy người đang làm cái việc mà mình theo) : *Người hiều võ-nghệ hay ngúra nghè khi thấy người khác múa võ II (R) Muốn việc đậm-dục: Cái to mà đã ngúra nghè sớm sao!*

ngúra rắn tt. Ngúra len ra : *Ngúra rắn cả chau thân.*

ngúra tai tt. Ngúra trong lỗ tai, muốn vẩy II (B) Chướng tai : *Nghe ngúra tai quá!* II (lóng) Tiếng bảo người chơi nghịch, muốn

nghe chửi : *Bô ngúra tai sao chọc con mè đó.*

ngúra tay tt. Thay-máy hai tay, muốn sờ mó : *Ngúra tay muốn đánh nó quá.*

ngúra tiếc tt. Nh. Ngúra gan.

NGÙ'A bt. Ngúrc, ngàng, đưa mặt hay bè mặt lên : *Bè ngúra, lật ngúra, thả ngúra; dâng tiền ngúra; Cực dâng lân nghiêng lân ngúra, khén ai khéo sửa cục đá lăn tròn CD II* Nghiêng về bê lưng : *Bật ngúra, dýa ngúra, ngâ ngúra II trt.* Tiếng đứng trước lời cầu khàn van xin : *Ngúra mong, ngúra nhớ, ngúra xin.*

ngúra cõ dt. Ngúra mặt đưa cõ ra II (B) Cam chịu, không nói gì được : *Lanh nơ, con nơ không trả lời mình ngúra cõ chịu.*

ngúra mặt dt. Bật đầu ra sau lưng, đưa mặt lên trời : *Ngúra mặt trông sao.*

ngúra ngực dt. Uốn ngực ra II (B) Nh. Ngúra cõ (B)

ngúra-nghiêng tt. Thoạt ngúra ra, thoạt nghiêng qua : *Uống say vùi nằm ngủ ngúra-nghiêng Phú Xích-bích.* II (B) Hư hại, gần sụp đổ : *Cơ-nghiệp ngúra-nghiêng.*

ngúra tay trt. Sè ngúra bàn tay ra : *Ngúra tay chịu khẽ; ngúra tay xin tiền.*

NGÙ'A dt. (động) : Loại thú to, móng cao và cứng, gáy có lông dài (bờm), đầu dài, trên có chùm tóc, đuôi dài, chạy nhanh và thích chạy : *Cởi ngúra, chạy ngúra, dầm ngúra, yên ngúra, mặt ngúra, ngồi ngúra, quấn ngúra, xe ngúra; Đùng-đùng ngúra chạy qua truồng, Mảng mẻ con đí luồng-tuồng bỏ em CD II (B) Chân kê ván : Kê ngúra lót ván; Bô ván : Bô ngúra, qua bên ngúra ngồi II X. Mâ-lỵc: Máy 5 ngúra, xe 11 ngúra II Miếng gỗ hay xương đội sợi dây đàn : *Sửa ngúra II* Cái bàn xắt thuốc lá (chạm giống con ngúra) : *Bày dao bày ngúra ra xắt II bt.* Tiếng gọi người đàn-bà lắng-lør trắc nét : *Con ngúra, đí ngúra, dõ ngúra II dt.* Đì rong (đàn-bà) : *Con đó nó ngúra đâu mất rồi?**

ngúra bà dt. (lóng) : Tiếng gọi miệt-thị một người đàn-bà không đứng-dẫn : *Tôi phải xác con ngúra bà đó mới được.*

ngúra bắc dt. Ngúra lồng trảng toát.

ngúra bành dt. Ngúra đưa ra rẽ i n vòng due.

ngúra bắc-thảo dt. Giống ngúra o con ở miền Bắc nước Tàu.

ngúra bên dt. Bộ ván kê bên trái hay bên phải : *Ngúra bên dành cho hương-chúc bên nhì.*

ngúra bền dt. Ngúra mạnh chân và dài hơi,

- chạy lâu mệt, lâu bết.
- ngựa bết dt.** Ngựa chạy đã oải chân, chạy hết nỗi nứa.
- ngựa bích dt.** Ngựa lông xanh biếc.
- ngựa bờ dt.** Ngựa dờ, chỉ chạy được đường ngắn rồi bết.
- ngựa cát dt.** Con ngựa nhảy chồm hai chân trước lên.
- ngựa cỗ-rô dt.** Ngựa lớn bắn cỗ.
- ngựa cu dt.** Giống ngựa nhỏ con.
- ngựa chứng dt.** Ngựa có tánh bao-hao, không chịu cương, hay chồm và nhảy dựng.
- ngựa đá dt.** Con ngựa búng hai chân sau vào người hay vào ngựa khác // (lóng) Nói người thua cá ngựa: *Bị ngựa đá văng hết cái nhá.*
- ngựa đậm dt.** Ngựa lông vàng giật.
- ngựa đậm chì dt.** Ngựa lông vàng giật mà trên lưng có hai đường chì.
- ngựa đậm lợt dt.** Ngựa lông hoe-hoe giật.
- ngựa đẽp đẽ dt.** Ngựa trong một cơn bất thường, hai chân trước chậm hơn sau bị hai chân sau đẹp trung phải chộp khớp xương.
- ngựa đòn: dt.** Ngựa nhát chạy hay đâm vỡ lề.
- ngựa đò dt.** Con cò có chữ «mã» đò: Xe xanh bắt ngựa đò // Lá bài (tú sắc) màu đò có chữ «mã» đen.
- ngựa đòn (đòn) dt.** Miếng gỗ có hai chân gân trên cây đòn cò đòn chịu hai sợi dây đòn.
- ngựa đua dt.** Clg. Ngựa thi, ngựa nuối để dự các cuộc đua hàng tuần có giải thưởng // (R) Môn cờ-bạc chơi với với 6 con ngựa bằng gỗ có mang số từ 1 tới 6, với 1 hột lú-lắc, 1 trái 4.
- ngựa gõ dt.** Bộ ván bằng cây gõ (gy): Nhà có ngựa gõ.
- ngựa gõ dt.** Con ngựa bằng gỗ cho trẻ con cõi và xích túi xích lui chơi // Giàn có trục xagy tròn, bắc nhiều con ngựa bằng gỗ vào cho trẻ con cõi quay chơi.
- ngựa già dt.** Con ngựa đã già // (B) // Xe cũ: Con ngựa già nẩy cũng còn dùng được.
- ngựa giữa dt.** Bộ ván kê giữa lòng cỗ: Mời ông Cả qua ngựa giữa.
- ngựa hạc dt.** Ngựa lông màu xám tro hay trắng ngà.
- ngựa hồng dt.** Ngựa lông màu vàng đỏ.
- ngựa hởi dt.** Ngựa lông trắng mà chót chân đen.
- ngựa kim dt.** Ngựa lông trắng mốc.
- ngựa kim lem dt.** Ngựa lông trắng đen gần bằng nhau, trông lem-lem.
- ngựa kim lân dt.** Ngựa kim có từng chùm lông đen xen lộn nhau.
- ngựa kim than dt.** Ngựa lông trắng đen mà đen nhiều hơn.
- ngựa kiệu dt.** Ngựa chạy lúp-xúp.
- ngựa khứu dt.** Ngựa lông xám tím.
- ngựa lai dt.** Ngựa lai giống, thường là ngựa đua lai giống Áng-lê: *Mùa ngựa lai.*
- ngựa lao dt.** Ngựa đang lúc mất sức, gầy ốm.
- ngựa nặng cõi dt.** Ngựa chậm-lẹt, phải bị đánh nhiều mới chịu chạy.
- ngựa nặng chì dt.** Ngựa đua bị nhét nhiều chì vào yên cho đúng sức chờ quy định trong độ.
- ngựa nặng rọi dt.** Ngựa phải có bị quết méné mới chịu chạy.
- ngựa nực dt.** Ngựa mập quá hay rugen cái quá.
- ngựa ngực dt.** Ngựa dờ mà về nhứt, hoặc ngựa hay nhung chờ nặng mà vẫn về nhứt (thường tiền cá to): *Bị đê ngựa ngực mè rốc túi.*
- ngựa người dt.** Tiếng gọi người phu xe kéo hời xưa: *Kiếp ngựa người.*
- ngựa nhẹ cương dt.** Ngựa nhém lẹ, cương vừa động là phát chạy.
- ngựa ô dt.** Ngựa lông đen: *Ngựa ô anh thằng kiêu vang.*
- ngựa phi dt.** Ngựa chạy nhanh, X. Ngựa sải: *Ngựa phi đàng xa.*
- ngựa rắn dt.** Clg. Ngựa vằn, giống ngựa lông có vằn ngang đen trắng.
- ngựa rừng dt.** Ngựa hoang trong rừng.
- ngựa sa-hoàng dt.** Ngựa dữ, hăng, chứng, kèm không lại,
- ngựa sải dt.** Clg. Ngựa phi, ngựa phóng từng cặp chân, bước thật dài: *Giết cương cho ngựa sải.*
- ngựa sắt dt.** Ngựa đúc bằng sắt // (B) Xe đạp: *Thót lén yên ngựa sắt.*
- ngựa séo dt.** Ngựa lông xám đố.
- ngựa ta dt.** Ngựa giống xứ Việt-nam.
- ngựa tế dt.** Ngựa chạy nhanh và bỏ vó đều đều (chân trước bên trái cùng lúc với chân sau bên mặt và chân trước bên mặt cùng lúc với chân sau bên trái).
- ngựa tía dt.** Ngựa lông đỏ hùn-hùn.
- ngựa tía cháy dt.** Ngựa lông tía sầm.
- ngựa tía vang dt.** Ngựa lông tía đỏ.
- ngựa tú dt.** Xe bốn ngựa thời-xưa: *Mè*

lời đã hứa, ngựa tú khó theo.

ngựa thi dt. X. Ngựa đua.

ngựa trắng dt. Lá bài tú sắc màu trắng có chữ « mā » đen.

ngựa trán dt. Con ngựa nhát, hay tránh hay tránh, phải mang ba-trá có chýp che mắt lèi.

ngựa trời dt. Giống bò mình thon, đầu to, cánh mỏng, chân dài, một loại với châu-châu.

ngựa truy-phong dt. Ngựa thật hay, sức chạy nhanh hơn gió: *Rồng: ta có ngựa truy-phong* K II (B) a) Nước đi trốn, chạy lánh mắt: *Quát ngựa truy-phong* II b) Mánh-khoé lùa người rời trốn: *Vó ngựa truy phong*.

ngựa vàng dt. Ngựa lông vàng giợt.

ngựa vàng dt. Lá bài tú-sắc màu vàng có chữ « mā » đen.

ngựa vằn dt. X. Ngựa rằn.

ngựa voi dt. Con ngựa và con voi II (R) Nh. *Ngựa: Ngựa voi gì ốm quá.*

ngựa xá-xíu dt. Ngựa đua hạng nhỏ con, thường được sắp chạy trong mùa mưa.

ngựa xanh dt. Con cờ có chữ « mā » màu xanh II Lá bài tú sắc màu xanh có chữ « mā » màu đen.

ngựa xe dt. Thú ngựa kéo xe, thường býng to, chân to II *Ngựa và xe-cô: Ngựa xe như nước, áo quan như nến K.*

ngựa xoang-dề dt. Con ngựa bị chột khớp xương chót, di cà-nhắc.

NGỤC dt. Úc, bộ-phận trên và trước của thân mình, chứa tim và phổi: *Đánh trống ngực, thompson, vỗ ngực; Trên đầu em đội khăn vuông, Trông xuống dưới ngực, cau buồng côn non CD.*

ngực lép dt. Ngực bằng phẳng và giẹp vồ, của người từ nhỏ không làm việc nặng và không chạy nhảy nhiều.

ngực nẩy dt. X. Ngực ưỡn.

ngực nở dt. Ngực phình ra, giữa có đường lõm xuống, thường là ngực những người thường làm nặng từ nhỏ và hay chạy nhảy.

ngực ô-mê-ga dt. Ngực lép giống cái vồ đồng-hồ hiệu ô-mê-ga (*Oméga*).

ngực trần dt. Ngực của người ở trần II (B) Tay không, không vũ-khi: *Ngực trần cự với súng đồng và máy bay,*

ngực ưỡn dt. Clg. Ngực nẩy, nói người đi mà có tật ưỡn ngực ra trước.

NGỦI dt. Clg. Hồi, hít bằng mũi cho biết mùi: *Ngửi mùi; ngửi coi thơm không.*

NGƯNG dt. Ngừng, dừng, không tới nữa,

không tiếp theo nữa: Công việc đã ngưng, Đông lại, út lại: *Huyết ngưng.*

ngưng-cố dt. Đông đặc, thành khôi cứng.

ngưng chức dt. Clg. Huyền chức, treo chức, bắt một công-chức nghỉ việc một thời-gian đợi điều-trá.

ngưng đều dt. Đè dùn xuống nghỉ ăn một lát: *Mọi người đều ngưng đều nghe.*

ngưng-kết dt. Nh. Ngưng-cố.

ngưng-khôi-thạch dt. Đá do tro ở các miêng núi lửa phun ra, nguội rồi kết thành khôi cứng.

ngưng-súc dt. Cắt hơi thành nước.

ngưng-tập dt. Gập chung lại tất-cá, II Đông lại một nơi: *Chứng ngưng-tập hồng-huyết-cầu (erythroblastose factal).*

ngưng-tụ dt. Kết-tụ lại thành chốt đắc.

ngưng-tưởng dt. Tập-trung tinh-thần lại dặng suy-tưởng.

ngưng-thần dt. Tập-trung tinh-thần lại.

ngưng-thị dt. Nhìn dăm-dăm.

ngưng-trệ dt. Út động, đình-dỗi, không chạy trơn-tru: *Công việc ngưng-trệ.*

ngưng việc dt. Nghỉ việc, không làm nữa: *Ngưng việc ăn tết* II Cho nghỉ việc một lúc; *Bị chủ ngưng việc.*

NGỪNG dt. Dừng, ngưng lại, không tiến tới, không tiếp nữa: *Ngừng máy, ngưng xe; Thắng ngừng; đang đi bỗng ngưng lại.*

ngừng bất ngờ dt. (hx): Hầm xe lại, (xe lửa) vì có chuyện bất-thường trên đường sắt (*arrêt accidentel*).

ngừng bước dt. Dừng lại, không đi tới: *Đang đi bỗng ngưng bước.*

ngừng chân dt. Nghỉ chân, không đạp cho xe chạy tới nữa: *Ngừng chân đợi tốp sau (xe đạp).*

ngừng định trước dt. (hx). Hầm xe lại (xe lửa) theo lệnh dạy hoặc theo hiệu-lệnh dưới đất (*arrêt prévu*).

ngừng hẳn dt. (hx): Hầm xe lại (xe lửa) và tắt máy (*arrêt complet*).

ngừng hợp-lệ dt. Ngưng lại ở các ga, các trạm phải ngừng (*arrêt réglementaire*) (xe lửa).

ngừng lập-tức dt. (hx): Ngừng ngay tức khắc (*arrêt immédiat*).

ngừng tay dt. Dừng lại, nghỉ vì có chuyện gì đó, không làm nữa: *Ngừng tay uống nước.*

NGỦNG dt. X. Ngùng.

NGƯỚC dt. Ngàng cao đưa mặt lên: *Ngược lên coi nào!*

ngước mắt dt. Mở mắt to trông lên: *Ngước*

mắt nhìn trời.

ngược mặt dt. Ngàng cao mặt lên: *Ngược mặt lên cho người ta nhìn.*

ngược ngược dt. Ngược hơi hơi: *Ngược ngược lên giùm chút nèo!*

NGƯỢC tt. Nghịch với chiều mình đang đi tới: *Gió ngược, nước ngược // tt.* Trái lại, nghịch lại, không xuôi theo lẽ thường, lẽ phải: *Dòng ngược, dưng ngược, đè ngược, lật ngược, treo ngược, trả ngược; Trống đánh xuôi, kèn thổi ngược; Nước chảy xuôi con cá buồ lội ngược, Anh mảng thương nặng, có được hay không? CD // dt.* Đi lên miền rừng núi: *Ngược về xứ Lạng // dt.* Miền rừng núi: *Mạn ngược.*

ngược dòng trt. Đi nghịch với dòng nước chảy: *Lội ngược dòng // (B)* Trở lại: *Ngược dòng thời-gian.*

ngược đời trt. Trái với lẽ phải ở đời: *Ăn nói ngược đời.*

ngược gió trt. Trái với chiều gió: *Chạy ngược gió; cheo ngược gió.*

ngược lại trt. Trái lại: *Đèng kia đi ngược lại //* Trái lại, lời ví thú nhì: *Nghe lời và thì mọi việc đều êm xuôi; ngược lại, nếu eai va, có thể có hại cho mình.*

ngược lòng trt. Trái với ý mình, với lòng nhân của mình: *Vì bị bắt-buộc, phải làm chuyện ngược lòng.*

ngược mắt trt. Clg. Nghịch mắt, trái mắt, khác thường: *Thấy ngược mắt quá!*

ngược-nghẹo trt. Trái với lẽ phải, với sự thật: *Ăn nói ngược-nghẹo; ăn ở ngược-nghẹo:*

ngược xuôi bt. Lên xuống (lên mạn ngược, xuống mạn xuôi), đi lại, lui lui: *Ngược xuôi quanh năm mà chẳng lời lãi bao-nhiêu //* Tới, lui, cách cẩn-kẽ: *Những là do-dẫn ngược xuôi K // Nh.* Ngược-nghẹo: *Người già mà ngược xuôi quá; ăn nói ngược xuôi.*

NGƯỢC bt. Độc-ác, hung-dữ, hè-hipi người: *Bạo-nghẹo, càn-nghẹo, gian-nghẹo, khđ-nghẹo, lăng-nghẹo, ngẹo-nghẹo, tai-nghẹo, tàn-nghẹo.*

ngược-bạo tt. X. *Bạo-nghẹo:*

ngược-chính dt. Chính-sách bạo-nghẹo, cách cai-trị tàn-ác: *Chuyên dùng ngược-chính.*

ngược-chúa dt. Vu, chúa-lê tàn-ác, bạo-nghẹo: *Lê-long-Đinh là một ngược-chúa, ngược-dâi dt.* Xứ tệ, dối-dâi tàn-nhẫn // (Pháp): *Xâm-phạm thàn-thè một người có thè làm nguy-hại mạng sống hoặc làm tàn-tật, bệnh-hoạn như: bô đói, giam-cầm, đánh-đập, v.v... (excès).*

ngược-sát dt. Giết-chóc tàn-nhẫn.

ngược-tật dt. Clg. Ác-tật, bệnh nguy-hiểm khó trị.

NGƯỜI dt. X. Con người: *Dè - người, hờ - người, trêu - người; Ba cõi mai dầu in lại cũ, Đôi tròng tròng đã thấy không người PVT.*

NGƯỜI dt. Mầy, mi, tiếng gọi kẻ dưới tay hoặc kẻ nghịch: *Người có nghe ta không? //* Kẻ, tiếng chỉ người cách khinh-thường: *Cười người Tôn-Tân hững-hờ LVT.*

NGƯỜI dt. Loài động-vật hai chân, mình đứng thẳng, biết nói đê tỏ ý muốn, dùng hai tay làm dù cả mọi việc cần-ich cho đời sống và tinh-khôn hơn mọi loài khác trên quả đất: *Con người, giống người, loài người //* Kẻ đàng-hoàng, đứng tuồi: *Nên người, phái người // Clg.* Người ta, tiếng chỉ kẻ khác: *Chồng người áo gấm xông hương mặc người CD.* // Tiếng gọi người có nghề-nghiệp: *Nhân chử, người thợ, người làm ruộng //* Tiếng gọi theo vai trong dòng họ: *Nhân anh, người bác, người cha... //* Ngài, tiếng gọi tôn-kính kẻ trên trước: *Xin người ban ơn cho; Tôi có thưa việc này cho cha tôi nghe, nhưng người bảo tôi nên vâng lời ông //* Tiếng gọi con người theo từng nước: *Nhân Anh, người Hoa-kiều, người Việt //* Mình, thân-thè: *Chết người, ngất người, điêng cể người;* *Thấy em đẹp nói đẹp cười. Đẹp người đẹp nết lại tươi rạng vàng CD.*

người anh em dt. Tiếng chỉ người anh, người em hay người bạn của một người nào: *Vết ấy, tôi đưa cho người anh em của anh rồi //* Bồ, tiếng gọi một người lè, không kính-nê cũng không khinh-thường: *Cho qua với, người anh em.*

người bán dt. Người đứng bán một món gì: *Tiền huê-hồng thì người bán phải chịu.*

người bằng-quan dt. Clg. Người ngoài, người không dính-dáng tới câu chuyện: *Đừng đê người bằng-quan chê cười.*

người bằng-xương bằng-thịt dt. Con người; còn sống thật, không phải ma quỷ: *Không phải trong giấc mơ đâu; tôi là người bằng-xương bằng-thịt vừa về tối đây.*

người bệnh dt. Người có bệnh, đang được chạy chữa: *Nhân bệnh thường có nhiều mệt-cảm.*

người cố-cựu dt. Người ở chỗ nào hay trong một đoàn-thè nào đã lâu, trước hơn phần đông: *Tối đây đây vẫn gác thura,*

- Hồi người cõ-cựu : giêng xưa ai đào ?CD.**
- người cũ dt.** Người có một mối dính-dáng trước, lâu rồi: *Lâm-tri người cũ, chàng còn nhớ chặng K. II Nh.* Người cõ-cựu.
- người chứng dt.** Clg. Nhân-chứng, người đứng ra làm chứng: *Trước tòa, các người chứng đều phải giao tay thề.*
- người dung dt.** Người không trong vòng bà con: *Gió đâu thổi mát sau lưng, Đã sao dạ nhớ người dung vô cùng CD.*
- người dung nước lâ dt.** Người dung luân-luôn lạt-léo, vì không dính-dáng trong vòng bà con.
- người dưới dt.** Clg. Ké dưới, người dưới tay: *Ké trên người dưới; nói với người dưới phải cho ngọt-daju.*
- người đấu dt.** Người dự một cuộc đấu-giá hay đấu-thầu: *Người đấu chi cần đến xem điều-kiện-sách.*
- người đấu được dt.** Người đã chịu một giá thấp hơn hết, (nếu đấu-thầu) hoặc cao hơn hết (nếu đấu-giá mua).
- người đi dt.** Người sắp đi xa hay đã đi xa lâu rồi: *Dứt tình kẻ ở người đi, Cõng như Kim-Trọng biêt-ly Túy-Kiều; Người chờ chiếc bóng một mình, Người đi, đi mãi thoả tình nước non CD.*
- người đời dt.** Con người ở đời: *Người đời của chung // Người ta, thiên-hạ, tiếng chỉ người chung-quanh: Không sợ người đời chê cười.*
- người éch dt.** Người được luyện-tập lặp lại thật giỏi và có mang bàn tay bàn chân già như éch, dùng trong việc quan-sự.
- người gởi dt.** Người đứng gởi đồ theo đường buồ-chính, tàu thủy hoặc tàu hỏa.
- người hèn dt.** Người thuộc giai-cấp thấp-thỏi, ít học hay hèn-hẹ, không tự-trong.
- người hiền dt.** Người có tài và trung-hậu: *Người hiền đời Chiến-quốc // Người có tánh hiền-hoà, không gaye-gă hay đánh lộn với ai cả.*
- người họ dt.** Người trong kiêng họ, cùng một họ: *Được người họ nhìn-nhận.*
- người hùn dt.** Người có phần hùn trong một công-việc làm ăn: *Mọi người hùn đều có quyền ăn nói trong các phiên họp của công-ty.*
- người hùng dt.** Người có nhiều hành-dộng nổi bật và được nhiều người đề-ý: *Người hùng của thời-đại.*
- người yêu dt.** Clg. Người thương, người được yêu - chuộng và được mong-mỗi kêt làm vợ chồng.
- người kinh dt.** Người ở kinh-thành // (R)
- Người Việt-nam (đối với người Thượng).
- người lạ dt.** Người chưa quen biết: *Ké quen người lạ // (R) Người ngoài, không dính-dáng, không có phan-sự gì: *Cầm người lạ vào đây.**
- người làm dt.** Người làm việc ăn tiền công + Ké ăn người làm.
- người làng dt.** Người ở trong làng trong câu chuyện đang nói: *Ông là người có nhân, nên được người làng kính-nể.*
- người lý-tưởng dt.** Người có một tinh-tinh, một dung-mạo, một sự-nghịp đúng theo sự-mơ-ước của một người khác: *Phải chăng đó là người lý-tưởng của ta?*
- người lớn dt.** Người đứng tuổi (đối với trẻ con) hoặc người có địa-vị cao: *Chỗ người lớn nói chuyện, con nít đừng lại gần, Minh là người lớn, không nên sai lời.*
- người máy dt.** Người bằng gỗ hay cao-su có gân máy bên trong: *Ở các xú vân-minh, người máy cũng làm được nhiều việc như gác cửa, bưng đồ ăn, v.v..., thường được ví với những người thiếu súng-kien, ai sai gì làm nấy mồ thôi: *Như con người máy.**
- người mẫu dt.** Người ngồi làm mẫu cho người ta vẽ hay nắn tượng // Người bằng gỗ hay đất được cho ăn mặc đàng-hoàng và đẽ trong tủ kính để quảng-cáo hàng.
- người mình dt.** Người nước mình nói tắt, tức đồng-bào ta: *Người mình phẫn đồng nhô con hồn người Âu-Mỹ.*
- người mua dt.** Người đã có mua một vài món hàng: *Người mua xe hơi có quyền lợi phải đóng thuế và xin sang tên.*
- người mướn dt.** Người đứng mướn nhè, đất hay người làm: *Thuê ấy không do người mướn chịu.*
- người nước dt.** Người cùng một nước với người trong cuộc hay đang nói: *Làm nhục lây cho người nước,*
- người ngay dt.** Người có lòng dạ ngay thẳng: *Trời có bao giờ phụ người ngay.*
- người ngoài dt.** X. Người bàng-quan // Bé ngoài của một người: *Cùng trong một tiếng tor-đông, Người ngoài cười nụ, người trong khóc thầm K.*
- người ngạc dt.** Người đàn-bà đẹp, được tung-tiu: *Làm đẹp lòng người ngạc.*
- người người dt.** Mọi người, tất cả ai cũng thế: *Người người đều ưng dạ.*
- người nghĩa dt.** Người có tình-nghĩa vợ chồng với mình: *Chết ba năm sống lợ*

một giờ, **Đè coi người nghĩa phung-thờ** ra sao CD II (R) Lời chàng-gheo một người đàn-bà con gái, gọi tung người ấy là người có nghĩa có nhân : **Khăn vuông bốn chéo cột chùm, Miệng mời người nghĩa hò giùm** nết câu Hò.

người nghịch dt. Clg. Cùu-dịch, người có lẩn-dâ tò ra thù-nghịch với mình về quyền-lợi, tình-áy hay lý-tưởng.

người nhà dt. Người ở trong nhà (gồm có vợ con, em cháu của nhà và cả người giúp việc nhà): **Có người nhà mở cửa.**

người nhái dt. Nh. Người éch.

người nhận dt. Người sẽ nhận cái thơ hay gói dỗ từ nơi khác gửi đến bằng đường bưu-chính, máy bay, tàu hỏa hay tàu thủy.

người ở dt. Người giúp việc nhà có ăn tiệc : **Ké ăn người ở trong nhà, Sớm khuya công việc giúp ta nhọc-nhằn** CD II
Người ở lại nhà : **Ké đi người ở.**

người ơn dt. Clg. Ân-nhân, người đã có giúp mình một việc gì : **Không nên phu lòng người ơn.**

người phàm dt. (truyền): Người sống ở cõi trần, không phải tiên thánh : **Người phàm mắt thịt.**

người phàm mắt thịt dt. Người phàm có cặp mắt thường, không thấy được việc sâu xa huyền bí, không nhận ra bậc tiên sống.

người quá-cố dt. Người đã chết: **Đè người quá-cố** được vui lòng noi chín suối.

người quen dt. Người đã từng chào hỏi hay nói chuyện với mình trong một cơ-hội nào đó : **Gặp người quen phải đứng lại nói chuyện một hồi.**

người quen biết dt. Nh. Người quen : **Chào hỏi với một người quen biết.**

người quen mặt dt. Người mà mình có gặp một hay nhiều lần nhưng chưa được dịp làm quen : **Ở thành, ai cũng có rất nhiều người quen mặt.**

người quen thân dt. Người quen và thân-thiết nhau : **Với người quen thân thì không nên khéch-sao.**

người sói dt. Người khôn lanh.

người ta dt. Con người : **Người ta ba thứ người ta, Người sao tiền-ruồi, người ba mươi đồng** CD II đdt. Họ, thiên-họ, tiếng chỉ nhiều người khác : **Liệu mà thờ kính mẹ cha, Đừng tiếng nặng nhẹ người ta chê cười** CD II Nô, tiếng chỉ một người khác với ý xoi-bối mia-mai : **Thôi, chọc người ta giận đây người ta không chơi với mình nữa**

đa I II Nô, kẻ khác tiếng chỉ một người khác : **Rau răm đất cúng để bưng khă trông, Dầu thương cho lầm cúng chồng người ta** CD II Tôi, tao, liêng tự-xưng cách hèn-giỏi : **Của người ta mà cúng lấy xài I Khi không mà đánh người ta!**

người tai mất dt. Người có danh-vọng, có địa-vị cao, được nhiều người biết : **Người tai mẫn trong làng, người tai mệt trong xã-hội.**

người tài dt. Clg. Nhân-tài, người có tài nghề giỏi-giản : **Đào-tạo người tài; chọn người tài mà dùng.**

người tình dt. Clg. Tình-nhân hay mèo, người đã cùng mình hẹn-hò giao-ước nhau làm chồng vợ : **Trước kiểu huynh kiểu đệ, sau kiểu người tình, tôi lui Hò.**

người tiền-sử dt. Giống người vào thời ấn lồng ở lồ.

người tuổi-tác dt. Người lớn tuổi, già, dáng kinh.

người thân dt. Người có tình thân-thiết với mình : **Chỗ người thân với nhau, không nên khéch-sao.**

người thế dt. Clg. Người trần, con người ở trần-thế, không phải tiên thánh : **Của đời người thế tng.**

người thù dt. Người đã có làm hại mình hay làm hại người thân của mình : **Thê cùng người thù chẳng đội chung trời.**

người thụy-uy dt. (Pháp): Người được một người khác ủy-quyền có giấy tờ làm trước pháp-luật (*mandataire*).

người thú ba dt. Một người khác hơn hai người trong cuộc : **Bồi-thường cho người thú ba; tôi không muốn có người thú ba hay biết việc này.**

người thương dt. Nh. Người yêu : **Tới đây chào hỏi quý-nương, Chào ông chủ ruộng:** người thương tôi người nào ? Hò.

người thường dt. Người lầm-thường không có gì đặc-biệt : **Ông Giáp hòn người thường ở tài kinh-doanh; còn ông Ất khác người thường ở mánh-khoé bịa đồi II Dân thường;** Ông ấy hưu-trí rồi thì cũng như mọi người thường.

người Thượng dt. Trước gọi Mọi, giống người ở các vùng cao-núi và rừng núi nước Việt-nam : **Người Thượng hay người Kinh đều là dân Việt cả.**

người trần dt. Người ở cõi trần-thế, không phải tiên thánh : **Người trần, si không làm lõi?**

người trưởng-thượng dt. Người lớn tuổi

hoặc có địa-vị cao : *Hãy kính-trọng người*
trưởng-thiêng.

người trên dt. *Ctg.* Bè trên, kè trên, người
có quyền hơn, sai khiên được mình : *Không*
nên hỗn-láo với người trên.

người trên trước dt. *Nh.* Người trưởng-
thiêng.

người xấu dt. Người mệt-mày xấu-xí //
Người có lánh xấu, hay-ganh-ghét, tham-
lạm, độc-ác...

người xưa dt. Người đời xưa, sống cách
nay lâu lắm : *Người xưa có nói rằng... //* *Nh.* Người cũ : *Ai vè-nhẫn với người*
xưa, Lời thề phai lạt nhưng chưa thay
lòng CD.

NGƯỜNG-NGƯỢNG trt. Hơi ngượng,
lúng-túng khó chịu : *Thấy người-ngượng-ngượng,*
không biết nói sao.

NGƯỜNG dt. Thanh gỗ nhỏ đóng trên
ngạch cửa để chặn cánh cửa lại khi đóng.
ngường cửa dt. X. *Ngường //* (B) Bước
đầu trong nghẽ-nghiệp, lúc mới vào nghề :
Ngường cửa làng bao, ngường cửa làng
chơi.

NGƯỜNG dt. *Ngựa, ngàng, trông lên, nâng*
lên, trôn-cậy vào, kính-mến : Khâm-ngường,
tín-ngường.

ngường-ráp dt. Chực chờ, trông cho người
cấp-phát cho.

ngường-cầu dt. *Ngửa xin, cầu xin* với sự
trông mong cho được.

ngường chí dt. Hết sức kính mến.

ngường-lại dt. *Ý-lại, trông-cậy vào : Ngường-*
lại người trên.

ngường-mộ dt. *Hâm-mộ, mến chuộng* với
ý kính-trọng : *Ngường-mộ người tài.*

ngường phan dt. *Với* lên cao // *Đèo-bòng,*
cố giao-du với người có thể-lực.

ngường phủ dt. *Ngó* lên trông xuống //
(B) *Săn-sóc* dù cẩn.

ngường thành dt. Chơi chyện họng, đón lấy
kết-quả do người khác làm ra.

ngường-thị dt. *Ngước* lên nhìn.

ngường thiên dt. *Ngước* lên trời : *Chồng*
em rỗi sút rõ rỉ, Chân đi chũ bát mắt thi
ngường thiên CD.

ngường-vọng dt. Cầu mong ơn trên :
Ngường vọng Trời Phật đoái tới.

NGƯỢNG tt. Lúng-túng ngại-ngùng, e-
thẹn : *Thấy vậy, tôi rất ngượng ; ngượng*
quá, khó ăn nói.

ngượng miệng trt. Ngó, khó nói ra : *Nó*
ra ngượng miệng, nín đi thiệt lòng CD.

ngượng móm trt. *Nh.* *Ngượng miệng.*

ngượng-ngập trt. (d): Vụng-về, khó chịu,
lúng-túng : *Bộ* *ngượng-ngập ; nói-nắng*
ngượng-ngập.

ngượng-ngùng tt. Bén-lén, mắc-cỡ : *Ngượng-*
ngùng nói chằng nên lời.

ngượng-ngượng trt. X. *Ngường-ngượng.*

ngượng-nghiu trt. (d): *Nh.* *Ngượng-ngập.*
ngượng tay trt. Làm hay lấy cách ngượng-
ngập : *Ngượng tay, lái không được.*

NGƯU dt. (Đóng) : Con bò // *Thúy-ngưu*
gọi tắt, tức con trâu : *Ngưu-dầu mǎ-diện //* *Ctg.* Ngâu, tên một vị sao : *Khiêm-ngưu.*

nguru-bàng-tử dt. (Đy) : Hột trái muồng
hỏe, khí lạnh, vị cay, chủ về ban và ghẻ.
nguru-bì dt. *Ctg.* Nguru - cách, da bò, da
trâu.

nguru-cách dt. X. *Nguru-bì.*

nguru-canhh dt. Trâu bò đê cày ruộng.

nguru-dầu mǎ-diện dt. Đầu trâu mặt ngựa,
quỷ dưới âm-phủ // (B) Tiếng chửi bọn
tay sai của nhà giàu hung-ác : *Đồ* *nguru-*
dầu mǎ-diện.

nguru-dậu dt. Vi-trùng đậu mùa trong mủ
con trâu do người ta cấy ra để trồng-trái
ngừa bệnh ấy cho người.

nguru-hoàng dt. (Đy) : Vị thuốc bắc lấy
trong mặt bò hay trâu.

nguru-lạc dt. *Ctg.* Bơ, chất đặc lấy trong
sữa bò (beurre).

nguru-nhũ dt. Sữa bò.

nguru-tắt dt. (Đy) : Tên thuốc cây Cỏ xước,
loại cỏ mồi mồi đều u tròn lên như đầu
gối trâu bò, cao lối 6, 7 tấc, lá hình tim
xanh tía, gié hoa dài và mọc ở ngọn,
hoa màu lục, đâm ngược xuống và có gai
nhô hay ghim vào quần áo người khi dùng,
phải ; rẽ, cày, lá có vị chua và đắng, tầm
rượu mà sao thì có vị chua và ngọt, khì
Ấm, có tính dẫn các thứ thuốc khác từ
trên xuống dưới.

nguru-xa dt. Xe bò, hoặc xe trâu.

NGH

NGHE đt. Nhận biết các tiếng động bằng lỗ tai: *Lắng nghe, lắng nghe, Ai ai lắng-lặng mà nghe ! VT II (R)a* Cảm thấy: *Nghe đau-dau, nghe ngầm - ngầm trong bụng, nghe đê chịu trong mình ! b)* Nhận được mùi bằng mùi: *Nghe hôi-hôi, nghe có mùi thúi ! c)* Nhận được tin: *Em dương vút nếp xôi xôi, Nghe anh cưới vợ thúng trôi nếp chìm CD ! d)* Vâng lời, làm theo: *Bây giờ chàng đã nghe ai, Áo ngắn không đắp áo dài không chung CD ! d)* Nhận cho là phải, tán-thành: *Vai mang túi bạc kè-kè, Nói quấy nói quá chúng nghe rầm-rầm CD ! e)* Phát ra tiếng rao-rao khi cạ gió: *Buồn nghe ! trt.* Tiếng nhấn mạnh lời dặn: *Tôi đi nghe ! Không được giỡn da nghe !*

nghe bóng nghe gió đt. Nghe lời đồn không căn-cứ: *Nghe bóng nghe gió ở đâu rồi nỗi ghen !*

nghe chùng đt. Clg. Nghe lén, lắng nghe người ta nói chuyện riêng với nhau: *Nghe chùng nghe lén.*

nghe chừng đt. Clg. Nghe đâu và Nghe như, dường như, hình như, lời đoán phỏng: *Nghe chừng và sắp bị đòi di tinh.*

nghe đâu trt. Có nghe người đồn nhưng không chắc: *Nghe đâu và ăn cờ-bạc nên mới giàu to như vậy.*

nghe đồn đt. Nghe nhiều người nói với nhau: *Nghe đồn nội-các sập được cái-tồ.*

nghe động đt. Nghe có tiếng động: *Nghe động, tên trộm tông cửa chạy.*

nghe được đt. Clg. Nghe lọt, có lý, nhận cho là đúng: *Nói như vậy nghe được; cái lý đó nghe được.*

nghe hôn đt. Clg. Nghe, tiếng nhấn mạnh một câu dặn-dò, ra lệnh: *Tôi bảo có nghe hôn? Tôi giờ corm nghe hôn? Đi nghe hôn?*

nghe hột đt. (bạc): Nghiêng tai nghe hột lúc-lắc hay bong-vụ lăn và nằm đưa mắt gì lên: *Tay đó nghe hột tài lầm!*

nghe hơi đt. Đánh hơi, nghe mùi phảng-phất: *Nghe hơi tanh, lắng bay tới ! (B)* Nghe phòng, không đích-xác: *Nghe hơi rồi nói phòng.*

nghe kinh đt. Nghe thầy tu giảng kinh Phật.

nghe lén đt. Nh. Nghe trộm, X. Nghe chùng.

nghe lóm đt. Clg. Nghe lóm, nghe chuyện người kề với nhau: *Nghe lóm việc người.*

nghe lóm đt. X. Nghe lóm.

nghe lóng đt. Nghe rồi đoán mà hiểu ngầm: *Bậu đừng nghĩ-ngợi thiệt hơn, Rùa tai nghe lóng tiếng đòn tri-âm CD.*

nghe lọt đt. X. Nghe được: *Nói như vậy nghe lọt.*

nghe lời đt. Vâng lời, làm theo lời dạy-bé: *Con cái phải nghe lời cha mẹ !* Bị xui-giục, cám-dỗ: *Nghe lời vợ.*

nghe mang-máng đt. Clg. Nghe phong-phanh, nghe người ta nói với nhau, nhưng không chắc lắm, không rõ lắm: *Việc đó tôi có nghe mang-máng.*

nghe nói đt. Nghe người ta nói với nhau (chớ không nói ngay với mình): *Nghe nói sưa sấp được bán tư-do.*

nghe ngõ đt. Nghe và hiểu thấu: *Hết lời kêu gọi mà không biết có ai nghe ngõ cho chàng.*

nghe ngóng đt. Tìm nghe tin-tức, dư-luận: *Nghe ngóng coi có ai dồn-dỗi chi không.*

nghe như *đt.* Nh. Nghe đà:.

nghe phong-phanh *đt.* Nh. Nghe mang-máng.

nghe qua *đt.* Nghe được lời vừa nói qua: *Nghe qua thòn-thức.*

nghe ra *đt.* Nghe và hiểu được một việc mà trước đó chỉ hiểu mang-máng hay hiểu lầm: *Tưởng va chết; nghe ra thì chỉ đau sờ-sài.*

nghe sách *đt.* Nghe thầy giảng nghĩa sách (tiếng dùng trong việc học chữ Hán).

nghe tăm *đt.* Nh. Nghe hơi (nghĩa sau).

nghe tin *đt.* Được người nói lại một việc mới-mè: *Nghe tin con thi đậu, nghe tin chõng sấp về; Nghe tin xiết nỗi kinh-hoàng K.*

nghe tiếng *đt.* Nghe có tiếng động hay tiếng người // Nghe đồn-dâai danh-tiếng: *Tuy mõi gắp, nhưng nghe tiếng đà lâu.*

nghe thấy *đt.* Tai nghe mắt thấy rõ-ràng: *Thuật lại những điều nghe thấy.*

nghe trộm *đt.* Nh. Nghe chùng, nghe lén.

nghe vắng-vắng *đt.* Nghe không rõ những tiếng từ xa đưa lại.

NGHÈ *đt.* Chà, nén cho láng, cho bóng: *Nghè giãy, nghè vãi* // (R) Làn lầu, làm kỹ: *Có bấy-nhiều mà nghè cả ngày!*

NGHÈ *đt.* Điện các nhà vua // (R) Tiếng gọi các quan làm việc trong điện các nhà vua, thường là các ông đồ tiền-sĩ: *Ông Nghè ông Cống.*

NGHÈ *đt.* Miễu thờ thần: *Rước thần ở nghè vô đình.*

NGHÉ *đt. (động)*: Con trâu con: *Trâu anh con cõi con dòng, Lại thêm con nghé cực lòng thăng chân CD.*

nghé ngọ *trt.* Clg. Nghé-nghé, tiếng trâu con kêu hoặc tiếng người gọi trâu con: *Nghé ngọ! Nghé ngọ!!*

NGHÈ *trt.* Clg. Nghe, Nhé, « nghe hồn » nói là: *Không được để nghe!*

NGHÉ *bt.* Ghé nghiêng đôi mắt, trông xéo theo: *Khách dà lên ngựa người còn nghé theo K.*

NGHEN *trt.* X. Nghe hồn.

NGHÉN *đt.* Thai, chửa: *Có nghén, chưa nghén, ốm nghén, thai nghén.*

nghén trâu *đt.* Có chửa gần 12 tháng mà chửa đẻ (thời-gian thai-nghén của trâu là 12 tháng).

NGHĒN *tt.* Nghen, nghẹt lại, kẹt lại, không tái lui được: *Mắc nghén, tắc nghén, đường bị nghén.*

nghēn đường *trt.* Phải đường nghen, không

đi được: *Bị nghēn đường nên trē.*

NGHẸN *trt.* Nghen, kẹt lại, ứ lại: *Nuốt miếng to mắc nghen // Bị ngung đột-ngột: Anh làm tôi nghen, hết nói được.*

nghen hầu nghen họng *trt.* X. Nghen họng, nghen họng *trt.* Clg. Nghẹt họng, no ú, không ăn nữa được: *Nhà giàu nghen họng.*

nghen lời *trt.* Nói không ra lời vì một cái nào đó: *Sự cảm-xúc hay làm cho người ta nghen lời.*

nghen ngang *tt.* Tắc ngang, nghen thình-lình, không tiếp-tục được: *Đang ăn, nghen ngang; tức quá, nghen ngang.*

nghen-ngào *trt.* Nghen lời cách túc-tối: *Nghen-ngào úa nước mắt.*

NGHÈO *tt.* Khó, không đủ sống, thiếu trước hụt sau: *Người nghèo, nhà nghèo, than nghèo; Ở nhà thì sợ cái nghèo, Ra đi thì sợ cái đèo Cù-mông CD II (R) a Cản-cỏi, thô-sơ, sần-xuất ft: Nước nghèo, xú nghèo* II b) Hiếm, có rất ít hoặc không có: *Nghèo lời ăn tiêng nói, nghèo màu sắc* II (B) Nguy-hiểm, khốn-nan: *Eo-nghèo, hiềm-nghèo, vận nghèo; Đàm-bà thì phải nuôi heo, Thời-vận đương nghèo nuôi chằng dặng trâu CD.*

nghèo con *tt.* Hiếm-hoi, không con hoặc chỉ có một đứa: *Vợ chồng nghèo con.*

nghèo cùa *tt.* Nh. Nghèo, không cùa-cái chỉ cùa: *Nghèo của nghèo con.*

nghèo cực *tt.* Clg. Nghèo-khổ, nghèo phải vật-và cực-khổ: *Tấm thân nghèo cực.*

nghèo dói *tt.* Nghèo, lầm bùa không cơm ăn: *Gặp năm mệt mù, nhiều già-dinh phải nghèo dói.*

nghèo giàu *tt.* Hoặc nghèo, hoặc giàu: *Nghèo giàu có số; không phân-biệt nghèo giàu.*

nghèo-khổ *tt.* (đ) Nh. Nghèo: *Thân phận nghèo khổ, đâu dám đèo-bòng.*

nghèo-khổ *tt.* X. Nghèo-cực: *Chọn nơi sang cù mà gả em nhò, Anh dây nghèo-khổ, biết chờ được không CD.*

nghèo-nàn *tt.* Rất nghèo: *Thân phận nghèo-nàn; Ý-tú nghèo-nàn; Tình-cảnh nghèo-nàn.*

nghèo-ngặt *tt.* X. Ngặt-nghèo.

nghèo tú *tt.* Không có hoặc rất ít tú: *Bèi vắn nghèo tú.*

nghèo trát mồng-tơi *tt.* Quá nghèo, không có chi cả.

nghèo xơ *nghèo xác* *tt.* Thật là nghèo, nghèo tới mức cùng cực: *Mấy năm nay, nghèo xơ nghèo xác.*

NGHÈO *dt.* X. Ngoéo: Nghèo đều ngù ||
(R) X. Ngùm: Ông ấy đã nghèo lâu rồi.

NGHÈO *dt. (lóng)*: Tò-tí, vung-trộm, trai-gái với nhau: Hai người có nghèo với nhau.

NGHÈO *tt.* X. Ngoéo.

NGHẸT *bt.* Bí, tắc, không thông: Vội nước bị nghẹt; thiền-hạ đồng nghẹt.

nghẹt cõi tt. Bí thắt chặt nơi cõi: Đừng bóp nghẹt cõi! Cải nút trên nghẹt cõi.

nghẹt hơi tt. Bí ứ hơi lại, không lối cho hơi thoát ra: Trùm mền nghẹt hơi.

nghẹt máy tt. Máy bị nghẹt, không chạy nữa: Xe nghẹt máy.

nghẹt mũi tt. Bí nước mũi bít lỗ thở: Trời lạnh hay nghẹt mũi.

nghẹt thở tt. Khó thở, thở không được: Chen nhau nghẹt thở; bị bít mũi bít miệng nên nghẹt thở.

NGHÈ *dt.* Móng, cầu vồng trên trời có bày màu (X. Cầu vồng).

nghè-thường *dt.* Cái xiêm nhiều màu sắc.

nghè-thường vú-y-khúc *dt.* Một điệu múa hát mà vú-công mặc nghè-thường.

NGHÈ *dt.* Hình sư-tử con tặc trên nắp đinh hay cột trụ: Lèm cốt thì ngáp, làm nghè thì chầu.

NGHÈ *dt. (động)*: Con nai con:

NGHÈ *dt.* Nghè-nghiệp, việc làm chuyên-môn để sống: Học nghè, làm nghè, ra nghè, trò nghè; Nào nghè bánh trái nhúng là; Sành-nhai phải giữ trong tay một nghè; Mai sau cùng-từng không nghè làm ăn CD || Nghè-vô gọi tắt: Ông ta có nghè; dân-bè mà giỏi nghè || *bt.* Sành, giỏi-giản: Tài-nghè; anh ấy bắn súng nghè lầm; anh làm như anh nghè lầm vậy!

nghè-ngỗng *bt. (d)* Nh. Nghè: Không biết nghè-ngỗng gì thì làm sao mà sống?

nghè-nghiệp *dt.* Nh. Nghè: Nghè - nghiệp còn kém.

nghè tự-do *dt.* Những nghè tự mình làm chủ lối như: Thầy kiện, thầy thuốc v.v...

nghè võ *dt.* Clg. Võ-nghè, cách đánh đỡ có đường lối, phương-pháp: Học nghè-võ.

NGHÈ *dt. (động)*: Con khỉ: Bố-dạng như con nghè.

NGHÈ *dt.* Loại rau răm lá to, dày dài, tốt bụi, lá mùi thơm || *tt.* Già, cỗi (chỉ nói về rau răm): Đám rau răm này nghè rồi.

NGHÈ *tt.* Sật-sù, nhức mỏi, muỗi bệnh:

Bè-nghè, giải nghè.

NGHÈ *dt. (thực)*: Clg. Huỳnh - khương hay Uất-kim, củ có ánh như gừng, mọc lên nhiều thân thành bụi, lá dài, rộng bìa ngang hơn lá gừng, phát-hoa mọc riêng từ dưới đất, hoa vàng; củ có tinh-dầu gồm có chất phellandre và turnerol, chất cétôncurcumon, chất nhựa và chất vàng curcumin; vị cay, táńh hàn, không độc, được dùng trong thực-phẩm và chế thuốc trị gan, hô - hấp, nhức-mỏi, phong-thấp v.v... (*Curcuma domestica*).

NGHÈ *dt.* X. Nghè: Công - nghệ, iỷ - nghệ, văn - nghệ, võ-nghệ; Bé nghệ tuỳ - thân; Санх у nghệ, түр ү nghệ || Tròng-trót: Nghệ-mục.

nghệ-lâm *dt.* Rừng văn - nghệ; nơi tụ - họp những nhà văn-nghệ.

nghệ-mục *dt.* Chăn nuôi và trồng-tiền.

nghệ-nâng *dt.* Tài nghệ: Có nhiều nghệ-nâng.

nghệ-nghiệp *dt.* Clg. Nghiệp - nghệ, nghệ-nghiệp chuyên-môn.

nghệ-nhân *dt.* X. Nghệ-sĩ.

nghệ-phẩm *dt.* Tác-phẩm nghệ - thuật: Mở bức tranh, một pho-tượng, một vở kịch, một bản nhạc, một quyển tiểu-thuyết, v.v.. đều là nghệ - phẩm mà tác - giả chúng đã rất nhiều công-phu vào.

nghệ-sĩ *dt.* Người chuyên về một hay vài nghệ-thuật: Tất-cả những nhà văn, nhà báo, họa-sĩ, nhạc-sĩ, kịch-sĩ, ca-sĩ, v.v... đều là nghệ-sĩ.

nghệ-thuật *dt.* Công việc làm có đường-lối, phương-pháp, đề tài ý-thức, tình - cảm hay lý-tưởng của mình trên ba chỗ nhâm: chân, thiên và mỹ: Người ta đã thống-nhất ý-chí về nghệ-thuật và sắp chúng theo thứ-tự: 1) Âm-nhạc, 2) Vũ-diệu, 3) Hội-họa, 4) Điêu - khắc, 5) Kiến - trúc, 6) Ca-kịch, 7) Điện-ảnh || (R) Mánh-lói, cách làm có tính-toán kỹ: Nghệ-thuật làm tiền, nghệ-thuật nói chuyện giữa đám đông.

NGHÉCH *dt.* Đưa lên, giơ lên: Nghéch chân, nghéch mắt.

NGHÉCH *tt.* Clg. Nghéch, đóng khờ-khở: Ngốc-nghéch.

nghéch-ngác *tt.* Ngơ-ngáo, lùng-khùng: Bố nghéch-ngác như ngù mới dậy.

NGHÉCH *tt.* X. Nghéch.

nghéch-ngạc *tt.* X. Nghéch-ngáe.

NGHÉN *dt.* X. Nghénh.

NGHỀN *dt.* Clg. Nghén, ẽn lén ngóng, vươn lên, nhón lên: *Nghén cõi lén.*

NGHÊNH *dt.* X. Nghinh: *Tiếp-nghênh, đón nghênh.*

NGHÊNH *dt.* Clg. Nghinh, ngó ngang với vẻ khiêu-khích: *Trâu nghênh; Gặp tay anh chị mà nghênh thì khó tránh việc đâm chém.*

nghênh-ngang *tt.* Nujang-tàng, ngang-buông, không kiêng-nèi ai cả: *Nghênh-ngang dáng cậu, nói cười giọng quan NDM II Bùa-bài, không thứ-tự, không hàng-ngũ: Đì nghênh-ngang giữa đường, dỗ-dạc bó nghênh-ngang; Ké lèu người chông nghênh-ngang LVT.*

nghênh-nghênh *dt.* Nghênh qua nghênh-lại nhiều lần: *Rầy nòi, nó còn nghênh-nghênh.*

NGHÊNH *dt.* Nhón, di bằng đầu bàn chân: *Nghênh chân.*

NGHÊNH *dt.* Giơ lên: *Nghênh chân, nghênh đầu.*

nghênh-ngảng *dt.* Chồng - báng, nghịch nhau: *Hai người nghênh-ngảng dã lâu.*

NGHÈNG-NGĀNG *dt.* Làng tai, hơi điếc: *Già thì nghênh-ngāng.*

NGHÈU *dt.* (động): Loại vở vỏ trắng láng, lớn lâm bằng lòng muồng canh, có loại vỏ có điểm đen, thịt rất ngon.

NGHÈU *trt.* Cách hát tuỳ - hứng một mình đê giải buồn: *Hát nghêu vài câu.*

nghêu-ngaо *trt.* Nh. Nghêu: *Hát nghêu-ngaо chơi; Nghêu-ngaо mặt nước, vui say giữa trời.*

NGHÈU-NGHĒN *trt.* Lor-thơ, dông-dài, không ý định: *Đi nghêu-nghēn ngoài đường suốt ngày.*

NGHĒU *tt.* Clg. Nghêu, rất cao: *Cao nghêu.*

nghêu-nghen *trt.* Cao lù-lù: *Ngoài nghêu-nghen trên giường; bụng chưa nghêu-nghen.*

NGHĨ *dt.* Ngờ-vực, không tin, không chắc: *Đa-nghi, hoài-nghi, hõ-nghi, khả-nghi, khuyết-nghi, phát-nghi, sanh-nghi; Một nghi mười ngờ, một ngờ mười tội tng.*

nghi-án *dt.* Vụ án còn ngờ-vực, chưa xử được.

nghi-báng *tt.* Bị nghi-ngờ và phi-báng.

nghi-binh *dt.* Bình linh ít mà giả như dông lâm, dông một nơi nào đê gạt bên địch đừng tái đó.

nghi-diểm *dt.* Chỗ đáng ngờ-vực.

nghi-doan *dt.* Mối ngờ-vực.

nghi-doàn *dt.* Việc không rõ-ràng, đáng

ngờ-vực.

nghi-hoặc *dt.* Ngờ-vực, không ắt: *Có nhiều điều nghi-hoặc.*

nghi-kỵ *dt.* Nghị-ngờ ganh-ghét: *Anh em mà nghi-kỵ nhau thì không làm gì được.*

nghi-lý *dt.* Ngờ-vực lo-lâng, áy-nay vì nỗi nghi-ngờ.

nghi-nan *dt.* Còn ngờ-vực, khó giải-quyết: *Bậu dùng lén xuống đèo-bồng, Chồng con hay được đem lòng nghi-nan CD.*

nghi-ngại *dt.* Nghị-ngờ và ái-nại: *Còn nghi-ngại nên chưa dám ra tay.*

nghi-ngờ *dt.* Ngờ-vực lầm: *Con đỗ bậu chớ nghi-ngờ, Bậu đưa khách bậu, cue chớ bạn qua CD.*

nghi-nghi *dt.* Hơi nghi: *Việc đáng nghi-nghi.*

nghi-nghĩa *dt.* Nghĩa chưa chắc lầm, cần hỏi lại hay tra lại.

nghi-nhị *dt.* Nghị-ngờ đến xe nhau: *Vì hiều lầm mà vợ chồng nghi-nhị nhau II Lo-lâng: Ngày đêm nghi-nhị.*

nghi-oan *dt.* Nghị cho người ta một việc mà người ta không có làm.

nghi-sợ *dt.* Nghị rồi dâm lo sợ: *Nó đi lâu quá, khiên tôi nghị sợ.*

nghi-tâm *dt.* Lòng ngờ-vực.

nghi-tình *dt.* Tinh-y đáng ngờ-vực: *Ké sy có nhiều nghi-tình mà mình cần chú-y.*

nghi-trang *dt.* Làm bộ đê gieo sự nghi-ngờ cho bên địch: *Chúng nghi-trang đê gạt mình II dt. Sự-vật giả-tạo đê đánh lạc hướng bên địch: Nhiều nghi-trang bị khám-phá.*

nghi-vấn *dt.* Điều ngờ-vực: *Được tha bồng vì nghi-vấn II dt. Hồi điều còn ngờ: Cần nghi-vấn vài điều.*

nghi-vấn *đại-danh-từ* *dt.* Những tiếng dùng trong các câu hỏi như: *Ai, chi, đâu, gi...*

NGHI *bt.* Khuôn-phép, những điều đặt-đề cho mọi người làm theo cho đúng lẽ-phép: *Lẽ-nghi, oai-nghi, sinh-nghi, thất-nghi II Ngôi chính trong vũ-trụ theo triết-lý Á-dông: Lưỡng nghi (tức Trời và Đất hay âm và dương) II Tâm biến thò: Hoành, nghi; tâm nghi.*

nghi-biều *dt.* Khuôn-phép, phép-tắc: *Nhà có nghi-biều đáng khen II (B): Dáng-dấp, cù-chì: Nghị-biều khác thường.*

nghi-chẽ *dt.* Chẽ-đẽ nghi-lẽ: *Đám hội được cù-hành theo nghị-chẽ Á-dông.*

nghi-dung *dt.* Dáng-diệu dâng-hoàng: *Nghi-dung dâng kính.*

nghi-doàn *dt.* Đám rước, đoàn người trong một đám rước thần, rước quan về làng, theo phong-tục cõi-truyền.

nghì-kiem *dt.* Dùng lẽ-nghi mà kiềm - thúc mình.

nghì-lẽ *dt.* Clg. Lẽ-nghi, hình-thức phép-tắc: *Trường-bản nghi-lẽ.*

nghì-môn *dt.* Cửa chánh các dinh-thự // Tấm diêm thêu treo trên cửa: *Tấm nghi-môn.*

nghì-phạm *dt.* Khuân-mẫu: *Khép vào nghi-phạm.*

nghì-phục *dt.* Quần áo khăn nón mặc trong cuộc lẽ, khi hành-lẽ.

nghì-quon *dt.* Oai-nghi; dáng - điệu nghiêm-trang.

nghì-tiết *dt.* Clg. Nghi-thức, thè-thức, tiết-mục về lẽ-nghi: *Làm theo nghi-tiết.*

nghì-thái *dt.* Clg. Nghi-trạng, dung-mạo bê ngoài: *Nghi-thái doan-trang.*

nghì-thức *dt.* X. Nghi-tiết.

nghì-trạng *dt.* X. Nghi-thái.

nghì-trương *dt.* Các vật bày ra chốn công-đường, tu-dinh hay lúc đi đường cho có vẻ oai-nghi, của vua quan: *Những binh-kí băng đồng, tần, long, quạt, v.v... là những nghi-trương thường dùng.*

nghì-văn *dt.* Lời-lẽ văn-chương dùng trong các bài văn cúng tế: *Nghi-văn chính-bị.*

nghì-vệ *dt.* Đô trấn-thiết mang theo hộ-vệ vua quan: *Nghi-vệ đóng hai bên đường, Võng anh đi trước, vông nàng theo sau CD.*

NGHI *bt.* Nên, thành, vừa-vấn: *Tiện-nghi, thích-nghi, thô-nghi; Nghi huynh nghi đệ.*

nghì-gia *dt.* Về nhà chồng, lấy chồng và về nhà chồng lo việc trong nhà: *Bấy-giờ ta sẽ rước nàng về nhà K.*

nghì-nam *dt.* Sanh nhiều con trai (cho họ nhà chồng).

nghì-thất *nghì-gia* *dt.* Nên nhà nên cửa, lập gia-dinh, chỉ việc lấy vợ, lấy chồng.

NGHI-NGÚT *trt.* X. Ngu-ngút.

NGHÌ *dt.* Nghĩa, việc phải trong đeo làm người: *Vô-nghi; Em đừng nghe tiếng thí-phi, Giận em anh mới lối nghĩ thùy chung CD.*

NGHÍ-NGOÁY *trt.* X. Hí-háy.

NGHÌ *dt.* Tạm ngưng một lúc cho đỡ mệt: *Nằm nghỉ, ngồi nghỉ, ngày nghỉ; gánh xá phải nghỉ; lát đi lát nghỉ II (R) a) Bỏ luân, thô: Có tuồi rồi, tôi nghỉ làm việc dã lâu II b) Ngủ: An nghỉ, đi nghỉ.*

nghì-an *dt.* Dưỡng sức, ngủ, nằm nghỉ, ở không: *Nghỉ an nơi quê nhà; nghỉ an giấc điệp.*

nghì-chân *dt.* Nghỉ sau khi đi hay chạy

được một quãng đường, khoẻ rồi đi hay chạy nữa.

nghì-dưỡng *bịnh* *dt.* Nói về công-chức, sau khi năm nhà thương ra và theo đê-nghi của y-sĩ, được nghỉ một thời-gian từ một tuần tới 3 tháng để dưỡng sức, vẫn được ăn lương.

nghì-dinh *ciong* *dt.* Nói về quan trào khi xưa, khi có tang cha mẹ, được nghỉ để cưng-tang; hết hạn xin bồ lợi.

nghì-hanh *chánh* *dt.* Nói về công-chức, sau một thời-gian 3, 4 năm làm việc không nghỉ, được quyền nghỉ 6 tháng vẫn ăn lương.

nghì-hang *nam* *dt.* Quyền của công và tư-chức được nghỉ hàng năm theo luật lao-động, từ 1 tuần tới 29 ngày, tuỳ thời-gian phục-vụ làu hay mau, vẫn ăn lương.

nghì-hang *tuần* *dt.* Nghỉ ngày chúa - nhật hoặc một ngày khác trong tuần do tờ-chức của xí-nghiệp.

nghì-hè *dt.* Nghỉ vào mùa hè, nếu học-sinh và giáo-chức thì theo một quy-định chung, từ 2 tới 3 tháng; nếu là dân ở các xứ Âu-Mỹ, hầu hết đều nghỉ ít lăm một tháng để đi hóng gió ở bãi biển hoặc cắm trại ở rừng núi.

nghì-hoc *dt.* Ngưng việc học trong một lúc: *Giờ nay (hoặc bữa nay, tuần nay hay tháng nay) nghỉ học II Thôi học: Nghi học tìm việc làm.*

nghì-ho-sinh *dt.* Thời-gian nghỉ để đê: *Mọi công-nhan dân-bà đều có quyền nghỉ ho-sinh có lương.*

nghì-khong *luuong* *dt.* Nghỉ 5, 3 hôm vì việc nhà (nói về người làm công ăn tiền ngày) hoặc từng năm một (nếu là công-chức chánh-nghịch).

nghì-lao-động *dt.* Nghỉ theo luật lao-động.

nghì-lẽ *dt.* Nghỉ làm việc vào ngày lễ: *Bữa nay nghỉ lễ.*

nghì-lung *dt.* Nằm giây-lát cho bớt mỏi lung hay cho khoẻ.

nghì-mát *dt.* Clg. Đi hóng gió, đi các nơi mát - mẻ mà nghỉ để dưỡng sức: *Nghi mát ở Vũng-tàu II Nghỉ dưới bóng mát: Giảm ai có cây dùa, Cho tôi nghỉ mát đợi chờ người thương CD II (lóng) Ở tù: Bi cho đi nghỉ mát hết 3 tháng.*

nghì-mêt *dt.* Nghỉ một lúc cho đỡ mệt, cho khoẻ lại: *Ngồi nghỉ mệt.*

nghì-ngoi *dt. (d)*: Clg. Người-nghỉ, Nh.Nghì: *Làm việc cũng phải nghỉ - người lây sức lại chờ; khuya rồi, mà không nghỉ*

nghĩ gi được cả!

Nghĩ tay dt. Ngung làm việc trong chốc lát:
Nghĩ tay ăn trầu.

Nghỉ Tết dt. Nghỉ làm việc trong dịp Tết
nguyên-dân.

Nghỉ vai dt. Nghỉ giữa đường khi khêng hay
gánh.

Nghỉ việc dt. Nghỉ làm việc trong một lúc:
*Giờ này người ta nghỉ việc rồi, lại đó
mắt công* II Thời làm, nghỉ luân: *Cho
nghỉ việc; đã nghỉ việc nơi ấy lâu rồi!*
Nghỉ xả hơi dt. Nghỉ một lúc cho khoẻ và
nhân đây, uống nước, rửa mặt, hút thuốc,
v.v..

NGHỈ đdt. Người ấy, ông ấy, và, hắn: *Gia-
tư nghỉ cũng thường-thường bức trung
K.*

NGHỈ tt. Mùi hôi nồng như nghệ: *Hôi
nghỉ.*

NGHỈ dt. Suy-xét: *Ngẫm-nghĩ, suy-nghĩ;
Nói sao không biết nghĩ; Ai ơi chờ nghĩ
những lời thiệt hơn CD* II Mưu toan, so-
sánh, tìm cách thế: *Lo nghĩ, thiền nghĩ,
thiết nghĩ; Nghĩ ra rồi; Nóng lòng chẳng
biết nghĩ sâu K* II Tưởng nhớ: *Nghĩ đến
công ơn cha mẹ.*

Nghỉ cách dt. Tìm cách, tính cho ra cách
thế: *Nghỉ cách làm giàu.*

Nghỉ cạn dt. Xét-nét cạn lý-lẽ: *Suy cùng
nghỉ cạn.*

Nghỉ-cảo dt. Kế-hoạch viết ra có thứ-tự.

Nghỉ dí *nghỉ* *lại* dt. Suy-nghĩ, xét-nét nhiều
lần: *Nghỉ dí nghĩ lại mới thấy mình lầm.*

Nghỉ lại dt. Xét lại việc đã có lần nghĩ tới:
Nghỉ lại mới biết mình sai II *Nghĩ đến phen
mình; Thấy anh tôi nghĩ lại tôi buồn, Tôi
khổ, anh giàu lại quá muôn NT.*

Nghỉ luận dt. Suy-nghĩ bàn-luận.

Nghỉ-nghĩ dt. Ngẫm-nghĩ, suy-nghĩ: *Nghĩ-
ngợi việc đời* II *Lo-lắng: Việc đã lỡ, nghĩ-
ngợi vô-lich.*

Nghỉ-nghỉ dt. Suy-xét rồi quyết-định: *Việc ấy,
nên nghĩ-nghỉ cho rồi chờ dùng treo trễ
mãi.*

Nghỉ quanh dt. Xét-nét chung-quanh một câu
chuyện, không vào ngay việc: *Quyết-định
cho rồi, cứ nghĩ quanh mãi!*

Nghỉ suy dt. X. Suy nghĩ.

Nghỉ tình dt. Vị nè, nghĩ đến mối tình
giáo-hảo: *Xin ông nghĩ tình tôi mà tha
cho cháu.*

NGHĨ dt. Bất-chước.

Nghỉ cổ dt. Bất-chước người xưa: *Phái*

nghỉ cổ.

nghỉ-thanh-tử dt. Lối bắt-chước tiếng kêu
của loài vật, tiếng động của sự-vật mà diễn-
tả bằng lời nói: *Cà gáy ó-o, vỗng đưa
kéo-kết, pháo nô dì-dùng; đó là những nghĩ-
thanh-tử.*

NGHỊ dt. Bàn-bạc, lya-chọn, quyết-định: *Bàn-
nghị, đề-nghị, thương-nghị* II dt. Nghĩ-si và
nghĩ-viên gọi tắt: *Bè nghĩ, ông nghĩ.*

nghỉ-án dt. Việc nêu ra để tất-cả cùng bàn-
bạc: *Thảo-luận nghị-án* dào một con kinh II
dt. Bàn-luận với nhau để xử (phán-quyết)
một vụ án: *Toà nghe luật-su hai bên nguyên
bị xong, bèn vào trong nghị án.*

nghỉ-dề dt. Đề-mục, đầu đề một việc nêu ra
để tất-cả cùng bàn-luận: *Nghĩ-dề vấn-tết
mà dề hiều.*

nghỉ-định dt. Bàn-bạc và quyết-định: *Chiếu
nhu-cầu, bộ-trưởng canh-nông nghĩ tinh
rằng..* II dt. Bàn quyết-nghị quy-định rõ ràng
việc về hành-chánh: *Do nghị-định số .. để
ngày.. cùa..*

nghỉ gặt dt. (lóng): Nh. Hội-đồng uỷ.

nghỉ hoà dt. Bàn-luận để giải hoà sự
lúc đánh nhau: *Hai bên ngưng - ct. để
nghỉ hoà.*

nghỉ-hội dt. Clg. Hội-nghị, cuộc và n ợp
bàn: *Nghỉ-hội bắt-thường.*

nghỉ-hôn dt. Clg. Lẽ giem, lẽ chém nặt,
lẽ đầu hết trong việc hôn-nhân; trong lẽ
này, người mai dờ việc hôn-nhân giữa
hai nhà re nói: *Lẽ nghĩ-hôn.*

nghỉ-luận dt. Bàn-luận, nói chuyện với
nhau: *Hai đàng nghĩ-luận trót giờ* II dt.
Bài luận một vấn-dề: *Nghỉ-luận luân-lý,
nghỉ-luận văn-chương.*

nghỉ-quyết dt. Clg. Quyết-nghị; quyết-định
làm một việc gì sau khi thảo-luận và biều-
quyết: *Anh em đồng-thanh nghị-quyết nên
làm việc đó* II dt. Clg. Quyết-nghị, bàn
văn nêu ý-kiện chung của hội-nghị sau khi
bỏ thắc biều-quyết.

nghỉ-si dt. Người được dân bầu they mệt
trong một hội-đồng II (hẹp) Đại - biều của
dân trong quốc-hội: *Nghỉ-si quốc-hội.*

nghỉ-sự dt. Việc bàn-cãi: *Chương-trình
nghỉ-sự.*

nghỉ-tịch dt. Ghế trong hội-nghị: *Đang X.
chiếm được nhiều nghĩ-tịch hơn cả.*

nghỉ-trình dt. Chương-trình nghĩ-sự, bàn
thứ-tự các vấn-dề sắp bàn-cãi.

nghỉ-trường dt. Nơi hội-hop bàn-cãi: ^ *nghি-
trường hôm nay rất sôi-nổi.*

nghỉ-trường dt. Chủ-tịch một Hội-đồng.

nghị-viên dt. Nh. Nghĩ-sĩ II (hép) Dân-biều ở các thị-xã hay tỉnh: *Nghị-viên Đô-thành.*
nghị-viện dt. Clg. Quốc-hội, phòng họp của cơ-quan do dân cử để thay mặt toàn dân lo việc đặt luật trị nước.

NGHĨ dt. Tinh-nghĩa: *Hữu-nghĩ, khẽ-nghĩ, bát-nghĩ.*

nghị-cần dt. (Pháp): Người làm quan to mà cẩn-cáu gian-leo, nếu có phạm tội thì được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-cố dt. (Pháp): Người cố-cựu trong hoàng-gia, thường hầu-hạ bên vua, nếu phạm tội, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-công dt. (Pháp): Người có công-trạng lớn với nước với dân, nếu phạm tội thì được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-hiền dt. (Pháp): Người hiền-đức, nếu phạm tội thì được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-năng dt. (Pháp): Người có tài-năng, khéo phò-tá vua trong việc quân và việc chính, nếu phạm tội, được hưởng đặc-ân không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-quý dt. (Pháp): Người làm quan vào bậc cao quý nhất, nếu phạm tội thì được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-tân dt. (Pháp): Khách của báu triều, tức các người tôn-thái của triều trước, nếu phạm tội được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

nghị-thân dt. (Pháp): Bà con gần của vua, nếu phạm tội thì được hưởng đặc-ân, không phải khao-tǎn (X. Bát-nghĩ).

NGHĨ trt. Quả-quyết, bền-vững: *Cương-nghĩ, trầm-nghĩ.*

nghị-dong tt. Gạn dở và quả-quyết.

nghị-lực dt. Sức mạnh của tâm-thần, sự bền chí: *Đầy nghị-lực, thiếu nghị-lực.*

NGHĨA dt. Clg. Ngoài và Ngõi, lối xử sự phải đường, hào-hiệp, một trong năm đạo thường của con người theo luân-lý Á Đông: *Bạc-nghĩa, bát-nghĩa, chánh-nghĩa, đạo-nghĩa, hiếu-nghĩa, nhân-nghĩa, tín-nghĩa, lè-nghĩa, tinh-nghĩa, tiết-nghĩa, trung-nghĩa, nghĩa cha con, nghĩa thầy trò, nghĩa vua tôi, nghĩa vợ chồng, nghĩa báu-bẹn; Duyên phải duyên kim-cái, Nghĩa phải nghĩa giao-hoa CD II Cái ý chúa đụng trong một tiếng, một lời, một câu chữ, một việc làm: Cắt-nghĩa, chử-nghĩa, giết-*

nghĩa, ý-nghĩa, thích-nghĩa, vô-nghĩa, tối-nghĩa.

nghĩa-bình dt. Dân-tráng tình-nghị làm lính cho một cuộc cách-mạng vũ-trang.

nghĩa-bóng dt. Nghĩa của lòn nói ngoài thường, phải suy-nghĩ nhiều mới hiểu: *Nghĩa bóng của «Ngựa già» là chiếc xe cũ.*

nghĩa-bép dt. Người tớ trai có nghĩa với chủ.

nghĩa-cả dt. Việc nghĩa to lớn đứng đầu của con người, tức việc dân viễn nước: *Cùng nhau đoàn-kết để chung-lo nghĩa cả.*

nghĩa-cảm dt. (triết): Tình-cảm do nghĩa-vụ phát-sanh: *Mỗi cá-nhân khi nhận ra rằng sự sanh-hoạt của mình là một nghĩa-vụ đối với xã-hội, tự-nhiên nơi cá-nhân ấy nghĩa-cảm phát-sanh.*

nghĩa-cử dt. Việc nghĩa, việc giúp người: *Nghĩa-cử ấy rất đáng khen.*

nghĩa-chém dt. Cuộc phát giao-tiến cho dân nghèo dối: *Sau một vụ hoả-hoạn, nhiều nghĩa-chém được xúc-tiến nhanh-chóng.*

nghĩa-chiến dt. Trận giặc vì nghĩa cả.

nghĩa-diễn dt. Cuộc làm trò lấy tiền làm việc nghĩa.

nghĩa-dũng (dũng) dt. Nh. Nghĩa-binh II tt. Trung-nghĩa và dũng-cảm: *Nghĩa dũng có thừa.*

nghĩa-den dt. Nghĩa chánh, nghĩa của một tiếng hay một lời nghe thì hiều ngại, không cần suy-nghĩ xa.

nghĩa-de dt. Người em nuôi.

nghĩa-dịa dt. Clg. Nhị-tỷ, đất của nhà nước dành chôn người chết hoặc của các Bang-sở hay Hội-tương-tế dành chôn người trong Bang hay trong Hội: *Nghĩa-dịa Đô-thanh, nghĩa-dịa Triều-châu, nghĩa-dịa Sa-déc.*

nghĩa-diễn dt. Ruộng lấy huê-lợi giúp người nghèo.

nghĩa-hiệp tt. Nghĩa-khí và hào-hiệp, tinh-nghị người dám hy-sinh cõi giúp kẻ nghèo, cõi-thể, hoạn-nạn để chống lại mọi tai hại cho kẻ ấy: *Lòng nghĩa-hiệp, người nghĩa-hiệp.*

nghĩa-hữu dt. Người bạn có nghĩa-dám hy-sinh giúp mình: *Dương-Lễ là nghĩa-hữu của Lưu-Bình.*

nghĩa-kỳ dt. Lá cờ của quân cách-mạng: *Dụng nghĩa-kỳ chiêu quân chống-lãng.*

nghĩa-khí dt. Chí-khí nhà nghĩa-hiệp: *Lợp*

- nghĩa-kí** trú tần khứ bao II (R) từ Nh.
Nghĩa-hiệp : Ông ấy rất nghĩa-kí.
nghĩa-là dt. Có nghĩa là nói tắt lời giải
nghĩa : Chữ Đè nghĩa-là : Nhường, Nhường
anh nhường chị lại nhường người trên CD.
nghĩa-lý dt. Lê phải ở đời : Ông đời phải
biết nghĩa-lý với người ta II Ý-nghĩa :
Lời nói không có nghĩa-lý chỉ cả II (lòng)
Giá-trị : Thắng đó có nghĩa-lý gì đâu !
nghĩa-mẫu dt. Bà mẹ nuôi.
nghĩa-nữ dl. Đầu con gái nuôi.
nghĩa-nhân dt. Clg. Nhân-nghĩa hay Nhân-
ngã, nghĩa và nhân, lối ăn ở phải đeo và
biết thương người : Cùng giờ cùng rụi
giống cay, Anh-hùng càng cực càng dày
nghĩa-nhân II (R) : Tình-nghĩa giữa trai và
gái : Nghĩa-nhân mồng đánh tờ cánh
chuồn-chuồn, Khi vui nó đậu, khi buồn
nó bay.
nghĩa-phu dt. Người chồng hết lòng với
vợ.
nghĩa-phụ dt. Cha nuôi.
nghĩa-phương dt. Phương-hướng, đường
lối của chính-nghĩa.
nghĩa-quân dt. Nh. Nghĩa-binh II Lính giữ
an-ninh trật-tự trong làng, do nhà nước
tuyển-mộ và trả lương (trước gọi Dân-vệ).
nghĩa-quyên dt. Cuộc quyên tiền và đồ-vật
để làm nghĩa : Mở cuộc nghĩa-quyên.
nghĩa-si dt. Người đã lùng đẽm tài súc ra
làm việc nghĩa, cứu giúp kẻ nghèo, cô-
thê.
nghĩa-sur dt. Nh. Nghĩa-binh.
nghĩa-té dt. Người rẽ có nghĩa II ddt. Tiếng
chợ mẹ vợ gọi rẽ : Nghĩa-té an lòng ra đi
đi, để mẹ con nó lại đây.
nghĩa-tử dt. Con nuôi (trai).
nghĩa-thực dt. Trường tư dạy lí: Đông-
kinh nghĩa-thực.
nghĩa-thương dt. Kho lúa phòng-hờ giúp
dân nghèo trong năm mất mùa.
nghĩa-trang dt. Nghĩa-dịa của Hội riêng :
Bắc-kỳ nghĩa-trang.
nghĩa-vụ dt. Phận-sự, đối với việc chung,
việc phải cảng-đảng : Nghĩa-vụ làm trai ;
đóng thuế là một nghĩa-vụ của dân.
NGHỊCH bt. Ngược, trái lại, không thuận
theo : Chiều nghịch, chán nghịch, kẻ nghịch,
tay nghịch, trái nghịch II Phản-bội, cứng
đầu : Bối-nghịch, ngỗ-nghịch, phản-nghịch,
phe nghịch, quân nghịch II Đầu, chơi rắn-
mắt : Đầu nghịch, đứa bé nghịch làm nô
sáng.

- nghịch-biến** dt. Biến - đổi nghịch lại : Hòn-
số nghịch-biến.
nghịch-biện dt. Nói chuyện trái lẽ.
nghịch-cánh dt. Hoàn-cánh éo-le, khó-khăn :
Gặp toàn nghịch-cánh.
nghịch-chân trt. Phải chân nghịch, đà không
được hay không mạnh : Gặp bánh nghịch
chân, phải lửa tới đặng sang chân thuận.
nghịch-chèo trt. Phải phia chèo nghịch tay :
Ai ngờ phận trái như lái nghịch chèo CD II
(R) Cầm dùa tay trái : Ngồi gần người
nghịch chèo hay dung dùa.
nghịch-chiều trt. Nh. Ngược chiều.
nghịch-chứng dt. Bình trr: Những nghịch-
chứng thường quen thuộc nên khó trị.
nghịch-dâng dt. Đang nghịch, đang đổi-
lập II Đang phản-nghịch, đang cách-mạng
võ-trang chống chính-quyền.
nghịch-dò dt. Kẻ phản-nghịch : Truy-nã
nghịch-dò.
nghịch-dức tt. Trái đạo-dức : Nghịch - đức
giả vong (trái với đạo - đức thì bị tiêu-
diệt).
nghịch-hành dt. Đi ng.rợc chiều.
nghịch-ý trt. Trái ý : Nghịch ý với - thì
phải biết!
nghịch-kế dt. Mưu-kế phản-nghịch.
nghịch-lý tt. Trái với lý-iết thông-thường :
Lời nói nghịch-lý ; chủ-trương nghịch-lý.
nghịch-luân tt. Trái với luân-thường đạo-lý :
Đứa con nghịch-luân.
nghịch-lưu dt. Dòng nước ngược II Trái
với trào-lưu : Những kẻ lập-dị thường có
chủ-trương nghịch-lưu.
nghịch-mạng trt. Trái lệnh, không tuân lệnh
hoặc lùm ngược lại II (thth) Ngược lại :
Cái thằng nghịch-mạng !
nghịch-ngợp bt. Rắn-mắt, hay phá-phách :
Cái đứa nghịch-ngợp ; Choi nghịch-ngợp.
nghịch-phong dt. Gió ngược.
nghịch-sinh dt. Đè ngược, đè đứa con hai
chân ra trước : Gặp trường-hợp nghịch-
sinh, người đỡ đẻ phải khéo tay lâm nỗi
đuợc.
nghịch-tay trt. Nhầm tay nghịch, khó làm
việc : Đầu phía đó nghịch tay nó II Nói
hai người ngồi khít nhau quanh mâm cơm
mà người thì cầm đũa tay phải, người thì
tay trái : Ngồi nghịch tay hay dung dùa.
nghịch-tặc dt. Tên giặc phản-nghịch, tiếng
gọi kẻ làm phản : Bắt dung tha nghịch-tặc.
nghịch-tử dt. Đầu con ngỗ-nghịch.
nghịch-tử dt. Chết đau-đớn, không nhầm
chó : Làm ác thường nghịch-tử.

nghịch-thần *đt.* Quan làm phản lại triều đình // Tiếng vua gọi ông quan nào không dừa theo ý mình: *Đồ nghịch-thần, nó dám trái ý trẫm sao?*

nghịch-thiên *đt.* Chống lê Trời, trái với lẽ phải mà hầu hết đều công-nhận: *Nghịch-thiên giờ bại*: (*Trái trời thì tiếc-bại*.)

nghịch-thù *bt.* Nghịch nhau, muôn đánh đập hay hại nhau luôn vì một mối thù.

nghịch-thuyết *đt.* Nh. Nghịch-biện.

nghịch-triều *đt.* Nh. Nghịch-lưu.

NGHÌN *st:* X. Ngàn.

NGHÌN-NGHỊT *trt.* X. Nghịt-nghịt.

NGHỈN *dt.* Hơi, mạch, khoảng thời-giờ không dứt quãng: *Một nghìn, tắc nghìn*. II (B) X. Lại nghìn.

NGHỊNH *dt.* X. Nghênh: *Trâu nghinh, nghinh ngang*.

NGHINH *dt.* Đón, rước: *Hoang-nghinh, ngồi nghinh, tiếp - nghinh, thân - nghinh; Mọi mai ai đứng minh-sinh, Ai phò giá-triệu, ai nghinh quan-tài CD*.

nghinh-a *dt.* Đón ý người dặng a-dua theo.

nghinh-chiến *dt.* Đón đánh, lướt ra đánh với địch: *Xua quân nghinh-chiến*.

nghinh-dẫn *dt.* Tiếp dẫn đến.

nghinh-dầu *dt.* Đón đầu, chặn phía trước.

nghinh-dịch *dt.* Đón giặc đánh: *Kéo quân ra khỏi thành nghinh-dịch*.

nghinh-giá *dt.* Đón rước đoàn xe giá của vua: *Truyền đặt hương-ấn nghênh giá*.

nghinh-hội *dt.* Đám rước (rước thần hay rước quan về làng).

nghinh-hôn *dt.* Rước dâu, lễ chót trong cuộc cưới gả: *Làm lê nghinh-hôn; chọn ngày nghinh-hôn*.

nghinh-hợp *tt.* Thích-hợp, vừa-vặn; vừa lòng hợp ý.

nghinh-niên *dt.* Clg. Nghinh - xuân, đón mừng năm mới.

nghinh-phong *dt.* Hồng gió cho mát.

nghinh-tân *dt.* Rước khách // Đón rước cái mới, người mới: *Yêm-cựu nghinh-tân*.

nghinh-tiếp *dt.* Đón rước vỗ: *Ra cửa nghinh-tiếp*.

nghinh-tống *dt.* Đưa rước (đưa người cũ và rước người mới).

nghinh-thân *dt.* Nh. Nghinh-hôn.

nghinh-thần *dt.* Rụng đồng, hùng sảng.

nghinh-thinh *dt.* Đón mời, ra ngoài đón rước và mời vào.

nghinh-thú *dt.* Nh. Nghinh hòn.

nghinh-triều *dt.* Đón dòng nước, đợi nước lớn // Đón trào-lưu, theo phong-trào.

nghinh-xuân *dt.* Nh. Nghinh - niên // Tên cuộc lễ cử-hành vào đầu năm khắp nước, trong lễ ấy, Mang-thần dắt trâu vác cày đi khắp nơi và được quan, làng bày nghi-truong đón rước: *Lễ Nghinh-xuân*.

NGHÌNH *trt.* X. Nghênh: *Nghinh mặt làm thính; nói nghinh ra*.

NGHỊT *tt.* Kit. nghẹt, quá lâm: *Đen nghịt, đông nghịt, nghìn-nghịt*.

nghịt-nghịt *tt.* Clg. Nghìn-nghịt, hết sức, quá mức: *Thiên-hạ đông nghịt-nghịt*.

NGHĨÉM *bt.* Đứng-đắn, ít nói ít cười, đáng sợ: *Lập nghiêm, oai-nghiem, thâm-nghiem; người rất nghiêm* II Tiếng gọi tên người cha: *Gia-nghiem, tiên-nghiem*.

nghiem-cách *tt.* Tu - cách nghiêm - nghị; trung-thành với lề-lục.

nghiem-cảnh *dt.* Cuộc cảnh-phòng càn-mật gắt-gao.

nghiem-cấm *dt.* Cấm nhật (ngặt).

nghiem-cần *trt.* Trang-nghiem cần - thận: *Canh phòng nghiêm-cần*.

nghiem-cô *dt.* Hồi trống thúc-giục, trống hối một.

nghiem-chánh (chính) *dt.* Chánh-trị nghiêm-khắc, chủ-trương dùng hình-phạt nặng-nề cho dân sự: *Thời loạn, thường dùng nghiêm-chánh*.

nghiem-chinh *trt.* Nghiêm-trang tề-chinh: *Đi đứng nghiêm-chinh, nói năng nghiêm-chinh*.

nghiem-đường *dt.* Người cha: *Vâng lệnh nghiêm-đường*.

nghiem-hàn *dt.* Tròi lệnh gắt: *Cấp phải nghiêm-hàn*.

nghiem-hạn *dt.* Kỳ-hạn ngặt - nghèo: *Gia một nghiêm-hạn thật ngắn*.

nghiem-hình *dt.* Hình-phạt gắt-gao: *Dùng nghiêm-hình sửa trị*.

nghiem-huấn *dt.* Lời cha dạy: *Thầy lời nghiêm-huấn rành-rành K.* II *dt:* Răn dạy gắt-gao: *Dùng lời nghiêm-huấn*.

nghiem-khắc *bt.* Nghiêm-nhặt, khắc-nghiệt, gắt-gao: *Lời lẽ nghiêm-khắc, trách móc nghiêm-khắc*.

nghiem-khiết *tt.* Rất trong sạch, tinh-khiết: *Cuộc đời nghiêm-khiết*.

nghiem-khốc *bt.* Réo-riết, độc-é ác: *Ban lính nghiêm-khốc*.

nghiem-lãnh *tt.* Rất người lanh, bơ-thờ: *Cách tiếp đón nghiêm-lãnh*.

nghiêm-lệ tt. Nghiêm-trang và đẹp-dẽ : *Dung-mạo nghiêm-lệ.*

nghiêm-lệ bt. Nh. Nghiêm-khắc.

nghiêm-linh (lệnh) dt. Linh gắt-gao : *Rắn nghiêm-linh tăm bắt kẻ gian.*

nghiêm-luật dt. Luật-pháp gắt-gao.

nghiêm-mật bt. Gắt-gao kín-đáo : *Linh nghiêm-mật, tuân-phong nghiêm-mật.*

nghiêm-mệnh dt. Nh. Nghiêm-lệnh // Lời cha dạy.

nghiêm-minh tt. Nghiêm-khắc và công-minh : *Lời phán-đoán nghiêm-minh.*

nghiêm-nhặt bt. Clg. Nghiêm-nhặt. Nh. Nghiêm-khắc.

nghiêm-nghi bt. Nghiêm-trang rắn-rỏi : *Vẻ mặt nghiêm-nghi, nói năng nghiêm-nghi.*

nghiêm-nhặt bt. Nh. Nghiêm-khắc.

nghiêm-pháp dt. Nh. Nghiêm-luật.

nghiêm-phụ dt. Người cha.

nghiêm-quan dt. Cửa ải hiem-yếu.

nghiêm-sương dt. Sương lạnh : *Nghiêm-sương khóc tuyết : (Sương tuyết lạnh-leo).*

nghiêm-túc tt. Nghiêm-chỉnh và cung-kính : *Chú-nghĩa nghiêm-túc.*

nghiêm-tù dt. Nghiêm-khắc và hiền-lành, đức tánh của cha và mẹ // (R) Cha và mẹ : *Vâng lệnh nghiêm-tù.*

nghiêm-thân dt. Vh. Nghiêm-phụ.

nghiêm-thủ dt. Giữ-gìn gắt-gao : *Nghiêm-thủ trung-lập (Giữ trung-lập hoàn-toàn).*

nghiêm-trang tt. Nghiêm-chỉnh áo-trang : *Dung-mạo nghiêm-trang, lời-lẽ nghiêm-trang.*

nghiêm-trí dt. Trùng-trí nghiêm-khắc : *Con cái cùng đều phải được nghiêm-trí.*

nghiêm-trọng tt. Nghiêm-nhặt và trầm-trọng : *Tình-hình nghiêm-trọng.*

nghiêm-trùng dt. Nh. Nghiêm-trí.

NGHIÈM dt. X. Ghiêm.

NGHIỄM trt. Chứng-chạc, dâng-hoàng, dâng-dâng kính : *Tiêm-nghiêm.*

nghiêm-cách dt. Cốt-cách oai-nghiêm.

nghiêm-nhiên trt. Thành-nhiên như không có gì : *Việc như vậy mà nghiêm-nhiên ngõi ngó // Tự-nhiên, vô-cớ : Bây-giờ, nghiêm-nhiên là ông nhà giàu.*

NGHIỄM dt. Xem-xét, suy-gambi : *Chiêm-nghiêm, giáo-nghiêm, khán-nghiêm, khảo-nghiêm; sát-nghiêm, suy-nghiêm, thám-nghiêm, xét-nghiêm ; Nghiêm ra thì quả vạy // Chứng-thực, có kết-quả hay : Chứng-nghiêm, hiệu-nghiêm, kinh-nghiêm, linh-nghiêm, ứng-nghiêm ; Coi lôi-thôi mà*

nghiêm quá chờ.

nghiêm-lực-kế dt. Máy đo sức điện trong một bình điện, trong máy phát - điện (*dynamomètre*).

nghiêm-minh dt. Thí-nghiệm rõ-ràng : *Giai-pháp ấy đã được nghiêm-minh.*

nghiêm-quả dt. Thành-quả, kết-quả đúng : *Có nhiều nghiêm-quả.*

nghiêm-số dt. (t) : Số giải một bài toán (*solution*).

nghiêm thấy dt. Xem ra thì thấy rằng : *Nghiêm thấy việc đó không có lợi.*

nghiêm-thi dt. Việc khán-nghiệm tử-thi, tức mò thay người chết để tìm nguyên-do cái chết (*autopsie*).

NGHIỄN dt. Dĩa sành dùng mài mực tàu : *Nghiên mực, nghiên son ; Chẳng tham ruộng cá ao liền, Thương vì cá bút cá nghiên anh đà CD.*

nghiên bút dt. X. Bút nghiên.

NGHIỄN dt. Nghiên nhuyễn // (B) Suy-nghiên, tìm-tòi : *Nghiên cõi khảo kim.*

nghiên-cầu dt. Tìm-tòi tra-cứu.

nghiên-cùng dt. Xem xét đến cùng tột.

nghiên-cứu dt. Tìm-tòi tra-cứu, nghiên-ngâm so-sánh : *Bô công nghiên-cứu.*

NGHIỄN tt. Đẹp, xinh.

nghiên-mỹ tt. Xinh đẹp mỹ-miều.

nghiên-xuy tt. Xấu tốt, dở hay.

NGHIỄN dt. Nghiên, tán cho nhuyễn : *Nghiên nát, nghiên nhuyễn ; Nghe con than khóc, ruột đau như nghiên // (B) Xem xét kỹ, đọc nhiều lần : Nghiên bài vở ; Sớm nghiên kinh-sử, tối bàn văn-chương.*

nghiên-ngầm dt. Xét-nét, suy-gambi : *Nghiên ngầm sâu xa.*

NGHIỄN dt. Áp sát lại và đưa qua đưa lại đến mòn dến đứt : *Đứt nghiên, nát nghiên ; bánh sắt nghiên mòn đường rầy // (B) Cắn-nhấn, nói cay đắng : Day-nghiên ; vợ nghiên chồng // trt. Trùng, liền, lập-túc : Nuốt nghiên, đứt nghiên một chén.*

nghiên-ngấu trt. X. Ngấu-nghiên.

nghiên-nghiên trt. Liền, ngay, không chần-chờ : *Làm nghiên-nghiên.*

nghiên-răng dt. Cắn-chặt hai hàm răng rồi đưa hàm dưới qua lại cho ra tiếng : *Nghiên-răng trèo-trẹo // (B) Cổ-gâng, buộc lòng : Nghiên-răng bé gãy chữ đồng làm hai.*

NGHIỄN dt. Thủ gỗ cứng, thường được dùng làm thớt.

NGHIỄN dt. Cái nghiên mực.

nghiên-hữu dt. Bện bút nghiên, túc bện học,

NGHIỆN tt. X. Ghiền.

nghiên-ngập tt. X. Ghiền-qập.

NGHIÊNG bt. Xiên, lệch về bìe đứng: *Đè nghiêng, đứng nghiêng, cái tì kẽ nghiêng* // Một bên, xéo - xéo, giữa ngửa và sấp, giữa ngang và dọc: *Day nghiêng, nằm nghiêng; Em có chông rồi như ngựa dù yên; Anh đây chưa vợ như chiếc thuyền nghiêng giữa với CD* // dt. Rùn mình xuống đê cõng, đỡ, vác: *Hai vai gánh nặng vè hai. Nghiêng mình cõng chúa tay dù mǎu-thân CD* // (B) Xiêu, cầm lòng không đậu: *Tấm lòng Chúc - nǚ vì chàng mà nghiêng.*

nghiêng bóng tt. Clg. Ngả bóng, những bóng đều ngả vè hướng Đông vì mặt trời trêch vè hướng Tây, quá buỗi trưa là « Đứng bóng », tức xé chiếu: *Mặt trời đã nghiêng bóng.*

nghiêng lòng tt. Xiêu lòng, cầm lòng không đậu đê chiếu theo ý người: *Khéo nói đến người ta nghiêng lòng.*

nghiêng mắt dt. Nghèo đầu liếc xéo: *Nghiêng mắt trộm nhìn.*

nghiêng mình dt. Lật cái mình hơi nghiêng: *Nghiêng mình bởi sải* // Rùn mình xuống, khom lưng: *Nghiêng mình công chúa tay dù mǎu-thân CD.*

nghiêng nước **nghiêng thành** trt. X. Khuynh quốc khuynh thành PH. II.

nghiêng ngã tt. Nghiêng và ngã đổ: *Làm nghiêng ngã cơ-nghiệp.*

nghiêng ngửa tt. Nghiêng và ngửa ra, cái thì nghiêng, cái thì ngửa, không thứ lớp chi cả: *Qua trận bão, nhè cửa cõy-cõi đều nghiêng ngửa* // (B) Điều-dung khô-sò: *Cơ-nghiệp nghiêng ngửa.*

nghiêng nghèo tt. Nghèo-ngặt nguy - khốn: *Vận-mạng nghiêng nghèo.*

nghiêng-nghèo tt. (d): Nh. Nghiêng: *Cái bàn nghiêng-nghèo như vầy mà không ai kê lại cả.*

nghiêng-nghiêng tt. Hơi nghiêng.

nghiêng tai dt. Nghiêng đầu lắng tai nghe: *Nghiêng tai dưới gió, em kẽ cõng khó cho anh nghe CD.*

nghiêng thành trt. X. Khuynh quốc khuynh thành PH. II.

nghiêng-triềng tt. Rất nghiêng qua một bên: *Ly nước nghiêng-triềng; cái nhà nghiêng-triềng.*

nghiêng vai dt. kẽ vai, rùn chân kẽ vai gánh, khêng, vác // (B) Ra tay, ra sức đâm-

đương: *Nghiêng vai gánh vác san-hè.*

NGHIÈNG - NGHĨENG tt. X. Nghiêng-nghiêng.

NGHĨENG dt. Cắt khứa sợi chỉ vàng như hình con cuồn-chiếu, việc của thợ bạc: *Cắt nghiêng, chạy chỉ nghiêng.*

NGHĨENG dt. Cắt ráo tới trước, kéo dài ra: *Nghiêng cõ.*

nghiêng-nghiêng tt. Clg. Nghiêng-nghiêng, hơi chồm, hơi đưa ra: *Cái mái nhà nghiêng-nghiêng.*

NGHIỆP dt. Nghèo làm ăn: *Chuyên-nghiệp, chúc-nghiệp, nghè-nghiệp; Sanh nghè từ nghiệp; Cây cay vốn nghiệp nông-gia CD* // Cù-cài, nhà đất sầm được: *Cơ-nghiệp, lập nghiệp, són-nghiệp* // Công-trình to, có tiếng-tăm: *Công-nghiệp, sự-nghiệp, đê-nghiệp, vương-nghiệp* // (Phật) Công việc mình đã làm ở kiếp này vè ảnh-hưởng của nó đối với mình vè sau, ở kiếp sau, cứ nối tiếp nhau mãi cho đến khi mình được giải thoát (lúc nhập Niết-bàn) mới dứt: *Ác-nghiệp, tội-nghiệp; Có thân có nghiệp; Đã mang lấy nghiệp vào thân, Cũng đừng trách lòn tròn gần tròn xa K. (Karma).*

nghiệp-báo dt. (Phật): Những đời kiếp làm nhân quả lắn cho nhau, phần việc làm ra ở đời nay là kết-quả thường phạt của việc đã làm ra hồi kiếp trước, lại là nguyên-nhân của việc sẽ xảy ra cho mình ở kiếp sau (karma) (lòng): *Đứa con ngỗ- nghịch, phá cù, v.v...: Đò nghiệp-báo.*

nghiệp-căn dt. Cội-rễ của cái nghiệp, tức việc mình làm ở kiếp trước: *Tạo nghiệp-căn thì phải chịu nghiệp-chướng.*

nghiệp-chủ dt. Người có ruộng đất nhà phở và tự đứng tên làm chủ đê hưởng hoa-lợi. **nghiệp-chướng** dt. (Phật): Những khó-khăn, tai họa do cái nghiệp mà mình gây ra hồi kiếp trước: *Tu cho thoát vòng nghiệp-chướng.*

nghiệp-dĩ tt. Đã qua, đã rồi, đã xảy ra: *Chuyện đã nghiệp-dĩ, cũng chịu thôi.*

nghiệp-duyên dt. (Phật): Cái nghiệp và cái duyên, việc gây ra và việc phải hứng lấy: *Nghiệp-duyên cân lại, nhặc đỉ còn nhiều K.*

nghiệp-doàn dt. Đoàn-thờ có lõi-chức và hợp-pháp của những người cùng chung một nghề, cốt binh-vực quyền-lợi chung của họ.

nghiệp-hài dt. (Phật): Cái nghiệp to rộng như biển, trả hoài còn hoài, chỉ lời cảnh bát-sinh bát-diệt mới dứt.

nghiệp-kinh dt. Sự-việc đã có xảy ra nhiều lần rồi : *Nghiệp-kinh súc cẩm mà vẫn không tuân.*

nghiệp-lực dt. (Phật) : Năng.lực của nghiệp-báo, sức chủ-động của mọi sự tuân-hoàn sinh, diệt.

nghiệp-nghệ dt. Nghề-nghiệp : *Nghiệp-nghệ chưa tinh.*

nghiệp nhà dt. Nghề-nghiệp hoặc sự-nghiệp của ông cha truyền lại : *Nữa mai nỗi được nghiệp nhà, Trước là đẹp mắt sau là hiền thân CD.*

nghiệp-nhân dt. (Phật) : Nh. Nghiệp căn.

nghiệp-sư dt. Thầy dạy nghề : *Bái-tạ nghiệp-sư để ra nghề.*

nghiệp vụ dt. Công-việc về nghề-nghiệp : *Hướng học-sanh về nghề vụ.*

NGHIỆT dt. Mầm-mống : *Ác-nghiệt, oan-nghiệt* II tt. Khắt-khe, ác-c-ác : *Ác-nghiệt, oan-nghiệt, khắt-nghiệt* II trt. Ngắt, tiếng đưa ra một lý-do buộc lòng : *Muốn đi làm ăn xa, nghiệp nhà còn mẹ già.*

nghiệt-chướng dt. Nh. Nghiệt-chướng : *Nghiệt-chướng còn nhiều biết bao giờ mới thông-thả* II Ké phè hại, tiếng la mắng : *Đồ nghiệp-chướng !*

nghiệt-ngã tt. Clg. Nghiệt-ngông hay nghiệp-ngọng, gật-gao, khe-khắt : *Mẹ ghét nghiệp-ngã.*

nghiệt-ngông tt. X. Nghiệt-ngã.

nghiệt-ngọng tt. X. Nghiệt-ngã.

nghiệt-phụ dt. Mụ đàn-bà hiềm-độc : *Con nghiệp-phụ, dỗ nghiệp-phụ.*

nghiệt-trái dt. Nợ cát cớ sự cho vay nặng lãi (lãi) II (B) Nợ đòi khe-khắt : *Còn nhiều nghiệp-trái.*

nghiệt vì trt. Ngắt vì, tiếng đưa ra lý-do buộc lòng : *Muốn học nữa, nghiệp vì nhà nghèo quá.*

NGHIÊU-KHÈ tt. Cò-ghè, không bằng-phẳng : *Con đường nghiệp-khè muôn dặm* II (B) Khó-khăn, trắc-trở : *Việc hết sứ nghiệp-khè.*

NH

NHA dt. (đóng) : Con quạ // (R) Màu đen (như lông quạ).

nha-hoàn dt. Tóc gái (có mái tóc đen, không cài hoa hay trâm).

nha-kê dt. Búi tóc đen của đàn-bà.

nha-phiến dt. (thực) : Clg. Á-phiện, A phién dung, nguyên là mù (nhựa) trái thùa chưa chín, khí ấm, vị chát, thuộc loại độc-dược, có công-dụng làm sảng-khoái người đến mèm-mong, dùng lâu ngày phải nghiện (ghiền). Xt. Á-phién.

nha-tinh dt. Chất tinh của nha-phiến, dùng chẽ thuốc đỡ đau nhức (*teinture d'opium*).

NHA dt. Sở nhà-nước thuộc cấp dưới Bồ, cấp trên Ty, trông-nom một loại công việc hành-chánh ở toàn - quốc: *Nha Cảnh-sát quốc-gia, Nha Thông-tin* // (R) Nơi làm việc các quan xưa: *Sai-nha*.

nha-dịch dt. Clg. Tuỳ-phái, người sai vặt ở các sở nhà nước xưa.

nha-lgi dt. Clg. Thơ-ký, người làm việc sở sách, thâu đợn-trạng, thảo công-văn ở các sở nhà nước xưa.

nha-môn dt. Cửa nha // (R) Công-đường, sở nhà nước: *Em răng em muôn đi buôn, Anh vẽ kiêm chốn nha-môn ngồi tuân CD.*

nha sở dt. Các sở làm việc của nhà-nước: *Làng-vàng trước các nha sở dặng làm đòn-tù kiêm ăn.*

NHA dt. Răng, nanh, ngà voi // Người đứng trung-gian mua bán ăn huê-hồng.

nha-bà dt. Thủ bài ngò.

nha-bảo dt. Lãnh ký-nâai, nhận hàng-hoa của nhà sản-xuất để bán ăn huê-hồng.

nha-cam dt. Bệnh cam ở răng.

nha-cung dt. Vòng lợi răng.

nha-hàng dt. Hàng làm trung-gian mua bán ăn huê-hồng.

nha-y dt. Thầy thuốc chữa bệnh răng và trồng răng già.

nha-khoa dt. Khoa chuyên về răng.

nha-phấn dt. Phấn đánh răng.

nha-phong dt. Bệnh sâu răng.

nha-phù dt. Nh. Nha-bà.

nha-thống dt. Bệnh nhức răng.

nha-trào dt. Răng và móng vuốt // (B) Tay-chân bộ-hệ, kẻ sai-khiển dưới tay: *Có đồng nha-trào.*

NHA dt. Mầm, mộng: *Mạch-nha* // (B) Đầu mồi, nguyên-nhan: *Manh-nha*.

nha-sinh-pháp dt. Phép sinh-nở của một vài loài động-vật bằng một mầm thịt dính ở một bộ-phận nào đó của con mẹ, lâu ngày rời re thành con.

NHA-ĐAM dt. (thực) : Túc vị Lưu-hội của Đy, cây thân ngắn, lá cứng dài, dày, nhọn, có răng, mặt trên lõm, màu xanh có bớt trắng; phát-hoa cao cả thước, chùm hoa vàng xanh đứng thẳng, cao quá thì thòng xuống; lá có nhiều chất nhờn dùng thoa tóc; cung-trị được sán-lai (*Aloe vera*).

NHA-NHÔM trt. Clg. Nhắc-nha nhắc-nhôm tha-thèo, nôn-nao, đứng ngồi không yên: *Mơi giờ, nha-nhôm đợi tin.*

NHA-TẠO dt. (Đy) : Trái bồ-kết, khí lạnh, vị đắng, tính táo; cũng dùng gội đầu.

NHÀ dt. Vật xây cất để che mưa nắng, có mái, có vách: *Cắt nhè, coi nhè, cửa nhè, cháy nhè, giữ nhè; Nhà anh cột sắt kèo đồng, Nhà em cột sậy chèm rồng tú-linh CD* // (R) Cửa hàng, xưởng chẽ-tạo, nơi

có nhiều người tới làm việc hoặc ở : **Nhà In, nhà sách, nhà trường** // Tiếng chỉ người trong nhà mình khi nói với người ngoài hoặc chỉ người thân khi nói với người sơ : **Nói đây có chí em nhà, Còn nǎm ba tháng thóe với và cản bông CD.**

nha ép-quả dt. Nhà cất có cột giữa.

nha ăn dt. Phòng ăn rộng, chưa được nhiều người của một trường học, một xưởng thợ v.v... (réfectoire).

nha bánh ft (éch) dt. Nhà bốn mái, nóc nhọn, thường là nhà gạch lợp ngói.

nha bào-sanh dt. Clg. Nhà hộ-sanh hay nhà thương đè, nhà có mụ đỡ đè và giường, dành cho đàn-bà đè.

nha bêng dt. X. Ngân-hàng.

nha bắt-văn dt. Hai nhà cách 2, 3 thước, một lối có mái trúc ra trước và sau, một nhỏ có mái trúc hai bên, nhưng phía trước có mái nhỏ ăn liền với cái mái của nhà lớn.

nha-bè dt. Nhà nhỏ thấp cất trên chiếc bè thả trôi dưới sông.

nha bếp dt. Nhà nhỏ có bếp nấu ăn, cách nhà ở một khoảng đất.

nha bồi dt. Nhà nhỏ phía sau dành cho người giúp việc trong nhà ở.

nha bông dt. Công-đường ở dinh các quan // Clg. Nhà móng, thảo-bạt, nhà cất thêm phía trước nhà chính.

nha buôn dt. Hàng, tiệm, buôn-bán đồ-vật : *Làm việc nhà buôn.*

nha cắp dt. Nhà to có vách ngăn thành hai cái // Nh. Nhà song-lập.

nha cầu dt. Nhà dọc đè đi thẳng từ nhà trong ra nhà ngoài // Khoảng trống (không lợp) giữa nhà trên và nhà dưới (có vách).

nha cửa dt. Tiếng dùng chung cho nhà ở : *Nhà cửa vén khéo ; Bỏ nhà cửa đi ráo.*

nha chọc trời dt. Nhà có nhiều tầng thật cao.

nha chùa dt. Chùa chiền : *Cửa nhà chùa, ai ăn cúng được.*

nha chung dt. Nhà của giáo-hội Da-tô, có nhiều người ở tu, của-cái quyên góp được đều thuộc của chung.

nha chữ công dt. Hai nhà to rộng, một trước nhặt sau cách khoảng xa, giữa có nhà cầu ăn thông.

nha chữ điền dt. Nhà cất thành năm cái, bốn cái bốn góc, giữa một cái.

nha chữ mâm dt. Một cái nhà rộng bê ngang cất trong sâu dày cửa rờ, hai cái nữa cũng rộng bê ngang cất hai bên và

trước đó, đầu cửa lại và chừa sân rộng ở giữa.

nha dây thép dt. Clg. Nhà hay Ty Bưu-diện, sở nhà-nước chuyên việc chuyền thư-lù, tin-tức và tiền bạc của dân-chúng.

nha dưới dt. Nhà ngắn bê sáu ở phía sau nhà lớn, thường để người giúp việc ở hoặc làm nhà bếp, nhà tắm v.v..

nha đá dt. Nhà xây bằng đá xanh // Khám giam tù xây bằng đá xanh.

nha đậm trính dt. Clg. Nhà rường, nhà không cột cái, có hai cây trính đậm ngang trên cột hàng nhì để chịu những cây tróng thế cột cái.

nha đèn dt. Nhà phát hơi điện cho đường sá và nhà cửa trong thành-phố xài và thâu tiền hằng tháng.

nha đì dt. Clg. Nhà thồ, lầu xanh, thanh-lâu, nhà chứa diêm cho khách đền-ông đến mua dâm.

nha gác dt. Nhà nhỏ để đứng canh.

nha giáng dt. Giáng bằng gỗ có chạm trồ, dùng để linh-cửu ở giữa dặng khiêng hay chở đi chôn : *Nhà giáng đám ma.*

nha giẩy dt. Clg. Văn-phòng, nơi làm việc giẩy tờ của một Công-trường hay xưởng thợ : *Lên nhà giẩy xin phép nghỉ* // Clg. Gia, nhà bán vé xe lửa và cản hàng-hoá chở trên xe.

nha giệ dt. Nhà cất thêm bên cạnh cái nhà sẵn có, thường nhỏ hơn xà thợ và một vài thước.

nha hàng dt. Nhà bán hàng-boá : *Nhà hàng Sae-ne* // Nhà bán rượu và cơm tay : *Ấn cơm nhà hàng* ; *Ngồi nhà hàng uống rượu đặc bão.*

nha hát dt. Rạp hát, nhà to rộng có sân-khuê để diễn trò và nhiều hạng ghế cho người ngồi xem.

nha học dt. Gian nhà riêng trong nhà lớn dành cho trẻ trong nhà ngồi học và đồ sách vở // (R) Trường học.

nha hộ-sinh dt. X. Nhà bảo-sinh.

nha in dt. Clg. Ân-quán, nhà có máy in đỗ in sách, báo, sò, sách.

nha khách dt. Gian hay phòng của một nhà lớn, dùng tiếp khách.

nha lá dt. Nhà cất bằng cây và lợp bằng lá dừa nước hay vải thú lá khác.

nha lei dt. Nhà cột gạch, lợp ngói mà vách ván hoặc nhà cất hai mái theo kiểu ta mà mặt tiền có mặt dựng theo kiểu Âu-tây.

nha làng dt. Clg. Nhà viêc, trụ-sở Ủy-ban Hành-chánh xã.

nhà lầu dt. Nhà có lầu (gác) ở trên.

nhà lồng dt. Chợ, phía có lợp: *Bán trong nhà lồng cỏ ngoài sân chợ.*

nhà lim dt. Nhà cất với sườn bằng gỗ lim (theo xưa, phải giàu lâm mới có): *Bà giàn nhà rợ là-xoà, Phải duyên coi tựa chín toà nhà lim CD.*

nhà máy dt. Nhà có đè máy chế-tạo hay sửa chữa vật chì: *Thợ và phu thì làm việc ở nhà máy, có việc cần lâm mới đến nhà giấy // (R)* Nhà máy xay lúa gọi tắt, nơi có máy đè xay lúa ra gạo mướn: *Gạo nhà máy.*

nhà mát dt. Nhà tròn hoặc vuông không vách, cất thêm đè nghỉ mát // Nhà thường ở bờ biển đè lâu lâu tới nghỉ mát.

nhà móng dt. Clg. Tháo-bé, nhà cất thêm phía trước.

nhà mồ dt. Nhà làm ở trên mộ khi mới chôn // Nhà cất ở nghĩa-dịa hoặc thò-mồ rieng, có gian nhỏ thờ thần đất nơi ấy, còn thì đè bàn ghế thật nhiều dành con cho người đưa đám ma có chỗ nghỉ mát và ăn uống.

nhà nền đúc dt. Nhà có nền cao xây gạch hoặc long gạch bê rồi tráng xi-măng.

nhà nọc ngực dt. Nhà có cột giữa.

nhà ngang dt. Nhà phụ-thuộc cất ngang đối với nhà lớn (cất xuôi).

nhà ngoài dt. Nhà hay phòng cất riêng biệt, hoặc phía trước, thường đè tiếp khách: *Vợ ba coi sóc nhà ngoài nhà trong CD.*

nhà ngồi dt. Nhà lợp bằng ngồi: *Nhà anh lợp những mo-nang, Nói láo với nàng: nhà ngồi nằm căn CD.*

nhà pha dt. Khám giâm (*bagne*).

nhà rạ dt. Nhà lợp bằng rơm: *Bà giàn nhà rạ là-xoà, Phải duyên coi tớ chín toà nhà lim CD.*

nhà rè tiền dt. Nhà của nhà nước cất bén góp cho các gia-dình đồng con hay bị đuổi nhà, cháy nhà.

nhà riêng dt. Nhà ở của một ông chủ xí-nghịệp hay của một công-chức: *Hết giờ làm việc, xin tới nhà riêng mà thương-lượng.*

nhà rông dt. Nh. Nhà nọc ngực.

nhà rường dt. Nh. Nhà đậm trính.

nhà sách dt. Tiệm bán sách.

nhà sàn dt. Clg. Nhà cao cảng, nhà có chân cao khỏi mặt đất hay mặt nước, trên có lót ván.

nhà sanh dt. Nh. Nhà bào-sanh.

nhà sập đợi dt. Nhà cất cái trước cái sau

kết nhau.

nhà song-lập dt. Nhà to có vách ngăn hai ra cho hai chủ ở.

nhà tang dt. Nh. Nhà giàng.

nhà tắm dt. Nhà nhỏ hoặc khoắng trống trong nhà lớn có dũng kín đè vào tắm rửa.

nhà tiền-chế dt. Nhà sườn gỗ cất sẵn rồi dỡ ra đè đó, có ai mua thì chở tới ráp lại cho chủ mua.

nhà tiêu dt. Clg. Cầu tiêu, nhà nhỏ cất riêng hoặc khoắng trống trong nhà sau có dũng kín đè vào liêu.

nhà tôn dt. X. Nhà thiếc.

nhà tù dt. Khém, nơi giiam cầm kẻ có tội hay tình-nghi có tội // (R) Nhân-viên nhà tù gọi là, Giảm-đôô hoặc Giảm-thị chánh của khâm: *Tranh-đấu đòi nhà tù giải-quyết vấn-dề.*

nhà túc dt. Nhà cất tạm bên đình, miếu khi có đám, có hội.

nhà thính dt. Nhà khách của quan-quyền.

nhà thiếc dt. Nhà lợp bằng thiếc Cao-bằng.

nhà thô dt. X. Nhà đì.

nhà thờ dt. Nhà cất riêng hoặc một gian của nhà ở, dùng thờ ông bà: *Ngày giỗ, con cháu tụu đủ mặt ở nhà thờ // Clg Giáo-đường hay Thánh-đường, nhà đài thờ đức chúa Giê-su và các thánh tử vì đạo, cũng là nơi giảng kinh hàng ngày của Linh-mục.*

nhà thuốc dt. Nhà chứa thuốc trong một nhà thương // Tiệm bán thuốc tây trị bệnh.

nhà thuốc gác dt. Nhà thuốc mờ cửa bán luân, không giờ giấc, theo sự tần-chức của nghiệp-doàn dược-sĩ.

nhà thương dt. Clg. Bệnh-viện hay dường-dường, nơi chữa bệnh có giường cho bệnh-nhân nằm.

nhà thương đè dt. X. Nhà bào-sanh.

nhà tranh dt. Nhà lợp bằng cỏ tranh.

nhà tráng dt. Trường học con gái có nội-trú của các dòng đạo Da-i-tô.

nhà trên dt. Nhà lớn phía trước (đối với nhà dưới phía sau).

nhà trệt dt. Nhà thường, không có lầu (gác).

nhà trò dt. Clg. Nhà tơ, nhà cõi đầu, nơi khách dàn-ông đến nghe các cõi đầu hát, giải-trí.

nhà trọ dt. Clg. Khách-sạn hay Phòng ngủ, nhà có nhiều phòng cho người mướn ở trọ.

nhà trong dt. Phòng phía trong một cái nhà to: *Vợ ba coi-sóc nhà ngoài; nhà trong CD.*

nhà trù dt. Nhà bếp của các nhà to như tiệm
ăn-chùa, v.v...
nhà trường dt. Trường học, nơi dạy học:

Tiền học phải đóng cho nhà trường trong
các ngày đầu tháng.

nhà việc ft. X. Nhà làng.

nhà xác dt. Nhà chứa xác người chết của
một nhà thương, thường cách xa các trại
bệnh.

nhà xe dt. Nhà đê xe, thường cất bên cạnh
nhà ở và thư viện.

nhà xec dt. Nhà riêng của một đoàn-thé có
nhiều trò giải-trí và bán các thức ăn uống.

nhà xí dt. Nh. Nhà tiêu.

nhà xông dt. Cái chái, cái giặt bên cạnh nhà
ở lớn // Nhà đốt khói xông các tẩm mù
cao-su đã cán mỏng cho khô, dùng đính
nhau.

NHÀ dt. Tiếng gọi chung một gia-lộc, một
gia-dình, một triều-đại: Con nhà có ăn,
thuộc nhà thi-lễ, nhà Đinh, nhà Lê // Tiếng
gọi người chuyên một nghề nào: Nhà áo-
thuật, nhà bác-học, nhà giáo, nhà thơ, nhà
văn // Môn-phái, đoàn-thé: Nhà Phật, nhà
Thánh, nhà nho // Tiếng mắng, nói nặng:
Ba đời báy họ nhà tre, Hết cất lũy gánh
nó đè lên vai CD.

nhà báo dt. Chủ một tờ báo hoặc ký-giả:
Có nhà báo đến phòng-văn.

nhà binh dt. Cig. Quân-đội, toàn thè binh
lính và sĩ-quan dùng về việc đánh giặc giữ
nước: Mặc dù nhà binh, vô nhà binh.

nhà cái dt. Cig. Chủ cái, người cầm cái
trong một sòng bạc, một mình ăn thua với
các tay khác.

nhà con dt. Cig. Tay con hay tay em, những
người chơi cờ-bạc ăn thua với nhà cái.

nhà chồng dt. Cig. Bên chồng, gia-dình
của chồng một người đàn-bà: Con gái
mới về nhà chồng, Hồi cơm no i đồng nứa
sống nứa khé CD.

nhà chúc-trách dt. Người có chức-vụ và
trách-nhiệm đối với dân-chúng // (thth) Làng,
linh, cò, bót, tiếng gọi chung những cơ-
quan và người lo an-ninh trật-tự xã-hội:
Đi thưa với nhà chúc-trách.

nhà dưới dt (bạc): Người đánh bài ngồi
ké sau một người khác: Ché thi cho nhà
dưới ăn.

nhà đương-cuộc dt. Cơ-quan và nhân-viên
hành-chánh có phận-sự với một việc nào
(autorité compétente).

nhà gái dt. Cig. Đàn gái hay họ nhà gái,
tiếng gọi chung những người bên phía cô

dâu trong một đám hỏi hay đám cưới: Nhà
gái qua đông khống? // Nhà của cô dâu:
Qua nhà gái rước dâu.

nhà giáo dt. Cig. Nhà mô-phem, thầy dạy
học chữ và lè-nghĩa: Nhà giáo, dẫu hèn
cũng thè.

nhà giàu dt. Người hoặc dòng-doi người
có nhiều tiền của: Nhà giàu đứt tay bằng
ăn-mày đỗ ruột; con nhà giàu.

nhà huyên dt. Mẹ; bà mẹ: Nhà huyên ấy
vốn là mẹ già, Thung-thất này chính thật
cha ta Thor Bông-lông.

nhà mẹ dt. (lóng): Nhà con mẹ..., mẹ con
nhà..., tiếng dùng để chỉ một gia-dình
nghèo-nàn, thấp-thỏi với giọng khinh-thường,
bằng cách gọi tên người mẹ của đàn con:
Nhà mẹ Xoài.

nhà mô-phem dt. Người gương-mẫu, tức
nhà giáo, X. Nhà giáo.

nhà-nước dt. Cig. Chánh-phủ, cơ-quan cai-
trị cao hơn hết của một nước.

nhà nghèo dt. Người nghèo, gia-dình nghèo:
Con nhà nghèo; anh ấy nhà nghèo mà
tốt bụng.

nhà nghè dt. Người chuyên và tinh về một
nghề làm ăn: Tay ngang đâu có khéo tay
bằng nhà nghè // Hạng lục-sĩ thè-thao có
ăn tiền mỗi khi biếu-diễn hoặc lãnh lương
tháng: Tài-tử không được đâu với nhà
nghè.

nhà người dt. Mày, mi, người, tiếng gọi
ngang vai người mà mình đang nói chuyện:
Nam-mô sê hối nhà sư tí, Phúc-đức nhà
người được mây bồ? HXH.

nhà quê dt. Cig. Thôn-quê, vùng đất xé
thành-thị: Về nhà quê nghỉ mát // tt. Quê
mùa, thật-thà mộc-mạc, không văn-minh:
Người nhà quê; Nhà quê thay cút dê
tướng thuốc tè.

nhà sư dt. Cig. Thầy chùa, thầy tu theo đạo
Phật: Nam-mô sê hối nhà sư tí HXH.

nhà tôi dt. Cig. Ở nhà tôi, gia-nội, tiện-nội,
vợ tôi, tiếng chỉ vợ mình khi nói với người
khác: Nhà tôi đã qua đời từ 5 tháng nay.

nhà tu dt. Người tu-hành: Mình là nhà tu,
không nên nói dối.

nhà trai dt. Nhà của họ đàng trai, tức nhà
cha mẹ chú rể: Thầy nhè trai chưng dọn
hực-hỡ quâ // Cig. Đàng trai hay họ nhà
trai, đoàn người đi rước dâu: Mấy bón đỗ
đành cho nhà trai // Phòng ăn của chùa.

nhà trên dt. (bạc): Cig. Tay trên, người
ngồi bên phải (mặt) mình. nếu chia bài bẩy
từ trái qua phải: Bị nhà trên ăn chặn

nhà vua dt. Ông vua, tiếng chỉ vua, khi nói với một người khác: *Lính vua lính chúa lính lèng, Nhà vua bắt lính cho chèng phái ra CD.*

NHÁ dt. Nhơi, nhai kỹ: *Trầu vàng nhé lèn cau xanh, Duyên em sánh với tình anh tuyệt vời CD.*

NHÁ trt. Nhá-nhem nói tắt: *Trời nhá tối.*
nhá-nhem trt. Chẹng-vọng, lúc tranh sáng tranh tối: *Lúc nhá-nhem tối.*

NHÁ tht: Nhé, nghè, tiếng nhăn mèn một câu dặn-dò hay đè chừng: *Nhớ tối da nhá! Anh vậy đó nhá!*

NHÀ dt. Dùng lưỡi đưa vật đặc ngậm trong miệng ra: *Ấn trầu nhá bã; Nhá cơm rây tóc; Đói lòng ăn trái khô qua, Nuốt vô sợi đắng, nhá ra bạn cười CD II (B) a)* Bung, tróc, không ăn, không dính nữa: *Hồ nhá, sờn nhá II Buông-tha, trả lại, không nắm giữ nữa: Gặm không được đồng nào, phải nhá ra.*

nhá-nhóm dt. Tha, thả ra, không giữ nữa: *Buông tha nhá-nhóm.*

NHÀ tt. Trây-trúa, thô-tục, không lịch-sự: *Đùa nhá, trót (cót)-nhá.*

nhá-nhót tt. Lỗ-lỗng, thô-lỗ, chỉ diệu-bộ kém lịch-sự: *Bố nhá-nhót.*

NHÀ dt. Clg. Ghèn, chắt nhòn trong mắt: *Nhá mắt.*

NHÀ dt. Clg. Bả, bó lúa cộng đè đẹp hay đè trâu đẹp cho rót hột (hạt) ra: *Nhá thóc; chốt nhá.*

NHÀ dt. Dung-lượng một cõi đè đám hay quét những vật phải rang: *Rang vài nhá đều phỏng.*

NHÀ bt. Lịch-sự, thanh-tao, có lẽ-độ: *Bất nhá, hoà-nhá, khiêm-nhá, nhàn-nhá, nhó-nhá, phong-nhá, tao-nhá, trang-nhá, vắn-nhá; ăn-vận rất nhá; con người rất nhá.*

nhá-bộ dt. Bướm kboan-thai.

nhá-chí dt. Chí-hướng cao-nhá.

nhá-chì dt. Ý-chì cao-nhá.

nhá - chính tt. Chính - dáng, đứng-đắn II dt. Lời kính-cần nhá người sửa hộ văn minh: *Xin gởi ông bén-tháo bài văn đẽ nhở ông nhá-chính cho.*

nhá-du dt. Clg. Nhàn-du, di chơi cách nhàn-nhá.

nhá-dệm tt. Nhá-nhэн và giàn-dị: *Lời nói nhá-dệm.*

nhá-độ dt. Phong-độ nhá-nhэн. cù-chì và cốt-cách đẹp-đẽ: *Người có nhá-độ dáng khen.*

nhá-giám dt. Lời nhá-nhэн ở câu mở đầu một bức thư, xin người đọc cho: *Kính gởi! hiền-huynh nhá-giám.*

nhá-giéo dt. Lời hay nền dạy-dỗ cao-nhá đứng-đắn.

nhá-hý dt. Trò chơi, cách chơi tao-nhá.

nhá-ý dt. Ý đẹp, lời nói tảng: *Ông Giáp có nhá-ý mởi chúng mình đến dự.*

nhá-khác dt. Khách tao-nhá.

nhá-khiết tt. Đẹp-cẽ thanh-cao: *Tu-cách nhá-khiết.*

nhá-lịch tt. Tao-nhá thanh-lịch.

nhá-luận dt. Bàn-luận ôn-hoà nhô-nhoi.

nhá-lượng dt. Độ-lượng đẹp-đẽ.

nhá-ngoạn dt. Cách ngâm chơi tao-nhá.

nhá-ngôn dt. Lời nói ôn-hoà lịch-sự.

nhá-nhạc dt. Tiếng nhạc chính-đáng.

nhá-nhận bt. Lịch-sự, ôn-hoà, từ-tốn: *Cử-chỉ nhá-nhận, nói-nặng nhá-nhận.*

nhá-nhân dt. Người lịch-sự, nhâ-nhận,

nhá-nhì dt. Nh. Nhâ-nhân.

nhá-tập dt. Tập sách gồm những bài văn hay, đẹp: *Xuân-thu nhá-tập.*

nhá-tục tt. Thanh-nhâ và thô-tục.

nhá-thú dt. Thú vui tao-nhá.

nhá-trí dt. Vé tao-nhá phong-lưu.

nhá-trọng tt. Nhâ-nhận và trọng-hậu.

nhá-vận dt. Ý-tú và cử-chì cao đẹp.

nhá-vọng tt. Có danh-vọng là cao đẹp.

NHÀ tt. X. Nhão: *Bã nhá, cơm nhá, thịt nhá.*

NHÁC tt. Lười, làm biếng, sợ việc làm: *Biếng-nhác, lười-nhác; Những người nhiều ngủ nhác làm, Lại càng đậu vạc lại càng sống lâu CD.*

nhác-nhớn tt. Biếng-nhác: *Đồ nhác-nhớn,*

NHÁC trt. Clg. Lác, bỗng, chợt, thoảng qua,

không rõ lâm.

nhác-thầy dt. Chợt thẩy, thẩy thoảng qua từ xà: *Ai xui má đở hồng hồng, Đè anh nhác thẩy dem lòng thương yêu CD.*

nhác-trông dt. Bỗng trống, thỉnh-thình ngó thẩy: *Giao-trì cung khuyết, nhác trống hẫu gǎn HDTN.*

NHẠC dt. X. Lạc: *Nhạc ngựa.*

NHẠC dt. X. Âm-nhạc: *Ca-nhạc, cõ-nhạc, tân-nhạc II (B) a)*; Phần giọng ghi bằng dấu riêng, của một bài hát; *Nhạc và lời của Văn-Giáp II b)* Clg. Đòn thỏi, ban âm-nhạc đám ma: *Dám ma đó không có nhạc II c)*

Bài đàn đám ma: *Chơi một xấp nhạc II* Phần du-duơng trầm-bồng của một bài thơ hay câu văn: *Thơ mà không nhạc là thơ chết.*

nhạc-công *dt.* Người làm nghề đánh đàn, gảy đàn.

nhạc-dệm *dt.* Tiếng đàn đánh theo một lớp kịch để tăng phần vui nhộn hay buồn thảm tuỳ tính-chất lớp kịch; hoặc đánh giữ các màn hát, màn kịch.

nhạc-diệu *dt.* Điều nhạc, lối ghép giọng cho thành nhạc: *Nhạc-diệu du-duong, nhạc-diệu hung-hỗn.*

nhạc-đội *dt.* Ban nhạc, đoàn người đánh nhạc có một người điều-khiển.

nhạc-hành *dt.* Nhịp mau hay chậm của một bản nhạc (*mouvement*).

nhạc-hoà-tấu *dt.* Bản nhạc phò riêng cho một loại đàn, khi đánh thì có nhiều loại đàn khác hòa theo (*concerto*).

nhạc-kịch *dt.* Kịch có đàn đệm // Cuộc biều diễn có kịch và hòa nhạc: *Buổi nhạc kịch.*

nhạc-khí *dt.* Khí-cụ âm-nhạc gồm có đàn, sáo, sanh, nhí, v...

nhạc-khuất *dt.* Bài nhạc, bản nhạc.

nhạc-lý *dt.* Lý-luận mà khí nhạc tò-chỨc nêu II (thíh) *Ctg Ký-âm-pháp, cẩu nhạc: Cà hay mà không hiểu nhạc-lý thì chưa phải là ca-sĩ.*

nhạc-luật *dt.* Lề-luật, phép-tắc về âm-nhạc.

nhạc-nhân *dt.* Nh. Nhạc-công.

nhạc-phẩm *dt.* Tác-phẩm âm-nhạc, tức bài hát.

nhạc-phổ *dt.* *Ctg.* Ký-âm-pháp, dấu và điều-luật của âm-nhạc II (R) Tập chép những bài nhạc.

nhạc-phù *dt.* Thờ làm theo điệu nhạc trong nội-phù (cung vua).

nhạc-sĩ *dt.* Người soạn nhạc và đánh đàn nhà nghề.

nhạc-sư *dt.* Thầy đàn, người dạy âm-nhạc.

nhạc-thiều *dt.* Nhạc của vua Thuấn chẽ ra // Nhạc rất hay: *Nhạc thiều đã dứt khôn trông phụng ĐC.*

nhạc-thức *dt.* Hình-thức cẩu-lạo thành một bản-nhạc.

nhạc-trường *dt.* Trường-ban âm-nhạc, người điều-khiển một ban nhạc.

nhạc-viện *dt.* Trường dạy âm-nhạc hạng cao, cũng là nơi thính-thoảng có cuộc hoà-nhạc tiếp tân.

nhạc-vũ *dt.* Lối múa nhảy theo điệu nhạc; đoạn múa nhảy trong một nhạc-kịch.

NHẠC *dt.* Núi cao: *Ngũ - nhạc* II (B) Cha mẹ vợ: *Ông nhạc, bà nhạc tôi.*

nhạc-gia *dt.* Nhà cha mẹ vợ II (R) *Ctg.* Nhạc-phụ và Trưởng-nhân, vai và tiếng gọi người

cha vợ, tức cha của vợ mình.

nhạc-lập *dt.* Đứng thẳng và im như hòn núi.

nhạc-mẫu *dt.* Vai và tiếng gọi bà mẹ vợ, tức mẹ của vợ mình.

nhạc-mẫu *dt.* Miểu thờ thần núi.

nhạc-phụ *dt.* X. Nhạc-gia.

nhạc-trưởng *dt.* Nh. Nhạc-gia.

NHÀI *dt.* Nhá, dùng răng hoặc nứu nghiền nát: *Nhai cơm, nhai trầu; Tay làm hàm nhai; Có răng thì lấy răng nhai, Không răng nứu gặm chẳng sai miếng nào* CD II (B) a) Đọc đi đọc lại nhiều lần: *Nhai mãi bài đó* II b) Nói mãi một việc: *Nói dài như chó nhai giẻ rách* II c) Rầy to: *Bi chử nhai một trận.*

nhai chũ *dt.* *Ctg.* Nhai sách, đọc mãi mà không hiểu nhiều, không rõ - mang: *Tối ngày cứ nhai chũ.*

nhai lại *dt.* *Ctg.* Nhại, ói bã cỏ hay rơm từ trong bao-lùi ra miệng để nhai lại lần nữa: *Trâu bò là loài nhai lại.*

nhai nhả *dt.* Nhai rồi nhả ra, tức dở, ăn không ngon, không được: *Đồ nhai nhả mà cũng mất tiền.*

nhai râu *dt.* Nói điêu-bô các tướng dữ trong tuồng hát bội khi giận dữ thì hầm-hè, hầm dưới nghiền qua nghiền lại như nhai râu II (B) *Hầm-he hầm-trợt: Hầm nhai râu như muốn ăn thịt người ta.*

nhai thức uống *dt.* Phân một ngụm nước ra mà nuốt nhiều lần, mỗi lần thật ít: *Nhai thức uống, uống thức ăn Gandhi.*

NHÀI *dt.* Đường phố: *Du-nhai.*

nhai-cù *dt.* Ngã lùi, mỗi đường đi thông bon ngà.

nhai-dạo *dt.* Đi vòng cái, lộ cái.

nhai-tú *dt.* Đi vòng cùng.

NHÀI *dt.* Bờ, mé nước: *Vô-nhai* II Chỗ xôi tận cùng: *Thiên-nhai hải-giác* (Góc biển chân trời).

nhai-hẹn *dt.* Ranh hai bên bờ nước II Chỗ giới-hạn cuối cùng.

nhai-ngạn *dt.* Bến, bờ sông.

nhai-tế *dt.* Bến, bờ.

NHÀI-NHÀI *trt.* X. Lai-nhai.

NHÀI *dt.* (thực): X. Lai (thực).

nhai quạt *dt.* Đầu lán cây quạt, hình chýp giống hoa lài, để giữ hai đầu cái suốt cây quạt II Vây cá, điểm đục giữa con người làm cho mắt không thấy.

NHÀI *dt.* Tiếng gọi đứa trẻ gái: *Con nhài.*

NHÁI dt. (dòng) Loại éch - nhái nhỏ con, nhảy lẹ và xa, sống cả dưới nước và trên bờ: *Chiều chiều bắt nhái cắn câu, Nhái kêu cái ẹo, thàm-ław nhái ơi CD.*

nhái b��u dt. Giống nhái nhỏ, bụng to, thường nồi trên mặt nước đê kêu lúc trời mưa: *Có chét bao thuở nhái rầu, Ănh-ương lớn tiếng, nhái b��u dưa hơi CD.*

nhái bén dt. Giống nhái hay bám trên cành cây.

nhái corm dt. Giống nhái to hơn cồ, lưng có hai sọc xanh, thịt: ăn được.

nhái chàng dt. Clg. Chỗ, chầu-chàng, chầu-chuột hay chàng-hiu, giống nhái mình dài và ốm, chân thật dài, thường bám trên cao.

nhái hương dt. Thứ nhái da xanh, thịt ăn được.

NHÁI dt. Clg. Nhại, lặp lại lời người với ý kiêu-ngạo, chế-gièu: *Méc-moi anh Hai nhái con II (R)* Vên mệt, dày cầm đê chọc tức người: *Sai nó, nó không đi còn nhái lại.*

nhái-nhái dt. Đày-day hàm dưới trước mặt ai đê chọc tức hay khiêu-khích: *Sai nó đi, nó còn nhái-nhái lại.*

nhái tiếng dt. Bát-chuốc, già gióng nói người khác hoặc người khác: *Nhái tiếng con gái; nhái tiếng chè-và.*

NHÀI-NHÁI trt. X. Lei-nhai.

NHÃI dt. Người dẹt, rất bé nhỏ // (R) Đứa con nít, tiếng khì-dè: *Đứa nhãi, thằng nhãi.*

nhãi con dt. Ranh con, thằng con nít, tiếng gọi khi mắng hoặc khi-dè một đứa trẻ: *Nhãi con mà làm phách.*

nhãi ranh dt. Đò ranh con, tiếng rủa một đứa trẻ: *Nhãi ranh mà nói giọng người lớn.*

NHÃI dt. X. Nhái // trt. Cắp theo, dồn hai cái lại một: *Lật nhại trang sách, bốc nhại quân bài.*

NHAY dt. Nhăn, nghiến nhẹ và đưa qua lại: *Chó nhay bợ-chết, trẻ em nhay vú mẹ.*

nhay-nhay trt. Nhay - nhay, nhậm-nhay, lụt, cút mài mói đứt: *Đao lụt, thái nhay-nhay.*

NHAY-NHÁY dt. Clg. Nhay - nhay, chớp chớp, nhảy mắt lẹ và nhiều lần: *Nhay-nhay cho nước mắt tống bụi ra.*

NHAY-NHÁY tt. Clg. Ley-láy, rã đèn bóng: *Đen nhay-nhay.*

NHÁY dt. Chớp mắt, nhảm rỗi mở ra liền,

việc làm thường-thường đê lau tròng mắt sau khi mờ lâu: *Ngó không nhay mắt II (R) a: Clg Láy, néo mắt mắt đê ra hiệu: Nô nhay tôi; theo II b: Chớp nhiều lần: Sao nhay, đòn nhay II (B)* Thật lẽ: *Mau như nhay; làm nhấp-nhay; Thảm kiếp sống ta như mắt nhay Phú Xích-bích.*

nhay mắt dt. Nh. Nhay: *Chớp-nhoáng bóng loan vừa nhay mắt, Trêu-người cắc-cắt hời ống Tơ NT II trt. Chớp-nhoáng, nhanh chóng, thấy đó liền mắt: Trong nhay mắt.*

nhay-nhay dt. X. Nhay-nhay.

nhay-nhở dt. Ra hiệu bằng mắt: *Tui nó nhay-nhở nhau.*

NHÀY dt. Cơ phản phóng mình tới hay vọt lên cao: *Chạy nhay, nhay qua mương; nhay qua rào; Rừng hoang sóc nhay tung-bừng. Hè chưa nở nhuỵ bướm đùng lao-xao CD II (R) a: Khiêu-vũ: Gái nhay, tiệm nhay II b: Truyền giông (nói về thú-vật): Cho thó nhay; Đầu tháng nhay, cuối tháng đê II c: Run, động-dậy: Mạch nhay, thịt nhay II d: Chạy trốn: Động đà, chúng nhay ráo; nhay vô khu(bưng-biền) II (B) a: Vượt bậc, không tuân-lý: Độc nhay một hàng, chép nhay một cái; Từ người ố, nhay lầm bè chử II b: Này, (rẽ lùi dưới đất) mọc thành cây: Mưa xuồng, con nó nhay ra bứng trổng không hết II trt. Vụt, bỗng không: Chuyện người ta mà nhay can-thiệp.*

nhay bực dt. Vượt khỏi bực kẽ đê lên tục cao hơn, không theo thứ-tự.

nhay cà-tún dt. Nh. Nhay cà-tùng.

nhay cà-tùng dt. X. Cà-tùng.

nhay cà-xom dt. X. Nhay lom-kom.

nhay cái dt. Lấy con cái, truyền giống qua con cái: *Nó rugen, muỗn nhay cái.*

nhay cao dt. Nhảy vọt lên rất cao: *Anh đỗ nhay cao lắm II* Môn diễn-kinh đê lục-si thi nhảy coi ai nhay cao hơn cả: *Nhảy cao - hai thước.*

nhay cắng dt. Nhảy chơi láo.

nhay con dt. Санh thêm cây nhả chung quanh (nói về loại cǎn-hành): *Chuối nẩy con.*

nhay cong dt. Cong lung mà chạy: *Thay linh tối, nhay cong một nước.*

nhay cờ nhay cảng dt. Chạy nhay, chơi giốn ngoài đường, không biết tới việc nhà: *Ấn no rồi nhay cờ nhay cảng.*

nhay cờn dt. X. Động cờn.

nhay cháng-châu dt. Nh. Nhay cháng-châu.

nhay chéng-châu dt. Trò chơi trẻ con chia hai phe, một phe ngồi nắm tay nhau thành vòng tròn, đợi phe kia nhay vào thì giựt

chân cho vướng, giựt hụt người đầu, các người kia đều theo chân người ấy bước yô vông thong-thả rồi lừa sơ-hở của phe ngồi mà nhảy ra và cùi thế tiếp-tục vỡ ra; ngược lại, nếu có người bị vướng chân, cả phe phải ngồi nǎm tay cho phe kia nhảy.

nhảy chồm dt. Nói về thú chồm hai chân trước chụp lôi.

nhảy dây dt. Cầm hai đầu sợi dây vừa quặt vòng theo người từ đầu xuống chân vừa nhảy; hoặc hai người nắm hai đầu sợi dây và đứng dang ra mà quặt thành hình quả trám để một hay hai người khác lòn vào trong mà nhảy.

nhảy dù dt. Đai dù từ trên máy bay nhảy xuống đè dù bọc gió mà xuống từ-từ // (B)
a) Ăn-cấp : Nhảy dù được hai bịch thuốc // b) Lén-lút, vụng-trộm, gian-giào như: *Trốn học, nghỉ làm việc không xin phép, tư-tình v.v...*
c) Vợt mồi lẩn nhiều bắc nhờ hoàn-cảnh đặc-biệt: *Ông huyễn nhảy dù.*

nhảy dựng dt. Nói về người chúng chồm hai chân trước dựng đứng cái mình: *Ngựa nhảy dựng // Clg.* Nhảy đóng-dòng, nói về người (phần nhiều đàn-bà) khi tức giận hay ra bô lõ-lăng: *Giận chổng rồi nhảy dựng.*

nhảy dàn dt. X. Chạy kinh-dàn.
nhảy đầm dt. Clg. Khiêu-vũ, một tay cắp hông, một tay nắm tay người dàn-bà đưa ra, chân bước theo nhịp dàn: *Học nhảy đầm; nhảy đầm sáng đêm.*

nhảy đóng-dòng dt. Nh. Nhảy dựng (nghĩa sau).

nhảy đực dt. Cùng con đực giao-cẩu: *Cho nhảy đực gần tháng nay.*

nhảy giüm dt. Giüm hai chân phóng tới, không chạy lây trớn.

nhảy hàng dt. Bỏ sót hàng, không theo thứ tự các dòng chữ: *Chép (hoặc đọc) nhảy hàng.*

nhảy hạng dt. Vợt qua một hay nhiều hạng, không tuần-tự: *Công-chức nhảy hạng.*

nhảy lẳng-ba dt. Vừa chạy vừa nhảy cách vui sướng, mừng-rỡ: *Hay tin thi đậu, các cậu nhảy lảng-ba.*

nhảy lầu dt. Từ trên lầu (gác cao) nhảy xuống: *Nhảy lầu tự-talen.*

nhảy lom-xom dt. Nhảy tới liền liền nhưng không xe: *Tròi múa cóc nhảy lom-xom.*

nhảy lốp dt. Bỏ lốp kẽ ở trên mà học lốp cao hơn: *Học nhảy lốp.*

nhảy múa dt. Clg. Vũ, chân nhảy tay múa theo nhịp dàn: *Đèn vừa trôi lên, mọi người đều nhảy múa vui-vẻ.*

nhảy mũi dt. Clg. Hắt hơi, hơi từ trong

hắt mạnh ra đồng mũi, có khi liên-tiếp năm bẩ lần, do thời-tiết thay đổi đột-ngoặt, làm cho người nghẹt mũi, chảy mũi nước rồi ngứa mũi sinh ra.

nhảy nai dt. Nhảy đang ra hoặc phát chạy vì hoảng sợ: *Nghe nai, ai nấy đều nhảy nai.*

nhảy nái dt. Nói heo nọc được người cho nhảy heo cái: *Dễn dì nhảy nái.*

nhảy ngạnh-trê dt. Một cách nhảy trong trò chơi nhảy chéng-chèu, đứng một chân khít bên tay người ngồi, chân kia dở lên đe cắp vào ống quyền chân đứng, bàn ló ra ngoài vòng tay (giống cái ngạnh con cá trê) rồi thửa lúc hai người ngồi không đe ý, giật lẹ chân đứng lên, tự-nhiên ra khỏi vòng, tức là được cuộc.

nhảy ngoi dt. Clg. Ăn bóng hay ăn móng, dớp hơi trên mặt nước: *Cá nhảy ngoi.*

nhảy ngựa dt. Cõi ngựa cho sải đe biều-diễn: *Diễn trò nhảy ngựa.*

nhảy nhảy dt. Nh. Nhảy cà-tưng: *Đứng yên! Cứ nhảy nhảy hoài!*

nhảy-nhot dt. Nh. Nhảy cà-tưng: *Ăn rồi nhảy-nhot cho tiêu cơm // (B):* Hoạt-động lõi-lăng (lời chè của kẻ nghịch): *Nhảy-nhot chớ làm nên trò gì!*

nhảy-nhỏm dt. Đánh-thót, bặt ngửa: *Giật mình nhảy nhòm, kiến cắn đau nhảy-nhỏm.*

nhảy ổ dt. Nhảy lên các chỗ cao dặng tìm chỗ đe: *Gà nhảy ổ.*

nhảy phóc dt. Thót lên, bứt: lên cách gợn-gàng: *Nhảy phóc lên ván ngồi.*

nhảy qua dt. Từ bên này nhảy qua bên kia: *Kéo con cá lóc bên bờ nhảy qua CD.*

nhảy rào dt. Nhảy ngang hàng-rào, đè vỡ phía trong hay ra phía ngoài: *Nhảy rào chạy thoát // Cuộc chạy đua có nhảy ngang nhiều hàng-rào đè ở nhiều chặng đường, một mòn điền-kinh: Chạy đua nhảy rào //* (B) Bỏ luật-lệ chung niè làm khác hơay ngược lại như: *Trốn học, đào-ngũ, tu rỗi bỏ đạo, v.v...*

nhảy sào dt. Từ xa chạy tới vừa chống cây sào vừa phóng vợt mình lên cao cho khỏi cây ngang, một mòn điền-kinh: *Vô - địch nhảy sào.*

nhảy sóng dt. Trôi theo lượn sóng khi trôi khi hụp: *Thuyền nhảy sóng.*

nhảy tòm dt. Clg. Nhảy ầm, nhảy xuống nước, gãy tiếng «tòm»: *Nhảy tòm xuống sông.*

nhảy thong dt. Nhảy bước dài như nai.

nhảy thót dt. Thót lên: *Nhảy thót lên ngựa.*

nhảy trồi nhảy phách dt. Lời trách trẻ con hay chạy nhảy, trứng giờ.

nhảy ủm đt. Nh. Nhảy tòm.

nhảy vòng đt. Nhảy dây một mình, hai tay nắm hai đầu dây rồi quết vòng theo người mình.

nhảy vòng lừa đt. Phóng dài cái mình qua cái vòng đang cháy.

nhảy vọt đt. Nhảy dựng lên thật lệ: *Nhảy vọt lên dè tránh ngọn tảo-đường II (B)*
Tăng lên thật cao: *Nghe lện-xôn ở Trung-đông, gian-thương cho giế dầu hoả nhảy vọt kinh-khung.*

nhảy xa đt. Từ xe lẩy trớn chạy tới bức ván rồi phóng mạnh tới trước coi được mấy thước, một mòn diễn-kinh: *Thi nhảy xa, vô-địch nhảy xa.*

nhảy xà đt. Nhảy cản vào, phóng mình vào: *Nhảy xà vào đám lửa bồng dứa trẻ ra.*

nhảy xoi-xói đt. Lóc mình nhảy lia-lịa: *Con cùn nhảy xoi-xói.*

NHẠY bt. Dễ có hiệu-quả: *Cân nhạy, diêm nhạy, pháo nhạy, thuốc nhạy; Mồi thơm có quý cầu không nhạy, Cung văn chìm cao, bắn chẳng xa PVT II* Nhảm lẹ, mau chóng: *Bắn nhạy.*

nhạy lửa tt. Dễ bắt lửa: *Dầu xăng nhạy lửa lầm, nén cản-thận.*

nhạy miêng tt. Clg. Nhạy mồm, mau miệng, nghe hay thấy gì thì nói liền, không cẩn-nhắc trước: *Người gì mà nhạy miêng quá!* nhạy mồm tt. Nh. Nhạy miêng.

NHAM dt. Món ăn bằng da súc-vật nấu với bắp chuối, giò đậu, mè, hoặc thịt trâu hay thịt bò nấu với vài món gia-vị.

NHAM dt. (truyền): (Do nhâm-dận nói trại) Phép luyện nhở ma quỷ mách cho biết việc người vừa xảy ra: *Ông thầy đó có nham.*

NHAM dt. Chỗ núi cao hiểm-trở.

nham-dã dt. Núi non và đồng-nội, nơi hoang vu ít người ở: *Ở đây nơi nham-dã.*

nham-động dt. Hang sâu trong núi.

nham-hiểm dt. Núi cao và hiểm // (B) tt. Hiểm-độc: *Lòng người nham-hiểm.*

nham-huyệt dt. Hang sâu dưới núi.

nham-tuyền dt. Núi và suối nước.

NHAM tt. Nhem, lem, vẩy-vá đơ-dáy.

nham-nham bt. X. Lam-nham.

nham-nhờ bt. X. Lem-nham.

NHAM-NHÁM tt. Clg. Nhám - nhám, hơi nhám: *Vén cùn nham-nhám.*

NHAM-NHÁP tt. Nh. Nhám-nham.

NHÀM bt. Chén, hết muỗn nữa: *Ăn thé mói đó bắt nhàm.*

nhàm-chán tt. Nhàm và chán, không thiết đến nữa: *Trò đời cứ tái-diễn, thấy bất nhàm-chán!*

nhàm mắt trt. Thường thấy quá nên bắt nhàm: *Thấy nhàm mắt.*

nhàm miệng trt. Miệng bắt nhàm vì ăn hoài một món hay nói hoài một việc.

nhàm tai trt. Chán tai, không buồn nghe nữa: *Nghe nhàm tai.*

NHÁM tt. Xây, không láng (nhẵn): *Dánh nhám, giấy nhám; bao cùn nhám II (lóng)*
Hey ăn-cấp vặt: *Tay thằng đó nhám lầm.*

nhám-nhám bt. X. Nhém-nhám.

nhám-nhúc tt. (d): Nh. Nhám.

nhám-nhuốc tt. (d): Nh. Nhám.

nhám-sì tt. (d): Nhám lầm: *Đa cóc nhám sì.*

nhám tay tt. Có bàn tay hay cắp vặt: *Coi chừng những kè nhám tay.*

nhám xèm tt. (d): Nh. Nhám xèm.

nhám xèy tt. Rất nhám: *Gõ cùn nhám xèy.*

NHÁM dt. (động): Tên thú cá biển cùng loại với cá mập, nhưng nhỏ con hơn nhiều.

NHÀM bt. Bạy, xảng, không đúng vào đâu cả: *Chuyện nhám, nói nhám, tin nhám.*

nhàm-nhàm irt. Clg. Lảm - nhảm, X. Lảm-nhàm.

nhàm-nhí tt. Nh. Nhám: *Chuyện nhám-nhí.*

NHAN dt. Mắt, vẻ mặt: *Dung-nhan, hông-nhan, long-nhan II (R)* Tên quyền sách hay bài hát, bài văn, v.v...: *Nhan sách.*

nhan-diện dt. Cái mặt // (B) Danh-dỵ, thè-diện.

nhan-diện-cốt dt. Xương mặt.

nhan-đè dt. Đầu-đè, tên, cái tựa một quyển sách, bài văn: *Xin hiến bản nhạc nhan-đè Hội-nghị Diên-hồng.*

nhan-hậu dt. Mắt dày, mắt lì, không biết xấu-hồ.

nhan-liệu dt. Thuốc màu dùng nhuộm hay vẽ.

nhan-sắc dt. Sắc mặt // (thth) Sắc đẹp trên mặt người: *Chồng em vừa xấu vừa đen, Đã kém nhan-sắc lại hèn chán đi CD.*

NHAN-NHÁN trt. Clg. Chen-nhan, sờ-sờ, hiền-hiện, bày ra dễ thấy: *Näm nhan-nhan đó, đưa nhan-nhan ra II (R)* Nhiều, đông lầm: *Nhan-nhan những sách khiêu-dâm; thấy nhan-nhan kè ăn xin ngoài đường.*

NHÀN bt. Rành-reng, thông-thà, khoẻ trí: *An-nhan, đường-nhan, thanh-nhan, thừa-nhan; Danh-lợi: bắt như nhèn.*

nhan-bệ dt. Đi bách-bệ chơi.

- nhàn-cu** dt. Ở không thong-thà : *Nhàn-cu vi bết-thiện* (ở không hay làm bậy).
- nhàn-du** dt. Đì dạo, dạo chơi các nơi.
- nhàn-dàm** dt. Chuyện phiếm, chuyện chơi không cần-thiết // dt. Nói chuyện khi ngồi không.
- nhàn-độc** tt. Mật mìn thong-thà.
- nhàn-đường** dt. Nhà ở nghỉ mát.
- nhàn-hẹ** tt. Thong-thà, rỗi-rãi.
- nhàn-khoáng** tt. Rành-rang thong-thà.
- nhàn-lâm** dt. Ngầm xem khi rỗi-rãi.
- nhàn-nhã** tt. Ung-dung thong-thà.
- nhàn-nhân** tt. Người vô-sự, không dính-dáng với việc đời.
- nhàn-phóng** tt. An-nhàn phóng-tung, ở không muốn làm gì thì làm.
- nhàn-phúc (phúrć)** dt. Sự sung-sướng vì được an-nhàn, không bị khuấy rầy.
- nhàn-rỗi** tt. Rỗi-rãi thong-thà, ở không thong-thà.
- nhàn-sự** dt. Việc thiêng-hẹ, không dính-dáng đến mình.
- nhàn-sướng** tt. An-nhàn sung-sướng.
- nhàn-tàn** tt. Rành-rang, không lo chi cả.
- nhàn-toạ** dt. Ngồi không cách an-nhàn khoẻ trĩ.
- nhàn-thoại** bt. Nh. Nhàn-dàm.
- nhàn-thú** dt. Thú thanh-nhàn.
- nhàn việc** tt. Rành-rang, không phải làm việc gì : *Lúc này nhàn việc.*
- NHÀN** dt. Tức nhạn nói trại : *Chim nhàn lị* (R) Thor từ, tin-tức : *Tinh nhàn, thor nhàn.*
- nhàn-cá** dt. Chim nhạn và con cá, hai con vật mà khi xưa, có lần đi thơ cho người ta // (B) Tin-tức, thor-tù : *Bặt tin nhàn-cá.*
- NHÀN-NHẬT** tt. Clg. Nhòn-nhợt, lòn-lợt, hơi nhợt, hơi lợt tức men-mét : *Thoắt tròng nhàn-nhợt màu da K.*
- NHÀN-NHÀN** trt. X. Nhàn-nhản : *Đưa nhàn-nhản ra đó!*
- NHÃN** dt. Clg. Nhohn, con mắt; Ấm - nhän, biệt-nhän, bà lêu nhän II (R) a) Dấu hiệu riêng mỗi món hàng : *Dán nhän, nhän có cầu-chứng tại toà* II b) (thực) Clg. Viên-nhän hay Lệ-chi-nâ, X. Long-nhän.
- nhän-be** dt. Mắt long-lanh (như sóng nước).
- nhän-bạch** dt. Tròng trắng con mắt.
- nhän-cát-thuật** dt. Khoa mò mắt chữa bệnh (*ophthalmotomie*).
- nhän-cầu** dt. Tròng mắt.
- nhän-cầu-cân** dt. Gân chằng tròng mắt để liếc.
- nhän-cầu-sei** dt. Tật làm cho tròng mắt không

- còn bình-thường, khiến hình-ánh thâu vào không nằm đúng trên võng-mạc ; tuy trườn-hợp, tật ấy là cận-thị hay viễn-thị, phải cần thấu-kính mới trông rõ nhu người thường.
- nhän-chày dt. (thực)** : Loại nhän rừng, trái hai đầu lớn, giữa eo lại như cái chày.
- nhän-chuyết** dt. Mắt lờ-đờ, không lanc.
- nhän-dược** dt. Thuốc nhỏ con mắt.
- nhän-giới** dt. Tầm mắt, khoảng xa mà mắt trông tới.
- nhän-hiệu** dt. Hình và màu sắc, tên hiệu một món hàng : *Nhän-hiệu cầu-chứng.*
- nhän-huyết-xuất** dt. (Y) : Bệnh chảy máu mắt (*ophthalmorrhagie*).
- nhän-kính** dt. Kiếng đeo mắt.
- nhän-kiểm** dt. Mí mắt.
- nhän-khoa** dt. Môn học chuyên trị bệnh mắt.
- nhän-lồng** dt. (thực) : X. Chùm-bao, phàn-sau (*Passiflora foetida*).
- nhän-lực** dt. Sức trông tỏ của cặp mắt : *Nhän-lực rất mạnh* II (B) Sức hiếu biết, sự nhận-xét : *Người có nhän-lực.*
- nhän-mọi** dt. (thực) : Cây cao lối 4, 5m., lá đơn hoa kép, hoa trắng, trái tròn có chùm màu vàng, ăn được nhưng mỏng cơm (*Walsura cochinchinensis*).
- nhän-mục** dt. Con mắt // (B) Điều quan-trọng, chỗ trọng-yếu.
- nhän-nước** dt. (thực) : Thú nhän trái nhỏ, mỏng cơm và nhiều nước.
- nhän-ngữ** dt. Ra hiệu bằng mắt ; mắt trông cách thiết-tha như muốn nói lên điều gì.
- nhän-nhục** dt. (thực) : X. Long-nhän-nhục.
- nhän-quan** dt. Sức sáng của đôi mắt.
- nhän-tiền** trt. Trước mắt, liền theo đó : *Đời xưa trả báo còn chày, đời nay trả báo một giây nhän-tiền* CD.
- nhän-tuyển** dt. Tia - sáng tròng mắt II (R) Tầm mắt // (B) Người điềm-chì.
- nhän-thống** dt. (Y) Bệnh đau nhức con mắt.
- nhän-trung-định** dt. Cái gai trong con mắt X. Nhän-trung-định.
- nhän-viêm** dt. Bệnh sưng mắt (*ophthalmi*).
- nhän-xuyên** dt. Nhìn chòng-chọc (người bị nhìn có cảm-giác như bị soi thấu ruột gan).
- NHẠN** dt. (động) : Clg. Con mòng hay chim mòng, loại chim giống như vịt, hay bay xe : *Nhạn vè biền bắc nhạn ôi, Bao thuở nhạn hởi đê én đơi tròng* CD.
- nhạn-đường** dt. Gian nhà riêng đê thờ Phật.
- nhạn-hàng** dt. Hàng nhạn bay trên trời II (B)

Nhóm anh em đồng-dúc.

nhẹn-hệ dt. Sân nhẹn, vùng chim nhẹn bay tới ở một thời-gian II (B) Chỗ ăn nhở ở đâu, chỗ lèm-trú.

nhẹn-tín dt. Tin nhẹn, tức tin-tức gởi về.

nhẹn-tháp dt. Chỗ nhẹn ở II (B) Bảng nêu tên những người thi đấu.

nhẹn-thur dt. Thơ nhẹn, thơ buông dưới chân con nhẹn cho nó mang đi II (R) Thơ-tù.

NHẠN dt. Đưa khoe rồi cất vô liền : Nhạn chiếc nhẫn kim-cương một lát rồi cất.

nhẹn binh dt. Dàn binh lính ra hoặc kéo đi phớt qua cho địch thấy : Nhạn binh đê làm kẽ nghi-bin.

nhẹn sơ dt. Chưng sơ, khoe của chút chơi ; Đi một vòng đê nhẹn sơ dỗi giày.

NHANG dt. Clg. Hương, henh tre đập mạt cưa bên ngoài, dùng đốt để đuổi uế-trược khi cúng tế : Chân nhang, khói nhang, lư nhang, nén nhang, tàn nhang, thắp nhang ; nhang tàn khói lạnh.

nhang đèn dt. Nhang và đèn giội hoặc đèn cầy, đèn sáp, hai vật cần khi cúng tế.

nhang khoanh dt. Nhang cuộn tròn khu-ốc thật dài, không có cốt tre ở giữa, dùng đốt chong luôn-luôn.

nhang khói dt. Nhang đốt ra khói : Thủ-phương gì mà không nhang khói chí cả ! dt. Clg Hương khói, thủ-phương, cúng quải : Sợ chết rồi không ai nhang khói cho.

nhang muỗi dt. Nhang xông cho muỗi bay tản đi chỗ khác.

nhang thơm dt. Nhang có khói thật thơm.

NHANG-NHÁC tt. Clg. Nhác-nhác, hơi nhác : Nhang-nhác chó không nhác lầm.

NHANG-NHÁNG trt. Clg. Nhoáng-nhoáng, loé sáng mặt chút : Chớp nhang-nháng.

NHÀNG-NHÀNG tt. Doi-doi, không ốm (gày) không mập (béo) : Người nhàng-nhàng đê coi.

NHÁNG dt. Clg. Nhoáng, loé lên, sáng bừng lên rồi tối lại : Nháng đèn ; Đom-dóm thỉnh-thoảng nháng lên một cái II (R) Clg. Nhạn, đưa lên rồi thọc vào túi liền với ý khoe : Nháng tiền khoe của.

nháng nháng dt. Chớp-chớp, nháng lên nhiều lần : Ban đêm, xe tối ngã tư phải nháng nháng ra hiệu.

NHÀNG trt. Nói ra, hoan ra.

nhàng bệnh trt. Bát, đỡ, bệnh có thuyên-giảm.

nhàng việc trt. Bát công việc, hơi rỗi-rảnh.

NHÃNG tt. X. Lãng : Nhăng tai, nhăng tré.

NHANH bt. Mau lẹ : Ăn nhanh, chạy nhanh, làm nhanh, nói nhanh ; Lé buồm càng lớn, gió dùa càng nhanh CD.

nhanh-chai tt. X. Nhanh-nhẹn.

nhanh chân trt. Lẹ chân, mau chân, bước lẹ : Chạy, nhanh chân ; nhanh chân chạy trước.

nhanh-chóng trt. Mau-chóng, lẹ-làng : Đi cho nhanh-chóng.

nhanh lèn trt. Mau lèn I Tiếng giục-thúc, hối-thúc : Nói nhanh lèn ta nghe !

nhanh mồm trt. Lẹ miệng, huốt nói trước : Nhanh mồm nhận lỗi nên được tha-thú II Tí-le, mau lẹ : Nói nhanh mồm quá, nghe không kịp,

nhanh-nhầu trt. Mau-mão : Nói-nắng nhanh-nhầu.

nhanh-nhầu-đoảng trt. Nhanh vỡ-ích : Khéo-nhanh-nhầu-đoảng !

nhanh-nhé tt. Lanh-lẹ, bộ nhẹ-nhàng mau-chóng : Người trông nhanh-nhé.

nhanh-nhẹn trt. Clg. Nhanh-chai, nhanh-chóng lẹ-làng : Người ăn nói nhanh-nhẹn hoạt-bát.

NHÀNH tt. (lóng) : Bành, gọn-gàng đẹp-de : Mật coi nhanh quá.

nhanh trai tt. Bành trai, có bộ mốt sảng-sủa, dáng-dấp gọn-gàng : Thẳng coi nhanh trai chó !

NHÀNH-NHÁNH tt. Clg. Nhánh-nhánh, lóng-lánh, có bóng : Đen nhanh-nhánh.

NHÀNH-NHÀNH tt. Hí-hò, dáng dùa-bắn : Cái mệt nhanh-nhánh.

NHÀNH dt. Nhánh, cành, tay nhô mọc từ thân cây ra để mang lá, hoa và trái : Cành khôn lụa vịnh, chim khôn lụa nhanh CD.

NHÁNH dt. X. Nhánh : Chim khôn lụa nhánh lụa nhanh, Cành khôn lụa chồn trại lèn gởi thân CD II (R) a) Ngón tay nhô mọc thêm bên cạnh ngón cái hay ngón út, không cử-động được : Bàn tay có nhánh II. b) Cánh, kiêng, chi, những ngành phái của một họ : Cường-Đè thuộc nhánh Đặng-cung Cành.

nhánh ác dt. Chồi non, nhánh nhô mới mọc : Mưa xuống, cây dây nhánh ác thay thương.

nhánh nè dt. Nhánh cây khô dùng làm cùi chym : Phận người nát giờ còn tre, Phận ta nát gỗ, nhánh nè cũng không CD.

nhánh-nhóc dt.(d) Nh. Nhánh: Trầy hết nhánh-nhóc ; Cây gì mà không có nhánh-nhóc eh cả.

NHÁNH-NHÁNH *lt.* X. Nhanh-nhánh.

NHÁNH *dt.* Nhéch mép : *Nhánh mài cười* ||
tt. Cé dáng - diệu lâng-lơ : *Nhanh-nhánh*,
nhi-nhánh, *nhóng-nhánh*.

nhanh-nhánh *tt.* X. Nhanh-nhánh.

NHAO *trt.* Ôn-àò, xôn-xao : *Đồn nhao lên*,
nói *nhao lên*, *nhôn-nhao* || *dt.* Nhoi, ngoi,
trỗi lên mặt nước thật nhiều : *Cá nhao lên*.
nhao-nhao *trt.* Lao-xao, xôn-xao, cùng loạt
cách ôn-àò : *Nhao-nhao phản-dối*; *Nhao-*
nhao như *chào-mèo ria hoa*.

NHAO-NHÁO *tt.* Đau-đáu, về mặt buồn rầu
hơi lo : *Cái mặt nhao-nháo* như ông táo
chịu lạnh.

NHAO-NHÁO *tt. Clg.* Nhão - nhão, hơi
nhão : *Cơm nhao-nhão*.

NHÀO *dt.* Lộn đầu xuống và thảy mình qua
một vòng : *Hết xiếc nhào trên ngựa* || (*R*)
a) Ngã, té chui đầu : *Té nhào*, *nhào xuống*
tôong || b) Xông tới, bò vào ; leo mình xuống :
Nhào đại vô, *nhào xuống nước* || *trt.* Rơi
xuống : *Lật nhào*, *dò nhào*; *Rượu hông-*
đào trút nhào vỏ nhạo, *Kiếm nơi nào nhân-*
đạo hơn anh || *dt.* Trộn b López với nước cho
đều, cho nhuyễn : *Nhào bột*.

nhào đầu *trt.* Lộn đầu xuống : *Té nhào đầu* ||
dt. Xông vô, dự vào cách dại-dột, liều-linh :
Việc người ta mà nhào đầu vô chịu.

nhào hót *dt.* Hòng chân té ngửa ra : *Bị một*
thoi nhào hót.

nhào lăn *dt.* Ngã lăn : *Bị đánh nhào lăn*.

nhào lộn *dt.* Nhào và lộn mình lên xuống :
Nhào lộn trên du || *Lăn lộn đau-đớn* : *Đau*
bụng, *nhào lộn trên giường* || *Giây-này làm*
dở : *Bị chòng đánh rồi nhào lộn dưới đất*
là khóc om-sồm.

nhào mèo *tt.* Té lộn mèo một vòng : *Bị gạt*
chân nhào mèo.

nhào ngô *dt.* Nhảy lộn mình mà đầu không
dung đất.

nhào ngựa *dt.* Nhào lộn trên lưng ngựa cho
người xem.

nhào Quàng-đông *dt.* Nhào cho người xem
như trong tuồng hát Quàng-đông || (*R*) *Té*
nhào : *Rồi ! nhào Quàng-đông rồi !*

nhào Tiều *dt.* Nhào cho người xem như trong
tuồng hát Triều-châu || (*R*) *Té nhào* : *Bị*
chém chân nhào Tiều.

nhào trái *dt.* Quàng mình lộn trái ra sau ||

tt. *Té bặt ngửa* : *Bị đánh một thoi nhào trái*.

nhào vỡ *dt.* Xông vô, dự vào : *Nhào vỡ kiểm*
ẩn.

NHÁO *trt.* Lộn-xộn, mất trật-tự : *Bát-nháo*,

léo-nháo, *nhôn-nháo*, *nhảng-nháo*.

nháo-nhác *trt.* Giáo-giác, ngo-ngác sự hãi :
Chạy nháo-nhác.

NHÃO *tt.* Quá mềm vì thăm nhiều nước :
Cơm nhão, *đất nhão* || *Mềm bieu* : *Đa thịt*
nhão || *Hư*, hỏng : *Việc đó nhão* cả rồi.
|| *Mết*, chán, mất hăng hái : *Duợt quá*, nhão.

nhão bét *tt.* Rất nhão : *Cơm nhão bét*,
nhão cơm *trt.* Có lớp cơm nhão : *Mít ướt*
nhão cơm.

nhão-nhão *tt.* X. Nha-nhão.

nhão-nhè nhão-nhẹt *tt.* Nh. Nhão bét :
Cơm nhão-nhè nhão-nhẹt.

nhão-nhẹt *tt.* Nh. Nhão bét.

nhão-nhuẹt *tt.* Nh. Nhão-nhẹt.

nhão thịt *tt.* Nh. Lúc da thịt đều nhão :
Bệnh lâu nhão thịt || *Nh Nhão cơm*.

NHÀO *dt.* Bình rượu nhỏ có voi : *Ly nhao*;
nắp nhao ; *Rượu hông-dào* trút nhão vỏ
nhao, *Kiếm nơi nào nhân-đạo* hơn anh
CD.

NHẠO *dt.* Ngao, chẽ-giẽu : *Chẽ-nhao*; *đứng*
nhao kẻ tật-nguyễn.

nhao-báng *dt.* Kiêu-ngao, nói xấu người : *Anh*
em mà nhao-báng nhau chi.

NHÁP *tt.* X. Nhám.

NHÁP *dt.* Bàn-thào sơ, có nhiều chỗ bôi,
sứa : *Giấy nháp*, tờ nháp, viết nháp.

NHÁP *dt.* Việc sai lầm cũ, việc xấu trước :
Nó có *nhẹp rỗi*, không dám léo tới đây
đâu.

NHÁT *tt. Clg.* Rát, hay sờ, không dạn-dĩ,
không dám : *Hèn-nhát*, *nhút-nhát*, *tánh nhát* ;
nhát như thó || *dt.* Doạ, làm cho người ta
sờ : *Ma nhát*; *Chó mươn oai hùm rung*
nhát khi, *Lòng ta săt đé hé lung-lay PVT*.

nhát dòn *tt.* Sợ dòn, sợ bị đánh đau : *Võ-*
sĩ đó nhát dòn.

nhát gan *tt.* Thiếu can-dảm, không dảm làm
những việc có chút nguy-hiểm : *Kê nhát gan*
thường nói khoác.

nhát hít *tt.* Rất nhát, hay sờ ma và kè nghịch :
Bộ nhát hít mè nói phách.

nhát-nhúa *tt. (đ)* Nh. Nhát : *Tánh nhát-nhúa* ;
dàn-ông gì nhát-nhúa quá !

NHÁT *dt.* Phát, lần cát, chém hay đâm với
vật bén nhọn : *Đâm một nhát*, *chém một*
nhát || *Lát*, miếng móng được thái ra.

nhát gừng *dt.* Miếng gừng thái móng : *Thêm*
ba nhát gừng vô thang thuốc || (*B*) *trt.* Rời-
rạc, không suôn-sé tron-tru : *Đọc nhát-gừng*,
nói nhát-gừng.

NHÁT dt. X. Lát: *Chóc-nhát*.

NHÁT tt. X. Lát: *Phai-nhạt, nhợt-nhạt*.

NHAU dt. Clg. Rau, bộ-phận nối liền cái rốn trẻ con với tử-cung mẹ: *Cắt nhau, cấy nhau, lá nhau, rước nhau; Chôn nhau cắt rốn*.

nhau chòang dt. Thú nhau quấn chặt mình hay cõi bao-thai: *Nhau chòang rất nguy-hiểm*.
nhau khô dt. Nhau khứ trùng rồi sấy khô, dùng cấy vào người để tiếp sức.

nhaus rún (rốn) dt. Gốc-gác, nơi sinh đẻ (do « nơi chôn nhau cắt rún »): *Anh đó nhau rún ở Sa-dec*.

NHAU dt. Clg. Mè, cây vuông nhô đóng ngang mái nhà để lợp ngôi mồc.

NHAU trt. Cùng với, giữa hai hay nhiều bên cùng đối-đãi qua lại hay chung-chạ: *Bảo nhau, cãi nhau, cùng nhau, yêu nhau, giúp nhau, với nhau; Đì với nhau; Thương nhau cõi áo cho nhau, Vẽ nhà dối mẹ: qua cầu gió bay CD*.

NHAU-NHÁU trt. Clg. Nheo-nháo, đau-đớn, lở ra mặt: *Buồn nhau-nháu, ngồi nhau-nhau*.

NHAU-NHÀU trt. Bầu-lầu (nhầu), cõc-căng xẳng-xóm: *Ấn nón nhau-nháu*.

NHÀU dt. (thực): Loại cây cao 6, 7 m. lá to láng, hoa trắng, trái trắng da cóc láng, ăn hôi, rễ có vị ngọt, tánh ấm, không độc, cây có chất thuộc loại *anthraquinon*; thường rễ được dùng ngâm rượu uống về bệnh đau lưng; cây và lá có tính thông hơi, trừ thấp-khí, xổ độc, giải ben (*Morinda citrifolia*).

nhàu dây dt. Loại dây bò có lông mịn, hoa trắng mọc chùm ở đít, trái tròn cứng.

nhàu đòn dt. Loại cây nhỏ hay dây, lá mọc chụm, phát-hoa ở đòn, hoa trắng không cộng, lá và rễ có tính hạ-lợi, được dùng trị kiết-ly (*Morinda umbellata*).

nhàu nước dt. Cây cao lõi 1 m. lá mọc đối, hoặc 3 lá chụm ở mỗi mảnh, hoa trắng, phát-hoa tròn; cây có chất *mōrindin, mōrindēin* và *methyl-ether* (*Morindin persicæ folia*).

NHÀU bt. Nhăn-nhúi nhiều nơi, có nhiều lân xếp nhô bảy-bé: *Bầu-nhàu; vò nhàu cá*.

nhàu-nhúi tt. Nhăn-nhúi bảy-bé.

nhàu-nhò tt. Rất nhau nhiều nơi.

NHÀU-NHÀU dt. X. Càu-nhau.

NHÁU bt. Vẽ buồn ngoài mặt: *Buồn nhau-nháu; nháu mặt*.

nháu-nháu bt. X. Nhau-nháu.

nháu-nhò dt. Cau mặt, tỏ vẻ bức-dọc hay

buồn-bã trong lòng: *Ngồi nháu-nhó*.

NHÀU-NHÀU trt. X. Nhau-nhàu.

NHẠU dt. Nhau, xụ xuồng khi buồn giận: *Nhau mặt*.

NHÁC dt. Clg. Nhắc, nâng lên, đỡ lên: *Cân-nhắc, cất-nhắc, nhắc ghê mới khách: nhắc cái bần lên kê lại* II Tặng lên: *Giờ hòng nhắc lên cao* II Gọi lại cho người ta nhớ: *Nhắc chuyện cũ*; Nó có quên thì nhắc giùm; *Nghe chim như nhắc tẩm lòng thầm-hôn K.*

nhắc bài dt. Nhắc bạn khi quên một bài câu khi bạn trả bài thuộc lòng cho thầy nghe.

nhắc bồng dt. Dở bồng lên cao: *Nhắc bồng đứa trẻ lên*.

nhắc chừng dt. Thỉnh-thoảng nhắc một lần: *Nhắc chừng nó luôn mà nó vẫn không làm*.

nhắc giá dt. Tặng giá, bán mắt hơn trước: *Cần Tết, hàng-hoá đều được nhắc giá*.

nhắc hỏng dt. Dở hỏng khôi mệt đất: *Một người nhắc hỏng cái bần cho người khác kê*.

nhắc l López dt. Ở trong buồng (hậu-trường) nhắc cho diễn-viên ngoài sân-khau hát: *Họ nhắc lópez nghe rõ mồn-một*.

nhắc-nhóm dt. X. Nhắc-nhờ.

nhắc-nhờ dt. Nhắc đến, nói đến người nào hay chuyện gì: *Nhớ mẹ nó, nên nó nhắc-nhờ mẹ nó luôn*.

nhắc tuồng dt. Nh. Nhắc lópez.

NHÃM st. X. Lăm: *Hãm nhãm, sáu mươi nhãm*.

NHÃM tt. Có dấu lăm-tầm nhò: *Lăm-nhãm, cái áo nhãm đèn nhiều chỗ*.

nhãm-nhãm tt. Lò-đò, có rất nhiều dấu thám-kim hoặc lủng: *Tầm mản nhãm-nhãm cả; bị gián cắn nhãm-nhãm*.

NHÃM trt. Mong muốn, đợi chờ.

nhãm-nhãm trt. Lăm-lăm, dáng người chục-hờ, mong đợi: *Đứng nhãm-nhãm; cầm gậy nhãm-nhãm toan đập*.

nhãm-nhe trt. X. Lăm-le.

NHÃM-NHÃP dt. Clg. Nhập - nháp, nháp nhẹ, giantom sơ: *Uống nhãm-nháp đợi cho đủ mệt; chơi nhãm-nháp cho vui; hút nhãm-nháp vài điếu*.

NHÃM-NHI trt. Nhãm-nháp, châm-chút, lai-rei, uống cầm chừng: *Nhãm-nhi chút đỉnh lầy đà; Rượu mạnh phải uống nhãm-nhi mới ngọt*.

NHÃM trt. Trúng, đúng chỗ: Nhầm cách, nhầm lúc, nhầm lý; Anh nói rất nhầm!! Trúng một nơi khác: Đóng đinh mà đóng nhầm tay; đúng nhầm tay đó thì khò; Ngọc sa xuống biển ngọc trầm, Thủ tay vớt ngọc vớt nhầm hột châu CD II Nhầm vào việc, nhầm mục đích: Lập nhiều trường học là nhầm chổng, nạn mù chữ cho dân sau này.

nhầm-nhè gì trt. Ăn nhầm gì, canh-đèo gì, lời bác bỏ một sự-kiện với ý khinh-thường như không quan-tâm mấy: Việc đó mà nhầm-nhè gì!

NHÃM dt. Ngầm, nheo một mắt để dùng mắt kia ngó chằm bám vào vật toan bắn hay chơi: Nhầm bắn, nhầm chơi, nhầm đích!! (R) a) Clg. Nhầm, chú ý đến, định làm một việc gì: Nhầm trước xem sau; nhầm vào việc đào-tạo nhân-tài!! b) Xem ra, nhận ra: Việc đó, nhầm cung chẳng sao; Bên hữu con Thiên-lý-mã, bên tả con Vạn-lý-vân. Hai bên nhầm cung cân-phản... CD II Khép kín hai mắt: Nhầm lại ngủ; Mắt nhầm mắt mờ.

nhầm chừng dt. Độ chừng, đoán phỏng: Nhầm chừng coi đây lại đó mấy trăm thước!! Coi chừng, đề ý: Đi thì đi chớ cung nhầm chừng.

nhầm dèo dt. Coi dèo, đợi lúc thuận tiện: Nhầm dèo mà tiến-hành công-việc.

nhầm hướng dt. Giống hướng, trông coi mặt trời phía nào đang định cái hướng đã chọn trước.

nhầm mắt dt. Khép kín hai mắt: Mắt nhầm mắt chớ chưa ngủ!! (B) Chết: Nhầm mắt theo áng, theo bà.

nhầm-nhíu dt. X. Ngầm-nghĩa.

nhầm xem dt. Rảo mắt khắp cùng dê tìm, dê so-sánh: Nhầm xem coi được bao nhiêu; nhầm xem xúi này không có ai giàu bằng các nhè doanh-thương bên Mỹ cả.

NHÃM dt. Nhập, mím môi hớp từng ngụm rượu nhò: Nhầm chút rượu; gọi đồ nhầm: Ràng khách có rượu ngon nhầm hết, Đêm thanh này ta biết san dây Hậu Xích-bích.

nhầm-nhép dt. X. Nhầm-nhiu.

NHÃM dt. Nhúm, nấm, nạm, số lượng vừa một bàn tay nắm lại; Một nhầm gẹo.

nhầm-mờ dt. X. Mờ-nhầm.

NHÃM-NHÃM dt. X. Nhầm-nhầm.

NHÃM bt. Bày, bày, có nhiều bùn sinh uất-át: Mưa nhầm đất; có dấu chân lầm-nhầm, nhầm bùn dt. Đầm bùn, lội bùn, đi qua đi lại dưới bùn chơi.

NHÃM bt. Xốn, đau rát, ngứa-ngáy khó chịu: Bị thóc nhầm; mắt bị nhầm; râu mới cạo, hòn nhầm mẩ.

nhầm mắt tt. Mắt đờ ghèn và đau xốn: Bị nhầm mắt; thuốc nhầm mắt.

NHÃM tt. Nhạy, nhanh, mau chóng: Nhầm-le.

nhầm con trt. Mau con, con nấm mít, sanh con cách khoảng thời-gian không lâu: Đàn-bè nhầm con chóng già.

nhầm chân trt. Lẹ chân, mau chân: Nhầm chân chạy trước.

nhầm-le bt. Mau-mán, nhanh-nhen: Cái đứa nhầm-le dễ thương; làm việc nhầm-le.

nhầm-nhay bt. X. Nhấp-nhay,

nhầm-nhot bt. X. Nhấp-nhay.

NHÃN dt. Cau lại, nhíu lại: Nhăn mặt nhíu mày; Ăn chua nhăn mặt; Áo tươm-tuốt rách, mặt bi-bì nhăn NĐM!! Nhe ra, bày ra: Rặng đèn chằng lợ là nhăn, Người giàn chằng lợ vẫn khẽ mới giàn CD II Clg Nhăn, nhe răng cắn nhẹ liên lién: Nhăn ngồi bất; chó nhăn bọ chét!! tt. Clg Răn, nhíu, có nhiều lần xếp ngang dọc, không thẳng-thớm: Áo nhăn, da nhăn, trán nhăn.

nhăn da tt. Nhăn ở lớp ngoài da bên trong co rút: Già phải nhăn da; Trái giú ép thử nhăn da.

nhăn mày dt. Cau mày, nhíu hai mày lại: Lột tai Hô cung nhăn mày roi chầu CD.

nhăn mặt dt. Cau mặt lại: Nhăn mặt khác; giận nhăn mặt; chua nhăn mặt.

nhăn nanh dt. Nhe răng bày nanh ra, nói thú dữ hầm-hè muôn cản.

nhăn nứu dt. Nhe nứu, cắn khít hai nứu lại và bày ra: Cười nhăn nứu.

nhăn-nheo tt. Clg. Răn-reo hay Dăn-deo, có nhiều lần xếp: Già cõi, da mặt nhăn-nheo cõi.

nhăn-nhiu tt. Nh. Nhăn-nheo: Da mặt nhăn-nhiu, áo quần nhăn-nhiu.

nhăn-nhỏ dt. Cau mặt lại khi đau-dớn, tức giận: Nhăn-nhỏ như nhè khó hét tiền tng.

nhăn-nhở trt. Hí-hòn, không điềm-tĩnh nghiêm-trang: Nói cười nhăn-nhở.

nhăn rắng dt. Nhe răng, cắn hai hàm rắng lại và bày ra: Chết nhăn rắng!! (lóng) Chết, chịu phép, cua tay, chảng làm gì được: Cho nó mượn, nó không trả thì nhăn rắng.

NHÃN-NHÃN trt. Clg. Nhăn-nhăn, thỉnh thoảng, chốc chốc lại có: Đau nhăn-nhăn,

NHÃN dt. Clg. Nhăn, nhe răng cắn nge-a

Nhẫn hột dưa II (R) Rầy, trách-móc luon : Cǎn-nhǎn, lǎn-nhǎn ; bì nhǎn nhúc xuơng.

NHÃN bt. Nhờ người đem tin giùm : Nhǎn nǎm bǎy tin cung chéng tháu tinh, Mǎn thor cénh nhen, tạc chු quỳnh thám em CD // Cách vách, nói tròng cõý đê người nghe học lại với người mình ám-chỉ : Chුi nhǎn, nói nhǎn ; Ai vේ nhǎn với ông câu, Cǎ ān thi giut đè lâu hêt mồi CD.

nhǎn bảo dt. Nhờ người bảo giùm : Ai vේ nhǎn bảo phuờng lòi-tói, Muốn sống đem vôi quét trả đèn HXH.

nhǎn gởi dt. Gởi lời nói nhǎn, nhờ người đem tin hộ : Ai vේ nhǎn gởi đói lòi, Thuyền děu xa bến, chéng dời nước non CD.

nhǎn hỏi dt. Nhờ người hỏi giùm : Ai vේ nhǎn hỏi Nguyệt-anh-cô, Chéng biết lòng cõ tính thế mõ?

nhǎn lời dt. Nhờ người nói lại giùm : Tiện hóng nèng mới nhǎn lời gửi sang K.

nhǎn-nhe dt. (d) Nh. Nhǎn : Nào có xé chi phái nhǎn-nhe, Nhǎn - nhe nhưng ý muốn gãm-ghè HXH.

nhǎn-nhù dt. Nhờ người vේ khuyễn - giải giùm : Qua kia nhǎn - nhù với diều ; Cǎn cāu xóm Ró được nhiều cǎi tâm CD.

nhǎn tin dt. Nhờ người đưa tin hộ : Nhǎn tin mừng.

NHÃN-NHÃN tr. X. Nhǎn-nhǎn.

NHÃN tt. Lǎn, phǎnq, tron hóng ; mǎn cǎ : Mòn nhǎn, hết nhǎn, nhǎn như phǎn hàng thịt II (R) Quen lâm : Nhǎn đưđong. nhǎn bóng tt. X. Láng hóng.

nhǎn cắc tt. Clg. Nhǎn tra, lì-lợm : Tuồng mặt nhǎn cắc.

nhǎn cà tài !!. Nên như cù tài II (B) Hết ráo, hết sạch.

nhǎn lì tt. Mòn cǎ, lì cảm, không còn dấu chí cǎ : Đóng tiền nhǎn lì.

nhǎn-nhui tt. Tron-tru, sạch - sè : Mày râu nhǎn - nhui, áo quần bảnh - ban K II (B)

Hết sạch : Thuæ nhǎn-nhui.

nhǎn sạch tt. Hết sạch, không còn chút gì : Bùa nay, tiền nhǎn sạch.

nhǎn thín tt. Nh. Nhǎn lì : Đầu nhǎn thín. nhǎn tra tt. X. Nhǎn cắc.

NHÃNG bt. Xâng bệ, vội - vàng : Chạy nhǎng, làm nhǎng, lăng-nhǎng, nói nhǎng, nhung-nhǎng.

nhǎng-nhǎng tt. Bướng-bỉnh : Người nhǎng - nhǎng, tính nhǎng-nhǎng.

nhǎng-nhít tr. Tầm - bệ tầm - bệ : Ăn nói

nhǎng-nhít.

NHÃNG bt. Lǎng, lện-xộn, chướng : Nhō - nhǎng.

nhǎng-xâng tr. Lăng-xâng.

NHÃNG dt. (đóng) : X. Nhǎng.

NHÃNG-NHÃC tr. Từng chút, rất ít : Đưa nhǎng-nhắc từng dông II Xâng-xâc, lặt-vặt mà có luon : Làm nhǎng - nhắc khōng hở tay.

NHÃNG-NHÃNG tr. Clg. Nhǎng - nhâng hay Nhǎng-nhǎng, dây - đưa lâu ngày : Việc cõn nhǎng-nhǎng.

NHÃNG bt. Dây - đưa, kéo dài khōng dứt : Dài nhǎng, lăng-nhǎng, nhùng-nhǎng.

nhàng-nhâng rt. Nhâm-nhây, dài, dèo, kéo dài ra được mà khōng dứt ; Mủ kéo nhàng-nhâng, nháy dính nhàng - nhâng ; Nhâng-nhâng như cua rơm II (R) Cǎn-nhǎn, trách-móc luon khōng dứt : Việc như vậy mà cứ nhâng-nhâng suốt ngày.

nhàng-nhâng tr. Còn hoài, khōng dứt : Dài nhâng-nhâng ; Họ kéo dì nhâng-nhâng.

NHÃNG bt. Nhǎng, xâng, bệ-bệ : Làm nhǎng, nói nhǎng.

nhàng-nhít bt. Nh. Nhǎng.

NHÃNG dt. Một giống người Mán II tr. Lõ-lăng, loè-loèt : Ân mặc nhâng lâm.

NHÃNG tt. Xâng, nhách, cứng và dài : Cứng nhâng, dai nhâng, lăng-nhâng, nhùng-nhâng. nhâng-nhâng tr. X. Nhâng-nhâng : Nhâng-nhâng như chó sủa ma tng.

NHÃNG tt. X. Nhâng : Dài nhâng, lăng-nhâng, nhùng-nhâng.

NHÃNG dt. (đóng) : Clg. Lăng, con ruồi xanh to : Ruồi nhâng II (R) tr. Lện-xộn, rối-rãm (như có đàn nhâng bay và kêu) : Làm nhâng cỏ nhè.

nhặng-bệ tr. Chỉ những người có tánh lăng-xâng, lè-lõi như tuồng quen - trọng lâm ; Nhâng-bệ cỏ lén.

nhặng-xị dt. Nh. Nhâng-bệ.

NHÃP dt. Nhảm, uống một ngụm nhỏ cho biết mùi vị : Nháp tí rượu II Chợp, nhảm mắt ngủ : Suốt đêm, khōng nháp mắt ; Giác nháp, thức nháp II Clg Rẽ, nhún nhún cây cần câu và kéo mồi ài chém-chẹp đê nứu bắt : Nháp cá, nháp ếch II (R) Dư hơi đê thử xem được chéng : Nháp thử nêu được thì làm to.

nháp-nháp dt. Nháp hơi hơi : Thảy mồi nháp - nháp chđ đó thử xem : Choi nháp-nháp, hút (é-phien) nháp-nháp, đánh nháp-nháp.

nhấp-nhòm trt. Nhớm lên dè xuống nhiều lần : Nhấp-nhòm bên ghẽnh dít vắt-ve HXH.

NHẤT dt. Ngất nhín, bớt đi một phần : Nhất bớt, nhất công.

NHẤT tt. Nhỏ xíu : Chuột nhất, lát-nhất, nhô-nhất.

NHẤT dt. Lượm : Nhất tờ giấy II Clg Lát, ngắt bỏ phần không dùng được : Nhất rau II (B) Gom-góp : Góp nhất, nhặt tin, nhặt từng đồng ; Nắng nhất chật bị ưng.

nhặt-nhạnh dt. Lượm-lát, gom-góp, lấy mỗi nơi một ít hoặc mỗi lúc một ít dè dành : Nhặt-nhạnh của-cái : nhất-nhạnh đồ lát-vặt.

NHẤT bt. Khít, dày : Nhất che mua, thưa che nắng tng II (R) Mau, liền liền : Bắt nhất bắt khoan II (B) Clg Ngặt,nghiêm-mật, chật-chẽ : Cấm nhất, nghiêm-nhặt.

nhặt bước trt. Bước ngắn nhưng lé : Đิ nhặt bước.

nhặt khoan trt. Mau và chậm, khi mau khi chậm : Khách lại trót nhặt khoan tiêu quẩn Phú Xích-bích II (B) Khi khó khi dề, không chừng đổi : Nhiều nỗi nhất khoan.

nhặt mắt tt. Có những mắt gần nhau, thành ra lóng (đốt) ngắn : Mía (hoặc tre) nhất mắt. II (B) Vụn vặt, nhỏ mọn, quá khó tính : Nói nhất mắt, người nhất mắt.

nhặt mũi trt. Nói may hay đan thật khít, các mũi kim liền nhau : May nhất mũi.

nhặt-thúc trt. Dồn-dập thật mau : Trống điem canh thâu trên lầu nhất-thúc, Rượu một bầu hồng cút giải-khuây CD.

NHẮC dt. X. Nhắc : Nhắc bông.

NHÂY trt. Cách dài-dâng lầu-lắc, không chịu dứt : Lây nhây, nói nhây.

nhảy-nhảy trt. Rất nhảy, kéo quá dai thì giờ : Đứng nhảy-nhảy đó ; nói nhảy-nhảy tối ngày.

nhảy-nhót tt. Lày-nhảy, dính nheu không dứt : Mũi dài nhảy-nhót.

NHÂY tt. Lày, nhão, dính-dép : Đường nhảy II Nh่าง, dai, có thè kéo dài ra mà không dứt : Bày-nhảy, nhâm-nhảy.

nhảy-nhè tt. X. Nhảy-nhảy.

nhảy-nhựa tt. X. Lày-lụa.

NHÂY dt. Dãy, dãy, dựng lên ngập bờ : Mùa nước nhảy.

nhảy-cổ trt. Tràn họng, quá no ; Ăn nhảy cổ.

NHÂY dt. (đóng) : Giồng côn-trùng hay cắn quần áo sách vở : Có nhảy, con nhảy.

NHÂM dt. Chữ thứ chín trong hàng thiên-

can, giữa chữ Tân và chữ Quý.

nhâm-dần dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 42, 102, 162, 222, 282, 342, 402, 462, 522, 582, 642, 702, 762, 822, 882, 942, 1002, 1062, 1122, 1182, 1242, 1302, 1362, 1422, 1482, 1542, 1602, 1662, 1722, 1782, 1842, 1902, 1962, 2022,

nhâm-dận dt. Clg. Nhém, phép thuật - sô, tinh trước được việc tuong-lai, những việc vừa xảy ra : Bẩm nhâm-dận, có nhâm-dận.

nhâm-ngũ (ngô) dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 22, 82, 142, 202, 262, 322, 382, 442, 502, 562, 622, 682, 742, 802, 862, 922, 982, 1042, 1102, 1162, 1222, 1282, 1342, 1402, 1462, 1522, 1582, 1642, 1702, 1762, 1822, 1882, 1942, 2002.

nhâm-tý dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 52, 112, 172, 232, 292, 352, 412, 472, 532, 592, 652, 712, 772, 832, 892, 952, 1012, 1072, 1132, 1192, 1252, 1312, 1372, 1432, 1492, 1552, 1612, 1672, 1732, 1792, 1852, 1912, 1972, 2032...

nhâm-tuất dt. Các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 2, 62, 122, 182, 242, 302, 362, 422, 482, 542, 602, 662, 722, 782, 842, 902, 962, 1022, 1082, 1142, 1202, 1262, 1322, 1382, 1442, 1502, 1562, 1622, 1682, 1742, 1802, 1862, 1922, 1982, 2042...

nhâm-thân dt. Các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 12, 72, 132, 192, 252, 312, 372, 432, 492, 552, 612, 672, 732, 792, 852, 912, 972, 1032, 1092, 1152, 1212, 1272, 1332, 1392, 1452, 1512, 1572, 1632, 1692, 1752, 1812, 1872, 1932, 1992, 2052...

nhâm-thìn dt. Các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 32, 92, 152, 212, 272, 332, 392, 452, 512, 572, 632, 692, 752, 812, 872, 932, 992, 1052, 1112, 1172, 1232, 1292, 1352, 1412, 1472, 1532, 1592, 1652, 1712, 1772, 1832, 1892, 1952, 2012...

NHÂM tt. Có chửa.

nhâm-phụ dt. Người đàn-bà chửa.

nhâm-thần dt. Meng thai : Kiết - tử nhâm-thần.

NHÂM tt. Clg. Dâm, mát, khuất bóng mặt trời : Nhâm trời II trt. Đãy-dãy, dày-bít : Cá ăn móng nhâm mặt nước ; thiền-hạ dì nhâm đường.

NHÂM-NHÂM trt. Ngầm - ngầm, cách đau

ít nhưng kéo dài: *Đau nhâm - nhâm trong bụng.*

NHÂM-NHÃP trt. Loã ra, rịn ra nhiều: *Nhâm-nhập mõ-hôi.*

NHÂM bt. X. Lầm: *Sai nhâm, nhầm - nhỡ. nhầm-nhật* trt. Lầm-lộn: *Tính-toán nhầm-nhật.*

NHÂM dt. Cắn từng tí bằng răng cửa: *Chuột nhâm, gián nhâm, loài gặm-nhâm. nhấm-nhắc* trt. Lắt-nhắt, lắt-xắt, từng chút nhung có hoài: *Lèm nhâm-nhắc, đưa nhâm-nhắc từng dồng.*

NHÂM trt. Lầm-thầm trong miệng mà đầu óc vẫn chú ý: *Đọc nhầm, lầm-nhầm, tính nhầm.*

NHÂM dt. Trầm, chần, chậm bớt hoặc lây hết: *Nhở nó ianh tiễn giùm, nó nhầm cả.*

NHÂM-NHẨM trt. X. Nhầm - nhầm: *Đau nhầm-nhẩm trong bụng.*

NHÂM dt. Dẫm, thấm ướt nhiều: *Áo nhầm cả mõ-hôi.*

NHÂM dt. Nhập lấy của kẻ dưới dung lên hay thuận lời xin của kẻ dưới: *Nhậm lẽ, nhậm lời xin.*

NHÂM bt. Clg. Nhiệm, tin-cậy, giao-phó, gánh-vác: *Bồ-nhậm, cài-nhậm, chủ-nhậm, đảm-nhậm, đáo-nhậm, kiêm-nhậm, lưu-nhậm, phó-nhậm, tìn-nhậm, trách-nhậm; Đì nhậm chức.*

nham-cửu dt. Nhập thiệt-hại, chịu trách-nhậm về một tai hại xảy ra.

nham-dụng dt. Bồ-dụng, sai-sử người, cất người làm việc,

nham-ý trt. Mặc ý, tự ý mình.

nham-kỳ dt. Thời-gian đảm-đương công-việc: *Mân nhậm-kỳ; nhậm-kỳ Tông-thống.*

nham-lại dt. Viên-chức có trách-nhậm trong một công-việc gì.

nham-lao dt. Nhập sự lao-lực, cáng-đáng phen-sự nặng-nề, vất-vả: *Tinh-thần nhậm-lao.*

nham-mạng (mệnh) dt. Linh bồ-nhậm của kè trên.

nham-miễn dt. Dùng hey bỏ: *Quyền nhậm-miễn.*

nham-phóng dt. Buông thả tự-do.

nham-sở dt. Nơi làm việc: *Tội bô nhậm-sở không lý-do.*

nham-sự dt. Gánh-vác công-việc: *Phụ-cấp nhậm-sự.*

nham-sử dt. Sai-sử, dùng người.

nham-tính dt. Tuỳ ý: buông thả, phóng-

túng.

nhêm-tiện dt. Đề mặc, cho tuỳ ý.

nhêm-vận dt. Phú cho vận-mạng.

nhêm-vụ dt. Phận-sự, công-việc phải làm.

NHÂM-NHẦY trt. Clg. Trậm-trầy, cát khét, khẩn lầm mới dứt: *Cắt nhêm-nhầy II (B).* Dai-nhách, trả nợ không sòng-phẳng: *Người gì mà nhêm-nhầy, đòi hoài không trả.*

NHÂN dt. X. Nhơn: *Đại-nhân, tiêu-nhân.*

NHÂN dt. Clg. Nhơn, lòng thương người thương vật, một tánh tốt đối với người với vật: *Bát-nhân, có nhân, khoan-nhân, lòng nhân, vô-nhân, tu nhân tích đức; vi phú bất nhân, vi nhân bất phú; Bán mình lè hiếu, cứu người là nhân KII (R)a); Cái hột trái cây: Hạnh-nhân KII b); Clg Nhânhay nhuân ruột bánh: Nhân dura, nhân đậu, nhân mận, nhân mứt, nhân ngọt.*

nhan-ái dt. Lòng thương người: *Cứ-chỉ đầy nhan-ái.*

nhan-chính dt. Cách trị nước có nhân, rộng-rãi, biết thương dân: *Lấy nhan-chinh trị dân.*

nhan-dũng dt. Nhân-đạo và dũng-câm II (B). Lòng nhân cao cả, sáng ngời.

nhan-đạo tt. Tính trạng mang sống của người: của vật, biết thương kẻ nghèo yếu, chịu chia sớt sự đau-đớn với kẻ khốn-cùng: *Lòng nhân-đạo, con người rất nhân-đạo; vô-nhân-đạo.*

nhan-đức bt. Nhân-tử và đức-hạnh, lòng thương người và năng cứu-giúp người cùng mọi tinh tảo đối với đời: *Mở lòng nhân-đức: người có nhân-đức.*

nhan-già dt. Người có lòng nhân: *Nhân-già tự-xử.*

nhan-hậu bt. Nhân-tử trung-hậu, có nhân có laturity, sẵn-sàng luân-luôn: *Đầy lòng nhân-hậu.*

nhan-huệ d. Làm ơn, cỗ-cập đến người.

nhan-huynh đdt. Ông anh, tiếng gọi tung một người đàn ông ngang tuồi với mình.

nhan-ngài (nghĩa) dt. Lòng ngay thẳng và biết thương người: *Muốn phán nhân-ngài lại gần cho anh phán CDII (R) X. Nhân-tinh.*

nhan-nghi dt. X. Nhân-nghi.

nhan-nghĩa dt. X. Nhân-nghĩ: *Từ rày khuyên kẻ có con, Lựa người nhân-nghĩa gả còn nhở sau CD.*

nhan-nhân dt. Nh. Nhân-giè.

nhan-nhị dt. (d): Nh. Nhân: *Ăn ở không có nhân-nhị gì hết!*

nhan-nhượng dt. Chăm-chước, thăm-ché

(vì lòng nhân mà nhường cho nhau) : *Chỗ anh em, nên nhân-nhường cho nhau.*

nhân-phong dt. Tác-phong nhân-hậu, cách ở có nhân : *Lấy nhân-phong mà ở đời.*

nhân-quân dt. Vì vua có nhân, biết thương người : *Một dâng nhân-quân.*

nhân-tử tt. Tình thương người : *Lòng nhân-tử, người nhân-tử.*

nhân-thứ tt. Lòng thương người, hay thứ.

NHÂN bt. Clg. Nhân, cái có, cái gốc sanh ra việc khác : *Nguyên-nhân* || trt. Do, vì đó : *Nhân di Sài-gòn, tôi ghé thăm anh ; nhân đây, tôi phán lần ra* || Tăng thêm gấp bội : *Toán nhân ; 2 nhân cho 3 ra 6.*

nhân-bội trt. Gia-bội, lấy đó nhân cho đó, nhân-lên hoài : *Sự sản-xuất nhân-bội.*

nhân-danh trt. Lấy danh-nghĩa, mang một danh-hiệu để làm việc chi : *Nhân-danh gia-trưởng, tôi xin chịu hết trách-nhậm những gì xảy ra trong nhà tôi.*

nhân-dip trt. Sẵn dịp, luôn trong dịp : *Nhân dịp xuân về, tôi xin chúc ông được nhiều may-mắn.*

nhân-do dt. Duyên-cớ, lý-do gây ra việc : *Việc ấy có nhiều nhân-do.*

nhân-duyên dt. (Phật) : Sự diển-biến thành hoại của con người và vạn-vật theo thuyết nhân-quả, duyên-kết truyền nối luân do cái nhân đã tạo ở kiếp trước để hưởng hoặc chịu cái quả ở kiếp sau.

nhân-duyên-sinh dt. (Phật) : Nguyên-tắc cát-nghĩa mọi biến-chuyển của sự-vật trên đời, căn-cứ trên nguyên-do phát-sinh : *Do nhân-duyên-sinh, người ta biết được số-dữ có giá là do sự chuyen-dộng của không-khí, có lụt lè do nước nguồn chảy vì quá nhiều.*

nhân-dề dt. (Phật) : Clg. Tep-dề, đề thú ba của Tứ-diệu-dề, chủ-trương tiệt-diệt nghiệp-báo bắt đầu diệt sự « Sinh » và những gì do sự « Sinh » mà ra; nhưng « Sinh » chỉ là một trạng-thái của « Khô », vốn có nguyên-nhân, nên phải bắt đầu diệt cái nguyên-nhân ấy là « Vô-minh » (*avidyā*) là mông-muội không-thâu hiều lê tử-sinh; từ đó đến sự sinh, còn có chín nguyên-nhân khác, cùng với *lão, bịnh, tử* và các khô-não do sự sinh mà ra, gồm thành 12 nhân-duyên mà « Vô-minh » là nguyên-nhân thứ nhứt cần diệt trước (*samudaya*).

nhân-minh trt. Nhân cái này mà sinh ra cái kia để đoán-định ta với chính, thật với giả.

nhân-quả dt. Nguyên-nhân và kết-quả, việc gây ra và ảnh-hưởng của nó về sau: *Luật nhân-quả.*

nhân-tập dt. Nơi theo lệ cũ.

nhân-tiện trt. Nhân cái dịp có phuơng-tiện : *Việc đó như vậy kè là xong ; nhân tiện, tôi xin bèn với anh một việc nữa.*

nhân-tố dt. Mầm-chất một hiện-tượng.

nhân-tuần dt. Nơi theo lề thói cũ.

nhân-thề trt. Nh. Nhân tiện : *Anh tôi đúng bữa ăn ; nhân thề, mời anh dùng bữa luôn.*

nhân-vì trt. Bởi một nguyên-nhân : *Nhân vì tôi bình, nên mới ra nông-nỗi.*

NHÂN dt. Clg. Nhân, sui-gie ; che chồng, bà con bên ngoai : *Hôn-nhân.*

nhân-duyên dt. Duyên vợ chồng, việc lấy nhau làm vợ chồng giữa một trai một gái : *Có cưới mà chẳng có cheo, Nhân-duyên trắc-trở như kèo không đanh CD.*

nhân-gia dt. Nhà sui, bên sui-gie.

nhân-hệ dt. (Pháp) : Sự liên-hệ, bà-con vót nhau do một cuộc hôn-nhân mà ra (*alliance*).

nhân-nghị dt. Tình-nghĩa sui-gie : *Chỗ nhân-nghị với nhau.*

nhân-thân dt. Bà con bên ngoai (phía bên mẹ mình).

nhân-thuộc dt. (Pháp) : Thân-thuộc bên vợ đối với người chồng hoặc thân-thuộc bên chồng đối với người vợ (*alliés*).

NHÂN-NHA trt. Ch่าน-chò, trì-hoãn, không sần-sướt : *Nhân-nha, lỡ dịp cả.*

NHÂN-NHÂN trt. Luôn-luôn, không dứt.

NHÂN-NHÂN bt. Clg. Nhẫn-nhận hay Nhẫn-nhẫn, hơi dâng : *Ăn nhân-nhẫn, hét hện-nhân nhẫn-nhẫn.*

NHÀN-NHÀN bt. X. Nhẫn-nhẫn.

NHÀN-NHỊ dt. X. Nhẫn-nhị.

NHÃN dt. Ăn, nhặn, đè xuống : *Nhän bàn đạp ; nhän cái sống dao cho có lần II Gần, nặn cho ra tiếng ngân dài ; Nhän dày dặn II (B) Lưu-ý, làm cho nồi bật : Nên nhän các diêm quan-trọng.*

nhän mạnh dt. (B) : Vạch rõ, làm cho người chú ý đến nhiều : *Cần nhän mạnh điều thứ hai.*

nhän phím dt. Nhän sợi dây đàn trên phím cho có tiếng ngân.

NHÃN dt. Cà-rá đeo tay : *Chiếc nhän ; Lồng-lơ đeo nhän chằng chừa, Nhän thì rời mất, lồng-lơ vẫn còn CD.*

nhän hôn-phối dt. Đôi nhän mà cặp vợ chồng sắp cưới đeo cho nhau ngày làm lễ hỏi theo phong tục Âu-Tây.

nhẫn khâu mía *dt.* Nhẫn ống, hình giống khâu mía.

nhẫn quấn *dt.* Nhẫn bằng sợi dài quấn thành nhiều vòng.

NHÃN *trt.* Đến, tới, tiếng dùng về thời gian: *Từ ấy nhẫn nay; Cớ chi ngồi nhẫn tần cành K.*

NHÃN *dt.* Nhịn, chịu-đựng, dồn lòng xuống: *Bất-nhẫn, kiên-nhẫn; Chử nhẫn là chử tượng vàng, Ai mà nhẫn được thì càng sống lâu CD II Đanh, nở: Tân-nhẫn.*

nhẫn khí *dt.* Nín hơi, nín thở: *Nhẫn khí thôn thanh* (Nín hơi nuốt tiếng).

nhẫn-nại *dt.* Cố-gắng chịu-đựng: *Tôi cứ nhẫn-nại chờ xem.*

nhẫn-nhinj *dt.* Nhịn theo, dồn tánh háo-thèng xuống đè người ta hơm mình: *Tôi đây lợ xú lợ người, Trầm bẽ nhẫn-nhinj đừng cười tôi quê CD.*

nhẫn-nhục *dt.* Nhịn-nhục, cam lòng chịu nhục: *Nhẫn-nhục phụ trọng* (Có chịu nhục được mới gánh-vác việc lớn được).

nhẫn tâm *dt.* Đành lòng: *Nhẫn tâm hại hai người II (R) tt. Ác độc, không lòng nhân: Người chồng nhẫn-tâm; Anh thật nhẫn-tâm!*

nhẫn thế *dt.* Nuốt nước mắt II (B) Dồn đau khổ.

nhẫn-thống *dt.* Chịu đau khổ, không tránh đau khổ.

NHÃN-NHÃN *tt. X.* Nhẫn..nhẫn.

NHẬN *dt.* Clg. Dận, đè xuống: *Nhận cho cứng, nhận cho đầy, nhận xuống nước II (R) Khảm: Chiếc vòng nhận hột xoàn II (B) Dìm, giấu mất: Hỗ-sơ đó bị nhận rỗi.*

nhận chìm *dt.* Nhận xuống đáy nước: *Nhận chìm chiếc xuồng II (B) Dìm mất, em mất: Vụ đó bị nhận chìm rồi.*

nhận dấu *dt.* Clg. Nhận mộc, đóng con dấu, ấn mạnh con dấu có mực xuống: *Ký tên mà chưa nhận dấu.*

nhận hèm *dt.* Nhận trong hèm nóng và đè trong ấy một thời-gian cho chua: *Cải nhận hèm.*

nhận hột (hạt) *dt.* Nong hột đá quý vào các chảo: *Cà-rô nhận hột.*

nhận lớp *dt.* Bỏ bớt một đoạn giữa: *Hát mà nhận lớp thì hết hay.*

nhận mắm *dt.* Nhận vỗ khép mắm và đè trong đó một thời-gian cho mặn và có mùi mắm: *Dưa nhận mắm.*

nhận mõm *dt.* X. Nhận đầu.

nhận nước *dt.* Clg. Trần nước, nhận xuống sâu, khỏi mặt nước: *Đem đi nhận nước*

cho rồi.

nhận tiêu *dt.* Giấu mất, ếm mất: *Nhận tiêu vụ đó.*

NHẬN *dt.* Lành, thâu lấy: *Biên-nhận, ký-nhận, lanh-nhận, thâu-nhận; Ký tên nhận thơ II Nhìn, chịu, cho là đúng; chịu trách nhiệm: Chiếu-nhận, chứng-nhận, đảm-nhận, mạo-nhận, phủ-nhận, thú-nhận; Nói phải thì tôi nhận, sai thì cãi.*

nhận có *dt.* Chịu rằng có: *Việc đó tôi nhận có.*

nhận-chân *dt.* Nhận kỹ-càng, rõ-ràng: *Có người đã nhận-chân là đúng sự thật.*

nhận chịu *dt.* Bằng lòng, sẵn-sàng: *Chủ đất đã nhận chịu cho mình cắt nhè nơi ấy rồi.*

nhận chứng *dt.* Ghi nhận chứng-cớ II Chịu làm chứng: *Có người đứng ra nhận chứng.*

nhận-diện *dt.* Nhìn mặt: *Dễn ra cho người nhận-diện II (lòng) Mạo-nhận, nhận cảm của mình mặc dầu không phải: Vật này của tôi mà sao anh nhận-diện lấy đi?*

nhận-dịnh *dt.* Nhận xét và đoán-dịnh: *Nhận-dịnh thời-cuộc.*

nhận họ *dt.* Ưng-thuận, chấp-nhận nhân-duyên, chịu già con: *Nghe đâu hai vợ chồng đã nhận họ với ai bên sông rồi mà!*

nhận-khả *dt.* Bằng lòng cho.

nhận-lành *dt.* Chịu lành, lành ra: *Nhận-lành cái thơ; nhận-lành trách-nhệm.*

nhận lỗi *dt.* Chịu lỗi, nhận rằng mình có lỗi, nhận rằng lỗi ấy về phần mình: *Người ta đã nhận lỗi rồi thì thôi.*

nhận lời *dt.* Chịu lời, sẵn-sàng theo lời xin lời mời của người: *Nhận lời dự tiệc.*

nhận mối *dt.* Nhận lời mai-mối, hứa trên nguyên-lắc: *Nhận mối làm sui, nhận mối mua bán.*

nhận tin *dt.* Được tin, tiếp nhận được tin-tức: *Nhận tin người đi xa sắp về.*

nhận tội *dt.* Chịu tội, khai tội lỗi của mình ra: *Bí-can đe nhận tội.*

nhận-thức *dt.* Hiểu biết sâu xa: *Nhận-thức lời văn diêu-luyện.*

nhận-thực *dt.* Nhận cho là thực, là đúng: *Nhận-thực chử ký.*

nhận việc *dt.* Lành công-việc làm: *Mới vỗ nhận việc hôm đầu tháng.*

nhận-xét *dt.* Xét-nét ranh-ranh để hiểu: *Óc nhận-xét; biết nhận-xét.*

NHÃN-NHÃN *tt. Nh.* Nhẫn-nhẫn.

NHÂNG-NHÁO *tt. Lác-cắc, thiếu lè-dộ:*

Bộ nhâng-nháo ; Nhâng-nháo như cáo bắt gá.

NHÀNG tt. Sὸn, không già không trẻ : *Người nhâng.*

NHÀNG trt. Ông, om-sὸm : *Nhận-nhặng, làm nhặng lên.*

NHẤP trt. Chớp. Thoạt mờ thoạt tỏ thật le // Thoạt trỗi thoạt sụt; luồng-lự.

nhấp-nhay dt. Clg. Hấp-hay, cù-động liền liền mi mắt : *Nhấp-nhay cho nước mắt tống trôi hột (hạt) bụi re* // trt. Thật le, trong nhay mắt : *Mau nhấp-nhay.*

nhấp-nháng tt. Clg. Nhấp-nhoáng, sáng chập-chùng, loé sáng rồi lu lại (nhiều lần) : *Ánh sao nhấp-nháng.*

nhấp-nhánh tt. Sáng lóng-lánh : *Hột xoàn nhấp-nhánh.*

nhấp-nhèn tt. Clg. Tấp-tèn, lầm-le, giợm nhieu lần : *Nhấp-nhèn đi lấy chồng.*

nhấp-nhính dt. Nh. Nhấp-nhay : *Mắt nhấp-nhính.*

nhấp-nhoáng tt. X. Nhấp-nháng.

nhấp-nhở dt. X. Nhấp-nhở.

nhấp-nhở trt. Cheo menh khiến mặt nước nơi cao nơi thấp : *Sóng đánh nhấp-nhở* // Trồi lên hụp xuống : *Nhấp-nhở trên mặt nước*; *đá núi nhấp-nhở.*

nhấp-nhởm trt. Clg. Nhấp-nhởm hay Thấp-thòm, bẩn-khoan trong lòng, ngồi đứng không yên : *Nhấp-nhởm như ngồi trên nệm dồn kim.*

nhấp-nhú dt. Clg. Nhú-nhú, giợm nhieu lần mà không dám : *Nhấp-nhú muốn lên tiếng nhưng thôi*; *Nhấp-nhú muốn xông vô nhưng còn ngán.*

NHẤP dt. Clg. Xấp, dùng mũi kéo cắt một đường ngắn : *Nhấp một đường, nhấp khuy áo.*

NHẤP dt. Vô, vào, từ ngoài đi vào huy, đem vào trong : *Đột-nhập, gia-nhập, hồn-nhập, thâm-nhập*; *Bên xuất bên nhập*; *Nhập giang tuỳ khúc, nhập gia tuỳ tục* // (R) a) (truyền) Úng vào xác một người khác : *Bà cậu nhập*; *quý nhập tràng* // b) Gộp iại, hợp lại : *Sáp-nhập*; *xếp-nhập*; *Anh em hai bèn nhập lại cho vui.*

nhập bầy dt. Xen vô bầy, họp nhau lại thành một bầy (nói về súc-vật) : *Cả mình nhập bầy với gà bên cạnh.*

nhập bọn dt. Xen vô thành một bọn, xúm nhau lại thành bọn : *Nhập bọn với lưu manh.*

nhập cách trt. Đúng cách - thức : *Làm như vậy nhập cách da.*

nhập-cảng dt. Vô một thương-cảng // Mua từ nước ngoài đem vào nước mình : *Nhập-cảng hàng-hoá*; *nha nhập-cảng.*

nhập-cảnh dt. Vào cảnh-giới một nước nào : *Chiếu-khán giãy nhập-cảnh.*

nhập cốt dt. Lật vào xương : *Bệnh đã nhập cốt.*

nhập cục dt. Dòn thành một cục: *Còn lèté chút-dịnh, nhập cục lại cho gọn* // (R) Lấy nhau làm vợ chồng : *Cho hai đứa nó nhập cục với nhau cho rồi.*

nhập cuộc (cục) dt. Vào trong cuộc: *Ở ngoài ai nói cũng giới lâm*; *nhập cuộc mới biết tài.*

nhập chung dt. Dòn chung lại thành một: *Nhập chung mấy số tiền ấy lại coi được bao nhiêu.*

nhập-diệt dt. (Phật): X. Nhập Niết-bàn.

nhập-diệu dt. Đến chỗ tuyệt-diệu, chỗ hay hết sức : *Chơi thơ đã nhập-diệu.*

nhập đảng dt. Vào đảng, theo một đảng-phái : *Chi tên nhập đảng.*

nhập-đạo dt. Vào một đạo giáo // (B) Hiểu thấu lẽ đạo : *Tu-hành đã nhập-đạo.*

nhập-đề dt. Clg. Vào đề, bắt đầu câu chuyện : *Ông ấy nhập đề với một câu khen-nhượng.*

nhập-định dt. (Phật): Ngồi yên và đê hết tinh-thần vào đạo-lý : *Tham-thiện nhập-định.*

nhập-diệu trt. Đúng diệu, đúng cách - thức riêng của một giới : *Chơi-bời như thế là nhập diệu lắm rồi.*

nhập-giáo dt. Nhập-đạo.

nhập-học dt. Vào trường đê học ngay từ ngày đầu của đời học-sinh nơi một trường hay ngày đầu một niên-học : *Ngày nhập-học.*

nhập-hội dt. Vâ hội, vô làm hội - viên một hội : *Tiền nhập-hội*; *đơn xin nhập-hội.*

nhập-khẩu dt. Xâm-lăng.

nhập-khổ dt. Cho vào kho, đem vô kho : *Hàng nhập-khổ.*

nhập-lý dt. Hợp với lẽ phải.

nhập-lý dt. Lật vào tạng-phủ, khó trị : *Bệnh đã nhập-lý.*

nhập-loã dt. Vào bọn : *Nhập loã với kẻ cướp.*

nhập-môn dt. Vào trường, vào phái học hay đao-giáo : *Làm lê nhập-môn.*

nhập-một dt. Gộp lại thành một : *Hai gánh nhập-một.*

nhập-niết-bàn dt. Clg. Nhập-diệt, đặc-đẹo, thành chánh-quâ, tới chỗ bất-sinh bất-diệt, hết chịu luật luân-hồi nữa.

nhập-nội *dt.* Xông vô khít mìnhdịch: *Tấn
tới toan nhập - nội* // Vào trong, vô bên
trong: *Cầm hàng nước ngoài nhập-nội*.

nhập-ngoại *dt.* Vô lính, vào làm lính trong
quân đội: *Nhập-ngoại tùng-chinh*.

nhập-nguyệt *dt.* Đến kỳ có kinh, nói về
dàn-bà con gái có tháng.

nhập-nhì *trt.* Thấu tai, nghe được điều gì.
nhập-phòng *dt.* Vào phòng, vào trong buồng

// (R) *Cig* Đóng phòng, chung phòng với
nhau lần đầu tiên ngay bùn lề cưới: *Lễ
nhập-phòng*.

nhập-quen *dt.* Tân liệm, đã xác chết vào
hòm: *Chọn giờ nhập-quan*.

nhập-siêu *bt.* Số thâu nhiều hơn số xuất.

nhập-tâm *dt.* Ghi nhớ mãi trong lòng: *Việc
sự đã nhập tâm tôi rồi* // Thâm, hơi nóng
xông tới óc: *Tửu nhập-tâm như hổ nhập-
lâm (lòng)*.

nhập-tịch *dt.* Ngồi trên chiếu // (B) a) X.
Nhập tiệc // b) Vào dân một nước nào:
Nhập-tịch dân Mỹ.

nhập-tiệc *dt.* Ngồi vào tiệc ăn uống: *Mời
anh em nhập tiệc*.

nhập-thất *dt.* Đến chỗ sâu kín: *Học-hành
đã nhập-thất*.

nhập-thé *dt.* Vào cuộc đời, ra đời làm việc:
Nhập-thé phải lăn vùi với thế.

nhập-trường *dt.* Vào trường, lụu-trường:
*Ngày nhập-trường, học-sinh phần nhiều
mặc quần áo mới* // Vào trường thi: *Vács
lều chông nhập-trường*.

NHẬP-NHOẠNG *tt.* Mờ mờ, không rõ-ràng:
Chiều tối nhập-nhoạng.

NHẤT *st.* *Cig.* Nhứt, một: *Bất-nhất, chép-
nhất, chuyên-nhất, duy-nhất, độc-nhất,
đồng-nhất, hiệp-nhất, thống-nhất, vạn-nhất*;
Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh // Đứng
đầu, hàng đầu, hơn tất-cả: *Đệ-nhất*; *Nhất
vợ nhì Trời*; *Nhất quỳ, nhì ma, thứ ba
học-trò*; *Nhất cao là nút Tán-viên*. *Nhất
thanh nhất lịch là tiên trên trời CD*.

nhất ban *trt.* Tất-cả, đều như nhau, một thứ:
Nhất ban pháp-tác (*Pháp-tắc chung*).

nhất-biển *dt.* (h): Sự biến-đổi giống nhau
như hạch giữa hai cái hình (*homographique*).

nhất cá *dt.* Một cái, một chiếc.

nhất cử *dt.* Làm một lần: *Nhất cử luỡng
tiện* (Làm một lần mà tiện cả hai việc).

nhất chu *dt.* Một tuần lõi.

nhất chu-niên *trt.* Giáp một năm: *Đệ-nhất
chu-niên*.

nhất-danh *tt.* Tên duy-nhất, chỉ có một tên:
Nhất-danh tuyễn - cử (cuộc bầu - cử từng

người, mỗi phiếu chỉ có một tên).
nhất-diện *trt.* Một mốt: *Nhất-diện sẩm-sứa
cỗ bàn, nhât-diện cho mời hêt anh em*.
nhất-dán *trt.* Một mai, một ngày nào đó:
Nhất-dán vô-thường vẹn sự hưu (Một ma
nhâm mắt đi rồi, thì muôn việc đều không
còn).

nhất-đẳng *dt.* Bậc nhất, bậc cao hơn hết:
Nhất-đẳng bội-tinh.

nhất-đẳng-thân *dt.* Thân-thuộc giữa cha mẹ
và con cái.

nhất-định *trt.* *Cig.* Nhất-quyết, quyết-định,
cả quyết, không thay đổi: *Nhất định đி,*
ai can cung không được // Chắc-chắn, không
xê-xích: *Giá nhất-định, thời-kỷ nhất-định*.

nhất-diêm-hồng *dt.* (thực): Loại lan thuộc
giống thương-mộc, thân mập có khía, lá
tròn dài, bẹ ôm thân không cuống; phát
hoa ở đót, hoa to trắng, cánh trên có một
lá két đỏ (*Dendrobium draconis*).

nhất động *trt.* Mỗi cử-động, mỗi lúc có việc:
Nhất động nhất tĩnh.

nhất-hạng *dt.* Hạng nhất, đứng đầu tất-cả:
Hay nhất-hạng.

nhất hô *dt.* Hô lên một tiếng, gọi lên một
tiếng: *Nhất hô bá ứng* (Một tiếng hô,
trăm tiếng đáp).

nhất ý *trt.* Một ý // (B) Chuyên-tâm, chủ-ý
vào một việc: *Nhất ý cô hành* (Tự-ý làm
một mình, không nghe ai).

nhất kiến *dt.* Thấy một lần; mới gặp lần đầu.

nhất ký *trt.* Chỉ có một mình.

nhất-khai *trt.* *Cig.* Nhất-thiết, một mục,
khu-khu: *Nhất-khai không tin*.

nhất khắc *dt.* Một khắc đồng-hồ: *Nhất khắc
thiên kim* (Một khắc đáng ngàn vàng).

nhất khâu *trt.* Một miệng // (B) Một tiếng,
một lời, tất-cả nói giống nhau: *Vạn nhân
nhất khâu*).

nhất khí *dt.* Một hơi, một mạch: *Nhất khí
quán họ*.

nhất khí *tt.* Tức giận lần đầu: *Nhất khí Châu-
Du* (X. PH. II).

nhất là *trt.* Hạng nhất là, lời kè mòn hay
nhất, đậm-dà nhất: *Bọn mình đều nghèo,
nhất là tôi, nghèo hơn cả*.

nhất lâm *dt.* Nhìn qua một lần: *Nhất lâm
sinh tĩnh*.

nhất-lâm-biểu *dt.* Bảng ghi tóm tắt, nhìn
qua là hiểu được cả.

nhất lao *dt.* Chịu khó một lần: *Nhất lao
vĩnh dật* (Chịu khó một chút mà được khoẻ
lâu ngày).

nhất loạt *trt.* *Cig.* Nhất luợt, đồng một lần,

- ai cũng thế : *Nhất loạt đứng lên.*
- nhất luật tr. X.** Nhất loạt.
- nhất lưu tr.** Cùng một hạng.
- nhất ngôn dt.** Một lời, không nói đi nói lại : *Thuyền dài nào bến có dài, Khẳng-khang một lời, quan-tử nhất ngôn CD.*
- nhất-nghuyên-luận dt.** Thuyết cho rằng benthè vũ-trụ chỉ có một (*monism*).
- nhất nhặt tr.** Mỗi mỗi, tất-cả, vật chi cũng thế, từ đầu đến cuối : *Nhất nhặt đều phải nghe lời chỉ dạy chớ không được tự ý.*
- nhất quán tr.** Một lẽ mà suốt cả mọi lẽ : *Lý-thuyết nhất quán.*
- nhất-quyết tr.** X. Nhất-định.
- nhất sinh tr.** Cả đời, suốt một đời người : *Nhất sinh, tôi không bao giờ chịu lòn cùi.*
- nhất sơ tr.** Đầu tiên, lúc ban đầu : *Nhất sơ, và chỉ hai bàn tay trắng.*
- nhất tâm dt.** Một lòng, chuyên-tâm vào : *Nhất tâm làm giàu // Cùng một lòng, đồng lòng : Tất-cả đều nhất tâm.*
- nhất-tề tr.** Đều, đồng cùng nhau : *Ai này đều nhặt-tề phản-đối.*
- nhất-tính dt.** Một giống, giống cái hay giống đực : *Hoa nhất tính.*
- nhất tiểu dt.** Một nụ cười : *Nhất tiểu thiên kim X.PH.II.*
- nhất thân tt.** Một thân một mình, lẻ-loi // *Đây cả thân-thè : Nhất thân dō thi đậm (Gan cùng mình).*
- nhất-thần-gláo dt.** Tôn-giáo tin-tưởng và thờ một vì thần làm chúa-tề loài người.
- nhất-thất dt.** Sơ-thất (lầm-lỗi) một lần : *Nhất thất túc thành thiên cõ hận (Sai-lầm một lần là đề ngàn đời ăn-hận).*
- nhất thế dt.** Một thế-giới // *Cả thế-gian, cả một đời.*
- nhất thế tr.** Nh. Nhất loạt : *Dĩ-hà nhất thế.*
- nhất thi tr.** X. Nhất thời.
- nhất-thiết tr.** Hết thảy, đều hết : *Chỗng xâm-lặng không nhất-thiết là ai cũng phải cầm súng.*
- nhất thống dt.** Một mối, một nền thống-trị chung cho tất-cả : *Quy nhất thống (Đêm về một mối).*
- nhất thời tr.** Clg. Nhất thi, một lúc, không lâu : *Không nên vì cái giận nhất thời mà làm hư sự-nghiệp lâu dài.*
- nhất thuẫn dt.** Một nháy mắt // (B) Thời gian rất ngắn.
- nhất-thú dt.** Lần thứ nhất : *Xin dung cho nhất-thú.*
- nhất-trí tt.** Giống nhau, in như nhau : *Hành, động phải được nhất-trí ; Toàn-thì phải*
- nhất-trí.
nhất-trực trt. Thắng tuốt-luốt.
nhất-viện-ché dt. Ché-dé một viện nghị-sĩ trong một nước.
- NHẬT** trt. Lát, sái, lõ, không đúng : *Nhầm nhặt ; Nhật đường, nhật lỗi, nhật néo, nhật ngày, nhật tàu ; Đิ nhật đường, phải vê không.*
- NHẬT** dt. Cảnh giữ : *Đêm ngày cảnh nhặt.*
- NHẬT** dt. Clg. Nhặt, mặt trời : *Mặt nhật, nhật-thực II (R) a) Ngày : Bình-nhật, chủ-nhật, dân-nhật, huý-nhật, kỵ-nhật, sinh-nhật, sóc-nhật II b) Hàng ngày : Công-nhật, nhật-báo, nhật-ký II c) Ban ngày : Bạch-nhật, nhật-dạ II d) Thuộc xứ và người Nhật-bản : Bên Nhật, đồ Nhật, hàng Nhật, lính Nhật, tiếng Nhật.*
- nhặt-bản dt.** X. PH. II.
- nhặt-báo dt.** Nhật-trình, báo hàng ngày.
- nhặt-biểu tt.** Ở mé ngoài mặt trời // (B) Rất xa.
- nhặt-can dt.** X. Thiên-can.
- nhặt-cấp dt.** Lương ngày ; lương phát mỗi ngày.
- nhặt-chí dt.** Tiền xài mỗi ngày.
- nhặt-chí dt.** Ngày mà mặt trời cách xa đường xích-dạo nhất, tức ngày đông-chí và ngày hè-chí.
- nhặt-dạ dt.** Ngày và đêm II trt. (B) Luôn luôn, cả ngày đêm : *Trong chừng nhật dạ.*
- nhặt-cíệu dt.** Ngày đầu luân, tức chúa-nhật.
- nhặt-dụng tt.** Được dùng hàng ngày : *Đồ nhặt-dụng, tiền nhặt-dụng.*
- nhặt-động dt.** Chuyên-động trong một ngày : *Mỗi nhặt-động của quả đất là tự nó quay giáp một vòng.*
- nhặt-hoá dt.** Hàng-hoá Nhật-bản.
- nhặt-hoá dt.** Trở thành dân Nhật, người Nhật : *Nếu không có hai quả bom nguyên-tử nổ ở Nhật, một số đông người mình sẽ Nhật-hoá.*
- nhặt-hội dt.** Những hành-tinh quay chung-quanh mặt trời và cùng hội-tập với mặt trời ở một khu trong thiên-khổng.
- nhặt-kế dt.** Việc làm ăn hàng ngày // Việc sô sách hàng ngày.
- nhặt-kế dt.** Máy đo đường kính mặt trời và các hành-tinh.
- nhặt-kính vọng-viễn dt.** Kính trông xe để quan-sát mặt trời.
- nhặt-ký dt.** Ngày hẹn : *Đã đến nhặt-ký.*
- nhặt-ký dt.** Ghi vào mỗi ngày : *Nhớ nhặt-ký các món thâu xuất cửa nay II dt. Sô ghi các việc xảy ra hàng ngày : Quyền nhặt-ký II Sô ghi tiền vỡ ra hàng ngày : Mỗi quyền*

nhật-ký nhà buôn đều được phòng Thương-mại đánh số trang, ký tên và nhận dấu.

nhật-khoá dt. Bài học hàng ngày.

nhật-khoá-biểu dt. X. Thời-khắc-biểu.

nhật-linh (lệnh) dt. Mạng-linh của cấp trên trong quân đội ban xuống : *Nhật-linh số một.*

nhật-lợi dt. Mỗi lợi hàng ngày.

nhật-luân dt. Mặt trời (theo nhện-định cũ, tròn như bánh xe, tức tròn giẹp).

nhật-lực dt. Nh. Nhật-ký.

nhật nguyệt dt. Mặt trời mặt trăng : *Kì gương nhật nguyệt, nơ dao quỷ thần CD* // (B) Ngày tháng : *Nhật nguyệt như thoa* (Ngày tháng như thoi đưa) // (truyền) Cặp mắt của đồng thiêng-liêng : *Thỏ giỡn trăng như sơn-băng thủy-kết, Anh có phu nàng, nhật nguyệt xét soi CD.*

nhật-nhập dt. Mặt trời lặn : *Nhật nhập nhỉ chí* (Mặt trời lặn thì nghỉ làm việc).

nhật-nhật trt. Ngày ngày, mỗi ngày, ngày nào cũng thế.

nhật-nhiệt động-học dt. Ngành Vật-lý-học nghiên-cứu sự dùng sức nóng mặt trời (*hélio-dynamique*).

nhật-phàn dt. (qs) : Phàn ăn hàng ngày (cho mỗi người lính).

nhật-phô-ký dt. Máy dùng ánh-sáng quang-phô để thâu ánh mặt trời cách chính-xác (*spectroheliographie*).

nhật-quang dt. Ánh sáng mặt trời : *Nhật-quang liệu-pháp* (Cách chữa bệnh bằng ánh-sáng mặt trời).

nhật-quỳ dt. (thực) : X. Quỳ (thực).

nhật-sai dt. Sự chênh-lệch của bóng mặt trời giữa ngày này và ngày khác : *Nhật-sai nguyệt-dị* (Mỗi ngày mỗi sai, mỗi tháng mỗi khác).

nhật-tâm dt. Trung-tâm mặt trời.

nhật-tân trt. Mỗi ngày mỗi mới : *Nhật-tân nguyệt-dị* (Mỗi ngày mỗi mới, mỗi tháng mỗi khác).

nhật-tinh dt. Kiêm-diêm lại mỗi ngày (những việc đã làm).

nhật-tụng dt. Đọc hàng ngày : *Kinh nhật-tụng*.

nhật-tuyến dt. Tia-nắng (từ mặt trời chiếu ra).

nhật-thực dt. Hiện-tượng ban ngày làm cho nắng tắt dần-dần do mặt trăng che khuất mặt trời, nắng không giội xuống quả đất được.

nhật-trình dt. X. Nhật-báo,

nhật-trình dt. Độ đường đi trong ngày.

nhật-trung dt. Ngày xuân-phân, đêm và ngày bằng nhau, tức 21 hoặc 22 tháng 3 dương-lịch // Giữa trưa // Trong ngày.

nhật-vận dt. Khí sáng chung-quanh mặt trời.

nhật-vực dt. Phía mặt trời mọc.

nhật-vụng dt. Khí sáng thành vòng tròn chung-quanh mặt trời.

nhật xuất dt. Mặt trời mọc : *Nhật xuất nhỉ tác* (Mặt trời vừa mọc thì làm việc liền).

NHÂU-NHÂU trt. Tiếng chó gầm-gừ chực cắn nhau // (R) Rầy lợn om-sὸm : *Chị em hàng xóm mà cứ nhau-nhau luôn.*

NHÀU trt. Nhào ầu, cản vỡ, không đè-dặt : *Chùi nhẫu, đánh nhẫu, đập nhẫu vô.*

NHÃU trt. Nh. Nhầu : *Làm nhãu, sợ gì?*

NHẬU dt. (lóng) : Uống (rượu) : *Ăn nhậu, bợm nhậu, lèng nhậu.* // (lóng) : Tiêu thụ lợ : Xe Huê-kỳ nhậu xăng ghê gớm.

nhậu-nhẹt dt. La-cà nhậu đến say : *Nhậu-nhẹt suốt ngày.*

NHẬU trt. Nhenh, mau le : *Làm nhau lầm*

NHE dt. Nhăn, cắn chặt và đưa ra : *Nhe nốt, nhe răng cưỡi.*

NHE tht. Clg. Nhé, nghe, nhé, tiếng cuối câu với ý dặn-dò : *Nhớ nhe ! Tôi dì nhe t*

NHÈ trt. Nhảm, nhảm ngay vào người vào vật đáng lẽ không nên : *Nó mượn, sao nhè tôi mà đòi ; nhè ngày xấu mà khởi hành.*

NHÈ tt. Mem, mềm, rất ướt : *Ướt nhè* // (R) Nhè, tiếng khóc dài không được ráo-rẻ gọn-gàng của trẻ con : *Em bé nhè.*

nhè mồm trt. Luôn mồm những tiếng dính nhau : *Khóc nhè mồm ; say rượu, nói nhè mồm.*

nhè-nhè trt. Nhè-nhè, tiếng khóc dai và kéo dài : *Khóc nhè-nhè suốt ngày.*

NHÈ-NHÈ trt. Clg. Nhè-nhè, hơi nhè : *Đè nhè-nhè ; dù nhè-nhè ; Đánh nhè-nhè.*

NHÈ tht. Nh. Nhe (tht) : Nòng-nọc đứt đứt từ đây nhé HXH.

NHÈ dt. Chê-giêu mia-mai : *Biếm-nhè ; Họ nhè nhau.*

nhè-nhói dt. (d) : Xia-xói, châm-chọc mia-mai : *Nhè-nhói nhau đến đánh lộn.*

NHÈ tht. Clg. È, tiếng cuối câu với ý tiếc rẻ : *Thân này ví biêt đường này nhè ; Thè trước thoi dành ở vây xong HXH.*

NHÈ dt. X. Lẽ : *Có nhè nèo !*

NHÈ tt. Có một sức nặng rất ít, rất nhỏ, không cần nhiều sức lực mới kham nổi : *Cánh nhẹ, bao đỡ nhẹ ; Nhẹ như béo,*

nặng như chì // Tương-đối không nặng bằng :
Sát nhẹ hơn chì // Lẹt (nhẹt), không gắt :
Rượu nhẹ, thuốc nhẹ // Ít, dịu, phan-phát,
 dẽ-dàng : **Bệnh nhẹ, công việc nhẹ, tội nhẹ,**
 thuế nhẹ, trách-nhiệm nhẹ // tr. Sẽ, dịu,
 từ-tù : **Đánh nhẹ, đì nhẹ, nói nhẹ ;**
Một câu nặng-nhẹ, mấy người oan-khiên
NĐM // Bạc, lầm-thường, không đáng :
Xem nhẹ lời khuyên; Nặng bên danh-lợi,
nghẹ bẽ thân hơi NĐM.

nghẹ bóng via tt. Nhẹ cảm, dẽ tin-tưởng
 thẩn-quyền, hay sợ ma quỷ : **Người nhẹ**
bóng via hay bị ma nhát // (B) Nhát-nhúa,
 hay sợ : **Lụa người nhẹ bóng via mà bắt**
nét.

nghẹ bồng tt. Rất nhẹ, cầm tay sử-dụng dẽ-dàng : **Con dao nhẹ bồng.**

nghẹ bụng tt. Khoé dạ-dày, mau tiêu : **Bữa**
ăn tối, nên ăn nhiều rau cải cho nhẹ bụng.
 Trống ruột nhẹ nhẽ : **Xô được, nhẹ bụng.**
nghẹ bước tr. Đi se-sẽ, không gây tiếng động
 dưới đất : **Bà đang ngủ, hãy đi nhẹ bước**
 // dt. Tới dẽ-dàng, trót-lọt : **Nghẹ bước thang**
mây, nhẹ bước trên đường công-danh.

nghẹ cân tt. Có ít sức nặng, nhỏ, gầy : **Võ-**
sĩ hạng nhẹ cân ; bông gòn rất nhẹ cân ;
 vật này nhẹ cân hơn vật kia.

nghẹ cỏ tt. Cỏ ngựa không bị đè nặng, nói
 về xe hai bánh chờ phis sau nặng hơn phia
 trước : **Xe nhẹ cỏ.**

nghẹ cõ tt. Có ít người hay ít đồ vật trên
 cõ xe : **Biện vè nhẹ cõ hơn bận di.**

nghẹ cương tt. Nói về ngựa dẽ điều-khiển :
Ngựa nhẹ cương.

nghẹ chèo tr. Chèo được nhẹ-nhang : **Ghe**
anh mồng ván bóng-láng nhẹ chèo, Xin anh
 bót ngọn xả lèo, chờ em CD.

nghẹ dẹ tt. Chỉ tính người nặng-nồi, hay xiêu
 lòng mà tin lời năn-ni thiết-yếu : **Đàn-bà**
nghẹ dẹ ; Lời giao-ngôn đá nát vàng phai,

Dận em đừng nhẹ dẹ tin ai bao-giờ CD.

nghẹ đạp tt. Đạp được nhẹ-nhang mà xe vẫn
 chạy mau : **Xe mới vô dầu nên nhẹ đạp.**

nghẹ gánh tr. Gánh đi nhẹ-nhang : **Bữa nay**
bán hết nên được nhẹ gánh // Có ít trách-
 nhiệm : **Gá được một dứa con gái, cha**
mẹ cũng nhẹ gánh được phần nào.

nghẹ gót tr. Nh. Nhẹ bước.

nghẹ giá tr. Rẻ, giá không cao : **Mua thứ**
này cho nhẹ giế.

nghẹ hều bt. Clg. Nhẹ hểu, rất nhẹ, có thè
 mang đi hieu-hieu : **Cái gánh nhẹ hều, bao**
đồ nhẹ hều.

nghẹ hểu bt. X. Nhẹ hểu.

nghẹ hóng tt. Nh. Nhẹ bồng.

nghẹ hơi tt. Thơm, không gắt, không nồng :
 Thuốc này **nghẹ hơi** // tr. Hít vô hay thời
 ra được dẽ-dàng, không phải ráo súc : **Ông**
 điều nhẹ hơi ; cái kèn **nghẹ hơi.**

nghẹ khói tt. Thơm, vừa hút, không gắt : **Thuốc**
 (lá) này **nghẹ khói.**

nghẹ lái tr. Dễ điều-khiển, không gắt : **Xe**
 này **nghẹ lái**, // Phis sau tương đối nhẹ :
Thuyền nhẹ lái.

nghẹ lo tr. Bớt lo âu, đỡ đi sự lo ngại :
Nghẹ nó thoát được, tôi mới nhẹ lo.

nghẹ lời tr. Cách ôn-hoa, không trách mắng :
 Nói nhẹ lời ; **Xin ông nhẹ lời cho.**

nghẹ lửa tt. (chm) : Mau chảy, dẽ dò khi bị
 đốt và chảy ra màu le : **Loại kim nhẹ lửa** (fusible).

nghẹ mình tt. Dạy trả dẽ-dàng khi trút được
 vật nặng trên mình : **Cởi cái ba-lô ra, nó**
nghẹ mình làm sao ! // (R) Mát, khoé : **Tắm**
được, nghe nhẹ mình quá // (B) Nh. Nhẹ
 gánh (nghẽ sau).

nghẹ miệng tr. Mau miệng, không suy-nghĩ
 trước khi nói : **Nghẹ miệng có khi phải tai**
 vẹ.

nghẹ mũi tr. Không phải chịu mùi hôi thúi :
Họ xúc đám rác đồ đỉ, mình mới nghe
nghẹ mũi // Thông mũi, không nghẹt : **Xông**
long-não cho nhẹ mũi.

nghẹ ng ti. Nh. Nhẹ gánh (nghẽ sau).

nghẹ-nhang bt. Nh. Nhẹ : **Gánh nhẹ-nhang**
 dẽ đí // (B) Khoan-khoái, vui-về, dẽ chịu :
Nhẹ-nhang trong lòng (hoặc mình).

nghẹ-nhé tr. X. Nhè-nhé.

nghẹ-nhõm tr. Khoan-khoái, sung-sướng sau
 khi trút được gánh nặng vật-chất hay tinh-
 thần : **Bán hết, còn gánh không, thật nhẹ-**
nhõm ; trả dứt nợ, nghe nó nhẹ-nhõm làm
sao !

nghẹ phèu bt. Nh. Nhẹ hểu.

nghẹ roi tt. Dễ điều-khiển, không cần đánh
 mạnh cũng chạy : **Ngựa nhẹ roi.**

nghẹ tay tr. Se-sẽ tay, cẩn-thận trong khi
 làm : **Đánh nhẹ tay, làm nhẹ tay** // (B)
 Đổi-xử vừa phải, không tàn-nhẫn : **Xin ông**
nghẹ tay cho hắn nhở.

nghẹ tình tr. Lẹt-léo, lẹnh-nhẹt, lanh - đạm,
 không đậm-thâm : **Nặng tình cát-lüyü, nhẹ**
tình tao-khang. k.

nghẹ tĩnh tt. Nh. Nhẹ dẹ : **Đàn-bà nhẹ tĩnh.**

nghẹ tiền tt. Ít tiền, giá thấp, rẻ : **Lụa đồ**
 nhẹ tiền mà mua cho đỡ tốn-hao.

nghẹ tiếng tr. Nhỏ tiếng, không la-lối : **Khuya**
 rỗi, xin ông nhẹ tiếng cho // (B) Nh. Nhẹ

lời.

nhẹ tội *bt.* Tội được nhẹ bớt: *Chu thiêt thì nhẹ tội; như vậy cũng nhẹ tội.*

nhẹ túi *trt.* Không tiền hoặc có rất ít tiền: *Búra nay tôi nhẹ túi.*

nhẹ thân *tt.* Nh. Nhẹ mình.

nhẹ thè *tt.* Mất thè-diện, danh-giá bị xem thường: *Mình như vầy mà chen-lẫn xin-xó thì nhẹ thè đi* II (R) *đt.* Hẹ mình, tự xem thường tư-cách mình: *Ai đi nhẹ thè như vậy được?*

nhẹ xóm *tt.* *Cig.* Nhẹ xóm, rất nhẹ: *Cái gánh nhẹ xóm; bao dồ nhẹ xóm.*

nhẹ xóm *tt.* X. Nhẹ xóm.

NHEM *tt.* X. Lem: *Nhem-nhuốc, nhọ-nhem.*

NHEM *dt.* Nhữ, khiêu-khích sự thèm-thuồng của người: *Nhém-nhèm-nhem, có thèm cho một miếng.*

nhem thèm *dt.* Nh. Nhem.

NHEM-NHÈM *trt.* Nhóp-nhép, luôn mòm, liền miệng: *Ăn nhem - nhèm, nói nhem - nhèm.*

NHEM-NHÉP *tt.* Nhóp-nhép, khép lại mờ ra liền-liền: *Nhem - nhép cái miệng; con nghêu nhem-nhép.*

NHEM-NHÉP *tt.* Chèm-nhép, ướt nhiều và dính lại: *Dính nhem-nhép.*

NHÈM *tt.* Vẩy-vá dơ bần: *Chèm-nhèm, chừ nhèm, mắt nhèm.*

NHÉM *dt.* Ém, nhét, trét kín: *Nhém quan-tài, nhém thuyền.*

NHÈM-NHÈM *trt.* X. Nhem-nhèm.

NHÈM *trt.* Nhiệm, kín-dão, không đê người ngoài biết: *Giấu nhèm, giữ nhèm; làm cho nhèm.*

NHEN *dt.* (đóng): Loại sóc nhỏ con, thường chạy nhảy trên cây dừa.

NHEN *dt.* Nhóm, nhúm, gầy lùa: *Nhen lùa.*

nhen-nhúm *dt.* Gầy-dung: *Ngõ là hương-hoả đang nhen-nhúm, Hay nỗi trăng-hoa khéo phinh-phờ* NT II (R) *Ký-cóp, cõ-cùm, đê dành tiền: Mới nhen-nhúm được chút đỉnh.*

NHÈN *dt.* X Nhoén.

NHEO *dt.* (đóng): Loại cá sông không dày, nhiều nhát: *Đò nhốt cho nheo tng.*

NHEO *dt.* Nhồi hi-hí mắt lại: *Bị chói nén nheo lại* II *dt.* Tên hai hàng lông mọc dài theo mí mắt: *Lông nheo.*

nheo mắt *dt.* Nh. Nheo.

nheo-nheo *dt.* Nheo hơi hơi, khiến mí mắt

run-run: *Nheo-nheo xem nhặt-thực.*

NHEO-NHÉO *trt.* Trèo-trèo, liền miệng, luôn mòm, cách dai-dẳng: *Kêu nheo-nhéo; Nheo-nhéo như mõ réo quan-viên tng.*

NHEO-NHÉO *trt.* Leo-léo, cách nói hay đi nhanh-nhẹn, khoẻ mạnh: *Nói nheo-nhéo, đi nheo-nhéo* II *tt.* Hơ-hờ, trẻ đẹp: *Con gái nheo-nhéo, còn nheo-nhéo.*

NHEO-NHÓC *tt.* Lang-thang với nhau, không được săn-sóc: *Bầy con nheo-nhóc.*

NHÈO *tt.* X. Bèo-nhèo.

NHÈO-NHẸO *trt.* Nhẽ-nhẽ, cách khóc dai, tiếng kéo dài: *Khóc nheo-nhéo* II *Trò bô đứa bé yếu đuối hay quấy luộn: Đứa trẻ sài, quấy nhèo-nhéo.*

NHÉO *dt.* Véo, beo, dùng hai ngón tay kẹp thịt người cho đau: *Đừng nhéo đau!*

NHÉO *dt.* Réo, kêu lên, la lên: *Đánh nhéo một tiếng.*

nheo-nhéo *dt.* X Nheo-nhéo.

NHÈO *dt.* *Cig.* Bèo, xèo, xiu, số lượng thật ít: *Cho chút nhèo đi; Đi chút nhéo trở về.*

NHÈO-NHÈO *tt.* X. Nheo-nhéo.

NHÈO *tt.* Nh. Nhèo. X. Bèo-nhèo.

NHÈO-NHẸO *trt.* X. Nhèo-nhéo.

NHÉP *dt.* Nh. Nhài: *Thằng nhép.*

NHÉP *dt.* Chép, cù-động hai môi: *Nhóp-nhép; Nhép miệng nói.*

nhép-nhép *trt.* X. Nhem-nhép và Nhóp-nhép: *Con nghêu nhép - nhép; nhép - nhép cái miệng.*

NHÉP *tt.* X. Nhép.

nhép-nhép *tt.* X. Chèm-nhèm và Chèm-nhép.

NHÉP *tt.* Quá ướt: *Ước nhép.*

nhép-nhép *tt.* *Cig.* Nhép - nhép, X. Chèm-nhèm và Chèm-nhép.

NHÉP *trt.* Bẹp, xép, bị ép giẹp: *Đè nhép; Những trái dưa đay giò bị nhép cát.*

NHÉT *dt.* Nhồi vào, nhặn dồn vào: *Nhét nút, nhét khăn vào miệng; chèn-nhét* II (R) *Thὸn, dứt, hối-lộ: Đứt nhét, bị nhét dây mõm* II (B) *Đè vỡ, sắp vào chỗ chát: Bị nhét vỡ gốc.*

NHÈ-NHÈ *trt.* X. Nhèo-nhéo: *Khóc nhẽ-nhẽ.*

NHÈ *dt.* X. Lè: *Nhè đèn, nhè ốc.*

NHÈ-NHÃI *trt.* *Cig.* Nhẽ-nhại, tươm ướt, chảy dầm-dề (dầm-dìa): *Mõ-hôi nhẽ-nhãi;*

nước mắt nhè-nhại.

NHÈ-NHẠI trt. X. Nhè-nhại.

NHÉCH bt. Clg. Nhích, đưa xéo lên : Ngồi nhèch lên.

nhèch mép dt. Chành mép miệng ra một chút : Nhèch mép cười ; nhèch mép vu sưng.

nhèch miệng dt. Clg. Nhèch mồm và Nhèch môi, khẽ chép miệng toan cười hay nói : Nhèch miệng cười.

nhèch môi dt. X. Nhèch miệng.

nhèch mồm dt. X. Nhèch miệng.

NHÉCH-NHÁC tt. Bùa-bãi, lợn-xộn, không thứ-tự : Mâm cơm nhèch-nhác.

NHÈCH dt. (động) : Loại cá biển mình dài như lươn : Cá nhèch.

NHÈCH trt. Trich, trè : Đì nhèch tèu.

NHÈN-NHỆN dt. (động) : X. Nhện.

NHÈN dt. (động) : Clg. Nhèn-nhện hay Dẹn, côn-trùng mình eo, khúc bụng to và tròn, tám chân, nhà tor chằng lưới bắt các loại côn-trùng khác đê ăn : Buồn trông con nhện chằng tor, Nhện ơi nhện hối, nhện chờ mối ai ? CD.

nhện hắc-hổ dt. Giống nhện ở hang, có nọc độc.

nhện hùm dt. Giống nhện to, tor dai và chắc, thường ăn thịt các giống chim nhỏ mắc lưới của nó.

nhện sa dt. Con nhện từ trên rơi xuống trước mặt người nào là một điềm báo trước rằng nhà người ấy sắp có khách.

NHÉU-NHÁO trt. X. Lếu-láo.

NHÈU dt. Chảy xuống từng giọt dài : Em bé nhèu, thùng dầu nhèu // dt. Giọt : Đau, không có một nhèu thuốc // trt. Bòng cao lén đê rơi tù-tù xuống : Tống bánh nhèu vào thành.

nhèu nước miếng bt. Nước miếng từ lưỡi tiết ra khi thèm-thuồng : Thay nhèu nước miếng ; thèm nhèu nước miếng.

nhèu-nhão dt. Nhèu luôn không ngọt : Ăn trầu nhèu-nhão ; nhèu-nhão dor-dây.

NHÈU tt. X. Bệu.

nhêu-nhạo tt. Rất bệu : Bệnh lâu, da thịt nhêu-nhạo cả.

NHI dt. Trẻ con : Durong-nhi, hài-nhi, tiều-nhi, thiều-nhi // Trẻ người : Nam-nhi, nử-nhi // dt. Con, tiếng xung-hô : Lân-mẫu xuất lân-nhi ; Quan-san ngàn dặm, thê-nhi một đoàn K.

nhi-dòng dt. Trẻ con : Tết nhi-dòng.

nhi-dòng-khí dt. Tánh-chất trẻ con.

nhi-dòng-tiết dt. Tết nhi-dòng, tức ngày rằm tháng tám âm-lịch.

nhi-hý dt. Trò chơi trẻ con.

nhi-khoa dt. (Y) : Khoa trị bệnh trẻ con.

nhi-nữ dt. Đàn-bà con gái : Nhi-nữ thường-tình (Tánh thông-thường của đàn-bà con gái).

nhi-tử dt. Trẻ con, con gái.

NHÌ tt. Nhì, thứ hai, hạng kỉ hạng nhất :

Hạng nhì, lớp nhì, thứ nhì, vè nhì ; Nhất vợ nhì trót ; Nhất sỹ nhì nông // Mắt bong-vụ hay lúc-ắc có hai điềm đèn : Mắt nhì, bao nhì.

NHÌ-NHẰNG trt. Clg. Nhùng-nhằng, lôi-thôi, tẩm-thường, không xấu không tốt : Làm ăn nhì-nhằng ; mua bán nhì-nhằng.

NHÌ-NHÈO trt. Lài-nhài khó chịu : Cái nhì-nhèo diếc tai.

NHÍ trt. Lảng-lor, liến-xáo.

nhi-nhay dt. Thay-máy, động-đẩy luôn : Tay chân nhí-nhay không ngừng // Ra hiệu bảo nheu, không đê người ngoài biết : Chúng nhí-nhay với nhau.

nhi-nhành tt. Lảng-nhằng, chằng-chịt, không rành-mạch : Lèm nhí-nhằng, nói nhí-nhằng.

nhi-nhất tt. Lầm-le lầm-lết : Nhí-nhất như chuột ngày // dt. Thị-thầm to nhỏ với nhau, không đứng-dắn : Vợ chồng mà nhí-nhất với nhau cả ngày.

nhi-nhoèn tt. Tính người cười nói tự-do : Chích-choè học dốt có chuỗi, Bởi vì nhí-nhoèn nên đuôi phết-phờ HDTN.

NHÌ trt. Hè, hé, tiếng cuối câu lơ-lửng giữa hai ý xác-nhận và tự hỏi : Đẹp nhì, Vui nhì ! Có chặng nhì ! O' hay cảnh cũng ưa người nhì, Ai thay ai mà chặng ngàn-ngờ HXH.

NHÌ dt. Clg. Dì, nói nhỏ : Chẳng dám nhì hơi.

nhi tai dt. Nói nhỏ bên tai người : Lại dây nhì tai một chút.

NHÌ dt. Nhèu, rỉ, chảy từng giọt nhỏ thật chậm : Nước mắm nhì ; Không nhì một giọt nước mắt.

NHÌ-CÁN dt. (thực) : Loại cỏ sống dưới nước hoặc dựa bờ nước, lá kép gồm nhiều cọng nhỏ có lông bát côn-trùng, hoa vàng, trái xù, nước được dùng theo mình khi lèi sỏi (*Utricula fluosa*).

NHÍ dt. (thè): Tai : *Lỗ nhí, mèng nhí, bặt-nhí, mộc-nhí, phụ-nhí* II (R) Lỗ nhỏ : *Nhí đèn, nhí tẩu.*

nhi-cổ dt. Màng nhí, màng mòng trong lỗ tai để hứng tiếng động cho dội lại.

nhi-châu dt. Hột châu deo ở trán tai.

nhi-giới dt. Tầm tai nghe thấu.

nhi-học dt. Sư học do tai nghe.

nhi-huyết-xuất dt. (Y): Bịnh chảy máu lỗ tai (*otorragie*).

nhi-khán-pháp dt. (Y): Phép xem bịnh, tìm bịnh trong lỗ tai (*otoscopy*).

nhi-khí-quản dt. (thè): Khí-quản từ họng thông đến tai.

nhi-khoa dt. (Y): Môn trị bịnh trong và ngoài tai.

nhi-mục dt. Tai và mắt II (B) Sợ dòm ngó, đê ý của người ta : *Ở đây có nhiều nhi mục, nên cẩn-thận.*

nhi-tùng dt. (Đy): Bịnh đau tai, điếc tai, nghe vang, đau nhức suốt ngày, có mụn chảy mủ hoặc nước vàng.

nhi-viêm dt. (Y): Bịnh sưng tai (trong và ngoài) : *Nội nhi-viêm, ngoại nhi-viêm*(*otitis*).

NHÍ dt. Mi, mày, tiếng gọi người nói chuyện với mình.

nhi-ngã dt. Mày tao : *Nhi ngã vô cùu.*

nhi-lào dt. Chóng bảy, tụt bảy, bọn mi.

NHỊ st. Hai : *Nhị nguồn* (Hai dòng) II Thứ hai, hạng nhì : *Đệ-nhị* II Tên thứ dân hai dây : *Dàn nhị.*

nhi-các bt. Hai tiếng các trong câu : « Các tần sờ-nặng, các thụ sờ-nhus lúc : Làm hết tài sức đê hướng dù thứ cần-dùng.

nhi-chí dt. Hai ngày Đông-chí và Hè-chí trong năm.

nhi-diện dt. Hai mặt, hình có hai mặt.

nhi-diện-luận dt. (triết): Thuỷt chủ-trương rằng tinh-thần và vật-chất là hai mặt phải có của mọi vật.

nhi-diện-thuyết dt. Nh. *Nhị-diện-luận.*

nhi-dâng-ché dt. Ché-dâng một nước có hai dâng to đối-lập nhau đê tranh nhau nắm quyền tri nước.

nhi-dâng dt. Bậc nhì, thứ nhì : *Nhị-dâng-thân* (Bà-con vào bậc thứ hai).

nhi-hạng dt. Hạng nhì.

nhi-hỷ dt. Lẽ lại mặt sau ngày cưới : *Lẽ nhị-hỷ.*

nhi-huyền dt. Hai sợi dây II Đàn nhị, thứ dân có hai dây.

nhi-khí dt. Hai khí : Âm và Dương.

nhi khí dt. Lần tức giận thứ hai (X. *Nhị-khí* Châu-Du PH. II).

nhi-nghuyên-luận dt. (triết) : Học-thuyết chủ-trương rằng mọi sự-vật trong vũ-trụ đều có hai bản-lề đối-đối nhau đê tồn-tại và phát-triển như Âm với Dương, Tinh-thần và vật-chất, thê-xá và linh-hồn, v.v... (*dualisme*).

nhi-phân dt. Hai ngày Xuân-phân và Thu-phân.

nhi-tâm dt. Hai lòng, không chuyên-nhất, không trung-thành : *Ấn ở nhị tâm.*

NHỊ dt. Clg. Nhuy, cộng nhỏ, mềm ở giữa cái hoa, đầu có phần, nguyên là trứng giông, thường có mùi thơm : *Phong-nhị, tiều-nhị; Đỗ ai mà được như sen, Chung quanh cánh đở giữa chen nhị vàng CD.*

nhi-cái dt. X. Nhuy rái.

nhi-dào dt. Cái nhị hoa đào II (B) Màng trinh con gái : *Nhi-dào thà bè cho người tình chung K.*

nhi-đực dt. X. Nhuy đực.

nhi-hoa dt. Nh. Nhị : *Vườn xuân hoa nở đầy giàn, Ngăn con ong lại kéo tàn nhị hoa CD.*

NHÍCH bt. Xích, trích qua một bên : *Nhích tói cho gần; Ngồi nhích qua một chút* II (R) Clg. Nhích, trỗi hơn một tí : *Cái này nhích hơn cái kia độ một 10 mét 8.*

NHÍCH dt. X. Nhéch : *Nhích mép, nhích miệng, nhích môi.*

NHÍM dt. (đông) : Clg. Dím, thú rừng thuộc loài gặm-nhấm, lông thật cứng và nhọn, dài đê mệt gàng : *Con nhím, lông nhím.*

NHÍM-NHÍM trt. : Cách dâm-thâm, tè-chinh : *Ăn nói nhím-nhím.*

NHIN-NHÍN trt. X. Nhín-nhín.

NHÌN dt. Trông, ngó lâu đê tìm hiểu : *Chợt nhìn, doái nhìn, liếc nhìn, sục nhìn; Tiếng đồn cặp mắt em lanh, Ai ai không ngó cứt anh em nhìn CD* II (R) a) Doái-hoài săn-sóc : *Bận, không nhìn đến con II b)* Nhện, cho là của mình : *Mắt đờ đì nhìn; Nhìn con; Tiếc công anh lau dà chùi bình; Cây mai-dong dến nói, ba má nhìn bà-con CD.*

nhin-chòng-chọc dt. Nhìn thẳng vào cách chăm-chú : *Có quen không mà nhìn người ta chòng-chọc vậy?*

nhin-lầm dt. Nhện lầm là của mình : *Nhìn lầm cây bút của người ta* II Nhện lầm ra người khác : *Bị bao bối nhìn lầm.*

nhin-lô-mắt dt. Giương mắt nhìn đê tìm hiều.

nhin-mặt dt. Xem mặt đê nhận ra người :

- Bao bô nhìn mắt.**
- nhìn-nhận** dt. Nhìn ra : *Tôi nhìn - nhận là anh nói đúng II (Pháp)* : Nhìn một đứa con trước pháp-luat: *Con nhìn-nhận.*
- nhìn-nhận cưỡng-bách** dt. (*Pháp*) : Sự nhìn-nhận một đứa con tự-sinh do toà-án phán-dịnh (*reconnaissance forcée, reconnaissance judiciaire*).
- nhìn - nhận tự - ý** dt (*Pháp*) : Sự tự mình nhìn-nhận một đứa con tự-sinh khi đi khai với hộ-lợi (*reconnaissance volontaire*).
- nhìn-nhô** dt. (d) : Nh. Nhìn : *Không nhìn nhô chi cả.*
- nhìn sừng** dt. Ngó sừng, ngó với vẻ mặt sừng-sot, kinh-ngạc: *Cặp tôi, và nhìn sừng không nói được lời nào.*
- nhìn trân** dt. Nhìn sừng không nói, không cù-động chỉ cà: *Nhìn trân một hồi mới nhận ra là người quen.*
- nhìn trân-trân** dt. Nh. Nhìn trân.
- nhìn trân-trői** dt. Nh. Nhìn trân.
- nhìn trői mắt** dt. Nh. Nhìn lố mắt.
- nhìn trùng-trùng** dt. Nhìn chòng-chọc với vẻ hậm-hực muôn gãy.
- NHÍN** dt. Chùa lại một phần: *Nhín cho em một miếng, con !* // trt. Dè, dùng ít lại phòng lúc thiêu: *Ấn nhín, tiêu nhín.*
- nhín-nhín** bt. Clg. Nhìn-nhín, hơi nhín: *Xài nhín-nhín.*
- nhín-nhúc** bt. (d) Nh. Nhín : *Hãy nhín - nhúc dè dặt ; Xài nhín-nhúc cho đâu dù đó.*
- NHỊN** dt. Nhẫn, dằn cơn xuống cho que, cho xuôi: *Nhǎn-nhịn, nhường-nhịn ; Mẹ già dữ lắm em ơi, Nhịn ăn nhịn mặc nhịn lời mẹ cha. Nhịn cho nênh cửa nênh nhè, Nênh kèo nênh cột nênh xà đòn-dông ; Nhịn cho nênh vợ nênh chồng CD.*
- nhịn ăn** dt. Dằn sự thèm-thuồng lỗ miệng, không ăn món ngon mắt tiền: *Nhịn ăn sầm vàng.*
- nhịn đói** dt. Không ăn ; không có cơm ăn: *Đã từng ăn bát cơm đầy, Đã từng nhịn đói cả ngày không ăn CD.*
- nhịn khát** dt. Không uống nước ; không được uống nước: *Nhịn khát cho bót ra máu ; nhịn khát vì thiếu nước uống,*
- nhịn mặc** dt. Không mặc quần áo đắt giá.
- nhịn miệng** dt. Ăn ít hoặc không ăn: *Nhịn miệng đái khách.*
- nhịn-nhục** dt. (d) : Nh. Nhịn : *Nhịn-nhục cho xuôi chuyen.*
- nhịn thèm** dt. Lướt qua sự thèm khát, tự mỉnh tránh-dầu với sự thèm khát: *Nhịn thèm*
- dà lâu** // Không được thoả - mãn sự thèm-thuồng : *Đè con nhịn thêm.*
- nhịn thuế** dt. Dằn lòng chịu thuế, đè mặc cho người ta hơn mình: *Nhịn thuế anh em trong nhà không xấu.*
- NHINH-NHINH** tt. X. Nhin-nhinh.
- NHÍNH** tt. Nhích, trỗi hơn một chút: *Con chị nhinch hơn con em.*
- nhinh-nhinh** tt. Clg. Nhin-nhinh, hơi nhich một chút.
- NHÍP** dt. Khiếu một đường rách tết (không đặt thêm một miếng như vỏ): *Sứt đường chỉ, nhíp lại II (R)* Mau chóng: *Lẹ như nhíp.*
- NHÍP** dt. Clg. Díp, vật dùng bằng thép hay thép có hai càng dè nhò lông hay kẹp lấy móng đù nhỏ trong lỗ sâu.
- nhíp kè mục** dt. Dụng-cụ hội-hoạ, hình như cái nhíp có cán dài, có khoé vặn dè kè đường ngay (*tireligne*).
- nhíp quay** dt. Cái Com-pa, vật dè quay vòng tròn có hai càng mở rộng hoắc bóp hép được, khi dùng ấn mạnh cây cần có mũi nhọn xuống dè lấy trung-tâm, rồi ném cần quay tròn, mũi kia sẽ vạch một đường chung-quanh trung-tâm-diêm thành một vòng theo ý (*compas*).
- nhíp quay khoá** dt. Nhíp quay nằm ngang có độ khoá dè điều-chỉnh (*compas à verge avec régleur*).
- nhíp quay lò-xo** dt. Nhíp quay có ruột gá nhún êm (*compas à ressort*).
- nhíp quay lòng** dt. Nhíp quay dè do lòng trong một cái lõi (*compas à maître de danse*).
- nhíp quay mũi** dt. Nhíp quay hai mũi đều bằng thép cứng nhọn dè do tỷ-lệ (*compas à pointes rapportées*).
- nhíp xe** dt. Bộ phận nhún của xe, bằng thép, miếng dài uốn cong, chòng-chất nhiều lõp, lõp dưới dài, trên ngắn dần, bắt dưới thùng xe (*amortisseur*).
- NHÍP** dt. (hx) : Bộ-phận dùng tay kéo mỗi đường ray (*rails*) dè dỏi hướng chạy của xe lửa: *Gác nhíp, quay nhíp (branchement).*
- NHÍP** dt. Clg. Dip, doan, thoi của một cái cầu hay một con đường: *Dỗ anh con rết mây chân, Cầu ô mây nhíp chợ Dinh mây người CD II (R)* Bật, tiết trong một bài dàn: *Nhíp hei, nhíp tư, giữ nhíp, cho nhíp, lẩy nhíp II (B)* Sự hoà-hợp, ăn khớp với nhau: *Ấn nhíp, đúng nhíp ; Hai người nói chuyện ăn nhíp quá II dt.* Đánh nhíp cho mọi cây đàn và người ca hòa nhau, không ai mưu ai chém: *Nhíp sành II (R)* Rung chân hay gõ ngón tay khi cao-hứng: *Ngồi*

nhip.

nhip cầu dt. Những đoạn nối liền thành một cái cầu // (B) Sự giao-tình giữa hai hay nhiều người : *Nhip cầu thông-cảm ; Béc lại nhịp cầu.*

nhip chân dt. Đánh nhịp bằng một bàn chân trong một cuộc hòa đàm hoặc ca hát, hay lúc cao-hứng.

nhip-độ dt. Độ mau hay chậm giữa hai nhịp dàn // (R) Độ mau hay chậm trong mọi sự việc : *Cung-cấp với một nhịp-độ điều-hoá ; xuất-cảng trong nhịp-độ bất-thường.*

nhip-nhàng dt. (d) Nh. Nhịp : *Ca không nhịp-nhàng chỉ cá ; chạy bộ có nhịp-nhàng ít met.*

nhip sanh dt. Gõ cắp sanh cho ra tiếng đè đánh nhịp.

nhip tay dt. Đánh nhịp bằng tay trong một cuộc dàn hát // (R) Búng tay cho kêu hoặc dùng đầu ngón tay gõ trên bàn khi cao-hứng.

NHỊP dt. X. Dip : *Sẵn nhịp, luôn nhịp.*

NHÍU bt. Nhăn, co rút lại : *Nhăn-nhíu.*

nhiu da tt. Nhăn da, da rút lại thành nhiều lằn xép : *Mặt dã nhíu da ; mệt ghê nhíu da sấp lèn.*

nhiu mày dt. Chau mày, cau hei cheng-mày lại : *Nhiu mày suy-nghi.*

nhiu mắt dt. X. Nheo mắt.

nhiu-nhỏ dt. (d) Nh. Nhíu : *Mặt mày nhíu-nhỏ.*

NHỊU trt. X. Dịu : *Nói nhíu.*

NHIEC dt. Mắng mà có kẽ nhũng việc xấu của người ra : *Bị nhiếc không còn chút da mẹ đẻ.*

nhiếc-mắng dt. X. Mắng nhiếc.

nhiếc-móc dt. (d) Nh. Nhiếc : *Nhiếc-móc người ; ta làm chi cho mang tội !*

nhiếc-nhóc dt. (d) Nh. Nhiếc-móc.

nhiếc-xéo dt. Nhiếc người cách gián-tiếp, bắt người khác hay việc khác mà nhiếc người.

NHIÉM dt. Nhuộm : *Nhiêm-liệu, nhiêm-thảo* // (B) Lặm, lạy, thấm, vướng lầy, ăn sâu vào : *Cầm-nhiêm, tiêm-nhiêm, truyền-nhiêm ; nhiễm thói hư tật xấu.*

nhiêm bình tt. Bị lây bệnh, vướng chứng bệnh mà gần đó đã có người mắc phải : *Đi chơi nhiễm bình.*

nhiêm-chì dt. Giấy châm, giấy thấm.

nhiêm-dịch tt. Mặc phải một bệnh dịch.

nhiêm đặc tt. Vướng phải khí đặc : *Đi rừng về nhiễm độc // Bị vi-trùng ăn lờ : Vết*

thương bị nhiễm-độc.

nhiêm gió tt. Cầm gió, bị gió lạnh lột vào lỗ chân lồng nên phát lạnh và lâm bệnh luân.

nhiêm-hàn tt. Chịu lạnh không thấu nên say-bịnh.

nhiêm-hoa tt. Thấm nhuần một phong-hoa.

nhiêm-liệu dt. Thuốc nhuộm.

nhiêm phong tt. Clg. Mắc phong, mắc phải một chứng bệnh phong.

nhiêm-sắc-thể dt. (Y) : Những sợi nặm trong nhân-tế-bào đang phân chia và đổi màu sắc theo định-luật của từng loại thực-vật (*chromosome*).

nhiêm-tập tt. Thấm-nhuần một tập-quán.

nhiêm-thảo dt. (thực) : Những cây cỏ có chất dùng làm thuốc nhuộm.

nhiêm-thể dt. Nh. Nhiêm-sắc-thể.

NHỊEM trt. Kín-dáo, cao-sâu : *Ý-nhiêm, kín-nhiệm, mầu-nhiệm.*

nhiệm-mầu tt. X. Mầu-nhiệm.

nhiệm-nhặt tt. Kín-dáo, nghiêm-mặt : *Ý-tử-nhiệm-nhặt.*

NHỊEM dt. X. Nhặt : *Trách-nhiệm, phân-nhiệm, nhiệm-vụ.*

NHÍEN trt. Vagy, như vậy, như là : *Cő-nhiên-di-nhiên, y-nhiên, tự-nhiên.*

nhiên-hậu trt. Rồi sau này : *Cứ làm, nhiên-hậu sẽ hay.*

nhiên-nợp trt. Theo điều mà mình cho rằng phải.

nhiên-nặng trt. Phải vay, phải thế.

nhiên-nhi trt. Song le, nhưng mà.

NHÍEN dt. Đốt cháy.

nhiên-liệu dt. Vật dùng chum, thắp, và chạy máy (*combustible*).

nhiên-liệu đặc dt. Những nhiên-liệu có thể cứng như cùi, than, than đá, v.v... (*combustible solide*).

nhiên-liệu-khí dt. Nhiên-liệu bằng chất hơi tiết ra khi người ta đốt than đá, than bùn, cùi, v.v... (*combustible gazeux*).

nhiên-liệu lỏng dt. Những nhiên-liệu thử nước như dầu xăng, dầu hỏi, rượu đốt, v.v... (*combustible liquide*).

nhiên-thiêu tt. Cháy.

NHÍEN bt. Clg. Nhuyễn, nát mịn : *Cà-nhiên, nghiên-nhiên, tán-nhiên, xay-nhiên ; Bột-nhiên* // (B) Mịn-màng, mềm-dịu : *Lụa-mịn-nhiên, dây-chuyển-nhiên.*

nhiên-bẩn tt. Clg. Nhiễn-bẩn, rất nhiễn (nót về chất khô).

nhiên-nhù tt. Rất nhiễn (nói về chất mịn).

nước).

NHIẾP dt. Thâu về một mối cho một người trông coi: *Tông-nhiếp*, *thống-nhiếp* II Thay thế đê trông coi: *Nhiếp-chánh* II (R) Chụp, thâu hình vò máy: *Nhiếp-ảnh*.

nhiếp-ảnh dt. Chụp hình, dùng máy thâu hình bên ngoài vào kiếng hay giấy kiếng rồi rửa ra.

nhiếp-ảnh-gia dt. Thợ chụp hình, phó-nhóm, người làm nghề chụp ảnh.

nhiếp-ảnh-viên dt. Phóng-viên nhiếp-ảnh, người chuyên chụp hình thời-sự đăng báo.

nhiếp-ảnh-viện dt. Tiệm chụp hình.

nhiếp-các dt. Hội-động chính-phủ cầm quyền nhà nước thay Tông-thống hay Thủ-tướng vắng mặt,

nhiếp-chánh bt. Tạm nắm quyền trị nước thay vua hay quốc-trưởng: *Vị nhiếp-chánh*, *Hội-dồng nhiếp-chánh*.

nhiếp-hành dt. Làm thế, thay thế người cóphon-sự để làm một việc gì.

nhiếp hồn dt. (truyền): Bắt hồn, gọi hồn người chết về hồi thăm.

nhiếp-lý dt. Thay quyền quản-lý.

nhiếp-lực dt. Sức hút, sức thu-hút.

nhiếp-phán dt. Kiêm, bao gồm thêm một công việc ngoài công việc của mình.

nhiếp vị dt. Thay ngôi vua.

NHIỆT tt. Nóng, súc nóng: *Giải-nhiệt*, *thổi-nhiệt* II (B) Hăng-hái; nòng-nàn, sốt-sảng: *Cuồng-nhiệt*.

nhiệt-ái dt. Yêu thương nồng-nàn: *Lòng nhiệt-ái*.

nhiệt-binh dt. (Y): Bình nóng sốt.

nhiệt-cảm dt. Cảm-giác nóng, sự nghe nóng ở da khi dung phái vật nóng.

nhiệt-cuồng tt. Nóng-nảy quá phát điên.

nhiệt-dái (dái) dt. Dài dắt gần đường xích đeo, nóng bức hơn các nơi khác: *Vùng nhiệt-dái*.

nhiệt-diện dt. Những hiện-tượng do súc nóng và hơi điện mà sinh ra (*thermo-électricité*).

nhiệt-dộ dt. Độ nóng, súc nóng: *Nhiệt-dộ rất cao*; *nhiệt-dộ đã xuống*; *lấy nhiệt-dộ*.

nhiệt-đặc dt. Hơi nóng đặc trong thân-thè: *Giải nhiệt-đặc*.

nhiệt-động-học dt. (V): Ngành Vật-lý-học nghiên-cứu về những kén-lọc quan-hệ giữa các hiện-tượng cơ-kí và nhiệt (*thermodynamique*).

nhiệt-giai dt. Mực nóng (*gamme de température*).

nhiệt-hóa-học dt.(h): Ngành hóa-học nghiên-

cứu về các biến-dổi của súc nóng khi các vật-thè hoá-hợp với nhau (*thermochimie*). **nhiệt-học** dt. Ngành Vật-lý-học nghiên-cứu về tính-chất và công-dụng của súc nóng (*thermologie*).

nhiệt-huyết dt. Máu nóng II (B) Sự hăng-hái, sốt-sảng: *Thanh-niên* có nhiều nhiệt-huyết.

nhiệt-kế dt. Máy đo súc nóng, mặt khắc phán-dộ, có kim chỉ hoặc ống thủy-tinh có khắc phán-dộ, dụng thủy-ngân (*thermomètre*). **nhiệt-kế dầu** dt. Nhiệt-kế đo súc nóng của dầu, phán-dộ từ 30 tới 130 độ (*thermomètre à huile*).

nhiệt-kế đôi dt. Nhiệt-kế đo súc nóng của dầu và của nước, phán-dộ từ 25 tới 115 độ.

nhiệt-kế nước dt. Nhiệt-kế đo súc nóng của nước sôi, phán-dộ từ 30 tới 130 độ (*thermomètre à eau*).

nhiệt-khí dt. Chí-khí hăng say.

nhiệt-liệt trt. Chí-khí hăng say: *Hoang-nghinh nhiệt-liệt*.

nhiệt-liệu-pháp dt. (Y): Phương-pháp chữa bệnh bằng hơi nóng (*thermotherapie*).

nhiệt-lực dt. Sức nóng; sức mạnh của hơi nóng: *Nhiệt-lực của hơi nước kéo được nhiều toa xe*.

nhiệt-lượng dt. Đơn-vị súc nóng cần-thiết do đồ ăn cung-cấp hàng ngày cho cơ-thè (calorie).

nhiệt-náo tt. X. Náo-nhiệt.

nhiệt-nắng dt. Sự có ích của hơi nóng.

nhiệt-tâm dt. Lòng sốt-sảng: *Người có nhiệt-tâm với tò-quốc*.

nhiệt-tính dt. Tánh nóng-nảy vụt-chẹc.

nhiệt-tuyễn dt. Suối nước nóng.

nhiệt-thành tt. Sốt-sảng, hăng-hái: *Lòng nhiệt-thành*; và rất nhiệt-thành với việc xã-hội.

nhiệt-thẩm dt. Nh. Nhiệt-tâm.

nhiệt-thể tt. Có quyền-thể mạnh.

nhiệt-thiên dt. Trời oi-à nóng bức.

nhiệt-thù dt. Hơ tay cho ấm II (B) Gần-gũi người có quyền-thể.

nhiệt-trường dt. Nh. Nhiệt-tâm.

NHIÊU bt. Giàu, có nhiều, đầy-dẫy: *Phi-nhiêu*, *phong-nhiêu* II Miễn, tha: *Lão-nhiêu*, *ra nhiêu* II Chức-vị mua ở làng đê khói lèm Mua nhiêu II Nhiều-học, nhiều-sinh gọi tắt: Ông Nhiêu, Nhiêu Tâm.

nhiêu-cấp dt. Phát cho đầy đủ.

nhiêu-dịch tt. Miễn công-tác trong làng.

nhiêu-dung dt. Tha-thú.

nhiêu-học *dt.* Người được phép học luân, khỏi chịu sựu-thuê hay làm công-tác.
nhiêu-mạng *dt.* Dung mặng, the chêt.
nhiêu-nem *dt.* Người trai trong làng được trú tèp-dịch.
nhiêu-ốc *dt.* Đất màu-mờ.
nhiêu-phá *tt.* Giàu-có.
nhiêu-sinh *dt.* Nh. Nhiêu-học.
nhiêu-thân *tt.* Miễn tèp-dịch suốt đời.
nhiêu-thú *dt.* Tha-thúr.
nhiêu-xi *dt.* Tiêu-phe phung-phí.

NHIỀU *bt.* Lắm, đông, dồi-dào, hơn mực thường : Ăn nhiêu, có nhiêu; dì nhiêu, làm nhiêu, học nhiêu; Nhiêu người, nhiêu nơi, nhiêu tiễn; Nhiêu sài thúi ma, nhiêu người ta thúi cút; Miệng mởi tay lại mờ nem, Nem thì có ít, chị em thì nhiêu CD. **nhiêu chuyện** *tt.* Clg. Lắm chuyện, hay bày-vẽ, moi-móc, sinh chuyện rắc-rối : Người nhiêu chuyện, tính nhiêu chuyện.

nhiều điều *tt.* Clg. Lắm điều, Nh. Nhiêu chuyện : Nhiêu điều thí-phi; nhiêu điều xuôi ngược.

nhiều điều *stt.* Hoặc nhiều hoặc ít : Nhiêu ít chỉ cũng được.

nhiều khi *trt.* Clg. Lắm khi, lầm lúc, nhiêu lúc, thỉnh-thoảng có luân : Nhiêu khi tức giận, tôi muốn đi tu.

nhiều lời *trt.* Clg. Lắm lời, phê-bình trách-móc luân : Chị đừng có nhiêu lời, đê tôi đi cho khuất mắt chị.

nhiều lúc *trt.* X. Nhiêu khi.

nhiều-nhiều *trt.* Khá nhiêu, hơi nhiieu : Cho nhiieu-nhiieu một chút.

nhiều-nhõi *trt.* Không bao-nhiêu : Món đó chừng 100 đồng chóp nhiieu-nhõi gi.

NHIỀU-NHÁO *trt.* Céch khóc nhiieu mà không ra tiếng to : Khóc nhiieu-nháo.

NHIỄU *dt.* Thứ hàng tơ mặt nhăn mình nặng : Nhiêu điều phủ lấy giá gương. Người trong một nứa-phái thường nhau cùng CD.

NHIỄU *dt.* Khuấy-rối, gây loạn, lẩn cướp : Hỗn-nhiều, nhũng-nhiều, phết-nhiều, phiền-nhiều, quẩy-nhiều, sách-nhiều.

nhiều-đoạt *dt.* Cướp bóc, giựt-giợc.

nhiều-hại *dt.* Quấy (khuấy) hại : Nhiêu-hại dân lành.

nhiều-loạn *tt.* Rối-loạn : Nơi nơi đều nhiieu-loạn.

nhiều-nhương *tt.* Rối-ren, loạn-lạc : Thời-kỳ nhiieu-nhương.

nhiều-sợ *dt.* Bày chuyện, làm khó : Người hay nhiieu-sợ.

NHO *dt. (thực)* : X. Bồ-dào.

NHO *dt.* Phái học lấy đạo Khòng làm nền-tảng để sửa minh trị đời : Chữ nho, Đồ nho, Hán-nho, nhè nho, Tống-nho; Rùng nho biến thành II (R). Người làm đơn mướn ở các nhà-môn xưa : Làm nho kiêm ăn.

nho-đạo *dt.* Đạo nho, môn-phái học nho.

nho-gia *dt.* Người học đạo nho ; Một nho-gia lối-lạc II Gia-đình theo đạo nho : Đồng-doi nho-gia.

nho-giá *dt.* Người chuyên học và khảo-cứu đạo nho : Võ-trường-Toàn là một nho-giá cận-dại.

nho-giáo *dt.* Giáo-lý đạo Khòng.

nho-hạnh *dt.* Đức hạnh của nhà nho.

nho-học *dt.* Nền học đạo nho, chữ nho : Bây giờ, ở nước ta nho-học không còn.

nho-lâm *dt.* Rừng nho II (B) Xã-hội người học theo đạo nho, chữ nho.

nho-môn *dt.* Trường học chữ nho, đạo nho.

nho-nhã *tt.* Yêu-diệu thanh-bai, dáng diệu người có học : Bộ nho-nhã; Trót quên nho-nhã dẫu khän lược, Hoá kém vân-minh cõ áo là : (Hù nho tự trào)

nho-phong *dt.* Lè-thói nhà nho : Nho-phong sī-khī.

nho-sĩ *dt.* Học-trò chữ nho : Trách anh nho-sĩ học-trò, Thầy sông thì lội không dò cạn sâu CD II Nh. Nho-gia.

nho-sinh *dt.* Nh. Nho-sĩ.

nho-tôn *dt.* Người giỏi hơn hết, cầm đầu một nhóm nhà nho.

nho-tướng *dt.* Viên tướng cầm binh nguyên là nhà nho yếu-đuối : Những Nguyễn-công-Trứ, Nguyễn-cu-Trinh đều là những nho-tướng lối-lạc.

nho-thuật *dt.* Lối học đạo nho, chữ nho : Nghiên-cứu nho-thuật.

NHO BIỂN *dt. (thực)* : Loại cây to, lá tròn, có lá bẹ ôm thân cây, hoa trắng nhò trồ thành chùm, bể-quả cứng tròn nằm trong dài và vành (*Coccoloba uvifera*).

NHO KIỀNG *dt. (thực)* : Clg. Dây hiếu-nữ hoặc hoa ti-gôn, loại dây leo, nhánh và phát-hoa có vòi ở chót, lá nhẵn, cuộn kép to, hoa có 5 tai dò, ngoài ba trong hai, tiêu-nhị dính nhau ở đáy, noãn-sào bẹ cánh bẹ vòi nhụy bể-quả (*Antigonon leptopus*).

NHO-NHỎ *tt.* Hơi nhỏ : Có chàng ghiền như ông tiên nho-nhỏ, Tôi vô mùng đèn đỏ tơ sao CD.

NHO-NHOE *trt.* Lầm-le, lấp-tènh, toan làm một việc : Nho-nhoe ra hội-dồng.

NHỎ đt. Clg. Dỏ, nhêu, chày tùng giọt : *Miệng ru mệt nhó hai hàng, Nuôi con còng lớn, mẹ còng thêm lo CD.*

nhỏ mắt đt. Cho nhều vô mắt : *Thuốc nhỏ mắt.*

nhỏ sa đt. Rơi xuống tùng giọt (thường nói về nước-mắt) : *Nước-mắt nhỏ sa.*

NHỎ tt. Bé về hình-thúc : *Em nhỏ, đứa nhỏ, con dao nhỏ, con phò nhỏ, loại cá nhỏ; Giêng này là giêng cự-trào, Hồi tôi còn nhỏ, tôi nào biết đâu CD II Kém, tuỗi, kém vai, kém trách-nhiệm: Chúc nhỏ, phận nhỏ, vai nhỏ, vợ nhỏ II trt. Sẽ, khẽ, ít, chậm: Bỗn nhỏ, chơi nhỏ, đánh nhỏ, nói nhỏ, chạy nước nhỏ, mưa nhỏ, gió nhỏ, sóng nhỏ II Nát, vụn: Đâm nhỏ, giã nhỏ.*

nhỏ bé tt. Nh. Nhỏ : *Người nhỏ bé, đứa nhỏ bé, phận nhỏ bé.*

nhỏ béo tt. Clg. Nhỏ béo, nhô chéo, nhô chít, nhô tí, nhô túi, nhô xíu, rất nhỏ, thật là nhỏ : *Cho có miếng nhỏ béo ! Nhỏ béo mà đòi vợ !*

nhỏ búi tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ bụng tt. Clg. Xấu bụng, bụng dạ hẹp-hội.

nhỏ con tt. Có thân-hình nhỏ bé : *Giống gà nhỏ con; anh đái nhỏ con quá.*

nhỏ chóe tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ chúa tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ choắt tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ dại tt. Trẻ, ít tuỗi, còn dại : *Đưa em cho đến bến đò, Kéo em nhỏ dại hộc-trò đò em CD.*

nhỏ dần trt. Tốp nhỏ lần lần, hé nhỏ lần lần : *Càng khuya, tiếng ồn-ao nhỏ dần; giọng ca nhỏ dần.*

nhỏ lớn trt. Từ nhỏ đến lớn (nói thút): *Nhỏ lớn, mới thấy vật này II Có nhỏ có lớn (nói thút): Nhỏ lớn ya-ca.*

nhỏ miếng tt. Hẹp về hình-thúc : *Ngó này nhỏ miếng II trt. Tùng miếng ăn nhỏ, ít: Ăn nhỏ miếng.*

nhỏ-mọn tt. Bé nhỏ hèn mọn : *Món quà nhỏ-mọn, câu chuyện nhỏ-mọn, thân-phận nhỏ-mọn II (B) Clg. Nhỏ-nhen, xấu bụng, mợt-mợy: Người nhỏ-mọn, tánh-tình nhỏ-mọn.*

nhỏ người tt. Có thân-hình nhỏ bé : *Anh đó nhỏ người; nhỏ người mà to mắt.*

nhỏ-nhén tt. Rất nhỏ bé : *Tay chân nhỏ-nhén.*

nhỏ-nhết tt. Bé nhỏ, vụn-vặt, tầm-thường, không quan-trọng : *Chuyện nhỏ-nhết.*

nhỏ-nhé trt. Chảm - rãi, nhẹ-nhang, khiêm-nhường : *Nói-nặng nhỏ-nhé.*

nhỏ-nhé trt. Dịu-ngọt : *Nói nhỏ-nhé với nó thì muốn gì cũng được.*

nhỏ-nhen tt. Nhỏ về hình-thúc, về thế-lực : *Đảng-quốc xưa nay vốn nhỏ-nhen, Nở đem Tề, Sở gác đôi bên HÀNH NHỎ, Nhỏ-mọn, hẹp-hội về bụng dạ, xấu bụng: Con người nhỏ-nhen, tánh-tinh nhỏ-nhen.*

nhỏ-nhit tt. Rất nhỏ về vai-về : *Phận nhỏ-nhit: em út nhỏ-nhit đâu dám trèo-dèo.*

nhỏ nhò bt. Clg. Nho-nhỏ, hơi nhò : *Trái cau nhỏ nhò, cái vỏ vẫn vẫn CD; nói nhỏ nhò; đập ra nhò nhò.*

nhỏ-nhoi bt. Khiêm-tốn, hay nhường-nhịn : *Ăn ở nhỏ-nhoi, tánh-tinh nhỏ-nhoi.*

nhỏ rí bt. Rất nhỏ (về tiếng nói) : *Nói nhỏ rí, tiếng nhỏ rí.*

nhỏ rúc bt. Mành sợi, sợi rất nhỏ : *Chang-mèy nhỏ rúc, thịt xé ra nhỏ rúc.*

nhỏ tác tt: Clg. Nhỏ người, có hình vóc nhỏ bé : *Người nhỏ tác.*

nhỏ tí tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ túi tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ tiếng trt. Có tiếng nói hay tiếng kêu nhỏ, nghe không rõ : *Nói nhỏ tiếng, khóc nhỏ tiếng, cái kèn (hoặc cây đàn) nhỏ tiếng.*

nhỏ to tt. Hoặc nhỏ, hoặc to : *Rộng hẹp, nhỏ to vùa-vừa cả, Ngắn dài khuôn-khô vẫn như nhau HXH II trt. Clg. To nhỏ, thì-thầm bàn chuyện với nhau: Chúng nhỏ tu kiêm chuyện hại mình.*

nhỏ tuỗi tt. Ít tuỗi, còn trẻ : *Hỗn chơi hổ rộng hoa rói, Thầy em nhỏ tuỗi nhiều nơi anh buồn Hỗ.*

nhỏ-thó tt. Nh. Nhỏ người, nhỏ tác, lùn thấp, nhỏ bé : *Người nhỏ-thó, tác nhỏ-thó tướng-té nhỏ-thó.*

nhỏ-thoảng tt. Nh. Nhỏ-thó.

nhỏ vóc tt. Nh. Nhỏ tác : *Người nhỏ vóc II Nhỏ trái: Cau nhỏ vóc, chuối nhỏ vóc.*

nhỏ xíu tt. X. Nhỏ béo.

nhỏ xương tt. Có bộ xương nhỏ : *Béo (mập) mà nhỏ xương thì cân không nặng lèm.*

NHQ dt. X. Lợ : *Bôi nhỏ, nhợ-nhem.*

NHOÀ tt. Loà, mờ, không rõ : *Chùn nhoà, kính nhoà, xoá nhoà; việc đã nhoà trong trí nhớ.*

NHOÁ tt. Nh. Nhoà, X. Lợa.

NHOAI tt. X. Nhoai và Chòi : *Nhoai lén.*

NHOAI-NHOÁI tt. Hơi ốm-yếu, không khoẻ

mạnh : *Bỗ nhoai-nhoái.*

NHOÀI tt. Là, dáng mệt-nhọc : *Mệt nhoài* || trt. Clg. Xoài, thảng người : *Bỗ nhoài.*

NHOÁI-NHOÁI tt. X. Nhoai-nhoái.

NHOAY dt. Lau chùi : *Nhoay đôi giày.*

NHOAY-NHOÁY trt. Nhấp - nháy, mau-chóng : *Đi nhoay-nhoáy, viết nhoay-nhoáy.*

NHOÁY trt. Mau chóng, lẹ-làng : *Làm nhoáy một chốc là xong.*

nhoáy-nhoáy trt. X. Nhoay-nhoáy.

NHOANG-NHOÁNG trt. X. Nhang-nháng.

NHOÁNG dt. X. Nháng : *Bóng-nhoáng, chớp-nhoáng, nhoáng lừa* || trt. Thoáng, đánh vùn một cái : *Nhoáng qua kẽ mắt liền.*

nhoáng-nhoáng trt. X. Nhang-nháng.

NHÓC dt. Ngóe, trồi cao lên : *Nhóc mồi, nhóc vai, cá nhóc đầu lén ; dày nhóc.* nhóc-nhách tt. Chỏi-hỏi, thảnh-mảnh, bót bịnh : *Nhờ uổng mấy thang thuốc, nay đã nhóc-nhách* || trt. Cách nhai có chắp rơ tiếng khi trong lòng sung-sướng : *Nhai trầu nhóc-nhách.*

NHỌC tt. Mệt-mỏi : *Cực-nhọc, khó-nhọc, khò-nhọc, mệt-nhọc, làm chi cho nhọc* || (R) Cực lòng cực trí : *Lo chi cho nhọc.* nhọc bụng dt. X. Nhạc lòng : *Làm chi nhọc bụng lo lường NDM.*

nhọc công trt. Tốn công vô ích : *Làm cho nhọc công rồi cũng bô.*

nhọc lo trt. Lo-lắng khò-nhọc : *Làm lớn càng nhọc lo.*

nhọc lòng tt. Clg. Nhạc bụng, đè ý lo-lắng khò-nhọc : *Xin ông đừng nhọc lòng về việc ấy.*

nhọc-mệt tt. X. Mệt-nhọc : *Thức quá mải vui thêm nhọc mệt, Kém ăn mất ngủ, việc công bừa HXH.*

nhọc mình tt. Cực cho mình : *Chồng khôn thi nỗi co-dò, Chồng dài luồng tần công-phu nhọc mình CD.*

nhọc-nhàn trt. Vất-vả, cực-nhọc : *Kẻ ăn người ở trong nhè, Sớm khuya công việc giúp ta nhọc-nhàn CD.*

nhọc sức trt. Hao sức-lực vô ích : *Làm cho nhọc sức mè chảng dùng chi cả.*

nhọc trí trt. Mệt-nhọc trí óc, lo-lắng suy-nghỉ nhiều nên mệt-nhọc : *Lo cho nhọc trí !*

NHOE-NHOÉ trt. X. Nhoé-nhoé.

NHOÉ tt. X. Nhoa.

NHOÉ trt. Oé, ré, vụt phát ra tiếng thình-linh : *Đánh nhoé một tiếng.*

nhoé khóc dt. Clg. Oé khóc hay Ré khóc, vụt khóc to lên : *Em bé cựa mình nhoé khóc.*

nhoé-nhoé trt. The-thé, lạnh-lanh, cao giọng : *Nhoé-nhoé cõe ngày.*

NHOÈN-NHOÈN trt. X. Nhoèn-nhoèn.

NHOÈN tt. Chèm-nhem, vãy-vá dơ-dáy : *Mắt nhoèn nhũng dù (ghèn).*

NHOÈN dt. Nhêch, hé xéch : *Nhoèn miêng cười.*

nhoèn-nhoèn trt. Clg. Nhoèn-nhoèn, ngòn-ngoèn, toe-toét không ngưng : *Bị mắng mà cứ nhoèn-nhoèn cười luôn.*

NHOI dt. Ngoi, chòi lén, cõi tống chén, vùng-vãy cho trời lén : *Nhoi đầu lén ; giòi loi-nhoi.*

nhoi-nhoi dt. Loi-ngoi, hay loi-nhoi, chen nhau nhoi (số nhiều) : *Giòi nhoi-nhoi thấy ghê.*

nhoi.nhúc trt. Clg. Lúc-nhúc, chẹp - chúc nhau : *Giòi bô nhoi-nhúc.*

NHOI-NHOÍ tt. Clg. Lói-lói, X. Nhói-nhói.

NHÓI trt. Lói, đau thình-linh một nơi trong mình như bị lói, bị động : *Đau nhói trong ruột : kién đốt nhói một cái.*

nhói-nhói trt. Clg. Nhoi-nhoi, hơi nhói đau hay nhói tức : *Đau nhói-nhói bên hông.*

NHOM dt. Nhóm đông : *Chòm-nhom.* nhom đầu dt. Ngóe đầu lúc-nhúc : *Giòi nhom đầu.*

NHOM-NHEM trt. Lam-nhem, que-loa, sơ-sài : *Lửa cháy nhom-nhem ; biêt đọc nhom-nhem.*

NHOM-NHOM trt. Ngúe luôn, bắt gãi mãi : *Ngúe nhom-nhom.*

NHÒM dt. Nhìn, dòm (X.Dòm) : *Nhòm-nhò, ống nhòm, Phó-nhòm; Khéo hò-hênh ra lầm kẽ nhòm HXH.*

NHÓM dt. Hội lại : *Đi nhóm, mời nhóm, nhóm ban tri-sự* || Clg. Nhúm, gác giüm các đầu cùi lại đểng gầy lứa : *Nhóm lứa* || dt. Đoàn, tò-chức nhỏ : *Nhóm nhè vắn ; nhóm thò-thuyền.*

nhóm chợ dt. Tựu lại chợ mua bán : *Ở đây mấy giờ nhóm chợ ?* || Tựu lại một nơi đông-dào để mua bán : *Tại ngã ba này, sáng-bữa nào bạn hàng cũng nhóm chợ chòm-hòm* || Tựu lại đông và nói chuyện ồn-ao : *Trưa mè nhóm chợ trước nhà, không chòngi-ngơi gì cả !*

nhóm họ dt. Mời bà-con, anh em tới ăn uống trước bữa cưới : *20 nhóm họ, 21 trước đâu.*

nhóm-hợp *dt.* Tựu-hợp lại đồng-đảo : *Anh em nhóm-hợp đồng-đảo* || Nh. Nhóm hội. **nhóm hội** *dt.* Nói người trong một hội tựu lại truy-sở theo lời mời để bàn về việc hội : *Bà con bùa nay mắc nhóm hội nên về tiề.*

NHÒM *trt.* X. Nhòm.

NHÒM-NHÈM *trt.* Bóm-bém, nhóp - nhép, cách nhai thong-thả : *Nhai nhòm-nhèm.*

NHON-NHEN *trt.* Thong-thả, dè-dặt (cách ăn) : *Ăn nhon-nhen tùng tí.*

NHON-NHỎN *trt.* Nhanh-nhẹn (cách đi hay chạy) : *Chạy nhon-nhỏn.*

NHỎN *tt.* Mòn mũi nhọn, bót nhọn : *Chết một con, nhòn một mũi tng* || Giảm bớt : *Nhòn việc.*

NHÓN *dt.* Đứng bằng đầu bàn chân : *Nhón lên trông cho rõ* || *trt.* Sê, chút ít : *Lấy nhón một ít tiền; ăn nhón ba hột.*

nhón chân *bt.* Đi hay đứng bằng đầu bàn chân : *Đi nhón chân, đứng nhón chân; nhón chân cho cao.*

nhón gót *bt.* Nhón chân hỏng gót : *Đi nhón gót cho đứng có tiếng động.*

nhón tay *trt.* Kẹp lẩy bằng đầu ngón tay : *Lấy nhón tay có mẩy chục đồng* || *(R) dt.* Ban cho chút ít : *Nhón tay làm phúc.*

NHỎN-NHOÈN *trt.* X. Ngòn-ngoèn.

NHỎN *trt.* Nhòn, bót đi, nhẹ đi : *Nhòn cǎ, hét nhòi, sạch nhòn.*

NHQN *tt.* Có cái mũi thon-thon nhỏ và bén, có thè đậm thủng vật khác : *Đinh nhọn, gai nhọn, kim nhọn* || *(B) Lợi-hại đáng sợ : Hàng tiền-đạo rất bén nhọn; Hắn là mũi nhọn trước mắt ta.*

nhọn đầu *tt.* Có cái đầu nhọn : *Chuốt cho nhọn đầu.*

nhọn-hoắc *tt.* Thật nhọn, quá nhọn : *Mũi dao nhọn-hoắc.*

nhọn-lêu *tt.* Nhọn và hơi quót lên : *Mũi chia nhọn-lêu.*

nhọn góc *tt.* Có cái góc túm hẹp lại : *Hình nhọn góc, tam-giác nhọn góc (aigu).*

nhọn-nhọn *tt.* Hơi nhọn : *Kiếm cái gì nhọn-nhọn xới đất lên.*

nhọn-vắt *tt.* Nh. Nhọn-hoắc.

NHQN *tt.* Clg. Dọn, sương, nẫu bao-lau cũng không inèm : *Đậu nhọn.*

NHONG-NHÓC *trt.* Óc-nhóc, dày đến phình ra : *Đầy nhong-nhóc.*

NHONG - NHONG *trt.* Tiếng lẹt ngựa : *Nhong-nhong ngựa ông đã vè.*

NHONG-NHÓNG *dt.* Lóng-nhóng trông và ngó chừng với vẻ áy-nay : *Nhong-nhóng cả ngày, không thấy tâm-dạng chi cả.*

NHONG - NHÒNG *trt.* Lùng-lùng, lờ-lùng nứa chừng : *Treo nhong-nhòng* || Nhún lên nhún xuống : *Cặp vú nhong-nhòng.*

NHÒNG *dt.* Lúe, cỡ : *Một nhòng với nhau.*

NHÓNG *dt.* Ngóng, trông đợi tha-thiết : *Lóng-nhóng.*

nhóng đợi *dt.* Đợi với ý trông cách lờ-lùng : *Nhóng đợi tin lành* || Đợi thêm một thời-gian : *Bèn nào cũng trễ rồi, đâu nhóng đợi vài ngày nữa xem.*

nhóng-nhóng *dt.* X. Nhong - nhóng || *trt.* Chuyên tâm về việc đợi chờ : *Ngồi nhóng-nhóng cả ngày, không làm gì được cả.*

NHÓNG *dt.* Cối lên, chống lên cho cao : *Nhóng cái mói nhà lên.*

nhóng dốc *dt.* Đưa cao dần sau lên.

nhóng lái *dt.* Dong cái bánh lái lên mà đi.

nhóng phách *dt.* Đưa cao dần trước lên.

NHÓNG-NHÁNH *tt.* X. Lóng-lánh.

NHÓNG *bt.* Cách lồng-lơ, nũng-nịu, nhòng-nha nhòng-nhành *tt.* X. Nhòng-nhành, nhòng-nhành *tt.* Đóng-đành, nhí-nhành, lòe-loẹt, hờ-heng, lồng-lơ : *Bậu đứng nhòng-nhành quần lanh áo luong, Vái bô bậu mặc cho thường mà thôi CD.*

nhòng-nhéo *tt.* Tính hay khóc hay đòi (vì) của trẻ con : *Đứng nhòng-nhéo có đòn* || *(R) Nũng-nịu, làm dáng đè được cảng-dưỡng hơn : Nhòng-nhéo với chõng* || *(B) Ấm đầu, có lịnh : Thẳng nhòi tôi nhòng-nhéo hai ngà*; rày.

NHÓP-NHÉP *dt.* Chép-chép, cử-dộng hai môi toan nói : *Ni-óp-nhép muôn nói chi đó?* || *trt.* Clg Nhót-nhút, chόp-chép, nhόc-nhách, tiếng vừa nhai vừa chép : *Nhai nhόp-nhép.*

NHÓT *dt.* Rứt mình, se mình, khô tóp lại và nhè hơn : *Ván nhót; thóc phơi rỗi nhót lại.*

NHÓT *dt.* Chợt, ăn cắp : *Chúng nhót mất cái báp.*

NHÓT *trt.* Thót, cách đi chân cao chân thấp : *Đi cà-nhót.*

nhót chân *tt.* Cố chân đi cà-nhót (X. Cà-nhót) : *Người ấy nhót chân.*

NHÓT-NHÉT *trt.* X. Nhόp-nhép.

NHÓT *dt.* Clg. Dẹt, mệt to nèi ở da, ban đầu đỏ, kẽ đó có mủ, khi muỗi có cồi dai, do vi-khuẩn *staphilocoque puogene* do-re sanh ra (*furoncle*).

NHÔ *dt.* *Ctg.* Dô, lồi lên, mọc lên, trồi lên : *Lô-nhô, nhấp-nhô; giữa biển, nhiều hòn đảo nhô lên chẳng biệt từ bao giờ.* **nhô đầu** *dt.* Trồi đầu, ló đầu lên : *Duyên thiên chưa định, nhô đầu dạo, Phận liêu sao đà này nét ngang HXH.*

NHỐ *tr.* X. Lố.

NHỒ *đi.* Búng, kéo mạnh vật gì chôn dưới sâu : *Nhồ cỏ, nhồ dinh, nhồ lồng, nhồ mè, nhồ rắng, nhồ râu; Mèng coi ông Thuần canh điền, Chim trời cắn cỏ, tưống liền nhồ cây CD.*

nhô giò *dt.* Lớn lên mau chóng vào thời-kỳ 16, 17 tuổi : *Con trai nhô giò mau hơn con gái.*

nhô neo *dt.* Phấn sợi dôi cột cái mò - neo cắm sâu dưới bùn lén dặng cho thuyền đi : *Tàu nhô neo II (B) Đứng lén đi hoặc là nơi cũ đi nơi khác : Thôi, nhô neo cho rồi!* **nhô sào** *dt.* Rút cây sào cắm sâu dưới bùn dặng cho thuyền đi : *Nhô sào cho kịp con nước II (B) Nh. Nhô neo (B).*

nhô tia *dt.* Nhô bớt cây ương mới lén cho thưa căng cây còn lại lén mện : *Nhô tia đám đậu.*

nhô trại *dt.* Dở trại (lính) đi : *Canh óa nẫu cơm ăn, canh nấm nhô trại.*

NHỒ *dt.* Túm mồi nhà chắt lỏng trong miệng ra : *Khạc nhô, ống nhô, phết nhô, nhô nước miếng II (B) Kinh-bì, khì-dè: Phi-nhô, nhô vào mặt.*

nhô trầu *dt.* X. Ngò trầu (R).

NHỒ-NHÃ *trt.* *Ctg.* Sô-sã, sô-sàng, vô-phép, thiếu lẽ-đẹp : *Ăn nói nhô-nhã.*

NHỒI *dt.* Nhào, nặn vọt với sức mạnh cả cánh tay cho đều, cho nhão : *Nhồi bột II (R) Thảy lén thảy xuồng nhiều lần : Mèo nhồi chuột, thủ-thành nhồi bánh II (B) Nắn theo ý muốn : Nó nhồi thé, thằng nợ phải nghe theo II Dồn vào, nhét vào : Nhồi thuốc vào ống cối : Ba xôi nhồi một chõ tng.*

nhồi nắn *dt.* Uốn nắn, dẹp-dỗ theo ý muốn : *Nhọc công nhồi nắn, mà nó chẳng nén người.*

nhồi sọ *dt.* Mẽ-hoặc, làm cho người ta nghe theo mình cách mù-quáng : *Năn học nhồi sọ, chương-trình nhồi sọ; bị nhồi sọ thết phải theo.*

NHỒM *dt.* Kim-loại màu trắng không có chất sắc, rất nhẹ (tỷ-trọng 2,7) và không rỉ; dẫn-nhiệt mau hơn sắt và chảy khi nung đến 658°; thường bị một lớp ốc-xyt là alumin beo-bọc mà độ dày lên quá 2000°

(aluminum).

NHỒM-NHAM *trt.* X. Chàm-nham.

NHỒM-NHÀM (NHOÀM) *trt.* *Ctg.* Chàm-ngoàm, X. Cham-bam.

NHỒM *bt.* Nhôm, xồm, vụt dậy, ngồi dậy đứng lên cách lẽ-làng : *Nhảy nhồm; Giật mình nhồm dậy.*

nhồm gáy *tt.* Sờn gáy, sơ nồi da gà : *Nghe bắt nhồm gáy.*

nhồm tai *trt.* Bưng tai, động mạnh trong lỗ tai : *Nghe nô nhồm tai.*

NHÔN - NHAO *bt.* Xôn - xao, tiếng động người lộn-xộn, ồn-ào : *Nghe nhôn - nhao ngoài đường; thiên-hạ nhôn - nhao II (R) Đồn-dâi dị-nghị: Du-luận nhôn-nhao.*

NHÔN-NHÁO *bt.* *Ctg.* Nhồn-nháo, hồn-dộn, lồng-xồng, lộn-xộn : *Nghe vây, họ nhồn-nháo cả lén.*

NHÔN-NHỐT *tt.* X. Giòn-giốt.

NHÔN TRAI *tt.* Bánh trai, (vừa là lời khen, vừa là tiếng lái bảo kẻ ấy : *Nhai tròn).*

NHỒN-NHỘT *tt.* X. Nhật nhạt.

NHỐN-NHÁO *bt.* X. Nhồn-nháo.

NHỒN-NHA *bt.* Xuê - xoang, loè - loẹt : *Ăn mặc nhồn-nha, áo quần nhồn-nha.*

NHỘN *bt.* Rộn, rộn-rã lên, rối-loạn cả : *Vui nhộn; Ô gầm chợ nhộn lèm; Sóng lợp phè-hưng coi vẫn nhộn, Chuông hời kim-cò lồng cὸn mau HXH.*

nhộn-nhàng *tt.* *Ctg.* Rộn-ràng, lén-xộn lồng-xồng, rối-rãm thứ-tự : *Cơm ngày ba bữa nhộn-nhàng, Biết bao giờ đực cơi-lai-hòn cựu-dô CD.*

nhộn-nhạo *tt.* *Ctg.* Rộn-rạo, Nhn. Nhộn : Trong lúc nhộn-nhạo II Lộn ruột, dài sóng : Say sóng, nghe nhộn-nhạo cả người.

nhộn-nhip *bt.* Rộn - rip, động - đập lòn - xộn nhưng vui-vẻ : *Nhộn-nhip sầm tết; nhộn-nhip di chơi.*

NHÔNG *dt. (động):* *Ctg.* Kỳ - nhông, loẹt bò sát giống các-ké nhưng to hơn, có nhiều sắc doạ làm cho mỗi người thấy mỗi khác tuỳ nơi mình đứng.

NHÔNG-NHÔNG *dt.* Chòng, người chòng (đi đôi với « gãy » là vợ) : *Lấy nhông lấy gãy.*

NHÔNG-NHÔNG *trt.* *Ctg.* Lông - nhông, lông-bông, rong ngoài đường không ý định : *Chạy (hoặc đi) nhông-nhông cả ngày ngoài đường.*

NHỒNG *dt. (động):* Loại chim lông đèn, sau sọ có một cái mào, mỏ dò chân vàng,

tử dưới con mắt liền đến sau cõi có một sọc lông vàng; tánh khôn lanh, bát-chước được tiếng người.

NHỒNG dt. (thực): X. Ngồng: *Nhồng cài*.
NHỒNG dt. (động): Clg. Dặng, con tằm già, gần hoá bướm (còn trong kén): *Ở truồng nhu nhộng*.

NHỐT dt. Clg. Dốt, cầm, giem, giữ ở nơi có đóng, có khóa chặt: *Nhốt chím trong lồng, nhốt thú trong chuồng, nhốt tù trong khám*.

nhốt khám dt. Giam trong khám, trong ngục: *Bắt nhốt khám*.

NHỚT tt. X. Giỏi: *Me nhởt*.

nhốt chưa tt. X. Giỏi: *Bưởi có nhốt chưa ăn mới đậm-dà*.

NHỘT tt. Tê-tê ngoài da, nhát là ở nách, ở lòng bàn tay bàn chân, làm khó chịu và bắt cười: *Cù (cù-léc) nhột, rờ (sờ) nhột II (R) Chột dạ, khó chịu khi bị ám-chì: Nhột-nhột*.

nhột ý tt. Mắc-cơ: *Bị kich-bác nên nhột ý*.
nhột-nhột tt. Chột dạ, khó chịu vì bị ám-chì: *Nghé họ nói xa gần mà nhột-nhột*.

nhột-nhột tt. Clg Nhồn-nhột, hơi nhột: *Kiến bò trong áo iên nhột-nhột*.

NHƠ ht. Dơ, bẩn, không sạch-sé: *Ăn nhơ ở bẩn II (B) Nhuốc, xấu-hồ: Mang nhơ; Gió đưa buồn hành rãnh-rang, Tiếng nhơ thiếp chịu, đê chàng danh thơm CD*.

nhơ-bẩn bt. Dơ-dáy, bẩn-thiu: *Ăn ở nhơ-bẩn*.

nhơ-bợn dt. Bòn-chen, xin-xò, nhờ-và người: *Nghèo chớ không nhơ-bợn của ai*.

nhơ danh trt. Hư danh-tiếng: *Làm nhơ danh nem-nhi*.

nhơ dời trt. Hư dời, nhục dời mình: *Làm xấu cho nhơ dời*.

nhơ-nhớp tt. Bẩn-thiu, xấu-hồ: *Con người nhơ-nhớp, hành-động nhơ-nhớp*.

nhơ-nhuốc bt. Clg. Dơ-duốc, Nh.Nhơ-nhớp.
nhơ-uế tt. Dơ-dáy (thường dùng đối với thi nhân thản, lòn ma, v.v...): *Dùng vật nhơ-uế trù tà*.

NHƠ-NHỚ dt. Hơi nhớ: *Vâng lâu cung nhơ-nhớ*.

NHỚ trt. Bởi sức người hay do tình-cờ mà được việc cho mình: *May nhớ rủi chịu; Nhớ và tôi mới khỏi chết; Con gái có hai bên sông, Bên đực thì chịu bên trong thi nhớ CD II dt. Cây, xin người giúp giùm: Nhớ thấy chữa bệnh; xin nhớ anh, một*

việc II bt. Được trợ giúp, có ích: *Thằng nhòt tôi được nhờ rỗi; Sanh con gãi mau nhở; Cố con nhờ con, có của nhờ của; Má ơi đừng đánh con đau, Đè con bắt ốc hái rau má nhở CD II trt. Dựa vào của người: Ăn nhở, ngủ nhở*.

nhờ-cậy dt. X. Cậy nhờ: *Con đã lớn rồi mà không nhờ-cậy chỉ cả*.

nhờ-nhõi dt. (d): Xin-xò, mượn-chắc: *Nhờ-nhõi ít nhiều; tuy nghèo, chớ ít khi nhờ-nhõi ai*.

nhờ ơn trt. Được ân-huệ: *Nhờ ơn ông bà cho dùm-dệu, tôi mới yên thân; nhờ ơn trên phò-hộ, cả nhà đều mạnh*.

nhờ-và dt. Nương-cậy, dựa vào lòng tốt của người: *Nhờ-và bà-con, nhờ-và hàng xóm*.

NHỚ-NHỚ tt. Phai, trôi mõc-mõc (nếu là đồ đen) hoặc vàng-vàng (nếu là đồ trắng): *Thâm nhờ-nhờ, trắng nhờ-nhờ*.

NHỚ-NHỚ tt. X. Nhờ-nhờ.

NHỚ-NHỢ tt. X. Lờ-lợ.

NHỚ dt. Ghi vào trí óc, không quên: *Ghi nhở, sực nhở, trí nhở, trực nhở; nhở như có quen; học phải nhở bài; mượn xin nhở trả II Tưởng đến và sinh tình-cảm: Thương nhở; Nhớ vợ nhở con; Ăn trái nhở kè trổng cây; Nhớ chàng như bút nhở nghiêng, Như mực nhở giấy như thuyền nhở sông CD*.

nhờ chừng dt. Nhớ vì đã quen chừng, đến lúc quen phải nhớ: *Trời lạnh, nhờ chừng chờ tết*.

nhờ dai dt. Nhớ mãi không quên: *Óc nhờ dai*.

nhờ lại dt. Nhớ đến một việc mà từ lâu, không hề nghĩ đến: *Nhớ lại việc cũ bắt buôn cướp*.

nhờ may dt. Nh. Nhớ mang-máng: *Nhờ may như có quen*.

nhờ mang-máng dt. Nhớ không được rõ lắm: *Nhớ mang-máng như quen: nhờ mang-máng như có cho anh mượn bao-nhiêu đó*.

nhờ nhở dt. X. Nhơ nhở.

nhờ-nhung dt. Tưởng nhớ đến người vắng mặt và sinh cảm: *Biết bao nỗi nhớ-nhung người xa vắng*.

nhờ quẫn dt. Nh. Nhớ dai.

nhờ ra dt. Vụt nhớ đến người hay việc mà mình quên bằng từ lâu: *Việc ấy, tôi vừa nhớ ra rồi*.

nhờ sực dt. Thình-lình nhớ tới, không do ai nhắc hay không do vật gì khiêu-gợi: *Đang lo*

ra, bỗng nhớ sực tối giờ cơm.

nhớ tưởng dt. Nhớ và mơ-tưởng: Nhớ tưởng người xưa; nhớ tưởng cảnh giàu có khi xưa.

nhớ thương dt. Clg. Thương nhớ, nhớ và thương người vắng mặt: Quạ kêu nam đáo nử-phòng, Người dung khác họ, đêm lòng nhớ thương CD.

nhớ trộm dt. Nhớ đến người mình đê ý yêu, mặc-dầu chưa rõ lòng người đó: Nhớ trộm thương thăm.

nhớ trọng dt. Nhớ và trọng đợi: Kè sao cho xiết nỗi niềm nhớ trọng.

nhớ trực dt. Nh. Nhớ sực.

NHỚ tt. X. Lỡ.

NHỌ tt. X. Lạ: Nhờ-nhợ.

NHỢ dt. Clg. Rợ, dây dành bằng sợi hay xe bằng chỉ: Dây nhợ, sợi nhợ; nhợ bồ, nhợ gai; Đánh liều nhợ dứt phao trôi, Cho dành chút phận mồ-côi một mình CD.

nhợ câu dt. Sợi nhợ dùng câu cá: Xe nhợ câu.

nhợ xe dt. Nhợ xe với nhiều tay chỉ đè may da hay câu cá.

NHƠI dt. Nhai thật lâu mới nuốt: Trẻ con biếng ăn hay nhơi // Đưa những cỏ hay rơm từ dạ dày (bao-tử) lên miệng đê nhai lại, đặc-tính của trâu bò: Ăn nhơi, loài nhơi // (B) Ăn không biết ngon: Ngồi nhơi cho rồi bữa chờ ăn uống chỉ được.

nhơi nhơi dt. Nhai nhai luôn, lời trách-cứ trẻ con: Ăn cho lẹ đi! Cứ ngồi đó nhơi nhơi!

NHỜI dt. X. Lời: Bao giờ cạn lạch Đồng-nai, Nát chùa Thiên-mụ mới sai nhời nguyên.

NHỜI ôt. Chơi, dùi giòn: Đì nhời.

NHƠM-NHỚ tt. X. Lem-nhem.

NHƠM-NHỚM tt. Rướm-rướm, rịn chảy: Nhơm-nhơm nước-mắt.

NHƠM-NHỚP tt. Clg. Nhơm-nhớt, nhớp-nhớp, nhót-nhớt, hơi nhớt: Đất ướt nhơm-nhớp.

NHỚM dt. Góm, ghê-tóm: Góm nhơm, thay bát nhơm.

nhơm miệng dt. Ghê ở miệng: Thay bát đờm bát nhơm miệng // (B) Không đáng nói, lời khinh-bỉ: Nói chi cho nhơm miệng.

nhơm-nhơm dt. Góm-góm, hơi nhơm: Thay nhơm-nhơm.

nhơm tay dt. Góm, không muỗn sờ mó hay cầm đến: Nhơm tay quể, quăng đi! // (B) Nhơ tay, không xứng tay đổi-tù:

Đánh nó nhơm tay.

NHƠM dt. Đỡ lên, rút lên một ít: Nhơm cái gánh xem nặng nhẹ; nhơm cái bàn kê lại.

nhơm răng tt. Có một cái răng bệnh như nhô cao hơn các răng khác: Nóng trong mình nên nhơm răng.

NHƠM bt. Nhóm, gầy ra: Lừa nhơm cháy // Clg. Róm, rướm, rịn chảy: Nhơm nước-mắt.

nhơm-nhơm tt. X. Nhơm-nhơm.

NHƠN dt. Clg. Nhàn, người, con người: Bàng-nhơn, bì-nhơn, cõi-nhơn, cử-nhơn, dã-nhơn, đại-nhơn, già-nhơn, giao-nhơn, mỹ-nhơn, sát-nhơn, tiều-nhơn, vĩ-nhơn, xá-nhơn; Thiên sanh nhơn hà nhơn vô lộc.

nhơm-bàn dt. Cội-rễ con người // (R) Con người vốn là cội-rễ, là nguồn-gốc: Nền giáo-dục Việt-nam phải là một nền giáo-dục nhơm-bàn.

nhơm-bàn-thuyết dt. Thuyết nhận con người là trung-tâm-diểm vũ-trụ, mọi vật đều tùy thuộc con người.

nhơm-cách dt. Tánh-chất đặc-biệt của con người // (R) Clg. Nhân-phàm, tư-cách, giá-tri con người: Người gì mà không có nhân-cách // (Pháp) Tư-cách tự-chủ, độc-lập của mọi công-dân trước pháp-luật.

nhơm-cách-hóá dt. (Lối viết văn) làm cho những vật vô-trí vô-giác, những cầm-thú, những hình-ảnh trừu-tượng cũng biết nói chuyện, suy-nghĩ như con người: Nhiều thú-vật được nhơm-cách-hóá trong ca-đao như: Con mèo trèo lên cây cau, Hồi thăm chúa chướt đi đâu vắng nhè...

nhơm-canh dt. Cõi đất của loài người: Ở nhơm-canh nhiều đau khổ nay.

nhơm-cầm dt. Con người và loài cầm.

nhơm-công dt. Công-việc, công-phu của con người: Tốn tiền nhơm-công.

nhơm-cơ-thể-học dt. Môn học về sự cấu-tạo, phát-triển, vị-trí của các bộ-phận con người như xương, bắp thịt, da, tóc, v.v... (anatomie humaine).

nhơm-chúng dt. Clg. Chúng nhơm, mọi người, ai ai: Nhơm-chúng thằng thiên (Tất-cả đều đồng lòng thì cãi mạng Trời được).

nhơm-chùng dt. Nòi-giống loài người (ở mỗi nước): Nhơm-chùng-học (môn học nghiên-cứu tánh-chất, hệ-thống và tiến-hoé của mỗi giống người).

nhơm-chứng dt. (Pháp): Chứng-cớ theo lời khai của người làm chứng // Người làm

chứng, người được viện-dân là chứng trong một vụ kiện : *Nhơn - chứng khuyết-tịch* (Người chứng vắng mặt, không đi hầu toà bùn-xử) (*témoin défaillant*).

nhơn-dân dt. Dân-chứng, tất cả người dân : *Hội-đồng nhơn-dân*.

nhơn-diện dt. Một người : *Nhơn-diện thú-tâm* (Một người lòng thú).

nhơn-diện-thú dt. Con thú mặt người II (B) Con người mà lòng dạ độc-hiểm hoặc xấu-xa như con thú.

nhơn-dục dt. Lòng ham muốn của con người : *Nhơn-dục vô nhai* (Lòng ham muốn của con người không bờ bến).

nhơn-đạo dt. Đạo làm người : *Hãy lo tròn nhơn-đạo rồi mới tính tới việc tu-hành* II (X. Nhàn-đạo).

nhơn-định dt. X. Nhơn-khâu.

nhơn-gian dt. Nh. Nhơn-canh.

nhơn-hài dt. Biền người, thết đong người : *Nhơn-hài-chiến* (Chiến-thuật biền người).

nhơn-hoàn dt. Hoàn-cầu, lહé-giới, tất-cả các nước trên mặt đất : *Cái nhơn-hoàn*.

nhơn-yên dt. Chỗ có khói (tức có nhà và người ta).

nhơn-khẩu dt. Sỗ miệng ăn, tức sổ người trong một nơi nhất-định : *Nhà có bao-nhiêu nhơn-khẩu*.

nhơn-loại dt. Loài người : *Nhơn-loại khơi-nghuyên* (Gốc-tích loài người).

nhơn-luân dt. Đạo thường của con người trong xã-hội : *Cho vẹn nhơn-luân*.

nhơn-lực dt. Sức người : *Cần nhơn-lực và tài-lực*.

nhơn-mã dt. Người và ngựa (những thứ cần dùng đánh giặc thời xưa).

nhơn-mãm tt. Quá đông người (số người chật đắt hoặc không đủ đồ ăn) : *Nạn nhơn-mãm*.

nhơn-mạng dt. Clg. Nhàn-mệnh, mạng sống con người : *Bồi-thường nhơn-mạng*.

nhơn-ngã dt. Người với ta II (B) Sự chia-rẽ, tư-vị : *Nên diệt lòng nhơn-ngã*.

nhơn-ngôn dt. Lời thiêng-hè, sự dì-nghị của người đời : *Nhơn-ngôn khé uý* (Dư-luận đáng sợ).

nhơn-phẩm dt. Giá-trị con người : *Phải trọng nhơn-phẩm của mình*.

nhơn-quần dt. Người đời, thiêng-hè trong đời : *Nhơn-quần xã-hội*.

nhơn-quyền dt. Quyền-lợi của con người (trong xã-hội) : *Bản Tuyên-ngôn nhơn-quyền*.

nhơn-sanh dt. Đời người; sự làm ăn sinh-sống của con người : *Nhơn-sinh như ký* (Đời người là sống gửi); *Nghệ-thuật vị*

nhơn-sanh (Cái nghệ-thuật vì sự sống còn của con người).

nhơn-sanh-quan dt. Quan-niệm về đời sống con người.

nhơn-sâm dt. (Đy) : Cù một loại cây nhò, hoa nhò sắc trắng, có rễ tua-tusa giống chén con người, đê sống khí hơi ấm, vị đắng và ngọt; luộc chín thì khí ấm, vị ngọt, dai-bò nguyên-khí; có thè nấu cao và ngâm rượu (X. Sâm).

nhơn-sô dt. Số người, đầu người (ở một nơi nào).

nhơn-suất dt. Số kê ra từng người.

nhơn-sự dt. Việc đời, việc thiêng-hè trên đời : *Bất-tình nhơn-sự*.

nhơn-sự-giới dt. (Phật) : Sự sanh-sản, sống còn và hoá-kiếp của người đời : *Tự-nhiên-giới có tương-quan mật-thiết với nhơn-sự-giới*.

nhơn-tài dt. Tài-năng của con người : *Khai-thác nhơn-tài* II Người tài giỏi : *Đào-tạo nhơn-tài*.

nhơn-tạo dt. Do người làm ra : *Cao-su nhơn-tạo, tơ nhơn-tạo*.

nhơn-tâm dt. Lòng người : *Thất nhơn-tâm, đốc nhơn-tâm*.

nhơn-tích dt. Dấu vết người đi.

nhơn-tình dt. Tình của người đời : *Nhơn tình thê-thái* (Tình người và thói đời) II (R)

Clg Tình-nhơn, mèo-mõ : *Bất nhơn-tình với gái, viết thơ cho nhơn-tình* II (lóng) Bất bồ, chơi ngọt : *Biết nhơn-tình với thầy-chú thì việc gì cũng trót-lọt*.

nhơn-tánh dt. Tánh-chất con người.

nhơn-thanh dt. Clg. Nhàn-thinh, tiếng người.

nhơn-thân dt. (Pháp) : Thân-thè con người, từ khi lọt lòng mẹ và được khai-báo đúng phép, hội hai diều-kiện ấy là thân-trạng đối với pháp-luật và tử-hệ đối với cha mẹ.

nhơn-thân dt. Bà con bên ngoại.

nhơn-thế dt. Đời người : *Kiếp nhơn-thế phù-sinh là thế thế NCT*.

nhơn-thể dt. Nh. Nhơn-thân (Pháp).

nhơn-thương dt. (Pháp) : Gây thương-tích cho người.

nhơn-thương-trí-mạng dt. (Pháp) : Sự gián-tiếp hay trực-tiếp làm cho người bị thương đến chết như đánh dập, đâm chém, gày tai nạn xe cộ, đê nhà sập, cây ngã, v.v... (*coups et blessures mortels*).

nhơn-trach dt. Theo ý người mà kén chọn.

nhơn-trào dt. Sóng người, bước tiến của một đoàn người thật đong II Phong-trào dân-chung, sự đờ-xô về một ý-thức gì của

- đe-số dân-chúng.
- nhơn-trí** *dt.* Trí-hoá con người: *Nâng cao nhơn-trí.*
- nhơn-trung** *dt.* Đường rãnh ở giữa môi trên và hai lỗ mũi.
- nhơn-trung-bạch** *dt. (Đy)*: Chất cáu của nước tiểu, một vị thuốc.
- nhơn-trung-hoàng** *dt. (Đy)*: Chất cáu của phân người, một vị thuốc.
- nhơn-văn** *dt.* Văn-hoá loài người: *Địa-lý nhơn-văn.*
- nhơn-vật** *dt.* Người và thú-vật: *Nhơn vật đạo đồng* || Vai trò từng người trong một tuồng tích: *Phân-phối nhơn-vật* || (R) Nhơn-vật trọng yếu gọi tắt: người tai mắt: *Có dù nhơn-vật trong chánh-phủ; Vẽ cung là một nhơn-vật tại đó.*
- nhơn-vi** *tt.* Bày ra, sửa lại bởi loài người (cho khác với tự-nhiên): *Pháp-luat hay lèn-nghi đều thuộc về nhơn-vi.*
- nhơn-vi chủ-nghĩa** *dt.* Chủ-nghĩa của Tuân-tú, xướng rằng tính con người vốn ác, phải dùng lênh-h().'/nhạc để kiêu-sức tinh-tinh con người cho chính lại, để cảm-hoa tinh-tinh người ta mà dấn theo.
- nhơn-vi** *dt.* Tính-cách con người sống đầy đủ, tinh-thần như vật-chất, đối nội như đối ngoại, theo thứ bậc của mình.
- nhơn-viên** *dt.* Người làm việc trong một hằng, một sở: *Nhơn-viên công-nhật, nhơn-viên chánh-ngạch; nhơn-viên của hằng.*
- nhơn-viên công-lực** *dt.* Những công-chức lo về an-ninh và trật-tự trong xã-hội.
- NHƠN-NHƠN** *trt.* Trần-trần, tro-trơ: *Nhơn-nhơn còn đúng chôn chén giữa trời K* || Lì-lợm, không biết xấu-hồ: *Bị xài-xé rất nhiều mà vẫn nhơn-nhơn ra đó.*
- NHỚN** *tt.* Lèn, tinh-chất của mõ hay dầu: *Chất nhởn.*
- NHỚN** *tt.* *Ctg.* Lòn, quá quen mệt, hết kiêng-nè: *Dễ quá, nó nhởn.*
- NHỚN-NHỚT** *tt. X.* Lòn-lợt.
- NHỚN** *tt. X.* Lòn: *Dứa nhờn dứa bé.*
- NHỚN-NHÁC** *trt. X.* Dớn-dác.
- NHỚN-NHỎ** *tt. Nhì-nhành, lảng-lơ:* *Tinh-tinh nhờn-nhở.*
- NHỎN** *dt.* Chơi giỡn qua lại: *Ăn no rồi nhởn.*
- nhờn-nhở** *dt.* Chơi giỡn đù-dot: *Nhờn-nhở như con đỉ đánh bông* || *trt.* Rêu qua rêu lại cách thong-thả: *Đi nhờn-nhở ngoài đường.*
- NHƠN** *dt. X. Nhân:* *Nhờn-tuyễn, biệt-nhờn.*
- NHƠN** *trt.* Lợm giọng buồn nôn: *Nhơن họng, nhơn ya* || *Nghẹn, nuốt không vô: No quá bắt nhơn* || (B) Chùng bước, không dám liều-linh: *Thầy khó quá nên nhơn.*
- NHỚP** *tt. X. Nhơ.*
- nhớp-nhớp** *tt. X.* Nhơm-nhớp.
- nhớp-nhúa** *tt. Nh.* Nhơ-nhúoc.
- NHỚT** *dt. Ctg.* Dót, chát nhòn ngoài da con cá, con lươn, v.v...: *Cá nhớt, cạo nhớt* || Nước nhòn trong cuống phổi, chát nhòn ở cuống họng, ở lưỡi: *Ho ra nhớt; nạo nhớt ở lưỡi* || *tt.* Trơn, lầy: *Ăn lươn nhớt, dầu nhớt.*
- nhớt lầy** *tt.* Nhớt quá dì, lời chê: *Cái lưng nhớt lầy; làm con cá còn nhớt lầy.*
- nhớt-nhát** *tt.* Dính lại lầy-nhầy: *Mái dài nhớt-nhát.*
- nhớt-nhao** *dt. (d.)*: *Nh. Nhớt: Nhớt-nhao cồn dinh dầy.*
- nhớt-nhớt** *tt.* Hơi nhớt: *Mồ-hôi nhớt-nhớt.*
- nhợt-nhợt** *tt.* Rất nhợt: *Cái lưng nhợt nhợt!*
- nhợt thây** *trt.* Biếng-nhác: *Làm biếng nhợt thây.*
- nhợt xương** *trt. Nh.* Nhợt thây.
- NHỌT** *tt. X. Lợt.*
- nhợt-nhợt** *tt. X.* Lòn-lợt.
- nhợt-nhợt** *tt. X.* Lòn-lợt.
- NHU** *tt.* Mềm dịu, hiền-lành: *Nhu thăng cang.*
- nhu-dạo** *dt.* Đường lối, cách xử sự mềm-dẻo ôn-hoa: *Theo nhu-dạo không theo cương-dạo* || Nghè vô lây sự tinh-táo làm nêu-tàng và nương thế đánh của địch mà quật ngã địch chớ không múa-men và đánh mạnh.
- nhu-hình** *dt.* Mình mềm: *Nhu-hình động-vật* || (Loại bò mình mềm).
- nhu-hoà** *tt.* Èm-ái dịu-hiền: *Tánh-tình nhu-hoà.*
- nhu-hoá** *dt.* Làm lành lại, trả nêu hoà-huấn: *Giai-doạn nhu-hoá của chiến-tranh.*
- nhu-mì** *tt.* Ôn-tòn, ít nói: *Cậu trai nhu-mì.*
- nhu-nhẫn** *tt.* Mềm-dẻo nhẫn-nhịn: *Thái-độ nhu-nhẫn.*
- nhu-nhợt** *dt.* Ngày lành trong tháng (Át, đinh, ty, tân, quý).
- nhu-nhuyễn** *tt.* Mềm-dẻo, biết lê tối lui.
- nhu-nhược** *tt.* Mềm yếu || (B) Yếu hèn: *Con người nhu-nhược.*
- nhu-noa** *tt.* Yếu-đuối, biếng-nhác.
- nhu-thuận** *dt.* Vui-vẻ chiều theo.
- nhu-thuật** *dt. Nh.* Nhu-đeo (nghĩa sau).

NHU bt. Cần-thiết: *Quân-nhu*; Các thứ sở
nhu.

nhu-cầu dt. Sự-vật cần dùng: *Thoả-mản nhu-*
cầu.

nhu-dụng dt. Cần dùng: Căn sắm đủ món
nhu-dụng trước khi khởi-công.

nhu-yếu tt. Cần-thiết, phải có mới được:
Nhưng nhu-yếu không thể thiếu.

nhu-khoản dt. Món tiền cần dùng: *Dự-trù*
những nhu-khoản cho công-việc.

nhu-phí dt. Sờ-phí cần-thiết: Có nhiều nhu-
phí không liệu trước được.

NHU-MẼ dt. Nép: *Rượu nhu-mẽ*.

NHU-NHÚ dt. Clg. Lu-lú, mồi lú lén: *Có*
mực mảng nhu-nú chừng một tấc.

NHÚ dt. Lú, mồi mọc: *Mầm non mồi nhú*;
nhú-nhú dt. X. Nhu-nhú.

NHÚ-NHÍ trt. Rú-rí, lít-rít, dính nhau, không
rõ-ràng: *Chữ viết nhu-nhí, đọc không được*.

NHÚ-NHÚ trt. X. Nhấp-nhú.

NHÙ dt. Khuyên-bảo: *Khuyên-nhù, nhẫn-*
nhù; Ngày này ta nhù cho đây nhở, Ấy chớn
hang hùm chó mó tay HXH.

nhù bảo dt. Nh. Nhù.

NHÙ dt. Clg. Dú, ban-bỗ (tình thương):
Xin ông nhù lòng thương kẻ mồ-côi.

NHÙ dt. Vú: *Thạch-nhù* || *Sữa*: *Nguru-nhù* ||
dt. Cho bú: *Nhù-bỗ*.

nhū-äu dt. Mụ vú, con mẹ nuôι vú, tiếng gọi
khinh-thường người đàn-bà ở mướn đê cho
con nít bú.

nhū-bé dt. Bú-mớm: *Thương thay chín chử*
cù-lao, Tam-niên nhū-bé biết bao-nhiều tình
CD.

nhū-bình dt. Bình sữa (có nuôι vú ở miệng)
đê con-nít bú.

nhū-cam dt. (thực): Quýt nuôι.

nhū-chí dt. Bơ (beurre), món ăn chế bằng
chất mỡ rút trong sữa bò.

nhū-danh dt. Tên cha mẹ đặt khi mới sinh:
Bà Nguyễn-văn-Ciáp, nhū-danh Phan-thi-
Át.

nhū-dung dt. Người ở vú.

nhū-dé dt. X. Thạch-nhú: Trong động, có
rất nhiều nhū-dé.

nhū-dèu dt. Nuôι vú.

nhū-đường dt. Clg. Lsc-tô, chất đường trong
sữa (*lactose*).

nhū-hoa dt. Cặp vú đàn-bà (tiếng dùng thanh-
bai).

nhū-hương dt. (Đy): Vị thuốc bằng mù mít
thú caye có mùi thơm.

nhū-mẫu dt. Bà vú, người nuôi trẻ con mướn

cho người.

nhū-nham dt. (Đy): Clg. Bướu nhám rỗng,
bịnh đau vú của đàn-bà do kinh-nguyệt không
đều mà sinh ra.

nhū-nghiệp dt. Nghề vắt sữa súc-vật, nghề
nuôi súc-vật nhu-bò, đê đê vắt sữa.

nhū-phòng dt. Cặp vú (đàn-bà).

nhū-thạch dt. X. Thạch-nhú.

nhū-ung dt. (Y): Bịnh ung-thư ở vú.

nhū-xi dt. Răng sữa, răng trẻ con chưa thay.
nhū-xá tt. Hái sữa || (B) Trẻ con còn nhỏ
quá.

NHỤ tt. Trẻ con || Tiếng gọi tằng vợ người.

nhụ-nhơn dt. Phu-nhơn, tiếng gọi vợ các
quen từ hàng thắt-phòn trờ xuống: *Thắt-*
phòn nhụ-nhơn || Tiếng gọi vợ người ta
khi đã chết rồi: *Lẽ nhụ-nhơn thẫn-vị*.

nhụ-tù dt. Con-nít.

NHUÂN dt. Clg. Nhân hay Nhun, X. Nhân +
Nhuân bành, nhuân dừa.

nhuân-nhuỵ (nhị) dt. (d): Nh. Nhuân +
Nhuân-nhuỵ gì nhỏ xíu || (B) Duyên-dáng,
ý-ý nghĩa hay: *Lời nói không nhuân-nhuỵ*
chi cả.

NHUẦN tt. Clg. Nhuân, nói về các năm âm-
lịch 13 tháng hoặc năm dương-lịch 366
ngày, đê bắt cho kịp thời-tiết: *Năm nhuần*,
năm Bính-ngo (1966) nhuần hai tháng 3;
Năm nhuần dương-lịch là các năm thuận
chia cho 4 mà không lẻ như: 1964,
1968, 1972, v.v...

NHUẦN tt. Thuần, quen và khéo-léo, trôi-
chảy: *Đọc vài bận thì nhuần* || *Thẩm, ăn*
sâu vào: Đượm nhuần, mưa nhuần, thăm
nhuần.

nhuần miệng tt. Quen miệng, trôi - chảy;
Đọc cho nhuần miệng.

nhuần-nhâ tt. Thuần-thục, quen giỏi: *Tay*
chân nhuần-nhâ; *Tập cho nhuần-nhâ* || *Êm-*
dềm, hoà-nhâ: *Về người nhuần-nhâ*.

nhuần tay tt. Quen tay, khéo-léo, tạo ra cái
nào như cái nấy: *Làm thết nhuần tay*.

NHUẬN tt. Nhuần: *Ai về hỏi họ Hi, Hoà,*
Nhuận năm sao chẳng nhuận và trống canh
CD.

nhuận-niên dt. Năm nhuần, năm 13 tháng.

nhuận-nguyệt dt. Tháng nhuần, tháng thứ
hai trùng.

NHUẬN bt. Thẩm-nhuần, ầm-uốt ||(Đy) Tron
hoét, làm cho vừa phải: *Thuốc nhuận* ||
Đẹp ra: *Tươi nhuận*.

nhuận-bút dt. Thẩm ngồi bút (lòng) cho
mềm || (R) Chịu tiền công viết: *Tiền*

nhuận-bút.

nhuận - chính dt. Sửa chữa, thêm-thắt cho đúng, cho hay: *Nhuận-chính bǎn-tháo một quyền sách.*

nhuận-hoạt tt. Tròn-tru, linh-hoạt: *Bài văn nhuận-hoạt; bức tranh màu sắc nhuận-hoạt.*

nhuận-ích dt. Phần lợi thêm.

nhuận-phế dt. Bỏ phế, làm cho mát phế: *Thuốc nhuận-phế.*

nhuận - sắc dt. Trau-chuốt, gọt dẽo cho tròn-tru, hoặt-bát: *Nhuận-sắc một bài văn.*

nhuận sức dt. Nh. Nhuận-sắc.

nhuận - táo dt. Làm cho hết bón: *Thuốc nhuận-táo*

nhuận-trạch tt. Thẩm nhuận: *Ôn vua nhuận-trạch.*

nhuận-trường dt. Clg. Huật-trường, làm cho tròn ruột, không bón: *Thuốc nhuận-trường; ăn chuối hay du-dú cho nhuận-trường.*

NHÚC bt. Clg. Ngúc, động-đậy luân: *Lúc-nhúc, nhói-nhúc.*

nhúc-nhắc trt. X. Cà-nhắc: *Đi nhúc-nhắc.*

nhúc-nhích dt. Cưa-quây nhẹ, động-đậy nhẹ: *Nó còn nhúc-nhích chớ chưa chết; gió thổi cánh cửa nhúc-nhích.*

nhúc-nhúc trt. X. Nhung-nhúc.

NHỤC bt. Xấu-hò: *Chịu nhục, diếm-nhục, mang nhục, lèm nhục, sỉ-nhục, xi-nhục;* Người có vinh có nhục, nước có đục có trong; *Thò thác vinh hơn sống nhục* // Dẫn xuống, nhìn một lúc, chịu khuất: *Khô-nhục, nhǎn-nhục, nhijn-nhục.*

nhục-hình dt. Hình-phạt do toà lên án, có thể làm mất danh-giá kè có tội như ở tù, phạt vẹ...

nhục-mạ dt. Clg. Lăng-mạ, làm xấu người như chửi mắng, moi-móc đời tư v.v... hoặc gặt-gãm nhà chúc-trách, quan toà v.v...

nhục-nhã tt. Xấu-hò: *Nhục-nhã già-phong.* **nhục-nhần** tt. Nh. Nhục-nhã.

NHÚC dt. Thịt: *Cốt-nhục* II (thực) Clg. Cơm hay nạc, phần mềm ăn được của trái cây hay phần rắn của thân cây: *Nhăn-nhục, táo-nhục; quế-nhục.*

nhục-dục dt. Tình dục về xác-thịt: *Thoả-mãn nhục-dục.*

nhục-đạn dt. Lính cầm-lủ mang vũ-kí nô mạnh, có sức tàn-phá ghê-gớm vào trận-tuyến dịch và cho nô.

nhục-hình dt. Hình-phạt do toà lên án làm cực-khổ thân-lành người có tội như tù - dày, khò-sai v.v...

nhục-ngư-lôi dt. Vũ-kí nô mạnh hình dã như con cá có người lính cầm-túi ngồi bêu trong lái cho ngay thuyền địch.

nhục-nhân dt. Mắt thịt, tức mắt người phàm (không sáng-suốt bằng tuệ-nhân của Phật hay của Trời).

nhục-phố dt. Phố hàng thịt, con đường có nhiều nhà bán thịt.

nhục-quế dt. (Đy): Nọc cây quế (lấy ở trong gọi Quế-tâm, lấy ở cành gọi Quế-chi), khi thật nóng, vị cay ngọt, tính dẫn thuốc.

nhục-thể dt. Xác-thịt con người: *Nhục-thể lao-dộng* (dân lao-dộng tay chân).

nhục-thực-thú dt. Loài thú có răng cao, chuyên ăn thịt sống (của người hay thú khác).

nhục-thực-thực-vật dt. Giống cây sống bằng thịt côn-trùng.

NHỤC-NHỤC tt. X. Nhùng-nhục.

NHỤỆ tt. Nhọn, sắc-bén, lợi-hại: *Tinh-nhụé.* **nhuệ-binh** dt. Bình-lính tinh-nhụé, mạnh-mẽ, quen trận-mạc, tập-luyện nhiều, đánh giặc giỏi.

nhuệ-chí dt. Chí hăng-hái, kiên-quyết: *Nhuệ chí đầu-tranh.*

nhuệ-giác dt. Sừng bén nhọn II (H) Góc nhọn,

nhuệ-khâu dt. Miệng lanh-lợi hoặt-bát: *Người có nhuệ-khâu.*

nhuệ-khí dt. Khí-thể hăng-hái: *Làm lụt cả nhuệ-khí anh em.*

nhuệ-mẫn tt. X. Mẫn-nhuệ.

nhuệ-phong dt. Mũi nhọn II (B) Người (hay đám người) có tinh-thần xung-phong ghê-gớm.

nhuệ-sĩ dt. Nh. Nhuệ-binh.

nhuệ-tiến dt. Tiến mau, tiến mạnh: *Công danh nhuệ-tiến.*

nhuệ-tốt dt. Nh. Nhuệ-binh.

NHUI dt. Dúi, đút vào: *Nhui cùi vào lò.*

NHÚI dt. X. Chúi.

NHÙI dt. Clg. Chui, chui vào: *Dẽ nhủi, chui nhủi* II trt. Cái đầu tới trước: *Chui nhúi, tè nhúi* II (R) dt. Clg. Giùi, vật đan bằng tre, có cán dè cầm đầy dưới sinh bát tôm cá; Cái nhúi, xách nhúi ra đồng II dt. Xác tôm cá bằng cái nhúi: *Đi nhúi, nhúi cá.*

nhúi đầu dt. Clg. Lùi đầu, đậm đầu vào: *Nhúi đầu vô xe hơi* II (B) Dự vào cách trên: *Nhúi đầu vô ăn; bị xài-xé mà cũng nhúi đầu vô làm.*

nhúi nhúi dt. Vấp chân nhúi tới nhưng cố gượng lại: *Nhúi nhúi gǎn té (ngã).*

NHUỴ dt. (thực): Clg. Nhị, X. Nhị: *Hoa thơm mít nhuỵ đi rải, Còn thơm đâu nữa*

- mà người uớc mơ CD.
- NHUY CÁI** dt. Bộ-phận sinh-dục cái của một doá hoa, hợp với nhuỵ đực đã trô trái (nhờ gió hoắc ong bướm mang đi).
- NHUY ĐỰC** dt. Bộ-phận sinh-dục đực của một doá hoa, do tiêu-nhị sinh ra, hợp với nhuỵ cái đã trô trái (nhờ gió hoắc ong bướm mang đi).
- NHUYỄN** tt. X. Nghiêng : Cè nhuỵễn, tén nhuỵễn li Khit, sát vào nhau : Rặng ốc nhuỵễn // Mềm-mại.
- NHUYỄN-CỐT** dt. Xương sụn.
- NHUYỄN-HÓA** dt. Nh. Nhu-hóá.
- NHUYỄN-MỸ** tt. Mềm-mỏng, mền-dịu đẹp-de.
- NHUYỄN-NGỌC** dt. Ngọc mềm // (B) Đậu-hù.
- NHUYỄN-NHƯỢC** tt. Mềm-vếu, yếu-ớt, dễ sai-khiến; không tự-chủ.
- NHUYỄN-TÍNH** dt. Tính-cách mềm-deo : Nhuyễn-tinh hoà-bình.
- NHUYỄN-THANH** dt. Tiếng êm-dịu, nhẹ êm tai.
- NHUYỄN-THÈ** dt. Mình mềm, không có xương : Nhuyễn ốc, sô, hên v.v... thuộc loài nhuỵễn-thè.
- NHUYỄN-THỤC** tt. Mềm dịu.
- NHUM** dt. X. Gạo nhum.
- NHÚM** dt. Clg. Nhóm, gầy ra : Nhúm lứa.
- NHÚM** dt. Bóc lén bằng năm đầu ngón tay : Nhúm mệt chút thôi // Clg. Giún, co xếp lại, nhúi lại : Áo tay nhúm // dt. Số lượng trong đầu năm ngón tay : Ít nhúm gạo ; một nhúm trà.
- NHÚM-NHA** bt. Nh. Nhòn-nha.
- NHÚN** dt. Clg. Dún, rùn xuồng lấy đà để phóng mình lên hay đưa mình lên : Nhún mình nhảy lên mô đất ; Đồ ai len vồng đứng đưa, Lên du đứng nhún thì chừa lang-vân CD // Bật lên hạ xuồng nhiều lần : Cành cây nhún // Cơ chân rùn mình xuồng đê chào (dáng hát bài) : Đào nhún // Rùn voi tó khinh-bi, không cần.
- NHÚN DU** dt. Đứng hay ngồi trên du cõ làm cho cái du có trón đưa tới đưa lui.
- NHÚN MÌNH** dt. Khom lưng chào // (B) Tô lòng khâm-nhường của mình bằng điều-bộ hay lời nói : Nhún mình què mắt thán.
- NHÚN-NHÀY** dt. Clg. Dún-dẩy hay rún-rẩy, nhún lên nhún xuồng liền liền : Kéo ngon dây xuồng rồi buông ra, làm cho nó nhún-nhảy luân.
- NHÚN-NHƯỜNG** bt. Hẹ mình nhường-nhịn cách lich-vụ : Nhún-nhường với anh em ; Ăn nói nhún-nhường.
- NHÚN-TRÈ** dt. Rùn voi biu môi // (B) Chè-bai
- bằng lời nói hay dáng-diệu : Làm đâu vụng nấu vụng kho, Chẳng không bắt-bé, mụ o nhún-trè CD.
- NHÚN VAI** dt. Rùn vai, cử-chì chè-bai, không cần : Nhún vai bô dì.
- NHÚN** trt. Clg. Rùn, lạnh vì quá sợ : Sợ nhún.
- NHÚN NGƯỜI** trt. Clg. Rùn người, lạnh cả người : Sợ nhún người.
- NHÚN** tt. Ryc, bãy, úng, nhù, thiệt mềm : Gạch nát nhún, trái chín nhún, thịt nhún // Mìn, dịu mình : Lụa mặt nhún // Èm-dịu, lịch-sự : Xứ nhún với nhau.
- NHÚN-NHẶN** trt. Nhânh-nhận nhún-nhường : Ăn mác nhún-nhận.
- NHÚN-NHÙN** tt. Nát biến, mềm nhún, nhừ-tù, rục-rã.
- NHUNG** dt. Thú hàng tơ, bề mặt có lông mịn và mướt : Áo nhung, nón nhung.
- NHUNG GIÀ** dt. Thú vải thường, bề mặt có lông êm không mướt.
- NHUNG** dt. Gạc non hươu nai mới nhú ra độ một tấc : Lộc-nhung, sâm-nhung.
- NHUNG** tt. To lớn : Nhung-công // dt. Việc binh-bi, chiến-tranh : Binhhưng-ung, đòng-nhung, nguyễn-nhung.
- NHUNG-CÔNG** dt. Công to : Lập được nhung-công.
- NHUNG-CƠ** dt. Mưu-kế, chiến-lược, sự sắp đặt thế nào để đánh thắng quân địch : Giữ kín nhung-cơ.
- NHUNG-HÀNG** dt. Hàng-ngũ binh lính.
- NHUNG-Y** dt. Áo trận, áo mặc giông nhau trong quân đội : Khoác nhung-y.
- NHUNG-KHÍ** dt. Bình-khí, vũ-khí, vật dùng giết người.
- NHUNG-PHỤC** dt. Đồ lính (quần áo, giày, nón, dây nịt).
- NHUNG-THỦ** dt. Kẻ gây giặc // dt. Gây giặc.
- NHUNG-TRANG** dt. Nh. Nhung-phục.
- NHUNG-XA** dt. Clg. Quân-xa, xe dùng đánh giặc.
- NHUNG-NHĂNG** trt. Clg. Tung-tăng, cách chạy nhảy lăng-xăng : Chạy nhung-nhăng.
- NHUNG-NHÚC** trt. X. Lúc-nhúc và Loi-nhoi.
- NHÙNG-NHÀNG** trt. X. Dùng-dâng và Làng-nhàng.
- NHÙNG-NHÀNG** trt. X. Nhì-nhàng.
- NHÙNG-NHỤC** tt. Clg. Nhục-nhục, hơi cũ, nửa mới nửa cũ (thường nói về quần áo).
- NHÚNG** dt. Clg. Dúng, nhặt vỡ chất lỏng

rồi lây ra : Nhúng nước cái khăn II (B)
Đự vào, xen vào : Chuyên ấy, tôi chẳng
nhúng vô đâu.

NHÚNG CHÀM đt. Nhúng vô nước chàm đè
nhuộm xanh : Vái nhúng chàm II (B) Lỡ
lầm một việc khó sửa chữa hay bôi xoá được :
Lỡ tay trót dâng nhúng chàm, Dại rồi, khôn
mới biết làm sao đây K.

NHÚNG ĐƯỜNG đt. Nhúng vô chèo nước
mía đang sôi : Bánh tráng nhúng đường.
NHÚNG GIÄM đt. Nhúng vào nồi giấm đang
sôi cho món nhúng chín tái : Thịt bò nhúng
giấm.

NHÚNG NƯỚC đt. Nhúng vô nước cho thấm
ướt : Ôm (gầy) như gà nhúng nước II
Giặt sơ-sia, không sạch (lời trách mắng) :
Nhúng nước rồi phơi.

NHÚNG TAY đt. (B): Dự vào, xen vào : Nhúng
tay vô việc người làm chi?

NHÙNG đt. Mất giá, sụt giá : Hàng nhùng
giá vì ối-đọng.

NHÙNG-NHÄNG đt. Chúng-chứng, làm
khó, không thuận theo : Bỏ nó, nó cứ
nhùng-nhäng không chịu làm.

NHÙNG-NHÌNH trt. X. Đì đúng-định.

NHÙNG bt. Nhục, xấu-hồ : Chịu nhùng, làm
nhùng.

NHÙNG MẶT tt. Xấu mặt, mắc-cơ : Nó làm
mình nhùng mặt với người ta.

NHÙNG MÌNH tt. Hờ mình, tự biết xấu-hồ :
Nhùng mình không trọn tình với người ta.

NHÙNG bt. Khuấy rối ; lộn-xộn ; gian-dối ;
kéo dài vô-ích ; thừa ra : Quan tham lại
nhùng.

NHÙNG-BINH dt: Bình-lính nhiều mà không
dùng được.

NHÙNG-LẠI dt. Quan-lại tham-nhùng : Bọn
nhùng-lại hay thừa nước dục thả câu.

NHÙNG-LẠM dt. Ân-cập của công, lấy của lót
của dân : Nhùng-lạm của công.

NHÙNG-NHIỀU dt. Khuấy rối, cưa-p-bóc : Nhùng-
nhiều dân lành.

NHÙNG-PHÍ dt. Sở-phí nặng-nề mà vô-ích.

NHÙNG-QUAN dt. Nh. Nhùng-lại.

NHÙNG-TẠP tt. Lộn-xộn, tạp-nhép : Bày trò
nhùng-tạp.

NHÙNG-TRƯỜNG tt. Dài-dòng, rườm-rà vô-ích.

NHÙNG-NHÄNG trt. Trì kéo qua lại : Hai
con chó giàn nhùng-nhäng miếng thịt II
(B) bt. Giằng-co, không thuận, không dứt-
khoát : Chuyên ấy còn nhùng-nhäng ; Họ
còn nhùng-nhäng với nhau.

NHÙNG-NHJU tt. Bầy-bả, nát nhù : Đường

bầy nhùng-nhịu.

NHÚT dt. (thực) : Loại rau giống dày mắc-
cơ, bò trên mặt nước, cộng có lớp bọt
trắng xốp và dai bọc ngoài : Rau nhút.

NHÚT dt. Thức ăn bằng rau cải trên lợn ;
Ăn nhút.

NHÚT-NHÁT bt. Thập-thò, thèm-thút, không
dám, cách nhất gan : Bố nhút-nhát như con
gái : muôn mà còn nhút-nhát.

NHÚT tt. X. Lụt : Dao nhút ; cái chí đã nhút.
nhút chí tt. Lụt chí, mất cả hăng-hái : Giè
rồi nhụt chí đầu-tranh.

NHUỐC tt. X. Nhơ : Nhơ-nhuốc,
nhuốc-nhơ tt. X. Nhơ-niuốc.

NHUÔM tt. X. Luôm : Con chó nhuôm.

NHUÔM trt. Mót bắt đầu : Bình mới nhuôm.
nhuôm bạc đt. Bắt đầu trắng : Tóc vừa nhuôm
bạc.

NHUÔM BỊNH đt. Khởi binh, mới vừa đau :
Ông ấy nhuôm binh xin nghỉ.

NHUỘM dt. Clg. Duộm, nhúng vào nước
thuốc cho thấm màu khác : Lò nhuộm, thớt
nhuộm, thuốc nhuộm ; Áo den ai nhuộm
cho mình, Cho duyên bậu thấm cho tình
anh thương CD.

NHƯỢN ĐỎ đt. Nhuộm ra màu đỏ : Nhuộm
đỏ móng tay II (B) Clg. Công-sản-hoa, dồi
một nước (quốc-gia) ra nước Công-sản : Từ
ngày Đại-lực Trung-hoa bị nhuộm đỏ..

NHƯỢM MÓNG TAY dt. Đánh láng móng tay
với chất thuốc màu : Đì tiêm nhuộm móng
tay II (thực) Loại cây nhỏ, cao lối 3, 4m,
nhánh có nhánh nhỏ mọc thành mui nhọn,
lá hẹ nhỏ mốc, có chất tannôglucosít, gọi là
acit hennôtannic màu vàng và chất oxyrôph-
tôquinân gọi là lawson có tính tru-sinh,
dùng làm màu nhuộm móng tay, nhuộm tóc,
ngâm rượu và trị vài chứng bệnh ngoài da
(Lawsonia inermis).

NHƯỢM RẮNG dt. Đánh nước thuốc cho răng
đen bóng, một tục xưa của người Việt-
nam, và như thế cho là đẹp.

NHÚ trt. Giồng, bàng, cùng một thè : CÙng
như, không như ; Hai người như một; Tròng-
trành như nán không quai, Như thuyền không
lái, như ai không chồng CD II Hơi giống
(còn nghi-ngờ) : Đường như, hình như,
in như, ví như, xem như II dt. Đì; qua :
Vua Khải-định như Tây.

như ai tt. Bàng chớ không thua ai cả, với
tư-đắc : Như ai chớ có lối-thôi đâu !

NHÚ CHƠI trt. Hết sức dễ-dàng, không gì khó
cả : Đánh thắng như chơi ; giải-øyết như
chơi.

như dã tr. Kẽ như xong rồi: *Linh - định
như dã ra với, Như thuyền vô cửa, mầy
đời gặp nhau CD.*

như hè tr. Thế nào, ra sao? | lời hỏi: *Hung
kiết như hè?*

như hệt tr. Clg. Như tạc, thật giống nhau: *Hai đứa như hệt.*

như ý tr. Đúng với ý muốn: *Mọi việc đều
như ý.*

như không tr. Như chẳng có gì: *Chuyện
bằng trời mà nó nói như không II Nh.
Như chơi.*

như khuôn tr. Nh. Như hệt, Như tạc, giống
nhau như cùng một khuôn mà ra: *Còn
giống cha như khuôn.*

như là tr. Nào là, tiếng kè nhiều món: *Đi
chợ mua đủ thứ, như là: cá, thịt, rau
cái v.v... II Giống như: Khỏi điều duyên-
nợ rầy-rà, Khỏi mang tiếng xấu như là
những ai CD.*

như nguyên tr. Đúng với lòng mong muốn: *Mọi sự như nguyên.*

như nhứt tr. Như một, không đời - đời: *Thi chung như nhứt (Trước sau như một).*

như sau tr. Như sắp kè tiếp theo đây, lời
thuật chuyện: *Gặp nó, anh nói như sau...*

như tạc tr. Nh. Như hệt: *Giống như tạc.*

như tuồng tr. Gần giống như: *Viec đời
nghi cũng lạ đường, Cái đậu nẫu đậu như
tuồng người dung CD.*

như thế tr. Như vậy, như việc vừa làm hay
vừa nói qua: *Anh làm như thế không sợ
người chê cười sao?*

như thử tr. Nh. Như thế: *Như thử phung
hành (Vàng lời) làm như thế).*

như thường tr. Nh. Bình-thường, không
gì thay đổi: *Mạnh giỏi như thường.*

như vầy tr. Nh. Thế này: *Như vầy biết liệu
làm sao; Anh làm như vầy thì được (vừa
nói vừa ra bõ).*

như vậy như vầy tr. X. Làm như vậy như
vậy.

như vậy tr. X. Như thế.

NHƯ bt. Clg. Dù, rực, thật mềm: *Chín nhừ,
nấu nhừ, cháo dã nhừ II Clg. Dù, dáng
mệt nhọc: Mệt nhừ, say nhừ, thức luân
mẩy đêm dã nhừ.*

như đòn tt. Bị đánh nhử: *Võ-si ấy dã nhử
đòn.*

nhù-nhẫn tt. (d): Nh. Nhù: *Say, cái
mặt nhù-nhẫn.*

nhù-nhù tt. Lù-nhù.

nhù-tử tr. Thật nhiều, quá mức: *Bị đánh
nhù-tử; Thuê nhù-tử; Bình nhù-tử.*

NHÚ dt. X. Nhù: *Nhú trè.*

NHÚ dt. Clg. Nhú hay Dù, dùng mồi dụ bắt:
*Rải lúa nhú gè, rải cám nhú cá II Dụ cho
mè mà theo: Mồi phú-quý nhú làng xa-mã
CD.*

nhù bắt dt. Gạt bắt bằng mồi ngon: *Nhù
bắt con gà đó đặng làm thịt.*

nhù chừng dt. Clg. Nhù nhù, nhù mà đê
ý luân, đợi mâm mồi thì bắt: *Nhù chừng
kéo nó bỏ đi.*

nhù mồi dt. Dùng mồi mà nhù bắt: *Phải
nhù mồi chờ khi không mà rược bắt thì
nó chạy mất II Dùng mồi lợi đê cám dỗ:
Mượn màu phú-quý nhù mồi vân-chương
LVT.*

nhù nhù dt. X. Nhù chừng.

nhù thính dt. Rải thính xuống nước cho cá
bu lại đặng bắt II (R) Cho nhiều lợt-lộc:
Nhù thính cung không thèm.

NHÙ dt. Clg. Dù, X. Ghèn.

NHÚ dt. Mi, mày: *Sinh ngã chi sơ, nhữ
vị sinh.*

NHÚA dt. Clg. Dựa, mủ cây hoặc mủ trái
cây: *Nhựa cao-su, nhựa mít, nhựa thông;
Quân-tử có thương thì đóng nõ, Xin đừng
mắn-mó nhựa ra tay HXH II Chất tinh
ròng của cây cỏ: Thuốc ngon có nhiều
nhựa II Sái, xác thuốc phiện hút rồi: Cao
nỗi lấy nhựa; nuốt nhựa II Dầu tráng
đường: Đường tráng nhựa II (B) Sợi sẹy
mẽ: Dính nhựa II (lóng) Sức lực, tiền
bạc: Đò nhựa rồi! II it. Chậm-lỵ, lù-dù,
không phản-chấn: Bô nhựa quá!*

nhựa bông dt. Nhựa nhì nhào nặn với nước
và chát sét thuốc phiện rồi hút lăn thú
nhất thành ra.

nhựa nhì dt. Nhựa nhát nhào nặn với nước
và chát thuốc phiện rồi hút lại lăn thú nhì
thành ra.

nhựa sống dt. Nh. Nhựa cây II (B) Vật
cần - thiết cho sự sống còn: *Tình yêu là
nhựa sống của con người II Sức khỏe, sự
hăng-há: Thanh-nien đầy nhựa sống.*

**NHÚC tt. Clg. Dúc, đau nhói từ trong đau
ra: *Đau nhức, ghê hèn nhức.***

nhức đầu dt. Đầu rang trong đầu, nnút II
hai bên mảng-tang: *Dan nǎng thường bị
nhức đầu II (R) Clg. Nhức óc, lận-xên
trong trí: Nghe la nhức đầu quá; tui*

nhức đầu.

nhức đầu đông dt : Chứng nhức đầu mỗi buổi sáng sớm.

nhức mỏi tt. Đầu và bёї-hoї: Già rỗi, hay nhức-mỏi trong mình.

nhức-nhối tt. (đ): Nh. Nhức: Nhức-nhối khó chịu.

nhức răng tt. Bệnh sâu răng, làm đau nhức gân máu trong răng.

nhức óc tt. Nh. Nhức đầu (R).

nhức xương tt. Đầu nhức trong xương II (R) Khó chịu, phiền-phức: Cǎn-nhǎn nhức xương.

NHƯN dt. X. Nhân: Nhun bánh, nhun dừa, nhun đậu.

NHƯNG trt. Song, mà, tiếng bắt đầu mệnh-đề sau hay câu sau, trái với mệnh-đề trước hay câu trước: Bầu ơi thương lầy bì cùng, Tuy răng khác giống nhưng chung một giàn CD.

nhung mà trt. Nh. Nhung: Nhan-sắc thì khó, nhưng mà cô ta hơi lảng-lơ.

nhung vì trt. Ngặt vì, tiếng đưa ra bằng-cớ trái ngược: Định bở nhà ra đi, nhưng vì còn mây đưa nhả nêu không nỡ.

NHƯNG dt. Đạo-diễn, người nhắc tuồng, chi-huy sân-khấu hát bài: Ông nhung.

NHƯNG trt. Tiếng cuối câu, cốt vuốt cho dù nghĩa: Phải nhung, thôi nhung, cực khờ thì thôi nhung.

NHƯNG dt. Miễn cho, trừ cho, huân ra: Nhưng cho khỏi sưu-dịch; ở không nhung.

nhung chước dt. Miễn, trừ, châm-chước cho.

nhung thuế dt. Miễn thuế, tha cho khôi đóng thuế.

NHƯNG dt. Đè nguyên, không thay đổi.

nhung cựu dt. Đè y như cũ.

nhung chức dt. Vẫn giữ chức cũ.

nhung-nhiên tt. Y như trước, không đổi khác.

NHƯNG-NHÚC tt. Hơi nhức: Cái chân nhung-nhúc.

NHƯNG-NHÚC tt. Clg. Rung-rúc, rất đen bóng: Đen nhung-nhúc.

NHƯND-NHÙNG tt. Clg. Nhùng-nhùng, bơm-bớt, giảm một ít: Bệnh đã nhung-nhùng.

NHÙNG-NHÙNG tt. Vừa vừa, không lớn không nhỏ: Tuổi nhùng-nhùng.

NHÙNG dt. Giảm, bớt: Bệnh đã nhùng-nhúc đã nhùng.

nhung-nhung tt. X. Nhung-nhung,

NHÙNG-NHÙNG tt. X. Dừng-dừng.

NHÙNG mt. Mấy, tiếng chỉ trong một số nhiều, chủ-dụng việc kè tiếp theo đó: Nhùng người nghèo hay tự-á; những mồi lợp lớn luân-luân được nhiều người già; Nhùng người thắc đáo lưng ong, Đã khép chiếu chồng lại khéo nuôi con CD II trt. Màng, luân-luân, chỉ nhằm một việc: Nhùng mong, nhùng toan, nhùng tưởng, nhùng ước; Ai xui em lấy học-trò, Thầy nghiên thấy bút nhúng lò mà gầy CD II trt. Vẫn, cũng, đầu sao cũng: Nhớ người dấp ianh quật nồng, Mè bao nấm nhùng cách dòng sông sâu CD; Đêm thân chen-chúc phận lầu son, Đêm nhớ ngày trông nhùng héo don NT II trt. Rằng, tiếng đứng sau các tiếng nói, gọi, kêu: Đêm đêm gọi nhùng bờ Hai, Chờ dậy nấu cám, thái khoai, băm bèo CD II trt. Với: Trầu nầy tẩm nhùng vôi tàu, Giữa thêm cát-cánh, hai đầu quê cay CD.

nhùng là trt. Chỉ là, bao-giờ cũng có bao nhiêu đó thôi: Nhùng là rày ước mai ao; Nhùng là đờ-dần ngược xuôi K.

nhùng lầm dt. Chí lầm, mong-mồi có bấy-nhiều: Nhùng lầm nhẹ bước thang mây.

nhùng như trt. Chí như, đến như: Vì chàng thiếp phải long-đong, Nhùng như thân thiếp cũng xong một bồ CD.

nhùng tưởng dt. Cũng tưởng là, tưởng có bấy-nhiều: Nhùng tưởng ăn đời ở kiếp, ai ngờ...

NHÚT st. X. Nhứt.

NHÚT dt. X. Nhật.

NHƯỢC tt. Yếu, kém, thiểu: Bạc-nhược, lão-nhược, liệt-nhược, nhu-nhược, sup-nhược; Nhu thảng cang, nhược thảng cường II Hiêm, có thể chết: Đánh trúng chỗ nhược.

nhược-bại tt. Thua vì yếu kém.

nhược-diêm dt. Chỗ yếu kém: Có nhiều nhược-diêm cần sửa chữa.

nhược-khí dt. Khí-thể yếu-ớt: Phải cơn nhược-khí.

nhược-liệt tt. Yếu và bại, không đi đứng hay cử động được.

nhược-lực dt. Sức yếu kém: Nhược-lực lầm khi thăng cường-lực.

nhược-tiểu tt. Nhỏ yếu: Các nước nhược-tiểu.

nhược-thuỷ dt. Nước nhược, dòng nước chảy yếu II (truyền) Vùng nước ở cạnh Bồng-lai, không chờ nổi sôi lồng: Bồng-sơn, nhược-thuỷ.

NHƯỢC trt. Nêu, vĩ: *Bắt nhược, mạc nhược* II đt. Mày, bảy: *Ngô ngù nhược* (*Tao nói mày nghe*).

nhược bằng trt. Ví bằng, nêu như, tiếng chuyền xuống mệnh-dề dưới đê đặt giả-thuyết và ra điều-kiện: *Chẳng khôn thì nói cờ-dồ, Nhược bằng chẳng dại vũ-phu nặng mình CD.*

nhược-bối đt. Tụi bầy, chúng mày.

nhược-can trt. Bao-nhiều.

NHƯỚI-NHƯỢI trt. Nhè-nhé, rũ-rũgi, kéo dài mà không to: *Khóc nhười-nhượi, mura nhười-nhược.*

NHƯỚI trt. Nhái, nhại, lặp lại lời nói của người với ý ché-giúp: *Nói nhười.*

NHƯỢI-NHƯỢI trt. X. Nhười-nhượi.

NHƯƠNC đt. Cúng vái, cầu khôi tai nạn.

nhương-cầu đt. Cúng vái cầu xin.

nhương-giải đt. Cúng và cầu cho qua khôi (tai nạn).

nhương sao đt. Clg. Nhương-tinh, cúng sao, cầu cho qua nạn khôi.

nhương-tinh đt. X. Nhương sao.

NHƯƠNG đt. Ăn-cấp, cướp giựt, xua đuổi, trừ dẹp: *Nhiều-nhương.*

nhương-bịnh đt. Trừ bịnh, xua đuổi bịnh tật (tức tri cho lành bịnh).

nhương-đoạt đt. Tranh giành, cướp giựt.

NHƯƠNG TAY đt. Nương tay, nhân-nhương, không nỡ: *Nhương tay cho đó!*

NHƯƠNG đt. Nhương, chịu thiệt cho mình để lợi cho người: *Lên xe nhường chỗ bạn ngồi, Nhường noci bạn dưa nhường lời bạn phan CD* II Hẹ mình, chịu kém voi với ý tôn-kính người: *Kính-nhương, khiêm-nhương, nhún-nhương; Chữ «Để» nghĩa là nhường, Nhường anh nhường chị lại nhường người trên CD.*

nhường bước đt. Clg. Nhượng-bộ, nép qua đê người đi trước mình II (B) Clg. Nhượng-bộ, chịu lép, đê người hơn mình.

nhường lời đt. Nhịn thua không cãi: *Mỗi người đều biết nhường lời thì đẹp-dẽ biết*

mấy.

nhường ngôi đt. Đê người khác làm vuơ thế cho mình: *Hồ-quý-Lý bắt-chước nhà Trần nhường ngôi cho con đê làm Thái-thượng-hoàng.*

nhường-nhịn đt. Tự-ý chịu kém-sút đê phần hơn cho người: *Anh em nên nhường-nhịn nhau.*

NHƯỜNG trt. X. Dường: *Thân này ví biết nhường này nhé, Thà trước thôi đành ở vậy xong HXH.*

NHƯỜNG đt. Rán mờ mắt lên: *Buồn ngủ quá mà cũng phải nhường lên xem II (R)* Nbóng, dương lên: *Nhường cõi trông II tt.* Tật ở mí mắt khiến mắt lúc nào cũng ngước và mắt cũng nhường mới thấy: *Từ xưa chí nhũng đời nay, Nhũng người mắt nhường thì hay trông trời CD.*

NHƯỜNG đt. Gây ra, gầy nêm.

nhường hoạ đt. Gây hoạ.

nhường loạn đt. Gây việc loạn-lạc.

nhường-mẫu-khuẩn đt. Men rượu.

nhường-tưu đt. Gầy rượu, đê lên men thành rượu.

NHƯỜNG đt: Nhường, bán hoặc cho: *Nhường nhè, nhường đất II X. Nhường: Khiêm - nhường, tiếp - nhường, tương-nhường.*

nhường-bộ đt. X. Nhường bước.

nhường-dịch-địa đt. Chéo hay xéo đất ở phía trước cửa cho các chủ đất ở phía sau dùng làm đường đi hay công-ích (*fonds servants*).

nhường-dữ đt. Nhường lại cho người khác: *Tài-sản ấy dành nhường-dữ cho một hội phước-thiện.*

nhường-địa đt. Đất nhường cho người khác hay nước khác khai-thác: *Trước thế-chiến thứ hai, ở Trung-hoa có nhiều nhường-địa cho các cướp-quốc Âu-Tây.*

nhường-đô đt. Sang tên cho người khác: *Tài-sản nhường-đô.*

nhường-v đt. X. Nhường ngôi.

O

O dt. Chữ thứ 18 trong bản chữ cái Việt-nữ (một nguyên-âm) : *O tròn như quả trứng ga.*

O đt. Cô, em gái hoặc chị của cha mình ; cũng là tiếng gọi tàng em chồng : *Một trăm ông chú không lo, Chị lo một nỗi mu o nò mồn CD* || Cô, tiếng gọi người đàn-bà con gái : *Ba o dội gạo lên chùa, Một o yém thăm bồ bùa cho sư; Còn trời cõn nước cõn non, Còn o bón rượu anh cõn say-sưa CD.*

O dt. Hẹng con lợn (heo).

O dt. Gò, trau-chuốt cho đẹp, cho chắc-chắn, dáng-hoàng : *O cái đầu cho vén-khéo* || (R) Choc-ghẹo, tán-tỉnh : *O gái đẹp.*

o-bé dt. O lại cho đẹp thêm, cho vén-khéo hơn : *Người kỹ, làm món chi xong cũng o-bé lại; O-bé đôi giày,* || (R) Dụ-dỗ, dùng lời dụ-ngợt hay cù-chì khéo-léo làm cho người xiêu lòng : *O-bé ông chủ dặng xin lén lương, o-bé người yêu.*

o-mèo dt. Gò mèo, tán-tỉnh đàn-bà con gái đẽ bắt làm tình-nhân : *Điện cho bánh dặng đì o-mèo.*

o-o dt. O chút chút : *O-o hèm râu mép lại.*

O-O trt. Clg. Pho - pho hay khò-khò, tiếng ngáy của người đang ngủ mê : *Đêm nằm thi ngáy o-o, Chồng yêu chồng bảo: ngáy cho vui nhá.*

O-OE trt. Clg. Oa-oe, tiếng trẻ con khóc: Khóc o-oe.

Ò-E trt: Tiếng thử dây đờn cò.

Ò-Ý-E trt. Tiếng đờn cò.

Ò-Ó-O trt. Clg Ó-o, tiếng gà trống hay chim cu trống gá,

Ó bt. Om. vang, tiếng la khóc vang - dậy :

Kêu ó, khóc ó, la ó; Nó ó như giặc kia-kia !

ó dậy dt. Le, cãi, cự lợn vang-dậy : *Bầy-trè ó dậy ngoài sân.*

ó giặc dt. Ó như giặc nái tát, la vang như có giặc tới : *Sóng ra thì ó giặc rồi !*

ó ré dt. La lèn chát-chúa : *Ó ré như cha chêt !*

ó vang dt. Nh. Ó dậy : *Ó vang không đê ai ngủ cả.*

Ó dt. (động) : Clg. Diều, loại chim lông màu dà hoặc có rǎn (vàn) nâu, vúu nhọn, mỏ quắm, ăn thịt chim nhỏ và cá : *Con ó, chim ó.*

ó biển dt. Giống ó to hay bay sà trên mặt biển đẽ kiếm cá ăn.

Ó-O trt. Tiếng gà gáy : *Ciữa đêm gà gáy ó-o, Hồi người quên-tử dậy bò đi đâu?* CD.

Ó trt. Nõ, chả, chảng : *Ó cần! Ó lo!*

Ó dt. (bạc) : Tên một mán cờ-bạc, chơi bằng bộ bài tú-sắc : *Đánh ó.*

Q-E trt Clg. Q-o-e, bập-bẹ vài tiếng : *Chóu nó mới biết nói q-e; Q-e ba cái tiếng tây* || (R) Nói những điều mà người ta không vừa ý : *Bảo di mà cứ đứng q-e hoài!*

Q-OE trt. X. Q-ç (nghĩa trước).

OA trt. Tiếng khóc của trẻ mới sinh : *Tu-oa; Khóc oa một tiếng chào đời* CD.

oa-oe trt. Nh. Oa : *Khóc oa-oe.*

OA-OA trt. Trò chơi của trẻ chưa biết nói, vừa kéo dài tiếng vừa vỗ mồm : *Oa-oe đì con.*

OA JI. Hàng lồ || dt. Chứa-chép, cất giữ.

oạ-chù dt. Người chủ nhà có chúa-chấp đồ gian hay kẻ gian : *Oạ-chù thường bị tội đồ-đoà với kẻ cắp.*

oạ-dào dt. Chúa-chấp kẻ trốn tránh pháp-luat.

oạ-gia dt. Nh. Oạ-chù.

oạ-tàng dt. Chúa giấu nơi kín-dáo.

oạ-trù dt. (Pháp) : Giữ trong mình hay trong nhà những tài-vật trộm-cắp, lường-gạt hay sang-đoạt ; sẽ là một tội nếu xét ra có gian-ý, nghĩa-là đã biết là của gian mà vẫn giữ hoặc vẫn xài, dầu chính kẻ gian chưa bị bắt hay nhờ một lý-do nào mà kẻ gian không bị truy-tố.

oạ-trù gian-phi dt. X. Tàng-nặc gian-phi.

OA dt. Clg. Ủa, tuôn mạnh vào : *Nước oà vào.*

OA trt. Vùng, thình-lình khóc to : *Chen-oà, khóc oà ; Vừa nghe tin, cả nhà oà lên khóc.*

OA trt. Oẹ, buồn nôn, muỗi mửa : *Âm-oạ, thò-oạ.*

OÁC trt. Tiếng kêu la vang-dậy : *Kêu oác, la oác ; oang-oác.*

oác-oác trt. Clg. Oang-oác, vang-dậy lên : *Oác-oác cái miệng đó ! Gà vịt dài ăn la oác-oác.*

oác-lác dt. Nói nhiều và to : *Oác-lác cái miệng, không ai ưa !*

OÁC tt. Clg. Hoặc, trót ra, chẳng rộng ra : *Chạc-oạc, chảng-oạc.*

oạc miệng tt. Có cái miệng bê trót ra : *Cái hũ oạc miệng, cái tô (bát) oạc miệng.*

OÀCH trt. Tiếng hai vật mềm chạm nhau : *Dánh oạch một cái ; té (ngã) cái oạch.*

oạch-oạch trt. Clg. Ách - ách hay ành - ách, tiếng thoi đá mạnh liền-liền : *Bị đánh oạch-oạch.*

OAI bt. Clg. Uy, vẻ tôn-nghiêm đáng kính dáng sợ : *Có oai, làm oai, lấy oai, ra oai, ông ấy oai lắm.*

oai-bách dt. Lấy thế-lực mà ép-uồng người ta.

oai-bức dt. Lấy thế-lực mà bức-hiếp, mà ví người ta vào đường cùng.

oai-danh dt. Oai-quyền và danh-vọng : *Oai-danh lừng-lẫy.*

oai-đức dt. Oai-phong và tài-đức : *Người có oai-đức đáng kính.*

oai-hách dt. Nh. Oai-bách.

oai-hiếp dt. Nh. Oai-bức : *Oai-hiếp kẻ yếu.*

oai-hùng tt. Oai-phong và hùng-dông (vừa mạnh-mẽ vừa có oai) : *Dáng-dấp oai-hùng.*

oai-linh tt. Oai-nghiêm và linh-thính : *Tương thắn rất oai-linh.*

oai-liệt tt. Nh. Oai-hùng.

oai-lực dt. Thế-lực đáng sợ : *Dùng oai-lực mà bức-hiếp người.*

oai-lực quyết-tụng dt. (Pháp) : Oai-quyền và hiệu-lực của bàn án.

oai-mãnh tt. Nh. Oai-hùng.

oai-nghi tt. Trang-nghiêm đáng kính sợ : *Vẻ oai-nghi của một pho tượng thần.*

oai-nghiêm tt. Oai và nghiêm-nghi : *Ông ấy oai-nghiêm đáng kính.*

oai-phong dt. Dáng mạnh-mẽ và có oai : *Oai-phong lầm-liệt.*

oai-phục dt. Lấy thế-lực chinh-phục lòng người.

oai-quyền dt. Oai-thể và quyền-lực : *Có nhiều oai-quyền đối với làng tông.*

oai-tín dt. Oai-quyền và được tín-nhiệm : *Mất oai-tín ; tạo oai-tín.*

oai-thanh dt. Nh. Oai-danh.

oai-thế dt. Oai-quyền và thế-lực : *Cậy oai-thế, dọa oai-thế.*

oai-trấn dt. Lấy oai đe ép, hiếp dáp, đe-dọa người : *Oai-trấn giang-hồ.*

oai-vệ tt. Oai-nghiêm bệ-vệ, đáng người cố làm cho người ta sợ : *Làm bộ oai-vệ ; oai-vệ dữ !*

oai-võ dt. Oai-phong và võ-lực : *Oai-võ chỉ làm cho người ta sợ trước mặt.*

oai-vọng dt. Oai-thể khiên người trông-cậy vào : *Sự thành-công làm cho người ta có nhiều oai-vọng.*

OAI-OÁI trt. Clg. Oái-oái, tiếng la hoảng : *Ngù mờ, la oai-oái || Tiếng nhái kêu khi bị rắn ngâm : Oai-oái như nhái phải rắn tng.*

OÁI trt. Tiếng la hoảng : *La oái một tiểng.*

oái-oái trt. X. Oai-oái.

OÁI-OÃM tt. Éo-le, hóc-hiem, cay-nghiệt, nghịch-thường : *Chuyện oái-oãm || (R) Kỳ-khôi, rắn-mắt : Cái thằng oái-oãm đáo-dè !*

OÁI tt. Lùn, thắn mà to người.

oái-nhơn dt. Người lùn.

oái-ốc dt. Nhà trác.

oái-tử dt. Tên gọi người lùn.

OÀI tt. Mồi, mệt-nhọc : *Uè-oái.*

oái-gân tt. Đơ gân, gân bị oái, cù-động khó-khăn hoặc không nói : *Cánh tay bị treo lên nén oái gân.*

OÀI tt. Clg. Hoác, quót ra, không còn cong như trước : *Lưỡi câu oái || Clg. Oán, trệ (xệ) xuống : Cành cây oái xuống.*

OÀI-OÀI tht. X. Ôi-dì.

OÃI trt. Tréo qua trái-qua.

oāi chân tr̄t. Cách đi tréo chân (chân phải bước xéo qua trái, chân trái bước xéo qua phải) : *Oāi chân tréo ; Đi oāi chân chơi.*

OAM-OAM tt. Cong-cong, hơi cong : *Hai chân oam-oam* || Cán vá : *Cánh tay oam-oam.*

OĀM-OĀP tr̄t. Clg. Oap-oap, bành-bạch, tiếng nước vỗ : *Nước vỗ oām-oāp vào mạn thuyền.*

OAN bt. Úc, không làm mà phải chịu, trái lẽ công-bình : *Chết oan, chịu oan, kêu oan, khiếu-oan, minh-oan, tiếng oan, thác oan, vu-oan ; Thê-gian chuyên fit họ xích ra nhiều, Oan em anh cũng rõ, lỡ chiêu anh phải theo CD* || dt. Thủ-oán : *Dây oan, tiền oan nghiệp chướng.*

oan-cùu dt. Mối thù, sự thù-hận : *Oan-cùu nay ta quyết trả.*

oan-gia dt. Nhà bị thù-oán lâu đài || (R) a) Cái hoạ cho gia-đinh : *Oan-gia theo mãi* || Kẻ thù, người thù : *Tránh mặt oan-gia* || Tiếng vợ gọi chồng khi vì chồng mà bị đau-đớn : *Ôi ! oan-gia về đó hả ?*

oan-hình dt. Án oán, hình-phạt gán cho cách oan-ức : *Thợ oan-hình phải chịu.*

oan-hòn dt. Hồn người chết oan : *Oan-hòn báo mộng.*

oan-khí dt. Hơi oán, nư ciken người bị oan : *Nghe xù, oan-khí lồng lên.*

oan-khiên dt. Mối thù từ kiếp trước : *Trả chửa dứt oan-khiên.*

oan-khổ dt. Nỗi oan-ức khổ-sở : *Oan-khổ nay biết tỏ cùng ai.*

oan-khóć dt. Nh. Oan-khô.

oan-khuất dt. Chịu oan, cam tâm chịu tiếng oan : *Nhiều nỗi oan-khuất mà người ngoài đâu có biết.*

oan-khúc dt. Khúc oan, chỗ có ân-tình mà người ngoài không rõ, khiến có sự oan-ức.

oan-mạng tr̄t. Uồng mạng, cách oan-ức : *Chết oan mạng.*

oan-nghiệp dt. Nghề-páu từ kiếp trước gây ra : *Còn nhiều oan-nghiệp.*

oan-nghịch dt. Mầm-móng tai hoạ tự mình gây ra : *Sợi dây oan-nghịch.*

oan-phản tt. Tức giận lên vì oan-ức.

oan-phục dt. Nh. Oan-khuất.

oan-tố dt. Kêu oan, kiện với nhà cầm quyền để xử việc oan-ức của mình.

oan-tội dt. Tội oan-ức, bị xử là có tội cách oan-uồng.

oan-trái dt. (Phật) : Việc khôn-khó phải gánh chịu để đền-dáp nỗi oan mà mình đã gây ra từ kiếp trước cho người khác.

oan-uồng tt. Úc lồng, không làm mà chịu : *Thiết là oan-uồng.*

oan-úc tt. Oan và úc, chịu oan mà không thè tò-bày ra.

oan-ương tt. Lở-dở, lung-chừng, không ra bè nào cả : *Lấy không lấy, thôi cũng không thôi, cứ oan-ương vầy hoài !*

OAN-UƠNG dt. (động) : Tên một giống chim (X. Uyên-ương) || Loại ốc nhỏ, hai con đầu được đặt cách xa, hễ vắt nước chanh vào thì sôi bọt lên và bò lại khít nhau || (B) Sát bên nhau, dù cõi luân : *Oan-ương vĩnh kiết thiên-niên hào* (lời chúc đôi vợ chồng mới).

OĀN dt. Thủ-hận, giận và ghim vào lòng chờ ngày làm cho lại gan : *Báo-oán, cưu-oán, gãy oán, hiềm-oán, tích-oán, thán-oán, thù-oán, trả oán ; Làm ơn mắc oán ; Cây gạo anh dứt nứa chừng, Oán cắn oán nợ xin đừng oán em CD* || tt. Giọng đòn buôn-bô, ấm-ức : *Ai-oán, giọng oán, Tứ-dại-oán.*

oán-báng dt. Nói xấu người cho lại gan.

oán-cùu dt. Kẻ thù, người đã có làm thiệt hại mình và bị mình định bụng trả thù.

oán-dặc dt. Giận ghét đặc-dịa.

oán ghét dt. Thủ ghét cay đắng : *Oán ghét kẻ xấu bụng hại mình.*

oán giận dt. Thủ-hận, giận và ghim trong lòng, chờ ngày làm cho lại gan : *Oán giận tối chêt.*

oán-hận dt. Nh. Oán giận.

oán hòn dt. Oán giận mà không nói ra : *Cây việc oán hòn.*

oán-khí dt. Hơi căm-thù xông lên : *Oán-khí thâu trời.*

oán-khích dt. Oán-giận và hiềm-khích.

oán-khổ dt. Oán giận và đau khổ : *Nỗi oán-khổ không người.*

oán-ngẫu dt. Vợ chồng corm không lành, canh không ngon, nghịch nhau luộn.

oán-ngôn dt. Lời nói giận-giỏi thù-hận.

oán-nữ dt. Người đàn-bà hờn duyên túi phận.

oán-te dt. Than-thở vì oán giận trong lòng.

oán-tặng dt. Nh. Oán ghét.

oán-tình dt. Nur giận, nỗi căm-thù.

oán-thán dt. Nh. Oán-te.

oán-thù dt. Căm giận và lừa dịp làm cho lại gan : *Lèm trai phái xứ trí cho khéo khôn, Đừng đè vợ nhè hay được, chử « hâu-hôn » oán thù CD.*

oán-trách dt. Trách-móc vì oán giận : *Nói không nghe, sau đừng oán-trách.*

OÀN dt. Cái tê, cái bết to; *Cái oán* II (R) Xôi đóm vào bết to hay vào què đẽ cúng Phật; *Cửi chùa thờ Phật thì ăn oán* (Trạng Trình); *Oán* dâng trước mặt năm ba phàm, Vai đứng sau lưng sáu bảy bà HXH.

OANG-OÁC trt. X. Oác-oác.

OANG-OANG trt. X. Nói oang-oang.

OANH dt. (đóng): Hoàng-oanh gọi tắt, Clg. Hoàng-anh, loei chim nhỏ có tiếng hót hay; *Chim oanh*; *Con oanh học nói trên cành mia-mai K.*

oanh yến dt. Con oanh và con yến (bạch-yến, hồng-yến), hai loei chim nhỏ lién-thoảng, hót hay, đắt giá II (B) Trai tài gái sắc: *Bồ công luyện-tập mới cam, Đường nghe oanh yến, chờ nhảm nước mây PT.*

oanh-thiệt dt. Lưỡi chim oanh II (B) Người miệng luỡi.

oanh vàng dt. Chim oanh lông vàng II (B) Thanh-teo, lanh-lót: *Cắt tiếng oanh vàng.*

oanh xuân dt. Chim oanh vào mùa xuân: *Nghe oanh xuân véo-von giục-giã BN.*

OANH dt. Tiếng động ầm-ầm; mạnh-mẽ: *Lịt-oanh.*

oanh-dặng dt. Sôi-nồi, vang-dặng.

oan-kích dt. Đánh phá bùng bom đạn hoặc súng to.

oanh-liệt bt. Lùng-lậy, vang-dặng: *Thời oanh-liệt, trung-sử oanh-liệt; Hung-đạo-vương đã oanh-liệt đánh thắng quân Nguyên.*

oanh-tạc dt. Giật bom, ném bom: *Bị máy-bay oanh-tạc.*

oanh-tạc-cơ dt. Loại máy bay chở bom đi ném.

oanh-trầm dt. Đánh dầm (tàu địch).

OÀNH-OẠCH trt. X. Ành-äch.

OÁP dt. (đóng): Loại chầu-chàng (chàng-hiu to con).

OAP-OÁP trt. X. Oàm-áp.

OÀM-OÄP tt. Vấp, quá dày: *Đầy oàm-oäp.*

OÀN tt. Clg. Oé, cong xuồng: Cây đòn-tay oàn.

oàn-oài tt. Tất-cà đều oàn: *Cây giò oàn-oài cà* II trt. Lăn qua lăn lại: *Nằm oàn-oài mãi không dậy.*

OÀN TÙ TÌ st. Một, hai, ba (tiếng Anh), tiếng đánh cuộc, bắt thăm, v.v...

OẴN tt. Nh. Oản.

oặn-lưng tt. Lưng tôm, có cái lưng cong: *Người oặn, lưng.*

OÄNG-OÄNG trt. X. Äng-äng.

OÄNG-OÄNG trt. X. Äng-äng.

OÄP tt. Clg. Vấp, quá dày: *Đầy oäp.*

OÁT dt. Đứa con nít, tiếng gọi khinh: Bé oát.

oắt con dt. Bé con, tiếng gọi khinh một đứa trẻ: *Đồ oắt con.*

oắt-tì tt. Nh. Oát.

OÄT bt. Oân, cong xuồng: *Dịu oät; Kéo oặt cái ngón xuồng.*

oặt-oá oặt-oäi trt. Nhún lên nhún xuồng vì cây đòn quá dịu: *Gành đি oặt-oà oặt-oäi.*

ÓC dt. Chất mềm và trắng trong sọ người và thú: *Chát óc, đau óc, long óc, nhức óc* II (B) Trí-não: *Đầu óc, loạn óc, nát óc, trí óc* II (R) Sự bênh vi, thiên về một bên: *Óc bè-phái, óc chia-rẽ, óc đĩa-phương, óc thù-cựu.*

óe-o dt. Đinh sọ, trên và ngay giữa: *Trúng ngay óe-o; người ta đánh mà đưa óe-o ra chịu.*

ÓC tt. Nóc, nhóc, quá dày.

óe-ách tt. Quá no bụng: *No óe-ách* II Clg. Óc-äch, tiếng nước động trong vật chứa: *Lắc nghe óe-ách.*

óe-nóc bt. Đầy những nước: *Bình đầy óe-nóc; Uống một bửa óe-nóc* II dt. (đóng) Clg. Cá nóc, giống cá miệng túm, khi bị lắc thì phình to cái bụng lên: *Cá óe-nóc óe-nhóc* .. Đầy những chất đặc: *Một bao gạo óc - nhóc; một thúng thóc óe-nhóc.*

ÓC dt. Nhũng cục tròn, mập, lợn-cợn.

óe-cau dt. (đóng): Giống chim nhỏ mình tròn, nhiều thịt: *Con óe-cau.*

óe-gạo dt. Clg, Gạo, hột nhào, sượng, trong thịt lợn (heo), nguyên là ở trung sên: *Lợn có óe-gạo.*

óe-mít dt. Nhũng cục thịt sượng trong mình bò, trâu, nguyên là ở sên lải: *Thịt óe-mít* II tt. Nhỏ mà mập như hột mít: *Cá rô óe-mít.*

óe-trâu tt. Sượng một phần, nói về bột khi khuấy nếu không tán nhuyễn trước với chút nước, nó sẽ đóng cục lại và còn sống ở giữa, mặc-dầu khuấy với nước sôi: *Hỗ óe-trâu cá* II (B) Sượng-sùng, hỏng việc, không suôn sẻ: *Bị óe-trâu cá.*

ÓC dt. Clg. Súra, súra, ói súra re: *Bú không tiêu hay ọc; chứng ọc, em bé ọc.*

ÓC-ẠCH trt. X. Óc-ách (nghĩa sâu).

OE trt. X. Oa II (R) Trẻ con.

oe con dt. Trẻ con: *Thằng oe con.*

oe-oo trt. X. Oa-oo.

oe-óé trt. X. Oa-oo.

ÓÉ trt. Clg. Ré, tiếng la hoảng: *Óé lên*

khác; là oé một tiếng.

OÉ tt. X. Oân.

OE bt. Ưa, tiếng phát ra khi nôn mửa: Âm-oé.

oẹ khan dt. Clg. Ưa khan, buồn nôn bắt oẹ luôn mà không mửa ra được gì cả: Oẹ khan rất mệt.

OI dt. Clg. Đẹt, cái giò đựng tôm, cá, cua khi đi bắt: Buổi mai, em xách cái oi, em xuống dưới ao, em bắt con đam, em bô vó cái thòng CD.

OI bt. Ú động, không thoát, không gió: Trời oi, khó chịu.

oi-ă tt. Chỉ khí-trời nắng, lúc không nắng không gió: Trời oi-ă khó thở.

oi-búrc tt. Nóng bức nực-nội: Ôi miền Nam lối tháng giêng tháng hai, trời rất oi-búrc.

oi khói tt. Clg. Hôi khói, chỉ thức ăn hay uống có mùi khói vì khi nấu, khói không lối thoát, bay vào nồi niêu: Nước oi khói.

oi nước tt. Đọng nước, bị nước ú lại: Cái sân oi nước.

OI-QP tt. Đau ốm, bệnh-hoạn luôn: Cả tháng nay, trong mình oi-qp mãi, không đi đâu được.

ÓI dt. Clg. Qi, mửa ra: Mọi oi còn mệt // (lóng) Lỗi ra, đưa ra, trả lại: Liệu nuốt không trôi nên oi ra đó! // tt. Nhiều lầm: Đãy oi; Còn oi việc.

óí cơm dt. Ói ra cơm // (lóng) tt. Nặng-nề, nhiều: Bị đánh ói cơm.

óí gan tt. Ưa gan, xung gan, tức giận lầm: Giận ói gan.

óí máu dt. Ói ra máu // (lóng) tt. Quá tức-tối: Tức ói máu!

ÓI tt. X. Ói: Ói tai.

ÓI tt. Vang lên: Inh-ói; Ngoài đang phải quay vẫn nhèm nghe, Cuộc lơi đường danh ói giọng ve HMĐ.

óí tai tt. Inh tai, chát tai, vang tai: La ói tai.

ÓI dt. X. Ói, Oẹ.

OM dt. Cái nồi nhỏ: Cái om, một om cơm.

OM dt. (thực): Tên loại rau thơm bò dưới nước, cọng mập có lông mịn, lá nhỏ có răng: Rau om.

OM dt. X. Um: Cá om, lươn om // (B) Giữ lại, kèm hâm lại: Om việc; om cây bối.

·OM dt. O, sửa-soạn dànghoàng trước: Om gà đi chơi.

OM trt. Clg. Um, rùm, ó, có tiếng rầy-rà to: La om, làm om, rầy om.

om-sòn trt. Clg. Um-sùm, Nh. Om: Cười om-sòn, nói om-sòn; Đương om-sòn chớp giật, sầm ran NCT.

ÒM bt. Nh. Om: Làm ôm; ở đây ôm quế.

ÒM-ÒM trt. Trum-trùm, ôm giữ trên tay luồn: Ôm-ôm con trên tay suốt ngày.

ÒM-QP trt. X. Qp-qp.

ÒM trt. Om, um, rùm lên: Cãi ôm lên. ôm-tỏi trt. Nh. Om: Cãi nhau ôm-tỏi là ôm-tỏi.

ÒN-Ý dt. Theo năn-ni một bên: Nô ôn-ý thết, thẳng phái nghe theo.

ÒN-QT trt. Tiếng kêu khi nước chảy vỡ lỗ: Húp ôn-ot; đồ nước vỡ chai nghe ôn-ot.

ÒN-ĐƠT trt. X. Nói ôn-đơ: Hãy nghe tôi, đừng ôn-đơ gì cả (un deux).

ÒN-ÈN trt. Với giọng đót-dát của trẻ con: Nói ôn-én.

ÒN-THÓT trt. Nịnh-nợ, gièm-phê: Nói ôn-thót cho người ta giận nhau.

ONG dt. (động): Côn-trùng có cánh mìn eo, sau đít có vòi cứng như cây kim đẽ chích và ghim luôn vòi ấy với nọc độc vào thịt kẻ thù; sống bằng nhuyn hoa đẽ gây ra mệt nuối ong (tuỳ loại): Ân ong, lung ong, mật ong, ô ong, sáp ong, tàng ong; Như ong vỡ ô; Vườn xuân hoa nở đầy giàn; Ngắn con ong lại kéo tàn nhí hoa // (B) Kê hay săn-dòn dàn-bà con gái: Bướm ong, tin ong; Thân sao bướm chán ong chướng bấy thân K.

ong bầu dt. Loại ong thật to, mình đen, cánh xanh, không có mật và ít chích người.

ong bêtrwm dt. Con ong và con bướm, hai loài côn-trùng sống nhờ nhuyn hoa // (B) Đàn-ông con trai hay theo ve-văn dàn-bà con gái: Tường đồng ong bướm di về mặc ai K.

ong chúa dt. Ông cái có bộ-phận sinh-dục, mỗi bầy có độ 7, 8 con; khi lớn lên, chúng đánh giết nhau chết hết chỉ còn một con giỏi nhất làm chúa-lê bầy ong và, sau khi kết duyên với một ong đực trên không-trung, vè ô sinh hàng vạn trứng đẽ nở ra ong con.

ong đực dt. Ông thuộc giống đực, khi lớn lên, bay rược theo ong Chúa, nhưng lần-lượt kiệt sức và rơi chết cà, đẽ còn một con

giỏi nhất kết duyên với ong Chúa mệt lèn duy-nhất trên không-trung rồi chết.

ong giú dt. Loại ong nhỏ hơn con ruồi, xây tổ trên cành cây nhỏ như cam quýt, không có mật, không chích người.

ong lá dt. Loại ong vàng-vàng ở theo lá cây, có độc.

ong lõ dt. Loại ong ở hang dưới đất, không mật, rất dữ.

ong mật dt. Các loại ong xây tổ to, trong tổ có mật.

ong nghệ dt. Clg. Ong vàng, loại ong mình nhỏ mà dài, màu vàng, không có mật.

ong ruồi dt. Loại ong giống con ruồi to, biết xây tổ to và gây mật, rất dữ.

ong sắc dt. Loại ong cánh tía, hay cắn, thường ở chung với ong mật.

ong thư dt. Ong cái không có bộ phận sinh dục, chuyên xây tổ và hút mật nuôi ong con.

ong vàng dt. Loại ong dữ, ai bị nó chích thì vàng con mắt.

ong vàng dt. Nh.Ong nghệ.

ong ve dt. Con ong và con ve, hai loại côn trùng hay kêu // (B) Tiếng chê-bai của người ngoài : *Những tiếng ong ve khó chịu.*

ong vò-vẽ dt. Thứ ong to rất dữ, không có mật.

ONG dt. (đông) : Tên loài cá nhỏ hay đeo theo lườn thuyền mà rỉ rong : *Cá ong.*

ONG dt. Quay néo cho chật : *Ong néo.*

ONG-ÓNG trt. Clg. Óng-óng, oang-oang, inh-óí, ó vang : *Cái ong-óng, là ong-óng, ong-óng cái miệng ; Ong-óng đua nhau những dại khôn, Biết ai là dại biết ai khôn VD.*

ONG-ÓNG tt. Lồng-bồng, óc-ách, đầy những nước : *Bụng ong-óng nước.*

ONG TRỜI tt. Ôi trời, trời ôi-à nóng-bức : *Hôm nay ong trời.*

ONG-ỌC trt. Clg. Ọc-Ọc, tiếng thoi đầm trong mình : *Bị đánh ống-Ọc.*

ONG tt. Tron muốt (muốt), suôn-sẻ (không rối) đẹp-de : *Chí óng lì trt. Luôn một mạch ; Đì óng, ngay óng, suôn óng, ngù thằng óng.*

óng-à tt. Tha-thuорт, dịu-dàng : *Dáng người óng-à.*

óng-ánh tt. X. Lóng-lánh : *Trên trời, các vì sao óng-ánh.*

óng-chuốt tt. Suôn-sẻ, tron-tru : *Công-việc óng-chuốt.*

óng-tuốt tt. Màu lúa sấp trời : *Lúa óng-tuốt*

khắp đồng.

ÓNG dt. Nài, vòng cõi trâu : *Óng nài, óng trâu ; Vận nài bé óng.*

ÓNG tt. Phình to ra : *Bụng óng, ong-óng nhứng nước.*

óng-bụng tt. Có cái bụng phình to (thân mình và tay chân thì ốm) : *Mặc cam-tích óng bụng.*

ÓNG tt. Mét, tái, trắng giọt, (nhợt) : *Nước trắng óng.*

óng-eo tt. Nh. *Óng.*

ÓNG tt. Ěn, uốn, nẩy tới trước.

óng-eo bt. Nünng-nju, nhồng-nhéo, uốn - eo thân mình, dáng người; làm nũng : *Óng-eo với chồng ; Đúng mà óng-eo, ngả qua ngả lại.*

óng lưng tt. Có cái lưng ễn khiến ngực nẩy tới trước : *Chê thằng óng lưng, lẩy thằng lưng gù tng.*

ÓP tt. Ốm, ít thịt và thịt rất mềm, nhiều nước, không ngoi : *Cua óp II (R) Sơ-sài, không chắc-chắn ; Cái nhà óp quá ; cái óng khoá rất óp.*

óp-xop tt. Rất óp : *Cua ngày rầm óp-xop ; cái nhà óp-xop.*

QP-EP tt. Xiêu-vẹo, gần hư, gần rã : *Cái ghẽ óp-ep, cái nhà óp-ep II (B) : Bịnh-hoạn luộn : Già hay óp-ep.*

QP-QP trt. Ốm-ốp, lõm-chõm, tiếng lội nước : *Lội óp-ốp dưới nước.*

ÓT dt. Phía sau cõi người : *Rót ót, vén ót.*

ÓT trt. Cạn, hết ráo : *Tiền xài đã ót,*

ót chi trt. Hết tiền.

ót lúi trt. Nh. *Ót chi.*

ÓT-ÉT dt. (đông) : Tên một loại cá biền, mình giẹp, nhiều xương : *Cá ót-ét.*

ÓT trt. Phọc, lợt ụp, tiếng kêu khi đồng tiền lợt lò : *Thảy đồng xu ngay lò kêu cái ót II dt. (lóng) Lợt, vô lò rái : Ót vô ba đồng, ót-ót trt. X. *Ôn-ót.**

ÓT ĐÓ s. Một hai ! Tiếng đếm ra nhịp khi đi vận-hành (*un ! deux !*)

ÓT-ÉT trt. X. Cột-kết.

OXY dt. (h) : *Dưỡng-khí* (tiếng hoá-học) (*oxygène*).

oxy-già tt. Có nhiều dưỡng-khí bên trong (*oxygéné*) : *Nước oxy-già (eau oxygénée).*

oxy-hoá dt. Rỉ sét (*oxyder*) : *Khí-trời có thè oxy-hoá kim-loại, vì trong ấy có nước,*

Ô

Ô dt. Chữ thứ 19 trong bản chữ cái Việt
ngữ, một nguyên-âm: Ô thì đội mũ, Ô là
thêm râu CD.

Ô dt. X. Dù,

Ô dt. Ngăn nhỏ (trong bộ-phận lớn): Ô chữ,
ô thuốc, bèn cờ có nhiều ô // Vật đồng
lưỡng giống cái đầu: Năm ô gạo // Vật
đụng trầu cau, có nắp đậy: Rủi tay xán
bè ô đồng CD.

Ô dt. Con quạ: Cầu ô // (B) Mặt trời: Kim-
ô; Bóng ô đã xé ngang đầu // (R) a) Có
lông đèn như lông quạ: Gà ô, ngựa ô //
b) Đen, xấu, tèo-nhép // tht.: Tiếng gọi
chó: Ô, ô!

Ô-bồ dt. Quạ báo hiếu, the mồi nuôi
quạ mè khi già // (B) Con có hiếu, phung-
trưởng che mẹ.

Ô-cốt-kê dt. (đóng): Gà ri (gà ác).

Ô-đậu dt. (thực): X. Đậu đen.

Ô-hợp tt. Tèo-nhép, thiếu kỷ-iuật, không được
tố-chức (như bầy quạ tan hợp bất-thường).

Ô-hương dt. Cơm đèn, tên gọi riêng thuốc
phiện.

Ô-y dt. Tên gọi riêng chim én: Ô-y-hạng //
(Đường hèm chim én).

Ô-kiều dt. X. Cầu ô cầu thước PH. II.

Ô-lãm dt. (thực): Quả trám, trái cà-na (mèu
đen khi khô).

Ô-luân dt. Mặt trời.

Ô-mộc dt. (thực): Cây mun.

Ô-nha dt. Con quạ.

Ô-tèp tt. Nh. Ô-hợp.

Ô-tắc dt. (đóng): Con mực.

Ô-tập tt. Nh. Ô-hợp.

Ô-thò dt. Con quạ và con thỏ // (B) Mặt
trời và mặt trăng.

Ô-thuer dt. X. Cầu ô cầu thước PH. II.

Ô tt. Đọng nước dơ-dáy, nhơ-nhớp: Tham-ô.
Ô-cầu dt. Dơ-bàn, đóng dày bụi-bầm.

Ô-danh tt. Tiếng nhơ, tiếng xấu: Ô-danh
xú-tiết.

Ô-dề tt. To lớn, thô-tục: Ô-dề kich-cơm.

Ô-diểm dt. Vết nhơ, việc làm nhơ-nhớp đè
tiếng về sau.

Ô-dồ tt. Bậy-bạ, lộn xộn: Nhè anh công-việc
ô-dồ, Vợ con chưa có biết nhở + cậy ai
CD.

Ô-lại dt. Quan lại xấu, tham-lạm: Tham-quan
ô-lại.

Ô-nê dt. Bùn dơ // (B) Chỗ ti-tiện thắp kém.

Ô-nhiễm dt. Lây điều xấu-xa dơ-bàn.

Ô-nhục tt. Xấu-hồ, nhơ-nhuốc: Làm điều ô-
nhục.

Ô-tục dt. Phong-tục xấu.

Ô-trọc (tructose) tt. Nhơ-nhớp, không trong-
sạch: Giàu mà ô-trọc.

Ô-uế tt. Dơ-dáy bần-thiu. (thường dùng đối
với thánh-thần, ma quỷ).

Ô-tht. Tiếng kêu ngạc-nhiên, kinh-dị: Ô! Đất lợ gắp người quen.

Ô-hay tt. Tiếng kêu vừa ngạc-nhiên, vừa
phản-đối: Ô-hay! Sao lại thế?

Ô-hô tt. Than ôi, tiếng than tiếc: Ô-hô
chậu rã, cúc ngã, sen tàn, Tiếc công anh
lộn-đận với nàng bấy lâu CD.

Ô-kìa tt. Tiếng phản-bua cách ngạc-nhiên:
Ô kìa! Sao anh đẹp vỡ móng ẩy của tôi?

Ô-DƯỚC dt. (thực): Loại cây to, vỏ nâu
sẫm, lá dài cứng nhọn và láng, có gân nón,
mọc đối, chùm tụ-tán dài lối 9, 10 cm,
hoa trắng, trái lớn cỡ 5 m/m., cây có nhựa
rất dính, xưa được dùng xây-cát: Cây
thương ô-sước bời-lời. Cây sào mè sến

ngoài thành: *Thôn-đ.*

ÓC dt. (động): Loài vật mình mềm không xương, vỏ cứng xoáy tròn và thon nhọn dần: *Đôi ta là nghĩa tào-khang, Xuống khe bắt ốc lén ngàn hái rau CD II (R)* Có rãnh (gọi răng) xoáy tròn như vỏ ốc để vẩn cho đinh: *Đinh ốc, khu ốc, thang ốc; bắt ốc, vẩn ốc, théo ốc.*

Ốc anh-vô dt. Clg. Anh-vô-loa, loại ốc to bằng trái dừa khô, vỏ trắng có vân dò sầm, trong có nhiều ngăn, mỗi ngăn là căn nhà của ốc trong một thời-gian: căn ngoài miệng là căn nhà sau cung chứa thân ốc, có một dây gân nối thân ốc với căn nhà đầu tiên ở bên trong, xuyên qua vách ngăn các căn khác (*nautilus*).

Ốc bươu dt. Clg. Ốc trâu, thứ ốc ở vùng ở sông, to con, vỏ đậm láng.

Ốc chuồn-chuồn dt. X. Ốc tai hồng.

Ốc dừa dt. Thứ ốc nhỏ bằng đầu ngón tay út, hay deo theo các bụi dừa nước, thịt rất ngọt và thơm.

Ốc đụng dt. X. Ốc xe-cù.

Ốc gai dt. Loại ốc ở biển, hình-dáng kỳ-dị khác nhau, vỏ có gai.

Ốc gạo dt. Thứ ốc ở đáy sông, to bằng đầu ngón tay, vỏ trắng mốc.

Ốc gãm dt. Thứ ốc ở biển, vỏ dày và láng, màu xám hoặc trắng có nhiều đốm đen hoặc đốm giông đồ bằng sứ, vỏ thường được chưng ở phòng khách hoặc làm muỗng (thìa) rất đẹp.

Ốc hương dt. Ốc ở biển, to bằng ngón chân cái, vỏ có hoa, thịt thơm ngon.

Ốc lái dt. Con ốc bằng thép thuộc bộ-phận điều-khiển máy (*vis de commande*).

Ốc lân dt. Thứ ốc ở biển, vỏ có gai giông đầu con lân.

Ốc lẹt dt. Thứ ốc ở rừng sác, to bằng ngón tay cái, vỏ dài và thon nhọn, ruột xanh, đèn và vàng, thường deo theo các cây đước, vẹt, bần hoặc trên các tảng đá khi nước lén.

Ốc me dt. Ốc vỏ giông ốc hương nhưng không có mày, thường deo theo và ăn phá cây cối trong vườn; nếu bỏ chút muối vào miệng nó, thịt nó sôi lên và tan ra nước.

Ốc mượn hòn dt. Loại tôm đầu có râu, có mắt, có càng, có que, nhưng mình là một cục thịt tròn mềm không vỏ cứng, phải chui vào vỏ ốc trống mà ở đẽ trốn các thuỷ-tộc khác; thịt ăn được; thường được ví với người thiều cẩn-cơ, sống tam-lợ, hoặc với người hay quên, lo ra, v.v...

Ốc ngựa dt. Thứ ốc rừng sác, vỏ tròn có sọc cứng chạy song-song từ lưng ra miệng

giống ngựa rắn, thường deo theo các cây vẹt, mắm và bần khi nước lớn; thịt ăn được. **Ốc nhồi dt.** Món ăn bằng thịt ốc bươu bầm với vài món gia-vị và thịt heo rồi nhồi (dồn) trở vỏ vỏ ốc đểem hấp (vì thế, ốc bươu cũng gọi là ốc nhồi).

Ốc răng mịn dt. Ốc vẩn dường rãnh nhuyễn, mịn (tức thật khít) (*vis à faibles pas*).

Ốc tai hồng dt. Clg. Ốc cầuồn-chuồn, thứ ốc có hai cánh đẽ nằm vẩn.

Ốc thụt lái cánh gà dt. Thứ ốc vẩn tự-động thuộc bộ-phận chi-huy sức tiến tự-động (*vis télescopique de commande des avances automatiques*).

Ốc trâu dt. X. Ốc bươu.

Ốc vẩn dt. Đinh hoặc cái chẹp đầu bù-lon (boulon) có rãnh (răng) đẽ vẩn cho đinh chặt.

Ốc xe-cù dt. Clg. Ốc đụng, loại ốc to bằng nắm tay dày-đóng, hình nón, vỏ có bao một lớp da là chất xe-cù dù bảy màu của cầu vòng (mõng), ruột ăn được.

ỐC dt. Còi hơi.

Ốc hụ dt. Còi nhận bằng nút điện, kêu một tiếng ấm thật dài: *Ốc hụ 12 giờ II* Báo động khi có phi-cơ địch sắp đến, bằng còi điện: *Nghe ốc hụ thì chun xuống hầm*.

Ốc thổi dt. Còi rú lên khi cho hơi nước sôi thoát ra ở một lỗ nhỏ có giảm kèn: *Têu lui ốc thổi vang-vẩy, Xe em vì bời quan thầy đồi di CD.*

ỐC dt. Mụt chân lồng nồi lén như da gà khi rún mình vì lạnh, ghê tởm hay sợ hãi: *Ê ốc, mọc ốc, nồi ốc, rán ốc.*

Ốc-ếc dt. (đ): Nhiều mụt nồi lén: *Sợ quế, ốc-ếc nồi đầy mình.*

ỐC dt. Nhà: *Bạch-ốc, hồng-ốc, phồng ốc, trường-ốc.*

Ốc-chù dt. Chù nhà, người có một hay nhiều căn nhà.

Ốc-lại dt. Nhà dột: *Ốc-lại thiên tao liên dột vú* (Nhà dột lại gấp mua suốt nhiều đêm).

Ốc-thuế dt. Thuế nóc-gia.

ỐC-NGỐ dt. Tường lè.

ỐC-NHỤC tt. Xấu-hồ.

ỐC-SAO trt. Táo-bạo, không dè-dặt: *Lèm ăn ốc-sao.*

ỐC trt. Tiếng phát ra khi thoi mạnh vào những chỗ mềm trong mình người khác:

Thoi cái ôc, loi ống-ôc II (R) dt. Clg. Ông, thi, loi, dấm mạnh vào mình người khác: Ôc cho câu.

Ôc-ôc trt. Clg. Ông-ôc, tiếng thoi liền liền vào mình: *Bị thoi ôc-ôc mà chịu sao nỗi.*

ÔC trt. Tiếng kêu khi nước và khí trời chen nhau vỡ ra: *Nhau cái ve và khép, tự-nhiên có tiếng kêu ôc-ôc (hỗn ống-ôc).*

Ôc-ôc trt. Clg. Ông-ôc tiếng lèo liên-tiếp khi khí trời và nước chen nhau vỡ ra một cái ve II (R) dt. Nước nước đầy miệng rìa ngược cõi lèo và hả hơi ra đè súc sạch cuồng họng: *Ôc-ôc cho sạch cuồng họng.*

Ôi tht. Tiếng than ở đầu hay cuối câu: *Ôi!* *Tôi-nghiệp thì thoi! Than ôi! Hương ôi!* *II Ôi,* tiếng gọi thê-thảm: *Nhận về biển bắc nhan ôi, Báo thùở ninen hối đè én đợi trông CD.*

Ôi cheo tht. Tiếng than thảm-thiết: *Ôi cheo!* *Còn gì nữa mà mong!*

Ôi ôi tht. X. Uu ui.

Ôi thôi tht. Tiếng than khi ngã lòng, hối-tiếc: *Ôi thôi rồi nỗi xôi.*

Ôi tt. Hồi, mệt mèo vì vì đê lâu: *Cơm hầm thịt ôi; Quả cau nho nhò, miếng trầu ôi,* *Này của Xuân-Hương mới quết rời HXH II (R)* Mất màu, hết tươi thảm: *Phận hầm duyên ôi.*

Ôi dt. Cái chốt bắn-lề cửa.

Ôi-Ôi trt. Hùi-hùi, tiếng xua-đuỗi súc-vật: *Thẳng Cuội ngồi gốc cây ôa, Đè trâu ăn lúa, gọi cha ôi-ôi CD.*

Ôi tt. Tiếng kêu than: *Ôi cheo ôi! Ôi Thị-Bằng ôi đã mất rồi; Ôi tình ôi nghĩa, ôi ai ôi!* *Tự-Đức II* Tiếng kêu bù láng: *Ôi!* *Ai cầu! Ôi! nghĩa-lý gì!*

Ôi giờ (trời) tht. Tiếng kêu trời khi đầu-dớn, ngọt-nhiêng, v.v...

Ôi thôi tht. Tiếng la dứt, nẹng ra: *Ôi thôi!* *Đừng nói nữa.*

Ôi tt. Ú, đọng lại, thừa lại, không được bán ra theo mực-degree thường: *Cạo ở thị-trường còn ôi nhiều.*

Ôi-đọng tt. Nh. Ôi.

Ôi dt. (thực): Clg. Thiên-đào và Sơn-lưu, loại cây cao từ 2 tới 8 m., lá dày gân nồi, hoa nhô cánh trắng, rất nhiều tiều-nhị, trái tròn hoặc hơi dài, da láng hoặc nồi gân, có u-nần, rất nhiều hột, khi chín nạc mềm, ngọt và thơm, rất nhiều sinh-lố C, lá có chất tanin và eugénol, có tính thu-liem, được dùng trị bệnh tiểu-ti, nấu rửa ghẻ hoặc

phơi khô nấu uống thè trà; vỏ cây và trái non cũng có tính thu-liem, thân cây có rhytidome (*Psidium gujava*).

Ôi chua dt. Trái ôi khi giắt, nạc giòn, chua-chua ngọt-ngọt, được bóc ăn chán ít khi đê chín.

Ôi tím tháng dt. Loại ôi trồng đúng 8 tháng có trái; trái dài, da láng, nạc mỏng, hột nhiều (*Pyriferum*).

Ôi xá-lý dt. Loại ôi trồng 2 hoặc 3 năm có trái tuy đất tốt xấu, trái tròn hoặc hình cái chuông, da nồi gân to hoặc u-nần, nạc dày, hột ít, ngọt ngon hơn các loại khác (*Pomiferum*).

Ôi kè dt. Loại ôi trái dài, nhỏ, có đường gân nồi ở giữa theo chiều dọc.

Ôi-Ôi tt. Ôi-ôi, tiếng la đầu-đót, sợ hãi: *Ôi-ôi, tôi không dám vậy nữa!*

Ôi tht. Tiếng dỗ trẻ con cho nín khóc: *Ôi!* *Nín đi con.*

Ôi-ôi tht. Tiếng dỗ con thúc tái: *Ôi-ôi; Nín mẹ cưng.*

ÔM dt. Quàng tay cắp sát vào mình: *Cởi ôm, ôm con, ôm cõi; Uớc gì anh được vào phòng, Loan ôm lây phung, phung bằng lây loan CD II (R)* Cắp lây, di sát: *Cho xe ôm bến trái II (B)* Nuôi, giữ trong lòng: *Ôm chí lớn, ôm mộng hãi-hờ II dt.* Sô lượng vừa hai tay vòng lại: *Nhiều chớ phải một ôm mội xách chí đó sao; Một mình thủ phận một mình, Một ôm cùi quê một chình gao chêu CD.*

Ôm ấm dt. Ôm nặng hoặc hòn và ấm lên tay: *Con nó lớn thì đê nó đi chơi, cứ ôm ấm mãi II (B)* Âu-yém, hành-động yêu-đương: *Ôm ấm vơ suối ngày.*

Ôm-ăp dt. Ôm và ủ vào lòng: *Ôm-ăp con cho ấm đang nó ngủ ngon giấc II (B)* Nuôi-dưỡng, chúa trong lòng: *Ôm-ăp chí lớn.*

Ôm bụng dt. Khoanh hai tay dưới bụng: *Ôm bụng cười; ôm bụng lăn-lộn và rên-siếc II (B)* Cam lòng, nhện chui cách ép lòng: *Nói ức, tôi cũng ôm bụng mà chịu!*

Ôm cua dt. Cho xe di sát lề, phía trong chò eo: *Mình ôm cua đê xe kia bọc ngoài.*

Ôm chàm dt. Ôm và ghi chặt vào lòng một lát lâu: *Ôm chàm lây con mà nước-mắt rung-rung.*

Ôm đầu dt. Clg. Bưng đầu, dùng hai bàn tay ấp đầu mình lại: *Ôm đầu suy-nghỉ; ôm đầu tiếc ré.*

Ôm-đầm dt. Cắp-nắp, mang xách theo mình

nhiều thứ : Ôm-dồm dù thứ II (B) Bao-biện bao làm nhiều việc trong một lúc : Ôm-dồm dù việc.

Ôm qì dt. Nh. Ôm châm.

Ôm kè-kè dt. Ôm và giữ luôn bên mình : Ôm kè-kè chay rutherford.

Ôm lòng dt. Cốm tâm, giữ trong lòng mà chịu lấy một mình : Ôm lòng dài đoạn xa gần K.

Ôm ống dt. Näm hút thuốc phiện luôn : Đeo nays có tiền, nên ở nhà ôm ống II Ô lệnh-lêo một mình, không có vợ : Vợ giận bỏ đi, ở nhà ôm ống !

ÔM-ÔM tt. Ô-ë, giọng lớn mà thô : Nói cái giọng ôm-đom.

ÔM-ÔP trt. Clg. Quen-quen, tiếng êch kêu : Èch kêu ôm-ôp.

ÔM tt. Gầy, có ít thịt, nhẹ cân : Ôm như cõi ma II (R) Cao mà hẹp bẽ ngang : Chữ ôm, cái nhà ôm, cái tủ ôm II Đau, có bệnh : Đau ôm ; Sống thì thay cứu người ta ; Đến khi thay ôm chẳng mà cứu thay CD.

Ôm cựi tt. Mập (béo), tiếng nói chói hoặc mỉa-mại : Ôm cựi chớ ôm !

Ôm c. X. Đau ôm.

Ôm dòn tt. Có bệnh vì phải đòn nhiều : Phạm-nhân phẫn nhiều đều bị ôm dòn.

Ôm yếu tt. Gầy yếu : Ôm yếu quá, làm việc nặng sao nài II (R) Mảnh-khảnh, nhỏ mè cao : Tướng ôm yếu chát bến lầm !

Ôm nghén tt. Hôi cơm tanh cá, mệt-nhọc khó chịu khi vừa có thai : Bộ trông như ôm nghén.

Ôm nhách tt. Clg. Ôm nhánh, rất gầy : Bộ ôm nhách mà đánh ai i

Ôm nhánh tt. X. Ôm nhách.

Ôm nhom tt. Nh. Ôm nhách.

Ôm-o tt. (d) : Nh. Ôm (gầy) : Chim chuyền nhèn ớt lù-lo, Lòng thương chú lính, ôm-o gầy mòn CD.

Ôm ròn tt. Gầy khô-khen, lưng hơi khòn : Còn nhỏ mà hút nhiều thuốc lá nên ôm ròn.

Ôm-tong tt. Nh. Ôm nhách.

Ôm tòng ôm teo tt. Nh. Ôm nhách.

Ôm xác trt. Phải bệnh-hoạn : Đánh cho ôm xác ; Bắt làm ôm xác.

ÔN tt. Âm-áp, tánh khí giữa nóng và mát : Hàn ôn, khit ôn ; tinh ôn của thuốc II (B) Dịu-dàng, ôm-thấm : Ôn-hoà, ôn-tòn II (R) bt. Tập lại, học lại, lầm nhớ lại ; Học ôn ; Ôn bài vở lại ; Ôn cố tri tân.

Ôn bài dt. Học bài vở cũ lại : Nghĩ học-ôn bài để đi thi.

Ôn-bão dt. No ấm (no cơm ấm áo).

Ôn-cung tt. Ôn-hoà và cung-kính, tính người hoà-huấn, lễ-phép.

Ôn-dược dt. Thuốc dịu, làm cho bớt đau-đớn.

Ôn-dái (đái) dt. Dài dài ấm trên dịu-cầu, giùs nhiệt-dái và hèn-dái : Miền ôn-dái.

Ôn-độ dt. Mực khí ấm phải có trong con người : Ôn-độ bình-thường.

Ôn-hậu tt. Ôn-hoà và nhân-hậu : Tính người ôn-hậu.

Ôn-hoà tt. Âm-áp dễ chịu, ở vào mục ei cũng chịu được : Khi-hậu ôn-hoà II (B) Hoà-huấn, dịu-hiền : Lời-lẽ ôn-hoà, thái-độ ôn-hoà, tánh-tình ôn-hoà.

Ôn-hú dt. Khí-hậu ấm-áp.

Ôn-huyết dt. Máu âm-ấm trong mình khi còn sống.

Ôn-khoa dt. Học lại bài cũ.

Ôn-lệ tt. Hoà-huấn đẹp-de.

Ôn-nhã tt. Hoà-nhã, hoà-huấn lịch-sự : Thái-dộ ôn-nhã.

Ôn-nhu tt. Mềm-mỏng hoà-huấn : Giải-pháp ôn-nhu.

Ôn-phong dt. Gió ấm.

Ôn-tập dt. Học ôn-lại : Ôn-tập kinh-sù.

Ôn-tòn bt. Chăm-rãi nhẹ-nhang : Lời lẽ ôn-tòn, nói ôn-tòn.

Ôn-tuyễn dt. Suối nước nóng : Nước ta, có rất nhiều ôn-tuyễn.

Ôn-tù dt. Lời-lẽ ôn-tòn.

Ôn-thận tt. Ôn-hoà và cần-thận : Tánh người ôn-thận.

Ôn-thất dt. Nhà ấm, nhà lộng kiếng giữ hơi ấm luôn đè tròng cây.

Ôn-thuận tt. Hoà-thuận, ôm xuôi với nhau.

Ôn-thuỷ dt. Nước ấm, nước nóng.

Ôn-trung tt. (Đy) : Ấm ở mặt chỗ.

ÔN dt. Bệnh dịch thời-khi : Chùa ôn, tống ôn II (lóng) Tiếng rủa trẻ con : Tiếng ôn này !

Ôn-bình dt. (truyền) . Bình linh của chùa ôn, chuyên đi giao rắc bệnh dịch.

Ôn-con dt. (lóng) : Clg. Ôn-hoàng, tiêng rủa trẻ con : Đò ôn con no cung phách !

Ôn-dịch dt. Bệnh dịch-tè vào mùa nắng, rất truyền-nhiễn II (lóng) Tiếng rủa : Đò ôn-dịch.

Ôn-hoàng dt. (lóng) : Clg. Chúa ôn, vị thần cầm đầu đoàn binh đi giao rắc bệnh dịch : Ôn-hoàng dịch-lệ II Nh. Ôn con : Đò ôn-hoàng !

Ôn-quan dt. (truyền) : Nh. Ôn-hoàng.

Ôn-thần dt. Nh. Ôn-hoàng II (B) Người hung ác.

ÔN tt. Âm, râm, rãy, có nhiều tiếng động to: *Làm ôn, ở đây ôn quá!*

Ôn-ào dt. Âm-ít: *Ôn-ào quá, ngữ không được.*

Ôn-òn tt. Có tiếng động đều-dều: *Sóng vỗ ôn-òn.*

ÔN bt. Yên, êm, đều vào đó: *Mọi việc đều ôn.*

Ôn-bà dt. Bà mẹ, cõi mu, người đàn-bà đỡ đẻ.

Ôn-cố dt. Yên-ùn vững-vàng, đều đó chắc-chắn cả.

Ôn-dang (đương) tt. Yên-ùn xem-xuôi: *Tình-thể ôn-dang.*

Ôn-dịnh dt. Bình-dịnh yên-ùn: *Thời-cuộc đã ôn-dịnh II (B)* Điều-hoà, làm trở lại mức bình-thường: *Ôn-dịnh thị-trường; giá-cá đã ôn-dịnh.*

Ôn-dệ dt. Cái iết vững-vàng hay lung-lay của vật-thể.

Ôn-kiện tt. Vững-vàng mạnh-mẽ // Ôn-hoà đã có thể vững-mạnh: *Chữ-trương ôn-kiện với đối-phương để đợi thời-cơ thuận-tiện hơn.*

Ôn-luyện tt. Sành-sỏi vững-chắc: *Tánh ôn-luyện của người đứng tuồi.*

Ôn-thoả bt. Em xuôi, thuận-thao: *Dàn-xếp ôn-thoả, câu chuyện đã ôn-thoả.*

Ôn-thuận dt. Sự đồng-ý hoàn-toàn của tất-cả (accord unanime).

ÔN-EN trt. X. Ôn-ën.

ÔN-EN trt. Clg. Ôn-ën, ôn-eten, ôl-êt, Jáng đi nặng-nè mệt-nhọc: *Đi ôn-ën như đèn-bè chửa.*

ÔN-EN trt. X. Ôn-ën.

ÔNG dt. Vai và tiếng gọi những người đàn-ông thuộc bà con bên nội bên ngoài từ hàng cha của cha mẹ mình trở lên: *Con người có bố có ông, Như cây có cội như sông có nguồn; Con ai là chằng giồng cha, Cháu ai là chằng giồng bà giồng ông CD.*

Ông bà dt. Tô-tiên, những đàn-ông đàn-bà trong họ đã chết và được thờ-phรợng: *Hà mươi tết, rước ông bà //* Những đàn-ông và đàn-bà thuộc hàng cha mẹ của cha mẹ mình trở lên (còn sống): *Rồi đây con bạn có về nhà, Anh kính thăm cô bác, ông bà bình-an CD.*

Ông bác dt. Vai người bác của cha hay mẹ mình (khi gọi, vẫn gọi « Ông »).

Ông cậu dt. Vai và tiếng gọi người cậu của cha hay của mẹ mình.

Ông cố dt. Clg. Cố, vai và tiếng gọi ông nội hay ông ngoại của cha hay của mẹ mình: *Ông cố nội, ông cố ngoại.*

Ông cụ dt. Nh. Ông cố.

Ông cha dt. Các đời ông và cha: *Của ông cha đã lại; nỗi nghiệp ông cha.*

Ông chú dt. Vai và tiếng gọi người chú của cha hay của mẹ mình.

Ông dượng dt. Vai và tiếng gọi người dượng của cha hay của mẹ mình.

Ông kỵ dt. Clg. Ông sơ hay cao-tò-phụ, vai cha của ông cố bà cố mình.

Ông nội dt. Clg. Nội, vai và tiếng gọi người cha của cha mình.

Ông ngoại dt. Clg. Ngoại, vai và tiếng gọi người cha của mẹ mình.

Ông sơ dt. X. Ông kỵ.

Ông thân dt. Tiếng chỉ cha mình khi nói với một người ngoài: *Cái nhà này của ông thân tôi đã lại.*

Ông vãi dt. Nhiều người ông trong họ đã chết: *Ông bà ông vãi.*

ÔNG dt. Tiếng gọi những người đàn-ông già, dáng chú bác cha ông mình trở lên: Ông cụ, ông già; *Bè chét thì khát đầy nhè, Ông mà có chét có gè đầy sân CD //* Tiếng gọi xê-giao những người đàn-ông lão hoặc quen mà không thân: *Các ông, quý ông, chào ông //* Tiếng gọi tôn-xung kè khuất mày khuất mặt: *Ông Trời, ông Phật, ông thánh, ông thần; chù ông, lăng ông //* Tiếng gọi các người có địa-vị cao: Ông chủ, ông lớn, ông phán, ông tham; *Mười giờ ông chánh về Tây, Cô Ba ở lại lấp thẩy thông-ngôn //* Tiếng gọi cách kiêng-sợ những thú dữ to lớn: *Ông cọp, ông voi, cá ông //* Tiếng người đàn-ông tự-xưng khi giận: *Chúng ông; Cái cò, cái vạc, cái nòng, Sao mày giận lúa nhà ông hời cò CD.*

Ông anh dt. Tôn-huynh, tiếng gọi người lão hoặc quen mà không thân, xê-xích tuồi với mình.

Ông èm dt. Tên một lá bài có mặt rắn-rực dứt-tợt

Ông ba-mươi dt. Con cọp (hò) (vì xưa, ai giết được một con cọp thì được thường 30 quan tiền).

Ông bạn dt. Ông anh.

Ông bang dt. Tírc Bang-trưởng, người cầm đầu một Bang ngoại-kiểu trong nước: *Ôna Bang Nước hé, ông Bang Triều-châu.*

Ông bêu dt. Người chủ một gánh hát hay nhà dùu-dắt một hội thiê-theao.

Ông cà-lém dt. Tiếng gọi tôn-kính một khau đại-bác đời Nguyễn bắn không nhẹy.

Ông cò dt. Tên gọi vị Cảnh-sát-trưởng một Cảnh-sát-cuộc thời Pháp-thuộc (*commissaire*).

ông con dt. Clg. Ông non, tiếng gọi mèo-mèi hay có ý rủa mặt đứa trẻ xác-láo, hồn-xuất.

ông công dt. Clg. Thủ-công hay Thủ-thần, vị thần đất thờ trong nhà.

ông công dt. Tiếng gọi những người đồ Công-sinh khoa thi hương từ đời Lê về trước (sau gọi: Cử-nhân).

ông cụ đdt. Ông lão, tiếng gọi tôn-kính một người đàn-ông già.

ông chồng dt. Người chồng, tiếng gọi chồng của người đàn-bà trong câu chuyện: Cố ta thì con dùm con deo, mà ông chồng thì cứ say-sưa tối ngày.

ông chủ dt. Tiếng gọi người chủ nhà hay chủ hăng, xưởng: Ông chủ cho lên lương // Tiếng gọi vị hương-chủ trong ban Hội-tề xưa: Mọi ông chủ ngồi ngựa giữa.

ông địa dt. Clg. Thủ-địa hay Địa-chủ tài-thần, vị thần đất thờ trong nhà: Mua nái chuối cúng ông địa // Người mập, bụng to.

ông đồ dt. Người đã đồ sinh-dồ ở khoa chính-dồ, có thể được bô làm Huân-deo, Lễ-sinh hay Nghiêu-học (từ đời Chúa Thương tới Gia-long), hoặc đồ tam-trường (từ Gia-long về sau), từ đời Minh-mạng, chức sinh-dồ được gọi tú-là // thth. Ông thầy dạy chữ như trong làng.

ông gác dt. Người có chúc-phận hay thế-lực to: Con mày ông gác.

ông già dt. Tiếng gọi thông-thường người đàn-ông già: Ông già trong bụi lau // Clg Ông thân, tiếng chỉ người cha: Ông già tôi.

ông già-cá dt. Nhân-vật tưống-tượng đê doạ trẻ con: Rá đó, ông già cá ăn thịt da!

ông già Nô-ên dt. Nhân-vật tưống-tượng mang quà biếu trẻ con trong đêm lễ Giáng-sinh.

ông hoàng dt. Người đàn-ông trong hoàng-tộc (bà con với vua) // Người sang cà, xài to: Xài như ông hoàng.

ông hương dt. Tiếng gọi vị hương-chức trong ban hội-tề xưa trong làng (bây-giờ là Uy-viên hội-dồng xã hay hội-dồng hành-chánh xã).

ông hương-quản dt. X. Hương-quản // (R) Con cọp (hở).

ông iều dt. (đóng): Loại rắn biển có nọc độc làm cho người bị cắn ngủi đến chết; cũng được kẻ gian dốt rổi tán nhuyễn làm thuốc xông mê.

ông kẹ dt. Nhân-vật tưống-tượng đê doạ trẻ con: Khóe, ông kẹ bắt / / Người có thế-lực,

hay làm ngang, hiếp-đáp kẻ nghèo yếu: Ngang như ông kẹ.

ông lão dt. X. Ông cụ.

ông làng dt. Nh. Ông hương // Ông làng hát bài: Thơ vịnh ông làng.

ông lớn dt. Chỉ những vị quan to: Hầu ông lớn, dinh ông lớn.

ông lụx dt. Lời tôn-kính của người miền biên-bảo nhau, chỉ cá voi chết: Bộ có ông lụx sao mưa to thế?

ông mai dt. Người đàn-ông làm mai cưới già: Lạy ông mai trước.

ông men dt. Thần rượu: Bj ông men hành // (R) Người say rượu: Coi chàng ông men đập đồ cỗ.

ông non dt. X. Ông con.

ông nghè dt. Vị quan* trước có đồ tiền-si được bô làm việc trong nghè là điện các nhà vua // tht. Người đồ tiền-si xưa: Ông nghè ông công cúng năm co TX.

ông nhạc dt. Túc nhạc-gia, cha vợ: Qua thăm ông nhạc tôi.

ông Nhạc dt. Túc Nhạc-Phi, một danh-lướng nhà Tống (TH): Hồi ông Nhạc ia cút sù (lâu đời lắm).

ông sếp dt. Vị cao-quản một bộ-phận, một cơ-quan nào (chef).

ông sui dt. Túc sui-gia, tiếng người ngoài gọi hai người đàn-ông làm sui với nhau: ông sui trai, bà sui gái.

ông Táo dt. Vị thần bếp thờ trong nhà: Ông ông táo về trời // (lóng) Người đe đèn: Ông táo xách dù đi đòi nợ.

ông tiên dt. (truyền): Clg. Tiên-ông, người tu theo đạo Lão đê đặc-đạo: Ông tiên ngồi dựa cội tung, Phết-phơ râu bạc lạnh-lùng ông tiên CD // (lóng) Người ghiền (nghiện) thuốc phiện: Cố thẳng chổng ghiền như ông tiên nho-nhỏ, Tôi lại vô mừng, đèn đeo tay sao CD.

ông tiều dt. Clg. Tiều-phu, người sống vè-nghè đồn cùi trong rừng và gánh ra chợ bán.

ông ty dt. Con chuột (tiếng gọi kiêng vì sợ nó oán mà cắn phá đồ-đạc): Gái tú chẽn chẽn kéo ba ông ty vô cắn nát hết

ông tơ dt. (truyền): Vị thần coi việc vợ-chồng, dùng tơ điều buộc chân một trai một gái có duyên-nợ với nhau.

ông tử dt. Người lo việc hương khói và cửa nẻo trong đình.

ông thầy dt. Tiếng gọi người có chức-vị 'thầy': Ông thầy dạy học, ông thầy thuốc, v.v... // (lóng) Con cọp (hở): Mẹo ngao cắn cõi ông thầy, Ông thầy vật chết cõi bầy

mèo ngoe CD.

Ông Trời dt. X. Trời II (lóng) Người ngeng-tàng, hay bắt-nợt hiếp-dáp người khác: *Bộ mày ông Trời sao chó!*

Ông Trời con dt. Clg. Thiên-tử, tên hiệu các vị vua Trung-hoa (vì cho là con của Trời, thay Trời mà trị-vì thiêng-hạ) II (lóng) Nh. Ông Trời (lóng): *Bộ mày là ông Trời con nên chơi ngang như vậy!*

Ông vật dt. Lời thề Quan-công vật chết nếu gian dối: *Ai nói gian cho ông vật đi.*

Ông vôi dt. Tiếng gọi tôn-kính cái bình đựng vôi quét trầu.

Ông vớt dt. Lời thề Quan-công dùng siêu-đao chém ngược lại cho chết nếu có gian dối: *Tôi có nói lão cho ông vớt đi.*

ÔNG-ÔNG bt. Clg. Ông-ông, tiếng to ò-ò, không thanh: *Cipong ông-ông, nói ông-ông.*

ÔNG-ỌC trt. Clg. Ọc-Ọc, tiếng thoi liền-liên vào chỗ mềm trong mình người khác: *Thoi ông-Ọc mà chịu sao nỗi!*

ÔNG-ỌC trt. Clg. Ọc-Ọc, tiếng khí trời và nước tranh nhau vô re khi ta nhận cái chai xuống nước.

ÔNG mt. Tiếng gọi những vật tròn mà dài, bông ruột: *Con mèo con chuột có lồng, Ông tre có mắt nồi đồng có quai CD* II dt. Lóng tre có xè miệng hẹp đẽ bò tiền vô đẽ dành và tắt-cả những vật: *đựng tiền đẽ dành khô lấy ra: Bỏ ống, trút ống* II (thực) Tên loại cỏ to cộng, bông ruột, lá dài và mốc có cù cứng: *Cỏ ống.*

Ông bẽ dt. Cái bơm hơi cho đượm lửa của thợ bạc và thợ rèn: *Thụt ống bẽ.*

Ông bơm dt. Ông dài bằng kim-loại có cây cốt dài dùng bơm hơi: *Ông bơm xe, ông bơm đèn*

Ông cẳng dt. Cuồm chân: *Ông cẳng nhô xiu!*

Ông cối dt. Thú ông điếu hút thuốc lá ròi.

Ông công dt. X. Công: *Đúc ống công, ba cái ống công.*

Ông chân dt. Nh. Ông cẳng.

Ông chì dt. Cái trục tròn có lỗ ở giữa đẽ quấn chì: *Tay tròn như ống chì.*

Ông chích dt. Clg. Ông tiêm, cái ống bằng thuỷ-tinh và cây cốt dùng tiêm thuốc vào máu thịt.

Ông chụp dt. Clg. Ông khói, cái ống bằng chai dùng che gió ngon đèn dầu.

Ông dẩn dt. Ông dùng chuyền một thề hơi hay nước từ nơi này đến nơi khác: *Ông dẩn dầu, ông dẩn hơi.*

Ông đòn dt. Clg. Ông nhòn, vật đòn vào

mắt để trống xe: *Đặt ống đòn.*

Ông điếu dt. Vật dùng ngậm hút thuốc lá.

Ông điếu bình dt. Ông điếu có đựng nước đẽ lọc bớt nhựa trong khói thuốc.

Ông đồng dt. Ông băng đồng hay theu dài lõi 1m., bẽ kính lõi 12m/m, dùng đẽ thổi chim (thòi đẽ bắn chim).

Ông gạt dt. Ông băng tre hay đồng dùng gạt cái ngọn của vật đồng băng lớn, băng thùng.

Ông giác dt. Ông trút ngắn lõi 10cm., đầu thông đầu bít, dùng giác máu II (R) Lọ chai miệng rộng có vành láng dùng giác hơi.

Ông giấm dt. X. Ông trầm.

Ông giỗ dt. X. Ông nhò và Ông phóng.

Ông hút dt. Clg. Dọc lầu, cái ống dài lõi 40cm, kính lõi 25m/m, đầu thông đầu bít, chặng giữa có lỗ đẽ gán nồi (lầu), dùng hút á-phien: *Mâm đèn, ống hút.*

Ông hút hơi dt. Ông gân ở nồi hơi đẽ làm cho máy chạy (tuyau à admission de vapeur).

Ông khoá dt. Ở khoá, vật băng kim-loại có chốt đẽ khoá lại, muôn mở phải dùng chìa.

Ông khói dt. Ông gân trên lò lửa đẽ dẫn khói bay lên: *Ông khói tàu* II Nh. Ông chụp: *Ông khói đèn.*

Ông loa dt. Ông hàng thiếc hay giấy, đầu to đầu nhỏ, dùng nói cho to: *Đặt ống loa vào miệng hô to.*

Ông lò dt. Ông tròn bằng chelt nhựa trong máy in, dùng trét mực đẽ nó lăn trên chữ cái (rouleau).

Ông máng dt. Ông băng kẽm đ potrà máng xối đẽ dẫn nước chảy xuông.

Ông nước dt. Ông băng gang đẽ dẫn nước: *Ông nước phèn nhiều đưốc chôn dưới đất.*

Ông ngoáy dt. Cối giã trầu, cái cối băng đồng hay gang rỗng với hình cái chuông ống mà dài, với cái chìa đầu giẹp có răng nhò, dùng xâm ngoáy cho trầu cau nát ra, vật cần-dùng cho người không răng.

Ông nhòn dt. X. Ông đòn.

Ông nhò dt. Clg. Ông đồ hay Ông phóng, vật đựng nước miếng hay ngó-trầu.

Ông phóng dt. X. Ông nhò.

Ông quyền dt. (thè): Xương chân từ gối xuống cù (cườm) chân: *Khắc ống quyền* II X. Ông sáo: *Ông quyền dài khen ai khéo thi,* Tiếng thâm-trầm nhiều nỗi gút mắt CD.

Ông sáo dt. Clg. Ông quyền, ống trúc dài, mệt đầu trống, mệt đầu bít có chừa khò nhò, đọc theo ông có hàng lỗ nhò tròn,

một nhạc-khí thời bêng cách ngâm dầu có bít.
ống sây dt. (thực): *Thân cây cỏ sây* II (R)

Chân ống tong, không có bắp chuỗi, gióng cây sây : *Chân ống sây*.

ống súc dt. Nh. Ống nhò.

ống tai ngoài dt. (thè): Clg. Lỗ tai ngoài, phòng trống ở phần ngoài lỗ tai (*conduit auditif externe*).

ống tai trong dt. (thè): Phòng trống ở phần trong của tai, tại đây giúp ta phân-biệt được tiếng động, tiếng nói, tiếng kêu, v.v... mà ống tai ngoài đã ghi nhận (*conduit auditif interne*).

ống tay dt. Lóng xương tay từ cánh-chỗ tới bàn tay : *Ống tay tròn như ống chi*.

ống tiêm dt. X. Ống chích.

ống tiền dt. Ông tre hai đầu có mât bít kín, có khoét miệng vừa với đồng tiền hay giấy bạc xếp lại nhét vào đê dành : *Chè ống tiền* II (R) Những vật dụng tiền đê dành khó lấy ra như héo đất, hộp sắt có khoá, v.v... : *Mướn ống tiền ở ngân-hàng*.

ống tiêu dt. Ông trút dài trống hai đầu, ở một đầu và dưa cát trúc có khuyết vô một khe hình bán-nghẹt đê thòi vào cho kêu, đọc theo thân trúc có một hàng lỗ nhỏ, đê cho giọng.

ống túm dt. Ông quần thật chêt : *Quần ống túm*.

ống thông-khoaen dt. Ông bêng cao-su dùng borm nước vào hậu-môn cho thông đường đại.

ống thuyt dt. Thú ống bơm đê rút dầu trong thùng ra ve hay đê xịt dầu trừ muỗi, xịt nước chơi, thuyt đạn bằng hột trái cây, v.v..

ống thử dt. Ông bêng thuỷ-tinh ở các phòng thí-nghiệm dùng thử hoá-chất (*tube à essai*).

ống trám dt. Clg. Ông giám, cái ống đặt từ nắp nồi nấu rượu đê dân rượu ra ngoài.

ống trúm dt. Vật bắt cá bắt lươn bằng tre

đương dày có trết chai, miệng có hõm, đựng chút ít mồi thúi và được đặt dưới đáy nước.

ống vỗ dt. Nh. Ống cối.

ống xả hơi dt. Ông dẫn hơi nước từ nồi hơi (*chaudière*) thoát ra ngoài (*tuyau d'échappement de vapeur*).

ỐNG dt. Ông ấy, tiếng chỉ một người đàn-ông vắng mặt: *Ông đâu rồi ?*

ỐNG-ỐNG trt. X. Ông-ông.

ỐNG dt. (lòng): Ông, dòng, thoi mạnh : *Ông cho nó gây suôn đi ; ông vào mặt nó cho đau !*

ỐP dt. Näm, bó nhô vừa trong lòng bàn tay : *Ốp lúa, ốp nhang*.

ỐP dt. (đóng): Thú cá biền đầu to mình hơi tròn: *Cá ốp, mắm ốp*.

ỐP tt. X. Ốp : *Cua ốp*.

ỐP'bt. Ấp, tấp vào, phụ vỗ, nhập vỗ : *Xây ốp một lớp gạch nữa ; Thành ốp đồng*.

ỐP dt. Tranh-cản (*s'opposer*).

ỐP bô dt. Clg. Ủp bô, ngắn - cản việc sang tên đê làm thủ-tục mua bán hay nhường một động-sản hay bất-dộng-sản : *Cái xe đó bị ốp bô rồi !*

ỐP lương dt. Tranh-cản việc phát lương cho một công hay tư - chức đê đợi toà phán-quyết vụ kiện về nợ-nần, bội-tín, bỏ-phé-gia-dinh, v.v... .

ỐP quyền dt. Tranh-cản quyền-hạn một người trước pháp-luật.

ỐP-ỐP trt. X. Ông-ốp.

ỐT trt. Tiếng heo kêu hay tiếng người gọi heo : *Nái nái ốt !*

ỐT-ỐT trt. Nh. Ông.

ÔT-ÉT trt. Ông-én, dáng nồng-nè mệt-nhọc của người có chứa : *Bộ ốt-ết gần sanh* II
Tiếng bụng sôi : *Bụng sôi ốt-ết*.

O

O dt. Chữ thứ hai mươi trong bốn chữ cái văn Việt-nhữ, một nguyên-âm : O tròn như quả trứng gà, ô thì dài mõm, σ là thêm râu CD.

O dt. Clg. Tay-cầm, cái nồi bằng đất nung có cán : O cá, σ thịt, nồi-σ, nắp σ.

Ο tht. Ô, tiếng kêu bắt-thình-lình : Ο kia ! Ο hay i

Ο-HΟΤ tt. Vô-ý, không đê ý đến : Ο-hờ, bị đập một gậy; σ-hờ, bị giục cái nón ! Hờ-hững, không thiết-tha : Thay người bị nạn mà σ-hờ.

Ο tht. À, à, tiếng đáp với người ngang vai hoặc nhỏ hơn, tỏ ý bằng lòng : Ο ! Đúng vậy ; Ο, cái đó đã ! ! Tiếng tỏ ra một điều gì vừa sực nhớ : Ο, I còn việc này nữa...

ở ḥ tht. Phải phải, chính vây, tiếng tỏ ý bằng lòng, nhận chịu cách mau-mắn : Ο ḥ ! Cứ làm đi ! ! À, à, tiếng bắt chợt một việc mà trước đó mình chưa hiểu biết : Ủa ủa, giống chi treo ? Ο ḥ, chồ mắc lẹo HL.

Ο tht. Bó, quó, tiếng gọi : Ο này em ôi ! ! Nh. Ο : Ο kia ! Ο hay !

Ο tht. Đó ! Tiếng vừa phản-bua vừa trách-móc : Ο ! Đáng đời ! Ο ! mắc-cơ lêu-lêu.

Ο-Ο trt. X. Ú-ó : Lá ó-ó ; chỉ ó-ó chớ nói không được.

Ο dt. Ngụ, sống nơi nào : Ο Sài-gòn, ở lục-tỉnh ; Ο như cây que giữa rừng, Cay không ai biết, ngọt đùng ai hay CD ! ! Rón lại, không đi : Ké ở người đi ; Nỗi vè nỗi ở chưa xong, Bối-rối trong lòng như đánh cờ vây CD ! ! trt. Toạ-lạc, nơi vị-trí nhút-dịnh : Đề cuộn sách ở đâu ? Cất nhè ở triền núi ; Áo đen nấm nút con rồng, Ο xa con phung lại gồn con quy CD ! !

Nơi, bởi đó mà ra ; nhầm vào đó : Lỗi & tôi ; tin ở Trời.

ở ăn dt. Ο đê ăn hại : Tới dặng ở ăn chó có làm gì ! ! Clg. Ăn ở, sống, làm việc : Bốn đời chung đội σn nuôi dạy, Ba tinh riêng lo việc ở ăn III.

ở bưng dt. Ο trong bưng-biền, nơi kháng-chiến dễ trốn núp : Ο bưng vẹ.

ở chợ dt. Clg. Ο thành, ở tại thành-thị chợ-bún : Dân ở chợ ! ! Lấy chợ làm nhà : Nó ở chợ chớ có nhà cửa chí đâu.

ở chung dt. Sống chung một nhà : Còn ở chung với cha mẹ ; hai gia-dình ở chung một căn phố.

ở đậu dt. Trại nơi nhà một người nào : Ο đậu nhà anh em đang đi làm cho gần.

ở hang dt. Ο trong hang đá hay hang dưới đất : Cám thương con dê ở hang, Nắng mưa cũng chịu, co-hàn cũng cam CD.

Ở kế dt. Khít bên, liền theo đó : Nhà tái ở kế rạp hát.

ở khu dt. Ο nơi khu kháng-chiến, dư cuộc kháng-chiến : Ο khu vẹ ! ! Phía dưới thân người : Ba đời khổ cũng ở khu, Làm không xong việc, công-phu lỡ-làng CD.

ở lại dt. Ο luôn một nơi không đi : Già em ở lại vuông tròn, anh vẹ xú-só kheng còn ra vô CD.

ở lì dt. Cố ở đó mãi, bị đuổi cũng không đi : Người ta mang mè cù ở lì đó chịu.

ở miết dt. Ο luôn một nơi thật lâu : Minh trông ông vẹ, mà ông ở miết ngoài chợ.

ở mặt bên dt. Theo sát, không rời ra : Chồng ở mặt bên mà cũng ghen.

ở nán dt. Clg. Ο rôn, ở ráo, ở lịt thêm

một thời-gian nữa: *Ở* nán dời ờng vè.
ở nhà đt. *Ở* luôn nơi nhà, không đi: *Ở* nhà thì sợ cái nghèo, *Ra* đi thì sợ cái đeo Cù-mông CD II (R) Vắng mặt nơi chỗ làm, nơi lớp học: *Trò Giáp* ở nhà; thay ký ở nhà.

ở riêng đt. *Ở* hai hay nhiều nhà khác nhau: *Cho con ở riêng; hai anh em ở riêng.*

ở rốn đt. X. *Ở* nán.

ở tình đt. *Ở* nơi tình, xa Đô-thành, xa thủ phủ: *Người ở tình mới lên.*

ở thành đt. *Ở* thị-thành, nơi có nhà sủ nhà nước và chợ-bú: *Ở thành chật-chội.*

ở tro đt. Nh. *Ở* đậu.

Ở át. Cư-xứ, đái-xứ: *Ở* hiền giao-lành; *Ở* sao cho vừa lòng người; *Ở* rộng người cười, *ở* hẹp người chê CD II Lấy, làm vợ chồng: *Ở* với nhau có mây mặt con; *Trầm* nǎm ở với người dàn, *Chẳng* bằng một ch襍 ở gần người khôn CD II Làm việc nhà cho người có ăn tiền và ăn ngủ luân tại nhà chủ: *Đi* ở, *người* ở, ở một tháng 1000 đồng II Đang trong một cuộc sống: *Ở* không, ở trán; *Khó* ở.

ở ác đt. Đái-đái độc-ác, không thương: *Ở* ác với người làm; *ở* ác với con ghé.

ở bạc đt. Đái-đái bạc-béo, không có hậu: *Ở* bạc với chồng.

ở bồi đt. Làm bồi, ở mướn lo việc giặt úi, quét dọn và hầu bàn cho nhà chủ: *Ở* bồi cho ông lớn.

ở cõ-công đt. X. *Ở* nát lời.

ở cữ đt. Clg. Näm chõ, sanh con và nằm trên giường có che kín trong một tháng: *Đàn-bà* ở cữ.

ở cửa con đt. Lòn cúi, chịu, sai-khiến cách trung-thành: *Đối* với anh em, nó ở cửa con người ta không.

ở cửa cha đt. Hách-dịch, bắt-nạt người, hiếp-dáp người: *Anh* ở cửa cha người ta mà còn muôn gì nữa?

ở cửa giữa đt. Về tình-cảm giữa hai người hay hai bên thù - nghịch nhau, tranh-chấp nhau: *Ở* cửa giữa, thật khó liệu quá!

ở dung đt. Clg. *Ở* không, rành-rang, không làm việc gì: *Ở* dung cả ngày.

ở điệu đt. Xứ phải, đúng điệu: *Ở* điệu với anh em.

ở đợ đt. Làm dày-tó cho người: *Nghèo quá, phải cho con đi ở đợ.*

ở dời đt. Sóng trên dời: *Con người ở dời;* *Ở* dời chưa dẽ quên dời dặng, Tính thiệt

so hơn cũng gọi là TTT. II Sóng dài, sóng hoài: Cây khô không thể mọc chồi, Mẹ già chưa dẽ ở dời với con CD II Lấy làm vợ hay làm chồng tới chết: Sóng dời nào dẽ có dời, Trầm nǎm chí-quyết ở dời với nhau CD.

ở goá đt. Clg. *Ở* hoá, hay *Ở* vá, ở một mình, không lấy vợ hay lấy chồng nữa: *Ở* goá nuôi con.

ở hầu đt. Làm nàng hầu, lấy một người đàn-ông làm chồng nhưng không được quyền làm vợ người ấy: *Số* em là số ở hầu, Ăn cau vông - nguyệt, ăn trầu kiêng doi CD.

ở hết lòng đt. Xứ tận dẽ trung-thành, hy sinh với: *Ở* hết lòng với anh em; *Thờ* cha mẹ, ở hết lòng. Ấy là chữ hiểu dạy trong luân-thường CD.

ở hoá đt. X. *Ở* goá.

ở khong đt. X. *Ở* dung II (R) Thất-nghiệp, không công ăn việc làm: *Ở* khong mây tháng nay.

ở lành đt. Cư-xứ hiền-lành: *Ở* lành trời giúp.

ở lính đt. Làm lính trong quân-đội hay làm lính Cảnh-sát.

ở lồ đt. *Ở* trán-trường, không mặc quần áo chỉ cà: *Ăn lồng* ở lồ.

ở mướn đt. Nh. *Ở* đợ.

ở nát lời đt. Clg. *Ở* cõ-công, ở đợ trừ số tiền lời của số vốn mà mình hay cha mẹ mình đã vay của chủ (theo nguyên-tắc: Nhân huỷ công, ngân huỷ lợi), chừng nào có liền trả số vốn ấy mới thôi ta được.

ở năm đt. *Ở* đợ với giá hằng năm: *Mướn* người ở năm phải chju quan áo.

ở nấu ăn đt. Làm dầu hếp, ở mướn chỉ lo việc đi chợ và nấu hai bữa ăn mỗi ngày cho nhà chủ.

ở-nhà đdt. Clg. Cõ-gia, ta, tiếng tự-xưng: *Làm cho* ở-nhà vui lòng thi muốn gi cũng được.

ở-nhà-tôi đt. Vợ tôi, hay chồng tôi, tiếng chỉ vợ mình hay chồng mình khi nói chuyện với người khác.

ở nhung đt. Nh. *Ở* không.

ở phải đt. Xứ phải, đái-đái đúng với lẽ phải: *Ở* phải thì trời không phu.

ở quấy đt. Xứ quấy, làm quấy, cư-xứ trái với lẽ phải thông-thường: *Ở* quấy thì Trời phạt.

ở rè đt. Làm rè, ở nhà cha mẹ vợ sau khi cưới vợ: *Ở* rè nhà người.

ở tốt dt. Clg. Ở tử-tế, xù hậu, đối-dãi tốt bụng với người : **Ở tốt với anh em.**

ở tù dt. Clg. Ngài tù, bị nhà cầm quyền cầm trong ngục theo án toà đè đèn tội : Trộm cướp thì ở tù.

ở tú-tế dt. Nh. Ở tốt.

ở tháng dt. Ở mướn ăn tiền hàng tháng : Ở tháng chăn trâu cho ông cả.

ở thẳng dt. Xứ sự ngay thẳng : **Ăn ngay ở thẳng.**

ở thăm dt. Ở trong nhà ban đêm mà không tháp đèn.

ở thuê dt. Nh. Ở mướn.

ở tràn dt. Đè mình tràn, không bận áo : **Ở tràn trùi-trùi.**

ở truồng dt. Đè trống thân dưới, không mặc quần hay vận chăn : **Ở truồng nồng-nồng.**

ở vây dt. Ở một mình, không lấy chèng (hay vợ) : Chồng con là cái nõ-nõn, Thì rằng ở vây nuôi thân béo-mầm CD II (Phép) Clg Cirsium, ở một mình, không tái-giá : Đè định phụ-hệ một đứa trẻ, phép-luật định thời-kỳ ở vây là 12 tháng kể từ ngày đoan-hân.

ở vú dt. Ở mướn cho con người te bú sữa mình : Con chết thì đi ở vú.

ở xấu dt. Đối-dãi xấu bụng với người : **Đừng ở xấu với ai cả.**

ở chua dt. Hết hơi từ dạ-dày (bao-tử) ra đàng miệng đang khi ăn hay sau bữa ăn vì nuốt to miếng phải no hơi hoặc bị sình bụng : **Tuy ở chớ còn đói.**

ở chua dt. Ở có nước dịch từ bao-tử lên cổ : **Ăn không tiêu, hay ở chua.**

ở ngáp dt. (truyền): Vừa ở vừa ngáp nhiều lần khi ông bà nháp (cốt đồng), trước khi xung tên.

ỚI tht. Tiếng gọi : **Má ơi con vít chết chìm ; Ông ơi ông vớt tôi nao CD II** Tiếng đáp lời gọi trước người ngang vai hay nhỏ hơn : **Ới ! Ai gọi cửa đó ?**

ỚI-ỚI trt. X. **Ú-ú** : **La ơi-đi.**

ỚI-ỚI tht. Tiếng gọi hoàng khi quýnh hoặc tiếng duỗi giờ-súc : **Thằng Cuội ngồi gốc cây đa, Đè trâu ăn lúa, gọi cha ời-ời CD.**

ỚI-ỚI trt. Clg. **Ới-đi**, tiếng khóc đầu hay vuốt đuôi một câu ru con : **Ới-đi .., Con ơi con ngủ cho lành, Đè mẹ gánh nước rửa bành cho voi CD.**

Ới-đi trt. X. **Ới-đi.**

ỚI tht. Ớ, tiếng gọi thèm : **Ới trời đất ơi !**

ỚI dt. Ý (nói trại) : **Ới-tú.**

ỚT trt. Trà, cách dùa-cợt vô-phép : **Nói ớt.** **Ớm-ờ trt.** Trà-trúa, lá-lúa, vô-phép : **Ăn nói ớt-ờ.**

ỚT dt. Clg. Ân, sự thương yêu giúp đỡ người hoặc cảm-tình dài với người đã có giúp đỡ, cứu vớt mình : **Công ơn, đáp ơn, dền ơn, làm ơn, mang ơn, người ơn, nhớ ơn, quên ơn, tẩn ơn, trả ơn ; Lấy ơn làm oán.** Xi. Ân.

ƠN ei trt. Clg. Ưng ei, Lời van-vái, mong-ước : **Ơn ai xui khiên cho tôi trúng số kỳ này.**

ƠN cả dt. Nh. **Ơn Trời.**

ƠN Chúa át. Nh. **Ơn Trời** (lời người có đạo Thiên-chúa).

ƠN-nghĩa dt. X. **Ân-nghĩa.**

ƠN trên dt. Nh. **Ơn Trời.**

ƠN Trời trt. Nhờ ơn Trời nói tắt, lời vái Trời cầu Trời : **Ơn Trời mừ nắng phài thi, Nơi thì bùa cạn, nơi thì cây sâu CD.**

ỚN-ỚN trt. X. **Ớn-Ớn.**

ỚN dt. Sắp nóng lạnh : **Muốn ớn II** Ngán : **Thay ớn !**

ỚN cơm dt. Thay cơm bắt ngán, trạng-thái đòn-bà ồm nghén hay người sắp bệnh.

ỚN lạnh tt. Clg. Rún mình, nghe hơi lạnh ở xương sống : **Đi tiêu vó ớn lạnh.**

ỚN ngược dt. Ngán ngược, ớn quá, không muốn ăn, không thiết chí nữa : **Thay bắt ớn ngược.**

ỚN-ỚN trt. Clg. **Ơn-Ớn**, Nh. **Ớn lạnh.**

ỚT dt. (thực): Loại cây nhỏ lá mềm không lông, hoa trắng, trái có vị cay, hạt trắng giẹp, có nhiều chất carotin C và chất alcaloit capsicain (*Capsicum frutescens*) (Đy gọi Lặc-tử hay Tân-lặc-lử).

ỚT bj dt. Loại ớt trái to đầu tròn có nhiều ngăn khiên trái ớt cong queso, vàng hoặc đỏ, ít cay (*Capsicum grossum*).

ỚT hiêm dt. Loại ớt trái nhỏ mọc có chùm ở nách, thật cay, thơm.

ỚT kiêng dt. Loại ớt trái chùm đứng (chỉ thiên) hay thông (chỉ địa) hoặc trái tròn như nút áo (*Capsicum fasciculatum*).

ỚT nâu dt. Loại ớt cây, lá, trái đều có màu nâu, trái chín hơi đỏ.

ỚT sừng dt. Loại ớt trái dài đầu nhọn, ngày hoặc cong quặt như sừng trâu (*Capsicum longum*).

ỚT tầy dt. Loại ớt hiêm trái trắng, khi chín đỏ vàng.

P-PH

P dt. Chữ thứ '21 của bàn chữ cái Việt-ngữ, một phụ-âm

PI dt. (t.) : Chữ thứ 16 của bàn chữ cái Hy-lạp, được dùng làm dấu chỉ số của vòng tròn đối với đường bán-kính là 3,1416.

PIN dt. Máy thay đổi năng-lượng trong một sự phản-ứng hoá-học thành luồng điện // Bình nhỏ có chứa điện (*pile*).

PH dt. Phò, một phụ-âm kép. .

PHA dt. Chè nước lạnh vào nước sôi cho nguội bớt : *Pha trà huế, pha nước tắm, pha cho vừa uống* // (R) Chè, lọc, đồ nước sôi vào cho ra nước cốt : *Pha trà (chè), pha cà-phê* // Trộn lẫn nhau : *Vàng pha đồng, hết bội pha cài-lương, nói tiếng Việt có pha tiếng Pháp.*

pha-chè tt. Ba-troi, lộn-xộn hai hay nhiều thứ : *Tiếng tây pha-chè.*

pha-chẽ dt. Pha trộn nhiều món thành một món có công-dụng khác.

pha-lủng trt. Clg. Pha-trò, giêu-cợt, chén vào câu chuyện vài tiếng hay một câu đe túc-cười : *Nói pha-lủng.*

pha-phách dt. (d.) : Nh. Pha : *Sóng, không pha-phách nước-nôi gì cả !*

pha tiếng dt. Nhái tiếng, bắt-chước giọng nói của người đê ché-giêu chơi : *Chửi chả không bằng pha tiếng tng.*

pha-trò dt. Nh. Pha-lủng : *Nói pha-trò.*

pha trộn dt. Nh. Pha : *Thợ giỏi phải rèn việc pha trộn; nói tiếng Tây pha trộn.*

PHA dt. Giai-doạn, đoạn ngắn trong hồi dài : *Một pha cup-lạc, một pha ngoạn-mục (phase).*

PHA dt. Đèn giọi : *Đèn pha; chiếu pha, giọi pha, mờ pha (phare).*

PHA-LÊ dt, Thuỷ-tinh, chất chai trong : *Cát bình bằng pha-lê.*

PHÀ dt. Phì, hè, phun (mà không túm miệng) nhẹ khói hay hơi trong miệng ra : *Phi-phà, phè hơi, phè khói.*

PHÀ dt. Đò, thuyền rộng bè ngang dùng chờ sông sông : *Chiếc phè, qua phè.*

PHÁ dt. Eo biển hay sông to có doi đất chận phía trước, cản triều nước nên thường gây sóng to : *Thương em anh cũng muôn vô, Sợ trướng nhà Hò, sợ phá Tam Giang CD.*

PHÁ dt. Đập đồ cho hư bẽ : *Đập phá, trái phá; Nói ra xấu thiếp hổ chàng. Nó giận nó phá tan-hoang cửa nhà CD* // Mưu lầm cho hư-hỏng : *Cẩn-duơn này ai phá chờ rã-rời, Ông tơ ông buộc, ông trời ông xui CD* // Đánh bại bên nghịch : *Trần Hưng-dạo đập-phá quân Nguyên* // Phát ra, tung ra : *Chém pha miệng* // Mở ra, khởi đầu : *Châm pha, phá-dẽ.*

phá án dt. (Pháp) : Bỏ án toà dưới và xử lại : *Kiên ra toà phá án xin phá án toà dưới.*

phá bụng dt. Làm sôi bụng, khiên bào-bợt : *Đồ thiu hay phá bụng.*

phá con gái dt. Clg. Phá trinh, ngủ với một người con gái mới lớn lên lần đầu tiên : *Nó bị phá con gái lâu rồi.*

phá cách dt. Cải-cách, sửa lại, bỏ cách-thức thông-thường : *Đứng ra phá cách.*

phé của dt. Hoang-phí, vung phí, xài tiền thật nhiều và vô-lỗi : *Con nhè giàu hay phé của.*

phé chay dt. Nh. Phá-giới.

phé-diệt dt, Huỷ-diệt, làm liêu-tan mất : *Phé-diệt tàn-tích nô-lê.*

phé đám dt. Làm lộn-xộn cho tan-rã một đám cúng hay đám cưới // (R) Làm hư công-cuộc :

- Không cho nó ăn, nó phải đâm chو coi.**
- phá đầu dt.** Lỗ đầu, bị thương nơi đầu.
- phá-dè dt.** Mở đầu dè, vai trò của câu thứ nhất trong một bài thơ theo luật Đường: Hai câu đầu của thơ bát-cú là phá-dè và thưa-dè.
- phá-dởm tt.** Võ mệt, sợ hãi.
- phá-gia dt.** Phá nhà, làm cho tan nhà nét cửa: Phá-gia chí-tử (Đứa con phá cửa, con hư).
- phá-gia-cang dt.** Lấy vợ hay lấy chồng người ta, làm cho vợ chồng người ta đâm bò nhau: Đường có phá-gia-cang người ta, tội lầm!
- phá giá bt.** Bán rẻ hơn giá thường: Bán phá giá; phá giá đè hại đồng-nghịệp.
- phá giải dt.** X. Phé-giới.
- phá giải dt.** Thắng cuộc và giựt được giải thưởng của người ta đang giấu.
- phá giói dt.** Cải luật cấm của nhà chùa, không theo nữa: Ngã mặn hav sát sanh đều là phá-giói.
- phá hại dt.** Phá cho hư hại: Có đại phá hại hoa-màu cỏ.
- phá-hoại dt.** Lộn tan nát đồ vỡ những công-trình, công-cuộc mà người ta đang theo đuổi hay đã hoàn-thành: Công-tác phá-hoại.
- phá-hoang dt.** Khai phá đất hoang: Xin phép phá-hoang và chiếm-hoảng,
- phá huỷ dt.** Phá bỏ, làm tiêu-tan hết: Phá huỷ hôn-thú.
- phá kỵ-lục dt.** Vượt khỏi mức vô-địch đương-thời: Phá kỵ-lục chạy 5.000 m.
- phá-khuấy (quấy) dt.** Phá chơi, không có ý ác: Ma-quỷ phá-khuấy, phá-khuấy chơi cho bô ghét.
- phá-lệ dt.** Cải lệ cũ, không theo lề thói cũ nữa: Không đi tết cào chù nữa là một việc làm phá-lệ đáng khuyễn-khích.
- phá miêng dt.** Võ, làm miêng, bắn mù: Ghé phá miêng; nhặt phá miêng.
- phá mồi dt.** Ria hét mồi móc ở lưỡi câu: Cá sặt chỉ phá mồi chó ít khi cần câu // (lóng) Ăn nhiều thức nhảm: Anh đó chỉ phá mồi chó nhậu có bao-nhiêu.
- phá nát dt.** Phá cho hư-hại tan-nát cả: Không biết phải quay với və, thê nào và cũng phá nát hết công-cuộc của mình.
- phá nước tt.** Bị ghè lờ vì không hợp thuỷ-thù: Bị phá nước.
- phá ngang dt.** Bỏ dở giữa chừng: Công-trình đang theo đuổi vựt phá ngang.
- phá ngu dt.** Võ lòng, phá sự ngu tối lúc đầu: Học phá ngu.
- phá nhà dt.** Đập bể đồ-dạc trong nhà: Nỗi ghen phá nhà.
- phá-nhiều dt.** X. Khuấy-nhiều.
- phá-phách dt. (d)**: Nh. Phá : Phá-phách người ta làm chi.
- phá-quấy dt.** X. Phá-khuấy.
- phá-rào dt.** Giựt phá hàng rào: Cửa kheo thi phá rào ra // Clg. Xé rào, vượt ngoài thê-lệ mà mọi người đều theo: Phá rào sút-ciết.
- phá-rối dt.** Làm cho rối-rắm, cho hư-hại: Dắt theo dạng nó phá rối chớ Ich chi.
- phá-rùng dt.** Đốn hoặc đốt hết cây trong rùng: Phá-rùng làm rầy.
- phá-sản tt.** Vỡ nợ, chì nhà buôn lô-lâ phải nộp sô-sách cho toà đè đóng cửa dẹp nghè, hàng-hóu còn lại và đồ dùng đều đem bán đấu-giá chia cho các chủ nợ // (R) Tiêu-tan san-nghịệp: Lúa sút giế, nhiều dien-chủ bị phá-sản.
- phá-sơn-lâm dt.** Nh. Phá rùng: Nhát phá sơn-lâm, nhì đâm Hè-bá.
- phá-tán dt.** Nh. Phá-phách : Phá-tán người ta làm gì.
- phá-tân dt.** Nh. Phá con gái.
- phá-toái tt.** Tan-nát, vỡ thành nhiều mảnh vụn.
- phá-tuống tt.** Mang tật từ khi mới lọt lòng mẹ.
- phá-thai dt.** Làm cho cái thai chết trong bụng: Uống thuốc phá thai.
- phá-thành dt.** Bắn phá cửa thành, giết lính giữ thành để đoạt thành: Giặc phá thành.
- phá-thân dt.** Giao-cầu lần đầu khi mới lớn lên (tiếng dùng cho cả trai lẫn gái).
- phá-thối dt.** Nh. Phá-khuấy.
- phá-thiên-không dt.** Thành-công trong việc mà từ trước chưa e là làm nỗi.
- phá-trận dt.** Xông đánh trận - địa bên địch cho tan-rã.
- phá-trinh dt.** X. Phá con gái.
- PHÀ dt.** Cái thủng bằng gỗ.
- PHÀ dt.** X. Phò.
- PHÀ tt.** Lỗ vào, trùm cà vào: Mùi nhợt-nhat của nước nguồn rũ phả vào be thuyền.
- PHA tt.** Sợ.
- PHÁC dt.** Đeo gổ làm đồ-vật // (R) Tạo sơ khuông-viên, hình-thúc: Đeo phác, tinh phác, vẽ phác // Thật-thà: Chất-phác // dt. Gỗ nguyên cây: Một phác cây.
- phác-chất tt.** X. Chất-phác.
- phác-chuyết tt.** Vung-về, thật-thà.
- phác-dâ tt.** Quê-mùa, chậm tiến.
- phác-dộn tt.** Khờ-khạo, chậm-chạp.
- phác-hoạ dt.** Vẽ phác, vẽ sơ những nét chính // (B) Tà sơ, làm dàn bài, thảo-kết hoạch: Phác-hoạ chương-trình.

phá̄c-lieu tt. Nh. Phá̄c-dâ̄.
phá̄c-mã̄ dt. Ngựa mới lón lên, chưa tập.
phá̄c-tác tt. Nh. Phá̄t-dâ̄.
phá̄c-thuần tt. Thật-thà chém-chop.
phá̄c-thực tt. Chất-phác thật-thà.
phá̄c-trọng tt. Thật-thà, hay dè-dặt.
phá̄c-trung tt. Chất-phác trung-hậu.
phá̄c-trực tt. Ngay-thẳng thật-thà.

PHÁC-LÁC dt. (đóng): Clg. Thát-lát, cá nước ngọt, minh giẹp, vây nhỏ, thịt trong (tiếng miền Trung).

PHÁC-TIỀU dt. (Đy): Vị thuốc dùng chẽ thuốc xô.

PHÁCH tt. Lối, xắc, hách-dịch, lén mệt khi người và bắt -nợt kè khác: *Đánh phách, làm phách, nói phách.*

phá̄ch-chó tt. Tiếng chửi kè làm phách: *Đò phách chó, làm phách chó.*

phá̄ch-lõi tt. Nh. Phá̄ch: *Bô-tịch phách-lõi, lời nói phách-lõi.*

phá̄ch-rẹt dt. Nói phách luân mõm: *Có tèi phách-rẹt.*

PHÁCH dt. Vía, mặt phèn của sự khôn khéo, hiểu biết của con người: *Hồn phách, viê-phách, hồn bay phách lạc.*

phá̄ch-lực dt. Nghĩ-lực, sức mạnh của tâm-hồn.

PHÁCH dt. Mũi, phía trước chiếc thuyền: *Chèo phách.*

PHÁCH dt. Phần trên tờ giấy viết bài thi, có ghi lý-lịch của thí-sinh và số phiếu bao-danh: *Hợp phách, rọc phách.*

PHÁCH dt. Võ, vả, đập vào nhau // dt. Clg. Sanh, phéch-bàn gọi tắt, vật bằng gỗ dùng đánh nhịp đòn hát: *Gõ phách, nhịp phách; Giọng đòn tiếng phách* II (B) Mánh-lời, ngón riêng: *Mỗi người một phách.*

phéch-bàn dt. Cặp phách đánh nhịp.

phá̄ch-chưởng dt. Võ tay, xoè hai bàn tay đập vào nhau cho ra tiếng.

phá̄ch-mãi dt. X. Phá̄t-mãi.

phá̄ch-thủ dt. Nh. Phá̄ch-chưởng.

PHẠCH dt. Phành, vạch, banh ra: *Phạch cái gói ra xem.*

PHẠCH trt. Tiếng động mạnh của vật rộng bàn: *Đập quyền sách cái phạch.*

phéch-phéch trt. X. Phéch-phéch.

PHAI tt. Bay, lạt (nhẹt) bót màu sắc: *Trầm nấm dâ̄ nát vàng phai, Lời nguyên với lứa nhỡ hoài không quên CD* II (B) Xao-lảng, bót đậm-dà: *Thắm lâm phai nhiều; Ngán nhân-tình khéo ra màu thắm, phai BC.*

lạt (nhẹt-nhẹt), hết đậm-dà thâm-thín như trước: *Duyên-tình phai-lạt.*

phai-lạt tt. X. Phai-lạt.

phai màu tt. Bay màu, trổ màu, màu đã hết chất đậm: *Cái áo đã phai màu, tóc đã phai màu.*

phai-nhẹt tt. X. Phai-lạt.

PHÁI dt. Sông tê II (B) a) Chi nhánh dòng họ, tông-giả, học-thuyết, v.v...: *Chi-phái, môn-phái* II b) Pha -dâng: *Bè-phái, dâng-phái, phe-phái* II c) Giấy phép: *Bùa phái, thợ phái, phái thầy chùa* II dt. Sei-cắt, vụ việc: *Biệt-phái, cắp-phái, phân-phái, phái người đi điều-trá.*

phai biệt dt. Chia ra, nhiều dòng, nhiều ngành.

phai-bộ dt. Nhóm người được nhà nước phái đi công-cán ở một nước khác: *Phái-bộ Phan-thanh-Giản sang Pháp điều-dịnh.*

phai bướm dt. Giấy thông-hành của làng cấp.

phai-doàn dt. Nh. Phái-bộ // Nhóm người được cắt-cử đi công-cán: *Phái-doàn Liên-hiệp-quốc, phái-doàn Hồng-thập-tự, phái-doàn Truyền-bá qua ngữ.*

phai-hành-sự dt. Clg. Sự-vụ-lệnh, công-văn ủy-thác công-tác (*note de service*).

phai-khiên dt. Sei-cắt, sei-khiến: *Phái-khiên điều-trá.*

phai yếu dt. Giống cái, đan-bà con gái: *Phái yếu luôn-luôn được nuông-chiều.*

phai-lai dt. Biên-lai, biên-nhận: *Giữ phái-lai làm bằng.*

phai mạnh dt. Giống đực đàn-ông con trai: *Phái mạnh thường che-chở phái yếu.*

phai-tính dt. Clg. Nam-nữ-tính, giống đực hay cái của sinh-vật.

phai-uy dt. X. Phái-viên.

phai-thuế dt. Biên-lai nộp thuế: *Nap thuế phái lấy phái-thuế.*

phai-viên dt. Clg. Phái-uy, người được phái đi công-cán: *Phái-viên nhà báo, phái-viên dài Phát-thanh* II (hẹp) Hương-chúc được cắt-cử dẫn-dắt, kinh-lý đi do đât trong làng.

PHAI bt. Đúng, nhâm, không sai: *Làm phái, lè phái, nói phái, vừa phái; Phái duyên phái kiếp thi theo, Thân em có quản khó nghèo chi đâu CD* II Chính, đúng là, lời hỏi: *Phái anh gọi tôi không?* II tt. Mật, phía tay thuận của phần đông: *Bên phái, chân phái, tay phái* II Mật, bê ngoài, bê có đường dệt suôn-sẻ, trơn láng: *Bề phái, mặt phái* II trt. Giá, nêu, lời ví: *Phái cờ tiền, đì coi hát chơi.*

PHAI CHĂNG bt. Phai với trái: *Nói việc phai chăng mè nghe* II Clg. Phai chăng, vừa phai, không hơ không kém: *Giá-cá phai*

- chelsing**: Ăn ở phải chelsing lì Phải không, lời hỏi có phải như thế không.
- phải chắng bt.** X. Phải chắng (nghĩa giữa).
- phải chi trt.** Giả vì, nếu, lời ví: Phải chi lên đặng Ngọc-hoàng, Anh coi sờ bộ: duyên nàng về ai CD.
- phải chồ trt.** Đúng chồ, đúng nơi: Coi phải chồ thì gá phút cho rồi; Bảo-tử là cha, mẹ ruột dời, Đè không phải chồ dè mày trôi NT.
- phải dè trt.** Nêu biết trước, lời ví: Phải dè hối bão em thả trôi, Sống làm chi chịu chừ mồ-côi một mình CD.
- phải duyên trt.** Đúng người kết làm vợ chồng: Ba gian nhà rạ là-xoà, Phải duyên xem tơ chín toà nhà lim CD.
- phải dạo trt.** Clg. Phải đường, đúng với lẽ phải mà từ xưa, thành-hiền đã dạy: Ăn ở phải dạo.
- phải đường dt.** X. Phải dạo: Xứ sự phải đường.
- phải giá trt.** Đúng giá, có lời chút-dịnh: Phải giá thì bón cho rồi.
- phải lẽ trt.** Đúng với lẽ phải, cái lẽ mà phần đông đều công-nhận: Nói phải lẽ thì người ta không cãi.
- phải mặt trt.** Đúng mặt thuốc, thuốc đúng với chứng bệnh: Uống thuốc phải mặt thì chóng khỏi.
- phải môn trt.** Đúng môn thuốc: Bốc thuốc phải môn II (R) Đúng tâm-lý: Nói phải môn thì người ta chịu ngay.
- phải nơi trt.** Nh. Phải chỗ.
- phải người tt.** Đèng-hoàng, đứng-dẫn: Ông đó phải người quá chó!
- phải phải phân phân trt.** Vừa vừa hay phải, không quá lầm, không thiếu: Ở cho phải phải phân phân, Cây da cậy thắn, thắn cậy cây da CD.
- phải phép trt.** Đúng phép: Ăn nói phải phép, làm việc phải phép.
- phải quấy tt.** Phải hay quấy: Phải quấy thế nào? II bt. Clg. Phải trái, giác-dát, biện-bạch: Nói phải quấy với người: ta cho xuôi việc // Lo-lót, hối-lị: Nhớ có phải-quấy chút-dịnh mới xong việc.
- phải thế trt.** Đẹp, đèng-hoàng đứng-dẫn: Ăn nói phải thế, người coi phải thế, cất cái nhà phải thế.
- phải thi trt.** Hẹp thời, đúng lúc: Làm việc phải thi.
- phải trái X.** Phải quấy.
- PHẢI tt.** Bi, mắc, vướng lầy: Gặp phải, làm phải, mắc phải; Anh ơi phải lính thì đi,
- Cửa nhè đơn-chiếc đỗ thì có em CD II trt.** Bắt-buộc ưng ciju, làm theo: Tới đây đất nước la-lùng, Chim kêu phải sợ cỏ vùng phải kiêng CD.
- phải cái tt.** Mất sức vì giông cái: Ngựa phải cái.
- phải dấu tt.** Bị thương, có dấu bầm hay đứt thịt: Bị xe đụng phải dấu.
- phải dòn dt.** Bị trường-trí bàng roi vọt: Ông thày gieo quẻ nói rằng: Lộn chòng thì được nhưng năng phải dòn CD.
- phải gái tt.** Mặc tình-ái với gái: Học chưa thành-tài đã phải gái.
- phải gió tt.** Mắc gió, trúng gió, bị bình vì gió độc: Ban đêm ở trên có thè phải gió!! Lời rùa: Đô phải gió.
- phải khi trt.** Nhầm lúc: Phải khi phong-vũ bắt-kỳ.
- phải lòng dt.** Vừa ý, ưng ciju, yêu-đương: Thầy em nhớ-thở lại có duyên ngầm, Anh phải lòng thầm hơn mấy năm nay CD.
- phải tội tt.** Mặc tội: Phải tội sang-dot; phải tội phạm-gian.
- phải vẹ tt.** Bị phạt vẹ: Phải vẹ với lòng II (R) Mang hoạ: Võ can mè phải vẹ II (B) Nhọc công võ-sích: Ai phải vẹ di làm việc ấy!
- PHAY trt.** Liên tay, sot-déo: Ăn phay, làm phay, thịt phay, gà xé phay.
- PHAY dt. (chm):** Lưỡi dao tiện, mũi xoáy (fraise) II Nghệ-thuật khoen, tiện, xoáy, khoét lỗ (fraiseage) II Máy tiện.
- phay đứng dt.** Máy tiện đứng.
- phai nằm dt.** Máy tiện ngang.
- phay ngược dt.** Xoáy nghiêng theo chiều nghịch, xoáy đổi lại (fraisage en opposition).
- phay ống dt.** Lưỡi phay có răng ở hông (fraise rouleau).
- phay phẳng dt.** Lưỡi phay dùng xoáy mặt bằng (fraise à surfacer).
- phay ven răng dt.** Lưỡi phay vừa xoáy lỗ vừa ven răng ngay trên máv (fraise à denture fraisée).
- phay xoắn dt.** Lưỡi phay răng xoắn có đuôi hình nón (fraise hélice à queuee côniqe II dt. Xoáy khu-ốc, xoáy chén vịt, xoáy xéo (fraisage en hélice).
- phay xuôi dt.** Xoáy xuôi chiều cào phù-hợp (fraisage en concordance).
- PHAY-PHÄY trt. Clg.** Láy-phay hay Phay-phay, bay như tro bụi: Mưa phay-phay.
- PHAY-PHÄY tri. Clg.** Phe-phay, cách rung-động nhẹ-nhàng: Quạt phay-phay, ngoặt đuôi phay-phay

PHÁY tt. Nhỏ như tro bụi: *Nhỏ pháy.*
pháy-pháy trt. X. *Phay-phay.*

PHÁY dt. Nét chữ Hán vót nhọn: *Một pháy* // (R) *Cig.* Phết, dấu ngưng ở giữa câu hay dấu ngắn giữa đơn-vị và số lẻ: (*Châm pháy* (:); *Bé, pháy, mười lăm* (3,15).

pháy mác dt. Dấu phẩy nằm ngang có cái chót rẽ ra như lưỡi mác, một nét chữ Hán.

PHÀM tt. Tục, thuộc cõi đời trên mặt đất (khác cõi tiên, thánh): *Người phàm-mất-thịt* // trt. Thường-thường, thường thì, liếc gật головой mọi người, mọi trường-hợp đều giống nhau cả: *Phàm sống thì phải làm việc; Phàm mặc Âu-phục thì phải mang giày, chó mang guốc là sai cách.*

phàm-cách dt. Cốt-cách của người phàm, của người thô (không có dáng-dieu phong-lưu nhẹ-nhang).

phàm-cận tt. Tâm-thường, không có gì sâu-sắc, đặc-biệt: *Tài trí phàm-cận.*

phàm-cố dt. Nh. *Phàm-cáci.*

phàm-dân dt. Người phàm-tục, tâm-thường: *Đếm phàm-dân vỗ-đipi.*

phàm-lệ dt. Lệ chung, lệ thường // (R) Bài đầu một quyền séch, nêu rõ cách biện-soạn và đại-ý nội-dung.

phàm-nhân dt. *Cig.* Nhục-nhân, mắt phàm, (không thấu suốt lẽ huyền-bí của trời đất).

phàm-nhân dt. Người phàm, người ở cõi trần // (R) Người thường.

phàm-phu dt. Nh. *Phàm-nhân; Phàm-phu tục-tử.*

phàm-tục tt. Thuộc cõi phàm thô-tục: *Người phàm-tục.*

phàm-trần dt. Cõi phàm bụi-bẩn dơ-dý // (R) Trần-thể, trần-gian, cõi đời khờ-ài: *Đầu-thai xuồng phàm-trần.*

PHÀM dt. *Cig.* Pháy, buồm: *Cánh phàm.*

PHÁM dt. X. *Phàm* (buồm).

PHẠM tt. Trúng nhầm đáng lẽ phải tránh: *Chuốt bút chì phảm nhầm tay; Nói phảm tới người lớn; Lèm cản cho phảm phép nước; Can-phảm, chính-phảm, nã phảm, tòng-phảm, xúc-phảm.*

phảm-cấm dt. Phảm nhầm điều cấm-đoán: *Phảm-cấm thì phải tội.*

phảm-dẹ dt. Phảm nhầm điều cấm đi đêm.

phảm-dâm dt. Lén-lút lấy người (khác hơn chồng hay vợ chính-thức của mình): *Tội phảm-dâm.*

phảm-đò dt. Người bị buộc tội sai phép nước.

phảm-gian dt. (Pháp): Lấy người khác trong khi còn ăn ở với chồng (hay vợ) chính-thức hoặc, tuy đã thối nhưng già-thú chưa đeoan-tiêu: *Tội phảm-gian.*

phảm-giới dt. Phảm nhầm điều răn-cấm của nhà chùa: *Nói láo cũng là phảm-giới.*

phảm-huý dt. Động đến tên người lớn (đáng lẽ phải kiêng-cữ): *Người mình đặt tên cho con hay sợ phảm-huý.*

phảm-ý dt. Phảm tội: cách cỗ-ý: *Trường-hợp phảm-ý thường bị giao-trọng.*

phảm-luat dt. Vi-phảm luật-pháp, tức phảm nhầm điều cấm: *Biết phảm luật mà vẫn làm là cỗ-ý.*

phảm-nhân dt. Người bị tình-nghi là có tội: *Phảm-nhân chưa hẳn là tội-nhân.*

phảm-phéo dt. Nh. *Phảm-luat.*

phảm-phòng dt. Chứng bệnh phát ra sau khi giao-cầu: *Phảm-phòng có thể chết ngay khi đó.*

phảm-tội dt. Mắc tội, phải tội: *Phảm tội oa-trù đỡ gian.*

phảm-thuong dt. Xúc-phảm đến người trên trước: *Tội phảm-thuong.*

PHẨM dt. Khuôn-mẫu: *Mô-phẩm.*

phảm-dân dt. Người dân gương-mẫu.

phảm-thức dt. *Cig.* Công-thức, cách-thức nhút-định, dùng làm nền-tảng mà noi theo, **phảm-trù** dt. (triết): Hình-thức căn-bản để suy-lýnh, đề lập-luận cho ra một quan-niệm khái-quát.

phảm-vi dt. Khuôn-mẫu và chau-vi // *thth Khoảng có giới-hạn: Phảm-vi hoạt-dộng; ra ngoài phảm-vi.*

PHẠM dt. *Cig.* Phen,cái chén: *Một phảm cơm.*

PHẠN dt. *Cig.* Phiên, phươn, lá cờ ở chùa: *Đè-phan, tràng-phan* // (R) Thè, xăm, tẩm giấy hay vải có chữ.

phản-tín dt. Cờ hiệu,lá cờ dùng làm hiệu-lệnh.

PHẠN dt. Phản, kéo lén lại // Leo, trèo lên, **phản-cầm-loại** dt. (động): Loài chim leo (bước ối trên cành): *Các thứ chim gõ-kiến, tu-hú v.v... đều thuộc phản-cầm-loại.*

phản-quế dt. Leo lên cây quế // (R) Thị đậu.

phản-viện dt. Hùn theo, nịnh theo, xu-phụ.

PHẠN dt. Phèn: *Bạch-phèn, hắc-phèn, lục-phèn, thanh-phèn.*

phản-thach dt. Phèn chùa.

phản-thô dt. Đất sét.

PHẠN-NÀN dt. Then-thở cho phản minh: Chém tre dập gõ trên ngần, *Hữu tiên hữu khò phản-nàn cùng ai* // Trách-móc cách gián-tiếp: *Kẻ lèm công phản-nàn chủ ác.*

PHẠN dt: Chia-lìa ra; quyết-định áứt-khoát; xù-doán: *Chưởng-phán, thảm-phán* // Dạy; truyền-bào: *Vua phản*; ở trên phản xuống; dt. Thông-phán gọi tắt, viên-chức nhà nước

thuộc chánh-ngạch (principal) : Ông phán, bà phán // (R) Thơ-ký các ngạch ở sở nhà nước : Sao bằng đì học làm thầy phán, Tôi rưng sâm-banh, sáng sửa bờ TX.

phán-chính *dt.* Phán-xứ phải trái.

phán-dạy *dt.* Dạy bảo, xuống lệnh : Vua phán cay, toà phán dạy.

phán-định *dt.* Clg. Phán-quyết, phán-đoán và quyết-định, túc xử án : Sau khi toà phán-định, đương-sự có một thời-gian để chống án.

phán-định quá-thinh *dt.* (Pháp) : Sự phán-định quá táo-bạo, vượt tham-quyền và ngoài sự thỉnh-cửu của nguyên-đơn : Những phán-định quá-thinh thường kéo theo một sự kháng-cáo.

phán-đoán *dt.* Xem-xét và đoán coi phải trái thế nào : Ông phán-đoán.

phán-lệ *dt.* (Pháp) : Những vụ án cũ dùng làm luật-lệ mà xử những trường-hợp không có ghi trong luật-pháp.

phán-ngữ *dt.* (Pháp) : Lời quyết-đoán của toà : Những phán-ngữ đều được Lục-sự ghi chép đầy đủ.

phán-nghị *dt.* (Pháp) : Quyết-nghị của toà (tức án xử).

phán-quen *dt.* (truyền) : Ông quen giữ sô-bô ở âm-phủ có ghi ngày chết của tất-cả người tràn đê coi theo đó mà cho quỷ-sú đi bắt về âm-phủ.

phán-quyết *dt.* X. Phán-định.

phán-sự *dt.* Viên-chức làm việc giấy tờ sô-sách ở các sở nhà nước // *dt.* Phán-đoán sự-tình.

phán-tყng *dt.* (Pháp) : Bản án đã xử nhưng có người đứng kiện lại vì có sự phán-tranh (jugement contentieux).

phán-xét *dt.* Xét xử : Xin nhờ lương trên phán-xét.

PHÂN *dt.* Bộ ván : Chỗng công lấy vơ cung-công, Nǎm phán thì chệt, nǎm nong thì vừa CD.

phán-ngựa *dt.* Bộ ván lót trên hai con ngựa gỗ.

PHÂN *bt.* Nghịch-lại, trái-lại : Bình-phán, phao-phán, tuơng-phán, vu-phán // Làm hại lại người ơн hay người mà mình có chung-chép : Bội-phán, dở phán, thằng phán ; Phản Trụ đầu Châu.

phán-ánh *bt.* X. Phán-ánh.

phán-ánh *dt.* Clg. Phán-ánh, chiểu ngược-lại : Tâm kieng đê sau ngon đén phán-ánh rất sắng // (B) Đè lại một hậu-quả : Sự sai-lầm ấy phán-ánh một tai hại rất to // *dt.* Hình bóng trong kiếng, sau ngon đén // (B) Ánh-

hường một việc làm, một sự-kiện : Sự nghèo đói là phán-ánh của nền kinh-tế áu-trù.

phán-bạn *dt.* Làm một việc có hại cho bạn : Lừa-thầy phán-bạn.

phán-bạn *dt.* Clg. Phán-nghịch, làm loạn chống nhà cầm-quyền : Mưu phán-bạn.

phán-bội *dt.* Làm phán, làm trái phán-sự, trái lời giao-kết : Phán-bội quê-hương, phán-bội tình yêu.

phán cách-mạng *dt.* Sự phán-lại cuộc cách-mạng, di ngược triều-lưu tiến-hoa do cuộc cách-mạng để ra (antirévolutionnaire).

phán cái-cách *dt.* Sự bảo-thù, chống-lại sự sửa đổi cho tốt đẹp hơn trước (antiréformiste).

phán-cành *dt.* Màu sắc cảnh-vật do ánh-sáng mặt trời chiếu-lại.

phán-cáo *dt.* (Pháp) : Kiện ngược-lại : Toà đã chấp đơn phán-cáo của bị-can.

phán-cố *dt.* Quay đầu lại xem // (B) Tự xét mình.

phán-công *dt.* Đánh trả, tẩn-công trả-lại sau khi bị tẩn-công // (R) Gây-lại, cự-lại, kích-bác-lại sau khi bị người kích-bác trước.

phán-công *dt.* Clg. Chóng-công, chống-lại thuyết-công-sản hay chính-thे công-sản mà trước đó mình có theo, có đồng-ý.

phán-cung *dt.* Khai ngược-lại những lời khai trước : Bị can đã phán-cung.

phán-cứu *dt.* (Pháp) : Sự cứu-xét-lại, điều-tra-lại (contre-enquête).

phán-chính *dt.* Phản-lại chính-thे, chống với nhà cầm-quyền.

phán-chính-án *dt.* Bản dự-án luật chống-lại một bản dự-án-luật đã được người khác đệ-trình trước (contre-projet).

phán-chiến *dt.* Phản-dối chiến-trenh : Phong-trào phán-chiến // (R) Cải-lịnh người chỉ-huy, không ra trận.

phán-chủ *dt.* Bội-hạc, chống-lại chủ-mình : Chó phán chủ, tớ phán chủ.

phán-chuyển *dt.* (Pháp) : Sự trả-lại của-cái cho chủ cũ khi mâu-thời-hẹn cầm-cố (reversibilité) // (ly) Có thè-xây qua hướng khác khi hiện-tượng thay đổi (reversibilité).

phán-chứng *dt.* (Pháp) : Bằng-có có tính-cách-chống-lại tang-cứu-trình ra, hoặc xin bá-bỏ một bản-án, một chứng-thư công-chính (contre-lettre).

phán-chưởng *dt.* Clg. Phản-thủ, trả-bàn-tay // Đề-dàng, mau-chóng.

phán-dân *dt.* Phản-bội dân-chúng, di ngược-lại quyền-lợi của dân : Phản-dân hại-nước.

phán-dân-chủ *bt.* Ngược-lại, chống-lại nguyên-tắc và tinh-thần dân-chủ (antidémocratique).

phán-diện *dt.* Trở-mặt ; làm-mặt-lại nói

- ngược.
- phản-dạo bt.** Chống lại tông-giáo (*anti-religieux*) // Bỏ và chống lại đạo-giáo đã theo khi trước : *Đó phản-đạo*.
- phản-đạo-đức bt.** Chống lại, đi ngược lại với luân-lý, đạo-đức (*antimoraliste*).
- phản-đề dt. (triết)**: Ý-niệm trái với chính-đề, chống lại chính-đề (*anorthèse*).
- phản-đề-nghị dt.** Đè-nghị chống lại một đề-nghị đã được người khác đề-trình lên trước (*contre-proposition*).
- phản-đế bt.** Phản-dối, chống lại chủ-nghĩa đế-quốc (*anti-imperialisme*).
- phản-điệp bt.** Clg. Phản-gián-điệp, gạt-gãm, lật-dụng gián-điệp của địch, đe chống địch (*contre-espionnage*).
- phản-diều-tra dt.** Cuộc điều-tra lại xem có gì khác với cuộc điều-tra trước chàng, do đương-sự kêu-nài (*contre-enquête*).
- phản-doàn-kết dt.** Chống lại sự đoàn-kết làm hại tinh-thần đoàn-kết.
- phản-dối dt.** Bác lại, chống lại, không tán-thành : *Phản-dối chiến-tranh*.
- phản-động bt.** Làm ngược lại; chống lại một cuộc mưu-toan, một hành-động : *Hành-vi phản-động, kè phản-động*.
- phản-động-lực dt. (lý)**: Sức mạnh, tác-động một vật-thể đối với một vật-thể khác (*pouvoir réactif*).
- phản-giám-định dt. (Pháp)**: Sự xem-xét và quyết-định lại của nhà chuyên-môn chống lại cuộc giám-định trước; cả hai lần đều do toà-án phản-định hoặc do cơ-quan huu-quyền quyết-định (*contre-expertise*).
- phản-gián bt.** Ly-gián, cách làm cho một phe nghịch nhau, chia rẽ ra : *Kế phản-gián*.
- phản-gián-điệp bt.** X. Phản-điệp.
- phản-giáo-hội bt.** Chống lại giáo-hội (*anticléricalisme*).
- phản-giáo-lý bt.** Trái, nghịch với lý-thuyết của giáo-hội (*antidogmatique*).
- phản-hiến bt.** Nghịch lại hiến-pháp, tính-cách chống hiến-pháp (*anticonstitutionnel*).
- phản-hiện-đại bt.** Chống lại hiện-đại, lỗi-thời : *Quan-niệm trọng nam khinh nữ* đã phản-hiện-đại.
- phản-hướng dt.** Tiếng dội : *Có nhiều phản-hướng đồng lưu-ý*.
- phản-kính tt.** Trái với lẽ thường.
- phản-kiểm dt. (Pháp)**: Sự kiểm-soát lần thứ nhì, chống lại lần thứ nhất mà đương-sự hoặc thương-cấp không thừa-nhận (*contre-vérification*).
- phản-khiếu tt.** Bất-bình muốn chống lại.
- phản-kháng dt.** Cự lại, chống lại, không tuân theo.
- phản-kháng-chiến dt.** Chống lại cuộc kháng-chiến (bằng việc làm hay từ-tuởng).
- phản khoa-học bt.** Trái với nguyên-tắc khoa-học.
- phản-khốc dt. Clg.** An-sàng, lě cúng và khóc người chết sau khi chôn và rước hồn bạch về linh-tot lại nhà : *Lễ phản-khốc*.
- phản lão hoàn đồng dt.** Đòi già ra trẻ : *Thuốc phản lão hoàn đồng*.
- phản-lệnh dt.** Lệnh sau, bài hoặc dạy làm nghịch lại lệnh trước (*contre-ordre*).
- phản-lý tt.** Nghịch lẽ, trái với lẽ phải.
- phản-loạn dt.** Gây rối, làm loạn chống lại nhà cầm quyền : *Bọn phản-loạn*.
- phản-luật tt.** Trái luật, phi-pháp, làm sai luật, cản luật-pháp (*antilégal*).
- phản-lực bt.** Sức phát-động của một vật-thể do một vật-thể khác chuyên-động mà ra : *Khối phun mạnh ra sau gây phản-lực cho chiếc máy bay vọt tối* (*réaction*).
- phản-lực-cơ dt.** Máy phản-lực (*moteur à réaction*) // (R) Máy bay phản-lực (*avion à réaction*).
- phản-mục bt.** Trái mắt // Trò mắt, giận không ngùi tới : *Vợ chồng phản-mục*.
- phản-nô bt.** Chống chế-độ nô-lệ.
- phản-ngữ dt.** Lời nói trái lại đề-tò ý miê-mai và phùng-thứ.
- phản-ngữ-pháp dt.** Lời nói hay viết một câu có hai nghĩa trái ngược nhau mà không chỉ hân ra, đe người nghe (hay đọc) hiểu ngầm mà thôi, như câu : *Keo-kiết mì di ăn sương*, *Cá lội đầy đường, chim lặn đầy sông CD* // Lời kè chuyện trào-phúng bằng cách nói ngược lại cả sự việc thông-thường như : *Ruồi lảng chơi với bò trâu, Đàn gà quật với diều hâu mây lắn*. Nguôi người châm muỗi nấm phản, Mèo nhìn thấy chửu-ết thương gần thương xa *CD*.
- phản-nghị dt.** Nh. Phản-đề-nghị.
- phản-nghịch dt.** Làm phản, phản lại, chống với nhà cầm quyền : *Bọn người phản-nghịch*.
- phản-nghĩa tt.** Có một nghĩa trái lại : *Chữ phản-nghĩa của « trắng » là « đen »*.
- phản-nhân dt.** Mắt trọn trắng // dt. Dạy nhân-nơi khác.
- phản-phé trt. (bạc)**: Được thêm một phé (hai lá bài giống nhau) ở lá bài chót, khiếu đảo-lộn sự-anh : *Bị lá bài phản-phé* // (X. Phé) // (lóng) Quét trả lại, ngược lại ; *Chơi phản-phé*; *dá phản-phé* vỗ thành nhà.
- phản-phong dt. X.** Phản-phong-kiến : *Phản-*

phong bêu-thục.

phản-phong-kiến dt. Chống lại tính-cách hay tinh-thần phong-kiến.

phản-phúc dt. Lừa-dảo, tráo-trò : Kẻ phản-phúc khó được người tin-cậy.

phản-phục dt. Đè tòng cho người thuộc vai nhô hơn : Cha chống phản-phục nàng dâu. **phản-phục** dt. Lối lặp đi lặp lại một chữ hoặc một từ-ngữ trong một hay vài câu để nhấn mạnh cái ý muốn diễn-tả : Hoa giải nguyệt, nguyệt in một tâm ; Nguyệt lồng hoa, hoa thêm tùng bông ; Nguyệt hoa hoa nguyệt trùng-phùng ; Trên hoa dưới nguyệt trong lòng xót-xa CP, là một lối phản-phục.

phản-quân-chủ dt. Chống lại chế-độ vua chúa (*antimonarchique*).

phản-quân-phiệt dt. Chống việc quân-nhân nắm chánh-quyền (*antimilitariste*).

phản-quy-tắc dt. Bất hợp-thúc, trái với quy-tắc (*antiréglementaire*).

phản-quốc bt. Phản-bội nước nhà, làm hại quyền-lợi của nước, của dân ; tu-thông với nước khác để cầu-lợi (*antipatriotise*).

phản-tặc dt. Bọn, kẻ làm phản, làm giặc : Đò phản-tặc.

phản-tâm dt. Lòng phản-bội, ý làm phản : Đò lõi phản-tâm từ lâu.

phản-tinh dt. Nghĩ lại, xét mình mà tinh-nghị, mà thay đổi quan-niệm hay chủ-trương.

phản-tiến-bộ bt. Đi giật lùi, chống cuộc tiến-tới của kẻ khác (*anti-progressiste*).

phản-tiến-hoá tt. Lạc-hậu, ngược với sự tiến-hoá của trào-lưu.

phản-tý-lệ dt. (t.) X. Tý-lệ nghịch.

phản-toạ-dộ dt. (chm) : Phép toán trắc-lượng bắt từ toạ-dộ của hai diêm mà suy ra khoảng cách giữa hai diêm ấy và chiều hướng của đường thẳng nối liền hai diêm (*inverses de coordonnées*).

phản-tổ bt. (*Pháp*) : Kiện ngược lại nguyễn-cáo : Toà đã chấp đơn phản-tổ của bị-can.

phản-tôn-giáo dt. X. Phản-dao.

phản-tuyên-truyền dt. Tuyên-truyền xấu, nói xấu : Một phe mà phản-tuyên-truyền quá ! / Tuyên-truyền ngược lại sự tuyên-truyền của địch (*contre-propagandisme*).

phản-tướng dt. Vị tướng-lãnh làm phản, chống lại chính quyền (tiếng dùng khi chưa thành-công hay đã thất-bại).

phản-tướng dt. Tướng-mạo phản-bội : Không Minh bảo Nguy-Diên có phản-tướng.

phản-thần dt. Vị quan làm phản, chống lại triều-dình.

phản-thủ dt. X. Phản-chưởng.

phản-thuyết bt. Nói trái lại; cái thuyết chống lại một thuyết khác.

phản-trắc dt. Nằm trắc-trọc không yên // Phản-bội, bội-bạc, phản lại người thân, chống lại một phe với mình : Tâm-dịa phản-trắc, con người phản-trắc.

phản-ứng dt. (h) Hiện-tượng của một chất hoá-học được phe-ché mà sinh ra // (B) Hậu-quả một cuộc động-chạm vật-chất hay tinh-thần : Phản-ứng của một sợi gân chân khi đầu gối bị gõ ; phản-ứng của dư luận sau một lời tuyên-bố, một đạo luật của nhà cầm quyền.

phản-xạ bt. (lý) Chiếu ngược lại, hiện-tượng ánh-sáng từ một vật-thể khác mà chiếu trở lại, hoặc toả ra (reflexe).

phản-xạ-hệ dt. (lý) : Hệ-thống các tia-sáng phản-xạ của một cái gương (système catoptrique).

PHẢN dt. Trở về, trả lại : Vâng phản ; Tráng-si nhớt khứ hề bết phục-phản (Tráng-si một đi không trả lại).

phản-bộ dt. Lui gót, trả lại : Phản-bộ giatrang.

phản-chính dt. Trở về với chính-nghĩa : Còn ngày giờ phản-chính.

phản-chiếu dt. Chiếu ngược lại : Ánh-sáng mặt trời giọi xuồng nước lại phản-chiếu trở lên.

phản-hành dt. (Pháp) : Đì ngược lại, có hiệu-lực trở về trước : Bản án có hiệu-lực phản-hành tới ngày nạp đơn khởi-tố (*rétroactif*).

phản-hồi dt. Trở về, trả lại : Phản-hồi cố-quốc.

phản-lộ dt. Đường về, con đường đi trở về : Phản-lộ kỵ-khu.

phản-mại dt (lóng) : Mua đi bán lại (túc mua bán) : Thầy em phản gái chưa chồng, Dầm sương phản-mại nên lòng anh thương CD.

phản-quang dt. (lý) : Ánh-sáng chiếu ngược lại : Đè miêng kim-loại xi sáng sau bóng đèn là cốt tạo nhiều phản-quang.

phản-quang-thể dt. (lý) : Vật-thể tự nó không có ánh-sáng, nhờ ánh-sáng của một vật-thể khác giọi lại nó mới chiếu ra, như nước, mặt trăng, v.v...

phản-quốc dt. Trở về nước mình.

phản-tảng dt. Đem hài-cốt người chết về nước chôn lại.

PHẠN dt. Cơm : Lương-phận, ngọ-phận, thực-phận, vân-phận // (R) Clg. Phạm, cái liễn, cái bát đựng cơm : Dỡ cơm ra phặn.

phản-diểm dt. Tiệm cơm, quán cơm : Dùng

- cửa nơi phan-diễn.**
- phan-hàm** đt. Cho ngậm gạo, để chút gạo vào miệng người chết trước khi liệm.
- PHAN** đt. Hành-vi thanh-tịnh; thuộc về nhè Phật: *Chữ Phan*.
- phan-cung** đt. Cảnh chùa, nơi thờ Phật và tu-hành.
- phan-chúng** đt. Các sãi ở chùa.
- phan-diễn** đt. Kinh Phật.
- phan-hành** đt. Tu-hành theo đạo Phật.
- phan-học** đt. Clg. Phật-học, nền học theo đạo Phật.
- phan-ngũ** đt. Tiếng Phạn, tiếng một tiều-bang Ấn-dộ thông-dụng trong đạo Phật.
- phan-tự** đt. Chữ Phan, thứ chữ của một tiều-bang Ấn-dộ, thông-dụng trong đạo Phật.
- phan-vấn** đt. Nh. Phạn-tự.
- phan-vũ** đt. Nh. Phạn-cung.
- PHANG** đt. Vụt ngang thật mạnh: *Phang theo một cây cùi* II (R) Đánh đậm: *Phang gậy vào đầu*.
- phang-ngang** trt. Nh. Phang II (R) X. Nói phang-ngang: *Phang-ngang bùa cùi*.
- PHANG** đt. X. Phương: *Hè-phang, tú-phang*.
- PHANG** đt. Gọt, hớt bớt: *Phang lưỡi búp cho móng mèp*.
- PHÀNG** đt. Tên một thú hàng (lụa): *Hàng phàng, phàng-têu*.
- PHÀNG-PHÁT** trt. Clg. Phường-phát, thoảng qua nhẹ-nhang: *Phàng-phát mùi hoa; Đêm sáng trăng anh già gạo ngoèi*; trót, Cám bay phàng-phát nhở lời em than CD II (R) Lờ-mờ, mèng-máng, nê-nê, không rõ, không chắc, không giống lầm: *Nghé phàng-phát, nhở phàng-phát, phàng-phát như nhau*.
- PHÄNG** đt. Clg. Phặng, vật cắt cỏ nhỏ cho bò ngựa ăn, lưỡi mỏng, mũi nhọn và quắt, dài lối 70 cm., cán tăm-vông dài gần 2 m. // Vật phát cỏ cao và cứng, lưỡi dày, mũi bằng, chuôi uốn cong, cán ngắn bằng gỗ.
- phäng cỏ** đt. Thứ phặng có cái chuôi eo lại, thường được dùng phát cỏ ruộng sâu.
- phäng gai** đt. Thứ phặng lưỡi ngắn, dùng đốn gai đốn bối.
- phäng giò nai** đt. Thứ phặng có cái chuôi thật dài, thường được dùng phát cỏ ruộng khô, cạn.
- phäng nắp** đt. Thứ phặng lưỡi dài, cán ngắn.
- PHÄNG** đt. X. Phặng.
- PHANH** đt. Clg. Phân, mờ banh ra: *Phanh con gà ra* II bt. Phanh, mờ banh, mờ bét
- ra**: *Phanh áo bèo ngực; mờ phanh cửa ra*.
- phanh ngực** đt. Clg. Banh ngực, bèo ngực, mờ nút áo ra: *Mặc áo phanh ngực*.
- phanh-phui** đt. Vạch ra, nới hết ra: *Phanh phui việc nhè cho thiên-hè nghe*.
- phanh thây** đt. Clg. Phan thây, giết và mờ banh ra II thth. Lời hăm giết chết: *Phanh thây ra muôn đoạn*.
- PHÀNH** đt. Dùng hai tay mờ banh ra: *Phanh con mắt ra lấy bụi; phanh ví ra lấy tiền; phanh bao đóng gạo*.
- PHÀNH-PHẠCH** trt. Clg. Phêch-phêch, tiếng động liền-liền của vật rộng bén mà mỏng: *Quẹt phanh-phêch, chim vỗ cánh phanh-phêch*.
- PHAO** đt. Vật nhẹ, trắng, buộc vào nhợ câu đẽ khi cá ăn mồi, nó động-đậy thì biết mà giựt: *Đánh liều nhợ đứt phao trôi CD* II Những khúc gỗ nhỏ buộc dài theo bìa trên tấm lưới (bìa dưới là những cục chì) để thả xuống nước, lưới đứng ngang cho cá vướng: *Thả lưới buông phao* II Clg. Vòng cứu nguy, vòng băng gỗ xốp hay cao-su bột, sợi trắng đẽ tròng vào mình cho đứng chìm: *Quăng phao cứu người; mang phao mà lội* II Clg. Trái nỗi, trái sét to, bông ruột, nạo lều-bèu trên mặt nước đẽ làm dấu hiệu: *Tu dập tại phao* 18.
- PHAO** đt. Bầu đụng dầu của cái đèn: *Dầu dầy phao, lung phao*.
- phao-câu** đt. Nơi mọc lồng đuôi của giống cầm (gà, vịt chim), trong có rất nhiều mờ: *Nhất phao-câu, nhì đầu cành trang* II (B) Khu, đít: *Hồi nəo ăn đầu c' đâu, Bảy-giờ lội trớ phao-câu lên trời* CD.
- PHAO** đt. Sợi gân viền ba phía theo móng tay móng chân: *Phao chân, phao tay; cắt phạm phao, đứt tận phao*.
- PHAO** đt. Vu, đặt điều nói gian cho người, dùng đứng câu chuyện đẽ buộc tội người: *Phao người ăn trộm; Phao cho quyền gió rủ mây, Thủ xem có biết mặt này là ai*.
- phao-danh** đt. Bịa chuyện làm hại danh-giá người: *Bị người phao-danh*.
- phao đòn** đt. Đưa tin dối ra cho nhiều người chuyên miệng nhau: *Ngừa bên nghịch phao-đòn*.
- phao gian** đt. Vu điều gian-giảo: *Phi-phi phao gian*.
- phao-ngôn** đt. Đòn dối: *Chúng phao-ngôn đẽ hại mình*.
- phao-phàn** đt. Gán việc không có đẽ hổ

- người :** *Cháng lén giấu truyền-dơn trong
nhà mình dè phao-phản.*
- phao-tang dt.** Lén bò tang-vật trong nhà hay
trong mình người dè vu tội cho người.
- phao-tiếng dt.** Gán tiếng xấu cho người:
*Phao tiếng dè làm hư danh-giá người
ngay.*
- phao-vu dt.** Nh. Phao: *Kiểm chuyện phao-
vu.*
- PHAO dt.** Ném, vụt // (B) Giao-ước, không
nuốt lời được.
- phao-bàn dt.** Quăng bắt, ném bẹc cọc, giao-
kết và thoả-thuận nhau trong một cuộc mua
bán, hay đánh cuộc.
- phao-cầu dt.** Ném trái cầu, cách kén chồng
cùa con gái nhà quyền-quý hồi xưa, ai bắt
động trái cầu thì được làm chồng cô gái:
Công-chúa phao-cầu.
- phao-khí dt.** Bỏ, không giữ lấy, không cần
đến nữa.
- phao-phé dt.** Vụt, bỏ, ném đi, không xài
nữa.
- phao-phí dt.** Xài như ném tiền xuống biển,
xài tiền cách vô-lỗi.
- PHÀO trt.** Khi, tiếng thở mạnh: *Nghe xong,
anh thở phào khoan-khoái.*
- phào-phào trt.** Clg. Phèo-phèo, tiếng thở
mạnh liền liền: *Ngủ mà thở phào-phào.*
- PHÁO dt.** Thuốc nổ ván kín trong nhiều lớp
giấy hay vỏ tre, có ngòi đè dốt cho nổ: *Dốt pháo, phong pháo, vân pháo; Như
lần thẩy pháo //* Súng to: *Kinh-pháo, phóng-
pháo, trọng-pháo; Phát pháo khai thành //* Con
cờ hay lá bài có chữ « Pháo »: *Xe,
pháo, ngựa (Xa, pháo, mã).*
- pháo-bào dt.** Thành luỹ nhỏ có trí súng lớn.
- pháo-binh dt.** Quân lính thuộc ngành bắn
súng to (đại-bác).
- pháo-bông dt.** Clg. Pháo màu, thứ pháo đốt
xẹt lên không-trung rồi toả ra thành nhiều
hình-tượng có màu sắc đẹp.
- pháo-cối xay dt.** X. Pháo nồi.
- pháo-chè dt.** Clg. Pháo xiết, thứ pháo miếng
giẹp, mềm và tròn như đồng tiền, bằng giấy
có chất lân-tinh, cầm chè vào đá hay gạch
thì nở.
- pháo-chuột dt.** Thứ pháo đốt chạy quay,
không nở.
- pháo-dây dt.** Thứ pháo kết thành tràng dài,
phải treo lên cao đốt, nở dài.
- pháo-dài dt.** Clg. Lô-cốt, chỗ xây đắp chắc-
chắn, trên có đợt súng liên-thinh, dùng chống
giữ quân địch.
- pháo-dài bay dt.** Clg. Hàng-không pháo-luỹ,
- thú máy bay thật to dùng chờ bom đi thả
ở đất địch.
- pháo-dai dt.** Thứ pháo vẫn bằng giấy,
to bằng cườm tay trẻ con, dùng đốt
từng cây.
- pháo-dạn dt.** Đạn súng.
- pháo-dập dt.** Thứ pháo phong tung gói nhỏ
bằng đầu ngón tay cái, vụt mạnh xuống đất
thì nở.
- pháo-dầu dt.** Thé cờ tướng khi con pháo
của mình nằm ngay con tướng ~~ngang~~ chân
tượng của mình.
- pháo-diễn dt.** Thứ pháo nổ giờ và to tiếng.
- pháo-dò dt.** Con cờ có chữ pháo màu đỏ //
Lá bài màu đỏ có chữ « Pháo » màu đen :
Khấp pháo đỏ.
- pháo-dột dt.** Đội quân thuộc ngành bắn súng
lớn (Pháo-bin).
- pháo-giảng dt.** Thé cờ tướng khi hai con
pháo của mình nằm hai đầu giăng ~~ngang~~
ngay chân sĩ.
- pháo-hạm dt.** Tàu trận có trí súng lớn.
- pháo-hiệu dt.** Hiệu-lệnh bằng tiếng nổ
(signal détonant) // Miếng pháo đẽ trên
đường ray (rails) cho xe lửa cán nổ, đẽ
ra hiệu cho xe ngừng gấp.
- pháo-học dt.** Môn học nghiên-cứu về súng
đạn.
- pháo-kích dt.** Bắn pháo bằng súng lớn: *Đòn
X. bị pháo-kích đêm qua.*
- pháo-kim dt.** Thứ pháo thật nhỏ, đẽ trẻ con
đốt chơi.
- pháo-khẩu dt.** Bể kính nòng súng: *Pháo-
khẩu 81 ly.*
- pháo-khí dt.** Súng ống đạn dược: *Tiếp-té
pháo-khí.*
- pháo-khoa dt.** Việc chế-tạo súng ống đạn
dược.
- pháo-lệnh dt.** Hiệu-lệnh bằng tiếng súng nổ:
Nhè pháo-lệnh thì tấn-công.
- pháo-luỹ dt.** Nhiều pháo-dài đắp thành hàng
dài.
- pháo-lực dt.** Cách-thức chiến-dầu bằng súng
ống.
- pháo-màu dt.** Nh. Pháo bông.
- pháo-nồi dt.** Pháo nhỏ kết thành tràng dài
và quân thành nồi tròn rồi phong lại.
- pháo-tay dt.** Tiếng vỗ tay của nhiều người:
Thưởng bằng một tràng pháo tay.
- pháo-tiêu dt.** Thứ pháo đẽ rời tung cay nhò.
- pháo-thắng-thiên dt.** Thứ pháo có cắp vào
một họng tre dài, khi đốt, dụng đứng chờ
nó xẹt lên cao.
- pháo-thủ dt.** Nh. Pháo-bin: *Linh pháo-thủ,
thành pháo-thủ.*

pháo-thuật dt. Nh. Pháo-lược.

pháo-thuyền dt. Pháo-hạm.

pháo-tre dt. Thủ pháo hòn bỗng nhiều lõp vòi tre móng thành khói vuông-vức.

pháo-trắng dt. Lá bài màu trắng có chữ « Pháo » đen.

pháo-trùng dt. Thé cờ tướng khi hai con pháo của mình nằm cùng hàng đứng, ngay con tướng của địch.

pháo-vàng dt. Lá bài màu vàng có chữ « Pháo » đen.

pháo-xe dt. Xe trận có trí súng lớn.

pháo-xanh dt. Con cờ có khắc chữ « Pháo » và tó xanh // Lá bài màu xanh có chữ « Pháo » màu đen.

pháo-xiết dt. X. Pháo chà.

PHÁO dt. Mục phòng lên ngoài da: Thiên-pháo.

PHÁP dt. Phép, luật: dựa theo sự công-bình, tình-cảm và phong-tục mà đặt ra, bắt-buộc mọi người phải tuân-theo: Hành-pháp, hiến-pháp, hợp-pháp, phi-pháp, tư-pháp // (Phật) Giáo-lý nhà Phật: Phật-pháp, thuyền-pháp, vạn-pháp // (truyền) Phép, tài-năng mâu-nhiệm do công-phu tu-niệm hay luyện-tập: Phù-pháp, thầy-pháp, thuật-pháp.

pháp-bảo (bửu) dt. (Phật): Vật quý trong chùa: Dạy đem pháp-bảo sang hầu sư-huynh K.

pháp-cảnh dt. Cảnh-sát tư-pháp.

pháp-cấm tt. Cấm làm (bởi luật-pháp): Những điều pháp-cấm.

pháp-chàng dt. Cờ của nhà Phật dùng.

pháp-ché dt. (Pháp): Ché-dé, luật-pháp: Mỗi nước đều có pháp-ché riêng.

pháp-chính dt. Pháp-luat và chính-trị: Trưởng pháp-chính.

pháp-den dt. Tên quy-y, tên nhè chùa đặt cho một người khi quy-y theo đeo Phật: Trần-quang-Ngọc, pháp-danh Phò-tịnh.

pháp-duyên dt. Duyên lành với Phật, tức sự quy-y, tu-hành.

pháp-dài dt. Nền cao dùng xử-lử tội-phạm.

pháp-dàn dt. Đàn cúng-tế: Bày pháp-dàn cúng-tế.

pháp-đao dt. Đạo Phật: Quay về pháp-đao.

pháp-định dt. Sân toà // (thh) Clg. Tung-định, toà-án: Ra trước pháp-định.

pháp-định tt. Hợp-pháp, hợp-thúc, theo sự quy-định của luật-pháp (legal).

pháp-điển dt. Bộ sách luật.

pháp-diều dt. Điều-khoản luật.

pháp-đồ dt. (Phật): Học-trò nhà Phật // (thh) Thầy tu theo đeo Phật.

pháp-độ dt. Vật do-luồng do pháp-luat quy-định // (truyền) Pháp-tắc: Pháp-độ cao-siêu, pháp-gia dt. Nhà luật-học, người nghiên-cứu luật-pháp các nước xưa và nay.

pháp-giới dt. (Pháp): Những điều răn cấm của nhà chùa.

pháp-hệ dt. (Pháp): Hệ-thống pháp-luat.

pháp-hiến dt. Nh. Pháp-diễn.

pháp-hiệu dt. Nh. Pháp-danh,

pháp-hoa dt. Giáo-lý đeo Phật.

pháp-hoá dt. Tiễn-tệ hợp-pháp, do nhà-nước phát-hành.

pháp-học dt. Môn học nghiên-cứu luật-pháp.

pháp-y dt. (Phật): Áo cà-sa. // X. Pháp-y-học.

pháp-y-học dt. (Y): Môn học dùng y-khoa để giám-dịnh các trường-hợp đà-thương hay tử-nạn để giúp toà-án xét cho công-bình.

pháp-y dt. Tinh-thần các đeo luật.

pháp-khí dt. Căn-khí người tu-hành.

pháp-khoa dt. Môn học luật-có cả cái học về chính-trị và kinh-tế.

pháp-lệ dt. (Pháp): X. Phán-lệ.

pháp-lý dt. (Pháp): Nguyên-lý của luật-pháp // (R) Nh. Pháp-luat: Về mặt pháp-lý // tt. Đúng phép: Chính-phủ pháp-lý.

pháp-luat dt. (Pháp): X. Luật-pháp.

pháp-lực dt. (Pháp): Sức mạnh của luật-pháp.

pháp-môn dt. (Phật): Cửa phật, nhà chùa: Pháp-môn mở rộng.

pháp-nhân dt. (Pháp): Năng-lực con người về mặt luật-pháp: Theo cõi-luat La-mã, người vi-thành-niên không có pháp-nhân // (R) Tư-cách, năng-lực của chánh-phủ, của các hiệp-hội, đoàn-thì về mặt luật-pháp, nghĩa là có quyền mua bán, vay mượn, giao-dịch, kiện thưa như người thường: Công-pháp-nhân, tư pháp-nhân.

pháp-nhiệm dt. (Pháp): Nhiệm-kỷ quốc-hội lập-pháp: Cuộc bêu quốc-hội mới sẽ cù-hành một tháng trước khi pháp-nhiệm chấm dứt.

pháp-quen dt. (Pháp): Quen toà.

pháp-quy dt. (Pháp): Quy-tắc pháp-luat.

pháp-quyền dt. Clg. Tài-phán-quyền, quyền áp-dụng luật-pháp trong nước để xử người ngoại-quốc phạm tội ngay trên lãnh-thổ nước mình: Nước Trung-hoa lúc trước không có pháp-quyền đối với người phuơng Tây cư-ngụ trong nước Trung-hoa.

pháp-su dt. Thầy phái, nhà phu-thuỷ.

pháp-tạng dt. (Phật): Kinh Phật: Thầy Huyền-Trang nhà Đường đi thiền Pháp-tạng tận nước Thiên-trúc.

pháp-tắc *dt.* Nh. Pháp-quy II thth X. Pháp-tắc:

pháp-tăng *dt.* (*Phật*): Nhà sư, thầy sãi, thầy chùa, người cạo đầu tu theo đạo Phật.

pháp-tệ *dt.* Tiền-tệ do nhà nước phát-hành.

pháp-tính *dt.* (*Pháp*): Tính-cách pháp-luật: Văn-dê giải-quyết thiêu pháp-tính.

pháp-thân *dt.* (*Phật*): Bản-thê của đức

Phật, hết chịu sự tuân-hoàn sinh diệt.

pháp-thuật *dt.* Clg. Pháp thuật, cách dùng bùa chú và công-phu tu-niệm để trị bệnh, ẩn dối ma quỷ v.v...

pháp-thúc *dt.* (*Pháp*): Thể-thúc do luật-pháp quy-định: Các thể-lệ hiệp-hội đều dựa trên một pháp-thúc chung.

pháp-trí *dt.* Sứ dùng thuần luât-pháp để trị dân: Pháp-trí và đức-trí cần phải đi đôi và bổ-sung cho nhau.

pháp-trình *dt.* Cách-thúc đặt ra để làm gương-mẫu cho người ta theo.

pháp-trường *dt.* Nơi giết người đã bị toà lên án tử-hình.

pháp-trường cát *dt.* Pháp-trường có những bao cát chất chung-quanh để ngừa đạn lạc, thường lập nơi công-cộng để được nhiều người trông thấy.

pháp-viện *dt.* (*Pháp*): Tòa-án và các văn-phòng phụ-thuộc.

phép-vương (*Phật*): *dt.* Danh-hiệu mà người đời đặt cho đức Phật Thích-ca.

PHÁP *dt.* Pháp-lang-tây gọi tắt, tên một nước ở tây-bắc châu Âu: *Nước Pháp*, *người Pháp* (do người Trung-hoa dịch-âm tiếng français) II *tt.* Thuộc của Pháp: Hàng Pháp, lính Pháp, trưởng Pháp.

Pháp-hoá *dt.* Thành Pháp hoàn-toàn: *Nhưng tiếng*: cái éo, cái nhá, nhá-quê của Việt-nam đều được Pháp-hoá.

Pháp-lai *dt.* Lai Pháp, có phân nửa dòng máu Pháp trong mình: *Người Pháp-lai*.

Pháp-quốc *dt.* Nước Pháp (X. Pháp PH. III).

Pháp-tịch *dt.* Dân Pháp (khai-sinh được ghi trong sô-bô người Pháp và được kè là một công-dân của nước Pháp): Ông ấy có Pháp-tịch.

Pháp-văn *dt.* Văn-học, văn-lý (tức chữ) nước Pháp: *Bài học Pháp-văn*; giờ Pháp-văn.

Pháp-Việt *tt.* Thuộc phân nửa Pháp, phân nửa Việt: *Cia-đinh Pháp-Việt*; dòng máu Pháp-Việt, trưởng Pháp-Việt II *tt.* Người Pháp và người Việt: *Pháp-Việt* đê-huê.

Pháp-Việt từ-diễn *dt.* Quyển từ-diễn tiếng Pháp cất-nghĩa ra tiếng Việt.

PHÁT *dt.* Dùng pheng mà chặt, mà cắt dọn

sạch-sẽ: *Phát cỏ*; đi phát, công phát; mỗi ngày phát được ba công đất II (R) Tát phớt, xoè bàn tay đánh phớt ngoài da: *Phát vào lưng*; phát nó ít cái II *dt.* Mỗi lần phát: *Bị mây phát đau điểng*.

phát rẫy *dt.* Phát cây cỏ cho sạch để cày hay cuốc đất lên thành rẫy trồng đồ (đất cao).

phát ruộng *dt.* Phát cây cỏ ở đất thấp cho sạch để cày lên thành ruộng cấy lúa.

phát thế *dt.* Phát cỏ theo một thế nghề v.v., rất le.

phát xoái *dt.* Phát cho sạch-sẽ, cho trống-trai: Chung-quanh nhà nên phát xoái cho khoảng-khoát.

PHÁT *dt.* Nồi lén, hiện ra, vượt tái, bày ra trước mắt: *Bạo-phát*, *bộc-phát*; *Binh mới phát*; *Nghe nòi ai nấy đều phát chạy*; áo vàng phát lén dần đâu II Cấp cho (thường cho nhiều người): *Cấp-phát*, *chân-phát*, *phân-phát*; *phát lương*, *phát tiền*, *phát phèn thường* II *Dậy lén, hưng lén*: *Khai-trường tấn-phát*; *làm ăn mau phát* II *dt.* Mỗi lần bắn: *Bắn cho mây phát* II (R) *L่าน, phen: Đì mây phát* đều về không.

phát ách *tt.* Mệt, khó thở vì quá no: *No quá phát ách*.

phát-âm *dt.* Đánh vần, đọc chữ thành tiếng: *Cách phát-âm*, *học phát-âm* II *dt.* Clg. Phụ-âm, chữ cái không nghĩa, dùng ghép với nguyên-âm hay với vần để thành tiếng: C, D, Đ... đều là chữ phát-âm.

phát-âm-học *dt.* Ngành ngữ-học nghiên-cứu về tiếng nói và cách sử-dụng mồi, rồng, lười, cút... để nói.

phát-ban *dt.* (Đy): Nồi ban, ra ban (X. Ban): *Uống thuốc phát-ban*; *phát-ban-tán*.

phát-bi *tt.* Mập nước, mập bệu, bịnh dày da bụng: *Ăn ở không thoát bi phát-bi*.

phát binh *dt.* Giao một số lính cho một vị sĩ-quan kéo đi đánh giặc hay trấn đóng.

phát binh *dt.* Sinh binh thình-lình: *Đi chơi* về phát binh nằm liều.

phát-biến *dt.* (Y): Đốm trắng nồi trên da người rồi nhảy khắp mình, khi có mồ-hôi ngứa xót: *Lang-ben phát-biến*.

phát-biểu *dt.* Bày-giải ra: *Phát-biểu ý-kiến*.

phát-bối *dt.* (Đy): Chứng bịnh khi mới phát hành nóng lạnh 3, 4 ngày rồi mọc mụn sau lưng ngay phổi; ba ngày sau mụn giàp, thịt chung-quanh nồi quẳng đỏ, ngày càng ăn sâu vào, người có sức chịu được lối-mặt tháng, người yếu lối nứt tháng thì chết.

phát cầu *tt.* Cầu-tiết lén, giận lồng lén: *Chợp*

- va phát cáu thì khđ.
- phát-cấp** dt. X. Cấp-phát.
- phát cuồng** dt. Nồi cơn, điên lên : *Nóng quá phát cuồng.*
- phát-chân** dt. Cứu-lỗ, phát gao, tiền... cho người bị nẹn hay mất mửa trong một vùng : *Phát-chân cho nạn-nhân nhà chéy.*
- phát - chẩn - nhiệt** (Y) : Bệnh nóng sốt do những mут nồi to ngoài da hành (*fièvre éruptive*).
- phát-dẫn** dt. Khởi đưa linh-cữu đi chôn : *Lê phát-dẫn sau lê động-quan.*
- phát-diều** dt. Lên men, nồi meo và chua.
- phát doá** dt. Clg. Phát giận, nồi giận lên : *Nghé nói phát doá!*
- phát-dục** dt. Clg. Phát-sinh, lớn lên dần-dần : *Thời-kỳ phát-dục của bào-thai* // Phát-dòng tình-dục, cõi lén, muốn việc giao-cầu : *Hình loà-thê làm cho người xem phát-dục.*
- phát-dương** dt. Làm cho sán-sướt mạnh-mẽ : *Phát-dương tinh-thần yêu nước.*
- phát-dạt** bt. Mua may bán dắt, khâ lén : *Làm ăn phát-dạt ; công-việc phát-dạt.*
- phát - điện** dt. Tiết ra, sinh ra hơi điện : *Máy phát-điện.*
- phát-điện-cơ** dt. Máy phát - điện (*dynamo*).
- phát-doan** trt. Bắt đầu, mở màn : *Tai hại nào cũng phát-doan từ một sơ-suất rất nhỏ.*
- phát-động** dt. Khởi sinh ra sức chuyên-động : *Cuồng máy đã phát-động* // (R) Khởi cuộc vận-động : *Phát-động phong-trào chống đốt, phát-động công-tố - quyền* dt. (Pháp) : Quyền đúng đơn hay nhờ trạng-sự làm đơn kiện.
- phát-động-cơ** dt. Máy kéo, cái máy kéo các máy khác chạy.
- phát-giác** dt. Tri-hô lén trước hết một việc chưa ai biết : *Phát-giác một án-mạng, phát-giác một vụ đầu-cơ.*
- phát giận** dt. X. Phát doá.
- phát hạch** dt. Nồi cục hạch : *Nóng quá phát hạch.*
- phát-hân** dt. (Y) : Đò mồ-hôi ; tác-dụng các vị thuốc làm đòn mồ-hôi (*diaphorétique sudorifique*).
- phát-hành** dt. Phát ra cho lưu-hành : *Phát-hành sách báo ; phát-hành giấy bạc ; độc-quyền phát-hành.*
- phát-hiện** dt. Lộ ra, bày ra chén-chường : *Phong-trào bài-ngoại vừa phát-hiện.*
- phát-hoa** dt. (thực) : Cộng dài đơm hoa thành chùm, thành gié, thành tán, v.v..
- phát-hoả** dt. Đày lửa, bắt đầu cháy : *Điều tra chủ-căn nhà phát-hoả.*
- phát-hoàn** dt. Trả lại : *Phát-hoàn nguyên-chủ.*
- phát-hôn** tt. Xây-xầm, chóng-mặt, mê đi một lúc.
- phát-huy** dt. Làm cho nảy-nở : *Phát-huy nồng-khiếu* // (R) Bàn rộng ra : *Phát-huy tư-tưởng.*
- phát-kiến** dt. Thấy trước một việc chưa ai thấy : *Tên các sao chổi là tên những người đã phát-kiến ra chúng.*
- phát-khoa** dt. Mới có người dỗ-dạy đầu tiên : *Làng ấy lâu nay mới phát-khoa.*
- phát-khóc** dt. Xúm khóc người chết cách chánh-thức lần đầu theo sách lễ dạy : *Lễ phát-khóc thường cử-hành sau lê thành-phục.*
- phát-khởi** dt. Khởi sự, bắt đầu : *Bệnh mới phát-khởi.*
- phát-lanh** dt. (Y) : Ôn lạnh : *Tắm chưa kịp lau, gặp gió phát-lanh* // Nóng lạnh : *Uống thuốc phát-lanh.*
- phát-iệu** dt. Đề lè ra cho người ngoài thấy biết : *Phát-iệu tông-tích.*
- phát-lưu** dt. Đày đi xe : *Bị phát-lưu, tội phát-lưu.*
- phát-lưu cầm-cő** dt. Đày đi và nhốt trong khém tối män hẹn tù.
- phát-lưu đơn-thuần** dt. Biệt xứ, đày đi nơi xa và cho thong-thả làm ăn nơi ở nhất định với điều-kiện phải trình-diện hàng kỳ với nhà cầm-quyền tại chỗ.
- phát-mãi** dt. X. Phát-mại.
- phát-mại** dt. Clg. Phát-mãi, bán đấu-giá (do lệnh toà-án) : *Nhè ấy bị phát-mại.*
- phát-minh** dt. Bày ra trước nhất điều gì chưa ai biết hay chế ra vật gì mới lạ : *Phát-minh máy hơi nước ; Bằng-cấp phát-minh.*
- phát-nộ** dt. Nh. Phát doá.
- phát ngán** dt. Sinh ngán, hêt muôn ăn : *No mà thấy cơm nếp phát ngán.*
- phát-ngôn** dt. Nói ra cách công-khai : *Điều-trá chưa rõ không quyền phát ngôn CD.*
- phát-ngôn-viên** dt. Người thay mặt một cơ-quan hay một người chức lớn hơn, đề nói ra công-việc của cơ-quan hay của nhân-vật chức lớn ấy.
- phát-nguyên** dt. Bắt nguồn, từ nguồn chảy ra : *Sông Cửu-long phát-nguyên ở Tây-tạng* // (B) Từ gốc mà sinh ra : *Mọi sai lầm đều phát-nguyên ở chỗ thiếu nhận-xét kỹ.*
- phát-nguyện** dt. Nguyện-ước, vái-von : *Bà Bình phát-nguyện ăn chay một tháng để cầu cho chồng bà thoát-n淨.*
- phát-pháo** dt. Bắn tiếng súng lính đầu tiên : *Phát pháo khai thành.*
- phát-phản** dt. Nh. Phát-nộ, X. Phát doá :

phát phì dt. Mập lên, béo ra, nở da thâm thịt : *Lúc này anh phát phì.*

phát phiền dt. Bất buồn phiền : *Phát phiền vì nỗi nhà sa-sút.*

phát-phieu dt. Toss hàng, hoé-dot.

phát-phong dt. Nỗi đơn, có triệu-chứng mắc bệnh cùi (hủi).

phát-phóng dt. Thè re : *Tù-nhân được phát-phóng.*

phát-phối dt. Đày đi xa.

phát-phù dt. Clg. Phát thũng, bị phù sunn minh-mày hay chân tay : *Ngón tay bị ơng đốt phát phù.*

phát-phục dt. Phản-phát: dỗ tang cho những người chịu tang : *Phát-phục xong rồi làm lễ thành-phục.*

phát-quang dt. Phóng ánh-sáng ra, chiếu sáng : *Mặt trời là một tinh-thê phát-quang.*

phát-quật dt. Khởi đào, đào tảo lên : *Phát-quật thi-thè.*

phát-quý dt. Trò nên sang cù : *Chôn được ở cuộc đất này thì con cháu ngày sau phát quý.*

phát-râu dt. Sinh buồn rầu : *Thầy phát râu.*

phát-sanh (sinh) dt. Clg. Phát-dục, iòn lên : *Thời-kỳ phát-sanh II Sanh ra, xảy ra: Tìm nguyên-nhân phát-sanh việc ấy.*

phát-suyễn dt. Nỗi cơn suyễn : *Phát suyễn theo con nước.*

phát-súng dt. Lần nò súng : *Bắn 21 phát súng chào mừng.*

phát-tài dt. Làm giàu, được nhiều lợi-lộc : *Chúc ông phát-tài.*

phát-tán dt. (Đy) : Giải độc, làm tan khí độc trong mình : *Thuốc phát-tán.*

phát-tang dt. Clg. Cáo-tang hay cáo-phó, cho bà-con bạn-bè hay nhà có người chết : *Cha chết chưa phát-tang đã tranh ăn.*

phát-tên dt. Lần bắn ra một mũi tên : *Một phát tên trúng hai con chim.*

phát-tích dt. Khởi làm nén, bắt đầu gây-dựng một công-nghiệp lâu dài : *Dãy Hoành-sơn là nơi phát-tích của nhà Nguyễn.*

phát-tình dt. Bắt đầu biết yêu-đương : *Tuổi 19, 20 là tuổi phát-tình.*

phát-tiết dt. Lộ-hết ra ngoài : *Anh-hoa phát-tiết ra ngoài, Nghìn thu bạc-mệnh một đời tài-hoa K.*

phát-tướng dt. Đỏ da thâm thịt, hồng-hào tươi-tắn : *Phát-tướng lèm giàu.*

phát-thanh dt. Phát ra tiếng : *Đài phát-thanh, máy phát-thanh, phát-thanh mỗi ngày.*

phát-thệ dt. Tuyên-thệ, thề-lên : *Phát-thệ trả thù nhà, dền nợ nước.*

phát-thi (thuỷ) Clg. Khởi-thi, bắt đầu, khởi sự : *Cuộc cách-mạng nào cũng phát-thi từ giai-cấp tiêu-tu-sản.*

phát-thũng dt. Khởi mang binh thũng : *Thiếu sinh-tổ hay phát-thũng II (lóng) Bắt chém-Thầy phát-thũng.*

phát-triển dt. Mở rộng thêm ra : *Nền kinh-tế phát-triển khé-quan.*

phát-uy dt. Ra oai, làm dữ : *Phát-uy thịnh-uy.*

phát-vãng dt. Giải di dà : *Phát-vãng từ di miền nước độc.*

phát-vấn dt. Đặt câu hỏi : *Cuộc điều-trò mở đầu phát-vấn.*

phát-xiên dt. Làm cho rộng lớn, rộ-ràng : *Phát-xiên tu-tưởng.*

PHÁT dt. Tóc : *Học-phát, kết-phát, tiền-phát, thê-phát; Tâm sầu bạch phát (Lòng rầu thì tóc bạc).*

phát-biện dt. Giác bén (bím).

phát-thông phát-thở trt. Dớn-dác hơ-hãi : *Chạy kiém phát-thông phát-thở.*

PHÁT-XÍCH tt. Độc-lài, gãy chiên (X. Phát-xích chủ-nghịe PH. III.) // tht Độc-lài, dùng sức mạnh của cảnh-sát, công-an và quân-đội mà khống - bô tráng-trạng dân-chứng, kiềm-duyet gắt-gao báo-chí sách-vở, v.v... : *Chẽ-dập phát-xích.*

PHẠT dt. Đốn, dẵn, chặt : *Phạt nhánh cây II Đánh giặc: Chính-phạt, sát-phạt; Xuất sư phạt Ngụy II Phá: Công-phạt, phạt tỵ-vi II Khoa.*

phạt-cô dt. Đánh trống.

phạt-mặc dt. Đốn cây II (R) Dụng cột, tên cuộc lể khởi công cất nhà ; Xem ngày phạt-mặc.

phạt-tỳ dt. Phá bụng, có hại cho sự tiêu-hóá.

phạt-thiện dt. Khoé mình : *Bắt phạt-thiện.*

PHẠT dt. Trừng-trị : *Bắt phạt, giấy phạt, hìn-h phạt, quở-phạt, lính phạt, thầy phạt, trừng-phạt; Đóng tiền phạt.*

phạt-bồng dt. Phật tội bằng cách bắt một phần lương hay trọn : *Phạt bồng ba tháng.*

phạt-dèn dt. Bắt đóng một số tiền vì tội ban đêm đi xe không đèn hoặc thắp đèn không đúng luật : *Bị phạt đèn hết hai chục đồng.*

phạt-dòn dt. Trừng-trị bằng roi-vọt : *Đi chời về trễ bị phạt dòn.*

phạt-kim dt. Tiền phạt, tiền vẹ, số tiền phải đóng, phải trả dè dồn tội.

phạt-khoản dt. Món tiền nhằm sê-thau vẹ cho quỹ bằng cách phạt vẹ.

phật-quý dt. Bất quỳ gối dền tội : *Không thuộc bài, bị phạt quỳ.*

phạt-tạ dt. Chịu phạt và xin lỗi : *Phạt-tạ xong rồi trở lại nhà, Ngoá thì hốt thuốc, lú bong vụ HL.*

phạt-tác dt. Bắt làm việc nặng-nề đè trùng-tri.

phạt-tắc dt. Luật trùng-phạt.

phạt-tiền dt. Trùng-tri bằng cách bắt người có tội đóng một số tiền : *Phạt tiền rỗi thả.*

phạt-tù dt. Cầm tù, lén án tù, trùng-tri bằng cách nhốt trong khám một thời-gian : *Phạt tù ba tháng.*

phạt-trương dt. Trùng-tri bằng cách bắt ném xuống đánh bằng gậy : *Phạt truong là một hình-phạt hối xưa.*

phạt-vụ dt. Trùng-tri bằng cách bắt người có tội đóng một số tiền và chịu mọi án-phí : *Phạt vụ ném ngàn đồng II Nh. Phạt-tạ : Bị phạt-vụ rắc-rối.*

PHÁC-TƠ (TUA) trt. Bưu-lại, người phát thư của nhà Bưu-diện (*facteur*).

PHÁC-TUYA dt. Toe hàng, hoá đơn : *Xe không có phắc-tuya (facture).*

PHẨM-PHẨM trt. Xẩm-xẩm, đâm sầm, đặng hăm-hở mạnh-bạo : *Tử đâu, hán phẩm-phẩm ciupy đến.*

PHẨM-PHẨP trt. Rầm-rắp, đâu vào đấy, không sei chạy : *Đoán trúng phẩm-phẩm ; nghe kèn tròn, tất cả đứng lên phẩm-phẩm.*

PHẨM-PHẨP trt. Tiếng tấp mạnh : *Cá lóc tấp phẩm-phẩm ; heo lão ăn tấp phẩm-phẩm.*

PHÂN dt. Dùng tay này rồi tay kia kéo lẩn lẩn lại hoặc rút mình lên : *Phân dây kéo lưới ; phân dây leo lên II (R) Lần mò, vén di lần lần : Phân theo đường di lần vào trong II (B) Theo dõi từng sự-kiện, từng cù-chì hay hành-dộng : Đôi ta như chỉ trong vòng, Phân chưa ra mối nêu lòng còn e CD.*

phân-lần dt. Phân từng chút : *Phân lần vào trong sâu ; phân lần cho ra mối.*

PHÂN-PHẤT trt. Rắn-rắt, lập-tức, không trễ một giây nào, tất - cả đều thế : *Nghé tiếng hô, tất-cả đều đứng lên phen-phất.*

PHẲNG trt. Ngay, hận, lập-tức và dứt-khoát : *Đi phǎng, làm phǎng, nói phǎng.*

phảng-phắc trt. Lặng-trang, không một tiếng động : *Đêm càng khuya, đầu đó im phảng-phắc.*

phảng-piảng trt. Nh. Phǎng.

PHẢNG-TÂM dt. Rải tâm mới nở ra nía, xắt lá dâu thật nhỏ và trộn vật bô súc cho chúng ăn lần đầu.

PHẲNG tt. Bằng - thẳng, bằng mặt, không lồi-lõm : *Bằng-phǎng, song-phǎng II (R) Im, đều đều.*

phẳng-lặng tt. Yên - lặng, không một tiếng động : *Đêm khuya phẳng-lặng như tờ LVT II (R) Yên-ôn, thái-bình, không giặc-giã : Bốn phương phẳng-lặng.*

phẳng-lì tt. Lì cảm, mòn sát, không còn dấu nỗi : *Đồng tiền phẳng lì.*

phẳng-phản tt. Nh. Phǎng.

phẳng-phẳng trt. Nh. Phǎng : *Im-lìm phẳng-phẳng giắc tiên, Vùng ô lồ đang, khách thiuyền chưa hay Phú Xích-bích.*

phẳng-phiu tt. Nh. Phǎng lì : *Đường phẳng-phiu.*

PHẨP-PHẨP trt. X. Phǎm-phǎp.

PHẨP trt. Tiếng tấp mạnh : *Con cá lóc tấp .mỗi cái phǎp.*

phǎp-phǎp trt. X. Phǎm-phǎp.

PHÁT trt. Phút, ngav, lập-tức, không đè trễ một giây : *Ăn phát cho rồi, đứng phát lên ; nói phát ra.*

phát-phát trt. X. Phǎn-phǎt.

PHÂY trt. X. Nằm lùa.

PHÂY-PHÂY tt. Mát da mát thịt, trắng tréo hòng-hào : *Béo phây-phây, trẻ phây-phây.*

PHÂY dt. X. Phây : *Phây mác.*

PHÂY dt. Phết, quết qua lại : *Phây ít cái cho mát II Phùi, gẹt hay hắt cho rót : Phây bụi.*

PHẨM-PHẬP trt. Clg. Phǎp-phǎp, tiếng dao chém vào vật mềm liên-tiếp : *Chúng chém nhau phẩm-phǎp.*

PHẨM dt. Thuốc, màu nhuộm, bột đè ngâm ra mục : *Phảm điếu, phảm hương, phảm lục, phảm túm, phảm xanh.*

PHẨM dt. Giá-trị tốt xấu của người, của vật : *Nhân-phảm, có lượng không có phảm ; Càng treo giá ngọc càng cao phảm người K II Thứ-bậc quan triều xưa : Harem cửu-phảm, nhất-phảm phu-nhân ; làm quan tốt phảm II*

Món, loại : Công-phảm, quả-phảm, mít phảm kinh ; Oán dung trước mặt năm bá phảm HXH II dt. Vạch ra khen chê : Bình-phảm.

phảm-bình dt. X. Bình-phảm.

phảm-cách dt. Phảm-giá và tư-cách, giá-trị và cách xử-thể của con người : *Cứu phảm-cách toàn vẹn.*

phàm-cấp dt. Thú-bậc: *Phàm-cấp quan-lại.*
phàm-chất dt. Tính-chất bên trong: *Trọng phàm-chất, không trọng hình-thúc.*

phàm-chức dt. Chức-vụ và -thứ bậc: *Khai lý-lịch nêu khai luân phàm-chức.*

phàm-dề dt. Viết lời bình-phàm vào: *Nhờ người có danh phàm-dề quyền sách.*

phàm-dệ dt. Bình-phàm và phê-phán.

phàm-giá dt. Giá-trị và phàm-hạnh: *Giữ phàm-giá con người.*

phàm-hàm dt. Thứ-bậc về mặt danh-dị của quan-lại: *Nhờ đây công mà được phàm-hàm.*

phàm-hẹn dt. Nết-na và giá-trị: *Phàm-hẹn doan-trang.*

phàm-loại dt. Đò-vật ché-tạo ra: *Cửa hàng bày bán đủ phàm-loại II Giá-trị của đồ vật: Căn-cứ phàm-loại mà định giá-biều thuế-nâia.*

phàm-mạo dt. Tướng-mạo và tài-năng: *Phàm-mạo đáng đê ý.*

phàm-phục dt. Áo mào (mũ) theo cấp-bậc: *Chầu vua phải mặc phàm-phục đàng-hoàng.*

phàm-tính dt. Tánh-nết.

phàm-tiết dt. Phàm-hạnh và tiết-tháo: *Không đem phàm-tiết mà vùi vào bùn nhơ.*

phàm-trật dt. Nh. Phàm-cấp.

phàm-vật dt. Đò vật ché-tạo: *Đi chợ mua rất nhiều phàm-vật.*

phàm-vị dt. Phàm-hạnh và địa-vị.

phàm-vị dt. Mùi vị thức-ăn: *Phàm-vị ngon lành.*

PHÂN dt. Vật bón dát cho cây lốt, trái sai: *Bón phân, vỗ phân, vun phân tưới nước; Phân đầu bón đủ đầy đồng lúa, Nước tưới bao vừa khắp ruộng hoa HXH.*

phân bắc dt. Phàn (cút) người dè hối thành phân.

phân bón dt. Nh. Phân.

phân chuồng dt. Phàn (cút) gia-súc dè hối thành phân.

phân da dt. Lớp da mỏng bên ngoài của heo, lông heo và phân non trong ruột heo hợp chung làm phân bón cây ăn trái.

phân diêm dt. Thú phân hoá-học giàu về chất đạm: *Thường, người ta bón mía với phân diêm.*

phân dơi dt. Cút dơi dè mục làm phân.

phân hoá-học dt. Phân ché bằng chất hoá-học.

phân-phurón dt. (d): Nh. Phân: *Trồng cây mà không có phân-phurón gì thì làm sao cây tốt được.*

phân rác dt. Rác-rến dè mục làm phân.

phân tro dt. Phân và tro: *Cần mua rồi,*

lo phân tro đểng bón cây.

phân vôi da dt. Vôi sống dùng ngâm da trâu bò dè thuộc, lâu ngày vớt ra làm phân.

PHÂN dt. Phàn trãm, một phần của vật nguyên chia ra 100: *Tiền lời (lãi) 6 phần (tức 6 phần trãm 6%).* // Bề dài bằng một phần trãm (1%) của thước hay sín nặng bằng 1 phần 100 (1%) của lượng (lượng): *Một thước 2 tấc 5 phân; 5 phân vàng chạy nửa chi; Trông em đáng lặng vàng mười, Dem ra kẻ chợ kém người trâm phần CD II dt.* Chia thành nhiều phần nhỏ: *Phân làm ba; Phải phải phân phân; Nhà bè nước chảy phân hai; Ai phân đứt nước, ai dời được non CD II Bày-tò: Bướm deo dưới dã cây bần, Muốn phân nhân ngã, lại gần sê phân CD.*

phân bày dt. Bày-giải, phân-trần, nói ra hết, trình-bày hết sự - việc: *Phân-bày nỗi uất-ức trong lòng.*

phân-bì dt. Tranh-tròn hòn kém cách ghen-tị: *Đứa em phân-bì sao mẹ chia phần lớn cái bánh cho anh nó.*

phân-bí dt. Chất nước dư trong thân-thề bị bồi-tiết ra ngoài.

phân-biện dt. Xét từng phần nhỏ của công-việc: *Phân-biện néo chánh-là.*

phân-biệt dt. Chia riêng ra theo tánh-chất mỗi thứ: *Phân-biệt kê phải người quấy, phân-biệt kê sang người hèn, phân-biệt điều lành điều dữ.*

phân-bố dt. Bày ra khắp-nơi theo sự lô-chức riêng: *Phân-bố người canh gác.*

phân-bổ dt. Chia ra và cất-dặt ở nhiều nơi: *Phân-bổ nhân-viên.*

phân-bộ dt. Clg. Chi-bộ, lò nhỏ của một đoàn-thề lớn: *Phân-bộ nghiệp-doàn.*

phân-bua dt. Clg. Phân-vua, bày-tò với người ngoài dè họ hiều cho mình: *Phân-bua việc nhè.*

phân-cách dt. Cách-biệt, chia tay: *Tới đây phân-cách đôi đàng, Của anh anh giữ của nàng nàng mang CD.*

phân-canhh dt. Chia màu mà trồng-trọt nhiều thứ hoa-màu trên một thửa đất (hường thứ kia rồi trồng thứ nọ, không dè đất ở không): *Trồng theo lối phân-canhh phải tốn phân nhiều rau cải mới tốt.*

phân-cát dt. Chia cắt: *Dắt-dài bị phân-cát.*

phân-cát dt. Cắt-dặt mỗi người một việc: *Phân-cát công việc cho người làm,*

phân-cấp dt. Chia cho mỗi người một phẩn:

Phân-cấp ruộng-ni-rong cho dân nghèo.

phân-công đt. Chia việc cho từng người: *Phân - công rành-rẽ thì công - việc không lùng-cùng.*

phân-cực đt. X. Phân-cuộc.

phân-cuộc đt. Tồ nhô, chi-nhánh của một tông-cuộc đặt ở nhiều nơi: *Phân-cuộc hằng dầu.*

phân-cư đt. Ở riêng mỗi người một nơi.

phân-cương đt. Định rõ ranh-rap một nước:

Phân-cương hoạch-thđ.

phân chia đt. Cắt ra thành nhiều phần và chia cho mỗi người: *Phân chia tài-sản.*

phân-chinh diền-dja đt (chm): Cuộc chia một sò đất lớn thành nhiều miếng nhỏ để bán hay cấp cho nhiều người (thuộc chính-sách qua-phân diền-sản cho vừa sức canh-tác của mỗi nông-dân hay gia-đình nông-dân) (*démembrement*).

phân-chứng đt. Phân-buộc với người có mặt tại chỗ những sự-việc vừa xảy ra, khi cần nhờ họ làm chứng giùm.

phân-dâ đt. Bô-môn, bô-phận.

phân-duệ đt. Cắt vẹt áo đòi cho nhau // (B) Biệt-ly với sự hứa-hẹn về sau.

phân-dâm đt. Chia sự đóng góp công hay của cho nhiều người, mỗi người đều gánh vác một phần // (Pháp) Sự chia gie-tài có tính trước phần đã truất ra trả nợ cho một hay nhiều người thừa-ké, rồi trừ số nợ ấy lại trong các phần của những người ấy: *Gia-tài trước khi chia, đã truất ra một phần trả nợ cho một người con; và y khi chia, phải nhớ phân-dâm dè các người khác không phải thiệt-hại.*

phân-dạo đt. Chia ra mỗi người đi một ngả.

phân-dâng đt. Chia ra nhiều thứ-bậc.

phân-dịnh đt. Chia ra và định rõ mỗi phần là bao-nhiêu, là thế nào: *Phân-dịnh ranh-giới, phân-dịnh trách-nhiệm, phân-dịnh tài-sản.*

phân-doạn đt. Chia thành nhiều đoạn: *Học bài, nên phân-doạn cho dẽ nhớ: đi đường xa, nên phân-doạn mà nghỉ duong súe.* **phân-dô** đt. Khoảng ngắn nhỏ bằng nhau khắc trên thước đo, lọ đựng v.v...: *Binh súra có phân-dô, lọ thuốc nước có phân-dô.*

phân-giác đt. (H): Chia góc, chia một mặt

ra hai, phần bằng nhau: *Đường phân-giác.*

phân-giải đt. Hoà-giải, giảng hoà: *Phân-giải;*

một cuộc tranh-chấp // Phân-tách ra mà giải-

thích. ô-ràng: *Hẹ-hồi phân-giải // Bày-tô:*

Đứng lại đây cho qua phân-giải dè lời,

Nêu tình em gần-bó, ông Trời cung không

ngân CD.

phân-giới đt. Chia ra và cắm ranh hàn-hoé

phân-hoá đt. Chia ra và đổi hình-dạng hay tinh-thần cả: *Anh em xa nhau lâu ngày, phân-hoá cả.*

phân-hồng đt. Chia một phần tiền lời cho người làm công, ngoài số lương tháng, sau khi tính số hằng năm: *Chê-độ phân-hồng.*

phân-kỳ đt. Chia tay, biệt-nhau, mỗi người đi mỗi ngả: *Đoạn-trường thay lúc phân-kỳ, Vó câu khắp-khennifer bánh xe gập-ghềnh K.*

phân-kỳ đt. Hẹn-kỳ gộp nợ: *Đề trả một mớ nợ, người ta cho gộp nhiều lần, mỗi lần là một phân-kỳ.*

phân-khei đt. Chia ra, cắt ra.

phân-khâm đt. Cắt vẹt áo treo đeo nhau // (B) Biệt-ly, xa nhau.

phân-khoa đt. Đại-học phân-khoa gọi tắt, mỗi khoa chuyên-môn của ngành đại-học: *Phân-khoa dược-học, phân-khoa y-học..*

phân-khoảng đt. Phần nhỏ của của một khoảng.

phân-lập đt. Đứng riêng ra, không tuỳ-thuộc nhau: *Phân-lập công-quyền* (Quyền hành-chánh một nước chia thành nhiều cơ-quan độc-lập).

phân-lê đt. Nh. Phân-bì: *Đứng có phân-bì phân-lê gì cả.*

phân-liệt đt. Chia xé ra, tách rời ra.

phân-ly đt. Chia lìa, cách-biệt: *Đạo cang-thường đoạn-doạn phân-ly, Chèng mà xé thiếp phen ni bởi Trời CD.*

phân-loại đt. Chia ra từng loại, từng giống, từng thứ: *Phân loại cầm thú, phân loại máu huyết.*

phân-lô đt. Clg. Phân manh hay chia manh, chia một sò đất to thành nhiều miếng nhỏ: *Đất phân lô cho mướn // Chia thành lô: Phân lô tài-sản ra bán đấu-giá.*

phân-lợi đt. Ăn hại, chỉ làm tiêu-hao của chung chở không dự vô việc sản-xuất.

phân-luận đt. Luận-thuyết về việc phân-phối có phương-pháp dè quan-bình kinh-tế.

phân-lượng đt. Số đồ-vật có do lường hay cân kéo: *Phải có phân-lượng cho chắc-chắn chớ nhầm chừng sao được.*

phân-lưu đt. Dòng nước tê: *Nhưng phân-lưu của một sông cái.*

phân-manh đt. X. Phân lô (nghĩa trước).

phân-mẫu đt. Clg. Mẫu-số, số cái, số dâ chia ra nhiều phần bằng nhau.

phân-minh tr. Rõ-ràng, rành-rẽ: *Làm việc phân-minh; Ăn ở phân-minh.*

phân-ngạch dt. Số bù re cho mỗi người đóng góp.

phân-nghiệp dt. Nh. Phân-công.

phân-nhiệm dt. Chia trách-nhiệm : Sự phân-nhiệm giữa hành-phép và lập-pháp phải rõ-rệt.

phân-phái dt. Sai mỗi người đi mỗi nơi hay làm mỗi việc // Chia ra để phát cho nhiều người // Chia thành nhiều nhánh.

phân-phép dt. Phép chia, cách chia; cách làm toàn chia.

phân-phát dt. Phát cho nhiều người : Phân-phát công-việc, phân-phát tiền bạc.

phân-phiên dt. Chia phiên, chia thi-giờ làm việc hay canh-gác ra nhiều đoạn để thay nhau làm : Phải phân-phiên cho nhiều người cùng làm, chứ một người thì mệt lắm.

phân-phiền dt. Phân-trần sự phiền-lòng của mình : Gặp ai cũng phân-phiền nỗi thiệt-thời.

phân-phó dt. Cắt-dặt, giao-phó mỗi người một việc : Phân-phó công việc đâu vào đây.

phân-phối dt. Chia đều ra : Phân-phối hàng-hoá sản-xuất ; Uỷ-ban phân-phối.

phân-phối song-hành-giản dt. (chm) : Cách phân-phối đều-dặn, không phần nhiều phần ít ; thí-dụ trong một dǎn-tuyến, nếu có sai-suất giéc-dột kết-thúc, người ta phân-phối sai-suất ấy đều cho số điểm đặt máy trắc-lượng (*répartition parallèle simple*).

phân-phối song-hành tỷ-số dt. (chm) : Cách phân-phối tỷ-lệ với những yếu-tố định sẵn : thí-dụ phân-phối một số lời tỷ-lệ thuận với số cò-phân và thời-gian đặt mỗi cò-phân (*répartition parallèle proportionnelle*).

phân-phú dt. X. Phân-phó.

phân-quyền dt. Chia quyền, cách trị nước dành cho từng địa - phương những quyền-hành tương-xứng, chứ không lập-trung hết về cho chánh-phủ trung - ương : Chế - độ phân-quyền.

phân ranh dt. (chm) : Cuộc do đất để cầm ranh ranh-rẽ (*bornage*).

phân ranh tài-phán dt. (chm) : Cuộc do đất theo lệnh toà phán - định trong một cuộc tranh-chấp giữa hai chủ đất liền ranh hoặc giữa các người thừa-kế một di-sản (*bornage judiciaire*).

phân rẽ dt. Nh. Phân-ly : Ngày mai phân rẽ bá tòng, Chồng nam vợ bae, đau lòng ai ơi CD.

phân-sản dt. (Pháp) : Cứu-cải phân-biép giữa hai vợ chồng : Chế-dột phân-sản dt. // Chia già-

tài : Trường-tộc đứng phân-sản.

phân-sản tài-phán dt. (Pháp) : Sự chia tài theo án toà sau một cuộc kiện thưa: Phân-sản tài - phán có nhiều thủ-tục tổn kém.

phân-số dt. (T) : Số gồm một hay nhiều phần nhỏ của một số nguyên : Toán phân-số ; học phân-số.

phân-tách dt. Chia ra, tách rời ra.

phân tay dt. Chia tay, già nhau : Phân tay, mỗi người một ngả.

phân-tán dt. Rã-rời, tan-mác ra nhiều nơi : Anh em phân - tán mỗi người một nơi.

phân-tích dt. Mò xè, đinh rỗ, rạch-rời, tách-chặt mỗi phần của một cái nguyên : Phân-tích Tâm-lý, phân-tích máu.

phân-tiết dt. Chảy ra ngoài, nói về chất nước thừa-thãi trong mình chảy ra ngoài.

phân-tò dt. Clg. Tò-phân, bày - tò phân-trần, nói ra cách thiết - tha cho người ta hiểu : Phân-tò nỗi lòng.

phân-tràn dt. Phần nhỏ nhất, hết chia nữa được, của một vật nguyên // (T) Clg. Từ-sô, con số nguyên đã được chia nhiều phần nhỏ.

phân-tranh dt. Đúng riêng thành hai hay nhiều phía để tranh - giành xung-đột nhau : Nam-Bắc phân-tranh.

phân-tranh phy-hệ dt. (Pháp) : Sự tranh-chấp quyền làm cha của một đứa con giữa chồng trước và chồng sau của mẹ nó.

phân-trần dt. Bày - tò cách tha-thiết : Khó thân khó thở lại khó phân-trần, Tóc không xe tóc rỗi, ruột không dồn ruột đau CD.

phân-trị dt. Chia để trị : Thuyết phân-trị.

phân-uru dt. Chia sót sự buồn rầu với người ta, lời xă-giao : Tỏ lời phân-uru.

phân-vua dt. X. Phân-bus.

phân-xử dt. Định phần phải quay cho mỗi bên : Nhờ luật-phép phân-xử.

PHÂN tt. Rối-râm, rối-rít.

phân-mang tt. Bối-rối vội-vã : Công - việc phân-mang.

phân-phân trt. Đa-doan, bẽ-bọn : Công - việc phân-phân.

phân-vân tt. Hoang-mang lưỡng-lý, chưa biết tính sao : Tôi còn phân-vân, chưa nhất-định.

PHẦN dt. Phân, cái nhỏ trong cái lớn chia ra : Cắt phần, chia phần ; Thành-thê người ta chia ra làm ba phần H Cái thuộc về ai : Dành phần, để phần, giành phần, lãnh phần;

phần anh việc kia, phần tôi việc này; Có
khó mới có mè ăn, Ngồi không ai dè đem
phần tôi cho CD II (truyện) Sổ-mong do
Trời dành cho: Mân-phần, sổ-phần; **Có**
phuộc có phần II Một, phia, tiếng chỉ hai
hay nhiều tình-trạng khó-khăn đang bao vây:
Phần thi nghèo, phần thi con đồng, lo sao
xiết; Phan e đêng-sá, phần thương dài-
dầu K.

phần ăn dt. Bữa ăn của từng người một: Cơm
bình-dân, mỗi phần ăn 10 đồng II Phần
giá-lại của cha mẹ hay ông bà dành cho:
Thù-hộ giũ phần ăn của trẻ vị-thanh-niên.
phần biếu dt. Đồ vật dành biếu cho mỗi
người: Mỗi phần biếu là hai sườn (heo)
và một đĩa xôi.

phần chết dt. Phần hụi (họ) đã hốt rồi.
phần đồng dt. Clg. Đa-sô, phia có nhiều

người hơn: Phần-đồng đều đồng-y.

phần hòn dt. Linh-hòn, phần khôn-khù, hiều
biết của một con người: Cứu-rỗi phần hòn.

phần-hờ dt. Dò nhở, nhà việc hờ, nhà nhở
do làng cất ở xóm xa ấp, xa tru-sô làng,
đè tựu-hop dân-chung khi cần; ngày thường
là nơi dân canh ở đêm lo việc canh-gác
tùa-phòng.

phần hơn dt. Cái phần nhiều hơn hay tốt
hơn phần kia: Ké ích-kỷ luôn luôn chọn
phần hơn.

phần hụi (họ) dt. Clg. Đầu hụi, chân hụi, cù-
phàn của một cuồng hụi: Phần hụi chết (hốt
rồi), phần hụi sống (chưa hốt).

phần kiếng dt. Phần đồ ăn cúng thần xong,
dành kính biếu cho người tui mắt trong
làng: **Dành các phần kiếng cho Cả, Chủ...**

phần ít dt. Clg Thiều-sô phia bên ít hơn: Trai
chọn đức-hạnh nết-na thì phần ít, còn thì
đều hào-sắc tham-tài.

phần lâm-đá dt. (thè): Sọ khỉ, xương gáy,
xương ót (*margo lambdoideus*).

phần lớn dt. X. Phần nhiều.

phần may dt. Sổ-phần may-mắn: Nhờ phần
may nêu thoát chết.

phần nào dt. Một phần nhỏ may ra được:
Cũng đỡ khô được phần nào.

phần nhiều dt. Phía bên nhiều: Phần nhiều,
ai cũng thích sung-sướng; gǎn tết, phần
nhieu hàng-hóe đều lên giás.

phần phải dt. Phía bên có lẽ phải: Ai cũng
giành phần phải.

phần-phò dt. Đồ ăn uống chung khi có đám
cưới tết trong làng: Phần-phò chia không
đều.

phần phuộc dt. (truyện): Cái phuộc được

dành sẵn: Nhờ phần phuộc ông bà, tuy
không giàu chớ cũng đủ ăn.

phần rỗi dt. (truyện): Hạnh-phúc đời đời
trên thiên-dàng hay niết-bàn: Tu nhân tích
đức dè nhờ phần rỗi.

phần rủi dt. (truyện): Sổ-phận rủi-ro: Gặp
phần rủi phái mang tật.

phần-số dt (truyện): Sổ-mong, việc do Trời
định sẵn: Phần-số chết không thấy con.

phần sống dt. Phần hụi (họ) chưa hốt.

phần-tử dt. Cá-nhân trong tập-thè: Phần-tử
phần-đóng II Cá-thè, những thè-chút riêng biệt
cùng hợp thành một vật-thè to: Một con
đinh-ốc, một bánh xe rỗng, đều là những
phần-tử cẩn-thiết của một guồng máy.

phần thi trt. Lớp thi, tiếng kè những sự-việc
đồn-dập, bao quanh: Phần thi vợ yêu, phần
thi con thơ CD.

phần thịt dt. Thịt heo cúng rỗi chia phần
để biếu: Phần thịt có nhiều hạng.

phần thiệt dt. Phía bên chịu thiệt-thòi: **Tội**
trees thi chịu phần thiệt.

phần-thủ dt. Điểm cao cảng cất đọc
theo mé sông: Anh ngồi phần-thủ trống
treo, Miêng kêu ghe ghé chân trèo vương
thang CD.

phần thiếc dt. Nh. Phần ăn.

phần thường dt. Đồ vật dành phát thường:
Lanh phần thường.

phần trăm dt. Phần của món nguyên chia
đều ra một trăm: Hồi Pháp-thuộc, ngót
90 phần trăm dân ta đều mù chữ.

phần việc dt. Công việc dành cho mỗi người:
Phần việc của anh cần xong trước hơn phần
việc của tôi.

phần xác dt. Thể-xác, phần bằng xương hông
thịt của một con người: Theo người tu-
hành, phần xác là không đáng kè.

PHẦN-đá dt. Đốt cháy: Phần thư khanh nho
(X. *Sát sách chôn học-trò PH. II*).

phần-hàng dt. Bản sao sắc vua bằng giấy
vàng, phong-tặng ông bà chà mẹ đã chết,
của người làm quan từ hàm đường trở lên;
bản này được đốt sau khi tuyên đọc một bài
văn kệ duyên-de tò-khào - được phong-tặng
trong cuộc lễ tò-chúc long-trọng tại làng sò-
tại: Lễ đốt phần-hàng.

phần hương dt. Tháp nhang: Rối mộc-ngur
diễn kệ sớm khuya, Nương thech-khánh
phần hương trưa sớm SV.

phần-kiếp dt. Đốt nhà cướp của.

phần-khí dt. Đốt cháy tan rã bỏ.

phần-lực dt. Nh. Phần-kiếp.

phần-ních dt. Nạn cháy nhà và nạn lũ.

PHẦN dt. Mẽ, nơi chôn người chết: *Âm-phân, mõ-phân, sanh-phân.*

phân-mộ dt. Mồ-mả: *Thẩm viêng phân-mộ ông bà.*

PHẦN dt. Tên thứ cây hôi xưa người Tàu hay trồng ở đầu làng // (B) Quê-hương, xú-sở: *Tử-phân; Hơi tên được thay gốc phân là may K.*

phân-du dt. Cây phân và cây du, hai thứ cây hôi xưa người Tàu hay trồng ở đầu làng // (B) Quê-hương xú-sở.

phân-hương dt. Cây phân ở đầu làng // (B) Quê-hương che mèo.

PHẦN dt. Bột nhuyễn và mịn dùng giòi mặt: *Bôi phân, giòi phân, thoa phân; Phân giòi mặt nõi tốt tươi, Thuyền em chờ đợi mấy mươi anh - hùng? CD II*. Chất bột ngoài da, cánh hay lá cây: *Phân trên cánh bướm, cá biển có nhiều phân; đợt chuối có nhiều phân* II. Vật dùng viết bảng, đánh giày bằng chất vôi và đất sét trắng: *Đánh phân, cúc phân* II (thực). Tên thứ hoa năm cánh màu hường, lá có nhiều gân nồi mọc đối: *Bông phân* II tt. Trắng: *Mặt hoa da phân; Trăm năm vách phân đẽ thơ, Lòng thương ai biết, dạ chờ ai hay CD.*

phân-chè dt. Lá phân rẽ tiền của phuруг hát (chèo) bôi mặt.

phân-chì dt. Thú phân mịn để thoa sảy.

phân-dại dt. Tức phân chì, thú phân dùng chất tinh của chì và bột vỏ ốc có màu xanh đen mà luyện thành.

phân-dánh dt. Các thứ phân dùng đánh răng, giày, nón và chùi đồng.

phân-giòi dt. Thú phân tôt, thường có mùi thơm, dùng giòi mặt.

phân-hoa dt. Thú phân có mùi thơm, dùng giòi mặt.

phân-hương dt. Phân và dầu thơm (nuốc hoe), vật trang-sức của dân-bà.

phân-mặc dt. Phân và mực, vật trang-diêm của dân-bà.

phân-nước dt. Clg. Kem, phân lỏng để giòi mặt (crème).

phân-sáp dt. Phân giòi mặt và thứ sáp chẽ bằng phèm dỗ và ướp hoa cho thơm, vật trang-diêm của dân-bà.

phân-son dt. Phân giòi mặt và son dỗ thoa môi, vật trang-diêm của dân-bà // (B) Dân-bà con gái: *Phân-son tó-diêm sơn-hà, Lèm cho rõ mặt dân-bà nước Nam CD.*

phân-súc dt. Trang-sức cho đẹp: *Phân-súc bẽ ngoài.*

phấn-thổ dt. Bụi đất: *Tiền tài như phấn thổ.*

phấn-thuốc dt. Thú phấn có chất thuốc dùng thoa sảy.

phấn-vua dt. Phấn giòi mặt nhờ tiền của vua phát mà có // Lộc vua, lương tiền lành của triều-đình: *Phấn vua lộc nuncio.*

PHẦN dt. Dậy lên, hưng lên: *Thuốc hưng-phân.*

phản-chấn tt. Hăng-hái, mạnh-mẽ: *Tinh-thần phản-chấn.*

phản-chí dt. Nong chí, hăng-hái lên: *Việc thành-công của người nầy hay phản-chí nhiều người khác.*

phản-dũng dt. Tiễn lên mạnh-mẽ, hăng-hái.

phản-đầu dt. Hăng-hái chống-chọi: *Phản-đầu với mọi khó-khăn.*

phản-kích dt. Hăng-hái đánh với địch.

phản-kích tt. Sốt-sảng, hăng-hái.

phản-khích tt. Gặng-gò hăng-hái: *Phản-khích chi-khí.*

phản-khởi dt. Giục cho hăng-hái: *Tinh-thần phản-khởi.*

phản-lực dt. Rén súc, cố-gắng.

phản-miễn tt. Nh. Phản-khích.

phản-nộ tt. Nỗi giận lên.

phản-phát tt. Hăng-hái lên: *Tâm-chí phản-phát.*

phản-tan dt. Hăng-hái xông tới.

phản-tù dt. Lời nói khi giận dữ.

PHẦN dt. Cút: *Phân heo, phân người; giống ăn phân.*

PHẦN dt. Cái chụp, cái vung, cái nắp: *Phân đèn; Nồi nào phân này.*

PHẦN bt. Giận dữ, bức tức: *Công-phân.*

phản-chí tt. Uất chí, giận dỗi và tức cho mình: *Phản-chí anh-hùng.*

phản-khai tt. Tức giận.

phản-khí tt. Giận phùng-phùng, càng lúc càng giận thêm lên.

phản-nộ tt. Tức giận, lồng lên: *Lồng cho người phản-nộ.*

phản-sự dt. Hỗn việc.

phản-tâm dt. Lòng căm giận.

phản-thán dt. Giận hờn than-thở.

phản-thế dt. Giận dỗi.

phản-uất tt. Bực tức, chịu không nổi: *Phản-uất đến chết.*

PHẦN dt. Giận dữ, oán-hận.

phản-ngôn dt. Lời giận - giỗ, lời lẽ công-phân.

phản-oán dt. Tức giận, oán hờn.

PHẦN dt. Phàn, nỗi riêng, việc riêng của mình: *Bồn-phận, thiên-phận; Ông cho*

nghĩa mẹ nặng trĩu, Rõ công bão đáp It
nhiều phân con; Mẹ mong gá thiếp về
giống, Thiếp thân phân thiếp gánh-gồng
chẳng kham CD II (truyền) Sô-meng: An
phận, hồn phận, số-phận, tài phận, thủ phận;
Học tài thi phận; Phận àm duyên ôi II
Vùng riêng, phân đất riêng: Chức - phận,
địa-phận, ký-phận.

phận bẹc dt. Clg. Phận mông, thân-phận
nhỏ-nhen, mông-mạnh: Phận sao phận bẹc
như vôi, Đã dànèn nước chày hoa trái lở-
làng K.

phận duyên dt. X. Duyên-phận.

phận-hẹn dt. Quyền-hẹn.

phận hèn dt. Thân-phận hèn-hẹ: Phận hèn
dầu rủi dầu may tại người K.

phận mông dt. X. Phận bẹc: Phận mông
cánh chuồn.

phận-ngoại trt. Ngoài phận-sự: Việc phận-
ngoại.

phận-số dt. X. Số - phận.

phận-sự dt. Phần việc mỗi người: Làm tròn
phận-sự.

PHÀNG trt. X. Phùng.

PHÁP-PHÒNG tt. Thấp-thòm, pháp-phòng,
lo sợ không yên trong lòng: Pháp-phòng
cả đêm không ngủ.

PHÁP-PHƠ trt. X. Phật-phor.

PHÁP-PHỐI tt. X. Phật - phói: Bên trời
pháp-phối sương gieo lá, Sườn bè quanh-
co sóng vỗ rền HXH.

PHẬP trt. Tiếng dao chém sâu vào vật mềm:
Chém cái pháp II (R) dt. Chém mạnh:
Phép nó ít dao cho nó bó bên xe nầy.

phật-phap trt. X. Phàm-phap.

PHẬP-PHENH trt. Lêu-bêu, lèn-bèn, nồi
trôi trên mặt nước luôn: Cây chuối trôi
phật-phenh dưới sông.

PHẬP-PHEU tt. Phòng lén xếp xuống, óp,
không chắc: Đất pháp-phêu; bức lén, nô
pháp-phêu II Mếu-máo, bêu-bao, vè mặt
sắp khác: Pháp-phêu sắp khác.

PHẬP-PHÒM trt. Tiếng lá cây bị gió thổi
đẹp vào nhau: Luồng gió thông reo vỗ
pháp-phòm HXH.

PHẬP-PHÒNG tt. X. Pháp-phòng,

PHẬP-PHÒNG tt. Nh. Phật-phèu.

PHÁT tt. Phát, khâ lén, giàu lén: Làm ăn
đã phát.

PHÁT dt. Bồi, dán chông lén nhiều lớp;
Phát giấy vào vách; Cây quạt mướt lấm
cái nan, Ở giữa phát giấy hai nan hai

đầu CD II (R) Tạo đồ bằng giấy: Phát
đồ mờ, phát đèn Trung-thu.

PHÁT dt. Phe-phay, cầm vật mỏng huơ qua
huơ lại: Phát cờ, phát khăn II Bay tạt qua:
Mùi hoa thính-thoảng phát qua thơm ngát.
phát-phát dt. Phát qua lại nhiều bận:
Giơ khăn phát-phát gọi nó.

phát-phor trt. Clg. Pháp-phor, bị gió đưa qua
đưa lại: Vợ ba con anh còn đè bò, Huống
chi nặng ngon có phát-phor CD II Thất-thi,
lỗi-thôi trên đường, dưới nước, không
nhất định đi đâu: Thuyền Phạm phát-phor
choi bè rộng, Bè Trương tháp-thoáng thả
sông trời (Cành Hồ Tây).

phát-phói trt. Clg. Pháp-phói, đưa tới và
chuyển-động mau chóng: Cờ bay phát-phói.

phát-phưởng trt. X. Phảng-phết.

phát-trần dt. Clg. Chòi tiên, chòi lồng đuối

ngựa đè phùi bụi, thường được các voi tiên
hay thầy rùa trong tuồng hát cầm.

PHÁT lt. Trái. X. Phật ý.

PHÁT dt. Dây buộc xe tông đè người di đưa
nắn đi theo: Chấp-phát.

PHÁT tt. Trái: Làm phát lòng người.

phật ý trt. Trái ý, phiền lòng: Đè phật ý
người.

PHẬT dt. Phật-dà gọi tắt, túc giác, một bắc
tu-hành đã đắc-đạo, thấu suốt tất cả sự-lý
trong vũ-trụ, linh-hồn đã vào cõi Niết-bàn,
không còn đầu-thai theo thuyết luân-hồi nữa:
Đức Phật; Hằng-hè sá-só chư Phật; vô
chùa thấy Phật muôn tu, Về nhà thấy mẹ,
công-phu chẳng dành CD.

Phật bà dt. Đức Phật Quán-thể-âm, đã tu
nhiều kiếp, kiếp chót là đàn-bà.

Phật-canh dt. Cảnh Phật, túc Niết-bàn.

Phật-dà dt. Nh. Phật.

phật-dài dt. Trang thờ Phật: Trước Phật-
dài.

Phật-đường dt. Gian thờ Phật trong nhà
hay trong chùa: Giữa Phật-đường trang-
nghiêm.

Phật-giáo dt. X. PH. III.

Phật-giři dt. Luật răn cấm của đạo Phật.

Phật-học dt. Môn học giáo-lý đạo Phật.

Phật-kinh dt. Kinh Phật, kinh sách chép lại
những lời Phật dạy.

Phật-môn dt. Cửa Phật, cửa thiền, chùa-
chiền.

Phật-nhật dt. Đạo Phật sáng tỏ như mặt
trời chiếu sáng khắp nơi.

Phật-pháp dt. Pháp-tắc tu-hành của đạo Phật;
Thông-suốt Phật-pháp.

Phật-quá dt. Sự đắc-đạo, thành chính-quá sau

- một thời-gian tu niệm.
- Phật-quốc** dt. Nh. Phật-cảnh.
- Phật-tâm** dt. Lòng từ-bi hi-xá.
- Phật-tính** dt. Tâm-tánh hiền-lành.
- Phật-tồ** dt. Ông tồ đeo Phật, tức đức Phật Thích-ca Mâu-ni.
- Phật-tử** dt. Người đã quy-y theo đạo Phật // (R) Người tin theo đạo Phật, có thờ Phật ở nhà.
- Phật-tự** dt. Chùa Phật.
- Phật-thọ** dt. Cây bồ-đề. X. Bồ-đề.
- Phật-thủ** dt. (thực): Cây thuộc họ cam quýt, cuống lá không cánh, lá không đốt ở đầu cuống, trái dài từ 15 tới 20 cm., vỏ dày, ruột ít, thơm, ở đầu có phụ-bộ (*Citrus medica-sareodactylis*) // (Đy) Clg. Phật-thủ-tiêu hoặc phi-tương, chủ-trị chứng khí nghịch và đau bụng, vỏ bỏ vào nước trà có mùi rất thơm.
- PHẬT-LĂNG** dt. Quan, đồng quan, đơn-vị tiền-tệ nước Pháp (franc).
- PHẦU** dt. Lụt bằng sành hay thuỷ-tinh dùng đựng đồ: Phẫu kẹo, phẫu mứt // Cái bầu, bình, hũ, nồi, vật đựng đồ: Phẫu-trung-ngư (Cá trong nồi).
- PHẪU** dt. Phân-chia, mò-xé đã xét đoán: Giải-phẫu.
- phẫu-biện** dt. Giải-bày từng chi-tiết; mò-xé vẫn-đè.
- phẫu-doán** dt. Xét-doán kỹ-càng.
- phẫu-tâm** dt. Banh lòng ra // (B) Bày-tở nỗi lòng, không giấu-giếm điều gì.
- phẫu-tích** dt. Giải-quyết, tinh vong.
- phẫu-thuật** dt. Kỹ-thuật giải-phẫu, cách mò-xé đã trị bệnh: Phẫu-thuật là một ngành chuyên-môn của y-học.
- PHE** dt. Đèn, bợn, một nhóm người cùng chung một ý, một nếp sống: Một phe, theo phe; chia phe làm ăn cướp lính kín chời.
- phe-cánh** dt. Cùng bọn bênh-vực nhau: Nói theo phe-cánh.
- phe-dâng** dt. Nhóm, bợn: Kéo phe-dâng tới làm hung // (R) dt. Kéo bê, gậy nhóm: Chúng nó phe-dâng nhau để gậy chuyen với mình.
- phe-giáp** dt. Nhóm người cùng xóm trong làng: Làng ấy có cả thảy bốn phe-giáp.
- phe-phái** dt. Nh. Phe - đảng: Có phe-phái mới mạnh.
- PHE-PHÀY** dt. Quạt, phắt qua phắt lại: Cầm quạt phe-phây.
- PHÈ** tr. Ông lâm: Đẩy phè, chấn nhẹ, ngang phè.
- phè-phè** trt. Nh. Phè // Bè-bè, kènch-cèng, đám cỏ ra hai bên: Xe chở phè-phè.
- phè-phờn** tt. Nương-nướng, sung-sướng dì-dào: Ăn chơi phè-phờn.
- PHÉ** dt. (bạc): Tên thứ bài dùng 52 lá bài cào mà chơi, mỗi người nắm lá và tùy nước bài mà ăn thua nhiều hay ít: Đánh phé // Hai lá bài giống nhau trong cuộc chơi: Có phé, phé già, phán-phé.
- PHEN** dt. Lần, bận, lượt: Đời phen, ghe phen, lầm phen; Ba phen lên ngựa ra về, Cầm cương níu lại xin đè câu thơ CD.
- PHEN** dt. So, sánh-tay: Chẳng phen Tạ-nữ, cũng tay Tây-Thi.
- phen-lê** dt. Phân-bì, so bì, so-sánh rồi phàn-nàn của mình không bằng của người: Tuy rằng thú cưng hai giống thú, Thú như tao ai dám phen-lê? LS.
- PHÈN** dt. Chất khoáng dưới đất đóng lại như muối hoặc hoà trong nước, vị chua, có nhiều màu sắc: Đánh phèn, đóng phèn, đất phèn, lóng phèn, nước phèn; Nước trong giếng đá có phèn, Coi em cũng lịch nhưng hèn mẹ cha CD // (B) Quê mìn: Chân đóng phèn, cái mặt phèn quá // Sắc lồng vàng vàng: Chó phèn, gà phèn.
- phèn chua** dt. Thú phèn trắng, vị chua.
- phèn phi** dt. Phèn dột tan thành bột.
- PHÈN** dt. (đóng): Tên loại cá sống, vây vàng vàng: Cá phèn.
- PHÈN-PHẸT** trt. Tiếng nước từ trong miệng phun ra: Phun ngó-trầu phèn-phẹt.
- PHÈN-PHẸT** tt. Trên-trẹt, rộng bè ngang: Cái mặt phèn-phẹt.
- PHÉN** dt. Nắp thiếc đóng (đậy) miệng chai: Đánh phén, chơi phén, nắp phén.
- PHÈNG** trt. Clg. Xèng, tiếng kêu khi đánh vào thanh-la hoặc cầm hai cái chập lại: Đánh cái phèng.
- phèng-la** dt. Clg. Thanh-la hay Chập-choa, nhạc-khí bằng thau hơi giống cái mâm.
- phèng-phèng** trt. Clg. Xèng-xèng hay Beng-beng, tiếng kêu của thanh-la khi được đánh liên-tiếp.
- PHÈO** dt. Ruột non: Lôi phèo.
- phèo ruột** dt. Đò ruột, bị lôi ruột ra: Con chó bị xe cán phèo ruột // (B) Đị thương ở bụng, mờ hay bầynhay bày ra: Đập phèo con cái phèo ruột.
- PHÈO** trt. Thoảng qua rồi mất hẳn: Lửa cháy phèo; gió thổi phèo.

PHÈO-PHÈO trt. Tiếng hơi và nước mึng được thổi ra một lượt cách gấp-rúc : *Nóng tay, thổi phèo-phèo ; phun phèo-phèo.*

PHÉP dt. Clg. Pháp, luật đặt ra hoặc thói-tục hợp-lý mà mọi người phải tuân : *Cứ phép, khuôn-phép, phải phép, đúng phép, theo phép, vô-phép ; Phép vua thua lè lang* II. Cách-thức, phương-phép : *Phép nuôi con, phép vệ-sinh ; Bốn phép toán* II. Ý-kien thuận của bê trên : *Giấy phép, nghỉ phép, xin phép, được phép ra vào ; xin phép cất nhà ; không phép làm như vậy* II. (truyền) Tài-năng huyền-bí : *Bùa phép, hoá phép, làm phép, nước phép, phù phép ; Phép Phật nhiệm-mẫu ; Phép tiên cũng phải co tay lạy là* II. Thể-thần, phương-tiện để làm cho được : *Chịu phép, hết phép. phép bí-tích* dt. Lẽ ban phép lành hay rủa-tội của đao Cơ-dốc : *Chịu đủ phép bí-tích.*

phép công dt. Luật nhà-nước : *Lòng người là sắt, phép công là lò NĐM.*

phép-giao dt. Lẽ-nghi bắt-buộc của đao Da-tô để làm cho việc cưới hỏi trở nên chính-thức : *Làm phép-giao.*

phép lành dt. Sự chúc lành của vị linh-mục đao Da-tô cho con chiên : *Ban phép lành.*

phép lè trt. Không phép lè nói tắt, lè nào, lè đâu : *Chỗ anh em, phép lè tôi ăn mứt sao ?*

phép màu dt. Việc làm có kết-quả hay, lẽ-lùng mà khoa-học không cãi-nghiã được.

phép nước dt. Nh. Phép công : *Phép nước gọi là tơ chỉ buộc, Sức này nào quẩn búa rìu lạy Lê Thánh-tông.*

phép quan dt. Nh. Phép công (do quan thi-hanh).

phép-tắc dt. Khuôn-phép, lè-dò : *Học-trò phải biết phép-tắc.*

phép thuật dt. X. Phép-thuật.

PHÉT trt. X. Nói phé.

PHÉT dt. (lồng) : Đánh phé, đập má, cách-gà truyền giống II (R) Giao-cầu (người) : *Phét mốt cũ.*

PHÉT trt. Tiếng nước hay hơi phun hoặc nhò-mạnh : *Nhò cái phé ; đánh phé mốt bái* II dt. Phun hay nhò-mạnh : *Ăn trầu phé tú-tung.*

phép-phé trt. X. Phèn-phé.

PHÈ dt. Viết ý-kien và ký tên vào một lè đơn, một tờ khai, một bản văn... : *Châu-phè ; bằng chửn và phê rồi.*

phè-bình dt. Phè-phùn, bình-phèm, xét-nết kỵ-càng rồi cho rằng hay hay dở, phải hay

trái, trúng hay trật : *Nhà phè-bình, phè-bình tuồng hát, phè-bình sách* II. Đề lời trách-móe công-khai và thẳng-thắn, một hình-thức trùng-phép nhẹ hơn cảnh-cáo : *Bị anh em phè-bình ; đề-nghị phè-bình Hội-viên có lỗi.*

phè-chuẩn dt. Bằng lòng, chấp-nhận : *Phè-chuẩn đơn xin trợ-cấp ; phè-chuẩn lời thính-cửu.*

phè-duyệt dt. Xem-xét kỹ rồi ưng-thuận :

Phè-duyệt trên bồn chánh.

phè-diểm dt. Cho điêm và viết lời khuyên-kích hoặc cảnh-cáo bên lề bài làm của học-trò.

phè y dt. Chấp-nhận y như lời xin : *Đơn được phè y.*

phè-nhận dt. Phè lời chấp-nhận vàn : *Đơn xin đã được phè-nhận.*

phè-phán dt. Phè-bình phán-doán : *Đọc rồi xin phè-phán vài lời.*

phè-phó dt. Phè và ký tên rồi trao cho làm-bằng.

PHÈ trt. Đầu-dù, dư-dà, sung-sướng : *Phù-phê, đì xích-phê.*

phè-phê bt. Mập (béo) và phương-phi, đep-dẽ : *Näm phè-phê, cái mặt phè-phê.*

phè-phết trt. Lượt-thuật : *Áo dài phè-phết, áo mặc dài phè-phết.*

PHÈ-PHÈ tt. Clg. Phè-phè, xè-xè, mập béo và trần xuồng : *Cái bụng phè-phè, cái mặt phè-phè.*

PHÈ dt. Bò, không dùng đến : *Hưng-phè, tàn-phè, truất-phè*; Phè trường lập thứ II Bò dở, không tiếp-tục : *Phè hết công việc đang đì chơi ; Anh đừng ham cái bông quê mà bò phè cái bông lài, Mai sau quê rụng, bông lài thơm xa CD.*

phè-bãi dt. Bò, không dùng nữa : *Sau một cuộc c ách-mạng, phần nhiều luật cũ đều bị phè-bãi.*

phè-binh dt. Bình lính bị tàn-tật và được cho ngli, không dùng nữa : *Trại phè-binh.*

phè bò dt. Nh. Phè-bãi : *Phè bò công-việc, phè bò vợ nhà.*

phè-chì dt. (Pháp) : Thủ-tiêu, bái bò một điều-khoản hay một đao luật (abroger).

phè-chì dt. Giấy lộn, giấy vụn, các thứ giấy bò ra, không dùng nữa.

phè-chúc dt. Bò-bê chúc-vụ, không làm việc đã được giao-phó : *Bị đưa ra Hội-đồng ký-luật về tội phè-chúc.*

phè-dé dt. Vì vuu Lị truất ngôi : *Phè-đé* Pão-dai.

phè-hiệu dt. Bãi-bỏ, tuyên-bố vỡ-hiệu, làm

cho mắt hiệu-lực : Phế-hiệu một cuộc tuyễn-cử.

phế-hưng tt. X. Hưng-phế : Trái cuộc phế-hưng.

phế-lập dt. Bỏ vuơ (hoặc con vuơ) nầy, lập vuơ (hoặc con vuơ) khác : Có một dạo, Tân-thất-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường chỉ lo việc phế-lập.

phế-nghiệp dt. Bỏ công-lao sự-nghiệp.

phế-nhân dt. Người tàn-tật, không làm gì nữa được // (B) Người vô-ích, sống mà chẳng làm được việc gì có ích cho đời.

phế-tật dt. Tật bệnh làm cho người trở nên vô-dụng : Khoa-học bây-giờ có thè làm cho danh-tù « phế-tật » trở nên vô-nghĩa.

phế-tuyệt dt. Bỏ đứt, đứt hẳn.

phế-thoái dt. Cắt chức, lột chức.

phế-trí dt. Đề một nơi, không dùng đến.

phế-truất dt. Clg. Truất-phế, cách chức, không dùng nữa.

phế-trù dt. Bỏ đi, loại ra.

phế-vật dt. Vật hư bô.

PHẾ dt. Phổi : Lao-phế.

phế-bệnh dt. Bệnh phổi, đau ở phổi, thường sah ho và túc ngực.

phế-can dt. Lòng dạ.

phế-động-mạch dt. Mạch dẫn máu đó từ phổi tới tim.

phế-hoả dt. (Đy) : Hơi nóng ở các lá phổi.

phế-hoạt-lượng dt. Sức chứa khí trời của các lá phổi.

phế-huyết-băng dt. (Y) : Bệnh thô-huyết ở phổi.

phế-khí dt. (Đy) : Hơi trong các lá phổi.

phế-leo dt. (Y) X. Leo phổi.

phế-leo dường-dường dt. (Y) : Nhà dường-bệnh dành riêng cho người bị leo-phổi, thường cất trên dồi cao và nơi có khí-hậu thích-hợp, chuyên-chú về tịnh-dưỡng hơn về thuốc-men (*sanatorium*).

phế-mạc dt. Màng phổi, lớp da mỏng bọc các lá phổi.

phế-mạc-viêm dt. (Y) : Bệnh sưng màng phổi.

phế-mang dt. Bọc nhỏ ở chót trên lá phổi.

phế-ngư-logic dt. (động) : Giống cá có phổi.

phế-phẫu-thuật dt. (Y) : Phép trị bệnh leo-băng cách cắt bỏ miếng phổi bị vi-trùng ăn-nát.

phế-phủ dt. Nh. Phế-can.

phế-tặng dt. Lá phổi.

phế-tinh-mạch dt. Mạch dẫn máu đến từ tim đến phổi.

phế-trútráng dt. (Y) Bệnh sưng phổi.

phế-ung dt. (Y) : Bệnh ung-thư ở phổi.

phế-viêm dt. (Y) : Nh. Phế-trútráng.

phế-viêm-khuẩn dt. (Y) : Vi-trùng làm sưng phổi.

PHẾ tt. Xe, trê, mập tràn xuống : *Bụng phệ*.

phệ-nệ tt. Béo nặng : *Cái bụng phệ-nệ*.

phệ-phệ tt. X. Phè-phệ.

PHÉCH tt. Clg. Phích, bêch, bêch, màu trắng bạc-chêng, trắng toát : *Trắng phêch, nhạt phêch, phênh-phêch*.

phêch-phêch tt. X. Phênh-phêch.

PHÊN dt. Tấm dứng hay che bằng tro đương (dan) : *Che phên, dứng phên, tấm phên, vách phên*.

phên-giại dt. Tấm phên che nghiêng-nghiêng làm giại.

phên-vách dt. Những tấm phên dứng vách.

PHÈN-PHẾT trt. Chèm-bẹp, cách ngồi bẹp choán nhiều chỗ : *Ngồi phèn-phết*.

PHÈN dt. (lóng) : X. Phèn.

PHÈN dt. (lóng) : Khện, dện, đánh dòn : *Phện cho mấy roi*.

phện dòn dt. Đánh dòn, trừng-trị bằng roi vọt : *Lười, bị phện dòn*.

PHÈNH-PHÉCH tt. Clg. Phinh-phich, bêch-chêng, có màu trắng toát, không tươi : *Trắng phênh-phêch*.

PHÈNH dt. X. Phinh.

phèn-phèn tt. X. Phinh-phinh : *Đẹp như cái tép kho tương, Kho dì kho lại vẫn trưng phèn-phèn CD*.

PHÈNH dt. Tượng người ngồi, bụng to, bông sành hay gõ : *Cái phèn, ông phèn* // (B) Người hay ngồi ù một chỗ, ít di đứng làm lụng : *Ngồi nhu ông phèn*.

phèn đường dt. Phèn băng đường // (B) Người lười, sơ việc làm : *Ở không nhu ông phèn đường*.

phèn-phèn dt. X. Phinh-phinh.

PHÈNH-PHAO tt. Xắc-xurg, dáng người dáng-diếm, hách-dịch : *Bộ phèn-phao*.

PHÉT dt. X. Phèt : *Châm phết, dầu phết* // (B) a) : Clg Phiết, bôi, trày : *Phết hồ, phết keo* // b) : Cầm roi quật (quật) : *Phết cho nó mấy roi* // c) : Lết, kéo lê đi : *Châm phết dưới gót chân*.

phết đất tt. Lết dưới đất : *Cô dâu mặc áo lê phết đất*.

phết gót tt. Dài tối gót : *Áo dài phết gót*.

phết-lết tt. Dài và kéo lê dưới đất : *Áo quấn phết-lết*.

PHÉT tt. Có vẻ oai-vệ, chững-chạc: *Chơi ra phết, giở ra phết.*

PHÉT trt. X. Ngòi phết.

PHÉT dt. X. Mắm phết.

PHÈU-PHÀO trt. Tiếng thở hay nói của người rụng hết răng, hơi ra nhiều: *Nói phèu-phào, thở phèu-phào: Tròng kia trộn-trào như tròng khỉ, Mỗi nụ phèu-phào tơ mồi trâu Vè uống rượu say.*

PHÈU dt. Clg. Quặn, ống muỗng, vật hình nón chỏp lật ngừa, dây có ống nhỏ (giống hoa rau muỗng) đeo thọc vào miệng chải hay lợ đựng rót chất lỏng vào khỏi đồ vẩy ra ngoài: *Cái phèu.*

PHI dt. Nướng hay rang cho tan ra: *Phi phèn; thạch-cao phi.*

PHI dt. (đóng): Loài trại mình dài và nhô, ở bè, thịt ăn được.

PHI bt. Trái ngọt, không có, không phải: *Trừ phi; Việc ấy, phi anh ra, không ai làm được; Có câu kiêng nghĩa bất vi, Làm người dường ấy cũng phi anh-hùng LVT.*

phi-bạo-lực trt. Nh. Bất-bạo-động.

phi-chính-thúc tt. Không chính-thúc, không do nhà nước chủ xướng hay nhìn-nhận.

phi-chiến dt. Phản-dối, bài-xích, chống - đối chiến-tranh: *Chú-trương phi-chiến.*

phi-đạo-thề dt. (lý): Vật-thề không dẫn điện và nhiệt.

phi-dịnh-mạng dt. Không tin có định-mạng: *Thuyết phi-dịnh-mạng.*

phi-hiện-hành tt. Nguội, không tại trận: *Phi-hiện-hành-phạm* (Tôi-phạm bắt nguội).

phi-ý tt. Ngoài ý muốn, ngoài ý định.

phi-khiên-liên tt. Một mình mình chịu, không liên-can người khác: *Phi-khiên-liên-phạm* (tôi-phạm một mình).

phi-lẽ trt. Vô-lẽ, vô-phêp: *Ăn nói phi-lẽ.*

phi-lý tt. Vô-lý, không hợp-lý: *Chuyên phi-lý.*

phi-luân-lý tt. Thương-luân bại-lý, thiếu tính cách luân-lý, sai nền đạo-nghĩa thông-thường.

phi-mạng tt. Ngoài số-mạng định-đoạt: *Có nhiều cái chết phi-mạng.*

phi-ngã dt. (triết): Cái ngoại-tại, không phải ta: *Làm khi nội-tâm bị phi-ngã chi-phối.*

phi-ngữ dt. Lời nói bông-lông, mờ-hờ, thiếu cẩn-cù.

phi-nghị dt. Nói nghịch lại, bàn trái lại.

phi-nghĩa tt. Trái đeo-nghĩa: *Cửa phi-nghĩa.*

phi-nhân dt. Kẻ trộm cướp gian xảo hay làm càn làm quấy: *Đồ phi-nhân II* (truyền). Ma

quỷ, vật quái-lạ.

phi-nhân-logi tt. Không phải loài người.

phi-phàm tt. Xuất-chúng, không phải tầm-thường.

phi-pháp tt. Trái phép, không đúng luật: *Việc phi-pháp.*

phi-phận tt. Ngoài phận-sự.

phi-phụ-hệ tt. (Pháp): Thiếu yêu-tô chung-minh sự liên-hệ về huyết-thống giữa người gọi là cha đổi với một đứa con.

phi-quân-sự tt. Không được đóng quân và cầm người có súng ống bén-mảng tới: *Khu phi-quân-sự.*

phi-tâm dt. Tà-tâm, lòng tà, lòng toan làm việc ác, việc bậy,

phi-tụng tt. (Pháp): Không người đứng kiện, chỉ có thầm-phán đóng vai trò quản-lý, không phải phán-doán vì không có sự phán-tranh (*Jugement gracieux*).

phi-thường tt. Đặc-biệt, đặc-sắc, vượt khỏi mực thường: *Một việc phi-thường; con người phi-thường.*

phi-trọng-lực dt. Sự không có sức nặng, lơ-lửng ngoài vòng quyềng, không bị sức hút của trái đất (*apesanteur*).

phi-vi dt. Làm quấy, làm việc trái đời.

phi-võ-trang tt. X. Phi-quân-sự.

PHI dt. Bay: *Phi-công II (R) a*: Vọt lên cao: *Song-phi II b*: Chạy thật mau: *Phi nước dài, ngựa phi dèng xa II c*: Chỗp, lấy cắp mau lẹ: *Ai phi mất cây bút máy rồi?*

phi-báo dt. Chạy như bay để báo việc gấp: *Quân phi-báo có giặc.*

phi-cảng dt. Bến máy-bay chuyên-chở dân-sự: *Phi-cảng Tân-sơn-nhứt.*

phi-cầm dt. (động): Luật chim biết bay: *Phi-cầm tàu-thú.*

phi-công dt. Clg. Phi-hành-gie, người lái máy-bay.

phi-cơ dt. Máy-bay.

phi-cơ chiến-dấu dt. (qs): Clg. Phi-cơ khu-trục, loại máy-bay nhẹ mình, bay mau, có trí súng liên-thinh và đại-bác để rượt đánh các loại phi-cơ địch và bắn giết lính địch (*chasseur*).

phi-cơ khu-trục dt. (qs): Clg. Khu-trục-cơ, X. Phi-cơ chiến-dấu.

phi-cơ oanh-tạc dt. (qs): Clg. Oanh-tạc-cơ, loại máy-bay chờ bom đi thả bên đất địch, thường được phi-cơ chiến-dấu theo yểm-hộ (*bombardier*).

phi-cơ phản-lực dt. (qs): Clg. Phản-lực-cơ, loại máy-bay không chong-chóng, bay với máy phản-lực (X Phản-lực).

phi-cơ quân-sự dt. (qs) : Các loại máy-bay nhà binh, dùng đánh giặc.

phi-cơ thám-thính dt. (qs) : Loại phi-cơ có máy nhảm xé và máy chụp ảnh để di quan-sát tình-hình bên địch.

phi-cơ trực-thăng dt. Loại máy-bay có chong-chóng thật to để lén hay xuống thẳng, không cần sân bay để chạy lấy trốn, dùng chờ lính ra mặt trận và nhiều việc khác.

phi-cơ vận-tải dt. Loại máy-bay chở hành-khách và đồ vật.

phi-dương dt. Bay vọt lên cao.

phi-dao dt. Dao phóng (để giết người).

phi-dâng dt. Bay bồng lênh.

phi-định dt. Clg. Thuỷ phi-cơ, loại máy-bay có gân trái nồi hai bên cánh, đậu cù trên bờ và dưới nước.

phi-diều dt. (đông) : Loại có cánh biết bay.

phi-dot dt. (qs) : Đội máy-bay nhiều chiếc.

phi-hành dt. Lướt đi như bay // (R) Đi bằng máy-bay.

phi-l ành-gia dt. Nh. Phi-công // (R) Người ngồi trong vệ-tinh nhân-tạo hay phi-thuyền có hoa-tiễn tống lén thám-hiểm trên quỳ-đạo hoặc ngoài quỳ-đạo, hoặc ở các hành-tinh khác.

phi-hành-khí dt. Vật dùng bay trên không-trung như máy-bay, khí-cầu (*balloon*), phi-thuyền, v.v...

phi-hành pháo-luỹ dt. (qs) : X. Pháo-dài bay.

phi-hoạ dt. Tai bay, tai nạn thình-lình, khó ngừa trước được.

phi-kiem dt. Phóng gươm : *Phi kiêm* giết người.

phi-kieu dt. Cầu treo.

phi-ngư dt. (đông) : Cá chuồn, loại cá vi to như cánh, thường bay là-là trên mặt nước.

phi-phong dt. Đi mau như gió.

phi-sa dt. Cát bay, nói khi gió to, bụi cát bay lấp đầu : *Phi-sa* - tâu - thạch (Cát bay đá chẹt).

phi tang dt. Làm mất tiêu tang-tích : *Phi tang* vụ trộm.

phi-tầu dt. Bay và chèo, chỉ loài cầm và loài thú (Phi-cầm tầu-thú).

phi-tướng dt. Viên tướng cầm đầu phi-dot.

phi thân dt. Nhảy vọt lên : *Phi thân* qua trường.

phi-thê dt. Thang dây.

phi-thi dt. Tên bay, mũi tên xé như bay.

phi-thoàn dt. Clg. Phi-thuyền, chiếc thuyền bay, ticc máy-bay : *Thủy-phi-thoàn*.

phi-thuyền dt. X. Phi-thoàn // Vật như chiếc

thuyền to, có gân nhiều mây - mỏc, được hoa-tiễn tống lén quỳ-đạo hay ra khỏi quỳ-đạo để quan-sát vũ-trụ và đánh lín-hiệu, gởi ảnh chụp về địa-cầu, cũng được đưa-tính chờ người lên mặt trăng.

phi-thư dt. Thư rơi, thư không ký tên người viết, cốt tố-cáo người khác.

phi-thú dt. (động) : Chuột bay, ticc con dơi.

phi-trường dt. Sân bay, nơi máy-bay lên xuống.

phi-vụ dt. X. Phi-xuất.

phi-xuất dt. Việc mỗi lần máy-bay ra khỏi phi-trường để di công-tác như : chuyên-chở, tuần-phòng, thám-thính, quan-sát, giội bom, bắn địch, v.v...

PHI dt. Mờ ra, lật ra, chia ra.

phi-hoang dt. Khai khẩn đất hoang.

phi-lâm dt. Dở ra xem.

phi-lộ dt. Bày ra, trình - bày đường-lối, chủ-trương của mình ở số bão đầu hay trong sách đầu : *Lời phi-lộ*.

phi-tâm dt. Phơi rõ lòng dạ, ở tận tâm.

PHI dt. Vợ bé vu : *Ái-phi*, *quý-phi*, *thúr-phi* // Vợ chánh thái-tử : *Hoàng-phi* // Vợ chánh quan có tước vương : *Vương-phi*.

phi-tần dt. Vợ thứ của vua // (thth) Cung-nga, những dàn-bà hầu-họ vua trong cung.

PHI tt. Thuộc chau Phi và nước Phi-luật-tân : Người Phi // (đông) : Tên giống cá nước ngọt, mình giẹp như cá rô biển, sanh-sản lẹ và không ăn cỏ : *Cá phi*.

PHI-LAO dt. (thực) : Clg. Dương, cây to, tàn đep, ngắn nhọn, lá xanh, đực và cái có hai cay riêng, hoa đực nhỏ, hoa cái chỉ có một tiêu-nhi, có noãn-sào, trái kép tròn bằng ngón tay, có gai dài và yếu ; được trồng từng đám rộng dựa bờ biển để giữ cát và lợi- ích về khí-tượng (*Casuarina equisetifolia*).

PHI-LU bt. Lưu-mạnh, trâm-cáp, gian-lận, xảo-quyết : *Thẳng phi-lu* (*filou*).

PHI-NÍ bt. Hết (*fini*).

PHÌ bt. Xì, bặt hơi ra, phun hơi ra : *Nồi* - đáy phi-iới.

phi cười dt. Bặt cười, vụt cười ra tiếng : *Vừa nhó tái, anh phi cười một tiếng*.

phi-phà bt. Phà khói thuốc ra với vẻ sung-sướng : *Hút phi-phà choi ; vừa rung đì, vừa phi-phà khói thuốc*.

phi-phach trt. Tiếng quạt giấy khi quạt mạnh ; *Nâng-niú ướm hỏi người trong trường, Phi - plach trong lòng đã chán chưa ?* HXH.

phì-phèo trt. X. Phì-phò.

phì-phì trt. Tiếng phun từ miệng ra: *Phun phì-phì*.

phì-phò trt. Tiếng thở mạnh ra cả đàng miệng: *Thở phì-phò*.

PHÌ tt. Mập, béo: *Phát phì* || (R) Có nhiều màu-mỡ, giàu-có: *Vinh thân phì gia*.

phì-bàn-bệnh dt. X. Phát-bì.

phì-cam tt. Béo và ngọt || (R) Thức ăn ngon lành.

phì-dịa dt. Đất tốt, có nhiều màu-mỡ.

phì-diền dt. Ruộng tốt, có nhiều màu-mỡ.

phì-liệu dt. Phân bón.

phì-lù dt. Anh mập, tiếng gọi người dàn-đong mập (tiếng Tàu).

phì-mỹ it. Khoẻ đẹp: *Người phì-mỹ*.

phì-nộn tt. Mập-mạp to lớn: *Người phì-nộn*; ăn cho phì-nộn ra.

phì-nhiều tt. Tốt, có nhiều màu-mỡ: *Ruộng đất phì-nhiều*.

phì-ốc dt. Đất tốt, nhiều màu-mỡ.

phì-phì tt. X. Phè-phè.

phì-quả dt. (thực): Loại trái cây mập, cơm mềm như chuối, đu-đủ v.v...

phì-tráng tt. Mập-mạp mạnh-mẽ.

PHÌ-PHÀ-CHÂY dt. Túc Tỳ-bà-tử, *Cig* xâm hối-théng, dàn-bà làm nghè dàn hát ở các ca-lau tǔu-quán.

PHÌ bt. Tiêu-xài hao-lốn: *Án-phì, hao-phì, học-phì, kinh-phì, lô-phì, tiêu-phì, tôn-phì, tụng-phì, xèo-phì* || (R) Xài làng, tốn toi, vê-ich: *Bù phì, hoang-phì, vung-phì; Bảy giờ phải bỏ giờ lung không, Em đi lấy chồng, phì cả công anh CD.*

phì-công trt. Tốn công vô-ich: *Làm chi cho phì-công*.

phì-dụng dt. Chi-dùng, tiêu-xài: *Phì-dụng mỗi ngày hơn trăm bạc* || dt. Món xây-xài: *Có nhiều phì-dụng lặt-vặt không nhớ hết*.

phì-lyc trt. Hao-phì súc-lyc: *Làm việc nhiều phì-lyc*.

phì-phà dt. Bò, không thèm kè tới: *Thôi, phì-phà đi!*

phì-phà bùm-bum dt. Bò cho mặc ai lượm được hay bắt được thì chết chiu (lời trẻ con).

phì-phèm dt. Xài quá mức, tốn-hao vô-ich: *Không nên phì-phèm ngày giờ*.

phì-súc dt. Nh. Phì-lực: *Không nên phì súc*.

phì-tâm dt. Hết lòng, dụng tâm nhiều.

phì-tòn dt. Tốn hao: *Làm việc đó, phì-tòn khá nhiều* || dt. Sở-phì, món tiễn xài ra: *Chiu mọi phì-tòn*.

phì-thần dt. Tốn hao tinh-thần.

PHÌ bt. Sôi lên, phun ra.

phì-diễm dt. (lý): Độ nóng làm sôi nước.

phì-học dt. (lý): Ngành vật-lý-học chuyên việc tìm-tòi sức sôi-động của chất lỏng đối với môi độ nóng.

phì-kế dt. Đồng-hồ đo sức nóng của thè lỏng đang nấu.

phì-tuyễn dt. Suối nước sôi.

phì-thuỷ dt. Nước sôi.

PHÌ trt. Thoả, đã, đầy-đủ: *Phu-phì, biết bao nhiêu cho phì*.

phì chí trt. Thoả chí, toại chí, đúng với lòng mong-mỗi, với ý-định: *Phi chí nam-nhi*.

phì dạ trt. Vừa bụng, đúng với ý muốn: *Vừa lòng phì dạ*.

phì lòng trt. Nh. Phì dạ.

phì nguyện trt. Đúng với sở-nguyện, với sự cầu mong: *Bao nhiêu đây cũng phi-nghệ rỗi*.

phì sức trt. Vừa sức, đã lòng hăng-hái: *Chạy chưa phi sức*.

phì tình trt. Thoả tình, tình-cảm được thoả-mãn: *Phi tình con thảo*.

PHÌ dt. Nhò, chè-cười, gièm-phè, khì - dè: *Phi vào mặt*.

phi-bóng dt. (Pháp): Bán-rao, nói xấu, làm mất danh-giá người bằng cách vạch những sự xấu-xa của người ấy ra dù có thật hay không: *Tội phi-bóng*.

phi-hồ dt. Lầm nhục người, làm cho người mắc-cơ, xấu-hồ với kẻ khác.

phi-ngôn dt. Lời phi-bóng, gièm-phè.

phi-nhỏ dt. Nhò vào mặt, khinh-khi, miệt-thi: *Việc đáng phi-nhỏ biết bao*.

PHÌ dt. Giặc cướp; việc xâu-xa: *Gian-phi, tích-phi, tiểu-phi, thò-phi*.

phi-dâng dt. Đang cướp, bọn ăn-cướp: *Tiểu-trù phi-dâng*.

phi-dồ dt. Kè cướp, bọn bắt-lương.

phi-loại dt. Đò ăn-cướp, tụi đầu trộm đuôi cướp.

phi-nhân dt. Kè gian, tên bắt-lương.

PHÌ dt. (thực): Hẹ (X. Hẹ) || (B) Mông-manh.

phi-bạc tt. Nhò - mọn, không đáng gì: *Lẽ vật phi-bạc*.

phi-nghi dt. Lẽ bạc, lẽ mọn: *Kinh-tiển phi-nghi*.

phi-phong dt. Rau phi và rau phong || (B)

Nét nở trong-sạch của dàn-bà con gái: *Thôi nhè bäng-tuyết, chât hằng phi-phong K.*

PHÌ tt. Phì, phè, mập (béo) và xệ (trẹ) xuống: *Béo phì*.

phì-phì tt. X. Phì-phò và Phè-phè.

PHÍA dt. Mέ, bờ, tiếng chỉ hướng lấy mình hay một vị-trí nào làm căn-cứ: *Phía dưới, phía trên, phía mặt, phía trái; từ phía, từ bờ bốn phía* // Bên, dâng, tiếng chỉ nhóm người: *Phía bên nội, phía bên ngoài, phía chồng, phía vợ; Phía anh ít, phía tôi đồng mà cự nỗi gi?*

PHÍA dt. (lóng) Bờ, phơi, túc bày-dặt ra và cho mọi người biết cho vui: *Chuyện phịa; Phịa chơi.*

PHÍCH tt. X. Phéch.

PHÍCH br. Lọc, bình lọc: *Cái phích nước (filter).*

PHÍCH trt. Tiếng va-chạm của vật mềm mà nặng: *Vỗ bụng phích-phích, ngồi phích xuống đất, dáng đi phịch-phịch, té cái phích.* **phích-phích** trt. X. Phinh-phinh.

PHIM dt. Cuộn giấy nhua dùng chụp ảnh vào đê rửa ra giấy ảnh, hoặc đê chiếu lên màn ảnh: *Chụp phim hay pen-li-cuyn? Quay phim* // (R) a) Tuồng hát bóng: *Phim cao-bồi, phim thời-sự* // b) Mục riêng hằng ngày trên một tờ báo, thường dựa vào chuyện vừa xảy ra đê bàn-tán, châm-chọc cách duyên-dáng: *Chuyện phim; Phim hằng ngày (film).*

phim ảnh dt. Nh. Phim (nghĩa đầu).

phim câm dt. Phim hát bóng tuồng câm, không có tiếng nói hay tiếng động trong tuồng: *Hồi trước, chỉ hát phim câm.*

phim đen trắng dt. Phim hát bóng chỉ có hai màu đen và trắng.

phim điện-ảnh dt. Phim hát bóng.

phim màu dt. Phim hát bóng chiếu ra có nhiều màu sắc đẹp.

phim nói dt. Tuồng hát bóng có tiếng nói và tiếng động như thật.

PHÍM dt. Các miếng gỗ hay xương gân cách khoảng hoặc xa hoặc gần trên cây cần đàn đê chia cung-bắc: *Lạc phím, nhẫn phím, sứa phím.*

phím đòn (đòn) dt. Nh. Phím: *Thôi đây anh không giận, đó em cũng chờ hòn, Kiếp tái-sanh sẽ nói phím đòn tri-âm CD.*

phím loan dt. Nh. Phím, tiếng vắn-chương: *Trúc se ngọn thò, tơ chùng phím loan K.*

PHIN tt. Lọc, được lọc bằng cái phích: *Cà-phê phin (filter).*

PHINH-PHÍNH tt. Clg. Phinh-phinh, chỉ hai má vùn đầy thịt: *Những người phinh-phinh mặt mõ, Chân đi chũi bát thì cho chảng thêm CD.*

PHINH-PHÍNH tt. Nh. Phinh-phinh: *Cá mặt phinh-phinh, hai má phinh-phinh.*

PHÍNH bt. Phòng, sình, nồi phòng lén: *Nhở bột dây, nên bánh phinh to; thôi cho bong-bóng phinh lén* // Phêu, không chìm: *Nâng sa xuống nước nhẹn lại nồi phinh, Trước kiêu huynh kiêu đệ, sau kiêu người tình tôi lui Hò.*

phinh bụng dt. Nín hơi chuyền gân cho bụng phồng to lên: *Giồng cá nóc hay phinh bụng khi bị nấm lác* // (B) Rán súc chiu: *Phinh bụng bao anh em ăn một bùa.*

phinh-phinh tt. X. Phinh-phinh.

PHÌNH-PHÍCH trt. Clg. Phich-phich, tiếng va-chạm liên-liếp của những vật nặng và mềm: *Nó thoi thpong nhô phinh-phich; Vỗ bụng phinh-phich.*

PHÌNH-PHÌNH trt. Tiếng trống nhỏ: *Trống đánh phinh-phinh.*

PHÌNH-PHÌNH tt. Sưng, phù lên: *Mặt nặng phinh-phinh.*

PHÌNH dt. Nói khéo mà xảo cho người ta thích và nghe theo mình: *Chớ nghe lời phinh tiếng phờ, Thủ tay vào lò, mặc kẹt cái hom CD.*

phinh-gạt dt. Nói khéo đê gạt người: *Bị người phinh-gạt.*

phinh mũi trt. Clg. Hình mũi, đặc ý, sưng-sướng, mũi phồng to lên khi được người tông-bốc: *Vui phinh mũi.*

phinh-phờ dt. (đ): Nh. Phinh: *Ngõ là hương lừa đang nhẹn - nhúm, Hay nỗi trăng hoa khéo phinh-phờ NT.*

PHÌNH tt. Phinh, phù lên như sưng: *Chân phinh, mặt phinh.*

phinh-phinh tt. X. Phinh-phinh.

PHÍU dt. Xụ xuồng, vể mặt giận mà không nói ra: *Phiu mặt, phung-phiu.*

PHIẾM bt. Linh-định, bình-bồng: *Phiêm-du* // Bao-dòng, bông-lông, không ăn thua vào đâu: *Bản phiêm, chơi phiêm, chuyen phiêm* // Rộng mênh-mông: *Phiêm-ái.*

phiêm-ái dt. Thương bao-la: *Có lòng phiêm-ái.*

phiêm-ái chủ-nghĩa dt. Chủ-nghĩa khuyển-khích tình thương không ranh-giới về đạo-giáo, chủng-tộc.

phiêm-bạc tt. Rộng lớn mênh-mông.

phiêm-du dt. Đì chơi phiêm, không mục đích: *Một cuộc phiêm-du.*

phiêm-dàm dt. Nói chuyện phiêm với nhau.

phiêm-dĩnh dt. Chiếc thuyền linh-định trên

- mặt nước.
- phiêm-định-từ** *dt.* Loại tiếng chỉ-định vu-vor như : ai, đâu, nèo...
- phiêm-lâm** *dt.* Xem qua-loe, không chú ý.
- phiêm-luận** *dt.* Bàn phiêm, cãi chuyện bao-dồng : *Anh em ngồi phiêm-luận.*
- phiêm-phiêm** *trt.* Chơi-vơi, vu-vơ, không định nơi nào, không hẳn chuyện gì.
- phiêm-quan** *dt.* Xét cách tòng-quát, xem qua nhũng nét chính.
- phiêm-thần-giáo** *dt.* Giáo-phái chủ-trương vũ-trụ là một vị thần, hay thần là vũ-trụ.
- phiêm - xưng** *dt.* Gọi chung, tiếng gộp : Nhũng tiếng : các, mọi, nhũng, là nhũng tiếng phiêm-xưng.
- PHIÊN** *dt.* Phen, lượt, bận có dưa vào một thời-gian nhất - định đê chia đều và lần-lượt trở lại như thế luôn : *Cắt phiên, luân-phiên, mân phiên, phân phiên, thay phiên ; Anh vè trày đâu cùng cà, Đè em đi chợ kéo mà lỡ phiên CD* || Tên chung do người Trung-hoa gọi các nước ở phía bắc nước Trung-hoa : *Đào Phiên, nước Phiên, tướng Phiên.*
- phiên-chuyên** *dt.* Thay phiên, đổi phiên.
- phiên-gác** *dt.* Phiên canh giữ một nơi nào || Phiên hờ làm việc gấp, bất-thường trong ngày giờ nghỉ (*tour de garde*),
- phiên-quyết** *dt.* Tên do người Trung-hoa gọi người các nước Âu-châu và ở phía bắc Trung-hoa.
- phiên-thứ** *dt.* Thứ tự các phiên : *Hay tuần-tự theo phiên-thứ.*
- PHIÊN** *dt.* Trở trái, lật lại, định lại.
- phiên-án** *dt.* Xử lại vụ đã do tòa dưới xử thành án rồi : *Tòa nhóm kỳ này sẽ phiên-án hai vụ thương-tố* || Định lại, sửa lại một nhện-xét cho rằng sai - lầm : *Phiên-án chủ-trương.*
- phiên-âm** *dt.* Dùng chữ minh mà nhai (nhai) tiếng nước khác : *Phiên-âm nhũng tiếng khoa-học như oxygène ra oxy tiễn - lời hơn là dịch theo người* Tàu là đường-khí.
- phiên-thiết** *dt.* Phiên và thiết, hai phép đánh-vần chữ Hán đê đọc thành âm thành tiếng.
- PHIÊN** *dt.* Lật lại, chuyền qua.
- phiên-cung** *dt.* (Phép) : *Phản-cung, chối nhũng điều đã khai.*
- phiên-chuyên** *dt.* Lật trở lại bừa khác.
- phiên-dịch** *dt.* Dịch chữ nước này sang chữ nước khác.
- phiên-kiểm** *dt.* Đòi xác mệt, có vẻ mệt khác.
- phiên-phúc** *dt.* Tráo-trò, lật-lọng : *Nhân-tinh phiên-phúc.*
- PHIÊN-PHIÉN** *trt.* Qua-los cho meo xong : *Lâm phiên-phién.*
- PHIỀN** *dt.* Hòn, không vùn lòng : *Cầm-phiền, dùng phiền, than - phiền ; Chút thân béo-bọt đám phiền mai sau K II Bẹn-rộn, khó-khăn, tiếng xin nhờ người giúp giùm : Chju phién ; Phiền anh vui lòng cho tôi hỏi thăm một chút* || Buồn-bực : *Âu - phiền, buồn phiền, giải phién, lúa phién, phát phién, ưu-phién.*
- phiền-hè** *dt.* Phiền-nhiều, hè-khắc : *Chính-lệnh phiền-hè* || (thth) Hòn giỗi, hơi giận-tiếng Rủi-ro phải chju, phiền-hè người ta làm chi.
- phiền-khí** *dt.* Nỗi buồn, lòng rầu-rĩ : *Dập tan phiền-khí.*
- phiền-lao** *trt.* Bận-rộn, nhọc-nhàn : *Viga mình mà làm phiền-lao nhiều người.*
- phiền-lụy** *tt.* Vướng-vít khô-sở : *Dứt đi cho khỏi phiền-lụy nhiều người* || Khô-sở nhục-nhà : *Lòng không phiền-lụy thì tâm-trí thảnh-thơi.*
- phiền-muộn** *tt.* Sầu-não, buồn-rầu : *Trong lòng phiền-muộn.*
- phiền-nan** *tt.* Rắc-rối khó-khăn : *Tình-cánh phiền-nan.*
- phiền-não** *tt.* Lo rầu : *Bậu đừng phiền-não mà hư, Anh vè thưa lại mâu-tử anh hay CD.*
- PHIỀN** *bt.* Clg. Phòn, đong-dèo, hòn-tập, lộn-xộn : *Phân-phién.*
- phiền-diễn** *dt.* Này-nở ra nhiều.
- phiền-hoa** *tt.* Clg. Phòn-hoa, náo-nhiệt, đong-dèo vui-vẻ : *Lâm-toàn quyết cả phién-hoa lại, Mới biết trời già đến dở-dom HXH.*
- phiền-kịch** *tt.* Bận-rộn lăng-xăng : *Công-việc phién-kịch.*
- phiền-mẬU** *tt.* Rậm, tổi-tươi : *Cây cỏ phién-mẬU.*
- phiền-nhiều** *dt.* Rầy-rà bận-rộn : *Bị người phiền-nhiều.*
- phiền-pháp** *tt.* Pháp-tắc rắc-rối : *Giản-dị-hoặc nhũng phién-pháp cho dân nhở.*
- phiền-phí** *dt.* Tốn-kém nhiều và rắc-rối : *Nên tránh nhũng phién-phí trong dịp tết.*
- phiền-phúc** *tt.* Rắc-rối lôi-thời : *Giấy tờ phién-phúc.*
- phiền-tập** *tt.* Tập-nhép, lộn-xộn : *Gây điều phién-tập.*
- phiền-tẾ** *tt.* X. Phiền-toái.
- phiền-tiÊN** *tt.* Nh. Phiền-nجع.
- phiền-toÀ** *tt.* X. Phiền-toái.
- phiền-toÁI** *tt.* Tân-mân, vụn-vặt, rắc-rối : *Lâm điều phién-toÁI.*

phiên-tư *dt.* Nh. Phiên-diều.
phiên-tức *dt.* Nh. Phiên-diễn.
phiên-thịnh *tt.* X. Phòn-thịnh.
phiên-thực *dt.* Nh. Phiên-diễn.
phiên-văn *dt.* Câu văn, bài văn hay văn-chương rắc-rối, khó hiểu.
phiên-vinh *tt.* Nh. Phiên-mẫu.

PHIỀN *dt.* Miếng, tấm, tiếng gọi những vật có mặt phẳng : *Băng-phiền*, *thiết-phiền*, *mặt phiền gỗ*, *hai phiền sét* *|| tt.* Phản nứa, một bên.
phiền-diện *trt.* Một mặt, một bên *|| (B)* : Chỉ một khía-cạnh, không toàn-diện : *Xét việc cách phiền-diện*.

phiền-ngôn *dt.* Lời nói lơ-lửng, không dứt câu.

phiền-phương *dt.* Một phái, một bên : *Ý kiênn phiền-phương*.

phiền-tử *dt.* Nh. Phiền-ngoân.

phiền-thời *trt.* Chốc lát, tiếng chỉ thời-gian rất ngắn.

phiền-vụ khế-ước *dt.* (*Pháp*) : Bản giao-kèo do một bên đứng cam-kết (*contrat unilatéral*).

PHIỀN *dt.* Cây quạt *|| dt.* Quạt, thòi cho lửa cháy bùng lên *|| (B)* : Xui-giục.

phiền-biến *dt.* Xúi-giục một cuộc nỗi loạn.

phiền-du *dt.* Lừa-gạt và xúi-giục.

phiền-động *dt.* Kích-thích, xúi-giục cuộc nỗi loạn.

phiền-hình *dt.* Hình rẽ-quạt.

phiền-hoặc *dt.* Dụ-dỗ, mè-hoặc đe dề sei-khiên : *Phiền-hoặc dân quê*.

phiền-loạn *dt.* Xúi-giục làm giặc *|| thth.* Ké, phe nỗi loạn : *Quân phiền-loạn*.

PHIỀN-PHIỀN *trt.* X. Phiên-phiền.

PHIẾT *dt.* *Clg.* Phết, bôi, trét, trét vào : *Phiết hở*, *phiết keo*.

PHIẾT *dt.* Cửa (trong cửa ngó ra) *|| (B)* : Ké chuyên-chẽ, ích-kỷ : *Học-phiết*, *quân-phiết*, *tài-phiết*.

phiết-duyết *dt.* Nhà cao - sang quyền-quý : *Con nhà phiết-duyết*.

PHIỀU *tt.* Lêu-bêu, trôi-nồi, linh-dinh.

phiêu-bạc *tt.* Trôi giạt, không nơi nương-dựa : *Phiêu-bạc giang-hồ*.

phiêu-dao *tt.* *Clg.* Phiêu-diêu, bênh-bồng, lung-lay theo gió : *Phiêu-dao nơi góc bờ chén trời*.

phiêu-dật *tt.* Nhẹ-nhang bay đi *|| (B)* : Siêu-thoát, ra ngoài cõi tục : *Linh-hồn phiêu-dật*.

phiêu-diều *tt.* X. Phiêu-dao.
phiêu-dương *tt.* Bị gió cuốn đi.
phiêu-dâng *tt.* Trôi giạt vì sóng gió.
phiêu-lạc *tt.* X. Phiêu-linh.
phiêu-lãng *tt.* Trôi nồi đì đây : Gót chân *phiêu-lãng giang-hồ*.

phiêu-linh *tt.* Rạng bay lâ-tâ (lá cây) *|| (B)* Trôi-nồi bênh-bồng : *Tấm thân phiêu-linh, không nơi nương-dựa*.

phiêu-lưu *tt.* Trôi giạt vì sóng gió : *Chiếc thuyền con phiêu-lưu giữa biển cả* *|| (B)* Linh-dinh không biết về đâu : *Phiêu-lưu nơi đất khách* *|| (R)* *dt.* Làm việc mạo-hiem, không chắc thành-công mà có hại : *Hãy đặt kế-hoạch hồn-hoi rồi sẽ làm, không nên phiêu-lưu như vậy*.

phiêu-ngụ *dt.* Rày đây mai đó, không yên một bờ nào.

phiêu-phiếm *tt.* Linh-dinh trên mặt nước *|| (B)* Nh. Phiêu-linh *(B)*.

phiêu-phiêu *trt.* Hiu-hiu, hây-hây : *Có thời phiêu-phiêu* *|| thth.* *Clg.* Phiêu-phiêu phuờng-phuờng, dật-dờ trên không : *Phiêu-phiêu tự cõi trần xa lánh*, *Riêng mình duờng tháp cánh lên tiên Phú Tiên Xích-bích*.

phiêu-phiêu phuờng-phuờng *trt.* X. Phiêu-phiêu *(thth.)*.

phiêu-phù *tt.* Nồi trôi trên mặt nước.

phiêu-tán *tt.* Tán-nát, rã-rời : *Của tiền phiêu-tán, nhân-dân phiêu-tán*.

PHIỀU *dt.* *Clg.* Phiêu, cái chuông cỡ vừa, không to không nhỏ.

PHIỀU *dt.* X. Phiêu (chuông).

PHIẾU *dt.* Vé, giấy-tờ có giá-trị riêng : *Phiếu quan*, *bài-phiếu*, *bưu-phiếu*, *ngân-phiếu*, *chi-phiếu*, *thương-phiếu*; Ký phiếu mượn tiền ; *phát phiếu mua sửa* *|| Thăm, tờ giấy nhỏ có tên người tranh-cử* : *Bỏ phiếu*, *dồn phiếu*, *dầu-phiếu*, *thẳng phiếu*.

phiếu bàu *dt.* Thăm, lá thăm bàu-cử.

phiếu gởi *dt.* Tờ giấy có kê những món đồ gởi theo.

phiếu hưu-danh *dt.* Tờ séc (*chèque*) có tên họ người lãnh tiền.

phiếu-quỹ *dt.* Thùng thăm, cái thăm đựng những lá thăm do cử-trí bỏ vào.

phiếu tay *dt.* Ngón tay giơ lên để bàu-cử : *Bỏ phiếu tay cho lợ*.

phiếu trắng *dt.* *Clg.* Thăm trắng, lá thăm không có tên hoặc không có ý-kien : *Bỏ phiếu trắng*.

phiếu vô-danh *dt.* Tờ séc (*chèque*) không có tên người lãnh tiền, vẫn có giá-trị cho

người nào chính tay đưa ra lệnh tiền.

PHIẾU *dt.* Gọn, vứt bỏ bực-bãm và chất đẽ vật được trang tinh: *Phiếu đường, phiếu sáp* II Clg. Xiêu, Giặt rùa.

phiếu bạch *dt.* Giặt cho trắng.

phiếu-mẫu *dt.* Bà lão giặt đồ (X. Bát cơm *Phiếu-mẫu* PH.II).

PHO *mt.* Bồ, nguyên một nõ dù các bộ-phận: *Pho sách, pho tượng, pho xe pháo ngựa; Đầu pho, nguyên pho, xé pho; Nước ngọt chong lén, thuyền một chiếc, Các cao bó lại, sách trăm pho TTT.*

PHO-PHO *trt.* Clg. Kho-kho hay Khò-kò, tiếng ngày khi ngủ: *Đêm năm thì ngày pho-pho, Chỗng yêu chồng bao: ngày cho vui nhà CD.*

PHÒ *dt.* Clg. Phò, theo giúp việc: *Khuôn phò, phò vua giúp nước* II (R) a) Theo mặt bên đẽ che-chở: *Quan-công phò nhí tâu; Một mai ai đứng minh-sinh, Ai phò giê-triệu, ai nghinh quan-tài CD* II b) Nịnh bợ: *Nối phò, theo phò tả hưu; phò chủ tích-cục* II c) Bưng cách kính-cần: *Quan-Bình phò hòn ẩn* II (lóng): a) Lấy cắp: *Vô-ý bị chúng phò mất cây bút mày* II b) Clg. Thính, lấy làm vợ không chánh đáng: *Phò vợ bạn.*

phò-dực *dt.* Giúp đỡ chân tay: *Theo một bên đẽ phò-dực.*

phò-duরing *dt.* Nuôi-nâng giúp đỡ: *Nhờ ơn phò-duরing.*

phò-hộ *dt.* (truyền): Che-chở, giúp đỡ, ban ơn: *Trời Phật phò-hộ, thánh-thần phò-hộ, ông bà phò-hộ cho tai qua nạn khói.*

phò-huề *dt.* Dìu-dắt, giúp đỡ.

phò nghĩa *dt.* Làm nghĩa, giúp người trong việc nghĩa II tt. Có nghĩa-khí, sẵn-sàng và can-dam.

phò nguy *dt.* Giải nguy cho người: *Phò nguy tể khôn.*

phò-tá *dt.* Giúp đỡ tay chân, theo một bên đẽ chịu sai-khiến: *Phò-tá nhà vua; theo phò-tá kiêm ăn.*

phò-thực *dt.* Vun tròng; gầy dựng.

phò-trì *dt.* Giúp đỡ giữ-gìn: *Phò-trì vạc cá.*

phò-trợ *dt.* Nâng đỡ trợ giúp: *Phò-trợ người ngay.*

PHÒ-MÃ *dt.* Phò-mã đô-uý gọi lài, một chức quan từ đời nhà Hán TH II (R) Chức phong rè vua, tức chòng một công-chúa.

PHÓ *tt.* Phụ, thứ, bậc nhì sau bậc chánh (thường, có thè thay người chánh khi cần): *Phó Chủ-tịch, phó Giám đốc, phó Hội trưởng, ông Phó II Phó trưởng-mục gọi tắt, chức thư thứ hai* II (R) Thơ, người có một nghề chuyên-môn: *Phó máy.*

phó-bản *dt.* Bản (bản) đánh máy (giấy-tờ) thứ hai (hoặc ba, tư...): *Phó-bản gởi cho ông Ông Ôi đẽ cáo-tri.*

phó-bảng *dt.* Người thi đậu ở bảng phụ, sau lần-si và hoàng-giáp ở khoa thi đình: *Đậu phó-bảng.*

phó cà *dt.* Thị cái, người thợ chịu trách nhiệm tết-cà cho bọn thợ cùng làm chung.

phó-cận *tt.* Clg. Phụ-cận, gần quanh: *Bên lèng phó-cận.*

phó-mẫu *dt.* Bà vú, người đàn-bà ở cho con người chủ bú.

phó-mộc *dt.* Thợ mộc.

phó-nè *dt.* Thợ hò.

phó-nguyên-liệu *dt.* Đồ vật dùng đẽ nhờ đó mà chế-tạo những đồ vật khác như: cùi, dầu, mỡ, than, v.v...

phó-nghiệp *dt.* Nghề phụ, nghề làm đở.

phó-nhòm *dt.* Thợ chụp hình.

phó-sản-phẩm *dt.* Clg. Phó sản-vật, đồ-vật chế-tạo với sản-vật tự-nhiên.

phó-sản-vật *dt.* X. Phó sản-phẩm.

phó-tử *dt.* Danh-tử phụ một danh-tử khác đẽ trở thành một trạng-tử riêng biệt (*locution adverbiale*).

phó-tượng *dt.* Hiện-tượng phụ do một hiện-tượng chính sinh ra.

phó-tượng-mục *dt.* Người thợ thứ hai, tức thợ phó, phải tùy thợ chính.

phó-thự *dt.* Ký tên ngang hoặc dưới chữ ký của người cấp giấy-tờ đẽ tăng thêm giá-trị tờ giấy.

phó-vương *dt.* Người thay quyền vua cai-trị một vùng đất xa kinh-dô.

PHÓ *dt.* Clg. Phú, giao cho, cất viেc, sai-khiến: *Giao-phó; Phó-làng điều-trá nội-vụ; Cửa trống phó cho thằng nhện đóng, Đèn tàn đẽ mặc cái đai khêu HXH* II Gởi hàng cho người mua ở xa: *Phó hàng đi nước ngoài.*

phó-hồi *dt.* Trả lại, trả về: *Phó-hồi nguyên-quán.*

phó-mặc *dt.* Đẽ mặc, thây-kệ: *Phó mặc ai làm sao thi làm.*

phó-thác *dt.* Giao cho, gởi cho: *Phó-thác viêc nhà cho vợ.*

phó-về *dt.* Trả lại, giao lại: *Một lài cứ phép già-hình, Hai lài lại cứ lầu xanh phó-về Ko.*

PHÓ *dt.* Đi đến, chạy đến, sẵn-sàng : *Üng-phó.*

phó-chiến *dt.* *Ctg.* Phó-dịch hay ứng-chiến, ra trận đánh giặc : *Phát binh phó-chiến.*

phó-dịch *dt.* X. Phó-chiến.

phó-hội *dt.* Đến dự hội : *Giang-dông phó-hội.*

phó-lý *dt.* Đến nơi nhận việc quan : *Ké thi phó-lý, người thi tiến kinh NDM.*

phó-nhiệm (nhậm) *dt.* Tới chỗ lãnh chức làm việc : *Giả vợ nhà đi phó-nhiệm.*

phó-tang *dt.* Tới dự đám tang.

phó-tịch *dt.* Dự tiệc.

PHÓ *dt.* Báo hà-con, em-đem biết trong thân mình có người chết : *Cáo-phó.*

phó-cáo *dt.* X. Cáo-phó.

phó-tang *dt.* Báo tang.

PHÓC *trt.* *Ctg.* Phót, thót, vọt lên : *Nhảy phóc lên ván ngồi II Bóc, vụt, bỗng, cách nhanh chóng : Nghe xong, phóc chạy liền, không kịp hỏi đi hỏi lại.*

PHQC *trt.* X. Ớt.

PHQC *dt.* X. Phuoc.

PHÒI *tt.* Lòi ra, sùi ra : *Phòi ruột, phòi bọt mép.*

PHÓN *tt.* Bòn-sén, hè-tiện, xấu bụng : *Thẳng đó phón với anh em lầm.*

PHONG *dt.* Ban chức - tước và cấp đắt-dai : *Cầu-phong, khâ-phong, sắc-phong, thợ-phong, truy-phong ; Phong quan kiền diền ; lèm lê tân-phong II Gói lại, niêm gắn lại : Biên-phong, càn-phong, niêm-phong, tịch-phong ; Xưa sao phong gấm rù là, Rèy sao tan-tác như hoa giừa đường K II mt. Gói dài có dán hay bịt đầu : Phong bánh in, phong pháo ; Bạc năm mươi lạng một phong sẵn-sàng NDM II dt. Bờ-cõi : Phong-cương, phong-vực II tt. Giàu-có : Tố-phong.*

phong ấm *dt.* Ban chức hay tước cho con cháu các quan từ ngũ-phàm trở lên, như ấm-thy, ấm-sinh, v.v... : *Cha chết rồi, con được phong ấm.*

phong ăn *dt.* Niêm hòm ăn lại II (B) Nghỉ việc quan, thôi làm quan.

phong áp *dt.* Cho ăn lộc một áp và mang danh-hiệu áp ấy (theo ché-dộ vuas chúa hồi xưa).

phong-bá *dt.* Cho làm quan, ban cho một chức quan : *Được vuas phong-bá.*

phong-bao *dt.* Bao thư đựng tiền hay gói tiền dùng trả công hay đèn ơn : *Trao phong-bao cho ông thầy.*

phong bì *dt.* *Ctg.* Bao thư, cái bao hình chữ nhật dùng đựng thơ : *Đề phong-bì, bỏ vô phong-bì niêm lại.*

phong cảng *dt.* Chặn hết các bến nước không cho thuyền vào ra.

phong-cương *dt.* Bờ-cõi ; biên-giới.

phong-kien *bt.* Phong quan kiền diền gọi tắt, cất đất và phong lèm chư-hầu đế cai-trị và hưởng thuế-má vùng đất ấy : *Đời phong-kien II (R) a) Quận-chủ, có vuas : Ché-dộ phong-kien II b) Xưa, trọng giai-cấp, coi rẻ kè dưới : Óc phong-kien.*

phong mồ *dt.* Đắp mồ, xây đắp mồ-mả.

phong-nhị *tt.* Búp, chửa nở : *Hoa thơm phong-nhị, trăng vàng tròn gương K.*

phong-phòn *dt.* Đắp cao nấm mồ.

phong-tặng *dt.* Tặng phàm-hàng cho người đã chết rồi mà có con làm quan tại triều : *Cha mẹ được phong-tặng, con cũng thoát lòng.*

phong-toà *dt.* Bao vây, chặn sự thông-thương giữa trong và ngoài : *Đất nước bị phong-toà.*

phong-thần *dt. (truyền)* : Phong làm thần Khương - Thượng phong - thần II (lóng) Hoang-đường, dốc : *Nói phong-thần, chuyệ phong-thần.*

phong-thor *dt.* X. Phong bì.

phong-vực *dt.* Nh. Phong-cương.

PHONG *dt.* Gió : *Ác-phong, bình-phong, cuồng-phong, đồng-phong, nam-phong, nhiệm-phong, trung-phong, truy-phong ; Phong diều vũ thuận II Cách ăn - ở, dù đứng, dạy-dỗ : Đồi phong bụi tục.*

phong-ba *dt.* Sóng gió : *Phong-ba bão - táp II Cơn lộn-xộn, xào-xáo, tai-biển : Quá trận phong-ba.*

phong-cách *dt.* Phong-độ và tư-cách : *Phong-cách dáng kính.*

phong-cảnh *dt.* Cảnh tự-nhiên do núi sông, cây cỏ, nhà cửa hoà-hợp : *Dạo xem phong-cảnh.*

phong-cầm *dt.* Đàn to như cái tủ, trong có nhiều ống sáo sắp đặt theo âm giọng ; khi đánh, dùng chún đập cho hơi gió từ ống sáo ra thành tiếng (orgue).

phong-cốt *dt.* Cốt-cách phong-độ : *Phong-cốt thần tiên.*

phong-dao *dt.* Ca-dao về phong-tục.

phong-di *dt. (truyền)* : Dì gió, vị nữ-thần làm gió II (B) Người đưa tin, mối lái.

phong-diệu *dt.* Cách nói-nặng, viết-lách.

phong-dỷ *dt.* Diệu-bộ chưng-chọc : *Phong-dỷ người lớn II (thíh) Tài-nặng và sức lực : Lực-si mất phong-dỷ.*

phong-giáo *dt.* Phong-tục và giáo-dục.

phong-hiến *dt.* Phong-hoá và pháp-luật.

phong-hoa *dt.* Thú vui phong-nhã, khi hóng gió, khi xem hoa : *Giang-san bắc thiều tài hoa khéch, Mỗi một người một cách phong-hoa VD.*

phong-hoá *dt.* Phong-tục và sự giáo-hoá : *Phong-hoá suy-đổi.*

phong-hội *dt.* Khí-hệu và cơ-hội thuận-liện, địa-lợi và thiên-thời, điều-kiện về nơi chốn và dịp thuận-tiện.

phong-lan *dt.* (*thực*) : Thứ lan mọc bám trên vỏ cây khác.

phong-lôi *dt.* Sấm-sét gió bão // (*B*) Cơn giật dữ : *Nồi trận phong-lôi.*

phong-luân *dt.* Bánh xe gió ; cối xay có chong-chóng to nhở gió thổi mà chuyên động.

phong-lưu *tt.* Hào-hoa, nhèn-nhã, sang : *Cốt cách phong-lưu, người phong-lưu* // Khé, đư-dà chút - định : *Nhà phong-lưu, sống cách phong-lưu* // Thuộc cảnh chơi-bời : *Bình-khang là chốn phong-lưu.*

phong-mạo *dt.* Dáng-diệu và vẻ mặt ; *Phong-mạo đáo-trang.*

phong-nguyệt *dt.* Trăng gió : *Phong-nguyệt năm hò, khách nồi thuyền NBK* // Chuyện trai gái yêu - đương : *Phong - nguyệt tình-hoài.*

phong-nhã *tt.* Phong-lưu tao - nhã, cốt-cách sang - trọng : *Vào trong phong - nhã, ra ngoài hào-hoa K.*

phong-quang *tt.* Sáng - sủa, khoảng - khoát : *Cảnh Kiếm - hò bao xiết vẻ phong-quang Hoàng-cảnh-Tuân.*

phong-sương *dt.* Sương gió : *Phong sương dài dẫu* // (*R*) Ngày tháng : *Phong sương mây độ* // (*B*) Nỗi cơ-cực vất-vả : *Cuộc đời đầy phong sương gió bụi.*

phong-tao *tt.* Đẹp - đẽ, tao - nhã : *Âm-diệu phong-tao.*

phong-tinh *dt.* Tình trăng - gió, việc yêu - đương theo tình dục : *Chuyện phong-tinh* // Hào-liêu, tên chung các chứng bệnh ở bộ sinh-dục do các cuộc chơi-bời bậy-bạ mà mắc phải : *Bịnh phong-tinh.*

phong-tiết *dt.* Phong-thái và khí-tiết.

phong-tục *dt.* Thói quen trong đời sống hàng ngày từ lâu đời truyền lại : *Giữ-gìn phong-tục tốt.*

phong-thô *dt.* Phong-khí và thô-nghi // Khí-hậu : *Hập phong-thô.*

phong-thú *tt.* Ý-vi, xinh-dep : *Cảnh-trí phong-thú.*

phong-thuỷ *dt.* Địa-lý, cách chọn đất chôn người chết.

phong-trào *dt.* Triều nước và gió // (*B*) Sự đua nhau làm một việc mới-mẻ và gây rung-dộng trong một lúc : *Phong-trào uốn tóc, phong-trào yo-yo.*

phong-trần *dt.* Gió bụi // (*B*) Cuộc đời vất-vả : *Delay-dan phong-trần.*

phong-vân *dt.* Nh. Phong-thanh.

phong-vân *dt.* Mây và gió // (*B*) Dịp may (như rồng gặp mây, cọp gặp gió) : *Nay đè gặp hội phong-vân, Ai si mà chẳng lập thân buồi này LVT.*

phong-vật *dt.* Nh. Phong-cành.

phong-vị *dt.* Cái thú hay hay : *Ở đồng-quê có nhiều phong-vị.*

phong-võ (*vũ*) *dt.* Mưa gió : *Phong-võ bắt-kỳ* // (*B*) Bệnh-hoạn : *Biết đâu phong - võ mà ngừa.*

phong-võ-biểu *dt.* Vật do thời-tiết, dễ biết nóng lạnh mực nào, mưa gió ra sao.

PHONG *bt.* Nghe tiếng đồn : *Nghe phong-phanh* // *Cig.* Phung, bệnh cùi (hủi) và nhiều chứng bệnh thuộc thần-kinh hay ngoài da : *Dầu phong, kinh-phong, mề phong, trúng phong ; Phong lao cùi lại.*

phong-bại *dt.* (*Đy*) : Bại chán hay tay do phong-rút : *Đau phong-bại.*

phong đòn gánh *dt.* X. Uốn ván và Sải uốn ván.

phong đặc *dt.* (*Đy*) : Bệnh ngoài da hay ngứa-ngầm hoặc lờ-lor khi ăn nhâm vật ký như cá biển, thịt bò, thịt gà, v.v...

phong-hàn *dt.* (*Đy*) : Bệnh cảm gió của người bị dương hư sẵn, sinh ngạt mũi, nhức đầu, nóng lạnh, toàn-thân nặng-nề, hay đỡ mồ-hôi.

phong hủi *dt.* (*Đy*) : Phung cùi.

phong le *dt.* (*Đy*) : Chứng con nít le khan, có khi miệng le mắt giọt, rồi chết.

phong lờ *dt.* (*Đy*) : Bệnh ngoài da, thường nổi mụn ngứa, lờ, chàm nước vàng (*exzéma*).

phong ngứa *dt.* (*Đy*) : Nh. Phong đặc.

phong-nhân-viện *dt.* *Cig.* Dưỡng-trí-viện, nhà thương viện.

phong-phanh *trt.* *Cig.* Phong - thanh, lóng, có tiếng đồn, không rõ lầm : *Nghe phong-phanh.*

phong phù *dt.* (*Đy*) : Chứng ngứa ngoài da rồi sưng phù lên.

phong-thanh *trt.* X. Phong-phanh // *dt.* Tiếng đồn, lời đồn-dâai.

phong-thấp *dt.* (*Đy*) : Bệnh nhức mỏi chân

tay, mình, nhứt là các khớp xương (*rhumatisme*).

phong-thũng dt. (Đy): Chứng bệnh do phong-thấp hoặc phong-hàn lâu ngày không dứt sinh ra thũng, đau mặt phù lên, tay chân lại gầy ốm, dài-tiện kiết-tè.

PHONG bt. Đầy-dù, dồi-dào, được mùa: *Ngũ cốc phong-dăng*; Lẹ gi bì sắc tư phong K.

phong-dụ tt. Dư ẩn dư đà, khá-giè.

phong-dăng trt. Trúng mùa, được mùa: *Ngũ-cốc phong-dăng*.

phong-long dt. (truyền): Thần làm mưa // Khí trực, nhơ-uế, vật làm cho xui-xéo: *Đốt phong-long, mắc phong-long*.

phong-năm trt. Nh. Phong-dăng.

phong-niên dt. Năm được mùa: *Năm phong-niên, gió thuận mưa hoà*.

phong-phá tt. Dồi-dào, có nhiều: *Tiếng mè dẻ ta rất phong-phú*.

phong-túc tt. Đầy-dù: *Cửa nhà phong-túc*.

phong-thịnh bt. Phồn-thịnh, thịnh-vượng: *Làm ăn phong-thịnh, chở ở phong-thịnh*.

PHONG dt. Ngọn lửa đốt ra hiệu.

phong-hoả-dài dt. Đài cao dành đốt lửa cho ở xa thấy khói, để cầu-cứu khi có giặc: *Phong-hoả-dài Bao-Tự giải sầu tay*.

phong-yên dt. Khói bão-động ở phong-hoả-dài xông lên (xưa).

phong-toại dt. Lửa nhóm bằng cách khoan cay cho nóng cháy (xưa).

PHONG dt. (đóng): Con ong: *Công-phong, hoàng-phong, thò-phong*.

phong-yêu dt. Lưng ong, lưng người eo như mình con ong.

phong-khởi dt. Nồi lén như ong vỡ ò.

phong-lập dt. Sắp ong.

phong-mật dt. Mật ong.

PHONG bt. Clg. Phuông, mũi nhọn: *Giao-phong, tiên-phong, tuyên-phong, xung-phong, thanh-niên tiền-phong*.

phong-lợi tt. Bén-nhọn, sắc-bén: *Binh-khí phong-lợi*.

phong-nhuệ tt. Nh. Phong-lợi.

PHONG dt. Hình-dáng, khuôn-khò.

phong-mạo dt. Dáng-dấp và mặt-mày: *Phong-mạo đoán-trạng*.

phong-nghi dt. X. Phong-thái.

phong-sắc dt. Khí trời // Hình-dáng.

phong-tư dt. Dung-mạo, cốt-cách: *Phong-tư tài-mạo tuyệt vời K.*

phong-thái dt. Clg. Phong-nghi, dáng-diệu

người sang-trọng.

PHONG-HUYẾT-LAN dt. (thực): Loài lan thuộc giống thương-mộc, thân dài lối 50 m/m, dưới phì to như củ, hoa trắng, cánh trên có sọc đỏ (*Dendrobium tenellum*).

PHONG-PHANH trt. X. Phong-then.

PHONG-PHANH bt. Hờ-hang, trống-trái: *Quần-áo phong-phanh, cửa néo đê phong-phanh*.

PHÒNG dt. Buồng: *Cầm-phòng, động-phòng; Đì đâu dè nhện giăng mùng, Bỏ đổi chiếu lạnh, bỏ phòng quạnh hiu II (R) a)* Gian, khoảng riêng có ngăn lại trong một cái nhà: *Trại-phòng, văn-phòng, phòng ăn, phòng khách, phòng giấy, phòng học II b)* Sở, nơi làm việc công-cộng: *Phòng biện-sự, phòng chưởng-khế, phòng luật-su, phòng thông-tin II c)* Khách-sạn, phòng ngủ gọi tắt: *Bãi-phòng, đì-phòng, mướn-phòng II d)* Ô, ngăn nhỏ: *Nhũ-phòng, liên-phòng, phòng-phòng II (B) Vợ: Bồ-phòng, chính-phòng, đại-phòng, tiều-phòng, trắc-phòng, phòng ăn dt.* Gian nhà có đặt bàn ghế sẵn, để người trong nhà dùng bữa hàng ngày.

phòng ba dt. (qs): Cơ-quan nhà binh chuyên phụ giúp: Tham-mưu-trưởng lò-chức quân-huấn, hành-quân, chiến-tranh tâm-lý, trang-bị, tiếp-tế, phúc-trình các cuộc hành-quân (3e bureau).

phòng chiếu đơn dt. (Pháp): Cơ-quan tư-pháp cạnh toà Phá-án, chuyên chuẩn-bị, xem-xét tất - cả đơn xin phé-án về Hộ, để chuyền hò-so qua phòng Hộ bằng một bản án không viễn-distant lý-do; bằng không, sẽ bác đơn bằng một bản án có viễn-distant lý-do.

phòng giấy dt. Clg. Văn-phòng, nơi biên chép sò-sách, cấp-phát giấy-tờ, v.v...

phòng học dt. Gian nhà riêng dành cho trẻ con trong nhà ngồi học // Lớp học: *Trường ấy có 20 phòng học*.

phòng khách dt. Gian nhà riêng dành tiếp khách.

phòng không dt. Buồng trống, không người ở: *Phòng không lạnh ngắt như tờ, Dấu xe ngựa cũ rêu lờ-mờ xanh KII (B) Cảnh goá-bụa, không chồng hay không vợ: Linh-dinh chiếc bách giữa dòng, Thương thân goá-bụa, phòng không lờ thi CD,*

phòng khuê dt. X. Khuê-phòng.

phòng loạn dt. Buồng ngủ có tấm màn thêu chim loạn // (B) Buồng ngủ đan-bà (X. Loạn-phòng).

phòng luận tội dt. (Pháp): Cơ-quan cạnh toà Thương-thẩm, tiếp những can-phạm

trọng-tội do Dư-thầm chuyên dồn dập; nếu đồng ý, đưa can-phạm ra toà Đại-hình; bằng không, trả lại đầm đưa ra toà Tiêu-hình; cũng có thể quyền xem-xét lại những án-lệnh của Dư-thầm, nhút là án-lệnh miễn-tối hay ngoại-hầu-trá nếu những án-lệnh ấy bị phản-dối.

phòng ngù *dt.* Buồng, gian nhà có ngăn l意见 để ngủ // Clg. Khách-sạn, nơi có nhiều phòng ngủ kín cho mướn trọ đỡ.

phòng nhì *dt.* (*qs*) : Cơ-quan nhà binh chuyên báo-cáo cho bộ Chỉ-huy biết tình-hình và khả-năng hoạt-động của địch, chịu trách-nhiệm về các ban Phản-tình-báo và Chiến-trenh tâm-lý, thu-nhặt tin-tức, phò-biến tin-tức phản-tình-báo và phản-gián-diệp, nghe ngóng tin-tức, liên-lạc với Phòng Bé đầm nghiên-cứu các hoạt-động của nghĩa-binhs và du-kích-quân (2è Bureau).

phòng nhứt (nhất) *dt.* (*qs*) : Cơ-quan nhà binh chuyên lo về quân-số, quân-pháp, kỷ-luat, tù-binh, tống-tảng, tác-dụng tinh-thần xã-hội, dân-sự-vụ, quản-trị nội-vụ, quản-trị nhân-viên, chính-dốn bô-vụ, nhân-viên dân-chính và tất-cả vấn-dề quản-trị không thuộc quyền khác của bộ them-mưu (*1er Bureau*).

phòng-ốc *dt.* Nhà cửa: Phòng-ốc sạch-sẽ.

phòng-sự *dt.* Việc ăn-năn của vợ chồng: Có bình, nên kiêng phòng-sự.

phòng-tích *dt.* Chứng bịnh do vợ chồng ăn-năn không điều-độ mà sinh ra.

phòng tu *dt.* (*qs*) : Cơ-quan nhà binh chuyên giúp Tham-mưu - trưởng giải-quyết các vấn-dề thuộc thầm-quyền và tiếp-tế, tài-thương, điều-du-ởng, vận-tải, hoạt-động của các binh-sĩ, huấn-luyện về khoa tiếp-vận (4è Bureau).

phòng-thất *dt.* Nh. Phòng-ốc.

phòng trà *dt.* Nhà bán rượu có ca hát cho khách xem giải-trí: Ca-si phòng trà.

phòng trọ *dt.* Nh. Phòng ngủ.

phòng-trung-thuật *dt.* Kiểu chơi, cách giao-câu.

phòng văn *dt.* X. Phòng giấy.

phòng việc *dt.* X. Phòng giấy.

PHÒNG *dt.* Giữ-gìn, ngừa trước: Duy-phòng, đầm-phòng, hải-phòng, quan-phòng, trụ-phòng; Quản-tử phòng thân, tiêu-nhân phòng bị gậy tung // trt. Hờ: Ra đi anh có dặn phòng, Chưa cam chớ phu, ngọt bòng đừng ham // trt. Dành: Xét ra trong đạo vợ chồng, Còng nhau nương cậy đầm phòng nồng mưa CD // trt. Hầu, tiếng bão người khác chớ nghĩ đến: Chẳng

có chí mà phòng lo phòng sợ.

phòng-át đt. Ngăn giữ, dồn trước không cho xâm-nhập.

phòng-bại đt. Ngừa sự thất-bại.

phòng-bệnh đt. Ngừa trước, không để bệnh xảy ra: Trị bệnh không bằng phòng bệnh.

phòng-bị đt. Chuẩn-bị đầm-phòng, lo giữ trước: Phòng-bị kê gian.

phòng-biến đt. Đầm-phòng biến-động, lo giữ trước những tai-hại bất-ngờ.

phòng-cấm đt. Cấm-đoán, ngăn-ngừa trước.

phòng-cơ đt. Ngăn-ngừa sự đối-kém: Tích-cốc phòng-cơ.

phòng-chỉ đt. Ngăn lại, giữ lại, không cho tiến-tới: Phòng-chỉ thuỷ-nhận (Ngăn-ngừa thai-nghén).

phòng-chứng đt. Giữ chứng, không bỏ lỏng, cũng không quan-tâm lầm.

phòng-dịch đt. Ngừa bệnh dịch: Thuốc phòng-dịch.

phòng-độc đt. Ngừa chất độc, hơi độc: Mật-na phòng-độc.

phòng-gian đt. Ngăn-ngừa kè gian: Phòng-gian bảo mật (Ngăn-ngừa kè gian, bảo-vệ sự bí-mật).

phòng-giữ đt. Giữ lại đầm-dành: Phòng-giữ có chuyện thì dùng.

phòng-hại đt. Ngăn-ngừa tai-hại, tránh sự thiệt-hại.

phòng-hậu đt. Lo hậu, dành về sau, ngừa việc sê-tới.

phòng-hoả đt. Đầm-phòng hoả-hoạn, giữ không cho lửa cháy nhà: Ủy-ban phòng-hoả // (R) Không cháy: Phòng-hoả-bố (Vài không cháy).

phòng-hoạn đt. Tránh hoạn-nạn, ngăn-ngừa tai hoạn.

phòng-hờ bt. Hờ, dành sên đầm dùng khi tới viêt: Cầu-thủ phòng-hờ; Đến phòng-hờ.

phòng-khẩu đt. Giữ-gìn lysi nói // (B) Đàn-áp dữ-luận, cầm đị-nghị, đòn-dãi.

phòng-khi trt. Ngừa đầm-lúc, dành sẵn, khi đầm-lúc cần thi có: Phòng-khi đóng-góp việc làng, Đồng-tiền bắt gạo lo toan cho chồng CD.

phòng-không đt. Giữ-đìn đầm-dối-phó với máy bay địch: Súng phòng-không, ván-dầm phòng-không.

phòng-ngữ đt. Clg. Phòng-ngữ, ngăn-ngừa chồng-cự: Đóng-dồn phòng-ngữ quan-xâm-lăng; phòng-ngữ giặc cướp.

phòng-ngực đt. X. Phòng-ngực.

phòng-ngừa đt. Sửa-soạn sẵn đầm ngagnar.

ngùa : *Phòng-ngùa bệnh-tật, phòng-ngùa nguy-hiểm.*

phòng nhàn dt. Đè-phòng.

phòng-tuyến dt. Đòn luỹ đóng dài đè ngăn chặn quân địch xâm-nhập : *Chống-giữ phòng-tuyến, phá vỡ phòng-tuyến.*

phòng-thành dt. Giữ thành ngăn quân địch // Chức quan vỗ giữ thành hối-xưa : *Quan phòng-thành.*

phòng thân dt. Giữ mình : *Xéch gậy theo phòng thân ; đem thuốc theo phòng thân.*

phòng-thủ dt. Giữ-gìn và ngăn-chông : *Phòng-thủ kẽ gian.*

phòng-thủ thu-động dt. Các việc tò-chức cứu-cấp nạn-nhân, dẹp-lửa, giữ-trật-tự, v.v.. trong vùng bị mây bão-dịch tàn-phá.

phòng-trấn dt. Chống giữ : *Phòng-trấn biên-cương.*

phòng-vệ dt. Giữ-gìn, bảo-vệ II (Pháp) : Clg. Tự-vệ, tự-bảo-vệ lấy thân đối với các sự xâm-hại bất-chánh : *Quyền phòng-vệ.*

phòng-vệ dân-sự dt. Công-cuộc tò-chức gìn-giữ xóm-làng do dân đứng ra lo lẩy.

phòng xa dt. Giữ-gìn trước (không đợi việc tới-mới-lo) : *Người trí phòng xa.*

PHÓNG trt. Rập theo mẫu : *Vẽ phóng, viết phóng* II Clg. Phòng, độ-chứng, không-chắc-lập

phóng chừng trt. Clg. Phòng chừng, nhầm chừng mà nói, không-biết-chắc : *Nói phóng-chừng.*

phóng-tác dt. Bắt-chước làm theo : *Ông Nguyễn-Du dựa vào Thanh-tâm tài-nhân mà phóng-tác truyện Kiều* II dt. Vật-tạo-rاء do sự phóng-tác : *Truyện Kiều là một phóng-tác hay hơn cả nguyên-bản là Thanh-tâm tài-nhân.*

phóng-thuyết dt. Sự đoán-chứng (*hypothesis*).

PHÓNG dt. Buồng-rاء, thà-ra : *Giải-phóng* II Vạch-rاء : *Phóng hoa-tiêu ; con đường này mới phóng* II Nhảy-xa : *Phóng qua mương* II Chạy, chạy-trốn : *Ngựa phóng nhanh-dài, phóng xe theo bắt tốp đầu* ; Đóng-đò, tựi-nó phóng-mất-cả II Ném-vật nhọn và dài cho cái-mũi-tới-trước : *Trò phóng dao găm.*

phóng-bát dt. Một bên thách với tỷ-lệ-chấp, một bên nhận, lối đánh cá-gà-chọi : *Phép hai-bên phóng-bát-sái - nồi-trước khi hai con gà giao-đấu.*

phóng-binh dt. Gởi binh lính ra đánh giặc : *Phóng binh ngăn chặn các náo hiềm-yếu.*

phóng-ca dt. Cắt tiêng-ca.

phóng-cương dt. Thủ-lòng dây-cương cho mặc-ngựa-chạy : *Phóng-cương duỗi-bắt.*

phóng-chắn dt. Phát-tiền phát-gạo cho người-nghèo.

phóng-dẹt dt. Tý-do di-lại ban-đêm.

phóng-dật tt. X. Phóng-túng.

phóng-dương dt. Thủ-thuyền ra-biển II Clg

Hè-thuỷ, cho-xuống-nước một-chiếc-thuyền mới-dóng đè-bắt đầu-chạy : *Lê phóng-dương.*

phóng-dại dt. Rời-to-ra : *Hình phóng-dại* II (B) Nói-quá sự-thật, chuyện-nhỏ nói-to, ít-xích-nhiều : *Phóng-dại tin-tức.*

phóng-dàm tt. Lớn-gan, không-sợ-gì-cà.

phóng-dâng tt. Ngang-tàng, ngoài-vòng-phép-tắc : *Chơi-bời phóng-dâng* ; *cuộc-dời phóng-dâng.*

phóng-dật tt. Tự-do-theo-ý-mình, không-chịu-bó-buộc-kèm-thúc : *Tính-nature phóng-dật.*

phóng-diện dt. Xét-hơi-diện, mắt-hơi-diện.

phóng-dường dt. Vạch-một-dường-mới-trong-hoa-dò II (R) Làm-một-con-dường-mới : *Nhè-nước phóng-dường qua-chợ.*

phóng-hạ dt. Ném-xuống.

phóng-hoa-tiêu dt. Cảm-nêu-de-nhảm (đặng-dóng-nọc-dài-theo-dường-nhảm).

phóng-hoả dt. Đốt-cháy, dùng-lửa-đặng-dốt : *Phóng-hoả ngôii-nhà.*

phóng-hoài dt. Mặc-ý II Không-lo-gì-nữa.

phóng-khí dt. Bỏ, không-dùng-nữa : *Khuất-Nguyên-bị-phóng-khí.*

phóng-khoản dt. Cho-vay-lấy-lời.

phóng-khoáng tt. Khoảng-đẹt, dẽ-dãi, khong-câu-nết-bó-buộc : *Tính-nature phóng-khoảng.*

phóng-lâng dt. Cho-tự-do ngoái-khuôn-khò.

phóng-lao dt. Cầm-cây-lao-phóng-tới-cho-ghim-vào : *Người Mọi đe dọa phóng-lao-rất-tài* II Cuộc-thi-sức-mạnh-coi-si-phóng-cây-lao-di-xa (một-môn-diễn-kinh) II (B) Khởi-làm-một-việc-gì-rồi : *Phóng-lao phái-theo-lao.*

phóng-liêm dt. Thủ-ra và-bắt-lại II (R) Cho-vay-đặt-nợ II X. Phóng-bắt.

phóng-lưu dt. Đay-di-xa : *Phóng-lưu-pôi-nhân.*

phóng-mạng trt. Àu, liều, không-kè-hậu-quả : *Làm-phóng-mạng, nói-phóng-mạng.*

phóng-mọi dt. Nh. Phóng-nô.

phóng-nô dt. Giải-phóng-nô-lệ, bỏ-ché-dộ-nô-lệ, thủ-nô-lệ-rاء cho-tý-do-làm-ăn.

phóng-ngôn dt. Lời-nói-àu, liều, không-căr-cú-vào-dâu.

phóng-nhân dt. Đề-mắt-liếc-xem : *phóng*

nhanh theo với người đi.

phóng-niệm *dt. (triết): Clg.* Phóng-nhiệm, vỗ-vi, thanh-tịnh, cứ theo lẽ tự-nhiên, không thiết chi cả, không bận tâm đến điều gì, một chủ-trương của Lão-tử.

phóng-nhân *dt.* Người tự-do khoáng-dẹt // (B) Người ở àn, không thiết đến sự đời, kè mình như bô rỗi.

phóng-nhiệt *dt. (I):* Sự phóng ra sức nóng của một vật có nhiệt-năng (*radiation thermique*).

phóng-pháo *dt. (qs):* Bắn súng to hay thả bom: *Phi-cơ phóng-pháo; đội binh phóng-pháo.*

phóng-pháo-cơ *dt. (qs):* Clg. Oanh-tạc-cơ, máy bay dội bom có trí súng to.

phóng ranh *dt.* Cấm ranh, phân ranh-rap một miếng đất.

phóng-sanh (sinh) *dt.* Thả re, không nhốt, không giết: *Mua chim phóng-sanh* II (B) Bò liều, không kè đén nữa: *Bò con cái phóng-sanh, đê nhè cửa phóng-sanh, không trông-nom chi cả.*

phóng-tá *dt.* Cho mướn: *Phóng-tá phải có giao-kèo.*

phóng-tâm *dt.* Lòng khoáng-dẹt tự-do // Tính người ít lò nghĩ, không cầu-nệ.

phóng tên *dt.* Phóng mũi tên có buộc nhiều lông gà sau đuôi vào tẩm bàng có kè số từ 1 tới 5 sau khi đã đặt tiễn; nếu trúng, một đòn được ăn bốn: *Trò phóng tên.*

phóng tiền *dt.* Xài to: *Phóng tiền qua cửa sổ.*

phóng-túng *tt. Clg.* Phóng-dẹt, tự-do, không theo khuôn-khò nào: *Chơi-bời phóng-túng; đưa con phóng-túng.*

phóng-tú *tt.* Tự-do, không chịu bá-buộc: *Tánh tình phóng-tú; cuộc vui phóng-tú.*

phóng thè *dt.* Nh. Phóng hòa-tiều.

phóng-thí *dt.* Địt, đánh rầm, trung-tiên.

phóng-thích *dt.* Thả re, không cầm tù nữa: *Mới được phóng-thích; phóng-thich tú-nhân.*

phóng-thủ *dt.* Buông tay, không nắm giữ.

phóng-trái *dt.* Cho vay dặt nợ.

phóng-trục *dt.* Đày, duodi di xe, không cho ở nơi đã phạm tội.

phóng-uê *dt.* ią hay dài: *Phóng-uê bùa-bãi.*

phóng-vận *dt.* Gieo vận gì cũng được, không bắt-buộc, không theo lối hạn-vận: *Thor phóng-vận.*

phóng-xá *dt.* Nh. Phóng-thích.

phóng-xạ *dt.* Bắn ra những tia sáng: *Chất phóng-xạ.*

PHÓNG *dt. Clg.* Phóng, hỏi thăm.

phóng-cô *dt.* Tìm hỏi những vật xưa còn lại: *Nhà bác-học di phóng-cô.*

phóng-sự *dt.* Dò hỏi tin-tức để đăng báo // dt. Bài viết đăng báo dựa theo sự điều-trả thăm dò: *Thiên phóng-sự.*

phóng-văn *dt.* X. Phóng-văn.

phóng-viên *dt.* Người đi dò hỏi tin-tức để viết hay thuật lại: *Phóng-viên nhà báo, phóng-viên dài Phát-thanh.*

PHÓNG *tt. Clg., Bóng,* loại giấy bóng dùng đặt trên bàn mẫu để dò theo: *Giấy phóng (papier calque).*

phóng-dò *dt.* Bản đồ vẽ trên giấy phóng.

phóng-lệnh *dt. (qs):* Lệnh hành-quân trên giấy phóng (*ordre d'opération sur calque*).

PHÓNG *tt. Clg., Bóng,* phóng da vì lửa hay nước sôi: *Phóng da, phóng lửa, phóng nước sôi; Cháy da, phóng trán.*

phóng tay *tt.* Tay bị phóng: *Bốc lửa phóng tay* II (B) Bị bắt gặp đang làm việc gian-dối: *Ăn quen bị phóng tay.*

PHÓNG *trt. Clg.* Phóng, nhảm chừng mà bắt-chước: *Mô-phóng, tương-phóng* II Đò chừng, ước chừng. Đoán phóng, nói phóng, tính phóng, ví phóng; Rây xem phóng đà cam lòng ấy chưa K.

phóng-ảnh *dt.* Bức ảnh ngó theo kiều mà vẽ ra.

phóng-biện *dt.* Cứ theo kiều-mẫu mà làm theo.

phóng-cầu *dt.* Hỏi thăm mà tìm kiếm.

phóng-cô *dt.* Bắt-chước theo xưa.

phóng-ché *dt.* Bắt-chước ché-tạo theo.

phóng-chiếu *dt.* Chiếu theo mà làm.

phóng-chứng *trt. X. Phóng-chứng.*

phóng-dịch *dt.* Dựa theo nguyên-văn mà viết lại bằng một thứ tiếng nước khác không sát lâm.

phóng-đạc *dt.* Đo sờ, không chính-xác // Ước chừng, độ chừng: *Sờ đắt ấy, phóng-đạc một mẫu.*

phóng-định *dt.* Định chừng, không chắc lâm: *Giá phóng-định.*

phóng-đoán *dt.* Đoán phóng, độ chừng: *Phóng-đoán giữa tháng tư chắc có mưa.*

phóng-độ *dt. Nh.* Phóng-chứng: *Anh ấy phóng độ ba mươi tuổi.*

phóng-hiệu *dt.* Bắt-chước, nhái theo.

phóng-như *trt. Ví như, ví bằng:* *Phóng-như gấp kè phũ-phàng thì sao?* Tr. Th.

phóng-sử *trt. Già-sử, già-như, lời ví:* *Phóng-sử có ai hỏi, thì bảo rằng tôi đi vắng.*

phóng-sự *dt. X. Phóng-sự.*

phòng-tạo *dt.* Nhái kiêu làm theo: *Đỗ phòng-tạo.*

phòng-tính *dt.* Tính phòng, nhầm chừng mà tính ra, không chắc.

phòng-ước *dt.* Uớc chừng, đố chừng: *Phòng-ước 50 ki.*

PHÒNG *dt.* *Ctg.* Phóng, hỏi thăm, dò-xét.

phòng-cố *dt.* X. Phóng-cố.

phòng-chất *dt.* X. Phòng-vấn.

phòng-nã *dt.* Tìm bắt, dò-la để bắt.

phòng-sự *dt.* X. Phòng-sự.

phòng-trá *dt.* Điều-trá, hỏi thăm cho ra sự thật.

phòng-vấn *dt.* Đặt câu hỏi cho người trả lời về một sự việc gì: *Nhà báo đến phòng-vấn.*

phòng-viên *dt.* X. Phòng-viên.

PHÓT *trt.* X. Phóc.

PHỘT *trt.* Phun ra, bắn ra: *Phợt máu ra như xối.*

PHỘT *dt.* Khuôn-viên, dáng bè ngoài: *Xe này, cái phợt coi không được (forme).*

PHỘT-PHE *trt.* Chịu thua, không dám mò vào: *Việc đó, tôi xin phợt-phe (forfait).*

PHÔ *chđt.* Các, tiếng gọi số đông: *Phô ông, phô bà.*

PHÔ *dt.* Bày ra, chưởng ra: *Tốt phô ra, xấu hổ lại tng; Có vàng, vàng chẳng hay phô, Có con nó nói trâm-trò mà nghe CD.*

phô-bày *dt.* Bày ra, chưng cho người thấy: *Phô-bày những cái tốt đẽ làm kiêu II (B)*. Nói ra, cho biết: *Việc ấy, cần phô-bày cho bà con hay.*

phô-diễn *dt.* Diễn, làm trò cho người ta xem: *Phô-diễn tần tuồng độc đáo.*

phô-phang *dt.* *(d):* Nh. Phô.

phô-trần *dt.* Tường-trần, nói ra rõ-ràng.

phô-trương *dt.* Bày ra ngoài với ý khoe-khoang: *Phô-trương thanh-thế.*

PHỐ *dt.* Dãy nhà nhiều căn dính liền dè cho mướn: *Mướn phố, ở phố, sang phố; Luật nhè, phố II (R)*. Nhà ở thành-thị; đường có nhà phố mua bán tấp-nập: *Đi ra phố, phố hàng Đào.*

phố lầu *dt.* Phố có gác: *Ở phố lầu.*

phố mua bán *dt.* Phố cát nơi thị-tú, trước không có hàng-ba, cửa rộng từ vách bên này qua tới vách bên kia, thuộc chẽ-dẽ cho mướn khác với phố hay nhà ở.

phố ờ *dt.* Phố thường có hàng-ba, cửa cái hẹp, có cửa sổ ở mặt tiền, thuộc chẽ-dẽ cho mướn khác với phố mua bán.

phố-phường *dt.* Khu nhà phố mua bán rộn-

rộp: *Hà-nội bẩm-sáu phố-phường.*

phố trệt *dt.* Phố không có gác.

phố-xá *dt.* *(d):* Nh. Phố: *Phố-xá chêt-hẹp.*

PHỎ *dt.* *Ctg.* Phả, sờ ghi chép có thứ-tự: *Gia-phả, thông-phả II dt.* Đặt bén dòn: *Phả vào đòn ấy những ngày còn thơ K.*

phỏ-chú *dt.* Ghi chép có thứ-tự.

phỏ-hệ *dt.* Hệ-thống một họ: *Tro phỏ-hệ II (Pháp)*. Sự tương-quan giữa thân - thuộc trong quâ-khú: *Nhờ có phỏ-hệ mới biến-minh được những yêu-sách về thừa-kế.*

phỏ-khuyến *dt.* Sờ ghi tên những người có đầu tiên: *Chi vào phỏ-khuyến.*

phỏ-nhạc *dt.* Đặt giọng nhẹ, bén đòn.

PHÓ *trt.* Cùng khéo, rộng lớn.

phỏ-ái *dt.* Tình thương bao-la, rộng lớn.

phỏ-bác *tt.* Rộng lớn: *Nền học phỏ-bác.*

phỏ-biển *tt.* Chung cho tất cả: *Luật phỏ-biển II dt.* Làm cho lan rộng: *Phỏ-biển sách báo tận thiên-quê.*

phỏ-cập *dt.* Tới cùng khắp: *Cần phỏ-cập nền giáo-duc cho dân quê.*

phỏ-dộ *dt.* Cứu-dộ tất - cả mọi người: *Phỏ-dộ chúng-sinh.*

phỏ-phiếm *trt.* Khắp cả ; rộng lớn.

phỏ-tế *dt.* Nh. Phỏ-dộ: *Hội phỏ-tế.*

phỏ-tuyên *dt.* Phỏ-thông tuyên-cử, chẽ-dẽ cho phép mọi người đứng tuổi thành-nhan đều được đi bầu.

phỏ-thí *dt.* Bồ-thí cho mọi người.

phỏ-thông *dt.* Thông-thường, không chuyên-môn: *Giáo-duc phỏ-thông II*. Chung cho tất cả: *Phỏ-thông đầu - phiếu; giày phỏ-thông.*

PHÔI *dt.* Bão-thai mới tượng trong 1 tháng; trái mới tượng // (B) Sự vật mới nhen-nhum, mới toan-tính, chưa thành hình.

phôi-bàn *dt.* *Ctg.* Phôi-diềm, cái ngồi, diềm trang giữa tròng dò trúng cò trống (khi trúng được ấp, vật ấy sẽ tượng con).

phôi-châu *dt.* Những phân-tù thật nhỏ của trúng (hay nhuyn hoa), khi hợp với tinh-trùng sẽ thành thai (hay thành trái).

phôi-dụng *tt.* Có chứa, thai-nghen.

phôi-nhũ *dt.* *(thực):* Cơm (lòp nạc) và nước ngọt của trái cây có vỏ cứng bọc ngoài như cau, dừa, v.v...

phôi-thai *tt.* Có thai mới tượng // (R) Mới-mè, mới nhen-nhum: *Nền học phôi-thai, kỹ-nghệ phôi-thai, thời-kỷ phôi-thai.*

PHÔI-PHA *tt.* *Ctg.* Phui-phà, lẹt (nhẹt)

bết, kém về đậm-dẻ : *Ngày xanh mòn-mỏi
mà hồng phổi-phai* II Nguội, dần-dà ra :
Ngày tháng phổi-phai II trt Dâ-lâ, cách
nói lầy-lòng người nghe : *Theo chí những
thời gian-tham, Phổi-phai thật giờ tìm
đường dối nhau* CD II đt. Tráo-trò, làm
tan hy-vọng : *Trên đời tri-kỷ những ai ôi,
Trời nô phổi-phai, đất nô vùi Nh. T.*

PHỔI dt. Thở, trả lại số tiền là còn
thừa : *Phổi lại 50 đồng sau khi lấy tờ
giấy 100 đồng, vì giá món đồ chỉ có
50 đồng.*

PHỐI dt. Líu đồi, thồng vợ : *Hôn-phối,
nguyên-phối* II (bac) Clg. Họng hay Miệng,
hai caye rắc dính-dáng nhau, đang đợi caye
thú bờ đã thành liền hoặc tới (tú-sắc) II
dt. Đầy đi : *Phết-phối.*

phổi-cành dt. Cành-vật chung-quanh hoặc
phía sau một vật khác II trt. Cách vẽ đồ
vật trước mắt, theo kích-thước mình đứng
từ một phia mà ngắm tới : *Vẽ phổi-cành.*

phổi-chế dt. Pha chế cho vừa, cho hoà-hợp
nhau.

phổi-đương dt. Chia đều theo lý-lệ.

phổi-hợp dt. Nhập lại cho xứng nhau : *Phổi-hợp
màu sắc, phổi-hợp mây cái bần-lẽ* II
(Pháp) Thành vợ chồng với nhau sau khi viên-chúc hộ-lịch làm xong thủ-tục và giá-thú đăng-ký vào sổ giá-thú : *Thú-tục phổi-hợp* II
(R) Clg. Tác-hợp, cưới già : *Mình là cha
mẹ, phái lo phổi-hợp cho con.*

phổi-hưởng dt. Phụ-hưởng, hưởng chung
với người chánh : *Vái hết bả con về phổi-hưởng.*

phổi-kiêm dt. Gom lại để kiêm-diểm, xem-xét
coi đúng không : *Phổi-kiêm cung-xuất*
(So-sánh) những lời khai).

phổi-lưu dt. Đầy đi xe : *Tối phổi-lưu.*

phổi-ngẫu dt. (Pháp) : Hôn-phối, người bạn đời (vợ hoặc chồng) chính-thúc.

phổi-quân dt. Đầy làm lính ở xe (theo xưa).

phổi-sắc dt. Pha màu II (R) Dùng nhiều
màu sắc cho tương-xứng trong một bức
họa.

phổi-sờ dt. Nơi bị đầy chỉ-định.

phổi-tự dt. Thời một bên vị thần (hay tôn-tiên) chính.

phổi-trí dt. Bày-biên, sắp-đặt cho hoà-hợp
nhau : *Phổi-trí một căn nhà.*

PHỔI dt. (thở) : Bộ-phận bằng thịt xốp trong
lồng ngực để thở : *Bệnh phổi, cuống phổi,
lao phổi, nám phổi, sưng phổi* II (R) Tên

thứ đường trắng, cứng xốp, có lỗ : *Đường
phổi.*

phổi-nám dt. Phổi vừa bị vi-trùng lao nhấm-say-say, hình chụp ra thấy đen như nám.

phổi-nước dt. Phổi có nước vàng, biến-chứng của bệnh lao phổi đã hết.

phổi-thép dt. Máy thở (*poumon d'acier*).

PHÔM-PHỐP tt. Nở-nang, to lớn : *Cái
đít phôm-phốp.*

PHÒM-PHÀM trt. Ngòm-ngoèm, cách ăn-uống to miếng, miệng thường phùng to :
Ăn uống phòm-phàm.

PHÒN dt. Bon, phường, lũ, tiếng gọi nặng-nè một pha, một nhà kè nghịch : *Cá phòn
củ lũ nó.*

PHÒN bt. Clg. Phiền, đong-đào, nhiều, tốt
(Xt. Phiền).

phòn-ba tt. Clg. Phòn-hoa và Phiền-hoa,
đong-đào rộn-rịp : *Thị-thành là chốn phòn-
ba dâ-hội.*

phòn-hoa tt. X. Phòn-ba.

phòn-thịnh tt. Đong-đảo, thịnh-mậu : *Nơi
đó bây giờ phòn-thịnh lắm.*

PHÔNG dt. Nền, cành đặt phía sau người
hay vật trong một bức ảnh : *Phông đèn,
phông trắng* II (R) Bức tranh lèn nền trên
sân khấu : *Thay phông (fond).*

PHÔNG dt. Sú : lực tiềm-tàng : *Phải chạy
bộ hoặc nhảy dây mỗi ngày để lấy phông;
cầu-thú thiếu phông dầu hay cung hoá dở* (fond) II (B) Sức học cẩn-bàn tuân-tу
tù dưới lên trên : *Học không có phông,
thì sao đậu (fond).*

PHÔNG-TÊN dt. Vòi nước công-cộng :
Nước phông-tên, đầu nậu phông-tên
(fontaine).

PHÔNG tt. Nồi giặt lên : *Đa phông, nước
sơn phông* II Tên thứ bánh tráng bằng bột
nếp, khi nướng phồng lên : *Quết bánh
phông* II X. Phùng.

phồng chân tt. Bàn chân bị phồng, thường
ở gót hay ngón út : *Mang giày mới phồng
chân.*

phồng tay tt. Lòng bàn tay, thường ở các
gò dưới ngón, bị phồng, trong có nước :
Xéch, nước phồng tay.

PHÔNG tt. Lớn lên, nở to ra : *Lớn
phông lên.*

phồng mũi tt. Nở mũi, cái mũi nở to :
Sướng phồng mũi.

PHÔNG dt. Tượng người đứng khoanh tay
hầu ở đình chùa : *Ông Phông.*

phỏng đá dt. Phỏng bàng đá.

PHỎNG dt. Hớt, xót lẩy trước người khác: *Chưa kịp đặt cọc, chúng phỏng mất.* **phỏng tay trên** dt. Ra tay trước, lẩy trước, làm trước: *Chạm chân một chút mà bị người phỏng tay trên.*

PHỎNG dt. (bạc): Một đôi bài (2 lá giống nhau như «đôi» hay «tý» của bài tú-sắc) trong bài tò-lóm hay tài-bản, có quyền ăn con thứ 3 đầu ở cách 1 tay.

PHỎNG dt. (thực): Clg. Phụng hay Lạc, X. Đậu phỏng.

phỏng nấu dt. Đậu phỏng luộc có đà chút muối.

phệng rang dt. Đậu phệng đà vò rang chung với cát.

phệng rang giòn dt. Đậu phệng mới rang còn giòn, tiếng rao bán.

PHỐP tt. To lõi.

phép-phép tt. Vợm-võ, lõi người: *Bô phép-phép.*

phép-phép tt. X. Phôm-phôp.

PHỐT dt. Nhẹp, lõi, sei-làm trong phản-sự hay tiếng xấu: *Tôi có phốt gì đâu?* (faute).

phốt xấu dt. Nh. Phốt: *Bị phốt xấu nên bỏ xứ đi.*

PHỐT-PHÁT dt. Muối do Phốt-pho và đường-khí hoá-hợp mà thành ra: Phân phốt-phát, chất phốt-phát (phosphate).

PHỐT-PHO dt. Clg. Chất lân hay lân-tinh, thè đơn trong bạc, nhẹ lùn, có ánh sáng tự-nhiên khi ở trong lõi (phosphore).

PHỐT dt. Đò gốm chưa nung (hầm).

PHỐ tt. Clg. Phèu, trảng cỏ, không còn một sợi đèn: *Tóc bạc phor.*

phơi-phor tt. Nh. Phor: *Trong nhà đều bạc phor-phor, Tây-sinh hờ-tát phuơng-thờ vi tiên CD.*

PHỐ dt. Lửa II (R) Nồ súng, bắn, tiếng ra lịnh bắn (feu).

PHỐ-PHẤT trt. X. Phiat-phor.

PHỐ-PHỐI tt. Clg. Thơ-thói, nhẹ-nhàng, không vướng-bận gì: *Lòng phor-phóri.*

PHỐ tt. Đò, dù, quá mệt nhọc: *Mệt phor.*

phờ người tt. Đò người, dáng uề-oái: *Hết sốt, phờ người ra.*

phờ râu tt. (lóng): Xụi râu, xác-xơ, mệt vì vất-vả: *Mệt phờ râu, bị xài phờ râu; Phờ râu chịu dấm mêt phan xôi NK.*

PHỞ dt. Món ăn bằng bột gạo tráng mỏng hắp chín xắt thành sợi nấu với thịt bò (do tiếng Tàu «Ngầu - dục - phanh» tức «Ngưu-nhục-phán» mà ra): *Ăn phở, bán phở.*

phở chín dt. Phở nấu với thịt bò đã luộc chín thái mỏng.

phở tái dt. Phở luộc sẵn rồi sắp thịt bò sống thái mỏng trên mặt, đongan chẽ nước lèo lên cho chín tái II (lóng) Tiếng gọi cách hồn-xược hoặc đưa-bawn người miền Bắc.

PHỞ trt. Võ, tiếng vang inh-ỏi.

phở-lở trt. Võ-lở, vang - dậy: *La phở-lở; chuyện có vậy mà làm phở-lở.*

phở-trận trt. Võ trận, to chuyện, la-lỗi, đập phá, v.v...: *Chuyện không có gì đáng mà là n phở-trận.*

PHƠI dt. Đè ngoài nắng cho khô: *Phơi cùi, phơi quần áo II (B) Bày ra; Ném phơi bụng ra.*

phơi áo dt. (B): Thuỷ, bị loại ra khỏi cuộc tranh hòn thua, không được dự nữa: *Hội X. bị phơi áo.*

phơi bày dt. X. Phô-bày.

phơi dầu dt. Đè dầu trên, tiêna trách-móc: *Phơi dầu ngoài nắng, đỡ khỏi sờ mũi cho coi.*

phơi gan dt. Hết lòng, không nài cực-nhọc hay nguy-hiem: *Phơi gan trái mặt.*

phơi khô dt. Phơi cho khô: *Tháng ba thì đậu đã già, Ta di ra hái đem về phơi khô CD.*

phơi mao dt. (Lúa) Nở bông: *Hoa lúa chỉ phơi mao vào lúc giữa Ngọ (12 giờ trưa) và giờ Tý (12 giờ khuya) để hấp-thụ đầy đủ khí âm dương trước khi ngâm sương thành hột.*

phơi màu dt. Đang có màu tươi đẹp, chưa xuống màu: *Thuốc phơi màu II (B) Đang trong tuổi xuân đẹp-de: Đôi ta như thuốc phơi màu, Đẹp duyên thi lệ, tham giàu làm chi CD.*

phơi mình dt. Ở trán: *Phơi mình ngoài nắng; cởi áo phơi mình II (B) Xông-phai nui nguy-hiem: Phơi mình ngoài trận-dịa.*

phơi nắng dt. Phơi ngoài nắng cho khô: *Thuốc này nên hong gió chờ dùng phơi nắng II Ở trán mộc quấn cụt nằm ngoài nắng: Tắm biển xong, lên phơi nắng II Trái bò ngoài nắng, một hình-phat: Ăn-cấp, bị phơi nắng.*

phơi-phóng dt. (d): Nh. Phơi: *Không phơi-phóng gì cả.*

phơi sương dt. Đè hứng sương ngoài trời:

Có nhiều thứ thuốc phải phơi sương nửa đêm mới uống.

phơi thây dt. Chết nằm sóng-sạt: Phơi thây ngoài trận-dja.

PHƠI-PHỐI trt. Clg. Phơi-phói, rao-rao, lai-lai, cách nhẹ-nhang: Gió thổi phơi-phói; Vườn xuân phơi-phói mưa sa PTR II (B) Rung-dộng từ-tử: Lòng xuân phơi-phói, chén xuân tèng-tèng K.

PHÓI trt. Cách rung - động, la - chuyền: Phát-phói, phơi-phói, phơi-phói.

phơi-phór tt. Clg. Phón-phór, hán-hờ, vui lèn (về vui lè ra mặt): Được tin, lòng phơi-phór vui mừng.

phói-phói trt. X. Phơi-phói.

PHƠN-PHÓT trt. Hơi phót nhẹ, dụng phót qua bên ngoài: Quất phòn-phót ngoài da // (B) Cách xe-xôi gián - tiếp, không nhầm ngay: Nói phòn-phót mà đau.

PHÓN-PHÓ tt. X. Phói-phór và Hán-hờ.

PHÓT trt. Lướt sơ qua, không trúng mện: Đánh phót ngoài da, nói phót cho nó tìm hiểu; Đẽ-cập phót vân-dẽ trên nguyên-tắc, phót-phót trt. X. Phòn-phót.

PHÓT tt. Lanh-dạm, lanh-nhạt, không cõi trời: Phót như thường (flegm).

phót-tinh dt. Ra vẻ thản-nhiên: Việc như vậy mà nó vẫn phót-tinh.

PHÙ dt. Người chồng: Phu xướng phu tuỷ // Người đàn-ông: Ngu-phu, phèm-phù, thất-phu // Người làm việc nặng-nề: Nông-phu, môt phu, xa-phu, phu khuân-vác.

phu-dịch dt. Công-tác, sựu-dịch mà người đàn-ông trai-tráng bât-buộc làm: Cơm nhà áo vơ, phu-dịch cho quan.

phu-lang dt. Nh. Phu-quân.

phu-nhân dt. Vợ quan, tước vợ quan; tiếng chồng gọi vợ: Nguyễn phu-nhân.

phu-phen dt. (d): Dân phu: Ở bến tàu, phu-phen đồng-dảo.

phu-phụ dt. Vợ chồng: Phu-phụ đồng-tình.

phu-phụ tài-sản dt. (Pháp): Ché-dộ chung tài-sản, của chồng công vợ, cùng hưởng quyền-lợi như nhau trong một gia-dình của hai vợ chồng.

phu-quân dt. Tiếng vợ gọi chồng: Ai đi bờ đêp một mình, Phết-phơ chéo áo giông hình phu-quân CD.

phu-tế dt. Nh. Phu-quân.

phu-tử dt. Tiếng học - trò gọi thầy // (R) Tiếng người đời gọi đức Không-tử với ý trọng ông là thầy cả thiên-hạ: Đức Không-phu-tử.

phu-tướng dt. Nh. Phu-quân.

phu-thê dt. Nh. Phu-phụ: Trời cao bẽ rộng mông-menh, Ô sao cho trọn tấm tình phu-thê CD.

PHU dt. Bày-tô, giăng bày ra.

phu-bố dt. Công-bố, cho mọi người hay biết.

phu-cáo dt. Báo-cáo cho mọi người hay biết.

phu-diễn dt. Mở ra cho rộng // Bẽ ngoài // Bày-tô, giăng-giải.

phu-tẫu dt. Tô-bày, nói cho biết.

phu-thiết dt. Bày ra, trải ra, giăng ra.

phu-văn-lâu dt: Nhà lầu dùng làm chỗ niêm-yết, công-bố những văn-kiện hay luật-lệ cho dân hiểu biết.

PHU dt. De, lớp da bên trong: Bì-phu; Thân-thè phát phu thô chí phu-mẫu.

PHU trt. Bô, thoả, xứng, vừa ý: Một công một của ắt đền cung phu K.

phu-phỉ trt. Phù - phê, dày - đù: Cho ăn phu-phỉ mới mau lớn.

PHÙ trt. Tiếng thời mện do hơi cợ 2 môi mà phát ra: Thời phù.

phù-phù trt. Tiếng thời dài hơi: Thời phù-phù mà lúa không chay.

PHÙ bt. Nồi (nồi gò, nồi trên mặt nứớc, phát cao lên): Phù-sa, phù-kiều, phù-vân // Hư-không, hoa - hoè: Phù-phiếm, phù-vân // Sung: Bì ong đánh, phù lén // Quá-đò: Phù-lâm.

phù-bạc tt. Nông-nồi, mồng - menh: Văn-chương phù-bạc; tính-tinh phù-bạc.

phù-bào dt. Bọt nứớc.

phù-bình-thanh dt. Tiếng thuộc giọng bằng: Phù-bình-thanh là những tiếng không dấu giọng như: thanh, ta, noi...).

phù-danh dt. Hư - danh, danh hão, danh không thực: Chỉ chuông phù-danh.

phù-dân dt. Dân bênh-bòng, người không nghề-nghiệp làm ăn.

phù-du dt. Đì chơi phiếm.

phù-du dt. Nh. Phù-danh.

phù-dồ dt. Tháp nhiều tầng đè thờ Phật: Đầu xây chín bậc phù-dồ CD.

phù-denting tt. Bắp-bênh, mồng-menh, không vững chắc: Công-chức phù-denting.

phù-hoa tt. Hoa-hoè, cái đẹp sắc-sảo bên ngoài: Phù-hoa giẻ, phong-lưu mượn tng.

phù-kiều dt. Cầu nồi, cái cầu không có chân cột, nứớc dâng tới đâu, nó nồi tới đó.

phù-khoa dt. Khoa-khoang khoác-léc.

phù-khú-thanh dt. Tiếng thuộc giọng trắc :

Những tiếng phù-khứ-thanh luôn-luôn có dấu sắc.

phù-lạm tt. Quá mức, hơn số thường.

phù-lãng-nhân dt. Khách giang-hồ, người rày đây mai đó, không chă ở nhất định.

phù-lãng-nhi dt. Trẻ sống lang-thang đều ường xó chợ, không cha mẹ nhà cửa.

phù-lợi dt. Mỗi lợi bắp-bệnh, không chă.

phù-lực dt. (I): Sức nồi lèn-bệnh của thè lèng (đối với thè nặng hơn chìm dưới đáy).

phù-nang dt. Cái phao (dùng mang vào mình cho nồi).

phù-ngân dt. Lời nói hăng-quơ, không thiết-thực, không cẩn-cứ.

phù-nghị dt. Bàn phiếm, nói việc không đâu, không dẽ-tài chắc-chắn.

phù-nhép-thanh dt. Tiếng thuộc giọng trắc, luân-luân có dấu sắc và đồng sau có các phụ-âm e, ch, p và t.

phù-phí dt. Món tiền xài vô-ích: *Bót những phù-phí*.

phù-phiếm tt. Bäng-quơ, hông-lông, không thiết-thực: *Văn phù-phiếm*.

phù-sa dt. Đất bồi, thứ đất theo dòng nước trôi tới và bồi lên chỗ cạn: *Phù-sa là đất tốt*.

phù-sinh dt. Kiếp sống ngắn-ngủi và trôi nồi: *Đầu đen là giống phù-sinh, Dám xin thăm-xét tấm tình kèo oan TC.*

phù-sũng tt. X. Phù-thũng.

phù-tao tt. Clg. Phù-láo, nóng-nảy, nóng-nội: *Tính người phù-tao*.

phù-táo tt. X. Phù-tao.

phù-thạch dt. Đá bọt.

phù-thế dt. Nh. Phù-sinh: *Nghĩ thân phù-thế mà đau CO*.

phù-thũng dt. (Dy): Chứng bệnh phù minh và cả tay chân, buỗi sáng thường nhẹ hơi buỗi chiều, do huyết hư (thiếu sinh-tố B); buỗi chiều nhẹ hơi buỗi sáng là do khí huyết đều hư, thận sưng, máu không được đưa mạnh vào động-mạch, nước đọng lại chỗ nào là tê-phù chỗ đó (*œdème*).

phù-thượng-thanh dt. Tiếng thuộc giọng trắc, luân-luân có dấu ngã.

phù-trầm tt. Chìm nồi // (B) Long- long, khi thẹn khi suy, lúc giàu lúc nghèo: *Thần-thể phù-trầm // Lên xuống, cao thấp: Cát giọng phù-trầm*.

phù-văn dt. Hư-văn, văn sáo, lời văn thật kêu nhưng ít nghĩa.

phù-vân dt. Máy hiện rỗi tan // (B) Máy khói, thay dó mắt đỏ, không chắc: *Cửa phù-vân; Phú-quý như phù-vân*.

PHÙ dt. Dấu-hiệu riêng để nhận cho biết thiệt giả: *Binh-phù* // Bùa phép: *Hoạ phù thân ái*.

phù-chú dt. Lá bùa và câu thần-chú: *Giới phù-chú; dùng phù-chú ếm đối*.

phù-hiệu dt. Dấu-hiệu riêng dùng chung cho một đoàn-thề: *Phù-hiệu Hưởng-đeo-sinh*.

phù-hop dt. Ăn khớp, ăn nhịp với nhau: *Lời nói ấy phù-hop với việc va làm*.

phù-lực dt. X. Phù-pháp.

phù-pháp dt. Clg. Bùa-phép bùa và phép: *Dùng phù-pháp mê-hoặc dân lành*.

phù-quyết dt. Bùa và ăn-quyết: *Có nhiều thầy pháp xung giới phù-quyết*.

phù-thuỷ dt. Thầy pháp, đạo-sĩ chuyên dùng bùa phép ếm-đối, trừ tà, trị bệnh, v.v...: *Thầy phù-thuỷ*.

phù-ứng dt. Hợp nhau, xứng ra đúng với lòng người: *Mạng trời phù-ứng với lòng người*.

PHÙ dt. Clg. Phu, bắt được.

phù-lỗ dt. Tù-binh, lính bị bên nghịch bắt giữ.

phù-lỗ-dinh dt. Trại giam tù-binh.

PHÙ-DU dt. (động): Con vò, loại côn-trùng có cánh hay đậu trên mặt nước, chỉ sống trong vài giờ: *Kiến bò miêng chén bao lâu, Phù-du lướt gió, ruồi bu miêng hùm CD* // (B) tt. Ngắn-ngủi, trong chocab-lát: *Cánh phù-du, kiếp phù-du, phút phù-du; Người đời như bóng phù-du, Sớm còn tối mắt, công-phu lờ-làng CD*.

PHÙ-DUNG dt. (thực): Loại cây nhỏ thuộc họ Bụp, thân và lá có lông, hoa to với nhiều tiêu-nhị biến thành cánh, mới tròn màu trắng, rồi hường, gần tàng biến đỏ (tam sắc tuy phù-dung), hoa có tánh thanh-phé và diều-kinh: *Phù-dung sớm nở tối tàn, Tiếng đồn rực-rỡ, hôi nồng có khônq CD* (*Hibiscus mutabilis*).

PHÙ-LƯU dt. (thực): Dây trầu.

phù-tửu dt. Trầu (lèm săn) và rượu: *Lẽ phải có phù-tửu*.

PHÚ dt. X. Phó: *Phú-thác* // Giao cho trọn quyền: *Viec gì cũng phú cho nó cả*.

PHÚ tt. Giàu-có: *Vi phú bất nhân, vi nhân bất phú* (*Làm giàu thì thiếu lòng nhân; làm điều nhân thì không giàu*).

phú-cốt dt. Tướng giàu-có, cốt-cách, dáng-dấp người có số làm giàu: *Người có phú-cốt*.

phú-cường tt. Giàu mạnh: *Dân-tộc phú-cường*.

phú-dân dt. Dân giàu: *Làng ấy có nhiều phú-dân.*

phú-gia dt. Nhà giàu, người giàu-có: *Bậc phú-gia.*

phú-hào dt. Giàu và có nhiều thế-lực: *Ở làng, các bậc phú-hào đều ăn trên ngồi tru-ớc.*

phú-hậu tt. Giàu to, thật giàu: *Nền phú-hậu, hặc tài-danh K.*

phú-hộ dt. Nh. Phú-gia: *Xài như phú-hộ.*

phú-hữu tt. Giàu-có lâm-của-cái: *Phú-hữu tú-hải (Giàu có bốn biển).*

phú-lệ tt. Giàu và đẹp.

phú-nêng dt. Hạng nông-dân giàu, có ruộng nhà, đất nhà.

phú-nguyên dt. Nguồn-gốc sinh ra của-cái.

phú-ông dt. Người (dân-ông) giàu-có: *Trở nên bậc phú-ông.*

phú-quý tt. Giàu - song: *Phú-quý sanh lê-nghĩa.*

phú-túc tt. Giàu - có: *Đã có hào của lại có hào con thật là phú-túc.*

phú-thọ tt. Giàu và sống lâu.

phú-thuơng dt. Người buôn-bán giàu-có.

phú-tuế dt. Năm trung mùa.

PHÚ dt. Cấp cho: *Thiê-i-phú; Trời phú tánh nó như vậy* II *Bày-tò* II dt. Thè văn vǎn dùng là cảnh-vật, phong-tục hay tánh-tinh: *Thi phú, phú Xích-bích, phú Cờ-bạc* II *Thuế-má*: *Phú-thuế.*

phú-bẩm dt. Tài-năng tự-nhiên mà có.

phú-cố thể dt. Bài phú là cũ có trước đời. Đường, có văn mà không đối, hoặc như một bài ca thật dài, hoặc như một bài văn xuôi mà có văn.

phú-cống dt. Của cống-sứ cho nước mặn thời xưa.

phú-dữ dt. (Trời) Dành cho, ban cho: *Tình trời phú-dữ.*

phú-Đường-luật dt. Thè phú đặt ra từ đời Đường, có văn, có đối, có theo luật bằng trắc.

phú-lực dt. Tên mặt bài ca cõi-diễn giọng Bắc: *Văn-chương phú-lực châng hay, Trò về làng cũ học cày cho xong CD.*

phú-lưu thuỷ dt. Lối phú thè cũ, giống mặt bài văn xuôi mà có văn.

phú-phận dt. Số-phận Trời dành cho.

phú-tính dt. Tánh tự-nhiên.

phú-thuế dt. Thuế-má.

PHÚ dt. Clg. Phúc, che-chở.

phú-tái bt. Trời che đỡ chờ: *Nhờ ơn phú-tái.*

PHÚ dt. Che lên, chụp lên: *Cop phủ, che*

phù, mây phủ, sóng phù, màn che trường-
phù; tấm lá phù; Nhiều điều phù lây giế
gương CD II (B) Nhảy, rập, dúc, nói về
con đực truyền giống cho con cái: *Cho thò*
phù, mèo cồ phù.

phù-bì trt. Luôn cái vỏ: *Tính phù-bì bẽ*
ngang một căm nhả là kè luôn bẽ dày hai
tấm vách.

phù-diện dt. Clg. Phú mặt, đaye mặt (người chết với lâm giấy bạch hay vải đỏ).

phù-dầu dt. Chụp lén dầu: *Bị sóng phù dầu*;
lấy mền phù dầu nó II (R) trt. Clg. Gối dầu, chặn trước: *Cóp phù dầu một ngày*
tiền II Bất thành-linh, không đè cho dịch kip trả tay: *Đánh phù dầu.*

phù-mặt dt. X. Phú diện.

PHÙ dt. Kho chứa sách và tiền của vua:
Nội-phù, nhạc-phù, văn-phù II (R) a) Niề-to, dinh-thự, nơi quan làm việc: *Âm-phù,*
dịa-phù, thiên-phù, thủy-phù II b) Khu-vực hành-chánh trong một tỉnh, gồm nhiều huyện:
Phú Vinh-tường, phú An-giang II c) Chức quan cao-trí: *Đốc-phù, ông phù, tri-phù;*
phù binh phù, huyện binh huyện.

phù-đường dt. Công-đường quan phủ: *Phù-đường sei lá phiêu hông thôi tra K.*

phù-doãn dt. Chức quan coi phủ sờ-lại nơi kinh-đô: *Thừa-thiên phủ-doãn.*

phù-hàm dt. Clg. Phù danh - dự, tước cao hơn Huyện hàm, ban cho những người dày công với nhà nước thời Pháp-thuộc.

phù-huyện dt. Phù và huyện: *Gởi công-văn khấp phủ huyện; Phù huyện gì không có tư-cá-h.*

phù-khổ dt. Kho-tàng của nhà nước: *Phù-khổ dinh-du.*

PHÙ trt. Không, chẳng: *Khả-phù*

phù-dịnh dt. Nhát - định không, không thừa-nhận, không chịu: *Phù-dịnh một vụ án;*
mệnh-dề phù-dịnh.

phù-giác dt (H). Góc một hình nón áp vòng chòn tròn biêu-kiến, lấy mắt của người đứng quan-sát làm đỉnh (*angle de dépression*).

phù-nhận dt. Không thừa-nhận, bảo-rằng-không: *Phù-nhận lời khai của bên nghịch.*

phù-quyết dt. Bỏ thăm chống lại: *Quyết phù-quyết.*

PHÙ dt. Bús-deo, búsa có lưỡi bén: *Song-phù,*
đao-phù-thú II (B) dt. Gợp giũa, sửa chữa.

phù-cần dt. Búa rìu, 2 món cần dùng cho việc đốn, chặt II (B): *Hình-phat nồng-n'*.

phù-chính dt. Dùng rìu (hay búa đeo) đeo lại cho ngay ngắn II (B): *Sửa chữa, lời nói khiêm-nhượng cậy, người sửa văn của mình:*

- Xin nhở tiễn-sanh phủ-chính cho.**
- phù việt dt.** Cái búa của vua Lan dùng làm biếu-hiện đi chinh-phạt.
- PHÙ dt.** Cúi xuồng.
- phù đầu dt.** Cúi đầu : *Phù đầu chịu tội.*
- phù - niệm dt.** Đoái-tới, thương-xót người nghèo hay người dưới tay.
- phù-phục dt.** Cúi sát mình : *Phù-phục truớc bàn thờ* // (B) Khép mình trong khuôn-khổ: *Phù-phục hết lòng theo lệnh truyền.*
- phù-thủ dt.** Cúi đầu : *Phù thủ thiếp nhí* (Cúi đầu khép tai).
- PHÙ dt.** Võ, đánh nhẹ // (B) Võ-võ, khuyến khích.
- phù-an dt.** Võ an, khuyên-dụ cho yên-ôn : *Phù-an bá-tánh.*
- phù-cúc dt.** Nuôi-nâng vỗ-vè : *Phù-cúc thênh.*
- phù-chưởng dt.** Võ tay, hành-động hoan-nghênh, khen-ngợi.
- phù-dân dt.** Yên-ủi nhân-dân.
- phù-du dt.** Yên-ủi và khuyên-dụ : *Phù-du nhân-dân.*
- phù-duưỡng dt.** Nh. Phù-cúc.
- phù-lòn dt.** Hồi thám yên-ủi.
- phù-uý dt.** Võ-võ khuyên-lòn.
- PHÙ dt.** Các bộ phận trong bụng gồm sáu món là bao-lử, mật, họng-dái, ruột non, ruột già và tam-liêu (thượng-liêu, trung-liêu hạ-liêu) : *Lực-phù.*
- PHÙ trt.** Đầy-dủ, suna-túc.
- phù-phê trt.** Dư-dật, suna-tróng : Ăn mặc phù-phê, cho ăn phù-phê.
- phù-phì trt.** X. Phu-phì.
- PHÙ dt.** Người đan-đong gi' : *Điển-phù, ngư-phù.*
- PHÙ trt.** Hung-hăng, thô-tục : *Ăn phù, nói phù.*
- phù-phàng trt.** Khe-khắt, ác-nghiệt : *Phù-phàng chí bấy hoá-công ? Ngày xuân mòn-mỏi mà hồng phôi pha K.*
- phù tay trt.** Mạnh tay, đánh dập : *Điếc tai lân-tuất, phù tay tội-tàn K.*
- PHÙ dt.** Gánh-vác : *Đầm-phụ quốc-phòng* // Mang nợ : *Phù trái* // Ông bắc, búng-rày : *Có oán em tình phù xôi, Có cam phù quýt, có người phù ta CD.*
- phù ân dt.** Phùi ơn, quên ơn, tệ bạc với người đã giúp mình.
- phù-bạc dt.** Bội-bạc, ở xấu, bô-bê : *Ai mà phù-bạc, phù cho đất trời CD.*
- phù-bại dt.** Thất-bại, thua - sút : *Đành cam phù-bại.*
- phù-dái dt.** Mang và vác // (B) Gánh vác-nhiều việc.
- phù-dầm dt.** Gánh (trên vai) và vác (tren lưng) // (B) Nh. Phụ-dái.
- phù-đức tt.** Trái với đạo-đức.
- phù-lực dt.** Cậy sức mạnh của mình.
- phù nghĩa dt.** Ở quấy rối với người có ân có nghĩa với mình : *Tham vàng phù nghĩa.*
- phù-phàng dt. (d)** Phụ, ở quấy rối với người thân : *Đem dạ phù-phàng.*
- phù-rày dt.** Búng-rày, ruồng bỏ một người đáng lẽ mình phải bảo-bọc hay phặng-sy : *Phù-rày vợ hiền.*
- phù-tâm dt.** Lòng bội-bạc : *Trách người đem phù-tâm đổi-dãi.*
- phù-tân dt.** Vác cũ // (B) Làm việc nặng-nề.
- phù-tình dt.** Ông bẹ: với người tình : *Phù tình vợ cũ.*
- phù-trách dt.** Chịu trách-nhiệm, lanh-làm một việc : *Việc ấy do ai phù-trách ?*
- phù-trái dt.** Mắc nợ, thiếu tiền người ta.
- phù-uchre dt.** Bội ước, bỏ lời giao hứa : *Trách ai phù ước.*
- PHỤ bt.** Ghé, thêm, dựa gần, thân-cận : *Phụ thêm một hàng cột cho kèo đứng cần ; may phụ một miếng vải cho chổ.*
- phù-âm dt.** Những chữ cái cần ghép với nguyên-âm mới đọc thành tiếng được : *Phù-âm đơn, phù-âm kép.*
- phù-bản dt.** Bản phụ, tờ giấy có hình kèm theo cuốn sách hay tờ báo // X. Phụ-phiến.
- phù-biên dt.** Phần biên-tập, ghi chú thêm.
- phù-biện dt.** Làm phụ, giúp thêm tay trong một việc gì : *Người phù-biện.*
- phù-bồng dt.** Những tiền vặt-vịnh thêm vào số lượng chính (*accessoires de solde*).
- phù-canhh dt.** Trồng thêm một vài món hoa màu để đợi tới mùa trồng món chính : *Phù-canhh đẻ dừng bò đất trồng.*
- phù-cận tt.** Kẽ bên, giáp mặt bên : *Nhè phù-cận, làng phù-cận.*
- phù-cấp dt.** Bồi-khoản, các món tiền trả thêm, ngoài số lương.
- phù-cấp cư-trú dt.** Tiền phù-cấp về nhà ở cho người từ xa đổi lại.
- phù-cấp chức-vụ dt.** Tiền phù-cấp về trách-nhiệm cho những người lãnh trách-vụ điều-khiển quan-trọng.
- phù-cấp di-trú dt.** Tiền phù-cấp cho người bị đổi di từ nơi này đến nơi khác.
- phù-cấp đo-đạc dt.** Tiền phù-cấp cho những người đo đạc vào những ngày có đi đo.
- phù-cấp gia-cư dt.** Tiền phù-cấp cho những công-chức hạng cao, có quyền ở nhà nhâ-nước

- mà không có ở.
- phụ-cấp gia-dình** dt. Tiền phụ-cấp cho vợ con (hay chồng con) của đương-sự.
- phụ-cấp gia-nhân** dt. Tiền phụ-cấp để mướn người giúp việc nhà cho công-chức cao-cấp.
- phụ-cấp giao-tế-phí** dt. Tiền phụ-cấp cho Công nhân-viên đầu-sờ cần cho việc giao-tế, tiếp-tân v.v...
phụ-cấp khu-vực dt. Tiền phụ-cấp riêng cho những người làm việc ở đô-tiành hay vài đô-thị cùng hảng.
- phụ-cấp lộ-phí** dt. Tiền phụ-cấp vào các ngày đi đường cho những người đi xa vì công-vụ.
- phụ-cấp sinh-hoạt đất-đò** dt. Tiền phụ-cấp cho những công-chức ở những đê-thì được sắp vào hạng có một đời sống đất-đò.
- phụ-cấp thuyền-chuyển** dt. Tiền phụ-cấp về việc dời chỗ vì bị dời đi.
- phụ-cấp vãng-phản** dt. Tiền phụ-cấp vào những ngày đi đường và ở ngay cho những người đi xa vì công-vụ.
- phụ-chú** dt. Chưa thêm, cẩn-nghĩa thêm: Phụ-chú một bên; lời phụ-chú.
- phụ-dung** tt. Bí nước lớn và mạnh hơn bất phụ-thuộc vào: Phụ-dung-cuối.
- phụ-de** dt. Đề phụ ở dưới hoặc một bên đê chính II Lời giải-thiên tuồng hát bóng: Phụ-de Việt-ngữ.
- phụ-đối** tt. (Pháp): Dính - dính, liên-hệ: Trong mỗi vụ án, ta đều xét cả đến các vấn-dề phụ-đối.
- phụ-gia-hình** dt. (Pháp): Hình phạt phụ kèm theo án tù như: tịch - biên, già-sen, tước quyền công-dân, bắt đăng bàn án trên báo, v.v...
phụ-gia-thuế dt. Thuế phụ đánh kèm theo thuế chánh như thuế bao - iơn, thuế bàng hiệu, v.v...
phụ-hoạ dt. Hùn vào, tán-thành: Anh làm di, tôi xin phụ-hoạ.
- phụ-hội** dt. Góp thêm vào phần chính: Phụ-hội những cách-ngôn xưa.
- phụ-ích** dt. Tặng thêm cho nhiều.
- phụ-kiện** dt. Điều-khoản phụ: Cần đọc lại những phụ-kiện cẩn-thiết.
- phụ-lực** dt. Phần thêm ở các trang sau mặt quyển sách.
- phụ-lưu** dt. Dòng sông lê, sông nhánh.
- phụ-phí** dt. Phí-lỗn phụ, tiền xài lật-vặt.
- phụ-phiến** dt. Clg Phụ-bản, miếng vải may thêm sau lưng áo tang khi đê tang cha mẹ.
- phụ-sinh** dt. (thực): Mọc từ mình mẹ ra, không phải ương hột: Giống cây phụ-sinh.
- phụ-tắc** dt. Quy-tắc thêm vào bản quy-tắc chánh.
- phụ-tòng** dt. A-tòng, dựa theo: Phụ-tòng kê gian ác.
- phụ-tố** dt. (Pháp): Bản kêt-luận của công-tố-viện kèm theo hồ-sơ vụ án để hướng dẫn toà-án trong việc xét-xử (partie jointe).
- phụ-tùng** dt. X. Phụ-tòng II dt. Món phụ-thuộc vật chính: Phụ-tùng xe đạp.
- phụ-thuộc** bt. Kèm theo, phụ vào: Nhà bếp nhà tắm đều phụ - thuộc nhà chính II (R) Lê-ihuộc, tuỳ theo, phục-tòng: Nữc yếu phụ-thuộc nưorc mạnh.
- phụ-trội** tt. Thêm vào, nhiều hơn mức thường: Đồ ăn phụ-trội.
- PHỤ** dt. Phó, người giúp sức người chánh và làm việc lặt-vặt khác: Đầu phụ, rè phụ, lợ phụ, tài-xế phụ, thợ phụ; ii dt. Giúp sức: Phụ chở, một tay.
- phụ-bát** dt. Theo giúp tay chân: Phụ-bát tâ-huân.
- phụ-công** dt. Clg Tiêu-công, người làm công phụ: Phụ-công thợ hồ, phụ-công thợ mộc.
- phụ-chánh (chính)** bt: iết-chéinh, thay vua hay quốc-trưởng tri nư-ho.
- phụ-dực** dt. Theo làm vây-cánh, để được sai-khiến.
- phụ-đạo** dt. Chức quan dạy vua học: Quan phụ-đạo.
- phụ-giúp** dt. Giúp giùm những việc vặt.
- phụ-lực** dt. Clg Phụ sức, giúp sức làm việc gì: Nhờ người phụ-lực.
- phụ-sức** dt. X. Phụ-lực.
- phụ-tố** dt. Giúp đỡ: Bồ người phụ-tố ông Giám-đốc II dt. Chúc người phụ: Phụ-tố quen-trường.
- phụ-thâm** bt. Giúp việc thâm-án: Viên phụ-thâm toà-án.
- phụ-thâm nhân-dân** dt (Pháp). Họ: người ngoài ngành tư-pháp, được chỉ-jịnh dự các phiên tòa đại-hình, giúp ý-kien cho tòa về những chi-tiết mà Toà không đê-cop đến.
- phụ-thâm quân-sự** dt (Pháp). Bốn quân-nhân thuộc cấp-bậc cao hơn bì-can, cùng với chánh-thâm hợp thành toà-án quân-sự.
- phụ-trang** dt. Clg Phụ-trương, trang đặc-biệt phụ vào một tờ báo hay tạp chí: Phụ-trang Nhí-dũng.
- phụ-trợ** dt. Giúp đỡ, giúp đỡ: Xin phụ-trợ cho một tay.
- phụ-trương** dt. X. Phụ-trang.
- PHỤ** dt. Cha, người cha: Dưỡng-phụ, nghĩa-phụ, thân-phụ II Clg Phụ, tiếng gọi kính-nhường người già-cá, người đàn-ông: Đàn-

- phụ, ngư-phụ.**
- phụ-chấp** dt. Tiếng chỉ người vào hàng cha chủ mình : *Bậc phụ-chấp đáng kính.*
- phụ-hệ** dt. (*Pháp*). Huyết-thống cha đối với con theo pháp-luật quy định : *Vụ án tranh-chấp phụ-hệ.*
- phụ-hệ-chế** dt. Chế-dộ phụ-hệ, theo đó người chồng là chủ gia-dinh, vợ phải tuỳ chồng, con phải tuỳ cha (*patriarcat*).
- phụ-liệt ngoại-hôn** dt. (*Pháp*). Sự dính-dáng và huyết-thống của 1 đứa trẻ với người đàn-ông đã có lấy mẹ nó nhưng không có giá-thú : *Bản án tuyên-cáo phụ-hệ ngoại-hôn.*
- phụ-huynh** dt. Cha anh, những người có trách-nhiệm đối với trẻ vị-thành-niên : *Các bậc phụ-huynh nên chăm sóc con em.*
- phụ-lão** dt. Bô-lão, các bậc già-cà : *Những phụ-lão giàu kinh-nghiệm.*
- phụ-mẫu** dt. Cha mẹ : *Bởi phụ-mẫu không thương nén nói vậy, chớ bà con đâu mà nhìn CD* // Vai ví với bậc quan-quyền xưa đối với dân về quyền-lực và tình-cảm : *Dân chỉ phụ-mẫu.*
- phụ-quyền** dt. Quyền người cha đối với con trong tuổi vị-thành-niên.
- phụ-tử** dt. Cha con : *Tình phụ-tử.*
- phụ-tử-hệ** dt. (*Pháp*) : Hệ-thống một chi trong một dòng họ như : ông nội, cha, con, cháu nội.
- phụ-tử-hệ chính-thúc** dt. (*Pháp*) : Phụ-hệ và lứ-hệ do một giá-thú gây ra.
- phụ-tử-hệ nghie-dưỡng** dt. (*Pháp*) : Phụ-hệ và tử-hệ do sự nuôi con nuôi mà có.
- phụ-tử-hệ tư-sinh** dt. (*Pháp*) : Phụ-hệ và tử-hệ ngoài vòng giá-thú.
- phụ-thân** dt. Người cha và tiếng gọi người cha : *Phụ-thân tôi, thưa phụ-thân.*
- phụ-trái** dt. Nợ của người cha : *Phụ-trái từ hoàn* (Nợ của cha thì con phải trả).
- PHỤ-TƯ** dt. (*thực*) : Clg. Cù rối, một loại cây cao chừng 1 m., hoa đỏ biếc hoặc trắng, trái đèn bàng đầu dưa, lá kép có bẹ ôm thân, hoa đỏ có vành phụ trắng; cù có vị cay và ngọt khí thật nóng (*Leea rubra*).
- PHỤ** dt. Đàn-bà : *Ác-phụ, xú-phụ, nam phụ lão ấu* // Vợ : *Hiền-phụ, húy phụ, phu-phụ.*
- phụ-công** dt. Công-việc đàn-bà con gái.
- phụ-chức** dt. Chức-vụ đàn-bà.
- phụ-đạo** dt. Bón-phận đàn-bà con gái (đối với gia-dinh và xã-hội).
- phụ-đức** dt. Đức tột mà đàn-bà con gái phải có.
- phụ-khoa** dt. Khoa trị-bệnh đàn-bà con gái.
- phụ-nhân** dt. Người đàn-bà : *Phụ-nhân nan* hoá (Đàn-bà khó dạy).
- phụ-nữ** dt. Đàn-bà con gái : *Phụ-nữ giải-phóng.*
- phụ-nhụ** dt. Đàn-bà và trẻ con : *Phụ-nhụ thường-tình.*
- phụ-tướng** dt. Clg. Nội-tướng, vị tề-tướng đàn-bà // (B) Người vợ có quyền và bồn-phận coi-sóc việc trong nhà.
- phụ-vận** dt. Phụ-nữ vận-động gọi tắt, các vận-động của phụ-nữ cho được ngang hàng với đàn-ông đối với xã-hội và quốc-gia.
- PHÚC** dt. Cái bụng // (R) Nỗi niềm ôm-ấp trong lòng : *Tâm-phúc.*
- phúc-céo** dt. Tuồng bụng, việc dâng lòng trí, chưa viết ra giấy.
- phúc-cèn** dt. Gân bụng, các gân bao quanh bụng.
- phúc-hoà** dt. (Dy) : Hơi nóng-bức trong ruột.
- phúc-mạc** dt. (thè) : Clg. Phúc-mô, màng mỏng bọc chung - quanh và phía trong bụng.
- phúc-mạc-viêm** dt. (Y) : Chứng sưng màng bụng.
- phúc-mô** dt. X. Phúc-mạc.
- phúc-tử** dt. Bụng chữ II (B) Trí-hoá, sự hiểu biết của người học nhiều, đọc nhiều sách.
- phúc-đuống** dt. (Y) : Chứng đau bụng.
- phúc-trưởng** dt. (Y) : Bình trưởng bụng, bụng có nước.
- PHÚC** b1. Lật úp, nghiêng đồ : *Khuynh-phúc* // Trò lại, ngược lại : *Phản-phúc* // Trà lời : *Xin phúc thư ông.*
- phúc-án** dt. (*Pháp*) : Xét-xử lại án cũ : *Tòa phúc-án.*
- phúc-âm** dt. Tin đáp, thơ trả lời : *Vừa nhận được phúc-âm.*
- phúc-bẩm** dt. Báo-cáo, làm tờ trình về công-việc được giao-phó : *Phúc-bẩm viêt quan*; làm tờ phúc-bẩm.
- phúc-đáp** dt. Trả lời : *Viết thơ phúc-đáp.*
- phúc-diện** dt. Đánh diện trả lời II dt. Birt diện-văn trả lời.
- phúc-hạch** dt. Xét hỏi lại II Clg. Hạch miện, thi bằng cách trả lời những câu hỏi của giám-khảo : *Vào phúc-hạch*; *bị phúc-hạch khố.*
- phúc-hồi** dt. Trả lời lại (bằng thơ).
- phúc-khảo** dt. Châm thi lần thứ nhì, sau lần sơ-khảo II thth. Thi, thử, duyệt trước : *Hát phúc-khảo, thi phúc-khảo tân-nhạc.*

phúc-mệnh *đt.* Báo-cáo việc thi-hành mệnh-lệnh của bồ-tát trên: *Trở về phúc-mệnh,*
phúc-mật *đt.* Lật úp, lật chìm, mổ lật-cả.

phúc-nghi *đt.* X. Phân-đèo-nghi.

phúc-phán *đt.* (*Pháp*): Phán-quyết lại, xử-lei một vụ án.

phúc-tín *đt.* Tin trả lời: *Trông phúc-tín.*

phúc-thâm *đt.* (*Pháp*): Thâm-xét lại, xử-lại: *Tòa Phúc-thâm.*

phúc-thẩm-viện *đt.* (*Pháp*): Tòa Phúc-thâm, toà Thượng-thâm, toà-án chỉ xét-xử những án đã xử ở toà dưới theo sự kháng-cáo.

phúc-thí *đt.* Hẹch lại sau khi đã thi xong.

phúc-thư *đt.* Thư trả lời.

phúc-trình *đt.* Nh. Phúc-bồm.

PHÚC *đt.* X. Phước.

phúc-âm *đt.* Tin lành, sách viết về tiêu-sứ và giáo-lý thánh Cơ-đốc, gồm bốn tập ký-sự của tú-đại thánh-sứ: *Saint Mathieu, Saint Marc, Saint Luc, Saint Jean.*

PHỤC *đt.* Theo, nghe theo, thuộc quyền, nhận là phải và hết sức kính-mến: *Bất-phục, cảm-phục, chịu-phục, đầu-phục, kính-phục, mến-phục, tín-phục, thán-phục, thần-phục, thâu-phục; Lời nói đáng phục* II Cho uông: *Phục cho và say một bùa* II *đt.* Áo quần, đồ-chẽ: *Ấu-phục, kiết-phục, hiếu-phục, y-phục, lỗ-phục, mân-phục, mang-phục, nhung-phục, quản-phục, sắc-phục, đồng-phục, tang-phục, thành-phục, triều-phục.*

phục-dịch *đt.* Theo một bên để chịu sai-khiến: *Mướn người phục-dịch* II Làm việc nặng-nề.

phục-dụng *đt.* Quần áo và đồ dùng lặt-vặt: *Sắm đủ phục-dụng đi đường.*

phục-dược *đt.* Uống thuốc: *Có bệnh phải phục-dược* II Trị bệnh, coi mạch và ra toa cho người bệnh: *Thầy đó có tay phục-dược.*

phục-độc *đt.* Uống thuốc độc tự tử II (*R*) Tra thuốc độc giết người: *Bị người phục-độc chết.*

phục-khí *đt.* Tập-luyện bằng cách thở dài-hơi.

phục-lao *đt.* Gồng sức làm việc.

phục-lan *đt.* Rất thận-phục: *Nghé nói phục-lan.*

phục-luy *đt.* Phục-tùng cầu-luy, họ-mình, khum-núm, rụt-rè, tỏ vẻ sợ-sệt: *Phục-luy trước mặt, nỗi giặc sau lưng tng.*

phục-ngự *đt.* Đồ vật sắm-sửa đi xa như: áo-quần, xe ngựa.v.v...

phục-nghi *đt.* Phục theo chính-nghi.

phục-pháp *đt.* Phép dùng thuốc trị bệnh.

phục-rượu *đt.* Ép hoặc phinh-phờ cho người uống rượu thật say.

phục-sắc *đt.* Mẫu áo theo phầm-trật quan-quyen: *Mỗi thời đều có phục-sắc riêng.*

phục-sự *đt.* X. Phục-vụ.

phục-sức *đt.* Đồ mặn và đeo cho đẹp-dễ-dàng-hoàng: *Phục sức sang-trọng.*

phục-tang *đt.* Mặc đồ chẽ: *Dựa theo lê mà phục-tang.*

phục-tòng (*tòng*) *đt.* Clg. Tòng-phục, tuân-theo, vui lòng chịu lệnh sai - khiển hay làm theo ý người: *Phục-tòng mạng-lệnh*; thiêu-số phục-tòng đà-số.

phục-tội *đt.* Chịu tội, nhận tội.

phục-tuần *đt.* X. Phục-rượu.

phục-thiên *đt.* Bỏ ý riêng của mình mà nghĩ, theo lời phải hay làm điều phải theo ý người: *Tinh-thần phục-thiên.*

phục-thuỷ-thở *đt.* Quen-lần với khí-hậu, thời-liệt một nơi nào mới tới ở.

phục-thức *đt.* Céch-thức ăn-mặc: *Phục-thức đúng thời-trang.*

phục-thực *đt.* Ăn uống.

phục-vật *đt.* Áo quần và đồ dùng.

phục-vụ *đt.* Làm phận-sự mình đối với người hay với sự-vật: *Tinh-thần phục-vụ*; *phục-vụ đất nước.*

PHҮC *đt.* Clg. Phúc, trả-về, trả-lại, làm-lại: *Bão-phục, bình-phục, khai-phục, khôi-phục, khởi-phục.*

phục-cô *đt.* Trở-lại theo xưa: *Tinh-thần phục-cô.*

phục-chính *đt.* Giao quyền trị nước-lại: *Hội-đồng nhiếp-chính phục-chính cho vua khi vua hối-loan.*

phục-chức *đt.* Cho làm-lại chức-cũ: *Xét ra vô-tội nên được phục-chức.*

phục-hoàn *đt.* Trở-lại: *Phục-hoàn nguyên-chú* II Nh. Phục-phản.

phục-hoạt *đt.* Sống-lại (sau khi đã chết).

phục-hồi *đt.* Trở-lại: *Phục-hồi cõi-quốc.*

phục-hồn *đt.* Gọi hồn, chiêu-hồn, vực hồn người chết về: *Lễ phục-hồn.*

phục-hưng *đt.* Hưng-thịnh-lại như-trước: *Thời-kỳ phục-hưng.*

phục-mạng (*mệnh*) *đt.* Trở-về thừa-lại khi công-việc sei-di làm-dâ-xong: *Trở-về phục-mạng.*

phục-nguyên *đt.* Mạnh-giỏi-lại như-trước: *Qua con-bệnh, nay đã phục-nhận-en.*

phục-nghiệp *đt.* Thủ-lại cơ-ngu-i, dâ-mất: *Nhà Nguyễn phục-nghiệp.*

phục-phân dt. Trở lại, trở về : *Tráng-sĩ nhất khú hě băt phục-phân.* Tráng-sĩ một đi không trở lại).

phục-quyền dt. (*Pháp*) : Trả quyền công-cán lại (cho người đã bị tước đi).

phục-quốc dt. Lấy nước lại (trong tay kẻ xâm-lăng hay một họ khác).

phục-sinh (sanh) dt. Sống lại (sau khi đã chết) : *Lé phục-sinh.*

phục-tịch dt. Trở lại chẽ-dẽ cũ (*resurrection*).

phục-thù dt. Trả thù : *Trận phục-thù.*

phục-vị dt. Trở về chỗ cũ ; trở lại địa-vị cũ.

phục-viên dt. Giải-nhū, cho mān lính.

PHỤC dt. Cúi xuống, chịu nép mình : *Lạy phục, khắc-phục, khuất-phục, nâm phục, phủ-phục* II Àn núp, chôn giấu, che đậy : *Mai-phục, dịa-lôi-phục* II Chịu tội : *Hàng-phục.*

phục-án dt. Cúi mặt xuống bàn II (B) Chăm-chì làm việc.

phục-bái dt. Cúi xuống lạy.

phục-binh dt. Đòn binh nói rậm-rạp đè dòn đánh binh địch đi ngang qua : *Trần-khánh-Dư phục-binh* *cướp lưỡng quân* *Nguyên.*

phục-binh dt. Đảo binh mai-phục : *B; phục-binh đánh úp.*

phục-hình dt. Chịu hành tội, lãnh hình-phạt.

phục-kích dt. Núp nơi rậm-rạp đè dòn đánh quân địch đi ngang qua : *Đoàn vận-tài bì phục-kích.*

phục-kiếm dt. Dùng gươm tự-lử.

phục-mãng dt. Àn núp nơi rậm-rạp II dt. Ké trộm cướp : *Phục-mãng tái* *dáo* (Trộm cướp đầy đường).

phục-pháp dt. Khép mình trong luật-pháp.

phục-thổ dt. Chôn xuống đất.

PHỤC-LINH dt. (*Đy*) : Rễ cây thông lâu năm (trên 100 năm), một vị thuốc bắc II Tên thí bánh bàng bột khô xào với đường và nước cốt dừa rồi nhặt vô khuân.

PHỤC-PHỊCH bt. Dáng nặng-nề của người mập (béo) : *Bô phục-phịch, đì phục-phịch.*

PHUI dt. Phanh, khui, bươi móc chuyện cũ, chuyện người : *Phanh-phui; Chuyện người ta mà phui ra làm chi?*

PHUI-PHA trt. X. Phui-phui.

PHÚI-PHÚI trt. X. Mưa phúi-phúi.

PHÙI dt. Gẹt nhẹ cho rót : *Phùi bụi* II (B) Lèm tiêu-tan : *Có bao nhiêu phùi cỏ, vè tay không.*

phùi bụi dt. Đập phớt cho bụi bay đi : *Đem đôi giày ra phùi bụi* II (B) Đánh dòn rất

nhe tay : *Nó phùi bụi cho con nó chờ trùng-trị gì đâu?*

phùi đít dt. Phùi cho sạch cái đây quần : *Đóng dây phùi đít trước khi di* II (B) Giận dì ngoe-ngoài, không thèm ngo lại : *Xèi cho bô ghét rồi phùi đít đi.*

phùi nợ tràn dt. Chết (!) dùng cho người khi sống rất vất-vả hay đau-dớn) : *Bà ấy đã phùi nợ tràn sau mấy mươi năm lao-khô.*

phùi ơn dt. Quên ơn, không kè tới cái ơn mình đã chịu với người : *Ăn rồi phùi ơn.* phùi phùi dt. Phùi nhẹ nhiều lần.

phùi sách dt. Phùi cho sạch : *Phùi sách rồi sê ngồi* II (B) Thua hay hoang-phí hết tiền của : *Có bao nhiêu đều phùi sạch cõi.* **phùi tay** dt. Vỗ chập hai tay lại cho bết đỡ : *Phùi tay rồi hãy lấy* II (B) Nh. Phùi sách (B) : *Làm mān nǎm rồi phùi tay, không đỡ, đừng não cõi.*

PHÙI-PHÙI trt. Tiếng cầu xin cho lời nói gó hay lời quờ-queng đừng có hiệu-lực.

PHUY dt. Thùng sắt to : *Phuy dầu, phuy xăng* (fût).

PHUN dt. Túm mồi nhò vọt vật ngầm trong miệng ra : *Phun nước miếng, phun ngõi-trầu; Ngậm máu phun người, trước đor miệng mình tng.* II (R) Bắn vọt ra : *Bị đánh phun máu đầu* II (B) Nói ra lời hay viết ra văn : *Khen tài nhả ngọc phun châu Ks Châu phun chữ, gầm thêu lời BC.*

phun máu trt. Đò máu, bị máu bắn vọt ra Bị một cây phun máu.

phun phèo-phèo dt. Phun mạnh nhiều lần vật ngầm trong miệng ra cùng một lúc với hơi : *Uống lầm rượu cay miệng nên phun phèo-phèo.*

phun phi-phi dt. Phun mạnh nhiều lần ra tiếng.

phun râu dt. Thổi mạnh cho râu bay phết-phơ, diệu bộ của tướng dữ trong tường hát bài khi nóng giận : *Phun râu để giáp.*

phun tưới dt. Phun cùng khắp dưới đất, dưới gạch : *Nǎm môt chõ phun tưới.*

PHÙN tt. X. Mưa phùn.

PHÙN-PHҮT trt. Phùng-phục, chỉ hơi ra mạnh và từng nắc một : *Thổi phùn-phүt; hơi ra phùn-phүt.*

PHÙN dt. Phun : *Hèm huyệt phún nhân, tién ô tý khâu* (Ngậm máu phun người, trước đor miệng mình) Xt. Phun,

PHÚN-PHÚN trt. X. Moc lún-phún và Mưa lún-phún.

PHUNG *dt.* Phong, bệnh nồi săn-sùi và u-nần ngoài da, lâu ngày lờ-lói: *Phung-cùi, phung-đơn, phung-hút.*

PHUNG *dt.* Vung, lèm tốn-hao vô-ích.

phung-phá *dt.* Xài phá (biết là bậy mà vẫn xài): *Phung-phá hết tiền của cha mẹ.*

phung-phí *dt.* Vung-phí, xài to, tiêu-phá nhiều trong những việc vô-ích: *Có bao-nhiêu, phun-phí hết.*

PHUNG-PHUNG *trt.* Chung-búng, phùng-ta-lèn vì ngậm quá đầy miệng: *Ngậm phung-phùng // X. Phung-phùng.*

PHÙNG *dt.* Lèm cho phồng lên: *Phùng má // Nồi phồng lên: Ruột xe phùng.*

phùng má *dt.* Ngậm miệng và ép hơi lên cho má nồi to lên: *Phùng má lên nặn mun.*

phùng mang *dt.* Chành cho hai mang bệnh ro: *Rắn phùng mang // (R) Nh. Phùng má: Phùng mang trọn mắt.*

phùng-xoè *dt.* Dừng lồng và xoè cánh ra: *Còn công phùng-xoè lì // (R) Đì quờn (múa võ) mà hai tay dang rộng ra: Phùng-xoè quá phi sức.*

PHÙNG *dt.* Gặp; rước lấy: *Hạnh-phùng, ký-phùng, lương-phùng, tao-phùng, tưống-phùng; Cửu-hạn phùng cam-võ; Võ-duyên đối-diện bắt tưống-phùng // Rộng lớn: Phùng-nhân thuyết hạng.*

phùng-nghênh *dt.* Dùa theo ý người, ninh-bợ: *Hạng người phùng-nghênh.*

phùng-phinh *tt.* Xứng-xinh, rộng-lượt-buột: *Cái áo phùng-phinh.*

phùng-thời *dt.* Gặp thời, tới thời, gặp việc may: *Giỏi mà chẳng phùng-thời thì cũng không làm được việc gì.*

PHÙNG *dt.* May vá: *Tài phùng.*

phùng-công *dt.* Thợ may.

phùng-chuyết *dt.* Clg. Phùng-xuyết, may và vá.

PHÙNG *tt.* Phùng, búng, phồng lèn vì ngậm đầy miệng: *Phung-phùng, ngậm phùng miệng.*

phùng-phính *tt.* Vun lèn, đầy-dặn: *Hai má phùng-phính.*

phùng-phúng *tt.* X. Phung-phùng.

PHÙNG *dt.* Lè-vật cúng người chết: *Bàn phùng, mâm phùng // (R) dt. Đến cúng với người chết (với lè-vật): Di phùng.*

phùng-diều *dt.* Clg. Phùng viếng, đến thăm và cúng người chết (với lè-vật hay tiễn): *Xin miễn phùng-diều.*

phùng viếng *dt.* X. Phung-diều.

PHÚNG *dt.* Độc to lèn // (B) Trêu-gheo, kích-thích người với lời bóng-bảy, ý-nị: *Trèo-phúng.*

phúng-gián *dt.* Dùng lời bóng-bảy cát người: *Yên-Anh nước Tề thời Chiên-quốc rất có tài phúng-gián.*

phúng-khuyến *dt.* Dùng lời bóng-bảy để khuyên người.

phúng-thích *dt.* Châm-biếm, mỉa-mei, chọc-gheo hoặc bằng lời nói bóng-bảy hay bằng lối phán-tich những tệ-hại, tim hiếu nguyên-nhận lõi-lầm và nói ra cách trắng-tròn, cốt phơi-bày đầy-dủ nguyên-nhận tội lỗi: *Văn phúng-thích, kịch phúng-thích.*

phúng-thú *dt.* Nh. Phung-thích.

PHÙNG *trt.* Thủng, xuyên qua: *Đâm phùng-tiết bên kia // (B) Thểu, lọt: Nghé không phùng.*

phùng-lỗ tai *trt.* Lọt tai, thểu tai, hiều được (lời nặng): *Nói cho phùng lỗ tai nó.*

PHÙNG *dt.* Clg. Phượng, giống chim linh lồng đẽo, 1 trong 4 con vật linh của người: *Bạn vàng lại gấp bạn vàng, Long, lân, quy, phung một đoàn tú-linh CD.*

phùng-cầu *dt.* Phùng-cầu-hoàng gọi tắt (phung-trống tím phung-mái) lên một bàn đàn lăng-mạn.

phùng-chiếu *dt.* Tờ chiếu của vua (có hình chim phung).

phùng-hoàng *dt.* Chim phung-trống: *Phung-hoàng lè bạn sầu tư, Tôi đây lè bạn cưng như phung-hoàng CD // (B): Người tài giỏi, sang-trọng: Phung-hoàng đáo già.*

phung-loan *dt.* Chim phung-trống và chim phung-mái // (B): Cặp vợ chồng: *Lỗi cẩn-duƠn như đòn lối nhịp, Biết bao giờ cho hiệp phung-loan CD.*

phung-sò *dt.* Chim phung-con.

phung-vi *dt.* Đuôi chim phung // (B): Hoa diệp.

PHÙNG *dt.* Vàng theo lệnh trên: *Phung-thừa // Dàng lèn: Cung-phung, thù-phung // Clg. Phượng, thù, cúng: Thủ phung.*

phung-en *dt.* Đem (linh-cữu của vua hay hoàng-hậu) đi chôn.

phung-chi *dt.* Vàng lệnh vua: *Phung-chi di dẹp giặc.*

phung-chức *dt.* Vàng theo lệnh bè trên mà làm chức-vụ mình.

phung-dưỡng *dt.* Chăm-sóc, nuôi-nâng người bè trên: *Phung-dưỡng mẹ già.*

phung-giáo *dt.* Thợ-giáo, theo thầy mà học.

phung-hành *dt.* Vang lịnh mà làm: *Phung,*

hành lính bè trên.

phụng-hiến *đt.* Dâng tặng cho người bè trên :
Phụng-hiến lề-vật cho quan.

phụng-linh *đt.* Vâng lệnh người bè trên :
Phụng-linh thi-hành.

phụng-mạng *đt.* Nh. Phụng-linh

phụng-nghênh *đt.* Kính dón : Phụng-nghênh
vương-sứ.

phụng-sứ *đt.* Vâng mệng đi công-cán ở nước
khác : Phụng-sứ như Tây.

phụng-sự *đt.* Chăm-nom, săn-sóc : Phụng-sự
chá mệ II Tân-thờ : Phụng-sự tò-tiên II
Phục-vụ, làm hết phận-sự mình : Phụng-sự
ly-tưởng, phụng-sự tò-quốc.

phụng-tiễn *đt.* Thờ cúng lò-tiễn.

phụng-tống *đt.* Kính dura : Phụng-tống sắc
thần.

phụng-tự *đt.* X. Phụng-thờ.

phụng-thờ *đt.* Clg Thủ-phụng, thờ cúng :
Chết ba năm sống lại một giờ, Đè coi
người nghĩa phụng-thờ ra sao CD.

phụng-thùa *đt.* Kính vâng theo : Phụng-thùa
linh dạy.

PHỤNG-PHỊU *bt.* Bùng-thụng và nồng-nịu,
xu-mặt với vẻ không bằng lòng : Cái mặt
phụng-phieu, phụng-phieu với anh chị II
Xung-xinh và nhẫn-nhiu : Cái áo phụng-
phieu cả.

PHÙP *đt.* Cuối cho đứt rẽ : Phùp cỏ, phùp
rây.

PHÙP *trt.* Tiếng deo chém đứt sâu vật mềm :
Chém cái phùp ; nghe phùp một tiếng,
máu tuôn xối-xả II (R) *đt.* Chém ngun
dao : Phùp bay đầu ; phùp nó ít dao.

phùp-phùp *trt.* Clg. Phùm-phùp, tiếng chém
liền-tiếp : Tụi nó chém nhau phùp-phùp.

PHÙP *trt.* Tiếng ngọn lửa bị thôi mện :
Đèn bị gió thôi tắt phùp.

PHÚT *trt.* Trong nháy mắt : Giây-phút II
Bỗng, liền tay, cách thình-linh : Nhầm đi
phút thấy, úng liền chiêm-bao KII *đt.*
Khoảng thì-giờ bằng một phần 60 một giờ :
, Nán đợi 5 phút ; E khi anh cởi chêng
tài, Sa-cơ 1 phút ngàn ngày chịu đau. CD.
phút bách-hệ *đt.* Một phần trăm của grát
(grade), tức của một phần trăm góc tư.

phút-chốc *trt.* Bỗng chốc, thình-linh : Đang
đi, phút-chốc ngã ra bết-tịnh.

phút đầu *trt.* Bỗng đầu, thỉnh-không : Chim
nhàn xót cá lên khơi, Phút đầu trận gió
rã-rời điều ngư CD.

phút lục-hệ *đt.* Một phần 60 của một độ.

phút phù-du *đt.* Phút đồng-hồ ngắn-ngủi :
Chi còn 5 phút phù-du mà hụi A còn bị

gác 3 kèn.

PHỤT *trt.* Tiếng hơi từ lỗ nhỏ phát ra mện :
Thổi phüt II (R) *đt.* Phun mện ra : Phüt
hơi ra, phüt nước ra.

phüt-phüt *trt.* X. Phùn-phüt.

PHÚA *trt.* Bướng, bừa đi, không e - ngại
chi cà : Cãi phúa, làm phúa.

phúa-phúa *trt.* Nh. Phúa.

PHÚC *tt.* Ngát, ngọt, mùi thơm nực :
Thơm phúc.

phúc-phúc *tt.* X. Phụng-phúc.

PHÚC *đt.* Áo lót II (R) *trt.* Gấp nhiều lần,
nhieu lớp : Phiền-phúc.

phúc-bản *đt.* Bản sao, bản sao y bản chính :
Xin phúc-bản.

phúc-bản-vị *đt.* Bản-vị tiền-tệ bằng vàng và
bằng bạc cùng lưu-hành một lúc.

phúc-bích *đt.* Tường hai lớp.

phúc-biệt *tt.* Phúc-tập đặc-biệt.

phúc-căn *đt.* (thực) : Rễ chùm tue-tủa.

phúc-danh *tt.* Có nhiều tên : Phiếu phúc-
danh.

phúc-danh-số *đt.* Con số có nhiều số lẻ
như 5 thức, 7 tắc, 4 phân (5th74).

phúc-diệp *đt.* (thực) : Lá kép, thứ lá có
nhieu phiến nhỏ chung một cuống như lá
mè, lá diệp, v.v...

phúc-hợp *đt.* Sự kết-hợp nhiều món, nhiều
cái chung lại : Phúc-hợp cầm-giác, phúc-
hợp-quốc.

phúc-lợi *đt.* Lời thành vốn, cách cho vay
nhập lời vỡ vốn để tính thêm tiền lời
(anatocisme).

phúc-nhân *đt.* Thứ mắt do nhiều mắt nhỏ
hợp thành như mắt chuồn-chuồn.

phúc-quà *đt.* (thực) : Thứ trái có nhiều
ngân-nhiều múi như trái sầu riêng.

phúc-quyết *đt.* (Nhân-dân) Bỏ thăm quyết-
định lẩn chót (sau khi quốc-hội hay nghị-
viện đã bỏ thăm rồi) : Phúc-quyết-ché, phúc-
quyết-quyền.

phúc-số *đt.* Clg. Bội-số, những số có thê
chia mà không còn lẻ như : 32, 16, 8...

phúc-tà-chì *đt.* Giấy dắt, giấy thon, thứ giấy
có mực khô dùng lót để viết hay đánh máy
ra nhiều bản.

phúc-tập *tt.* Phiền-phúc lộn-xộn : Công-việc
phúc-tập, vân-dè phúc-tập.

phúc-tuyên *đt.* Bầu-cử giàn-tiếp, (nhân-dân)
bầu đại-diện dè đi bầu nghị-sĩ : Phúc-tuyên-
ché.

phúc-thai *đt.* Cái thai từ be đúo sấp lên.

phúc-thức *đt.* Clg. Đè-thức, hình-thức phúc-
tập, lộn-xộn.

PHÚC bt. Bừng lên, phừng lên : *Cháy phúc ; đèn hét dầu thường phúc lên một cái rồi mới tắt.*

phúc-phúc trt. X. Phùng-phúc.

phúc sáng dt. Nháng lên một cái thật sáng.

PHÙNG-PHÚC tt. Bát - ngát, mùi thơm nực : *Thơm phùng-phúc.*

PHÙNG trt. Clg. Phèng, bùng, lùng, dậy lên cao, cất cao ngọn : *Lửa cháy phùng.*

phùng gan trt. Xung gan, tức giận lồng lên : *Giận phùng gan.*

phùng-phúc trt. Clg. Phục-phúc hay Phùng-phùng, phừng lên cao ngọn : *Lửa cháy phùng-phúc.*

phùng-phùng trt. Hùng lén, lồng lên : *Nồi giận phùng-phùng, mặt đỏ phùng - phùng* || X. Phùng-phúc.

PHÙNG trt. Clg. Bừng, hùng, hơi ứng, lúc gần sáng : *Sáng phùng, sớm phùng.*

phùng đông tt. Hùng đông, bùng-tung, lúc mờ - mờ sáng : *Mời phùng đông mà đi đâu?*

phùng sáng trt. Hùng sáng, gần sáng, mờ - mờ sáng : *Trời phùng sáng.*

PHÚT trt. Phút, quách, liền khi đó, cho dứt khoát : *Ăn phút cho rồi ; nói phút ra nghe ; ném phút cho rành.*

PHÚT dt. Bút, nhò, giựt lên : *Phứt lông chim.*

PHÚT dt. Bại, vỡ, hay níu nút cho cháy liềng : *Nghe động, phứt cắn lên.*

PHÚT trt. Bứt, tiếng dây đứt : *Đứt cái phứt ; nghe cái phứt, thay đồ cùi vì đứt gióng.*

PHƯỚC dt. (truyền) : Clg. Phúc, điều tốt lành do Trời Phật ban cho người từng làm nhiều việc nhân - đức : *Ban phước, cầu phước, có phước, chúc phước, giáng phước, hạnh-phước, hồng-phước, hưởng phước, kiêng-phước, làm phước, ngũ phước, vĩnh-phước, vô-phước ; Có phước có phần* || trt. May-mắn, hên : *Cũng phước, may phước, thiệt phước ; Phước chủ may thầy.*

phước-âm dt. X. Phúc-âm.

phước-ấm dt. Điều tốt lành của Ông bà để lại : *Nhờ phước-ấm tờ-tiên.*

phước-bạc dt. X. Phước mỏng.

phước-địa dt. Đất lành, chỗ ở hiền-lành, để làm ăn : *Phước-địa cái phước-nhơn.*

phước-diễn dt. (Phật) : Chỗ, trường-hợp nên làm lành để rồi sau được hưởng phước : *Cây thiện-nhân ở chỗ phước-diễn.*

phước-đức dt. Điều lành, điều nhân gay bay-

giờ để hưởng về sau hay cho con cháu : *Nhờ phước-đức ông bà, nhà ta mới có cơm ăn* || tt. May-mắn (có ngụ ý nhờ Trời Phật) : *Phước-đức quá, không thì khôr rồi ?*

phước-hậu tt. Phước-đức và hiền-hậu, không có vê lanh xảo : *Mặt trông phước-hậu.*

phước-hoạ dt. Phước và họa, điều lành và tai nạn : *Phước hoạ khôn lường.*

phước-khí dt. X. Phước-trạch.

phước-lộc dt. Phước-đức và lợi-lộc : *Phước-lộc vâ-biên.*

phước-lộc-thọ dt. Phước-đức, lợi-lộc và sống lâu, 3 điều chúc lành và được hình dung bằng một người mặt - mày hiền-lành vui - vẻ, dáng người đẹp-mạo phong-lưu ; người thứ hai ăn mặc sang-trọng có hồng đúp trè ; người thứ ba thật già mà vẫn quắc-thuốc.

phước-lợi dt. Điều lành và lợi-ích : *Có nhiều phước-lợi.*

phước-mỏng dt. Clg. Phước bọc, không có phước (dùng trong trường-hợp nghèo-nàn, mắc nẹn hoặc chết sớm) : *E tói phước mỏng, không trông thấy ngày vê-vang của con.*

phước-nhân dt. Người có phước, được nhiều may-mắn.

phước-phận dt. Phần phước dành cho : *Phước-phận ai nấy được.*

phước-tinh dt. Vì sao tốt (tức sao Mộc) || (B) Người đem điều lành, điều may đến cho mình : *Có phước-tinh trợ giúp.*

phước-tệ dt. Phần thịt mà người đứng tế được chia hưởng sau khi tế thần xong.

phước-tuệ dt. Phước-đức và trí-tuệ : *Phước-tuệ miên-viên.*

phước-tướng dt. Tướng người có nhiều may-mắn || thth. tt. May-mắn, thường được thoát nguy : *Anh phước-tướng quá, không thì chết rồi !*

phước-tướng dt. Viên tướng trận có nhiều may-mắn và được yên lành luân : *Theo truyền tâu, Trinh-giáo-Kim dời Đương là một phước-tướng.*

phước-thân dt. Vị thần ban phước cho loài người.

phước-thọ dt. Hạnh-phúc và sống lâu : *Chúc ông được nhiều phước-thọ.*

phước-trạch dt. Clg. Phước-khí, phước-đức và ăn-trạch, điều lành và ơn được Trời Phật ban cho.

phước-trang dt. Clg. Nghĩa-trang, đất dành chôn người chết không bà-con thân-thích.

PHƯỢC dt. Clg. Phọc, trói buộc: *Thê thảng, tú phược.*

phược-thù dt. Bó tay, cưa tay chịu phép.

PHƯỚN dt. Cờ to treo trước chùa: *Cột phướn, lá phướn* II (R) Giống lá phướn: *Cá (thia-thia) phướn, chim phướn, hoa phướn.*

PHƯỚN dt. Phình, ươn, phồng cho to và (tự-nhiên) nảy ra: *Phướn bụng.*

PHƯƠNG dt. Clg. Pheng, hướng, phía, ngà: *Phương đông (tây, nam, bắc), địa-phương, tú-phương, thập-phương* II (R) Cách-thức, đường lối: *Hết phương, sanh-phương, tìm phương, vô-phương; Thiên-phương bách-kế* II Vuông-vắn, ngay thẳng: *Đoan-phương* II Giống như, so sánh: *Tù-phương* II Mới vừa, vừa đúng: *Phương-trường* II Trái, nghịch lại: *Phương-mạng* II dt. Vật đồng thòi: *Phương théo.*

phương-cách dt. Cái tiêu - chún vuông-vắn II (B) Cách-thức, cái thế để làm cho được: *Tìm phương-cách làm ăn.*

phương-cần dt. (t): Cẩn-só bắc hai.

phương-châm dt. Cây kim chỉ hướng trong đia-bàn II (B) Đường-lối vạch sẵn để làm mặt công-việc: *Mỗi chính-dâng đều có phương-châm để theo đuổi.*

phương-chước dt. Cách-thể, mưu-chước: *Tìm phương-chước hay mà vượt qua các chướng-ngại.*

phương-diện dt. Mặt vuông II (B) a) Một, bề, khía-cạnh của sự việc: *Phương-diện tình-cảm, phương-diện vật-chất, phương-diện xâ-giao...;* II b) Người tai mè: *Nghĩ mình phương-diện quốc-gia K.*

phương-du dt. Màn vuông cho cho người để tàng theo sau linh-cữu khi đi chôn.

phương-cử dt. Thuốc-thang, cách tri-tính: *Chạy dù phương-cử mà không mạnh.*

phương-dộ dt. (H): Góc do cạnh (azimut).

phương-dộ già-dịnh dt. (chm): Góc do cạnh của một dǎn-tuyến ghép với kinh-tuyến già-dịnh để tạm tính toạ-dộ các đỉnh của dǎn-tuyến ấy, trong một bài toán trắc-lượng (azimut arbitraire).

phương-dộ kết-thúc dt. (chm): Góc do cạnh cuối cùng của một dǎn-tuyến ghép với kinh-tuyến đia-cầu (azimut d'arrivée).

phương-dộ xuất-phát dt. (chm): Góc do cạnh mở đầu của một dǎn-tuyến ghép với kinh-tuyến đia-cầu (azimut de départ).

phương-hình dt. (H): Hình vuông.

phương-hướng dt. Bốn hướng Đông, Tây,

Nam, Bắc II (R) Phía, ngà: *Tìm phương-hướng mà đi.*

phương-kế dt. Cách-thể: *Phương-kế sinh-nhai.*

phương-lý dt. Dặm vuông.

phương-lực dt. Nh. Phương-kế.

phương-ngoại dt. Cách trị bình giả-truyền, không theo sách vở: *Bình sơ-sài, dùng phương-ngoại cũng hết.*

phương-ngôn dt. Tục-ngữ riêng từng đia-phương: *Phương-ngôn có câu ...*

phương-pháp dt. Cách-thức để làm một việc gì sau khi nghiên-cứu kỹ: *Làm việc có phương-pháp.*

phương-sách dt. Nh. Phương-lực, Phương-kế.

phương-sĩ dt. Thầy phù-thuỷ.

phương-tiện dt. Cách-thể tiện-lợi: *Phương-tiện chuyên-chở, phương-tiện xê-dịch, thiếu phương-tiện.*

phương-tục dt. Phong-tục riêng từng đia-phương: *Tùy phương-tục.*

phương-tướng dt. Hình-nhân mang đì-trúc một đám ma.

phương-thể dt. Nh. Phương-kế.

phương-thì trt. Đúng lúc, phải lúc.

phương-thốn dt. Tắc vuông II (B) Bụng-de: *Phương-thốn rối loạn.*

phương-thuật dt. Phép, cách hói-khoa, đoán-què, toán-âm-dương v.v...

phương-thuốc dt. Bài thuốc trị bệnh: *Ông ấy có nhiều phương-thuốc hay.*

phương-thức dt. Phương-pháp, cách-thức: *Theo phương-thức nào.*

phương-trình dt. (t): Đẳng-thức mà trong đó hai vế chỉ thật bằng nhau khi người ta thế những tri-số nhất định vào những số chưa biết (équation).

phương-trời dt. Phương-xa trong bầu trời mènh-mông: *Có biết nó đi phương-trời nào; Phương-trời vô-định.*

phương-trường tt. Khôn-lớn, trường-thành: *Hai em phương-trường hoà hai K.*

phương-trượng dt. Trượng (10 thước) vuông II (R) Phòng của người trụ-trì trong chùa: *Sau phương-trượng đã sẵn-sàng bèn Phật SV.*

phương-vật dt. Đồ-vật ở một đia-phương sẳn-xuất ra.

phương-vị dt. Vị-trí bốn phương Đông, Tây, Nam, Bắc.

phương-vị-châm dt. Cây kim lù-thạch chỉ hướng bắc trong cái ống bằng thau hai đầu đậy bằng kính phẳng có khắc chuẩn, gắn

trong máy đo đất để gióng hướng.
phương-xích dt. Thước vuông, đơn-vị tính
bề rộng mặt phẳng.

PHƯƠNG tt. Thơm II dt. Đức-hạnh, danh-
giá: *Lưu-phương, phân-phương*.

phương-bao dt. Bao thơm II (B) Nhị hoa.

phương-chí dt. Cành thơm II (B) Con cái
nhà danh-giá.

phương-chiếu dt. Chiếu-chì của vua.

phương-danh dt. Danh thơm, tiếng thơm:
Chết rỗi mà phương-danh còn lưu lại II
(thth) Tên tốt, tên quý, tiếng tôn-xưng tên
người: *Xin cho biết phương-danh*.

phương-liệt dt. Công-danh tết đẹp.

phương-phi tt. Thơm và đẹp II (thth) Đầy-
đặn, nở-nang, đẹp-dẽ: *Mặt mũi phương-
phi*.

phương-tú tt. Thơm-tho đẹp-dẽ.

phương-thảo dt. Cỏ thơm.

phương-thời dt. Mùa thơm-tho, lúc mùa
xuân, mùa hoa nở.

phương-vị dt. Mùi thơm.

PHƯƠNG bt. Trò-ngại, có hoi: *Bất-phương*.

phương-chí trt. Huống - chí, tiếng chuyên
mệnh-dè säu hay câu säu dè vặng ra ý khác:
*Sức anh còn lo không kham, phương-chí,
tôi kém hơn anh mà lo sao nỗi*.

phương-hại trt. Thiệt-hại dễn: *Làm thế,
có phương-hại cho thanh-danh mình*.

phương-mạng trt. Trái lịnh: *Làm điều
phương-mạng*.

phương-ngại dt. Sự cản-trở, điều cản-trở:
Lâm phương-ngại đang chờ ta.

PHƯƠNG dt. Khu nhà, đường phố cùng

làm một nghề: *Phường đúc, phường kẽm ;
Hà - nội băm sáu phố-phường* II. Khu nhà
gồm nhiều khóm trong một quận ở Đô-thành:
Phường chợ Đầu, phường Cầu Ông Lãnh II
(R) Phường-trường hoặc văn-phòng phường-
trường gọi tắt: *Lại phường khai-báo, đóng
con dấu phường* II. Bọn, tụi, nhóm người
cùng nghề, cùng giai-cấp: *Chỗ sân ngọc-
bội, cung phường kim-môn ; Chỗng phường
bến thị, cung quan buôn người K.*

phường-bạn dt. Đoàn người cùng làm một
nghề: *Hợp phường-bạn*.

phường-chài dt. Xóm chài luar, những người
làm nghề bắt cá bán.

phường-chèo dt. Cảnh hát chèo: *Đi theo
phường-chèo*.

phường-hát dt. Cảnh hát, ban hát: *Phường
hát danh tiếng*.

phường-kèn dt. X. Phường nhạc.

phường-mạc dt (d). Phường, xóm: *Lo việc
phường-mạc với người*

phường-nhạc dt. Clg Phường kèn, Đờn
thời, ban nhạc, nhóm người làm nghề đàn
và thời kèn.

phường-tuồng dt. Nh. Phường hát.

phường-tuý dt. Chợ-búa phố-phường.

phường-trường dt. Người được chỉ - định
hoặc bầu - cử đứng đầu một Phường trong
Đô-thành dè lo việc hành-chánh.

PHƯỚNG dt. Lợn lớn bằng sành đựng thức
ăn cho lợn (heo).

PHƯỚNG-PHÁT trt. X. Phảng-phốt.

PHƯỚNG dt. X. Phủng: *Loan phương hoà
minh ; hoa phương-vi*.

Q

QU dt. Quờ, một phụ-âm kép.

QUA dt. Tiếng chòng xung với vở hoặc người lớn xung với người nhỏ: *Bàu nói với qua bậu không lang-chạ, Bắt được rồi, dành dẹ bậu chưa ? Qua đây là bạn của Ba cháu.*

QUA bt. Từ bên này sang bên kia: *Qua bến, qua Mỹ, qua Tàu, qua Tây : bay qua, cui qua, chạy qua, ngang qua; Thương em chặng dám vô nhà, Đi qua đi lại hỏi gá bán mua ? CD II* Vượt ngang: *Qua cầu, qua muong, qua sông; Nào khi gánh nặng em chờ, Qua truong em đợi, bảy giờ phu em CD II* Luôt khỏi, thoát khỏi: *Bỏ qua, trãi qua, qua đợt đầu, qua cơn ngặt-nghèo, qua con trăng này thì thấy Tết; không biết bình có qua khỏi đêm nay không II* Đã rồi: *Bữa qua, hôm qua, mấy tháng qua, ba năm qua II* Sơ-sài tem-bợ: *Sơ qua, xem qua II* Chết: *Em nhỏ đã qua rồi.*

qua buỗi trt. Qua-los, lôi-thôi cho hết buổi hết ngày: *Ăn cho qua buổi chờ có ngon lành chí đâu.*

qua bữa trt. Qua-los, lôi-thôi cho xong bữa ăn: *Rán nuốt cho qua bữa.*

qua cầu dt. Đi từ đầu cầu bên này qua đầu cầu bên kia: *Thương nhau cõi áo cho nhau, Về nhè dõi mẹ: qua cầu gió bay CD II (B)* Trãi qua cơn sợ-sệt, khó-khăn, đau - đớn: *Đoạn-trường ai có qua cầu mới hay.*

qua đèo dt. Trèo lên dốc cao một cái đèo đè qua núi: *Qua đèo Ngang tức - cảnh II* Nói về hơi rượu trong nồi bốc lên thành rượu rồi theo ống trầm chảy ra vò, ra

hũ: *Rượu qua đèo.*

qua đò dt. Ngồi trên chiếc đò cho người ta đưa qua sông.

qua đời dt. Trải hết đời mình, túc: chết: Ông nội tôi qua đời rồi.

qua đường dt. Đi trên đường ngang qua một nơi nào đó: *Khách qua đường đèo hưng-hồ chàng Tiêu K. II (B) trt. Tem-bợ, không chắc-chân: Choi qua đường, lấy qua đường.*

qua khói dt. Đi quá một mức nào đó: *Qua khói chợ thì tới Ii (B) Thoát nguy-hiểm, thoát chết: Bị vỡ nay không biết nó qua khói không; Không biết bình có qua khói đêm nay không ?*

qua lại dt. Đi qua rồi trở lại: *Chí bón hàng rong cứ qua lại rao hàng luân II (B) a) Clg. Vãng-lai, tới Ii, giao-thiệp với nhau: Có qua lại với nhau thường mới có sự thân-mật II b) Lén-lút lấy nhau: Hình như hai đứa nó có qua lại với nhau rồi.*

qua-loa trt. Sơ-sài, lôi-thôi, không kỹ, không hết lòng: *Ăn qua-loa bá hột, nói qua-loa ít câu.*

qua lăn trt. Lăn-lye, tem-bợ cho xong: *Trời mưa nước chảy qua sân, Em lấy ông lão qua lăn thì thối CD.*

qua lợt dt. Lợt khỏi một lỗ nhỏ: *Sợi chỉ qua lợt trên kim II (B)* Qua khói chờ hay việc khó-khăn: *Qua lợt phản thi viết; qua lợt cửa thứ nhứt.*

qua luôn dt. Đi luân, không kè, không nhắc tới nữa: *Chuyện đã qua thì đã qua luân, nhắc lại làm chi.*

qua mặt dt. Vượt qua rồi chạy trước: *Bị xe lẹ qua mặt II Xuyên-tạc, lừa dối: Qua mặt*

người lớn, qua mặt nhà cầm quyền.

qua ngày trt. Qua-lô, lôi-thôi cho hết ngày tháng, không cần-cố lầm : *Sống qua ngày.*

qua-quý trt. Nh. Qua-loe.

qua sang năm trt. Qua năm tới, qua khỏi ngày Tết : *Qua sang năm sẽ cất nhà lại.*

qua sông dt. Từ mé sông bên này qua mé sông bên kia với thuyền, đò hay cầu : *Gọi đò qua sông II (R)* Đi từ nơi này đến nơi khác cách một con sông lớn : *Cá con qua sông; vuông Thuận-trị nhà Thành qua sông lấy Trung-quốc.*

qua tay trt. Từ tay người này sang tay người khác (tức từ người này tới người khác làm chủ) : *Qua tay nhiều người mới tới mình.*

qua thì trt. Lỡ thì, quá tuỗi xuân, quá thời con gái : *Đã tu tu trót, qua thì thì thôi K.*

QUA dt. (thực). Dưa, các loại dưa : *Hồng-qua, khô-qua, mộc-qua, tẩy-qua.*

qua cát dt. Dây dưa và dây sắn, hai thứ dây vừa leo vừa quấn II (B) Sui-gia hay họ-hàng có liên-lạc qua lại nhau : *Qua cát thâm tình.*

qua-món trt. Dây-dưa, kéo dài luon.

qua-phân dt. Xé trái dưa làm hai hay làm nhiều miếng vụn II (B) Chia cắt : *Đất nước bị qua-phân.*

qua phẫu dt. Mồ re, xè re II (B) Nh. Qua-phai (B).

QUA dt. Cây giáo, một món bình-khí xưa II (R) Giặc-giã : *Can-qua, chi-qua, huy-qua.*

qua giáp dt. Áo giáp và bình-khí II (B) Giặc-giã : *Trái qua cơn qua-giáp, loạn-lạc khắp nơi.*

QUÀ dt. Hàng bánh, món ăn làm sẵn bán : *Đi chợ thì hav ăn quà, Chỗng vêu chồng bao: vè nhà dở cơm CD II* Cùa tống, đồ vật biếu : *Làm quà, tặng quà; Bà ơi cháu quý bà thay, Quý bà vì bởi bà hay cho quà CD.*

quà bánh dt. Bánh trái làm quà : *Mua quà bánh, ăn quà bánh.*

quà biếu dt. Đồ vật biếu nhân một dịp nào đó : *Quà biếu ra mắt, quà biếu Tết, quà biếu lễ Giáng-sinh...*

quà-cáp dt. Nh. Quà : *Anh em tới chơi cũng quý lắm rồi, quà-cáp làm chi.*

quà sáng dt. Món ăn mua ăn lót lòng vào buổi sáng : *Ăn quà sáng.*

quà tặng dt. Đồ vật tặng cho ai để kỷ-niệm hay để lòn quý-mến : *Mua sách đẹp làm quà tặng.*

QUÀ-QUA dt. X. Quạ: *Kên-kên quà-quạ II trt. X. Quạ-quạ.*

QUÁ trt. Lầm, thật nhiều : *Dữ quá, hay quá, ít quá, may quá, no quá, nhiều quá;* Mẹ cha trưởng quá ngọc vàng, Đèn-hồi sao xiết muôn ngàn công ơn CD II Qua khòi chừng mực nào đó : *Như vậy thì quá rồi!* Nói ra sợ chị em cười. Má-hồng-hò quá một đời xuân-xanh II dt. Qua, vượt ngang: *Quá-giang, quá-hải, quá-quan II dt.* Lỗi lầm : *Cãi-quá, hối-quá, tri-quá; Đa ngôn đa quá tng.*

quá-bán trt. X. Quá nứa.

quá bộ dt. Dời gót, đi tới một nơi nào: *Khoai lang ba tháng phủ vồng, Thương em quá bộ, băng đồng tới đây CD II trt.* Nh. Quá độ: *Say quá bộ.*

quá-bội trt. Bằng hai có thừa, hơn hai lần : *Nhiều quá-bội.*

quá bụng trt. Mêch bụng, mêch lòng, Đứng làm quá bụng tôi chó!

quá bừa trt. Trễ giờ ăn : *Đói quá bừa, ăn không ngon.*

quá-cố dt. Qua đời, chết đã lâu : *Người quá-cố.*

quá cõi trt. Dài hơn cái cõi : *Khoảng này quá cõi nên rộng hơn mấy khoảng kia II (thth) Quá chừng, quá lầm, thật nhiều, thật quá: Tức cười quá cõi, to quá cõi, nhiều quá cõi...*

quá chén tt. Say rượu, đã uống nhiều hơn sức chịu - đựng : *Ảnh đà quá chén rồi.*

quá chừng trt. Nh. Quá cõi II (thth) : *Của đời thấy vậy đứng-dừng-dừng, Cha trẻ con già, ngô quá chừng NT.*

quá-dự dt. Khen quá lời, khen giòi.

quá đà tt. Nhiều quá.

quá-dai-kim dt. (Pháp). Tiễn phạt định sẵn để phạt người mắc nợ hay người lanh thầu nếu trễ-nài trong phạt-sự (astreinte).

quá đáng trt. Nặng-nề, quá mức, hơn mực thường rất nhiều : *Lời nói quá đáng; lời lẽ quá đáng.*

quá độ bt. Vượt mực-độ thường : *Say-sưa quá độ, ăn chơi quá độ, sất nướng quá độ II (Pháp): Qua khòi mực thời-gian cũ để sang thời-gian mới, trong việc áp-dụng một đạo luật mới có tác-dụng sửa đổi hoặc huỷ bỏ một đạo luật cũ (transitoire).*

quá đỗi trt. Nh. Quá cõi (thth) : *Đi xe quá đỗi, mừng quá đỗi.*

quá è trt. Nh. Quá sá.

quá-giang dt. Qua sông II (R) Clg. Có giang, dồn xe giữa đường để di hùn: *Quá-giang đi Sài-gòn.*

quá giắc dt. Ngũ quên: *Quá giắc đèn sáng*

bết mõi dậy,
quá giờ trt. Qua khôi giờ đã định : *Ngủ quá giờ, đi quá giờ không về.*

quá-hài dt. Clg. Khoá-hài, vượt biển : *Quá-hải chinh-dông.*

quá hạn trt. Qua khôi kỳ - hạn, tức trễ-nải : *Nợ đè quá hạn.*

quá hớp dt. (Đồng tiền) lăn qua khôi lăn mức (đáo-tường) II trt. Nh. Quá cờ (thh). Quá-kích tt. X. Quá-kích.

quá kỳ trt. Nh. Quá hạn.

quá-khách dt. Khách qua đường.

quá-khắc tt. Nghiêm-khắc hết sức: *Không nên quá-khắc với kẻ hối-cái.*

quá-kích tt. Clg. Quá-kích, quá kịch-liệt, quá hung-hăng: *Bọn quá-kích, tư-tưởng quá-kích.*

quá-khú tt. Đã qua rồi: *Thời quá-khú, việc quá-khú II dt. Dĩ-vãng, việc trước: Va có một quá-khú khá véc-vang; xem quá-khú và tương-lai.*

quá làng tt. Hết làng, tờ lại, nói về mảnh ngưới già trông rõ lại sau một lúc thấy mờ-mờ: *Mất quá làng.*

quá lầm bt. Hết sức, thật nhiều: *Đừng có ăn xài quá lầm; chơi-bởi quá lầm rất có hại.*

quá lẽ trt. Hơn mực thường: *Nói lão quá lẽ.*

quá lố trt. Qua khôi mức định: *Đi quá lố phải trở lại; ăn quá lố thì phát-éch.*

quá lời trt. Với lời-lẽ nặng-nề, không hợp-lý: *Nói quá lời mèch lòng; quá lời với anh em.*

quá lỵ dt. Lo nghĩ thái-quá: *Anh đừng quá lỵ mà gầy tẩm thân CD.*

quá lúa tt. Hơi giè, qua khôi lúc giè: *Cau quá lúa II (B) Clg Quá thì, lở thì, qua khôi lúc đẹp nhất, khôi cái tuồi lẩy vợ lấy chồng: Nửa mai quá lúa lở thì, Cao thì chẳng tới, thấp thì chẳng thông CD.*

quá lửa tt. (chm): Nóng quá độ, hổng tánh-chất kim-loại (*surchauffé*).

quá lượng trt. Đầy quá, nặng quá hay dài quá: *Xe chờ quá lượng, hồ chứa quá lượng.*

quá mạng bt. Clg. Quá sá, hơn mức thường rất nhiều: *Đẹp quá mạng, say quá mạng; nói dối quá mạng.*

quá mức trt. Khỏi lẩn mức: *Thảy đồng tiền quá mức; bánh xe lẩn quá mức II (B) Nh. Quá cờ: Choi-bởi quá mức; ăn xài quá mức.*

quá mực trt. Nh. Quá mức.

quá nệ tt. Cau-nệ thái - quá, không tuỳ việc tuỳ thời: *Con người quá nệ.*

quá-niên tt. Quá tuần tuổi trẻ: *Tuổi đà du lạp lịch đà quá-niên TrTh.*

quá nửa tt. Clg. Quá bán, hơn phân - nửa Tóc bạc quá nửa.

quá ngày trt. Qua khôi cái ngày đã định: *Nợ đè quá ngày mà không trả, trúng ấp: quá ngày mà không nợ.*

quá-phạm dt. Người đã từng phạm tội II. Người vì lầm-lẩn mà phạm tội.

quá-phận trt. Vượt khỏi phận-sự: *Làm việc quá-phận.*

quá-phòng dt: Nuôi con nuôi đê kế-tỷ.

quá-phòng-tử dt. Đứa con được người khác nuôi làm con nuôi.

quá-quan dt. Qua cửa ải: *Quá-quan trăm đường.*

quá-quất tt. Clg. Quá-quần, Nh Quá lâm và Quá lố: *Con nhỏ quá-quất II Rắn-mắt quá sức: Thiệt là quá-quất.*

quá-quần tt. Nh. Quá-quất.

quá: á tt Nh. Quá mọng.

quá sức trt. Cố rán hết sức: *Làm việc quá sức II Nh. Quá cờ: Chờ em anh quá sức chờ, Chờ cho rau muống lên bờ trồ bồng CD. II tt. Vượt hẳn sức mình: Công - việc quá sức.*

quá tay trt. Lỡ tay, nặng hơn ý định: *Đánh con quá tay rồi khóc II Nh. Quá cờ: Giàu quá tay, sung-sướng quá tay.*

quá tệ bt. Tồi hết sức: *Ăn mặc quá tệ; trông con người quá tệ.*

quá tuồi tt. Lớn, qua khôi một hẹn tuồi nào đó: *Quá tuồi quân-dịch.*

quá-tưởng dt. Nh. Quá-dự.

quá-tước tt. Hỗn-láo quá sức: *Con nhỏ quá tước.*

quá-tháng trt. Qua khôi ngày tháng đã định: *Quá tháng mà chưa phết lương; Có thai quá tháng mà chưa sanh.*

quá-thặng tt. Dư, thừa, quá số định: *Con số quá-thặng.*

quá-thất dt. Lỗi lầm II (Pháp): Sự vô-ý phạm lỗi: *Tội do quá-thất.*

quá-thể tt. Qua đời, chết: *Người đã quá-thể II X. Quá thái.*

quá-thì trt. Nh. Quá cờ.

quá-thì trt. X. Qua thì.

quá-thịnh trt (Pháp) Hơn hẳn sự thịnh-cầu của nguyên-don: *Thâm-phán đã quyết-định quá-thịnh.*

quá-thời-hiệu tt. Qua khôi thời-kỳ hiệu-lực, không còn giá-trị: *Án quá thời-hiệu; giuo-*

kèo quá thời-hiệu : *thuốc quá thời-hiệu.*
quá thời tr. Hơn tất-cả trên thế - gian, tức
 quá lâm : *Ciùm quá thời.*
quá-thủ đt. X. *Qua tay.*
quá trí tr. Tôi trí vì giận, không suy - xét
 kip : *Ciận quá trí.*

quá-trình dt. Đường đi qua II (B) Việc
 đã trải qua cách tuân-tу : *Quá-trình tu-
 trường.*

quá-trón tr. Luôn trón đi quá lồ : *Lèm*
 việc quá trón ; nói quá trón, chạy quá
 trón.

quá-u tr. Quá lâm vậy : *Quá u khinh-miệt ;*
quá-u tàn-bạo.

quá-vãng dt. Qua đời, chết rồi : *Ông ấy*
quá-vãng đã lâu.

quá-vấn dt. Hỏi qua, hỏi việc này việc
 kia.

quá-xưng dt. Thêm-xưng, quá lời.

QUÁ ddt. X. Ngoá : *Quá thì hốt thuốc, lú
 bong-vụ HL.*

QUÁ-LÓNG-CHÓNG tr. Tất-cả nội-vụ,
 tiếng gộp về sự hao-tốn : *Quá-lóng-chóng*
 hết 300 đồng.

QUÀ dt. Tráp tròn to có nắp, thường dùng
 đựng lě-vật : *Quả bánh, quả rượu, quả
 trà, quả trái cây, lại quả ; Hai tay bưng*
quả bánh bò, Giếu chè giấm mè cho trò
đi thi CD.

quà-phù-trang dt. Thứ quà lớn thường
 dùng đựng lě-vật cưới hỏi.

QUÀ dt. (thực) : Clg. Trái, trái cây : *Bạch-
 quả, quả cam, quả na ; Đông bình tây*
quả II (R) mt. Trái, tiếng gọi những vật hình
 tròn như trái cây : *Quả bom, quả bóng,*
quả cân, quả cầu, quả chuông, quả dãm,
quả lắc, quả núi, quả tạ, quả tim ; Lạy
trời thời quả địa-cầu, Đè cho ta được
bạn bồ cùng trăng CD II (B) Việc đã
 thành do một việc trước sinh ra : *Ác-quả,*
hậu-quả, hiếu - quả, kết - quả, nhân-quả,
thành-quả, thiện-quả II tr. Hắn, chắc-
 chắn : *Quả vậy không sai ; quả thiệt vậy*
mà II Mệnh-mẽ, quyết - đoán : Quả-cảm,
quả-quyết II Thành, đắc-đạo : Chánh-quả,
đắc-quả.

quà-báo dt. (Phật) : Tai hại xảy đến để đập
 lại cho cân-xứng cái việc ác đã làm ở kiếp
 trước hay lúe trước : *Đời xưa quả-báo*
 thì chay, *Đời nay quả-báo một giây nhän-*
tien CD.

quà-cảm tt. Quả-quyết và dōng-cảm, gan-
 dạ, rắn-rối : *Lòng quả-cảm, con người*
của-cảm.

quà-doán dt. Chí quyết-doán, lòng quâ-
 quyết.

quà-dêu dt. (thực) : Những thứ trái có hai
 miếng vỏ úp lại, trong có nhiều hạt, thuộc
 họ dâu.

quà-kép dt. (thực) : Thứ trái có nhiều múi,
 nhiều tép hép lại như : *thơm, mít, bưởi,*
măng-cút...

quà-kiếp dt. Kiếp người chịu quả-báo lìe-
 miên.

quà-khô dt. (thực) : Thứ trái có nạc (phần
 ngoài) mỏng và khô như *trâm-bầu, sao...*

quà-mập dt. (thực) : Clg. Phì-quả, thứ
 trái có nạc mềm như chuối, đu-đủ, v.v..

quà-nghị tt. Quả - quyết và cương - nghị : *Tính quả-nghị.*

quà-nhân dt. (thực) : Hột trái cây.

quà-nhân-cứng dt. (thực) : Thứ hột to mà
 cứng như hột cà-na, hột xoài, v.v..

quà-nhiên tr. Đúng vậy, thật vậy : *Qui-
 nhiên, tôi đoán không sai.*

quà-phẩm dt. Các thứ trái cây dùng chung,
 cũng hay biếu : *Một đĩa quả-phẩm.*

quà-phúc dt. Sự thành - tựu về việc phúc
 (phước) : *Về tròn quả-phúc.*

quà-quyết bt. Cương - quyết, quả - cảm và
 quyết-doán, sẵn-surat, không chần-chờ de-
 dợt : *Tánh quả-quyết II dt.* Định chắc, không
 nghi-ngờ : *Tôi quả-quyết rằng chính và d-
 lấy món đồ đó của anh.*

quà-tang tr. (Pháp) : Clg. Đường-trường
 phem-phép, những vụ phạm luật bị bắt tại
 trận như trộm-cắp, móc túi, cờ-bạc, hành-
 khát, mại-dâm, hút á-phiện, say-sưa ngoài
 công - lồ, ăn quýt, đi xe quýt.. và những
 khinh-tội khác như giựt hui, cố-y đà-thương.
 bắt-cần gây thương-tích, dùng thê kiêm-ba
 người khác.. mặc dù không bị bắt tại trận
 nhưng có tính-cách đơn-giản.

quà-tinh tr. Thực tình như vậy, không gian-
 dõi : *Quả tình tôi không có lầy.*

quà-tử dt. Nh. Quả-phẩm : *Chung quả-tử II*
 (R) Tên thứ đĩa to để đựng trái cây chung
 cứng trên bàn thờ : *Đĩa quả-tử.*

quà-thật (thực, thiệt) tr. Chính phải, đúng
 là : *Quả thật không sai.*

quà-thị tr. Chính là : *Anh quả-thị gìn-
 bướng.*

quà-vị dt. (Phật) : Địa-vị các bậc đã thành
 chánh - quả, tức đã giác - ngộ, siêu-thoát,
 thành Phật.

QUÀ tt. Ít : *Quả bất địch chúng II Goë,*
 hoá, vé, một mình : *Cô - quả, đơn quả,*
quen-quả, tuất-quả.

quà-cu đt. Ở một mình, ở goé, ở vây không lấy vợ (hoặc chồng).

quả-dục tt. Ít dục-vọng, ít tình dục, không ham muốn.

quả-dầu tt. Ớt ít người cầm đầu, nói về sự trị nước do một số rất ít người cầm đầu nhưng chi-phối được toàn dân: *Quả-dầu chính-trị*.

quả-đoán trt. Thiếu sự quyết-đoán, hay do dự rụt-rè.

quả-đức dt. Cái đức rất ít, rất mỏng.

quả-giao tt. Ít giao-thiệp, hẹp đường xă-giao, không thường tới lui với anh em.

quả-hợp tt. Lẹ đời, ít hợp với thường-tình, nói người tánh-tình thanh-cao cương-trục, ít giống người thường: *Tính quả-hợp*.

quả-hữu dt. Người bạn thân-mật ít có.

quả-kiến dt. Thấy ít, kém hiểu biết: *Quả-kiến thiêu-văn* (Thấy ít nghe hép).

quả-nữ dt. Người con gái đặc-thân, không lấy chồng.

quả-ngôn tt. Ít nói, ít lời lè: *Người quả-ngôn*.

quả-nhân đdt. Người ít đức, tiếng vue tự-xung cách khiêm-tốn.

quả-phụ dt. Người đàn-bà goá (chết chồng): *Cô-nhi quả-phụ* // Người đàn-bà ở vây đến già, không lấy chồng.

quả-phụ dụng-fch dt. (*Pháp*): Người đàn-bà goá chồng được quyền hưởng hoé-lợi nhè, phế, đất, vườn của chồng để lại (*veuve usufruitière*).

quả-quân dt. Ông vue cô-quả, ít vi-cánh, quẩn-thần trung-kIÊN.

quả-tín tt. Không được tin-cậy lắm.

quả-tinh tt. Ít tình-cảm, cứng-cỏi, chặt đe, quâ-thúc: Ít hiểu biết, kiền-thúc hép-hời.

QUÀ-LÓA dt. (*đóng*) Con tò-vò.

QUÀ dt. (*đóng*): Giống chim lông đen, chân mỏ cưng đen, có thứ lông bụng trắng, có thứ lông đầu trắng, có thứ cò có khoang, hay ăn gè con và các giống chim nhỏ: *Ai mua con quạ bắn cho, Đen lông, đen cánh, bồ giò cũng đen; Con quạ đen lông kêu rắng con ô-thước, Em có chồng rồi, vớ-phuốc anh thương CD*.

quạ cái dt. (*lóng*): Tiếng mắng người đàn-bà ác-nghiệt: *Đồ quạ cái*.

quạ khoang dt. Thú quạ cò có khoeng vàng hoặc trắng.

quạ lùa dt. Mật tròn.

quạ mồ dt. (*lóng*): Chết đrowsing chết sá, không được chôn cất, tiếng chửi rủa: *Đồ quạ mồ*.

quạ-quạ trt. Clg. Quà-quạ, tiếng quạ kêu.

QUÁC trt. Tiếng ngông kêu // (R) Tiếng người la hay gọi ta: *Cái miệng quang-quác, là quang-quác*.

quá-c-quá trt. X. Quang-quác.

QUÁC tt. Nhãm-lý, châm-hảm.

quá-c-tước trt. X. Quá tước // X. Quá-c-thước.

QUÁC dt. Hó to miệng: *Quạc miệng ra mà mắng người*.

QUÁC dt. (*đóng*): X. Vạc (*đóng*).

QUÁCH trt. Phút cho rồi, trỗi thay: *Bắt quách, bỏ quách, chém quách*.

QUÁCH dt. Áo quan, cái thùng năm mặt (không đáy) chèp cái quan-tài lì: *Trong quan ngoài quách; đồng quan đồng quách lì* (R) Hòm nhỏ, quan-tài con, dùng chôn trẻ nhỏ hay đựng xương người chết lâu đem chôn nơi khác: *Mua hòm thêm quách*.

QUÁCH dt. Vòng ngoài thành: *Thành quách*.

QUÁCH trt. Tiếng kêu của một loại chim ăn trái chín.

quach-quach trt. Tiếng kêu của loại chim ấy (X. Quanh-quach).

QUAI dt. Nứa cái vòng như vành tai gắn vào vật gì, đè nấm lên hay xéch: *Quai giò, quai kí; Con mèo con chuột có lồng, Ông tre có mít, nồi đồng có quai CD* // Dây buộc chòng ngang đè mang, đè chịu lì: *Quai dép, quai guốc, quai nón; Còn duyên nón cụ quai tor, Hết duyên nón lá quai dây cango xong CD* // (R) Vòng đai, đường nhò dập bên ngoài bờ đê: *Đường quai* // dt. Xe, xoắn, vén lại rồi nhét môi: *Quai nuộc lật; Bô khi xoắn vén quai cổng, Cơm niêu nước lọ cho chồng đi thi CD*.

quai-bí dt. Cái quai của cái bí // (Y) Clg. Sung hàm, bệnh làm sung hạch nước miếng ở quai-hàm cạnh mang-tai: *Đau quai-bí* (*oreilllon*).

quai-chèo dt. Vòng dây đè mắc cây chèo vào cọc (khi mắc, phải quai qua 1 vòng).

quai-hàm dt. Xương hàm dưới bệnh ra dưới mang tai: *Đánh vào quai-hàm thì té*.

quai-mồm dt. Dọn miệng, sửa-soạn lùa tiếng: *Quai mồm mắng người*.

quai-nón dt. Quai những nón to đè mang vào cầm cho gió thổi đừng bay // (R) Clg.

Râu rìa, thứ râu mọc rậm từ dưới mang tai bên này vòng xuồng cầm rồi quai tói dưới mang tai bên kia (như sợi quai nón): *Râu quai nón*.

quai xách dt. Cái quai của những vật to, nặng như giò, bì... đeo nằm xách // (R) Lùn xếp ở cuối khoé miệng những người hay nói và nói dứ: *Miệng có quai xách; miệng nói có quai xách.*

QUAI tt. Trái, khác thường; không hợp nhau: *Thời quai vện kiền.*

QUÀI dt. Vói, dêng thẳng cánh tay: *Quài tay ra lẩy.*

QUÁI dt. Clg. Ngoài, quay lại đây sau: *Quái cõ nhìn; Nắng quái chiều hôm.*

QUÁI dt. Clg. Quái, trờ-nghẹi.

quái-ngại bt. Trờ-nghẹi, không suôn sẻ: *Lâm điều quái-ngại.*

quái-tư dt. Cái rây, đồ lutton bột.

QUÁI dt. Què bói: *Bát-quái, bốc-quái, chiêm-quái, đê-quái, toán-quái.*

quái-phé dt. Bói-khoa, toán què.

QUÁI tt. Gờ, kỵ lè: *Kỳ-quái, tinh-quái, hình-dung cõ-quái* // (truyền) dt. Yêu quý: *Yêu-quái, tống quái, thằng quái này!* Nhè này có quái trong nhà, Có con chó myc cắn ra đêng mồm CD II dt. Tiếng dùng đê tờ không có chi cả hoặc chẳng đáng gì: *Có quái chỉ đầu!* Không ra quái gì cả // tht. Tiếng ngạc-nhiên: *Quái!* Seo vây kia?

quái ác tt. Quỷ-quái độc ác: *Thật là quái ác!* // Ác lợ! Ác lợ-lùng, thật là ác: *Quái ác!* Thật không ai ngờ!

quái-dạng dt. Hình-thù kỳ-quái không giống ai cả: *Trông quái - dạng nó mà ghê tởm.*

quái-dị tt. Quái - gờ lợ - lùng: *Trông thật quái-dị.*

quái-dân tt. Lợ kỵ ít có, bịa: *Chuyện thèn-kỵ quái-dân.*

quái-gợt tt. Dị-kỵ đáng sợ: *Chuyện quái-gợt.*

quái-lết dt. Người có tài khác thường.

quái-lợ tt. Lợ-lùng kỵ-quái: *Việc quái lợ.*

quái-ngôn dt. Lời nói lợ kỵ.

quái-nhi tht. Cứng lợ chớ hả! lời ngạc-nhiên: *Quái nhỉ!* Sao có thể như thế được?

quái-sự dt. Việc lợ-lùng khó hiểu.

quái-tai dt. Tai-biến, tai-nạn lợ-lùng.

quái-tượng dt. Hiện-tượng kỵ-lè // Cảnh-tượng kỵ-lè.

quái-thai dt. Đầu trẻ mới sinh (thường chết) có nhiều tật lợ - lùng // (B) Người lợ đái, chửi-trong lợ-lùng khó hiểu: Một nái-thai của thi-đái.

quái-trọng dt. Nh. Quái-tượng.

quái-triệu dt. Điềm gở đáng sợ.

quái-vật dt. Con thú thành tinh // (B) Người kỵ-quặc.

QUÀI bt. Cúng giỗ người chết hàng năm vào ngày đã chết: *Cúng quái, đóm quái, tháng sau, quái ông nội tôi.*

quái-cơm dt. Cúng cơm, làm đám giỗ.

quái-dơm dt. Nh. Quái.

quái-giỗ dt. Nh. Quái: *Không con trai, không ai le quái giỗ.*

QUÀI dt. Treo lên; đeo bên mình.

quái-danh dt. Mèng danh hão.

quái-kiếm dt. Máng kiếm ở một nơi, không dùng nữa // (B) Bỏ nghiệp vô, ở ăn.

quái-lỵ dt. Đè ý lỵ sợ.

QUAY dt. Clg. Quay, xây tròn: *Giang quay, nhảy quay, tròn quay, quay một vòng; Mẹ ơi đừng đánh con đau, Quay tớ đánh ông làm giàu má coi CD* // (R) Ướp gia vị, xò nòng vô rồi xoay tròn tròn lửa than cho chín: *Gà quay, heo quay, thịt quay, vịt quay* // dt. Đè chơi trò con dùng tay búng cho quay tròn: *Cái quay, búng quay.*

quay-cuồng dt. Dey trò lung-tung: *Má-may, quay-cuồng li* // (R) Xoay-xở vắt-vắt: *Làm ăn quay-cuồng.*

quay-chuồn-chuồn dt. Nh. Quay mòng-mòng. **quay-mòng - mòng dt.** Clg. Quay tít, ném lén và vung tròn nhiều vòng: *Quay mòng-mòng con dế cho nó say.*

quay-quất tt. Quỷ-quyet, xào-trá: *Con người quay-quất* // Rối-râm, khốn - đốn: *Tình - thê quay-quất* // Nh. Gay-gắt: *Nắng quay-quất.*

quay-tít dt. Nh. Quay mòng-mòng.

QUAY dt. Dey, quay, trò đầu lợ: *Quay đầu, quay lưng; thuyền quay mũi; nghe kêu, quay lợ nhìn; Khách quay lợ miệng cười khúc-khích* (Phú Xích-bích).

QUÀY dt. Quay trở lợ, trở về: *Quay đầu, quay gót, quay mình, quay ngựa, quay thuyền, quay xe.*

quày-quẽ tt. Trò lợ gọn-gàng: *Quày-quẽ đi, không thêm ngó lợ.*

QUÀY dt. Buồng, 1 chùm nhiều trái chung 1 cùi to: *Quày chuỗi, quày dừa, quày tiêu.*

QUÀY dt. Mang trên vai với cây đòn những đòn-vật máng ở đầu đòn phía sau, tay đòn đòn phía trước mà đi: *Hết mạ ta lợ quầy thêm, Hết lúa ta lợ mang tiền đi đóng; Rượu cũc nhẫn đem; tiền bieng quầy; Trà sen mượn hói, giá còn kiêu TXII*

(R) : Gánh đì : Một gánh *kiền-khôn quẩy xuồng* ngàn TKD II dt. Một đầu gióng hay một bọc to mang ở đầu cây đòn : *Một quẩy.*

QUAN dt. Đơn-vị tiền-tệ hồi xưa gồm 10 tiền hay 600 đồng tiền : *Chí kia có quan tiền dài, có bì gạo nng, col ai ra gờ CD II* Đồng 2 cắc, tức 20 xu, bằng 1/5 đồng bạc : *Trong mình không có 1 cắc, 1 quan mè đi đâu II Clg.* Phật-lặng, đơn-vị tiền-tệ nước Pháp : *Phật 25 quan tiền vạ.*

quan tiền dt. Nh. Quan : Một quan tiền tốt mang đi, Nàng mua những gì mà tính chẳng ra CD.

quan vẹ dt. (Pháp). Đơn-vị tiền do Tòa đòi đòi Pháp kêu án phạt vẹ : *Sáu tháng tù và 100 quan vẹ.*

QUAN dt. Người làm việc nhà nước có chức tước to hay nhỏ, lo việc cai-trị, hành-chánh, xử đoán hay đánh giặc : *Làm quan, tân-quan, thăng quan; hả-si-quan, sỉ-quan, thượng-si-quan; quan huyện, quan phủ, quan tào, quan văn, quan võ; Quan cả vẹ to; quan tha ma bắt; Dưới đòi ai tốt bằng sen, Quan yêu dân chuộng rỡ bèn cung hư CD II* Thủc của công, của nhà nước : *Việc quan; Hồi anh đì đường cái quan, Dừng chân đứng lại em than vài lời CD II* Các bộ-phận trong mình người, chủ việc nhận biết : *Giác-quan, ngsù-quan.*

quon-ǎn dt. Ân-chương, chúc-phận.

quon-báo dt. Clg. Công-báo, từ báo của nhà nước chuyên dăng công-văn, sắc-lệnh

quon-biên tt. Do nhà nước lo liệu, làm re,

quon-binh dt. Bình lính nhà nước // Bình lính và vị quan chỉ-huy.

quon-bổng dt. Tiền lương của công-chức.

quon-cách dt. Cách-diệu nhà quan : *Ra vẹ quan-cách.*

quon-ché dt. Quy-ché công-chức.

quon-chúc dt. Chức-vụ của quan II (R)

Viên-quan chúc-séc, tiếng gọi chung những người có chúc-phận : *Xin quý quan-chúc vui lòng an-toạ.*

quon-đặng dt. Dáng-diệu bệ-vệ một ông quan.

quon-diêm dt. Muối của nhà nước (không phải muối lậu).

quon-đeo dt. Đường cái quan, đường do nhà nước đắp.

quon-dâng dt. Thú bệ mỗi ngạch công-chức.

quon-dịa dt. Đất của nhà nước.

quon-diền dt. Ruộng của nhà nước.

quon-giá dt. Giá-cà do nhà nước định :

Bán theo quan-giá.

quon-giá dt. Thủ-bệ công-chức : Theo hẽ thống quan-giá.

quon-giới dt. Giới công-chức, giới người làm việc nhà nước.

quon-hàm dt. Phàm-hàm công-chức.

quon-huống dt. Cảnh-huống người làm quan.

quon-khách dt. Tiếng gọi chung khách-khứa một bùa tiệc, một đám hội : *Tiếp rước quon-khách II (R)* Tiếng gọi chung cách tôn-quý khách bệ-hành : *Tới đây thù phện đưa đò, Truóc đưa quon-khách sau dù ý em CD.*

quon-kỷ dt. Kỷ-luat chung cho công-chức.

quon-kỷ dt. Điểm có giấy, hạng giái mèo-dâm có đóng thuế và có khém bệnh hằng kỳ.

quon-khoá dt. Thuế-khoá của nhà nước.

quon-lại dt. Clg. Công-chức, những người làm việc nhà nước.

quon-lập tt. Do nhà nước lập ra : *Bến đà quon-lập.*

quon-liêu dt. Quan-quyền đòi phong-kiển II tt.

Hồng-hách, trì-trệ, tự-xom là cha mẹ dân : *Ché-dở quon-liêu, tinh-cách quon-liêu.*

quon-lộ dt. Nh. Quan-đảo.

quon-lộc dt. Nh. Quan-bông.

quon-lớn dt. Tiếng gọi cách nịnh-bợ một người làm việc nhà nước thuộc ngesch cao : *Bèm quon-lớn.*

quon-nâng dt. Tác-cụng của từng bệ-phận của 5 giác-quan như : mắt đè trông, tai đè nghe, v.v...

quon-nhà dt. Công-sử, chỗ các quan làm việc cho dân.

quon-phép dt. Phép nước : *Quan-phép, bắt vị thân.*

quon-phẩm dt. Phàm-lợi các quan : *Tính theo quon-phẩm.*

quon-phiết dt. Giới quon-lại bệ-kỷ, ném hết quyền-hành đè chi - phôi vận-mạng cả nước, ở các nước cuối ché-dở đặc-lè..

quon-physics dt. Mão áo các quan hồi xưa.

quon-quân dt. Nh. Quan-binh.

quon-quy dt. Nh. Quan-ché.

quon-quyền dt. Quyền-hành các quan II (č) Nh. Quan : *Quon-quyền bệ-vệ; ngsùi ta là quon-quyền, còn mình là cén-dă,*

quon-sành dt. Nh. Quan-nha.

quon-sử dt. Lịch-sử của nước do vài Ông quon biên-soạn theo lính vas.

quon-sự dt. Việc quan, việc nhà nước.

quon-tào dt. Nhóm quan lại vào một thời-

- kỳ, một triều-đại.
- quan Tàu** dt. Tiếng gọi các quan cai-trị người Trung-hoa ở nước Nam vào các thời Bắc-thuộc.
- quan-tịch** dt. Sô sách nhà nước.
- quan-tư** dt. Tư-cách một ông quan.
- quan-tước** dt. Chức-tước do vua ban : Sắc-phong quan-tước.
- quan thầy** dt. Vị quan đã tiến-cử hay che-chở cho mình: Nhớ ơn quan thầy // Tiếng gọi vị thầy thuốc tây (bác-sĩ) : Đì quan thầy khâm bệnh ; lẩy giấy quan thầy.
- quan-thoại** dt. Tiếng nói miền Bắc Trung-hoa, được dùng là tiếng phò-thông trong toàn quốc.
- quan-thuộc** dt. X. Quan-viên.
- quan-thụ** dt. Dinh ở của quan, thuộc công-sân nhà nước.
- quan-trật** dt. Thứ bậc các công-chức.
- quan-trường** dt. Nh. Quan-giá.
- quan-văn** dt. Clg. Văn-thần, các quan triều xưa chuyên lo việc hành-chánh giấy tờ.
- quan-viên** dt. Các quan triều xưa giúp vua trị nước (quan-chức và viên-chức) // (R) a) Chức-sắc trong làng, những người tai mắt thường được nhường dùi trống khi có cúng tết ở đình // b) Những người đến nghe hát múa vui ở nhà cờ đào (thường đánh trống cho è đào hát) : Léo-xéo như mõ réo quan-viên.
- quan-võ** dt. Clg. Võ-tướng, các quan cầm binh đánh giặc hoặc trấn-thủ đồn-ài.
- quan-xích** dt. Thước chính-thức dùng trong việc mua bán do nhà nước định.
- QUAN** dt. Hòn, đồi đứng thay người chết đè chôn: Áo quan, di-quan, động-quan, giang-quan, nhập-quan, phò-quan.
- quan-cứu** dt. Clg. Linh-cứu, cái hòn có thay người chết liêm rồi.
- quan-quách** dt. Hòn rutherford, nói chung về hòn chôn người chết: Lô quan-quách tần liêm.
- quan-tài** dt. Hòn trống, chưa liệm: Đì mua quan-tài // (R) Nh. Quan-cửu: Một mai ai đúng minh-sinh, Ai phò gié-trieu, ai nghinh quan-tài? CD
- QUAN** dt. Cá lớn sống một mình // (R) Người chết vợ hoặc chưa vợ.
- quan-phu** dt. Người đàn-ông độc-thân, ở một mình, không vợ.
- quan-quả** dt. Người goá vợ hoặc người goá chồng: Quan-quả cô-dốc.
- QUAN** bt. Đóng cửa, cửa ải: Ái quan, cửa quan, Nam-quan, song-quan, Bé-quan toá-
- cảng // Dinh-dáng, dinh-lưu nhau: Liên-quan, tương-quan // Then-chốt: Cơ-quan // Bầm-báo, thưa gởi.
- quan-ải** dt. Ải, cửa quan, nơi hiềm-yếu có công, có lính đóng vừa tra-xét kè qua lại khi cần, vừa ngăn giặc ngoài trấn vò.
- quan-bach** dt. Thưa bầm, nói cho kè trên hay biết.
- quan-báo** dt. Báo-bầm, báo-cáo với kè trên.
- quan-hà** dt. Ài quan và sông rách // Đường xe-xôi trắc-trở: Chén quan-hà; Từ nay cách trờ quan-hà.
- quan-hệ** tt. Hệ-trọng, quan-trọng, to lớn, đáng để ý: Chuyện này quan-hệ lắm chờ chặng phải chơi // Dinh-dáng: Chuyện đó có quan-hệ đến anh.
- quan-hệ bình-thường** dt. Việc giao-thiệp qua lại có ích cho sự sinh sống hằng ngày: Mở lại việc quan-hệ bình-thường.
- quan-hoài** dt. Nghỉ đến, lo đến, bận-bụi: Bứt quan-hoài.
- quan-yếu** tt. Quan-hệ cách trọng-yếu: Văn-dâ quan-yếu.
- quan-kiện** dt. Cái then, cái chốt // (B) Then-chốt, đầu mồi, phần trọng-yếu của một việc.
- quan-liên** tt. X. Liên-quan.
- quan-ngại** tt. Vướng-vி஼ khó-khăn: San bằng những quan-ngại vấp phải
- quan-phòng** dt. Cảnh phòng cửa ải // (R) Giữ-gìn, phòng-vệ: Quan-phòng trộm-cướp.
- quan-quản** tt. Thuộc về thuê giàn-thâu: Quan-quản-cuộc; thuê quan-quản.
- quan-sơn** dt. Đèo ải núi-non // (B) Đường xe-xôi cách-trở: Người lên ngựa kè chia bao, Rừng phong thu đã nhuộm màu quan-sơn K.
- quan-tái** dt. Đòn ải ở biên-giới: Chẹn lồng nhô cánh giang-hồ, Một miền quan-tái mây mù gió trăng K.
- quan-tâm** dt. Đề ý đến: Quan tâm đến thời-cuộc.
- quan-tiết** dt. (thè): Khớp xương: Quan-tiết viêm (Bịnh sưng khớp xương).
- quan-thiệp** tt. Dinh-dáng, mắc-míu: Bị quan-thiệp vô vụ án.
- quan-thiết** tt (Phép): Liên-quan mạt-thiết, dinh-dáng nhiều: Người quan-thiết vớt đường-sợ không được kè lè một nhẫn-chứng trong vụ kiện.
- quan-thông** dt. Tư-thông, làm việc mờ-ám với nhau như hối-lộ, toa-rap bán nước chè ngoại-quốc, v. v...»

quan-thuế dt. Thuế xuất nhập-cảng, thuế doan : *Khai quan-thuế.*

quan-trọng tt. Hết-trọng, trọng-đại, lớn-lao
cần-kíp : *Chuyên quan-trọng.*

quan-trọng-hoa dt. Làm to chuyện, vê-viên
thành quan-trọng : *Quan-trọng-hoa* vân-dề.

QUAN bt. Xem-xét, chú ý, in trí ; cảnh-trong
thấy : *Bèng-quan, chû-quan, khâ-quan, khâch-quan, my-quan* II (Đy) Một bộ mảnh ở cõi
tay, thông với ngũ-tạng lục-phủ : *Bộ Quan.*

Quan-âm dt. (Phật) : Clg. Quán-thể-âm
hay Phật bồ-tát một vị Bồ-tát đản-bà : *Phật Quan-âm.*

quan-âm-thảo dt. (thực) : Túc từ-bi biến,
loại dây bò rất thơm, lá đơn hơi tròn, có
lông, hoa chùm ở đốt màu tím, trái tròn ;
được dùng làm thuốc trần-an và lọc máu
cho đàn-bà đê (Vitex trifolia).

quan-cảm dt. Quan-niệm và cảm-tình : *Có
nhieu quan-cảm.*

quan-chiêm dt. Dòm ngó, trông vào : *Tránh
sự quan-chiêm của kẻ bèng-quan.*

quan-chúng dt. Những người hay dòm ngó
vào việc người.

quan-diễm dt. Chỗ thấy biết riêng của mỗi
người đê dựa vào đó mà xét-doan : *Phần
quan-diễm của chúng tôi ; quan-diễm nhè
thống-trị luôn - luôn trái ngược với quan-
diễm của nhân-dân.*

quan-niệm dt. Ý-thức do sự nhận biết mà ra :
*Quan-niệm về vũ-trụ, quan-niệm về nhân-
sinh* II dt. Định-ý theo nhận-xét : *Việc ấy tôi
quan-niệm rằng...*

quan phong dt. Xem chiều gió II (B) Lừa díp
thuận-tiện.

quan quá dt. Xem-xét lỗi-lầm : *Quan quá
tri-nhân* (Tìm cái lỗi đê hiều lòng nhân của
người).

quan-sát dt. Xem-xét, tìm hiểu : *Óc quan-sát,*
khoa-học quan-sát ; quan-sát tình-hình.

quan-sát-viên dt. Người có nhiệm-vụ theo
đò xem rồi về báo-cáo lại, không dự vào :
*Quan-sát-viên chiến-tranh, quan-sát-viên một
Hội-nghị.*

quan-sắc dt. Ngắm xem nhan-sắc.

quan-tướng dt. Xem tướng người (đè đoán
vận-mạng).

quan-tượng dt. Xem xét hiện-tượng trên
trời như mưa, gió, thiêng-văn ..

quan-thường dt. Ngắm xem và thường-thức :
Quan-thường cảnh đẹp.

quan-trắc dt. Chân trời, lằn ngang ở xa chia
hai mây nước (hay đất) : *Đường quan-trắc.*
-quan-vọng dt. Ngóng trông : *Quan-vọng kè*

dì xa.

QUAN dt. Clg. Quán, mão đói đầu : *Gia-
quan, miễn-quan* : *Y quan rực - rõ* II. (R)
Mồng con gà trống : *Cắt quan cắt tích.*

quan-dái dt. Cái mão (mũ) và sợi đai II (B).
Công-danh, việc thi đấu làm quan : *Quan-
dái vê-vang.*

quan-lễ dt. Lễ dâng-quan, buỗi lê đói mão
(mũ) mặc áo lanh đầu tiên khi vừa được
phong quan.

quan-miễn dt. Mão và dài mão II (B) Người
đứng đầu trong một đám : *Bậc quan-miễn
trong làng.*

QUAN-HQ tt. X. Hát quan-họ.

QUÀN dt. Đè linh-cữu lại một nơi, sê chôn
sau : *Nhè quàn ; quàn lại một tuần đói chõng
về sê chôn* II (R) Đè lại, chôn lại : *Quàn
công-việc lại ít hôm.*

QUÀN tr. X. Vá quàn.

QUÁN dt. Nhè có tánh-cách công-cộng, tiệm,
nhà trọ có bán cơm, rượu ... : *Ấn-quán, báu-
quán, công-quán, hôi-quán, lù-quán, phen-
quán, túu-quán, sú - quán* II (R) Chòi nhỏ
đè bán đồ-vật : *Quán cơm, quán trà huê,
cơm quán, Chợ-quán, hàng quán, chủ quán ;
Mang bẫu tới quán rượu giầu, Say hoa
đẩm nguyệt quên câu ân-tình CD.*

quán-cóc dt. Quán nhỏ cất vuông hay tròn
dựa lề đường.

quán-dịch dt. Nhà cho khách từ xa tới ở tạm
để ra-mắt vue : *Tạm nơi quán dịch.*

quán-xá dt. Nhà trọ : *Tìm nơi quán-xá tiện
đường nghỉ-ngơi* II (d) Nh. Quán : *Quán-
xá gì đor-dáy quá !*

QUÁN tt. Vượt cao hơn hết : *Nhược-quán.*

quán-chúng tt. Hơn người, hơn phần đông
thiên-họ : *Có tài quán-chúng.*

quán-quân dt. Vô-dịch, người đứng đầu trong
một cuộc tranh giải : *Quán-quân cờ tướng,*
quán-quân chạy 100 m., giải quán-quân.

quán-quàn tt. Nh. Quán-chúng.

quán-tuyệt tt. Vượt cao hơn hết : *Tài quán-
tuyệt.*

quán-tử dt. Clg. Mèo-tử, tiếng đứng trước
danh-tử như : *cái, con, miễn, tắm...*

quán-thế tt. Trên đài, trên hết, hay hơn hết
người đài : *Anh-hùng quán-thế.*

quán-trường tt. Giỏi nhất trong trường học :
Tài học quán-trường.

QUÁN bt. Quen, đê lùng : *Tập-quán.*

quán-diện tt. Quen mặt.

quán-tập dt. Clg. Tập-quán, thói quen, lă-
lõi quen thuộc.

quán-tính dt. Quen tánh, có thói quen // (lý): Tính không cù-dông, không động-dậy, cù-tro-tro luân của một số vật-thì hoặc cù-lắc-lư động-dậy luân của một số vật-thì khác.

QUÁN dt. Quen tiền, một xâu tiền bằng một quen II Xứ-sở: Bdn-quán, già-quán, hương-quán, què-quán, tịch-quán, trú-quán II trt. Thấu qua, suốt qua: Ngô đạo nhứt dĩ quen chí.

quán-châu dt. Xâu chuỗi hột châu.

quán-chì dt. Địa-chì nơi què-quán của người òi làm ăn nơi khác.

quán-chúng dt. (Đy): Vị thuốc chủ về huyết, khí hơi lạnh, vị đắng.

quán-dinh trt. Cả một chuỗi dài: Tôi ác quán-dinh.

quán-đeo dt. Thông-suốt lẽ dẹo.

quán-tịch dt. Nh. Quán-chì.

quán-thông dt. Thông-suốt, hiều sâu tất-cá: Quán-thông triết-lý.

quán-triệt dt. Hiểu-triệt, hiều suốt tất-cá: Quán-triệt lẽ huyền-bí.

quán-xuyên dt. Nh. Quán-thông II (R) Đàm-đồng tất-cá: Một tay quán-xuyên hết trong ngoài.

QUÀN dt. Nài, ngại, lo, đà ý tới: Bao quán, đâu quán; Phải duyên phái kiếp thi theo, Thân em có quán khó nghèo chỉ đâu CD.

quản bao dt. Nài bao, không nài không ngại chỉ cả: Cạn lời chẳng ruồi vó cát, Quản bao liêu oán huân sâu nèo xa CD.

quản công dt. Kè công, lính công-leo: Cây cèo vốn nghiệp nông-gia, Ta đây trâu đây ai mà quản công CD.

quản chi dt. Kè chi, nài chi: Quản chi nước mắt mồ-hôi, Cố công cày, cây miệt-mài sớm trưa CD.

quản đâu dt. Đâu có kè, không tính tới: Đâu rồng xương trắng, quê người quản đâu CD.

quản gì dt. Nh. Quản chi.

quản-ngại dt. Lo ngại, e sợ: Nào quản-ngại xa đường.

QUÀN dt. Cán bút, ống dài: Huyết-quán, khí-quán, thanh-quán II dt. Xem sóc, cai-tri, coi giữ: Cai-quán, câu-quán, hương-quán, ống quán, (trên chúc dội); tảng-quán.

quản-bồ dt. Phân-phối, chia ra theo nhu-cầu: Quản-bồ thuế-vụ.

quản bút dt. Cán bút lồng.

quản-ca dt. Người đứng trông-nom một ban ca hát: Quản-ca dẫn các cô dàn đi hát.

quản-cố dt. Trông coi giữ-gìn: Trưởng-tộc quản-cố già-lại đến ngày thương-phân.

quản-cor dt. Vì quan võ cầm đầu một cơ lính hời xưa: Chức quản-cor.

quản-đạo dt. Người đứng đầu cal-tri một dẹo (khu-vực hành-chánh xưa).

quản-đốc dt. Đứng đầu đốc-suất: Quản-đốc việc dẹp đường II dt. Người đứng đầu trông-nom một công-trường: Vị quản-đốc.

quản-gia dt. Người trông-nom cho tôi-tả làm việc cho một gia-dình: Vị quản-gia.

quản-giáo dt. Trông-nom dạy-dỗ: Quản-giáo dân em.

quản-hạt tt. Chung cho nhiều hạt nhiều tỉnh: Hội-dồng quản-hạt, đường quản-hạt.

quản-huyền dt. Đập dây và ống sáo II (R) Các nhạc-khí: Tiếng quản-huyền.

quản-kiến dt. Thấy ở trong ống II (B) Lời nói khiêm sự thấy biết non cạn của mình.

quản-khổ dt. Giữ kho, coi kho II dt. Người giữ kho.

quản-lý dt. Trông-nom, chịu trách-nhiệm toàn việc: Quản-lý một nhà buôn, quản-lý tài-sản II dt. Người trông-nom và chịu trách-nhiệm: Viện quản-lý.

quản-nhiệm bt. Nh. Quản-lý: Quản-nhiệm một tờ báo, viên quản-nhiệm.

quản-tài dt. (Pháp): Ché-dé bảo-vệ trẻ vị-thành-niên thoát-quyền (curatelle) II Viện quản-lý tài-sản (curateur).

quản-tài di-sản dt. (Pháp): Viện quản-lý một di-sản vỡ-thừa-nhận (curateur d'une succession vacante).

quản-tài phá-sản dt. (Pháp): Clg. Phá-sản quản-tài-viên, người được toà chỉ định đứng quản-lý một hiệu buôn hay xí-nghiệp bị khánh-tận (syndic d'une faillite).

quản-tài vị-thành-niên thoát-quyền dt. (Pháp): Viện quản-lý tài-sản một vị-thành-niên ái-được Toà cho thoát phu-quyền (curateur du mineur émancipé).

quản-tài-viên dt. (Pháp): Người được chỉ định bảo-vệ quyền-lợi và làm cố-vấn trẻ vị-thành-niên thoát-quyền (curateur).

quản-tượng dt. Nài voi, người giữ và điều-khiển một con voi.

quản-thác dt. Quản-trị đất-đai do Liên-hiệp-quốc ủy-thác, một ché-dé có mục-dịch: a) Củng-cố hoà-bình và an-ninh quốc-tế; b)

Giúp-dờ sự tiến-hoa của dân bản -xú để dùi-dắt họ đến tự-trị hay độc-lập; c) Khuyến-kích sự tôn-trọng nhân-quyền và tự-do cản-bản mọi người và khuyến-kích mọi người xác-nhận mối tương-quan giữa các dân-tộc

Uân hoàn-cầu; d) Thực-hiện việc bình-dâng

- giữa các hội-viên Liên-hiệp-quốc.
quản-thống dt. Lãnh cai-quản tất-cả, lo-lắng mọi việc : *Người Tổng-thor-ký của hội nào cũng quản-thống hết việc hội.*
- quản-thúc** dt. Giữ-giữ bó-buộc II (Pháp) Clg Lưu-trú cuồng-bách, hình-phat giữ người có tội ở một nơi nhặt-định, không được tự-do đi lại ngoài chỗ ấy.
- quản-trị** dt. Clg. Trị-sự, lo-lắng mọi việc sinh-hoạt trong hiệp-hội hay công-ty: *Ban quản-trị, Hội-đồng quản-trị; quản-trị việc chung.*
- QUẢN-SON** dt. (chm.) Dụng-cụ thợ-rèn hình tròn, bể kính từ 5 đến 20 mm hoặc hình vuông hay hột xoài tuỳ công-dụng, có tra cán, dùng đẽ ra vóc lõi (*poinçon*)
- QUANG** dt. Gióng, vật thắt bằng mây, cát tre hay dây kẽm, thường có bốn tao, dưới xoè trên giùm đẽ gánh hay khiêng : *Thiép liều dòn gánh dôi quang, Bán-buôn nuô; mè chàng sang mèc chàng CD.*
- QUANG** bt. Ánh-sáng, sáng-sủa, rõ-ràng, vê-vang : *Chiết-quang, hào-quang, khai-quang, phản-quang, phết-quang, thiêu-quang, xạ-quang; Trời quang mây tạnh II Tron bóng, hét sạch, vắng-vé: Đỗ-đạc dọn quang đi; Cây-cối chặt quang cỏ; quang gai sạch cỏ.*
- quang-âm** dt. Ánh sáng (ban ngày) và hóng tối (ban đêm) II (B) Ngày-giờ : *Quang-âm thâm-thoát.*
- quang-ba** dt. Luồng sóng ánh-sáng : *Tốc-độ quang-ba (onde lumineuse).*
- quang-bối** dt. Vòng ánh-sáng sau lưng đức Phật.
- quang-cành** dt. Ánh-sáng và cành-vật II (B) Cành-tượng, những sự-vật bày trước mắt: *Quang-cành não-nề, quang-cành mít buồm chờ, quang-cành rộn-rít.*
- quang-cố** dt. Chiếu-cố, doái đèn: *Xin người quang-cố.*
- quang-chất** dt. Thú kim-loại rất ít có, rút trong quặng uran (*urane*) (*radium*).
- quang-chiếu** tt. Hành-diện khi được người trên chiếu-cố đèn.
- quang-diệm** tt. Sáng-sủa đẹp-de.
- quang-dizioni** tt. Sáng-sủa, rực-rỡ.
- quang-đại** tt. Sáng-sủa lớn-leo.
- quang-đêng** tt. Sáng-sủa, tạnh ráo: *Trời quang-đêng II Khoảng-khoát, rộng-rãi: Nhà cửa quang-đêng.*
- quang-đầu** dt. Đầu trọc láng bóng: *Quang-đầu-tử (Thầy tu đầu trọc).*
- quang-độ** dt. Độ ánh-sáng, sức phát

- ánh-sáng ra tối một độ nào: *Quang-độ của cây đèn này là 300 nén.*
- quang-giác** dt. Sự nhận ra ánh-sáng của đôi mắt: *Quang-giác của người già kém hơn của người còn trẻ.*
- quang-hành-sai** dt. Sự bặt hướng của một tia-sáng từ thiên-thề chiếu xuống đia-cầu khi chui qua ống kính thiên-văn (*aberration de la lumière*).
- quang-hiệu** dt. Dấu-hiệu bằng ánh-sáng dùng ban đêm như đèn, đá mài cành, sơn chói, v.v...
- quang-hoa** tt. Vẽ-vang rạng-rỡ: *Địa-vị quang-hoa.*
- quang-hoá** dt. Ngành hoá-học nghiên-cứu về những tác-dụng hoá-học do ánh-sáng sinh ra: *Quang-hoá-hoa.*
- quang-hoạt** tt. Láng bóng, trơn bén.
- quang-học** dt (I): Ngành vật-lý-học chuyên về ánh-sáng.
- quang-huy** tt. Sáng rực-rỡ, chói-lọi.
- quang-hướng-đặng** dt. Ích-lợi của ánh-sáng đối với sự lớn dần của cây-cối.
- quang-kế** dt. Máy đo ánh-sáng.
- quang-khai** dt. Lúc sáng tinh-sương, lóe mờ-mờ sáng.
- quang-lãng** dt. Nh. Quang-ba.
- quang-lâm** dt. Giáng-lâm, chiếu-cố đèn chơi, tiếng tôn-kính nói với người đến nhà mình: *Không hay tôn-ông quang-lâm mà dồn rước, thật tôi có lỗi nhiều quá.*
- quang-lực** dt. Sức chiếu sáng.
- quang-manh** tt. Mù-loè, không thấy đường.
- quang-minh** tt. Sáng-tử, rõ-ràng, đâu ra đây: *Quang-minh chánh-đại.*
- quang-nghi** dt. Mặt-mày sáng-láng.
- quang-nguyn** dt. Nguồn ánh-sáng, vật cung-cấp ánh-sáng.
- quang-phô** dt. (I): Chùm tia - sáng màu (thường có 7 màu) do sự phân-hoá vì dài ngắn khác nhau của một làn ánh-sáng to (spectre): *Quang-phô-kế (Máy đo quang-phô), quang-phô kính (kính xem quang-phô), quang-phô-ký (máy chỉ chụp quang-phô).*
- quang-phục** dt. Khôi-phục lại nghiệp cũ: *Trung-hoa quang-phục.*
- quang-quen** tt. Trống trơn, không có chí-cé: *Đámm đất quang-quen.*
- quang-què** tt. Sạch trơn, không còn chí-cá: *Nhà cửa dọn quang-què.*
- quang-sei** dt. Quang-hành-sai gọi tắt. X. Quang-hành-sai.
- quang-tâm** dt. Điểm giữa ánh-sáng, giữa tia-

- sáng.
- quang-tuyến** *dt.* Tia-sáng, vật ánh-sáng dài : *Quang-tuyến* mặt trời.
- quang-tuyến** *liệu-pháp* *dt* (*Y*) : Lối trị bệnh bằng tia-sáng, bằng cách rọi kiếng.
- quang-tử** *dt.* Phần-tử nhỏ nhất của ánh-sáng (*photon*).
- quang-thái** *tt.* Sáng ngời, lộng-lẫy.
- quang-thể** *dt.* Vật lóng-lánh, vật chiếu sáng như cát, thuỷ-tinh, v.v...
- quang-thoại** *dt.* Cách nói chuyện bằng máy truyền tiếng nói với tia-sáng.
- quang-thông** *tt.* Sự lan rộng một vùng chung quanh một tia-sáng (*Flux lumineux*).
- quang-trạch** *dt.* Sự sáng lóng-lánh của một vật bóng láng nhờ ánh-sáng chiếu vào mà phát ra.
- quang-vịnh** *tt.* *Cig.* Vinh-quang, vẻ-vang, rạng-rỡ : *Tương-lai* được quang-vịnh.
- QUANG-CÁCH** *dt.* (*Đy*) : Chứng bình lện bao-tử (đe-dọ) ăn uống không tiêu, no trên đói dưới, đau lung tức ngực.
- QUÀNG** *dt.* Choàng, quẩn, mắc ngang : *Quàng cõ, quàng tay, quàng vai; Ách giữa đàng, đem quàng vào cõ tng.*
- QUÀNG** *trt.* Bậy, xiên-xeo : *Bắt quàng, chửi quàng, lồng-quàng, nói quàng, vơ-quàng.*
- quàng-xiên** *bt.* Bậy-bạ, xiên-xeo, không trúng vào đâu cả : *Ăn nói quàng-xiên, đồng-cốt quàng-xiên; Muốn nêu phụ - đức nǚ-tài, Chớ nghe những chuyện đồng-dài quàng-xiên CD.*
- QUÀNG** *trt.* Sợ-sài, cầu-thờ, cho chóng xong : *Ăn quàng, làm quàng.*
- quàng dặy** *dt.* Choàng dặy, lật-dặt ngồi dậy : *Đang nằm, nghe la quàng dậy.*
- quàng đi** *trt.* Lời thúc-giục : *Quàng đi kéo trê.*
- quàng lên** *trt.* *Nh.* Quàng đi : *Ăn quàng iên, làm quàng lên.*
- QUÀNG-ĐÔNG** *tt.* Quàng-đông nói trại, tên thứ áo kiều Quàng-đông : *Áo quàng-đông.*
- QUÁNG** *tt.* Hoa lén, loà mắt, không thấy : *Bóng-quáng, lóng-quáng, mù-quáng.*
- quáng đèn** *tt.* Hoa mắt giây lâu sau khi lìa ánh-sáng của đèn mà trông vào nơi tối hơn.
- quáng gà** *tt.* Tật mắt một số người ban ngày vẫn tò như thường, nhưng từ chêng-vọng tối tới hết đêm thì chỉ thấy lờ-mờ (như gà ban đêm không thấy) : *Mắt quáng gà; ánh ta bị quáng gà.*
- quáng-mạnh** *tt.* X. Quang-mạnh.
- quáng mắt** *tt.* Loà mắt, choá mắt : Ngó mắt trời vài giây thì quáng mắt.
- quáng nắng** *tt.* Nói người đang đi ngoài nắng lâu, chùng vồ nhè thì không thấy chi cả : *Bị quáng nắng.*
- QUÀNG** *tt.* Thuộc các tinh Quàng-bình, Quàng-nem, Quàng-ngãi : *Giọng Quàng, ghe Quàng, quê Quàng, hàng Quàng II*
- Thuộc tinh Quàng-đông T.H. : *Cam Quàng, giấm Quàng, tiếng Quàng, ca giọng Quàng, Tây-thi Quàng.*
- QUÀNG** *tt.* Rộng-rãi, cách rộng-rãi : *Khai quảng.*
- quàng-bé** *dt.* Truyền-bá rộng (cho mọi người đều biết, đều hưởng) : *Quàng-bé đời sống mới.*
- quàng-bác** *tt.* Sâu rộng : *Sự hiếu biết quàng-bác.*
- quàng-canห** *dt.* Sự tròng-trọc trên thửa đất rộng lớn : *Sự quàng-canห tăng-gia hiệu suất.*
- quàng-cáo** *dt.* Rao cho nhiều người biết : *Quàng-cáo mệt mòn hàng II dt. Sự rao lên cho thiên-hệ hay biết : Đang quàng-cáo, lấy quàng-cáo.*
- quàng-dâ** *dt.* Đong rông mêm-mông.
- quàng-diễn** *dt.* Giăng rộng ra.
- quàng-dại** *tt.* Rộng-rãi, to lớn : *Lấy lòng quàng-dại, tánh tình quàng-dại.*
- quàng-dại quàn-chúng** *dt.* Dân-chúng đông-dào, số người rộng-rãi : *Được lòng quàng-dại quàn-chúng.*
- quàng-đức** *dt.* Ơn đức to rộng : *Dùng quàng-đức trị dân.*
- quàng-giao** *dt.* Giao-thiệp rộng, tới lui với nhiều người, nhiều hạng người : *Người thích quàng-giao.*
- quàng-hèn** *dt.* Tên gọi cung trăng : *Cung Quàng-hèn.*
- quàng-kết** *dt.* Kết-nẹp, làm bạn với nhiều người : *Quàng-kết lưỡng-bằng (Kết bạn với nhiều người tốt).*
- quàng-kiến** *dt.* Thấy xa hiều rộng : *Quàng-kiến da vân (Thấy rộng nghe nhiều).*
- quàng-khoát** *tt.* Rộng-rãi, khoảng-khoát.
- quàng-lượng** *dt.* Độ-lượng rộng-rãi : *Lấy quàng-lượng mà hi-xá cho người.*
- quàng-mạc** *tt.* Mêm-mông rộng lớn.
- quàng-nghĩa** *dt.* Nghĩa-cử to rộng.
- quàng-phiếm** *tt.* Rộng lớn, tràn lan đì xa.
- quàng-tế** *dt.* Cứu-tế rộng-rãi cho nhiều người nhiều nơi.

quảng-thắng *dt.* Thắng - lợi to lớn, được nhiều kết-quả tốt.

quảng-trí *dt.* Trí-hoá cao.

quảng-uyên *tt.* Sâu rộng, rộng-rãi sâu-xa.

QUÄNG *dt.* Khoảng, chặng, đoạn: *Đứt quãng;* *Quãng dây, quãng đường.*

quãng không *dt.* Quãng thời-gian hay không-gian chặng có gì cỏ: *Chừa một quãng không làm sân chơi; loay-quay suốt ngày, chặng có một quãng không để nghỉ-ngơi.*

quãng trống *dt.* Đoạn trống: *Chừa một quãng trống để sau thêm vài chữ nữa.*

quãng vắng *dt.* Đoạn đường vắng-vắng: *Nước lặng thuyền chờ không quãng vắng, Buồn giương lái bể gặp phong-thanh HXH.*

QUẠNG *dt.* Đè xúc cá.

QUANH *dt.* Quexo, rẽ ngả khác: *Quanh bên trái // trt.* Ngoắt-ngoéo, không thẳng một đường: *Bên quanh, giấu quanh, dối quanh, nói quanh // Suốt, từ đầu tới cuối: Quanh nǎm suốt tháng // Vòng theo: Bao quanh, chạy quanh, chung-quanh, loanh-quanh, uốn quanh, vây quanh, vòng quanh, xung-quanh; Đi quanh vè tắt; Cây chanh thì nở hoa chanh, Đè con bướm trắng bay quanh cả ngày CD.*

quanh-co *tt.* Vòng-vèo, khuất-khúc, không ngay thẳng: *Đường lối quanh-co; Bên trời phết-phết sương giao lá, Sườn bờ quanh-co sóng vỗ rêu HXH // trt:* Loanh-quanh, vòng vo, không thẳng một đường, không suôn-sẻ: *Đi quanh-co, nói quanh-co, bén quanh-co.*

quanh-cua *dt.* Rẽ bên trái nhưng đi sát lề bên phải (mặt): *Nhờ quanh-cua mới khôi động.*

quanh-lộn *dt.* Quanh qua lộn lại nói thúc, thoạt rẽ bên phải (mặt), thoạt rẽ bên trái nhiều lần: *Quanh lộn mãi mà đâu chẳng tới đâu cả.*

quanh-năm *trt.* Suốt nǎm, cả nǎm, từ đầu nǎm tới cuối nǎm: *Một đêm quân-tử năm kẽ, Còn hơn đứa đái vỗ-về quanh năm CD.*

quanh-quẩn *trt.* Luân-quản, vòng quanh rồi trở lại nơi cũ: *Đi quanh-quẩn trong xóm; nói quanh-quẩn có bao-nhiều đó.*

quanh-quất *bt.* Loanh-quanh cũng ở một bên chớ không xa: *Nguyên người quanh-quất đâu xa K.*

quanh-quέo *trt. Nh.* Quanh-co (trt): *Nói quanh-quέo một hồi rồi cũng xin tiền.*

quanh-quexo *trt. Nh.* Quanh lộn: *Đi quanh-quexo cả giờ mới tới.*

QUANH-QUÁNH *trt. Hơi quánh(X. Quánh):* *Xên quanh-quánh.*

QUÀNH *tt.* Cứng đơ, cong-queo: *Quèn chén, quèn tay.*

quèn-quèn *trt.* Lóng-cứng, lóng-khung, cách đi của người đều bị mói mènh, chén không co duỗi dễ-dàng: *Đi quèn-quèn.*

QUÀNH *dt.* Quèn, quèy, quay lại lối cũ: *Quèn ngựa, quèn xe lèi.*

QUÀNH-QUẠCH *bt. (đóng)*: Tiếng kêu và cúng là tên một giống chim nhỏ, lông nâu, úc vàng, con trống đầu có móng cao: *Chim quèn-quẠch; Quèn-quẠch! Quèn quẠch!* Giặt áo chòng tao thì giặt cho sạch; có phơi thì phơi bằng sào, dùng phơi hàng rào, rách áo chòng tao Tám Cám.

QUÁNH *dt.* Chèo đáy bẳng và cạn, có cát dài, dùng chien xèo: *Cái quánh.*

QUÁNH *tt.* Se minh lại, hết chất nước: *Déo quánh, khô quánh // Lâm, quá: Giỏi quánh, lâu quánh.*

quánh lưỡi *tt.* Lưỡi lúu lại vì bị rút hết nước miếng: *Nhai cau quánh lưỡi.*

quánh miệng *tt.* Khô miệng, hết nước miếng trong miệng: *Ăn đồ chát quánh miệng.*

quánh-quánh *trt. X. Quánh-quánh.*

QUÁNH *dt. Clg.* Hoánh, đánh (nói trại): *Quánh bê đầu.*

QUÁNH *tt.* Vắng-vắng, không người tới lui: *Cô-quánh, hiu-quánh; Đóng không mông quánh.*

quánh-hiu *tt. Clg.* Hiu-quánh, vắng-vắng, buồn tanh (tênh): *Đi đâu dè nhện giăng mùng, Bỏ dối chiếu lạnh, bỏ giường quánh-hiu CD.*

quánh-quē *tt.* Lạnh-léo, dùi-hiu, tro-trọi mệt mình: *Quánh-quē Cồn-ceo hơi gió thổi, Pha tuôn Chày-đẹp dẫu xuân mòn NT.*

QUAO *dt. (thực)*: Tên giống cây, lá có chất nhuộm màu đen: *Gò-quao.*

QUÀO *dt.* Cào, dùng móng tay hay vúi cào cho trầy xè: *Em bé quào chí; bị mèo quào // Khèu ra hiệu kín: Hắn quào biều đừng nói.*

quào-quào *dt.* Cào-cào, quào nhẹ nhiều lần: *Quào-quào giùm cái lưng một chút.*

quào-quấu *dt. Clg.* Cào-cấu, quào mènh tay: *Bị quào-quấu xé mặt cả // (B) X. Cào-cấu.*

QUÀO *dt.* Gõi, cái gõi: *Nầm quào.*

QUÁT *dt.* Thét, hét to lên: *Quát to lên,*

quát thương quát hẹ.

quát mắng dt. Lá rầy nặng lời: *Bị quát mắng luôn.*

quát-nạt dt. Clg. Khoát-nạt, nạt-nộ ầm ī: *Quát-nạt tôi-tố.*

quát-tháo dt. Lai-lối, nạt-nộ: *Nói giận quát-tháo om-sòn.*

QUÁT tt. Bao gồm rộng-rãi: *Bao-quát, cai-quát, khái-quát, tông-quát, thống-quát.*

quát-hiệu dt. Dấu gộp, cái dấu gộp nhiều dòng chữ lại (accolade).

quát-hợp dt. Gộp lại, bao gồm lại: *Dấu quát-hợp* (tức dấu gộp).

quát-ngôn dt. Lời nói tòng-quát, lời nói tóm-tắt mà bao gồm.

quát-toát dt. X. Quát-thu.

quát-thu dt. Clg. Quát-toát, tóm thâu tất-cả.

QUÁT dt. Phát qua lại hoặc quay tròn thật lẹ cho ra gió: *Quạt cho mát, quạt cho khô; Cặt hái ta đem về nhà, Phơi khô quạt sạch ấy là xong công CD II (R) Bơi lội: Cá quạt kỳ, quạt đuôi II Vật dùng quạt cho ra gió: Cánh quạt, rẽ quạt; Cây quạt mướt tám cái nan, Ô giũa phết giãy hai nan hai đầu CD.*

quạt đuôi dt. Nói về cá dùng đuôi quạt để quay mình lại: *Cá săn ai cá chông quạt đuôi, Như lan sấu huệ, như tôm sáu chông CD.*

quạt giãy dt. Cây quạt sườn bằng nan tre, phết bằng giãy.

quạt gió dt. Quạt cho nỗi gió, thường chỉ máy-móc hay đồ cuộc ché-lạo: *Bánh xe quạt gió; quạt gió đê lúa II Chỉ bay phơi-phơi chờ không bọc gió: Buồm quạt gió II* Đá hụt bánh: *Chuyên-môn quạt gió!*

quạt hơi dt. Quạt đê tiếp hơi thở cho người đang mệt: *Quạt hơi người bình, quạt hơi võ-sĩ khi ngồi nghỉ.*

quạt kéo dt. Quạt bằng vải trang xốp nhiều lớp treo trên trần nhà, có dây kéo (thường được dùng trong các tiệm hớt tóc và các công-sở hớt xưa, khi chưa có quạt máy).

quạt kỳ dt. Nói về cá dùng hai cái kỳ mà bơi tới: *Cá quạt kỳ.*

quạt lá dt. Cây quạt bằng lá kè khô, cán là cái công, không xếp lại được như quạt giãy.

quạt lông dt. Cây quạt kết bằng lông gà lông hay lông chim to.

quạt lúu dt. Cái quạt bằng ván đóng quanh cái trục, khép trong thùng dài dề quạt cho bay lúu lép.

quạt lửa dt. Quạt cho lửa cháy ối.

quạt máy dt. Quạt có 3 hay 4 cánh bằng thép hay sắt, giữa có máy chạy bằng hơi điện.

quạt mo dt. Cây quạt làm bằng mo cau, thường được các vại nịnh trong tuồng hát bài cùng II (B) tt. Nịnh: *Thái-sư quạt-mo, thằng quạt-mo.*

quạt mùng dt. Quạt cho muỗi trong mùng (màn) bay ra: *Vợ tư trái chiếu quạt mùng, Vợ nấm thức dậy trong lòng xôi-xe CD.*

quạt muỗi dt. Quạt cho muỗi bay đi bay ra khỏi mùng (màn): *Nǎm quạt muỗi chớ có ngủ đâu; quạt muỗi rồi hãy bỏ mùng.*

quạt nan dt. Cây quạt đan bằng nan tre.

quạt nước dt. Clg. Bánh xe nước, trục to bằng ván có lồng máng, đặt dưới nước cho nó nhở gió xoay tròn để múc nước đồ vào ruộng II X. Quạt quán và Quạt trà huế: *Ngồi quạt nước bên đường.*

quạt quán dt. Quạt lùa nấu trà huế trong q-ján nhô bán, cho khách qua đường: *Anh ngồi quạt quán Bến-thành, Nghè em có chốn, anh dành quãng om. Anh ngồi quạt quán Bờ-hom, Hành-khách chênh có, đá om quãng lò CD.*

quạt thác dt. X. Quạt lúu.

quạt trà huế dt. X. Quạt quán.

quạt trầm dt. Cây quạt nan bằng cây trầm, có mùi rất thơm.

quạt trần dt. Quạt máy treo trên trần nhà.

quạt vâ dt. Cây quạt hình thuẫn cán dài, dùng che kiệu hay che sắc thần trong các đám rước.

QUÀU-QUẠU tt. X. Chàu-bèu.

QUÁU tt. Clg. Quêu và Quảm, co quắp lại, cớp vỡ: *Mở quêu, sừng quέu.*

QUÀU dt. Thúng nhỏ: *Quêu cau, quêu tiền.*

QUÀU-RÀU tt. Hơi quêu, không vui: *Bô quêu-râu.*

QUẠU bì. Cát, giận và gãy-gỗ luồn: *Đỗ quêu, rđi quêu, quèu-quêu, trò quêu II tr. Nhiều, ghé-góm: Ăn quêu, chói quêu, cờ bae quêu II tt. Cố vè như gãy: Mệt quêu, quêu-quêu tt. X. Chàu-bèu.*

quêu-quó bt. Nh. Quêu (nghĩa trước): *Ăn nồi quêu-quó, mặt-mày quêu-quó, quêu-quó suốt ngày.*

QUẮC dt. Lô, mờ to mắt với vẻ giật: *Quắc mắt nhìn II tt. Sáng chiếu: Quắc-*

- quắc, sóng quắc** II Sõi, còn mènh-mẽ: *Quắc-thước.*
- quắc-thước** tt. Sõi, dáng người già mà còn mènh-mẽ, mắt trong sáng: *Ông già rất quắc-thước.*
- QUẮC** dt. Cái khăn trùm tóc của đàn-bà: *Vé côn-quắc; côn-quắc anh-thư.*
- QUẶC** dt. Móng lèn: *Quặc cái nón lèn móc.*
- QUÂM** tt. Công vồ: *Đao quâm.*
- QUÀM** dt. Rựa, thú da mủi quéo, cán dài: *Vác quâm đi tuồn.*
- QUÀM-QUÂM** tt. Rất quäm, rất quae và có vẻ mặt gầm-ghè, hay gây-gò: *Cái mặt quäm-quäm.*
- QUÂM** tt. Quắp, quéo lại, cong vồ, cúp xuống: *Cò quäm.*
- QUÄM** tt. Quaeu và bẩm-trogn, vẻ mặt cộc-càn như chục gây-gò: *Mặt quäm II X. Cặm: Lông quäm.*
- quäm-quäm** tt. X. Quäm-quäm.
- quäm-xè-mâu** dt. (lóng): Cau mày, mím môi, vẻ giận-dữ: *Nó quäm-xè-mâu lèi, nhur muốn ăn thịt người ta.*
- QUĀN** tt. Xoăn, cuộn tròn nhiều vòng: *Uốn quän; Tóc quän chải lượç dỗi-mỗi, Chải đứng chải ngồi, quän vẫn hoàn quän CD.*
- quän-quän** tt. Hơi quän: *Tôi đè biết vợ anh rồi, Quän-quän tóc trán là người hay ghen CD.*
- quän-quéo** tt. Clg. Quän-quéo, cong quéo, không thẳng: *Quän-quéo như ruột gà.*
- quän-quýu** tt. Rất quän, cuộn lại thành nhiều vòng nhỏ: *Râu ria quän-quýu.*
- quän riết** tt. Nh. Quän-quýu.
- QUĀN** tt. Cong lại vì bị đè hay trì nồng một dẫu: *Cây quän vì bời trái sai, Kim-Dinh thắt-trận vì tay Dư-Hồng CD.*
- quän-quai** trt. Vận cong mình: *Con rắn quän-quai bò tới; Đầu quän-quai mẩy bửa rày II (B) Kiệt sức, lõ-lã: Hăng đó đang quän-quai sấp khánh-tận.*
- quän-quyen** tt. Clg. Quän-quyen, đầu bụng như ruột co thắt lại: *Quän-quyen muốn đi tiêu.*
- quän-quặt** trt. Clg. Quän-quặt, châm-chi làm việc, cong lưng làm việc vất-vả: *Làm quän-quặt suốt ngày.*
- quän-quặt** trt. X. Quän-quặt.
- quän-queo** tt. X. Quän-queo.
- QUĀN** tt. Quän riết, uốn quän nhiều vòng vì quá săn: *Săn quän, tóc quän II (R) Tên gọi con heo (lợn) vì có cái đuôi uốn cong thành một vòng: Con quän, heo quän.*
- quän dít trt. Đầu diêng ở dít:** *Bị một roi quän dít.*
- quän ật dt. Tiếng gọi heo (lợn):** *Quän ật! lại ăn.*
- quän-quän** dt. Nh. Quän ật.
- quän-quän-ật** dt. Nh. Quän ật.
- quän-quéo** tt. Nh. Quän-quýu.
- quän-quýt** trt. Thót ruột, cách nhớ-nhung quâ lâm: *Nhớ quän-quýt.*
- quän-quýu** tt. Nh. Quän-quýu.
- QUĀN** trt. Co-thắt đau-đớn: *Đau quän trong ruột II dt. X. Piêu: Lấy cái quän sang rutherford quän đau dt. Đầu-đớn dần-dần trong ruột; Nghe quän đau trong ruột II (B) Đầu-đớn, thươn-xót: Ra vè ruột lại quän đau, Nhơ-sâm sắc uồng mẩy tàu cho thuyền CD.*
- quän-quän** trt. X. Quän-quän.
- QUÄN-QUEO** tt. X. Quän-queo.
- QUĀNG** dt. Thay, cầm mòn đồ, buông thõng cánh tay xuống rồi hất nhẹ tới cho mòn đồ rơi xuống đằng xe: *Em đang vứt nếp xôi xôi, Nghe anh cưới vợ, quăng nồi đồ vung CD II (B) Bỏ, có đứa con nhỏ mới chết hay con heo (lợn) mới chết: Théng rồi, tôi quăng hết đứa nhỏ (kiêng tiếng chết), quăng bát dt. (bạc): X. Phóng bát.*
- quän đói** dt. Thay đổi lén bờ dặng buộc vào cọc hoặc thay sang một thuyền khác dặng buộc nhở II (B) Clg. Cặp bèu, chầu-rìe, bám theo người đê nhở-cậy: *Hết thấy ai có xu thi theo quän đói.*
- quän lười** dt. Thay lười xuống nước rồi chẳng ra bắt cá: *Đi quän lười.*
- quän ném** dt. Quän vật này, ném vật kia khi giận: *Cận ai mà quän ném tú-tung vậy?*
- quän neo** dt. Thủ neo xuống đáy nước để đỡ thuyền: *Tới bến quän neo II (B) Dừng chân và ở lâu một nơi nào: Tới đây dẹ muốn quän neo, Nhưng e thuyền nǚ còn treo gió vàng CD.*
- quän rồi** dt. Bỏ rồi, nó chết rồi, câu trả lời rằng đứa con nhỏ mình đã chết, hoặc con heo (lợn) mình nuôi đã chết (kiêng tiếng « chết »).
- QUÄNG-QUĀNG** trt. Sô-sô, sù-sụ, cách he liên lién: *Ho quän-quän suốt đêm.*
- QUĀNG** dt. Quậy nước cho vận xoáy: *Quăng nước, quăng phèn.*
- QUÄNG** dt. Quăng, vứt bỏ: *Quăng gánh lo di.*
- quän-xác** trt. Bỏ xác; chết thân, cựu-học, vất-vả: *Làm quän-xác mà không*

đủ ăn.

QUĂNG trt. Qua thẳng một mực, cho lẹ, tiếng hối-thúc: *Quăng đi! Quăng lên!*

QUĂNG dt. Chất kim-loại dưới đất mồi lầy lèn, còn lắn nhiều đất cát: *Quặng chì, quặng đồng, quặng kẽm, quặng sắt.*

QUẤP bt. Cúp lại, gấp lại: *Cố quắp, bẻ quắp lại* II (R) Gấp, bắt bằng vúi chân: *Điều quắp gù* II Cáp, ăn-cáp: *Cái đồng-hồ mới dây bị quắp mất.*

QUẶP dt. Táp mện và ngậm chết: *Cái cò mẩy mồ cái trại, Cái trại quặp lại, nó nhai thịt mẩy CD* II Quấu, bám chết với hai chân: *Trèo cây, tay phan chân quặp* II tt. Cúp xuống: *Xưa nay có thể nẩy đâu, Bởi chung sợ vợ nân râu quặp vào CD.*

QUẮT tt. Teo lại, co rút lại: *Héo quắt, khô quắt; người bé quắt.*

QUẮT-QUÉO tt. Quanh-quẹo, không ngay: *Con đường quắt-quéo* II (B) Gian-dối, lòng-dòng dè lừa - dào gạt người: *Lời khai quắt-quéo; Tánh-tình quắt-quéo.*

QUẮT dt. Vén trái lại: *Quặt tay kè cắp ra sau lưng* II Quẹo, rẽ: *Quặt bên trái.*

QUẮT tt. Đau yếu luôn: *Bệnh quằn-quặt.*

quặt-quặt tt. X. Quằn-quặt.

quặt-quẹo tt. Éo-uột, ợp-ep, đau ốm luôn: *Thẳng bé cứ quặt-quẹo mãi.*

QUẮC bt. (động): *Cig, Quốc hay Cuốc,* tiếng kêu và cũng là tên một giống chim hè đến mùa hè thì lèo rừng xuống đồng ruộng kiếm ăn: *Cô nghe hét giọng con ve, Đến lời con quắc gọi hè tiễn xuân CD.*

quắc-quắc trt. Tiếng quắc kêu.

QUÂY dt. *Cig, Quay, xây tròn nhiều vòng: Con quây, tay quây, xà-quây.*

quây phim dt. Chụp hình với máy đặc biệt dè lấy phim hát bóng: *Máy quây phim; quây phim thời-sự.*

quây-quần bt. Xùm-xít, vây bọc, ở gần một bên với tình thân-mật: *Học-trò quây-quần trước sân chơi; anh chị em quây-quần nhau.*

quây số bt. Trò chơi trúng đồ vật gồm có cái bàn mặt tròn có vô số, giữa có trục quay có cagy ngang chỉ số.

quây tờ dt. Dùng bánh xe tròn kéo tờ trong

kén ra và quấn thành cuồng: *Sáng trăng trãi chiếu hai hàng, Bên anh đọc sách bên nèng quây tờ CD.*

QUÀY dt. Tủ dài dè trước người bán hàng, vừa dè tiếp khách, thâu tiền, vừa ngăn khách hàng vào trong II Thùng giạp có ngăn, có ô, trên có mít kiếng, dùng đựng đồ vật gánh đi bán.

quầy hàng dt. Nh. Quầy.

quầy rượu dt. Quầy dài và cao, có ghế cao dè dọc theo cho khách ngồi uống rượu.

QUẦY bt. Sai, bậy, trái với lẽ phải: *Làm quấy, nói quấy, ở quấy, sai quấy; Ai phải ai quấy? Vai mang túi bạc kè-kè, Nói quấy nói quá chúng nghe rầm-rầm CD.*

quấy phải tt. Hoặc quấy hoặc nhài: *Đến lộn, quấy phải chi cũng bị phạt cả.*

quấy-quá trt. Dỗi-trá cho mau xong: *Làm quấy-quá cho rồi* II Sợ-sài, chút-dính lấy có: *Ăn quấy-quá ba hột.*

QUẤY dt. Khuấy, quậy cho đều: *Quấy hồ, quấy cháo* II X. Khuấy: *Quấy rầy, quấy rối, quấy nhiễu.*

quấy-quà tt. Rộn-ràng, phiền-phức: *Vay mượn quấy-quà.*

QUÂY dt. Vẩy, vùng mặn dưới dưới nước: *Cá quây* II (B) Hòn giồi, nóng giật: *Tinh hay quây.*

QUẬY dt. Khuấy trộn cho đều, cho vật lâng ở dưới nồi lên: *Quậy đường, quậy súp, quậy phèn, quậy khập nước cho cáu vẫn lên* II (R) Phé-khuấy, rầy-rè, chọc cho dậy lên: *Quậy rùm xóm; Quậy cho hôi đ* II Cưa-cạy, động-day: *Cưa quậy.*

quậy phá dt. Phá-khuấy, làm cho vỡ-lở: *Bị vợ lớn tái quậy phá.*

QUÂN dt. Vua chúa, chủ, người đáng kính: *Hôn-quân, minh-quân, sứ-quân, trù-quân* II Tiếng vợ gọi chồng: *Gia-quân, lang-quân, phu-quân.*

quân-chủ dt. Vua: *Vị quân-chủ* II tt. Do một ông vua cai-trị: *Nước quân-chủ, chánh-thề quân-chủ.*

quân-chủ chuyên-chế tt. Do một ông vua cai-trị với quyền-hành không giới-hạn: *Chế độ quân-chủ chuyên-chế.*

quân-chủ lập-hiến tt. Có vua cai-trị theo một hiến-pháp quy-định và hạn-chế quyền-hành: *Chế-độ quân-chủ lập-hiến.*

quân-đạo dt. Bồn-phận một ông vua.

quân-hiến tt. Quân-chủ lập-hiến gọi tắt: *Chế-độ quân-hiến.*

quân-mạng dt. Linh vua sai-khiển: *Thừa-hành*

- quân-mạng.**
- quân-quyền** dt. Quyền-hành nhà vua : Thời xưa, quân-quyền rông-rãi.
- quân-sư-phụ** dt. Vua, thầy và cha, ba người theo thứ-tự trước sau mà con người phải thờ kính theo đạo Khổng.
- quân-tử** dt. Người có đức giữ vai trò thống-trị : Quân-tử ái nhơn dì dứa (Người quân-tử lấy dạo-đức mà thương người) // Tình Người bàng dạ rông-rãi, hay khoan-dung, không cõ-chấp, xù đep với mọi người : Dặn con con có nghĩa cho, Chọn người quân-tử英才 no cũng dành CD. // ddt. Tiếng người đàn-bà gọi người đàn-ông xa lè cách tôn-kính : Quân-tử có thương thì đóng nô ; Xin đừng mẫn-mó nhưa ra tay HXH.
- quân-tử-hoa** dt. Tiếng gọi hoa sen (ở dưới bùn m. vẫn thơm).
- quân-thần** dt. Vua và cha mẹ : Nặng-nề thay đổi chữ quân thần, Đạo vi tử vi thần đâu có nhẹ NCT.
- quân-thần** dt. Vua và tôi : Quân-thần-cang (Giêng-mối vua tôi) // (R) Trật-tự, thứ lớp, hàng-ngũ : Chạy (hay chửi...) bất kè quân thần.
- quân-vương** dt. Vua : Linh quân-vương, dũng quân-vương.
- QUÂN** dt. Đội binh to do một tướng cầm đầu: Hậu-quân, hữu-quân, tả-quân, tiền-quân, trung-quân // Binh, lính, chiến-sĩ : Tên quân, quân hẫu, quân lính, xuất-quân // tt. Thuộc về nhà binh : Quân-nhu, quân-xa // dt. Con, lá : Quân bài, quân cờ // (lóng) Đò, bọn, tiếng gọi khinh-miệt một người hay một nhóm người : Quân cướp, quân côn-dò, quân lầm bieng.
- quân-bảy** ddt. Tiếng gọi chung những kẻ giúp việc trong nhà : Quân bảy ! Ra bão coi // Tiếng gọi một nhóm người nghịch trước mặt cách khinh - miệt : Quân bảy đừng ý đồng hiếp it.
- quân-bị** dt. Clg. Binh-bị, ché-độ và tă -chúc binh lính đánh giặc // Sư chuồn-bị binh lính đánh giặc.
- quân-binh** dt. Binh lính, toán lính đánh giặc : Nơi đó có quân binh trên đóng.
- quân-bưu-cục** dt. Sở phân - phát và gửi đi những thư-tử, tin điện cho quân lính.
- quân-ca** dt. Bài hát của lính hát cho hăng-hái.
- quân-cảng** dt. Bên tàu nhà binh.
- quân-cảnh** dt. Ngành cảnh-sát riêng của quân-đội.
- quân-cố** dt. Trống trận, trống dùng giục quân xông trận.
- quân-công** dt. Công-lao chiến trận : Quân-công bội - tinh (Huy - chương thường cho người có công-trọng về giặc-giã).
- quân-cơ** dt. Cơ-quan quân-sự : Linh từ một quân-cơ ra // Sợ kín-dáo trong nhà binh : Cấm tiết-lại quân-cơ.
- quân-cụ** dt. Vật - dụng của nhà binh : Nhà quân-cụ ; chuyên-chỗ quân-cụ.
- quân-chế** dt. Chế-độ nhà binh : Án-dịnh quân-chế.
- quân-chính** dt. Việc hành - chính trong nhà binh : Quân-chính không chu-đáo thì hành-quân rất khó-khăn // Quân-sự và chính-trị: Quân-chính hợp-nhất.
- quân-dân** dt. Binh lính và dân-chung : Quân dân nhất-trí.
- quân-dịch** dt. Việc nhà binh, việc đánh giặc // (R) Phận-sự người con trai đúng tuổi phải đi lính một thời-gian nhất-dịnh : Tới tuổi quân-dịch ; đi quân-dịch.
- quân-dinh** dt. Trại lính, nhà lính ở.
- quân-dung** dt. Bộ - dạng một toán lính : Quân-dung hùng-hồ.
- quân-dụng** dt. Nh. Quân-cụ.
- quân-đoàn** dt. Đơn-vị lớn nhất trong binh-đội do một đại-tướng cầm đầu, gồm nhiều sư-đoàn.
- quân-đội** dt. Nhà binh, toàn thể lính và sĩ-quan : Quân-đội chiêm đóng, quân-đội viễn-chinh.
- quân-giai** dt. Hạng-thứ nhà binh : Hệ-thống quân-giai.
- quân-giới** dt. Giới người nhà binh : Trong quân-giới.
- quân-glởi** dt. Binh-khí, khí - giới của nhà binh dùng : Viện-trợ về quân-glởi.
- quân-hạm** dt. Clg. Chiến-hạm, tàu chiến, tàu có trí súng to để đánh giặc.
- quân-hàng** dt. Cách bước đi nhịp-nhàng và ăn rập của một toán lính : Quân-hàng-cu (Bài hát của lính hát khi bước đi nhịp-nhàng).
- quân-hịch** dt. Bài hịch kêu tội-trạng bên địch đê giục-giã lòng hăng-hái binh mình.
- quân-hiến** dt. X. Quân-pháp.
- quân-hiệu** dt. Đầu-hiệu riêng của binh-đội // Cấp hạm-sư xưa // Trưởng võ-bị.
- quân-hoà** dt. Hoà - lực, tiếng gọi chung những súng ống bom đạn dùng đánh giặc.
- quân-huấn** dt. Việc huấn-luyện binh lính.
- quân-hướng** dt. Đò ăn của binh lính.
- quân-y** dt. Y-té quân-đội, mọi việc về sức khoẻ và thương-lịch người trong quân-đội : Trưởng quân-y.

- quân-y-sĩ** dt. Thầy thuốc nhà binh.
- quân-y tiễn-tuyến** dt. Đoàn cứu-thương, kè cẩn kinh thuốc, xe cộ, nhân-viên ở gần mặt trận.
- quân-y trung-ương** dt. Sở Quân-y chánh.
- quân-y-viện** dt. Nhà thương binh-đội.
- quân-y-xe** dt. Xe Hồng-thập-p ту nhà binh, dùng chở người bị thương hay chết.
- quân-kê** dt. Cà nồi, gá chọi
- quân-kỵ** dt. Cờ hiệu của mỗi bộ-đội.
- quân-kỷ** dt. Kỷ-luat nhà binh : *Phat theo quân-kỷ*.
- quân-khí** dt. Nh. Quân-hoà.
- quân-khu** dt. Từng khu-vực của một nước về mặt quân-sự : *Đèn-nhất quân-khu*.
- quân-khuyên** dt. Chó của nhà binh dùng trong việc canh-gác hay binh-sát : *Quân-khuyên canh-gác*, *quân-khuyên trinh-sát*.
- quân-lễ** dt. Lễ-nghi trong binh-đội.
- quân-lệnh (lịnh)** dt. Mạng-lệnh của cấp chỉ huy trong binh-đội : *Nghiêm quân-lệnh*.
- quân lính** dt. Binh lính, lính-tráng, tiếng gọi chung lính trận : *Quân lính phải có kỷ-luat*.
- quân-luật** dt. Luật nhà binh nghiêm-trọng, khẩn-cấp ban ra lúc tình-hình khẩn-trương, nguy-ngập : *Thiết quân-luật*.
- quân-lực** dt. Lực-lượng binh-đội : *Thống-lanh quân-lực*; *quân-lực mạnh-mẽ*.
- quân-lực** dt. Cách dùng quân đánh giặc.
- quân-môn** dt. Cửa đòn trại nhà binh : *Quân-môn nghiêm-nhặt*.
- quân-nhạc** dt. Nhạc binh, giàn nhạc nhà binh.
- quân-nhân** dt. Lính, chiến-sĩ, người của binh-đội (gồm cả sĩ-quan) : *Một quân-nhân ưu-tú*.
- quân-nhu** dt. Nh. Quân-cụ và Quân-dụng : // Ngành chuyên lo mọi nhu-cầu cho binh lính về lương-bông, quần áo, đồ ăn, v.v... (*intendant*).
- quân-pháp** dt. Clg. Quân-hiến, nền tư-pháp quân-đội : *Cứ theo quân-pháp*.
- quân-phí** dt. Sợ hao-tốn về quân-sự.
- quân-phép** dt. Quân-nhân dùng sức mạnh binh-đội hoành-hành cả nước.
- quân-phong** dt. Đội quân đi đầu.
- quân-phù** dt. Đầu-hiệu riêng của nhà binh.
- quân-phục** dt. Clg. Nhung-phục, quần áo lính.
- quân-quan** dt. Quan võ (từ cấp Uý sấp lên).
- quân-quốc** dt. Quân-sự và quốc-gia // tt. Thuộc chủ-trương dùng sức mạnh binh-đội để giải-quyet mọi vấn-đề trong và ngoài nước : *Chủ-nghĩa quân-quốc*.
- quân-sĩ** dt. Binh lính: *Kéo quân-sĩ ra trận*.
- quân-số** dt. Số binh lính nhiều ít: *Giảm quân-số*, *tăng quân-số*.
- quân-sở** dt. Đồn, trại lính.
- quân-súc** dt. Tài-bin, giám số lính tại-địa.
- quân-sư** dt. Tham-mưu-trưởng, người bày vở chiến-lược một đợt quân.
- quân-sự** dt. Việc quân, việc đánh giặc : *Tin-tức quân-sự* // tt. Thuộc về quân-địa : *Toàn-án quân-sự*.
- quân-tá** dt. Người làm việc nhà binh ở các ngành hậu-cứ, không phải ra trận cầm súng giết giặc.
- quân-tịch** dt. Sở bộ quân-nhân.
- quân-thư** dt. Công-văn, giấy tờ quân-sự // Thơ-tử của quân lính.
- quân-thú** dt. Chỗ đóng binh.
- quân-thực** dt. Binh-khí và lương-thực của quân-nhân.
- quân-trang** dt. Nh. Quân-phục // (R) : Tất cả đồ-đạc dùng trang-bị quân-nhân như áo quần, giày, mũ, súng ống.
- quân-trị-vụ** dt. Việc áp-dụng kỷ-luat nhà binh để cai-tri binh lính.
- quân-trưởng** dt. Clg. Quân-thống, hay Đại-trưởng, chức thượng-sĩ-quan cầm đầu một quân-đoàn.
- quân-vụ** dt. Công việc của binh-đội : *Quân-vụ thi-trấn*.
- QUÂN** bt. Đều nhau, bằng nhau : *Hòa-quân*.
- quân-bình** tt. Thẳng-bằng, cân-xứng : *Cái thế quân-bình* // tt. Cho đều nhau, không bên nào hơn bên nào : *Chia-chắc cho quân-bình*.
- quân-đẳng** tt. Ngang nhau, bằng nhau.
- quân-diễn** dt. Phép chia ruộng đồng-đều từ quan-đền-dân, ai ai cũng có phần : *Lệ quân-diễn* đã có từ đời phong-khiển.
- quân-phân** dt. Chia đều : *Quân-phân tài-sản*.
- quân-phú** dt. Chia đều thuế ruộng.
- quân-phú** dt. Chia đều của-cải.
- quân-sân** dt. Chia đều gia-tài.
- quân-thế** dt. Cái thế ngang nhau, không bên nào mạnh hơn bên nào.
- QUẦN** dt. Vật che thân từ bụng tới chân, có hai ống để xỏ chân vào : *Đũng quần*, *đay quần*, *lung quần*, *ống quần*, *hồng-quần*; *Đi đâu mà chẳng thấy về*, *Hay lè quần tía dưa kẽ áo nâu CD*.
- quần áo** dt. Cái quần và cái áo : *Quần áo bảnh-bao*.
- quần bàn** dt. (lóng) : Clg. Tiền - bàn, tấm màn thêu che trước và phía dưới bàn thờ : *Quần-bàn bát - tiên*, *quần-bàn tùng - lộc* // Lưng quần đan-ông có dây nịt buộc vòng rồi thả xuống phía trước : *Thả quần bàn*.

quần cụt *dt.* Clg. Quần ngắn hay Quần dùi, cái quần có hai ống ngắn chưa tới đầu gối.

quần đáy giữa *dt.* Thứ quần may có lắn ráp ngay giữa đáy.

quần dùi *dt.* X. Quần cụt.

quần hồng *dt.* Clg. Hồng-quần, quần đỏ, thứ quần của phu-nữ Tàu mặc hồi xưa // (B) Đàm-bà con gái.

quần yếm *dt.* Quần trẻ con có cái yếm che ngực và bụng, thường xé đáy.

quần lá *dt.* Clg. Quần tắm, hay Quần lát, thứ quần không ống, chỉ vừa đủ che chỗ kín.

quần lá nem *dt.* Clg. Quần mỏ-đuối, thứ quần may có kèm thêm một miếng xéo xéo ở giữa đáy cho đáy được rộng.

quần lót *dt.* X. Quần lá.

quần lưng rút *dt.* Thứ quần lưng có nút đóng đẻ luồn dây lưng vào đặng buộc rút khi mặc.

quần lưng vặn *dt.* Thứ quần đàn-ông lưng bén to đẻ vặn (quay mối rỗi nhét).

quần mèn *dt.* X. Quần bành.

quần mỏ-đuối *dt.* X. Quần lá nem.

quần ngắn *dt.* X. Quần cụt.

quần sọt *dt.* Thứ quần cụt có túi kiều Âu-châu (*short*).

quần tắm *dt.* X. Quần lá.

quần tây *dt.* Thứ quần may theo kiều Âu-tây, thường đáy bó, có hàng nút gài phía trước và nhiều túi bên trong.

quần-thoa *dt.* Cái quần và cây trâm cài đùi // (B) Đàm-bà con gái: Khách quần-thoa.

quần tròn *dt.* Nh. Quần-thoa.

quần xè-lòn *dt.* Nh. Quần cụt.

quần xé đáy *dt.* Quần trẻ con chừa trống ở đáy.

QUẦN *dt.* Trò chơi thảy trái tròn vào lỗ moi sẵn dưới đất: Đánh quần đánh đáo // (R) X. Quần-vợt.

quần-vợt *dt.* Môn thể-thao chơi giữa sân rộng có lưới căng ở giữa; hai bên cầm vợt đánh trái banh nỉ qua lại, hổ banh vướng lưới hay ra khỏi mức là thua điểm (X. Banh nỉ).

QUẦN *dt.* Đi tới đi lui: Đi quần đi rão.

quần chân *dt.* Đi tới đi lui giải buồm.

quần ngựa *dt.* Dắt con ngựa mới chạy mệt đi tới đi lui cho chân dừng tựu mέu.

quần thảo *dt.* Sàng qua sàng lại để lừa miếng đánh địch-thủ: Hai võ-sĩ đang quần thảo // (R) Sàng qua sàng lại gặt địch-thủ để lừa

banh đi: Hai cẩu-thủ quần thảo với nhau.

QUẦN *dt.* Bầy, lũ, đoàn, một nhóm đông: Nhân-quần; Manh-hồ nan địch quần-hồ // *dt.* Nhóm lại, vầy lại, tụt lại: Quây-quần; Quần tam tụ ngũ.

quần-cư *dt.* Lập xóm ở chen-chúc với nhau.

quần-chúng *dt.* Cồng-chóng, dân-chóng, tiếng gọi chung số đông người dân: Lôi-cuốn quần-chóng.

quần-dảo *dt.* Nhóm nhiều cù-lao ở một vùng biển: Quần-dảo Cân-nôn.

quần-đoàn *dt.* Đoàn - kết nhiều nhóm người lại // *dt.* Tập-đoàn, nhóm đông người.

quần-hầu *dt.* Chư-hầu, nhiều vua nhỏ hợp lại: Đại-hội quần-hầu.

quần-hoa *dt.* Đồng-hoa theo đê thành một bầy hay một dân-tộc to.

quần-học *dt.* Clg. Xã-hội-học, môn học nghiên cứu về quần-chúng xã-hội.

quần-hồ *dt.* Bầy cáo (chồn): Manh-hồ nan địch quần-hồ // (B) Bọn người ý đồng hiếp ít.

quần-hôn *dt.* Sự cưới gả giữa hai huyết-tộc từ đời này sang đời khác, không được lấy người ngoài thuộc huyết-tộc khác (xưa).

quần-hùng *dt.* Tiếng gọi chung những người tài-ba: Quần-hùng đại-hội // Tiếng gọi chung những người xung hùng xung bá khắp nơi vào thời loạn: Quần-hùng cát-cú.

quần-lập *dt.* Lập thành đoàn, thành nhóm: Lúc thê nước ngọt-nghèo, các chính-dâng hay kêu-gọi quần-lập với nhau.

quần-lê *dt.* Lê - dân quần - chủng, tiếng gọi chung tất cả dân-chủng.

quần-lực *dt.* Sức mạnh chung của nhiều người.

quần-manh *dt.* Nhóm người mù: Ưu-nh-manh dǎn quần-manh.

quần-ngang *dt.* Lời nói chung của nhiều người.

quần-nghị *dt.* Dư-luận, sự dị-nghị bàn-án của quần-chủng.

quần-phí *dt.* Bay chung một bầy, mây - đám.

quần-phong *dt.* Dãy núi ngọn cao trùng-trùng diệp-diệp.

quần-phương *dt.* Bó hoa, tràng hoa: 'orm // (B) Đoàn phụ-nữ đẹp.

quần-sách *dt.* Phương-kế của nhiều người.

quần-sinh *dt.* Chứng - sinh, tiếng gọi chung tất-cả sinh-vật.

quần-tâm *dt.* Lòng người, ý-kien của phần đông.

quần-tập *dt.* Tụ-tập đông-dảo.

quần-tinh *dt.* Nh. Quần-tâm.

quần-tính *dt.* Tánh thích chung - chẹ đông người.

quần-tiều dt. Đám trẻ nít mệt dạy hoặc bọn người tiều-nhân.

quần-tụ dt. Tụ-tập đồng-dảo ở một nơi.

quần-thần dt. Bây-tôi, các quan trong trào. **quần-thư dt.** Đám đàn-bè con gái.

QUẦN-QUẬT trt. Lắt-xát, luồn tay không nghỉ : *Làm quần-quật suốt ngày.*

QUẦN dt. Vấn, cuốn tròn chung-quanh cái cốt : *Quần chí, quần nhợ ; Cố kia mỵ trên mày trờ, Vàng đeo bạc cõi cũn cưng dơ-dáng đời CD.* // Quyền-luyễn không rời : *Xé-quần.*

quần-chặt dt. (B) Đeo dính một bên không rời : *Nó quần chặt thằng, không cho thằng đi làm ăn.*

quần-quanh dt. Quần tròn qua một lốp : *Chị giàu quần lanh hoa chành, Chúng em khốn khổ, quần quanh lụa đèo CD.*

quần-quýt dt. Clg. Quần -quý, xoắn -xít, quây-quần với nhau, không rời ra : *Chúng mến nhau nên quần-quýt với nhau.*

quần-quý dt. X. Quần-quýt.

quần-tròn dt. Cuốn tròn lại : *Quần tròn trong chăn.*

QUẦN trt. Loanh-quanh một chỗ : *Lân-quần, quanh quần ; Gà cồ ăn quần cối xay, Hát bầy đêm ngày chỉ có một câu CD* // Vẫn, bao quanh một việc : *Bàn quần, nghịch quần ; Một mình tính quần bàn quanh việc nhà NĐM.*

quần-quanh trt. X. Quanh-quần : *Em cũng liều mình, vì thằng bé trέ ranh, Đêm nǎm sờ mó quần-quanh cho đỡ buồn CD.*

quần-quýt trt. Lớn-vỗn, thay và nghỉ tối luôн : *Nỗi buồn cứ quần - quýt trong trái luôн.*

quần-trí tt. Bối-rối, lính không ra chuyện : *Công chuyện dồn-dập, khiên mình quần trí.*

QUẦN tt. Khuân, kẹt, bí, nghèo-túng, khốn-đốn : *Cùng-quần.*

quần-bách tt. Khốn -đốn ngọt-nghèo : *Tiền bạc quần-bách, tình-trạng quần-bách.*

quần-bức tt. Nh. Quần-bách.

quần-cấp tt. Cùng-khổ nguy-ngập : *Tình-thê quần-cấp.*

quần-cùng tt. X. Cùng-quần.

QUẬN dt. Ván, bàn, giáp một vòng đủ các tay dự : *Hết một quan* // Lượt, phiên : *Đến quan tôi làm eси.*

quận đì dt. Vòng đầu (thứ nhất) của một cuộc tranh võ-dịch thề-thao giữa nhiều tay chơi hay nhiều hội.

quận về dt. Vòng kết-cuộc (thứ nhì) của một cuộc tranh võ-dịch thề-thao giữa nhiều

tay chơi hay nhiều hội.

QUẬN dt. Khu-vực hành-chánh trong một nước (nguyên là một nước nhỏ bị sát-nhập) : *Tượng-quận* // Khu-vực hành-chánh nhỏ trong một tỉnh : *Chủ quan, hàng quen* // Trước vua ban.

quận-công dt. Trước công vào hàng kóm : *Còn ông đỡ-đắc, quan-công, Lấy chồng công phải gọi chồng bằng anh CD.*

quận-chúa dt. Tiếng gọi con gái có bà-con với vua hoặc con gái các quan có tước vương. **quận-huyện dt.** Quận và huyện, những khu-vực hành-chánh nhỏ trong một nước : *Dưới thời Bắc-thuộc, nước Nam bị xem là quận-huyện của nước Tàu.*

quận-mã dt. Tiếng gọi, người chồng của quận-chúa.

quận-trưởng dt. Chức quan cầm đầu một quận : *Quận-trưởng Thủ-đức.*

quận-vương dt. Một tước cao hơn tước công.

QUẬN dt. Cuộn, quần, X. Quần // Clg. Vận, xoay tròn một chỗ : *Nước quiken.*

QUẮNG dt. Bẹt, vành hiện ra chung-quanh một vật gì : *Trăng có quăng, mắt thâm quăng* // (R) Bẹt khác màu nồi lén : *Mắt quăng bầm đen.*

quăng mắt dt. Bẹt tròn chung-quanh mắt : *Khúc ca trong đục ăm bên nướu, Quăng mắt xanh đen sạch bụi đời* (Cành Hồ Tây).

quăng thâm dt. Bẹt đen tròn.

QUẮNG dt. Clg Dừng, Trăng hoặc Trắng, đứa giỡn đèn đồ ngây.

quăng mờ tt. Dừng mờ, lảng mờ, quá vui-vẻ sung-sướng đến ngông-cuồng : *Giỗn mệt hời quăng mờ.*

QUẤT dt. Đánh bằng roi : *Bị quất mẩy roi.* // (R) Quết mạnh qua : *Bị sáu quết* // (lóng) Ăn, uống, chơi cách mạnh-mẽ, bẩm-trọn : *Quết hai tó phở, quết mệt xý đế.*

quất cẳng dt. Đá ngang cườm chân người hay dùng gậy đánh tát ngang ống chân người cho té : *Tên trộm bị quết cẳng sụm.* **quết đuôi dt.** Quết mạnh cái đuôi que : *Sếu quết đuôi.*

quết sụm dt. Đánh ngã (té) : *Tên trộm bị quết sụm* // (E) Đánh bại, thằng hoàn toàn (cờ bạc, thè-tho, trò chơi có ăn thua v.v..)

QUẤT dt. (thực) : Loại cây cùng giống với quýt, nhưng trái nhỏ hơn // (thth) X. Quýt.

quất-hạch dt. (Đy) : Hột trái quýt, khí bìnин, vị dâng, không độc.

quất-hồng-bì dt. (Đy) : Vỏ quýt, khí ấm, vị the và dâng.

QUẬT *dt.* Vật, dùng sức và thế hay làm cho người ta té (ngã) : *Quật nó như mèo quật chuột* // *trt.* Cập lối, rẽ ngã khác: *Bé quật; Đi quật qua bên trái.*

quật-hẹ *dt.* *Ctg.* Quật-lý hay quật-lụy, lòn-lòn, nhặt thua mà làm kẻ dưới: *Vì miếng ăn mà phải chịu quật-hẹ* kẻ thù.

quật-lý *dt.* *X.* Quật-hẹ.

quật-lụy *dt.* *X.* Quật-hẹ.

QUẬT *dt.* Móc lên, đào lên.

quật khoáng *dt.* Đào mỏ, khai mỏ, đào đất tìm quặng kim-khí.

quật mồ *dt.* *Ctg.* Quật mộ, đào mả đem thây người chết lên: *Quật mồ khán-nghiêm.*

quật mộ *dt.* *X.* Quật mồ.

quật tàng *dt.* Moi-móc đồ chôn giấu dưới đất lên.

quật tinh *dt.* Đào giếng, đào một lõm đất sâu thành cái giếng cho có nước.

QUẬT *dt.* Nồi dậy; trỗi hơn cõi.

quật-kỳ *tt.* Khác thường, kỳ lạ hơn cõi.

quật-khởi *dt.* Vùng lên, nồi lên: *Tinh-thần quật-khởi, dân-chúng quật-khởi.*

QUẬT *tt.* Cứng-cỏi.

quật-cường *tt.* Cứng-cỏi, không chịu khuất: Một dân-tộc quật-cường.

QUẬT *dt.* Lỗ, heng.

quật-huyệt *dt.* Heng thủ.

QUE *dt.* Hạnh, cay nhỏ và dài: *Que cay, que diêm, que nứa: Chẳng nghe thì que vào sườn tng* // *(R.)* Đứa, trу, tiếng chỉ người cách kinh-thường: *Đi hết không còn một que; nhóm gì có mẩy que!*

que diêm *dt.* Que nhỏ bằng gỗ thông, có chút chất diêm ở một đầu để quết ra lửa.

que lửa *dt.* Mui lửa, cây que có cháy một đầu đ燒 mồi lửa: *Cho xin một que lửa.*

QUÈ *tt.* Có tật hoặc bệnh ở một chân: *Anh què, ngựa què; Chồng què lẩy vợ khiêng chân, Nuôi được đưa ở đứt gân cung què CD.*

què cẳng *tt.* *Nh.* Què.

què chân *tt.* *Ch.* Què.

què giò *tt.* Què, tiếng dùng cho gà vịt: *Con gà bị ai liệng què giò* // *(R.)* Què, tiếng hăm nít người ném (loại người ấy vào hạng thú):

Lèm phách, tao đánh cho què giò bảy-giờ.

què lết *dt.* Què chân nặng lâm, đi không đứng phải lết: *Bị đánh què lết mà cũng còn dữ!*

què-quặt *tt.* Chân không cù-dộng được, quặt lén quặt xuống: *Có một chân què-quặt, đi phải chống nặng* // *(đ)* Nh. Què: *Tội-nghiệp! Què-quặt như vậy mà cũng phải đi kiếm ăn.*

QUÉ *tt.* Thô, không văn-vẽ: *Nôm-na méch-qué.*

QUÉ *dt. (đóng)*: Một giống chồn: *Khách đến nhè, chẳng gá thì qué tng.*

QUÈ *dt.* Đầu ứng ra khi bói toán để đoán hoa phước, tốt xấu cho người: *Bói què, châm què, đặt tiền què, gieo què, sù què, trời què; què tốt, què xấu; Ông thầy gieo què nói rằng: Lộn chồng thì được nhưng nồng phài đòn CD.*

què âm-dương *dt.* *Ctg.* Keo, cách bói bằng hai đồng tiền hoặc hai miếng gỗ khum-khum, cho biết thánh thần hay hồn ma có ứng không: *Xin què âm-dương.*

què bói *dt.* Cuộc bói toán cho biết vận-mạng tốt xấu: *Sáng ngày ra đúng cửa đông, Xem một què bói, lộn chồng được chặng CD.*

què cười *dt.* *Ctg.* Keo cười, cuộc xin què âm-dương (keo) có hai đồng tiền sắp cả hay nửa cõi, có nghĩa là thánh thần (hay hồn ma) chưa ứng hiện.

què diệp *dt.* *Ctg.* Què Dịch, cuộc bói toán với ba đồng tiền hơ trên khói hương (hương) và vái (khấn), rồi gieo vào mai rùa lết nửa.

què được *dt.* *Ctg.* Keo được, cuộc xin què âm-dương (keo) có một sấp và một nửa, có nghĩa là thánh thần (hay hồn ma) đã ứng.

què sáng *dt.* Què bói mờ hàng hời tảng sáng // *(R.)* Lời đoán chơi hay nói phỏng một việc gì trong buổi sáng: *Trật què sáng.*

QUEN *tt.* Biết quo, từng chào hỏi hay giao thiệp: *Tôi đây đều là sau quen, Bóng trăng là nghĩa, ngọn đèn là duyên; Áo đèn tre nút cung đèn, Tôi hò với người là chờ người quen không hò* // Thành lệ, thành thói, khó bỏ được: *Ăn quen chồn đèn mắc bẫy; ngựa quen đường cũ; Tánh quen chừa chảng được đâu, Lệ làng, làng phạt mẩy trâu mắc làng CD.*

quen biết *tt.* Quen và biết tên biết thứ, hoặc biết nhà cửa, chỗ làm v.v...: *Chỗ quen biết với nhau.*

quen bụng *trt.* Bao-tử (dẹ - dày) đã quen với món ăn hay món uống nào đó, dầu đặc cũng không bị cảm - nhiễm: *Người chưa quen bụng với nước lẩu, hể uống vào thì đau bụng.*

quen chân *trt.* *Ctg.* Hưa chân, cắp chân đã quen với việc gì rồi: *Đi chơi thé quen chân; mang dép quen chân, mang giày nghe nóng.*

quen chiu trt. Giỏi chịu - đựng, không thấy khó-khăn: *Nắng mưa quen chịu.*

quen chừng trt. Có thói quen với một lúc nào đó hay một nơi nào đó: *Ngủ quen chừng, lung linh 5 giờ sáng là thức dậy; con ngựa đó đã quen chừng rồi, hễ về đến nhà thì tự nó iê vô công.*

quen chứng trt. Có thói quen hay nhông-nhéo, đòi hỏi hay làm khó người khác: *Nhông-nhéo quen chứng.*

quen hơi dt. Chịu,ưa thích, muôn gần-gũi luôn một người nào vì đã năng gần-gũi nhau rồi: *Quen hơi bén tiêng.*

quen lạ tt. Hoặc quen hoặc lạ: *Không phân biệt quen lạ.*

quen lệ trt. Cứ theo lệ thường: *Sáng ra, đi tiêu quen lệ rồi.*

quen lớn tt. Quen biết nhau nhiều: *Anh em quen lớn; chở quen lớn với nhau.*

quen mắt trt. Mắt đã quen với cái gì rồi, không còn bỡ-ngỡ hay khó chịu nữa: *Việc mà người khác cho là lạ, thì tôi đã quen mắt rồi.*

quen mặt tt. Biết mặt, thường gặp nhau nhưng chưa từng làm quen: *Quen mặt đắt hàng.*

quen miệng trt. Có thói quen ở miệng: *Nói trầy quen miệng; ăn vặt quen miệng.*

quen mùi trt. X. Quen mùi: *Quen mùi thấy mùi ăn mãi tng.*

quen mùi trt. Clg. Quen mùi, thường hít phải mùi gì lâu ngày thành ra không còn nghe lạ với mùi ấy: *Ở gần đồng rác thết quen mùi.*

quen nết trt. Clg. Quen tính (tính) hay Quen thói, X. Quen chứng: *Nhông-nhéo quen nết.*

quen quen tt. Hơi quen: *Trông người đó như quen quen* || Hơi nhuần, hết bợ-ngợ: *Làm vài ngày quen quen.*

quen tai trt. Thường nghe tiếng gì lâu ngày nên hết thấy khó chịu: *Nghe tiếng máy chạy thết quen tai, vẫn ngủ như thường.*

quen tay trt. Có thói quen ở tay: *Ấn-cấp quen tay* || Nhuần tay, không làm vụng-về nữa: *Làm thết quen tay.*

quen tánh (tính) trt. Clg. Quen thói, thường trở tánh gì đó lâu ngày thành quen đi: *Quen tánh thị đời; phách-lối quen tánh.*

quen theo trt. Có thường, làm thường nên thành theo: *Quen theo việc chơi-bời; quen theo đường đi nước bước.*

quen thân tt. Quen biết và thân-thiết nhau:

Chỗ quen thân với nhau; anh em quen thân, đừng ngại || trt. Quen một tánh xấu nào đó: *Ỷ-lại quen thân.*

quen thói trt. Nh. Quen chứng: *Quen thói ngang-tàng.*

quen thuộc tt. Nh. Quen biết: *Anh em quen thuộc nhau lắm* || Nh. Quen theo: *Quen thuộc đường lối.*

quen việc trt. Hiểu và không bỡ-ngỡ trước công - việc làm: *Vô làm vài ngày quen việc.*

QUÈN tt. Quê hèn, ti-tiện, kém - cỏi: *Dân quèn, thân quèn* || Ít-ỏi, không đáng mày: *Còn mày đồng bạc quèn đây, mua chéc giù được?*

QUÈN dt. Ghèn: *Gì quèn, mất quèn, nhả quèn.*

QUÈN NÚI dt. Đường, nhô hép trong núi.

QUÈN-QUẸN tt. Clg. Quen-quen, hơi quen, hoen rám: *Hoa quèn-quèn má, liễu tan-tắc mèy K.*

QUÉN dt. X. Vén || Đùa lại, tém vò gốc: *Vun quén.*

quén vó dt. Cuốn vó, nói ngựa chạy hay, rút bón vó lên trông rất đẹp.

QUẸN tt. Hoen-ő (nói về má đèn-bà): *Khóc đến quèn má* || Sạm, rám: *Má quèn.*

quẹn-quẹn tt. X. Quèn-quèn.

QUEO tt. Co lại, tao lại, cuồn tròn lại: *Cong-queo, chét queo, héo queo, khô-queo; nấm chèo-queo.*

queo râu trt. (lóng): Chỉ con dế khi gần chết thì hai sợi râu queo lại: *Bị cắn thết queo râu* || (R) Thất-vọng, cua tay, không làm gì được: *Đời nó không trả thì queo râu.*

QUÈO dt. Dùng chân mình hay gót nhẹ chân người khác hay khều vật chi: *Nó quèo tôi té; quèo cùi khô; đá mèo quèo chó* || Quơ, kéo vào: *Việc của anh mà quèo tôi vồ làm chi?* || tt. Quèo, vẹo, không ngay: *Chân quèo, tay quèo.*

quèo-quèo bt. Huynh-huynh, không ngay: *Chân đi quèo-quèo, cánh tay quèo-quèo.*

quèo tiền dt. Vội tiền, bày thế để xin cho được tiền: *Nói bã điều bốn chuyện rồi; cúng quèo tiền.*

QUÉO tt. Có cái mũi cong ngược lại: *Rựa quèo, xoài quèo* || (R) Cong vay, không ngay thẳng: *Quắn-quèo, quắt-quèo.*

quèo tay dt. Clg. Móc quèo, hai người co ngón tay trả móc với nhau, húp không sa chạy: *Quèo tay làm s ui; Quèo tay cùng uống hết lít rưou.*

QUÉO dt. (thực): Loại cây cao, thân to, thuộc giống muỗm, trái nhỏ và chua: *Cây quéo,*

QUÉO-QUẾT trt. X. Kéo-kết.

QUÉO dt. Quanh, rẽ ngã khác: *Quéo bên trái, khúc quéo, ngã quéo, quanh-quéo //* Quay lại và nới theo đường cũ: *Quéo lật //* tt. Cong, vẹo: *Bè quéo, cẳng quẹo, tay quẹo.*

quéo-cợ tt. X. Quéo-quọ.

quéo gấp dt. Vết rẽ ngang khi đang chạy nhanh: *Bị quéo gấp qué nén lật //* Rẽ ngang tại góc đường gấp lại thành góc vuông hay góc nhọn: *Chỗ quéo gấp.*

quéo-quẹo tt. Hơi quéo, hơi cong: *Cánh tay quéo-quẹo.*

quéo-quọ tt. Clg. Quéo-cợ, quanh-quéo, không ngay: *Cây tre quéo-quọ; đường đi quéo-quọ.*

QUẸP trt. Clg. Cạp, tiếng vịt kêu // (R) Tên gọi riêng con vịt: *Con quẹp.*

QUÉT dt. Dùng chổi dừa rác cho sạch: *Bôi ra mè, quét nhè ra rác //* (R) Bôi, trày đều chất lỏng trên mặt: *Quét nước vôi, quét sơn; Ai vè nhần bảo phuờng lòi-tói: Muốn sống đem vôi quét trả đèn HXH //* (B) Trữ, tiêu diệt: *Càn quét; Đèn hò lùi thô một ngày quét thanh NĐM. //* Quét ngang cho té: *Quét một ngon tảo - đường //* Bắn ria ngang: *Quét một loạt liên-thanh.*

quét dọn dt. Quét cho sạch và dọn-dẹp đều đây cho gọn: *Quét dọn cửa hàng ăn té.*

quét kiều dt. Quét và gom lúa (thóc) thành đống sau khi trâu đập xong: *Kêu công quét kiều.*

quét sạch dt. Quét cho hết: *Đổ ai quét sạch lá rừng, Đè ta khuyên gió: gió đùng rung cây CD //* (B) Đánh dẹp hết: *Quét sạch lũ kiến chồm ong.*

quét-tước dt. (d): Nh. Quét: *Quét-tước sạch-sé; nàng quét-tước.*

quét vôi dt. Sơn bằng nước vôi lỏng bô xác: *Tường quét vôi.*

QUẾT dt. Cọ phớt ở đầu: *Cọ quết, diêm quết, hộp quết, ống quết; quết mũi, quết nước mắt; dù mõ dù quết //* (R) Đụng phớt: *Xe nay bị xe kia quết trầy sơn.*

quết-bờ dt. (lóng): Đá bành bằng hông bàn chân thay vì bằng mu (mượn tiếng verbe của Pháp).

quết lợ dt. Bôi lợ-nghé vào chỗ nào: *Quết lợ vào mặt //* (B) Làm dối trá, làm qua-loa: *Quết lợ cho xong đang đi chơi.*

quết lừa dt. Quét cây diêm cho xết lừa ra:

Quết lừa thấp đèn.

quẹt máy dt. Hộp quẹt máy nói tắt, tức cái bật lửa.

quẹt mỏ dt. Quẹt cá mỏ dưới đất cho sạch sau khi ăn xong: *Cà ăn xong hay quẹt mỏ //* (B) Phủi sạn, mau quên sạn người (lời trách mắng): *Đồ ăn xong rồi quẹt mỏ.*

QUÈ dt. Nơi xa thành-thị: *Nhè-què, thôn-què //* Xứ-sở, nơi cội-rẽ ông bà cha mẹ mình: *Sống quê cha, ma quê chồng tng; Bè Trung quê ở châu Phong, Giận người tham-bạo, thù chồng chênh quèn CD //* (I)

Chỗ ở: Một kiêng hai quê // tt. Thô-kết, mộc-mạc, kém hiều biết: *Đất quê chớ người không quê; Tới đây là xú-lạ người, Trăm bể nhẫn-nhin, đừng cười tôi quê CD.*

quê-canh dt. Clg. Quê-kiêng, chỗ ở đời đời, tức cõi người chết: *Hồn vè quê-canh.*

quê cha dt. Xứ-sở của ông cha mình và của mình: *Quê cha đất tổ.*

quê dốt tt. Dốt-nát, ít hiều biết hoặc hay sai-lầm: *Kẻ quê dốt.*

quê-hương dt. Clg. Quê-quán, nơi có nhà cửa ông bà cha mẹ mình: *Huống vè quê-hương, nhớ quê-hương //* (R) Đất nước của giống-nòi mình: *Bệnh-vực quê-hương, phèn quê-hương.*

quê-kết (kjch) bt. Thô-kết, chât-phác: *Án nái quê-kết, điệu-bộ quê-kết.*

quê-kiêng dt. X. Quê-canh.

quê-mùa bt. Thô-sơ, mộc-mạc, ít hiều biết: *Kẻ quê-mùa, bô-tịch quê-mùa //* (I) Nơi xa thành-thị, không văn-minh: *Bao-liêu lè xú quê-mùa, Dưới sông cá chốt, trên bờ Triều-châu CD.*

quê ngoại dt. Xứ-sở họ mẹ mình: *Đường vè quê ngoại.*

quê người dt. Xứ lè, nơi mình ở tạm: *Sống nhở đất khêch, thêc chôn quê người K.*

quê nhè dt. Quê-hương, quê-quán, nơi có nhà cửa, mồ mả ông bà cha mẹ mình: *Ngày Tết, phần đồng ai cũng vè thăm quê nhè.*

quê-quán dt. Nh. Quê-hương (nghĩa trước): *Miệng đọc cùu-chương tay nương bón toan, Anh hỏi thăm nàng quê-quán ở đâu? CD.*

quê-rích tt. Rết thật-thà chât-phác, chêt hiều chi cà vè đời sống ở thi-thành: *Bộ quê-rích, người gì mà quê-rích!*

quê-rích quê-rang tt. Quê quê-rích.

QUÈ tt. X. Khuê: *Quê-môn bắt - xuất.*

QUÈ-QUÀ tt. Không thứ-tự: *Nhà cửa què-què.*

QUÉ dt. (thực): Clg. Mộc-tê, loài cây rừng to, vỏ thơm, vị cay ngọt, tánh ôn: *Ở như cây què giữa rừng, Cây không ai biết, ngọt đừng ei hay; Xin đừng thấy què phu hương, Què già què rụi, hương còn thơm xa CD (Cinnamomum) II (B):* Mát trăng: *Cung què, thèm què.*

què-bì dt. Loài cây to, lá cứng không lông, mọc xen nhau, dài 12-25 cm, chùm ty-tén dài 12-15 cm, trái tròn dài lối 13 mm (*Cinnamomum cassia*) II Vỏ cây què.

què-biên dt. Cành miếng vỏ què to dẽo thừa ra.

què cao-sơn dt. Què mọc trên núi cao hoặc trong rừng sâu, lâu năm, vỏ dày, tốt.

què-cung dt. Cung trăng (tương-truyền trong mặt trăng có cây què).

què-chí dt. Nhánh (cành) cây què, một vị thuốc ít thơm cay và rẻ tiền hơn vỏ cây què.

què-du dt. Thứ què vỏ có nhiều dầu.

què-du dt. Đầu què, thứ dầu trị bệnh chế báng vỏ què.

què-hoa dt. Bông cây què.

què hoa trăng dt. Loại què cây to, nhánh non có lông, chùm ty-tén dài lối một tấc, hoa trắng (*Cinnamomum ambiflorum*).

què-hòe dt. Cây què và cây hòe II (B) Con cháu đồng và đều làm nên cà: *Một cây cù mộc, đầy sân què hòe K.*

què-khâu dt. Vỏ nhánh cây què.

què-luân dt. Bánh xe què, tức mặt trăng.

què-nách dt. Vỏ què cay ở nách cành và thân cây.

què-nghẹt dt. Tháng 8 âm-lịch.

què-phách dt. Ánh-sáng của trăng.

què-quan dt. Loại què cây to, lá thơm không lông có 3 gân chính, chùm ty-tén ở nách, hoa vàng có 3 lá dài và 3 cánh, 9 tiêu-nhi, trái bằng ngón tay, vỏ thơm, cay ngọt, có tính-dầu rất nhiều hoá-chất (*Cinnamomum zeylanicum*).

què Quảng dt. Loại cây què ở tỉnh Quảng-bình.

què Quỳ dt. Thứ què mọc ở Quỳ-châu, thuộc tỉnh Nghệ-an.

què-ranh dt. Loại què cây cao lối 7 m., vỏ xám lông, thân ngay, lá dài lối 13 cm, không lông, cuống lối 10 mm, chùm ty-tén ngắn, phi-què tròn có mũi to bằng đầu đũa (*Cinnamomum burmannii*).

què tâm dt. Lớp trong vỏ què còn dinh ở thân cây neo ra.

què Thanh dt. Loại què mọc ở tỉnh Thanh-hoa.

QUÈ tt. Trật chán, sa-sút, thất-bại: *Kiệt-què s thế cùng lực què.*

QUÈCH-QUAC bt. Nh. Nguêch-ngoèc.

QUÈN dt. Mất trí nhớ về sự-vật trong một lúc, không nghĩ đến, vô-tình bỏ qua: *Bỏ quên, hay quên, ngủ quên; Được cái quên nوم; Thương em vô-giờ quá chừng, Trèo non quên mệt, ngậm gừng quên cay CD II (R):* Làm lơ, giè như không thấy: *Gửi rồi quên hết anh em.*

quên bỗng dt. Quên hẳn, không một chút ý nghĩ nào đến cả: *Quên bỗng mán nợ còn thiểu người.*

quên khuấy dt. Tuyệt, không nghĩ đến: *Mang lo cho con mà quên khuấy mình.*

quên làng dt. Quên vì trí bận lo nghĩ việc khác: *Muốn quên làng cho khỏi bận lòng.*

quên lùng dt. Nh. Quên bỗng: *Anh là ai mà tôi quên lùng.*

quên lứt dt. Quên mất, không hề nghĩ đến hay nhớ đến: *Có một việc đó mà quên lứt.*

quên mất dt. Nh. Quên lứt.

quên mình dt. Chẳng hề nghĩ đến thân mình: *Vì nước quên mình; quên mình vì việc nghĩa.*

quên ơn dt. Gạt hẳn cảm-tình đối với người đã cứu giúp mình: *Quên ơn cứu mạng.*

QUÈN dt. Quên, quyên, rủ-ren: *Rủ - quên II Kết-tụ lợi: Cát quên thành cồn II Dính vào, bết vào: Kéo quên vào râu.*

quển bợm dt. Lôi-cuốn bợm-bãi tới: *Những sóng cỡ-bạc thường quển bợm.*

quển dỗ dt. X. Quyên dỗ.

quển dù dt. X. Quyên dù.

quển đậm dt. Sinh ra đậm, có nhiều đậm: *Ăn ngọt hay quên đậm.*

quển khách dt. Có sức hấp-dẫn khéch-khứa: *Quén rười náo có chiều-dài-viên trẻ đẹp thì quên khách.*

quển ruồi dt. Cố chất ngọt hay dơ bẩn tanh hôi khieni ruồi bu nhiều: *Đổng rác aào cũng quên ruồi.*

QUÈN dt. X. Quên và Quyên: *Tò-vò mày nuôi con nhện, Ngày sau nó lớn nó quên nhau đi CD.*

QUÈNG-QUÀNG trt. Lèu-léo, que-loi cho mèu xong: *Lèm quên-quèng cho rồi.*

QUÉT dt. Đầm, giã cho nhuyễn: *Quét bột,*

quết thịt II (B) Đánh, tra-tóm: *Đem nó ra quyết một mẻch coi nó có khai không.*

quết bánh dt. Quết bột làm bánh: *Ở đồng, gần Tết nhả nèo cũng quyết bánh phồng.*

quết nem dt. Quết thịt gói nem.

quết chuối dt. Giă chuối cây đã xắt mỏng cho heo ăn // Quết trái chuối chín đã làm mứt.

QUẾT dt. Quết, phết, bôi vào, trét vào: *Quết hò II Têm: Quết cau nho-nhỏ miếng trầu hôi, Này của Xuân-Hương mới quết rồi HXH.*

QUẾT-QUẾT trt. Tiếng éch kêu.

QUÈU-QUÀO tt. Lệnh-khennifer, lèu-khèu, lèu-lào, dài và yếu, cù-động chậm-chạp: *Tay chân quèu-quào.*

QUI dt. X. Quy.

QUI dt. X. Quý.

quy-cù dt. Khuôn tròn và thước vuông !!

(B) Phép-tắc mẫu-mục: *Làm theo quy-cù.*

quy-chế dt. Quy-tắc và pháp-chế, luật-định chính-thức: *Quy-chế hội trường-tổ, quy-chế công-chức.*

quy-chuẩn dt. Quy-tắc tiêu-chuẩn, mẫu-mục để nhằm theo: *Đặt quy-chuẩn cho việc làm.*

quy-định dt. Định thành lề-lối chung: *Mọi hoạt động xã-hội đều được phép-quy-định.*

quy-diều dt. Điều luật từng việc đã được quy-định: *Tổng-lý quy-diều.*

quy-hoạch dt. Trù-tính cách-thức: *Trước khi làm, nên quy-hoạch đường lối.*

quy-luật dt. Quy-chế, pháp-luật: *Quy-luật nhà chùa, quy-luật hiệp-hội.*

quy-lực dt. Quy-tắc và sự tinh-toán: *Làm ăn phải có quy-lực.*

quy-mô dt. Khuôn-mẫu, cách-thức sắp-dặt: *Quy-mô dỗ-sở II (R)* Đại-quy-mô gọi tắt, bồ-thê to rộng: *Tổ-chức quy-mô.*

quy-nghi dt. Phép-tắc: *Theo đúng quy-nghi.*

quy-phạm dt. Khuôn thước, mẫu-mục: *Đặt quy-phạm cho công-việc.*

quy-tắc dt. Phép-tắc, cách-thức đặt-dè sẵn để mọi người theo: *Đúng quy-tắc.*

quy-ước dt. Điều ước đặt-dè đúng phép và theo sự ưng ý của các đương-sự: *Quy-ước công-nhân và chủ-nhân.*

QUI dt. Clv. Qui, quay lại, quay về, trả về, gom lại: *Chung-quy, lai-quy, vịnh-quy, quay về một mối* II Cái di lấy chồng: *Vu-quy.*

quy-can dt. X. Quy-diền.

quy-cần trt. Về cõi II (R) Rốt cuộc, chung-quy, rợt hồi, túi-tụi.

quy-công dt. Trù-tính lão về một người: *Nhiều người làm, nhưng chỉ người cầm đầu được quy-công.*

quy-cốt dt. Clg. Quy-táng, lấy cốt (xương) người chết đem về quê chôn: *Chọn ngày quy-cốt.*

quy-cửu dt. Trù-tính lão cho một người.

quy-chánh dt. Trở về đường ngay néo chánh, trở lại chánh-nghĩa: *Cái-tè quy-chánh.*

quy-chánh-viên dt. Người trở về néo chánh, chánh-nghĩa.

quy-chinh điền - địa dt. Sự nhập nhiều thửa đất nhỏ lại thành một sô to (với điều-kiện là những thửa nhỏ ấy cùng chịu một dõi-vật-quyền, đã sự khai-thác có lợi hơn) (*remembrement*).

quy-dân dt. Ty-tập bà-con, anh em và người cùng xú-sô lại một vùng đất mới: *Quy*

- dân lập ấp.**
- quy-diễn dt.** Clg. Quy-canh, về ruộng, về vườn, không làm quan nữa: *Trí-sĩ quy-diễn.*
- quy-hàng dt.** Đầu-hàng, chịu thua bên địch: *Xếp giáp quy-hàng.*
- quy-hoàn dt.** Trả lại: *Quy-hoàn cõ-chủ* (Trả về chủ cũ) // X. Quy-hồi.
- quy-hồi dt.** Trả về: *Quy-hồi cõ-hương* (Trả về làng cũ) // Nh. Quy-hoàn: *Quy-hồi tài-doàn* (Sự giao tài-sản lại cho nhóm người thừa-ké).
- quy-hưu dt.** Về hưu, hưu-trí, hết hạn làm quan, được nghỉ.
- quy-kỳ dt.** Ngày về, kỳ-hẹn trả về.
- quy-lão tt.** Đến tuổi già yêu phái nghỉ làm việc.
- quy-lộ dt.** Đường về, con đường phải đi để trở về.
- quy-mạng (mệnh) dt.** Nh. Quy-hàng.
- quy-nạp dt.** Rút kinh-nghiêm trong những sự-việc xảy ra ở nhiều nơi và nhiều lúc mà kết-quả đều giống nhau để đặt thành một luật chung: *Phương-pháp quy-nạp của luận-lý-học.*
- quy-ninh dt.** Từ nhà chồng về thăm cha mẹ ruột: *Rời câu vừa giống dặm trường, Xe hương nàng cũng thuận đường quy-ninh K.*
- quy-nuyên dt.** Về cội, trả lại nguồn gốc // Phản cho ra mối.
- quy-phụ dt.** Theo về và nhặt bọn: *Quy-phụ gian-dâng.*
- quy-phục dt.** Nh. Quy-hàng.
- quy-quan dt.** Trung-dụng, tịnh-thâu làm của công.
- quy-táng dt.** X. Quy-cốt.
- quy-tây dt.** Trở đầu về hướng tây // (B) Chết.
- quy-tâm dt.** Lòng muốn trở về (vì nhớ nhà) // Lòng muốn ngả theo một phía nào.
- quy-tịch dt.** Clg. Viên-tịch hay Tịch, túc chét (tiếng dùng cho người tu-hành): *Hoà-thương dã quy-tịch.*
- quy-tiên dt.** Về cảnh tiên // (B) Chết: *Song-thân dã quy-tiên.*
- quy-tội dt.** Đò trút tội lỗi về một người nào: *Ai cũng quy-tội cho tôi.*
- quy-tông dt.** Trở về dòng họ, túc về nhà cha mẹ ruột (nói về gái bị chồng đê).
- quy-tụ dt.** Thu-hút, tụt lại: *Thênh-thị là nơi quy-tụ dù hụt người; họ quy-tụ cả nơi đó.*
- quy-túc dt.** Kết-cuộc, hồi kết.
- quy-thiên dt.** Về trời, chầu trời // Chết: *Hồn đã quy-thiên.*
- quy-thú dt.** Về đầu thú, ra xung tội: *Linh mồi quy-thú.*
- quy-thuận dt.** Nh. Quy-hàng.
- quy-trách tt.** Sung - đương, có thể bị gán trách-nhiệm, có thể bị buộc tội (*imputable*).
- quy-trù dt.** Toán chia (trong bài toán).
- quy-vị dt.** Về chỗ, trả lại chỗ của mình // (B) Chết.
- QUÝ dt.** Clv. Qui, nương - tựa: *Tam-quy ngũ-giới.*
- quy-y dt. (Phật):** Nương cửa Phật, ghi tên làm Phật-tử ở một chùa nào và chịu mọi giáo-pháp của chùa để theo việc tu-hành: *Thế-phát quy-y, thọ-phái quy-y; Quy-y nương bồng Di-đà độ thân CD.*
- QUÝ dt. (thực):** Cây cao trên 1m., hoa vàng hình đầu giống cái dê, kín hoa hơn 10 cm, có tính hương về mặt trời: *Chim quyền hút mật bông quy, Ba năm còn đợi hương gì một năm CD (*Helianthus annuus*).*
- quỳ hoắc dt. (thực):** Cây quỳ và cây hoắc, cả hai đều có tính hương về mặt trời // tt. Trung-thành với người trên.
- quỳ-hướng dt.** Clg. Quỳ - khuynh, nghiêng theo mặt trời.
- quỳ-khuynh dt.** X. Quỳ-hướng.
- quỳ-tâm dt.** Lòng hiếu-thảo, luôn-luôn nghĩ đến cha mẹ (như hoa quỳ luôn-luôn hướng về mặt trời).
- QUỲ dt.** Clv. Quì, đứng bằng hai đầu gối: *Đi ngang nhè mè, tay tôi xé chân tôi quỳ, Lòng thương con mè, sá gì tắm thân CD* // Quỳ, ngả nghiêng: *Cây bần quỳ; Gió đưa bụi chuỗi ngả quỳ, Thương cha phải chịu lụy dì dì ơi CD* // Đứng già chân ra: *Tú chân quỳ, ván chân quỳ.*
- quỳ đòn dt.** Clg. Quỳ trạng, quỳ và đội lê đơn trên đầu để dâng lên quan (thường là đơn kêu oan hay thưa gởi).
- quỳ gối dt.** Quỳ và khoanh tay lại chịu phạt: *Không thuộc bài bị quỳ gối.*
- quỳ gối đứng dt.** Cách quỳ thẳng gối, xông lung.
- quỳ hương dt.** Quỳ gối cho tần hết cây nhang mới được đứng lên, một cách trừng phạt // X. Ngồi kỵ.
- quỳ lạy dt.** Quỳ xuống lạy.
- quỳ-lụy dt.** Hẹ mình cầu xin: *Có việc phải quỳ-lụy nơi người.*
- quỳ xơ mít dt.** Quỳ trên miếng xơ mít úp

- xuống, một cách trùng-phạt xưa.
- quý-tam-tháp** dt. Đầu đơn nơi toà tam-tháp ở kinh-dô Huế hồi xưa : *Bà thủ-khos Nghĩa tùng tiên kinh quý tam-tháp đê kêu oan cho chồng.*
- quý-trạng** dt. X. Quý đơn.
- quý-trạng-bạch** dt. Quý dâng cho quen mệt tờ giấy trắng (trường-hợp quá ức, làm cho quen giận mà tra-xết kỹ).
- quý-trệt** dt. Cách quý ngồi trên hai gót chân.
- QUÝ** dt. (thực) : Clv. Quì, thứ sen hoa đỏ, gương có nhiều hột.
- QUÝ** dt. Clv. Quì, vàng lá dè thép tranh, tượng : *Mây quý vàng.*
- QUÝ** tt. Clv. Quí, Clg. Quói, sang-cò : Phú quý sanh lê-nghĩa II Tiếng gọi kính-cần, tôn-trọng : *Quý-nương, quý-quốc, quý-quyền, quý-thê* II dt. Tôn-trọng, kính mến : *Bà ơi cháu quý bà thay, Quý bà vì bời bà hay cho quà CD* II tt. Báu, lợ, ít có : *Của quý.*
- quý-báu** tt. Quý, rất hiếm có, được tâng-tiu và đắt giá : *Quý-báu gì thứ đó!* II dt. Clg. Quý-trọng, mến và trọng : *Họ quý-báu nhau lắm.*
- quý-chúc** dt. Tiếng gọi cách kính-trọng người có chức-phận : *Viên-quan quý-chúc.*
- quý-danh** dt. Tên đáng quý, tiếng gọi tâng tên người : *Xin Ngài cho biết quý-danh.*
- quý-giá** tt. Có giá-trị cao, rất quý : *Vật quý-giá.*
- quý-hiền** tt. Sang-trọng và vinh-hiền : *Tướng người quý-hiền.*
- quý-hoá** tt. Đáng quý, đáng mến-chuộng : *Thật quý-hoá!* Quý-hoá thay!
- quý-hồ** trt. Miền là, miền sao : *Quý-hồ nhiều lúa là tiên, Rõ-rèng phú-túc bỗng-yên cỏ nhè CD.*
- quý-hữu** dt. Người bén quý, tiếng gọi tung người mới quen biết : *Xin quý-hữu vui lòng.*
- quý-khách** dt. Người khách quý, tiếng gọi tung người khách nhà, khách hàng, khách đi đường, khách đi xe v.v...
- quý-kim-thuộc** dt. Các loại kim ít có và đắt giá như bạc, bạch-kim, vàng...
- quý-mến** dt. Yêu-chuộng và tung-trọng : *Họ quý-mến nhau lắm.*
- quý-môn** dt. Nhà sang-trọng : *Quý-môn chi từ* (Con nhà sang-trọng).
- quý-nương** dt. Tiếng gọi tung người con gái hay đàn-bé : *Kính quý-nương nhã-giám.*
- quý-nhân** dt. Người đáng quý-trọng : *Có quý-nhân giúp đỡ* II Xt. Quái-nhơn.
- quý-phái** dt. X. Quý-lộc II tt. Sang-trọng, cao-quý : *Về quý-phái, cuộc đời quý-phái.*
- quý-phi** dt. Vợ thứ của vua chúa : *Bàng quý-phi.*
- quý-quan** dt. Ông quan (hay các quan) đáng quý-trọng, tiếng gọi tung : *Xin quý-quan an-toạ.*
- quý-quán** dt. Quê-quán cao-quý, tiếng gọi tung xú-sở của người : *Xin Ngài cho biết quý-quán.*
- quý-quốc** dt. Nước cao-quý, tiếng gọi tung nước người : *Ngài từ quý-quốc sang đây hay từ đâu đến?*
- quý-tánh** dt. Họ đáng quý, tiếng gọi tung họ người : *Tôn-danh quý-tánh.*
- quý-tiện** tt. Sang hèn : *Không phân-biệt quý-tiện.*
- quý-tộc** dt. Dòng sang, họ sang, tiếng chỉ dòng-doi vua quen thay nhau nắm quyền trị nước thời xưa : *Giai-cấp quý-tộc.*
- quý-tử** dt. Đầu con quý : *Có phuốc, sanh được quý-tử.*
- quý-tướng** dt. Uâng-dấp, điệu-bộ sang-trọng : *Người có quý-tướng.*
- quý-thê** dt. Thân-thê cao-quý, tiếng gọi tung thân-thê người : *Hình như quý-thê bát-an.*
- quý-thích** dt. Clg. Quốc-thích, những người thuộc bè con bên ngoại của vua.
- quý-trọng** dt. Tung-trọng, xem là cao-quý : *Con người đáng quý-trọng.*
- quý-vật** dt. Vật quý, vật ít có và đắt giá : *Cái lá sen rũ cái củ sen chìm, Bao-nhiều quý-vật di tìm quý-nhân CD.*
- quý-vị** dt. Tiếng gọi tung một hay nhiều người : *Kính chào quý-vị.*
- QUÝ** bt. Clv. Quí,nhỏ, bực cuối : *Quý-dông, quý-hồ* II Mùa, mỗi thời-gian 3 tháng trong 1 năm chia theo tiết trời : *Tứ quý.*
- quý-dông** dt. Cuối mùa đông (tháng 12).
- quý-hè** dt. Cuối mùa hè (tháng 6).
- quý-nam** dt. Con trai út
- quý-nữ** dt. Con gái út
- quý-nguyệt** dt. Tháng chót của mỗi mùa
- quý-thê** dt. Đời chót, thời-kỳ cuối-cùng.
- quý-thu** dt. Cuối mùa thu (tháng 9).
- quý-xuân** dt. Cuối mùa xuân (tháng 3).
- QUÝ** dt. Clv. Quí, chữ chót trong 10 thiên-cen.
- quý-dậu** dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch : 13, 73, 133, 193, 253, 313, 373, 433, 493, 553, 613, 673, 733, 793, 853, 913, 973, 1033, 1093, 1153, 1213, 1273, 1333, 1393, 1453, 1513, 1573, 1633, 1693, 1753, 1813, 1873, 1933, 1993, 2053...

quý-hợi dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch: 3, 63, 123, 183, 243, 303, 363, 423, 483, 543, 603, 663, 723, 783, 843, 903, 963, 1023, 1083, 1143, 1203, 1263, 1323, 1383, 1443, 1503, 1563, 1623, 1683, 1743, 1803, 1863, 1923, 1983, 2043.

quý-mão dt. Clg. Quý-mão, tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch: 43, 103, 163, 223, 283, 343, 403, 463, 523, 583, 643, 703, 763, 823, 883, 943, 1003, 1063, 1123, 1183, 1243, 1303, 1363, 1423, 1483, 1543, 1603, 1663, 1723, 1783, 1843, 1903, 1963, 2023..

quý-mão dt. X. Quý-mão.

quý-mùi dt. X. Quý-vi.

quý-sửu dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch: 53, 113, 173, 233, 293, 353, 413, 473, 533, 593, 653, 713, 773, 833, 893, 953, 1013, 1073, 1133, 1193, 1253, 1313, 1373, 1433, 1493, 1553, 1613, 1673, 1733, 1793, 1853, 1913, 1973, 2033..

quý-tỵ dt. Tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch: 33, 93, 153, 213, 273, 333, 393, 453, 513, 573, 633, 693, 753, 813, 873, 933, 993, 1053, 1113, 1173, 1233, 1293, 1353, 1413, 1473, 1533, 1593, 1653, 1713, 1773, 1833, 1893, 1953, 2013..

quý-vị dt. Clg. Quý-mùi, tên các năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch: 23, 83, 143, 203, 263, 323, 383, 443, 503, 563, 623, 683, 743, 803, 863, 923, 983, 1043, 1103, 1163, 1223, 1283, 1343, 1403, 1463, 1523, 1583, 1643, 1703, 1763, 1823, 1883, 1943, 2003..

QUÝ dt. (truyền): Clv. Qui, hồn kẻ tiều-nhan, kẻ dữ, hung ác, hoặc người chết oan hiện ra: *Quý phé nhè chay; Nhứt quý, nhì ma, thứ ba học-trò* // (B) Nh. Ma (B) // Tiếng rủa hoặc mắng yêu: *Đò quý, thằng quý nầy!* // tt. Tinh-nghịch, sêu-sắc: *Mưu thắn chước quý.*

quý-dạo dt. Đạo tà, đạo thử mà quý và dùng sức thiêng mà quý mê-hoặc người.

quý giày dt. Nói người bị dục-vọng sai-khiến làm chuyện bất-lương như gian-dâm, loạn-luân, v.v...

quý-kế dt. Mưu-kế hiềm-độc: *Lầm quý-kế.*

quý khốc dt. Con quý khóc // Ghê-gớm, đáng kinh: *Thắn sầu quý khốc.*

quý ma dt. X. Ma quý.

quý-mị dt. Ma quý mộng-mị, chuyện hoang-đường khó tin: *Tin chí thú quý-mị ấy.*

quý nà thít: Tiếng mắng yêu khi giật mình, ngạc-nhiên.

quý-quái dt. Thứ quý hiện ra phá-phách // tt. Xéo-quyết, tinh-ranh: *Con người quý-quái.*

quý-sú dt. Quý do vua Diêm-vương sai đi bắt hồn người // Tiếng rủa: *Đò quý-sú!* // Người xấu-xí, dơ-dáy: *Mặt như quý-sú.*

quý-tử dt. Lời quý-quyết, dối-trá.

quý-thần dt. Con quý và ông thần: *Có quý thần chúng-giám* // Có tuồng mặt phụng-phụ: *Làm mặt quý thần* // tt. Tiếng kêu than: *Quý thần ơi!*

quý-thoại dt. Chuyện mà quý hoang-đàng.

quý-thuật dt. Pháp thuật, cách diễn trò lanh xảo bằng hai tay lẹ-làng và với đồ nghề máy-móc: *Trò quý-thuật.*

quý-vương dt. Con quý chúa-đoàn.

QUÝ tt. Clv. Qui, dối-trá, hư-hỗng, sai-lầm, quý-bí tt. Kín-dáo khó hiểu: *Chuyện thắn-kỳ quý-bí.*

quý-biện dt. Biện-bác lanh-xảo, không theo lẽ chính: *Có tài quý-biện.*

quý-dạo dt. Đường-lối gian-xảo, bắc-chánh.

quý-dặn tt. Lè-lùng, kỳ-di.

quý-quyết tt. Gian-dối, xảo-trá: *Con người quý-quyết, lời nói quý-quyết.*

QUÝ dt. Clg. Quý, dấu xe chạy, cách-thức phải theo.

quý-dạo dt. Clg. Quý-dạo, đường các hành-tinh quay chung-quanh mặt trời: *Lột vèo quý-dạo.*

QUÝ-KIẾN-SÀU dt. (thực): Loại cỏ bò, lá xanh giật có lông, hoa vàng tươi, nang có gai hột có chút ít alcaloit, dầu, tinh-dầu và nitrat, được dùng làm thuốc lợi-tiêu-tiện, cầm máu, tiết-tử, kỵ thai (*Tribulus terrestris*).

QUÝ dt. Clv. Qui, tú tiễn, số tiền trong túi: Công-quý, ký quý, nạp quý, sung quý, thủ-quý.

quý đen dt. Số tiền dành tiêu trong những việc lợi- ích kín-dáo, không cần ghi số hay tính-toán chi cù: *Rút trong quý đen ra xài.*

QUÝ dt. X. Quý: *Quý-dạo.*

QUÝ dt. X. Quý // Sutm xuồng, té gập chan-lại: *Ngã quý, mới ba ly đã quý.*

QUỲNH dt. Công hai tay ra sau: *Quỳnh tay.*

QUỲNH dt. Tên một lúu ngọc màu đỏ // tt. Xinh đẹp, ngon: *Chết tôi tôi chịu, mình đừng bận-biuj bờ diệu chung-tình, Nhẹn*

bay cao khó bắn, cá ở ao quỳnh khó câu CD.

quỳnh-bôi dt. Chén uống rượu làm bằng ngọc quỳnh.

quỳnh-dao dt. Tên một thú ngọc quý // Quà tặng bằng đồ vật quý giá hay thi văn.

quỳnh-hoa dt. (thực): Loại cây thuộc họ Thanh-long, thường là biến-chủng của *Heliocareus*, thân mềm, có nhiều nhánh vươn to bằng chiếc đầu và cao lối 1 m., lá dày có rãnh; hoa trắng ở bìa lá, to và rất đẹp gồm nhiều cánh trắng mịn rất thơm, nhiều tiêu-nhị sáp đều và uốn cong lên như đầu chiếc thuyền rộng, lối 20 giờ nở đến 5 giờ sáng thì tàn (*Epiphyllum*).

quỳnh-lầu dt. Nhà lầu của người giàu sang.

quỳnh-tuốc dt. Chim său, giống chim nhỏ ăn sâu.

quỳnh-tương dt. Tên một thú rượu quý //

(R) À-dào hâu rượu: Cô dào quỳnh-tương.

QUÝNH tt. Rối-rít, cuồng-cuồng vì gắp việc gắp hay vì quá mừng, quá sợ: Lính-quýnh, mừng quýnh, sợ quýnh.

quỳnh-cuồng tt. Nh. Quýnh-quýu.

quỳnh-dít tt. Quýnh vì quá sợ dòn: Sợ quýnh dít.

quỳnh-đuốc tt. Quýnh lên, rối-rầm trong lòng, mất bình-tĩnh: Quay quỳnh-đuốc.

quỳnh-quáng tt. X. Quýnh-quýu.

quỳnh-quýu tt. Cuồng lên, bỗng - xăng: Mừng quýnh-quýu, sợ quýnh-quýu.

QUÝT dt. (thực): Clg. Quất, loại cây ăn trái, cao lối 4 m., lá có cánh ở cuống, hoa trắng, cánh nhỏ, trái mọng vỏ và tróc, nhiều múi; vỏ có nước thơ, phơi khô là vị trân-bì (Đy), múi có nhiều tép ngọt hoặc chua: Cam ngọt quýt ngọt đắng tùng, Chỉ côn khé rụng trên rặng chưa ăn (*Citrus reticulata*).

quýt đường dt. Thú quýt vỏ mỏng, nước ngọt lat.

quýt nám (nuồm) dt. Loại quýt đường vỏ hơi dày, có nám tại cuống.

quýt ta dt. Thú quýt vỏ dày, chua hoặc ngọt nẵn.

quýt tàu dt. Thú quýt nhập cảng từ Trung-hoa, vỏ dày, nước thơm ngon.

QUÝT dt. (dòng): Côn-trùng có cánh cứng màu xanh rất đẹp.

quýt ta dt. Giống quýt nhỏ giẹp bằng mút đũa, cánh xanh có khía, giữa có chấm vàng.

quýt tàu dt. Giống quýt to bằng ngón tay cái, mình và cánh xanh chói, riêng cánh hơi khum-khum.

QUÝT bt. Giọt, lường, lừa không trả: Ăn quýt, chơi quýt, quýt công, quýt nợ.

QUÝU bt. Cơ rút lại, khó đuổi ra: Quỷu chén, quýu tay, quýu-quýu // dt. Quéo, co tay câu người lại: Sợ chết chìm, nó quýu tôi lại.

QUYỀN dt. (đóng): Con quốc (cuốc), túc đỗ-quyền: Chim quyền xuống đất ăn trùn, Anh-hùng lở vận lên nguồn đất than CD.

QUYỀN dt. Góp tiền vào: Lạc-quyền-nghĩa-quyền // Đóng ra góp của bá-tánh: Đỗ quyền, mờ sờ quyền tiền // Bỏ tiền ra mua chức-tuốc: Quyền công-danh // Liều, bỏ, quên mình: Quyền-sinh.

quyên-chán dt. Góp tiền vào một cuộc cứu giúp người nghèo: Mở cuộc quyên-chán hoả-tai.

quyên-miễn dt. Miễn, tha cho thuế - mế hay suru-dịch.

quyên ngần dt. Giúp tiền, cho tiền vào một quỹ từ-thiện.

quyên quan dt. Mua chức quan, chức-tuốc.

quyên-sanh (sinh) dt. Liều mình tự-tận:

Vì nước quyên-sanh.

quyên tiền dt. Giúp một số tiền vào công cuộc chung: Quyên tiền giúp nạn // Góp tiền ở nhiều người bỏ vào quỹ từ-thiện: Đỗ quyền tiền cát chúa.

quyên-thân dt. Nh. Quyền-sinh.

quyên-trần dt. Bỏ cõi trần, túc: chết.

quyên-trợ dt. Bỏ tiền ra giúp (cùng với) nhiều người khác).

quyên-vong dt. Bỏ đứt, không nghĩ đến nữa.

QUYỀN tt. Xinh-dep: Thuyền-quyên,

quyên-quyên tt. Đẹp-dep.

QUYỀN dt. Giọt nước, dòng nước nhỏ: Dòng (dòng) quyên // tt. Trong-sạch: Quyên-khiết // dt. Chọn-lọc: Quyên-cát.

quyên-trích dt. Giọt nước nhỏ // tt. Nhỏ mọn, ít-ỏi.

QUYỀN dt. Clg. Quờn, miếng vỡ, thê vỡ đánh đỡ bằng chân và tay không: Côn quyền, đánh quyền, phóng ra một quyền; Ai vỡ Bình-định mà coi, Đèn-bà cũng biết múa roi đi quyền CD.

quyên-bông dt. Clg. Côn-quyền, thê đánh bằng tay không và bằng gậy-gộc // (R) Võ-nghệ, Quyền-bông hơn người.

quyên-döng (dũng) dt. Nghề võ và sức mạnh, Chọn tay quyên-döng.

quyên-thuật dt. Thuật đấm đá: Giỏi và quyên-thuật.

QUYỀN dt. Lính tấp (người Nem đi lính cho

Pháp).

QUYỀN dt. Gò-má: *Lvõng-quyền.*

quyền-cốt dt. Xương gò-má.

QUYỀN dt. Trái cắn // (B) Cái thể cho phép minh định-đoạt, đòi-hỏi, phân-xử, sai-khiến, hướng-thu, v.v...: *Binh-quyền, có quyền, dân-quyền, được quyền, làm-quyền, nhân-quyền, phân-quyền, lập-quyền, toàn-quyền, uy-quyền; Hoa thơm giết đẽ mái-hiên. Gió nam thôi lợt cửa quyền cung thơm CD* // Cách-thể, mèo-mực đẽn dùng khi cần, không khu-khu một mục: *Kinh quyền hai lè; Tu-hành thì cũng phải khi tòng quyền KII* Tạm they-thể: *Quyền huynh thế trước.*

quyền-bính dt. Cán cắn và trái cắn // (B) Quyền định-đoạt, sai-sứ mọi việc: *Nắm hết quyền-bính trong tay.*

quyền-biến dt. Tuỳ lúc, tuỳ việc mà sửa đổi sao cho xong chuyện: *Quyền-biến nhất thời.*

quyền-chế dt. Chế-ngh, chế-trị với quyền-lực sẵn có.

quyền chiếm-cú dt. (Pháp): Quyền của người có công khai-phá một sô đất quốc-gia, được ở tại chỗ đẽ khai-thác sô đất ấy đến ngày có cuộc đặc-diễn đẽ thù-dâc.

quyền chiếm-hữu dt. (Pháp): Quyền của người đẽ được nhận là chủ khai-phá một sô đất quốc-gia, được làm chủ tạm trong một thời-gian nhất-định đẽ, khi quá thời-gian ấy, sẽ làm chủ vĩnh-viễn.

quyền-đại dt. Thay thế một lúc: *Giao việc cho người quyền-đại.*

quyền-gia dt. Nhà, người giàu sang // Nhà binh.

quyền-hẹn dt. Giới-hẹn của quyền-lực: *Ngoài quyền-hẹn, quá quyền-hẹn, trong quyền-hẹn.*

quyền-hành dt. Trái cắn và cái cắn // (B) Nh. Quyền-bính: *Quyền-hành trong tay.*

quyền-hoành dt. Lạm-dụng quyền sẵn có đẽ làm càn: *Quyền-hoành sanh-sát.*

quyền-yếu dt. Then-chốt chánh // (B) Quyền-lực của người có địa-vị trọng-yếu.

quyền-lợi dt. Clg. Lợi-quyền, cái quyền và mồi lợi phải có: *Bệnh-vực quyền-lợi, mồi quyền-lợi.*

quyền-lực dt. Quyền-hành và thế-lực: *Tay ấy, có nhiều quyền-lực đáng nể.*

quyền-lực dt. Quyền-biến và mưu-lực.

quyền-môn dt. Nhà quyền-quý sang-trọng, có nhiều thế-lực.

quyền-mưu dt. Nh. Quyền-lực // Mưu-kế xảo-quyet

quyền-năng dt. Quyền-hành và năng-lực // Mức-độ của quyền-hành: *Quyền-năng tuyệt-dối.*

quyền-nghi dt. Tuỳ trường-hợp mà xử sự cho thích-nghi.

quyền-nhiếp dt. Thay thế một lúc đẽ làm công-việc người vắng mặt.

quyền-quật dt. Người có nhiều mưu-mẹo, biết tuỳ thời mà day-trở: *Một tay quyền-quật.*

quyền-quý tt. Sang-trọng và có quyền-thể: *Bây-giờ anh đãng chữ vinh-quy, Ham nơi quyền-quý sao gì thân tôi CD.*

quyền sở-hữu dt. (Pháp): Quyền làm chủ có dù giấy tờ một động-sản hay bất-động-sản: *Nhà ấy thuộc quyền sở-hữu của ông Giáp.*

quyền tiên-mãi dt. (Pháp): Uu-quyền của chánh-phủ trong các cuộc đấu-giá công-khai, người đấu-giá mua được phải nhường cho chánh-phủ mua trước với giá đẽ đấu, bao-giờ chánh-phủ không mua, người ấy mới được mua // (R) Quyền được mua trước nhà hay đất mà mình đang mướn nếu chủ định bán.

quyền-tước dt. Uy-quyền và chức-tước: *Ham mê quyền-tước.*

quyền-thần dt. Ông quan tiêm quyền vu-hay lém-quyền: *Bùi - đắc - Tuyên là một quyền-thần đời Tây-sơn Nguyễn-quang-Toàn.*

quyền-thể dt. Uy-quyền và thế-lực: *Xu-phụ kè có quyền-thể.*

quyền-thời tt. Tạm-thời, trong một lúc: *Nhiệm-vụ quyền-thời.*

quyền thu lợi dt. (Pháp): Quyền của người vợ khi chồng chết, được thu huê-lợi nhà cửa ruộng đất của chồng mà hưởng cho đến ngày các con lớn đẽ chia gia-tài ấy.

quyền-thuật dt. Suy-dùng mánh-lới đẽ mưu một việc gì.

quyền-uy dt. X. Oei-quyền.

quyền-vị dt. Quyền-hành và địa-vị: *Cùng-cố quyền-vị.*

QUYẾN dt. Lụa mỏng đẹp: *Bạch-quyển* // X. Giấy quyển.

quyển-tổ dt. Lụa trắng mỏng đẹp.

QUYẾN dt. Tưởng đẽn, ưa thích: *Quyển-luyễn* // X. Quén: *Gió vào ve-vuốt mà đéo, Mè đéo quyền gió, lối nào gió ra CD* // Bà con, trong thân: *Bứu-quyển, già-quyển, auý-quyển, thân-quyển.*

quyến-ái *dt.* Luyến-ái, thương yêu: *Đem lòng quyến-ái.*

quyến-cố *dt.* Đoái tưởng, nghĩ đến mà thương: *Quyến-cố một kẻ nghèo.*

quyến-dỗ *dt.* *Clg.* Quên dỗ, dùng lời ngọt dụ-dỗ: *Quyến-dỗ cho nó khai.*

quyến-du *dt.* *Clg.* Quên-du, rủ-ren dụ-dỗ: *Quyến-du gái to.*

quyến-luyễn *dt.* Trìu (tríu)-mến không rời nhau: *Quyến-luyễn vợ con.*

quyến-niệm *dt.* Tưởng nhớ đến: *Quyến-niệm người xưa.*

quyến-rú *dt.* Cám-dỗ: *Quyến-rú theo đường hư; sắc đẹp quyến-rú.*

quyến-thuộc *dt.* Bà-con họ-hàng: *Trong hàng quyến-thuộc.*

QUYỀN *dt.* Cuốn, nhiều tờ đóng chung thành tập dày: *Quyền nhất, quyền nhì; quyền vở; Tay cầm quyền sách bìa vàng, Sách bao-nhiều chữ, thương nàng bấy nhiêu CD* // Bài thi: *Châm quyền, nẹp quyền.*

quyền hụ *dt.* Quyền nhì, quyền sau của một bộ sách hai quyền.

quyền thương *dt.* Quyền nhất, quyền trước của một bộ sách hai quyền.

QUYỀN *dt.* *Clg.* Quyền, cuốn tròn lại: *Quyền thò trùng lai* (Thêu đất dè gấp lại).

quyền-khuẩn *dt.* (Y): Vi-trùng hình ruột gà (lò-xo) như ở bệnh đau họng.

quyền-phát *dt.* Tóc quăn // *dt.* Uốn tóc; cuộn tóc thành lọn cho gọn.

quyền-tâm-thái *dt.* (thực): Cải nồi (bắp cải tròn).

quyền thiêt *dt.* Uốn lưỡi // (B) Nói đè thuyết-phục người.

quyền-xích *dt.* Thước cuồn, thứ thước bằng thép có ruột gà (lò-xo) bặt ra do rồi tự nó quấn lại.

QUYỀN *dt.* Ông chân, khúc xương chân từ gối tới bàn: *Đá gãy ống quyền* // (R)

Ông sáo, một nhạc - khí: *Tiếng kèn giọng quyền.*

QUYỀN *dt.* (bạc) Bản biên gộp các con đề với số tiền do tất-cá các tay con đánh: *Biên quyền, nạp quyền, soi quyền.*

QUYỀN *dt.* Cuốn theo, quấn lên: *Khói quyền theo gió* // Quây-quần, vướng-vít, bám theo: *Dưới ánh đèn lồng-lầy khóm hoa đào, Đường say-dấm quyền lấp mùu hương khói.*

QUYỀN *tt.* Mật-mỗi, chán-nản: *Bì-quyền.*

quyền-nợ *tt.* Uê-oài, làm-biéng.

QUYẾT *dt.* Mở thông dòng sông: *Quyết hè, huyệt khâu* // Dùng răng cắn đứt: *Xi quyết* // Nhất-định, dốc lòng, lấy làm chắc: *Cố quyết, cương quyết, kiên quyết, chí quyết, nói quyết, nhất quyết* // Xử đoán, Phán-quyết // Thi-hành án xử chết: *Hành quyết, lập quyết, xử quyết.*

quyết-án *dt.* Lên án, tuyên án, định tội-trạng hoặc tha: *Sau khi nghe hai bên nguyên bị, toà vào trong quyết-án.*

quyết-bụng *dt.* X. Quyết lòng: *Đây anh quyết bụng ở đời với em CD.*

quyết-chắc *dt.* Định chắc, không còn ngờ vực chi cả: *Tôi quyết chắc chính và lấy chó không ai.*

quyết-chí *dt.* Lập chí chắc-chắn, thế nào cũng không thay đổi: *Làm trai quyết chí tu thân, Công-danh chờ vội, nợ-nần chờ lo CD.*

quyết-chiến *dt.* Định đánh đến ăn hay thua mới nghe: *Hai bên quyết chiến long trời vỡ đất.*

quyết-đấu *dt.* Nh. Quyết-chiến // Tranh hơ thua quyết-liệt (trong một cuộc tranh-chấp).

quyết-định *dt.* Nhất-định, định hẳn, không rụt-rè, không thay đổi ý - kiến: *Suy nghĩ xong rồi thì quyết-định liền* // Đặt-dè lần chót, dẫu thế nào cũng phải chịu: *Một cái gật đầu của người chúng dù quyết-định vận-mạng của phạm-nhân; Ngày mai là ngày quyết-định.*

quyết-đoán *dt.* Quả-quyết đoán-định, không rụt-rè: *Có tính quyết-đoán* // *dt.* Sự că-quyết, sự mạnh-dạn tiến tới: *Thiếu quyết-đoán, không làm gì được.*

quyết-ý *dt.* X. Quyết lòng.

quyết-liệt *trt.* Hăng-hái, kịch-liệt, một mảnh mảnh: *Tranh-đấu quyết-liệt* // *tt.* Tan-vỡ, chia-rẽ hận: *Cuộc-diện đã trở nên quyết-liệt.*

quyết lòng *dt.* *Clg.* Quyết bụng, Quyết ý, Quyết tâm, định bụng, chắc-chắn, không rụt-rè: *Quyết lòng ra đi, ai cần cũng không nghe.*

quyết-nghi *dt.* Định hẳn một bờ sự ai nấy đều ngõ vực.

quyết-nghi *dt.* *Cla.* Nghị-quyết, cùng định đoạt với nhau: *Anh em đã quyết-nghi bồ qua vụ ấy.*

quyết-nhiên *trt.* Hân vây, tự-nhiên như thế, Việc ấy quyết-nhiên thất-bại rồi

quyết-tâm *dt.* X. Quyết lòng // *dt.* Lòng că quyết: *Thiếu quyết-tâm.*

quyết-tinh *dt.* Nh. Quyết lòng: *Quyết tinh bồ vợ.*

quyết-tiến *dt.* Nhất-định tiến tới, một khâu-hiệu nung chí: *Anh em quyết-tiến I*

quyết-toán dt. Bản tòng-kết sô sách thâu xuất :

Bản quyết-toán.

quyết-tụng bt. (Pháp) : Đã giải-quyết xong trước toà-án, xử rồi, đã có bản án : *Uy-lực quyết-tụng chỉ đối-dụng với những điều được coi là chủ-địch của bản án (chose jugée).*

quyết-tuyên dt. (Pháp) : Tuyên-định, chọn hân một trong hai đường (opter).

quyết-tuyệt dt. Chia-rẽ hân, dứt tình : *Hai bên đã quyết-tuyệt.*

quyết-tử dt. Cảm-tử, liều chết : *Đội binh quyết-tử.*

quyết-thắng dt. Nhất-định thắng, thành-công mơi nghe : *Đã quyết-thắng, thế nào rồi cũng thắng.*

QUYẾT dt. Xe nhau : *Vĩnh-quyết* // Phép thuật : *Ấn-quyết, bắt quyết, bí-quyết.*

quyết-ấn dt. Clg. Ấн-quyết, dấu hiệu trong bàn tay của thầy pháp để sái khiến hay trùng-tri ma quỷ.

quyết-yếu dt. Phép thuật quan-trọng : *Quyết, yếu duồng tâm.*

quyết-khú dt. Ra đi đê biệt hân.

QUYẾT tt. Dối-irá, xảo-trá : *Giáo-quyết, quyết, vu-quyết, xảo-quyết,*

quyết-trá bt. Giả-dối, lừa-dảo.

QUỘT-QUỢT trt. Qua-loa, sơ-sài chút-định : *Biết quột-quợt ba chữ ; Nói quột-quợt vài câu.*

QUỐC dt. (đóng) : X. Quốc : *Con quốc.*

QUỐC dt. Nước, đất nước : *Bồn - quốc, cõi-nhất-quốc, cùu-quốc, địch-quốc, hung-quốc, kiền-quốc, liệt-quốc, ngoại-quốc, tò-quốc, vạn-quốc, vong-quốc.*

quốc-âm dt. Tiếng mè đê, tiếng nước mình : *Quốc-âm tự-vi.*

quốc-bản (bôn) dt. Gốc rẽ của một nước : *Dân-chúng, đất-dai, tiếng nói v.v..., là quốc-bản một nước.*

quốc-bảo (bùu) dt. Của quý trong nước // (hẹp) Án vue.

quốc-binh dt. Binh-đội trong nước.

quốc-bính dt. Quyền-hành của một nước.

quốc-biển dt. Biển-cố của quốc-gia : *Đang hồi quốc-biển.*

quốc-bộ dt. Vạn nước, sự hung-thịnh của một nước : *Quốc-bộ suy-dỗi.*

quốc-ca dt. Clg. Quốc-thiều, bài hát chung của một nước đê kích-thích lòng thương nước của dân : *Trời bắn quốc-ca.*

quốc-cố dt. Sự-vật phải có hay đã có của

một nước // Nh. Quốc-biển.

quốc-công dt. Tước quan trên bậc quân-công.

quốc-công dt. Người thợ giỏi trong nước.

quốc-cơ dt. Nh. Quốc-bản.

quốc-cựu (cũu) dt. Tiếng gọi em hay anh vợ vue.

quốc-chánh (chính) dt. Việc trị nước : *Siêng lo quốc-chánh.*

quốc-chủ dt. Clg. Quốc-trưởng, người cầm đầu một nước.

quốc-dân dt. Dân trong nước : *Quốc-dân đồng-bào.*

quốc-dân-đảng dt. Chánh-đảng gồm số đông dân-chúng theo chủ-nghĩa quốc-gia : *Việt-nam quốc-dân-đảng.*

quốc-doanh dt. Sự nhâ nước đứng ra mua bán hay sản-xuất.

quốc-duệ dt. Dòng-doi nhà vue // (R) Dân-tộc, toàn-thê dân-chúng một nước.

quốc-dung dt. Bè ngoài của một nước như nghi-vệ, thê-chế, v.v...

quốc-dụng dt. Vật cần-dùng của một nước : *Sung vào quốc-dụng.*

quốc-đạo dt. X. Quốc-lộ.

quốc-định tt. Do nhâ nước đết-dê hay quyết-jnh. Quốc-định thuế-suất (Mức định tiền thuế).

quốc-điện dt. Điện-văn của nước này gửi cho nước kia.

quốc-điển dt. Điện-chương chế-độ của một nước.

quốc-đô dt. Thủ-đô một nước.

quốc-đố dt. Một nước, quan-lại tham-nhũng.

quốc-độ dt. Ranh-rãp, mức độ một nước.

quốc-gia dt. Nước, lanh-thô có đất-dai, dân-chúng và chủ-quyền : *Nhiều quốc-gia liên-kết* // tt. Nước nhâ, thuộc chủ-trương đết nước nhâ trên và trước hết : *Chủ-nghĩa quốc-gia, tinh-thần quốc-gia, phe quốc-gia.*

quốc-gia-hoá dt. Đết ra tính-chất quốc-gia, kéo về với quốc-gia : *Quốc-gia-hoá đậm người vong-bôn.*

quốc-giao dt. Cuộc giao-thiệp giữa hai hay nhiều nước.

quốc-giáo dt. Tôn-giáo chung của nước, vốn được phàn nhiều trong nước tin theo nên được nhâ nước nhìn-nhận : *Dưới triều nhâ Lý, đạo Phật được xem là quốc-giáo.*

quốc-giới dt. Giới-hạn từng nước : *Thờ-thao không quốc-giới.*

quốc-hiến dt. Hiến-pháp quốc-gia, đeo luât nòng-cốt của một nước.

quốc-hiệu dt. Tên chính-thức một nước : *Nước ta từ xưa đến nay có khá nhiều*

quốc-hiệu; **quốc-hiệu hiện giờ** là Việt-nam.
quốc-hoa dt. Thú hoa được người trong nước
ưa chuộng nhất và được kè là tiêu-biểu cho
nước ấy: *Quốc-hoa của Tàu là mẫu-đơn,*
của Nhật là anh-dào, của Việt là sen.

quốc-hoa dt. Tinh-hoa của đất nước: *Ca-đao*
tục-ngữ đều là quốc-hoa.

quốc-hoa dt. Đò dùng do người trong nước
chế-tạo.

quốc-hoa dt. Tai họ chung cho đất nước.
quốc-học dt. Nền học-thuật có nét riêng-biệt
của một nước từ xire roi lại.

quốc-hội dt. Clg. Nghị-viện, cơ-quan gồm
đại-diện của dân-chúng báu-cử, có phan-sự
đặt luật trị nước và kiêm-soát chánh-phủ
trong việc thi-hành các luật ấy.

quốc-hội lập-hiến dt. Quốc-hội cử ra lần
đầu khi nước vừa thành-lập để thảo bàn
hiến-pháp.

quốc-hội lập-pháp dt. X. Quốc-hội.

quốc-hòn dt. Hòn nước, tinh-thần đặc-biệt
của nước, do lịch-sử oai-hùng của tổ-tiên
nhiều đời kết-tinh lại: *Tiếng gọi của quốc-*
hòn.

quốc-huy dt. X. Quốc-kỳ.

quốc-huý dt. Điều kiêng-cữ mà người cả nước
phải tuân theo, tức tên vua đang trị vì.

quốc-hữu dt. Của-cái của nhà nước.

quốc-hữu-hoá dt. Lấy làm của công: *Quốc-*
hữu-hoá các xi-nghiệp.

quốc-kế dt. Clg. Quốc - sách, kế-hoạch lâu
dài trong việc trị nước: *Quốc-kế dân-sinh*
// Nền kinh-tế một nước.

quốc-kỳ dt. Lá cờ có màu sắc riêng biệt
tương-trùng một nước: *Chèo quốc-kỳ.*

quốc-ký dt. X. Quốc-sứ.

quốc-ký riêng của một nước:
Tuân-theo quốc-ký.

quốc-ký dt. Nền văn-thuật riêng biệt của một
dân-tộc: *Trau-giồi quốc-ký.*

quốc-khánh dt. Ngày lễ chung và to lớn hơn
hết trong một năm (thường là ngày生日
nước) của một nước: *Lễ quốc-khánh.*

quốc-khoán dt. Nợ chánh-phủ vay của dân
dưới hình-thức bán chứng-khoán.

quốc-khổ dt. Ngân - khổ quốc-gia, kho bạc,
nơi thâu và phát tiền của nhà nước.

quốc-khổ-khoán dt. X. Quốc-khoán.

quốc-lập tt. Clg. Công - lập, do nhà nước
lập ra: *Trưởng quốc-lập.*

quốc-lễ dt. Lễ chung chánh-thức của toàn
dân do nhà nước lô-chúc: *Trận thắng*
Đống - da đã được chọn làm quốc-lễ;
thường vi Quốc - trưởng một nước chép

thì được nhè nước làm quốc-lễ mai-táng.
quốc-lộ dt. Clg. Quốc-đạo, đường cái quan,
con lộ dài xuyên từ nước này sang nước
khác: *Quốc-lộ số 2 là con đường từ Sài-gòn*
đi Cam-bốt.

quốc-luận dt. Bàn-luận việc nước.

quốc-lực dt. Sức mạnh một nước (gồm tất
cả tiềm-bắc của-cái và dân-chúng): *Quốc-*
lực-chiến (Chiến-tranh toàn-lực).

quốc-mẠch dt. Mạch sống một nước (gồm
tất-cả các hoạt - động xã-hội và kinh-tế,
chánh-trị, văn-hóa...) // *Số-phận một nước.*

quốc-mẫu dt. Mẹ vua (được xem như mẹ
của toàn-thể dân-chúng một nước).

quốc-mệnh dt. Việc trị nước; lệnh của nhà
nước truyền ra.

quốc-nạn dt. Tai nạn chung cả nước: *Ngày*
quốc-nạn.

quốc-nội tt. Trong nước: *Việc quốc-nội.*

quốc-ngoại tt. Ngoài nước, với nước khác:
Quốc-ngoại mậu-dịch (Việc mua bán đồi-
chắc với nước khác).

quốc-ngữ dt. Tiếng nói chung của dân một
nước: *Truyền-bá quốc-ngữ* // Lối viết tiếng
Việt bằng chữ La-mã: *Chữ quốc-ngữ, vẫn*
quốc-ngữ; Làm thơ quốc-ngữ để chử
tân-trào, Thủ tư tâu lại gởi vào thăm em
CD.

quốc-nhạc dt. Âm-nhạc cõi-diền của một
nước (thường được dùng trong các lõi-lỗ).

quốc-pháp dt. Phép nước, luật-pháp một
nước: *Chiêu quốc-pháp trị tội.*

quốc-phí dt. Số tiền xài cho việc nước.

quốc-phong dt. Phong-hoá một nước: *Quốc-*
phong suy-đổi.

quốc-phòng dt. X. Bộ Quốc-phòng.

quốc-phú dt. Của-cái của một nước.

quốc-phụ dt. Người mà vua kính như cha //
Người mà dân trong nước trọng như cha.

quốc-phục dt. Đò ăn-vận cõi-truyền của một
dân-tộc: *Quốc-phục Việt-nam thông-thường*
là khẩn đóng áo dài.

quốc-quang dt. Sự vinh-dự của một nước.

quốc-quân dt. Quân-đội của chánh-phủ một
nước.

quốc-quyền dt. Chủ-quyền của một nước
(đối với các nước khác) // Quyền cai-trị
của chánh-phủ (đối với dân trong nước).

quốc-sách dt. Chánh-sách của chánh-phủ dà
ra để theo đuổi cho có lợi cho dân cho
nước: *Chống nạn mù chữ cũng là một*
quốc-sách.

quốc-sản *dt.* Đồ-vật do người trong nước làm ra hay tìm ra.

quốc-sắc *dt.* Sắc nước, tức người dân-bà mà cả nước cho là đẹp nhất: *Người quốc-sắc, kẻ thiên-tài, Tình trạng như đỗ, mặt ngoài còn e K.*

quốc-sí *dt.* Điều xáu-hô chung cho cả nước: Ngày ký Hoà-ước Pháp-Việt 1862 đã nhường ba tỉnh miền Đông cho Pháp là ngày quốc-sí Việt-nam.

quốc-sí *dt.* Hạng người mà cả nước đều nhìn-nhận là có tài hơn cả.

quốc-su *dt.* Người mà vua xem như thầy mình và vì thế, là thầy của cả nước.

quốc-sử *dt.* Lịch-sử nước nhà: *Học quốc-sử.*

quốc-sử-quán *dt.* Tên cơ-quan chép sử ở triều-dinh xưa.

quốc-sự *dt.* Việc nước, việc có liên-quan tới nước nhà: *Mưu-đồ quốc-sự.*

quốc-sự-phạm *dt.* *Ctg.* Chánh-trị-phạm, người bị bắt về tội chống nhà cầm-quyền.

quốc-tài *dt.* Nh. Quốc-phú.

quốc-tang *dt.* Tang chung của cả nước, khi quốc-trường hay người có công ta với nước chết.

quốc-táng *dt.* Đám chôn cất người có công ta với nước nhà do nhà nước cử-hành.

quốc-tặc *dt.* Tên giặc của nước nhà, tức kẻ hại dân phản nước.

quốc-tế *tt.* Giữa hai hay nhiều nước hoặc chung cho hai hay nhiều nước: *Thời-cuộc quốc-tế, trận cầu quốc-tế.*

quốc-tế-ca *dt.* Bài hát chung cho các đảng vô-san trên thế-giới.

quốc-tế công-pháp *dt.* Pháp-luật áp-dụng chung trên trường quốc-tế.

quốc-tế-hoá *dt.* Đòi ra tách-cách chung cho nhiều nước: *Liên-hiệp-quốc có lần quốc-tế-hoá chiến-tranh Triều-tiên.*

quốc-tết *dt.* Tiệc bế chánh-thức của một nước.

quốc-tiệm *dt.* Sô ghi hết tên họ tuổi-tác và quê-quán mỗi người dân trong nước (thth) Dân một nước nào về mặt luật-pháp: *Người Việt gốc Hoa là người Hoa-kiểu có quốc-tịch Việt-nam.*

quốc-tín *dt.* Vật làm tin của nước này đối với nước khác như thông-diệp, văn-thư có con dấu của quốc-trưởng hay thủ-tướng.

quốc-tính *dt.* Tính-cách đặc-biệt của một nước, tính-chất quốc-gia: *Âm-nhạc mà thiếu quốc-tính thì khó truyền-cảm.*

quốc-tuý *dt.* Vẻ đẹp tinh-tuý và thật xưa của nước nhà: *Quốc-hồn quốc-tuý.*

quốc-tử *dt.* Con cháu các công-thần trong triều-dinh xưa.

quốc-tử-glém *dt.* Trường học dành riêng cho con cháu các quan và một số ít người ngoài mà học giỏi, hào xua.

quốc-tụ *dt.* Văn-tụ, chữ nước nhà.

quốc-thần *dt.* Vị thần chung cho một nước.

quốc-thế *dt.* Cái thế mạnh hay yếu của một nước đối với các nước khác: *Quốc-thế suy-vi // Hình-thế của một nước.*

quốc-thể *dt.* Thể-diện của một nước: *Đề nêu quốc-thể // Thể-chế một nước: Quốc-thể quan-chủ, quốc-thể dân-chủ.*

quốc-thiều *dt.* X. Quốc-ca.

quốc-thích *dt.* Bà con bên vợ và bên ngoại vua: *Hoàng-thân quốc-thích.*

quốc-thổ *dt.* Đất-dei một nước: *Giữ-gìn quốc-thổ.*

quốc-thù *dt.* Mối thù, kẻ thù chung của cả nước.

quốc-thù *dt.* Thầy thuốc giỏi nổi tiếng trong nước: *Y-Hoà đời Chiến-quốc là một quốc-thù thời Tân Bình-công.*

quốc-thuật *dt.* Nh. Quốc-kỹ.

quốc-thú *dt.* Nh. Hoàng-thú.

quốc-thuế *dt.* Thuế-vụ, tiền thuế đóng cho nhà nước.

quốc-thư *dt.* Lá thư về ngoại-giao của nước này gửi cho nước khác.

quốc-trạng *dt.* Trạng-nghuyên một nước, tức người mới thi đỗ đầu kỳ thi hội hay thi đinh.

quốc-trụ *dt.* Rường-cột nước nhà, tức người tài giỏi, có nhiều uy-tín, là chống vững giang-san một nước.

quốc-trường *dt.* Người đứng đầu một nước (như Tông-thống).

quốc-trưởng *dt.* Cha vợ vua.

quốc-uy *dt.* Uy-tín, uy-thao một nước.

quốc-văn *dt.* Chữ-nghĩa, văn-chương nước nhà: *Giờ học quốc-văn.*

quốc-vận *dt.* Vận-mạng hay vận-hội một nước: *Quốc-vận suy-vi; lo cho quốc-vận.*

quốc-vụ *dt.* Công-vụ, việc nước: *Hội-nghị quốc-vụ.*

quốc-vụ-khanh *dt.* Tên gọi vị Bộ-trưởng bộ Quốc-vụ ở các nước theo Tông-thống-chế.

quốc-vương *dt.* Vua một nước nhỏ: *Quốc-vương Lào.*

QUỐC *dt.* Vợ, đưa tay qua lại: *Quơ hai tay lén đường trong đêm tối // Quét với cây chổi cán dài: Quơ ba cái vâng-nhện //*

Vợ, lấy, vay mượn, ăn-cắp, ăn-trộm: Đề cửa, chúng vô quơ hết quàn áo.

quơ-quào đt. Kiêm-chác, xoay-xở, vay mượn :

Quơ-quào chút đỉnh ăn tết.

quơ-quét đt. X. Vợ-vét.

quơ-quơ đt. Quơ qua quơ lại cách cầu-may
coi có dụng chi không : *Hụt chân gần chết
đuối hay quơ-quơ hai tay.*

quơ tạm đt. Vay mượn dở trong một lúc :
Coi quơ tạm đâu đó xài dở.

QUỞ đt. Sờ, mò lầy : *Quở lầy quyên sách.*

quờ-quạng đt. Sờ-soạng, lẩn mò, rò mó
trong bóng tối : *Tôi mà quờ-quạng dì đâu ?*

quờ-quắn đt. Sờ mó bậy-bạ trong bóng tối :
Quờ-quắn coi có chi không.

QUỐT tr. Bó, tiếng gọi lo : *Quốt lăng xóm !*

QUỜ đt. Rầy, trách (tiếng bè trên dùng với
kẻ dại) : *Quan quờ ; Thập nhhang cho
sáng bèn thờ ; Kéo cha mẹ quờ ; không
nhờ rè con* II (truyện) : Không bằng lòng,
bất phái bệnh : *Đi đêm, bị bà cậu quờ* II
Khen trẻ cách thật-là và vô-ý-thức như béo
nhó mào(béo), xinh-dep, v.v... : *Bị người ta*

quở thét nō ốm.

quờ mảng đt. Rày la trách mảng : *Ham chơi,
bị mẹ quờ mảng.*

quờ phạt đt. Rày la trừng-trị : *Không thuộc
bèi, bị thầy quờ phạt.*

quờ-quạng đt. Khen cách vô-ý-thức : *Bị nhiều
người quờ-quạng, thế nào nó cũng ốm.*

quờ trách đt. Trách-móc rày la : *Bị cha quờ*

trách nặng-nề.

QUỐI tt. X. Quý : *Phú-quối, quờn-quối.*

quói-nhơn đt. X. Quý-nhân II thth. Người sô
làm ơn, giúp-dở mình (theo lời đoán của
thầy bói hoىc thầy bàn xăm) : *Sẽ có quói-
nhơn phò-hộ.*

QUỜN dt. X. Quyền : *Ai vào Bình-định mà
coi, Đàn-bà cũng biết cầm roi, đánh quờn.*

QUỜN dt. X. Quyền : *Kẻ cao-s- ~ quờn-quối.*

QUỐT tt. Hơi uốn cong lê ~ lên : *Mái
nhà quört lên.*

quорт-quört tt. Hơi quört : ~ ng quорт-
quört.

R

R đt. Chữ thứ 23 trong bǎn chũ cái vǎn Việt-
ngǔ, một phý-ám (đọc E-rờ hay Rờ).

RA đt. Đi từ trong tới ngoài : *Ra đuờng, ra ngõ, ra ngoài, ra ngoại-quốc, ra sân lị*. Từ các nơi giữa xúi tới các nơi gần biên-giới, gần biển hay gần sông : *Ra Cảng, ra Hải-phòng, ra Vũng-tàu, ra bến tàu, ra bến đò, ra mé sông..* // Bày, đưa, tỏ cho người thấy biết : *Ra bài làm, ra điệu-bộ, ra dấu, ra thai dở* // trt. Cho khỏi sự ràng-buộc bên trong : *Bỏ ra, buông ra, cởi ra, cho ra, dì ra, nói ra, ngó ra, thả ra, tháo ra* // Nên, thành : *Rán sành ra mõ*: Sõ giũa tròng lau ra mía; Bày với ba tính ra một chục CD // đt. Rịn, chảy, dò : *Ra huyết, ra khi, ra máu, ra mồ-hôi, ra mủ, ra nước, ra nước mắt* // đt. Mọc, trồi : *Ra bong, ra đợt, ra lá, ra lồng, ra nụ, ra rẽ, ra nhánh, ra trái.*

ra áo đt. Cởi áo ra : *Ra áo làm cho gòn, ra ben đt.* Nỗi đau lâm-tâm trên làn da, dấu hiệu bệnh sốt đã hả : *Uống thuốc thuốc đó, ra ban rất nhiều.*

ra báo đt. In báo ra bán : *Xin phép ra báo, ra bầy đt.* Rẽ bầy, cho lìa mẹ : *Heo vừa đúng tháng thì cho ra bầy.*

ra bình đt. Clg. Ra quân, cất quân, kéo quân ra trận đánh giặc : *Chọn ngày ra bình.*

ra bộ đt. Clg. Ra thể, múa và đứng trụ bộ lại theo một thế võ : *Ra bộ hõ, ra bộ hẫu* // Clg. Ra dáng, Ra vẻ, bày dáng-điệu hay tỏ vẻ khác với tự-nhiên : *Ra bộ hay chữ, ra bộ lão-thành, ra bộ nghèo túng.*

ra bong đt. Trò bong, nói về cây mọc bong, **ra cởi đt.** Được nặn cởi ra hoặc tình-cờ bắn

ra : Nhợt đà ra cởi.

ra công đt. Chịu khó làm, bỏ công ra làm : *Ra công sửa-chữa, ra công cày-cấy; Ân che nghĩa mẹ nặng trùi, Ra công báo đáp ít nhiêu phần con CD.*

ra chân (churn) trt. Cho có sức ở chân : *Duợt cho ra chân.*

ra chầu đt. Clg. Xây chầu, khởi sự hát cùng thần : *Trống đánh ra chầu.*

ra chí trt. X. Ra gì.

ra chiều trt. Có vẻ, tỏ ra : *Anh em họ-mạc dập-dìu, Ít tiền thì cũng ra chiều buồn tênh HDTN.*

ra chuyện trt. Sanh chuyện, nảy ra một chuyện : *Làm cho ra chuyện.*

ra chữ đt. Tỏ ra hay chữ, giỏi chữ, hay nói chữ (đọc câu cách-ngôn bằng tiếng Hán-Việt) : *Chọc hắn ra chữ nghe không hết; Chó ông Thánh cầm (súa) ra chữ.*

ra dáng đt. Clg. Ra bộ, Ra vẻ, cõi làm ra dáng-điệu khác với dáng-điệu tự-nhiên của mình : *Ra dáng phong-lưu* // trt. Hết sức, đáo-dè : *Bé-về ra dáng.*

ra dấu đt. Clg. Ra hiệu, tỏ ý bằng tay, bằng mắt, bằng ánh đèn : *Nói không được, chỉ ra dấu.*

ra đám đt. Màn, tan đám hội, đám cúng : *Làm lě ra đám* // Clg Ra hòn, nêu chuyện có một giá-trị dáng kẽ : *Không ra đám gì cả.*

ra đẽ đt. Đọc hay viết một câu đẽ người ta dựa vào đó mà làm ra bài thơ hay bài văn : *Ra đẽ làm thơ.*

ra đi đt. Khỏi một chuyến đi xa và lâu ngày : *Ra đi chặng hẹn ngày về; Ra đi anh có dặn-dò, Sông sâu đừng lội, dầm đờ đừng qua CD.*

ra điều dt. Sanh chuyện: *Ra điều thí-phí ra điều nọ kia* || Ra ý, ra vẻ: *Ra điều học-thức.*

ra đời dt. Clg. Chào đời, bắt đầu sinh ra: *đè ra, phát ra*; *Đứa trẻ mới ra đời, tờ báo ra đời.*

ra gì trt. Clg. Ra chi, nên thên, đáng kể: *Đò không ra gì, cái đứa không ra gì*; *Phen con thôi có ra gì mai sau K.*

ra giá dt. Nêu, nói cái giá món đồ mình định bán: *Tôi ra giá rồi tuỳ ông trả.*

ra giêng trt. Clg. Ra ngoài ngày, từ mồng 4 tháng giêng sắp đi: *Đè ra giêng cho rộn ngày tháng.*

ra hiệu dt. X. Ra dấu.

ra hôi dt. Thôi ra khỏi hôi: *Bất-bình nên xin ra hôi.*

ra hồn trt. Đáng kè, có một giá-trị: *Nói không ra hồn gì cả*; *Hát cho ra hồn mới đắt giòn.*

ra hơi tt. Xì hơi, bị thoát hơi: *Đây không kin, nỗi cơn ra hơi.*

ra hùn dt. Rút ra khỏi công-ty: *Nhiều người ra hùn thì công-ty phải rã.*

ra ý dt. Tô ý, bày cái ý mình ra bằng lời nói hay dấu-hiệu: *Ra ý bằng lòng.*

ra kiểu dt. Vẽ hoặc ra dấu cái kiểu theo ý mình muốn để người ta làm món đồ giống như vậy: *Đặt đồ phải ra kiểu.*

ra khách dt. Ra ngồi nơi văn-phòng hay nhà khách để làm việc hay tiếp khách: *Mỗi sáng, đến tầm giờ ông thầy mới ra khách.*

ra khỏi dt. Thoát khỏi một nơi hay một việc cho là bị ràng-buộc: *Ra khỏi nhè, ra khỏi khóm, ra khỏi tai họa.*

ra không dt. Đi ra mình không, tay không, chẳng lấy theo chi cả: *Thôi chõng, bờ nhè ra không.*

ra khơi dt. Clg. Ra vòi, lái thuyền ra giữa sông hay thật xe bờ bè: *Thuyền dã ra khơi.*

ra lá dt. Mọc lá: *Cây ra lá.*

ra lão dt. Được kè là ông già (60 hoặc 64 tuổi), không phải chịu sựu thuế nữa: *Ông ấy đã ra lão.*

ra lê tt. Võ lê, súng tó câu chuyện: *Cái cho ra lê.*

ra lê dt. Clg. Trầu ruou, bày khay trầu ruou và rót ruou ra cách trình-trọng: *Ra lê trình của sinh, ra lê gởi con, ra lê rước dâu.*

ra lệnh dt. Clg. Xuống lệnh, hạ lệnh, ban lệnh, sai-khiến hàn-hoi: *Ra lệnh dừng binh,*

ra lệnh bắt.

ra lính dt. Thôi ở lính, giải-ngũ: *Đúng hạn ra lính, xin ra lính.*

ra lệnh dt. X. Ra lệnh.

ra lò tt. Sốt, từ trong lò mới được đem ra: *Bánh mới ra lò* || (B) Mới, chưa có thành-tích: *Võ-si mới ra lò.*

ra lời trt. Nên lời, thành câu có nghĩa đồng-hoàng: *Mệt (hoặc sợ) nói chẳng ra lời.*

ra lửa trt. Xẹt lửa ra: *Súng bắn ra lửa* || (chm). Lấy thanh sắt đùi ra khỏi lò đè đập (rèn): *Xem đúng độ thì ra lửa* || (hx). Hạ lửa, bớt than cho lửa xuống ngọn (mettre bas le feu) || (B) Có nhiều oai-vũ (uy-vũ) đáng sợ: *Thết ra lửa.*

ra ma dt. Chết, thành ma: *Chính-chuyên chết cũng ra ma, Lâng-lợ chết cũng chôn ra đầy dồng CD*; *No thì nên bụt, đói ra ma VD.*

ra mā dt. Vừa mọc lông mā (X. Lông mā), nói về gà quá giờ, có lông mā, biết gáy và đep māi được: *Gà mới ra mā* || Clg. Trò mā, nói về con trai hay con gái đến tuổi dậy-thì: *Ra mā con gái, ra mā con trai.*

ra màu dt. Nh. Ra bồ, Ra dáng, Ra vẻ: *Đợi chàng chàng thay chàng đâu, Bóng trăng đúng-dinh ra màu khơi trêu CD.*

ra máu trt. Đến chảy máu ra: *Đánh không ra máu, không ăn cơm.*

ra mắt dt. Vào yết-kiến, vô trình-diện: *Xin ra mắt quan lớn.*

ra mặt dt. Đi đúng tự-nhiên, không trốn-tránh: *Chi ném đá giấu tay chờ đâu dám ra mặt* || trt. Đường-hoàng, rõ-rệt, kịch-liệt, không quen-co: *Phản-đối ra mặt.*

ra mē trt. Tô vẽ te dày hơn người: *Lèm ra mē.*

ra miếng dt. Clg. Ra thế, múa-men theo điệu nghè vò và đứng thủ cho bên địch phả: *Ra miếng Đồng-tử bái Quan-âm.*

ra miêng dt. Lên tiếng khi bị ám-chi: *Bố chí có lầy sao ra miêng?*

ra mài dt. Nh. Ra màu: *Ra mài khung nhện.*

ra mồi-hôi trt. Bjn, chảy mồi-hôi: *Xông che ra mồi-hôi.*

ra mối dt. Được cái mối của cái gút trong

cuồng chi rối: Mùi mệt hôi ra mũi // Được mạnh-mõi, nǎm được then-chốt của sự-việc: Tim ra mũi vụ trộm, hôi ra mũi bạn ấy; phẫn ra mũi én-mạng.

ra mũ dt. Chảy mũ ra: Nhợt giập ra mũ.

ra mụ dt. Ra trường và được làm nghè đỡ đẽ: Học 3 năm ra mụ // Thành bà già, được kẽ vào hạng Mẫu-bà trong các tò-chúc nhān-dân: Tuỳ địa-phirong, 50 hoặc 55 tuổi sắp lên thì ra mụ.

ra ni dt. Đưa cái cờ cho người ta làm theo // Dùng tay cho cái cờ, cái chừng: Vừa nói vừa ra ni.

ra nước bt. Chảy nước ra: Èp cho ra nước.

ra nước ngọt dt. Chỉ chất nước trong xương, trong thịt bị nấu sôi đến tiết ra: Hầm cho ra nước ngọt.

ra ngọ dt. Khởi-sự làm chay vào giữa trưa: 12 giờ ra ngọ.

ra ngoài dt. (B) Đi ia.

ra ngoài ngày tr. X. Ra giêng.

ra người tt. Nên người, thành một con người đáng kè: Ăn ở cho ra người.

ra nghè dt. Mân khoá học, được hành nghề một mình: Thầy cho ra nghè // (R) Thị-thố tài-năng: Gặp dịp ra nghè // X. Ra miêng.

ra oai dt. Clg. Ra uy, tỏ vẻ thịnh-nộ: Ra oai sấm-sét // Làm oai, tỏ ra nghiêm-khắc oai-vệ: Ra oai doạ nạt.

ra ơn dt. Làm ơn, ban ơn cho kẻ dưới: Xin người ra ơn bô-thi.

ra phết tr. Có nhiều nét đáng kè: Ăn mặc ra phết // Hết súc, đáo-đè: Đẹp ra phết.

ra quân dt. X. Ra binh.

ra rèn dt. Ra khỏi ô, khỏi lồng, khỏi chuồng // (B) Tơ, nói về loài chim vừa mọc lông, to con thịt mềm, chưa rò: Gà lộn trái vai, cu con ra rèn CD.

ra rẽ dt. Đâm rẽ, mọc rẽ ra: Cây ra rẽ.

ra ria dt. Bị loại khỏi cuộc, đứng ngoài nhìn: Cho hẵn ra ria.

ra riêng dt. Lộn một gia-dình riêng, không còn ở chung với cha mẹ: Cưới vợ cho nó rồi cho nó ra riêng.

ra rơm dt. Đem rơm ra khỏi đồng bã sau khi trâu đep đã chín qua lần thứ nhì; lần đầu, các bò lúu được dựng ngược cho bông lúu ở trên để trâu đep; lần thứ nhì, lúu được xốc lên và trại đều ra; chính sau lần này, người ta mới ra rơm (Xt Bắt bô và Chặt bã) // (lóng) Thua hết tiền: Bàn nầy không tới thì ra rơm.

ra sao dt. Trò nêu thể nào: Việc ấy ra sao? Ra sao thì ra.

ra sân dt. Vô trong sân chơi: Cầu-thủ ra sân sấp hàng chào cờ // Ra khỏi sân chơi: Choi xấu, bị đuổi ra sân.

ra sức dt. Nh. Ra công: Nhát trông sao đâu về đông, Chị em ra sức cho xong ruộng này CD // Thêm sức mạnh: Được cho ra sức.

ra tài dt. Trò tài, đem tài hay ra làm: Chưa gặp người biết dùng nên chẳng ra tài.

ra tay dt. Trò tài, bắt tay vào việc: Gặp lúc chẳng may nên ngậm miệng, Chờ khi thấy-máy sẽ ra tay PVT.

ra tình dt. Tỏ cảm-tình: Ra tình thương-xót; Trông nàng chàng cũng ra tình deo-dai K.

ra tiền dt. Bỏ tiền ra làm một việc gì: Ra tiền cát nhè, ra tiền làm vốn // Xài nhiều, hao-tốn nhiều: Chẳng làm chi có lợi mà cứ ra tiền luộn // Té tiền, có tiền vô: Chưa làm ra tiền mà đòi vợ!

ra tiếng tr. Có tiếng nói, nói thành tiếng: Khô cõi quá, nói không ra tiếng.

ra toa dt. Clg. Kê toa hay đầu toa, biện những tên thuốc và cân lượng cho người bệnh mua uống: Thầy thuốc ra toa.

ra toà dt. Clg. Hầu toà, tới toà án theo trát đòi đè dù một phiêu xứ: Bí kiện ra toà, ra toà làm chứng; ra toà trả lời về một vụ kiện.

ra tù dt. Mân tù, ra khỏi khám: Mời ra tù kể bị bắt lại.

ra tuồng dt. Từ trong buồng (hậu-trường) ra sân khấu diễn tuồng: Đào kép chưa ra tuồng // Giống như: Cau không buồng ra tuồng cau đực, Trai không vợ cực lâm anh ôi CD // Clg. Ra trò, nén thận, xong chuyện: Làm chẳng ra tuồng gì cả // Nh. Ra bộ: ft tiền cung chả ra tuồng thân yêu HDTN.

ra thai dt. Nói mỉ một câu cho người ta đoán: Ra thai đẽ, ra thai đố.

ra tháng dt. Mòn một tháng sau khi sinh con: Trông ra tháng đặng tắm rửa.

ra thân dt. Hạ mình, đem thân ra làm một việc bất-đắc-dĩ: Ra thân làm đĩ; ra thân ở mướn.

ra thế dt. Bày thế cờ cho bên địch phá // X. Ra miêng.

ra thịt dt. Clg. Sả thịt, cắt con heo (lợn) làm rồi ra thành nhiều miêng nhỏ: Ra thịt chia phần.

ra trái dt. Nói về cay mọc trái // Nói về người bị bệnh trái giông: Sau mấy ngày nóng sốt cao-đô, con bệnh mới ra trái.
ra trận dt. Tới mặt trận đánh với giặc: Kéo quân ra trận; già vợ ra trận.
ra tro tt. Cháy thành tro: Thiêu hôi-cốt ra tro.
ra tro bụi tt. Chết dã lùu: Bây giờ nhát tối thi nhát dã ra tro bụi rồi.
ra trò dt. Nh. Ra tuồng: Tới giờ ra trò; làm không ra trò chỉ cả.
ra trò trống dt. Nh. Ra trò (nghĩa 2): Không ra trò trống chỉ cả.
ra trường dt. Thôi học sau khi tốt-nghiệp: Hắn ra trường và đi lính rồi.
ra uy dt. X. Ra oai.
ra vào dt. X. Ra vô.
ra vè dt. Có vẻ như: Ra vè anh chị // Coi được, có thè thành-công: Làm cung ra vé.
ra vè dt. Bước ra khỏi nơi nào dè về nhà: Ra vè không lè vè luân, Đè khăn xéo lại, lè tuôn em chì CD.
ra vì tt. Có lý, nghe được: Nói không ra vì, cũng nói! // Có kết-quả tốt: Làm không ra vì gì cả!
ra vóc dt. Đẹp thoái sắt đã nướng đồ cho thành hình thô-sơ món đồ sấp rèn (rồi đốt đồ lại rèn nữa).
ra vô dt. Clg. Ra vào, đi ra rồi trở vào, nhiều bận như thế: Chợ Sài-gòn cần đá, chợ Rạch-giá tráng xi-mon, Giā em ở iại vuông-tròn, anh vè ngoài nớ không còn ra vô CD.
ra vốn dt. Bỏ tiền ra làm vốn hoặc cho người khác mượn làm vốn: Ra vốn làm ăn; Nếu anh nhện, tôi bằng lòng ra vốn cho anh làm.
ra vời dt. X. Ra khơi: Linh-định như đã ra vời, Như thuyền vô cửa, mây đồi gặp nhau CD.
RA-ĐA dt. Máy dò tin các vật ở xa dè biết vị-trí và hướng di tới của chúng do sự dao-động và dội lại của những làn sóng từ-diện thật ngắn từ máy phát ra khi gập phai; những vật ấy cảm ứng và hiện ra trên tấm màn dao-động-ký của máy: Với máy Ra-đa, người ta có thể biết mọi xuất-phát và di-chuyển của máy bay, tàu lặn của địch hay một bầy cá to lội ngoài biển, tết - cả dấu cách xa hàng trăm cây số; Ra-đa cũng điều-khiển được lần đạn bay trúng đích (radar).

RA-ĐI dt. (thực): Củ giền, thuộc họ Cải, củ tròn hoặc tròn dài, vỏ đỏ, nạc trắng, hoe trắng hơi tím (*Radis-Raphanus sativus*).

RA-ĐI-Ô dt. Clg. Vô-tuyến-diện, máy phát-thanh và máy thâu-thanh: Nghe ra-di-ô, máy ra-di-ô (radio, chữ tắt của radiodiffusion).

RA-ĐI-UM dt. (h): X. Quang-chất: Ra-di-um do hai ông bà Curie và ông Bémont tìm ra năm 1898.

Ra-di-um liệu-pháp dt. (Y): Phương-pháp trị bệnh bằng ra-di-um (*radiumthérapie*).

RA-RÀ trt. Ròn-ràng to tiếng: Nói ra-rà cái miêng // Kéo dài không dứt: Khóc ra-rà cả ngày.

RA-RÍCH trt. Clg. Rà-rích hoặc riu-rích, cách hát, ru kéo dài tiếng và nhảy: Hát ra-rích nghe buồn chết.

RÀ dt. Dò lẩn, đưa qua lại từ - từ dè tìm: Rè bụi trong con mắt, rè cái thùng dưới giếng // (R) a: Đồi-chiếu, so-sánh dè tìm chỗ khác biệt: Rè lại coi có trật không // b) Cà-rà, đi chậm-chậm mệt bên: Bạ đâu rè dó, rè theo cô nǚ-sinh // c) Trét, xâm: Rè chiếc thuyền.

rà máy dt. Cho máy chạy từ-lờ dè tìm những nơi hư, lỏng: Xe đang rà máy.

rà-rầm dt. (c): Nh. Rà: Rà-rầm theo người ta làm chí?

rà thẳng dt. Siết nhẹ thẳng cho xe chạy từ-tù: Tới ngã-tư phải rà thẳng.

RÁ dt. Thúng nhỏ dùng vo gạo hay đựng cơm: Lấy chòng làm lè khỏi lò, Cơm nguội đầy rá, cá kho đầy nồi CD // Cái vì lò.

RÀ trt. Kéo dài không dứt: Ra-rà, ri-rà.

rà-rích trt. X. Ra-rích.

RÀ dt. Ghèn, chất nhão và đặc trong mắt chảy ra khi ngủ hay khi đau mắt: Rà mắt.

RÀ dt. Sẻ, cắt ra, phân ra thành nhiều phần: Rà xấp hàng, rà gỗ.

RA bt. Rời ra từng mảnh, từng người: Ngâm nước lâu rã cả; Bướm rã ong rời; Ai xui rã chút duyên kim-cái, Ai khiên rời chút ngãi tào-khang CD.

rà bèn tt. Sút-sò ra, rót ra từng tai: Trên đồi gi đep bằng sen, Quan yêu dân chuộng, rã bèn cũng hư CD // (B) Hết thời, thất-bại liên-miên: Còn làm ăn được thì kẻ thua người dạ; chừng rã bèn, con trong nhà cũng xem thường mình.

rà đám trt. Tan đám hội, đám cúng, cuộc lễ, v.v.: Rà đám ra, ai vè nhà nấy.

rà cánh trt. Mỏi rục-rà cắp cánh: Chim bay rà cánh // (B) Mỏi rục-rà cánh tay: Âm em

cả ngày rã cánh.

rā họng trt. Rà cuồng họng nói tắt: *Coi rā họng, không ai lên tiếng* // Nh. Rā ruột: *Đói rā họng*.

rā hội trt. Không còn chung-chợ nhau thành một hội về mặt pháp-lý: *Tuyên-bố rā hội; khi rā hội, tài-sản của hội phải được thanh toán và giao cho một hội Phước-thiện khác* // Nh. Rā đám.

rā hùn trt. Không còn chung nhau thành một công-ty làm ăn nữa: *Lỗ-lỗ quá, bắt-buộc rā hùn* // (lóng) Thôi nhau, không lấy nhau nữa, không chơi với nhau nữa: *Vợ chồng rā hùn; anh em rā hùn*.

rā lụt trt. Nước lụt rút hết: *Đói rā lụt sè cấy*.

rā-rời tt. Tan-tác, tè-troi: *Đoé hoa đã rā-rời* // (B) a) Chia-lìa, xa nhau: *Gia-dinh rā-rời* // b) Mỏi rục: *Tay chân rā-rời* // c) Quá thối-chí, bùn-rùn, không còn thiết chí nữa: *Nghe qua, rā-rời tay chân*.

rā ruột trt. Clg. Rā họng, nghe như ruột đã dứt lìa từng khúc: *Đói rā ruột*.

rā-rượu tt. X. Dâ-dượi.

rā sòng trt. Tan sòng hạc: *Nhiều con bạc hết tiền nên rā sòng*.

rā-tan tt. Clg. Tan-rā, ròi nát ra, không còn nguyên vẹn: *Chiếc chiêu rách rā-tan; già-dinh ấy đã rā-tan; lòng người rā-tan*.

rā thây trt. Rục-rā xác chết: *Chết rā thây không ai thương*.

rā việc trt. Xong việc, mọi người đều rā ra: *Rā việc, ai nấy đều đi tắm rửa*.

RA dt. Clg. Tót, gốc cây lúa còn một đoạn dưới ruộng khi thân cây đã được cắt: *Nhô rā ú nấm* // (R) Rơm, thân cây lúa khi đã lấy hết hột: *Bà giàn nhè rā; lấy rạ lợp nhà* // Clg. Trái rạ, bện nồi mực trong bóng ngoài da, mực nồi thưa, hay lạy, thường trẻ con hay mắc phải trong 12 ngày thì lành, không nguy đến tính-mạng, được miễn-nhiễm sau khi mắc phải một lần: *Lén rạ, trái rạ* // Rất nhiều, không thể đếm: *Chết như rạ*.

RÀ tt. X. Con rạ.

RÁC dt. Vật lụn-vụn không còn dùng nữa, bỏ bừa-bãi dưới đất hay ngoài đường: *Gió rác, hốt rác, sọt rác; sờ rác, thùng rác, xé rác, xe rác; Bói ra ma, quét nhà ra rác trng* // (bạc) Lé bài (tú-sắc) lè-lè, không dính-dáng nhau thành đôi thành liền: *Hết rác, còn một con (hoặc cây) rác* // (B) Vật không giá-trị: *Xài tiền như rác* //

Người dâng khinh: *Coi như rơm như rác; thị như cỏ rác*.

rác mắt trt. Dơ-bàn cặp mắt: *Đừng làm rác mắt thiên-hạ*.

rác-rưới dt. (d): Nh. Rác: *Rác-rưới lèn-khen*.

rác tay tt. Nhơ tay, không xứng đáng phải dùng đến tay: *Ai thèm đánh nó cho rác tay*.

RÁC dt. (thực): Loại cây nhỏ cỡ 2, 3m. lá láng có răng, mủ nhớt, hoa vàng, trái tròn, vỏ có chất sapōnīn được dùng giặt rửa; lá có chất trị nọc giòi (*Calubrina asiatica*).

RẠC dt. Khám, lao, nhè gi Kem kẽ có tội: *Ở tù ở rạc*.

rạc-ràng tt. Tù-tội, gông-cùm: *Tấm thân rạc-ràng tù-túng*.

RẠC tt. Sắc rạ, mệt-mỏi, xor-xác: *Bé-rạc, rạc người* trt. Đứ người, uê-oải thân mình: *Chạy rạc người*.

rạc-rài bt. Clg. Rài-rạc, xor-xác thân-thề, uê-oải tình-thân: *Chơi rạc-rài, nợ rạc-rài*.

RÁCH tt. Tét, xè, toạc rạ, không còn nguyên: *Áo rách, chiêu rách, giẻ rách; Rách da, rách thịt; Chùa rách phật vàng; Rượu ngọt chẳng luận be sành, Rách mà khéo vả, hơn lành vụng may CD* // (B) Hư, mất trinh: *Con đó đã rách rồi; Tấm trinh đã rách, còn gì là hương CD*.

rách lành tt. Hoặc rách hoặc dù ăn: *Mẹ già ở tấm lều tranh, Đói no không biết, rách lành không hay CD*.

rách nát tt. Rách rất nhiều chỗ: *Mặc cái áo rách nát; bị quèo cái mặt rách nát*.

rách ngoàng tt. Rách to ra: *Mới rách không vả, đè rách ngoàng ra mới vá thì ai coi cho*.

rách-rá tt. Rách nát cả, chỉ chất mục quèn nén rách nhiều nơi.

rách-rưới bt. Cũ, và rách lang-thang nhiều chỗ: *Áo quần rách-rưới, ăn mặc rách-rưới; rách-rưới lang-thang*.

rách tè-troi tt. Rách nhiều đường dài và lồng-thòng tung mành vụn.

rách teng-beng tt. Rách đường dài và nhiều nơi: *Chiếc chiêu rách teng-beng, tờ giấy rách teng-beng*.

rách tétt tt. Rách một đường dài: *Vết rong dinh, cái áo rách tétt*.

RACH dt. Kéo một đường bằng mũi dao chẽ rách hai rạ: *Rạch bụng tự-tử, rách một đê theo* // (R) a) Cnia cắt, phân xé: *Rạch ra*

từng khu ; Triều-danh riêng một gốc trời,
Gồm hai vân vỗ, rạch dối san-hà K II b)
dt. Mương đào cho lưu-thông, lèu ngày lờ
rộng ra được dùng làm đường chuyên-chở
bằng thuyền : Kinh rạch, sông rạch ; rạch
Cây khô, rạch Địa, rạch Ruộng.

rạch-doi trt. Clg. Rạch-dài hay rạch-rồi, rành-
rẽ, minh-bạch, dễ hiểu : Nói cho rạch-doi.
rạch-dài trt. X. Rạch-doi.

rạch-rồi trt. X. Rạch-doi.

rạch treo dt. Rạch nước chảy lên đồng cao,
cạn dần.

RẠCH dt. Cố bơi ngược dòng đê len vào
bờ : Cá rô rạch II (R) Ngoi đi từng bước:
Người què rạch đi rất khó-khăn.

RÀI tt. Tầm-thường, lục-lục, không đáng :
Cửa rài, giặc rài, khách rài, lèi-rài, lúa rài,
quân rài, trái rài, tré rài.

RÀI-RẠC tt. X. Rạc-rài.

RÁI dt. (đóng) : Giống vật có vú, mỏ dài
và nhọn, đuôi dài, lẹn-lội giỏi, ăn cá : Con
rái, lội như rái.

rái cá dt. Nh. Rái.

RÁI dt. Kiêng sợ : Yêu nhau như chị em gái,
Rái nhau như chị em dâu tng.

rái sợ dt. Sợ hãi : Tôi lấy làm rái sợ.

RÀI dt. Rắc tung (chất khô) đều ra khắp mặt
khoảng rộng : Rải thóc gặt ăn, rải cám nhử
(dù) cá II (B) : Phản bùa ra nhiều nơi : Rải
tiền cho thiên-hạ ăn, rải tiền mua chức II
(R) (Cá) Đè, sinh-sản : Mùa cá rái.

rải-rác trt. Lác-dác, lơ-thơ mỗi nơi một ít :
Họ đứng rái-rác ngoài sân ; Ở rái-rác khép
nơi.

RÀI dt. Dọc khoai môn : Ngọn rái, rái khoai.

RAY-RẤT dt. Clg. Ray-rút, dày-nghiến, cằn-
nhần, nói đi nói lại một việc lôi - lầm của
người đê trách-moxic : Bí vợ ray-rất.

RAY-RÚT dt. X. Ray-rất.

RÀY bt. Nay, lúc này, bây-giờ : Mấy bùa
này; Từ rày sắp lên // Luôn-luôn, bây-giờ và
sau này : Em tôi khát sữa bú tay, Ai cho
bú thép ngày rày mang ơn CD II Chù,
bây-giờ thì, như vậy thì : Ngài-nhân như
bết nước đầy, Mang đi mà đê hốt rày
đặng đâu ; Mẹ già như chuỗi chín cây,
Gió đưa mẹ rung, con rày mồ-côi CD ;
Rày xem phỏng đê cam lòng ấy chưa K II
Vậy, giống như bây-giờ : Chút thân bỗ-liệu
nào mong có rày ; Được rày nhớ chút
thơm lây K.

rày đây mai đó trt. Nay chõ này, mai chõ

khác, bennifer, không chõ ở khắc-chân ;
Thân em tỷ như cánh buồm treo trước gió,
Rày đây mai đó thiệt khó chàng, Biết
đâu nhân-đạo, anh mừng dê anh CD.
rày thì trt. Rứa chù, bảy-giờ thì, hay như
vậy thì, tiếng nương một sự-việc đê an-
bài mà đề-nghị hay toán-tính một giải-pháp ;
Đôi ta đã lỡ nhau rời, Rày thì chỉ lấy
phước trời mà đóng CD.

RÀY-RAY tt. Clg. Ray-ray, li-li, nhô nhô :
Con nít rày-ray, mó cá rày-ray.

RÁY dt. (thực) : Giống cù bụi to, tàu mập,
lá rộng và dày, giống bụi mòn nhưng to
hơn nhiều : Büi ráy, cù ráy ; Đái thi ăn
ráy ăn khoai, Chớ thay lúa trè tháng hai
mà mừng CD.

ráy tía dt. Loại ráy lá màu tía.

RÁY dt. Lá nhỉ trong lô tai : Cứt ráy, diếc
con ráy.

ráy tai dt. X. Cứt ráy : Lấy ráy tai.

RÀY dt. Vung (chất lỏng) toé ra : Rày mực,
ráy nước ; Dẹp-dài cách mặt khuất lòi, Rày
xin chút nước cho người thác oan K II trt.
Bẹt đi, văng ra : Búng-rày, phủi ráy.

RÄY dt. Clg. Dãy hoặc ráy, ruồng bò, không
lấy nứa : Phụ ráy, ruồng-rày, từ ráy ; Gái
bị chồng ráy.

RÀY-RAY tt. X. Rày-ray.

RAM dt. Chiên : Ram thịt II (R) Thuỷ, đê trên
lừa cho cháy hết lông con : Chó ram II (chm)
Làm cho kim-loại dịu và bớt sức cắn bén
trong (tension interne) bằng cách vỗ lừa chém
và đè mòn đê đê trui rồi, với mật nhiệt-
độ thấp hơn nhiệt-độ trui, rồi đê người tự-
nhiên : Ram thép.

RÁM tt. Nám, sém ngoài da hay ngoài vỏ,
Má rám, trái rám II dt. Thiêu đốt cho nám ;
Tháng tám nắng rám trái bưởi tng II Gi Kem
khô, sáp khô, thời-kỳ trái dùa quá cứng cay,
vỏ sém héo : Dừa rám.

rám bao tt. Héo vàng lớp vỏ ngoài, hột vữa
quá thời-kỳ non, vữa ăn, bê được : Bép
rám bao.

rám nắng tt. Vàng vỏ vì bị nắng giội, chớ
chưa phài già hay chín : Bưởi rám nắng,
cam rám nắng.

rám vỏ tt. Héo vỏ, vỏ sáp khô, thời-kỳ trái
dừa vừa lắc nước (lung nước, lắc nghe
ợc-ợc), cơm đê cứng và dày : Dừa rám vỏ.

RAM dt. (đóng) : Giống công nhỏ bằng đầu
ngón tay cái, vỏ mỏng và mềm : Ăn rạm,
con rạm.

RAN bt. Rân, vang ầm lên và kéo dài: *Dạ ran, la ran, nô ran, sầm ran.*

RAN tt. Túc, nhức: *Đau ran* cùng mình.
rân ngực tt. Hơi tức-ngực: *Trời lạnh, nghe rân ngực; Họ nhiều rân ngực.*

RAN-RÁT trt. Hơi rát: *Nghe ran-rát ngoài da.*

RÀN dt. Chuồng nhốt súc-vật hoặc lồng nuôi chim-chó hay ô chim: *Cu rơ ràn; Ản thí những rơm khô cỏ rác, Ô quản chi ròn lòn tráp nè LSIC.*

RÀN trt. Luôn - luộn, liên-miễn, mài, hoài: *Chơi ràn, làm ràn.*

RÀN-RẠT trt. Clg. Rẹt-rẹt, rẽm-rập hay rẽn-rẽt, đều nhau một loạt: *Cái đầu ràn-rẹt.*

RÁN dt. Ram, chiên với mỡ: *Rán cá, rán thịt II Chiên mỡ cái cho ra mỡ nước: Rán mỡ; Rán hành ra mỡ.*

RÁN trt. Cố-gắng, tật-lực, đem hết tài - sức ra làm: *Rán học; rán ăn cầm hơi; rán làm cho có tiền II Căng cho thẳng, kéo dài ra, dài thêm: Rán buồm, rán dây cung; No còn ăn rán; bị rầy côn nói rán: trưa rồi còn ngủ rán.*

rán công dt. Cố-gắng, đem hết công-lao ra: *Rán công làm.*

rán gân cổ dt. Cố cho có tiếng to: *Rán gân cổ hét, rán gân cổ nói.*

rán lèn dt. Cố-gắng lèn, lời giục-thúc: *Rán lèn cho rỗi; rán lèn kèo mưa tối.*

rán sức dt. Cố đem hết tài - sức ra: *Rán sức phát cho hết mẩy công ruộng; rán sức học cho giỏi.*

RẠN dt. Đá mọc dưới đáy biển, chua nhô lên khỏi mặt nước: *Hòn rạn, lỗ rạn.*

rạn-ngầm dt. Nh. Rạn: *Tàu iổ rạn-ngầm.*

RAN tt. Rắn, nứt nhiều đường nhỏ nhưng chưa rỉ nước: *Bết rạn, chậu rạn, nứt rạn; Rạn chó chưa rịn.*

rạn chằn - chìm tt. Nứt một đường dài và tua ra ở đầu bờ hay nhiều đường nhỏ.

rạn nứt tt. Vừa chớm nứt, có đường rạn rết hẹp và cạn: *Cái bình rạn nứt II (B) Có mồi chia-rẽ, sắp tan-rã: Tình bẽ - baten đă rạn nứt; Sợ đoàn-kết nội-bộ vừa rạn nứt.*

RANG dt. Sao cho chín bằng cách ley-dông luộn: *Rang cà-phê, rang mè (vừng), rang thính; Bắp rang, cơm rang, đậu rang; Ban ngày còn đè đi chơi, Tối lận mặt trời đă thóc vào rang; Con mèo xán vỡ nồi ran, Con chó chạy lại phải mang lây*

dòn CD.

RANG-RÀNG trt. Clg. Rảng-rảng, rùm, rỗn-rảng, xào-xạc, cách nói, la, rung, làm cho có tiếng động to liên-tiếp: *La rang-rảng; làm gì rang-rảng tối ngay? Gió giục nhèn sung, nhèn sung rang-rảng, Anh muốn giục cái nhân-tình, bàng-lảng tai em CD.*

RÀNG dt. Buộc chặt nhiều vòng: *Ràng cái vành thùng, ràng cái lò mới nứt II (B)*
Bó-buộc: *Con nít mà buộc-ràng nó quá không tốt II Quanh-quần một bên: Chèng-ràng; Cứ theo ràng một bên.*

ràng-buộc dt. Buộc chằng nhiều vòng: *Ràng-buộc cho kỹ, kèo nó bung II (B) X. Buộc-ràng.*

ràng-rít dt. Rít chặt và kín: *Ràng-rít cõi tay bị thương; Lái đã săn-sàng cõi sóng lượn, O toan ràng-rít lúc mưa sa TTT II (B) Theo sát một bên: Đèn-ông giùi cứ ràng-rít bên vợ luôn.*

RÀNG-RÀNG trt. Sờ-sờ, hiền-hiện trước mắt: *Cuốn sách nằm ràng-ràng đó mà không thấy; Chuyện mới ràng-ràng đó mà đã quên.*

RÀNG-RÀNG trt. Rặng-rặng, rưng-sáng, lúc còn lờ-mờ: *Trời ràng-rặng sáng.*

RÁNG bt. Clg Trời nấu cơm, mây ửng đỏ vì ánh - sáng trời chiều phản - chiếu: *Mây rạng, trời rạng.*

ráng chiều dt. Mây chiều ửng đỏ khi mặt-trời sắp lặn.

ráng đỏ dt. Mây đỏ chói khi mặt-trời sắp lặn: *Ráng đỏ thì mưa.*

ráng mỡ gà dt. Mây vàng giợt (nhạt) khi mặt trời sắp lặn: *Ráng mỡ gà, ai có nhà thi chổng.*

ráng trắng dt. Mây trắng lúc mặt-trời sắp lặn: *Ráng trắng thì mưa.*

ráng vàng dt. Mây ửng vàng khi mặt-trời sắp lặn: *Ráng vàng thì nắng.*

RÁNG dt. (thực): Tên nhiều loại cây cỏ.

ráng đại-dực dt. Loại ráng núi, cao lối 1m50, thân mỗi năm mới sinh một lá, lá có chia như răng cá đao, bào-tử-nang dài theo bìa lá, có chất độc và chất pteridin, ký cho côn trùng và cá (*Peridium aquilinum*).

ráng đuôi phượng dt. Loại ráng mọc trên thân cây to có hai thứ lá, thứ lá nguyên có răng nhỏ, lá này ôm thân cây, dài lối 3, 4 tấc, bào-tử-nang mọc thành nang, quấn tròn nhiều hàng bên gần lá; thứ lá nữa gần

giống như lùa dừa, dài hơn lá kia độ một
tắc (*Drynaria quercifolia*).

ráng gạc nai dt. Loại ráng cây mọc theo bờ
rạch, lá phiến giẹp chèn và mỗi phần nhỏ
uốn cong về phía sau để giấu hai hàng nang-
quần (*Ceratopteris thalictroides*).

ráng hành-dền dt. Loại ráng dây ở núi, cǎn-
hành bò có vây nâu sậm, lá dài 4 cm, phiến
3-4 lần kép, ở chót lá có nang-quần được
bao lại bằng hai *induvie*, bào-tử nâu sậm
(*Sphaenomeles chinensis*).

ráng làm chồi dt. Loại ráng mọc ở bờ rạch,
lá mọc hai hàng hai bên một cọng dài, khô
thì xếp lại, có cặp thêm lá phụ nguyên phiến,
bào-tử-nang ở mặt dưới lá (*Acrostichum
eureum*).

ráng mạc-diệp dt. Loại cỏ ráng nhô sống
nơi ẩm-thấp, trong rừng damp mát, lá mỏng,
trong do 1, 2 lớp tẽ-bào (*Hymenophyllum sp.*).

ráng mạc-thiết dt. Loại cỏ ráng lá dày cứng,
bào-tử-nang ở giữa lông thường
(*Drymoglossum piloselloides*).

ráng ô ròng to dt. Loại ráng đóng trên thân
cây to, giống phү-sinh, lá lớn, mặt thư bám
vô vò cây, thư nằm lớp trên, phiến chè hai,
giữa chõ chè là bào-tử-nang (*Platycerium
grande*).

ráng ô ròng tràng dt. Loại ráng đóng trên
thân cây to, thuộc giống phү-sinh, bào-tử-
nang ở mặt dưới của lá (*Platycerium
coronarium*).

ráng Tô-Tần dt. Loại cỏ ráng phү-sinh, lá dài
thông dầu xuồng, ở bìa lá có hai hàng bào-
tử-nang (*Vittaria elongata*).

ráng vỏ ốc dt. Loại cỏ ráng có hai thứ lá,
một thứ tròn như vỏ ốc nhưng giẹp, một
thứ dài bằng bốn thứ tròn nhưng bề ngang
chỉ bằng 1/4, lá dài này có bào-tử-nang ở
giữa lòng hình ngôi-sao.

ráng xè-thiết dt. Loại cỏ ráng ở đất cát,
bào-tử-nang dính luồn với lá (*Ophioglossum
reticulatum*).

ráng xương-vị dt. Loại ráng đất rừng khô,
cao lối 2 tắc, lá hai lần kép, có lông mịn,
lúc khô cuộn tròn lại, dọc bìa lá là nang-
quần (*Notholaena velutina*).

RÀNG trt. Tiếng đồ sành, đồ chai rót bể:
Đồ cái ràng, rót nước cái ràng // Tiếng to
mè thanh: Reng-ràng, ròn-ròn.

ràng-ràng trt. X. Reng-ràng.

RÀNG trt. Giảm bớt, nới ra: Cơn sốt đã
rangs.

ràng hột trt. Bớt hột, thưa hột, mua nhỏ
lại: Mưa đã ràng hột.

ràng ra dt. Nới ra và tản-mác: Thiên-hè đã
ràng ra.

RÀNG tt: Rụng sáng, hết đêm qua ngày:
Hồi 24 giờ đêm thứ tư, ràng thứ
năm // Sáng tờ, vē-vang: Tô-ràng; Trung-
thu nguyệt ràng; Trung-thần tiết ràng dường
gương, Ké ra nam-thú người nương dạ-
đài; Chí lâm bắn nhạn ven mây, Danh con
được ràng, tiếng thầy đòn xa LVT.

rạng danh trt. Lãy-lùng danh-tiếng, nỗi tiếng,
tên tuổi chó-lợi: Chết cũng ràng danh.

rạng-đông trt. Clg. Hùng-đông (ở hướng
đông mặt trời vừa hé), sáng sớm: Cung
kèn ràng-đông; Trời mới ràng-đông // (thực) Loại dây leo tròng làm kiêng, lá kép
dài, chót nhọn, đọt có vòi, hoa ống dài
màu cam sậm (*Pyrostegia ignea*).

rạng mặt trt. Sáng rõ, mặt trời hơi cao:
Trời đã ràng mặt, sáng ràng mặt // Rã
mặt, vē-vang: Rạng mặt anh-hùng.

rạng mọc dt. Mọc ra tờ-rạng: Mặt trời vừa
rạng mọc.

rạng ngày trt. Sáng ngày, sáng cái ngày mà
công-việc vừa xay ra đêm trước: Đêm đó,
ai nấy đều ngủ được yên giấc nên ràng
ngày, họ đều thức sớm.

rạng người tt. Sáng người, sáng lóng-lánh:
Lèu-lèu mặt biền ràng người, Linh-dinh giữa
đất trời một khoảnh Phú Xích-bích.

rạng nhà trt. Sáng-sủa nhà cửa: Thập đền
lên cho ràng nhà // (B) Rực-rỡ gia-dình,
vē-vang họ-mạc: Rạng nhà mong khỏi đêm
đầu chói, Ghé bụng nên kè sấp mặt mau
HXH.

rạng-rạng trt. X. Reng-ràng.

rạng-rỡ trt. Rực-rỡ vē-vang: Rạng-rỡ nghiệp
nhà.

rạng-rủa tt. Sáng-láng thông-minh: Vẽ mặt
rạng-rửa.

rạng tiết trt. Nêu cao danh-tiết: Chết cho
rạng tiết.

rạng-vé trt. Nh. Rạng-rỡ: Làm ràng-vé tông-
môn.

RANH dt. Lần mức phân-biệt hai cuộc đất
hay hai nước: Cầm ranh, giáp ranh, län
ranh, phân ranh.

ranh-giới dt. Nh. Ranh: Xâm-phạm ranh-
giới.

ranh hiện dt. Làn ranh thấy rõ như sông, núi, hàng-rào, bờ đập, v.v..

ranh ngầm dt. Làn ranh ngầm-ngầm nhằm theo các trục đá hay nọc cây cắm ở các góc đất.

ranh-rắp dt. (đ) : Nh. Ranh : *Ranh-rắp không rõ-ràng*.

RANH dt. Đứa con còn trong bụng mẹ hoặc sinh ra mà còn trong tháng (chưa có tên) mà chết : *Con ranh con lận* (Xt. Con ranh con lận) // Trẻ-con, con-nít, tiếng khinh thường : *Trẻ ranh* // tt. Lanh-lợi, xảo-trá : *Mẹ ranh, tinh-ranh*.

ranh con dt. Tiếng gọi có ý hơi rủa một đứa trẻ : *Thằng ranh con đó*.

ranh-me tt. X. Ranh-manh.

ranh-manh tt. Clg. Renh-me, tinh-me, quý-quái, lanh-lợi, rắn-mắt, tính người tinh-ranh, sảng trí, lanh-xảo, hay chọc phá : *Kẻ ranh-manh*.

RÀNH trt. Rõ-ràng, rạch-rồi, tò-rò : *Đọc ranh, nói ranh, cất-nghĩa ranh, hiểu ranh câu chuyện* // tt. Sành, theo, thông-suốt, hiểu biết rõ-ràng : *Việc đó, và ranh lắm ; Làm người đạo-thảo không ranh, Vì loài cầm-thú khác mình bao-nhiêu CD*.

ranh mạch trt. Rõ-ràng từng chi-tiết từ đầu tới đuôi : *Cắt-nghĩa ranh mạch, nói chuyện ranh mạch*.

ranh-rành tt. Clg. Đèn-ranh, rõ-ràng trước mắt (sự việc) : *Chuyện ranh-rành còn chối !*

ranh-rạnh bt. Rõ-ràng từng nét (vật) : *Dấu chân còn ranh-rạnh ; kẻ chung mày ranh-rạnh ; Bậu đê ché cho ai tóc may ranh-rạnh, Bậu đê ché cho mẹ chồng, hiểu-hạnh bậu đâu CD ?*

ranh-rẽ trt. Rõ-ràng, dâu ra đây : *Cắt-nghĩa ranh-rẽ, chỉ-dẫn ranh-rẽ*.

ranh-rợt trt. Nh. Ranh-mạch : *Kẻ cho ranh-rợt*.

ranh việc tt. Thạo việc, hiểu rõ công-việc làm : *Cần người ranh việc*.

RÀNH tt. Rồi, thong-thỏ, không bận, không mắc việc, không vướng-víu : *Khi ranh, lúc ranh ; bữa nào ranh lại tôi chơi ; không có giờ ranh* // trt. Phút, phắt, quách, cho rồi : *Ăn ranh cho rồi đi ; Đi cho ranh*.

ranh dời trt. Hết vướng nợ dời, chết : *Chết phút cho ranh dời*.

ranh nợ trt. Hết nợ, đã trả hết tiền-bạc thiếu người ta : *Nhờ trúng mùa hai năm liền mà ranh nợ* // (B) a) Thoát khỏi vòng tình-ái, vợ-

chồng : *Thôi được nó tôi ranh nợ* II b) Nh. Ranh dời.

ranh-reng tt. Ở không, thong-thỏ, chẳng có việc chi làm : *Lúc này ranh-reng lắm* II (R) a) Lanh-lanh, thanh-teo : *Chim khôn kêu tiếng ranh-reng, Người khôn nói tiếng dại-dàng để nghe* CD II b) Thẳng-thớm, không phụng-phú : *Gió đưa buồm hạnh ranh-reng, Tiếng nhở thiếp chịu, để chàng danh-thơm* CD II c) Thưa, cách khoảng xe.

ranh-rỗi tt. Clg. Rồi-ranh, thong-thỏ, có nhiều thù-giờ ở không, ít bị bó-buộc : *Lúc này ranh-rỗi nhiều*.

ranh tay tt. Ở không trong okốc Mít : *Có ranh tay, bồng giùm em một chút*.

ranh trí tt. Thong-thỏ trí, không bận lo nghĩ : *Đề việc đó lại, đi chơi cho ranh trí*.

ranh việc tt. Đã xong công-việc, đang ranh t Chừng ranh việc, tôi đi Sài-gòn một chuyến.

RÀNH trt. Ngành, riêng ra, không dính-dáng. *Làm ranh ra một nơi*.

RÀNH trt. X. Róng.

RĀNH dt. Clg. Róng, mương nhỏ và cạn : *Mương ranh : khai ranh giữa liếp cho nước chảy xuống mương* II *Đường dài lâm xuống đê lười-gè nằm lên : Béo ranh*.

RAO dt. Truyền ra cho mọi người hay biết : *Bán rao, cao rao, lời rao, rêu-rao* II (R) Cắt cao tiếng và kéo dài giọng để mời chung người mua món hàng mình bán : *Chị bán chè rao nghe lanh-lót*.

rao bàng dt. Meng bàng - hiệu di khắp các nẻo đường để quảng-cáo với kèn trống : *Xin phép di rao bàng*.

rao bát-nhật dt. Nêu (niêm-yết) tên tuổi, địa chỉ một cặp vợ-chồng sắp cưới trong 10 ngày (luật xưa buộc 8 ngày) để coi có ai tranh-cản không, một thủ-tục do luật-phép bắt-buộc trước khi làm giá-thú.

rao hàng dt. Quảng-cáo món hàng của mình bán . *Rao hàng nghe lanh-lót ; Rao hàng trên báo*.

rao mō dt. Vừa đi vừa gõ mō cho người ta dè ý rồi hô to lên lệnh truyền của cấp trên : *Rao mō không bêng gõ thoát tng.*

rao-truyền dt. Clg. Truyền-rao, nói cho mọi người hay biết : *Rao-truyền chuyện xấu của người*.

RAO-RAO trt. Tiếng gió thổi : *Gió thổi rao-rao*.

RÀO dt. Clg. Hàng-rào, cây sống hay cọc trồng chung-quanh nhà hay vườn đất dề ngăn chặn : Hàng-rào, leo rào, ngăn rào, nhảy rào, xé rào ; Vườn có chủ giữ-gìn cây cỏ chè, Hoa có rào ngăn dồn bướm ong v.v CD II (R) Bức ngăn ceo độ 8 tấc, chặn giữa đường dề lục-sĩ hay ngựa dự cuộc nhảy qua : Chạy nhảy rào ; độ ngựa rào II dt. Ngăn lại bằng hàng-rào : Ăn cây nào, rào cây nấy tng II (B) Ngăn-ngừa, chặn trước : Rào trước.

rào đón dt. Nói ngừa, cách nói dè không bị bắt-bé : Chỗ anh em, cứ thẳng-thắn nói ra, không cần rào đón.

rào-gièu dt. Clg. Rào-räu, rào kín lại : Sân phải rào-gièu dèng-hoàng.

rào-räu dt. X. Rào-gièu.

RÀO bt. Rèn : Lò rào, thợ rào.

RÀO-RÀO trt. Rì-rào, ào-ào, tiếng động kéo dài : Mưa rào-rào, tắm ăn dâu rào-rào.

RÀO tt. Khô, không còn ẩm-ướt : Cao ráo, khô ráo, nắng ráo, tạnh ráo ; ráo nước, ráo mồ-hôi II trt. Sạch, nhẵn, không còn chút chi : Chạy ráo, đi ráo, hết ráo.

ráo-cạo bt. X. Ráo-nạo.

ráo-hoành tt. Khô - queo, không còn chút nước : Khác mà cặp mắt ráo-hoành.

ráo-hỏi tt. Nh. Ráo-hoành.

ráo khô tt. Nh. Ráo-hoành.

ráo máu đầu tt. Clg. Sạch máu đầu, hơi lớn, sinh ra lâu : Chưa ráo máu đầu mà nói lẽ thấy ghét !

ráo-não trt. Hết ráo, không còn chút chi, tiếng dùng khi không bằng lòng : Nó ăn ráo-não ; thua ráo-não.

ráo nước mắt trt. Khô nước mắt, nín khóc : Khác chưa ráo nước mắt mà đòi ăn II (R) Lâu, trải một thời-gian dài : Chẳng chết, khóc chưa ráo nước mắt kể con chết nữa.

ráo nước miếng trt. Khô miệng vì nói nhiều : Năn-ni ráo nước miếng mà không được.

ráo-rành trt. Clg. Ráo-rè, rành-rè gọn-gàng : Ăn nói ráo-rành.

ráo-ré trt. X. Ráo-rành.

ráo-riết trt. Thẳng tay, không nhân-nhượng, không vi-nè : Đòi hỏi ráo-riết ; đánh túi ráo-riết.

ráo sạch trt. Hết sạch, không còn chút nào cả : Ăn ráo sạch, dọn ráo sạch, lẩy ráo sạch II Tất-cả, dù mệt, không chừa ai : Hắn chửi ráo sạch ; bị đánh đau, nó khai ráo sạch, không chừa ai cả.

ráo túi trt. Hết tiền trong túi : Thua ráo túi.

ráo trọi trt. Hết trọi, không còn chút chi, không chừa ai cả : Đì ráo trọi, ăn ráo trọi, chỉ bắt ráo trọi.

ráo trời tt. Tốt trời, không mưa : Bùa náo ráo trời, đi xuống tài chơi.

ráo trơn trt. Nh. Ráo trọi.

ráo trui trt. Nh. Ráo trọi.

RÀO trt. Lẹ chân : Bước ráo lénh mít II Clg. Rèu, chàm-chạm và cùng khép : Đì ráo ngoài chợ, thả ráo theo bờ sông, chạy ráo kiêm mối.

rào bước dt. Bước đi nhanh : Vừa thay lính tới, chúng ráo bước đi xa.

rào cảng dt. Nh. Rào bước.

rào chân dt. Nh. Rào bước.

rào mắt dt. Liếc xem cùng khép : Ráo mắt qua một lượt dè tìm coi có ai quen không.

rào-rào dt. Clg. Rèu-rèu, đi chàm-chạm khép các nèo đường : Ráo-rào kiêm mối.

rào xóm dt. Đi khắp nơi trong xóm : Ráo xóm đặng ngồi lê dối mách.

RÀO tt. Thưa (sua), không dày (khít) : Hàng ráo.

rào mình tt. Thưa mình, dệt thưa : Hàng ráo mình hạy chạy.

RÀO tt. Rệu, lồng-léo, gằn hư, gằn sút ras Cái chông đã ráo II (B) Rệu, nhúc - mỏi, rã-rời : Ráo chân, ráo người.

RAO dt. Cây căm có hàng dưới sông dè đóng đáy hoặc chặn đường cá đi : Căm ráo ngang sông.

rão đáy dt. Cọc căm dưới sông dè giăng lưới cho cá vào miệng đáy.

RÀO dt. Clg. Dạo, nhúng xuống nước rồi lấy lên xốc, nhiều lần như thế dè gạn cha ra hết đất cát : Ráo sạn.

RAO-RAC trt. Clg. Rau-ráu và räu-räu, tiếng nhai giờ : Cốm nhai rao-rac.

RAO-RÀO trt. X. Rào-réo : Nhai rao-réo.

RAO-RỰC trt. Ao-ýc, nôn-nao mong muốn : Rạo-rực muốn đi xem cho biết II Xôn-xao muôn nôn : Trong bụng rạo-rực khó chịu.

RÁP dt. Lắp, gắn cho ăn mộng, đúng chỗ : Ráp khuông cửa, ráp máy ; tháo ra rồi ráp lại II (R) Xập, tụt lại, hội lại : Ráp nhau bàn chuyện, ráp lại ăn thua.

ráp khuông dt. Đầu nhập khuông-tường lại, sắp lại thành khung.

ráp lại dt. Giụm lại, xúm lại : Ráp lại bàn chuyện.

ráp sòng dt. Gầy sòng, hội lại gầy một sòng

cò-bạc : *Sóng ra thì ráp sóng.*
ráp vây dt. Ráp hai cây kèo tung hàng vào cột
(việc cất nhà sườn gỗ).

RÁP XE dt. Cắn các bô-phận rời vào sườn xe
cho thành cái xe dùng được: *Thợ ráp xe*
|| Mua xe mới tại hàng, tại tiệm, và đứng
trong thợ ráp lại: Đói ianh lương, ráp
xe đi.

RÁP dt. X. Nháp.

RÁP tt. Nhám, không nhẵn: *Da ráp, đá ráp.*

RÁP dt. Cuộc bao-vây đè ruồng bắt: *Bố*
ráp, đì ráp, làm ráp; nghỉ đêm nay có
ráp (rafle).

RÁP dt. Nhà che tạm dùng vào việc hôi-hè,
cúng-quài: *Cắt ráp, che ráp || Nhà hêt,*
nhà rộng có sân-khau dien-trò và có ghế
che người ngồi xem: Chết ráp, choán ráp,
nghe ráp; cưỡi bè ráp || Nhà giang đám
me: Ráp nhất, ráp nhì.

RÁP CHIẾU-BÓNG dt. Nhà hét bóng, nhà rộng
có màn bạc làm nền đứng, có phòng chiếu
phim và ghế cho người ngồi xem.

RÁP HÁT dt. Clg. Nhà hát, nhà to rộng, có
sân-khau đè dien-trò, có ghế cho người
ngồi xem.

RÁP trt. Sát xuồng thật thép: *Cúi ráp, ném*
ráp, ngã ráp.

RÁP XUỐNG dt. Đòng ngã nằm sát nhau: *Bị*
trận đồng, lúa ráp xuống cỏ.

RÁT tt. Đau xót phứt ngoài da: *Rượu làm*
rát vết thương, ăn thơm (dứa) nhiều rát
lưỡi || trt. Né tới mện-mè: Giặc đánh
rát lầm; chúng bắn rát tới.

RÁT CỎ trt. X. Rát cuống-họng: *Rát cỏ bóng*
hở.

RÁT CUỐNG-HỌNG trt. Khan cả tiếng, tiếng
thẹn phiền khi nói hay la rầy quá nhiều mà
không có hiệu-quả: *Kêu rát cuống - họng*
mà chẳng ai trả lời; nói rát cuống - họng
mà chẳng ai chịu nghe cho.

RÁT-RẠT tt. Rát lầm: *Vô rát-rật.*

RÁT RUỘT trt. Nóng ruột, xót-ruột, tiêu, lây
làm uồng: *Thấy nó xèo mà mình rát ruột.*

RÁT tt. X. Nhát: *Rét gan, rát sợ.*

RÁT trt. Nh. Rẹp: *Cúi rẹp, sát rẹp || trt.*
Đùa qua một bên: *Đứng rẹp một phía.*

RẸP-RẸP trt. X. Rèn-rẹp.

RAU dt. (thực): Tiếng gọi chung các loại
cây cỏ ăn được, dùng làm thuốc và nuôi
súc-vật: *Đói ăn rau, đói uống thuốc tng;*
Đói ta là nghĩa tào-khang, Xuống khe bắt
ốc, lén ngòn hái rau CD.

rau cải dt. Rau và cải: *Chị ta bán rau cải*
ngoài chợ.

rau cần dt. Sách thuốc gọi Thuỷ-anh hay Sờ-
quỳ, loại cỏ thân ngắn, lá kép có bẹ, phiến
hình chân vịt; dùng ăn sống hoặc xào cà
cộng lăn lê, có mùi thơm và kích-thích
lợi-tiêu-tiện (*Apium graveolens*).

rau cần corm dt. Clg. Rau cần ống, loại cỏ
mọc dọc bờ nước, cọng bẹng, lá kép, hoa
trắng, trái nhỏ, lá và trái có tính-chất giúp
tiêu - hoá và lợi - tiêu - tiện (*Oenanthe*
stolonifera).

rau cần dày lá dt. Clg. Rau cần dày lá, lo-
cô cao lối 50 cm, cọng mập, giàn, lá dày.
hình tim, có răng và lông mịn, rất thơm,
phát-hoa ở đọt, hoa tím bốn tiêu-nhi, cây
có chất màu đỏ gọi *coprin* và tinh-dầu gọi
carvacrol, có tính trị phế-quản-viêm, kinh-
phong, cảm, ho, suyễn (*Coleus amboinicus*).

rau cần ống dt. X. Rau cần corm.

rau cần ta dt. X. Cần ta.

rau cần tàu dt. X. Cần tàu.

rau câu dt. Clg. Thạch-hoa-thái, sách thuốc
gọi Quỳnh-chi hay Quyết-chi, loại rong biển
thân giòn, màu đùi hoặc vàng, nấu ra nước
đèn ngụi đặc thèm xu-xoe, nhờ có chất
galactan là thành-phần chính, ăn được huot-
trường (*Cracilaria*).

rau cỏ dt. Tiếng gọi chung các loại rau và
cỏ ăn hay làm thuốc: *Ăn nhiều rau cỏ cho*
huot.

rau dấp dt. X. Rau trấp.

rau diếc dt. Loại cỏ hơi bò, có hai hàng lông
ở thân, phát-hoa chùm ở nách, hoa có năm
lá dài, ba tiêu-nhi lép, trái thuộc loai bể-quả,
lá ăn được (*Alternanthera sessilis*).

rau diếc bò dt. Loại cỏ bò, lá xanh hơi cứng,
hoa nhỏ mọc chùm, lá hoa trắng mọc ở
nách (*Alternanthera repens*).

rau diếp dt. (ĐY) Clg. Khô-cụ hay Thiên-hương-
thái, loại rau tánh lạnh, ăn sống được nhè
người, diều-hoé được 12 kinh-mech, lợi ngũ-
tạng, chủ-trị ác-sang và nọc rắn, kỵ mệt và
huyết heo.

rau dùa dt : Loại cỏ thuỷ-sinh, cọng bẹng,
có rễ phì, xốp, lá nguyên mọc xen, hoa 5
cánh vàng giật, 10 tiêu-nhi, nang dài nở
làm nấm mành, hợp với dầu du-đù tía-tri
được sài, ghè ở đầu và các bình ngoài da
(*Jussiaea repens*).

rau đắng dt. Loại cỏ bò nơi ẩm-uất, cọng
mập, lá dày đầu tròn hoa trắng, vị đắng,
được ăn sống, luộc, hoặc nấu canh, có chất

hung-phấn, trắn-kinh và lợi-tiêu-tiện (*Bacopa monniera*).

rau đắng đất dt. Loại cỏ bò dày ốm, lá tròn bìa có răng, nhô bằng mút đều, cộng ngắt ra có sưa trắng đục, thường được đâm dặt mứt nhặm và vú đau.

rau đậu dt. Rau và đậu, tiếng gọi chung các thứ rau và các thứ đậu : Ăn rau đậu cho thường.

rau giền dt. X. Giền, Giền đuôi-chồn, Giền điêu, Giền đuôi ngắn, Giền gai, Giền tây, Giền xanh.

rau húng dt. X. Húng, Húng cây, Húng dồi, Húng lùi, Húng quế, Húng sả, Húng láng, Húng lùi.

rau huyền dt. Sách thuốc gọi Vong-ru, Nghê-nam và Đan-cúc, loại cỏ bụi lá dài lối 20 cm, mộc, mọc đối và rẽ hai bên, lá non luộc chín ăn được, hoa vàng hình ống loa mọc dài theo một cộng cứng đứng thẳng, phơi khô thành kim-châm.

rau lang dt. Đot dây khoai lang : *Luộc rau lang ăn* || Dây và lá già khoai lang : Cho heo ăn rau lang meu lớn.

rau má dt. Loại dây bò, lá tròn có răng thưa không nhọn, phết-hoa ngắn, hoa có cánh két-hợp, trái hơi giẹp, lá có chất hêt-*roglucosid* gọi là *asiaticosid*, khi bị thuỷ-phân biến thành *glucosid* và *acit asitico*, nếu bị oxy-hoa, thành chất *oxyasiaticosid*, có tác-dụng trị ho leo, dây cũng có chất *vallarin*, có thè trị cùi (*Centella asiatica*).

rau mác dt. Sách thuốc gọi Minh-thái hay Xích-thái, loại cỏ mọc dưới nước, cộng dài, lá 3 góc nhọn giống đầu mũi tên nồi trên mặt nước, hoa xanh 3 cánh, 6 tiêu-nhị, 3 lá dài, lá non ăn được nhưng ăn nó rồi hay buồn ngủ (*Monochoria hastaeifolia*).

rau mơ dt. Clg. Lô-ma, sách thuốc gọi Bông-lan, loại dây leo có nhụa trắng, dùng ăn sống hoặc nấu chín, có tính ích-tính và cường-đương.

rau muống dt. Clg. Ung-thái, loại rau dây bò sét mặt đất, cộng bông có lông, lá hình trái tim dài có chót nhọn, đáy khuyết, noãn-sào không lông, ăn bò và chủ-trị các bệnh về nệm sinh-dè (*Ipomoea bonii*).

rau muống biển dt. Clg. Hải-ung, loại dây bò đọa bờ biển, lá hơi vuông, đáy khuyết, hoa to đở, hình ống-loa, vị đắng không ăn được, dùng trị chứng đau lưng và phong-thấp (*Ipomoea Pes-caprae*).

rau muống trắng dt. Loại rau muống trồng trên liếp ceo, cộng trắng và đứng, lá dài dài, hai chia, hoa hình ống loa hơi tím (*Ipomoea Nil*).

rau muống vụt dt. Loại rau muống bò nơi ầm-uất, lá tròn đáy khuyết hoa to màu hường, cộng không lông (*Ipomoea beladamiae*).

rau mươn dt. Loại cỏ cao lối 1m., hoa 4 cánh vàng, 8 tiêu-nhị, nang dài, cây có tính hêt-lợi (*Jussiaea suffruticosa*).

rau ngổ dt. Loại rau sống dưới nước hoặc dây bò, cộng bông, lá có răng không cuồng, hoa ống mọc ở nách hay đốt, có mùi thơm-ngon, nhân-nhẫn (*Enhydrus fluctuans*).

rau ngúc dt. Clg. Rau nhúc, rau rút, rau thuần, sách thuốc gọi Thuỷ-quỳ, loại dây bò trên mặt nước, cộng được bọc bằng một ống xốp trắng, lá kép, bị động tối và ban đêm thì xếp lại như lá mắc-cõi, phát-hoa thành hình đầu tròn, hoa vàng, 10 tiêu-nhị, trái dài 1x2 cm, cộng và lá non ăn được, hay thanh-nhiệt, thông-lợi đại tiều-trường (*Neptuna prostrata*).

rau om dt. Loại cỏ bò dưới nước hoặc nơi ầm-uất, cộng mập, lá nhỏ có răng, cộng và lá đều có lông, hoa tím giợt, nang tròn ở trong dài, được dùng làm gia-vị (*Limno-philus grattissima*).

rau quế dt. X. Húng quế.

rau rác dt. (d) : Clg. Rau rén, tiếng gọi chung các loại rau ăn được : Ăn rau rác thường cho huýt.

rau răm dt. Loại rau dây bò có nhiều mảnh, lá hình tim dài có mùi thơm nồng kích-thích, được dùng trộn với nhiều thứ rau khác để ăn sống hoặc xắt nhỏ làm gia-vị trong các thứ gói : Gió đưa cây cải vè trời, Rau răm ở lại chiju loli dâng-cay CD.

rau rén dt. (d) : X. Rau rác.

rau rút dt. X. Rau ngúc.

rau sam dt. Sách thuốc gọi Mᾶ-xi-hiên, loại cỏ mọc ở sân, trong chậu kiêng, thân mập, lá dày đở, hoa có 2 lá dài, 5 cánh vàng, 8 họng 10 tiêu-nhị, trái thuộc loại hêt-què, hột đen, thân ăn được, lá tươi trị được bệnh mắt, nhức răng, sắc uống trị kiết-ly (*Portulaca oléacea*).

rau sam lồi dt. X. Rau sam nhỏ.

rau sam nhỏ dt. Loại cỏ nhỏ, lá nhỏ mọc đối, lá bẹ biến thành lông trắng, hoa vàng nhỏ (*Portulaca quadrifida*).

rau sống dt. Clg. Rau thơm, các loại rau có mùi thơm trộn chung ăn sống như các thứ rau húng, rau dấp, rau răm, lúa-lô, v.v...

rau sập dt. Clg. Đọt sập, đọt cây sập, chất chát.

rau sơn dt. Lá non cây sơn, loại cây lương-dối to, mọc dưa bờ nước.

rau tần dt. Sách thuốc gọi Tần-dịch-lê, tục gọi Tần dày lá, X. Cần dày lá.

rau thơm dt. X. Rau sống.

rau thuần dt. X. Rau ngúc.

rau trại dt. Loại cỏ bò có rễ ở mồi mắt, lá hơi dài, cộng và lá có nhót, phát-hoa có mầm bọc, hoa tím.

rau trấp dt. Clg. Rau dấp, dấp-cá hay trấp-cá, sách thuốc gọi Ngu-linh-thái, loại rau bò dưới đất, lá hình tim tròn, có mùi thơm, dùng ăn sống với các loại rau khác; cũng trị được răng đau và sốt-rét.

rau vàng dt. X. Vàng.

RAU dt. X. Nhau: *Chôn rau cắt rốn*.

RAU-RÁU dt. X. Rau-räu.

RÀU-RÀU dt. Clg. Rau-räu hay Rau-räu, tiếng nhei giờ: *Corm có cát nhai nghe rau-räu*.

RÁU-RÁU dt. X. Rau-räu.

RÀU dt. Clg. Giàu hay rau, thường mồi rau, rau miêng dt. Clg. Rau mỏ, rau mồi hay đầu mỏ, đầu mặt nhau: *Ngồi rau miêng nói chuyện, không nghe chi ráo*.

râu mỏ dt. Đầu mỏ, lời trách nặng: *Râu mỏ cãi nhau*.

râu mõi dt. Nh. Râu miêng.

RAU-RÀU dt. X. Rau-räu.

RẮC dt. Rải từ-từ trên mặt và nhiều nơi: *Rắc bột, rắc đường, rắc muối, rắc phân, rắc tiêu, rắc thuốc, rắc tro; Gieo-rắc, mua lắc-rắc*.

RẮC tr. Tiếng vật cứng gãy: *Chân ghẽ gãy cái rắc*.

rắc-rắc tr. Clg. Răng-rắc, tiếng vật cứng gãy từ-tù: *Nénhé cây kêu rắc-rắc trước khi rơi xuống*.

RẮC-RỐI tt. Rối-răm khó-khăn: *Việc đã trở nên rắc-rối rối || bt. Tính người khó-khăn, hay kiêm-chuyện bắt-bè, làm khó người khác hoặc vê-viên câu chuyện cho dài-dòng khó-khăn: Cha đó rắc-rối lắm; nó muốn rắc-rối để mình năn-ni, chạy-chạy.*

RẮC tr. Cạn xuồng, ròng: *Cạn-rặc, ròng-rặc, nước rặc xuồng*.

RẶC tt. Dài ra mãi: *Con đường dài-rặc. rặc-rặc tr. X. Răng-rặc*.

RĂM dt. (thực): X. Rau răm.

răm-nghề dt. Thú rau răm cỏng và lá to, vuốt cao, ít thơm.

RĂM-RẮP tr. Răm-răt, khít-khao, thật sát nhau: *Đối chơi nhau răm-răp; tuân theo răm-răp*.

RĂM tt. Tên ngày thứ 15 trong tháng âm-lịch: *Cúng răm, trăng răm, bùa nay răm; Tháng bảy ngày răm xá-típ vong-nhân CD. răm nguồn tt. Tên các ngày răm tháng giêng, tháng 7 và tháng 10, có cúng lớn: Ngày răm nguồn, người ta hay ăn chay và bốc thi*.

răm vía tt. Ngày răm và ngày có cúng vía thánh-thần: *Ngày răm vía, người ta hay cùi-kêng*.

RĂM tr. Răp, toan, giợm: *Răm đì, răm hòi, răm nói; xăm-răm muỗn nhảy xuồng sông*.

RĂM tt. Ngứa, xót, xốn: *Bụi vào răm mắt; lông mi châm rạm da*.

RĂM tt. Sẽm, đở thâm: *Đở răm, thâm răm*.

RĀN dt. Dạy-bào, ngăn-cấm: *Dạy răn, đánh răn, giời-răn, khuyên-răn, lời răn; Thưa rằng bác mẹ em răn: Làm thân con gái chờ ăn trảu người CD.*

răn bão dt. Dạy-bảo nghiêm-khắc: *Con có răn bão, con nêu*.

răn cấm dt. Cấm-doán hàn-hoi: *Những điều răn cấm*.

răn dạy dt. Nh. Răn bảo.

răn dạy dt. Cấm-doán thường-thường, không lơ-lảng: *Răn-he con cái, dùng đê chúng sa-dè*.

răn phạt dt. Dạy-bảo và trừng-trị khi cần: *Nắng răn phạt nó mới sợ*.

RĂN tt. X. Nhăn: *Răn-reo*.

RĂN tt. Rẹn nứt: *Nứt răn; nước sơn răn cỏ*.

răn rắn tt. Rẹn nứt nhiều nơi: *Cái bát răn-rắn; nước sơn răn-rắn*.

răn-ri tt. (d): Nh. Răn.

RĂN-RẮT tr. Clg. Rắt-rắt, răm-răp, đầu nhau mệt loẹt, tất-cả như nhau: *Đẹ răn-rắt, tuân theo răn-rắt*.

RĂN tt. Clg. Vẫn, có nhiều sọc khác màu (với màu nền) theo chiều dọc, chiều ngang hay cả dọc ngang: *Khăn răn, nệm răn, mền răn*.

răn-ri tt. Có nhiều hình và màu-sắc lộn-xộn

Khăn rắn-rl.
rắn-rực tt. Loè-loẹt, có nhiều hình và màu sắc rực-rỡ : *Cái áo rắn-rực.*
rắn-vện tt. X. Vằn-vện.

RĂN dt. (động): Loại bò - sát phần nhiều không chân và có nọc độc, mình than dài và uốn xương sống đê bò hoặc phóng mình rất lẹ : *Công rắn cắn gè nhè;* *Vết rắn thêm chén.*

rắn bông-súng dt. Loại rắn nhỏ, không nọc độc.

rắn choàm-hoáp dt. Loại rắn mình ngắn, miệng thật rộng.

rắn hổ dt. Các loại rắn dữ như hổ-hành, hổ-mây, hổ-ngựa II (lóng) Gái điếm có bình phong-linh: *Gặp rắn hổ thì chết.*

rắn hổ-be khoang dt. Loại rắn hổ vảy đen có be khoang trắng gần đầu.

rắn hổ-chuối dt. Loại rắn hổ vảy xám.

rắn hổ-đất dt. Loại rắn hổ vảy đen.

rắn hổ-hành dt. Loại rắn hổ vảy xanh láng, rất hổ-hành.

rắn hổ-mang dt. Loại rắn hổ có nọc thật độc, ở theo khe suối.

rắn hổ-mây dt. Loại rắn hổ vảy to đẹp trắng xen lộn, giống vỏ trái mây.

rắn hổ-ngựa dt. Loại rắn hổ ở bờ-bụi, hay rượt mồi người.

rắn lài dt. Loại rắn nhỏ con, hiền.

rắn lục dt. Loại rắn nhỏ, màu xanh lá cây, thường ở trên nhánh cây, tối hay hút gió.

rắn mai-gầm dt. X. Bạch-hoa-xà.

rắn mò-vợ dt. Loại rắn đầu to mà nhọn, có nọc độc.

rắn nẹp-nia dt. X. Nẹp-nia.

rắn nước dt. Loại rắn ở dưới nước, hay bắt nhái ăn, không độc.

rắn râu dt. Loại rắn có nọc độc, ở dưới nước.

rắn roi dt. Loại rắn nhỏ con, không nọc độc.

rắn rồng dt. Loại rắn to, hay bắt chuột trong nhà.

rắn trun dt. Loại rắn nhỏ con, đầu đuôi bằng nhau, có nọc độc.

rắn vảy-tên dt. Loại rắn nhỏ, đầu có góe bén như cái vảy mũi tên, nọc rất độc.

rắn mối dt. Giống bò-sát có bốn chân, lưng phẳng có cạnh, vảy láng, đuôi dài.

rắn ráo dt. Các loại rắn ở trên khô ráo.

rắn-rít (rết) dt. Rắn và rết, giống có nọc độc: *Coi chừng rắn rít.*

RĂN tt. Cứng, chắc: *Cứng rắn.*

rắn cổ tt. X. Rắn đầu.

rắn đầu tt. Cứng đầu, khó dạy: *Đứa rắn đầu.*

rắn gan tt. Tố gan, dạn-dĩ, dám làm, không sợ.

rắn-mắt bt. Tinh tré hay chọc-phá, ưa thay mày: *Đứa rắn-mắt, chọc rắn-mắt.*

rắn mặt tt. Nh. Rắn đầu.

rắn-rỏi tt. Cứng-cáp, già-giặn: *Vết mệt rắn-rỏi, câu văn rắn-rỏi.*

RĂN trt. X. Rán: *Rắn tìm cho được.*

RĂN dt. Siết, cắt đứt: *Rắn cau, rắn cỏ.*

RĂNG dt. Nín hơi gồng bụng tống ra: *Mắc rận, rận không ra, rận cút;* *Rận như rận con II (B)* Nói hay viết cách khó-khăn, tìm hoài không ra lời, ra ý: *Rận từng tiếng, rận không ra chữ II (R)* Tiêu-xài mà còn tiếc: *Rận từng đồng.*

rận con dt. Clg. Rận đẻ, nín hơi rận, hành động tự-nhiên của người đàn-bà đẻ giúp đứa con lọt lòng dễ-dàng khi đúng ngày tháng.

rận cút dt. Clg. Rận ỉa, hành-động tự-nhiên của người mắc ỉa khi ngồi xuống.

rận đẻ dt. X. Rận con.

rận ỉa dt. X. Rận cút.

RĂNG dt. Xương nhỏ mọc ló ra khỏi hai hàm trong miệng đê cắn và nhai: *Bít răng, cắn răng, mọc răng, nghiến răng, nhăn răng, nhẹ răng, nhô răng, sâu răng, trảng răng, trổng răng, xỉa răng;* *Có răng thì lấy răng nhai,* Không răng nấu gặm chảng sal miếng nèo II CD. (R) Giống như răng: *Răng bìa, răng bùa, răng lược.*

răng bùa-cào dt. Thứ răng người to mà dài như cái bùa-cào.

răng cài-mả dt. Răng tròn bẹnh-bệch, dài đến dở trảng.

răng cấm dt. Clg. Răng cối hay răng hàm, các răng to, bằng mặt, ở bên trong cùng, dùng nghiên nát đồ ăn.

răng cỏ dt. (d): Tiếng gọi chung những răng: *Răng cỏ xéo-xéo hêt.*

răng cối dt. X. Răng cấm.

răng cùng dt. Cái răng cấm nhỏ mọc trong cùng mỗi bên hàm.

răng cửa dt. Chia nhọn và bén của lưỡi cửa II (R) Bìa có chia nhọn: *Biên-lai răng cửa, giầy răng cửa.*

răng cửa dt. Hai cái răng mỏng, đầu bén cỏ bẽ bần ở ngay giữa hàm, dùng cắn đứt đồ ăn.

răng chó dt. Clg. Răng nanh, 4 cái răng nhọn kê răng cửa.

răng đèn dt. Răng nhuchen đèn bóng, đẹp (theo xưa): *Ngày ngày hai bờa cờm đèn, Còn gì mà phẫn răng đèn hời chèng?* CD.

răng hàm dt. X. Răng cẩm.

răng hột bắp dt. Răng nhỏ, tròn và mọc đều, rất đẹp.

răng hột dưa dt. Răng nhỏ, mọc khít và đều, rất đẹp.

răng khoé dt. C/g. Nanh, hai răng to ở hai bên khoé miệng loài thú dữ.

răng lòi xi dt. X. Răng lòi-xi.

răng long dt. Răng long-lay, gền rụng: *Đầu bạc răng long.*

răng lòi-xi tt. Răng mọc chòng lên răng khác (thường gọi trái: lòi-xi).

răng nanh dt. X. Răng chó.

rắn sún dt. C/g. Sún răng, có mệt hay nhiều răng đă rụng.

răng sưa dt. Răng mọc lăn đầu, chuse they: *Trẻ còn răng sưa.*

răng thưa dt. Răng mọc thưa, có kẽ trống.

răng trám dt. Cái răng hư, được lấy hết gân máu rồi trám xi-măng hay chì.

răng vàng dt. Răng được bít vàng: *Thấy em đẹp nói đẹp cưỡi, Đẹp người đẹp nết lại tươi răng vàng CD.*

RĂNG dt. Vòng xoắn tròn khu-ốc ven chung quanh cây cốt tròn hoặc bên trong một thân lõm dè vặn thân lõm chụp ngoài cốt tròn cho dính khít-khao: *Chân răng, đỉnh răng, buồu răng, khoét răng, ven răng.*

răng chết dt. Răng vẩn méo bị sei bước nên hư, vẩn nữa không vỗ thêm.

răng dôi mặt vông dt. Răng giữa hình tró-trà dôi.

răng gai dt. Răng giữa có gai nhọn (*taille à piqûres*).

răng giữa dt. Gai hoặc khía của cái giữa.

răng lòn dt. Răng mòn, rỗng, vẩn không ăn.

răng mẩu dt. Răng của cây đinh cái dùng làm mẩu-mực (*pas de la vis mère*).

răng nhuyn dt. Răng khít, bước chậm.

răng S. I. dt. Răng theo hệ-thống quốc-tế.

răng tam-giác dt. Khoảng cách giữa hai đinh răng liên-tiếp (*dentelure isocèle*).

răng thưa dt. Răng khoảng thưa, bước mau (*pas bâtarde*).

răng vuông (tròn, hình thang) dt. Khoảng cách gồm phần lồi và phần lõm của một vòng răng.

RĂNG trt. Sao, thể nào, tiếng ở cuối câu hỏi: *Ói mǎn răng.*

răng chù trt. (Làm) Sao bảy giờ : *Rúa mǎn răng chù?*

răng rí trt. Sao như vậy ?

răng rúa trt. Sao thế ấy ?

RĂNG-RẮC trt. X. Rắc-rắc.

RĂNG-RĂNG tt. Đầu, một cờ, ngang hàng lối : *Đầu răng-răng.*

RĂNG-RĂNG trt. Ràng-ràng, sờ-sờ, hiện-hiện ra đó : *Dấu Nghiêu còn thấy dù răng-ràng.*

RĂNG trt. Như vậy: *Chữ răng, gầm răng, phân răng, truyền răng; Lời răng bạc-mệnh cũng là lời chung K II Là: Đì đâu có anh có tôi, Người ta mới biết răng đôi vợ chồng; Thấy anh em những mờ-màng, Tưởng răng đây đây đầy phùng-hoàng kết đôn CD II (R) dt. Nói: Chẳng nói chẳng răng chi hết; Răng không thì cũng vắng lời răng không K.*

răng là trt. Thật là, tiếng thuộc loại « Ý tại ngôn-ngoại » không vạch ra mà hàm-súc miasmai: *Đây giêng trông trời trương mắt ếch. Lầm người như vậy cũng răng là PVT.*

RĂNG-RẮC trt. X. Dâng-dặc và Dài dặc-dặc.

RĂNG tt. Ceo, mảnh và cứng: *Tăm-vông răng hơn tre.*

RĂNG trt. « Răng chằng » nói ríu: *Há răng.*

RĂNG tt. Ngày: *Thằng-răng.*

RĂNG dt. Dãy, hàng thẳng: *Rặng cây, răng lau, răng núi, răng tre.*

RẮP trt. Toan, lăm, định bụng sờ làm: *Thuyền từ những rắp sang sông bờ HXH; Bạc mêm-mông biển, cầu toan bắc, Xanh mịt-mù trời, thước rắp do TTT; Cũng rắp điền-viên vui tuế-nguyệt, Trót đem thân-thê hẹn tang-bồng NCT.*

rắp-ranh trt. Lắm-le, định bụng và giợm, ướm nhiều lần: *Làng cung kiêm rắp-ranh bắn sέ CO.*

rắp tâm trt. Lập tâm, định bụng làm mà không nói ra: *Rắp tâm học cho thành-tài.*

RẮP trt. Chắp, gập lại: *Rắp dôi, rắp tur.*

rắp dôi tt. Dôi, tảng thành hai: *Lanh-chanh, lão-nháo, lon-xon là những tiếng rắp dôi.*

RẮP-RẮP trt. X. Räm-räm.

RẮT-RẮT trt. X. Rän-rät.

RẶT tt. Thuần giỗng, không lei, không pha-trộn: *Giỗng rặt, lúa rặt, mếu rặt* II trt. Đầu là, toàn là, tất-cả đều thế: *Thay rặt mèu đèn; bọn ấy rặt là đồ mắt dày; nói rặt tiếng mè đẻ.*

rặt giống tt. Thuần giống, nguyên một dòng giống, không le: *Cà Bè-diêm rặt giống* // tt. Toàn là, ròng một thứ: *Ruột tương thắt lụng, khăn tay giắt rắn, rặt giống cau già* Phú Thầy đồ ngông.

rặt-ròng tt. Ròng, nguyên-chất: *Nép lụa rặt-ròng, vàng y rặt-ròng* // tt. Ròng là, hết thảy đều là: *Rặt-ròng cái giống ăn hại*.

RÂY dt. Vật như cái rô nhỏ bằng cước sắt hay vôi thừa, dùng lượt lấy nước hay vật nhuyễn nát: *Cái rây* // dt. Dùng cái rây sàng qua sàng lại để lọc: *Rây bột, rây đường, rây cốt dừa*.

RÂY dt. (đóng): Côn-trùng cánh cứng (nhiều loài) sinh và sống dưới đất hàng đồi ba năm mới bay lên ăn phá lá cây: *Còn rây, trù rây, xít rây* (*Xt. Sùng*) // Côn-trùng nhỏ, mềm, trắng như vôi bột, đóng dày ngoài da trái cây: *Đu-dủ có rây*.

RÀY dt. Trách mảng, vạch lõi ra để quở-trách: *Bị rày, la rày, rày con rày vor* // (R) Phá, quấy-nhiều, làm phiền: *Khuấy-rày, lèm rày*.

rày đậm dt. Xài-xè nặng-nè: *Đi chơi khuya, bị rày đậm*.

rày le dt. X. La rày.

rày lộn dt. Trách mảng qua lại và cãi nhau: *Hai người rày lộn om-sòm*.

rày-rà dt. Nh. Rày (cả hai nghĩa): *Khuyên nó, rày-rà làm chi? Khói diều duyên-nợ rày-rà, Khói mang tiếng xấu như là những ai* CD.

rày-rạt dt. Nh. Rày-rạt.

rày-rật dt. Quấy-nhiều lôi-thôi: *Vợ con rày-rật*.

RÂY dt. (chm): Đường sắt, hai đường thép cứng dày, bắc song-song để xe lửa (tàu hỏa) chạy (rails): *Xe lửa cán đường rây*.

rày cong dt. Đoạn rây uốn cong bắc trên đoạn đường cong (rails courbés).

rày khuỷu dt. Đầu rây như cùi-chỏ gân chỏ rẽ (rails coudés).

RÂY dt. Đất nơi cao-ráo đè trồng-trọt: *Đất rây, đất rây, làm rây, phát rây, rồng-rây; Rây bắp, rây dưa, rây mía; Gió đưa gió đầy vè rây ăn còng, Vè sòng ăn cá, vè đồng ăn cau CD*.

rây-bái dt. Nh. Rây: *Ở rây-bái*.

rây cài dt: Đám rây trồng cài và nhiều thứ sau khác.

RÂY dt. Xue duỗi, bó-bé, khinh-miệt: *Ruồng-rây*.

rây-ruồng dt. X. Ruồng-rây: *Em như cheo với lối đâu vuông? Quên-tử sao nay lại*

rây-ruồng?

RÂM tt. X. Dâm: *Râm giờ, râm mất*.

RÂM tr. Rân, rùm, có tiếng to: *Kêu râm, làm râm, nói râm* // Liều, xông-phe, không sợ: *Đi râm*.

râm lén tr. Rùm lén, gãy tiếng động to hay rãy-rã to tiếng: *Lèm râm lén*.

râm-râ tr. Um-sùm, vang dậy: *Súng nở râm-râ suốt đêm*.

râm tai tr. Rùm tai, vang bên tai: *Đập đánh râm tai*.

RÂM-RÂM tr. X. Lâm-râm: *Mưa râm-râm*.

RÂM-RÂP tt. Uớt và dính lại, nói về vật mỏng: *Tập giấy bị mắc mưa ướt râm-ráp*.

RÂM dt. Cây xà ngang của sườn nhà (*poutre*) // Ván lót sàn nhà: *Ván râm, râm nhà*.

RÂM tr. Tiếng động to của những vật to-lớn hoặc của đồng người: *Đụng cái rầm*.

râm-râm tr. Tiếng động to liên-tiếp: *Máy chạy râm-râm*.

râm-râm rộ-rộ tr. X. Râm-râm rộ-rộ.

râm-rập tr. Tiếng bước đi mạnh của đồng người: *Chạy râm-rập, đi râm-rập*.

râm-rì tr. Clg. Rù-rì, tiếng trò - chuyện khéo khi nhở: *Râm-rì suốt đêm*.

râm-rì tr. Clg. Rèn-rì, tiếng ồn-ào của người: *Kêu khóc râm-rì, quát-tháo râm-rì*.

râm-rộ tr. X. Râm-rộ.

râm-rật tr. Bồng-bột ứa nheu, ứa theo một loạt: *Râm-rật mua sắm, râm-rật tích-trữ*.

RÂM dt. Dâm, ngâm lâu trong nước cho dậy, cho nứt mồng: *Râm bột, râm giấy, râm hột giống, bún bột râm* // Vùi dưới đất ẩm-ướt cho ra tươi: *Râm hoa dàu, râm ngon mia* // Ủ cho nóng, giú cho chín: *Râm bắp, râm trái cây* // Giữ-gìn: *Lòng trời còn râm tài hoa* PT // Dụ sẵn: *Râm binh, râm mưu* // X. Nhâm: *Gián râm áo quần*.
râm vợ dt. Đè ý một cô gái và định bụng sẽ cưới: *Râm vợ cho con*.

RÂM tr. Cách khóc kéo dài tiếng.

râm-ra râm-rúc tr. X. Râm-rúc.

râm-rúc tr. Clg. Râm-rúc hoặc râm-ra râm-rúc, cách khóc tức-tưởi, ni-non: *Khóc râm-rúc như cha chết*.

râm-rúc-tr tr. X. Râm-rúc.

RÂM tt. Dày, khít, um-tùm: *Bụi râm, cây râm, râu râm, rừng-râm; Ba phen qua nói với diều, Vườn hoang cỏ râm thì nhiều gè con; Tiếc cây cội lớn không tên, Tiếc vườn cúc rậm có hàng không*

bông CD II (B) Đêng-dúc, lện-xộn : Râm lời, rậm-rật.

rậm bi tt. Rất rậm, rất dày khít.

rậm bít tt. Nh. Râm bi.

rậm đám trt. Có đông người trong đám :

Mời cho rậm đám, vô cho rậm đám II Xuê-xang, rình-rang, coi được: Khóc cho rậm đám; xen thêm một vở kịch cho rậm đám.

rậm lời trt. Nhiều lời, lầm điệu: Nói rậm lời làm chi,

rậm nét tt. Có nhiều nét vẽ lện-xộn: Bức tranh rậm nét.

rậm-rập tt. Rất rậm, có nhiều cây cỏ mọc khít nhau: Sườn dã cỏ leo, sờ rậm-rập, Lách khe nước rì, mó lam-nham HXH.

rậm-rật tt. Clg. Rậm-rỵt, lăng-xăng, nập-nợp, ở không yên nơi: Rậm-rật như chó tháng 7-

rậm râu tt. Có hàm râu rậm: Cái ông rậm râu.

rậm-ri tt. Rất rậm: Chữ viết rậm-ri: bờ bụi rậm-ri.

rậm-ri tt. Nh. Rậm-ri: Hai bên bờ-bụi rậm-ri LVT.

rậm-rít tt. Nh. Rậm-ri: Rậm-ri rậm-rít.

RÂN trt. Rân, rên, vang to: Cười rân, đê rân, khóc rân, le rân, pháo nổ rân II Rân, cùng khắp: Ngứa rân.

rân-rát tt. Có danh-tiếng, thuộc hàng khá trong xã-hội: Con nhà rân-rát II (R) Đêng-dảo: Bè con rân-rát.

rân trời trt. Rân trời, rùm trời, vang to lên: La rân trời.

RÀN trt. Rân, râm-rật, cuồn-cuộn kéo đi: Ngứa rân cùng mình; è rân hết cánh tay.

rân-rân trt. Cuồn-cuộn và râm-râm, sức động người kéo đi gây tiếng động ào-ào: Thiên-hè kéo đi rân-rân như xem hội II Lan ra từ dưới làn áo: Ngứa rân-rân.

rân-rân rộ-rộ (rò-rò) trt. Rân - rân và càng lúc càng động thêm và có nhiều tiếng ào-ào thêm: Rân-rân rộ-rộ như cỗ bảy beng.

rân-rật trt. Tiếng chạy động người: Chó chạy rân-rật ngoài đường II (R) Luông-tuồng, luông-lung: Đi rân-rật sáng đêm.

rân-rộ trt. Nh. Rân-rân rộ-rộ: Họ rân-rộ di muas sâm.

RÂN clg. Dẫn, dẫn tới, đậm sầm xông tới: Rân vô đầu xe hơi; rân vào gốc cây II tt. Cố-gắng: Cái rân, cố rân, lèm rân.

rân bước dt. Bước đi mạnh-bạo: Rân bước vào đám đông II (B) Xông-phê, leo mình

vào: Rân bước trên đường đời đầy chông-gai.

rân lên dt. Cố - gắng lên, lời khuyên-kích: Hãy rân lên, tương-lai đang chờ ta!

rân sức dt. Cố đem hết sức ra: Rân sức đê đạt nhiều thành-quả.

rân tới dt. Lướt tới, xông càn tới: Đáng lẽ nên thắng lại, anh nhẹ rân tới chỉ cho đúng?

rân thân dt. Clg. Dẫn thân, lao mình vào: Rân thân vào chốn can-quá.

RÂN dt. (động): Loại trùng hút máu đê sống, hay ở trong lồng rậm hay quần áo: Bắt rận, cỏ rận.

rận bò dt. Giống rận to con ở trong thân con bò như cáy, háng, lồ tai, v.v...

rận chó dt. Giống rận ở trong lồng hay két chân chó, nhỏ hơn rận bò.

rận kèn dt. Giống rận to.

rận lửa dt. Giống rận nhỏ, mình đỏ như lửa, thường ở trong quần áo.

RÂP dt. Lấp, bít, chặn lại cách sơ-sài bằng chà-gai hay cọc: Rập đường, rập lối, rập ngõ II (R) Khoả-lắp, không động đến nữa: Rập câu chuyện lại, rập cho qua việc II Tắp, đắp vò: Rập vò.

RÂP tt. Gấp, gấp, sắp đến: Chuyện đã rập bến đít; Việc rập tới nơi rồi.

RÂP trt. Gấp, xấp, tấp-lèn nhiều: Rập nấm rệp bầy.

RÂP dt. Bẩy bông lười to cẳng dưới đất, có dây giựt đê bắt chim: Bẩy rập, lười rập, mắc rập.

RÂP dt. Mẫu, khuôn đẽ nhái theo cho giống: Cái rập áo; cái rập đẽ đan, thêu; cái rập đẽ vẽ đường cong II dt. Clg. Đức, thà con trống que ở chung với con mái cho nó truyền giống: Rập cá thia-thia II (B) dt. Ấp theo khuôn-mẫu cho giống, cho ăn nhau: Ăn rập, cắn rập, đù rập, toa-rập; Chúng rập nhau đà-dão.

rập kiều dt. Đẽ cái rập vào dặng đù lấy kiều II (B) Bắt-chuốc, nhái theo, phỏng theo cho đúng: Rập kiều theo hàng ngoại-quốc.

rập khuôn dt. Nh. Rập kiều (cả hai nghĩa): Cái gì cũng rập-khuôn theo người, không có sáng-khiển chi cả II tt. Thật giống, như khuôn đúc: Nhái rập khuôn.

rập-ràng trt. X. Rập-rình.

rập-rình (rèn) trt. Clg. Rập-ràng, cùng chung một nhịp-nhàng: Ké chiêng người trong dua

nheu, Tiêng khoan rộn-rít, tiêng mau rập-rinh CD.

RÂP tt. Bị che rậm, thiêu sương nắng: *Chỗ rập; Rập quá nên cây không lớn.*

RẤT trt. Tật, quá lầm, tới mức thật cao thật nhiều: *Rất cao, rất đẹp, rất hay, rất nhiều, rất phải, rất tốt.*

rất đỗi trt. Đến mức chót: *Trông hồn rất đỗi tiêu-tuy! / Đến như, đến đỗi, đến mức cùng như vậy (lời so-sánh): Rất đỗi anh mà nó còn gợt, huống chi tái.*

rất mực trt. Đến mực chót, hết sức: *Rết mực hiền-lành.*

RÂU dt. Lông mọc ở mép và vòng theo quai hàm (không cao, có thể ra dài): *Cạo râu, đẽ râu, nhai râu; Phun râu đá giáp; Nhổ râu cha kia, cẩm cầm mè nơ.*

râu ba chòm dt. Thứ râu mọc hai bên mép và dưới cằm, mỗi nơi một chòm rủ-rết.

râu bạc dt. Râu người già, trắng.

râu bắp dt. Nhiều sợi tua-tủa màu đỏ ở đầu trại bắp.

râu cá chốt dt. Thứ râu mép đẽ hơi dài và uốn cong quặt lên.

râu cút mũi dt. Clg. Râu Sắc-lô, thứ râu hót ngắn và cao chừa một dốm nhỏ trên môi trên.

râu chổi sét dt. Thứ râu mọc vòng theo quai hàm và trên mép đệm dài ra, không quấn-râu dẽ dt. Clg. Râu xóm, thứ râu mọc một chòm dài dưới cằm, trên mép không có (giống con dẽ).

râu hùm dt. Râu ngắn mà quấn-quýu cù: *Râu hùm hùm én.*

râu le-the dt. Thứ râu mọc rất thưa, có ít sợi: *Râu le-the ba sợi.*

râu mày dt. Râu và chang-mày // (B) Đàm-ông: *Hạng râu mày* (vì hối xưa, đàn-bà cao nhẫn chang-mày).

râu mèo dt. Thứ râu mép thưa mà cứng, mọc đậm ngang và dài ra: *Thẳng chẽ râu mèo!* (thực) Loại cỏ nhỏ lá hình thoi có răng, phết-hoa dài ở đít, ống vành dài, cành trên to, 4 tiêu-nhị thật dài, cây có chất giục-cát *orthosiphon stolonifera*, sapôphônин, tinh-dầu, đậm potassium hứu-cơ, tanin, có công dùng trị các bệnh đau xương, nhức - mỏi, nhức gân và thận (*Orthosiphon spiralis*).

râu mép dt. Râu mọc hai bên mép (hàm trên).

râu móc họng dt. Râu cắm quặp vào trong cổ, không suôn-sé.

râu nấm chòm dt. Thứ râu mọc thành chòm

rồi ra dưới hai mép tai hai chòm, hai mép mỗi hai chòm và dưới cằm một chòm.

râu ninh dt. Râu vẫn mọc giáp quai-hàm mà không suôn, thứ râu của các vai ninh trong tuồng hát bội.

râu ngạnh tré dt. Thứ râu mép đẽ dài và vuốt cho đậm ngang ra.

râu quai nón dt. Clg. Râu rìa, thứ râu mọc dài theo quai hàm.

râu quặp dt. Thứ râu mép dài và quặp xuông.

râu rậm dt. Thứ râu mọc thật dày và nhiều.

râu rè tre dt. Thứ râu sợi to ma cứng.

râu-rìa dt. Rau và ria // (đ) Nh. Rau: *Rau-rìa xóm-xóm.*

râu rìa dt. X. Râu quai nón: *Râu rìa lông ngực.*

râu ròng dt. Rau dài, suôn-sé, trông đẹp // (thực) Thứ rong biển nhỏ sợi, một thức ăn quý.

râu Sắc-lô (Charlot) dt. X. Rau cút mũi.

râu tài dt. Một sợi lông dài, mọc gần miệng hoặc dưới tai.

râu tôm dt. Rau lo-the màu hoe-hoe.

râu xép dt. Nh. Rau quặp.

râu xóm dt. Nh. Rau đẽ.

râu xóm-xóm (xoàm) dt. Rau mọc dài và đẽ tự-nhiên không cạo sờ.

RÂU tt. Buồn - bã trong lòng vì một chuyện có hại cho mình hay người thân mình: *Buồn râu; Các chẽi bao thưởi nhái râu; Ănh-ương lớn tiếng, nhái bểu dya hơi CD.*

râu buồn tt. Rau lo buồn-bã.

râu con dt. Rau cho số-phận của đứa con vì nó mèc nẹn hay khó dạy-bảo.

râu chàng dt. Rau cho số-phận của chàng hoy vì tánh-tình của chàng.

râu lo tt. Rau-rì lo-lảng.

râu máu ct. Bắt buồn-bực, hay quẹu-quọ do sức-khoé kém.

râu-rì tt. Buồn và đau-khò.

râu sếu nanh tt. Rau khi thối-chí, thân-thò uê-oái cù.

râu thái ruột tt. Rau và đau-dớn trong lòng, ruột gan quặn thắt.

râu vợ dt. Rau cho số-phận của vợ hay vì tánh-tình của vợ.

RÂU-RÂU dt. (đóng): Loại cỏ nhỏ, hơi giống cỏ lòng-tong.

RÂU-RÂU tt. X. Dầu-dầu: *Râu-râu ngọt cỏ nửa vàng nửa xanh K.*

RÂU dt. X. Rau.

RÂU dt. Suòn nhả bằng gỗ.

RE tr. Tiếng nước chảy: *Cái thùng chảy re; ia chảy re.*

re-re tr. Clg. Re-re, tiếng nước chảy luân, chảy hoài: *Nước suối chảy re-re.*

re-ré tr. X. Re-re.

RE-RÉ tr. Clg. Rê-re, hơi rẽ: *Bán re-re; ra đẽ re-re, đỡ re-re.*

RÈ bt. Tiếng kêu của những vật mỏng mà nứt: *Chuông nứt tiếng rè* II (R) Hu, viết không được, dùnง chè có một mép hơi cong: *Ngồi bút rè.*

rè-rè bt. Nh. Rè: *Tiếng rè-rè, nghe rè-rè.*

RÉ dt. (thực): Sách thuốc gọi Thảo-dâu-khẩu, cây cao lối 1m, cách vải tắc có một bẹ lá ôm thân thành cay, lá phiến to như lá ngai, phát hoa mọc ở ngọn, hoa có nhiều tai khum như móng tay úp vào, trong mỗi tai có trái màu vàng lợt, hột có mùi thơm; cay, lá, rễ đều có vị cay, tánh ấm, không độc, được dùng trong các thang trị lỵ-mía, ấm bao-tử, hạ hơi, điều-hoa trong bụng.

RÉ dt. Thứ lúa mìe, chín sớm: *Chiêm cứng ré mềm tng.*

RÉ dt. Giọt xiên: *Nắng ré vào nhà* II Tết: *Mưa ré, uốt cả hàng ба.*

RÉ dt. Tiếng voi kêu: *Voi ré* II (R) Clg. Oé, thét, phát lên khóc to: *Em nhỏ giật mình té lén.*

ré khóc dt. Clg. Oé khóc, phát khóc to: *Nghé tin, cả nhà ré khóc.*

RÈ bt. Nhẹ giá, giá thấp hơn giá thường: *Bán rẻ, đẽ rẻ, giá rẻ, mua rẻ, trả rẻ; Cửa rẻ cửa hôi (ôî) II (B) a Khi-dẽ, coi thường: Coi rẻ, khinh-rẻ, xem rẻ* II b) Dẽ, không khó, không mất - mò: *Chứ dở rẻ mò; cậu ốp rẻ; bài toán rẻ.*

rè giá tt. Thấp giá, không đáng mày: *Hàng rẻ giá, người rẻ giá.*

rè mạt bt. Hết sức rẻ, như đồ bỏ: *Giá rẻ mạt, trả rẻ mạt.*

rè-ôî bt. Clg. Rè thui (thỗi), quá rẻ như đồ hôi thui (ôî thỗi).

rè-re bt. X. Re-re.

rè-rè bt. Rất rẻ: *Giá rẻ-rè, trả rẻ-rè.*

rè-rúng tt. (đ) Nh. Rè: *Mắt chó rè-rúng gi* II Khi-dẽ, coi thường: *Rè-rúng người nghèo.*

rè tiền tt. Rè, không đáng giá: *Đồ rẻ tiền.*

rè thui bt. Nh. Rè mạt, Rè ôi: *Rè thui mà không mua; trả rẻ thui.*

RÈ-QUẠT tt. Xoè ra như cây quạt: *Chim rè-quạt, hình rè-quạt.*

RĒ bt. Tê, tách ra: *Chia rẽ, ngã rẽ; rẽ bên trái; Trách ai đem khoá rẽ chìa, Vu-oan giá-hoạ, mình lila tôi ra* CD II tr. Cùng chia ra kết-quả sau khi hì công người của góp vào: *Cấy rẽ, làm rẽ, nuôi rẽ.*

rẽ cương dt. Giụt một sợi dây cương cho ngựa quẹo ngà khác.

rẽ duyên dt. Bất thời nhau hay thời nhau, khêng làm vợ chồng nữa: *Rẽ duyên tím cái.*

rẽ ngang dt. Quẹo ngà khác: *Tới ngã tư rẽ ngang xuống bến đò.*

rẽ-ràng dt. (đ) Nh. Rè: *Rẽ-ràng eng buồm rẽ-ròi* tr. Rạch-dot, rõ-ràng, đâu ra đây: *Nói cho rẽ-ròi.*

RÈM dt. Clg. Diềm, tấm sáo hay hàng vải che ánh nắng trước cửa: *Che rèm, treo rèm, vén rèm; rèm che sáo phủ.*

rèm châú dt. Rèm bằng chuỗi hay hột gì có lỗ để xò xâu lại: *Cửa bằng vội mờ rèm châú K.*

REN dt. Lụa hoặc vải mỏng khoét lỗ hoặc hình mý-thuật rò: viền lịt đẽ làm màn, rèm, hay kết bìa quần áo (dentelle).

REN-RÉN tr. Clg. Rón-rén hay Lón-lén, bước thật nhẹ đẽ đứng ai hay: *Ren-rén bước vô.*

RÈN dt. Đốt sắt cho đòn mềm đòn chế-ạo đòn dùng: *Lò rèn, thợ rèn; rèn dao, rèn mác* II (B) Luyện, tập: *Tập rèn, trui rèn.*

rèn cặp dt. Kẽm, dạy, ở một bên đẽ dạy-dỗ, luyện-lập cho: *Nhờ cha, anh rèn cặp.*

rèn công dt. Rèn đồ ăn tiền công, sắt do

người mướn rèn chịu.

rèn chí dt. Tập cho chí cứng-cỏi, cương-quyết.

rèn chỉnh dt. Rèn kỹ cho thành mòn đồ sau

khi ra vóc và đốt sắt lại.

rèn đúc dt. Rèn và đúc II (B): Đào-lạo, dạy-dỗ, luyện-lập cho nén người, cho thành-tài: *Nhờ công thây rèn đúc.*

rèn lòng dt. Tập cho bền lòng, cho vững lòng: *Rèn lòng son sắt.*

rèn luyện dt. Tái luyện, luyện-tập khác-khô: *Khô-công rèn luyện.*

rèn tập dt. Nh. Rèn luyện.

RÈN-RÈI tr. X. Rết-rết.

RÉN tr. Rón, lén, di nhón chân thật em đẽ

đứng ai hay: *Ren-rén, rón-rén.*

rén bước dt. Nhón gót, sê-lén bước nhẹ nhàng, êm-thầm: *Rén bước đi ên.*

rén-rén tr. X. Ren-rén.

RENG bt. Tiếng chuông nhỏ liền liền thật lợ

Nghe reng, chuông reng.

reng-reng trt. Tiếng reng liền-liên.

RÈNG trt. Tiếng kim-loại mỏng khua : *Nghé rèng một tiếng, day lại thấy mỏng nia rói tú-tung.*

rèng-rèng trt. Tiếng kim-loại khua liền-liên : *Xúc tiền rèng-rèng.*

REO dt. Kêu hò (kéo dài) tỏ ý vui mừng : *Hò reo ; Học-trò reo lên khi được thầy cho về ; Tướng là chị ngã em nâng, Hay đâu chị ngã, em măng em reo CD* || (R) Kêu dài tiếng : *Đồng-hò reo, nước gần sôi reo lên ; Kiếp sau xin chó làm người, Làm cây thông đứng giữa trời mà reo CD.*

reo cười dt. Phát cười to lên và kéo dài. **reo duyên** dt. Túc mái, gáy hay kêu lên

dè gọi con mái (hay cái) lại : *Đêm nằm trân-trò không yên, Tai nghe con đê reo duyên ngoài thềm CD.*

reo-hò dt. X. Hò reo.

reo mừng dt. Kêu to, la to lên khi vui mừng : *Đàn con reo mừng khi thầy mẹ đi chờ về.*

REO dt. Cuộc bāi-công, bāi-học, bāi-thị, bāi-thực, sự đồng lòng nghỉ việc dè phản-dối, đòi-hồi, tranh-chấp, v.v... : *Làm reo (grève).*

RÉO dt. Gọi to, kêu to : *Kêu réo, con réo, nó réo.*

réo đò dt. Clg. Hú đò hay kêu đò, gọi đò chèo qua rước mình : *Réo nín réo đò.*

réo nợ dt. Đứng ngoài cửa gọi to đòi nợ, cốt làm xấu con nợ.

réo-ruốn dt. Vừa réo vừa trù-èo.

RÉO-RÁT bt. X. Giéo-rát.

RÉO dt. Théo, rọc, xén meo ngoài bìa : *Réo một miếng thịt, réo bìa giấy* || trt. Men, di dọc theo bờ : *Đi réo bờ sông* || dt. Theo nhò, miếng nhò : *Một réo giấy, réo gừng.*

RÉP dt. Tháp, chắp, thuật lấy nhánh cây này buộc qua thân cây khác sau khi cắt lột vỏ chỗ tháp cho dính nhau : *Rép cây, cây rép (greffer, greffage).*

RÉT tt. Lạnh : *Áo rét, gié rét, gió rét, mùa rét, trời rét* || Bệnh lạnh run mà ngoài da nóng (sốt), do vi-trùng đốt xâm-nhập vỡ máu : *Bệnh rét, cữ rét, sốt-rét.*

rét-buốt tt. Lạnh buốt, thật lạnh : *Trời rét-buốt.*

rét cách-nhật dt. Bệnh rét có cữ, bùa có bùa không (cách một ngày).

rét mướt tt. Lạnh-léo : *Chịu rét mướt suốt đêm ngoài sương gió.*

rét rùng dt. X. Sốt rét ngã nước.

rét vò da tt. Bệnh rét kinh-niên, cứ trờ đi trờ lại luân.

RÉT tt. X. Sét : *Rét ăn ; đỡ sét đè lâu rét ra.*

RÉT trt. Tiếng co-xát : *Đánh cái rét, ra một bāi* || Tiếng co-xát thật lẹ khi cưa ngang nhiều bìa cứng : *Kéo rét một cái trên cửa lá-sách* || dt. Ẩn ngón cái vào bìa các trang giấy và hờ nhẹ ra cho chúng bật thiêt lẹ : *Rét sách kiêm tờ giấy kẹp trong ấy* || Đém giấy bằng cách một tay xoè bìa giấy ra, tay kia lần dẽm từng nǎm tờ một : *Rét coi được bao nhiêu.*

rẹt-rẹt trt. Clg. Rèn-rẹt, tiếng chât lồng bị bắn mạnh ra : *Tiêu rẹt-rẹt ; phun rẹt-rẹt.*

RÈ dt. Kéo dài ra : *Rè lui,rè thuốc, câu rè ; Rè dueo chân người chờ bạc men, Ai ơi muôn sáng phải gần đèn HXH* || (R) Nơi, nơi, dàn sang nơi khác : *Rè cái cối qua bên kia* || mt. Tiếng gọi những miếng gì do nhiều sợi chõng ciết lén : *Một chục rè bánh hỏi, mấy rè thuốc.*

RÈ trt. Nặng-nè, chậm-chạp : *Năm rè mẩy bùa rày.*

rè-rè trt. Chậm-chạp, lúi-lắc : *Đi rè-rè, nói rè-rè.*

rè-rè trt. Dây-dưa, không dứt : *Đau rè-rè hoài* || (B) Nhiều, khắp cùng : *Chân mình những phần rè-rè, Lại còn đốt đuốc mà rè chân người CD* || tt. Chậm-chạp, không leh-le : *Rè-rè như cá trê chui ống tng.*

RÈ dt. Vật thắt bằng dây hay tre hình tròn trẹt, dùng lót nồi tráng : *Anh vè ngoài Huế thắt rè tai béo, Gỏi vò em bán đở nghèo dãi nǎm CD* || tt. Giống cái rè : *Bánh rè, non rè.*

RÈ dt. Vai chòng của một người con gái trong thân mình : *Anh rè, chàng rè, cháu rè, dượng rè, gởi rè, kén rè, làm rè, nuôi rè, ở rè.* **rè con** dt. Tiếng chỉ người rè đối với cha mẹ vợ : *Tháp nhang cho sáng bèn thờ, Kèo cha mẹ quở : không nhở rè con CD* || Rè và con ruột : *Rè con đông dù.*

rè đồng-sàng dt. Người rè xứng đáng, rè quý (Xt. Đồng-sàng thiên phúc PH. II).

rè phụ dt. Người trai theo sát ông mai trong ngày cưới hỏi để chúc sei-khiến trong việc lè-nghi.

rè tháo dt. Người rè hiếu-tháo đối với cha mẹ vợ : *Dâu hiền là gái, rè tháo ấy trai.*

RÈ dt. Phần châm dưới đất để tìm thức ăn cho cây cỏ : *Đêm rè, gốc-rè, mọc rè, rè*

- rẽ II (B)** Gốc-lịch : *Cô-i-rẽ.*
- rẽ bàng dt.** Thứ rẽ nhỏ bò cạn trên mặt đất chung-quanh gốc cây.
- rẽ cái dt.** Bé hoặc bốn cái rẽ to châm sâu xuống đất và mọc chia ra để giữ vững thân cây.
- rẽ con dt.** Rẽ nhỏ từ rẽ cái mọc tua ra thật nhiều để tìm thức ăn cho cây.
- rẽ đuôi chuột dt.** Cái rẽ thon nhọn và dài, nối thân cây mà dâm thẳng xuống sâu.
- rẽ lồi dt.** Thứ rẽ bảy trên mặt đất.
- rẽ thuốc dt.** Những rẽ các loại cây có chất thuốc trị bệnh : *Đi đào rẽ thuốc.*
- rẽ tranh dt.** X. Mao-cân-thảo và Tranh.
- rẽ tre dt.** Rẽ cây tre // Tên thứ râu sợi cứng : *Râu rẽ tre.*
- RẾCH tt.** Dơ-dáy : *Bát rếch.*
- récin-réc tt.** Bảy-hầy, bần-thiu : *Nhà cửa rếch-rác.*
- RÊM tt.** È-äm, đau nhức : *Lâu ngày đi bộ, rêm cả hai chân II (R) Hư, lòng cà : Chạy đường xấu, cái xe rêm hết.*
- rêm mình dt.** È-äm, đau nhức cả thân mình : *Bị đánh rêm mình.*
- RÊN dt.** Thở mạnh thành tiếng từng hơi ngắn khi đau nhức trong mình : *Rên hù-hù II (B) Rú lên vì quá sung-sướng II (R) Than : Lanh lương trễ, họ rên dữ quá !*
- rên la dt.** Rên to tiếng, thỉnh thoảng kêu trời hay kêu cứu vì quá đau nhức : *Đèn-bà chuyên bụng hay rên la.*
- rên-rầm dt. (d.)** Nh. Rên : *Đau thì rán chịu, rên-rầm làm chi ?*
- rên-rì dt.** Rên nhỏ-nhỏ cách thẳm-thiết : *Rên-rì suốt đêm.*
- rên siếc dt.** Rên hơi ngắn cách mệt-nhọc.
- RÈN trt.** Tiếng dội hơi ấm và kéo dài : *Bom nổ rền II Rùm, to tiếng : Ở đây rền quá, không ngử-nghê gì được cả.*
- rền-rĩ tt.** Âm-ì, tiếng khóc kè trong đêm vắng : *Cripton Kiều rền-rĩ trường loan K.*
- rền trời trt.** Có tiếng rền khắp nơi : *Họ kêu rêu rền trời.*
- RÉN dt.** Rén : *Rén bước.*
- RÈNG-RANG bt.** X. Rinh-rang.
- RÈNH-RÀNG tt.** X. Rinh-ràng.
- RÈNG-RÄNG tt.** Méo-mó, sei-lệch : *Phái duyên nó bám như keo, trái duyên renga-räng như kèo đục venh CD.*
- RỆP dt. (động)** Loại côn-trùng mình giẹp và dai, hay ở két ván két ghé hoặc trong mùng mền quần áo để chọc hút máu người giết ra có mùi hôi : *Mặt-rệp, thuốc trừ rệp.*
- rệp mén dt.** Rệp con, côn nhò.
- RẾT dt. (động)** Clg. Rít, loại côn-trùng có nhiều chân, đuôi có càng đẽ kẹp, có nọc độc : *Đỗ bây con rết mấy chân, Cầu ổ mấy nhịp, chờ Dinh mấy người ? CD.*
- rết biển dt.** Loại rết ở gần bờ biển to bằng ngón tay, dài độ 5, 6 tấc, màu vàng, cưa-cây chậm-chạp.
- rết chúa dt.** Con rết to hơn hết trong đám, bè ngang lối 1 phân, dài lối 1 tấc II (lóng) Người hè-tiên, keo-kiết : *Rết chúa ngô-công kẹo.*
- RÈU dt. (thực)** Loại rong bám vào đá, vỏ sò ốc, uớt luân, hoặc mọc ở đất rừng damp mát : *Mình ốc không rửa, còn mang thêm cục rêu. Có thứ gồm có một thân nhỏ có lá, trên có tú-nang-thè (sporogone) chia ra cộng dài (seta) và bào-tú-nang (Muscinae).*
- rêu xanh dt.** Rêu đóng trên chỗ ẩm-uớt màu xanh : *Đây lu đê lâu đóng rêu xanh.*
- RÈU-RAO dt.** Bán-rao, kè-lè việc mình hay việc người cho nhiều người khác biết : *Chuyện như vậy mà cũng rêu-rao.*
- RÈU dt.** Cỏ, rác, cây khô trôi lèn-bèn trên mặt nước : *Củi rêu ; vớt rêu về chym.*
- RÈU bt.** Rào, di chầm-chạm và qua lại ngoài đường nhiều bận : *Thả rêu ; rêu di hưng gió.*
- rêu-rêu dt.** Di qua lại nhiều bận mệt chỗ : *Rêu-rêu kiêm mồi.*
- RÈU-RÀO tt.** Quá thưa (sua) : *Thưa rêu-rào như vầy, cá nhỏ lợt ra cả.*
- RÈU tt.** Rã, hư bẩy : *Chín rêu II Mục, hư : Cái ghê đã rêu II Quá già, yếu-ớt : Ông già đó đã rêu.*
- rệu-rạo tt.** Quá rêu : *Rệu-rạo hết, côn xài giù nữa được.*
- RI dt. (động)** X. Gi : *Chim ri II Clg. Ác, tên loại gà nhỏ, lông trắng mịn, thịt xanh, chân xanh : Gà ri.*
- RI trt.** Này, thế này : *Mồn ri.*
- ri tê trt.** Vày khác, thế này thế khác : *Không ai ri tê chí cả.*
- RI-KẾT-TRÙNG dt. (Y)** Nhũng vi-trùng rất nhỏ, nhưng kiêng hiền-vi thật tốt cũng có thể nhìn thấy được như krowazecki của bịnh. sót-ban chảy rận (rickettsies).
- RI-RÍ trt.** X. Rí-rí.
- RI-RÌ trt.** X. Rí-ri.

RÍ-RÍCH trt. Clg. Rà-rích, nhò-nhỏ mà dai : Khóc rí-rích suốt đêm.

RÌ bt. Chậm-chạp và nhò : Chậm rì.

rì-rào trt. Clg. Thị-thào, lão-xào nhò-nhỏ : Nói rì-rào ; Nghe rì-rào để mách ngoài xa CO.

rì-rầm trt. Nho-nhỏ và đều-dều : Nói rì-rầm luôn.

rì-rì trt. Cách chậm-chạp, từng giọt, từng bước : Nước chảy rì-rì ; đi chậm rì-rì.

RÌ-RÌ dt. X. Rì-rì.

RÍ tt. Thật nhỏ, thật sê : Nhỏ rí.

rí-rí trt. Clg. Rí-rí, se-sê : Nói rí-rí, khóc rí-rí.

rí-rúc trt. Dai mà nhò tiếng : Khóc rí-rúc.

RÍ dt. Người đàn-bà làm nghề gọi hồn người chết : Nàng rí.

RÌ bt. Sét, chát sét bị ẩm-ướt, bị oxy-hoá : Han-rì, sét rì.

RÌ dt. Clg. Nhì, chảy ra từng giọt thật nhỏ : Nước rì II (R) trt. Thật sê, thật nhỏ. (Xt. Di).

rì hơi dt. X. Di hơi.

rì-rè trt. Nhò, ít mà kéo dài : Đòn rì-rè, mưa rì-rè, uông rì-rè II dt. (R) Đòn muỗi, nhện lai-rại, tinh-tý v.v... : Rì-rè sáu câu, rì-rè ba sợi, rì-rè suốt đêm...

rì-rén trt. Rón-rén, cách đi sê-lén : Đi rì-rén như ăn-trطم.

rì-rì dt. Clg. Rì-rì, chảy thật chậm và chảy luôn : Nước rì-rì, mưa rì-rì.

rì-rót tt. Èm-đêm, nhò và èm-dịu : Giọng rì-rót.

rì tai dt. Kẽ miệng vào tai người nói nhò : Buốc lại rì tai một đôi lời.

RÌ dt. Ghịt lại, ghì lại, trấn xuống không chịu di tới : Bí kéo đi, nô rì lại.

rị-mợ trt. Cặm-cụi, mò-mẫm, làm thật ti-mì : Việc tuy bẽ-bộn, nhưng nhò rị-mợ làm thật cung xong II Chặt dạ, rít-róng : Người rị-mợ ; rị-mợ từng đồng.

rị-rị dt. Clg. Rì-rì, cố rì-lại luôn, không chịu bước đi : Nó cứ rị-rị hoài, kéo không nỗi.

RIA dt. Clg. Rìa, ven bờ : Ria sâng II (R) a) Rêu mép, rêu mọc ven môi trên : Rêu ria II b) dt. Cắt cho bằng, cho đều : Ria hàng rào, ria cỏ.

RIA bt. Rei re, bùa re : Đen ria ; ria thóc cho gò ăn II dt. Bắn một loạt súng liên-thinh : Ria qua một loạt, chết 5, 6 mạng.

RIA dt. Rìa, bìa, ven cạnh ngoèi : Chäu-ria, chạy ngoèi rìa, cho ra rìa ; ria rừng, ngoèi

rìa cánh đồng.

RÌA dt. Dùng mỏ rút từng chút : Rúc-ria, cá săt rìa mồi, vịt rìa cầm, chim ria lồng II (R) Gỡ thịt ra khỏi xương : Ria cá, ria cua II X. Nói ria.

rìa-ráy dt. Vẽ rìa, gỡ rìa : Ria-ráy cho kỹ, kéo lộn xương II trt. Xia-xói, châm-biếm mia-mai, cách nói làm cho người đau-đớn, chua cay, khó chịu.

rìa-rói trt. Nh. Ria-ráy và Xia-xói.

rìa-rút trt. Nh. Ria-ráy và Xia-xói.

RÌA tt. Nứt kẽ to, có thể bị chảy nước : Cái bình ria, cái chén ria.

RÍCH tt. Quá lâm (tiếng chè) : Cũ rich, hôi rich, quê rich, thưa (sưa) rich.

RÍCH-RÍCH trt. X. Rinh-rích

RIM dt. Nấu với lửa riu-riu cho thâm đều : Kho rim, rim tôm, rim thịt ; Cam sành chê đãng chê hôi, Hồng rim chê lạt, thuốc chổi khen ngon CD.

rim đường dt. Ngào, rim với đường : Khé rim đường, chanh rim đường.

rim mứt dt. Làm mứt : Trái chín rõ, bán không kịp thì rim mứt.

RIM-RIM dt. X. Rim-rim.

RÌM dt. Tiết ra, rịn ra từng chút : Nước đá dụng trong ly rim ra.

rim-rim dt. Clg. Rim-rim, tiết ra luôn.

RIN-RÍT tt. X. Rit-rít.

RÌN dt. Siêm, ninh-hốt, dua-bợ : Nói rìn.

rìn-rót dt. Nịnh-hốt, lusing-bợ : Rin-rót kiềm ăn.

RÌN dt. Rì ra, thấm ra từng hột nhò : Rìn mồ-hôi ; ly nước đá rịn ra.

RINH dt. Bưng đi với hai tay : Rinh cái lư hương II (R) Cắp, trâm : Bọn trộm vào nhà rinh mất cái đồng-hồ II (B) Lấy làm vợ cách 'ăl-chánh : Rinh cô em vợ.

rinh đi dt. Bưng đi, đem dời đi : Rinh cái bàn này đi cho ròng.

rinh mất dt. Lấy cắp, trộm : Đồ-đạc bị rinh mất rất nhiều II (B) Tu-tình và dẫn đi trốn : Bị bạn rinh mất vợ.

RINH trt. Đặng mệnh và lắc-lư : Gắt rinh cả nhà ; Cây cột rung-rinh, dia-vị rung-rinh.

RINH dt. Rầm vỗ-dài : Bú đánh văng ra rinh ; lợt xuống rinh (ring).

RINH dt. Trông chừng cách nấp lén : Nấp rinh, ngồi rinh, theo rinh, rình ăn-trطم II (R) trt. Chực, sắp, gần : Rinh di.

rình chêt dt. Sắp chêt, gần chêt : Bình rình

chết, đôi rình chết.
rình-mò dt. Clg. Rình-rập, đê ý, trông chừng theo, len-lỏi theo mà già như thản-nhiên : Rình-mò theo kẽ gian,

rình mồi dt. Ngồi thu mình, thủ bộ, mắt chong tối, im-lặng đê chực bắt con thịt đang ăn : Cợp rình mồi.

rình nhà dt. Núp bên ngoài chờ cơ-hội vào nhà : Bọn trộm rình nhà, trèn-hô rình nhà.

rình-rập dt. (d) : Nh. Rình-mò : Bị lính rình-rập ; bị vợ theo rình-rập.

RÌNH-RANG bt. Long-trọng, linh-dinh, quy-mô rộng, có đông người : Làm rình-rang ; Đám cúng rình-rang đến.

RÌNH-RÀNG trt. Clg. Rènh-ràng, tiếng to mà thành : Kêu rình-rảng.

RÍT dt. (đóng) : X. Rét : Con rít, rít chúa, rít biển.

RÍT tt. Có chất dính : Dầu rít, đường rít, mồ-hôi rít !! (R) Khít (sít), gắt, không trơn : Bánh xe rít, cánh cửa rít !! (B) Kéo, hàn-tien : Thẳng cha dó rít lâm.

rít-chằng tt. Rát rít vì chất dính : Mồ-hôi rít-chằng.

rít-chít tt. Nh. Rít-chằng : Bàn tay rít-chít. **rít chúa** tt. X. Rét chúa (lóng) : Rít chúa mà làm nhu hào-phóng.

rít dầu tt. Khô dầu nên rít : Mèo rít dầu nên khua !! Dính dầu nên rít : Bàn tay rít dầu, không dì rửa dì.

rít-rít tt. Clg. Rin-rít, hơi rít : Lâu tắm nên cái mình rít-rít !! Hơi gắt, không trơn : Cánh cửa gần không ngay nên rít-rít.

rít-róng tt. Keo-kiết, bùn-xìn : Con người rít-róng.

RÍT dt. Kéo dài về con tiếng : Gió rít ; cởi tàu rít lên !! (R) Hít vô một hơi dài : Rít một hơi thuốc thật đà.

RÍT dt. Buộc chặt : Buộc rít, giữ rít, khít rít, ràng-rít ; rít vết thương lại.

rít thuốc dt. Clg. Bó thuốc, dặt thuốc rồi bó chặt lại : Đem cho thầy rít thuốc.

RIU trt. Từ-từ, chút ít.

riu-rít trt. Rà-rít, loi-loi, nho-nhỏ, nhè-nhẹ : Khác riu-rít, múa riu-rít ; Gió thổi hơi riu-rít, Mặt nước sóng lặng-trạng Tiền Xích-bích.

riu-riu trt. Vừa-vừa, nhỏ ngon, không hào-hào : Chym riu-riu, đê lửa riu-riu.

riu-riu trt. Clg. Riu-riu, ngoan-ngoan, cúi đầu

chiều theo và bước đi từ-từ : Riu-riu đi theo, riu-riu re đi.

RIU dt. Đò bắt tôm : Đánh riu, tôm riu.

RIU dt. Búa dèo to, lưỡi có chén dài cho đẽ diều-khiên, cán dài : Búa riu, chén riu, lưỡi riu ; Múa riu qua mắt thoáng.

RÍU tt. Rối chảng-chít khó gõ : Chỉ ríu || trt. Clg. Nhíu hay lịu, cách nói quá le, làm cho hai tiếng dính thành một và đổi ra một tiếng khác như : Hai mươi thành hăm, ba mươi thành băm : Nói ríu.

riu-rít trt. Liu-lo, cách nói hay hát liền miệng, khó phân-biệt : Quýnh nén nói riu-rít ; Cè-cuồng uống rượu la-dè, Chim gi riu-rít bỏ ra lẩy phèn ; Tai nghe riu-rít cởi tàu, Nhớ người bạn cũ nứa sầu nứa lo CD.

RÍU-RÍU trt. X. Riu-riu : Ríu-ríu đi theo.

RIÉC dt. (đóng) : X. Giéc : Cá ríec.

RIÉC dt. (đóng) : X. Diệc : Riệc lừa.

RIEN tt. X. Triển : Bằng riển, vừa riển.

RIEN dt. (đóng) : Loài kiến nhỏ con mà hôi : Kiến riển.

RIENG tt. Thuộc của mình, không phải của chung : Con rieng, của rieng, chuyên rieng, nhè rieng, tiền rieng ; Buồn rieng ta lại tủi thầm, Hai tay áo chít ướt dầm cả hai CD. || trt. Phân-biệt ra, không chung lộn : Ánh rieng, ó rieng, ra rieng, tu rieng.

rieng-biệt trt. Rieng hân re, không chung lộn : Đè rieng-biệt ra kéo lộn, nói rieng-biệt kéo có sự hiều lầm.

rieng lo át. Rieng mình lo-lắng (trong lúc sỉ nấy không lo) : Xăng-văng chậm tính, thương đời chổ, Khắp-khởi rieng lo, biết những ngày III.

rieng mang dt. Rieng mình mang lấy : Rieng mang nỗi sầu ; Hay gì lửa-dão kiêm lời, Cá nhà chung hưởng, tội trời rieng mang CD.

rieng tây tt. Clg. Rieng tư, thuộc của từng người : Đò iế-nhuyễn, của rieng tây, Sách sòn-sanh vét, cho đầy túi tham K.

rieng tư tt. X. Rieng tây.

RIENG dt. (thực) : Sách thuốc gọi lương-khương, loại cũ có mùi thơm, nhiều ánh, mọc lèn thành bụi to, lá dài có bẹ bồ thán, phát-hoa ở đót, hoa trắng ; cùi vị cay, lá nhón, không đậm, được dùng làm gia-vị và chè thuốc đau bụng, mửa, kinh-phong : Chim quayen nó đậu bụi rieng, Đầu bê-con ruột,

không tiền cung xa CD (Alpinia galanga).
riềng tàu dt. Loại riềng cao lối 1m, hoa trắng có nhiều tủy-tán, củ có tính dân-huyết (*Alpinia sinensis*).

riềng thuốc dt. Loại riềng cao lối 2m., củ được dùng làm thuốc phấn-khởi và dùng chung thang với nhiều vị khác (*Alpinia officinarum*).

RIÉP dt. X. Diếp và Bô-công-anh.

RIẾT dt. Siết, rút cho chặt: *Buộc riết, ôm riết; riết nuốt lạt* II trt. Gắt, gắng hết sức mình: *Ráo-riết; Ån riết cho xong, di riết kéo mưa, làm riết kéo trễ* II tt. X. Rít: *Riết-róng.*

riết đi dt. Lời thúc-hối, giục-giăc: *Riết đi!* *Ngoài đó chơi!*

riết lên dt. Nh. *Riết đi: Riết lên kèo trễ.*
riết-róng tt. X. Rít-róng.

RIỆT dt. Đánh: *Riết nó cho đau* II trt. Trút, dồn: *Đò riết cho tái chịu hết.*

riết đòn dt. Đánh dồn, đánh đè trùng-phạt.

RIẾT dt. Tới, thẳng tới (tiếng riềng người thợ cày nói với trâu).

RIÊU dt. Canh nấu với gạch cuộn, thường đùn ăn với bún: *Bún riêu, canh riêu.*

RIÊU dt. Việc xấu-hồ: *Bêu - riếu, rao riếu.*
riếu xác dt. Hư thân, tiếng mắng người: *Đò riếu xác.*

RIÊU dt. X. Giẫu: *Chẽ-riểu.*

RO-RO trt. Tiếng hút á-phien: *Kéo ro-ro.*

RO-RÓ trt. Clg. Ró-ró, ru-rú, trong nhà luôn, không đi đâu: *Ngoài ro-ró chịu nghèo.*

RÒ dt. Nhì, rì, chày tung giọt theo đường nứt: *Nước rò, rươu rò cá* II tt. Rịa, nứt kẽ to: *Bình rò, chum rò.*

RÒ dt. Tụt, nhánh ác: *Rò lan, rò huệ;*
Giảu thu vừa nảy rò sương K.

RÓ dt. Clg Rá, rò nhỏ đan kín mắt, dùng đựng hộp (hạt) nhỏ: *Ró gạo, ró vừng.*

RÓ dt. Chõp, lấy cắp: *Bị chúng ró mất cái bóp.*

ró-ráy dt. X. Ró-ráy.

RÓ-RÓ trt. X. Ro-ro.

RÒ dt. X. Nhỏ: *Ró tung giọt.*

RÒ trt. Ráo: *Ró nước* II (B) Rút nhỏ lại và cứng chắc hơn: *Tré con sinh được vài ngày rò lại, nhẹ cân hơn mới sờ lòng.*

rò mình tt. Ráo mình, se mình, nước bốc hơi hết: *Phơi vừa rò mình thì đem vô, dùng đè khô không tốt.*

rò người trt. Ông (gầy) lại nhưng da thịt

rắn chắc hơn trước: *Tập thiêng-duc cho rò người.*

rò thai trt. Làm cho cái bào-thai không lớn: *Uống thuốc rò thai.*

RÒ-RĒ dt. X. Róc-rách.

RŌ trt. Tô, thấy dễ-dàng sáng-suốt: *Cặp kính này trông rất rõ* II (B) Rành-rẽ, rạch-dot, không úm-mờ, không giấu-giếm: *Hiệu rõ, nói rõ, kê rõ, nghe rõ, thấy rõ, thuật rõ* II dt. Hay biết: *Có gió lung mới biết tòng bá cứng, Cố ngon lửa lùng mới rõ thức vàng cao CD.*

rò khéo trt. Khéo thì thỏi de! Tiếng trách em dịu: *Rò khéo / xuýt hóng việc cả.*

rò-ràng dt. Rành-mach, thật rõ; sờ-sờ, hiền-hiện: *Chuyên rõ-ràng còn chối!* Dâu hiền là báu trong nhà, Khác nào như gấm thêu hoa rõ-ràng CD.

rò-rệt dt. Nh. Rò-ràng: (trừ sờ-sờ hiền-hiện) *Chuyên rõ-rệt, kê rõ-rệt.*

RỎ dt. Vật đựng, nhốt hay bẫy thú đan bằng tre hay nứa: *Bó rỗ, mắc rỗ.*

RÓ-RÁY dt. Clg. Ró-ráy, cưa-cạy, động-đẩy: *Chuột ró-ráy trong rương.*

RÓC dt. Clg. Gióc, vật sạch vỏ với cái bao hay dao mía: *Róc mía, róc cau, róc vỏ* II (R) Clg. Róc, ráo nạo, hết sạch: *Trả róc nợ, uống róc mật hời* II (B) Không hờ cạnh gì: *Chơi róc.*

RÓC tt. Ông (gầy): *Gầy róc, rái-róc.*

róc-ráy tt. Gây-guộc, óm-ó: *Người róc-ráy.*

RÓC-RÁCH trt. Tiếng nước chảy hay tiếng động-đẩy dưới nước: *Nước chảy róc-rách; Cá rò róc-rách ruộng cày, Ai ghẹo gì mày hời cá rò đòn CD* II dt. Clg. Rò-è và Róc-róc vật hình trái khé có bánh xe sắt nhỏ ở giữa treo trên cao đè rút đồ nặng lên cho nhẹ mà không mòn dây: *Cái róc-rách (poulie).*

róc-rách bao dt. Thú róc-rách có lợt, có mặt hông (*poulie à joue*).

róc-rách chết dt. Thú róc-rách bắt cứng một nơi, không di-động (*poulie fixe*).

róc-rách tiếp-chuyển dt. Thú róc-rách phụ thêm đè kéo được nhẹ thêm hoặc dù kéo chuyên hướng món đồ (*poulie réceptrice*).

róc-rách trơn dt. Thú róc-rách không có con chó chặn lại (*poulie folle*).

RỌC dt. Đèi lưỡi dao hay kéo theo đường gấp sẵn cho dứt theo lăn gấp: *Rọc giấy, rọc sách; Hồi thăm đó mấy chị em, Đèi ta rọc lá gói nem gói về CD.*

rọc mái chèo dt. Chém đứng mái chèo dưới nước, một cách chèo thuyền.

rọc nước trt. Sà nước: Chèo rọc nước.
rọc phách dt. Rọc bài thi rời ra với đầu tờ giấy làm bài có ghi lý-lịch thí-sinh.

rọc theo dt. Đi đọc theo thật sát: *Núp rọc theo tường*; *rọc theo l่าน biển*.

RỌC-RẠCH trt. X. Róc-rách (nghĩa trước).

RỌC-RỌC dt. Clg. Ròng-rọc, X. Róc-rách (nghĩa sau).

ROI dt. Cây nhô cầm một tay để đánh đòn: *Thương con cho roi cho vọt*, *Ghét con cho ngọt cho bùi tng* || Gậy, côn, cây ta cầm hai tay để đánh đỡ: *Ai vò Bình-định mà coi*, *Đòn-bà cũng biết múa roi đi quẩn CD* || Mỗi cái đánh bằng roi, bằng gậy: *Bí phạt 10 roi*; *bì quật một roi té quy*.

roi cá đuối dt. Roi bằng đuôi cá đuối.

roi cày dt. Roi dài dùng quất trâu cày.

roi cặc bò dt. Roi bằng ba sợi gân bò đánh tréo nhau.

roi da dt. Roi bằng da trâu bò đánh tréo nhau.

roi dâu dt. Roi bằng nhánh cây dâu, dùng trừ mè-quỷ.

roi gióc dt. Roi thắt (tết) bằng chỉ, ngọn thon dài và yếu, cán bằng gốc dây mây nhỏ, dùng nẹt và đánh ngựa.

roi mây dt. Roi bằng dây mây nhỏ.

roi mót dt. Roi bằng nhánh cây rho-nhỏ.

roi ngựa dt. Roi dùng đánh ngựa chạy.

roi song dt. Roi bằng dây song, giông dây mây: *Lợ là thét mảng mới nén*, *Một lờ siết-canh bằng nghìn roi song CD*.

roi vọt dt. Roi dùng đánh đòn: *Tát bằng tay cũng được*, *roi vọt làm chi* || (R) Đòn-bóng, sự trùng-phạt bằng roi: *Rầy cho nó sợ*, *roi vọt làm chi*.

ROI dt. (thực) Loại cây giống hạch-dào, quả rồng ruột, vị chua - chua ngọt - ngọt: *Quả roi*, *roi đà*, *roi trắng*, *roi đường*.

RỎI dt. (thực): Loại cây to, gỗ dẻo và chắc, trái ăn được: *Cỗ rồi*.

RỎI dt. X. Giói: *Rọi kiêng*, *rọi nhè*.

rọi-rắng tt. Từng-trái, sành-sỏi: *Người rọi-rắng*.

RÒM tt. Gầy mòn, ốm và khòm lưng: *Còn trẻ mà hút thuốc nhiều sẽ ròm*.

ròm-rò tt. Rút tao lại, nhô lại: *Ròm-rò như bài-bời già*.

ròm-rồi tt. Ốm-o gầy mòn: *Bệnh lâu ngày ròm-rồi*.

RỘM dt. X. Rộm.

RỘM trt. X. Nói rộm.

RỘM dt. Clg. Róm, tên loài sáu lông nhiều và dài: *Sâu rộm*.

RÓN dt. Nhón, bước nhẹ bằng đầu bàn chân. **rón chân** dt. Bước đi lón-lén: *Có um-tùm ta rón chân qua Hậu Xích-bích*, *rón-rén* trt. X. Lón-lén.

RÓN trt. Đi tuần: *Đi rón, tuần rón* (*faire la ronde*) || (R) dt. Rình-rập, theo dõi: *Cho người theo rón nó*.

RONG dt. (thực): Loại rêu mọc dưới nước: *Đóng rong*, *vết rong*.
rong bao-tử dt. Loại rong biển to, bồng, có nhiều khúc xoắn khu-ốc, mọc trên đá (*Colpomenia sinuosa*).

rong bún dt. Loại rong biển mềm, nhót, màu đỏ, do nhiều sợi trực mang sợi nhénh, mọc nơi bãi có đá vào mùa xuân (*Lyagora*).

rong cọ dt. Loại rong biển to, rộng ở dưới cát hoặc bùn, có phiến giẹp và mịn, do nhiều sợi nhò (*Avrainvillea erecta*).

rong đà-giác dt. Loại rong biển cứng và nhám, màu xanh hoặc đỏ, cộng-sinh với hải-miên, mọc ở bãi có đá nơi trùng sâu (*Ceratodictyon spongiosum*).

rong đoàn-phiếm dt. Loại rong biển hình quạt giẹp màu nâu, có nhiều lân lông đồng-tâm, giữa các lân ấy có bào-tử-nang (*Padi-na commersonii*).

rong đùi-chòn dt. X. Kim-ngư.

rong hải-giác dt. Loại rong biển màu đỏ hoặc vàng sậm, sờ dai, cao từ 3 tới 5 cm, mọc trên đá nơi có sóng nhiều, ăn ngon (*Dermoneura frappieri*).

rong hải-tu dt. Loại rong biển mọc thành bụi như tóc mịn, màu nâu, có sợi và bào-tử-nang cực nhỏ, sinh-dục bằng giao-tử bằng nhau (*Echocarpus*).

rong hiền-đặng dt. Loại rong biển do một lớp tế-bào thành những đốm đỏ như mực (*Hildenbrandia prototypus*).

rong lè mor dt. Clg. Hải-thảo, loại rong biển có cành có lá, bộ-phận tròn bồng, thường đơn-phái biệt-chu, giao-tử cái rất to, sống nơi có nhiều sóng và có rất nhiều vào mùa xuân (*Sargassum*).

rong lục-quản lá giẹp dt. Loại rong biển mọc thành chồi dài, rộng cỡ 1m/m. ống bông, mang già-căn xanh dài lối 3cm, lá giẹp mọc đứng thẳng như lông chim dài lối 2cm, rộng 4, 5 m/m (*Caulerpa taxifolia*).

rong lục-quản hột dt. Loại rong biển có chồi dài, có già-căn, nhánh đứng mang

nhiều nhánh phụ nở tròn ở đầu, to lối 3 m/m. (*Caulerpa racemosa*).

rong lục-quản lọng dt. Loại rong biển có chồi dài, có già-căn, nhánh đứng mang nhiều nhánh phụ giẹp (*Caulerpa peltata*).

rong mứt dt. Clg. Rau mứt biển, sách thuốc gọi Tứ-nhuyễn, loại rong biển do một lớp tế-bào làm ra thành nhiều lầm mòng như lụa đỏ, bìa có răng nhọn, mọc nơi có sóng nhiều và vào mùa lạnh, được hái ép thành bánh tròn phơi khô, nấu canh ăn mát, chủ-trị cước-khí (*Porphyra crispata*).

rong nâu dt. Clg. Cát-lèo, loại rong biển màu nâu chứa nhiều sắc-tố carotenoit (*Laminaria*).

rong nhung dt. Loại rong biển xốp như nhung, luống-phân, do nhiều sợi nhỏ có nhiều bùn nhỏ (*Codium geppi*).

rong râu cây dt. Loại rong-nấm (địa-v) mọc từ các cành cây, thân tròn nhỏ tua ra những nhánh mảnh dài như chòn rau, bộ-phận sinh-dục tròn giẹp (*Usnea*).

rong-rêu dt. Rong và rêu: *Sàng-nước gi rong-rêu không!*

rong ruột heo dt. Loại rong biển tương-tự nùi ruột, mọc trên đá, sống lo đánh tấp vào bờ (*Hydrocathrus clathratus*).

rong thạch-diệp dt. Loại rong đá màu đỏ ở biển, rất cứng, nhiều lớp tế-bào làm nền, mang nhánh, đứng, mang ngoài tôm CO₃CA (*Lithophyllum*).

rong vi-giác dt. Loại rong biển thuộc giống *gracilaria*, có nhiều nhánh ngắn đều nhọn, mọc giữa san-hô hay bãi đá (*Hypnea*).

RONG tt. Lêu-bêu ngoài đường hết nơi này đến nơi khác, không nơi nhất-dịnh: *Bán rong, chơi rong, đi rong, thả rong*.

rong chơi dt. Thả đi chơi nhiều nơi: *Rong chơi suốt ngày*.

rong đường dt. Đi lang-bang hết đường này sang đường khác.

rong phố dt. Clg. Đạo phố, đi xem phố-phường mua bán.

rong-rè dt. (đ.): Đi rong: *Không làm chi hết, cứ rong-rè suốt ngày*.

rong-róng tt. Lang-bang, lêu-bêu, không nơi nhất-dịnh: *Đi rong-róng ngoài đường*.

rong-rỗi tt. Thư-thả và lang-bang: *Rong-rỗi chơi-bời*.

rong-vết tt. Khắp cùng, chỗ nào cũng tới: *Đi rong-vết*.

RONG bt. Tuôn ra, chảy ra nhiều // To, thòi mạnh: *Gió rong*.

rong huyết dt. Ra máu thật nhiều: *Bị rong huyết*.

rong-rồng trt. Clg. Ròng-rồng, nhiều, tuôn thành giọt dài và chảy mạnh: *Chảy rong-rồng*.

RONG dt. Trày, xén, cắt bỏ bớt: *Rong bìa, rong nhánh*.

RÒNG-RÒNG tt. X. Dong-dòng: *Rong-rồng cao*.

RÒNG tt. Lúc nước chảy ra biển: *Nước ròng*.

ròng cạn tt. Clg. Ròng-rặc và Ròng sát, thật ròng, lúc sông rách hết nước: *Nước ròng cạn, làm sao cheo đi?*

ròng-rặc tt. X. Ròng cạn.

ròng sát tt. X. Ròng cạn.

RÒNG tt. Rặt, tinh, không pha-trộn: *Bạc ròng, vàng ròng* // Luôn-luôn, không cách khoảng: *Bà năm ròng* // Một phia, không dọc phia khác: *Gió ròng* // Chuyên, thật giỏi: *Binh ròng*; *Bởi mình không có đồng lòng*, *Không io học-tập cho ròng* như ai CD.

ròng nghẽ tt. Chuyên một nghẽ và giỏi nghẽ ấy: *Ròng nghẽ ruồng nương*.

ròng-rã trt. Suốt thời-gian dài: *Bệnh ròng-rã một năm* // Chỉ một món, một thứ: *Ăn ròng-rã trái cây, nói ròng-rã tiếng mẹ đẻ*.

ròng-rất trt. X. Rất-ròng.

ròng-ròng trt. Clg. Ròng-rồng, tuôn liền-liền không dứt: *Nước mắt chảy ròng-ròng*.

RÒNG dt. Lôi, phần rắn chắc giữa thân cây: *Ròng cây*.

RÒNG-RỌC dt. X. Róc-rách (dt.).

RÓNG dt. (thực): Loại cây nước mặn, ống và suôn, dùng làm cù, làm cọc: *Cây róng* // (R) Cây đóng kèm, gài chẹn cho chặt: *Đóng róng, róng cửa, róng chuồng trâu; Cây róng, rào róng*.

RÓNG dt. Ngóng, ngóc lên, đứng thẳng lên: *Róng cõi lén nói, têu róng mũi* // *Đi ngược gió: Róng vát*.

RÒNG trt. Tiếng vật nặng rơi vào vò hũ có nước: *Em xuống dưới ao em bắt con cua, em bò vô cái thòng, hẵn kêu cái róng, hẵn kêu cái rành ... CD*.

rong-ranh trt. Nh. Ròng: *Kêu rồng-ranh*.

RÒNG-RÀNH tt. X. Dong-dòng: *Róng-ranh cao; bộ róng-ranh*.

RÓNG dt. X. Ranh.

róng lồng dt. Đường sâu trên xương sống của những người có hai trái thăng nổi cao.

RÓT dt. Chẽ, trút chất lỏng từ trong vật đựng túm miệng hay có vòi ra : *Rót nước, rót rượu, rót trà; Rượu lưu ly chân quỳ tay rót, Cha mẹ uống rồi, dời gót theo anh CD* // trt. Theo-thao bất-luyệt, lia-lia một tràng dài : *Nói rót* // Xôi, tuôn ra, không cầm được : *ia rót*.

rót dầu dt. (lòng) : Đá nhèu trái bành từ dưới đất bồng lên cao để nó rơi ngay thành đich.

rót-rót trt. Rót đều-dều và kéo dài : *Nói rót-rót một hơi; ia rót-rót không cầm được.*

RÓT dt. Xếp cánh chịu thua và bỏ chạy : *Gà rót* // (B) Bỏ dở, chịu thua, không tiếp-tục nứa : *Nó liệu không xong nên rót rồi.*

rót chạy dt. Chịu thua bỏ chạy : *Bị xô ngay bầu-diều nên rót chạy.*

RÓT dt. Rỉ từng giọt : *Nước rót* // (R) Rút bớt, xop xuống từ-lù : *Rót nước, chở sưng röt.*

rót đồng-hồ trt. Hết nước trong hồ (X. Đồng-hồ) // (R) Đầu-đầu, cùng đường : *Rót đồng-hồ mới biết là nghèo.*

rót-hồi trt. Do : *Rót đồng-hồ nói trại và biển-nghĩa, túi-lụi, rót cuộc: Nói nghe anh-hùng lâm, rót-hồi cũng se tay xin tiền.*

rót thũng dt. Hết bình thũng, da thịt xop xuống hết.

RÔ dt. (động) : Loại cá đồng (sông) vảy cứng, vi nhọn cứng, nhiều xương, ngọt thịt : *Cá rô; con rô cũng tiếc, con diếc cũng muốn ting.*

rô biển dt. Loại cá rô mình giẹp, vảy hơi trắng, thịt kém ngon hơn rô thường.

rô đơn dt. Cá rô ở ruộng lúa hay vũng, bằng hai ngón tay, vảy vàng : *Cá rô róc-rách ruộng cày, Ai gheo gì mày hỡi cá rô đơn CD.*

rô giấm dt. Cá rô mới nở.

rô mè dt. Cá rô ở sông ở đìa, vảy đen, lớn con.

rô sa dt. Cá rô mới nở bằng đầu ngón tay, vảy trắng, từ ruộng cao bị xé bờ cho sa xuống ruộng thấp rồi hứng bắt.

rô thóc dt. Nh. Rô giấm.

RÔ tt. To lớn, kịch-cợm, ô-dề, thô-luy : *Cô rô, chang-mày rô, mặt rô.*

RÔ tt. Nút vuông đòn trong lá bài cào : *Ách rô, dầm rô, tám rô (carreau).*

RÔ-MANH tt. Clg. La-mã, thuộc xú và giống dân ở Tây-bộ Âu-châu xưa : *Chù rô-manh, số rô-manh (romain).*

RÔ tt. Khùng-khiju, ngày-dai : *Điên-rô ; Kinh-dô cũng có người rô, Man-di cũng có sinh-dô, trạng-nguyên CD.*

rô-dại tt. Điên-dai // thth. Dại-dột : *Hành-đặng rô-dại, lời nói rô-dại.*

RÔ dt. Vật dụng bằng tre đương tròn, vành cứng, lõi vuông, cạn lòng : *Xách rô đi chờ; một rô đồ ăn; Chiều chiều lại nhớ chiều chiều, Tay bụng cái rô tay dùn con thơ CD.*

rô chân dt. Thú rô có cái chân bằng một miếng nang rộng bận khoanài tròn ở dưới.

rô may dt. Rô đựng kim, chỉ, kéo, vạch..., có nắp dày, cửa cô dâu mới về nhà chồng // thth Rô nhỏ đựng đồ may, giế vụn...

rô một mè hai con dt. Rô đương với một nẹp nang to và hai nẹp nang nhỏ kèm hai bên.

rô ô dt. Rô đương trầu cau có nắp cùa cô dâu khi về nhà chồng.

rô tiền dt. Cặp rô may và rô ô có sẵn hoai-là và phù hàng điều của cô dâu khi về nhà chồng do cô dâu phụ bưng.

rô tràn dt. Cái rô và cái tràn, tiếng gọi chung các vật dụng đương bằng tre : *Rô tràn bô tú-tung.*

RÔ dt. (thực) : Tên loại cải lá to, dày và mõc, thân cứng và cao : *Cải rô.*

RÔ tt. Có nhiều lỗ cạn, nguyên là theo (seo) của các mực bịnh trái giống : *Mặt rô; Chồng em rô sứt rô sì, Chân đi chữ bất, mắt thì nguồng thiên CD* // (R) Có nhiều lỗ cạn lâm-tẩm.

rô chàng tt. Rô thật nhiều, lỗ to và dày khít : *Mặt rô chàng.*

rô hoa mè tt. Rô với lỗ cạn, nhỏ và thưa (sura) : *Gió đưa đồng-danh lá mè, Một rô hoa mè, ăn nói có duyên CD.*

rô gót tt. Có gót chân rô : *Lội nước thường, bị hèn rô gót.*

rô mặt tt. Có cái mặt rô : *Người đó rô mặt phải hồn? //* (R) Có lỗ lâm-tẩm ở bờ mặt : *Hồ tò chưa khô bị mưa rô mặt cá.*

rô-rạc tt. (d) : Nh. Rô chàng.

rô sứt rô sì tt : Nh. Rô chàng.

RÔ trt. Cùng mặt loạt, xum niau : *Cười rô,*

trái chín rộ ; bầy chó rộ lên sủa ; tuy nó rộ lên cười.

RỎI trt. X. Ròc : *Uống rỗc mệt hơi* || Tuốt, luôn giọt : *Đánh rỗc ra Bắc, đánh rỗc vô Nam*.

RỎI dt. Đường nước cạn và hẹp, dùng đi lại bằng xuồng hoặc chống tam-bản, ở giữa các cánh đồng to : *Lung, rỗc* || (R) Cuộc đât trũng ở dưa mé đất giòng : *Rỗc lầy, rỗc ruộng*.

RỎI tt. Thô, xấu, dật không đều : *Lụa rỗc*.

RỎI-RỎI dt. (đóng) : Clg. Dòng-dọc, X. Dọc-dọc,

RỎI trt. Xong, đã hoàn-thành (sau tiếng động-lù) : *Ẵn rồi, biết rồi, dì rồi* ; *Đạo cang-thường* không lầm bạn ơi, *Chẳng phải như ong bướom, dậm rồi lại bay* CD || Hán, chắc-chắn : *đúng rồi, phải rồi* ; *Lòng ta ta đã biết rồi*, Nào ai giục đứng giục ngồi mà nao CD || Phản, phắt, phút đi : *Xuống trần mà trả nợ đi cho rồi* CO || Qua, hết, chết : *Thôi rồi ! Hóng rồi ! Càng liều mặt trăng cho rồi* ngày xanh K || Đè nữa, nứa sau (sau tiếng động-lù) : *Ẵn rồi sê chơi* ; *dè lớn rồi lập gia-dình* ; *Biết đâu rồi nữa chẳng là chiêm-bao* K. || Ranh-rang : *Ẵn không ngồi rồi*.

rồi cuộc trt. Xong đâu đây : *Rồi cuộc, mạnh ai nấy đi*.

rồi đây trt. Clg. Đây rồi, lời đoán chừng, hăm-he, định sẽ làm : *Rồi đây, thế nào nó cũng trả thù* ; *Rồi đây ta kiện ông tor, Nơi thương không vẫn, vẫn-vợ nơi-nào CD*.

rồi đòi trt. Xong một đòi, chết : *Rồi đòi một mạng* || (R) Tiêu-ma, hỏng rồi : *Rồi đòi rồi ! còn chi nữa !*

rồi hoánh-dế trt. Xong đã lâu : *Đợi rồi hoánh-dế mới hồi tối*.

rồi nứa trt. Đè nứa, sau này : *Biết đâu rồi nứa chẳng là chiêm-bao K*.

rồi nghè tt. Ở không, không nghè - nghiệp làm ăn : *Vô công, rồi nghè*.

rồi ra trt. Hoá thành, trở nên : *Rồi ra gấp hôi phong-vân kịp người* CD.

rồi-ranh tt. Ranh-rồi, ranh-rang : *Lúc rồi-ranh* ; có ngày giờ rồi-ranh.

rồi thì trt. Ké đó, tiếng chuyện xuống mệnh-dề sau : *Đâu đó xong-xuôi, rồi thì ai vè nhè nấy*.

rồi việc trt. Xong việc, không còn vướng-víu, chỉ nữa : *Hết xôi rồi việc*.

RỎI tt. Xoắn-xít lộn-xộn : *Chi rồi, nhợ rồi, dây rồi* ; *trần, Tóc không vò tóc rói, ruột không dần ruột dau* CD || Loạn, lộn-xộn, không yên : *Bối-rồi, múa rói, rắc-rối* ; *Tai nghe ruột rói bời-bời* K.

rồi beng bt. Rồi nhiều lầm : *Chi rồi beng* || (B) : *Hư hỏng lộn-xộn* : *Công-việc rồi beng*.

rồi bét bt. Sai bậy hết, rắc-rối vô cùng, không giải-quyết được : *Công việc rồi bét* ; *việc gặm xong, nó làm cho rồi bét*.

rồi đầu bt. Đè tóc rồi, có tóc rồi : *Nóu dây, rồi đầu cá* || Nh. Rồi trí : *Đang rồi đầu, không tính chi được cả*.

rồi-loạn tt. Lộn-xộn, không yên : *Nước nhè rồi-loạn* ; *tâm-thần rồi-loạn*.

rồi nùi tt. Mắc gút thành một nùi : *Chi rồi nùi, tắc rồi nùi* || (B) Khó-khăn, rắc-rối : *Công việc rồi nùi*.

rồi-rầm tt. Nh. Rồi bét : *Chi tơ rồi-rầm* trong cuồng, *Rồi thì gỡ rồi, em buôn việc chi* CD ; *Hay dở chuyện đòi còn rồi-rầm*. Múa-men khuyên hãy chó bôn-chôn TTT.

rồi-ren tt. Lộn-xộn, loạn, không yên : *Việc nước rồi-ren*.

rồi-rít tt. Quýnh, cuồng-cuồng : *Mừng rồi-rít* ; *rồi-rít nói không rã lời*.

rồi trí tt. Lộn-xộn trong đầu óc, không toàn tính chi được : *Việc kia chưa xong, thêm việc nọ, làm rồi trí cá*.

RỎI bt. Đón ghe cá để làm trung-gian bán cho vựa : *Chạy rồi, đi rồi* ; *Anh đi ghe rồi chín chèo, Bởi anh thua bạc, chín chèo còn ba CD*.

rồi biển dt. Nghè rồi cá biển : *Đi rồi biển*.

rồi dòng dt. Nghè rồi cá dòng (sông) : *Đi rồi dòng*.

RỎI tt. Ranh-rang, thong-thà : *Ranh-rồi, nhèn rỗi*.

rồi-rãi tt. Clg. Rùng-rãi, ranh-rang, hốt công-việc làm : *Tháng giêng ăn tết ở nhà, Tháng hai rồi-rãi quay ra nuôi tằm* CD.

rồi-ràng tt. Nh. Rồi-rãi.

rồi thì-giờ trt. Lúc rảnh, có giờ rảnh : *Lúo nోo rồi thì-giờ lại chơi*.

rồi việc trt. Ranh việc, xong-xuôi công-việc : *Cây xong đây, tôi rồi việc, chắc có đi Sài-gòn một chuyến*.

RỎI dt. Năn-nì xin tội giùm : *Phân-rồi, tâu-rồi, siêu-rồi, tiêu-rồi*.

rồi-tấu dt. Tâu với vua xin tội cho ai : *Nhờ đình-thần rồi-tấu*.

rồi tội dt. Xin tha tội cho một người nào : *Bi*

chá phật, nhờ mẹ rồi tội cho.

RỒI trt. Nói về tầm ăn thật nhiều lần cuối cùng : Ăn như tầm ăn rồi.

RỒI dt. Châm thêm : Rồi đỡ ăn.

RÔM trt. Clg. Xôm, đeo doa, sang doa, được cái bè ngoài hục-hồ : Ăn-mặc coi rôm ; chung-dọn rất rôm ; nói rất rôm, nhưng không làm gì coi được.

rôm-rê tt. Có vẻ rôm : Bè ngoài rôm-rê lắm !

RÔM dt. (Y) : X. Sây.

RÔM dt. Tên thứ rượu mạnh lõi 40° cất bằng mật mía : Rượu rôm (rum).

rôm-xô-da dt. Rượu rôm pha với nước bọt hiệu xô-da (soda) thành rượu khai-vị.

RÔM-RÔM trt. Lùm-lùm, nồi cộm lên : Sung rôm-rôm.

RÔM-RỐP trt. Tiếng nhai giòn : Nhai rôm-rốp // Clg. Lốp-bốp, giòn, hùng-hỗn : Nói tiếng tây rôm-rốp.

RÔM tt. Sung, cộm : Rôm cả bàn tay.

rôm-rôm tt. X. Rôm-rôm.

RÔM trt. Nồi đều lên : Cau rôm mốc, ghè mọc rôm đầy mình

RÔN dt. Vai-trò, phản-sự : Lanh rôn, phản rôn, bả rôn (role).

RÔN dt. Văn-phòng nhà tù, phòng giấy khám đường : Bồi-rôn, iên rôn làm việc (geôle).

RÒN-RỘT trt. X. Rột-rột.

RỐN dt. Clg. Rún, lõi giữa bụng do cuồng nhau bị cắt còn dấu : Cuống rốn, chôn nhau cắt rốn // (R) Chỗ lõm ngay giữa : Rốn biến, rốn chiêng.

RỐN trt. Nán, cố kéo dài thêm : Ngái rốn ; Rốn ngồi chảng tiện, đi về chính khôn K. rốn lại trt. Nán lại, ở thêm một thời-gian : Rốn lại chơi ; rốn lại ít ngày.

RỐN trt. Tiếng kêu động mạnh đồ sành, đồ kiêu : Đồ cái rồn, kêu cái rồn.

ròn-ràng trt. Clg. Súng-soòng, tiếng kêu nhiều lần đồ sành, đồ kiêu : Khu ròn-ròng, làm ròn-ràng // (R) bt. Tiếng nói to và giòn : Nói chuyện ròn-ràng ; tiếng nói ròn-ràng.

RỒN-RÃ tt. X. Rộn-rã.

RỘN bt. Lặng-xăng rối-rít : Bận-rộn ; trong lòng rộn lên // Làm phiền, làm bận lòng người : làm rộn ; đừng rộn !

rộn-nâng tt. Quýnh-quýu, lặng-xăng : Bỗ rộn-nâng.

rộn-rã tt. Ồn-ào, náo-nhiệt : Thiên-hạ rộn-rã

II (B) Clg. Rộn-rã, bần-hoàn vươn-beness Rắng lòng rộn-rã thúc đẩy, Tơ-đuyên còn vướng mối nảy chưa xong K.

rộn-ràng tt. X. Nhộn-nâng.

rộn-rạo tt. X. Nhộn-nhao.

rộn-rịp tt. X. Nhộn-nhip.

rộn-rực tt. Rạo-rực lẳng-xăng : Họ rộn-rực đi cho biết.

rộn-tang bt. Lặng-xăng, lận-xộn, rộn-rã lên : Chuyện không có gì, mà rộn-tang.

RỒNG tt. Đầy sông, ngập các nơi thấp : Con nước rồng.

RỒNG dt. Cơm nấu trong ống tre.

RỒNG tt. Tròn : Chữ rồng, ngồi viết rồng (rond).

rồng-boäng dt. Bùng-binh, X. Bồn-binh.

RỒNG-RỒNG trt. Nướm-nượp, thật nhiều : Vãi tiền ra rồng-rồng.

RỒNG dt. (truyền) : Con vật mình dài, vảy to, miệng rộng, mõm gác, chân có vẩy, sinh dưới nước mà biết bay trên mây, đứng đầu trong tú-linh : Áo đen nám nát con rồng, Ông xa con phượng, lại gần con quy CD // (R) Thuộc của vua chúa : Mặt rồng, mình rồng, ngoài rồng.

rồng nhang dt. Con rồng làm bằng sườn tre, ngoài phết vài móng, dài mít, hai chục thước, trên có chỗ giắt nhang, có cây chổng cho vài chục người đồng cầm lên đi trong các cuộc lễ ban đêm : Múa rồng nhang.

rồng tiên dt. X. Con Hồng cháu Lạc PH. II.

RỒNG-RỒNG dt. (đóng) : Cá lóc con mới nở : Bầy rồng-rồng ; Thay giếng thanh-tân ai là ch่าง, Đỗ ai dám thả nụ rồng-rồng HXH.

RỒNG-RỒNG dt. Tên hoa cây reu sảng, ăn được.

RỒNG-RỒNG trt. Nướm-nượp, thật đông : Đì rồng-rồng ngoài đường.

RỒNG-RỒNG tt. X. Rặng-rặng.

RỒNG dt. Kêu to tiếng : Bò rồng, cợp rồng // trt. Phát to tiếng : Rồng khóc.

rồng họng dt. Rán gân cò, gọi hay nói to tiếng (lời trách) : Rồng họng cãi.

rồng khóc dt. Cát tiếng khóc to : Hay tin dữ, că nhà rồng khóc.

RỒNG-RỒNG trt. X. Rồng-rồng.

RỒNG tt. Trống không, chênh có gì bên trong cả : Tui rồng, trống rồng ; thùng rồng kêu to ; vắn kêu nhưng rồng.

rồng bụng tt. Có cái lòng rồng, trống bén

trong : *Cái rồng nào cũng rồng bụng* II
(B) Dốt đặc, không biết chữ nhút : *Nó nhiều mà rồng bụng.*

rồng-răng tt. Trống-trại, rộng thông : *Chợ trưa rồng-răng.*

rồng-hoéc tt. X. Rồng-tuếch.

rồng-huếch tt. X. Rồng-tuếch.

rồng không tt. X. Rồng-tuếch.

rồng-toác tt. X. Rồng-tuếch.

rồng-tuếch tt. Trống lồng, chẳng có gì cả :
Đầu óc rồng-luếch, vắn-chương rồng-tuếch ;
Kia ai lừa-lau ngoài da, Mè trong rồng-tuếch như hoa muồng rừng CD.

RỘNG tt. Có bờ ngang hay bờ tròn to lớn :
Đất rộng người thưa ; nhà rộng mát-mè ;
Rộng đồng mặc súc chim bay, Biển-khô lai-láng mặc bầy cá dus CD II Lồng-léo, không vừa : *Áo rộng xùng-xinh, giày rộng phồng chân, nón rộng gió bay* II bt. Bao trùm, có thừa : *Hẹt rộng hiều nhiều ; nói rộng ra ;*
nghĩa rộng II tt. Tốt bụng, dễ-dãi : *Ở sao cho vừa lòng người, Ở rộng người cười, ở hẹp người chê CD.*

rộng bụng tt. Tốt bụng, hay giúp đỡ người :
Anh em rộng bụng.

rộng chân cẳng tt. Dễ hoạt động, có nhiều phuơng-tiện : *Ở một mình cho rộng chân cẳng ; có vợ con hay bận-bụu.*

rộng chỗ tt. Có chỗ rộng : *Ngồi ngày lại cho rộng chỗ ; đi nơi khác cho rộng chỗ người ta.*

rộng dung dt. Lấy lòng rộng-rãi mà dung-thú : *Mới lỡ dại một lần, xin ông rộng dung.*

rộng đáy tt. Có cái đáy rộng : *Quần rộng đáy.*

rộng đường đất tt. Rộng chỗ tối lui, múa-may : *Kiếm chỗ rộng đường đất giao-dấu* II (B) Dễ bay nhảy, bươn chải : *Xin ra riêng cho rộng đường đất.*

rộng hẹp tt. Hoặc rộng hoặc hẹp : *Rộng hẹp, nhỏ to, vừa-vặn cả, Ngắn dài, khuôn-khổ vẫn như nhau HXH.*

rộng hoạc tt. X. Rộng huých.

rộng họng tt. Có cái họng to, tiếng lớn :
Lớn tiếng rộng họng.

rộng huých tt. Rất rộng : *Cái lỗ rộng huých, cái miệng rộng huých.*

rộng kích tt. Có cái kích rộng : *Cái áo rộng*

kích.

rộng khổ tt. Rộng bờ ngang : *Hèng (hoặc vói) rộng khổ ; Thuốc Bông-viên ngon lèm anh oai l Giây quyền rộng khổ, anh bỏ tài sao dành ? CD.*

rộng lòng tt. Với tâm lòng rộng-rãi : *Rộng lòng tha-thú ; rộng lòng bồ-thí.*

rộng lớn tt. To rộng, đã lớn lại rộng : *Cần nhè rộng lớn.*

rộng-lượng tt. Có lượng rộng, biết thương người, hay tha-thú : *Rộng-lượng dung-chẽ.*

rộng miệng tt. Có cái miệng rộng : *Cái lỗ rộng miệng ; Đàn-ông rộng miệng thì sang, Đàn - bè rộng miệng, tan - hoang cửa nhè CD.*

rộng ngày tháng tt. Có nhiều thì giờ, không gấp : *Đè ra giêng cho rộng ngày tháng.*

rộng nghĩ dt. Lấy lượng rộng mà suy-nghĩ cho : *Xin ông rộng nghĩ cho tôi nhớ.*

rộng ống tt. Có hai ống rộng : *Mặc quần rộng ống.*

rộng-rãi tt. Rộng, còn nhiều chỗ trống, không chật : *Cuộc đất rộng-rãi, cái nhà rộng-rãi* II (B) Tốt bụng, không tiếc tiền : *Người rộng-rãi, tinh-tinh rộng-rãi.*

rộng-rộng bt. Clg. Ròng-rộng, hơi rỗng : *Kiểm căn nhà rộng-rộng, chưa cửa rộng-rộng.*

rộng suy dt. Nh. Rộng nghĩ.

rộng tay tt. Có hai tay rộng : *Mặc áo rộng tay.*

rộng thênh-thang tt. Rất rộng, còn nhiều chỗ trống : *Đất rộng thênh-thang, nhà rộng thênh-thang.*

rộng-thềnh tt. Rất rộng, rộng lầm : *Đôi giày rộng thềnh, cái áo :ông thềnh,*

rộng thương dt. Lấy lượng rộng mà thương-xót người : *Xin ông xét lại mà rộng thương kè nghèo* II Thương-xót bao-la : *Rộng thương có mội, hoa hèn K.*

rộng xài tri. Dễ tiêu-phá : *Mượn nhiều nhiều cho rộng xài.*

rộng xét dt. Lấy lượng rộng mà xét-nét : *Xin ngài rộng xét cho kè hèn này.*

RỘNG dt. Nhốt trong nước : *Đem cá đì rộng.*

rộng nước dt. Nh. Rộng : *Rộng nước cho nó sống đến mai sẽ làm* II *Đè chính giữa, có nước bao chung-quanh* : *Rộng nước hập sùa.*

RỐP tt. X. Giập : *Với mặn lèm rốp lưỡi.*

rốp-rốp trt. X. Rêm-rốp.

RỘP dt. Gập, bó nhỏ gồm năm bụi lúa: Một rộp lúa.

RỐT tt. Chót, cuối cùng, sau hết: Đứa con rớt; sau rớt.

rốt cuộc trt. Clg. Rút cục hay rốt cục, kết-cuộc, sau hết, đến giờ chót: Cãi nhau cho lám, rốt cuộc cũng huề.

rốt lại trt. Sau lại, tiếng chuyền xuống mệnh-dề dưới hơi trái với mệnh-dề trên: Nói nhân-nghĩa nghe được lầm, rốt lại cũng vung-dot nhau vì ba đồng tiền.

rốt lòng tt. Út, sau cùng: Đứa con rốt lòng II trt. Lần sanh sau cùng: Sanh rốt lòng; rốt lòng là một cậu trai kháu-khỉnh.

rốt-ráo tt. Chót, cuối cùng: Còn một chén rốt-ráo, ăn nốt II trt. Nốt, vét cạn: Nói rốt-ráo không chừa.

RỘT trt. Tiếng cọ-xát kéo có dây: Nghe cái rột-tưởng gi, té ra sút sên (chaîne); đánh rột một cái đầy quẫn.

rật-rật trt. Clg. Ròn-rật, tiếng rật liên-tiếp: Chuột phé rật-rật sáng đèn; ia rật-rật.

RƠ dt. Thoa, chà xát cho sạch: Rơ hết nhớt trong cuống họng cũng đỡ ho

rơ lưỡi dt. X. Rơ miệng.

rơ miệng dt. Clg. rơ lưỡi hay Thoa miệng, chà xát cái lưỡi và cuống họng với thuốc hay mù cây chát. Thính-thoảng, nên rơ miệng trẻ con.

RƠ tt. Lòng-lèo, không ăn khớp, không chặt vì mòn: Cái máy này rơ cả (non en jeu).

RỜ dt. Clg. Sờ, dùng tay mó: Đêm nắm tơ-tưởng tưởng tơ, Chiêm-bao thấy bậu, đây rờ chiếu không CD II (R) Lén nặng, bóp vật kín của đàn-bà khi người ta ngủ.

rờ-mó dt. Dùng tay động đến: Cầm rờ-mó.

rờ ót dt. (B): Xét mình. Cười người sao chẳng rờ ót: mình xem

rờ-rẫm dt. (d): Nh. Rờ: Lấy mắt ngó, rờ-rẫm làm chi?

rờ-rật dt. Nh. Rờ-rẫm.

rờ-rờ dt. Mò-mò, đưa hai tay tới trước lèn mò: Rờ-rờ trong đêm tối; nấm người mù rờ-rờ con voi II Mò-mò, lời trách người làm việc chậm-chạp: Riết đì, ngồi đó rờ-rờ!

RỜ-RỜ tt. X. Rờ-rờ.

RỜ-SẼ dt. Lính kín, lính thuộc ngạch cảnh-sát, mặc đồ thường, chuyên tìm những người có tội bị tập-nã và dò xét những vụ án bí-mật: Lính rờ-sẽ; chỉ cho rờ-sẽ (agent de recherche).

RỜ dt. Cái vó to đè bẹt cá gồm có tám lưỡi vuông đáy thủng, càng và gọng: Đờ rờ II dt. Bắt cá bằng rờ: Đì rờ cá.

RỜ dt. Rờ đến: Hê rờ tối thì nó la II (R) Đá-đặng, dự vào, động đến: Giá cao quá, không ai dám rờ tối că.

RỜ (Ăn): trt. Ăn những món kích-thích khi có thai: Đàn-bà chưa hay ăn rờ.

RỜ bt. Sáng-sủa, sung sướng, vinh-diệu: Mừng-rờ, rạng-rờ, rực-rờ, sáng rờ; Thoả lòng hờ-thì, rờ mình cân đai NĐM.

rờ danh trt. X. Rạng danh.

rờ mặt trt. X. Rạng mặt (nghĩa sau).

rờ-ràng tt. Sáng-sủa, lặng-lẫy: Cảnh-trí rờ-ràng II (B) Vè-vang, rạng-rờ: Rờ-ràng tên tuipi; làm rờ-ràng mẹ cha.

rờ-rờ trt. Clg. Rờ-rờ, rất sáng-sủa: Mắt trông rờ-rờ.

rờ tiểng trt. X. Rạng danh.

rờ tiết trt. Lẫy-lừng danh-tiết: Chết cho rờ tiết.

RỜ ĐỤC dt. Rượn, chịu đục: Tháng 7 là thời-kỳ chớ rờ đục.

RỜ dt. Tiếng gọi những dân-tộc lạc-hậu, chưa văn-minh: Man-rờ, moi-rờ; Đói thì rờ kè chở, chở vào rờ mà chết tung II (R) Quê nùa, cúc-mịch: Ăn mặc trông rờ quá.

RỜ trt. Cách tính-toán trong trí, không viết ra: Tính rờ.

RỜ dt. (thực): X. Bí rợ, bí rợ bánh xe, bí rợ ngô, bí rợ tộ.

RỜ dt. X. Nhợ: Rợ gai, rợ câu.

RỜI dt. Rót, từ trên ss xuống: Cửa rơi, đánh rơi, đẻ rơi, làm rơi; Dao vàng cắt ruột máu rơi, Ruột đau chưa mẩy, băng lời em than CD II (R) tt. Bi bô-bô, không nhìn-nhận: Bô rơi, con rơi.

rơi châú dt. X. Rơi luy.

rơi lệ dt. X. Rơi luy: Lén vô vén sáo hỏi thăm, Cớ sao em rơi lệ, uất đầm gối loan CD.

rơi luy dt. Clg. Đò luy, Rơi châú và Rơi lệ, sa nước mắt, khóc: Cất mái cheo loan em nhìn chàng rơi luy, Thủn-thức gan vàng, thối di tần nan CD.

rơi-rót bt. Nh. Rơi : Cùa rơi-rót, đê rơi-rót, con rơi-rót, rơi-rót tú-tung II (B)

Hao-hốt mắt-mắt : Cùa tiền rơi-rót.

rơi-rụng dt. Rụng xuống đất : Mùa thu là mùa lá cây rơi-rụng II (B) Rớt, bò cuộc, bị loại : Tôi vắng nhì, lực-si rơi-rụng dần.

rơi thơ dt. Gởi thơ không ký tên lỗ-cáo người : Bị người ta rơi thơ.

RÓI dt. Lìa, xa ra, không còn dính, không chung-ché nữa : Rã-rời, rụng-rời, rời quê hương ; Một bước không rời ; Chữ tình ai bút cho rời, Tơ-hồng đã định, dời dời được đâu CD.

rời-rời dt. X. Rã-rời.

rời-rạc tt. Là-chả, thiếu mặn-lạc, không liền nhau : Anh em rời-rạc, hăng-ngũ rời-rạc, lời văn rời-rạc, tư-tưởng rời-rạc.

RÓI bt. Rộng hời, tức rộng-rãi mà hời-hợt : Bốc-rời.

rời-rặng bt. Rộng-rãi, không tiếc tiền : Người rời-rặng, tánh-tình rời-rặng ; đi xe, trả tiền rời-rặng.

RỒI-RỢI tt. Clg. Rười-rượi hay Rợi-rợi, rất mát : Bàn tay mát rời-rợi ; bóng cây mát rời-rợi.

RÓI bt. Rải, riêng ra, không liền, không dính chung : Bỏ rời, cắm rời, lời-rời, rời-rói, tiền rời.

rời-rác trt. X. Rải-rác.

rời-rót trt. X. Rải-rót.

RỢI tt. Clg. Rươi, mát lâm : Mát rợi.

rợi-rợi tt. X. Rời-rợi.

RÓM dt. Thân cây lúa khô đã đẹp hay đẹp ra hết hột : Cây róm, lứa róm, nấm róm, nón róm, ra róm ; Dây róm mủ bạc ; Lứa gần róm không trém cõng trưa ; Lòng thành dốt một lọn róm, Khói lén nguyêngút chẳng thơm chút nào CD.

róm mục dt. Róm ủ lâu cho mục : Phân róm mục.

róm-rẹ dt. Róm và rẹ II Tiếng gọi chung những cộng lúa khô : Róm-rẹ đầy đồng, không gom lại.

róm-rác dt. Róm và rác II (R) Cùa không ra gì, chẳng đáng kẽ : Xài tiền như róm-rác ; Coi cha mẹ như róm-rác.

RÓM tt. Nhờm, nhảm-nhí, nhảm-nhỏ, luộm-thuộm : Câu chuyện róm, vắn róm.

róm tai trt. Clg. Rướm tai hay Nhờm tai, nhợ tai, không đáng nghe : Nghe róm tai.

RÓM trt. X. Ruồm.

róm-róm trt. X. Ruồm-rúồm.

RÓM tt. Lô-lăng, gàn, dở, hốm-hình, bá-trạn : Ngông-róm, tính róm, trả róm, róm dời tt. Hư dời, hư thản, không ra trả gi cả : Bạn róm dời, đưa róm dời.

RƠN trt. X. Mừng ron và Sướng ron.

RƠN-RƠN trt. X. Rợn-rợn.

RƠN trt. Nhờm, dựng lên, nồi lên.

ròn gáy trt. Nghe lành-lạnh seu gáy khi ghê sợ : Nghe bắt ròn gáy.

ròn ốc trt. Nồi ốc, nồi da gà : Thầy ròn ốc, nghe bắt ròn ốc.

ròn tóc gáy trt. Nh. Ròn gáy.

RƠN dt. Giỡn, ghẹo phá chơi : Nói cà-rơن, chơi cà-rơn.

RƠN trt. Rồn, ghê ghê, sợ : Ghê rơn, đi đêm hay rơn.

rợn người trt. Run lên một cái, ghê sợ : Thầy bắt rợn người, nghe nói rợn người.

rợn-rợn trt. Clg. Ròn-rợn, ghê ghê, hơi sợ : Nghe rợn-rợn sau gáy.

rợn xương sống trt. Lạnh xương sống, muốn run vì ghê sợ : Thầy rợn xương sống.

RỌP trt. Lợp, có bóng mát : Bóng rợp, chỗ rợp.

rợp đất trt. Tối trời đất, bị cho mát, không còn ánh nắng : Bóng cờ rợp đất, tiếng cồng vang non PH.C.

rợp đường trt. Lấp đường, che lối đường đi : Cản đường sầm-susa cùng nhau, Trông ra đã thấy cờ đầu rợp đường HDIN.

RÓT dt. X. Rơi : Đè rót, làm rót II Theo không kịp, ở phía sau : Cu-rơ áo vàng rót lại sau II Trượt, không dỗ : Đánh rót, thi rót.

rót lên rót xuồng dt. Rót xuồng, được lượm lên rồi rót xuồng nữa : Mang đi mà đè rót lên rót xuồng II Thi trượt nhiều phen : Có cái bằng tú-tài mà rót lên rót xuồng hoài !

rót lợt-dot dt. Rót cái này đến cái khác : Có mấy quyền sách mà đè rót lợt-dot II Thay nhau bỏ cuộc : Cập đoạn đường dốc, cu-rơ rót lợt-dot II Cùng thi trượt rất nhiều : Thi kỳ nấy, thí-sinh rót lợt-dot.

RÓU-RÓU trt. X. Rợu-rợu.

RÓU trt. Tiếng nhại giòn : Cắn cái rợu, nhai rợu hết.

rơu-rơu trt. Clg. Ròu-ròu, tiếng nhại giòn
liên-liếp : *Thay pháp nhai chụp đèn ròu-ròu.*

RÙ dt. Hát dỗ trẻ con ngủ : *Miệng ru mắt
nhỏ hai hàng, Nuôi con còng lớn, mẹ
còng thêm lo CD II (R) Em-ái, dù-dàng :
Lặng nghe lời nói như ru K.*

ru con dt. Hát dỗ con ngủ // Tên một bản
nhạc cõi-diễn thuộc điệu Lý : *Lý ru con.*

ru hồn dt. Làm cho ngây-ngất tâm-thần :
Crióng hát ru hồn, lời thơ ru hồn.

ru ngủ dt. Dỗ-dành với lời lè êm - dịu để
xui người theo mình : *Luận-diệu ru ngủ.*

RU tht. Sso, chǎng, tiếng đập sau câu nói
nghỉ-ngờ : *Công deo-đuối chǎng thiệt-thở
lầm ru !*

RU-RÚ trt. X. Ro-ró : *Ru-rú trong nhẹ.*

RÙ trt. Thị-thầm, to nhỏ.

rù-quẽn dt. Quyển-rù, theo dỗ-dành rù-rê :
Bí chí em rù-quẽn.

rù-rì trt. Rầm-rì, nói nho-nhỏ với nhau : *Chúng
rù-rì suốt đêm.*

RÙ trt. Rầu, co-ro buồn-bã : *Ngồi rù.*

rù-rò trt. Chậm-chạp : *Đi rù-rò.*

rù-rù trt. Ủ-rù, có vẻ buồn-bã : *Ngồi rù-rù.*

RÚ dt. Núi có rừng già : *Rùng-rú, lén rú
kiểm cùi.*

RÚ dt. Hú, ré, kêu to : *Khi rú II (R) Rên
la nho-nhỏ khi cảm-giác lợ, sung-sướng
quá : Rú khóc vì sợ, rú lên vì quá sướng
hay quá vui mừng.*

RÚ-RÍ trt. Nh. Rù-rì.

RÚ-RÚ trt. X. Ro-ró.

RÙ dt. Khuyên, gọi theo mình : *Rù đi chơi,
rù anh em đi học; Quên anh, rù én tại
này tại ai K.*

rù nhau dt. Đồng ý nhau trong một việc :
*Rù nhau làm phúc, chờ giục nhau đi
kiện; Rù nhau đi cấy đi cày, Bây giờ
khó-nhọc có ngày phong-lưu CD.*

rù-ren dt. Clg. Rù-rê, Nh. Rù.

rù-rê dt. Nh. Rù.

rù tay dt. Mời người dự : *Rù tay cờ-bạc,
rù tay chơi hụi.*

RÙ dt. Clg. Xú, buồng xuồng, thò lòng-
thòng : *Màn treo trướng rù; Xưa sao
phong-gấm rù lè, Rèy sao tan-téa như
hoa giữa đường K II (R) Đói tối, ngó-
ngóng : Rù lòng thương.*

rù lòng dt. Mở lòng (đối với kẻ dưới) : *Xin
ông rù lòng thương kẻ hoạn-nạn.*

RÙ-RÌ trt. X. Rù-rì và Thủ-thì.

RÙ dt. Xv, gục xuống : *Cú-rù, cưỡi rù, chết
rù, ú-rù, treo cờ rù; Cái lá sen rù cái cù
sen chìm, Bao-nhiều quý-vật di tìm quý-
nhân CD.*

rù-liệt trt. Clg. Rù-liệt, nhức mỏi như rã-rời
ra : *Rù-liệt tay chân.*

rù mành tt. Clg. Män-phän, chết (chỉ dùng
cho người già yếu hay cha mẹ mìnñ) : *Anh
về báo nghĩa sanh-thành, Chừng nào bóng
xé rù mành sẽ hay CD.*

rù-liệt tt. X. Rù-liệt.

rù-rượi tt. Dᾶ-duợi, bơ-phờ tiều-tuy : *Mặt
mũi rù-rượi.*

rù tù trt. Clg. Ryc tù, chết luôn trong khám :
*Chết rù tù II (R) Miết, mài-miết một nơi :
Đời rù-tù, ở rù-tù đó chờ anh.*

rù xương tt. Ryc xương, Nh. Rù tù : *Ở tù
rù xương; đợi rù xương.*

RUA dt. Tên chòm sao thấy được chín cái :
*Sao rùa đã đứng ngang đầu, Sao em còn
ở lèm giàu cho cha CD.*

RUA trt. Mạnh giỏi, tiếng chà, bắt tay chà :
*Rua cái nghe bồ (bonjout) II (lóng) Lo-lót,
hối-lộ: Có rùa họ chưa mà qua thong-thé
quá vậy?*

RÙA dt. X. Quy : *Cháo rùa, mai rùa, thay
rùa; Thương thay thân-phận con rùa, Trên
đỉnh hạc cõi, dưới chùa đôi bia II (R)
Được ví với người chậm-chạp : Chậm như
rùa II (B) dt. Tính-loáu quá kỹ : Rùa coi con
ngựa nào vè nhứt.*

rùa bò dt. Con rùa bò đi : *Chiều chiều én
liệng trên trời, Rùa bò dưới nước, khỉ
ngồi trên cây CD II (B) Được ví với người
di chậm : Đi như rùa bò.*

rùa hôi dt. Loại rùa có mùi khän-khän.

rùa linh dt. Loại rùa được người ta lấy mai
dùng sùi què bói.

rùa nắp dt. Loại rùa mai và yếm bao-bít lấp
nhau.

rùa quạ dt. Loại rùa đen mai, đen yếm.

rùa sen dt. Loại rùa có vảy rìa chung-quanh
mai.

rùa thiêng dt. Nh. Rùa linh.

rùa vai tt. Có hai vai xuôi xuồng quá : *Ly-uc-i
rùa vai.*

rùa vàng dt. Con rùa mai màu vàng-vàng //

Con rùa bằng vàng X. Đại-trương-phu và Chí-quân-Tử PH. II.

RÙA *dt.* Dùng lời đặc-địa mà trù cho người đau ốm, chêt-chóch hay nghèo-mặt : *Chết rùa, nguyễn-rùa, trù rùa; Chợ lở phiền tốn công thiệt của, Mượn tiếng người cười rùa sao nén CD.*

rùa mệt *dt.* Dùng lời lẽ êm - dịu nhưng bên trong, ngữ ý rùa người, như : *Được ơi! Tôi cũng cầu cho chí sống dời đặng hưởng của đó.*

RÙA *tt.* Rùa, rã re, bãy re : *Thây ma rùa.*

RÚC *dt.* Rứt tùng chút : *Vịt rúc hết tôm tép* || *Chui vào : Chui-rúc; rúc vỗ bụi.*

rúc-ráy *dt.* Chui vào ria, ẩn, lẩn mòn : *Giòi rúc-ráy hết ba cái phần.*

rúc-rắc *trt.* Nh., Lai-rai, lắc-rắc : *Mưa rúc-rắc.*

rúc-ria *dt.* Nh., Rúc-riá : *Vịt rúc-ria hết tôm cá con* || (B) *Ấn lẩn hồi đèn hết : Có bao-nhiêu tiền, nó rúc-ria hết; Bình rúc-ria hết xương hết thịt.*

rúc-rúc *dt.* Clg. Rung-rúc, rú-rú, cù ở trong nhà luồn : *Cù rúc-rúc trong nhà, không di chơi cho khuây-khoa.*

RÚC *dt.* Rú lén tùng hồi dài : *Chuột rúc, còi tàu rúc ba hồi* || Túc, gọi : *Gà rúc con.*

RÚC *bt.* Gấp-gáp, mau lẹ : *Gấp rúc, làm rúc lén, chạy nức rúc, đi rúc kèo tối.*

RÚC-RÍCH *trt.* Khúc-khích, tiếng cười nho nhỏ của một đám đông trong khi có nín mà nín không được : *Đám trẻ cười rúc-rích với nhau.*

RÚC *bt.* Nhìn, mèm bấy : *Não chín rục, chuối chín rục* || (B) *Rù, mỏi-mệt, mỏi-mòn : Rù-rục, mỏi rục.*

rực chán *trt.* Mỏi chán lắm : *Đứng đợi rực chán.*

rực-rục *bt.* X. Rùng-rực.

rực tù *trt.* X. Rù tù.

rực xương *trt.* X. Rù xương.

RÚC-RÍCH *dt.* Cựa-cạy, động-đậy : *Nằm im, không rục-rịch* || *trt.* Giogram, ướt-m, sấp-sấp : *Họ rục-rịch đứng lên phản đối; hai bên rục-rịch ẩn thua nhau.*

RUI *dt.* Gỗ cửa mỏng cỡ 8x3 cm đè thả trên đòn tay đặng lợp ngôi : *Cửa rui, thả rui; Một nóc chờ được trăm rui, trăm rui chui vào một nóc tng.*

RÙI *tt.* Dùn, không được thẳng : *Dây rủi, mặt trống rủi.*

rùi-rắng *trt.* Dùn thẳng, lẵn-lụa, không sôt-sắng : *Rùi-rắng mài, không làm ngay cho.*

RÙI *trt.* Thiệt-hại cách tình - cờ : *Thiệt rùi lùi quá! Duyên may phận rùi; May nhờ rùi chịu; Một may một rùi; Phận hèn dẫu rùi, dẫu may tai người K.*

rùi may *trt.* Hoặc rùi hoặc may, không biết trước được : *Rùi may âu cũng sự trời K.*

rùi-ro *bt.* Nh. *Rùi : Gặp chuyện rùi-ro ; rùi-ro cho tôi quá!*

rùi tay *trt.* Sày tay, lỡ đánh rơi hoặc lỡ đánh người có thương-tích hay chêt : *Rùi tay xén bẽ cái ô đồng CD.*

RҮI *tt.* Chết vì già : *Chết rүi, già rүi; Xin đừng thấy quê phụ hương, Quê già quẽ rүi, hương còn thơm xa; Gừng già gừng rүi gừng cay, Anh hùng càng cực càng dày nghĩa-nhân CD* || (R) Tiêu hết, trui-lùi : *Cháy rүi; cây cối tiêu rүi cỏ.*

rụi-mjn *tt.* Tiêu cỏ, không còn chút nào : *Có bao-nhiều, rụi-mjn hết.*

rụi tùng *tt. (bạc)* : Không có tùng, túc lá bài sống (cắc-té) : *Tay trên rụi tùng rỗi* || (R) Chết, hết, tiêu mất : *Bà-con rụi tùng hết, nhả cửa cảng rụi tùng.*

RҮI *dt.* Dây lác, cặng lác phơi khô đẽ buộc : *Lết rүi.*

RUM *dt. (thực)* : Loại cây có chất đỏ tím dùng làm chất nhuộm : *Cây rum* || (R) *tt.* Màu đỏ tím : *Màu rum.*

RÙM *bt.* Um-sùm, ồn-ào, có nhiều tiếng cãi, la-lối, nói to : *Làm rùm ; ở đây rùm quai.*

rùm-beng *trt.* Nh. *Rùm : Ca hát rùm-beng* || Rặng-rãi, to chuyện : *Làm rùm-beng, quảng cáo rùm-beng.*

rùm trời *trt.* Thật rùm, náo-động cả : *La rùm trời.*

rùm xóm *trt.* Náo-động cả xóm, ai cũng hay : *Đồn rùm xóm ; mõ đánh rùm xóm.*

RÙM *tt.* Tên thú muỗi lây ở mỏ : *Muỗi rùm.*

RÙM-RỤP *trt.* X. Rụp-rụp.

RÙM-RÌM *trt.* Mum-mim, yên-lặng : *Ngồi rùm-rim.*

RҮМ *tt.* Rụi, sụm, tiêu-tan, chêt ; *Chết rүи s ông ấy rүи đã lâu ; cơ-nghiệp rүи cả.*

RUN *bt.* Giựt giựt tay chân hay thân mình khi quá lạnh, đến cử rét, bị thuốc phản ứng, sốt, v.v... : *Giận run, lạnh run, sốt run ; Run như thăn-lăn đút đuôi ; Tay run viết không được.*

run bây-bây *đt.* *Cig.* Run lầy-bây, run mạnh cả tey chân mình-mày : *Lạnh run bây-bây, sợ run bây-bây.*

run cầm-cập *đt.* Run mạnh đến cái cầm cung run theo (dánh bò-cập).

run en *đt.* Run vì lạnh (rét) : *Run en phát rét.*

run lầy-bây *đt.* X. Run bây-bây.

run-rẩy *đt.* *Nh.* Run : *Sợ (hoặc lạnh) đến run-rẩy.*

run-run *đt.* Hơi run : *Muốn run-run khi gần tới cũ rét* || *tt.* Không thẳng-thớm suôn-sé : *Chữ run-run, giọng run-run.*

run sợ *đt.* Run vì quá sợ : *Run sợ trước uy-vũ; run sợ vì có tội.*

RÙN *đt.* Rứt lại, cõi lại, hụ xuồng : *Rùn xuồng chiju* || *(chm.)* Thau ngắn bè dài cho lợn bè ngang hay bè hoành một cây kim-loại bằng cách nướng đẻ đoạn rồi đập hai đầu cho thủng lại, đoạn nướng đoạn khác cũng đập như trước, lần ra tới ngoài đầu : *Rùn một khúc thép.*

rùn cõi *đt.* Rứt cõi lại.

rùn mình *đt.* Gập chân hụ mình xuồng : *Rùn mình xuồng chiju.*

rùn vai *đt.* Nhún hai vai lên xuồng : *Rùn vai lắc đầu bò đi.*

rùn xuồng *đt.* *Nh.* Rùn mình.

RÚN *tt.* *X.* Rón : *Cắt rún, rụng rún, chôn nhau cắt rún.*

RÚN *đt.* *X.* Nhún.

rúen-rẩy *đt.* *X.* Nhún-nhảy.

RÙN *tt.* Nhù, rục, mềm nát : *Mềm rùn; Ngã rùn xương* || *(B)* Mềm yếu, hết hăng-hái : *Bùn-rùn.*

rùn chí *tt.* Nhịt (lụt) chí, thối-chí, muỗi bò dò : *Thua mồi một trận, đã rùn chí.*

rùn lòng *tt.* Sờn lòng, hơi sợ và chán : *Rùn lòng nhút chí.*

RҮN *tt.* Sụn, ròm xuồng : *Rყн xương.*

RUNG *đt.* Nâm lắc hay đứng lên nhún cho động-dậy mạnh : *Đó ai quét sạch lá rừng, Đè ta khuyên gió, gió đứng rung cây; Rung cành, rung cội, rung cây, Rung sao cho chuyền cây này thi rung CD* || *Nhất, doạ : Nói rung; Chó mướn oai-hùm rung nhát khỉ, Lòng ta sắt đá há lung-lay PVT.*

rung-chuyền *đt.* Làm cho động-dậy : *Bom nổ, rung-chuyền cả một vùng* || *(R)* Đá-dona. làm lung-lay, hay hư-hại : *Thé-lực họ*

mạnh, có ai rung-chuyền nồi || *(B)* Làm cho xiêu lòng, cảm động : *Người chặt dạ, không ai rung-chuyền nồi.*

rung chuông *đt.* Lắc chuông cho kêu.

rung-dộng *đt.* *Nh.* Rung-chuyền.

rung dùi *đt.* Ngồi nhấp cả cái chân khi dắc-ý : *Rung dùi nhở râu.*

rung-rinh *đt.* Nâm lắc qua lại : *Rung-rinh cơ; vững không* || *tt.* Lung-lay, lắc-lư : *Cái bàn rung-rinh* || *(B)* *đt.* È sợ : *Bị hăm-doạ, hấn đã rung-rinh.*

rung-rung *đt.* Nâm lắc nhiều lần : *Rung-rung cái chuông* || *Đứng nhún lên nhún xuống nhiều bận cho cành cây chuyền-dộng : Rung-rung cho me rụng.*

RUNG-RÚC *trt.* *X.* Rúc-rúc : *Cứ ở rung-rúc trong nhà hoặc* || *Rung-rúc, thút-thít, khóc nho-nhỏ mà dai : Khóc rung-rúc.*

RÙNG *đt.* Run một cái khi ghê sợ : *Rùng mình* || *X.* Dùng : *Rùng-lắc, rùng nong thác, rùng rây bợt.*

rùng mình *đt.* *X.* Dùng mình.

rùng-rợn *tt.* Ghê-rợn, đáng sợ-hãi : *Chuyện rùng-rợn.*

rùng-rục *trt.* Rần-rần, rộn-rộn huyên-náo : *Chạy giòn rùng-rục.*

rùng-rùng *trt.* Ủn-ủn, kéo nhau, đua nhau làm một loạt cách gắp-gắp : *Rùng-rùng chạy trốn, rùng-rùng tần-cu.*

RÙNG *tt.* Lưới to đánh cá biển : *Đánh rùng, kéo rùng.*

RÙNG *đt.* Nước lèo, thứ nước nấu với xương thịt cho ngọt : *Nước rùng, châm rùng vô lèu.*

RÙNG-RỤC *trt.* *Cig.* Rục-rục, hơi rục : *Đè rùng-rục ăn mềm; đợi chín rùng-rục hảy ăn.*

RÚNG *trt.* Núng, nao-nao, chột dạ : *Lẽ-lẽ như vậy mà không rúng chút nào.*

rúng-dộng *bt.* Náo-dộng, lo ngại và bần-tần : *Tin ấy làm cả xóm đều rúng-dộng.*

rúng mình *tt.* È mình, ớn lạnh, muốn bình Bùa nay rúng mình.

rúng sợ *tt.* Neo-núng, bất đầu sợ : *Nghe vậy, cũng rúng sợ chó!*

RÚNG *đt.* Chống lại cho ngay, cho đứng thẳng : *Cái nhà này đã xiêu, phải rúng lại mới dám ở.*

rúng nhè *đt.* *Nh.* Rúng.

RÚNG *dt.* X. Nhúng: *Rúng chèm, thịt bò rúng giấm; ăn rúng.*

RÚNG-RÍU *tt.* Bùng-beo, mềm và vàng: *Đa thịt rúng-ríu.*

RÚNG *trt. Clg.* Ròn, tiếng kim-khí khuê động. **rúng-ràng** *trt. Clg.* Ròn-ràng hay súng-soảng, X. Ròn-ràng.

rúng-rinh *trt. Nh.* Ròn-ràng: *Xu hèo rúng-rinh, Mén ngồi xe IX.*

RÚNG-RÃI *trt. Clg.* Rồi-rãi, chàm-chệm, thủng-thẳng: *Thôi! Chuyện đó đè rúng-rãi sẽ hay.*

RÚNG *tt.* Lì ra và rơi xuống: *Hoa rụng, quả rụng, rặng rụng; Té như mít rụng; Lê rụng về cội; Nước ròng chảy đến Tam Giang, Sâu-dâu chín rụng, sao chàng biệt tin CD II (B) Sợ: Rụng-rời.*

rụng rốn (rún) *dt.* Cuồng rốn khô và đứt ra ngay chỗ chì buộc (trẻ con mới sanh).

rụng-rời *trt.* Bùn-rùn, rã - rời, quá chán-nản hoặc quá sợ-hãi, nghe như thân-thề rời ra từng bệ-phận: *Tay chân rụng-rời; thất-kinh rụng-rời.*

RỤP *trt.* Tiếng khuê động cùng một loạt của nhiều người: *Linh trong hàng quay lật cái rụp khi khâu-lệnh vừa ra II (B) Tắc-thì, lập-tức, liền theo đó: Anh hô một tiếng, tự em làm cái rụp là xong.*

rụp-rụp *trt. Clg.* Rùm-rụp, rãm-riệp rẽn-rãi, liền theo đó và cùng n' i loạt: *Cái đầu rụp-rụp; kéo nhau đi rụp-rụp; làm rụp-rụp một lát thì xong.*

RÚT *dt.* Kéo ra, kéo lên, tuột ra: *Rút gươm khỏi vỏ, rút nhí hột sen; rút lén trấn nhà; quần lưng rút; Nhắc cân tội phuốc, rút vòng vân xây NĐM II Kéo về, thâu lại: Ra lệnh rút quân; địch rút về căn-cứ II Co, rùn lại, giảm bớt: Co đầu rút cờ; hàng rút, với rút, cái áo giặt rồi rút còn ngắn xùn II Rõt, còn cái cõi-cán: *Lụa rút, nón rủi lại, Hút, làm cho ráo: Rút nước pl.ji, dài rút nước, giấy rút mực II (lóng) Án-cáp: Bối rút ghe.**

rút binh *dt.* Kéo binh lính trở lại, không tiến, không đánh nữa.

rút cám *dt. Clg* Rút trắng, kéo thẳng cây cám ra đè uốn cái vành bánh xe lại cho ngay: *Rút cám xe đẹp.*

rút cõi *dt.* Rút hai vai lên và rùn cõi xuống khi tò ý sợ: *Co đầu rút cõi.*

rút cuộc *trt. X.* Rót cuộc.

rút chì *(R)* *đt.* Kéo lẩy hai sợi thắn-kinh trắng ở xương sống con lươn ra: *Làm lươn phải rút chì.*

rút đơn *dt.* Xin lẩy lá đơn lại hoặc xin huỷ lá đơn: *Rút đơn bài-nại,*

rút gọn *dt.* Thêu ngắn lại, bỏ những đoạn rườm-rà vô- ích: *Rút gọn bài văn.*

rút êm *dt.* Rời đám hội ra đi mà không cáo từ: *Rút êm về ngủ.*

rút ên *dt.* Rút êm đi một mình.

rút lui *dt.* Trở lại, cho trở lại: *Rút lui lại một lần tên, rút lui quân lính II (R) Rời đám đông ra đi: Rút lui về nhà II (8) Nhìn theo: *Rút lui cho êm chuyện; rút lui có trật-tự.**

rút mình *dt.* Giơ thẳng hai tay lên nắm cây ngang rồi co lại đè đưa thân mình lên cao, một mòn tập thể-dục hoặc biếu-diễn.

rút ngắn *dt. Nh.* Rút gọn.

rút ngược *dt.* Treo ngược đầu và rút lên cao: *Rutherford rút ngược dây oan. K.*

rút số *dt. (bạc)*: Rút cây que có khắc số trong ống ra để coi theo đó mà ăn thua với chủ cái: *Rút số ăn kẹo, rút số ăn tiền.*

rút tên *dt.* Xin huỷ bỏ tên mình trong sò chung: *Rút tên không tranh-cử; Đoạn-trường-sô rút tên ra, đoạn-trường-thor phải đưa mà trả nhau K.*

rút thăm *dt. X.* Bắt thăm.

rút trắng *dt. X.* Rút cám.

rút xương *dt.* Lấy hết xương trong thịt ra: *Gà rút xương.*

RÚT-RÁT *trt. X.* Nhút-nhát.

RҮT *dt:* Rút, thụt, co ngắn lại: *Rụt cổ, rút lưỡi.*

rụt-rè *t.* E-dè nhút-nhát, muôn mà không dám: *Cầm-ghé nhưng lại tình không dám, Không dám cho nên mới rụt-rè HXH.*

RUỐC *dt. (động)*: Giống tép nhỏ ở biển, mình tròn và trắng: *Con ruốc, mắm ruốc.*

RUỐC-BÔNG *dt.* Thịt chà bông, thịt heo nạc rem mặn rồi đánh thành sớ nhỏ: *Cơm nấm, ruốc bông.*

RUỐC *dt.* Tên thú ốc nhỏ ở biển, vỏ có hoa nhiều màu sắc: *Ốc ruốc.*

RUỐC *dt.* Bắt cá bằng thuốc nò hay dây thuốc cá: *Ruốc cá, ruốc ngòi, ruốc sòng, ruốc suối.*

RUỐC *tt. X.* Nhuốc: *Rơ-ruốc, ruốc đời.*

RUÔI *dt.* Cây sét nhọn quấn bông dệt vải.

RUỒI dt. (động): Côn-trùng có hai cánh, 6 chân, hay bu vào đồ ăn hoặc đồ đờ có mùi hôi-thúi: *Đuỗi ruồi không bay; ruồi bu kién đậu; mệt ít ruồi nhiều; Kién bò miêng chảo bao lâu, Phù-du lướt gió, ruồi bu miêng hùm* II (R) Nốt nhô trước lông súng dè nhằm bắn II *Ciồng con ruồi: Ghé ruồi, nút ruồi, ong ruồi.*

ruồi lảng dt. Con ruồi và con lảng II (thth) Tiếng gọi chung loài ruồi: *Ruồi lảng đor-dáy.*

ruồi muỗi dt. Con ruồi và con muỗi II (B) Phản nhò-nhen: *Trâu bò húc nhau, ruồi muỗi chết hết tng.*

ruồi nhặng dt. Nh. Ruồi lảng.

ruồi xanh dt. Loài nhặng xanh II (B) Bọn người thừa nước dực thả câu, bọn chăn-rìa kiêm ăn: *Đầy nhà vang tiếng ruồi xanh, Rụng-rời giọt liều, tan-tành gối mai K.*

RIUỐI dt. (thực): X. Giuối.

RIUỐI dt. Chay: *Giong-ruồi; Cạn lời thẳng ruồi vó câu, Quần bao liều oán huê sầu nèo xa CD.*

ruồi-giòng dt. X. Giòng-ruồi.

RIUỘI dt. (động): Tên một giòng cá nhỏ: *Mắm ruội.*

RUỘM dt. X. Nhuộm.

RUỘNG dt. X. Xuồng và Ruồng: *Ăn ruồng, đi ruồng vào.*

ruồng-phè dt. X. Xuồng-phè.

RUỒNG dt. Xông vào lùm bụi dè tìm bắt-tó: *Ruồng hêt khu rừng; đi ruồng quan cướp* II Đốt, phát các bụi rậm: *Ruồng renh đắt* II trt. Luồng, ăn sâu vào trong: *Sâu quăng ăn ruồng vào xương.*

ruồng bắt dt. Lục-lẹo (syc-saq) dè tìm bắt: *Ruồng bắt phiến-loạn.*

ruồng bồ dt. Lục-lẹo (syc-saq) khùng-bồ, tìm bắt, đánh đậm, giết-chóc, cướp phá v.v.: *Tây den đi ruồng bồ.*

ruồng phá dt. Dọn phá một đường sâu vào rừng: *Ruồng phá lùm bụi.*

ruồng-tuông trt. X. Luồng-tuông.

RUỘNG dt. Phèo, ống nồi thả giữa sông: *Ông ruồng.*

RUỒNG dt. Bồ-bè, xuơ-đụdi, phu-bạc.

ruồng bồ dt. Bồ, thoi, không lây nữa: *Ruồng bồ vợ nhè.*

ruồng-rẫy dt. Bồ-bè, đánh chửi, xuơ đùodi: *Ruồng-rẫy vợ con..*

RUỐNG trt. Ăn luồng vào và ăn trống rỗng bên trong: Một ăn ruồng gõ II (B) Đục khoét hết: *Khoét ruồng công-nho.*

RUỘNG dt. Đất thấp dè tròng lúa: *Cày ruồng, lúa ruồng* II (R) Rây, đất tròng-trọc theo mùa: *Ruồng khoai, ruồng mía: ruồng dâu hoa bè lì* (B) Quê-mùa, xa thành-thị: *Dân ruồng, dười ruồng.*

ruộng biển dt. X. Ruộng biển.

ruộng biển dt. Clg. Ruộng biển và Ruộng vei, ruộng ven theo sông, thường thấp, có nước luân.

ruộng bưng dt. Ruộng sâu ở giữa cánh đồng to.

ruộng cà dt. Ruộng phải cà, bắp, trực xong mới cây được, khác với ruộng chỉ phết rải cây II Ruộng mới cà lèn, có nước lấp-xắp: *Cá rô róc-rách ruộng cà, Ai ghẹo gì mày hôi cá rô don?* CD.

ruộng cao dt. Clg. Ruộng gò, ruộng ở cao đất cao, ít nước, lúa không tốt: *Ruộng cao đóng một gầu gai* CD.

ruộng cấy dt. Ruộng thường, khác với ruộng sạ, mạ từ nơi khác đem tới cấy có hàng cỏ lối mới lên tốt II Ruộng mới được cấy lúa xuồng.

ruộng cố dt. Ruộng dâ cầm cho người khác, chính người dâ bỏ tiền ra hưởng huê-lợi (hoa-màu).

ruộng chéo dt. Ruộng khít mé sông, mé rạch, thường hẹp bè ngang.

ruộng đất dt. Ruộng và đất thô-cu: *Ruộng đất cỏ bay thẳng cinh.*

ruộng gò dt. X. Ruộng cao: *Ra đi anh có dặn-dò, Ruộng sâu cấy trước, ruộng gò cấy sau* CD.

ruộng giao dt. Ruộng lánh làm khóm đúng theo lời giao của chủ ruộng, khi cây xong, giao cho chủ rồi lấy tiền II Ruộng của người thiều nợ, khi cây xong, giao cho chủ nợ gặt hái lúa, đặc hay thất, con nợ không chịu trách-nhiệm: *Ciè cơ, giè, bích, giè chuồng, Ba ông xuồng xuồng đi hỏi ruộng giao* CD.

ruộng hoà-cắn dt. Ruộng dâ thành-khoanh, cày cấy chắc ăn.

ruộng hoang dt. Ruộng bồ hoang, không cày cấy II (B) Gái không chồng, thường gấp láng-thang giữa đường: *Khàn miêng ruộng hoang.*

ruộng huỵt dt. Phần ruộng thừa ở dưa mé sông, mé rạch, do nước bồi đất lên thành.

ruộng hương-hoà dt. Clg. Ruộng kỵ, phần

ruộng của ông cha để lại cho con cháu lấy
hùa-lợi lo việc kỵ-giỗ hàng năm, không thể
cầm bén được.

ruộng kỵ dt. X. Ruộng hương-hoà.

ruộng lợ dt. Ruộng mới khai-phá và khai-thác
lần đầu : *Khoa ruộng lợ, mè ruộng quen.*

ruộng muối dt. Cuộc đất gần biển được nén
cứng và bằng mặt, chung-quanh có đắp bờ
cao để chứa nước biển đến bốc hơi khô
thành muối.

ruộng nương dt. Clg. Ruộng rẫy, tiếng gọi
chung đất trồng-trọt hàng mùa : *Việc ruộng
nương tuy dễ mè khó* II (R) a Mùa màng :
*Ở luồng trên Sài-gòn, & dưới không biết
ruộng nương ra sao* II b) Quê-mùa : *Cười
vợ ruộng nương mè-cò chết!*

ruộng phèn dt. Ruộng xâu, có nhiều phèn.

ruộng quen dt. Ruộng cũ, đã cấy lúa nhiều
mùa rồi : *Khoa ruộng lợ, mè ruộng quen.*

ruộng rẫy dt. Nh. Ruộng nương.

ruộng rộc dt. X. Ruộng sâu.

ruộng sạ dt. Ruộng thích-hợp với lúa sạ, khi
cày, bừa, trục xong, rái lúa xuống, đợi
đến ngày trồ chín rồi gặt, không phải cấy.
ruộng sâu dt. Clg. Ruộng rộc, ruộng thấp,
ruộng trũng, ruộng ở nhấp nhảm cuộc đất thấp,
nhieu nước : *Cái ngủ mày ngủ cho lâu, Mè
mày đi cấy ruộng sâu chưa về CD.*

ruộng tình dt. Tình-cảm lei-láng của con
người : *Mảnh tiên từng thây thơ nào, Ruộng
tình dẽ thăm nên hao bè lòng HT.*

ruộng thấp dt. X. Ruộng sâu : *Ruộng thấp
tì phải đóng hai gầu sòng CD.*

ruộng thuộc dt. Ruộng do đất rừng vừa khai-
phá thành-thuộc, có thè canh-tác được.

ruộng vai dt. X. Ruộng biến.

ruộng vườn dt. Ruộng và vườn trồng cây
ăn trái : *Ở đây, ruộng vườn chẳng bao-
nhieu* II (R) Thôn quê, nơi xa thành-thị : *Ở
ruộng vườn.*

ruộng xéo dt (lóng) Âm-hệ dàn-bà : *Vì một
miếng ruộng xéo mè chém giết nhau.*

RUỘT dt. Ông thịt dài khoanh lại nhiều vòng
trong bụng, dưới đùi, bộ-phận cuối-cùng của
cơ-quan tiêu-hóá : *Dư ruột, đau ruột, nôn
ruột, rửa ruột, sôi ruột ; Đống tiền liên
khúc ruột ; ruột bó ra, da đẻ vào ; Tóc
không vò tóc rồi, ruột không dồn ruột đau*
CD II (R) Lõi, phần trong : *Nhà tôi có vỏ
chó không có ruột ; Quả đào-tiên ruột mất
vỏ còn, Buồng lời hỏi bạn ; đường mòn*

ai đi ? Thân em như củ ấu gai. Ruột trong
thì trống, vỏ ngoài thì đèn CD II Buồng
hở bằng cao-su. Ruột banh, ruột xe II tt. Cùng
máu thịt : *Anh ruột, cha ruột, chị ruột, em
ruột, mè ruột* II Thân-thiết : *Tại nó ruột với
nhau lắm.*

ruột bão dt. Ruột bị bão-bợt, se thắt, tức
đau-dớn buôn rầu : *Bước xuống tàu ruột
bão gan thắt, Trời hối trời, chẳng bắc vợ
nam CD.*

ruột cùng dt. (thè) : Chỗ chót của ruột non,
đều ruột già, ngay chỗ ruột dư (cecum).

ruột dồi dt. X. Ruột già : *Bao-tử là cha, mè
ruột dồi, Đè không nên chở, đẽ mày trôi
NT.*

ruột dư dt. Đoạn ngắn nối liền ruột non và
ruột già, vì lẽ nào thụy xuống phải chứa
một số phần lâu ngày đến thói nơi đó, khiến
đau-dớn đến chết : *Bịnh ruột dư.*

ruột gà dt. Ruột con gà II (R) Clg. Lò-xo,
dây thép quấn tròn-ốc, có sức co hoặc
giãn : *Nệm ruột gà* II Sợi dây tím tăm sáp
quấn tròn ô châm lứa hút thuốc.

ruột gan dt. Ruột và gan : *Nghe mày lời
thiết-yếu em than, Mau mau chờ dậy, ruột
gan đau từng hồi CD* II (R) Lòng dạ, bụng
đẹ : *Ruột gan bối-rối.*

ruột già dt. Clg. Đai-trường, đoạn ruột to và
ngắn, chứa phần và dinh liền với lỗ đít.

ruột non dt. Clg. Tiêu-trường, khúc ruột
nhỏ và dài nối liền với bao-tử (cé-dày),
phần chính của sự tiêu-hóá.

ruột ngựa dt. Ruột con ngựa II (R) Clg
Ruột tượng, cái bao vải nhỏ và thật dài,
vừa làm dây lưng, vừa đựng tiền bạc, của
quý : *Đeo ruột ngựa.*

ruột-rà tt. Ruột, cùng chung máu-mù : *Anh
em ruột-rà, ruột-rà thân-thích.*

ruột sa dt. (Đy) : Chúng sán-khí (xé dài),
hai đường chỉ bên hòn dài sa xuống, do
để dưới tích nhiệt nhiều.

ruột tằm dt. Tơ con tằm (chứa trong bụng) :
Ruột tằm đòi đoạn như tơ rói nùi II (B)
Tấm lòng tha-thiết, yêu-mến một nghề-nghiệp,
một sự-nghiệp : *Rút ruột tằm mè trả nợ
dâu.*

ruột tượng dt. X. Ruột ngựa.

ruột thịt tt. Nh. Ruột-rà : *Chị em ruột thịt,
bà con ruột thịt.*

RÙ trt. Ru, u, X. Ru : *Như thế ru* I

RÙ tt. X. Nhờ : *Cháo rù.*

RÙ đt. X. Nhù: Rù tôm rù cá.

RÚA-RÚA trt. X. Rú-a-rú-a.

RÚA trt. Thé, vậy: Như rú-a; Mèn răng mèn rú-a, đói anh vè.

rú-a chừ trt. Thé thì, vậy thì: Rú-a chừ hóng cù.

rú-a rú-a trt. Clg. Rú-a-rú-a, hơi giống thế: Trông hai cái rú-a-rú-a như nhau.

RÚA đt. Dùng nước tẩy sạch: Cội rú-a, tắm rú-a; Xây hồ bán-nghệt cho nàng rú-a chân; Có rú-a thì rú-a chân tay, Đừng rú-a chang-mày chêt cá ao anh CD II (B) Làm cho tiêu hết: Thủ nầy phải rú-a; Túc-khiên đã rú-a lâng-lâng sạch rồi K II (chm) Mài bén: Rú-a cưa, rú-a đục.

rú-a cây đt. Cắt tía nhánh cho vén-khéo.

rú-a cưa đt. Giữa lưỡi cưa cho bén nhọn và mở rộng lại.

rú-a chân đt. Rú-a cho sạch hai bàn chân: Rú-a chân đi hán đi hãi, Rú-a chân đi đất cung hcài rú-a chân CD II (B) Nâng lên, bước lên địa-vị cao: Rú-a chân rú-a cảng làm sang.

rú-a dao đt. Mài sửa mép dao.

rú-a đít đt. Rú-a sạch lỗ đít: Rú-a đít cho em II (bạc) Thuê hết tiền: Bàn nầy không tới thì rú-a đít.

rú-a hình đt. In phim hình vỡ giấy riêng với nước thuốc trong phòng tối: Thợ rú-a hình.

rú-a hòn đt. Làm cho dã giận: Méc lại nó dặng rú-a hòn, vì nó dã méc cho mình bị đòn.

rú-a mèy rú-a mặt đt. Làm cho vẻ-vang, nở mặt với đời: Cái chồi-bời được người tú-tế rú-a mèy rú-a mặt cho.

rú-a mình đt. Lau thân mình và tay chân với cái khăn gọt nước, hoặc vừa khoát nước vào mình vừa leu.

rú-a nhục đt. Làm cho hết nhục-nhả, thường là trả thù: Kiên nó dặng rú-a nhục; lầy theo kó thù dặng rú-a nhục.

rú-a oán đt. X. Rú-a thù.

rú-a-ráy đt. (d): Nh. Rú-a: Rú-a-ráy cho sạch-sé.

rú-a ruột đt. Bơm nước lă vào dạ dày người ngô-dộc thật nhiều để người ấy mửa ra hết chất độc: Chờ vô nhè thương rú-a ruột.

rú-a sạch đt. Rú-a với nước cho sạch II (B) Làm tiêu - tan hết: Rú-a sạch nợ đời, rú-a sạch oán-thù.

rú-a tai đt. Lắng nghe, sửa-soạn nghe: Bäu đứng nghĩ-ngợi thiệt hơn, Rú-a tai nghe lồng tiếng đòn tri-âm CD II Xt PH. II.

rú-a tiếng đt. Làm cho hết tiếng xấu mà mình mặc phải: Vái tiền ra rú-a tiếng.

rú-a tội đt. Rảy nước thánh trên trán, trong một cuộc lễ do Linh-mục đứng chủ lễ, để làm tiêu-tan hết tội-lỗi: Xin rú-a tội, phép rú-a tội.

rú-a thù đt. Clg. Rú-a oán, trả thù, làm hại lại người đã có làm hại mình: Rú-a thù tày hận.

RÚA tt. Clg. Vú-a, hư, bấy, ra nước: Chín rú-a, trứng gà rú-a, hoa tàn, nhuỵ rú-a.

RÚA trt. Khem, nòi, dù súc: Làm chảng rú-a.

RÚA ĐỤC tt. Rượn đục, chịu đục, muốn cùng con đục giao-cầu: Lợn rú-a đục.

RÚA dt. Thủ dao lưỡi dài, sống thật dày, đầu bằng hoặc có mấu, cán dài hơn lưỡi: Dao rú-a, đục rú-a.

rú-a mía dt. Rú-a dồn mía, lưỡi ngắn hình bán nguyệt dày.

rú-a quéo dt. Rú-a dài đầu có cái mấu quéo vồ.

RÚC tt. Thật nhỏ và đều: Tiếng nói nhỏ rúc.

rúc-rúc trt. Clg. Rung-rúc, nhỏ, sê và đều-dặn: Răng đèn rúc-rúc; khóc rúc-rúc.

RÚC tt. Sóng chói, nòi bặt: Đỏ rúc, rán-rúc, rùng-rúc, sáng rúc II trt. Túi rúc, ròng rúc: Đòn rúc, nói rúc, rộn-rúc II Xông lên, nòi lên: Túc rúc, no rúc.

rúc gan trt. Lòng gan, bầy gan: Túc rúc gan.

rúc mõ trt. Đầy mõ, có nhiều mõ: Béo rúc mõ.

rúc mùi trt. Nực mùi, sực nức mùi: Rúc mùi rúc, rúc mùi phong-kiến.

rúc-rõ tt. Chói-lợi; lêng-lêng: Mêu sđe rúc-rõ; Trên Đồng-sơn rúc-rõ mành gương soi Tiền Xích-bích II Vang dậy, xa gần đều hay biết: Phù-dung sớm nở tối tàn, Tiếng đồn rúc-rõ, hỏi nàng có kh้อง? CD.

rúc ruột trt. Đầy ruột, trướng ruột: No rúc ruột.

rúc-rúc trt. X. Rùng-rúc.

rúc trời trt. Ủng súng cùng trời: Đỏ rúc trời, súng rúc trời.

RUNG-RÚC tt. X. Rúc-rúc: Khác rung-rúc; Cò tay em vừa iráng vừa tròn, Räng

đến rưng-rức, chông con kém người CD.

RỪNG-RỪNG trt. Uông-uông, từ - từ chảy ra : Rưng-rưng nước mắt.

RỪNG dt. Nơi có cây-cối mọc tự-nhiên và um-lùm : Cháy rừng, di rừng, đốt rừng, nhó rừng, vẽ rừng ; Ra di em một ngó chừng, Ngó sòng, sòng rộng, ngó rừng, rừng sâu || Thuộc về rừng : Bò rừng, gác rừng, heo rừng, ngựa rừng, người rừng, rơu rừng, thịt rừng, thơ rừng, thú rừng, trâu rừng || Nhiều, đông-đúc : Rừng người, rừng vân ; tiễn rừng bạc bẽ, thiên-hà như rừng ; Rừng nho bẽ thánh khôn dò, Bé mè không học, lớn mè sao ra CD || Người thô-kệch, cộc-cằn (liêng mảng) : Đồ rừng, quân rừng.

rừng bụi dt. Rừng và bụi hoặc rừng có nhiều cây thấp chen dài thành bụi : Rừng bụi um-tüm.

rừng cầm dt. Rừng thuộc đất quốc-gia có đê bàng cầm người vô đồn cây hoặc khai phá trồng-trọt.

rừng chồi dt. Rừng cây nhỏ hoặc gốc cây lớn đã dồn và mọc chồi lại.

rừng già dt. Rừng có nhiều cây to lâu đời (thường ở trong sâu, xa lộ và làng-mạc).

rừng hoang dt. Rừng ở xa, không người lui tới : Múa gậy rừng hoang || Rừng còn là đất quốc-gia, chưa có người xin khẩn : Khai phá rừng hoang để chiếm hướng.

rừng non dt. Rừng cây còn thấp, nhô.

rừng nhám dt. Rừng có nhiều thú dữ.

rừng nho (nhu) dt. Việc học nho rộng-rãi mênh-mông : Rừng nho bẽ thánh khôn dò CD.

rừng-rậm dt. Rừng có nhiều lùm bụi rậm-rạp : Ngọn cờ giáo xem in rừng-rậm, Bóng lạy cao mít-mít trời xanh Tiễn Xích-bích.

rừng-rú dt. (dt) : Nh. Rừng : Vô rừng-rú làm chi ? || tt. Ngu dốt, chưa văn-minh : Giống người ở đó còn rừng-rú lắm.

rừng sác dt. Rừng toàn cây nước mặn như đước, dè, vẹt.., thường ở gần biển.

rừng sâu dt. Rừng ở cách nhiều đầm rừng khêc, xa lộ và làng-mạc : Rừng sâu núi thăm.

rừng tía dt. (Phật) : Cảnh Phật : Đường gần rừng tía, đường xa bụi hồng K.

rừng xanh dt. Rừng màu xanh, màu lá cây lị (B) Cig. Lục-lém, bén cuớp : Cặp kè rừng xanh; bén cuớp rừng xanh.

RỪNG MÁU trt. Dòn máu, bị máu chảy mạn về một phía nào : Rừng máu hay chông-mặt.

RỪNG-RỰC trt. Clg. Hùng-hực và Rực-rực, chói sáng : Cháy rừng-rực, đốt rừng-rực.

RỪNG-MỚ tt. X. Lặng mờ.

RỪNG trt. X. Rạng : Rừng dông, rụng sòng

RÚT dt. Bứt rời ra, ném hay cắn giật ra : Cắn rút; rút cái nút áo.

rút ruột trt. Đứt ruột, đean-trường, đau-đớn xót-xa lắm : Thay rút ruột.

RUỐC dt. Đón tiếp : Đưa rước, tiễn rước ; đưa người cửa trước, rước người cửa sau K || (B) Chuốc lấy : Rước lấy tiếng oan.

ruốc đau dt. Clg. Thần-nghenh, lě chó trong việc cưới gả ; họ nhà trai qua nhà gái làm đủ mọi iě rồi rước cô dâu về nhà trai : Cọn nòng ruốc đau.

ruốc dù dt. Một hay nhiều cô gái chực tại ngõ rước lấy những dù (ô) của họ đang trai (hay gái) đem vò nhà để có nơi, để người đi họ rảnh tay dự tiệc.

ruốc đuốc dt. Phân nhiều chặng và ở mỗi chặng, trí một lực-sĩ đứng đợi tiếp lấy cày đuốc đang cháy có một lirc-si ở chặng trước cầm chạy tới ; rồi cầm chạy tới giao cho lực-sĩ ở chặng kế ; cứ thế tiếp - súc nhau đem cày đuốc từ một nơi có tiếng là thiêng-lêng về đến nơi có cuộc lễ đang cử-hành, thường là cuộc thịnh-diện thề-thao và diễn-kinh.

ruốc khách dt. Chực ngoài cửa để tiếp khách vào nhà hay khách-hàng || Chờ hành-khách đi xe : Chạy đi rước khách || Tiếp khách chơi hoa : Bảo rằng đi dạo lấy người, Đem vè rước khách kiếm lời mà ăn K.

ruốc lấy dt. Tiếp lấy, lấy một vật từ tay người khác : Rước lấy mâm lě đem đê trên bàn || (B) Chuốc lấy, chịu nhận cho mình : Rước lấy tiếng chê cười.

ruốc mâm dt. Tiếp bưng những mâm lě tại cửa khi họ đang irai bưng đến, đê đem vò nhà.

ruốc mồi dt. Rước khách đi xe : Chạy đi ruốc mồi || Rước khách chơi hoa hoặc mời-mọc, lě kéo họ : Nhờn-nhơ ngoài cửa chực rước mồi.

ruốc quả dt. Nh. Rước mâm.

ruốc sắc dt. Tô-chúc cuộc lễ linh-dinh đê tiếp sác-chì của vua || Khiêng bàn hương-ân cến một nệbi đình mượn sắc của vua

đã phong cho vị thần đình ấy về định mới
chưa có thần : *Lẽ rước sác.*

RƯỚC-XÁCH dt. (d): Tiếp đón, Nh. Rúoc: *Rúoc-xách làm chi xa-xắc dù vậy?*

RƯỚC dt. Đuôi theo, chạy theo sau và cố
theo kịp : *Rúoc gá, rúoc giặc.*

RƯỚC BẮT dt. Rúoc theo bắt lại, nắm lấy : *Rúoc bắt tên móc túi II* Rúoc theo cho
kíp và qua mặt : *Rúoc bắt tóp đầu, rúoc
bắt cu-ro áo vàng.*

RƯỚC NÀ dt. Theo bén gót : *Bị rúoc nà, tên
trộm phải đứng lại chịu cho bắt.*

RƯƠI dt. (động) : Loại côn-trùng có nhiều
chân ở ruộng, do rạ mực sinh ra, ăn được : *Chả rúoi, mâm rúoi; Ké ăn rúoi, người
chịu bão II (R)* Được ví với những gì thật
đông, thật nhiều : *Thiên-hạ như rúoi, chết
như rúoi; Tiêu-hầu thay từ một đoàn như
rúoi NDM.*

RƯỜI-RƯỢI trt. Clg. Rúgi-rúgi, dàu-dàu,
héo xào : *Buồn rúoi-rúoi.*

RƯỜI dt. Tuổi riu-riu và rẽ đi cùng khắp : *Rúoi nước muối lên cái khô, rúoi nước
thánh II Ban-bô đều, khắp mọi người : Rúoi
ra dã khắp, thấm vào dã sầu K.*

RƯỜI chđt. Phần nửa của số trăm số ngàn
sấp lên : *Muôn rúoi, ngàn rúoi, thiên
rúoi, trăm rúoi, triệu rúoi, vạn rúoi.*

RƯỜI chđđ. Nửa phần của một số dưới số
trăm hay của một đơn-vị có kè tên : *Các rúoi,
cân rúoi, chí rúoi, chục rúoi, đồng rúoi,
kí rúoi, lưỡng rúoi, ngày rúoi, tiền rúoi,
thuộc rúoi II* Nhiều hoặc to hơn đến phần
nửa tức 150 % : *Cái này lớn bằng rúoi
cái kia; đồng kia nhiều bằng rúoi đồng này.*

RƯỢI tt. Buồn-bà : *Buồn rúoi, rú-rúoi.*

rúgi-rúgi trt. X. Rúoi-rúoi.

RƯỜM-RƯỜM trt. Clg. Róm-róm, hoi
rin re : *Rúom-rúom máu, nước mắt rúom-
rúom chảy.*

RƯỜM dt. Rám, nhiều và dày : *Sân đeo
mấy lớp đồng-ly bô rúom NDM II (B)*
Phiền-phức, lôi-thôi : *Văn rúom.*

rúom lòi trt. Nhiều lòi, cách nói lòi-thôi
dài-dòng vô-ích : *Rúom lòi, nghe bắt mệt.*

rúom-rè dt. Rám-rẹp : *Cây-cối rúom-rè II*
Luộm-thộm, phiền-phức : *Ẵn nói rúom-rè,
chung dọn rúom-rè; lòi văn rúom-rè.*

RƯỜM trt. Clg. Róm, rịn re một chút : *Có
một chút mà rúom máu II* Ủa, hơi uất
tròng : *Đau, rúom nước mắt.*

rúom-rúom trt. X. Rúom-rúom.

RƯỜN-RƯỢT tt. Clg. Rúot-rúot, dầm-dầm
có giọt : *Uốt rúon-rúot.*

RƯỜN dt. Rán vươn thẳng : *Rúon cõi lên
cái; tré em rúon mình II (R)* Vướng và
kéo xèn đi : *Đụng mà còn rúon chạy.*

RƯỢN tt. Mòn và gần rách : *Áo rúon vai.*

RƯỢN dt. Ham muốn thái-quá : *Nó rúon
ba cái đồ chơi nên không ăn cơm.*

rúon cái dt. Muốn giao-cửu với con cái
và có bộ lồng-xăng : *Chó rúon cái chạy
rên-rét sáng đêm.*

rúon chơi dt. Ao-ực muốn chơi giǎn : *Tré
con hay rúon chơi.*

rúon đi dt. Ao-ực muốn đi đâu đó : *Rúon
đi nên ăn không được.*

rúon đực dt. Muốn được cùng con đực giao-
cửu và có bộ lồng-xăng : *Con heo này đê
rúon đực!*

rúon nân tt : Rúon quá lâm : *Bố rúon nân I*

RƯƠNG dt. Hòn dựng quần áo đồ-vật : *Hòn rúơng; rúơng bẹt hát.*

rúơng giáp-vợ dt. Thú rúơng lớn.

rúơng tráp dt. Cái rúơng và cái tráp II (R) :
Những vật đựng quần áo, sách vở v.v... Sám-
sanh rúơng tráp.

rúơng vác dt. Thú rúơng nhỏ, một người
vác được.

rúơng xe dt. Rúơng to, có bốn bánh xe nhỏ
để dời khi dời đi.

RƯƠNG dt. Clg. Thuợng-lương, khuôn-bao
thể hàng cột cái một cái nhì : *Nhè rúơng
(nhè không cột cái); Quán-tử ngồi rúơng.*

rúơng-cột dt. (B) : Lương-đống, người giữ
chức-vụ quan-trọng, người rất cần cho một
đoàn-thề : *Rúơng-cột của nước nhè.*

RƯƠNG dt. Đưa lên lấy thể : *Rúơng cung,
rúơng súng.*

RƯƠNG dt. Giàn, sườn cây hay tre dựng
lên để dỡ chịu vật khác : *Rúơng đáy, rúơng
lưới.*

RƯỢU dt. Nước cốt của gạo, nếp hay trái
cây ú với men, có chất làm say người : *Bợm
rúou, cất rúou, dâ rúou, đặt rúou, nhậu
rúou, say rúou, ghiền rúou, tĩnh rúou,
tuần rúou, trà rúou, trầu rúou, uống rúou.
Rúou ngọt chẳng luận be sành CD.*

rúou béo dt. Rúou nước nhè.

rúou bợt dt. Những thứ rúou khi rót ra có
bọt trên lén như le-ve, sâm-banh.

rúou cần dt. Thứ rúou của người Thuợng,
ù và chôn dưới đất chả không cất, dung

trong bình to có cây cành dài dê ngâm nút chót không rót ra.

rượu cúc dt. Rượu chưng với hoa cúc, thơm mùi hoa ấy.

rượu chát dt. Clg. Rượu vang (vin), thứ rượu cắt với trái nho, mạnh lối 11°, thường được uống chung với nước đá trong khi dùng bữa.

rượu chè dt. Clg. Rượu trà, rượu và nước trà : *Cúng gì mà không có rượu chè eh; ráo!* II (R) Việc ăn uống chơi-bời : *Rượu chè đồng-diếm.*

rượu chín chục chử dt. Thứ rượu mạnh đến 90°, dùng khử-trùng hay chế thuốc.

rượu chói dt. Rượu bằng long-não ngâm với rượu chín chục chử dùng thoa bóp II Rượu trắng chưng với Địa-phu-tú (hột dàn-h-dàn) dùng thoa bóp.

rượu dờ dt. Rượu lợ, không thơm ngon, không cao chún.

rượu dài-hồi dt. Rượu trắng ngâm với vị Địa-hồi, thơm ngọt.

rượu đậu dt. Thứ rượu ngon, cắt bằng nếp, lấy rãnh từ nước.

rượu đậu nành dt. Thứ rượu cắt bằng đậu nành, mạnh lối 50°, hơi ngọt.

rượu đế dt. Clg. Rượu Tây bắc hay Rượu rừng, thứ rượu cắt lén-lút trong đế trong sọt với nếp rộng, mạnh lối 45°.

rượu độ dt. Cuộc uống rượu thi coi ai say trước thi thua : *Uống rượu độ.*

rượu đốt dt. Thứ rượu mạnh lối 75° dùng thắp đèn hoặc làm bông gòn đốt giác.

rượu gần dt. Rượu đốt mót thêm, không ngọt.

rượu giâu dt. Rượu cắt bằng trái giâu tây (*fraise*), ngọt và thơm, lối 120°.

rượu hàng dt. Rượu trắng đắt sẵn bán ở hàng quán, không ngọt bằng rượu đốt riêng.

rượu hàng-nầm dt. Clg. Rượu ngọt, thứ rượu nếp cắt lấy nước nhát, rất ngọt.

rượu hét dt. Rượu say nồng quá.

rượu hàng-cúc dt. Rượu trắng ngâm với vị thuốc tên Hàng-cúc, ra màu đỏ.

rượu hũ dt. Rượu trắng đựng trong hũ, thường là rượu ngọt, dùng làm lễ đám hỏi đám cưới : *Trầu mâm, rượu hũ.*

rượu hào-tứu dt. Nước cơm nếp dầm ra, không phải cắt.

rượu lạt dt. Rượu rót cùng hay làm lỗ, để lâu mất hết hơi nên lạt : *Miếng trầu héo, chung rượu lạt;* Giả quán nem ai thèm rượu lạt, Rượu lạt hết rồi, người bắc hết thương CD II Nh. Rượu dở.

rượu lậu dt. Rượu cắt lén, không đóng thuỷ.

rượu lẽ dt. Rượu nguyên trong chai dùng làm lẽ-vật hoặc rượu rót ra chung trong khay trầu rượu.

rượu máy dt. Rượu trắng cắt bằng máy với gạo, bắp.

rượu mạnh dt. Các thứ rượu từ 40° sấp lên.

rượu men dt. (đ) Nh. Rượu : *Rượu men gì lẹt quá!* II dt. Uống rượu, nhậu-nhạt : *Rượu men be-bét.*

rượu nếp dt. Rượu cắt bằng nếp rộng.

rượu nếp than dt. Thứ rượu ú bằng xôi nếp than cho ra nước rồi pha với rượu trắng.

rượu nồng dt. Rượu mạnh, mùi nồng gắt : *Con gà iết mà vì lồng, Răng đen vì thuốc,* rượu nồng vì hoa CD.

rượu ngọt dt. Rượu có mùi thơm, không cay gắt lắm mà dễ say.

rượu ngọt dt. X. Rượu hàng-nầm.

rượu ngọt dt. Các thứ rượu phương tây có vị ngọt.

rượu nho dt. X. Rượu chát và rượu sâm-banh.

rượu râm dt. Rượu cắt bằng mật mía, lối 40°.

rượu rừng dt. X. Rượu đế.

rượu sâm-banh dt. Thứ rượu mạnh cắt bằng trái nho tại tỉnh Champagne (Pháp) rót ra có nhiều bọt.

rượu sen dt. Rượu trắng chưng với nhuy sen.

rượu tăm dt. Thứ rượu nếp ngọt, rót ra nồi tăm (sồi tiêm) lên mặt.

rượu Tây bắc dt. X. Rượu đế (vì là rượu lậu nên thường bị lính Tây bắt).

rượu thịt dt. Rượu và thịt, tức đồ-ăn : *Rượu thịt ê-hè.*

rượu thuốc dt. Rượu trắng ngâm với thuốc bắc.

rượu trà dt. X. Rượu chè.

rượu trắng dt. Tên gọi chung các thứ rượu máy, rượu đế, v.v... sắc trong trắng.

rượu vang dt. X. Rượu chát (vin).

S

S đt. Chữ thứ 24 trong bốn chữ cái văn Việt-nữ, một phụ-âm (đọc Sờ, có uốn lưỡi như phụ-âm Ch của Pháp).

SA đt. Rơi xuống, lọt xuống : *Chim sa cá lặn; lụy ngọc nhỏ sa; Ngọc sa xuống biển ngọc trầm, Thủ tay với ngọc, với nhẫn hột chai CD* || (B) Mắc vào, ngã vào, bị : *Sá vỡ tú đỗ tường; sa vào lưới rập* || X. Cá sa.

sa cờ trt. Sày tay, rủi-ro mắng phai : *Sá cờ một phút, ngàn ngày chịu đau; Nàng tiên phải đau, anh-hùng sa cờ CD; Hùm thiêng khi đã sa cờ cũng hèn K.*

sa chân đt. Sày chân vào, rủi bước vào nơi không nên vào : *Sá chân vào vũng bùn* || (B) Lọt vào, vỡ-y đẽ thân mình vào nơi không tốt : *Sá chân lở bước; sa chân vào kẽ ly-gián của kẻ nghịch.*

sa-dè trt. Luồng-luồng, buồng-lung, không kèm-ché : *Đi chơi sa-dè, không kè nhè cửa vợ con.*

sa-d EDM dt. Sey mê, mắc vòng mê-muội, không dứt ra được : *Sa-d EDM tủa-sắc.*

sa-dè trt. Quá lố, ra ngoài khuân-khô ; xúc-phạm : *Nói sa-dè.*

sa-di dt. Xé rái, bình lớn rái và sa trắn xuống : *Bình sa-di.*

sa đia-ngục tt. (truyền) : Bị cầm ngục dưới âm-phủ vì có tội nặng khi sống ở dương thế : *Bất-hiệu với cha mẹ sẽ bị sa đia-ngục.*

sa hầm dt. Lọt hầm, rủi-ro rơi xuống hầm sâu : *Cop sa hầm.*

sa lầy dt. Vỡ-y bước xuống sinh lầy : *Ông Ông Đường sa lầy* || (B) Mắc vòng nguy-hiem, lối không được mà lui cũng không được : *Sau thế-chiến thứ 2, Phép bị sa lầy ở Đông-duong.*

sa lưới tt. Lọt vào lưới của người bắt cá / (B) Bị ví bắt được : *Sa lưới công-an.*

sa-mê đt. Clg. Mê-sa hay Say-mê, thương yêu đến mù-quáng, yêu tha-thiết : *Phản-lê-Huê sa-mê thái-tử, oán thù dữ cồn dồn ra hiền, Huống chi phản thuyền-quyên, chẳng qua cẩn-só định, giận phiền uổng công CD.*

sa mưa dt. Đò mưa, mưa xuống : *Trời sa mưa.*

sa mưa dông dt. Mưa và gió lớn cùng một lúc : *Trời sa mưa dông.*

sa nước-mắt dt. Chảy nhiều nước-mắt xuống : *Mùi lòng, sa nước-mắt.*

sa-ngã đt. Truy-lạc, hư-hèn, lối chồ thắp nhứt của cuộc đời : *Án chơi sa-ngã; sa-nigà vào cạm-bẫy của cuộc đời.*

sa-sây dt. Clg. Sơ-sây, lỡ-mà làm việc sai-lạc : *Rủi sa-sây thì nguy.*

sa-sầm dt. Chủ-y, xụ-mặt xuống : *Giận ai mà sa-sầm nét mặt?* || (R) Sụp tối, dang có năng vựt tối trời : *Ông sa-sầm muôn mưu.*

sa-sia dt. Nh. Sa-sây.

sa-sụp dt. Sụp chân xuống lỗ trũng : *Đêm tối, đi khéo sa-sụp* || (B) tt. Nghèo cách bất-ngờ ; hêt thời : *Đang làm ăn xân-xân, bỗng sa-sụp.*

sa-sút tt. Sút bớt thịt, ốm (gầy) đi : *Lúc này anh sa-sút nhiều, hình như có bệnh* || (B) Sút kém, nghèo-nàn hơn trước : *Cửa nhà sa-sút; cuộc làm ăn sa-sút.*

sa tử-cung dt. Chứng bệnh do hai dây chằng giãn ra, khiến tử-cung thòng xuống, lâm khi nằm ngoài cửa mình : *Chí đó bị sa tử-cung.*

sa thai tt. Đao thai, cái thai trần xuống. **SA** dt. Cái bánh xe to kéo sợi trong khung

dết, ăn với cái ống vải: *Lật-dặt như sa vật ống vải.*

SA dt. Cát, bã cát, đá vụn dưới nước: *Phù-sa, hổng-hà sa-sô* // (R) Nát nghiền như cát: *Châu-sa, thắn-sa* (hai vị thuốc bắc).

sa-bàn dt. (qs): Hộc đựng cát để huấn-luyện binh lính.

sa-bồi dt. Clg. Phù-sa, đất bồi, thứ đất nhuyễn theo dòng nước bồi vào đất liền.

sa-chân dt. (Đy): Thú bang mọc lâm-lâm như cát, khi con bịnh nóng mê-mang.

sa-châu dt. Bãi, cồn cát ở giữa dòng sông.

sa-đường dt. Đường cát.

sa-kim dt. Chất vàng lộn trong cát dưới nước.

sa-khuru dt. Động cát, đồng cát to và cao ở gần biển do gió thời quên lại.

sa-lâu dt. Thứ đồng-hồ xưa nhù cát chảy thành giọt tràn xuống mà độ biết thì-giờ.

sa-lê dt. Clg. Xá-lý, thứ trái là thịt giòn và rào-rạo như cát.

sa-mạc dt. Đồng cát to rộng không cây-cối, nước-nôi chỉ cỏ: *Sa-mạc Se-ha-ra.*

sa-môn dt. Chức thấp nhất của người đàn-ông vào chùa tu theo đạo Phật.

sa-sâm dt. (Đy): Vị thuốc bắc nguyên là rễ một loài cỏ mọc ở đất cát.

sa-thài dt. Gạn lây cái tốt, bỏ cái xấu // (B) Đuỗi, loại bỏ: *Bì sa-thài vì phạm kỷ-luật.*

sa-thiết dt. Quặng sắt (sắt còn lộn với đất dưới mõ).

sa-thô dt. Đất cát, thứ đất có pha cát.

sa-trần dt. Cát bụi.

sa-trường dt. Bãi cát // (R) Clg. Sa-tràng, chiến-địa, chiến-trường, bãi chiến, nơi binh lính hai bên bắn giết nhau: *Bỏ mạng nơi sa-trường.*

SA dt. Sạn, sỏi (do Sa-lịch).

sa-bố dt. Giấy nhám.

sa-lịch dt. Sạn, sỏi.

sa-neng dt. Mè, dẹ-dày loài có cánh (dù ăn phải sạn, sỏi cũng tiêu-hoá được).

sa-nhân dt. Bệnh đau mắt hột.

sa-nhân dt. (thực): Loại cây nhỏ lối 30 cm, lá dài có bẹ ôm thân, lá thơm, phát-hoa ở đầu thân cây, hoa trắng thơm, một tai lớn chè hai ở giữa, hai tai nhỏ hai bên, tiều-nhị lép biến thành cánh to, một tiều-nhị phụ có buồng phấn (*Hedychium coronarium*).

SA dt. Tên thứ hàng tơ dệt thưa và mỏng: *Áo sa; sô, sa, gấm, nhiều.*

SA tt. X. Mở sa.

SA-KÊ dt. (thực): Clg. Sắc-kê hay Du-lien,

loại cây to, lá to có khía, nhám, lá bẹ rung: sörn, phát-hoa đực, dài bằng ngón tay, trái tròn, kính lối 13 cm, vỏ có gai lì, nạc trắng: nhiều bột, có chất ngọt, hột nhiều (*Artocarpus incisus*).

SA-KÊ dt. Tên thứ soga mạnh của người Nhật.

SA-SÀ dt. (đông): Giống chim ăn cá chèn cao, mỏ dài, lông xanh da trời, úc hơi đỏ, lớn hơn chim Thủng-chài và ăn ban đêm nhiều hơn ban ngày: *Quần rách áo lành là con sa-sà* (Vè con sáo).

SA-SÀ tt. Lanh-lẹ, nhiều, chẳng dứt: *Lèm sa-sà, mảng sa-sà, nói sa-sà.*

SA-TIỀN dt. (Đy): Tên thuốc rau mă-dă, khí lạnh, vị ngọt, chủ vă giải-nhiệt (Xt. Mă-dă).

SA bù dt. Là, hé thấp xuống: *Dời bay sà đớp muối; Máy-bay sà xuống tháp; nhánh cây sà xuống mặt đất.*

sà-sà tt. Clg. Là-sà, liệng dưới tháp: *Bay sà-sà trên ngọn cây.*

SÀ dt. Nhảy vồ, xông vào: *Sà vào.*

SÀ-CAP dt. Vải quần ống chân cho gón (jambière).

SÀ-LÁCH dt. (thực): X. Xà-lách.

SÀ-LÁCH-SON dt. (thực): Xà-léch-xon.

SÀ-LAN dt. Thứ thuyền tàu lườn rộng và bằng, cạn lồng, dùng chở hàng (*chalaland*).

SÀ-LÚP dt. Tàu nhỏ (*chalcupe*).

SÀ-RONG dt. Chăn, vật che thân từ bụng tới chân, không ống: *Mặc sà-rong.*

SÀ-SÂM dt. Rờ-rờ, sò-soọng, mò - mò mò di: *Không thấy đường, phải sò-sâm mà di.*

SÀ tt. Đáng kè, lấy làm trọng (thường dùng trong trường-hợp không): *Quá-sá.*

sá bao tt. Đáng mẩy, bao nài: *Đeo người giũ vẹn, hăn-cùng sá bao CD.*

sá chi tt. Sá gì, kè chi, cần chi: *Sá chi một nái chuối xanh, Năm bảy người giành cho mủ định tay CD.*

sá gì tr. X. Sá chi: *Đi ngang nhà má tay tôi xá, chán tôi quỳ, Lòng thương con má, sá gì thân tôi CD.*

sá kè tt. Đáng kè, cần-cố tái: *Lời răn dạy của tôi, nó nào sá kè.*

sá quản tt. Quản tái, kè tái: *Đường xa náo sá quản; đều sá quản nhẹc-nhản.*

SÀ dt. Đường đi: *Đường sá, di dọc đường dọc sá; ngủ đường ngủ sá.*

SÀ dt. (mực) : Sắci truoc gọi Mao-nuong, loại cỏ bụi to gồm nhiều tép do bẹ lá ôm chặt hợp thành lá xanh, dài, nhám, cạnh bén ; cù dài có dốt ngắn khôn-khít, trọn thành-phần đều có mùi thơm thông mũi, lá được dùng nấu nước xông ; tép, ngoài công-dụng thực-pharm, còn có tính-dầu chứa chất citral giúp tiêu-hoa, hưng-pharm, sát-trùng, được dùng nhiều nhất trong kỹ-nghệ xà-bong (*Cymbopogon Nardus-Citrus*).

SÀ bt. Bò ra, xé ra, cắt thành nhiều phần : *Bò sà, chặt sà, mổ sà* // (R) Chia ra : *Số tiền ấy sà ra, mỗi người lấy một phần.* **sà đồng** dt. Chia đồng, chia ra các phần đều bằng nhau : *Sà đồng cho công-bình.*

sà heo dt. Clg. Sà thịt hay Ra thịt, tuy bộ-phận của con heo (lợn) mà cắt dài hay ngắn, to hay nhỏ.

sà mía dt. Trò chơi bằng cách dùng dao phay (cầm dùng tay) mà dựng đứng cây mía cho chinh rồi sà xuống ; ai sà dài hơn thì thắng cuộc Xt. Khòn.

sà thịt dt. X. Sà heo.

SÀ trt. Dẽ-dãi, không cầu-nệ, không nè-vì : *Làm sà, nói sà, suông-sà.*

SÀ dt. Rải lúa giống khô xuống ruộng đã cày, bừa và trực xong, nếu trời không mưa ; nếu có mưa, giống phải ngâm trước cho nứt mộng, để lúa mọc tự-nhiên (không bứng ra cấy nơi khác), nước lên tới đâu, ngọn lúa cao tới đó : *Lúa sà, ruộng sà, Mùa này tôi sà được 20 công.*

SÀ dt. Sý (nói trại) : *Kiêng xanh nhỏ lá mèu tần, Do hà cớ sà, bạn vàng xa anh CD* ; Cấp sà cấp sà, chí nguy chí nguy (lời quên bác trong tuồng hát bội).

sà-duyên dt. Lý-do sự-việc : *Do sà-duyên nào, em bàng-lâng, tình anh CD.*

SÀ trt. Thoạt, thỉnh-linh, không định trước : *Sà đắc sà thất.*

sà kiến dt. Chợt-thấy, bỗng thấy.

sà-nhiên trt. Bỗng-nhiên, thỉnh-không.

SÁC dt. Giống cây mọc gần bờ biển có ngập nước mặn : *Cây sác, rừng sác.*

SÁC trt. Vô-ý, hay quên : *Sớn-sác.*

sác nơi dt. Quên nơi, quên chỗ cũ : *Già có tính sác nơi.*

SÁC dt. Bè toang, bung ra : *Hồ nước sặc.*

SÁC tt. X. Nửa sặc.

SÁC dt. Nẹp, cho hơi vào ổzy bình : *Sắc bình ac-quy (charger).*

SÁCH dt. Xấp giấy co in chữ đồng thành tập : *Cấp sách, coi sách, cuốn sách, danh-sách, đọc sách, đóng sách, kinh sách, nhè sách, sò sách, soạn sách, sử sách, viết sách, xem sách* ; *Ché làm thầy, con bán sách* ; *Dở sách ra lệ sa uớt sách, Quên chữ đầu bài vì bối cách em CD II (R)* Giống các tờ sách : *Cửa lá sách, lá sách bò* // Hiệu-lịnh của vua : *Sách-phong.*

sách giáo-khoa dt. Loại sách soạn theo chương-trình ấn-dịnh và đúng theo phương-pháp dạy học, cho học-trò dùng.

sách học dt. Nh. Sách giáo-khoa.

sách-lập dt. Phong làm hoàng-hậu : *Vua Quang-trung Nguyễn-Huệ sách-lập công-chúa Ngọc-Hân làm hoàng-hậu.*

sách-phong dt. Phong chức tước cho vợ, con hay em cháu : *Nhiều người trong kiêng họ Trần đều được sách-phong khi Trần Cảnh thay nhà Lý làm vua.*

sách-phủ dt. Kho sách của nhà vua.

sách vở dt. Sách và tập vở // (thth) Tiếng gọi chung những sách : *Tủ đựng sách vở.*

SÁCH bt. Thé tre, roi ngựa // Một lối văn xưa : *Ché sách, đối sách* II *Mưu-ké, công việc vạch sẵn* : *Chánh-sách, chiến-sách, phương-sách, quốc-sách, thát-sách.*

sách-động dt. Rù-rê, lôi-cuốn theo kế-hoạch vạch sẵn : *Sách-động quấn-chung.*

sách-hoạch dt. Chia thành nhiều thư // dt. Sách-lược, kế-hoạch : *Đặt nhiều sách-hoạch hay-ho* II trt. Rành-rẽ, rạch-rời, thông-suất : *Ăn nói sách-hoạch, kè sách-hoạch.*

sách-lệ dt. Đôn-đốc, khuyễn-khích : *Sách-lệ việc học-hành.*

sách-lược dt. Mưu-lược, phương-pháp : *Bày sách-lược đấu-tranh.*

sách-miễn dt. Tra rõ cho ngựa chạy // (B) Nh. Sách-lệ.

sách-sí dt. Người mưu-trí.

sách-ứng dt. Ứng-động đê tiếp-chiến lẩn nhau : *Hai cánh quân sách-ứng đê hạ bến địch.*

SÁCH dt. Tìm-tỏi, đòi-hỏi, bức-hiếp cho có : *Yêu-sách, tóm sách.*

sách-ẩn dt. Tìm hiểu nghĩa lý sâu-xa ; tìm cái chứa đựng bên trong.

sách-nhiều dt. Làm khó, hiếp-dép, lôi-lột : *Sách-nhiều dân lành.*

sách-thù dt. Đòi-hỏi, giết-giọc : *Sách-thù tiền bắc.*

sách trái dt. Đòi nợ.

SÁCH bt. Không dính, không có chất dơ : *Chùi sạch, giặt sạch, ở sạch, rửa sạch, quét sạch, tẩm sạch; Lấy nước làm sạch; hì mũi chưa sạch; Nghèo cho sạch, rách cho thơm* II (R) Tron, hết, không còn chút nào : *Hết sạch, thua sạch, vết sạch; Túc-khiên đã rửa lâng-lâng sạch rồi K* II (B) Trong-trèo, không tỳ-vết, không nhơ-bẩn : *Hết xoắn nẩy rất sạch; Ông quan trong sạch; Tiết trong giã sạch.*

sạch-bách bt. Clg. Sạch-sành-sanh, sạch nhẵn, sạch tròn, sạch trui, hết ráo, không còn chút chi cả : *Ăn sạch-bách, thua sạch-bách, đi sạch-bách.*

sạch cứt mũi tt. Trông, khá lớn : *Chưa sạch cứt mũi mà dời vợ.*

sạch mắt tr. Vừa mắt, khá người : *Cô đó trông cũng sạch mắt.*

sạch mình tt. Mình-mầy hết nhơ-uê, tíc từ bừa dứt kinh (nói về đàn-bà hết có tháng) : *Đời sạch mình sẽ tắm rửa* II Hết tiền bạc và vật trang-sức trong mình : *Bị cướp lột sạch mình.*

sạch nợ trt. Hết nợ, rành nợ, không còn thiếu nợ ai : *Nhờ trúng mùa lúa mà trả sạch nợ.*

sạch nợ tràn tr. Chết mà không còn vướng víu chỉ với người đời cả : *Phùi sạch nợ tràn.*

sạch nhẵn bt. X. Sạch-bách.

sạch-sành-sanh bt. X. Sạch-bách : Sạch-sành-sanh vét cho đầy túi tham K.

sạch-sẽ bt. Thật sạch : *Ăn ở cho sạch-sẽ* II (B) Thật tốt, trong-trắng : *Mình có sạch-sẽ chi đâu mà cười người ta.*

sạch tay trt. Chà hai bàn tay được sạch : *Rửa cho sạch tay* II Phùi tay, hết tiền : *Thua sạch tay.*

sạch tội trt. Hết tội lỗi : *Rửa sạch tội.*

sạch túi trt. Hết tiền trong túi, không còn đồng nào cả : *Thua sạch túi.*

sạch tròn bt. X. Sạch-bách.

sạch trui bt. X. Sạch-bách.

SÁCH tt. Sành, rành, có nhiều kinh-nghiệm : *Hiều sạch.*

sạch đời tt. Sành đời, đã nêm và hiều cả mùi đời : *Một tay sạch đời.*

sạch nước tt. (bạc) Vừa hiều rành các nước bài chớ chưa được cao : *Nó vừa sạch nước chớ bạc nào?*

sạch nước cản tt. Vừa biêt cản đường tần quan-của bên địch chớ chưa cao : *Còn vừa sạch nước cản.*

sạch nước đời tt. Nh. Sạch đời.

SAI dt. Bão, khiến, døy, ra lệnh cho kẻ dưới : *Bài-sai, khâm-sai, khđ-sai; Một tay thì cắp hoả-mai, Một tay cắp giáo, quan sai xuồng thuyền CD II tt. So-lé, không đều nhau : Đoán-sai, tiém sai II Léch, trật, lầm-lạc, không đúng : Đoán sai, hiều sai, nói sai, nhầm sai; Sai một li, dì một dặm ; Đóng-hồ sai vì bối sợi dây thiêu, Em xa anh vì bối sợi chỉ điều xe loi; Mẹ già dâc có con trai, Phận em là gái dám sai chử tòng CD.*

sai-áp dt. (Pháp) Tịch-biên tài-sản, quyền mà toà án công-nhận cho chủ nợ cầm-doán người mắc nợ phân-tán tài-sản : *Lịnh sai-áp.*

sai-áp bảo-thủ dt. (Pháp) : Tịch-biên và giao cho người do toà chỉ-định giữ một thời-hạn để chờ đợi (*saisie conservatoire*).

sai-áp chấp-hành dt. (Pháp) : Tịch-biên và đem thi-hành (phát-mãi) ngay (*saisie exécutoire*).

sai-áp chẽ-chi dt. (Pháp) : Tịch-thu và ngăn cấm các việc có sinh lợi như lương-bông, tô-kim, v.v... (*saisie arrêté*).

sai-áp ngoại-hương dt. (Pháp) : Sự sai-áp một người đang ở ngoài quê-hương nhà cửa của họ : Khách du-lịch ở khách-sạn vì thiếu tiền phòng bị sai-áp ngoại-hương, mất cả hành-lý và đồ-vật mang theo (*saisie foraine*).

sai-bảo (biều) dt. Clg. Sai-khiến hay Sai-khiền, ra lệnh cho kẻ dưới làm một việc gì : *Sai bảo người làm; cẩn có người một bên đê sai-bảo.*

sai-bé t. trt. Trật rất xe : *Đoán sai-bé, làm bê toán sai-bé.*

sai-biệt tt. So-le, không đều nhau; khác nhau, không giống nhau : *Sự sai-biệt giữa 2 con số.*

sai-biệt-tính dt. Tính-chất khác nhau.

sai-biệt-trí dt. (Phật) : Loại trí-tuệ của những bậc đã thành Phật, nhen-thức được các biến-hiện-nhiệm-mẫu của nõn-õng hiện-tượng vũ-trụ.

sai-biều dt. X. Sai-bào.

sai-cắt dt. Giao công việc cho làm : *Sai-cắt rành-re mỗi người.*

sai-cử dt. Phái đi làm một việc gì : *Sai-cử đi công-tác.*

sai-chạy trt. Lệch qua, không đứng ngay đích :

Nói không sai chạy, nhầm không sai chạy.

sai-dị bt. Khác nhau : *Hai kêt-quá sai-dị què nhiều.*

sai-dịch dt. Người sai vặt ở các nhà-môn xưa.

sai-dâng *tt.* Khác dâng-cấp *(B)* Sang hèn khác nhau : *Bạn sai-dâng ; sai-dâng chi-giao.*

sai-diêm *dt.* Diêm, chỗ khác nhau.

sai-công *dt.* Niệm thần-chú cho đồng lén để dạy bảo : *Sai đồng khien tƣợng.*

sai-hẹn *dt.* Clg. Lời hẹn, không đúng với lời hẹn-hò : *Trách ai sai hẹn lối nguyên, Đem lòng tham ván báu thuyền cho ai CD.*

sai-khiến *dt.* Clg. Sai-khiến, X. Sai-bảo.

sai-lạc *trt.* Sai-chạy, không đúng : *Đồng-hồ chạy sai-lạc* *(B)* Lầm-lạc, sai với lẽ phải, với lời dặn : *Ăn ở sai-lạc ; làm sai-lạc phện-sự.*

sai-lầm *bt.* Vì lầm-lẫn mà sai đi : *Có ai tránh được sai-lầm.*

sai-lời *trt.* Khác với lời hứa-hẹn : *Làm sai lời, nói sai lời.*

sai-môi *dt.* Nh. Sai-dồng.

sai-ngoại *trt.* Già-dối, có ý đánh lạc : *Ăn nói sai-ngoại.*

sai-ngộ *dt.* Lầm-lạc, vô-ý đê sai.

sai-nha *dt.* Lính lè ở dinh Phủ, Huyện xưa : *Sai-nha bồng thầy bốn bể lao-xao K.*

sai-nhanh *dt.* Nh. Sai-nha.

sai-phái *dt.* Phái đi làm một việc gì ngoài nhiệm-sở : *Được sai-phái đi công-tác xa.*

sai-sie *trt.* Nh. Sai-lạc.

sai-số *dt. (t.)* Clg. Hiệu-số, con số cách-biệt giữa hai số khác nhau.

sai-suất *dt.* Sự sai-biệt, lầm-lạc, sự sai nhau, cách nhau.

sai-suất quy-kết *dt. (chm.)* : Sự sai-biệt nhặt thấy khi đi đến kết-quả cuối cùng : *Sau khi nhâm máy (đo dắt) một vòng, ta thấy số giác-độ cuối cùng đọc ở máy không giống số giác-độ đọc lần đầu-tiên, như vậy là có sai-suất quy-kết (écart de fermeture).*

sai-suất vị-trí *dt. (chm.)* : Sự sai-biệt gây ra bởi có dời đổi vị-trí của một diêm cẩn-cứ (*erreur de position*).

sai-suyễn *tt.* Sai-lầm, sa-sát : *Trên đời, có ai khỏi sai-suyễn.*

sai-sử *dt.* Sai-khiến, chỉ-bảo : *Thiếu người sai-sử, công việc không chạy.*

sai-tướng *dt.* Niệm chú, hò hét để sai bảo thần-tướng : *Thầy pháp sai tướng trị tà.*

sai-thác *dt.* Lầm-lộn.

sai-ước *dt.* Làm trái lời giao-ước : *Kẻ sai ước phải chịu trách-nhiệm về mọi thiệt-hại chung.*

sai-vết *dt.* Sai biếu làm công việc lật-vết : *Kiếm một đứa nhỏ để sai vết.*

SAI *bt.* Có nhiều : *Đề sai, trái sai.*

sai-con *dt.* Sanh nhiều lần và nuôi được hầu hết : *Vợ chồng nhà đó khá sai con.*

sai-quần *tt.* Trái nhiều đến quấn nhánh xuồng : *Trái sai quần.*

sai-trái *dt.* Có nhiều trái trên cành : *Cây sai trái.*

SÀI *dt.* Các chủng bịnh trẻ con : *Bình sài, đau sài* *(B)* Ghép chốc trên đầu trẻ con.

sài-chạm-cứ *dt.* Chứng la khóc của trẻ-con trong tháng (Xt Khóc dạ-dề).

sài-môn *dt.* Bình xanh-xao vàng-vọt của trẻ con.

sài-uốn-ván *dt.* Bình phong dàn - gánh của trẻ-con, làm cho lưng đỡ, miệng và mắt giựt, la từng tiếng rồi chết.

SÀI *dt.* Cùi, que : *Cèn-sài, hoa-sài* *(B)* Gỗ, ván : *Cửa sài yên phận tú, Nhà bắc đẹp duyên minh* *(B)* Tên vị thuốc.

sài-hồ *dt. (Đy)* : Rè cây lút, vị thuốc dùng trị rét.

sài-hồ *dt. (thực)* : Loại cỏ bụi nhỏ, cứng, hơi mộc, lá như gai có bẹ ôm vòng quanh nhánh, hoa nhỏ mọc ở nách, trắng, nấm lá dài, nấm tiêu-nhi; nấm cánh trắng, với nhuỵ dài bằng hai noãn-sào, rè dùng trị mồ-hôi trộm.

sài-môn *dt.* Cửa sài, cửa bằng gỗ.

SÀI *dt. (động)* : Tên mực giống thú dữ ở rừng, giống như chó.

sài-cầu *dt.* X. Sài.

sài-lang *dt.* Con sài và chó sói *(B)* Kẻ hung dữ, độc ác : *Tránh nanh vuốt của bọn sài-lang.*

SÁI *bt.* Sai, trái, trật, không đúng : *Lèm sái, nói sai.*

sai-chỗ *trt.* Không phải chỗ, trật chỗ : *Ngoi sai chỗ ; Nói việc đó ở đây thì sai chỗ mất.*

sai-gân *tt.* Trặc gân, treo gân, sợi gân trích (trêch) qua một bân : *Té (ngõ) một cái mà sai gân tay.*

sai-khớp *tt.* Sai khớp xương.

sai-lẽ *trt.* X. Trái lẽ.

sai-mạch-lạc *trt.* Sai nhịp-nhang, không đúng đường-lối, không ăn vào đâu cả : *Làm việc sai mạch-lạc.*

sai-mùa *tt.* Không đúng mùa-màng : *Trái (quả) sai mùa, mua sai mùa* *(B)* Clg Trái mùa, không đúng lúc : *Lời nói sai mùa, thơ sai mùa.*

sai-quẩy *bt.* Lầm-lạc, bậy-bạ : *Chuyện sai quẩy, lời nói sai quẩy.*

SÁI dt. *Ruồi, rầy* : *Binh sái; Sái đều thành binh* // tt. *Thong-thè, không bị ràng buộc* : *Tiêu-sái*.

sái-lạc tt. *Phóng-khoáng, vui-vẻ* : *Vé sái-lạc của nhà nhỏ*.

sái lệ dt. *Đồ lệ, ưa luy, khóc*.

sái-tào dt. *Ruồi nước và quét nhà* : *Hồi xưa, khi đi học, phải tập sái-tào nhà thầy*.

sái-thoát tt. *Tự-do, không bị bó-buộc*.

SÀI dt. *Bè dài bằng hai tay giăng ra* (kè cả cái mình) : *Một sái, hai sái lì dt. Phóng bước thật dài, đi nhanh* : *Chạy sái, ngựa sái; Thiên-lý-mã sái như tên bắn, Vạn-lý-vân tể tơ rồng bay.. CD* // trt. *Thẳng cánh* : *Lật sái- cái giờ trt. Bẹt thẳng hai chân ra* : *Mệt, nằm sái giờ*.

sái tay trt. *Giăng thẳng hai tay ra* : *Bị đánh, nằm sái tay* // dt. *Bè dài bằng hai cánh tay giăng thẳng ra, kè cả cái mình* : *Cứa một đoạn gõ bằng hai sái tay*.

SÀI dt. *Vật đựng đan bằng tre hay nứa, có trết sợi cho kín* : *Sái dầu, sái thuốc láo*.

SÀI dt. *Thầy tu đạo Phật ở giữ chùa* : *Thầy sái; Lẩm sái không ai đóng cửa chùa tng.*

sái vãi dt. *Thầy sái và cõi vãi* (X. Vãi), tên một tác-phẩm của Nguyễn-cư-Trinh.

SÀI dt. *Người chờ đò* : *Làm sái đò*.

SAY dt. *Cọc cầm dưới nước đè chịu cái dũng đánh cá* : *Cây say, cầm say*.

SAY tt. *Choáng-váng, chóng-mặt, hùng chí, mất mặt phản trí - khôn hoặc mê-man vì chát độc của rượu hay thuốc* : *Dã say, nhậu say, người say; Anh đờ tỉnh, anh đờ say, Sao anh ghẹo nguyệt giữa ban ngày? HXH; Anh ôi uống rượu thi say, Bó ruộng ai cày, bò giống ai gieo? CD* // dt. *Phục cho say* : *Rượu chẳng say người, người say rượu, Hoa không mê bướm, bướm mê hoa* CD // trt. *Mê, ngon giấc* : *Cái ngủ mèo ngủ cho say, Mè mèo vắt-vá chân tay tối ngày* CD.

say cúp tt. *Say quá đến ngồi gục đầu, cúp lung xuồng*.

say chúi tt. *Say quá đến chúi nằm xuống hoặc ngã chúi tới*.

say chúi mũi chúi lái tt. *Say quá đến ngã chúi, gượng đứng lên rồi ngã ngửa, nhiều lần như thế*.

say ke tt. *Lù-dù, sặc-sù khi ngủ mới dậy và chưa rửa mặt súc miệng* : *Mới dậy, còn say ke!*

say khuất tt. *Say lâm, hết biết chỉ cả* : *Nhau*

đến say khuất!

say máu tt. *Hung-hăng thêm khi thấy máu đã đổ nhiều, không còn lòng nhân nữa* : *Chém giết một hồi say máu, càng hăng-uet mà sát-phạt thêm*.

say máu ngà tt. *Cay-cú, hăng-liết, hết sợ, cỗ tiến tới mài* : *Thua it ván bài, hẵn say máu ngà càng đặt to hơn nữa*.

say mềm tt. *Quá say, không gượng nữa được* : *Uống đến say mềm!*

say ngà-ngà tt. *Vừa bắt đầu say, hơi chênh- chênh* : *Mới vài ly đã say ngà-ngà rồi*.

say nhử tt. *Nh. Say mềm*.

say rượu tt. *Say vì uống nhiều rượu* : *Rượu nèo rượu lại say người, Bó người say rượu, chó cười rượu say CD*.

say sặc-sù tt. *Say vừa vừa, tâm-thần vừa dâng-đực, đầu óc vừa chao-éng-váng, ngồi ngã tối ngã lui* : *Uống mấy viên thuốc ngủ, nó bắt say sặc-sù*.

say sóng tt. *Chóng mặt và nôn-nao và mửa khi bị sóng nhồi* : *Đi tàu say sóng*.

say-sura tt. *Say luộn, cứ uống rượu và say mãi, say dã thành tật* : *Còn trời còn nước còn non, Còn em bán rượu, anh còn say-sura CD*.

say tít tt. *Nh. Say khuất* : *Say tít cung thang*.

say tuy-luý tt. *Nh. Say-tít*.

say thuốc tt. *Sặc-sù vì lạm nhạ thuốc*.

say trầu tt. *Sặc-sù vì không biết ăn trầu mà tệp ăn*.

say xoàng-xoàng tt. *Nh. Say ngà-ngà*.

SAY tt. *Si, mê-däm* : *Đêm nguyệt say hoa; Mê hồng không thuốc mà say, Nước kiwi muôn đờ, thành nẩy muôn nghiêng* CD // (R) Ham-thích : *Hăng say*.

say-dẩm dt. X. Sa-däm.

say hoa dt. *Mê gái, thích-thú việc ăn-nắng với đàn-bà* : *Đêm nguyệt say hoa*.

say-mê dt. X. Sa-mê.

say-sura tt. *Mê-mết, hăng-say, đè hết ngày-giờ và tâm-não vào* : *Say-sura với nhiệm vụ; làm việc cách say-sura*; *Chén tình là chén say-sura, Nón tình em đội nắng mưa trên đầu CD*.

SÀY bt. *Lối hát múa thường gọi « Cà thè »*.

SÀY dt. *Rôm, những mạt nhỏ nồi ngoài da, nhiều nhất ở lưng trê-con, khiến ngứa-ngáy khó - chịu, do nóng-bức* : *Cạo sảy, nồi sảy; Cái say này cái ung tng*.

sảy cảng dt. *Thí sảy lớn mụt* (phản nhả do ở gần lừa mà sinh ra).

SÀY dt. *Sàng rồi hắt bỏ những rác-rén, hột*

sép, v.v...: Sàng-sây, sây thóc, sây mè.
SÂY trt. Sực, trực, chợt, bát thình-lình: *Sây nhớ.*
sây-thức trt. Clg Sô-thức, nhẹy với tiếng động khi đang ngủ, vừa nghe là thức dậy liền: *Ngủ sây-thức.*

SAM dt. (thực): X. Rau sam.

SAM dt. (thực): Giống cây thuộc loài thông, lá có mùi thơm, thường được dùng nấu đầu: *Dầu sam, gõ sam.*

SAM dt. (động): Giống vật ở biển thuộc loài cua, hình tròn giẹp, vỏ mỏng và xám, bìa có răng, đuôi nhỏ, dài, cứng và có ba cạnh: *Con sam, gỏi sam, trứng sam.*

sam cắp dt. Một cắp sam, một đục một cái, luân-luân chồng nhau lên mà đi // (B) Được ví với cắp vợ chồng hay bậu-bẹn quá thâm, không rời nhau: *Dính như sam cắp* (X. Đeo như sam cắp PH. II).

sam-tập bt. Bây-be, lện-xộn, lện-lao: *Ăn nói sam-tập; lấy sam-tập.*

SAM tt. Rám, khô: *Cây sam vỏ.*

SÀM bt. Thầm, bậy-be, không đúng-dắn // Lện-xộn, không chính-tề.

sàm-sỡ trt. Clg. Sờm-sỡ, suông-sõ, nhả-nhốt, thiếu lẽ-độ: *Ăn nói sàm-sỡ; Sợ lén-khen quá, ra sàm-sỡ chêng K.*

sàm-sya dt. Sần-sượng, cẩn-nhẫn, cự-nự: *Cứ sàm-sya mãi!*

sàm-tập tt. Lện-xộn nhiều thứ.

SÀM trt. Gièm, chê-bai, nịnh-hót, them-lam.

sàm-báng dt. Gièm-phâ, nói xấu, nói oan cho người.

sàm-gián dt. Nói vô nói ra cốt chia rẽ hai đảng.

sàm-hâm dt. Gièm-phâ cốt hại người.

sàm-huỷ dt. Phi-báng, nói xấu người.

sàm-khẩu dt. Miệng hay nói vô nói ra, miệng xúu.

sàm-nịnh dt. Gièm-phâ, nịnh-hót: *Sàm-nịnh với bê trên; lù sàm-nịnh.*

sàm-ngôn dt. Lời gièm, lời đót vò: *Tin sàm-ngôn mà đuổi thơ.*

sàm-siêm dt. Gièm-siêm, gièm-phâ và nịnh-nợt: *Sàm-siêm người ngay.*

sàm-tấu dt. Tâu dối với vua để hại người: *Bị gian-thần sàm-tấu.*

sàm-vu dt. Gièm-phâ để nói oan cho người.

SÁM dt. Ăn-năn, nhặt có lỗi để chừa: *Kinh sám.*

sám-hối dt. Ăn-năn hối lỗi, tự-nguyện xin

chừa: *Sám-hối tội lỗi.*

sám-lẽ dt. Lẽ rửa tội trước khi chết // Đám cúng cỗ: *Trung kinh sám-hối, cốt được yên lòng vì ... xá lỗi mình ... để chết cho yên thân.*

sám-nguyên dt. Kinh sám-hối.

sám-tội dt. Nhận lỗi để ăn-năn và nguyện xin chừa.

SÀM dt. Rám ..., nám đen, sạm màu: *Rám màu sậm hơn: Dan nồng, da sạm màu.*

sạm nắng trt. Nám, đen-dáu hơn vì nắng ăn: *Dầu-dái quá nén da bị sạm nắng.*

SÀN dt. Dọn sửa, chan qua chẽ lại cho bằng, cho đồng-dều, cho hợp-lý: *Không-tử san kinh Thi.*

sàn-bằng dt. Ban ra cho bằng mặt: *Sàn bằng mặt đất trước khi lót (lát) gạch* // (B) Dẹp hết chướng- ngại, khó-khăn, làm cho đâu ra đây: *San bằng mọi bất-công của xã-hội.*

sàn-bổ dt. Chia đều ra, làm cho đồng-dều: *Sàn-bổ trách-nhiệm.*

sàn-cài dt. Sửa-chữa, sửa lại cho đúng, cho đâu ra đây.

sàn-dính dt. Hiệu-dính, sửa lại cho chỉnh: *San-dính bài văn.*

sàn-định dt. Sửa cho đúng và quy định theo hệ-thống, theo loại: *San-định ca-đao tục ngữ.*

sàn-ngộ dt. Sửa cho đúng những chỗ nghi ngờ, lầm-lạc.

sàn-nhuận dt. Xem kỹ lại và thêm, bớt, sửa chữa cho đúng, cho chỉnh: *Sàn-nhuận bàn-thảo một quyền sách; san-nhuận một bài văn.*

san phút dt. Hớt tóc.

san phẳng dt. Nh. San bằng.

san-sé dt. Chia sẻ, chia sót với nhau: *San-sé nói buồn; san-sé tình yêu cho người khác; Mảnh tình san-sé tí con con HXH.*

san-tước dt. Chan qua chẽ lại, bớt bớt cái thừa, thêm vào chỗ thiếu: *San-tước một bài văn.*

san-thập dt. Bớt cái thừa, thêm vào cái cần-thiết.

SÀN dt. In thành sách: *Bán-nguyệt-san, ấn-san, nội-san, tuần-san.*

san-bản dt. Khắc bản đặng in.

san-hành dt. In thành sách để bán hoặc phát không.

san-thạch dt. Đá láng dùng in.

san-vật dt. Clg. Ăn-loát-phàm, những vật in

rèn-nur sách, báo, truyền-đơn, v.v..

SAN-HÔ dt. Bộ xương của thứ sinh-vật sống dưới đáy biển, hợp thành khối to, ngoài bao một chất trắng mềm mềm như thịt người, trông giống bàn tay to của người cùi, hoặc cánh tay, hoặc bắp chân, được dùng hầm với hoặc trang-trí.

SAN-SAN trt. Chen-chen, uông-uông, rung-rung chảy: *Lụx san-san đưa chèng xuồng vịnh, Trở lại nhà, thợ bình tương-tư CD.*

SAN-SAN trt. Clg. Sang-sảng, tiếng vật cứng chạm nhau: *Thời văn tập bội thanh san-san* (Đôi khi nghe tiếng ngọc chạm nhau kêu san-san).

SAN-SÁT trt. Clg. Sát-sát, nhiều và liền nhau: *Nhà cửa cất san-sát.*

SAN dt. X. Sơn: Giang-san, Hoành-san; Cường-san cướp đảng.

SÀN dt. Giàn gác cao khỏi mặt đất hay mặt nước: *Nhà sàn.*

sàn gác dt. Tiếng gọi chung những gác cao: *Bắc thêm sàn gác mới đủ chỗ ở.*

SÀN tt. Yếu-duối, tầm-thường.

sàn-nhược tt. Hèn mọn, yếu kém: *Giống người sàn-nhược.*

sàn-sàn tt. Xoàng-xoàng, tầm-thường.

SÀN-SÀN tt. Xê-xích, xuýt-xoát, hơi ngang nhau, gần bằng nhau: *Mây đưa nó sàn-sàn như nhau; Đại-khai, cái luân-lý trong ngũ đều sàn-sàn như thế cá.*

SÀN-SÁT trt. Tiếng động trên vật mỏng mà khô: *Chuột làm sàn-sạt trên mái nhà; Mơm-mơm tay lái con chèo quẽ, Sàn-sạt mình đeo chiếc áo tại PKB.*

SÁN dt. Clg. Lãi, loại trùng trong ruột, trong phân: *Đau sán.*

sán kim dt. X. Lãi kim.

sán-lái dt. X. Lái và Sán.

sán xơ mít dt. Clg. Sên, loại sán mình dài hằng 9, 10 m. giẹp và trắng, thường đứt ra từng khúc ngắn như xơ mít.

SÁN trt. Sát, khít bên: *Đứng sán bên cạnh.*

SÁN-KHÍ dt. (Đy): Clg. Trè-khí, bình sưng dài, dài đau trần, khiến nhức đầu, tiêu buốt rất đau nhức, do thận suy và khí - huyết kém.

SÁN dt. Sinh đẻ: *Hô-sản, sinh-sản* || dt. Cùa-cái, vật có sinh lợi và cái lợi được sinh ra: *Điền-sản, già-sản, hăng-sản, hải-sản, hữu-sản, khoáng-sản, lâm-sản, sự-sản, tài-sản, thô-sản, vô-sản; tần già bại sản.*

sản-bà dt. Clg. Ôn-bà, bà mu, người dàn-bà

làm nghề đờ đê.

sản-chủ dt. Chủ một tài-sản, một gia-tài. **sản-dịc** dt. Sinh-đê và nuôi-nâng: *Khoa sản-dịc, việc sản-dịc.*

sản-hậu tt. Sau khi đẻ: *Bình sản-hậu, múa sản-hậu.*

sản-khoa dt. Khoa đở đê và trị bệnh dàn-bà đê.

sản-lựcng dt. Năng-lựcng sản-xuất, con số sinh-sản nhiều hay ít: *Sản-lựcng trung-bình một mẫu ruộng là 300 giờ.*

sản-mẫu dt. X. Sản-phụ.

sản-môn dt. Lỗ đê, cửa mình.

sản-nan dt. Sự sinh-đê trắc-trở, khó-khăn.

sản-noãn-loại dt. Loài đê trứng như chim-chóc, bò-sát, cá...

sản-nghiệp dt. Cùa-cái có thể sinh hoa-lợi cho chủ như ruộng đất, nhà phố v.v.. // Tiếng gọi chung các công việc sinh-sản ra vật-phẩm: *Sản-nghiệp tham-á, sản-nghiệp dầu hoả, sản-nghiệp thép, sản-nghiệp cao-su, v.v..*

sản-nghiệp bảo-hộ chế-độ dt. Chế-độ binh-vực nền thương-mại và sản-xuất trong nước đối với đồ nhập-cảng.

sản-nghiệp công-nhân dt. Giai-cấp người làm công đê sản-xuất.

sản-nghiệp dân-chủ chủ-nghĩa dt. Chế-độ dành quyền tham-gia vào việc quản-ly và chia lời một xí-nghiệp cho thợ-thuyền xí-nghiệp ấy.

sản-nghiệp hạn-chế dt. Sự liên-minh giữa các xí-nghiệp cùng ngã đê tuỳ nhu-cầu trên thị-trường mà sản-xuất, h้า tránh nại ối-dòng phải hế giá.

sản-nghiệp quốc-hữu dt. Sự quốc-hữu-hoá các xí-nghiệp.

sản-nghiệp tổ-hợp dt. Sự liên-minh giữa các xí-nghiệp nhỏ đê chống sự cạnh-tranh của một xí-nghiệp lớn, nhiều vốn.

sản-nghiệp tự-do dt. Sự tự-do kinh-doanh và tự-do sản-xuất, không phải chịu sự chỉ-huy hay hạn-chế của chính-phủ.

sản-phẩm dt. Đồ vật làm ra, chế biến ra, gặt hái được: *Sản-phẩm thủ-công, sản-phẩm văn-nghệ, sản-phẩm chăn nuôi...*

sản-phụ dt. Clg. Sản-mẫu, đản-là đản.

sản-quyền dt. Clg. Tác-cuyn, quyền-lợi riêng của người phái-minh một vật lạ hay chế-tạo một kiểu đồ lợ mà phép-luật phải bảo-vệ.

sản-sinh dt. Sinh ra, này ra: *Sự nương-chiều trẻ con sản-sinh óc ý-lai cho chúng.*

sản-tiền tt. Trước khi đẻ: *Ua mửa, phù-sưng*

là những chứng sán-tiền của các bà có thai.

sản-vật dt. Sản-phẩm.

sản-xuất dt. Làm ra, chế biến ra, trồng-trọt được, tìm lấy được: Sản-xuất tranh sơn mài, sản-xuất cao-su, sản-xuất than đá.

SẠN dt. Sỏi, đá nhô cục mà láng: Sân trại sạn, ở sạn // Mảnh đá nhô lộn trong gạo thóc: Nhai nhầm sạn // Ké, chất vôi động trong thận và bụng-dái két-thành cục cứng, hay cảm đường tiêu-liệu: Thận có sạn // (B) Sự sành-sỏi, già kinh-nghiêm: Đầu có sạn // Tôi lỗi: Người ấy có sạn, nghe dẽn quan là sợ.

sạn đúc dt. Sạn trộn chung với cát, xi-măng và nước, đồ vỡ khuôn có nòng sắt: Cột bằng sạn đúc.

sạn non dt. Thú sạn còn mềm, ở dưới đất sâu chưa đúng tuổi dùng.

SẠN dt. Nhà, giàn, sàn cao: Khách-sạn // Kho hàng.

sạn-đạo dt. Đường đi bằng sạn, bằng cầu khi bên sườn núi, ngang các hố: Minh-tu sạn-đạo, ảm-độ Trần-thương. (X.PH.II).

sạn-đơn dt. Toa kê hàng nhập kho.

sạn-phòng dt. Buồng, kho chứa hàng hoá.

SANG dt. Dời, giao qua lại, di từ nơi này đến nơi khác: Sang qua sót lại; Kêu đờ chông thấy đờ sang. Buộc lung con nhái, mượn chàng đem tin CD // (R) Clg. Sến, nhường lại với điều-kiện (thường là tiền) hoặc nhận lấy với điều-kiện: Sang nhè, sang phô; Tôi sang cẩn phô đó cho người ta rồi; Tôi sang cẩn phô của anh Giáp.

sang bộ dt. Xin dời tên người chủ mới trong số-bộ nhà nước: Miêng đất ấy bán rồi mà chưa sang bộ.

sang canh trt. Clg. Trò canh, hết một canh và qua canh kế: Trống đánh sang canh.

sang dèng trt. Lạc đè, qua một việc khác không dính-dáng tới việc dèng nói: Nói sang dèng.

sang đò dt. Ngồi đò qua sông: Cá kêu bớ khách sang đò, Muốn lia bến cũ nên đò lạch sông CD.

sang máu dt. Bơm máu vào mạch người bình: Thường, sau khi mổ, người bình được sang máu.

sang năm trt. Qua năm tới: Sang năm, tôi được tuổi cất nhà; Cho anh mệt lá trầu vắng, Sang năm anh trả lại nàng một nêm CD.

sang ngang dt. Qua sông, từ bến bên này

vượt ngang sông qua bến bên kia: Bồng đầu chim hạc bay về, Xiêm đen, áo trắng cánh xoè sang ngang Hậu Xích-bích // (B) Lỗi hẹn, bỏ người cũ, lấy người mới: Lỡ bước sang ngang.

sang sô dt. Đài nắc thanh-chuyền (bielle) từ số 1 qua số 2 hoặc từ 2 qua 3, khi xe đã có trán đè xe chạy mèo, không nóng máy // (lóng) Tránh qua một bên đè dùng chân thuận đá trái bánh khi bánh chỉ vừa tăm chân nghịch: Bị sang sô mà mất bánh.

sang sông dt. Qua sông, đi trên cầu hay dùng thuyền hoặc đò từ bến này qua bến kia sông.

sang sót dt. Sang qua sót lại, đò chắt lòng hay hột (hạt) từ vật dụng này qua vật dụng kia: Sang sót cho đồng-đều // (B) Làm tròng-tréo lây của chung làm của riêng hay cho bên ruột thịt mình: Nó sang sót thết, còn cối nhè trống.

sang tay dt. Clg. Chuyển tay, từ người này qua người khác: Sang tay nhiều người, bầm giập hết.

sang tên dt. Nh. Sang bộ // (R): Làm giấy bán cho chủ mới: Chồng tiền rồi mà chưa sang tên.

sang vai dt. Đòi vai, quay đầu giống lại để gánh bằng vai bên kia khi vai bên này đã mỏi (không đè gánh xuống đất).

sang xe dt. Đòi qua xe khác đè tiếp-tục cuộc hành-trình: Đuòng bị dứt, phải sang xe mới được // Mướn lại (hoặc cho mướn lại) từng buồm hay từng đêm, chiếc xe bò nâm không, đè đi rước mới: Ở không chàng làm gì, sang xe của bạn đi kiếm thêm tiền; Nhiều chủ xe tắc-xi cầm tài-xế mình sang xe cho người khác.

SANG tt. Phong-lưu, cao-quý: Cao-sang, giàu-sang; Sóng ở lèng, sang ở nước; Thủ sang bắt quàng làm họ // trt. Rõng-rãi, rực-rỡ, hơn mực thường: Chơi sang, xài sang, ăn-mặc sang.

sang-cà tt. Có chức-phận, được người đời tôn-trọng: Dẫu ai sang-cà mặc ai, Thiên này nước chảy hoa trôi sao giờ CD.

sang-giàu tt. Có chức-phận lại nhiều của-cái: Em gấp mặt anh không hỏi không chèo, Hay là em có chốn sang giàu hơn anh CD.

sang hèn tt. Dẫu sang dẫu hèn: Chẳng phân-biệt sang hèn.

sang-trọng tt. Có chức-phận, được kính-trọng nể-vì // (B) Rực-rỡ, đẹp-de: Ăn-mặc sang-

trọng ; bày-biện sang-trọng.

SANG *dt.* Tranh giành, cướp giựt.

sang-dịa *dt.* Cướp đất người khác hay nước khác.

sang-dotdot *dt.* Làm tròng-tréo đè đeoet lối của người : *Tôi sang-dotdot.*

sang-lực *dt.* Dùng vũ-khi cướp của người.

sang-nhương *tt.* Nh. Nhiều-nhương.

SANG *dt.* Ghè độc, thương-tích : *Âm sang, định-sang, phát sang, sinh sang.*

sang-di *dt.* Vết thương làm độc.

sang-độc *dt.* Ghè lở, nhọt làm độc, v.v...

sang-giỏi *dt.* Ghè chốc.

SANG *dt.* Súng ống : *Điều-sang, khí-sang.*

sang-dầu-đao *dt.* Lưỡi lê, con dào nhọn có khớp mắc ở đầu súng.

sang-lưu-đạn *dt.* Họng súng có ò lắp lưu-đạn đè bắn đi.

sang-tử *dt.* Đạn đã nạp vào ò súng.

SANG-SÀNG *tt.* Giòn-giẽ, mạnh-mẽ : *Tiếng sang-sang* // Quá cứng : *Cứng sang-sang.*

SÀNG *dt.* Cái tràn to lỗ thưa (sua) dùng lắc gạn hột (hạt) to ở lại, hột nhỏ rơi xuống : *Lột sàng xuống nia ;* *Đi một tắc đằng, học một sàng khôn tng ;* *Ra đường bè nọ bà kia, Về nhà chẳng khỏi cái nia cái sàng CD II* *dt.* Lắc, cheo vòng-vòng cho hột nhỏ lọt xuống, hột lớn ở lại : *Sàng gạo, sàng tấm ;* *Ăn trái nhớ kè tròng cây, Ăn gạo nhớ kè đâm, xay, giền, sàng CD II (R)* *(R)* Uốn mình qua lại : *Sàng qua sàng lại đè tim chỗ trống đặng tần vô đánh ;* *Đi sửa bộ hay sàng qua sàng lại.*

sàng-sảy *dt.* Sàng ít vòng rồi hắt tới một cái cho rác-rén hay vỏ lép bay đi : *Sàng-sảy cho sạch* // *(B)* Lọc-lừa kỵ : *Gọi vỏ cho nhiều, chừng sàng-sảy lại thì còn chẳng bao-nhiêu.*

SÀNG *dt.* Giường năm : *Long-sàng, rè đông-sàng, đồng tịch đồng sàng* // *(R) a* Giường thờ : *Lê an-sàng, cúng sàng, linh-sàng* // *b)* Ván nằm : *Chun dưới sàng.*

sàng-chien *dt.* Giường và mền nỉ.

sàng-nước *dt.* Chỗ lót ván cao và hở để rửa giặt cho dừng đọng nước.

sàng-nhục *dt.* Giường với nệm.

sàng-tịnh *dt.* Hầm sâu dùng bẫy thú, trên có lót cây nhô và rái cỏ lên đè gạt chúng.

SÁNG *tt.* Tò, thấy được rõ-ràng : *Đèn sáng, gương sáng, trăng sáng ;* *Sáng trăng sáng cả đêm răm, Nửa đêm về sáng, trăng năm ngọn cây CD* // Khoảng thời-gian khi mặt

trời vừa hé mọc : *Hồi sáng, hừng sáng, mai sáng, rạng sáng, tăng sáng* // Khoảng thời-gian từ mặt trời mọc đến trưa : *Ban sáng, buỗi sáng* // *Vui-vẻ, dễ thương, thông-minh, có trí nhớ : Mặt sáng, tươi sáng, sáng dạ* // *dt.* Hé mặt trời, rạng ngày : *Mấy khi gặp dáng bạn lành, Trách trời với sáng, tan-tành đôi ta CD.*

sáng-bạch *tt.* Clg. Sáng trắng, thời-gian sáng hân, mặt trời lộ rõ, hết sương mù : *Ngủ đến sáng bạch mà còn ngủ.*

sáng-bài *tt.* (bạc) : Lanh mắt và giỏi nhớ các nước bài : *Tay sáng bài.*

sáng-banh *tt.* Sáng trí trong việc đón đường banh và giao banh phải chỗ : *Cầu-thủ sáng banh.*

sáng-banh *tt.* Nh. Sáng bạch : *Sáng-banh không kẻ khua tang mít, Trưa-trật nèo người mọc kẽ rêu H.XH.*

sáng-banh-mắt *tt.* Sáng trắng, sáng hân, đã sáng rồi (lời dùng trong câu trách-móc hay giục-thúc) : *Sáng banh mắt mà còn nǎm đó !* **sáng-bết** *tt.* Đã thật sáng, mặt trời đã lên cao.

sáng-bừng-tưng *tt.* Hừng sáng, rạng-đêng, trời còn mờ-mờ : *Mới sáng bừng-tưng mà la-lối om-sồm !*

sáng-choang *tt.* Clg. Sáng trưng, rất sáng, có nhiều ánh-sáng chói-lợi : *Đèn sáng choang.*

sáng-chói *tt.* Sáng quá đẽn chói mắt : *Đèn bóng trong sáng chói* // *(B)* Nồi bát, hòn hết trong đám : *Tên tuổi sáng chói ; cầu-thủ Ất hôm nay sáng chói.*

sáng-dạ *tt.* Mau hiều, nhớ dai : *Đứa nhỏ sáng dạ.*

sáng-dêm *trt.* Từ đầu hôm đến sáng, suốt đêm : *Trách lòng con chó nhỏ sửa dài, Năm canh viếng bạn, nó sửa hoài sáng đêm CD.*

sáng-giỏi *tt.* Rất sáng : *Ban đêm, thành-phố sáng-giỏi ;* *về mặt sáng-giỏi.*

sáng-hoắc *tt.* Rất sáng : *Sáng - hoắc rõ ;* *còn nǎm đó ;* *Đèn sáng-hoắc mà còn chê tối ;* *Về mặt sáng-hoắc.*

sáng-hơi *tt.* Thính mũi, đánh hơi giỏi : *Con chó sáng hơi.*

sáng-hực *tt.* Sáng cao ngon và ửng đỏ cõi trên cao : *Lửa sáng hực ;* *đi ngoại-đô trông về thành-phố thây sáng hực.*

sáng-ý *tt.* Lanh ý, hiều được cả ý người qua dáng-diệu, về mặt, đầu-hiệu cặp mắt hay lời nói úp mở : *Người sáng ý.*

sáng-láng *tt.* Vui-vẻ, có vẻ thông-minh : *Mặt-*

- mây sáng-láng.**
- sáng loà** *tt.* Sáng và chói vào mắt: *Đèn sáng loà, Đèn sán gươm tuốt sáng loà K.*
- sáng mai** *dt.* X. Mai sáng.
- sáng mắt** *tt.* Cắp mắt được sáng: *Lớn tuổi mà còn sáng mắt II tt.* Chợt tinh, tinh-nghé, thấy áng-sự sei-lầm của mình: *Đã sáng mắt anh chưa?*
- sáng mốt** *dt.* Hồi sáng ngày mốt: *Bữa nay giờ, sáng mốt tối.*
- sáng nay** *dt.* Hồi sáng bữa nay: *Sáng nay anh dậy hối mẩy giờ mà tôi đi ngang, thấy cửa còn đóng?*
- sáng ngày** *tt.* X. Rạng ngày: *Sáng ngày dem lúa ra ngâm, Bao giờ mọc mầm ta sẽ vớt ra CD.*
- sáng người** *tt.* Rất sáng, sáng có bóng hoặc lóng-lánh: *Mặt bàn sáng người; Bàn gie đóm đều sáng người, Lò duyên tại bậu, trách trời sao nén CD.*
- sáng qua** *dt.* Hồi sáng hôm qua: *Sáng qua anh đi đâu sớm dữ vậy?*
- sáng-quắc** *tt.* Nh. Sáng-hoắc.
- sáng rõ** *mặt* *tt.* Nh. Sáng bạch: *Sáng rõ mặt rồi mà còn đèn cháy?*
- sáng rõ** *tt.* Rất sáng, sáng chói lóng-lánh: *Hột thuỷ-tinh đây nhìn sáng rõ, Đề đèn chòi thuở làm nhẫn deo tay, Dầu ai nanni hồi nài, Anh đợi người biết đà, cùa này sẽ trao CD II Đẹp-dẽ, ua nhìn: Mặt-mày sáng rõ, bức tranh sáng rõ.*
- sáng rực** *tt.* Rất sáng và toả rộng ra xa: *Thành-phố sáng rực.*
- sáng-sáng** *tt.* Hơi sáng: *Vặn cái đèn sáng-sáng II Vừa sáng ra, thấy hơi rõ: Đời sáng-sáng hây di II dt.* Mỗi buổi sáng: *Sáng sáng, anh lại đây thì gặp va.*
- sáng sớm** *dt.* Buổi sáng, khi còn sớm: *Mỗi sáng sớm, nên tập thi-dục.*
- sáng-sủa** *tt.* Sáng, không tối: *Mở bánh cửa ra cho sáng-sủa II Nh.* Sáng-láng: *Mặt-mày sáng-suya.*
- sáng-suốt** *tt.* Tinh-tưởng, thấy xa và hiểu được mọi bí-ẩn, ngõ-đất-ngoéo: *Óc sáng-suốt, người sáng-suốt, nên sáng-suốt mà nhện-địnhh.*
- sáng tinh-sương** *dt.* Nh. Sáng bừng-tưng.
- sáng tò** *bt.* Sáng lên và tò rõ: *Vặn cho cái đèn sáng tò một chút II (B)* Tò rõ, không giấu-giếm, không nghi-ngờ chi cả: *Sáng-tò vẫn-dẽ; iàm cho sáng-tò dư-luận.*
- sáng trắng** *tt.* Có trắng sáng: *Trời sáng trắng, đèn nay sáng trắng; Sáng trắng trai*
- chiều hai hàng, Bên anh đọc sách, bên nàng quay tờ CD.**
- sáng trắng** *tt.* X. Sáng bạch: *Thức tối sáng trắng.*
- sáng trí** *tt.* Nh. Sáng ý.
- sáng trong** *tt.* Clg. Trong sáng, tò nhở trong: *Lược tình em chải trên đầu, Gương tò soi mặt lèu-lèu sáng trong CD.*
- sáng-trò** *tt.* Nh, Sáng bét.
- sáng-trò sáng-trợt** *tt.* Nh. Sáng-trò (tiếng nhzeń mệnh).
- sáng tròn** *tt.* Ban đêm mà không tối lầm, mặc dầu không trăng: *Cua sáng tròn thường là cua óp.*
- sáng trợt** *tt.* Nh. Sáng bét,
- sáng trưng** *tt.* X. Sáng choang.
- sáng vặc** *tt.* Thật sáng, sáng như gương soi: *Gương trưng sáng vặc, túi thanh nhẹ bồng NDM.*
- sáng vàng-vặc** *tt.* Nh. Sáng vặc.
- SÁNG** *dt.* Bắt đầu, dựng nê, lập ra, bày ra trước nhất: *Khai-sáng.*
- sáng-cơ** *dt.* Gây dựng nền-tảng trước, bắt đầu gây cơ-sở cho một sự-nghiệp, một công-trình.
- sáng-cử** *dt.* Làm một việc mới-mẻ, chưa có ai làm.
- sáng-chẽ** *dt.* Đặt ra, bày ra, chẽ ra đầu hết (không bắt-chước ai cả): *Sáng-chẽ máy-móc, sáng-chẽ tiêng khoa-học.*
- sáng-chẽ-quyền** *dt.* Quyền đưa ra quốc-hội những dự-án luật hay kiêm-nghị, của dân-chúng.
- sáng-hoá** *dt.* (triết): Sáng-tạo rồi biến-hoá, tức lập ra rồi sửa đổi luân-luân cho kịp với tư-tưởng mới: *Sáng-hoá một học-thuyết, một chương-trình.*
- sáng-kiến** *dt.* Ý-kien mới lẹ do mình nghĩ ra, không bắt-chước ai: *Ông ấy có nhiều sáng-kiến hay.*
- sáng-khởi** *dt.* Bắt đầu gầy-dụng: *Việc mới sáng-khởi.*
- sáng-lập** *dt.* Khởi sự lập ra: *Hội ấy được sáng-lập từ tiền-chiến.*
- sáng-lập cổ-phần** *dt.* Những phần hùn đầu tiên khi mới lập công-by, để lấy đó làm vốn.
- sáng-lập-viên** *dt.* Người đứng ra kêu-gọi nhiều người khác để lập nên một hội, một công-ly.
- sáng-nghiệp** *dt.* Dụng nêu cơ-nghiệp, sự-nghiệp: *Nhà Hậu-Lê sáng-nghiệp hồi đầu thế-kỷ XV.*
- sáng-tác** *dt.* Đặt-dè ra, làm thành một công-

trình riêng biệt của mình : *Sáng-tạo thơ văn* // dt. Vật làm ra với óc tinh-tòi suy-nghĩ : *Một sáng-tạo có giá-trị.*
sáng-tạo dt. Tạo-lập ra một sự-việc mới-mẻ do mình suy-nghĩ, tinh-tòi và kết-hợp lại mà thành : *Óc sáng-tạo ; sáng-tạo một chủ-nghĩa, sáng-tạo vật-dụng cẩn-thiết.*

sáng-tạo bén-nặng dt. Bán-nặng của sinh-vật vì nhu-cầu cần-thiết, bắt-buộc ché-biển-tạo-lập, để được sống còn và tiến.

sáng-tạo tưởng-tượng dt. Óc tưởng-tượng có thè tao ra được sự-vật hoàn-toàn mới lạ, không mô-phỏng hay bắt-chước ai.

sáng-thiết dt. Bắt đầu gầy-dụng, lập ra.

sáng-thuỷ dt. Bắt đầu làm một việc trước cả thiên-hè.

SÀNG bt. Hoàn-sg, mē-meng : *Kinh sàng, mē sàng, nói sàng.*

sảng-hoàng tt. Kinh-hoàng, sợ mất vía : *Nghe nỗi, ai nấy đều sảng-hoảng.*

sảng hồn tt. Sợ mất hồn, điêng đi vài giây : *Sợ sàng hồn.*

sảng-kinh tt. Kinh sợ, sợ bung đầu : *Anh làm tôi sàng-kinh.*

sảng-sốt tt. Hốt-hoảng, sợ quỳnh lên : *Sảng-sốt cả đám, không ai nhớ gì cả.*

SÀNG bt. Sáng, sáng mai, trong sáng : *Muội-sáng, triều-sáng* // *Khoen-khoái, sáng-suốt : Thành-sáng* // *Lối-lầm : Sáng-ngôn, sáng-ước.*
sảng-khai dt. Nơi cao-ráo sáng-sủa.

sảng-khai tt. Khoảng-khoát, rộng-rãi sáng-sủa : *Nhè cửa sàng-khai.*

sảng-khí dt. Không-khí trong-sech mát-mẻ : *Nơi đây có nhiều sàng-khí* // *Hào-khí, chí-khí cứng-cỏi, rộng-rãi : Con người có nhiều sàng-khí.*

sảng-khoái tt. Tinh-minh, khoẻ-khoắn, dễ chịu : *Tinh-thần sàng-khoái.*

sảng-ngôn dt. Sai lời, thất hứa, không làm theo lời đã hứa, đã nói ra.

sảng-pháp dt. Phạm pháp, làm sai luật định.

sảng-ước dt. Nh. Sảng-ngôn.

SÀNG tt. Cứng chắc : *Cứng sàng.*

sảng-sàng tt. X. Sang-sàng.

SÀNG dt. Vật dùng trót, xốc món ăn trên chảo gồm một miếng sát mòng hình thang và cái cán dài : *Cái sàng.*

SANH dt. Clg. Sinh, đẻ ra : *Bàm-sanh, đán-sanh, giang-sanh, hậu-sanh, khai-sanh, lai-sanh, sơ-sanh ; Cha sanh mẹ đẻ ; sanh con ai đẻ sanh lòng* // Gây nén, phát ra,

này ra : *Nảy-sanh, phát-sanh* II *Sống, cuộc sống : Chúng-sanh, phóng-sanh, phục-sanh, sát-sanh, siêu-sanh, súc-sanh, tái-sanh, trưởng-sanh, vân-sanh, vê-sanh* II dt. Học-trò : *Học-sanh, mân-sanh, thơ-sanh* II *Gà, chàng, tiếng gọi người đàn-ông con trai : Hàng-sanh, Thúc-sanh* II tt. Còn non, còn sống, chưa thuần : *Sanh-dứa.*

sanh-bình trt. X. Bình-sanh.

sanh-bịnh trt. Gây nên bệnh tật trong mình : *Chơi bời sanh bịnh ; thiêu vê-sanh, hay sanh bịnh.*

sanh-cầm dt. Nhốt, cầm tù, quản-thúc (không giết) : *Bị sanh-cầm nơi nước địch.*

sanh-công dt. Học-trò tập nghè (học về thực-hành nhiều hơn lý-thuyết) (*apprenti*).

sanh-cor dt. Lập cơ-sở để làm ăn : *Sanh-cor lập-nghiệp.*

sanh-chuyện dt. Gây ra chuyện lòng-dòng : *Nói chi cho sanh chuyện* II (R) Kiếm chuyện, làm ra chuyện khó dễ : *Anh đừng có sanh chuyện mè !*

sanh-chứng dt. Clg. Trò chứng, dở chứng, vụt đồi ra tánh khó-khăn, không kèm nỗi : *Con ngựa (hoặc đứa trẻ) sanh chứng.*

sanh-dãi dt. Kích-thích hạch nước miếng, làm chảy nước miếng : *Thuốc sanh dãi (sialagogue).*

sanh-diện dt. Kẻ lẹ mặt : *Xét hỏi những người sanh-diện.*

sanh-diệt dt. Được sanh ra rồi chết đi, cuộc tuân-hoàn của sinh - vật theo thuyết luân-hồi.

sanh-dục dt. Đẻ rồi nuôi : *Công sanh-dục bằng công tạo-hoá, Có mẹ cha, sau mới có chồng* II (hep) Chùa đê : *Cơ-quan sanh-dục, hận-chê sanh-dục.*

sanh-dưỡng dt. Đẻ và nuôi : *Sanh dưỡng đạo đồng.*

sanh-dé dt. Đẻ con : *Sanh đẻ đau-đớn, tới ngày sanh đẻ, lo việc sanh đẻ.*

sanh-dịa dt. (Đy) : Cù cây địe-hoàng cù sống, khí thật lạnh, vị ngọt đắng // Nơi hiền, nơi có thè ở làm ăn dễ-dàng, không có sự nguy-hiểm : *Tìm nơi sanh-dịa.*

sanh-dồ dt. Người đã đỗ khoa thi hương vào bậc dưới : *Kinh-dồ cũng có người rõ, Man-di cũng có sanh-dồ, trạng-nguyễn CD.*

sanh-đôi bt. Clg. Song-thai hay song-sanh, (khác với Xiêm-la song-sanh là hai trẻ dính nhau), anh em hay chị em cùng chung một

cái thai, ra khỏi bụng mẹ trước sau một vài giờ : *Còn sanh-đôi, đẻ sanh-đôi.*

sanh-đôi huynh-đệ dt. Anh em hay chị em cùng được kết-thai một lúc, song riêng hai noãn-châu và hai tim-trùng, cũng có khi do hai lần giao-hợp của cha mẹ.

sanh-đôi thật-sự dt. Anh em hay chị em do một noãn-châu và một tim-trùng thành thai, hoàn-toàn giống nhau về thể-xác và tâm-hồn.

sanh-động tt. Sôi-động trong đời sống, nét sống vui-vẻ trẻ-trung, cảnh hoạt-động sôi-nổi : *Nên làm cho sanh-động đẻ diệt mất cái khống-khí ủ-rũ này.*

sanh-hạ dt. Đẻ ra, cho ra đời : *Sanh-hạ được một trai khâu-khinh.*

sanh-hoá dt. Vật-liệu sống, đồ còn nguyên-chất, chưa chế-tạo thành món đồ dùng.

sanh-hoá dt. Này-nó và đôi hình : *Vạn-vật sanh-hoá triền-miên* // Sành-tòn và hoá-kiếp, tức ra đời và chết : *Làm sao thoát được sự sanh-hoá luân-hồi ?*

sanh-hoàn dt. Sống sót sau một cơn nguy như chết rồi sống lại : *Cứu tôi được sanh-hoàn, ơn ấy sánh nhị-thiên.*

sanh-hoạt dt. Làm ăn sanh-sống : *Sanh-hoạt khό-khǎn* // Hoạt-dộng, tuần-tý làm việc trong ngành : *Sanh-hoạt chánh-trị, sanh-hoạt kinh-tế ;* dã lâu rồi, hôi không có sanh-hoạt.

sanh-ý dt. Làm ăn, mua bán : *Sở sanh-ý, thuê sanh-ý.*

sanh-kế dt. Công-việc làm ăn đẻ sống : *Đi tìm sanh-kế.*

sanh-kim dt. Vàng thoi, vàng lá, thứ vàng chưa làm vật trang-sức.

sanh-khách dt. Khách lẹ, người lẹ đối với trong nhà hay đối với một địa-phương.

sanh-kháng dt. (Y) : Ngoại-vật khi đột-nhập vào cơ-thể một sanh-vật làm cho cơ-thể nảy tiết ra một chất kháng-thể chống lại ngoại-vật ấy : *Vi-trùng thương-hàn khi đột-nhập vào cơ-thể, tạo ra một kháng-thể chống bệnh thương-hàn, vi-trùng thương-hàn bấy giờ là một sanh-kháng (antigène).*

sanh-khí dt. Khi sêng, hơi thở : *Bịnh lâu, sinh-khí giảm lần* II (B) Sức hoạt-động, sự làm việc : *Dân-chúng nơi trú-một sầm-uất có một sanh-khí rộn-rộp hăng-hái hơn nơi tĩnh-mịch* II Sự linh-dộng, hoạt-bát : *Cuộc hô-tháo có một sanh-khí nóng bồng* II dt.

Phát giận : *Cipec hắn sanh-khí thì nạy to.*

sanh-khí-thuyết dt. (triết) : Học-thuyết cho rằng sanh-khí là đầu mồi của sự sống còn.

sanh-khoáng dt. X. Sanh-phần.

sanh-khương dt. Gừng sống.

sanh lãi dt. Clg. Sanh lời, té lợi, đẻ ra tiền lời : *Tiền bò ống không sanh lãi chi cả.*

sanh-linh dt. Dân-chúng, toàn-thà con người : *Sanh-linh dâ-thén.*

sanh-ly dt. Sông mà phải xa nhau : *Thà từ-biệt chó ai nỡ sanh-ly.*

sanh-ly dt. Nh. Sanh-ké // Sự này-nó và làm việc của cơ-thè con người và con vật : *Sanh-ly-học* II (hep) Việc giao-hợp giữa giống đực và giống cái : *Văn-dề sanh-ly.*

sanh-ly-bịnh-học dt. (Y) : Môn học chuyên khảo-sát các hoạt-động của cơ-thè đang khi mắc bịnh (physio-pathologie).

sanh-ly-học dt. (Y) : Môn học chuyên khảo-cứu nguyên-lý về hoạt-động của các cơ-quan trong sanh-vật đã làm thế nào để tạo ra đời sống của các giống này (physiologie).

sanh-lộ dt. Con đường sống : *Mau tìm sanh-lộ bôn-dèo.*

sanh lợi dt. Té huê-lợi, đẻ ra lợi-ích : *Đất ở chau-thành sanh lợi nhiều hơn đất ruộng* II Nh. Sanh lãi.

sanh-lực dt. Sức sống, sức làm việc, bươn-chải, tranh-dấu hàng ngày : *Sanh-lực đời-dèo.*

sanh-mạng dt. Clg. Sinh-mệnh, mạng sống : *Trọng sanh-mạng, coi rẻ sanh-mạng.*

sanh-mạng bảo-hiểm dt. Bảo-kê đời sống, nếu chết thì thân-nhân được lãnh một số tiền của hằng bảo-hiểm.

sanh-mạng-hình dt. (Pháp) Clg. Tử-hình, án-xử chết : *Xử bắn, chặt đầu, thắt cổ, ngắt ghé điện... đều là những sanh-mạng-hình.*

sanh nở dt. Đẻ con : *Đến ngày sanh nở ;* cố chờ lâu rồi mà không sanh nở chi cả II (R) Sanh-xôi này-nó : *Vốn đẻ cho vay hay mua bán thì nó sanh nở ra hoài.*

sanh nguỵ dt. Nói ống già hay con trai nhỏ trồ tánh dê chọc gheo hoặc hâm dâm người ta : *Con nít (hoặc ống già) mà sanh nguỵ.*

sanh-nguyên kích-dặng-tố dt. (Y) : Nhựa sống có khả-năng kích-thích do các khói tê-bào của động-vật hay thảo-mộc tạo ra sau khi lìa khỏi cơ-thè ; những tê-bào này, tuy bị cắt rời, vẫn còn sống một thời-gian tranh-dấu để chống sự chết mòn và đương-nhiên tạo ra chất ấy.

sanh-ngữ dt. Tiếng nói một dân-tộc đang được dùng, đang thông-dụng : *Học sanh-ngữ* II (hep) Tiếng một nước khác ghi trong

chương-trình học đê dạy kèm theo tiếng
đang được dùng chuyên-ngữ : Sanh-ngữ Anh,
sanh-ngữ Pháp.

sanh-ngữ chánh dt. Một trong hai sanh-ngữ
bắt-buộc học ở ban Trung-học cấp hai, được
học-sanh chọn đê học nhiều giờ hơn và khi
thi, hệ-số điểm cũng lớn hơn.

sanh-ngữ phụ dt. Một trong hai sanh-ngữ
bắt-buộc học ở ban Trung-học cấp hai, ít giờ
và hệ-số điểm cũng nhỏ hơn sanh-ngữ chánh.

sanh-nghi dt. Cig. Hỗ-nghi, phát nghi, sanh
ra sự nghi- ngờ trong lòng : *Thấy vậy, anh
ta sanh nghi.*

sanh-nghiệp dt. Nghề-nghiệp làm ăn nuôi
sống : *Tìm học sanh-nghiệp.*

sanh-nhai dt. Làm ăn, làm đê sống : *Đi sanh-
nhai phương xa; kẽ sanh-nhai; Bán-buôn
canh-cùi hay thay, Sanh-nhai phải giữ trong
tay một nghề CD.*

sanh-nhân dt. Người lẻ, chưa từng quen
biết // Người sống.

sanh-nhiệt dt. Phát ra hơi nóng : *Máy sanh-
nhiệt.*

sanh-nhục dt. Thịt sống.

sanh-nhựt dt. Cig. Sinh-nhật, ngày sanh, cái
ngày trong cái tháng mà mình được sanh ra
) Ở một năm trước kia (từ năm thứ hai về
sau, ngày ấy tháng ấy là sanh-nhựt của mình) :
Lễ sanh-nhựt, mừng sanh-nhựt.

sanh-phòn dt. Huyết mả xây sẵn (cho một
người còn sống).

sanh-quán dt. Nơi chôn nhau cất rún (rốn),
nơi sinh đê : *Trú-quán ở đây, còn sanh-quán
nơi nào?*

sanh-sản dt. Nh. Sanh-nở : *Đợi vợ sanh-sản
rồi mới đì; đồng tiền không sanh-sản là
đồng tiền chết // Sản-xáu, té ra bởi đất-dại,
máy-móc, công người, v.v... : Ở đất mới,
năng-lực sanh-sản mạnh và dồi-dào.*

sanh-sát dt. Đê sống hoặc giết chết : *Nấm
quyen sanh-sát trong tay.*

sanh-sắc dt. Màu sắc tươi nhuận : *Đất nhiều
màu-mốt thì cây-cối có nhiều sanh-sắc.*

sanh-sanh dt. Cứ sanh nở thêm luôn : *Sanh-
sanh bát túc* (Sanh nở không dứt).

sanh-sanh hoá-hoa dt. Sanh nở rồi biến-hoa
mãi không ngừng : *Vạn-vật sanh-sanh hoá-
hoa // (Phật) Được sanh ra rồi chết, rồi được
éau-thai lên rồi chết nữa, cứ như thế mãi :*
Sanh-sanh hoá-hoa là luật luân-hồi.

sanh-sơ dt. Môi tình lợt-léo không thân // trt.

Chưa từng, chưa hiểu việc.
sanh sụ dt. Gây chuyện, kiêm chuyện lôi-
thôi với người : *Tánh người hay sanh sụ ;
sanh sụ cãi-vã.*

sanh-súra dt. Ngày ra điều không hay, theo
việc xấu : *Ở không hay sanh-súra; bảy-
giờ và lại sanh-súra chơi-bời.*

sanh sữa dt. (Y) : Tác-dụng các vị thuốc
hay các món ăn làm cho người đàn-bà đê
có nhiều sữa : *Thuốc sanh sữa, thực-dơn
sanh sữa (galactagogue).*

sanh tài dt. Té tiền, làm re tiền : *Sanh
tài hưu đeo* (Muốn có nhiều tiền phải có
đường lối).

sanh tánh dt. Ngày ra một tánh-tình khác
với tánh tự-nhiên : *Tử khi có bình, và lại
sanh tánh quẹu-quẹo.*

sanh tâm dt. Trò tánh, ngày ra một ý khác,
thường là không tốt : *Cờ-bạc thua thét
rồi sanh tâm trộm-cắp.*

sanh-tân dt. Nh. Sanh dài.

sanh tật dt. Thành thói quen, thường là
thói hay rây-râ, cẩn-nhẫn, gắt-göng, v.v... :
Già sanh tật như đất sanh cỏ ingles.

sanh-tiền dt. Lúc sống, tiếng dùng nhắc
lại một người đã chết : *Hồi sanh-tiền, ba
tôi có dặn nhu vậy.*

sanh-tổ dt. Chất bù, chất tươi trong cá,
thịt, rau, cải, ngũ-cốc, sữa, v.v... cần-thiết
cho sự này-nở cơ-thể : *Thức ăn tươi có
nhiều sanh-tổ hơn đê khô, nấu chín hay
vô hộp.*

sanh-tồn dt. Sống còn, ở đời và làm việc
đê nối tiếp kiếp sống : *Bản-năng sanh-tồn,
canh-tranh sanh-tồn.*

sanh-tơ-huyết dt. (Y) : Chất có săn và tan-
hoà trong máu đê, khi máu ra khỏi huyết-
quận, kết-hợp với các muối khoáng của
máu, biến thành những sợi máu (tơ huyết),
chất này lắng xuống và máu bắt đầu đông
đặc (*fibrinogène*).

sanh-tụ dt. Càng sanh ra và tụt lại một
nơi đê cùng giúp đỡ nhau mà sống : *Sanh-
tụ là một hiện-tượng thông-thường của
bản-năng sanh-tồn.*

sanh-tù dt. Đêm thò, nhè thò lập sẵn khi
còn sống : *Lập sanh-tù cho cha mẹ.*

sanh-tù bt. Sống và chết : *Sanh-tù bắt-kỳ*
(sự sống hay chết không biết trước được) //
Sống hay chết đều như nhau : *Sanh-tù
chi giao* (Anh em đồng sống đồng chết) //
Liêu-linh, mạo-hiểm, xem thường xem

kính: *Anh này sanh-tử quá! Sao anh sanh-tử quá vậy? //* Ấu, hay liều, không đáng tin: *Thằng cha đó sanh-tử lâm //* Quan trọng, một mất một còn: *Vẫn-de sanh-tử //* May rủi, hoặc may hoặc rủi, không chắc: *Đi sanh-tử mà gặp, nói sanh-tử mà trúng //* Ăn thua đủ, chống cự tới cùng: *Tôi quyết sanh-tử với nó phen này //* (bạc) Vạch tùng lá bài dưới chiếu ra để tìm lá bài hơn kém nhau mặt nút với lá bài cầm trên tay mà mình chỉ coi thái (coi mí, không thấy rõ) để biết xem kết quả 3 lá bài trên tay là 9 nút hay bù (bèi cáo): *Khoan! Đợi tôi sanh-tử đã!*

sanh-túc dt. Tiết lời (lai) của một số vốn // dt. Sanh-xôi này-nở.

sanh-thành dt. Đè và châm-nom săn-sóc cho nên người: *Làm trai hiếu-sự vì tiên, Chớ mê thê tử mà quên sanh-thành CD.*

sanh-thời dt. Nh. Sanh-tiền: *Lúc sanh-thời, ông ấy tráng-kien lầm.*

sanh-thú dt. Thú vui của sự sống: *Hay lạc-quan đê hưởng sanh-thú của đời.*

sanh-thực dt. Sanh đẻ, nảy-nở thêm ra.

sanh-thực-dục dt. Sự ham muôn giao-cầu: *Sanh-thực-dục thường là một bẩn-nặng của con người đến tuổi dậy-thì.*

sanh-thực-khí dt. Các bộ-phận trong mình thuộc việc sanh đẻ, truyền giống.

sanh-thực-lực dt. Sức giao-cầu: *Càng già, sanh-thực-lực càng kém.*

sanh-vật dt. Những vật được sanh ra, sống, lớn lên và chết như con người, cầm thú, cây cỏ, v.v...

sanh-vật-học dt. Môn học khảo-cứu các sanh-hoạt của sanh-vật.

sanh-viên dt. Học-trò trường cao-đẳng và đại-học: *Sanh-viên điện-học, sanh-viên y-khoa.*

sanh-xôi này-nở dt. Sanh-sản nhiều lớp và các lớp sau thay nhau mà sanh-sản thêm nữa: *Người Tàu đến đâu là sanh-xôi này-nở ở đó thật đông.*

SANH dt. Clg. Sinh, súc-vật nhà, thường được làm thịt cúng tế: *Hi-sanh, tam-sanh (senh).*

sanh-lẽ dt. Lẽ cũng thắn bằng thịt gio-súc như heo, dê...

sanh-súc dt. Súc vật nhà như: trâu, bò, ngựa, heo, dê v.v...

SANH dt. Clg. Senh, nhạc-klí qõm hai thanh

gỗ hay tre dùng gỗ nhíp: *Canh sanh, đánh sanh, gỗ sanh, khắc sanh, nhíp sanh.*

sanh súra dt. Cặp sanh và cặp súra (X. Súra): *Bảo nhíp mà không có sanh súra chỉ có lấy gì mà nhíp?*

SANH-NẠNH dt. Nạnh-hẹ, cảng công việc cho người khác làm: *Làm đi, dừng có sanh-nạnh!*

SÀNH dt. Gốm, đất nung có tráng men: *Đè sành, miếng sành; Giày sành đẹp sói; Rén sành ra mỡ; Rượu ngon chẳng luận bê sành. Rách mà khéo vá hồn lành vung may CD //* tt. Rành, có nhiều kinh-nghiệm: *Tay sành; về việc đó thì va sành lắm.*

sành dời tt. Hiểu dời nhiều, rành-rẽ việc dời: *Va là một tay sành dời mà!*

sành nghè tt. Rành nghè, hiểu biết sâu rộng về một nghè nào: *Giao cho tay sành nghè thì chắc ăn.*

sành quánh tt. Cứng sảng, chỉ vật mềm, nhão, được rút hết chất nước nên cứng // tt. Rành lầm, hiểu biết cẩn-kẽ: *Việc đó, nó sành quánh.*

sành-sỏi tt. Lão-luyện, thông hiểu sâu rộng, có nhiều kinh-nghiệm: *Người sành-sỏi; việc đó, va tó ra sành-sỏi lắm.*

sành việc tt. Nh. Sành nghè // (lóng) Hiểu rành việc vợ chồng như người lớn: *Còn nhỏ mà sành việc lắm!*

SÁNH dt. So-đọ hơn kém: *So-sánh; Ba vuông sánh với bảy tròn, Đời cha vinh-hiển, đời con sang giàu CD //* (B) Lấy làm vợ chồng: *Uồng trang thực-nữ sánh cùng thất-phu LVT.*

sánh bày dt. Bày ra, tỏ ra đe so-đọ nhau: *Bày cờ ra cho hai người sánh bày những thế kiêm.*

sánh bằng dt. Kè bằng, tính ra thì bằng với một cái gì đó: *Ôn ấy sánh bằng trời biển*

sánh bước dt. Bước đi so-ké, đi ngang hàng: *Hai người cùng sánh bước ra đi //* (B) Địch-lhè, due-tranh, tỏ ra ngang hàng: *Nó súc mây mà đám sánh bước với tôi?*

sánh duyên dt. Lấy, lấy nhau làm vợ chồng: *Sánh duyên, giải-ngẫu; Bốn, phuong chi thiếu anh-hùng, Liễu mai em chọn bá tùng sánh duyên CD.*

sánh đôi dt. Lấy nhau thành đôi vợ chồng: *Cô Giáp mà sánh đôi với cậu Ất thì xứng lắm.*

sánh tài dt. Tranh tài, đe sức: *Con cặc mà đòi sánh tài với con bò!*

sánh tày dt. Sánh bằng, tĩnh ra thì cũng bằng :
Ôn cứu từ ấy sánh tày tái-tạo.

sánh thè dt. Đích-thè, tỏ ra ngang vai chớ khống chịu kém : *Sánh thè với nhè giàu sao kipy.*

sánh vai dt. Cắp-kè, đi hay đứng khít bến và ngang hàng nhau : *Anh em sánh vai nhau đì II Nh.* Sánh thè và Sánh bước (B) : *Nghèo mà sánh vai với người ta làm chi?*

sánh với dt. So với, đọ với, do lường hơn kém : *Cái này sánh với cái kia thì một mươi một tám.*

SÁNH tt. Rít, dính dở : *Ăn kẹo sánh tay.*
sánh danh dt. Làm hoen-ố danh-giá : *Sánh danh anh-hùng.*

SÁNH tt. Tràn, trào ra : *Bung chén nước, sánh cát ra tay.*

SÁNH tt. Hết ráo, không còn chút nào ; Đuối sức,

sánh-kịt tt. Khánh-kịt, tiêu-tan, không còn chi cả : *Gia-tài sánh-kịt.*

SÁNH dt. (động) : Giống chim nhồng, lồng đèn muốt, mó vò chân vàng, có hai bẹt vàng trên mắt, giỏi nhái (nhại) tiếng người, thích ăn ớt : *Nói như sánh ; ăn cay như sánh.*

SÁNH dt. Nha thư, chỗ làm việc công cho dân : *Công-sánh, thị-sánh.*

sánh-đường dt. Công-đường, ty sở địa-phương, nơi làm việc công cho dân-chúng một địa-phương II (R) Ông quan đứng đầu một sánh-đường : *Sánh-đường mảng tiếng đời ngay lên hẫu K.*

SAO dt. Những diềm ban đêm sáng lóng-lánh trên trời, nguyên là những thiên-thè như mặt trời nhưng to hơn nhiều và cũng ở xa ta hơn nhiều : *Ngôi sao, vì sao, chòm sao ; Sao dời vật đồi ; Đêm qua ra đứng bờ ao, Trông cá, cá lặn, trông sao, sao mờ CD II Lóng-lánh như sao : Mắt có sao, nắng có sao, nước mờ có sao II Có đóm nhỏ và trăng : Gà sao, hươu sao.*

sao bạn dt. Những sao luân-luân ở gần một sao khác.

sao bánh-lái dt. Clg. Sao Bác-dầu hay sao Đầu, chòm sao 7 cái ở hướng bắc mọc thành hình bánh lái thuyền, phần nhỏ gọi tiêu-hùng, phần lớn gọi đại-hùng, thường được các nhà đì biển lấy đó mà gióng hướng.

sao Bác-dầu dt. X. Sao bánh-lái.

sao băng dt. Clg.. Sao sa, một phần ngôi

sao bè và rơi xuống nhưng ít khi tới đất (vì bị cháy tan khi cọ xát với không-khí).

sao cày dt. Chòm sao mọc ngay đầu là, hình giống lưỡi cày.

sao cờ dt. Sao có đuôi dài như lá cờ.

sao chổi dt. Sao có tia sáng dài và quét như cây chổi, lâu lâu mới mọc ra một lần.

sao Đầu dt. X. Sao bánh-lái.

sao hạn dt. Sao thiên về vận-hạn, về lúc có tai-nạn của mỗi người : *Cúng sao hạn.*

sao hôm dt. Vì sao thấy to và tỏ, mọc vào đầu hôm ở hướng Tây và di lần qua Đông (Kim-tinh).

sao kế-dò dt. Vì sao hạn, ứng tai-nạn cho đàn-bà.

sao khai-minh dt. Nh. Sao mai.

sao la-hầu dt. Vì sao hạn, ứng tai-nạn cho đàn-ông.

sao mai dt. Vì sao thấy to và tỏ, mọc vào gần sáng ở hướng đông, nguyên là sao hôm, nhờ quay vòng nhỏ (chung-quanh mặt trời) nên di mau hơn trái đất ; (bởi thế khi mặt trời chưa mọc, ta thấy nó ở bên đông, mà chiều mặt trời lặn, ta lại thấy nó ở bên tây):

sao phướn dt. Loại sao chổi đuôi thật dài.

sao ruồ dt. Chòm sao nhỏ li-ti thấy được 9 cái mọc như hình chữ Y (thường người miền Nam gọi lầm là sao vua).

sao sa dt. X. Sao băng.

sao tua dt. X. Sao chổi.

sao Thái dt. Sáu ngôi sao sắp thành đai nằm dưới sao Đầu.

sao trường-canhh dt. Nh. Sao hôm.

sao vượt dt. Vì sao nếu ban đêm ta theo dõi, sẽ thấy nó vượt từ-từ từ bên này sang bên kia bầu trời.

sao xẹt dt. Một thứ sao băng xẹt ngang.

SAO dt. (thực) Loại cây rừng thật to, vỏ trắng mốc, gỗ cứng láng, thường được dùng lót cầu, đóng thuyền, v.v..., trái có hai瓣 nhỏ lõi 1×8 cm. khi rụng quay như chóng-chóng ; trong thân có tùng-chi được dùng trong kỹ-nghệ, vỏ có chất thu-liêm trị-dau răng, sưng nứu (*Hopea odorata*).

SAO dt. Clg. Giấy, 1 phần 60 của 1 phút : 2 giờ, 5 phút, 30 sao.

SAO dt. Chép y lại : *Bản sao ; tam sao thất bùn* (Sao lại 3 lần thì sai với bản chính ca).

sao-bản dt. Bản sao, bản chép lại.

sao-đồ-kế dt. Dụng-cụ dùng hoạ lại một bản đồ với tỷ-lệ nhỏ hoặc to hơn, lấy theo nguyên-tắc hình bình-hành đồng-dạng (*pantographie*).

sao y dt. Chép y, chép giống bản chánh: *Sao y nguyên-văn.*

sao-lực dt. Chép theo bản chánh trong số cái: *Xin sao-lực khai-sinh.*

sao-tè dt. Chép lại, coi theo rồi chép y lại: *Cầm sao-tè bài vở.*

sao-tập dt. Gom-góp tài-liệu để soạn thành sách: *Cố-công sao-tập.*

SAO dt. Rang cho chín: *Sao rẽ cây, sao thuốc.*

sao chẽ dt. Rang dẻ chẽ biến tách-chất vị thuốc cho hợp với sự cần-dùng: *Thuốc phái sao chẽ chớ ít khi đẻ nguyên-chất.*

sao khứ-thổ dt. Sao chín rồi đẻ xuống đất và úp cái chảo lên.

sao tẩm dt. Sao và tẩm với một thứ nước riêng như rượu, nước tiêu, mật, v.v... tuỳ sự cần-dùng.

SAO bt. Tiếng dùng trong câu hỏi cho biết lý-do, thế nào v.v... : *Có sao, làm sao, ra sao, tại sao, vì sao; Một sao dày-dạn gió sương, Thân sao bướm chán ong chướng bầy thân; Bây giờ đất thấp trời cao, Ăn làm sao, nói làm sao bây giờ KII Thế nào, tiếng chi tình-thể, sự-trạng đã rồi: Phải sao chyện vậy, Thấy sao hay vậy.*

sao bằng trt. Tiếng so-sánh hai hay nhiều sự vật dẻ rồi chọn một: *Áo mưa sao bằng dù (ô); Công-danh deo-duỗi mà chi, Sao bằng châm-chi giữ nghẽ canh-nồng CD.*

sao đang trt. Clg. Sao đành, sao nỡ: *sao đang tâm (đành lòng) làm như vậy; Tiếc thay con gái mười ba, Liều thân mà lấy ông già sao đang CD.*

sao đành trt. Nh. Sao đang: *Kiêng hư dè vây sac đành, Ra tay sửa kiêng không thành trì thôi CD.*

sao khéo trt. Tiếng hỏi mỉa-mai một việc trái ý: *Ông ta sao khéo đà-doan, Xe ta sao khéo xe quèng xe xiên K.*

sao nêu trt. Clg. Sao phải, tiếng chẽ là sai, là quấy: *Làm vậy sao nêu.*

sao nử trt. X. Sao đang.

sao phài trt. X. Sao nêu.

sao sao trt. Dầu sao, dầu thĕ nào đi nữa, băt-cú ở trường-hợp nào: *Sao sao anh cũng iội nghe!*

sao thĕ trt. Clg. Sao vạy, tiếng hỏi một việc trước mắt: *Vì sao thĕ; sao thĕ hả anh?*

sao vạy trt. X. Sao thĕ.

sao xiết trt. Sao cho cùng, cho hết được: *Mẹ cha trương quá ngọc vàng, Đèn-bđđ sao xiết muôn ngàn công on CD.*

SAO-SÁO trt. Theo-láo, trao-tráo, mờ to ra; Cặp mắt sao-sáo II (R) Láo-liên, hay dòn ngó: *Sao-sáo như cáo tìm gà ing.*

SÀO dt. Cây dài, thường bằng lăm-vông, dùng xô trong các khoen thuyền và cắm sâu xuống bùn để neo thuyền lại và cũng dùng chống thuyền đi ở các lồng sông hẹp: *Đứng mũi chịu sào; Cầm sào đợi khách, cầm sào sâu khó nhõ; Mặt trời cao ba sào; Sông sâu vẫn khó, Muối qua thăm bậu sợ đờ không đưa CD II Cây dài dùng chống nhảy vọt lên cao, roặt mòn điền-kinh: Ký-lục nhảy sào II Cây trúc dùng gác ngang phơi quần áo: Hoành-hoạch, hoành-hoạch! Giặt áo chống tao thì giặt cho sạch, Có phơi thì phơi bằng sào, Đừng phơi hàng-rào rách áo chống tao Tấm Cám.*

sào nặng dt. Cây sào có nặng ở đầu dè ti vào nách mà chống ghe chài.

SÀO dt. Một phần 10 của mẫu: *năm sào đất.*

sào mẫu dt. Clg. Diện-tích, bề mặt của một thửa đất: *Chiểu sào mẫu mè thâu thuế.*

sào ta dt. Một phần 10 của mẫu ta, tức 360 thước vuông nêu ở Bắc-Việt hay 497 thước vuông nêu ở Trung-Việt (dự ngày 13-4-1953).

sào tây dt. Một phần 10 của mẫu tây, tức 1000 thước vuông (ở Nam-Việt)

SÀO dt. Ở (tò) chim: *Yến-sào, ô-sào II (R); Nhà ở, nơi trú-ẩn.*

sào-cir dt. Xây tò, làm nhà mà ở.

sào-huyệt dt. Ở hang, nơi ẩn nấp, trốn tránh của kè gian: *Tim sào-huyệt chúng.*

SÀO-SÀO trt. X. Rào-rọ.

SAO dt. Ông dài có nhiều lỗ, một đầu trống, một đầu bít có chừa kẽ, để ngâm đầu sau này mà thôi và dùng 10 ngón tay bít các lỗ cho ra giọng khác nhau: *Ông sáo, thôi sáo.*

sáo diều dt: Sợi nan tre mỏng buộc theo diều giấy dè gió cạ cho ra tiếng: *Chơi sáo diều.*

SÀO dt. (đóng): Loại chim lồng đèn hoặc nâu, bước đi nhiều hơn nhảy, giỏi nhái tiếng người: *Ai đem con sáo qua sông, Cho nên con sáo sô lồng bay xa CD.*

sáo ngà dt. Giống sáo mỏ trắng.

sáo nghệ dt. Giống sáo mỏ vàng.

sáo sành dt. Giống sáo mỏ xám.

sáo sậm dt. Giống sáo mỏ đen, có khoang trống ở cò.

sáo trâu dt. Con sáo đậu trên lưng trâu: *Gió dùn mặt nước lăn-tăn, Cầm ai sung-sướng cho bỗng sáo trâu CD.*

SÁO dt. Clg. Mành, bức treo che gió ở cửa bện bằng nan tre hay thanh gỗ mòng: *Bó sáo, bức sáo, cuồn sáo, treo sáo* // Đặng, vật bện bằng tre chè mòng hay cày sậy đẽ giăng ngang sông bắt cá: *Chè tre bện sáo cho dày, Ngang ngang sông Mỹ có ngày gặp em CD.*

SÁO dt. Bao, bọc đẽ đựng đồ: *Bút sáo, thư-sáo* // tt. Kêu, tánh-cách lời nói hay câu văn ruờm-rà những từ-ngữ cũ mà rồng-tuếch: *Khách-sáo, khuôn-sáo, lạc-sáo, thoát-sáo; Anh em mà sáo quá thì mất chõ thật-tinh.*

sáo-ngữ dt. Lời khách-sáo vô-nghĩa: *Không nên dùng những sáo-ngữ nặng-nề.*

SÁO dt. Giáo, binh-khí mũi nhọn cán dài: *xưa: Đoạt sáo Chuong-duong-đô, Cầm Hổ Harem-tử-quan T.T. Khải.*

SÁO bt. Đẽ non: *Con sáo, đẽ sáo; Chứa có ba tháng rồi sáo.*

sáo thai tt. Hư thai, cái thai hư và ra trước kỳ sinh nở: *Bị đánh sáo thai.*

SÁO bt. Hơi hơi, chút ít, phớt qua, sơ-lược: *Nói sáo, làm sêu-sáo.*

sáo-khè trt. Đường-được, hơi được chớ không giỏi lắm, không chắc lắm.

sáo qua trt. Dạo sơ qua, phớt qua: *Làm sáo qua một lượt.*

sáo-sáo trt. Đỡ-đỡ, hơi-hơi.

sáo-thông dt. Hơi thông hiều chút ít: *Mới sáo-thông chớ chưa giỏi.*

sáo-thức-tự dt. Biết dăm-ba chữ, biết chữ chút ít.

sáo-trí dt. Biết qua-loa, hiều sơ-so.

SÁO dt. (đóng): Tân mít giông cá biền mìn h hơi giẹp, vảy trắng mềm, thịt không ngon lắm: *Cá sáo.*

SÁO trt. Bàn-tán, đòn-dãi nhiều chuyện.

sao miệng dt. Kháo, bàn-tán chuyện người: *Ngồi lê đói mách đẽ sao miệng.*

sao-sự dt. Dị-nghị to-nhỏ: *Việc đó, thiêng-hạ sao-sự dữ quái.*

sao-sực dt. Đòn-dãi và hỏi chuyền nhau: *Sao-sực thét, thiêng-hạ hay hét.*

SÁO-SÁO trt. X. Rào-rọ.

SÁO-SỤC dt. Clg. Syc-sao, lyc-lao, moi-móe

tím-tỏi: *Hành quân sáo-sục, sáo-sục dù các nơi mà không gặp.*

SÁP dt. Chết mềm dẻo trong đ (tđ) ong: *Đen sáp, thuốc bao sáp* // Chết dính sén-sẹt có mùi thơm dùng chải tóc: *Sắm cho em cái lược chải đầu, Cái ống đựng sáp vuốt đầu cho xinh CD* // tt. Dẻo, rít, kẹo lèn: *Cứt gà sáp, khoai môn sáp, thuốc có tính sáp.*

sáp ong dt. Thứ sáp thiệt, lấy trong đ (tđ) ong.

SÁP dt. Đẽ sát lại, cầm vào, nhập lại: *Phân sáp.*

sáp-nhập dt. Nhập chung lại: *Sáp-nhập thành-phố Chợ-lớn về Sài-gòn, thành Đô-thành Sài-gòn* // tt. X. Nói sáp-nhập.

SÁP dt. Ván lót hoặc kê thấp: *Sáp thuyền, kê sáp, nǎm sáp* // Gian-hàng nhỏ ở chợ: *Đầu-giá mướn sáp, chốn sáp, thuê sáp.*

SÁP trt. Clg. Rẹp, sát xuống: *Gió to, cây cỏ nǎm sáp cỏ.*

SÁT bt. Khít một bên, dựng nhau: *Kẽ miệng sát tai mà nói; Ô sát bên vách; nǎm sát chõ ấm; cui sát xuống đất* // Cení khô: *Ròng sát; con nước này sát.*

sát bên trt. Khít bên, không có khoảng cách: *Nǎm sát bên, ở sát bên.*

sát chiếu vt. Dính luồn-luồn trên mặt chiếu chiếu: *Đau, nǎm sát chiếu.*

sát da trt. Nhão bóng: *Cạo đầu sát da* // (B) Vói lời lẽ nặng-nề giận dữ: *Bị cạo sát da.*

sát đất trt. Gần đúng hay đã đúng đất: *Cúi sát đất, mopping sát đất, kéo cần cây sát đất.*

sát giá trt. Gần tới cái giá mà người bán đã định: *Trả sát giá.*

sát giường trt. Nh. Sát chiếu.

sát giường sát chiếu trt. Nh. Sét giường (thường là lời rủa).

sát khô bt. Cení khô, nói về nước rút cení: *Nước ròng sát khô; quên, đẽ nỗi thịt sát khô.*

sát nách trt. Khít bên hông: *Nhè và cắt sát nách nhè tỗi.*

sát nài trt. Thủtay, hết sức: *Làm sát nài.*

sát nghie bt. Thật đúng nghĩa: *Câu đó rất sát nghĩa; dịch sát nghĩa.*

sát-rạt vt. Khít-khao: *Ngồi sát-rạt lai với nhau* // Ngày thẳng và thật sát, thật mòng: *Nghe bom nở, ai nấy đều nắm sát-rạt dưới đất; con bướm bị ép sát-rạt trong quyến*

- sát-chết** *(B)* Thịn-thít, không dám hó-hé : *Bị rầy, tật-cá đều sát-rạt.*
- sát-sao** *đt.* Sát và thảng-thớm : *Xếp lại rồi vuốt cho sát-sao // Khít-khao, liền-lạc, sạch-sé : Mới sanh, nên kiêng-cữ đi đứng làm-lụng để giữ cho sát-sao.*
- sát-sát** *bt.* Nh. Sát-rạt.
- sát ván** *trt.* Bị đanh ngã nằm sát dưới ván rǎm vỗ-đài : *Đo sát ván* *(B)* Với lời lẽ nũng-nè giận dữ : *Bị cạo (rày) sát ván.*
- SÁT** *đt.* Gột phớt từng lát mỏng : *Sát bắp, sát bột* *ll tt.* Trày, tróc : *Sây-sát, sát miếng da.*
- SÁT** *đt.* Giết hại, hạ xuống : *Ám-sát, cõ-sát, giäm-sát, mạt-sát, ngô-sát.*
- sát cá** *đt.* Luôn-luôn có nhiều may-mắn trong việc câu cá, bắt cá ; hễ câu là nhẹy, hễ bắt là được nhiều cá hơn người khác : *Có tay sát cá.*
- sát-chủ** *đt.* Gây thiệt-hại, bình-hoạn hay chết cho người chủ : *Con ngựa có xoáy sát-chủ, dựng nhà nhầm ngày sát-chủ.*
- sát-chủng** *đt.* Giết cho tiệt một giống dân : *Mang tội sát-chủng.*
- sát Đát** *đt.* Tàn-sát quân Thát-dét (Mông-cổ), hai chữ mà lính ta thích vào cánh tay thề quyết tử-chiến với quân Nguyên.
- sát-dịch** *đt.* Giết kẻ thù-dịch, đánh giết bên nghịch : *Tiến quân sát dịch.*
- sát-hại** *đt.* Giết chết hoặc hại cho chết : *Ra tay sát-hại; sát-hại người lành.*
- sát-khuẩn** *đt.* Tác-dụng các vị thuốc trừ vi-khuẩn (*bactericide*).
- sát-lýc** *đt.* Giết-chóc.
- sát-lực** *đt.* Giết người cướp của.
- sát-nhân** *đt.* Giết người : Kẻ sát-nhân, tội sát-nhân, sát-nhân giè từ (Giết người thì phải tội chết).
- sát-phạt** *đt.* Đánh giết : Vào tận sào-huyệt sát-phạt bọn cướp *ll* (*bạc*) Ăn thuế to trong hời gay-cấn : Các con bạc đang sát-phạt nhau thì lính ủa vào.
- sát-sanh** *đt.* Giết sanh-vật như người, cầm thú, lâm cá : *Cầm sát-sanh.*
- sát-tả** *đt.* Giết người theo tà-đảo, tức đao Da-tô (tho quan-niệm xưa) : *Sinh tay, sát tả X. Ph. II.*
- sát-tử** *đt.* Giết chết : *Bị người sát-tử.*
- sát-thân** *đt.* Hi-sanh mộng sống của mình : *Sát thân thành nhân* (Liều chết để làm điều nhân).
- sát-thương** *đt.* Lớp giết, lớp gây thương-tích.
- sát-trùng** *đt.* Tác-dụng các loại thuốc hoé-

- học làm chêt vi-trùng như rú-tu 900, thuốc tím, e-te, v.v... (antiseptique).
- sát-trùng-thảo** *dt. (thực)* : Dây thuốc giòn, loại dây đứng, dài lấm thì bò lan, cộng tròn nhém, có lông cứng, màu xanh đỏ, lá hai đầu thon nhọn, mỗi có 5 lần hùng do 5 sợi gân nồi ở bờ trái, nhám cả hai mặt, có lông cứng nhưng không đậm tay, cành lẵn lá đều có vị ngọt, tính mát, có nhót, không độc, làm tan được đàm, trị lành ung-nhot ở phổi, nhất là giết được giòi tủy.
- SÁT** *bt.* Clg. Soát, xem-xét, bắt-bé : *Ám-sát, cù-sát, giäm-sát, kiêm-sát, quan-sát, sát lại cho kỵ.*
- sát-cứu** *đt.* Xét xam tì-lí: của người.
- sát-chiếu** *đt.* Xét và chiếu theo điều nhận-xét mà thi-hành.
- sát-hạch** *đt.* Xem-xét, hỏi tra thật kỵ : *Kỳ thi sát-hạch.*
- sát-khán** *đt.* Dò xem kỵ-càng.
- sát-khảo** *đt.* Nh. Sát-hạch.
- sát-nghị** *đt.* Xét rõ tội-trọng để phân-xử.
- sát-nghiệm** *đt.* Xem-xét và suy-nghiệm : *Sát-nghiệm ám-mạng.*
- sát-phòng** *đt.* Theo dõi để dò xét cho kỵ.
- sát-văn** *đt.* Tra hỏi từng chi-tiết.
- SÁT** *dt. (truyền)* : Tiếng gọi vị hung-thần hay làm bình hoặc bắt chết trẻ con : *Bà La-Sát, đau con sát* *ll tt.* Hung-hăng, làm hại : *Hung-sát, thu sát.*
- sát-khí** *đt.* Vé giận-dữ, hung-hăng như muỗi đánh-đập, giết-chóc : *Mặt đầy sát-khí.*
- sát-ngữ** *đt.* Lời hung-hăng đe-doạ.
- sát-tinh** *đt.* Clg. Hung-tinh, vì sao dữ.
- SÁT** *tt.* Sụp đổ; lở bẽ : *Đê sạt, tường sạt, sạt đổ* *tt.* Sạt và đổ xuống : *Bức tường sạt đổ cá.*
- sát-nghiệp** *tt.* Lõ-lã, tiêu-tan hết cõi-nghiệp : *Thua cõi-bạc đến sát-nghiệp.*
- SÁT** *trt.* Tiếng động trong lá cây, vách lá v.v... ; *Nghé cái sạt trong bụi cây.*
- sát-sát** *trt.* X. Sàn-sát.
- SAU** *bt.* Tiếng chỉ nơi chỗ (không-gian) bị che áng : *Cửa sau, chay sau, đằng sau, đứng sau, nhà sau; sau chờ, sau nhè, sau cái tủ, sau rạp hát; Dưới tường chờ thay mái sau có nhè K* *ll* Tiếng chỉ thứ lấp kẽ mít hay nhiều sự-vật đã sói rời (thời-gian) : *Bận sau, chayen sau, đền sau, đậu sau, lầu sau, mai sau, nói sau, ngày sau; Trước lợ sau quen; Trước sao, sau vậy; Trước cõi trăng gió, sau ra đé vàng*

K; *Tôi đây đều là sau quen, CD.*
sau cùng tr. Clg. Sau chót, sau rốt, sau hết, rốt lại: *Sau cùng, ông xin cảm ơn và cáo biệt* // tt. Chót, út, rốt: *Lời nói sau cùng, đứa con sau cùng.*

sau chót bt. Nh. Sau cùng.

sau đây tr. Ké đây: *Sau đây, tôi xin thêm ít lời* // Phía bị áng đây: *Anh ấy có nhà sau đây.*

sau hết tr. X. Sau cùng.

sau lại tr. Về sau, lại khác, tiếng chuyên qua ý khác trong một câu chuyện: *Ban đầu nhận; sau lại, và bao thôi.*

sau lưng tr. Phía sau một người hay một ngôi nhà: *Và đứng sau lưng anh đó; và ở sau lưng rạp hát* // Lén-lút, không ngay mặt: *Nói sau lưng người ta mà hay-ho gi!*

sau này tr. Ngày sau, trong tương-lai gần đây: *Làm vậy, sau này và hết chối* // Phía sau gần đây: *Nhè và ở sau này.*

sau nữa tr. Vết lại, còn thê này nữa, lời kẽ thêm: *Kẽ gần hết đều đuôi; sau nữa, và nhẫn mạnh diêm phát-sanh.*

sau rốt tr. Nh. Sau cùng.

sau trước tr. Ở nhà sau và ở nhà trước: *Vô nhà, thấy sau trước vắng tanh* // Clg Trước sau, hoặc về sau hay bây-giờ: *Được, sau trước gì cũng được.*

SÁU st. Số đếm trước số 5 sau số 7 và được vẽ: 6 ; 3 với 3 là 6 ; 10 lẩy 4 còn 6 ; Ở đâu 5 của nàng ôi, Sông nào 6 khúc nước xuôi; 1 dòng.—*Thàn Hà-nội* 5 của chàng ôi, Sông Lục-đầu 6 khúc nước chảy xuôi một dòng CD // Hạng-thứ người con thứ 5 trong gis-dinh người miền Nam: *Ành Sáu, chí Sáu,*

sáu chục st. Clg. Sáu mươi, 6 lần 10: *Năm mươi chín rồi sáu chục* // Sáu lần 12, 14, 16, hoặc 18 tuỳ món đồ và tuỳ địa-phương: *Sáu chục cam, sáu chục trứng gà...* // 120 mép lá dừa nước lớp nhà: *Sáu chục lá.*

sáu lẻ dt. X. Lục-lẻ.

sáu mươi dt. X. Sáu chục, nghĩa đầu: *Năm mươi chín rồi sáu mươi* // 60 tuổi nói tắt: *Năm nay, ành sáu mươi.*

sáu ngón dt. Chỉ người có bàn tay có thừa một ngón nhỏ không cử-động được bên cạnh ngón cái: *Thẳng Bình sáu ngón.*

sáu tinh dt. X. Lục-tinh PH. III: *Ba triều công-cán vài hàng sói, Sáu tinh cang-thường một gánh thêu NĐC.*

sáu thao dt. X. Lục theo: *Văn thì khởi phung đồng giao, Võ thêm ba lược sáu thao ai bi LVT.*

SẮC dt. Nấu lấy nước cốt: *Sắc thuốc, sắc ba chén còn 8 phân.*

SẮC dt. Giống, loại, thứ, hạng: *Đủ sắc, theo sắc.*

sắc cây dt. Loại cây gỗ: *Trại đá có dù sắc cây như dầu, sao, gỗ, v.v...*

sắc dân dt. Hạng dân, giai-cấp dân-chung: *Quyền ứng-cử và bèu-cử của mọi sắc dân trong nước* // (R) **Sắc dân:** *Châu-thành là nơi tụ-hop dù sắc dân như Tây, Tàu, Miên, Án, v.v...*

sắc đất dt. Loại đất theo tác-dụng: *Các sắc đất như ruộng, rẫy, vườn thì đóng thuế nhẹ hơn thđ-cư.*

SẮC tt. Bén, có cái lưỡi thật mỏng và cắt ngon: *Con dao này rất sắc* // (B) Nhanh, giỏi, linh-hoạt, lanh-lợi: *Sâu-sắc, nước hạc sắc, súc học sắc; Mắt sắc như dao cao.*

sắc-bén tt. Rất bén: *Lưỡi dao sắc-bén, miếng thịt mới ngon* // Hoạt-bát mè sâu-sắc, dã cầm-phục: *Lời lẽ sắc-bén.*

sắc-cạnh tt. Sắc-bén và có cạnh có góc // (B) Khôn-ngoan, ranh-manh, xảo-quyết, nhiều muu-kẽ: *Con người sắc-cạnh.*

sắc-lèm tt. Thật sắc, thật bén: *Con dao sắc-lèm, chang-mày sắc-lèm, cắp mắt sắc-lèm, cái miệng sắc-lèm.*

sắc nét tt. Có nét sắc-sảo, cứng và đẹp: *Chữ sắc nét.*

sắc-sảo tt. Đẹp lóng-lẫy, quyến-rủ: *Có eô mặc áo hoa cà, Dung-nham sắc-sảo, mặn-mà lâm duyên CD* // Khôn-ngoan, sâu-sắc, đẹp cách mặn-mà: *Kiều càng sắc-sảo mặn-mà, So bồ tài-sắc lại là phần hồn K.*

SẮC dt. Màu (kè cà trắng và đen): *Bài tú-sắc, cờ tam-sắc, mây ngũ-sắc; Sắc xiêm hoa dệt, nét hời phượng thêu NĐM* // (R) Vẽ mặt, nét mặt, vẻ đẹp của đàn-bà, đàn-bà đẹp: *Biển-sắc, bóng-sắc, chính-sắc, đậm-sắc, giảm sắc, giàn sắc, háo-sắc, khởi-sắc, nǚ-sắc, nhansen-sắc, túu-sắc, thoát-sắc, think-sắc, trich-sắc; Hữu túu vỗ sắc kém vui; Sắc nước hương trời* // Tài nay sáu ấy nghìn vàng chưa cân K II (Phật): *Hình-tượng thấy được, rờ mó được: Sắc tức thị không, không tức thị sắc.*

sắc-cảnh dt. Vẻ đẹp của phong-cảnh, của cảnh-vật: *Sắc-cảnh nén thơ.*

sắc-diện dt. Vẻ mặn, nét tự-nhiên, vui, buồn,

sự, v.v... hiện ra trên mặt tuỳ tình-cảm trong lòng : *Thay đổi sắc-diện ; trông sắc-diện có khi độ trung tâm-tình.*

sắc doạ dt. Thứ sắc đẹp đan-bà mới trông thoáng qua thì thấy rất đẹp, nhưng nhìn lâu thì cũng tầm-thường : *Có sắc doạ chó đẹp gi?*

sắc-dục dt. Việc trang-giáo với đan-bà : *Ham mê sắc-dục.*

sắc-dưỡng dt. Tỏ ra vui-vẻ luôn đê cha mẹ vui lòng.

sắc đẹp dt. Vẻ xinh-xắn ưa nhìn : *Sắc đẹp đan-bà ; ham mê sắc đẹp.*

sắc-độ dt. Mức-độ màu sắc : *Pha màu cho đúng sắc-độ.*

sắc-glác dt. Sứt nhẹ cảm, hiếu biết khi bì ánh-sáng kích-thíci.

sắc giận dt. Vẻ giận hiện lên mặt : *Vẽ có sắc giận rồi.*

sắc-giới dt. (Phật) : Cõi còn hình-tượng nhưng hết ham muốn : *Bà cõi của thế-gian theo thuyết nhà Phật là : Dục-giới, sắc-giới và vô-sắc-giới.*

sắc-hoang dt. Mê-sa dâm-dục và sắc đẹp đan-bà.

sắc-lẹp dt. Nhuộm màu lẹp-thè đê tìm chứng bệnh (*chromoplasie*). Xt. Lẹp-thè.

sắc-manh dt. Bình măt khong phân-biệt được màu sắc trừ hai màu đen trắng.

sắc-mê dt. Say mê sắc đẹp.

sắc-phục dt. Màu áo từng phảm-trật quen-quyen hồi xưa : *Sắc-phục các quan II* Kiều quàn áo, nón và huy-hiệu bắt-buộc : *Lính có sắc-phục được giảm nửa phần tiền xe (hoặc vô cửa).*

sắc-sai dt. Sự mờ tia-sáng trắng bị phân-tán ra nhiều tia-sáng màu khi xuyên qua một thấu-kính, làm cho ành của một vật không được sáng rõ : *Muốn loại sắc-sai, phải dùng phép ghép kính hôi-tụ với kính phân-kỳ (aberration chromatique).*

sắc-tài dt. Clg. Tài sắc, sắc đẹp và tài-ba : *Sắc tài gồm dù.*

sắc-tiểu dt. Vẻ mặt vui tươi.

sắc-tố dt. Nguyên-tố của màu sắc.

sắc-tuồng dt. (Phật) : Vật có hình-trạng thấy được.

sắc-thái dt. Màu-sắc rực-rỡ : *Nội-dung hay đã dàn-hi, nhưng cũng cần có một sắc-thái đặc-biệt mới hoàn-toàn.*

sắc-trong dt. Vẻ trang-nghiêm bên ngoài.

sắc-trí dt. Trí-hoá tỏ rõ ra ngoài.

sắc-uần dt. (Phật) : Uần thứ nhất trong ngũ-uần, gồm có bốn yếu-tố cấu-thành : 1-Yếu-tố cứng (*éléments de solidité*) tức địa ; 2-Yếu-tố lưu-động (*éléments de fluidité*) tức thuỷ ; 3-Yếu-tố năng-lực (*éléments d'énergie*) tức hoà ; 4-Yếu-tố chuyển-động (*éléments de mobilité*) tức phong (*Rupak-Khandha*).

SẮC dt. Tờ phong - thường của vua : *Ruột sắc, thỉnh sắc II (truyền) Giấy bùa ở đình dùng êm ma quý : Xin sắc II (R) Luật-lệ của nhà nước do Quốc-trưởng ký tên ban-hành : Sắc-lịnh.*

sắc-bằng dt. Tờ sắc của vua phong-chức dùng làm cấp-bằng.

sắc-chi dt. Clg. Sắc-chiếu, mặng-lịnh trên giấy của vua truyền xuống.

sắc-chiếu dt. X. Sắc-chi.

sắc-dụ dt. Thơ truyền lệnh của vua gửi cho các quan ở xa.

sắc-lịnh (lệnh) dt. Mạng-lịnh của vua ban ra có táh-cách cá-nhan : *Sắc-lịnh bô-nhiệm một vị Tông-dốc II* Luật - lệ về hành-chánh do Quốc-trưởng ký tên ban-hành.

sắc-luật dt. Mạng-lịnh của Quốc-trưởng do vân-phòng Quốc-trưởng thảo, có hiếu-lực ngang với các đạo luật do Quốc-hội đề-nghị (thường ở trường-hop bắt-thường, nhất là khi quốc-hội không có nhóm).

sắc-phong dt. (Vua) phong chức cho : *Được vua sắc-phong Tuần-phủ.*

sắc-tú dt. (Vua) ban cho : *Hai người ấy được vua sắc-tú thành-hôn.*

SẮC-KÊ dt. (thực) : X. Sa-kê.

SẮC dt. Bát hơi từ cuồng - họng ra : *Chém sắc ; Ăn vội hay sắc ; Rượu uống say người ; ta còn sắc, Bậu lở thời như giặc Hà-tiên Vè.*

sắc gạch dt. Sắc mũi đéc đô-đô ra (như gạch cu) : *Bị đánh sắc gạch II trt. Vật-và, khò nhọc : Chạy sắc gạch, làm sắc gạch.*

sắc máu dt. Đồ máu mũi máu miệng ra : *Đánh sắc máu, té (ngã) sắc máu II trt. Nh. Sắc gạch trt.*

sắc-sắc trt. X. Sàng-sắc.

sắc-sựa trt. Vừa ho vừa sắc khiến đàm dâ; văng cùng : *Ho sắc-sựa.*

SẮC trt. Sắc, nặc, tống mạnh mùi quá nồng-nặc ra : *Mùi hương thơm sắc.*

sắc mùi trt. Nghe xông lên một mùi nồng-nặc : *Sắc mùi rượu.*

sắc-sựa trt. Nh. Sắc : *Sắc-sựa mùi rượu.*

SẮC-SÒ tt. Nh. Sắc-sở : *Lao-xao dây nứa,*

sắc-sè dòng xanh CD.

SẮC-SƠ tt. Có nhiều màu sắc sáng chóe :
Màu sắc sặc-sỡ.

SẮC-SÙ bt. Clg. Sắc - sù, gác - gờ, lù - dù,
choáng - vàng : Cản say ngủ nêu bộ sặc-sù //
Nhụ - nhụa, rít - tiếng : Nói sặc-sù, không nghe
được.

SĀM dt. Phòng : Nhà sầm (chambre) // Ruột
xe băng cao-su : Nồi sầm, bánh sầm (chambre
à air).

sām lốp dt. Vỏ ruột xe : Đĩa đording xấu, bánh
(panne) sầm lốp liễn - liễn (chambre,
enveloppe)

SĀM-SOI dt. Chăm-sóc và ngâm-nghĩa cách
công-dưỡng : Tiết công vung-quén cây tùng,
Sām-soi trên ngọn, gốc sùng không hay
CD.

SĀM dt. (thực) : Loại cây rừng to thuộc loại
gỗ tạp : Cây sām.

SĀM dt. Mua-chác cho có dặng dùng và đẽ
dành : Mua sầm, sầm đồ, sầm vàng ; Sầm
gối thì phải sầm chǎn, Sầm gương sầm
lược sầm khǎn đội đầu CD. // (R) Sām-soen
sān : Đĩa giác sầm bầu, đĩa cát sầm giò tng.
sām-sanh dt. Sām-soen, chuân-bị : Bô công
cha mẹ sām-sanh, Tiễn lung gạo túi cho
anh vào trường CD.

sām-sứa dt. Mua sām và sứa - soen cho đù :
Lấy anh anh sām-sứa cho, Sām ăn sām
mặc sām cho chơi-bơi CD.

sām tết dt. Mua sām đẽ dùng và chưng-diện
trong dịp Tết nguyên-dán : Đĩa sām Tết.

sām tuồng dt. Clg. Hoá-trang, dặm mặt và
mặc áo quần hoặc đội mào cho đúng với
vai tuồng của mình sắp ra diễn : Võ buồng
ooi đào kép sām tuồng // (R) Trang-diệm
và thay áo quần : Mỗi lần di chơi, sām
tuồng mất cả giờ.

sām vai dt. Sām tuồng theo vai mình đóng :
Sām vai nịnh mà không đội mào vuông
thì không giống.

SĀM tt. Sām, đậm, có nhiều chất màu hơ
chất nước nên hơi tối : Màu sām, tó sām,
nước da sām.

sām màu tt. Có màu sām, hơi tối : Bức
tranh sām màu.

sām-sì tt. (d) : Rất sām, đen : Nước da sām-sì.

sām-sì sām-sít tt. Nh. Sām-sì.

sām-sít tt. (d) : Nh. Sām-sì.

SĀN dt. Rược bắt, bắn giết thú rừng lấy thịt :

Đi săn, chó săn, mùa săn, săn nai, său
thú // trt. Gia công, ehăm-chú, mao lẹ:
Làm việc rất săn ; nước ehảy săn ; đi cho
săn.

sān bắn dt. Võ rừng bắn thú lấy thịt : Mùa
săn bắn.

sān bắt dt. Ruồng bắt, rược bắt : Sān bắt
bọn mốc túi.

sān đón dt. Chạy tiếp - rược cách niềm-nở
hoặc tìm cách làm vừa lòng người cách
sót-sóng : Có tiền thì thiêu chí người săn
dón.

sān gái dt. Thủ rêu các nơi tìm gái đẹp chọc
ghéo : Ăn no rồi đi săn gái.

sān-sān trt. Lẹ-lẹ, nhanh-nhanh, lời thúc-hối :
Đi săn-sān, làm săn-sān một chút.

sān-sóc dt. Chăm-nom, lo-lắng cho mọi việc :
Sān-sóc gia-đình, sān-sóc việc học cho con,
bịnh-hoạn không ai sān-sóc.

sān thịt dt. Nh. Sān bắn.

SĀN bt. Nói về cách xe sợi thật kỹ, các tao
quần chặt nhau : Chỉ săn, nhợ săn ; đánh
săn, xe săn // tt. Rắn, chắc : Thịt săn, săn
da săn thịt.

sān cón tt. (d) : Thật săn, thật rắn chắc :
Chỉ săn cón, da thịt săn cón !

SĀN-SĀT dt. (động) : Loại cá nhỏ ở sông,
vảy màu xanh đỏ, đuôi dài : Thủ săn-sát,
bắt cá xộp tng.

SĀN dt. Tên xứ ông Y-Doân đời vua Thang
bên Tàu, rất xe thành-thị : Đất Sān.

sān-dâ dt. Đồng - áng quê - mùa : Ô
nơi săn-dâ xa-xôi.

SĀN-SĀT dt. Rầy-rà, gày-gò, nghịch nhau
luôn : Hai đứa nó cứ săn-sát tối ngày.

SĀN dt. (thực) : Loại dây leo, lá kép gồm ba
lá phụ hình tim, hoa tím, trái dài có nhiều
hột dài lối 6ml/m, mỗi dây có nhiều củ hình
tròn giẹp hoặc bong-vụ có khía cọn, vỏ dai,
nạc trắng ngọt ; được dùng ăn sống hay
xào nấu : Củ sān (Pachyrrhizus).

sān bìm dt. (thực) : Dây săn và dây bìm-bìm,
hai loại dây nhỏ yếu, phải nhờ có rương
hay chà tre cắm đứng mới leo được // (B)
Phận đàn-bà hay phận lê mọn : Sān bìm
chút phận cồn-con K.

SĀN dt. (thực) : Cây cao từ 6 tới 15 m., vỏ
đỏ, lá láng, hoa trắng, trái bằng đầu ngóá
tay cái, chín đen ăn được, có một hột, vỏ
cây có nhiều tanin, dùng nhuộm lười bắt
cá (Eugenia operculata) // dt. Dầm, nhuộm
với mù cây săn : Sān lười, săn thuyền.

SẮN dt. (thực) : X. Khoai báng.

SẮN trt. Hiện có dâng-hoàng : Có săn, chuẩn-bị săn, dâu đó đã săn; Trong tay đã săn dồng tiền, Mặc dù đãi trăng thay đèn khói gì K // Luôn tiện : Săn' dip.

săn dip trt. Luôn một dip có săn (đè làm một việc khác) : Săn dip, mời anh dùng cơm. **săn dây trt.** Tiện dây, hiện có mặt ở đây: Săn dây kiêm một vài nén hương K. **săn lòng** trt. Bằng lòng liền, không do dự: Anh muốn vậy, tôi rất săn lòng.

săn-sàng tt. Săn cho một việc nhất-dịnh: Cơm nước săn-sàng, đồ-dạc săn-sàng, tôi săn-sàng làm vừa lòng anh.

săn tay trt. Đang làm một việc gì thuận-tiện cho một việc khác: Săn tay giặt giùm cái khăn này chút.

săn tiễn trt. Có nhiều tiền thừa: Va săn tiễn, muôn làm gì không được!

săn trốn trt. Luôn đà, đang trong đà tiến tới: Săn trốn ăn luôn; săn trốn đi trót.

SĂNG dt. (thực) : Loại cây gỗ tẹp, không to lầm // (R) Hòm, quan-lài mới: Cỗ sảng; Dùi đánh đục, đục đánh sảng; Rắn già rắn lột, người già người tột đầu sảng tung.

sang bướm dt. Loại sảng nhỏ cây, ở rừng, thuộc gỗ tẹp, thường được dùng làm cùi. **sảng cỏ** dt. Loài cây cỏ: Trâu bò húc nhau, sảng cỏ chết hết tung // (B) Hạng dân đen, thấp-thòi: Sảng cỏ phèn hèn.

sảng đen dt. Nh. Sảng bướm.

sảng mā dt. Loại sảng hơi to cây, mọc dọc mé sông.

sảng mέu dt. Nh. Sảng mā.

sảng tây dt. Loại sảng nhỏ cây ở rừng, chỉ dùng làm cùi.

sảng tráng dt. Nh. Sảng tây.

SĀNG dt. (thực) : X. Đậu sảng.

SĀNG-ĐÁ dt. Lính trong binh - đội Pháp (*soldat*).

SĀNG-TA dt. Sự hăm-doạ đè làm liền hay ám-mưu tròng-tréo đè thù-lợi, đè được việc cho mình: Làm sảng-ta (*chantage*).

SĀNG dt. Toả ra, xông lên tua-túa: Mùi hôi của đồng rác sảng lên ráo khó chịu.

SĀNG-SĀC trt. Clg. Sắc-sắc, cách cười to, hời ra nhiều hơn tiếng: Cười sảng-sắc.

SĀP dt. Đắt-dé có thứ-tự, ngắn-lớp: Sáp cho ngày; Trí khôn sáp đè dạ nầy, Có công mài sắt có ngày nên kim CD.

sáp chữ dt. Sáp nhũng chữ chì vào khuôn theo bản-thảo đè in: Thì sáp chữ; cho sáp chữ rồi lên khuôn.

sáp-dặt dt. Bày ra có thứ-tự: Sáp-dặt cỗ bèn // Tô-chức, đặt-dè công-việc có trước có sau: Sáp-dặt việc nhà.

sáp hàng dt. Đứng có hàng-ngũ: Sáp hàng vó lợp; đứng sáp hàng.

sáp hạng dt. Phân hạng-thứ trước sau tùy giờ dở, lớn nhỏ hay tốt xấu.

sáp kẽ dt. Sáp-dặt mưu-kẽ, lập kẽ đánh lừa người.

sáp lô (lot) dt. Phân một thửa đất rộng thành nhiều miếng nhỏ, có chừa đường thông - thương giữa: Xóm nhà cháy được nhè nước sáp lô và cắp nền nhà.

sáp lớp dt. Sáp thành nhiều lớp: Quần áo có nhiều thì sáp lớp chồng lên nhau // trt. Chồng-chặt, rất nhiều: Chết sáp lớp; đỗ dơ đè sáp lớp không giặt.

sáp nóc dt. Bé gập từng đôi lá và sáp tréo-trá trên nóc nhà, cho đuôi lá trùm lên đầu hai mái.

sáp rân dt. Phân-phát vai tuồng cho mỗi người trong một vở kịch hay tuồng hát: Đạo-diễn sáp rân (rôle) đào kép.

sáp-xếp dt. Nh. Sáp-dặt: Sáp-xếp đồ-dạc gọn-gàng; sáp-xếp công-việc xong-xuôi.

SĀP trt. Sẽ, sửa-soạn làm: Tôi sáp đi xa; Kỷ nầy em sáp buôn bê, Thấy anh áo rách, trả về buôn bông CD.

sáp đi dt. Sẽ đi: Tôi sáp đi, có dặn chi thì dặn đi.

sáp lên dt. Sẽ lên: Giá lúa sáp lên; sáp lên Sài-gòn.

sáp-sứa dt. Sứa-soạn, sáp-dặt: Ai đi xin đợi với cùng, Tôi còn sáp-sứa cho chồng đi thi CD // trt. Toan, giợm, sẽ: Tôi sáp-sứa đi kể anh tới; sáp-sứa nói kê bị nó chặn họng.

SĀP dt. Hiệp, hối, từng bận: Ăn từng sáp, đánh một sáp // Đàn lũ, tiếng gọi chung nhiều trẻ con: Sáp con nít, sáp trẻ.

sáp đờn dt. Hiệp đờn, cuộc hoà đờn của ban nhạc đám ma trong một hay nhiều bản: Choi một sáp đờn.

sáp nhò dt. Đàn con, các con trong nhà Cha ấp nhò; lo cho sáp nhò nó ăn cưng mệt.

SĀT dt. Thứ đàn dây hồi xưa: Cầm sást bén duyên // tt. Nghiêm-nhặt.

sát cầm dt. Đàn sắt và đàn cầm (kim) // Duyên chồng vợ tốt đẹp, dầm-đầm (như hai

cây đàn ấy hoà nhau) : Sắt cầm hảo-hiệp.

SẮT-SỨC trt. Cách rụt-rè sợ hãi.

SẮT dt. Kim-loại màu xám, cứng, dẻo : Cứt, sắt, đường sắt, giáp sắt, mạt sắt, mỏ sắt, nón sắt, quặng sắt, tủ sắt; Nhè anh cột sắt kèo đồng, Nhè em cột sậy chạm rồng tứ-linh CD II (B) Cứng-cỏi, thanh-liêm, khó lay-chuyền : Lòng sắt dạ đá : Trông lén mặt sắt đen si K.

sắt cháy thép dt. (chm) : Sắt được bọc một lớp thép bên ngoài rồi trui và đập dính lại.

sắt dây dt. Clg. Sắt sợi, thứ sắt kéo thành sợi dài, nhô, rồi quấn lại bén, dùng trong việc xay-cắt.

sắt đá dt. Sắt và đá, hai thứ rất cứng và giòn chịu đựng II (B) Cứng-cỏi, cương-quyết, khó lay-chuyền : Chợ mượn hơi hùm rung nhát khi, Lòng ta sắt đá há lung-lay PVT. **sắt đinh lì** tt. Cứng-cỏi lắm, không gì lay-chuyền được : Lòng dạ sắt đinh.

sắt miếng dt. Clg. Tôn, sắt cán thành lầm to và phẳng cà hai mặt, bề dài nhiều cỡ.

sắt ống dt. Sắt cuộn thành ống tròn, dùng trong kỹ-nghệ.

sắt son dt. Clg. Son sắt, sắt và son, một món thi cứng và dẻo, một món thi đòn thâm II (B) Trung-thành, một lòng một dạ không đòi đòi : Nết băng tuyết khá khen cho đó, Lòng sắt son còn khó nỗi đây... CD.

sắt sợi dt. X. Sắt dây.

sắt tây dt. X. Thiếc.

sắt vụn dt. Đò sắt hư bè bở ra : Bán sắt vụn, tiệm sắt vụng.

SẮT trt. Quéo đặc lại : Kho sắt, nẫu cho sắt lại II (B) Tóm lại, rút lấy cái tinh-tuý, cốt-yếu : Nói sắt lại cho dễ hiểu.

sắt keo dt. Keo lại còng nước cốt thật lèn : Chym lửa riu-riu cho nó sắt keo lại.

SẮT dt. (thực) : Thứ cây cung loại với lau, giống như trúc.

SẮT dt. (động) : Thứ cá sống mình giẹp thịt ngọt thơm : Cá sắt, khô sắt, mềm sắt.

sắt bướm dt. Thứ cá săt nhỏ con, vảy trắng chói, gần đuôi có hình mặt trăng.

sắt dày-tho dt. Loại cá săt rắn to con.

sắt mồi dt. Cá săt rắn còn nhỏ.

sắt rắn dt. Thứ cá săt lớn, vảy có rắn đèn không rõ lầm.

SẮC-SÙ trt. X. Sắc-sù.

SÂY dt. (động) : Loại cây to, lá nguyên, trái nhỏ có lông mịn, cơm dai hơi chua chát, hạt giẹp cứng; vỏ cây có tính-chất

diệt ký-sinh-trùng, thu-liễm, trị kiết-tả (*Dalium cochinchinensis*).

sây lông dt. Loại dây trai to bằng đầu ngón ngón tay, lông mịn nhu nhung, nạc chua ngọt.

SÂY tt. Clg. Sây, trây, lác da : Sây da. **sây-sát** tt. Sây da sái ihl, trây-trựa : Sây-sát cát mìn-mây.

sây-sờ tt. Trây, lác mặt ngoài : Đề sây-sờ cát.

sây-sút tt. Trây và sút bè ra : Bàn ghế sây-sút cát.

SÂY MỐI tt. Quá roi đến mắt cái mối : Chỉ sây mối.

SÂY tt. Trây sơ : Sây da.

sây-sày tt. Nham-nhám, tróc lén lớp da thịt mỏng bên ngoài : Gãi, da sây-sày.

sây-sờ tt. X. Sây-sờ.

SÂY dt. Hong trên lửa than : Sây cau, sây trà ; cá sây, chuối sây II dt. Món ăn bằng thịt quết nhuyễn, nắn thành bánh mỏng phơi khô, khi ăn hơi lửa : Nham rượu với sây.

SÂY trt. Đề vuột mất : Cá sây cá lón ; Sây đèn tan nghé ; Sây cha còn chó, sây mẹ bú đì tng II Lõ, hụt : Sơ-sây, sơ-sây II dt. Đề non : Chị ấy vừa sây nén ốm nhiều.

sây con dt. Đề non, đè khi cái thai chưa đúng 9 tháng 10 ngày.

sây chun dt. Hụt chân, lõ bước xuống nơi trũng, nơi lầy, nơi sâu : Sây chân chết hụt II (B) Lõ bị lầm-lạc : Sây chân trái bước.

sây lời dt. Clg. Sày miệng, nói lõ lời : Sây lời khó chữa.

sây miệng dt. Nh. Sày lời.

sây tay dt. Sút tay, đè vuột rót vật cầm trên tay : Xe sông xách nước băng chình, Sây tay rót xuống, gãm mình vô-duyên CD.

sây thai dt. Hụt thai, đè non : Mới 4 tháng, sây thai.

sây trân dt. Lõ đít, lõ đánh rãm, không rãm mà tự-nhiên hơi ra ở lõ đít.

sây vời dt. Hụt chân giữa vời II (B) Mắc nẹn, lầm-nguy : Nhớ khi lõ bước sây vời K.

SÂY dt. (thực) : Loại cỏ trường-niên cao 2, 3 m., thân bông, lông dài, lá hẹp dài, cờ mang trái có nhiều lông, thường được dùng bện đắng hoặc làm rào nuối già vét : Ai vẽ giồng Dứa qua trường, Gió day bông sây đè buồn cho em II (B) Được ví với những gì ốm yếu ; Chân sây ; Ốm như cây sây.

SÂM tt. So-le, không đều : Sâm-si II X. Sao hòn II dt. (thực) Clg. Nhân-sâm, cây thuộc loài thảo-bản, chỉ mọc ở hướng nam những khu rừng sầm-uất, lớn độ 0 m01 đường k m,

có từ 3 tới 5 lá kép, hoa hồng nhô mọc từng chùm, trong 8 tháng kết thành trái, nạc màu hồng, cù vàng giọt và đầy-deden, kính 0 m05, hình-dáng giống hình người, có dù tay chân và bộ-phận sinh-dục; theo sách xue TH, cù chữa được nhiều bệnh, nhất là lao-phòn (*Panax Ginseng C.A. Meyer*).

sâm Nam dt. Các giống sâm mọc ở miền núi Lao-kay, Phú-tho, Bắc-giang, Ninh-bình (Bắc-Việt), rễ trắng và dài (*Schefflera*), cây nhỏ có lá chét; có loại mọc ở Đồng-hới, Bối-trạch (Trung-Việt) thuộc loại kiết-cánh, gọi Bô-sêm (*Campanulacée*); loại mọc ở Phú-yên (Trung-Việt) thuộc loại dây leo, hoa giống hoa dâm bụt, có năm cánh hồng, lá có góc phân-biệt rõ-rệt thành nhiều lá kép cành, trái hình trứng có nhiều hột đon hình thận (*Hibiscus sagittifolius*, Kurs); loại mọc ở Chepa cao lối 1m 80, cánh vươn lên ngoan-ngoéo, gãy góc, có lát gai, là đỗi, không cuống, phia dưới lá dính vào cây, cành có gai, hoa trắng hình đầu, cuống dài có bẹ chừng 1, 2 cm, trái hình bốn cạnh (*Dipsos Aper Wall.*).

sâm Nam dt. Loại dây bò, lá hình tim có lông mịn, mặt trên xanh, dưới trắng, hoa vàng, bốn lá dài và bốn cánh dính, bốn tam-bì tròn trái tròn hơi giẹp có lông, lá vò với nước lâ ra mù, đê dê nửa giờ đồng đặc thành sơn-sâm; rễ lợi-tiêu-tiện và lọc máu (*Cyclea barbata*).

sâm nhung dt. Sâm và gạc nai non (X. Nhung), hai vật dùng chế thuốc bò cho người già: *Thuốc rượu sâm nhung*.

sâm-sai tt. X. Sâm-si..

sâm-si tt. Sàn-sàn, xắp-xỉ, gần bằng nhau; Hai đứa sâm-si cõi một mươi một chín.

sâm thương dt. Sao Hôm và sao Mai (X. Sao Hôm, sao Mai) II (B) Hai người (thường là vợ chồng) cách-trở nhau, không gặp nhau: *Sâm Thương cách-trở*.

SÂM tt. Clg. Sum, rậm-rạp, sum-sê II Nghiêm-treng.

sâm-lâm dt. Rừng cây rậm-rạp.

sâm-lâm-học dt. Môn học nghiên-cứu về cây rừng, cách trồng, gãy gióng và bảo-vệ.

sâm-lâm-pháp dt. Pháp - luật quy-dịnh cách khai-thác rừng.

sâm-nghiêm tt. Clg. Sum-nghiêm, nghiêm-nhết, cấm kẽ lè tối lui: *Khu quan-sự là nơi sâm-nghiêm*.

SÂM-SÂM trt. Chêng-vạng; nhiều mây dày: *Đời sâm-sâm tối hây đèn; đang trong*

sáng bỗng sâm-sâm tối.

SÂM dt. Núi nhô mà cao // tt. Khuất-tịch, rậm-rạp.

sâm-khuất tt. Rậm-rạp, có nhiều cây, tên che tối: *Cây-cối sâm-khuất; nơi đó sâm-khuất quá, ít ai dám tối.*

sâm-lanh dt. Núi cao.

sâm-tịch tt. Hẻo-lánh, vắng-vắng.

sâm-uất tt. Nh. Sâm-khuất II (R) Đang-déec nhà cửa và người: *Sâm-uất thịnh-vượng.*

SÂM dt. Xu mặt xuống, ra vẻ buồn hoặc giận: *Sá-sâm; khi không sâm mặt lai lì* H. Sụp tối.

sâm-sâm trt. X. Sâm-sâm.

SÂM tt. To lớn: *To sâm mà còn chơi* theo trẻ con: *Đêm tiêu gì còn to sâm!*

sâm-sâm tt. Chồng-nồng, cao lớn người: *Sâm-sâm cái đầu mà không nêu thân!*

SÂM trt. Tiếng ào-ào khi mưa to.

sâm-sập trt. Tiếng mưa to có gió mạnh tung hôi: *Trời mưa sâm-sập* II (R) Tiếng nhặt-thúc tung hôi của nhạc: *Tiếng khoan như gió thoảng ngoài, Tiếng mau sâm-sập như trời đồ mưa K.*

SÂM dt. Tiếng trời gầm, tiếng nô to và kéo dài âm-i trên không-trung do hai luồng điện âm và dương chém vào nhau: *Nghé như vút nghe sâm; Mấy đời sâm trước có mưa, Mấy đời đi ghê mà ưa con chồng CD.*

sâm-chớp dt. Tiếng sâm và chớp nhéng: *Mưa to, sâm chớp đầy trời.*

sâm-dậy dt. Trời gầm, sâm nô ran: *Sâm dậy đầy trời* II (B) Tiếng la héto lên của kè có quyền: *Sáng ra thì có sâm dậy.*

sâm-sét dt. Sâm và sét, tiếng âm-i kéo dài và tiếng nô chát-chúa thật to: *Trời có sâm-sét không nêu dầm mưa* II (B) Tiếng la thét dữ-dội: *Dẫu rằng sâm-sét, búa rìu cũng cam K.*

sâm-vang dt. Tiếng sâm vang dậy, âm-i II (B) a) Tiếng la rầy vang dậy: *Bất-bình nồi trận đùng-dùng sâm vang K* II b) Tiếng đồn vang dậy xa gần: *Danh uy từ đây sâm vang trong ngoài K.*

SÂM dt. Lời đoán trước những việc lớn của nước non sẽ xảy ra sau này, ghi thành câu văn vần với ý-nghĩa khó hiểu: *Sâm Trạng Trinh, sâm Phật Thầy.*

sâm-bộ dt. Phép đoán được việc sẽ-tới.

sâm-ký dt. Sách chép các câu sâm.

sâm-ngôn *dt.* Câu sâm, câu văn vắn với nghĩa gút-mắt, ám-chì việc sê-tói.

sâm-ngữ *dt.* Nh. Sâm-ngôn.

sâm-truyền *dt.* Lời sâm được truyền miệng, chưa được in thành sách : *Theo sâm-truyền.*

SÂM *tt.* Thấp, dưới thấp : *Đất sâm, ruộng sâm* // *tr. Hè xuống, xu xuống* : *Sâm-sâm tối.*

sâm-sâm *trt.* X. Sâm-sâm.

sâm tối *tt.* Chặng-vọng, gần tối : *Trời sâm tối.*

sâm trời *trt.* Clg. Xâm trời, hơi tối : *Đợi sâm trời hãy đi.*

sâm xuống *dt.* Vụt tối trời, khi không may đèn che áng mặt trời và một vùng rộng đậm mờ : *Đang nắng, ông vụt sâm xuống để tối hù.*

SÂM *tt.* Clg. Thầm, sầm, rất đậm : *Đen sâm, đở sâm, màu sâm, nhuộm sâm, sắc sâm.*

sâm da *tt.* Đen da : *Dan nắng quá sâm da.*

sâm tối *tt.* Sầm tối, không tươi : *Phè màu đậm quá nên bức tranh sâm tối.*

SÂM *dt.* Chặn, bít lại : *Lấy chè gai sâm lõ chố lại.*

sâm gai *dt.* Dùng chè gai bít lại, chặn lại : *Sâm gai cho nó kín cái lõ đó.*

sâm rào *dt.* Bít lõ rào, vả chõ hàng rào hu : *Sâm rào lại kín.*

SÂM-SICH *trt.* Tiếng nhịp chân.

SÂM-SỊT *trt.* Lai-rai không dứt : *Mưa sâm-sít tối ngày.*

SÂN *dt.* Khoảng đất trống trước nhà : *Đứng ngoài sân réo* II (R) Khoảng trống rộng để dùng vào một việc gì : *Ra sân, hạ xuống sân.*

sân bay *dt.* Khoảng đất trống thật rộng để bằng phẳng cho máy-bay chạy lấy trớn khi bay lên và đã hết trớn khi đáp xuống.

sân banh *dt.* Khoảng đất trống hình chữ-nhật có kích thước quy-dịnh dùng chơi banh tròn (X. Banh tròn).

sân cỏ *dt.* Khoảng đất rộng có nhiều cỏ để nuôi súc-vật // Thứ sân quanh có tròng cỏ thay vì tráng xi-măng.

sân chầu *dt.* Trào-định, nơi bá-quan đứng chầu trước ngei vua : *Phủ-phục trước sân chầu.*

sân chim *dt.* Khu-vực trống-trái giữa rừng sâu, phần nhiều là rừng tràm, mà hàng năm, nhiều loài chim tụ về đó ở 10, 15,

hôm hoặc dài ba tháng rồi bay đi, hoặc ở luôn và sinh-sản : *Đầu giờ sân chim; sân chim là nơi quy-tụ binh-sĩ của Nguyễn-trung-Trực.*

sân chơi *dt.* Khoảng đất rộng trải cát cho trẻ con chơi.

sân-khấu *dt.* Sập cao trong rạp hát để diễn trò : *Ra sân khấu II (R)* Gánh hát: Nghệ-sĩ Giáp đã về sân-khấu Ất rồi II (B) Trường, nơi hoạt động : *Sân-khấu chính-trị.*

sân lợp *dt.* Sân thể-thao có mái cát mura nắng thật cao II (R) Sân quần có tráng xi-măng (khác với sân cỏ ở một vài nước).

sân lúa *dt.* Khoảng đất rộng để chặt lúa cho trâu đep ra hột.

sân quần *dt.* Khoảng đất hình chữ-nhật dùng kích-thước quy-dịnh, có tráng xi-măng hoặc tròng cỏ, để chơi quần vợt X. Quần-vợt.

sân rộng *dt.* Nh. Sân chầu.

sân-sướng *dt.* (d) Tiếng gọi chung những sân : *Sân-sướng gì là hàng không.*

sân-tú *dt.* Khoảng trống giữa trời của một chiếc tàu.

sân thương *dt.* Nóc bằng có lan-can chung-quanh của một toà nhà, thường là chà lầu : *Nhà có sân thương.*

sân Trinh *dt.* Trường học chữ Hán : *Cửa Không (Không-tử), sân Trinh (Trinh-Di).*

sân vận-động *dt.* Sân thật rộng có nhiều sân thể-thao và nơi chơi diền-kinh cùng tập-thể-dục.

SÂN *dt.* Giận, một trong ba điều trờ-ngại (Tam-chướng) cho việc cõi bù oan-nghiệt theo thuyết nhà Phật.

sân-cầu *dt.* Mảng chửi trong cơn giận.

sân-hận *dt.* Giận và thù ghét.

sân-nô *dt.* Giận dữ, le hét dữ-dội.

sân-nghẹ *dt.* Giận cùng, giận quá sức đến mắng sảng-suốt.

sân-si *dt.* Giận và ngu-tối, hai trong ba điều trờ-ngại (Tam-chướng) cho việc cõi bù oan-nghiệt theo thuyết nhà Phật II (R) Piết cùi, nỗi giận : *Liệu năn-ni, chó sân-si thiết cùi K* II (thth) *Cự-nụ, gãy-gò* : *Nó sân-si muốn đánh lợn.*

sân-si thì-vụ *dt.* Gãy-gò và cãi lê : *Không đi, còn đứng sân-si thì-vụ.*

SÂN *dt.* U-nần ngoài da : *Nồi sân* II tt. Sương, không dẻo : *Khoai sân* II Chai, ít nước : *Cam sân, quýt sân.*

sân mặt *dt.* Sương, xấu mặt, không biết ăn

nói làm sao : Ăn-cấp bị bắt tại trận nên sần mệt.

SÀN-SÙI tt. Nồi về, có lác hoặc u-nần : Da mặt sần-sùi.

SÀN-SƯỢNG tt. Sàn và sương, không tron-tru : Cù khoai sần-sương cả || (lóng) Cự-nụ, gãy-gô : Không đi, còn đứng sần-sương với người ta.

SÀN tt. Si đần, khờ dại : Tuồng mặt sân.

SÀN-SẬT tt. Rắn-rật, luộn, hoài : Ăn săn-sật, di săn-sật.

SÀN bt. Clg. Giần, xông tới mạnh-mẽ : Xe hơi sấn vào gốc cây || Chán, ăn mạnh mũi dao xuồng : Sấn cho dứt lia || Sốt-sảng, mau le : Làm sấn tới.

SÀN-SỞ tt. Sùng-sở, bô hung-hãng dữ-tợn : Bô săn-sở muôn đánh lén.

SÀN-SƯỚT tt. Sốt-sảng, vui-vẻ, hăng-hái tiền-tới : Làm cho săn-sướt.

SÀN dt. (động) : Clg. Ngô-dồng, loại cẩy khi xưa, gỗ được dùng đóng säng || (R) Sảng, hòm, quan-tài : Đóng sấn.

SÀN tt. Nồi về ngoài da : Nóng sần cùnぐり lên || Không đều, sợi to sợi nhỏ : Tơ sần. **sần ngang** tt. Vụng, không khéo, không đều ; Hàng dệt sần ngeang.

SÀNG bt. Sày-sawy ngoài da và ngứa : Núi sảng ; muỗi cắn sảng mệt hết.

SÀNG-SƯỢNG tt. Nồi sàng và mện cứng như sương : Gãi sảng-sương hêt.

SẤP tt. Đưa bồ lung lên : Đong tiền sấp || tt. Bị úp bồ mặt xuồng : Bó sấp, nấm sấp, ngã sấp, té sấp, xô sấp.

sấp bóng tt. Áng bóng, ánh-sáng ở phía sau lưng, thành ra bóng minh che vật mình đang trong : Ngồi sấp bóng không thấy rõ chữ. **sấp cật** dt. Quay lung lại : Sấp cật làm ngơ. **sấp lung** dt. Quay lung lại đồng đi : Vừa sấp lung đi thì nó gọi lại.

sấp mặt dt. Trò mệt, phản-bội : Ăn rỗi sấp mặt. **sấp ngứa** tt. Khi thì sấp, khi thì ngứa, nói con người lác gáp-gáp nguy-khổn, tai-nạn đòn-dập : Chạy sấp ngứa ; Hai cửa trâm-anh, xô sấp ngứa. Một nhà danh-giáo, xô tan-hoang PVT || (bac) Môn đánh bạc bằng cách bong cho đồng tiền quay tròn rồi lấy bàn tay úp lại cho người khác đ potrà tiền ăn thua, một trúng một : Dánh sấp ngứa.

SẤP tt. Từ một nơi-chỗ hay ngày-giờ đồ đi : Từ đây sấp ra tối bến đò, từ rày sấp lên. **sấp di** tt Clg. Đò đi, tối luộn : Từ tháng 5 sấp di, ông mưa cho mặc súe mà cày.

sấp iên trt. Từ một chỗ thấp tới một chỗ cao hay từ một ngày-giờ nào đi tới : Từ lớp đệ-tam sấp lên thuộc trung-học đệ-nhị-cấp ; từ rày sấp iên.

sấp tối trt. Nh. Sấp lên.

sấp vê sau trt. Nh. Sấp lên : Từ rày sấp vê sau.

sấp xuống trt. Từ một nơi nào, một hạng nào đó xuống chỗ thấp hơn : Từ Tân-an sấp xuống, ruộng cỏ bay thẳng cánh ; Từ 6 tuổi sấp xuống, chưa vô trường công được ; từ hạng tư sấp xuống thì không có phần thường.

SẮP dt. X. Sắp : Bán sắp, sang sắp, đầu thuế sắp.

SẮP dt. Đò ụp, ngã bẹp xuồng : Sập nhè || Hẹ xuồng, đóng ụp lại : Sập dù, sập mui, sập cửa. **sập bẫy** tt. Làm cho cái bẫy gài sẵn, giương sẵn, sập xuồng : Thú ham mồi làm sập bẫy.

sập giàn tt. Làm cho cái giàn đồ xuồng, ngã xệu que : Ngồi dông quá, sập giàn.

sập-sập tt. X. Sầm-sập.

sập-sinh tt. Chỉ chỗ đất trên mặt thì khô ráo bằng phẳng, nhưng lớp dưới thì nhão : Đất chổ đó sập-sinh.

sập-eñi dt. Âm-eñi chuyền mưa : Trời sập-eñi muối mưa.

sập tối dt. Vụt tối thình-lình : Còn sóm mà bị mây kéo nén ông sập tối.

SẮP dt. Đập cánh, vỏ cánh bay cách mệt nhoc, gãy-gô.

sập-sận tt. Bay không thẳng cánh, bay lả-là rồi đáp xuồng, rồi bay lại, cứ thế luộn : Vô ò, đèn chim sập-sận bay.

sập-soè tt. Nh. Sập-sận.

SÂU tt. Có bè xuồng thật dài, thật thấp : Nơi đây-đưa cho vừa lòng bạn, Sông Giang-hà chổ cạn chổ sâu ; Tuồng giêng sâu nỗi sợi dây dài, Hay đâu giêng cạn tiếc hoài sợi dây CD || (R) Có bè vô thật dài, thật xe : Mắt sâu, rốn sâu, xóm sâu ; Ánh đì em một ngó chừng. Ngó sông, sông rộng, ngó rùng, rùng sâu ; Hang sâu nút hiêm như vây. Ai xui anh đến chốn này gặp em CD || Tên bè xuồng hay bè vò : Bè sâu cái giêng, bè sâu cái nhè, cái hang || (B) tt. Tận-cùng, tận đáy, hiêm-hóc, tê-nhị : Hiêm-sâu, hiêu sâu, mưu sâu, nói sâu ; Đì sâu vào chi-tiết.

sâu cay bt. Sâu xe và cay đắng, hiêm-hóc làm đau lòng người : Ăn ở sâu cay ; nói một câu thật sâu cay.

sâu đặc tt. Clg. Thâm đặc, đặc-ác không lường nổi : Ăn ở sâu đặc.

sâu-hiểm tt. X. Hiêm-sâu.

sâu hoáy tt. Rất sâu (dùng cho những vật nhô):

Cái lỗ sâu hoáy, cái rốn sâu hoáy.

sâu hoắm tt. Rất sâu: Cặp mắt sâu hoắm.

sâu hóm tt. Nh. Sâu hoáy: Lỗ sâu hóm, rốn sâu hóm.

sâu lòng tt. Có cái đáy sâu: Cái bát sâu lòng, cái thúng sâu lòng.

sâu nhiệm tt. Sâu xe kín-deo, hay mà khó hiểu: Ý-lú sâu-nhiệm.

sâu-rộng trt. Sâu và rộng: Cái sân sâu-rộng, cái giếng sâu-rộng // trt. Tận-cùng và nhiều việc: Hiểu biết sâu-rộng, thảo-luận sâu-rộng.

sâu-sắc tt. Sâu và sắc bén: Lời nói sâu-sắc, mưu-mẹo sâu-sắc // Khôn-ngoan hiềm-dộc: Lòng dạ sâu-sắc, sâu-sắc nước đời.

sâu sâu trt. Hơi sâu: Khoét sâu sâu, đi vò sâu sâu chút nữa.

sâu thăm-thẳm tt. Rất sâu, sâu mút mắt, thấy tăm-tăm mù-mù: Cái hang sâu thăm-thẳm, giếng sâu thăm-thẳm.

sâu thẳm tt. Rất sâu, rất xa: Giêng sâu thẳm, hẻm sâu thẳm.

sâu xa bt. Cao xa thăm-thúy, có hàm chứa ý nghĩa thật hay nhưng khó hiểu: Lời nói sâu xa, ý nghĩa sâu xa, ăn nói sâu xa.

SÂU dt. (động): Loài côn-trùng phá hại màng và thân-thè động-vật: Con sâu làm rầu nỗi cảnh; Rau naze sâu nẩy tng // tt. Bị sâu phá hại bên trong: Ồi sâu, mận sâu, rặng sâu; mía sâu có đốt, nhè đót có noci tng. **sâu bài** dt. (lóng) Người ghiền (nghiện) cờ-bạc, mê đánh bài.

sâu bọ dt. Tiếng gọi chung các thú sâu: Coi chừng sâu bọ.

sâu đeo dt. Loại sâu nhỏ, khi di thì thun khúc mình sau lại rồi trườn khúc trước mà tiến tới.

sâu hùm dt. Loại sâu to con, do râu hay lông cọp rụng rồi hoá ra.

sâu keo dt. Loại sâu mình dài hay cắn phả lúa ruộng.

sâu mọt dt. Loài sâu và loài mọt // (B) Ké dùng quyển-thể rúc-ria của công hay của dán.

sâu róm dt. X. Sâu róm.

sâu rộm dt. Clg. Sâu rộm, loại sâu lồng dày đứng và nhiều màu, bụng rất ngứa // (lóng) Máy bay lên thẳng (trực-thăng) hơi chong-chóng: Đô-bô bằng sâu rộm.

sâu răng dt. Chất thiu thói của bã đồ ăn đóng ở kẽ răng, hay ăn khuyết xương răng.

sâu-sia dt.(d) Tiếng gọi chung các loại sâu: Sâu-

sia sâu mè sợ!

sâu voi dt. Loại sâu lớn con, lớn đầu.

SÂU dt. Nỗi buồn rầu lo nghĩ, cực-khổ trong lòng: Giải sâu, tiêu sâu, thành sâu, ưu sầu: Lòng sao lầm nỗi đắng cay, Bấy lâu thêm chất, sâu xây nên thành CD // dt. Đem lòng rầu lo: Cố sâu ai cõi chẳng quyet đuối, Như lan sầu huệ, như tôi sầu chõng CD.

sâu áy tt. Lo râu áy - nay, không yên trong dạ: Anh đi đâu cẩn - cẩn giờ nhái, Có chút mẹ già, sâu áy lè gan CD.

sâu-âm dt. Tiếng then - thở, giọng then-thở: Sâu-bi tt. Âu - sâu bi-thở, lo râu tiều-tuy: Vui buồn ai cũng có khi, Có hoan-lạc, có sâu-bi lè thường CD.

sâu-cảm dt. Nỗi buồn thầm-thía: Lòng đầy sâu-cảm.

sâu-hài dt. Biền sâu // (B) Nỗi buồn rầu mên-mông không bờ bến.

sâu-hận dt. Nỗi buồn và nư giận, vừa buồn vừa giận: Lòng đầy sâu-hận.

sâu hoa dt. Đóa hoa héo // (B) Người con gái hay dàn-bà đẹp đang lúc buồn rầu.

sâu-hoạ dt. Bức tranh tà cảnh điu-hiu, màu sắc mờ nhạt u-buồn.

sâu khổ tt. Buồn-rầu khổ-sở: Sâu khổ liên-miên // dt. Sự buồn khổ đau-dớn: Ai gieo sâu khổ cho tôi?

sâu-lâm dt. Đám mưa đậm buồn-bã.

sâu-lệ dt. Giọt nước mắt thê-thở, sự khóc-lóc buồn thảm: Sâu-lệ khôn ngẩn.

sâu-lộ dt. Giọt nước mắt thê-thở: Nước mắt, cái khóc vì rầu-buồn.

sâu-mi dt. Chang-mày cháu lại vì lo buồn: Sâu-mi bất triền (Chau mày không vui).

sâu-mộng dt. Giác chiêm-bao do rầu lo sinh ra.

sâu-muộn dt. Buồn rầu uất-ức hay nỗi uất-ức buồn rầu: Vé sâu-muộn hiện lên nét mặt; sâu-muộn mắt ăn mắt ngủ.

sâu-não bt. Nh. Sâu-muộn.

sâu-nhan dt. Vé mặt buồn-bã.

sâu-oán dt. Nh. Sâu-hận.

sâu riêng bt. Clg. Sâu tây hay Sâu tư, nỗi buồn riêng của mình, khó bày-tỏ với ai: Sâu riêng chõng-chất như thành, Biết ai san-sé cho mình nhẹ thân CD.

sâu ruột tt. Có cái ruột teo lại, quấn lại: Trái cau sâu ruột, trái bầu sâu ruột.

sâu tây bt. X. Sâu riêng: Sâu, tây mệt mình.

sâu tân bt. Buồn rầu cay đắng.

sâu tố dt. Than-van, kêu sâu.

sầu tư dt. X. Sầu riêng: *Cá lý-ngru sầu tư
biêng lội, Chim phung-hoàng sầu côi biêng
bay CD.*

sầu tút dt. Mỗi lo nghĩ rầu buồn.

sầu-tý dt. Mỗi sầu.

sầu-thảm bt. Buồn rầu thê-thảm: *Thầy bắt
sầu thảm; sầu thảm làm cho mau già.*

sầu-thành dt. Thành sầu, nỗi buồn-rầu to lớn
khó-khăn, khó giải cho hết: *Dụng túu-
binh giải phá sầu-thành II* Nơi nhốt gai
điếm: *Chốn sầu-thành em cầm một ngày
bỗng một năm.*

sầu thê tt. Buồn rầu.

sầu-thi dt. Thơ buồn, bài thơ kè nỗi đau
khô-dáng buồn.

sầu-zhiên dt. Trời âm-u nhiều mây, có vẻ
buồn-bã.

sầu-trường dt. Lòng buồn-bã: *Sầu-trường
thốn đoạn* (Rầu đứt ruột).

sầu-vân dt. Đám mây ảm-dạm II (B) Không-
khí buồn thảm.

SÀU-ĐÂU dt. (thực): Loại cây 4, 5m., de
xù-xì, lá hình tim xanh lợt mọc đối, hoa
nhỏ, trái tròn chùm khi chín màu đen, vỏ
cây, lá và trái đều có vị đắng, tánh lạnh, có
độc (sách thuốc gọi Khô-luyện).

SÀU-RIÊNG dt. (thực): Cây to, lá dài nhọn
bè mặt xanh, bè trái vàng, hoa có chùm to
mọc ở thân cây, nhiều tiêu-nhị, trái to có
gai nhọn cứng, chia thành nhiều ngăn, mỗi
ngăn có từ một đến bốn múi, hột to, cơm
nhão, màu vàng hoặc trắng, vị ngọt mùi
thơm ngát hay thói tuỳ khứu-giác mỗi người
(*Duriozibethinus*).

SẤU dt. Loài bò-sát to, đầu dài, mũi to, miệng
rộng, da dày đóng rong, đuôi dài, có gai
trên sống lội nước kiêm mồi rồi đem lén
bò ăn: *Cá sấu, câu sấu.*

sấu có dt. Giống sấu nhỏ, dài lối 2m., thường
ăn cá.

sấu gấm dt. Loại sấu da có nhiều màu sắc.

sấu hoa cà dt. Loại sấu dữ, da có nhiều
đốm đen trắng xen lện.

sấu mun dt. Loại sấu dữ da đen mun.

SẤU ĐỎ dt. (thực): Loại cây to, cao 2, 30m.
lát kép 3 lá phụ có lông, chùm ty-ián thừa
hos, hoa 5 cánh, 10 tiêu-nhị dính nhau, trái
vàng, vỏ mịn như nhung thuộc loại phì-quả,
ăn được, lá dùng trị bệnh tiết-tả (*Sandori-
cum indicum*).

SẤU-SÀNH dt. (đông): Loại cào-cào to,
cành đỏ.

SẤU trt. Bực, cục trú, thối-chí: *Thầy phái
sầu.*

sầu chí trt. Thối-chí, hết muối chi nős;
Sầu chí muối bỏ học.

sầu dạ trt. Clg. Sầu lòng, nực, buồn và bực
bội: *Ai trêu cho sầu dạ này, Ông xây nén
núi, hận dẩy biến Đông CD.*

sầu lòng trt. X. Sầu dạ.

sầu mình trt. Bực mình, áy-nay khó chịu;
Nó làm tôi sầu mình hết sức.

sầu ruột tt. X. Nẫu ruột và Sầu ruột II trt.
Thúi ruột, nghe như ruột quẩn thắt vì quá
buồn hay khó chịu: *Thầy sầu ruột.*

SẤU bt. X. Móc sầu.

SẤU tt. Cứng: *Ngô (bắp) sầu II* Phách lối:
Mặt sầu.

SE bt. Rút khô lại: *Đa se, mồi se; Nắng
mây bưa, đắt se lại; Cá se gấp nước;*
Trúc se ngon thô, tơ chùng phím loan K II
(R) Hơi mệt-nhọc, khó chịu trong mình:
*Se da ảm đầu II (B) Thắt lại, hơi buồn
Nghe qua, lòng se lại.*

se da tt. Hơi nóng, mồi phát binh, tiếng
dùng kính-cần cho người trên trước: *Bé-
hạ se da; cha tôi se da.*

se lòng trt. Phát buồn phiền đồi chút: *Việc
tuy chẳng ra gì, song cũng làm se lòng
người trong cuộc.*

se mình tt. Ảm đầu, mồi phát nóng trong
mình, tiếng thường dùng cho trẻ con: *Thẳng
nhở tôi se mình từ hôm qua.*

se thắt dt. Quấn thắt, đau nhói trong lòng;
Nghe kè chuyện, lòng anh se thắt ít nhiều.

SE-SÈ dt. (đông): Loại chim nhỏ lông nâu
có sọc, mỏ bén nhọn, vú nhọn, liền-thoảng;
Se-sè đẻ cát đình.

SE-SÈ trt. Clg. Khe-khẽ, nho-nhỏ, nhè-nhẹ;
Nói se-sè, đi se-sè.

SE-SUA bt. Khoe-khoeng, bằng việc làm, điều
bộ với ý khoe - khoang quần áo, tiền-bạc I
Tánh hay se-sua; *Ăn mặc se-sua.*

SÈ dt. Ngửa bàn tay ra: *Sè tay xin tiền; sè
tay cho thày xem.*

sè tay dt. Ngửa bàn tay ra II (lóng) Xin tiền;
Hé gắp là sè tay; chuyên-môn sè tay.

SÈ trt. Là, sà, dưới-thấp: *Bay sập-sè.*
sè-sè tt. Sà-sà, lùm-lùm, nồi u-lên một chút;
*Sè-sè nấm đất bén đảng, Đầu-dầu ngọt
cố nứa vàng nứa xanh K.*
sè-sét tt. Lè-tè, le-te, rất thấp: *Nhè thấp sè-
sét.*

SÉ dt. X. Con sê.

SÉ dt. (động): X. Se-sê.

SÉ dt. Chia rẽ, sót bớt: San-sé; Chia corm sê áo.

SÉ trt. Sắp, hây, tiếng chỉ việc toàn làm, định làm trong một ngày-giờ sau này: Lát nữa sê ăn; mai sê đi; Dần-dà rồi sê liệu về cổ-hương K.

sê tới tt. Tương-lai, sau này, sê xảy ra sau này: Đoán việc sê tới; cho hay chuyện sê tới II dt. Sắp đến nơi: Mai, hẵn sê tới.

SÉ trt. Khẽ, nhẹ, nhò, không đè có tiếng động to: Đì sê, nái sê: Nam-mô sê hỏi nhà sư ti, Phúc-đức nhà người được mấy bồ? HXH; Người thanh nói tiếng cưng thành, Chuông kêu sê đánh bên thành cưng kêu CD.

sê chân trt. Nhẹ chân, rón-rén: Bước sê chân, đi sê chân.

sê động dt. Động nhẹ: Gió sê động bức màn II tt. Có tiếng động nhỏ: Không gây một tiếng sê-động.

sê lén trt. Lén đi nhè-nhé: Sê lén lại gần, sê lén đi ra.

sê-sê trt. X. Se-sê.

sê tay trt. Nhẹ tay, nâng-nâng: Bồng sê tay, làm sê tay II (B) Dè-dãi, rặng-luong: Sê tay cho kê dưới.

sê-thúc trt. X. Sây-thúc.

SÉC dt. Ngân-phiếu: Ký séc, lanh séc (chèque).

SÉM tt. Cháy phốt bên ngoài: Cháy sém II (R) Nám: Mật sém nồng II (B) Rắn-rỏi, có vẻ cương-quyết: Mật sém bụi trần II dt. Cơm cháy: Ăn sém.

sém da tt. Nám da: Dan nồng sém da.

sém nồng tt. Bị nồng ăn nám: Mật sém nồng.

SEN dt. (thực): Clg. Liên-hà, loại cỏ sống dưới nước, rễ ăn sâu dưới sinh, lá tròn to, hoa trắng hay hường, gương có hột ăn được, cù và ngó đều bông, nhuỵ (liên-nhi) dùng ướp trà, gương (liên-phòng) làm êm điu đường tiêu-tiện, hột (liên-ử) là vị thuốc trán-an và ngủ, rễ (liên-căn) sắc chung với hột lười-ươi và hột già là thuốc điều-kinh, tim của hột clg nhí (liên-tâm) có chất nélumbin được dùng làm thuốc giải-nhiệt và khai - huyệt (*Nelumbo nelumbo-Nymphaeaceae*).

SEN dt. Tên gọi người tớ gái giúp việc nhà: Con sen.

SEN tt. Hà-tiện, rít-róng: Ăn sén, bón-sén, sén-sắt ti. Rất sén: Con người sén-sắt.

sén-so bt. Nh. Sén: Ăn tiêu sén-so, người sén-so.

SÉNG dt. Vá, vật xúc đất gồm có cái luồi bằng sắt mỏng bén to, và cái cán dài: Cuốc, sénge.

SEO tt. Teo, khô và rút mình lại: Seo da, quả seo, mặt lụa seo.

SEO-SÉO trt. Ché bặt giấy vào khuôn rồi rùng cho thành tờ giấy: Seo giấy, thợ seo.

SEO-SÉO trt. Tiếng bập-bẹ của trẻ con: Nói seo-seo.

SÉO trt. Tiếng kêu của một loại chim giống cò nhưng lớn hơn, lông đều đỏ: Đòi như seo; đòi ăn như seo II (R) Tân giống chim kè trước: Con seo.

SÉO dt. Clg. Theo, dấu vết thương đã lành: Cố seo, nuối seo II (R) Cái lỗ xoi lủng giữa mũi trâu bò đẽ xỏ dầm: Xó seo, trâu sứt seo.

SÉT dt. Tiếng nổ to trên không có xẹt ra một lần sáng trắng hình chữ « Chi » (đường gãy) do hai luồng điện chẹm nhau: Sém-sét, luời tém-sét.

sét đánh dt. Clg. Trời đánh, luồng sét xẹt chẹm phải người hay vật và đốt cháy đèn: Cây da bị sét đánh; sét đánh chêt con trâu II (B) Hải-hùng, dáng kinh sợ: Tin sét đánh, Điều đâu sét đánh lung trời K.

SÉT bt. Clg. Gi, hay oxy-hoá, nói về chất sét bị âm-uốt lâu ngày chảy ra và đóng lại: Cạo sét, đóng sét, luời cuốc đã sét.

sét ăn bt. Chất sét từ trong sét hay thiếc chảy ra rồi làm thủng miếng sét hay thiếc ấy: Cái thủng bị sét ăn nên chảy.

sét gì bt. Nh. Sét.

SÉT tt. Tên thứ đất đèo và mìn dùng nắn đồ gốm: Đất sét.

sét đèn dt. Đất sét màu đen ở đất bung, thường được dùng hầm gạch, ngói.

sét trắng dt. Đất sét màu trắng ở đất thật cao, dùng nắn chén, đĩa, v.v...

sét vàng dt. Đất sét màu vàng ở đất giồng, được dùng nắn nồi, tráp, v.v...

SÉT tt. Sát mặt, khoả mặt, không vun: Lit sét, lon sét.

SÉT-TY dt. Người Ăn-độ làm nghề cho vay: Vay sét-tý (chetty).

sét-tý da vàng dt. Chủ nợ người Việt-nam gắt hiềm: Glop sét - ty da vàng thì đừng mong năn-ni.

SÈ dt. Vật dụng trệt, đáy bêng, đương bêng tre, thưa lõi : *Cánh hai sè chuối*.

SÈ tt. Đã đẻ nhiều lứa : *Lợn sè II (B)* Đã đẻ nhiều lần : *Gái sè II Nò-nang* : *Bè-sè*.

sè-ngang tt. Nò bè ngang, có bè ngang to rộng : *Cái sè-ngang cả làng đều ngán tng. sè-sè* tt. Phè-phè, trắn xuống : *Cái đít sè-sè*.

SÉ-NÉ tt. Xièng-nièng, bộ đi nặng-nè mà không vững : *Khiêng nặng đi sè-né II (B)* Xièng-lièng suy-sụp, hết thời : *Lúc này coi va sè-né*.

SÈ tt. Phè, trắn xuống vì nặng : *Sè bụng, sè vú*.

sè-sè tt. X. Sè-sè.

SÈ-NÉ tt. X. Sè-né.

SÈM-SÈP tt. Hơi sèp, thấp lùm lùm.

SÈN dt. Clg. Sán, giống lài mìngh giẹp có nhiều mắt (đốt), dài cả mấy thước ở trong ruột : *Bị sén, con sén, trứng sén*.

sén lài dt. Con sén và con lài.

SÈN dt. Dây sắt có nhiều mắt, đầu đuôi gài dính lại thành vòng chuyền : *Dây sén (chaîne)*.

SÈN dt. (đóng) : Clg. Ốc ma, loại ốc không mày hay bám ăn cây lá.

SÈN-SÉT tt. Vừa đắt, chưa đúng mức đắt theo ý muốn : *Còn sén-sét, mới sén-sét*.

SÈN-SÉT tt. Clg. Sét-sét, lèn, hơi đắt, gần đắt, đắt theo ý muốn : *Khuấy sén-sét*.

SÈN-SÉT trt. Clg. Xèm-xep, tiếng kéo lê vật mòng : *Kéo dép sén-sét*.

SÈN dt. Sang lại, nhường lại hoặc được sang, được nhường lại, cả hai đều có điều-kiện : *Sén cản phố cho người ta được 50 ngàn đồng ; Sén cản phố đểng ở hết 50 ngàn đồng*.

SÈN dt. (thực) : Loại cây rừng to, gỗ chắc : *Cầm thương ô-duốc bời-lời, Cha sao me sén dựa nơi gốc bần CD*.

sén-cết dt. Loại cây to, lá láng dài lõi 20 cm, trái có ba cánh lớn dài lõi 30 cm và 2 cánh nhỏ lõi 8 cm (*Shorea cochinchinensis*).

SÈNH dt. Clg. Sanh hay Sinh, súc-vật dùng làm lỗ cúng tế, thường là trâu, bò, heo, dê; cũng có thè thay vào đó bằng miếng thịt heo, con cuса (hoặc lợn) và trứng vịt, tết-cà đều nhuyễn đỏ : *Bộ tam-senh*.

SÈNH dt. X. Sanh : *Gõ sènh, khắc sènh, nhíp sènh*.

sènh tiền dt. Thú sènh có xò nhiều đồng tiền cho khus to.

SÈNH bt. Bán với giá rẻ : *Bán sènh*.

sènh giá dt. Hẹ giá, xuống giá.

SÈNH tt. Gò-ghè, khó di : *Đường sènh, núi sènh, rìng sènh ; sòng-sènh*.

SÈNH dt. Tên thứ tiễn kém đời Tự-dứ : *Đồng sènh, tiễn sènh*.

SÈNH-SÈNH trt. Chình-inh, bày trước mắt cách khó coi : *Đè sènh-sènh giữa đường ; nǎm sènh-sènh giữa nhà*.

SÈNH trt. Sày, sòng, vuột mắt : *Bắn sènh, bồ sènh con chim II (B)* Lơ-dênh, không trông nom : *Sènh ra một tí đã hỏng việc*.

sènh lồng tt. Sò lồng : *Chim sènh lồng*.

SÉP dt. Người cai-quản : *Ông sèp, coi sèp, sèp Tây, sèp Chè (chef)*.

sèp ga dt. Clg. Trưởng ga, người cai-quản một ga xe lửa.

SÈP tt. Tết, xep, thấp xuống : *Mái sèp, ngã sèp II Xò, chiju thua : Sèp rồi*.

sèp mặt dt. Đồi sắc một xò, chiju thua, không sùng-sổ nữa : *Bị mảng sèp mặt*.

sèp thằn-vì dt. (lóng) : Say cúp, hết biết gì : 6 chén sèp thằn-vì II (R) Suy-sụp, nghèo lại : *Lúc này, va sèp thằn-vì rồi*.

SÉT tt. Hơi đắt : *Sén-sét*.

sét-sét tt. X. Sén-sét.

SÉT tt. Gần đắt, kẹo lèn : *Sén-sét*.

sét-sét tt. X. Sén-sét.

SÈU dt. Biểu nhà gái những lỗ-vật trong các lỗ Tết, khi chưa cưới : *Ngờ rằng em chưa có chồng, Đè anh mua cỗm mua hồng sang sêu CD*.

sêu tết dt. Nh. Sêu.

SÈU dt. (đóng) : Loại chim séo chân thật cao : *Cao như sêu II Xt. Séo*.

sêu vườn tt. Cao nhất trong vườn II (R) Lènh-nghênh, trật ót, thật cao : *Trong đám, có va là cao sêu vườn*.

SÈU tt. Sai khớp, trẹo khớp xương, trich qua một bên : *Đánh sêu quai hèm*.

sêu hàm tt. Trẹo khớp xương hàm, hàm dưới trẹo qua một bên : *Vừa ngáp vừa day mặt qua một bên, hay bị sêu hàm II (lóng) : Lời hăm : Đánh sêu hàm*.

sêu-sáo tt. Clg. Sêu-sáo, long-lay, gân rung : *Lớn tuồi rồi, răng sêu-sáo cả* II trt. Clg. Trệu-tréo, cách nhai nhẹ-nhé dè lửa miếng ăn tới chỗ răng còn chắc : *Nhei sêu-sáo cho có chừng, chó có biêt ngọt đâu* !

SÈU trt. Lời re, dò re : *Sêu ruột*.

sêu-sáo trt. Que-loe, lầy cổ : *Lèm sêu-sáo.*
SÉU-SÀO bt. X. Sêu-sáo : *Răng sêu-sao ; nhai sêu-sao.*

SĨ dt. (thực) : Loại cây to tần rậm, lá nhỏ, nhánh có rễ lòng-thòng.

SĨ tt. U-tối, ngu-khổ, say-dẩm, một trong ba điều trớ-ngei cho việc cõi bỏ oan-nghiệt theo giáo-lý nhà Phật : *Bạch-si, mè-si, sân-si.*

sĩ-áom tt. (Phật) : U-mê tối-tăm, không hiểu, không biết tìm hiểu, không biết suy-luận.

sĩ-cuồng tt. Say mê cuồng dại, mê-mết một điều gì đến ngu tối, không phân-biệt được khôn-dại, phải trái : *Một kẻ sĩ-cuồng.*

sĩ-độn tt. Ngu-si, dần-dộn, tối-tăm, ít biết suy-xét, không nhặt ra lẽ hơn thiệt.

sĩ-nhai tt. Nh. Si-dộn.

sĩ-ngoan tt. Ngu-si, ngoan-cố, túc ngu mà bướng-binh.

sĩ-ngôc tt. Ngu-si, ngu-ngôc, dại-dột, ngây-nô, chẳng biết chi cả : *Cái đồ sĩ-ngôc.*

sĩ-nhân dt. Người khờ-dại.

sĩ-tình tt. Yêu thương mù-quáng, say-mê đắm-đuối việc tình-ái : *Kẻ sĩ-tình.*

sĩ-tiểu dt. Cười rú-rúi đến ngắt đi.

sĩ-tưởng dt. Sự suy-nghĩ vớ-vẩn, không thiết-thực.

sĩ-vật dt. Nh. Si-nhân.

sĩ-xuẩn tt. Ngu-si dần-dộn, không biết xoay-xở. ○

SĨ trt. Tiếng hơi hắt mạnh từ mũi ra : *Ách-si.*

sĩ-mũi dt. Nhảy mũi, bắt ngứa trong mũi và sặc luân một hơi, triệu-chứng đau cảm.

sĩ-sjt trt. Tiếng trâu thở mạnh khi hoảng sợ : *Trâu thở sĩ-sjt.*

SĨ trt. Nguyên chục, nguyên lố với giá thấp đè bán lại có lời : *Bán-si, mua-si* || Lè, tùng cái, với giá cao : *Bán-si, mua-si* (theo nghĩa Bác) || tt. Thấp, rẻ, chừa 1 phần lời cho người mua để bán lại : *Giá-si, giá-nửa-si* || Lè, của từng cái : *Giá-si phải thấp hơn giá buôn* (theo nghĩa Bác) || dt. Bán hoặc mua hàng chục, hàng lố : *Mua-di, tôi-si-hết cho đó!* Sĩ-hàng về bán Tết.

SĨ dt. Hi, xịt, xịt mạnh cho mũi vọt ra : *Sĩ-mũi.*

SĨ bt. Xấu-hồ, làm xấu người : *Liêm-si, quốc-si, tu-si, vỗ-si ; làm-bi-si.*

sĩ-cách dt. Sửa tách xấu của mình lại (vì cho đó là xấu-hồ).

sĩ-mạ dt. Clg. Mạ-ly, mắng-nhiếc, nói xấu người trước mặt hay nhiều người khác : *Sĩ-mạ người ta thậm tệ.*

sĩ-nhục dt. Clg. Lặng-nhục, Nh. Si-ma || tt. Xấu-hồ, nhơ-nhuốc : *Chiều chổng lạng-lê như tờ, Khói bẽ sỉ-nhục như thò me che CD.*

sĩ-tâm dt. Tánh không chịu được sự xấu-hồ.

sĩ-tiểu dt. Cười-chê : *Không sợ người đời sỉ-tiểu!*

sĩ-về dt. Chê - trách, mắng-nhiếc : *Chê cho người đời sỉ-về.*

SĨ dt. Học-trò : *Bản-si, cống-si, hèn-si, nhè-si* || Người hay chữ, người có một lìe nghệ gì phải biết chữ giỏi mới học được hoặc người theo một đạo-giáo nào : *Ân-si, béc-si, cát-si, cư-si, chí-si, danh-si, dật-si, dạo-si, học-si, nử-si, nghệ-si, quốc-si, tần-si, thi-si, văn-si* || Trai-tráng, theo nghiệp võ : *Binh-si, chiên-si, hạ-si, lực-si, quân-si, tướng-si, tráng-si, trung-si, nghĩa-si, võ-si.*

sĩ-dân dt. Người dân có học, dân trí-thức.

sĩ-diện dt. Thủ-diện người có học || (R) Danh-dự, thủ-diện : *Cần giữ sỉ-diện cho nhau.*

sĩ-hạnh dt. Đức tốt của người có học : *Người tri-thức, nên tỏ ra có sĩ-hạnh với đời.*

sĩ-hiền dt. Người tài-đức : *Đời nay nhiều kẻ truwong tiền, ít người sở-dụng sĩ-hiền như xưa CD.*

sĩ-khí dt. Khí-tiết của kè-si, sự khí-khai, cứng-cỏi của họng tri-thức : *Hùng-tâm sỹ-khí.*

sĩ-lâm dt. Rừng người có học, túc giời tri-thức đồng-đảo.

sĩ-lưu dt. Họng tri-thức, họng người có học : *Họng sỹ-lưu trong nước.*

sĩ-nhân dt. Kè-si, người có học.

sĩ-phu dt. Đàn-ông || Người tài-mất trong một xã-hội : *Sau trận Nga-Nhật, sỹ-phu nước ta phần nhiều quay sang rèn hoc mới.*

sĩ-quan dt. Hàng quan vô từ cấp Uý tới cấp Tướng || (hẹp) : *Quan vô thuộc cấp Uý (từ cấp Tá-sắp lên là Thượng-sĩ-quan).*

sĩ-số dt. Con số học-trò trong một phạm-vi nào : *Sĩ-số lớp này được 60.*

sĩ-tết dt. Nh. Si-khí.

sĩ-tộc dt. Dòng-doi nhà có học : *Nguyên-Du tiên-sanh thuộc một sỉ-tộc danh-giáo làng Tiên-diễn.*

sĩ-tốt dt. Quân lính : *Sĩ-tốt đội-ngo chính-té,*

sĩ-tử dt. Clg. Cù-tử, thí-sinh, tiếng gọi họa-trò di thi hồi xưa : *Sĩ-tử vào trường*

sĩ thứ dt. Hạng trí-thức và dân thường ít học: *Không phân-biệt sĩ thứ.*

SĨ dt. Quan-quyền: *Tạ sỹ, trí-sỹ, xuất sỹ //* Tên con cờ hay lá bài có chữ «Sĩ»: *Sĩ đỏ, sĩ trắng, sĩ vàng, sĩ xanh; Ăn sỹ, chống sỹ, gánh sỹ, khuyết sỹ.*

sĩ-bản dt. Danh-sách hàng quan-lại, công-chúc.

sĩ-dò dt. X. Hoạn-dò.

sĩ-hoạn dt. Quan-quyền: *Thênh-thang trên đường sĩ-hoạn.*

sĩ-tiến dt. Ra làm quan.

SĨA dt. Clg. Rìa, vành mai loài rùa: *Sia ba-ba, sia rùa.*

SĨA tt. Sung, phù hai chân khi có thai: *Bị sia, sia hai chân cả tháng nay.*

SĨA dt. Sây, vô-ý lợt xuồng.

sia chân dt. Sây chân, sa chân vào một nơi đáng lẽ phải tránh: *Sia chân xuống sinh.*

sia lầy dt. Sa lầy, vô-ý bước xuống chỗ sinh-lầy.

SĨA dt. Đò dựng đương bằng tre, trắng lồng thưa mảnh: *Sia cau.*

SĨA trt. Lộn, trật điệu: *Bẩn sia, ca sia, hát sia, nói sia.*

SĨCH trt. Sực, chợt, vụt, tiếng bắt chợt: *Sích nhớ.*

SĨCH trt. Tiếng lạy - động: *Sập-sích, sích cửa, sích bức màn.*

sích-sích trt. X. Sinh-sích.

SĨM dt. (thực): Clg Ti-thị, sách thuốc gọi Nguồn-nhi, loài cây lá mọc xen, không có đốm trong chi gân ở đáy bao phấn (*Myrtaceae*).

sim lồng dt. Clg. Hồng-sim lồng, cây cao lối 2 m, lá đầu tròn, bề trái trắng, hoa hường hoặc trắng, trái bằng đầu ngón tay út, có lồng (*Rhodomyrtus tomentosa*).

sim phụng dt. Tục gọi Điều nhuộm, cây cao lối 6 m, lá giòn có 5 gân ở đáy, mặt dưới có lông, hoa trắng hoặc đỏ đậm thành chùm tụ-lán, trái có gai mềm như lông-chôm, vỏ là 2 mành ôm lấy ruột, ruột chỉ là những hột nhỏ nằm trong một bọc trắng mỏng như lụa, phía ngoài của hột có chất *bixin* và *orellin*, hợp thành một chất dầu không trinh lâm, màu đỏ sậm, dùng trong thiếc-phẩm (*Bixa orellana*).

sim rừng dt. Loại sim cây cao 3, 4 m., lá tròn ở mặt dưới, hoa trắng, trái cỡ 8 mm, đen, có lồng (*Rhodamnia trinervia*).

SĨN dt. (H): Đường lượng - giác của một hình cung trong một vòng tròn (*sinus*).

SĨN-SÍT tt. Khìn-khit, khít-khit, hơi khít.

SĨN-SÍT tt. Clg. Sít - sít, khìn - khít, hơi nghẹt: *Mũi cứ sín-sít mõi.*

SĨNH dt. X. Sanh: *Sinh dẽ, sinh nghi, sinh-sống, sinh-dị, sinh-viên.*

SĨNH dt. X. Sanh và Senh: *Hy-sinh, tam-sinh.*

SĨNH dt. X. Sanh và Senh: *Khắc sinh, gđ sinh, nhịp sinh.*

SĨNH dt. Bùn nhuyễn và hơi lỏng: *Bùn sinh, đất sinh, lún sinh.*

sinh-lầy tt. Nhiều sinh và rất lầy: *Còn đường sinh-lầy do-dậy.*

sinh-nẩy dt. Bùn sinh, tiếng gọi chung bùn và sinh: *Sinh-nẩy lầy-lội.*

sinh non dt. Thú sinh lồng, còn nước nhiều.

SĨNH tt.Ươn và trương lên, nồi phình lên: *Tâm cá sinh, chết sinh, thây ma đã sinh-sinh bụng* tt. Nói bụng đau và nồi phình lên khi đồ-ăn không tiêu: *Ăn cơm sống sinh bụng.*

sinh-chương tt. Sinh và trương lên: *Cá đã sinh-chương rồi, ăn gì được?*

sinh lén xop xuống dt. Đau đi đau lại mãi, lời than-phiền về một người đau đớn mà không mạnh // (R) Khá lén rồi suy-sụp, cứ vây mãi: *Cuộc làm ăn sinh lén xop xuống.*

SĨNH-SĨCH trt. Clg. Sinh-sinh hay Sích-sích, tiếng thoát của hơi nước trong máy: *Máy chạy sinh-sích, xe lửa sinh-sích trở đầu.*

sinh-sinh trt. X. Sinh-sích // tt. Rin - rit, trình.

SĨNH dt. Đem lě - vật tới cầu người giúp mình: *Sinh sứ, sinh-thịnh //* Đem lě - vật đến hỏi vợ: *Lě sinh.*

sinh-dụng dt. Mang lě-vật đến cầu người về với mình để mang mành dùng tài người.

sinh hiền dt. Cầu hiền, mời người hiền ra giúp mình.

sinh-kim dt. Tiền đồng, tiền làm lě cưới.

sinh-lě dt. Lě-vật đi hỏi vợ như tiễn, nǚ-trang quần áo, rượu, trà, bánh, trái, trầu, cau // Lě-vật mang theo khi tới thăm một người nào hoặc lě-vật mang tới rước thầy.

sinh-mệnh (mạng) dt. Hôn-ước, tờ cam-kết làm vợ chồng và quy định của-cái (*contrat de mariage*).

sinh-nghi dt. Nh. Sinh-lě.

sính-tài *dt.* Nh. Sính-kim.

sính-thê *dt.* Vị-hôn-thê, vợ đã bỗn trâu cau
(làm lẽ hỏi) nhưng chưa cưới.

sính-thinh *dt.* Mang lẽ-vật đến rước người.

sính-vấn *dt.* Dùng lẽ-vật ra-mắt dè hỏi kẽ.

SÍNH *dt.* Mùa mèn, lén mèt; khoái chí, ưa thích.

sính-é *dt.* Cứ ở ác luân: *Cậy thế-lực sính éc.*

sính-biện *dt.* Cố nói-năng cho nỗi bặt, cho người ta dè ý.

sính chí *dt.* Khoái ý, sung-sướng trong lòng.

sính hung *dt.* Hùng chí làm dữ lên.

sính ý *tt.* Vừa ý, bằng bụng // trt. Mặc ý, tự ý.

sính-khẩu *dt.* Nh. Sính-biện.

sính-nặng *dt.* Chung sơ, kinceo-khoang tài-bộ.

sính-nguyễn *dt.* Thỏa nguyện, mèn nguyện, đạt được điều mong muốn.

sính tài *dt.* Lướt ra làm trước, giành làm đê khoe tài.

sính thơ *dt.* Thích thơ phú, ưa làm thơ.

SÍNH *dt.* Lớn dần-dần: *Nuôi con, không thấy con sinh.*

SÍNH *trt.* Mèu-mè, lè-sy, ra dáng kiêu: *Làm sinh.*

sính-sàng *tt.* Kiêu-hanh, làm cao, tỏ vẻ lệnh-lạt: *Lên mặt sính-sàng.*

SÍT *tt.* Khít, sát (X. Khít).

SÍT *dt. (đóng)*: *Clg.* Trích, giống chim lông xanh mò đỏ, thường ở ruộng: *Con sít.*

SÍT *tt.* X. Khít.

SIÉC *trt.* X. Rên siếc, van siếc.

SIÈM *bt.* Gièm, nịnh-hót: *Gièm-sièm ; nói sièm hại người.*

sièm-kiêu *dt.* Nịnh - bợ (người trên) phách lối (với kẻ dưới).

sièm-my *dt.* Bợ-dở, nịnh-hót.

sièm-nịnh *dt.* Nh. Sièm-my.

sièm-tiểu *dt.* Cười nịnh dè iấy lòng người.

sièm-trá *dt.* Nịnh-hót, xảo-trá.

SIÈN *tt.* *Clg.* Thiền, nòng-cạn, vụng-về: *Thô-sièn, tài sơ trí sièn.*

sièn-cận *tt.* X. Thiền-cận.

sièn-kiến *dt.* X. Thiền-kiến.

sièn-nghĩ *dt.* X. Thiền-nghĩ.

SIÈN *tt.* *Clg.* Suyễn, sei lầm, sơ-sót: *Sei-sièn.*

sièn-loạn *trt.* Rối-rầm, bậy-bạ.

SIÊNG *bt.* Hэм làm việc, làm hoài (luôn)

không nghỉ: *Đức siêng, đứa siêng, tánh siêng ; Siêng học, siêng làm ; Nhờ cõn thợ đợi nói chi, Lớn rồi đi học, học thì phết siêng CD.*

siêng càn tt. Siêng-năng cản-mẫn.

siêng lo trt. Hay lo, mỗi việc đều lo tính trước: *Nó siêng lo như vậy, không sợ ngheo.*

siêng-nặng bt. (đ): Nh. Siêng : *Tánh siêng-nặng, làm việc siêng-nặng, đứa siêng-nặng.*

siêng-sắn bt. Nh. Siêng-nặng.

SIÊNG *dt.* Vật dụng đồ có nhiều ngăn và nắp dày, mang di xe được: *Khiêng siêng, hòn siêng.*

siêng-cợ dt. Nói chung về đồ đỗ đem theo khi đi đường: *Sắp siêng-cợ di xa.*

SIẾT *dt.* Bóp chặt, ép sát, vặn chặt: *Bén siết, siết con ốc cho chặt // Tiện vòng ngang: Siết chum cau.*

siết-cạnh tt. Chua-ngaos, cay-dâng: *Lợ là théth-măng mồi nén, Một lời siết-cạnh bắng mười roi song CD.*

siết họng dt. Cắt cổ hoặc dùng dây thắt quanh cho chết: *Bị bọn cướp siết họng chết // trt. Cắt cổ, mồ họng, ăn lời (lãi) nặng và tò ra gắt-gao: Ăn lời siết họng, cho vay siết họng.*

siết nài dt. Bành hai bàn chân cho cái nài (vòng dây) bám chặt thân cây: *Sợ tuột thì siết nài // trt. Quá lâm, gắt-gao: Mẹ đỡ hiếp chồng siết nài ; ăn gian siết nài.*

siết tay dt. Bóp chặt bàn tay người tóm thân-mặt.

siết thẳng dt. Bóp tay thẳng cho xe ngừng lại.

SIÉT *dt.* Bệnh răng trè con khiên răng mòn dần, hoặc đen dưới gốc: *Siết ăn răng, răng bị siết ăn.*

SIÊU *dt.* Bình tròn bằng đất nung có lỗ cắm và vòi, thường được dùng nấu nước hay sắc thuốc: *Siêu nước, siêu thuốc.*

SIÊU *dt.* Dao to lưỡi quét cán dài, bình-kí-xun: *Vân-Tiên đầu đài kim-khôi, Tay cầm siêu bạc, mình ngồi ngựa ô LVT.*

siêu-đao *dt.* Nh. Siêu.

siêu-nước *dt.* Bánh trôi-nước có hành tro chuốt giống cây siêu dè vê bánh ra ăn, *Bánh siêu-nước.*

SIÊU *dt.* Nhảy khỏi, vượt qua: *Cầu siêu // trt. Thủ, trót-lọt: Nói không siêu.*

siêu-âm dt. Tiếng động hốt súc nhỏ, tai không thè nghe được.

siêu-bạt *đt.* Vượt lên cao.

siêu-cách *đt.* Vượt ra ngoài cách-thức thông-thường, khác với tất-cả.

siêu-chân *tr.* Xa hẳn sự thật, ngoài vòng chân-lý, không thể kiềm-soát được: *Tánh-cách siêu-chân của vài đạo-giáo.*

siêu-dật *tt.* Khác quá xa những cái thông-thường.

siêu-dâng-phái *tt.* Trên các dâng-phái, không chịu ảnh-hưởng các dâng-phái.

siêu-dâng *đt.* Cấp-bậc quá cao, cao hơn cao-dâng.

siêu-độ *tt.* Trên độ thường, quá mức-độ, cao hơn hết: *Sức nóng siêu-độ* // *đt.* (Phật): *Độ qua khỏi kiếp luân-hồi*: *Siêu-độ linh-hồn; kinh siêu-độ.*

siêu-hình *tt.* Thuộc hư-vô, không hình-tượng vật-chất: *Cõi siêu-hình; chứng-cớ siêu-hình.*

siêu-hình-học *đt.* Bộ-môn triết-học căn-cứ vào tín-ngưỡng và trực-giác để tìm hiểu nguyên-nhân và cứu-cánh của vạn-vật trong vũ-trụ.

siêu-hiên-vi *tt.* Tính-chất vật-lhè hết sức nhỏ, nhỏ đến nỗi kính hiên-vi soi không thấu (*ultra-microscope*).

siêu-khuẩn *đt.* Loại vi-khuẩn cực nhỏ lọt qua được bình lọc hay giấy lọc (*ultra-virus*).

siêu-loại *tt.* Hơn cả đồng-loại, vượt hết tính-chất của đồng-loại.

siêu-luân *tt.* Nh. Siêu-loại.

siêu-nhân *đt.* Hạng người có tu-tưởng hay năng-lực cao-siêu mà người đồng-thời không có.

siêu-nhân-loại *tt.* Bực Thánh, cao hơn, giỏi hơn hết loài người.

siêu-nhiên *tt.* Thần-bí, trên sự tự-nhiên: *Lực lượng siêu-nhiên* // Trên tất-cả, không có gì bó-buộc được: *Siêu-nhiên nội-cács* (Nội-cács đứng ngoài các chính-dâng, không phải chịu ảnh-hưởng của họ).

siêu-phàm *tt.* Nh. Siêu-nhân-loại.

siêu-phàm nhện thánh *tt.* Vượt cả tài-năng và lý-trí loài người mà vào cõi thánh.

siêu-quá *đt.* Vượt qua mục thường.

siêu-quần *tt.* Hơn mọi người: *Vô + nghệ siêu-quần.*

siêu-quần bặt-tuy *tt.* Hơn người vượt chung, không ai bằng.

siêu-rồi *đt.* Tiêu hết tội lỗi và được thông-thà ở cảnh tiên cảnh Phật: *Tყng kinh siêu-rồi, siêu-rồi linh hồn.*

siêu-sinh *đt.* Ra ngoài sự luân-hồi, bất sinh bất diệt.

siêu-sinh tịnh-độ *đt.* Thành chánh-quâ mè vào tịnh-thò, lại có năng-lực độ được chúng-sinh.

siêu-tích *đt.* Chất thành đồng cao (*s'amonceler*).

siêu-tốc-độ *đt.* Sự chạy quá nhanh.

siêu-tục *tt.* Ngoài thế-tục, không cõi-chấp, không cần-cõi đến thường-tình.

siêu-tuyệt *tt.* (triết): Tuyệt - diệu siêu-dâng, cao tuyệt vời: *Lý-tưởng siêu-tuyệt.*

siêu-tự-nhiên *tt.* Ngoài, vượt khỏi sự tự-nhiên (*surnaturel*).

siêu-tự-nhiên chủ-nghĩa *đt.* Cái-thuyết cho rằng ngoài những vạn-vật tự-nhiên, còn có một cái gì tồn-tại làm cứu-cánh cho vũ-trụ.

siêu-thanh *tt.* Mau hơn sức truyền đi của tiếng động: *Tốc-độ siêu-thanh.*

siêu-thăng *đt.* Bay bồng lênh // Đặc-cách lênh chúc, không tuân-tự theo năm tháng quy-định // (Phật) Lên cảnh tiên cảnh Phật: *Chúc người quá-cố sớm được siêu-thăng.*

siêu-thiên *đt.* Nh. Siêu-thăng.

siêu-thoát *đt.* Thoát lênh cõi cao ngắt, ngoài trần-tục.

siêu-thường *tt.* Vượt ngoài thường-tình.

siêu-trác *tt.* Quá cao xa, hơn hẳn thiên-hạ.

siêu-việt *tt.* Nh. Siêu-trác: *Tư-tưởng siêu-việt.*

siêu-xuất *đt.* Vượt ra ngoài, thoát khỏi: *Phật là bực đã siêu-xuất vô-minh và luân-hồi.*

SO *tt.* Sơ, ở lần đầu: *Con sơ, trứng gà sơ.*

SO *đt.* Sánh, đọ cho biết dài ngắn hơn kém, hay dở thê nào: *Đối ta như đưa trong kho. Không tên, không tiện, không so cung bằng. Hỗ-han vậy cũng người ta, So loài cầm-thú đẽ mà khác chi LVT.*

so-bằng *đt.* Sắp kề nhau coi có bằng không: *Thầy cũng biết, căn chi so bằng.*

so-bì *đt.* So-đo phân-bì, tách người hay câu-né sự hơn thiệt chút-đinh: *So-bì từng chút; tách so-bì.*

so-dây *đt.* Lên dây đan rồi dẹo thử.

so-đo *đt.* Clg. So - đọ, tranh hơn kém từng chút do tánh ganh-tị: *Với anh em, không nên so-đo.*

so-đó *đt.* X. So-đo.

sò đũa dt. Dụng dụng nắm đũa rồi rút ra từng đôi bằng nhau cho mỗi người trước khi dùng cơm: *Người sò đũa, người bối cơm* II (thực) Loại cây ống so với bè cao lối 10 m., lá kép đơn dài hai bên một cọng dài 3, 4 tấc, hoa trắng hoặc hồng có chất ngọt, trái sai và dài hơn chiếc đũa thả lồng-thòng, nhiều hột vàng, rễ có tác-dụng tăng chất đậm cho đất, lá cho dê ăn, gỗ bờ, muốn dùng phải ngâm nước một năm sấp lên (*Sesbania grandiflora*).

sò găng dt. Nói hai vỗ-si trước khi khởi đầu, chập hai bàn tay có mang găng xen kẽ với hai bàn tay dịch theo phép lịch-sự: *Theo tiếng cǎn, hai vỗ-si bước đến cùi; và sò găng rốt lịch-sự* II (B) Tranh tài trên vỗ-dài với quyền-thuật: *Có cuộc thách-thức sò găng* (gant).

sò gươm dt. Clg. So kiếm, nói trong một cuộc thách đấu vỗ bằng gươm để giải-quyết một vấn-dề danh-dự, mỗi người đều có quyền xem-xét hai thanh kiếm để chọn một trước khi đấu II (B) Đánh nhau bằng gươm: *Hai bên ton so gươm*.

sò-kè trt. Kè nhau, ngang nhau, xê-xích chút ít: *Hai con ngựa chạy sò-kè, khó phân biệt con nào chạy trước con nào; hai trò học so-kè* II dt. Nh So-do: *Anh em mà sò-kè từng tí.*

sò kiếm dt. X. So gươm.

sò-le tt. Không đều, cao thấp hay hơn kém nhau: *Đôi đũa sò-le, hai tuổi sò-le quá nhiều.*

sò-sánh dt. Đối-chiểu, xem xét coi bên nào hơn, bên nào kém: *Ai ơi trẻ mài ru mè, Càng sò-sánh lầm, càng già mất duyên CD.*

sò-se dt. Lẹ-lẹ, nhọn ra đè khoe: *So-se tiền của.*

so-sóng dt. So-sánh những vật cù-thè, có hình-thúc, cho biết lớn hay nhỏ, hơn hay kém: *Đem ra so-sóng.*

sò tài dt. Tranh hòn kém tài-ba với nhau: *Hai bên sò tài cao thấp trong ba ván.*

sò tè dt. Nh. Sánh tè.

sò tơ dt. Nh. So dây.

sò vai dt. Nh. Sánh vai.

sò vợt dt. Tranh tài nhau về quần-vợt (X. Quần-vợt và Bành nì).

sò dt. Loại hèn ở biển, vỏ dày có khía và no tròn II (lóng) Lòn: *Mê sò, theo sò* II (R) Các loại có hai vỏ úp lại nhau như hòn, vỏp, ngao, chan-chan, vú nàng, v.v...).

sò huyết dt. Loại sò hai vỏ màu xám, đen, có sọc cứng một chiều hình rẽ-quết từ lưng đi tới, ruột đỏ hoà-hoàng có chút nước cung màu ấy.

sò lồng dt. Loại sò huyết vỏ có lồng mịn ngắn màu đen.

sò tai-tượng dt. Loại sò nhỏ nhất cũng bằng cái đĩa, lớn nhất bằng cái nón lá; vỏ màu trắng hình giùm tai bèo, lưng chôn dưới cát; khi nước ròng, hai vỏ mở hoác ra, phơi ruột bên trong màu xanh lục-đậu có chẹp bìa hoà-hoàng hoặc đỏ hoà-hoàng có chẹp bìa xanh lục-đậu giống miếng nhung; con mồi hoắc người nào không hiều, mó tay chân vào sẽ bị hai vỏ ấy kẹp lại không sao rút ra được và chỉ chờ chết khi nước lợn.

sò trt. Khò, tiếng hơi thoát ra từ cuồng-họng có nhiều kèm.

sò-sè trt. X. Khò-kè: *Ho sò-sè.*

sò-sò trt. Sù-sụ, cách ho liền-lền và nghe như có vướng kèm: *Ho sò-sò.*

sò dt. Loại cây, trong vỏ có chất màu nâu đà làm thuốc nhuộm.

sò dt. Đầu: *Sò bò, sò lợn* II (R) Cái chót, cái mũi: *Sò gà, sò riu, sò tên* II (B) Ké cầm đầu, đứng đầu: *Đầu sò.*

sò gà dt. Cái chót bén nhọn của mỏ con gà.

sò-mé dt. Đá vào cõi vào úc (sò) hay hai bên sườn, cánh (mé): *Gà sò-mé* II (B) X. Nói sò-mé.

sò mũi dt. Chót mũi, thường là chót mũi thuyền.

sò riu dt. Cái chén riu.

sò tên dt. Mũ nhọn cây tên.

sò dt. Xương đầu bọc bộ óc: *Bè sò, chè sò, vỡ sò* II tt. Tròn như cái sọ: *Tiêu sọ.*

sò dừa dt. Vỏ cứng bên trong của trái dừa, lục lớp bọc cơm dừa và đựng nước: *Trong tù, người ta dùng sò dừa làm chén ăn cơm.*

sò khỉ dt. Phần xương sọ người ta, u tròn ở phía sau, trên ót: *Đầu khỉ sọ khỉ* (tức đầu giáp) II (thực) Loại cây to, cao đến 20 m., lá kép, thứ-diệp không nhọn, hoa tú-phân vàng, trái to lối 4 cm, hột nâu có cánh (*Khaya senegalensis*). ☺

SOÀI dt. Đường trang-trí mỹ-thuật tùng khoanh tròn dính nhau, chèo dài theo biên: *Chèo soài, đường soài*

SOÁI *dt.* Suý, chủ-tướng, người đứng đầu cầm quân trong nước: *Chủ-soái, đại-soái, nứ-soái, tướng-soái, thống-soái* // (B) Chức quan ngạch cao-tri cầm đầu một nước hay xứ thuộc-dịa của Pháp hồi xưa: *Chánh soái (Toàn-quyền), phó-soái (Thống-đốc)*.

soái-gia đdt. Tiếng tôn-kính của kè dưới gọi người làm nguyên-soái.

soái-hạm dt. *CIG.* Kỳ-hạm, chiếc tàu chỉ-huy một đoàn tàu chiến.

soái-mẫu đdt. Tiếng con gọi mẹ làm chức nguyên-soái.

soái-linh dt. Linh của chủ-soái.

soái-phù dt. Phù, trướng của vị nguyên-soái: *Không được xuong-pha vào soái-phù* // Dinh hành-chánh của viên Thống-đốc một xứ thuộc-dịa: *Nam-kỳ soái-phù*.

soái-phụ đdt. Tiếng con gọi cha làm chức nguyên-soái.

SOÁN dt. *CIG.* Thoán, cướp, chiếm - đoạt: *Tiếm-soán.*

soán-đoạt dt. Seng-đoạt, đoạt lấy, giành lấy cho mình: *Soán-đoạt ngôi báu.*

soán ngôi dt. Cướp ngôi, đoạt ngôi, giành làm vua sau khi giết hoặc rược đánh ông vua: *Đỗ-Thích toan soán ngôi mới hành-thích Đinh Tiên-hoàng.*

soán-nghịch dt. Làm phản cướp ngôi vua: *Phạm tội soán nghịch.*

soán vị dt. Giành chỗ ngồi // (R) *Nh. Soán* ngôi.

SOÁN *dt.* Sắp-bày có thứ-tự rồi đặt-dè có mèch-lèc: *Biên-soạn, toà soạn, tu-soạn, soạn sách, soạn bài dạy học-trò* // Lực kiêm, bày ra: *Soạn áo quan, soạn sách-vở, bàn-soạn, lục-soạn, sênh-soạn, sửa-soạn.*

soạn-dịnh dt. Viết bài, viết sách: *Soạn-dịnh* sách vở.

soạn-giả dt. Người dè công tần kiêm tài-liệu, sắp-dặt có thứ-tự và trình-bày thành bài văn hay quyền sách: *Soạn-giả một vở kịch, soạn-giả một quyền sử.*

soạn kịch dt. Dựa một cốt truyện có sẵn mà bối-cuộc lại có màn, có lớp và đặt lại lời lẽ đối-dáp dè thành một vở kịch, một bón tuồng.

soạn-lực dt. Lượm-lặt, lừa chọn rồi viết ra

cho có mèch-lèc: *Soạn-lực một quyền sách, soạn-sành dt.* *CIG.* Sành-soạn, dở ra lục-lợi tần kiêm hoặc sắp-dặt lại có loại có thứ: *Soạn-sành ba cái sách-vở.*

soạn-tập dt. Lượm-lặt, chọn-lọc và sắp - đặt lại dè viết thành bài thành sách: *Công-trình soạn-tập một tác-phẩm nghệ-thuật.*

soạn tuồng dt. Dựa vào một cốt truyện có sẵn mà sắp - đặt lại có màn có lớp, thêm vào đó nhiều tình-tiết gay-cấn éo - le rồi đặt lời-lẽ đối-dáp bằng văn vần hay theo điệu nhạc: *Soạn tuồng cải-lương.*

soạn-thú dt. Chọn - lọc và sắp-dặt có thứ lớp (dè viết ra thành bài, thành sách).

soạn-trú dt. Lựa-lọc, ghi chép dè viết thành bài, thành sách.

SOẠN *dt.* Biên-tập.

soạn-tu dt. Biên-soạn và sửa-sang lại.

soạn-thuật dt. Biên-soạn mà thuật ra.

SOẠN *bt.* Cỗ bàn, ăn uống: *Cụ-soạn, hèo-soạn, thịnh-soạn.*

soạn-bàn dt. Bàn ăn, mâm cơm.

SOÁT *trt.* Mão, bao hết: *Đặt soát, làm soát, lanh soát, mướn soát.*

SOÁT *dt.* *CIG.* Sát, xét, xem kỹ lại, lục-xét: *Cù-soát, đáo-soát, lực-soát, kiềm-soát; soát lại sò sách.*

SOÁT *dt. (đóng):* *CIG.* Soát, tên thứ cá biển miệng rộng: *Cá soát; họng cá soát.*

SOÁT *dt.* X. Soát (đóng).

SÓC *dt. (đóng):* Thú rừng nhỏ, mỏ dài, răng cứng, lông dài mịn, đuôi thật dài, thuộc loài gặm-nhấm: *Con sóc* // (R) Được ví với người lè-làng, nhanh-nhen: *Chạy như sóc, nhảy như sóc.*

sóc lá dt. Loại sóc nhỏ con hay ăn mình trong lá rậm, cắn phá hòn sóc to.

SÓC *bt.* Bắt đầu; ngày mồng 1 âm-lịch: *Ngày sóc, nguyệt sóc* // Phương bắc: *Ngọn gió sóc.*

sóc bắc dt. Vùng đất ở hướng bắc.

sóc-biên dt. Biên-giới, ranh-rap ở hướng bắc.

sóc-cảnh dt. Cõi bắc, phương bắc.

sóc-hối dt. Ngày đầu và ngày cuối tháng (âm-lịch).

sóc-nhật dt. Ngày mồng mốt, ngày đầu (âm-lịch).

sóc-phong dt. Gió bắc, gió từ hướng bắc thời đến.

sóc-phương dt. Phương bắc, cõi bắc, vùng đất ở hướng bắc.

sóc vọng dt. Ngày mồng một và ngày rằm (âm-lịch).

SÓC dt. Clg. Sáo, cây giáo, binh-khí lưỡi thép nhọn, cán dài: *Đâm một sóc; Cầm sóc lên ngựa.*

SÓC-SÁCH trt. Clg. Sọc-sạch, tiếng khua của nhiều vật mồng.

SÓC dt. Đường dọc trên mặt phẳng: *Áo sọc, vải sọc, mình có sọc.*

sọc dưa dt. Các đường màu sẫm chạy từ cuống tới chót các trái dưa hấu, dưa gang // (R) Đường màu sẫm nồi lèn từ mang tới đuôi con có thia-thia khi thuas chạy: *Trò sọc-dưa //* (lóng) dt. Chạy mặt, chịu thuas: *Nó sọc dưa rồi.*

sọc ngang dt. Rắn, vằn, đường màu sẫm nồi theo chiều ngang trên một mặt phẳng.

SÓC trt. Tiếng khua của vật mồng hay nước.

sọc-sạch trt. Tiếng tiễn khua trong túi: *Chạy, tiễn khua sọc-sạch //* dt. Thọc tay vào túi có dụng tiễn rồi lay-dộng với ý khoe-khoang: *Có ba đồng tiền cứ sọc-sạch luân //* X. Sóc-sách.

sọc-sọc trt. Clg. Ọc-Ọc, tiếng nước sôi-động: *Súc miệng sọc-sọc; nước trong bình điuê kêu sọc-sọc khi người ta hút thuốc //* Clg. Sòng-sọc, láo-liên, liếc qua liếc lại: *Mắt long lén sọc-sọc.*

SÓI dt. Giọi, rọi, chiếu ánh-sáng vào: *Cầm đèn soi; soi vào nhè, soi dưới ván //* (R) a) Dùng đèn bắt vào ban đêm: *Soi cá, soi ếch, soi mồi-nhác //* b) Xét cho: *Chuốc miệng khen người nên cắc-cớ, Đạo trời ghét vạy, há soi cho PVT //* c) Đoái trời: *Đài gương soi đèn đầu bèo cho chặng K //* d) Trông mắt mình trong kiếng (gương): *Soi kiếng, kiếng soi mắt; Một trăng có mây Cuối ngồi, Một gương Tu-mã mây người soi chung.*

soi chiếu dt. Chiếu vào, giọi vào: *Trên trời có đám mây hồng, Có trăng soi chiếu vào lòng đất ta CD //* (B) : Thảm xét sáng-suốt: *Xin nhớ lượng trên soi chiếu cho kẻ hèn này nhở.*

soi đèn dt. Cầm đèn giọi vào chỗ nào cho thấy rõ: *Người cầm gậy, người soi đèn để tìm bắt kẻ trộm.*

soi gương dt. Trông mắt mình trong gương (kiếng): *Soi gương còn mặt mũi nèo, Đã rô i lại xấu, soi vào sao đang CD //* (B)

Xét lại việc làm phải của người trước mà bắt-chước hay so-sánh: *Soi gương kim-ed.*

soi kiếng dt. Nh. Soi gương (nghĩa trước). **soi rọi** dt. Nh. Soi chiểu.

soi sáng dt. Giọi đèn vào cho sáng: *Đèn trong nhà soi sáng ngoài sân //* (B) Xét cho rõ, cho thấu suốt: *Xin nhớ, lượng trên soi sáng nỗi oan-tình.*

soi tó dt. Nh. Soi sáng.

soi-xét dt. Xét-nét kỹ-càng (cho kẻ dưới): *Xin ông soi-xét, tha-thay lệc đường LVT.*

SƠI dt. Cồn cát giữa lòng sông: *Sai đất, cồn soi, nồi soi.*

SƠI tt. Clg. Sỏi, sành, rành việc đời: *Người soi.*

SƠI dt. Vật trang-trí mỹ-thuật màu bạc hay vàng, viền theo cờ, màn, trường, v.v...: *Sỏi hôi-văn //* X. Soài.

SƠI tt. Clg. Sỏi, già mà còn mạnh mẽ: *Già sỏi, tay sỏi.*

SƠI tt. Lời, tuôn ra ngoài: *Đâm sỏi ruột.*

SÓI dt. (đóng): Loại chó rừng: hột dứ, thuộc loài ăn thịt sống: *Chó sói; muông sói //* (B) Được ví với kẻ hung dữ ác-độc: *Đồ lang sói, lang lang dạ sói.*

sói con dt. Chó sói còn nhỏ // (R) Hướng-dạo-sinh trẻ tuổi: *Đoàn sói con.*

SÓI tt. Clg. Hói, bị rụng sạch tóc một khoảnh hay nguyên cái đầu: *Đầu sói //* (R) Tiếng gọi người sói: *Anh sói, ông già sói, thằng Ất sói.*

sói đầu tt. Có cái đầu sói: *Anh sói đầu. sói-sói* tt. Thật sói, sói gần hết cái đầu: *Còn trẻ mà sói-sói; đầu mệt trên, sói-sói cái đầu.*

sói tóc tt. Nh. Sói đầu.

sói trán tt. Sói một lõm phía trước, phía trên trán: *Anh ấy sói trán //* tt: Vập trên xuống đất rất nhiều lần: *Lẹt sói trán.*

SÓI dt. (thực): Loại cây nhỏ có hoa thơm được dùng uống trà: *Hoa sói.*

SÓI dt. Clg. Sạn, thứ đá nhỏ cục (bằng đao ngón tay), cứng láng: *Sạn sói, hầm sói, đất sói; giày sành đập sói //* tt. Clg. Sành, sói, sói, rành việc đời: *Sành-sói.*

sói đời tt. Sành đời, hiểu nhiều mánh-khóé ở đời: *Tay sói đời.*

SÓI tt. Sáng-suốt, khỏe mạnh trong tuổi già: *Già mà còn sói //* (R) Chõi-hỏi, mạnh, hết bịnh: *Bửa nay ắng đã sói.*

SŌI trt. Vững-vàng, rõ-ràng, không vấp-váp ngong-nghịu : *Nói sôi, đưa nhỏ đã sôi.*
sōi-sàng tt. Nh. Sôi.

SÓM tt. X. Móm.

sóm rắng tt. Sún rắng, thiêu rắng nén móm : Anh sóm rắng.

sóm-sém tt. X. Móm-mém.

sóm-sợm tt. X. Móm-xợm.

SƠM tt. Hóc-hác, hom-hem : *Cią sɔm II* Nhiều, đông-Som người hơn sơn của.

sơn người tt. Ông người, gầy người, người trong hóc-hác : *Ông ấy sơn người II* trt. Đông người.

sơn-sém tt. (d) : Nh. Sơn : *Bô sơn-sém.*

SON dt. Một thứ đá đỏ : *Mài son II* (R) Bột đỏ đè rời hoặc ép thành cát dùng trang-sức, sơn phết, vẽ-vết : *Điềm son, Sơn son thép vàng; Còn cha gót đỏ như son, Một mai cha thác, gót con như bùn CD* II tt. Đỏ : *Mài son II* (B) tt. Ngay-thẳng, trung-trinh, một lòng không dời dòi : *Lòng son dạ sắt; Rắn nát mặc đầu tay kẽ nặn; Mè em vẫn giữ tấm lòng son HXH.*

son phấn dt. Sơn và phấn giòi mặt, hai vật dùng trang-diện cho đẹp : *Mượn màu son phấn đánh lừa con đen II* X. Phấn son.

son sát tt. X. Sát son.

son tàu dt. Thú son bột của người Tàu dùng pha sơn, pha mực.

SON tt. Trè, chua vợ chửa chồng : *Trai son gái goá II* (R) : Chưa có con : *Vợ chồng son, đè một con thành bốn; Ra đường người tướng còn son, Về nhà thiếp đê nắm con với chàng CD.*

son-rồi tt. Chưa có con và rành-rang nhiều : *Còn son-rồi nên thong-thả.*

son-sé tt. Chưa có con và được dễ-dàng moi mặt ; *Vợ chồng còn son-sé, đi đâu cũng không deo-theo.*

son trẻ tt. Trè-trung, đầy nhưa sồng : *Tài hoa son trẻ; giới son trẻ ở đâu-thi.*

son vá tt. Trè, chưa có vợ có chồng : *Còn son vá.*

SON tt. Suôn, ngay, không cong quẹo : *Cây son.*

son-ống tt. Thật ngay : *Cây tre son-ống.*

SON bt. Thành-bại, dịu-dàng : *Tiếng son, giấm son, rì rì triền miên.*

SƠN : Sei con, có đồng con : *Sòn-sòn*.

SÓN bt. Bắt-buộc là hay đái một chút trong quần, cầm lại không được : *Đái són, là són, són uốt quần II* (R) Rặn, thí, cho cách keo-kiết : *Xin mãi mới són cho được một đồng.*

són cứt ớt. Là són : *Són cứt trong quần II* (R) Sợ quá lầm : *Thay muốn són cứt.*

són đái dt. Đái són, tự-nhiên nước đái són ra một chút : II (R) Sợ quá lầm : *Sợ són đái.*

SONG dt. (thực) : Một loại dây mây : *Roi song.*

SONG trt. Nhưng, mà, tiếng đứng đầu một mệnh-dề cài lại nghĩa mệnh-dề trước : *Tôi đồng ý, song xin đợi tôi hối lại Ba Mê tôi đã; Trăng hoa song cũng thị-phi biết điều K.*

song-le trt. Nhưng mà : *Trong nhà đã có hoàng-cầm, Song-le còn muốn nhân-sâm nhà người VD.*

song vì trt. Nhưng vì : *Theo lẽ thì không được; song vì anh là bạn thân, tôi phải nhín cho anh chút đỉnh.*

SONG dt. Cửa sò : *Song, trăng quạnh-quẽ, vách, mưa rã-rời K II* (R) Cây già đứng thay cho cửa, cao vách ngắn : *Cửa song, vách song, song cây, song sắt II* (B) Học trò (ý nói thường ngồi gần cửa sò mà học) : *Đồng-song, thư-song.*

song-hồ dt. Cửa sò hình vòng cung : *Song-hồ nửa khép cánh mây K.*

song-hữu dt. Bên cùng ngồi học cái : nhau.

song-sa dt. Cửa sò có màn bằng sa cao lèi : *Song-sa vò-vô phương trời K.*

song-the dt. Cửa sò có màn bằng lụa mỏng che lại : *Mây Tần khoá kín song-the K.*

song-thè dt. Những cây dựng đứng làm cửa, làm vách ngắn (gọi tắt là song) : *Cửa song-thè (tức cửa song).*

SONG tt. Đôi, cặp, hai cái cùng đi chung : *Hay vô song.*

song-ầm dt. Clg. Đôi-ầm, uống rượu tey đôi : *Hai người ngồi song-ầm từ đầu hôm tới khuya.*

song-bèo dt. Clg. Song-thai, chửa một lần mà tới hai con.

song-cầu dt. (Y) : Loại vi-trùng hình tròn (cầu-trùng) đính lại từng cớp (*diphocoque*).

song-cuốc dt. Hai chân II (R) Hai chân cùng một lúc : *Phi song-cuốc đá nnào.*

song-diệp dt. Loại lá kép hai.

song-đào dt. Cặp deo to dòn làm bình-khi hồi xưa : Mùa song-đào xông vào II (Đy) : Chứng bình cuống-họng mọc mут làm sưng ngạt, không ăn uống được : Đau song-đào, bị song-đào ; Song-đào bạch-hầu Xt. Bạch-hầu.

song-đào dt. Hai trái đào. II (B) : Cặp vú đàn-bà con gái.

song-dâng dt. Đôi đèn (thường là đèn sáp) : Thượng song-dâng, hạ song-dâng.

song-diệp dt. Tên lối thơ mỗi câu hoặc ở đầu hay ở cuối có hai cặp điệp-tự lây tai như : Vết-vết vor-vor cùng nực cười ! Cám-cám cút-cút có hồn ai ? Nay còn chí-chí anh anh đó, Mai dã ông ông inu-inu rồi... VD.

song-đôi dt. (lóng) : Quả đấm bằng hai nắm tay chèp lại cùng đánh tới thật mạnh : Cho một song-đôi vào mặt địch-thủ.

song-đường dt. Clg. Song-làn, tiếng gọi tắt thung-đường (chỗ) và huyền-đường (mẽ), tức cha mẹ : Song-đường tuổi hạc đã cao, Xin thầy bày tỏ âm-hao con tưởng LVT.

song-hành dt : Đì đôi, cùng đi ngang nhau, một lượt : Lời nói với việc làm phải được song-hành.

song-hành-tuyến dt : Đường song-song, đường cặp : Đường ray (rails) là song-hành-tuyến.

song-hi dt. Hai việc lốt lanh cùng một lúc, lời chúc đám cưới (lấy vợ chồng rỗi sinh con).

song-hiệp dt. Hiệp-ước tay đôi.

song-hiệp-tính dt. Sự đối-tính, tính nhị-nghuyên, lưỡng-dẫu, hai tính-chất hiệp nhau để thành một thể (Xt. Nhị-nghuyên).

song-hôn dt. (Pháp) : Tội-trạng một người có hai gia đình và với cả hai đều có giá-thú, hoặc đã thôi vợ (hoặc chồng) cũ mà lấy người khác có lập giá-thú mới trong khi giá-thú cũ chưa bị đoạt-liệu : Tội song-hôn.

song-hòn dt. Hai ngôi mộ của một cặp vợ chồng xây cặp nhau : Mồ song-hòn.

song-kiếm dt. Cặp gươm, hai cây gươm do một người sử-dụng : Mùa song-kiếm ; thiện ánh song-kiếm.

song-lập tt. Hai cái kè nhau, chung một tấm vách : Nhà song-lập.

song-loan dt. Ghế kiệu hai người khiêng : Ngồi song-loan / Nhịp đôi, hai tiếng nhịp liền nhau trong bàn đòn : Nhịp song-loan.

song-mᾶ dt. Hai ngựa, một cặp ngựa cùng kéo chung một xe : Xe song-mᾶ.

song-nha kép dt. (thực) : Loại cỏ cao lối 5, 70 cm, lá có 5 lẻ phiến, hoa vàng, trái hình thoi (*Bidens bipinnatus*).

song-nha lông dt. (thực) : Loại cỏ cao lối 5, 60 cm, lá gồm ba lá phụ, nhát-hoa vàng, hoa 5 cánh, lá đậm trị bình đều mắt (*Bidens pilosa*).

song-nhạc dt. Tiếng gọi chung nhạc-phụ (cha vợ) và nhạc-mẫu (mẹ vợ), tức cha mẹ vợ : Bài về qua kinh vài lời chúc, Song-nhạc thô trướng, quế trúc lan phượng CD.

song-phi dt. Bay cặp, nói hai chim trống mái cùng bay ngang nhau II trt. Cách nhảy lên đá chân trước rồi tiếp chân sau liền : Đá song-phi II (B) Thuận vợ thuận chồng.

song-phương tt. Hai bên, có quan-hệ với cả hai đảng : Hiệp-ước song-phương, khép-ước song-phương.

song-sa dt. Hai hàng nhỏ rai, tức khóc : Lụy song-sa đưa chàng xuống huyệt, Mai-tặng chàng rỗi, ly-biệt ngàn năm CD.

song-sanh dt. Đè hai đứa con trước sau một vài giờ : Con song-sanh.

song-song trt. Sóng-đôi, ngang nhau : Song-song hai ngọn gươm trường, Chết anh anh chịu, buông nàng không buông CD ; Bốn mảnh quần hàng bay phấp-phới, Hai hàng chán ngọc duỗi song-song HH.

song-toàn tt. Còn sống cả hai : Gặp mặt em dưới thuỷ trên thuyền, Hồi thăm phụ-mẫu song-toàn hay không ? CD II (R) Hoàn-toàn cả hai mặt, hai việc : Mọi việc đều song-toàn II (lóng) Toàn-tài, giỏi dù mọi mặt : Anh làm như song-toàn làm vậy I II dt (lóng) Làm tàn, lén mặt như giỏi lâm : Trước mặt người lẽ ánh hay song-toàn đè hè anh em.

song-tuyên tt. Nh. Song-toàn.

song-thai dt. X. Song-bào.

song-thân dt. Tiếng gọi chung phụ-thân (chỗ) và mẫu-thân (mẹ) tức cha mẹ : Đời lính song-thân em phải hết lòng hết dạ, Sống quyết một lời, anh sẽ cậy mai-dong CD.

song-thập dt. X. PH. III.

song-thất dt. X. PH. III.

song-thất dt. X. Song-thất lục bát.

song-thất lục bát dt. Clg. Song-thất hay Lục bát giàn-thất, thè-thơ, Việt mỗi đoạn có hai câu 7 chữ, kẽ 1 câu 6 chữ rồi 1 câu 8 chữ, dài ngắn bao nhiêu cũng được, miễn cho trọn đoạn 4 câu-như : Trái vách quế

gió vàng hiu-hắt, Mảnh vú-y lạnh ngắt như
đồng, Oán chi những khách tiêu-phòng,
Mè xui phèn bạc nằm trong mè-dèo
CO.

song-vụ khế-uớc dt. (Pháp): Bản khế-uớc
song-phương, hai bên cùng đứng cam-kết
(contrat bilatéral).

song-uớc dt. Uớc-hẹn, giao-kết giữa hai bên
(X. Song-vụ khế-uớc).

SONG-HỒNG dt. Clg. Thông-hồng, cây già
của: Cây song-hồng, rút song-hồng.

SÒNG dt. Nơi đứng tắt nước dưới vũng,
kê bến bờ, luân-luân nước sâu hơn các
nơi khác: Tắt gần cạn, cá tựu lội sòng //
Tên thứ gùi có cán dài đê một người cầm
lát nước: Gùi sòng.

SÒNG dt. Chỗ nhôm lại cò-bạc: Sòng bài,
sòng cu-di, sóng dẽ, sóng me, sóng xóc-
đĩa; Gãy sóng, mờ sóng, ngồi sóng, rã
sóng II (R) Nơi ở lâu, không dời đổi: Đóng sòng
ở đây cả tháng nay II trt.
Ròng, luân-luân không nghỉ: Đì sòng mẩy
cây-số, làm sóng cả tháng, nói sóng từ
sáng đến trưa, ngồi sóng cả ngày II Ngay
thẳng, hân-hoi: Nói sòng, tiêu sòng.

sòng-phẳng trt. Ngay-thật, đàng-hoàng, dứt-
khỏi: Tánh sóng-phẳng, tiền bạc sóng-
phẳng, làm ăn sóng-phẳng.

sòng-sã trt. Ròng-rã, luân có một việc: Chơi
sòng-sã cả năm.

sòng-sọc trt. Tròng-trọc, cách nhìn tối không
nhạy mắt: Nhìn sóng-sọc, mắt long sóng-
sọc.

sòng-sượt trt. Clg. Sóng-sượt, thẳng người
ra: Năm sóng-sượt đợi cơm.

SÒNG dt. (động): Tên loại cá biển mình
hở giẹp, vảy cứng hình đầu mũ (^),
ngon thịt: Cá sòng.

SÒNG dt. Đầu cọc chèo, nơi mảng quai
chèo: Tròng vô sóng quay lại.

SÒNG-SỌNG dt. (hực): X. Sóng.

SÓNG dt. Những bụng nước nối tiếp nhau
đua tới cuồn-cuộn: Đại sóng, giốn sóng,
lên sóng, lượn sóng, nhảy sóng, vòi sóng,
Sóng xao đầu vjt; Chợ thay sóng cù mà
ngã tay chèo tung II (R) a) Sư xao - động
mạnh, sự đầy mạnh tới: Sóng người, sóng
tình II b) Uốn-éo lên xuống: Đường đòn
sóng, tóc đòn sóng II dt. Chao mạnh và
trần ra: Cảnh đài nước đi, nước sóng
ra ngoài.

sóng bò dt. Sóng đánh lên bồi cao, gần hết

trán, nước bò tù-tù.

sóng bò vòi dt. Sóng đánh vun lên cao, cũ
ngọn thon và cuồn lại.

sóng bồ dt. Nói lượn sóng to và cao từ
trên chụp xuống: Tư bồ sóng bồ xiên, Ô
đây nhỡ lộc thuyền, Vợ xé gai chầm-
lưỡi, Chồng đánh cá đồi tiền VD.

sóng că dt. Sóng to, cao và mạnh: Chợ
thay sóng că mà lo, Sóng că mặc sóng,
chèo cho có chùng CD.

sóng dồi dt. Sóng dâng cao rồi hạ thấp,
khiến vật nồi trên mặt nước cũng bị đưa
lên hạ xuống như bị dồi (nhồi).

sóng đánh dt. Sóng đầy mạnh tới, đập mạnh
vào những vật gì cản-trở triều sóng.

sóng đất dt. Sư còn chằng-váng, còn chón-a-
mặt khi đã lên đất liền: Đại sóng đất.

sóng gió dt. Sóng và gió: Lúc này sóng
gió nhiều, di biến nên cắn-thận II (B)
Sự xuâng - đột, xao - động, tai - nạn to. Cái
nhau một lát, sóng gió sẽ nồi lên; Sự
đâu sóng gió bất-kỳ K.

sóng lươi búm dt. Ngọn sóng rè rè, ngó
ngang như lươi búm.

sóng lượn dt. Sóng chạy có vồng, hết lượn
này đến lượn khác.

sóng ngầm dt. Nói nước chao-động ngầm,
tuy không có ngọn sóng trắng trên mặt
nước, nhưng thuyền nhỏ đều bị chao-động :
Mỗi khi tàu chạy qua, đều có sóng ngầm.

sóng người dt. Đoàn người thật đông kéo
nhau đi cuồn-cuộn.

sóng-sánh dt. Chao qua chao lại khi bị động
mạnh : Cây đòn-gánh oặt-oài, khiến nước
trong thùng gánh di sóng-sánh muỗi tạt
ra ngoài.

sóng tình dt. Tình yêu tràn ngập khiên con
người sô-s่าง, vui-lè: Sóng tình đương đê
xiêu-xiêu; Xem trong âu-yếm eօ chiều lá-
lơi K.

sóng thòn dt. Sóng thật to, chồm cao lên
như hòn núi chụp xuống, do các phè chén
triều nước, nước dội két gây nên sóng ấy:
Đi bộ thì khiếp Hải-vân, Đi thuyền thì
khiếp sói-g thòn Hang doi CD.

sóng thu dt. Clg. Thu-be, sóng mù thu I/
(B) Cặp mắt ướt của gái đẹp (như các eo,
hồ, sông, lạch vào mù thu có nhiều nước):
Sóng thu mắt liếc, lệ chau hai hàng.

sóng triều dt. Sóng theo triều nước dâng
lên mà có.

sóng xao dt. Sóng đánh khiến nước xao-động

mạnh: *Nước trong cá lội thay vì, Anh câu không dặng súng vì sóng xao CD.*

SÓNG dt. (V): Làn không-khí nhấp-nhô rung-động (*onde*).

sóng ánh-sáng dt. Làn sóng trong không-khí do ánh-sáng truyền ra mà rung-động (*onde lumineuse*).

sóng âm dt. Clg. Âm-ba, làn sóng trong không-khí do tiếng động gây ra (*onde sonore*).

sóng điện dt. Làn sóng trong không-khí do điện truyền ra (*onde électrique*).

sóng ngắn dt. Làn sóng trong không-khí có một chiều dài rất kém (*onde courte*).

sóng nhiệt dt. Làn sóng trong không-khí do sức nóng gây ra (*onde calorifique*).

sóng siêu-âm dt. Làn sóng trong không-khí do tiếng động cực nhỏ gây ra (*onde ultrasonore*).

sóng từ-diện dt. Làn sóng trong không-khí do sức từ-diện gây ra (*onde électromagnétique*).

SÓNG dt. Sánh, gióng, đê kè lại mà so-sánh: *Sóng coi cái nào đài hơn.*

sóng-dôi trt. Song-song, cùng đi dôi với nhau: *Đi sóng-dôi, làm sóng-dôi.*

sóng nhau trt. Cho dôi nhau qua lại: *Trong phép làm thơ, dôi chính là chọn hai chữ cùng một tự-loại mà đặt sóng nhau.*

sóng-sánh dt. Đè kè nhau mà so-sánh: *Sóng-sánh hai chiếc khăn coi chiếc nào đẹp hơn.*

SÓNG dt. Sóng-bát gọi tắt, vật dụng chén bát đương bằng tre, đáy hông, lỗ to: *Bát trong sóng còn động thay.*

sóng-bát dt. X. Sóng.

sóng-chén dt. Nh. Sóng-bát.

SÓNG tt. Trơ, óng, thẳng, không rỗi: *Chi sóng, tóc sóng.*

sóng-suợt trt. Thẳng người ra và không cựa quậy: *Bị đánh nằm sóng-suợt ra đó* (Xt. Sòng-suợt).

SÓNG-SÀNH trt. Clg. Xôn-xang, lồn-cồn lảng-càng, tiếng đồng sắt chạm nhau: *Ở gần lò đúc, nghe sóng-sành tối ngày.*

SÓNG dt. Xuồng nan, xuồng nhỏ đương bằng nan tre: *Chiếc sóng.*

SÓNG trt. Clg. Thông, ngay lưng khi đứng: *Đứng sóng.*

sóng lưng bt. Ngay cái lưng: *Đứng sóng lưng; Sóng lưng lên cho cao thêm một chút.*

SÓNG dt. (thực): Clg. Sòng-sòng, loại cây gai, gỗ có chất vàng dùng chế thuốc nhuộm, lá trị đỉa được nọc rắn: *Gai sòng, cây sòng hay cây sòng-sòng.*

S.O.S. dt. Dấu hiệu cầu-cứu bằng vô-tuyễn-diện ở tàu-bè hay máy bay đánh ra khi gặp nạn (Hãy cứu-rồi linh-hồn chúng tôi).

SÓT trt. Lọt ra ngoài, không nhập vào vì sơ-ý, vì quên: *Bỏ sót, còn sót, quên sót, sơ-sốt, thiếu-sốt* // Còn trơ-trọi một mình: *Sóng sót.*

sót bồ trt. Không có ghi vào sổ-bồ nhà ni-róc vì sơ-sốt: *Trong mỗi cuộc tu-bồ bàn-dồ, đất của những người vắng mặt thường bị sót bồ.*

sót sổ trt. Clg. Lọt sổ hay Sót tên, không có tên trong sổ: *Bị sót sổ nên ở lại đợi ký túi.*

sót tên trt. X. Sót sổ.

SỢ dt. Gió đựng giấy vụn hoặc rác: *Sợ giấy, sợ rác; bỏ sợ.*

SỢT dt. Quần ngắn có hàng nút phía trước và ba túi: *Quần sót* // (R) Bộ đồ ngắn gồm áo sơ-mi tay ngắn, quần sót: *Mặc sót, bộ đồ sót* (short).

SỢT-SỢT dt. (lóng): Móc ra nhét vào nhiều lần với ý khoe-khoang: *Cố ba đồng tiền cứ sọt-sọt hoài.*

SÔ dt. Vải thô dệt thưa (sura): *Áo sô, khăn sô; Còn Tàu Tàu bán vải sô, Tàu về mới biết xì-xô bạc-tinh CD.*

sô gal dt. Vải may đồ tang // (thth) Đồ tang, quần áo mặc khi đê chê,

SÔ dt. Hàng mành cát (có nồi hột): *Sô dia, sô nhiều, sô sa.*

SÔ trt. Sôi, nồi lèn, phát giận: *Nồi sô.*

sô gan bt. Clg. Sôi gan, lòng giận, giận dữ: *Sô gan cầm hòn, giận sô gan.*

SÔ-CÔ-LA dt. Thực ăn ngọt làm bằng bột trái ca-cao trộn đường ép cứng thành táng, thành miếng (chocolat) // tt. Màu đỏ nâu: *Cô mặc áo sô-cô-la dổi!*

SÔ-SÊ dt. Clg. Su-sê, thứ bánh bột trong có nhân đỏ trong khuôn vuông bằng lá dừa: *Để hắp: Bánh sô-sê (phu-thè-bình).*

SÔ tt. To lớn: *Măng sô (măng-cụt to trái), to sô.*

sô-sê tt. Bè-sê, nở-neng, nặng-nè không gọn: *Bô sô-sê.*

sô-sô tt. Cao lớn: *Cao sô-sô; nấm nay đã sô-sô rồi mà chưa nên thân.*

Số đ. Đông : Một số đá.

Số bt. Võ, xông tới : Nhảy số vào ; chồ số ra sùa (cắn).

Số tt. Non, con, nhỏ (nói về loài chim con) : Lông số.

số-yến dt. Chim én mới ra ràn // (B) Đào kép tệp-sự, mới vào nghè.

số-oanh dt. Chim oanh con, mới ra ràn // (B) Trẻ con mới tập nói.

số-phụng dt. Chim phụng con, mới ra ràn // (B) Con nhà đèn-giá.

số-ưng dt. Con ó con mới ra ràng // (B) Con nhà tướng mới ra trận lần đầu.

Số dt. Tiếng đêm hoặc nét chữ viết ra cho biết bao-nhiêu : Số 1, số 2..., con số, cho số, toán số // Tiếng gộp chung mỗi thứ bao-nhiêu : Số người, số thăm ; dân-số, địa-số, tông-số, thiều-số, vô-số, hằng-hà sa-số // Cuột chơi may rủi cứ vào các con số, ăn thua bằng tiền hay bằng đồ-vật : Đánh số, quây số, rút số, trúng số, vé số, xô số // Vận-mạng con người trong đời : Bẩm số, cắn-số, duyên-số, định-số, doán số, khí-số, lý-số, phẫn-số, tận số, tốt số, tội số, tưống-số, thiên-số, xấu số ; Số em là số ở hầu, Ăn cau vòng nguyệt, ăn trầu kiêng dơi CD // Bực mau chậm và nặng nhẹ của máy : Gài số, kẹt số, sang số,

số Á-rập dt. Mười chữ số của người Á-rập được thông-dụng khắp hoàn-cầu là : 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 và 9.

số en-üi dt. Vé số có hàng số xuất-xát với con số độc-đắc, được trùng vớt với một số tiền nhỏ đè en-üi.

số ba st. Tức 3, con số chỉ lượng trên hai dưới bốn // Con số thứ-tự trên hai dưới bốn : Con ngựa số 3 // Con số thứ-tự của cắn nhè thứ nhì bên trái bắt từ phía có sông rạch đi tới : Nhà số 3 // Con số thứ-tự của bực máy chạy mau nhất trong cái xe có bực máy : Sang số 3.

số bốn st. Tức 4, con số chỉ lượng giữa ba và năm // Con số thứ-tự giữa ba và năm : Con ngựa số 4 // Con số thứ-tự của cắn nhè thứ nhì bên mặt (phải) bắt từ phía có sông rạch đi tới : Nhà số 4 // Con số thứ-tự của bực máy chạy mau nhất trong cái xe có 4 bực máy : Sang số 4.

số chẵn st. Các số 2, 4, 6, 8 và các con số từ số chẵn sắp lên mà số sau cũng là 0, 2, 4, 6, 8.

số chia st. Con số nhỏ ở phía mặt một bài

toán chia, dùng chia con số lớn bên trái ra nhiều phần (diviseur).

số chục st. Các con số từ 10 tới 99, chỉ có hai hàng số đứng.

số dách st. Đệ-nhất, nhất-hạng, cao hơn hết, giỏi hơn hết trong đám : Ăn gian số dách, chơi-bời số dách, nói láo số dách (lóng).

số doanh-thu st. Số tiền thâu vỡ mỗi ngày hay hàng kỳ, trong việc mua bán làm ăn. (chiffre d'affaire).

số đen st. (truyền) : Lúc xui-xéo : Số đen đánh đâu thua đó.

số đinh st. Hạng trai-tráng gộp chung trong một địa-phương : Làng này số đinh khá đông.

số đòn dt. (truyền) : Lúc hén : Cặp số đòn ném iểm ra tiền.

số đặc-đắc st. Số trúng to nhất trong một cuộc xò số : Trúng số đặc-đắc.

số đuôi st. Hai số sau cùng của hàng số kiến-thiết được xò ra trước hết mỗi tuần // (bạc) Môn cờ-bạc cẩn-cú vào con số xò ra trước nhút và hằng tuần của vé số kiến-thiết mà ăn thua nhau giữa một chủ cái và nhiều tay em, 1 trúng 70 : Biển số đuôi. đánh số đuôi.

số giàu dt. (truyền) : Phần giàu-có d sức thiêng-liêng dành sẵn cho ai đó : Số giàu, tay trắng cung giàu CD.

số giờ dt. Thời-gian từ khi khởi sự đến lúc chấm dứt một công-việc gì : Số giờ làm việc mỗi tuần.

số giữ dt. Con số giữ lại (chồ không viết vô bài toán) để cộng với hàng kế, trong khi làm toán.

số hai st. Tức 2 // Con số thứ-tự giữa 1 và 3 : Con ngựa số 2 // Số thứ-tự cắn nhè đầu bên mặt (phải) bắt từ phía có sông rạch đi tới : Nhà số 2 // Số thứ-tự của bực máy làm trung-gian cho bực một và bực ba khi xe khởi chạy được một đổi : Sang số 2.

số-hệ dt. (truyền) : Sự can-hệ đến đời mình đã được dành sẵn.

số hiệu st. X. Số thứ-tự.

số học dt. Một bộ môn toán-học chuyên về số (arithmétique).

số ít dt. Phần ít, chẳng bao-nhiêu : Hàng người đó thuộc số ít, không đáng kể // Tiếng chỉ một người hay một vật chủ-dộng đều do theo đó mà viết những tiếng liên-

còn không có chữ S hay NT sau cùng theo ngữ-pháp Pháp (*singulier*).

số kiếp dt. (truyền): X. Kiếp-số,

số không st. Tức 0, con số tương-đối không có một giá-trị nào, nhưng nếu đứng bên phải một số khác, nó tăng giá-tri số ấy lên hàng chục (0), hàng trăm (00), hàng ngàn (000)... // dt. (B) Bách-luật, không biết gì, không có chi cả: *Rốt cuộc, chỉ là con số không trống rỗng.*

số La-mã st. X. Số Rô-manh.

số lẻ st. Các số 1, 3, 5, 7, 9 và những con số từ số chẵn sắp lên mà số sau cùng là các số kề nhau // Những con số đứng sau đơn-vị, tức sau dấu phẩy, phần lẻ của đơn-vị: *Theo số 7 m 15, 15 là số lẻ của mét.*

số lính st. Số thứ-tự mỗi người lính trong binh-đội hay Cảnh-sát-cuộc: *Cởi thor cho binh-sĩ nên nhớ biển số lính người lính II* // Số gộp chung những người lính trong một công-tác hay một đoàn: *Số lính đồng-dao như vậy mà không ngăn nổi đoàn biều-tình.*

số lượng st. Chỉ vật nhiều ít bao-nhiêu: *Giá số lượng mỗi món.*

số mā dt. Dấu-hiệu dùng để tính.

số-mạng dt. (truyền): Clg. Số-mạng hay số-mệnh, số giàu nghèo, cúc sướng, sang hèn và mạng lớn hay nhỏ, sống lâu hay chết sớm v.v... của mỗi người mà Trời đã định sẵn: *Ai cũng có số-mạng, hời nào mà lo.*

số một st. Tức 1, con số đầu trong 10 số // Số thứ-tự đầu tiên: *Cầu-thủ số 1* // Số thứ-tự căn nhà đầu bên trái bắt từ phía có sông rạch đi tới: *Nhà số 1* // Bực máy mệnh nhất nhưng chạy chậm nhất để lăn bánh chiếc xe khi khởi chạy hay khi lên dốc: *Đè số 1, sang số 1.*

số mục st. Số kê ra từng mục: *Số mục hàng-hoá.*

số muôn st. Clg. Số vạn, con số gồm năm chữ số, có một chấm tròn sau chữ số thứ nhì từ bên trái kè qua // (R) Bạc muôn, tiền muôn bạc vạn: *Và giàu tới số muôn; Thầy anh tôi nghĩ lại tôi buôn, Tôi khó, anh giàu tới số muôn NT.*

số ngàn st. Clg. Số nghìn, con số gồm 4 chữ số, có một chấm tròn sau số thứ nhất từ bên trái kè qua // (R) Bạc ngàn, hàng ngàn đồng: *Chơi, ăn thua số ngàn.*

số nguyên dt. Con số không có số lẻ đằng sau: *15 kgr, là con số nguyên.*

số nghèo dt. (truyền): Phần nghèo-khó do sức thiêng-liêng dành sẵn cho một người nào: *Số nghèo chín dùn mười trâu cung nghèo CD.*

số nghìn st. X. Số ngàn.

số nhà st. Số thứ-tự của mỗi căn nhà trên một con đường để dễ tìm kiếm, thường thì số chẵn bên mặt (phải), số lẻ bên trái bắt từ phía có sông rạch đi tới.

số nhiều dt. Phần nhiều, phía tương-đối nhiều hơn: *Xóm đó, người nghèo là số nhiều, nên phần vê-sinh đáng được lưu ý* // Tiếng chì từ 2 người hay 2 vật chủ-động sắp lên đề do theo đó mà viết những tiếng liên-quan có thêm chữ S hay NT sau cùng theo ngữ-pháp Pháp (*pluriel*).

số phần dt. (truyền): Clg. Phần-số X. Số phần II (thth) Clg. Phần-số, số kiếp, số mang, cái chết định sẵn: *Số phần vẫn với; Thời I số phần nó có bao-nhiêu đó thôi, buôn mà chi.*

số-phận dt. (truyền): Clg. Phận-số, X. Số phần II (thth) Vận-mạng, chỉ cái đời sướng hay cực, giàu hay nghèo, sang hay hèn... của một kiếp người: *Số-phận hầm-hiu.*

số Rô-manh dt. Clg. Số La-mã, những chữ số của người La-mã xưa gồm những chữ Á-rập hoa như: I (1), V (5), X (10), L (50), C (100), D (500) và M (1.000).

số-tích dt. (t): Con số kết-quả của một bài toán nhân.

số-tử dt. Từ-ngữ thuộc về số trên phương diện tự-loại.

số thành dt. Con số kết-quả của các loại bài toán.

số thâu dt. Tiền hay đồ-vật thâu vở bao-nhiêu mỗi ngày hay mỗi kỳ-hẹn.

số-thuật dt. X. Thuật-số.

số thứ-tự dt. Số hiệu của người hay của vật tinh theo thứ-tự trước sau, thường khi gọi, có tiếng hàng-hay thứ ở trước và 3 số 1, 2, 4 được đổi lại là Nhất, nhì, tư.

số trăm st. Các con số gồm 3 chữ số, từ 100 tới 999 // Hàng trăm, cả trăm, chỉ số người hay đồ-vật nhiều: *Xóm đó, nhà tôi số trăm chờ it-đì chi sao.*

số tròn st. Số nguyên-chục, nguyên-trăm..., không có lẻ: *Tính con số tròn cho dễ.*

số trung-bình st. Con số lấy hơn bù kém, vào khoảng giữa: *Giữa hai số 100 và 60, số trung-bình là 80.*

số vạn st. X. Số muôn.

số vận dt. (truyền): X. Vận-số.

số xe st. Số thứ-tự mỗi chiếc xe về trên bảng đúng ni-tắc quy-dịnh, theo số bộ nhà nước để tiện việc kiêm-soát và thu thuế: *Lấy số xe, xem số xe // Số thứ-tự mỗi chiếc xe khác sáu vào một chỗ nhả-dịnh trên giàn xe, theo số sản-xuất của hãng: Mua xe, phải đợ số xe khác trên xe với tọa hàng //* Con số tính gộp những xe cộ trong một phạm-vi nào: *Số xe nhập-cảng, số xe lưu-thông.*

số xuất dt. Tiền hay đồ-vật phát ra mỗi ngày hay mỗi kỳ-hạn: *Số xuất tháng này trội hơn số tháng.*

SỐ LÀ trt. Nguyên, chặng, tiếng dẫn gốc-tích: *Số là hồi trước và có mượn tối 20 giờ lúa, đến nay hơn 3 năm rồi mà và không trả, tôi mới đòi.*

SỐ dt. Nét bút kéo từ trên xuống dưới: *Một ngang với một số kéo nhau thành chữ thập II (R) dt. a.* Dấu phê bài vở hối-xưa, tỏ ý chê dở: *Câu văn ấy đáng số II b)* Xoá bỏ: *Số tên.*

SỐ dt. Tuột, sút ra: *Sút-số // Tháo ra, mờ ra: Số phong pháo ra đốt từng cây; số tóc ra bới lại; số quẩn ra xét //* Trật, xé xuồng: *Chạy bộ, số bắp chuối //* Sống, thoát ra: *Số chuồng; Chim số lồng, không mong trở lại.*

số chuồng tt. Thoát ra khỏi chuồng: *Lợn (hay trâu, bò, ngựa) số chuồng //* (B) Lời ví với con người được thoát khỏi sự kềm-häm: *Butas nay số chuồng nên đi chơi cho đã.*

số đầu tt. Chỉ đầu tóc (búi-tó) vì lồng mà sút ra: *Bị đánh số đầu //* dt. Tháo đầu tóc (búi-tó) ra: *Số đầu ra gội.*

số dài tt. Clg. Số bắp-chuối, có bắp dài nở-to và xé xuồng: *Chạy bộ hay số dài.*

số huyết dt. Clg. Thò huyết hay xuất huyết, ói ra máu: *Bị một đòn vào ngực số huyết; số lồng dt.* Đè, nói người đàn-bà sành ra đùa con: *Số lồng hôi 3 giờ khuya.*

số lồng tt. Thoát ra khỏi lồng: *Ai đem con sáo qua sông, Cho nên con sáo số lồng bay xa //* (B) Được ví với người vừa thoát khỏi sự kềm-häm: *Chim số lồng không mong trở lại.*

số mũi tt. Chảy nước mũi ra nhiều, thường là khi bắt đầu cảm gián: *Em bé số mũi.*

số người dt. Lớn nhanh, mập (béo) nhanh: *Trai, gái vào lứa tuổi 17, 18, là lúc số*

người ra.

số súng tt. Nói trẻ con còn bú mà thết mập (béo), tay chân đều có ngắn, mặt nở to.

SỐ dt. Tập giấy dê biên chép: *Cộng số, dê số, gài số, giữ số, soạn số, khóa số, tính số; số hụi, số thâu, số xuât; Ngọc-hoàng giũ số.*

số bò túi dt. X. Số tay.

số-bộ dt. Tiếng gọi chung những số to của nhà nước dùng ghi tên và lei-lịch mỗi người dân trong mỗi vụ senh, từ, giá-thú; những súc-vật như trâu, bò, ngựa và những đồ-vật như ruộng đất, nhà cửa, thuyền tàu, xe cộ v.v... để tiện việc kiêm-tré, đánh thuế và tìm kiếm khi cần (Xt, B6).

số đoạn-trường dt. (truyền): Số của dãng thiêng-liêng ghi sẵn tên những người có vận-mạng xấu.

số gia-dình dt. Số ghi tên tuổi nghề-nghiệp người chủ gia-dình và những người liên-hệ, cùng ở chung.

số học-sinh dt. X. Học-bé.

số-sách dt. Tiếng gọi chung các thứ số của nhà buôn hay xí-nghiệp: *Số-sách theo luật định.*

số tay dt. Clg. Số bò túi, tập số nhỏ đem theo mình luôn dê ghi chép những điều phải nhớ, phải làm, v.v....

số thư dt. Quyền số bắt buộc mỗi người làm công phải có, trong ấy ghi tên tuổi, nghề-nghiệp, địa-chỉ đương-sự, ngày vào làm và ngày thôi ra ở mỗi sở làm, v.v...

SỐ trt. Không cầu-nệ, không dè-dặt: *Nói số.*

số-sàng tt. Sống-sượng vô-phép: *Ăn nói số-sàng.*

SỐ-SỐ tt. X. Số-số.

SỐC dt. Làng người Việt gốc Mân hay gốc Thượng: *Sốc Mân, sốc Mại.*

SỐC dt. Dọc dài, nhiều đâm nỗi tiếp nhau: *Cả sốc ruộng chạy dài mấy cây-số.*

sốc-séch trt. Bè-bè, nhiều, to rộng: *Ruộng-nương sốc-séch.*

SỐC-NỐI tt. Mới-mèo, tinh-cờ, chưa có lè-lói nhất-dịnh: *Không nên cẩn-cú vào một việc làm sốc-nối mà suy-diễn những việc khác.*

SỐC-NỐI trt. Cách mạnh-dạn, xông-xáo: *Ciązy sốc, đâm sốc, sòng sốc.*

sốc-sóc trt. Clg. Sóng-sóc, xăm-xăm, đâm-sầm, cách bước đi bầm-trợn, mạnh-béo: *Sóc-sóc đi vào như toan gây-gò.*

SÔI bt. Sục-sục trào bọt và hơi lên khi bị nấu (đun) lâu (nói về chất lỏng): *Dầu sôi, nước sôi, nồi sôi*: *Cơm sôi bớt lửa, chὸng giặt bớt lời tng*; *Cơm sôi cả lửa thi khé, Súi làm hay hỏng là lè thế-gian CD II (R)* Đều lên, bao-bọt: *Bụng nghe sôi*; *Ruột đau chín khúc như bao như sôi LVT II (B)* Hứng lên, lừng lên, nóng-nảy lên, náo-động: *Đầu trâu mặt ngựa ào-ào như sôi K.*

sôi bọt dt. Nói những vật có nước sinh thiu, tự-nhiên hơi từ dưới bốc lên tạo ra những bọt nhỏ.

sôi bọt-sáp dt. Nói người kinh-phong té nằm ngửa, mắt nhắm, miệng ngậm mà thở mạnh, khiến nước bọt từ trong miệng trào ra hai bên mép.

sôi bụng tt. Nói trong ruột hay bao-tử khi đồ ăn đã sinh mà vì lê nào chưa tiêu kịp, bao-bọt như sôi.

sôi dào tt. Sôi nhiều, hơi mạnh: *Nước đã sôi dào, chẽ vào bình được rồi*.

sôi-động bt. Náo-động, lộn-xộn: *Gây sôi-động trong henga-ngụ*; *dân-chúng sôi-động*.

sôi gan dt. Giận dữ, nóng tiết lên: *Sôi gan nghĩa-hiệp*; *vì-e ỷ khiên ai nẩy đều sôi gan*.

sôi máu dt. Nóng tiết lên, nư giận lồng lên: *Sôi máu căm-hờn*.

sôi-nồi bt. Náo-động, hào-hứng, được đê ý nhiều: *Dư-luận sôi-nồi, câu chuyện sôi-nồi*; *khiến thiên-hạ sôi-nồi*.

sôi sục tt. Sôi sùng-sục nói thú, sôi rất nhiều, bọt trào lên thật mạnh và lẹ: *Nước dun đã sôi sục II (B)* Phùng-phùng, nư giận bùng lên, nóng-nảy lên: *Sôi-sục tim gan*; *nghe qua máu anh-hùng sôi sục*.

sôi sục-sục tt. X. Sôi sục.

sôi sùng-sục tt. X. Sôi sục.

sôi tắm dt. Clg. Sôi tiêm, vài cái bọt thật nhỏ từ dưới đáy bồn tắm: *Nước mới sôi tắm chớ chưa sôi*; *trời nắng, đáy mương lại cạn nên sôi tắm*.

sôi tiêm dt. X. Sôi tắm II (R) Nh. Sôi máu: *Giận sôi tiêm*.

SÔI dt. Clg. Sô hoặc Sò, thứ vài dệt bằng lơ gốc, thô, xấu: *Áo sôi, vải sôi, thắt lung sôi*.

SÔI tt. Clg. Sò, non: *Lông sôi*.

SÔI tt. Nán, không sanh đẻ: *Bò sôi, heo sôi*.

SÔI tt. Sục, bắt chợt, thình-lình: *Sôi nhớ*.

SÔN tt. Chưa được chín, còn sống một chút (nói về vật nấu): *Bà sòn bà sút II To, thô: Chí sòn*.

sòn-sòn tt. Nửa sống nửa chín: *Cơm còn sòn-sòn II (B)* Nửa già nửa trẻ: *Người sòn-sòn; tuổi sòn-sòn chớ chưa già*.

sòn-sút tt. Clg. Ba sòn ba sút, sương-sương, hơi cứng: *Cơm sòng, nhai nghe sòn-sút*.

SÔN-SÔT tt. Clg. Sôt-sót, tiếng gãi mạnh và kéo dài: *Cãi sòn-sót*.

SÔNG dt. Đường nước sâu và rộng chảy từ nguồn ra biển: *Sông Cửu-long, sông Nhị-hà*; *Rã đi anh một ngó chừng, Ngó sông sông rông, ngó rừng rừng sâu CD*.

sông biển dt. Sông và biển, tiếng gọi chung các đường lưu-thông dưới nước: *Sông biển lúc này gió-máy nhiều, nên cần-thện*.

sông cái dt. Sông to chảy ngay ra biển.

sông con dt. Nhánh sông, phụ-lưu, sông nhỏ từ sông cái tách ra hai bên; khi nước ròng nước đồ vào sông cái đê chảy ra biển.

sông đào dt. Túc kinh, lâu ngày lở rộng thành sông.

sông nganh dt. Nh. Sông con.

sông Ngân dt. Clg. Ngân-hà, các vè sẹo liền nhau hợp thành dây ngang có ánh-sáng trên trời: *Xưa kia ai biết ai đâu, Bởi chim ô-thuốc bắc cầu sông Ngân CD*.

sông ngòi dt. Clg. Sông rạch, tiếng gọi chung các đường nước lưu-thông bằng thuyền tàu: *Sông ngòi chi-chít*.

sông rạch dt. X. Sông ngòi.

SÔNG dt. (thực). Loại cây lá dày có màu đen dùng nhuộm vải: *Màu sông, nâu sông*.

SÔNG-SÈNH tt. Gò-ghè, lồi-lõm: *Đường sòng-sènh*.

SÔNG-SÔC tt. X. Sôc-sôc.

SÔNG-SÔNG tt. Nần-nần, đòn cho kỳ đúng: *Sông-sông quyết mệt*; *sông-sông dài theo*.

SÔNG tt. Cố hít khí trời, động-dậy và lớn dần: *Cây nẩy còn sống*; *người sống hơn đồng vàng tng*; *Bắt sống đem vể*; *Thế-gian còn dài chưa khôn*, *Sông mặc áo rách, thác chôn áo lành CD II (R) a* Cứng xanh, chưa tới ngày chín, đòn: *Chuối sống, trái sống II b*) Tươi, chưa nấu hoặc nấu chưa chín: *Ăn sống, cơm sống, rau sống, thịt sống*; *Con gái mới vè nhà chòng, Nấu cơm nồi đồng nứa sống nứa khé*

CD c) Còn nguyên-chất, chưa sắc, chưa luyện : *Cao-su sống, lụa sống, thuốc sống* || dt. Cứu đỡ ăn tời, chưa hốt : *Hụ i sống* || (B) a) Có vẻ tự-nhiên, có tinh-thần, mèn-mè : *Hình vẽ rất sống, nét chữ thật sống* || b) Sượng, chưa chín-chân thuần-thục : *Câu văn còn sống* || dt. Ở đời, làm việc để góp công với đời : *Sống đời đáng sống; Sống vẹt mồ mả, ai sống cả bát cơm tng; Anh phải sống!*

sống còn dt. Sinh-tồn, sống đẽ còn được hoại-hạng trên đời : *Trong việc sống còn, mạnh được yếu thua.*

sống chật-vật dt. Làm ăn cách khó-khăn : *Ở thị-thành, thường sống chật-vật.*

sống chét tt. Hoặc sống hoặc chết : *Sống chét gì tôi cũng theo anh* || Quen-trọng : *Vấn-dề sống chết.*

sống dai tt. Clg. Sống lâu và Sống dài, nói người đã già hoặc có bình mà không chết : *Sống dai dẳng báo vợ báo con.*

sống đầy-đủ dt. Đủ ăn đủ mặc, không thiếu món gì : *Tuy không giàu, nhưng cũng sống đầy-đủ.*

sống-đặng tt. Linh-đặng, bươn chải : *Và dang theo đuổi một cuộc đời sống-đặng* || (3) Linh-hoạt, có tinh-thần, như sống : *Bức tranh sống-đặng; lời văn sống-đặng; nét bút sống-đặng.*

sống đời dt. Clg. Sống đời dài, sống dai, sống lâu, trùng-sanh, trùng-thọ, sống hoài không chết : *Mỗi đêm mỗi thấp đèn trời, Cầu cho cha mẹ sống đời với con* || (thực) : X. Trùng-sanh.

sống đực dt. Sống cuộc đời nhát-nhớp, nhục-nhã : *Đến điêu sống đực, sao bằng khác trong CD.*

sống gởi dt. Sống tạm ở một nơi xa lạ, không phải quê-hometown mình : *Sống gởi thác vè; sống gởi đất người Xứ. Sinh ký từ quy PH.* II.)

sống hung dt. Clg. Sống mạnh, ăn ở cứng-cỏi, không đầu-luý ai, luân-luôn được vê-vang với đời.

sống lại dt. Đã chết rồi, nhưng thở lại và đã đứng lại được, hoặc tươi tốt lại : *Cây rụng hết lá trưởng đã chết, ai dè sống lại; Chết ba năm sống lại một giờ, Đè xem người cũ phung-thở làm sao CD.*

sống lâu dt. X. Sống dai và sống đời.

sống mạnh dt. X. Sống hung || Làm ăn vững-vàng, hoạt-động mạnh-mẽ : *Năm nào lúa có*

giá, thì nên thương-mãi trong xứ sống mạnh.

sống nhăn dt. Sống tự-nhiên, hàn-hoi, không chét, không chín : *Còn cá bị đập đầu mà còn sống nhăn; cơm sống nhăn; trái chuối sống nhăn..*

sống nhè dt. Ăn bám của người, ở đậu nhà người ; ở tạm xứ người : *Sống nhè lòng nhân của người; sống nhè nơi nhà bạn; cây chùm-gỗi sống nhè nơi cây nó bám; Sống nhè đất khách, thắc chôn quê người K.*

sống phủ-phé dt. Ăn mặc sung-sướng dư-dật, tiền-xài không hết : *Nhờ trúng mùng mà nhà nông sống phủ-phé.*

sống qua ngày dt. Làm mà sống từng ngày, không dư-dả, không mong-mỗi xa : *Làm dặng sống qua ngày.*

sống-sít tt. Còn sống, chưa chín hoặc không được nấu chín : *Không nên ăn đồ sống-sít.*

sống sót dt. Còn sống một mình trong khi những người đồng bọn, đồng thời đều chết : *Một chiến-sĩ sống sót; một ông già thèi quên-chủ còn sống sót.*

sống-sương tt. Suồng-sã, vô-phép, không dè-dặt, thiêu lè-đè : *Ấn nói sống-sương* || tt. Trò-trên, cộc-lốc : *Câu văn sống-sương.*

sống tạm dt. Ăn ở tạm-bợ đẽ chờ tìm một nơi khác chắc-chắn lâu dài hơn : *Sống tạm nơi đây một thời-gian* || Làm đở đẽ sống hầu chờ một chỗ làm khác nhiều tiền và chắc-chắn hơn : *Sống tạm với công-việc này.*

sống thác tt. Nh. Sống chết : *Cũng cam sống thác với tình; Sống thác mặc bấy, tiền thay bỏ túi tng.*

sống thừa bt. Sống những ngày tàn, không bươn-chải, không hy-vọng chi cả : *Kiếm sống thừa, sống thừa chi cho chết đết.*

sống thực tt. Nh. Sống-đóng.

sống vất-vả dt. Ăn ở cục-khổ, thiêu trước hụ sau : *Làm ít tiền quá, phải sống vất-vả.*

SỐNG dt. Chiều dọc nòi cao ở lưng : *Xương sống; Anh em, chém dằng sống chở không ai chém dằng lười.*

sống căng dt. Xương ống-quyền, bè nòi gò lèn ở phía trước.

sống chán dt. Nh. Sống căng.

sống dào dt. Méo dày của lưỡi dào : *Trở sống dào lại dần.*

sống lá dt. Cộng lá dừa nước hay lá kè, phía nòi tròn và cứng : *Đuas bằng sống lá.*

sống lưng dt. Bè sống, bè lưng : *Sống lưng lưỡi búi, sống lưng con dào.*

sông mũi dt. Phần nõi cao ở giữa mũi, trong có xơơng, chạy dài từ giữa hai mắt tới chốt mũi : *Sông mũi đặc dày*.

sông trâu dt. (qs) : Đỉnh đồi hoắc núi có dốc cong hai bên (*dors d'âne*).

SÔNG tt. X. Trống : *Sông mèo*.

SÔNG bt. Sò, thoát ra : *Tù sông, chạy sông mết*.

SÔNG dt. Clg. Sông, bờ dày lưỡi dao : *Sông dao*.

SỐP-PHƠ dt. Người chụm lửa ở đầu máy xe lửa // thth Clg. Tài - xé, người lái xe tự - động : *Đi sôp - phơ, làm sôp - phơ (chauffeur)*.

SỐP dt. (động) : Loại cá lóc giẹp đầu : *Cá sôp*.

SỐP dt. (thực) : Loài cây to, lá xanh sầm mọc chùm dày ; đợt trảng ăn chua - chua chát - chát : *Đợt sôp*.

SỐT tt. (lòng) : Ngon, bành, tốt mồi ; Cảnh sôp, món sôp, mối sôp, tay sôp.

SỐT tt. Nóng : *Bịnh sốt, nóng sốt*. cơm sốt, đồ ăn còn sốt // (R) a) Nóng lòng : *Sốt gan sốt ruột* // b) Rối - râm, sợ - hãi : *Sêng-sốt, sưng-sốt* // (B) Mới - mè, còn mới : *Tin sốt, chuyện sốt*.

sốt ban chấy rận dt. (Y) : Bịnh sốt truyền - nhiễm gây ra bởi loại ký - sinh - trùng *Rickettsia prowazekii* và truyền lây bởi chấy (chí) và rận (*typhus exanthematisque*).

sốt da tt. Nóng ngoài da.

sốt-déo tt. Còn nóng nên đèo : *Cơm sốt - deo, xôi sốt - deo* // (R) : Mới ra lò, còn nóng, ngon : *Đồ ăn sốt - deo* // (B) : Thật mới - mè, chưa ai biết : *Chuyện sốt - deo, tin sốt - deo*.

sốt gan tt. Bồn - chồn, nóng - này, lo - lắng trong lòng : *Nghé bắt sốt gan*.

sốt hệu - sàn dt. (Y) : Bịnh nóng sốt do loại chumm cầu - trùng gây ra sau khi sanh đẻ bị nhiễm - độc (*fièvre puépurale*).

sốt hoảng tt. Sảng - sốt, hốt - hoảng, sợ hoảng - hồn.

sốt-huyết dt. (Y) : Clg. Sốt xuất - huyết, bịnh trả con từ 2 tuổi - 12 tuổi do 1 trong các loại vi khuẩn *Chikungunya* và *Dengues* gây ra, đứa trẻ đang nõi - dùa bỗng bị sốt 39-40 độ và kéo dài từ 3 tới 7 ngày, huyết ra bằng cách làm chảy máu cam, trên da nõi dấu bầm đỏ sầm, đi tiêu phân đen, ói ra máu hoặc ho ra máu rồi chết.

sốt mặt tt. Nóng mặt, hoa mắt lên, mắt bình - tĩnh : *Việc bi - ôi ấy khiến tôi sốt mặt*.

sốt rét dt. (Y) : X. Rét, Rét cách - nhạt, Rét rừng.

sốt rét ngã nước dt (Y). Clg. Rét rừng, bịnh truyền - nhiễm làm nóng lạnh, lạnh run, đau mình, mỏi mệt, do giông thực - huyết - trùng *Plasmodium* gây ra (*paludisme*).

sốt ruột tt. Nóng ruột, bồi - hồi lo - lắng, không yên trong dạ : *Chờ lâu sốt ruột*.

sốt - sắng tt. Nhiệt - thành, có nhiệt - tâm, mau - mẫn hét lòng : *Người sốt - sắng, lòng sốt - sắng, sốt - sắng là giùm*.

sốt - sốt tt. Nóng - hãi, mới ra lò : *Đồ ăn sốt - sốt*.

sốt - vó tt. Nóng - này lo - lắng, chân không bén - dết : *Lo sốt - vó*.

sốt xuất - huyết dt. (Y) : X. Sốt - huyết.

SỐT tt. Cà, hét : *Chẳng biết chi sốt; không có chi sốt*.

SÔT tt. Tiếng khue - động trên vật mỏng, khô : *Nghé cái sốt; gãi sần - sốt*.

sốt - sốt tt. Clg. Sốt - sốt, tiêng khuo - động nhiều lần và phức - tạp trên lá khô : *Cruột lầm sốt - sốt trên mái nhà*.

sốt - sốt tt. X. Sốt - sốt.

sốt - sốt tt. Sốn - sốt.

SÔT-NHIÊN tt. Clg. Đột - nhiên, thoát - nhiên, thình - linh : *Sốt - nhiên có tiếng động*.

SÔT dt. Xói, bới lén : *Sơ chảng re, rè chảng thấy tng*.

sơ cơm dt. Xói cơm, dùng dùa bếp bới giüm gạo cho đều khi cơm vừa sôi.

SÔT bt. Đầu hêt, mới khởi - sự : *Bè sơ, ban sơ, cù - sơ, đương sơ, khởi sơ, ông sơ, toà sơ, thái sơ* // Mồng, tiếng gọi thứ - tự 10 ngày đầu trong tháng âm - lịch : *Sơ ngũ, sơ lục*.

sơ - án dt. Án xử đầu - tiên : *Xét lại sơ - án nội - vụ*.

sơ - bàn dt. Bàn in lần thứ nhất : *Khó tìm ra sơ - bàn truyền Kiều*.

sơ - bộ dt. Bước đầu // tt. Khai - mào, khởi đầu để tiến tới : *Hiệp định sơ - bộ*.

sơ - cào dt. Nháp, ráp, bắn viết lạy lần đầu ; Có người thích góp - nhóp để dành sơ - cào của những tác - phẩm danh tiếng.

sơ - cắp dt. Bạc đầu : *Toà sơ - cắp, trường sơ - cắp*.

sơ - chí dt. Chí - hướng ban đầu,

sơ - dân dt. Người đời xưa, thời xưa.

sơ-dâng dt. Bậc thấp nhất: *Nền học sơ-dâng* // tt. Tâm-thường: *Ý-kien sơ-dâng*; sự lâm-lẹc hết sức sơ-dâng.

sơ-dịa dt. (Phật): Cõi Phật: *Chốn sơ-dịa* còn nhiều cảnh lạ, *Trăng thường tròn, hoa nở giangi-giangi*.

sơ-de dt. Lần đầu // tt. Nh. Sơ-sanh.

sơ-dông dt. Nh. Mạnh-dông.

sơ-giai dt. Lớp đầu, bậc đầu.

sơ-hẹ dt. X. Mạnh-hẹ.

sơ-hiển dt. X. Sơ-tuần.

sơ-học dt. Bậc học thấp nhất theo học-ché mới: *Bằng-cấp sơ-học, trình-dộ sơ-học*.

sơ-huyền dt. Clg. Thượng-huyền, trăng lưỡi liềm, con trăng đầu tháng, còn khuyết.

sơ-ý dt. Ý-kien đầu-tiên.

sơ-khai dt. Mới mở đầu // tt. Mới, trước tiên: *Thời-kỳ sơ-khai*.

sơ-khảo dt. Khảo-sát, châm thi lần đầu (theo chế độ thi-cử xưa): *Quan sơ-khảo*.

sơ-khởi dt. Khởi đầu, khi sự trước hết // (thth) trt. Ban sơ, hồi đầu, lúc đầu: *Hội nào, sơ-khởi cũng rất ít người ; lâu sau mới đông hôi-viên*.

sơ-ngu dt. Cúng sòng, lễ cúng cầu vong-hòn người chết được yên-tịnh, ngày đầu, sau khi chôn xong về nhà, tức sau lễ phàn-khóc, mệt trong ba lề của lề Tế-ngu.

sơ-nghẹn dt. Ý-nghẹn đầu-tiên.

sơ-nghẹt dt. Trăng non, trăng khuyết, trăng lưỡi liềm.

sơ-nhật dt. Mặt trời mới mọc.

sơ-phạm dt. Mới phạm tội lần đầu.

sơ-phát dt. Mới phát-senh, mới nảy ra.

sơ-senh (sinh) tt. Mới đẻ, mới được đẻ ra: *Trẻ sơ-sanh*.

sơ-tâm dt. Ý-kien, ý muốn lúc ban đầu.

sơ-tuần dt. Tuần thứ nhất trong tháng, từ mồng 1 tới mồng 10 // Đời sống tới 60 tuổi: *Lẽ thọ sơ-tuần* // Clg. Sơ-hiển, tuần rуu cúng đầu tiên: *Tứu châm sơ-tuần*.

sơ-tuyễn dt. Chọn-lọc, bau-cù lần thứ nhất.

sơ-thao dt. Nh. Sơ-cảo.

sơ-thảm dt. Xét xử lần thứ nhất: *Án sơ-thảm, toà sơ-thảm*.

sơ-thu dt. Nh. Mạnh-thu.

sơ-thứ dt. Lần đầu, lần thứ nhất.

sơ-vấn dt. Lẽ gièm, lẽ chém mặt, lẽ đầu-tiên trong việc cưới hỏi.

sơ-ước dt. Clg. Hiệp-dịnh sơ-bộ, tờ thoả hiệp được ký-kết giữa các đương-sự để khai-mào cho những thoả-ước vĩnh-viễn.

sơ-xuân dt. X. Mạnh-xuân.

SƠ tt. Thưa-thút, qua-loa, không kỵ: *Đơn sơ, tiêu-sơ*; Ăn sơ ba hột, duvet sơ-mát mách, rây sơ-ít tiếng // Xe, lợt-léo, không thân: Kẻ thân người sơ.

sơ-bạc tt. Thưa và móng // lít-oi, móng-manh: Tài-dúc sơ-bạc.

sơ-dâ tt. Thật-thà, mộc-mạc, quê-mùa: *Sinh-tinh sơ-dâ*.

sơ-dung dt. Dung-mạo, dung-nhan giản-dị, không trang-dièm.

sơ-hốt tt. Chênh-mảng, cầu-thè, không dè-dặt.

sơ-hờ trt. Vô-ý, thắt-lạt, dè lộ ta điều đáng lẽ phải giấu: *Sơ-hờ một chút mà hư việc*.

sơ-ý trt. Vô ý, không dè ý đến: *Sơ-ý không dặn kỹ*.

sơ-khoáng tt. Xao-làng, bó que, không cần-cố: *Việt học bó sơ-khoáng*.

sơ-khoát tt. Viễn-vông, không chít-chè, không chủ-đích: *Việc làm sơ-khoát* // Quen biết, không thân.

sơ-khuyết tt. Thiếu-sót, không đầy - dù: *Việc làm sơ-khuyết*.

sơ-lâu tt. Quê-mùa, ít hiều biết.

sơ-lâu trt. Tiết-lộ, lòi chèn, không kín-dáø: *Đừng dè sơ-lâu mưu-kế*.

sơ-lực trt. Que-loa những điều chánh: *Kể sơ-lực, nói sơ-lực, thuật sơ-lực, viết sơ-lực*.

sơ-phòng dt. Giữ-gìn que-loa lấy có.

sơ-qua trt. Qua - loa, lôi-thôi cho lẹ, không dè ý nhiều: *Đọc sơ-qua, nói sơ-qua vài câu*.

sơ-sài trt. Giản-dị: *Ăn mặc sơ-sài, chưng dộn sơ-sài* // tt. Lôi-thôi, không dáng: *Bữa ăn sơ-sài*.

sơ-sẩy trt. Vô-ý dè hư, vô-ý mắc phải: *Sơ-sẩy lòi nói nên bị bắt lòi*; dè sơ-sẩy hư việc.

sơ-sja trt. Que-loa lấy có, không kỵ: *Ăn sơ-sja ba hột; phái sơ-sja dãi giays nói sơ-sja ít câu*.

sơ-sót tt. Thiếu sót, không đúng phép, không dù lẽ: *Xin tha-thú những điều sơ-sót*.

sơ-sơ trt. Hơi sơ, sơ qua một lượt: *Sáng re, diêm-tâm sơ-sơ hết; mấy chục bac*.

sơ-suất trt. Cầu-thè, vô ý, không cẩn - thận: *Làm ăn sơ-suất; ăn nói sơ-suất*.

sơ-tán đt. Tán-mác sơ-sơ, tản-cư tạm : Khi chiến-tranh de-do, dân-chúng đều sơ-tán.

sơ-thất đt. Thất-lật, sai lầm, thiếu sót : Sơ-thất một chút mà hư việc ; xin tha-thứ những điều sơ-thất.

sơ-thô tt. Clg. Thủ-sơ, sơ-sài và thô-lô.

sơ viễn đt. Tránh xa // tt. Xa, không thân-thiết.

SƠ-SẦN trt. Gần gũn, uớc chừng : Sơ-sần cũng vài trăm bắc.

SƠ đt. X. Rờ : Sờn đá có leo, sờ rậm-rạp ; Lách khe nứt nhì, mó lam-nham HXH.

sờ-mó đt. X. Rờ-mó : Đêm nǎm sờ-mó quanh-quanh cho đỡ buôn CD.

sờ-sảm đt. X. Rờ-rảm.

sờ-soạng đt. Nh. Rờ-rảm : Lấy mốt mà ngó, sờ-soạng làm chi ?

SƠ-SẾT tt. X. Lờ-lết.

SƠ-SƠ trt. Clg. Trờ-trờ, hiền-hiện, rõ-ràng trước mắt : Đóng sờ-sơ đó, không thay sao ? (thường là tiếng phan-buo, trách-móc).

SƠ đt. Thở, sợi, đường dọc trong thịt, trong gỗ : Mjin sờ, nhô sờ, to sờ, thô sờ ; thịt trâu sờ to hơn thịt bò.

sờ dăm đt. Đường tiện, đường bao vung, nồi dăm, nồi lân, không trơn láng.

SƠ-SẾT trt. Say ke, ngây ngủ, bô người mới thức dậy, còn buồn ngủ : Bô sờ-sết muôn chui xuồng ngủ nứa.

SƠ đt. Biều, tờ giấy chép điều kiện trình-bày, xin-xó của mình lên vua hay thần thánh khi cúng tế : Chạy sờ, đội sờ, dâng sờ, quỳ sờ, thương sờ ; thay dọc sờ.

sờ tấu đt. Tờ sờ gởi lên vua để tâu về một việc gì.

sờ-văn dt. Nh. Sờ.

SƠ dt. Nơi làm việc đồng người : Công-sờ, Cha sờ, hôi-sờ, tư-sờ, trụ-sờ ; Bô sờ trốn ; đình-công chiêm sờ // mt. Thửa, khu, đám, miêng, cái, tiễn, gọi những bất-động-sản : Sờ đất, sờ nhè, sờ ruộng, sờ vườn // đdt. Tiếng thay người hay việc : Sờ-học, sờ-kiến.

sờ-cảm dt. Điều cảm-xúc của một người nào : Đối với việc ấy, sờ-cảm anh như thế nào ?

sờ-cậy dt. Nhờ-cậy cho mình : Tới đây sờ-cậy có dì, Dì đem lòng giận, tôi thì cậy ai ?

sờ-cầu dt. Cầu-cạnh cho mình : Sờ-cầu có một việc mà không đặng.

sờ công dt. Clg. Công-sờ, sờ nhà nước : Làm việc ở sờ công.

sờ-chí dt. Điều đã hiểu biết, việc có trải qua, nơi có đi đến (của ai).

sờ-dù trt. Tiếng chỉ lý-do xui nêu : Sờ-dù phải rào đón, là vì tôi biết tánh và hay bắt lối.

sờ-dụng đt. Dùng lầy : Ông nay nhiều kinh-trương tiền, ít người sờ-dụng si-hiên như xưa CD.

sờ-đắc đt. Giỏi, tùng-trái về việc gì : Những điều sờ-đắc ; trình-bày sờ-đắc của mình trong đơn xin việc // dt. Những lợi thâu được : Thuê sờ-đắc.

sờ-định đt. Định lầy, ai có quyền thì định lầy : Sờ-sanh sờ-định.

sờ-đoàn dt. Điều kém-cỏi của mình hay của người nào : Có nhiều sờ-đoàn cần khắc-phục.

sờ-hành dt. Việc mà mình (hay ai) làm : Sờ-hành của tôi thì không có gì đáng kể.

sờ-hoài dt. Việc hay người mà mình (hay ai) tưởng nhớ trong lòng : Ngăn lắp sờ-hoài.

sờ-hữu dt. Vật thuộc của riêng của một người nào : Quyền sờ-hữu.

sờ-hữu cá-nhân dt. Của riêng của tư-nhân, không phải của đoàn-thề.

sờ-hữu cộng-đồng dt. Của chung của một đoàn-thề, một kiêng họ.

sờ-hữu-chủ dt. Người chủ có thực-quyền (bằng-khoán, giấy tờ...)

sờ-hữu-quyền dt. Quyền làm chủ thực-sự, có giấy tờ hẳn-hoi.

sờ-hữu tố-quyền dt. (Pháp) : Vụ kiện về quyền sờ-hữu, kiện đòi lại quyền sờ-hữu (action en revendication).

sờ-hữu vă-nghệ dt. Quyền sờ-hữu về sản-phẩm mỹ-thuật, âm-nhạc, vă-nchương...

sờ-kiến dt. Điều thấy biết của mình hay của người nào : Những sờ-kiến đị-đồng cần phải được khắc-phục.

sờ-kỵ dt. Điều mong-mỗi của mình hay của người nào : Bất đạt sờ-kỵ.

sờ-làm dt. Sờ công hay sờ tư có đồng người làm việc : Tôi mắng sờ-làm xin việc // (R) Công việc làm ở một nhà nào để sinh-sống : Bô sờ-làm, tìm sờ-làm ; ai cũng có sờ-làm, chỉ một mình tôi thất-nghiệp.

sờ-mộ dt. Lòng hâm-mộ, mến-chuộng : Giả được ông, tôi đã phi lòng sờ-mộ.

sờ-năng dt. Tài sức mình hoặc của người nào : Các tật sờ-năng (Làm hết tài sức mình).

sờ-nguyễn dt. Điều mình (hoặc ai khác)

- sóng muôn :** *Toại kỷ sô-nguyễn (Phi lòng mong muôn).*
- sở-nhu dt.** Vật mình (hay ai khác) cần dùng : *Các thủ sở-nhu (Ai cũng hưởng đủ thứ cần dùng).*
- sở-phí dt.** Tiền xài trong việc gì : *Sở-phí vă phàn đàng mua chịu.*
- sở-quan tt.** Sở-tại liên-quan, tại chỗ : *Chính-quyền sở-quan.*
- sở-sanh dt.** Đè mình ra : *Phụ-mẫu sở-sanh đè cho phụ-mẫu định, Em đâu dám tư-tình, trầm lịnh mẹ cha CD.*
- sở-sùng dt.** (d) : Sở-làm (tiếng dùng khi không bằng lòng) : *Sở-sùng đâu mà làm ? Sở-sùng gì lôi-thôi quá !*
- sở-tại dt.** Tại chỗ, nơi xảy ra việc đang nói : *Chính-quyền sở-tại, nhà chúc-trách sở-tại.*
- sở-tồn dt.** Tiền tốn kén nõi vụ : *Sở-tồn nặng mà lời không bao-nhiêu.*
- sở-thị dt.** Điều mình có thèm-trông-cậy.
- sở-thích dt.** Ý thích riêng mỗi người : *Cuộc chơi ấy đúng sở-thích va.*
- sở-trường tt.** Việc mà mình thông-thạo, thấu-dáo hơn hết : *Bồi-bô những sở-trường II tt. Giỏi, có tài: Anh ấy sở-trường về môn chạy bộ.*
- sở-trưởng dt.** Đầu sở, người cầm đầu một sở-làm.
- sở-ước dt.** Điều eo-ước.
- sở-vọng dt.** Điều trông mong.
- sở-xuất dt.** Nơi xuất đầu lộ-diện, phượng-tiến ra mặt với đời : *Cùng vỗ sở-xuất.*
- SỞ dt.** Cây gai II (B) Cyc-khô : *Khô-sở, tân-sở II Tên một nước ở Trung-hoa xưa : Lầu Tân quán Sở; Hán Sở tranh hùng.*
- Sở-Khanh dt.** Tên một người trong truyện Thúy-Kiều II (R) Tháng điểm, tay chuyên gai-gắm đòn-bà con gái : *Mắc lừa Sở-Khanh.*
- SỢ dt.** Kinh, hãi, không dám nghe thấy, kinh coi : *Chê sợ, hoảng sợ, kinh sợ, khiếp sợ, ngắn sợ, run sợ; Ở nhà thì sợ cái nghèn, Ra đi thì sợ cái đèo Cù-mông CD II Cảnh-không, không dám cãi lời: Biết sợ, phải sợ; sợ cha mẹ, sợ thầy II E-nghi: Sợ không xuôi; sợ có chuyện không hay; Cảnh mặt em mà anh chẳng dám chào, Sợ Ba Má hỏi: tháng nào biết con? CD.*
- sợ bóng sợ gió dt.** Sợ vô - lý, sợ những điều không đáng sợ.
- sợ cuồng-cuồng dt.** X. Sợ quýnh.
- sợ dại dt.** Nh. Sợ bóng sợ gió.
- sợ điếc dt.** Sợ quá, muốn ngắt đi: *Tội nghiệp ! thấy con roi thì sợ điếc l*
- sợ đòn dt.** Sợ phải đòn, sợ bị trừng-trị bằng roi vọt : *Đứa nhỏ sợ đòn II (R) Nhát đòn, sợ bị đánh trúng nên cứ tránh né luôn: Vô-si sợ đòn.*
- sợ e dt.** E rằng, định chàng có thèm có một việc không hay xảy đến : *Trời mưa, sợ e va kh้อง tới*
- sợ hãi dt.** Hoảng sợ, giật mình rồi sợ luôn : *Nghe la, ai nấy đều sợ hãi.*
- sợ-lẹn dt.** (d) Nh. Sợ (thường dùng trong trường hợp không) chẳng sợ: *Nó có sợ-lẹn ai đâu !*
- sợ ma dt.** Tánh người nhất-nhúia, hay sợ nơi vắng-về, đêm tối trời, thấy người chết, v.v...
- sợ ng dt.** Sợ thiếu tiền người ta không trả nỗi, đê tám lô-láng luôn : *Người sợ nợ ít khi mặc nợ.*
- sợ nước dt.** (lòng) : Ở đσ, làm biếng tắm (lời châm-biếm) : *Nó sợ nước lâm, khi nào dám tắm !*
- sợ quýnh dt.** Sợ đến cuồng-cuồng, không biết phải làm sao : *Thấy mẹ lấy roi, bé ta sợ quýnh.*
- sợ run dt.** Sợ quá đến run tay chân : *Nghe cha nạt, đứa nhỏ sợ run.*
- sợ-sệt dt.** Nh. Sợ : Ai nấy đều sợ-sệt, không dám hé răng II Nh. Sợ-lẹn : *Nó có sợ-sệt ai đâu ! Việc gì phải sợ-sệt ?*
- sợ són dài dt.** Sợ quýnh hoặc lúc đang nấp trốn vì sợ, đến nỗi ra chút nước dài trong quần II (R) Sợ quá đi : *Nghe nòi, ai nấy sợ són dài.*
- sợ té dài dt.** Sợ quýnh quá đến dài trong quần.
- sợ tù dt.** Sợ việc tù tội : *Vì sợ tù mà không dám liều-linh.*
- sợ thuốc dt.** Nói người có bệnh mà nhất uống thuốc, nhất là thuốc bắc : *Trè con đứa nào cũng sợ thuốc.*
- sợ uy (oai) dt.** Kiêng-né tư-cách một người quá nghiêm-nghị hay quá hung-dữ : *Sợ uy dám chẳng vâng lời. Cúi đầu nếp xuống sân mai một chiều K.*
- sợ vợ dt.** Kiêng oai (uy) vợ, nhường hết quyền-hành trong nhà cho vợ, mất cả tư-cách người chồng và người đàn-ông : *Thằng cha sợ vợ II (R) Hay nhịn vợ vì ngại việc cãi-lậy rầy-rà xấu-hồ hoặc vì quá khinh người vợ thiếu đức-hạnh nên không màng tranh hơu thua bằng lời nói.*

SƠI dt. (Y) : X. Ban dò : Lên sợi, mọc sợi.

SƠI dt. Xo dài và mảnh, óp thè xe được :

Sợi gai, sợi bồ, sợi băng, sợi tơ ; Trách lòng con nhện lăng-loàn, chỉ bao nhiêu sợi mồi đằng mồi giăng CD II (R) Những thứ sợi dùng dệt hàng vải : Kỹ-nghệ tơ sợi, nhà máy sợi II mt. Tiếng gọi vật hình mành và dài : Sợi chí, sợi lông, sợi nhợt, sợi tóc ; Đồng-hồ sai bời sợi dây thiêu, Xa em vì bời sợi chỉ diều xe loi ; Tường giềng sâu nối sợi dây dài, Hay đâu giềng cạn, tiếc hoài sợi dây CD.

SƠM-SƠT trt. Sâm-syx, suồng-sã, sô-sòng, tray-trúa, không kiêng-dè, không đứng-dẫn ; Sơ lăn-khân lầm, ra sôm-sôt chêng K.

SƠM-SƠM tt. Chớn-chờ, cao và hiểm : Đốc núi sôm-sôm II Chớm-chớm, gõ-gõ, nhô cao-lên : Đé sôm-sôm.

SƠM bt. Buỗi mai, lúc mặt trời chưa hay mới mọc : Mai sôm, sáng sôm, hôm sôm, khuya sôm ; Mẹ già ở tắm lều tranh, Sôm thăm tối viêng mới dèn dạ con CD II (R) Mau, trước kỳ, không muộn : Chết sôm, dây sôm, lúa sôm, ngủ sôm ; Chàng ơi trày sôm hay trưa, Đè em gánh gạo tiền đưa hành-trình CD.

sóm bừng tt. Thật sóm, lúc mờ - mờ đất : Trời còn sóm bừng mè dậy đi đâu ?

sóm hoắc tt. Rất sóm : Còn són hoắc mè dậy làm chi ?

sóm hâm dt. X. Hâm sôm.

sóm khuya dt. X. Khuya sôm : Kẻ ăn người ở trong nhà, Sôm khuya công việc giúp ta nhợc-nhần CD.

sóm mai dt. Ban mai, buỗi sáng : Một năm là mấy tháng xuân, Một ngày có mấy giờ dần sôm mai ? CD.

sóm muộn trt. Chảy kíp, không sóm thì muộn, không trước thì sau, lời hẹn : Sôm muộn gì tôi cũng trả ; Sôm muộn gì nó cũng sẽ gặp tôi.

sóm tối dt. Buỗi sáng và buỗi tối, ban ngày và ban đêm : Sôm tối có nhau.

sóm trưa dt. Buỗi sáng và buỗi trưa : Bầu, ban sôm trưa.

SƠN dt. (thực) :Tên thứ cây có mù (nhựa) dùng tơ, phết cho bền, cho đẹp : Cây sơn II (R) Bột màu chẽ dầu, hay pha nước dê tơ phết : Dầu sơn, nướu sơn, thơ sơn II dt. Tô, phết với dầu sơn ; Sơn hai lớp, sơn đen, sơn đỏ... ; Lăng-lơ cũng chẳng có mòn, Chính-chuyên cũng chẳng sơn son

dè dành CD, sơn bột dt. Bột màu dỗ pha sơn.

sơn dầu dt. Clg. Dầu sơn, chêt sơn pha băng dầu với bột màu II dt. Sơn với dầu sơn : Chân tường nên sơn dầu cho sạch, sơn lót dt. Sơn trước 1 lớp trù sét (appret). sơn máy dt. Sơn bằng máy phun dầu sơn, ra với tua thết nhỏ : Nên sơn máy cho đẹp. sơn nhôm ct. Đầu sơn pine băng chất oxy-chì (minium d'alumine).

sơn nhết dt. Tiếng dùng chung cho việc sơn : Nhé cửa gì mà không sơn phết chí cù. sơn thấp ct. Nh. Sơn phết.

SƠN dt. (thực) : Clg. Sơn dài, loại cây cao 9, 10m, lá láng dày mọc xen lẫn nhau, còn non được ăn thế rau chiết, hoa trắng, trái, tròn bằng trái cau, vỏ láng xốp, có hột tai không ăn được : Cây sơn, rau sơn (Glutco-coerata).

SƠN dt. Clg. San, núi-non : Cao-sơn, du-sơn ; già-sơn, giang-sơn, hoà-sơn, thà-sơn : Tôa thực sơn băng II Mồ-mè, tên cây cỏ, tên xú.

sơn-cân dt. Đầu sống mũi, chỗ trũng giữa hai mắt.

sơn-cốc dt. Heng núi II (R) Thung-lũng, nơi đất thấp, giữa núi-non bao-bọc.

sơn-công dt. Ông đặc, tiếng gọi kiêng loài khỉ.

sơn-cúc dt. (thực) : Loại cỏ bò trên cát, lá nhỏ mọc xen, hoa 5 cánh vàng tròn ở dọc, lá có tính hạ-lợi mạnh, được dùng chế thuốc lợi-tiểu-tiện (Wedelia prostrata).

sơn-cúc hai hoa dt (thực) : Loại cỏ dại, mọc dọc bờ nước, lá to hình tim có răng, phát hoa vàng nhiều cánh (Wedelia biflora).

sơn-cu dt. Ở ăn trong rừng núi, không ra mệt với đời.

sơn-cuốc dt. Chân núi II (R) : Miền núi, vùng đất có núi-non : Dân sơn-cuốc, miền sơn-cuốc, người sơn-cuốc.

sơn-chi-tú dt. (thực) : Hột trái dèn-dèn, vị thuốc bắc vị dâng, tánh mát, không đặc, đè sống thì tà hoả. (tan nóng), sao chín đèn thì cầm máu, sao với nước gừng thì cầm ói mửa (Xt Dèn-dèn).

sơn-dã dt. Núi-non đồng-báu II (B) Quê-mùa, cyc-mịch.

sơn-dại dt. (thực) : X. Sơn (thực).

sơn-dân dt. Dân miền sơn-cuốc.

sơn-dương dt. (đóng) : Dê núi, giống dê hoang trong rừng núi.

sơn-dậu-căn dt. (thực) : Tên thuộc cây đậu sắng, rẽ, cây, lá, trái đều làm thuốc được; vị đắng, tánh hàn, không độc, tan được hoả độc ở tim, đuôi được phong-nhiệt ở phổi và ruột già, tiêu được bình thũng (Xt Đậu sắng).

sơn-địa-chiến dt. (qs) : Trận giặc ở núi rừng.

sơn-đinh dt. Đành núi, chòp núi.

sơn-động dt. Hàng núi to dũng làm nhà ở sơn-hè dt. Núi sông : Sơn-hè dài-địa II (B) :

Núi, quốc-gia : Ghé vai gánh đỡ sơn-hè, Sao cho tờ mặt mới là truong-phu CD.

sơn-hào dt. Món ăn quý ở miền núi : Sơn-hào hải-vi.

sơn-hè dt. Dãy núi liền nhau và chạy dài theo một chiều-hướng.

sơn-kẽ dt. (đóng) : Gà rừng.

sơn-khé dt. Núi và khe suối ; khe suối trong núi : Trót đè ngọc ướt vàng thề, Dù cho cách-trớ sơn-khé cung-liều CD.

sơn-lâm dt. Núi và rừng : Chim quyền dài lâm không khôn, Sơn-lâm chẳng đậu, đậu cồn cỏ may CD.

sơn-linh dt. Đành núi có đường đi lên.

sơn-lộc dt. Chân núi.

sơn-mạch dt. Nh. Sơn-hè.

sơn-môn dt. Chùa trên núi II (R) : Chi-phái đạo Phật : Cố sơn-môn ; nhiều sơn-môn ra đời.

sơn-nhạc dt. Hòn núi cao nhất trong một dãy núi.

sơn-nhạc trắc-dồ-phép dt. (chm) : Phương-pháp đo-đạc vùng đất có nhiều núi non hiểm-trở (orométrie).

sơn-nhân dt. Người ở trong rừng núi II (R) : Tiên (do 2 chữ Sơn và Nhân ráp lại).

sơn-quần dt. Hòn núi II (R) : Chùa sơn-lâm, con cọp.

sơn-sâm dt. (thực) : X. Sâm nam.

sơn-thần dt. Thần núi.

sơn-thuỷ dt. Núi và nước, tức phong-cảnh : Xem trên trang bạc trời hồng, Dao miền sơn-thuỷ, bể bồng thái-bình CD II (R) : Tranh phong-cảnh : Bức sơn-thuỷ, vẽ sơn-thuỷ.

sơn-tre dt. Tên chử trái Hồng-huân (X. Hồng-huân).

sơn-tràn dt. Nh. Sơn-hào.

sơn-xuyên dt. Núi-non sông-ngòi : Sơn-xuyên chắp nối giáp đôi đường (Tiền-Xích-bích).

SƠN-LI-SẮT dt. Hàng-rào (*palissade*) II th th : Hàng-rào song-sắt dưới có xây gạch : Nhà nền đá, có sơn-li-sắt bao quanh,

SƠN tt. Xuôi, rách mòn : Áo sơn bâu, quần sơn lai II (B) Rúng sợi, neo-núng : Sờn chí, sờn dẹ, sờn lồng ; nguy - hiềm chí sờn.

SƠN tt. Mè, sút, bè theo vành theo cạnh : Chén sơn cạnh.

SƠN-SÁC trt. Vô-ý, không dè-dặt, không nhầm trước xem sau : Són - sác, dì dung người ta ; són-sác trách người, không ngờ lối mình II Nh. Nhớn-nhác và Dốn-dá.

SƠN trt. Ròn, ghê sợ.

sờn gáy tt. Lành-lạnh ở gáy vì ghê - sợ : Nghe bết sờn gáy !

sờn ốc tt. X. Ròn ốc.

SƠN-MỚN tt. Nở-nang tươi tốt, đỏ do thăm thịt : Da thịt sờn-mớn.

SƠN-SƠ tt. Mạnh khoẻ, tươi đẹp, mau lớn : Trẻ con sờn-sơ, cây-cối sờn-sơ.

SỐT dt. Sè, sang bót, lấy bên này một ít sang qua bên kia : Bù sốt chia sốt, sang sốt, sé sốt, sốt gáy ; sốt cơm.

SƯ dt. (thực) : Loại dày loo, lá to láng, hoa vàng, trái hình quả chuông, da săn-sùi, được xào nấu trong bữa ăn : Trái su.

SƯ dt. X. Cát su.

SƯ tt. Dại-khở, thô-tục.

sư-si tt. Ngu-si, tối dẹ.

sư-sơ tt. Ngu-ngo, lêu-láo.

SƯ-HÀO dt. (thực) : Bắp cải lá nhỏ, thân cây rất mập và ngọt (chourave).

SƯ-SÉ dt. X. Sô-sé.

SÙ-SÙ trt. X. Sô-sô : Ho sù-sù II X. Sụ-sụ.

SÚ dt. Tròn với nước : Sú bót khuấy hờ, sú cầm heo ăn ; ăn cầm sú.

SÚ dt. (thực) : Thú cây được trồng dọc mé nước để giữ cho đất đừng lở và được bồi thêm : Trồng sú giữ đất !! Thú cây chồi mọc từng bụi rậm : Đất sú làm rẫy.

SÙ dt. Vái-van xin thần thánh ứng vào quê bói, sù bói dt. Vái rồi bói toán.

sù què dt. Vái rồi gieo tiền để xem đầy mà bói.

SÙ dt. (đóng) : Loại cá biển mình hơi giẹp, ngọt thịt : Cá sù, mắm sù.

SỤ trt. Ủ-rũ, vẻ buồn - bực : Cú-sụ, cù-sụ. **sụ mặt** dt. Sa-sầm, ủ mặt, cau mặt lại và cui gầm xuống, ra vẻ buồn hay giận : Ngồi

sự-mặt lèm thính.

sự-sự *dt.* Clg. Sứ-sự, cách ngồi ủ-rũ, khoanh tay bó gối, vẻ buồn-bã : *Ngồi sự-sự.*

SUA *dt.* Vành nón đan-bà hòi xưa.

SÚA *dt.* Clg. Cắn, (Chó) kêu to khi thấy dạng người, thấy chó lạ, hoặc nghe tiếng động : *Trách lòng chó nhó sủa dài, Sủa nguyệt son-dài, sủa bóng trăng thanh CD.*

súa hùa *dt.* Rộ nheu súa một lúc khi nghe một tiếng súa trước // (B) Nói hùa theo, xúm nhau xài-xè một người yếu thế : *Cười thì súc một ăn thua, Làm chi cái thói sủa hùa bình nhau CD.*

súa ma *dt.* Nói ban đêm, chó thấy thấp-thoảng bông cây rung-động hay nghe gió thổi lá cây kêu xào-xet nên hiều làm mà súa // (B) Được ví với những lời khuyên-răn hay rầy là không hiệu-quả : *Nói như chó súa ma.*

SUẤT *dt.* Cai-quản, tuân theo, đè ra : Biểu-suất, cù-suất, quản-suất, tòng-suất, xuống-suất // *dt.* Phần đóng góp : *Suất định, suất họ, suất linh, suất ruộng* li Tỷ-lệ: *Lợi-suất, phân-suất, tỷ-suất; suất 20%* // *dt.* Sơ-sốt, bôp-chop : *Khinh-suất, sơ-suất, thán-suất.*

suất-chức *dt.* Làm hết chức-vụ mình, làm việc hết lòng.

suất-dại *dt.* Chức quan vô xưa cầm đầu một đội quân.

suất-giáo *dt.* Nghe lời, làm theo lời dạy bảo.

suất-linh (lệnh) *dt.* Nhận lấy mà cai-quản : *Suất-linh nhân-mã.*

suất-lữ *dt.* Kéo quân ra trận.

suất-lực *dt.* Khinh-suất và sơ-lực, tức quét lối lấy cỏ.

suất-phép *dt.* Khép mình trong luật pháp.

suất-số *dt.* Con số tỷ-lệ.

suất-sưu *dt.* Phàn sưu thuế.

SÚC *d:* Bó, bịch : *Súc giãy, súc thuốc, súc vải* // (R) Tên loài giãy thô, dày nhung xốp, đê dùng tần liệm hay về việc vệ-sinh (thường bán từng súc) : *Giấy súc.*

SÚC *dt.* Khúc, đoạn : *Súc gõ* // (thth) Cây to dã hẹ và cưa bỏ ngọn : *Bè súc, cưa súc, kéo súc, ngâm súc.*

SÚC *dt.* Chao nước qua lại cho sạch phía trong : *Súc bình, súc chai, súc lu, súc miệng.*

SÚC *dt.* Rút, co lại, thau bót lại.

suc đầu *dt.* Cơ đầu (rút hai vai lén và rún

cô xuồng) : *Súc đầu súc não* (Cơ đầu rút cô, lúc sợ-sật).

súc-mình *dt.* Rút mình, tóp lại, rút hép lại : *Với súc-mình.*

súc-tính *dt.* Tính cơ rút của đồ-vật theo khí-hệu.

súc-thù *dt.* Cue tay, không biết làm thế nào // (B) Ngó lơ, không dự vào.

súc-xích *dt.* (chim) : Thước giẹp bằng loại kim ít co giãn, có khắc phên-độ cự-lý theo tỷ-lệ thông-dụng để vẽ bén-dù (écholle de réduction) // Tỷ-lệ thu nhỏ của một bức họa.

SÚC *dt.* Thủ-vật nhà : *Gia-súc, lục-súc, nghiệp-súc* // *dt.* Chăn nuôi.

súc-chú *dt.* Chủ mệt trại chăn nuôi.

súc-khoa *dt.* Khu chăn nuôi thú-vật nhà.

súc-leo *dt.* Loại thủ-vật nhà như trâu, bò, ngựa, dê, heo, gà, vịt, v.v...

súc-mục *dt.* Chăn nuôi thú - vật nhà : *Nghề súc-mục.*

súc-sản *dt.* Súc-vật nuôi và bán ra, cùng những món phụ như bơ, sữa, iồng, phân bón...

súc-sanh (sinh) *dt.* Con của loài thú sinh ra, tiếng chửi : *Đồ súc-sanh; súc-sanh chí loại.*

súc-vật *dt.* Thủ vật nhà // Tiếng chửi nặng : *Đồ súc-vật!*

SÚC *dt.* Chấp-chứa, nuôi dưỡng, chứa đựng r H Amanda, uân-súc, uyên-súc.

súc-cốc *dt.* Chứa lúa đê dành : *Súc cốc phòng cơ* (Chứa lúa ngừa nạn đói).

súc-diện-trì *dt.* Clg. Bình ac-quy, bình chứa hơi điện.

súc-hận *dt.* Ông mối thù-hận trong lòng.

súc-lực *dt.* Dưỡng sức (chờ lúc cần dùng).

súc-oán *dt.* Nh. Súc hận.

súc-tích *dt.* Chứa đựng, đầy-dầy bên trong : *Lời văn súc-tích; ý-nghĩa súc-tích.*

súc-tụ *dt.* Dồn nhóm lại; chứa-chắp nhiều : *Súc-tụ của-cái.*

SÚC-SẮC *dt.* Hột lúc-lắc, X. Lúc-lắc.

SÚC *dt.* X. Lục: *Súc tim.*

súc-sạo *dt.* X. Lục-lẹo.

SÚC-SẮC *tt.* Thủ-lỗ, không lỗ-phép : *Đỗ súc-sạc.*

SÚC-SẮC *dt.* (thực) : Loại cây nhỏ, cao lõi 1 m, lá kép gồm ba lá phụ nhọn, hoa vàng giật, trái không lông ; nhập-cảng từ Mỹ-quốc (*Croalaria anagyroides*).

sự-sạc hình xoan dt. Loại cỏ cao lối 50 cm, lá có lông mịn, hoa vàng trái trắng (*Crotalaria elliptica*).

sự-sạc lá bẹ dt. Loại cỏ cao lối 50 cm, cọng có lông, lá có lông vàng bẹ trái, hoa vàng, trái dài lối 15 mm, rễ được chế thuốc nóng lạnh và thuỷ-bào-chân (*Crotalaria bracteata*).

sự-sạc lùn dt. Loại cỏ cao lối 30 cm, cọng và lá có lông, hoa vàng, trái đen tròn cứng (*Crotalaria nana*).

sự-sạc sọc dt. Loại cỏ cao từ 0m60 tới 1m50, thân và bẹ trái lá có lông, hoa vàng tươi, trái dài lối 3 cm, hột dùng để cà-phê được (*Crotalaria mucronata*).

sự-sạc tè dt. Loại cỏ cao lối 1 m., lá đơn đầu tè hoặc nhọn, bẹ trái có lông mịn, phát hoa ở chót nhánh có lông, hoa vàng dài, dài không lông, trái tròn giẹp có từ 15 tới 20 hột (*Crotalaria retusa*).

sự-sạc trắng dt. Loại cỏ cao lối 30 cm, lá đơn, bẹ trái có lông, hoa trắng, trái phì (*Crotalaria albida*).

SỤC-SỤC trt. Clg. Sùng-sục, tiếng nước sôi : *Dầu sôi sục-sục, nước sôi sục-sục II (B)* Nóng giận, nư giận lùng lên : *Phùng-phùng lửa dập, sục-sục dầu sôi II (R)* Nắn-nắn, đòi cho kỳ được : *Sục-sục đòi vợ*.

SUI dt. Thông-gie, vai người có con cưới gả đổi với nhau : *Bè sui, ông sui, làm sui; Ông Ất là sui của ông Giáp cũng như ông Giáp là sui của ông Ất; Ví dầu kết chằng đặng đổi, Ngày sau ta sẽ là sui một nhè CD.*

sui gái dt. Vai và tiếng gọi cha mẹ của nàng dầu đổi với cha mẹ chồng của nàng : *Hai ông bà sui gái.*

sui-gia dt. Nh. *Sui-gia với nhau; có việc hục-hặc giữa hai sui-gia.*

sui trai dt. Vai và tiếng gọi cha mẹ của chàng rể đổi với cha mẹ vợ chàng : *Anh sui trai, chị sui trai.*

SÜI tt. Sôi, nồi lên : *Süi bọt II (R)* Nồi mut, nồi sần ngoài da : *Mặt süi da,*

sùi-sùi tt. Clg. Lùi-sùi, săn-sần, nồi vảy lên : *Cái mện, da sùi-sùi lên.*

SÙI-SÙT trt. Clg Sùi-sùt, túc-tuồi, cách khác của người muốn dân sự cảm-xúc nhưng không dân được : *Khóc sùi-sùt, sùi-sùt trong lòng.*

SÙI dt. Sùi, sôi tiêm (tẩm) : *Quậy bùn sùi bọt; nước mới sùi tiêm chó chưa sôi*

SUY dt. Ngẫm-nghĩ, xét-nét, tìm-tòi trong trí ; *Nghĩ - suy, xét-suy; suy bụng ta ra bụng người; Chứ rằng nhân vật đạo đồng, Tuy không biết nói mà lòng biết suy CD II Chọn-lý, tiền-dẫn, tôn-khen : Suy-tôn II Nhường, xô đẩy : Giải-suy, tương-suy.*

suy-bộ dt. Xét-nét, do-luồng những hiện-tượng vú-trụ bằng máy-móc và toán số.

suy-bón dt. Tìm-tòi gốc-tích : *Suy bón cùng nguyên* (Tìm-tòi tận nguồn gốc).

suy-cạn dt. Tìm hiểu cùng tội ; độ tối cái lẽ chót.

suy-cầu dt. Do điều mình biết rõ mà tính-toán tìm hiểu điều chưa biết.

suy-cử dt. Lựa chọn rồi cử lên : *Suy-cử lý-trưởng.*

suy-cứu dt. Tìm-tòi suy-xét : *Suy-cứu lý-do.*

suy-di dt. Thay đổi lần theo tình-thế : *Thời cuộc suy-di.*

suy-diễn dt. (triết) : Phương-pháp luận-lý dựa vào một sự-kiện (hay một vật) mà ta hiểu rõ để cho rằng một sự-kiện (hay một vật) khác đồng tánh-chất cũng có hiệu-quả hay năng-lực giống với sự-kiện (hay vật) kia, mặc dù chưa có phương-liện hay cơ-hội để kiểm soát : *Nhân-nhận thấy trái đất là một hành-tinh có người ở, người ta với suy-diễn rằng Hoá-tinh cũng là một hành-tinh có lẽ cũng có người ở.*

suy-đảo dt. Đánh đòn, lật đòn : *Nói-các bị suy-đảo.*

suy-định dt. Dựa vào một sự-kiện để định tánh-chất những sự-kiện khác.

suy-đoán dt. (Pháp) : Sự suy-luận, đoán chừng, dựa trên những sự-kiện hợp-lý (présomption).

suy-đoán đồng-cu dt. (Pháp) : Sự suy-đoán về huyết-thống một đứa con dựa trên sự vợ chồng có sống chung nhau một nhà (présomption de cohabitation).

suy-đoán pháp-định dt. (Pháp) : Sự suy-đoán do tòa chỉ-định như trắc-nghiệm, giám-định, v.v... (présomption judiciaire).

suy-đoán phu-hệ dt. (Pháp) : Sự suy-đoán về dây liên-hệ huyết-thống giữa người cha và một đứa con (présomption de paternité).

suy-đoán sinh-thực dt. (Pháp) : Sự suy-đoán dựa trên những điều giống nhau và hình-dáng hoặc ngày vợ-chồng sống gần nhau để định huyết-thống một đứa con (présomption de génération).

suy-gầm đt. Ngâm-nghĩ gǎn xe rồi thâm hiểu : *Ngõi buồn suy-gầm nực cười, Một con chim đậu bao người buông tên CD.*

suy-giải đt. Chia cơm sẻ áo, nhường vật ăn mặc cho người // (B) : Làm ơn, giúp đỡ.

suy-lý đt. Suy-diễn theo cẩn-bản lý-luận ; sự-dựa vào lý lẽ phải trái mà kết-luận : *Trẻ em bô-thì là do tình-cảm chớ ít khi do sự suy-lý.*

suy-luận đt. Dựa vào một vấn-dề để bàn và kết-luận : *Càng suy-luận càng thấy nhiều ý kiến trái nhau.*

suy-niệm đt. Tưởng nhớ lại : *Người dân mất nước hay suy-niệm công-trình dựng nước của ông cha.*

suy-nguyên đt. Nh. Suy bồn.

suy-nghĩ đt. Ngâm-nghĩ, nghĩ-ngợi, xét-nét trong lòng : *Nói mà không suy-nghĩ.*

suy-nghiêm đt. Suy-xét và nhận ra coi có đúng không : *Suy-nghiêm việc đời.*

suy-phận đt. Yên phatted, yên giữ phatted mình.

suy phiền đt. Nh. Suy-dèo.

suy-quảng đt. X. Suy rộng.

suy ra đt. Xét ra, suy-nghĩ và thấy được : *Việc đó, suy ra thì không phải lỗi tại və.*

suy rộng đt. Clg. Suy-quảng, xét cho rộng ra : *Suy rộng ra thì ai ở vào địa-vị ấy cũng phải làm như vậy.*

suy-tiến đt. Clg. Suy-tiến, thúc-đẩy tới, đưa đi xa hơn : *Việc giáo-dục chung phải được suy-tiến thì dân-chúng mới được văn-minh.*

suy-tính đt. Suy-nghĩ tính-toán, xét-nét lợi hại : *Làm ăn mà biết suy-tính thì thành công không khó.*

suy-tiến đt. X. Suy-tiến.

suy-tý đt. Nghĩ ra rồi ganh-tý : *Thôi đừng suy-tý phản - nàn, Phượng-hoàng phải kém mău-don hận rồi HDTN.*

suy-tôn đt. Tân lên, kính làm lớn, kính đưa lên ngõi cao // (R) : *Tảng bốc, bợ đỡ.*

suy-tư đt. Nghĩ riêng trong bụng.

suy-tử đt. Từ-chối, không nhent : *Suy-tử chức vụ.*

suy-tưởòng đt. Suy-nghĩ và tưởòng-tượng ra : *Suy-tưởòng thết thành chiêm-bao.*

suy-thác đt. Tiết-dẫn lên và giao cho việc làm.

suy-thưởng đt. Khen-nghĩ và đưa lên chỗ cao hơn : *Suy-thưởng người có công.*

suy-trắc đt. Xem-xét đo-lường : *Suy-trắc thiên-văn.*

suy-trọng đt. Tân lên với niềm kính-trọng.

suy-vấn đt. Suy-nghĩ rồi tự hỏi : *Đè công suy-vấn.*

suy-xét đt. Nghĩ-suy xét-nét : *Nói, cũng nên suy-xét cho người ta nhở.*

SUY tt. Sa-sút, tàn-ta, yếu - đuối lẩn mẩn : *Nước suy, nhà suy, thời suy, vận suy ; lúc này suy quá ; Ngó vô nhà nhỏ thay đổi liên đới có bốn chữ vàng, Thành suy anh chưa biết, thấy nàng vội thương CD.*

suy-bại tt. Sút-kém, lỗ-lỗ, hư-hỏng : *Việc làm ẽn suy-bại.*

suy-bần đt. Suy làm cho nghèo, cho bần-cứng : *Sự đắc-lợi của một người làm suy-bần nhiều người khác (appauvrissement).*

suy-biển tt. Sa-sút cơ-cực : *Cơ-nghiệp suy-biển.*

suy-biétt tt. Kém-sút lụn-bại : *Già rồi sức-lực suy-di.*

suy-đồi tt. Sụp-dò tê-hại : *Phong-hoa suy-đồi.*

suy-đốn tt. Suy-sụp khốn-đốn : *Gia-dìn suy-đốn.*

suy-giảm tt. X. Giảm-suy.

suy-hủ tt. Già yếu lẩn-thần.

suy-yếu tt. Yếu dần, thon-mòn : *Bịn giã suy-yếu.*

suy-kém tt. Kém-sút lẩn-hồi : *Cuộc làm ẽn suy-kém ; sức-lực suy-kém.*

suy-lạc tt. Suy-dòi truy-lạc, hư-hỏng tàn-tê : *Chiến-tranh thường làm tuỗi trẻ suy-lạc*

suy-lão tt. Già yếu, tuỗi già sức yếu.

suy-niên dt. Tuổi già, ngày tàn.

suy-nhược tt. Yếu-đuối sa-sút : *Cân cốt suy-nhược.*

suy-suyễn tt. Hao-hụt, giảm bớt : *Làm ẽn nhiều, già-tài ngày càng suy-suyễn.*

suy-sụp tt. Kém-sút dần rồi sụp-dò : *Nạn kinh-tế làm nhiều xí-nghiệp suy-sụp.*

suy-sút tt. Kém-sút lẩn-hồi : *Cuộc làm ẽn suy-sút.*

suy-tạ tt. Mỏi-mòn tàn-ta : *Sức khoẻ suy-tạ.*

suy-tàn tt. Nh. Suy-tạ : *Tăm-tiếng suy-tàn.*

suy-tὸn tt. Nh. Suy-giảm.

suy-thể dt. Đời bại-hoại.

suy-thé dt. Thiên-thè gầy-mòn ròn-rổi.

suy-thoái dt. Lùi bước vì yếu-kém.

suy-vận dt. Thời-vận cùng-cực, lúc hết thời, suy-vì tt. Sa-sút mỏi-mòn : *Nhà cửa suy-vì ; cơ-nghiệp suy-vì.*

suy-vong tt. Thất-bại đồ-nát : *Suy-nghiệp suy-vong.*

SUY-BÌ dt. X. Phan-đì.

SUÝ dt. X. Soái : *Nguyên-suý.*

SUYỄN tt. X. Siễn : *Sai-suyễn.*

SUYỄN dt. (Đy) : Bịnh nghẹt cuống-phổi, ho ứ thở nhiều, lúc lên cơn không nằm được, thường phát về đêm, có khi di động; có chứng lại tuỳ con nước (X. Đàm-suyễn, khí-suyễn).

SUM tr. Chung-âng đồng-đúc.

sum-hiệp dt. Clg. Sum-hợp, gộp-gỡ chung cùng lợi, sau một lúc xe nhau: *Ngán cho nỗi xoay-văn thế-cuộc, Sum-hiệp này chẳng bô lúc phân-ly VD II Chung-chạ, xúm-xít nhau, ở một bên nhau: Cậy người già-nú trao lời, Đôi ta sum-hiệp, on người ta on CD.*

sum-hoà dt. Nii, Sum-hiệp.

sum-hợp dt. X. Sum-hiệp.

sum-vầy dt. Tự lại đồng-đúc vui-vẻ : *Anh em chồng vợ sum-vầy, Vui nay đã bô những ngày chia ly CD.*

SUM tt. Um-lùm sung-túc.

sum-nghiêm tt. Oai-nghiêm, nghiêm-nhặt, có đồng người hầu-họ, canh giữ : *Cửa quan là chỗ sum-nghiêm.*

sum-sê tt. Clg. Sum-sê, um-lùm, tươi-tốt : *Cây lá sum-sê.*

sum-sia tt. X. Sum-sê.

SÙM tt. Rậm-rạp, lõi-tăm : *Bùm-sùm, um-sùm.*

sùm-sê tt. Nở to ra, xoè rộng ra : *Cây cao bóng ngã sùm-sê, Nghỉ nèo em chịu từ bẽ gió lay CD.*

sùm-sụp dt. Clg. Sụp-sụp, thêp và tõi-tăm : *Nhè cửa sùm-sụp, dội nón sùm-sụp, che dù sùm-sụp.*

SUM dt. Sụp đồ : *Mái nhè đã sụp II (R): Quỷ, té (ngã) xuống vì yêu gối : Té sụp; con ngựa sụp II (lóng) Say cúp : Mới 3 ly đã sụp II (B) : Sẹt nghiệp, thất-bại to : Lúc nay va sụp rỗi.*

sụm bà chè dt. (lóng) : Do sụm bánh chè nồi trại, Nh. Sụm : *Say đến sụm bà chè ; lõi-lá thè nèo đến sụm bà chè.*

sụm bánh chè dt. (lóng) : Trật cái bánh chè (trái chèm, xương gối) và té quỵ xuống II (thth) : *Té (ngã): Rõi, sụm bánh chè rồi ! sụm gối dt. Té quỵ xuống : Con ngựa đuổi chén, sụm gối.*

SUN dt. Co lại, rút lại : *Sun đầu sun cổ.*

SUN-TOE tt. Mau-le, nhanh-nhẹn : *Bô sun-toe.*

SÚN tt. Thiếu răng, có một hay nhiều cái răng, gãy hoặc rụng : *Răng sún, anh sún.*

sún răng tt. Nh. Sún : *Người dó sún răng.*

SÚN dt. Móm, dùng miệng hạy mò đút miếng ăn cho kè khác : *Sún cơm cho con ; chim mẹ sún mồi cho chim con.*

SÚN dt. Sủi, sôi lên : *Sún bọt.*

SÚN dt. Gặm nhấm lẩn mòn : *Một sún cắn cửa.*

SÚN dt. (thè) : Bộ-phận đầu các khúc xương, màu trắng, có tính-cách dày-hỏi : *Xương sún ; một tó chín sún.*

SÚN dt. Sụm, mồi quý xuống : *Mồi sụn, tay chân muôn sụn II (R) Lín : Đốt sụn, sụn gối dt. Mồi đầu gối muôn sụm xuống : Đứng chờ lâu muôn sụn gối.*

sụn lưng dt. Mỗi cúp cái lưng : *Sụn lưng muôn đứt ngang.*

SUNG dt. (thực) : Sách thuốc gọi Uu-đàm-tử, cây không cao lắm, dây bò hoặc dây leo, không có hoa, trái tròn hoặc tròn dài mọc ở thân cây già hoặc nhánh non, có hoặc không có cuống, có hoặc không có lông : *Ấn sung ngõi gốc cây sung, Ấn rỗi lịp ném tú-tung ngũ-hoàn CD (Ficus).*

sung cuồng dt. Loại sung cây, lá mọc đối, có răng cưa, trái có cuống dài và có lông, phía dưới lông, lá và mù tri được bịnh nóng lạnh (*Ficus Hispida*).

sung kiêng dt. Loại sung cây nhỏ, lá có răng tát hoặc không, trái đỏ hơi dài, lông mịn, cuống ngắn, mù được dùng làm chất dính cho nhiều loại thuốc dán (*Ficus glomerata*).

sung lồng dt. Loại sung dây bò, lá không lông, trái tròn dài trong nhỏ ngoài lớn, có lông, lá được dùng trị suyễn và bịnh trĩ (*Ficus Pumila*).

sung tròn dt. Loại sung dây lá dày và tròn dài, trái tròn nhỏ không se, mù cày trộn với rượu được dùng trị bịnh tức vì té (ngã) nặng hay bị đà-thương, rẽ nhai đập tan độc các vật thương do tên thuốc bắn (*Ficus Benjaminina*).

SUNG tt. Đầu-dù : *Sung-túc II Đông - đúc, thanh-vượng : Chợ đó sung lầm II Hăng, thừa sức : Con ngựa sung, con gà sung II dt. Sai-sù, bù vào, nhện chịu : Bô-sung, sung vào quên-ngũ.*

sung-bị tt. Đầu-dù, đầu vào đầy.

sung-bô dt. Bô vào, thêm vào, điền vào : *Sung-bô nhân-viên.*

sung-công dt. Lấy cùa dán dùng vào ..

sung : Sung-công nhè cho lính ở II (lóng) :
Lấy ngang, đoạt của người : *Bị anh chị
sung-công cái nón.*

sung chức dt. Bò vào một chức-vị : *Thi đậu
rồi, còn đợi sung chức.*

sung-dật tt. Đèn tràn II (B) Dư-dật, thừa-thãi.
sung-dụ tt. Dì-dâ, thừa ra.

sung-dụng dt. Bò -dụng, cát-dặt, sei-sử : *Sung-
dụng người cho đúng chỗ ; sung-dụng
miếng đất ấy vào phần hương-hoá.*

sung-diễn dt. Diễn vào cho đầy-dù : *Lực-
lượng sung-diễn.*

sung-dương tt. X. Quy-trách.

sung-huyết tt. Ngung huyết, chưng máu lưu
lại một nơi, không lưu-thông được.

sung-khuyết dt. Bù vào chỗ thiếu.

sung-mân tt. Đầy-dù, yên bê.

sung-phân tt. Đầu phàn, ai cũng có, chỗ nào
cũng dù.

sung-quân dt. Đèn làm lính (theo ché-dộ
xus) : *Phải tội sung quân II* Gọi lính, ra
lính nhập-ngũ : *Rã lính sung quân.*

sung-quỹ dt. Bò vào quỹ : *Tiền phạt và
phải sung quỹ.*

sung-sức tt. Mạnh-mẽ, hăng-hái, sức-lực dồi-
dào : *Võ-sĩ sung sức, ngựa sung sức ; ăn
đồ bò cho sung sức.*

sung-suống tt. Khoẻ thân, không c.c.nhọc
vết-vết : *Ăn ở không sung-suống iâm thân II* (B)
Nhẹ-nhàng, khoan-khoái trong lòng,
vui-vẻ thoả-thích : *Nghe qua tôi rất sung-
suống trong lòng.*

sung-túc tt. Đầy-dù, không thiếu-thốn : *Tiền
bạc sung-túc II (R)* Thịnh-vượng, dồi-dào :
Cuộc mua bán lúc này được sung-túc.

sung-thiệm tt. Đầy-dù, no dù, dể chịu.

SUNG dt. (dặng) : Con rày non, giống như
sâu, mập và trắng, ở dưới đất sâu, sống
bằng rễ non và khosi cũ : *Con súng, bị
súng ăn II tt.* Hư, thui một phần, (cho rằng
bi súng ăn) : *Khoai súng ; Tiếc công vun
quén cây tùng, Săm-soi trên ngọn, gốc
súng không hay CD II (lóng) :* Sượng,
tro-trên, mắc-cử : *Bị cắn lại, làm anh
ta súng II* Nồi nóng, giật lên : *Đứng chục !
Tôi súng rồi da I*

sung-bộ tt. Ngượng bước, dội lại, đứng lại
và tro-trên quá, không biết làm sao : *Vé
đang hăng-hái, bị cảnh-cáo một câu khiến
anh ta sung-bộ.*

sung-sục tt. X. Sục-sục.

sùng-sùng tt. Bừng-bừng, nỗi nóng lên :
Nghe cái giọng khinh người, tôi đã sùng
sùng rồi II (R) : Ngè-nge, xoàng-xoàng, hơi
sey : *Mới một xý đã sùng-sùng !*

sùng-sùng bất-nhẫn tt. Giận quá không dẫn
được : *Thay nó làm tàn, tôi sùng-sùng
bất-nhẫn, định cho nó một bài học.*

SÙNG bt. Cao ; kính - mệ, nâng-dở : *Hưng-
sùng, khâm-sùng, tôn-sùng.*

sùng bái dt. Kính lạy II (B) Tôn-thờ tin-tưởng,
coi là trọng : *Sùng-bái thánh-thần, sùng-
bái nhẹ lãnh-dạo anh-minh.*

sùng bình dt. Chuộng việc bình đao.

sùng cổ dt. Chuộng đồ xưa, văn-hoa xưa :
Tinh-thần sùng cổ.

sùng danh dt. Mến-chuộng, ưa thích những
người nỗi danh.

sùng đạo dt. Tin-tưởng và chuộng đạo-giáo :
Người sùng đạo.

sùng đức dt. Mến-chuộng đức : *Người
sùng đức.*

sùng kính dt. Mến và kính-trọng : *Sùng kính
người anh-hùng.*

sùng-lâu dt. Lâu (gác) cao.

sùng-lệ tt. Cao lớn đẹp-dẽ.

sùng-nho dt. Mến-chuộng đạo nho.

sùng Phật dt. Mến-chuộng và tin-tưởng đạo
Phật.

sùng-phụng dt. Thờ-phượng : *Sùng-phụng
thánh thần.*

sùng-sơn dt. Núi cao.

sùng-tín dt. Tin chuộng : *Sùng-tín Phật-giáo II*
Trọng điếu tín-nghĩa, trọng chữ tín : *Đức
sùng-tín.*

sùng-tu dt. Sửa-sang lại một cách tôn-trọng :
Sùng-tu miếu-võ.

sùng-thiện dt. Chuộng điều lành : *Đàn-bà
tiường có đức sùng thiện.*

sùng-thượng dt. Ham chuộng, ưa thích :
Sùng-thượng cà-văn.

sùng-trọng dt. Mến-chuộng và kính-trọng :
Sùng-trọng kẻ có tài.

sùng-văn dt. Ham thích văn-chương.

SÚNC dt. (thực) : Loại cỏ mọc dưới nước
giống sơn nhưng nhỏ hơn, hoa lá đều ăn
được, hạt là vị Kiếm-thật của (Đy).

súng bông dt. Loại súng cộng trắng, hoa
trắng, ít tai hơn sơn, cộng ngon hơn súng
bụi.

súng bụi dt. Loại súng không hoa hay rất ít
hoa, cộng dài tím, ăn được.

- SÚNG** *dt.* Khí-giới nẹp thuốc đạn mà bắn : *Bé (báng) súng, bắn súng, bì súng, thuốc súng.*
- súng bích-sơn** *dt.* Thú súng xưa của Việt-nam, lòng to, đạn bằng trái cam hoặc to hơn.
- súng bính** *dt.* Nh. Súng bích-sơn.
- súng ca-nông** *dt.* X. Súng đại-bác.
- súng cá-nhân** *dt.* Các loại súng nhỏ, vừa tay một người cầm bắn.
- súng cao-xé** *dt.* Súng bắn máy-bay.
- súng cắp** *dt.* Loại súng bắn chim xưa của người Việt-nam.
- súng cò máy đá** *dt.* Loại súng xưa của Việt-nam, dùng đá lửa mà bắn.
- súng cối** *dt.* Súng to giống cối đá, bắn đạn trái-phá nhều vòng cầu.
- súng cộng-đồng** *dt.* Các loại súng to, phải có nhiều người hiệp sức mới bắn được.
- súng chòi-ngòi** *dt.* Thú súng xưa của Việt-nam không có cò lây, phải đỗ thuốc vào lõi ngòi rồi châm lửa bắn.
- súng đại-bác** *dt.* Các loại súng to bắn đạn trái-phá nhều vòng cầu.
- súng đại-liên** *dt.* X. Đại-liên.
- súng đạn** *dt.* Súng và đạn dùng bắn : *Tàu hở súng đạn.*
- súng điều-thương** *dt.* Súng nhỏ lòng dùng bắn chim.
- súng đoán-mã** *dt.* Súng vẫn xưa của Việt-nam.
- súng giò nai** *dt.* Clg. Gọi súng tó, thú súng lõi xưa, dùng tó chống lòng lén mà bắn.
- súng hai lòng** *dt.* Thú súng tay lòng đôi, hai ống nằm cắp nhau.
- súng hoà-mai** *dt.* Thú súng tay xưa của Việt-nam, không có cò lây, đỗ thuốc súng vào lõi ngòi rồi châm lửa bắn.
- súng hoành-sơn** *dt.* Loại súng to xưa của Việt-nam, bắn đạn bằng trái cam.
- súng hồng-y** *dt.* Loại súng to xưa của Việt-nam, đạn tròn và to bằng trái cam.
- súng hơi** *dt.* Clg. Súng khí, thú súng tay nhôt hơi cho nó tống đạn đi远.
- súng khí** *dt.* X. Súng hơi.
- súng khoá-sơn** *dt.* Loại súng to xưa của Việt-nam, bắn đạn tròn bằng trái cam.
- súng khong giết** *dt.* Các loại súng đại-bác bắn đạn đi mà súng vẫn vững, không giật lùi lại vì sức nổ mạnh của đạn.
- súng liên-thinh** *dt.* X. Liên-thinh.
- súng lục** *dt.* Clg. Súng sáu, thú súng nhỏ cầm trong lòng bắn tay mà bắn liền - liè.

- được 6 viên đạn hoặc nhiều hơn.
- súng máy** *dt.* Clg. Súng tự-động, các loại súng bόp cò mệt lần rồi tự nó nả đạn ra luân.
- súng mút** *dt.* Thú súng cá-nhơn lòng tương đối to mà ngắn (*mousqueton*).
- súng nạp-hậu** *dt.* Thú súng xưa của Việt-nam, nạp thuốc phía sau mà bắn.
- súng nước** *dt.* Thú súng bắn nhẹ cao-su của trẻ con chơi, bắn ra nước.
- súng ngựa trời** *dt.* Thú súng trung và đại-liên chế-tạo trong xú, chân mỏng-mảnh như chân ngựa trời.
- súng-ống** *dt.* Tiếng dùng chung cho các loại súng : *Súng-ống đầy-đủ.*
- súng phòng-không** *dt.* X. Súng cao-xé (dịch ba chữ *Défense contre avion*).
- súng sáu** *dt.* X. Súng lục.
- súng tay** *dt.* Các loại súng nhỏ bόng trên tay mà bắn.
- súng tiêu-liên** *dt.* Súng liên-thinh hạng nhỏ, một người bόng trên tay nhảm bắn được.
- súng tự-động** *dt.* X. Súng máy.
- súng thổi-hậu** *dt.* Các loại súng to bắn đạn trái-phá, giật lui lại khi đạn bị tống đi.
- súng trái phé** *dt.* Các loại súng to bắn vòng cầu, đạn rót trúng đích rồi nổ thêm một tiếng nữa.
- súng trụ** *dt.* Thú súng to xưa của Việt-nam bắn đạn bằng trái cam.
- súng trung-liên** *dt.* Súng liên-thinh hạng vừa.
- súng trường** *dt.* Thú súng tay lòng dài.
- súng vàng cầu** *dt.* Các loại súng to bắn đạn trái-phá nhều vòng cầu.
- súng xây** *dt.* Các loại súng có thè xây quanh mè lắn.
- SÚNG** *dt.* Khuỷết xuống : *Đường súng, lối súng.*
- SÚNG** *dt.* Yêu, chuộng : *Đắc-súng, thất-súng* || *dt.* Ông nghĩa, vinh-hạnh : *Hữu súng, quân-súng.*
- súng-ái** *dt.* Say mê, yêu-đương : *Được vu súng-ái.*
- súng-cơ** *dt.* Vợ bé yêu-dấu.
- súng-dụng** *dt.* Yêu-mến và tin dùng : *Được chủ súng-dụng.*
- súng-dāi** *dt.* Yêu-chuộng và trọng-dāi : *Người có tài thường được súng-dāi.*
- súng-hạnh** *dt.* Được người trên yêu - mến.
- súng-lộc** *dt.* Tiền bạc chúc túc được bǎo bối vì tình thương.

sủng-nhi dt. Đứa con cưng.

sủng-tú dt. Ông vua ban cho.

sủng-thần dt. Ông quan được vua yêu-chuỗng.

SỦNG-SOÁNG trt. X. Ròn-rèng.

SỦNG tt. Đầm, thâm đầm nước : Mê-mura, áo quần sủng nước // Sủng, thũng, nồi phù lén vì nong nước : Bị phù-sủng, chân phát sủng.

SÚP-DE dt. Nồi nước to nấu nước sôi lấy hơi chạy máy (chaudière).

SÚP dt. Bước trờ xuống chỗ thấp hơn mặt đất đang đi : Súp lở chân trâu // Sập, hạ xuống : Suy-súp, sùm-súp // trt. Cúi rạp, buông mình xuống : Súp lạy, súp ngồi.

súp-dồ tt. Đồ nhào, sập xuống : Bị dội bom, nhà cửa súp-dồ tan-tành // (B) Tan-tành hu-hại : Cơ-nghiệp bị súp đồ.

súp-súp tt. X. Sùm-súp.

SÚT tt. X. Sò // Sày, rót ra : Gươm linh sút cán côn tròn, Bình hương dầu bè mièng sành côn thơm ; Áo anh sút chỉ đường tè, Vợ anh chưa có mẹ già chưa khâu CD. sút chuỗng tt. Sò khói chuỗng : Trâu sút chuỗng.

sút dây tt. Vuốt mồi dây : Cá già sút dây rót xuống giêng, ngựa sút dây chạy mất.

sút đầu tt. Sò đầu, búi tóc (đầu tóc) sò ra : Chạy sút đầu // Sò đầu, nói tóm ươn, cá đầu gân lia cái mình : Tôm sút đầu.

sút đường chỉ tt. Đứt chỉ may ráp : Sút đường chỉ thi nhíp lại ; rách mới vá.

sút mồi tt. Cá mồi sút ra : Chỉ sút mồi, cá vòng sút mồi.

sút quằn tt. Nói quằn lung vụn tình-cờ sò ra : Chạy sút quằn.

sút só tt. Sút ra bừa-bãi : Sách vở sút sò cát.

sút tay trt. Sày tay, rót ra, lia ra khỏi tay đang nắm : Sút tay rót bè cái ly.

sút xiềng tt. Sút dây xiềng, thoát ra được : Con đì sút xiềng.

SÚT tt. Kém bớt : Kém sút, sa-sút, suy-sút, người hơi sút // Thua kém : Chịu sút, thua sút ; anh nay sút anh kia vài ki.

sút cân tt. Nhẹ cân hơn : Anh cao mà gầy, sút cân hơn anh lùn mà béo.

sút-kém tt. Giảm bớt hơn : Lúc này sút-khoé sút-kém ; cuộc làm ăn độ rày sút-kém // Thua kém : Mình sút kém hơn người ta mọi mặt, bão sao không nghèo.

sút miếng tt. Kém hơn vì một miếng nghè : Sút miếng nên do ván ; sút miếng bị gạt

mất tiền // (B) Thua trí.

sút sức tt. Giảm bớt sức-lực : Thức khuya quá sút sức // Thua sút người : Liệu sút sức thì chịu thua cho khôi nhẹ.

sút thế tt. Nh. Sút miếng // Yếu thế-lực hơn : Liệu sút thế phải nhận.

SÚT dt. Tống mạnh trái banh bằng chân : Cú lừa hoài, không sút (shoot).

SÚT HUYẾT trt. Thở huyết, mửa ra máu : Ho sút huyết (Do Xuất huyết nói trại) // (lóng) Vật, bóp họng cho ra máu chết (lời thề) : Ai nói giàn, ông sút huyết chết đi.

SÚT dt. Giảm xuống : Sút chức, sút giế, sút lương, sút tiền công // Có sớm hơn tháng trước, nói về kinh-nguyệt đèn-bà : Tháng nay, tôi sút hết 3 ngày // X. Súp.

sút lùi dt. Thụt lùi, lui lại, giảm bớt : Công việc làm ăn cứ sút lùi mãi.

SÚT-SỊT trt. Khìn-khit, tiếng hơi thở không thông : Thở sút-sít, sút-sít khác.

SÚT-SÙI trt. X. Sùi-sút : Mực văng vô giầy khô chùi, Vô văng chõng vợ, sút-sùi nứa chí ? CD.

SUÔI dt. (thực) : Loại cỏ cao, thân cứng đon, có đốt như sậy : Cây suối, đám suôi.

SUÔI dt. Đường nước trong núi chảy ra hoặc ở cao-nguyên chảy xuống : Khe suối, nước suối ; Nào những đầm vàng bên bờ suối, Tè say mồi đứng uống ánh trăng tan Thè-lữ // (R) Những vũng nước tự-nhiên có chất diêm : Suối nước lạnh, suối nước nóng // Những vật chảy như nước suối hay dài như đường nước suối : Suối lè, suối tóc.

suối đòn (đòn) dt. Suối chảy gây tiếng động vui tai như tiếng đòn ; Nghe tiếng suối đòn // Một giàn đòn cò-diền do một tư nhân lập ra ở quận Lái-thiệu (Bình-duong), dùng sức nước suối mà cho hợp-tấu : Đì Suối-đòn chơi, khăn đèn Suối-đòn.

suối huyền dt. Mái tóc dài và đen như huyền.

suối mơ dt. Tên đặt cho những dòng suối nén thơ.

suối nước lạnh dt. Những vũng nước không biết từ đâu ra, ở trên một lớp đất không thấm nước, trong nước có nhiều chất diêm, nhưng không có những chất « ions » (sources neptuniennes).

suối nước nóng dt. Clg. Thang-hàn, nước từ các lớp đá nóng trong lòng trái đất chảy ra, nhiệt độ khá cao, thường sôi-sục và

linh-déng, có nhiều chất « ions » dương (cations) và « ions » âm (anions) có khả năng hợp lại thành chất diêm (sources pluto-niennes).

suối ngọt dt. Suối nước từ trên cao đỗ xuồng dội đá văng lên những hột (hạt) nước trắng xoá như ngọc: *Đứng dựa non sau bờ suối ngọt, Hòn say diu-dju, mộng êm êm Q. Tân.*

suối reo dt. Suối chảy gây thành tiếng động như reo lên: *Tiếng suối reo.*

suối vàng dt. (truyền) Clg. Huỳnh-tuyền, một cái suối nước vàng dưới âm-phủ: *Hòn xuồng suối vàng* // (R) (truyền): Âm-phủ: *Nơi suối vàng anh có biết?*

SUÔN dt. Món ăn gồm nước lèo có điều màu, tôm bằm nắn dài, bún và rau ghém, nem tương ngọt.

SUÔN tt. Cao và thẳng: *Cây suôn* // (B) Xuôi, trôi chảy: *Lời nói rất suôn, câu văn khé suôn.*

suôn-demuot tt. Rất dài và rất suôn: *Cây tre suôn đậm-demuot.*

suôn-đuôn tt. (d.): Nh. Suôn: *Suôn-đuôn như vầy xem không hay.*

suôn đuột tt. Rất suôn: *Cái cây suôn đuột.*

suôn óng tt. Suôn và thẳng-thớm, không gút-mắt: *Cây trút suôn óng.*

suôn-sẻ tt. Trôi chảy, không vấp-vép, không gặp khó-khăn: *Công việc suôn-sẻ* // trt. Em xuôi: *Án nói suôn-sẻ.*

SUÔN tt. Do « Son » nói trại: *Giảm suôn.*

SUÔN trt. Xuôi, gián-dị, không ngăn-nga: *Đọc suôn, nói suôn.*

SUÔNG bt. Lát-léo (nhạt-nhéo), không đậm-dà, không có gì kèm theo: *Bàn suông, nói chuyện suông, uống rượu suông; Thơ suông nước ốc còn ngâm váng, Rượu lạt non chai vẫn chén khè VD* // (R) trt. Lấy có, có chừng, không làm theo: *Hứa suông.*

SUỒNG-SÃ tt. X. Sờm-sỡ: *Án nói suồng-sã, ra vào suồng-sã.*

SUỐT dt. Ống chỉ dệt trong khung cửi: *Một suốt đậm ngang thích-thích màu HXH* // (R) Ống chỉ trong máy-may.

SUỐT trt. Trọn từ đầu đến cuối: *Làm suốt ngày; Cuộc vui đầy tháng, trận cười suốt đêm K* // Thông, thấu qua: *Hiểu suốt, sáng-suốt, thâm suốt, thông suốt; Nước trong suốt đáy; Giùi suết qua bên kia; Đi suốt từ Nam chí Bắc.*

SUỐT dt. Clg. Tuốt, kéo tuột một lần: *Suốt lá mai, suốt gấp thịt nướng* // (R) Quét: *Suốt cái sên.*

SƯ dt. Thầy dạy học: *Danh-sư, giáo-sư, đại-sư, hương-sư, tôn-sư* // Người có một tài nghệ riêng-bié特: *Bốc-sư, dược-sư, kỹ-sư, luật-sư, mực-sư, pháp-sư, quân-sư, tiên-sư, tò-sư, thái-sư, trạng-sư* // Tiếng gọi người tu đạo Phật: *Nhà sư, ông sư, thiền-sư; Đêm nầm nghe vạc trờ canh; Nghe sư gõ mõ, nghe anh dỗ nàng CD* // (lóng): Giỏi, dáng mặt thầy: *Làm như sư lâm vậy! Mày sư quá sao còn thua?* // Nhiều, đông: *Kinh-sư* // Thuộc nhà binh: *Bản-sư, xuất-sư, thuỷ-sư* // (đe-dọc).

sư bà đdt. Tiếng gọi bà vãi theo phái Phật-đường để có đốt dầu đưọc 12 liều // (thth) Bà vãi, tiếng gọi người vãi già.

sư-bá đdt. Tiếng gọi người thuộc đàn anh của thầy mình hay lớn chức hơn ông trù-trí một cảnh chùa.

sư-cô đdt. Tiếng gọi cô vãi cắp Sa-di, đã có đốt dầu một liều // (thth): Cô vãi, tiếng gọi cô vãi còn trẻ hoặc sành-sòn.

sư-cụ đdt. Tiếng gọi ông sãi có cấp-bực Tiên-lực-sư theo phái Lục-hoà-tăng // Tiếng gọi ông sãi có cấp-bực trên Hoà-thượng.

sư-đệ đdt. Tiếng gọi người em bạn cùng học một thầy với mình // dt. Thầy và trò.

sư-điết đdt. Tiếng một ông thầy gọi một người học-trò của bạn mình.

sư-đoàn đt. Đơn-vị binh-chủng lớn có từ 10.000 đến 15.000 lính phân ra 3 trung-doàn, do 1 trung-tướng chỉ-huy.

sư-đoàn-trưởng dt. Viên tướng chỉ-huy 1 sư-đoàn.

sư-đồ dt. Thầy và trò.

sư-huynh đdt. Tiếng gọi người anh bạn cùng học một thầy với mình // Tiếng gọi các thầy Đồng đạo Da-ta // dt. Đàn anh, kẻ lớn dạy bảo mình đưọc.

sư-mẫu đdt. Tiếng gọi vợ của thầy mình.

sư-muội đdt. Tiếng gọi người em bạn gái cùng học một thầy với mình.

sư-nữ dt. Cô vãi, người đàn-bà tu theo đạo Phật.

sư-ông đdt. Tiếng gọi vị Hoà-thượng // (thth). Tiếng gọi ông thầy già tu theo đạo Phật.

sư-phạm dt. Khuôn-mẫu làm thầy dạy học, cách-thức dạy học; *Khoa sư-phạm, trường sư-phạm.*

sư-piñ á. Vị sãi trong chùa quản-lý mọi việc dưới quyền viên-trí // Thầy học của vua hoặc của con vua.

sư-phụ đđt. Tiếng gọi tên thầy mình.

sư-sinh đđt. Thầy và học-trò.

sư-sư đđt. Đai như bực thầy, kính như thầy dạy.

sư-tăng đđt. Thầy cả và các sãi.

sư-tỷ đđt. Tiếng gọi người chị bạn học cùng thầy với mình.

sư-tô đđt. Thầy của thầy mình // (lóng) : Người rành và giỏi mọi việc : *Thôi đi sư-tô!*

sư-thúc đđt. Tiếng gọi người em của thầy mình.

sư-trưởng đđt. Người học-trò lớn và giỏi nhất của viên-trí-một-cánh chùa, có phan-sự chỉ dạy các vị khác // Bậc thầy, kẻ làm lớn, kẻ khôn-khoan.

SƯ dt. (đóng) : X. Sư-tử : Mân-sư.

sư-tử dt. (đóng) : Thú rừng thuộc loài ăn thịt, rất dữ, con cái lông ngắn, con đực lông dài ở đầu đến nửa lưng.

sư-tử Hà-dông dt. Đàm-bà ghen dữ, khiến chồng phải sợ (X. Hà-dông sư-tử hổng PH.II).

SƯ-NHĨ dt. (thực) : Loại cỏ cao lối 1m., thân đứng ngay, lá to có răng, phát-hoa ở nách, hoa vàng có lông, lá có chất bồ, trắn-kính, trị nóng lạnh (*Leonotis nepetifolia*).

SƯ dt. (lóng) : Ông vải : Đánh bở sữ.

SƯ dt. Bùa, cuốc.

SƯ dt. (thực) : X. Hoa sữ.

sư-cù dt. Clg.-Sú mè, loại cây có mủ, hoa trắng hoặc hướng mọc thành chùm ở chót nhánh ; cây có chất *glucosid agoniadin* và chất kháng-sinh *fulvoplumiérin* (*Plumeria rubra*). **sư-mè dt. X. Sú cùi.**

sư-tây dt. Cây to và cao đến 20m., lá to chót nhọn, hoa vàng tai dài xụ, thơm ngát.

SƯ dt. Người do vua sai đi công-cán ở nước khác : *Bồi-sú, cống-sú, chénh-sú, đi-sú* // (R) : Người thay mặt một nước ở nước khác : *Công-sú, đại-sú, đặc-sú, khâm-sú, thống-sú* // (B) : Người đem tin : *Tin-ong sú-diệp* // X. Chuỗi sú.

sư-bộ dt. Phái-bộ (gồm nhiều người) lãnh lính đi tới một nước khác.

sư-diệp dt. (B) : Kẻ đem tin qua lại cho một cặp-nhân-tình, cũng là người msi-mối.

sư-doàn dt. Đoàn đại-diện ngoại-giao của một nước // Đội-tu-thê các lãnh-sự và đại-sứ ngoại-quốc ở một nước.

sư-đồ dt. Người di truyền-giáo của đạo Cơ-đốc.

sư-già dt. Người di sứ : *Vua sai sứ-già di giao-hiếu.*

sư-mai dt. Người đem tin (Xt. PH. II).

sư-mạng (mệnh) dt. Mạng-linh bồ trên t₁ Lanh sú-mạng di dẹp giặc // (B) Nhiệm-vụ tinh-thần, việc tự mình nhận phải làm : *Sứ-mạng chống đỡ của mọi người biết chờ.*

sư-nhận dt. Người đem tin (Xt. PH. II).

sư-quán dt. Nơi làm việc của lãnh-sự hay đại-sứ.

sư-quân dt. X. Thập-nhị Sú-quân PH. III.

sư-sự dt. Việc cát-cử một sú-bồ ; việc di sứ.

sư-tinh dt. Cây cờ nước minh mà sứ-giả mang theo khi tới nước người.

sư-tiết dt. Uy-nhiệm-thơ của chánh-phủ minh mà sứ-giả mang theo khi đi sứ.

sư-tiết-quyền dt. Quyền của một nước được cử sứ-giả và tiếp-nhận sứ-giả nước người.

sư-thần dt. Nh. Sú-già // Đại-diện ngoại-giao của một nước ở nơi một nước khác để binh-vực quyền-lợi kiều-dân mình.

sư-thuộc dt. Những người theo sứ-giả đi sứ tới một nước khác.

sư-trình dt. Hành-trình của sứ-giả.

sư-Trời át. Tiếng gọi tông sứ-giả một nước lớn đến một nước nhỏ hay sứ-giả của vua đến một địa-phương trong nước.

SÚ tt. Clg. Kiều, đồ gốm bằng đất tráng tràng men, mỏng và tốt : *Ấm sú, bình sú, đĩa sú.*

SÚ dt. Sai-khiến: *Chúc-sú, sei-sú, sô-sú, uy-sú* // (R) Bày-bièu, chỉ-dẫn : *Không ai sú.nó.*

sư-chúng át. Ra lệnh cho nhiều người làm theo : *Näm quyền sú-chúng.*

sư-dại át. Xúi-dại, bày-bièu chuyện bậy, cõi hại : *Việc người mặc người, đừng có sú-dại như vậy!*

sư-dịch át. Cắt công-việc làm.

sư-dụng dt. Dùng : *Sư-dụng quyền-hành, sú-dụng ngô-bút* // Xài theo phương-pháp riêng : *Nhà có cày máy mà không có người biết sú-dụng.*

sư-hu dt. Khiến làm việc sai quấy hư-heis. Sú-hu : trẻ con.

sử khôn dt. Xúi-bièu khôn dại, bày điều cho có việc lôi-thôi : *Chắc có người sử khôn cho nó..*

sử-lịnh dt. Sai khiến : *Kiếm một đứa nhỏ để sử-lịnh việc nhà.*

sử-nhiên dt. Khiến xui như vậy : *Thiên-lý sử-nhiên* (Lẽ trời xui khiến như vậy).

sử-phân dt. (Pháp) : Sử-dụng theo ý mình (*disposer*).

Sử dt. Chuyện đã qua của một người, một nước hay của loài người chép lại có thứ-tự : *Dã-sử, Kinh-sử, khuyết-sử, lịch-sử, nguy-sử, quốc-sử, tiều-sử, thanh-sử*; Việt-nam sử-lược II (hẹp) : Việc đặc-biệt của một nước chép có thứ-tự : *Văn-hó sù-euơng, Văn-học sù-yếu, Tranh-dấu-sử, Lịch-sử cách-mạng VN.*

sử-bộ dt. Bộ-môn sử-ký.

sử-bút dt. Ngòi bút chép sử II (B) Người chép sử vô-tư, không thiên-vị và thành-kiến.

sử-địa dt. Hai mòn học sử-ký và địa-lý gọi làt

sử-gia dt. Người chép sử, người ghi nhận những thay đổi của việc nước rồi chép lại có thứ-tự.

sử-học dt. Môn học nghiên-cứu về sử-ký.

sử-kịch dt. Vở kịch diễn một đoạn lịch-sử.

sử-kinh dt. Clg. Kinh-sử, tiếng gọi chung các sách học chữ Hán : *Sử-kinh anh rén giời mài, Lòng em chí-quyết đợi hoài duyên anh CD.*

sử-ký dt. Sách lịch-sử : *Đại-Việt sử-ký toàn-thur* II (thth) : Môn học lịch-sử : *Bài Sử-ký, giờ Sử-ký.*

sử-liệu dt. Tài-liệu lịch-sử, sách vở, câu hát, lời nói có tánh - cách lịch-sử, có ích cho việc nghiên-cứu lịch-sử.

sử-luận dt. Bài văn bàn sự-việc lịch-sử.

sử-lực dt. Sách chép sử cách đơn-sor (thiếu chi-tiết).

sử-quan dt. Viên quan có phận-sự chép sử do vua bồ hòn xưa.

sử-quan dt. Quan niêm lịch-sử, sự quan-sát, ý-lúc về sự-kiện lịch-sử : *Duy-vật sử-quan.*

sử-quán dt. Dinh quan chép sử ở làm việc và cất giấu những tài-liệu lịch-sử.

sử-sách dt. Sách vở về lịch-sử : *Sử sách đành-ranh.*

sử-tích dt. Sự-tích có tánh-cách lịch-sử.

sử-tính dt. Tính-cách lịch-sử (của một tác-

pham, một lời nói, một món đồ xưa, v.v...)

sử-thặng dt. Sách chép lịch-sử.

sử-thần dt. Quan chép sử.

sử-thể dt. Thể-tài một quyền sách lịch-sử : *Sử-thể biên-niên hay sử-thể ký-truyen.*

sử-thi dt. Thơ có tánh-cách lịch-sử.

sử-thực dt. Sự thật lịch-sử, việc xưa còn dấu-tích.

sử-xanh dt. Clg. Thanh-sử, sử chép trên tùng lâm thè tre xanh khi chưa có giây II (thth) : Lịch-sử : *Phong-tình ed-lục còn truyền sử-xanh K.*

SƯ-QUÂN-TỬ dt. (Đy) : Trái một loại cây hoa vàng xanh, khí ấm, vị ngọt, kỵ nước trà nóng.

SƯ dt. Việc, công-việc làm hay xảy ra : *Biện-sự, cắp-sự, dân-sự, đà-sự, đại-sự, đương-sự, già-sự, hi-sự, hiếu-sự, hưu-sự, lão-h sự, lịch-sự, lục-sự, mưu-sự, phản-sự, sanh-sự, tâm-sự, tiều-sự, tự-sự, tham-sự, thông-sự, thời-sự, tri-sự, vân-sự; Ra đi là sự đánh liều, Gió mai cũng chia, mưa chiều cũng cam CD* II dt. Thời, đôi-đôi, thời-cúng : *Hành-sự, kính-sự, phục-sự, phụng-sự;* *Sự tử như sự sanh* : *Ngắn-nhận mặt sự Tề e Sớ giận, Cái đầu sự Sớ sự Tề ghen HXH.*

sự biến dt. Việc thay - đổi xảy ra thỉnh-linh cho một người, một gia-dình hay một nước.

sự-cố dt. Duyên-cớ của việc xảy ra : *Do hè sự-cố ?*

sự-cơ dt. Cách-thể, trường-hợp sự - việc xảy ra : *Sự-cơ vụ ấy ra thì nèo ?*

sự-cớ dt. Clg. Có sự, duyên-do, lý-do : *Kết hết sự-cớ từ đầu tới đuôi.*

sự-chủ dt. Chủ đám, người có việc : *Trát đòi sự-chủ đến điều-trá.*

sự-do dt. Lý-do sự-việc : *Đem hết sự-do ra trình-bày.*

sự-duyên dt. Nh. Sự-do.

sự-dời dt. Cuộc dời, chuyện ở dời, cách thè ở dời : *Sự dời nghỉ c้าง nực cười, Một con cá lội, mấy người buông câu CD.*

sự-hạng dt. Việc này việc kia, tiếng gọi chung các sự-việc : *Lo hết sự-hạng trong ngoài.*

sự-kiện dt. Việc, hình-thức của công-việc xảy ra : *Mỗi sự-kiện đều có lý-do.*

sự-lệ dt. Gương trước, việc xảy ra trước kia để dùng làm lệ.

sự-lý dt. Lý-do của việc xảy ra : *Bày rõ sự-*

- sự trước sau** // Lê phái của sự - việc : *Ai cõng có sự-lý của mình.*
- sự lòng dt.** Tâm-sự, việc riêng còn giữ kín trong lòng : *Ngập-ngừng mới gởi, thấp cao sự lòng K.*
- sự-loại dt.** Nh. Sự - hạng // Loại thứ từng việc : *Xếp công việc theo sự-loại.*
- sự-lực dt.** Ý-nghĩa chánh một , việc, sự-thì so-lực một việc : *Hiểu qua sự-lực chớ không đi sâu vào chi-tiết.*
- sự-nghi dt.** X. Sự-tình.
- sự-nghiệp dt.** Công-việc to lớn có ích chung : *Sự-nghiệp cách-mạng, sự-nghiệp vǎn-chương* II *thì :* Cờ-nghiệp, tài-sản : *Con cháu bất-tài làm tiêu tan hết sự-nghiệp của ông cha.*
- sự-quyền dt.** Quyền-hành làm việc cho một cơ-quan nào.
- sự-sản dt.** Của-cài gồm động-sản và bát-dặng-sản : *Sự-sản của và có túi bạc triệu.*
- sự-súc dt.** Thủ và nuôi, túc thủ cho mẹ và nuôi vợ con (do câu *Nguồng sự phủ súc*).
- sự-tích dt.** Việc trải qua có thứ lối : *Sự-tích một danh-nhân ; sự-tích việc đó thè nào ?*
- sự-tình dt.** Clg Sự-nghi, tình-trạng, việc-vàn, lý-do, nguyên-nhận : *Kè hết khúc-nỗi sự-tình ; Bây-giờ anh mới rõ sự-tình, Tại má với ba ở đây, hai đứa mình mới xa CD.*
- sự-thái dt.** Trạng-thái sự-việc, tình-hình : *Nhin tông-quát sự-thái nội-vụ* II Nh. Sự-thế.
- sự thành dt.** X. Sự thành.
- sự thành dt.** Công-việc hoàn-thành, việc đã xong.
- sự thật dt.** Việc có thật : *Đúng sự thật ; kè rõ sự thật* II trt. Thật ra, đúng ra, tiếng mờ đầu một câu phơi bày một việc chưa hay ít ai biết : *Sự thật, tôi không có ý đó.*
- sự-thể dt.** Tình-thể, tình-trạng, tình-hình : *Sự-thể việc ấy thế nào ? Sự-thể nguy-kịch.*
- sự-thê dt.** Thể-cách, cách-thể : *Sự-thê quy-mô.*
- sự thực dt.** X. Sự thật.
- sự thường dt.** Việc thường có, thường xảy ra : *Đó cũng sự thường, không đáng quan tâm.*
- sự-trạng dt.** Tình-trạng công-việc : *Sự-trạng kinh-khủng.*
- sự Trời dt.** Việc Trời định, việc đã có số : *Rủi may êu cũng sự Trời ; K.*
- sự-vật dt.** Công-việc và đồ vật hay loài vật :

- Trước sự-vật hiền-nhiên.**
- sự-việc dt.** Chuyện dien-tiến, chuyện xảy ra : *Không có sự-việc nào mà chẳng có nguyên-nhiên.*
- sự-vụ dt.** Những việc phải làm : *Hạch-dịnh những sự-vụ trong năm tới* II (R) Toàn thè công-việc trong một phạm-vi : *Chánh sự-vụ, Phó sự-vụ.*
- SÚA tt.** X. Thưa : *Vái sưa ; Tiết công dan giò bó cà, Giò sưa cà lợt, công đà uống công CD.*
- SÚA dt.** Tên thứ gỗ có nhiều vân đẹp.
- SÚA dt.** Clg. Sưa, ọc sữa ra đằng miệng : *Bú không tiêu nên em nhò sữa.*
- SÚA dt. (đóng)** : Giống vật ở biển giống tai nấm búp, không xương, nhiều lỗ tua-tùa, thịt trong và giàn : *Miệng hùm gai sưa ; Mấy đời sưa vượt qua đặng tng.*
- sứa chén dt.** Thú sứa nhỏ bằng cái chén.
- sứa giò dt.** Thú sứa to ngon thịt.
- sứa hoa dt.** Thứ sứa giống một chùu hoa lộn ngược lại, ngứa, không ăn được.
- sứa lửa dt.** Thứ sứa khi người ta đụng phải thì bị nóng rát như bị phỏng lửa hay chém phải dây điện.
- sứa ma dt.** Các thứ sứa nhót mà độc.
- sứa trắng dt.** Sứa to bằng trái dừa, màu trắng, hay trôi lờ-dờ trên mặt nước, ngon thịt.
- SÚA dt.** Hai miếng gỗ khum-khum dùng đánh nhíp : *Gõ sứa, nhíp sứa, sanh-sứa.*
- sứa miệng trt.** Cầm-cắp, đánh cầm - cắp khi lệnh run hay sợ run : *Đánh sứa miệng.*
- SÚA dt.** Chữa cho ngay, cho đúng, cho hết hư : *Sứa áo, sứa khăn, sứa máy, sứa nhè, sứa xe ; Cục đá lăn nghiêng lăn ngừa khen ai khéo sứa cục đá lăn tròn, Giận thì nói vậy, dạ oán thương nhau CD* II *Sắp - đợt, dọn, sắm : Sắm-sứa, sắp-sứa.*
- sứa bài dt.** Chữa những lồi-lầm trong một bài viết của học-trò : *Ngày giờ sứa bài có khi nhiều hơn ngày giờ dạy* II Chữa lại câu văn các bài đãng báo hoặc lồi của bản in.
- sứa chữ dt.** Chữa những chữ viết sai (B) : Nói sai hay làm sai một câu cách-ngón bằng chữ Hán : *Sứa chữ của thánh-hiền hết* (Lời mia-mai, châm-biếm).
- sứa chữa dt.** Chữa lại cho đúng, cho chính-chắn : *Sứa chữa máy-móc ; sứa chữa nhè-cửa ; sứa chữa lồi-lầm.*
- sứa dạy dt.** Vạch chỉ những lồi-lầm và dạy

nết ăn-ở thế nào cho đúng : *Con-nít chưa đủ trí khôn, cần được sửa dạy luôn.*

sửa dọn dt. Dọn-dẹp sạch-sẽ, có ngăn-nắp và sửa-chữa những gì hư bô v.v...: *Sửa dọn nhà-cửa, sửa dọn miếng vướn.*

sửa dùng dt. Lập lại mà dùng.

sửa đang dt. Dọn-dẹp, sáp-dặt lại cho có thứ-tự, cho hết hư.

sửa đổi dt. Chữa cho khác, cho mới: *Món nào hư thì sửa đổi lại* // *Tổ-chức lại : Sửa đổi cách làm việc, sửa đổi bộ máy chánh-quyền.*

sửa giọng dt. Đổi re giọng nói khác, nghiêm-nghị hơn: *Cười xong, bà ta sửa giọng rắn - he.*

sửa giờ dt. Đổi giờ khác lại: *Trong 10 năm, nước Nam ta sửa giờ đến 2 lượt ; Chánh-phủ sửa giờ làm việc lại.*

sửa kiêng dt. Cắt dọn hoặc uốn nhánh cây cành lại: *Kiêng hư đẽ vậy sao đành, Ra tay sửa kiêng không thành thì thôi CD.*

sửa lỗi dt. Chữa lại những chữ sai hoặc việc làm sai: *Sửa lỗi bài viết ; ăn-năn sửa lỗi.*

sửa lưng dt. (lóng): Bãi-bác nhẹ-nhàng với ý làm cho người bẽ mặt: *Nói sai bị sửa lưng* // (lóng): *Đấm bóp trên lưng : Mướn người sửa lưng* // *Cẹt cho người lỡ bộ : Lừa bánh sửa lưng địch.*

sửa mình dt. Trau-mình lại, chữa những tánh nết xấu-xa : *Ăn-năn sửa mình.*

sửa mồ-rát (morasse) dt. Sửa những chữ sai trong bản in thử lán chót: *Thầy cò sửa mồ-rát,*

sửa mū-mān dt. Sửa cái mū tang cho ngày // *Làm tày-khôn sửa cái gì của người khác : Ai mượn sửa mū-mān của người ta !*

sửa nết dt. Bỏ nết xấu, ăn-ở cho dễ thương: *Càng lớn càng sửa nết.*

sửa phạt dt. Dạy và trừng-trị: *Con nít, có bị sửa phạt nó mới nén.*

sửa sai dt. Tự mình sửa lại những việc làm sai-lầm của mình hay của đoàn-thờ: *Phong-trào sửa sai ; quan-niệm sửa sai.*

sửa-sang dt. Dọn-dẹp, sáp-dặt cho chính-đính, tè-chinh: *Sửa-sang nhà cửa.*

sửa sắc dt. Trau-giỏi sắc đẹp: *Đi mỹ-viện sửa sắc.*

sửa-sắn dt. (đ): Tiếng chung về việc sửa-chữa, sáp-dặt, dọn-dẹp v.v...: *Nhà cửa lõi-thôi bừa-bãi, không sửa-sắn chi cả.*

sửa-soạn dt. Sâm-sửa sẵn: *Sửa-soạn đồ-dạc*

ăn-tết // (R) a) Trang-diêm với son phấn, áo quần: *Đàn-bè hay sửa-soạn cho đẹp* // b) Sắp-sửa, toan-tính trước: *Và sửa-soạn ra tranh-cử nghị-sĩ.*

sửa tánh (tính) dt. Đổi tánh xấu ra tánh tốt: *Lớn rồi, nên sửa tánh lại kéo người ta cười.*

sửa tội dt. Nh. Sửa phạt: *Ai quấy nẩy bị sửa tội.*

sửa-trị dt. Trừng-trị, trách phạt: *Sửa-trị cen cái trong nhà* // *Sắp-dặt cho re giềng-mỗi : Sửa-trị ngôi Trời.*

SÚA dt. Nước trắng đục ở trong vú đàn-bé hay thú cái đẻ nuôi con: *Bánh sữa, bò sữa, dứt sữa, nặn sữa, căng sữa, sò sữa, vú sữa ; Em tôi khát sữa bú tay, Ai cho bú thép, ngày rày mang ơn CD* // (R) Nước trắng đục giông sữa: *Có sữa, sữa giòi mệt, trái vú-sữa* // từ. Non, còn nhỏ: *Heo sữa, măng sữa, răng sữa, miêng còn hói sữa.*

sữa bột dt. Sữa bò làm thành bột nhuyễn để khuấy cho trẻ con bú.

sữa cảng dt. Sữa dồn nhiều khiến vú căng to lên: *Sữa cảng, phải lật-đặt vể cho con bú.*

sữa đặc dt. Sữa bò nấu đặc lại có thêm bột và đường.

sữa đậu nành dt. Nước cốt hột đậu nành xay nhuyễn, lọc rồi nấu chín.

sữa hộp dt. Sữa bò đựng trong hộp kín.

sữa mẹ dt. Sữa của người mẹ đứa trẻ (tiếng dùng để phân-biệt với sữa bò): *Nuôi bằng sữa mẹ.*

sữa non dt. Sữa còn trong của người hay con vật có chửa.

sữa nước sôi dt. Sữa bò đặc khuỷu với nước sôi: *Một ly sữa nước sôi !*

sữa tươi dt. Sữa bò hay đê không nấu đặc với đường: *Một ly sữa tươi ; hai hộp sữa tươi.*

sữa xuống nắng dt. Sữa chảy ra nhiều trên-trên búp được một lát: *Sữa xuống nắng làm em nuốt không kịp.*

SỰA dt. X. Sữa: *Em nhỏ sữa.*

SỨC dt. Nguồn-gốc gây mọi động-động tự-nhiên hay do ý muốn: *Bé sức, có sức, dùng sức, gắng sức, giúp sức, hết sức, mòn sức, mất sức, quá sức, ra sức, ráo sức, thi sức, vừa sức, xứng sức ; Sức người có hạn ; Sức chơi sức chịu, phải liệu mà chơi ; Sức kéo của máy, sức chạy của*

- sức** // **BỰC**, trình-dộ : **Sức nặng, sức nóng, sức học, sức hiếu biết; Buồn hết sức.**
- sức bực** trt. Giàn-giá như..., cõi như..., theo như bực ấy, tiếng so-sánh: **Sức-bực như anh, nó còn chẳng sợ, hè-huống chi tôi.**
- sức chịu** dt. Sự cứng-cáp có thê chịu một vật nặng là bao-nhiều: **Sức chịu của cây đòn-dông hay cây kèo.**
- sức chờ** dt. Sức mạnh có thê chờ nỗi bao-nhiêu: **Sức chờ của cái xe này là năm tần** // (B) **Sức có thê ăn được bao-nhiêu: Đèn-ông sức chờ mạnh hơn đèn-bà.**
- sức ép** dt. Mực độ một vật bị dồn nặng, bị ép mạnh: **Sức ép của hơi khi bom nổ; sức ép của nước đối với vật chìm dưới nước, v.v...**
- sức hiếu biết** dt. Sự hiếu biết rộng hay hẹp, sâu hay cạn: **Sức hiếu biết cõi nồng-cạn.**
- sức học** dt. Cõi học-vấn giỏi hay dở, tới mức nào: **Sức học khé.**
- sức kim-tiền** dt. Sức mạnh của tiền - bạc, việc có thê làm khi có nhiều tiền trong tay: **Chi cho qua sức kim-tiền.**
- sức-khoẻ** dt. Sự khoẻ mạnh của thân-thề: **Sức khoẻ dài-dài, thiếu sức-khoẻ, bồi dưỡng sức-khoẻ lì (lóng) tt. Mạnh khoẻ, không đau ốm: Thiếp đêm hỏi chàng vậy chớ cao-dâng sức-khoẻ, Đường-dệ mấy nìnènh, len-huệ mây bông? CD.**
- sức lực** dt. Sức mạnh của thân-thề, tay chân: **Sức-lực và mạnh lầm** // (B) **Giàu-có: Nhì sức-lực.**
- sức mạnh** dt. Sự mạnh-mẽ, có thê đương nỗi nhiều việc nặng-nẽ hay khó-khăn: **Sức mạnh con người; sức mạnh của hai tay; sức mạnh của trâu bò; sức mạnh của máy-móc** // (B) **Sự quyền-rủ mạnh, đâm-đương nỗi: Sức mạnh của kim-tiền, của lời nói, của sắc đẹp** // tt. **Mạnh mẽ, có sức khoẻ: Tuy gầy chớ sức mạnh lầm.**
- sức mẩy** trt. Bao lầm hơi, mẩy lầm hơi, tiếng hói trống coi đối-ứng tài - sức bao-nhiêu, thế-lực thè nào, tiền-bạc nhiêu it v.v... **Tuở sức mẩy mà dám cự với tôi?**
- sức mệt** trt. Một-chọi-một: **Dính sức mệt, cõi sức mệt.**
- sức nở** dt. Sức rán trong một lúc, không bén-bì: **Sức nở không chịu-đứng được lâu.**
- sức nướu** dt. Sức mạnh của dòng nước chảy - hay đờ.
- sức thần** dt. Sức mạnh phi-thường.
- sức vóc** dt. Sức mạnh và vóc-giẹc: **Sức vóc**
- nhu** vậy mà làm không dù ăn ?
- sức voi** dt. Sức mạnh của voi: **Hồi xưa, muốn đem gỗ từ rừng ra lộ, phải nhờ sức voi** // (R) Nh. **Sức thần.**
- SỨC** dt. Sứa-sang trau-giỏi: **Duyên - sức, nు-sức, phẩn-sức, phục-sức, trang-sức, vân-sức** // **Già-bộ, già-thác.**
- sức cung** dt. Tự sưa mình.
- sức chính** dt. Sứa-sang, gọn-dẹp.
- sức-khí** dt. Đồ-vật chưng-dọn cho đẹp mắt.
- sức-ngôn** dt. Lời nói bóng-bảy đẹp-đẽ.
- sức nguy** dt. Già-bộ, làm bộ, vờ như.
- SỨC** dt. Sei-khiên, truyền lệnh: **Đốc sức, tờ sức, trát sức, sức cho lòng tuân-cú.**
- sức-lệ** dt. Khuyên cõi-gắng lên.
- sức-lệnh** dt. Lịnh trên ban xuống.
- sức-tử** dt. Lời nói mồi-miếng.
- sức-trát** dt. Gởi trát truyền dạy: **Quận-trưởng sức trát cho lòng.**
- sức-tri** dt. Truyền cho hey.
- SỰC** trt. Trục, chặt, vụt, bỗng, cách hình-linh: **Sực nhớ, sực tưởng, sực thấy, sực thức.**
- SỰC** trt. Xông lên và toả ra: **Thơm sục.**
- sực-núc** trt. Xông núc lên: **Huệ-sục-núc** một nhè K.
- SỰC** dt. Giận dữ, gậy-gỗ, xài - xè: **Lối bị sực một hối.**
- sực gan** trt. Bày gan, giận căm gan: **Giận sực gan.**
- sực lộn** dt. Gây lộn, gây nhau qua lại: **Hai người mồi sực lộn đây!**
- SỰC-SÙ** trt. X. **Sắc-sù.**
- SÙN-SÙT** trt. Clg. **Syt-syt, tiếng nhai vật sượng: Khoai sòng, nhai sùn-syt.**
- SUNG** tt. Phù lén, nỗi gò lén: **Bị đênh sung mặt, khóc nhiều sung mắt.**
- sung hàm** dt. X. **Quai-bị.**
- sung híp** tt. Sung vun lén và gần híp lại: **Cặp mắt sung híp.**
- sung húp** tt. Nh. **Sung híp.**
- sung-sia** tt. X. **Sia: Có thai, hay sung-sia** // **Chù-y, xú mặt xuông khi giận: Giận ai mà sung-sia tối ngày.**
- sung-sốt** tt. (d): Nh. **Sung: Mình - mẩy sung-sốt cả.**
- sung-súp** tt. (d): Nh. **Sung-sốt.**
- sung tù-vù** tt. X. **Sung vù.**
- sung vù-vù** tt. Clg. **Sung tù-vù, sung cao lèng**
- Cái mặt sung vù.**

SƯNG đt. Vật cứng mọc trên đầu một vài loại thú : *Sừng bò, sừng trâu* II (R) Gạc (gạc dê, gạc nai) hiều cách xuyen-tac là *gẹt, gẹt-gãm, lừa, đồi, X. Cầm sừng và Mộc sừng, sừng chảng* đt. Thú sừng hai cái mờ hoặc ra : *Con trâu sừng chảng, cíg. Trâu chảng, sừng quấu* đt. Thú sừng hai cái uốn cong vòi : *Con bò sừng quấu.*

SƯNG đt. Lườm, ra bộ khiêu-khích, chực ăn thua : *Hai đứa sừng nhau.*

sừng-sẻ đt. Chóng-bóng, kinh-dịch, kiện-cáo : *Còn sừng-sẻ chó là chịu thua đâu.*

sừng-sò tt. Bướng-bình, ngang-ngạnh, khôn ngoan, lèo-lỉnh, ít nhìn ai : *Cũng là một tay sừng-sò trong vùng.*

sừng-sộ đt. Cụ-nự, gầy gò, ra bộ hung-hăng dữ tợn : *Sừng-sộ muôn đánh người ta.*

SƯNG-SƯNG tr. Clg. Sừng-sưng, sưng-sưng, trớ và thật vũng : *Đứng sừng-sưng như bị trời tảng.*

sừng-sưng tr. X. Sừng-sưng.

SƯNG tr. Ngàn, điểng, đờ, trơ ra : *Chết sừng, ngó sừng, nhìn sừng, quên sừng.*

sừng-đông tr. Ngàn-ngơ, lây làm lạ quá : *Đứng sừng-đông.*

sừng-đứng tr. Nh. Sừng-đông.

sừng người tr. Đờ người, thử ra, không nói-nắng động-dậy chỉ cà : *Nghé bắt sừng người.*

sừng-sàng tr. Nh. Sừng-đông.

sừng-sốt tr. Nh. Sừng-đông.

sừng-sờ tr. Nh. Sừng-đông.

SƯNG tr. X. Sừng-sưng.

SƯNG tt. Sưng, hơi sưng, hơi phù lên : *Sưng chân, sưng mặt; đèn-bà chưa hay sưng.*

SƯNG tr. Sưng, khựng, dừng lại đột-ngột : *Đứng sưng, dừng sưng.*

sưng-sưng tr. X. Sừng-sưng.

SÚT tt. Bè, mè ở vành, ở bìa và sút ròi ra : *Sút quai, sút vòi* II (B) : Mất, tòn-thương : *Danh-dụ chưa mè-sút.*

sút đít tt. Clg. Sút tròn, bè ở chót lỗ : *Kim sút đít,*

sút máu tt. Rót cái máu ra : *Đòn gánh sút máu.*

sút mè tt. Khὸn mè nhiều nơi : *Chén bết sút mè cá* II (B) Tòn thương, có tỳ-vết :

Tiếng-tăm sút mè.

sứt môi tt. Ba môi, có cái môi trên chè hai ra : *Thở, con nào cũng sứt môi* II (R) Bè một miếng nơi vành : *Bình-või sứt môi.*

sứt mũi tt. Gãy cái chót nhọn : *Cây kim sứt mũi* II Bị ghè độc ăn mất cái chót mũi : *Anh sứt mũi.*

sứt quai tt. Sút cái quai ra : *Cái ấm sút quai.*

sứt-sẻ tt. (đ) : Nh. Sứt : Cái mũi sứt-sẻ như vẩy không nói khít sao được.

sứt tai tt. Đứt cái vành tai hoặc trái tai, nơi đeo bông (hoa tai).

sút tròn tt. X. Sút đít.

sút vòi tt. Bè hoặc sút nguyên cái vòi ra : *Cái bình sứt vòi; con ong chích người rồi thì sứt vòi.*

SÚT tt. Lở đất giữa hai con sông chảy cắp nhau : *Đất chỗ ấy bắt đầu sút* II dt. Đường nước do đất lở giữa hai con sông : *Cái sút, đường sút.*

SҮT tr. Tiếng phát ra khi một vật không cứng không mềm bị mũi nhọn đâm ngon hay bị cắn tiễn : *Đâm cái sút, cắn cái sút.*

sút mũi tt. Có cái mũi cẳng khó may : *Cây kim sút mũi.*

süt-süt tr. X. Sứt-sứt II Hơi gắt, không êm : *Kéo cắt süt-süt* II Mũi kim cứng, khó may : *May süt-süt.*

SƯƠI dt. Rải một lớp muối để ướp mèo ; *Muối sươi, ướp sươi.*

SƯƠI ĐA tt. Se da, nhuốm bịnh, khó ở, đau.

SƯỜI tt. Lười, làm biếng : *Đâm sười ra.*

SƯỜI dt. Hơi lùa cho ấm : *Là sười, máy sười; Trời rét, sười cho ấm.*

SƯỜI dt. X. Sởi.

SƯƠN tr. Rướm, rịn ra chút ít : *Sươn máu.*

SƯƠN-SUỐT tr. Suốt nhẹ, bị vật nhọn kéo phứt ngoài da : *Sươn-suốt; một chút mè rướm máu.*

SƯỜN dt. Nòng, vật làm nòng-cốt bén trong đẽ chịu cho toàn-thề : *Sươn dù, sươn lọng, sươn nhè* II Tên các miếng xương giẹp mè cong, một đầu mắc ở xương mò-ác, một đầu mắc ở xương sống đẽ thành lòng ngực : *Óm bẹt sươn, đánh bung sươn, cơm sươn, thịt sươn, xương sươn; Nhè gièu đẽ phải cái gai, Cứng bằng nhà khó gãy*

sai **xương** **sườn** **CD II** (R) Triền, hông, lưng-chừng núi : *Sườn núi*.

sườn bà dt. Chính giữa hông.

sườn non dt. Miếng sườn ngắn ở dưới chót lồng ngực, xương tưống-đối mềm hơn.

SƯỜN tt. Rugen, xưởi, mòn gần rách : *Lồng che sương* *dầu sườn* *cứng lọng*, *Cán ô* (*dù*) *bịt* *vàng* *dầu* *trọng* *cứng ô* CD.

SƯỜN-SƯỢT trt. X. Sóng-sượt và Thườn-thượt.

SƯƠNG dt. Hơi nước ban đêm bay phoi-phoi và động ở lá cây, mái nhà thành nước trong trắng và rất lạnh : *Băng-sương*, *dầm sương*, *hứng sương*, *mù-sương*, *phong-sương*, *phoi sương*, *tuyết-sương*; *Gái ăn sương* (*gái điếm*); *Hai sương* *một nắng* (*Đi thật sớm và về thật tối để làm-lụng vắt-vắt ngoài trời*); *Chèo về cho chóng mè ra*, *Kéo em chờ đợi sương sa lanh-lùng* CD II tt. Trắng như sương : *Da mõi tóc sương*; *Tóc đã điềm sương*.

sương-giá dt. Mù-sương và nước đông thành giá II tt. Lạnh-leo : *Trời sương-giá mà đi đâu?*

sương mai dt. Mù-sương hôi sáng sớm : *Sương mai* *lạnh-lùng*.

sương-mấn dt. Tóc sương, tóc bạc trắng.

sương móc dt (đ) : Nh. *Sương*.

sương-mù dt. Clg. Mù-sương, sương rơi làm trời mù-mù, không trông rõ ở xa được : *Sương-mù* *bao-bọc*.

sương muối dt. Sương đọng và đông lại thành hạt như muối.

sương-nghẹt dt. Tháng có nhiều sương.

sương-sương trt. Mong-mòng, ít ít cho vừa uớt : *Rưới sương-sương*.

sương tuyết dt. Sương và tuyết: *Sương tuyết* *lạnh-lùng*.

SƯƠNG dt. Đàn-bà goá : *Cu-sương*.

sương-cư dt. Clg. Cu-sương, ở vây, không lấy chồng nữa (sau khi chồng chết).

sương-khuê dt. Clg. Sương-phòng, buồng đàn-bà goá.

sương-phòng dt. X. *Sương-khuê*.

sương-phụ dt. Đàn-bà goá (có chồng đã chết).

sương-thê dt. Vợ goá.

SƯƠNG-SƯỢNG tt. Hơi sương : *Đậu sương-sương*, *cái mặt sương-sương*.

SƯƠNG dt. Ruộng mè, mèo giao mè; được cày thật nhuyễn và cho nước ngập lấp-xắp luồn.

sương se dt. Sương cạn nước : *Cửa nhà lô-lang sớm khuya*, *Sương se mè cạn đì vè xiết bao Trí*.

SƯƠNG bt. Khoái, thoả-thích, cảm-giác làm đê-mê xác-thịt : *Sung-sương*; *vui-sương*; *Sương lâm khô* *nhiều* II *ong-thà*, có nhiều thi giờ rành; không circa : *Án sung mè sương*; *Lâm chỗ dòi* II *ng* II *Thông-suốt* đầy đủ : *Sương lợi* II (i -); *Bèn, ngon, dám* làm dám chịu : *Tàn, nay sương mà* I *Mây sương* thì nhảy ra !

sương a l thi. Ngon a! tiếng mie-mai : *Sương a!* *Đè ba* vè thi: biết!

sương bụng tt. Khoan-khoái trong lòng : *Sương bụng* mày chưa?

sương dạ tt. Nh. *Sương bụng*.

sương dữ dt. Ngon dữ, hận dữ, tiếng mire-mai : *Sương dữ* I ai lại không phải!

sương đít trt. Èm đít : *Ngồi* *sương đít*.

sương điện tt. Đê-mê, t. ưa-thích quá, sương đến ngày-ngất.

sương hoài tt. Thoả-thích trong lòng.

sương-ích trt. Sương và có ích : *Về cho rồi!* *Ở* *đó* *sương-ích* *gi*.

sương khoái tt. Thư-thả, khoan-khoái.

sương-lợi trt. Thông-suốt, trôi-chảy.

sương mắt trt. Khoái mắt, đã cắp mắt: *Xem sương mắt*

sương miệng trt. Ngon miệng: *Vay* *của* *người ta* *ăn* *sương* *miệng* *rồi* *không* *trả* II *Đà* *cái* *miệng*: *Chùi* *sương* *miệng*, *nói* *sương* *miệng*.

sương rơm tt. Nh. *Sương* *điên*.

sương tai trt. Đã tai : *Nghe* *sương* *tai*.

sương tay trt. Đã bàn tay : *Đánh* *sương* *tay*.

sương thân trt. Sung-sương tắm thân, không cyc-khô, không bẩn-bụi : *Ở* *không* *cho* *sương* *thân*; *Chết* *cho* *sương* *thân*.

sương-uất tt. Dáng tươi tốt, sầm-uất.

SƯƠNG tt. Chai, không làm sao cho chín, cho mềm được: *Đậu sương*, *khoai sương*; *Rái* *nấu* *bao* *lâu* *cho* *hết* *sương*, *Gừng* *đâm* *mẩy* *nước* *cứng* *còn* *cay* Nh. T. II (R) a) *Ngượng*, mắc-cờ : *Nghe* *qua* *phát* *sương* II b) *Vô-duyên*, không mềm-mại uyên-chuyền: *Sống-sương*, câu văn sương.

sượng-câm *tt.* Sượng quá, nhai nghe sùn-syt: Cú khoai sượng-câm // Mắc-cỡ quá, chết đứng, không nói-năng day-trở chi được: Bei trêu-chọc, cái mệt sượng-câm.

sượng mệt *tt.* Ngượng mệt, mắc-cỡ: Ăn cắp bị bắt tại trận, sượng mệt.

sượng-sàng *tt. (d.)*: Nh. Sượng.

sượng-sàng *tt. (d.)*: Nh. Sượng.

sượng-sùng *tt. (d.)*: Nh. Sượng.

sượng-sượng *tt. X.* Sường-sượng.

sượng-trân *tt. Nh.* Sượng cảm.

SƯỚT *tt.* Trầy đường dài vì bị vật nhọn bén kéo: Sướt mệt đường // (B) : Lướt, túolt, càn túi, dùa túi dầu quấy, sei : Cả sướt, nói sướt, sắn-sướt.

sướt-nướt *tt. X.* Sươn-sướt.

SƯỚT-MƯỚT *i. trt. Clg.* Mướt, muỗi-mǎn, đậm-dẽ, đậm-dìa nước mắt: Khóc sướt-mướt.

SƯU *dt. Clg.* Xâu, sự đóng góp vào việc ích-

lợi chung: Công-suru, nạp suru // dt. Tìm-tòi: Suru-tầm.

suru-cầu *dt.* Tìm kiếm.

suru-dịch *dt.* Việc ích chung do nhà nước bắt dân làm không tiền công: Mấy ngày suru-dịch.

suru-đình *dt.* Dân trại-tráng bị bắt làm suru-suru-kiểm *dt.* Kiểm-trá, khám-xét.

suru-la *dt.* Tìm-tòi và bày ra.

suru-nã *dt.* Tìm bắt (kẻ có tội).

suru-tầm *dt.* Tìm-tòi; Suru-tầm tài-liệu.

suru-tập *dt.* Tìm-tòi và ghép-nhớ lại: Suru-tập cõi thơ.

suru-thuế *dt.* Công-suru và thuế-má: Suru-thuế đóng làm sao?

suru-trá *dt.* Tìm-tòi xem-xét.

SỦU *dt.* Vị thứ 2 trong 12 địa-chi: Giờ súu (tù 1 tới 3 giờ khuya); tháng súu (thép chép); năm súu, tuổi súu (X. Ất-súu, Đinh-súu, Kỷ-súu, Tân-súu, Quý-súu).

T

T dt. Chữ thứ 25 trong bản chữ cái Việt-
ngữ, một phự-âm (đọc Tê hay Tờ): /
tờ gióng mác cả hai, i ngắn có chấm, tờ
dài có ngang CD.

TA đdt. Minh, tiếng tự-nhủ: *Lòng ta, ta đã
biết rõi, Nào ai giục đứng giục ngồi mà
lo; Xấu-xa cũng thè chồng ta, Dẫu rằng
tốt đẹp cũng re chồng người CD // Clg.*
Tao, tiếng lụ-xung của người trên đời với;
kẻ dưới hoặc ngang vai, hoặc với ý kiêu-
căng: *Lấy ai thì cõng một chồng, Lấy ta,
ta bẽ, ta băng trên tay CD //* Chứng ta
gọi tắt, tiếng xung bọn mình, dân mình đối
với kẻ khác: *Đôi ta như thè con tằm,*
Cùng ăn một chiểu cùng nǎm một mâm;
Ta về ta tắm ao ta, Dù trong dù đục ao
nà vắn hơn CD // trt. Tiếng kèm theo một
vai xung-hỗ vắng mặt với ý khinh-thường hay
kèm theo một lời nói thân-mật: *Anh ta
chị ta, bà ta, ông ta; Hay quá ta! Ngon
quá ta! // tt* Thộc của dân mình, nước mình:
Mảng-cầu ta, vịt ta; Trăm nǎm cõng mǎc
vái ta, Gặp nơi long-ần thuỷ-ba cõng dứng
CD.

ta đây đdt. (!óng): Chỉ có ta mới được vậy,
chỉ có ta mới đáng thế, tiếng phê-bình kè
kiêu-căng: *Làm như «ta đây» lắm vậy; Nó
muốn xung «ta đây» mà!*

TA tht. Tiếng dùng trong lời than, lời giục,
lời khen: *Dỗ-ta; Ta ngã ái tha* (Than thân
mình, thương kè khác).

ta-hỗ tht. Than ôi! lời kêu than náo-nùng:
Ô ta-hỗ hiền-phụ!

ta-lai dt. X. Ta-lai thực PH. II.

ta oán dt. Kêu-rêu, than-thở oán hờn: *Nhân-*

dân ta oán.

ta thán dt. Than dài, than cách tuyệt-vọng:
Lòng người ta thán.

TA-BÀ trt. Đông-dài dày dó, không mục-
phiêu: *Đi ta-bè luôn.*

TA-NANH dt. Chất chất có màu trong vỏ
cây hay lá cây (*tanin*).

TA-RÔ dt. (chm): Cây cần ven răng khu-ốc
(*taraud*).

ta-rô hoàn-tất dt. Cây cần ven răng kết lăn
sau cùng đã hoàn-thành việc ven răng (*ta-
raud finisseur*).

ta-rô phá dt. Cây cần phác-tạo lỗ răng ven
trước hết (*taraud d'ébaucheur*).

ta-rô tay dt. Cây cần ven răng sử-dụng tằng
hai tay (*taraud à main*).

ta-rô thường dt. Cây cần ven răng thường
(*taraud ordinaire*).

ta-rô trung-gian dt. Cần ven răng chuẩn-bị sự
hoàn-tất (*taraud intermédiaire*).

ta-rô ven góc dt. Cây cần ven răng mẫu có
góc (*taraud à filet détalonné*).

TA-TIỀU trt. Đa-thiều, chút-định, nhỏ mọn,
tiếng khiêm-nhượng về đồ-vật của mình:
Có ta-tiêu làm quà // tt. Hèn-mọn, vụn-vặt,
không đáng gì: *Chuyện ta-tiêu, vật ta-tiêu.*

TÀ dt. Vật nhỏ phín trước của cái áo dài:
Áo anh sút chỉ đường ta, Vợ anh chưa có,
mẹ già chưa khâu CD.

TÀ tt. Mòn, bỗng, hết nhọn: Cây kim tà,
mũi khoan tà..

tà đều tt. Clg. Tà mũi, cái đầu, cái chót
mòn bỗng hoặc thung lại và nở to: Cái
giùi tà đều cả.

tà-loa tt. Bằng ở đầu và trót ra như ống loa : *Chè lòr tà-loa*, khoét cái lỗ miếng rộng tà-loa.

tà-mũi tt. Có cái mũi nhọn tà : *Cây kim tà mũi*.

TÀ tt. Vợ, gian-dối, không ngay-thẳng : *Gian-tà*; *Tà bất thẳng chénh*; *Tối-tăm mắt nịnh, thất-kinh hồn tà NDM* II dt. Ma quỷ : *Ông tà*, trù tà.

tà-âm dt. Âm-nhạc thá-cloen, khiêu-dâm.

tà-chì dt. Ý-định gian-dối, không chánh-dáng.

tà-dâm dt. *Clg.* Gian-dâm, việc dâm-loạn, lấy bậy-bạ, không phải người : *Phải tội tà-dâm*.

tà-đạo dt. Đạo-giáo chuyên dùng bùa phép mê-hoặc người // Đường lối sai quấy, không chánh-dáng : *Đi theo tà-đạo*.

tà-giáo dt. Nh. Tà-đạo (nghĩa trước).

tà-ý dt. Ý-định gian-xảo, không ngay-thẳng : *Mông sành tà-ý*.

tà-kế dt. Ké gian, mưu kế xảo-quyết : *Dùng tà-kế gạt người*.

tà-khí dt. (truyền) : Khí yêu, hơi hám yêu ma : *Đốt hương dè duỗi tà-khí* II Hơi độc, hơi không trong sạch.

tà-khúc tt. Vợ-vợ, gian-dối, không ngay-thẳng : *Đường tà-khúc, lòng tà-khúc*.

tà-lệ dt. Đường quanh-co, khúc-khuỷu // Lỗi làm việc gian-xảo.

tà-ma dt. Ma quỷ, tiếng gọi chung hồn ma hay phá-khuẩy : *Trân ếm tà ma*.

tà-mị tt. Gian-xảo, ton-hót dè lợi-dụng : *Sanh lòng tà-mị*.

tà-mưu dt. Nh. Tà-kế.

tà-nguy tt. Gian-nịnh : *Bị bọn tà-nguy mưu hại* II Kẻ dùng bùa phép xui-giục dán-chứng làm phản triều-dình : *Giặc Huỳnh-cân & Trung-hoa hời xưa là một đảng tà-nguy*. tà-quyết tt. Gian-tà xảo-quyết.

tà-tây tt. Gian-dối, thầm kín, riêng tư : *Đem dạ tà-tây*.

tà-thần dt. Gian-thần, kẻ làm quan gian-nịnh // (truyền) : Vị thần hay bắt nạt người dè được cúng tế.

tà-thuật dt. Quỷ-thuật, cách mà mắt gạt người : *Ké gian hay dùng tà-thuật gạt người*.

tà-thuyết dt. Học-thuyết vu-vơ, không chánh-dáng : *Đời loạn, thường có nhiều tà-thuyết ra đời*.

tà-vợ tt. Gian-manh, xảo-quyết, không ngay-thẳng : *Con người tà-vợ ; đem lòng tà-vợ*.

TÀ tt. Nghiêng, xiên, xéo qua một phía :

Đường tà II (B) Xéo, ngà về hướng tây : *Trăng tà, trời tà*; *Trái bao thó lặn ác tà K.* tà-diện dt. Một nghiêng II (B) Cách nói rỗng, cách gián-tiếp : *Tà-diện tố-quyền* (Vụ kiện vòng, kiện gián-tiếp).

tà-dương dt. Bóng xé, lúc mặt trời ngà nhiều về hướng tây : *Ai dem nhân-ảnh nhuộm mài tà-dương CO*.

tà-hành khúc-tuyến dt. Đường cong chạy trên mặt địa-cầu, cắt tắt cả các kinh-tuyến với một giá-cát-độ như nhau, cứ tiến như tròn ốc dẽn địa-cực nhưng không bao-giờ đúng địa-cực (*isoxodromic*).

tà-huy dt. Nh. Tà-dương : *Bóng tà-huy*.

tà-khán dt. Liếc xéo (mặt ngó ngay mà mắt trông xéo một phía nào).

tà-nguyệt dt. Trăng tà, trăng xéo, mặt trăng gần lặn ở hướng tây.

tà-nhân dt. Mắt lè.

tà-tà trt. Chênh-chêch, nghiêng mặt tớ : *Cô đêm ra đứng dèng tây, Nom lên lại thấy bóng mây tà-tà CD*.

tà-tuyến dt. (H) : Đường tà, đường sô xiên-xiên (*ligne oblique*).

TÁ dt. Lô, chục có đầu (12) : *Mua nguyễn tá ; một tá chỉ ống*.

TÁ trt. Hè, hè, hè, tiếng hót ở cuối câu : *Người xưa đâu tá ? Choi xuân há biết xuân chặng tá ? HXH*.

TÁ dt. Đánh (do Đả) II (R) Rầy le, xài-xè : *Bị vợ tá ! Tôi tá nó hèn gì !*

tá-tới tá lui dt. Cứ một việc mà nhắc đi nhắc lại rày hoài.

tá-tụng dt. Thưa giao, móc-thót : *Choi với nhau rồi dẫn nhau đi tá-tụng* II Cản-nhân, trách-móc : *Bị tá-tụng bức mình*.

TÁ bt. Phụ giúp : *Y-tá, phò-tá, phụ-tá, trợ-tá* II Chức quan v� trên cấp úy, dưới cấp tướng : *Đại-tá, thiếu-tá, trung-tá, tướng tá*.

tá-chứng dt. Bằng-chứng, nhân-chứng, những chứng-cứ viện ra.

tá-dịch dt. Tôi-tớ, người giúp việc nhà.

tá-dược dt. Chất phụ dùng bào-chế thuốc ; Mật là một tá-dược thường dùng.

tá-gà dt. Viết văn giùm kẻ khác : *Tá-gà bài thi*.

tá-lý dt. Chức quan phụ việc : *Tá-lý của quan Phủ*.

tá-nghiêm dt. Người làm chứng.

tá-nhị dt. Nh. Tá-lý.

TÁ dt. Vay mượn, cầm thê : *Giá-tá ! Làm tờ tá ruộng*.

tá-can dt. Mướn ruộng mà làm, làm ruộng mướn.

tá-công dt. Làm mướn, làm việc cho người đã lãnh tiền công.

tá-cư dt. Ở mướn; mướn nhà hay đất để ở.

tá-cú dt. Vật thể chán, giấy vay mượn.

tá-dũ dt. Clg. Tá-du, mượn lời lẽ này để nói với một ý nghĩa kia.

tá-diễn dt. Người mướn ruộng kẻ khóc mà làm.

tá-doan dt. Mượn có, kiểm có.

tá-hạng dt. X. Tá-phương.

tá-khẩu dt. Nhờ đồng bông nói lên ý muốn của thần thánh hay ma quỷ : *Đồng lên tá-khẩu*.

tá-khoản dt. Tiền vay mượn.

tá-ngu dt. Ở đâu, ở trọ : *Ciua mướn nhà được, phải tá-ngu với anh em*.

tá-phương dt. Clg. Tá-hạng, bên khiêm của tờ số kê-toán, tức phía ghi những số tiền mình thiếu người (*le doit*).

tá-quang dt. Mượn ánh-sáng (của kẻ khác) // (B) Dựa hơi, y-lại vào.

tá-tả dt. Viết hộ, viết giùm người ta : *Tá-tả vân-khê*.

tá-tác dt. Nh. Tá-ngu.

tá-thái dt. Clg. Tá-thại, mượn chác, vay bợ và giùm tiền cho kẻ khác.

tá-thái đối-chiéu dt. Bàn tòng-kê tài-sản, thu xuất, v.v... (*Bilan*).

tá-vấn dt. Hỏi thăm.

TÀ tt. Rời-rã : *Với tá*.

tá-troi tt. Tan nát, rách lồng-thòng nhiều nơi : *Quần áo tá-troi* // trt. Tất-tá tai-bời, tan-rã bợ-bợ : *Thưa chạy tá-troi*.

TÀ dt. Chèo dài như xâu chuỗi // (Y) : Bình ia chèo : *Àu tá, bệnh tá, chi-tá, dích-tá, di tá, phát tá, thò-tá, thương thò hæ tá*.

tá-cầu-khuẩn dt. (Y) : Cầu-khuẩn (vi-trùng) kết thành sợi dài như xâu chuỗi thường ở trong mủ.

tá-dực dt. Thuốc xô.

TÀ tt. Phía trái : *Bên tá, tay tá, tá xõng hữu dội* // (R) Thuộc các đảng Cộng-sản, Xâ-hội, Cấp-tiến (vì được sắp ngồi phía trái trong nghị-viện) : *Khuynh-tá, phải tá* // Trái, không chính-đinh : *Bàn-môn tá-dạo*.

tá-hiem dt. Bé trái, ranh phía trái // (R) Góc trái, vai trò viên cầu-thủ (banh tròn) ở bia bên trái trên hàng can-thành.

tá-cận dt. Bên trái, mà khít bên mình : *Quan tá-cận nhà vua*.

tá-chi dt. Nhánh trái // Vai trò toán quân

bên cánh trái của một đạo quân lớn : *Tá-chi hứa-dực*.

tá-dực dt. Cánh trái // Nh. Tá-chi.

tá-dàng dt. Các đảng chánh-trị có tư-tưởng cấp-tiến, quá - khích, được sắp ngồi phía trái trong nghị-viện.

tá-dạo dt. Đạo-giao mới, khác với đạo đang được tin-lưỡng.

tá-hữu dt. Bên trái và bên mặt (phải) // (R) Tay chân bộ-hạ : *Khiến tá-hữu kè rót nước, người nhắc ghẽ lăng-xáng*.

tá-khuynh dt. Nghiêng về bên trái // (R) Thiên tá, có tư-tưởng cấp-tiến.

tá-nội dt. Vai trò viên cầu-thủ (banh-tròn) ở phía trái mà bên trong trên đao can-thành : *Tá-nội thường mang số 9*.

tá-ngạn dt. Bờ bên trái (bắt từ nguồn) : *Tá-ngạn sông Cửu-long*.

tá-nhiệm dt. Hàng nút đơm bên trái (của áo dài xưa).

tá-phái dt. Phe bên trái, tức các đảng chánh-trị có tư-tưởng cấp-tiến (thuộc tá-khuynh).

tá-quân dt. Cánh quân trái của một đạo quân lớn ; chức viên tướng chỉ-huy đạo quân ấy : *Tá-quân Lê-văn-Duyệt*.

tá-ứng dt. Vai trò viên cầu-thủ (banh-tròn) vừa lo thủ vừa lo công ở phía trái.

tá-vệ dt. Vai trò viên cầu-thủ lo phòng-vệ trước cửa thành thuộc phía trái.

TÀ dt. Viết ra, vẽ ra, bày - tò ra : *Ám-tá, chánh-tá, diễn-tá, mạo-tá, miêu (mô)-tá, sao tá* ; tá hình-dáng một người ; tá một cuộc đá banh.

tá-bàn dt. Bàn chép tay.

tá-canh dt. Kè cảnh-tượng, cảnh-trí một nơi : *Văn tá-canh*.

tá-chân dt. Tá đúng sự thật, tá giống tạc cảnh-vật trông thấy hay sự-việc xảy ra (chớ không do tưởng-tượng) : *Tiêu-thuyết tá-chân, bức họa tá-chân, chủ-nghĩa tá-chân*.

tá-vý dt. Lối vẽ cốt bày rõ ý-nghĩa chớ không cần nét vẽ iisy màu sắc.

tá-phóng dt. Tập đồ (cho trẻ mới tập viết).

tá-tình dt. Diễn-tá tình-cảm.

tá-thực dt. Nh. Tá-chân.

TÀ-TOÉT trt. Clg. Tít-toát, cách cười vui, há cả họng ra : *Cười tá-toét*.

TÀ-TƠI trt. X. Tái-tá.

TÀ dt. Tâm và lót đít trẻ con : *Tầm tá*.

TÀ ct. X. Phụ-phiền.

TÀ dt. Sức nặng bằng 100 đơn-vị cân-kéo : Một tạ gạo, hai tạ than // (R) Vật nặng dùng tập cho nò-nang thân-thể và thêm sức mạnh : Dở tạ, tệp tạ, xách tạ // Nhà sàn, nhà mát : Lặng-tạ, thuỷ-tạ.

tạ ta dt. Tạ 100 cân, bằng 60 kí.

tạ tàu dt. Nh. Tạ ta.

tạ tây dt. Tạ 100 kí.

TÀ dt. Vin vào, mượn có : Lang tạ, Uân tạ // Clg. Tịch, chiếc chiếu.

tạ bệnh dt. Lấy có đau ốm (nà từ - chối) : Ông ấy tạ bệnh không đi nhóm.

tạ đoán dt. Dưa vào đều mỗi sự - việc : Tạ đoán sinh sự.

tạ khẩu dt. Mượn có mà nói : Tạ-khẩu đè chối lối.

tạ sự dt. Mượn lấy có gì : Tạ sự đè tránh việc làm.

tạ thế dt. Lấy thế, nương vào thế-lực.

TÀ dt. Cúng (lè) đè tò lòng biết ơn : Thi đậu rồi vật heo tạ đất nước ông bà // Tiếng lè-phép đè cảm-ơn, đèn ơn, từ-chối, từ-giã : Đè -tạ, hậu-tạ, từ-tạ // tt. Tân, phai : Tân-tạ // Tân một bản nhạc cò-diễn : Bài tạ.

tạ-ân dt. Cám-ơn, giâ ơn, dùng lời lẽ tò lòng biết ơn của mình : Cậy người giâ-thú trao lời, Đôi-ta sum-hiệp, ân người tạ-ân CD.

tạ-biệt dt. Xin giâ-biệt, lù-biệt đè đi.

tạ-chức dt. Từ chức, xin thôi chức-vụ : Tạ chức về lèng.

tạ-hiểu dt. Tạ ơn người đền phúng điếu cha hay mẹ mình mới chết (thường với khay trầu rươn rồi lạy).

tạ-khách dt. Từ khách, xin miễn tiếp khách : Bé mông tạ khách.

tạ-lễ dt. Cúng tạ ơn thần thánh : Chọn ngày tạ lễ nơi đình Ngài // Đáp lễ lại, đêm lễ vật đáp-tạ lại người hay chào lại, xá lại : Nghiêng minh tạ-lễ.

tạ-lỗi dt. Xin lỗi, chịu lỗi : Hết lòng tạ lỗi về việc đáng tiếc xảy ra.

tạ-quá dt. Nh. Tạ lỗi.

tạ-quan dt. Từ chức, xin thôi làm quan.

tạ-tình dt. Cảm-tạ-thanh-tình : Xin tạ tình chiêu-cô // Từ-chối tình yêu : Gạt lè mà viết bức thư tạ tình.

tạ-tội dt. Nhận và xin tha tội cho : Quỳ xin tạ tội.

tạ-tuyệt dt. Từ-giã đè dứt tình luôn : Tạ tuyệt cô nha-phiển.

tạ-tử dt. Nói đè đi : Tạ-tử bà con anh em đè đi xa.

tạ-thể dt. Chết, từ-giã dương-thể : Anh ấy tạ-thể trong tuổi còn xuân.

TÁC dt. Tuổi, lứa : Bạn tác, tuổi tác // Vóc giặc : Trang tác, tác nho-nhỏ.

tác-chứng dt. Tuổi dộ : Người ấy tác chứng năm mươi.

tác người dt. Vóc-giặc người : Võ, tác người cao lớn.

tác-trung-trung dt. Vóc người vừa-vừa : Người ấy tác trung-trung.

TÁC trt. Tiếng kêu của hươu, mang, gà mái : Con mang tác, gà cục-tác.

TÁC dt. Tạo ra, dựng nên : Công-tác, công-tác, động-tác, giải-tác, hiệp-tác, sáng-tác, tạo-tác, truất-tác ; Tác oai tác phuộc.

tác ác dt. Làm điều ác : Tác ác phùng ác (Làm ác giả).

tác-chiến dt. Đánh giặc, dự trận đánh thật-sự : Thuộc đơn-vị tác-chiến.

tác-chiến đã-ngoại dt. (as) : Trận đánh giữa đồng trống (Combat à découvert).

tác-chiến đơn-vị dt. Bộ-đội lính chuyên xáp trận với địch.

tác-dụng dt. Ảnh-hưởng tự-nhiên của vật này đối với vật khác : Tác-dụng của thuốc là làm bớt bệnh lăn-lăn đến hết.

tác-giả dt. Người đặt ra, viết ra thơ, truyện v.v... : Tác-giả giữ bản-quyền.

tác-hại dt. Làm hại, gây ra điều hại : Ăn ở không chỉ lo tác hại.

tác-hoạ dt. Gây ra tai hoạ.

tác-hợp (hiệp) dt. Đóng gá cưới cho một cặp trai gái : Tác-hợp cho hai trẻ nên đôi // (truyện) : Xui cho thành chồng vợ : Nhờ Trời tác-hợp ; tác-hợp duyên lành.

tác-khách ăt. Lèm khách ở quê người, túc lìa nhà ăt xe.

tác-khổ ăt. Gây ra việc khôn-khổ.

tác-liệu dt. Nh. Tài-liệu.

tác-loạn dt. Gây loạn, làm cho rối - rắm : Tác loạn trong gia-dinh.

tác-nan dt. Làm khó, gây việc trắc-trở.

tác-néo dt. Khuấy-dộng, gây sự náo-động.

tác-nghiệt dt. Gây tội ác, gây điều khôn-dốn cho người.

tác-oai (uy) dt. Làm oai, làm dữ đè bắt nạt người : Tác oai tác phuộc. (Muốn làm gì thì làm, không kẽ luật-phép và lê phái).

tác-phèn dt. Lèm phèn, chống lại nhà cầm quyền.

tác-phạt dt. Làm mai, đứng giữa kết-hợp hai đảng.

tác-phẩm dt. Đồ vật đặt-dề hay uốn nắn ra như sách vở, thi ca, tranh ảnh v.v., : *Tác-phẩm nghệ-thuật, tác-phẩm văn-chương.*

tác-phong dt. Giá-trị đặc-biệt của con người về cách làm-lụng, cư-xử ở đời: *Thiếu tác-phong, tác-phong đạo-đức.*

tác phéc (phuorc) dt. Làm phuorc, làm ơn cho người (Xt. Tác osi).

tác-phường dt. Xưởng thợ.

tác quái dt. Làm chuyện quái-gòi nghịch-thường: *Nữ-kê tác quái.*

tác-quyền dt. Quyền sở-hữu của tác-giả về tác-phẩm của họ: *Xâm-phạm tác-quyền II (R) Clg.* Nhuận-bút, số tiền công lao ra tác-phẩm: *Ở các nước hậu-tiến, tác-quyền chẳng bao-nhiêu.*

tác sắc dt. Đồi sắc mệt, ra vẻ giận: *Bà ấy hổ giận ai thì tác sắc mảng liền.*

tác tệ dt. Gây điều tệ hại II (thth) Quá tệ, thiệt là tệ: *Gây chi điều tác-tệ; thiệt là tác-tệ!*

tác-thành dt. Gàv-dụng cho người: *Học-trò nhòn ơn thầy tác-thành II Nh.* Tác-hợp.

tác thiện dt. Làm điều lành, ẽn ở hiền lành.

tác-văn dt. Bài văn viết ra theo đề-tài nhất định: *Làm tác-văn.*

tác-vật dt. Những đồ dùng làm bằng tay của nhà nông.

TÁC dt. Khắc vào đá, vào gỗ: *Tác hình, tác tượng; giỗng tác II (R) a* Vẽ, hoạ, viết ra: *Nhân nǎm bảy tin, cung chêng thấu tình, Mân thơ cánh nhẹn tác chữ quỳnh thăm em CD II b)* Ghi nhớ trong lòng: *Trăm nǎm tác một chữ đồng, Dẫu ai thêu phụng vẽ rồng không ham CD II c)* Mở cho thông: *Xuyên tường tác bích (Xoi tường khót vách).*

tác bia dt. Khắc bia, ghi công-trạng, tên tuổi ai trên tấm đá rồi dựng lên đè đorre: *Syr-nghệp hiền-hách, đặng tác bia.*

tác dẹ dt. Ghi nhớ mãi trong dẹ: *Ghi lòng tác dẹ chờ quên, Con em phải giữ lấy nền con em CD.*

tác huyệt dt. Đào lỗ.

tác khai dt. Đào và mở, các việc mở-mang khai-sáng như đào giếng, mở đường, v.v..

tác tượng dt. Nân tượng, đúc tượng, làm ra hình một người nào: *Tác tượng hai bà Trưng.*

tác xuyên dt. Khai kinh, mở đường nước.

tác-xuyên dt. Trò thầu qua: *Tác-xuyên tưởng bích.*

TÁC dt. Mời lại chủ đề đáp lẽ: *Chén thù chén tặc.*

tác-thù dt. Clg. Thủ-tặc, mời uống rượu qua lại với nhau: *Tác-thù khuyên cạn chén nồng BC. II (B)* Giao-thiệp, qua lại với nhau

TÁC dt. Bữa trước.

tác-nhựt dt. Ngày hôm qua.

tác-triều dt. Sáng hôm qua.

tác-văn dt. Chiều hôm qua.

TÁC dt. Nô, phát ra tiếng to: *Oanh-tạc.*

tác-dược dt. Thuốc nô, chất nô.

tác-dan dt. Bom, bom tay, trái phá, đạn dược bằng gang, trong chứa thuốc nô và ngòi, thứ vũ-kí tàn-phá ghê-gớm.

TÁC dt. (thực): Cây thuốc dâu, lá dày mà xanh đen.

tác-diệp dt. Lá cây thuốc dâu, thường được dùng cầm máu, trị thương-tích.

TÁCH dt. (thực): X. Trai.

TÁCH dt. Nẹp cho rời ra: *Tách trái bưởi ra từng múi II Clg.* Tách, tê ra, di riêng ngà khác: *Có ăn thiếp ở cùng chèng. Không ăn thiếp tách, cơ-hèn thiếp di CD II Clg.* Tách, vạch ra từng chi-tiết: *Phân-tách.*

tách-bạch tr dt. Toạc móng heo, trắng ra, bày rõ ra cả, không chừa, không giấu chút nào: *Nói tách-bạch ra cả.*

tách bến dt. Lìa bến đi: *Nhô sào tách bến.*

tách biệt dt. Chia tay đi ngà khác: *Tách biệt ngoài-nhau.*

tách con dt. Bứng, bứt rời cây con ra tròng nơi khác: *Bụi chuối này, nên tách con ra cho mẹ nó sung và trở buồng.*

tách chừng dt. Rẽ ra, lìa ra đi nhưng lòng còn bin-rịn: *Giã quê-quán tách chừng đất khách.*

tách dặm dt. Rẽ ra, lìa ra đi trên đường xa: *Tách dặm băng ngàn.*

tách làng dt. Chia làng, tách một vài ấp hay xóm ra thành một làng khác.

tách miền dt. Đi sang một miền, một cõi khác: *Tách miền âm-cánh.*

tách nứa dt. Chẻ lách cây nứa ra (có tiếng nô lách-tách giòn-giã) II trt. Giòn-giã, xối-xả, tuơm-tướp: *Chứa như tách nứa.*

tách nước dt. Rẽ nước, xé nước ra mà phẩn-phẩn luốt tới: *Thuyền đi tách nước.*

tách ngàn dt. Băng qua rùng: *Một gánh*

*kiên-khôn quay tách ngàn, Hồi rằng gi
đó, dẹ răng : than TKD.*

tách rời dt. Nạy ra, xé ra, bứt ra, chia ra : *Tách rời cái nhà sau ra cho có khoảng
trống ở giữa ; tách rời vụ án thành hai.
tách rời dt. Bung khơi, re giữa dòng :
Thuyền đã tách rời.*

TÁCH trt. Clg. Tách, tiếng nò nhỏ : *Lóng
trúc nò cái tách.*

tách-tách trt. Clg. Lách-tách hoặc Tanh-tách,
tiếng nò nhỏ liên-liền : *Nhè lá chát, nò
tách-tách.*

TÁCH dt. Chén nhỏ có quai : *Tách cù-phê,
tách sữa, tách trà (tasse).*

TÁCH dt. (âm) : Tiếng nhạc liên-tiếp thật
mau nhưng phải rõ-ràng từng tiếng (Staccato).

TÁCH trt. Clg. Tách, tiếng pháo nhỏ nò :
*Xác không, vốn những cậy tay người,
Bao nà công-trình, tách cái thôi NH
Chinh.*

tách-dùng trt. Tiếng pháo hay súng nhỏ nò,
thỉnh-thoảng có xen một tiếng to.

tách-tách trt. Tiếng pháo hay súng nhỏ nò
liên-tiếp.

TAI dt. Hai lỗ hai bên mặt, có vành mỏng
bên ngoài để hứng chặn tiếng động, để nghe :
*Bết tai, bông tai, bưng tai, chát tai, di
tai, điếc tai, giànhan tai, inh tai, lóng tai,
lóng tai, lóng tai, lõ tai, nặng tai, ráy tai,
sướng tai, tát tai, tõ tai, vẩy tai, vang tai,
vui tai ; Đêm qua em có ngủ đâu, Em
nghe dế kêu sâu bên tai CD II (R)
Giồng vành tai : Hoa 5 tai II mt. Tiếng gọi
những vật giống vành tai : Tai nấm II dt.
Bết tai và Tát tai nói tắt : Tai vào mặt nò
một phát.*

taì bèo dt. Cánh bèo, phiến bèo. X. Bèo II (R)
Tên những vật giống cánh bèo : *Cái tai bèo,
gối tai bèo. Anh về ngoài Huế thắt rẽ
tai bèo, Gối vô em bán, đỡ nghèo đói
năm CD.*

taì dày dt. Nói người bướng-bỉnh, cứng đầu,
không chịu nghe lời phái, lời dạy bảo :
Thẳng đó tsi dày lắm.

taì heo dt. Tai con lợn II (R) Tên thứ
bánh mỏng chiên dầu cho giòn giőng vành
tai con heo : *Bánh tai heo.*

taì hoa dt. Cánh, kiếng hoa.

taì mắt dt. Hai tai và hai mắt con người II
(B) a) Sý dòn-giò, nghe ngóng của người
ngoài : *Tránh tai mắt thiên - hả II b)* Tai

to mắt lớn, người danh - tiễn, có địa-vị
cao : *Nhà tai mắt, người tai mắt trong
làng.*

taì mèo dt. Vành tai con mèo II (R) Tai
nhỏ, mõng-mèo của con người.

taì ngơ trt. Làm ngơ, giả như không nghe,
không hay biết : *Rủi rủi may may đâu đă
chắc, Nhẹ chí, nặng bắc hây tai ngơ TTT.*

taì nghe dt. Nghé rằng, có nghe người ta
nói lại : *Tai nghe linh cảm hoa tai, Em
đeo hoa lý hoa lài cũng xinh II Nghé lời
đồn-dâi : Tai nghe sao bằng mắt thấy.*

taì Phật dt. Hai vành tai của Phật, to và dài II
(B) Nói người có hai vành tai to và dài,
tường sống lâu : *Ông đó tai Phật.*

taì sim dt. Cái cánh trái sim II (R) Tai thật
nhỏ : *Người tai sim.*

taì tiếng tt. Tiếng dòn-dâi không được tốt :
Mang tai tiếng, phải điều tai tiếng.

taì tượng dt. Tai con voi, rất to II (R) Tên
vật giống tai con tượng : *Cá tai tượng, cuốc
tai tượng.*

taì-tượng Ăn dt. (thực). Loại cỏ cao lối
30 cm, lá có cuống dài, hoa xanh mọc ở
nách, đực và cái chung một gié, noãn-sào
có lông, trong cộng có *Glucosit phatl-sanh*
re acit cyanhydric, chất *triacetônamin* và chất
quêbrachitol làm nôn mửa và thông - lợi
(*Acalypha indica*).

taì-tượng đuôi mèo dt. (thực) : Loại cỏ tai-tượng
cao lối 2 m. phát-hoa dài như đuôi
con mèo, màu đỏ tươi (*Acalypha hispida*).

taì-tượng nâu dt. (thực) : Loại cỏ tai-tượng
cao lối 2 m., lá to đỏ hoặc nâu, phát-hoa
dài có nhiều gié thưa màu đỏ (*Acalypha
wilkesiana*).

taì-tượng nhánh dt. (thực) : Loại cỏ tai-tượng
cao lối 2 m., cây đậm nhiều nhánh, lá cứng
láng có răng, hoa xanh nhỏ ở nách, đực
cái ở riêng, thường được trồng làm hàng-
rào (*Acalypha fruticosa*).

taì trập dt. Vành tai úp vò và xuôi xuồng :
Heo tai trập.

taì trâu dt. Lỗ tai con trâu II (B) Nh. Tai dày :
Uông thay đờn khay tai trâu LVT.

taì voi dt. Nh. Tai tượng : *Luối cuốc tai
voi.*

TAI dt. Hoa, nụ, việc rủi có hại xay ra thịnh-
linh : *Hoá-tai, hung-tai, mang tai, nụ-tai,
thiên-tai, thuỷ-tai ; Tai bay hoa gối, Phải
ai tai nẩy trng ; Chữ tài liền với chữ tài
một văn K.*

taí-ách dt. Hoạn-hoạ vướng phải: *Tai-ách giữa đường.*

taí-bé dt. Clg. Tam-tai, ba tai-nẹn chung mà phần nhiều, ai cũng mắc phải: bệnh dịch, mất mòn, giặc-giã: *Phật còn mang nạn tém, người sao khóc ta ba.*

taí-biển dt. Biển-cố có hại: *Tai-biển bắc-ngờ.*

taí-dân dt. Dân bị nạn.

taí-dịt dt. Tai nạn lè-lùng.

taí-hại dt. Sự thiệt-hại do tai-nẹn gây ra: *Ai chịu tai-hại ấy cho? //* tt. Hại to: *Thiệt là tai-hại!*

taí-hạn dt. Lúc có nạn: *Gặp năm tai-hạn.*

taí-hoạ dt. Clg. Họa-tai, tai vẹ, việc rủi-ro có hại: *Tai-hoạ ở đâu đưa đến.*

taí-hoang dt. Nạn mắng mùa đói kém.

taí-khu dt. Vùng có tai-nẹn đang lan-tràn.

taí-nẹn dt. Clg. Nẹn-tai, sự rủi-ro có hại: *Tai-nẹn xe cộ.*

taí-ngược dt. Ngang-trái: *Thẳng bé tai-ngược //* Nh. Tai-nẹn.

taí-quái tt. Quái-gở, lạ thường: *Thật là tai-quái!*

taí-trời dt. Tai-nẹn to, chung cho cả một vùng, do hiện-tượng bất-thường của võ-trụ: *Tai trời ách nước.*

taí-tương dt. Nh. Tai-hoạ.

taí-vẹ dt. Nh. Tai-hoạ // tt. Tánh người hay gầy-gò, hay vu-vẹ cho kẻ khác: *Người tai-vẹ.*

TAI tht. They, vay, tiếng đậm vào lời than: *Ai tai! Khâm tai! Hiển tai! Nguy tai!*

TAI-TÁI tt. Hơi tái: *Mặt tai-tái, thịt bò vừa tai-tái ăn mềm.*

TÀI dt. Sức hay, khéo, giỏi: Anh-tài, bết-tài, cậy-tài, có-tài, đại-tài, khoe-tài, nhân-tài, mậu-tài, tú-tài, thiên-tài, trồ-tài; Có tài mà cậy chi tài, Chữ tài liền với chữ tài một văn K // tt. Hey, khéo, giỏi: Anh ta rất tài về cách làm tiền // trt. Cách hay-ho, khéo-léo, giỏi-giản: *E khi anh cởi chêng tài, Sa-cơ một phút ngàn ngày chịu đau CD*

taí-ba dt. Cái tài: *Không có tài-ba gì mà đám khoe giỏi!*

taí-bộ dt. Cái tài lộ ra trong việc làm: *Người có tài-bộ đ證 quý //* tt. Giỏi: Kẻ tài-bộ đã vào phuong vân đạt NCT.

taí-bút dt. Nhà văn có tài: Anh ấy thật đáng trang tài-bút.

taí-cán dt. Cái tài, cái súc có thề đương nỗi công-việc gì: *Nó mà tài-cán bao-nhiêu!*

taí cao dt. Cái tài thuộc hạng cao, hạng giỏi: *Tài cao trí rộng.*

taí-danh dt. Tiếng-lăm là giỏi, là có tài: *Nền phú-hậu, bậc tài-danh, Văn-chương nết dắt, thông-minh tính trời K.*

taí-diệu tt. Có tài và có diệu: *Người tài-diệu phi-thường.*

taí-dòng dt. Đứa trẻ có tài.

taí-dức dt. Tài-năng và đức-hạnh: *Người có tài-dức vẹn-toàn.*

taí-hoa tt. Có tài và phong-nhã, lịch-sự: Anh ấy là một bậc tài-hoa son trẻ.

taí-kỹ tt. Tài-nghệ hơn người.

taí-khôn dt. Tài nghẽ khôn-khéo: *Khoe-khoang súc giỏi cậy tài khôn, Bán dạng khua môi cung một phòn III.*

taí-lực dt. X. Tài sức.

taí-lực dt. Cái tài và mưu-trí: *Tài-lực hơn người.*

taí-mạo dt. Tài-năng và dung-mạo, túc cái tài và dáng-dấp: *Tài-mạo song-toàn.*

taí-năng dt. Tài giỏi làm được việc: *Tài-năng xuất-chúng.*

taí-ngô tt. Cú tài và khôn-ngoan: *Người tài-ngô, một trang tài-ngô.*

taí-nghề dt. Tài-năng và nghề-nghiệp: *Ở thành, phải có tài nghề mới sống nổi //* tt. Giỏi-giản, hay-ho: *Và tài nghề lầm.*

taí-nghệ dt. Nh. Tài nghệ (nghĩa trước).

taí-nhân dt. Người có tài // Chức quen đàn-bà cai-quản cung-phi trong cung vua.

taí-sắc dt. Tài-năng và nhan-sắc: *Tài-sắc vẹn toàn.*

taí-sĩ dt. Kẻ sĩ có tài: *Nhiều tài-sĩ còn àn-dật.*

taí-sức dt. Clg. Tài-lực, nghề-võ và sức mạnh: *I tài sức hơn người //* Tài-nghề và sức làm việc: *Kiem người có tài sức đựng giao-phó công-việc.*

taí-tinh tt. Khéo-léo, giỏi-giản: *Thật là tài-tinh!* // Giỏi nhưng đe-tinh: *Tài-tinh chỉ lầm cho trời đất ghen K.*

taí-tú tt. Có tài.

taí-tuần tt. Giỏi và gọn-gàng đẹp-de: *Một trang tài-tuần.*

taí-tú tt. Nh. Tài-tinh (nghĩa trước) // Chài-chuốt và có nhiều ý-tú: *Văn-tử tài-tú.*

taí-tử dt. Người tài // (R) Người đàn hét chơi hoặc trong các đám tiệc: *Đám cưới có tài-tử //* Người theo một tài-nghề cốt chơi vui chờ không lấy đó sinh-sống: *Hạng tài-tử.*

taí-trí dt. Tài-ba và mưu-trí: *Có tài-trí hơn người.*

tài-vọng dt. Tài-trí và danh-vọng : *Nguõing-mộ tài-vọng.*

tài-vũ dt. Tài-năng và vũ-dũng : Một bộc tài-vũ hiên-ngang.

TÀI dt. Của-cái, tiền-bạc : *Chiêu-tài, gia-tài, phát tài, hao tài, tiền-tài ; Đặng hào tài, thâm tài gõ cửa.*

tài-bach dt. Của-nội, tiền-bạc và đồ vật-hiện có.

tài-chánh dt. Việc trống-nom, quản-lý về tiền-bạc vô ra : *Bộ tài-chánh, Tông-trưởng tài-chánh II (R)*. Tiền-bạc : *Thiếu tài-chánh, vẫn-de tài-chánh.*

tài-chủ dt. Clg. Tài-gia, chủ môt gie-tài : *Bọn cướp bắt tài-chủ trái lại II (R)*. Nhà-tư-bản, chủ các ngân-hàng, các hàng-điển-đốc v.v... : *Bị bọn tài-chủ lùng-đoạn tóm-trưởng.*

tài-doàn dt. Đoàn-thề tài-chủ ; nhóm người-thù-hưởng một gie-tài.

tài-doàn kế-sản dt. (Pháp) : Nhóm người-thù-hưởng một di-sản (*Héritiers collectifs*).

tài-gia dt. X. Tài-chủ : *Tài-gia là cha ăn-cướp.*

tài-giao dt. Chơi với nhau vì tiền-bạc, của-cái : *Bạn tài-giao.*

tài-hoa dt. Tiền-bạc và hàng-hoa : *Mua bán là sự trao đổi tài-hoa.*

tài-khoá dt. Khoá ngân-sách, sự dự-trù thâu-xuất tiền-bạc hàng-năm : *Tài-khoá 1967-1968.*

tài-lộc dt. Của-cái và lợi-lộc : *Số ông ấy hưởng tài-lộc trọn đời.*

tài-lợi dt. Nh. Tài-lộc // Huê-lợi của của-cái : *Tài-lợi mỗi năm hàng vạn.*

tài-lực dt. Năng-lực về của-cái, tiền-bạc : *Giấy chứng tài-lực.*

tài-mê tt. Tôi-mắt vì tiền,

tài-mục dt. X. Tài-sản mục-lục.

tài-nguyên dt. Nguồn lợi : *Đất-dai, sông rạch, hầm mỏ, rừng già đều là tài-nguyên của xứ-sở.*

tài-phệt dt. Bọn nhà giàu to, chủ các ngân-hàng, xí-nghiệp cầu-kết đê thao-túng thị-trường giành hết các mối lợi kinh-tế.

tài-phú dt. Người giữ sô-sách tiền-bạc của-một nhà buôn.

tài-sản dt. Của-cái (gồm động-sản, bất-dộng-sản và tiền-mặt).

tài-sản hữu-hình dt. (Pháp) : Clg. của-nội, của-cái có hình-thể, có thể thấy được như ruộng đất, nhà-phố, vàng-bạc, v.v... .

tài-sản mục-lục dt. Clg. Tài-mục, bản-kê-

khai-tung món đồ và giá tiền, thuộc của-cái một-gia-dình.

tài-sản vô-chủ dt. Của-cái không có chủ, của-bỏ rơi không ai nhìn.

tài-sản vô-hình dt. (Pháp) : Của-cái không hình-thể, không thấy được như : nợ-nần, tiền-cho mướn ruộng đất và nhà-phố, nhà-phố cho mướn chưa tới kỳ-hẹn, huê-lợi chưa-thâu, v.v... .

tài-sản vô-thừa-niệm dt. (Pháp) : Của-cái của người-chết đã-lại mà không người-thừa-kế, của-cái bất-hợp-pháp bị tịch-thâu mà chủ không nạp phạt-lanh-về, v.v... .

tài-thần dt. (truyền) : Clg. Thần-tài, vị-thần được thờ chung với thần-đất trong mỗi-nhà, chuyên giữ của-cho chủ-nhà, nhưng thường được vái-van độ-chủ nhà-làm-ra của : *Tài-thần gõ cửa.*

tài-trợ dt. Viện-trợ tài-chánh, giúp-cho tiền-bạc.

tài-vật dt. Tiền-bạc và đồ-vật : *Chủ nhà khai mốt tài-vật rất nhiều.*

TÀI dt. Cây-gỗ dọn sạch để-dùng : *Quan-tài II (B)*. Vật-dùng ché-tạo : *Tài-liệu.*

tài-chất dt. X. Tài-liệu.

tài-khí dt. Gỗ-dùng vào các việc ché-tạo, xây-cát // Tài-năng của người-ta.

tài-liệu dt. Clg. Tài-chất, vật-hữu-hình hay vô-hình dùng làm-riêng : *Tài-liệu viết sách.*

tài-mặc dt. Nh. Tài-khí (nghĩa-trước).

TÀI dt. Trồng-trọt, vụn-quén : *Tài già bồi chi, khuynh giả phúc chi* (X.PH.II).

tài-bồi dt. Vụn-trồng // (B) Nâng-đẩy, đào-tạo : *Nước còn quén cát làm doi, Huống chi ta chẳng tài-bồi lấy nhau CD.*

TÀI dt. Cát-hàng vải-may áo-quần // (B) a) Giảm-bớt : *Tài-binhh ; b) Xử-phân, quyết-doán : Độc-tài, trọng-tài ; c) Thè-chế : Tông-tài, hè-tài.*

tài-binhh dt. X. Tài-giảm binh-bị.

tài-chế dt. Sứa-sang cho-vừa-phải.

tài-đoạt dt. Định-đoạt, quyết-định.

tài-giảm dt. Giảm-bớt, xén-bớt.

tài-giảm binh-bị dt. Giảm-bớt lực-lượng quân-sự (gồm giải-ngũ bớt-lính, không-ché-tạo thêm vũ-khí, bớt-ngân-sách-quốc-phòng, v.v...).

tài-phán dt. Phân-xử, xử-kiện.

tài-phán-quyền dt. (Pháp) : Quyền-tự-mình phân-xử kiều-dân-mình ở-một-nước-khác khi-phêm-tội-tại đó.

tái-phùng dt. Cắt và may.

tái-quyết dt. (Pháp) : Ưu-thể trong việc quyết-doán : Lá thăm của chủ-tịch có quyền tái-quyết trong trường-hợp số thăm bằng nhau (prépondérant).

tái-thải dt. Sa-thải bớt, loại bỏ ra : Tài-thải nhân-viên.

tái-triệt dt. Dẹp bỏ, không để dùng nữa : Tài-triệt một vài cơ-quan không cần-thiết.

TÀI dt. Bánh lái (tức Đà, đọc theo giọng Quảng-dông) : Bác tài.

tái-cái dt. Người coi máy và sửa chữa chót đinh cái máy : Chú tài-cái lò đường.

tái-công dt. Đà-công, người lái thuyền : Bằng tài-công, thi tài-công.

tái-xế dt. Söp-phσ, người lái xe hơi (kè chung các loại xe tự-động 3 bánh ép lên).

TÀI-BÀN dt. (bạc) : Môn cờ-bạc với bộ bài 120 lá, lối chơi gần giống như tò-tôm.

TÀI-DÁCH tt. Đệ-nhất, số dách, hạng nhất, giới không ai bằng (tiếng Quảng-dông).

TÁI tt. Mét, trắng xanh vì măt máu : Mát tái như gá mái || Nửa sống nửa chín : Ăn tái, phở tái, thịt tái.

tái chín tt. Tiếng gọi một tô phở với một phần thịt bò tái và một phần thịt bò chín.

tái giá dt. Tiếng gọi một tô phở với thịt bò tái, có lót giá ở dưới.

tái-lết tt. Clg. Tài-ngát hay tái-xanh, quá tái : Bình, cái măt tái-lết ; sợ, tái-lết cái măt.

tái-lụt tt. Nướng nửa chín nửa sống : Thịt bò tái-lụt.

tái măt tt. Xanh măt, măt bỗng đòi sắc ra xanh tái vì sợ hay măc-căc : Nghe qua chỉ ta tái măt.

tái-mét tt. Xanh-xanh mét-mét, màu sắc lợt-lịt (nhợt-nợt) : Da măt tái-mét.

tái-nam tt. Tiếng gọi một tô phở với thịt tái và thịt nam luộc chín.

tái-ngát tt. X. Tài-lết.

tái-syn tt. Tiếng gọi một tô phở với thịt tái và xương syn.

tái-tái tt. Hơi tái.

tái-xanh tt. Tài-lết.

TÁI tr. Lặp lại, trở lại lần nữa : Bình cứ tái đi tái lại mãi.

tái-bản dt. In lại, in bản cũ lần nữa : Tài-bản lần thứ nhì (tức in lần thứ ba).

tái-bút dt. Viết thêm, phần viết thêm sau khi đã chấm dứt và ký tên rồi.

tái-canhd dt. Trông-trót lại ở nơi cũ : Ruộng

tái-canhd chờ không phải mới khai-khần, tái-cử dt. Bầu lại người cũ ; được bầu lại khoá nữa : Ông Ất được tái-cử vào ban Tri-sy.

tái-chiếm dt. Giành lại ở hoặc đóng binh : Tài-chiếm căn phσ ; tái-chiếm một căn-cứ chiến-lực.

tái-diễn dt. Hát lại tuồng vừa mới hát : Đêm nay tái-diễn Võ-Tánh tuần-tiết || Làm lại việc cũ : Trò bip-boram ấy cứ được tái-diễn luôn. tái-dâng dt. Đăng lại, in lại trên báo : Tài-dâng bô-cáo Từ con.

tái-giá dt. Lấy chồng lại sau khi chồng chết hoặc thõi : Tài-giá nuôi con || (R) Cố lại lần nữa sau khi lúa cấy lần trước hỏng hạy bị nước ngập trôi.

tái-giám-định dt. (Pháp) : Cuộc xem-xét lại của nhà chuyên-môn do toà phán-quyết : Cuộc giám-định vừa rồi không được đương-sự nhìn-nhận mới có kỳ tái-giám định này.

tái-hoàn dt. Lại trả về ; lại trả lại nữa.

tái-hồi dt. Lại trả về, trả về lần nữa : Luật cầm tái-hồi trước khi đã đoạn-tiêu cuộc hôn-nhân trước.

tái-hợp (hiệp) dt. Hợp lại, sum-vầy lại : Anh em tái-hợp, vợ chồng tái-hợp.

tái-kiến dt. Thay lại, re-mắt lại : Gởi danh-thiếp vào xin tái-kiến.

tái-khám dt. Sự khám bệnh lại, có táhnh-cách chồng lại lời đoán bệnh trước (contre-visite médicale).

tái-khởi dt. Bắt đầu lại : Xong một vòng, bây-giờ tái-khởi || Nồi dậy lần nữa : Bệnh dien tái-khởi.

tái-lai dt. Trở lại : Xuân bắt tái lai.

tái-lại dt. Lặp lại, trở lại : Tài-lại việc cũ, bình tái-lại nữa.

tái-lập dt. Lập lại, gầy-Jụng lại : Tài-lập lời khai, tái-lập gia-dinh.

tái-ngoé dt. Gặp lại : Xa nhau mấy năm, nay mới tái-ngoé.

tái-ngu dt. Lẽ cúng người chết ngày thứ nhì sau khi chôn, đề cầu vong-linh yên-tĩnh, một trong 3 lễ Té-ngu (thường người ta hay chọn các ngày Ất, Đinh, Tỵ, Tân và Quý).

tái-phạm dt. Phạm lại tội cũ : Tài-phạm sẽ bị trừng-trị nặng hơn.

tái-phát dt. Phát-sinh lần nữa : Uống thuốc trừ-căn đừng cho bệnh tái-phát.

tái-sanh (sinh) dt. Đầu-thai lại : Thói dậy anh không giận, đó em cũng chờ hồn. Kiếp tái-sanh sẽ nối phim đời tri-âm CD.

tái-sanh-sân đt. Mọc ra thêm, sân-xuất nữa : *Hai kỳ trái râm tháng 8 rồi vô phên, cho cây nó tái-sanh-sân cho kịp Tết.*

tái-tam tái-tú trt. Trở đi trở lại nhiều phen, nhảy, dẩy-dưa : *Cứ mừng cũ mà tái-tam tái-tú.*

tái-tạo đt. Cày dựng lại : *Tái-tạo cơ-đỗ* // (B)

Cứu sống lại : *Tái-tạo chi ân* (Ôn cứu tú).

tái-tiểu đt. Uống rượu lần nữa // (B) Nh. Tái-hồn.

tái-thảm đt. (Pháp) : Xét lại, xử lại vụ án theo lời kêu-nài : *Nẹp-đơn xin toà tái-thảm.*

tái-thế đt. Trở lại dương-thế, tức đầu-thai làm người lại : *Mạnh như Hạng-Võ tái-thế.*

tái-thí đt. Dự thi lại : *Đủ điểm đê tái-thí* //

Thí-nghiệm lại, thử lại.

tái-trang đt. Trang-bị lại, sắm-sửa lại : *Tái-trang bộ-đội, tái-trang nhà cửa.*

tái-ứng đt. Ứng-cử lần nữa, đăng tên xin được bầu lại : *Có vài vị cũ tái-ứng.*

tái-võ-trang đt. Võ-trang trở lại, mua sắm võ-khí để lập lại bộ-đội : *Nước thăng trên thường cầm nước bại trận tái-võ-trang.*

TÁI đt. Cứu ái : *Quan-tái.*

tái-ngoại đt. Phía ngoài biên-giới.

TÁI đt. Clg. Tài, chở : *Thiên phú đia tái* (Trời cho dắt chở) // Ghi-chép : *Mân tái, nhất tái.*

tái-ký đt. Biên chép, ghi vào // dt. Năm nọ, thuở trước.

tái-tịch đt. Sách vở, sò sách.

TÀI đt. Clg. Tài, chở đi : *Trang-tái, trọng-tái, vận-tái* // (R) Clg. Tái, đi xin chỗ này chỗ kia đem về : *Tái tiền, tái quen áo giùp nạn lụt* // Ghi chép, viết ra : *Đặng tái* (X. Tái) // dt. Năm : *Chữ nhân-duyên thiền tái nhất nhì, Giàu ăn khó chịu, lo già mà lo* CD.

tài-lương đt. Chở lương-thực, tiền bạc để phát cho lính, cho người làm công, v.v... : *Xe tài-lương.*

tài-thương đt. Chở người bị thương : *Xe tài-thương thường có dẫu-hiệu chữ thập đỏ.*

TÀI đt. Banh, cào ra cho mòng : *Tài ra cho mau khô ; mềm mồ tái.*

tài-mòng đt. Banh ra, cào ra cho mòng, không dè nắm chồng-chặt : *Tài mòng thóc.*

TÀI trt. Bởi, do, bị, tiếng chỉ lý-do, nguồn gốc (thường dùng dè dò lối hay tránh trách nhiệm) : *Bởi tài, cũng tài, lỗi tại ai ? Ra*

về nguyệt lận sao thưa, Dót tinh tại bêu qua chửa, tiếng gì CD // Tiếng chỉ nơi chốn : *Ở tại Sài-gòn, sinh tại Huế, làm tại Gia-dịnh ; Ăn tại phủ, ngủ tại công-đường* // Đang, còn, tiếng chỉ lúc đó, hồi đó : *Hiện-tại // Thong-thê, dẽ-dàng* : *An-nhàn tự-tại, từ-bi tự-tại.* ☉

tại-bởi trt. Bị vì, tiếng kè lý-do hư hại, đáng tiếc : *Tại bởi anh đ bẹc, lại trách Trời sao nên CD.*

tại-bụng trt. Clg. Tại-de, Tại-đ và Tết-lòng, do mình muôn, mình định : *Nên, hư tại bụng, đỗ thừa cho ai CD.*

tại-chức tt. Đang làm quan, đang trong chức-vụ : *Quan-lại còn tại-chức không được dấu-thầu.*

tại-dã trt. Nơi đồng-quê, nơi thôn - dã, xe thành-thị // (B) Không dự việc nước, không vào chính-phủ : *Trí-thức tại-dã, dảng tại-dã.*

tại-dinh tt. Clg. Tại-doanh, X. Tại-ngũ.

tại-dào tt. Còn đang trốn, chỉ người phạm tội không ra mặt : *Phạm-nhân còn tại-dào.*

tại-dâu trt. Nơi đâu, ở chỗ nào : *Việc ấy xảy ra tại đâu ? // Bí sao, bởi duyên-cớ nào : Tại đâu nên nỗi !*

tại-gia trt. Ở nhà, nơi nhà mình : *Tu tại-gia ; Tại-gia tùng phụ.*

tại-giá tt. Đang nghỉ phép : *Công-chức tại-giá vẫn có lương.*

tại-hẹ trt. Ở dưới // chđt. : Kẻ hèn này, lời tu-xưng khiêm-nhường.

tại-ý trt. X. Tại-bụng.

tại-lòng trt. X. Tại-bụng // Do tri-hoá tự-nhiên, không phải muôn mà được : *Không-ngoan tâm-tính tại-lòng, Lợ là uống nước giữa dòng mới khôn CD.*

tại-ngoại tt. Đang ở ngoài : *Phạm-nhân còn tại-ngoại vì chưa có lính đồi ; viên công-chức ấy còn tại-ngoại chờ chưa về nước.*

tại-ngoại hậu-cứu tt. (Pháp) : *Tự-do tạm, chỉ người can-án được tự-do ở ngoài ôi điếu-trai xét xử, không phải bị giam.*

tại-ngoại hậu-trợ tt. (Pháp) : *Nh. Tài-ngoại hậu-cứu.*

tại-ngôi tt. Clg. Tại-vị, đang còn ở ngôi tri-dân : *Vua còn tại ngôi.*

tại-ngũ tt. Đì lính, đang trong chiến-đội : *Binh-sĩ tài-ngũ.*

tại-sao trt. Bởi duyên-cớ nào : *Tại sao anh hay ? Tại sao ra nông nỗi ; Tài xin kệ tại sao tài làm vậy.*

tại tâm trt. Nh.Tại lòng (nghĩa sau): Khôn
dại tại tâm, dại dầm tại ngũ mè.

tại-thất trt. Nh. Tại-gie, chỉ người con gái
còn ở với cha mẹ, chưa có chồng.

tại-trận trt. Đương-trường, giữa lúc ấy: Bi
bắt tại trận.

tại-triều tt. Clg. Đương-triều, X. Tại ngõi:
Vua tại-triều II (R) Đang nắm chánh-quyền:
Đảng tại-triều II (B) Nơi công-đường, chỗ
làm việc quen: Tại triều ngôn triều (Ở chỗ
công thì nói việc công).

tại vây trt. Vì vây, bởi duyên-cớ ấy: Tại vây
mới có chuyện.

tại vì trt. Bởi vì, bị vì: Tại vì nghèo mới
bi chúng khinh.

tại-vị tt. X. Tại ngõi II Đang tại chỗ, tại chỗ
ngõi, tại địa-vị cũ: Ai này đều tại-vị.

TAY dt. (thè): Bộ-phận thuộc tứ - chi, gồm
hai cánh dài nối với hai vai, ở chót cổ bàn
và ngón, dùng để cầm, nắm, làm việc: Bên
tay, bao tay, bắp tay, cánh tay, cổ tay,
cướm tay, cùi tay, chỉ tay, khuỷu tay,
móng tay, nắm tay, ngón tay, phao tay;
Bắt tay, buông tay, chuyên tay, dan tay,
đang tay, giăng tay, khoa tay, mát tay,
mau tay, nặng tay, ngừa tay, phài tay,
quen tay, rủi tay, sẩy tay, se tay, sút tay,
trở tay, vói tay, vỗ tay, xoa tay, xui tay,
xuống tay; Tay làm hèm nhai, tay quai
miệng trễ tng; Hai tay bung quả bánh bò,
Giấu cha giấu mẹ cho trả đi thi CD II
(R) a) Hai chân trước của loài vật có thù
sử-dụng gần như tay người: Tay gấu, tay
khỉ II b) Người dự cuộc: Đầu tay, kêu tay,
thiếu tay II c) Người nồi bắt: Tay anh chị,
tay ăn chơi, tay giang-hô, tay tú-chiếng;
E sau lòng lại đòi lòng. Nhiều tay tham
buổi chê bòng lầm anh CD II d) Vật thuộc
bàn tay, cánh tay: Bao tay, áo ngắn tay,
áo dài tay II dt. Số lượng nắm trong tay
khi đếm: Mỗi tay 6 trứng, 20 tay là 120
trứng II e) Phần việc, sự nhúng tay vào:
Giúp cho một tay; nhiều tay vỗ nắn bộp;
Cây quần vì bời trái sai, Lưu-kim-Đính
thất-trận vì tay Dư-Hồng CD II ê) Doan,
tài riêng tự-nhiên: Có hoa-tay, có tay nuôi
heo II tt. Nhỏ, vừa với bàn tay nắm đẽ
dùng: Khăn tay, cửa tay, sờ tay, may tay,
quạt tay.

tay áo dt. Phần cái áo bao lấy hai tay: Giữ
tay áo, phát tay áo.

tay ăn dt. Kẻ ăn hại, không phải người làm
hay dự cuộc: Toàn là tay ăn không!

tay ba trt. Cùm ba người: Choi tay ba, hối-
nghị tay ba.

tay bài dt. Người đánh bài trong sông: Rửa
tay bài về chúa II (R) Các lá bài của một
người nào trong sông: Tay bài này dư một
lá II Chỗ ngồi của một người nào trong
sông đang lúc ăn thua: Tay bài này hén.
tay bánh dt. Cũng gọi tay lái, bộ-phận điều-
kiển chiếc xe hay tàu hình tròn như cái
bánh: Cầm tay bánh.

tay cái dt. (bạc): Chủ cái, người làm cái
một quen bài hay một sông me hoặc lú:
Tay cái bao giờ cũng trên chân II (R) Các
lá bài của người làm cái: Tay cái phải dư
một lá II Ngón tay cái gọi tắt, tức ngón
tay to mà ngắn hơn cả: Trưởng tay cái.
tay cán vé dt. Cánh tay huynh-huynh ra (như
cán vé mức cành): Tay cán vé được miễn
linh.

tay cầm dt. Bàn tay đang cầm vật chi: Tay
cầm dây muối sàng rau, Thúy-chung như
như sang giàu mặc ai CD II Clg. Tay lái,
bộ-phận điều-khiển một cái máy hay cái xe:
Tay cầm súng bò, tay cầm cuốc (course),
tay cầm ngang (guicon) II Đầu tay cầm,
chỗ nắm điều-khiển: Tay cầm vân ny-lông
(poignée) II Cái nồi có nhánh ngắn đẽ
cầm, đẽ bưng: Cơm tay-cầm.

tay câu dt. Người câu cá: Tay câu tài-tử
thường săm dụng-cụ mắt tiền hơn tay
câu nghề.

tay co dt. Cánh tay co lại chịu: Nếu chàng
có vững tay co, Mười phần xin đắp-diểm
cho một vài K II Clg. Gọng, khúc gỗ đóng
ngang miệng thùng đẽ nắm xéch hay móc
gánh.

tay con dt. (bạc): Clg. Tay em, người đặt
tiền ăn-thua với chủ cái: Tay con roi như
lá rụng.

tay cờ-bạc dt. Người sống về nghề cờ-bạc:
Nhé tay cờ-bạc mà qua mặt l

tay cùi dt. Bàn tay hùi, lờ-lói hay cụt hết
ngón II (bạc): Tay cờ-bạc không có tiền
hay đẽ thua hết tiền: Còn tinh là tay cùi
không mà đánh gì II (thực): Loại xương-
rồng thuộc họ Thanh-long, cây cao từ một
tới ba mét gồm nhiều đốt giập như bàn tay
không ngón, có nhiều gai nhỏ và lông mịn,
hoa vàng hoặc đỏ nhiều cánh, trái bằng tay
cái, cơm đollo (Nopalea cochinellifera).

tay cúp dt. Tay áo cúp xuống thành góe
vuông ở vai: Áo tay cúp.

tay cụt dt. Cánh tay bị *cưa cụt* : Người phế-binhanh tay cụt // Tay áo hơi ngắn : Cái áo này tay cụt lối ba phân // Clg. Tay ngắn, thứ tay áo tới cánh-chỗ : Áo tay cụt.

tay chân dt. (thè) : Tứ-chi, tức hai tay và hai chân : Thân-thè người ta chia làm ba phân : Đầu, mình và tay chân // Tà hưu, bộ-hạ, kè tay sai : Tay chân nó đồng lầm, tay chân bộ-hạ.

tay chèo dt. Người chèo thuyền : Thiếu tay chèo ; tay chèo vũng.

tay chiéng dt. (lóng) : Người bành, gan ruột, xài lóm, dám ăn thua : Gặp tay chiéng !

tay dài dt. Cánh tay tương-đối dài : Tay dài quá gối // Tay áo tương-đối dài : Cái áo này tay dài quá ! // Tay áo dài tới cùm (cô) tay : Áo ba túi tay dài, sơ-mi tay dài.

tay dữ dt. Người hung-dữ độc-ác : Gặp tay dữ thì xó.

tay dưới dt. Người đánh bài ngồi bên người nào có quyền ưu-tiền trước mình : Thủ cho tay dưới ăn.

tay đôi trt. Sức mệt, mệt chõng mệt : Đánh tay đôi ; hôi-nghị tay đôi.

tay em dt. (bạc) : X. Tay con.

tay giầm dt. Người bơi xuồng : Tay giầm này cứng.

tay giữa ỏt. (thè) : Ngón tay giữa gọi tắt, tức ngón tay ở giữa và dài hơn hết // (bạc) : Tay bài ngồi giữa hai tay khác.

tay hoa dt. Gọng bánh xe.

tay hữu dt. X. Tay mắt.

tay không dt. Tay chẳng cầm vật chi cả : Đánh giặc mà đánh tay không, Thủ vê xó bếp giường cung bắn mèo CD // (B) Nghèo-nàn, không vốn-liêng, không nghề-nghiệp : Tay không chưa dẽ tìm vành ốm no K.

tay không chân rời tt. Bình-bồng, không nhè cửa hay cơ-sở làm ăn : Ai dám tin đưa tay không chân rời !

tay lái dt. X. Tay bánh và tay cầm.

tay lướt dt. Mè lướt, sốt tôm cá lướt được mỗi lần kéo lướt lên : Tay lướt này chắc có cá lớn // Thứ lướt to, dài cả trăm sải tay.

tay mắt dt. (thè) : Clg. Tay phải hay Tay hữu, cánh tay thuận của phần đồng, tay cầm bút viết // (B) Người giúp việc đặc-lực nhất : Nguyễn-Trãi là cánh tay mặt của Lê Thái-tồ.

tay nải dt. Cái bì, cái đai dài có quai : Xưa,

các người đi xa thường mang tay nải đựng đồ-vật cần-dùng theo.

tay nuôi dt. Cái doan (duyên), tài riêng tự-nhiên của người nuôi súc-vật được mèo lớn và ít bệnh tật : Có tay nuôi heo // (R) Phượng-pháp dùng người (được tin-tưởng là cái doan) : Có tay nuôi đây-tớ.

tay ngang dt. Người không biết nghề mà vẫn hành nghề : Có võ mà thiếu dượt nên đánh không lại tay ngang ; Tay ngang mà dám lanh cất nhà !

tay ngắn dt. X. Tay cụt (hai nghĩa sau).

tay ngọc dt. Tay đàn-bà đẹp : Được bàn tay ngọc vuốt-ve // Tay người xấu bụng (lời mỉa-mại) : Vào tay ngọc, móc sao ra tng.

tay nghè dt. Người có nghề chuyên-môn thành-thạo (thường chỉ các nghề xấu như trộm cắp, móc túi, cờ-bạc lận...) : Gặp tay nghè thì đừng mong giữ nỗi.

tay nghịch dt. Cánh tay yếu, không quen làm việc, thường là tay trái : Cầm dùa với tay nghịch không thể nào và cơm được.

tay nhám dt. Người hay cắp vặt, hờ gì lấy nấy : Coi chừng các bàn tay nhám.

tay phải dt. X. Tay mắt.

tay phèm dt. Người thê-tục, người thường, không trang-nhã : Đèo-tiên đã bén tay phèm, Thị vin cành quế, cho cam sự đời CD.

tay phùng dt. Tay áo có giún nơi lèn ráp ở vai, khiến nó phùng ra : Áo tay phùng.

tay quây dt. Cây sắt tròn hình gãy, đầu có ngàm, dùng quây cho máy phát chạy (máy-velle).

tay ráp dt. Thủ tay áo đàn-bà nối ở vai : Áo tay ráp.

tay sai dt. Bộ-hạ, thủ-hạ, tâ-hữu, người bên cạnh một người khác có quyền hơn, chịu sự sai-khiến của người này : Làm tay sai cho người.

tay sát cá dt. (truyền) : Người có duyên bắt cá, câu cá rất nhạy : Anh đó có tay sát cá.

tay súng dt. Tay cầm súng bắn : Tay súng tay cày // Người chuyên dùng súng bắn : Tuyên mệt tay súng cho cù đem theo làm cận-vệ.

tay tă dt. (thè) : X. Tay trái.

tay tiên dt. Tay người đàn-bà đẹp (có công-dụng như tay nàng tiên có phép màu) : Được tay tiên quạt cho thì đâu mệt ngồi cũng khoẻ lại.

tay tỗ dt. (lóng) : Người thành-thạo, có nhieu

kinh-nghiệm, được người cùng giới cùng
nghề kính-phục : *Cặp tay tớ thì phải biết!*
tay tư trí. Với bốn người, bốn người chung
nhau : *Tứ-sắc thường đánh tay tư (bạc).*
tay thang dt. Lan-can thang lầu, dè vùn lên
xuong : *Vịn tay thang bước lên.*

tay thợ dt. Bàn tay khéo-léo của người thợ :
Được tay thợ trau lại, nó mới bóng !!
Người thợ : Anh làm như tay thợ không
bóng !

tay thuận dt. Cánh tay tương-đối mến và
quen làm việc hơn trong hai cánh tay, thường
là tay mặt (phải).

tay thước dt. Thanh gỗ vuông và dài dùng
làm gậy phòng thân : *Xách tay thước xông ra.*

tay trái dt. (thê): Cánh tay tương-đối yếu
và không quen làm việc khó như cầm dùi,
cầm bút, cầm phần đông !! (B) Người giúp
việc đặc-lực và được tin-cậy vào hàng nhì.

tay trắng dt. Tay không, không vốn-liêng :
*Số giàu tay trắng cũng giàu, Số nghèo
chín đạm mướt trâu cũng nghèo CD.*

tay trên dt. (bạc) : Người trong sòng bài
có quyền ưu-tiên hơn người ngồi kế : *Đợi
tay trên đánh xuống !! Sự đớp lẹ, giành
trước: Bị nó phỏng tay trên.*

tay trỏ dt. Ngón tay trỏ nói tật, tức ngón kẽ
ngón cái : *Lấy tay trỏ quết quết trên bảng.*

tay trong dt. Người ngầm giúp bén trong về
một việc gì : *Nhờ tay trong nói giùm họ
may được.*

tay trơn dt. Tay không, tay chẳng cầm chi
cả : *Tới với hai bàn tay trơn, làm sao
nói cho đặc lời ? !! Tay áo không phù-hiệu
cấp-bực: Linh tay trơn.*

tay út dt. Ngón tay út nói tật, tức ngón bìa
mà nhỏ hơn hết : *Trương tay út mà làm
phách !*

tay vặn dt. Clg. Tai vặn, cánh nhỏ của một
con ốc dè nấm vặn : *Gãy tay vặn.*

tay vịn dt. Chỗ vịn cho vững : *Nương theo
tay vịn mà đi.*

tay vòng tay vàng dt. Tay có đeo vòng
bằng vàng hoặc neo vàng, nói người đàn
bà có đeo nhiều nữ-trang : *Tay vòng tay
vàng mà than nghèo !*

tay vừa dt. Người tầm-thường, không hung
dữ, không thế-lực, không giàu : *Chẳng phải
tay vừa đâu !*

tay vợt dt. Nói người có hai cánh tay
thật dài : *Tay vợt mà với không tới thì
còn ai với tới ?*

TÀY dt. Clg. Tết, tên thứ bánh tròn dẻ,
ngoài nếp giữa nhân, gói bằng lá chuối
thật dày và buộc nhiều nút dây rồi hầm
chín (do tiếng Thày nói trại, mà Thày là
tiếng vua Quang-trung Nguyễn-Huệ gọi
Lê-sơn Phu-tử là người đã bày ra thứ
bánh ấy cho lính ăn).

TÀY trt. Bằng, cùng một cỡ : *Chẳng tày,*
dẽ tày, khôn tày, nào tày ; Mẹ thương
con Út mẹ thay, Thương thì thương vậy,
chẳng tày trưởng nam ; Chẳng tham bồ
lúa anh đầy, Tham ba hàng chữ cho tày
thế-gian CD !! dt. Sánh bằng : *Ai tày, chí tày,*
sánh tày, ví tày !! tt. Lụt (nhụt) : *Đao*
tày.

tày đình tt. Bằng cái đình, thật lớn : *Toan*
gioe cái vạ tày đình cho ai K.

tày trời tt. Bằng trời, hết sức lớn : *Cái tội*
tày trời.

TÁY trt. Mót-máy tùng tí : *Bàn tẩy, cắn*
tẩy.

táy-mót dt. Thủu, lượm, vơ-vét tùng chút
nhỏ-nhỏt : *Táy-mót cho lầm, chừa chết*
cũng nắm hai bàn tay không.

táy-táy tt. Tân-nǎn, vụn-ván, nhỏ-mọn : *Nhặt*
chi thứ đồ táy-táy.

TÁY-MÁY dt. Clg. Tháy-máy, tờ-mò, rờ vào
xem : *Tay chân táy-máy.*

TAM st. Ba : *Tam sao thất bồn ; Tam niêm*
nhũ bộ ; Nhất bất quá tam.

tam-bản dt. Thuỷn nhỏ : *Đóng một chiếc*
tam-bản 50 giờ.

tam-bàn dt. Bàn (bồn) thứ ba : *Tam-bàn ấn-*
cảo.

tam-bành dt. (truyền) : Ba vị hung-thần trong
mình mỗi người là Bành-Kiêu, Bành-Chết,
Bành-Sư chia nhau ở trong óc, trán và
bung đẽ giục người nồng ténh làm bảy !!
(B) Cơn hung-dữ (phần nhiều thường
dùng cho đàn-bà) : *Nồi tam-bành.*

tam-bão dt. Ba vật báu (trong vũ-trụ) là :
Mặt trời, mặt trăng và sao !! (Phật) : Ba
diều quý là Phật-bảo (người tu đặc-đạo),
Pháp-bảo (phép Phật nhiệm-mầu), Tăng-bảo
(Thầy tu chỉ bảo đường lối tu-niệm).

tam-bất-hủ dt. Ba điều không khi nào mất :
lập-đức, lập-ngôn và lập-công : *Này tam*
bất-hủ của ta, lập-công, Lập-đức cùng là
lập-ngôn.

tam-bất-khứ dt. (Phép) : Ba điều ~-ăn-cản
sự dè vợ do Quốc-triều hình-luật ưng : 10)

Có đê tảng nhè chõng 3 năm (Đữ canh tam-niên-tang); 2o) Lấy nhau trước nghèo sau giàu (Tiền bần-tiền, hậu phú-quý); 3o) Lúc đi lấy chõng có nhè ở, khi chõng đè trở về không nơi nương-trú (Hữu sở thú, vô sở hoạn); đều được một trong ba điều ấy, luật Thất-xuất cũng không được áp-dụng (X. Thất-xuất).

tam-cá-nguyệt dt. Kỷ 3 tháng trong năm.

tam cang (cương) dt. Ba giềng mới trong xã-hội theo luân-lý đạo nho: 1o) Vua-tôi (Quản-thần-cang); 2o) Cha-con (Phu-tử-cang); 3o) Chồng-vợ (Phi-thê-cang).

tam-cang-linh dt. X. Tam cương-linh.

tam-cấp dt. Ba bức, ba nắc thang: Võ-môn tam-cấp II (thìth) Bức thèm đè bước lên nền nhè: Đè giày guốc ngoài tam-cấp trước khi vô lạy (lẽ) Phật.

tam cô dt. Ba chức quan xưa dưới bức Tam-công: Thiếu-sư, Thiếu-phó, Thiếu-báo.

tam cô lục bà dt. (truyền): Ba cô: cô vãi (ni-cô), cô dạo (đạo-cô), cô bóng (quái-cô) và sáu bà: bà nội-trợ (nha-bà), bà mai (mai-bà), bà thầy dạy (sư-bà), bà lo việc cùng - cấp (kiền-bà), bà lo việc thuộc (cực-bà), bà mụ (òn-bà) là những người thường đem đường, dạy việc tà-dâm (theo quen-niệm xưa).

tam-công dt. Ba chức quan lớn nhất đời xưa ở Trung hoa là: Thái-sư, Thái-phó, Thái-báo ở nhà Châu; Đại-tu-mã, Đại-tu-dồ, Đại-tu-không ở nhà Tây-Hán; Thái-công, Tu-dồ, Tu-không ở đời Đông-Hán.

tam-cực dt. Clg. Tam-đực hay Tam-tài, ba điều ham muốn của con người về sinh-lý: Ăn uống, ngủ-nghệ, dâm-đục.

tam-cương-linh dt. Ba giềng-mỗi cốt-yếu của người lo việc dân việc nước: Minh-đức (giữ tánh cho trong sạch), Tân-dân (cải-cách luân-luân đời sống của dân), Chí-chí thiện (Hai điều dạy trên phải làm cho tới nơi tới chốn).

tam chướng dt. (Phật): Ba điều trớ-ngej cho việc tu-hành và cõi bô oan-nghiệp: Tham, sân, si.

tam-dân dt. X. Tam-dân chủ-nghĩa PH. III.

tam-diện-hình dt. (H): Hình trong không-cosien được giới-hẹn bởi ba đoạn thẳng phết-xuất từ một điểm và không cùng nằm trong một mặt phẳng, nhưng từng đôi một, ba đoạn thẳng tạo nên ba mặt phẳng cắt nhau theo ba đoạn thẳng ấy (tièdre).

tam-diệp dt. (thực): Lé phụ kép thuộc bậc nhì,

có thè mang thêm tú-diệp (X. Lé phụ kép).

tam-dục dt. Ba mân dạy: Ðức-dục (dạy về đức-hạnh), Trí-dục (dạy về chữ-nghĩa cho mồ-mang), Thể-dục (dạy rèn-luyện thân-thở).

tam da dt. Ba điều sung-sướng trên đời: Ða-phu-oc (Nhiều hạnh-phúc), Ða-lộc, (Nhiều lương-bằng, cùa-cài), Ða-thọ (Nhiều tuổi).

tam đại dt. Ba đời ông cha thuộc lý-lịch một người: đời ông cố, đời ông nội, đời cha II (R) Cù, hư, lão-thời: Đời tam-đại, việc hồi tam-đại còn nhắc lại.

tam đại phát-minh dt. Ba món mồi-mồi của người chúa Á tìm ra, bày ra: Thuốc súng, mây in, kim chi-nam.

tam đạt-đức dt. Ba đức tốt của con người: Nhân, Trí, Dũng.

tam-dầu-chế dt. Chế-độ trị nước do ba người đứng đầu điều-khiển (cốt đê kiềm-soát nhau cho đứng đưa đến đặc-tài).

tam-dình dt. Ba phần đều nhau ở khuôn mặt theo sách tướng: Thuợng-dình (trán, từ mí tóc đến khoảng giữa hai cheng-mày), Trung-dình (từ khoảng giữa hai cheng-mày đến chót mũi), Hẹ-dình (từ chót mũi đến chót cằm).

tam-diêm dt. Ba diêm chính của một Hội bí-mật len-tràn khắp thế-giới từ thế-kỷ VIII: Hội-viên phải xem nhau như anh em, giúp đỡ nhau bả-cứ nơi nào, không phân-biệt gai-cáp và chùng-tộc.

tam-doan-luận dt. Phương-pháp luân-lý chia câu nói thành ba đoạn: 1o) Đại - tiền - đe, 2o) Tiêu - tiền - đe, 3o) Kết - luận: Con người ai cũng phải làm-lẫn (1o), mà quan toà là con người (2o), vậy quan toà có khi cũng làm-lẫn (3o).

tam-dò dt. (truyền): Ba đường ác-nghiệt mà ai cũng phải chịu nếu không tu-hành đắc-đạo để tránh luân-hồi: Ðịa-ngục (ở luân nơi đó chịu hành-phạt), ngạ-quỷ (làm quý đối với-vợ), súc-sanh (đầu-thai làm thú-vật nhè cho người ta hành-hạ và ăn thịt).

tam-dò lục-đạo dt. (truyền): Ba ngò sáu đường đè đi đầu-thai: Thuợng-dò-giá, Trung-dò-giá, Hẹ-dò-giá (Tam-dò) và thằn-tiên, quý đối, súc-sanh, sang-giàu, nghèo-khổ, tu-la (lục-đạo).

tam-giác dt. (H): Ba góc: Hình tam-giác, tam-giác cân dt. (H): Hình tam-giác có 3 góc cân bằng nhau, bằng 2 hình tam-giác vuông.

tam-giác-đặc dt. (chm) : Công-tác trắc-dịa nhằm đặt những điểm tựa để làm một cái giàn cho việc đo-đạc chi-tiết địa-hình địa-vật để lập bản đồ về sau; vì phải dùng phương-pháp tam-giác-lượng để đoán vị-trí các điểm tựa ấy, nên chúng được cấu-kết thành một hệ-thống hình tam-giác (*Triangulation*).

tam-giác-đặc bô-trợ dt. (chm) : Công-tác tam-giác-đặc thứ-cấp, bô-trợ cho hệ-thống tam-giác-đặc trung-cấp, với mỗi cạnh tam-giác-hình chừng 2km trở lại; công-tác này được áp-dụng trên những vùng đất rộng, trống-trái và đất ít phân manh; để làm công-tác này thì không cần tam-giác-đặc tiêu-cấp (*Triangulation subsidiaire*).

tam-giác-đặc cơ-bản dt. (chm) : Công-tác đo-đạc đại-quy-mô, có mục-dịch đặt những điểm tựa căn-bản cách xa nhau hàng ba mươi đến bốn mươi km, cấu-kết thành một hệ-thống tam-giác-hình, bao-trùm toàn lãnh-thổ một nước; những điểm tam-giác-đặc đầu-tiên đó dùng làm cơ-bản cho những hệ-thống tam-giác-đặc nhặt hơn tuân-tу đặt thêm để đo chi-tiết địa-hình địa-vật (*Triangulation fondamentale*).

tam-giác-đặc đại-thể dt. (chm) : Nh. Tam-giác-đặc cơ-bản (*Triangulation générale*).

tam-giác-đặc địa-chánh dt. (chm) : Công-tác tam-giác-đặc thứ-cấp nhằm lập một hệ-thống điểm tựa cách nhau không hơn ngàn thước (*Triangulation cadastrale*).

tam-giác-đặc khe toả dt. (chm) : Một phương-pháp tam-giác-đặc bằng hình chup trên máy bay (*Triangulation par fentes radi-siles*).

tam-giác đều dt. (H) : Hình tam-giác không đặc-sắc, khác hẳn các hình tam-giác đặc-biệt như tam-giác cân, tam-giác vuông, v.v... (*Triangle équilatéral*).

tam-giác đồng-dạng dt. (H) : Những hình tam-giác có cạnh bằng nhau cùng dài một và đối-ứng nhau (*Triangles semblables*).

tam-giác vuông dt. (H) : Hình ba góc có một góc vuông 90 độ (bằng nửa tam-giác cân).

tam-giáo dt. Ba *đạo-giáo* lớn ở Á-đông: *Nho-giáo*, *Phật-giáo* và *Lão-giáo*.

tam-gláپ dt. Ba *bực* *đỗ* ở các kỳ thi hội và thi đình xưa: 1o *Trạng-nguyên*, *Bảng-nhân*, *Thám-hoa*; 2o *Hoàng-giáp*; 3o *Tiến-sĩ*.

tam giói dt. (truyền) : Ba cõi trong trời đất: 1o *Cõi Tiên Phật*, 2o *Cõi thế-gian*, 3o *Cõi âm-tỷ* II (Phật): Ba cõi của sinh-vật:

1o *Cõi* của mọi loài còn có *lòng ham muôn*; 2o *Cõi* của mọi loài hết *lòng ham muôn* nhưng vẫn còn *hình-sắc*; 3o *Cõi* của mọi loài hết *sắc-tuồng* và được *hưởng* *thú-vô-thượng*.

tam-hoàng dt. X. PH. III.

tam-hòn thết-phách dt. Ba *hòn* *bảy* *vía*.

tam-hợp dt. Ba *chất* *trộn* *chung* *thành* *hở* *dè* *xay* *cát*: Vôi, cát và nước II (thith) Thứ vôi trộn với tro và muối dè tráng nền nhà hay sân: Nhà dò tam-hợp.

tam-huyền dt. Tên *thứ* *dàn* *ba* *dây*, *thường* *gọi* *là* *dàn* *tam*.

tam-hường dt. (bắc) : Món đồ hột trong bồn có lanh thè dè tính ăn thua: Đồ tam-hường.

tam-kỳ-lệ dt. Ngã ba, *nơi* *rẽ* *ba* *ngã*.

tam-khôi dt. Clg. Tam-nguyên, người dỗ đầu cả ba khoa thi xưa là: Hương, hội, đình.

tam-long dt. (thực) : Loại cây giống long-nhân, lá lớn như lá mít, tháng 5 nở hoa kết trái, tháng 9, 10 trái chín, được nấu ăn thế cơm khi cần.

tam-lăng-hình dt. Hình *món* *đồ* *có* *ba* *sóng* *tạo* *ba* *mặt* *hình* *chữ* *nhật*, *hai* *dều* *là* *hình* *tam-giéc* (*prisme*).

tam-lăng-thảo dt. (thực) : Loại cỏ khí bình, vị đắng, công-dụng như hương-phụ,

tam-lực dt. Ba *cách* *cầm* *quân* *dánh* *giặc*: *Tướng-lực*, *quân-lực*, *trận-lực*.

tam-mộc dt. Ba *thú* *gông* *thời* *xưa*: *Nửa*, *khoá* *tay*; *Già*, *trắng* *ở* *cò*; *Cùm*, *xích* *ở* *chân*.

tam-muội dt. (Phật) : Ba điều mê tối là: *Tham*, *sân*, *si*; *Ước* *siêu* *tam-muội*, *Ngõ* *thoát* *cứu-huyền* SV.

tam-nông dt. Ba *hàng* *người* *sống* *về* *nghề* *làm* *ruộng*: *Phú-nông*, *trung-nông* *về* *bền-nông*.

tam-ngu dt. Lễ *cầu* *cho* *vong-hồn* *người* *chết* *được* *yên-tĩnh* *seu* *lễ* *tái-ngu*, *tức* *ngày* *thứ* *ba* *sau* *khi* *chôn*; *nhưng* *dè* *tránh* *kỵ*, *người* *ta* *thường* *chọn* *mặt* *trong* *các* *ngày* *thên*, *bính*, *tuất*, *canh*, *nhâm* (X. *Tế-ngu*).

tam-nguyên dt. X. Tam-khôi.

tam-nguyên dt. Ba *ngày* *rằm* *lớn* *trong* *năm* *là*: *Thượng-nguyên*, *rằm* *tháng* *giêng*, *Trung-nguyên*, *rằm* *tháng* *7* *và* *Hè-nguyên*, *rằm* *tháng* *10* II *Ba* *vị* *thần* *căn-bản* *của* *loài* *người*: *Thượng-nguyên*, *Trời* *bản* *phước*, *Trung-nguyên*, *Đất* *xá* *tội* *và* *Hè-nguyên*, *Nước* *giải* *tai* *ách*.

tam-nghi dt. Ba vì trong vũ-trụ : *Troi, Đất và người.*

tam-nghiệp dt. (*Phật*) : Ba nghiệp-chương : *Khuê-nghiệp* (do miệng thốt); *Thân-nghiệp* (tự mình làm ra) và *Ý-nghiệp* (tự ý nghĩ ra).

tam-nhân-xung đdt. Những tiếng dùng chỉ người vâng mạc như : *Y, hồn, nó, anh ta, v.v... ,*

tam-nhất-trí dt. Ba điều nhất-trí trong phép soạn kịch ở Âu-châu trước thế-kỷ XIX : nhất-trí về thời-gian (trong một ngày hay một lúc thôi); nhất-trí về không - gian (ở một nơi thôi) và nhất-trí về sự-tình (một cốt chuyện thôi).

tam-pháp dt. Tùa án cao nhất của nước Nam thời xưa gồm Bộ Hình, Đô-sát-viên và Đại-lý-tự dành cho các vụ án lớn : *Gióng trống toà Tam-pháp.*

tam-phân dt. Chia ra ba phần : *Rút ruột Vương, tam phân thiên-hệ.*

tam-phủ dt. (truyền) : Ba nơi định-đoạt số-phận con người : *Thiên-phủ, Địa-phủ, Thủy-phủ.*

tam-quan dt. Cửa có 3 lối đi trước cửa : *Cửa tam-quan.*

tam-quang dt. Ba thứ có nhiều ánh - sáng nhất trong vũ-trụ : *Mặt trời, trăng và sao.*

tam-quân dt. X. Ba quân.

tam-quy dt. (*Phật*) : Ba nơi theo : *quy-y Phật, quy-y Pháp, quy-y Tăng.*

tam-quyền dt. Ba quyền trọng-yếu nhất trong một nước : *quyền Lập-pháp, quyền Tư-pháp và quyền Hành-pháp.*

tam-sanh (sinh) dt. Ba kiếp của một con người : *kiếp trước, kiếp này và kiếp sau.* Xt. Ba sinh.

tam-senh (sinh) dt. Ba con vật thường dùng cúng-lễ là bò, heo, dê // Ba món ăn đựng chung một đĩa thố cho bò, heo và dê là miếng thịt luộc, con cua luộc và cái trứng vịt luộc : *Đem bộ tam-senh cáo đeo-lộ* // (*lóng*) : Ba ba, ba người chơi thân và thường đi chung : *Troi nguyên một bộ tam-senh.*

tam-sơn dt. Ba đợt, ba lớp chất lèn nhau : *Cái kỵ hình tam-sơn.*

tam-tai dt. Ba nẹn chung, lớn là : *Béo, lụt, cháy nhà; nhỏ là : Mất mùa, giặc-giã, binh dịch.*

tam-tài dt. Nh. *Tam-nghi* // Ba màu xanh, trắng, đỏ : *Cờ tam-tài.*

tam-tam-chẽ dt. Phép tò-chức quan-đội theo lối nhân ba như : ba người thành một tiêu-tồ, ba tiêu-tồ thành một lồ ; ba tiêu-đội thành một trung-đội, v.v... .

tam-tấu ngũ-thẩm dt. Tàu lèn vuas ba lèn, thẩm-vấn năm lèn, phép xét - xử án-mạng thời xưa.

tam-tín dt. Ba điều tin, ba chữ tín : *Tụ-tín* (tin lấy minh), *tín-nhiêm* (đặt lòng tin nơi người), *tín-ngưỡng* (tin-tưởng tôn-giáo hay chủ-nghĩa).

tam-tinh dt. Ba vì sao chỉ việc cưới hỏi // (R) Đèn ba ngọn : *Bí đánh một thoi tết-hoa tam-tinh.*

tam-tinh dt. Ba điều xét, minh của người xưa ở mỗi ngày : *Có mưu việc quay cho người không? Có thất-tín với ai không?* Dạy học-trò (hoặc người) có cầu-thở không?

tam-tieu, dt. (Y) : Ba tầng hoà-khí, tức ba ngăn trống trong thân mình : *Thượng-tiêu* (ngăn trên, nơi chứa phổi, tim, gan); *Trung-tiêu* (ngăn giữa, nơi chứa bao-tử, lá - lách, ruột non); *Hạ-tiêu* (ngăn dưới, nơi chứa bụng đáy, ruột già).

tam-tòng (tùng) dt. Ba điều phải tuỳ-thuộc của người dàn-bà theo luân-lý đeo nho : *Tại già tùng phụ* (chưa lấy chồng thì tuỳ-thuộc nơi cha); *Xuất-giá tùng phu* (lấy chồng phải tuỳ-thuộc nơi chồng). Phu tử tùng tử (Chồng chết phải tuỳ-thuộc nơi con).

tam-tộc dt. Ba họ : họ cha, họ mẹ và họ vợ : *Tru-di tam-tộc.*

tam-tông tú-dai dt. (*lóng*) : Cả dòng cả họ, tiếng chửi nặng : *Đào cả tam-tông tú-dai.*

tam-tư dt. Ba điều dầy - động trong lòng : *Ý muôn, tí hiều, trí nhớ.*

tam-thai dt. Nh. *Tam-công.*

tam-thái dt. Ba trạng-thái của vật-thè trong trời đất là cứng như đá, kim-loại..., lỏng như nước, dầu... và nhẹ như không-khí, khói, v.v... .

tam-thặng dt. (*Phật*) : Ba cách chỉ-dẫn người tu cho đặc-đạo là *Bồ-tát-thặng* (cách cao), *Tích-chi-thặng* (cách vừa) và *Thanh-vân-thặng* (cách thấp).

tam-thân dt. Ba tình thân nhất giieve *Cha con, vợ chồng, anh em.*

tam-thể dt. Nh. *Tam-đại.*

tam-thê dt. Ba màu : *Con mèo tam-thê.*

tam-thốn-thiệt dt. Ba tắc lưỡi // (B) Cách nói-nặng, dù-dỗi.

tam-vô dt. Ba điều không : Không già-dình, không tôn-giáo và không quốc-gia.

tam-vô-tư dt. Ba điều chung cho tất cả, không thiên-vị người nào : Trời không che riêng ai, Đất không chở riêng ai, mặt trời mặt trăng không soi sáng riêng ai.

tam-xích-thò dt. Ba thước đất II (B) Lỗ huyệt chôn người chết hoặc cõi chết, nơi yên nghỉ ngàn thu : Vị quy tam-xích-thò.

TÂM trt. Tep-nhẹ, lèm-nham, lộn-xộn, bậy-bạ, tam-bà-dết trt. Bậy-ba, vầy-vá: Nói tam-bà-dết như người: diên.

tam-lép trt. Bé-lép, không nên chuyện gì: Nói tam-lép.

tam-toạng trt. Cầu-thả, không cần-thận: Lèm tam-toạng.

tam-xà-dát trt. Nhiều mòn, nhiều thú lộn-xộn: Kè tam-xà-dát, nghe không hiểu chỉ có. Xt. Tam-xà-dát, xát cù gừng PH. II.

tam-xàm trt. Bé-xàm, vầy-vá, bậy-bạ, không ra chuyện gì cả: Kè tam-xàm, nói tam-xàm.

TÂM trt. Clg. Tâm và Thàm, lan ra bậy-bạ (Xt. Tâm).

tâm-lam trt. Lan ra nhiều nơi, lan rộng ra: Vây tâm-lam.

tâm-thàm trt. Quấy-quá, không ra sự gì: Nói tâm-thàm.

TÂM dt. (đóng): Con tâm : Cương-tâm, đậu-tâm, ngoặt-tâm-mi.

tâm-công dt. Công-việc nuôi tâm.

tâm-chùng dt. Trứng tâm đè gầy giồng.

tâm-chúc dt. Chăn tâm ướm sơ, nuôi tâm và dệt lụa.

tâm-kién dt. (Đy): Cái kén con tâm, khí-ấm, vị ngọt.

tâm-nữ dt. Cô gái (hay đàn-bà) chăn tâm.

tâm-nga dt. Con ngài, loại sâu hoa bướm đê trứng nở ra tâm.

tâm-nghiệp dt. Nghè nuôi tâm.

tâm-tang dt. Tròng dâu nuôi tâm : Nghè tâm-tang ; lo việc tâm-tang.

tâm-tâm dt. Ruột tâm, tíc sơ con tâm từ trong bụng nó kéo ra II (B) Tim óc, công-phu của người hết lòng với nghề mình, sự-nghiệp mình.

tâm-tý dt. Tơ tâm II (R) Việc chăn tâm ướm sơ.

tâm-thực dt. Tâm ăn (lé đau), không thấy nhai mà lá đau hết dần II (B) Xâm-chiếm lân-lền : Dùng thủ-đoạn tâm-thực mà cướp đất người.

TÂM tt. Xấu-hồ, mắc-cỡ : Tâm phu thiên địa (Hồ với Trời Đất).

tâm-đức tt. Xấu-hồ vì thiếu đức (lời khiêm-nhượng).

tâm-hanh tt. Mắc-cỡ đến toát mồ-hôi.

tâm-hận tt. Mắc-cỠ và ǎn-nǎn.

tâm-quy tt. Mắc-cỠ, hò-thẹn.

tâm-tặc tt. Nh. Tâm-quy.

tâm-ťu tt. Xấu-hồ, thẹn-thuồng : Tâm-tu tự-tình.

TÂM-TÂM trt. Đơ-dơ, áu-đờng - đưỉc, hơi tem thòi : Tâm-tạm cho đờ thèm ; tâm-tạm trong thòi-gian ngắn.

TÂM st. Số đếm bằng 2 lần 4, dưới số 9 và trên số 7 : Tám đồng, tám cắc, tám xu Tuổi vừa hai tám.

tám cõi dt. Tám phương-hướng : Đông, Tây, Nam, Bắc, Đông-nam, Đông-bắc, Tây-nam, và Tây-bắc.

tám giờ dt. Tám tiếng đồng-hồ, khoảng ngay giờ dài bằng 8 tiếng đồng-hồ : Mỗi ngày làm tám giờ // Giờ thứ 8 trong ngày (vào buỗi sáng) hoặc giờ thứ 20 (vào ban đêm) : Tám giờ chào cờ ; tám giờ sáng, tám giờ tối.

tám hướng dt. X. Tám cõi.

tám mươi st. Clg. Tám chục, tức tám lần mươi (80) // Tám chục tuồi gọi làt : Năm nay ông ấy được tám mươi.

tám mươi kiếp trt. Đã qua lâu lầm rồi : Việc hồi tám mươi kiếp cung còn nhắc ! // dt. Các kiếp ông bà hồi xưa hồi xưa, tiếng mắng : Ba mươi đời, tám mươi kiếp mấy !

tám ngàn tư st. Số tiền nhiều lắm : Con trai công của tôi giá đáng tám ngàn tư ! Giàu tám ngàn tư.

tám phước dt. Tám phần phước thết của Chúa dành cho (theo đạo Da-tô).

tám pñorong dt. X. Tám cõi.

tám tàn dt. (lóng): Tiếng gọi người hay làm tàn (toàn), hay lên mặt hơn người.

tám tiết dt. Tám tiết trời trong năm là : Xuân-phân, Thu-phân (Nhị-phân), Hạ-chí, Đông-chí (Nhị-chí), Lập-xuân, Lập-hè, Lập-thu, Lập-dâng (Tứ-lập).

tám thơm dt. Tên thứ gạo ngon thơm, thuộc lúa sau mùa tháng 8 : Gạo tám thơm.

tám xoan dt. Thứ gạo nhỏ hột (hạt), trắng và ngọt thơm, thuộc lúa sau mùa tháng 8 : Gạo tám xoan.

TÂM trt. Đờ trong một lúc, không lâu dài : Ăn tạm, làm tạm, ở tạm ; Việc nhè đờ

tạm-thoan-dòng K II tt. Vay mượn, không phải của mình, không vĩnh-viễn: *Dời là cõi tạm; Người dời, của tạm.*

tạm-ảnh dt. Cái bóng thoáng qua II (B) Chốc-lát, thời-gian ngắn.

tạm-biệt dt. Xe nhẹu trong một lúc: *Ciờ xin tạm-biệt, có ngày gặp nhau CD.*

tạm-bợ trt. Đỡ một lúc, không có gì chắc chắn, lâu dài: *Ẵn ở tạm-bợ; lầy nhau tạm-bợ II dt. (R)* Mượn-chắc tiền bợc: *Tạm-bợ chút-định đặng sống qua ngày.*

tạm-cu dt. Clg. Tạm-ngụ, tạm-trú, ở đỡ trong một lúc.

tạm-dụng dt. Dùng đỡ cho có, dùng lầy có: **tạm-định dt.** Dùng lại trong một lúc: *Việc đó xin tạm-định.*

tạm đỡ trt. Đỡ vớt, tuy không hoàn-toàn chớ cũng được: *Làm tạm-đỡ cho rồi; Nói tạm-đỡ cho xong II (R) a* Ở tạm, ở đỡ (trong khi không có chỗ khác): *Tạm-đỡ đây là lâu II b* Mượn đỡ trong một lúc: *Tạm đỡ ít trâm xài trong lúc này.*

tạm yên tt. Yên về mặt lớn (còn nhiều việc lặt-vặt chưa giải-quyet): *Như vậy cũng tạm yên.*

tạm-ngụ dt. X. **Tạm-cu.**

tạm-nhận dt. Nhận đỡ, chịu đỡ: *Tạm-nhận trên nguyễn-tắc.*

tạm-thời trt. Ngay bây giờ, đỡ bảy giờ: *Tạm-thời, anh lấy đỡ chút định; cõi còn lại, tôi sẽ trả cuối tháng này II tt.* Tạm, có tánh-cách ngay lúc đó: *Việc tạm-thời, lời nói tạm-thời.*

tạm-trú dt. X. **Tạm-cu.**

tạm-ước dt. Lời giao tạm, giao-kèo tạm: *Ký kết một tạm-ước về nguyễn-tắc.*

TÂN bt. Rã ra, từ chất đặc thành chất lỏng, từ nguyên thành lè-tè, từ cõi đến hết, từ chung thành riêng: *Hợp tan, lia tan, phá tan, rã-tan, tiêu-tan, vỡ-tan; Nước mắt nhè tan; Sây đần tan nghé; Hết hợp đến tan; Giết tan lũ kién chém ong LVT; Khối tình mang xuồng tuyển-dài chưa tan K II dt.* Đốt những nồi đất mới hay chảo mồi cho tiêu hết hơi đất hơi tan bằng cách đẽ cám vỡ nồi rong thât lâu hay đẽ nước và lá tre vào chảo nấu sôi nhiều dạo: *Tan chảo, tan nồi.*

tan canh trt. Mặn canh nấm là canh chót của một đêm: *Trống đánh tan canh II (R)* Tảng-sáng, gǎn sáng: *Tan canh rồi mà chưa thấy về.*

tan chợ trt. Chợ hêt nhóm, hơi trưa, người mua người bán đã vắng hết: *Đã tan chợ, cần bán-chắc cho ai nữa?*

tan hẫu trt. Mân buồ làm việc nhà nước: *Trống đánh tan hẫu.*

tan-hoa dt. Tan và hoa lắn, pha lắn nheu: *Muối bỏ vào nước thì tan-hoa với nhau.*

tan-hoang bt. Tan-nát hoang-lòn, hờ hại đồ nát cù: *Nói re xấu thiếp hờ chàng, Nó giận nó phá tan-hoang cửa nhà CD.*

tan hợp bt. Tan và hợp, khi tan khi hợp, không chắc-chắn bền-bỉ: *Tan hợp vô chừng; Kẽ hêt nỗi tan hợp.*

tan máu dt. (Y): Tác-dụng các vị thuốc làm cho máu lưu-thông dễ, không động lại một chỗ (décongestionnant).

tan mây trt. Mây đậm dày bay tan ra khi tạnh mưa hay khi hêt chuyền mưa: *Gió thổi tan mây, trời cũ tan mây.*

tan nát trt. Nát vụn re: *Đánh rơi cái chén bể tan nát II (R)* Nh. **Tan-hoang:** *Làm tan-nát cơ-nghiệp II (lóng)*: Tùng người và dù cù: *Nó chửi tan-nát hết ông bà.*

tan-rã bt. Bấy và rã ra: *Chết lau, thịt da tan-rã cõi II (R)* Tân-mác ra nhiều nơi: *Gia-dinh tan-rã.*

tan-sương trt. Hết mù-sương khi mặt trời mọc, tức lúc gần sáng: *Lúc tan sương; Tan sương đầu ngõ, rã mây cuối trời K.*

tan-tác tt. Tè-tơi, nát vụn và rời ra nhiều nơi: *Kêu lâm lại càng tan-tác lâm N.h. Chính II (B)* Hờ-hai và chia-lia: *Nhì nhè tan-tắc, nỗi thên lác-lặc K.*

tan-tành trt. Nh. **Tan-nát:** *Tai ngọt mắt lèp thuở tan - tan-nát TTT II* Nh. **Tan-rã (B)** Mây khi gặp được ban lèn, trách trời với sêng, tan-tành đôi ta CD.

tan-xương nát thịt tt. Chết cách đau-đớn, xương thịt rã-rời: *Bị xe lửa cán tan xương nát thịt II (P)* Bị đánh, bị tra-tấn nặng-nề.

TÂN bt. Ác, hại, xấu-xa: *Béo-tan, đói-tan, hung-tan, tồi-tan, tham-tan II* Chết, hết, tiêu-tan: *Canh tàn, dời tàn, hơi tàn; Cây đẽ cũ, con yến rũ, cây đẽ tàn, Bao-nhiều lá rụng, thương nặng bã' nhiêu CD II* Héo lẹn, suy mòn, gãy chết, gãy hết: *Chiều tàn, tro tàn; Hoa tàn nhuy rữa; Vườn xuân hoa nở đầy giàn. Ngán con ong lai kèo tàn nhuỵ hoa CD II* Cái còn lại sau khi cháy: *Tàn đóm, tàn hương, tàn thuốc; Cháy nhè, tàn bay đở trời.*

tàn-ác *tt.* Tàn-nhẫn ác-nghiệt, ác-hết chỗ nói : *Con người tàn-ác.*

tàn-bạo *tt.* Hung-bạo và ác-dộc : *Ông vua tàn-bạo, chánh-sách tàn-bạo.*

tàn-binh *dt.* Lính thua trận còn sống sót : *Kéo tàn-binh về.*

tàn-bộ *dt.* Nh. Tân-binh.

tàn-bôι *đt.* Chén đã cạn rượu : *Tàn-bôι lanh-chích* (Đồ ăn đã uống còn thừa lại).

tàn-búc *đt.* Bức người cách tàn-nhẫn, không nương tay.

tàn-canh *đt.* Cen tàn, lúc gần sáng : *Tiêng ầm-chung đánh lúc tàn-canh VD.*

tàn-cuộc *tr.* Môn cuộc : *Tàn-cuộc, ai nấy đều mệt ngắt; Choi đèn tàn-cuộc, không ẩn thua gì hết.*

tàn-chính *dt.* Chính-trị tàn-bạo.

tàn-chiếu *đt.* Ánh-sáng leo-lết *II (B)* : Mặt trời sắp lặn.

tàn-diệt *dt.* Tiêu-diệt, phá tan, huỷ-diệt hết.

tàn-dur *tt.* Còn sót lại.

tàn-dương *dt.* Nh. Tân-chiếu.

tàn-dâng *dt.* Đèn lụn gần tắt.

tàn-diểu *thuốc tr.* Cháy gần hết điểu thuốc đang hút : *Hút tàn-diểu thuốc này II* Trong khoảng thời-gian ngắn : *Chưa tàn-diểu thuốc, đã tới nơi rồi.*

tàn-đông *dt.* Cuối mùa đông, lúc gần tết.

tàn-hè *dt.* Lúc cuối mùa hè.

tàn-hại *đt.* Hại cách tàn-nhẫn : *Chiến-tranh tàn-hại dân lành.*

tàn-hao *tt.* Hư-hại, hao tổn.

tàn-hoa *dt.* Hoa tàn, hoa nở hết súc rồi héo *II (B)* Gái đẹp về già : *Tàn-hoa bại-liễu.*

tàn-hoại *tt.* Tan-tành bại-hại.

tàn-hoành *tt.* Nh. Tân-bạo.

tàn-huy *dt.* Nh. Tân-chiếu.

tàn-huỷ *dt.* Phá bỏ hết.

tàn-y *dt.* Áo cũ : *Xếp tàn-y lại để dành hơi Tr-đức.*

tàn-khốc *tt.* Tân-nhẫn khốc-khại : *Chiến-tranh tàn-khốc.*

tàn-lan *dt.* Tơ nhện hùm, trắng và dai, giăng ở tàn cây, dây thép, qua mùa nắng gió bay tản-mác khắp nơi.

tàn-lạc *đt.* Giết hết, giết cách tàn-nhẫn.

tàn-lửa *dt.* Đám lửa, vật cháy gần hết : *Tàn lửa bay khắp.*

tàn-mạt *tt.* Nghèo xơ-xác : *Hại cho tàn-mạt.*

tàn-miếng *trầu tr.* Hết nước cốt của miếng trầu đang nhai : *Tàn miếng trầu này, súc*

mivery rồi đi ngủ II Trong khoảng thời-gian ngắn : *Và đi nây-siời chỗ tàn miếng trầu chớ không lâu.*

tàn-mộng *đt.* Chuyện chiêm-bao còn nhớ ít nhiều.

tàn-niên *đt.* Năm tàn, cuối năm *II (B)* Tuổi già : *Còn cháu: an-uý lúc tàn-niên.*

tàn-nghẹt *đt.* Trắng khuyết gần hết.

tàn-ngược *tt.* Tân-ác bạo-ngược : *Cách đổi-dài tàn-ngược.*

tàn-nhang *dt.* Đầu cây hương đang cháy hoặc đã tắt *II* Điểm đèn đèn hay nòi trên da mặt : *Phé tàn-nhang.*

tàn-nhẫn *tt.* Ác cách nhẫn-tâm, không hề nương tay : *Thiệt là tàn-nhẫn!*

tàn-nhật *dt.* Mặt trời chiều, gần lặn.

tàn-phá *dt.* Phá-hại tàn-hoang : *Chiến-tranh tàn-phá quê-hương.*

tàn-phế *tt.* Có tật-nguyễn, hết xài : *Ra thân tàn-phế.*

tàn-quân *dt.* Nh. Tân-binh.

tàn-sanh (sinh) *tt.* Sống sót, còn sống trong khi có nhiều người đã chết.

tàn-sát *dt.* Giết không nương-tay : *Cả gia đình bị tàn-sát hết.*

tàn-tạ *tt.* Suy-kém, hèo-hon : *Canh nhè tàn-tạ; nhan-sắc tàn-tạ.*

tàn-tặc *tt.* Nh. Tân-bạo.

tàn-tật *tt.* Tật-nguyễn, có mệt hay nhiều bọ-phận trong thân-thề không dùng được : *Người tàn-tật.*

tàn-tệ *bt.* Tác-tệ, bạc-ác tệ-hại : *Con người tàn-tệ, đổi-xứ tàn-tệ với anh em.*

tàn-tich *dt.* Dấu vết đe dọa : *Nó đi rồi thì không còn tàn-tich chi cả II (Đy)* : Làm tiêu-tan những gì tích-lũy lâu ở một chỗ trong mình.

tàn-tôn *dt.* Cặn rượu còn trong chén.

tàn-túc *dt.* Hơi tàn, lúc gần chết.

tàn-tửu *dt.* Rượu uống thừa iải.

tàn-thu *dt.* Cuối mùa thu : *Buồn tàn-thu.*

tàn-thuốc *dt.* Đoạn ngắn của đầu điểu thuốc còn lại phải bỏ : *Lượm tàn-thuốc.*

tàn-trận *dt.* Cuối trận giặc, lúc gần kết-liễu : *Tàn-trận, thây nằm lèn-nghèn.*

tàn-vũ *tr.* Tân cây mua, mua vừa tạnh.

tàn-xuân *dt.* Cuối mùa xuân *II (B)* Quá thi, lỡ thi, lúc người gái quá tuổi sung sức, đẹp-deo.

TÀN *dt.* Vật che nắng theo nghi-lễ trong các đám rước, đám ma, hội-hè, hình tròn dài

bằng hàng thêu, cán dài: Có vát và mói thanh-nhèn, Không-durable ai dễ cầm tay che cho CD II (R) Nhánh và lá giờ ra: Cây lớn tàn; Tiết cây cội lớn không bông, Tiết vươn cút rậm có hàng không bông CD. tàn cây dt. X. Tân (R): Nghỉ mát dưới tàn cây.

tàn giấy dt. Cây tàn bằng giấy có in hình hít bít, giữa có ống cắm đèn cây đè trên con cành chơi đêm râm tháng 8 âm-lịch (trung-thu).

tàn hoa dt. (thực): Clg. Cờ, cọng lớn mang nhiều hoa, ở một điểm mỗi hoa có một cọng nhỏ nhô lên bằng nhau như ngô (bắp), đình-lặng (ombelle).

tàn lọng dt. Cây tàn và cây lọng, đồ che nắng theo nghi-lề: Tân lọng xué-xang.

tàn quạt dt. Cây tàn và cây quạt to hình thuỷ hợi khum hoặc hình trái tim, tất cả đều là đồ nghỉ-lề.

tàn vàng dt. Tân thêu chỉ vàng: Vua Ngô bẩm-sáu tàn vàng, Chết xuống âm-phủ chênh mang được gi CD.

TÀN bt. (lóng): (Do Toàn trong câu «văn võ song toàn» nói trái): Hay, giỏi hơn hết: Anh làm như anh tàn lầm vậy! // Lên mặt, đứng-đợt ra, tự cho là giỏi không ai bằng: Làm tàn, sự tàn, Tân Tân // Ròng, không pha trộn (cũng do Toàn nói trái).

tàn-cầu trt. Khắp cả, đâu đâu cũng không bằng: Hay tàn-cầu, ngon tàn-cầu (Do toàn-cầu nói trái và suy rộng).

tàn-hường tt. Đò cù, không có mặt đen, nói về mòn tàn-hường, đồ được bốn mặt Tứ và hai mặt Nhất, lấy được Trạng.

tàn mì dt. Bát mì rộng, không pha trộn với bột khác: Dánh bò bông làm bằng bột tàn mì, Trứng gà khuấy lộn, nổ quỳ bốn chén CD.

tàn tài tt. X. Toàn-tài: Tân tài dù!

TÁN dt. Võ cho tà đầu: Tân ri-vé II dt. Đinh óc đầu tà có rãnh ở giữa: Con tán.

tán định dt. (chm): Phương-pháp ráp nối hai miếng kim-loại bằng những cộng sắt hình trụ có một đầu tà săn gọi định-tán, đặt định-tán vào lỗ khoan sẵn, đập hơi tà đầu kia rồi chopy cho tròn bằng cái chopy định-tán (Clg. Tân ri-vé).

tán định nóng dt. Lối tán định từ 10 mm sắp lên, đốt định đến hồng lợt mới đặt vào lỗ đã khoan sẵn mà tán thật nhanh theo phương-pháp trên.

tán định nguội dt. Lối tán định từ 10 mm trở xuống, nướng đồ định, để nguội rồi mới tán theo phương-pháp trên.

tán ri-vé (rivet) dt. X. Tân định.

TÁN dt. X. Tân: Loạn-xa phụng-tán II (R) Vòng sáng ứng chung - quanh mặt trăng: Trăng đêm nay có tán; quăng cạn tán mua!! Cái bao đèn: Tân đèn.

TÁN bt. Cà, nghiền cho nhuyễn: Tân thuốc, tán nhuyễn; Dao cỏ, thuyền tán II Tân, gọi thứ thuốc uống nhuyễn nhuật: Thuốc tán; Ceo, đơn, huờn, tán II Clg. Tân, tan, lia tan, rải-rác nhiều nơi: Các-tán, ly-tán, phân-tán, tú-tán, thất-tán.

tán-bại dt. Thua chạy tú-tán: Quân-sĩ tán-bại.

tán-binh dt. Lính đi rải-rác nhiều nơi (không tệp-hợp một chỗ).

tán-bố dt. Sắp rải-rác nhiều nơi.

tán bộ dt. Đi bách-bộ tới lui.

tán-cử dt. Ở rải-rác ra, không giüm lại một chỗ.

tán-dởm trt. Vỡ mặt, mặt tan ra, nói lúc hoảng sợ: Kinh-tâm tán-dởm.

tán-hoán trt. Rã ra mỗi người một nơi: Sợ chạy toán-hoán II thíh: Mất cả, không còn ai: Cảnh-sát tối, thì họ di tán-hoán hết rồi.

tán học trt. Tari học, hết giờ học (học-trò về hết).

tán-hội dt. Giải-tán, rã ra, làm tan một đám đông.

tán-loạn trt. Clg. Toán-loạn, tan rã lộn-xộn: Họ sợ nên chạy tán-loạn cả.

tán-loạn xà-bì trt. (lóng): Nh. Tân-loạn.

tán-mại dt. Bán lẻ.

tán-mạn trt. Tân-mác, rời-rạc, lè-tè cùng khắp.

tán-quang dt. (V): Hiện-tượng của ánh-sáng đi ngang một gương mờ bị phản-chiếu trở lại và không truyền thẳng ra nữa (diffusion).

tán-sắc-tính dt. (V): Hiện-tượng một tia sáng trắng bị phản-tich làm nhiều màu khi xuyên qua một lăng-kính (dispersion).

tán-tiến dt. Một-một, heo-lén tiền của: Gấp lục-tán-tiến.

tán-tện trt. Tan hết, không còn chút nào: Tân-tện lương-tâm (Hết sức tàn-nhẫn, không còn chút lương-tâm nào cả).

tán tụ dt. Tan ra rồi tụ lại, cú thể mãi: Tân tụ là lê tụ-nhiên trong trời đất.

tán-thất dt. (Pháp): Thủ-lạc, mất-mát, không

- còn nguyên : *Sự tân-thết các bằng-chứng vi thời-gian.*
- tán-thị** tr. Tân chợ // dt. Chợ trưa.
- tán-trí** dt. Đè rải-rác nhiều nơi.
- tán-triều** tr. Bài trào, tan buỗi chiều xưa.
- tán-uất** dt. Làm tan hơi nghẹt : *Thuốc tán-uất.*
- tán-văn** dt. X. Tân-văn.
- TÂN** dt. Khen nịnh, bành-bạc, nói nhiều : *Bền-tân.*
- tán-chuyện** dt. Kéo dài câu chuyện, thêu-dệt, thêm-thắt câu chuyện, cho đậm-dà : *Vừa uống trà, vừa tán-chuyện.*
- tán-dóc** dt. Nói dóc nhiều chuyện : *Ngồi tán-dóc.*
- tán-gái** dt. O, khen sắc đẹp, khen lời nói có duyên..., cốt lấy lòng cô gái trước rồi đi lừa tới đề-nghị kết duyên.
- tán-gẫu** dt. Bàn chuyện không đâu cho vui : *Nắm ba anh em ngồi tán-gẫu.*
- tán-hươu** **tán-vượn** dt. Kiếm chuyện nói cho vui tai cốt lấy lòng người.
- tán-ma** **tán-manh** dt. Nh. Tân hươu tân vượn.
- tán-rộng** dt. Bàn rộng, nói rộng câu chuyện ra.
- tán-tinh** dt. Khen lũy khen đè cốt lấy lòng và dụ-dỗ người : *Tán-tinh con gái người ta.*
- TÂN** dt. Khen-ngợi, thuận theo // dt. Chúc quan xưa // Tân-văn gọi làt : *Bài tân.*
- tán-dương** dt. Kê cái hay, cái tốt của người ta mà khen-ngợi : *Tán-dương phàm-hạnh một người đàn-bà.*
- tán-dồng** dt. Tân-thành và biều-dồng-tình lúc cho là phải và thuận theo : *Tán-dồng ý-kiến của bạn.*
- tán-hứa** dt. Tỏ ý tán-dồng.
- tán-lý** dt. Giúp đỡ công-việc // dt. Chức quan vẫn giúp việc cho một ông quan khác lớn hơn : *Tán-lý bô-vụ.*
- tán-mỹ** dt. Ngợi-khen.
- tán-nịnh** dt. Khen nịnh, khen lấy lòng.
- tán-phục** dt. Khâm-phục; khen thầm trong bụng và phục.
- tán-tụng** dt. Khen dồi, khen lấy khen đè : *Phe-dâng thường tán-tụng nhau.*
- tán-tương** dt. Chức tham-mưu một đạo binh : *Tán-tương quān-vụ.*
- tán-thán** dt. Nh. Tân-tụng.
- tán-thành** dt. Cho là phải : *Ý-kiến hay, ai lại chẳng tán-thành.*
- tán-trợ** dt. Nhện cho là hay, là đúng và giúp

- vào : *Hội-viên tán-trợ.*
- tán-văn** dt. Bài văn văn có đối hoặc không, mỗi câu bốn, năm chữ, viết đè khen-ngợi phàm-hạnh, công-đức một người.
- TÂN** bt. Clg. Tân, rải-rác : *Chạy tân, di tân; Tân ra bốn phía // Thông-thà : Đào-tân, nhèn-tân, phóng-tân, thư-tân.*
- tân-bộ** dt. Thả bộ, di bộ dạo chơi : *Tân bộ vài vòng cho tiêu cảm.*
- tán-cur** dt. Ở rải-rác ra khắp nơi // (R) Cởi nhả đi nơi khác ở : *Tán-cur tránh chiến-tranh // Đôn-dốc, chuyên-chở người di tánh nạn : Tân-cur dân-chúng.*
- tân-dịa** dt. Nơi yên lặng // Nơi tầm-thường, không trọng-yếu.
- tân-lạc** tr. Thất-lạc đi nhiều nơi (tiếng dùng cho người hay cho thú, cầm) : *Chạy tân-lạc, di tân-lạc, bay tân-lạc cá.*
- tán-máć** tt. Rải-rác, lơ-thơ mỗi nơi một ít : *Ở tán-máć khắp nơi; đỗ-đắc tán-máć nhiều chỗ.*
- tán-nhân** dt. Người yên phản, không tranh đua, không dự vào việc chung.
- tán-phòng** dt. (thực) : Công to có hoa mọc dài từ dưới lên trên, mỗi hoa có một cọng nhò (*Corymbe*).
- tán-quan** dt. Quan hàm, quan có tước hàm, tước danh-dự chờ không có chức-vụ và bằng-lộc.
- tán-thần** tt. (lóng) : Mất vía, hết hồn : *Sợ tán-thần; anh làm tôi tán-thần.*
- tán-thương** dt. Khiêng hay chờ những người bị thương di nơi khác : *Rã linh tán-thương.*
- tán-văn** dt. Văn xuôi, văn viết không cần ăn văn, cân đối, hay theo một khuôn-khổ nào cả.
- TẬN** trt. Tận, sát một bên, thấy cho rõ-ràng : *Nhin cho tận; nhìn tận vô mặt người ta // Thủ, suối, đến nơi.*
- tận-chân** trt. Tận nơi xa mót : *Nếu phải di tận chân trời đè tìm cho được, tôi cũng đi.*
- tận-mắt** trt. Sát một bên, cho thấy rõ-ràng : *Thấy tận mắt mới tin.*
- tận-mặt** trt. Giáp mặt, thấy người rõ-ràng, hiện-tai trước mặt : *Dùm cho tận mặt; Tôi nói tận mặt và chờ có nói lén đâu.*
- tận-trời** trt. Thủ trời, tột trời : *Nói tận trời chờ phải lôi-thôi đâu; thấy hay tận trời mà!*

TANG dt. Clg. Chẽ, Khó, Trở, lẽ đối với người trong thân mới chết, từ ba tháng đến ba năm, gồm có sự mặc áo quàn may kiều riêng màu trắng (cho người phuơng Đông) hay màu đen (cho người phuơng Tây), cùng vài điều cẩm-ký trong senh-hoạt hàng ngày (hết thích-hợp) như nghỉ việc quan, không cạo râu tóc, vợ chồng ngủ riêng, không dự cuộc vui, v.v... : Âm-tang, báo-tang, cư-tang, chiu tang, đại-tang, đê tang, điếu tang, đoạn-tang, đồ tang, mân tang, phát-tang, quốc-tang, tam-tang, thọ tang, trùng-tang, xá-tang ; Tang cha tang mẹ đã dành, Có phải tang tình thì vứt tang di CD.

tang cơ dt. Tang giáp một năm, trong vòng một năm.

tang-cụ dt. Đồ tang như quần áo, dây rơm, mũ bắc, v.v...

tang-chủ dt. Người chủ đám tang tức người thân nhất của người chết : Bầu tang-chủ.

tang-dur dt. Xe tang, nhè giàng, đồ trân-thiết để khiêng hay chờ quan-tài đi chôn.

tang đại-công dt. Tang trong vòng mười tháng.

tang-gia dt. Nhà có tang, tiếng gọi chung gia-dinh người chết.

tang-khổ dt. Nh. Tang : Việc tang-khổ không phải dễ.

tang-lẽ dt. Lẽ chiu tang // thth : Việc cất đám di chôn : Tang - lẽ sẽ cù-hành vào ngày... (lộn với tang-lẽ).

tang-ma dt. Tiếng dùng chung cho các lễ cúng và chôn-cất : Làm tang-ma phải cho đảng-hoàng.

tang-phục dt. Đò chẽ, quần áo tang : Mặc tang-phục đi coi hát là điểu chướng mắt // Nh. Tang-khổ.

tang-quyến dt. Nh. Tang-gie.

tang-sự dt. Việc tang-khổ (X. Tang-ma).

tang tiễu-công dt. Tang trong vòng năm tháng.

tang ty-ma dt. Clg. Tang tư-ma, tang trong vòng ba tháng.

tang ty-thôi dt. Tang trong vòng ba năm (27 tháng).

tang-tóc dt. Nh. Tang : Có tang - tóc mà không cù-kiêng chi cả ; lo việc tang-tóc cho cha // (B) Việc chết-chóch đau-dớn : Ciego tang-tóc cho quê-huơng.

tang tư-ma dt. X. Tang ty-ma.

tang tư-thôi dt. X. Tang ty-thôi.

tang tràm-thôi dt. Tang cha mẹ, ba năm, đúng là 27 tháng.

tang trai dt. Đám ma và đám làm chay (cúng cõ-hồn).

TANG dt. Clg. Thành, ván ghép đứng làm hộc, làm thành : Tang giêng, nhíp tang (gỗ ngoài vành cài trắng) ; Trống thủng còn tang tng II (R) Bộ-phận đứng có mặt phẳng : Mảng-tang.

tang-nhī dt. (thè) : Bộ-phận trong lõi-tai để nhận tiếng động gồm : xương bú, xương đe, xương bàn-đẹp và màng - nhī (caisse de tympan).

TANG dt. Vật trộm-cắp bị bắt gấp : Của tang, đồ tang, quả-tang // Vật đe làm chứng cho sự gian-xảo, trộm-cắp : Dẫn tang, làm tang, mất tang, phi tang ; Thịc tang bắt được đường này K.

tang án dt. Án tù xử dùng làm chứng cho một sự-kiện : Cứ dò tang án mà định-doạt II (R) + Việc quả-tang, có nhiều người thấy : Tang án sở sở mà còn chối !

tang-chứng dt. Đò - vật dùng làm chứng : Phải có tang-chứng mới cáo người được.

tang-hối dt. Của hối-lộ bị bắt quả-tang : Ném tang-hối đi tó-cáo.

tang-phao dt. Của phao-vu.

tang-tích dt. Đầu-vết dùng làm bằng-chứng : Tang-tích ràng-ràng.

tang-trạng dt. Sự-vật làm chứng việc thăm-lam của quen-lại.

tang-vật dt. Đò - vật dùng làm chứng, làm đồ tang : Con dao là tang-vật giết người ; án xử xong, tang-vật được trả lại cho chủ.

TANG dt. Cây dâu tắm ăn : Nghè tắm-tang.

tang bạch-bì dt. (Đy) : Lớp vỏ trong (màu trắng) của cây dâu, vị ngọt cay, lánh hàn, không độc.

tang-bột dt. Việc trai gái trăng hoa : Thói tang-bột. X. Trên bột trong dâu PH. II.

tang-b榜 dt. Chí-kí giêng-hồ, buonor-chai của kè làm trai (do tang-hồ bồng-thì là cây cung bằng gỗ dâu và mũi tên bằng cỏ bông) : Phi chí tang-b榜.

tang-du dt. Cây dâu và cây du // (B) Cảnh già, bóng xé (như mặt trời chiều chiếu xiên trên ngọn hai cây ấy) : Một cây bóng ngả trên cảnh tang-du NDM.

tang-diền dt. Ruộng dâu, đám đất trồng cây dâu.

tang-diền thương-hài dt. Ruộng dâu (thành) biến xanh // (B) Việc thay đổi ở cõi đời.

tang-hài dt. X. Tang-diền thương-hài.

tāng-ký-sinh dt. (thực) : Chùm-gói cây dâu, khí bình, vị ngọt, kỵ lửa.

tang-tử dt. Cây dâu và cây thi, hai cây đài xưa bén Trung-hoa hay trồng ở đầu làng // (B) Quê nhà, nơi chôn nhau cất rún.

tang-thương dt. Việc thay đổi tốt ra xấu, giàu thành nghèo, chung-chợ ra chia-lìa (X. Tāng-diễn thương-hài) // (R) tt. Đau xót, thiều-não : Tang-thương hết chỗ nói !

TĀNG-TĀNG SÁNG trt. Hứng sáng, he-he sáng : Mọi tang-tango sáng mà đi đâu ?

TĀNG-TÌNH trt. Clg. Tình-tang, tiếng đàn : Tich-tịch tang-tinh // (R) Âu-yém, say-sưa trong việc vợ chồng : Chim quyền về núi tang-tinh, Có đôi cung lịch, một mình cung cung xong CD.

TĀNG dt. Giảu, chúa, đề dành : Bảo-tàng, kho-tàng, oa-tàng, tiêm-tàng ; Tàng-dầu lộ vĩ (Giáu dầu lộ đuối).

tàng-ẩn dt. Trốn lánh : Không biết nó tang-ẩn nơi nào.

tàng-bé dt. Giấu kín, giữ kỹ.

tàng-cố dt. Chúa đồ xưa : Việt-tàng-cố.

tàng-cố-viện dt. Nhà chúa đồ xưa cho dân-chúng đến xem.

tàng-hình dt. (truyền) : Biển mắt, làm phép cho không ai thấy mình : Nó chỉ có tang-hình mới vô dây được.

tàng-khổ dt. Kho-tàng, nhà hay gian nhà cất giấu tiền-của.

tàng-nặc dt. Nh. Tàng-bé.

tàng-nặc phạm-nhân dt. (Pháp) : Clg. Oestrú gian-phỉ, chúa người phạm trọng-tội đã bị kêu án nhục-hình trong nhà, bị kè là một tội và có thể bị kêu án từ ba tháng đến hai năm tù nếu người được chúa đối với người chúa không phải tôn-trưởng hay ty-thuộc, người phổi-ngẫu, anh chị em hay thông-gia đồng-dâng-cấp.

tàng-tích bt. Giấu kín tông-tích ; dấu vết.

tàng-thư-viện dt. Nhà chúa sách, nhà đề sách // Clg. Thư-viện, nhà chúa sách cho công-chúng đến đọc và tham-khảo.

tàng-trữ dt. Chứa giấu, cất giấu : Tàng-trữ của phi-pháp.

TĀNG dt. Tàng lớp : Ông xây tang.

tang-ong dt. Ồ (lò) ơng // (R) : Có ồ, có tang như ồ ơng : Khán tang-ong, thơm tang-ong.

TĀNG bt. X. Tân : Làm tang.

TĀNG-TĀNG trt. Ngà-ngà, xoàng-xoàng, say choáng-váng : Lồng xuân phơi-phơi, chén xuân tang-tang K.

TĀNG dt. Vật cứng chắc kẽ chân cột nhè : Đứng-tang, kê-tang, tắm-tang, viên-tang, xay-tang // Tảng, tiếng gọi vật làm thành miếng cứng : Đường-tang, một-tang đường, tang con cờ dt. Tấm-tang vuông kẽ chân một cát cột.

tang-luôn dt. Tảng dài bằng gỗ rắn chắc chịu đất ướt hoặc bằng sơn dúc cốt sắt kẽ dưới một hàng cột hay chân tường : Nhè tang-luôn.

TĀNG dt. Đánh : Tảng-bè mệt ; tang-thay-cha // Dài cây gu lên rồi dùng cây tang-tang cho cây gu văng thật xe, đoạn thứ hai trong trò chơi đánh trống : Tang-roi-chua ? // át : Đoạn cây tròn dài lối 40cm, kính lối 25mm, dùng vít, tang, chặt gu... và cũng dùng làm chừng đo đường đất : Cây tang, gốc cây tang ngang ranh. X. Đánh trống.

tang-u dt. Trò đánh trống, bên thua bị phạt vừa chạy vừa u hép khoảng đường của bên thắng tang cày gu văng đi : Choi-tang-u.

TĀNG dt. Chôn người chết : An-tang, bọc-tang, cài-tang, cát-tang, di-tang, hoa-tang, hung-tang, khai-tang, mai-tang, quốc-tang, tống-tang, thiền-tang ; Truyền-cho kiều-tang di-hài bên sòng K.

tang-lề dt. Lề chôn-cất người chết : Tang-lề tuy đơn-giản nhưng ấm-cúng.

tang-sự dt. Công-việc chôn - cất : Kẻ bao-mạng không thân-nhân, anh em đồng-nghịệp phải đứng ra lo tang-sự.

tang-tế dt. Cúng lần chót khi cất đám ở chôn.

TĀNG tt. Mất : Thất-tang, kinh-tâm-tang-dorm // Chết : Tang-mạng sa-i-trường.

tang-bại tt. Thua lỗ, hư-hỏng, suy-sụp : Cơ-dở tang-bại.

tang-chí tt. Thất-chí, mất cả chí-hướng : Thất-vọng đến tang-chí.

tang-danh dt. Thất-danh, mất tiếng tốt trước.

tang-dorm trt. Mất mệt, sợ quá : Kinh-tâm-tang-dorm.

tang-gia trt. Tân-nát, tiêu mệt nhà-cửa : Tang-gia-bại-sản.

tang-khí dt. Mất hết khí-phách // tt. Yếu hèn, nhu-nhuực.

tang-mạng dt. Chết mất mạng : Không-hao-tài-cũng-tang-mạng.

tang-si tt. Hết biêt xấu-hổ.

táng-tâm *dt.* Mất cả lòng nhân : *Táng-tâm đến thế là cùng.*

táng-vong *tt.* Nh. Táng-bại.

TÂNG *mt.* Khôi, tiếng gọi những vật có hình vuông-vuông tròn-tròn : *Tảng đá* *II Clg.* Tảng, móng nhà : *Nền-tảng, xây tảng.*

TÂNG *bt.* Giả-tặng nói thục, giả lờ, giả bộ : *Tảng ốm (đau); Nói tảng sang chuyện khác.*

tảng-lờ *dt.* Giả lờ, giả như không thấy, không hay biết chi cả : *Chuyện như thế mà hắn tảng-lờ đi!*

TÂNG-SÁNG *trt.* Vừa sáng rõ mặt : *Mỗi ngày, tảng-sáng ra thì dài ăn.*

TÂNG *dt.* (*thè*) : Các bộ-phận trong bụng và ngực gồm : tim, gan, lá lách, phổi, thận : *Ngũ-tạng* *II (R)* Sức-khoẻ : *Tạng khoẻ, tạng yếu, tạng hèn, tạng nhiệt.*

tặng-phù *dt.* Ngũ-lạng và lục-phù (X. Lục-phù) : *Tặng-phù đều hư.*

TÂNG *dt.* Bộ kinh Phật : *Kinh tạng, luật tạng, mấy tạng kinh.*

TÂNH *tt.* Mùi hôi thối cuồng-hỗng muôn nhợt như mùi nhốt cá, máu tươi : *Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn* *CD II (B)* Khá, có tiền (tiếng trách-móc, mỉa-mai) : *Vừa tanh một chút là lên mặt.*

tanh hôi *tt.* Tanh và hôi : *Chén bát đê tanh hôi quá, dùng sao được?* *II* Tiếng gọi khinh-miệt giống người còn dã-man, chưa được khai-hoa : *Mình nào sánh với tanh hôi NĐM.*

tanh khét *tt.* Vừa tanh vừa khét như thịt nướng áp lửa quá, ngoài cháy khét mà trong còn sống có mùi tanh.

tanh-óí *tt.* Quá tanh, nghe mùi phát ói : *Cá cạo không sạch, còn tanh-óí.*

tanh-rình *tt.* Quá tanh : *Ăn rồi không rửa miệng, đê cái miệng tanh-rình.*

tanh-tanh *tt.* Hơi tanh *II (B)* Khá-khá, có ít nhiều tiền bạc (mùi tanh đồng) : *Vừa tanh-tanh kẽ làm phách!*

tanh-tao *tt.* (*đ.*) : Nh. Tanh : *Tanh-tao quá, không ai chịu nổi.*

TÂNH-BANH *trt.* *Clg.* Tanh-bành, bùa-bài, ngôn-ngang, bày ra khắp nơi : *Lục tanh-banh, đê tanh-banh đây rồi đi mắt.*

tanh-bành *trt.* Nh. Tanh-bành

TÂNH-TÁCH *trt.* X. Tách-tách.

TÂNH *dt.* *Clg.* Tính, ý tự-nhiên của con

người : *Bôn-tánh, bầm-tánh, cải-tánh, đức-tánh, khó tánh, tâm-tánh, thiên-tánh; Anh đánh thì em chịu đòn, Tánh em hoa-nguyệt mười con chêng chừa* *CD II* Nết, thói quen : *Quen tánh, tập tánh; Tánh quen chừa chêng đặng đâu, Lệ làng, làng phạt mấy trâu mặc làng* *CD II* Chất tự-nhiên của người, của vật : *Dươc-tánh, hoả-tánh, nam-tánh, nữ-tánh, thuỷ-tánh.*

tánh-bịnh *dt.* Bịnh phong-tình, các chứng bệnh trong đường sanh-dục, hay nơi khác do việc giao-cầu sanh ra.

tánh-biệt *dt.* Sự phân-biệt giống đực giống cái.

tánh-bở *dt.* (*chm*) : Sự giòn, bở, dẽ bẽ, dẽ gãy của đồ vật (*fragilité*).

tánh-cách *dt.* Tánh-chất và cách-thức riêng của từng người, từng sự - việc : *Tánh-cách thanh-cao của ông ấy, tánh-cách huê-dạng của đuông chữ, tánh-cách tự-động của cuộc biêu-tình.*

tánh-cản *dt.* (*chm*) : Bản-nhiên bền-bỉ, chịu đựng của kim-loại khi bị uốn, ép hay kéo mà không biến-dạng (*résistance*).

tánh-cắn *dt.* Cái gốc tâm-tánh con người.

tánh-cứng *dt.* (*chm*) : Bản-nhiên của kim-loại chịu-đựng nồi sự co-xát (*dureté*).

tánh-chất *dt.* Phản-ý-thức và tư-cách bẽ ngoài của người hay tác-dụng và hình-thức của vật : *Tánh-chất trong-sạch, tánh-chất suy-nhược, tánh-chất cứng-rắn.*

tánh-dẫn-nhiệt *dt.* (*chm*) : Bản-nhiên nóng len, bị đốt một nơi mà nóng cả thân (*conducteur de la chaleur*).

tánh-dẽ-dát-mòng *dt.* (*chm*) : Bản-nhiên kim-loại dẽ rèn, lõi, lện, uốn, giún (*malléabilité*).

tánh-dẽ-hàn *dt.* (*chm*) : Bản-nhiên kim-loại dẽ chảy khi bị đốt như sắt, thép mềm (*soudabilité*).

tánh-dục *dt.* Tình-dục, sự thèm muôn giao-cẫu.

tánh-dàn-hồi *dt.* (*chm*) : X. Đàn-hồi.

tánh-giao *dt.* Sự giao-cẫu của hai động-vật khác giống như đàn-ông và đàn-bà, đực và cái, trống và mái.

tánh-giáo *dt.* Sự dạy-dỗ trai và gái biết những điều thường-thúc về tình-dục, đê tránh bệnh tật và nhiều điều hại về sau.

tánh-hạnh *dt.* Tánh-tình và nết - na : *Xin giấy tánh-hạnh.*

tánh-ý *dt.* Tánh-nết và ý-thức : *Làm theo*

tánh-ý mình.

tánh kéo dài dt. (chm) : Bản-nhiên dẽ kéo thành sợi nhỏ của vài kim-loại như đồng đỗ, thép mềm (*ductilité*).

tánh-khí dt. Tánh-tinh và khí-chất : *Tánh-khí nóng-nẩy, tánh-khí diễm-đạm.*

tánh linh dt. X. Linh-tinh.

tánh-mạng dt. Clg. Tính-mệnh, mạng sống, sự sống : *Không toàn tánh-mạng.*

tánh-nết dt. Nh. Tánh-hạnh.

tánh nóng chảy dt. (chm) : Bản-nhiên của kim-loại nào mau chảy khi bị đốt và dễ đúc như chì, thau, đồng, gang và thép đúc.

tánh-pháp dt. Pháp-luật căn-cứ vân tánh tự-nhiên của phần đồng.

tánh rắn chắc dt. (chm) : Bản-nhiên của kim-loại nào có sức cản một vật dài (*rigidité*).

tánh-tình dt. Tánh-nết và tình-cảm : *Tánh-tình dẽ thương.*

tánh trời dt. Tâm - tánh tự-nhiên : *Văn-chương nết đất, thông-minh tánh trời K.*

TÁNH tt. Tình lại qua cơn mê hay cơn say : *Khi say kхи tánh.*

tánh giắc dt. Tinh giắc, thúc giắc, thúc dậy : *Trống trở cảnh, anh vừa tánh giắc CD.*

tánh rượu tt. Tình rượu, hết say rượu : *Đời và tánh rượu rồi hây nói,*

tánh say tt. Nh. Tánh rượu II Khi tinh khi say, không chừng đỗi : *Cặp người tánh say thiệt khó lòng quá !*

TÁNH dt. Clg. Tính, họ : *Bá - tánh, danh tánh, đồng-tánh, cao-danh quý-tánh.*

tánh danh dt. Clg. Danh tánh, họ và tên : *Chồng con đâu tá, tánh danh là gì K.*

TÁNH-MÀNH tt. X. Tinh-minh.

TÁNH tt. X. Tinh và Tịnh.

TÁNH bt. Dứt mưa gió : *Mưa đã tạnh ; Một chốc hỏi ra : trời đã tạnh, Vì rằng đi chưa có bồ-câu HXH.*

tánh gió dt. Hết gió to : *Trời tạnh gió ; Đời tạnh gió hây nhô neo.*

tánh mưa dt. Dứt mưa, hết mưa : *Đời tạnh mưa sẽ đi.*

tánh-ráo tt. Không mưa, không gió nhiều, đường-sá ráo-ré : *Bữa nay tạnh-ráo, phơi thóc được da.*

tánh trời tt. Tốt trời, trời trong sáng : *Tạnh trời mây mới vè non, Hẹn cùng cây có chớ còn trông mưa CD.*

TAO dd. Ta, tiếng tự-xưng khi nói với kẻ dưới, ngang vai, bạn thân xê-xích tuổi, hoặc với kẻ trên khi quá giận : *Mầy tao, mi tú ; của tao, tụi tao, chồng tao, vợ tao ; Con cá mày ở dưới ao. Tao tất nước vào mầy chạy đồng mõ ? CD.*

TAO dt. Sợi dây nhỏ cùng với hai hay ba sợi khác, đánh (xe) thành một sợi to : *Dây ba tao, dây bốn tao II (R)* Sợi dây, mây hay cát tre cùng với nhiều sợi khác dùng thắt gióng, thắt vông, v.v... *Gióng bốn tao, vông nhò 22 tao, vông lớn 50 tao ; Hai tay cầm bốn tao nói, Tao thẳng, tao dùi, tao nhớ, tao thương CD.*

TAO trt. Tình-cù mà gấp : *Tao - nạn II dt. Lần, bạn ; Châu-tao, nhút tao ; Cơn binh lửa trái mây tao dời đổi.*

tao-nạn dt. Mắc nạn thình-linh.

tao-ngộ dt. Gặp-gỡ, không hẹn mà gặp : *Duyên tao-ngộ.*

tao-ngộ-chiến dt. (qs) : Cuộc đụng-độ thình-linh giữa hai bên, hai đội binh nghịch nhau (*combat de rencontre*).

tao-phúc dt. Điều lành lối tình-cờ.

tao-phùng dt. Nh. Tao-ngộ : *Duyên giải-cầu chẳng phải duyên cang-lệ, Đề tao-phùng chẳng phải đề gió-trắng CD.*

tao-thời dt. Buổi gặp-gỡ, lúc gặp nhau.

TAO dt. Clg. Tào, hèm, bã, cái xác nếp đã nấu rã ra để cất rượu.

tao-khang dt. Clg. Tào-khang, bã rượu và tẩm mòn II (R) Người vợ nghèo (khí trước, vợ chồng chỉ ăn ròng bã hèm và tẩm mòn) : *Ai xui rã chút duyên kim cái, Ai khiến rời chút ngã tao-khang... CD.*

tao-phách dt. Rượu cặn.

TAO dt. Khuấy (quấy) rối : *Tao-loạn II tt. Buồn rầu : Ly-tao, tiêu-tao II (R)* Thanh-bai, dẹp-dẽ (như bài Ly-tao của Khuất-Nguyễn) : *Tao-nhân mặc-khách.*

tao-dàn dt. Nơi nhiều người ngâm vịnh tao-nhã.

tao-khách dt Clg. Tao-nhân, người phong-lưu tao-nhã.

tao-loạn tt. Loạn-lạc, rối-rãm : *Cơn tao-loạn.*

tao-nhã tt. Phong-lưu, cao-nhã, lịch-sự : *Con người tao-nhã II Nhẹ-nhang, thanh-ceo : Văn-chương tao-nhã.*

tao-nhiều dt. X. Tao-khách.

tao-nhiều dt. Khuấy rối, làm rối-loạn.

tao-thè dt. Thè văn gióng bài Ly-tao của Khuất-Nguyễn.

TÀO dt. Các bộ-phận nhà nước xưa : *Tào binh, tào hình, tào ty, tào vụ* // (truyen) : Các bộ-piùn của triều-dinh trên trời : *Nam-tào, thiên-tào* ; *Cửu tào, đỗ âm-ty*.

TÀO trt. *Ôn-ào, om-sòm* // (R) Phiếm, gẫu, qua-los, không thiết-thực : *Bàn tào, iảm tào, nói tào*.

tào-lao tt. Lông - bông, bao - đồng, phiếm, không bô-ích : *Chuyện tào-lao*.

tào-tạp tt. *Ôn-ào, rộn-rít*.

TÀO-CÁO dt. X. Tàu-cáu.

TÀO-KHANG dt. X. Tao-khang.

TÀO dt. (thực) : Loại cây gỗ cứng chắc, khi xưa được dùng khắc bàn in sách, lá non luộc chín đậm nước biển màu vàng, trên đậu muối ăn, trái bằng ngón tay cái, sách thuốc gọi Táo-tứ.

táo Biên-hoà dt. Loại táo cây không gai, noãn-sào ba buồng, cây cao từ ba tới sáu thước, trái tròn, thịt ngọt (*Zizuphus hocaensis*).

táo đen dt. Loại táo Tàu trái to vỏ đen nạc nhiều, được phơi khô làm một vị thuốc mát.

táo đỏ dt. Loại táo Tàu, nạc ít hột to, được phơi khô làm một vị thuốc mát.

táo Miên dt. Loại táo cây có gai, cao từ 2 tới 5m, noãn-sào ba buồng, trái hơi tròn (*Zizuphus cambodiana*).

táo-nhục dt. Loại táo, cây cao từ 2 tới 4m, nhánh nhiều và thẳng, lá có lông dài phía trái và 3 gân chính, hoa nhỏ xanh có chùm, trái nhỏ hơi nhọn đầu, ăn được (*Zizuphus mauritiana*.)

táo Tàu dt. X. Táo đen và Táo đỏ.

táo Tây dt. X. Tân-di.

TÀO bt. Sơ, rút mình cho ráo, cho khô : *Can-tào* // Nghiền nhuyễn dặng dẽ nuốt : *Táo nhuya* (xá) // Bón, quén chặt lâu ngày ia khô : *Táo bón*, thuốc táo.

táo-bón tt. X. Bón và Bón-uất.

táo-kiết tt. X. Bón.

táo-khát tt. Khô-khan, bắt khát nước.

táo-nhiệt tt. Nóng-nảy, khô-khan.

táo-thấp dt. (Đy) : Làm ráo hơi đặc : *Thuốc táo-thấp*.

táo thuốc dt. Nướng thuốc phiện ở đầu cây tiêm cho ráo rồi nhồi, xe, lăn tròn cho vừa với cái lỗ nồi (đọc-lầu) dặng hút : *Mướn người táo thuốc*.

TÀO trt. Nóng-nảy, hung dữ.

táo-bạo tt. Nóng tính, hung-hăng : *Tính-khí*

táo-bạo // trt. Vụt-chạy, không cẩn-nhắc : *Làm việc táo-bạo*.

táo-cấp trt. Vội-vàng, nóng-nảy, thiếu suy-nghỉ : *Việc gì cũng làm táo-cấp*.

táo-cuồng tt. Hăng-tiết lên, nóng điên lên, tào-gan tt. Xung gan, lòng lên : *Giận táo-gan*.

táo-nộ dt. Giận điên lên.

táo-suất tt. Nóng-nảy sơ-suất : *Tính người táo-suất*.

táo-tác trt. Đôn - đáo, dồn - dác dày dó : *Đi kiêm táo-tác* ; *chạy táo-tác khắp nơi*.

táo-tính dt. Tính nóng-nảy, hốp-tốp : *Người táo-tính*.

táo-tử trt. Nh. Táo-lác.

táo-tợn trt. Cách vụt-chạy nóng-nảy, thiếu dẫn-do : *Làm việc táo-tợn* // tt. Hung-tợn, nóng-nảy : *Con người táo-tợn*.

TÀO dt. 1. **bép** : *Làm dâu ông táo*; rời không khỏi bê ông táo, nhét dưới đáy ông táo // (truyen) X. **Táo-quân** : *Đưa ông táo về trại* // (lóng) : *Người da đen* : *Gặp mấy lão táo say rượu*.

táo-dot dt. Ông khói nhà bếp.

táo-quân dt. (truyen) : Ông Táo, vua bếp, thần bếp, vị thần có phận-sự ghi chép mọi việc xảy ra trong nhà để ngày 25 tháng chép mỗi năm, về trời báo cáo với Ngọc-đế : *Đưa ông Táo về trời*.

táo-thần dt. Nh. Táo-quân.

táo-vương dt. Nh. Táo-quân.

TÀO dt. X. Táo : *Đại-táo* (táo đen), *hồng-táo* (táo đỏ).

táo-nhân dt. Hột táo, một vị thuốc.

TÀO dt. Quét dọn, lau chùi : *Sái-tảo, tinh-tảo* // (P) Càn quét, diệt trừ : *Chinh nam, tảo bắc*.

tảo-diệt dt. Diệt-trù, quét sạch : *Tảo-diệt cưỡng-khẩu*.

tảo-đèng dt. Tiêu-diệt hết, không chừa một ai : *Tảo-đèng - chiến* (Trận càn-quét, giết sạch).

tảo-dị dt. Quét sạch đất // Tiêu-tan cả // Truy-léc.

tảo-độc dt. Giải-độc, trừ hết nọc độc.

tảo-đường dt. Miếng vỗ dùng chân mình quét hai chân địch : *Rùn xuồng quét một ngọn tảo-đường*.

tảo-hải dt. Rì dưới biển (đè vớt mìn).

tảo-mộ dt. Giẫy mè, lě viêng mệ rồi nhén dó, giẫy cỏ xung-quanh mệ : *Tục là tảo-mộ, lě là đập-thanh K.*

tào-sầu đt. Giải sầu, dẹp sự rầu buồn, phiền não que.

tào-thanh đt. Càn quét, ruồng bát, giết cho sạch (*nettoyer la tranchée*).

tào-trù đt. Diệt-trù, dẹp tan hết: *Tào-trù giáp cướp*.

TÀO bt. Sớm, trước kỳ-hạn: *Tào-hôn II*.
Sáng sớm: *Kim-tào* (sớm moi nǎy), thái-tào (nỗi sáng sớm).

tào-dot đt. Làm nên sớm.

tào-hôn đt. Việc lấy vợ lấy chồng sớm, trước tuổi theo luật định và tuổi thông-tuường (X. Thành-niên giá-thú).

tào-khởi (khởi) đt. Bắt đầu sớm // Dậy sớm.

tào-miên đt. Ngủ sớm.

tào-niên đt. Đầu năm.

tào-nhựt (nhật) đt. Sáng sớm; buỗi sáng.

tào-phạm đt. Buỗi cơm sáng, bữa ăn sáng.

tào-sản đt. Đè non, đè trước: ngày.

tào-tuệ đt. Sự thông-minh sớm, còn nhỏ quá mà sáng dạ lẹ kỵ.

tào-thành đt. Nh. Túc-dot.

tào-thần đt. Buổi sớm, buổi sáng.

tào-thế tt. Chết yêu, chết non, chết khi còn trẻ.

tào-thìn đt. Buỗi sáng, vào giờ thìn // (thh)
Sáng sớm: *Mới tào-thìn là rủ đi chơi*.

tào-thục tt. Thành-thục sớm // Muốn vợ muôn chồng sớm.

tào-thuy đt. Nh. Tào-miên.

tào-tri đt. Hiểu biết sớm.

tào-vân trt. Sớm muộn, chẳng sớm thì muộn.

TÀO dt. Tên một loài rong: *Rau tào* // (R)
Xoay-xò, lèm-lén, mua bán kiếm tiền: *Tào được mòn tiền*.

tào-tần dt. Rau tào và rau tần // dt. Clg.
Tần-tào, mua tào bán tần hay mua tần bán tào, xoay-xò, mua bán: *Đại-phú do thiên tiều-phú do cẩn, Thức khuya dậy sớm tào-tần với anh CD*.

tào-vi-trùng dt. (Y): Những vi-trùng có tính-chất giống vi-tào (vi-thực-vật, loài rong), không gây bệnh (*sulfo-bactérie; sulfuraire*).

tào-xén dt. Bòn rúc, ăn chén: *Tào-xén của Hồi*.

TẠO dt. Dựng nên, gầy ra, ché ra: *Cải-tạo, cẫu-tạo, chẽ-tạo, dào-tạo, kiển-tạo, khai-tạo, nhân-tạo, sáng-tạo, tái-tạo, tân-tạo, thiên-tạo; Tạo thiên lập địa* // Clg. Tạo, mua sắm: *Mới tạo được cái nhà* // dt. Sirc thiên-nhiên gầy - dựng muôn loài: *Mấy*

tạo, ông tạo; Cũng liều nhầm mắt đưa chén, Thủ xem con tạo xoay-vẫn đến đâu K. tạo-bóng đt. Bày chuyện nói xấu người. *Ngoài không tạo-bóng thiên-hạ.*

tạo-công đt. Thợ tạo, ông Trời, tiếng gọi dâng thiêng-liêng sờn ra muôn loài và sắp đặt mọi số-phận: *Tạo-công cắc-cớ*.

tạo-doan đt. Đầu mối gây nên: *Cân-khôn cản rộng, tạo-doan cản dài PTR II (R)*
Sự dụng vợ già chồng, sự lấy nhau thành ciồng vợ: *Quân-tử chi đạo, tạo-doan hổ phu-phụ*.

tạo-hoa dt. Nh. Tạo-công: *Tạo-hoa trồ-trêu II* dt. Sáng-tạo và hoa-sanh.

tạo-ý dt. Có ý-kien mới-mẻ; khởi-xướng trước hết: *Tạo-ý-phạm* (kè chủ-mưu cho người gây nên tội).

tạo-lập dt. Gây-dụng: *Tạo-lập sự-nghịệp*.

tạo-mạng (mệnh) dt. Định số-mạng cho một người nào // (B) Bóp chặt hay thả lỏng tuỳ ý, đổi với một người nào đó.

tạo-ngôn dt. Phao-ngôn, đặt chuyện phao-phòn, nói xấu, v.v... // dt. Lời bié-dot

tạo-nghiệt dt. Gây mầm ác // (Phật) Gây điều ác bảy-giờ đã rồi sẽ chịu cái hậu-quả ấy ở kiếp sau.

tạo-nhân dt. Gây ra, làm ra một điều gì (tự-nhiên, điều ấy là một nguyên-nhân cho một kết-quả về sau).

tạo-oán dt. Gây ra sự oán-thù, tức làm điều ác cho ai để họ thù oán mình: *Tánh tạo-oán; người hay tạo-oán*.

tạo-phòn dt. Làm phòn, gây việc phòn-nghịch, chống nhà cầm quyền bằng vũ-lực.

tạo-tác dt. Gây-dụng, làm ra, lập ra: *Sở tạo-ác*.

tạo-thành dt. Dựng nên, lập ra: *Sự-nghịệp được tạo-thành bằng gan óc*.

tạo-thuỷ (thì) dt. Mái bắt đầu gầy-dụng; gầy ra lần đầu.

tạo-vật dt. Nh. Tạo-công.

TẠO-PHAO tt. Sơ-sài, lôi-thoi, không kỵ, không đáng giá: *Bàn-ghê tạo-phao; cất cái nhà tạo-phao dạng che mưa che nắng*.

TẤP dt. Há to miệng mà cắn mạnh: *Cá-táp mồi, chó táp mồi miếng, ăn xoc-táp* // (R)
Võ vào, thòi tet mạnh, liềm: *Bão-táp, giò-táp; lửa-táp vào mốt*.

táp-bầm-bẹp dt. Clg. Táp phям-phડ, táp mạnh liền liền: *Heo cối ăn, táp-bầm-bẹp táp phài ruồi* dt. Vô-tình táp nhầm coa

ruồi khi ngáp ròi ngậm miệng lại // (R)
May-mắn, tình-cờ mà được : *Khi không
mà làm giàu như chó tấp phết ruồi.*

tấp phèm - phèp dt. Nh. Tấp bầm-bập.

tấp xèm-xẹp dt. Tấp mèn liền liền nhưng phải miếng nhỏ.

TẤP-NHAM trt. Tấp-nhép, bậy-be, luộm-thuộm : *Làm ăn tấp-nham.*

TẤP bt. Lân-lộn, lộn-xộn nhiều thứ : *Ăn tấp,
gõ tấp, hàng tấp, hốn-tấp.*

tấp-bình dt. Phê-bình, bình - phèm lặt-vặt : *Mục tấp-bình của một tờ báo.*

tấp-chất dt. Hợp-chất gồm nhiều chất lộn-xộn, không thuần.

tấp-chí dt. Báo đồng tấp ra có kỳ (không phải hàng ngày) gồm nhiều mục.

tấp-chủng dt. Giống lai : *Dân tấp-chủng,
cây tấp-chủng, heo tấp-chủng.*

tấp-dịch dt. Công-việc lặt-vặt mà dân phải làm cho làng, cho nhà nước.

tấp-dep tt. Clg. Tấp-hẹp, Tấp-nẹp và Tấp-nhép, lộn-xộn nhiều thứ, không chuyên ròng : *Đồ tấp-dep.*

tấp-giao dt. Lấy bậy, làm chuyện loạn-luân, không phân-biệt bà - con : *Luật-phép cấm
việc tấp-giao.*

tấp-hẹp tt. X. Tấp-dep.

tấp-hoá dt. Clg. Chập-phô, hàng-hoá lặt-vặt nhiều thứ : *Tiệm tấp-hoá.*

tấp-học dt. Sư học tấp-nhép, không chuyên ròng, không phương-pháp nhút-định.

tấp-hôn dt. Sư cười hỏi lộn-xộn trong vòng bà-con.

tấp-ký dt. Đụng gì ghi chép nầy : *Sở tấp-ký* // Chuyện lặt-vặt viết đè mua vui : *Mục tấp-ký trong báo.*

tấp-loạn trt. Lộn-xộn, không thứ-tự : *Làm ăn tấp-loạn.*

tấp-nẹp tt. X. Tấp-dep // trt : Hò-dò, không lẽ phép : *Ăn nói tấp-nẹp.*

tấp-niệm dt. Ý-nghĩ lộn-xộn, tư-tưởng phản-tán bậy-be.

tấp-nhép tt. X. Tấp-dep.

tấp-nhũng tt. Bị làm rộn, bị rộn-ràng tú-phía.

tấp-phí dt. Tiễn xài lặt-vặt.

tấp-sứ dt. Sứ ghi chép từng việc lặt-vặt, không chép suôt một thời-đại.

tấp-tụng dt. Chuyện lặt-vặt.

tấp-tụng dt. Nhũng vụ kiện lặt-vặt : *Toà
tấp-tụng.*

tấp-thuế dt. Các sắc thuế lặt-vặt như thuế

bển, tiền chô, bằng hiệu, bao - lơn, v.v...
tập-trò dt. Mâm đồ ăn gồm nhiều món // (R) Mục lặt-vặt, mục dăng những chuyện vặt trên báo.

tập-vụ dt. Việc lặt-vặt : *Xử những tập-vụ,
lo những tập-vụ.*

TẤT dt. Hắt nước từ ruộng này, vũng này sang ruộng kia, vũng kia : *Hối cô tất nước
bên đằng, Sao cô mức ánh trăng vàng đòn
đi? CD.*

tát bẻ (biển) dt. (B) Làm một việc lớn lao : *Thuận vợ thuận chồng, tát bẻ đồng
cảng cạn* // Làm một việc rồ-dại, quá sức : *Đương gùu nan tất bẻ tng.*

tát cá dt. Tát cho cạn nước đặng bắt cá dưới vũng, dưới ao.

tát cạn dt. Tát cho hết nước.

tát đìa dt. Tát cho cạn nước dưới đìa, thường cuối mùa nắng, đặng bắt cá.

tát nước dt. Múc nước hắt đi : *Con cá
mày ở dưới ao, Tao tất nước vào, mày
chạy đằng mô?* CD !! X. Tát nước bè.

tát nước bè dt. Clg. Tát nước, hòn-hào, hòn-hò, giàn nói một mình : *Chửi như
tát nước; Nói như tát nước bè.*

TẤT dt. Vả, xoè bàn tay đánh tát ngang : *Tát vào mặt nó cho đau* // dt. Phát, mỗi lần tát : *Cho mây tất nên thân.*

tát tai dt. Clg. Bập tai, xoè bàn tay cánh vào mang tai người nào // dt. Mỗi lần tát : *Ăn mây tất tai mà chưa tòn.*

TẬT dt. Hắt xiên : *Song-song đôi cửa tthen
gài, Dẫu mura có tất, tát ngoài mái-hiện* CD // Thôi ngang : *Ció tát vào khé cửa;
thuyền bị gió tát vào bờ* // (R) Ghé lại : *Đi ngang nhè, tát vào xin miếng tràu.*

tát mặt trt. Đùa mạnh tới : *Ció thôi tát
mặt* // Ngay vào mặt, không kēng - nè : *Mắng tát mặt.*

tát nước dt. Hắt nước ra xa : *Tát nước
ra sân* // Giội nước, xối tát xuống cho mèn : *Tát nước rửa gạch.*

tát ngang dt. Hắt ngang : *Tát ngang thau
nước uốt cả quần áo người qua đường* // trt. Ngang chiều, không xuôi theo chiều : *Ció thôi tát ngang, khiến thuyền bê vào
bờ.*

tát rửa dt. Giội rửa, tát mạnh nước xuống đặng rửa : *Tát rửa sàng-nước.*

tát vào dt. Ghé vào, vỗ nhà người nào ở bên đường khi đi ngang qua : *Tát vào hố
thêm một chút.*

TÀU dt. Thuyền to, thường chạy bằng máy : *Bến tàu, Chùa tàu, quan tàu ; Mười giờ tàu lại Bến-thành- Xúp-lê với thổi, bộ-hành lao-xao CD II (R)* Vật chở-chuyên đường hành-khách: *Tàu hỏa // Nước và người Trung-hoa* (xưa thường dùng tàu qua lại) : *Bé Tàu, bến Tàu, người Tàu, về Tàu // tt.* Thuộc xứ Trung-hoa: *Hàng tàu, mực tàu, thuốc tàu, trà tàu, vịt tàu. tàu-bay* dt. X. Máy - bay // Clg. Thuỷ - phi-thoán, máy - bay có phao nồi, có thè đậu dưới nước.

tàu bè dt. Tiếng gọi chung các thuyền tàu dùng chở-chuyên trên mặt nước : *Gió máy nhiều, đi tàu bè phai cản-thận.*

tàu binh dt. Clg. Tàu chiến, tàu trận. X. Chiên-hạm // (lóng): Người mập-mạp (béo) to lớn : *Thẳng cha tàu binh.*

tàu bò dt. (lóng) : Xe tảng, xe thiết - giáp (như chiếc tàu bò trên đất liền).

tàu buồm dt. Tàu có buồm (đè nhờ gió tiếp sức với máy).

tàu buôn dt. Tàu chở hành-khách và hàng-hoa.

tàu cuốc dt. Clg. Xáng, chiếc sà-lan (cheland) có máy vét bùn dưới sông.

tàu chiến dt. X. Chiên-hạm.

tàu dầu dt. Tàu đóng riêng dùng chở dầu.

tàu điện dt. Xe điện, thứ xe toa dài chạy trên đường sắt có càng cõi với dây điện.

tàu dù dt. Nh. Tàu buôn.

tàu giặc dt. X. Chiên-hạm // Chiên-hạm bắn đích : *Phóng thuỷ-lôi đánh dãm một chiếc tàu giặc.*

tàu hoả dt. Xe lửa, thứ xe gồm nhiều toa dài chạy trên đường sắt do một đầu máy chạy bằng hơi nóng của nước sôi kéo.

tàu khói dt. X. Tàu khói.

tàu khói dt. Tàu có máy chạy bằng hơi nước sôi (khói do lửa chụm cho nước sôi).

tàu lặn dt. Clg. Tàu ngầm, thứ tàu hai lớp vỏ đẽ bơm nước vô rơ đãng lặn khỏi mặt nước, dùng đánh giặc.

tàu lặn bò túi dt. Thứ tàu lặn cỡ nhỏ.

tàu lặn nguyên-tử dt. Thứ tàu lặn chạy với sức nguyên-tử.

tàu mù dt. Tàu sơn có một màu, không có hai màu như ghe thuyền (tiếng xưa).

tàu ngầm dt. X. Tàu lặn.

tàu ô dt. Tàu sơn ô, nguyên là tàu của giặc cướp người Trung-hoa hồi xưa : *Giặc tàu ô.*

tàu thuỷ dt. Tức tàu (tàu chạy dưới nước, khác với tàu hoả là xe lửa).

tàu trận dt. X. Chiên-hạm.

tàu vét dt. Chuyển xe lửa chạy chậm, mỗi ga mỗi ghé để vét hành-khách, khác với các chuyến tốc-hành, chỉ ghé vài ga lớn.

TÀU dt. Lá có bẹ ôm thân cây : *Tàu cau, tàu chuối, tàu dừa, tàu mòn.*

tàu cau dt. Tàu cây cau, có mõ ôm thân cây, cộng dài từ 1m50 đến 2m., lá kép mọc đối dài theo cộng // Tân thú chồi quét nhà làm bểng tàu cau tước bỏ phiến lá : *Chồi tàu cau.*

tàu lá dt. Tiếng gọi các thứ lá có tàu : *Tàu lá chuối, tàu lá dừa // Được ví với da mặt người bình hoặc người đang sợ-hãi : Mặt xanh như tàu lá.*

TÀU dt. Chuồng nuôi thú : *Dắt ngựa vào tàu.*

TÀU tt. Nhau cũ, hư mực, hoài minh : *Cái áo dã tàu.*

TÀU tt. Đại, to lớn (giọng Triều-châu).

tàu-cáu dt. Clg. Tào-cáo, đại-câu, tức con chó to, tiếng gọi cách oán ghét những lính thương-chánh người Pháp thời Pháp-thuộc, hay tìm bắt rượu lậu, thuốc lá lậu v.v... *Ghét như ghét tàu-cáu.*

tàu-kê dt. Đại-gia, tiếng gọi tung người có danh-tiếng, nhà thế-tộc, học-giá nòi tiếng // thith : Người buôn-bán lớn Gả con cho tàu-kê, má-chín II (R) Tiếng gọi người Án-dộ làm nghề cho vay, người nuôi diêm túc tú-bà.

tàu-kê đực dt. Tiếng gọi mìa-mai các người đàn-ông sống quanh theo các nhà thò, làm chòng hờ diêm lậu, v.v..

tàu-khâu dt. Đại-khổ, kho lớn // thith Kho hàng, nhà trữ hàng-hoa.

TÀU-THƯNG dt. Clg. Chè thưng, Chè đậu, thứ chè bằng đậu xanh hột (còn vỏ) nấu chín sẵn; khi ăn, đẽ thêm khoai, bột nǎng v.v... rồi chè nước đường vào (tiếng Phước-kiến).

TÁU dt. Vật đóng muối, bằng nứa giỗ, tức 20 lít.

TÁU dt. Láu - táu gọi tắt (X. Láu-táu) Cỗ táu.

TÁU tt. Xắc-xược, lắc-cắc : *Láu-táu.*

táu-xắc tt. Láu-táu xác-xược, tách người phách-lối hay lén mặt.

TÁU-XQON dt. Chè đậu, thứ chè bằng đậu xanh cõi sạch vỏ hắp chín rồi nấu với bột, đường cho sền-sệt (tiếng Triều-châu).

TẮC *dt.* Clg. Tróc hay Chắt, đánh lưỡi ra tiếng : *Tắc-tắc*.

tắc-lưỡi *dt.* X. Chắt lưỡi.

tắc-tòm *trt.* Tầm-tắc, chắt-chắt nhiều tiếng ở lưỡi hoặc hít-hà nhiều lần để tỏ ý hoặc khen hoặc tiếc : *Tắc-tòm khen thầm, tắc-tòm tiếc-ré*.

TẮC *tt.* Nghẹt, bị lấp lại, không thông : *Bé tắc, chướng-tắc, phì-tắc, sung-tắc, ủng-tắc, tắc cỗ* *tt.* Nghẹt-nghẹt trong cỗ, nghe rát trong ấy.

tắc chúc *trt.* Coi thường chúc-vụ, làm việc không hết lòng.

tắc mạch *đt.* Nghẽn mạch, nước không lên nữa : *Giêng tắc mạch*.

tắc ngòi *tt.* Nghẹt ngòi, không nòi : Pháo tắc ngòi II (R) *trt.* Cùng đường, hắt đường, không ngòi ngách đi tới nữa : *Đi tới đây, tắc ngòi II (B) Cùng thế, hắt thế mưu-sự : Theo đuôi công-việc tới đây tắc ngòi*.

tắc nghẽn *tt.* Nghẽn lại, bị chặn lại, không tới lui được : *Đường tắc-nghẽn, xe cộ bị tắc-nghẽn*.

tắc-nghẹt *tt.* Nghẹt, không thông : *Lỗ mũi tắc-nghẹt*.

tắc tiếng *tt.* Khan tiếng và cất cao không được : *Thức đêm quá, tắc tiếng*.

tắc-trách *trt.* Qua-loa cho xong việc, lẩy-có, lẩy-rồi : *Tinh-thần tắc-trách, làm việc tắc-trách*.

TẮC *dt.* Khuôn-phép : *Phép-tắc, vô-phép vô-tắc, nín-tắc* II *gt.* Tất, thì, tiếng nói hai ý : *Cần tắc vô ưu*.

tắc-dộ *dt.* Phép-tắc lề-dộ : *Tắc-dộ đáng kính*.

tắc-lệ *dt.* Phép-tắc, luật-lệ, điều nhứt định không thể khác hơn.

tắc-thiên *dt.* Lấy luật trời làm phép-tắc.

TẮC *dt.* Một thứ lúa trong ngũ-cốc II (R) Vì thắn chủ về việc cày cấy : *Nền tắc, xâ-tắc*.

tắc-tử *dt.* Hột kê.

TẮC *dt.* Tiền thuế : *Đóng tắc, tiền tắc (taxe)*.

TẮC-KÈ *dt. (đóng)* : X. Các-kè.

TẮC-XI *dt.* Thủ xe hơi đưa hành-khách có đồng-hồ tính tiền (taxi).

tắc-xi gusat *dt.* Vū-nǚ, gái nhảy (taxi-girl).

TẮC *dt.* Giặc cướp, kẻ dãy loạn : *Đạo-tắc, gian-tắc, loạn-tắc, lục-tắc, nịnh-tắc, nghịch-tắc, phản-tắc* II *Hại* : *Tàn-tắc luồng-dân*.

tắc-dàng *dt.* Đang giặc, tiếng pháo bên triều-

dinh gọi đằng nỗi loạn chống chánh-quyền. **tắc-hại** *dt.* Gây hại, làm ra tai-hại.

tắc-khẩu *dt.* Giặc cướp, kẻ cướp.

tắc-nghĩa *dt.* Làm hại chánh-nghĩa.

tắc-phì *dt.* Nh. Tắc-khẩu.

tắc-sào *dt.* Sào-huyệt, nơi trú - ẩn của quan cướp.

tắc-tử *dt.* Đầu con hoang, tùng phá hại cho mẹ (như giặc trong nhè) : *Loạn-thần tắc-tử*.

TÂM *dt.* Clg. Tiêm, bọt nhỏ từ đây n'ước sôi lên mặt nước : *Nồi tẩm, sôi (sùi) tẩm ; Giúp em một tháng xôi vỏ, Một con ión béo một vò rượu tẩm CD II (R) Đầu-vết : Bắt (biệt) tẩm, mất tẩm, tối-tẩm*.

tẩm cá *dt.* Bắt tẩm nhòn cá nồi thúc, tin-tức (chỉ dùng trong trường-hợp không) : *Tẩm-cá vắng tanh (tênh)*.

tẩm-dạng *dt.* Đầu-vết (của người) : *Kiếm cùng, không thấy tẩm-dạng nó đâu cả*.

tẩm-hơi *dt.* Tiếng tẩm và hơi-hém : *Phòng riêng đi vắng tẩm-hơi NDM*.

tẩm-tẩm mù-mù *trt.* Mờ-mờ ở xe, không thấy rõ : *Chỉ thấy tẩm-tẩm mù-mù chứ có thấy gì cho rõ đâu II (R) Xe biệt, không tin-tức : Nó đi tẩm-tẩm mù-mù, có biết nó ở đâu mà nhán*.

tẩm-tích *dt.* Nh. Tẩm-cẹng.

tẩm-tiếng *dt.* Clg. Tiếng-tẩm, lời khen chê dị-nghi : *Tẩm tiêng không tốt ; nồi tẩm-tiêng*.

tẩm-tối *tt.* Clg. Tối-tẩm, tối-trời, không thấy gì cả : *Đêm hôm tẩm-tối khó lòng*.

TÂM *dt.* Que tre hay gỗ thông chẻ nhỏ, Ngậm tẩm, vót tẩm II *Tẩm xia rặng gọi tắt : Đầu đưa ghét nấm, đưa tẩm ghét đời tng*.

tẩm bông *dt.* Thủ tẩm xia rặng một đầu nhọn một đầu dập xơ ra như cái hoa.

tẩm hương *dt.* Clg. Tẩm nhang, châm cây hương đã thắp rồi : *Băng cây tẩm hương*.

tẩm nhang *dt.* X. Tẩm hương.

tẩm tre *dt.* Tẩm xia rặng băng tre (khác với thủ băng gỗ thông) : *Tẩm tre không gai nhung có dầm*.

tẩm xia rặng *dt.* Que nhò băng gỗ thông hoặc băng tre dùng xia rặng.

TÂM-TẮP *trt.* Clg. Tấp-tấp, thảng-băng theo hàng dài : *Đóng đều tẩm-tấp, thảng-tẩm-tấp* II *X. Rầm-rắp*.

TÂM *dt.* Giống sâu ăn lá đau và nhè tor : Bùa tẩm, châm tẩm, đẽ tẩm, dái tẩm, mày tẩm ; rút ruột tẩm ; Trâm đầu đẽ đầu tẩm,

tâm mang lầy cái thân tâm, Không vương ta nữa cũng nằm trong ta CD II (B) Được ví với những người tận-tuy với nghề, với phận-sự : **Còn tâm đên thác cảng còn vương ta K.**

tâm chín đt. Lứa tâm giè, từ màu xanh đậm ra đỏ.

tâm chín chệ dt. Lứa tâm chín rộ lên một lượt đỏ ói.

tâm-làng dt. Lứa tâm trồ màu úa - úa vàng - vàng // Huỳnh-đân, vàng - vàng : **Nước da tâm-làng.**

tâm leo vành dt. Tâm bịnh.

tâm mới pháy dt. Lứa tâm từ trúng bướm mới nở ra.

tâm rửa dt. Mớ tâm chêt rã, chảy nước.

tâm-tang dt. X. Tâm-tang.

tâm tơ dt. Nghè chăn tâm ướm tơ : **Lo việc tâm tơ II (B)** Chuyện riêng ; nói khó cùng nhau : **Nói tâm tơ.**

tâm thấy tin dt. Lứa tâm mà trong ấy có một vài con mới chín, như vậy, chúng sắp chín rộ.

TÂM dt. Clg. Bông đầm, bông đeo tai (hoa tai) trên có khoen tròn, dưới có miếng lòng-thòng : **Đeo tâm ; bị chúng phỉnh cởi mất đôi tâm** (Do trầm-hoän).

TÂM dt. Xối nước vào mình hoặc ngâm mình trong nước rồi kỳ cho sạch : **Áo tắm, chăn tắm, hờ tắm, ló tắm, nhè tắm ;** Tâm khi nào vượt mặt khi này ; **Ác tâm thì ráo, sáo tắm thì mưa tung.** II (R) Ngâm, rửa và chùi sáng : **Tâm đôi neo** II Liém bàn tay rồi thoa lên mặt : **Mèo tắm.**

tâm biển dt. Dầm mình hoặc lội dưới biển.

tâm dầu dt. Thoa dầu mè ngoài da : **Người Ăn-độ thỉnh-thoảng tâm dầu một lần** II (R) Xúc dầu thơm nhiều quá (lời phê-bình mai-mai) : **Tâm dầu trước khi đi chơi.**

tâm gội dt. Tâm và gội đầu.

tâm giặt dt. Tâm và giặt quần áo luân.

tâm hơi dt. Tâm bằng hơi nước sôi trong phòng kín.

tâm mát dt. Tâm cho mát : **Chim xanh ăn trái xoài xanh, Ăn no tâm mát, đậu cành cây da** CD II Được người xối cho ba hay bốn lon nước cho mát mỗi buổi sáng chớ không được kì (theo sự tờ-chức trong khám lớn khi nước ngung chảy vào hồ).

tấm nắng dt. Nằm phơi mình dưới ánh nắng, phương-pháp làm cho máu tốt và da thịt săn chắc.

tấm rufe dt. Hoặc tấm hoặc rufe mình II (thth) Nh. Tâm : Ngày nay, không được tấm rufe gì ráo.

tấm sạch dt. Tâm có kì với xà-bong và muôn xối bao nhiêu nước cùng được (theo cách tờ-chức trong khám lớn khi nước có nhiều), **tấm sông dt.** Đứng dưới sông tắm hoặc lội tới lui.

tấm-táp dt. (d) Nh. Tâm : **Bịnh hòn rày, không tấm-táp gì được cả.**

tấm tháng dt. Tâm ở hò công-công có đóng tiền hằng tháng (không phải trả tiền mỗi lần tắm).

TĂN tt. Nghe rợ-rợ dưới làn da : **Ngứa lăn-tăn.**

tăń-ngthú tt. Ngứa một ít : **Nghe tăń-ngthú trong iỗ tai.**

tăń-tăń tt. Clg. Lăn-tăn, rợ-rợ dưới làn da : **Đau tăń-tăń, ngứa tăń-tăń ;** Môn khong ngứa mà bặt-hè tăń-tăń II Động-giật, thèm-khát vì nhục-dục : **Đau có tăń-tăń thì chịu vậy, Môn răng mǎn rufe đợi anh về Cóng Quỳnh.**

TĂN-MĂN dt. Mân-mò, rờ-răm, vân-vê, nói mấy ngón tay xe hay vò món gì khi ý mình đang ngl.i về một việc khác : **Tré con vừa bú vừa tăń-măń vú mẹ** II tt. Clg. Tân-mǎn, nhò-mọn, vụn-vết : **Làm tăń-măń ;** **lo tăń-măń chi cái điều đó !** II Clg. Tân-mǎn, làm chém-chẹp : **Tăń-măń sửa cái máy hát.**

TĂN-MĂN tt. Clg. Tân-mǎn, ti-mi, từ-tử làm từng chút : **Tăń-măń gõ nùi chi rồi ;** **Làm tăń-măń từ sáng tời giờ mà chưa xong.**

TĂN-TIỆN dt. Clg. Tân-tiện, tiện-tặn, ky-cóp, xài rất ít cho có mà dè dành : **Ăn xài tăń-tiện.**

TĂN-MĂN bt. Clg. Tân-mǎn, tún-mùn, nhò-nhặt, vụn-vết, khong dáng : **Câu chuyện tăń-măń ;** **Cái thằng sao mà tăń-măń từng chút.**

tăń-măń tē-mē tt. Rèng-rịt, quắn-quýt mặt bên trong tình say-dắm : **Tăń-măń tē-mē** vì cô bán rượu, **Liét chiểu liệt giường bởi chí bán nem** CD.

TĂNG dt. Thêm cho nhiều hơn : **Gia-tăng, tăng lương, tăng thuể, tăng giá ;** **Bịnh tăng chó khong giảm.**

tăng-bỗ dt. Thêm vỡ cho dù, bù vào chỗ thiêu : **Tăng-bỗ nhän-viên.**

tăng-bội tt. Gia-bội, gấp nhiều lần hơn : **Làm tăng-bội.**

tăng-cường *dt.* Châm vào cho mạnh hơn : *Tăng-cường lục-lượng.*

tăng-gie *dt.* Thêm lên : *Tăng-gia sǎn-xuất* (Senh-sen thêm nhiều, làm ra nhiều hơn).

tăng giảm *dt.* Hoặc tăng hoặc giảm : *Tăng giǎm vô chừng.*

tăng-huyết-áp *dt.* (*Y*) : Súc ép của máu trong các mạch tăng lên làm cho mạch nhảy mạnh và nhiều hơn : *Binh tăng-huyết-áp.*

tăng-ích *dt.* Thêm ích-lợi.

tăng-nhiệt *dt.* Lúc nhiệt-dộ trong mình lên cao.

tăng-tiến *dt.* Tiến thêm, tiến tới nữa : *Lèm cho nền kỹ-nghệ tăng-tiến.*

tăng-tốn *dt.* Nh. Tăng giảm.

tăng-thực *dt.* Trông-trót thêm ; sinh xôi này nòr.

tăng-thượng-duyên *dt.* (*Phật*) : Điều-kiện thuận-tiện để phát-sinh mọi hiện-tượng tâm-lý và vật-lý, giúp sự sinh-hoá tuần-hoàn.

tăng-viện *dt.* Gởi thêm quản cùu-viện // (*R*) Tăng-gia viện-trợ, thêm sự cùu-giúp.

TĂNG *dt.* Ghét, ghen ghét : *Ái tăng.*

tăng-dố *dt.* Ganh (ghen) ghét, ghét vì ghen : *Đem bưng tăng-dố.*

tăng-ố *dt.* Giận ghét.

tăng-tật *dt.* Nh. Tăng-dố.

TĂNG *trt.* Tiếng đòn dây : *Khảy cái tăng, lăng-tăng, tăng-tăng.*

tăng-tăng *trt.* Tiếng thử dây : *Khảy tăng-tăng chó có bài bắn chí đâu.*

TĂNG-GÔ *dt.* Tên một bản nhạc ngoại-quốc : *Bản Tăng-gô, nhảy Tăng-gô* // Cäch-chài đầu đè tóc phùng lên phía trước : *Chài tăng-gô, cái đầu tăng-gô.*

tăng-gô si-noa *dt.* Bản dân Tăng-gô với lời ca bằng tiếng Trung-hoa.

TĂNG *dt.* Thầy tu đạo Phật đòn-ông : *Ác-tăng, băn-tăng, cao-tăng, tiều-tăng; Trong Phật phải trọng tăng.*

tăng-bá *dt.* Sư-bá, Ông thầy có cấp-bực nhà chùa dưới chức Tăng-sư.

tăng-cháng *dt.* Tiếng gọi chung tất cả thầy tu : *Nghe chuông đỗ, tăng-cháng đều niệm Phật.*

tăng-dò *dt.* Nh. Tăng-chúng // Thầy tu vào hàng học-trò của một thầy cà : *Hoà-thượng bước ra, có các tăng-dò theo sau.*

tăng-già *dt.* Người tu theo đạo Phật (*Sanga*) : *Ciego-hội tăng-già.*

tăng-lữ *dt.* Thầy tu (không phân-biệt đạo-

giáo).

tăng-lữ chính-trị *dt.* Nền chính-trị trong nước do giải-cấp tăng-lữ chi-phối (vào một lúc ở Âu-châu).

tăng-lữ glai-cấp *dt.* Giải-cấp thầy tu (tiếng dùng vào thời-đại phong-kien ở Âu-châu), một giải-cấp được biệt-dãi ngang với giải-cấp quý-tộc.

tăng ni *dt.* Sải và vãi, tiếng gọi chung thầy tu đòn-ông lẩn đòn-bà : *Đủ mặt :ăng ni.*

tăng-nhân *dt.* Người tu-hành, có cạo đầu và ở chùa.

tăng-phòng *dt.* Liêu, buồng ngủ trong chùa.

tăng-sư *dt.* Thầy, cấp-bực nhà chùa dưới chức Đại-đức và trên chức Tăng-bá.

tăng-tục *dt.* Ké tăng người tục, người tu-hành và người ngoài thê.

tăng-thiền *dt.* Thầy chùa, thầy tu ở chùa.

tăng-viện *dt.* Nhà tu, nơi các thầy tu ở tu-hành và học đạo.

tăng-xá *dt.* Nhà ở của thầy tu.

TĂNG *trt.* Đã trãi qua : *Hà-tăng, vi-tăng* // Đời ông cố : *Cao-tăng tăk-khao.*

tăng huyền *dt.* Chất và chí, cháu bốn và năm đời.

tăng-kinh *trt.* Đã tăng trãi qua : *Tăng-kinh thương-hài năng vi thuỷ.*

tăng-tổ *dt.* Ông bà bốn đời (kè từ mình, cha, ông nội và ông cố).

tăng-tổ-mẫu *dt.* Bà cố, bà cụ.

tăng-tổ-phụ *dt.* Ông cố, ông cụ, cha của ông nội mình.

tăng-tôn *dt.* Chết, con của cháu nội mình.

TĂNG *dt.* Tăng, từng, lớp chồng - chất cao lên : *Thương-tăng không-khí; Hẹ-tăng cơ-sở, thương-tăng kiển-thiết.*

tăng-diện *dt.* Lớp đất chia cách hai địa-tăng.

tăng-dài *dt.* Cái dài cao có nhiều tăng.

tăng-diệp *dt.* Nhiều tăng chồng-chất lên.

tăng-lan *dt.* Sóng búa đòn-cáp.

tăng-lâu *dt.* Lâu nhiều tăng, lâu ceo.

tăng-luỹ *dt.* Dồn chùa nhiều lớp.

tăng-tăng diệp-diệp *trt.* Tăng tăng lớp lớp, chồng-chất cao lên.

tăng-tiêu *dt.* Trên không-trung cao ngất.

tăng-vân *dt.* Mây dày-dặc nhiều lớp.

TĂNG-HĂNG *dt.* Nh. Đăng-hăng. X. Dặng-hăng.

TĂNG-TĂNG *trt.* Tiếng đòn dây, thường là tiếng thử dây : *Khảy tăng-tăng.*

TĂNG-TIU đt. *Cig.* Xăng-xiù, trai-gái, tình, lén lấy nhau (thường nói hai người cùng chung nhà hay ở khít vách): *Tui nó đã tăng-tiu nhau rồi.*

TĂNG-ĐÁNG đt. X. Cân-dân.

TĂNG đt. Biểu, cho với ý kính-mến: *Tặng hoa, tặng tiền lộc-phí* // Khen nhau: *Đáp-tặng, đề tặng* // Phong chức người đã chết: *Truy-tặng lì* đt. Bài văn khen đức-tính, công-nghiệp: *Bài tặng, bia tặng.*

tặng-biệt đt. Đưa đi, tiễn chân.

tặng-cấp đt. (Pháp): Cấp-dưỡng, cung-cấp theo nhu-cầu về đời sống một người nào.

tặng-dữ đt. (Pháp): Biểu, cho một phần tài-sản hay tất-cả cho một người nào: *Lãnh phần tặng-dữ theo khê-ước (donation).*

tặng-dữ phân-sản đt. (Pháp): Sự chia tài thành từng phần để cho con cái khi mình còn sống và làm di-chúc để lại.

tặng-dữ sinh-thời đt. (Pháp): Sự chia tài cho con cái khi mình còn sống (*donations entre vifs*).

tặng-dữ tử-hậu đt. (Pháp): Sự để gie-tài lại trên giấy tờ cho một người nào; sau khi người chủ gie-tài chết, người ấy mới được hưởng (*donation post mortem*).

tặng-dữ trá-hình đt. (Pháp): Sự vờ bán một phần tài-sản cho người nào, nhưng kỳ thật là cho, để qua mặt pháp-luật và những người thân khác (*donation déguisée*).

tặng-hảo đt. Của quý dùng tặng: *Đồ tặng-hảo đáng iếc.*

tặng-ngôn đt. Lời chánh-đáng, thành-thật tặng người.

tặng-phẩm đt. Đồ-vật dùng tặng.

tặng-phong đt. Phong chức cho người chết (tặng) và cho người sống (phong) // Phong tước hàm danh-dự cho cha mẹ các quan triều hay công-chức chánh-phủ Pháp thời Pháp-thuộc.

tặng phúc đt. Ban phước cho.

tặng-thi đt. Thơ để tặng.

tặng-thường đt. Tưởng-thiờng, thường cho: *Tặng-thường huy-chương.*

TẮP trt. Thẳng-bằng một ánh sáng: *Tăm-tắp, thẳng tắp* // Ngay, liền khi đó: *Chạy tắp, làm tắp đi.*

tắp-tắp trt. X. Tăm-tắp.

TẮT đt. (thực): Loại cây nhỏ thuộc họ cam-quýt, bông trắng năm cánh, trái tròn, hột

nhiều, vị chua, vỏ không thơm; phơi khô để lâu năm là vị thuốc bắc phổi trừ leo (*Fortunella japonica*).

TẮT trt. Băng, theo lối ngắn cho gần: *Đi tắt, đường tắt, ngã tắt, kinh tắt; đi quanh vè tắt* // (R) Theo lối giản-ước cho mau lẹ: *Chữ tắt, nói tắt, vắn-tắt, viết tắt.*

tắt-khúc trt. Thiếu-sót, đứt khúc, không có đầu có đuôi: *Nói tắt-khúc.*

tắt mông trt. X. Tắt ngang.

tắt ngang trt. *Cig.* Tắt mông, bắt đầu ngay ở giữa câu chuyện và tóm-tắt dài ba câu: *Nói tắt ngang* // Băng ngang, theo lối vắn hơn hết: *Đi tắt ngang.*

TẮT tt. Tân ngọn lửa, hêt cháy: *Lửa đã tắt; tối lửa tắt đèn* // (R) Dứt, hêt: *Tắt bão, tắt gió* // (R) Làm cho tắt, cho dứt: *Đập tắt, thổi tắt, vặn tắt; tắt đèn đi ngủ.*

tắt bếp đt. Dyt lửa trong bếp cho tắt // trt. *Tươi, xôi-xà, nặng lời: Chửi tắt bếp.*

tắt cảm tt. Tắt hàn rời: *Điều thuốc tắt cảm.*

tắt đèn đt. Thời hay vặn cho đèn tắt: *Tắt đèn, nhè ngó như nhè tranh.*

tắt hơi tt. Hết thở, thở hơi cuối cùng, chết: *Má tắt hơi hời 3 giờ khuya.*

tắt kinh đt. Hết đường kinh-nguyệt: *Tắt kinh hời 45 tuồi.*

tắt máy đt. Vặn cho máy ngừng: *Tắt máy đi ăn cơm-*

tắt nắng đt. Mát, hêt nắng: *Trời vừa tắt nắng.*

tắt nghỉ đt. Nh. Tắt hơi.

tắt nghìn đt. Nh. Tắt hơi.

tắt phup tt. Tắt lập-tức: *Gió thổi, cái đèn tắt phup.*

tắt queo tt. Nh. Tắt cảm.

tắt thở đt. Nh. Tắt hơi.

TẮT-MẤT tt. Thay-máy, tọc-mạch, hay sờ mó tim hiếu: *Bàn tay tắt-mất, tánh tắt-mất.*

TẮC đt. Một phần mười của thước: *Gang tấc, ni tấc, thước tấc; Xin ai đừng bỏ ruộng hoang, Bao-nhiêu tấc đất, tấc vàng bấy nhiêu CD* // (B) Tâm lòng: *Tắc rieng,tắc son...*

tắc cò đt. Ba tấc đất dưới lớp cỏ xanh néi thúc // (B) Cái chết, sự chết: *Liệu tem tắc cò, quyết dồn ba xuân K.*

tắc dạ đt. X. Tắc lòng.

tắc đất đt. Thủa đất hẹp: *Không c.. tắc đất cẩm giùi.*

tắc đồi đt. Dụng-cụ hội-họa để đo hay l

những đường ngay, bề dài 2 tấc, có khê
từng phân, ly (*double-décimètre*).

tắc gang dt. Tắc do bằng gang tay, một gang
kè hai tấc: *Dài độ 5 tấc gang.*

tắc hơi dt. Hơi thở yếu khi gần chết: *Còn
ba tấc hơi cũng phải lo cho tròn phận-sự.*

tắc khối dt. Sức chứa-đựng mỗi cạnh một
tắc: *Một thước khối có một ngàn tấc khối II*
(thíh) Sức chứa-đựng bằng một phần mười
thước khối: *Mus một tấc khối cát.*

tắc lòng dt. Tâm lòng nhò-nhít, lời khiêm:
Tắc lòng nho-nữ.

tắc lưỡi dt. Cái lưỡi, dùng nói-năng thuyết-
phục người: *Uốn ba tắc lưỡi.*

tắc riêng dt. Tâm lòng riêng nghĩ về điều
gi.

tắc son dt. Tâm lòng son, lòng trung-thành,
nhứt quyết: *Được lời như cời tắc son K.*

tắc thành dt. Tâm lòng thành-thật, không
dời dời: *Khuôn thiêng đầu phụ tắc thành
K.*

tắc vàng dt. Bề mặt mỗi phía một tắc:
Một thước vuông có một trăm tấc vuông.

TÂY dt. (đóng): Clg. Tê, giống thú rừng
to con, da dày có ngăn, giữa trán có một
sừng ngắn qọi u: *Con tây, u tây.*

TÂY dt. Hướng mặt trời lặn: *Tà-tà bóng
ngà về tây, Chị em thơ-thần dan tay ra
về K II (R)* Các nước Âu-châu, thuộc hướng
tây: *Âu-tây, thái-tây II (hẹp a)* Nước
Pháp: *Mười giờ ông chánh về tây, Cô
Ba ở lại lấy thầy thông-ngôn II b)* Người
Pháp: *Lấy tây, dân tây, theo tây; Thầy
anh hay chữ hỏi thử đói lời, Người tây
họ giảng dây-thép, ở giữa trời làm chi? II*
Tây-lịch gọi tắt, tiếng gọi ngày theo tây-
lịch: *Một tây lanh tiễn, 5 tây vay nợ II*
Thuộc của người Pháp hay nước Pháp:
*Chữ tây, giày tây, tiếng tây; Giặc tây
đánh tới Căn-giờ, Biều dừng thương nhớ
đợi chờ uông công CD II* Thuộc Âu-tây:
Mặc dỗ tây cho gạn.

tây-âu dt. Phía tây châu Âu: *Khối Tây-Âu.*

tây-bắc dt. Hướng ở giữa hướng tây và
hướng bắc: *Tinh-ly Gia-dịnh ở phía tây-
bắc đô-thanh Sài-gòn.*

tây bát dt. Nhà cầm-quyền Pháp bát-bát:
Có mấy nhà cách-mạng mới bị Tây bát II

tt. Clg. Rừng, dẽ, be-xi-dẽ, tên thú rírou
lou cắt bằng nếp rộng: *Rúrou tây bát.*

tây con dt. Trè con Pháp.

tây-cung dt. Cung vuê thuộc phia tây hoàng-
thành, dành cho một bà phi.

tây-cyc dt. Vùng đất ở mút phia tây trái đất
trên hình phẳng.

tây chủ dt. Người chủ Pháp: *Tôi làm với
thằng tây chủ nay cũng dễ chịu.*

tây-duong dt. Biển cả ở hướng tây: *Đạo-
tây-duong II (R)* Các nước ở châu Âu và
châu Mỹ: *Các nước Tây-duong.*

tây đầm dt. Tiếng gọi chung đầm-ông và đầm-
bà người Pháp: *Cặp tay nhau đi như tây
đầm.*

tây đèn dt. Người Án hay người Phi-châu
dân Pháp: *Tây đèn đi bờ.*

tây-hoa dt. Hoá theo tây về lối ăn-mặc, ăn
ở, đi đứng, nói-năng v.v...: *Sống gần trăm
năm dưới ách thống-trị Pháp, mà người
dân Việt không bị tây-hoa.*

tây-học dt. Nền học, học-thuật Âu-tây: *Theo
tây-học.*

tây lai dt. Đàn-ông lai Pháp.

tây-lịch dt. Clg. Dương-lịch, X. Dương-lịch.
tây-nam dt. Hráng ở giữa hướng tây và
hướng nam: *Tỉnh Long-an ở hướng tây-
nam đô-thành Sài-gòn.*

tây-nguyên dt. Ký-nguyên Âu-tây, tiêu-chuẩn
về năm tháng lấy năm Thiên-chúa giáng-sanh
làm năm đầu: *Theo tây-nguyên, năm nay
là năm thứ 1967.*

tây-phương dt. Hướng tây II (R a) Nước
Thiên-trúc (Án-độ), thuộc hướng tây nước
Trung-hoa: *Trần-huyễn-Trang thành kinh ở
Tây-phương II b)* Tiếng gọi chung các nước
Âu-tây: *Ở tây-phương, kỹ-nghệ rất thịnh.*

tây-quá dt. Dưa hấu.

tây-sinh dt. Người đàn-ông Pháp lôi-thoi linh-
sinh, say-sưa vất-mả, quần áo xốc-xech II (R)
Tiếng gọi mèo-mai người Việt-nam nào hay:
đua-đòi bắt - chước cách ăn - ở theo
người Pháp mà tư-cách và học-thức còn
kém.

tây-tà dt. Người Pháp và là-deo, tiếng gọi
người Pháp và đeo Da-tô hồi xưa II thíh
Người Pháp: *Làm việc với tây-tà không
phải dẽ.*

tây-thiên dt. Clg. Tây-phương, Phan-tiên,
Tây-vực, Thế-giới cyc-lạc, nơi của người
đắc-deo, bất-sinh bất-diệt.

tây-thức dt. Cách-thức Âu-tây, lối sinh-hoạt người phương tây.

tây-trúc dt. Clg. Tây-trúc. X. Tây-phương (R) a.

tây-u dt. Nh. Tây-là, nghĩa (thth).

tây-vực dt. Clg. Tây-vực, vùng đất phía tây ngoài biên-giới (tiếng người Trung - hoa gọi) // X. Tây-thiên.

tây-xấu dt. Người Pháp tách không được rời-rông, tiếng then-phiền của người giúp việc cho Pháp hay phu xe dùng: *Gặp tây xấu thì chết đói.*

TÂY tt. Clg. Tư, riêng của một người hay một nhà: *Phép công là trọng, niềm tây sá nào CP; Đò tê-nhuyễn, của riêng tây, Sạch-sành-sanh vết cho đầy túi tham K.*

tây-riêng tt. Clg. Tư riêng, thuộc của riêng của một người: *Chuyện tây riêng, của tây riêng.*

tây-tà tt. Gian vạy, không ngay thẳng: *Lòng dạ tây-tà.*

tây-vị bt. Clg. Tư-vị, thiên về một bên với ý binh bên đó, bỏ bên kia: *Tây-vị phe đảng; xúi tây-vị, làm chứng tây-vị.*

TÂY-QUẦY bt. Clg. Tâm-quầy, rỗng, lớn ra: *Cái lở tây-quầy; mực ghê lở tây-quầy* // (R) Võ-lờ, không còn che-dậy hay giấu-giếm được: *Công việc tây-quầy; làm tây-quầy ra thì xấu hết.*

TÂY dt. (đóng): Réi cá: *Lôi như tây.*

TÂY dt. Cương lén, mưng lén: *Mụt nhợt tây lén* // (R) trt. Phát-dẹt, khá lén: *Buôn-bán tây, đánh bạc tây.*

TÂY dt. Giặt, rửa, phùi, cạo sạch: *Cột tây, tây vết mực* // (B) Đuỗi, trừ, loại ra, tống ra: *Thuốc tây (xô); tây nó đi cho rảnh* // Clg. Giom, vật chẽ bằng mù (nhựa) cao-su, dùng bôi cạo trên giấy: *Cục tây, hòn tây, tây bình* dt. Ném binh-khí, châm dứt giặc-giã, thôi đánh nhau: *Hội tây bình.*

tây-dược dt. Thuốc tây, thuốc xô, rửa ruột.

tây-dịch dt. Rửa-réy.

tây-giáp dt. Giải-giáp, cởi bỏ áo giáp // Nh. Tây binh.

tây-lễ dt. Clg. Thánh-tây, lễ rửa tội đãng đao Thiên-chúa.

tây-loát dt. Rửa sạch.

tây-não dt. Rửa sạch óc // (B) Gột rửa tư-tưởng cũ.

tây-nhì dt. Rửa sạch tai, túc quên đi những lời nhơ-nhớp vừa nghe // Rửa sạch tai,

ngóay tai để nghe: *Tây nhì cung-thinh (Ngóay tai và kính-cần nghe).*

tẩy nhục dt. Rửa nhục, làm cho hết nhục-nhã.

tẩy oan dt. Giải oan, làm cho hết oan-ức.

tẩy tâm dt. Sửa lòng mình, sửa mình: *Cách diện tẩy tâm (Thay mặt sửa lòng).*

tẩy-trần dt. Phùi bụi // (B) Mừng người đi xa mới về: *Bày tiệc tẩy-trần.*

tẩy-trừ dt. Diệt trừ, dẹp bỏ: *Tẩy-trừ du-đảng.*

tẩy-uế dt. Rửa sạch chỗ dơ bẩn, xêng cho hết mùi hôi thú: // (B) Bài-trừ những thói-tha, tệ-hại: *Tẩy-uế quan-trường (Trừ bỏ những thói-tha trong giới quan-lại).*

TÂY dt. Vật lót ở dưới (tiếng Tàu): *Lá bài tây* // (lóng): Việc kín đã giấu từ trước: *Lộ tây* // Góc-tích, ý muốn thầm kín: *Èt tây, biết tây nó ròi.*

TÂY dt. Đè, xô re, từ-chối (tiếng Tàu).

tẩy-chay dt. Đè-chê, tuyêt-giao, không bắn với nứa, không giao-hảo nứa // (thth) Loại ra, không dùng nứa, không chơi với nhau nứa: *Tẩy-chay xa-xí-phàm, tẩy-chay thẳng bạn già-dối.*

TÂM dt. X. Tim: *Tâm áng-đối với hoa: tâm và tiêu-tràng biều-lý với nhau* Đy // (B) Lòng dạ, bụng dạ: *Bồn-tâm, chuyên tâm, duy-tâm, dụng tâm, dan-tâm, đang tâm, diêm-tâm, đồng-tâm, hảo-tâm, hăng tâm, kiên tâm, lao tâm, lương-tâm, minh-tâm, nhẫn-tâm, quan-tâm, tận-tâm, tiêu-tâm, vô-tâm; Phật tại tâm; tâm đầu ý hiếp; Thiện-cân ở tại lòng ta, Chữ tâm kia mới bồng ba chữ tài K* // (R) Cái ở giữa, phần ở giữa: *Hồng-tâm, trung-tâm-diệm.*

tâm-âm dt. Tiếng trái tim nhảy.

tâm-bé dt. Sóng lòng // (B) Ý-niệm nối tiếp nhau không ngừng, tư-tưởng dồn-dập.

tâm-bất tại dt. Ý nghĩ đâu đâu, lúc xao-lảng, lo re.

tâm-bì dt. (thực): Đơn-vị cực nhỏ trong doá hoa trước khi thành nhuỵ cái.

tâm-bình dt. Cái cân trong bụng // (B) Lòng ngay, bụng công-bình.

tâm-bịnh dt. Bình trái tim, đau tim // (B) Chúng bịnh vì lo rầu, thương nhớ mà không nói ra được, sinh ra: *Dùng tâm-lý và trị tâm-bịnh.*

tâm-can dt. Tim và gan // (B) a) Gan đât, sự dạn-dị, dám làm: *Người có tâm-can* // b) Ý-dịnh, sự toàn-tính trong lòng: *Hiệu hết tâm-can nó.*

tâm-cảnh dt. Nỗi lòng, sự vui buồn, lo-lắng hay thong-thà trong lòng.

tâm-canh dt. Cạnh-tranh bằng nhau-lâm.

tâm-cầu dt. (H) : Điểm giữa của vòng tròn lượn theo cung lớn nhứt của một mặt cầu (centre de courbure).

tâm-cơ dt. Clg. Tâm-thuật, cơ-mưu sắp sẵn trong bụng: *Tâm-cơ vốn sẵn tại trời NĐM*.

tâm-chí dt. Lòng dâ và ý chí: *Có tâm-chí*.

tâm-chiến dt. Trận giặc lòng // (B) Sự giằng co trong lòng do hai ý nghĩ trái nhau, khiên không quyết định được.

tâm-chiếu dt. Sự cảm-thông, hiểu nhau mèm đầu không ai nói ra ý mình.

tâm-cứng dt. (Pháp) : Sự quen toà dùng ý thức, lý-trí mà xét - xử trong trường-hợp thiếu bằng-chứng hiền-nhiên (*conviction*).

tâm-diện-pháp dt. Cách đo diện-lích quả tim (*cardio-topométrie*).

tâm-dung-phép dt. Phép đo dung-tích quả tim (*cardio-volumétrie*).

tâm-dám dt. Tim và mệt // (B) Sự gan dã, không biết sợ.

tâm-dắc dt. Lòng hiều biết sâu xa: *Đọc sách có tâm-dắc* // dt. Vừa lòng, thích ý, hiều bụng nhau: *Họ tâm-dắc nhau lắm*.

tâm-dê dt. Đáy lòng: *Lời nói từ tâm-dê phát ra* // thth: Trí nhớ, ý-tứ: *Cái thằng không có tâm-dê chi ráo!*

tâm-địa dt. Bụng dã, tinh-tinh: *Tâm-địa xấu*.

tâm-động tt. Động lòng, lòng rung-động vì cảm-xúc.

tâm-glâi dt. Giải-thích tâm-lý // Hiểu được nỗi lòng.

tâm-giao dt. Giao-thiệp, ở hết lòng với nhau: *Bạn tâm-giao*.

tâm-giới dt. Phía tinh-thần, phần ý-thức: *Tâm-giới phúc-tap*.

tâm-hoa dt. Hoa lòng // (B) Sự vui-vẻ, thoả-thích trong lòng.

tâm-hoà dt. Lửa lòng // (B) Tánh nóng-nảy, sự giục-giả trong lòng.

tâm-học dt. Sự học chuyên về tâm-lýnh: *Phái tâm-học của nho-giáo*.

tâm-hồn dt. Tâm-lu và linh-hồn: *Tâm-hồn nghe-sĩ* // *Tâm lòng*: *Tâm-hồn cao-thượng* // Chí-khí: *Người có tâm-hồn* // *Con người: Một tâm-hồn trong sạch*.

tâm-huyết dt. Máu trong trái tim // (B) a) Việc ủ-đọng trong lòng từ lâu: *Đôi lời tâm-huyết* // b) *Sự sốt-sảng*: *Người có tâm-huyết với tiền-đồ tò-quiế*.

tâm-hung dt. Kế-hoạch sắp sẵn trong lòng.

tâm-hứa dt. Tự hứa với lòng: *Tuy chia nết ra, song anh đã tâm-hứa như thế*.

tâm-hương dt. Nén hương lòng // (B) Lòng thành-kính.

tâm-hữu dt. Nh. Tâm-giao.

tâm-ý dt. Ý-chí và lòng dã: *Tâm-ý bất nhứt*.

tâm-kế dt. Nh. Tâm-hung.

tâm-kính dt. Gương lòng // (B) Lòng sêng-suốt như gương.

tâm-kIÊN dt. Ý-chí bền-vững, không thối-chí.

tâm-khâm dt. Đáy lòng: *Ghi vào tâm-khâm*.

tâm-khiếu dt. (Đy): Những lỗ của trái tim.

tâm-khởi dt. Tro lòng // (B) Lòng thờ-σ lành-dẹm.

tâm-khúc dt. Khúc-nỗi trong lòng: *Giãi-bày tâm-khúc*.

tâm-lanh (linh) dt. Lòng hiều-biết, lòng dã nhặt ra.

tâm-linh dt. Tánh linh, trí minh-mẫn tự-nhiên xui mình linh-cảm: *Tâm-linh báo trước*.

tâm-lý dt. Lê biến-hoá của lòng: *Tâm-lý quan-chung*; *doán biết tâm-lý*.

tâm-lý-chiến dt. Chiến-tranh tâm-lý, mọi hoạt động để nâng cao tinh-thần binh-sĩ và đánh chung phia mình, giúp ích cho việc đánh giặc (*guerre psychologique*).

tâm-lý chủ-nghĩa dt. Chủ-nghĩa đặt nặng vấn-dề tâm-lý trong mọi lãnh-vực (*psychologisme*).

tâm-lý-học dt. Bộ-môn triết-học chuyên về tâm-lý con người, tìm hiểu những sinh-hoạt ở cõi lòng về tình-cảm, sự hiều biết, sự hoạt-động, v.v... (*psychologie*).

tâm-lý liệu-pháp dt. Phương-pháp trị binh bằng tâm-lý, đầu-tiên tìm gốc binh và mặt tâm-lý và tinh-thần, rồi tìm cách thoả-mãn tâm-lý của binh-nhân (*psychothérapie*).

tâm-lực dt. Sức-lực của tâm-tư và ý-chí: *Đem hết tâm-lực ra mà phụng-sự quốc-gia*.

tâm-nang dt. Cái màng bọc trái tim.

tâm-não dt. Tim và óc // (B) Tâm-lòng và ý-chí: *Đem hết tâm-não vào việc khảo-cứu khoa-học*.

tâm-niệm dt. Suy-nghĩ, tưởng đến luân: *Lòng hằng tâm-niệm*.

tâm-nhân dt. Cấp-mật của trái tim li // (B) Trí sáng-suốt.

tâm-nhì dt. (thè): Ngăn trên của trái tim.

tâm-phòng dt. Phản-nứa trái tim, gồm mệt tâm-nhì và mệt tâm-thất.

tâm-phúc dt. Tim và bụng // (B) Tay chèn, kè thon-cận và tin-cậy: *Người bạn tâm-phúc; hoạ trong tâm-phúc*.

tâm-phúc-thống dt. (Đy) : Chứng đau bụng do tỳ-vị suy yếu, không tiêu-hoá được đồ ăn, bị sặc-lãi hoặc do hàn, nhiệt đàm huyệt vì thương-hàn, thử thấp mà sinh ra.

tâm-phục dt. Phục ở trong lòng : *Làm cho đổi-thù tâm-phục mình.*

tâm-quân dt. Chủ-tê trái tim, tức trái tim là chủ, quan-trọng hơn hết trong thân-thề.

tâm-sở dt. (Phật) : Những hoạt-dộng của tâm-lý con người như giận dữ, tham muôn, kiêu-căng, tin-tưởng, quyết-định, v.v.. (*propriétés mentales*).

tâm-sự dt. Điều nguyên-urớc, nỗi hận sâu còn giấu kín trong lòng : *Niềm tâm-sự thấp cao mọi nỗi, Tình-cảm này biết nói cùng ai? BN II (R) dt.* Nói ra những nỗi thầm kín đã giấu từ lâu : *Biết cùng ai tâm-sự?*

tâm-tang dt. Tang trong lòng, không mực đồ tang : *Học-trò đẻ tâm-tang cho thùy.*

tâm-tạng dt. Trái tim, một trong ngũ - tạng.

tâm-tánh (tính) dt. Tâm-địa và tánh-tinh : *Cią rõi tâm-tánh đổi khác.*

tâm-tâm niêm niệm dt. Tâm-niệm luôn luân, không giây-phút nào ngớt.

tâm-tật dt. Bệnh đau tim vì quá lo rầu, nghĩ ngợi mà sinh ra.

tâm-tích dt. Đầu-vết của việc làm của kẻ có lòng : *Tâm-tích người ái-quốc.*

tâm-tình dt. Lòng và ý II (B) Tình-cảm ở trong tim : *Bạn tâm-tình, chuyện tâm-tình II dt.* Nói ra câu chuyện về tình-cảm : *Hai người đang tâm-tình với nhau.*

tâm-tính dt. X. Tâm-tánh.

tâm-toan dt. Lòng chua-xót.

tâm-toán dt. Tính rồ, tính nhầm, tính lầm-thầm trong trí.

tâm-tuý dt. Lòng say-mê, say-dắm.

tâm-tu dt. Ý nghĩ, lòng lo nghĩ : *Miệng tuy nói vậy, chó trong tâm-tu thì khác.*

tâm-tưởng dt. Tâm-lu và ý tưởng II dt. Tưởng-niệm trong lòng.

tâm-thanh dt. Tiếng lòng, tiếng nói của cõi lòng, tức lời nói hết sức thản-thật.

tâm-thần dt. Cái hồn của trái tim II (B) Ý-thức, sự hiều biết : *Tâm-thần sảng-sốt.*

tâm-thất dt. (thất) : Ngã dưới của trái tim.

tâm-thống dt. Nỗi đau lòng, nỗi lòng đau, đớn.

tâm-thơ (thư) dt. Bức thư tỏ tâm-sự.

tâm-thụ dt. Thủ-lanh bằng tâm-hồn, hiều biết được những lời dạy, những tư-tưởng hay.

tâm-thuật dt. Sự trao-trở, đổi đổi của tâm

lòng : *Không hiều tâm-thuật hẳn ra sao.*

tâm-trạng dt. Trạng-thái tâm-lý, ý nghĩ con người trong lúc nào đó : *Tâm-trạng rối-rắm.*

tâm-trí dt. Tâm-thần và trí-hoá : *Ngồi đây mà tâm-trí nghĩ đâu đâu!*

tâm-triều (trào) dt. Dòng nước của con tim II (B) Sự thay đổi của cõi lòng (như dòng nước khi ròng khi lớn).

tâm-truyền dt. Sự truyền-thụ bằng tin-tiến : *Nói được cái tâm-truyền của các bậc tiên-triết.*

tâm-trường dt. Tim và ruột II (B) Lòng dạ : *Bày-tô hết tâm-trường.*

TÂM BẮC dt. Clg. Tim bức, ruột cát cỏ hôi, được dùng làm tim đèn dầu phông.

TÂM-ĐÂNG-THẢO dt. Tên chữ cây cát bức (X. Tâm bức).

TÂM-NGÂM bt. Clg. Tim-nghim, dáng người làm-li, ít nói : *Bộ tâm-ngâm ; Ngồi tâm-ngâm.*

TÂM dt. Clg. Tìm, kiếm, lục kiêm cho ra : *Can-tâm, suru-tâm, truy-tâm ; Mang bắc tâm bạn cõi-tri, Tâm không gặp bạn, li-bì nát ng say CD II* Đô do bè dài và bè dài bìn. 5 thước mộc: *Xéch tâm ra đó ruộng ;* Một công đất có 12 tâm mỗi phía II Vòng có giới-hạn, phạm-vi : *Tâm hoạt-dộng.*

tâm báo dt. Tìn cách báo - thù.

tâm bảo dt. Tim của quý, vật quý.

tâm cảm dt. Tim cõi-rẽ, gốc-gác : *Tâm cõi vẫn dẽ* (Tim đến gốc, hỏi tận rẽ).

tâm-cầu dt. Tim kiém hỏi-hạn.

tâm-cứu dt. Tìm-tỏi tra-cứu, cho ra, cho được.

tâm kiếm dt. Clg. Tim kiém, lục kiém khép nui.

tâm mắt dt. Đường trông tới của cặp mắt : *Phóng tâm mắt ra trông* II Vùng chung-quanh mình mà mắt có thể trông tới : *Quá tâm mắt.*

tâm-nâ dt. Tim bát, đi tìm kiém người mà toà-án cho tập-nâ : *Tâm-nâ thủ-phạm.*

tâm-phỏng dt. Tim kiém thăm hỏi.

tâm-phương dt. Tim mùi thơm, lúc làm người yêu II Thăm phong-cảnh đẹp II Kiểm thế : *Tâm phuong sinh sōng, tâm phuong trốn tránh.*

tâm-tư dt. Băn-khoăn lo nghĩ.

tâm-thước dt. Vừa tâm, đủ thước tắc, trung-trung, không cao không thấp : *Đáng người tâm-thước.*

tâm-thường *tt.* Thông-thường, vừa thôi, không nỗi bật cũng không tệ lắm: *Nhà tâm-thường, súc học tâm-thường.*

tâm-trường *tt.* Dài thượt.

tâm-xích *dt.* Cây tâm đè do bè dài, bằng 5 thước mộc.

tâm xuân *dt.* Tím cảnh xuân *II (B)* Tím gai đep.

TÂM *trt.* Trợ-tử có nghĩa lối-thôi, bậy-be, trống-trái, không có gì đáng kẽ.

tâm-bậy *trt.* Bậy-be, sei-quấy, không đúng vào đâu: *Làm tâm-bậy, nói tâm-bậy, chỉ tâm-bậy.*

tâm-bậy tâm-be *trt.* Nh. Tâm-bậy.

tâm-bông *tt.* X. Tâm-phồng.

tâm-phèo *bt.* Clg. Tâm-phèo, vui đâu chúc đó, không dè-dặt, không chắc-chắn: *Tánh tâm-phèo II Quấy-quá, không ra sự-thì gì: Chuyện tâm-phèo, nói tâm-phèo.*

tâm-phèo *bt.* X. Tâm-phèo.

tâm-phồng *tt.* Clg. Tâm-bông, trống giữa ruột: *Cái bánh tâm-phồng, trái cau tâm-phồng.*

tâm-phor *tt.* Sơ, chỉ quen thói chó không thành: *Bạn tâm-phor.*

tâm-quẩy *tt.* X. Tay-quẩy.

tâm-quẩy *trt.* X. Tâm-vẩy.

tâm-ruồng *trt.* Không đường-lối, không phượng-pháp, tối hoài mà không biết châm dùt nơi đâu: *Đi tâm-ruồng, nói tâm-ruồng, viết tâm-ruồng II tt.* Hu-thân, bậy-be, không ra gì: *Đồ tâm-ruồng.*

tâm-vẩy *trt.* Clg. Tâm-quẩy, vẩy ra bậy-be, lán-tràn không đúng chỗ, không đúng việc: *Làm tâm-vẩy hại người; nói tâm-vẩy mech bụng anh em.*

tâm-vẩy tâm-vá *trt.* Nh. Tâm-vẩy.

tâm-vính *trt.* Nh. Tâm-vẩy.

TÂM *dt.* Lửa nóng *II dt.* Chung, hầm, hâm cho nóng: *Tâm lại.*

TÂM-CỦI *dt. (thực):* Clg. Tâm-gời, X. Chùm gời: *Tâm-củi lấn cành.*

tâm-gời *dt.* X. Chùm-gời.

TÂM-LON *trt.* Tứ-tử, lẩn-hồi, mỗi khi một it: *Chở tâm-lon.*

TÂM-PHỒNG *dt. (thực):* Loại dây leo, lá kép chân vịt, có vòi, hoa trắng ngũ-phần, nang vỏ mỏng, hột tròn, dây có chất sapo-nin, rễ có tác-dụng lợi tiêu-tiện (*Cardiospermum halicacabum*).

TÂM-RỘT *dt. (thực):* X. Chùm-rột.

TÂM-SÉT *dt. (truyền):* Lưỡi búa của thiền-lõi: *Lưỡi tâm-sét II (thth) Phiên đá nhỏ, vừa tay cầm, giống lưỡi đục sắt, nguyên là vật-dụng ở đời thương-cô còn sót lại hoặc miếng đá nhỏ từ trên không theo lân sám-mè rơi xuống.*

TÂM-TÃ *tt.* Dầm-dề, dầm-dìa, chảy luân-không ngưng: *Mưa tâm-tã, nước-mát tâm-tã.*

TÂM-VÔNG *dt. (thực):* Thú tre ốm cây, đặc ruột và thật ngay: *Măng tâm-vông, cây tâm-vông.*

tâm-vông vặt nhọn *dt.* Cây tâm-vông dài độ 2 m., một đầu bằng, một đầu vặt nhọn dùng làm vũ-kí dè dâm: *Ngực tròn và tâm-vông vặt nhọn mè cự với vũ-kí tối-tân.*

TÂM-VÔNG *dt.* Tên thú trống vỗ bàng tay: *Trống tâm-vông.*

TÂM-XÍCH *dt. Clg.* Tích-trương, gậy của nhà sư chống đi *II (R)* Gậy của các cụ già chống đi.

TÂM-XUÂN *dt. (thực):* Loại cây có hoa giống hoa hồng: *Trèo lên cây bưởi hái hoa, Bưởi xuống ruộng cà hái ny tâm-xuân CD.*

TÂM *dt.* Gạo nát: *Đổi no một vợ một chồng, Một niêu cơm tấm dầu lòng ăn-chơi CD II* Nhỏ li-ti như hạt tấm: *Cướm-tấm, xoàn tấm.*

tâm-mẫn *dt.* Tâm nát, hột thật nhỏ, được ví với người vợ nghèo: *Tình tâm-mẫn II trt.* Vụn-vết, không đáng: *Nói tâm-mẫn.*

TÂM *mt.* Miêng, phiển, tên gọi những vật mỏng mà có bề rộng: *Tâm biền, tâm gạch, tâm giẻ, tâm phèn, tâm vách, tâm ván; Mẹ già ở tâm lều tranh, Sớm thăm tối viêng mới dành dạ con CD II (R)* Tiêng, gọi người gọi vật khi kêu-lè: *Tâm lòng, tâm-thân.*

tâm áo *dt.* Manh áo, cái áo, tiêng dùng khi muốn nhăn mạnh vai trò người chồng: *Hơn-nhau tâm áo mạnh quần, Cởi ra bóc trần-ai cũng như ai CD.*

tâm chòng *dt.* Người chòng, tiêng dùng khi muốn nhăn mạnh vai trò người chồng: *Lấy chòng cho đáng tâm chòng, Bố công trang-diêm má hồng răng đèn CD.*

tâm lành *dt.* Cái áo lành, cái quần lành,

tíeng kè-lè : *Dang tay đánh thiếp sao đành, Tâm rách ai vá, Tâm lành ai may? CD.*

Tâm lòng dt. Bụng, dạ, tiếng nhân mạnh: *Tráng cho chân cứng đẻ mềm, Trời êm bê lồng, mới yên tâm lòng CD.*

Tâm manh vành sắt dt. Đồ dùng trong nhà do mình sắm ra, đầu lớn hay nhỏ, tót hay xấu, quý hay tiện: *Tâm manh vành sắt gì cũng một tay tôi mà!*

Tâm rách dt. Cái quần rách, cái áo rách, tiếng kè-lè: *Dang tay đánh thiếp sao đành, Tâm rách ai vá, Tâm lành ai may? CD.*

Tâm tình dt. Mảnh tình, chử tình, tiếng kè-lè: *Lỗi cùng biển bạc non xanh, Không thương cũng nhớ tâm tình của ai CD.*

Tâm thân dt. Thân mình, cái thân cõi đời, tiếng than-thở: *Trời mưa vẫn-vũ, tình cũ xa rồi, Biết ai nương dựa lẩn-hồi tâm thân CD.*

Tâm thương dt. Tâm lòng thương người, nói thúc: *Non vàng chưa dẽ dẽ bồi tâm thương K.*

TÂM dt. Tiếng dùng trợ nghĩa cho nỗi bất, cho đậm nghĩa.

Tâm-tác trt. Tắc-tóm, vừa chèc lưỡi (hoặc nuốt nước miếng) vừa khen: *Thấy vậy anh ta tâm-tác khen hoài.*

tâm-te **tâm-tét** trt. Vung-vầy, te-te đi một mạch, không thèm ngó lại: *Đi tâm-te tâm-tét.*

tâm-tó trt. Nh. Tâm-te tâm-tét.

tâm-túc trt. Túc-tưởi, cố nín khóc mà vì quá xúc-động, cứ bật tiếng khóc luộn: *Khóc tâm-túc.*

tâm-túc **tâm-tưởi** trt. Nh. Tâm-túc: *Tâm-túc tâm-tưởi khóc hoài.*

TÂM dt. Dầm, ngâm cho thấm: *Tâm dầu, tâm giấm, tâm rượu, tâm thuốc; Mát gã lại tâm xương gà, Mát gã ai tâm xương ta bao giờ CD; Thạch-nhũ trân-bì sao đẽ lại, Quy-thân liên-nhue tâm mang đì HXH lị (R) Thoa rồi bóp: Tâm ngài II tt. Dầm-dề, dầm-dìa: Cái mình tâm mờ-hôi.*

tâm-bô dt. Ăn uống có nhiều chất bô: *Mạnh rồi thì tâm-bô cho mau lại sức.*

tâm-dâm dt. Thấm vào lền lèn.

tâm-nhập dt. Thấm vào: *Uống rồi nэм xuồng ngay-ngắn cho thuốc đẻ tâm-nhập.*

tâm-nhiễm dt. Nh. Tâm-dâm II (B) Lây, ôn-ônh, hường lền-lèn: *Tâm-nhiễm thói hư tật xấu.*

tâm-nhuận dt. Được thấm lèn-lèn mà không ngờ.

tâm-quết dt. Đầm b López, làm cho thân-thè bớt nhức mỏi, máu chảy đều: *Nhờ người tâm-quết; Anh tâm-quết hắt hắt xâu tiền.*

tâm-tiệm dt. Nh. Tâm-nhuận.

TÂM dt. Nằm, nghỉ, ngủ II dt. Nhà thờ & mà vua chúa: *Lặng-tâm, viên-tâm.*

tâm-cụ dt. Vật kê nằm lên như giường, ván, v.v...

tâm-y dt. Áo mặc ngủ.

tâm-miếu dt. Miếu thờ trong cuộc đất chôn vua chúa.

tâm-môn dt. Cửa nhè trong.

tâm-thất dt. Phòng ngủ trong nhà.

TÂM dt. (thực): Các loại nấm mọc trên cây mục.

TÂN dt. Bến nước: *Giang-tân, mêt-tân* II tt. Thẩm-nhuần.

tân-dịch dt. Nước miếng, nước bọt.

tân-dộ dt. Bến đò, nơi chiếc đò ghé lại cho khách lên bờ rồi rước khách mới xuống đò đưa trở lại bến bến kia.

tân-yếu dt. Nơi hiêm-yếu.

tâm-nhuận dt. Thẩm-nhuần.

TÂN tt. Cay, vị cay lưỡi II (B) Khô-sở: *Tân-khô* II Chữ thứ tám trong thiên-can.

tân-cam tt. Cay và ngọt: *Quế có vị tân-cam lì (B) Cực và sướng: Ném dù mùi tân-cam thê-sự.*

tân-cần dt. Cần-cỗ làm việc trong sự cưa-khô.

tân-dậu tt. Tên những năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch 1, 61, 121, 181, 241, 301, 361, 421, 481, 541, 601, 661, 721, 781, 841, 901, 961, 1021, 1081, 1141, 1201, 1261, 1321, 1381, 1441, 1501, 1561, 1621, 1681, 1741, 1801, 1861, 1921, 1981, 2041...

tân-di dt. (thực): *Cig. Hậu-dào, Mộc-bút và Nghinh-xuân, tên loại cây tháng hai nở hoa ở đầu cành như cái bao dài nửa tấc mà nhọn như đầu ngòi bút, có nhiều lớp lông mềm xanh vàng mọc thuận chiều nhau, dài lối nửa phân, hoa nở lèn-lèn to bằng cái chén, có cái bao tím, cánh hoa hồng như hoa sen và thơm như hoa lan.*

tân-hợp tt. Tên những năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch 51, 111, 171, 231, 291, 351, 411, 471, 531, 591, 651, 711, 771, 831, 891, 951, 1011, 1071, 1131,

1191, 1251, 1311, 1371, 1431, 1491, 1551, 1611, 1671, 1731, 1791, 1851, 1911, 1971, 2031...

tân-khổ tt. Cay đắng // (B) Cực thán và đau lòng: *Xe-xôi ai có tớ chừng, Giang-nan tân-khổ ta đừng quên nhau CD.*

tân-lặc-tử dt. X. Ôt.

tân-mão tt. Clg. Tân-meo, tên những năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch 31, 91, 151, 211, 271, 331, 391, 451, 511, 571, 631, 691, 751, 811, 871, 931, 991, 1051, 1111, 1171, 1231, 1291, 1351, 1411, 1471, 1531, 1591, 1651, 1711, 1771, 1831, 1891, 1951, 2011...

tân-mùi tt. X. Tân-vị.

tân-sở tt. Cay-đắng khổ-sở: Ném mùi tân-sở.

tân-cửu tt. Tân những năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch 41, 101, 161, 221, 281, 341, 401, 461, 521, 581, 641, 701, 761, 821, 881, 941, 1001, 1061, 1121, 1181, 1241, 1301, 1361, 1421, 1481, 1541, 1601, 1661, 1721, 1781, 1841, 1901, 1961, 2021...

tân-tỵ tt. Tân những năm âm-lịch xê-xích với các năm dương-lịch 21, 81, 141, 201, 261, 321, 381, 441, 501, 561, 621, 681, 741, 801, 861, 921, 981, 1041, 1101, 1161, 1221, 1281, 1341, 1401, 1461, 1521, 1581, 1641, 1701, 1761, 1821, 1881, 1941, 2001...

tân-toan tt. Cay và chua // (B) Đau-dớn mia-mai: *Bô khi ly-biệt bô ngày tân-toan.*

tân-vị tt. Clg. Tân-mùi, tên những năm âm-lịch, xê-xích với các năm dương-lịch 11, 71, 131, 191, 251, 311, 371, 431, 491, 551, 611, 671, 731, 791, 851, 911, 971, 1031, 1091, 1151, 1211, 1271, 1331, 1391, 1451, 1511, 1571, 1631, 1691, 1751, 1811, 1871, 1931, 1991, 2051...

TÂN tt. Còn mới; chưa dùng đến: *Cái tân, trai tân; Yêu cựu nghe nhanh tân* (Tham mới nói cũ)

tân-anh ct. Búp hoa, hoa mới trồ cái búp.

tân-bình dt. Lính mới điền vào bộ-đội: *Huấn-luyện tân-bình.*

tân-chẽ dt. Chẽ-đò mới: *Tân-chẽ nào cũng có tánh-cách tiên-bộ* // Mới chẽ-lạo ra: *Hàng-hoa tân-chẽ.*

tân-chính dt. Chính-sách mới // Tháng giêng năm mới.

tân-chủ dt. Người chủ mới // (B) Nước thống-trị mới (thay nước thung-trị cũ).

tân-dân dt. Dân mới, dân đã giác-ngộ quyền-lợi và nhiệm-vụ, đã theo trào-lưu mới ở mọi lãnh-vực để làm cho nước văn-minh và giàu mạnh.

tân-dân-chủ dt. Nền dân-chủ mới, khác với nền dân-chủ do cuộc cách-mạng tư-sản dân-quyền của Pháp năm 1789 lập nên, đã bị chủ-nghĩa tư-bồn làm sai ý-nghĩa (luận-diệu của Céline-sân).

tân-dương dt. Đầu mùa xuân (cũng là đầu năm).

tân-đại-lực dt. Vùng đất liền mới, tức châu Mỹ.

tân-đảng dt. Đảng (chánh-trị) mới ra đời // Đảng (chánh-trị) có chủ-trương mới, hợp thời so-lưu tư-tưởng mới.

tân-điền dt. Mới điền vào: *Linh tân-điền.*

tân-gia dt. Nhà mới // Tên cuộc lễ mừng nhà mới cất: *Ấn tân-gia, di tân-gia, mừng tân-gia.*

tân-giai-nhân dt. Người đẹp mới // (B) Cô dâu mới: *Mừng tân-lang và tân-giai-nhân trăm năm đầu bạc.*

tân-giáo dt. Tên gọi đạo Tin-lành.

tân-hỷ dt. Cuộc vui năm mới, tiếng thường dùng trong lời chúc.

tân-hoàn dt. Cuộc vui mới, tiếng thường dùng trong cuộc giao-hoàn với người yêu mới gặp.

tân-học dt. Nền học mới, học-thuật mới (đối với việc học nho là cũ): *Phái tân-học.*

tân-hôn dt. Cuộc hôn-nhân mới, tức lúc vợ chồng mới lấy nhau: *Đêm tân-hôn* // (R) Đám cưới: *Lễ tân-hôn, dù cuộc tân-hôn.*

tân-kỳ tt. Rất mới lạ: *Khoa-học đẻ ra nhiều việc tân-kỳ.*

tân-kỷ-lục dt. Kỷ-lục mới, hay hơn và phá kỷ-lục trước (X. Kỷ-lục).

tân-khàn dt. Mới khàn, mới khai phá và chiêm-hưởng: *Đất tân-khàn chưa có băng-khoán.*

tân-khoa dt. Khoa thi mới // (R) Người mới thi đậu: *Miệng chào thầy Cử tân-khoa mới về LVT.*

tân-khiết dt. Bài đàn, bài hát mới đực

tân-lang dt. Chàng rẽ, tiếng gọi trong ngày đám cưới // Cây cau.

tân-lập tt. Mới lập nên, mới gầy - dụng ra: *Một ngôi trường tân-lập.*

tân-lịch dt. Lịch mới, tức dương-lịch.

tân-luật dt. Đạo luật mới ban-hành : *Những tân-luật đều được đăng trong Công-báo.*

tân-niên dt. Năm mới // Clg Tân-xuân, năm mới, liêng dùng trong lời chúc : *Tân-niên đón lộc.*

tân-nương dt. Tiếng gọi cô dâu mới.

tân-nguyên dt. Kỳ-nguyên mới.

tân-nguyệt dt. Trăng non, trăng lưỡi liềm.

tân-nhân-vật dt. Nhà tai mắt mới, người mới nồi tiếng trong xã-hội.

tân-pháp dt. Hiến-pháp mới, pháp-luật mới, phép-lắc của nhà nước mới ban-hành : *Tân-pháp của Vương-an-Thạch nhà Tống.*

tân-phát-minh dt. Cuộc phát-minh mới (X. Phát-minh).

tân-phụ dt. Nh. Tân-nương và Tân-giai-nhân.

tân-quân dt. Quân-đội mới tò-chức // Vua mới lên ngôi.

tân-sinh dt. X. Tân-sinh-hoạt : *Ấp tân-sinh.*

tân-sinh-hoạt dt. Đời sống mới, cuộc sống theo văn-minh, khoa-học, bỏ những hủ-lực rườm-rà, dị-doan; v.v...

tân-soạn dt. Mới được soạn ra : *Sách tân-soạn.*

tân-tạo dt. Mới tạo-lập, mới làm ra : *Kiều nhả tân-tạo ; hàng-hoa tân-tạo.*

tân-tiến (tấn) tt. Mới tiến lên : *Nền học tân-tiến.*

tân-tiến tt. Mới-mẻ tươi đẹp.

tân-thạch-khí dt. Đồ dùng bằng đá trau, mới-mẻ đối với lúc trước đó, loại người man-dã, chưa biết dùng đồ bằng đá : *Tân-thạch-khí thời-dai.*

tân-thanh dt. Tiếng mới (tiếng đàn hát) // (B) Lời nói do ý-kien mới-mẻ phát ra : *Đoạn-trường tân-thanh.*

tân-thể dt. Thể-lài mới, hình-thức mới : *Tờ báo có một tân-thể đáng khen.*

tân-thời dt. Thời-đại mới, đời mới // (B) Kiều mới (do kiều cũ cải-cách) : *Áo tân-thời.*

tân-thức dt. Cách-thức mới : *Chế theo tân-thức.*

tân-trang dt. (qs) : Trang-bị lại, lập-lai, bồi-bô những hư hại, những tồn-thất để thành như mới (reflection, renovation).

tân-trào dt. Trào-dịnh mới // (R) Chánh-phủ mới, nhà cầm quyền mới : *Làm thơ quốc-ngữ dù chử tân-trào, Thủ tư tèu lại, gởi vào thăm em CD.*

tân-võc dt. Bộ kinh của đạo Cơ-đốc (New-veau Testament).

tân-văn dt. Tin mới, điều nghe biết mới lẹ : *Phụ-nữ tân-văn, Lục-tỉnh tân-văn.*

tân-văn-hoá dt. Văn-hoá mới (X. Văn-hoá).

tân-xuân dt. Mùa xuân mới // (R) Năm mới : *Cung-chúc tân-xuân.*

TÂN dt. Khách-khứa : *Tiếp-tân.*

tân-bằng dt. Người bạn mà cũng là khách // Bạn-bè, khách-khứa : *Tân-bằng đồng dù.*

tân-chủ dt. Chủ và khách : *Tân chủ vui vầy.*

tân-hữu dt. Nh. Tân-bằng (nghĩa sau).

tân-khác dt. Khách-khứa : *Nhà Mạnh-thường-qua thời Chiến-quốc thường chúa đổi ba ngón tân-khách trong nhà.*

tân-lễ dt. Lễ tiếp khách : *Rước theo tân-lễ.*

tân-quán dt. Nhà dành cho việc tiếp khách ở xa đón.

tân-vị dt. Chỗ khách ngồi.

TÂN dt. Cỏ ; cùi ; lương-bông : *Ngoa tân thường đâm.*

tân-bông dt. Lương-tiền trả công cho người làm.

tân-kim dt. Tiền lương, số tiền trả lương cho người.

tân-quế dt. Cùi quế, tức cùi mắt tiền (đắt giá) như vỏ quế.

tân-thuỷ dt. Nước và cùi // (B) Việc bếp-núc // (R) Tiền lương.

TÂN dt. (thực) : X. Rau tần và Cần dày lá.

TÂN dt. (thực) : Tên một loài rau mọc dưới nước (ở Trung-hoa) : *Thái tần.*

tân-tào dt. X. Tào-iễn.

tân-tiện dt. X. Tân-tiến.

TÂN dt. Tiềm, hầm, chiên rồi nấu cho ruya Tân vjt.

TÂN dt. Tên một nước ở Trung-hoa vào thời Chiêm-quốc (X. PH. III).

Tần-Tần dt. Nước Tần và nước Tần, hai nước vào thời Chiêm-quốc ở Trung-hoa mà các đời vua thường lèn sút với nhau để có lợi cho chánh-trị // (B) Nghĩa chồng vợ, chồng và vợ : *Kết duyên Tân-Tần ; Tân-Tần một nhà.*

TÂN dt. Một chức quan đản-bà trong cung vua : *Cung-tần, phi-tần.*

TÂN trt. Luôn, hoài, nhiều lần // dt. Bờ nước : *Hải-tần.*

tân-niên trt. Quanh năm, luân cả năm.

tân-nhật tt. Suốt ngày, cả ngày, trọn ngày, luân-luân như vậy.

tân-nhiều dt. Phiên-nhiều luân : *Cứ tân-nhiều tần-he*

tân-quang dt. (I) : Tia-sáng chớp luân thành dòng do điện phóng ra trong không-khí (*effluve, effluve électrique*).

tân-số dt. (I) : Số chu-kỳ của một chuyễn động liên-tiếp và vòng quanh trong một giây đồng-hô (*fréquence*).

tân-số-kế dt. Máy đo tân-số trong một dòng điện xoay chiều (*fréquencemètre*).

TÂN-MÀN dt. X. Tân-màn.

TÂN-NGẦN trt. X. Chân-ngần.

TÂN-Ô dt. (thực) : Clg. Cài cùu, Cài cúc, Đồng-hao, sách thuốc gọi Hồng-hao, loại rau cộng giàn cao đến 3cm, lá giống lá thuốc cùu, hoa vàng, cành hoa đòn, dùng ăn sống hoặc nấu canh cà lá và cộng (*Chrysanthemum coronarium*).

TÂN-VẦN trt. X. Chân-vần.

TẤN mt. Bàn, vở, tiếng gọi một vở kịch hay một tuồng hát.

tấn kịch dt. Vở kịch được diễn trên sân khấu // (B) Tiếng gọi mìa-mai những sự việc xảy ra ngoài đời : *Thật là một tấn kịch khôi hài !*

tấn tuồng dt. Vở tuồng được diễn trên sân khấu : *Tấn tuồng diễn hối hôm thật hay !* // (B) Tiếng gọi mìa-mai một trò đời, một việc có thật mà xảy ra : *Tấn tuồng bi-đi ấy cứ diễn đi diễn lại mãi*.

TẤN dt. Dùng đồ vật chặn lại, ngăn lại cho chặt, cho cứng : *Lấy cây tần cửa; dùng bao tần cho nước đừng bê bờ* // Dùng thế võ đồng rùn hai chun cho vững chắc : *Xuống trung-bình-tần* // Dùng thế võ xông tới : *Tấn tới nhập nội* // Dồn tới, dồn tới để ví lợi : *iến nó vô vách*.

tấn khại dt. Đưa khại tới để dồn ép, để ví bắt thú dữ.

tấn mùng dt. Lấy gối hay mền dồn mí mùng (m่าน) cho đừng tóc // (R) Ém mùng, nhét mí mùng dưới chiếu : *Tấn mùng cho muỗi đừng vồ*.

TẤN dt. Đánh dè hỏi cung : *Tra-tấn* // (R) Đánh : *Tấn nó một mè*.

tấn-cúc dt. Nh. Tân (nghĩa trước).

tấn-kiêm dt. Cố hỏi cho ra manh-mối.

tấn-khở dt. Tra-khở, dùng nhiều hình-phạt // làm đau-đớn can-phạm dè cho khai.

tấn-lợi dt. Tiếng sấm, sét nò thình-lình.

tấn-vấn dt. Tra-tấn dè lấy lời khai.

TẤN dt. Clg. Tiên, tối trước hơn, lên cao

hơn, tăng thêm : *Năm mới, chúc ông tần tài tần lợi, tần bình-an* // Dâng, cho với ý nài-nì : *Nài tần; tần con cho Tây đê nhở-nhỏi* // Càng, sanh-nạnh, cố giao lại : *Bao nhiêu công việc, nó đều tần hết cho tôi* // Dâng-dâng, giới-thiệu : *Dân-tần* (Xt. Tiên).

tấn-công dt. (qs) : Công-kích, đánh túi, đánh phá (attaque) // (R) Kích-bác, làm nà túi : *Thừa kẻ đối-thoại sơ-hở mà tấn-công*.

tấn-công chính dt. (qs) : Cuộc tấn-công lớn, có thề quyết-định sự được thua (attaque principale).

tấn-công phối-hợp dt. (qs) : Cuộc tấn-công cùng một lúc có tö-chức của nhiều đơn-vị (attaque d'ensemble).

tấn-công phụ dt. (qs) : Cuộc tấn-công lẻ-tè để phản-tán lực-lượng địch (attaque secondaire).

tấn-công tập-trung dt. (qs) : Cuộc tấn-công dồn-lại-một chỗ của nhiều đơn-vị (attaque convergente).

tấn-công từng đợt dt. (qs) : Cuộc tấn-công thay phiên của nhiều đơn-vị (attaque par vagues).

tấn-công dt. Công-sứ, dâng lě-vật hằng năm cho nước lớn, đã nhận bão-hộ nước mình : *Xưa, nước Nam ta đã tặng tấn-công cho Trung-hoa một con bạch-tri* // (R) Đi tết, biếu lě-vật cho bè trên : *Năm nào cũng tấn-công cho chủ một cặp gà thiến*.

tấn-cúng dt. Dâng cúng, tự mình đem túi mà dâng.

tấn chức dt. Lên chức, được thăng chức : *Thăng quan tấn chức*.

tấn-âr-c dt. Làm nên công, học được việc.

tấn-ich dt. Được thêm điều ích-lợi, thêm công-bệ : *Có tấn-ich mới làm* // trt. Thủ-phụng, kê-công : *Nói tấn-ich*.

tấn lợi dt. Được thêm nhiều lợi-lộc.

tấn lực tt. Thêm sức, bù sức : *Tập rèn cho tấn lực*.

tấn ơn dt. Lành lây lòng, cố làm đê người ta thương và biết ơn mình : *Khéo tấn ơn* // trt. Kê-công, cố-vạch những khó-nhọc của mình cho bè trên thấy biết : *Nói tấn ơn*.

tấn-phát dt. Phát-đạt, làm nên thịnh-lợi : *Khai-trương tấn-phát*.

tấn quân dt. Giục quân lính đi tới để lấn đường đất-dịch : *Truyền lệnh tấn quân*.

tấn-quân-ca dt. Bài hát giọng và lời hùng-hỗn để phán-khởi lòng quân lính khi ra trận.

tân-sĩ đt. Bạc dỗ-dẹt trên cù-nhan (*Cig.*, bá-c-sĩ hay ông nghè).

tân tài đt. Được tiền bạc vô nhiều, trở nên giàu có.

tân-tập đt. Ủa tới đánh úp.

tân-tới đt. Đi tới, lượt tới: *Tân-tới anh em* || trt. Được nhiều kết-quả tốt: *Làm ăn tân-tới, học tân-tới*.

tân-tước đt. Nh. Tân chức.

tân-thân đt. Đi tới con đường do đó mà làm nên: *Tâm-phương-tiện tân-thân* || Dâng thân mình (cho người để cầu ân-huệ): *Tân-thân cầu súng*.

tân-thối đt. *Cig.* Tiển-thoái, tới lui: *Tân-thối lưỡng nan* (Tới lui đều khó).

tân-thủ đt. Lướt lên đầu hàng: *Con đường tân-thủ*.

tân-triền đt. X. Tiến-triền.

TẤN đt. Lụa đồ dùng may áo lě.

tân-thân đt. *Cig.* Vãn-thân, quan-văn thời quân-chủ: *Những bậc tân-thân trong nước*.

TẤN đt. Tân-một nước thời Chiết-quốc bên Trung-hoa X. PH. III.

Tần-Tần đt. X. Tân-Tân.

TẤN đt. Sức nặng một ngàn kí: *10 tấn gạo; cầu chìu đúy c 25 tấn (tonne)*.

TẤN đt. Bàn tròn nhỏ: *Bàn tần*.

TẤN đt. Dùng hàng vài gói-ghém thay người chắt dề trong hòm: *Xem giờ đựng tần*.

tân-liệm đt. Nh. Tân.

TÂN-MÃN tt. X. Tân-mân.

TÂN-MÃN TÊ-MÊ tt. X. Tân-mân tê-mê.

TÂN tt. Cái, mái, giồng sinh đẻ: *Tân-kê (gè mái), tân-mã (ngựa cái) tân-ngưu (trâu cái)*.

tân mẫu tt. Cái và đực, mái và trống.

TÂN tt. Hết: *Khénh-tận, tự-tận, nǎm cùng tháng tận* || trt. Cùng-tot, đến mức chót: *Cùng-tận; đê tận bên đít mới cho hay; Bắc thang lên đến tận mây, Hồi sao Cuội phai sấp cây cỏ dời CD.*

tận bên trt. Khít bên, ở một bên, gần lâm: *Ở tận bên mà giờ này mới đến*.

tận bên đít trt. Nói việc sắp tới nơi, rất gấp: *Đê tận bên đít mới cho hay*.

tận bên sông trt. Tuốt bên kia sông: *Nhè đồng trai ở tận bên sông* || Sét mé sông: *Cắt nhà tận bên sông*.

tận cùng trt. Tới mức cùng, mức chót: *Đi*

tận cùng, nói tận cùng, rước tận cùng.
tận-hiểu trt. Hết lòng hiểu-thảo với cha mẹ: *Tận-hiểu tận-trung*.

tận-hoan trt. Vui-về tớl cùng, cùng vui hết mục.

tận-ý trt. Hết ý, lột được ý chánh: *Nói chưa tận-ý*.

tận lời trt. Hết lời, đến lời cuối cùng: *Thor cháng tận lời*.

tận-lực trt. Hết sức, ráo hết sức mình: *Lâm tận-lực mới có cơm mà ăn*.

tận-lượng trt. Không còn chỗ dư || Nh. Tân-lực.

tận-mạng đt. Hy-sinh tánh mạng || (*Lóng*): Hết mạng, hết sức, quá lâm: *Buồn tận-mạng, xui tận-mạng*.

tận-mắt trt. Khít bên mắt, trước mắt: *Đưa tận-mắt cho nó coi*.

tận-mỹ trt. Cực đẹp: *Đi tới chỗ tận-mỹ*.

tận-một bên trt. Nh. Tân bên.

tận-mũi trt. Khít bên lỗ mũi: *Kê lén tận mũi mà ngủi*.

tận-ngôn trt. Nh. Tân lời.

tận-nghĩa-vụ trt. Hết phận-sự mình, hết lòng với phận-sự: *Làm tận-nghĩa-vụ*.

tận-nhân-tình trt. Không còn tình-nghĩa chí de thu nữa: *Ăn-ở tận-nhân-tình*.

tận-nhật trt. Suốt ngày, tới tối.

tận-số trt. Tới số, chết: *Bộ mầy tận-số sao chọc Tao?*

tận-tai trt. Khít bên tai: *Kê miệng tận tai mà nói*.

tận-tay trt. Tới tay: *Tay cầm bán-nguyệt xênh-xang, Muôn nghìn cây cổ lai-hàng tật tay CD*.

tận-tâm trt. Hết lòng, cố-gắng hết sức mình: *Tận-tâm với chúc-vụ*.

tận-tín trt. Tin-cậy hết lòng.

tận-tình trt. Tới mức chót của tình-cảm: *Ở tận-tình với anh em* || Hết mọi tâm-tình, không giấu-giếm: *Kè-lè tận-tình*.

tận-tiết đt. Hy-sinh, chịu chắt cho tròn tiết-tháo hay tiết-trinh.

tận-tuy trt. Hết lòng hết sức, cố-gắng lâm: *Cúc-cung tận-tuy; tận-tuy với chúc-vụ*.

tận-tù trt. Nh. Tân lời.

tận-thể trt. Trời sập, lúc thiên-hạ chết hết: *Nợ trả tới tận-thể cũng chưa dứt*.

tận-thiện trt. Cực tốt, cực hay.

tận-thiện tận-mỹ trt. Hoàn-toàn tốt đẹp..

tận-trung trt. Hết lòng trung với chúa, với nước mình: *Tận-trung bao-quốc*.

TÂNG trt. Clg. Tùng, nâng cao lên, cách vị bụng: *Gọi tâng, kêu tâng, khen tâng, nói tâng.*

tâng-bốc dt. Khen dồi, nói tốt quá lời với ý bênh-vực: *Tâng-bốc cho nhau.*

tâng-công dt. Due-nịnh dặng kè công: *Mách tin y cung liêu bài tâng-công K.*

tâng dắc dt. Đứ iên, nhắc lên, làm chuyện vui lòng: *Tánh này tâng dắc anh em.*

tâng-tiu dt. X. Nang-nia.

TÂNG tt. Clg. Tùng, sáng-sủa, rực-rỡ: *Băng-tâng* (Bừng-tung).

tâng-bừng dt. X. Tung-bừng.

tâng-hứng tt. Tung-hứng.

TÂNG dt. Clg. Tùng và têng, bắc, lớp chồng-chết: *Lèu bắc tâng, nén nai tâng; chín têng mây; têng trước, têng trên.*

têng bắc dt. Túi bắc, họng; từ thấp đến cao: *Theo têng bắc mà tiễn lân.*

têng cửa dt. Lối cửa, nhiều đợt cửa: *Qua ba têng cửa mới gặp được ông chủ.*

têng gác dt. Clg. Têng lầu, căn gác, ở gác trên: *Nhà ba têng gác.*

têng lầu dt. X. Têng nóc

têng-lớp tt. Lớp, miếng chòng-chết: *Bánh da lợn có nhiều têng lớp.*

têng mây dt. X. Têng trời.

têng-thú dt. Thủ lớp trên dưới: *Anh em phải có têng-thú.*

têng trời dt. Têng lớp nghi-ngút trên mây: *Có: iệu... iệu têng trời (cửu-tiêu).*

TÂNG trt. Clg. Tùng, trai qua, đã biết: *Chưa tâng, đã tâng; tâng biết, tâng nghe, tâng thấy; Ai tâng học được chữ ngờ CD.*

têng-trại tt. Đã trai qua nhiều lần, nhiều thử-thách, có nhiều kinh-nghiệm: *Con người têng-trại.*

têng việc tt. Quen tay, giỏi việc, có nhiều kinh-nghiệm trong việc làm: *Cần-dùng người têng việc.*

TÂNG tt. Sún, rung hay gãy mất một tay nhiều cái răng: *Têng răng.*

TẤP trt. Bẹt vào, đặt vào: *Trôi tấp vào bờ II.* (R) dt. Tát vào, ghé lại: *Lâu quá, tấp lại thăm anh; Có tiền thì ở đâu không biết, chừng thốt-nghịch thì tấp về đây.*

tấp-tấp dt. Thinh-thoảng đưa vào dùm-dậu (lời trách): *Cứ tấp-tấp lại kiềm ăn.*

tấp-tênh trt. Lầm-le, nập-nợ, có ý muốn rất nhiều: *Rập-rập nước chảy qua đèo, Bà già tấp-tênh mua heo lấy chõng CD.*

tấp vào dt. Trôi giật vào: *Bị gió thời mạnh, thuyền tấp vào bờ II (R) Ghé lại, tựe vào, dùm-dậu: Tấp vào đó một lát; tấp vào ở đó.*

TẤP dt. Rập, lấp, đậy lại, bồi vỗ: *Tấp chà gai; chặn ngò; tấp chiêu cho kín; tấp thêm ít miếng nữa cho dày; thiên-hạ túi-tấp.* **tấp-nập** bù. Dồn tới đồng-dào: *Thiên-hạ tấp-nập; túi xem tấp-nập.*

TẤP dt. Đánh máy chữ: *Tấp cho cái thor; tấp muối ngón II (R) Đánh đậm: Tấp cho một trận ném thận (Do taper).*

TẬP dt. Chim mới học bay II (P) dt. Rèn luyện, làm đi làm lại nhiều lần cho giỏi: *Ăn-tập, học-tập, luyện-tập, ôn-tập, lính tập; Tập thiêng-dục, tập trẻ con nói, tập viết.*

tập bay dt. Học bay cho quen: *Chim con tập bay có chim mẹ và chim che theo một bên II (R) Học lái máy bay cho quen: Giờ tập bay; tập bay được hơn trăm giờ.*

tập binh dt. X. Tập lính.

tập-diễn dt. Luyện-tập, theo-diễn: *Tập-diễn hải-quân.*

tập dì dt. Dẫn dắt cho trẻ con chưa biết đi: *đi II Nói: những người đau bại mới hết ion đi cho quen chân.*

tập đọc dt. Đọc bài trong sách cho quen miêng quen mắt: *Sách tập đọc.*

tập đồ dt. Đồ những nét chữ cho quen tay trước khi tập viết: *Trẻ em tập đồ bằng bút chì trước rồi mới tới bút mực.*

tập-khiển dt. Thôi quen bị lây nhiễm: *Tập-khi xá-xi.*

tập lính dt. Huấn-luyện binh lính, tập cho lính quen việc đánh giặc và cách di đứng ăn rập.

tập-luyện dt. X. Luyện-tập

tập nghẽ dt. Học nghề và làm những việc lặt-vặt trong nghề cho quen tay quen mắt.

tập-nhiễm dt. Nhiễm lẩn-lẩn, lâu ngày thành thói quen: *Tập-nhiễm ánh xáu.*

tập-quán dt. Thôi quen thành lệ: *Phong-tục tập-quán.*

tập-quán-pháp dt. (Pháp): Phép-luật dựa tập, quán mà đặt ra.

tập quen dt. Làm thêt thành thói quen: *Đừng tập quen ánh xáu.*

tập-rèn dt. Rèn-luyện có phương-pháp, cho thường: *Hết ăn thì vóc, hết học thì quen, Dẫu họ chê mình vụng, tập-rèn phải hay CD.*

tập-tành dt. (d): Nh. Tập: *Dở mà năng tập-tành cũng thành giỏi.*

tập-tục dt. Phong-tục do thói quen thành ra: *Có nhiều tập-tục nên giữ.*

tập-tuồng dt. Tập diễn tuồng cho quen trước khi hát: *Cánh ấy còn đang tập tuồng.*

tập-trận dt. Tập đánh giặc cho quen: *Đồng tập trận.*

TẬP dt. Bầy chim đậu trên cành: *Đoàn-tập* // (B) Gặp lại, tụt lại, gõ-nhúp lại: *Suru-tập, tụ-tập* // (R) Góp-nhớp văn xưa rồi chắp-nối thành bài mới: *Tập Kiều* // dt. Xếp, quyền do nhiều tờ đóng chung lại: *Tập giấy, tập vở, tập 100 trang.*

tập-cố dt. Lựa những câu văn xưa được truyền-tụng mà chắp lại thành bài văn mới: *Thơ tập-cố.*

tập-cú dt. Lựa những đoạn văn xưa và sắp có mạch-lạc thành bài văn mới: *Văn tập-cú.*

tập-chú dt. Góp-nhớp thơ văn cũ lại rồi chú-thích.

tập-đoàn dt. Đoàn-thề do nhiều người, nhiều nhóm tập-hợp lại: *Tập-đoàn dân-chúng.*

tập-ùa dt. Quyền vở kẽ dòng, có in sẵn mẫu chỉ cho trẻ con mới học viết đồ theo.

tập-! tập dt. Tựu lại một chỗ: *Vùng tập-hợp (or center).*

tập-hội dt. Đám đông do nhiều người cùng chung mục-đích tụt lại.

tập-hợp dt. Ráp lại, nhóm lại: *Tập-hợp anh em lại nghe huân-tử (rassembler).*

tập-kết dt. Kết-hợp thành nhóm đông ở một vùng, một khu: *Linh tập-kết.*

tập-lập dt. Toe-tập; nhóm lại đông đặng toan-tính, mưu-đồ một việc gì: *Tập-lập đặng phá xóm phá lảng.*

tập-lực dt. Góp-nhớp và chép lại thành một tập, một quyền.

tập-quyền dt. Quyền-hành được tập-trung lại cho cơ-quan chính: *Ché-dò tập-quyền.*

tập-sản dt. Tập-trung hết các cơ-quan sinh-sản làm của chung (chứa cho mỗi cá-nhơn quyền sở-hữu những vật tiêu-dùng): *Chú-nghĩa tập-sản.*

tập-tàng tt. Do nhiều nguồn-gốc sanh ra: *Đứa con tập-tàng* // (R) Nhiều thứ hợp lại: *Ta về ta uốn luỗi câu, Câu lấy có bỗng nẫu rau tập-tàng CD.*

tập-thành tt. Góp lại mà thành.

tập-thể bt. Nh. Tập-doàn // (R) Chung-ché theo một nếp sống có kỷ-luat: *Sống tập-thể.*

tập-trung dt. Tựu lại một nơi, đem về một mồi: *Tập-trung giấy tờ lại; anh em tập-trung lại ăn cơm.*

tập-trung hỏa-lực dt. (qs): Bắn giùm lại một mục-tiêu (concentrer le feu).

tập-trung-trại dt. Trại giam các người bị tình-nghi về quốc-sự hoặc giam tù-binh.

TẬP dt. Nói theo, nói theo trước: *Thé-tập* // Lên, đánh úp: *Hậu-tập.*

tập-ām dt. Được phong hàm ấm-sinh nhờ ông cha làm quan từ ngũ-phàm trở lên: *Ông chép rồi, sau con ông được tập-ām.*

tập-công dt. Đánh úp, xông ra đánh thình-linh: *Lê tiên, binh hệu, khắc-kỳ tập-công K.*

tập-đoạt dt. Đánh úp và đoạt lấy thành-trì hay dinh-trại của địch.

tập-hậu dt. Chặn đánh thình-linh phía sau: *Đem binh tập-hậu.*

tập-kích dt. Đánh úp, đánh thình-linh: *Nửa đêm, kéo binh tập-kích địch.*

tập-phong dt. Phong chức cho con hay cháu một ông quan to vừa mới qua đời: *Ché chép, con được tập-phong.*

tập-sát dt. Đánh giết thình-linh: *Nửa đêm, bị địch xông vào tập-sát*

tập-tước dt. Hưởng trước phong của triều-dinh nhờ công-nghiệp của ông cha.

TẬP dt. Đánh chì thành sợi // Tìm kiếm.

tập-nã dt. Tìm bắt: *Linh tập-nã; bị tập-nã.*

TẬP-TẾNH tr. Mon-men, bắt đầu: *Mới tập-tếnh viết văn.*

TẬP-TOANG tt. Lộn-xộn, không thứ-tự: *Bàn ghế tập-toạng.*

TẤT dt. Vớ (do bít-tắt nói tắt): *Mang tất.*

tắt-tay dt. Găng, bao tay: *Trời rét (lạnh), mang tất tay.*

TẤT tr. Xong, rồi, hết: *Ăn tất, hoàn-tất, lè-tắt, làm tất.*

tắt-cánh dt. Cứu-cánh, kết-quả, mục-đích cuối cùng // tr. Rót cuộc, cuối cùng.

tắt-lực tr. Hết sức: *Làm tắt-lực.*

tắt-mạng (mệnh) dt. Cái mạng sống tới lúc cùng, tức chết.

tắt-niên dt. Hết năm, sắp sang năm mới: *Làm tắt-niên.*

tắt-nghiệp tr. Clg. Tắt-nghiệp, hết trọn một cấp học: *Học dã tắt-nghiệp; băng-cấp tắt-nghiệp.*

tắt-sanh (sinh) tr. Suốt đời, cả đời: *Tắt-sanh không làm điều quấy.*

tất-tâm trt. Hết lòng, với cả tấm lòng : *Tất-tâm phụng-sư.*

TẤT trt. Åt, hẳn, phải vậy rồi : *Bất-tất, hả-tất, vi-tất; Đì thì tất gặp; Đánh thì tất thêng.*

tất-chí tt. Đúng hẳn : *Nguyên-nhân* tất-chí. **tất-áinh** trt. Phải vậy, không thể khác hơn : *Lẽ tất-dịnh.*

tất-yếu tt. Cần-thiết, không có không được : *Điều-kiện tất-yếu.*

tất-nhiên tt. Dĩ-nhiên, phải như thế chớ không thể khác : *Lẽ tất-nhiên là vậy.*

tất-phai trt. Thế nào cũng phải : *Đóng đây quyết đợi một thi, Đợi chàng tất phái có khi gặp chàng CD.*

tất-tu tt. Bất-buộc, không thể dừng.

tất-tu-khoa dt. Môn học bắt-buộc, ei cũng phải học môn đó.

TẤT trt. Biết rõ, đều, suốt hết : *Châu-tất, tươm-tất, tưởng-tất, thực-tất, tri-tất.*

tất-cả trt. Hết trọn, không còn, không chừa : *Ãn tất-cả, lấy tất cả // Cả thảy, mọi người, mọi món: Tất-cả đều bằng lòng; tất-cả đều có một cõi.*

tất-số trt. Đủ số, đủ cả : *Đếm tất số, đo tất số.*

tất-tập dt. Tập-hợp lại hết, bắt lại một chỗ cả.

tất-tinh trt. Hết tình, tận-tình : *Bày-giãi tất-tinh.*

TẤT dt. Cây sơn, có nhưa (mù) làm keo dán áo.

tất-công dt. Thợ sơn.

tất-giao dt. X. Giao-lết.

tất-hắc tt. Đen như sơn.

tất-hợp dt. Tranh vẽ bằng sơn, bằng dầu.

TẤT dt. Đầu gối : *Khuất tất.*

tất-hẹ trt. Dưới gối, trước chân người : *Tất-hẹ thừa hoan* (Hầu-hẹ, giúp đỡ, làm vui lòng cha mẹ).

tất-hành dt. Bò, đi bằng hai gối.

TẤT-TA TẤT-TƯỜI trt. X. Tất-tà.

TẤT-TÀ trt. Vội-vã, vội-vàng, lật-dật : *Nghê xong, chỉ ta tất-tà xách áo ra đi.*

TẤT-TƯỜI tit. Nh. Tất-tà // tt. Cô-khô một mình, không được ai ngó đến : *Tấm thân tất-tười // Tôi-nghiệp, đáng thương : Thầy cũng tất-tười.*

TẬT dt. Bệnh không chữa được làm cho

thân-thè khác thường : *Ác-tật, có tật, mang tật, phải tật; Tật cảm, tật diếc, tật ở tay, ở chân; Tiền mệt, tật còn tng II (R) a) Chứng, nết, thói quen : Quen tật, tật say, tật nói dài; Già sanh tật như đất sanh có tng II b) Chứng bệnh : Thuốc đắng đã tật tng II c) Tỷ, vết : Cái bình có tật II tt. Mau chóng ; tật-túc.*

tật-bệnh dt. X. Bệnh-tật.

tật-cách dt. Bệnh tật và bệnh hay lây.

tật-hành ôt. Đi gấp, đi nhanh.

tật-hô dt. Gọi gấp.

tật-khổ tt. Đau khổ.

tật-nguyễn tt. Có tật ở mặt hay nhiều chỗ trong thân-thè : *Ké đui tối tết-nguyễn.*

tật-phong dt. Gió lớn, gió mạnh.

tật-tẫu dt. Chạy mau, chạy le.

tật-tốc tt. Nhanh-chóng, mau-le.

tật-túc trt. Lẹ chân : *Tật-túc tiên đắc (Lẹ chân được trước).*

tật-thống tt. Bệnh-tật đau-đớn.

TẬT dt. Ghen-ghét : *Đỗ hiền tật nặng.*

tật-đố dt. Ganh-tị, ghen-ghét : *Iật-đố người có tài.*

TÂU dt. Clg. Tầu, thuyền bầm với vua : *Quý iâu, dâng sớ tâu vua II (R) Méc, mách-thốt : Tâu với chủ; nó tâu với chổng nó.*

tâu-bệ-hạ dt. Cầu mờ đầu kính-cần tước khi tâu với vua một điều gì.

tâu-động dt. Ngửa tâu, tâu lên vua cách thiết-tha.

tâu-đối dt. Đối đáp cùng vua.

tâu-lên dt. Báo bầm lên cho vua hay II (R) Cho bè trên hay cách nịnh-nợt : *Về, thê nào nó cũng tâu lên với chủ.*

tâu-rỗi dt. Tâu với vua để xin tội cho người nào : *Các quan hét lòng tâu rỗi mà không được II (truyền) Vừa vỗ trống vừa hát trong một lề cung cầu-an : Bóng tâu rỗi; tâu rỗi có múa bông.*

TÂU dt. Kêu, ngâm : *Dế tâu, ve tâu.*

TẤU trt. Nén, thành, được việc.

tấu-công trt. Thành công, nên công-trọng.

tấu-hiệu tt. Hiệu-nghiệm, hay, có công-hiệu : *Thuốc tấu-hiệu.*

tấu-xảo bt. Tình-cờ xảy ra đúng lúc : *Việc tấu-xảo, tấu-xảo lẹ thường.*

TẤU dt. X. Tầu : *Các quan đồng tầu II* Đánh chung một bàn đòn : *Hoà-tầu II Tiền-hành.*

tấu-cầm dt. Đòn, đánh đòn cầm.

tấu-đối ôt. X. Tầu-đối.

táu-khải dt. X. Khải-táu.

táu-nghị dt. Bàn-nghị cùng vua : *Táu-nghị* việc nước.

táu-nhạc dt. Hoà nhạc, cùng đàn chung một bản nhạc.

táu-sớ dt. Tờ sớ dâng lên vua để trình bày một việc gì.

táu-thinky dt. Hỏi ý vua về một việc gì.

táu-văn dt. Nh. Táu-só.

TÁU-LÝ dt. (Đy) : Thủ thít.

TÁU dt. Clg. Nôi, lợ tròn phía dưới là cái chén có răng đẽ vặn vào đế dọc (ống hút), phia trên có lỗ nhỏ đẽ lắp thuốc phiện vào mà nướng hút : *Dọc-táu* ; *nạo lầu lấy xá*.

TÁU dt. Chị dâu : *Đại-táu* ; *Quan-công phò nhí táu*.

táu-táu chđt. Tiếng gọi người chị dâu : *Xin táu-táu yên lòng*.

TÁU dt. Chạy, chạy trốn : *Bại-táu*, *bôn-táu*, *dèo-táu* II (R)a. Đem giấu : *Chúng tàu mất cả teng-vật* II b) trt. Tất, hết : *Làm tàu*.

táu bút dt. Cho ngồi bút chạy II (B) Việt lia, thảo nhanh.

táu-cầm-loại dt. Loài chim hay chạy (thay vì nhảy) như cúc, đê-đê, đê-diều, v.v..

táu-cầu dt. Chó săn : *Giáo thổ tử*, *táu-cầu phanh* II (B) Ké diêm-chì, tay sai đi bắt-bắt, khùng-bố dán lành.

táu giang-hồ dt. Đi khắp nơi sanh sống và kết bạn với nhiều người.

táu-lậu dt. Tiết-lộ, đẽ lậu chuyện : *Táu-lậu phong-thanh*.

táu-mã dt. Con ngựa đang chạy II (R) Chạy ngựa, vừa gióng ngựa vừa hát với giọng gấp-rúc : *Hát tàu-mã*.

táu-mã nha-cam dt. (Đy) : Chúng đau mũi và răng rất nặng và lệ, khiến rụng răng sút mũi, chạy thuốc không kịp.

táu-tán dt. Chạy tàn-lạc cà : *Nghe tin lính tái, chúng đều tàu-tán*.

táu-tán tài-sản dt. (Phép) : Làm tiêu-tan tài-sản cách phi-phép như vờ bán hoặc bán thật khi biết tài-sản ấy sắp bị sei-áp.

táu-thoát dt. Chạy khỏi, chạy trốn : *Hắn đã tàu-thoát*.

táu-thú dt. Loại thú chạy giỏi như nai, ngựa, thỏ, chồn, v.v..

TẬU dt. X. Tạo : *Têu-nhà* tâu đất.

TÉ dt. Cái nhửi, miếng tre đương dày, buộc giữa hai cán tre dài gác tréo nhau, dùng

nhửi cá (bắt cá) chỗ nước cạn : *Cái te* II dt. Bắt cá với cái te : *Đi te cá*.

TÉ tt. Rách nhiều đường xuôi : *Rách te* ; *Giết đưa bụi chuối te tàu*, *Chàng nam thiếp bắc, lèm giàu ai ăn?* CD II dt. Chia, tê giọt nước lớn ra thành hai hay nhiều giọt nhỏ đẽ hứng mỗi người một ít : *Te nước ở phông-iên*.

TE trt. Xuôi một nước, luồn một mạch : *Chạy te, đi tắm-te*.

te-ret trt. Xênh-xang, khoe-khoét, trênh-váć múa bộ, cách nói lý-sự có điều-bộ và nói luồn một hơi : *Bộ te-ret*, *nói nghe te-ret lầm* II Tới mỗi nơi và cùng khắp : *Đi te-ret suốt ngày*.

te-te tri. Clg. Tấm-te, xăm-xăm, xuôi một mạch không ngó lại : *Cóp nó mà nó vẫn đi te-te*.

te-tét trt. Lẹ chân cho khôi : *Mắc-cắt* đi te-tét ; *Con gà bị sói đau chạy te-tét*.

TE trt. Tiếng kêu kéo dài do hơi thoát ra một nơi thật hẹp : *Nhận kèn cái te*; cầm tù-và thời te lên một tiếng dài.

te-te trt. Tiếng te kéo dài và liên-tiếp : *Gà gáy te-te*, *thời kèn te-te*.

te-te-vặt bt. Tiếng kêu, cũng là tên một giông chim đồng giống con quốc.

TÈ-HE trt. Clg. Chè-he, lối ngồi xếp hai chân ra sau : *Xếp tè-he lại lạy*.

TÈ-TÈ trt. Nh. Te-te, tiếng kèn, tiếng ốc thời.

TÈ-VÈ trt. Clg. Tò-vè, vận-bàn đẽ rót lừa dịp xáp vô : *Tè-vè kiếm ăn*.

TÉ dt. Sanh ra, lòi ra, thành ra : *Làm cát tháng*, không té đồng nào cả II **Té** ra nói thúc, tiếng dùng khi vừa xét ra được một điều đã làm-lạc : *Sâm-sanh gương lược phòng nồng-đốt*, *Tướng được gọi anh, té dương mày NT*.

té con dt. Lột con ra, bị xào thai : *Bị đánh lém té con*.

té cút trt. Lột cút ra ngoài ý muốn : *Bị đánh té cút*.

té cút té đái trt. Lột cút và chảy nước đái chèm-nhèm, ngoài ý muốn : *Sợ đến té cút té đái* II Tiếng vãi-van, cầu-khen cho được lợi : *Nhờ ông bà té cút té đái cáo tài được đưa con trai*.

té đái trt. Nhì ra vài giọt nước đái : *Chưa té đái*.

té ho dt. Họ lèn vì một cỗ-gỗng nào đó : *Rặn đến te ho*; *rán nói đến té ho*.

té lão *dt.* Võ rỗng mình đã nói lão : *Bị té lão, cãi vặt sương trân.*

té lời (*lãi*) *dt.* Có tiền lời, được một số lãi : *Lên non hái lá châm tai, Buôn-bán té lời trả nợ đánh bong CD.*

té lợi *dt.* Санh lợi, có lợi vã cho mình : *Làm ruộng té lợi ít hơn chẽn tăm.*

té mồi *dt.* Ra mồi, tìm được cái mồi : *Tần-mắn một hối té mồi.*

té ra *dt.* Санh ra, được vã : *Làm mà không té ra đồng nào cả thì làm làm chi ?* // Tiếng dùng khi vừa xét ra được một điều sai-lầm : *Té ra nó đó sao ?* *Té ra tài thay lầm.*

té re *dt.* Ồ ra nức chảy ra : *Đi cầu té re.* **té re té rồng** *dt.* Té re luân : *Không uồng thuốc cầm, đê té re té rồng.*

té tiền *dt.* Được tiền vô cho mình : *Chịu cự mà té tiền mới chẳng uồng công.*

té tiền té giao tri *dt.* Được lợi : *Chơi có té tiền té giao gi mà ham dù vậy?*

té trúng trú *dt.* Lợi trúng nước ra, tiếng chửi hờn hảm đánh một người con gái : *Tao chửi mày té trúng nghe hồn !*

TÉ *dt.* Ngã, từ trên cao rơi xuống : *Té xuống sảng, té xuồng sông* // *Vô - ý quăng mình xuống đất* ... c bị lỡ dà : *Trót té, vấp té, bị xô té.*

té bò còng *dt.* Ngã tới và cố gượng phải chống tay xuống đất : *Bị một đập, té bò còng.*

té cây *dt.* Từ trên cành cây rơi xuống : *Té cây lợi giờ.*

té cầu *dt.* Từ trên cầu rơi xuống : *Trè con hay té cầu ;* *Đi tiêu bị té cầu.*

té chổng chòng mông *dt.* Té nhùi đầu xuống đất và đưa mông lên.

té chổng gọng *dt.* Té nằm ngửa, đưa hai tay hai chân lên.

té chúi *dt.* Clg. Té chúi-nhùi hay Té nhùi, ngã tối, đầu động xuống nhưng cố gượng lại được : *Bị quật một cái té chúi.*

té chúi-nhùi *dt.* X. Té chúi.

té động đầu *dt.* Ngã mà đầu xuống trước : *Té động đầu xuống đất gần gáy cổ.*

té dụi *dt.* Té chúi đầu tối : *Vấp chun té dụi.*

té đau *dt.* Té nặng, rơi từ trên cao xuống : *Trèo cao té đau.*

té lăn *dt.* Ngã lăn, ngã ngang mạn, khiển phải lăn mình : *Bị đánh té lăn.*

té lăn cù *dt.* Té lăn nhiều vòng.

té lăn chiêng *dt.* Nh. Té lăn cù.

té lén té xuồng *dt.* Té xuồng đứng lên, rồi té xuồng nữa : *Tội-nghiệp ! Đi chưa vững nên té lén té xuồng.*

té mương *dt.* Lột xuồng mương : *Gãy cầu té mương.*

té nặng *dt.* Rơi mạnh xuống : *Trèo cao té nặng* II (B) Thất-bại tc.

té ngừa *dt.* Bật ngừa ra sau và rơi xuống đất : *Bị một thoi té ngừa.*

té ngừa *dt.* Từ trên lưng ngừa đang chạy rơi xuống : *Nèi té ngừa* II Từ trên ván rơi xuống đất : *Em nhỏ té ngừa.*

té nghiêng *dt.* Ngã nghiêng, té qua bên mặt hay bên trái : *Bị đánh tật ngang nên té nghiêng.*

té nghiêng té ngừa *dt.* Nói người say rượu đứng không vững, thoát ngã bên này, thoát ngã bên kia : *Say đấn té nghiêng té ngừa* II (B) Mặc phèi hoặn-nen, khốn khổ : *Hết thời rồi, nên té nghiêng té ngừa,*

té nhào *dt.* Clg Té nhào đầu, té mà đầu xuống trước : *Bị bợ vồ cầm một thoi té nhào.*

té nhào đầu *dt.* Nh. Té nhào.

té nhào hót *dt.* Hòng chân và bẹt ngực ra sau : *Ngồi cheo-meo, bị xô té nhào hót.*

té nhùi *dt.* Vừa nhùi vừa gượng lại nhưng vẫn té : *Vấp chân té nhùi.*

té quy *dt.* Sụm xuống và gập hai chân lại : *Bị một gãy té quy.*

té sấp *dt.* Té úp mặt xuống đất : *Bị ngoài sau xô tối nên va té sấp.*

té sông *dt.* Rơi xuống sông : *Em bé té sông.*

té ùm *dt.* Lột gọn-lộn xuống nước : *Khen ai khéo bắt cầu trum, Cầu trum lật-lèo, té ùm xuống sông CD.*

té vông *dt.* Từ trên vông rơi xuống : *Em bé té vông.*

té xa *dt.* Từ trên xe rơi xuống hoặc cả người với chiếc xe đều ngã.

té xuồng *dt.* Từ trên cao rơi xuống : *Trên gác té xuồng, trên giường té xuồng* II Ngã xuồng đất : *Té lén té xuồng.*

TÉ *dt.* Ít nhục, không dẻo : *Gạo té, ngô té, cơm té ngày hai.*

TÉ *tt.* Tênh, tê-tái, không vui : *Buồn té, mặt té, nhà té, trò lèm té.*

té lạnh *tt.* Clg Ghè-lanh, lanh-lẹt (nhạt),

không niềm-nở, không vui-vẻ với : *Cuộc tiễn rước té-lẹnh.*

tè ngắt tt. Buồn tanh, không ý-vị : Khi vui thì vỗ tay vào, Đến khi té-ngắt thì nào thay ai CD II Lật-lật, lẹnh-nięt : *Lặng té-ngắt.*

tè vắng tt. Vắng tanh, không người qua lại : *Con đường té vắng ; nhè té vắng-tè vui* tt. Buồn vui, hoặc buồn hoặc vui : *Tè vui thôi cũng tính trời biết sao K.*

TÈ dt. Rẽ, tách ra : *Kinh tè, đường tè, ngả tè ; tè hột bắp* II *Gạn ra : Tè bét.*

TEM dt. Cò, con niêm, miếng giấy nhỏ có hình và giá tiền của nhà nước in bén như lấy thuế trước, dè dân-chúng dùng dán ngoài bao thư hay trên giấy mua bán : *Dán tem* (timbre).

TEM-TÈM trt. Clg *Têm-têm*, ngon lành : *Ăn tem-têm hết mấy bát cơm.*

TEM-TÉP trt. Clg *Tép-tép*, nhóp-nhép, tiếng kêu ở mồm khi nhai : *Nhai tem-tép.*

TÈM-HEM tt. Hom-hem, uất mí luộn : *Cặp mắt tèm-hem.*

TÈM-LEM bt. Lem-luốc đơ-dáy : *Dính tèm-lem, mệt-mày tèm-lem, bôii xoá tèm-lem.*

TÈM-NHÈM tt. X. Chèm-nhèm.

TÈM bt. Vun vén cho gọn : *Quết tém lại, tém dĩa đỡ ăn lại ; chải đều tém* II *Đâm xíe vỡ, đá nhiều vỡ : Tém banh vỡ giữa ; lừa tém vỡ.*

tém dặt dt. Nhóm lại và ém xuống cho dặt-dặt : *Tém dặt bát cơm.*

tém gọn dt. Dùa nhóm lại một nơi : *Quết nhè, nên tém gọn lại đểng hốt* II *Thu-xếp cho gọn : Tém gọn việc nhà trước khi ra đi.*

tém-tè trt. Thu vén gọn-gàng : *Ngồi tém-tè ; ăn trầu tém-tè.*

tém tém dt. Gom sơ sơ lại : *Tém tém ba cái rác vỡ góc nhà* II *Túm túm cái miếng lại : Nói mà tém tém cái miếng như toan ăn tươi nuốt sống người ta.*

TÈM-TÈM trt. X. Tem-têm.

TEN dt. Chất xanh ở đồng thau rỉ ra : *Hôi ten, rỉ ten* II tt. Có lớp ten bên ngoài : *Bộ lụ ten hết* II dt. (lóng) Đồng, tiền-bạc (tiếng dùng trong trường hợp không có hoặc rất ít) : *Trong túi không có một ten.*

ten sét dt. Lớp ten và lớp sét : *Gõ cho hết ten sét.*

TEN tt. Tan, rách nát cả : *Xé ten, rách ten. ten-ben* tt. Tè-tơi, rã-rời, rách nhiều chỗ và lòng-thòng xuồng : *Quần áo rách ten-ben* II trt. Vụn-vắn thành nhiều miếng : *Xé lá thơ ten-ben.*

ten-ben té-bét bt. Vụn-vắn ra cả, không một chỗ lành : *Quần áo ten-ben té-bét.*

TÈN-TET trt. Clg. Tét-tét, tiếng như xé lụa nhiều lần : *Đứt (đánh rầm) tên-tét, xé tên-tét.*

TÈN tt. Thẹn, mắc-cơ.

tên mặt tt. Tra-trén, trơ mặt ra cách bén-lèn : *Đứng tên mặt chịu trận.*

tên-tò tt. Thẹn-thường, mắc-cơ.

tên-thẹn tt. Hờ-thẹn, thẹn mặt : *Tên-thẹn chết đi được.*

TEO tt. Nhót lại, co rút lại, còn rất nhỏ : *Vú teo ; mõi thảng hết nước teo lại.*

teo-nhéch tt. Thật teo, còn rất nhỏ : *Cái chân có tật teo nhách.*

teo riết dt. Càng ngày càng teo nhỏ lại : *Già rồi cặt vú teo riết.*

TÈO dt. Tên gọi tướng-tượng dè giêu chời : *Má thằng Tèo.*

TÈO tt. Tí, bèo, thật bé, thật ít : *Có chút téo.*

tèo-teo tt. Nh. Tèo : *Một chiếc thuyền con bé tèo-teo* Ng. Khuyển.

TEO tt. Nh. Tèo.

TÈO dt. Léo-téo nói tắt, tần-tiu, tò-tí, trai-gái với nhau : *Có ý tao ; Nghe đâu tự nó đã tao với nhau rồi mà !*

TÉP dt. (đóng) : Loại tôm nhỏ : *Tôm tép ; Bắt con tép nhứ (dù) con tôm* ; *Tiếc công xúc tép nuôi cỏ, Cò ăn cho lớn cỏ dò lên cây* CD II (R) tt Nhỏ, thứ nhỏ : *Nứa tép.*

tép Sắc dt. Thú tép vỏ và thịt đều trắng : *Buỗi chợ đóng con cá hồng anh cũng chê iết, Buỗi chợ tèn rỗi, con tép bạc anh cũng phải mua CD.*

tép cát-xi dt. Một thứ tép nhỏ vỏ trên đầu có hai ngạnh cứng.

tép lận tép lội trt. Bộ loi-choi, nhỏ-mọn quá ! Cách nói-nặng lanh-lợi, giỏi tráo-trò : *Bộ như tép lận tép lội, ai nói cho lợi nó.*

tép muỗi dt. Thú tép mình ngắn chân dài. tép rong dt. Thú tép thịt nhỏ và nòi cá bầy trên mặt nước như rong.

tép ve tt. Tép lại còn chút xíu : *Cái chân có tật tép ve.*

TẾP dt. Phần nhỏ của một múi của các thứ trái (quả) thuộc họ cam quýt, tức cái túi dài đựng nước các thứ trái ấy : Một túi bưởi (hoặc cam, quýt, chanh) có nhiều tép // Phần nhỏ của cù : Tép hành, tép tỏi.

TẾP dt. Cặp đựng sách-vở, giấy-tờ : Ôm tép di học (cartable).

TẾP-TẾP trt. X. Tèm-tép-

TẾP-NHẸP tt. Nhỏ-mọn, vụn-vặt, không đáng kè : Chuyện tép-nhẹp.

TẾT bt. Tách ra, xé theo đường xuôi cách dẽ-dàng : Rách tép, xé tép ; Tét tau lá chuối // X. Tay : Bánh tép II trt : Xuôi một nước : Chạy tép.

tết bánh dt. Dùng sợi chỉ siết đòn bánh ra từng khoanh mỏng : Tết bánh ra, ăn (bánh tép).

tết-bết bt. Nát, tê-tori, rách đường dài : Quần áo-tết bết ; xé tờ giấy tép-bết // (lóng) : Mất trinh đã lâu : Con đó đã tép-bết rồi.

tết đầu tt. Lỗ đầu, bị vết thương dài ở đầu : Tới đây làm trời, tao ché tép đầu.

tết đít tt. Clg Nút đít, đít có lỗ roi rướm máu : Phải đòn tép đít (vì vậy, phải đòn Clg. Ăn bánh tép).

TẾT dt. Rồng lên, kêu to lên : Voi tép.

TẾT trt. Tiếng như xé lụa : Rách cái tép, xé nghe tép-tet // Tiếng đít (đánh rầm) khi mông đít khít lại : Đít cái tép.

tết-tết trt. X. Tèn-tết

TẾT bt. Vết xéo tới : Cú (coup) banh (hoặc bi-de) tép ; đé tép (effet).

TẾT tt. Clg Dẹt, sập xuống : Mái tép ; mệt nhợt tép // Tè, bót nhọn, bót hóng-hách, xuống chun : Mảng tép, quở tép ; Lèm cho hǎm tép đí.

TÈ tt. Một cảm-giác ở một phần da thịt trong mình, hết còn biết đau-đớn hay ngứa-ngáy chỉ cả : Ngồi lâu té chán ; bệnh té, thiếc té l. II È-ràn-ràn vì dây thần-kinh bị chèm-mẹnh hay máu trong các tia nhỏ tuôn chảy mạnh sau khi ngưng-động một lúc : Đứng, cảm-chờ làm té cá cảm tay ; bị đỉn giật té ; ngồi lâu, đứng lên té chán.

tè-bại tt. Chứng bệnh làm mất cảm-giác rồi lẩn-lẩn không cử động nữa, được : Bị té-bại hết một tay một chân.

tè-cứng tt. Thật té, không biết đau - đớn như đã cứng hẳn : Cái chân té cứng.

tè-liệt tt. Nh. Tè-bại : Hai cái chân đà

tè-liệt ; bệnh té-liệt II (B) : Đứng im chịu trộn, không làm ăn day-trò chi nữa được : Bị nạn, kinh-iế, euộc mua bán hẫu náu té-liệt.

têmô tt. Clg. Đề-mê, mê-mang, không hay biết gì : Nàng dà choáng-váng tê-mô K II Say-sưa, mê-mẫn : Tân-môn tê-mê vì cõi bén rượu, Liệt chiếu liệt giường bái chí bén nem CD.

tê rần tt. Xót-xéy rần-rần dưới lòn da như bị kim chích : Ngồi gấp chân lâu, chừng đứng lên nghe té rần.

tê-tái tt. Chán ngắt, mất cả hứng-thú vì đã bị đau-dớn ê-chè nhiều quá : Lòng càng té-tái.

tê-tê tt. Hơi té : Nghe té-tê ở đầu lưỡi II trt. Đành-đech, bị giựt mạnh cả hai tay hai chân, hay cả mình-mày : Bị đập một gậy, ném giây té-tê II (R) Núng-này, giậm chân múa tey : Giận chõng, giây té-tê II dt. Loài bò-sát giồng, kỳ-đà, vây cứng : Trên trời có vây té-tê CD.

tê-thấp dt. (Đy) : X. Phong-thấp.

TÈ chđt. Kia, tiếng chỉ nơi thấy đang xo : Bên té, mõ té ; Em tôi buồn ngủ buồn nghé, Con ni dã nín, con té dậy rồi CD.

tè-tè chđt. Kia-cà, kia-kia, tiếng chỉ cách nhau, mạnh nơi thấy ở đang xo : Tè-tè chđt ở mõ ?

TÈ dt. Clg. Tè-ngưu và Tay, loại thú da dày, giừa trán có một sừng gọi u (X.Tay).

tè-bì dt. Da con tay.

tè-glác dt. U con tay, mõi vị thuốc bắc khí lạnh, vị đắng, chua và mặn.

tè-ngưu dt. X. Tay.

TÈ chđt. Kia, tiếng chỉ nơi hơi xe mà ngó thấy : Tè-tè ; té, hồn đố !

TÈ tt. Đều, bằng nhau, ngang nhau : Cứ án té mi II (R) dt. Cắt, chặt cho bằng đều : Tè giéis, té lá lợp nhà ; Đôi ta nhúi đều trong kho, Không té, không tiện, không so cung bằng CD II (lóng) : Sửa trị, sửa lung, không cho lén chún : Nó mới lén mặt thì té nó liền ; đè lâu nó c借用 moi.

tè-chinh dt. X. Chính-tè.

tè-đầu tt. đuối dt. Chặt cả đầu, đuối chõ bằng nhau II (B) Sửa lung luân, bắt tý bắt ó : Bị té đầu té đuối luôn mà cũng còn lung.

tè-gia dt. Sắp-đặt việc nhà chờ đằng-hoàng & Truóc té-gia, sau trị quốc, rồi mới binh thiên-hạ.

tế-gia nội-trợ dt. Io-lâng việc trong nhà, phụ giúp bên trong (cho chồng): *Đàn-bà phải tết-gia nội-trợ*.

tết-klein tt. Ngang vai với nhau.

tết-mi tr. Ngang mày X. Cử ám tết mi PH.II.

tết-niên tt. Bằng tuổi nhau.

tết-nghiêm tt. Tè-chinh nghiêm-trang, đàng-hoàng, đứng-dẫn.

tết-tập dt. Đầu dồn hợp dù cả: *Bà con tết-tập*.

tết-tinh tt. Nh. Tè-chinh.

tết-tựu dt: Nhóm lại, tựu-hop lại: *Dân-chúng tết-tựu đồng-đảo*.

tết-thôi dt. Hạn đê tang 5 tháng, như: con gái đã có chồng đê tang cha mẹ ruột, cháu đê tang ông bà..

tết-trang tt. Nh. Tè-nghiêm.

tết-xi tt. Nh. Tè-niên.

TÈ-TUYÊN. Tức Tuyên-vương nước Tè thời Chi'en-quôc ở Trung-hoa, nổi tiếng là một ông vua hào-sắc: *Bệnh Tè-tuyên đã nồi lén dung-dùng CO*.

TẾ dt. Chạy mau và đều bốn chân (chỉ nói về ngựa): *Rồng chầu ngoài Huân ngựa tết Đông-nai, Nước sông trong sao lại chảy hoài, Thương người xa xứ lạc-loài đến đây CD*.

TẾ dt. Cúng lạy với lễ-vật cách trọng-thề: Bên tết, cúng tết, mâm tết; tết dám ma, tết to-hồng; Sông thì cõm chênh cho ăn, Chết thì xôi thịt làm văn tết ruồi CD.

tết-cáo dt. Cúng và trình-bày một sự-việc gì với thần thánh hay Phật Trời: *Tết-cáo Trời Đất khi mới rước đầu về tối nhá*.

tết-cờ dt. Lèm lèm xuất-trận đầu tiên đê đê chử trên lá cờ về ý-nghĩa cuộc ra quân.

tết-chù dt. Người đứng đầu trong việc cúng tết.

tết-dâng dt. Dâng cúng lè-vật.

tết-dàn dt. Đàn cuộc lập ra đê cúng tết.

tết-dâi dt. Cúng dâi: *Tru hắc-ngưu tết dâia*.

tết-diễn dt. Ruộng lầy hoa-lợi dùng vào việc hương-khói.

tết-lễ dt. Lễ-vật dùng cúng tết: đồ ăn, hoa, trái, nhang đèn v.v...: *Bày tết-lễ ra cúng* // Cúng lạy: *Bày ra tết-lễ*.

tết-ngu dt. Tạo gọi cúng-s่าง, tức lè an-sàng, các lần cúng để cầu yên-tĩnh cho người chết sau khi chôn xong về nhà luôn trong ba ngày: *ngày đầu: Số-ngu; ngày nhì: Tài-ngu, ngày ba: Tam-ngu*.

tết-nghi dt. Đò-vật cẩn trọng, việc cúng tết đê

trần-thiết bàn thờ hay đàn-cuộc.

tết-nhật dt. Ngày cúng tết.

tết-phẩm dt. Nh. Tết-lễ.

tết-phục dt. Áo mao mặc và đội vào đê cúng tết.

tết-quan dt. Mão đội trong khi cúng tết.

tết-sao dt. Cúng sao ngoài trời trước một bàn có bày lễ-phẩm: *Lạy như tết sao*.

tết-sống dt. Cúng người khi còn sống như thầy dạy mình làm nên sự-nghiệp, hoặc người sắp bị hành-quyết // Đè sống cúng, không làm thịt: *Tết sống con heo cho thần*.

tết-tử dt. Clg. Van-té, lời lẽ đọc lên khi cúng tết.

tết-tý dt. Thờ cúng: *Lành hương hoả đê lo tết-tý*.

tết-tửu dt. Rượu đã cúng thần // dt. Dâng rượu cho thần đất trước: (do người lớn tuổi hơn hết trong đám) rồi mới vay lại ăn uống (xưa) // dt. Người lớn tuổi hơn hết; viên quan coi việc nghi-lễ trong triều (xưa).

tết-thần dt. Cúng thần: *Rước vịn-quy về nhè bái tò, Ngã trâu bò làm lễ tế thần CD*.

tết-thiên dt. Cúng Trời: *Sát bạch-mã tết thiền*.

tết-văn dt. Clg. Văn-té, X. Tết-tử.

tết-vật dt. Nh. Tết-lễ và Tết-phẩm.

TẾ tt. Nhỏ, vụn-vật: *Tinh-tế* // Kỹ-lưỡng: *Tứ-tế* // dt. Kẻ do-thám: *Gian-tế*.

tết-bào dt. Phản-tử rất nhỏ kêt-hợp lại thành từng bộ-phận các sinh-vật: *Tò-chức tết-bào*.

tết-bào-dịch dt. Chất nước của một lê-bào, một trong ba phần-tử của tết-bào.

tết-bào-hẹt dt. Hẹt nhỏ trong tết-bào.

tết-bào-mạc dt. Cái bọc, cái vỏ của tết-bào.

tết-cổ dt. Uyên-có nhỏ-nợn.

tết-công dt. Việc nhỏ-mọn.

tết-khuẩn dt. X. Vi-trùng.

tết-khuẩn-học dt. X. Vi-trùng-học.

tết-mục dt. Điều-mục ti-mi.

tết-nhiên dt. Con người nhỏ-mọn.

tết-nhị tt. Ti-mi và Công-piu.

tết-nhuyễn dt. Đò lật-vật có thè đòn theo mình như quần áo, khăn, lược, v.v...

tết-tác dt. Lính do-thám trong nhà binh.

tết-tắc dt. Điều-luật ti-mi.

tết-toái tt. Vụn-vật, nhỏ-mọn.

tết-thuật dt. Mánh-lới nhỏ-mọn, sự-ranh vặt.

tết-thuyết dt. Nói, bảo cẩn-kẽ, kỵ-càng.

tết-vi tt. Nhỏ-nhanh, không-dáng.

tế-vi hữu cơ dt. X. Vi-sinh-vật (*micro-organism*).

TẾ dt. Người rẽ, chàng con gái mình: *Giai-té, nghĩa-té, hiền-té*.

tế tử dt. Con rẽ, tiếng gọi chung con và rẽ.

TẾ dt. Đưa qua sông: *Tế-dở II (R)* Giúp đỡ: *Cứu-té, chấn-té, tương-té II (B)* Làm nén, làm xong việc: *Tế-sự*.

tế-bàn dt. Giúp đỡ kẻ nghèo: *Viện tế-bàn*.

tế-cấp dt. Cứu người trong cơn nguy khốn.

tế-dân dt. Cứu giúp nhân dân: *Tế dân lợi* - vét.

tế-độ dt. (Phật): Đưa sang bờ bên kia tức sang thế giới cực lạc: *Then cửa từ-bi chen chặt cánh, Nén hương tế-độ cảm đầy lò HXH II (R)* Cứu vớt người ra khỏi cảnh khổ: *Nhờ tay tế-độ vớt người ra tramped-luan K.*

tế-hiệp dt. Giúp đỡ lẫn nhau.

tế khôn dt. Cứu người trong cơn khốn đốn: *Tế khôn phò nguy*.

tế-nich dt. Vớt người té sông, người sắp chết đuối.

tế-sinh dt. Giúp đỡ nhau trong cuộc sinh sống: *Hội tế-sinh*.

tế-sự trt. Xong việc: *Làm cho tế-sự*.

tế-thể dt. Cứu đời: *An-bang tế-thể*.

TẾ bt. Khoảng, thuở, một lúc nào đó // Tiếp rước, giao-thiệp, ở giữa: *Giao-té, quość-té, thyc-té*.

tế-ngộ dt. Gặp-gỡ: *Tài-tử giải-nhận tế-ngộ nan II dt.* Cơ-hội: *Trong cuộc tế-ngộ*.

TẾ-TÂN dt. (ĐY): Rẽ một loại cây nhỏ, vị cay, khí ấm, lính mạnh.

TẾ bt. Lành thịt thú-vật: *Đao-té, đỡ-té II* Sửa-trị: *Chúa-té, thái-té II (lóng)* Tiếng chỉ người vắng mặt với ý khinh-thường: *Chàng tè, thằng tè, và tè*.

tế-cắt dt. Chia cắt, phân ra thành hai hay nhiều phần: *Tế cắt đất nước*.

tế-chế dt. Bao gồm cai-quản và tự-ý phân-phối ra.

tế-chúc dt. Chúc-vụ quan tè-tướng xưa.

tế-nhục dt. Thái miếng thịt ra.

tế-phu dt. Đồ-tè, người chuyên làm thịt thú-vật bán.

tế-sát dt. Lành thịt, xẻ thịt.

tế-sinh dt. Lành thịt thú.

tế-sinh-trường dt. Lò sát-sinh, nơi làm thịt thú.

tế-tướng dt. Người thay vua cầm đầu hết

các quan đê lo việc nước hồi xưa.

TẾ dt. Thang thuốc bão-chê rồi vò viên: *Dược-té, điều-té, thuốc tè; Uống một té* thuốc.

TẾ trt. Quá lâm, tiếng lăng nghĩa: *Đẹp tè, hay tè, ngoan tè, ngu tè*.

TẾ bt. Hu, xấu, tồi, khốn-khổ, suy-sụp: *Hu tè, ô tè, tối-tè, xấu tè; Anh thiệt tè; Cái nhè này tè quá; mối tè trong quan-trường; Bấy lâu giờ bắt mưa cầm, Phải cam tè với tri-âm bầy-chầy K.*

tệ-bạc bt. Xấu bụng, không tình-nghĩa: *Ăn ở tè-bạc, con người tè-bạc*.

tệ-chính dt. Cách trị dàn dở, hư nát.

tệ-dậu tt. Tệ-lậu.

tệ-doan dt. Mối tè, đều mồi của các việc xấu-xa, hư hại: *Các tệ-doan xă-hại*.

tệ-hại bt. Hu-hại, xấu-xa: *Điều tệ-hại; trừ hết các tệ-hại trong xă-hại*.

tệ-lạm dt. Sự lợi-dụng chức-vụ hay lòng tin-cậy của cấp trên mà làm những việc xấu-xa: *Những tệ-lạm trong quan-trường cần bài-trừ*.

tệ-lậu tt. Clg. Tệ-dậu, quá hẹn-hài, xấu-xa, bê-ác // Hu, không vén-khéo, không giải-giản trong công-việc nhè: *Đàn-ông cу-kē, đàn-bà tệ-lậu*.

tệ-tập dt. Thói quen xấu-xa: *Việc chè-chén giữa đám ma-chay là một tệ-tập nên chừa*.

tệ-tục dt. Phong-lụy xấu-xa: *Việc cưới già sớm là một tệ-tục có rất nhiều tai-hại*.

TÈ tt. Rách nát, thắp hèn // (R) Tiếng khiêm-nhượng dê gọi cái gì của mình.

tệ-ấp dt. Cái ấp nhô của tôi, tiếng gọi khiêm-nhượng cái ấp mình ở, khi nói với người ngoài.

tệ-huynh dt. Người anh hòn của tôi, tiếng chỉ anh mình khi nói với người ngoài, cách khiêm-nhượng.

tệ-liệt tt. Rách-rá, bê-nát.

tệ-phòng dt. Ở-nhà-tôi, tiếng chỉ vợ mình khi nói với người ngoài.

tệ-quá l tht: Hẹi quá! Hu quá! tiếng than tiếc: *Tệ quá! Anh bình mà tôi không hay đựng tới thăm*.

tệ-quốc dt. Nước hèn-kém của chúng tôi, tiếng chỉ khiêm-nhượng nước mình khi nói với người nước khác.

tệ-quyền dt. Gia-quyền nhỏ - mọn chúng tôi, tiếng chỉ khiêm-nhượng gia-quyền mình khi nói với người ngoài.

tê-xé dt. Cái nhè xấu-xí của tôi, tiếng chỉ khêu-nhưng nhè mỉm khi nói với người ngoài.

TÊ dt. Tiền-bạc của nhè nước cho lưu-thông: *Hoá-tê, ngoại-tê, tiền-tê, lẻ nạp tê.*

tê-chế dt. Cách định giá-trị bạc đúc và giấy bạc in ra: *Tê-chế thường cẩn-cứ trên số vàng dân kinh hoặc mức sản-xuất trong nước.*

TÉCH dt. Clg. Tích, hai miếng thịt mỏng và đỏ lòng-thòng dưới cổ họng con gà: *Cắt téch, lát téch, thiến téch, mỏng téch.*

TÉCH dt. Phần dưới chiếc thuyền: *Nặng bồng nhẹ téch.*

TÉCH dt. Clg. Tách, thẳng xêng, đi mât: *Thuận dòng thuyền téch bè đồng HC.*

téch chừng dt. Ra đi mà lòng còn lưu-luyến: *Téch chừng dặm liêu.*

téch dặm dt. Lên đường đi xa: *Téch dặm trường-chinh.*

téch miền dt. Đi tới một nơi nào: *Téch miền âm-cảnh.*

téch ngàn dt. Rời khỏi khu rừng: *Một gánh kiền-khon quay téch ngàn TKD II (B) Chết: Vì cơ thương-cầu lang-quân téch ngàn Tr.Th. téch vời dt.* Đi xa: *Téch với khách-dịa.*

TÉCH-TOÁT trt. Clg. Tíc-toát, hé rộng miệng với vẻ thật vui: *Cười téch-toát; ăn trầu téch-toát.*

TÊM dt. Quệt vôi trên lá trầu và lấy kèm miếng cau: *Con quẹt nó đứng đâu cẩn, Nó kêu bờ má, tém trầu khách ăn CD.*

têm lợt dt. Têm miếng trầu mà quệt ít vôi.

têm mặn dt. Têm miếng trầu mà quệt nhiều vôi.

têm trầu dt. Nh. Têm.

têm trầu cuốn sô dt. Têm rồi vén tròn lá trầu lại, giống cuồn sô.

têm trầu miếng ngói dt. Têm rồi gói lá trầu hình vuông như miếng ngói.

TÊN dt. Tiếng riêng đê chỉ, đê gọi từng người một: *Cái tên, chính tên, đặt tên, đổi tên, ký tên, lấy tên, mạo tên, trùng tên, xưng tên; Con ai nấy đặt tên; Ăn chơi khắp bốn phương trời, Cho trán biết mặt, cho đời biết tên CD II mt.* Tiếng chỉ ngay từng người: *Tên Ất đánh tên Giáp, có tên Xoài làm chứng II* Tiếng gọi tròng một hay nhiều người: *Tên nầy khai bị ba tên là mặt dán dính II* Tiếng riêng đê chỉ

và gọi súc-vật nuôi trong nhà: *Con heo nầy tên Quắn, con chó kia tên Luắc, con mèo nọ tên Mướp...* // Tiếng chỉ vật: *Tên đường, tên làng, tên quận, tên tỉnh, tên xú.*

tên bộ dt. Tên người có ghi trong sô bộ nhà nước, tức tên trong giấy khai-sanh.

tên cúng cẩm dt. X. Tên thủy.

tên gọi dt. Tiếng gọi một người, một vật mà tất cả đều quen dùng: *Tên gọi anh nầy là Hai Bầu; vật dụng oom bung ăn tên gọi là cái bát hay cái chén.*

tên già dt. X. Tên man.

tên ièm dt. X. Tên thủy.

tên hiệu dt. Clg. Hiệu, tên do mình tự-xưng ngoài tên cha mẹ đặt cho, với một ý-nghĩa nào đó do ý thích của mình: *Tên-dà là tên hiệu của nhè thơ Nguyễn-khắc-Hiếu.*

tên họ dt. Tên và họ, cả chữ lót ở giữa nếu có: *Ghi rõ tên họ; khai tên họ.*

tên huý dt. Cái tên phải kiêng, phải tránh, thường là tên vua, tên-quan lớn cầm đầu một địa-phương, v.v..., hoặc nếu trong họ thì là tên của ông bà cù bác đã cũ đặt trước rồi.

tên ma dt. Tên tưởng-tượng ghi vào sổ đê tính công-gian-lận hoặc trong một vụ mờ-ám chờ không có người thật.

tên man dt. Clg. Tên già, tên tự mình đặt lấy để giấu tên thật với một ý gian: *Khai tên man.*

tên tây dt. X. Tên thánh // Tên thông-thường của những người Pháp được bắt-chước đặt cho con đê làm sang lòè đời.

tên tộc dt. X. Tên tục.

tên tục dt. Tên gọi một người từ lúc mới sanh đến lớn, thường là những tên xấu-xí tục-làn đê-tà-me ché, không bắt chết (truyền).

tên tuổi dt. Lý-lịch một người: *Không biết tên tuổi va, làm sao đám tin II (R)* Danh tiêng tốt: *Và là người có tên tuổi trong làng bao.*

tên tự dt. Clg. Tự, tên dựa vào tên chính mà đặt ra, thường là tiếng Hán-Việt: *Tên tự của Nguyễn-Du là Tổ-nhu.*

tên thánh dt. Tên những người có đạo Thiên-chúa khi làm lě rửa tội được Giáo-hội đặt cho, nguyên là tên các vị thánh người Âu-châu trong Đạo.

tên thủy dt. Tên chọn đặt trong lúc già, khác với tên thường, đê dùng trong việc cúng-

quái, thờ-phượng, cốt tránh tên tục và tên bộ.

TÊN dt. Cây ốm dài mũi chọn đè lấp vào cung vào nò mà bắn : *Cung tên, lèn tên, mũi tên, sò tên, vèy tên ; Xông tên đụt pháo ; Cậy người chuốt ná lau tên, Nhẹn bay về đèn, công uồng danh hư CD.*

tên bay dt. Mũi tên bắn ra, xẹt lệ như bay : *Tên bay đạn lạc.*

tên bắn dt. Nh. Tên bay, thường được ví với những gì lẹ, chóng : *Mau như tên bắn, tên đạn dt.* Những mũi tên và những hòn đạn do cung và súng bắn ra : *Tên đạn vô tình II (R) Chiến-trường, nơi hai bên bắn giết nhau : Trong vòng tên đạn.*

tên đặc dt. Clg. Tên thuốc, thứ tên ở mũi có thuốc đặc, ai phạm phải đều vết thương không sâu cũng khó cứu.

tên me dt. Cây tên ở mũi có miếng sắt mỏng, nhọn hình tam-giác.

tên thuốc dt. X. Tên đặc.

TỆN trt. Ngay chóc : *Trúng tên II (R) dt.* In ngay vào, đánh ngay vào, liệng ngay vào : *Tên cho nó một phát.*

TÊNH-HÊNH trt. Tiếng tăng nghĩa : *Nhẹ tênh, buôn tênh.*

tênh-tênh trt. Thảm-thoát, nhẹ và mau : *Thuyền xuôi gió chạy tênh-tênh.*

TÊNH-HÊNH-HÊNH trt. Chình-ình. bộ nằm ngửa rết tự-do, không chút e ngại : *Nằm tênh-hênh giữa nhà.*

TÊNH-ÈNH trt. Chình-ình. X. Tênh-hênh.

TẾT dt. Ba ngày đầu năm âm-lịch : *Ăn tết, chơi tết, pháo tết, ngày tư ngày tết ; Năm hết tết đến II (R) a* Trước và sau ba ngày tết : *Bán tết, chợ tết, sắm tết, ba mươi tết, mồng bốn tết II b)* Những ngày lě lớn trong năm : *Tết Nhì-dồng II dt.* Biểu đồ vật nhân ngày tết : *Tết chủ, tết quan, tết thầy, dì tết.*

Tết Cộng-hà dt. Lễ kỷ-niệm ngày thành lập Đệ-nhứt Cộng-hà Việt-nam nhâm 26 tháng 10 dương-lịch (đã bỏ).

Tết cơm mới dt. Lễ mừng vụ lúa mìa trong tháng 9 âm-lịch (thông-dụng ở miền Bắc).

Tết đoán-ngo (ngù) dt. Lễ cúng ngày Khuất-Nguyên trầm mình ở sông Mich-la bên Tàu, nhâm mồng 5 tháng 5 âm-lịch.

Tết ha-nguyên (nguơn) dt. Một trong ba

ngày rằm lớn trong năm là ngày 15 tháng 10 âm-lịch.

Tết hàn-thực dt. Lễ kỷ-niệm ngày Giới-tử-Thái và mẹ bị thiêu trong rừng, ngày mồng 3 tháng 3 âm-lịch.

Tết nguyên-dán dt. Lễ kỷ-niệm ba ngày đầu năm âm-lịch : mồng 1, 2 và 3 tháng giêng.

Tết nhì-dồng dt. Ngày nhì-dồng hàng năm nhâm rằm tháng 8 âm-lịch, tức lỗ Trung-thu.

tết-nhứt dt. (d) : Nh. Tết : *Tết - nhứt sắn tới ; nghèo mà tết-nhứt làm chí.*

tết tây dt. Lễ mừng ngày đầu năm dương-lịch tức ngày 1 tháng 1.

tết thanh-minh dt. Lễ thăm mộ của phần nhiều các dân-tộc theo òaò Khòng và òaò Phật trong tháng 3 âm-lịch.

tết thượng-nguyên (nguơn) dt. Một trong ba ngày rằm lớn trong năm là rằm tháng giêng âm-lịch.

tết trung-nguyên dt. Một trong ba ngày rằm lớn trong năm là rằm tháng 7 âm-lịch.

tết trung-thu dt. Lễ mừng ngày trăng sáng nhất trong năm nhâm rằm tháng 8 âm-lịch, cũng đúng giữa mùa thu, và là ngày Nhị-dồng.

TẾT dt. Thắt, kết thành đường thành mồi tréo nheo : *Tết bím (bin), tết quai thao.*

TẾU dt. Chirí mắt, kích-béc cách trào-lọng nhưng thâm tật : *Tờ báo ấy hay tếu đồng-nghiệp.*

TÌ dt. Sợi tơ của con tằm II (R) Dây đàn : *Tiếng tì tiêng trúc II Phản mười của hào (võ cân ô) : Một hào có 10 tì II* Thật nhỏ : *Li-ti.*

tì hào dt. (B) Con sô rất nhỏ, không đáng kể : *Có vợ đẹp mà không tổn một tí tì hào-nào cả.*

ti-hí tt. Clg. Hi-hí, nói cợp mắt rất hẹp, rất nhỏ : *Những người ti-hí mắt lươn, Treo thời trộm europe, gái buôn chồng người CD.*

ti-lýp-thê dt. Loại lạp-thê có hình tor (mitochondrie).

ti-ti trt. Clg Ti-ti, nho nhỏ, chút xíu : *Nghé đầu ti-ti như hình tiêng ai NĐM ; Ngài ti-ti mà uống hết chai rượu.*

ti-trúc dt. Tiếng đàn dây và tiêng sáo : *Xôn-xao ti-trúc.*

TI dt. X. Ty : *Phiên-ti, niết-ti.*

TI tt. X. Ty : *Tôn ti, nam tôn, nữ ti,*

TI-GÔN dt. (thực) : X. Nha kiêng.

TI-MA tr. Clg. Tư-me, lẽ dẽ tang ba tháng ;
Đồ (quần áo, hay bích-cân) ti-me.

TI-TEO trt. Tấp-tèn, hay làm việc quá sức :
Ít chũ mà cù ti-teo làm thơ ; nói dở mà
cù ti-teo diễn-thuyết.

TÌ dt. X. Tỳ : Tì tay, tì gối.

TÌ dt. X. Tỳ : Nür-tì, thí-tì.

TÌ dt. X. Tỳ : Hè tì, tì-vết.

TÌ tt. X. Tỳ : Ti-ich, tì-tuồng.

TÌ dt. X. Tỳ : Tì-vị.

TÌ dt. Loài thú dữ ở rừng, con đực là tì, con cái là hươu.

TÌ-huru dt. (B) Quân lính dōng-mānh : Mấy vạn tì-huru.

TÌ-BÀ dt. Clg. Đàn tì, thú đàn thùng bầu, dây tơ : Đàn tì-bà.

TÌ-bà-hành dt. Tên một bài hát của Bạch-cu-Di, người đời Đường, rất được truyền-tụng.

TÌ-TÌ trt. Nhăm-nhi, cầm-chừng, mãi, không dứt : Rượu uống tì-tì.

TÌ-TÚ-TI trt. Tiếng trẻ con nói lên khi thoả-thích : Tì-tí-ti, tối nay ba cho mình đi coi hắt ! // Tiếng chò bạn : Tì-tí-ti, còn gì đâu !

TÍ tt. Thật nhỏ, thật ít : Bé tí, chút tí ; Cho một tí ; Nam-mô sê hồi nhà sư tí. Phúc-đức nhà ngươi được mấy bồ HXH.

TÍ-ngắn tt. Nhỏ và ngắn II (lóng) : Dương-vật : Đất Bắc anh cầm con tí-ngắn C. Quỳnh.

TÍ-teo tt. Nhỏ bé : Em bé tí-teo.

TÍ-teo tt. Nh. Tí-teo.

TÍ-tí tt. Nh. Tí-teo II Rất ít : Cho xin tí-tí.

TÍ-tí tt. Nh. Tí-tí.

TÍ-xiu tt. Nh. Tí-tí : Có một tí xiu mà làm phách ; cho có tí xiu, làm sao dù ?

TÍ dt. X. Tỳ : Tuổi tí.

TÍ-TÈ trt. Rất xe, ở thật xe, thật sâu : Xa mú tí-tè, ở đâu trong tí-tè, ai dám tới ?

TÍ-TOE TÍ-TOÉT trt. X. Tí-toét.

TÍ-TOÉT trt. Cười cười, nói nói luôn, không đứng-dắn : Cứ tí-toét túi ngày !

TÌ bt. Nhỏ-nhoi, êm-dịu.

TÌ-mi bt. Ký-lưỡng, tần-mẫn từng chút, xem-xét châm-nom từng việc nhỏ, vụn-vặt : Làm tí-mi, tính người tí-mi, công-việc tí-mi.

TÌ-tê trt. Cách châm-chap ôm dịu dỗ khiêu-gợi tình-cảm : Kẽ-lẽ tí-tê, khóc tí-tê, nói tí-tê ; tí-tê với bạn.

TÍ-tí trt. Ni-nón, nho-nhỏ : Tò-vò ngồi khóc tí-tí, Nhện or nhện hối nhện dì dèng nào ?

tì-tí trt. X. Tí-tí.

TÌ-ví trt. Nhỏ-nhoi, dịu-dàng : Ăn nói tí-ví.

TÌ bt. Clv. Tý, so-sánh, gần ngang nhau ; Anh tí cái phận anh thà & lèu tranh như thầy Tăng thày Lô... CD.

TÌ-cao dt. Cao-dộ sei biệt giữa hai điểm.

TÌ-dộ dt. Độ tí-lệ.

TÌ-giáo dt. Lối nói hay viết theo thè-thúc so-sánh hai sự-vật với nhau trên một hay nhiều khía-cạnh như : Anh em như tè chân tay, Vợ chồng như áo cài ngay tức thì ; Cò tay em trắng như ngà, Con mắt em liếc như là đào cau ; Miệng cười như thè hoa ngâu, Cái khăn đội đầu như thè hoa sen đều là những câu thuộc phép tì-giáo.

TÌ-kien dt. Cặp-kè, kè vai với nhau.

TÌ-lệ dt. Cái chừng, cái lệ dùng làm tiêu-chuẩn để so-sánh II (T) Sự cân bằng giữa hai tì-số.

TÌ-lệ-biến dt. Sxo lại một bức họa hay một bản-dồ với một tì-lệ nhỏ hoặc lớn hơn tì-lệ của nguyên-bản (*changement d'échelle*).

TÌ-lệ-nghịch dt. (T) : Tí-số giữa hai lượng mà một lượng tăng một lượng giảm cùng theo một tì-lệ (*raison indirecte*).

TÌ-lệ-thuận dt. (T) : Tí-số giữa hai lượng tăng hay giảm và cùng theo một tì-lệ (*raison directe*).

TÌ-lệ-xích dt. Miếng đồng dày lõi 4 mm, dài lõi 40 cm và ngang lõi 8 cm, có khắc độ theo số nhiều tí-lệ, cùng với cây nhíp quay mũi thép (*compas à pointes sèches*) để co bè dài thật chính-xác trong việc vẽ bản-dồ.

TÌ-lượng dt. (Phật) : Sự tìm hiểu bằng cách so-sánh, suy-luận, đối-kiểu những sự-vật không thấy trước mắt.

TÌ-phương dt. So-sánh với nhau.

TÌ-thí dt. Đầu nhau đe tranh hơu kém : Cho hai người ra tí-thí.

TÌ-trại dt. Thi đua.

TÌ-trọng dt. (I) : Sức nặng của vật-thể đối với sức nặng của nước cất 40, đe làm tiêu-chuẩn : Tí-trọng của chì là 11,34 (*densité*).

TÌ-võ dt. Dùng nghề võ đánh nhau giữa hai người đe phân hòn kém.

TÌ bt. Clv. Tý, ví, giè như : Nói tí, giặc tí.

TÌ-dụ trt. Clg. Thí-dụ hoặc ví-dụ, đưa ra một sự-việc cùng ý-nghĩa mà rõ-ràng hơn cho dễ hiểu : Nói tí-dụ mà nghe...

tì như trt. Già như, lời cho tì-dụ : *Tiếc đám phù-dung mọc chung vườn rậm, Cứng tì như hoa lài đem cẩm chèo CD.*

tì-thí trt. Tì-dụ, thí-dụ : *Nói tì-thí; tì-thí anh đóng vai tôi, anh làm thế nào?*

tì dt. Clv. Tỳ, vai và tiếng gọi người chị : *Hiền-tì, ngu-tì.*

tì muội dt. Chị em, người chị và người em : *Tì muội đồng hennifer.*

tì st. Clv. Tỳ, số đếm bằng một ngàn triệu (1.000.000.000) : *Giàu bạc tì.*

tì-phú dt. Nhà giàu hàng tì : *Ông ấy là một tì-phú.*

tì dt. Clv. Tỳ, ẩn vua : *Ngọc-tì, quốc-tì.*

TÌ-KHƯU dt. Clg. Tì-kheo, thầy tu đeo Phật theo phái hành-khất.

tì-khưu-ni dt. Cô vãi theo phái hành-khất.

TÌ dt. Clv. Tỳ và Clg. Trĩ, cuống ruột già, gần lỗ đít : *Lòi tì; chòng tì lên trời.*

TÌ dt. Clv. Tỳ và Clg. Tì, dày-tó, gáy : *Nô-tì, tì-bép, tì-tát*

TÌ dt. Clv. Tỳ và Clg. Ti, cái mũi : *Tương-tì (vòi voi).*

tì-luyện dt. (Đy) : Clg. Nha-cam, chửng đau mũi, mũi chảy nước vàng, ngứa-ngáy như có con vật bò bên trong.

tì-tát dt. (Đy) : Bình đau mũi, nghẹt, bên trong có mọt và lờ-loét.

TÌ tt. Nh. Tí : *Chút tí.*

TÌ bt. Nệnh, ganh, phản-bì : *Ganh-tì.*

tị-nạnh dt. X. Sanh nạnh.

TỊ tt. X. Tỵ : *Tuổi Tị.*

TỊ dt. X, Tỵ : *Tị nạn.*

TIA dt. Nhiều đường nhỏ do một đường lớn toà ra : *Tia ánh-sáng, vòi nước phun thành tia* II dt. Clg. Ria, phun ra nhiều tia : *Nước tia ra tú-tung; Ngậm rượu tia trên thuốc lá.*

tia-hi-vọng dt. Chút ít hi-vọng, hi-vọng thật nhỏ, thật ít : *Chẳng có một tia hi-vọng nào.*

tia máu dt. Nhiều ống máu thật nhỏ dẫn máu vào thịt : *Đứt tia máu.*

tia-sáng dt. Làn ánh-sáng nhỏ : *Cửa hở, có một tia sáng giọt vào.*

TIA-TÍA tt. Hơi tía, hơi đà : *Giận, cái mặt tia-tia.*

TÍA dt. Be, tiếng gọi người cha : *Thưa tía; Tia con đâu mẹ? (liêng Triều-cáu).*

tia má dt. Ba má, cha và mẹ : *Tia má đì*

dâu vắng, anh Hai?

TÍA trt. Đò thảm : *Đu-đu tia; Đì dâu mà chẳng thấy về, hay là quần tia dựa kẽ áo nâu CD.*

tia sầm tt. Mèo đan nhiều đò sít.

tia tai tt. Ứng đố hai tai khi cảm-xúc mạnh như sịn, mèo-cù : *Đó mặt tia tai.*

tia-tía tt. Hơi tía.

tia-tô dt. (thực) : Loại cỏ dùng làm rau thơm, cây có nhiều cành, lá màu đỏ sậm và có lông nhám; phát-hoa ở nách và đốt, hoa trắng hoặc tím có tính hưng-phản, trị được cảm và nhức-mỏi, hột là vị Tô-tô của Đông-y, có chất dầu can-tính rất mạnh; lá là vị Tô-diệp, vị cay, khí lạnh, tính chuyên về khí phân và huyêt-phân (*Perilla ocymoides*).

TÍA-LIA trt. X. Trà-lia.

TÌA dt. Cắt xén bớt : *Tia nhánh, tia rêu, tia tóc, hớt tia* II Nhờ bớt một hai cây xấu và chừa lại mỗi lỗ một hai cây tốt : *Tia bắp, tia đậu* II (thth) Bỏ mỗi lỗ ba hột cao lên cây : *Tia bắp, tia đậu* II (R) Hẹ bớt, giết bớt : *Tia mẩy tên quân đi đầu* II trt. Tè, chia ra nhiều ngà mà èi : *Đi tia ra kèo chúng nghĩ.*

tia gọt dt. Clg. Gọt tia, cắt bỏ bớt những phần xấu : *Tia gọt củ thuỷ-tiên.*

tia phân dt. Rẽ-phân, chia ra.

tia-tách dt. Tách rời ra từng món, từng cái.

tia-vẽ dt. Phân chia ra, làm ra nhiều cách.

TÍCH dt. Ngày xưa II (R) Nguồn-gốc, chuyện xưa : *Cố-tích, dân-tích, gác-tích* : *Chuyện xưa* ; *Cố-tích, dân-tích, gác-tích* : *Chuyện xưa* ; *Cố-tích, dân-tích, gác-tích* ; *Cố-tích mới dịch ra* ; *tưởng-tích-niên dt.* Năm xưa, trong một năm cách nay lâu lăm.

tích-nhật dt. Ngày xưa, thuở xưa.

tích-tường dt. Sí tích được viết thành tường hát : *Tích tường khá gay-cấn.*

TÍCH dt. Dấu vết : *Ấn-tích, biệt-tích, bút-tích, cựu-tích, di-tích, dấu-tích, hình-tích; linh-tích, mết-tích, nguyên-tích, tang-tích, tỳ-tích, tung-tích, thương-tích, vết-tích, vô-tích.*

TÍCH bt. Chứa, đựng, đê dành, dồn lầu ngày : *Âm-tích, bình-tích, cam-tích, cầu-tích, điện-tích, dung-tích, phồng-tích, súc-tích, thè-tích; tích cốc phồng cờ, tích y phồng hèn; tích thiều thành đà.*

tích-éć dt. Làm nhiều việc éć chồng-chặt lâu ngày : *Tích-éć phùng-éć (Chéo-éć gập-éć).*

tích cốc *dt.* Đè dành thóc: *Tích cốc phảng co* (Đè dành thóc để ngừa khi dồi kém).
tích-cực *bt.* Ráo-riết, nhâm vào sự thật cụ thể mà cố-gắng: *Tinh-thần tích-cực, tích-cực tham-gia vào.*

tích đê *dt.* Đè dành: *Tích đê vè sau.*
tích đức *dt.* Chất-chứa cái đức, tức làm nhiều việc thiện giúp đời, giúp người: *Tu nhân tích đức.*

tích-hận *dt.* Mối giận chất-chứa trong lòng.
tích-huyết *dt.* Bệnh động máu, bị máu út lại một nơi.

tích lao *dt.* Chịu nhiều lao-lực: *Tích lao thành tật* (Chịu nhiều lao-lực sẽ thành bệnh).
tích-luỹ *dt.* Chất-chứa, chồng-chất đè dành: *Nhiệm-vụ của ký-ức là tích-luỹ những quái-khú.*

tích oán *dt.* Nuôi oán-hờn trong lòng.
tích phúc *dt.* Nh. Tích đức.

tích-sản *dt.* (*Phép*): Tích-cực tài-sản, tài-sản gồm đủ của chìm của nòi như vườn đất, nhà phố, tiền bạc, nợ người ta thiêu, huê-lợi sấp thau vồ, v.v... (*biens actifs*).

tích tài *dt.* Đè dành tiền bạc: *Tích tài bất như tích phúc* (Đè dành tiền bạc không bằng làm việc phước-dec).

tích-tập *dt.* Thói quen lâu ngày // *dt.* Tập lâu thành thói quen.

tích tệ *dt.* Mối tệ lâu ngày // *dt.* Chất-chứa nhiều mối tệ.

tích-tụ *dt.* Góp-nhớp lại, họp lại // *dt.* (*Đy*) Chứng bệnh bao-tử (đe-dọ) lanh hư, hơi thở suy - nhưc, khí hư, ăn không tiêu, đồ ăn tích-trữ lâu ngày, bụng nặng bên trái.

tích-tửu *dt.* Rượu đè dành lâu năm.

tích thiện *dt.* Làm nhiều điều lành (như đè dành): *Tích thiện phùng thiện* (Làm lành gặp lành).

tích-trữ *dt.* Chất-chứa đè dành: *Tích-trữ hàng-hoá.*

TÍCH *dt.* Tiếc, không nở bở, cho rằng ường: *Ái-tịch, khà-tịch, lân-tịch, thống-tịch; Tích lục tham hổng.*

tích âm *dt.* Tiếc thì-giờ // *(B)* Siêng-nặng.
tích lao *dt.* Tiếc công khó nhọc.

tích lục *dt.* Tiếc màu xanh // *(B)* Môn tiếc gai đẹp.

tích mặc *dt.* Tiếc mực // *(B)* Chỉ viết những gì đáng viết, không viết cách khinh-suốt.

TÍCH *dt.* Kéo bong thành sợi // *(B)* *dt.* Công-leo: *Nại tích, chính-tịch, thành-tịch.*

tích-học *dt.* Công-leo ăn học.

TÍCH *dt.* Trụ cột; đường sống nòi đê chịu cho cứng: *Bối-tịch, cầu-tịch, xà-tịch.*

tích-cốt *dt.* Xương sống.

tích-lượng *dt.* Cột trụ và cái sườn nhà.

tích-tuý *dt.* Tụ xương sống.

tích-trụ *dt.* Nh. Tích-cốt.

TÍCH *dt.* X. Tách: *Mõng tích.*

TÍCH-TOÁC *trt.* X. Tách-toác: *Ăn trầu tích-toác, cuối tích-toát.*

TÍCH-THỦ *dt.* (*thực*): Loại cây to, lá mọc đối, không lá bẹ, hoa có chùm đực hoặc lưỡng-phái, cánh nhỏ, dài mặt to, từ bốn tới tám tiêu-nhị, noãn-sào hai khía, trái loại đực-quả dính nhau (*Acer*).

TÍCH *dt.* Buổi chiều, ban đêm: *Nguyên-tịch, nguyệt-tịch, thắt-tịch, triều-tịch, trù-tịch.*

tích-chiếu *dt.* Ánh mặt-trời chiều.

tích-dương *dt.* Bóng trời chiều: *Chỗn cũ lâu dài bóng tịch-dương TQ.*

tích-yến *dt.* Đêm vắng lặng.

TÍCH *dt.* Trù bò, dẹp qua: *Đại-tịch.*

tích-éc *dt.* Bỏ tánh ác độc, không làm điều ác nữa.

tích-cốc *dt.* Bỏ cơm, không ăn nữa: *Tu đến tịch-cốc.*

tích-hoạ *dt.* Tránh tai họa.

TÍCH *dt.* Chiếc chiếu: *Đồng tịch đồng sàng II - (B)* Chỗ ngồi, địa-vị: *Chù-tịch, khuỷt-tịch, nhèp-tịch.*

tích-địa *dt.* Ngồi xuống đất.

TÍCH *bt.* Yên-lặng: *Sầm-tịch, u-tịch II (B);* Chết: *Khuất-tịch: hoà-thương đê tịch.*

tích-diệt *dt.* (*Phật*) Diệt hết, bỏ hết thân xác và lòng trần, tức: *chết.*

tích-liêu *tt.* Tích-mịch cõi-liêu, vắng-ngắt, không một bóng người, không một tiếng động: *Cảnh tịch-liêu.*

tích-lỵ *dt.* Lặng suy, im-lặng đê suy-nghi.

tích-mịch *tt.* Lặng-lẽ, im-lìm: *Đêm khuỷt-tịch-mịch; cảnh tịch-mịch.*

tích-nhiên *tt.* Lặng-trêng, im như tờ: *Tích-nhiên, không một tiếng động.*

tích-tịnh *dt.* Chỗ hẹp và vắng-vắng.

TÍCH *dt.* Mở cửa; mở rộng ra: *Khai tịch, thiên khai địa tịch.*

tích-hoang *dt.* Khai phá đất hoang đê trồng-trọt.

tích-khẩn *dt.* Khai phá và xin khẩn (để được làm chủ).

TÍCH dt. Sò sách, sò bồ, quê-quán : *Bố-tích, dặng-tích, diên-tích, hốt-tích, hồi-tích, nhập-tích, thư-tích, Pháp-tích, Việt-tích.*

tích-biên át Ghi vào sò // (Phép) Clg. Se-áp, sự thừa-phát-lại kiêm-diễm, theo một bản án, tất-cả đồ-dẹc trong nhà, lập biên-bản, niêm-phong và giao giám-thị trông coi đồ đói ngày phát-nâai.

tích-biên-gia-sân dt. (Phép) : Tích-biên hết của-cái, đồng-sân và bất-dồng-sân do phạm-nhân làm chủ, theo lệnh toà án, chiểu một bản án đã phán-quyết.

tích-bồ dt. X. Sò-bồ.

tích-diễn dt. Thừa ruộng dùng làm kiều-mẫu, đê mải nǎm, chính vua đứng ra cày mờ mòn để khuyến-khích dân-chúng (xưa).

tích-ký dt. (Phép) : Tích-biên tạm đê đợi phán-quyết của toà-án.

tích-một dt. Tích-biên đê lầy làm của công.

tích-quán dt. Quê-quán theo giấy tờ sò-bồ.

tích-thâu (thu) dt. Thâu lầy làm của công : Phật 5 năm tù và tích-thâu tài-sản // (lóng) : Lấy ngang của người : Có bao - nhiêu, nó đều tịch-thâu hết đem về bến.

TÍCH bt. Lối hẹp ; không thông-đat : *Phóng-tích, tà-tích, thiên-tích.*

tích-học dt. Sự học-hỏi hép-hỏi, có ít // Học-thuyết thiên-lệch.

tích-lậu dt. Chỗ hẹp-hỏi, tú-tung, khí-hậu xấu // Hạng người ít hiểu biết, trí óc hẹp-hỏi.

tích-nho dt. Hạng nhà nho hẹp-hỏi, hay câu-nệ, sự thấy biết chỉ quanh-quẩn trong sách-vở.

tích-tinh dt. Nơi chật-chội, ít người tới lui, nên vắng-về.

TÍM dt. (thè) : Bắp thịt bằng nắm tay, trên nở, dày túm nhọn, ở giữa hai buồng phổi, bộ-phận chính của việc vận-chuyển máu trong thân-thở : *Quả (trái) tim, đau tim, tim ngưng đập thì chết // (B) Cơ-quan chủ việc yêu-đương và ái-tình: Cơn tim; tiếng nói của con tim // (R) Cái ruột; diêm ngay giữa: Bắt từ tim đó ra // Vòng dây bồ tròn lót trong niêm xe cho đầu cầm dừng đâm thủng ruột xe: Dây tim // Hình hơi tròn ina thon nhọn phise dưới: Lá cây hình tim; deo dây chuyền trái tim // Phần thăm dầu giữa caye đèn đè thắp: Tim bồ, tim vải, thay tim.*

tim bắc dt. Ruột cay cỏ bắc, nhẹ xóp, được dùng làm tim đền dầu phộng.

tim đen dt. Ngăn đứng máu đen của quâ

tim // (B) Sự kín-dáo trong lòng : *Nói trung tim den.*

tim đền dt. Phần thăm dầu đè đốt của cái đèn, bằng ruột cỏ bắc, sợi bông vải, vải hay bồ, v.v..

tim gan dt. Quả tim và buồng gan // (B) Tâm-lòng và sự gan-dạ : *Đem hết tim gan mà phục-vụ quê-hương.*

tim le dt. Cái tim đền không bằng mít, có chỗ xưởi lên, khiến lửa cháy có ngọn nhỏ, nhiều khói.

tim lòng dt. (B) Lòng dạ, tình-cảm sâu-dạm : *Đem hết tim lòng ra trình-bày, mong người hiều cho.*

tim lụn dt. Cái tim đền cháy lụn đèn tắt khi đèn hết dầu : *Dầu hao tim lụn.*

tim óc dt. Trái tim và bộ óc // (B) Lòng dạ và trí-tuệ : *Đem hết tim óc ra sáng-tee.*

tim vàng dt. Lòng vàng, tâm lòng thật tốt // (R) Tình yêu của gái đẹp : *Chiêm dược quả tim vàng của người đẹp.*

tim xót dt. Lòng thương bị xót-xa khó chịu : *Lèm cho ruột đau tim xót.*

TÍM tt. Bị thái gốc, vàng đọi, mất sức : *Lú tim.*

tim đốm tt. Thú lúa tim, lá có đốm vàng.

tim lụn tt. Thú lúa tim vì rễ lúa thái, bụi nhỏ.

TÍM-LA dt. (Y) : Bệnh phong-tình do vi-trùng trê-pô-nem ăn lờ-lói dầu dương-vật hoặc âm-hộ, lâu ngày có thè lờ-lói ở vài bộ-phận khác trong thân-thở (dương-mai) hoặc ăn mục xương ở một vài cơ-thở (thiên-pháo) và di-truyền cho con-cái hoặc tuyệt-tv : *Mắc tim-la.*

tim-la bay dt. Bệnh tim-la vì vô-ý dùng phái vật có sẵn vi-trùng trê-pô-nem của người mắc phải bệnh ấy, chớ không do việc giao-cóu.

tim-la di-truyền dt. Bệnh tim-la mà đứa bé mắc phải khi còn trong bụng mẹ, do vi-trùng trê-pô-nem của cha mẹ nó truyền vào bào-thai, làm cho cái thai phải hir ; bằng không, đứa nhỏ có thè bị nhiều lật bệnh như mù-loà, điếc-lác, bại-xui, diên-khùng, xương-chân cong vẹo, xương sọ khác thường, vồ-trán, xương mũi sụp, v.v... **tim-la lây** dt. Bệnh tim-la do mình vướng lây khi giao-cóu với người có bệnh ấy.

TÍM-TÍM tt. Clg. Tím-tím, hơi tím : *Sợ, gật mỏi tim-tím.*

TÌM dt. Clg. Tầm, lục kiêm: Ăn tìm đến, đánh nhau tìm di tng; Mang bầu tìm bạn eō-tri, Tìm không gặp bạn, li-bì những say CD.

tìm hỏi dt. Tìm người hỏi thăm hoặc vừa tìm vừa hỏi thăm: Tìm hỏi một lát thì ra chớ gì!

tìm kiếm dt. Clg. Tầm kiếm, lục kiếm với nhiều công-phu: Tìm kiếm hết sức mới gặp.

tìm phương dt. Kiếm phương-cách, phương-tiện, phương-thể, phương-hướng: Tìm phương sinh-sống, tìm phương đèn-tàu.

tìm-tòi dt. (đ): Nh. Tìm: Đã đã rồi nó về, đi tìm-tòi chi cho mệt.

tìm-tòi dt. Clg. Tìm-tòi, dụng nhiều công-dè tìm: Tìm-tòi nghiên-cứu.

tìm-tòi dt. X. Tìm-tòi.

tìm thố dt. Nh. Tìm phuong.

TÍM tt. Màu đỏ sậm: Bầm tím, phảm tím, mực tím, tim-tím; Tấm áo nâu sòng xếp nếp em đè trong nhà, Ba vuông khăn tím phết-phor em dội đầu CD.

tìm bầm tt. Màu tím sậm, không tươi: Bị đánh, con mắt tím bầm.

tìm đen tt. Bầm đen.

tìm điều tt. Màu nâu điều.

tìm gan tt. Giận mà nói ra không được: Giận tìm gan.

tìm gan tím ruột tt. Nh. Tìm gan: Giận tìm gan tím ruột chó phải vừa sao?

tìm-ngắt tt. Bầm đen.

tìm ruột tt. Nh. Tìm gan: Tìm gan tìm ruột mà phải dẵn mới khô cho chó!

tìm-tím tt. X. Tìm-tím.

TÌM tt. Màu tím sậm.

TIN dt. Cho là thật: Dẽ tin, hay tin, niềm tin, tin đị-doan, tin ma quỷ; Bởi nghe nên mắc, bởi tin nên lầm CD II Trông-cây vào: Con tin, làm tin, dứt-tin II Cho hay: Tới nơi, xin tin cho tôi hay dặng mừng II dt. Việc dẽn tai mình hay biết: Báo tin, bắn tin, bắt tin, biệt tin, cho tin, gởi tin, loan tin, mách tin, mang tin, nhắn tin, thông-tin, truyền-tin, vắng tin; Chi ngon bằng gỏi cá nhăng, Chi vui bằng được tin chàng vinh-quy CD.

tin bụng dt. Kê chắc là người có bụng tốt, không nghi-ngờ chi cả: Tin bụng anh em; tin bụng nhau.

tin buôn dt. Việc dẽng buôn vừa xảy ra như:

tang-khổ, bệnh-hoạn, rủi-ro, v.v. được cho hay.

tin cá dt. Thor-tù, tin-tức cho hay bằng thor (X. Ngư-phúc tàng thor PH. II.)

tin-cậy dt. Chắc là người thành-thật ném trông-cây vào mà không sợ hư việc hay mất-mát chi cả: Tin-cậy người làm, tin-cậy anh em.

tin-cần tt. Clg. Tin-cần, chắc-chắn, cần-thận, đáng tin-cậy: Anh ấy là người tin-cần của tôi.

tin chắc dt. Cầm làm chắc, không e-nại chi cả: Tôi tin chắc là và không gợt mình đâu II dt. Tin-tức chắc-chắn: Đó là một tin chắc, đừng ngờ-vực chi cả.

tin chiến-syr dt. Việc giặc-giã loạn ra cho công-chung biết bằng nhặt-trình hay đài phát-thanh.

tin chó chết dt. Clg. Tin xe cén chó, những tin-tức hàng ngày lặt-vặt, không quan-trọng, không đáng choán cột báo.

tin dại dt. Tin-tưởng dại-dột, nghe lời người xúi quẩy: Tin dại, chết có ngày!

tin dò đường dt. Clg. Tin dò-dăm, tin-tức về một việc sắp làm, phóng ra để nghe lóng ý-kien phan đông ra sao hẫu tiễn tới hay ngưng lại.

tin dọ-dăm dt. X. Tin dò đường.

tin dóc dt. Tin-tức không thật do người bịa ra: Tờ báo đó hay đăng tin dóc dè gay cho các tờ báo khác nhác-nhở đến tên.

tin dùng dt. Tin-cậy và dùng vào nhiều việc quan-trọng: Chủ tin dùng và lầm; người đó được tin dùng lầm.

tin dụng dt. Nh. Tin dùng.

tin dữ dt. Tin-tức xấu, cho hay việc rủi, có hại.

tin đỉ, tin lại dt. Thor-tù, hoặc nhẫn-nhé que lại với nhau về một việc gì đó: Hầm rày, tin đỉ tin lại hoài mà không biết có gì chưa?

tin điện dt. Clg. Điện-tín hay dây-thép, tin-tức nhờ nha Buru-diện chuyên đi bằng đường dây điện (lẹ hơn thor).

tin đòn dt. Tin-tức do nhiều người đồn-dâai, không chắc lầm: Hơi nào mà nghe tin đòn.

tin hồng dt. Thor-tù, gởi đi (Hồng là con ngỗng trời, xưa được dùng mang thor đem đi).

tin khí-tượng dt. Tin-tức về mưa gió, thời-tiết do nha Khí-tượng đưa ra cho người ta biết trước.

tin lành dt. Tin-tức bình-an, mọi việc đều trôi-chảy : **Báo tin lành** // Tân một giáo-phái đạo Cơ-đốc do Hội Phúc-âm liên-hiệp ở nước Mỹ sáng-lập.

tin lợt dùa dt. (lóng) : Nh. Tin đồn.

tin lòng dt. Nh. Tin bụng.

tin mai dt. Thơ tay hoặc đồ-vật nhở người đem cho một người nào, không do nhà Bưu-điện (X. PH. II).

tin mật dt. Tin-tức bí-mật, chỉ người cóphon-sự biết thôi.

tin miêng dt. Lời nhẫn-nhe, nhở người nói lại : *Do tin miêng chớ có thơ-tử chi đâu.*

tin mừng dt. Clg. Tin vui, tin-tức vui mừng, thường là tin cho hay đám cưới, mới sinh con nhỏ, thi đậu, v.v...

tin nhảm dt. Nghe theo lời bậy-be, việc nhảm-nhí : *Khéo tin nhảm!* // dt. Lời đồn nhảm-nhí, bậy-be : *Đó là một tin nhảm, đừng thêm đè ý.*

tin nhặt dt. Thơ-tử gởi đi (X. Tô-Võ chấn dt PH. II).

tin nhán dt. X. Tin miêng.

tin nhện dt. Điều sê có khách đến nhà hay ngரời xe trả về do cơn nhện (dẹn) sa trước mặt.

tin ong sứ điệp dt. Kẻ đem tin-tức cho một cặp nhân-tình hoặc đứng làm mai.

tin phản-phé dt. (lóng) : Tin-tức trái với điều mình đang chờ đợi.

tin ruồi dt. Sự tình-cờ khiến gắp bữa ăn ngon, hơi đặc-biệt, nơi nhà người : Nhờ có tin ruồi mới biết mà đến (lời nói chơi).

tin sương dt. Việc xảy ra mà ai cũng có thể biết trước được (như sương sắp xuống nơi nào, đều có chim nhạn kêu nơi ấy).

tin-tức dt. Việc xảy ra được cho hay : *Đọc tin-tức trong báo* // Dấu-vết, hành-tung của một người ở xa : *Lâu quá, không nghe tin-tức gì của nó ráo.*

tin-tưởng dt. Tin là có thật và luôn - luôn tưởng-niệm : *Tin-tưởng Trời Phật, tin-tưởng thần-quyền* // Tin-cậy vào, ý vào : *Tin-tưởng một ngày mai tươi sáng* // dt. Lòng tin-tưởng : *Đặt hết tin-tưởng nơi đó.*

tin thờ dt. Thơ-lín, tin-tức gởi bằng thơ-tử hoặc đăng báo.

tin trẻ lạc dt. Tin-tức về trẻ con đi lạc được dài phát-thanh loan-báo.

tin vẫn dt. Tin-tức về vẫn-chương sách-vở mới xuất-bản.

tin vẫn dt. Tin-tức vẫn-tắt, ít quan-trọng dăng trong một mục riêng của tờ báo.

tin vặt dt. Nh. Tin vắn.

tin vặt dt. Nh. Tin dóc.

tin vội dt. Nghe theo cách vội-vàng, không xét-nét coi có nên tin hay không : *Đừng có tin vội mà trễ tàu.*

tin vui dt. Nh. Tin mừng.

tin xe cán chó dt. X. Tin chó chết.

TIN tr. Trúng, ngay vào : *Nói tin; bắn tin vào đích.*

TÍN bt. Nh. Tin : Âm-tín, ẩn-tín, nhọn-tín, sương-tín; Hãy còn bán tín bén nghi, Chưa đem vào dạ chưa ghi vào lòng CD // Một trong năm đức tốt (ngũ-thường) của con người theo luân-lý phương Đông là biết tin-cậy lẫn nhau và giữ lòng tin-cậy của kẻ khác đối với mình : *Chữ tín, thành-tín, thắt-tín, trung-tín; Nhân vô tín bất lập.*

tin-bài dt. Cái thè làm tin như thè căn-cước, kiêm-tra, thông-hành, v.v...

tin-cầm dt. Giống chim đáng tin-cậy, tiếng gọi loài nhện hổ mùa thu thì bay qua Nam, mùa xuân thì bay về Bắc, không hè sai lạc. **tin-cần tt.** X. Tin-cần.

tin-chì dt. Giấy con niêm, thứ giấy có dấu in nỗi con niêm với giá tiền, đẽ lặp giao-kèo, giấy nợ, v.v...

tin-chù dt. Người tin việc cúng-kiêng, vài lạy.

tin-dụng dt. X. Tin dùng // tt. Chân-thành, đơn-thuần, biết giữ lời hứa đẽ gày tín-nhiệm // dt. Sự cho vay thực-hiện trên cơ sở tin-cậy lẫn nhau, người cho vay tin lời cam-kết của người vay nợ rằng sẽ trả nợ đúng kỳ và sẽ dùng tiền vay vào một việc nhút-định; người vay nợ tin vào sự giúp đỡ thành-thật và thiện-chí xây-dụng của người cho vay, sẵn-sàng đưa vật bão-dàm nếu cần và cam-kết làm tròn nghĩa-vụ.

tin-diều dt. Luật-lệ quy-định áp-dụng trong môi tôn-giáo // (R) Nguyên-tắc căn-bản của một chủ-nghĩa nêu lên để tin theo.

tin-đò dt. Người theo một tôn-giáo : *Làng ấy, toàn là tin-đò Phật-giáo.*

tin-giáo dt. Tin-tưởng tôn-giáo : *Tự-do tin-giáo.*

tin-hiệu dt. Dấu-hiệu riêng đẽ thông-báo cho nhau.

tin-kỳ dt. Lá cờ riêng đẽ làm tin.

tin-lực dt. Sức tin-tưởng // (Pháp) : Hiệu-lực đáng tin-cậy : *Tin-lực một chứng-thư.*

tín-mạng (mệnh) *dt.* Tin rằng thuyết con người ai cũng có vận-mạng.

tín-niệm *dt.* Quan-niệm về chữ tín : *Tín-niệm người đời nay không đâu-né như người xưa* // Sự phán đoán chính-xác về mọi sự-vật.

tín-nữ *dt.* Người đàn-bà có óc tin-tưởng thản-quyền // Tín-đò thuộc phái nữ, tiếng gọi một hay nhiều người đàn-bà đến cúng chùa miếu : *Thiện-nam tín-nữ* ; xin tín-nữ dùng trà.

tín-ngưỡng *dt.* Lòng tin-tưởng và ngưỡng mộ một tôn-giáo hay một chủ-nghĩa : *Tự-do tín-ngưỡng* ; *tin-ngưỡng* khác với mê-tín rất xa.

tín-nghĩa *dt.* Lòng thành-thật và óc háo-nghiã, trọn nghĩa : *Người có tín nghĩa bao giờ cũng được mến-chuộng*.

tín-nhiệm (nhệm) *bt.* Tin-cậy và có thè giao-công phó việc cho : *Được nhiều người tín-nhiệm* ; *mất tín-nhiệm nơi anh ấy*.

tín-phiếu *dt.* Giấy-tờ đã làm tin.

tín-phong *dt.* Gió mùa (rất đúng mùa tiết).

tín-phong *dt.* Bao thơ, phong bì.

tín-phục *dt.* Tin-tưởng và khâm-phục : *Sự thành-thật của ông rất được nhiều người tin-phục*.

tín-phụng *dt.* Nh. Tín-ngưỡng.

tín-sĩ *dt.* Người đàn-ông có học có óc tin-tưởng và đạo-giáo.

tín-sử *dt.* Lịch-sử chép toàn sự thật có bằng-chứng đáng tin-cậy.

tín-tức *dt.* Tin-tức, tiêu-tức.

tín-thác *dt.* (Pháp) : Sự giao-phú cho người quản-lý tài-sản.

tín-thuỷ *dt.* Máu què, máu của đàn-bà có tháng (ra đúng kỳ, ít khi sai lạc).

tín-thực *dt.* Tin chắc.

tín-triều *dt.* Con nước, dòng nước lớn ròng có cũ nhất định.

tín-vật *dt.* Vật làm tin : *Trại và gai khi phải lòng nhau thường trao đổi tín-vật*.

TÍN *dt.* Đứa con một (tiếng dùng gọi cha mẹ đứa con một) : *Bố tín, mẹ tín*.

TÍM *dt.* Hỗn bụng phình, miêng và đáy túm : *Tìn nước mắm, tìn tương*.

TINH *bt.* Rặt-ròng, toàn, chỉ có một thứ : Nhóm đó tinh là đồ lưu-manh; ăn tinh những chất bù; trang béo đó tinh là quà-cáo không // Sạch, trắng, phần tốt nhất : *Mới tinh, trắng tinh* // Kỹ-lưỡng, rành-rẽ, khéo-léo, sáng-suốt : *Học cho tinh, mất thật tinh*; *Nhút*

nghệ tinh, nhứt thân vinh // Yêu-quí, ranh-manh : *Yêu tinh*; *thắng nẩy tinh lầm* // Khí, chất nhờn trong đường sinh-dục : *Đi-tinh, huot-tinh, mộng-tinh* // Lớp vỏ xanh-cây tre : *Cao tinh tre*.

tinh-anh *tt.* Ròng, tốt nhất : *Thác lè thè-phách, còn là tinh-anh* // (thth) Nguyên-vẹn, chưa được dùng đến : *Còn mới tinh-anh*.

tinh-ba *dt.* X. Tinh-hoa.

tinh-bạch *tt.* Trắng trong : *Việc tinh-bạch như ban ngày*.

tinh-bào *dt.* Tế-bào trong tinh-dịch, sô thành-tinh-trùng (spermatocyte).

tinh-binh *dt.* Bình ròng, lính tuyễn-chọn thật giòi : *Trong tay mươi vạn tinh-binh K.*

tinh-bột *dt.* Phần lọc-lõi tốt nhất trong bột các loại ngũ-cốc hay khoai củ.

tinh-cần *tt.* Cần-cù hết sức trong một việc, không chút xao-làng : *Làm việc tinh-cần*.

tinh-cốt *dt.* Nước cốt, cái chất tinh-tuý : *Sắc-thuốc lè rút tinh-cốt của rễ cây ra*.

tinh-chết *dt.* Nh. Tinh-cốt.

tinh-chế *dt.* Bào-chế hay chế-tạo rith-kỹ, lưỡng, khéo-léo : *Hàng-hoa tinh-chế* máya móc tinh-chế.

tinh-chuyên *tt.* Nh. Tinh-cần.

tinh-dầu *dt.* Chất dầu rất-ròng trong cỏ : *Hột đu-đủ tía có nhiều tinh-dầu*.

tinh-dịch *dt.* Khí, chất nhờn trong đường sinh-dục của đàn-ông.

tinh-diệu *tt.* Tinh-vi huyễn-diệu, khéo-léo-tinh-xảo : *Khoa-học chế ra nhiều món thật tinh-diệu*.

tinh-dời *tt.* Sạch đời, tùng-trại và sáng-suốt việc dời : *Có mắt tinh dời*.

tinh-hảo *tt.* Rặt-ròng tốt đẹp // (thth) Nguyên-vẹn, chưa dùng đến : *Còn mới tinh-hảo*.

tinh-hoa *dt.* Clg Tinh-be, những cái đã được lọc-lõi là tốt nhất, không có cái xấu xen lẫn vào : *Cô-học tinh-hoa*.

tinh-hoá *dt.* Trò nên rặt-ròng; lọc-lõi đã bỏ phần xấu, còn lại phần tốt.

tinh-ý *tt.* Sáng ý, mưu hiếu : *Anh ấy rất tinh-ý* // *dt.* Khiếu thông-tinh, sáng suốt : *Người có tinh-ý* // Ý-nghĩa tinh-vi, sâu-sắc ; *Cái tinh-ý của một câu cách-ngôn*.

tinh-khí *dt.* Không-khí trong-sạch // Cẩn-bản của vú-trụ // Nh. Tinh-dịch.

tinh-khiết *tt.* Trong-sạch, trong-trắng, không chút bợn : *Nước lọc tinh-khiết*; *tâm lòng tinh-khiết*.

tinh-khôn tt. Khôn-quý, ranh-manh : *Đứa trẻ tinh-khôn, lời nói tinh-khôn.*

tinh-lý dt. Lý-lẽ thật đúng ; nghĩa-lý thuận-tuý và tinh-vi.

tinh-linh dt. Phần tinh-tuý thiêng-liêng // Quý-thần // (triết) : Linh-hồn, cái gốc của vật-chất.

tinh-luyện dt. Nh. Tinh-chẽ.

tinh-lực dt. Tinh-thần và sức-lực : *Đem hết tinh-lực vào.*

tinh-ma tt. Tinh-ranh và ma-manh, tinh người xảo-quyết hóc-hiem : *Người đâu quý-quái tinh-ma K.*

tinh-mắt tt. Linh-mắt, có cắp mắt thật linh, thấy biết mau lẹ : *Dối sao được người tinh-mắt.*

tinh-mẫn tt. Ranh-re và mau-mẫn : *Người tinh-mẫn.*

tinh-mật tt. Tinh-tế nghiêm-mật, ti-mì và đàng-hoàng.

tinh-minh tt. Tinh-tưởng minh-mẫn, ranh-re và sáng-suốt.

tinh-nang dt. Hòn dái, trúng dái, bìu dái, bọc đựng tinh-dịch.

tinh-nghĩa dt. Nghĩa-lý tinh-vi // Nghĩa của chữ được định một cách ranh-re, đúng nhất.

tinh-nghịch tt. Rắn-mắt, tinh người hay khuấy chời : *Đứa trẻ tinh-nghịch.*

tinh-nghiên dt. Nghiên-cứu thật kỹ, thật sâu-xa rộng-rãi.

tinh-nhanh bt. Lẹ-làng, mau-chóng.

tinh-nhất tt. Tinh-anh và chuyên-nhất, thuần và một việc nào đó thôi.

tinh-nhuệ tt. Tinh-thông và mịnh-mẽ, ranh-trên-mẹc : *Binh-sĩ tinh-nhuệ.*

tinh-quái tt. Nh. Tinh-ma : *Đứa trẻ tinh-quái.*

tinh-ranh tt. Linh-lợi, ranh-manh : *Dùng kẽ tinh-ranh cung đêng ngại.*

tinh-sạch tt. Sạch-sô trong-trảng : *Lý chén phai tinh-sạch ; giữ lòng cho tinh-sạch.*

tinh-sài-lang dt. (truyen) : (Gọi trái là tinh-xâ-lang) Giống sài-lang lâu năm thành tinh // (tinh) Tiếng gọi cách oán ghét một người dàn-bà hung-dữ : *Coi chừng con tinh sài-lang đó nó ăn thịt da !*

tinh-sào dt. Trứng dai.

tinh-tố tt. Ti-mi, dè-dặt : *Làm ăn cho tinh-tế* // tt. Tinh-vi tê-nhị, ý-nhị sâu-sắc : *Việc làm của người lớn bao-giờ cũng tinh-tế.*

tinh-tế-bào dt. Tế-bào trong tinh-dịch của giống đực, có thè trả thành tinh-trùng.

tinh-tiến dt. Tiến lên cách sáng-suốt và thành-thật : *Chinh tinh-tiến.*

tinh-tuý dt. Phần tốt nhất được gìn-lọc lại, không pha-trộn với chất nào khác : *Phần tinh-tuý của đoá hoa là mệt bị con ong nút đì.*

tinh-tử dt. X. Tinh-trùng.

tinh-tưởng tt. Tinh-tế, tưởng-tận ; ranh-re, rõ-ràng : *Tìm hiểu cho tinh-tưởng.*

tinh-thành tt. Thành-thật hoàn-toàn ; thành-kính tuyệt-dối ; có lòng thành rất mực.

tinh-thần dt. Phần sáng-suốt, tinh-anh và vô-hình, có dính-dáng đến sức-khỏe của thè-xác con người : *Tinh-thần sáng-suốt, tinh-thần dã-duy II (R) a) Ý-chí trong việc làm : Lên tinh-thần, xuống tinh-thần, tinh-thần bắc-nhược, tinh-thần cao ; làm việc mà không có tinh-thần II b) Lòng chí-quyết : Tinh-thần ái-quốc, tinh-thần nhẫn-nại, tinh-thần quật-curdong II c) Võ linh-động, sống-thực : *Bức họa có tinh-thần, tuồng chữ có tinh-thần II d) Ý-nghĩa chánh chúa-dụng bén trong lời văn : Áp-dụng tinh-thần của đạo luật II d) Phần ý-nghĩa của sự - việc : Thành-công và một tinh-thần II tt. Hey-ho không thè tưởng-tượng : *Thật tinh-thần ! Đì nước cờ tinh-thần quá !***

tinh-thông tt. Ranh-re, thấu-dáo, hiểu biết rõ-ràng : *Võ-nghệ tinh-thông ; tinh-thông nghệ thuốc.*

tinh-thuần tt. Rất-rõng, không pha-trộn : *Dòng máu tinh-thuần.*

tinh-thực tt. Tinh-thông và thuần-thực, giỏi và nhuần-nhà : *Được tập-tành tinh-thực.*

tinh-trùng dt. Clg. Tinh-tử, sinh-vật rất nhỏ trong tinh-dịch giống đực, khi gặp trứng nước (noãn-tử) của dàn-bà, có thè tượng thành bào-thai.

tinh-vi tt. Rạch-ròi ti-mi : *Nghĩa-lý tinh-vi.*

tinh-xâ-lang dt. (lóng) : X. Tinh-sài-lang.

tinh-xéo tt. Cực-kỳ khéo-leo : *Ngón nghệ tinh-xéo.*

TINH dt. Sao, sao trên trời : *Bội-tinh; cát-tinh, chiêm-tinh, định-tinh, hành-tinh, hung-tinh, minh-tinh, tuồng-tinh* II tt. Nhỏ vụn : *Linh-tinh, tiều-tinh* II dt. (R) Đóm lửa : *Nhứt tinh chí hoé.*

tinh-cầu dt. Ngôi-sao, tiếng gọi một vì sao, vì thấy nó tròn.

tình-dạ *dt.* Ban đêm, đêm có sao.

tình-doàn *dt.* Nhóm sao, nhiều ngôi sao ở gần nhau.

tình-gia *dt.* Nh. Chiêm-tinh-gia.

tình-hà *dt.* Clg. Thiên-hà, X. Sông Ngàn.

tình-học *dt.* X. Thiên-văn-học.

tình-khí *dt.* Dáng trắng-trắng của một vì sao hay của một chòm sao rất nhỏ và rất xa (thấy như luồng hơi).

tình-kỳ *dt.* Tuần bảy ngày: *Hai* tình-kỳ *gần* *nửa* tháng // Cờ có hình ngôi-sao // Lễ rước dâu.

tình-lạc *dt.* X. Sao băng.

tình-mạng (**mệnh**) *dt.* Vì sao bồn-mạng (chiếu ngày sinh tháng đẻ mà toán ra coi người ấy thuộc vì sao nào để đoán vận-mạng hoặc cúng-kiêng).

tình-sĩ *dt.* Thầy thiêng-văn, người có nghề xem sao đoán vận-mạng.

tình-sương *dt.* Sao và sương-mù // (B) Sáng sớm, lúc trời còn mờ-mờ, tức còn sao và mù-sương: *Sáng* tình-sương // Năm, một năm: *Trái* mây tình-sương.

tình-thần *dt.* Ngôi-thú, vị-trí các vì sao // (R) Tiếng gọi chung sao trên trời.

tình-thuật *dt.* Nghề xem sao đoán vận-mạng.

tình-thú *dt.* Vị-trí mỗi vì sao.

tình-thực *dt.* Hiện-tượng khi mặt trăng che áng một vì sao.

tình-toán *dt.* Nh. Tình-thuật.

tình-tú *dt.* Tiếng gọi chung sao trên trời.

tình-tượng *dt.* (truyễn): Hiện-tượng, điều ứng của các vì sao có dính-déng tới vận-mạng một người hay một nước.

tình-vân *dt.* (truyền): Thủ mây trắng lờ-mờ trước khi có trời đất, sau két-tinh lại thành các thiên-thề thuộc thái-dương-hệ, trong ấy có địa-cầu // *thí*. Trời u-ám, có mây dày, không nắng (*nébuleuse*).

tình-văn *dt.* Nh. Tình-lạc.

TÌNH *tt.* Sáng lóng-lánh: *Thuỷ-tinh*.

tình-thể *dt.* Thủ khoáng-chất trong-sáng, kết-tu thành khối có nhiều hình-thúc (*crystal*).

TÌNH *dt.* Thủ cờ có cảm lồng ở đầu ngù: *Minh-tinh*; *Tiếng* loa dậy đất, bóng tinh rợp trời K.

tình-biểu *dt.* Nêu rõ, bày ra, làm cho mọi người hiểu biết: *Tình-biểu công-trạng*.

tình-kỳ *dt.* Cờ, các thứ cờ hiệu: *Bác* dồng chật đất, *tình-kỳ* rợp sân K.

tình-meo *dt.* Lồng cảm trên ngù cờ.

TÌNH *dt.* Tròng mắt: *Thanh-tinh*.

tình-cầu *dt.* Tròng mắt, bộ-phận tròn như viên đạn gồm có tròng trắng và tròng đen trong lỗ mắt.

tình-mặc *dt.* Màng mỏng, trong, bọc tròng mắt.

TÌNH-TÌNH *tt.* Hơi tình Iai: *Vừa* lịm-lịm giếc, thoát tình-tinh dồn NDM.

TÌNH-VẸ *dt.* Tên một giống chim nhỏ (X. Tình-vẹ hàm theo PH. II): *Nào* hồn tình-vẹ biết theo chốn nào K.

TÌNH *dt.* Tình tự-nhiên do mắt thấy, tai nghe, lòng nghĩ mà sinh ra: *Ân-tình*, *cảm-tình*, *chân-tình*, *chí-tình*, *chung-tình*, *hữu-tình*, *tâm-tình*, *tinh-tinh*, *thâm-tình*, *thật-tình*, *thân-tinh*, *thương-tình*, *thường-tình* II (hẹp) a) Mỗi thương cảm dính-dáng giữa hai hay nhiều người: *Tình* bê-bạn, *tình* cha con, *tình ruột-thít*, *tình* thầy-trò II b) Sự yêu-đương giữa trai và gái: *Ái-tình*, *duyên-tình*, *đa-tình*, *hữu-tình*, *người-tình*; *Hai* đứa nó có tình với nhau đã lâu; *Tu* là cởi-phué, *tình* là dây oan K II c) Đa-tình hoặc hữu-tình gọi tắt, ngụ nhiều tình-cảm bên trong: *Mặt* cô *đó* *tình* quá; *cặp* mắt *thật* là *tình* II d) Mèo, tình-nhân, người yêu: *Người* tình II d) Nồng-nỗi, việc xảy ra trước mắt: *Bịnh-tình*, *chân-tình*, *sự-tình*, *thương-tình*; *Nói* hết tình mà không được.

tình-ái *dt.* Clg. Ái-tình, lòng yêu-đương giữa trai và gái: *Trong* vòng tình-ái; *Mắc* điêu tình-ái, khôi diều tà-dâm K.

tình-báo *dt.* Báo-cáo tình-hình bên địch, tên gọi cơ-quan về người chuyên do-dám dâp báo-cáo lại tình-hình bên địch: *Bản* tình-báo, *quân* tình-báo.

tình-báo-viên *dt.* Quản tình-báo, lính chuyên việc do-thám.

tình-ca *dt.* Bài ca, bài hát về tình-cảm, kể những mối tình sâu đậm: *Bản* tình-ca.

tình-cảm *dt.* Mối xúc-động trong lòng: *Có* nhiều tình-cảm; *người* không tình-cảm có vẻ mặt lạnh-lùng.

tình-cảnh *dt.* Tình-thể và cảnh-tượng, sự-thể của một hay nhiều người đang lung-túng ở trong, lộ ra cho người khác thấy biết: *Tình*-cảnh *đóng*-thương.

tình-cờ *trt.* Ngẫu-nhiên, không tính-trước: *Tình*-cờ mà *gặp* II. Tự-nhiên đến, không liêu trước: *Việc* tình-cờ, *bữa* ăn tình-cờ II Tánh-cách tạm dở, không chuyên ròng; *Thì* giờ tình-cờ, *bè* mu-tình-cờ.

tình-củ dt. Mỗi tình có dã lâu, nhưng vì lõi
già dứt đoạn : *Tình cũ nghĩa xưa* // Người
yêu trước kia : *Cặp tình cũ mà không chia*.

tình-chung dt. Clg. Chung-tình, mỗi tình
đời đời, tới chéi : *Cho vẹn mối tình chung*.

tình-dài dt. Mỗi tình thật sâu đậm, bày tỏ
hoài không dứt : *Ni-non đêm ngắn tình
dài K.*

tình-do dt. Duyên-do sự-tình : *Kè hết tình
do*.

tình-dục dt. Clg. Dục-tình, sự gần nhau đê
thoả-mãn xác-thịt (không do tình yêu thật-
tình).

tình-dục dt. Lòng ham muốn : *Hẹn-chẽ tình
dục*.

tình-duyên dt. Clg. Duyên-tình, tình chồng
vợ : *Tình-duyên trắc-trace*.

tình-dầu dt. Tình yêu đầu-tiên của trai hay
gái mới lớn lên : *Đây là mối tình đầu mà
cũng là mối tình cuối-cùng của tôi*.

tình-dầu dt. Mỗi tình II (R) Nồng-nỗi duối
đầu : *Kè-lè tình-dầu*.

tình-dịch dt. Dịch-thủ và ái-tình, kè cùng
mình chỉ yêu có một người : *Loại tình-dịch
ra khỏi vòng chiến*.

tình-diễn dt. Ruộng tình, phần tình-cảm trong
lòng người đê gieo giống ái-tình II (B)
Lòng yêu-đương tự-nhiên trong mỗi con
người.

tình-diều dt. Mỗi tình san-sẻ ra nhiều nơi.

tình-giao dt. Làm bạn với nhau vì cảm-tình
(không vì lợi) X. PH. II. và Bạn tình-giao.

tình-hài dt. X. Bè tình.

tình-hình dt. Hình-thức và ý-nghĩa II (B)
Sự-thể bày ra và mức-dộ về ý-tú của nó:
Tình-hình bên dưới; xem-xét tình-hình.

tình-hoài dt. Mỗi tình trong lòng.

tình-hoại dt. X. Tình-thoại.

tình-huống dt. Tình-trạng và cảnh-huống.

tình-ý dt. Tánh-tình và ý-chí : *Dọ tình-ý hẵn
coi ra sao* II (R) Ý muốn làm vợ chồng :
Hai người có tình-ý với nhau lâu rồi!

tình-yêu dt. Lòng yêu-đương : *Thỏ-mẫn
tình yêu* II Lòng thương-mến : *Tình yêu
đất nước*.

tình-lang dt. Tiếng người gái gọi người yêu
chưa cưới của mình.

tình-lý dt. Tình-cảm và lý-trí // Nhân-tình
và thiên-lý, tức lòng người và đạo Trời //
Tình-cảm và lý-lô // Tình-tiết và lý-luật.

tình-lux dt. Mỗi lux vì tình.

tình-mênh dt. Cách-thể, sự-thể.

tình-nương dt. Tiếng người trai gọi người
yêu chưa cưới của mình.

tình-ngay dt. Tình-tiết ngay-thẳng, việc làm
đò lòng ngay-tiêng : *Tình ngay mà lý gian*.

tình-nghi tt. Trong tình-trạng bị ngờ-vực :
Những người tình-nghi đều bị theo dõi.

tình-nghi dt. Tình-bè-bạn dõi nhau.

tình-nghĩ dt. Cảm-tình và ân-nghĩa : *Tình-
nghĩa anh em còn hoài*.

tình-nghyen dt. Xin theo ý muôn của mình :
*Lóng bốn tình-nghyen thè sen, Nữe đye
đẹ muôn đánh phèn cho trong CD*.

tình-nhân dt. Mèo, người yêu, người ưa-
hẹn lấy nhau : *Đưa tay vuốt ngực tình-
nhân, Khoan khoan tự - vận đê tôi phân
đôi lời CD*.

tình-phụ dt. Phụ-bạc vì tình : *Có bát sứ
tình-phụ bát đèn, Nâng-niu bát sứ vỡ-tan
cố ngày CD*.

tình-quân dt. Nh. Tình-long : *Trăm ngàn giờ
lạy tình-quân K.*

tình-si dt. Mỗi tình say-dắm đến ngày-ngắt :
Mây đón tình si.

tình-teng dt. (lóng) : Ân-áي, trai - gái, muỗi-
mẫn với nhau : *Hai đứa đang tình-teng ở
trống*.

tình-tệ dt. Tình-hình tệ-hại : *Gây ra tình-tệ
rồi bỏ đi*.

tình-tiết dt. Những chi-tiết trong sự-tình t
Kè rô tình-tiết.

tình-tố dt. Lòng mình, bồn-tâm của mình.

tình-tụ dt. Nh. Tình dài II dt : Trai-gái, bày-
tỏ tình yêu và hứa-hẹn lấy nhau : *Hai người
đang tình-tụ với nhau*.

tình-thái dt. X. Tình-hình.

tình-tháo dt. Cảm-tình phúc-tập do tác-dụng
tinh-thần mà ra.

tình-thâm dt. Mỗi tình sâu-dậm : *Tình thâm
nghĩa trọng*.

tình-thân dt. Tình bè con : *Trong tình thân,
không nên khách-sao*.

tình-thết (thiệt, thực) tt. Clg. Thết-tình,
trong sự-thết, thết-re, lời rào-dón : *Tình
thết không phải ý tôi như vậy* II dt. Tình-thết
thết-sự : *Tình thật nỗi thật*.

tình-thể dt. Clg. Tình-thói, lòng dạ, cách ăn
ở : *Xem tình-thể anh ấy, tôi liệu nói không
xong* II Tình-hình của một tư-thể : *Tình-
thể nghiêng-nghèo*.

tình-thói dt. X. Tình-thể (nghĩa trước),

tình-thú dt. Ý-vi : Công-việc có nhiều tình-thú.

tình-thú dt. Thư (thơ) tình, thơ gởi nói chuyện yêu-đương giữa trai gái.

tình-thú dt. Niệm tình tha-thú : Cháu nô dài dột, xin ông tình-thú.

tình thương dt. Nh. Tình yêu (nghĩa sâu).

tình-trạng dt. Tình-hình (bên trong) và trạng-thái (bên ngoài) : Tình-trạng đáng thương hại.

tình-trạng bao-dộng dt. Tình-trạng đáng lo ngại mà mọi người đều phải sẵn-sàng đối-phó : Thể nước đang trong tình-trạng bao-dộng.

tình-trạng khẩn-trương dt. Tình-trạng căng-thẳng, nguy-ngập : Tình-trạng khẩn-trương một quốc-gia.

tình-trạng khoảnh-khắc dt. (Phép) Tình-trạng một sự-kiện xảy ra từng chẽ, từng thời-kỳ, khi có khi không, thiếu tách-cách thường-xuyên : Người mắc bệnh thắc-loạn tình-thần trong tình-trạng khoảnh-khắc không bị cấm tri-sản (état-passager).

tình-trạng sức-khỏe dt. Lúc con người mạnh-giỏi hay đau yếu (état physique).

tình-trạng tinh-thần dt. Lúc tinh-thần sơ-sệt, lo-lãng hay vui-vẻ, thư-thái (état moral).

tình-trạng thường-nhật dt. (Phép) : Tình-trạng một sự-kiện xảy ra luân, không lúc nào ngưng-nghi : Người mắc bệnh thắc-loạn tình-thần trong tình-trạng thường-nhật bị cấm tri-sản (état permanent).

tình-trường dt. Môi-trường ói-tình, vòng yêu-đương giữa trai và gái.

tình-trường dt Clg. Trường-tình, X. Tình-dài : Tình trường chí đoàn (Giấy văn tình-dài).

tình văn dt. Văn-chương và tư-tưởng.

tình-võng dt. Lưới ái-tình, lưới yêu-đương quấn chặt, khi vướng vào thì khó gỡ.

TÌNH-TANG trt. Tiếng dàn, giọng dàn : Đàn kêu tịch-tịch tình-tang, Ai đem công-chúa lên thang mà về // Một giọng hát Quan-họ.

TÍNH dt. X. Tánh : Bản-tính, bẩm-tính, cái-tính, đức-tính, tâm-tính, thiên-tính.

TÍNH dt. X. Tánh : Bách-tính, danh-tính, đồng-tính.

TÍNH dt. Lên theo các con số mà tìm số hoạch : Cha mẹ nuôi con như biến hổ lai-lợ, Con nuôi cha mẹ, tình thẳng, tình ngày; Bây với ba tình ra một chục, Tam tú lục tình lại cửu-chương // Suy-nghi, lo

liệu trước, tìm cách-thể : Số hơn tính thiệt ; Tính quần lo quanh ; Tính sao cho vẹn mọi đường thì vắng KII dt. Clg. Toán, bàn số sắp có phương-pháp để tìm số hoạch : Tính cộng, tính chia, tính nhân, tính trừ, bài tính, làm tính.

tính coi trt. Xem coi I ! Này đây ! lời: mở đầu một câu nói có tánh-cách phân-busa : Tính coi I ! Hồi sáng ăn có chén cơm, bảy giờ bão dừng đòi sao được // dt. Lời bảo người khác tính : Tính coi bao - nhiêu ; tính coi chừng nào tàu tới.

tính chè dt. Tính tung manh-mún nhỏ-thết để không kém-sút hay thua-thiệt người : Chơi với anh em mà tính chè quá sao được. **tính dỗ dt.** Clg. Toán dỗ, bài mạo gồm nhiều con số đưa ra dỗ học-sinh làm chờ trúng : Giờ tính dỗ.

tính gác dt. Tím cách thế để được nhiều lợi hơn người khác : Anh em mà tính gác không tốt.

tính giao-cung dt. (chm) : Clg. Tính trắc-dịnh-diêm, phép tính toạ-dđ của một diêm P trên đó người ta đã đặt máy nhâm ít nữa là ba diêm chung-quanh mà vị-trí đã biết sẵn (calcul par relèvement).

tính giao-tuyến dt. (chm) : Phép tính toạ-dđ một diêm P cấu-tạo bởi sự tương-giao của hai đường nhâm từ hai diêm A và B và vị-trí đã định rõ (calcul par intersections).

tính mầm dt. Tính chắc-chắn, không cho sai-chay : Việc mờ-ở mà tính mầm sao được.

tính mọng dt. Tính ướt chùng, không dựa trên con số chắc.

tính nhảm dt. Tính lầm-thầm trong miệng, không viết ra giấy, cũng không hô to các con số.

tính phòng dt. Độ chừng, nhâm chừng rồi, nói con số kết-quả chờ không đếm, không làm toán : Tính phòng múa này, tôi thuê lối 500 gię.

tính quấy dt. Đinh làm chuyện quấy, trái với lẽ phải : Đừng có tính quấy như vậy mà lối với anh em.

tính rợ dt. Tính thầm trong bụng để tìm con số hoạch, không viết ra cũng không nói lầm-thầm như tính nhảm : Các bà hàng rong tình rợ rất le.

tính số dt. Chiếu các con số trong sò mà tính việc lời lỗ và tìm hiểu sự tiến-triển của công-việc làm-ăn : Cuối tháng tính sò // (R) Trang-trại, trả sò tiền thiều người sau

tính-trù cẩn các khoản: Cuối tháng rồi, **tính-sô** cho người ta // (B) Thanh-toán, giải-quyet việc thù-hận bằng cách giết chết người: Phải **tính-sô** thẳng dó, bợn mình mới sống yên.

tính-toán dt. Nh. Tính: **Tính-toán** số sách // Bàn-soạn, lo-liệu: Trước khi làm, nên tính-toán kỹ.

tính-thứ trt. Nh. Tính coi: **Tính thứ**! Ai dại gì mà làm như vậy! // dt. Liệu thử, xem-xét trước một vấn-dề: Minh nên tính thứ coi làm vậy có hại chi không.

tính-trắc-định-diểm dt. (chm): X. Tính giao-cung.

tính-vị-sai dt. (chm): Toán những sai-lượng cực nhỏ (calcul différentiel).

TÍNH dt. Tranh-đue, chống-cự, chiếm thêm đất: Kiêm-tính, thôn-tinh.

TÍNH-TÍNH trt. Tiếng dàn: **Đàn ai** khéo gẩy tính-tinh, Một đoàn cá nược lặn ghềnh nó nghe CD.

TÍNH tt. Hiểu biết như bình-thường, hết mê, hết hoảng-sợ, hết say: Chợt tinh, đã tinh, khiếu-tinh, lai-tinh, sực tinh; Anh đỡ tinh hay anh đỡ say, Sao anh ghẹo nguyệt giữa ban ngày? HXH // Tự-nhiên, không việc gì: Làm tinh, giả tinh // Sáng-suốt, không u-tối sai-lầm như trước: Cảnh-tinh, thức-tinh.

tính-dậy tt. Clg. Tình-lai, hoàn-hồn, trí-hoa trả lại như bình-thường: Chết giấc, nhớ làm hô-hấp nhơn-tạo mà tinh dậy.

tính-dụi trt. Clg. Tình-khô hay Tình-qua, tình-táo nhu không việc gì xảy ra: Nói tính-dụi, ngồi tính-dụi.

tính-giác tt. Khôn-khéo, sáng-suốt lại, không còn say mê u-tối nữa.

tính-giác dt. Thức-giác, ngủ dậy trước giờ phải dậy: Vừa tính giac, nghe gà gáy biết còn khuya nên ngủ lại.

tính-hội tt. Nh. Tính-giác.

tính-hồn tt. Hoàn-hồn, tình-táo lại sau khi hoảng sợ: Thấy anh tôi mới tính hồn.

tính-khô trt. Nh. Tính-dụi.

tính-lại tt. Nh. Tính-dậy.

tính-mính tt. Thành-mạnh, tươi-sáng như thường: Rửa mặt cho tính-mính lại.

tính-mộng dt. Thức-dậy, hết nằm chiêm-bao // (B) Tính-ngộ, hiểu ra rằng mình đã mơ-lường quay, đã sei-lầm.

tính-ngộ dt. Hiểu ra, rõ được điều sei-lầm trước: Bây giờ tính-ngộ thì tay đã nhúng chèm.

tính-ngủ tt. Sây-thức, không ngủ mê, nhẹ với tiếng động: Lớn tuổi, phần nhiều tính ngù.

tính-queo trt. X. Tính-dụi.

tính-rượu tt. Tính-lại sau một can say rượu: Ngủ được một giấc, và đã tính rượu.

tính-say tt. Nh. Tính-rượu: Va đã tính say rồi // Khi tính khisey, dà tính dòsay: Tính say vô chừng.

tính-táo tt. Tính-tuồng, không quýnh, không rộn-ràng: Tuồng mặt tính-táo; làm việc tính-táo // Không mê-muội: Tâm-thần tính-táo.

tính-tuồng bt. Nh. Tính-táo (nghĩa trước).

TÍNH dt. Clg. Hạt, khu-vực cai-lị trong một xứ, gồm nhiều phủ hay quận: Chủ tinh, hàng tinh; một phần lớn tinh Chợ-lớn nhập với tinh Tân-an thành tinh Long-an // (R) Tính-lý gọi tắt, nơi có dinh Chủ tinh và các ty nhà-nước cùng chợ-búa, phô-xá nhiều: Lên tinh; nhà-quê ra tinh // dt. Viêng thăm, săn-sóc: Định-tinh, tu-tinh, thắn tinh môt khang // Giảm bớt: Tính-giảm.

tính-bộ dt. Bộ-phận tại các tỉnh của một đảng chính-trị, thuộc cấp dưới của xứ-bộ: Tính-bộ Phong-dinh.

tính-dưỡng dt. Tò-bố, tò hành-chánh tinh, nơi làm việc của tính-trưởng.

tính-giảm dt. Giảm bớt: Tính-giảm chi-phí.

tính-hạt dt. Địa-hạt một tỉnh: Tính-hạt này rốt ráo.

tính-ly dt. Nóc tinh, X. Tính (R).

tính-sát dt. Quan-sát, xem-xét.

tính-thành dt. Thành-phố tính-ly // (R) Thị-thành, kè-chợ.

tính-thân dt. Thăm viếng cha mẹ.

tính-trưởng dt. Chủ tinh, quan đầu tinh.

tính-uỷ dt. Uỷ-viên hàng tinh, người được phái trông-nom công-việc ở một tinh.

TÍNH dt. Cái giêng // (R) Huyệt, hầm chôn người chết: Kim-tinh.

tính-diền dt. Ruộng hình chữ tinh // Phép chia ruộng cho dân theo hình chữ tinh, gồm tám phần ngoài bìa cho tám gia-đình và một phần ở giữa dành cho nhà nước; phần giữa này do tám gia-đình kia chung sức cày cấy lấy huân-lợi đóng vào kho như thuế của tám phần kia.

tính-ox dt. Éch nằm đáy giêng // (B) Người kiến-thức hép-hồi.

tình-quy *đt.* Con rùa dưới giếng // (B) Nh.
Tinh-oe.

TÌNH *tt.* Clg. Tình, trong-sạch // Bàn thờ chư
vị: *Lập tình thờ mẫu.*

tình-giới *dt.* (Phật): Clg. Tình-thò, cõi trong-
sạch, trang-nghiêm, xa nơi phiền-não, quay
rày.

tình-lý *dt.* (Phật): X. Tư-đuy-tu.

tình-viện *dt.* Chùa-chiền, nơi trong-sạch, tình-
khiết.

TÌNH *tt.* Clg. Tình, im-lặng, yên-đն: An-tinh,
bình-tinh, diēm-tinh // *dt.* Mâm hút, bàn đèn
thuốc phiện: *Bàn tĩnh.*

tình-dẹ *dt.* Đêm thanh-vắng, không tiếng
động.

tình-duরং *dt.* Nghỉ yên một nơi lặng duরং
bịnh, duরং súc: *Nǎm tinh-duরং;* vේ
thôn-quê tinh-duরং.

tình-diện *dt.* Điện đứng, thứ điện chỉ phát
ra ở một chỗ và không trả lại (électricité
statique).

tình-khí *dt.* Không-khí nằm yên không xao-
động, ở cách mặt địa-cầu từ 11 tới 80 ngàn
thức (stratosphère) // *dt.* Dần tách nóng:
Binh-tâm tinh-khí.

tình-lực-học *dt.* Ngành cơ-học về sự cân
bằng của các súc (statique).

tình-mạch *dt.* (thờ): Mạch lặn, không nhảy,
thú mạch đưa máu đến vě phổi và tim
để lọc sạch.

tình-mịch *tt.* Clg. Tịch-mịch, vắng-vé lặng-
trong: *Ở nơi tĩnh-mịch.*

tình-tâm *dt.* Giữ cho lòng không xao-xuyến.

tình-toạ *dt.* Ngồi im-lặng, phép luyện tâm-
tánh diēm-dạm.

tình-túc *tt.* Yên-lặng, nghiêm-chỉnh: *Tới nơi*
tôn-nghiêm cẩn tĩnh-túc.

tình-tử *dt.* Tiếng dùng tả cái tánh, cái phầm
của sự vật: *Tình-tử thường đứng sau danh-*
tử hay đại-danh-tử như: cha già, tóc bạc,
lung khὸm.

tình-thất *dt.* Gian nhả nhở trong chùa để
các sư ngồi tĩnh (tham-thiền).

tình-trai *dt.* Thời-kỷ im-lặng (không nói chuyện)
và ăn chay theo lời vái hay luyện tánh.

tình-trạng *dt.* Tình-trạng yên-tinh.

tình-xé *dt.* Chùa-chiền.

TÌNH *bt.* Dừng lại, trị an, mưu-kẽ: An-tinh,
hoà-tinh.

tình-bình *dt.* Dẹp việc chiến-tranh.

tình-biên *dt.* Dẹp yên bờ-cõi.

tình-loạn *dt.* Dẹp loạn, đánh dẹp các nơi
nồi dậy.

tình-quốc *dt.* Sửa trị việc nước.

TÌNH *tt.* X. Tình // Thành-khiết, gien cho
trong.

tình-lý *dt.* X. Tư-đuy-tu.

tình-vô *dt.* Không có chi cả.

TÍT *trt.* Nhiều lầm, quá lầm: *Bay tit, quay*
tit, say tit, xe tit.

tít-mắt *trt.* Híp mắt, cắp mắt gần nhầm
lại: *Cười tit mắt.*

tít-mù *tt.* Clg. Tit-mù, thám-thám, không
trông rõ: *Cao tit-mù, xa tit-mù.*

TÍT *dt.* Tựa, nhan-dề: *Chữ tit, đê tit, chạy*
hang tit tám cột báo (titre).

TÍT *dt.* Nhẹp, tỳ-vết, điều nhở-nhuốc, chuyên
xấu chua bẹi-lộ: *Mắc tit, ti-tít; Có tit mới*
nhúc-nhích.

TÍT *bt.* Bí, nghẹt, không xuôi: *Pháo tit, ngõi*
tit không biết gì.

tít-mít *tt.* Bí, bẽ-tắc, không xoay-xở được:
Tít-mít, không nghẽi được câu nào cả.

tit ngòi *tt.* Nghẹt ngòi rồi tắt luân, không
nòi: *Pháo tit ngòi.*

TIU *tt.* Buồn rầu, thất-vọng.

tiu-hiu *tt.* Điu-hiu, hiu-quen: *Tiu-hiu một*
mình.

tiu-nguỷ *bt.* X. Tiu-nghiu.

tiu-nghiu *bt.* Buồn-bã, thiêu-não: *Ngồi tiu-*
nghiu, bỗ mặt tiu-nghiu.

TIU *dt.* Clg. Cồn, nhạc-khí bồng đồng như
cái bát úp, dùng đánh ra tiếng: *Dập-dìu*
tiếng cồng tiếng tiu, Tiếng ngư trong núi,
bóng tiều ngoài sông CD.

TIU *dt.* Cầm vợt vụt mạnh trái banh bên
phải (mặt): *Cú tiu; tiu qua tết mạnh (drive).*

TÍU-TÍT *trt.* Riu-rít, lộn-xộn, cách nói lè mè
lộn đầu lộn đuôi khi quynh: *Hồi tiu-tít,*
nói tiu-tít.

TIU *dt.* Thêu, tó vẽ nhiều màu sắc: *Thêu*
tiu vẽ may.

tiu-vẽ *trt.* Ti-mi, chém-chep, vùa làm vùa o-
bẽ cho khéo: *Làm tiu-vẽ.*

TIU *trt.* Cách lén-lút, vụng-trộm: *Lju-tju, tảng-*
tiu.

TIẾC *dt.* Lấy làm thương mến, còn muốn
giữ mãi, còn mãi: *Mến tiếc, thương tiếc //*
Hối vì phí vắng: Tiếc công, tiếc tiền;

Thân còn chẳng tiếc, tiếc gì đến duyên K // Tội-nghiệp giùm vì thấy thiêu-sót hay phí uồng : Tiếc cây cối lớn không tàn, Tiếc vườn cúc rậm có hàng không bông ; Tiếc con gái khôn lấy thẳng chồng đợi, Tiếc bông hoa lài, đem cắm chỗ dơ CD.

tiếc công dt. Hối vì tổn công mà không nên việc : Tiếc công lau dìa chùi bình, Cây mai dến nôi, Ba Mè nhìn bà-con CD.

tiếc của dt. Sợ tổn hao tiền của : Có cái áo mới mà tiếc của không dám mặc.

tiếc hùi-hụi dt. Xuýt-xoa cho rằng uồng quá : Hút ăn, tiếc hùi-hụi.

tiếc rẻ dt. (d) : Nh. Tiếc : Của gì của nó mà nó tiếc rẻ !

tiếc tiếc dt. Hơi tiếc : Thấy còn dùng được nên tiếc tiếc, không nỡ bỏ.

tiếc tiền dt. Sợ tổn tiền : Đau mà tiếc tiền, không chịu uống thuốc // Hối vì đã tổn tiền không phải chỗ, không đúng với ý muốn : Mua lầm, nghĩ tiếc tiền quá !

tiếc thay tht. Lời than tiếc : Tiếc thay hộp gạo trắng ngắn, Đã vo nước đục lại vẫn than rơm CD.

tiếc thương dt. Clg. Thương tiếc, vừa tiếc vừa thương : Nam trọng tài-nặng, nữ hăng trinh-khiết, Bịu dứt qua rẽ, sau tiếc thương qua CD.

tiếc việc dt. Không cho bỏ dở công - việc khi đã hết giờ làm, muốn người ta làm cho mình hoài : Tham công tiếc việc.

TIỆC dt. Diên, yén, cuộc ăn uống đông người nhân dịp vui-mừng : Ăn tiệc, bày tiệc, dọn tiệc, dự tiệc, dãi tiệc, yến-tiệc, mờ tiệc, nhập tiệc, thết tiệc ; Trong quán mờ tiệc họ công K.

tiệc con dt. Clg. Tiệc mọn, tiệc không sang lâm và dãi khêng đông người, hoặc tiệc to mà nói khiêm.

tiệc cưới dt. Tiệc dâй nhán dịp có đám cưới.

tiệc chay dt. Tiệc dâй thức ăn chay.

tiệc khô dt. Tiệc dâй những món ăn không nước, có thể dùng tay bốc ; người dâй bưng mồi từng người đi đứng rải-rác nhiều nơi, chứ không có bàn dài hay bàn tròn.

tiệc le dt. Nh. Tiệc.

tiệc ngọt dt. Tiệc to, dâй nhiều khách sang, tiếng dùng trong văn-chương.

tiệc rượu dt. Tiệc chỉ dãi rượu và đồ nhảm // Nh. Tiệc (có dù rượu và thức ăn).

tiệc-tùng dt. (d) : Nh. Tiệc : Hầm rày tiệc-tùng liên-miên.

tiệc trà dt. Tiệc chỉ dãi bánh trái, rượu trà.

TIỀM dt. Clg. Tầm, bọt nhỏ từ dưới đáy nước nồi lên : Sôi tiềm.

TIỀM dt. Cây que nhỏ nhọn đầu : Cây tiềm thuốc phiện, kim tiềm, ống tiềm // dt. Chích, dùng ống và kim tiềm chích và bơm thuốc vào mạch máu hay vào thịt : Nhớ tiềm mẩy mũi mới đỡ.

tiềm thuốc dt. Chích thuốc, dùng ống và kim bơm thuốc vào thịt hay mạch máu người bệnh : Nhớ bắc-sĩ tiềm thuốc // Nướng thuốc phiện và nhặn vào lỗ tàu (nồi) đểng hút : Hút lâu mà chưa biết tiềm thuốc.

TIỀM tt. Vụn-vắn, ti-mi ; hè-tiện, hèn-hẹ.

tiêm-chì dt. Ngón tay thon nhỏ và mềm-mại.

tiêm-duy dt. Nhỏ sợi, sợi nhỏ như sợi tơ, tiềm-nhân dt. Người nhu-nhược.

tiêm-nhược tt. Nhỏ-nhặt và yếu-ớt.

tiêm-tất bt. Clg. Tướm-tắt, kỵ-càng chàu-deo, không bò sót chút gì : Công-việc tiềm-tất, hoàn-thành tiềm-tất.

tiêm-tết tt. Nhỏ-nhặt, ti-mi : Những cái tiềm-tết va cung không bò sót.

tiêm-vi tt. Li-ti, cực nhỏ.

tiêm-xảo tt. Khéo-léo, ti-mi.

TIỀM dt. Thâm vào.

tiêm-nhiễm dt. Thâm dần // (B) Chịu ảnh hưởng, quen tách : Tiêm-nhiễm thói hư tật xấu.

TIỀM-NHGIỄM trt. X. Tâm-ngầm.

TIỀM dt. Vật đựng cơm hay thức ăn, bằng đất nung, trót miệng : Một tiềm cơm.

TIỀM dt. Clg. Tần, hầm, nấu ninh cho nhừ, cho rục : Gà tiềm, vịt tiềm ; tiềm với thuốc bắc.

TIỀM tt. Chìm khói mệt nước : Tiềm-thuỷ-dinh // (B) Ngầm, kín-deo, ở bên trong : Tiềm-mưa.

tiềm-ẩn dt. Ẩn-núp, trốn-tránh : Tiềm-ẩn trong rừng.

tiềm-cur dt. Ở ăn, lánh dời : Tiềm-cur nỗi thốn-dâ.

tiềm chí dt. Nuôi chí, giữ ý-chí : Tiềm chí phục thù.

tiềm-chí dt. Ý-chí ngầm, sự toan-tính lớn mà vẫn giữ trong lòng, không nói ra.

tiềm-đế dt. Tiềm-tàng, ẩn-dật // Nhà cửa vuông ở khi chưa làm vuas.

tiềm-định *dt.* *Clg.* Tiềm-thuỷ-định. X. Tàu lặn.

tiềm-đức *dt.* Cái đức tốt giữ bên trong, không phô-trương ra ngoài.

tiềm-hành *dt.* Đi êm, không cho ai biết.

tiềm-lực *dt.* Sức mạnh ngầm-ngầm: *Người tuy ốm yếu, song có một tiềm-lực đáng kinh ngạc.* *sự đoàn-kết của toàn dân là một tiềm-lực đáng tự-hào.*

tiềm-mưu *dt.* Mưu-kế ngầm-ngầm.

tiềm-nặng *dt.* Nặng-lực tiềm-làng, tài-sức chưa phát-lộ ra: *Tìm cách khai-thác những tiềm-nặng của đất nước.*

tiềm-ngư-định *dt.* X. Tàu lặn.

tiềm-nhập *dt.* Vào âm-thầm: *Bịnh-tật tiềm-nhập cơ-thê.*

tiềm-phục *dt.* (*Phật*): Trạng-thái những tác-dụng tâm-lý thuộc tú-đại-chủng (thè, tưởng, hành, thức) khi mất cản-cứu phái-sinh (chè, xác) trở lại thành chủng-tử II *dt.* Núp dè đón đánh người: *Tiềm-phục nơi rậm-rạp.*

tiềm-sinh *dt.* Đời sống ngầm, thường ở dưới đất sâu, trong thân cây, v.v...: *Con sùng trai một tiềm-sinh ba bốn năm mới thành con bọ-rãy.*

tiềm-tàng *tt.* Ngầm-ngầm, kín-kéo: *Sức mạnh tiềm-tàng.*

tiềm-tâm *trt.* Ngầm-ngầm trong bụng, cố ý ngầm-ngầm: *Tiềm-tâm học-hỏi; tiềm-tâm hại người.*

tiềm-tầm *dt.* Tìm-kiếm ngầm-ngầm.

tiềm-tung *dt.* Tung-tích được giấu kín.

tiềm-thể *dt.* Cái thể ngầm-ngầm: *Nền kinh-te phòn-thạnh là một tiềm-thể dề quốc-gia tiến đến mức hùng-cường II* (*Phật*) Cái thể, trạng-thái tiềm-phục.

tiềm-thuỷ-định *dt.* X. Tàu lặn.

tiềm-thức *dt.* Ý-thức ngầm, sự nhận-thức tự-nhiên không do lý-trí kháo-sát, tìm-tòi.

tiềm-vọng-kính *dt.* Cái kính có tác-dụng thêu-vòng (gián-liệp) hình-ánh, được dùng dưới các tàu lặn.

TIỀM-TIỀM *trt.* Mài-mại, túa-tusa, phảng-phất, không chắc lâm: *Trông tiềm-tiềm như người quen II* (*R*) Xếp-xì, tưng-tưng, gần-bang-nhau, gần-giống-nhau: *Hai đứa tiềm-tiềm như anh em.*

TIỀM *dt.* Chiếm, đoạt lấy, lén quyền, giè-mạo.

tiềm-chủ *dt.* Người cầm đầu chuyên-quyền, độc-doán.

tiềm chức *dt.* Xung chức già, mang một chức-phận già-hiệu.

tiềm danh *dt.* Giả danh, mang tên một người khác.

tiềm-đoạt *dt.* Chiếm, đoạt lấy II (*R*) Lén cướp quyền-hành: *Tiềm-đoạt ngôi vua.*

tiềm hiệu *dt.* Xung danh-hiệu người khác.

tiềm-loạn *dt.* Làm loạn, gây giặc.

tiềm ngôi *dt.* Đoạt ngôi, giành chỗ II *thh* Đoạt ngôi vua.

tiềm ngôn *dt.* Giành nói những lời không có quyền nói.

tiềm quyền (quờn) *dt.* Lén quyền kè trên trước.

tiềm-soán (thoán) *dt.* Đoạt lấy, chiếm lấy (ngôi vu): *Làm việc tiềm-soán.*

tiềm-thiết *dt.* Giè-mạo, cướp giành.

tiềm vị *dt.* Nh. Tiềm ngôi.

tiềm-việt *dt.* Lén-áp (quyền-hành).

tiềm-xưng *dt.* Tự-ý xưng mình trong một chức-vị của người khác, thường là vua chúa.

TIỀM *dt.* Quán, cửa hàng, nhà buôn, cầm thê, lanh công: *Tiệm ăn, tiệm cờm, tiệm cầm đồ, tiệm chè-phô (tèp-hoá), tiệm hàng-xén, tiệm may, bán tiệm, chủ tiệm, mở tiệm.*

tiệm hút *dt.* Nhà bán thuốc phiện có chỗ nấm, mâm đèn cho khách tới hút, mở công-khai dưới thời Phép-thuộc.

tiệm nước *dt.* *Clg.* Trà-thât, tiệm bán thức ăn và các thứ nước uống.

tiệm nhảy *dt.* *Clg.* Vũ-trường, nơi bán rượu có giàn nhạc và vũ-nữ (gái nhảy) để khách cắp tay nhảy với.

tiệm-tùng *dt. (d):* Nh. Tiệm: *Tiệm-tùng quán-xá đầy-dẫy.*

tiệm thuốc *dt.* Nhà bán thuốc trị bệnh (thường là thuốc bắc và cao, đơn, hùn, tán) II *Nh.* Tiệm hút.

TIỀM *trt.* Dần-dần (lần-lần), từ-từ, cách chậm-chạp nhưng đều-dặn: *Tùng-tiệm.*

tiệm-cận-tuyến *dt. (t):* Đường thẳng đi rất gần một đường cong mà không có điểm nào tiếp-xúc với đường cong (*asymptote*).

tiệm-nhập *dt.* Xâm-nhập lần-lần, vô-tù-tù.

tiệm-tiệm *trt.* Dần-dần, lần-lần // *Tầm-tầm, hơi lạm:* *Bấy-nhiều cũng tiệm-tiệm đủ.*

tiệm-tiến *dt.* Từ-từ tiến tới, tiến dần tới.

TIỀN dt. (truyền) : Người tu theo đạo Lão, luyện được phép sống đời, cốt-cách thanh-thần sung-sướng, dung-mạo đẹp-de, yên vui ngoài cõi đời, biết nhiều phép biến-hoé : *Bát-tiên, đĩa-tiên, tu tiên, thành tiên, thiên-tiên, thuốc tiên, đẹp như tiên, sung-sướng như tiên ; con rồng cháu tiên ; Ân được ngủ được là tiên, Không ăn không ngủ như tiên vứt đi ; Ông tiên ngồi dựa cột tùng, Phết-phơ rêu bắc, lạnh-lùng ông tiên CD II (lóng)* Người ghiền (nghiện) thuốc phiện : *Có thằng chđong ghiền như ông tiên nhõ-nhỏ, Tôi lại vô mùng, đèn đỏ tơ sao CD.*

tiên-cảnh dt. Cảnh tiên, nơi tiên ở // (B) a) Nơi sung-sướng, đẹp-de : *Nhà anh như bồng-lai tiên-cảnh II b)* Cõi chết, thế-giới âm-u, lời chúc-tặng : *Viễn-du tiên-cảnh.*

tiên-cô dt. Tiên đàn-bà, nàng tiên : *Hà tiên-cô.*

tiên-cốt dt. Cốt-cách của tiên.

tiên-chùng dt. Nòi-giống tiên.

tiên-du dt. Đạo cảnh tiên // (B) Chết : *Song-thân đã tiên-du.*

tiên-dung dt. Dung-nhan của tiên // Tiếng ca-tung nhan-sắc đàn-bà đẹp : *Trộm thấy tiên-dung, lòng hăng mơ-ước.*

tiên-đồng dt. Đồng-tử, cậu trai nhỏ hẫu-hạ các vị tiên-ông.

tiên-đơn dt. Hoàn thuốc tiên // (R) Thuốc thật hey, chết rồi có thề cứu sống lại : *Có tiên-đơn cứu cũng chẳng kịp*

tiên-glòi dt. Nh. Tiên-cảnh.

tiên-long dt. Rồng tiên (X. Con rồng cháu tiên và con Hồng cháu Lạc) PH. II.

tiên-nâu dt. X. À phù-dung : *Lèm bạn với tiên nâu.*

tiên-nữ dt. Bà tiên, tiên đàn-bà // (B) Đàn-bà thật đẹp : *Tiên-nữ giáng phàm.*

tiên-nga dt. Nàng tiên đẹp // (B) Nh. Tiên-nữ.

tiên-ông dt. Ông tiên, người tiên già : *Nam, cựu tiên-ông II (lóng)* Người đàn-ông ghiền (nghiện) thuốc phiện : *Một tiệm hút lậu bị khám-phá, nhiều tiên-ông bị xác về bót (tìn các báo).*

tiên-phong dt. Dáng-dấp người tiên : *Tiên-phong dạo-cốt.*

tiên-phù dt. Nh. Tiên-cảnh (cả hai nghĩa).

tiên-phương dt. Phương thuốc của tiên // (B) Thuốc trị bệnh thiệt hey.

tiên-tịch dt. Vào sô-bộ của tiên // (B) Chết.

tiên-tục dt. Tiên và người phàm : *Tiên-tục khác nhau.*

tiên-tử dt. Nàng tiên II (B) Cô gái thật đẹp : *Tiên-tử lâm phàm.*

tiên-thánh dt. Tiên và thánh (đều là người có tài phép) : *Gidi như tiên thánh ; nót như tiên thánh.*

tiên-thệ dt. Đi luôn lên cõi tiên // (B) Chết.

TIỀN bt. Trước, trước hết : *Đầu tiên, thoát tiên, tranh tiên ; bên đó đi tiên ; tiên lẻ, hậu binh II (R)* Lớp người trước trong họ đã chết : *Tù-tiên ; bèn thử gia-tiên II (lóng)* Ra tay : *Ai tiên trước là cha, tiên sau là con (do tiên họ-thủ nói thú).*

tiên-bối dt. X. Tiên-bối.

tiên-cáo dt. Người đứng kiện : *Tiên-cáo thành-bị-cáo.*

tiên-chí dt. Người đứng đầu các nhà tài míst trong làng : *Bưng đê đầu bàn cho tiên-chí II* Cơ-nghiệp của ông bà, của người xưa // Phúc-trách của ông bà, của người xưa.

tiên-chinh trt. Trước hết, đầu tiên : *Đạo quân tiên-chinh II (lóng)* Trước hết : *Làm thì không thấy mệt, còn ăn thì, tiên-chinh.*

tiên-chiếm dt. Chiếm-cú trước : *Ké tiên-chiem có quyền.*

tiên-chúa dt. Vì vua trước.

tiên-dân dt. Người dân đời trước.

tiên-dẫn dt. Đi trước dẫn đường.

tiên-đạo dt. X. Tiên-đạo.

tiên-đạt dt. Nh. Tiên-bối.

tiên-đế dt. Tiếng gọi vì vua đã chết : *Lời tháp-cô của tiên-đế.*

tiên-định dt. (Pháp) : Định trước, quy-định sẵn trong luật : *Luật-pháp có tiên-định thời-gian tố-quyền.*

tiên-đoán dt. Đoán trước, liệu trước : *Đúng như lời tiên-đoán.*

tiên-đức dt. Công-đức của ông bà lớp trước II Tiên-bối có đức.

tiên-giác dt. Người tinh-ngộ trước hơn hết (trong đám người sai-lầm).

tiên-hạ-thú dt. Xuống tay trước (đánh trước, chụp giựt trước) : *Tiên hạ-thú vi cường (Ai xuống tay trước có lợi).*

tiên-hiền dt. X. Tiên-hiền.

tiên-kiến dt. Thấy trước, đoán-định trúng việc sẽ tới : *Việc ấy, tôi đã tiên-kiến.*

tiên-khảo dt. Người cha đã qua đời (tiếng gọi của con khi nói với kẻ khác).

tiên-khu dt. X. Tiên-phong.

tiên-lệ dt. X. Tiên-lệ.

tiên-liệt dt. Các người có công lớp trước : *Noi gương tiên-liệt.*

tiên-mãi dt. Mua trước, được mua trước : *Quyền tiên-mãi dành cho chính-phủ (trong các cuộc đấu-giải); Bán đất, quyền tiên-mãi phải dành cho người có nhà trên đất ấy.*

tiên-mẫu ddt. Bà mẹ quá-vãng của tôi : *Thưa, tiên-mẫu qua đời đã hơn một năm.*

tiên-minh dt. Tiếng gáy gáy trước nhất ở giữa đêm hay gần sáng // dt. Xướng ra trước nhất.

tiên-nghiêm ddt. Ông cha đã quá-vãng, tiếng chỉ người cha đã chết : *Tiên-nghiêm tôi có dặn...; lệnh tiên-nghiêm.*

tiên-nghiêm dt. X. Tiên-thiên.

tiên-nhân dt. Ông bà lớp trước // Tiếng chửi.

tiên-nho dt. Học-già xưa : *Nhiều lời nói của tiên-nho vẫn còn giá-trị.*

tiên-phán tt. (Pháp) : Được phán-quyết trước (đã có yếu-tố tiên-quyết rồi mới xử tiếp các vấn-dề bù đắp vì vấn-dề tiên-quyết) (*préjudiciel au jugement*).

tiên-phát dt. Làm ra trước hết.

tiên-phong (phuông) dt. Toán quân đi đầu ra mặt trận và chức viên tướng cầm đầu toàn quân ấy : *Đạo quân tiên-phong ; đi tiên-phong ; lãnh án tiên-phong // (B) Ké khói-xướng một phong-trào : Các sinh-viên Hồi-nội xưa là tiên-phong năn tân-nhạc.*

tiên-phụ ddt. Nh. Tiên-nghiêm.

tiên-quân dt. Tiếng chỉ ông vua đã chết.

tiên-quyết tt. (Pháp) : Được quyết định trước (nếu không, mọi việc khác không được tiến-hành) : *Bán án tiên-quyết, vấn-dề tiên-quyết (prévisible).*

tiên-sanh (sinh) dt. Tiếng gọi thầy học mìn // Tiếng gọi cách kính-nhường người đàn-ông mà mìn trọng : *Nguyễn-tiên-sanh dặn tôi trao thơ này cho tiên-sanh.*

tiên-sur dt. Ông tò, người bày đầu một nghề hay một học-thuyết : *Bàn thờ tiên-sur ; ở lèng, dở (võ) là nơi thờ tiên-sur // Tiếng chửi.*

tiên-tiễn dt. X. Tiên-tiễn.

tiên-tổ tt. (Pháp) : Vụ án trước, cần xử trước đỗ có yếu-tố cho vụ án sau : *Vấn-dề tiên-tổ (préjudiciel).*

tiên-tò dt. X. Tò-tiễn // Tiếng chửi.

tiên-thánh dt. Vị thánh đời xưa // Tiếng chỉ

riêng đức Khổng-tử.

tiên-thế dt. Đời trước.

tiên-thiên dt. Những cái bẩm-thự được trước khi sinh ra : *Tiên-thiên bắt - túc (thiếu, có tật, ngay khi mới sinh ra) // tt. Có trước khi thí-nghiệm, xét-nghiệm (a priori).*

tiên-thủ dt. (Pháp) : Lấy trước, siết trước, quyền của một chủ nợ có dù điều-kiện siết đỗ của người mắc nợ trước các người chủ nợ khác : *Đặc-quyền tiên-thủ.*

tiên-thức dt. Nh. Tiên-kiến.

tiên-thường dt. Ném trước // bt. Lễ cúng sơ trước ngày giỗ một hồn : *Cúng tiên-thường, lễ tiên-thường.*

tiên-trạch dt. Đức-trạch của tờ-tiễn đè lại. **tiên-tri** dt. Biết trước, đoán biết trước được việc sẽ-tới : *Lời nói tiên-tri ; tiên-tri tai-nạn.*

tiên-triết dt. Bậc hiền-triết đời xưa.

tiên-vụ dt. Việc trước tiên, việc phải làm trước nhất.

tiên-vương dt. Nh. Tiên-đế.

TIỀN dt. Roi, gậy, vật cầm tay để đánh đập hoặc đánh đòn : *Côn-tiên, thiết-tiên ; Chập bì-tiên rập sẩn vào ra tay K.*

TIỀN dt. Giấy viết thơ, giấy dùng để viết lên : *Hoa-tiên ; Tiên thè cùng thảo một trương K.*

tiên-hoa dt. Clg. Hoa-tiên, tờ giấy có in cảnh hoa trên mặt gốc hoặc in lồng cảnh hoa giữa trương : *Tiên-hoa trình trước án phê xem trương K.*

TIỀN dt. Vật đúc bằng kim-logi hình tròn gięp hoặc in trên giấy do nhà-nước phát-hành để dùng trong việc mua bán, trao đổi ; *Bạc tiền, của tiền, đồng tiền, kim-tiền, làm tiền, tiếc tiền, xài tiền ; Có tiền mua tiền cũng được ; Tiền năm trong nhà tiền chửa, tiền ra khỏi cửa tiền để tng // Số tiền bằng 1/10 của một quan xưa : Một tiền là 60 đồng kẽm // Số tiền bằng hai đồng xu (tức 2/100 đồng bạc) thời Pháp-thục : *Lối 1930, một lít gạo giá chỉ hai tiền // (R) Nợ, tiền cho vay : Giùm tiền, hỏi tiền // Thứ giấy do người Tàu in, có hình nhiều đồng tiền, để cúng người chết : Giấy tiền vàng bạc.**

tiền ăn dt. Khoản tiền dùng vào mây bão ẩn chánh trong ngày, trong tháng : *Tiền ăn, tiền quẩn áo, v.v...*

tiền ăn đường dt. Tiền mang theo tiêu-xài khi di đường xe : *Tiền ăn đường sấp hết*

- mà đi chưa tới nơi.
- tiền ăn sáng dt.** Khoản tiền dành cho các bữa ăn lót lòng vào sáng sớm.
- tiền ba-ga dt.** Tiền chở đồ - vật trên xe (*bagages*).
- tiền bả dt.** Clg. Tiền vĩ, số tiền để dưới chiếu dùng ăn chung trong sòng (bạc).
- tiền bạc dt.** Tiếng gọi chung mọi thứ tiền : *Tiền bạc eo hẹp ; tiền bạc lúc này khó kiểm.*
- tiền bàn dt. (bạc) :** Tiền ăn thua mỗi ván : *Đậu tiền bàn // Tiền mướn bàn bi-de* (trả từng ván) : Ai thua trả tiền bàn.
- tiền bão-chứng dt.** Clg. Áp-quỹ hay tiền thế chum (clv. shung), tiền dân trong thương-mục, đóng trước cho nhà buôn, cho nhà-nước, cho luật-sư, v.v... để làm tin.
- tiền bão-kê dt.** Clg. Tiền bão-hiêm, tiền đóng cho hàng Bão-hiêm để được bồi-thường khi mắc phải tai-nạn đúng điều-kiện giao-ước /
Tiền hàng Bão-hiêm bồi-thường theo giao-kèo khi có tai-nạn xảy ra : *Còn lòng-dòng, chưa lệnh tiền bão-kê được.*
- tiền bão-hiểm dt.** X. Tiền bão-kê.
- tiền băng dt.** Tiền gửi ở ngân-hàng : *Kể luôn tiền băng thì giao-tài và độ một triệu đồng // Nợ vay ở ngân-hàng : Còn thiếu tiền băng rất nhiều.*
- tiền bến dt.** Thuế phải đóng để được đậu ở bến (xe hoặc thuyền) : *Đóng tiền bến ; thâu tiền bến.*
- tiền bồi-thường dt.** Tiền mà người gây tai-nạn phải chịu cho phía bị thiệt-hại: *Chịu tiền bồi-thường ; lãnh tiền bồi-thường II X. Tiền bão-kê (nghĩa sau).*
- tiền buộc-boa dt.** Số tiền tặng thêm theo phép lịch-sự và hợp-pháp, cho người vừa làm cho mình một việc gì, ngoài số tiền mà mình phải trả (*pour boire*).
- tiền cá dt.** Số tiền đánh cuộc giữa hai bên trong một trận gà chơi, cá thia-thia, đá banh v.v... : *Ai giữ tiền cá ? // Số tiền bán vé cá ngựa mỗi độ : Tiền cá mỗi độ ngựa lên hàng triệu bạc.*
- tiền cá-sê dt.** Số tiền mà nhà tờ-chức phát cho nghệ-sĩ tính theo mỗi bài hát, bài dàn (*cachet*).
- tiền cò dt.** Tiền mua cò (*timbre*) để gởi một món đồ theo đường bưu-diện.
- tiền cọc dt.** Một phần nhỏ của giá tiền món đồ mà đảng mua đặt cho đảng bán để làm tin khi việc mua bán chưa thực-hiện ngày lúc đó : *Mất tiền cọc, trả tiền cọc lỡi.*
- tiền còng dt. X. Tiền huân-hồng (commission).**
- tiền con dt.** Món phụ-cấp được quy-định mà nhà nước hay hàng-tư phải trả thêm cho công-hay tư-chức, tính từng đứa con hợp-pháp.
- tiền công dt.** Tiền trả cho người đã làm một công-việc gì cho mình để đền-bù công-leo.
- tiền cơm dt.** Khoản tiền dành cho các bữa ăn trong ngày: *Tiền cơm và tiền nhè lên đến ba ngàn đồng mỗi tháng // Tiền phải trả cho người đã nấu cơm cho mình ăn hàng ngày : Tháng này còn thiếu tiền cơm bé chủ nhè tro.*
- tiền cơm thuốc dt.** Món tiền phải chịu cho người mắc phải bệnh tật trong một tai-nạn do mình gây ra : *Toà xử bị-can chịu tiền cơm thuốc.*
- tiền cùa dt.** Clg. Của tiền, tiền-bạc của-cái : *Tiền cùa hao tổn biết bao-nhiêu.*
- tiền cùa dt.** Clg. Tiền vô cùa, món tiền phải cùa cho người chủ để mướn căn nhà (hay phố) khi họ nhường lại cho mình (*pas-de-porte*).
- tiền cước dt.** Clg. Tiền gởi (gửi), món tiền phải tốn khi muôn gởi một món đồ đi xe, tính theo sức nặng món đồ và khoảng đường xe gầm.
- tiền cưới dt.** Món tiền của chàng trai kèm theo lễ cưới dâng cho chàng gái trình re sau khi làm lễ gie-tiễn và trước khi rước dâu : *Bao - giờ tiền cưới trao tay, Tiền cheo dấp nướm mới hay vợ chồng CD.*
- tiền chà dt. X. Nợ chà.**
- tiền cheo dt.** Món tiền phải nộp cho làng (miền Bắc) thuộc quê cô dâu trước khi làm lễ cưới : *Tiền cheo heo cưới.*
- tiền chết dt.** Tiền cất yên, không sinh lợi : *Tiền chôn là tiền chết.*
- tiền chịu dt.** Tiền bán chịu, mua chịu : *Rẻ tiền mặt, đắt tiền chịu tung.*
- tiền chỗ dt.** Thuế chỗ ngồi bán trong khu-vực một cái chợ // (R) Thuế hàng rong phải đóng mỗi ngày : *Đóng tiền chỗ, xé tiền chỗ.*
- tiền chôn dt.** Tiền để vào hũ vào ché chôn dưới đất để dành // Tiền két trong một công-cuộc làm ăn : *Tiền chôn vào đó hết.*
- tiền chở dt.** Tiền mướn chở đồ từ nơi này đến nơi khác : *Chủ mua chịu tiền chở.*
- tiền chợ dt.** Tiền đi chợ mua ăn hàng ngày : *Kiếm tiền chợ ; ăn lời tiền chợ.*

tiền chung dt. (bạc): Số tiền chung cho người thẳng // Của chung, tiền của hai hay nhiều người: *Xài tiền chung.*

tiền chuộc dt. Tiền đòi lấy lại món đồ đã cầm thế: *Tiền chuộc là tiền cầm món đồ cung với tiền lời // Tiền bồi-buộc chịu cho kẻ đang giữ một cái gì của mình: Bắt eoc con người ta rồi gởi thư đòi tiền chuộc.*

tiền dư dt. Tiền thừa ra sau khi mua-chéc trả công, v.v...: *Tiền dư, bỏ vào quỹ // Tiền ký-còn dồn dành: Lèm cả năm mà trong nhà không có tiền dư.*

tiền đất-dò dt. Khoản phụ-cấp cho công-chức làm việc ở một vùng được nhìn-nhận là có cuộc sinh-hoạt đất-dò.

tiền đợt dt. (bạc): Tỷ tiền đưa ra ăn thua trong một ván bài.

tiền đầu dt. X. Tiền huê-hồng: *Bé tiền đầu.*

tiền đậu dt. Số tiền mỗi người dự cuộc phái đậu lại.

tiền đẻ dt. Món tiền mà gia-đình sản-phụ phải chịu cho cuộc đẻ đẻ ngoài số tiền giường trong mười ngày // Tiền có sanh lợt: *Tiền ra khỏi cửa tiền đẻ tng.*

tiền đèn dt. X. Tiền điện.

tiền di học dt. Tiền ăn quà bánh của học-sinh nhỏ được phụ-huynh cho mỗi ngày trước khi đi học.

tiền điện dt. Clg. Tiền đèn, tiền trả cho công-ty Thuỷ-điện hằng tháng về số hơi điện xài trong nhà.

tiền điếu dt. Tiền bằng đồng điếu xưa // Đồng tiền nhỏ bằng đồng có lỗ vuông ở giữa, bằng 1/5 đồng xu, tức 1/500 đồng bạc thời Pháp-thuộc // Tiền thân - bằng quyển - thuộc cúng người chết trước khi chôn: *Không xiêu tiền điếu.*

tiền đẻ dt. Tiền mỗi võ-sĩ đầu thẳng hay bại cũng được lãnh sau trận đánh trên võ-dài // Tiền mà chủ con ngựa thẳng cuộc ở mỗi đê được lãnh.

tiền đồng dt. Tiền bằng kim-loại: *Tiền đồng xài bắt-tiện hơn tiền giấy // Tiền cưới (bắt-buộc bằng kim-loại để tránh thứ tiền giấy, theo tin-tưởng, có một giá-trí mượn-ché, không hên cho tương-lai đối lứa): Đám cưới nầy, có người gánh hai ché tiền đồng đi rước dâu xem rất đẹp // (R) Tiền cưới (bắt-cứ bằng tiền gi): Ngoài lẽ sinh đã trao hâm đám hỏi, lén nảy đặng trai đi thêm đôi xuyễn với ba ngàn tiền đồng.*

tiền đù dt. Tiền quan không trừ chuỗi, dù số

mười tiền (trừ chuỗi là bớt mỗi võ ba đồng).

tiền đứng dt. X. Bạc đứng.

tiền đường dt. Nh. Tiền ăn đường.

tiền góp dt. X. Bạc góp.

tiền gởi dt. X. Tiền cước.

tiền giàl-trí dt. Khoản tiền dành cho các cuộc giặc-trí mỗi người tính hằng tuần hay hằng tháng.

tiền giàn dt. Tiền bán vé vở cửa mỗi xuất hát: *Giàn thưa thì tiền giàn kém.*

tiền giàn dt. Số tiền bằng 1/10 quan giàn xưa, tức 36 đồng.

tiền giấy dt. Clg. Giấy bạc, thứ tiền bằng giấy do nhà-nước hay một ngân-hàng được nhà-nước bảo-trợ in ra và phát-hành, có vàng hay bạc dán kho để bảo-đảm giá-trí của nó // Clg. Giấy-tiền, thứ giấy do người Tàu in bán để dốt cúng người chết và ma quỷ: *Thoi vàng-vó rắc, tro tiền-giấy bay K.*

tiền giấy mực dt. Tiền công viết một văn-kien hay một lá thư: *Chịu tiền giấy mực // (R) Khoản tiền nhà-nước cấp hằng tháng cho các ông Hộ-trưởng để tiêu-dùng trong văn-phòng Hộ-trưởng: Thời Pháp-thuộc, các Hộ-trưởng chỉ lãnh tiền giấy mực chứ không có lương tháng, vì đó là một trách-vụ có tính-cách danh-dự.*

tiền giường dt. Tiền mỗi sản-phụ phải đóng cho nhà-bàu-sanh để nằm nơi đó trong 10 ngày, ngoài số tiền đẻ.

tiền-hoang dt. Nạn thiểu-hụt tiền trong xứ.

tiền học dt. Clg. Học-phí hay Tiền trường, tiền mà phụ-huynh phải đóng cho nhà trường để con em được đến học.

tiền hò dt. X. Tiền xâu // Tiền dùng làm lò mùng đám cưới.

tiền huê-hồng dt. Clg. Tiền đầu, Tiền còng, món tiền truất ra trong số tiền bán, tiền công, tiền lanh thầu, v.v... tính theo bách-phân, chịu cho người dân mồi.

tiền hụi dt. Tiền đóng hụi, góp hụi hay hốt hụi (X. Hụi).

tiền hương khói dt. Tiền cúng chùa, đình, miếu: *Cúng tiền hương khói.*

tiền hưu-trí dt. Món tiền truất trong số lương tháng để đóng vào quỹ hưu-trí // Món tiền công-chức (hoặc tư-chức của một số ít xí-nghiệp-to) về hưu được được lãnh hằng tháng hay hằng ba tháng để dưỡng già.

tiền kẽm dt. Đồng tiền xưa, đúc bằng kẽm. **tiền lết dt.** Clg. Tiền quỹ, tiền thau võ xài

ra và còn dư lại trong tủ một nhà buôn, một công-tý hay một hiệp-hội : *Xài thâm tiền két (caisse).*

TIỀN KỲ dt. Mọi thứ tiền phải trả, được lãnh hàng kỳ 15 ngày : *Làm ở đó, lãnh tiền kỳ ; mai tới tiền kỳ, nếu không có trả thì hẹn.*

TIỀN KÝ GIAO-KÈO dt. Số tiền mà nghệ-sĩ (đào hay kép) cai-lương danh-tiếng lãnh của bùn gánh khi ký giao-kèo hát cho gánh ấy bao lâu, ngoài số tiền lương.

TIỀN KÝ QUÝ dt. Nh. Tiền bao-chứng.

TIỀN KHO dt. Tiền trong kho, thật nhiều : *Xài như vậy, tiền kho cũng chẳng đủ.*

TIỀN LÈ dt. Tiền bằng bạc lè, có ít : *Đòi tiền lè xài vật // Tiền bằng bạc lè, thật nhiều : Xuống bǎng đòi tiền lè dè thôi.*

TIỀN LIỀN dt. Tiếng trả lời gợt ngang rẳng không có tiền : *Tiền liền chó tiền !*

TIỀN LIỀN HỘ HIỀN dt. Nh. Tiền liền.

TIỀN LỜI dt. Số lãi của một số vốn cho vay hay cầm thế : *Tiền lời bà phân // Số tiền được lời trong một cuộc mua bán : Tiền lời là số sai-biệt giữa giá bán và giá vốn.*

TIỀN LUNG dt. Tiền bỏ trong ruột tượng rồi buộc thắt ngang lung : *Tiền lung gao bị lị (R) Tiền mang theo mình : Cố bao-nhiều tiền lung, bị chúng lục lấy ráo.*

TIỀN LƯƠNG dt. X. Lương.

TIỀN MÃI-LỘ dt. Tiền mà người đi đường phải nạp cho kẻ cướp dón nơi vắng-vé để được đi suôn-sé : *Nap tiền mãi-lộ.*

TIỀN MẶT dt. Tiền trả ngay, không hẹn lại : *Trả tiền mặt ; Rẻ tiền mặt, dắt (mát) tiền chiu tng.*

TIỀN MỔ dt. Số tiền mà gia-dinh người bị giải-phẫu phải trả ngoài số tiền phòng và công săn-sóc.

TIỀN MỐC dt. Tức tiền kẽm.

TIỀN MUỐI dt. Tiền đớp của những dân lành có việc đến cầu-cạnh : *Làm chỗ đó, kiêm tiền muối xài không hết.*

TIỀN MUÔN dt. Tiền thật nhiều : *Tiền muôn bạc vạn ; tiền muôn xài không đủ.*

TIỀN MƯỚN dt. Số tiền phải trả cho chủ có vật cho mình mướn : *Tiền mướn nhè, tiền mướn phô, tiền mướn xe, v.v... // Nợ vay phải trả tiền lời đến bao - giờ thôi (trả nguyên một lần) vốn lại mới dứt.*

TIỀN NÀM dt. Tiền cất trong tủ, không sanh lợi.

TIỀN NONG dt. (d) : Nh. Tiền bạc : *Tiền-nong đâu mà hỏi.*

TIỀN NƯỚC dt. Tiền đồi nước xài trong nhà : *Tiền đèn tiền nước // Tiền trà nước gọi tắt, số tiền nhỏ tặng riêng dè công - việc được suôn-sé hoặc dè đèn ơn : Chui tiền nước ; kiêm tiền nước // Nh. Tiền buồc-bao.*

TIỀN NGAY dt. Nh. Tiền mặt.

TIỀN NGÀY dt. Nợ gợp hàng ngày : *Cho tiền ngày, giùm tiền ngày, hỏi tiền ngày.*

TIỀN NGOẠI dt. Nh. Tiền muỗi : *Cháu mǎn chỗ đó có kiêm được tiền ngoại không ?*

TIỀN NGOẠI THU dt. Tiền thu vặt, ngoài giá chính (*recette hors trafic*).

TIỀN NHÀ dt. Tiền mướn nhà ở : *Mỗi tháng, phải trả một ngàn đồng tiền nhà // Tiền riêng của mình, của nhà mình : Làm việc cho hội mà phải xài tiền nhà.*

TIỀN PHẠT dt. Số tiền phải đóng cho nhà nước khi bị phạt về một lỗi nào đó : *Tiền phạt vặt, tiền phạt vi-cảnh, tiền phạt vì trễ hạn giao-kèo..*

TIỀN PHI-NHĨA dt. Các thứ tiền không chính-đáng, trái với lẽ phải : *Không thêm đồng tiền phi-nhĩa ấy đâu !*

TIỀN PHÒNG dt. Tiền mướn phòng ở khách-sạn // Nh. Tiền giường.

TIỀN PHỐ dt. Tiền mướn phố hoặc cho mướn phố : *Tặng tiền phố.*

TIỀN PHÚ-QUYẾN dt. Tiền đi xin từng như để làm một việc ích chung như cất chùa, bắc cầu, đắp đường, v.v...

TIỀN PHỤ-CẤP dt. X. Phụ-cấp.

TIỀN PHỤ-THU dt. Tiền thu thêm, tiền phụ, không có dự-trù trong ngân-sách (*recette supplémentaire*).

TIỀN QUÁN dt. Tiền mua chiu ở quán, thường là đồ ăn, thuốc hút, v.v...

TIỀN QUĂNG BẮT dt. (bạc) : Tiền đánh cuộc (thường có chẵp) trong một cuộc chơi gà, chơi cá, đá banh, khi trận đấu diễn nura-chứng.

TIỀN QUÈ dt. Tiền công trả trước cho thù bói gọi là : *dặt què.*

TIỀN QUÝ dt. Đơn-vị tiền-tệ xưa, dù một tiền là 60 đồng, tức 1/10 của quan quý (khác với tiền gián).

TIỀN QUÝ dt. Tiền trong tủ của một nhà buôn, một xí-nghiệp, một hiệp-hội, v.v...

TIỀN QUYỀN dt. Tiền góp vào một việc công-ích hay việc nghĩa (Xt. Tiền phú-quyền).

TIỀN QUYỀN-TRỢ dt. Nh. Tiền quyền.

TIỀN RÁC dt. Tiền mà các nhà ở đô-thị phết

đóng cho nhà nước để trả công chờ rác đi
đô hàng ngày.

tiền riêng dt. Tiền riêng của vợ (đối với chồng) hay của chồng (đối với vợ) hoặc của mình (không phải của đoàn-thè): *Anh có tiền riêng chờ em mượn ít đồng, Mua gạn công, mệt cát, thuốc chong theo anh CD.*

tiền rưỡi dt. Số tiền 90 đồng xu, tức một tiền và lẻ nửa tiền nữa: *Người ta ai cũng người ta, Người sao tiền rưỡi, người ba mươi đồng CD* // Số tiền 3 đồng xu, tức 3/100 đồng bắc thời Pháp thuộc: *Đồng tiền rưỡi dầu hôi.*

tiền rưỡi xu dt. Tức tiền rưỡi, tiếng nhán mạnh về đếm ít-ỏi của số tiền: *Hồi trước, một lít gạo đồng có tiền rưỡi xu.*

tiền sang dt. Clg. Tiền sén, số tiền mà người mướn sau chịu cho người mướn trước để người này nhường nhà, phố hay quán cóc lại cho.

tiền sén dt. X. Tiền sang.

tiền sòng dt. (bạc): Tiền mà chủ chứa bạc phải chịu hàng tuần cho các tay anh-chị hay người có quyền đề được tự-do chứa bạc.

tiền sở-tốn dt. Mọi thứ tiền tốn-hao trong một việc gì.

tiền tài dt. Nh. Tiền của: *Tiền tài như phán thò..*

tiền tay dt. Tiền trao từ tay người này sang tay người khác: *Đậu tiền tay.*

tiền tang dt. Tiền bắt được tại trận trong một vụ trộm, làm tiền, cờ - bạc, v.v... để làm tang-chứng.

tiền tạp-thu dt. Tiền thu vỡ về các đảng (*recettes diverses*).

tiền-tệ dt. Tiếng gọi chung các thứ tiền lưu thông trong một nước được pháp-luật quy định: *Chế-độ tiền-tệ, vân-dề tiền-tệ.*

tiền Tết dt. Tiếng gọi chung các thứ tiền thường cuối năm, nghỉ Tết có lương, hoặc cho mượn để sau trừ lại trong lương tháng: *Lãnh tiền Tết.*

tiền tiệm dt. Tiền mua đồ chịu ở tiệm mà mỗi cuối tháng phải trả: *Tháng này thiếu tiền tiệm đến cả ngàn.*

tiền tò dt. Tiền đặt cúng trước ông tò của các nghề thầy pháp hay đồng cốt để các người làm nghề này trị bệnh, đoán vận-mạng, tìm vật đã mất, v.v... cho mình: *Đặt tiền tò.*

tiền tốt dt. Đồng tiền sòng-phẳng, không ke-re cắc-rắc: *Ít nhiều miển được đồng tiền tốt, Hơn thiệt nài bao gốc cùi tàn T.K.Du II (B) Sự trọng-dụng.*

tiền tút dt. Tiền cát trong tút: *Đêm xem tiền tút còn bao nhiêu* // Nh. Tiền két.

tiền tuần dt. X. Bạc tuần.

tiền túi dt. Tiền trong túi mỗi người: *Móc tiền túi trả* // Tiền riêng của mình: *Làm việc chung mà cứ xài tiền túi luôn.*

tiền tử dt. Khoản tiền phát riêng, ngoài tiền công, cho người làm việc có nguy-hiểm đến lánh-mạng.

tiền tháng dt. Lương tháng, tiền công lãnh hằng tháng: *Chi xài tiền muỗi, còn tiền tháng còn nguyên* // X. Bạc tháng.

tiền-thần dt. Thần tiền // Sức mạnh của đồng tiền.

tiền thế chun (chưng) dt. X. Tiền bảo-chứng và Tiền ký-quy.

tiền thế giè dt. Tiền đàng trai chịu cho đàng gái bùa đám hỏi, thế cặp áo dáng lê phải may đem sang cho cô dâu.

tiền thiếc dt. Miếng thiếc tròn đục ở đáy lon ra bán cho trẻ con dùng làm tiền chơi đáo-lạc.

tiền thiệt-hại dt. Tiền đèn-bồi mọi thiệt-hại cho người do mình gây ra: *Chịu tiền thiệt-hại.*

tiền thù-lao dt. X. Thủ-lao.

tiền thùng dt. Tiền đóng cho nhà nước về khoản thay thùng tiêu mỗi đêm cho nhà mình (thời Pháp-thuộc).

tiền thường dt. Clg. Tiền thường, tờ giấy bạc kẹp trong cây quạt giấy quăng lên sân khấu thường tài cờ đào hay anh kẹp hát hay: *Hát có tiền thường.*

tiền thường dt. Tiền thường tài, thường công, cho người nào trong một cơ-hội bất thường // Tiền mà mỗi cuối năm, các xí nghiệp lớn phát thêm cho người làm, bằng một tháng lương (gọi tháng thứ 13) hoặc nửa tháng, tuỳ người làm lâu hay mới vỡ làm (*gratification*).

tiền trả nước dt. X. Tiền nước (nghĩa thứ nhì và thứ ba).

tiền trầu cau dt. Số tiền mua trầu cau của các bà hàng ngày: *Mỗi ngày, tốn tiền trầu cau cũng bận* // Tiếng lich-sự dùng với các bà có ăn trầu khi muốn trả công hay thường cho các bà ấy: *Chị làm ơn giữm tôi rồi tôi chịu tiền trầu cau cho chị.*

tiền trúng dt. (bạc) : Tiền thắng cuộc trong các trò giải-trí hay cờ-bạc : *Tiền trúng đền, ngựa, sô, cù-di, v.v... ; độ nay ngựa về ngược, tiền trúng chắc to lắm.*

tiền trường dt. X. Tiền học.

tiền vẹt dt. Tiền phạt trọn hay có kèm theo án tù, do tòa phán-quyết : *Ba tháng tù và một ngàn đồng tiền vẹt.*

tiền vay dt. Tiền vay của người, nợ thiếu người : *Tiền vay bạc hối.*

tiền vặt dt. Các khoản tiền lặt-vặt hoặc tiền xài vặt.

tiền vĩ dt. X. Tiền bà.

tiền vía dt. Tiền xưa xô xâu sẵn để nộp thuế.

tiền vô cửa dt. Tiền bán vé vô cửa một xuất hát, đánh võ, biều-diễn thể-thao, v.v... // Nh. Tiền cửa.

tiền vô hội dt. Món tiền đóng khi mua vé hội, thường nhiều hơn nguyệt-liêm.

tiền vốn dt. X. Giá vốn // Tiền dành làm vốn : *Tiêu hết tiền vốn.*

tiền vợ dt. Món phụ-cấp cho vợ của công hay tư-chức mà nhà nước hay xí-nghiệp phải trả hàng tháng : *Nạp hôn-thú dạng lanh tiền vợ.*

tiền xâ-giao dt. Tiền dùng trong mọi việc xâ-giao để công việc được suôn-sé, mau lẹ.

tiền xài dt. Tiền đẻ xài : *Hụt tiền xài.*

tiền xăng nhớt dt. Tiền dành mua xăng và dầu nhớt cần-dùng cho chiếc xe : *Mỗi tháng, tốn tiền xăng nhớt cho chiếc xe này đến cả ngàn đồng.* // Các món tiền vô cách bất-thường cho người dùng xe chạy bằng máy : *Chứu tiền xăng nhớt ; lấy tiền xăng nhớt lại.*

tiền xâu dt. (bạc) : Clg. Tiền hò, số huê-hồng mà con bạc phải chịu cho chủ chúa mỗi khi thắng một ván bài // Số huê-hồng mà trưởng due ngựa lấy trước trong số tiền bán vé có chung (còn lại bao-nhiêu sẽ chia đồng cho những người có vé trúng).

tiền xe dt. Tiền trả cho người có xe chờ mình đi : *Độ rày, đì làm tốn tiền xe nhiều quá.* // Tiền mà người mướn xe đê đi chờ mướn phải đóng cho chủ chiếc xe hằng ngày : *Đóng tiền xe ; góp tiền xe.* // Tiền dùng cách lich-sự đê trả công cho người đã đì lo cho mình một việc gì : *Anh lấy chút-đinh tiền xe, tôi mới yên lòng.*

tiền xu dt. Số tiền bằng hai đồng xu, tức 2/100 đồng bạc thời Pháp-thuộc : *Hồi đó, mỗi bữa mà tôi cho tôi tiền xu ăn bánh đi học.*

tiền xáp dt. Tiền công về các giờ làm thêm, ngoài giờ chính-thức (*heures supplémentaires*) // Nh. Tiền muỗi và Tiền ngosi : *Misy bùa rày, kiêm không ra một đồng tiền xáp.*

TIỀN bt. Trước, hồi trước, ở trước, đang trước : *Cửa tiền, mặt tiền, sanh-tiền ; Tiền oan nghiệp-chương ; Tiền bần-tiền, hậu phú-quý.*

tiền-án dt. Án xử trước // (Pháp) Án trước kia mình có dính-liú, có bị phạt tù hoặc phạt vẹ : *Có tiền-án.*

tiền-bối dt. Clg. Tiền-bối, người thuộc lớp trước, thế-hệ trước : *Các bậc tiền-bối xưa ; đối với tôi, ông ấy là bậc tiền-bối, vì khi ông viết báo, tôi còn là một học-sanh tiền-học.*

tiền-căn dt. (Phật) : Cái nguồn, cái gốc của sự việc gây ra hồi trước, ở kiếp trước : *Tiền-căn báo-hậu, nhẫn-tiền bậu thấy chưa ? CD.*

tiền-cửu dt. Mỗi thù cũ, mỗi thù gây ra trước kia : *Tiền-cửu hậu-hận.*

tiền-chiến dt. Trận giặc trước : *Tiền-chiến khởi năm 1914 và kết-thúc năm 1918.* // trt. Trước giặc, hồi trước trận giặc đang diễn nay đã kết-thúc : *Việc ấy xảy ra hồi tiền-chiến* // tt. Thuộc lớp trước giặc : *Văn tiền-chiến, thơ tiền-chiến, thời-kỳ tiền-chiến (Ante bellum).*

tiền-dạ dt. Đêm trước, tối hôm qua.

tiền-dâm dt. Cuộc trai-gái, lén-lút lây nhau trước khi cưới hỏi : *Tiền-dâm hậu-thú.*

tiền-duyên dt. Sự ràng-buộc giữa hai người do Trời định trước.

tiền-đạo dt. Đạo quân tiền-phong, đeo quân đi trước // (R) Một hàng năm cầu-thủ bệnh tròn có phận-sự đem bệnh vào thành bêng nghịch : *Hàng tiền-đạo.*

tiền-đầu-cốt dt. Xương sọ phía trước, tức xương trán.

tiền-đè dt. Mệnh-đè trước, về trước của một câu dài (theo phép tam-doạn-luận) : *Con người, ai cũng phải lầm-lẫn (đại tiền-đè), mà quan toà là con người (tiểu tiền-đè), bởi vậy, quan toà phải có khi lầm-lẫn (kết-luận).*

tiền-dịnh tt. Định trước, liệu và sắp -đặt trước // (truyền) Do số-phận, được Trời định trước rồi, khó cãi được : *Việc sjen-dịnh.*

tiền-đò dt. Con đường phía trước, ở trước mặt // (B) Tương-lai, bước đường của một

việc sẽ trải qua : *Tiền-dồ vân-hoé, tiền-dồ tò-quốc.*

Tiền-đội dt. Đội quân đi trước, ở phía trước.

Tiền-đột (đụt) dt. Xông tới trước hết.

Tiền-đường dt. Khoảng chánh một cái nhà ở phía trước : *Tôn-sư nghe nói thêm thương, Dắt tay ra trước tiền-đường xem trăng LVT II (thth) Gian nhả có kè bàn thờ ông-bà : Dẫn đâu rẽ qua tiền-đường làm lối gia-tiên.*

Tiền-giám dt. Gương trước, việc làm trước để làm gương cho người đời.

Tiền-hậu dt. Trước sau, cái trước và cái sau : *Tiền-hậu bắt nhất.*

Tiền-hiền dt. Clg. Tiên - hiền, thánh-hiền, người hiền hởi xưa : *Noi gương tiền-hiền.*

Tiền-hôn dt. Trước cuộc hôn-nhân, trước khi làm giá-thú : *Giấy chứng tiền-hôn.*

Tiền-hữu tt. (Phật) : Có trước, phát-sanh từ lâu hoặc từ kiếp trước : *Hậu-quả nèo phát-sanh cũng có nguyên-do tiền-hữu.*

Tiền-kính dt. Nh. Tiền-giám.

Tiền-kiếp dt. (Phật) : Kiếp trước : *Nợ tiền-kiếp.*

Tiền-khiên tt. Dính-liu, truyền-nỗi từ trước, từ kiếp trước : *Nợ tiền-khiên.*

Tiền-khoản dt. Khoản trước, điều kè trước.

Tiền-khu dt. Clg. Tiền-xu, toán quân đi đầu : *Đạo tiền-khu.*

Tiền-lập dt. (Pháp) : Lập ra trước, tạo ra trước khi có việc : *Bằng chứng tiền-lập (préconstituer, préconstitué).*

Tiền-lệ dt. Clg. Tiên-lệ, lệ cũ, án cũ dùng làm luật chung : *Noi theo tiền-lệ ; lợy án trước làm tiền-lệ.*

Tiền-liệt dt. X. Tiên-liệt (nghĩa trước).

Tiền-lợ dt. Nh. Tiền-dạo.

Tiền-nhân dt. Ông bà lớp trước : *Sự-nghiệp của tiền-nhân II (Pháp) Người lớn trong họ như ông bà, chú bác, cô, anh, v.v... : Überliefertes Erbe der Vorfahren, die nach dem Gesetz der Erbfolge vertheilt werden.*

Tiền-nhân dt. Nguyên-nhân trước : *Tiền-nhân hậu-quả (có cái kết-cuả này là do cái nguyên-nhân trước kia).*

Tiền-nhật dt. Ngày trước, hồi trước : *Nhờ tiền-nhật, ông bà ăn ở nhàn-lử nên bây-*

giờ con cháu mới được sung-sướng như vậy.

Tiền-nhiệm (người) dt. Người trước, người ở nhiệm-sở đó trước mình (prédeesseur).

Tiền-oan dt. (Phật) : Oan-nghiệp từ kiếp trước, việc làm có gây hận-thù từ kiếp trước : *Tiền-oan hậu-trái.*

Tiền-phong dt. X. Tiên-phong : *Thanh-niên tiền-phong.*

Tiền-phu dt. Người chồng trước.

Tiền-quân dt. Đạo quân đi đầu // Chức viên trưởng điều-khiển đạo quân đi đầu : *Tiền-quân Nguyễn-văn-Thành.*

Tiền-sinh dt. Kiếp trước, đời sống ở kiếp trước của một con người : *Tiền-sinh nghiệp-chuồng (nghiệp-chuồng từ kiếp trước truyền lại).*

Tiền-sử tt. Trước khi có sử, lúc lắc loài người còn cõi-lỗ, chưa biết chép sử để lại : *Thời-kỳ tiền-sử.*

Tiền-tích dt. Sự tích trước // (thth) Nguồn-gốc sự việc : *Lành thì chor, hổ giận nhau thì kè tiền-tích rồi vợ chồng ầu-đá với nhau.*

Tiền-tiến tt. Clg. Tiên-tiến, tiền-trước, vẫn-mình hơn : *Các nước tiền-tiến trên thế-giới.*

Tiền-tuyến dt. Con đường giăng ngang phia trước // (B) Mặt-trận, nơi sát quân địch : *Kéo ra tiền-tuyến ; gởi áo lệnh ra tiền-tuyến.*

Tiền-thánh dt. X. Tiên-thánh.

Tiền-thân dt. Nh. Tiền-sinh và tiền-kiếp // (truyền) Kiếp trước của một người (lè ai) : *Tiền-thân Hạng-Võ, hậu-kiếp Quan-công.*

Tiền-thế dt. Đời trước, thế-hệ trước // Nh. Tiền-kiếp.

Tiền-trái dt. (truyền) : Nợ cũ, nợ vay hồi kiếp trước.

Tiền-trần dt. Bị dời trước mắt // (B) Việc dời khô-não.

Tiền-trình dt. Con đường trước mặt // (B) Tương-lai, việc sẽ tới : *Sau dầu đựng chữ hiền-vinh, Mấy lời thay đay, tiền-trình chẳng sai LVT.*

Tiền-triết dt. Các nhà hiền-triết hởi xưa : *Trạng Trình là một bậc tiền-triết của nước Nam.*

Tiền-triệt dt. Đầu xe cũ // (B) Nh. Tiền-giám.

Tiền-vãng dt. Đi tới, đi qua // (B) tt. Đã qua, đã chết mất.

Tiền-vận dt. Vận-số trước, việc do số-mạng khi còn trẻ.

Tiền-vệ dt. (qs) : Toán quân giữ phia trước (avant-garde) // Cầu-thủ chạy bao-bọc cửa :

thành theo chiên-thuật xưa (arrière vo-lant).

TIỀN-VƯƠNG dt. X. Tiên-vương.

TIỀN-XU dt. X. Tiên-khu.

TIỀN-HỒ dt. (thực): Clg. Chi-thiên hay Khiêng-cò, loại cỏ cao độ 1m. cọng bằng ngón tay, lá nhỏ hơi mắc chót nhọn, uốn lòng máng, dài lối 10 cm, bông trắng (như cánh con cò); cọng và lá đều dùng làm thuốc, vị cay đắng, hôi hơi ngọt, tính lạnh, không độc, thường được dùng trị ho suyễn, đàm nồng, ói mửa và có tính an-thai.

TIỀN-SƠN dt. (thực): Do Thường-sơn đọc trại, loại cỏ cao độ 1m., lá màu tía hoặc xanh, bè trên đậm, dưới giọt, cọng và lá đều dùng trị rét, vị đắng, tính hàn, có độc.

TIỀN bt. Clg. Tán, bước tới trước: *Bước tiên, mức tiến* // Dâng lên cho kè trên: *Quê tiến, vái tiến* // (B) Hợp trước: *Hậu tiến, tân-tiến, tiến-tiến*; lúc này nó tiến lầm.

TIỀN-BỘ dt. Bước lên, bước tới // bt. Tăng thêm, giỏi hơn: *Sự học có nhiều tiến-bộ; dâm mình đã tiến-bộ* nhiều.

TIỀN-BỨC dt. Xông tới đánh nà: *Giục quân tiến-bức địch*.

TIỀN BƯỚC dt. Bước tới: *Nếu không có gì cản-trở thì chúng ta tiến bước* // (B) Đi tới, làm tới, lên mức cao hơn, giỏi hơn: *Tiến bước lên chỗ ván-mình hùng-cường*.

TIỀN-CÔNG dt. X. Tân-công.

TIỀN-CỐNG dt. X. Tân-cống.

TIỀN CUNG dt. Dâng vào cung hầu-hệ hay làm vợ vua.

TIỀN CÚNG dt. X. Tân cúng.

TIỀN-HÀNH dt. Đi tới trước: *Nắm tay tiến-hành* // (B) Làm tới mãi: *Lướt mọi trắc-lực mà tiến-hành công-việc*.

TIỀN-HÓA bt. Bỏ cái cũ để lấy cái mới cao hơn, hay hơn, tốt hơn: *Ván-mình tiến-hoa; con đường tiến-hoa*; sự tiến-hoa của loài người.

TIỀN-HOÁ-LUẬN dt. Học-thuyết cho rằng vật luân-luân này-nó và biến-đổi, nên để tâm nghiên-cứu con đường tiến-hoa và nguyên-nhân sự tiến-hoa ấy.

TIỀN-HỌC dt. Tới trường, vào trường đặng học // dt. Sự học có đà tiến.

TIỀN-HƯƠNG dt. Dâng hương, cúng.

TIỀN-ÍCH bt. X. Tân-ích.

TIỀN-KÍCH dt. Xông đến đánh giết địch: *Cิ่ງ*

quân tiến-kích.

TIỀN-KIẾN dt. Tới yết-kiến, vào gặp một với một mục-đích gì.

TIỀN-KHẨU dt. X. Nhập-cảng: *Tiền-khẩu-hoá, tiền-khẩu-thuế*.

TIỀN-PHÁT dt. X. Tân-phát.

TIỀN QUÂN dt. X. Tân quân.

TIỀN-SĨ dt. X. Tân-sĩ.

TIỀN THÂN dt. Tân thân.

TIỀN THOÁI dt. X. Tân thoái.

TIỀN THỦ dt. Tân-thủ.

TIỀN TRÌNH dt. Con đường đi tới.

TIỀN-TRÌỀN dt. Vừa tới vừa nói rộng thêm // (B): Này-nó tốt đẹp.

TIỀN XUẤT dt. Nhận vào và đưa ra.

TIỀN dt. Clg. Tân, cử lên, giới-thiệu: *Dân-tiến*.

TIỀN-BẠT dt. X. Đề-bạt.

TIỀN-CỬ dt. Giới-thiệu, kề rõ tài-năng người nào để người ấy được dùng vào một việc gì: *Tiền-cử người hiền*.

TIỀN-DẪN dt. Chỉ-dẫn và tiến-cử lên.

TIỀN-DỤNG dt. Nh. Tiền-cử.

TIỀN HIỀN dt. Tiền-cử người hiền, người có tài mà tốt.

TIỀN dt. Tiện, cắt khoanh: *Tiền mía ghim lại*.

TIỀN-VƯƠNG dt. (động): Côn-trùng mình và cánh cứng láng, đầu có một sừng dài, đẻ trứng trên đợt dừa, nở thành con đường; đường già thành tiền-vương (thường được gọi trái là kiền-dương).

TIỀN dt. Tiệc, tiệc đưa người đi xe // (thith) dt. Đưa đi: *Tiễn bạn lên đường*.

TIỀN-BLỆT dt. Đưa đi và xa nhau.

TIỀN CHÂN dt. Đưa người ra đi: *Tiễn chân không xiết đau lòng*.

TIỀN-ĐẦU dt. Theo đưa một đoạn đường: *Chèn ơi trày sớm hay trưa, Đề em gánh gạo tiền đưa hành-trình CD*.

TIỀN-HÀNH dt. Đưa người đi xe: *Tiệc tiền-hành*.

TIỀN-TỔNG dt. Nh. Tiền-đưa.

TIỀN XUÂN dt. Đưa xuân (thường có cúng hay bày tiệc ăn uống bữa mồng bốn tháng giêng): *Tiệc (hoặc thơ) tiền xuân*.

TIỀN dt. Cái kéo: *Kim-giao-tiền* // dt. Cắt xén cho bằng.

TIỀN-ĐOẠN dt. Cắt đứt // (B) Dứt bỏ: *Tiễn đoạn nhân-tình*.

TIỀN PHÁT dt. Hát tóc, hát ngắn tóc cho vén khéo.

tiền tài dt. Cát hàng vải may quần áo.
tiền thào dt. Phát cỏ cho bêng mặt.
tiền-trù dt. Bả hòn.

TIỀN dt. Mũi tên, cây tên: *Cung-tiền, hoa-tiền, lịnh-tiền*.
tiền-thư dt. Bức thư buộc vào cây tên bắn đi.
tiền-trú dt. (động): Con nhím (lông nhọn như mũi tên).

TIỆN bt. Thuận, lợi, dễ-dàng, xuôi việc: *Bất tiện, luôn tiện, phuơng-tiện, thuận-tiện; nhứt cứ lưỡng tiện; Rõn ngồi chẳng tiện, đì vè chính khôn K* // là, dài, đít (đánh râm): *Đại-tiện, tiêu-tiện, trung-tiện*.

tiện-bí tt. Bí đường đại-tiện hay tiêu-tiện, tức là dài không thông.

tiện dịp trt. Sẵn dịp, luôn đây: *Tiện dịp, xin ông ghé nhà chơi*.

tiện-địa dt. Nơi thuận-tiện, dễ-dàng.

tiện đường trt. Nhận dịp đi ngang qua hay đi gần đó: *Tiện đường ghé thăm anh*.

tiện huyết dt. Là re máu.

tiện-y dt. Áo ngắn, áo mặc gọn.

tiện-lợi trt. Tiện và có lợi: *Tinh vạy rất tiện-lợi*.

tiện-nghi trt. Vừa phải, thích-đóng: *Tiện-nghi hành-sự* (Liệu tiện thì làm) // dt. Phương-tiện thích-nghi, sự vật tiện-lợi: *Đầy-dủ tiện-nghi*.

tiện-phục dt. Áo quần gãy-gọn, đồ mặc thường.

tiện-tiệp trt. Tiện-lợi và mau-mẫn.

tiện-thề trt. Nhàn-thète, sẵn dịp: *Tiện-thề, xin đi chung xe cho vui*.

tiện-thị trt. Túc-thị, túc là: *Chữ nho mà đem dùng sang tiếng Việt là tiện-thị thành tiếng Việt rồi*.

tiện-trọc dt. (Đy): Đái ráo do bệnh lậu mà ra.

tiện việc tt. Dễ-dàng cho công-việc: *Muốn tiện việc, nên xin phép trước*.

TIỀN dt. Cát vòng-quanh cho đứt: *Đứt tiền; Đôi ta như đưa trong kho, Không tề, không tiễn, không so cúng bằng CD* // Gọt vàng quanh cho léng, cho đẹp: *Bàn tiền, máy tiền, thợ tiền; Khen ai khéo tiền ngủ er, Khéo xây bàn án, khéo thợ tờ-tiên CD*. (Xt. Phay).

TIỀN tt. Hèn-kém, thấp-thỏi: *Bẩn - tiền, hèn-tien, ti-tiệp*; // Tiếng tự-xưng khiêm-nhượng hoặc chỉ khiêm-nhượng người mình hay vật mình khi nói với kẻ khác.

tiện-dân dt. Dân họ-lưu, hàng dân thấp-thỏi: *Hồi xưa, áo vải chỉ dành cho tiện-dân* // Dân hàn này, tiếng người dân tự-xưng khi hàn chuyện với vua, quan.

tiện-ký dt. Nghé mọn, tiếng chỉ nghệ minh cách khiêm-nhượng: *Thưa rằng tiện-ký sẽ chí! Đã lời dạy đèn, dạy thì phải vâng K.*

tiện-nội dt. Ông-nhà-tôi, tiếng chỉ vợ mình khi nói với người khác.

tiện-nữ dt. Con gái kém-cỏi của tôi, tiếng chỉ đứa con gái mình cách khiêm-nhượng khi nói với người ngoài // Gái hèn này, tiếng tự-xưng khiêm-nhượng của người con gái.

tiện-nghiệp dt. Nh. Tiện-ký.

tiện-thất dt. Nh. Tiện-nội.

tiện-thiếp dt. Nh. Tiện-nữ (nghĩa sau).

TIẾNG-TIẾC dt. X. Tiếc-tiếc.

TIẾNG dt. Sự vang-dội phát ra và vang-đóng đến tai: *Bé tiếng, khan tiếng, tắt tiếng, tắt tiếng, tiếng cười, tiếng chiêng, tiếng dòn, tiếng kèn, tiếng loa, tiếng nô, tiếng sáo, tiếng sầm, tiếng trống, tiếng gió thổi, tiếng sóng đánh, tiếng xe chạy* // Cách bày tỏ ý muốn bàng lời của mỗi dân-tộc: *Tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Tàu, tiếng Việt* // Giọng nói khác nhau giữa dân một nước nhưng khác miền, khác vùng: *Tiếng Bắc, tiếng Nam, tiếng Quảng, tiếng Huế* // Lời lẽ ngọt-dịu, cay-đắng: *Ra về nguyệt lặn sao thưa, Dứt tình tại bậu, anh chưa tiếng gì; Liệu mà thở kinh mẹ cha, Đừng tiếng nặng nhẹ người ta chê cười CD* // Danh-giá, lời đồn-dãi: *Bán tiếng, biết tiếng, có tiếng, danh tiếng, đè tiếng, ounce tiếng, giữ tiếng, khét tiếng, lisy tiếng, mang tiếng, mang tiếng, mắt tiếng, nói tiếng, nức tiếng, nghe tiếng, tai tiếng; Có tiếng mà không có miếng*; Người đời: *muôn sự của chúng, Hợp nhau một tiếng anh-hùng mà thôi CD* // Ý-kien, lời hứa, sự kêu-ca, kêu-nài: *Đáh tiếng, cá tiếng, lén tiếng*.

tiếng ấm dt. Tiếng trong và êm: *Cô đào có tiếng ấm*.

tiếng bá-chắc dt. Tiếng nói do các nhà trí-thức đặt ra để diễn-tả những tư-tưởng cao-xa, gọi tên những việc làm, những ý-tử mới học của các dân-tộc văn-minh, phần nhiều là tiếng Hán-Việt như: *Dân-chủ, độc-lập, v.v...*

tiếng bài-hái dt. Tiếng la hoàng sơ thật to và tặc-nghen.

tiếng bắc **tiếng chì** dt. X. Tiếng nặng tiếng nhẹ.

tiếng bè dt. X. Giọng bè.

tiếng bình-dân dt. Tiếng nói tự-nhiên của dân-tộc, dùng diễn-tả tánh-tính, phong-tục, của dân ta một cách chất-phác, chân-thật, tất-cả đều là tiếng mẹ đẻ và một số ít tiếng do người bình-dân ẩm (nhái) theo tiếng ngoại-quốc như: Nhè ga, sà-rong, tài-công, v.v..

tiếng cách-cách dt. Tiếng của vật dụng đã nứt được gõ mà phát ra.

tiếng cay-eú dt. Tiếng cắn-nhấn quẹu-quẹu như muốn gây-gò.

tiếng cao dt. X. Giọng băng.

tiếng cười dt. Tiếng do người ta cười phát ra: Tiếng cười vui-vẻ // Lời mỉa-mai biếm-nhè: Đề tiếng cười vè sau.

tiếng cười chê dt. Lời mỉa-mai biếm-nhè và chê-trách: Mang tiếng cười chê ngàn đời.

tiếng chào dt. Lời chào hỏi: Tiếng chào cao hơn cõi.

tiếng chào đời dt. Tiếng khóc đầu tiên của đứa trẻ mới lọt lòng mẹ: Một hãi-nhi vừa đê tiếng chào đời.

tiếng chát-chúa dt. Tiếng thật to vang dội trong lỗ tai: Nồm một tiếng chát-chúa; nói tiếng chát-chúa.

tiếng chê dt. Lời chê-trách: Bỏ tiền ra để rước tiếng chê.

tiếng chùng tiếng nồi dt. Clg. Tiếng trống tiếng mái, tiếng nói của một số ít người đàn-ông cùng trong một câu mà đang ở giọng cao bồng sang giọng thấp, hoặc ngược lại.

tiếng chuyên-môn dt. Tiếng dùng riêng trong nghề: Các tiếng: lửa đúng, lửa già đá, lửa đúng tuồi, lửa già hơi, lửa sạch, v.v... đều là những tiếng chuyên-môn của nghề hàn và rèn.

tiếng chuông dt. Tiếng từ cái chuông phát ra khi được gióng: Tiếng chuông chùa, tiếng chuông ngân vang // (B) Lời lẽ biện-bạch: Tiếng chuông thứ nhất, tiếng chuông thứ nhì; bồn-báo mới nghe có một tiếng chuông nêu chưa dám gáp ý-kien vào.

tiếng chử dt. Clg. Tiếng Hán-Việt, tiếng Tàu đọc theo giọng Việt-nam như: Thiên-dịa, phụ-mẫu, v.v...

tiếng dân dt. Ý-kien nói lên hay viết ra của dân-chúng: Tiếng dân bao giờ cũng đáng lưu-ý.

tiếng dân kêu dt. Lời kêu-ce, kêu-gọi, kêu-nài của dân gởi cho nhà cầm-quyền mà đăng trên báo: Mục tiếng dân kêu của báo chí rất có ích.

tiếng dội dt. Tiếng vang lên rồi bị cản nén dội lại: Tiếng dội giữa rừng đêm II (B) Ánh-huởng, hậu-quả: Bài báo ấy đã có tiếng dội; việc làm của tôi đã có tiếng dội.

tiếng dữ dt. Tiếng-tăm hung-dữ, lời dồn-dài cho rằng người nào đó có làm ác, có tội ra dữ-tợn: Không thương nhau nữa thì thôi, Giao chi tiếng dữ cho rồi bêu ra CD.

tiếng dèng ngoài dt. Giọng nói và một ít tiếng địa-phương của người Việt từ sông Gianh trở ra Bắc.

tiếng dèng trong dt. Giọng nói và một ít tiếng địa-phương của người Việt từ sông Gianh trở vào Nam.

tiếng địa-phương dt. Tiếng dùng riêng một vùng, người vùng khác mới nghe qua chưa hiểu: Cây dù là tiếng địa-phương miền Nam và cái ô là tiếng địa-phương miền Bắc đều có một nghĩa.

tiếng đồn dt. Lời chuyền miệng với nhau: Phù-dung sóm nở tối tần, Tiếng đồn rực-rỡ, hỏi nàng có không CD.

tiếng đồng-hồ dt. Tiếng điệu giờ của cái đồng-hồ // (R) Giờ, mỗi giờ: Mỗi ngày làm tám tiếng đồng-hồ.

tiếng động dt. Tiếng phát ra giữa sự im-lặng: Đang ngủ, nghe có tiếng động gần cửa sổ // (R) Mọi thứ tiếng: Tai ta mỗi giờ hóng không biết bao-nhiều tiếng ống.

tiếng đời dt. Miệng thiên-hè, lời khen chê của người đời: Nói ra thì cũng ngại lời, Nín đi thì sợ tiếng đời mỉa-mai CD.

tiếng đờn (đàn) dt. Tiếng từ cây đờn (đàn) phát ra khi được đánh: Ngày nào nghe được tiếng đờn tri-âm LVT II (B) Lời than-thi ti-lê: Nghe theo tiếng đờn của vợ bé mà bồi vợ lớn.

tiếng đục dt. Tiếng ca hát hay nói chuyện nghe nặng, ồ-é.

tiếng eo-éo dt. Tiếng nhỏ khó nghe, phát ra từ trong cõi họng.

tiếng gọi dt. Tiếng kêu, tiếng chì tên, thứ hay-chức-vị người nào đã họ đồn với mình: Một tiếng gọi, năm bảy tiếng thưa // Lời lẽ thông-thiết khêu-gợi tình-cảm: Tiếng gọi tình thương; tiếng gọi của lương-tâm. **tiếng gọi** **dàn** dt. Tiếng thú cầm gọi bạn nhặt

bày II (B) Lời lẽ khuyên-khích, giục-thúc sự
tò-hợp, đoàn-kết lại.

Tiếng ghè bè dt. X. Giọng ghè bè.

Tiếng hãi-hùng dt. Tiếng la hoàng khi quá
sợ.

Tiếng Hán-Việt dt. Tiếng Tàu, chữ Hán mà
đọc, mà nói theo âm, theo giọng Việt-nam :
*Tiếng Hán-Việt cũng gọi là tiếng chữ, vì
chúng do chữ Hán mà ra.*

Tiếng kèn tiếng quyền dt. X. Giọng quyền
tiếng kèn.

Tiếng kêu-kết dt. Tiếng dây nghiên vật cứng :
Đưa vông, tiếng kêu-kết.

Tiếng kêu dt. X. tiếng gọi : *Nghe tiếng kêu,
tôi day lại* || Tiếng gọi to lên, nói hay viết
ra cách thông-thiết hay hàn-học : *Tiếng kêu-
ca, tiếng kêu cúu, tiếng kêu gọi, tiếng kêu-
rêu... X. Kêu.*

Tiếng khao-khao dt. Tiếng nói của người có
thanh-quản rộng, hơi theo tiếng ra nhiều
làm cho tiếng không sắc, không trong và
nhò.

Tiếng khen dt. Lời khen : *Rước lũy tiếng
khen.*

Tiếng khoa-học dt. Tiếng bằng chữ la-tinh, dùng
chung cho các nước trong các ngành khoa-
học : *Lonicera là tiếng khoa-học của các
loại dây kim-nגן II (R) Clg.* Danh-từ khoa-
học, tiếng mỗi nước dùng trong các ngành
khoa-học, có chữ khởi đầu giống nhau giữa
tiếng các nước cùng một nghĩa, một vật :
*Cân-số là tiếng khoa-học vì nó khởi đầu
bằng chữ C như tiếng Carré của Pháp.*

Tiếng khanh dt. Những tiếng đan, hát châm-
rãi : *Tiếng nhặt tiếng khanh ; Tiếng khanh
như gió thoảng ngoài K.*

Tiếng lành dt. Tiếng-tăm tốt, về cách ăn ở
hiền-lành : *Tiếng lành đồn xa, tiếng dù đồn
ba ngày đường tng.*

Tiếng lòng dt. Lời nói hết sức thành-thật
phát ra tự đáy lòng.

Tiếng lóng dt. Tiếng riêng dùng trong một
giới người : *Nói tiếng lóng* || (R) Clg. Tục,
những tiếng do bình-dân đặt ra hoặc tiếng
cũ mà dùng với nghĩa trào-lộng, mía-mai,
châm-biếm khác với nghĩa chính như : *Lèm
tàn, ba-de, ba kẹo v.v..*

Tiếng mau dt. Những lời ca hát, đan địch
đồn-dập mau lẹ : *Tiếng mau sầm-sập như
trời đỗ mưa K.*

Tiếng mẹ đẻ dt. Tiếng thuần-tuý của một
dân-tộc, do cha mẹ, anh chị mình trong
nhà dạy nói khi còn tắm bé.

Tiếng nắc dt. Tiếng do hơi trong cõi họng
bật ra khi thồn-thức, khi khóc : *Nói trong
tiếng nắc.*

Tiếng nỉ-non dt. Tiếng than-vân khi khóc,
giọng buồn-thảm : *Tiếng ai than-khóc nỉ-non,*
Ấy vợ chú lính trèo hòn Cù-mông CD.

Tiếng nói dt. Tiếng từ miệng phát ra khi nói
chuyên : *Người thanh tiếng nói cũng thanh,*
Chuông kêu sẽ đánh bên thành cũng kêu CD II (B) Ý-kien bày-tô ra : *Trị nước, cần
nghe đủ tiếng nói của các giài-cấp* II (R)
Tất-cả tiết-mục của một bài phát-thanhd :
*Đây là tiếng nói của nước Việt-nam cộng-
hoà.*

Tiếng nôm dt. Tiếng Việt-nam rặt-rồng (khi
muốn phân-biệt với tiếng chữ) như : *Ẵn,
nói, di, đánh, trời, đất, v.v...*

Tiếng ngọc dt. Tiếng những miếng ngọc của
các người dàn-bè sang-trọng thời xưa đeo
làm đồ trang-sức khuê nhau || (R) Tiếng
nói của dàn-bè đẹp, sang-trọng || (B) Lời
nói quý-báu, đáng nghe theo : *Lời vàng
tiếng ngọc.*

Tiếng ngọt dt. Lời-lẽ ngọt dịu dùng cảm-dỗ
người : *Lời ngọt tiếng ngọt.*

Tiếng nhão dt. Tiếng nói của người có cái
lưỡi dày, khó uốn-nắn tiếng nói, khiến chúng
dính nhau và không sắc bén : *Nói tiếng nhão.*

Tiếng nhão-nhet dt. Lời chê tiếng nhão :
Đèn-ông mà tiếng nhão-nhet !

Tiếng nhặt dt. Nh. Tiếng mèu : *Tiếng nhặt
tiếng khoan.*

Tiếng như cồn dt. Danh-tiếng to, được đồn-
dãi khắp nơi.

Tiếng oa-oo dt. Clg. Tiếng tu-oo, tiếng khóc
của trẻ mới lọt lòng mẹ : *Khóc lên ba tiếng
oa-oo chào đời CD.*

Tiếng oan dt. Lời gán, buộc tội người nào
cách oan-ức : *Mang tiếng oan* || Lời kêu
oan : *Tiếng oan kêu thâu chín tùng.*

Tiếng oán dt. Lời phao-truyền có ác-ý, khiến
người trong cuộc bị người khác oán-trách :
Ciego tiếng oán.

Tiếng oanh dt. X. Giọng oanh.

Tiếng ò-è dt. X. Giọng ò-è.

Tiếng phong-thanh dt. Lời đồn-dãi vô căn-
cứ : *Có tiếng phong-thanh rồng...*

Tiếng rè-rè dt. X. Giọng rè-rè.

Tiếng rit-kèn dt. X. Giọng rit-kèn.

Tiếng run-run dt. Tiếng nói của người giù
qué hoặc của người khiếp-sợ quá : *Nói tiếng*

run-run // Tiếng trong một máy thau-thanh hư, hoặc bị thời-tiết xấu.

Tiếng sét dt. Tiếng sấm chát-chúa ở gần // (B) Tin dữ hoặc tin không ngờ trước, lời cách đột-ngột: *Nghé qua như tiếng sét bên tai*.

Tiếng tăm dt. Danh-tiếng: *Tiếng-tăm nồi như cồn* // *Tai-tiếng*, lời dồn-dâi khinh-miệt: *Gần sông cối mồi ngã kè*, *Tiếng-tăm anh chịu, em vẽ tay ai CD*.

Tiếng tíc-tắc dt. Tiếng máy đồng-hồ chạy: *Ngoài tiếng tíc-tắc của đồng-hồ, tịnh không một tiếng động nào khác* // (R) Nháy mắt, thời-gien thật ngắn: *Chỉ trong tiếng tíc-tắc là hồn mất ác*.

Tiếng to **Tiếng nhỏ** dt. Lời bom-hót, nịnh-nợt, kè-vạch đè lây lòng người hoặc hại kẻ khác.

Tiếng tốt dt. Tiếng mà thanh, dễ nghe: *Cô đào tiếng tốt* // Danh tốt, lời khen của phàn dông: *Tiếng tốt đè đời*.

Tiếng tu-oo dt. Nh. Tiếng oo-oo.

Tiếng thanh dt. Nh. Giọng thanh.

Tiếng thất-thanh dt. Nh. Tiếng bài-hãi và Tiếng hãi-hùng.

Tiếng thị-phi dt. Lời-lẽ phải-trái: *Biết đường khinh-trọng, biết lời thị-phi KII thth. Lời bàn-tán khen chê, lời nói re nói vào: Mang bẫu chịu tiếng thị-phi, Bầu không có rượu lấy gì mà say?* CD.

Tiếng thông-thái dt. Nh. Tiếng bác-học.

Tiếng trầm-trầm dt. X. Giọng trầm và Giọng thấp.

Tiếng tre đòn (dàn) dt. Tiếng tre cạ vào nhau khi có gió to.

Tiếng trong dt. Nh. Tiếng thanh.

Tiếng trống **Tiếng méi** dt. X. Tiếng chìm tiếng nỗi.

Tiếng vang dt. Tiếng phát to vang rền lan từ-từ trong không-gian // (B) Ânh-hưởng, hậu-quả được nhiều người đề ý: *Lời kêu-gọi ấy đã có tiếng vang*.

Tiếng veo dt. Tiếng dẹn xẹt cạ với không-khí: *Nghé nhiều tiếng veo rân gáy*.

Tiếng veo dt. Nh. Tiếng veo.

Tiếng vịt xiêm dt. Tiếng cứng và ồ-ồ, khó cất cao hay xuống thấp được.

Tiếng vọng dt. Tiếng to từ xa vọng lại // (B) Lời lâm-ly thống-thiết giao cảm vào lòng người: *Tiếng vọng tình thương*.

Tiếng xấu dt. Nh. Tiếng đục // Danh-tiếng xấu,

lời chê-trách của thiên-hè: *Mang tiếng xấu* ngón đòn.

TIẾP bt. Giáp, nối nhau: *Bàng-tiếp, gián-tiếp, giao-tiếp, kế-tiếp, liên-tiếp, trợ-tiếp*; quyền này tiếp quyền trước // Tháp dinh, chắp nhánh non vào thân cây khác: *Tiếp!* nhánh cam ngọt vào thân cam chua // Đón, rước, nhận: *Nghinh-tiếp, thừa tiếp*; mời tiếp được bức thư // Giúp đỡ: *Bưng tiếp, dọn tiếp*; tiếp cho một tay // Lướn, thuyên do nhiều miếng ván nối nhau: *Lướn tiếp, tiếp ghe*.

Tiếp binh dt. Đem binh đánh tiếp với bộ-đội bạn: *Tiếp binh cho tiền-tuyễn*.

Tiếp-cành dt. Nơi hai cành - giới nối-tiếp nhau.

Tiếp cây dt. Clg. Tiếp-mộc, tháp cành này vào thân cây kia: *Đợi mưa vài đêm rồi tiếp cây*.

Tiếp-cận dt. Giáp liền với nhau: *Đất tiếp-cận sông cái thường hay lở*.

Tiếp cốt dt. Đặng, bó, chắp lại một khúc xương gãy.

Tiếp-cứu dt. Tới hiệp sức với người hay toan lính đang làm nguy mà đánh địch: *Tiếp-cứu nhà bị európ*; đem binh tiếp-cứu bộ-đội bạn // Cứu-trợ: *Tiếp-cứu nạn chìm thuyền, tiếp-cứu đồng-bào bị hoà-tai* (hay thuỷ-tai).

Tiếp-chiến dt. Nghinh-chiến, đón giặc lại đánh: *Xông ra tiếp-chiến* // Tiếp-tục đánh nhau: *Cố quân thêm tiếp-chiến đến thắng mới thôi*.

Tiếp-chuyen dt. Hầu chuyện, ngồi cầm khách: *Có người ngồi tiếp chuyện cho khách đừng ngượng*.

Tiếp-chung dt. Nối gót nhau, lyc-thục bước tới: *Tiếp-chung nhì-lai* (Người nọ nối gót người kia mà đi tới).

Tiếp-dẫn dt. Đón tiếp rồi đưa đi: *Đến đó thì có người tiếp-dẫn*; *tiếp-dẫn linh-hồn*.

Tiếp-diễn dt. Diễn tiếp theo: *Đêm nay tiếp-diễn tuồng hôm qua* // Cứ tiếp-nối luôn: *Chiến-tranh vẫn tiếp-diễn ở Việt-nam*.

Tiếp-dâi dt. Rước vào dâi-đằng: *Được tiếp-dâi trọng-hệu*.

Tiếp-đầu-ngữ dt. Phần đầu một tiếng (chữ) gốc của ngôn-ngữ đe-đám (préfixe).

Tiếp-địch dt. (qs): Cuộc đụng-độ, cuộc giao-chiến với địch (contact).

Tiếp-địch gần dt. (qs): Cuộc xáp-chiến bắn gần (contact serré).

tiếp-dịch sáp túi dt. (qs): Cuộc đụng-đỡ không thể tránh (*contact imminent*).

tiếp-dịch xa dt. (qs): Trận chiến xa, bắn dài tầm (*contact éloigné*).

tiếp-diễn dt. (H): Điểm tiếp-xúc của hai đường gặp nhau mà không giao nhau (*point de contact*).

tiếp-giáp dt. Nh. Tiếp-cận.

tiếp-giói dt. Nh. Tiếp-cánh.

tiếp-hạch dt. Sự ghép vá một chỗ da thịt huothy bằng một miếng da thịt cắt n hamstring (*greffe*) // Phép thay trung dái người già cho trẻ lại (*greffe Vordonoff*).

tiếp-hợp dt. Nối lại làm một: Toán quân sau tiếp-hợp với toán quân trước.

tiếp-khiên dt. Nhận cho ra-mắt để bàn chuyên: Cuộc tiếp-khiên ở bộ ngoại-giao; thủ-tướng tiếp-khiên phái-doàn thiện-chí nước bạn.

tiếp khách dt. Đón rước khách vào: Chủ nhà ra tận ngõ tiếp khách vào nhà // Chào mời vui-vẻ khách làng chơi đê bán dâm: Thủ-Kiều từ-chối tiếp khách nên bị một trận đòn nện thân.

tiếp-khâu dt. Cái ngàm, họng răng khu-ốc đê nối hai vật lại (*jointure*).

tiếp-lẽ dt. Ley dép, chày lật lại // Nhận các mâm (hay quả) lẽ-vật: Cắt người đón ở cửa tiếp-lẽ khi dâng trai dến.

tiếp-linh dt. Rước linh-hồn về (khi vừa chôn xong): Lẽ tiếp-linh.

tiếp-liên tt. Liền nhau // (*hép*) Tên lớp học dạy lại những trò đã thi rớt bằng tiêu-học: Lớp tiếp-liên.

tiếp-liệu dt. Tiếp-lô vật-liệu: Ban tiếp-liệu, sở tiếp-liệu.

tiếp-lượng-toán dt. (chm): Phép toán so-sát các định của một đa-giác-tuyến nối liền hai điểm tam-giác-đắc, cốt đê định vị-trí của những điểm tựa dùng do chi-tiết địa-hình địa-vật (*calcul de cheminement*).

tiếp-mặc dt. X. Tiếp-cây.

tiếp-nẹp dt. Nhận lấy: Ông ta mới tiếp-nẹp một bà bé.

tiếp-nối trt. X. Nối-tiếp.

tiếp nhân dt. Đón rước người ta, sẵn-sàng với mọi người.

tiếp-nhiệm (nhậm) dt. Nhận một nhiệm-vụ do người trước giao: Lẽ tiếp-nhiệm của Hội-đồng xã mới được cử-hành đơn-giản.

tiếp-nhưỡng dt. Ranh-giới hai nước, giữa

hai nước.

tiếp-rúorc dt. Đón và rước vào: Phái-doàn được tiếp-rúorc trọng-thì.

tiếp-sanh dt. Đỡ dè: Nhờ my tiếp-sanh (sinh).

tiếp sức dt. Giúp sức vào: Nhờ thêm người tiếp sức cho mau xong // Kéo dài sức chịu đựng: Tiếp sức bình-nhân với hình đường-khí // Thay nhau chạy mỗi người một chặng đường giữa nhiều toán lực-sĩ, đê tránh coi người ở chặng chót của toán nào tới mức trước: Chạy tiếp sức (*course de relai*).

tiếp tay dt. Giúp sức, giúp người trong một công-việc gì: Nhờ người tiếp tay với.

tiếp-tân dt. Tiếp khích: Mở cuộc tiếp-tân.

tiếp-tố dt. Rất đòn, đòn đòn-cần-dùng đến: Tiếp-tố thực-phàm, quần áo; ban tiếp-tố.

tiếp-tục trt. Cứ tiếp theo việc đang làm: Tiếp-tục ăn, tiếp-tục chơi, tiếp-tục nói // dt. Nỗi việc trước: Tiếp-tục chánh-sách dân-áp.

tiếp-thâu (thu) dt. Thâu-nhận nơi tay người giao: Làm lề tiếp-thâu; tiếp-thâu đòn viễn-trợ; tiếp-thâu theo hiệp-uốc.

tiếp theo trt. Nối theo, theo đuôi: Tiếp theo trang-nhất.

tiếp-ti-φ (thụ) dt. Nhận lấy làm của mình: Thành cây tiếp-thụ nhưa sống do rễ uốn lên.

tiếp-ứng dt. Thủ-tục, đón lấy và trả lại II Giúp người trong lúc cần: Đem quần tiếp-ứng phòng-tuyến bên trái gần bị đánh phúng // Voi ba người đứng giữa của một đội binh tròn, vừa đón chặn sự tấn-công của địch vừa phát binh cho hàng tiền-đò mìn phản-công lại địch.

tiếp-vận dt. (qs): Tiếp-tế vận-tải, việc chở-chuyen bình-linh, quân-nhu, v.v... (*logistique*) // dt. Vận-chuyen tiếp-theo: Các đài phát-thanh địa-phương sê tiếp-vận tin-tức do đài trung-ương loan ra.

tiếp-vẽ dt. Thò đầu và đê món ăn đê người cùng mâm vẽ được đê-dèng món ấy.

tiếp-vi-ngữ dt. Phần cuối một tiếng gốc của ngôn-ngữ đê-âm (suffixe).

tiếp-viện dt. Cứu-trợ: Đem quân tiếp-viện.

tiếp-xúc bt. Gặp-gỡ, giao-thiệp, đụng-chạm, giáp nhau: Cuộc tiếp-xúc giữa hai nhân-vật ngoại-giao; vừa đến nơi, và đã tiếp-xúc với nhà cầm-quyền sở-tại; kim-loại tiếp-xúc với không-khí thì sanh hanh ri.

Tiếp-xúc-diểm dt. (H) : Điểm giáp nhau giữa một đường thẳng với một vòng tròn hoặc giữa hai vòng tròn mà chúng không cắt nhau (*point de tangence*).

Tiếp-xúc-tuyến dt. (H) : Đường thẳng giáp đường tròn nhưng không cắt đường tròn (*ligne de tangence*).

TIẾP trt. Tiếp liền rỗi hiệp làm một : *Än tiệp*.

Tiếp lối trt. Nhầm lối, đúng vết cũ, theo đúng nhịp : *Làm tiếp lối thì đâu xong đó*.

Tiếp màu trt. Giống, thành một màu : *Còn kẽc, lông nó xanh, đậu trên cành tiếp màu với lá nôn khô nhện ra*.

Tiếp theo trt. Y theo một thề : *Làm tiếp theo người ta cho dẽ*.

TIẾP bt. Đường tắt, mau lẹ : *Mǎn-tiệp* // Thẳng trận, xong việc : *Báo tiệp*.

Tiệp-âm dt. Tin thẳng trận : *Tiệp-âm và tối-tấp*.

Tiệp-báo dt. Báo cáo thẳng trận : *Tiệp-báo và kinh*.

Tiệp-kính dt. Đường tắt // (B) Lẽ-lối làm việc mau lẹ.

Tiệp-tín dt. Nh. Tiệp-âm.

Tiệp-thư dt. Thư (thư) báo tin thẳng trận.

TIẾT dt. Máu tươi súc-vật : *Cắt tiết, chặt tiết; tiết gà, tiết vịt* // (B) Núi giặn : *Cát tiết, đâm tiết, lộn tiết, nóng tiết*.

Tiết-canh dt. Món ăn gồm có lòng súc-vật xắt nhỏ rồi chே huyết tươi (cùng của súc-vật) vào và đẽ đóng lại ăn.

TIẾT bt. Đè lõi ra; rin chảy ra : *Bài-tiết; muối đựng trong khép đẽ lâu tiết nước ra da khép*.

Tiết đặc dt. Xì nọc đặc ra.

Tiết khí dt. Bay hơi, ra hơi, xì hơi, bốc hơi, đi hết hơi, mất vị.

Tiết-lậu bt. Clg. Tiết-lõi, hở ra, lõi ra, khién người ngoài hay biết cả : *Đè tiết-lậu cơ-mưu; quan-tình đẽ tiết-lậu*.

Tiết-ly dt. Bình kiết. X. Kiết.

Tiết-lộ bt. X. Tiết-lậu.

Tiết-tả dt. Bình là chảy. X. Tả.

TIẾT bt. Đốt, mêt cây : *Tiết-ean* // (B) Chí-khí cứng-cỏi, mêt lòng mêt da, trước sau, sau vây : *Cái-tiết, danh-tiết, khí-tiết, thắt-tiết, thủ-tiết, trinh-tiết; Trung-thần tiết seng đường gương, Ké ra nêm-hú, người*

nương đỡ-dài CD; Tiết trâm nêm nở bò đẽ một ngày KII (R) a Đoạn thi-giờ chia đều trong một năm theo sự đổi-ứng giữa trái đất và mặt-trời : *Thời-tiết, bốn mùa tám tiết; Thành-minh trong tiết; tháng ba Ks*, *Tháng chạp là tiết trông khoai CD II b)* Điện nhạc, lẽ Tết : *Khánh-tiết, lẽ tiết* // c) Đoạn sách, đoạn văn trong một chương : *Chương-tiết, tiết thứ ba* // d) Cờ, tên của quen ngày xưa cầm làm tin : *Phù-tiết* // dt. Giảm bớt, kèm-hâm : *Tiết-chẽ, tiết-áy*.

Tiết-căn dt. (thực) : Loại cỏ bò, cọng có đốt, không lá, hoa trắng rộng 8 mm, mọc chùm ở đít, trái dài từ 10 tới 22 cm, đầu nhọn, hột nhỏ, có lông bọc giò, có lông từ sáu bọ (*Sarcostema brævistigma*).

Tiết-cấp dt. Hạng, lớp, thứ bậc : *Phân nhì-nhìu tiết-cấp*.

Tiết-chẽ dt. Cai-quản, điều-khiển, một chúa quan võ ở triều-dinh xưa : *Tiết-chẽ quan-vụ* // Hẹn-chẽ, bót lối, tuỳ lúc mà đẽ thông-thả hay ngăn lại : *Tiết-chẽ lồng hầm muẩn*.

Tiết-diện dt. (chm) : Hình-thê tòng-quát một món đồ dùng, một thời kim-loại hay một đoạn gốm.

Tiết-đục dt. Dân sự khâm khát, ham muốn xuống, thoả-mãn chờ có khi eo thắt, trong lõi phổi : *Tiết-đục đẽ tu thên* // Giảm bớt sự sánh-dè : *Tiết-đục lẽ một vắn-dẽ xă-hội*.

Tiết-dũng (dâng) dt. Khí-tiết và dũng-lực, có tài-sức lại một lòng mệt dẽ.

Tiết-dụng dt. Dùng có chừng-mực, dè-dym trong sự tiêu-phe.

Tiết-điệu dt. (âm) : Clg. Tiết-tấu, nhịp-điệu của âm-nhạc (*rhythme*).

Tiết-đệ dt. Độ-lượng, chừng-mực : *Än uổng phái có tiết-đệ*.

Tiết-đô-sú dt. Chứa quan cầm đầu một vùng đất rộng gồm nhiều châu quen hồi xưa.

Tiết-giảm dt. Giảm bớt, giảm xuống : *Tiết, giảm sự ăn xài*.

Tiết-hạnh dt. Sư trình-tiết và nết-na của đàn-bà con gái : *Gái thì tiết-hạnh lẽ câu trau mình LVT*.

Tiết-hậu dt. Thời-tiết, khí-hậu : *Nơi ấy, tiết-hậu điều-hoa ấm-áp*.

Tiết-kiệm dt. Dùng cách dè-dặt, phải đureng : *Tiết-kiệm tiền-bạc, tiết-kiệm thời-giờ* // (R)

Danh-dym : *Kho tiết-kiệm, tiền tiết-kiệm*.

Tiết-khai dt. Tiết-tháo và sự khảng-khai : *Hoàng-Diệm chết mè nêu đureng gương tiết-khai*.

Tiết-khí dt. X. Khí-tiết.

tiết-liết *bt.* Trinh-hết và cứng-cỏi, đậm lầu chát để giữ trên tiết: *Cương tiết-liết*.

tiết-lưu *dt.* Cho chảy từ-tù *II* (*B*) Giảm sự tiêu-dùng.

tiết-mao *dt.* Cờ lịnh của vue: *Tiết-mao một bóng cờ hồng*, Một người một bóng bạn cùng hươu nai (nói về Tô-Võ).

tiết-mục *dt.* Đốt cây, mêt cây *II* (*R*) Điều-khoan: *Bài văn ấy có nhiều tiết-mục* *II* (*B*) Đầu mỗi sự-việc: *Bắt từ tiết-mục phán làn*.

tiết-nữ *dt.* Người phụ-nữ trinh-liết.

tiết-nghĩa *dt.* Tiết-tháo, tiết-trình và trung-nghĩa, nhân-nghĩa: *Tiết-nghĩa vẹn toàn*.

tiết-phản *dt.* Nỗi giận.

tiết-phụ *dt.* Người đàn-bà trinh-liết.

tiết-tiểu *dt.* (âm): Nh. Tiết-diệu.

tiết-tác *dt.* Đốt mình và chán, nói loại côn-trùng mình có đốt, không xương như chuồn-chuồn, châu-châu, v.v...

tiết-tý *dt.* Thủ-tý của thời-tiết.

tiết-tháo *dt.* Khí-tiết, tách cứng-cỏi, mêt niêm không dòn đòn: *Tiết-tháo người xưa*.

tiết-thực *dt.* Ăn ít lại, giảm sự ăn uống.

tiết-trinh *dt.* *Clg.* Trinh-tiết, lòng trong-sạch của đàn-bà con gái không thè yêu-đương một người đàn-ông không phải chồng mình: *Sống làm chi biệt-ly quân-tử*, Chết cho rồi được chữ tiết-trinh *CD*.

tiết-xárc *dt.* Dè-dặt trong sự tiêu-xàc.

TIỆT *trt.* *Clg.* Tuyệt, cắt đứt: *Dứt tiệt, trừ tiệt*.

tiệt-lưu *dt.* Vật chung chặn giữ lại trong khi phải giao, phải gửi đi nơi khác.

tiệt-nhiên *dt.* Đạo-lý chánh-đáng, không đòn they được *II* *trt.* Phải như vậy mới được: *Tiết-nhiên định-phận tại thiên-thư*.

tiệt-phá *dt.* Chặt cho đứt, cho hỏng đi.

tiệt-quyết *dt.* Dứt hẳn tình-nghĩa và sự qua-lại giữa hai bên.

tiệt-thủ *dt.* Lấy hết, lấy thẳng tay.

TIÊU *dt.* (*thực*): *Clg.* Hỗ-tiêu, loại dây leo, ở mỗi mêt có rễ bám vào cây mà nó leo, lá bé thành ống bao-bọc lá non, hoa rất nhỏ đởm thành gié, trái thuộc loại phi-quả đởm thành quày, khí nóng, vị cay, mùi thơm nồng, có chất tinh-dầu gồm có: *pinen, phel-ladren* và *cadinene*, chất tùng - chí, chất *alcaloit pipérin*, tết-cà làm hung-khởi thần-kính-hệ, kích-thích sự vận-dộng máu, dùng nhiều có thể hại lớp da mỏng của bộ tiêu-

hết và đường tiêu-tiện (*Piper nigrum*).

tiêu-cà dt. Hột tiêu được cà nhuyễn để rắc vào thức ăn: *Khoan khoan mồ ruột con gà, Bí đao xắt nhở, tiêu cà bỏ vô CD*.

tiêu-chim ia dt. Hột trái tiêu thật chín để chim ăn, tiêu hét cơm còn hột ia ra, được người ta lượm về dùng, thịt ngon thơm. **tiêu-đen dt.** Thú tiêu đẽ nguyên trái phơi khô, vỏ rút nhăn và đen.

tiêu-hôi dt. Giống tiêu thật cay nhưng có mùi hôi.

tiêu-hột dt. Tiêu còn nguyên hột, chưa cà, chưa dầm ra.

tiêu-lốt dt. *Clg.* Tất-phát, thứ tiêu hột dài.

tiêu-phòng dt. Phòng, buồng ngủ của hoàng-hậu vua Tàu, vách trét bằng tiêu cho ẩm: *Oán chỉ những khách tiêu-phòng*, Mè xul mang bạc nằm trong má đào *CO*.

tiêu-sợ dt. Hột trái tiêu, màu trắng (được chà sạch vỏ và cơm rồi phơi khô).

tiêu-thơm dt. Giống tiêu thật cay và thật thơm.

tiêu-vỏ dt. Túc tiêu đen.

TIỀU *bt.* Tan thành máu, cái bã thành cút: *Chậm tiêu, mau tiêu, thuốc tiêu; ăn không tiêu* *II* *ia*: Cầu tiêu, đi tiêu, mắc tiêu; bón quá, tiêu không ra *II* Mất, không còn chút nào: *Lèm tiêu, mất tiêu, thủ-tiêu; tiêu cá già-tài sự-sản* *II* Xài tiền: *Chi-tiêu, ăn-tiêu; sáng ra, tiêu hết mấy chục bắc* *II* (*bạc*) Không có tùng, túc không có lá bắc to hơn hết trong quan, không quyền dự cuộc chung-battle cho biết ăn thua (bài cắc-té): *Xử tiêu* *II* Tin-tức: *Tiêu-hao*.

tiêu-án dt. (*Pháp*): Huỷ bỏ bản án ta là dưới và xử lại.

tiêu-cực tt. Cố chùng, lạm-bợ, không thẳng tay, không hết sức: *Giải-pháp tiêu-cực trong một cuộc kháng-chiến là bất-hợp-tác, khác với giải-pháp tích-cực là tham-gia thật-sự trong mọi ngành kháng-chiến*.

tiêu-diệt dt. Trừ cho mất hẳn, không sót chút nào: *Tiêu-diệt dòng-giống, tiêu-diệt óc phong-kiên*.

tiêu-dùng dt. *Clg.* Tiêu-dùng, xay-xè, mua chác: *Tiền không đẽ tiêu-dùng, đẽ di đánh bạc*.

tiêu-dụng dt. X. *Tiêu-dùng*.

tiêu-độc dt. Trừ nọc độc, sát-trùng cho hết bệnh (*résolutif*).

tiêu-đặc dt. Thuốc sát-trùng.

tiêu-giảm *dt.* Giảm xài-phí: *Tiêu-giảm quân-phí.*

tiêu-hao *dt.* Nh. Âm-hao: *Bây-giờ chưa rõ tiêu-hao, Còn chờ chi đó, mà-dèo phôiphía CD II Sư hao mòn mỗi ngày một ít: Sư tiêu-hao mày-móc và vật-dụng.*

tiêu-hoa *dt.* Làm tan đồ ăn thành chất bôđuống thân-thề và loại cái bã ra ngoài: *Bộ máy tiêu-hoa.*

tiêu-hôn *dt.* (Pháp): Sư tiêu-huỷ hồn-nhân do toà lén ám theo đơn xin của một trong hai hôn-phối: *Chi có sự làm-lỗn về người hoặc về cẩn-cuốc mới là lý-do chánh-đóng đẻ xin xử tiêu-hôn.*

tiêu-huỷ *dt.* Huỷ bỏ, xé nát, giấu mắng: *Tiêu-huỷ hết giấy-tờ, tang-vật II (Pháp):* Lên án huỷ bỏ một sự-kiện, một chứng-thư: *Sư tiêu-huỷ nghĩa-duręng có hiệu-lực hời-tổ.*

tiêu-khiến *dt.* Giải buồn, khuây-khoả: *Đi chơi cho tiêu-khiến.*

tiêu-lệnh *dt.* (qs): Lệnh cấm-trại, bắt-buộc ở iuộn trong trại, cấm hẳn ra ngoài (*consignes*).

tiêu-ma *dt.* Mòn-mỏi, tan dàn: *Âm-nhạc phán-khởi được tinh-thần, mà cũng làm tiêu-ma chí phán-dẫu.*

tiêu-mòn *dt.* Nh. Tiêu-ma: *Bình lâu, sức khoẻ tiêu-mòn.*

tiêu-phá *dt.* Xây-xài, mua -chắc: *Sanh-hoạt đắt-dò, sự tiêu-phá càng to.*

tiêu-phí *dt.* Nh. Tiêu-dùng: *Tiêu-phí tiễn-bạc, tiêu-phí vật-dụng II tht. Hoang-phí, vung-phí, xài cách phí-phạm: Tieu-phí hết sự-sản của cha mẹ đê lại.*

tiêu-phí-thuế *dt.* Thuế đánh vào hàng-hoa mà người tiêu-thụ phải chịu cách gián-liệp.

tiêu-phí-vật *dt.* Những đồ-vật chỉ dùng một lần là tiêu mồi xác: *Những thức ăn, thon, cui, dầu, xè-bong, đều là tiêu-phí-vật.*

tiêu-phòng *dt.* Phòng-ngừa sự cháy tiêu.

tiêu-phòng-dội *dt.* Đội lính chữa lửa.

tiêu-quyền *dt.* (Pháp): Sư mắng tố-q.yễn, không có quyền tranh-tụng nữa.

tiêu-sái *tt.* Phóng-khoảng, tự-do, không bị ràng-buộc: *Con người có vẻ phong-lưu tiêu-sái.*

tiêu-sản *dt.* (Pháp): Tiêu-sản tài-sản, tài-sản chỉ gồm có của nỗi tức tiền bạc trong tú (biens passifs).

tiêu-sắc *tt.* Có tánh-cách làm cho ánh-sáng mắng màu sắc (*achromatique*) *II dt.* Đè ánh-

sáng xuyên qua mà không giảm súc sáng của nó (*achromatiser*).

tiêu-sau *dt.* Khuây-khoả sự buồn-rầu: *Uống rượu cho tiêu-sau.*

tiêu-tai *dt.* Trù tai-hoạ.

tiêu-tan *dt.* Clg. Tiêu-tan, tan mắng cả: *Hy vọng tiêu-tan.*

tiêu-tùng *tt. (bạc):* Bí tay dưới ăn hết mắng con bài đánh xuống, không quyền dự cuộc chung bắt cho biết ăn thua (cắc-tê) II (lóng) Bá-xái, cất đầu không nói: *Nó bí con đέ làm tiêu-tùng rồi.*

tiêu-túc *dt.* Nh. Tin-túc.

tiêu-thất *tt.* Mất lăn-lăn đến hết.

tiêu-thực *tt.* Tác-dụng các vị thuốc giúp tiêu-hoa dễ-dàng những đồ - ăn trong bao-tử (*digestif*).

tiêu-trù *dt.* Trù bở, loại hán ra: *Tiêu-trù bá-binh.*

tiêu-trưởng *dt.* Lớn lên rồi yếu lăn-hồi đến chết: *Dinh-hư tiêu-trưởng.*

tiêu-vân *tt. (lóng):* Hư việc, thất-bại: *Rời I tiêu-vân (X. Vận).*

tiêu-viêm *tt.* Tác-dụng các vị thuốc trị viêm-chứng (*antiphlogistique*).

tiêu-xài *dt.* Nh. Tiêu-phá.

tiêu-xô *tt.* Tác-dụng các vị thuốc uống ít thì tiêu-hoa dễ, uống nhiều thì tống hết phần ra: *Thuốc tiêu-xô.*

TIỀU *dt.* Cây nêu, cây dựng lên làm dấu cho ở xa dễ thấy: *Bông-tiêu, cắm tiêu, hoa-tiêu II (R) dt.* Cắm cây làm dấu: *Tiêu bốn góc huyệt đê đắp nấm cho ngay II (B)* Nêu ra, phô-bày ra, nhắm vào: *Mục-tiêu.*

tiêu-bàn *dt.* Hình-dạng của đồ-vật.

tiêu-biều *dt.* Cây nêu và tấm bảng, vật nêu lèn cho người ta trông vào II (B) *dt.* Thay mặt nói lèn, thay mặt bày-tô ra, đứng ra bày-tô rõ-rệt một sự-vật, một tánh-chất khó ngó thấy: *Nhiệm-vụ báo-chí là tiêu-biều mọi ý-kien dì-dong của dân-chúng II dt.* Gương-mẫu cho người ta nhắm vào: *Lèm tiêu-biều cho đời.*

tiêu-cử *dt.* Cắt cao lèn (cho dễ thấy).

tiêu-cự *dt.* Khoảng cách từ trung-tâm một thấu-kính đến tiêu-diểm của nó (*distance focale*).

tiêu-chuẩn *dt.* Cây nêu và cây thước, vật nhắm và đo II (B) Chứng-mực, mực-thước:

Dựa vào tiêu-chuẩn, lấy đó làm tiêu-chuẩn-tiêu-chuẩn-học *dt.* Môn học tiêu-chuẩn.

tiêu-chuẩn-thời dt. Giờ chọn làm tiêu-chuẩn
đè kéo kim đồng-hồ cho đúng : *Tiêu-chuẩn-thời* là đúng bông mặt trời.

tiêu-danh dt. Nêu tên lên.

tiêu-dề dt. Đề-myc, dẫu đè nêu ra // Danh-hiệu, địa-chi, v.v... của một công-sở, một xí-nghiệp in trên gốc trái những gíy-tờ dùng về việc văn-phòng : *Ciấy có tiêu-dề*.

tiêu-dịch dt. Mục-dịch, cái đích của việc làm tóm gọn lại và nêu ra.

tiêu-diểm dt. Điểm mục-tiêu : *Nhầm tiêu-diểm mà bắn*.

tiêu-diểm-lượng dt. (Q) : Phép trắc-lượng tiêu-cự của cái thấu-kính (*focusmetric*).

tiêu-hiệu dt. Vật dùng nêu rõ một ý-tưởng, tư-tuong-trung một ý-nghĩa : *Chữ thập đỏ là tiêu-hiệu của lòng bác-ái* (*emblème*).

tiêu-kỳ dt. Cây cờ đỏ nhô buộc trên đầu cây tiêu đè nhầm, đè dề trông thấy.

tiêu-ngữ dt. Tiếng, nhan-dè, câu chữ tóm gọn ý-nghĩa một bài văn hay tin-lúc, nêu trên đầu bài : *Bởi ấy, nội-dung không có gì mà tiêu-ngữ rất kêu*.

tiêu-trình dt. Gương, khuôn-mẫu đè nhầm vào mà làm theo, ẩn-ở theo.

tiêu-xung dt. Khai càn, chỉ bảy : *Bị tra-tấn đau rỗi tiêu-xung cho người vô-tội*.

TIỀU dt. Nhạc-khí bằng ống trúc dài độ 4 cm có một họng lỗ tròn nhô, trống hai đầu, miệng ống được vặt khuyết hình bán-nghuyệt bằng nửa lỗ, vành mỏng đẽ kẽ môi vào thòi : *Ống tiêu, thời tiêu, Trương-Lương xuy-tiêu*.

tiêu-quản dt. Ống tiêu.

tiêu-thiểu dt. Tiếng dùng chung cho âm-nhạc trong cung vua : *Tiêu-thiểu nhã-nhạc vang lừng HT. II (R)* Âm-nhạc : *Tiêu-thiểu nhạc trời*.

TIỀU bt. Hơ cho khô ; phỏng lửa : *Tam-tiêu, lao tẩm tiêu tú* // Tên gọi ống thản mặt nám, lưỡi dài, được mạ quỳ và cõi-hòn sợ lâm : *Ống Tiêu*.

tiêu-diện dt. Một nám II (R) Ống Tiêu, ống thản mặt nám : *Bong hình Tiêu-diện đẽ trấn-áp cõi-hòn trong các đám thí-thực*.

tiêu-lý tt. Lo-lâng, buồn-rầu.

tiêu-tâm tt. Nóng lòng sốt ruột : *Tiêu-tâm khô-tú*.

tiêu-thổ dt. Đốt sạch, chiên-thuật đồng không vườn trống đẽ địch thiêu diêm tự, thiêu đồ dùng và thiêu hagus-thuẫn của nhén-dân :

Chánh-sách tiêu-thở.

TIỀU dt. Cây gai chưa ngâm nước // Cây chuối : *Ba-tiêu, chuối tiêu*.

tiêu-bố dt. Vải dệt bằng sợi vỏ cây gai.

tiêu-diệp dt. Lá chuối.

tiêu-tâm dt. Lõi cây chuối // (B) Lòng nhém-hiem của con người (như lõi cây chuối chưa trỗ buồng, đầu bị chặt ngang, vẫn sống và trỗ buồng như thường).

tiêu-tử dt. Trái chuối.

TIỀU trt. Thong-thở, đi đây đi đó.

tiêu-dao trt. Clg. Tiêu-diệu, thong-thở, tự-tai, không lo-lâng : *Sớm khuya tiếng hạc, tiếng đèn tiêu-dao K.*

tiêu-diêu trt. X. Tiêu-dao : *Tiêu-diêu miễn cưa-lạc*.

tiêu-nhàn dt. Ở không thong-thở : *Ngày tháng tiêu-nhàn*.

TIỀU tt. Vắng-vắng, tịch-mịch, buồn-tanh (tênh).

tiêu-diều tt. Tan-hoang, quạnh-quẽ, vắng buồn-thảm khi bị hư-hại hết : *Sự-nghiệp tiêu-diều*.

tiêu-phù dt. Cái riều, lưỡi cứng bén.

tiêu-so tt. Sợ-sài nhưng thanh-nhã : *Khoa si khéo vẽ cảnh tiêu-so*.

tiêu-tán tt. Lơ-thơ, tàn-mác : *Gia-dinh tiêu-tán*.

tiêu-tao tt. Buồn-tanh, náo-nuột : *So chi những bậc tiêu-tao, Dột lòng mình cũng náo-náo lòng người K.*

TIỀU dt. Nấu chay kim-loại // Bán hàng : *Tiêu-thụ*.

tiêu-hoá dt. Tiêu-thụ hàng-hoá, (kè) bán ra, (người) mua vò : *Cuộc tiêu-hoá có đều-dều thì nền kinh-tế mới thanh-vượng*.

tiêu-hồn dt. Mê hồn, làm lòng người say-sưa, mềm nhũn.

tiêu-lộ dt. Đường tiêu-thụ hàng-hoá.

tiêu-thụ dt. Xài, làm cho hết, tốn-hao : *Khách hàng mua vè tiêu-thụ, hợp-tác-xã tiêu-thụ ; tim thí-trường tiêu-thụ hàng-hoá (tức bán ra) ; sức tiêu-thụ của cái máy mỗi giờ mấy lit xăng*.

TIỀU bt. Ban đêm : *Nguyên-tiêu, xuân-tiêu* II Nhô-nhit : *Út-tiêu*.

tiêu-cầm dt. Áo gấm mặc đêm (X. Áo ấm-đêm PH. II).

tiêu-diễn dt. Di săn ban đêm.

tiêu-loại dt. Loại thú cầm ăn đêm II (B) X. Tiêu-nhân.

tiêu-nhân dt. Người của đêm *tối* // Kè ăn đêm, túc kè trộm.

tiêu-nhường dt. Trời và đất.

tiêu-trung dt. Khuya, nửa đêm.

TIỀU-THÁT dt. (thực): Loại cây lá to láng và thơm, trái tròn quanh một cọng dài như quay tiêu, có tinh-dầu gồm nhiều loại chưng-não, có tùng-chỉ chứa acide cubebic, dầu, keo và alcaloit pipérin (*Piper cubeba*).

TIỀU tt. Thuộc người hay xú Triệu-châu (tỉnh Chiết-giang ở Trung-hoa) : *Cam tiêu, hất tiêu, giấm tiêu, chao tiêu, tiêng tiêu, trống tiêu, nhào tiêu*.

tiều-châu dt. Tức Triệu-châu nói trại.

tiều-châu náng dt. (lóng): Người Triệu-châu, tiêng dùng giêu-cát, bông-dùa.

TIỀU dt. Củi; người đốn củi : *Lão tiêu, ông tiêu ; Ngư, tiêu, canh, độc (hoặc mục) ; Dập-dùi tiêng cảnh tiêu, Tiêng ngư trong núi, bồng tiêu ngoài sông CD.*

tiều-phu dt. Ông tiêu, người đốn củi đòi gạo hời xue.

tiều-phu dt. Cái búa, cái rìu của người đốn củi.

tiều-tử dt. Nh. Tiều-phu.

TIỀU tt. Buồn-bực, tiều-hao.

tiều-lý dt. Lo buồn.

tiều-tuy tt. Cân-cõi, khô-héo : *Cây-cõi tiêu-tuy* // (B) Buồn-rầu hốc-hác: *Đáng người tiêu-tuy.*

TIỀU bt. Cười, ny cười: *Ca-tiêu, esan-tiêu, đậm-tiêu, hõ-lô tiêu ; nhứt tiêu thiên kim ; tiêu trung hưu đạo.*

tiểu-dàm dt. Nói chuyện vui-vẻ, cười nói huyền-thiên : *Năm ba anh em xúm lgi tiêu-dàm.*

tiểu-lâm dt. Cười rùng, cười ngắc-nga ngắc-nghèo mà không ý-vị gì // tt. Tánh-cách chọc cười, không ý-vị: *Chuyện tiêu-lâm, nói tiêu-lâm.*

tiểu-mạ dt. Cười chê: *Bị người tiêu-mạ.*

tiểu-nợp dt. Nhận cách vui-vẻ, vui lòng nhận lấy.

tiểu-nzą dt. Cười với vẻ kiêu-căng tự-đắc.

tiểu-nhòn dt. Mắt vui tươi.

tiểu-thịnh dt. Tiêng cười.

tiểu-trào dt. Cười nhạo-báng.

TIỀU tt. Giống: *Con bát-tiêu ; Các tiêu kỳ phy* (Giống cha nó như lợc).

tiểu-mạo dt. Giả giống, làm giống theo của người đồ giả-mạo.

tiểu-tử dt. Đứa con giống cha.

tiểu-tượng dt. Pho tượng hay bức họa hình người.

TIỀU dt. Cái quách hay ché sành dùng đụng xương người khi lấy cốt (bốc mè): *Tiêu gõ, tiêu sành.*

TIỀU bt. Nhỏ, hẹp, nhẹ, lỏng : *Cách tiêu, ngón tiêu, vàng bạc tiêu* // Tiêng gọi người tu ở chùa còn trẻ: *Cô tiêu, chú tiêu ; Tiêu tối tiêu kinh tiêu hiền, Bao nhiêu chùa-chiền, tiêu đối tiêu đi CD* // Đái: *Đi tiêu, nước tiêu, tiêu ra máu.*

tiểu-âm-thần dt. (thè): Clg. Thép hay mép non, mép da non trong âm-hộ.

tiểu-Ấu tt. Trẻ măng, trẻ nhỏ: *Lớp tiêu-Ấu.*

tiểu-ban dt. Uỷ-ban chuyên một việc trong một ban, một tổ-chức lớn: *Tiêu-ban soạn-thảo hiến-pháp của quốc-hội ; tiêu-ban khánh-tiết, tiêu-ban trật-tự.*

tiểu-bàn dt. Võn-liêng ít-ol.

tiểu-bang dt. Nước nhỏ trong một liên-bang: Huê-kỳ gồm trên 50 tiểu-bang.

tiểu-bào dt. (thực): Clg. Tiêu-bào-tử, bụi phấn của nhụy hoa, có thể mọc thành cây khi rơi xuống đất.

tiểu-bié dt. Xa-cách tạm-thời.

tiểu-ca-kịch dt. Vở kịch ngắn có ca hát, có ít vai trò.

tiểu-cảng dt. Bến tàu biển nhỏ.

tiểu-câu dt. Xuồng câu, ghe câu nhỏ.

tiểu-cô dt. Em gái của chồng.

tiểu-công dt. Hạng đê têng 5 tháng với quần và khăn bông vải hơi thô.

tiểu-công dt. Tiêu-công-nghệ gọi tắt, nghè làm ăn, chế-tạo nhỏ, ít vốn như: *Đóng bàn ghế, hèn, sửa xe, v.v... //* Người làm công phụ, tay sai của thợ chính như: *Cánh hò, trán hò, gõ sét, chùi máy, v.v...*

tiểu-chú dt. Khoảng cắt-nghẽ chữ khó thêm dưới trang sách.

tiểu-chủ dt. Tiêng gọi con ông chủ mình (xua).

tiểu-chuốc dt. Tiệc rusu đơn-sor (có ít khách dự).

tiểu-dạng dt. Bệnh sơ-sài, đau ốm chút đinh.

tiểu-đen dt. Yêu cha mẹ đặt khi mới sanh // Tên chữ đặt riêng, khác với tên tự lớn // Danh-vọng tầm-thường, thường là lời khiêm xưng.

tiều-dân *dt.* X. Tiêu-dân.

tiều-dân *dt.* Lời tựa ngắn trên đầu bài báo (*chapeau*) hay ở trang đầu quyển sách (*préface*).

tiều-dạo *dt.* Nghề làm ăn-nhỏ như: *Coi bói, vía giày, may mướn, v.v...* // Việc nhỏ-mọn.

tiều-dâng-khoa *dt.* Việc vợ con.

tiều-dầu *dt.* Clg. Tiêu-hùng-tinh, seo dầu nhỏ.

tiều-dê *dt.* Đầu đê phy, một phần nhỏ của

một bài.

tiều-dê *dt.* Đứa em này, tiếng tự-xưng khiêm-nhượng với một người bạn mà mình gọi bằng anh.

tiều-diều *dt.* Xuồng, tam-bản, chiếc thuyền con.

tiều-doàn *dt.* (qs): Đơn-vị binh-chủng có từ 800 đến 2.000 quân, chia thành 3 hoặc 4 đại-dội.

tiều-doàn-trưởng *dt.* Viên sĩ-quan chỉ-huy một tiêu-doàn.

tiều-dối *dt.* Sự phân chia những thành-phần một câu văn thành những đoạn, những ý đối-xứng nhau như sau: *Khi tựa gối, khi cúi đầu, Khi và chín khúc, khi châm đôi mày K.*

tiều-dội *dt.* (qs): Đơn-vị binh-chủng nhỏ, gồm 12, 13 lính.

tiều-dội-trưởng *dt.* Viên hạ-sĩ-quan chỉ-huy một tiêu-dội.

tiều-dòng *dt.* Người trai nhỏ // Đứa ở con trai hầu việc nghiên bút hay đẽ sai vặt (xưa): *Tiêu-dòng thấy vậy thưa qua, LVT.*

tiều-gia-dình *dt.* Gia-dình đứa con mới ra riêng (còn cha mẹ ở nhà lớn).

tiều-giải *dt.* Đái, đi đái.

tiều-hại *dt.* Việc hại nhỏ (tiếng dùng khi gặp phải hại hay nhiều việc hại cùng đến một lúc): *Chọn tiêu-hại đẽ tránh đại-hại còn hơn là nhầm mắt nhện lấy cả hai.*

tiều-hàn *dt.* Tiết lạnh ít, lúc mới khởi đầu lạnh, trong năm.

tiều-hầu *dt.* Hầu non, nàng hầu còn trẻ (xưa).

tiều-hình *dt.* (Pháp): Khuôn-khô những tội-trạng nhẹ: *Toè tiêu-hình, án tiêu-hình.*

tiều-hoàn *dt.* Tiếng gọi đứa tớ gái trẻ tuổi hồi xưa.

tiều-học *dt.* Cấp học nhỏ hơn hết: *Ban tiêu-học, trường tiêu-học.*

tiều-hộ *dt.* Nhà nghèo.

tiều-hùng-tinh *dt.* X. Tiêu-dầu.

tiều-kính *dt.* Đường nhỏ.

tiều-kiều *dt.* Người gái đẹp trẻ tuổi: *Thoắt đâu thấy một tiêu-kiều, Có chiêu phong-vận, có chiêu thanh-tân K.*

tiều-ký *tt.* Ích-ký nhỏ-nhen, chỉ biết có mình: *Con người tiêu-ký.*

tiều-khế *dt.* Khe nhỏ, đường nước suối hẹp: *Bước lăn theo ngọn tiêu-khế K.*

tiều-khí *dt.* Tánh nhỏ-mọn, ti-tiện, thiếu độ-lượng người lớn.

tiều-lang *dt.* Clg. Thúc-thúc, tiếng chị dâu gọi em trai của chồng.

tiều-lê *dt.* Xá chàò, vái chàò: *Xin làm tiêu-lê // Lễ-lép đơn-sor; lě-vật nhỏ-mọn.*

tiều-liệm *dt.* Phép liệm trong, túc sấp vài ngang, vải dọc sẵn trong hòm mới đẽ thây người chết vào rồi ém mí vải xuôi và buộc thắt vải ngang lại (khác với đại-liệm là dùng vải bó thây trước rồi mới đẽ vào hòm và chèn cho chặt).

tiều-liêm *dt.* (qs): Súng liên-thanh nhẹ cầm tay bắn.

tiều-loan *dt.* (thè): Chỗ lõm, chỗ khuyết vỡ ở các đốt xương (échancre).

tiều-lộ *dt.* Đường mòn, đường hẹp: *Đi đại-lộ không vẽ tiêu-lộ.*

tiều-lợi *dt.* Món lợi nhỏ: *Bỏ tiêu-lợi, lo đại-nghĩa.*

tiều-luận *dt.* Bài luận sơ-lực, không đi sâu vào chi-tiết.

tiều-mọn *tt.* Nhỏ-nhen, không đáng: *Viete tiêu-mọn mà kẽ làm chí // Nhỏ-nhen ích-ký: Đò tiêu-mọn; cái thằng sao tiêu-mọn quá!*

tiều-não *dt.* (thè): Óc nhỏ, giữa óc lớn và tuỷ.

tiều-nông *dt.* Nhè làm ruộng hay trồng-tiền nhỏ, có ít ruộng đất hoặc phải mướn đẽ làm và làm vừa đủ ăn.

tiều-ngã *dt.* (triết): Bán-ngã, cái tôi (nhỏ-mọn, không đáng kể).

tiều-nguyệt *dt.* Tháng tiêu, tháng 29 ngày (âm-lịch).

tiều-nhân *dt.* Người thấp lùn nhỏ bé // (B)

a) Người tầm-thường, sống bằng sức lao động: *Vô tiêu-nhân bất thành quan-tử // b) Kẻ hèn, đứa tớ, lòng dạ nhỏ-mọn, xấu-xa: Mong con đến tuổi lập thân, Lấy chồng những đứa tiêu-nhân thì đừng CD.*

tiều-nhẫn *dt.* Nhịn những việc khiêu-khích nhỏ-mọn, bỏ qua những bất-bình không

đéng : Người không tiêu-nhẫn thường hứa đợi-sự (X. Tiêu-bá-nhẫn lát loạn đại-mưu PH. II).

tiêu-nhi dt. **Tèo con :** Tiêu-nhi mà lớn lối.
tiêu-nhi-khoa dt. Khoa chữa bệnh trẻ con.
tiêu-nhị dt. (thực) : Phần hoa trước khi thành nhuy đực.

tiêu-phòng dt. Clg. Tiêu-tinh, vợ bé (lẽ).

tiêu-phôi dt. Mầm nhỏ trong tế-bao sinh-vật // Chồi, Mầm non.

tiêu-púy dt. Nh. Tiêu-phòng.

tiêu-quý dt. (truyền) : Quý nhỏ, bọn quý tay sai của quý chúa đông // Tiếng mắng đứa trai nhỏ ranh-menh, hay phá, trả tánh đê : Đồ tiêu-quý.

tiêu-sai dt. Tay sai, kẻ chục một bên đê được sai-khiến.

tiêu-sàn dt. Đê sờm, bị truy-thai.

tiêu-sanh (sinh) dt. Học-trò nhỏ ; tiếng tự-xưng khiêm-nhượng của người học-trò.

tiêu-số dt. X. Phân-số.

tiêu-sử dt. Bài chép việc đã qua của một đời người : Tiêu-sử Phan-hanh-Giản.

tiêu-sự dt. Việc nhỏ-nhỏt, không đáng : Lo chi thứ tiêu-sự đó.

tiêu-teng ti-ma dt. Hẹng đê teng không quá ba tháng với teng-phục bằng vài thô.

tiêu-tâm tr. Hết lòng cần-thận : Ở giừa kẻ thù, nêu tiêu-tâm đê-phòng // thth. Bụng-dê nhỏ-nhen : Coi chừng kẻ tiêu-tâm hại lén.

tiêu-tinh dt. X. Tiêu-phòng.

tiêu-tiền-dề dt. X. Tiền-dề.

tiêu-tiện dt. X. Tiêu-giải.

tiêu-tiết dt. Cái tiết (khí-liết, tiết-tháo, trình-tiết) nhỏ : Không nên vì tiêu-tiết mà đê hư đợi-sự.

tiêu-tổ dt. Nhóm nhỏ có ba hay năm người trong một nhóm lớn, được tổ-chức chặt-chẽ dưới hệ-thống của nhóm lớn.

tiêu-tốc dt. (hx) : Tốc - đê chậm, tên các chuyến xe lửa (tàu hỏa) mỗi ga đều ghé, miễn đê đúng giờ đê tránh các chuyến xe dài-tốc : Chuyến xe tiêu-tốc (petite vitesse) // Chê-dê gởi đồ rẻ tiền nhưng chậm, theo các chuyến xe thường (régime ordinaire).

tiêu-tuệ tt. Ranh vặt, tinh-khôn trong việc nhỏ.

tiêu-tuyệt dt. Tiết trời, khí-hậu ngày 22 hoặc 23 tháng 12 dương-lịch.

tiêu-tu-sản dt. Tu-sản nhỏ, của riêng không

bao-nhiều // thth. Nhà giàu nhỏ, hạng người thuộc bậc trung trong xã-hội kè về tiền-bạc như các nhà : Mua bán nhỏ, công-nghệ nhỏ, công và tư chức lương khé, và các người làm nghề tự-do như : Bác-sĩ, luật-sư, v.v...

tiêu-tử dt. Tiếng gọi một người trẻ tuổi.

tiêu-tỵ dt. Tên riêng bằng chữ Hán-Việt : Khuê-phòng tiêu-tỵ gọi là Văn-anh NDM // Nh. Tiêu-dẫn.

tiêu-tường dt. Clg. Giỗ đầu, tuần giáp năm, ngày cúng cơm người chết đúng một năm kể từ ngày chết.

tiêu-thanh dt. Nh. Tiêu-hoàn.

tiêu-thành dt. Sự thành-công nhỏ.

tiêu-thặng dt. (Phật) : X. Tiêu-thùa.

tiêu-thế-giới dt. Cõi riêng, vùng đất thuộc phạm-vi thế-lực một người hay một nhóm người.

tiêu-thiên-dja dt. Thiên-thè con người (có đủ âm dương như trời đất) : Nhân-thân tiêu-thiên-dja.

tiêu-thiếp dt. Nàng hầu, vợ bé (lẽ).

tiêu-thor (thư) dt. Tiếng gọi con gái nhà quen.

tiêu-thuyết dt. Chuyện tuồng-tượng viết ra rồi in bản hoặc đăng báo, thường bằng văn xuôi và có một cốt chuyện nhằm vào một hay vài đê-tài xã-hội đê răn đ戒 : Đoán-thiên (hoặc tuồng-thiên) tiêu-thuyết.

tiêu-thuyết-gia dt. Người chuyên viết tiêu-thuyết.

tiêu-thứ dt. Tiết trời, khí-hậu có nắng ấm, vào ngày 7 hoặc 8 tháng 7 dương-lịch.

tiêu-thùa dt. (Phật) : Clg. Tiêu-thặng, cõi xe nhỏ, môn-phái đạo Phật còn giữ sắc-thái nguyên-thùy và chánh-yếu, chỉ thờ một đức Thích-ca mâu-ni và những hiện-thân tiền-kiếp của ngài, theo sát giáo-lý nhà Phật, chủ-tâm tu-luyện đê giải-thoát cho riêng mình, được truyền-bá theo đường biên qua các nước Tích-lan, Thái-lan, Miến-diện, Ai-lao Cam-bốt, nên phân nhiều dùng chữ pali và cũng được gọi là phái Nam-tông (Hinayana).

tiêu-thực dt. Diêm-têm, ẩm lót lòng.

tiêu-thương dt. Cuộc mua bán nhỏ, vốn ít và thường bán ngay người tiêu-thụ.

tiêu-thương-gia dt. Người mua bán nhỏ.

tiêu-trí dt. Trí-hoá nồng-cạn, không thấy xé không tính xa.

tiêu-truyện dt. Nh. Tiêu-sử.

tiêu-trường dt. Ruột non.

tiêu-vận *dt.* Vận-số trong một năm.

tiêu-võ-trụ *dt.* Nh. Tiêu thế-giới.

tiêu-xá *dt.* Gian nhà hép của tôi, tiếng chỉ khiêm-nhượng nhà mình khi nói với kẻ khác.

tiêu-xảo *dt.* Trò khéo vặt: *Khiêu tiêu-xảo*.

tiêu-xuân *dt.* Tháng mười âm-lịch.

TIỀU *trt. Clg.* Tiêu, trừ dẹp giặc-giã: *Tuần-tiêu* // Lèm ngang: *Tiêu-tập*.

tiêu-bin *dt.* Bình lính đi tuần, đi tìm trộm cướp, dẹp giặc-giã.

tiêu-diệt *dt.* Càn quét, dẹp tan, trừ sạch.

tiêu-phi *dt.* Dẹp giặc cướp.

tiêu-phủ *dt.* Chức quan võ chuyên dẹp giặc.

tiêu-sát *dt.* Tàn-sát, dẹp tan.

tiêu-tập *dt.* Đạo văn, chép văn người khác và nhận là của mình.

tiêu-trừ *dt.* Dẹp tan, trừ tiệt.

TIỀU *dt. X. Tiêu:* *Chinh-tiêu, tuần-tiêu.*

TIỀU *dt. Clg.* Siêu, đòn lính, chỗ đặt binh phòng ngừa trộm cướp: *Tuần-tiêu*.

TY *dt. Clg.* Tư, chủ; sở ngách nhà-nước ở tinh, ở quận, trực-thuộc sở chánh gọi «nha» ở đô-thành, ở đầu xú: *Phiên-ty, Niết-ty, ty Công-an Gia-dịnh, ty Thông-tin Phong-dinh*.

ty sở *dt.* Ty và sở, tiếng gọi chung các cơ quan chánh-phủ làm việc cho dân.

ty-thuộc *dt.* Mấy ông mấy thầy làm việc ở ty (tiếng xưa).

ty-trưởng *dt. Clg.* Trưởng-ty, người cầm đầu một ty, chịu trách-nhiệm với nha.

TY *tt.* Thấp-thỏi, hèn-hèn: *Tôn-ty, nam tôn, nũ ty*.

ty-ẤU *dt.* Thân-thuộc ở hàng dưới hoặc thân-thuộc ít tuổi hơn.

ty-chúc *dt.* Chúc mọn nầy, lời tự-xưng khiêm-nhượng của người có chức-phận khi nói với kẻ trên: *Ty-chúc xin cáo lỗi*.

ty-khuất *bt.* Hèn-hè, lòn-cúi.

ty-lệu *tt.* Hèn-kém, hép-hòi, thay biêt nồng-cạn.

ty-liệt *tt.* Hèn-hè, đê-tiện.

ty-mật *tt.* Hèn-mọn, nhò-nhen.

ty-nhân *dt.* Người hèn-hè.

ty-quan *dt.* Tiêu công-chức, quan nhỏ, công-chức nhỏ.

ty-tiễn *tt.* Thấp-hèn, đê-tiễn.

ty-tiêu *tt.* Nhò-nhen, vụn-vết.

ty-thấp *dt.* Chỗ hèn-thấp, đất uất-ét.

ty-vi *tt.* Hèn-hè, nhò-nhen.

TY *dt.* Vết bẩn, dấu mè, đường nát: *Ngọc có ty, hột có ty* // (B) Nhẹp, chuyên xâu: *Hết-ty; bắt ty bắt đ*.

ty-Ố *dt.* Vết bẩn, dấu lem-luốc: *Bìa vở dày ty-ố* // (thth) *dt.* Khó-dễ, tránh-trốn, bắt tròn bắt mồi: *Chị dâu em chồng thường ty-ố nhau*.

ty-tích *dt.* Dấu hư mè: *Đồ có ty-tích khó bán* // (B) Nhẹp, dấu-vết xâu: *Đi-vãng có nhiều ty-tích đáng phèn-nèn*.

ty-vết *dt.* Nh. Ty-tích.

TY *dt.* Đè, ấn xuống, dưa vào: *Ty tay lên bén*.

TY *dt.* Tớ gái: *Nữ-ty, thi-ty*.

ty-nữ *dt.* Con hau, tớ gái.

ty-tết *dt.* Nh. Ty-nữ.

ty-thiếp *dt.* Nàng hầu, vừa là đầy-tớ, vừa là vợ: *Mua làm ty-thiếp* // Tiếng gọi chung vợ bé (lẽ) và nàng hầu: *Ty thiếp đầy nhè*.

TY *bt.* Ích-lợi, giúp ích, phụ vào.

ty-bổ *dt.* Phụ giúp vào, đem ích-lợi thêm.

ty-hài *dt.* Biền nhỏ đồ vào đại-dương.

ty-ích *tt.* Bò-ích, có ích.

ty-tuống *dt.* Tướng cạnh, các viên tướng nhỏ dưới quyền chỉ-huy của một viên chủ-tuống.

ty-trợ *dt.* Giúp đỡ, tiếp tay.

TY *dt. (thè):* Lá-lách, một trong ngũ-tạng: *Ty ứng đối với thò Dy*. (X. lá-lách).

ty-cam *dt. (Đy):* Binh súng lá-lách.

ty-tặng *dt.* Nh. Ty.

ty vị *dt.* Lá-lách và bao-tử (đe - dày): *Ty vị là hai cơ-quan cùng biều-lý với nhau*.

TY *dt.* Chữ thứ nhứt trong hàng chi, đầu con giáp: *Cửu tý* (từ 23 tối 1 giờ), tuất tý (con chuột) (X. Giáp-tý, Bính-tý, Mậu-tý, Canh-tý và Nhâm-tý).

ty-ngo-tuyến *dt.* Đường ty-ngo, đường kinh-tuyến (từ bắc-cực xuống nam-cực), đối với mặt trời thì ngay định đầu mình.

TY *dt.* Lénh, tránh, kiêng, tránh đi: *Đèo-ty, doá-ty, hối-ty, quy-ty, viễn-ty*; Ty trọng tựu khinh (lénh nặng tim nhẹ).

ty-dịch *dt.* Tránh truyền-nhiệm, phòng bịnh-dịch.

ty-diện *dt. (Phép):* Lénh mặt, không nhện trát, không di hầu tờ: *Đường-sự cõi kéo dài thù-tục tố-tụng bằng cách ty-tiễn (abstention)*.

ty-hiềm dt. Tránh sự hiềm-nghi, sợ hiềm-lầm
nên cõi lân tránh: *Ty-hiềm không tới.*

ty-hoạ dt. Tránh tai vạ, hết sức cần-thận để
đừng vướng hoạ họa.

ty-huý dt. Cứ tên, không đặt tên con trùng
với tên bà-con; kiêng, không dám nói hay
viết tiếng gì có trùng tên của người trên
trước như vua, bà con vua, kẻ chúa lớn
trong tỉnh, trong làng, v.v.v.

ty-loạn dt. Chạy giặc, chạy trốn xa khi giặc
gần tới.

ty-nẹn dt. Lánh nẹn, tránh hoen-nẹn: *Đi ty
nẹn* // Nh. Ty-loạn.

ty-ngôn dt. Tránh lời nói, không dám nói
tới; lánh đi nơi khác để đừng ngứa miệng
phải nói.

ty-nhanh dt. Xe người (tránh kẻ gian-éć).

ty-nhiệm dt. Tránh cho khỏi thọ-thai.

ty-sắc dt. Tránh sắc đẹp, tức không dám gần-gũi người đẹp.

ty-thế dt. Lánh dời, ở ẩn // (thth) Qua dời,
chết: *Ông thân tôi ty thế đã lâu.*

ty-thù dt. Tránh nồng, nghỉ hè ở nơi mát-mẻ.

ty-trạch dt. Bỏ nhà trốn nơi khác.

ty-trái dt. Trốn nợ: *Ty-trái-dài* (Chỗ trốn
nợ).

ty-trần dt. Nh. Ty thế (cả hai nghĩa).

TY dt. Chữ thứ sáu trong hàng chỉ: *Ciờ ty*
(từ 9 tới 11 giờ), *tuổi ty* (con rắn) X. Ất-ty, Đinh-ty, Kỷ-ty, Tân-ty, Quý-ty.

TO tt. X. Lớn // Thô: *Vái to*; *To da hay
nè* // Nhiều: *Được to, lãi (lời) to, thu
to, tráng to*; *Ấn to nói lớn.*

to con tt. X. Lớn con.

to chuyện tt. X. To việc.

to đầu tt. X. Lớn đầu.

to đồng tt. X. Lớn đồng.

to gan tt. X. Lớn gan: *Khe sâu vụng tĩnh
vung thuyền nhỏ, Chuông nặng to gan
buộc chỉ mành PVT.*

to giọng tt. X. Lớn giọng.

to lớn tt. Lớn lầm: *Bè-thế to lớn, con người
to lớn.*

to mắt tt. Tai to mắt lớn, có địa-vị cao,
nhieu trí khôn: *Nhỏ người mà to mắt.*

to nhỏ tt. Cố to có nhỏ, hoặc to hoặc nhỏ:
To nhỏ gì cũng không chừa // tt. Thầm-
thì, riêng-lư, xui-giục việc nọ việc kia: *Hai
đứa nó cứ nói to nhỏ với nhau; Tụi nó*

to nhỏ với nhau để họa minh.

to tát tt. X. To vóc.

to-tát tt. (d): Nh. To lớn: *Sự-nghịệp to
tát; việc to-tát.*

to tiếng bt. X. Lớn tiếng.

to to bt. Hơi to: *Cái nhà to to, nồi to to
một chút.*

to việc tt. Lớn chuyện, công-việc trở nên
quan-trọng: *Làm to việc; gay to việc.*

to vóc tt. Nh. To con.

to xác .t. Nh. Lớn xác.

to xương tt. Có bộ xương to, kịch-cợm
người: *Có chất với nhiều, trẻ nó to xương.*

to xương húc tt. Có bờ ngang, lưng rộng:
Người to xương húc.

TÒ tt. Theo một bên và nói nhỏ-nhỏ.

tò-tí dt. Trai-gái, tình-tỵ, lấy nhau cách vụng-trộm: *Hai đứa nó đã tò-tí với nhau rồi.*

tò-tò tt. Léo-déo, theo luồn sau lưng: *Người
ta di đâu cũng theo tò-tò.*

tò-vè dt. Nói con gà trống xoé một cánh, nghiêng
mình sát vào mình gà mái, giậm chun bước
ngắn toan mà chóp đê bước lên lưng đẹp
mái // (R) Xắn-bắn một bên với một toan-
tính gì đó: *Tò-vè muốn xin tiền.*

TÒ-HE dt. Đồ chơi trẻ-con bằng bột nắn rồi
hấp chín: *Mua cái tò-he cho con chơi.*

TÒ-LE tt. Tiếng kèn thổi: *Tò-le kèn thổi
tiếng năm ba, Nghe lọt vào tai dạ xót-xa
PVT.* // dt. Kho-hoang, hay nói và nói nhiều,
tọc-mach: *Sáng ra, đì tò-le khắp xóm.*

tò-le tí-lóm dt. Nh. Tò-le (nghĩa sau): *Tánh
hay tò-le tí-lóm I*

TÒ-MÒ tt. Lò-mò, tò-mò, lèn đàng mà đi:
Tối mà tò-mò đi đâu đây? // tt. Tọc-mach,
tánh người hay do-dẫm tìm hiểu việc không
quan-hệ đến mình: *Tánh tò-mò; tò-mò
muốn biết việc thiên-hạ.*

TÒ-TE tt. Clg. Ô-e, tiếng đòn cù.

TÒ-VÒ dt. (đóng): Loại côn-trùng giống ong,
hay xây tò bồng đất trong nhà người: *Tò-vò
mèo nuôi con nhện, Ngày sau nó
lớn nó quên nhau đi CD* // tt. Tên thú cửa
phàn trên con hình vòng-nguyệt: *Cửa tò-
vò.*

TÓ dt. Cặp nẹn dùng chống đỡ vật gì;
Chống tó, tó súng, tó xe // tt. Ốm-o, yêu-Ớt:
Ốm tó, ngã xiêu ngã tó.

tó-ré tt. Ốm còn da bọc xương; bộ mệt,

nhiệm yếu-đuối lâm : *Bô tó-ré.*

tó súng dt. Cặp nòng chông long súng cho ngóc lên đe nhầm bắn.

tó xe dt. Cặp nòng dùng chông gọng xe, thường là xe bò, khi thả bò ra.

TÓ dt. Nói rõ ra: *Bày-tô, phân-tô;* Nếu anh chưa rõ, em tò cho anh tò-ràng, Bởi cầu ô lôi nhịp, mới chán-chường yên-anh CD // Hiệu rõ, thông-thạo: Trong nhè chưa rõ, ngoài ngô đã hay tng; Tiếc thay một đoá trà-mi, Con ong đã tò đường dì néo về K/lit. Sáng, rõ-ràng: Trăng mờ còn tò hơn sao, Núi tuy rặng lở, còn cao hơn gò; Đó với đây kêu rặng một họ, Trăng với đèn ai tò hơn ai? CD // Rạng-rỡ, vè-vang: *Lèm trai quyết chí tang - bồng, Sao cho tò mặt anh-hùng mới cam CD.*

tò-bày dt. X. *Bày-tô.*

tò con mắt tt. X. *Tò mắt.*

tò chừng dt. Biết rõ cho, hiểu rõ giùm: *Xa-xôi ai có tò chừng, Gian-nan tân-khổ, ta đừng quên nhau CD.*

tò dấu dt. Ra vè, bày mòi: Va tò dấu không bằng lòng.

tò ý dt. Nói cái ý định hay ý muốn mình ra hoặc ra vè ở mắt, ở khóé miệng với cái ý đó: *Bè tò ý hãi lòng.*

tò láo tr. Té láo, chuyện mình nói láo tình-cờ bị phơi bày ra: *Bị tò láo, hêt làm tòn.*

tò lòng dt. Bày tò nỗi lòng, nói ra tình-sý: Không biết làm sao để tò lòng trong-trắng mình ra // Rò lòng, hiểu biết cho: Ai tò lòng trong-sách của mình?

tò lời dt. Bày lời, nói ra: *Tò lời thiệt hơn.*

tò mắt tt. Clg. Tò con mắt, có cặp mắt thấy rõ: *Tò mắt đọc giùm coi trong ấy nói gì.*

tò mặt tt. Vè-vang, rõ-ràng, dám ngược mặt ngó mọi người: *Ghé vai gánh dở san-hè, Sao cho tò mặt mới là trưởng-phu CD.*

tò-phân dt. X. *Phân-tô.*

tò ra dt. Nói rõ ra: Nhờ nó tò ra mình mới hiểu câu chuyện // Ra vè, cố làm cho người ta hiểu mình: *Tò ra ta đây lâm! Tò ra người sành đời.*

tò-ràng tt. Sáng-sủa, rạng ngồi: *Chêng chუi đê vây lu-li, Chùi ra tò-ràng thua gi thuỷ-tinh CD.*

tò-rõ dt. Rõ-ràng, tò-rõ, không úp mở, không che lấp: *Chuyện tò-rõ như ban ngày; Nói cho tò-rõ.*

tò tai tt. Thính tai, đầu tiêng nhỏ cũng nghe

được rõ-ràng: *Cià mà cùa tò tai.*

tò tình dt. Bày rõ tâm-tình, sự-linh: *Tò tình thân-mặt, tò tình quyến-luyến* // Nói rõ tình yêu của mình ra với người mình yêu: Hình như nó có tò tình với con nợ rồi. **tò-tường** trt. Rõ-ràng, tò-tường, không giấu-giếm hay úp mở chi cả: *Nói cho tò-tường, hiều tò-tường hết tự-sự.*

tò thiệt dt. Nói rõ sự thật ra: *Tò thiệt đều đuôi mọi việc.*

tò trăng tt. Có trăng tò: *Đêm nay tò trăng, chắc bọn trộm không dám làm ăn đâu.*

tò trời tt. Nói ban đêm mà nhỡ có trăng hay sao nhiều nén sáng: *Lúc nào tò trời thì cua ớp.*

tò vè dt. Ra vè, không nói nhưng cố tò cho người ta hiểu ý mình bằng vè mặt: *Tò vè không bằng lòng; tò vè sung-sướng.*

TQ-MQ trt. Clg. Lợ-mợ và Tò-mò (nghĩa trước), bộ lòn đùng mà đi hoặc mà kiêm vật chi trong đêm tối: *Nửa đêm nửa hôm mà tò-mợ đi đâu?*

TOA dt. Giấy kẽ từng món: *Biên toa, ra toa.*

toa ăn dt. Clg. Thực-đơn, bản kẽ các món ăn sẽ dọn ra; bản kẽ tết-cả món ăn trong tiệm để khách chọn.

toa hàng dt. Clg. Hoá-đơn, giấy kẽ từng món hàng và giá tiền.

toa thuốc dt. Giấy do thầy thuốc biên từng món thuốc, cân lượng và cách dùng sau khi khám bệnh (ordonnance) // Giấy in sẵn cắp trong hộp thuốc kẽ rõ tính - chất thứ thuốc và cách dùng (prospectus).

TOA dt. Thùng đựng thóc rộng miệng hép đáy trong cái máy quạt thóc.

TOA dt. Chỗ có ống khói bếp để khói bốc lên.

TOA dt. Clg. Goòn, mìn: xe lửa (hoè), chở hành-khách hay hàng-hoá (wagon).

toa cần-trục dt. Toa có cái cần-trục đỡ kèo đỡ nặng lên xuống (wagon grue).

toa có hàng dt. Toa cắt hàng-hoá lên rồi, được khoá lại (wagon chargé).

toa chuyên-nhất dt. Toa riêng của nhân-viên hoá-xí ngồi (wagon spécialisé).

toa dành Riêng dt. Toa trang-hoàng đẹp dành riêng cho phái-đoàn hay nhân-viên cao cấp chánh-phủ (wagon réservé).

toa dàn dt. Toa không, kéo theo xe để giữ thẳng-bằng cho chuyến xe chở nhẹ (wagon festé).

toa đây dt. Toa đầy hàng, không nhận thêm
để dọc đường (*wagon plein*).

toa được báo trước dt. Toa quan-trọng, có
chỗ nhán-viên cao-cấp chánh-phủ, đoàn quan-
nhân hoặc vũ-kí, báo trước các ga hay đê
tù-chức phòng-vệ (*wagon préavisé*).

toa hàng ăn dt. Toa có bán cơm và nước
uống (*wagon restaurant*).

toa hợp-tài dt. Toa chở cà hành-khách và
đô-vật (*wagon mixte*).

toa lạnh dt. Toa có máy điều-hoa không-khí
(*wagon isotherme*).

toa loại dt. Toa hư, hết dùng được, bị loại
ra (*wagon réformé*).

toa phát hàng dọc đường dt. Toa chở hàng
gởi có địa-chi các ga giữa, dọc theo đường
xe chạy, để tiện việc xuống hàng các ga ấy
(*wagon distributeur*).

toa thành dt. Toa có bốn tuồng thấp, không
mui, để chở đá, sỏi, cát (*wagon tombereau*).

toa thâu hàng dọc đường dt. Toa còn
trống, dành riêng việc nhận hàng ở các ga
dọc đường (*wagon collecteur*).

toa thâu phát hàng dọc đường dt. Toa
hỗn-hợp, nhận lên và phát xuống những
hang - hoá dọc đường (*wagon collecteur-
distributeur*).

toa trần dt. Toa không mui không tuồng,
dùng chở gỗ súc.

TOA dt. Mi, mày, tiếng gọi ngay người
trang lứa hoặc nhỏ tuổi hơn, cách thân-mặt
(*toi*).

TOA dt. Mưu-lớp, làm mưu làm lớp, xúi
giục: *Điều-toa*.

toa-rập dt. Đồng-ý mưu-lớp với nhau trong
việc có lợi cho bọn mình, có hại cho người:
Hai người toa-rập cáo gian người ta.

toa-tụng dt. Xúi biếu chuyện thưa kiện.

TOÀ dt. Chỗ ngồi lòn-nghiêm: *Toà sen II (R)*
a) Ngôi, tiếng gọi cái nhà to: *Dạo chơi
quán cũng như nhà, Lều tranh có nghĩa
hơn toà ngói cao II b)* Dinh-thự, sở nhàn-
nước: *Toà bối, toà hành-chánh II c)* Toà - án
gọi tắt, nơi xử kiện: *Giải toà, hầu toà, kiện
ra toà, phiên toà II b)* Thẩm-phán, các vị ngồi
xử án: *Quan toà, ông toà*.

toà-án dt. Ngôi nhà dành cho các ông toà xử
kiện: *Toà-án dân-sự, toà - án binh II (R)*
Dinh-sở thuộc bộ Tư-pháp, lo điều-hành mọi
thủ-tục và cấp-phát giấy-tờ về pháp-lý, v.v...

toà-án binh dt. X. *Toà-án quân-sự*.

toà án hành-chánh dt. (*Pháp*): Cơ-quan

xét-xử sơ-thầm các vụ đòi bồi-thường liên-
quan đến các pháp-nhân hành-chánh; các vụ
xin thù-tiêu các quyết-định hành-chánh có
tính-cách cá-nhân liên-quan đến tình-trạng
hành-chánh của các viên-chức; những vụ
kiện về các cuộc tuyển-cử ở cấp tỉnh, quan
hay xã; các vụ kiện về mọi vấn-dề thuế-
khoa trực-thu.

toà-án lao-động dt. Cơ-quan xét xử các vụ
tranh-chấp lao-động.

toà-án lương-tâm dt. Lương-tâm nghiêm-
khắc của mỗi người đối với những việc làm
trái lẽ phải, trái luân-thường đeo-đức của
mình: *Đề cho toà-án lương-tâm anh nó
xét-xử*.

toà-án nhân-dân dt. Phiên toà đặc-biệt ở
những vùng tự-trị hay xe thành-thị, do dân-
chúng bầu ra xét-xử những vụ án có tính-
cách xã-hội.

toà-án quân-sự dt. (*Pháp*): *Cig.* Toà-án
binh, gồm vị Hội-thầm toà thương-thầm làm
Chánh-thầm và bốn quan-nhân nếu bị-can từ
thiểu-tá trở xuống; từ trung-tá đến đại-tá thì
Chánh-thầm phải là Chánh-án toà thương-thầm;
từ thiếu-tướng sáp lên thì Chánh-thầm
phải là Chánh-nhất toà thương-thầm;
về Phụ-thầm quân-nhân, nếu bị-can là hạ-sĩ-
quan, phải có một thiếu-tá, một đại-úy, một
trung-úy và một hạ-sĩ-quan; nếu bị-can
là sĩ-quan, các phụ-thầm phải là sĩ-quan cao-
cấp hơn, chuyên xét-xử những vụ án quân-
nhân phạm-pháp và các vụ vi-phạm đặc-biệt
phía dân-sự do pháp-luật giao qua như các
hành-dộng có phương - hại đến an-ninh
quốc-gia (nội và ngoại); bên án khi được
phán-quyết, chỉ được kháng-cáo lên toà Phá-
án chứ không lên toà Thương-thầm được.

toà-án quân-sự đặc-biệt dt. (*Pháp*): Toà
án có tính-cách cấp-thời và lưu-động, xử
ngay tại toà-án nơi xảy ra vụ phạm-pháp,
can-phạm không được hưởng trường-hợp
giảm-khinh, cũng không được thương-tố lên
toà Phá-án; riêng những can-phạm bị tử-
hình, sẽ hằng-quyết liền tại chỗ, khi đơn xin
ân-xá bị bác.

toà áo đỏ dt. X. *Toà Thương-thầm*.

toà bối dt. Dinh quan Bối-chánh thời quân-chủ
nước Việt-nam // Dinh viên chủ tinh thời
Pháp-thuộc ở miền Nam // *Cig* Tỉnh-đường
hay toà hành-chánh tinh, nơi làm việc của
Tỉnh-trưởng và các ty trực-thuộc.

toà dân-sự sơ-thầm dt. (*Pháp*): Cấp toà
trên toà Hoà-giải, xét xử những vụ và dân

sự (việc hộ).

toà hành-chánh dt. X. **Toà bđ** // Các định
Quận-trường ở tinh và đô-thành, lo việc
hành-chánh ở quan minh.

toà hình dt. Tiếng gọi sở Giáo-nghiệm thời
Pháp-thuộc, nơi chụp ảnh, lăn toy và ghi
các dấu riêng trên mặt của tất-cá người
mới bị bắt và sắp đưa ra toà, giữ hồ-sơ
lý-lịch của tất-cá công-dân và lo việc giáo-
nghiệm.

toà hình dt. (Pháp): X. **Toà Hình-sự sơ-
tham.**

toà hình-sự sơ-thẩm dt. (Pháp): Clg. **Toà**
Tiêu-hình, cấp toà trên toà Vi-cảnh, xét-xử
các vụ về hình-sự cả tiêu-hình lẫn đại-hình;
khi xử các vụ đại-hình, ngoài thành-phán
thường (X. **Toà Sơ-thẩm**) còn có hai phụ-
thẩm để cùng biểu-quyết với Chánh-án,

toà hoà-giải dt. (Pháp): Clg. **Toà Tep-tụng**,
cấp toà dưới hết, chuyên xử những vụ lật-
vết vở mặt dân-sự (hộ) do Cảnh-sát-trưởng
đưa đến, lập các công-chứng-thư về hộ-tịch và
sẽ gọi là toà Vi-cảnh khi xử những vụ về
hình-sự.

toà hoà-giải rộng quyền dt. (Pháp): Cấp
toà Hoà-giải ở tinh, quyền-hành như toà
Sơ-thẩm nhưng chỉ có một thẩm-phán kiêm
ba chức: Biện-lý, Dụ-thêm và Chánh-án.

toà phá án dt. (Pháp): Cấp toà trên toà
Thượng-thẩm gồm một ban Hình-sự và một
ban Dân-sự, chuyên xét về mặt hình-thúc
và thủ-lục các vụ án đã xử ở toà Thượng-
thẩm mà đương-sự hay Công-tố-viện chống
án, không cần biết việc ưng hay oan, nặng
hay nhẹ; dấu trong trường hợp nào cũng
không kết một bản án mà chỉ hoặc y án
tù Thượng-thẩm hoặc giao lại toà này xử
lại, với một thành-phần khác.

toà sơ-thẩm dt. (Pháp): Cấp toà trên toà
Hoà-giải, Lao-động và Vi-cảnh, khi nhóm
xử những vụ về dân-sự (việc hộ) thì gọi
tù Dân-sự sơ-thẩm, khi xử về hình-sự thì
gọi toà Hình-sự sơ-thẩm, gồm ông Chánh-
án, Biện-lý hay phó Biện-lý thay mặt Công-
tố-viện mà buộc tội và lục-sự giữ bút-lục,
cũng xử những tội về đại-hình mỗi tam-cá-
nguyệt một lần, nhưng thành-phần toà có
thêm hai vị phụ-thẩm.

toà teps-tụng dt. (Pháp): X. **Toà Hoà-giải.**

toà tiêu-hình dt. (Pháp): X. **Toà Hình-sự**
sơ-tham và toà Sơ-thẩm.

toà thượng-thẩm dt. (Pháp): Cấp toà trên

toà Sơ-thẩm, xét lại các vụ án đại-hình,
tiêu-hình và dân-sự (việc hộ) đã xử ở toà
Sơ-thẩm mà đương-sự hay Công-tố-viện
chống án; không nhận xử một vụ án nào
lần đầu-tiên được đưa ra toà cả.

toà vi-cảnh dt. (Pháp): Tức toà Hoà-giải,
xử những vụ án hình-sự về mặt vi-cảnh gồm
cô Chánh-án (tức Thành-phán toà Hoà-giải),
một cảnh-sát-trưởng, thay mặt Công-tố-viện
và lục-sự giữ bút-lục.

TOÀ tr. Bành, keng, each ăn-mặc sang-trọng :
Ăn-mặc rất toà.

toà-khang tr. Nh. Toà : Ăn-mặc toà-khang //
Rộng-rõ, hào-phóng : **Ăn-ở toà-khang //**
Phách-lối : **Ăn-nói toà-khang.**

**toà-tuý dt. Sứa-soạn, làm tốt, chung-diện thanh
hính.**

**TOÁ tr. Choá, hoa lén, không thấy rõ : Tep-
toá.**

**toá-hoá tt. Choá mắt, hoa mắt, không thấy
chi cả : Bị một đấm vô mặt, toá-hoá.**

toá-hoá tam-tinh tt. Quá toá-hoá.

toá-hoá tr. Vỡ ra, tan ra : Chạy toá-hoá //
Túi-tụi, vỡ lõi ra : **Toá-hoá, không có chi cả.**

**TOÀ dt. Túa ra, toé ra, bay nhẹ và tung ra
khắp nơi : Mít-mù khói toá lửa hương,
Không ai tin thấu cho tướng dẹ em CD-
toá ý dt. Mở rộng ý-túi, cho len rộng ý mình
ra : Nấm vừng nguyên-tắc rồi toá ý ra
nhieu vấn-dề liên-quan.**

**TOÀ dt. Khoá chặt, đóng lại, ví lịt : Cương-
toả, giái-toả, kiềm-toả //** dt. Ông-khoá, lôi-
tói : Vô vô thiết-toả nồng lưu khách.

**toà cảng dt. Đóng cửa biển lại, ngăn chặn
cửa biển, không cho tàu vỡ ra : Bố quan
toả cảng.**

toà-cốt dt. Xương gò mề.

toà-thực dt. Ông-khoá và chìa khoá.

TOÀ dt. Bè gãy ; hư chuyen.

toà chí dt. Thối-chí, ngã lòng.

toà-chiết dt. Bè gãy, đập tan // (B) Bô dở,
buông xui : Bị thất-bại nhiều phen mà không
toả-chiết.

toà nhục tt. Bị làm xấu, bị sỉ-nhục.

TOÀ tt. Nát, vụn, lắt-nhắt.

toà-sự dt. Chuyện nhỏ-nhặt không đáng.

toà-tiết tt. Nhỏ-mọn, vụn-vặt, không đáng gì.

toà-toả tt. Nh. Toà-tiết // tr. Vết-vanh : **Ngô**
toi-toái.

TOA dt. Ngồi: *An-toạ, bân toạ* // Buộc tội, điều-khiên: *Chù-toạ* // dt. Vị-trí: *Toạ-dô*.

toạ-cốt dt. Xương bàn toạ, xương đít.
toạ-dịch dt. Việc làm có chỗ nhút-dịnh, không phải đi đây đi đó (*service sédentaire*).
toạ-dục dt. Nằm chỗ, nằm bếp, đê con.

toạ-dâng dt. Đèn châm, đèn đê bàn: *Đèn toạ-dâng*.

toạ-dô dt. Bề dài của hai đường thẳng bắt từ điểm căn-cứ đi tới, một đi ngang, một đi dọc, dùng định vị-trí một điểm nào đó trên không-gian hay trên mặt phẳng (*coordonnées*).

toạ-dô chân-thực dt. (chm): Toạ-dô thực-sự, không bị hiệu-chính vì những sai-suất của một hệ-thống trắc-lượng (*coordonnées intrinsèques*).

toạ-dô vuông dt. (chm): Toạ-dô vị-trí lẽo theo hai đường trực giao thẳng góc (*coordonnées rectangulaires*).

toạ-hoạ-khí dt. (chm): Máy hoạ dùng để ghi mao lẹ vị-trí các điểm trên một tờ bản-dô, theo số toạ-dô của các điểm ấy (*coordinate-graphie*).

toạ-hường dt. Ngồi không mà hưởng: *Toạ-hường kỳ thành* (Lợi-dụng công-la người khác).

toạ-khách dt. Người khách đang ngồi chờ.

toạ-lạc dt. Nằm tại, ở tại, nói về một bết-dộng-sản ở tại đâu: *Sở đất ấy toạ-lạc tại lòng Giáp, tờ thứ 2*.

toạ-nghiệp dt. Nghề-ngniệp làm một nơi nhất định, không đi rong chở này chở kia (*profession sédentaire*).

toạ-phép dt. Phạm pháp, mắc tội.

toạ-tinh dt. Tính-chất sự-vật ở yên một nơi, không dời chỗ (*sédentaire*).

toạ-thẩm dt. (Pháp): Ngồi xử án: *Không hiều phiên tòa này do vị nào toạ-thẩm*.

toạ-thị dt. Ngồi nhìn, không can-thiệp, không dry vào: *Điểm-nhiên toạ-thị* (Làm thính ngồi ngó).

toạ-thiền dt. Ngồi làm thịnh tưởng-niệm theo phuơng-pháp thày tu Phật-giáo.

toạ-thực dt. Ķ không mà ăn: *Toạ-thực sơn băng* (Ķ không mà ăn thì núi cũng phải lò).

toạ-thương dt. Mua bán có tiệm-tùng hay co-sở nhất-dịnh.

toạ-trực dt. (chm): Đường thẳng có định-hướng và phân-dộ dùng xác-định vị-trí một

dième đối với dième căn-cứ nằm trên trục (*axe des coordonnées*).

toạ xuồng dt. Rùn xuồng, ngồi xuồng thình-linch, một thế vỗ: *Toạ xuồng quất chun dịch*.

TOÁC trt. Tết re, bét re, banh rộng ra: *Hé toác cái mõm, mở toác cánh cửa, toác hở-khâu tay*.

toác-hoác trt. Clg. Toang-hoác và toàng-hoặc, bét rộng ra, banh ra cà: *Hé họng toác-hoác, đê cửa toác-hoác*.

TOẠC trt. Tết, toác, rách đường dài, banh rộng ra: *Rách toạc, vỡ toạc, xé toạc, toàng-toạc, tuêch-toạc; Đổng bẹc đâm toạc tờ giấy tng*.

toạc-hoặc trt. Nh. Toéc-hoéc.

toạc móng heo trt. X. Nói toạc móng heo.

TOÁI tt. Vụn-vặt, phiền-phức: *Phiển-toái, tể-toái*.

toái-tế tt. Vật-vanh, nhô-mọn.

toái-vụ dt. Việc nhô-mọn, chuyên vặt.

TOẠI tt. Thỏ, hổ, hãi lòng, vừa ý: *Công thành danh toại; bán-thân bất-toại*.

toại chí tt. Phi chí, thoả chí, đúng với ý chí nuôi-dưỡng từ lâu: *Toại chí nэм-nhi*.

toại ý tt. Vừa ý, đúng với ý muốn: *Đã toại ý rồi thì không cần đòi hỏi chi nữa*.

toại lòng tt. Clg. Toại tâm, vừa lòng, sung-sướng trong dạ: *Có qua có lại, mới toại lòng nhau tng*.

toại nguyên tt. Thỏ nguyên, đúng với ý mong-mỗi, với lời uớc-nguyên: *Biết bao giờ cho toại nguyên*.

toại-tâm tt. X. Toại lòng.

TOAN trt. Ráp, sắp-sửa, định làm: *Lo toan, liệu toan; Cung toan sống thác với tình cho xong K* // Tín-nhìn trước coi sê làm gì: *Chim kêu vươn hú da-doan, Trống vòm nhát-thúc, anh toan lè nèo? CD* // Uớm, gần, sắp: *Trai ba mươi tuổi đang xuân, Gái ba mươi tuổi đã toan về già CD*.

toan-dịnh dt. Định-liệt, tính đâu đó xong-xuôi rồi nhút-dịnh làm: *Mất mấy ngày đã toan-dịnh việc đó*.

toan-dương dt. Lo cách trở-dương, đối-phó: Việc của mình, dẫu khó mấy cũng phải toan-dương.

toan-liệu dt. Lo liệu trước, nghĩ coi phải làm gì đây: *Chim bay về núi tối rồi, Anh không toan-liệu còn ngồi chi đây? CD*.

toan-lượng dt. Tính coi sức mình có khem

nồi không : *Toan-lượng súc minh.*
toan mưu dt. Lô mưu-chước, tính coi phai làm cách nào : *Toan mưu đánh-dò kẽ thò-toan-tính* dt. Nh. Toan-liệu.

TOAN tt. Chua, vị chua : *Nước cường-toan* (acet) II (B) Chua-xót, đau-khổ : *Mùi tân-toan.*

toan-dịch dt. Nước chua từ lá-lách chay qua bao-lú (dẹ-dày) có tác-dụng giúp mèu tiêu-hoa đỡ-ăn.

toan-hàn tt. Nghèo-nàn, túng-rối.

toan-hoài tt. Chua-xót trong lòng.

toan-khổ tt. Chua và đắng li dt. Sự vất-vã, cực-khổ : *Nếm nhiều toan-khổ.*

toan-liêm tt. (Đy) : Chua và quánh lại.

toan-sở tt. Đau-đớn khổ-sở.

toan-táo dt. Thủ trái táo chua, hột sao đèn là vị thuốc giúp ngủ yên.

toan-tâm dt. Lòng đớn-đau chua-xót.

toan-tân tt. Chua cay // Chua-xót và cay-đắng trong lòng.

toan-thảo dt. (thực) : Loại cỏ nhỏ, lá nhọn như đầu mũi tên nhưng mềm, vị chua, hoa nhỏ màu hường, có thè nấu canh ăn : (*Rumex acetosella*).

TOÀN bt. Clg. Tuyễn, trọn-vẹn, cả thảy, đầy-đủ : *An-toàn, bão-toàn, châu-toàn, hoàn-toàn, kiêm-toàn, song-toàn, vạn-toàn, vẹn-toàn; toàn người hay chữ; cái rương đựng toàn sách vở.*

toàn ban dt. Nguyên một uỷ-ban : *Toàn ban tri-sự đều từ chức* II (lóng) Tất-cả đèo lép trong gánh : *Đêm nay, toàn ban đều thủ-ban.*

toàn-bị tt. Vẹn-vẽ, đầy-đủ : *Nghĩa nhân toàn-bị.*

toàn-bích dt. Viên ngọc nguyên-lành II (B) tt. Đầu-dận, không chỗ chê : *Bài thơ toàn bích, văn-chương toàn-bích.*

toàn-bộ dt. Nguyên bộ, đủ pho : *Bán toàn-bộ chó không bán lẻ từng cuộn.*

toàn-cầu dt. Toàn-thể địa-cầu, tức khắp thế-giới, đủ các nước trên mặt đất : *Địa-dư toàn-cầu, vô-dịch toàn-cầu* II tt. (lóng) Hơn hết, không ai bằng : *Hay toàn-cầu, ngon toàn-cầu, rẻ toàn-cầu.*

toàn-công tt. Trọn công-lao : *Tính toàn-công.*
toàn-dân dt. Tất-cả dân-chúng : *Ý-nghịen của toàn-dân.*

toàn-diện bt. Nguyên bộ mệt, đủ mọi mệt :

Chiến-tranh toàn-diện.

toàn-dò dt. Bán-dò nguyên một làng hay một khu-vực lớn, chưa chia thành manh, thành thừa (*plan général*).

toàn-dò sơ-lược dt. Bán-dò vê sơ-sài nguyên một làng hay một khu rộng, không có ranh mỗi thừa, ni tắc cũng không đúng (*croquis général*).

toàn-gia tt. Cả nhà, tất cả người trong nhà : *Toàn-gia tru-lyc* (Tội chết chém hết người trong nhà hồi xưa, kè cà dày-tớ).

toàn-giao dt. Tình bè-bạn vẹn-vẽ, không mèch bụng nhau.

toàn-hảo tt. Hoàn-toàn tốt : *Mọi việc toàn-hảo.*

toàn-hạt tt. Cả hạt, nguyên một hạt : *Toàn hạt đều ngập lụt.*

toàn-hương tt. Cả làng.

toàn-kỳ tt. Cả xứ, nguyên một xứ.

toàn khu tt. Nguyên một khu-vực : *Đại-diện toàn-khu.*

toàn là tt. Đều là, tinh là, tất-cả đều một thứ : *Trong bóp toàn là giấy cầm đỗ.*

toàn-lực dt. Tất-cả sức mạnh : *Đốc toàn-lực ra đánh.*

toàn-mẫn tt. Đầy-đủ, trọn-vẹn.

toàn-mỹ tt. Tốt đẹp hoàn-toàn : *Không có gì toàn-mỹ cả.*

toàn-năng dt. Tất-cả sự có thè được : *Đem toàn-năng phục-vụ.*

toàn-nhân dt. Người hoàn-toàn, đủ tu-cách, đức-hạnh : *Tú-đức toàn-nhân* II dt. Bảo-vệ dân.

toàn-những tt. Nh. Toàn là.

toàn-phần tt. Nguyên, đủ các phần : *Tú-tài toàn-phần.*

toàn-phúc tt. Hạnh-phúc hoàn-toàn II dt. Giữ nguyên hạnh-phúc.

toàn-quân dt. Tất-cả quân-đội : *Toàn-quân đều được ân-thưởng* II dt. Giữ vẹn cả binh lính.

toàn-quyền dt. Quyền-hẹn đầy-đủ : *Trao toàn-quyền cho ông ấy* II Người được trọn quyền thay mặt chính-phủ mình đề thương-thuyết với nước khác : *Toàn-quyền khâm-sai* II (thh) Chánh-soái, viên quan Pháp cao-trí cả xứ Đông-pháp xưa : *Toàn-quyền Pasquier.*

toàn-quốc bt. Nguyên cả nước, trọn một nước : *Hội-nghị toàn-quốc, vô-dịch toàn-quốc, chinh-phục toàn-quốc.*

toàn-sinh dt. Giữ cho còn mạng sống.

toàn-tài tt. Giới-giản đủ mặt: *Vân vỡ toàn-tài.*

toàn-tập dt. Nh. Toàn bộ.

toàn-tính dt. Giữ tính tự-nhiên trời phú cho toàn-tu-trí. Được tu-bô, sửa-chữa lại hết: *Bản-dồ lồng ấy đã được toàn-tu.*

toàn-thắng dt. Đạt-thắng, thắng hoàn-toàn ở các mặt trận: *Lú đầu, Nhựt toàn-thắng ở Thái-binh-dương II* Thắng với số bàn thắng, không bị gỡ lại bàn nào cả: *Hội tuyễn Việt-nam toàn-thắng với tỷ-số 3-0.* **toàn-thân** dt. Khắp cả thân mình: *Toàn-thân đau nhức.*

toàn-thế-giới dt. Khắp nước trên mặt đất: *Tin ấy được loan ra toàn thế-giới II (R)* Tất-cả người trên thế-giới: *Toàn thế-giới đều xúc-động.*

toàn-thể trt. Tất-cả mọi bô-phận: *Toàn-thể nhân-viên, toàn-thể công-nhân, toàn-thể đồng-bào.*

toàn-thị trt. Đầu là, tất-cả là: *Ở đây toàn-thị người tốt.*

toàn-thịnh tt. Hoàn-toàn thịnh-vượng: *Thời-kỳ toàn-thịnh của thơ mới.*

toàn-thiên trt. Nguyên-một thiên (sách hay bài văn): *Khảo-lược lại toàn-thiên.*

toàn-thiện tt. Tốt hoàn-toàn: *Đi đến chỗ toàn-thiện.*

toàn-thiện toàn-mỹ tt. Tốt đẹp hoàn-toàn.

toàn-thuỷ toàn-chung trt. Trước sau đều hoàn-toàn, vẹn-vẽ: *Ở cho toàn-thuỷ toàn-chung.*

toàn-trí tt. Cố trí-tuệ hoàn-toàn.

toàn-vẹn trt. Vẹn-vẽ, hoàn-toàn: *Lo đâu đó đều toàn-vẹn.*

TOÁN dt. Bọn, nhóm, tlop đông người: *Toán cướp, toán giặc, toán quân II (hẹp) Tù, bô-phận nhỏ trong một đội: Phân toán, trưởng-toán, toán Lý-thường-Kiệt, toán Quang-trung.*

TOÁN bt. X. Tính: *Toán cộng, toán đố, bài toán, bèn toán, phép toán, tính-toán II Lẽ tính, mưu-toán, trù-liệu, bối què: Toán âm-dương; mưu toán, thắn-toán.*

toán-bàn dt. X. Bàn toán.

toán-dề dt. Đầu dè bài toán, đầu dè bài học toán.

toán-học dt. Môn học tính với các con số.

toán-mạng dt. Phép suy đoán ngày sinh tháng đẻ dè tìm số-mạng người ta coi sống đến chừng nào, giàu nghèo ra sao.

toán-pháp dt. Phép tính.

toán-số dt. Nh. Toán mạng.

TOÁN-KÝ-SINH dt. (thực): Chùm-gòi, loài cây sống bám không có diệp-lục và dưỡng-liệu, hoàn-toàn do cây khác truyền sang, như các loại *Cuscuta, Belano-phora.*

TOÁN-LOẠN tt. X. Tán-loạn.

TOANG dt. Đoạn, khúc: *Một toang sắt.*

TOANG trt. Tung, rộng ra, bét ra: *Phá toang, nở toang, vỡ toang; Sóng mồng một khai lò tạo-hoa, mở toang ra cho thiêu-nữ rước xuân vào HXH.*

toang-hoá bt. Nh. Toác-hoá và Toàng-hoá.

toang-hoang trt. Nh. Tan-hoang: *Toang-hoang cửa nhà.*

toang-toang trt. X. Nói toang-toang.

toang-toàng trt. Ngeng-tàng, vụt-chẹc, ít dè-dặt: *Đèn-ông tĩnh-khí toang-toàng, Đèn-bà con gái giữ-giàng nết-na CD.*

TOÀNG-HOÁC trt. X. Toác-hoá.

TOÁT dt. Xuất ra, chảy ra: *Sợ toát mồ-hôi; mồi-hôi toát ra nhu tầm.*

toát-dương dt. Rịn ra chút mồ-hôi khi sắp chết.

toát-xì-cầu dt. (lóng): Chảy mồ-hôi ra (như cái bình đựng xì-cầu): *Mệt toát xì-cầu.*

TOÁT bt. Lượm-lặt, nhóm lại.

toát-hợp dt. Gom lại, vơ thành đống; lấy mỗi nơi một ít gom thành một mối.

toát-yếu bt. Tóm-lát lại, chọn lấy những điểm cốt-yếu: *Bài toát-yếu.*

toát khâu dt. Túm miệng lại.

TÓC dt. Lông mọc trên đầu người: *Búi tóc, chải tóc, đẽa tóc, gỡ tóc, hớt tóc, mái tóc, quấn tóc, sợi tóc, uốn tóc; Chør tóc kẽ răng; Nấm người có tóc chør ai nấm kẽ trọc đầu; Tóc dài thì tốn tiền dầu, Nào ai bén tóc đè đầu tro-tro CD.*

tóc bạc dt. Clg. Tóc bạc, tóc trắng, phần nhiều khi người đã già: *Da mồi tóc bạc.*

tóc bới dt. Clg. Tóc búi, tóc dài vẫn thành lọn to trên ót: *Tóc bới vén-vang.*

tóc búi dt. X. Tóc bới.

tóc cánh tiên dt. Tóc đèn-bà miền Nam xưa, bới ba vòng mít ngon, dưới có bánh-lái to giẹp: *Chị kia bới tóc cánh tiên, Chẳng chị đi nói một thiền sẽ mời CD.*

tóc con dt. Tóc ngắn nhỏ sợi mọc theo vành trán hoặc mọc lộn theo tóc dài: *Cạo chàng-*

màu, nhô tóc con; Tóc nhô không chừa
một sợi tóc con.

tóc đỏ dt. Tóc nhô sợi, ửng đỏ.

tóc đuôi gà dt. Tóc dày-bà miền Nam xưa,
bởi xong thả ngọn giồng lên: Chỉ kia bới
tóc đuôi gà, Nấm đuôi chỉ lại hói nhè chỉ
đâu CD.

tóc đuôi ngựa dt. Tóc dày-bà không dài lâm,
thắt chặt cho vồng ra sau đê khi bước đi,
nó vồng lên vồng xuống như đuôi con ngựa
đang té.

tóc đuôi sam dt. Tóc giòn bín (bím dài thê
lòng-thòng sau lưng, một thói lục người
Mân-chau).

tóc hạc dt. X. Tóc bạc (tiếng dùng với ý kính-
trọng người sống lâu).

tóc hoa-râm dt. Clg. Tóc muối-tiêu, tóc sợi
đen sợi trắng lộn-xộn, phần nhiều của người
trọng tuồi.

tóc mai dt. Tóc xù xuồng hai bên mảng-tang:
Có tui thì xem lấy mang, Người khôn
xem lấy hai hàng tóc mai CD.

tóc máu dt. Tóc của trẻ con mới sinh đã
luôn, chưa cao lân nào; tóc đỏ lộn theo tóc
đen; tóc ngứa // (R) Tiếng khinh-miệt người
còn trẻ, non dại: Chưa cao tóc máu mà
nói giọng người lớn!

tóc mây dt. Thú tóc to sợi: Chang-mây vồng
nguyệt có duyên, Tóc mây đơn sống tự
tiên non bồng // Tóc xanh như mây: Tóc
mây ruồm-rà.

tóc mệt dt. Thú tóc màu mệt, đen huyền.

tóc muối-tiêu dt. (lóng): X. Tóc hoa-râm.

tóc mượn dt. Chùm tóc kết chặt một đầu,
dùng bói (búi) dận cho đầu tóc to, đẹp:
Bói tóc mượn.

tóc ngắn dt. Tóc được hớt ngắn: Người
hớt tóc ngắn.

tóc ngứa dt. Clg. Tóc sáu, những sợi tóc
mành, hơi quăn, hoặc có đốm trắng, làm
ngứa da đầu: Nhô tóc ngứa.

tóc quấn dt. Tóc cuộn tròn tự-nhiên hoặc
được uốn (theo xưa, dày-bà có tóc quấn là
thô, xấu, có tính ghen; theo nay là đẹp,
văn-minh): Tóc quấn chải lược đồi-mồi,
Chải đứng chải ngõi, quấn vẫn hoàn quấn.

tóc rối dt. Tóc không được chải gỡ, doanh
nhau thành nùi: Đầu tang tóc rối (Xưa, lúc
đò tang cha mẹ, không được chải gỡ).

tóc sáu dt. X. Tóc ngứa.

tóc sương dt. Nh. Tóc hoa-râm (trắng lầm-

tắm như có những hột sương rơi trên tóc):
Còn ra khi đã da mồi, tóc sương K.

tóc tiên dt. (thực): Loại dây leo nhiều nhánh
quắn doanh lầy nhau, lá kép phiến mành có
nhiều khía hép và sâu, hoa đỏ, lá và đốt
ăn được (*Ipomoea quamoclit*).

tóc tiên nước dt. (thực): Loại có sống chìm
dưới mặt nước, lá nhỏ dài và yếu, bìa có
răng mịn, nhọn đầu, hoa đực mọc ở chóp
lá và nồi trên mặt nước, hoa cái có cộng
dài ở dưới mặt nước (*Vallisneria spiralis*).

tóc tơ dt. Sợi tóc và sợi tơ (B a) Chuyện
nhỏ-nhặt, ti-mì: Tóc tơ cẩn-vận tắc lòng
K // b) Kết tóc xe tơ nồi tơ, chuyện vợ chồng:
Một lời đã lỗi tóc tơ với chàng K.

tóc thè dt. Tóc dài bị hót bớt một chùm ở
ngọn khi thè-thở: Tóc thè đã chấm ngang
vai, Nào lời non nước, nào lời sắt son K
// (R) Tóc các cô gái chưa chồng, hót bằng
ngọn và thả xấp-xỉ sau lưng: Còn đê tóc
thè.

tóc trán dt. Tóc ngắn lơ-thơ trên trán: Tới
đã biết vợ anh rỗi, Quần-quần tóc trán là
người hay ghen CD.

tóc trứng dt. Tóc có nhiều mụt cứng mọc
dài theo sợi.

tóc uốn dt. Tóc được uốn quăn.

tóc vàng dt. Tóc ửng màu vàng lợt.

tóc vắn dt. Tóc dày-bà miền Bắc, được vắn
chặt thành một tao rồi quấn quanh đầu.

tóc xé dt. Clg. Tóc xoã, tóc thô sau lưng,
không bối (búi), không vắn lên: Bó tóc xé.

tóc xanh dt. Tóc đen của người còn trẻ:
Tóc xanh, nanh sắc; từ tóc xanh tới đầu
bạc.

tóc xoã dt. X. Tóc xé.

TÓC-MẠCH tt. Tò-mò, thó-méch, tinh
người hay đòn ngó, lục-lẹo, tinh hiếu: Tinh
tóc-mạch; cái dứa tóc-mạch.

TOE-TOE trt. Tiếng kèn: Bóp kèn toe-toe.

TOE-TOÉT trt. Nh. Tích-toát: Ăn trầu toe-
toét; Miệng cười toe-toét // Ngoe-ngoài,
bộ dì xuôi một mạch, không ngó lại: Minh
kêu mè nó bò dì toe-toét.

TOÈ tt. Clg. Toè, rè ra, xoè ra: Cây chồi
toè ra, ngồi bút toè ra.

TOÉ trt. Tung vãi ra tú phise, không gọn:
Nước chảy toé ra, trầu bay toé, rơi tung-
toé.

toé-le trt. Tá-sus, cùng khớp: Văng toé-le,
rai toé-le.

TOÈ tr. X. Toè.

TOEN-HOËN tt. Túm lại, nhô gọn: *Mięng lợ toen-hoën; Kẽ hầm rêu mốc tro toen-hoën; Luồng gió thông reo vỗ phép-phòn* HXH.

TOÉT tt. X. Tét // X. Bét.

toét mệt tt. X. Bét mệt.

TOÉT tt. Quê-mùa lân-thần: *Lý-Toét.*

TOET trt. Bẹt ra, giật ra: *Nhò toet mệt cái.*

TOI tt. Chết dịch, chết vì một chứng bệnh hay lây (súc-vật): *Chếttoi, gètoi, mèctoi; Lợn lành chửa lợn tai* II (lóng) Tiếng rú: *Đỗ mèctoi; thảngtoi nầy* II (R) Phí, uồng: *Côngtoi, tiềntoi.*

toi công trt. Uồng công, phí công vô-ích: *Rõtoi công!*

toi cơm trt. Uồng cơm, nuôi vô-ích: *Nuôi nótoi cơm.*

toi tiền trt. Uồng tiền, mảl tiền, xài cách vô-ích: *Đỗtoi tiền cὸn bị chê dại.*

TÒI dt. Thà, trỗi, ló sa, lá lén: *Từ dưới nước tòi lén.*

TÓI dt. Clg. Lòi-lói, dày xích sắt, dày đỏi to: *Lấy tái buộc thuyền* II dt. Buộc, cột: *Tói thuyền lại* (với lòi-tói).

TÒI dt. (thục): Clg. Toán, bụi nhỏ lá dài, dày, hơi mốc, cù dở, phơi, khô thì trắng, gồm nhiều tôm đầu dính lẹi, mùi nồng, vị cay, dùng làm gia-vị (*Allium sativum*) II (lóng) Búi tóc nhỏ: *Đầu cỏ cù tói.*

tói chua dt. Cù tói ngâm giấm làm dus chua, **tói** **Hè-châu** dt. Thứ tói ở Nam-dương, thường được ví cách khô-hài với búi tóc đàn-ông.

tói lói dt. Clg. Ô-toán, thạch-toán, lão-nha-toán và thuỷ-me, bụi to do bẹ lá ôm lại, lá dài lối 80 cm, rộng 7 cm, cù trắng to, hoa trắng thơm; lá được dùng đâm dặt súng, trộc (*Crinum latifolium*).

tói át dt. Tỏi dâm lận với át: *Nước mắm tỏi át.*

tói tây dt. Büi nhỏ lá dài lối 40 cm, rộng 25 mm, cù nhỏ hơi dài, trắng cù lá lắn cù, được dùng làm thức ăn (*Allium porrum*).

tỏi tươi dt. Büi tỏi còn non, nhô ăn tươi, cù lù lắn còng và ló.

TOM dt. Clg. Tóm, thau nhặt: *Tom hết sách vở* II (truyện) Thư, làm phép tóm giữ, hại người: *Bịtom, dâytom, cộttom.*

tom-góp dt. Gom-góp lại một nơi: *Tom-góp*

quần áo, gom-góp tiền của.
tóm lưỡi câu dt. Cột tóm đầu lưỡi câu.

TOM trt. Tiếng trống chờ: *Tom, tom, tom*, **tom chát** trt. Một tiếng đánh vào mặt trống, một tiếng đánh vào thành trống: *Tom chát* II (R) Đì chơi nhà cờ đào: *Đì tom chát.*

TÒM trt. Ủn, bòn, tiếng vật nặng rơi xuống nước: *Nhảy tòm xuống sông.*

TÒM-TEM dt. Gặn-gũi, ăn-näm, bày việc gió-tráng: *Đương con lừa tắt cơm sôi, Lợn kêu, con khóc, chõng đòi tòm-tem CD.*

TÓM bt. Clg. Túm, bắt lấy: *Mới tóm được tên mòc túi* II Ăn-trộm, ăn-cắp, vơ-vét: *Chúng vồ tóm hết áo, quần* II Tom-góp, thau nhặt: *Nái tóm lại* II Thắt vòng buộc chặt cái đót lưỡi câu: *Tóm lưỡi câu.*

tóm câu dt. X. Tom lưỡi câu.

tóm gọn bt. Thúc nhặt lại, bỏ bớt các chi tiết rườm-rà: *Tóm gọn câu chuyện.*

tóm lược bt. Ké sơ-sài những điều chính: *Tóm lược bài văn.*

tóm-tắt bt. Ké vắn-tắt những đoạn cốt-yeu: *Tóm-tắt lại; nái tóm-tắt.*

TÒM trt. Clg. Túm hay Trüm, X. Tòm.

TON dt. (lóng): Tóm, ăn-cắp: *Nó ton mồi cây bút máy của tôi* II Cầm, thè: *Đem ton cái xe đẹp lấy tiền xài* II Làm chuyện mờ-ám.

ton-hót dt. Clg. Ton-ngót, nói thêm nói bớt, nói cách khéo-leo để nịnh: *Ton-hót với chủ.*

ton-lót dt. Lo-lót, đút-lót, hối-lộ: *Kiếm người ton-lót dặng-xin vớ làm.*

ton-ngót dt. Ton-hót.

TON-TON trt. X.Lon-ton : *Chạy ton-ton về nhà.*

TÒN-TEN trt. Lòng-thòng, lùng-lùng: *Dính tòn-ten, deo tòn-ten* II Ti-ti, tiếng chõ bạn (vừa nói vừa lẩn lẩn bàn tay): *Tòn-ten!* Mè di rồi, tòn-ten, tòn-ten!

TONG dt. Gày cùm mà cao: *Gày tong, ôm tong* (như con cà-tong).

tong-teo tt. Ôm tong ôm teo nói thúc, què ôm (gầy): *Bộ tong-teo mà nói giỏi!*

tong-tát tt. Nh. Tong-teo.

TONG-TÀ trt. Tất-tà, lột-dật: *Đi tong-tà kèo tối.*

TONG-TÔNG trt. Tiếng nước chảy: *Chảy tong-tòng.*

TÒNG dt. (thục) Clg. Tùng, cây to cùng loại với thông, lá quắn-quý: *Đỗ-tòng, kim-tòng, vạn-niên-tòng;* Ông tiên ngồi dyo-eo

tòng. Phản-phản râu bắc, lạnh-lùng ông tiên
CD II (B) Khi-tiết cao-thượng : Trương-phu-tòng.

tòng bá dt. Clg. Tùng bách, cây tòng và cây bá, hai giống cây đều sống lâu và gỗ cứng : Có giò lung mới biết tòng bá cứng, Có ngọn lửa lùng mới rõ thíc vàng cao CD I (B) Khi-tiết cứng-cỏi, cao-thượng : Tu hàn tri tòng bá chí tâm (Gặp năm lận mới biết lính cây tòng cây bá, tức có hoen-nen mới biết sức chịu đựng của người).

tòng-cúc dt. Anh em bạn.

tòng-chì dt. Nhựa thông.

tòng-hương dt. Mù (nhựa) vàng trong cây tòng (thông) chảy ra.

tòng-lâm dt. Rừng tòng, rừng thông.

tòng lộc dt. Cây tòng và con nai, ánh con nai đứng dựa cội tòng, một cảnh nên thơ của người Tàu : Bức tranh tòng lộc.

tòng-quân dt. Tiếng gọi chung cây cao bóng cỏ II (B) Người có thể-lực (thường là đàn ông) có thể che-chở kè yếu : Nghìn lền nhở bóng tòng-quân, Tuyết sương che-chở cho thân cát-dắng K.

TÒNG bt. Clg. Tùng, theo, nghe theo, dựa vào : A-tòng, phu-tòng, phục-tòng, tuỳ-tòng, tam-tòng, thỉnh-tòng; Tại-gia-tòng-phu, xuất-giá-tòng-phu, phu-tử-tòng-tử II Clg Tùng, họng sau bè con chí-thân một bực II Từ đây trở về trước hoặc sắp về sau.

tòng ác dt. Vẽ bờ với kẻ ác, hùa theo việc gian ác.

tòng cỏ dt. Theo xưa, không cài-cách : Tục-lệ đám mả đám cướp, người mình còn tòng cỏ nhiều lắm.

tòng chí dt. Đi theo, nương theo.

tòng-chinh dt. Nhập vào đoàn quân đi đánh giặc : Nhập ngũ tòng-chinh.

tòng-chính dt. Ra làm quan, vô làm việc nhà nước.

tòng-chúng dt. Ngả theo phía đông người.

tòng-dệ dt. Em con nhà chủ.

tòng-giá dt. Theo tỷ-lệ cho tương-xứng ; Thuê thâu tòng-giá (droits proportionnels).

tòng-hình dt. (Pháp) : Ám phu, hình-phạt phu, thêm vào hình-phạt chính như : Tiền vẹt, biệt-xứ, tịch-biên giao-sản v.v...

tòng-học dt. Theo học ở trường nào, tại đâu, v.v...

tòng-huynh dt. Anh con nhà bác.

tòng-huynh-dệ dt. Anh em chú bác.

tòng-mạng dt. Theo mạng lịnh, vâng lời sai-khiến.

tòng-ngũ dt. Nhập ngũ, đăng lính.

tòng-nhất-nhi-chung dt. Giữ tiết trọn đời, không lấy ai làm chồng nữa sau khi chồng chết.

tòng-phạm dt. (Pháp) : Ké đồng-loã : Tòng-phạm nhẹ tội hơn chánh-phạm.

tòng-pháp dt. Làm theo luật-pháp, khép mình trong khuôn-khổ.

tòng-phong dt. Nương theo gió, bọc gió.

tòng-phu dt. Nương theo chồng : Xuất-giá-tòng-phu.

tòng-phụ dt. Nương theo cha : Tại-gia-tòng-phụ.

tòng-phục dt. Phục và theo làm vi-cánh ; Anh em tòng-phục rất đông.

tòng-quân dt. Nh. Tòng-ngũ.

tòng-quyền dt. Quyền-biển, gượng theo cho xuôi chuyện, cho xong việc : Chấp-kinh-cũng phải tòng-quyền.

tòng-sự dt. Đi làm việc : Tòng-sự tại-nhà Ngoại-thương.

tòng-tiệm dt. X. Tòng-tiệm.

tòng-tiền trt. Trở về trước (từ đây).

tòng-tôn dt. Cháu gọi mình bằng Ông chú Ông bác.

tòng-tục dt. Nương theo tục-lệ, thói tục cũ.

tòng-tử dt. Cháu gọi mình bằng chú bằng bác II dt. Sống theo con : Phu-tử-tòng-tử.

tòng-tự dt. Thủ phu, thủ nhờ vào, kê bàn thủ một bên : Tòng-tự vào từ-đường.

tòng-thiện dt. Theo điều lành : Cái-ác-tòng-thiện.

tòng-ước dt. Khẽ-ước phu, trong ấy ghi những chi-tiết, những điều phụ-thuộc mà trong khẽ-ước chính không có (contrat accessoire).

tòng-vong dt. Lưu-vong, chạy theo vua trốn khi nước có biến-loạn : Bọn tòng-vong theo Trùng-Nhi có đến 19 người.

TÒNG-TỤI dt. Vật trang-trí thất bằng hàng giẻ màu hay chỉ màu : Tòng-tụi long-thòng.

TÒNG trt. Cuộn, tiếng nước chảy dồn : Nước chảy tòng ; Đì ia tháo tòng II (B) Kanh-mach, rõ-ràng : Người ta đã biết tòng cùu chuyện ấy rồi.

tòng-tòng trt. Cuồn-cuộn : Nước chảy cuồn-

tóng II (B) Nh. Tòng (B).

TỌNG dt. Dòng, dồn nhét vào: *Tọng thuốc súng* II (B) Dòng, no rỗi vẫn ăn thêm: *Tọng đầy họng*.

TÓP dt. Teo, óp, rút mình lại nhỏ hơn lúc thường: Cây chuối dồn xuống đè lâu, tóp lại ốm-nhom.

tóp khô dt. Tóp lại khô queso.

tóp mờ dt. Xác mờ đè thằng lầy hết mờ nước.

tóp riết dt. Tóp càng ngày càng nhiều đến cùn ốm-nhom: *Bịnh, cái mặt tóp riết*.

tóp rợp tt. Gầy-dết, khô-khan: *Đau quá, bỗt tóp rợp*.

tóp vẹt tt. Ốm-nhom, còn xương với da.

tóp ve tt. Nh. Tóp vẹt.

TÓP dt. (chm): Đè kim-loại cháy đỏ vào một cái khuôn mà đẹp cho ra hình-dáng của cái khuôn (étamper) II dt. Dụng-cụ thợ rèn, hình như cái khuôn, dùng rè hình-dáng đụ-định những thoi kim-loại đốt sẵn như vuông, tròn, đe-giác, v.v..

tèp chữ V dt. Bộ đà tóp đè tóp thép ba góc hoặc sùa tiết-diện vuông mà khi lôi không ăn thước nách.

tóp dưới dt. Một bộ-phận của bộ đà tóp, có lòng một cõi với tóp trên, có cái lợi đè gần võ đe.

tóp hột dt. Tấm ván vuông bốn phía đều có dụng-cụ tóp đủ cõi, mặt giữa có đủ kiều lõ.

tóp lục-giáe dt. Bộ đà tóp đè tóp những món đồ hình 6 góc.

tóp miệng dia dt. Bộ đà tóp đè tóp chỏ chặt hép.

tóp trên dt. Một bộ-phận của bộ đà tóp, có lõi đục đè .. cán, có lòng một cõi với lớp dưới, dùng đè tóp đồ lớn.

tóp tròn dt. Bộ đà tóp đè tóp thép tròn.

TÓP dt. X. Tóp.

TÓP-TÉP trt. Clg. Nhớp-nhép, tiếng nhai: *Nhai tóp-tép*.

TÓP tt. Hao, sút: *Bịnh mài, tóp cả người*.

TÓT dt. R, gốc bụi lùa khô: *Mân mùa tốt rã rơm khô, Bọn vè quê bạn, biết mồi mà tìm CD* II (R) Trái r, mực trong bóng nồi ngoài da, bình không nặng: *Đi nhở tốt vã sắc uống trị tốt*.

TÓT trt. Tuôt, luôn giọt, theo chiều mà vượt:

Chun tốt, di tốt, lót-tót theo sau, nhảy tốt lên bèn II Chót, chõ cuối cùng, chõ cao nhất: *Học phải tìm chõ tốt*.

tót-chúng tt. Xuất-chúng, hay hơn hết: *Tài cao tốt-chúng*.

tót non trt. Quá lầm, xe sự thật rất nhiều: *Nói tốt non*.

tót non tốt nút trt. Dóc hết sức, khó tin được: *Nói tốt non tốt nút*.

tót-tét trt. Chót-chết, ngày-ngày, phân-bua vang một mình, không cần biết có ai nghe mình không: *Nói tốt-tét một mình*.

tót vời tt. Tuyệt-vời, cao, giỏi, hơn người thật xe: *Tài-mạo tốt vời*.

TQT trt. Tuột, lột, di xuôi dề-dàng: *Chạy tốt vào họng* II Tót, thot, tự-ý quá đáng: *Chuyện ở đây, chạy tốt lại dâng học*.

TQT trt. Rót, tiếng gà chơi thua chạy kêu lén.

TÔ dt. Bát to: *Nấu ít tó cơm canh cúng tia tui*.

tô chén dt. Tiếng gọi chung chén bát, vật đựng trong bữa ăn: *Tô chén phải sạch-sé*.

tô ống rồng dt. Thú tò kiêu to, ngoài có hình rồng.

TÔ dt. Tiết vào: *Tô phẩn, tô vôi, tô muối, nhè phong-tô*; Còn duyên như tượng tò vòng, Hết duyên như ô ong tàn ngày mưa CD II Vẽ, cho màu: *Ai vẽ cho gởi bức tranh, Tô con chim sáo đậu cạnh chi-lan CD*.

tô-bồi dt. Thêm vào, đắp vào: *Tô-bồi sự-nghiệp ông cha đè lại*.

tô-diễm dt. Sùa-sang cho đẹp: *Phấn-son tô-diễm san-hè, Lèm cho tó mặt đèn-bà nước Nam CD*.

tô vách dt. Tô một lớp hồ vào vách gạch II (lóng) Giòi phản quá dày: *Đợi bà ta tô vách thì hết giờ*.

TÔ tt. (Đy): Tính-chất làm cho máu-huyết, da-huỷa được tươi sống lại: *Rau tía-tô, Xt. Tía-tô*.

tô-diệp dt. Lá tía-tô, lá tròn, chót lá nhọn, bìa có răng, phiến lá nhẵn-nhiu và nhám, hai mặt lá màu đỏ tía, có mùi thơm nồng, dùng ăn sống hoặc làm thuốc, thông vào huyết-phân.

tô-hoa dt. Hoa tía-tô, đóng thành gié.

tô-tử dt. Hột tía-tô, công-dụng như cây vả lá; ngâm nước cũng nở như hột 6.

TÔ dt. Thuê ruộng đất: *Địa-tô* // dt. Mướn: *Tô-tá*.

tô-dịa dt. Clg. Tô-tá-địa, đất mướn của người khác // (R) Đất của nước mình cho một nước khác mướn: *Tô-dịa Hương-cảng, tô-dịa Quảng-châu-loan*.

tô-giá dt. Giá-biều cho mướn đất, nhè, phở...

tô-giới dt. Khu-vực miếng đất cho mướn // (R) Khu-vực đất nước mình đã cho một nước khác mướn làm lãnh-thổ riêng của họ: *Trước đê-nhị thê-chiến, hầu hết đất ở Thượng-hải và Thiên-tân đều là tô-giới ngoạn-quốc*.

tô-hộ dt. Người mướn đất, mướn nhè.

tô-kim dt. Tiền mướn nhè, phở hay ruộng đất: *Tô-kim đáo-kỳ* (tiền mướn nhè, phở, ruộng, đất dã mân, đến kỳ phải trả cho hẹn mướn thêm (oyer échu): *Tô-kim vi-deo* (tiền mướn sắp mân, gần đến kỳ sau) (*oyer à échoir*).

tô-khế dt. Giao-kèo cho thuê ruộng đất, nhè phở do chủ và người mướn thỏa-thuận kết-lập.

tô-tá dt. Mướn và mượn // (R) Thuê mướn: *Tô-tá-dịa* (X. Tô-dịa).

tô-túc dt. Lúa dành nẹp thuê cho quan (xua).

tô-thuê dt. Thuê nẹp cho nhà nước về huê-lợi cho mướn ruộng đất, nhè phở.

TÔ-HẠP (HỢP) dt. (Thực): Loại cây to lối 30-40 m. thuộc loài loà-tù, lá giép trắng, mặt đường gân chuỷ dài 15 cm, hột có cánh, dài 2 cm50, gỗ tốt (*Keteleeria Davidiana*).

tô-hẹp-hương dt. Nhựa thơm lấy trong cây tô-hẹp, dùng làm thuốc (*Storax*).

TÔ-HÔ tt. Dỗng-dỗng, bệ trần-trường lò-lò: *Cờ-bạc lè bắc thẳng bần, Áo quần bán hết, ngồi trần tô-hô CD*.

TÔ-MỘC dt. (thực): X. Vang.

TÒ-TÒ trt. Ồ-ồ, tiếng nước chảy: *Nước chảy tô-tò*.

TỐ dt. Dông, gió to: *Bão-tố; Lở khi dông-tố phu-phàng K.*

TỐ dt. Thưa kiện, kêu-nài: *Cáo-tố, khống-tố, trám-tố* // Clg. Thổ, tò-bày ra: *Trần-tố* // (bạc) Thách đặt thêm tiền ở giữa ván bài (bài phé): *Có phé không mà tố dữ vậy?* // (R) Đưa ra toà - án nhân-dân để moi-móc những tội-trạng trước: *Bị tố, dẫu-tố*.

tố-cáo dt. Kiện, thưa tới quan: *Tố-cáo một tờ-chức làm tiễn* // Vạch ra, chỉ cho mọi người hay biết: *Viết báo tố-cáo cưỡng-hỗ, ác-bá*.

tố-cầu dt. (Pháp): Sự đe đơn kiện ra toà;

Phương-pháp tố-cầu (recours).

tố-cặng dt. Buộc tội chủ-nghĩa cộng-sản: *Gửi tố-cặng*.

tố-giác dt. Phanh-phui, béo với nhà chức-trách một việc bí-mật của người khác: *Tố-giác một tờ-chức chuyên bắt-cáo trẻ thơ*.

tố-lộ dt. Clg. Thủ-lộ, bày-tố ra: *Tố-lộ hết tâm-sự*.

tố-oan dt. Kêu oan, thưa với nhà cầm quyền rằng mình bị oan-ức.

tố-quyền dt. (Pháp): Đơn kiện, vụ kiện, vụ án (action).

tố-quyền bắt-dòng-sản dt. (Pháp): X. Bắt-dòng-sản tố-quyền.

tố-quyền chiếm-hữu dt. (Pháp): X. Chiếm-hữu tố-quyền.

tố-quyền đại-vị dt. (Pháp): X. Đại-vị tố-quyền.

tố-quyền địa-giới dt. (Pháp): X. Địa-giới lô-quyền.

tố-quyền động-sản dt. (Pháp): X. Động-sản tố-quyền.

tố-quyền giải-úrác dt. (Pháp): Vụ kiện xin bãi-bỏ lời giao-úrác trong một giao-kèo // Sự bãi-bỏ một vụ án.

tố-quyền sở-hữu dt. (Pháp): X. Sở-hữu tố-quyền.

tố-quyền tư-phép dt. (Pháp): X. Tư-phép tố-quyền.

tố-quyền tương-phân dt. (Pháp): X. Tương-phân tố-quyền.

tố-quyền thiêt-tiêu dt. (Pháp): Vụ án xin bãi-tiêu một vụ kiện đã gây thiệt-thời cho nguyên-đơn cách vỡ-lý (action de rescission).

tố-quyền thủ-tiêu dt. (Pháp): X. Thủ-tiêu tố-quyền.

tố-quyền thừa-nhận sở-hữu dt. X. Thừa-nhận sở-hữu tố-quyền.

tố-quyền trực-tiếp dt. (Pháp): X. Trực-tiếp tố-quyền.

tố-quyền uỷ-nhiệm dt. (Pháp): Sự uỷ-thác người đứng kiện (mandat ad-litem).

tố-tụng dt. Việc thưa-kiện trước toà-án.

tố-tụng đại-lý-nhân dt. (Pháp): Người thay mặt nguyên-đơn đứng kiện hay bình-vực lý-lẽ nguyên-đơn (thường là luật-sư).

tố-tụng đương-sự-nhân dt. (Pháp): Người trong một vụ kiện, tức nguyên-đơn và các bị-đơn.

tố-tụng-phép dt. Pháp-luat quy-định những thủ-lục và giấy-tờ về việc thưa-kiện.

tố-tụng uỷ-nhiệm dt. (Pháp): Sự uỷ-thác người đứng kiện (mandat ad-litem).

TÔ dt. Tên thứ hàng tơ lông, mảnh nhẹ: *Áo tơ* // *It*. Trắng, đẹp, nguyên-chết: *Tô-nge*, *yellow-tô*, *nguyên-tô*, *sinh-tô*.

tô-chết dt. Sắc trắng // (R) Tinh-chết cẩn-bản, nước cốt: *Tô-chết mỗi người*, *mỗi vật đều khác nhau*.

tô-dưỡng dt. Nuôi-nâng dạy-dỗ.

tô-giao dt. Kết bạn với nhau đã lâu.

tô-y dt. Áo tơ, áo trắng đẹp.

tô-ý dt. Nguyên-ý, ý mình (không bị ngoại-vật chi-phối).

tô-lai trt. Bởi đó, do đó mà ra.

tô-miêu dt. Bức tranh sơn-sát với những nét phác.

tô-nữ dt. Tên một nước toàn là đàn-bà trong truyện thần-thoại Trung-hoa // Nữ-thần âm-nhạc // Người gái đẹp: *Tranh tô-nữ* // X-Mít tô-nữ.

tô-nge dt. Người gái đẹp: *Đầu lòng hai ô tô-nge K.*

tô-nghuyện dt. Lòng ước-so từ lâu.

tô-nhưỡng dt. Nguưỡng-mộ từ thâm-tâm và lâu lăm rồi.

tô-nho dt. Nhà nho trong-sạch.

tô-phục dt. Quần áo trắng tinh // (R) Đồ ché.

tô-tâm dt. Lòng trong sạch.

tô-tính dt. Tính tự-nhiên, tính trời.

tô-ty dt. Tơ trắng.

tô-thúc dt. Bạn cũ, chỗ quen biết lâu.

tô-thực dt. Món ăn thường // Món ăn chay // dt. Ở không mà ăn.

tô-tri dt. Nh. Tô-thức.

tô-xen dt. Nh. Tô-thực (dt).

TÔ-HỘ trt. Tiếng con công kêu: *Con công tô-hộ trên rừng, Mẹ ôi, lạy mẹ xin đừng bỏ con CD.*

TÔ-VƯƠNG dt. Vua không ngôi, danh-hiệu người dời tặng đức Không-tử.

TÔ dt. Ông bà nội (và ngoại): *Tô-mẫu*, *tô-phụ* // Ông bà (9 đài): *Têng-tô*, *tiên-tô*, *thi-tô* // Người bày ra mỗi nghề đều liên: *Bàn tô*, *su-tô*, *giỗ tô*, *đặt tiền tô*, *cúng tô* con gà (X. Tô nghè PH. III.) // Người chịu nẽ: *Chi tô cho người ta khinh* // Tiếng chửi, chửi lè: *Đánh thấy tô*, *mệt thấy mồ-tô* // dt. Nói theo: *Tô-thuật*.

tô-ấm dt. Âm-đức ông bà để lại cho con cháu: *Nhờ tô-ấm, nó mới thi đỗ*.

tô-bợm dt. Chính tay bợm-bồi: *Cặp tô bợm mà không biết*.

tô-thu dt. (lóng): Tiếng thiu: *Đánh thấy tô cha, tò cha đưa đứa nào liêng tao* // tt. Quá lầm: *Lớn tò cha, nhiều tò cha*.

tô-dâi dt. Ông tò giúp, phò-hộ: *Nhờ tò dâi nêu trị bình nèo, dứt bình nay* // (R) Hên, may-mắn: *Tô dâi chờ tài gì nó làm được việc đó*.

tô-khảo dt. Tiếng gọi người Ông (hay cha) đã qua đời.

tô-mẫu dt. Bà, người sinh ra cha hay mẹ mình: *Nội tô-mẫu* (*bà nội*), *ngoại tô-mẫu* (*bà ngoại*).

tô-mẹ dt. (lóng): Tiếng chửi: *Tô mẹ đưa nèo đánh tao* // tt. Quá lầm: *Lớn tò mẹ, ngang tò mẹ*.

tô-miêu dt. Miêu thỉa tô-liên.

tô-nái tt. (lóng): Hết sức, quá lầm: *Gièu tò nái mè hè-tiện*.

tô-nê dt. Tiếng gọi ông bà l López trên // (lóng) Quá lầm: *Sợ tô-nê, đau tô-nê*.

tô-nghè dt. X. PH.III.

tô-nghè vō dt. Ông thầy, tiếng riêng chỉ con cọp: *Cọp lè tò nghè vō*.

tô-nghiệp dt. Cơ-nghiệp của ông cha để lại: *Giữ-gìn tô-nghiệp*.

tô-phép dt. Phép-lắc của ông bà hồi trước đặt ra.

tô-phụ dt. Ông, người sinh ra cha hay mẹ mình: *Của tô-phụ đê lại*.

tô-quán dt. Quê-quán, xứ-sở ông bà (và mình): *Tết-cô tô-quán người miền Nam đều ở Bắc hoặc Trung*.

tô-quốc dt. Nước của tô-liên: *Tô-quốc tôi là nước Việt-nam*.

tô-sản dt. Tài-sản của ông bà để lại.

tô-sur dt. Clg. Tiên-sur, người bày ra một nghề mới lạ trước hết trong xứ // Clg Giác-chù, người lập ra một tôn-giáo mới.

tô-sur bô-dè dt. (lóng): Người mà phần đông nhận là giỏi hơn hết trong giới, trong nhóm.

tô-ti dt. Tiếng gọi người bà đã qua đời.

tô-tích dt. Dấu-tích của tô-liên: *Ở quên Thủ-dức, tinh Gia-dịnh, có tô-tích của họ Hồ*.

tô-tịch dt. Nguyên-tịch của một người đã thập tịch nước khác.

tô-tiên dt. Ông bà của một họ: *Khen ai khéo tiện ngủ cờ, Khéo xây bàn án, khéo thờ tâ tiên* // Tiếng gọi chung lớp người khai-séng ra nước: *Đất nước của tô-tiên đê lại mà con cháu không khéo giữ*.

tô-tông dt. Nh. Tô-tiên (nghĩa trước),

tô-thuật dt. Nói theo, bắt-chuẩn theo Ông bà thuở xưa : *Tô-thuật nghè nồng*.

tô-truyền tt. Do Ông bà truyền lại : *Nghề-nghiệp tô-truyền, phương thuốc tô-truyền*.

TÔ dt. Ghép lại, xô xát lại // (B) Sắp-dặt có cách-thức : *Tô-chức* // dt. Bộ-phận nhỏ trong một toàn, một đội : *Tiêu-tô, đặt tôm khống-chiến* // Clg Ông, vật bằng rơm, rác hay cỏ khô của cầm thú hay côn-trùng làm ra để ở hay sanh đẻ : *Tô chim, tôm chuột, xêy tôm*; chiến-làm tôm caye đâu, Ai bắt con nó, nó tâu-tận trời CD // Sào-huyệt, nơi trú-ẩn của kẻ gian : *Tô trộm-cướp* // Tân thứ bánh bột nếp với đường hắp chín đè lâu : *Bánh tô*.

tô ấm dt. Nhà ở của một đôi vợ chồng mới đang trong tình đầm-ấm : *Đất nhau đi xây tô ấm*.

tô-cháy dt. Ở chí trên tóc // Gốc-tích, cội rễ : *Ním tận tôm chẩy hần*.

tô-chức dt. Sắp-dặt thành cơ-quan có nhiều bộ-phận riêng biệt và có trật-tự trong ngoài, trên dưới cho dễ điều-khỉn : *Tô-chức nội-bộ lại, tô-chức cuộn bêu-cử, ban bộ-chức*.

tô-chức-học dt. Môn học nghiên-cứu sự cấu-tạo các bộ-phận trong cơ-thể động-vật, thực-đời.

tô-chức-quyền dt. Quyền một nước hay một chính-đảng được tự-do tô-chức các cơ-quan nội-bộ.

tô-hợp dt. Kết-hợp, hợp lại thành tôm, thành đoàn-thể có tôm-chức : *Các ngành lè-tả-nên tôm-hợp lại* // dt. Đoàn-thể : *Tôm-hợp thợ-thuyền*.

tô-kiem dt. Tô-chức và kiêm-trá.

tô-tôm dt. Món cò-bạc giải-trí cao thấp dùng bộ bài túi mà chơi với năm tay : *Đánh tôm-tôm*.

tô-trưởng dt. Người cầm đầu một tôm hay tiêu-tôm.

tô uyên-ương dt. Nhà ở của một cặp vợ chồng mới : *Họ dẫu nhau đi xứ khác để xây tôm uyên-ương*.

TÔ-TIỀN dt. Bữa ăn đơn-giản đưa chân người đi xa.

TÔ dt. Thú tôm (bát to) trót miệng, eo bụng : *Một tôm bánh canh*.

tô ám long dt. Tôm có vẽ hình rồng bên ngoài.

tô gầm dt. Tôm có hình heo lợt bên ngoài.

TỐC dt. Cỏ cây gió khí đều bắt đầu nhóm lâm-tầm ở một vài nơi trong thân cây và có chút mùi thơm; nếu dầu loang ra nhiều

khiển gỗ mục, sinh nấm thì thành trầm hoặc kỳ-nam : *Cặp tốc*.

tắc-hương dt. Thú gỗ trầm xấu, mùi ít thơm.

TỐC dt. Lết bè trái lên : *Gió tốc mái nhè; tốc mèn ngồi dậy*.

tốc nóc tt. Nóc nhà bị tốc : *Nhà tốc nóc* // dt. Dỡ cái nóc ra : *Tốc nóc ra sắp lại*.

TỐC tt. Khột-khùng, hay nói làm-nhem : *Hơi tốc một chút (do toqué)*.

tốc-kê tt. X. Tốc : *Hình nбу va tốc-kê (toqué)*.

TỐC trt. Cách gấp-rúc, mau lẹ : *Cấp-tốc, dọc-tốc, dài-tốc, hoa-tốc, hộc-tốc, tắc-tốc, túc-tốc; Chạy tốc cho lẹ; Dục tốc bất đạt (Muốn gấp thì không xong)*.

tốc-chiến dt. Đánh rốc, đánh mau, đánh lẹ, đánh hết lực-lượng ra đòn-áp địch để thắng cho lẹ : *Tốc-chiến tốc-thắng (Đánh mau thắng lẹ)*.

tốc-đoán dt. Giải-quyet mau lẹ.

tốc-dộ dt. Sức nhanh-chóng : *Chạy hết tốc-dộ* // Sức nhanh-chóng lấy giờ làm tiêu-chiều : *Tốc-dộ âm-thanh (sức đi nhanh của tiếng động, lối 1.200 km một giờ); tốc-dộ siêu-âm (sức đi nhanh hơn tiếng động, tức trên 1.200 km một giờ)*.

tốc-độ-biéu dt. Đồng-hồ tốc-dộ.

tốc-hành dt. Đi mau, chạy mau // Tên chuyến xe lửa chạy thật mau một mạch, chỉ ghé một vài ga lớn : *Chuyến xe tốc-hành*.

tốc-ký dt. Lối chép lối nói bằng dấu cho lẹ; *Học tốc-ký*.

tốc-ký-viên dt. Người chuyên viết tốc-ký.

tốc-lộ dt. Xe-lộ, đường dành cho xe hơi (auto-route).

tốc-lực dt. Nh. Tốc-dộ.

tốc-suất dt. Nh. Tốc-dộ.

tốc-thành dt. Thành-công mau lẹ.

tốc-thắng dt. Thắng trận mau lẹ.

TỘC dt. Họ, họ-hàng : *Cửu-tộc, chủng-tộc, dân-tộc, diệt tộc, đầu-tộc, đồng-tộc, nội-tộc, ngoại-tộc, tông-tộc, thôn-tộc, trưởng-tộc; tri-di tam-tộc* // Giồng, loài, đồng-giồng : *Hán-tộc, Mân-tộc, Mông-tộc, thuỷ-tộc*.

tộc-biéu dt. Người they một môt họ.

tộc-cư dt. Cả họ cùng ở chung nhau một xóm, một làng.

tộc-de dt. Em họ, người em trai bà-con cùng một họ.

tộc-đoàn dt. Đoàn-thể gia-dình, tất-cả bà con một họ.

tộc-dồ dt. Cây tông-chi, bản-dồ ghi từng chi nhánh lết thảy bà-con trong một họ.

tộc-hệ dt. (Pháp): Sự liên-hệ về huyết-thống giữa những người một họ.

tộc-huynh dt. Anh họ, người anh bà - con cùng một họ với mình.

tộc-loại dt. Dòng-giống, cùng một họ (người), cùng một loại (thú cầm, cây cỏ).

tộc-phổ dt. Gia-phả, tập giấy ghi chép hết sự-tích ông bà truyền xuống đến đời mình.

tộc-sát dt. Giết hết dòng họ : *Phải tội tộc-sát.*

tộc-thuộc dt. Bà-con thân-thuộc, hết thảy người trong họ-hàng.

tộc-trưởng dt. Clg. Trưởng-tộc, người lớn tuổi nhất trong họ ; người được hôi-dồng gie-tộc báu-lên cầm đầu một họ trước pháp-luat.

tộc-vọng dt. Danh-gié của dòng họ // Người có danh-vọng trong họ.

TÔI dt. Tiếng mình tự xưng khi nói với người trên hoặc cách lich-sự đối với người ngang vai hay người dưới : *Tôi có quen với va, chúng tôi xin đa-tạ // chđt.* Tiếng chỉ cái gì thuộc của mình : *Anh tôi, chị tôi, nhè tôi ; Em tôi khát sữa bú tay CD // dt.* Tiếng gọi quan đối với vua, kẽ ở đối với chủ : *Đem thân bách-chiến làm tôi triều-đinh K.*

tôi con dt. Tiếng chỉ chung con-cái và kẽ ăn người ở trong nhà // Tiếng chỉ riêng đày-tớ ruột, như con-cái trong nhà : *Bốn-phận tôi con.*

tôi chúa dt. Clg. Chú tôi, tiếng chỉ chung vua và quan : *Tôi chúa mừng-rỡ.*

tôi-dài dt. Tiếng chỉ chung tớ trai tớ gái trong nhà : *Gọi hết tôi - dài ra dạy việc // (R) Đày-tớ : Kê lung hùm sói, gởi thân tôi - dài K.*

tôi loạn dt. Tiếng chỉ quan hay dân làm loạn, phản vua : *Tôi loạn con giặc.*

tôi-mọi dt. Nô-lệ, dày-tớ bị bán mình làm mồi cho một gia-dình hồi xưa : *Bán thân làm tôi-mọi // Tiếng gọi nặng một người dày-tớ hay dân bị nước khác cai-trị : Làm tôi-mọi cho người ta.*

tôi ngay dt. Nh. Tôi trung.

tôi-tớ dt. Đày-tớ, tôi-dài, tiếng gọi chung những kẻ giúp việc nhà : *Tôi-tớ xét công, vợ chồng xét nhân-nghĩa tng.*

tôi trung dt. Bày tôi trung-lh-tn, ngay-thật đối với vua, với nước : *Tôi trung không*

thờ hai chúa.

TÔI dt. Nhúng nước, ngâm nước // (B) Trui-rèn, luyện cho cứng-cáp, dẻo-dai.

tôi-luyện dt. Trui-rèn, luyện-tập : *Dày công tôi-luyện.*

tôi sát dt. Nhúng sắt đã đốt đỏ vào nước cho được cứng, giòn (Xt. trui).

tôi vôi dt. Ngâm vôi cục cho rã ra.

TÔI-TÔI trt. X. Thôi-nỗi.

TÔI bt. Xấu, hư-hỏng, tệ, không ra gì : *Đồ tôi, cái nhè rất tôi ; ăn ở quá tôi.*

tôi-bại tt. Nh. Đòi-bại.

tôi-tàn tt. Tàn-lệ, xấu-hỗ đến mức cốt : *Miếng ăn là miếng tôi-tàn CD // Hu, xấu : Được chùa bên bắc, bỏ miếu bên đông tôi-tàn CD.*

tôi-tệ bt. Tệ-lai, hư-dốn, hư-hỏng : *Ăn-đ tôi-tệ ; việc tôi-tệ mà nói ra làm chi.*

TÔI dt. Bè gãy, phá hư.

tôi-chiết dt. Bè gãy, làm cho hư.

tôi-tàn dt. Phá-hoại, hại cho hư-hỏng, tan-nát : *Điếc tai lân-tuất, phũ tay tôi-tàn K.*

TÔI dt. Đêm, nửa phần một ngày vào lúc khuất mặt trời : *Ban tôi, đêm tôi, sớm tôi, trời tôi, ngày chí tôi ; Sớm thăm tôi viếng, mới dàném dạ con // (R) tt. a) Mờ, thiếu ánh-sáng : Buồng tôi, xó tôi, thiếu cửa sổ nên trong nhè tôi // b) Mù, không thấy : *Đui tôi, cắp mắt tôi // c) Lờ, trong không rõ : Cầm gương gương tôi, cầm vàng vàng phai CD // d) Sậm màu, màu không tươi : Bức tranh tôi, da mặt cô đó tôi // d) Chạm hiêu, không sáng dạ : Bộ óc tôi ; tôi dạ học lâu // d) Rắc-rối, không rèn, khó hiểu : Đoạn văn đó tôi, tôi nghĩa // e) Thuộc ban đêm : *Bữa ăn tôi, phiên giác tôi // dt. Sập mặt-trời : Trách trời vội tôi, phân chia hết lời CD.***

tôi ba-mươi dt. Đêm cuối tháng âm-lich, không trăng, thật tối // Đêm cuối năm cũ sắp sang năm mới : *Tôi ba mươi, khép cánh cèn-khon HXH.*

tôi bài tt. (bạc): Nói người đánh bài thếp, không nhớ các nước bài cũ và không đếm được các nước sê-tai.

tôi dạ tt. Ngu dần, lầu nhớ, không sáng-suốt : *Tôi dạ, dạ không nỗi.*

tôi dâm tt. Clg. Tôi thảm, thật tôi, không thấy chỉ cả : *Trời không sao tôi dâm // Quá*

- tối sậm** tt. Không tươi : *Màu tối đậm.*
- tối đen** tt. Thật tối, không thấy chi cả : *Đêm ba mươi, trời tối đen* || Quá tối dạ, không hiểu biết chi ráo : *Đầu óc tối đen* || Nói lúc chóng mặt, hoe mắt, không thấy chi ráo : *Bị xây-kẽm, trước mắt tối tối đen.*
- tối hôm kia** dt. Cái đêm trước ngày hôm qua, tức cách lúc nói một ngày hoặc một ngày một đêm hay hai ngày một đêm.
- tối hôm qua** dt. Cái đêm của ngày hôm qua, tức cách lúc nói một ngày hoặc một ngày một đêm.
- tối hù** tt. Rất tối, tối quá, không thấy chi cả : *Nhà tối hù, ở đây tối hù* || Đen-dúa, khờ-khạo, thiếu veva thông-minh : *Cái mặt tối hù, nước da tối hù.*
- tối lại trt.** Vừa tối, tối đêm đó : *Tối lại, đồng hồ vừa gõ tám tiếng thì va đèn*; đúng như lời ve hura ban chiều.
- tối lửa tắt đèn** dt. Khi cần-dùng lật-vết : *Ở gần-gũi, tối lửa tắt đèn có nhau.*
- tối mai** dt. Ban đêm của ngày mai, tức sau lúc nói một ngày hoay là một ngày một đêm.
- tối mắt** trt. Hoa mắt lên, mắt sáng - suốt, không phân-biệt phải trái : *Thấy tiền nhiều ốm mắt.*
- tối mịt** tt. Tối lâm, không thấy chi ráo : *Trời tối mịt*; trong phòng tối mịt.
- tối mò** tt. Nh. Tối hù : *Trong này tối mò*; *Cái mặt tối mò*; *Đầu óc tối mò.*
- tối mốt** dt. Cái đêm của ngày mốt tức sau lúc nói hai ngày hai đêm hay hai ngày một đêm.
- tối mù** tt. Nh. Tối mịt.
- tối nay** dt. Đêm nay, cái đêm của ngày đó, của lúc nói đó.
- tối ngày** trt. Từ sáng đến tối, cả ngày lẫn đêm : *Nói chuyện tối ngày*; *chơi tối ngày.*
- tối ngày sáng đêm** trt. Ròng-rã cả ngày đêm, từ sáng hôm nay đến sáng ngày mai : *Thức tối ngày sáng đêm*; *Trận đánh diễn tối ngày sáng đêm.*
- tối nghĩa** tt. Không rõ-ràng về nghĩa-lý, đọc khó hiểu : *Câu văn tối nghĩa.*
- tối nhảm** tt. Nh. Tối dãm.
- tối như mực** tt. Rất tối, không thấy chi cả : *Trời tối như mực, ngửa bàn tay không thấy* || Quá ngu tối : *Đầu óc tối như mực.*
- tối om** tt. Nh. Tối mịt.
- tối qua** tt. Tối hôm qua nói thục, X. Tối hôm qua.
- tối sầm** dt. Vụt tối thình-lình khi đang sáng : *Trời hôm mây kéo tối sầm K.*
- tối sầm** tt. Chẹng-vạng, trời vừa tối, còn thấy lờ-mờ : *Trời tối sầm.*
- tối sầm** tt. Nói màu đậm, không tươi : *Màu tối sầm, bức tranh tối sầm.*
- tối-tăm** tt. Tối, trong đêm tối, khó trông thấy : *Đi tối chỗ tối-tăm, nên xách đèn* || Có vẻ dài khờ : *Mặt mày tối-tăm* || Nghèo nàn, không rực-rỡ : *Cuộc đời tối-tăm.*
- tối tính** dt. Tính làm việc cách vụng-về, không sáng-suốt : *Bị tối tính nên hư việc.*
- tối tối** tt. Hơi tối, quá chẹng-vạng một chút : *Đợi tối tối hay đi* || trt. Mỗi đêm, tối đêm nào cũng vậy : *Tối tối, tối hay ra mé sông hóng gió.*
- tối thuỷ** tt. Nh. Tối đen.
- tối thù** tt. Nh. Tối đen.
- tối trăng** tt. Không trăng, trời tối : *Cua tối trăng là cua chắc.*
- tối trí** tt. Chậm hiều, trí óc không sáng-suốt mèo le.
- tối tròn** tt. Trời tối, đêm tối, thật tối : *Ba mươi tối tròn; đợi tối tròn; đêm nay tối tròn* || Khuất ánh mặt - trời, không sáng : *Đêm lá tối tròn* || trt. Vang trời, quá trời : *Cãi nhau tối tròn.*
- tối tròn đất** trt. Nh. Tối tròn (tròn).
- tối tròn tối đất** trt. Mịt trời mịt đất, mờ mắt không re hoặc mờ re mà không thấy chi cả : *Mưa dông tối tròn tối đất*; *sóng nồ tối tròn tối đất.*
- TỐI** trt. Cực, rất, đến mức chót : *Tối-hậu-thứ.*
- tối-cao** tt. Cao nhất, cao hơn hết : *Hội-nghị tối-cao*; *Tối-cao pháp-viện.*
- tối-cần** tt. Cần lâm, quan-trọng lâm, không có không được : *Việc tối-cần.*
- tối-cần** tt. X. Tối khàn.
- tối-cận** tt. Sát một bên, khít một bên.
- tối-cận-diểm** dt. Điểm quyđeo của một thiên-thì gần trái đất nhút khi quay chung-quanh trái đất (*périgée*).
- tối-cổ** tt. Xưa nhất, thật xưa : *Kiều áo tối-cổ*, kiều xe tối-cổ.
- tối-đa** trt. Nhiều nhút, mức nhiều hơn hết : *Làm việc tối-đa mỗi ngày tám tiếng.*
- tối-đê** trt. Thấp nhút, ít nhút, thuộc bậc nhỏ hơn hết.

tối-độc tt. Đặc-đặc không ai bằng : *Tối-độc phu-nhân-tâm* (Lòng dạ dâm-bà rất độc).
tối-hảo tt. Tốt nhất, hết sức tốt.

tối-hậu tr. Sau cùng, sau chót : *Điều-kiện tối-hậu ; lời nói tối-hậu*.

tối-hậu-thor (thư) dt. Bức thư chót, thường là thư ra điều-kiện với đối-phương, hẹn đến ngày giờ nào nếu giải-quyết được vấn-dề, sẽ dùng biện-pháp quyết-liệt : *Tối-hậu-thor của Đức gửi cho Nhật ; tối-hậu-thor của nghiệp-doàn công-nhân gửi cho chủ-nhân*.

tối-huệ dt. Đặc-đẹn tối-đẹ, thường nói về đặc-đẹn dành cho những nước có ký-kết điều-ước với nước mình.

tối-huệ điều-khoản dt. Khoản riêng trong một điều-ước ký-kết giữa hai hay nhiều nước, dành quyền-lợi đặc-biệt mà một nước ngoài điều-ước sau này muốn dự phần, khỏi cần những nước trên phải ký thêm một điều-ước mới.

tối-huệ-quốc dt. Nước có ước-định điều-khoản tối-huệ.

tối-ky tt. Kỵ nhất, kỵ nhiều hơn hết : *Mèo và chuột là hai con vật tối-ky ; uông rồng mạnh là điều tối-ky của tôi*.

tối-khẩn tt. Clg. Tôi-cần, thật gấp, gấp lầm : *Tin tối-khẩn, bức thư tối-khẩn*.

tối-ố tt. Đáng ghét hơn cả : *Gian-thương là hạng người tối-ố*.

tối-tân tt. Mới nhất : *Vũ-kíh tối-tân*.

tối-thiểu tt. Ít nhất, thấp nhất, tới mức không thể vượt qua : *Lương tối-thiểu, số giờ làm tối-thiểu* II tr. Sơ-sơ, ít lầm cung... : *Mỗi sáng, diêm-tâm tối-thiểu cung ba chục đồng*.

tối-thượng tt. Cao nhất, nhiều nhất : *Tối-thượng pháp-định*.

tối - viễn - điểm dt. Điểm quy-đạo của một thiên-thì bay quanh và xa nhất trái đất (*apogée*).

TỘI dt. Việc làm sai lầm tự-nhiên, trái với phong-tục và luật chung của xã-hội do nhà-nước định, có thể bị phạt ngay hay về sau ; *Bắt tội, buộc tội, có tội, chuộc tội, đặc tội, đèn tội, hỏi tội, khinh tội, làm tội, mắc tội, phải tội, phạm tội, rửa tội, tật tội, thò tội, trị tội, trọng-tội, vân tội, xử tội, xung tội ; tội lường gạt, tội đánh lận, tội giết người, tội với cha mẹ ; Tôi ta, vợ lạy ; Rủi-tay xán bẽ ve vang, Tôi đê, đáng tội, xin-chàng thứ, dung CD* II Cách trừng-phạt kẻ có tội : *Tù tội, tội về hính,*

tội về hộ, tội yết-cạnh, tội phạt truong, tội cất lưỡi, tội cura hai nâu dầu II trt. Thương-hại, xót-xé : Thầy cũng tội ! Như vậy cũng tội cho nó chó II tt. (truyện) : Sẽ bị luật trời trừng-phạt về sau : Làm vậy tội chết ! Phó tò chém tội lầm !

tội ác dt. Việc làm có hại lớn cho người khác do lòng ác của mình : *Chúng gây biết bao-nhiêu tội ác ở xú nầy*.

tội-án dt. Án toà có định tội sau khi xét hỏi : *Thi-hành tội-án*.

tội-báo dt. (truyện) : Sự trừng-phạt vô - hình cân-xứng với cái tội mà mình đã gây ra : *Quang-gia tội-báo* II thth. Kẻ theo ăn hại, báo đài mình luôn, thường là chồng hay vợ, hoặc con : *Mắc phải tội báo nầy, không biết bao-giờ mới dứt ?*

tội-cứu dt. Tôi-lỗi.

tội-chết dt. Tôi nặng lầm, đáng xử tử : *Cố ý giết người thì phải tội chết*.

tội-chết II tt. Phải tội với Trời nhiều lầm, lời phê-bình : *Đẹp giẫm trên cơm tội chết ; tội chỉ trt. Can chi ; việc gì phải làm như vậy ? lời phủ-nhận mọi việc làm trái với lẽ phải thông-thường : Khó thời đòn-gánh đè vai, Tôi chỉ làm mọn cho ai vày bừa CD.*

tội-chướng dt. (Phật) : X. *Tội-nghiệp (Phật)*.

tội-danh dt. Tên mới điều phen-phép được pháp-luật quy-định sẵn : *Chiếu tội-danh mà phạt* II (Pháp) Tôi-một công-chức hay quan-nhân, phen phải với tư-cách cà-nhân, sẽ được xử theo dân thường chớ không theo quan-kỷ, hay chức-vụ.

tội-dồ dt. Hình-phạt bỏ tù và bắt làm việc nặng-nhọc.

tội-hình dt. Hình-phạt đối với kẻ có tội : *Có nhiều tội-hình không được quy-định sẵn trong luật-phép*.

tội hình dt. Những tội về mặt hình, tức tội nặng : *Thường những tội hình được Công-tổ-viện đưa ra toà Tiêu-hình hay Đại-hình xét-xử*.

tội hộ dt. Những tội về mặt hộ, tức thuộc về tài-sản, thuế-má, sinh-tử, giá-thú, tiền bồi-thưởng, v.v...

tội khinh dt. Clg. Khinh-tội, tội nhẹ.

tội khiên dt. Tôi về mặt vô-hình, không thể nào tránh khỏi.

tội khõe-sai dt. X. *Khõe-sai*.

tội-khôi dt. Chánh-phem bị kêu án, kêu dừng đầu-một-dám người có tội.

tội lây vỡ tràn dt. Tôi mắc lây, vỡ phải

chung chịu, tức đồng-lõa với kẻ làm ra tội thì phải liên-can.

tội-lệ dt. Tội, sự phạm-phép : *Bất-quá bị rầy chó tội-lệ gì mà sợ!*

tội liên-toạ dt. Tội liên-can, tội lây, tội dính chùm.

tội-lỗi dt. Điều phạm-phép và điều sai lầm-nghi: *Biết bao-nhiêu tội-lỗi.*

tội-nghiệp dt. (Phật) : Nghiệp xấu kiếp trước, tức việc làm có tội ở kiếp trước, kiếp này phải trả: Xét trong tội-nghiệp Thuý-Kiều, *Mắc điểu tình-ái, khôi điểu tè-dâm K II trt.* (thíh) Đáng thương-xót: *Thầy thiệt tội-nghiệp; tội-nghiệp quá! Thân em tội-nghiệp vè đâu, Ngày ngày em chẳng phao-câu lên trời CD.*

tội-nhân dt. Kẻ phạm tội, người đã bị kêu án: *Dẫn tội-nhân vè khâm.*

tội-nhân dt. Nguyên-nhân gây ra tội: *Tìm hiểu tội-nhân.*

tội phản-toạ dt. Tội cáo-gian, cáo-gian người bị kiện lại,

tội phuort dt. Tội và phuort (phúc), hưu-quả của việc làm ác hay việc làm lành của mình lúc trước: *Tội phuort khôn lường.*

tội-quá dt. Tội-lỗi, việc làm trái lẽ phải, trái luat-pháp.

tội quá I ht. Tiếng than khi thương-hại ai hay khi bực mình: *Tội quá! người ta nghèo mà làm chi vậy! Tội quá! cứ theo béo tôi hoài!*

tội-tình dt. Điều lõi-lầm, điều trái phép: *Đầu xanh có tội-tình gì?*

tội-tình gì tr. Nh. Tội chi: *Tội-tình gì phải quỷ-lụy?*

tội tù dt. Clg. Tù tội, Nh. Tội đồ: *Bất-quá bị phạt tiền thôi chó tội tù gì mà sợ.*

tội-trạng dt. Tình-trạng phạm tội, tức những sự-việc đã thúc-dẩy phạm-nhân, những ngoại-cảnh đã làm cho tình-thần phạm-nhân căng-thẳng, v.v... đến phải gây ra tội-lỗi: *Cần xét tội-trạng rõ-ràng trước khi lên án IJ* (Pháp) Chi-tiết tội-lỗi ghi trong bản cáo-trạng của Công-tố-viện do lục-sư đọc lên trước khi toà hỏi và luật-sư can-thiệp.

tội trọng dt. Clg. Trọng-tội, tội nặng, tội mà Bồi-thảm (Biên-lý) cho rằng nặng và đưa nội vụ ra toà Tiêu-hình hay Đại-hình.

tội trót dt. Tội đối với Trời Đất, thường là những tội trái luân-thường đạo-lý, trái với lẽ tự-nhiên, làm đau-đớn cho người, cho vật, v.v...: *Mẹ cho bú-móm nêng-niu, Tội*

Trời thì chịu chêng yêu bằng chêng; Hay gì lừa-dảo kiếm lời, Cả nhè chung hưởng, tội Trời riêng mang CD.

tội vạ dt. Tội nhẹ, bị phạt bằng tiền: *Phản nhiều tội vè mặt hổ đều là tội vạ II* Tiếng gọi chung các hình-phạt do làng hay toà-án định: *Làm ra rỗi si chịu tội vạ ấy cho? tội vạ gì tr. Nh.* Tội chi và Tội-tình gì.

tội vi-canh dt. (Pháp) : Những tội trái luật-canh-bị như: phạm luật đi đường, trái phép vè-sinh công-cộng, gây náo-dông, v.v...

TÔM dt. (đóng): Giống vật dưới nước, vỏ mỏng cứng, mình cong nhiều đốt, 6 chân, 2 râu, đuôi chè ba, thịt trong, không máu, đi thụt lui: *Cáu tôm, mắm tôm, mò tôm, vớt tôm, xúc tôm; Bắt con tép nhử con tôm; Tôm kè đầu, rau kè mớt trng II (R) Clg Tép, bộ phận nhỏ của múi bưởi, cam, chanh và quýt, cong như tôm II dt. (lóng) Chớp, xúc đi, nấm óc, túc bắt: *Chúng bị tôm cá rỗi II tt.* Khòn, còng lại: *Lưng tôm II* Chè hai và cúp xuồng hay cúp vò: *Áo đuôi tôm, ghe đuôi tôm, đuôi tôm xe kieng.**

tôm bạc dt. Thứ tôm ở biển và sông, to bằng ngón tay, màu trắng, luộc chín màu đỏ, thường được phơi khô thành tôm khô.

tôm cá dt. Tôm và cá, tiếng gọi chung loài vật dưới nước được bắt làm thức ăn: *Ở lục-tỉnh, tôm cá thiếu gì.*

tôm càng dt. Loại tôm to bằng cùm tay, càng dài lối hai gang màu tím có gai cứng nhọn; khi còn sống màu xanh, luộc chín màu đỏ, ngọt thịt.

tôm chấu dt. Thứ tôm nhỏ bằng mút dùa, vỏ đầu có hai ngạnh nhọn và cứng.

tôm chông dt. Thứ tôm nước ngọt, mình ngắn và tròn.

tôm chục dt. Thứ tôm biển, to bằng ngón chân cái, ngọt thịt.

tôm đất dt. Thứ tôm biển to bằng ngón tay, vỏ đen có khoang trắng, thường được làm mắm.

tôm gấp dt. Tôm lóng được cắp gấp sấy nguyên vỏ, để dành ăn lâu.

tôm gọng dt. Nh. Tôm càng.

tôm hùm dt. Loại tôm biển rất to, mình dài 3, 4 tấc, càng lớn que nhiều, râu dài; khi sống màu xám hơi xanh-xanh, luộc chín màu hơi vàng, rất ngọt thịt.

tôm kẹt dt. Loại tôm ở biển hơi giống tôm hùm.

tôm kho tàu dt. Tôm càng lột vỏ chừa đuôi

tùm lặn lội kho với nước tương // (lóng)
Người nâm khoanh lại: Năm như tôm kho tèu.

tôm khô dt. Tôm bắc phơi khô và được giã cho trót hết vỏ, để dành ăn lâu.

tôm khuyết dt. Tôm bắc mới nở, thường được xúc chảy với mõi, ăn với rau sống bánh tráng và nước mắm ớt.

tôm lạnh dt. Các thứ tôm biển dầm nước để cho dừng ươn để chờ đi xa.

tôm lóng dt. Thứ tôm biển to bằng ngón tay, mình tượng-dối tròn và thon dài.

tôm lứa dt. Các loại tôm to con mà còn nhỏ.

tôm nước mặn dt. Các loại tôm ở biển hoặc vịnh sông gần biển như hùm, vong, bẹc, khuyết, tích, v.v...

tôm nước ngọt dt. Các loại tôm ở sông xe biển như tôm còng, tôm chông v.v...

tôm quýt dt. Loại tôm biển bằng mút đũa, thịt trắng trong, ngọt.

tôm rồng dt. Nh. Tôm hùm.

tôm sú dt. Một loại tôm nước ngọt nhỏ con.

tôm sát đầu dt. Các thứ tôm bán ở chợ, đầu sút ra, gần ươn.

tôm tép dt. Tôm và tép, tiếng gọi chung loài tôm.

tôm tích dt. Thứ tôm lớn bằng ngón tay, có càng không râu, mình có nhiều ngăn như tôm hùm và hay cong lại.

tôm tươi dt. Tôm còn tươi, ngọt thịt, để trễ giờ thì ươn, hết ăn được // (lóng)
Món gì được bán đắt, được nhiều người giành giựt: Đắt như tôm tươi.

tôm thè dt. Thứ tôm biển bằng ngón tay, mình tượng-dối giẹp, vỏ hơi vàng.

tôm trứng dt. Các loại tôm trong thời-kỳ mang trứng, ốm con, thịt bở.

tôm vang dt. Loại tôm biển bằng ngón tay, màu đỏ sậm có nhiều đỉem đen, ngọt thịt.

TÔN dt. Cháu cách đời, gọi bằng Ông bà:
Công-tôn, đích-tôn, hoàng-tôn, huyền-tôn,
nội-tôn, ngoại-tôn, tảng-tôn, tử-tôn, viễn-tôn.

tôn ông dt. Ông cháu.

tôn tử dt. Con cháu.

tôn-trúc dt. Măng, chồi non cây tre.

TÔN bt. Cao, trọng, đưa lên địa-vị cao hơn mình để thờ kính, học hỏi, phụng-sự: Chí-tôn, suy-tôn, thiêng-tôn, tôn làm thầy, tôn làm vua.

tôn-công dt. Linh-phụ, tiếng gọi cách kính-trọng cha người đang cùng mình nói chuyện.

tôn-cyc tt. Cao tột, cao ngất.

tôn-đường dt. Sùng-kính đạo-lý, đạo-giáo.
tôn-đường dt. Linh-đường, hai bác, tiếng gọi cách kính-trọng cha mẹ người đang cùng mình nói chuyện.

tôn-hiệu dt. Hiệu xưng của vua.

tôn-huynh dt. Linh-huynh, tiếng gọi cách kính-trọng anh của người đang cùng mình nói chuyện.

tôn-kính dt. Tôn-trọng và cung-kính hết lòng;
Tôn-kính cha mẹ, tôn-kính thầy.

tôn-lão dt. Người lớn tuổi đáng kính hơn hết trong một họ, một nhóm người hay một vùng.

tôn-lặng dt. Mả của vua.

tôn-nuôrting dt. Tôn-trọng và nuôrting-mộ.

tôn-nghiêm tt. Trang-nghiêm đáng kính;
Nơi thờ-phuong tôn-nghiêm.

tôn-nhan dt. Dung-nhan ngài (hoặc bà hay cô), tiếng gọi cách lịch-sự mặt-mày của người đang cùng mình nói chuyện: Hèn lâu, mới trông thấy tôn-nhan.

tôn-ông dt. Ngài, tiếng gọi cách kính-trọng người đàn-ông trêng tuổi đang cùng mình nói chuyện: Cập được tôn-ông là điều tài hằng mơ-ước.

tôn-phu-nhân dt. Bà ở nhà hoặc Bà nhâ, tiếng gọi cách tôn-kính vợ người đang cùng mình nói chuyện mà có làm quan.

tôn-phuc dt. Tôn-trọng và kính-phục.

tôn-quân dt. Tôn-trọng chế-độ vua chúa, quyền-hành vua chúa.

tôn-quý tt. Sang-cá: Dòng họ tôn-quý.

tôn-sùng dt. Tôn-trọng và sùng-bái: Hết dạ tôn-sùng.

tôn-su dt. Ông thầy đáng kính: Văn-Tiên vào tạ tôn-su xin về LV.

tôn-tánh dt. Họ đáng kính của ngài: Ké hèn này chưa được rõ tôn-tánh.

tôn-ty tt. Cao thấp, lớn nhỏ: Không phân-biệt tôn ty.

tôn-thương dt. Sùng thương, kính trọng kè trên trước.

tôn-trọng dt. Tôn-kính và quý-trọng: Tôn-trọng kè trưởng-thượng.

tôn-trưởng dt. Ké trưởng-thượng đáng kính-trọng: Các bậc tôn-trưởng trong làng.

tôn-vương dt. Kính nhắc-lên làm vua: Tuồng San-hậu, lớp tôn vương.

tôn-xung *dt.* Xung hô cách tôn-kính: *Tiếng tôn-xung.*

TÔN *dt.* Clg. Tông, dòng họ: *Cao-tôn, thái-tôn* (Xt Tông) // Lý-thuyết, tư-tưởng vững-vàng dẽ làm gốc, làm chủ việc mình làm. **tôn-chí** *dt.* Ý-chí nhút-định: *Trung-thành với tôn-chí* // Đương-lối vạch sẵn, chồ nhảm: *Tôn-chí tờ báo.*

tôn-giáo *dt.* Đạo, đường lối tu-hành, tin-tưởng, lấy một hay nhiều vì thần làm chủ, với một giáo-lý vững chắc, với một tò-chức chặt-chẽ, luân-luân khuyễn tín-dồ làm lành lành dữ dẽ mau tới cõi siêu-thoát.

tôn-nữ *dt.* Đàn-bà con gái trong họ vue.

tôn-thất *dt.* Họ nhà vue, dòng-giống vue, bà-con vue.

TÔN *dt.* Sắt hay kẽm cán mỏng: *Nhà lợp tôn, thùng tôn (tôle).*

tôn sóng *dt.* Tấm tôn dạn sóng, tương-đối cứng hơm thứ mặt phẳng.

TÒN *dt.* Bạc đòn thấp: *Liu tòn liu xáng u* // Tên sợi dây đàn to, tiếng rèn và thấp: *Dây tòn.*

TÒN *trt.* Còn lại, hiện đang có: *Chỉ tòn, sinh-tòn, tự-tòn; Còn tòn lại cái cặn* // *Gìn-giữ, dành dè: Bảo-tòn, dè tòn.*

tòn-án *dt.* Bàn công-văn giữ lại: *Dành một bắn làm tòn-án.*

tòn-cáo *dt.* Di-cảo, bắn-tháo thuộc văn-chương chưa xuất-bản của người chết dè lại: *Những tòn-cáo của nhà bác-học Trương-vinh-Ký.*

tòn-cần *dt.* Cái cùi biền-lai: *Giữ tòn-cần làm băng.*

tòn-cổ *bt.* Giữ-gìn đồ xưa, vật xưa (thường thuộc văn-hoa): *Óc tòn-cổ.*

tòn-hoa *dt.* Hàng-hoa còn lại.

tòn-hoạt *dt.* Còn sống, còn hoạt-động // Được cứu sống.

tòn-khoản *dt.* Số tiền dẽ dành; số tiền còn lại trong trương-mục ở ngân-hàng.

tòn-lực *dt.* Ghi lại cho nhớ.

tòn-niệm *dt.* Hồi-tưởng lại, nhớ đến.

tòn-sinh *dt.* Sống còn: *Tướng dã chết, hay đâu được tòn-sinh.*

tòn-tại *dt.* Đang còn, hiện có đó: *Băng-chứng còn tòn-tại.*

tòn-tích *dt.* Sự dồn-chứa, còn mãi-mãi: *Gia-dình là một động-lực khuyễn-khích sự tòn-tích trong nước.*

tòn-tòn *dt.* Khăng-khang, khu-khu, giữ chặt

ý định.

tòn-tuất *dt.* Hồi thăm và an-ủi.

tòn-tục *dt.* Tiếp-tục tòn-lại, kéo dài sự có mặt, sự sống còn.

tòn-thần *dt.* Gởi thần minh vào dẽ được cõi sống.

tòn-thần *dt.* Tòn-duồng tinh-thần, giữ vững tinh-thần trong một ý-niệm nào.

tòn-trữ *dt.* Còn dẽ dành lại: *Số lượng tòn-trữ, hàng-hoa tòn-trữ.*

tòn vong *dt.* Còn hay mất: *Mất nghĩ đến sự tòn vong mà không làm gì được.*

TÒN-TÈN *bt.* Kèn-càng, bè-bộn: *Đồ-đạc tòn-tèn, bưng-xéch tòn-tèn.*

TỐN *trt.* Tòn, hao, khuyết mất ít hay nhiều cái của mình: *Chịu tòn, sợ tòn; xe đỗ chạy 100 cây số tòn 10 lít xăng* // *Uống phí, hư mất, tòn-thất: Hao-tòn; Hao tài tòn cửa; Muôn nghìn chó lấy học-trò. Dài lưng tòn vải, ăn no lại nằm CD.*

tòn bạc *trt.* Hao tiền bạc, hao quá cái mức phải hao, đáng tiếc: *Đi chơi tòn bạc quá!*

tòn công *trt.* Phí mất công,toi công: *Chợ lở phiên tòn công thiệt cửa, Miệng tiếng người cười rủa gào nên CD.*

tòn cửa *trt.* Phí mất cửa liền, mất cửa cách vô-ích: *Hao công tòn cửa; tòn cửa còn bị chúng cướp.*

tòn đến *trt.* Phí mất đến một số nோ dோ, tương-đối nhiều, đáng tiếc: *Đi chơi bừa đó tòn đến ngàn bạc* // *Tốn khép nhiều, Cát sơ-sơ mà tòn đến!*

tòn hao *trt.* Clg. Hao tòn, hao phí, tòn ra nhiều mà cái lợi vô it hoặc không có lợi chi cả: *Tới đây mượn ông quay tor, Tốn hao thì có, cậy nhờ thì không CD.*

tòn-kém *trt.* Hao mất một phần lớn, lời than có ý tiếc: *Ấn xài tòn-kém quá!*

tòn mất *trt.* Hao đến một số nோ dோ, lời cho là quá đáng: *Bừa ăn không vừa miệng mà tòn mất ba trăm đồng.*

tòn tiền *trt.* Nh. Tòn bạc.

TỐN *dt.* Tên quê thứ năm trong bét-quát: *Cung tòn, quê tòn.*

tòn phuong *dt.* Hướng đông-nam.

TỐN *trt.* Cách nhường-nhịn, hoà-nhà: *Khiêm-tòn, từ-tòn.*

tòn-hoàng *dt.* Clg. Tòn-vương, ông vue dà thoái-vị, nhường ngôi cho người khác.

tòn-ngôn *dt.* Lời nói dịu-dàng, hoà-nhà.

tòn-nguyễn *trt.* Khiêm-nhường, nhún-nhường,

tò ra lép vé hơn người cách lich-sx.

tốn-té dt. Từ-chối vì khinh-tôn.

tốn-vị dt. Thoái vị, xuống ngai, tự-ý nhường chỗ cho kè khác.

tốn-vương dt. X. Tốn-hoàng.

TỐN trt. Tốn, hao, xài ra, thiệt-hại : Phí-tốn, sô-tốn, thương-tòn, hao binh tòn tướng // Mòn-mòn, rút mất lòn-lòn : Ho tòn, lao-tòn, hao hơi tòn sức.

tốn-đức trt. Giảm mất phước-đức sẵn có của mình : Nói nặng người ta làm chi cho tòn-đức.

tốn-hại trt. Hư-hại, thiệt-hại : Tòn-hại sức khoẻ.

tốn-hữu dt. Người bạn có hại.

tốn-ích dt. Thêm và bớt, lợi và hại : Không tòn-ích gì hết, thiệt là vô-vị // (thíh) Giảm mất lợi-ích : Thế nào cũng tòn-ích ít nhiều.

tốn-ích-biểu dt. Bản đối-chiểu bên thau bên xuôi, bên lời bên lõ.

tốn-phí dt. Clg. Phí-tòn, số xài ra, số tốn-hao : Tòn-phí lặt-vặt // trt. Hao-tòn, tốn-mất : Nói vụ, tòn-phí đến hai ngàn đồng tòn-sắc tt. Giảm sặc, thua kém.

tốn-sức trt. Hao mòn, thiệt-hại đến sức khoẻ : Nói cho hao hơi tòn sức.

tốn-thất bt. Hư mất, hư hại, mất-mất : Mùa nay, tòn-thất rất nhiều ; sự tòn-thất lén đến bạt ngàn.

tòn-thiệt trt. Thiệt-hại mất : Tòn-thiệt ngần-quy quố-gia.

tòn-thợ trt. Giảm bớt tuồi thợ, chét sorm : Đừng để thiên-hạ kêu-rêu mà tòn-thợ.

tòn-thương trt. Thiệt-hại đến, khờn-mè đi : Tòn-thương dành-giè.

TÔNG dt. Cán, cái cán đẽ cầm sử-dụng : Tông cuốc, tông đục.

TÔNG dt. Tuông, càn ra, bừa túi : Cá tông khói chậu ; tông mùng ra chạy // (R) Đụng, chạm phai : Hai xe tông nhau ; cành-sát lập biên-bản đầm xe tông.

tông cửa dt. Tung cánh cửa, xô mạnh cánh cửa ra, không mở chốt hay khoá : Nghe động, tông cửa chạy.

tông chạy dt. Xô nhau chạy, đập bừa những gì cản-trở đẽ chạy : Nghe tiếng tu-hít, con bạc tông chạy rầm rầm.

tông-chạm dt. Đụng-chạm, đụng mạnh nhau : Hai xe tông-chạm, hai hành-khách mất hồn.

TÔNG dt. Clg. Tòn, dòng họ : Chi-tông, dòng-

tông, ngoại-tông, quý-tông, tò-tông ; Con nhè tông, không giống lông cũng giống cánh ; Lấy vợ xem tông, lấy chồng xem giống tng II (nẹp) Tò thứ hai (thường, vua thứ nhì kế-nghiệp vì vua sáng-nghiệp hay xưng tông) : Lê Thái-tông, Lý Thái-tông, Trần Thái-tông // Lý-thuỷt, tư-tưởng vững-chãi đẽ làm gốc, làm chủ cho việc làm : Giáo-tông, Tam-tông.

tông-chi dt. Họ-hàng, các nhánh của một họ : Bán tông-chi ; tông-chi họ-hàng.

tông-chi dt. X. Tôn-chi.

tông-đồ dt. Tín-đồ một tôn-giáo.

tông-đồ dt. Clg. Tộc-đồ, bèn tông-chi, bần-đồ ghì dù thân cây (tò-tiên), nhánh lớn (con), nhánh nhỏ (cháu), v.v...

tông-đường dt. Nhà thờ chung của một họ : Trước là vinh-hiền tông-đường, Bố công đèn sách lưu-phương đời-đời CD.

tông-giáo dt. X. Tôn-giáo.

tông-lão dt. Trường-lộc, người già hơn hết trong họ.

tông-miếu dt. Miếu thờ tò-tiên nhà vua : Giữ-gìn tông-miếu.

tông-môn dt. Dòng-họ nhè : Rạng-rỡ tông-môn.

tông-nhân dt. Người trong họ, một họ : Tông-nhân xa gần.

tông-phái dt. Chi-nhánh một họ : Những người họ Bùi, họ Ưng, v.v... đều là tông-phái nhè Nguyễn // Chi-phái của một tôn-giáo hay một nền học : Tịnh-độ-tông là một tôn-giáo của đạo Phật.

tông-pháp dt. Cách-thức phân-biệt dòng cl. ánh dòng thứ trong một họ.

tông-tộc dt. Dòng họ, họ-hàng : Người cùng tông-tộc.

tông-tử dt. Nh. Tông-đường.

tông-tử dt. Con trai đầu-lòng của người vợ chính.

tông-thân dt. Bà-con ruột-rà : Đầu mặt tông-thân ngoại-thích.

tông-thất dt. X. Tòn-thất.

tông-thống dt. Hê-thống của một họ // (R) Sự liên-hệ, dính-dáng giữa bà-con trong họ : Giữ tông-thống đời-đời.

tông-thuộc dt. Bà con một họ thuộc vai lòn.

tông-trưởng dt. Clg. Tộc-trưởng hay trưởng-tộc, người được bầu ra trông-nom quyền-lợi già-dĩnh, nguyên là thân-thuộc nhiều tuồi nhất trong họ tuỳ-tục-lệ từng nơi, bất-luận là tòn-thuộc hay ty-thuộc.

TÔNG-HỐC bt. Clg. Tung-húc, sâu và rộng :
Cái họng tông-hốc, cái lỗ tông-hốc, cửa
mở tông-hốc.

TÔNG-TÍCH dt. X. Tung-tích.

TÔNG-NGỒNG tt. X. Chồng-ngồng // trt.
Đồng-dồng, trơ bộ ra : Ô truồng tông-
ngồng.

TÔNG dt. Đưa đi : Hô-tông, tiễn-tông //
Đuôi đi, gởi đi các nơi : Tông khứ, lục-
tông // Tung mện : Tông một đẹp ; nước
chảy tông // Bắt ép : Tông tiền.

tông ách dt. Clg. Tông tai, cúng vái đưa
tài-thần đi, xua tai-nẹn đi xa.

tông-bàn dt. Cúng vái xua-duỗi vận nghèo
ra khỏi nhà.

tông-biệt dt. Tiễn-biệt, đưa chân người đi
xa : Có vài lời tông-biệt.

tông cồ dt. Đuôi cồ, ném cồ xô ra // (R)
Đuôi đi, dùng lời xua-duỗi : Tông cồ nó đi.

tông-chung dt. Đưa quen-lại đi chôn : Lèm
lẽ tông-chung.

tông dịch dt. X. Tống ôn.

tông-đạt dt. Chuyên-đạt, gởi đi cách chính-
thức : Tông-đạt bắn ẩn.

tông-giam dt. Giảm vào khám : Ký giấy tông-
giam.

tông gió dt. X. Tống ôn.

tông-hôn dt. Đưa dâu, đưa cô dâu qua nhà
trai : Lễ tông-hôn.

tông khäu dt. Súc miệng : Tông khäu trước
khi ăn.

tông khứ dt. Đưa đi // (thth) Đuôi đi :
Tông-khứ nó đi cho rồi ; lệnh tông-khứ
của taè ẩn gởi cho người mướn nhà.

tông-lão dt. Tiêu-khiền cho qua ngày.

tông-lễ dt. Đưa lễ cưới đến nhà gái // dt.
Lễ đưa dâu.

tông-lôi tông-khứ dt. Đuôi một hai phải đi,
không được trì-hoãn hay cương-cầu.

tông-mạng dt. Dẫn xác tới chỗ chết.

tông-nep dt. Đưa tới dâng nộp : Tông-nep
lễ chúc-thọ.

tông ngục dt. Nh. Tống giam.

tông-ôn dt. Clg. Tống gió và Tống dịch, lě
cúng có thầy pháp xiên quasi đưa Chúa Ôn
là thần giao-rắc bình dịch ra khỏi địa-phận
mình : Đám cúng tông-ôn.

tông quái dt. Cúng đưa tà ma quỷ quái đi
xa : Ruốc thầy tông quái.

tông tai dt. X. Tông ách.

tông-táng dt. Đưa đi chôn : Tông-táng tử-

té ; lě tông-táng.

tông tình dt. Đưa tình, tỏ tình qua lại : Liếc
mắt tông tình.

tông tiền dt. (Pháp) : Clg. Sách-thủ tiền bạc,
bắt chẹt và hăm doạ tố-giác một người nào
và buộc người ta nẹp cho mình một số
tiền.

tông-tiễn dt. X. Tiễn đưa.

tông-tửu dt. Rượu tiễn đưa, tiệc rượu đưa
người đi xa hay tới chỗ chết : Tông-tửu
Đơn-hùng-Tín.

tông-thơ-văn dt. Người mang thơ đi chỗ
này chỗ kia của một công hay tư-sở.

TÔNG dt. X. PH. III. Nhè Tống ; tiễn Đường,
hậu Tống.

tông-nho dt. Nền học nho đời Tống, thịnh-
hành đến thành môn-phái, do Trình-Di lãnh-
đạo.

TÔNG dt. Khu-vực hành-chánh trong một
quận hay một huyện, gồm nhiều làng : Tông
An-bình, tông Bình-trị-thuong ; Cai-tông,
phó tông // Cai-tông gọi tắt, người cầm
đầu một tông : Ông Tông, bà Tông, làng
tông đều đủ mặt // Nhà Cai-tông, nơi làm
việc của ông : Phú vê tông tra xét // Tụ
lại, bao gồm, chung cả : Tông-cộng, tông-
quát // Người đứng đầu, cầm đầu : Bả-tông,
thiên-tông, Tông-trưởng.

tông-bãi-công bt. Ngưng mọi hoạt động trong
xã-hội như đi làm, mua bán, nhóm chợ,
chợ-chuyên, học-hành, v.v... nhằm một biến-
cố chính-trị, do một hay nhiều đoàn-thì hợp
lại tông-chức : Cuộc tông-bãi-công ; tất - cù
đều tông-bãi-công.

tông-binh dt. Một chức quan võ hồi xưa.

tông-biện dt. X. Tòng-lý.

tông-biểu dt. Bản kê chung.

tông-bộ dt. Ban trung-ương, cơ-quan đầu,
não một đảng chính-trị.

tông-công-đoàn dt. Đoàn-thì gồm các công-
đoàn nhỏ, dưới sự chỉ-huy của một Ủy-ban
trung-ương.

tông-công-kích dt. Clg. Tông-tấn-công, ráp
đánh một lượt tất-cả các mặt trận.

tông-cộng dt. Cộng chung lại.

tông-cục (cuộc) dt. Cơ-quan chung của các
hội, các cuộc : Tông-cục thể-thao.

tông-cương dt. Đầu mối của tất-cả, mỗi bao
trùm.

tông-chi dt. Số chi-dụng (xèi) chung.

tông-chi trt. Tất-cả các điều ấy : Tông-chi đều
sai cả.

tòng-chỉ-huy *dt.* Ban chỉ-huy trên hết.

tòng-chủ-giáo *dt.* *Cig.* Tòng - giám-mục, vị chúa-sắc lớn nhất trong một giáo-khu Thiên-chúa-giáo.

tòng-dầu-phieu *dt.* Cuộc bỏ thăm mà tất-cả dân-chúng đúng tuổi đều được dự.

tòng-dình-công *dt.* *X.* Tòng-bãi-công.

tòng-đốc *dt.* Viên quan coi-trị cả hai phía vân và vô một khu-vực gồm nhiều tỉnh, hoặc một tỉnh, của triều-dình xưa; Một nhì, hai Tòng-đốc.

tòng-động-binh *dt.* Gọi hết binh trù-bị (lưu-hậu) ra hợp với binh tại-ngũ để ra tác-chiến.

tòng-động-viên *dt.* Gọi hết trai-tráng trong họn tuổi, cả lính trù-bị tại-gia, nhợp-ngũ để sưa-soạn đánh giặc.

tòng-giám-đốc *dt.* Viên giám-đốc coi hết các giám-đốc khác trong một cơ-quan lớn.

tòng-giám-mục *dt.* *X.* Tòng-chủ-giáo.

tòng-giám-thị *dt.* Viên giám-thị chánh trong một trường-học hay trong một khám-đường, coi hết giám-thị kia.

tòng-hành-dinh *dt.* Dinh của viên chủ-tướng và ban tham-mưu một đạo binh, đầu-não của đạo quân ấy.

tòng-hội *dt.* Hội lớn bao gồm các phân-hội: *Tòng-hội sinh-viên.*

tòng-hợp *dt.* Gộp chung lại: *Tòng-hợp coi bao-nhiều; con số tòng-hợp.*

tòng-kê *dt.* *Nh.* Tòng-công.

tòng-kết *dt.* Đúc-kết lại, lóm lại.

tòng-khởi-nghĩa *dt.* Cuộc cách-mạng của toàn dân, đâu đâu cũng có dân-chúng nỗi dậy dưới một sự chỉ-huy chung.

tòng-lãnh *dt.* Chức lãnh-binh xưa.

tòng-lãnh-sự *dt.* Lãnh-sự chánh, coi hết các lãnh-sự nước mình đóng rải-rác trong một nước bạn, có nhiều thị-trấn to.

tòng-liên-doàn *dt.* Cơ-quan chung gồm các liên-doàn nhỏ: *Tòng-liên-doàn công-chức.*

tòng-lý *dt.* Chánh-lồng và lý-trưởng ở Trung và Bắc-Việt hồi xưa: *Bàu tòng-lý // Thủ-tướng, người cầm đầu nội-cács trong nước quản-chủ lập-hiến // X. Quản-lý.*

tòng-luận *dt.* Rút các đề chép ra bàn cách tòng-quát.

tòng-mục *dt.* Mục-lục chung.

tòng-nhung *dt.* Chức quan vỗ xưa điều-khien một toán quân.

tòng-phân-công *dt.* Đánh trả lại một lượt

và khép các mặt trận: *Chuẩn-bị tòng-phân-công.*

tòng-phí *dt.* Số hao-tốn chung.

tòng-quản *dt.* Chức quan hồi xưa gồm coi một lò: *Lò tòng-quản // dt.* Trông coi tất-cả.

tòng-quát *bt.* Bao gồm tất-cả nhưng đòn-sor: *Bàn cách tòng-quát; tình-hình tòng-quát.*

tòng-quy *dt.* Gộp lại tất-cả, gom thành một mối.

tòng-quy *dt.* Quy-diều chung, luật chung: *Bản tòng-quy.*

tòng-sắp *dt.* (lóng) : Sắp chung lại với nhau: *Xem bản tòng-sắp coi ai nhiều điềm hơn hét.*

tòng-số *dt.* Số cộng chung.

tòng-suất *dt.* Gồm việc đốc sức, trông coi tất-cả.

tòng-tài *dt.* Viên quan đứng đầu một viện của triều-dình xưa: *Quốc-sử-quán tòng-tài //* Người cầm đầu một chánh-phủ: *Tướng tòng-tài của Trung-hoa dân-quốc.*

tòng-tắc *dt.* Quy-tắc chung, lật chung.

tòng-tấn-công *dt.* *X.* Tòng-công-kích // (R) Xúm kích-bác một người hay một phe nghịch trong một cuộc hội-hop.

tòng-tập *dt.* Tập sách gồm nhiều bài văn, bài thơ của nhiều tác-giả.

tòng-tích *dt.* Rút chung lại rồi phân-tích từng điều, từng khoản.

tòng-tuyên-cử *dt.* Cuộc bàu-cử chung một người hay một quốc-hội tổ-chức khắp nước cùng một ngày.

tòng-tư-lệnh *dt.* Người hay cơ-quan chỉ-huy tất-cả binh-lực một nước gồm hải, lục và không-quân: *Bộ tòng-tư-lệnh, đại-tướng tòng-tư-lệnh.*

tòng-tham-mưu *dt.* Bộ tham-mưu trung-ương, chỉ-huy các bộ tham-mưu địa-phương về những nét lớn trong các cuộc hành-quan, công-hay-lùu.

tòng-tham-mưu-trưởng *dt.* Viên trưởng cầm đầu bộ tòng-tham-mưu.

tòng-thống *dt.* Vị quốc-trưởng một nước dân-chủ cộng-hoà.

tòng-thống-chế *dt.* Chế-độ tòng-thống, một chế-độ trị nước mà vị tòng-thống nắm quyền hành-chánh thật-sự, được tự-ý chọn người vô chánh-phủ và không chịu trách-nhiệm trước quốc-hội.

tòng-tho-ký *dt.* Người tho-ký chánh, thường là người có quyền và hoát-dộng nhiều nhất trong đoàn-thì: *Tòng-tho-ký Liên-hiệp-quốc.*

tổng-thơ-ký mít chénh-đảng.

tổng-trần dt. Viên quan cai-trị cả một địa-phương gồm nhiều tỉnh: *Bắc-thành tổng-trần (xưa)* // Viên vô-quan được chỉ-dịnh nắm hết quyền cai-trị một thành-phố hay một khu-vực trong tình-trạng khẩn-trương của nơi ấy: *Tổng-trần đô-thành Sài-gòn và Gia-dinh*.

tổng-trưởng dt. Người cầm đầu một bộ của chánh-phủ: *Tổng-trưởng bộ Nội-vụ*.

tổng-uỷ-viên dt. Người cầm đầu và thay mặt các uỷ-viên khác trong một uỷ-ban.

TỔNG-KHẬU dt. Đầu bếp, người nấu ăn (tiếng Tàu).

TỐP dt. Clg. Tóp, nhóm người kéo đi: *Tốp học trò; chia ra nhiều tốp; kéo đi mấy tốp*.

TỐP dt. Dừng, tiếng bao xe ngừng lại: *Tốp cho tôi xuống (stop)* // Thẳng lại, bót ga: *Còn tới khúc quanh nên tốp bớt*.

TỐT bt. Đẹp, lịch-sự, bền, chắc, khéo: *Đẹp tốt, hàng tốt, nhè tốt, tươi tốt, xinh tốt*; Người tốt vì lụa, lúa tốt vì phân-tng; *Tốt gỗ hơn tốt nước sơn, Xấu người đẹp nết còn hơn đẹp người CD* // Lành, có thể được nhiều may-mắn: *Ngày lành tháng tốt* // Tú-tế, hiền-lành, đứng-dắn, được khen: *Bụng tốt, học-trò tốt, người tốt, nái tốt, tiếng tốt*; Có mười thì tốt, có một thì xấu tng // Có nhiều màu-mỡ: *Đất tốt, ruộng tốt* // Xanh tươi, sờn-sor: *Cây tốt, lúa tốt*.

tốt bóng dt. Bóng-dáng đẹp, bề ngoài coi được: *Đứa tốt bóng*.

tốt bóng trt. Được nhiều bồng-lộc, lương-to: *Làm quan tốt bóng*.

tốt bụng tt. Có bụng tốt, thảo-lào, rỗng-rãi, hay giúp người: *Kẻ tốt bụng*.

tốt con tt. To con, lớn con, cao lớn người: *Tên đó tốt con quá chó*! // Sai con, sinh nhiều: *Bà đó tốt con lắm*.

tốt của tt. Giàu, cui tiền chờ i-chờ: *Nhờ tốt của mới khởi lôi-thôi với pháp-luật*.

tốt chí tt. Có chí vững-vàng, không hay sờn lòng, thối-chí.

tốt dáng tt. Nh. Tốt bóng.

tốt bụng tt. Nh. Tốt bóng.

tốt danh tt. Có danh-liêng tốt, được nhiều người khen và phục: *Tốt danh hơn lành áo*.

tốt duyên tt. Được duyên lành, có vợ (hay có chồng) phải thế: *Có con tốt duyên như*

vậy cũng đáng mừng! // Võ-duyên, tiếng chè trách mía-mai: *Tốt duyên dữ!* Chuyện người ta cũng xá vô!

tốt đẹp tt. Xinh-tốt, đẹp-de, hợp-lý, phài-thể: *Lời nói tốt đẹp, việc làm tốt đẹp*.

tốt đôi tt. Xứng đôi, vừa với nhau, lời khen một cặp vợ-chồng: *Chàng đà yên phận tốt đôi, Em nay là bạn mồ-côi một mình CD*.

tốt giọng tt. Có cái giọng thanh-bại, trong-trèo: *Cá-si ấy tốt giọng*.

tốt giỗng tt. Do giỗng tốt mà ra: *Con gà tốt giỗng; chọn cây tốt giỗng mà trồng*.

tốt hơn trt. Tiếng khóc đều một mệnh-dè hay sau một câu đùa làm nỗi bất ý-kien của mình đối với ý-kien khác đã đề-cập trước: *Đọc mà không ghi chú, tốt hơn đừng đọc; đọc nhiều mà hiểu ít, anh nên đọc tới đâu ghi chú tới đó, tốt hơn*.

tốt lá tt. Chi cây sai lá và lá xanh tươi (do đất có nhiều chất đạm): *Tốt lá thì không trái hoặc ít trái* // Chỉ nem gói với nhiều lớp lá, được kín, ngon, lâu hư: *Tốt lá tốt nem, tốt em tốt chị tng*.

tốt lành tt. Thuận-tiện, hợp tuồi: *Ngày giờ tốt lành* // Nguyên lành, xuôi chiều, ngon giòt: *Cái áo tốt lành như vậy mà đem làm giẻ chùi đồ; câu chuyện đang tốt lành bỗng bị xen vô mít câu pha-lùng*.

tốt lẽ trt. Đì nhiều lẽ, lẽ quý giá: *Tốt lẽ thẹp mặt nở mày cho đồng gái*.

tốt lo dt. Lo chạy giỏi, vận-động hay: *Nhờ tốt lo nên khôi ngôit tú*.

tốt lời trt. Kéo lời, khéo-léo trong việc ăn-nói, dèo-dai trong việc năn-ni: *Có tốt lời mới được việc*.

tốt lờm trt. Tốt chỗ ăn nứt.

tốt lợp trt. Nhiều mưu-lợp, nhiều thè gợt-gắn hay: *Nói tốt lợp, xoay-xở tốt lợp*.

tốt mā tt. Có cái vè đẹp, sang-trọng bề ngoài: *Con gà tốt mā vì lông, Rặng đèn vì thuốc, rượu nồng vì men CD*.

tốt mối trt. Được dắt-hàng: *Bữa nay tốt mối nén vè sớm* // Được người làm mối giỏi, hên: *Tốt mối lấy đậu-chồng sang*.

tốt nái tt. Chi heo (lợn) nái to con, thuộc giống đê nhiều con: *Lợn heo tốt nái mà nuôi* // (R) Nói cách dùa-cợt người đàn-bà sai con: *Tốt nái, sinh năm mệt*.

tốt nết tt. Đâm-thảm, dè-dặt, dịu-dàng, không hối-lộp nóng-nảy: *Cô gái tốt nết; tay bài tốt nết, thưa bao-nhiêu cũng không quen*.

tốt nói dt. Khéo nói, có nhiều văn nói, năn-ni dèo-dai: Nhờ tốt nói, mới được người ta thương.

tốt ngày tt. Được ngày, phải ngày, ngày lành, hợp tuối: Bữa nay tốt ngày, đúng nhà được.

tốt người tt. Đẹp người, xinh-xắn, dáng-dieu ua nhìn: Bè (hoặc ông) ấy tốt người quá // (R) Cao lớn người // Sồi, còn mệnhdặn: Già mà tốt người quá.

tốt-nghiệp tt. X. Tốt-nghiệp.

tốt nhất tt. Tốt hơn hết trong đám: Món này tốt nhất // trt. Nh. Tốt hơn: Tốt nhất, ta vẽ là lõi-thôi chỉ cỏ.

tốt nhjn dt. Giỏi nhjn-nhục: Tốt nhjn thì tránh được điều phiền-não.

tốt phuốc (phúc) tt. Có phuốc lớn, may-mắn nhiều: Nhờ tốt phuốc mới không sao // trt. Khéo thì thôi! lời trách móc: Tốt phuốc dù! Khi không lại đứng áng bóng!

tốt râu tt. Có râu nhiều, dài, suôn-sé: Ông cụ tót râu; tướng-quân tốt râu (lời Không Minh gọi Quan-công).

tốt sác tt. Nh. Tốt bóng.

tốt số tt. Có vận-số tốt do trời dành sẵn: Tốt số lấy được chồng chung, Lương vua khỏi đóng, áo chồng khỏi may CD.

tốt sức tt. Mạnh sức, có nhiều sức-lực: Ai tốt sức lắm, một ngày mới phát nỗi năm công đất.

tốt tay trt. Có tay, mệt tay, có doan, có một tài-nghề không thấy được nhưng luân-luân có hiệu-quả tốt: Tốt tay nuôi dứa ở, tốt tay nuôi lợn.

tốt tính tt. Có tính-khí dịu-dàng, điềm-dạm, vũng-vèng: Người tốt tính.

tốt tiêng tt. Có tiêng kêu thanh: Chỉ tèu lụa gấm mà thêu, Chuông vàng tốt tiêng, phải treo giếng vàng CD // Có tiêng ca hát to, trong-trèo: Cố đèo tốt tiêng.

tốt-tốt bt. Hơi tốt, dễ coi, dễ chịu: Lụa cái tốt-tốt; ở tốt-tốt một chút.

tốt-tươi tt. Clg. Tươi-tốt, xinh-dẹp, ua nhìn: Phấn giòi mặt nõ tốt-tươi, Thuyền em chờ được mấy mươi anh-hùng? CD.

tốt tướng tt. Có tướng-mạo đẹp-dẽ, cân-dối // (truyền) Có tướng-mạng sống lâu, hưởng nhiều phuốc // Tơ con, cao lớn người.

tốt they thi. Lời khen một tấm lòng, một cù-chì có ý-nghĩa tốt đẹp: Tốt they! nhì rách phết vàng!

tốt thầy trt. Được nhiều quan thầy đỡ đầu: Làm quan tốt thầy chóng lên.

tốt thế trt. Được thế, ở vào thế có lợi: Tốt thế làm giàu; ở gần chợ, tốt thế mua bán.

tốt thuốc trt. Được chạy chữa nhiều, gấp-gấp được thuốc hay: Tốt thuốc bình mới lành tốt trai tt. Lịch-sự trai, đẹp trai: Tháng đó tốt trai chó!

tốt trái tt. Có trái to: Cây dừa đó tốt trái mà nước không ngọt.

tốt trời tt. Nhầm bừa trời trong im, không mưa gió: Bữa nay tốt trời, chắc có cả nhiều.

tốt vía tt. Có doan, chỉ người đi đến đâu, đem theo nhiều may-mắn đến đó: Nhờ người tốt vía xông đất đâu năm.

tốt vóc tt. Có vóc-giác cao lớn: Tốt vóc mà dở chịu-dụng // Nh. Tốt trái: Hồi sau ai bán tiếng nghe rao, Tốt vóc mà trong biêt thê nào? HL.

TỐT dt. Quân lính: Sĩ-tốt // Clg. Chốt, tên lá bài hay con cờ có chữ «tốt»: Tốt đó, tốt xanh.

TỘT trt. Cùng, tới mức chót; tới nơi tới chốn: Cao tót, cùng tót.

tốt-bậc (bực) trt. Tới bậc cùng tột, trình-dộ cao nhất: Gièu tót-bậc; nói dác tót-bậc.

tốt-cùng trt. X. Cùng tót.

tốt-dộ trt Tới độ cao nhất: Rượu ngon tót-dộ.

tốt ô trt. Tới tận ô, tận nhà, tận sào-huyệt: Rượu tót ô.

tốt-phẩm trt. Đụng trần (plafond), tới hạng cao hơn hết, không còn hạng nào cao hơn đà thăng lên nữa: Làm quan tót-phẩm; tót-phẩm triều-dịnh.

TƠ dt. Sợi rất mành do con tằm nhả ra làm kén ở, được người ta kéo ra dán sợi dệt lụa: Áo thun tơ, đồ tơ, hàng tơ, vớ tơ; Đã mang lụa cái thân tằm, Không vương tơ nữa cũng nằm trong tơ; Sáng trăng trại chiếu hai hàng, Bên anh đọc sách, bên nàng quay tơ CD // (R) Sợi do con nhện (dện) bắn ra giăng màng làm bẫy bắt côn-trùng khác mà ăn: Tấm vương tơ nhện cũng vương tơ, Mấy đời tơ nhện được như tơ tằm CD // tt. Mành sợi và muật: Dây tơ; chưa dứt đường tơ; tiêng tơ tiêng trúc // (truyền); Tên ông già xe duyên chồng vợ cho người đời: Ông tơ gàn-quải chi nhau, Chưa vui sum-hợp đã sầu chia-

*phái K // Duyên chồng vợ : Kết tớ xe tơ ;
Mắt mồi tơ, quay mồi vải tơ ; Trao tơ
phái lứa, gieo cùu xứng nơi K // Xơ, tư
thành sợi : Đập cho tơ, già tơ ra.*

*tơ-chỉ dt. Sợi tơ ; việc kéo tơ ; nghẽn tơ : Lo ba cái tơ-chỉ chưa xong, rành-ranh
đâu mà đi chofi !*

*tơ-duyên dt. (truyền) : Duyên-nợ, việc vợ
chồng đã được định trước : Em tuy phận
gái vụng-về, Tơ-duyên nay dẫu lỡ, em
chẳng hề biết lo CD.*

*tơ đầu tt. Bờm đầu, bờm đầu, lỗ đầu : Bị
đánh tơ đầu.*

tơ điều dt. X. Chỉ điều (Xt. Chỉ hồng PH. II).

*tơ hồng dt. X. Chỉ điều (Xt. Chỉ hồng
PH. II) // (thực) Loại dây ký-sinh có sọc
xanh hoặc vàng giợt, hoa nhỏ có sáu tai
trên một ống, từ sáu tai chín tiêu-nhị, mủ
được dùng trét ghe, trong dây có *alcaloit laurötetanin* được dùng dùng trị bệnh hô-hấp và
lọc máu ; cũng trị bệnh sán - lâi (*Cassytha*).*

*tơ liễu dt. Cảnh và lá cay liễu, mành-mai và
yếu như sợi tơ : Lơ-thơ tơ liễu buông
mành K.*

*tơ lòng dt. Lòng dạ đang lúc rối-rãm như
cuồng tơ : Cố mối tơ lòng.*

*tơ lụa dt. Hàng lụa, tiếng dùng chung cho
các món dệt bằng tơ : Bán ràng tơ lụa ;
đỗ tơ lụa.*

*tơ mành dt. X. Chỉ mành // (B) Duyên-lình
không chắc, hay trắc-trắc : Ấy ai cắt mối
tơ mành, Cho thuyền quên bến, cho anh
quên nàng CD.*

*tơ nhàn-tạo dt. Thứ tơ do người chẽ-tạo,
nhái theo tơ tằm.*

*tơ-tài trt. Clg. Tưa-tài, giệp nát thành sợi
cá : Đập tơ-tài, nhai tơ-tài cá.*

*tơ tình dt. Sợi dây ái tình, mối tình
rằng-buộc với một người khác giống : Tơ
tình vương-vân.*

tơ túc dt. X. Tóc tơ (B).

*tơ trúc dt. Sợi dây đàn và ống sáo (hoặc
tiêu), tức tiếng đàn và tiếng sáo (tiêu).*

*tơ vò dt. Tơ bị vò rối, lòi ví với công-việc
đang bị rối-rãm hay lòng đang rối-rãm :
Việc rõi như tơ vò ; lòng rối tơ tơ vò.*

*tơ vương dt. Những sợi tơ bị dính vào
nhau // (B) Tình yêu vương-vân, khó gỡ ra,
làm cho con người bận tâm, sầu-não luộn :
Tơ vương đâm thêc.*

TƠ tt. Ti, rất nhỏ : Tơ-hào // Thơ, non,

*trẻ mồi lớn lên : Cây tơ, gà tơ, gái tơ, vịt
tơ ; Tham giàu em lấy thẳng bé tí-ti, Lèng
trên xóm dưới thiều gì trời tơ ; Đào tơ
sen ngó xanh-xanh, Ngọc lèn phái lúa,
gái lành phái duyên CD.*

tơ-dào dt. X. Đào tơ.

*tơ sà tt. Vừa bắt đầu mập (béo), đít lè-sà
dưới đất ; Vịt tơ sà ; bắt con tơ sà làm
thịt.*

tơ-hào dt. X. Ti-hào.

*TƠ-LƠ-MƠ tt. Vô-vần, bơ-bơ, bộ không
đè ý lâm : Bộ tơ-lơ-mơ.*

*TƠ-TƯỚNG dt. X. Tư-tưởng : Duyên kia
ai đợi mà chờ, Tình ai tơ-tưởng, mà tơ-
tưởng tình CD.*

*TỜ mt. Tấm, miếng, tiếng gọi vật mỏng và
phẳng : Tờ báo, tờ giấy ; xe tờ (xe một
ngựa có cái mui ngang và cao) // (R)
Công-văn, giấy-má : Chạy tờ, giấy-tờ, làm
tờ ; tờ bái-nại, tờ tự-thuận // Lặng-trang :
Biển lặng như tờ (mặt biển giống tờ giấy
vuốt thẳng) // (R) Im-lặng, không tiếng động ;
Phòng không lặng-ngắt như tờ K ; Chiều
chồng lặng-lẽ như tờ, Khói bể si-nhục
như tờ mẹ cha CD // Bán-đồ một phần
nhỏ của một làng hay một đô-thị : Bán-đồ
lặng ấy phân làm bảy tờ, đất đang tranh-
tụng nằm trong tờ thứ bảy // (lặng) Tờ
giấy xang nỗi tắt, tức 100 đồng : Nhiều sơ-
sor mà trả hết ba tờ.*

*tờ bám dt. Phúc-bám, bao-cáo, giấy kè chuyện
cho cấp trên hay : Lèng chạy tờ bám lên
quận.*

*tờ-bời dt. Tiếng gọi chung thơ-tử giấy-má :
Cởi tờ-bời cho nhau.*

*tờ chữ dt. Giấy-tờ, văn-kiện, giấy viết lời
giao-kết : Côn tờ chữ rèn-rèn, cãi thê
nào được ?*

*tờ đẻ dt. Clg. Ly-tờ, giấy viết bằng lòng đẻ
vợ : Lèm tờ đẻ cho nó kiếm chồng lèm ăn.*

tờ giấy dt. Tấm giấy miếng giấy.

*tờ-giấy dt. Clg. Giấy-tờ, văn-kiện, lời
giao-kết viết ra giấy : Thôi ! nói miếng
cũng được, tờ-giấy làm chi.*

tờ hoa dt. Giấy hoa-dá kỵ, cân vàng mới trao K.

*tờ khai dt. Lời khai với quan viết trên giấy :
Lèm tờ khai mất đở.*

*tờ mây dt. Thơ gởi đi // Nh. Tờ hoa :
Chiếc vèn với bức tờ mây, Duyên này
thì giữ, vật này của chung K.*

tờ phân-ly dt. X. Tờ dở.

tờ sức dt. Trát, giấy quan gởi cho cấp dưới có lời truyền dạy: *Cái tờ sức vè lòng.*
tờ thê dt. Giấy phép: *Cầm tờ thê đi thì không sao.*

TỜ-MỜ tt. X. Mờ-mờ.

TỜ-LỜ-MỜ tt. Mù-mờ, chậm-chạp, không nhanh-nhen: *Bộ sao tờ-lờ-mờ quá!*

TÓ dt. Ké ở mướn làm công việc trong nhà: *Đày-tó, tói-tó:* Nhẹn lẹt bầy tim cõi nõi ăn, *Tớ lợt thầy thơ-thần thân-thơ* CD II dt. Tối, te, tiếng tự-xưng thân-mặt với người ngang vai hay nhô hơn: *Mẩy tau, mi té;* *Ăn rồi nǎm ngá nǎm nghiêng.* Có ai lấy té thì khiêng té vào CD.

tờ gái dt. Người đàn-bé hay con gái ở mướn làm việc nhà: *Tối trai tờ gái.*

tờ thầy dt. Tay sai mà cũng là kẻ mưu-sĩ, hay bày mưu, chỉ-vẽ cho chủ đế ninh-hốt: *Cáo vàng múc nước giếng khơi, Khôn-ngoan cho lầm, tờ thầy người ta* CD.

tờ trai dt. Clg. Bạn trai, ngirời đàn-ông con trai ở mướn làm việc nhà.

TÓ-MỜ trt. Hớn-hờ, phán-chân, phói-phò, phán-phát, vẻ vui-tươi, rộn-rịp: *Vui cười tờ-mờ, làm ăn tờ-mờ.*

TÓ-TÁI trt. Tối-tà, tan-rã, tàn-mác, cách rời-rạc: *Chạy tờ-tái.*

TÓ dt. Bàn vuông nhỏ, dùng để đồ-vật: *Tờ tiễn, tờ thịt* // (R) Thịt heo cúng thần ròi sả ra kiêng biếu: *Thịt tờ, kiêng một tờ ba sườn* // trt. Hơi ngứa xiên-xien: *Đồng tiền nǎm mặt tờ, mồ dáo-tưởng trên tẩm gạch kê mặt tờ.*

tờ giề dt. Cái tờ đê hàng-giề.

tờ tiễn dt. Cái tờ đê tiễn đồng trên ống khiêng đi làm lễ cúng hời xưa.

tờ thịt dt. Cái tờ đê thịt kiêng biếu // Miếng thịt sườn kiêng biếu.

TÓ trt. Txa, giống như, gần giống: *Tương-txa, ví-txa, xem-txa;* Vui tờ ngày hội; ăn tờ cợp, uống tờ rồng; Cây chí chí không đợt trái ngọt lợ như đường, Trai như anh mà đổi được, gái em thương biết chàng náo CD II // Tận, tận, hiến-hiện trước mắt: *Thấy tờ con mắt.*

tờ-hiện-tượng dt. (triết). Sự thấy biết sai, hơi giống, những sự-vật trong thời-gian và không-gian hiện-tại, không cần suy-luận.

tờ mắt trt. Taten mắt, trước con mắt, rõ-ràng,

không còn ngờ-vực chi cả: *Thấy tờ mắt, tờ mặt trát.* Trước mặt đó, rõ-ràng là mặt đó: *Nó đi trong đám đó, chính tôi thấy tờ mặt đây.*

tờ-tý-luận dt. (triết): Sự tìm hiểu sai lầm cách suy-luận, so-sánh những sự-vật không thấy trước mắt, tờ mắt.

TÓI tt. Tua ra từng sợi: *Đập cho tối; cái áo rách tối hết;* Người thì mờ bảy mờ ba, Người sao áo rách như là áo tối CD II dt. Áo mặc đi mưa bằng lá kết lại và tua-túa ra: *Áo tối;* *Mẩy ai là kè hào-tâm, Nâng toan giúp nón, mưa dầm giúp tối?* LVT.

tối-bời trt. Tung-bùng, rộn-rã lèn, ai cũng nghe cũng thấy: *Đánh chửi tối-bời;* *Có lối tối-bời;* *Chợt nghe chín khúc tối-bời* HT; *Một đoàn ngực-tốt tối-bời* NDM II Tan-tanh, tan-ben, có nhiều thương-tích: *Bị đánh tối-bời;* *Đang tay vùi liều dập hoa tối-bời* K.

tối đầu trt. X. Tơ đầu: *Bị đánh tối đầu,* **tối-tà** tt. Clg. Tà-tối, tan-ben, tan-nát, lòng-thòng nhiều miếng: *Áo-quần tối-tà.*

tối-tát tt. Te-tát, rã-rồi: *Rách tối-tát.*

TÓI dt. Nh. Tài: *Hữu tài, cây tời cây sức* (dùng trong triròng-hợp kiêng chữ tài).

TÓI trt. Chí, vừa ngang với một mức độ nào: *Đi tối nời, vè tối chốn;* tối giờ, tối ngày, tối tháng; *cơm chín tối;* *Cao không tối, thấp không thông;* *Đợi nước tối trân* mới nhảy tung // bt. *Tiễn hòn mực hiện-tại;* *Bước tối, chạy tối, đi tối, làm tối,* *tien tối, xông tối;* *Chồng tối thì vợ phải lui,* *Chồng tối vợ tối cãi dùi vào lưng* CD II dt. Đến, di lại một nơi nào: *Ké tối người lui;* *Khôn-ngoan, tối cửa quan mới biết;* *Mang bầu tối quần rượu giầu,* Say hoa dầm nguyên quên câu ân-tình CD II trt. Các đá-dông, đém-xia đến (về tình-cảm): *Động tối, hái tối, lo tối, nghĩ tối, tưởng-tối,* *làm tối;* *không ai biết tối* // dt. (bạc). Đúng cách-thức đê thẳng cuộc: *Hết rác, gấp* tướng thì tối (tú-sắc); *xở ra, không ai bối trúng* thì tối (cắc-tê) // Tên thứ bài hẽ ai bắt dù cắp trước thì tối: *Đánh bài tối,* **tối cùng** trt. Đến mức chót, cho tối kết-quả, cho tối hết sức: *Rượu tối cùng;* theo vụ kiện tối: *cùng.*

tối chữ trt. Đến mức độ đã định: *Rượu nấu chưa tối chữ* // (R) *Thẳng tay, thật nhiều;* *Chơi-bời tối chữ;* *con heo ăn tối chữ.*

tối kỳ tr. Đúng ngày hẹn, đúng lệ thường : *Nợ đã tối kỳ; tối kỳ tiên* (ngày phát tiền công hằng tuần hay hằng nửa tháng).

tối lui dt. Đi lại, nồng giao-thiệp : *Ở xa-xôi chiju chử vô-tinh, Tối lui không đặng nén mình có đôi CD* II Trù-trù, lưỡng-lý, nửa muôn tiên tối, nửa muôn ngung lợi : *Dở-dang hai lẻ, tối lui khó lòng NDM.*

tối lửa tt. (chm) : Vừa rèn, đốt hoặc chảy tối mức-dộ nhiệt-dịnh : *Thép đã tối lửa* (*à là température voulue*).

tối nơi tr. Tối chỗ định tối : *Nửa giờ nửa thì tối nơi* II (R) Thủ tay, hết sức : *Bị bố tối nơi; phải đòn tối nơi*.

tối nơi tối chốn tr. Nh. *Tối nơi* II (B) Tối cùng, được dò-dặt : *Rén học cho tối nơi tối chốn*.

tối quan dt. Thưa kiện : *Tối quan, ai không noài thì biết tng.*

tối số dt. Đến cái số mà trời định cho phải chết : *Tối số, tránh đâu cho khỏi* II (lóng) Chết : *Nó muốn tối số nên động tối tối*.

tối tai tr. Được báo-cáo, được dồn-dẫn cho người ta hay biết : *Việc đã tối tai nhè chúc-trách*.

tối tay dt. Vào tay một người nào, được một người nắm lấy, cầm lấy, làm chủ : *Tiến tì i tay, ai lại chê; Cờ tối tay ai, người ấy phết tng.*

tối-tấp tr. Dồn-dập thật đông, thật nhiều : *Thiên-hạ tối-tấp; bị đánh tối-tấp.*

tối việc tr. Ngộ phải việc, tối lúc cần hành động : *Bây-giờ không lo, đòn tối việc rồi quynh; tối việc mới biết ai hay ai dở.*

TỐI dt. Tối, quyền, góp, đón xin mỗi nơi một ít : *Tối tiền đám mờ, tối tiền cất chùa, tối quần áo cũ cho đồng-bào bị nạn-lụt.*

TỐM tt. Ghê-rợn, gớm bát nôn : *Ghê tởm, kinh tởm, trông bát tởm.*

TỐN dt. Sợ và chừa, không dám nửa : *Một lần đã tờn đến già, Đường đi nước mặn mè hè ăn chén CD.*

tờn dòn dt. Bị đòn đau quá nên sợ, không dám tái-phụm : *Nó tờn dòn rđi, nên đập rày dẽ thương hơn trước.*

tờn kinh dt. Hãi-kinh việc trước, răn mình chừa cãi : *Tờn-kinh rđi, đâu dám leo tối đó nữa.*

TỢN bt. Mạnh-bạo, quá lầm, quá mức : *Bạo-tạn, dữ-tạn, hung-tạn, táo-tạn; Ăn tạn thay mà ghê; chơi tạn không ai bằng.*

TÓP tr. Siết lói, riết đì : *Làm tớp đì cho xong việc.*

TÓP dt. Táp, đớp, bập mõm một cái : *Cá tớp mõi mà không ăn.*

TÓP dt. Hớp vồ ực liền : *Tớp hết cõe ruou II dt. Ngụm, dung-lượng ngậm trong miệng: Uống một tớp ruou.*

TU dt. Hút, núc, ngâm với hay miệng chui mà uống (không rót ra lý) : *Tu một hơi hết be ruou.*

TU dt. Râu : *Nam tu nữ nhũ.*

tu-mi dt. Râu và chàng-mày // (B) Đàm-ông con trai (xưa, chỉ có đàn-ông mới đê chàng-mày, còn đàn-bà nhò trui lông mày rồi dùng than vẽ chàng-mày giò) : *Đang tu-mi.*

TU dt. Sửa chữa, trau-giồi : *Trùng-tu; tu binh mãi mă; tu nhân tích đức* II (R) Theo một tôn-giáo và làm đúng lời chỉ-bảo của kinh-kết tôn-giáo ấy : *Chân-tu, đì tu, nhè tu, thầy tu; Thủ nhất thì tu tại-gia, Thủ nhì tu chợ, thủ ba tu chùa; Tu đâu cho bỗng tu nhè, Thủ cha kính mẹ ấy là chân-tu.* CD.

tu-bì dt. Do « Tu-kỷ » nói trại, trụ mình lại, không buông-lung như trước : *Bây-giờ va lo tu-bì làm ăn lầm.*

tu binh dt. Luyện-tập binh lính : *Tu binh mãi mă.*

tu-bô dt. Sửa-chữa : *Tu-bô nhà cửa lại.*

tu-chính dt. Sửa lại cho đúng, cho đàng-hoàng hơn (amender).

tu-chính-án dt. Bản sửa-dổi một dự-án cho hoàn-bi, thích-hợp hơn (amendment).

tu-chinh dt. Chính-cốn lại, sắp-dặt lại cho có trật-tự, đúng theo hoàn-cảnh mới.

tu-chinh tổng-quát bàn-dò dt. (chm) : Sự xem-xét lại ranh đất, đổi-chiếu với giấy-tờ mua bán, tờ tương-phản v.v... của từng mảnh đất để sửa lại bàn-dò cái nguyên một làng (revision générale du plan cadastral).

tu-chợ dt. Tu tại chợ, tại thị-thành, không kè tiếng ồn-ào của ngựa xe, của cuộc sinh-hoạt tấp-nập hằng ngày (và ám được như thế, mới là chân-tu).

tu chừa dt. Tu tại chùa, phái xuêng tóc, ăn mặc nâu-sóng và giữ đúng quy-luật nhè chùa.

tu-dưỡng dt. Tu tâm dưỡng tánh, trau-giồi tâm tánh cho diêm-đạm, tránh lo nghĩ đến việc tranh danh đoạt lợi, v.v..

tu đạo dt. Theo một tôn-giáo mà tu-hành, mọi sinh-hoạt hằng ngày đều theo lề-lối, kỵ-

- luật của tôn-giáo ấy.
tu-dính dt. Sửa lại cho đúng : *Bản tu-dính.*
- tu-hành dt.** Theo đúng giáo-lý và các điều răn của đạo mà tu : *Tu-hành đắc-đạo.*
- tu-hiền dt.** Sửa đổi tâm-tánh, ăn ở hiền-lành, cách tu tại-gia của một số người không quý y, không theo giới-ước của nhà chùa, mỗi đêm đều có niệm và lạy Phật.
- tu-hiêng dt.** Tức « tu-hành » nói trại (kiêng tiêng hành).
- tu-học dt.** Vừa tu vừa nghiên-cứu giáo-lý, kinh-kệ của đạo mình : *Khô-công tu-học.*
- tu kiều dt.** Sửa cầu : *Tu kiều bồi lộ.*
- tu kỷ dt.** X. Tu và Tu-bl.
- tu-lý dt.** Sửa-sang, làm lại : *Tu-lý định chùa.*
- tu-luyện dt.** Tu-hành và luyện-tập : *Dày công tu-luyện.*
- tu-nghiệp dt.** Học thêm, rút kinh-nghiệm để làm cho nghề-nghiệp được tinh, được khéo : *Đi tu-nghiệp, khoá tu-nghiệp.*
- tu nhả dt.** Clg. Tu tại-gia, ở tại nhả mình mà tu, cũng có vợ có chồng như thường // (B) Lo tròn đạo làm người, nhút là hiếu-thào với cha mẹ : *Tu đâu cho bằng tu nhả, Thờ cha kính mẹ ấy là chán-tu CD.*
- tu nhân dt.** Giúp lòng nhân-tử, làm việc bác-ái : *Tu nhân tích đức.*
- tu-si dt.** Thầy tu, người tu-hành.
- tu-soạn dt.** Sắp-đặt, sửa-chữa rồi biên-soạn thành bài, thành sách // Chức quan soạn sứ hối-xue.
- tu-sức dt.** Sửa-sang, chung-diện, trau-giồi cho tinh-dep.
- tu tại-gia dt.** X. Tu nhả : *Thứ nhất thì tu tại-gia, Thứ nhì tu chợ, thứ ba tu chùa CD.*
- tu-tạo dt.** Sửa-sang cái này, làm ra cái khác : *Tu-tạo nhà cửa.*
- tu-tập dt. (triết)** : Thực-hành những điều đã học và sửa-đổi theo sự quan-sát, kinh-nghiệm.
- tu-tinh dt.** Tự xét và sửa mình, chữa bỏ lỗi-lầm trước : *Già rồi tu-tinh lại.*
- tu tiên dt.** Tu theo đạo thần tiên, tức đạo Lão-biển-hình.
- tu-tử dt.** Trau-giồi, uốn-nắn lời văn cho được gọn-gay, sáng-sủa : *Tu-tử-học.*
- tu thân dt.** Sửa mình // (thth) Clg. Tu kỷ, rèn luyện những đức-tính tốt cho mình, không tranh danh đoạt lợi : *Lèm trai quyết chí tu thân, Công-den chớ vội, nơ-nần chớ lo; Tu thân rồi mới tề gia, Lòng ngay nói vạy, gian-tà mặc ai CD.*
- tu-thor (thư) dt.** Biên-soạn sách-vở : *Ban tu-thor.*
- tu-trì dt.** Lánh tràn-tục, sửa lỏng dường tánh, chuyên việc đạo-đức // (thth) Tu tại chùa, theo kỷ-luat nhà chùa : *Việc tu-trì của tăng-già.*
- tu-trúc dt.** Sửa-sang, xây-dắp : *Tu-trúc thành-trì, tu-trúc nhà cửa.*
- tu-viỆn dt.** Nhà tu, nơi tu-hành kín-đáo, nghiêm-nhặt // (R) Chùa-chiền.
- TU tt.** Xấu-hồ, hổ-thẹn : *Tèm-tu; Bao tu nhẫn-nhục* (Luồng chịu nhuốc-nhơ) // dt. Đò ăn : *Trân-tu.*
- tu hoa dt.** Làm cho hoa phài-thẹn, tiêng văn-chương tông-bốc sắc đẹp đần-bà : *Bé nguyệt tu hoa* (Trăng phài che mặt, hoa phài hổ-thẹn).
- tu-nhục tt.** Hổ-thẹn, lấy làm nhục-nhà.
- tu-ố tt.** Thẹn và ghét, thấy việc xấu chịu không được, muôn lénh xə hay day ch襌 khác.
- tu-quý tt.** Mắc-cỡ, xấu-hồ.
- tu-si tt.** Nh. Tu-quý : *Công-xáu tu-si* (Công-khai làm cho người ta mắc-cỡ).
- TU bt.** Tua, nén, cẩn-phài // Đợi chờ.
- tu-du dt.** Giây-phút, trong chốc-lát.
- tu-yếu trt.** Tue phài, cẩn-phài, lời khuyên.
- TU-HÍT dt.** Clg. Tu-huýt, cái còi nhỏ, dùng miệng thòi ra tiêng : *Cầm tu-hít* (làm trọng-tài một trận banh tròn), *tiêng tu-hít, thòi tu-hít.*
- TU-HÚ dt. (đóng)** : Tiêng kêu và cũng là tên một loại chim lông hơi vàng, to hơn chim khách (chữ Hán gọi bồ-cốc), không biết làm ò nén chi đẻ trong ò quạ : *Nuôi như quạ nuôi tu-hú* // (thực) Loại cây hoắc dây bò, có gai ở nách lá, lá có lông ở bề trái, chùm tụ-tán ở đót, lá-hoa rụng sớm, dài có lông, hoa to màu vàng chói, bốn tiêu-nhị, trong lá và cành non có nhiều chắt nhòn, được dùng về bình-lệu (*Gmelina asiatica*).
- tu-hú nhiễm dt. (thực)** : Loại cây đứng, vỏ láng, lá láng, lá hoa tím, hoa vàng, dài có ba tuyền (*Gmelina hystrix*).
- TU-HUÝT dt.** X. Tu-hít.
- TU-OA trt.** X. Oa-oa : *Khác tu-oa.*
- TU-VĨ dt.** Vật dụng đương bằng lá buôn, miệng túm, đáy to, giống như cái túi : *Thắt tu-vĩ* (Ăn-ở rít-róng, xấu bụng với mọi người).

TÙ dt. Người có tội hay bị tình-nghi có tội bị giam cầm trong khám: *Coi tù, gác tù, tù vượt ngục* // Sự trừng-phạt người có tội bằng cách cầm-một nơi và truất hết quyền-tự-do: *Án tù, bớ tù, phạt tù, lao-tù* // *Lao*, ngục, khám, nhà kiem-cố, tối-tăm đe giam-cầm người có tội hay tình-nghi có tội: *Ngục tù, nhà tù, ra tù, trong tù; Vào tù re khám*; *Nhứt nhụt tại tù, thiên thu tại ngoại* // (R) *tù*. Bị ứ-dụng một chỗ, không lưu-thông: *Nước tù; Rồng vàng tắm nước ao tù*, Người khôn ở với người ngu bợc mình CD // *tù*. Bắt phải đợi lâu: *Ở rã-tù, đứng rực-tù* // (lóng). *Dơ-dáy*: *Đồ tù, thằng tù; ở dơ như tù*.

tù bà dt. (lóng): Người dơ-dáy hết sức: *Đồ tù bà; bão thằng tù bà đó đi tắm đi*.

tù-binh dt. Binh lính bên địch bị bắt hoặc đầu-hàng: *Trao đổi tù-binh*.

tù cảng trt. Bó chân bó cảng, bắt-buộc ở một nơi lâu ngày, tù-túng khó chịu: *Ở nhè thét, tù cảng hết*.

tù cầm-cố dt. Người tù phải án cầm-cố, bị cùm chân ngồi trong khám luôn đến ngày mân tù.

tù chánh-trị dt. Người hoạt-động chánh-trị bị bắt giam hay bị án tù, dưới một chế-dộ rộng-rãi hơn tù thường.

tù chung-thân dt. Người tù bị án mân dời, chỉ có cuộc đợi-xé mới được ra.

tù-dinh dt. Tên tù, người tù: *Hết буди, phải điêm tù-dinh*.

tù-dồ dt. Bọn tù-tội, đám người bị cầm tù: *Mới qua là kẻ vẫn-nho, Mẽ nay ra dạng tù-dồ bởi đầu C. B. Nhẹ* // Nh. *Tù-rạc*: *Bị tù-dồ lao-khổ* // (lóng).

tù giam dt. Clg. Tù phạm, người bị giam trong khám chờ ngày ra toà, chưa có án tù (prévenu).

tù khổ-sai dt. Người bị án khổ-sai, ngày đi làm việc nặng-nhọc, đêm bị nhốt.

tù-nhân dt. Người bị cầm tù.

tù ống tù cha dt. Bọn anh-chị và bố-hệ cấu-kết nhau và được nhà tù thời Pháp-thuộc trước năm 1946 dung-túng, ý thế hiếp-đáp, bóc-lột những người cõ-thể mới vào tù.

tù phạm dt. X. *Tù giam* // Tù về tội ăn-cướp, giết người, án nặng.

tù-rạc bt. (d): Nh. *Tù*: *Bị tù-rạc, nơi tù-rạc, ở tù-rạc*.

tù-tội dt. Sự ở tù: *Bị tù-tội khổ lòng lì*. Người tù: *Ra thân tù-tội*.

tù-túng tt. Lúng-túng chỗ chật-hẹp, khó day-trở, khó hoạt-động: *Nhốt trong chuồng, tù-túng quá, nó lâu lớn; ở nhà hoài, tù-túng lắm; làm nhè nước tù-túng, không mua bán gì được*.

tù tù-hình dt. Người bị kêu án chết, bị nhốt riêng và bị cùm chân luôn đến ngày hành-quyết.

tù thường dt. Người bị án tù vì các tội thường như trộm-cắp, đánh-lộn, bội-tín, v.v... (đè phân-biệt với tù chánh-trị và tù tù-hình).

tù-xa dt. Xe chờ tù: *Bị đoạt tù-xa*.

tù xổng dt. Tù vượt thoát khỏi ngục: *Rượt bắt tù xổng*.

TÙ dt. Kẻ làm đầu: *Thờ-tù*.

tù-lanh dt. Thủ-lanh, kẻ cầm đầu một toán người có một việc làm đặc-biệt.

tù-trưởng dt. Người chủ một bộ-lạc, cầm đầu hết người trong bộ-lạc: *Viên tù-trưởng người Thượng*,

TÙ-LU tt. Mập tròn: *Bộ tù-lu, mập tù-lu* // Tròn mà to: *Cái miệng tù-lu*.

TÙ-VÀ dt. Cái bằng sừng trâu, sừng bò hay đất nung: *Thôi tù-và gọi công-cầy* // (R) Vú dàn-bà có con hoặc nuốm vú bằng cao-su: *Ngậm tù-và mà cồn khói*!

TÚ tt. Tốt đẹp, kỳ-di, khác thường: *Tuần-tú, thanh-tú; Sơn thanh thuỷ tú* // Tú-tài gọi tắt: *Bè tú, cậu tú, cô tú, ông tú*.

tú-khí dt. Khí tốt, vẻ đẹp: *Tú-khí son sòng*.

tú-lệ tt. Tốt đẹp, xinh-dẹp.

tú-mậu tt. Sum-sê, sâm-uất: *Cây-cối tú-mậu*.

tú-tài dt. Bậc học thi đậu ở khoa thi hương, dưới bậc cử-nhan: *Tú-tài Phan-Khôi* // Bậc học thi đậu ở bậc trung-học cấp hai: *Tú-tài Phép, tú-tài Việt*.

tú-tài hai dt. Clg. Tú-tài phẫn nhì hay tú-tài toàn-phản, tên kỳ thi và cấp-bằng về hết ban trung-học cấp hai.

tú-tài một dt. Clg. Tú-tài phẫn nhất, tên kỳ thi lấy chứng-chỉ phẫn đầu ban trung-học cấp hai.

tú-tài phẫn nhất dt. X. *Tú-tài một*.

tú-tài phẫn nhì dt. X. *Tú-tài hai*.

tú-tài toàn-phản dt. X. *Tú-tài hai*.

tú-xuất tt. Đẹp hơn hết, không ai bằng.

TÚ dt. Thủ: *Giang-san cầm-tú* (non sông như gấm thủ).

tú-cács dt. Lầu (gác) thủ, tầng lầu đè dàn-bà con gái ngồi thủ.

tú-cầu dt. Trái cầu thêu (được con gái các nhà quyền-quý xưa dùng kén chỏng bằng cách dệt trên lều cao thay xuồng, ai bắt được thì được làm chỏng cõi gái).

tú-khẩu dt. Miệng nói lưu-loát, vắn-hoa: *Câm-tâm tú-khẩu* (lòng như gầm, miệng nói như thêu).

TÚ dt. Định-tinh, vì sao ở yên một chỗ: *Tinh-tú, nhí-thập-bát-tú*.

TÚ-BÀ dt. Tàu-kê, người dân-bà chủ nhà thò, chúa gói mái-dâm: *Tú-bà vắt nóc lên giò* (ngồi ngay K.).

TÚ dt. Hòn ta dựng đứng, có hai cánh cửa, trong có ngăn hoặc hộc, dùng đựng đồ-vật: *Hộc tú, kéo tú, khoa tú, ngăn tú ; tú sách, tú thuốc* II dt. Phù, đây, trãi lên trên một vật mỏng hoặc một lớp gì đè che lại: *Tú chiếu, tú khăn, tú mặt, tú rơm* II bt. (lóng) Học chận một số ít bài cho thuộc lòng để dành thi: *Học tú, bài tú, tráng tú*.

tú áo dt. Clg. Tú đứng, tú bè cao dài hơn bè ngang dùng để quần áo.

tú đứng dt. X. Tú áo.

tú hàng dt. Tú đứng hàng-hoá, cửa bằng kiếng (kính) lóng.

tú kiếng (kính) dt. Tú đứng có mặt kiếng soi to // Tú bằng mặt kiếng lóng, thường dùng đựng chén bát, thuốc trị bệnh, v.v...

tú mặt dt. Đayette một người mới chết bằng miếng giấy bạch hay cái khăn dò.

tú sắt dt. Tú toàn bằng sắt dùng đựng tiền và nứ-trang.

tú thờ dt. Bàn thờ ông bà đồng kín bốn mặt thành tú dụng đồ, có hai cửa hai bên.

TÚ dt. (bạc): Tiền mỗi tay em đặt ra trước khi tay cái chia bài (lì-cào, dà-dách, phé): *Đón tú, xóm tú*.

tú bài dt. Chỗ và đồng tiền đặt ra của một tay bài trong sòng: *Tú bài nẩy hên*.

tú đầu dt. Đồng tiền nằm ở trước, đầu bài (bài cào) mẩy nút cũng ăn-thua được.

tú đuôi dt. Đồng tiền nằm ở sau, phải tám nút sấp lên mới đòn lên (nhập chung với tú đầu).

TÚ dt. Tựu, hội lại, nhóm lại, giüm lại một chỗ: *Quần tam tú ngũ* (giüm năm giüm ba); *Tài tú tắc dân tán, tài tán tắc dân tú* (thêu gốp của dân lâm thì dân nghèo phèi xiêu lưu; làm cho đồng tiền được lưu-hành dẽ-dàng thì dân sẽ tựu lại mà lo việc làm ăn).

tự-bé dt. Dựa vào, lắp vào H (thít) Rù nhau làm chuyện phi-pháp: *Tự-bé nhau lợp động cở-bec*.

tự chúng dt. Kêu gọi, rủ-ren nhiều người tụ lại: *Tuyên-truyền tụ chúng*.

tự đồng dt. Tựu lại đồng thành bọn thành lũ: *Tự đồng đi ăn cướp*.

tự-hợp dt. Nhóm lại, hội lại: *Tự-hợp đồng-dao*.

tự-hội dt. Nh. Tự-hợp.

tự-hợp dt. Nh. Tự-hợp.

tự-huyết dt. (Y): Tác-dụng các vị thuốc dân máu lại (révulsif).

tự-liêm dt. Thủ góp của nhiều người mà làm giàu: *Có tay tự-liêm*.

tự-ta... dt. Bài tờ-tóm: *Đánh tự-tóm*.

tự-tán dt. Nhóm lại rồi tan ra: *Tự-tán không chừng*.

tự-tán dt. (thực): Cộng hoa dài phân nhánh đều thành nhiều mắt: *Chùm tự-tán (cyme)*.

tự-tán đơn-phân dt. (thực): Cộng hoa ở mỗi mắt chỉ có một hoa hay nhánh.

tự-tán đuôi bò-cạp dt. (thực): Cộng hoa có nhiều mắt, mỗi mắt có một hoa hay một trục và hoa luôn-luôn gần ở một bên (như hoa vòi-voi).

tự-tán nhị-phân dt. (thực): Cộng hoa có nhiều mắt, mỗi mắt có hai hoa hay hai trục mang hoa (như *statice bicolor*).

tự-tập dt. Nh. Tự-hợp.

tự-tụng dt. Xúm cãi và mệnh ai nẩy nói, không ai nghe ai.

tự-thù dt. Giüm đầu lại II Nh. Tự-hợp.

TUA dt. Sợi thả lòng-thòng rất nhiều dọc theo bìa: *Khăn tua, tua đèn, tua nón*; Sáu thương nón thượng quai tua dju-dèng CD.

TUA trt. Khé, hays, nén, tiếng dùng trong lời khuyên: *Tua giữ-gìn sức khỏe ; đi xa, tua cần-thận ; Thân có, ắt danh tua phôi có, Khuyên người ái-trọng cái thân-danh PVT.*

TUA dt. Vòng: *Vặn mây tua ; bị đánh nhào hai tua (tour)* II Phiên, lượt: *Tới tua, tua ai nẩy làm (tour)* II Clg. Lô-cốt, pháo-dài, nhè canh có dắp y đắt lì ở dưới, trên có lỗ hoa-mai đẽ nhâm bắn (tour).

tua đêm dt. Phiên làm việc ban đêm: *Làm tua đêm khoẻ mà hay buồn ngủ*.

tua gác dt. Phiên gác, khoảng thi-giờ mà một nhân-viên có phận-sy có mặt luôn tại chỗ làm, thường là lúc nghỉ việc: *Chú-a-nhứt ngày tới tua gác của tôi* II Điểm canh zay

đắp kiên-cố của nhà binh: *Đứng* trên tua gác, *thầy bao-quát* cả vùng.

TUA-RUA dt. Chòm sao nhỏ có bảy ngôi liền nhau: *Tua-rua mọc, vàng cây héo lá, Tua-rua lặn, chết cá chết tôm tng.*

TUA-TÙA trt. Clg. Túa-túa, tung-toé ra nhiều phía, toả ra và rơi xuống hoặc lòng-thòng chung-quanh: *Râu mọc tua-túa, tên bắn tua-túa, vòi nước phun tua-túa.*

TÙA-LUA trt. Tùm-lum, toe-toét, vẩy-vá dờ-dý: *Ăn trầu tua-lua, ghè ló tua-lua.*

TÚA bt. Tuôn ra, kéo ra đông lâm: *Nghé tiếng máy-bay, người ta túa ra xem; bị chọc phá, bầy ong bay túa ra.*

túa chạy dt. Kéo nhau chạy, ủn-ủn chạy: *Nghé tiếng diều, bầy gà túa chạy cỏ.*

túa-sua trt. (lóng): Tấp-nập, lộn-xộn, bùa-bääi: *Chạy túa-sua, vãi túa-sua.*

TÙA trt. Toả, tung-toé ra khắp phía: *Hoa đơm túa; chạy túa, tua-túa; vòi nước đựng đứng phun nước túa ra* || t. Hur, đê chín quá, bông rã ra: *Lúa túa.*

túa ý dt. Mở rộng ý-tú, có thêm nhiều ý-tú: *Nấm được chủ-đè về mở đầu bằng một câu đúng đầu mỗi, thì tự-nhiên túa ý ra; chừng đó mặc-sức mà viết.*

túa-túa trt. X. Tua-túa.

TUẦN dt. Vàng theo, nghe lời: *Bắt-tuần giáo-hoá* (Chẳng vàng lời dạy-dỗ).

tuân-cú dt. Cú đó, cú theo lời dạy mà làm: *Trật cho làng tuân-cú.*

tuân-chương dt. Theo chương-trình mà làm.

tuân-giáo dt. Nghé theo lời dạy.

tuân giữ dt. Vàng giữ, giữ đúng theo lời dặn.

tuân-hành dt. Vàng theo lời dạy, lời dặn, lời chỉ-bảo mà làm: *Tuân-hành mạng-lịnh.*

tuân lệnh dt. Lầm theo lệnh trên sai-khiển: *Xin tuân lệnh.*

tuân mạng (mệnh) dt. Nh. Tuân lệnh.

tuân phép dt. Làm đúng phép.

tuân-thủ dt. Nh. Tuân giữ.

TUẦN dt. Đi vòng - vòng, hết nơi này đến nơi khác để canh-phòng, xem-xét: *Dân tuần, đi tuần, lính tuần.*

tuần-bin dt. Toán lính nhà binh đi tuần, đi trinh-sát.

tuần bệ dt. Đi tuần và bắt-bớ.

tuần-can dt. Đi tuần và đánh trống hoặc đánh kiêng để có người đánh trả lời lại,

như vậy suốt đêm: *Vắng nghe quân tuần canh đánh kiêng.*

tuần-canh dt. Đi tuần và mặt cảnh-bị || Clg Cảnh-sát (nay) và Tuần-thành (xưa), tên gọi thứ lính giữ an-ninh và trật-tự trong thành-phố: *Lính tuần-canh; mời tuần-canh lập biên-bản.*

tuần-do dt. Clg. Trinh-sát, đi do-thám, đi dò tin-tức cách bí-mật: *Tuần-do khép chốn.*

tuần-duơng-hạm dt. Tàu chiến giữ việc canh-phòng ngoài biển.

tuần-định dt. Dân tuần, trai-tráng được chỉ-định canh-phòng làng-mạc ban đêm.

tuần giang dt. Tuần dọc theo sông bắc-tàu nhỏ, để giữ an-ninh trong vùng: *Đội tuần giang, tàu tuần giang.*

tuần-giờ dt. Tuần và dời phiên hằng giờ, hằng canh, tiếng gọi chung việc canh tuần trong làng-mạc: *Dùng cơm rồi còn lo việc tuần-giờ với người ta.*

tuần-hành dt. Đi tuần, đi vòng-vòng chỗ nầy chỗ kia để xem-xét, canh-phòng, bắt-bớ: *Vua đi tuần-hành phuông bắc* || (R) Diễn-hanh, kéo nhau đi khắp các nẻo đường trong thành-phố để thị-oir, đê biếu-duơng một ý-chí, một thảng-lợi, v.v...: *Biểu-tình tuần-hành.*

tuần-kiem dt. Đi tuần và kiêm-soát: *Có quan trên đến phủ tuần-kiêm.*

tuần-la dt. Lính tuần, lính có phen-sự đi tuần: *Đánh mõ cho tuần-la tới.*

tuần-phiên dt. Phiên tuần, lượt phải đi tuần: *Sắp bản tuần-phiên* || Người dân đến lượt phải đi tuần: *Tuần-phiên chia thành nhiều toán.*

tuần-phong dt. Canh-giữ, đi thăm chừng các nơi đê can-thiệp đúng lúc mỗi khi có biến-dộng: *Tuần-phong cần-mật.*

tuần-phu dt. Dân tuần, kẻ được bắt-dặt đi canh, đi tuần trong làng.

tuần-phù dt. Chức quan cai-trị một tỉnh hồi xưa: *Quan Tuần-phù.*

tuần-ròn dt. Đi tuần vòng-vòng một khu-phay hay chung-quanh một dinh-thự (*faire la ronde*).

tuần-sát dt. Clg. Tuần-soát, đi dò-xét, đi kiêm-tra.

tuần-soát dt. X. Tuần-sát.

tuần-tập dt. Đi tuần và can-thiệp, bắt-bớ khi cần.

tuần-tiểu dt. Clg. Tuần-tiểu, đi dò-thám, đi

trinh-sát, đi tìm hiểu tình-hình bên ngoài :
Tuần quan tuần-tiểu.

tuần-tiểu dt. X. Tuần-tiểu // Đi tuần để tìm
bắt hoặc giết kẻ gian, kẻ địch.

tuần-tác dt. Do-thám, giũ-gìn.

tuần-thành dt. Đi tuần trên mặt thành (xưa) //
X. Tuần-cảnh.

tuần-thị dt. Nh. Tuần-sát.

tuần-thú dt. Đi thăm và xem-xét các nơi xa
kinh-dô : Vua đi tuần-thú.

tuần-thủ dt. Nh. Tuần-tiểu.

tuần-tra dt. Đi tuần và tra-xét : Quan phủ
đi tuần-tra ở huyện.

tuần-tráng dt. Trai-tráng trong đội dân tuần.

tuần-vãng dt. Đi xem-xét : Vua phái khâm-
sai đi tuần-vãng các tỉnh.

tuần-vũ dt. Nh. Tuần-phủ.

TUẦN dt. Khoảng ngày-giờ 10 ngày, tức một
phần ba của tháng : Hè-tuần (từ ngày 21
tới 30), thương-tuần (từ mồng 1 tới mồng
10), trung-tuần (từ ngày 11 tới 20) //
Khoảng ngày-giờ 10 năm, nói về tuổi người :
Tuổi đà tú-tuần (40 tuổi); ăn lỗ lục-tuần
(60 tuổi) // Tuần lỗ gọi tắt, khoảng bảy
ngày : Hụi tuần, tiễn tuần, làm việc một
tuần 48 giờ // Lỗ cúng người chết hằng
kỳ trong 100 ngày đầu từ khi chết : Làm
tuần; cúng tuần cúng thất; tuần 7 ngày,
tuần 21 ngày, tuần 49 ngày, tuần 100
ngày // Khoảng ngày-giờ tuỳ-tiện : Tuần
trắng khuyết, tuần trắng mệt // Buổi, lúc,
thời-kỳ : Tuần cập-ké, tuần chay // Bên, lượt :
Tứu châm chung-tuần (Rót rượu lần chót).

tuần bá-nhật dt. Lỗ cúng người chết 100
ngày, kể từ ngày chết.

tuần-báo dt. Báo hằng tuần, mỗi tuần xuất-
bản một số.

tuần chay dt. Thời-kỳ ăn chay, kiêng-cữ của
người tu-hành trong năm hoặc của người
thường nhưng có lời vái // (R) Mâm chay,
tiệc chay, bữa ăn với thức ăn chay : Cúng
một tuần chay; dài một tuần chay.

tuần-lỗ dt. Cuộc di lê ở nhà thờ hay đền
thánh // Khoảng bảy ngày trong tháng theo
năm dương-lịch, mỗi ngày có thứ-tý nhất-
định mà khắp thế-giới đều theo : Chúa-nhật
là ngày đầu tuần-lỗ // Khoảng bảy ngày,
không nhất-thìết ngày nào : Đi cả tuần-lỗ
mới vui; làm cả tuần-lỗ mà có bấy-nhiều.

tuần-nhật dt. Khoảng mười ngày : Mỗi tháng
có ba tuần-nhật // thth. Khoảng bảy ngày,

tiếng nhẫn mạnh : Đồ mươi lít xăng, đi cả
tuần-nhật chưa hết.

tuần rượu dt. Lần rót rượu re-cúng : Té hết
ba tuần rượu // Lần rót rượu cho mỗi người
khắp bàn ăn cùng một lúc : Nhậu hết tuần
rượu nãy rồi dùng cơm.

tuần-san dt. Tờ báo hay tập báo xuất-bản mỗi
tuần một kỳ (số).

tuần-tiết dt. Tiếng gọi chung các ngày đúng
vào một tiết về khí-hậu trong năm : Nhớ
hết các tuần-tiết trong năm.

tuần-tuế trt. Giáp năm, đây một năm.

tuần-thì dt. Clg. Tuần-thời, thời-vận : Tuần-
thì đã đến.

tuần-thời dt. X. Tuần-thì.

tuần-tráng dt. Con tráng, tháng : Đi dã mây
tuần tráng mà chẳng thấy tin vè.

tuần tráng khuyết dt. Một tráng khuyết dàn,
tức ngày giờ qua mãi : Tuần tráng khuyết,
đĩa dẫu hao, Mặt mờ-tuồng mệt, lòng
ngao-ngán lòng K.

tuần tráng mệt dt. Tháng đầu của một cặp
vợ chồng mới // thth. Khoảng ngày-giờ một
cặp vợ chồng mới dẫn nhau đi chơi, thường
ở các nơi có cảnh đẹp, mát-mẻ : Hướng
tuần tráng mệt.

tuần-vận dt. Nh. Tuần-thì.

TUẦN dt. Theo, noi theo, thuận theo : Nhơn
tuần (Noi theo việc cũ, không sửa-đổi,
không phán-chán).

tuần-hoa dt. Sự tập cho quen khí-hậu, chịu-
dụng được phong-thò ở một nơi mới tới
(acclimatation).

tuần-hoàn dt. Xoay vẫn, đi giáp vòng rồi trở
lại chỗ cũ và cứ thế đi hoài : Thiên địa
tuần-hoàn (Trời đất xoay vẫn).

tuần-hoàn-hệ dt. Hệ-thống tuần-hoàn, thường
nói về máu từ trái tim chạy khắp thân-thò
rồi trở lại trái tim.

tuần-hoàn-khí dt. Bộ máy tuần-hoàn, tức các
bộ-phận vận-chuyển máu như trái tim, các
thứ mạch, tia...

tuần-hồi dt. Nh. Tuần-hoàn.

tuần-lương tt. Lương-thiện, giữ lòng ngay-
thẳng, giữ đúng phép-tắc.

tuần-tự trt. Nói theo thứ-tự trước sau, không
vượt bậc : Tuần-tự nhị tiến (Cứ theo thứ-
tự mà đi tới, làm tới).

TUẤN tt. Có tài-trí, giỏi-giản hơn người :
Anh-tuần, tài-tuần.

tuần-dật *tt.* Giỏi-giang hơn hết.

tuần-đức *dt.* Đức cao-dày.

tuần-huệ *dt.* Ôn lớn (to).

tuần-khiết *dt.* Người tài-trí nỗi bột: *Trung tuần-khiết.*

tuần-khí *dt.* Tài-năng cao tót // Người có tài là.

tuần-nhã *tt.* Tuần-tú và phong - nhã, dáng người đẹp-dẽ và sang-trọng: *Đáng-dấp tuần-nhã.*

tuần-sĩ *dt.* Người tài-đức.

tuần-tú *tt.* Vừa có tài, vừa có tướng-mạo đẹp: *Hạng thanh-niên tuần-tú.*

TUẤN *tt.* Hay, mau lẹ, cao lớn.

tuần-mã *dt.* Ngựa cao lớn, chạy nhanh và bền.

tuần-phát *dt.* Phát-đạt mau lẹ.

TUẤN *trt. C/g.* Tuận, theo, tuỳ theo, vì-või; chôn người sống theo người chết.

tuần-chức *dt.* Hết lòng, liều thân vì chức vụ.

tuần-danh *dt.* Liều thân mà giữ tiếng tốt.

tuần-đạo *dt.* Chết vì đạo, vì đường-lối vạch sẵn, vì chánh-nghiệp.

tuần-giáo *dt.* Liều chết vì đạo-giáo của mình: *Trong lúc pháp-nạn, nhiều tu-sĩ đã tuần-giáo.*

tuần-lợi *dt.* Chết vì lợi-lộc, vì tư-lợi.

tuần-nạn *dt.* Chết vì một nạn to, chung cho nhiều người: *Nhiều người đã tuần-nạn trong cơn binh-cách.*

tuần-nghia *dt.* Liều thân vì việc nghĩa.

tuần-quốc *dt.* Liều thân vì nước: *Thà tuần-quốc hơn chịu nhục.*

tuần-tài *dt.* Vì tiền, vì lợi mà chết.

tuần-táng *dt.* Chôn người sống (thường là vợ, nàng hầu hay tôi-mợ) theo người chết.

tuần-tiết *dt.* Liều thân cho tròn tiết-nghiệp, cho tròn trình-tiết: *Tuần-tiết theo vua, tuần-tiết theo chồng.*

tuần-thân *dt.* Liều chết, quyên-sinh, hy-sinh mạng sống.

tuần-vị *dt.* Vị nhau, hộ thê cho nhau.

TUẬN *dt. X.* Tuần.

TUẤT *dt.* Chữ thứ 11 trong hàng chữ: *Giờ tuất* (từ 19 tới 21 giờ), *tháng tuất* (tháng 9 âm - lịch), *tuổi tuất* (con chó), *năm tuất* (X. *giáp-tuất*, *bính-tuất*, *mậu - tuất*, *canh-tuất* và *nhâm-tuất*).

TUẤT *dt.* Nghĩ đến, động lòng thương mà giúp-đỡ: *Ái-tuất* (*tiếc thương*); *phất-tuất*

(*chẳng đoái thương*); *tiền tuất* (*tiền nhè nước cấp đê chôn-cất người chết*).

tuất-bàn *dt.* Thương và giúp-đỡ người nghèo.

tuất-bịnh *dt.* Thương-xót người đau ốm.

tuất-bồng *dt.* Lương hưu-trí của người chồng (chết) để lại cho vợ già: *Tuất-bồng bồng nứa hưu-bồng.*

tuất-cô *dt.* Thương-xót và cấp-dưỡng trẻ mồ côi.

tuất-dưỡng *dt.* Thương-xót và nuôi-dưỡng.

tuất-kim *dt.* Tiền cấp-dưỡng.

tuất-lão *dt.* Giúp-đỡ, nuôi-nâng người già yếu (thường là người không con cháu).

tuất-quả *dt.* X. *Tuất-quả.*

tuất-quá *dt.* Cứu-giúp, đòn-bà goá (thường là vợ lính chết trận, hay vợ công-chúc chết vì phản-sự): *Tiền tuất-quá.*

TÚC *dt.* Rúc, thòi ra tiếng: *Túc cởi II Tiếng gọi bạn, gọi con của gà và dế: Gà mái túc cởi.*

túc cởi *dt.* Ngậm cởi thòi ra hiệu: *Lên voi miếng vội túc cởi, Thương con nhở vợ, lính dời phải di CD II (R) Ra hiệu bằng cởi điện hay hơi nước sôi: Cầm túc cởi trong khu-vực nhà thương; gần tối ga, xe (tàu) túc cởi báo hiệu.*

túc con *dt.* Gọi con lại, tiếng gà mái kêu con, nhiều nhất là khi bươi được mồi.

túc gáy *dt.* Túc và gáy, hai cách lên tiếng bằng cánh của loài dế (túc: rì hai cánh cho kêu từng tiếng nhỏ; gáy: rung mạnh hai cánh cho kêu tràng dài to) II (R) *Gáy ra, xui giục, to-nhỏ cho có chuyện: Bí cản theo túc gáy, thế nào nó cũng xin ra riêng.*

túc-mái *dt.* Kêu nho-nhỏ gọi con mái lại, cách gà trống ve-vân gà mái (bằng mỏ) hay để trống ve-vân để mái (bằng cánh) (Xt. túc gáy).

túc-túc *dt.* Phát ra nhiều tiếng túc nho-nhỏ để gọi con (gà mái) hay ve-vân con mái (gà trống và dế trống).

TÚC *dt. Cảng, chân: Thiết-túc, thù-túc II tt. Đủ, vừa, có thể được: Mẫn-túc, phú-túc, sung-túc; Khi bất túc, khi hưu dư II (lóng) Bất túc nói tắt, không đủ, không có, trống rỗng: Lưng túc (Trong mình không tiền). Túc-cầu* *dt.* Trái cầu dùng chân mà đá II ttth. X. Banh tròn: *Một trận túc-cầu.*

túc-cầu-trường *dt.* Sân banh, bãi cỏ rộng có cǎm cửa thành hai bên để đá banh tròn.

túc-cốt *dt.* Xương ống chân.

túc-dụng trt. Đủ dùng, vừa phải.

túc-hẹ trt. Dưới chân // đđt. Tiếng gọi tên-kính người mà mình đang nói với (tò ý không dám nói ngay mặt, mà chỉ nói dưới chén người).

túc-mục trt. Đủ mực, đủ người.

túc-số tt. Đủ số, vừa đúng.

túc-ích dt. Vết chân, dấu vết một người ở tại một nơi nào.

túc-trí dt. Trí ác đầy-dù : *Túc trí đê muu.*

TÚC bt. Sớm, xưa, cũ, có sẵn // dt. Buổi sáng : *Túc dạ hàm cǎn* (Sớm tối ăn-cần).

túc-chí dt. Chí-hướng có sẵn từ xưa : *Túc chí đợt thành.*

túc-chuorting dt. (Phật) : Nghiệp.chuorting từ kiếp trước, việc làm ác hồi kiếp trước gây cái khó cho mình ở kiếp này : *Nên sớm tu-hành đê trừ túc-chuorting.*

túc-duyên dt. (Phật) : Duyên từ kiếp trước, sự kết-hợp hai người đê trở thành vợ chồng, bồ-bạn hay thù-nghịch với nhau.

túc đế dt. (truyền) : Buộc lại, thắt lại với nhau từ kiếp trước : *Lương-duyên do túc đế.*

túc-đức dt. Đạo-đức có sẵn.

túc-khiên dt. (truyền) : Tội lỗi gây ra ở kiếp trước.

túc-nguyện dt. Lời nguyện xưa.

túc-tật dt. Bệnh cũ, bình-tật đã có từ trước.

túc-trái dt. (truyền) : Ng-năn từ kiếp trước : *Đã đành túc-trái tiền-oan K.*

túc-ước dt. Lời ước hẹn xưa.

TÚC dt. Ngủ, dỗ lại, nghỉ-ngơi : *Ký-túc, tẩ-túc, kinh-túc, quá-túc* // tt. Cũ, lâu, lão-luyện : *Bắc túc-nho.*

túc-cắn dt. Rẽ ăn sâu dưới đất, côn sống, mặc dầu cành lá đã khô // (truyền) Cắn-sỗ, cắn-duyên đã định.

túc-hám dt. Nỗi giận cũ, chưa phai mờ.

túc-học dt. Sư học sâu rộng.

túc-lưu dt. Ở lại, dừng lại.

túc-nhân dt. Nguyên-nhân trước.

túc-nho dt. Bắc học nho uyên-thâm, sâu rộng.

túc-oán dt. Oán cũ, thù xưa.

túc-thế dt. Đời xưa, thuở xưa.

túc-trực dt. Chầu-chực suốt đêm : *Đêm tiễn-thường, con cháu đều túc-trực tại nhà chờ* // thth. Có mặt luôn một bên hầu cõi thiệp đúng lúc : *Túc-trực bên người bình.*

túc-vọng dt. Bạc có danh, được người kính-nể, hâm-mộ.

TÚC trt. Nghiêm-nhặt, oai-vô, đáng kính nề tôn-vì : *Túc, tĩnh, hối, tí* (nghiêm-kính, lặng-lê, thối-lui, xe lánh, bốn chữ đê trong lỗ-bộ đê tại đèn thờ).

túc-chinh tt. Nghiêm-trang, tề-chinh : *Đến đèn thờ, phải cho túc-chinh.*

túc-kính dt. Kính-cần nghiêm-nhặt : *Tả lòng túc-kính.*

túc-mục tt. Nghiêm-chinh, đàng-hoàng : *Hàng-ngũ túc-mục.*

túc-nghiêm tt. Nghiêm-trang : *Sự-thê túc-nghiêm.*

túc-tịnh (tịnh) tt. Lặng-lê nghiêm-trang : *Công-duong túc-tịnh.*

túc-thanh dt. Thanh-trùng, tảo-thanh hết kẻ dấy loạn (làm cho xã-hội được yên).

túc-thor dt. Kính-gởi thor này, lời nói lịch-sự trong một bức thor (theo xưa).

túc-trình dt. Kính-trình-bày : *Túc-trình thương-cấp.*

TÚC st. (bạc) : Tú, cửa ăn thua thứ tư trong điều me và lú : *Yêu, lưỡng, tam, túc.*

TÚC dt. Thói quen thành lề-lối, thành luat, thành lệ : *Hương-tục, lối tục, phong-tục, tập-tục, thói tục; cái tục ẩn-uống trong đám ma; nhậm già tuỳ tục* // tt. Thô-tè, tầm-thường, quê-mùa, kệch-cợm : *Nói tục, thô-tục, văng-tục; Nước khi trong khi đục, người có tục eó thanh... CD* // Cõi đời, cuộc sống thường, không tu-niệm : *Hoàn-tục, thô-tục, thoát-tục, trần-tục, phèm-tục.*

túc-cốt dt. Người thô-kệch cứng đơ, thiếu cù-chì lịch-sự bặt-thiệp.

túc-danh dt. Tên-tục, tên cha mẹ hay hàng xóm gọi từ nhỏ // (R) Tên thật của những người đã quy-y, khác với pháp-danh.

túc-dao dt. Clg. Túc-diêu, ca-dao, câu hát có tách-cách phong-tục của dân và được quen dùng : *Túc-dao là một phần của văn-chương binh-dân truyền-khâu.*

túc-diêu dt. X. Túc-dao.

túc-duyên dt. (truyền) : Sự ràng-buộc thành vợ chồng giữa một người liên và một người phèm (tiếng dùng cho người tiên) : *Giáng-tiên vì túc-duyên mà gặp Từ-Thúc.*

túc-dâm dt. Lời nói thật-thờ, mộc-mạc, què-mùa.

túc-học dt. Sư học tầm-thường.

túc-kien dt. Sư thầy biết tầm-thường.

túc-ky dt. Điều kiêng-ky bặt-chiếu theo thói quen, không cát-nghiêng được : *Cũ tên là một túc-ky vô-lý.*

tục-khách dt. Người khách tầm-thường, không thanh-nhã: *Nguyễn-Tịch tiếp tục-khách với cặp mắt trắng* (X. Ké khinh người trọng PH. II).

tục-khí dt. Vô người thô-tục.

tục-lệ dt. Thói quen thành lệ: *Chè-chén say-sua ở các đám ma là một tục-lệ nên bỏ*.

tục-lux dt. Sự khôn-khờ ở cõi trần: *Đang-dốt ghê thay mùi tục-lux, Bực mình theo Cuội tách cung mây HXH.*

tục-lưu dt. Hạng, giới người tầm-thường, thô-tục.

tục-mục dt. Mật tục // (B) Người tầm-thường không thấy, không nhận ra được cái hay, cái đẹp ẩn trong người, trong vật.

tục-niệm dt. Ý-nghĩ về thói tục, thô-tục: *Người đời nay có một tục-niệm giàn-dị hơn người xưa.*

tục-ngon dt. X. Tục-ngữ.

tục-ngữ dt. Câu nói gọn-ghé về luân-lý như: *Tốt danh hơn lành áo, về tâm-lý người đời như: Của người bồ-tát, của mình lợt buộc, về phong-tục như: Một miếng giresa lèng bằng một sàng xó bểp, về thường-thức như: Trời nắng tốt dưa, trời mưa tốt lúa; Ăn coi nồi, ngồi coi hướng v.v... ban đầu do một người nói ra, rồi nhờ có ý-nghĩa xác-dâng, hay-ho, nhiều người khác nhắc đi nhắc lại khi gấp việc thích-hợp, lâu ngày thành lời nói khuôn-mẫu.*

tục-nhân dt. Cặp mắt người tầm-thường, không thấy rộng hiều xe, không nhận ra người hay kẻ dở.

tục-nho dt. Nhè nho nồng-cẹn, cỗ-chắp.

tục-nhũng dt. Việc lôi-thôi phiền-phức không đáng.

tục-sự dt. Nh. Thủ-sự.

tục-tần bt. Thô-tục, tách-cách những lời-lẽ đơ-dáy, dâm-đ: *Lời-lẽ tục-tần, ăn-nói tục-tần.*

tục-tình dt. Mối tình thấp-thỏi tầm-thường.

tục-tuôi bt. Tục-tần.

tục-tử dt. Người kém-cỏi, tầm-thường, không biết trọng cái hay, cái đẹp: *Phèm-phu tục-tử.*

tục-thượng dt. Điều được phần đông ưa-chuộng: *Ăn ngon mặc đẹp là những tục-thượng thông-thường.*

tục-trần dt. Bụi tục // (R). Những việc khờ-não ở cõi đời.

tục-truyền dt. Sự truyền-tụng bảo nhau từ xưa tới nay, không cẩn-cú chẽc-chẽn: *Theo*

tục-truyền thì chúng ta là dòng-giống Tiên-Rồng.

tục-vị dt. Mùi trần, nỗi sướng, cục, vui, buồn của con người ở cõi đời.

tục-xưng tt. Gọi theo người đời, túc được người đời quen gọi: *Nguyễn-văn-Lạc tục-xưng Học Lạc.*

TỤC bt. Nối-tiếp nhau, thêm dài ra: *Lục-tục, tiếc-iệu, truyền-tục.*

tục-bản dt. In lại đồng bản ra sau khi vì lỡ gì nghỉ một lúc: *Báo X. được tục-bản.*

tục-biên dt. Quyền (hay bộ) sách soạn nổi quyền (hay bộ) trước gọi tiền biên.

tục-chí dt. Nỗi chí-hưởng một người trước mình: *Tục-chí cha anh // Sợn tiếp quyền sách của một người nào đã bò dở.*

tục-dịch dt. Đặng lính thêm sau khi mâu quân-dịch.

tục-hôn dt. Clg. Tục-huyền hoặc Tái-giá, sự chắp-nối (lấy vợ hoặc lấy chồng) có làm già-thú hàn-hoi sau khi người phối-ngẫu chết.

tục-huyền dt. Nỗi lại sợi dây dùn (đen) // (B) Lấy vợ khác sau khi chết vợ.

tục-kết bt. Nối liên-lạc giữa máy phát-động và bộ-phận vận-chuyển để máy chạy toàn-diện (embrayer, embrayage).

tục-súc dt. Tống thêm một lá trát nữa (để nhắc-nhở hay hối-thúc về lời dạy trong lá trát trước).

tục-thú dt. Nh. Tục-huyền (B).

TỤC-TÁC dt. X. Cục-tác.

TUẾ dt. Năm, tuồi: *Đáo-tuế, thiên-tuế, vạn-tuế.*

tuế-cảng dt. Đồ vật mang cống-sứ hàng năm cho nước lớn.

tuế-kế dt. Tính sò cho biết lời lỗ vào cuối năm.

tuế-mộ trt. Cuối năm, gần mẫn năm.

tuế-nguyệt dt. Năm và tháng // (B) Ngày giờ, thời-gian: *Đá vẫn trơ gan cùng tuế-nguyệt IQ.*

tuế-nhập dt. Số thau vô hàng năm.

tuế-phí dt. Số tiền xài ra hàng năm.

tuế-thì dt. Nh. Tuế-nguyệt // Mồng năm ngày tết.

tuế-thú dt. Thủ-tụ mỗi năm trong mười hai con giáp.

tuế-xuất dt. Số xuất ra hàng năm.

TUẾ bt. Nát, vụn: *Đâm cho tuế.*

tuế-toái tt. Lun-vụn, nhô-nhặt: *Hơi nèo l.*

những việc tuệ-toái // trt. Sơ-sài, qua-loe :
Làm tuệ-toái cho mèo xong.

TUỆ dt. Cây chòi.

tuệ-tinh dt. Sao chòi.

tuệ-tinh hình-thái dt. Hình sao chòi (*comet*).

TUỆ bt. Clg. Huệ, sáng-láng, minh-mẫn, mèo hiếu biết : *Tri-tuệ*.

tuệ-cẩn dt. (Phật) : Nguồn-gốc của trí-tuệ // (B) Trí-hoá sáng-suốt tự-nhiên : Người có tuệ-cẩn.

tuệ-cầm dt. Tiếng gọi các thứ chim biết nhái tiếng người.

tuệ-cấp tt. Thông-minh và hoạt-bát, chỉ người sáng-suốt và ăn-nóii trôi-chảy.

tuệ-dòng dt. Đứa trẻ sáng-láng, thông-minh.

tuệ-giác dt. (Phật) : Sự sáng-suốt hiếu biết cả mọi hiện-tượng vũ-trụ của Phật Thích-ca.

tuệ-hiệt tt. Lanh-lợi, sáng-láng, thông-minh.

tuệ-mục dt. (Phật) : Cặp mắt của Phật (thấy biết tất-cả).

tuệ-nhân dt. Cặp mắt sáng-suốt của các đấng thiêng-liêng, khác với tyc-nhân.

tuệ-tâm dt. (Phật) : Lòng sáng-suốt, thấu hiểu tất-cả // (R) Tâm-trí sáng-suốt thông-minh.

tuệ-tinh dt. Trí óc sáng-suốt thông-minh.

TUẾCH tt. Huéch, rặng ra : *Rồng tuếch*.

tuếch-toát trt. X. Téch-toát.

TUẾCH-TOẠC trt. Hời-hợt, không kín-deo, không kỵ : *Làm ăn tuếch-toạc*.

TUI dt. X. Tôi : *Của tui, tui tui*.

TUI dt. X. Tôi và Trui : *Tui sét, tui vôi*.

TÙI-NGÙI tt. X. Bùi-ngùi.

TÚI dt. Bọc may dính trong áo trong quần đê đựng : Áo túi, bô túi, bút túi, chay túi, lát túi, móc túi, ráo túi, riết túi ; Lòng tham dục biết bao - nhiêu cho đầy túi // (R) Bọc, dây, bao nhỏ, vật đê đựng : *Túi gao, túi thuốc, túi trầu* ; Vai mang túi bọc kè-kè, Nói quấy nói quâ, chúng nghe rầm-rầm CD.

túi áo dt. Nhũng túi nhỏ may dính theo áo.

túi áo khì dt. Túi áo lót của đàn-bà, thật lo // (B) Người vợ : *Tiễn lanh bao-nhiều vè bô túi áo khì ráo* !

túi cơm dt. Cái bọc đựng cơm // (B) Người vỗ-dụng, khôngITCH chi cho đòn, chỉ lo riêng cho thân mình : *Những loài già ôo, túi cơm sẽ gì K.*

túi dết dt. Túi có quay của lính, của thợ,

v.v... dùng đựng đồ nghề : *Mang túi-dết, xách túi-dết (musette)*.

túi ngành-thầu dt. Túi đựng tiền của chủ cái một sòng me : *Bợ túi ngành-thầu, ôm túi ngành-thầu*.

túi quần dt. Túi may dính trong quần : *Thọc tay trong túi quần (Bộ khiêu-khích, phác-lối)*.

túi tham dt. Lòng-dẹ tham-lam : *Vơ-vét cho đầy túi tham*.

túi tham không đáy dt. Lòng tham chẳng cùng, thâu hoài được hoài, không biết bao-nhiêu cho vùi.

túi thơ dt. Hồn thơ, nói người có tài làm thơ, như lời thơ có sẵn luôn-iuôn trong đầu óc : *Bầu rượu túi thơ; Túi thơ dung-dinh dạo miền thú quê CD*.

túi trên dt. Túi áo may bèn ngực.

túi trí dt. Người nhiều mưu-trí, kẻ mưu-sĩ có thyc-tài : *Trần-Bình là cái túi trí của Hán Cao-tô*.

túi trong dt. Túi áo may phis trong : *Giặt túi trong*.

túi xu dt. Cái túi to đựng xu của những người mua bán lè // (lóng) Hòn (biu) dài to, lòng-thông-xuống xa của người có bệnh : *Mang cái túi xu dì hê-nang*.

TÚI trt. Vô-sô, thật nhiều, kè không xiết : *Khóc túi*.

túi-bụi trt. Loạn-dè, lộn-xộn, không đường-lối hay phương-pháp : *Bị đánh túi-bụi; bện túi-bụi*.

túi-lúi trt. Lăng-xêng lộn-xộn, không ngăn không lối, nghe không hết : *Nói túi-lúi cả tràng dài mà không ai hiểu chí ráo*.

túi-tụi trt. Rột hối, rôt cuộc, tiếng két-thúc một câu chuyện không đâu : *Nói thiệt nhiều, túi-tụi không ra chí cá*.

TÚI dt. Đầu xót riêng, khóc riêng, buồn lẩy mình khi so-sánh với người, hay bị khi-dè : Một mình đứng túi ngồi sầu CO // dt. Sự đau-xót riêng trong lòng : *Đeo sầu, ngậm túi*.

túi duyên dt. Thấy mình không bằng người về đường vơ chồng hay bị người thương phu-bạc mà đau-đớn, xấu-hỗ, khóc thầm : *Túi duyên con trέ, sét cầm dở-dang NDM*.

túi-hồ dt. Buồn phen mình và mắc-cơ thầm : *Túi hồ phen hèn*.

túi lòng dt. Đầu-đớn riêng trong lòng : *Thấy người ta mà mình bất túi lòng*.

túi mặt *dt.* Hòi mặt, không muốn chường mặt ra khi nhận thấy không bằng ai.

túi-nhục *bt.* Túi cho mình vì bị nhục-nhã: *Chịu nhiều túi-nhục; túi-nhục vô cùng.*

túi-phận *dt.* Đau-dớn, xót-xe cho phận mình: *Giận duyên, túi-phận bời-bời K.*

túi-số *dt.* Đau-dớn cho số-phận chẳng may của mình.

túi-túi *dt.* Hơi túi, úa nước mắt, khó chịu: *Mừng-mừng túi-túi biết bao sự-tình K.*

túi-thầm *dt.* Xét phận mình rồi khó chịu một mình: *Buồn riêng thôi lại túi-thầm, Một duyên hai nợ ba lầm lấy nhau CD.*

túi-thân *dt.* Đau-xót vì không được đón-hoài đến: *Lẽ thi anh chẳng đẻ tang, Đè nấm ba tháng kéo nàng túi-thân CD.*

túi-thẹn *dt.* Nh. Túi-hồ.

TÚI *dt.* Tua kết chùm lại: *Tui cườm, túi chi, túi hàng; kết túi, tòng-tui, thắt túi II Bọn, húi, phe, tiếng gọi một nhóm đồng cung chung-chép nhau: Đì cá túi; một túi với nhau II (bạc). Đôi, hai lá bài giống nhau (tứ sắc): Tui sì đò; bỏ túi thì đèn II dt. Ăn thêm lá thứ ba khi trên tay có cái túi: Hồi coi nhà dưới có túi không.*

tui bây (bay) *đdt.* Bọn bay, chúng bay, tiếng gọi nhóm người đối-thoại với mình, ngang vai, dưới tay hay thù-nghịch của mình: *Tui bây đồng quá mà hay-ho gi.*

tui giựt *dt.* (bạc): Clg. Đôi giựt, bỏ cái túi xuống ăn thêm con bài thứ ba khi tay trên giựm ăn lá bài đó: *Bị nhà dưới túi giựt.*

tui mình *đdt.* Bọn mình, chúng mình, tiếng gộp tất-cả người cùng pho với mình: *Đêm coi túi mình được bao-nhiều.*

tui nó *đdt.* Bọn nó, chúng nó, tiếng gọi một nhóm người khác với nhóm mình, vắng mặt hoặc đứng xe, ngồi xe: *Tui nó đâu? Nói nhỏ kéo túi nó nghe.*

tui tao *đdt.* Bọn tao, chúng ta, tiếng gộp pho mình đối với phe đối-thoại ngang vai, nhỏ hơn hoặc thù-nghịch: *Tui tao đâu có ngán!*

tui tôi *đdt.* Bọn tôi, chúng tôi, tiếng gộp pho mình cách lich-sự đối với phe đối-thoại: *Tui tôi đâu dám vậy!*

tui túi *đdt.* Nh. Tui tôi.

TUI *dt.* Khẩu trù: *Tui nợ.*

TUY *trt.* Dầu, dầu, tiếng so-sánh để tăng giá-trị một tiếng khác, một sự-vật khác: *Tuy đèn-dứa nhưng có duyên; tuy nghèo*

chợ tốt bụng; Hột tiêu tuy bé mà cay, Ông tiền tuy bé mà hay cửa quyền; Chữ rắng nhán, vật đạo-dồng, Tuy không biết nói mà lòng biết đau CD.

tuy là *trt.* X. Tuy-ràng.

tuy-nhiên *trt.* Dầu vậy, tiếng vót-vát lại tách một sự-vật đã cho là quá: *Hắn bò vơ con đi đã lâu; tuy-nhiên, thỉnh-thoảng có gởi thơ thăm-viếng.*

tuy-ràng *trt.* Clg. Tuy là, dầu là, dầu là, tiếng đề-cao một sự-vật sau khi so-sánh: *Trăng mờ còn tỏ hơn sao, Tuy rằng núi lở, còn cao hơn gó CD.*

tuy thế *trt.* Mặc dầu vậy, tiếng vót-vát hay lật ngược một cái lý, mặt tình-trạng: *Hắn bị lõi-lõi nên nghèo; tuy thế, hắn vẫn phong-lưu hào-phóng như trước.*

tuy vậy *trt.* Nh. Tuy thế.

TUY *bt.* Làm cho yên; yên-ôn: *Giao-tuy.*

tuy-an *tt.* Yên-ôn.

tuy-định *dt.* Định yên, làm cho yên-ôn.

tuy-hoà *tt.* Nh. Tuy-an.

TUỲ *bt.* Theo, thuận theo, dừa theo, nương theo: *Tuỳ mặt gởi iỏi; Tuỳ người gởi cửa; Yêu nhau chữ vị là vì, Chữ dục là muốn chữ tuỳ là theo CD II Đè mặc, mặc ý: Viết đó tuỳ ngài, ngài làm sao xong thì thôi II Đì theo: Truy-tuỳ.*

tuỳ-biện *dt.* Quan hẫu, quan nhỏ làm việc theo sự sai-khnią của quan to hơn.

tuỳ-bối *dt.* Số người đi theo sau lưng.

tuỳ-bút *dt.* Gặp gì chép nấy II *bt.* (thth) Thè văn xuôi không đề-lai nhất-định, theo dòng cảm-hứng mà viết ra: *Tập tuy-bút; văn tuy-bút.*

tuỳ-cảm *trt.* X. Tuỳ-hứng.

tuỳ-cận *dt.* Lính hoặc sĩ-quan có phon-sự kèm theo đê che-chở mang sống một sĩ-quan cao-cấp: *Sĩ-quan tuy-cận, viên tuy-cận.*

tuỳ-cor *dt.* Coi dèo, nhăm theo sự-thô: *Tuỳ cor ứng biến* (Coi dèo mà làm).

tuỳ-duyên *dt.* Theo duyên-kiếp đã định.

tuỳ-địa *trt.* Theo chỗ (nà làm).

tuỳ-dời *dt.* Đèo theo, đem theo.

tuỳ-giá *dt.* Theo xe vue.

tuỳ-hành *dt.* Đi theo: *Những người tuy-hành.*

tuỳ-hỷ *trt.* Theo sự vui-thích, không bắt-buộc: *Cúng bao-nhiều tuy-hỷ.*

tuỳ-hoạ *dt.* Phụ-hoạ, làm theo người xướng ra.

tuỳ-hứng tr. Do cảm-hứng hay hứng-thú, không định trước, không theo một chí-hướng nào : *Việc làm tùy-hứng.*

tuỳ ý tr. Mặc ý, sao cũng được, không cản-trở : *Việc đó tùy ý anh.*

tuỳ-nghi tr. Theo phuong-tiên, tuỳ trường-hợp thích-nghi, không bắt-buộc phải như thế nào : *Tuỳ-nghi sử-dụng.*

tuỳ-phái dt. Người sai vặt trong văn-phòng : *Ngạch tuỳ-phái.*

tuỳ tâm dt. Do nơi lòng mình : *Nhiều ít tuỳ tâm.*

tuỳ-tiện tr. Nh. Tuỳ-nghi.

tuỳ tục dt. Theo thói quen có sẵn : *Nhập giao tuỳ tục* (Vào nhà người phải theo thói quen của người trong nhà).

tuỳ-tùng (tòng) bt. Đi theo một bên ; kè theo hùi sai-khiến : *Theo tuỳ-tùng quan lớn ; đoàn tuỳ-tùng đồng-đảo.*

tuỳ-thân bt. Theo bên mình, đem theo mình (đê dùng khi cần) : *Vật tuỳ-thân, của tuỳ-thân ; Đem theo tuỳ-thân.*

tuỳ theo bt. Dựa theo lời chỉ-bảo, theo việc làm của người có quyền hơn : *Tớ phải tuỳ theo chủ.*

tuỳ thế bt. X. Tuỳ thời.

tuỳ-thích tr. Theo sở-thích, do ý thích : *Anh muốn làm gì tuỳ-thích.*

tuỳ-thời bt. Theo thời-thế, hoàn-cảnh, mà xứng sự, không lập-trường hay ý-chí nhất-định : *Bạn tuỳ-thời.*

tuỳ-thủ tr. Thuận tay // Nh. Tuỳ-liện.

tuỳ-thuộc bt. Phụ-thuộc, thuộc theo, không tự-chủ : *Kẻ tuỳ-thuộc ; dẫu sao, cũng còn tuỳ-thuộc người ta.*

tuỳ-viên dt. Viên-chức mang hay giữ tài-liệu cho một viên-chức cấp cao hơn và làm việc theo lời chỉ-bảo của người này : *Tuỳ-viên lanh-sự, tuỳ-viên quan-sự.*

TUÝ tt. Clg. Thuý, màu xanh biếc : *Màu tuý ; Tuý-Kiều, Tuý-Vân.*

tuý-hoàn dt. Người gái giúp việc trong nhà.

TUÝ tt. Say rượu // (B) Say-mê : *Tuý-tâm.*

tuý-bút dt. Viết say-sưa, cầm đầu viết cách thích-thú.

tuý-ca dt. Ca hát cách sung-sướng, mè-mèn.

tuý-cuồng tt. Say quá hoá điên, cuồng-loạn tóm-trí vì quá say rượu.

tuý-hương dt. Làng say, giới người chè-chén, hối va-chei. (

tuý-khéch dt. Bợm say, kè say rượu.

tuý-luý tt. Li-bì, quá say : *Say tuý-luý.*

tuý-mộng dt. Giấc mộng trong cơn say ; sự mơ-ước trong lúc thích-thú về điều gì.

tuý-ngâm dt. Say rượu và ngâm thơ.

tuý-nguyên dt. Lời nói trong lúc say rượu. **tuý-nguyệt** dt. Ngâm trăng và uống rượu đến say.

tuý-nữ dt. Nh. Tuỳ-ngôn.

tuý-ông dt. Ông lão say rượu, ông già say.

tuý-tâm dt. Lòng say-mê, ham-thích : *Có tuý-tâm vì danh-lợi* // tt. Say-mê, ham-thích : *Đang khi ta còn tuý-tâm vì Hán-học... Ph. Quynh.*

tuý-tửu dt. Rượu mạnh, thứ rượu uống ít cũng say // thh. Say rượu : *Trong cơn tuý-tửu, có hiều biết chi đâu.*

tuý-thú dt. Cái thú say rượu, sự sung-sướng trong lòng khi ngà-ngà say.

TUÝ bt. Rặt-ròng, thuần-chất : *Quốc-tuý, tinh-tuý.*

tuý-linh tt. Rặt-ròng và hay-ho, linh-diệu.

tuý-mỹ tt. Tinh-ròng và tốt-dep.

tuý-ngôn dt. Lời thành-thật, không chút ẩn-ý.

TUÝ dt. Chất mềm và nhòn trong xương ống : *Cốt-tuý, não-tuý, xương-tuý ; rất nước tuý* // Phìền tột nhất của sự-vật : *Tich-tuý.*

tuý đà dt. Chất nhòn ở các đầu xương xốp có lỗ máu (*moelle osseuse rouge*).

tuý não dt. Tuý và óc // (B) Phần cốt-yếu, quan-trọng nhất.

tuý vàng dt. Chất mềm màu vàng ở giữa ống xương (*moelle osseuse jaune*).

tuý-xám-viêm dt. (Y) : Bệnh tê-liệt trẻ con (*paralysie infantile*).

TUY tt. Khốn-khổ, suy-yếu, tàn-tạ : *Tiểu-tuy.*

tuy-bạc tt. Suy-yếu, mòn-mỏi.

tuy-tiễn tt. Suy-vi quá thành hèn-mọn.

TUY tt. Ngầm dưới đất.

tuy-đao dt. Đường hầm xuyên núi (dành cho xe lửa chạy), hoặc dưới lòng đất sâu chỗ các mỏ quặng.

TUY bt. Mật-nhọc, bịnh-hoặn : *Tận-tuy.*

TUY dt. Clg. Tỳ, lá-lách.

tuy-dịch dt. Nước trong lá-lách tiết ra.

tuy-tạng dt. Lá-lách (một trong ngũ-tạng).

TUYNH dt. Vải lưới : *Màn tuynh (tulle).*

TUYÊN dt. Đọc to lên : *Tuyên-đọc* // Rao,

làm cho rõ-rệt, cho mọi người hay biết;
làm cho thông.

tuyên án dt. Đọc bản án lên giữa toà, tức phán-quyết hay xử: *Toà vào trong nghị án rồi trả ra tuyên án tha bồng can-phạm.*

tuyên-bố dt. Nói cách công-khai cho mọi người nghe: *Tuyên-bố rã hùn; tuyên-bố giải-tán buổi họp.*

tuyên-cáo dt. Báo cách công-khai cho mọi người biết: *Quốc-trưởng tuyên-cáo với quốc-dân đồng-bào* II dt. (Pháp) Sự khai-báo với nhè cầm quyền; lời rao cho công-chúng hay (*déclaration*).

tuyên-cáo chánh-trị dt. Lời rao cho dân-chúng biết chủ-trương, đường-lối của chánh-phủ, của nội-cács (*déclaration des principes politiques*).

tuyên-cáo chiến-tranh dt. Tuyên - chiến, sự khai-chiến với một nước khác (*déclaration de guerre*).

tuyên-cáo du-nhập dt. Sự khai-báo với nhà đương-cuộc việc mình mới tới ở trong nước người, xứ người, địa-phận người (*déclaration d'entrée*).

tuyên-cáo du-xuất dt. Việc khai-báo với nhà đương-cuộc việc mình sắp rời nơi đang ở để đi nơi khác (*déclaration de sortie*).

tuyên-cáo giá-thú dt. Sự khai-báo với hộ-lại để làm thủ-tục lập giá-thú cho một cặp vợ chồng (*déclaration de mariage*) II Cuộc niêm-yết bắt-nhặt về một sự sắp lập giá-thú một cặp vợ chồng cho công-chúng biết để tranh-cản nếu cần (*affichage de mariage*).

tuyên-cáo phá-sản dt. Sự khai-báo với nhà chức-trách việc khánh-tận một cửa hàng hay xí-nghiệp (*déclaration de faillite*).

tuyên-cáo sinh-sản dt. Khai-sinh, việc tới khai với hộ-lại để lập khai-sinh cho một đứa trẻ vừa được sinh ra (*déclaration de naissance*).

tuyên-cáo sô-dácc dt. Khai lật-túc, việc lập tờ khai về số huê-lợi hàng năm để chịu thuế (*déclaration de revenues*).

tuyên-cáo tài-sản dt. Việc lập tờ khai về cùs-cái của mình (*déclaration de biens*).

tuyên-cáo tử-vong dt. Khai-tử, việc khai-báo với hộ-lại để kê và lập tờ khai-tử cho một người mới chết (*déclaration de décès*).

tuyên-cáo thất-tung dt. Sự khai-báo với nhà cầm quyền tên tuổi và trường-hợp một người mất tích (*déclaration d'absence*) II Lời rao

trong báo việc mất tích một người (*annonce d'absence*).

tuyên-chì dt. Giêng chỉ (nói về vua chúa) cho dân-chúng hay biết // X. Tuyên-dụ.

tuyên-chiến dt. Cig. Khei-chiến, rao lèn cách chánh-thức việc gây giặc với một nước khác: *Trận giặc ở Việt-nam không được tuyên-chiến.*

tuyên-chiếu dt. Nh. Tuyên-chì (nghĩa trước).

tuyên-dụ dt. Rao lời dụ, ban chỉ-dụ ra: *Triều đình tuyên-dụ, châhh-phủ tuyên-dụ.*

tuyên-dương dt. Khen-ngợi cách công-khai: *Tuyên-dương công-trạng.*

tuyên-độc dt. Đọc to lên cách công-khai: *Toà vừa tuyên-bố khai-mạc, lye-sự đứng lên tuyên-độc bản cáo-trạng.*

tuyên-giáo dt. Giảng về giáo-lý một tông-giáo cho công-chúng nghe.

tuyên-yết dt. Dán bô-cáo cho mọi người hay biết: *Tuyên-yết kết-quả cuộc bầu-cử.*

tuyên-mộ dt. Neu bảng hoặc nói miêng đà mội người: *Tuyên-mộ dân phu.*

tuyên-ngôn dt. Nói rõ ra cách công-khai: *Đứng ra tuyên-ngôn với công-chóng* II dt. Bản văn bày-tỏ lập-trường hay thái-dộ của một nhóm người, một lò-chức: *Bản tuyên-ngôn nhên-quyền.*

tuyên-nghiên-huấn bt. Tuyên-truyền, nghiên-cứu, huấn-luyện viết tắt: *Bản tuyên-nghiên-huấn.*

tuyên-nhận dt. Tuyên-bố nhìn-nhận hay chấp-thuận một điều gì: *Quốc-hội tuyên-nhận sự đắc-cử của các nghị-sĩ mà có người kiện là bất-hợp-pháp* II (Pháp) dt. Sự toà lên án nhìn-nhận một sự-kiện đúng pháp-lý.

tuyên-phán dt. Nh. Tuyên-án: *Toà tuyên-phán vô thâm-quyền về vụ này.*

tuyên-phong dt. Tuyên - bô sự tần-phong // Quốc-trưởng tuyên-phong nội-cács.

tuyên-thệ dt. Thề, đọc lời thề trong một cuộc lü: *Tuyên-thệ trung-thành với nhiệm-vụ.*

tuyên-thị dt. Nh. Tuyên-bố.

tuyên-triệu dt. Vời đến (tiếng dùng cho vua chúa): *Vua tuyên-triệu các bô-lão vào triều phủ-uy.*

tuyên-truyền dt. Dùng mọi cách để người ta hiểu mình và theo mình: *Bản tuyên-truyền; tuyên-truyền sâu rộng; phán-tuyên-truyền.*

tuyên-uý dt. Chức sĩ-quan trong quân-đội là

về phần hòn cho bình-sĩ (*aumônier*).

tuyên-xá *dt.* Tuyên-bô tha tội : *Toà tuyên-xá phạm-nhân vì trướng-hợp tu-vé chánh-dáng.*

tuyên-xuống *dt.* Đọc to lên giữa hội-nghi hay giữa một cuộc mêt-ting dê tất - cù rập hoa theo : *Thú-khoa tuyên-xuống lời thề.*

TUYỀN *bt.* X. Toàn : *Song-tuyên, vẹn-tuyên; Niềm kim-thạch, nghĩa cù-lao, Bên tình bén hiếu ở sao cho tuyên CD.*

TUYỀN *dt.* *Clg.* Toàn, suối, nguồn suối, mạch nước : *Á-tuyên, cùu-tuyên, hắc-tuyên, lâm-tuyên, huỳnh-tuyên, lè-tuyên, thanh-tuyên.*

tuyên-dài *dt.* (*truyen*) : Dạ-dài, suối vàng, am-phủ : *Hòn xuồng tuyên-dài.*

tuyên-mạch *dt.* Lòng nước ngầm dưới đất, nơi mít ngọn suối bắt nguồn.

tuyên-nguyên *dt.* Nguồn nước suối.

TUYỀN *dt.* Sợi chỉ, sợi dây : *Kim-tuyên, vò-tuyên // Đường, nét vẽ : Kinh-tuyên, vi-tuyên // Tia, ánh-sáng : Nhän-tuyên, quang-tuyên // Mặt-trận : Chiến-tuyên, giới-tuyên, hâu-tuyên, phồng-tuyên, tiễn-tuyên.*

tuyên-dẫn *dt.* *Nh.* Tiễn-dẫn.

tuyên-hoạ *dt..* Môn vẽ đường thẳng, nét ngay (*dessin linéaire*).

tuyên-nhân *dt.* Lính do-thám.

tuyên tiền-dòn *dt. (qs)* : Mật-trận tiền-phong, cánh quân đóng gần địch nhất (*ligne des avant-postes*).

tuyên xuất-phát *dt. (qs)* : Căn-cứ xuất-phát, nơi phóng binh-sĩ ra mặt-trận (*base de départ*).

TUYỀN *dt.* Đò đi đò lại một nét cho đậm // (*R*) Quay vòng-vòng luân.

tuyên-chuyển *địa-cầu-nghi* *dt.* Trái đất già dê trên bàn, xoay tròn quanh trục nam-bắc nghiêng theo một tâ-dộ 23°.

TUYỀN *dt.* Kén, chọn, lụa rút : *Điền-tuyên, hội tuyên, tái-tuyên, trúng tuyên, thi tuyên.*

tuyên binh *dt.* *Clg.* Tuyên lính, môt người rời xem-xét sức khoẻ dê cho vào nhà binh.

tuyên-bô *dt.* Chọn người rời cát-dặt cho công-việc : *Tuyên-bô giáo-viên.*

tuyên-cử *dt.* Bầu-cử, bỏ thăm chọn người : *Tuyên-cử nghị-si.*

tuyên-cử-quyền *dt.* Quyền bầu-cử của mọi người dân đúng tuổi mà luật-pháp phải nhìn-nhìn.

tuyên-dân *dt.* *Clg.* Cử-trí, người dân có quyền bầu-cử đại-diện ở nghị-trường.

tuyên-dụng *dt.* Chọn người dê dùng : *Điều-kiện tuyên-dụng.*

tuyên-định *dt.* Nhất-định chọn một người nào ; được chọn xong : *Gởi giấy mời những người tuyên-định.*

tuyên-định cư-sở *dt.* (*Pháp*) : Lắp lời khai về địa-chỗ nhà ở (mỗi khi dê đơn vô toà, dê đơn tranh-cử hay chọn nơi sống chung cho vợ chồng trong trướng-hợp mỗi người đều có nhà riêng (*élection de domicile*)).

tuyên-hiền *dt.* Lựa chọn người có tài đức để dùng : *Vua xuồng chiếu tuyên hiền.*

tuyên-khoa *dt.* Khoa thi tuyên // Môn được chọn dê theo học.

tuyên lính *dt.* *Nh.* Tuyên binh.

tuyên-phiếu *dt.* Lá thăm.

tuyên-thù *dt.* Người được tuyên-chọn : *Tuyên-thù bóng bèn.*

tuyên-trạch *dt.* Lựa chọn : *Tuyên-trạch cầu-thù đoàn đại-biểu.*

tuyên-trạch-viên *dt.* Nhà tuyên-trạch, người đứng ra lựa chọn.

tuyên-trường *dt.* Trường thi // Địa-diểm đầu phiếu, tức nơi cử-trí đến bỏ thăm chọn người.

TUYẾT *dt.* Hơi nước trên không động đặc như bột trắng rồi rơi xuống ở các vùng lạnh dưới 0° : *Bạch-tuyết, sương-tuyết; Tiếc công đẹp tuyết tằm mai, Sương sa cung chư, bè vài cành hoa CD // (R) Sợi mượt (mướt) trên mặt các thứ hàng dệt bằng lông : *Tuyết dạ, tuyết nhung, áo rụng hết tuyết // (chm) Chất dắt trong nước lẩn-lộn trong khí oxy tạo ra, đóng và cản trở lưu-hoàng trong một ống dẫn hơi // (B) Trắng-tinh; hết sạch : *Sương in mật, tuyết pha thân K : báo cùu tuyết hận.***

tuyết-án *dt.* Bàn học, cái bàn của học-trò ngồi học : *Căn-cù tuyên-án.*

tuyết-cơ *dt.* Da trắng như tuyết.

tuyết-cùu *dt.* Báo thù, rửa sạch mối thù.

tuyết-dịch *dt.* Rửa sạch.

tuyết-hận *dt.* Đã giận, làm cho đã nư.

tuyết-hoa *dt.* Hoa tuyết, tuyết đóng trắng trên cành cây trại lá giống như hoa.

tuyết-mai *dt. (thực)* : Loại lan thuộc giống thương-mộc, thân dài lối 50 cm, dưới phủ to như cù, hoa trắng có đốm vàng ở cù (*Dendrobium crumenatum*).

tuyết-ngọc dt. (thực) : Loại lan thuộc giống phu-sinh, cẩn-hành mang già-hành, trên già-hành có hai lá dài như lông trĩ, phát-hoa mọc riêng, chùm hoa đứng dài từ 3 tới 5 cm, hoa trắng cánh hẹp, cánh trên có ba khía phu-bộ (*Cœlogyne psestrantha*).

tuyết-oan dt. Minh oan, thân oan, làm cho hết sạch nỗi oan-ức.

tuyết-sỉ dt. Rửa nhục, làm cho hết xấu-hồ.

tuyết-sương dt. Tuyết và sương // thth. Sương móc, mù-sương : *Tuyết sương* ngày một hao mòn mình ve K.

tuyết-thù dt. Rửa sạch mối thù.

tuyết-xa dt. Thú xa có hai miếng ván dài uốn cong quát thế cho bánh đê chạy trên tuyết.

TUYẾT tt. Cực, rất, hết sức, đến mức chót : Đẹp tuyệt, hay tuyệt, ngon tuyệt // X. Tiết : Đoạn-tuyệt.

tuyết-bản tt. Không được in ra bán nữa : Nhiều sách xưa nay đã tuyệt-bản.

tuyết-bút dt. Nhât-dịnh không viết-lách gì nữa : Nhà văn ấy đã tuyệt-bút từ lâu // tt. Hết sức hay, hết sức đẹp : *Áng văn tuyệt-bút, bức họa tuyệt-bút* // Lời trôi viết đè loi bằng vần xuôi hay vần : Một thiên tuyệt-bút gọi là đè sau K.

tuyết-cành dt. Cành hết sức đẹp // Cành khác xa cõi đời trần-tục.

tuyết-cú dt. Clg. Tứ-cú hay tứ-tuyệt, lời thơ mỗi bài có bốn câu // Thơ thật hay : *Thật là tuyệt-cú*.

tuyết-chung tt. Mất giống, giống-nòi bị tiêu-diệt cả.

tuyết-diệt dt. Trừ cho hết, giết cho không còn : *Cần tuyệt-diệt nạn du-dâng ở xứ này*.

tuyết-diệu tt. Hết sức hay, hết sức đẹp : *Câu văn tuyệt-diệu ; lời đoán tuyệt-diệu*.

tuyết-dục dt. Dứt đường dâm-dục, không giao-cửu nữa.

tuyết-đại tt. Trên đời có một, hay, giỏi, đẹp hơn cả : *Tài-năng tuyệt-đại*.

tuyết-dâng tt. Cao hơn cả, thuộc hàng trên hết : *Giá-trí tuyệt-dâng*.

tuyết-địa dt. Đường cùng, không còn thoát : *Bị đồn nơi tuyệt-địa*.

tuyết-dích tt. Chỗ nhảm cùng lột : *Đạt đến nơi tuyệt-dích* // tt. Quá sức, không còn gì bằng : *Cái đẹp tuyệt-dịch*.

tuyết-dinh tt. Chót (chóp) núi, đỉnh (đỉnh) cao hơn hết của một hòn núi // (B) Cao hơn hết : *Hội-nghị tuyệt-dinh*.

tuyết-diệu dt. Bài đàn (hoặc bài hát) hay quá súc.

tuyết-dối tt. Hơn hết, đối với cả thảy thì không cái gì bằng hay không ai bằng : *Đa số tuyệt-dối* : *sanh tử vẫn còn là quyền tuyệt-dối của tạo-hoa*.

tuyết-dối-quyền dt. (Pháp) : Quyền tuyệt-dối của con người, như : *Quyền sinh-sống*.

tuyết-giao dt. Cắt đứt mọi liên-lạc, không chơi, không đi lại, không giao-thiệp với nhau nữa : *Hai bạn ấy đã tuyệt-giao* ; *Nước kia tuyệt-bô tuyệt-giao với nước nọ*.

tuyết-giống tt. Nh. Tuyệt-chủng.

tuyết-hảo dt. Nh. Tuyệt-giao.

tuyết-hảo tt. Hết sức tốt : *Lòng dạ anh ấy thật là tuyệt-hảo*.

tuyết-hậu tt. X. Tuyệt-lộc.

tuyết-hậu tt. Dứt đường về sau; sau này không còn nữa : *Không tiền tuyệt-hậu*.

tuyết-hiềm tt. Hiềm-trò hết sức // (lóng) Hết sức xấu bụng, hiềm-dịc : *Con người tuyệt-hiềm*.

tuyết-học dt. Cái học đã mất gốc.

tuyết-hύra dt. (Pháp) : Sự huỷ bỏ lời hύra hón : *Theo luật cũ, hỏi vợ năm năm mà không cưới, chàng gái có quyền xem sự chậm-trễ ấy là một tuyệt-hύra*.

tuyết-hứng trt. Cụt hứng, mất hết hứng-thú : *Tiếng la chở khiến ông ta tuyệt-hứng*.

tuyết-ký tt. Lạ hết chỗ nói, kỳ-dị quá sức : *Hình-dung cõi-quá tuyệt-ký*.

tuyết-ký dt. Nghè-nghiệp giỏi hơn cả : *Tuyệt-ký công-phu*.

tuyết-luân tt. Siêu-quần, hay hơn cả trong thiên-hà : *Võ-nghệ tuyệt-luân*.

tuyết-lương dt. Dứt đường tiếp-tế lương-thực : *Đạo binh trước bị tuyệt lương*.

tuyết-mạng (mệnh) dt. Chết, trôi chết : *Trước khi chết, ông ta có để lại bức thư tuyệt-mạng*.

tuyết-mục trt. Mút tầm mắt : *Xa tuyệt-mục*.

tuyết-nọc dt. Trừ hết nọc độc : *Uống thuốc cho tuyệt nọc* // (lóng) Dứt đường sinh-dục, hết truyền giống nữa được : *Hiển cáo tuyệt nọc* // (bạc) Thuas hết tiền : *Đặt hết một iụ nữa cho tuyệt nọc cho rồi*.

tuyết-nòi tt. Nh. Tuyệt-chủng.

tuyết-nghệ dt. Nh. Tuyệt-ký.

tuyết-nghiệp trt. Tan-nát cơ-nghiệp : *Thuas bạc tuyệt-nghiệp*.

- tuyệt-nhiên** trt. Chẳng hề, không bao giờ : *Tuyệt-nhiên chẳng có một lời nào.*
- tuyệt-phẩm** dt. Đồ vật quý nhất, món đồ thật quý : *Món ấy là một tuyệt-phẩm của thời-dai.*
- tuyệt-quản** tt. Siêu-quản, tuyệt-luân, vượt cả mọi người : *Tài-nghệ tuyệt-quản.*
- tuyệt-quốc** dt. Nước bị tiêu-diệt // Nước ở thật xa.
- tuyệt-sắc** dt. Nhan-sắc thật đẹp, không ai sánh bằng : *Tuyệt-sắc giải-nhân.*
- tuyệt-tài** dt. Tài-năng cao tột.
- tuyệt-tích** dt. Dứt đường tối lui // Clg. Tuyệt-tông, không dấu-vết chi cà.
- tuyệt-tín** trt. Bật tin, không có tin-tức chi cả : *Đã mấy năm tuyệt-tín, nay mới có thư về.*
- tuyệt-tinh** dt. Dứt tình dứt nghĩa, không lấy nữa, không giao-thiệp nữa : *Viết thư tuyệt-tinh.*
- tuyệt-tộc** tt. Clg. Tuyệt-hậu, không người nối dõi, trong họ đều chết hết, hoặc chỉ còn đàn-bà không : *Họ đó đã tuyệt-tộc.*
- tuyệt-tông** tt. Mất cả tông-tích.
- tuyệt-tục** dt. Vượt lên trên thế-tục // Sống xa thế-sự.
- tuyệt-tụ** tt. X. Tuyệt-tộc.
- tuyệt-thế** tt. Cao hơn hết trên đời, không ai (hoặc không gì) sánh bằng : *Tuyệt-thế giải-nhân.*
- tuyệt-thực** dt. Nhịn ăn, không ăn nữa // thth. Clg Bãi-thực, làm reo không ăn cơm, đè đòi-hỏi, phản-dối một việc gì : *Tù-nhân tuyêt-thực.*
- tuyệt-trần** tt. Nhứt đời, hơn tất-cả : *Sắc đẹp tuyệt-trần.*
- tuyệt-vọng** bt. Mất hết hy-vọng, không còn trông-mong gì nữa : *Con người tuyệt-vọng ; đợi lâu quá không được nên đã tuyệt-vọng rồi.*
- tuyệt-vô** trt. Không nhưng, hoàn-toàn không có : *Tuyệt-vô âm-tín.*
- tuyệt-vời** bt. Quá sức, cực-kỳ : *Phêng-tu tài-mạo tuyệt-vời K. ; Cau xanh nhá lẩn trầu vàng, Duyên em sánh với tình anh tuyệt-vời CD.*
- TÚM** dt. Clg. Chum, đồ đựng bằng đất nung, hòn to, đáy và miệng túm lại : *Tum nước, tum mắm* // (R) Clg. Đùm, bộ phận rỗng giữa bánh xe (thường là xe bò, xe ngựa) hai đầu túm, để tra cốt trục vào và chịu bộ cǎm :

- Tum xe.**
- tum-húm** tt. Nhỏ, hẹp, chật-chội : *Cái nhè tum-húm.*
- tum-húm tiu-húi** tt. Rất hẹp, quá chật-chội : *Nhà già tum-húm tiu-húi !*
- tum-húp** tt. Clg. Tun-hút, vun lên chung-quanh, giữa lõm xuồng : *Mắt sưng tum-húp.*
- TÙM** trt. Ủm, tiếng vật nặng rơi xuống nước : *Nhảy tum xuống sông.*
- TÙM** bt. Lan rộng ra cùng hết, không thứ-lý, lộn-xộn : *Um-tùm.*
- tùm-hum** trt. Um-tùm, rậm-rạp, không vén-kého : *Cỏ mọc tùm-hum ; cây-cối tùm-hum.*
- tùm-hụp** tt. Nh. Tum-húp.
- tùm-lum** bt. Clg. Tuóm-luôm, vầy-vá dơ-dáy : *Ăn, đẽ cái miệng đinh tùm-lum* // Tét-lết, nở ra to quá : *Cái hoa nở tùm-lum* // (B) Võ-lờ, vầy-vá, ra lớn việc : *Làm tùm-lum, xấu hết cả bọn.*
- tùm-lum tà-la** bt. Vầy-vá re, vỡ-lở re quá to : *Việc đã tùm-lum tà-la rồi, còn giấu gì nữa được ; làm tùm-lum tà-la re, elo không kham chớ !*
- tùm-lùm** bt. Nh. Tùm-lum : *Đòn tùm-lùm, làm tùm-lùm, nói tùm-lùm* // (R) Clg. Thùm-lùm, thí bằng cách thèy tung lén cho mạnh ai nấy giành giựt : *Tùm-lùm xu, tùm-lùm-bạc-cắc.*
- tùm-lùm tà-la** bt. Nh. Tùm-lum tà-la.
- TÚM** bt. Nấm hay buộc mây chéo góc lại : *Buộc túm, bô vô khăn túm lại* // Giüm, tum, xùm lại : *Thiên-hạ túm nấm tum ba* // Clg. Tóm, bắt, nấm lấy, quơ lấy, lấy trộm : *Mới túm được tên móc túi ; Có bao-nhiều, chúng lén vô túm cỏ* // dt. Mớ, nạm, số lượng nấm trong bàn tay : *Một túm tóc.*
- tum chân** tt. Giüm chân, có mây chân giüm lại, trên bét ra : *Ghế túm chân, kiều nhè túm chân.*
- tum đáy** tt. Có cái đáy túm hép lại : *Cái lu tum đáy.*
- tum giò** tt. Rút cắp giò lại, đi đứng không dặng : *Bị túm giò mây nấm nay.*
- tum giüm** bt. Chùa lại, giüm lại mặt chỗ hép : *Ở túm-giüm, đứng túm-giüm một chỗ ; may quần, cái ống túm-giüm.*
- tum miệng** bt. Ngậm miệng và mím môi : *Cười túm miệng* // Gom miệng, cái miệng rút nhỏ lại : *Mụt ghè vừa túm miệng* // Có cái miệng hép : *Cái bình túm miệng,*

cái đụt túm miệng.

túm ống tr. May cho hai ống túm lẹt :
Quần may túm ống.

túm sạch dt. Trộm hết, không chừa : Ngủ
mê, bị bọn trộm vào túm sạch áo quần.

túm-tím tr. Clg. Tùm-tím, X. Chúm-chím.

TÚM-TÍM tr. X. Cười túm-tím.

TÚM tr. Clg. Chùm, tiềng vật nặng rơi
xuống nước : Lột cái túm ; đánh túm một
tiếng dưới nước.

TÚM bt. Giúm, tụ, xúm lại : Tụm nấm tụm
ba ; đứng tụm lại.

TUN-HÚT lt. Sâu và hép : Cái lỗ tun-hút,
lỗ rún (rốn) tun-hút II X. Tum-húp.

TUN-LUN dt. Bệnh đau trong lỗ mũi : Thuốc
trị tun-lun.

TÙN-NGÙN tt. Ngắn, chũn, xùn, rất ngắn :
Ngắn tún-ngùn.

TÙN-TỤT tt. Nh. Tùn-ngùn : Ngắn tún-tüt.

TÙN tr. Vụn, vụn-vết, nhò-mọn.

tùn-mùn bt. X. Tân-mân.

tùn-ngùn tt. Ngắn và hép : Cái áo tun-ngùn,
cái nhè tun-ngùn.

tùn-vùn bt. Lụn-vụn, lật-vết : Chuyện tun-vùn.

TÙN tr. Clg. Ủn, tiếng đít (đánh râm) : Đít
cái tun.

TUNG dt. Thay lên cao : Tung trái banh lên ;
xe chạy ; tung bụi mịt-mù II Clg. Tông,
tương ra, xông vào : Đập tung cánh cửa,
tung cửa chạy ; Cây cao chằng quẩn gió
tung, Đê cao chằng quẩn nước sông trên
vào CD II bt. Teng, rúch hoặc rối-râm, lộn-
xộn : Rách tung, rối tung ; lục tung cả ra.
tung mây dt. Clg. Tuồng mây, luồng mện
trong mây : Mây bay phản-lực vừa cất
cánh là đã tung mây II (B) Bay nhảy,
làm chuyện lớn : Ké toan bè quẽ, người
hàng tung mây NDM.

tung quân dt. Gởi quân lính đi thật nhiều :
Tung quân ra mặt trận ; Đức quốc-xã tung
quân khắp Âu-châu.

tung-tổng tr. Lặng-xang chạy nhảy chỗ này
chỗ kia : Ngựa con vừa sô lòng, đã chạy
nhảy tung-tổng.

tung tiền dt. Vãi tiền ra, xài thật to : Tung
tiền ra vội-dộng tranh-cử.

tung-toé tr. Văng ra bừa-bãi khắp phía :
Nước bẩn tung-toé, sinh văng tung-toé.

tung-vãi dt. Vãi ra thật nhiều : Tung-vãi tiễn
bạc không biết tiếc II (B) Sai nhiều người
đi khắp nơi : Tung-vãi cán-bộ đi tuyên-
truyền trước.

TUNG bt. Dọc, theo chiều dài : Hợp-tung,
tứ tung ngũ hoành.

tung-hệ dt. Hành-thống tò-chức theo chiều dọc.

tung-hoành tt. Dọc và ngang II (B) dt.
Ngang dọc, vẩy-vùng ngang-tàng, không chịu
bó-buộc : Tay đó lâu nay tung-hoành ở
bên xe lục-tinh.

tung-thiết-đồ dt. Bép hoa trình-bày chi-tiết
của một món đồ được bắc dải theo một
phẳng đứng (coupe longitudinale).

TUNG dt. Clg. Tùng, dấu-vết : Hành-tung,
phát-tung, thất-tung, vô-tung.

tung-tích dt. X. Tông-tích.

TUNG dt. Núi cao II (R) dt. Cao-rao, hõ to
lên.

tung-hồ dt. Chúc-lỵng lo tiếng : Tung-hồ
vạn-tuế.

TUNG tr. Tiếng trống nhỏ : Cắc-tung.

tung-tung tr. Clg. Lung-tung, tiếng trống
nhỏ đánh liên-tiếp : Tung-tung bè bóng chầu
mời CD.

TÙNG dt. (bạc) : Lá bài sống dưới trường :
Có tùng, sát tùng, tiêu tùng (cắc-lê).

TÙNG dt. (thực) : X. Tòng : Ông tiên ngồi
dựa gốc tùng, Phát-phor râu bạc, lạnh-lùng
ông tiên CD.

TÙNG dt. X. Tòng : Tam-tùng ; Tùng nhót
nhì chung.

tùng-dậu dt. (lóng) : Theo dấu, bâl-chước,
dựa theo việc trước mà làm theo : Nhờ
tùng-dậu tay trên mà trúng được một chén
me ; xe sau tùng-dậu xe trước mà khói
lạc.

tùng-giả dt. Tay-chợn, bô-hẹ, kè theo hầu,
chạy được sai-khiến : Thay cô nho-nhỏ, tôi
muốn bỏ nghề đờn, Theo cô làm tùng-
giả, đánh quan cho cô coi. Phi-Vân.

tùng-tiệm tt. Tiềm-tiệm, mon-mon, gặn được,
không khác gì : Hai việc tùng-tiệm nhau.

TÙNG dt. Cắt ra tùng mành : Tùng xéo.

TÙNG dt. Lùm bụi rậm-rạp II (B) Nơi tụ-hop
nhiều người, nhiều món, nhiều thú.

tùng-báo dt. Loại báo có đủ tin-tức, nghị-
luận về các vấn-đề xã-hội, chính-trị, kinh-
tế, nghệ-thuật, v.v... .

tùng-biên dt. Ghi-chép, biên-soạn tết-cá.

tùng-dàm *dt.* Góp nhặt các việc lặt-vặt lại : *Mục tùng-dàm của một tờ báo.*

tùng-lâm *dt.* Rừng bụi *||(B)* Nơi thanh-tịnh xa thị-thành để ở tu-hành.

tùng-mãng *dt.* Cỏ rậm.

tùng-san *dt.* Tạp-chí hoặc tập sách xuất-bản hằng kỳ chuyên về một loại, một mòn : *Kinh-tế tùng-san.*

tùng-tập *tt.* Rậm-rạp, dày và không thứ-tự.

tùng-thào *dt.* Cỏ nhiều loại.

tùng-thơ (thư) *dt.* Bộ sách chuyên-khoa lăn-lượt xuất-bản : *Dược-học tùng-thư.*

TÚNG *bt.* Nột, cung đường, nghèo-ngặt, khó dè-trở : *Lúng-túng, nói túng, tù-tùng ; túng quá hoá liêu* *||(B)* Nghèo, hụt tiền tiêu : *Lúc túng toan lén bán cá trời TĐ.*

tùng-bắn *tt. Clg.* Túng-bắn, thút-mút tiền-bạc trong một lúc, không tiền xài : *Vay chín thì trả nén mươi, Phòng khi túng-bắn có người giúp cho CD.*

tùng-bắn *tt. X.* Túng-bắn.

tùng-cùng *trt.* Cung đường, không phương dây-trở, không lối thoát : *Còn người ta đến lúc túng-cùng, việc gì cũng đâm làm.*

tùng đất *tt.* Lúng-túng, không nơi nương-dựa : *Nghì minh túng đất sây chân, Thê cùng nàng mới xa-gần thở-then K.*

tùng đói *tt.* Nghèo đói, không cơm ăn : *Bởi quá túng đói mới sinh tâm trộm-cắp.*

tùng-hụt *tt.* Thút-mút, hụt-hẹt tiền xài trong một lúc : *Ăn nhìn đè phòng khi túng-hụt.*

tùng kẽ *trt.* Cung đường què, không tính kẽ chi-dặng đè giải nguy : *Túng kẽ phải rút binh chạy.*

tùng nước *trt.* Hết nước, hết thê xoay-xở : *Còn túng nước ; túng nước phải năn-nỉ xin tha.*

tùng-ngặt *tt.* Ngặt-nghèo lúng-túng : *Túng-ngặt quá, bị người bắt chết* *||(B)* Không tiền khi có việc cần gấp : *Lúc túng-ngặt, phải vay nặng lời.*

tùng ngòi *trt.* Hết nghề làm ăn, không việc làm : *Lúng ngòi phải làm càn.*

tùng-quên *tt.* Túng-bắn cùng-quên, lúi-túi lúi-quá sonh hực-bội : *Túng-quên ... giận òi-òi cẩn người.*

tùng-rối *tt.* Không tiền xài-xài hay không thù xoay-xở rồi sonh rố-imb trong lòng : *Mỗi ai không túng-rối.*

tùng-tiểu *tt. Clg.* Túng.tiểu, Nh. Túng-bắn *||(R)* Bó-buộc, tù-tùng, nứa-nghèo.

túng-tiểu *tt. X.* Túng-bắn.

túng tiền *tt.* Eo-hẹp đồng tiền, có rất ít tiền, không đủ xài-xài.

táng tiêu *trt.* Hụt tiền tiêu : *Cái nghè làm mướn, hễ cuối tháng thì túng tiêu.*

túng thế *trt.* Đang trong thế ngặt-nghèo, không phương xoay-xở, không lối thoát : *Túng thế phải khánh-tận.*

túng-thiếu *tt.* Túng-bắn, thiếu-thốn, không đủ tiền xài : *Túng-thiếu quá, phải đi vay.*

túng việc *trt.* Kiếm không ra việc làm, ở không lâu.

túng xài *trt. Nh.* Túng tiêu.

TÚNG *dt.* Buông tên, buông dây cung cho mũi tên xẹt tới *||(B)* Buông re, thả re, không bù-buộc nữa : *Dung-túng, hoãn-túng, phóng-túng, tháo-túng* *||(tr.)* Phóng, dẫu rỗng, lời ví.

túng dục *dt.* Chơi thả cửa, không kèm-chẽ lòng ham muốn xâng bậy.

túng-dũng *dt.* Dung-dưỡng, xui-giục làm chuyện quấy.

túng-dàm *dt.* Nói thả cửa, không dè-dặt lời nói.

túng-hoả *dt.* Phóng lửa đốt cháy hết.

túng-lâm *dt.* Mặc sức ngầm-nghiêng, nom dâm.

túng-ngôn *dt.* Lời nói không cẩn-nhắc, không dồn-đo *||(dt.)* Nói cẩn, không dè-dặt, không vi-nè.

túng-nhiên *trt.* Ví như, phỏng bỗng, lời ví.

túng-quan *dt.* Xem-xét, quan-sát cách tự-do.

túng-sử *trt.* Giả-sử, lý như, lời ví.

túng tù *dt.* Thủ tù, phỏng-thích tù-nhan.

TÙNG-TẮNG *trt.* Lãng-xăng, bộ sôt-sắng, mua-mẫn : *Túng-tống chạy theo gái.*

TÙNG *trt.* Vãi, thí, không tiếc lời : *Cái túng nhau, mắng túng nhau.*

TUNG *dt.* Cái bị, cái giỏ xách có quai, đương (đan) bằng-bằng : *Bị tung, cái tung.*

TÙNG *dt.* Đọc ngắn-nga : *Thầy tung ; tung mội thời kinh li* (*lóng*) *Cần-nhần, rầy-rề, trách-mặc cách dai-dẳng* : *Đi chơi về khuaya bị vợ tung.*

tung kinh *dt.* Đọc kinh có giọng cao thấp, ngắn-nga và gõ mõ (cũi dùng cho người tu theo đạo Phật) : *Tung kinh, siêu-đô.*

tung-niệm *dt.* Đọc to tiếng có giọng cao thấp và đọc lầm-thầm hay tưởng trong lòng : *Ăn chay tung-niệm.*

TÙNG *dt.* Kiện-cáo, thư gởi trước qua.

tàng: *Kiện-tụng, ngục-tụng, tử-tụng, tham-tụng, thính-tụng, tranh-tụng; Xử dân hoà, bắt xử dân tụng* (Giải-hoà cho dân, dùng xui dân kiện).

tụng-dình dt. Cứa quan, toà-án, chỗ kiện-thưa xử-doán: *Hồi ông, ông mặc tụng-dình K.*

tụng-doán dt. Đầu dây mồi nhẹ việc kiện-tụng: *Tụng-doán vụ này là một việc thử-oán.*

tụng-đường dt. Nh. Tụng-dình.

tụng-nhân dt. Clg. Tụng-sư, thầy giàu, kẻ xui người kiện-tụng, hoặc bầy-về, làm đơn-tử...

tụng-phí dt. (Pháp): Tiền lốn kém trong vụ kiện mà bên thất-khiên phải trả cho nhà nước.

tụng-sư dt. X. Tụng-nhân.

TÙNG dt. Clg. Tùng, theo.

tụng-già dt. X. Tùng-già.

TÙNG dt. Khen-ngợi, chúc-mừng: *Cá-tụng, tân-tụng II (lòng) Khoa-khoang: Mới thắng một bàn, tụng như cu gáy.*

tụng-ca dt. Bài hát tán-dương ân-đức: *Hát bài tụng-ca.*

tụng-dương dt. Cá-tụng, tán-dương, nói lên những công-nghiệp, ân-đức của người mà khen-ngợi.

tụng-ri trt. Tiếng vuốt cuối các câu chầu-mời của bóng: ... *Y-á tụng-ri.*

tụng-tán tt. X. Tân-tụng.

tụng-tử dt. Lời ca-ngợi hay chúc-tụng.

tụng-thanh dt. Giọng bung-bóng, ca-tụng.

TÚP mt. Máí, tiếng gọi những nhà nhỏ, thấp: *Túp lều tranh; trong một túp nhô.*

TÚT dt. Bích, gói to đựng 10 hay 25 gói nhô: *Một tút thuốc điếu (cartouche).*

TÚT dt. Clg. Tuật, sút xuồng, lùi lại: *Trên cây tút xuồng; ở hạng cao tút xuồng hạng thấp.*

TUỒI dt. Chuỗi, lướt theo chiều dọc, trôi lên hay sút xuồng: *Em bé ngủ hay tuổi.*

TUỒI dt. Số năm sống trên đời: *Chịu tuổi, dâng tuổi, đứng tuổi, ít tuổi, lớn tuổi, luống tuổi, mòng tuổi, nhó tuổi, quá tuổi, trẻ tuổi, trông tuổi; Ăn dày tuổi (Clg. Tôi-tái-tái hay Thôi-nội); Mỗi năm một tuổi như tuổi xuân đì, Cái giè sòng-sóng nó thì theo sau CD II Tên năm sinh ra, tính theo can-chi: Coi tuổi, được tuổi, hạp tuổi, kỷ tuổi, năm tuổi, xem tuổi, tuổi Tý, tuổi Sửu... II*

Tùng thời-kỳ trong một đời người: *Mình già tuổi yếu, đầu xanh tuổi trẻ, đầu tuổi đi học, trong tuổi quân-dịch II Độ vàng rết trong khói vàng có pha bạc hay đồng: Vàng muối tuổi là vàng ròng.*

tuổi cù dt. Clg. Tuổi cao, nhiều tuổi, đã già: *Tuổi cù, dáng cha dáng mẹ mình.*

tuổi cao dt. X. Tuổi cù; *Tuổi cao tác lớn.*

tuổi dàn dt. Tên tuổi của người sinh trong các năm Giáp-dần, Bính-dần, Mậu-dần, Canh-dần và Nhâm-dần, biều-hiệu là con cọp (hồ).

tuổi đậu dt. Tên tuổi của người sinh trong các năm Ất-dậu, Đinh-dậu, Kỷ-dậu, Tân-dậu và Quý-dậu, biều-hiệu là con gà.

tuổi đảng dt. Thời-gian tính từ năm vào đảng của một đảng-viên chánh-trị: *Được ba tuổi đảng.*

tuổi đầu dt. Tuổi ở trên đầu, tuổi dáng kè, tiếng dùng để so-sánh tuổi một người với tánh-tình hay sự-nghiệp của người ấy: *Đã ba mươi tuổi đầu rồi mà chẳng nén thân.*

tuổi đời dt. Tuổi con người sống trên đời, tiếng dùng để phân-biệt với tuổi đảng và tuổi nghè: *Đã chịu hơn năm mươi tuổi đời.*

tuổi già dt. Tuổi của người già: *Tuổi già súc yếu.*

tuổi học dt. Tuổi cao, tuổi cù, tuổi già, tuổi người sống lâu như con học: *Coi thung tuổi học cảng cao K.*

tuổi họi dt. Tên tuổi của người sinh trong các năm Ất-hợi, Đinh-hợi, Kỷ-hợi, Tân-hợi và Quý-hợi, biều-hiệu là con heo (lợn).

tuổi yếu dt. Tuổi người già, súc -người đã yếu: *Mình già, tuổi yếu.*

tuổi khôn dt. Lúc con người đã khôn lớn, đúng tuổi: *Đã đến tuổi khôn mà không biết lo.*

tuổi mèo (mão) dt. Tên tuổi của những người sinh trong các năm Ất-mèo, Đinh-mèo, Kỷ-mèo, Tân-Mèo, và Quý-mèo, biều-hiệu là con mèo.

tuổi mùi (vi) dt. Tên tuổi của những người sinh trong các năm Ất-mùi, Đinh-mùi, Kỷ-mùi, Tân-Mùi, và Quý-mùi, biều-hiệu là con dê.

tuổi ngọ (ngũ) dt. Tên tuổi của những người sinh trong các năm Giáp- ngọ, Bính- ngọ, Mậu- ngọ, Canh- ngọ và Nhâm- ngọ, biều-hiệu là con ngựa.

tuổi nghè dt. Thời-gian sanh-sống với nghề-nghiệp chuyên-môn của mình, tính từ năm

làm nghề ấy : *Đã trên mươi tuổi nghề, không khéo tay sao được.*

tuổi oan dt. Tuổi những éua tré sanh lúc cuối năm, qua cái tết nguyên-dán là bì kẽ hai tuổi : *Chứu tuổi oan.*

tuổi rùa dt. Nh. Tuổi hạc.

tuổi sưu dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Ất-sưu, Đinh-sưu, Kỷ-sưu, Tân-sưu và Quý-sưu, biều-hiệu là con trâu.

tuổi ta dt. Tuổi tính theo người mình : hễ vừa lọt lòng mẹ là một tuổi; từ đó, hễ qua một cái tết nguyên-dán thì thêm một tuổi nữa : *Mười bốn tuổi ta, mười ba tuổi tám.*

tuổi-tác dt. (đ.) Tuổi đời của con người lớn hay nhỏ : *Tuổi-tác không bao-nhiêu mà trông đã già; Bây-giờ tuổi-áu đã già, Xứ chông có bô, xúi cha cõi về CD II (R)* Già-cả, trọng tuồi : *Đối với người tuổi-tác, ta nên có lè-đớp.*

tuổi tây dt. Tuổi tính theo người phương tây : từ ngày sinh đến ngày ấy năm sau mới được một tuổi, và cứ thế tính tới : *Theo tuổi tây, nó được 15 tuổi 3 tháng.*

tuổi tí dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Giáp-tý, Bính-tý, Mậu-tý, Canh-tý và Nhâm-tý, biều-hiệu là con chuột.

tuổi tỵ dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Ất-tý, Đinh-tý, Kỷ-tý, Tân-tý, và Quý-tý, biều-hiệu là con rắn.

tuổi-tôi dt. Clg. Đầu-tuồi, Đôi-tôi, Tái-tôi và Thời-nỗi, tên cái lẻ sanh-nhựt đầu-tiên (dúng một năm) của một đứa trẻ.

tuổi tuất dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Giáp-tuất, Bính-tuất, Mậu-tuất, Canh-tuất và Nhâm-tuất, biều-hiệu là con chó.

tuổi thân dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Giáp-thân, Bính-thân, Mậu-thân, Canh-thân và Nhâm-thân, biều-hiệu là con khỉ.

tuổi thìn dt. Tên tuổi của những người sanh trong các năm Giáp-thìn, Bính-thìn, Mậu-thìn, Canh-thìn và Nhâm-thìn, biều-hiệu là con rồng.

tuổi thợ dt. Tuổi con người sống dírect trên đồi : *Chúc ông bà được muôn vàn tuổi thợ.*

tuổi thợ dt. Thời-gian còn con-nít, thợ-dại : *Đang lúc tuổi thợ mà mất mẹ.*

tuổi trẻ dt. Thời-niên còn trẻ : *Tuổi trẻ nồng tính; tuổi trẻ tài cao.*

tuổi trời dt. Tuổi do Trời ban, tiếng dùng với ý tin-tưởng số-mạng và kính-trọng Trời Đất : *Thợ được bấy-nhiều tuổi trời cũng là quý lâm rồi II (B)* Người lớn tuổi hơn hết : *Ở hôi-hè thì trọng chức-phận, ở tư-gia thì trọng tuổi trót.*

tuổi vàng dt. Thành-phần vàng trong một khối hợp-kim.

tuổi xanh dt. Nh. Tuổi trè.

tuổi xuân dt. Tuổi trẻ dồi-dào sức-lực và yêu đời.

TUỒM-LUÔM tt. Clg. Tùm-lum, vầy-vá dơ-dây : *Ấn, cái miệng tuồm-luôm.*

TUÔN dt. Chảy ra cuồn-cuộn : *Máu tuôn nhu suối; mưa tuôn xối-xả; nước mắt tuôn giòn-giuya; Sầu tuôn đứt nối, chau sa vắn dài K.II (R)* Ủa tối, đứa ra, vãi ra : *Gió tuôn; Mây tuôn bê ái, nước dào sông ân BC.II* Ủn-ủn, chen nhau di tối : *Vân hét, khốn-già tuôn ra như nước.*

tuôn chảy dt. Từ trong vật chứa chảy mạnh ra : *Động lồng, nước mắt tuôn chảy ròng-ròng.*

tuôn châu dt. Rung-rung từng giọt nước-mắt như những hạt (hạt) châu : *Tuôn châu dòi trận, vò tơ trâm đường K.*

tuôn chữ dt. Nói ra nhiều câu cách-ngôn bằng tiếng Hán-Việt : *Động đèn là tuôn chữ ra nghe không hết.*

tuôn gạo dt. Dùa hốt gạo giã đã trắng trong cối ra : *Một người đứng giã, một người ngồi dùa gạo và tuôn gạo.*

tuôn rơi dt. Nói về nước-mắt tuôn ra và rơi xuống : *Thương me nhớ cha như kim châm vào dạ, Nghĩ đến chừng nào, lux hạ tuôn rơi CD.*

tuôn tiền dt. Xài tiền như nước, bỏ tiền ra thật nhiều : *Tuôn tiền ra lo chạy.*

tuôn tràn dt. Clg. Tuôn trào, từ trong hay từ dưới tràn ra, trào lên và chảy xuống : *Lệ thảm tuôn tràn.*

tuôn trào dt. X. Tuôn trào : *Nước-mắt tuôn trào.*

TUỒN-TUỘT tt. Clg. Tuột-tuột, tuột-luột, trót-lọt, xuôi một mạch, một dòng : *Chạy tuồn-tuột, chảy tuồn-tuột.*

TUÔNG bt. Xông tối, tông ra, lướt tối, đụng-chạm : *Đi luồng-tuông; đẹp tuyêt tuông mây.*

tuông chạy dt. Phát chạy càn, không kè vật cản-trở phía trước : *Nghé tiếng tu-hít, con bạch tuông chạy tú-tung.*

tuồng-chạm dt. Sẵn tối cho bụng: *Tuồng-chạm vào xe người.*
tuồng-phê dt. X. *Xông-phê.*

TUỒNG dt. Lối hát có cốt chuyện, có mạch lạc từ đầu tới cuối: *Diễn tuồng, hát tuồng, phuồng-tuồng, ra tuồng, tân tuồng, vở tuồng; tuồng San-hậu; Cố tích mới dịch ra tuồng II Bồ-tịch, dáng-dấp, cách-thể: Coi tuồng, làm như tuồng ăn-eap; Cau không buồng ra tuồng cau đực, Trai không vợ cực lầm anh ái CD II Bọn, phuòng, họng người (tiếng mạt-sát): Tuồng phi-nghia, ở bắt-nhân K.*

tuồng bụng dt. Việc bày-đặt, bịa ra, không thật: *Đặt tuồng bụng mà nói.*

tuồng-cách dt. Cách-lúc, hẽ-thể: *Dở tuồng-cách dĩ-bom.*

tuồng câm dt. Tuồng hát-bóng có bộ không lời: *Hết tuồng câm.*

tuồng cổ dt. Tuồng hát truyện xưa: *Tuồng cổ dẽ hát.*

tuồng chí trt. Clg. Tuồng gì, cái chí, bộ-tịch gì mà..., lời mạt-sát: *Tuồng chí là giống hôi-tanh K.*

tuồng chưởng dt. Tuồng hát có đánh phép nô trong bàn tay.

tuồng diễm-huyền dt. Loại tuồng cải-lương chuyên đề-cao những mối tình lãng-mạn.

tuồng đỗ dt. Tuồng hát đặt ra, tuồng-tượng ra: *Tuồng đỗ chỉ được hát một đêm một chớ không nói tiếp nhiều đêm.*

tuồng gì trt. Nh. Tuồng chi: *Tuồng gì những giống bà-thờ quen thân K.*

tuồng hát dt. Vở hát, cốt chuyện được bối cuộc (cyc), phân màn cho gay-cấn, éo-le, có nhiều diễn-biến, nhiều động-tác dẽ khán-giả hồi-hộp, cảm-động và vui thích: *Tuồng hát luôn-luôn sống động.*

tuồng hương xa dt. Loại tuồng cải-lương Ai-cập, La-mã, Mông-cô, v.v...

tuồng kiếm-hiệp dt. Tuồng hát có đấu gươm, đao găm.

tuồng mệt dt. Bộ mệt, tiếng mệt-sát khi muốn tâ vè mệt một người: *Tuồng mệt thay phát ghét; tuồng mệt ăn chực.*

tuồng như trt. Dường như, hình như, in, như, tiếng phỏng-đoán: *Tuồng như và đau đớn trong lòng lầm.*

tuồng-phết dt. Cách-thức, dáng-dấp bên ngoài: *Tuồng-phết sang-trọng.*

tuồng phô dt. Clg. Tuồng truyện, vở tuồng

dựa theo một phô truyện tàu mà viết ra: *Tuồng phô thường được hát nối cả tháng.*
tuồng Tàu dt. Tuồng hát rút trong truyện tàu ra: *Diễn tuồng tàu phải mặc đồ hát bối.*

tuồng tây dt. Clg. Tuồng xã-hội, tuồng hát đặt ra hoặc rút trong tiêu-thuyết, diễn-tả những việc đời nay trong xã-hội Việt-nam.

tuồng-tập dt. Chuyện cũ, tích cũ soạn thành tuồng hát hoặc bài ca: *Tuồng-tập gì mà già-tạo quá!*

tuồng-tích dt. Cốt chuyện của tuồng hát: *Diễn-viên hay mà tuồng-tích dở cũng khó thu-hút khán-giả.*

tuồng truyện dt. X. *Tuồng phô.*

tuồng xã-hội dt. X. *Tuồng tây.*

TUỒNG-LUÔNG tt. Trống-trái, không có ngón-nắp: *Cửa ngõ tuồng-luông II (B) Nh. Luông-tuồng.*

TUỐT dt. Clg. Suốt, nâm vuột lớp ngoài ra hêt: *Tuốt bông lúa, tuốt lá mai II Rút, nâm kéo ra: Tuốt gươm II Vượt, đi lẹ một mạch: Tuốt qua, tuốt theo II trt. Trót, suốt, thấu, không bị cản-trở: Chạy tuốt, đi tuốt, lọt tuốt II Tất cà, không chừa: Ai nòi cũng mang tuốt.*

tuốt da tt. Tróc da, suốt lột da: *Cơ một chút mà tuốt da.*

tuốt da meo trt. (lóng): Ráo-néo, không chừa: *Ăn trót da meo, lèm tuốt da meo, chửi tuốt: da meo.*

tuốt-luột trt. Clg. Tuốt-luột, trót-lột, xuôi dòng, không bị cản-trở: *Xó sợi chỉ qua tuốt-luột II Tất-cà: Tựi này vồ cửa tuốt-luột; nó mang tuốt-luột cá bơn.*

tuốt-luột trt. X. *Tuốt-luột.*

tuốt máu tt. Tróc da rướm máu: *Sướt một cái tuốt máu.*

tuốt mo trt. (lóng) Nh. *Tuốt da meo.*

tuốt qua dt. Lật-đặt di qua một nơi nèo, một nhà nào: *Giận quá, tuốt qua nhà mang-vốn với mẹ nó.*

tuốt-tuột trt. Tất-cà: *Chớp tuốt-tuột.*

tuốt theo trt. Lật-đặt chạy theo hay di theo: *Tuốt theo bết lị.*

TUỘT dt. Buột, vuột xuồng, bám không dính: *Hú mèo trèo lên tuột xuồng II Rơi, rớt: Thi kỳ này chắc tuột II Sút, sờ ras Tuột chí, tuột mối dây; hàng lồng vjt hay tuột II dt. Tuột, lột, cởi phắt ra: Con nít,*

*hết thay sông thì tuột quẩn tuột áo ra nhảy
ùm xuồng // Rụng, không đậu : Bông ra
kỳ nầy tuột hết // Xuồng, thè hai chân
xuồng trước, tay phanh theo từ-từ : Bi kién
cần qué, phải tuột xuồng ; Em nhỏ từ
trên tay mẹ tuột xuồng đât.*

tuột da *tt.* Lột da, nói da bị phỏng tróc ra
từng miếng to.

tuột dù *dt.* Nhảy dù, từ trên máy bay mang
dù nhảy xuống cho dù bọc gió đưa xuồng
lù-tù *//* (*lóng*) Thi rót, lọt sò, không được
lên lưỡng, không được kè vào số đông
trong một việc có lợi, v.v... : Kỳ nầy, và
bị tuột dù.

tuột-mạo *bt.* (*lóng*) : Buồng trôi, thết-tín, bỏ
qua một việc đáng lẽ phải làm : Nói rồi
tuột-mạo *// tt.* Vuột, trót, không dính,
thết-bại : Rồi */* tuột-mạo !

tuột răng *trt.* Hết ăn răng, răng khu-ốc
lòn, vẫn vô không ăn : Vẫn tuột răng.

tuột-tuột *trt.* X. Tuồn-tuột.

tuột vân (*bielle*) : Clg. Lột vân, hư cây then
chuyền, làm cho bộ-phận lán không được
máy kéo chạy : Máy tuột vân, xe tuột vân *//*
(*lóng*) Nh. Tuột-mạo (nghĩ sau) : Rồi */* Tuột
vân, chúng di mất, biết đâu mè tim.

TUỘT *dt.* Xây tròn, vặn (*tourner*).

tuột-nê *dt.* Cuộc kinh-lý, xem-xét việc làm
các nơi phụ-thuộc: *Đi tuột-nê* (*tournée*).

tuột-vít *dt.* Vật dùng tháo đinh-ốc xé đầu,
mũi hẳng và giẹp (*tournevis*).

tuột-vít khoen lưỡi *dt.* Tuột-vít có khoen
và lưỡi chốt chặn (*tournevis à vis et lame
goupillée*).

TU *tt.* Tú, bốn, tiêng dùng về hàng-thứ :
Hạng tư, ngày thứ tư ; Tháng tư giao mè,
thuận-hòa mọi nơi CD *//* Thứ-lý người con
thứ ba trong gia-dình người miền Nam :
Anh Tư, chị Tư *//* Tiêng dêm 40, 400 sấp
lên sau những số trăm, ngàn sấp lên : Trăm
tư... triệu tư ; Hay tám nghìn tư mǎc-kẽ,
không quản-thần, phụ-tử, dêch ra người *//*
trt. Khắp phia, luân-luân.

tu bè *trt.* Tú-vi, bốn bè, bốn phia : Cây cao
bóng ngã sùm-sès, Nghĩ nào em chịu tư
bè gió lay CD.

tu mùa *trt.* Cả bốn mùa, mùa nào cũng vậy,
cũng có : *Bày hàng hoa-quả tư mùa sắn,*
Mở phố giang-sơn bốn mặt ngồi HXH.

tu niên *trt.* Quanh năm, có luân-luân : Hoa
trò tư niên ; Chanh chua thì khẽ cũng

chuối, Chanh bén có mùa, khẽ bén tư niên
CD *//* (*R*) Thường-thường, thỉnh-thoảng có
hoài : Con gì cứ khóc tư niên ; đàn-bà gi
cứ bò nhè đi cờ-bạc tư niên.

TU *dt.* Clg. Tơ, lo nghĩ, nhớ đến : Suy-tu,
tương-tu ; trầm tư mặc tưởng.

tư-biện *dt.* Suy-nghĩ đắn-đo.

tư-cảm *dt.* Tưởng đến bắt cảm-động.

tư-cựu *dt.* Tưởng nhớ việc cũ, trào cũ.

tư-duy *dt.* Xét-nét rồi phán-doán.

tư-duy-tu *dt.* (*triết*) : Clg. Tịnh-lý hay Zen,
khuynh-hướng suy-lý tư-duy, phát-sinh từ Án-
độ, bắt nguồn ở nền văn-hóa thuần-lý của
nền triết-học Án, làm căn-bản cho Phật-giáo
(jhāna).

tư-gia *dt.* Nhớ nhà : Nửa phần luyến chúa,
nửa phần tư già K.

tư-lý *dt.* Lo nghĩ : Ngồi tư-lý, vể mặt tư-
lý.

tư-lương *dt.* Tưởng nhớ đến bắt buồn rầu.

tư-lượng *dt.* Suy-nghĩ đắn-đo, liệu-lượng nỗi
thiệt hơn.

tư-mộ *dt.* Tưởng nhớ và mến chuộng.

tư-nghị *dt.* Nh. Tư-biện.

tư-sách *dt.* Suy-nghĩ và tìm-tòi.

tư-tý *dt.* Nỗi lo nghĩ trong lòng.

tư-tưởng *dt.* Lý-thuyết đề ra do sự suy-nghĩ
căn-cứ trên kinh-nghiêm và luận-lý: Tư-tưởng
cao-xa, tư-tưởng lạc-quan.

tư-tưởng-gia *dt.* Nhà trí-thức, người hay
khảo-cứu tư-tưởng của các hiền-triết.

tư-tưởng-giới *dt.* Nhóm trí-thức hay bành-
cãi và các lý-thuyết, các tư-tưởng : Trong
tư-tưởng-giới, ai cũng biết ông ta *//* Các
tư-tưởng được người đời bàn-tán, nhắc-
nhở luôn.

tư-trào *dt.* Trào-liru một tư-tưởng, lúc mà
thiên-hạ xúm nhau bàn-tán và chạy theo
một tư-tưởng : Tư-trào đời sống mới, tư-
trào tiêng mè đẻ.

tư-vọng *dt.* Nhớ-nhung và trông-mong.

TU *bt.* Riêng, riêng của một người, một nhà :
*Của tư, chuyên tư, nhà tư, vòi-tư ; xe
chuyên-chở tư ; công tư hai lè* *//* Kín, lén-
lút : Tư-tình ; con tư-sinh.

tư-ái *dt.* Tình yêu riêng, không chán-chường,
không chính-thức *// dt.* Yêu trộm, thương
thầm.

tư-ân *dt.* Ơn riêng, việc giúp riêng một
người, cách lén-lút.

tư-bôn dt. Trốn theo trai : *Con gái tư-bôn.*

tư-dân-diễn dt. Ruộng của dân // (R) Tài-sản của làng (kè về tiền thuê mà dân đóng cho làng về ruộng ấy dâ-xài cho việc ích chung trong làng chớ không phải nhập vào ngân-quỹ quốc-gia như bảy-giờ).

tư-dân-thô dt. Đất của dân // (R) : Tài-sản của làng (kè về tiền thuê mà dân đóng cho làng dê-xài cho việc ích chung trong làng chớ không phải nhập vào ngân-quỹ quốc-gia như bảy-giờ).

tư-diêm dt. Muối lựu.

tư-dục. Lòng ham muốn riêng tư : *Ăn chay là dè dần tư-dục.*

tư-diễn dt. Ruộng riêng, ruộng tư-nhân (Xt. Tư-dân-diễn).

tư-đức dt. Đạo-đức riêng mỗi người : *Những tánh ho-à-huân, cẩn-kiện, siêng-năng... đều là tư-đức mà ai cũng cần có.*

tư-gia dt. Nhà riêng : Các quan thanh-liêm không tiếp khách về việc công tại tư-gia // Clg. Tư-nhân, dân thường, nhà của dân : *Mỗi tư-gia đều có bôn-phện giữ vệ-sinh chung.*

tư-hài-phép dt. Luật quốc-tế về việc lưu-thông trên vùng biển riêng của một nước.

tư-hành dt. Trộm phép làm ngang (không hỏi ý-kien chung, không xin phép cấp trên) : *Tư-động tư-hành.*

tư-hình dt. Hình-phạt do ý-kien riêng một người có quyền, không dựa vào pháp-luật mà xử.

tư-hiềm dt. Cái hòn riêng giữa người này và người khác : *Vì tư-hiềm mà dê-mất ích-lợi chung.*

tư-hoè dt. Việc thoả-thuận giữa các đương-sư, không nhờ pháp-luật phân-xử.

tư-hôn dt. Việc thương nhau lấy nhau, không làm đám cưới theo phong-lục và giá-thú theo phép : *Nhiều đám tư-hôn vẫn bền-chặt nhưng vẫn phải nhiều khó-khăn về sau về mặt pháp-lý.*

tư-hữu dt. Của-cái riêng : *Phần đóng, ai cũng có óc tư-hữu.*

tư-hữu-cơ-bàn dt. Cái gốc, cái vốn của một sân-nghiệp, như một cái nhà, một thửa ruộng, nhở đó mà dần-dần khé-thêm : *Cùng-cổ và phát-triển tư-hữu cơ-bàn.*

tư-hữu-hoé dt. Clg. Hữu-sân-hoé, làm cho có của-cái riêng : *Tư-hữu-hoé nhén-dén-*

tư-hữu-tài-sản dt. Tài-sản, của-cái riêng

từng người, từng gia-dinh.

tư-ích dt. Ích-lợi riêng mỗi người, mỗi gia-dinh : *Nếu ai cũng lo cho tư-ích thì đời sống công-công hóng cõ.*

tư-ý dt. Ý riêng, ý nghĩ riêng cho mình, cho gia-dinh hay bè - đảng mình khi làm việc chung : *Vô bần hôi-nghị mà có tư-ý thì hỏng cả việc lớn.*

tư-yết dt. Ra-mắt (một người có quyền) về việc riêng.

tư-kiến dt. Ý-kien riêng // Quan-diêm, sự thấy biết hay phán-doán một sự-vật theo nhận-xét riêng.

tư-ký tt. Riêng mình : *Óc tư-ký.*

tư-khế dt. Khế-ước, văn-kiện lập riêng giữa tư-nhân (acte sous seing privé).

tư-lập dt. Thiết-lập lầy, lấy tiền của mình mà lập ra dê khai-thác : *Trường tư-lập.*

tư-lễ dt. Đám hội, cuộc cúng-lễ riêng ở nhà : *Trong các tư-lễ, thường quốc-kỳ là sái cách // Nội-tắc, phép-tắc riêng trong gia-dinh.*

tư-lệnh dt. Nh. Tư-hành : *Sao hẵn đám tư-lệnh gây ra cơ-sự?*

tư-lợi dt. Lợi riêng cho mình : *Lo tư-lợi mà bỏ công-ích.*

tư-lux dt. Mỗi hại, sự sụp-dồ vì quá lo cho riêng mình, quá bực-biju vì gia-dinh.

tư-lực dt. (Phép) : Nguồn lợi riêng, tiền bạc của một người : *Chồng phải cấp-dưỡng vợ theo tư-lực của mình (ressources).*

tư-ngữ dt. Lời nói riêng (ngoài lời lê dê khai-báo, dâ-trình-bày công-khai và chính-thức).

tư-nhân dt. Dân thường, người thường, không có tư-cách nhà-nước hay đoàn-thì : *Xe tư-nhân; cầm tư-nhân vào sở; mỗi tư-nhân được hai hộp sữa mỗi tháng.*

tư-pháp dt. Pháp-luật mà mọi người dân đều phải tuân và toà - án cũng cứ theo đó mà xử mọi vụ thưa-kiện giữa tư-nhân, gồm có dân-luật, thương-luật, dân-sự tố-tụng và quốc-tế tư-pháp.

tư-phảm dt. Tư-cách và phảm-giá một người : *Người có tư-phảm đáng kính.*

tư-phòng dt. Buồng riêng.

tư-quyền dt. Quyền-lợi của cá-nhân : *Mỗi đạo luật lập ra đều dựa trên hai yếu-tố: công-quyền và tư-quyền.*

tư-riêng tt. Riêng, kín, thuộc của một người hay một nhóm người : *Chuyên tư-riêng*

- của người ta.
- tư-sản dt.** Của riêng, gia-tài riêng của một người hay một họ: *Ché-dép dân-chủ tôn-trọng tư-sản của dân; khác hơn hồi xưa, ngọn rau tắc dắt chi cũng đều của vu, của lãnh-chúa.*
- tư-sản dân-quyền dt.** Quyền của mỗi người dân được có của-cái riêng: *Cách-mạng tư-sản dân-quyền 1789 của Pháp.*
- tư-sinh (anh) tt. (Pháp):** Sinh riêng, không thuộc của vợ chồng chánh-thúc: *Theo luật, những đứa con sinh trước 100 ngày s u khi vợ chồng thành-hôn hoặc sau 300 ngày sau khi tiêu-hôn, đều bị kè là con tư-sinh.*
- tư-sinh-tử dt. (Pháp):** Con tư-sinh (X. Tư-sinh) II (thth) *Con roi, con đẻ hoang, con không cha, con tật-tàng, những đứa trẻ không được cha nhìn-nhận.*
- tư-sử dt.** Sách lịch-sử do tư-nhân soạn, không phải do quốc-sử-quán của triều-dinh soạn.
- tư-sự dt.** Việc riêng, công-chuyện riêng: *Bỏ sở về nhà lo tư-sự.*
- tư-tâm dt.** Lòng ích-kỷ, chỉ biết có mình: *Vì tư-tâm mà không kè công-lý.*
- tư-tình dt.** Tình riêng: *Việc công đâu dám bợn chi tư-tình NDM II dt. Trai-gái, lén lẩn nhau: Họ có tư-tình trước rồi; nó có tư-tình với người ta rồi.*
- tư-tố dt.** Kiện bồi-thường thiệt-hại hoặc đe lây lại tang-vật.
- tư-túi dt.** Đút-nhét, bù-chì, hình-vire cách lén-lút: *Có con đồng mà chỉ tư-túi có một đứa.*
- tư-thân tt. Nh. Tư-ky.**
- tư-thất dt.** Nhà riêng, khác với cửa hàng hay sò làm: *Tang-lề được cù-hành tại tư-thất.*
- tư-thông dt.** Thông-dông riêng với người khác mà phản lại người nhà: *Tư-thông với giặc; có chồng còn tư-thông với trai.*
- tư-thù dt.** Thủ riêng, thù cá-nhân: *Dẹp tư-thù đè bắt tay nhau lo việc ích chung.*
- tư-thực dt.** Trường-tư, trường-học của tư-nhân hay đoàn-thờ tư-nhân lập ra: *Học-sinh tư-thực đông hơn học-sinh công-lập.*
- tư-thụ tt. (Pháp):** Tính-cách tư-riêng những giấy-lờ làm giữa hai bên đòn dem cho nhà cầm-quyền thi-thực (*sous seing privé*).
- tư-thụ chứng-thư dt. (Pháp):** Văn-tụ (giấy-lờ mua bán, cầm-thể, v.v...) do đương-sự kết-lập với nhau có chính-quyền thi-thực (*acte sous seing privé*).
- tư-thụ khé-ước dt. (Pháp):** Giao-kéo lèp riêng rồi đòn dem xin nhà đương-quyền thi-thực và đóng bách-phần (*contrat sous seing privé*).
- tư-trạch dt. Nh. Tư-thết.**
- tư-trái dt.** Ng riêng của chồng hay của vợ, người phối-ngẫu không chịu trách-nhiệm chung.
- tư-vị dt. X Tây-vị.**
- tư-xuống dt.** Đi làm ăn riêng ở ngoài, không ở bợ-dền hay xóm bình-khang do nhà-nước lập.
- TƯ dt.** Của-cái, vốn-liêng: *Đầu-tư II dt. Tính tự-nhiên, bầm-chất: Thiên-tư II Giúp-dở, nhuc-eay: Vô kim hè dì vi tư (X PH. II).*
- tư-bản dt.** Vốn riêng, tiền dùng sinh lợi: *Thiếu tư-bản, không làm gì được II thth. Công-việc làm-ăn to-tát, có tầm hoạt-dộng rộng lớn, dùng nhiều nhân-công, nhiều máy-móc: Nước ta chưa có nhà tư-bản li (lòng) Tham-lam bóc-lột: Đầu-ác tư-bản.*
- tư-bản-chế dt.** Ché-dép tư-bản, lè-lối mưu-thị nhiều lợi cho mình, cho công-ty mình bằng số vốn to-tát, không kè quyền-lợi chung của dân, của nước.
- tư-bản chủ-nghĩa dt.** Chủ-nghĩa mưu dùng số vốn to, thế-lực lớn của công-ty, của đoàn-thờ để đưa người tham-chính hầu bá-chiếm thị-trường, lũng-doạn kinh-lẽ và tìm mọi cách đe tiêu-thy hàng-hoa, kè cả việt gãy chiến với nước khác; nhưng cũng nhờ đó mà nước nhà được phồn-thịnh, dân-chúng có việc làm.
- tư-bản-gia dt.** Nhà tư-bản, chủ một xí-nghiệp to.
- tư-bản lập-chung dt.** Sự kết-hợp các nhà tư-bản nhỏ lại cho có sức mạnh đe cạnh-tranh với một vài nhà tư-bản lớn.
- tư-bẩm dt.** Tính-chất tự-nhiên của con người: *Tư-bẩm thông-minh.*
- tư-cách dt.** Cù-chì, dáng-dấp, cách ăn-ở đài: *Tư-cách nhả-nhận; con người thiếu tư-cách II Tài-năng, trình-dộ, hận tuỗi của một người trong một nghề, một việc: Phải trên 18 tuổi mới có tư-cách xin thi lái xe tự-động và phải có cắp-bằng này rồi mới đủ tư-cách làm một tài-xế II Danh-nghĩa: Tôi đến đây với tư-cách cá-nhân.*
- tư-cấp dt.** Giúp-dở tiền bạc hay đồ-vật cho một người: *Tư-cấp người nghèo.*
- tư-chết dt. Nh. Tư-bầm.**
- tư-liệu dt.** Tài-liệu, những món phải có để dùng đó tạo ra đồ-vật.

tư-lương *dt.* Đồ-ăn mang theo khi đi đường
xa : Chuẩn-bị tư-lương // (B) Vật phòng-hòr về sau : Ký-cóp đê dành là chuẩn-bị tư-lương cho tuồi già.

tư-sản *dt.* Gia-tài, của-cái.

tư-trang *dt.* Vật trang-sức của con gái mang theo khi về nhà chồng // (R) Vật trang-sức của người vợ sắm riêng : Cốp hết tư-trang của vợ đi cầm.

tư-trợ *dt.* Giúp đỡ : Khó giúp nhau mới tháo, giàu tư-trợ ai mèng.

tư-trợ hội-viên *dt.* Hạng hội-viên chỉ góp nguyệt-liêm cốt giúp tài-chánh cho hội.

tư-vọng *dt.* Tư-cách và danh-vọng : Người có tư-vọng đáng kính.

TƯ *dt.* Clg. Ty, coi giữ, trông-nom : Các tư kỵ sứ (Việc ai nấy lo).

tư-lịnh (lệnh) *dt.* Chức quan võ chỉ-huy một quân-khu : Viên tư-lịnh vùng V chiến-thuật.

tư-lịnh-bộ *dt.* Bộ tư-lịnh, dinh của viên tư-lịnh và bộ tham-mưu.

tư-mệnh (mạng) *dt.* Nâm giữ tánh-mạng (tính-mệnh) người ta : Làm nghề thuốc là tư-mệnh người bệnh.

tư-pháp *dt.* Nhiệm-vụ giữ-gìn sự tôn-trọng luật-pháp của một nước, tức việc toà-án thay mặt nhân-dân mà truy-tố những kẻ phạm pháp và do đơn kiện mà xét-xử những vụ tranh-chấp.

tư-pháp bảo-trợ *dt.* (Pháp) : Sự bảo-trợ của toà-án cho người nghèo, tàn-lật, v.v... đứng kiện-tụng, xin chứng-thư, v.v... mà không đóng án-phí theo lệ (assistance judiciaire).

tư-pháp bồ *dt.* X. Bộ tư-pháp.

tư-pháp khế-ước *dt.* (Pháp) : Giao-kèo lập trước toà, theo thủ-tục toà - án (contrat judiciaire).

tư-pháp lý-lịch *dt.* Lý-lịch một người về mặt tư-pháp, tức lá phiếu do toà-án phát ra có ghi dù án-liết của mình nếu có.

tư-pháp-nhân *dt.* (Pháp) : X. Pháp-nhân.

tư-pháp-quyền *dt.* Quyền tư-pháp, một trong ba thứ quyền lớn trong nước, chủ việc phân-xử các vụ kiện-thưa và định tội những người phạm pháp.

tư-pháp tố-quyền *dt.* (Pháp) : Quyền kiện-thưa ra toà-án, của mỗi công-dân mỗi khi quyền-lợi hay bần-thản bị xâm-phạm.

TƯ *dt.* Dáng-dấp, cù-chì, điệu-bộ, vẻ mặt.

tư-dung *dt.* Điệu-bộ và vẻ mặt người đàn-

bà : Tư-dung yêu-diệu.

tư-mạo *dt.* Nh. Tư-dung.

tư-sắc *dt.* Nhan-sắc của đàn-bà con gái : Tư-sắc đẹp-dẽ.

tư-thái *dt.* Cù-chì, thái-độ người đàn-bà : Tư-thái hiền-hoà.

tư-thế *dt.* Cách-diệu, cù-chì : Tư-thế hào-sảng.

TƯ *bt.* Gởi sang để hàn hỏi, ra lệnh (trong nội-bộ) : Tờ tư, thông-tư, tư cho nhau biết.

tư-ta *dt.* Then-thở.

tư-tờ *dt.* Gởi giấy hỏi-hỏi hay ra lệnh : Tỉnh tư tờ về quên dạy điều-tra vụ ấy.

tư-thơ *dt.* Việt thơ gởi cho một người hay một cù-quan trong nội-bộ.

tư-văn *dt.* Công-văn, thư-từ các sở, các bộ nhà nước.

TƯ *bt.* Hỏi ý-kien, bàn-góp.

tư-trình *dt.* Báo-cáo, phúc-bẩm của quan dưới gởi quan trên.

tư-văn *bt.* Đề hỏi ý-kien ; bàn-góp vào : Hội-dồng tư-văn.

TƯ *dt.* Lưới nước // (B) Bồi-bồ, nây-nở thêm // *dt.* Mùi-vị.

tư-bồi *dt.* Bón-tưới, vun đắp.

tư-dưỡng *dt.* Dinh-dưỡng, bồi-bồ then-thở.

tư-dưỡng-liệu *dt.* Đồ-ăn, vật bồi-dưỡng.

tư-nhuận *tt.* Thẩm-nhuần, thẩm-mát.

tư-sinh *dt.* Sinh-sản, nảy-nở.

tư-túc *dt.* Nh. Tư-sinh.

tư-thực *dt.* Sinh-xới nảy-nở ra luôn.

tư-vị *dt.* Vị ngon, có chất bồi.

TÙ *dt.* (thực) : X. Khoai từ : Tư cùi

tù cùi *dt.* X. Khoai từ cùi.

tù gai *dt.* Thủ khoai từ dày có gai.

tù lông *dt.* Thủ khoai từ có lông.

tù vầu *dt.* X. Khoai từ cùi.

TÙ *tr.* X. Tùng : Đọc từ chử, nói từ tiếng, mót từ đồng ; Nghé mày lời thiệt-yêu em thèn, Mau mau chỗi dậy, ruột gan đau từ nỗi.

TÙ *tr.* Tù, bắt đầu một nơi nào (không-gian), một lúc nào (thời-gian) hay một con số nào (bao-nhiều) : Cิ่u từ trong trúng giùa ra, Khó từ ngã bảy ngã ba khó vè (không-gian) ; Choi trăng từ thuở trăng tròn, Choi hoa từ thuở hoa còn trên cây (thời-gian) ; Lương từ 3.000 đồng sấp lên (bao-nhiều).

từ đây trt. Bắt đầu tại chỗ đang ở, đang đứng nói: *Từ đây lại đó chừng một trăm thước II (R) X.* Từ nay: *Từ đây, tôi xin chờ.*

từ đấy trt. Clg. Từ đó, bắt đầu nơi đó, cái nơi mới chỉ qua hay lúc đó, cái lúc mới nhât đến: *Từ đấy, anh rẽ sang bên trái độ 100 m. thì tới; từ đấy sếp về sau, tôi không còn gặp hẵn nữa.*

từ đầu trt. Khiết ra lúc đầu, lúc ban đầu: *Nó tỏ ra ngoan-ngoãn từ đầu, nên ai cũng làm II* Bắt đầu từ nơi trên hết, trước hết: *Từ đầu tới chân đều mới; Từ đầu chợ tới cuối chợ, từ đầu đường tới đây, từ đầu làng tới cuối làng.*

từ đó trt. X. Từ đấy.

từ hời trt. X. Từ khi: *Từ hời tôi đựng ở nhè-tôi tới giờ..*

từ khi trt. Clg. Từ hời hay Từ lúc, bắt đầu thời-gian nào đó: *Từ khi em về làm dâu, Anh thì dặn trước bão sau mọi lời CD.*

từ lâu trt. Đã lâu, nói việc đã xảy ra lâu rồi: *Hắn đi từ lâu; từ lâu rồi, tôi không đánh bạc nữa.*

từ lúc trt. X. Từ khi.

từ nay trt. Bắt đầu bây giờ, hôm nay: *Từ nay về sau; kè từ nay.*

từ phen trt. Nh. Từ khi: *Từ phen đá biết tuồi vàng K.*

từ rày trt. Nh. Từ nay: *Từ rày sắp lên; Đã cho bầy huyện nhân-dân, No say được gởi hoàng-ân từ rày CD.*

từ sau trt. Từ nay về sau nói thục: *Từ sau, đừng có như vậy nữa!*

từ thuở trt. Bắt đầu một lúc đã qua lâu lắm rồi: *Thương em từ thuở mẹ bồng trên tay CD.*

từ xưa trt. Bắt đầu hồi xưa, lâu lắm rồi: *Từ xưa đến nay, có ai làm vậy bao giờ; vật đó đã có từ xưa.*

TỪ dt. Lời nói: *Đơn-từ, huấn-từ, thơ-từ, văn-từ, cam-ngôn mỳ-từ.*

từ-cú dt. Lời và câu II (thth) Câu văn: *Từ-cú lôi-thôi.*

từ-chương dt. Văn-chương II (R) Thơ, phú, các loại văn có khuôn-khổ nhất định dùng trong việc thi-cử: *Cái học từ-chương.*

từ-dàn dt. Văn-dàn, nơi tụ-hợp các nhà văn.

từ-diễn dt. Loại sách giải nghĩa từng tiếng một, tiếng kép hay lời nói quen dùng: *Từ-diễn Việt-nam; tra từ-diễn II (nghĩa mới); Loại từ-diễn gồm các từ-ngữ: Văn-liệu từ-diễn, Tầm-nguyên từ-diễn, Thành-ngữ từ-*

diễn (cũng có thể nói tự-diễn Văn-liệu, tự-diễn Tầm-nguyên, tự-diễn Thành-ngữ) (*dictionaire des termes et expressions*).

từ-hàn dt. Công-việc giấy-tờ sổ sách: *Quyền từ-hàn tân-soạn II (R) Thủ-ký: Ông Giáp được cử làm từ-hàn cho hội.*

từ-hoa dt. X. Mỹ-từ-pháp.

từ-ý dt. Ý-tứ trong câu văn, trong bài văn.

từ-khí dt. Tình-thần, cái hồn của câu văn, bài văn.

từ-luật dt. Luật-lệ, mạo-luật một câu nói, một lời nói theo ngữ-pháp II (R) Cách-thức viết văn.

từ-nguyên dt. Nguồn-gốc lùng tiếng nói (từ-ngữ): *Bộ từ-nguyên.*

từ-ngữ dt. Tiếng kép, những tiếng chỉ sự-vật hay hành-động gồm nhiều chữ, nhiều tiếng: *Thi-hành, mỳ-từ-pháp, cắp-ca cắp-cùm, v.v... đều là từ-ngữ.*

từ-nghĩa dt. Ý-nghĩa của lời nói, của văn-chương.

từ-nhân dt. Khách văn-chương, người thích thơ phú.

từ-phong dt. Lời nói (hoặc văn-chương) sắc bén.

từ-phú dt. Phú, bài phú, một thê văn xưa có văn, có đối và mỗi câu có nhiều chữ.

từ-sĩ dt. X. Văn-sĩ.

từ-tụng dt. Đơn kiện, giấy-tờ kiện-tụng.

từ-trát dt. Công-văn, giấy-má thơ-tử của các sở nhà nước.

TỪ dt. Lời nói (X. Từ trên): *Từ-diễn, từ-hàn... II dt.* Chối bỏ, không nhận: *Chối-từ, làm tờ từ; Lừa vùi cho ấm lòng lư, Bậu nghe lời thá bậu từ nghĩa anh CD II* Giả, nói mà đi: *Cáo-từ, kiêu-từ, xin từ ra vè.*

từ-biệt dt. Cho hay trước khi ra đi hoặc cả hai cùng chia tay nhau đi: *Trông điệu-vợi sơn cùng thuỷ kiệt, Nói vài lời từ-biệt ngõi-nhân CD.*

từ-bỏ dt. Chối bỏ, không nhận: *Từ bỏ quyền-lợi, từ bỏ phần ăn II* Quyết đi luân, bỏ nhả, bỏ xú: *Từ bỏ quê-hương, từ bỏ vợ con.*

từ-con dt. Tuyên-bố không nhận trách-nhiệm đối với một đứa con hư-hòng và từ bỏ nhiệm-vụ làm cha (hay làm mẹ) đứa con ấy: *Lời rao từ con.*

từ-chối dt. Tô lời không nhận: *Từ-chối qua biếu, từ-chối nhiệm-vụ, từ-chối sự giúp đỡ của bạn.*

từ-chức dt. Xin thôi, không làm nữa, không nhận chức-vụ nữa : *Từ-chức và xin về hưu ; từ-chức tho-ký hội.*

từ-dịch dt. Xin thôi, không làm cái việc mà mình đã được cử lên làm từ trước: *Lý-trưởng xin từ-dịch.*

từ-giã dt. Clg. Giã-tử, kiều, cho hay việc mình ra đi: *Từ-giã ra về ; từ-giã vợ đi buôn.*

từ-hôn dt. Nói mà đi, cho hay việc mình ra đi.

tù-hôn dt. Không nhận sự cưới gả theo lời mai-mối hay lời xin của đàn kia // Clg. Thoái-hôn, xin huỷ lời đính-hôn, không nhận sự cưới gả nhà đã có hứa.

tù-khước dt. Bác lời, không nhận: *Hết lời tù-khước ; tù-khước mọi đê-nghi của đối-phương.*

tù-lộc dt. Không nhận hưởng lộc nữa // (B) Thất-lộc, từ-trần, chết: *Ông ấy đã tù-lộc từ lâu.*

tù-nan dt. Không nhận một việc khó: *Ông đã dẹp, tôi đâu dám tù-nan // (R) Nh. Từ-chối.*

tù-nhượng dt. Không nhận đã nhường lại: *Nhiều phen tù-nhượng không đặng, buộc lòng phải nhận*

tù-quan dt. Xin thôi làm quan: *Tù-quan và vưởn // Bỏ việc quan, không thèm làm quan nữa : Treo ấn tù-quan.*

tù-tạ dt. Cám-ơn mà không nhận: *La-sơn Phu-tử hết lời tù-tạ lời mời của vua Quan-trung // Cám-ơn và xin kiếu ra đi : Lệnh lệnh rồi tù-tạ ra đi.*

tù-tổn bt. Hiền-hoà khiêm-nhượng: *Nói-nắng tù-tổn, cù-chỉ tù-tổn.*

tù-tuyệt dt. Sự hồi-tỵ, sự cù-kiêng (*abstention*).

tù-trần dt. Từ bỏ trần-gian, chết: *Cha mẹ tù-trần đã lâu.*

TÙ bt. Lành, hiền, thương - yêu: *Hiền-tử, nhân-tử // Mẹ, bà mẹ : Mẫu-tử, già-tử, tôn-tử.*

tù-ái dt. Lòng thương yêu.

tù-bi bt. Thương người cách rộng-rãi, bao-la: *Mở lòng tù-bi ; xin tù-bi hi-xá ; tù-bi bắc-sí.*

tù-bi-tâm dt. Lòng rộng-rãi thương người.

tù-hối dt. X. Từ-huối.

tù-huấn dt. Lời mẹ dạy con.

tù-mẫu dt. Mẹ hiền, lời gọi và tiếng chỉ bà

mẹ hiền-đức: *Xin từ-mẫu an tâm ; bà ấy đổi với con là một dũng tử-mẫu.*

tù-mệnh (mạng) dt. Lệnh dạy của bà mẹ: *Vâng từ-mệnh.*

tù-phụ dt. Cha hiền, lời gọi và tiếng chỉ người cha hết lòng thương con: *Xin từ-phụ an tâm ; dũng tử-phụ.*

tù-tâm dt. Lòng lành, lòng biết thương người: *Mở từ-tâm, có từ-tâm.*

tù-thân dt. Cha mẹ hiền, cha mẹ thương con hết lòng.

tù-thiện tt. Hiền-lành và biết thương người: *Tâm lòng từ-thiện // thth. Phước-đức, tính-cách những việc giúp người nghèo, tật-nguyễn, v.v...: Hội từ-thiện, việc làm từ-thiện.*

TÙ dt. Miếu, nhà thờ: *Linh-tử, Ngũ-hành-tử // (R) Người giữ đình, miếu và lo việc hương khói: Làm từ, ông từ.*

tù-dường dt. Nhà thờ ông bà: *Dành một gien làm tù-dường // (R) Tô-tiên, gia-tiên, ông-bà (đã chết): Làm lề tù-dường.*

TÙ dt. Đá nam-châm, có tính hút.

tù-ba dt. Sóng từ-khí rải-rác trên không-trung (*onde magnétique*).

tù-cực dt. Hai đầu miếng đá nam-châm (*pôle magnétique*).

tù-châm dt. Cây kim chỉ-nam.

tù-diện dt. Tác-dụng, sự quan-hệ giữa từ-khí và điện-khí.

tù-diện-học dt. X. Điện-từ-học.

tù-độ dt. Sức hút của đá nam-châm.

tù-kế dt. Máy đo sức hút ở một nơi có nam-châm.

tù-khí dt. Clg. Từ-tính, tính-chất hút kim-loại của đá nam-châm.

tù-lực dt. Sức hút của đá nam-châm.

tù-lực-tuyến dt. Đường cong đều-dặn nối liền hai cực của một miếng từ-thạch, chỉ hướng dẫn-lực của điện-tử (*courbe magnétique*).

tù-lượng dt. Số lượng từ-tính (*quantité magnétique*).

tù-phương-độ dt. Góc do một hướng nhằm ghép với hướng bắc từ-châm (*azimut magnétique*).

tù-tính dt. X. Từ-khí.

tù-thạch dt. Đá nam-châm, loại đá có tính hút sắt.

tù-thiên-độ dt. Độ lệch của kim chỉ-nam

đối với kinh-tuyến đia-cửu, có khi ở bên mặt (phải), khi bên trái của kinh-tuyến (*déclinaison magnétique*).

tù-thiết dt. Sét có từ-khí.

tù-thông dt. Thông-lượng của từ-tính trong một nơi có sức hút (*flux magnétique*).

tù-trở dt. Sức cản của từ-tính (*reluctance*).

tù-trường dt. Khoảng không-gian chung-quanh một khói ném-châm, có sức hút vô (*champ magnétique*).

TÙ dt. Đồ gốm; thứ đất trắng tốt.

tù-khí dt. Đò kiều, đò sứ // (R) Đò vật trang-sức trong nhà: *Cóm-góp hết đò tù-khí đem bán*.

tù-thổ dt. Đất sét trắng, thứ dùng nén đồ gốm.

TÙ-BÌ tt. Nói ruột trái cây bị sâu đút nhăn-nhiu, đèo-dẹt, không thẳng-thớm: *Trái cau này cái ruột tù-bì* // (R) Buồn-rầu, thèm-não: *Ngồi tù-bì đó* // (thực) Loại cỏ cao từ 50 cm tới 1m, cây có lông trắng, lá mềm, nhẵn, cũng có lông trắng, phát-hoa dày, vàng tươi, được dùng nấu dầu gió trị cảm-sốt và ho (*Cnephallium luteoalbum*).

tù-bi biến dt. (thực): X. Quan-âm.

tù-bi tù-toạ dt. Ngồi thản-nhiên, không nói không rẳng, không can-thiệp đến: *Việc như vậy mà anh tù-bi tù-toạ* (*lòng*).

TÙ-CÔ dt. (thực): Clg. Rau chóc, loại cỏ thùy-sinh, cộng dài lá nhọn có hai cánh nhọn xếp ra sau như đầu mũi tên, phát-hoa cao, ba cánh trắng, nhiều tiêu-nhị, hoa đực và cái riêng, có tính nhuận-trường (*Sagittaria sagittifolia*).

TÙ-NHIÊN tt. X. Tự-nhiên: *Miếng đất láng nguyên tù-nhiên cây cổ mọc. Anh mảng lo nghèo, bạn ngọc có dái CD.*

TÙ-TÙ tt. Chàm-châm, thong-thò: *Ăn tù-tù, đi tù-tù, cho chảy tù-tù, làm tù-tù* // dt. Bón-bót, giòn lại, đừng làm quá: *Tù-tù cái miệng, tù-tù lòng them*.

TÚ st: Bốn: *Phú hữu tú hải* (Giàu có bốn biển) // Tú, hàng thứ 4: *Tái tam tái tú, lớp đê-tú* // Mặt lúc-lắc (súc-sắc) hay bong-vụ có 4 điểm dò: *Chết cửa tú*.

tù-bàng dt. Bốn bên, bốn phía: *Trước, sau, trái, mặt (phái)*.

tù-bào dt. X. Tú-bùu.

tù-bất-tử dt. Bốn bắc không khi nào chết: *Thần, Tiên, Phật, Thánh* // Bốn việc đă

tiếng đời đời là: *Đạo-đức to, sự-nghiệp to, văn-chương hay, công-nghiệp với đời*.

tú bình dt. Bốn bức tranh treo trên tường nhà, thường được vẽ nguyên bộ, mỗi bức một ý-nghĩa như: *Mai, lan, cúc, trước; ngư, tiêu, cảnh, mục; v.v...*

tú-blén dt. Bốn bên, bốn cạnh.

tú-blên-hình dt. Hình bốn cạnh.

tú-bùu dt. Clg. Tú-bùu, bốn vật quý (của con nhè học-trò): *Giấy, viết, nghiên, mục; văn-phòng tú-bùu*.

tú-cận dt. Những gì cẩu-tạo renh-giới một miếng đất như: *Đất kẽ-cận, mương senh, đường-sá, v.v... //* Nh. Tú-bàng.

tú-cố dt. Đoái nhìn bốn phía: *Tú cố vỗ thân* (Nhìn khắp, chẳng thấy ai là người thân).

tú-cú dt. Clg. Tú-tuyệt, lối thơ bốn câu, mỗi câu bảy hoặc năm chữ: *Thor tú-cú*.

tú-cực dt. Nơi thật xa ở bốn phương trời.

tú-chí dt. Bốn nhánh // Tiếng gọi hai tay và hai chân của một con người: *Tú-chí ruriết*.

tú-chí dt. Nh. Tú-cận.

tú-chính dt. Bốn phương chính: *Đông, tây nam, bắc*.

tú-chiêng dt. Clg. Tú-xứ, bốn phương rì-té. Nói người từng luân-lạc khắp nơi, rát tung-trãi: *Trai tú-chiêng, gái giang-hồ, Gặp nhau làm nỗi co-đồ cũng nên CD.*

tú-churóng dt. Bốn điều che khuất chánh-dạo: *Nghỉ sai, lòng ác-nghiệt, quâ-béo độc-ác, lòng dạ không ngày-thông*.

tú-dân dt. Bốn hạng dân (đời xưa): *Sĩ, nông, công, thương*.

tú-diện dt. Bốn mặt: *Hình tú-diện*.

tú-diệp dt. (thực): Loại lá cây phụ, nhảm bắc thú bò cùa một lá kép.

tú-diệu-dè dt. (Phật): Clg. Tú-diệu-dè, bốn lè mâu - nhiệm của đạo Phật (X. Khô-dè, Diết-dè, Nhàn-dè và Đạo-dè tức: *dukha, nirodha, samudaya và marga*).

tú-đay dt. Bốn nguyên-tắc đè duy-trí: *Lòng đạo-đức của con người: Lẽ, nghĩa, liêm, si*.

tú-đại dt. Bốn đời, bốn đời người của một họ kè lèn là: *Cha, ông nội, ông cố (cy) và ông sơ (ky); và kè xuống là: Cha, con, cháu, chắt //* (Phật) X. Tú-đại-chung // Tên hai bón nhạc cõ-diển: *Tú-đại-oanh, tú-đại-oán*.

tú-dại-chủng dt. (Phật) : Bốn yếu-tố của sắc-uân (X. Sắc-uân) cấu thành những chuyênhóá-vật như thân-thể con người : **Đất, nước, lửa, gió.**

tú-diện dt. X. Tú-trụ.

tú-dồ-tường dt. Bốn việc hại giữa bốn bức tường : **Túu, sắc, tài, khí** (rượu, gái đẹp, cờ-bạc, hút á-phien).

tú-đức dt. Bốn tánh tốt (phần trái) : **Hiếu, dẽ, trung, tín** (hết lòng thờ cha kính mẹ ; yêu-mến và bình-vực anh chị em ; hết lòng với vua với nước ; giữ lời hứa) ; (phần gái) : **công, dung, ngôn, hạnh** (việc nhà phải khéo-léo ; mệt-mày nghiêm-chỉnh, ăn-mặc vén-khéo ; ăn-nói khôn-ngoan, lè-phép ; nết-na đậm-thẳm) : **Phận gái tú đức vẹn tuyển, Công, dung, ngôn, hạnh giữ-gìn chờ sai CD.**

tú-giác dt. Bốn góc : **Hình tú-giác.**

tú-giăng trt. Giăng-giăng, khắp nơi, bừa-bãi, không ngăn-lắp : **Đô - đặc đê tú-giăng // Khắp nơi, nhiều, dù mặt cà : Mặc nợ tú-giăng.**

tú-hài dt. Bốn biển (bè) // Khắp nơi trong thiên-he : **Tú-hài giao huynh-đê** (Người trong thiên-he đều là anh em cà).

tú-hạnh dt. Nh. Tú-đức.

tú-hỷ dt. Clg. Nhị-hỷ hay Lại-mặt, lẽ đỗi vợ chồng mới về nhà bên vợ sau đám cưới ba ngày : **Lẽ tú-hỷ.**

tú-hướng dt. Bốn hướng : **Đông, tây, nam, bắc.**

tú-kết dt. Vòng loại tranh nhau giữa 8 người hay 8 hội trong 4 độ đê tuyễn 4 người hay 4 hội vào bán-kết.

tú-khí dt. Khí-hệu trong bốn mùa.

tú-khoa dt. Bốn khoa mà các học-trò giỏi nhứt của đức Khổng-lử được sắp vào hàng chuyen-môn : **khoa đức-hạnh gồm có Nhan-Uyên, Mẫn-tử-Khiêm, Nghiêm-bá-Ngưu, Trọng-Cung ; khoa chính-sự gồm có Nhiệm-Hữu, Quý-Lộ ; khoa văn-học gồm có Tú-Du, Tú-Hệ ; khoa ngôn-ngữ gồm có Tè-Ngã, Tú-Công.**

tú-khoái dt. Bốn cái sướng tầm-thường của con người ở đời : **ăn, ngủ, chơi, là.**

tú-khổ dt. (Phật) : Bốn cái khổ của con người ở đời : **sinh, lão, bệnh, tử** (vết-và trong đời sống, yếu-ớt trong tuổi già, đau - đớn trong bệnh-tật, túc-tưởi, đau-xót trước khi chết).

tú-khúc dt. (âm) : Bản nhạc có bốn đoạn

(quatuor).

tú-lân dt. Láng-diềng, lân-cận, những nhà ở gần nhau mình.

tú-lập dt. Bốn thi-liết trong năm âm-lịch : **lập-xuân, mồng 4 mồng 5 tháng hai ; lập-hè, mồng 6 mồng 7 tháng năm ; lập-thu, mồng 8 mồng 9 tháng tám ; lập-dâng, mồng 10, 11 tháng mười một.**

tú-linh ét. (truyền) : Bốn giông thú linh của người Trung-hoa : **long, lân, quy, phượng (phượng).**

tú-liên-âm dt. (âm) : Bốn âm liên-kết nhau (tetraconde).

tú-lục dt. Thê văn chữ Hán, có đối mà không vần // Cách chia tiền công, huê-lợi, v.v... một bên sáu phần, một bên bốn phần : **Chia tú-lục.**

tú-nhung dt. Bốn gốc.

tú-phía dt. Bốn phía : **Trước, sau, trái, mặt (phái) //** (R) Chung-quanh : Anh về seo được mà về, Dây giăng tú phía tinh běng anh CD.

tú-phối dt. Bốn ông hiền được thờ ghé với đức Khổng-tú là Nhan - Hồi, Tăng-lử, Tú-Tu và Mạnh-tú.

tú-phù dt. Bốn cõi được đao chư-vị thờ là thiên-phù, địa-phù, thuỷ-phù và nhạc-phù.

tú-phương dt. Nh. Tú-hướng.

tú-quý dt. Bốn tháng cuối mỗi mùa trong năm : **quý-xuân, tháng ba ; quý-hè, tháng sáu ; quý-thu, tháng chín và quý-dâng, tháng chèp //** (R) Clg Tú-thời, bốn mùa trong năm : **xuân, hè, thu, đông //** Tiếng thông-thường gọi bốn món quý cùng một loai như : **thông, mai, cúc, trầu ; bốn anh em trai ; Lựu, lê, binh-bát, mảng-cầu, Bốn cây tú-quý anh sầu một cây CD** ; hoặc các loại cây có hoa, trái cà bốn mùa như : **Cau tú-quý.**

tú-sắc dt. Bốn màu chính là : **Xanh, trắng, đỏ, vàng //** Tên thứ bài và môn chơi với bài ấy gồm 112 lá chia ra 7 thứ : **Tướng, sī, tượng, xe (xa), pháo, ngựa (m马上) và chốt (tốt), mỗi thứ có 4 màu và mỗi màu có 4 lá.**

tú-sinh dt. (Phật) : Bốn cách sinh ra trong đời của sinh-vật trong vũ-trụ : **thai-sinh, túc ở túc-cung sinh ra của những loài có vú ; Noān-sinh, túc từ trong trứng nở ra như loài cùm, bò-sát, cá... ; tháp-sinh, túc do ầm-thấp sinh ra như loài nấm, mốc ; hoá-sinh, túc sinh bằng cách cởi lột đổi**

hình như loài bướm bởi sâu hoá ra (theo phái Tiêu-thùa).

tú tai dt. Bốn tai-hoé lớn cho người đời là : *Thuỷ, hoả, đất, tặc, tức lụt-lợi, cháy nhè, trộm-cắp, giặc-giỗ.*

tú-tai dt. Bốn cõi ngoài biên-giới của một nước.

tú-tán trt. Tán-mác ra khắp nji : *Chạy tú-tán, đi tú-tán.*

tú-táng dt. Bốn cách làm cho liêu thi-thề người chết là : *hoá-táng, thò-táng, thuỷ-táng và diều-táng* tức thiêu ra tro, chôn dưới đất, thả trôi sông, và cho chim ăn.

tú-tiết dt. X. Tú-thời.

tú-tông dt. (Đy) : Bốn mạch nhảy thường là : *Phù, trầm, trì, và sát, tức mạch nhảy nồi, mạch chìm, mạch nhảy chậm và mạch nhảy mau, hợp với bốn mạch đại, tiêu, huyệt và sắc gọi là mạch bát - yếu là tám bộ mạch cần-thiết cho việc chẩn mạch tìm bệnh.*

tú-tuần st. Bốn mươi, tức bốn chục tuồi : *Ăn lè tú - tuần II* Đệ-tú-tuần gọi tắt, tức lượt thứ tư : *Tứu châm tú-tuần.*

tú-tuyệt dt. X. Tú-cú.

tú-tung trt. Lộn-xộn, bừa-bãi, cùng khẽp : *Ăn sung, ngồi gốc cây sung, Ăn rỗi lại ném tú-tung ngũ-hoành CD.*

tú-tung ngũ-hoành trt. X. PH. II.

tú-tý dt. (bạc) : Bốn mặt cùng giống nhau trong sáu hột lúc-lắc (súc-sắc) của môn chơi *Tam hường*, ăn được cầy thè 4 đิêm (trừ 4 mặt tú là trọng, tức 32 đิêm) // Bốn chữ, tên những thành-ngữ ngắn của Trung-hoa mỗi câu bốn chữ như : *Âm thuỷ tư nguyễn* (uống nước nhớ nguồn), *Bá chiến bá thắng* (trăm trận trăm hơn), *Các tùng ký chí* (ai có chí nay), v.v...

tú thanh dt. Bốn giọng (theo người Tàu là : *Binh, thương, khú, nhạp* tức những tiếng có dẫu huyền và không dẫu (bình), dẫu hỏi và ngã (thương), dẫu sắc và nặng (khú) và những tiếng đẳng sau có những phụ âm : c, ch, p, và t (nhập).

tú-thể dt. Bốn điệu chữ Hán là *chân* (chữ thường), *thảo* (chữ viết thảo), *triện* (chữ khắc con dấu), và *lệ* (chữ xưa).

tú-thiên dt. Nh. Tú-hướng.

tú-thor (thư) dt. Bốn pho sách gốc đê học kinh-diễn và tết-phẩm văn-chương thiệt xưa của Trung-hoa là : *Đại-học, Trung-dung, Luận-ngữ và Mạnh-tử.*

tú-thời dt. Clg. Tú-tiết, bốn mùa trong năm là : *Xuân, hè, thu, đông.*

tú-thú dt. Bốn nghề làm ăn cũng là bốn cái thú vui riêng của những nhà ăn-dẹt : *Ngư, tiều, oanh, mục* tức bắt cá, đón cùi, cày cuốc và chăn-nuôi.

tú-thuật dt. Bốn ngành học-thuật đời xưa là : *Thi, thơ, lẽ, nhạc* tức thơ-phú, sách-vở, phép-tắc, âm-nhạc.

tú-trí dt. Bốn kẻ biết được việc làm tồi-tệ kín-déo của mình là : *Thiên tri, địa tri, bì tri, ngã tri* tức trời biết, đất biết, người biết, mình (lưỡng-lâm) biết.

tú-trụ dt. Clg. Tú-diện, bốn chức quan đại-thần trông-nom việc nước bên cạnh vua là : *đồng-cá, vỗ-hiện, văn-minh và cầm-chánh II* Các cụ già trên 60 tuổi, được sắp trên hàng lão-nhiêu và bô-lão trong làng, được gọi : *Cụ Cà, cụ Hai, cụ Ba và cụ Tư II* Lối thí võ một người chồng bốn người vây chung-quanh : *Đứng tú - trụ.*

tú-truyện dt. Nh. Tú-thơ.

tú-vi bt. Bốn phía, chung quanh, bao vòng : *Tú vi xây tường ; bao đánh tú vi.*

tú-vị dt. Tiếng gọi chung bốn tượng của lưỡng-nghi là : *Mặt trời, mặt trăng, sao và biển.*

tú-xứ dt. Khắp bốn phương : *Đó là nơi tụ-hop của người tú-xứ II Nh. Tú - chiêng : Trai tú-xứ.*

TÚ dt. Thú xe thắng bốn con ngựa dành cho gieo-cấp quý-tộc xưa : *Muôn chung nghìn tú ; tú-mã nan truy.*

TÚ dt. Ý-nghĩ trong lời nói, trong câu văn : *Ý-tú, thi-tú ; văn kêu mà không tú.*

TÚ dt. Ban xuống (tiếng dùng cho vua chúa) : *Ân-tú, sắc-tú.*

tú-diền dt. Ruộng do vua ban.

tú-hôn dt. (Vua) Dạy hai dêng kết hôn.

tú-yến dt. (Vua) Ban yến cho, thết tiệc đãi.

tú-tước dt. (Vua) Phong tước cho.

TÚ dt. Buông ra, thả ra, dung-túng : *Phóng-tú, tung-tú.*

tú-dục dt. Chơi thả cửa, không dồn bót tình dục.

tú-tình dt. Nh. Tú-dục.

tú-tung trt. Thủ cửa, buông tay, không dồn, không bớt.

TÚ dt. Đề thông-thả // Phơi-bày : *Thi-tú.*

tú-ý dt. Đề hết ý-chí vào việc mình làm, mình muốn.

tử-lực tr. Hết sức.

tử-lực dt. Cướp-bóc tử-do.

TỬ tt. Chết : *Bất-tử, bùc tử, khai tử, yêu-tử, nịch tử, sanh tử, tự-tử, uồng-tử, vọng-tử, xú-tử*; *tham sanh uý tử* (ham sống sợ chết); *sanh ký tử quy* (sống gởi, thác và) II (B) Năm yên một nơi, không động-dậy : *Tử-diêm* II (lóng) : Mất quyền dự cuộc chơi : *Chơi u bất moi, dứa nèo bị bến địch qua quết trùng mót cái thi tử*.

tử-binh dt. Clg. Tử-chứng, binh nguy-hiểm, người binh có thể chết vì nó.

tử-biệt dt. Vì chết mà phải xa nhau : *Thề tử-biệt chớ ai nỡ sanh-ly*.

tử-chí dt. Ý nghĩ chết : *Đến bước đường cùng thì sanh tử-chí*.

tử-chiến dt. Liều chết đánh vùi : *Bàng-Đức tử-chiến với Quan-công* II dt. Trên đánh quyết-liệt (*combat à fond*).

tử-chứng dt. X. Tử-binh.

tử-dạo dt. X. Tử-lộ.

tử-dị dt. Nơi nguy-hiểm, có thể chết nơi đó : *Sông Bạch-dâng hai lần là tử-dị của kẻ ngoại-xâm*.

tử-diêm dt. Diêm chết, vị-trí cây seng số khi mây ngưng chảy (*point mort*).

tử-éo tt. (lóng) Chết thật, chết rồi : *Lúc nay con gà này còn hoi-hóp, bây giờ thì tử-éo rồi; coi chừng con pháo này bị con xe (xã) bén vọt lên thì tử-éo!*

tử-hình dt. Hình-phạt chết, tội chết : *Bi án tử-hình, tội tử-hình* II Bố-tịch như chết rồi : *Con gà ngủ tử-hình* (X. Ngủ tử-hình).

tử-hữu dt. X. Bạn tử-hữu.

tử-kỳ dt. Giờ chết, lúc chết.

tử-khổ dt. Giao-kéo gắt-géo, không điều-kiện phòng-hờ.

tử-khí dt. Clg. Âm-khí, nơi lanh-lao hoang-vắng như có hồn ma bóng quê-lảng-vàng : *Bãi tha-ma nào hình như cũng đây tử-khí khi trời chêng-vặng*.

tử-lộ dt. Clg. Tử-dạo, con đường dẫn đến chỗ chết (đi trên đường ấy, có thể chết) : *Bi dưa vào tử-lộ*.

tử-mạng dt. Mạng chết, mạng liều, người liều mạng.

tử-nạn tt. Chết vì nạn nước : *Dân-chứng tử-nạn khi chạy giặc rất nhiều* II (R) Chết vì tai-nạn, rủi-ro : *Ông ấy đã tử-nạn khi chiếc xe nổ bánh và lật nhào*.

tử-ngữ dt. Tiếng nói xưa, hết được dùng

nữa : *Tiếng Hy-lạp và La-mã đều là những tử-nger, chỉ còn trong sách-vở thôi*.

tử-nghĩa tt. Chết vì việc nghĩa.

tử-phúc-trung tt. Chết trong bụng mẹ, chết trước khi lọt lòng.

tử-quốc tt. Chết vì nước.

tử-sản tt. Chết khi lọt lòng, khi mẹ vừa sanh ra : *Những đứa con tử-sản đều không có tên*.

tử-sanh tt. Chết sống, đầu chết đều sống, chết hay sống : *Chi thè nước thăm non xanh, Theo nhau cho trọn, tử sanh cung dành CD*.

tử-sĩ dt. Lính chết trận : *Cầu hồn tử-sĩ*, *Để tử-sĩ* dt. Số người chết (mỗi năm, dùng trong việc thống-kê) : *Tử-số không tăng*.

tử-táng tt. Chết thì chôn : *Sanh dưỡng, tử-táng* (Sống phải nuối, chết phải chôn).

tử-tâm dt. Nh. Tử-chí.

tử-tiết dt. Chết cho tròn tiết-tháo, tiết-trinh : *Tử-tiết theo nước, tử-tiết theo chồng*.

tử-tội dt. Tội chết, tội đáng xử chết : *Phạm nhầm tử-tội* II (R) Người tù đang mang án chết : *Khám nhớt tử-tội*.

tử-tù dt. Nh. Tử-tội (R).

tử-tuyễn dt. Lần ranh nêu bước qua thì phải chết, thường là hàng rào kẽm gai chung-quanh một yếu-diêm quân-sự hoặc trại giam tù.

tử-thai dt. Bảo-thai đã chết ngay trong bụng mẹ.

tử-thần dt. (truyền) : Thần chết, thần bắt người tới số : *Khó thoát tay tử-thần* II (lóng) Tân sơi dây buộc hai đầu trên hai triền đồi, dưới là nước, để tập cho lính mới phẫn từ bến này qua bến kia : *Phấn dây tử-thần*.

tử-thi dt. Thầy ma, thần-thần người đã chết : *Khám tử-thi*.

tử-thù dt. Mối thù hay người thù một sống một chết, không thể hai người cùng sống chung : *Rửa mối tử-thù; nom theo kè tử-thù*.

tử-thủ dt. Liều chết mà giữ cho kỳ được : *Võ-Tánh thè tử-thủ thành Quy-nhon*.

tử-thu dt. Sách chết, sách vô-vị, không có ích cho đời.

tử-thương tt. Bị thương mà chết, chết vì vết thương : *Nhiều người bị tử-thương trong tai-nạn ấy*.

tử-trận tt. Chết ngay khi đánh với địch : *Thà tử-trận hơn hàng*.

tử-trung tt. Chết vì chữ trung.

tử-vong tt. Chết mất, tức chết : *Ông ấy đã*

tử-vong *sau* một cơn bịnh ngọt.

TỬ *dt.* Con, đứa con : *Ai-tử, công-tử, dường-tử, dâng-tử, đích-tử, hiếu-tử, nam-tử, quý-tử, tặc-tử, thái-tử, thản-tử, thê-tử, trưởng-tử* ; Phu trai tử huân (Nợ của cha, con phải trả) // Thầy, tiêng gọi người trí-thức, học giỏi : *Không-tử, Lão-tử, Mạnh-tử, Trang-tử* // Một trong năm trước quan đối xưa ở Âu-châu : *Tử-tước* // Quả (trái), hột trong trái : *Liên-tử, quả-tử* // Trứng, một phần nhỏ : *Nguyên-tử, phần-tử*.

tử-âm *dt.* X. Phụ-âm.

tử-cung *dt.* Dẹp con, bộ-phận đựng bào-thoi trong bụng đần-bà : *Đau tử-cung*.

tử-chúc *dt.* Bôn-phận làm con đối với cha mẹ : *Cho tròn tử-chúc*.

tử-diệp *dt.* Lá non trong hột giống trồ ra.

tử-đeo *dt.* Đeo làm con đối với cha mẹ.

tử-hệ *dt.* Con em // (R) Tay-chân kỵ-hệ : *Hàng Võ dân tóm ngón tử-hệ tung-hoành trong thiền-hệ*.

tử-hệ *(Pháp)* : Huyết-thống đứa con đối với cha mẹ : *Toà cho mở cuộc điều-trá đê tim tử-hệ một đứa con*.

tử-hệ chính-thức *(Pháp)* : Huyết-thống đứa con được phép-luật nhìn-nhận chính-thức vì cha mẹ nó ăn-ở nhau có giá-thú, lại sinh nó trong thời-kỳ pháp-định (sau 10 tháng kè từ ngày thành-hôn).

tử-hệ ngoại-hôn *(Pháp)* : Huyết-thống đứa con không được nhìn-nhận vì cha mẹ không giá-thú, hoặc có mà sinh nó ngoài thời-kỳ pháp-định.

tử-kim dt. Tiễn lời (lãi) của một số vốn cho vay mà có.

tử-mẫu dt. Con và mẹ // (B) Lời và vốn.

tử-nang *dt.* X. Bọc điều.

tử-số *dt.* Số những phần truất ra trong một số nguyên chia thành nhiều phần bằng nhau :

Trong phân-số $\frac{5}{10}$, số 5 là tử-số.

tử-sử *dt.* Sách loại sù-ký và sách của các nhà hiến-triết.

tử-tô *(Đy)* : Hột rau tía-tô, khí lạnh, vị cay, ký cá chép.

tử-tự *dt.* Con trai nối dòng.

tử-tύ dt. Con và dâu // (R) Con-cái : Tiễn tử-tύ.

tử-tước *dt.* Tước quen xưa ở Âu-châu dưới tước bá, trên tước nam // Tiêng gọi người

có tước « tử ».

tử-uyễn *dt. (Đy)* : Vị thuốc điều-hoà ngũ-tạng, khí âm, vị đắng, tính hoặt.

TỬ *bt. Clg.* Tè, mang, vác : *Bắc-tử*.

tử-khiên *dt.* Trách-nhiệm, điều gánh-vác.

tử-tế *bt.* Kỵ-càng, đằng-hoàng, dâu ra dây & Đè tử-tế kéo ngã // Tốt bụng, đằng-hoàng : Con nhà tử-tế ; ăn-ở tử-tế.

TỬ *tt.* Tía, màu đỏ tía.

tử-hồng-tinh *dt.* Chất có màu đỏ đã làm phàm nhuộm.

tử-khuyết *dt.* Cửa cung vua, sơn đồ.

tử-ngoại *dt.* Ánh-sáng màu tím ở quang-phò mặt trời (*ultraviolet*).

tử-thuỷ-tinh *dt.* Thuỷ-tinh đỏ.

tử-vi *dt.* Tên vì sao mà đời xưa, người Trung-hoa cho là sao chiếu-mạng của các ông vua // Phép đoán số theo các vì sao : Xem sổ tử-vi.

tử-vi *dt. (thực)* : Tên loài cây có hoa tím mà xưa, người sang-trọng ở Trung-hoa hay trồng : *Tử-vi-hoa* (đối tử - y - lang (chỉ có hoa tử-vi trước mắt chàng áo tím mà thôi) Bạch-cu-Di).

TỬ *dt.* Cây thi, thứ cây mà ngày xưa, bên Tàu, thường được trồng ở đầu làng và dùng đóng quan-tài : *Sân Lai cách mít nồng mưa, Có khi gốc tử đỗ vừa người ôm ; Vội-vàng ném tử xe chậu, Vui nồng một nấm, mặc dầu cỏ hoa K.*

tử-lý *dt.* Quê hương, nơi sinh đẻ (thường là ở làng).

tử-phần *dt.* Cây tử và cây phần, hai cây mà người xưa ở Trung-hoa hay trồng chung-quanh nhà // (B) Quê-quán cha mẹ mình : Gió thu gợi dạ tử-phần.

TỬ-QUY *dt. (động)* : Clg. Đỗ-quyên, chim quốc : *Chim kèu vươn hú khắp ngàn, Tử-quy vẫn-vồi, bên đằng ve ngâm* (Bạch-Viên Tân-Cá).

TỬ *dt.* Dàn xuồng, nén xuồng : *Tử lồng them*.

TỬ *dt. Chữ* : Nhứt tự vi sur bán-tự vi sur (Dạy mình một chữ là thầy mình, mà nứa chữ cũng là thầy mình) // Tên hiệu (thường bằng chữ Hán-Việt) : *Cụ Phan-thanh-Gián tự Tịnh-bá* // Đóng tiền : Nhứt tự bất hoàn (Một đồng cũng không trả).

tự-căn *dt.* Gốc chữ, chữ gốc, tiếng gốc của một danh-từ kép : *Tu là tự-căn của tiếng*

tự-chính-đán.

tự-dạng dt. Hình-dáng một chữ : *Phương-pháp đọc gấp thường chú vào tự-dạng.*

tự-diễn dt. Loại sách dẫn từ gốc phát-sinh từng chữ và giải-thích : *Tự-diễn khó soạn hơn từ-diễn gấp mấy lần II* (nghĩa mới) : Loại sách tập-trung những tiếng nói của một ngôn-ngữ sắp-ếp thế nào cho dễ tìm và giải-nghĩa bằng ngôn-ngữ đó hoặc dịch ra một ngôn-ngữ khác : *Khi đọc sách, gấp chữ khó hiểu, nên tra tự-diễn* (dictionnaire).

tự-hoạch dt. Nét chữ, những nét hợp thành một chữ.

tự-học dt. Môn học nghiên-cứu nguồn-gốc mỗi thứ chữ : *Chữ quốc-ngữ ta, về mặt tự-học, là do các Cố dạo bày ra để diễn kinh-diễn của đạo Da-tô; nhưng về mặt văn-hoa, công-dụng của nó lớn-lao hơn nhiều.*

tự-loại dt. Loại chữ về mặt ngữ-pháp (văn-phẩm) : *Những danh-từ, động-từ và từ-h từ là những tự-loại chính*

tự-mẫu dt. Chữ cái: a, b, c,... đều là những tự-mẫu la-tinh.

tự-mẽ dt. Cách đỗ chữ.

tự-nghĩa dt. Nghĩa từng chữ một : *Tự-diễn là sách dùng tra tự-nghĩa.*

tự-tích dt. Dẫn-vết của chữ viết : *Nói miêng còn chối được, chớ có giãy-lò thì tự-tích hây còn.*

tự-thể dt. Kiểu chữ : *Tự-thể của chữ Hán là châm, thảo, triện, lè; của chữ phương tây là ronde, bâtarde, cursive, anglaise....*

tự-vị dt. Clg. Tự-vụng, tập sách sắp có thứ-tự từng chữ và giải-nghĩa để dễ tra-cứu, tìm hiểu II (thth) Loại sách định nghĩa từng tiếng một, không dẫn dien-tich từ-ngữ : *Đại-nam quốc-âm tự-vị.*

tự-vụng dt. X. Tự-vị, nghĩa đầu.

TỰ tr. X. Từ : *Tự Hèm-luông chí hải-khâu (X.PH.II); Một lõi sâu sâu mẩy cũng vừa, Duyên em định-dáng tự ngày xưa HXH II* Lấy, chính mình, do mình làm lấy, chuốc lấy : *Tự-ký ám-thị, tự-tý mặc-cầm; tự mình làm lấy II* Tại, bởi : *Việc ấy, tự tôi mà ra; tự đâu hỏng việc II* Bỗng dung, khi không xép ra : *Tự-dung, tự-khắc.*

tự-áí bt. Thường mình, quá nghĩ về mình rồi sah hòn mết mỗi khi bị động-chém đến : *Và tự-áí nén không đến; lòng tự-áí, tinh tự-áí II (lóng) Tự-tử chết: Chèo ghe ra sông cái tự-áí cho rồi, Sông làm chi mà biệt-ly quân-tử, Chết cho rồi được chữ*

tiết-trinh CD.

tự-ài dt. Liều mình chết bằng cách thắt cổ : *Hà-thành vừa thắt-thủ thì Hoàng-Diệu bèn tự-ái.*

tự-an dt. Lo cho yên phaten mình.

tự-biến *cộng-biến* dt. (Phật) : Sự nương-tựa nhau của những a-lai-gia-thúc khi thè-xác đã bị tiêu-hoại, để ánh-hưởng qua lei và đem hết năng-lực chúng-tử mà phát-sinh một hoàn-cảnh mới, một sinh-mệnh mới.

tự-biên dt. Cải cho mình, vạch những chỗ phải trái để chỉ lồng trong-sạch của mình.

tự-cải dt. Sửa chữa lỗi mình.

tự-cam dt. Cam bụng chịu một mình.

tự-cao bt. Thay mình cao-quý hơn hết, không ai bằng mình cả : *Óc tự-cao; người tự-cao không chơi với kẻ kém hơn mình.*

tự-cao tự-đại bt. Thay mình cao-sang to lớn hơn cả, trên đời chẳng ai bằng mình : *Người tự-cao tự-đại chí lùi chờ không tiến.*

tự-cấp dt. Tự mình lo lấy mọi thứ cho mình, không nhờ đến ai.

tự-cố tr. Từ xưa : *Tự cố chí kim* (từ xưa đến nay).

tự-cung dt. Khai ra cà, không đợi trả-hồi : *Lời tự-cung.*

tự-cường dt. Cố-gắng để được già, mạnh, không nhờ ai giúp đỡ cả : *Óc tự-cường.*

tự-chẽ dt. Dàn bát, không đợi ai bắt-buộc : *Tự-chẽ việc hút thuốc lá.*

tự-chù dt. Minh làm chủ lấy mình, không khuất-phục ai, không nhở-và ai, không chịu ai câu-thúc : *Nước tự-chù, tĩnh-thần tự-chù II* Có nghị-lực to để dàn-lấy dục-vọng : *Biết tự-chù thì chẳng đến nỗi nào.*

tự-chuyên dt. Muốn làm gì thì làm, không đợi lính trên, không hỏi ý-kien người cùng-chung trách-nhiệm : *Tánh tự-chuyên; đê hán tự-chuyên quá thì hỏng cả.*

tự-chuyển dt. Chuyển mình lấy mà xoay, mà dời dời.

tự-do bt. Theo ý muôn, không bị kèm-hamm, bô-buộc : *Tự-do kết-hôn, tự-do đi đây đi đó; dời sống tự-do II (Pháp) Ngoài dời, không bị nhớ khám: Trả tự-do.*

tự-do-cảng dt. Bên tàu biển miễn thuế hàng-hoa, tàu-bè các nơi có thể đến mua bán mà không phải đóng thuế nhập-cảng, và hàng-hoa xuất-cảng cũng được miễn-thuế.

tự-do cạnh-tranh *dt.* Cạnh-tranh cách tự-do trong vòng luật-pháp, cốt nhỡ đó mà mòn hàng được tốt thêm hơn hoặc cách làm ăn được cải-tiến.

tự-do cur-trú *dt.* Muốn ở đâu tuỳ ý, miễn không phạm đến tự-do của kẻ khác.

tự-do chủ-nghĩa *dt.* Chủ-nghĩa dành các quyền tự-do căn-bản cho dân-chúng như ngôn-luận, tín-ngưỡng, xuất-bản, hội-hợp...

tự-do chúc-nghiệp *dt.* Sự hành-nghẽ được tự-do theo một vài thủ-tục quy-định.

tự-do kết-hôn *dt.* Lấy nhau theo tình yêu của trai gái chứ không đợi linh cha mẹ.

tự-do luyến-ái *dt.* Tự-do yêu nhau để đến chỗ thành-hôn, không cần phong-tục hay du-luận.

tự-do mậu-dịch *dt.* Chế-độ kinh-tế không đánh thuế hàng-hoa xuất và nhập-cảng, cốt cho dân trong xứ được dùng đồ rẻ và hàng-hoa sản-xuất bán được chạy.

tự-do tan-hợp *dt.* Muốn lấy nőa hay thôi tuỳ ý, không theo quy-định của phong-tục và luật-pháp.

tự-dụng *dt.* Cậy tài mà làm, không xét điều-kiện khách-quan.

tự-dưng *trt.* Phút chốc, bỗng chốc, khi không, thỉnh-thông, tiếng mờ đầu một câu bắt chẹt : *Tự-dưng, nước-mắt giàn-giá.*

tự-dại *bt.* Tánh người coi dưới mắt không ai, chỉ tưởng mình là quan-trọng nhất : *Tánh tự-dại.*

tự-đắc *tt.* Nói người đã đạt đến một trình độ thật cao, luôn-luôn vui thích; những cái khõ-lâm-thường không lay-chuyền được lòng họ : *Người quan-tử đầu ở cảnh-ngó nào cũng tự-đắc* // *Tự cho là giỏi, là hơn người rồi sinh tính kiêu-ngạo, coi không ai bằng mình* : *Tánh tự-đắc.*

tự-động *trt.* Tự-ý làm lấy, không đợi linh cắp trên mà mình có phận-sự phục-tòng : *Tự-động làm hư việc* // *Xét phải thì làm, không cần ai thúc-giục, cõi-động* : *Dân-chúng tự-động biều-tình* // *tt.* Có sức kéo cõi-động một mình : *Xe tự-động.*

tự-đặng-tiến khien-trục *dt.* Cây-láp (*l'arbre*), cây-trục giữ việc điều-khiển sức tiến tự-đặng mao hay chậm (*arbre télescopique de commande des avances automatiques*).

tự-giác *dt.* Hiểu-biết lấy, xét và nhận ra : *Tự-giác cao, tinh-thần tự-giác.*

tự-giải *dt.* Chính mình cõi dây trói cho mình //

(B) **Lo giải-quyet lầy sự khó-khăn của mình** sự bó-buộc của mình, không cần ai : *Tự giải nguy.*

tự-hành *dt.* Chính mình làm lầy, không phải nhõ cõi người khác.

tự-hành đối-nại *dt. (Pháp)* : *Tự mình đi hầu toà chớ không nhõ giám-hộ hay luật-sư thay mặt.*

tự-hào *tt.* Đắc-ý vì một công-trình của mình .. *Tự-hào có đứa con mới thi đậu*; *tự-hào với tác-phẩm văn-nghệ nổi tiếng.*

tự-hậu *trt.* Từ rày sấp lên : *Thề tự-hậu không đến đó nữa.*

tự-hiếu (*háo*) *dt.* Lo cho thân mình.

tự-hoá *dt.* Rèn luyện lấy cho tiến hơn về mặt đạo-đức và trí-thức.

tự-hoại *dt.* Chính mình làm hỏng thân mình // *tt.* *Tự-nhiên tiêu thành nước, thán bùn*; *Cần-tiêu tự-hoại.*

tự-học *dt.* Học lấy một mình với sách vở, không nhõ thầy dạy : *Ông ấy nhõ tự-học mà nén.*

tự-ý *trt.* Cứ theo ý mình, không đợi linh-trên, không hỏi ký - kiến người chung-quanh : *Tự-ý làm càn.*

tự-kiểm *dt.* Xét lại việc mình đã làm : *Mỗi đêm, nên đê ra một lúc đê tự-kiểm những việc làm trong ngày.*

tự-kiêu *tt.* Kiêu-hanh, phách-lối, hổm-mình, coi rẻ kẻ khác : *Tánh tự-kiêu, con người tự-kiêu.*

tự-ký *dt.* Chính mình ký tên, hai chữ viết dưới dấu ký tên với tên thiệt (theo xưa) : *Đinh - văn - Mô tự ký* // *Ghi chép, ghi nhận lấy, không nhõ sức người* : *Hàn-thú-biều tự-ký.*

tự-ký trt. Chính mình, do lấy mình, không bời sức bên ngoài.

tự-ký ám-thị *dt.* Chính tại mình lo sợ, nghĩ-ngờ một điều gì rồi mình thấy điều ấy như đã đến với mình, nhất là bình-hoạn.

tự-ký cảm-ứng *dt.* Thinh-không hồi-hợp hoće lo-lắng về một việc gì có thè liên-quan đến mình, dầu vô cẩn-cứ nhưng thường ứng-nghiêm.

tự-ký hành-động *dt.* Chính mình làm lầy, không cần sức người.

tự-ký thôi-miên *dt. Nh.* *Tự-ký ám-thị.*

tự-khắc *trt.* Cõi-nhiên, át hân : *Thuốc này hay lầm, anh cứ uống, tự-khắc lành bình* // *Nh.* *Tự-dụng.*

tự-khi *dt.* Chính mình đổi mình, xem rõ

tự-mình : Con người có tính tự-khí, không làm việc gì thành-công cả.

tự-khí *dt.* Chính mình phá hỏng đời mình, việc mình : *Mình đã tự-khí, còn trông ai cứu-vớt.*

tự-khiêm *dt.* Hẹ mình, nhún mình, không phô tài hay việc phải của mình ra : *Tự-khiêm là một tánh tốt.*

tự-khoa *dt.* Khoa-khoa-hoang, nói ra tất-cả cái hay cái giỏi của mình.

tự-khoan *dt.* Nén lòng hối-hận, yên-ủi lấp mình.

tự-lập *dt.* Lo gầy-dụng lấp, không cầu-cạnh, nhờ-nhão ai : *Tinh-thần tự-lập ; nhở mà biết tự-lập.*

tự-liệu *dt.* Liệu lấp với sức mình, tài mình, không trông-cậy bên ngoài : *Tự-liệu không ham.*

tự-loại *dt.* Tự-ý ra khỏi vòng tranh-dấu khi nhận thấy mình kém, không theo nỗi.

tự-lợi *dt.* Lo lợi riêng cho mình : *Tự-tự-tự-lợi.*

tự-luật *dt.* Đặt mình vào một khuôn-khổ do mình bày ra.

tự-lực *trt.* Với sức mình, không nhờ ai : *Tự-lực làm nên.*

tự-lực cánh-sinh *dt.* Lấy sức riêng mình mà vươn lên, mà tiến thêm trong đời sống tinh-thần như vật-chất.

tự-lượng *dt.* Dò trước sức mình coi có đương nỗi không : *Phải tự-lượng trước khi bắt tay vào việc.*

tự-mẫn *dt.* Vừa ý với bao-nhiêu đó, thấy mình như vậy là dù rồi : *Người đã tự-mẫn thì không tham thêm nhưng cũng không tiến thêm.*

tự-mâu-thuẫn *dt.* Võ-tinh làm trái lại việc làm trước hay nói trái lại lời nói trước của mình.

tự-ngã *dt.* X. Bản-ngã : *Tự-ngã kỷ-luat* (thứ kỷ-luat do mình đặt đè nỗi theo, đè tự rắn, đều không ai bắt-buộc).

tự-nguyên *dt.* Quyết tâm, nguyên tòng-lòng, xem lương-tâm mình như một người chúng : *Tự-nguyên thà chết chớ không theo giặc.*

tự-nhân *dt.* Nguyên-nhân tự-nhiên khiến con người phải tìm cách sống và tránh chết-chóc.

tự-nhận *dt.* Nhận là chính mình : *Ông ấy đã tự-nhận là cha dúa trẻ.*

tự-nhiễm *dt.* Nhiễm lấp, bị lấp vì sức-khoẻ mình yếu hay tinh-thần mình yếu khi tiếp xúc với ngoại-vật, ngoại-cảnh.

tự-nhiệm *dt.* Đương lấp, gánh-vác lấp một mình : *Tự-nhiệm gánh nặng tâc nhi.*

tự-nhiên *tt.* Thiên-nhiên, có sẵn hay do điều kiện thời-tiết mà có chứ không do sức người làm ra, hoặc bởi luật tuân-tự của sự-việc mà hoá ra chứ không ai làm : *Tự-nhiên-học, tự-nhiên-dào-thái* || trt. Bỗng-không, thỉnh-thông : *Tự-nhiên va kiêm chuyện gây với tôi, chớ tôi có làm chi đâu* || Dĩ-nhiên, cõi-nhiên, phải như vậy : *Síêng-nắng, cõi-manh thì tự-nhiên khá, đều không giàu* || bt. Cứ theo ý mình, theo điều-bộ thường, không cố uốn-nắn, sửa-chữa : *Đi đúng nói curi tự-nhiên, tánh tự-nhiên.*

tự-nhiên-dào-thái *dt.* Thông-lệ trên đời hổ già, hổ lụt rồi, hết dùng được, hết thích, hợp với hoàn-cảnh thì tự-nhiên bị loại ra, bị tiêu mất, dầu ai muốn giữ lại cũng không được.

tự-nhiên-gláo *dt.* Thứ đạo chỉ thờ-phượng sự tự-nhiên, tôn-trọng việc tự-nhiên.

tự-nhiên-học *dt.* Môn học về sự cầu-tạo, phát-triển và cầu-cánh của những vật tự-nhiên như cây cỏ, khoáng-chất, sinh-vật...

tự-nhủ *dt.* Bụng béo dạ, lòng dặn lòng : *AI cũng tự-nhủ không nên bén-mảng tới các sòng bạc.*

tự-phán *dt.* Phán-đoán lấp hành-động của mình và làm những điều mình khuyễn-cáo người khác.

tự-phản *dt.* Phản-tinh, xét mình, trách mình sau một việc làm thất-bại hoặc không hoàn-toàn thành-công : *Tinh-thần tự-phản*

tự-phê *dt.* Nhận lỗi mình sau khi sơ-suất không đợi ai trách-móc.

tự-phụ *tt.* Ý mình, cậy mình giỏi mà không cần sức người hay ý-kien người : *Tánh tự-phụ hay đưa con người tới chỗ thất-bại.*

tự-quang-thể *dt.* Vật-thể có ánh-sáng tự-nhiên như : chất lân.

tự-quyền *trt. (lồng)* : Nh. *Tự-chuyên* : *Tự-quyền lấp vợ.*

tự-quyết *dt.* Quyết lồng, quyết lấp : *Tự-quyết thôi vợ* || *Quyết-định lấp vận-mạng mình, không để ai can-thiệp dấn* : *Dân-tộc tự-quyết.*

tự-sát *dt.* Clg. *Tự-tử, liều mình, mình giết lấp mình* : *Thất-tinh tự-sát* || (R) *Tự mình làm hỏng việc mình* : *Bán chịu là tự-sát.*

tự-tác *đt.* Chính mình làm lối : *Tự-tác tự-thụ* (Mình làm mình chịu).

tự-tài *đt.* Nh. Tự-sát.

tự-tại *trt.* (Phật) : Nơi nào, thê nào cũng hợp với ý mình : *Thung-dung tự-tại*.

tự-tay *trt.* Chính tay, do bàn tay : *Tự-tay tôi trao cho hắn*.

tự-tân *đt.* Chùa lỗi, sửa lỗi mình : *Cải-quá-tự-tân* // Theo mới, đổi mình ra mới : *Tự-tân tự-cuồng*.

tự-tận *đt.* Nh. Tự-sát.

tự-tập *đt.* Tập lấy cho quen.

tự-tín *đt.* Tin nơi mình, nơi tài sức của mình : *Không tự-tín thì hay hỏng việc*.

tự-tinh *đt.* Phản-tinh, xét mình, xét lại việc làm của mình (đè sửa-chữa hoặc chữa nêu cản).

tự-tiễn *trt.* Tùy phương-tiện của mình mà làm, không đợi ai cho phép, không phải hỏi ai : *Xin ngài cứ tự-tiễn*.

tự-tôn *đt.* Thấy mình cao-sang hơn người, tài giỏi hơn người, mệt cù-chì chủ-quan : *Tánh người tự-tôn; tự-tôn tự-đại*.

tự-tòn *đt.* Giữ mình cho còn sống : *Bản-nắng tự-tòn*.

tự-tốn *đt.* Nh. Tự-khiêm.

tự-tung *tự-tác* *đt.* Ngông-buồng, muôn làm gì thì làm, không kè kè có quyền hơn mình : *Ở nhà một mình, mặc sức tự-tung tự-tác*.

tự-thán *đt.* Than-thở một mình, than lối.

tự-thị *tt.* Nh. Tự-phụ.

tự-thiêu *đt.* Đốt lấy mình cho chết : *Nhảy vào lửa tự-thiêu, tầm xăng tự-thiêu*.

tự-thú *đt.* Nộp mình chịu tội : *Ra tự-thú, không trốn nỡ*.

tự-thù *trt.* Chuốc lây, mang lây : *Tự-thù kỵ hoạ* (Gây hoạ ra thì chịu lây).

tự-thụ *đt.* Ruốc lây, mang lây, chịu lây, mắc phải một điều gì do mình hứng lây chớ kh้อง do sức bên ngoài : *Tự-thụ-độc, tự-thụ-tinh*.

tự-thuật *đt.* Thuật-lai chuyện mình, việc đã xảy ra cho mình // (R) Lối văn kè chuyện, nặng về diễn-biến sự-việc, nhẹ về tình-cảm triết-lý : *Văn tự-thuật*.

tự-thuỷ *trt.* Từ đầu, bắt từ ban đầu : *Tự-thuỷ chí-chung* (Từ đầu tới cuối).

tự-thư *đt.* Bút-tích, chữ do mình viết và

dè lại.

tự-thừa *đt.* Nhơm lên, chòng lên : *Con sô tự-thừa*.

tự-trầm *đt.* Tự-tử bằng cách trầm mình dưới nước sâu : *Hai bà Trung thua trận phải tự-trầm dưới Hát-giang*.

tự-tri *đt.* Hiểu mình, biết mình : *Tri nhân dẽ, tự-tri rất khó*.

tự-trì *đt.* Giữ lối mình ở mức thường, đè đừng đua-đòi, đừng sa - ngã, đừng bị lôi-cuốn...

tự-trí *đt.* Quản-trị lấy công - việc của mình, vận-mạng của mình : *Nước tự-trí, quyền tự-trí*.

tự-trọng *đt.* Giữ cao, nhân-cách, thề-diện mình, không hẹ mình làm việc xấu-xo, dê-tiện, trái lương-tâm : *Biết tự-trọng mới được người trọng*.

tự-trợ *đt.* Cố-gắng, rán lo cho mình, không mong-mỗi, trông-cậy người khác : *Tự-trợ giả thiên trợ* (Có cố-gắng, Trời mới giúp cho).

tự-văn *đt.* X. Tự-vận.

tự-vận *đt.* Liều mình chết bằng cách cắt cổ lây.

tự-vệ *đt.* Giữ mình (cho khỏi bị đánh, bị giết, bị xâm-phạm bằng mọi cách có thiệt-hại đến thân-thê hay quyền-lợi) : *Quyền tự-vệ*.

tự-vệ chính-đáng *đt.* (Pháp) : Sự bât-buộc phải chống-trả, không thì chết hay bị thương (*défense légitime*).

tự-xưng *đt.* Xưng tên hay chức-vụ của mình cho người ta biết : *Tự-xưng nhè chúc-trách đè doạ-nạt người* // Đặt lây một danh-hiệu cho mình (đáng lẽ phải đè cấp dưới công-cử) : *Thời loạn, nhiều người tự-xưng Sứ-quân đè chiêm-cứ một vùng mà làm chúa-tể*.

TỰ *đt.* Chùa, nhà thờ Phật có tảng ni ở và sóm tối lo kính-kế, hương khói : *Am-tự, Phật-tự, quắc-tự*.

TỰ *đt.* Tự, lời tựa, lời nói đầu trước một quyển sách : *Cần-tự* // Thứ-l López, ngắn-nắp ; *Thứ-tự*, trật-tự.

tự-khúc *đt.* Tự một bài nhạc hay một nhạc-kịch, phần đầu trước.

tự-ngôn *đt.* Lời nói đầu, bài văn gây ý-thức đặc-giá về câu chuyện trình-Lày bên trong quyển sách.

TỰ *đt.* Cúng-kiêng, thờ-phuợng người chết.

Phụng-tự, tể-tự, thô-tự, làm tuẫn làm tự.
tự-diễn dt. Ruộng vue cấp đê lèo huề-lại
 cúng tế thần trong làng.

tự-khí dt. Đò thờ, vật đê trên bàn thờ hay
 trước bàn thờ như lư, đanh, lõ-bô, v.v...
tự-sản dt. Của hương-hoàng, tài-sản dành cho
 việc thờ - phượng, cúng - kiêng ông bà
 (*biens cultuels*).

tự-sự dt. Việc cúng tế : *Tự-sự* là cả một
 vấn-dề nghỉ-lễ phiền-phức.

tự-thừa dt. Clg. Thừa-tự, chức quan nhỏ
 coi việc cúng tế trong các đền thờ quan
 to.

TỰ dt. Bày-tỏ : *Phô tự.*

tự-sự dt. Công-việc kè ra có trước có sau :
Đầu dưới tự-sự.

tự-tình dt. Tỏ cạn tình-cảm cho nhau hiểu :
*Mảng tin xiết nỗi kinh-hoàng, Bỗng mình
 lén trước dài-trang tự-tình K. II Lối văn
 miêu-tả tình-ný của mình : Tự-tình-khúc.*

tự-tình-khúc dt. Bài văn kẽ-lè tâm-sự, nói
 lòng của mình,

tự-thuật dt. Ké lại, thuật lại : *Văn tự-thuật.*

TỰ dt. Dòng - dôi, con cháu : *Lập tự, tuyêt-
 tự* || dt. Nỗi dỗi : *Kế-tự, thừa-tự.*

tự-quân dt. Ông vua nỗi ngao ông vua
 trước cùng trong họ.

tự-sản dt. Của-cài của người chết đê lại ||
 dt. Hướng của-cài của một người trong
 họ chết đê lại.

tự-zòn dt. Cháu nội, đứa cháu nội dỗi ông bà.

tự-tục dt. Nỗi dỗi, giữ cho họ nhà còn
 mãi : *Tự-tục cha ông.*

tự-tử dt. Đứa con trai đứng phụng-thờ cha
 mẹ đã qua đời.

TỰ tt. Tự, ta, giống như : *Tương-tự.*

tự-hồ tt. X. *Tự-hồ.*

TỰA tt. Xưởi, rách le - the ở bìa : *Bâu áo
 tua cỏ, lai quần tua cỏ* || (R) Rất như bị
 đứt nhiều đường dọc ở lưỡi : *Nóng trong
 minh nên lưỡi tua* || Tên thứ bệnh trẻ
 con trăng lưỡi, bú không được : *Chữa cho
 khói tua.*

tua lưỡi tt. Lưỡi rát như bị đứt nhiều
 đường khi trong mình nóng bức : *Tua
 lưỡi muối bình.*

TỰA-TỰA tt. Clg. *Tương-tự và tương-tự*
 hay tự - tựa, hơi giống : *Trông tua-tựa*

như có quen ; tua-tựa như anh em ruột.

TÚA dt. X. Sứa và Sura : *Em nhỏ túa.*

TÚA dt. Giòi con (do trứng ruồi nở ra) :
Giòi-túa ; túa bò lúc-nhúe.

TÚA dt. Clg. Tự, mày lời nói đều ở trang
 đầu một quyển sách : *Đề tựa, thay lời
 túa* || (R) Nhan - đê, tên hiệu một quyền
 sách hay bài báo : *Túa băng chữ to, bài
 ấy túa là...*

TÚA tt. Clg. Tự, giống như : *Hai người
 tựa như anh em ruột.*

týa-hồ tt. Clg. Týa-hồ, hình như, in như
 là : *Thiên-hạ xôn-xao, týa-hồ như có biển.*
týa-týa tt. X. *Túta-týa.*

TÚA dt. X. Dựa : *Nương-týa, tựa cửa
 trông con.*

TÚC bt. Úc, giận quá súc mà khó nói ra hoặc
 giận vì quá thua thiệt cách không đáng :
*Bực túc, căm túc, chọc túc, ghen túc,
 tẩm - túc, túc như bó đá; gè túc nhau
 vì tiếng gáy tung* || Đau lóï trong ngực khi
 bị dồn hơi lại hay phì-bì động, bị thương :
Bịnh túc, thuốc túc, uống túc || Dồn hơi
 quá đên nòi, đên vỡ : *Túc lòng súng súng
 nòi, đau lòng gõ gõ kêu tung*. || Bị ép quá, bị
 dồn chúa trong chỗ chật phải banh ra : *Túc
 nước bê bờ tung.*

túc ấm-ách tt. Lối từng cơn trong ngực :
Thở mà thỉnh - thoảng nghe túc ấm-ách ||
 Úc lòng quá, thỉnh-thoảng nư giận lòng
 lên bắt nghẹn ngang : *Nghĩ túc ấm-ách,
 muốn bỗn mà đì.*

túc bụng tt. Khó chịu nơi bụng vì bao-tử
 (đê-dày) bị phồng to, căng-thẳng hay dần
 ép : *Án no túc bụng, nâm sấp túc bụng.*

túc-bịc tt. X. *Bực-túc.*

túc-cười dt. Bắt phải cười, nfn không đáng :
Thấy túc-cười, túc-cười nôn ruột.

túc chói tt. X. *Túc lói.*

túc dội tt. Túc mỗi khi bị hơi ép mạnh :
Nghe tiếng súng to mà túc dội.

túc đì tt. Thốn nơi đê dưới : *Nín đái lâu
 quá túc đì.*

túc gan tt. Túc trong lòng quá, xung gan lên.

túc giận tt. Giận quá sinh túc : *Túc giận
 cho số-phận.*

túc hộc gạch tt. Clg. Túc ói mếu, ức lòng
 quá mà không nói ra được, mếu trong tim
 như muốn trào ra.

túc kièng *tt.* Túc ngang, vừa nghe qua bỗng nghe, không nói lời nào đặng.

túc khí tt. (lòng) : Úc lòng : *Túc khí quá, nó nói ra e bực miệng nó không kịp.*

túc lôi tt. Clg. Túc chói, đau lôi trong ngực tùng cơn.

túc mình tt. Bực trong lòng, quá giận mình : *Túc mình muốn chết.*

túc mình túc mầy tt. Tiếng than túc cho mình : *Thiệt túc mình túc mầy quá !*

túc ngang tt. Nghẹn ngang, phát giận liền, không nói ra lời : *Nghẹn mà túc ngang !*

túc ngực tt. Đau lôi trong lòng ngực : *Đánh mây nhiều quá, túc ngực.*

túc ói máu tt. Nh. Túc hộc gạch.

túc ran tt. Ran ngực, nghe đau rần-rần khắp trước ngực : *Ran ngực túc ran.*

túc rực tt. Túc lồng lên.

túc-tối tt. Quá túc giận, bức hết sức : *Túc tối nói không ra lời.*

túc-túc tt. Hơi túc trong ngực // Căm-căm, giận mà không nói ra được : *Nghe cưng túc-túc.*

túc-tưởi trt. Clg. Tầm-lúc lâm-tưởi, nắc lên tùng cơn : *Khóc túc-tưởi.*

túc trào máu tt. Nh. Túc ói máu và Túc hộc gạch.

TÚC trt. Liền, ngay khi đó : *Lập-túc* // Ấy là, chính là : *Tâm túc Phật, Phật túc tâm ; Lê-văn-Ất túc Giáp* // Lên, tới : *Túc-vị.*

túc-cảnh dt. Cảnh-tượng, phong-cảnh trước mắt : *Thơ túc-cảnh* // (*R*) dt. Trông thấy cảnh trước mắt : *Túc cảnh sanh tình.*

túc-khắc trt. Lập-túc, ngay, liền, không tri-hoán : *Đi túc-khắc, làm túc-khắc.*

túc-nhợt (nhặt) trt. Nội ngày, trong ngày đó : *Túc-nhợt phải Chó xong.*

túc-tốc trt. Ngay lập-túc, liền bấy-giờ : *Đi túc-tốc ; bão-dộng túc-tốc.*

túc-thì (thời) trt. Ngay, liền lúc đó : *Phái có túc-thì, không được hẹn.*

túc-thị trt. Là, chính là : *Làm thính, túc-thị nhện.*

túc vị dt. Lên ngôi : *Đuổi được quân Minh, Bình-định-vương túc-vị, đặt quốc-hiệu là Đại-Việt.*

TÚC dt. Hơi thở : *Thán-túc* // Thời, nghỉ : *Hưu-túc* // Tiền lời : *Lợi-túc* // Con cháu : *Tử-túc* // Tin, sự cho hay biết : *Tin-túc.*

túc bình dt. Nghỉ việc bình, ngưng giặc.

túc cát dt. Xé tang, dốt đồ chẽ, mặc đồ thường.

túc chiến dt. Bãi chiến, ngưng giặc.

túc-kim dt. Tiền lời (lãi) do cò-phàn, trái-phieu sinh ra.

túc-khoản dt. Tiền lời (lãi) do một số vốn cho vay hay gửi ngắn-hàng sinh ra.

túc-suất dt. Phân lời, số lời tính theo phần trăm của số vốn : *Túc-suất 3%.*

túc-tá dt. Lời chòng lên vốn đê té lời thêm.

túc-tiền dt. Tiền lời (lãi).

túc-thế dt. Chết, tắt nghỉ việc thế-gian.

túc-trái dt. Nh. Túc-tá.

TÚC dt. Dâu (vợ con trai mình) : *Tú-túc.*

túc-phụ dt. Con dâu.

TÙNG trt. X. Tầng : *Kêu tung, gọi tung* // Vồng bồng lên : *Tung banh ; nhảy lung-tung.*

tung-tung trt. Vồng lên rót xuống nhiều lần : *Trái banh vồng tung - tung ; nhảy tung-tung.*

TUNG trt. Clg. Tầng, sáng - sủa, rực - rỡ : *Bừng-tung.*

tung-bừng bt. Tầng-bằng, rộn-rộp, vui-vẻ : *Đinh-dám tung-bừng, cờ-xí tung-bừng* // Lăng-xǎng, bộ vui-vẻ : *Rừng hoang sóc nhảy tung-bừng, Hoa chua nở nhuỵ bướm dừng lao-xao CD.*

TUNG-HƯNG tt. X. Chung-hứng.

TUNG-TIU dt. X. Nâng-niu.

TÙNG dt. X. Tầng : *Tùng lầu, tùng lớp.*

TÙNG trt. X. Tầng : *Tùng-trái* : Đã từng ăn bát cơm đầy ; Đã từng nhijn đối cả ngày không cơm CD.

TÙNG trt. Clg. Từ, mỗi cái một : *Tùng giây từng phút, từng ngày từng tháng ; đếm từng người, lấy từng cái.*

tùng chép trt. Clg Tùng hồi, tái di tái lại luon, mỗi lần một lát thì hết : *Bụng đau từng chép.*

tùng hồi trt. Nh. Tùng chép.

tùng khúc tùng dẫn trt. Nhiều đoạn ngắn-ngắn : *Cắt tùng khúc tùng dẫn hết, không xài gì được.*

TÙNG-KHẠO dt. Clg. Tùng-khạo hay Tùng-khao, người cai-quản : *Chú tùng-khạo khà máy, anh tùng-khao ruộng cho ông chủ dien.*

TƯNG dt. Sang hay Sến, chịu cho chủ phô (hay nhè) hoặc người đang ở căn đó một số tiền để được mướn lại căn đó : *Phái tưng hết năm chục ngàn mới được vào ở* // Nhượng quyền mướn nhà hay phô cho người khác để lấy một số tiền : *Tôi tưng căn đó cho người ta rồi.*

TƯNG dt. Tiếng gọi người Tàu ở Việt-nam : *Chú tưng.*

tưng con dt. Tiếng gọi đứa trai nhỏ, người Tàu.

tưng-tưng-tưng dt. Nh. Tưng (tiếng gọi giỗ) : *Tham giàu, tôi lây chú tưng-tưng-tưng... CD.*

TƯỚC dt. Lột, tét vỏ theo đường dọc : *Rách tước, xé tước ; tước dây chuối, tước chỉ thơm* II Bóc-lột, doẹt, lẩy đi : *Tước khì-giới.*

tước-chính dt. Nhờ người xem và sửa chữa giùm văn thơ của mình.

tước-chúc dt. X. Cách chúc.

tước-doạt dt. Đoạt lấy, giựt lấy : *Bị chúng tước-doạt khì-giới.*

tước quyền dt. Truất mất quyền-hành : *Có tội nhục-thê, bị tước quyền công-dân.*

tước tịch dt. Bãi sô, xóa tên trong sô.

TƯỚC dt. Chim sẻ và nhiều loại chim khác : *Công-tước, chau-tước, gis-tước, hổng-tước, không-tước, ma-tước, son-tước.*

tước-bình dt. Tâm bình-phong có hình con chim sẻ (có thuyết cho rằng chính không-tước-bình gọi tắt, như thế thì hình con công chó không phải sẻ) II (B) Việc kén rẽ : *Tước-bình thử mở xem tên ai nào H* (Xt. Bản sê PH. II).

tước-le dt. Tâm lưới dùng bắt chim sẻ.

tước-thiệt dt. Tên thú trà, lá giống lưỡi chim sẻ.

TƯỚC dt. Chức quan hồi xưa do vua phong cho có danh-vị để hưởng lộc: *Án-tước, chúc-tước, phàm-tước, quan-tước, nắm-tước* được phong là Công, Hầu, Bá, Tử, Nam; Lê-văn-Hưu làm quan đến chức Bình-bộ thương-thư, tước Nhân-uyễn-hầu.

tước lộc dt. Tước quan và lộc được hưởng như lương hoặc thuế đánh ngay ở dân trong khu-vực được tước-phong.

tước-phong dt. Chỉ vua phong cho ông quan nào một tước.

tước-vị dt. Danh-vị của một tước do vua phong.

TƯƠI tt. Xanh, sống, còn chất nước : *Cá tươi, rau cải tươi, ăn tươi nuốt sống* II Mới chết, chưa ướt : *Đắt như tôm tươi ; Cá tươi thì xem lấy mang*, Người khôn xem lấy hai hàng tóc mai CD II (B) Đẹp-de, hồng-hào, thắm-nhuận, linh-hoạt: *Đỏ tươi, thắm tươi, trắng tươi, vàng tươi, xanh tươi ; Miệng cười thiệt tươi, bút tranh rất tươi ; Thay em đẹp női đẹp cười*, Đẹp người đẹp nét lại tươi răng vàng ; Dù dù đói cho tươi, Khoan ăn bớt ngủ là người lo toan CD. II trt. Ngay, lập-tức, liền khi ấy: *Làm tươi hết ba bát cơm, bị đánh chết tươi.*

tươi cười tt. Hớn-hở, có vẻ mặt thật vui, miệng như cười luôn : *Đứng tiếp khách, mặt phải tươi cười mới lịch-sự.*

tươi chong tt. Hớn-hở, có vẻ vui : *Tuồng mặt tươi chong.*

tươi màu tt. Có màu dòn-dòn tốt : *Bút tranh tươi màu.*

tươi nhuận tt. Hồng-hào, không méo : *Nước da tươi nhuận.*

tươi rầm-rối tt. Clg. Tươi rối, mới làm thịt ra, mới dập chết, thịt còn đỏ : *Cá (hoặc tôm hay thịt) tươi rầm-rối.*

tươi ráo tt. X. Tươi rầm-rối và *Tươi chong ; Cá tươi ráo ; mặt tươi ráo.*

tươi-tái tt. Tốt-tươi, có khì-sắc vui-vẻ, ưa nhìn : *Vẻ mặt tươi-tái.*

tươi-tắn tt. Nh. Tươi-tắn.

tươi tinh tt. Khoè-khoản, tinh-táo : *Ngủ dậy, ném rửa mặt cho tươi tinh.*

tươi-tốt tt. X. Tốt-tươi.

tươi-thảm tt. Clg. Thảm-tươi, Nh. Tươi nhuận.

tươi xanh tt. Clg. Xanh tươi, nói rau, cỏ, hoa, lá, trái mới hái, còn màu xanh đẹp.

TƯƠI trt. Véc, hời, nói về việc cân hàng, cho bên móm đồ nặng hơn một chút : *Cân tươi, tươi đồng cân.*

TƯỚI dt. Ruồi nước vào cho tươi : *Tưới cây, tưới kiêng, tưới rau* II trt. Rẽ cho chảy đi nhiều nơi : *Đói tươi, is tươi, đồ tươi* II (B) Xối-xả, không nương tay : *Chùi tươi, đánh tươi, mắng tươi.*

tươi nước dt. Ruồi nước vào, rẽ cho nước chảy từ-từ : *Tươi nước vào đồng un.*

tươi tiền dt. Vái tiền, xài tiền như nước : *Tươi tiền vào sông bạc.*

tươi xối dt. Tươi nước xuống rất nhiều và mạnh : *Tươi xối như vậy, xoi đất bày, rẽ ra cát.*

tươi-xuối trt. Xôi-xè, không vị mặt, không nương tay : Ai Tao cũng làm **tươi-xuối** ; mèo **tươi-xuối**.

TƯƠM tt. Rướm, rịn ra : **Tươm máu**, **tươm mồ-hôi**, **tươm mặt**.

TƯƠM trt. Đang-hoàng, kỵ-càng : **Ăn-mặc** **tươi**.

tươi-tết trt. Nh., Tiêm-tết.

TƯƠM tt. Nát, xơ-rơ : **Quần áo rách** **tươi** ; Nghĩ chỉ cho nát dạ người như **tươi HT**.

tươi-tươi tt. Clg. **Tươi-tươi**, Nh. **Tươi** : **Áo tươi-tươi rách**, **mặt bi-bì nhăn NDM**.

tươi-tươi tt. X. **Tươi-tươi**.

TƯƠM-TƯỚP trt. Cách chụp giựt, đ-đt, không đợi lệnh, không thứ-tụ : **Làm tươi-tươi**, **tươi-tươi** trên đầu.

TƯƠN trt. Ngay, liền khi ấy : **Chối tươi**, **làm tươi cờ**.

TƯƠN-TƯỚT bt. Clg. **Tướt-tướt**, cãi-vã hồn-hào, không nhường lời : **Khuyên nó mà nó cứ tươi-tướt**.

TƯỜN dt. X. **Trùn**.

TƯỜN dt. X. **Tiến** (do Tiến nói trại) : **Tướn lên 1**

TƯƠNG dt. Món gia-vị mặn làm bằng cơm nếp đóng mốc, ủ ba ngày rồi rang đậu nành trộn chung, ngâm được ba lần chìm, ba lần nồi rồi cứ chín phần tương, hai phần muối thì tương dùng được, nước làm món nem hay chấm : **Chấm tương**, **chưng tương**, **kho tương**, **đỗ ghê tương** (nồi ghen).

tương chao dt. Tương và chao, hai món được dùng trong các thức ăn chay lì (thth). Thức ăn chay.

tương dưa dt. Tương và dưa // (R) Thức ăn chay hay đậm-đec : **Ngày hai bữa tương dưa** ; **tương dưa hầm-hút**.

tương y dt. Thứ tương nguyên chất, thiệt ngon.

tương ngọt dt. Clg. Càm-chương hay Càm-chuống, thứ tương nghiền nhuyễn với đường.

tương rau dt. Tương và rau // (R) Nh. **Tương rau**.

tương Tàu dt. Tương do người Tàu làm

bán, đậu không được sàng kỹ, nên hạt tương không đều, không sạch : **Nát như tương Tàu**.

TƯƠNG dt. (thực) : Clg. Cây bàng, tên chữ : Quang-leng, tên thuốc : Khô-leng-mộc hay Thiết-mộc, loại cây to không nhánh ngang, ngọn có vài chục lá, gỗ thật rắn chắc, dẽo võ vài tấc có bột vàng được dùng làm bánh, thân cây có đốt, ngọn nở hoa chùm màu lục, trái như chùm-ruột, mèi chè hơn trâm trai, mỗi cây hơn trăm chẽ dão lòng-thòng như cây lóng ; xưa người ta dùng gỗ này chuốt bình-khí thổi cho sật ; vỏ cây dẻo và bền, được dùng đánh dây gầu múa nước.

TƯƠNG trt. Cùng nhau, đối nhau, chung nhau : **Hỗ-tương**, **hoen-nẹn** **tương-cứu** (binh-vực, cứu-vớt nhau, khi có nạn) ; **Bất-tương** **thượng-hạ** (chêng-hơn thua nhau.)

tương-ái dt. **Thương-yêu** nhau : **Tình-tương-ái**.

tương-biệt dt. Xa nhau, chia-lìa nhau : **Lỗi-tương-biệt**.

tương-cách dt. Dang ra xa, cách nhau, xa nhau : **Hai-dàng-tương-cách**.

tương-can dt. Đụng-chạm nhau, đính-lưu nhau : **Hai người nghịch ý mà gần nhau, khó tránh tương-can**.

tương-cố dt. Ngoảnh trông nhau : **Tương-cố** **bất-tương-kiến** (ngoảnh trông nhau mà chẳng thấy).

tương-cứu dt. Cứu-vớt nhau : **Có-câu-tích** đức, tu nhân ; **Hoan-nẹn** **tương-cứu**, phú bần **tương-tri** CD.

tương-diện dt. Tiếp-nối nhau, kéo dài ra.

tương-duyên dt. (Phật) : Sự tương-quan giữa nhân-quả và nhân-duyên trên đường thành-hoại diên-biến của muôn loài.

tương-dâ dt. Đánh lộn, đánh nhau : **Tương-dâ** **đã-thành-thương** (Đánh nhau có thương-tích).

tương-dâi dt. Đối-dâi nhau, cù-xù với nhau.

tương-dắc tt. Vừa-bụng nhau, ưa-thích nhau : **Hai người rất-tương-dắc**.

tương-dâng tt. Đồng-nhau, đều-nhau, cùng-một-hạng.

tương-đối bt. Đối-nhau, quan-hệ với nhau : Theo óc thầm-mỹ xưa, **đỗ-vật** **chứng** **còn** trong nhà đều được **sắp-tương-đối** // Dính-dâng xe hay gần, không riêng-rẽ được :

Mọi sự-việc trong xã-hội đều tương-đối // Trong một mức-dộ nào đó thôi, không cùng-tốt được: *Giá-trị tương-đối, đà-số tương-đối* // Đối với một giới, một hạng, không thè đối với giới khác, hạng khác được: *Học-lực tương-đối* khô.

tương-đồng *dt.* Bằng nhau, đều nhau: *Ý-nghĩa tương-đồng.*

tương-đương *tt.* Ngang nhau, một cõi, một chẹn: *Sức học tương-đương.*

tương-giao *dt.* Giao-thiệp nhau, kết thân với nhau: *Miếng trầu là nghĩa tương-giao, Muôn cho đây đây duyên vào hợp duyên CD.*

tương-hảo *trt.* Tù-tế với nhau: *Hai đảng qua lại rất tương-hảo.*

tương-hiệp *trt.* X. Tương-hợp.

tương-hòa *tt.* Hoà-thuận, hoà-hợp với nhau: *Sự sống chung giữa hai người tương-hòa nhau lâm.*

tương-hỗ *bt.* X. Hỗ-tương.

tương-hội *dt.* Gặp nhau, nhóm lại, hiệp lại: *Chẳng trước thì sau lý dào tương-hội, Khuyên em dẫn lòng rán đợi ít lâu CD.*

tương-hợp *dt.* Clg. Tương-hiệp, X. Tương-hòa.

tương-huỷ *dt.* (Pháp): Tiêu-huỷ lẫn nhau vì có liên-quan về mặt pháp-lý: *Ông Giáp dùng giấy ủy-nhiệm không hợp-thúc để đứng lập giao-kèo với một người khác; công-việc bị phát-giác, cả hai vẫn-kiện (giấy ủy-nhiệm và tờ giao-kèo) đều tương-huỷ.*

tương-hướng *dt.* Trông vào nhau, ngó mặt nhau.

tương-ý *dt.* Nương nhau, tựa vào nhau: *Hai nước như mồi với răng, phải tương-ý nhau mà chống kẻ thù chung.*

tương-kết *dt.* Kết-tiếp nhau, nối liền nhau.

tương-kính *dt.* Kính-nhường nhau, trọng nề nhau.

tương-kiến *dt.* Thấy nhau, giáp mặt nhau: *Tương-cố bắt tương-kiến (Cùng ngoảnh tim nhau mà chẳng thấy nhau).*

tương-kỳ *dt.* Cùng hẹn nhau.

tương-khắc *tt.* Xung-khắc, kỵ nhau, không thuận nhau: *Hai đảng tương-khắc.*

tương-liên *bt.* Liền nhau, cầu-kết nhau thành một khối: *Tương-liên hỗ-trợ.*

tương-ngộ *dt.* Gặp nhau: *Anh em lâu ngày tương-ngộ.*

tương-nhẫn *dt.* Nhìn nhau.

tương-nhượng *dt.* Nhường nhau.

tương-phản *dt.* Trái ngược nhau, nghịch nhau: *Ý-kien tương-phản.*

tương-phân *dt.* Chia cho nhau: *Tương-phân tài-sản.*

tương-phân tő-quyền *dt.* (Pháp): Vụ kiện đòi chia gie-lài.

tương-phân trách-nhiệm *dt.* (Pháp): Chia trách-nhiệm cho hai bên nguyên và bị, lỗi xử của loà khi nhận ra cả hai đều có lỗi, bằng nhau hay bên ít bênh nhiều và định lý-số của nhiều ít để tuyên xử án cho công-bình.

tương-phối *dt.* Ăn nhau, thích-hợp nhau: *Hai sự-kiện tương-phối.*

tương-phù *dt.* Phù-hợp nhau, ăn-rệp nhau: *Não-cân không tương-phù với linh-hồn (triết).*

tương-phùng *dt.* Nh. Tương-ngộ: *Tới đây hôi khách tương-phùng; Chim chỉ một cánh bay cùng nước non? CD.*

tương-quan *tt.* Quan-hệ nhau, dính-dáng qua lại với nhau: *Mối tương-quan, sợi dây tương-quan giữa hai nước láng-diềng.*

tương-quan tương-duyên *dt.* (Phật): Sự dính-dáng, ánh-hưởng qua lại của những hiện-tượng tâm-lý và vật-lý để sinh-hoá, biến-chuyển.

tương-sanh (sinh) *dt.* Cùng gây ra: *Tương-sanh oán-thù.*

tương-tàn *dt.* Tân-sát, giết-chóc lẫn nhau: *Cắt-nhục tương-tàn (Anh em ruột thịt mà giết-chóc nhau).*

tương-tắc *dt.* Hại nhau.

tương-tê *tt.* Bằng nhau // Đồng cùng nhau: *Nội, ngoại tương-tê.*

tương-tổ *dt.* Giúp đỡ lẫn nhau: *Hoạn-nạn tương-tổ; hội tương-tổ.*

tương-tiếp *dt.* Nh. Tương-liên, Tương-kết và Tương-giao.

tương-tự *tt.* Clg. Tương-tự, gần giống nhau: *Hai đứa tương-tự nhau.*

tương-tuất *dt.* Nh. Tương-tê.

tương-tư *bt.* Nhớ nhau: *Giữa đường dứt gánh tương-tư K il (thth) Nhớ người yêu đến sanh bình; tên thứ bình vì quá thương nhớ người yêu mà sanh ra: Nó tương-tư con nó nén ra thân-thè như vậy; bình tương-tư thuộc tâm-bình.*

tương-tự *tt.* X. Tương-tự.

tương-thân *bt.* Thân-mật với nhau: *Tình tương-thân.*

tương-thiện *tt.* Nh. Tương-hảo.

tương-thúc *dt.* Hiều nhau X. Bên tương-thúc.

tương-tranh *dt.* Tranh-giành nhau, xung-đột nhau: *Cuộc tương-tranh Trịnh-Nguyễn.*

tương-trí *bt.* Hiều bụng nhau: *Bạn-bè là nghĩa tương-trí, Sao cho sau trước một bê mồi nên CD.*

tương-trợ *dt.* Giúp-dở lẫn nhau: *Tương-thân tương-trợ.*

tương-truyền *dt.* Đồn-dãi, chuyền miệng nhau từ đời này sang đời nọ: *Tương-truyền rằng do Thuỷ-Tinh đánh ghen với Sơn-Tinh mà mỗi năm, vào mùa hạ, nước ở triều sông Nhị-hà đều dâng to.*

tương-ứng *dt.* Đáp lời nhau: *Đồng-thinh tương-ứng.*

tương-xứng *tt.* Xứng với nhau, vừa cắp với nhau.

TƯƠNG *bt.* Hầu, sắp tới, đưa tới: *Kính tương nội-vụ* (giỏi nội-vụ tới quan).

tương-kế *dt.* Nương theo cái kế của người đưa đến: *Tương-kế tựu kế* (Theo mưu kế của địch mà lập một kế khác để gạt địch sa vào bẫy mình).

tương-lai *tt.* Sắp đến, sẽ tới: *Bước tương-lai, chuyện tương-lai, một ngày tương-lai gần đây* *II* (*R*) *dt.* Tiền-trình, việc sắp tới: *Xem tương-lai ra sau* *II* (*B*) Đời sống và vang, tài giỏi: *Cậu họe-sinh này có tương-lai lầm.*

TƯƠNG *dt.* Tên con sông lớn ở tỉnh Hồ-nam bên Tàu, chảy vào Động-dinh-hồ, thường dùng là việc vợ chồng hay trai gái cách biệt nhau: *Mạch tương, mành tương: Sông Tương một dải nồng sờ, Bên trong đầu nọ bên chờ cuối kia K.*

TƯƠNG *dt.* Vách gạch: *Vách tường, xây tường;kin công cao tường; liêu ngô hoa tường; tú đỗ tường.*

tường bờ mươi *dt.* Vách tường bờ dày bằng bê ngang bê miếng gạch thô (gạch lá bài) tức 30 cm cộng với hai đường hõ xây và hai lớp hõ tó, tất cả dày lối 35 cm.

tường-bích *dt.* Vách tường nhà, tức vách nhà xây bằng gạch hay đá.

tường-diện *dt.* Ngoảnh mặt vào tường *II* (*B*) Mù-lit, đót-nát, không học-thức.

tường hai mươi *dt.* Vách tường bờ dày bằng bê ngang hai tấm gạch thô (gạch lá

bài) tức 20cm cộng với một đường hõ trét và hai lớp hõ tó, tất cả dày lối 23cm.

tường hoa *dt.* Bực gạch ngắn đặt trồng hoa: *Chậu-trùng vách phần tường hoa NDM.*

tường-luỹ *dt.* Vách tường làm hàng-rào: *Tường-luỹ sum-nghiêm.*

tường mực mươi *dt.* Tường xây một lớp gạch thô (gạch lá bài) dày 10cm, cộng với hai lớp hõ tó, tất cả lối 12cm bê dày.

tường ngăn *dt.* Vách ngăn trong nhà xây bằng gạch: *Tường ngăn thường xây không tối mái.*

TƯỜNG *bt.* Rõ-ràng, rõ-rõ: *Am-tường, rõ-tường, tinh-tường, xem tường* *II* Hiều rõ: *Biết tường chân giã; Nếu anh chưa rõ, em tôi cho anh tường..* *CD.*

tường-am *dt.* X. Am-tường.

tường-báo *dt.* X. Tường-trình.

tường-lục *dt.* Ghichép, rèn-mạch, đủ chi tiết.

tường-luyện *dt.* Tập-luyện kỹ-càng.

tường-ngôn *dt.* Nói rõ, cặn-kẽ.

tường-sát *dt.* Xem-xét ti-mi.

tường-tận *trt.* Rành-rẽ, cặn-kẽ: *Hồi cho tường-tận.*

tường-tất *trt.* Nh. Tường-tận.

tường-tế *tt.* Rõ-ràng với mọi chi tiết nhỏ nhặt: *Bản-dồ tường-tế* (*plan parcellaire*).

tường-tình *dt.* Tình-tiết rõ-ràng: *Giai rõ tường-tình.*

tường-thuật *dt.* Thuật lại dày-đủ, rõ-ràng: *Vụ ấy, báo có tường-thuật.*

tường-thuyết *dt.* Bày-tỏ cặn-kẽ, rõ-ràng.

tường-trần *dt.* Kè lội rõ-ràng.

tường-tri *dt.* Hiều rành-mạch.

tường-trình *dt.* C/g. Tường-báo, trình lên cấp trên một cách ti-mi, rõ-ràng.

tường-văn *dt.* Văn-thơ, tờ trình viết rõ-ràng, rành-mạch.

TƯỜNG *tt.* Lành, tốt: *Bết - tường, đợi-tường, tiêu-tường* *II* *dt.* Điểm lành: *Trinh-tường.*

tường-thuy *dt.* Điểm lành, việc xảy ra mà người ta tin rằng sẽ có việc may đến.

tường-vân *dt.* Mây lành, đám mây tốt.

TƯỜNG-VỊ *dt. (thực):* C/g. Tầm-xuân, loại hương có dây leo nhiều gai nhọn cứng, hoa

trắng hoặc hồng, thơm ngát; (*Đy*) chủ-trị kiết-lý, sát-trùng và lành sang-dộc (*Rosa chinensis*) X. Hường.

TƯỚNG dt. Quan võ xưa cầm đầu một đạo hay đội binh: *Binh-tướng, chủ-tướng, danh-tướng, dông-tướng, hò-tướng*; *Đoạt cờ chém tướng*; con nhà tướng II Cấp sĩ quan cao nhất trong binh-dội lò-chức theo tây-phương: *Cấp tướng, chuẩn-tướng, đại-tướng, thiếu-tướng, trung-tướng, thống-tướng* II Hình-nhơn bằng gỗ của thầy pháp: *Đạo ông tướng, xây tướng trực tè* II Con cờ hay lá bài có chữ « tướng »: *Cờ tướng, chiêu tướng, khép tướng, tướng đòn, tướng xanh* II Tiếng gọi người đàn-ông với ý khinh-thường: *Thẳng tướng lò đòn, thẳng tướng sơ vợ* !! trt. X. Nói tướng.

tướng biến dt. Tiếng gọi chung các quan võ có cầm binh đánh giặc.

tướng cạnh dt. Các viên tướng cấp dưới, võ-nghệ tầm-thường.

tướng cướp dt. Tay ăn cướp có hạng, có nhiều lầu-lịa dưới tay: *Sách Pháp gọi nhè cách-mạng Hoàng-hoa-Thám là một tướng cướp*.

tướng-chứng dt. Con nhà tướng, giống nòi nhà tướng.

tướng giặc dt. Tiếng gọi các viên tướng bén-nghịch.

tướng-t-hiệu dt. Nh. Tướng-té.

tướng - lanh dt. Viên tướng chỉ-huy // iith: Tiếng gọi chung các sĩ-quan cao-cấp.

tướng-lệnh dt. Lệnh dạy của chủ-tướng.

tướng-môn dt. Nhà tướng, dòng-dời nhà tướng.

tướng lùn dt. Tướng cầm binh hồi xưa thấp người, có bề ngang như Thủ-hành-Tôn, Đậu-nhút-Hồ, Tân-Hán trong truyện *Tàu* II Cầu-thù banh tròn lùn mà đá hay // (lóng): Tiếng gọi cà-rõn người đàn-ông lùn.

tướng núi dt. Tiếng gọi các vai hát bài giòi võ, mặt dữ, làm ăn-cướp hay dân thường: *Đóng tướng núi, tiếng phái to mới được*.

tướng phiên dt. Tướng cầm binh ở các lân-quốc nước Trung-hoa, tất cả đều mặt dữ.

tướng-quân dt. Chức quan cầm đầu một đạo quân II Tiếng gọi một quan võ hay người thường mà biết võ, có cầm đầu một toán người đánh giặc: *Xin tướng-quân tha-thú*.

tướng-sĩ dt. Tướng và binh lính: *Thẳng trận, tướng-sĩ đều reo mừng*.

tướng-sĩ-tướng dt. Tên ba lá bài hay ba con cờ có mang chữ ấy // (lóng) Bộ ba, tiếng gọi ba người chơi thắn, thường đi chung nhau: *Một húi tướng-sĩ-tướng chúng nó*. **tướng-soái** dt. Clg. Tướng-suý, vị nguyên-soái (suý) cầm đầu hết binh lính trong nước.

tướng - tá dt. Tiếng gọi chung các võ-tướng bảy-giờ, thuộc cấp tướng và cấp tá.

TƯỚNG dt. Dáng-dấp người có thè đè lợ tánh-tình hay vân-mạng ra cho người có kinh-nghiệm thấy biết: *Bộ tướng, coi tướng, nhầm tướng, phát-tướng, phuộc-tướng, quý-tướng, sách tướng, tài-tướng, thầy tướng, xấu tướng, xem tướng; Hữu di-tướng tất hữu kỳ-tài* (Có tướng xấu ắt có tài lẹ) II Quan to hơn hết trong triều, thay mặt vua cầm quyền trị nước: *Tề-tướng, thừa-tướng* II Người được quốc-trưởng một nước chỉ định đứng ra lập chánh-phủ và cầm đầu chánh-phủ ấy: *Thủ-tướng*.

tướng-công đdt. Tiếng gọi các quan đại-thần xưa: *Thưa tướng-công...*

tướng-diện dt. Dáng-dấp, mặt-mũi: *Tướng-diện đẹp-de*.

tướng-mạo dt. Dáng-dấp, bộ-tịch: *Tướng-mạo mạnh-mẽ*.

tướng-phủ dt. Phủ tề-tướng hay thừa-tướng: *Vợ Bé-lý-Hè chực ngoài tướng-phủ bà ngày mới thấy mặt chồng*.

tướng-quốc dt. X. Tề-tướng.

tướng-sĩ dt. Thầy tướng, người làm nghè xem tướng đoán vận-mạng.

tướng-số dt. Nghề xem tướng và ngày sinh tháng đẻ đê đoán vận-mạng.

tướng-té dt. Hình-thù, tiếng tè thân-thè một người: *Tướng-té vạm-vỡ, tướng-té ôm-tong*.

tướng-thuật dt. Thuật xem tướng mà biết tánh-tình, thân-thè và tướng-lei.

tướng-ứng trt. Xem sắc-diện mà đoán chừng, có trật thì nói trớ qua: *Nói tướng-ứng*.

TƯỚNG dt. Suy-nghĩ, nhớ đến, nghĩ đến: *Mặt-tướng, mông-tướng, mõ-tướng, suy-tướng, tin-tướng, thiết-tướng, thương-tướng, trộm-tướng, vọng-tướng*; Nghề riêng nhớ ít tướng nhiều, Xăm-xăm đê nèo Lam-kiều lăn sang K; Đêm đêm tướng

*dài ngân-hè, Chuỗi sao tinh-dầu đã ba
năm tròn CD II (R) Ngõ, cho là, hiều
lầm: Tưởng ai, té ra anh; Cách mấy thu,
tưởng là em đì biệt, Hay đâu em còn
trực-tiết đói anh CD.*

tưởng-chứng *đt.* Nhớ chừng, nghĩ đến
theo thói quen, theo lệ: *Tưởng-chứng* *thức*
dậy chớ không biết mấy giờ.

tưởng-dâu *đt.* Lời thú một việc trót nghĩ
sei, hiều lầm: *Nửa mừng nửa lại tủi thầm,*
Tưởng dâu em đã ôm cảm sang ngang
CD.

tưởng-dến *đt.* Nghĩ tới, nhớ tới một người
nào hay một việc gì: *Nỗi niềm tưởng-dến*
mà đau, Thấy người năm đó, biết sau thế
nào? K.

tưởng-kinh *đt.* Cầu kinh, đọc kinh: *Đến*
giờ tưởng kinh.

tưởng-là *đt.* Nh. *Tưởng-dâu:* *Tưởng-là*
trong cúc ngày hàng, Ai hay cúc mọc mỗi
đèng một cây CD.

tưởng-mộng *đt.* Chiêm-bao thấy vì quá nghĩ
dến: *Cả ngày tơ-tưởng tưởng-tơ, Đêm*
đêm tưởng-mộng, dậy rờ chiểu không CD.

tưởng-niệm *đt.* Tìm nhớ lại trong trí:
Tưởng-niệm công ơn cha mẹ // Hồi nhớ
dến với tất-cả tấm lòng kính mến: Tưởng-
niệm chiến-sĩ trân-vọng.

tưởng-nỗi *đt.* Nghĩ đến một sự-kiện nào
của người ở xa hoặc sê đến với mình:
Tưởng nỗi vất-vả của chồng; tưởng nỗi
cô đơn của mình.

tưởng-nhớ *đt.* Nghĩ đến, nhớ đến: *Tưởng*
nhớ vợ con; tưởng nhớ lúc thiếu-thời.

tưởng-Phật *đt.* In trong trí hình-tượng đức
Như-lai và lòng từ-bi bác-ái của ngài.

tưởng-ràng *đt.* Nh. *Tưởng-dâu:* *Thấy anh*
em những mờ-màng, Tưởng-ràng đây
đây phượng-hoàng kết đài CD.

tưởng-tình *đt.* Nghĩ đến mối tình qua lại
giữa mình với người trong cuộc mà có
một thái-dộ đê-dài: *Tưởng-tình anh em,*
tôi không nỡ thảng tay.

tưởng-tới *đt.* Nh. *Tưởng-dến.*

tưởng-tượng *đt.* Hình-dung trong trí ta
một sự-vật theo sự mờ-úorc hay lo sợ của
mình: *Tưởng-tượng* *ngày thành-công rực-*
rỡ; tưởng-tượng *một tai-nạn* *đụng xe //*
(R) Bày-dặt, bịa ra: Kẽ ròng những chuyện
tưởng-tượng *đâu đâu.*

tưởng-uần *đt. (Phật):* Uần thứ ba trong
ngũ-uần, chỉ sự hiều biết của con người

khi giác-quan và ý-thức tiếp-xúc với ngoại
cảnh.

tưởng-vọng *đt.* Tưởng-dến và so-sánh: *Ghê*
tưởng-vọng *xá-xôi.*

TƯỢNG *đt.* Khen-ngợi, ban-thưởng: *Khoa-*
tưởng, thỉnh-tưởng.

tưởng-kim *đt.* Tiễn thưởng, giải thưởng
bằng tiền.

tưởng-khuynh *đt.* Khen-ngợi và khuyễn
khích.

tưởng-lệ *đt.* Nh. *Tưởng-khuynh:* *Lời tưởng-*
lệ.

tưởng-lực *đt.* Giấy ben khen: *Bằng* *tưởng-*
lực.

tưởng-phẩm *đt.* Đồ-vật làm phần thưởng,
giải thưởng bằng đồ-vật.

tưởng-thiện *đt.* Nh. Khuyên-thiện.

tưởng-thưởng *đt.* Khen thưởng, tò lò khen-
ngợi và ban-thưởng: *Được* *tưởng-thưởng*
công-lao.

tưởng-trạng *đt.* Bàn kẽ những công-lao đáng
khen thưởng: *Cử-toạ* *vỗ tay hoan-hả sau*
khi nghe dứt bản *tưởng-trạng.*

TƯỢNG *đt.* Con voi: *Bèn-tưởng, quần*
tưởng, thoát-tưởng // Bát chén tượng-gọi
lát, cái bát to trót-vành: *Bát cơm* *ra* *tưởng*
// To lớn: Chân-tưởng, ruột-tưởng, cá-tai
tưởng, ghê-bèn-tưởng // Tên con cù hay
lá bài có chữ « Tượng »: *Tượng* *đỏ, tượng*
xanh, ăn-tưởng, ghênh-tưởng, chở-tưởng // *II*
Hình - dáng - hiền-hiện: *Hiền-tưởng, khí-*
tưởng, quái-tưởng, tưởng-tưởng // *II* Phép-
tắc: *Tượng-ngoại.*

tưởng-binh *đt.* Đội binh cõi voi đánh giặc:
Tưởng-binh là đặc-diểm của binh-đội *nước*
Việt *ta* *xưa.*

tưởng-dội *đt.* Nh. *Tưởng-binh.*

tưởng-hình *đt.* Lối chữ Hán nhái theo hình-
dáng đồ-vật: *Chữ* « *mã* » *giống* *con* *ngựa,*
chữ « *diều* » *giống* *thừa* *ruộng,* *v.v...* *đều là*
lối *chữ* *tưởng-hình.*

tưởng-hốt *đt.* Cái hốt (của các quan triều
xưa) bằng ngà.

tưởng-ngoại *tt.* Ngoài phép-tắc, không hợp-
thức.

tưởng-nha *đt.* Ngà voi, răng voi.

tưởng-quyện *đt.* X. PH.III.

tưởng-tí *đt.* Cái vòi con voi.

tưởng-trung *bt.* Mượn vật có hình-thể để
biểu-hiện cho vật không hình-thể: *Lé* *quốc-*
kỳ *là* *tưởng-trung* *của* *tổ-quốc //* *Lý-có,* *lý*

thảo, dùng một phần nhỏ để thay thế cho tất cả: *Phết tượng-trung một đồng đèn-dụp; ăn tượng-trung một chén.*

TƯỢNG dt. Hình vẽ hay in, hình nặn ra: *Đắp tượng, đúc tượng, pho tượng, tô tượng; Thật bền như tượng đồng đen, Trăm năm thè quyết cùng em một lòng; Còn duyên như tượng tó vàng, Hết duyên như tờ ong tàn ngày mưa CD; Nguyệt, Nga đứng dựa bên phòng, Tay ôm bức tượng khóc ròng như mưa LVT II dt. Kết thành: Mối tượng con.*

tượng-ánh dt. Hình vẽ, chụp hay nắn // (thíh) hình đức Chúa Trời hay đức Mẹ bằng kim-loại mà người có đạo Thiên-chúa đeo.

tượng-thanh dt. Clg. Nghĩ-thanh-thanh, loại tiếng nói nhái theo tiếng kêu của cầm-thú hay của đồ-vật: *Ô-ô-o, cè-um, tố-hộ, tic-tắc, lốp - bôp, v.v.. đều là những tiếng tượng-thanh.*

TƯỢNG dt. Nghe, hay biết.

tượng mảng dt. X. Tượng rỗng.

tượng mảng dt. X. Tượng rỗng.

tượng rỗng dt. Nghé rỗng (nghé người xưa, nghe theo sách-vở): *Tượng rỗng hế dạo mẹ cha, Con trai con gái cũng là một thương CD.*

TƯỚT dt. 1. chè khi sắp mọc rỗng hay nở gần cốt: *Em nhô tưốt.*

TƯỚT trt. Tươi, xôi, không nhường lời: *Chùi tưốt, mảng tưốt // Bướng-binh, nguy-biển: Cãi tưốt; chuyện rõ-ràng như vậy mà nó nói tưốt!*

tưốt tái trt. Sắn tái, không ngọt miêng: *Lèm tưốt tái, không sờ si hết!*

tưốt-tưốt dt. X. Tươn-tưôt.

TƯỚT tt. Clg. Tưôt, trầy, xè da: *Tưôt da.*

TƯỚT tt. X. Tưôt : *Ngã (té) tưôt da.*

TƯỚT dt. Chồi, nhánh (cành) non: *Mưa xuồng, cây đậm tưôt dữ!*

TƯƠU-BƯƠU trt. Lộn-xộn, ồn-ào: *Lèm tưốu-bưốu, tưốu-bưốu cỏ.*

TƯỜU dt. Con khỉ: *Con tưốu, trả tưốu.*

TƯU dt. Rượu: *Âm tưốu, chước tưốu, huyền tưốu, lố tưốu, ngô-tưốu, tống tưốu, tuý-tưốu; Võ tưốu bết thành lè (Thiếu rượu thì không ra cái lè); Tưốu nhèp ngôn xuất (rượu vào thì lời ra).*

tưốu-bèo dt. Chiêu-dài-viên, bồi bàn, người

bưng mâm, dọn bàn, rót rượu trong tiệm. **tưốu-cẩm** dt. Cẩm uống rượu.

tưốu-cuồng dt. Quá say, say như điên, người say quá như điên.

tưốu-châm dt. Bài văn khuyên đừng uống rượu.

tưốu-châm dt. Rót thêm rượu: *Tưốu châm chung-tuân (Rót rượu thêm lần chót).*

tưốu-chiến dt. Uống coi ai ngã trước, cuộc uống rượu đua.

tưốu-diếm dt. Quán rượu: *Hãy đừng tham sác điểm tĩnh, Lánh xa tưốu-diếm, trà-diếm chó vỗ CD.*

tưốu-đồ dt. Bơm rượu, người ghiền rượu.

tưốu-gia dt. Nh. Tưốu-diếm.

tưốu-giới dt. Nh. Tưốu-cẩm, một trong năm điều răn của nhà chùa.

tưốu-hứng tt. Ngã-angled, hứng-chí nhòe có uống chút-dính rượu: *Trong cơn tưốu-hứng.*

tưốu-hữu dt. Bạn nhậu, bạn ve-chai.

tưốu-khách dt. Khách nhậu, người thích rượu.

tưốu-lâu dt. Clg. Tưốu-lâu, nhà hàng bán thức ăn và rượu có lầu cao.

tưốu-liệu-pháp dt. Cách trị bệnh bằng rượu (alcoothérapie).

tưốu-long dt. Hũ-chìm, người uống rượu nhiều (như rồng lấy nước, như cái hũ bị nhận vô khép rượu).

tưốu-lô dt. Lò cát rượu, nấu rượu.

tưốu-lực dt. Độ cao (mạnh) của rượu // Nh. Tưốu-lượng.

tưốu-lượng dt. Sức uống rượu được bao-nhiêu: *Tưốu-lượng kha-khá!*

tưốu-ma dt. Người luôn-luôn say rượu, đều uống it cũng say.

tưốu-quá tt. Clg. Tưốu-thất hay Ngô-lưu. say-sưa lầm-lỗi.

tưốu-quán dt. Nh. Tưốu-diếm.

tưốu-quý dt. Đồ quý say, tiếng gọi kè say rượu hay phè-phách, đánh-dập vợ con, v.v..

tưốu-sắc dt. Rượu và gái đẹp: *Đắm say tưốu-sắc.*

tưốu-sắc tài khí dt. Bốn điều hại: *Rượu-chè, sắc-duc, tiền-của, buông-lung.*

tưốu-tịch dt. Tiệc rượu.

tưốu-tinh dt. Chất men, men rượu.

TƯU dt. Tới: *Tề-tưu // Thành, nén việc :*

Thành-tựu II. Tự, nhóm lại, hội lại : *Thiên-hạ* tựu lại xem.

tựu-chức đt. Tới lãnh việc làm : *Cầm giấy bút-nhiệm* đi tựu-chức.

tựu-giáo đt. Đến nghe dạy-bào.

tựu-học đt. *Ctg.* Tự trường, đến trường để học (thường dùng trong ngày đầu niên-khoá hay sau khi bài trường tết).

tựu-hợp đt. Tự-hợp, nhóm lại : *Anh em*

tựu-hợp đồng-đảo.

tựu-hội đt. Nh. Tựu-hợp.

tựu-máu đt. Máu dồn lại một nơi không tan : *Dầu bão* là nơi tựu máu.

tựu-trung trt. Ở (trong ấy) II thth. Thật ra : Việc làm phải ấy, ai cũng khen s nhưng tựu-trung, cũng vì lợи.

tựu-trường đt. X. Tựu-học.

tựu-vị đt. Ráp vỗ ngồi : *Ai nấy đều* tựu-vị.

TH

TH dt. Một phụ-âm kép, đọc « thò ».

THA dt. Ngậm trong miệng hay mồ mả đem đi: *Chim tha rác xây đì; mèo tha con; kiền tha lâu dày đì; Đứa nào được Tần quên Tần, Xuống sông sâu ních lén ròng cọp tha CD II (R) a) Bồng, ẵm đi: Tha con đi tối ngày; b) Dời đi, lấy mắt: Ai tha cây bút chì của tôi rồi?*

tha-thennifer dt. Cấp-nấp, mang đi cách thận trọng: *Kiếm được, tha-thennifer đem về; Chính nếp ré cơm tha-thennifer bậy, Đống rơm bã lúa ngách hang kỵ C. Quỳnh.*

THA dt. Thè ra, không giem-giữ nữa: *Tha cho thì cũng may đời, Lèm ra mang tiếng con người nhô-nhen K II (R) Bỏ que, không chấp-nhứt, không bắt lỗi: Dung tha, thứ-tha.*

tha bồng dt. Kè là vô tội vì xét ra không có bằng-cớ để buộc tội bị-cáo: *Được toà tha bồng.*

tha chết dt. Tha tội chết, không gắt.

tha-hờ trt. Mặc-ý, tự-tiện, tự-do làm theo ý muôn: *Có tiền nhiều, tha-hờ xài-phí.*

tha lỗi dt. Bỏ lỗi, bỏ qua điều làm-lỗi của người: *Xin ông tha lỗi cho cháu.*

tha ra dt. Thè ra, không cầm giữ nữa: *Nếu được tha ra, tôi xin hứa sẽ không tái-phêm.*

tha Tào dt. X. Huê-dung.đạo PH. II. // (lóng) *Tha, miễn cho, (tiếng nói chơi): Được tha Tào, mừng quết xin tha Tào một phen.*

tha tội dt. Miễn tội, xá tội, không bắt tội.

tha-thú dt. Dung-tha, miễn-thú, không bắt tội-lỗi: *Đophil ơn tha-thú.*

tha vạ dt. Miễn cho khôi đóng tiền phạt vạ: *Được lòng tha vạ.*

THA dt. Kẻ kia, kẻ khác hơn mình: *Ái-tha, vị-tha // Nơi khác: Thất-quốc tha-bang. tha-cầu* trt. Sang dâng, xe đê, lạc đê, qua chuyện khác: *Nói tha-cầu; tha-cầu biệt-sự. tha-chí* dt. Bụng khác, ý khác: *Đã sinh tha-chí.*

tha-hương dt. Xứ khác, không phải quê-quán mình: *Tha-hương ngộ cố-tri* (Xứ lạ gặp người quen); *tha-hương lữ-thú* (đất khách què người).

tha-lực dt. Sức người khác hay sức vật khác: *Trông-cậy nơi tha-lực.*

tha-nhân dt. Người khác, người ngoài vòng, không dính-dáng tới: *Tá tha-nhân chí thủ* (Mượn tay người khác).

tha-nhật dt. Một ngày khác sau này.

tha-phương dt. Phương khéc, phương xa, không phải quê-quán hay nơi mình đang ở: *Tha-phương cầu thực* (Kiếm ăn ở xứ khác).

THA-LA dt. Chòi trại của thầy sãi Cao-men: *Cắt tha-la, xóm tha-la.*

THA-MA dt. Đất dành chôn người chết // (B) Nơi hoang vắng: *Ở chôn tha-ma, nơi bãi tha-ma.*

THA-THIẾT bt. Clg. Thiết-tha, gọt cắt rời mài giũa // Ân-cần lâm, đậm-dà lâm: *Giọng tha-thiết, lòng tha-thiết; tha-thiết cầm lại, tha-thiết nắn-ni.*

THA-THÒM trt. Clg. Thép-tha tháp-thòm, hồi-hộp, lo ngại: *Tha-thòm trông-chờ.*

THA-THƯỚT tt. Clg. Thư-tô-tha, yêu-diệu,

mềm-mại : *Dáng người tha-thướt* // Lượt-buốt, lè-thê, quá dài : *Áo quần tha-thướt*.

THÀ tr. Đánh vây còn hồn, tiếng so-sánh để chọn một, bỏ một : *Thà làm quỷ phượng Nam, còn hồn làm vương đất Bắc Trần-Bình-Trọng* ; Đánh giặc mà đánh tay không, *Thà về xó bếp giương cung bắn mèo* CD.

THÀ dt. Bên trái, tiếng điệu-khiển, giục-thúe con trâu cày bên trái cho nó đi mèu hơn khi muôn quanh bên mặt.

thá-ví dt. Bên trái, bên mặt (phải) // (B) Tới lui, qua lại, xa gần, không thành-thật : *Nói thá-ví; nói thá nói ví*.

THÁ dt. Do «thé» nói trái, X. Thé : *Miệng thá gièm-phá* : *Lửa vùi cho ấm lòng lư, Bậu nghe lời thá bậu từ nghĩa anh* CD.

thá-sự dt. X: *Thé-sự*.

THÀ dt. Tha, không cầm-giữ nữa : *Thà tù-binh* : *Thà thêu ra đồng*; *Lợn trong chuồng thà ra mà đuôi tung* // Xé, buông ra, không giữ chặt : *Thà diều, thà lèo cho buồm sò xuồng* // Sắp, rái dài dài : *Thà chông, thà đòn dài*; Có cây thì dây mới leo, Có cột có kèo mới thà đòn tay CD// Bỏ xuồng nước : *Cá ở ao quỳnh cá ở cảng sâu*, Mỗi ngon thá xuồng lâu lâu cung châm ; *Lóng bần tinh-nguyên thá sen*, *Nước đưa dạ muôn đèn phên cho trong CD* // Đi cách nhèn-nhã, rành-rang : *Thà ra chơi chơi, thá lên thá xuồng* // tr. Qua-los, không kỹ : *Càng-thá, cầu-thá, viết-thá*.

thá ba-lông dt. Bơm khinh-khí vào một trái ba-lông (X. Ba-lông) và cho nó bay theo gió để dò thời-tiết, việc làm của nhà Khí-tượng // (B) Đưa ra một tin cách nữa úp nữa mờ để nhông nghe sự bàn-tân của báo-chí, của dân-chúng hẫu dịa theo đó mà quyết-định : *Họ thá ba-lông để dò ánh-luận chó lè nào như vậy*.

thá bò dt. Tục lệ người Nam-dương nuối bò sữa ở VN : *Thá một số bò đực to cao, mảnh-mẽ, trên sừng mỗi con có buộc nhiều giải-thưởng đáng giá*, sau khi nhốt và bò đói bò khát chúng trong 24 giờ ; các con bò này vừa hăng-tiết vì đói khát, vừa hoảng-sợ trước tiếng reo-hò, nên chạy nhảy tú-tung để cho các chàng trai trẻ trong xóm rượt theo bò và lấy các giải-thưởng trên sừng bò và trước sự hoan-hỗ nồng-nhiệt của người trang xóm : *Lê thá bò* // (bạc) Bỏ giấy xăng (100 đồng) ra chơi trong một sòng bài nhử : *Nóng tiết đến thá bò ra*.

thá bộ dt. Đi bộ cách thông-dong.

thá buỗi dt. Cho trâu nghỉ khi đúng buỗi.

thá buồm dt. Trương buồm, căng buồm, mờ dây cho buồm sò xuồng : *Gió xuôi thá buồm ra chạy* ; *Đến bến rồi, thá buồm xuồng*.

thá cá dt. Bỏ cá xuồng eo, xuồng hồ đè nuôi hay thá xuồng sông để làm phước : *Thú nhắt thá cá, thứ nhì gá bạc II* (bạc) Thách cá, nói trong một độ gà chơi hay cá thiền-thia, sau khi xem-xét kỹ-lưỡng con vật rồi, những người cầm chắc con của mình chọn sẽ thắng, bèn thách mọi người bắt số tiền cá của mình, có chấp hoặc không : *Giữa trường gà, kẻ thá cá, người bắt cá, tiếng la vang dậy*.

thá cày dt. Nghỉ cày tuồng khi hết giờ làm việc.

thá câu dt. Clg. Buông câu, cầm cần và giao lưỡi câu có móc mồi xuồng nước : *Chiều chiều ông Lữ thá câu, Sáu lôi ông Lữ chuỗi đầu xuồng sông* CD.

thá cò dt. Thả cho súc-vật ăn cò tự-do trên đồng // (B) Nói người đàn-bà mà chẳng đề cho đi chơi ngang lầy giỗng.

thá cọp dt. Tha tội cho kê dù : *Bắt được kê cướp rồi tha, như thá cọp về rừng* II Dở ngón lường-gạt, quýt, coi hát không mua vé, v.v... : *Bố toan thá cọp*.

thá cửa dt. Đè cửa mờ, không đóng lại // tr. Buồng-tuồng (luồng-tuồng) tự-do, không nương tay, không kèm-hâm : *Ăn xài thá cửa*, nói thá cửa.

thá cương dt. Lòng tay cương, không gá cương lại : *Thá cương cho ngựa chạy*.

thá chà dt. Bò chà (cành cây khô có nhánh nhánh nhỏ hép ngọn tre khô và nhánh) xuồng nước : *Thá chà cho cá ở*.

thá chông dt. Bỏ chông dưới đất, dưới cỏ : *Thá chông để bắt trộm*.

thá dê dt. Clg. Thả trâu, dở giọng tán-tinh đàn-bà con gái (thường nói những người đã có vợ hay đã già) : *Tô-vé lại dặng thá dê ra da !*

thá diều dt. X. Diều, nghĩa thứ ba.

thá đồng dt. Ở trấn-trường : *Trè con ở đồng thường thá đồng*.

thá đói dt. Mở dày đói buộc ở cọc ra : *Coi chừng nước lớn thá đói kéo thuyền nghiêng lật* II Xô cuồng dày đói ra để buộc thuyền vào cọc trên bờ hay trên bến tàu : *Thá đói quăng mồi lên* II Clg. Cấp tàu,

theo nịnh-bợ một người nào để ăn lường hay nhờ-nhái : *Thầy ai có tiền thí theo thà dài.*

thà đòn dài *đt.* Bắc thanh gỗ dài và dày từ bê thuyền lên bờ hay cầu tàu : *Thà đòn dài đặng lên xuồng.*

thà đòn tay *đt.* Các đòn tay cách khoảng, ngang trên các cây kèo đe lợp mái nhà : *Có cột có kèo mới thà đòn tay CD.*

thà đực *đt.* X. Bò đực : *Con heo này chỉ thà đực nó chưa ?*

thà ga (gez) *đt.* Ăn mạnh bàn chun trên cái bàn - đẹp (*accélérateur*) cho xăng xuống nhiều dặng xe (xe hơi) chạy mau // tr. Nh. Thà cửa : *Chạy thà ga, xài thà ga.*

thà giàn *đt.* Cho vỗ thong-thà để coi hát khi gân vân : *Đứng dây đợi thà giàn vỗ coi* // tr. Nh. Thà cửa : *Chơi thà giàn.*

thà giọng *đt.* Nói cách ăn-cần, thiết-tha : *Thà giọng đạo-đức, thà giọng buồm ong (tiếng dùng trong lời mía-mai).*

thà giống *đt.* Đề con đực (hay trống) ở chung với con cái (hay mái) để lấy giống.

thà heo *đt.* *Ctg.* Thà lợn, dở chuyện đam-dục, làm hồn với đàn-bà : *Nói ba điều bốn chuyện rồi thà heo ra.*

thà khống *đt.* X. Thà luồng : *Có con mà thà khống thì nó hư.*

thà lèo *đt.* Thà dây lèo trên cột buồm dặng xô buồm xuống (X. Thà buồm).

thà lên thà xuống *đt.* Đi chậm - chậm một độ đường rồi trở lại, nhiều bận như vậy : *Thả lên thả xuống hóng mát.*

thà lòng *đt.* *Nh.* Đề tự-do, không kèm-ché bó-buộc chi cá: *Thôi anh phải giữ lấy lèo, Đừng ham thà lòng, hiềm-nghèo có khi CD.*

thà lời *đt.* *Nh.* Thà giọng : *Thà iời ong buồm.*

thà lợn *đt.* X. Thà heo.

thà luồng *đt.* *Ctg.* Bỏ luồng, dề mặc, muốn làm gì thì làm, không châm-nom, săn-sóc : *Thà luồng nó rải nó theo quan hoang.*

thà máy *tr. Nh.* Thà cửa : *Chơi-bời thà máy.*

thà mồi *đt.* *Nh.* Thà câu // Bỏ mồi, buông bỏ mồi lợi đã cầm chắc ra : *Thả mồi bắt bóng* // *(B)* Đưa mồi lợi ra nhử người vào vòng, vào cạm của mình: *Gặp bờ tor thì thà mồi ra bắt.*

thà nái *đt.* *Nh.* Thà đực.

thà neo *đt.* *Nh.* Quăng neo (cả hai nghĩa). **thà ngừa** *đt.* Nằm ngừa trên mặt nước, hai tay bơi nhẹ theo dòng : *Khi mệt thì thả ngừa.*

thà quần-bàn *đt.* *Ctg.* Trật bầu lương, buộc dây-nịt rồi rút lưng-quần lên cao đoạn lật lại và thả xuống dưới rún (rốn) : *Hồi xưa, các tay anh-chí mặc quần hay thả quần-bàn.*

thà phóng *đt.* *Nh.* Thả luồng.

thà rẽ *đt.* Đi đây đi đó và ghé mỗi nơi một ít lâu : *Dây lung bốn mối phù-phê, Nón Gò-găng chèm chừ thả rẽ đi các làng CD.*

thà rêu *đt.* Đi chậm-chậm trên nhiều nẻo đường : *Thả rêu kiểm mồi; thả rêu hứng gió.*

thà rong *đt.* Đi chỗ này chỗ kia chơi, không mục-dịch nhút-định : *Ăn ở không rời thả rong tối ngày* // *Thả cho muôn di đâu tự-ý: Trâu bò thả rong.*

thà trôi *đt.* Đề thuyền trôi theo dòng nước, không cheo chống : *Gặp nước xuôi, thả trôi nghỉ tay* // *(B)* X. Buồng trôi.

thà trôi sông *đt.* Bỏ xuồng sông cho trôi đâu thì trôi : *Giết rồi thả trôi sông.*

thà trôi thả nồi *đt.* Đi nơi này nơi kia, không chỗ ở, không chỗ làm, không nơi nương-dựa: *Thất-nghiệp, thả trôi thả nồi mấy tháng nay.*

thà trường *đt.* X. Ở trường.

thà trừu *đt.* X. Thả dê.

thà vú *đt.* Đề ngực thong-thà, không nịt lại : *Con gái bảy giờ đều thả vú.*

thà xích-phê *đt.* *Nh.* Thà rong (nghĩa trước).

thà xuôi *đt.* Đề cho xuôi chiều : *Thả xuôi cho êm chuyện.*

THÀ-THÀY *đt.* Hát đi, quăng đi : *Đem tiền thả-thày xuống sông.*

THÁC *đt.* Dòng nước từ nguồn chảy xuống, nơi bị đá cản nên nén chảy siết: *Thác Trị-an, thác Gu-ga; lên thác xuống gành (ghềnh); chảy như thác dồ.*

THÁC *tt.* Chết: *Sông gởi nạc, thác gởi xương; Thê-gian còn dài chưa khôn, Sông mặc áo rách, thác chôn áo lành CD (Xt. Chết).*

thác an *đt.* Chết tết, chết mà trước đó, không đau-dớn xác-thịt và không an-hen gì.

THÁC *đt.* Gỏi, nhờ người khác làm giùm: *Ký-thác, phó-thác, uỷ-thác* // *Mượn có: Thối-thác, vu-thác.*

thác bịnh (bệnh) *dt.* Lấy cớ đau ốm: *Thác bịnh không đi hội.*

thác-cô *dt.* Gởi-gắm con lại cho một người thân trước khi chết: *Nặng lời tiên-đe thác-cô.*

thác danh *dt.* Mạo tên người khác (thường dè làm việc ám-muội).

thác ý *dt.* Gởi ý-tú vào: *Thác ý vào lời thơ.*

thác lời *dt.* Dặn-dò, dè lời dặn-dò lại: *Trước khi đi, ông có thác lời cẩn-kẽ.*

thác-mệnh (mạng) *dt.* Giao mạng sống mình cho ai, sống chết cũng nhờ người ấy: *Đến thầy thuốc là thác-mệnh cho người.*

thác-ngôn *dt.* Nh. Thác lời.

thác-phó *dt.* X. Phó-thác.

thác-phụ *dt.* Nhờ-cậy vào.

thác-phúng *dt.* Châm-biếm, mỉa-mai bằng lời-lẽ bóng-giọt hay câu-chuyện đặt ra.

thác-sinh *dt.* (truyền): Đầu-thai vào nhà ai, làm con ai: *Thác-sinh làm con người dè trả nợ* // Nh. Ký-sinh.

thác-tử *dt.* Thôi-thác, từ-chối: *Thác-tử một nhiệm-vụ* // *dt.* Sự thối-thác, lời từ-chối.

thác-thân *dt.* Gởi thân, trao thân gởi phận, làm vợ người: *Phụ chồng mà thác-thân với kẻ khác.*

thác-thực *dt.* Ăn bám, ăn nhờ, ăn chực.

thác-vọng *dt.* Trông-cậy vào.

THÁC *dt.* Đẩy ra, ném lên, mờ-meng: *Khai-thác, triền-thác.*

thác-biên *dt.* Mờ-meng, nói rộng biên-giới.

thác-dịa *dt.* Mờ rộng đất-dei.

thác-diễn *dt.* Ruộng thường cho người có công với nước (X. PH. II).

thác-khấn *dt.* Mờ rừng vỡ đất dè tròng-trẹt.

thác-lạc *tt.* Phóng-dâng, buồng-lung.

thác-thực *dt.* Tìm đất khai-thác, tròng-trẹt.

THÁC *bt.* Đá mài dao; mạ, xi; sei-lầm: *Thất-thác.*

thác-loạn *tt.* Bùa-bãi, lộn-xộn: *Cuộc vui thác-loạn.*

thác-loạn tinh-thần *tt.* Loạn óc, mất trí, có cơn.

thác-quá *dt.* Lầm-lỗi, sai-lầm // Bỏ mất cơ-hội.

THÁC *dt.* Túi, bọc đựng đồ: *Nang-thác.*

thác-neng *dt.* Tiếng gọi chung các vật đựng mang theo mình đi xe // *(R) dt.* Quay, mang

những lúi hay bọc: *Thương thầy nên phải thác-neng theo thầy.*

THÁC-LÁC *dt.* (động): Clg. Phác-lác, loại cá sống mình giẹp, miệng túm, vây nhỏ, mỏng và mềm, thịt dai, hay búng mình trên mặt nước: *Cá thác-lác, chả thác-lác* // Trò chơi bằng cách vựt ngang mặt miếng miêng-sanh hay ván cho nó nhảy vòng lên xuống trên mặt nước: *Đánh thác-lác* // Tên gọi chiếc xe đẹp ở vài vùng miền tây Nam-Việt: *Xe thác-lác.*

THẠC *tt.* Clg. Thạch, lớn, rộng, tốt, thanh-mature.

thạc-đức *dt.* Đức lớn, đức trọng.

thạc-học *dt.* Bậc học trên tân-si // *(R)* Học rộng.

thạc-lão *dt.* Người già học rộng.

thạc-lượng *dt.* Độ-lượng rộng-rãi.

thạc-nho *dt.* Nhà nho học rộng biết nhiều.

thạc-sĩ *dt.* Tước của người đủ khả-năng dạy học ở cấp trung-học hay đại-học // Người có sức học chuyên-môn cao hơn tân-si ở hai chuyên-khoa: *Y-khoa và Luật-khoa* // *(B)* Người có học-thức rộng và phàm-cách cao.

thạc-vọng *dt.* Danh-vọng to.

THÁCH *dt.* Khiêu-khích, đố dám làm: *Thách đánh lộn*; *Ôi ăn chưa được sao gọi ôi giờ, thác người quên-tử giải mà cho thông CD.*

thách-dố *dt.* Bảo người có giỏi thì xuống tay trước đi: *Đánh thi cứ đánh, thách-dố làm chi.*

thách-thứ *dt.* Nh. Thách-dố.

THÁCH *dt.* Đưa ra xa: *Thách thuyền ra khơi*; thương thêu hẹ thách (trên túm dưới xoè) // *(R)* Ra một giá cao hơn cái giá định bán: *Bán 100 đồng mà thách tới 150, 200.*

thách cao *dt.* Ra một giá quá cao dè người; mua phải lầm: *Thách cao quá, mua không tới.*

thách cưới *dt.* Ra điều-kiện về lề-sinh dè gả con: *Việc gả chồng cho con gái thì từ xưa đã thành một việc bán con gái dè lấy tiền, nên nhiều nhà gái thách cưới rất cao VHSC.*

thách chân *dt.* Đưa chân ra, nói chân cột hay chân bèn ghê nhô ra, bẹt ra.

thách qua *dt.* Trich (trêch) qua, không ngay hàng: *Cây cột hàng nhì thách qua bên trái lối 5 phân.*

THẠCH dt. (thực) : X. Rau câu.

THẠCH dt. Đá: *An như bàn-thạch; lồng như thiết-thạch.*

thạch-ẩn dt. Lối in hình màu trên đá mài láng.

thạch-bàn dt. Tảng đá to mặt phẳng: *Lưng ngồi câu trên thạch-bàn.*

thạch-bản dt. Bản in bằng đá: *In bằng thạch-bản* đẹp hơn mộc-bản // Viên táng kê cột nhè.

thạch-bì dt. Bia đá, bia bằng đá: *Thạch-bì-sơn là núi Đá-bìa ở Tuy-hoà.*

thạch-bích dt. Vách đá, chi thứ đá núi đứng thẳng như tăm vách: *Thạch-bích-sơn là núi Đá-vách, thạch-bích-man là mọi Đá-vách ở Quảng-nghĩa.*

thạch-cao dt. (Đy): Khoáng-vật, phi thành bột trắng, khí thét lạnh, vị ngọt và cay; cũng có thè làm phân bón cây nhờ có nhiều chất đạm, hoặc dùng nện tượng, dăng xương gãy.

thạch-cầu dt. Con chó bằng đá (do người tạo ra) // (B) Người vỗ-dụng.

thạch-công dt. Thợ mài ngọc.

thạch-diễn dt. Ruộng đá, không cày-cấy được // (B) Vật vỗ-dụng.

thạch-đặng dt. Đặng đá, hang to trong núi có thè làm nhà ở.

thạch-giao dt. Tình giao-du mật-thiết, bền-vững (như đá).

thạch-hoa-thái dt. Rau câu, một thứ rong biển.

thạch-hột dt. (Đy): Rẽ một loại cây nhỏ mọc trên đá, khí lạnh, vị ngọt, chất đạm.

thạch-hữu dt. Anh em bạn tốt, một lòng một dạ với mình.

thạch-khí dt. Đồ dùng bằng đá: *Thạch-khi-thời-đại* (thời-đại mà loài người mới biết trau đá làm đùn dùng như dao, búa.. chớ chưa biết dùng kim-loại).

thạch-khôi dt. Vôi do đá nung (hầm) ra.

thạch-khôi-nham dt. Đá vôi, lúu đá xôp, có nhiều chất vôi.

thạch-lẹp dt. Sáp, parafin (paraffine).

thạch-lực dt. Clg. Đá không-túrc, thứ đá màu xanh lục, có nhiều chất đặc.

thạch-lựu dt. X. Lựu.

thạch-ma dt. X. Thạch-nhung.

thạch-môi dt. Then đá.

thạch-não-du dt. Dầu lừa, thứ dầu mỏ rút từ dưới đất sâu.

thạch-nữ dt. Người đàn-bà nồng, không sinh-dé.

thạch-nhân dt. Tượng đá, hình người bằng đá // (B) Người đàn-dộn.

thạch-nhĩ dt. Loại nấm mọc trên đá // (B) Người lênh-dêm (không biết động lòng trước lời kêu than rên-siếc).

thạch-nhũ dt. Vú đá, chất nước từ kẽ đá nhì ra có lõi chất vôi kết dặt lại thành núm hay tua, treo tua-tủa trong các thạch-dòng.

thạch-nhung dt. Thứ sợi khoáng-chất, đốt không cháy (amiante).

thạch-phát dt. Tên thứ rêu bám trên đá.

thạch-tín dt. Clg. Nhẫn-ngôn, a-sen, một chất thuốc độc (arsenic).

thạch-tùng dt. (thực): Loại cỏ nhỏ không hoa, sinh bằng bào-tử-nang mọc ở nách lè, sống ở vùng ẩm-thấp (*Lycopodium*).

thạch-tùng nghiêng dt. (thực): Loại cỏ đứng ở đất cát hoặc đồng núi, bào-tử-nang có nhánh riêng, trong ấy có chất cernuin & nicotin, đôi khi cũng có chất kiềm (*Lycopodium cernuum*).

thạch-tùng răng dt. (thực): Loại cỏ đất núi cao cỡ 10 cm, lá giپ có răng cưa và có mặt gần như loại hiền-hoa (*Lycopodium serratum*).

thạch-tùng sóng dt. (thực): Loại cỏ phụ sinh, lá mọc sát vào thân, có bào-tử-nang gần bằng lá mè (*Lycopodium carinatum*).

thạch-tùng thăng-kim dt. (thực): Tức thăng-kim-thảo, loại cỏ thân mềm, lá mọc vòng, bào-tử ở một công dài riêng-bié, có nhiều chất dầu vàng-vàng, đường và tinh-bột; bột ở bào-tử-nang nấu được bò vỗ lừa, bốc ngọt sáng chóe (*Lycopodium clavatum*).

thạch-thán dt. Nh. Thạch-môi.

thạch-thành dt. Thành xây bằng đá.

thạch-thất dt. Nhà xây bằng đá.

thạch-trụ dt. Cột đá, cột bằng đá.

thạch-văn dt. Bài văn khắc vào bia đá.

thạch-xương-bô dt. (thực): X. Bô-bô.

THAI dt. Câu chữ hay lời nói gọn, ngụ ý kín-dáo dè cho người bén lanh thường, hay đánh dè (X. Đè): *Bàn thai; câu thai, ra thai.*

thai chữ dt. Câu thai bằng chữ Hán // (bạc) Thai dè bằng một câu hai vế hoặc bốn vế bằng chữ Hán (X. Thai dè).

thai đê dt. (bạc) : Thai của thầy đê (đê cùn
nhân hồi xưa) ra, in phát cho ai muốn xin
đê bàn đánh con đê ngày mai, thường gồm
một câu thai chữ và một câu thai miệng.

thai đố dt. Câu thai ra cho người ta bàn
lành thường ở các cuộc lè hồi xưa hay dăng
trên báo ngày nay.

thai miệng dt. (bạc) : Câu thai ra cách ngẫu
hứng khi có người năn-nỉ hỏi // (R) Câu thai
ngắn bằng chữ Hán gồm bốn chữ kèm theo
câu thai chữ trong lá thai đê.

THAI dt. Chửa, đứa con còn trong bụng mẹ :
An-thai, béo-thai, bầm-thai, có thai, chịu
thai, dưỡng-thai, đau-thai, động thai, giang-
thai, hoài-thai, hư thai, kỵ thai, mang thai,
phé thai, phôi-thai, thê thai, truy-thai, tryt-
thai; Mẹ ơi con đã có thai, Con ơi mẹ
cũng được vài tháng nay CD.

thai-bàn dt. Clg. Thai-y, cái nhau (rau) X.
Nhau.

thai-bào dt. Cái bọc bào-thai.

thai-dụng bt. X. Thai-nghén.

thai-độc dt. Nọc độc của cha hay mẹ di-truyền
cho bào-thai.

thai-giáo dt. Giáo-dục con từ khi con mới
tượng, tức tránh những điều xông bậy, không
nghĩ quấy, v.v...

thai-y dt. Clg. Bào-y và Tử-hà-xa, X. Thai-
bàn.

thai-nghén bt. Clg. Thai-dụng, có chửa, mang
thai : Có thai-nghén, thai-nghén đã lâu //
(B) Sáng-tác mà chưa xuất-bản : Trông thấy
mặt-mày đứa con (quyền sách, bài văn, bài
hát, v.v...) mà mình thai-nghén đã lâu.

thai-nhi dt. Đứa con còn mang trong bụng.

thai-sinh (sanh) dt. Sinh nở, đẻ ra // X. Tứ-
sinh.

thai-thống dt. (Đy) : Chúng nhức đầu của
đàn-bà có thai.

THAI-THAI dt. (thực) : Tên giống bắp mèu
ăn, tức mau trồ tráy : Bắp thai-thai.

THÀI trt. Cách ca khúc, hát khúc : Ca thái;
học-trò lè thái, các cô đèo thái.

THÀI-LAI trt. Chè-bài, hai-hàng, banh rộng
ra, cách nằm hay đi mà giăng tay giăng
chân ra : Đi thái-lai, nằm thái-lai.

THÀI-LÀI dt. (thực) : Tên một giống cỏ : Cái
phái hơi trai, như thái-lai phái cút chó
ting.

THÁI dt. Xót mòng : Thái thịt, thái thuốc,
Đêm đêm gọi những bờ Hai, Chờ dậy
nấu cám, thái khoai, băm béo CD. II (R)
Xé nhỏ ra : (mắm thái).

THÁI dt. Vé, dáng-diệu : Sắc-thái, tình-thái,
tục-thái, trạng-thái // tt. Kiêu-căng, lãnh-dạm,
lâm cao : lèm thái ; Con mẹ dò thái lèm lè
(bạc) trt. Mí, hé ra xem một chút đê có
cảm-giác hồi hộp : Coi thái (bài cáo).

thái-độ dt. Vé mắt và cử-chì, dáng-diệu một
người : Thái-độ kiêu-căng // (R) Chủ-trương,
ý-kien đối với một tin, một việc vừa xảy
ra : Bày-tô thái-độ ; thái-độ mập-mờ.

thái-thảm tt. Kiêu-căng, lãnh-nhẹt, khi người ;
Bộ thái-thảm, con người thái-thảm.

THÁI bt. Cỏ, lớn, quá lầm, đến mức thật
cao // Tiếng gọi tung : Thái-thái.

thái-âm dt. Vầng trăng, mặt trăng (hồi xưa
người Trung-hoa cho rằng trăng là thiên-thè
to hơn cả vào ban đêm).

thái-Ất dt. Tên một vì sao theo thiên-văn
Tàu // Một phép bói : Quẻ thái-Ất.

thái-bạch dt. Sao kim-tinh, gọi theo người
Trung-hoa : Sao thái-bạch.

thái-bán trt. Bằng ruồi, trội hơn phân nửa.
thái-bào dt. Chức quan triều xưa thuộc hàng
tam-công.

thái-bình dt. Rất bình-yên, không có giặc-
giã : Xem trên trăng bợc trời hồng, Dạo
miền sơn-thủy bê bồng thái-bình CD.

thái-bộ dt. Một chức quan xưa.

thái-cố tt. Xưa lắm, khi mới tạo thiên lập
địa, chưa có loài người : Đời thái-cố.

thái-cyc dt. Nguyên-lý cùng-tot của vú-trụ
dầu mồi của vú-trụ : Thái-cyc sinh lưỡng-
nghi, lưỡng-nghi sinh tú - tượng // (R)
Cyc-doan, chỗ cùng-cyc : Vợ chồng mà
như hai thái-cyc, không ai chịu hiếu ai că.

thái-dương dt. Mặt trời.

thái-dương-hệ dt. Hệ-thống các hành-tinh
bay chung-quanh mặt trời cấu-tạo nên :
Trái đất là một hành-tinh thuộc thái-
dương-hệ.

thái-dương-thần-nữ dt. Vị nữ-thần mà
người Nhựt-bôn thờ là đồng thiêng-liêng
tối-cao.

thái-đa trt. Nhiều hết sức, nhiều quá.

thái-giám dt. Chức quan coi-quản hết nội-
thị trong cung vua : Thái-giám Quách-Hoè.

thái-hậu dt. Tiếng gọi mẹ vua : Lê Chiêu-
thống cũng thái-hậu theo quân Thành mè

- chạy sang Tàu, khi thành Thăng-long bị Bắc-binh-vương đánh lấy.
- thái-hư dt.** Khoảng trống mênh-mông trên không // X. Thái-không.
- thái-y dt.** Clg. Ngự-y, thầy thuốc riêng của nhà vua.
- thái-không dt.** Khoảng trống không rộng lớn.
- thái-miếu dt.** Miếu thờ tổ-tiên của vua.
- thái-phó dt.** Chức quan thứ hai trong hàng tam-công, trên thái-bảo và dưới thái-sư, lãnh dạy thái-tử học.
- thái-quá trt.** Quá chùng, khỏi mức thường rớt xa : Việc chi cung vừa - vừa, dừng đê cho thái-quá.
- thái-sor dt.** Đời xưa, đời thượng-cô.
- thái-sư dt.** Chức quan lớn hơn hết trong hàng tam-công, đứng đầu triều.
- thái-tào dt.** Bừng-lưng, lúc trời chưa sáng.
- thái-tồ dt.** Miếu-hiệu của ông vua khai-séng một triều-đại : Lý thái-tồ, Lê thái-tồ.
- thái-tử dt.** Người con trai vua được lập lên để sau nối ngôi vua, và được ở cung bên Đông dặng học-tập (nên cũng gọi Đông-cung).
- thái-thái đdt.** Tiếng gọi một người đàn-bà mè chòng hay con có chức-phen.
- thái-thanh dt.** Trời xanh, khoảng xanh bao-le trên cao.
- thái-thập trt. Nh.** Thái-quá.
- thái-thì dt.** Hồi trước hết, khi mới có trời đất.
- thái-thá dt.** Chức quan văn trên một quận : Thái-thú Tô-Định.
- thái-thượng tt.** Cao tột, cao hơn cả : Ôn đây trên thái-thượng ai biết.
- thái-thượng-hoàng dt.** Cha của ông vua đang trị-vì : Đời Trần, nhiều ông vua nhường ngôi cho con đẻ lui về làm thái-thượng-hoàng.
- thái-uý dt.** Chức quan xưa coi về việc binh và việc hình trong nước.
- THÁI bt. Clg.** Thới, thịnh-mậu, tốt lành : Bị-thái, khang-thái // (B) To lớn.
- thái-dầu dt.** Thái-sơn và Bắc-dầu, tiếng gọi tung những người học-thức sâu rộng và đức cao.
- thái-sơn dt.** Tên một ngọn núi lớn trong ngũ-nhạc, ở vào tỉnh Sơn-dông bên Tàu // (B) Người tài-ba, danh-vọng : Ngọn Thái-sơn trước mặt mà tôi không biết, xin cảm
- thất-lỗ // (R) Tiếng chỉ cha vợ.
- thái-tây dt.** Tiếng gọi chung các nước phương Tây giàu-mạnh : Người Thái-tây.
- thái-thuỷ dt.** Tiếng chỉ mẹ vợ.
- thái-vận dt.** Vận tốt, lúc hưng-thời : Vợ gặp thái-vận nên làm giàu.
- THÁI dt.** Lượm-lặt, chọn lấy, trích lấy : Họp-thái, nạp-thái, thâu-thái // tt. Đẹp, có màu mờ.
- thái-ấp dt.** Vùng đất dành riêng cho một quan to hay người trong hoàng-tộc thời phong-kien đê lấp thuế : Thái-ấp của Lê-phụng-Hiêu đời Lý ở chung-quanh ngọn Bằng-sơn (Thanh-hoa) mười dặm.
- thái-dụng dt.** Chọn lấy mà dùng.
- thái-dược dt.** Hải thuốc (ngắt lá, đào rễ, lột vỏ cây, v.v...)
- thái-địa dt. X.** Thái-địa.
- thái-khoáng dt.** Đào mỏ, khai-thác mỏ quặng.
- thái-phỏng dt.** Góp nhặt và hồi-han.
- thái-quét dt. Nh.** Thái-khoáng.
- thái-tập dt.** Góp-nhặt và đẽ dành có lớp-lang.
- thái-trạch dt.** Gió-nhớp lại và chọn ra cái tốt.
- THÁI dt. Clg.** Thè, hàng màu : Trương dặng kết thái (treo đèn thắt lụa).
- thái-bằng dl. Clg.** Thế-bằng, rệp che tạm bằng hàng có kết hoa dùng trong một cuộc lễ : Dựng thái-bằng làm đám cưới.
- thái-hoạ dt.** Bức tranh nhiều màu.
- thái-nữ dt. Clg.** Thế-nữ, đứa ở gái nhà quan.
- THÁI dt.** Loại bỏ phần vô- ích, phần thừa ra : Thái bỏ, thái lính ; đào-thái, sa-thái ; ha thái hương thừa (đàn-bà hết duyên).
- thái-binh dt.** Lính giài- ngũ, lính được cho ra ngoài làm ăn.
- thái-giảm dt.** Bớt đi, bỏ bớt : Thái-giảm nhân-viên,
- thái-hồi dt.** Cách chức, bót ra : Phạm lỗi nặng, bị thái-hồi.
- thái-se dt.** Đãi cát // Sàng-sảy, gạn- lọc, lây ròng cái tốt và bỏ cái xấu ra.
- THÀI dt. Clg.** Thại, cho vay mượn : Công-thái, chôn-thái // Tha-thứ.
- thái-chủ dt.** Chủ nợ, người cho vay.
- thái-phương dt.** Phía hữu của trang sù kế toán, phía người ta thiếu (nợ) mình (avoir ou crédit).

thái-tá đối-chiéu dt. Cách làm sô kê-toán hai cột thâu xuất đối-chiéu nhau để dễ kiểm soát (*partie double*).

THÀI-LÃI tt. Rõng-rãi, tốt bụng : *Bụng thái-lãi, người thái-lãi.*

THAI dt. X. Thái : *Té-thại.*

thại-phương dt. X. Thái-phương.

THAY dt. Đôi, đem cái này vỡ, lấy cái kia ra : *Thay áo, thay quần, thay lồng đôi đẽ, thay bục đôi ngôi ; Thương em thường áo mới may, Bây giờ áo rách thay tay và quàng CD // Thế, châm vào chỗ trống : Xót tình mầu-mủ, thay lời nước-non K.*

thay áo dt. Cởi áo đang mặc ra để mặc áo khác vào : *Thay áo đôi quần // Thường được ví với việc thay vợ đổi chồng : Thay chồng như thay áo* (Lấy chồng khác liền liền).

thay băng dt. Rửa vết thương, xức thuốc và bó lại với băng gòn và băng mới : *Bữa nay là ngày thay băng // Vẫn nút đôi hệ thống một máy thâu-thanh : Thay băng bắt tin ngoại-quốc nghe chơi.*

thay chân dt. Thế chỗ người nào : *Vào thay chân người mới đôi đũi.*

thay da dt. Clg. Lột da, tự-nhiên tới kỳ tróc lớp da cũ và có lớp da mới : *Rắn thay da ; bén chân thay da.*

thay dạ dt. X. Thay lòng : *Thay dạ bưởi bông.*

thay dìa (điêa) dt. Đôi dìa đồ ăn mới hay dìa hát mới // (lóng) Lấy vợ khác hay bắt nhân-tình với người đàn-bà khác : Các tay ẩn-chơi cứ thay dìa luôn.

thay-dỗi dt. X. Đỗi-thay.

thay giấy dt. Nói người cầm đồ hết hạn mà không tiền chuộc phải trả tiền lời mấy tháng vừa hết hạn để làm giấy khác // Nói người thiếu nợ đã trả được một phần, nay cần tiền phải xin làm giấy nợ khác dặng vay thêm.

thay kim dt. Đổi kim mới nhọn hơn để hát ngón rõ hơn : *Thay kim máy hát // Đè kim mới thế kim cũ đã gãy : Thay kim máy may // (lóng) Nói gái chơi-bời bỏ mèo cũ cắp với mèo mới : Con đó cứ thay kim luôn.*

thay hòn dt. X. Hòn Trương-Ba nướng da hàng thịt PH. II : *Thay hòn đôi xác.*

thay lá dt. Rụng lá cũ và mọc lá mới : *Cây thay lá.*

thay lồng dt. Clg. Thay dạ, trả lồng, riêng thương rồi ghét, dang trung-thành rồi phản-bội : *Thay lồng đôi đẽ ; Đã liều xương trắng, dám thay lồng vàng NĐM.*

thay lồng dt. Rụng lồng cũ và mọc lồng mới : *Chim thay lồng.*

thay lốt dt. Cởi lốt, đổi lốt, bỏ lốt cũ, trả nên tú-tê hơn // (R) *Thay quần áo khác.*

thay lời dt. Thay mặt ai mà nói điều gì với người khác : *Xót tình mầu-mủ, thay lời nước non K.*

thay má dt. X. Thay mặt : *Thay má quan đì thu thuế.*

thay mặt dt. Đẹp-diện, thê người nào mà làm hay nói điều gì : *Nghị-sĩ thay mặt dân-chúng ở nghị-trường.*

thay nước dt. Chắt nước đưa ra và đồ nước mới vào : *Thay nước hồ tắm, thay nước rộng cá // (bạc) Sang hai con cá thiền-thien đang đá chơi trong cái ve nước đã đục qua ve khác đựng nước trong hòn đê chúng tiếp-tục đá sau khi nghỉ một lát vì lỗ chỗ : Tán cây nhang này thì thay nước vừa.*

thay ngôi dt. Đổi ngôi-thú địa-vị : *Đổi hình tỳ-thiếp, thay ngôi phi-tần NĐM.*

thay phiên dt. Luân-phiên, hai hay nhiều người thay nhau để làm một việc : *Thay phiên canh-gác ; họ thay phiên nhau đánh anh nợ nhùn-tử.*

thay quyền dt. Thay mặt cầm quyền : *Thay quyền vua còn nhỏ mà nhiếp-chánh ; thay quyền cha mà dạy em.*

thay ra dt. Cởi ra, tháo ra, đem ra thê cái khác vào : *Cái áo dơ quá, thay ra giặt ; cởi vỏ xe nầy mòn rồi, thay ra bô.*

thay răng dt. Rụng lún răng sữa để mọc răng khác tới giờ : *Trẻ con lối 8, 9 tuổi bắt đầu thay răng.*

thay tay dt. Đổi qua tay khác : *Tay trái mài thì thay tay mặt // (bạc) Đổi người khác : Bàn xẫu quế, vậy nhở ai đánh cho vài bén đẽ thay tay.*

thay thế dt. Thế tạm vào chỗ người khác hay món đồ khác : *Và có việc, tôi phải thay thế va ; dùng đở cái xe nầy để thay thế cho cái kia đem sửa.*

thay Trời dt. Thay mặt cho Trời, được Trời sai xuống thay cho : *Phu-hoàng trị nước, thay Trời cầm cân HTR.*

thay vào dt. Đưa vào, đem vào thê cho người hay vật khác : *Anh kia bết-lực nên*

anh này được thay vào ; lấy cái này ra, phải thay vào cái khác chờ bỏ trong sao được.

thay vì tr. Đáng lẽ đừng làm như vậy, tiếng chọn một giải-pháp này để bỏ giải-pháp kia : *Thay vì uống thuốc bắc, ta chọn món ăn có nhiều sinh-tố mà ăn tốt hơn // X. Thế vì.*

thay vô đt. X. Thay vào.

THAY tht. Vay, vay, dường nào, tiếng thanh-tiếc hay ngạc-nhiên khi cho sự-việc tới mức thái-quá : *Đau-dớn thay, may thay, tiếc thay, tội-nghiệp thay ; Thương thay cũng một kiếp người ; Hại thay mang lây sê-tài-lâm chi K II tr.* Chẳng kè gì, tiếng so-sánh đê chỉ rằng việc xảy ra không đáng lẽ : *Anh mà nó còn dám gạt thay, huống chi tôi.*

THAY-LÀY tt. Thười - lười, nhô ra, gie ra : *Miếng thịt thay-lày ở ngón tay.*

THAY đt. X. Thay // Tiếng được gọi trại là « *tayı* » để đặt tên cho một thứ bánh nếp gói chặt rồi luộc cho quân-lính ăn đi đánh giặc.

THAY-LAY trt. Làm tay-khôn gánh-vác việc người : *Ai mượn thay-lay ; Thay-lay méch miệng ; Thay-lay, chay cán cõ tng ; Miệng cõp hèm rồng chưa dễ chọc ; Khuyên đèn con-trè chớ thay-lay TTT.*

THÁY-MÁY dt. Clg. Táy-máy, động-đẩy, sờ-mó luồn tay : *Tré-con ưa thay-máy tay chân // (R)* Biển-động lộn-xộn : *Gặp lúc chẳng may nén ngậm miệng, Chờ khi thay-máy sẽ ra tay PVT.*

THAY đt. Ném bằng cách cầm món đồ đưa vào bụng hay đùi để lấy trốn (đà) rồi vứt nhẹ ra mà có ý nhồi lên cao : *Thay đồ tiền vào lỗ // (R)* Thải, bỏ, vứt đi, lãng-phí, xài bậy : *Đem tiền mà thay xuống sông // (B)* Bỏ, quăng, có đứa con mới chết hoặc con heo mới chết : *Mới thay hết đứa nhỏ (hay con heo).*

thay cổ vịt dt. Clg. Thay vòng vịt, trò chơi bằng cách mua một số vòng mây bê kín lõi 10cm rồi thay từng cái vào đầu đàn vịt, nếu vòng tròn được vào cổ con nào thì bắt con đấy.

thay đáo-lạc dt. Cuộc chơi ăn tiền bằng cách đêu tiền (xu hay bạc cắc) lại rồi thay-phiên nhau thay vào một cái lỗ nhỏ ; đồng nào lọt lỗ thì thuộc về người đứng thay,

còn lại bao-nhiêu, nếu chọi trúng đồng mà bên địch chỉ thì ăn hết, trật thì đến phiên người kia.

thay lỗ đt. Cuộc chơi ăn tiền bằng cách thi nhau thay một đồng tiền vào lỗ, tiền ai lột lỗ hay gắp lỗ nhứt thì thắng người xe lỗ nhứt // (lóng) *Mua đậm : Cứ đem tiền đi thay lỗ luôn.*

thay nhẫn đt. Liếc mắt đưa tình : *Hết thay đèn-bè thì thay nhẫn ; hai bên thay nhau lâu.*

thay ra đt. Đè một nơi hay giao cho ai khi hết muôn dùng nữa : *Áo quần dor thì thay ra cho người ta giặt.*

thay tút (touche) dt. Clg. Liệng a-nu (à nous), đứng ngoài lán biên dọc của sân banh, ném cao khỏi đầu trái banh vào sân để gãy cuộc chơi; lại sau khi trái banh ra khỏi lán biên ấy.

thay vòng đt. Cuộc chơi bằng cách mua một số vòng mây rồi cầm thay từng vòng vào những đoạn gỗ dựng xiên vào trong ; nếu vòng tròn vào đoạn gỗ thì được thưởng.

thay vòng vít dt. X. Thay cõi vít.

thay xe gầm dt. Nh. Thay lỗ (nghĩa trước).

THAY trt. Tất-cà, đều hết : *Cả thay, hết thay // Ráo, không còn : Ăn thay, đi thay (ít dùng).*

thay-thay trt. Ai e, mọi người : *Thay-thay đều vui đẽ // Tất-cà, cái nào cũng vậy : Thay-thay đều thứ tốt ; xem dù rồi, thay-thay đều dùng được.*

THAM bt. Ham muốn thật nhiều cho riêng mình, không kè liêm-sỉ : *Máu tham, túi tham ; Tham thì thâm, dâm thì dâm tng ; Tham thì tham bạc tham giàu, Chớ tham gánh nặng mà đau xương sườn CD.*

tham ăn tt. Hảo ăn, lúu ăn, cố ăn, giành ăn thật nhiều : *Cả đời những đứa tham ăn, Nghe khua dạo thát thì lấn mình vào CD // (R)* Ham muốn, giành phần lợi-lộc thật nhiều cho mình : *Tham ăn có ngày mắc bẫy.*

tham-bạo tt. Tham-lam, hung-dữ : *Tham-bạo bặt-nhơn (Hết tham và dữ thì không còn biết thương ai cả).*

tham công dt. Bóc-lột, ăn-gian người làm công cho mình, muốn người ta làm thật nhiều giờ và hết sức-lực cho mình : *Tham công tiếc việc.*

tham của dt. Ham của, muốn được nhiều của-cái mà quên hết liêm-sỉ, phai-quấy và luft-phép.

tham-dục *b1.* Ham muốn thái quá: *Lòng tham-dục; cái tánh tham-dục không chừa.*

tham-dồ *dt.* Tính việc tham-lạm, đồ mưu giựt của thiên-hè: *Tham-dồ danh-lợi* // *tt.* Có nhiều sự ham muốn: *Kẻ tham-dồ.*

tham-lại *b1.* Ké nha-lại (chức quan nhỏ hồi xưa) tham-lạm, hay ăn hối-lộ // *(R)* Nh. Tham-quan.

tham-lạm *tt.* *(đ)* Nh. Tham: *Tánh tham-lạm, dứa tham-lạm, bụng tham-lạm.*

tham-lạm *dt.* Tham-lạm hè-lạm, ăn-gian, xói-bót của chung: *Làm việc chung mà tham-lạm thì không gì xấu bằng.*

tham-leng *tt.* Nh. Tham-bạo (tham như sài-lang).

tham nhăng *tt.* Tham quấy, tham cách bậy-bạ hết sức: *Cùng quá rồi sah tánh tham nhăng.*

tham nhũng *dt.* Nh. Tham-lạm (tham-lạm nhũng-lạm).

tham-ô *tt.* Tham-lạm dở-dáy, tham quá, không còn biết xấu-tốt, phải quỷ chi cà: *Quan-lại tham-ô.*

tham-quan *dt.* Người làm quan có tánh tham, hay ăn hối-lộ, hay làm khó dân đè vơ-vét: *Cuối triều Tây-sơn, vì nẹn tham-quan mà hư-hỏng cả.*

tham-quan ô-lại *dt.* Quan lớn quan nhỏ gì cũng đều tham (X. Tham-quan).

tham-sắc *dt.* Mê sắc, thích sắc đẹp người khác giống: *Trai tham-sắc, gái tham-tài.*

tham sinh (sanh) *dt.* Ham sống, nhát-nhú, sợ chết khi cần-cùn đè bảo-vệ danh-dự hay chánh-nghiệp: *Tham sinh uý tử (ham sống sợ chết).*

tham-tài *dt.* Nh. Tham của: *Trai tham-sắc, gái tham-tài.*

tham-tàn *tt.* Nh. Tham-bạo.

tham-teng *dt.* Thủ tiền của không có quyền thâu, tức ăn hối-lộ; tham-lạm lẽ-mẽ, của dứt-nhét // *dt.* Của hối-lộ bị bắt làm vật tang đe làm tội.

tham-tâm *dt.* Lòng tham, tánh tham, túi tham: *Có đầy tham-tâm dục-vọng.*

tham-thực *dt.* Nh. Tham ăn: *Tham thực cực thân.*

tham-vọng *dt.* Sự ham muốn quá tham, muốn được nhiều, được cao: *Và có tham-vọng làm bộ-trưởng.*

THAM *dt.* Dự vào, xen vào: *Tham-chiến, tham-dự* // *Vạch tội người nào: Đè-tham,*

sở tham (cụ sở xin hạch-hỏi, xin cách chừa vị quan nào) // *dt.* Tiếng gọi tật người mang chức-vị tham-sự, tham-tá: *Ông tham, bê tham.*

tham-bán *dt.* Hè-nú, dự vào mỗi việc một ít, không đem hết sức-lực vào việc nào cả.

tham-biến *dt.* Sửa đổi một việc làm, một chương-trình khi bắt tay vào hay giữa lúc làm.

tham-biện *dt.* Dự việc, dự vớ tiếp tay // *Chức tinh-trường thời Pháp-thuộc, coi việc hành-chánh một tinh dưới quyền thống-đốc: Chánh tham-biện, phó tham-biện, định tham-biện.*

tham-cá ánh (chính) *dt.* Dự vào việc chánh-trị trong nước, ra làm quan, vô chánh-phủ: *Nước cần nhiều người tài tham-chánh.*

tham-chánh-quyền *dt.* Quyền dự việc nước của mọi công - dân (khi đúng tuổi hay không bị án nhục-hình) như ứng-cử, bầu-cử, dân-hặc, v.v..

tham-chánh-viện *dt.* Cơ-quan cố-vấn của quốc-trưởng ở nước dân-chủ; cũng là toàn-hành-chánh cao nhất.

tham-chiến *dt.* Xem vớ một trận giặc đè binh một bên, đánh một bên: *Vì đồng-minh tham-chiến quá đông, Đức mới thua trận.*

tham-chiếu *dt.* Căn-cứ vào, dựa vào: *Tham-chiếu hổ-sor, tham-chiếu thơ dân-thương.*

tham-chuốc *dt.* Chữa-lượng, châm-ché cho vừa phải.

tham-dự *dt.* Dự vào, xen vào, vớ chơi với người ta: *Được đồng người tham-dự.*

tham-gia *dt.* Dự vào cách chánh-thức, hẳn-hoi: *Mời người tham-gia chánh-phủ.*

tham-hặc *dt.* Hạch-hỏi, chỉ-trích, vạch lõi một ông quan nào (tiếng dùng trong hàng quan triều xưa): *Tham-hặc quyền-thần. XE Đàn-hặc.*

tham-kê *dt.* Tham-khảo và kê-cứu, đọc, tìm hiểu, phân-loại và kết-luận.

tham-kiểm *dt.* X. Tham-khảo.

tham-kiến *dt.* Đến thăm người trên trước.

tham-khảo *dt.* Clg. Tham-kiểm, đọc, hỏi, tìm hiểu ti-mi và so-sánh với nhau: *Tham-khảo tài-liệu, tham-khảo ý-kiện nhiều người.*

tham-mưu *dt.* Dự bàn mưu-lược: *Tham-mưu hoạch kế* // *dt.* Chức-vị người sắp đặt mưu-kế, chiến-lược trong một đao binh: *Tham-mưu Trấn-Bình.*

tham-mưu-bộ *dt.* Bộ tham-mưu, cơ-quan đầu-não một dạo binh, coi diều-khiển dạo binh ấy.

tham-mưu-trưởng *dt.* Người cầm đầu bộ tham-mưu.

tham-nghị *dt.* Dự cuộc thảo-luận: *Tham-nghị việc nước.*

tham-nghị-viện *dt.* Các viện có quyền-hành quy-định rõ-rệt để tham-dự, việc trị nước như: *Thượng-nghị-viện, hạch-nghị-viện, nguyên-lão nghị-viện, quý-tộc nghị-viện...* ở các nước dân-chủ.

tham-quyết *dt.* Dự vở một sự quyết-định chung: *Xóm bỏ tham-tham-quyết.*

tham-sự *dt.* Dự vào công-việc: *Cần nhiều người tham-sự* // *dt.* Ngạch và chức-vị hạng công-chức hành-chánh thuộc ngành chỉ-huy: *Viên tham-sự.*

tham-tá *dt.* Dự giúp vào // *dt.* Ngạch và chức-vị hạng cảng-chức trên ngạch thư-ký; (nay là tham-sự).

tham-tán *dt.* Dự vào bàn-bạc // *dt.* Chức quan xưa giúp về việc binh dưới quyền vi nguyên-soái: *Tham-tán quân-vụ.*

tham-thiên *tt.* Đụng trời, tối trời, cao ngắt trời.

tham-thiền *dt.* Thiền-dịnh, ngồi im-lặng suy-tư, nghiên-cứu dạo Phật.

tham-tri *dt.* Chức quan xưa ở các bộ, dưới thượng-thor một bực: *Lễ-bộ tham-tri, Hộ-bộ tham-tri.*

THÀM *trt.* Xàm, càn bảy: *Ăn thảm, nói thảm.*

tham-tham *bt.* Tầm-xàm, bảy-bè, không đáng: *Nói làm chi những việc tham-tham.*

tham-thaya *tt.* Quấy-quá, không ra hồn gì: *Làm việc tham-thaya quá!*

THÁM *dt.* Dò-xét, tìm-kiểm, tham-viếng, thử: *Do-thám, mệt-thám; trinh-thám, tinh-thám phản-mộ (viếng-thám mờ-mộ).*

tham-dợ *dt.* Tìm hiểu cách bí-mật: *Tham-dợ tình-hình bên địch.*

tham-hải-dâng *dt.* Đèn rọi dưới tàu dùng soi sáng ngoài biển trong đêm tối.

tham-hiem *dt.* Chiếu mọi nguy-hiểm đi dò-xét nơi mà chưa có ai đặt chun đèn: *Đoàn tham-hiem, nhà tham-hiem Kha-luân-bô; tham-hiem ngọn Everest trong dãy Hy-ma-lạp-nhá* // (*lóng*): *Mò, rò-rỉm nơi kín của đàn-bà.*

thám-hoa *dt.* Người đồ họng ba trong khoa đình-thí, sau trạng-nguyên và bằng-nhân.

thám-khoáng *dt.* Khoang đất tìm mỏ quặng.

thám-phỏng *dt.* Phỏng-vấn đê dò xem ý-tú.

thám-sách *dt.* Hồi-hen, dò-xét dê tìm-kiểm.

thám-sát *dt.* Dò-xét, dò-dẫm quan-sát.

thám-tín *dt.* Dụ hỏi tin-tức.

thám-tử *dt.* Trinh-sát-viên, lính mệt-thám, lính kín, người dò xét và bắt-bớ trong các vụ bí-mật: *Bị thám-tử theo dõi.*

thám-thính *dt.* Dò-xét, nghe ngóng cách bí-mật: *Đi thám-thính; thám-thính tình-hình bên địch.*

THÀM *bt.* Đầu-dớn, xót-xa, buồn-rầu, khổ-sở: *Âm-thám, bi-thám, sầu-thám, thê-thám, thấy thảm; ăn uống thảm quá; Lòng sao lầm nỗi đang cay, Bấy lâu thảm chát, sầu xray nén thành CD.*

thảm-án *dt.* Vụ án thê-thám, ai nghe cũng xót-xa: *Vụ trấn nước bốn đứa con khi buồn vì vợ bị cấm tù, là một thảm-án lịch-sử* // *Vụ đồ máu ghê-gớm.*

thảm-bại *dt.* Thua to, thua nặng, thua không còn menh giáp: *Bị thảm-bại chua-cay* // *Thất-bại, hỏng chuyên nặng-nề, tan-hoang hết: Đó là một thảm-bại đáng ghi-nhớ.*

thảm-bấy *tht.* Tội-nghiệp biêt bao-nhiêu: *Ôi! Thảm bấy mẹ già ngồi khóc trẻ VD.*

thảm-cảnh *dt.* Cảnh thê-thám, việc xảy ra trước mắt đáng buồn-rầu thương-xót: *Thảm-cảnh chiến-tranh.*

thảm-đạm *tt.* Héo-don (hon) buồn thảm: *Cảnh nhè thảm-đạm.*

thảm-đát *tt.* Thê-thám bi-đát, buồn-rầu đau-xót.

thảm-độc *bt.* Việc làm độc-ác khiên người đau-dớn xót-xa: *Bàn tay thảm-độc; gieo thảm-độc cho gia-dinh người ta.*

thảm-hại *tt.* Hu-hại đáng thương: *Cảnh thảm-hại của nhiều gia-dinh sau một cuộc hoả-hoạn* // *Tệ, xấu: Ăn-mặc trông thảm-hại quá!*

thảm-hoạ *dt.* Họa-tai ghê-gớm: *Thảm-hoạ chiến-tranh.*

thảm-kịch *dt.* Võ kịch, vở tuồng gây nhiều cảm-động // (*B*) Chuyện đau-dớn: *Một thảm-kịch gia-dinh.*

thảm-khốc *tt.* Thê-thám tàn-khốc, biền-rầu ghê-gớm: *Chiến-tranh gây biết bao-nhiêu việc thảm-khốc cho loài người.*

thảm-mục *dt.* Mất trông thấy mà lòng xót-xa,

đau-dớn : *Thương-tâm thâm-mục.*
thâm-não tt. *Thâm-thâm não-nuột, buồn xót :*
Cánh-tuợng thâm-não biết bao !
thâm-ngực dt. *Vụ ánh thâm-thâm có nhiều người
 bị giật.*

thâm-ngược dt. *Ăn-ở đặc-ác, khiến ai thấy
 cũng đau-xót.*

thâm-sát dt. *Giết-chóc không nương tay :*
*Quân xâm-lăng thâm-sát đàn-bè và trẻ-con
 vô-tội.*

thâm-sầu tt. X. *Sầu-thâm :* *Chiều chiều bắt
 nhái cǎm cǎu, Nhái kêu cái ẹo, thâm-sầu
 nhái ôi CD.*

thâm-thê tt. Clg. *Thê-thâm, đau-dớn xót-xa :*
*Thâm-thê thay vợ xa chǎng, Ngàn dâu
 xanh biếc những trông nǎo-nẽ CD.*

thâm-thiết tt. *Tê-tái u-luôn :* *Anh thương
 em thâm-thiết vô-cùng, Biết cha vái mẹ có
 bằng lòng hay không ! CD.*

thâm-thương dt. *Thương-xót buồn-rầu :*
*Thâm-thương con dẽ ở hang, Nắng mưa
 chǎng nại, cờ-hèn quên bao CD.*

thâm-trạng dt. *Tinh-trạng thê-thâm, việc đáng
 buồn trước mắt :* *Thâm-trạng già-dịnh.*

thâm-trắc dt. *Động lòng thương-xót.*

thâm-vì trt. *Tiếc-vì, thương-vì, ngọt-vì, tiếng
 than-tiếc một việc không thể làm được :* *Muốn
 đi xa làm ăn, thâm-vì mẹ già vợ yếu nên
 đi không đành.*

THÂM dt. Clg. *Khảm, tẩm tráy lót :* *Tẩm thâm,
 tráy thâm.*

thâm-cỏ dt. *Bãi cỏ mọc dày, ngắn và bằng
 mặt như tấm thảm, tiếng thường dùng để
 ví với sân banh tròn tốt-dep.*

thâm-xanh dt. Nh. *Thâm cỏ.*

THÂM-THÁC tt. *Sợ hãi, dèng người hốt-
 hoảng :* *Bộ thâm-thác đáng thương.*

THAN dt. Củi hầm (nung) kín cho chín mà
 không cháy ra tro, đẽ chym cho ít khói, ít
 lửa ngon mà nóng hơn chym củi : *Đốt
 than, chym than, hầm than, lò than, nung
 than, xóm than ; Đốt than nướng cá cho
 vàng, Đem tiền mua rượu cho chàng uống
 Choi CD II (R)* Củi chym cháy hết chắt nước,
 hết khói : *Cơm cạn thì đẽ lửa than, Đừng
 đẽ lửa ngon nó vàng cơm đi CD II tt.* Đen,
 có màu đen : *Giấy than, đẽ than, nếp than,
 ngựa kim-than.*

than bùn dt. Loại than do bã cây lá mục nấm
 dưới nước lâu năm, phơi thiệt khô dùng

chym lò, kém nóng hơn than đá nhưng tốt
 hơn than củi.

than cốc dt. Loại than đá bị hầm, cắt hết
 nước và dầu, cứng, ít tro, nóng hơn than
 đá thường (coke).

than củi dt. Than các loại cây thường được
 dùng làm củi chym, được cưa đoạn ra hầm
 (nung) trong lò to đặc - biệt, ít nóng hơn
 than đá, nhưng nóng hơn củi, được dùng
 nhiều nhất trong việc nấu ăn.

than chín dt. Than củi hầm đúng mức hết
 chất nước, chym rất ít khói II (chm) Than
 đá đang cháy hoặc đã cháy.

than đá dt. Thứ than do cây lá bị chôn vùi
 dưới nhiều lớp đất lâu đời, không được
 tiếp-xúc với không-khí nên mực dần, được
 khai quật, tân nhuyễn (có thứ nhuyễn sẵn) và
 in thành khối dùng trong kỹ-nghệ, nóng hơn
 than củi rất nhiều (*houille*).

than được dt. Than củi cây được, hầm
 trong lò kín, tốt và đượm hơn hé trong
 loại than củi II (B) Công-việc quan-trọng,
 có thể gây nhiều nguy-hiểm : *Bốc nhầm
 than được.*

than gầy dt. Than trong bếp được dát tắt
 một phần lớn, chừa một phần nhỏ để khi
 cần thì bỏ than vụn lên mà gầy lại II Loại
 than đá xấu, dùng đốt bình hơi động lấy
 hơi (*houille maigre*).

than gòn dt. Than vỏ trái gòn, rất nhẹ, được
 dùng làm thuốc pháo tre.

than hèm dt. Nh. Than củi, tiếng thường
 được ví với người thật đèn-dứa : *Trắng
 như bông, lòng anh không chuộng ; Đen
 như cục than hèm, lòng anh muôn, dẹ
 anh ưng CD.*

than in dt. Loại than đá tảng, làm bằng bột
 than mờ trộn với dầu, đẽ vò khuôn ép lại,
 dùng chym lò rất tốt, chờ chuyen cung đẽ
 (briquette).

than khô dt. Loại than đá khô, không dầu,
 cháy có ngọn (*houille sèche flambante*).

than luyện dt. Than đá bột được nhào, dính
 cục lại (*aggloméré*).

than lửa dt. Than cháy đỏ hoặc củi cháy hết
 lớp sống, còn lửa riu-riu mà hết khói II
 (B) Tay gốc, người nhiều thế-lực mà hay
 câu-mâu, hay kiêm chuyện : *Cặp than lửa
 rồi !*

than mỡ dt. Loại than đá trinh, có nhiều
 chất dầu, cháy đượm và nóng (*houille*

graisse).

than nhốt dt. Than cháy dở, (nửa chưng), được nhốt kín cho tắt, để dành dùng nữa.

than nhuyễn dt. Than được xay nhuyễn, dùng đốt lò chạy máy *gazogène*.

than sầu-dâu dt. Than cây sầu-dâu, hòn xưa được dùng cà làm thuốc súng.

than sống dt. Than hầm chưa tới, còn mủ cây và chất nước, chum có ngọn cao và nhiều khói // (chm) Than đá chưa đốt.

than tạp dt. Than hầm với cùi của nhiều thứ cây tạp, rẻ tiền, chum không đượm.

than thóc dt. Lúu thế than đá, được dùng đốt máy điện trong lúu thiêu than đá: *Nạn đói năm Ất-dậu do việc dùng than thóc một phần.*

than trái bằng dt. Than đá xẫu được in thành viên hình tròn than giẹp như trái bằng, bằng nắm tay, được dùng nấu ăn và đốt lò bàn úi.

than tràm dt. Than cây tràm, nóng hơn than đước, xưa được dùng trong lò rèn.

than trắng dt. Sức mạnh của nước thác từ trên cao đổ xuống cho lán trái khé kéo dây trân chạy máy phát điện (*houille blanche*).

than vá dt. Than nguội vụn rơi-rớt quanh bếp.

than vấp dt. Than cây vấp, đượm hơn than đước, nhưng rất hiếm: *Hiếm như than vấp.*

than vụn dt. Than cùi gãy vụn // (chm) Than đá bè, dùng trong các lò rèn toy (*houille maréchale*).

THAN dt. Kè với giọng thiết-yếu bằng lời-lè cảm-động những nỗi đau-đớn, buồn-rầu của mình: *Kêu than, rên than, thở than; Thiếp than phận thiếp còn thở, Lấy chồng xa xú bơ-vơ một mình; Muốn than mà chẳng được than, Kia như đá gõ bên ngàn riêng tây CD.*

than bình dt. Kè nỗi buồn vì có bình, viện có có bình: *Than bình không tiền uống thuốc; than bình không di dự hội.*

than cục dt. Kè nỗi cục-khổ, cho rằng cục-khổ: *Than cục, không làm nơi đó nứo.*

than dài dt. Kè-lè nỗi buồn hay khó-khổn đẽ từ-chối, không nhận một điều gì: *Giao cho va việc đó, va than dài.*

than khác dt. Khóc kè, vừa kè nỗi buồn vừa khóc: *Tiếng ai than-khác nì-non, Áy*

vợ chú lính trèo hòn Cù-mông CD.

than khổ dt. Kè-lè nỗi khổ, cho rằng khổ: *Than khổ, muốn đi tu.*

than nghèo dt. Kè-lè sự nghèo-túng, cho rằng đang nghèo-túng: *Phải buôn-chài, chờ ngồi than nghèo hoài sao? Va than nghèo, không quyền-giúp đồng nào cả.*

than như bỗng dt. Kè-lè thật nhiều, những nỗi khổ - khän, cực-khổ v.v..: *Hết hôi tái, thì than như bỗng.*

than ôi ! tbt. Tiếng nói với ý thương-tiếc, đau-đớn giúp ai: *Than ôi! Sắc nước hương trời, Tiếc cho đâu bỗng lụp-loèi đến đây K.*

than phiền dt. Trách hơi, kè việc thiệt-thời của mình với ý trách người: *Đêm sáng trăng ánh giã gạo ngoài trời, Cám bay phảng-phất, nhớ lời em than-phiền CD.*

than-tiếc dt. Kè việc với ý, với giọng thương-tiếc, hối-tiếc: *Than-tiếc cho người xấu số; than-tiếc sự lỗi-lầm.*

than thân dt. Kè nỗi buồn về phận mình vô-phuort (phúc): *Than thân trách phận.*

than-thở dt. Vừa kè-lè nỗi buồn, vừa thở ra: *Khuyên đừng than-thở vẫn dài, Cứu sài sớm mờ, tối gài giúp cho CD.*

than trách dt. Vừa than cho mình, vừa trách tại người hay tại Trời: *Tại người mà cũng tại ta, Ích gì than-trách cho ra oán-hận CD.*

than-Trời dt. Kêu Trời mà than: *Phải lõi chạy chữa chờ ngồi than Trời hoài sao? II Than dữ quá, kè nhiều lý-do cầm-trở: Thầy viêc khé-khn quá, va than Trời.*

than-van dt. Kêu-rêu, than mà có ý trách-móc: *Cha mẹ sanh ra tuổi đã nên tám, Ở cùng người ch่าง dám than-van (Câu đố cái bát).*

than-vân dt. Kè-lè tâm-sự đau-khổ với ý phản-bus với ai: *Duyên này lỡ-dở bái Trời, Biết ai than-vân cho với nỗi sầu CD.*

THÀN dt. Clg. Tàn, đóm lửa: *Thàn lửa.*

THÁN dt. X. Than (dt): *Đổ-thán, hoả-thán, mồi-thán, nê-thán.*

thán-chất dt. (h) Các-bon nguyên-chất ở dưới đất sâu như than đá, than bùn, kim-cương, v.v...;

thán-hoá dt. Thành than: *Gõ lá bị chôn vùi lâu đời thán-hoá cả.*

thán-hoạ bt. Vẽ bàng than; bức họa vẽ bàng than.

thán-khí dt. Hyt-ro csc-buya, hơi có chất than, không có dưa-ống-khí.

thán-tầng dt. Các lớp than chùng-chất dưới mỏ, dưới đất.

thán-tinh dt. Chất than thuần-túy.

thán-tinh-chì dt. Giấy than, giấy đốt, giấy có bột than dùng lót đánh máy.

THÁN dt. X. Than (dt) : Ta-thán // Điện hát bội với giọng buồn-thảm do một người hát.

thán-oán dt. Than-trách oán-hận : Ông ấy ăn ở ra sao mà nghe thiên-hạ thán-oán dữ quá !

thán-phục dt. Than-thở mà có lòng phục.

thán-tích dt. X. Than-tiếp.

thán-tử dt. Loại tiếng dùng trong các câu than, thương-tiếp, sợ-hãi, ngạc-nhiên, v.v... như : Ôi ! ái ý ! thay ! chết ! ...

THÁN dt. Khen-ngợi.

thán-phục dt. Khen phục : Có can-đảm như vậy, ai cũng thán-phục.

thán-tiện dt. Khen-ngợi. và mến chuộng.

THÀN bt. Bằng-phẳng, yên-ờn : Bình-thản, thanh-thản, thư-thản.

thản-bạch trt. Trong-trắng trong lòng.

thản-dồ dt. Đuờng tốt, bằng-phẳng.

thản-nhiên bt. Điềm-nhiên, tự-nhiên, dáng và vẻ người vô-sự : Việc như vậy mà anh ấy rất thản-nhiên ; ngồi thản-nhiên nhìn trời.

thản-trực trt. Điềm-nhiên và thẳng-thản.

THANG dt. Đò dùng có nắc để bước từ thấp lên cao : Bắc thang, cầu thang, nắc thang, leo thang, trèo thang ; Đòn kêu tích-tịch tình-tang, Ai đem công-chúa lên thang mà về CD.

thang dây dt. Cái thang bằng dây dùng trong các cuộc trèo núi.

thang độ dốc dt. (chm) : Bộ-phận của một trắc-lượng-ké giúp ta đọc ngay độ cự-lý từ điềm đặt máy đến điềm nhâm trong việc đo dốc (échelle des pentes).

thang gác dt. X. Thang lầu.

thang khu-ốc dt. Thú thang xây từ tầng dưới lên tầng trên trong chỗ hẹp, không dốc lài, bắt-buộc có khu-ốc cho có dốc lài.

thang lầu dt. Clg. Thang gác, thang bắc từ tầng dưới lên tầng trên một căn nhà.

thang máy dt. Lồng vuông lớn để người vô đứng rồi có máy rút với sức điện từ tầng dưới lên tầng trên hoặc ngược lại.

thang mây dt. Thang bằng dây dùng trèo

lên mặt thanh hồi xưa // (B) Cuộc thi đố của một người đi thi (mừng quá hoá ra nhẹ nhàng, khấp-khởi như được mây đưa từ dưới đất lên trên không) : May đầu bước được thang mây, Dưới chân đã sẵn một dây tờ-hồng LVT.

thang ngoài dt. Thang lầu bắc phía ngoài dya vách, khỏi vò tảng dưới mà lên.

thang trông dt. Đài bằng gỗ bốn chân bẹt, đê đứng trên ấy mà phóng bông-tiêu đập đường, bắc cầu hay do đất.

thang xếp dt. Cái thang bốn chân xếp được, khi cần thì banh hai chân ra đê đứng một mình, không bắc dya vào đâu cả.

THANG bt. Nước nóng, nóng : Chè thang cháo đậu bung ra, Anh xơi một chén kèo mè công-lênh CD // Chén thuốc, dùng rộng là nhiều vị thuốc có cân - lượng từng vị, sắc chung để uống : Hốt (bắc) ba thang thuốc, đầu thang // Thang-hạ gọi tắt, vị thuốc thêm ngoài đê uống với thuốc chính : Thuốc thường lấy gừng làm thang // Nước canh nóng chan vào bún mà ăn : Ăn thang, bún thang.

thang-dược dt. Thuốc thang, thuốc sắc re nước cốt, uống khi còn nóng.

thang-hạ dt. Gọi tắt là thang, vị thuốc dễn, sắc kèm với thang thuốc hoặc sắc riêng lấy nước uống với thuốc bột hay hoàn : Nước thang-hạ, vị thang-hạ.

thang-mặc dt. Tấm gội.

thang-mặc-ấp dt. Đất quê-hương của nhà vua : Lam-sơn là thang-mặc-ấp của nhà Lê.

thang-tuyền dt. Suối nước nóng.

THÁNG dt. Khoảng thời-gian bằng một phần 12 của một năm, trên dưới 30 ngày : Đầu tháng, đầu tháng, dù tháng, giữa tháng, non tháng, ra tháng, tới tháng ; Một năm 12 tháng, một tháng ba mươi ngày (luôn luân, lúc nào cũng vậy).

tháng công dt. Số tiền công phải trả hàng tháng : Còn mấy tháng công, ông chủ chưa phát // Công-lênh tính từng tháng : Đóng cái tủ này, mất hết một tháng công.

tháng chạp dt. Tháng thứ 12 năm âm-lịch, nhâm tháng Sưu.

tháng dần dt. Tên gọi tháng giêng (tháng 1) âm-lịch.

tháng đậu dt. Tên gọi tháng 8 âm-lịch.

tháng đại dt. X. Tháng dù : Tháng có tháng tiều tháng đại, tay có ngón dài ngón ngắn.

tháng đắt dt. Tháng mua bán đắt hàng : Nếu nhằm tháng đắt thì mua món này với giá đó không được đâu.

tháng đói dt. X. Tháng thiếu.

tháng đông-ken dt. Tháng đắt, tháng mua bán, làm ăn dễ-dàng, thường là mấy tháng gần tết nguyên-đán : Qua mấy tháng đông-ken, thế nào tôi cũng có tiền trả cho chị.

tháng dù dt. Clg. Tháng no, tháng âm-lịch có đủ 30 ngày.

tháng ế dt. Tháng mua bán ế-ầm (tuỳ món hàng, nhưng thường là tháng giêng âm-lịch) : Tôi tháng ế, ngồi mà ngáp gió.

tháng giá dt. Tháng thật lạnh (rét) trong mùa đông : Mùa đông tháng giá.

tháng giêng dt. Tháng thứ nhứt theo âm-lịch, nhằm tháng dần : Tháng giêng là tháng ăn-chơi CD.

tháng hè dt. X. Tháng hè.

tháng hạn dt. X. Tháng nắng (tiếng đồng trong việc nước-nồi) : Chứa nước để dùng trong mấy tháng hạn.

tháng hè ết dt. Tháng trong mùa hè, nắng gắt : Qua tháng hè, các bãi biển (hè) rất đông người // Tháng bã-trường cuối niên-học : Đến cuối tháng hè, sẽ về quê.

tháng hợi dt. Tiếng gọi tháng 10 âm-lịch.

tháng hợi ết dt. Số tiền đóng hụi hàng tháng : Rén cáo hết mấy tháng hợi rồi thì khoẻ.

tháng kỵ dt. (truyền) : Tháng có nhiều việc rủi hoặc đau-ốm, tính theo tuổi từng người : Tháng đó là tháng kỵ của tôi.

tháng lạnh dt. Clg. Tháng rét, các tháng có tiết trời lạnh-léo như các tháng 2, 3 ở miền Bắc, 10, 11, 12 ở miền Nam v.v...

tháng lời dt. Số tiền phải trả lời (lãi) hàng tháng của một món nợ : Còn thiếu mấy tháng lời chưa trả.

tháng lương dt. Số tiền công hàng tháng : Lanh tháng lương nào tiêu tháng lương nấy.

tháng mèo dt. Tên gọi tháng 2 âm-lịch.

tháng mùi dt. Tên gọi tháng 6 âm-lịch.

tháng mưa dt. Các tháng có mưa ; như ở miền Nam, vào khoảng tháng 5 tới tháng 10 âm-lịch.

tháng mười dt. Tháng thứ mười trong năm ; nếu theo âm-lịch, nhằm tháng hợi, là tháng ngày vẫn đêm dài : Tháng mười chưa cưới đã tối ; Bao giờ cho đến tháng mười,

Thời nỗi cơm nếp vừa cưỡi vừa ăn CD.

tháng mười ba dt. Tháng lương thường cho người làm công lâu năm, ngoài các khoản tiền quy-định trong luật lao-động, sau khi tính số nếu xí-nghiệp có lời nhiều.

tháng năm dt. Tháng thứ 5 trong năm ; nếu theo âm-lịch, nhằm tháng ngọ, là tháng đêm vẫn ngày dài : Tháng năm chưa nambi sáng ; Bao giờ cho đến tháng năm, Thời nỗi cơm nếp vừa nambi vừa ăn CD.

tháng nắng dt. Các tháng nhằm mùa nắng trong năm, ít khi có mưa (miền Nam).

tháng no dt. X. Tháng dù.

tháng nóng dt. Các tháng mà tiết trời oi-búc, nực-nội, trong mùa hè (hè).

tháng nực dt. Nh. Tháng nóng.

tháng nước dt. Tháng có nước lũ, nước rồng, mực nước sông dâng cao, có nơi bị ngập lụt.

tháng nước nồi dt. Nh. Tháng nước.

tháng ngày dt. Thời-gian, ngày-giờ lâu hay meo : Chim trời ai dễ đêm lồng, Nuôi con ai dễ kè công tháng ngày CD. II trt. Suốt thời-gian dài : Xiết bao bẽ ái với đầy, Yêu si luống những tháng ngày chiếc thân. CD.

tháng ngọ (ngũ) dt. Tên gọi tháng 5 âm-lịch.

tháng nhuần (nhuận) dt. Tháng già thêm trong năm âm-lịch nào có 13 tháng : Năm có hai tháng 2, tháng 2 sau là tháng nhuần.

tháng rét dt. X. Tháng giá và Tháng lạnh.

tháng sút dt. Nói dàn-bà có tháng sớm vài ngày đối với các tháng trước : Tháng trời tháng sút.

tháng sưu dt. Tên gọi tháng thứ 12 âm-lịch (chạp).

tháng ta dt. Tháng tính theo âm-lịch : Thường thì tháng ta sau tháng tây gần một tháng.

tháng tây dt. Tháng tính theo dương-lịch : Thường thì tháng tây trước tháng ta gần một tháng.

tháng tết dt. Tháng giêng âm-lịch II (thth) : Tháng 11 và chạp âm-lịch : Chuẩn-bị hàng đặng bến mấy tháng Tết.

tháng tiền dt. Các số tiền đóng, trả hay lãnh hàng tháng : Tháng tiền công (cát, hụi, lời, lương, nhà, phô) ; Còn mấy tháng tiền, rán góp cho dứt nợ.

tháng tiều dt. X. Tháng thiều : Tháng có

tháng dài tháng tiêu...
 tháng tý dt. Tên gọi tháng 11 âm-lịch.
 tháng tỵ dt. Tên gọi tháng tư âm-lịch.
 tháng tù dt. Tháng ở tù do toà kêu án :
Bị 3 tháng tù.
 tháng tuất dt. Tên gọi tháng 9 âm-lịch.
tháng tuổi dt. (truyền) : Tháng có tên gọi theo hàng chi trùng với tên tuổi mỗi người cũng theo hàng chi, thường là tháng không tốt đối với người có tuổi trùng ấy : *Tháng 9 là tháng tuổi bà, vì bà sinh năm tuất.*
tháng thân dt. Tên gọi tháng 7 âm-lịch.
tháng thìn dt. Tên gọi tháng 3 âm-lịch.
tháng thiểu dt. Clg. Tháng tiêu và Tháng đói, tháng âm-lịch chỉ có 29 ngày // (R)
 Tháng 2 dương-lịch, luôn-luôn 28 ngày, năm nhuận 29 ngày.
tháng treo dt. Tháng tù treo (X. Tháng tù và Tù treo).
tháng tròn dt. Nói dàn-bé có tháng tròn mẩy ngày, so với các tháng trước : *Tháng tròn tháng sứt.*
tháng tròn dt. Clg. Tháng tròn, tháng dài dằng-dẳng, tiếng dùng khi than hay trách : *Đi mẩy tháng tròn, không gởi về cho cái thor; Lèm mẩy tháng tròn, không dư đồng nào cả.*
tháng trường dt. Nh. Tháng tròn.
tháng xuân dt. Tháng thuộc mùa xuân : Một năm có mẩy tháng xuân, Một ngày có mẩy giờ dần sớm mai ? CD.
tháng xung dt. (truyền) : Tháng không hợp với tuổi, có thè gặp nạn hay có điều trắc-trở.
THÀNG dt. Đò đựng thóc : *Đò thóc vào tháng.*
THÀNG trt. Nếu, giả, giả như, tiếng dùng trong câu ví, câu định chừng một việc có thè xảy ra : *Tháng va có đến thì đưa thor này cho va.*
tháng-hoặc trt. Hoặc-giả, nếu tình-cờ mà, tiếng đặt giả-thuyết : *Anh cứ đến nơi va hẹn thì gặp va; tháng-hoặc va bị trả-nại mà không đến, thì anh sẽ đến nhè va.*
tháng-lai bt. Thình-lình mà có, tình-cờ xui nên : *Của tháng-lai.*
tháng-nhiên trt. Hoặc-giả như vậy.
tháng-nhược trt. Nhược bằng : *Tháng-nhược va sai lời, thì trách-niệm về va.*

tháng-sử trt. Giả-thứ, thí-dụ như : *Tháng-sử có bẽ nèo, thì ai vô đây chịu?*
THÀNG-MÀNG trt. Thòn-mòn, ngày qua ngày : *Tháng-màng đã 50 tuổi đầu.*
THÀNG-THỐT trt. Vội-vàng, lẹt-dật : *Tháng-thốt không kịp phòng-bị.*
THANH mt. Tiếng gọi vật mỏng mà dài : *Thanh gỗ, thanh sắt, thanh tre; Thanh gươm yên ngựa lên đường thẳng giang K.*
thanh-chuyên dt. Cây vân, bộ-phận có tác dụng tiếp nối sự chuyên-vận cái máy (bielle d'atelage).
THANH dt. X. Thinh: *Âm-thanh, thất-thanh; thanh sắc vẹn toàn.*
thanh-minh dt. Bày-tỏ, nói tách-bạch (kèo có sự hiểu lầm) : *Xin thanh-minh ít lời; có lời thanh-minh trên bão.*
THANH tt. Xanh da trời : *Màu thiên-thanh; Thanh-thien bạch-nhật (ben ngày ben mặt) II (B)* *Tươi trè : Thanh-niên, thanh-xuân.*
thanh-dồng dt. Sulfat đồng, tên của đồng, vị thuoc nhô mắt, một hoá-chất được dùng nhiều trong tay-y.
thanh-giản dt. Bút-tích, văn-kiện ghi trên vỏ tre hồi xưa // (B) *Sách-vở.*
thanh-y dt. Áo xanh // (R) a) *Lính tuần trong các náo đường hồi xưa (mặc áo xanh); b)* *Đày-ló gái (họng người luôn-luôn mặc áo xanh theo tục người Tàu) : Thanh-lau hai lượt, thanh-y hai lần K.*
thanh-yên dt. (thực) : Loại cây nhỏ, trái giống bưởi nhưng không có múi : *Trái thanh-yên.*
thanh-không dt. Ông xanh, tiếng gọi khoảng trống không, màu xanh trên cao.
thanh-lau dt. Lầu xanh, nhà thò, nơi chứa diêm (đi) : *Thanh-lau hai lượt, thanh-y hai lần K.*
thanh-menh tt. Quáng nhän, tết mắt không thấy đường, không phân-biệt màu xanh, vẫn mờ như thường.
thanh-miêu dt. Lúa xanh, lúa chưa trổ : *Phép thanh-miêu của tề-tướng Vương-an-Thach nhà Tống, là nhà nước cho nông-dân vay tiền nhẹ lời, bảo-dam bằng lúa đòng — lúa còn xanh — chừng lúa chín, nông-dân sẽ trả tiền lại, tránh được nạn cho vay cắt cổ.*
thanh-mỹ tt. Tươi xanh đẹp-de.
thanh-niên dt. Tuổi xanh // (B) *Đàn-ông trai-trẻ.*

thanh-nữ *dt.* Con gái (tiếng dùng trong các đoàn-thì xã-hội gồm toàn con gái)

thanh-nhân *dt.* X. Mắt xanh.

thanh-phàn *dt.* Phèn xanh, một vị thuốc bắc.

thanh-sơn *dt.* Núi xanh (núi có cây cỏ).

thanh-sử *vt.* Sứ xanh, thứ sứ chép trên cát tre hồi xưa // (R) Lịch-sử : *Nêu danh trong thanh-sử.*

thanh-thanh *tt.* Xanh-xanh, hơi xanh.

thanh-thiên *tt.* Trời xanh, nền trời xanh : *Ciùa thanh-thiên bạch-nhật, (Ciùa ban ngày, trước mắt thiêng-hạ).*

thanh-vân *dt.* Mây xanh II (B) Lúc làm nén, vinh-hiền : *Nhé bước thanh-vân.*

thanh-xuân *tt.* Xuân-xanh, tươi trẻ, chỉ con trai con gái trong thời-kỳ đầy nhạy sống : *Đang độ thanh-xuân.*

THANH *tt.* Trong, sạch, sáng-sủa, lịch-sự : *Người thanh tiêng nói cũng thanh; Nước có khi trong khi đục, người có kẻ tục kẻ thanh; Một vùng nước trong, một vùng nước đục, Một trăm người tục, một chục người thanh CD.* II Sạch, hết sạch, không còn mèm-míu : *Dị-thanh* (Đã trả).

thanh-bạch *tt.* Trong-trắng, trong-sạch, không chút nhơ-bợn : *Nghèo mà thanh-bạch.*

thanh-bai *tt.* Lịch - sự, dịu-dàng : *Người thanh-bai, tiêng nói thanh-bai.*

thanh-bần *tt.* Nghèo mà trong-sạch : *Thà chịu thanh-bần.*

thanh-bí *tt.* Yên-lặng kín-dáo : *Nơi có vẻ thanh-bí.*

thanh-bình *tt.* Yên-lặng, yên-ôn : *Nen-nước thanh-bình.*

thanh-bông *dt.* X. Thanh-hoa.

thanh-ca *dt.* Hết suông, ca khan, không có người dồn theo.

thanh-cảnh *dt.* Cảnh đẹp mà giản-dị // trt. Kén ăn, cách ăn-uống ít-oi, nhỏ miếng : *Ăn-uống thanh-cảnh.*

thanh-cao *tt.* Thanh-nhã cao-thượng, lịch-sự, tự-trọng : *Cho thanh-cao mới được phần thanh-cao K.*

thanh-công *tt.* Thanh-liêm, công-bình.

thanh-chí *dt.* Cử-chỉ lịch-sự.

thanh-churóc *dt.* Rót rượu uống khan (không có đồ nhâm).

thanh-dâ *dt.* Đồng trồng II (B) Vườn không nhà trồng, chiến-thuật đốt sạch, phá sạch trong việc dùng binh, dè địch không cú cẩn-cú và hậu-thuẫn.

thanh-dạ *dt.* Đêm vắng lặng : *Thanh-dạ vẫn chung (đêm vắng nghe tiếng chuông ngân).*

thanh-danh *dt.* Tiếng-tăm tốt : *Lèm mất thanh-danh.*

thanh-dàm *dt.* Bàn-luận cao-xa.

thanh-dạm *tt.* Trọng và lẹt // (B) Trọng-sạch giản-dị : *Nếp sống thanh-dạm; bữa ăn thanh-dạm.*

thanh-dâng *dt.* Loại những người xấu ra khỏi đảng.

thanh-dạo *dt.* Dọn đường cho trông, cho sạch.

thanh-diễn *dt.* Suy khai-khàn, ruồng phá, đem nước ra vào làm cho đất xấu thành ruộng tốt.

thanh-hiền *tt.* Vinh-hiền trong sự trọng-sạch.

thanh-hoa *dt.* Clg. Thanh-bông, đỗ hàng-bông như các loại bắp bí, rau, cải, v.v...

thanh-hoàn *dt.* Trả sạch, trả dứt nợ.

thanh-huyết *dt.* Lọc máu, tác-dụng các vị thuốc lọc máu, làm tiêu chất độc trong máu (*dépuratif*).

thanh-hương *dt.* Mùi thơm dịu.

thanh-khí *dt.* Không-khí trong-sạch, mát-mẻ, nhẹ-nhàng, không u-trệ, nặng mũi.

thanh-khiết *tt.* Trọng-sạch : *Tánh-tình thanh-khiết.*

thanh-khoán *tt.* Ranh-rang, rõ-rõi : *Ngày-giờ thanh-khoán* II Trong-sạch, không tì-tích, không lỗi-lầm : *Vị hương-chức thanh-khoán* II Dứt nợ, nợ đã trả hết : *Các món nợ đã được thanh-khoán.*

thanh-lich *tt.* Thanh-nhã lịch-sự, có cử-chỉ dẹp-dẽ : *Người thanh-lich.*

thanh-liêm *tt.* Trọng-sạch, liêm-khiết, không hối-lộ của dân, không ăn-gian của công : *Ông quan thanh-liêm.*

thanh-lý *dt.* Clg. Thanh-toán và Thanh-thường, tính sò : *Thanh-lý một kê-khoản.*

thanh-lọc *dt.* Lọc sạch, loại bỏ những cái dơ-dáy, xấu-xa : *Thanh-lọc hàng-ngũ.*

thanh-lương *tt.* Trọng-sáng, mát-mẻ : *Khi trời thanh-lương* II Có tánh-chất làm cho mát, cho ra hơi đặc : *Thang thuốc thanh-lương.*

thanh-lưu *dt.* Dòng nước trong.

thanh-minh *dt.* Tên lẻ quét mè (giầy mè), theo cờ-lục Trung-hoa, vào tháng 2 hay tháng 3 âm-lịch (luân-luân là 5 hay 6 tháng 4 dương-lịch), sau tiết đông-chí 106 ngày và sau tiết xuân-phân 15 ngày (lúc ấy ở T.H. thời - tiết mát - mẻ, cỏ mọc xanh đồng) : *Thanh-minh trong tiết tháng ba K.*

thanh-môn dt. Nhà trong-sạch, nhà gồm toàn người tốt, không gian-tham.

thanh-nghị dt. Bình-phàm, khen chê cái hay cái dở của người: *Thanh-nghị việc đời*.

thanh-nhã tt. Thanh-cao hoà-nhã, có cù-chì và tánh-tinh cao-dẹp: *Người thanh-nhã*.

thanh-nhèn tt. Thong-thè, rành-rang, kheng lo-lâng phiền-não: *Chỉ bằng thanh-nhèn riêng đối nguyệt Phú Xích-bích*.

thanh-phong dt. Luồng gió mát: *Thanh-phong minh-nguyệt* (gió mát trăng trong).

thanh-quan dt. Viên quan trong-sạch: Các vị thanh-quan đều nghèo.

thanh-quang tt. Trong-trèo sáng-sủa: Nhè cao cửa rộng, lâm vẻ thanh-quang.

thanh-quý tt. Thanh-lịch cao-quý: Cử-chỉ thanh-quý.

thanh-sạch bt. (*lóng*): Trong-sạch, không tỳ-tích: *Người thanh-sạch, ăn-ở thanh-sạch*.

thanh-sảng tt. Chōi-hồi, thanh-mảnh, tinh-táo: *Dáng-diệu thanh-sảng, có vẻ thanh-sảng hơn hôm qua*.

thanh-sĩ dt. Người trí-thức trong-sạch, họng người có học và biết liêm-si: Kẻ thanh-sĩ đều nghèo, vẫn không bán rẻ lương-tâm.

thanh-sở trt. Xong-xuôi dâu-dò (dễ): *Liệu-biên thanh-sở*.

thanh-tao tt. Cig. Thanh-thao, lịch-sy, dịu-dàng, xinh-tốt: *Phong-độ thanh-tao* // Èm-èm, rõ tiếng: *Tiếng hát thanh-tao*.

thanh-tâm dt. Lòng thơ-thói, tinh-minh: *Thanh-tâm minh-mục* (đẹp tinh-minh, mắt sáng tỏ) // Lòng trong-sạch: *Thanh-tâm quả-dục* (lòng trong-sạch thì ít ham muốn).

thanh-tân tt. Còn trong-sạch, mới-mẻ: Có chiêu thanh-vận, có chiêu thanh-tân K. II Còn trinh: *Thay giêng thanh-tân ai là chàng, Thư-sinh xin thả nụ rồng-rồng HXH*.

thanh-tịnh tt. Tinh-mịch, yên-lặng, vắng-vé, không tiếng động nhiều: Chỗ thanh-tịnh II Thor-thói, yên-vui, không xao-xuyến rộn-ràng: *Lòng thanh-tịnh*.

thanhsí tiếng bt. Có tiếng, có giọng thanh, nhẹ êm và rõ-ràng: *Cây đàn thanh tiếng, hết thanh tiếng*.

thanh-tiêu dt. (*Pháp*): Sự giải-trù, tiêu-huỷ (purge).

thanh-tiêu đé-đương dt. (*Pháp*): Sự giải-trù, tiêu-huỷ một món đồ cầm-cổ, một vụ cầm-cổ (*purge d'hypothèque*).

thanh-tiêu pháp định dt. (*Pháp*): Sự giải-trù, tiêu-huỷ hợp-pháp, do toà phán-quyết (*purge légale*).

thanh-toán dt. Tính sô, tính-toán cho xong: *Thanh-toán sổ-sách, thanh-toán nợ-nần* II II (R) Trả thù, giết kẻ thù: *Tìm dịp thanh-toán nó cho rồi*.

thanh-toán tài-phán dt. (*Pháp*): Sự toà phán-quyết và chỉ-dịnh người đứng ra tính hết tài-sản, cửa hàng một xí-nghiệp để trả nợ cho người ta (*liquidation judiciaire*).

thanh-toán thoả-thuận dt. (*Pháp*): Sự thanh-toán tài-sản, xí-nghiệp, cửa hàng do người mắc nợ điều-dịnh với chủ nợ (*liquidation à l'amiable*).

thanh-toán-viên dt. Viên-chức tư bênh cạnh toà-án, phụ-trách việc thanh-toán tài-sản (*syndic-liquidateur*).

thanh-toán-viện dt. (*kinh*): Cơ-quan riêng của các ngân-hàng lo việc trừ-căn những ngân-phieu và thương-phieu của các ngân-hàng này phát ra, để tránh việc gởi tiền mệt cho nhau (*chambre de compensation clearing house*).

thanh-tú tt. Thanh-nhã xinh-xắn: *Dáng-diệu thanh-tú*.

thanh-tuyền dt. Suối nước trong.

thanh-tuyết dt. Rửa sạch, trả sạch (hận-thù, nhục-nhã).

thanh-thản tt. Thor-thói, yên-vui: *Trong lòng thanh-thản*.

thanh-thao tt. X. Thanh-tao: *Ciọng thanh-thao; Khẽ rung bờ eo thanh-thao anh lượm, Ngọt như cam sành, héo cuồng anh chê CD*.

thanh-thần dt. Trời trong sáng vào buổi sáng.

thanh-thé tt. Ngọt-dịu, rất ngọt-dịu: *Bưởi ngọt thanh-thé*.

thanh-thoả tt. Thor-thói yên-ôn, sung-sướng vì hết vướng-bận: *Thanh-thoả trong lòng*.

thanh-thoát bt. Rõ-ràng, sát nghĩa: *Vấn-dịch thanh-thoát*.

thanh-thời dt. Lúc yên-ôn, không giặc-giã: *Thuở thanh-thời*.

thanh-thú tt. Trong-sạch và ý-vị: *Cảnh thanh-thú, bầu trời thanh-thú*.

thanh-thuỷ dt. Nước trong.

thanh-thường dt. (*Pháp*): X. Thanh-lý và thanh-toán.

thanh-thượng tt. Trong-sạch và cao-thượng.

thanh-trà dt. Xem-xét, kiểm-diểm, tra-xét : *Thanh-trà nội vụ; sứ thanh-trà, viên thanh-trà.*

thanh-trai dt. Bữa ăn chay, đồ chay.

thanh-trần dt. Phùi bụi II (B) Giữ sạch nụ trân.

thanh-trừ dt. Trùi sạch, quét sạch : *Thanh-trù những phần-tử xẫu-xá.*

thanh-trùng dt. Trùng-phạt hết kè có tội-lỗi : *Thanh-trùng tham-quan ô-lại.*

thanh-u tt. Thanh-tịnh u-nhã.

thanh-vắng tt. Yên-lặng vắng-vô : *Thương chèn lầm lầm chèn ôi, Biết đâu thanh-vắng mà ngồi thở-than CD.*

thanh-vẹn tt. Trong-sạch hoàn-toàn : *Người đàn-bà thanh-vẹn.*

thanh-vọng dt. Danh-tiếng trong-sạch.

THÀNH tt. Thuộc tính Thanh-hoa của nước Việt-nam : *Quốc Thành.*

thanh-nghệ dt. Hai tỉnh Thanh-hoa và Nghệ-an của nước Việt-nam, liên ranh nhau.

thanh-nghệ-tinh dt. Ba tỉnh Thanh-hoa, Nghệ-an và Hà-tĩnh, liên ranh nhau.

THÀNH-LA dt. Thứ nhạc-khí bằng đồng mỏng, tròn như cái mâm.

THÀNH-LONG dt. (thực) : Loại dây bò trên cây cao, thân ba góc có răng móm, lá dài lồng-thòng, hoa xanh, trái to màu hồng, cơm trắng, hột đen, thường được ăn với đường (*Hylocereus undulatus*).

THÀNH-MAI dt. (thực) : Cây giàu, lá dài cứng nhọn, hoa cái và đực riêng hai cây, đực thành gié thòng, cái gié đứng, trái thuộc loài phì-quả, chín đỏ, ngọt ngọt, được dùng làm rượu và cũng là vị thuốc bồ phổi, trị ho, giúp tiêu-hoé; gỗ có chất màu vàng và nhiều chất chát (*tannin*) đã thuộc da (*Myrica sapida*),

THÀNH-QUAN dt. (thực) : Loại cây trồng bụi, lá chum, nhám, có lông, hoa chùm dài thòng xuồng, dài có 5 lông, 4 tiêu-nhi, hột cứng láng, màu vàng; hoa được dùng chế thuốc hung-phấn (*Duranta repens*).

THÀNH-TÂN-THẢO dt. (thực) : X. Cỏ mần-trầu.

THÀNH-THÀNH trt. Clg. Thành - thành, cách nhẹ-nhàng : *Tiếng nhẹ thành-thành; Cắt quang-quảng bịnh, nhẹ thành-thành người Nô !.*

THÀNH-TRÀ dt. (thực) : Loại cây rừng to, lá đơn mọc đối, chùm ty-tán nhỏ không lông, ngắn hơn lá, hoa đơn và luồng-phái, cánh hoa dài lõi 1 mm, trái tròn dài, vỏ láng màu vàng, ngọt chua (*Bouea oppositifolia*) II Xt. Bưởi thanh-trà.

THÀNH trt. Nên, trở nên, từ một hình-thúe hay ý-chí này hoá ra một hình-thúe khác hay ý-chí khác : *Hoá-thành, lập-thành, làm thành, trở thành, trưởng-thành; Hoá hổ bất thành (vẽ cọp không giống) II dt. Gầy dựng, làm ra : Quân-tử thành nhân chi mỹ, bắt thành nhân chi ác (người quân-tử gầy-dựng người cho ra tốt, không nên xúi hư (hay nói xấu) cho ai cả) II dt. Phần 10 (1/10) : Chia làm 10 thành, mỗi người 2 thành.*

thành án tt. Được toà xử rồi : *Việc đã thành án, còn mong gì cay-gỡ nữa!*

thành-bại tt. Thành hay bại, nêu hay hư : *Cuộc thành-bại hẫu cắn mái tóc CO.*

thành-bản tt. Thành số vốn, túc giá mua cộng với mọi chi-phí : *Giá thành-bản.*

thành-công trt. Nên việc, có kết-quả tốt : *Các nhà bác-học đã thành-công trong việc thám không-gian.*

thành-chánh-quá trt. X. Chính-quá.

thành-danh trt. Nên danh, có danh-giá (phần nhiều chỉ việc đỗ-đạt) : *Học đã thành-danh.*

thành-dịch tt. Thành một phong-trào, bắt-chước nhau và phần đông đều vậy cả : *Sử dụng các tiếng mới như « chiju chơi, súc mây » đã thành dịch rồi II (lóng) Senh bung téo, muôn việc đậm-dục: Ông già đó thành dịch mà !*

thành-đạt trt. Tới kết-quả tốt : *Cố-gắng thì có ngày thành-đạt.*

thành đất tt. Nói vật gì bị chôn vùi lâu năm dưới đất thì thành đất : *Loại cầu-tiêu tự-hoại làm cho phần thành đất II (lóng) Chết đã lâu: Dùi hòn! Đợi anh hỏi đến thì người ta đã thành đất rồi.*

thành-dinh tt. Đến tuổi dinh-tráng, thường là 18 tuổi, được ghi vào bộ dinh đê chịu sưu-dịch và sưu-thu : *Đến tuổi thành-dinh (con trai).*

thành-diễn tt. Thành ruộng thuộc, cày cấy : *Được : Khai hoang thành-diễn.*

thành-gia trt. Nên cửa nén nhà : *Breach-thú thành-gia (tay trắng nén nhà) II (B) X. Thành-gia-thất.*

thành-gia-thất trt. Clg. Thành-gia, có giặc

định, tức nên vợ nên chồng: *Lo cho con thành gia-thết với người ta.*

thành-hình trt. Nên hình-dáng, có hình-thức // X. Hình-thành.

thành-hiến tt. Thành luật-pháp căn-bản đúng theo hiến-pháp.

thành-hiệu tt. Có hiệu-quả: *Tiếng kêu của dân không chống thì chảy, thế nào cũng thành-hiệu.*

thành-hôn bt. Nên vợ chồng với nhau cách chánh-thức: *Họ đã thành-hôn với nhau rồi; lễ thành-hôn.*

thành yêu tt. (truyền): Nói hồn người chết thành con yêu // (lóng) Trở nên đứa rắn-mắt, hồn-lão thái-quá: *Nó đã thành yêu rồi mà!*

thành khí trt. Thành món đồ dùng: *Ngọc bát trác, bát thành khí.*

thành-khoảnh tt. Trở nên trống-trái, sẹch-sé, không còn lùm bụi, hoang vắng nữa: *Chỗ đó bây-giờ đã thành-khoảnh rồi.*

thành-lập dt. Lập ra, gầy-dụng lên: *Thành-lập hội buôn.*

thành lệ trt. Thành thói quen, luân-luân như vậy: *Tôi hội trễ đã thành lệ.*

thành ma tt. (truyền): Nói hồn người chết hoá ra ma // (lóng) Chết mất rồi: *Ông ấy đã thành ma rồi.*

thành mây khói tt. Nói nước bốc hơi lên thành mây // (B) Tiêu-tan cỏ, không còn gì nữa: *Hy-vọng làm nên đã thành mây khói.*

thành-niên tt. Đến tuổi trưởng-thành, đến hẹn tuổi mà pháp-luat nhìn-nhận đầy-dủ sức-khỏe và trí-khôn trong một việc gì đó (Xt. Vì-thành-niên).

thành-niên giá-thú dt. (Pháp): Hẹn tuổi mà pháp-luat ấn-định đẻ lấy vợ lấy chồng và làm giá-thú; chưa đúng tuổi ấy, nếu lấy nhau, sẽ bị tội tảo-hôn (theo lề-kinh: *trai 16 tuổi, gái 14 tuổi*, theo Thiên-nam du-hợp-tập: *trai 18, gái 16*, theo tập-lục: *nữ thập-tam, nam thập-lục*, theo án-lệ Bắc và Trung-phần: *trai 18, gái 15*, ở Nam theo luật 1886: *trai 16, gái 14*, theo luật mới: *trai 18, gái 15*).

thành nguy tt. Trở nên giặc, làm loạn: *Tùng lam tụ ngụ thét đây thành nguy hết!* // (lóng) X. Санх nguy.

thành-ngữ dt. Lời nói gọn có sẵn, được nhiều người dùng đã lâu, để diễn một ý hay một trạng-thái cho có màu-mè: « *Dốt đặc cán*

mai » hay « Nói toạc móng heo » đều là thành-ngữ.

thành-ngữ diễn-tích dt. Lời nói gọn có sẵn được nhiều người dùng do một việc xảy ra lâu, được nói tiếng: « *Ông già Ba-trì* » « *Hoà hồng Nhựt-tảo* » đều là thành-ngữ diễn-tích.

thành nghề tt. Vừa rèn một nghề chuyên-môn, có thể dùng đó mà sinh-sống: *Học đã thành nghề.*

thành-nhân tt. Nên người, đã lớn, hết là con-nít: *Đã thành-nhân rồi mà chẳng nên thân!* // Nên điều nhân, làm được điều nhân: *Sát thân thành nhân* (liều chết để nên điều nhân) // dt. Gầy-dụng cho người, nói hoặc làm điều gì cho người ta: *Quân-tử thành nhân chí mỳ, bất thành nhân chí ác.*

thành-phần bt. Nên mồ nén mè, đã dập xong nấm möh: *Người chết nay đã thành-phần ; lễ thành-phần* // dt. Phàn-tử nhỏ họp lại thành một vật-thể lớn: *Thành-phần nội-các ; mỗi người là một thành-phần của xã-hội.*

thành Phật tt. Clg. Thành chánh-quả, đặc-quả, nói bậc tu-hành đúng theo giáo-ý nhà Phật, không phạm một lỗi nhỏ nào trong giới-cẩm, hoàn-toàn giác-ngộ, sáng-suốt, khi chết rồi linh-hồn được nhập Niết-bàn, không phải đầu-thai làm sinh-vật nữa.

thành-phục bt. X. Lễ thành-phục PH. II.

thanh-quy tt. Thành quy-tắc, quy-chẽ rồi: *Dự-án ấy hễ được quốc-hội chấp-thuận và Quốc-trưởng ban-hành, kè như đã thành-quy.*

thành quý tt. (truyền): Thành con quý sau khi chết: *Tu như vậy thì chết thành quý chớ thành Phật nỗi gì!* // (lóng) Trở nên đứa rắn-mắt, khó dạy, hay phá-khuấy, chọc-ghẹo người: *Không rầy mày đẽ mẩy thành quý rồi đó!*

thành ra tt. Hoá ra, trở nên: *Anh bão vây, thành ra tôi nói láo sao?*

thành-sắc dt. Tỷ-lệ vàng hay bạc đối với sức nặng của một đồng tiền bằng kim-loại pha.

thành song tt. Thành vợ chồng, dù đôi dù cặp.

thành-số dt. Con số kết-quả của một bài toán: *Số 4 là thành-số của bài toán trừ 6 bớt 2.*

thành sự trt. Nên việc, công-việc được thành, có kết-quả: *Mưu sự tại nhơn, thành sự tại thiên* (toán-tính do người, nên chăng bởi trời).

thành tài tr. Lành nghề, dỗ-dạy ở cấp có thể làm-ăn được mà sống: *Học đã thành tài.*

thành-tết tt. Trò nên một cái tết: *Còn mới không chờ, dè lâu thành-tết.*

thành-tích dt. Việc mà một người đã làm dè do đó, người ta đánh giá-trị người ấy: *Thành-tích tốt, thành tích xấu, thành-tích đầu-tranh* II (R) Thành-tích tốt, đáng khen: *Ông ấy là người có thành-tích, tin-cậy được.*

thành-tinh tt. (truyền): Nói người đàn-bà chép, thành con tinh II (lóng) Tiếng mắng người đàn-bà con gái hung dữ, hồn-xуют, quá-quát: *Dữ thành-tinh; mẩy thành-tinh rồi đó nghe!*

thành-tiên tt. (truyền): Thành một vị tiên sau khi tu đắc-quả: *Tu luyện thì nhiều, nhưng không thấy ai được thành-tiên.*

thành-toại tt. Có kết-quả đúng ý muốn: *Việc đã thành-toại.*

thành-toại giả-thú dt. (Pháp): Việc cưới-gả mà một cặp trai gái có đủ năng-lực vật-chất theo luật định như đúng tuổi, đầy-dủ sức-khỏe...

thành-toán dt. Con số kết-quả của một bài toán (tính).

thành-toán-biểu dt. Bản kê có thứ-tự cho dẽ tra, những con số của một bài toán (tính) và những kết-quả (barème).

thành-tố dt. (Pháp): Bằng-chứng xác-thực đã được luật-pháp công-nhận là yếu-tố cho một sự cầu-tạo, một sự đồng-nhứt, một sự chứng-minh thực-trạng của một sự-kiện.

thành-tựu bt. Xong-xuôi, nên việc: *Lo cho thành-tựu; việc đã thành-tựu.*

thành-thạo tr. Trò nên thành-thạo, có nhiều kinh-nghiệm: *Tỏ ra thành-thạo trong nghề; người thành-thạo.*

thành-thân tt. Nên thân, nên người: *Đã thành-thân rồi mà còn tánh trẻ-con* II dt. Lấy nhau, làm vợ chồng với nhau: *Hai người đã thành-thân.*

thành-thần tt. (truyền): Hoá ra một vì thần: *Dẹp xong giặc Án, Phù-đồng thiên-vương thành-thần tại đảnh Sóc-sơn.*

thành-thục tt. Đã chín (nói về trái cây) II (B) Clg. Thành-thuộc, đã nhuần, diêu-luyện: *Tay thành-thục trong giới* II Muỗi, lúc nén ra tay: *Sự-thể đã thành-thục.*

thành-thuộc tt. X. Thành-thục.

thành-thứ tr. Thể nén: *Đã lở, thành-thứ tôi phải xuôi theo.*

thành-văn tt. Thành lời nói trơn-tru, đúng mèo-luật: *Viết cho thành-văn.*

thành-văn tt. (Pháp): Được đặt-kè, được viết trên giấy-tờ thành bút văn-kiện: *Hiến-pháp thành-văn; hiến-pháp bắt-thành-văn.*

thành-văn-pháp dt. Trò thành luật-pháp chánh-thức (sau những thủ-tục lập-pháp như trình-bày dự-án, thảo-luận, biều-quyết, chấp-nhận và ban-hành).

THÀNH bt. Thật lòng, một lòng, hết lòng: *Chân-thành, chí-thành, trung-thành* II Tin-tưởng, ngưỡng-mộ: *Lòng thành đốt một lọn rơm, Khói lên ngui-ngút chảng thơm chút nào CD.*

thành-ý dt. Thiệt ý, ý thành-thật: *Và đã tỏ hết thành-ý, mình cũng nén tin.*

thành-kính bt. Thật bụng kính-trọng. *Hết lòng thành-kính mà gởi bức thư này.*

thành-kien dt. Sự in-trí, ý-kien có sẵn khó thay-dời: Nhóm tên-học thường có thành-kien rằng người lớn tuổi nào cũng có óc bảo-thú II (R) Sự kỵ mệt, không usa: *Họ có thành-kien với mình.*

thành-nug tt. Thiệt (thực) hay giả: *Thành-nug nan phân.*

thành-tâm tt. Lòng thành-thật: *Thành-tâm thiện-chí* II Óc tin-tưởng: *Thành-tâm cầu-nuguyen.*

thành-tín bt. Thật lòng, đáng tin-cậy: *Người thành-tín; có thành-tín.*

thành-thật (thực) bt. Thật lòng, không dối-trá: *Lòng thành-thật; thành-thật cảm-tạ.*

THÀNH dt. Tường xây cao hay đất đắp cao để bao-bọc một khu-vực đồng-dúc: *Đắp thành, phá thành, thủ thành, vách thành, xây thành, Vạn-lý trường-thành; Đêm nằm giấc ngủ không an, Trách con dẽ nhỏ kêu vang ngoài thành CD* II (R) a) Đô-thị, nơi tập-hop đồng-dảo: *Bến-thành, dân thành, gái thành, tinh-thành, thị-thành;* b) Khung gỗ: *Thành giường, đá lợt vò thành ba bàn;* c) Tường, hệc, bờ đứng của vật chứa đựng: *Thành giếng, thành voi, thành xe.*

thành-dô dt. X. Đô-thành.

thành-dồng dt. Thành rất chắc-chắn, bền-vững (như xây bằng đồng).

thành-hào dt. Clg. Hào-thành, mương rộng và sâu đào quanh thành để ngăn giặc.

thành-hoàng dt. Vị thần được thờ ở mỗi

làng, nguyên là người sáng-lập thôn-ấp đầu tiên hay các quan dinh-diền, đồn-diền được dân mến, chết rồi được thờ : *Mẫu thành-hoàng ; thành-hoàng bôn-cảnh.*

thành-lâu dt. Clg. Lầu-thành, lầu cao xây trên bốn cửa thành.

thành-luỹ dt. Thành (phần nhiều bằng gạch đá) và luỹ (bảng đất đắp lát lát) // (thth) Nh.
Thành : *Thành-luỹ kiên-cố.*

thành-môn dt. Cửa thành : *Thành-môn thắt hoá ương cột trì-ngr* (Cửa thành chéy, có dưới hào-thành cũng bị hoạ lây).

thành-phố dt. Phố-xá nhà cửa trong một thành, một đô-thị // (R) Đô-thành, nơi có dinh-thự, hằng buôn tơ-rông, đường-sá nhiều, người ở đông, thường là chỗ đầu xú : *Thành-phố Sài-gòn, thành-phố Đà-năng.*

thành-quách dt. Thành trong và thành ngoài những thành có hai lớp : lớp ngoài là nhà cửa dân - chung, lớp trong là dinh-dây, nhà mòn... // (thth) Nh. Thành-luỹ (thth).

thành-thị dt. Clg. Thị-thành, khu ở trong bốn bức thành // (thth) Nơi đê-hội, mua bán đông-dảo : *Người thành-thị.*

thành-thủ-uý dt. Chức quan võ hàm chánh-tú-phàm (4-1), ngang với chức Lệnh-binh : *Thành-thủ-uý Nguyễn-trung-Trực.*

thành-trì dt. Nh. Thành-hào // (B) Tiếng được ví với những gì kiên-cố, bắn-vững, khó phé, vỡ, khó thay-đổi : *Thành-trì lẽ-giáo ; hàng phòng-thủ của đội bánh nhè là một thành-trì kiên-cố.*

thành-uỷ dt. Tiếng gọi tất Uỷ-ban chấp-hành của các đoàn-thì chánh-trị trong một thành-phố : *Thành-uỷ Sài-gòn.*

thành vàng dt. Nh. Thành đồng.

THÁNH dt. Danh-hiệu người đời tặng các bậc sáng-suốt, có tài-năng và đạo-đức hơn tất-cả người đồng-thời, sau khi qua đời : *Á-thánh, bậc thánh, tiên-thánh ; Khổng-tử là một bậc thánh ở Á-dâng* // Tiếng tôn-xưng bậc vua chúa và các vị thần : *Chúa thánh, thần thánh* // Tiếng gọi người giỏi hơn hết trong một giới, một nghề : *Thánh rươi, thánh thơ ; thần Siêu thánh Quát* // (truyền) Tiếng gọi tất Tề-thiên đại-thánh tức Tân Ngộ-không, nhân-vật chánh trong truyện Tây-du : *Cúng ông Thánh ; áo ông Thánh* // Phép riêng đạo De-tô ban cho người có đạo ấy hay cho những đồ-vật thuộc đạo ấy : *Áo thánh, chay thánh, chén thánh, dầu thánh, đá thánh, đất thánh, hội*

thánh, nước thánh, toà thánh.

thánh bồn-mạng dt. Các bậc thánh của đạo Thiên-chúa được người trong đạo chọn làm tên bồn-mạng riêng cho mỗi đứa con.

thánh-ca dt. Bài hát tôn-giáo dùng trong các cuộc lễ.

thánh-cung dt. Thán-thè của vua : *Thánh-cung vạn-tuế !*

thánh-chí dt. Chiếu-chí, mạng-lịnh trên giấy tờ của vua : *Quỳ nghe đọc thánh-chí.*

thánh-chiến dt. Trận giặc tôn-giáo, giặc giuse hai tôn-giáo // (R) Trận giặc có mục-đích cao-quý như giữ-gìn đất nước chống xâm-lăng ; hoặc nhiều nước cùng tôn-giáo binh nhau chống với một nước xâm-lăng : *Những trận thánh-chiến ở châu Âu, khi đánh khit ngung, dây-dưa từ năm 1096 đến năm 1270.*

thánh-chúa dt. Clg. Chúa thánh, thánh-đế, thánh-quân, thánh-vương, ông vua sáng-suốt, có tài-đức, siêng lo việc nước, trọng quyền-lợi của dân.

thánh-dụ dt. Chỉ-dụ của vua, lời dụ của vua ban xuống.

thánh-dản dt. Ngày sinh của các bậc thánh cùng các giáo-chủ.

thánh-dâng dt. X. Thánh-dâng.

thánh-đạo dt. Đạo của một bậc thánh-nhân dụng ra : *Nói theo thánh-đạo.*

thánh-đế dt. Vị đế-vương sáng-suốt, có tài có đức (tiếng xưng-tụng) // (thth) Nh. Thánh-chúa.

thánh-địa dt. Nơi sinh-trưởng của một người vò-sa làm giáo-chủ một tôn-giáo, hay một người được tôn làm thánh : *Thánh-địa Méc-ca (la Mecque), thánh-địa Hnà-hào.*

thánh-dồng dt. Thần-dồng, đứa trẻ rất thông-minh.

thánh-đức dt. Đạo-đức của bậc thánh : *Vạn-cõi thần-châu hữu nhút, Thiên-thu thánh-đức vô song* (liễn thờ Quan-công).

thánh-đường dt. Clg. Thánh-dâng, nhà thờ đức Chúa Trời : *Vương-cung thánh-đường.*

thánh-giá dt. Xe của vua : *Cung nghinh thánh-giá* // Cây có bồ ngang như hình chữ thập, cây mà đức Giê-su chịu nạn đóng đinh, được xem là vật kỷ-niệm thiêng-liêng của đạo De-tô.

thánh-giáo dt. Sự dạy-dỗ của thánh-hiền, của các đạo-giáo.

thánh-giáo-lượng dt. (Phật) : Sự hiếu-biết

căn-cứ trên lời dạy của bậc giác-ngộ với một đức-tin mạnh-mẽ.

thánh-hiền dt. Bực người tài-đức hơn tất cả người đồng-thời (thánh) và bực người tài-đức kém hơn một chút (hiền) nhưng cũng trên tết-cà : *Học cho hi thánh hi hiền* ; *thánh-kinh hiền-truyền* // (R) Người có tài có đức, có truyền lại cho đời những truyền-hay : *Học đạo thánh-hiền, đọc sách thánh-hiền*.

thánh-hoàng đdt. Tiếng tôn-xưng vua : *Xin thánh-hoàng ngự lâm*.

thánh-học dt. Việc học-hành theo đạo thánh-túc đạo Không.

thánh-ý dt. Ý vua : *Vâng theo thánh-ý*.

thánh-kinh dt. Sách ngũ-kinh (X. ngũ-kinh) // Kinh thánh, kinh của đạo Da-tô, Hồi-giáo, v.v...

thánh-lâm dt. Rừng thánh // (B) Đạo học của Thánh sâu rộng như rừng // (R) Một Đức Không-tù.

thánh-lễ dt. Lễ cử-hành có tinh-cách tôn-giáo : *Theo giáo - hội Cơ - đốc, giáo-thú được xem là một thánh-lễ*.

thánh-mẫu dt. Đức thánh Mẹ, tên kèm theo tên các bà tiên : *Lê-son thánh-mẫu, Mẫu-hậu thánh-mẫu*.

thánh-minh dt. Bực sáng-suốt thông-minh, tài-đức phi-thường : Các đấng thánh-minh // (R) Tiếng xung-tặng các vì vua chúa : *Xin nhờ lượng thánh-minh soi-xét*.

thánh-miếu dt. Miếu, đền thờ một vì thánh : *Đền thờ Liêu-hạnh công-chúa là một thánh-miếu*.

thánh-nhiên dt. Người được đời sau tôn là bậc thánh : *Ấn-ở theo thánh-nhiên*.

thánh-quàn dt. X. Thánh-chúa.

thánh-sống dt. Bực có tài cao đức trọng, được người đồng-thời tôn làm thánh : *Thánh sống Găng-di* // (lóng) Người có đoán trúng nhiều việc sẽ tới : *Nói như thánh sống*.

thánh-sur dt. Bực thông-minh tài-đức, có dựng nên một đạo-học hay một nghề-nghiệp được nổi truyền luon : *Thánh-sur đạo nho, thánh-sur nghề dệt*.

thánh-sur dt. Lịch-sur hay tiêu-sử những công-nghiệp và bản-thân của các bậc thánh.

thánh-tâm dt. Lòng dạ, ý-chí của các bậc vua-chúa : *Làm vui đẹp thánh-tâm*.

thánh-tích dt. Di-tích của các bậc thánh // (thth) Phép lạ, những chuyện hiền-hích của

các vì thánh mà người sau nghe và truyền-lại.

thánh-thần dt. (truyền) : Thánh và thần (X. Thần) : *Nói có thánh thần làm chứng* // *thth. Tiếng kêu than : Thánh thần ơi ! Sao vầy nè ?*

thánh-thất dt. Nh. Thánh-đường : *Thánh-thất Cao-đài*.

thánh-thề dt. Mình, thân-thề ông vua : *Thánh-thề bắt-an*.

thánh-thi dt. Thơ trong thánh-kinh đạo Da-tô // *Thơ thánh, thơ thật hay, không thơ nào sánh kịp*.

thánh-thiên-tử đdt. Lệnh hoàng-đế, tiếng gọi hết sức tôn-kính một ông vua.

thánh-thợ dt. Tuổi sống lâu của vua : *Thánh-thợ vô-cương* (tuổi thọ của vua không bờ-bến, lời chúc-tụng, chúc-thợ).

thánh-thuỷ dt. Nước thánh, nước lỗ, nước dùng làm phép trong đạo Da-tô.

thánh-thư dt. Sách kè giáo-lý đạo Da-tô.

thánh-thượng dt. Tiếng tôn-xưng vua : *Thánh-thượng vạn-tuế*.

thánh-trạch dt. Ông vua.

thánh-trí dt. Trí-tuệ thông-minh : *Người có thánh-trí* // *Trí-hoa của vua*.

thánh-triều dt. Tiếng gọi tôn-xưng triều-dai-hiện-tại : *Cầu thánh-triều bần-vững*.

thánh-vương dt. Vua thánh, vì vua sáng-suốt, lấy đức trị nước.

THÁNH-THÓT trt. Tiếng giọt nước rơi : *Giọt nước hưu-tình rơi thánh-thót, Con thuyền vô-trao tối lom-khom HXH* ; *Cây cày đang buông ban trưa, Mồ-hôi thánh-thót như mưa ruộng cày CD* // Clg. Thành-thót, lanh-lanh, tiếng chim hót hay người ca hát trong và cao vút : *Tiếng thánh-thót cung đàn thuỷ-dịch CO*.

THÀNH bt. Thành-thần, yên-vui; rành-rang, trong-trèo.

thành-mảnh tt. Tinh-minh, sáng-suốt : *Thứ đây, nó thành-mảnh quá, không bú-sú chút nào*.

thành-thành trt. X. Thành-thót, (nghĩa sau) và

Lành-lót : *Chim hót thành-thót, giọng ca thành-thót*.

thành-thơi bt. Rành-rang, thung-dung, không bận lo-nghĩ : *Sóng thành-thơi; Bao giờ đồng ruộng thành-thơi, Năm trâu thiền sáo vui đời Thuần-Nghiêu CD*.

THẠNH *bt.* *Ctg.* Thịnh, phát-đạt, sung-túc, nhiều của tiền : *Cơn-thạnh*, *dời-thạnh*, *nước-thạnh*, *hung-thạnh*; *Làm ăn được-thạnh*; *dương-thạnh* âm suy.

thạnh-cử *dt.* Việc làm dồ-sộ, to-lát.

thạnh-danh *dt.* Danh-liêng lùng-lẫy: *Cây được-thạnh-danh*.

thạnh-diễn *dt.* Trình-bày có quy-mô to-tát: *Thạnh-diễn thê-theo*.

thạnh-đạt *dt.* Thịnh-vượng và phát-đạt: *Cuộc làm ăn được-thạnh-đạt*.

thạnh-diễm *dt.* Cuộc lễ long-trọng theo tục xưa.

thạnh-đông *dt.* Lúc lệnh nhứt giữa mùa đông.

thạnh-đức *dt.* Đức cõ, đạo-đức cao-dày.

thạnh-hè *dt.* Lúc nóng nhứt giữa mùa hè.

thạnh-hội *dt.* Đại-hội, đám hội linh-dình.

thạnh-ý *dt.* Ý iết-tốt, niềm-nở sẵn-dón.

thạnh-khí *dt.* Khí đang hăng, đang nóng // Cơn giận-giỗi.

thạnh-lợi *bt.* Sung-túc, được nhiều lợi-lộc: *Làm ăn thanh-lợi; đang hối thanh-lợi*.

thạnh-mẫn *tt.* Sung-túc dãy - dũ.

thạnh-mẫu *tt.* Sung-túc, tươi-tốt: *Vườn-tược thanh-mẫu*.

thạnh-nhiên *dt.* Tuổi trẻ hăng-hái, đầy nhựa sống.

thạnh-nộ *dt.* Cơn giận dữ: *Đang cơn thanh-nộ* // *đt. (thth).* Nợ-nộ là-lối: *Ông chủ đang thanh-nộ thay kỷ*.

thạnh-nhan *dt.* Mát-mát tươi-dep.

thạnh-nhiệt *tt.* Nóng lầm, rất nóng.

thạnh-phát *bt.* *Nh.* Thịnh-đạt.

thạnh-phục *dt.* Quần-áo xuê-xang // *đt.* Ăn-mặc đẹp-de.

thạnh-sắc *dt.* Màu-sắc tươi đẹp // *Nhan-sắc* đẹp-de.

thạnh-soạn *tt.* Bi-bàng, linh-dình, có nhiều thức ăn ngon: *Bữa ăn thanh-soạn* // *đt.* Tiệc lớn, cỗ bàn to: *Dưa muối mà có tinh thì quý hơn thanh-soạn*.

thạnh-suy *tt.* Thịnh-vượng hay suy-sụp, giàu hay nghèo, làm ăn được hay lỗ-lã: *Ngó vô nhè nhô thay đổi liên đỏi có bốn chừ vàng, Thạnh suy chưa biêt, thay nèng vôi thương CD.*

thạnh-sự *dt.* Công-việc cõi-thề, to-lát.

thạnh-tâm *dt.* Lòng-tắt: *Lấy thanh-tâm dài bén*.

thạnh-tinh *dt.* Cảm-tình nồng-nàn: *Đen-dép thanh-tinh*.

thạnh-thế *dt.* Thời-buỗi hung-thạnh, cuộc làm-đò dẽ - dàng // *Cái thế đang hung, đang mạnh: Lúc thanh-thế, làm gì cũng thành công*.

thạnh-thời *dt.* Nh. Thịnh-thế.

thạnh-trị *tt.* Thái-bình, yên-đòn, không giặc-giã, cướp-bóc: *Dời thanh-trị*.

thạnh-trữ *dt.* Chứa, đựng nhiều.

thạnh-vị *dt.* Chức-vị, địa-vị cao-seng.

thạnh-vượng *bt.* Thịnh-lợi và hưng-vượng: *Buôn-bén thanh-vượng; cửa hàng đang thanh-vượng*.

THAO *dt.* Những sợi tơ gút rỗi, còn sót lại sau khi sợi dài, suôn, được kéo ra hết: *Dây thao, nón quai theo* // *Tên thứ hàng thô dệt bằng những sợi tơ gút*.

thao-càng *dt.* *Ctg.* Theo ngang, thứ theo thật-to-chỉ.

thao-chuỗi *dt.* *Ctg.* Theo-kiệt, theo chỉ hời mành.

thao-dùi *dt.* Theo và dùi, tiếng gọi chung các thứ hàng không được tót.

thao-kiệt *dt.* X. Theo-chuỗi.

thao-lụa *dt.* Nh. Theo-dùi.

thao ngang *dt.* X. Theo-càng.

THAO *dt.* *Ctg.* Tháo, tập-luyện: *Thê-theo* // *Cầm giữ: Thao-túng*.

thao-binh *dt.* Tập duyet binh-lính: *Thao binh luyện tướng*.

thao-diễn *dt.* Tập-duyet và trình-bày: *Thao diễn võ-nghệ*.

thao-khoán *dt.* Näm bàng-cớ làm tin // *Cầm chắc sự thành-công*.

thao-luyện *dt.* Tập-luyện, duyet cho nhuần, cho ra súc: *Dành ngày giờ thao-luyện*.

thao-tác *dt.* Làm việc lao-lực.

thao-tâm *dt.* Vận-dụng trí óc.

thao-túng *dt.* Näm lại rồi buông ra // *(B): Lung-lạc, cột mờ, tự-y bóp chặt bóp lỏng: Thao-túng thị-trường*.

thao-thiết *trt.* Réo-riết, gắt-geo.

thao-thủ *dt.* Cầm giữ // *(B): Cầm lòng, giữ vững ý-chí*.

thao-tri *dt.* Cầm chặt trong tay.

thao-trường *dt.* Sân tập-duyet (thè-theo, võ-nghệ hay quân-sự).

THAO *dt.* Ông dụng tên // *Cách dùng binh cầm giữ kín: Võ thông ba lược, sáu*

thao ei bi LVT.

thao-lược dt. Cách dùng binh (gồm vân-theo, vỗ-theo, long-theo, hò-theo, bão-theo và khuyên-theo) và mưu-kế (gồm thương-lược, trung-lược và hạm-lược) // (R) Mưu-trí, đậm-dặng, giỏi xoay-xở: *Tay thao-lược.*

THAO trt. Nước lớn mênh-mông, ngập to: **thao-theo** trt. Cuồn-cuộn, chảy tối luân (nói về nước) // Liên miệng, đèo-deo, một hơi dài, không vấp, không ngưng tiếng: *Nói thao-theo; thao-theo biện-luận.*

thao-theo bất-tuyệt trt. Liên miệng không dứt, chỉ người có tài nói, nói cách trơn-tru và có nhiều ý-kien đẽ nói ra.

thao-thiên trt. Ngập trời, rất nhiều, rất to: *Theo-thiên tội ác.*

THAO-LAO dt. (thực): Clg. Bằng-lăng ổi, loại cây to cao lối 30 m., vỏ tróc từng miếng nhỏ giống vỏ cây ổi, lá láng bẹ mặt, có lông bẹ trái, chùm hoa ở chót nhánh, màu trắng, dài nhỏ, có lông dày, 6 cánh, nang dài, gỗ trắng, được thông-dụng như dầu (*Lagerstroemia augustifolia*) // Một thứ đường láng đèn, làm tại Theo-lao thuộc tỉnh Phuộc-tuy: *Đường thao-lao.*

THAO-LAO trt. Treo-tráo, mờ to và trông thẳng tối: *Mắt mờ thao-lao; thao-lao như cáo trắng trắng tng.*

THAO-THÚC dt. Trăn-trở, bức-rúc không ngủ được: *Thao-thúc suốt đêm.*

THÀO trt. Thoáng qua, qua-las, lôi-thôi, không đậm-dà: *Quen thào, thèu-thào.*

thào-lao tt. Lợt-lợt, sơ-sài: *Nói mấy câu thào-lao.*

thao-thễn (thễn) trt. Rơi-rớt lồng-thòng, không gọn: *Mang đi thao-thễn (thễn).*

thao-thịnh trt. Nh. Thảo-thễn.

thao-thợt trt. Clg. Lào-thao lợt-thợt, rớt nửa trên nửa dưới, không gọn: *Đồ thao-thợt // Nhợt-nhet, không đậm-dà: Đồi-dãi cách thao-thợt.*

THÁO dt. Mờ re, gỡ re, dụng công làm cho một vật bị buộc, bị lắp, bị nhốt được rời re, được sờ ra: *Tháo dây, tháo chí, tháo bộ máy, tháo cánh cửa, tháo cát báu; tháo cũi sđ lồng.*

thao cạn dt. Phá bờ cho nước chảy ra hết: *Ví nước hôm rày đã chết cỏ, bảy-giờ nên tháo cạn dặng cày.*

thao dẹ dt. Clg. Thảo tòng, ia chảy (ia re

nước).

tháo đinh dt. Nhô đinh ra: *Tháo đinh tắm vách.*

tháo lù dt. Thụt cho vũng cái nút đóng lò lù cho nước chảy ra: *Tháo lù súc hò.*

tháo mồi dt. Lèn gỡ mồi dây buộc hay mồi nùi chì rỗi // (B) Giải-quyết một việc rắc-rối từ nguyên-nhận: *Thùng-thẳng mà tháo mồi chờ nóng-nảy thì hư việc.*

tháo nước dt. Khai đường nước cho nước chảy ra: *Tháo nước bắt cá sa.*

tháo khoán dt. Cho tự-do gởi tiền mua đồ ngoại-quốc về một ngành nào mà trước kia đã tạm ngưng, tạm cấm: *Tháo khoán 100.000 my-kim đẽ nhập-cảng xe gắn máy.*

tháo mồ-hôi trt. Chảy mồ-hôi, mồ-hôi rịn-chảy ra: *Chạy tháo mồ-hôi // Ghê, sợ: Nghe qua, bắt tháo mồ-hôi.*

tháo tòng dt. X. Thảo dẹ.

tháo-vát tt. Clv. Thảo-véc, giỏi xoay-xở, siêng kiêm việc làm: *Tinh-thần tháo-vát, người tháo-vát.*

tháo vây dt. Mở vòng vây: *Tháo vây ngã có phục binh đẽ đích chạy ra mà bắt.*

THÁO dt. Thối (thoái), lui lại, trở ra: *Đánh tháo; thấy nguy, vội tháo trở ra.*

tháo chạy dt. Hấp-tấp chạy trở lại hay trở ra: *Thấy bên địch đông quá nên tháo chạy.*

tháo lui dt. Vội đi trở lại khi thấy không thể tiến tới: *Thấy mưa sắp tới nên tháo lui trở về nhà; gần bị kẹt vào nước bi, phải tháo lui (nói về công-việc làm hay một cuộc nói chuyện).*

tháo thân trt. Đè được thoát khỏi: *Đánh tháo thân, chạy tháo thân.*

tháo-trút dt. Tránh đè người khác chịu: *Thấy khó vội tháo-trút.*

THÁO bt. Đén nơi, thành-tựu, vội-vàng: *Thâm-tháo.*

tháo-nghệ dt. Đi đến nơi.

tháo-chú trt. Vội-vàng, gấp-rúc: *Không nên tháo-thú mà hư việc.*

THÁO dt. Khí-tiết, chí-khí vững-vàng: *Tiết-tháo // X. Theo: Thè-tháo.*

tháo-duyet dt. Tập-luyện cho nhuần, cho giỏi, cho ra sức: *Nắng tháo-duyet mới giỏi.*

tháo-thủ dt. Hành-vi trọng-séch // dt. Giữ vững khí-tiết.

THÀO tt. Hiếu, hết lòng cung kính yêu thương cha mẹ : *Con thảo, hết thảo, hiếu-thảo* ; dâu hiền là gái, rè thảo ấy trai tng ; Thảo dâu dám sánh kẻ cày voi TTT ; Ngùi ngùi cảm-tiếng thung-ha, Ngay vua đốc báo, thảo cha lâm dến CD II Có bụng tốt, hay nhường ăn nhường mặc : *Lòng thảo, thơm-thảo* ; ăn !sy thảo ; Khó giúp nhau mới thảo, giàu tư-trợ ai mèng tng.

thảo ăn tt. Tốt bụng, hay chia sót miếng ăn cho người khác : *Anh ấy thảo ăn lầm*.

thảo-hiền tt. Ngay-thẳng, từ-lẽ : *Con cháu thảo-hiền*.

thảo-kính tt. Hiếu-thảo, lẽ-dẹ : *Đứa con thảo-kính*.

thảo-lào tt. Tốt bụng, hay chia sót miếng ăn : *Tánh người thảo-lào*.

thảo nào trt. Lê nào mà thảo dữ vậy, tiếng dùng khi nhận ra một sự thật mà trước kia mình hiểu lầm : *Hắn muốn lợi-dụng anh, thảo nào hắn chẳng vừa-giúp anh* II (R) Hèn chi, trách chi : *Thảo nào mèo ăn than* I tng,

thảo-ngay tt. X. *Ngay-thảo*.

thảo-thuận bt. Thảo-lào thuận-hoà, đối-xử tốt và không xéch-méch : *Ăn-ở thảo-thuận, thảo-thuận với anh em* II X. Thuận-thảo.

THÀO dt. Quần (quyền), cách múa võ tay không : *Đường thảo, quần thảo*.

THÀO dt. Đầu (giọng Phước-kien) : *Bắc-thảo* II (R) Chủ chốt, người chịu trách-nhiệm : *Đầu-thảo, hụi thảo* : *Ai làm thảo?* II (lóng) Phần hụi đầu-tiên đóng dù cho chủ hụi : *Lấy thảo chớ không ăn huê-hồng*.

THÀO bt. Cỏ : *Vườn bách-thảo* ; tràm thảo trù cǎn II Viết qua-loa sơ-sài : *Bán thảo, dự-thảo, khởi-thảo, soạn-thảo* ; thảo một hơi xong bài văn II Tháu, lối viết như làm biếng, rất khó đọc : *Viết thảo*.

thảo-em dt. Cái em lợp bằng cỏ, bằng tranh II (R) Nhà nhỏ lợp lá (thường của các nhà ẩn-dật).

thảo-án dt. Clg. Dụ-án, văn-kiện vừa viết ra (chưa chắc, chưa được chấp-thuận).

thảo-bạc dt. Nhà tranh lá xéch-xạc II (R) Nhà vuông không vách cát phía trước nhà cái : *Thêm thảo-bạc cho mát*.

thảo-bản dt. X. *Bản thảo*.

thảo-cào dt. Bản nháp bài văn, Cân giữ

thảo-cào II Nh. *Thảo-án*.

thảo-dâ dt. Đồng cỏ II (R) Thôn-quê vườn-tược, ruộng đồng hoang vắng : *Anh-hùng thảo-dâ*.

thảo-demu-khấu dt. (Đy) : Hột ré, mùi thơm, vị cay, khì ám (X. Ré).

thảo-diễn dt. Ruộng có nhiều cỏ II (R) Ruộng sâu, ruộng ở đất bưng (khác hơn sơn-diễn là ruộng gò).

thảo-giái dt. Cỏ-rác, không ra gì : *Thị nứa thảo-giái* (Xem đường cỏ-rác).

thảo-hài dt. Giày két bằng cỏ khô II (thth) Giày rơm.

thảo-hịch dt. Viết bài hịch (X. Hịch) : *Thảo hịch* gọi khắp nơi, định ngày khởi-nghĩa.

thảo-khấu dt. Giặc cỏ, giặc rải, ăn-cướp cạn, bọn cướp trốn trong rừng : *Điệt-trù thảo-khấu* II Nh. *Thảo-demu-khấu*.

thảo-lai dt. Nơi hoang-vu rậm-rạp.

thảo-long dt. Dãy giăng ngang sông đê ngăn tàu giặc : *Giăng thảo-long bắt giặc*.

thảo-lư dt. Chài lợp bằng cỏ khô II (R) Nh. Mao-lư.

thảo-lực trt. Qua-loa, lầy-có, không kỹ : Mới làm thảo-lực.

thảo-mã dt. Ngựa hoang trong rừng II (R) Ngựa chưa thuần, chưa chịu cương.

thảo-mãng dt. Cỏ II (R) Rừng-rú, tiếng mắng : Đã thảo-mãng quê-mùa.

thảo-mao dt. Tranh, cỏ tranh II trt. Sơ-sài, đối-trá : *Làm thảo-mao*.

thảo-mộc dt. Cỏ cây, tiếng gọi chung các loài cây, cỏ, rong, nấm, v.v...

thảo-muội tt. Rậm-rạp tői-tăm II (B) Hoang-vu, loạn-lạc, không yên-ôn : *Thời-kỳ thảo-muội*.

thảo-ốc dt. Nhà cỏ, tranh hay lá.

thảo-phục dt. Ăn-mặc lôi-thái, xốc-xéch.

thảo-quyết-minh dt. (Đy) : Hột muồng, vị thuốc giải-độc.

thảo-sáng dt. Khởi-thảo, bắt đầu viết II (B) Bắt đầu sáng-lập, chưa tờ-chức đàng-hoàng.

thảo-suất trt. Hấp-tấp, sơ-lực, không cần-thận : *Không nên thảo-suất trong việc làm*.

thảo-tịch dt. Chiếu lác.

thảo-tự dt. Tuồng chữ tháu.

thảo-thảo dt. Quậy-quậy, viết sơ-sjà cho mèu rồi : *Thảo-thảo ít câu lẩy tiễn*.

thảo-trạch dt. Nh. *Thảo-lư* và *Thảo-ốc* II (R) Nh. *Thảo-dâ* : *Thảo-trạch anh-hùng*.

thảo-ước *dt.* Dự-án một bản hiệp-ước : *Nhóm lai thảo-luận về bản thảo-ước.*

thảo-xé *dt.* Nh. Thảo-lư, Thảo-ốc, Thảo-trạch.

THẢO *dt.* Dẹp, trừ kẽ gây loạn : *Chinh-thảo* || *Tìm xé: Bàn-thảo, hôi-thảo* || *Đồi, bờ đì: Thảo-trái.*

thảo-cứu *dt.* Nghiên-cứu và học-tập.

thảo-hồi *dt.* Đồi; trè (nói về nơ-nan).

thảo-luận *dt.* Bàn-bạc, góp ý-kien và cãi cho ra lẽ : *Thảo-luận rồi biểu-quyết.*

thảo-nguyên *dt.* Bàn-bạc, nghiên-cứu lộn gốc.

thảo-phạt *dt.* Chinh-phạt, đánh dẹp : *Kéo binh thảo-phạt bọn phản-bọn.*

thảo-tắc *dt.* Dẹp giặc, trừ cướp.

thảo trái *dt.* Đồi nơ.

THẢO *bt.* Thấu, hiều-rành, biết-hết : *Thành-thạo, thông-thạo, tay thạo, làm mặt thạo.*

thạo-dời *bt.* Sành dời, lôi dời, hiều-rành việc dời : *Tay thạo dời.*

thạo-nghè *tt.* Giỏi nghè, hiều-rành nghè-nghiệp, có nhiều kinh-nghiệm trong nghè : *Tay thạo nghè.*

thạo-việc *tt.* Quen việc, giỏi về một việc gì || Hiểu nhiều việc, hiều-biết nhiều về việc dời : *Tìm người thạo việc mà hỏi.*

THÁP *dt.* Ctg. Phù-dò, dài cao nhiều tùng xây & chùa dè thờ xá-lợi Phật (*Stupa* hoặc *Stapa*) || (R) Mái các hoà-thượng xây nhiều tùng, tròn hay bát-giác dưới lớn, trên thon nhọn : *Sau chùa có tháp Tồ* || Chỗ thờ-phụng thần Phật của người Chiêm-thanh, xây bằng gạch nhào, không hò, không cột, hình thon-nhọn chỉ chừa một cửa, rồi chất cùi trong ngoài mà nung cho cứng ; giữa tháp trống rỗng : *Trống lén trên tháp Cánh-tiên, Cầm thương quan Hậu thủ thiêng ba năm CD* || Mái hoàng-dế Ai-cập, xây giống hình bánh-it, người T.H. trông giống hình chữ KIM nên đặt tên là kim-tự-tháp (*pyramide*).

THẮP *dt.* Chèp, nồi thêm cho dài ; ráp vô cho dính : *Tháp cốt, tháp cánh mà bay* || Đem nhénh cây này chèp vô thân cây khác để lấy giống tốt : *Bưởi tháp, xoài tháp* || (B) *Can-duy, xen vó.*

tháp-cứu *dt.* Can-thiệp dè cứu người : *Nghe tiếng mõ, hàng-xóm chạy đến tháp-cứu kẽ bị nạn.*

tháp-nhập *dt.* Xem kẽ, chen vó giữa : *Tháp-nhập thêm một câu cho có mạch-lạc;*

mệnh-dề tháp-nhập || Nh. Sáp-nhập.

THÁP *dt.* Cái chông, cái giường tre nhỏ mà dài : *Trần-Phồn hạp tháp.*

THẠP *dt.* X. Khụp.

THÁT *dt.* (động) : Con rết.

THÁT *dt.* Đánh bằng roi.

thát-tiên *dt.* Roi, gậy, vật cầm tay đe đánh.

THÁT-DÁT *dt.* Tên cũ giông dân Mông-cô (tartares) : Sát-thát, Sát-dát.

THAU *dt.* Đồng pha kẽm màu vàng lợt (65% đồng, 35% kẽm) và mội ít man-gan hay si-li-a (silicon) : *Lư thau, mắt thau, mâm thau; Trách cha trách mẹ nhà chàng, Cầm cân chẳng biết lè vàng hay thau CD* || (R) Chậu đựng nước bằng kim-loại hay nhựa mỏng (trước kia làm bằng thau) : *Thau nhôm, thau nhựa, thau sắt trắng men.*

thau-bát *dt.* Cái thau đựng nước.

thau-bọc *dt.* Thau (hợp-kim) đã luyện sạch.

THAU *tt.* Tan ra trong nước : *Bánh bột nhuyễn hễ ngâm vào miệng lè thau liền* || (R) Quách, phút, chờ rồi, chờ xong đi : *Làm thau đi.*

THAU *dt.* Súc, chùi rửa và chắt hết nước dơ ra : *Thau chum, thau vại.*

THAU-THÁU *trt.* Ctg. Tháu-tháu, xăm-xúi, mau-le, nhanh-chóng : *Đi thau-tháu.*

THÁU *trt.* Thảo, cách viết lẹ và dối, chữ khó đọc : *Viết tháu như bác-si* || (R) Nhanh-chóng.

tháu lia *dt.* Thảo lẹ, viết lia-lija.

tháu-tháu *trt.* X. Thau-tháu.

THẮC *dt.* Ctg. Bàn lùa, một bộ-phận khung cùi dùng đùa chì : *Bàn thắc.*

THẮC *trt.* Tiếng khởi đầu những tiếng kép có nghĩa xa gần với chữ tha-thết.

thắc-mắc *tt.* Bàn-hoàn lo nghĩ, băn-kh)oắn nghĩ-ngợi : *Thắc-mắc vì việc nhà; đừng làm cho người ta thắc-mắc.*

thắc-tha *thắc-thòm* *trt.* Bồi-hồi lồng-xang, trạng-thở tâm-tư người đang trống-nóng :

Bộ thắc-tha thắc-thòm, cứ đi ra đi vào luôn.

thắc-thèm *tt.* Khoa-khát, thèm-muốn : *Thát-thém lập gia-dình.*

thắc-thòm *trt.* Hồi-hopped, lo ngại một việc quan-hệ sắp đến : *Cứ thắc-thòm lo âu* || Lắp-lém, giởm, toan, có ý định nhưng chưa dám : *Thắc-thòm muốn xin tiền.*

THĂM dt. Viếng và dò-xét cho biết tình-hình : *Cởi lời thăm, hỏi thăm, viếng-thăm ; Mẽ già ở tẩm lều tranh, Sớm thăm tối viếng mới dèn dạ con CD II (R)* Điều, tối viếng người mới chết và an-ủi tang-quyển : *Nghé bác mới chết nên qua thăm.*

thăm bịnh dt. Hỏi-han người bịnh về tình-trạng sức-khỏe và nếu cần, khám lại : *Tới giờ bác-sĩ thăm bịnh II* Đi thăm người có bịnh.

thăm chừng dt. Thinh-thoảng coi thử ra sao : *Thăm chừng coi dậy chưa.*

thăm dò dt. Thinh-thoảng tới xem coi công-việc tới đâu, ra sao : *Thăm dò tin-tức.*

thăm dợ dt. Dợ hỏi xe-xa đè được biết tình-hình thế nào : *Phái người đi thăm dợ tình-hình bên địch.*

thăm hỏi dt. Hỏi xâ-giao về sức-khỏe, công-việc làm ăn một người nào : *Gặp nhau mừng-rỡ, thăm hỏi lèng-xèng II X.* Hỏi thăm.

thăm-lom dt. Tới nhà người đè viếng sức-khỏe hay công-việc làm ăn : *Nặng thăm-lom nhau thì đầu xa cung gần.*

thăm-nom dt. Nh. Thăm-lom.

thăm tin dt. Dợ hỏi tin-tức : *Thăm tin luồng những liệu chừng nước mây K.*

thăm-viếng dt. Clg. Viếng-thăm, tới nhà người đè hỏi thăm sức-khỏe và công-việc làm ăn : *Nặng thăm-viếng nhau thì thân nhau.*

THĂM dt. Lé phiêu (hay cộng cây nhỏ) dùng kén chọn hay định sự may rủi cho người hay một số người trong một cuộc bàng-cử hay tranh hòn kém, trước sau: *Bắt thăm, bỏ thăm, dồn thăm, rút thăm, thăng thăm, thùng thăm.*

thăm bắt-hợp-lệ dt. Lé thăm bị bắt ra vì không đúng với điều-kiện quy-định.

thăm hụi dt. Thăm ghi sổ tiền lời của người tranh hốt hụi chịu cho những người chưa hốt, lé thăm nào có con số cao hơn hết thì được hốt.

thăm lính dt. Lé thăm có ghi sổ thứ-tự cuộn tròn và nhét vò ống trúc nhỏ, cho những người đúng tuổi đi lính thời Pháp-thuộc bắt ra : số nhỏ thì được gởi đi khám sức-khỏe, số cao thì khôi : *Bắt thăm lính.*

thăm tay dt. Cuộc quyết-dịnh có hay không, bên này hay bên kia, bằng cách giơ tay lên (chỉ ngón trỏ lên), bên nào có nhiều người giơ lên thì thắng : *Bỏ thăm tay.*

thăm tráng dt. Lé thăm không ghi gì cả, hoặc người không giơ tay lên cả hai bên : *Bỏ thăm tráng.*

THĂM-THĂM trt. Clg. Thâm-thâm, mút tẩm mêt : *Sâu thăm-thâm, xa thăm-thâm ; Đường dài ngựa chạy cát bay, Ngõi-nhân thăm-thâm một ngày một xa CD.*

THĂM-THÄP trt. Đau-dớn khi bị đâm chích vào da thịt : *Đau thăm-thäp, nghe thăm-thäp sau lưng.*

THĂM tt. Đô sâm : *Đô thăm, nhuộm thăm, tuoi thăm ; Cây bần kia hối cây bần, Lá xanh bông thăm lại gân không thơm CD II (R)* Ròng-y, không pha trộn : *Vàng thăm II (B)* Đậm-dà, thâm-mật : *Duyên thăm, đậm-thâm ; Nhiều tiền thì thăm, ít tiền thì phai tng.*

thắm màu tt. Được màu đỏ, đỏ tươi : *Dâm cho thăm màu.*

thắm mệt tt. Đò mệt, nỗi giận : *Thắm mệt muôn gây.*

thắm-rạm tt. Đò điệu, thật đò.

THẰM tt. Mút tẩm mêt, thật xe, thật sâu : *Biền thăm, cao thăm, hang thăm, sâu thăm, trời thăm, xa thăm ; Chì thè nước thăm non xanh, Theo nhau cho trọn, từ sanh cung đành CD.*

thắm khơi trt. Xe khơi, ngoài khơi xe : *Thuyền đỡ thăm khơi.*

thắm-lặng tt. Đâm-thâm, doan-trang : *Nết-na thăm-lặng.*

thắm-ngất tt. Cao ngất : *Dạng mây-bay thăm-ngất.*

thắm sâu tt. X. Sâu thăm.

thắm-thâm tt. X. Thăm-thâm.

thắm xe tt. Clg. Xe thăm, rắt xe, hét trông thấy.

THẮM tt. Nh. Thắm : *Mặt đỏ thăm.*

THĂN dt. Hai bắp thịt nạc chạy dài theo xương sống : *Thịt thăn, trái thăn.*

THĂN dt. Then-vân, cầu xin : *Hết thăn hết thi lại tới van-cầu.*

thănn-thănn thi-thi dt. Theo van-nài cách tha-thiết dai-dâng : *Thănn-thănn thi-thi hết lời, Khó thay dạ đẻ, khôn dời lòng gang CD.*

thănn-thi dt. Năn-nỉ tha-thiết : *Thinh kinh thinh kinh, Thinh hoài thinh huỷ, Gặp quý gặp yêu, Đến ống thănn-thi (Tay-du).*

thănn-thi ỷ-đi dt. X. Năn-nỉ ỷ-đi.

THĂN-LẦN trt. Sét vào, thật chặt : *Thắt sợi dây thăn-lần ở bụng*

THĂN-LẦN dt. (đóng) : Clg. Thạch-sùng, giống bò-sát nhỏ con, bò chân thật rit, hay bò trên lường, trán nhè kiêm côn trùng mà ăn : *Còn thăn-lần.*

THẮNG dt. Clg. Thung, vật đóng thóc bằng 1/10 cái đầu : *Lường thăng tráo đầu II*. Lên cao : *Thăng quan tần tước II* (truyền). Xuất ra khỏi cốt đồng : *Bà thăng.*

thăng-bẹt dt. Vượt cao, vượt xe.

thăng-bằng bt. Quần-bình, đồng cén, thế vững chắc : *Giữ cho thăng-bằng ; lẩy thăng-bằng, mất thăng-bằng.*

thăng-bình bt. Tiên tới cảnh thái-bình (sau khi hết loạn) : *Ước-mong đất nước thăng-bình.*

thăng-bồ dt. Cho giữ một chức-vụ cao hơn : *Thor-ký lâu năm được thăng-bồ trưởng-phòng.*

thăng-chức dt. Lên chức, lên một bậc cao hơn trong ngạch của mình : *Ấn mừng thăng-chức.*

thăng-đường dt. Nói về quan xưa, từ nhà trong ra công-đường (phòng việc) ngồi phát-lạc việc quan : *Tiếng trống thăng-đường.*

thăng-giáng dt. Lên xuống : *Thăng giáng bát thường ; ông thăng bà giáng* (ngồi đồng cốt)

thăng-giáng-cơ dt. X. Thang máy.

thăng-hà dt. Clg. Băng, chêt (tiếng chỉ dùng cho vua).

thăng-học dt. Lên lớp.

thăng-quan dt. Lên chức (nói về quan-quyền, công-chức) : *Thăng quan tiến chức.*

thăng-thiên dt. Lên trời : *Pháo thăng-thiên II (B) Chết.*

thăng-thường dt. Cho lên chức đầm thường công.

thăng-trầm dt. Nồi chìm, lên xuống : *Những bước thăng-trầm.*

thăng-trật dt. Lên trật cao hơn trật cũ trong ngạch : *Thăng trật có khi không được lên lường.*

THẮNG dt. Lên, tiến tới : *Thành Thăng-long* X. PH. III.

thăng-bình bt. Nh. Thăng-bình trên.

thăng-dương dt. (Đy) : Tăng thêm dương khí trong mình : *Thuốc thăng-dương.*

thăng-kim-thảo dt. X. Thạch-tùng thăng-kim-

thăng-phù dt. (Đy) : Phù lén, nồi lén.

thăng-tiến dt. Tiến tới mục-phiêu đã định : *Thăng-tiến eăn-lao.*

THẮNG dt. Tiếng gọi kẻ dưới tay hey ngeng với cách thân-mặt, hoặc kẻ cao hơn khi giận hoặc có ý khinh (phái nam) : *Thăng con nít, thăng ranh con, thăng bạn tôi, thăng Xoài, thăng Ôi ; Tiếc thay cây quế giữa rừng, Đè cho thăng Mán thăng Mường nó leo ; Gặp mặt em đây anh chẳng đám chào, Sợ Ba Má hỏi : thăng nào biết con ? Ngó lên tẩm chân lăng-quăng, Kêu anh cũng ngọt, kêu thăng khó kêu CD II* Tiếng gõ con vật khi nhàn-cách-hoá nó : *Cứa trống phô cho thăng nhẹn đóng, Đèn tàn đè mặc cái dơi khêu HXH.*

thăng Cuội dt. X. Cuội : *Thăng Cuội cây dè II* Tiếng ví với những người ngốc-nghênh, đần-dộn : *Bộ in thăng Cuội.*

thăng cha dt. (lóng) : Tiếng chỉ cha người cách hồn-xurg : *Mé tói thăng cha mày II* Tiếng chỉ một người đần-đông cách hồn-xurg : *Thăng cha điên ; Ai thèm đếm-xia tới thăng cha đó.*

thăng chả dt. Thăng chả ấy, tiếng chỉ người mà mình gọi « thăng chả » khi vắng mặt : *Thăng chả đâu ?*

thăng-chài dt. (đóng) : Clg. Chim trả hey sà (người TH gọi Thuý hoặc Thuỷ-thúy) giống chim ăn cá mỏ to và dài, lông xanh biếc thật đẹp, chân cao : *Chim thăng-chài.*

thăng-chồng dt. Người chết đầm nồi trên mặt nước (dầu là đòn-bà) : *Thăng chồng trôi sông.*

thăng-tướng dt. Nh. Thăng cha : *Thăng tướng thiệt hết nước nói.*

THẮNG dt. Sợi dây : *Xích-thăng, thê thăng tử phược (phọc) II* dt. Sứa cho ngày : *Chuẩn-thăng.*

thăng-hí dt. Trò leo dây.

thăng-mặc dt. Dây mực, sợi dây có nhúng mực dùng lấy đường mực cho ngày mà cưa theo II (R) Nh. Chuẩn-thăng : *Thăng-mặc phải giữ cho đúng.*

thăng-thúc dt. Trói buộc // Bắt-buộc, giục-giẽ, thúc-hối: *Bị thăng-thúc vì ba đồng nợ.*

thăng-xích dt. Thước dây, thứ thước đo đất.

THẮNG dt. Nấu cho lên thành nước hoặc cho ra nước, còn cái : *Thăng dầu, thăng đường, thăng mỡ.*

thăng nước màu dt. Thăng đườn - ho tan

và dẽ keo sền-sệt, làm món gia-vị cho có màu tươi và thơm.

THẮNG dt. Tra đồ bắc-ké vào ngựa và gài ngựa vào gọng xe : *Ngựa ô anh thắng kiều vàng, Anh tra khớp bạc đưa nàng về dinh* CD II (R) Chạy : *Ngựa thắng nước đại II (B)* Ăn-mặc, trang-sức : *Thắng bộ cánh cho đẹp.*

thắng-dái dt. Clg. Dây bụng, hai sợi dây để kết dính trong yên (ngựa cõi) hay yên-lưng (ngựa xe) để buộc choàng dưới bụng ngựa.

thắng kiều dt. Gác yên lên lưng ngựa rồi gài dây bụng.

thắng ngựa dt. Tra hàm-thiết và gác yên cho ngựa (đè cõi) hoặc gài hết bộ đồ bắc-ké vào ngựa (đè kéo xe).

thắng xe dt. Gài ngựa để mang sẵn đồ bắc-ké vào xe.

THẮNG dt. Bộ-phận đẽ hâm chiếc xe chạy chạm hoặc dừng lại : *Bóp thắng, dây thắng, đạp thắng, siết thắng, tay thắng* II dt. Hâm xe lại với bộ thắng : *Thắng xe lại.*

thắng chân dt. Cái thắng đẽ ngay bàn chân đẽ người lái xe đạp lên khi muốn hâm xe lại II dt. Hâm xe lại bằng bộ thắng chân.

thắng chuyền dt. Những thắng trên các tua xe lửa (hỏa), khi thắng một nơi, các nơi khác cũng bị thắng lại (*frein continu*).

thắng chuyền tự-động dt. Những thắng chuyền trên tua xe lửa (hỏa) có máy tự-động đẽ tự chúng thắng lấy khi đầu xe bị thắng lại (*frein continu automatique*).

thắng dầu dt. Thắng máy gắn trên xe hơi (ô-tô) có ống chuyền dầu thắng đến con heo-cái (*maitre-cylindre*) đẽ bơm dầu ra bốn heo con (*petits cylindres*) ở bốn bánh khi người lái xe đạp thắng.

thắng gấp dt. Thắng mạnh cho xe dừng lại liền khi gấp vật cản-trở thành-linh.

thắng hơi dt. Bộ thắng sử-dụng bằng hơi nước trên đầu xe lửa (*frein à vapeur*).

thắng quay dt. Cái thắng có bánh xe đẽ sử-dụng bằng tay gắn trên mỗi tua xe lửa (hỏa). (*frein à vis*).

thắng tay dt. Những thắng sử-dụng bằng tay (*frein à main*).

THẮNG dt. Ăn, được, hơn kẻ khác trong một cuộc tranh tài : *Thắng 3 bàn, thắng quân địch, thắng một lời nói, đại - thắng, toàn thắng ; Uu thắng liệt bại* (mạnh được yêu thua).

thắng bại dt. Clg. Thắng phụ, ăn (được) hay thua : *Bất phân thắng bại.*

thắng-cảnh dt. Cảnh đẹp hơn cả trong một vùng, một xứ : *Danh-lam thắng-cảnh.*

thắng cuộc dt. Được cuộc, đoán trúng, hơn được người đánh cuộc (cá) với mình II (R) Nh. Thắng trận.

thắng-địa dt. Nơi có cảnh đẹp // Đất lành, cuộc đất nẫu cát nhè ở thì rất tốt.

thắng đoạt dt. Đánh ăn và đoạt được (đất-dai, thành-trì hay đồ-vật).

thắng-hội dt. Đám hội to, có đông người dự.

thắng kiện dt. X. Thắng-tổ.

thắng-lợi dt. Được lợi, kết-quả tốt : *Đoạt nhiều thắng-lợi.*

thắng lớn dt. Clg. Thắng to hay đại-thắng, ăn được nhiều tiền, giết được nhiều địch, đoạt được nhiều khí-giới..

thắng mày dt. Đáng lẽ thua nhưng nhờ may mắn ăn (được).

thắng nước dt. Được nước cờ hơn bên địch, nhiều quân (con) cờ của mình nằm bên phần đất địch.

thắng phụ dt. X. Thắng bại.

thắng-quá dt. Vượt qua.

thắng quân dt. Ăn được nhiều quân (con) cờ của địch trong khi mình chỉ mất một ít thôi.

thắng quân-số dt. Hơn bên địch ở chỗ đông binh hơn.

thắng-số dt. Đa-số, phần nhiều : *Bên nào chiếm thắng-số thì hơn.*

thắng-sở dt. Nh. Thắng-địa.

thắng-tích dt. Cò-tích có tiếng : *Danh-lam thắng-tích.*

thắng to dt. X. Thắng lớn.

thắng-tổ dt. Được kiện, được toà xử mình thắng.

thắng thăm dt. Được nhiều thăm hơn bên địch trong một cuộc bỏ thăm : *Sở lao-động thắng thăm.*

thắng thế dt. Được cái thế mạnh hơn địch, có thế thắng : *Nhờ gió xuôi, hội áo xanh thắng thế rõ-rệt ở hiệp đấu.*

thắng thiên dt. Hơn được số trời : *Nhân định thắng thiên.*

thắng thời dt. Hơn cả thời-vận : *Tài bất thắng thời.*

thắng trận dt. Hơn bên địch sau một trận tranh tài : *Đồng-minh thắng trận nhờ mớ*

mặt trận thứ hai; hối bánh ăn mừng thắng trận; rã sòng, mấy người thắng trận mặt mày hớn-hờ.

THẮNG bt. Ngay, không cõng-véo: *Đường thắng*, kéo thắng, ngó thắng // Suôn, băng mặt, không lắn xếp: *Băng-thắng, cảng-thắng* // Luôn tới một mạch, không ngừng, không ghé, không quanh: *Chảy thắng, đi thắng*; *Cạn lời thắng ruồi vó câu, Quần bao liều oán huê sâu néo xa*; *Chưa chặng đi dọc về ngang, Cố chặng cứ thắng một đằng mà đi CD* // Ngay, không vị-nè, không tu-lúi: *Ngay-thắng*; *Ăn ngay nói thắng*; *Thắng mực tàu, đau lòng gõ vạy*; *Ngời-nhanh nay giận mai hờn, Lòng em ở thắng như dồn lên dây CD*.

thắng-bắng trt. Đúng phép, đúng luật, không vị: *Làm thắng-bắng*.

thắng-bangs bt. Thật ngay, ngay như chỉ giăng: *Đường thắng băng, kéo thắng băng*.

thắng-bon bt. Nh. Thắng băng: *Chớp-nhoáng thắng bon dây thép kéo, Mây tuôn đèn nghịt khói tàu bay TTT*.

thắng-buồm trt. Trương buồm nương sức gió đểng chạy mèo: *Lẹ Trời cho chóng gió nồm. Cho thuyền chúa Nguyễn thắng buồm chạy ra CD*.

thắng-cẳng trt. Ngay đơ hai cẳng ra: *Nắn thắng cẳng*.

thắng-cứng trt. Phòng len thật cứng: *Bom bánh xe thắng cứng*.

thắng-chì trt. Trục-chì, ngay một đường, không ghé đâu cả: *Nhầm Trường-an thắng-chì*.

thắng-chỗ trt. Ngon giọt, hết phần trong ruột: *Tiêu chưa thắng chỗ*.

thắng-dỗi trt. Luôn một dỗi đường, không ghé: *Đi cho thắng dỗi* // Luôn miệng cho no: *Đút em ăn cho thắng dỗi*.

thắng-đường trt. Luôn đường, tiện đường: *Đi dẳng kia, thắng đường lại đây thăm chí*.

thắng-góc tt. Thắng xuống mặt đường nằm ngang, tạo ra hai góc (*perpendiculaire*).

thắng-gối trt. Duỗi chân ra làm cho gối ngay: *Đứng thẳng gối*.

thắng-giắc trt. Ngon, dã, luôn giắc một: *Ngù thắng giắc*.

thắng-giong dt. Giọng nhanh, chạy mèo: *Thanh gươm yên ngựa lên đường thắng*

giọng K.

thắng-lung trt. Ngay lung, giữ cho cái lung được ngay, không khòm, không eo: *Đứng thẳng lung chèo*.

thắng-nếp trt. Lăn xếp được thắng: *Ủi (là) cho thẳng nếp*.

thắng-nghìn trt. Luôn một hơi cho phi sức, cho đà: *Uống cho thẳng nghìn*.

thắng-óng trt. Thật thắng, thật ngay: *Kéo một đường thắng-óng* // Say, mê-mang. thật ngon: *Ngù thắng-óng*.

thắng-phép trt. Cú phép mà làm, không vị-nè: *Thắng phép già-hình*.

thắng-rãng trt. Hắn-hoi, không già không giàm, không thừa không thiếu: *Nói thẳng-rãng; tính thẳng-rãng, không bót một xu*.

thắng-ruột trt. Chảy ra như ruột thắng, không cầm lại được: *Đi tiêu thẳng ruột*.

thắng-tay trt. Hết tay, hết sức: *Đánh thẳng tay, chơi thắng tay, nói thẳng tay* // Nh. Thắng phép: *Thắng tay trường-trí*.

thắng-tắp bt. Ngay tắp, thật ngay: *Con đường thẳng-tắp; cứ thẳng-tắp mà đi*.

thắng-téch dt. Đì sẵn tối, ngay tối: *Một gánh kiền-khon thắng téch ngàn (thơ người bán than)*.

thắng-tính dt. Trực-tính, tinh-tinh ngay-thắng: *Người thắng tính*.

thắng-tiến dt. Mệnh-dụng tiến tối, tối cách suôn-sò: *Cứ đường ngay thẳng tiến*.

thắng-thần trt. Ngay-thắng, không quanh-co, không bóng-bẩy: *Ăn nói thẳng-thần*.

thắng-thét trt. Clg. Thắng-thét, luôn một mạch, không nghỉ: *Làm thắng-thét bốn tiếng đồng-horas; nói thẳng-thét một buổi; nồng thắng-thét một ngày*.

thắng-thoét trt. X. Thắng-thét.

thắng-thórm bt. Láng, không lắn xếp: *Vuốt cái áo cho thắng-thórm* // Thật ngay, không eo, không khòm: *Đứng thẳng-thórm cho người ta do* // Xẳng-xóm, cách cương-quyết: *Nói thẳng-thórm một lời*.

thắng-thùng tt. Kéo thẳng sợi dây // (B) Nh. Thắng-rãng: *Tuyên-bô thắng thùng, nói thẳng thùng một tiếng*.

thắng-xông dt. Nh. Thắng-chì: *Bồng con mang gói thắng xông lâm-toàn* (Bạch-Viên Tân-Các).

THẮNG dt. Thắng ấy, tiếng chỉ chưởng một người nào, lúc vắng mặt: *Còn thắng rè-kè chi cái thắng B.h. Nghĩa*.

THĂNG dt. Cỗ xe ngựa : *Thiên-thặng, thương-thặng; giêu-cố vạn-thặng.*

THĂNG tt. Dư, thừa ra : *Quá-thặng.*

thặng-dư tt. Dư ra, thừa ra : *Sô tiền thặng-dư.*

thặng-dư giá-trị dt. Sức lao-dộng của thuyền ouỷ mức vừa phải để sản-xuất quá nhiều, áng lê phải chia bớt cho thuyền ngoài số lương cẩn-bàn (theo Mâ-khắc-tư).

thặng-lợi dt. Món tiền lời quá mức thông-thường.

thặng-nhân dt. Người thừa, không ích cho ai cả.

thặng-số dt. Số thừa-thãi, quá số đã định.

thặng-viên dt. Người làm công thừa, dêng-bị bớt.

THẮP dt. Đốt, châm lửa vào tim, vào đầu vật cầm lửa : *Thắp đèn, thắp đuốc, thắp nến; Thắp nhang cho sáng bén thờ; Kéo ba mè quở không nhỡ rẽ con; Tay bưng quả nếp vô chù, Thắp hương lạy Phật xin bùa em đeo CD.*

THẮP dt. Ông bao ngài viết lông cho dừng là ngon.

THẮT dt. Buộc có vòng đẽ khi kéo ra, vòng siết chặt lại : *Buộc thắt, cột thắt, thắt cà-vạt (cravate), thắt cõi chó* // Riết cho chặt, cho tóp lại nhò : *Thắt đáy lưng ong, thắt lưng buộc bụng (ăn ít lại, hả-tiện lại); Bước xuống tàu ruột bào gan thắt, Trời hôi Trời chẳng bắc vợ nam CD* // Tắt lại, xỏ quay rẽ cho mắc lấy nhau : *Thắt bím (bím); Vô rùng bứt một sợi dây, Đem về thắt gióng ngày ngày đi buôn CD.*

thắt cổ dt. Tự-sát bằng cách treo cổ hông chân hay bị giết bằng cách dùng lụa hay dây siết cổ cho nghẹt thở.

thắt chặt dt. Thắt lại cho chặt // Ăn-ở hết lòng cho mối tình được bền-vững, chặt-chẽ : *Thắt chặt tình hữu-nghị.*

thắt gút dt. Xô vòng sợi dây rởi kéo hai đầu Jây cho mối siết chặt lại : *Cột thắt gút* // Tự cái mối thắt chặt lại thành cái gút, khó mở ra : *Đè nồi chỉ thắt gút cõi.*

thắt họng dt. Nh. Thắt cổ II (lóng) tr. Bán-mắt, quái lâm : *Ăn lời thắt họng, bán thắt họng; chơi thắt họng, đánh thắt họng.*

thắt lưng dt. Nịt vòng từ bụng qua lưng cho bụng nhỏ lại : *Có con thì mặc có con, Thắt lưng cho giờ, theo vông cho meo.*

thắt nút dt. Làm cái nút áo bằng dài hàng

hay vải ; *Đem khuy thắt nút.*

thắt ngangs dt. Bóp hép lại : *Cần tới cõi, con đường thắt ngangs.*

thắt-ngặt bt. Ngắt-nghèo, bắt-buộc nghiệt-nghì : *Còn thắt-ngặt, làm thắt-ngặt con nợ-thắt rẽ* dt. Xô tréo dây mây hay cật tre làm cái rẽ : *Thắt rẽ tai béo* II (R) Xô tréo sợi dây thành nhiều vòng : *Đương thắt rẽ-thắt-thai thắt-théo* tt. Cồn-cào trong bao-tú (dẹ-dày) : *Tử sáng không ăn gì, nên bụng thắt-thai thắt-théo* II Áy-nay lo ngại & Trông thắt-thai thắt-théo.

thắt-tièo trt. Khắc-khoái, bồi-hồi náo-nuột : *Ruột tăm thắt-théo như tor rói nùi CD.*

THẮT-LẤT dt. Trò chơi dân thảy đồng tiền : *Đánh thắt-lất.*

THẮT-MẮT bt. Dân-thúc, châm-chích, xeo-nay : *Anh-em mà thắt-mắt nhau chi; nói thắt-mắt* II Nhỏ-mọn, vụn-vặt, luôn tay không nghỉ : *Làm thắt-mắt tối ngày* II tt. Đò-khò, dối-khó : *Lúc thắt-mắt; gặp thì thắt-mắt.*

THẮC tt. Đực, giống đực (chỉ dùng cho loài voi) : *Ông thắc, voi thắc.*

THẮC dt. Lớn lên, nảy-nở to hơn : *Thắc lén.*

THÂY dt. Xác chết : *Chết bỏ thây, kéo thây đi chôn* II (R) Thân mình : *Phân thây; ăn cho mập thây.*

thây ma dt. Xác người chết : *Đi khiêng thây ma; có cái thây ma nằm trong bụi.*

thây-thi dt. Nh. Thây : *Chết mà thây-thi không toàn-vẹn.*

THÂY trt. Mặc, ra sao thì ra, không kè-dễn : *Trời thây, thây nó, thây tôi; Cầm lái mặc ai nhầm dỗ bến, Treo buồm thây kè rắp xuôi ghềnh HXH.*

thây cha trt. Thây-kệ cha nói tắt, tiếng nói khi giận, ý bô-liêu, ra sao thì ra : *Thây cha nó, thây cha tôi.*

thây đời trt. X. Mặc đời.

thây-kệ trt. X. Mặc-kệ.

thây kiếp trt. Nh. Thây đời. X. Mặc đời.

thây mẹ trt. Nh. Thây cha.

THÀY dt. Người dạy chữ hay dạy nghề ; *Không thày đỡ mày làm nên tng.; Muốn sang thì bắc cầu kiều, Muốn con hay chữ thì yêu lấy thày CD.* II mt. Tiếng gọi những người làm nghè-lách, giãy-tờ : *Dân thày, lèm ông làm thày với người ta* II mt. Tiếng gọi những người làm nghè-chuyên-

môn nhẹ-nhàng : **Thầy bói**, **thầy thuốc** // dt. **Thầy thuốc** gọi tắt : **Cầu thầy**, **đi thầy**, **rước thầy** // dt. Tiếng con gọi cha : **Uớc** gì chung mẹ chung thầy, **Đè em giữ lấy** quạt nay làm thân ; **Cau non khéo bùa** eung giây, **Têm trầu cánh phượng** cho thầy ăn đêm CD // Tiếng vua gọi tài hay quan lớn gọi quan nhỏ : **Nhà thầy**, **thầy phủ**, **thầy huýện** // dt. Chủ (đối với tôi) : **Nhẹn lẹt bấy tìm cây nó ăn**, **Tớ lẹt thầy** thơ-thân vào re CD.

thầy bà dt. Hạng người trí-thức, có đi làm việc giấy-tờ sô-séch : **Cung** **thầy bà** với **người ta** mà **ăn-nói lôi-thôi que** !

thầy bói dt. Người bói quẻ đoán vận-mạng cho khách : **Tiễn** **buộc** **dải** **yếm** **bo-bo**. **Trao** **cho** **thầy bói** **mua** **lo** **vào** **mình** CD // Tên giống chim nhỏ có tiếng kêu : **Cóc**, **cóc** c...ô...c.

thầy bùa dt. Người biết nhiều bùa phép bán cho thàn-chủ đê mè-hoặc hay ếm-đối người khác hoặc ma quỷ, dạy gông v.v..-

thầy cà dt. Người tu theo đạo Phật, đứng chỉ-huy các thầy tu khác trong một đám cúng // Clg. **Thầy** **đec**-**đức**, **thầy** **lớn** **hơn** **hết** **đảng** **đạo** Thiên-chúa.

thầy cò dt. Người làm đơn mướn và lo việc kiện-tụng hỏi xưa : **Bọn** **thầy** **cò** **hay** **xui** **nguyên** **giục** **bị** // Người súo các bản in thử trong nhà in (correcteur).

thầy cô dt. Tiếng gọi cặp vợ chồng mà chồng làm thầy : **Thưa** **thầy** **cô** // dt. Hạng dàn-ông dàn-bà làm nghè bằng trí-óc: **Cung** **hạng** **thầy** **cô** **nhu** **ai**.

thầy cung dt. Nh. **Thầy** **cò** (nghĩa trước).

thầy cúng dt. Clg. **Thợ** **cúng**, tiếng gọi cách mia-mai những thầy chùa chuyên làm đám ăn tiễn chở không thiết gì đến kinh-kệ, giáo-lý nhà Phật.

thầy chích dt. Người chuyên chích thuốc trị bệnh theo tao bác-sĩ.

thầy chú dt. **Thầy** **đại** **chú** **cai** **gọi** **tắt**, tiếng gọi chung nhân-viên công-lực (lính) của chénh-phủ theo giới chơi-bời : **Gặp** **thầy** **chú** mà **không** **chèo** **thì** **phải** **biết**.

thầy chùa dt. Người tu theo đạo Phật ở trong chùa, có cạo trọc đầu và mặc đồ đù // (lóng) : Người trọc đầu (tiếng gọi chơi).

thầy dòng dt. Người tình-nguyện tu theo đạo Thiên-chúa trong một thời-gian thuộc từng dòng Thánh // (thth) : **Thầy** **dạy** **học** ở **các**

trường do một nhóm sư-huynh của một dòng nào trong đạo Thiên-chúa lập ra, có một đời sống của người tu-hành.

thầy đặc-đức dt. X. **Thầy** cà (nghĩa sau). **thầy dàn** dt: Clg. **Thầy** **dàn**, người dạy dàn (âm-nhạc).

thầy dăng dt. Người trị bệnh gây hạy lợi xương.

thầy dẹm dt. Người trị bệnh dẹm cho trẻ-con (phần nhiều là dàn-bà).

thầy đẽ dt. Người ra thai xò đẽ 36 con hổ, xua (đè cõ-nhân).

thầy địa-lý dt. Người chuyên việc chọn đất cất nhà hay xây huyệt mà đẽ chủ nhà hay con cháu người chết làm - ăn được hung-vượng : **Thầy** **địa** - **lý** **Việt-nam** **nào** **cũng** **khoe** **rằng** **mình** **học** **sách** **Tâ-Ao**.

thầy đẽ dt. **Thầy** **dạy** **lịch** **chữ** **Hán** **và** **đạo** **nho** **hồi** **xua**.

thầy đời dt. Người lên một thông-theo việc đời, có những lời nói tự-phụ, hay bày khôn chì-dại : **Lên** **mặt** **thầy** **đời**.

thầy dàn dt. X. **Thầy** **dàn**.

thầy gia-truyền dt. Người làm nghề trị bệnh với những phương thuốc: **gia**-**truyền**, không hiểu mäch-lạc và tánh thuốc.

thầy giáo dt. Người dạy học chữ và các môn thường-thức ở đời.

thầy già dt. Nh. **Thầy** **cung** và **Thầy** **cò** (nghĩa trước).

thầy học dt. **Thầy** **dạy** **mình** **học**: **Đây** **là** **ông** **thầy** **học** **của** **tôi**.

thầy hù dt. Người sống bằng nghề váy tai, móc cút ráy và cạo lông mặt // (R) Thợ hớt tóc.

thầy kiện dt. Clg. Luật-su hay Trạng-su, người có bằng cử-nhan luật sáp lén, có tên trong luật-su-doàn, chuyên lo việc kiện-tụng cho thàn-chủ // dt. Trà-treo, kình-chống, cự-nự lợi: **Rầy** **nó**, **nó** **thầy**-**kiện** **lại**.

thầy ký dt. Tiếng gọi viên ký-lục hay thư-ký: **Mời** **thầy** **ký** **vào** **cho** **ông** **chủ** **dạy** **việc**; **thầy** **ký** **Giáp**.

thầy lá **cây** dt. (truyền) : Người thường bồng xướng lén trị bệnh bằng bát-cú lá cây sì, bảo rằng do thánh thần ban lộc.

thầy lang dt. Lang-(lương) y, người chuyên trị bệnh cho người.

thầy lề dt. Người chuyên trị bệnh bằng cách lè thịt nặn máu hay lè đạn, lè mí mắt...

thầy lề dt. Người dùng bava-bieu cách-thức

hành lê trong các đám cúng, đám cưới
hội...

thày liếm dt. Người thường bỗng đứng ra
trị bệnh người ta bằng cách liếm các nơi
đau-dớn, bao do thánh thần ban lộc.

thày mòn dt. Người thường bỗng đứng ra
trị bệnh cho người ta bằng cách mòn bóp
thân-thè người bệnh, bao do thánh thần ban
lộc.

thày mẹ đdt. X. Thày mẹ.

thày mẹ đdt. Cha mẹ, ba má, tiếng gọi chung
cho bà mẹ: Bởi chưng thày mẹ nói ngang.
Cho nên dưa ngọc mâm vàng cách xa CD.

thày mòn dt. Nh. Thày mòn.

thày nước lạnh dt. Người thường, bao do
sức huyền-bí, đứng ra trị bệnh bằng cách
cho người bệnh uống nước lạnh (là) có làm
phép trong ấy.

thày ngái dt. Người có nuôi hoặc chẽ nhiều
thú ngái để trị bệnh hoặc bán cho thân-chủ
để mè-hoặc người khác.

thày nghè vô dt. Người mờ lò (trường) dạy
nghè vô cho nhiều người khác.

thày pháp dt. Người chuyên trị bệnh tà hoặc
é-m-dối ma quỷ bằng bùa-chú phép-lắc, hoặc
trục đồng xay cốt.

thày phù-thuỷ dt. Người tu tiên có phép
trị bệnh là dùng nước bùa cho người bệnh
uống hay viết tên họ người bệnh vào bìa tờ
giấy, mót dán trên núi, một chôn dưới đất
và một ném xuống nước; cũng có nhiều
phương-thuật và mè-tín khác như thầy pháp.

thày rùa dt. Tướng hát bội mang mắt theo
độn bụng to, mặc đạo-bào, đội mào óu ôi
cá, cầm phất-trần, có nhiều tài phép, nguyên
là con rùa sống ngàn năm trở lên và tu
thành tiên: *Thày rùa Du-Hồng II (R)* Tiếng
gọi giêu những người hay bày mưu tính kế,
giăng-giải huởn-đài việc này việc kia.

thày số dt. Người chuyên coi số-mạng, phần
nhiều là số tử-vi để đoán việc sẽ tới.

thày ta dt. Thày thuốc người Việt, trị bằng
thuốc nam hay thuốc bắc.

thày tàu dt. Thày thuốc người Trung-hoa
trị bệnh theo Đông-y.

thày tây dt. Ctg. Bác-sĩ, thày thuốc trị bệnh
theo Tây-y (không oán, người nước nào).

thày tớ dt. Chủ và người ở (đày-tớ): *Thày*
tớ thong-dong đạo cành chùa, Cầm thư
lung túi, rượu lung hô... HXH.

thày tu dt. Người xuất-gia tu-hành, cách

sống và ăn mặc khác người thường.
thày tụng dt. Nh. Thày cúng.

thày tuồng dt. Soạn-giả kiêm đạo-diễn,
người soạn tuồng hát cải-lương, đứng trên
duyet cho đào kép và đầu-khiển san-khấu
khi hát.

thày tướng dt. Người chuyên nghề xem
tướng-mạo, chỉ tay để đoán vận-mạng cho
người.

thày tướng-số dt. Nh. Thày tướng.

thày thím dt. Nh. Thày cõi (nghe đầu).

thày thông dt. Tiếng gọi người mang chẽ
thông-phán hay thông-ngôn II (R)Nh. Thày ký.

thày thông-ngôn dt. Ctg. Thông-dịch-viên,
người chuyên dịch chữ hay tiếng nước này
sang chữ hay tiếng nước khác.

thày thơ dt. Người làm việc sô-sách, giầy-tò
và người làm nghề chuyên-môn: *Hàng*
đó rất đông thày thơ.

thày thuốc dt. Ctg. Y-sĩ, lương-y, bác-sĩ,
X. Thày lang.

thày trò dt. Tiếng gọi chung ông thày và
học-trò: *Hai thày trò*.

thày xu dt. Tiếng gọi người giám-thị (thông-
dụng trong các sở cao-su) (*surveillant*).

THÁY dt. Nhận ra hình-dáng và sự-việc
bằng cặp mắt: *Dòm thay, doái thay, ngó*
thay, nghe thay, trông thay, xem thay,
chợt thay, trực thay; Thay em như thay
mặt trời, Thay thời thay vây trao lời khát
trao CD II (R) Biết, hiểu, nhận ra: *Thay*
anh hay chữ hỏi thử một câu, Ngày xưa
ông vua Thuấn cày trâu hay cày bô? CD II
Ctg. Nghé, cảm-xúc, có cảm-giác, nhận biết
bởi các giác-quan: Cảm thay, nghe thay,
thay đổi, thay đau-đau ở cõi, thay khó chịu
trong mình.

thày bà trt. Nh. Chết bà, tiếng chửi: *Đánh*
thay bà II Rất, quá lâm: *Đau thay bà,*
mệt thay bà.

thày biết dt. Nhận rõ, hiểu hết: *Việc ấy,*
thiên-hệ đều thay biết.

thày bố trt. X. Thày cha.

thày cha trt. Ctg. Thày bố, Nh. Chết cha,
tiếng chửi: *Đánh thay cha II* Rất, quá lâm:
Đau thay cha, sợ thay cha.

thày chuyện dt. Cố chuyện quen-hệ xay-dến:
Một lát, ông chủ đến thì thay chuyện.

thày chưa dt. Tiếng hỏi có thay hay chưa II:
Tiếng phản-bua một việc mà mình đã đoán
biết từ trước: *Thay chưa! Ta đã nói vậy*
còn!

thầy giương tr. Nh. Thầy bà và Thầy cha.
thầy không đt. Tiếng hỏi có thầy hay không //

Nh. Thầy chưa (nghĩa seu) Thầy không! Tôi
nói có sei đâu!

thầy mèng-mèng đt. Hỗn-nghi bởi một vài
đầu-hiệu lộ ra: *Thầy mèng-mèng như sấp
cố biển.*

thầy mẹ tr. Nh. Thầy bà và Thầy cha.

thầy mồ tr. Nh. Thầy bà và Thầy cha.

thầy mờ-mờ đt. Thầy không rõ hình-dáng :
Mông kiêng này chỉ thầy mờ-mờ.

thầy phớt qua đt. Vừa thầy là hết, không
nhận rõ: *Mới thầy phớt qua, vì xe chạy
mau quá.*

thầy rõ đt. Nhận rõ-ràng hình-dáng bằng
cặp mắt: *Coi mắt người ta mà có thầy
rõ không?!* Hiệu rõ bằng sự nhận-xét:
Việc đó tôi đã thầy rõ từ lâu.

thầy sáng qua đt. X. Thầy thoáng qua.

thầy taten mắt đt. Clg. Thầy taten mắt, chính
mắt mình thầy và nhận ra: *Việc đó, tôi
thầy taten mắt chớ phải nghe ai học lại sao;
nghe bằng tai sao bằng thầy taten mắt.*

thầy taten mắt đt. X. Thầy taten mắt.

thầy tíu tr. Nh. Thầy cha.

thầy tin đt. Nghe tin, mắng tin, hay tin theo
lời người ta nói hay do báo đăng: *Chắc
mai thì thầy tin!* tt. Gần chín hết, đã có
một vài con đã chín, báo hiệu sẽ chín cù:
Tâm thầy tin.

thầy tháng đt. X. Có tháng.

thầy thoáng qua đt. (thường nói trại là
Thầy sáng qua), thầy phớt qua, không nhận
ra kỹ: *Thầy thoáng qua tướng ai, té ra
anh.*

thầy thương đt. Thầy bắt thương liền:
Em nhô nẩy, thầy thương quá.

thầy trời đt. Thầy được mây trên cao: *Nhà
rách thầy trời!* tt. Rất, quá lầm: *Đau
thầy trời, nghèo thầy trời.*

thầy trước đt. Ngó thầy trước hơn moi
người: *Đi một đoàn mà có mình tôi thầy
trước con rắn bò trên lộ!* Nhìn biết
trước khi việc xảy ra: *Tôi thầy trước thê
nào nó cũng hại mình.*

THẦY đdt. Thầy ấy, tiếng chỉ người mà mình
gọi bằng thầy khi vắng mặt: *Thầy Ba thầy
nói thầy mặc việc nên thầy xin kiếu.*

THÂM tt. Đen sậm: *Mỗi thăm, nhuộm
thâm; Thóng ba đi bén vải thăm, Thóng
tu đi gặt, thóng nấm trả về CD:* Nào

*mù-ni, nèo áo thăm, Đà dâu chẳng đội
đèo châm...? HXH.*

thêm bầm tt. Bầm den: *Vết thương thêm-
bầm*

thêm den tt. Sạm den, den hù: *Dậm mày
thêm den.*

thêm-kim tt. Có nhiều điểm den lấm-tắm:
*Tíi xoài thêm-kim; cái áo mặc rái đè lâu
không giặt nần thêm-kim cả.*

thêm-quèng tt. Có quèng den sậm: *Thức
đêm quá, cặp mắt thêm-quèng.*

thêm sì tt. Đen sì, rất den: *Ghiền quá, cái
môi thêm sì.*

thêm tím tt. Tím den, rất tím: *Vết thương
thêm tím.*

THÂM tt. Sâu, có bè sâu và xe hay sâu xuống
xe: *Thêm-sơn cùng-cốc; Sơn bất cao,
thuỷ bất thêm, nam đa trá, nữ đa dâm ingles.*
// Đặc-hiếm, cao xe, khó hiểu ra: *Mưu
thâm hoa diệc thêm!* Kín-dáo, sâu-sắc:
Còn người rất thêm! Xâm, ăn lan: *Ăn
thêm, xài thêm; Tham thì thêm.*

thêm-ái đt. Tình yêu thương đậm-thâm sâu-
xa, kín-dáo.

thêm-áo tt. Sâu-xa, kín-dáo.

thêm-ân đt. Ông sâu, ơn to, khéo quên dặng:
Dục báo thêm-ân.

thêm-cảm tt. Cảm-dộng hết sức: *Lấy làm
thêm-cảm.*

thêm-canห đt. Canh dài giữa đêm khuya:
Thêm-canห trằn-trọc; bán-dẹp thêm-canห!
dt. Cày sâu, sự làm ruộng với một kỹ-thuật
tân-tiến, dùng máy-móc và phân bón hóa-
học.

thêm-căn đt. Thứ rễ cây ăn xuống sâu.

thêm-căn cő-bàn dt. Rễ sâu gốc vững // (B)
Cơ-sở vững-vàng.

thêm-căn cő-đẽ dt. Rễ sâu cuồng chắc // tr.
Lâu đời, có ảnh-hưởng sâu xa: *Việc đó
thêm-căn cő-đẽ rồi.*

thêm-cố dt. Bệnh lâu ngày khó trị.

thêm-cơ dt. Mưu sâu.

thêm-cung dt. Cung các bà hoàng bà phi ở
tận trong sâu hoàng-thàn.

thêm-cứu dt. Cứu-xét thật kỹ.

thêm-chí dt. Ý-kien sâu-xa.

thêm-dẹ dt. Đêm khuya, khuya lầm (Nh. Thâm-
canh).

thêm-diệu tt. Sâu-sắc hay-ho: *Mưu-kế thêm-
diệu.*

thêm-duy dt. Xét-nét kỹ-càng,

thâm-dàm *dt.* Bàn chuyện cách ti-mi, bày-tò hết sự thật.

thâm-dộ *dt.* Chiều sâu, bè sâu : *Giêng này có một thâm-dộ 50 m.*

thâm-độc *bt.* Sâu-độc, độc-hiểm quá lầm : *Án-ở thâm-độc, lòng dạ thâm-độc.*

thâm-giao *bt.* Chơi với nhau thật thắn : *Bạn thâm-giao.*

thâm-hẹ *dt.* Bè sâu xuống.

thâm-hạng *dt.* Đường nhỏ và quanh-co trong xóm, trong ấp.

thâm-hao *dt.* Hao-hụt nhiều : *Tháng này, ngân-sách gia-dình thâm-hao trên ngàn bẹc.*

thâm-hận *dt.* Giận dai : *Càng nghĩ càng thâm-hận* // *dt.* Mối thù-hận ghim sâu vào lòng.

thâm-hậu *dt.* Bè dày, bè sâu vồ // *bt.* Thâm-trầm trọng - hậu : *Cách đổi - xử thâm-hậu; đổi-dâng thâm-hậu.*

thâm-hiểm *bt.* Sâu-sắc, hiểm-độc : *Lòng-dạ thâm-hiểm, ăn-ở thâm-hiểm.*

thâm-huyền *tt.* Nh. Thâm-éo.

thâm-hụt *dt.* Nh. Thâm-hao.

thâm-ý *dt.* Ý nghĩ sâu-xa : *Và có thâm-ý béo thù nenn giã thân-mặt với đồng kia.*

thâm-kế *dt.* Nh. Thâm-cơ.

thâm-kết *tt.* Làm hao-hụt tiền quỹ : *Xài thâm-kết (caisse) hết bốn.*

thâm-khắc *trt.* Thâm-hiểm khắc-bạc.

thâm-khuê *dt.* Buồng kín của đàn-bà con gái : *Thâm-khuê cao-cá-c.*

thâm-lạm *bt.* Xâm-nhập vào cách quá-đáng // (thth) Lợi-dụng quyền-hành dè ăn-gian: *Thâm-lạm tiền quỹ; xài thâm-lạm của chung.*

thâm-lâm *dt.* Rừng sâu, rừng ở xa lộ, xa xóm.

thâm-lỵ *dt.* Lo nghĩ vơ-vẩn xa-xôi.

thâm-muội *tt.* Thầm tối.

thâm-niệm *dt.* Suy-nghĩ sâu-xa.

thâm-niên *trt.* Lâu năm : *Làm việc thâm-niên* // (thth) *dt.* Khoảng ngày-giờ đã dè vào một việc gì : *Lương hưu-trí luôn-luôn được cẩn-cú vào thâm-niên.*

thâm-nghiêm *trt.* Nh. Sum-nghiêm // Kín-đáo và nghiêm-trang : *Thâm-nghiêm kin cõng cao tường K.*

thâm-ngôn *dt.* Lời nói có ý-nghĩa cao-xa.

thâm-ngũ *dt.* Nh. Thâm-ngôn.

thâm-nhập *trt.* Thấu vào trong : *Binh đà thâm-nhập cơ-thê.*

thâm-nhiêm *tr.* Nhuốm phai cách trầm-trọng :

Thâm-nhiêm thói hư tật xấu.

thâm-ő *dt.* Rất ghét, không muốn thấy mặt.

thâm-sâu *bt.* Sâu, rất sâu : *Ân-nghĩa thâm-sâu.*

thâm-sầu *dt.* Mối buồn chát-chúa lâu ngày.

thâm-sơn *dt.* Núi ăn sâu vào thặt xe, khó đi đến, hoặc ở trong rừng sâu, xa lộ xa xóm : *Thâm-sơn cùng-cốc (Núi sâu hang cùng).*

thâm-tạ *dt.* Tạ ơn cách nồng-hộp : *Lấy làm thâm-tạ.*

thâm-tâm *dt.* Đáy lòng, nơi sâu kín trong lòng : *Bè ngoài thì vây, nhưng trong thâm-tâm thì khác.*

thâm-tín *dt.* Lòng tin-tưởng vững-vàng : *Đặt nhiều thâm-tín.*

thâm-tình *dt.* Tình thắn gân-bó : *Thâm-tình như cốt-nhục.*

thâm-tư *dt.* Nghĩ-ngợi sâu-xa.

thâm-tháo *dt.* Tới mức tình-vi.

thâm-thấu *dt.* Thấu vào trong sâu.

thâm-thiểm *tt.* Sâu-sắc độc-hiểm.

thâm-thiết *tt.* Mật-thiết đậm-dà.

thâm-thù *bt.* Mối thù ghim sâu trong dạ ; thù dai-dâng : *Biết chừng nào trả dặng mối thâm-thù; đừng thâm-thù ai cả.*

thâm-thú *dt.* Cái thú ý-nhị sâu-xa : *Kịch hay là kịch tạo đựng nhiều thâm-thú cho người xem.*

thâm-thuý *tt.* Tình-vi ý-nhị : *Lời nói thâm-thuý, tư-tưởng thâm-thuý.*

thâm-thunding *trt.* Hao-hụt lần-lần : *Mua bán thâm-thunding riết cụt vốn.*

thâm-thúc *dt.* Sư hiếu-biết sâu-xa.

thâm-trầm *tt.* Đậm-dà, mặn-mòi : *Lời nói thâm-trầm.*

thâm-u *tt.* Xa vắng tinh-mịch : *Rừng núi thâm-u.*

thâm-uyên *dt.* Vực sâu // (B) Nơi nguy-hiểm.

thâm-văn *dt.* Lời văn sâu-xa ý-nhị.

thâm-vi *tt.* Sâu kín tình-vi.

thâm-viễn *tt.* Sâu xa.

thâm-vốn *trt.* Lỗi vốn, xâm phạm tội tiền vốn : *Lời ít mà xài nhiều nên thâm vốn.*

THÂM-THẤP *bt.* Clg. Thấp-thấp, hơi thấp, không được cao : *Dáng người thâm-thấp; dè thâm-thấp cho dễ lấy.*

THÀM *trt.* Lần-mò trong đêm tối, không dèn đuốc chi cả : *Ăn thầm, ở thầm; Thôi ! thôi ! đợi đuốc đi thầm, Còn duyên đâu*

nửa múa trầm bến hương CD II (B) Ngầm, kín-deo bên trong, không dè lộ ra ngoài : Âm-thầm, cười thầm, chui thầm, hờ thầm, khen thầm, mừng thầm, thì-thầm, xót thầm ; Nghĩ thầm thôi lại khóc thầm, Hai tay áo chẹt ướt đậm cả hai ; Buồn riêng thôi lại tủi thầm : Một duyên hai nợ ba lầm lấy nhau CD.

thầm yêu đt. Yêu trộm, yêu mà dè bụng, chưa tỏ ra : Thầm yêu trộm nhá.

thầm-lặng tt. Âm-thầm lặng-lẽ, không phô trương, không rùm-beng : Lo thầm-lặng một mình.

thầm-lén tt. Cách lén-lút, không đương đường : Nói thầm-lén mà nghe... ; chuyện làm thầm-lén.

thầm-toan đt. Toan-tính trong bụng, không nói ra : Xem như vô-tình, nhưng bụng thì thầm-toan to chuyện.

thầm-tối tt. Trong đêm tối : Không tiễn múa đầu, phải ở thầm-tối như vậy II (B) Nh. Thầm-lén : Lèm chuyện thầm-tối.

thầm-thầm tt. X. Lèm-thầm : Tình thầm-thầm trong miệng.

thầm-thì bt. Clg. Thì-thầm, nói nhỏ với nhau, không dè người khác nghe : Hai người đang thầm-thì to-nhỏ ; nói thầm-thì.

thầm-thi bt. Nh. Thầm-thì : Khóc than thầm-thi.

thầm-vụng tt. Vụng-trộm, lén-lút : Chúng nó dè thầm-vụng lấy nhau rồi ; chuyện làm thầm-vụng.

THẦM bt. Hút nước dần-dần, làm cho khô : Giấy thầm, viết xong phải thấm kèo lem ; Nhìn nàng nước mắt thấm bâu, Nhện bay cao bắn với, cá ở ao sâu câu ngầm CD II Nghiêm vào, ăn sâu vào, lén vào tâm-trí : Sức nó, phải đánh bằng roi mây mới thầm ; muối cá dè lâu cho thầm ; nói mãi cũng phải thầm.

thầm-gầm đt. Nghĩ ra rồi được sung-sướng trong lòng : Thầm-gầm nén gặc dâu cười ngòn-ngoèn.

thầm giọng bt. Uống ít cho đỡ khô cổ : Uống thầm giọng ; thầm giọng một ly nhỏ.

thầm ý tt. Trung ý muốn nên sung-sướng trong lòng : Nghe nói, thầm ý cười hoài.

thầm lòng tt. Nh. Thầm ý.

thầm mật tt. Nh. Thầm lòng.

thầm nước đt. Thoa (xoá) chút nước cho ướt : Thầm nước gỡ ra.

thầm nước miếng đt. Liếm cho ướt : Thầm nước miếng con cò (tem) dặng dán lên bao thơ (phong bì)

thầm-nhuần tt. Nhiễm nhiều, hiều sâu và lin-tưởng : Thầm-nhuần luân-lý Không Mệnh, thầm ra tt. Ý ra, rịn nước ra ngoài : Mặc áo, mà mồ-hôi vẫn thầm ra ngoài.

thầm tình đt. Cảm vì tình : Thầm tình mến-mu.

thầm-tháp tt. Ăn-thue, nhâm, dù : Có mấy roi mà thầm-tháp gì ; ăn cạn nồi mà không thầm-tháp chi cả.

thầm-thía tt. Nhiễm sâu vào : Tình còng thầm-thía, dẹ càng ngòn-ngờ K. II Sung-sướng tận cùng : Hiều được một lời nói hay, thầm-thía vô-cùng.

thầm thịt tt. Nhiễm vào các thó thịt II (B) Yêu, thương-xót vì đồng máu-mủ, ruột-thịt : Máu ai thầm thịt nấy II (lóng) Bí kẽ như chết, bị loại ra, bị phạt hay phải thay thế đưa rược bắt mấy đứa khác (trong các trò chơi) : U bắt mọi, rược bắt, v.v...) khi bị rớt trúng (dầu chỉ trúng áo hay quần) : Đụng dè thầm thịt, đụng mình thái xương.

thầm-thiết tt. X. Thầm-thía.

THẦM-THOÁT tt. Clg. Thầm-thoát và Thầm-thoát, lật-bật, qua nhanh : Ngày-giờ thầm-thoát ; mồi dây, thầm-thoát dã ba năm.

THẦM-THOÁT tt. X. Thầm-thoát.

THẦM đt. Xét-nét kỹ-càng, biết rõ ; xử-doán : Bởi-thầm, chung-thầm, hưu-thầm, phúc-thầm ; toà thương-thầm.

thầm án đt. Xử kiện, xét xử dè lén án : Toà thầm-án ; quan thầm-án (quan toà).

thầm-cứu đt. Cứu-xét lường-lận II (Pháp) : Cuộc điều-tra của Công-tố-viện dè định-khinh hay trọng-tội dè đưa ra toà Tòa hay Đại-hình và hoàn-thành hồ-sơ nội-vụ.

thầm-duyết đt. Xem-xét lại cho kỹ.

thầm-dẹt đt. Dèn-do lợi-hại thật kỹ.

thầm-dịnh bt. (Pháp) : Khảo-xét kỹ-càng và quyết-dịnh : Sự thầm-dịnh của toà-én.

thầm-doán đt. Xét doán, cứu-xét rồi doán-dịnh.

thầm-đệ dt. Cân-nhắc, so-sánh hơn thiệt

thầm-kết-viện dt. Cơ-quan thầm-dịnh mợ, chí-tiêu của nhà nước và kiêm-soát các khoản thâu-xuất của ngân-sách.

thầm-kết đt. Khảo-xét và phân-xử : Thầm-kết tại toà.

thâm-lý *dt.* Xem-xét và xử-lý (vụ kiện).
thâm-mỹ *dt.* Xét-nét tì-mì từng chi-tiết của
 vẹ đẹp dè cho ràng đẹp hay xấu: *Óc thâm-*
mỹ.

thâm-mỹ-học *dt.* Môn học nghiên-cứu tính-
 chất vẹ đẹp.

thâm-mỹ-quan *dt.* Quan-niệm vẹ cái đẹp,
 vẹ đẹp.

thâm-nghiệm *dt.* Xem-xét và chiêm-nghiệm:
Ciao cho nhè chuyên-môn thâm-nghiệm.

thâm-phán *dt.* Thầm - vân và phán - quyết:
Thầm-phán vụ án II dt. Chức-vị quan to xứ
 kiện.

thâm-quan *dt.* Tiêng gọi chung các thâm-
 phán ngành tư-pháp và các công-chức ngành
 hành-chánh như Tông-thống, Bộ-trưởng,
 Tỉnh-trưởng, Quận-trưởng v.v...

thâm-quyền *dt.* Quyền phán-doán, phát-lạc
 trong phạm-vi chức-vụ hay trách-nhiệm:
*Trước một biến-cố, thâm-quyền của nhè
 nước là giải-quyết cho ôn-thoả, thâm-quyền
 của nhè bao lè thông-tin và bình-phẩm,
 thâm-quyền của dân-chúng là nhận-xét và
 kêu-ca trong vòng luật-pháp nếu cần.*

thâm-sát *dt.* Tra-xét kỹ-càng.

thâm-sát-viên *dt.* Tên ngạch và chức-vị nhân-
 viên một ngành cảnh-sát.

thâm-tấn *dt.* Tra-xét, hỏi cung.

thâm-thận *dt.* Tiêu-tâm, càn-thận.

thâm-thị *dt.* Xem-xét thật kỹ.

thâm-tra *dt.* Điều-trá, hỏi các chi-tiết.

thâm-trạch *dt.* Lựa-chọn kỹ-càng.

thâm-vấn *dt.* Xét hỏi tì-mì II (*Pháp*): Cuộc
 điều-trá hai đảng nguyên và bị của Công-tố-
 viên.

thâm-xét *dt.* Nh. Thầm-sát.

THẨM-THOÁT *trt.* X. Thẩm-thoát.

THẨM *dt.* Sẫm, đậm màu: *Đen thâm, đậm
 thâm, xanh thâm.*

THẬM *trt.* Rất, lâm, hết sức: *Thái-thập ;*
Người thi thậm xấu, hát thi thậm hay ;
Khi di thậm dỗ, nay vẹ chin khôn CD.

thậm-cấp *it.* Gấp lâm, rất gấp.

thậm-chí *trt.* Đến đỗi (nỗi).

thậm giải *trt.* Rất rõ-ràng.

thậm hào *trt.* Tốt lâm, rất tốt.

thậm kịch *trt.* Nặng lâm: *Binh thậm kịch.*

thậm khổ *trt.* Khó quá, rất khổ.

thậm phải *trt.* Rất đúng, phải lâm.

thậm tệ *trt.* Hết sức tệ, tệ quá

thậm-thượt *trt.* Lượt-bượt, lè-thè: *Dài thậm-*
thutherford.

thậm viễn *trt.* Xe mù, xe tít.

thậm-xưng *trt.* Cách nói hay viết mà dùng
 chữ quá sự thật dè làm nỗi cái ý-tưởng
 muốn diễn-đạt và thêm phần mạnh-mẽ cho
 câu văn; cũng dè hài-hước hay châm-biếm
 sâu-xa: *Trứng rận bằng quả nhãn lồng,*
Miệng cười túm-tím như sông Ngân-hè
 là một lối thậm-xưng.

THẬM-THỰT *trt.* Thệp-thò, thụt lò, nhút-
 nhát, không dám ló ra, không dám tiến tới:
Lèn ăn mà thậm-thựt thì lõi chết!

THÂN *dt.* Minh, vóc, phần to hơn hết của
 người hay vật: *Thân áo, thân cây, thân-*
thân ; hành (hoành) thân hoai thè II (B)
 Phận mình trong đời (cả thể-xác và tinh-
 thần): *An-thân, biết thân, cõi-thân, dồn*
thân, độc-thân, chung-thân, hư thân, hổ
thân, yên thân, lo thân, tu thân, thi thân,
thương thân ; Nghỉ thân thôi lại khóc thầm,
Hai tay áo chẹt ướt dầm cả hai CD.

thân áo *dt.* Bô-phận bao-bọc thân mình, của
 cái áo.

thân-cách *dt.* (*Pháp*): Tư-cách mệt cá-nhân
 trước pháp-luật (*status*).

thân-cách công-dân *dt.* (*Pháp*): Tư-cách
 mệt cá-nhân trước pháp-luật về mặt công-
 dân bản-xứ hay kiều-dân (*status civilis*).

thân-cách gia-dình *dt.* (*Pháp*): Tư-cách mệt
 cá-nhân trước pháp-luật về mặt gia-dình,
 như làm giá-thú, định tử-hệ... (*status familial*).

thân-cách tự-do *dt.* (*Pháp*): Tư-cách mệt
 cá-nhân trên phuong-diện tự-do mà luợt-
 pháp đã ấn-định (*status liberatis*).

thân-căn *dt.* (*Phật*): Thể-xác một câu-hợp
 của tú-đại-chủng (tho, tướng, hành, thức)
 và là căn-cứ phát-sinh những hiện-tượng
 tinh-thần.

thân-cây *dt.* (*thực*): Phần chính cái cây từ
 dưới đất mọc lên.

thân-chì *dt.* Giấy thuế-thân thời Phép-thuộc
 mà mọi người dàn-ông đều phải có trong
 mình, vừa chứng ràng mình đã có đóng
 thuế cho mình trong năm đó, vừa làm giấy
 căn-cước.

thân-danh *dt.* Thân-thể và danh-gia một
 người: *Thân có ắt danh tua phái có, Khuyên*
người ái-trọng cái thân-danh PVT.

thân dưới *dt.* Phía dưới, phần ở dưới của
 thân mình: *Giún eo ở giữa thi thân dưới*
 phùng ra coi mới đẹp.

thân-gia dt. Con người và gia-dình: *Thân-gia phái rạng-về.*

thân-giá dt. Thân-phận và giá-trị (một người).

thân-hậu dt. Thân-mình một con người sau khi chết rồi: *Thân-hậu bất hoại* (Chết rồi mình khêng bấy).

thân-hình dt. Tướng-tá, dung-mạo: *Thân-hình cao lớn.*

thân-lịch trt. Chính-mình đã trải qua rồi.

thân-lươn dt. Mình con lươn, nhôp-nhúa dơ-dáy, được ví với người nào đã từng chịu cay-dắng è-chè, vất-vả cyc-khổ quá sức: *Thân-lươn bao quản lầm đầu.*

thân-mình dt. Cái-mình, từ vai tới bàn tay: *Thân-mình có bờ ngang.*

thân-nghiệp dt. (Phật): Cái-nghiệp do hành động của thân-thè mà ra.

thân-nhân-duyên dt. (Phật): Cái-nhân chính để phát-sinh mọi hiện-tượng sinh-hóá tuân-hoàn.

thân-phận dt. Địa-vị và phận-sự một con người: *Thân-phận tôi-dời; Thương thay thân-phận con rùa, Trong đình hạc cối, sau chùa đài bia CD,*

thân-phận-quyền dt. Quyền sinh-sống theo địa-vị và tư-cách của mỗi cá-nhân trong xã-hội.

thân-tài dt. Thể-cách con người.

thân-tâm dt. Minh con tâm, thường được ví với con người nặng vì phận-sự chuyên-môn của mình: *Đã mang lấy cái thân-tâm, Không vương to nứa cũng nằm trong to CD.*

thân-tâm dt. Thân-thè và tâm-tu: *Cứu cho thân-tâm được an-lạc.*

thân-thế dt. Sự-nghiệp, danh-dự, tình-trạng của một người trong xã-hội: *Cũng rắp điện-viên vui tuế-nguyệt, Trót đem thân-thế hẹn tang-bỗng NCT.*

thân-thè dt. Thân-xác, hình-thè một người: *Thân-thè người ta chia làm ba phần: đầu, mình và tay chân.*

thân-trạng dt. (Pháp): Tình-trạng bدن-thân một cá-nhân trước pháp-luật, có tính-cách: *bất-khâ-phân (indivisible), bất-khâ-sử (in-disponible), bất-khâ-thời-tiêu (imperscriptible); thí-dụ: Một người không thể vừa là dân bدن-xứ vừa là ngoại-kiều hay vừa là con chính-thức, vừa là con tu-sinh..*

thân-trên dt. Phần trên, phía trên: *Thân-trên cái áo.*

thân-trâu dt. Thân con trâu, da nồng đậm màu, kéo cày cyc-nhọc, thường được ví với người nào phải làm-lực cyc-khổ luân: *Thân-trâu trâu lo, thân bò bò liệu tng. thân-xác* dt. Clg. Thể-xác, Nh. Thân-thè: Chết rồi, thân-xác cũng thành đất.

THÂN tt. Gần, khêng-khít, thương-yêu: *Bạn thân, làm thân, tình thân* II dt. Sui-gia: Cầu thân, kết thân II Bà-con: Người thân trong thân, tú oổ vô thân; Anh em nào phải người xa, Cùng chung bác mẹ một nhà cùng thân CD II Mẫu-thân, phỷ-thân gọi tát, tiếng gọi cha mẹ: Bè thân tôi, ông thân ánh, song-thân; Hai thân còn dở tiệc hoa chưa về K II Mình, chính mình: Bdn-thân, đích-thân; tôi thân di lo việc ấy còn chẳng được thay II Tiếng dùng riêng cho bản-thân vua chúa: *Thân-can, thân-chinh.*

thân-ái bt. Thương-yêu khêng-khít: *Tình thân-ái, sợi dây thân-ái.*

thân-bằng dt. Bằng-hữu, bạn thiết: *Thân-bằng và quyền-thuộc* II (R) Bà-con và anh em bạn: *Mời hết anh em thân-bằng.*

thân-binh dt. Bình-sĩ thân-tín có phận-sự hộ vệ đạo quân chính.

thân-canh dt. Đích-thân (vua) di cày tượng-trưng dè mờ mùa lúa.

thân-cẩm-binh dt. Đạo binh thân-tín lo bảo-vệ cung-cẩm (hoàng-thành).

thân-cận tt. Gần-gũi thân-thiết: *Anh-em thân-cận; giới thân-cận chánh-phủ.*

thân-cô dt. Clg. Cô-thân, lè-loi một mình: *Thân-cô thế cô.*

thân-cố dt. Thân-bằng cố-cựu, bạn thân cũ.

thân-cung dt. Chính-miệng đương-sự khai-ra: *Bí-can đã thân-cung* II dt. Lời khai, tờ khai của đương-sự: *Chiếu thân-cung của bí-can.*

thân-cựu dt. Nh. Thân-cố.

thân-chi dt. Nhánh họ gần, chỉ cách một đời.

thân-chinh trt. Chính-mình (vua) theo đeo binh di đánh giặc: *Ngự-giá thân-chinh* II (R) Chính-mình di làm lấy: *Tôi thân-chinh, chính di mời va mà va cũng không tới.*

thân-chính dt. Tự (vua) nắm quyền trị nước.

thân-dân dt. Đì sát với dân-chúng (đè hiều nguyện-vọng và đời sống của dân): *Chánh-sách thân-dân; thân-dân chó không mị-dân.*

thân-dâng dt. (Pháp): Các đồng-cấp bà-con do luật-phép ấn-dịnh trong việc thừa-kế và cẩm-doán lấy nhau.

thân-gia dt. Clg. Thông-gia hay Sui-gia, vai đổi nhau giữa hai nhà có con trai và con gái lấy nhau làm vợ chồng.

thân-hành dt. Đích-thân, chính mình đi làm lấy : Chủ nhà thân-hành ra cửa đón tiếp.

thân-hữu dt. Bạn thân : Đó là què biếu của một thân-hữu.

thân-lập dt. (Pháp) : Tự mình khai hay kè ý mình trước quan toà.

thân-lập-thư dt. (Pháp) : Đơn kiện, trong ấy nguyên-dơn kè rõ lý-do đứng ra kiện.

thân-lịch dt. Kinh-nghiệm bản-thân, sự hiểu biết do chính mình đã từng-trải.

thân-mật bt. Thân-áì và mật-thiết : Anh em thân-mật ; bày-tô thân-mật.

thân-mẫu đdt. Clg. Mẫu-thân, vai và tiếng gọi người mẹ đã sinh mình ra.

thân-mến tt. Yêu-dẫu, thân-thiết và mến-chuộng : Hồi anh em thân-mến.

thân-mực dt. Thấy-tọn mắt, chính mắt mình thấy.

thân-ngoài tt. Thân-thuộc với người ngoài, người nước ngoài.

thân-nghĩa dt. Kê thiết-nghĩa, anh em bạn thân.

thân-nghinh dt. X. Lễ thân-nghênh PH. II..

thân-nhân dt. Nh. Thân-mực.

thân-nhân (nhơn) dt. Người bà-con II (R). Người thân-thiết trong nhà.

thân-phụ đdt. Clg. Phụ-thân, vai và tiếng gọi cha đẻ mình.

thân-quân dt. Nh. Thân-binh.

thân-quyền dt. (Pháp) : Quyền cha mẹ đối với con (đè dể-dàng trong việc bảo-vệ, nuôi-nâng, giáo-dục các con vị-thành-niên và đứng gá cưới, cho thoát-quyền, cho làm con nuôi kẻ khác, phân-chia tài-sản, v.v... đối với các con đã thành-nhân) (*puissance paternelle*).

thân-quyển dt. Bà-con họ-hàng.

thân-sinh dt. Cha hay mẹ đẻ mình : Ông thân-sinh, bà thân-sinh.

thân-sor dt. Kê gần người xe, bà-con hay người dung : Không phân-biệt thân-sor II tt. Thân-thiết hay lợt-léo : Bạn chơi bắt-cứ thân-sor, lợt tiền thi chằng bao giờ được thân HDTN.

thân-suất dt. Đích-thân, mình quẩn-suất : Thân-suất cảm binh dẹp giặc.

thân-sui dt. Việc làm s-ui, việc gá cưới.

thân-tín tt. Thân-thiết hay trong thân, ái-nhà

tin-cậy : Kê thân-tín trong nhà.

thân-tình dt. Tình thân : Bà-con thân-tình, chồ thân-tình giữa đôi bạn thân.

thân-tộc dt. Bà-con họ nội : Ngày giỗ, thân-tộc đều hội đủ.

thân-tử dt. Con đẻ (ruột).

thân-thế tt. Có thân có thể, có thể-thần, được che-chở : Nhờ thân-thế lâm, mới khôi bị tội.

thân-thích dt. Bà-con nội ngoại II (R) Bà-con : Biên-hồ lai-láng láng-lai, Ai đem thân-thích lạc-loài đến đây CD.

thân-thiện tt. Gần-gũi tử-tế : Hai bên thân-thiện nhau lâm.

thân-thiết tt. Thân-cận và mật-thiết : Anh-em thân-thiết.

thân-thuộc dt. Bà-con họ-hàng : Chồ thân-thuộc không nên khách-sáo II (Pháp) : Bà-con một họ suốt chín đời : Cha (phụ), ông (tô-phụ), ông cõi hoặc ông cụ (tăng tô-phụ), ông sơ hoặc ông kỵ (cao tô-phụ), ông thuỷ-tô (cao cao-tô), cháu (tôn), chắt (tăng-tôn), chú (huyễn-tôn), chít (viễn-tôn).

thân-thuộc bằng-hệ dt. (Pháp) : Bà-con không cùng một ngành tuy cùng chung một ông tò như chú chó (ligne collatérale).

thân-thuộc đồng-tính dt. (Pháp) : Bà-con một họ nhưng không cùng một ông tò, vì thế, không phát-sinh hiệu-iyx về dân-sự.

thân-thuộc gia-tộc dt. (Pháp) : Bà-con dòng họ cùng sống chung trong gia-dình mà thành-phần chính là hai vợ chồng và các con.

thân-thuộc tông-tộc dt. (Pháp) : Bà-con một họ, cùng thờ một ông tò, có thê đê tang cho nhau và sự đê tang được hẹn-ché trong năm đời.

thân-thuộc trực-hệ dt. (Pháp) : Bà-con dòng-dõi cùng một huyết-thống, có mối tương-quan phụ-hệ hay từ-hệ giữa hai đời liên-tiếp (ligne directe).

thân-vương dt. Tước-vị người thuộc trong thân của vua.

THÂN dt. Duỗi ra II (B) Giãi-bày, làm cho sáng-tò.

thân-báo dt. Báo-cáo lên cấp trên.

thân-biện dt. Giãi-bày, biện-bạch.

thân-oan dt. Giãi oan, bày-tô nỗi oan-ức.

thân-trương dt. Nói rộng ra, ép-dụng cách rộng-rãi : Giãi-phép thân-trương.

THÂN dt. Sợi dài mủ của quan văn xue II

(B) Người có học, họng trí-thức có dỗ-dẹt: *Tâm-thân, văn-thân*.

thân-hào dt. Họng người có học và họng người giàu-có ở một nơi nào: *Mời hết thân-hàn trong tỉnh*.

thân-sĩ dt. Họng thương-lưu trí-thức trong xã-hội // Clg. Nghị-sĩ, người được dân cử vô-he-nghị-viện Pháp hồi xưa: *Cuộc bầu-cử thân-sĩ*.

THÂN dt. Chữ thứ chín trong hàng Chi: *Tuổi thân (con khỉ), giờ thân (từ 15 tới 17 giờ), tháng thân (tháng 7 âm-lịch) X. Giáp-thân, Bính-thân, Mậu-thân, Canh-thân, Nhâm-thân // Sáng-tổ*.

thân-mình dt. Giãi tỏ ra, làm cho rõ.

THẦN dt. Phần hồn một con người: *Mắt thần, tâm-thần, tinh-thần, xuất thần // Vé linh-hoạt của người hay vật: Cặp mắt hết thần; nét chữ có thần // Hồn các quan trung-kIÊN hoặc hồn người có công với nước, được vua sắc-phong và cho lập đền thờ: Cúng thần, đình thần, phong thần, ta thần, thờ thần; Đi ngang qua đình lật nón chào thần, Hạc chầu thần dù cắp sao mành lê đôi? CD II (truyền) Đang quyền-bí thiêng-liêng có thè ben phước hay giáng hoạ cho người: Đa-thần, độc-thần, linh-thần, long-thần, mân-thần, thiên-thần, thò-thần; thần bếp, thần gió, thần mưa, thần sâm-chớp; Ông cho phải phải phân phân, Cây da cây thần, thần cây cây da II tt. Linh-diệu, hay-ho: Đưa thần, phép thần, thuốc thần, hay như thần.*

thần-bí tt. Huyền-bí khó hiểu: *Chuyên thần-bí*.

thần-bí chủ-nghĩa dt. Thuyết cho rằng không thể dùng lý-trí hay khoa-học mà hiểu các hiện-tượng vũ-trụ, mà phải nhờ đến cảm-giác hay tưởng-tượng để tiếp-xúc với tuyệt-đối (*mysticisme*).

thần-cảm dt. (triết): Tình-cảm về mặt tinh-thần: *Trực-giác là một loại thần-cảm*.

thần-công dt. Súng thần, tên cũ súng đại-bác: *Rúoc thần-công đến chống giặc*.

thần-chí dt. Tinh-thần và ý-chí: *Thần-chí vững-vàng*.

thần-chù dt. Clg. Linh-chù hay Mộc-chù, tức bài-vi, thẻ đứng đè tên họ người chết đè thờ.

thần-diệu tt. Thiêng-liêng mầu-nhiệm: *Tài phép thần-diệu II (R) Hay-ho phi-thường: Thuốc thần-diệu // Thần-cơ diệu-toán nói*

tắt, trúng phóc: *Lời đoán thần-diệu, nói hay thần-diệu*.

thần-dũng (dũng) dt. X. Thần-lực.

thần-dược dt. Thuốc thần, thuốc hay võ-cùng, uống võ là lành bệnh ngay.

thần-dò dt. Clg. Xin-tà, phép gồng, bị đánh không biết đau.

thần-đạo dt. Đạo thần tiên.

thần-đồng dt. Đầu trẻ thông-minh, séng-láng dị-thường // thth: *Những trẻ có một tài-nghề nòi bặt rất sớm*.

thần-đơn dt. Hoàn thuốc thần, uống võ là hết bệnh.

thần-giao dt. X. Bạn thần-giao.

thần-giao cách-cảm dt. Ở xa nhau mà cùng có chung một cảm-giác cùng một lúc // dt. Phép truyền-thần hay cảm-hoa một người ở xa.

thần-hiệu tt. Hiệu-nghiệm như thần, hay như thần: *Thuốc thật thần-hiệu*.

thần-hoá dt. Biến-hoá như thần II (R) Thành thần, chết rồi hiền-thánh, được người thờ như một vị thần.

thần-học dt. Môn học về khoa thần-bí.

thần-hồn dt. Linh-hồn, cái hồn người ta: *Thần-hồn nhất thần-tinh tng*.

thần-y dt. Thần thuốc thật giỏi, được xem như thần: *Đáng bức thần-y*.

thần-kinh dt. Cơ-quan gồm nhiều sợi gân nhỏ rất nhẹ, giữ việc truyền-đạt cảm-giác lên não: *Dây thần-kinh II Tên chứng bệnh rối-loạn tinh-thần, gân như diêm-dại: Bình thần-kinh*.

thần-kinh-hệ dt. Hệ-thống dây thần-kinh trong thân-thần.

thần-kiếm dt. Gươm thần, gươm vía.

thần-kỳ dt. Trời đất II tt. Lè-lùng bí-hiểm: *Truyện thần-kỳ*.

thần-khai tt. (triết): Do quyền-lực thiêng-liêng khai-sáng, chi-bào và dạy-dỗ: *Tôn-giáo nào cũng chủ-trương một chân-lý thần-khai*.

thần-khẩu dt. Vì thần ở cửa miệng: *Thần-khẩu buộc xác phèm II (thth): Miệng ăn mềm ăn muối, miệng có thần ứng nên nói đâu trúng đó: Nhờ thần-khẩu mà đoán trúng phong-phóc*.

thần-khí dt. Sinh-khí, tinh-thần con người: *Bè-nghè thần-khí II (truyền): Lè-khí, ôn-dịch: Mắc thần-khí, đưa thần-khí*.

thần linh dt. X. Linh-thần.

thần-lực *dt.* Sức mạnh như thần : *Dang thần-lực* *dở* *hỏng* trái tạ // Sức phò-hộ của linh-thần.

thần-lực *dt.* Mưu thần, cách sắp-đặt khôn-kéo mà địch không đỡ trước được.

thần-miếu *dt.* Miếu thờ thần.

thần-minh *dt.* Tiếng chi chung thần thánh : Nhờ *thần-minh* phò-hộ // *tt.* Thần-diệu và sáng-suốt.

thần-nhân *dt.* Người thần ; người mạnh-mẽ khác thường hay biết trước được việc sẽ tới chắc-chắn.

thần-nhuệ *tt.* Lanh-lợi và sắc-sảo.

thần-osé (uy) *dt.* Oai ống thần // (*R*) Oai đáng kính-sợ của người nào.

thần-Phật *dt.* (*truyền*) : Thần và Phật, tiếng gọi chung các đấng thiêng-liêng // *tht.* Tiếng tố ngọc-nhiên, sợ-sệt : *Thần Phật* *oi!*

thần-phong *dt.* Gió dữ, động to // Tên logo máy bay cảm-tử của Nhật trong thế chiến thứ II (*Kamikaze*).

thần-phù *dt.* Bùa thần, bùa linh : *Hoạ* *thần-phù*.

thần-phụ *dt.* Cha phần hồn, thầy cõi đao Thiên-chúa.

thần-phương *dt.* Thuốc thần, thuốc trị bệnh thật hay.

thần-quyền *dt.* (*truyền*) : Quyền thống-trị, sei-sử, sắp-đặt mọi sự-việc ở thế-gian của đấng thiêng-liêng.

thần-sắc *dt.* Khí-sắc, vẻ mặt : *Thần-sắc* biến đổi.

thần-sầu *dt.* Ông thần buồn-rầu // (*lóng*) Hey-ho không thè tưởng-tượng (hay hơn cả thần thánh) : *Thiệt là* *thần-sầu!*

thần-sầu quỷ khóc *tt.* (*lóng*) *Nh.* Thần sầu.

thần-tài *dt.* (*truyền*) : *Cig.* Tài-thần, ông thần giữ cửa mỗi nhà (được thờ chung với Thủ-thần) : *Vái* *thần tài* *độ* *cho* *trúng* *số* *kỳ* *này!*

thần-tích *dt.* Sự-tích về thần thánh : *Thần-tích* bà chúa Liêu.

thần-tình *tt.* (*lóng*) : Tài-tình, hay đáo-dé : *Thiệt là* *thần-tình!*

thần-tiền *dt.* (*truyền*) : Thần và tiên, những bậc thoát-trăn và có nhiều phép lạ : *Chuyện* *thần tiền* // *tt.* Ung-dung, thong-thả, sung-sướng hơn người : *Ở* *đây*, *thần-tiền* *hết* *chỗ* *nói!*

thần-tiền *dt.* (*truyền*) : *Nh.* Thần tài.

thần-toán *dt.* *Nh.* Thần-cơ.

thần-tốc *tt.* Mau-chóng dị-thường : Cách dùng binh *thần-tốc*.

thần-tử *dt.* Miếu thần, đền thần, nơi thờ thần.

thần-tượng *dt.* Tướng đánh giặc mạnh-mẽ dị-thường // Tài-tướng, phép xem tướng-số : *Ma-y* *thần-tượng*.

thần-tượng *dt.* Tượng thần, tượng một vị thần to hay dủ để thờ // (*B*) Người đẹp được yêu-kính tột bậc : *Em* là *thần-tượng* của tôi ; xem người yêu như *thần-tượng*.

thần-thái *dt.* *Nh.* Thần-sắc.

thần-thánh *dt.* (*truyền*) : Thần và thánh, những đấng thiêng-liêng // *thth* *Tiếng* *tỏ* *ngạc-nhiên* *hay* *sợ-sệt* : *Thần* *thánh* *oi!* *Sao* *dữ* *vầy* *nè?*

thần-thánh-hoa *dt.* Thủ-đặt quá súc và tài-ba một người nào hay về sự-việc xảy ra cho có vẻ huyền-bí hay phi-thường.

thần-thoại *dt.* Chuyện hoang-đường về thần tiên, quỷ-quái.

thần-thông *tt.* Hay-ho mâu-nhiệm (nói và phép thuật) // (*thực*) Loại dây leo không rễ, gốc không cần dụng đất, lé hình tim, màu vàng xanh, dây có mù trong thời đắng, tánh âm, có độc, ký thai, thông được kinh mạch, trực được máu ú động, giải độc ghèo.

thần-thuật *dt.* Phép thuật mâu-nhiệm.

thần-thù *dt.* (*lóng*) : Người ngang dọc, không biết sợ ai : *Làm* *ông* *thần-thù* *ở* *đất* *này!* // Người có oai mà hiền, ít động-chạm tới ai : *Ngồi* *như* *ông* *thần-thù*.

thần-trí *dt.* Tinh-thần và trí-tuệ : *Thè-xác* *mạnh-mẽ* *thì* *thần-trí* *sáng-suốt* // Trí-tuệ minh-mẫn như thần : *Người* *có* *thần-trí*.

thần-truyền *tt.* (*triết*) : Tính-cách thiêng-liêng của những nguyên-lý được làm nền-tảng cho sự thành-lập các tôn-giáo.

thần-vật *dt.* Vật được coi là thiêng-liêng.

thần-vì *dt.* Người đứng ra thay thế người chết để con cháu lạy cúng theo tục xưa (nay dùng bài-vị thay thế) : *Bốn* *chén* *sập* *thần-vì*.

thần-vị *dt.* X. Thần-chú.

thần-võ (vũ) *dt.* Sáng-suốt và oai-võ : *Ra* *sức* *thần-võ* // Việc đánh giặc chỉ dùng mưu-trí, chém-trí mà thắng chớ ít dùng võ-lực.

thần-xá *dt.* Trí-não, chỗ linh-tinh dựa vào : *Hoàng-hỗn*, *mất* *hết* *thần-xá*.

THẦN *dt.* Tôi, bùi tôi (đối với vua) : Cận-

thần, công-thần, cựu-thần, di-thần, đại-thần, định-thần, gian-thần, hụt-thần, hiền-thần, huân-thần, lão-thần, loạn-thần, lưỡng-thần, nịnh-thần, phản-thần, quân-thần, quần-thần, quyền-thần, triều-thần ; trung-thần bất úy tử, úy tử bất trung-thần (Tôi ngày không sợ chết, sợ chết chẳng phải tôi ngay).

thần-dân dt. Đầu của vua : Được vua hiền-dúc, thần-dân đều hả dạ.

thần-hụt đdt. Tiếng bè tôi tự-xưng khi tâu vua.

thần-liêu dt. Các quan trong một nước có vuơ.

thần-phục đt. Chịu tòng-phục và làm tôi vua : Khi Đinh-bộ-Linh lên ngôi hoàng-đế, các nři đều thần-phục.

thần-tử dt. Tôi con : Đao làm thần-tử dám hầu tự-chuyên NĐM.

THẦN dt. Sớm, buỗi sáng : Táo-thần (Sáng sớm, thết sớm); thần-tinh mệt-khan (sớm thểm lối viếng).

thần-hôn dt. Buỗi sáng và buỗi tối // (B) Sớm tối, tức sớm thăm tối viếng : sáng ra, hỏi thăm cha mẹ có yên giấc chẳng tối lại, hỏi thăm cha mẹ ngày có ăn ngon không (X. Thần-hôn cem chi PH. II).

thần hưng dt. Dậy sớm : Thần hưng dạ my (thức khuya dậy sớm).

THẦN dt. Cái mồi : Thần vong xỉ hèn (mồi mêt răng lạnh) // (R) Giống cái mồi : Đại-âm-thần (thép lớn), tiêu-âm-thần (thép nhỏ).

thần xỉ dt. Mồi và răng // (B) Anh-em, đồng-minh có ăn-chiju, che-chờ, nhờ-và nhau : Cái đeo thần xỉ giữa các nước nhỏ với nước lớn mạnh.

THẦN-KHÚC dt. (Đy) : Vị thuốc chủ về bộ tiêu-hoa, khí ấm, vị ngọt và đắng.

thần-khúc-trà dt. Vị thần-khúc giã sơ, đóng thành bánh, đập chẽ nước sôi vào uống trừ cảm-mạo.

THẦN-SA dt. (Đy) : Chất khoáng lấy dưới đất, khí lạnh vị ngọt, không độc, có tính trấn-tâm ; cũng dùng chđ thuốc nhuộm.

THẦN trt. Sán, sán-súrt, vui-võ lướt tối : Thần tối xem sao.

thần-thần tt. Hồn-hồn, sung-sướng lầm : Vui thần-thần.

THẦN trt. Lôi-thoi, không chú ý : Lzeń-thần, thor-thần.

thần-thor trt. Clg. Thor-thần, bơ-vơ, vất-vưởng,

không nơi nương-dựa, không định tối nři nào : Thần-thor dưới gốc mai giء, Hói th m  nguyệt có nhà hay không CD.

THẦN-THỜ tt. Clg. Thor-th n, đ -d n b ng-khu ng, bu n ngh  d u u d u u, không ch -y việc chi c  : Đ m- ia gi t ng c, th n-th r h n mai K.

THẬN dt. (th ) : Clg. C t, hai quả thịt hình h t đậu đ  l c n c ti u trước khi n c ti u xuống b ng d i : B  th n, d u u th n.

th n-đ ng-m ch dt. M ch m u tiếp nhận m u và d u u v o th n.

th n ho a dt. Trái th n b n m t, ch  v b ho a.

th n h u dt. Bệnh đau th n, hay m i l ng.

th n s n dt. Th n c  s n, do ch t v i trong n c ti u qu n l i, khiến đau l ng v i nhi u kh  b i d u ng ti u-ti n.

th n-t ng dt. Trái th n, trái c t.

th n-t nh-m ch dt. M ch m u d n h y t từ th n v i tim.

th n thu y dt. Trái th n b n trái, ch  v b thu y.

THẬN dt. D -d t, d  l y trước, lo trước : C n-th n ; Th n tất b t b i (Lo xa th  không h u việc) ; Th n chung truy vi n (Kính d  v  th n sau, d i nh t d n k  sanh-th n).

th n-đ c dt. Gi t th m-k n m t m nh, không d i ai biết : L m việc l n, n n th n-đ c.

th n-h nh dt. D -d t trong việc làm : Ti u-t m th n-h nh.

th n-m t dt. D -d t, k n-d o .

th n-ng n dt. N i cách d -d t, d -d t l i i n i : Tr c người l n, n n th n-ng n.

th n-tr ng dt. C n-th n tr nh-tr ng : L m việc, n n th n-tr ng k o h u-h o .

THĂNG dt. X. Th ng và Thung.

THĂNG dt. Đ , ch u.

th ng l n dt. Đ l n cao // trt. To l n, to gi ng l n : N i th ng l n.

THẮP tt. Ng n b e d ng, c r i m c thường : Đ t th p, l n th p, n m th p ; Ch ng th p m  l y v r ca , N i tr n v ng m o  u p sao cho v r // (B) Nghèo-h n, ti -ti n : G i i r m theo ph n g i i r m, C  d u u d t th p m  ch m l n cao LVT ; N m mei qu  l a  l i i thi , C a  thi  ch ng t i , th p thi  không th ng CD // (R) K m tr , t nh không s u-x  : C r th p, t n i th p, tr i th p // C  p a-tr n nhi u, không y : V ng th p.

thấp cao tt. Thấp hay cao, giỏi hay dở : *Ngay vạy nè ra cho biết mực, Thấp cao - trông thấy hé rắng do PVT II tr.* Giọng thấp giọng cao, giọng то giọng nhỏ : *Ngập-nhèo* - ngừng mới gởi thấp cao sự lòng K.

thấp cõ tt. Có cái cõ ngắn : *Cái ve thấp cõ II (B)* Nghèo, khong thê-lực, dẫu có kêu-ca khi bị oan-ức cũng khong được doi-tí : *Thấp cõ, bé miêng tng.*

thấp cơ trt. Tính-toán khong hay; kém hơn người : *Thấp cơ thua trí đàn-bà K.*

thấp chún tt. Rất thấp, thấp lâm : *Cái nhè thấp chún.*

thấp dứa tt. Hơi lùn, tiêng chỉ người thuộc vai nhò hay trẻ tuổi hơn hơi lùn : *Nó lấy thẳng naye thấp dứa hơn nó, nên coi khong xứng.*

thấp giá tt. Rẻ hơn giá thường : *Lúa lúc này thấp giá quá, đợi ít tháng nữa xem.*

thấp hèn tt. Ti-tiên, nghèo mà ít học, hench-kiêm xấu, tánh hèn-mọn : *Người thấp hèn.*

thấp kém tt. Kém - cỏi, ít hiểu biết : *Tư-cách thấp-kém, tâm-hồn thấp-kém, tài-đức thấp-kém.*

thấp lùn tt. Lùn, bè ngang tương-đối to hơn bõ cao : *Người thấp lùn, cái nhè thấp lùn.*

thấp nước tt. Nói về cờ tướng, nước tính không xe, không cao : *Cờ bên xanh thấp nước, thế nào cũng thua.*

thấp người tt. Hơi lùn : *Anh ấy thấp người.*

thấp thấp tt. X. Thành-thấp.

thấp-thòi tt. Nh. Thấp-kém.

thấp trí tt. Nh. Thấp cơ.

thấp xít tt. Nh. Lùn xít.

thấp xùn tt. Nh. Thấp chún.

THẤP tt. Âm-uốt : *Âm-thấp, khí thấp II* Bệnh do cảm-nhiễm khí âm sinh ra : *Can-thấp, phong-thấp, tê-thấp, thử-thấp.*

thấp-bịnh dt. Bịnh phong-thấp, do hơi đất xông lên làm đau nhức thân-thè.

thấp-dịp dt. Đất âm-thấp, ướt-át, sinh khí lạnh mà độc.

thấp-dột dt. Thành-phần hơi nước trong khí-trời.

thấp-dột-biểu dt. Vật đo hơi nước trong khí-trời.

thấp-khí dt. Hơi đất âm-uốt u-trệ.

thấp-khí-học dt. Môn học nghiên-cứu về tình-trạng âm-uốt của khí-trời (*hygrométrie*).

thấp-nhiệt dt. Bịnh do nhiễm khí ẩm làm cho nóng sốt.

thấp-sinh dt. Các loài sinh-vật do ẩm-thấp mèo lên như nấm, rong, rêu và một vài loại bọ (Xt. Tú-sinh).

thấp-thũng dt. X. Phù-thũng.

THẤP trt. Nhấp, thoạt vầy thoạt khác, khong yên một nơi, một tình-trạng.

thấp-thoáng bt. Lấp-loáng, chợt lèn chợt hiện ở xe : *Thuyền ai thấp-thoáng cánh buồm xe xa K.; Đèn đèn thấp-thoáng bóng trăng, Ai dem người ngọt thung-thăng chốn này CD.*

thấp-thoảng bt. Nh. Thấp-thoảng.

thấp-thòm trt. Bồi-hồi lo sợ, ngồi đứng khong yên : *Thấp-thòm đợi trống.*

thấp-thổ trt. Thoáng qua, khong rõ : *Thấp thấp-thổ, nghĩ là nó, té ra khong phải (Do « thắt-thổ » nói trại và biển-nghĩa). Xt. thắt-thổ.*

thấp-thổ thấp-thorài trt. Nh. Thấp-thổ.

THẬP st. Mười, số 10, chẵn chẵn : *Song thập ; thập niên đăng hoa ; thập tử nhứt sảnh II* Dấu hiệu thương-xót bằng một đường ngang và một sô đứng tréo nhau : *Hồng-thập-tự.*

thập-ác dt. Mười tội lớn nhút : *1-Mưu hại xã-tá, 2-Phá huỷ lăng-miếu, 3-Theo địch phản nước, 4-Đánh hay mưu giết cha mẹ, ông bà, 5-Giết ba người vô tội trong một họ hay cắt da thịt người sống đè lèm thuốc độc hay bùa, 6-Thắt kinh với vua, 7-Chửi mắng hay nói xấu cha mẹ ông bà, 8-Mưu sát hay bán bê-con trong hàng tư-thôi trả lén, 9-Dân mà giết quan hoặc binh-lính hay quan nhỏ mà giết quan trên, 10-Loạn-luân ; ai phạm một trong 10 tội này, phải tội chết chém II (Phật) : Mười tội ác mà người tu-hành nên tránh : 1-Sát-sanh, 2-Trộm-cướp, 3-Tè-dâm, 4-Nói bậy-bạ, 5-Tru-chuôt lời nói, 6-Nói dối, 7-Lát-léo hai lưỡi, 8-Thao-lam, 9-Chết giận, 10-Nhin điếc bất-chính II (R) Tiếng gọi dè-duỗi cây thánh-giá.*

thập-bội trt. Mười lần hơn II (R) Hơn nhiều lâm : *Anh giàu hơn tôi thập-bội.*

thập-can dt. Mười vị thiên-can : *Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý.*

thập-cúng dt. Mười món dùng cúng Phật hoa, hương, ngọt-anh-lạc, hương rùa, hương cang, hương xông, lọng cờ, áo mao, tiếng nhạc, lè nhạc.

thập-chì dt. Mười ngón tay hoặc mười ngón chân.

thập-dạo dt. Đường đi tréo nhau thành ngã tư : Chia khu thập-dạo rào vây bốn thành NƠM.

thập-diện dt. (truyễn) : Mười dền vu vu dưới Âm-phủ dè xú án các hòn me, mỗi diện có một vua là : Tân-Quân-vương, Sở-giang-vương, Tống-đế-vương, Ngũ-quang-vương, Diêm-la-vương, Biển-thàn-vương, Thái-sơn-vương, Bình-dâng-vương, Đô-thị-vương và Chiêu-luân-vương.

thập-giới dt. (Phật) : Mười điều cấm theo đạo Phật là : 1-Đừng sát-sanh, 2-Đừng trộm cắp, 3-Đừng tà-dâm, 4-Đừng nói bậy 5-Đừng uống rượu, 6-Đừng đeo đồ hương hoa, 7-Đừng múa hát và cung đồng xem múa hát, 8-Đừng ngủ giường cao, 9-Đừng ăn sái báu, 10-Đừng chứa bạc vàng và của báu II Mười điều cấm theo đạo Thiên-chúa : 1-Không được thờ thần khác, 2-Không làm ngẫu-tuơng, 3-Không xưng bậy tên đức Chúa Trời, 4-Phải giờ ngày nghỉ-ngơi, 5-Kính cha mẹ, 6-Đừng giết người, 7-Đừng tà-dâm, 8-Đừng trộm cắp, 9-Đừng nói dối, 10-Đừng tham-lam của người.

thập-lục-huyện dt. Mười sáu dặm, tên gọi cây đòn tranh, có 16 sợi dây đồng mành.

thập-nghĩa dt. Mười đức tốt của một con người : Lèm cha thì hiền, lèm con thì hiếu, lèm anh thì lành, lèm em thì nhín, lèm chồng thì nghĩa, lèm vợ thì trinh, lèm lớn thì thảo-lão, lèm nhỏ thì thuận-hoà, lèm vua thì nhân-tử, lèm tôi thì trung.

thập-nhị chi dt. Mười hai con (trong một) giáp là : Tý, sửu, dần, mao (mǎo), thìn, tỵ, ngọ (ngũ), mùi (vi), thân, dậu, tuất và hợi (tức 12 vị địa-chi).

thập-phân st. Phần mười, cái nguyên chia ra 10 phần nhỏ : Số thập-phân.

thập-phần trt. Mười mươi, mươi phần, trọn-vẹn : Chuyên ấy thập-phân hoàn-hảo.

thập-phương dt. Mười phương Phật : Đông, tây, nam, bắc, đông-nam, đông-bắc, tây-nam, tây-bắc, trên và dưới II (R) Khắp nơi : Khéch thập-phương.

thập-tam-kinh dt. Mười ba bộ kinh của Không-học : Kinh Dịch, kinh Thi, kinh Thơ, kinh Lê, kinh Xuân-thu, Châu-lê, Nghị-lê, Cõe-luong, Công-duong, Hiếu-kinh, Luận-ngo, Nhì-nhâ và Mạnh-tử.

thập-tiến-phép dt. Bội-số, phép đặt-dè hằng 10 thành một đơn-vị như 10 li và một

phân, 10 phân và một tắc, 10 tắc và một thước.

thập-toàn tt. Mười phần trọn-vẹn dù mười : Nhơn và thập-toàn II (Đ) : Một phương thuộc bốn : Thang thập-toàn.

thập-tụ dt. Chữ thập, chữ có hai đường tréo nhau.

thập-tụ-giá dt. Clg. Thánh-giá, cái giá hình chữ thập, giá mà chúa Giê-su bị đóng đinh.

thập-thành trt. Mười phần, hoàn-toàn, đầy-dù, trót-lọt.

thập-thiện-nghiệp dt. (Phật) : Mười nghiệp lành, về hành-vi : Không sát-hại, không trộm-cắp, không tà-dâm ; về ngôn-ngữ : Không nói dối, không thêu-dệt, không nói trớ, không nói hung-dữ ; về tu-tưởng : Không lật-dở hiềm-khích, không oán-thù, không hắc-ẩm si-mê.

thập-triết dt. Mười nhà hiền-triết học-trò đức Khòng-tử : Nhơn-Uyên, Mẫn-Tử-Khiên, Nhiêm-Bồ-ngo, Trọng-Cung, Tế-Ngã, Tử-Công, Nhiêm-Hữu, Quý-Lộ, Tử-Du và Tử-Hạ.

THẬP dt. Chục, toàn lính mười người hồi xưa II (R) a) Người cai-quản một thập lính : Chú thập ; b) Nhiều thứ lợn-xộn, trận chung lại.

thập-cầm tt. Xà-bần, tèp-nhép nhiều món : Canh thập-cầm, nhurn (nhân) bánh thập-cầm.

thập-cầm-tương tt. (lóng) : Tèp-nhép nhiều thứ không xài dặng, hư cũ : Đồ thập-cầm-tương đó không ném đi cho rồi, ủi chênh.

thập-vật dt. Tèp-hoa, hàng-hoa lợn-xộn nhiều món : Cửa hàng thập-vật, mua thập-vật II Đồ vật dù loại : Có một ngàn tú, mà đựng dù thứ thập-vật ở trong.

THẬP dt. Nhặt, lượm-lặt : Thủ-thập.

thập-dì dt. Lượm của rơi, dò bò sót : Gia vô bể hô, lô bắt thập-dì (nhà không đóng cửa, đường chèn lượm của rơi).

thập-tập dt. Góp-nhỏp.

thập-thù dt. Lượm, lấy làm cũs.

THẬP-THÒ trt. Lấp-ló, ló ra rồi đứng lại, muốn ra mà chưa dám : Đứng thập-thò ở cửa II Lú ra, nhô lên : Một khóm thuỷ-tiên năm bảy trại, xanh xanh như sấp thập-thò hoa HXH.

THẬP-THỤT trt. Ló ra thay và nhiều lần ;

giợm mà không dám : Cứ *thập-thập hoài, biết bao giờ cho nên việc.*

THẮT st. Bảy : *Thắt điện bát đảo* || Tuần, lẽ cúng người mới chết mỗi tuần 7 ngày : *Cúng thắt, làm thắt, tụng thắt ; Chung-thắt (49 ngày).*

thắt-bài dt. Clg. Thắt-ngôn trường-thiên, lối thơ dài mỗi câu 7 chữ, nhiều vần, đối chỉnh. **thắt-bào** dt. Clg. Thắt-bửu, bảy vặt quý : *Pha-lê, xa-cù, châu, ngọc, vàng, bạc, dõi-mỗi.*

thắt-bát trt. Thắt linh bát lạc nói tắt (X. Thắt-bác ở chữ THẮT là mết).

thắt-cỗ dt. Thè thơ mỗi câu bảy chữ làm theo cách cỗ-phong, không hạn vận hạn luật.

thắt-chánh dt. Clg. Thắt-chính, bảy hành-tinh và định-tinh luân-chuyên có hệ-thống trên không-trung như phép trị nước là : *Mặt trời, mặt trăng, kim-tinh, mộc-tinh, thuỷ-tinh, hỏa-tinh và thồ-tinh.*

thắt-diễn bát đảo tt. Bái-xái, thắt-bại dòn-dẹp, chạy ngược chạy xuôi.

thắt-khiếu dt. Bảy lỗ (trên mặt) : *Hai mết, hai tai, hai mũi và miệng.*

thắt-không dt. Bảy lỗ trống, X. Thắt-khiếu.

thắt-luật dt. Luật thơ mỗi câu bảy chữ, túc thơ Đường-luật, loại thơ làm phải đúng niêm đúng luật.

thắt-ngôn dt. Bảy chữ, loại thơ mỗi câu có bảy chữ (X. Thắt-luật).

thắt-phách dt. Bảy vần : *Tam-hồn thắt-phách*

thắt-phẩm dt. Phẩm thứ bảy, nói quan triều xưa và bậc thứ bảy.

thắt-sắc dt. Bảy màu, bảy màu hiện trong cầu vồng : *Tím, chàm, xanh dương, xanh lục, vàng, da cam và đỏ.*

thắt-tịch tt. Đêm mồng bảy tháng bảy âm-lịch, đêm mồng Ngưu-leng và Chức-nữ gặp nhau, cũng là đêm Đường Minh-hoàng thề cùng Dương quý-phi ăn dời ở kiếp : *Chử đồng lấy đáy làm ghi, Mượn điều thắt-tịch mà thề bách-niên CD.*

thắt-tinh dt. Bảy ngôi sao hợp thành chòm-Bắc-dầu.

thắt-tinh dt. Bảy tinh-cảm trong lòng con người là : *Hi (mừng), nộ (giận), ai (buồn), ey (sợ), ái (yêu thương), ô (ghét) và dục (muốn).*

thắt-tuyệt dt. Thắt-ngôn tuyệt-cú nói tắt, X. Thắt-luật và Thắt-ngôn.

thắt-thập st. Bảy mươi, thường được hiểu

là 70 tuổi : *Nhơn sinh thắt-thập cõ-lai hí* (người sống bảy mươi xưa nay ít có).

thắt-thắt dt. Clg. Chung-thắt, tuần cúng thứ 7, đúng 49 ngày, sau ngày chết : *Lâm tuần thắt-thắt.*

thắt-xuất dt. Bảy trường-hợp trong Quốc-triều hình-luật, nếu phạm một thì chồng có thể đe vợ nếu vợ không hội được một trong 3 điều Tam-bắt-khứ : *Không con trai ; dâm-dật ; không thờ cha mẹ chồng ; lâm diệu ; trộm cắp ; ghen-tương ; mắc phong-hủi.* Xt. Tam-bắt-khứ.

THẮT bt. Mất, thus, sai-lầm : *Quá-thắt, sơ-thắt, tồn-thắt ; đì thắt một nước cờ ; tính thắt một con toán ; mới thắt một vụ kiện.*

thắt-bác trt. Mất-mác, thusa lõ, hư-hao : *Đè thắt-bác cỏ, lầm-ăn thắt-bác.* (Xt. Thắt-bát dưới chữ Thắt là bảy).

thắt-bại trt. Thusa, hỏng, hư việc, không thành-công : *Làm-ăn thắt-bại ; thắt-bại, kéo binh về.*

thắt-bản (bản) trt. Mất gốc, sai-lạc, không giống bản chính, không giống hồi mới bắt đầu : *Tam sao thắt-bản.*

thắt-cách bt. Không đúng cách-thức, trái phương-pháp thông-thường : *Đơn viết thắt-cách, nhà cất thắt-cách.*

thắt-cào bt. X. Thắt kiều.

thắt-công trt. Mất công, tốn công vô-ích : *Đi chi cho thắt-công.*

thắt-cơ trt. Thuế kẽ, kẽ thấp hơn bên địch nên bị thusa : *Thắt-cơ nên phải chạy dài* || Bỏ lỡ cơ-hội; mất một dịp tốt : *Thắt-cơ lỡ vận.*

thắt-cú trt. Mất điêm tựa, mất nơi nương-tựa.

thắt-cú tt. Thuốc thăm, không được chọn trong một cuộc bài-cú.

thắt-cuộc trt. Lở chân, hụt chân : *Nhứt thắt-cuộc thành thiên-cõ hận* (một phen lỡ bước đê hận muôn đời).

thắt-chánh tt. Thiếu chánh-tri, sai-lầm trong việc tri nước : *Ông vua thắt-chánh.*

thắt-chân trt. Thiếu thành-thật, giả-dối.

thắt-chí tt. Không thoả chí rồi sanh chán-nán, buồn-rầu.

thắt-chù dt. Khô-chù, người bị trộm-cướp, mất-mác đồ-đạc.

thắt-chức tt. Bỏ-bé phen-sự, không đúng với chức-vụ.

thắt-danh trt. Mất danh-tiếng : *Làm vạy thắt-danh.*

thắt-dưỡng tt. Được nuôi lối-thôi, ăn uống thiếu-thốn.

thắt-dám trt. Mất mệt, vờ mệt, sợ hoàng : Sợ thắt-dám.

thắt-đức trt. Mất đức, tôn-hội &m-dec: Ở chi mà thắt-đức vậy ?

thắt-giáo tt. Mất dạy, tbiểu giáo-dục: Đứa con thắt-giáo.

thắt-hâm tt. Bị đánh lấy mắt: Bị thắt-hâm cắn-cứt.

thắt-hiếu trt. Bất-hiếu, không hiếu-thào với cha mẹ: Con mà ăn-ở thắt-hiếu như vậy, ai cũng ghét.

thắt-hiệu tt. Mất hiệu-lực, hết dùng đặng (caduc): Từ ngày có thể cẩn-cước bọc nhura, tờ khai căn cước cũ trở thành thắt-hiệu.

thắt-hoà tt. Mất hoà-khí, không thuận nhau.

thắt-học tt. Không được đi học, dốt: Chiến-tranh làm cho trẻ-con thắt-học rất nhiều.

thắt-huyết dt. Mất máu, ra máu khi làm băng, ho, v.v...

thắt-hứa dt. Không giữ lời hứa, hứa rồi bỏ qua.

thắt-ý tt. Trái với ý muốn, không vừa ý: Thắt-ý nhiều sành chán.

thắt-kế dt. Dùng lầm kẽ-sách, hỏng việc: Thắt-kế nêu bại trận.

thắt-kinh tt. Hoảng sợ: Tối-tăm mặt nịnh, thắt-kinh hồn ta NDM // trt. Quá lầm, hết sức: Nhiều thắt-kinh; bị lỗ đầu, ra máu thắt-kinh.

thắt-kiện tt. Thua kiện, bị xử thua đảng kia: Thắt-kiện phải chịu án-phí ngoài các hình-phạt.

thắt-kiều tt. Cig. Thắt-cào, sai kiều - cách, không đúng theo kiều-vở thông-thường: Cái nhà thắt-kiều.

thắt-lạc bt. Lạc mắt: Đè thắt-lạc ; cái thơ ấy thắt-lạc đâu mắt rồi.

thắt-lật trt. Sơ-suất, sơ ý đùi lõi lầm: Thắt-lật lời nói ; nói thắt-lật một câu mà hư chuyện.

thắt-lé bt. Thiếu lè-độ, vô-phép: Làm vậy thắt-lé quá !

thắt-lý trt. Thuỷ lý, cãi không lại: Cãi một hồi thắt-lý phải chịu thua.

thắt-lộ trt. Sai đường, lạc đường // (B) Một-lộ, gấp vạn cùng: Anh-hùng thắt-lộ.

thắt-lộc dt. Mất cái lộc của Trời ban // (B) Chết: Ông ấy thắt-lộc lâu rồi.

thắt-luật bt. Sai luật bằng trắc trong một bài thơ: Bài thơ thắt-luật ; làm thơ thắt-luật.

thắt-mác bt. X. Thắt-bác.

thắt-minh tt. Mất ánh-sáng, túc đui.

thắt-miên bt. Mất ngủ, ngủ không thẳng giấc.

thắt-mưu trt. Nh. Thắt-kế.

thắt-niệm bt. Mất sự dính liền theo luật thơ, lối-cuộc sai: Bài thơ thắt-niệm, đặt thắt-niệm.

thắt-ngân trt. Sai lời, nói một đàng, làm một nẻo: Mắng coi con bướm trắng cắn sợi dây đòn, Thắt-ngân lời nói, bẹn hòn tăm năm CD.

thắt-nghi trt. Sai nghi-lẽ, không đúng lẽ: Lẽ cũ-hành thắt-nghi // Lỗi nghi, trái lẽ phải: Cụ-xứ thắt-nghi.

thắt-nghĩa trt. Nh. Thắt-nghi, (nghĩa sau).

thắt-nghiệp tt. Mất chỗ làm, ở không, không công ăn việc làm: Lúc nay thắt-nghiệp, nạn thắt-nghiệp.

thắt-nhân-tâm trt. Mêch lòng người, mất sự tin-tưởng và ủng-hộ của phàn đông: Ăn-ở thắt-nhân-tâm.

thắt-quyền dt. (Pháp): Sự mất quyền (déchéance): Thắt-quyền giám-hộ, thắt-quyền phụ-hộ.

thắt-quốc dt. Mất nước: Dân thắt-quốc ; thắt-quốc tha-bang.

thắt-sách trt. Không đúng kẽ-sách, sai-lầm: Làm vậy thắt-sách.

thắt-sắc dt. Biến sắc, sợ xanh mắt: Nghe la, ông ta thắt-sắc.

thắt-sở tt. Lạc-loài, không nơi nương-dựa ; mất chỗ làm: Thân sơ thắt-sở (Vì sơ suất mà ra thân lạc-loài).

thắt-tán tt. Tan-rã, tan-vỡ: Gia-dình thắt-tán.

thắt-tích tt. X. Thắt-tung.

thắt-tín trt. Mất sự tin-eagy // (thth) Nh. Thắt-hứa: Thắt-tín với anh-em, lây làm hờ-thẹn.

thắt-tình dt. Mất tình yêu // (thth) Tương-tư, rầu buồn, lơ-lơ lừng-lừng vì tình-duyên trắc-trở: Thắt-tình nên mang bình.

thắt-liết tt. Không trọn tiết, có chồng mà lấy người khác hay bị cưỡng-hiếp: Thắt-tiết với chồng.

thắt-toán trt. Tính sai, sai con toán, làm-lạc: Thắt-toán, hư việc.

thắt-túc trt. Hụt chân, sảy chân.

thất-tung dt. (*Pháp*) : Sự mẫn-tích, sự biệt-dạng, không ai gặp hay biết tông-tích chi cả.

thất-tung dự-đoán dt. (*Pháp*) : Thời-kỳ đầu của một cuộc thất-tung gồm hai năm chờ đợi và giao tài-sản, nếu có, cho người quản-thủ và một năm điều-trá.

thất-tung tuyên-cáo dt. (*Pháp*) : Thời-kỳ thứ hai của một cuộc thất-tung, từ năm thứ tư tới năm thứ 20 (hoặc 30 tuỳ nơi), то tuyên-án thất-tung; tài-sản, nếu có, được giao cho người doân-chấp tạm-thời.

thất-tung vĩnh-viễn dt. (*Pháp*) : Thời-kỳ chót một vụ thất-tung, sau 20 (hoặc 30 năm, tuỳ nơi) năm mà đương-sự không trả về, tài-sản được giao người doân-chấp luôn hoặc chia cho thừa-kế.

thất-the thất-thểu trt. Clg. Thất-thểu, lang-thang ngoài đường, không nơi nương-dựa : *Đi thất-tha thất-thểu tối ngày*.

thất-tha thất-thường trt. Clg. Thất-thường, bộ đi lưỡng-thường vì đói khát : *Thất-tha thất-thường, đi không muốn nồi*.

thất-thác bt. Mất-mác, sei-lạc : *Đồ-đạc thất-thác cát*.

thất-thanh trt. Lạc giọng, tắc tiếng : *Sợ, là thất-thanh*.

thất-thân trt. Hư thân, phí mát một đời : *Thất-thân theo giặc ; Kiều vì hiếu mà phải thất-thân với Mã-giám-Sinh, dành phụ tình Kim-Trong*.

thất-thần tt. Mất tinh-thần, mất hồn : *Sợ thất-thần* || trt. (lóng) Quá lâm : *Nhiều thất-thần ; ăn no thất-thần*.

thất-thể trt. Mất cái thể vững, trong tinh-thể kém hơn dịch : *Sa-cor thất-thể ; Hồng dẫu hư lồng đâu sợ sét, Hùm tuy thất-thé há thua chồn PVT*.

thất-thề dt. Mất thề-cách, thề-diện : *Giữ đúng cho thất-thề dấu trong tình-trạng nào*.

thất-thểu trt. Lang-thang cùng đường, không nơi nương-dựa : *Đi thất-thểu tối ngày*.

thất-thì tt. X. Thất-thời.

thất-thiệt tt. Clg. Thất-thực, không đúng sự thật : *Tin thất-thiệt*.

thất-thoát trt. Nh. Thất-béc.

thất-thổ trt. Sai-lầm vì mất bình-tĩnh : *Ăn-nói thất-thổ*.

thất-thổ dt. Mất đất || (B) Bỏ nhà-cửa quê-hương, đi nơi khác làm-ăn : *Vong-gia*

thất-thò ; Thương bạn hoá ra người thất-thò, Vì ai nên nỗi chịu lầm với TX.

thất-thor trt. Nh. Thất-thèo : *Đi thất-thor ngoài đường*.

thất-thor thất-nghiệp trt. Nh. Thất-tha thất-thèo.

thất-thor thất-thường trt. X. Thất-tha thất-thường.

thất-thời tt. Hết thời, lỡ vận, lúc làm-ăn không được, gặp nhiều việc rủi.

thất-thù trt. Sày tay || B) Đè sày mắt, bị doạ mắt : *Thất-thú Hà-nội, Hoàng-Diệu tuôn-tiết*.

thất-thường trt. Mất lệ thường, không đều, bùa có bùa không : *Ció đưa cây cùu-lý-hương, Ció xa cha mẹ thất-thường bùa ăn CD*.

thất-thường tt. Lưỡng-thường, bộ đi không muốn nồi vì đói khát, bình-hoạn : *Đi thất-thường như con cò ma*.

thất-trận trt. Thua trận, đánh giặc thua : Cây oằn vì bời trái sai, Kim-Đinh thất-trận vì tay Du-Hồng CD || (R) Thua cờ-bạc, thua tài trong một cuộc biêu-diễn-thì-theo : *Thất-trận cháy túi, thất-trận phơi áo*.

thất-trinh tt. Mất trinh, chưa có chồng mà đã bị người ăn-năm rồi : *Đứa gái thất-trinh* || (R) Nh. Thất-liết : *Thất-trinh với chồng*.

thất-truyền tt. Mất đi, không được truyền lại hay truyền cách sei-lạc : *Nghề vô thất-truyền, phương thuốc thất-truyền*.

thất-trung tt. Mất điều trung-ngóżia, không giữ lòng trung : *Thất-trung với chúa*.

thất-ước dt. Sai lời hẹn, giao-ước rồi không giữ lời : *Thất-ước với tình-nhân*.

thất-vận tt. Lỡ vận, hết thời : *Anh-hùng thất-vận lên nguồn đất than* CD.

thất-vị dt. Mất chức-vị hay ngôi-vị : *Ông vua thất-vị*.

thất-vọng dt. Mất hi-vọng, ngã lòng, khi không được như ý muốn : *Thầy con hư, cha mẹ đều thất-vọng*.

thất-xá dt. Mất thần-xá, loạn trí-não, hoảng sợ hết hồn : *Sợ thất-xá ; thất-xá kinh-hồn*.

THẤT dt. Nhà ở : *Cung-thất, gia-thất, ngục-thất, thạch-thất, phòng-thất ; nghỉ thất-nghỉ-gia* || Vợ : *Chánh-thất, kế-thất, trắc-thất*.

thất-gia dt. X. Gia-thất.

thất-nữ dt. Gái chưa chồng.

THẤT *mt.* Thớt, cái, con, tiếng dùng đểm
ngựa, voi: *Mã nhứt thất, tượng nhì thất*
|| dt. Sánh.

thất-ngẫu *dt.* Sánh đôi (vợ chồng).

thất-phu *dt.* Người thường, không chức-tước
danh-vọng gì: *Quốc-gia hưng vong, thất-*
phu hữu trách || thth. Tiếng mắng hay nói
nặng một người đàn-ông thô-tục, lỗ-mäng:
Đồ thất-phu; thất-phu chi đồng.

THẬT *bt.* *Ctg.* Thiệt và Thực, đúng với sự
có hồn: *Có thật, chắc thật, hẳn thật, kỳ*
thật, quả thật, sự thật, thiết-thật, vốn thật,
Thuốc đắng đãt, lời thật mít lòng; Thật
vàng chẳng phải thau dâu, Đừng đem thử
lửa mà đau lòng vàng CD || Ngay-thẳng, có
sao nói vậy, không đổi-trá: Chân-thật, ngay
thật, thành-thật.

thật bụng *trt.* *Ctg.* Thật dạ và Thật lòng,
đúng với ý muốn: *Thật bụng yêu nàng.*

thật dạ *trt.* X. *Thật bụng.*

thật lòng *trt.* X. *Thật bụng.*

thật mực *trt.* Đúng mực, đúng chừng: *Thật*
mực yêu con.

thật tay *trt.* Quen tay: *Bắc thuốc thật tay,*
không phải cẩn mè đúng.

thật-tình *trt.* Ngay tình, thành-thật: *Em có*
thương anh thì nói thật-tình, Đừng đè anh
lên xuống một mình bơ-vơ CD.

thật-thà *bt.* Chơn-chất, hiền-lành, không giả-
doi: *Tánh - nết thật - thà, ăn nói thật - thà*
|| (B) Dại, chất-phác, hey tin: Thật-thà cha
dại.

THÂU *dt.* *Ctg.* Thu, nhận về, lấy về, kéo về
cho mình: *Thâu tiền, thâu thuế, tóm thâu*
tài-vật || Rút về, rút ngắn lại: Thâu đường
đất, ngồi thâu mình nhớ lại.

thâu binh *dt.* Rút quân, kéo binh-lính trở
về; gọi binh-lính đang hành-quân tựu lại.

thâu canh *trt.* Hiết canh này đến canh khác:
Thúc thâu canh; Trống diêm thâu canh,
trên lầu nhặt thúc, Rượu một bầu hồng-
cúc giải khuây CD.

thâu-cú *dt.* Biên-lai, giấy ký tên nhận lãnh.

thâu-chấp *dt.* Nhận lấy: *Thâu-chấp đơn-*
tù.

thâu-dụng *dt.* Nhận và dùng: *Mới thâu-*
dụng một người tho-ký.

thâu-duỡng *dt.* Đem về nuôi: *Được thâu-*
duỡng làm con nuôi.

thâu-dêm *trt.* Nh. *Thâu canh: Thúc thâu*
dêm.

thâu-dot *dt.* Đot lẩy, giựt của người: *Thâu-*
dot tài-sản.

thân đơn *dt.* Nhện đơn: *Biện-lý đã thâu*
đơn.

thâu-hẹp *dt.* Nh. *Thâu-cú.*

thâu hép *dt.* Rút hép lại, làm cho nhỏ lại:
Thâu hép cái thân áo; thâu hép cuộc làm
ăn.

thâu hình *dt.* Cố-rút lại, nầm khoanh lại:
Con mèo nầm thâu hình trong chỗ hép.

thâu-hiệu *dt.* Có hiệu-lực, đạt được kết-quả

tốt.

thâu-hoạch *dt.* Gặt-hái: *Mãn mùa, thâu-hoạch*
được 300 giê || Đạt, được, nhận được:
Thâu-hoạch kết-quả tốt.

thâu-hồi *dt.* Rút về, lấy lại: *Thâu-hồi giấy*
phép; thâu-hồi nghị-định || (Phép) Huỷ bỏ,
thú-tiêu: Thâu-hồi bắn-án.

thâu-không *dt.* Lúc trời đất như thâu vào
một khoảng không || dt. Báo hiệu bằng chiêng
bằng trống rằng không có gì trả-ngoại cho
việc đóng cửa thành (xua): *Mặt trời gác núi*
chiêng đã thâu-không K.

thâu-liêm *dt.* Thâu gáp hảng kỵ || tt. Tác-
dụng các vị thuốc làm cho các tò-chức
tế-bào thâu-súc lại (astringent).

thâu-liệm *dt.* Ráp thây lại và đè vô hòn:
Thâu-liệm một thây ma bị từ-nạn || (R)
Liệm và chôn.

thâu-lôi *dt.* Cây sắt nhọn và sợi dây sắt
chuyền từ nóc nhà cao xuống hầm nước
dưới đất sâu đè thâu hút hơi điện trong
tiếng sấm hầm tránh ánh-hường tai-hại:
Cây (hoặc dây) thâu-lôi.

thâu-lực *dt.* Sở thâu: *Chi vào thâu-lực sở*
tiền mới nhận || dt. Thâu-nhận và ghi sở:
Thâu-lực một số tiền.

thâu-lượm *dt.* Lượm-lặt, lấy từng tí, được
từng tí: *Thâu-lượm kết-quả, thâu-lượm*
tin-tức.

thâu-một *dt.* Tịch-thâu của-cái (của kè có
tội).

thâu-nạp *dt.* Nh. *Thâu-dụng: Thâu-nạp nhân-*
viên || Nhện đóng, nhận của người đem
tới đóng: Thâu-nạp thuế-má.

thâu ngắn *dt.* Rút ngắn lại: *Thâu ngắn hei*
tay áo; thâu ngắn ngày giờ.

thâu-ngân *dt.* Thâu tiền, nhận tiền của
người ta đóng hay mua đồ trả tiền: *Cắt*
người ngồi thâu-ngân.

thâu-ngân-viên *dt.* Người thâu tiền: *Thâu-*
ngân-viên nhè đèn.

thâu nhặt dt. Lượm-lặt, gộp-nhớp, lấy mỗi nơi một ít, mỗi lúc một ít: *Thâu nhặt tài-liệu, thâu nhặt tin-tức.*

thâu-nhận dt. Nhận vào, nhận lấy: *Thâu-nhận người làm.*

thâu-nhập dt. Nhận cho vào: *Thâu-nhập người vào đảng, vào hội.*

thâu-phục dt. Lấy lòng, làm cho người ta phục minh: *Thâu-phục nhân-tâm.*

thâu quân dt. Nh. Thâu binh.

thâu quyền dt. Lấy lại quyền-hành, cất quyền mội người nào: *Có tội, bị thâu quyền đe đợi diều-trá.*

thâu-sinh dt. Đỡ đẻ, rước đứa con từ bụng mẹ ra và săn-sóc mẹ con.

thâu-súc dt. Rút mình, tòp lại: *Bình, da thịt thâu-súc hết.*

thâu-tàng dt. Thâu-thập và tàng-trữ, gộp-nhớp lại để dành.

thâu-tập dt. Gom lại: *Thâu-tập tàn-binh.*

thâu-tích dt. Nh. Thâu-tàng.

thâu-tiếp dt. X. Tiếp-thâu.

thâu tô dt. Góp, nhận tiền hay lúa mướn đất hay ruộng.

thâu-thái dt. Lượm-lặt, gặt hái: II (B) Chọn những điều hay mà dè vào dê: *Học dè thâu-thái những điều hay.*

thâu-thanh dt. Hút tiếng vào II (thth) Nhận tiếng của dài phát-thanh và đồng-thời phát tiếng ấy ra: *Máy thâu-thanh.*

thâu-thập dt. Gộp-nhớp, lượm-lặt: *Thâu-thập kinh-nghiêm, thâu-thập tài-liệu.*

thâu-thúc dt. Rút gọn: *Thâu-thúc bài văn* II dt. Đoạn kết, phần kết-thúc: *Thâu-thúc có phần long-leo.*

thâu-trữ dt. Nh. Thâu-tàng.

thâu-vén dt. Sắp-đặt vén-khéo: *Thâu-vén công-việc trước khi nghỉ Tết.*

thâu-xếp dt. Sắp-đặt, sắp-xếp: *Đâu đó thâu-xếp gọn-gàng.*

THÂU dt. Lén-lút, trộm-cắp, thừa cơ.

thâu-nhàn trt. Thừa-nhìn, nhìn lúc rảnh: *Thâu-nhàn đi ngoạn-cảnh.*

thâu-sinh dt. Sống trộm, ăn-ở thèp-thò, không đường-hoàng ra mặt.

thâu-thiết dt. Cắp vặt, cướp cạn.

THẦU dt. Mão, bao, lanh hết: *Bao-thầu, bồ-thầu, đếu-thầu, thầu cất nhè, thầu cung-cấp vật-liệu, thầu eom tù; có bao-nhiêu, hấn thầu cả* II Nuốt, nuốt nhẹ (xé): *Sáng*

phải thầu cho tinh-minh mới làm việc được II (lóng): Xót, căp, lấy mắt: *Đi chợ bị chúng thầu mắt cái ví tiền.*

thầu công dt. Bao công, mảo công, lanh việc với một giá chung rồi gọi người làm dê lấy lời: *Thầu công cất nhè, chủ mua hết vật-liệu.*

thầu-khoán dt. Người đứng nhận làm khoán mậu công-việc: *Thầu-khoán cất nhè, thầu-khoán cung-cấp vật-liệu.*

thầu-lậu dt. Mũi con sấu II (B) Cơn giện-dữ: *Nỗi thầu-lậu; đồ thầu-lậu re.*

THẦU-DẦU dt. (thực): Clg. Đầu-dù tía, loại cây cao đến 4m.. lá chẵn vát to, cuống dài có ống: hoa đực trắng, noãn-sào ở hoa cái có gai; trái có gai mềm, khi chín (khô) nở thành ba, mảnh, trong là ba hột láng; hột có lõi 50% dầu, dầu có glycérít ricinotéic và isoricinotéic, glycérít palmitic, glycérít stéaric và một loại stérol, xác hột có chất phytotoxin (ricin) rất độc, không tan trong dầu và một nhiều-lô thuộc loại lipase (*Ricinus communis*).

THẦU dt. (Đy): Bình ho có đàm mà không có tiếng ho, do tỳ-thấp bị động.

THẦU dt. Dòn lại, tựu lại II dt. Gỏi, món ăn b López giám: *Ăn thầu, b López thầu; làm nhham làm thầu (làm nem làm gỏi).*

thầu-kính dt. Mắt kiếng có tách-cách làm cho ánh-sáng dồn lại hoặc toả ra đều (lentille).

thầu-kính hội-tụ dt. Thầu-kính làm tụ-hợp lại chùm tia sáng song-song khi xuyên qua (lentilles convergentes).

thầu-kính phân-kỳ dt. Thầu-kính có tách-cách phân-tán các tia-sáng khi xuyên qua (lentilles divergentes).

thầu-tập dt. Tu-tập đồng-dào: *Đô-thị là nơi thầu-tập dù các sắc dân.*

thầu-túc tt. Mân, dù: *Thầu-túc tam niên (mân ba năm).*

THẦU trt. Thông, lọt, đèn nơi: *Đóng cây đinh thầu qua mặt bên kia; hiều thầu, kêu thầu, xét thầu* II dt. Hiều rõ-ràng, thông-suốt: *Trời ơi có thầu tình chàng, Lấy chàng mà phải nhuộm răng cho chàng CD.*

thầu-âm-học dt. Một ngành âm-hưởng-học, chuyên nghiên-cứu tách-cách tiếng động khi đội lại hay thầu qua một bức ngắn (diacoustique).

thầu cốt trt. X. Thầu xương.

thầu chí trt. Đến mức phải đóng thêm, nói về tiền gòi ngân-hàng đã hết hay gần hết, không đủ trả cho một ngân-phiếu.

thầu-dáo dt. Thông-suốt, hiều-thầu đến chỗ linh-vi : *Thầu-dáo ngon ngành; học dã thầu-dáo nghĩa sách.*

thầu-dẹt dt. Thông-suốt, hiều rõ-ràng, không còn thắc-mắc nữa : *Thầu-dẹt những bí-ẩn của sự-kiện.*

thầu-độ dt. Miy.: -độ ánh-sáng xuyên qua một khoáng-vật nhiều hay ít.

thầu-minh tt. Tác-dụng của ánh-sáng có thè thầu qua khoáng-vật.

thầu-minh-kính dt. Loại kiếng mà tia-sáng có thè rời thầu qua.

thầu-minh-thè dt. Vật-thè mà tia-sáng có thè xuyên qua dễ-dàng (như khí-trời, pha-lê...).

thầu-nhiệt-thè dt. Vật-thè mà hơi nóng có thè xuyên qua (như kim-loại).

thầu-quang-kính dt. Nh. Thầu-minh-kính.

thầu tai trt. Tới tai : *Lời thán-oán đã thầu tai quan trên.*

thầu tình dt. Hiều được tâm-tình thèm - kín của ai : *Giang-san gánh - vác một mình, Xa-xuôi ai có thầu tình chàng ai ? CD.*

thầu-triệt dt. Hiều tới nơi tới chốn : *Thầu-triệt kinh sách.*

thầu trời trt. Động trời, tới trời : *Tiếng oan thầu trời* II Quá lầm : *Đau thầu trời ; Cô di ba tháng cô vě, Quốc-ngữ thông-suốt, chồng mê thầu trời* CD.

thầu xương trt. Thủng thịt đến xương : *Đạp cái gai thầu xương* II Nghiêm tới xương : *Đêm khuya gió lợt thầu xương, Chèn vè đẽ thiếp những thương cùng sầu* II Quá lầm : *Đau thầu xương, nhức thầu xương.*

THẦU dt. Thau, ăn-cập (tiếng Quảng-dông). **thầu-cẩy** dt. Đao kẽ, ăn-cập gã (tiếng Quảng-dông) II (lóng) Tiêu-lòn, gài bẫy, giặc-bé dè gạt bên địch : *Bài nó không phé mà nó thầu-cẩy mình; bị thầu-cẩy, vượt hết một áp-phe.*

THẦU dt. (thực) : X. A-phiển : *Cây thầu, trái thầu.*

thầu bạch dt. Á-phien thiệt, nguyên chất, ít đen mà lẹt.

thầu ô dt. Á-phien xấu, thật đen và gắt.

THẦU dt. Thứ lợ miệng rộng vai ngang, dùng đựng kẹo, đựng mứt.

THE dt. Clg. Lương, hàng dệt bằng tơ, không

bóng : *Áo the, rèm the ; Mùa đông lụa lụa, the the, Mùa hè bán bạc hoa tơ sấm khăn CD.*

the thám dt. Nhiều điều, thứ the mâu đờ thâm.

THE tt. Vị cay-cay như châm vào lưới : *Bưởi the, dầu măng the ; chua the, ngọt the.*

the-the tt. Hơi the : *Bưởi chua chín nên the-the.*

THE trt. Tiếng bát-chợt khi gấp việc may, điều vui-mừng.

the-thầy trt. X. The-thíe.

the-thát trt. X. The-thíe : *The-thát the-thầy, hàng bán rát chạy.*

the-thíe trt. Dữ ác ! Tiếng bện-hàng gấp chầu may, mừng mà thót to lén : *The-thíe ! Từ sáng tới giờ mới có mối ngọt* II (R) Lời thót dè tỏ sự hài lòng khi bát-chợt gấp một việc mới-mè, đợi-chờ từ lâu : *The-thíe ! Hèn lâu mới thấy ánh nắng mặt trời.*

THE-THÉ trt. Clg. Thé-thé, lenh-lanh, cao mà trong : *Giọng the-thé, tiếng nói the-thé.*

THÈ dt. Thò, le ra, gio ra : *Thè luối ra liếm, thè-le tt. Nỗi to lén và đưa ra xe : Có chưa cái bụng thè-le.*

THÉ tt. Quá lầm.

thé-lè tt. Clg. Lè, rát chua : *Chua thé-lè* II Gắt-górm, thẳng - thét : *Nồng thé-lè* II tt. Inh-ỏi, vang-rân : Khóc thé-lè.

thé-lết tt. Nh. Thé-lè (nghĩa đầu) : *Chua thé-lết.*

THÈ dt. Câu, bát.

thè mực dt. Câu con mực ở biển (bè) bằng cách đốt đèn thật sáng cho mực tựu lại, đoạn thả nhợ có buộc nhiều tua hàng màu sặc-sỡ xuống ; khi cần động, thò vớt hớt mực lên.

THÈ dt. Vật hình chữ nhựt bằng giấy bồi, ván, xương hay ngà có khắc chữ hay số : *Cẩm thé, dán thé, đeo thé, ngậm thé, phát thé, rải thé.*

thè bọc nhựa dt. Thè căn-cước của mỗi người dân từ 18 tuổi sắp lên, được bọc giấy nhựa bên ngoài.

thè căn-cước dt. Thè do nhà-nước cấp-phát cho mỗi người dân từ 18 tuổi sắp lên có ghi rõ căn-cước, in dấu 10 ngón tay và dán ảnh (Xt. thè bọc nhựa).

thè cōng-vụ dt. Thè do chủ sở cắp cho nhân viên, chứng-nhận người ấy có làm việc nơi sở mình (*carte de service*).

thè h̄oc-sinh dt. Tấm hè có dán ảnh và ghi lý-lịch học-sinh do nhà trường cấp-phát, chứng-nhận học-sinh ấy đang học nơi trường.

thè nh̄an-dạng dt. Thè bắt-buộc các chiêu-dâ-i-viên những quán ăn uống phải có luôn-luôn trong mình lúc hành nghề, trên hè có ghi lý-lịch và dán ảnh đương-sự.

thè tīep-té dt. Thè có ghi tình-trạng gia đình mỗi nhâ, đê trình ra khi mua những món đồ bị hạn-chẽ vì khan hiếm (*carte de ravitaillement*).

thè tuyēn-thè dt. Thè chứng-nhận sự tuyēn-thè theo luật của nhân-viên hưu-thè (*carte d'assermentation*).

thè thúr-tý dt. Thè ghi tên từng món đồ theo thứ-tý chữ cái (A, B, C,...) và nơi cất đê, đê tiện việc lấy ra dùng; nếu là nhà buôn, có ghi thêm số lượng còn lại bằng bút chì đê tiện sửa đổi hàng ngày theo sự bán ra.

THÈ-MÈ trt. X. Nói hè-mè.

THÈ-THÓT dt. Méc-thót, kè-vạch những lỗi vụn-vật của người // trt. Tiêng khoan tiêng nhặt: *Chim kêu hè-thót*.

THÈM dt. Khao-khát, muôn quá lâm: *Bắt hèm, thấy hèm; Đói thì hèm thịt hèm xôi, Hỗn no cơm té thì thôi mọi đường CD* // trt. Gần, hầu, còn thiếu chút nữa: *Tuần trăng thăm-thoát nay đã hèm hai K.* // trt. Chịu, nhận, bằng lòng (chỉ dùng trong trường-hợp không): *Ai hèm, hỏng hèm, đâm hèm; Trong lung chẳng có một đồng, Lời nói như rồng chúng chẳng hèm nghe; Liên tau vụng châm biêng xem, Lặng-lơ như bậu, ai hèm bậu khoe CD*.

thèm chua dt. Muốn ăn đồ chua // (B) Mới có chửa (thường đàm-bà mới có chửa hay hèm chua): *Có chòng dâ lâu mà đã hèm chua chua?* (Ý muốn hỏi đã có chửa chua) // *Ua thích sắc đẹp: Của chua ai thấy chẳng hèm!*

thèm-khát dt. Hèm-thuồng khao-khát, lâu lâm không được ném tới: *Ai hèm-khát gì cái thứ đó!*

thèm-lạt dt. C/g. Hèm-nhạt, như Hèm-khát. **thèm muôn** dt. Ham muôn, muôn lâm: *Có hèm muôn mới chịu lý, Nem công chả*

phương dẽ gì buông-tha CD.

thèm-nhạt dt. X. Hèm-lạt.

thèm nhieu nuc̄c miēng dt. Hèm lâm. *Hèm nhieu nuc̄c miēng mè còn mgi-horl.* **thèm thèm** dt. Bắt đầu hèm: *Lẹt miēng, hèm thèm miēng trầu.*

thèm-thuồng dt. Hèm, muôn lâm: *Thầy bắt hèm-thuồng; ai mè hèm-thuồng gì thứ đó!*

thèm vào dt. Không hèm, chẳng hèm đâu: *Hèm vào chơi với anh!*

THÈM dt. Tiêng cha mẹ gọi đứa con gái mình: *Bố hèm, mẹ hèm; thằng cu con hèm.*

THEN dt. Chốt, móc sắt, thong-hồng, tiêng gọi chung những vật gài cửa bên trong: *Cài then, gài then; Song-song đôi cửa then gài, Dẫu mưa có tạt, tạt ngoài méi hiên CD.*

then-chốt dt. Then và chốt, vật gài cửa // (B) Đầu mối sự-việc: *Ván-dè then-chốt; nǎm lấy then-chốt.*

then ghe dt. Thành gỗ bắc ngang hai hông thuyền đê chịu lấy.

then máy dt. Nút nhện hay tai-vặn cho máy chạy // (B) Bẫy, mưu-meo: *Việc đó đã sắp-đặt then máy xong-xuôi.*

THEN dt. Sơn sơn màu đen: *Sơn then.*

THEN dt. Đèng bóng người Thò ở thượng-du miền Bắc: *Lèm then, lèm bụt.*

THÈN-THÈN tt. C/g. Thịn-thịn, hơi mắc-cơ: *Thầy thịn-thịn.*

THÈN tt. Mắc-cơ, xấu-hò: *Cá thịn, e-thèn, hò-thèn; Trông trăng mà thịn với Trời, Trông gương mà thịn với người trong gương CD.*

thèn lòng tt. Hò với lương-tâm, bức-rúc khó chịu vì đã làm quấy, mặc-dầu không ai biết.

thèn mặt tt. Hò mặt, xấu-hò không muôn thấy ai cả.

thèn thèm tt. Mắc-cơ hèm vì đã iờ làm quấy hay thua-kém ai.

thèn-thèn tt. X. Thịn-thịn.

thèn-thò tt. Thịn, mắc-cơ rồi nhút-nhát.

thèn-thùng tt. Mắc-cơ, hò mặt.

thèn-thuồng tt. Nh. Thịn-thùng.

THEO bt. Đi hay chạy nối dằng sau: *Bốc theo, bươn theo, chạy theo, đi theo, đuổi theo, mò theo, rượt theo, tuốt theo; Lên nơ*

thiếp cũng lén theo, Tay vịn chun trèo hái trái nuôi nhau CD II (R) Làm giống việc người đã làm trước : Bắt-chuốc theo, coi theo, dõi theo, hùa theo, làm theo, noi theo // Nói, lân-dì : Dò theo, noi theo, nghe theo đường cù // Bỏ nhà đi với người yêu : Ai kêu ai hú bên sông, Mẹ kêu con dại, thương chồng phải theo; Có tiền riêng cho em mượn ít đồng, Mua gan công mệt cát, thuốc chồng theo anh CD II Vâng chịu, không trái : Chiều theo, dừa theo, tuỳ theo // Dựa vào : Cứ theo, coi theo; theo diệu-kiện, theo thứ-tự; theo anh, việc ấy sẽ ra sao? // Nhập vào : Theo cách-mạng, theo ẩn-cướp.

theo bén gót dt. Theo khít sau lưng, không cách khoảng : Chạy theo bén gót; Mời ra đi kế theo bén gót.

theo bên dít dt. Theo sát luôn không rời một bước : Chồng đi đâu, cũng theo bên dít.

theo bổi dt. Clg. Theo mồi, theo dấu hùm hay sáu mồi bắt người đã tìm thấy đem về // (B) Theo người vừa được món lợi đã xin-xỏ, kiêm-chéc.

theo cái dt. Nói vể thú đực, nhút là chó, đến lúc rugen thì theo ở nhà mấy con cái luôn, ít khi về nhà chủ // (R) Nh. Theo gái.

theo chuyện trt. Tuỳ việc, không giống nhau cả : Nghe lời cũng theo chuyện, chó dâu phải chuyện quay chuyện phải chi cũng đều nghe theo.

theo chun dt. Đi theo, nỗi gót theo : Mời nói ra khỏi nhà thì nó theo chun liền // (R) Bắt-chuốc, làm theo : Năm tối cứ theo chun người ta chó không biết làm gì cho mồi lợ.

theo dấu dt. Nhìn dấu chun mà theo bắt : Theo dấu tên trộm // (R) Quen-sát, hỏi thăm để theo tìm.

theo dính dt. Theo chung một đoàn, không bị bứt rời : Áo vàng theo dính tấp dầu // Nh. Theo bên dít.

theo dõi dt. Đi theo và ngó chừng luôn, không dè mắt hùt : Kíp theo dõi va, dừng cho và thoát mắt // (R) Đè ý tới luon: Theo dõi hành-vi người lợ mặt // (B) Chuyên-chú, miết-mài: Theo dõi việc học tới cùng.

theo dạo dt. Vào một đạo-giáo (tôn-giáo) dè sống theo giáo-lý và chịu kỷ-luật của đạo ấy: Theo dạo Phật, theo dạo Cao-dài... // (thth) Vào dạo Thiên-chúa : Đời Minh-mạng,

Tự-đắc, triều-dinh cầm dân theo đạo rất ngọt.

theo dõi dt. Cùng làm theo như mọi người : Theo dõi cũng thè bút nghiên, Thua em kém chí cũng nên hờ mình CD.

theo đồng tiền trt. Tuỳ giá mắt (đắt) rẻ, cách tương-đối : Nhà chế-tạo cứ theo đồng tiền mà làm, mình đặt rẻ mà muôn có của tốt sao được.

theo đuôi dt. Nối theo sau mà đi tới : Đường chật, cứ theo đuôi người ta mà đi // (R) Bắt-chuốc, làm theo người : Cứ theo đuôi người chó không có sáng-kien chí cá.

theo đuôi dt. Cố theo, không bỏ dở : Đầu nghèo, cũng theo đuôi việc học // Theo va-vẫn hoặc cạy mai-mồi dê lấy cho kỳ được: Va theo đuôi cõi nọ đến cùng.

theo gái dt. Ở được rồi theo ở luôn nhà cô gái, không có cưới hỏi, hoặc cùng dắt nhau đi nơi khác, hoặc bỏ nhà đi luồng-tuồng với gái.

theo gót dt. Nh. Theo chun : Theo gót đèn anh.

theo gương dt. Bắt-chuốc (theo điều tốt) : Theo gương anh-hùng chí-sĩ.

theo họ mẹ trt. Lấy họ mẹ khai sinh cho con (trường-hợp chưa hoang hay vợ chồng không hôn-thú).

theo hút dt. Nh. Theo dấu.

theo ý trt. Tuỳ ý người nào : Tôi làm theo ý anh // Cứ vào ý-kiến : Theo ý anh, việc đó sẽ ra sao?

theo kè dt. Theo sát một bên mà đi song-song : Theo kè cõi nọ dặng nói chuyện.

theo kế dt. Theo sát phía sau, không cách một người khác : Tôi theo kế người trước mà đưa thé vâ.

theo kíp dt. Theo lập, ở sau xe mà rán theo bằng : Theo kíp tắp đầu; theo kíp mấy trò giỏi trong lớp // Nh. Theo dính.

theo khong dt. Lấy chồng mà không có cưới già : Theo khong lấy dối, theo khong người ta.

theo lập dt. X. Theo kíp.

theo lẽ trt. Đáng lẽ, đúng ra thì phải : Theo lẽ anh nên xin phép trước rồi hãy nghĩ.

theo mái dt. Nói loài dè trúng khi rugen thi con trống theo con mái luôn : Con gà cõi theo mái mấy bửa rày khong vể chuồng // (R) Nh. Theo gái.

theo mây khói bt. Lâng-lâng nhẹ-nèng, không bận tâm lo nghĩ: *Ngồi nhíp-nhíp, thả hồn theo mây khói* II (R) Tiêu-tan, hết sach: *Thất vụ kiện, già-tài theo mây khói cát*.

theo mồi dt. Theo người hay con vật đã bắt ăn thịt: *Hồ rực theo mồi* II X. Theo bồi.

theo mộng dt. Mơ-mộng, hình-dung cuộc sống giàu-sang hay mơ-mộng: *Thả hồn theo mộng; theo mộng sang-giùu*.

theo ông bà dt. Tiêu-tan, hết sach: *Có bầy-nhiều, thất-bại một chuyen, theo ông bà hết*.

theo ông theo bà dt. Chết: *Rủi, tôi có theo ông theo bà, mình rán nuôi con cho khôn-lớn*.

theo phe dt. Về bè, ngã theo một người hay một nhóm người: *Tao theo phe lính kín, mày theo phe ăn-cướp rồi rực bắt chor*.

theo rìa trt. Dọc theo bờ, theo đường biên: *Chạy một đường chỉ theo rìa* II X. Chầu-rìa.

theo sách trt. Cứ theo lời dạy trong sách: *Ăn-ở theo sách, nói theo sách*.

theo sát dt. Nh. Theo bên đít: *Người ta đi đâu cũng theo sát* II (B) Nh. Theo dõi (2 nghĩa đầu).

theo sát nách dt. Nh. Theo kè: *Theo sát nách áo vàng đè cùng chạy song-song về mức* II (B) Nh. Theo dõi (2 nghĩa đầu).

theo tay trt. Nhanh-chóng, lẹ-làng: *Mới cho nó 500 đồng, nó xài theo tay hết ráo; mắt theo tay; biển theo tay kè cắp*.

theo tiếng gọi dt. Làm theo sự háo-hức trong lòng mà mình cho là đúng, là phải: *Theo tiếng gọi con tim* (về ái-tình), *theo tiếng gọi tò-quốc* (về bón-phận người dân của nước).

theo tò-tò dt. Nh. Theo bên đít: *Đi đâu cũng theo tò-tò*.

theo tuổi trt. Song-song với tuổi, tương-dối với tuổi: *Khôn (hoặc lớn) không theo tuổi* II Tuỳ tuổi lớn nhỏ: *Nhà giáo-dục theo tuổi trẻ-con mà viết sách hay soạn bài học* II Tuỳ tuổi theo can-chi, hép hay kiêng: *Cắt nhè phải theo tuổi mà day cửa*.

theo thế trt. Tuỳ tình-thể mà ăn-ở, cư-xử: *Cương hay nhu cũng phải theo thế, chờ báu đâu nóng dó thì hỏng việc* II Bô thế,

tiếng giè-sù: *Theo thể anh muốn ăn-thue với tôi hả?*

theo thè trt. Tuỳ thè-cách, thè-diện mà ăn-ở, mà đổi-xử: *Nói chuyện với người, phải theo thè cho đúng-hoàng*.

theo thói trt. Dựa vào thói quen: *Nó có cù-chì theo thói dèng-diếm*.

theo thời trt. Tuỳ thời: *An-ở theo thời*.

theo thuở trt. Nh. Theo thời: *An theo thuở, ở theo thời*.

theo trai dt. Lén-lút lấy một người đàn-ông rồi bỏ cha mẹ hay bỏ chồng con mà theo người ấy luôn: *Vì gì một bát cháo lòng, làm cho thiên-hạ bỏ chồng theo trai* CD.

theo trống dt. Nói loại đẻ trúng, nhút là gờ, hay đi ăn theo con trống và chịu cho nó đẹp: *Con mái vàng theo trống hai bùa rày* II (R) Theo một người đàn-ông và ăn-nêm với họ.

theo việc tt. Nh. Theo chuyện.

THEO-MEO trt. Clg. Cheo-meo, sát ngoài bìa: *Đứng theo-meo gần té (rơi)*.

THÈO-LÈO dt. Trà-liệu (gọi theo tiếng Triều-châu), kẹo, bánh vừa miếng lùm đè ăn uống nước chơi: *Mua thùo-lèo cúng ông Địa*.

THÈO-LÈO dt. Học chuyện người này với một người khác (tiếng nói nặng): *Thèo-lèo theo môi*.

THÈO dt. Lèo, rèo, xèo, cắt ra một miếng: *Thèo mũi, thùo tai, thùo từng miếng thịt; thùo-lèo thùo môi* II mt Chèo, xèo, một miếng, một thửa nhỏ ngoài bìa: *Nhin cho thùo đất đặng cắt nhè ở*.

thèo câu dt. Những đường nhẹ ngắn có lưỡi câu móc mồi sẵn buộc dài theo đường nhẹ to và dài để câu giăng: *Cá chục thùo câu mà chỉ có một con cá l*

THẸO dt. Clg. Sẹo, dấu của vết thương đã lành: *Đè thùo, lẩy thùo, mang thùo* II (R) Hình ba góc: *Đất hình thùo*.

théo mặt tt. Có theo trên mặt: *Người đó theo mặt*.

THẸO bt. Clg. Léo, đóng xéo: *Đóng theo một mũi định; thùo vò đá* &c cây định cho chắc.

THÉP trt. Nhờ, khín, hùn vò: *Ăn thép, hỏi thép, nói thép; Em tôi khát sữa bú tay, Ai cho bú thép, ngày rày mang ơn CD*.

THÉP dt. Loại sắt ròng thật cứng có lợn rất ít cac-bon (từ 0,5% tới 2%): *Ché thép,*

già thép, non thép II (R). a) Chỉ sợi bằng kim-loại : *Dây thép*; b) *Ép-lép (nẹp)*: *Đặt thép, đóng thép, thép trell (B)* tt. *Cứng-cáp, thành-thuộc: Đanh-thép, ăn nói có thép, làm việc có thép.*

thép búng dt. Thí thép luyện dẻo mình, có sức búng ra khi bị ép lại.

thép cát mau dt. Loại thép rất ít cac-bon, pha thêm côm, tung-ten, mõ-lyt, và-nat và cac-bon, dùng làm dao tiện.

thép còng dt. Sợi to bằng đồng, thau.

thép côm dt. Thép pha với côm (*chrome*).

thép côm-kẽn dt. Thép pha với côm (*chrome*) và kẽn (*nickel*).

thép cực cứng dt. Loại thép thường, dùng làm dụng-cụ, có từ 0,75 tới 1,2% cac-bon (*acier extra-dur*).

thép cứng dt. Loại thép trui cứng được (*ăn trui*) có từ 0,5 tới 0,75% cac-bon (*acier dur*).

thép cháy dt. Thép đốt quá độ (*acier brûlé*).

thép dẻo dt. Loại thép không ăn trui, khó rèn, có từ 0,3 tới 0,5% cac-bon (*acier demi-dur*).

thép đặc-biệt dt. Loại thép có pha thêm một hay nhiều nguyên-tố khác để đổi tánh-chất của nó cho được dùng nhiều việc (*aciens spéciaux*).

thép-gang dt. Loại thép dùng đẽ đúc (*acier fondu*).

thép gió dt. Loại thép cứng thật tốt, dày súc chịu-đựng (*acier rapide*).

thép không ten dt. Loại thép pha côm, kẽn, mõ-lyt, rèn đến 1.150° (*acier inoxydable*).

thép mạ dt. Nh. Thép không ten.

thép mềm dt. Loại thép cứng hơn thép non, có từ 0,05 tới 0,3% cac-bon (*acier doux*).

thép non dt. Loại thép có từ 0,05 tới 0,15% cac-bon, dễ rèn, dễ cháy (hàn) nhưng trui không cứng (*acier extra-doux*).

thép pha côm dt. Thép không sét, không rỉ và rất cứng, dùng làm đạn và dụng-cụ (*acier au chrome*).

thép pha kẽn dt. Thép thường pha với 80% kẽn (*nickel*) rất cứng, dùng chế những món đồ chịu xát (*acier au nickel*).

thép pha man-gan dt. Thép có pha từ 12 tới 14% man-gan (*manganèse*), chịu-đựng, sức đựng và chịu sút chà-xát rất bền, dùng làm máy nghiền, đường ray (*acier au manganèse*).

thép pha si-ilc dt. Loại thép rất chắc, dùng làm láp xe (*l'arbre de transmission*), bánh xe răng, lò-xo... (*acier au silicium*).

thép pha tung-ten và mõ-lyt dt. Thép không sét, không rỉ và rất cứng, dùng làm lò-xo và nhiều dụng-cụ khác (*acier au tungstène et molybdène*).

thép sắt dt. Sợi kéo bằng sắt.

thép thau dt. Sợi thau, chỉ kéo bằng thau.

thép thiết-bị dt. Loại thép dùng chế-tạo dụng-cụ.

thép thái dt. Thép cháy quá lửa, không dùng đẽng (*acier surchauffé*).

thép thường dt. Loại thép tiện-dụng, dùng trong nhiều việc.

THÉP dt. (tiếng): C/Ig. Đại-âm-thần và Tiêu-âm-thần, hai miếng thịt thừa mỏng ở cửa mình đan-bà II (R). Miếng nhỏ còn thừa lại sau khi đã cắt phân.

thép cam dt. Miếng da thừa, đóng ở dưới dép.

thép cau dt. Miếng cau xếp ở quả cau bò thành miếng còn thừa.

THÉT trt. Mái, hoài, luôn một mạch dài: *Ăn théth phải nghèo, làm théth quen tay, chơi théth cũng chán, mua théth thói đất, nẵng théth lúa cháy cả* II Riết, cách thúc-giục: *Hỏi théth nó phải khai, nói théth nó cũng xiêu lòng* II (R). Ngù, còn ngủ thẳng-thét: *Quan ngài còn théth* (tiếng dùng cho quan-quyền).

théth dây trt. Mái ròi dây, tiếng úc-đán, một hậu-quả do sự làm mãi một việc, vứt phàn-nàn: *Cờ-bạc đén mốc nợ tú-tung, théth dây phải bán nhà mà trả nợ*.

théth rời trt. Cứ vạy, rỏi, thì, lời kẽ việc đã qua hay hiện-tại do sự làm mãi một việc vứt kẽ: *Chịu cợc théth rời cũng quen*.

THÉT dt. Cày đất thành rãnh, khai đường nước nhỏ: *Khi trời se mưa, họ théth một rãnh cày, nói liền hai xóm*.

THÉT dt. Hết, nẹt, la to tiếng khi giòn, đê lấy thẽ, đê re oai: *Gầm théth, la théth, théth ra lửa*.

théth đánh dt. La rầy to tiếng rồi đánh đòn.

théth mảng dt. Rày, mảng to tiếng: *Lợ là théth mảng mới nén, Một lời siết-cạnh bึง nghìn roi song CD*.

théth-nẹt dt. La hoảng: *Đứa bé đang ngủ, giật mình théth-nẹt*.

thết tối dt. Thúc tối, giục tối.

THÉT dt. Đốt luyện cho ròng: *Thét bạc, thét vàng.*

THÈ dt. Vợ: *Đa-thê, hiền-thê, phu thê;* Dẫu chàng năm thiếp bày thê, Chàng cung chảng bô gái sê nầy đâu CD.

thè-dâng dt. Bè-con bên vợ.

thè-nos dt. Vợ con.

thè-nhi dt. Nh. Thế-nos.

thè-tử dt. Nh. Thế-nos.

thè thiếp dt. Vợ lớn và vợ bé: *Thè thiếp đây nhá.*

THÈ tt. Lệnh-léo, rét-murót, tịnh-mịch, u-buồn. **thè-lương** tt. Buồn-rầu, lệnh-léo: *Hơi hè-lương lệnh-ngắt song phi-huỳnh CO.*

thè-phong tt. Thủ giò lệnh.

thè-thảm tt. Lệnh-lùng thảm-não: *Cánh nhà hè-thảm.*

thè-thương tt. Rất lệnh-léo.

THÈ bt. Buồn-bã, thương-xót.

thè-hoàng bt. Thương-cảm, bùi-ngùi.

thè-lương bt. Xót-thương, khὸ-sở.

thè-sor tt. Bi-thảm, tiêu-sor.

thè-thảm bt. Đau-xót, thảm-thương.

thè-thiết tt. Bi-thương, thảm-thiết.

thè-thương dt. Thương-cảm, thương-xót.

THÈ dt. Cái thang: *Vân-thê.*

thè-giai dt. Nắc thang // dt. Tuần-tụ tiền từng bước.

thè-hình dt. Hình thang.

THÈ st. Một trăm triệu.

THÈ tt. Tiếng trống ở cuối câu nửa như hỏi, nửa như gằn (lσ-lùng giữa tiếng hờ và thế): *Nó giận tao đó thế!*

THÈ dt. Đỗ nhở, ở đâu, đâu: *Hoành mông chi hạ khă-dĩ thè-trì* (nhà cửa khó nghèo cũng nêu-nương được).

thè thắn dt. Gởi mình, dùm đusat.

THÈ dt. Đem tánh-mạng mà cam-kết với các dáng thiêng-liêng vô-hình cho người ta tin minh hoặc để giữ đúng lời cam-kết, lời nguyền: *Lời thè; Uống máu ăn thè; Bé cõ gà mè thè; Giơ tay thè; Đêm nằm bô tóc qua mình, Thế cho bán mạng kèo tình anh nghị CD.*

thè-bồi dt. (d): Nh. Thế: *Biết bao duyên-nợ thè-bồi, Kiếp nầy thôi thế, thì thôi còn gì K.*

thè dối dt. Thế qua-loa, không độc, vì lòng không thật.

thè lòng dt. Lập tâm, quyết lòng, minh thè với lòng minh, quyết không dối-dài: *Thè lòng quyết chẳng lối nghỉ, Dẫu ai đem bắc đồi chỉ cung không CD.*

thè mắc dt. Hỗn thù thì mắc lời thè, không dè-duỗi: *Thè mắc, thất rồi.*

thè-nguyễn dt. Ước-nguyễn rồi thè đè làm cho kỳ được: *Duyên dối ta thè-nguyễn từ trước, Biết bao giờ ta được cùng nhau? CD.*

thè-thốt dt. Nh. Thế: *Tướng thè-thốt nặng còng đau-dớn nhiều K.*

thè vật dt. Hay thè, việc lớn việc nhỏ chỉ cung thè: *Tánh hay thè vật.*

THÈ tt. Ấy, vậy, rứa: *Như thế, sao thế, làm gì thế; Đời người đến thế cũng xong một đời K.*

thè mà tt. Vậy mà, tiếng vỡ lẽ: *Thè mà nó bao anh đã đi rồi.*

thè thế tt. Vậy vậy, tiếng giấu ý: *Làm thế thế đó mà!*

thè thì tt. Vậy thì, tiếng kết-luận: *Thè thì tôi vè.*

thè thôi tt. Vậy thôi, không có chi khác: *Kiếp sao rặt những đoạn-trường thế thôi. K.*

THÈ bt. Thay, đổi cho, chịu đỡ: *Đi thế, gác thế; làm thế; không cầm thế cháo, vô mỗ thế khoai tng. II (R) Cầm, vay tiền có đẽ đỡ - vật làm chắc: Thế nhè, thế ruộng; thế vợ đỡ con.*

thè công tt. Cỗ công, thường công, làm công trừ nợ: *Làm thế công.*

thè-chấp dt. Cầm-cố, thế tài-sản để vay tiền: *Giấy thế-chấp dien-sản.*

thè chun bt. (Đáng lẽ viết: Thế chung, vì do Bảo-chứng) Thế làm tin, cho chắc: *Tiền thế chun, thế chun 5.000 đồng.*

thè đầu dt. Vào thế một người nào đẽ khi người ta đem đầu người cho dù số // (thth) Thế cho một người, thay mặt ai: *Có người thế đầu thì được.*

thè đỡ dt. Cầm đỡ một ít lâu hoặc làm thế người nào một ít lâu: *Thè đỡ lấy tiền xài; mượn người thế đỡ đựng nghỉ vài ngày.*

thè mạng dt. Thường mạng, chịu chết đẽ dân mạng một người: *Mạng thế mạng là cùng il (truyền) Thay mạng mình; Đốt hình-nhơn thế mạng.*

thể-tử dt. Chết thể, chịu chết thể : Cha phải tội, con xin thế tử.

thể-thẩm dt. (d) Nh. Thể : Hút tiền thì lấy đỡ của tôi mà xài, thể-thẩm đỡ-đạc làm chí.

thể-vì dt. Nh. Thể-vì : Thể-vì khai-sanh.

thể-vị dt. Họ vào giữ chỗ : Ủy quyền cho người thể-vị.

THẾ dt. Lối, cách-thức : Cách-thế, phương-thế ; Ân-mặc phải thế : nói-năng phải thế || Cách-cuộc bày ra : Ân-thế, bẽ-thế, biết thế, coi thế, đặc-thế, đến thế, địa-thế, hình-thế, yếu-thế, lẩn-thế, lập-thế, liệu-thế, lừa-thế, nhầm-thế, oai-thế, sự-thế, tìm-thế, thừa-thế, trong-thế || Chỗ dựa dề có sức mạnh : Cây-thế, dựa-thế, dặng-thế, ý-thế, mạnh-thế, mất-thế, mượn-thế, nương-thế, quyền-thế, thịnh-thế, thân-thế, vũng-thế || Miêng vú : Lấy-thế, phân-thế, thủ-thế.

thể-yny dt. Dường (nhường) ấy, sự-thế như vậy đó : Con người thể-yny, thác-oan thế này K.

thể-bức dt. Sự-thế ngặt-nghèo : Bị dồn vào thế-bức.

thể-cô dt. Cái thế-lé-loi, đứng một mình : Sức-kém thế-cô, làm sao đám-dương đầu với họ.

thể-công dt. Cái thế-thuận-lợi cho việc đánh-tới : Địch đã mệt-mỏi thì ta được thế-công.

thể-cùng dt. Lúc cùng-tung, không còn sức-lực gì : Thể-cùng lực-tận.

thể-gấp dt. Sự-thế-gấp-gép, phải giải-quyet mau-le.

thể-gia dt. Nhà có quyền-thế, có thế-lực.

thể-giao dt. Kết-bạn dè dựa-hơi, dựa-thế.

thể-hiểm dt. Cái thế-hiểm-trở (giữ-thì-có-lợi) : Chiếm-nơi có thế-hiểm || Tình-thế-nugy-hiểm : Đang-trong thế-hiểm, cần giải-quyet mau-chóng.

thể-yếu dt. Cái thế-yếu-ớt : Minh thế-yếu, chống-sao-lại-người.

thể-kia dt. Dường (nhường) kia : Bài-ra thế-yny, vịnh-vào thế-kia K.

thể-khi trt. Phải-chẳng, lời-hỏi-phản-hai : Thể-khi-anh-tung-lâm-thì-phai I

thể-lợi dt. X. Lợi-thế.

thể-lực dt. Sức-mạnh của tiền-bạc, quyền-thế : Người có thể-lực || (R) Ánh-huống : Phom-wi thể-lực.

thể-môn dt. Nhà có quyền-thế : Thể-môn-chi-tử (con-nhà-quyền-thế).

thể-nào trt. Công-việc ra-seo : Miêng-trâu-kê-hết-nguồn-cơn, Muốn-xem-day-dẩy-thiệt-hơn-thể-nào CD || Dầu-seo-cũng-phải : Dầu-cho-ai-có-nói-ra, Thể-nào-cũng-quyết-một-nhà-hoa-hai CD.

thể-này trt. Như-vầy, trong-tình-trạng-này : Thuyền-từ-trở-lại-về-đông, Thể-này-em-phải-bỏ-chồng-theo-anh CD.

thể-ngặt dt. Nh. Thủ-bức.

thể-quân dt. Tình-thể-quân-lực : Thể-quân-dang-mạnh.

thể-tắt trt. Như-vầy-ắt-phải : Thể-tắt-không-xong.

thể-thần dt. Nơi-nương-dựa-cậy-nhờ : Phái-có-thể-thần-mới-vào-làm-chỗ đó-được.

thể-thủ dt. Cách-thể-phòng-thủ : Bố-trí-thể-thủ-cho-vững.

thể-trận dt. Tìn-h-thể-trận-địa, trận-chiến : Thể-trận-dang-hãng || (qs) : Cách-bố-trí-của-một-toán-quân-trong-một-trận-dánh(dispositif).

THẾ dt. Đời, xâ-hội, cõi-sống-loài-người : Dưới-thế, yém-thế, miêng-thế, phâm-thế, sự-thế, tạ-thế, tại-thế, trần-thế, trên-thế, xuất-thế, xú-thế ; Nên-hư-mặc-thế-chê-khen, Mẹ-ơi-chớ-nói-dông-den-lè-vàng CD.

thể-cố dt. Việc-đổi-thay-ở-đời : Nhiều-thể-cố-bất-ngờ.

thể-cuộc dt. Cuộc-đời, sự-đời : Ngán-cho-nỗi-xoay-vẫn-thể-cuộc, Sum-hop-này-ché-bỗ-lúc-phân-ly VD.

thể-cương dt. Mối-ràng-buộc-nhau-ở-đời.

thể-chiến dt. Thể-giới-chiến-tranh-gọi-tắt, trận-giặc-khắp-thể-giới, nói-hai-trận-giặc-giữa-Đức-và-Áo-mặt-bên, Pháp-và-đồng-minh-mặt-bên(1914-1918) và Trục-Đức-Ý-Nhật-mặt-bên, Pháp-và-đồng-minh-mặt-bên(1939-1945).

thể-diện dt. Cuộc-diện-thể-giới, tình-hình-chung-khắp-nơi-trên-trái-đất.

thể-đạo dt. Đường-đời, cuộc-đời-đã-trải-quá || Đạo-phải-trên-đời : Duy-trí-thể-đạo.

thể-đò dt. Nh. Thể-đeo (nghĩa-trước).

thể-gia dt. Nhà-dòng-dõi : Con-nhà-thể-gia.

thể-gian dt. Trần-thế-nhân-gian, cõi-sống-của-loài-người : Thể-gian-lâm-ké-mo-màn, Thể-hòn-san-thẳm-ngõ-vềng-trời-cho CD.

thể-giao dt. Sự-kết-giao-nhiều-đời-giữa-hei-gia-dình-hay-hei-nước.

thể-giới (giá) dt. Thời-gian-và-không-gian ||

Hoàn-cầu, tiếng gọi chung các nước trên mặt đất: *Khắp thế-giới* // (hèp) Xã-hội, giới, nhóm người riêng-bié特: *Thế-giới người mù, thế-giới nhà tù*.

thế-giới chiến-tranh dt. X. Thế-chiến.

thế-giới chủ-nghĩa dt. Chủ-nghĩa nhằm xây dựng nền hoà-bình cho toàn thế-giới.

thế-giới đại-đồng dt. Một thế-giới không có ranh-giới quốc-gia, không phân-bié特 chủng-tộc, cùng sống chung trong một cảnh hoà-bình.

thế-giới mới dt. Clg. Tân-đại-lục, tức châu Mỹ.

thế-glory-ngữ dt. Thứ tiếng đè thông-dụng cho toàn thế-giới (do L.L. Zamenhof đặt ra năm 1887) (*espéranto*).

thế-hệ dt. Dòng-dõi nối-tiếp của một họ: *Thế-hệ nhà Nguyễn* // (R) Lớp người cùng sống chung một thời: *Thế-hệ đợt sống mới; trai bao thế-hệ*.

thế-y dt. Nghề thày thuốc cha truyền con nối nhiều đời.

thế-kỷ dt. Khoảng ngày-giờ 100 năm: *Có trận giặc kéo dài cả thế-kỷ* // Ngày-giờ dương-lịch bắt đầu từ năm Chúa Ki-tô giáng-sinh: *Thế-kỷ XX bắt đầu từ năm 1901*.

thế-lệ dt. Nh. Thế-dò và Thế-dạo (nghĩa đầu).

thế-luy dt. Clg. Trần-luy, sự phiền-luy ở đời.

thế-nghị dt. Tình hữu-nghị từ nhiều đời.

thế-nghiệp dt. Nghề-nghiệp truyền-nối đời.

thế-nhân dt. Người đời, người ta: *Đừng dè thế-nhân biếm-nhè*.

thế-phíet tt. Nh. dòng-dõi, sang-trọng: *Con nhè thế-phíet*.

thế-phụ dt. Bậc chú bác, kè ngang hàng với cha mình.

thế-sự dt. Clg. Sự thế, việc đời: *Lẹ gì thế-sự*.

thế-tập dt. Đời đời truyền nối nhau từ cha đến con đè giữ một tước-vị triều-dinh.

thế-tình dt. Tình đời, thái đời, tình-cảm thông-thường của người đời.

thế-tổ dt. Tổ-tiên xưa // Tên hiệu đè thờ ông vua kẽ-nghiệp vua khai-sáng hay có công trung-hưng lại để-nghiệp đời trước: *Miếu-hiệu của vua Gia-long là Thế-tổ Cao-hoàng-đế*.

thế-tôn dt. (Phật): Tiếng tôn-xưng đức Thích-ca Mâu-ni.

thế-tục dt. Thói lỵ ở đời, thói quen của hầu hết thiên-họ: *Ăn-đ theo thế-tục*.

thế-tục-hoa dt. (Pháp): Dựa theo phong-tục mà đặt ra (những thủ-tục pháp-lý cho hợp với ý-thức dân-chúng).

thế-tử dt. Con được lập đè nỗi ngôi vuôr chư-hầu hay thế-tập người có tước vuôr.

thế-tước dt. Truôc-vị cha truyền con nối.

thế-thái dt. Thái đời: *Thế-thái nhân-tình* (thái đời và tình người).

thế-thần dt. Vị quan mà mấy đời ông cha trước cũng là quan to trong triều: *Tay lưới thế-thần không mês vuôr* (cành Hò tây).

thế-thể trt. Đời đời, luôн-luôн: *Thế thể tam-công* (đời đời đều giữ chức to trong triều).

thế-thường dt. Thói thường ở đời: *Trong hường bê lá che hường, Đừng che những miêng thế-thường bán rao CD*.

thế-thượng trt. Trên đời: *Thế-thượng vô song* (Trên đời chẳng được hai).

thế-vận dt. Vận đời: *Thế-vận đảo-diên* // X. Thế-vận-hội: *Đại-hội thế-vận tại Nhật*.

thế-vận-hội dt. Thế-giới vận - động - hội gọi tắt, cuộc thi diền-kinh và thể-thao cù-hanh

4 năm một lần, giữa lục-sĩ toàn thế-giới.

thế-vị dt. Mài đời, những vật được người

đời vùi-cha-quent.

thế-võng dt. Lưới đời, mọi ràng-buôc ở đời mà con người mắc phải.

THẾ dt. Cao, hút.

thế-phát dt. Xuông tóc, cao trọc đầu: *Thế-phát quy-y*.

THÈ dt. Clg. Thế, súc, phương-tiện: *Cá thế, có thế, không thế, luôn thế, nhân thế, thế ấy, thế nào, thế này, thế nọ*.

THỀ dt. Thân mình: *Cơ-thèle, thân-thèle ; Hỗn bêt phyu thèle* // Cách-thức, hệ-thống, hình-trạng, minh-vóc: *Cụ-thèle, chánh-thèle, đại-thèle, đặc-thèle, tập-thèle, toàn-thèle, trọng-thèle, Đóng nhút thèle ; thèle đặc, thèle hơi, thèle lồng, thèle thơ, thèle tròn, thèle vẫn, thèle vuông* // Danh-dụ: *Địch-thèle, quốc-thèle* // Xét hiều thầm: *Thèle lương, thèle tình* // trt. Giống như: *In thèle, như thèle ; Thật-thèle cũng thèle lái trâu, Yêu nhau cũng thèle nàng dâu mẹ chồng*.

thèle-cách dt. Cách-thức: *Đúng thèle-cách, sai thèle-cách* // Tư-cách, thèle-thông cách-diệu: *Thèle-cách nhè gièu*.

thè-chất dt. *Thân-thè* tính-chất : *Thè-chất* con người như có bịnh.

thè-chế dt. Chế-dộ chính-trị một nước : *Quốc-hội lập-hiến có nhiệm-vụ định rèn* thè-chế nước nhà // *Cách-thức* : *Thè-chế* thô-phú.

thè-diện dt. Danh-dự bên ngoài của một người : *Giữ thè-diện, mất thè-diện*.

thè-dục dt. Cách luyện-tập cho thân-thè nở-nang và thêm sức mạnh.

thè-hành dt. Tự mình làm lấy.

thè-hệ dt. Hình-thức lớp-lang.

thè-hình dt. (*Pháp*) : Hình-phát câu-lưu thân-thè, tức bỏ tù (*peine corporelle*).

thè-hiện dt. Làm ra cho ngó thấy : *Lời nói ấy được thè-hiện bằng việc làm*.

thè-hội dt. Tháu-dáo, hiều rõ-ràng.

thè ý dt. Hiểu ý ai // (thì) : Dùa theo ý ai : *Thè ý ông, tôi sẽ không đến nhà ông nữa*.

thè-yếu dt. Đại-thè và cương-yếu // tt. Giản-dị mà quan-trọng.

thè-lệ dt. Cách-thức quy-định : *Theo thè-lệ hiện-hành*.

thè-lòng dt. Nh. *Thè ý*.

thè-lượng dt. Hiểu thấu tình-canh người mà the-thứ : *Xin ngài thè-lượng cho*.

thè-mạo dt. *Thân hình và dung-mạo* : *Thè-mạo oai-nghi*.

thè-nghiệm dt. Kinh-nghiệm bản-thân, việc chính mình đã từng-trải.

thè-nhân dt. (*Pháp*) : Người đương-sự thật sự (không phải do ai thay mổi) (*personne physique*).

thè-nhiệt dt. Khí nóng trong thân-thè.

thè-ân dt. Khí ấm trong thân-thè.

thè-phách dt. *Thân và vú* : *Thác là thè-phách, còn là tinh-anh K.*

thè-phạm dt. Mô-phạm, khuôn-mẫu.

thè-pháp dt. *Cách-thức, phương-pháp*.

thè-tài dt. *Hình-thức, cách dặt-dề, bối-cuộc, trình-bày* một tờ báo, quyền sách hay bài văn : *Thè-tài mới-mẻ*.

thè-tất dt. Nh. *Thè-lượng*.

thè-tích dt. Toàn khối vật gì choán mất một chỗ về bê-rông cả bê-dứng : *Thè-tích một tảng đá*.

thè-tín dt. Đặt tín-nhiệm vào, dè lòng tin ai.

thè-tình dt. Vị tình, lây nhén-tình mà dung-chỗ : *Việc ấy tôi đã nhận lỗi, xin ngài, thè-tình cho*.

thè-tuật dt. *Thương-xót giùm*.

thè-theo dt. Cig. *Thè-tháo, luyện-tập thân-thè cho khoẻ-mạnh* // (thì) dt. Các môn chơi có điều-lệ quy-định vừa dè lập-rèn thân-thè, vừa dè tranh hòn kém về sức mạnh, sức mau-le, óc lính-toán, sức bền-bỉ dẻo-dai, v.v... tắt-cả trong tinh-thần thương-võ, như *quần-võ, túc-cầu, lội đua, đua xe đạp, v.v...* // tt. *Thương-võ, anh-hùng, thành-thật* : *Óc thè-theo, tinh-thần thè-theo*. *thè-tháo* bt. Nh. *Thè-theo*.

thè-theo tt. Tuỳ theo, chiêu theo : *Thè theo lời yêu-cầu*.

thè-thống dt. *Thè-thức theo hệ-thống* : *Mỗi cò thè-thống; không ra thè-thống chỉ cò*.

thè-thức dt. *Cách-thức quy-định* : *Đơn-tờ phải làm đúng thè-thức*.

thè-thức-hoa dt. Sửa lại cho đúng thè-thức *Thè-thức-hoa* một gié-thú.

THÈ dt. Màu sắc rực-rỡ xen nhau : *Quang-thè, vân-thè, vân-thè; mèo tam-thè; Thuỷ-bảy trên đất xem nhiều thè* L.T. tông.

thè-cầu dt. Cig. *Tú-cầu, trái cầu thêu có nhiều màu-sắc* của các cô gái dòng quý-phái bên Tàu hối xưa dùng kén chòng bàng cách đứng trên lầu cao ném trái ấy, ai bắt được thì làm chòng cô gái : *Gieo thè-cầu kén chòng*.

thè-kỳ dt. Cờ nhiều màu-sắc.

thè-môn dt. Cig. *Khải-hoàn-môn, cửa chào, công bâi-trí mỹ-thuật* dè dón rước khách quý, chúc to.

thè-nữ dt. Gái dẹp được chọn hầu-họ trong cung vua // (R) *Gái hầu ở các nhà quyền-quý*.

THÈ dt. X. *Thè* : *Phát-thè, đoan-thè, huyết-thè, tuyên-thè, thi-thè, vân-thè* : *Thè hãi minh sơn* (chỉ non chì biền mà thè).

thè-ngôn dt. *Lời thè*.

thè-nguyên dt. X. *Thè-nguyên*.

thè-sự dt. *Làm lễ tuyên-thè* (trước khi ra trận).

thè-ước dt. *Ước-hẹn và thè* (dè được tin bưng) : *Thè-ước ăn-ở tối đầu bạc răng long*.

THÈ dt. *Đi luồn, chun que* : *Thè-thuỷ niêm-hoa* (năm tháng trời qua như dòng nước) // Cig. *Xé, lopé cá bống làm hàng có ngách trên bê-bùn, dè khi bị moi hàng bắt thi vượt ngách lée chạy*.

thệ-thế *dt.* Qua đời, chết: *Ông ấy thế-thế năm ngoái.*

thệ-thuỷ *dt.* Dòng nước chảy.

THÉCH *tt. Clg.* Thích, tiếng chì màu-sắc cho đậm nghĩa: *Mõc thêch, đèn thuỷ đèn thêch.*

THỆCH *trt.* Tiếng dỗ-vật rơi xuống hay bị kéo lết: *Lêch-thêch, ngồi thêch xuống.*

THÊM *bt.* Tặng cho nhiều hơn: *Cho thêm, lấy thêm, nói thêm, trả thêm; làm thêm giờ; thêm tiền công: Nhà anh chín đyn mười trâu, Lại thêm sáu cá bắc cầu rứa chân CD.*

thêm bớt *dt.* Giả-giảm, bớt thì thêm, bớt thì bớt cho vừa // Hoặc thêm hoặc bớt, cốt làm cho ra khác: *Nói thêm bớt cho sah chuyện.*

thêm chuyện *dt.* Đặt chuyện, bày cho thêm nhiều việc: *Thêm chuyện mà không thêm lương* II X. *Lâm chuyện.*

thêm duyên *dt.* Làm cho đẹp hơn, tăng vẻ duyên-dàng: *Rạng cô đã trổng, bit vàng thêm duyên CD.*

thêm lửa *dt. (ehm):* Thời giờ thêm vào đồng lửa rèn cho meo nóng.

thêm mắm giấm muối *dt. Nh.* Thêm nhurn (nhân) thêm nhị.

thêm nhurn (nhân) thêm nhị *dt.* Thêm-dết cho câu-chuyện đậm-dà: *Nói còn thêm nhurn thêm nhị.*

thêm-thắt *dt. Nh.* Thêm: *Có sao nói vậy, đừng có thêm-thắt mà sah rầy.*

THÈM *dt.* Bạc đất hay gạch chung-quanh nền nhà II (thth) Bạc trước cửa: *Bước lên thêm; Lứng-lơ vùng quẽ bên thêm, Chuông đưa bát-ngát cảng thêm bận lòng CD* II (B) Nguồng cửa, lúc bắt đầu: *Trước thêm năm mới.*

THÈN *bt.* Thường, dèn, bù trà lại: *Bất thân; thân tiền.*

THÈNH *tt. Clg.* Thinh và Thènh, rất rộng: *Rộng thênh.*

thênh-thang *tt.* Mênh-mông: *Đuồng rông thênh-thang* II *trt.* Ưng - dung, thông-thà: *Bước thênh-thang như người vô-sự; Thuỷ lan một lá xuôi dòng thênh-thang HTR.*

thênh-thênh *tt. Clg.* Thinh-thinh, mênh-mông: *Trời cao đất rộng thênh-thênh, Cái đường phú-quý còn dành cho ta CD.*

THÈNH *tt. Cao lớn, to rộng lắm: Cái áo rộng thênh.*

thèn-thèn *tt. Clg.* Thinh-thinh, to rộng, cao lớn: *Cái thênh thênh như vây mà làm biêng.*

THÉP *dt.* Xấp, nhiều lá mỏng xếp lại thành tệp: *Thép giấy, thép vàng lé* II (R) *Clg.* Thiếp, phết, tờ, áo bên ngoài mặt lớp mỏng: *Bốn góc thì anh thép vàng, Bốn chân thép bạc, tóm thang chạm rồng* CD.

THÉP *dt.* Đèn dầu nhỏ gồm cái đĩa trệt đựng dầu và sợi tim hay cộng bắc: *Thép dầu, thép đèn* II (R) *Đèn dầu phenting (lạc) không ống chụp.*

THÉT *dt. Clg.* Thiết, bày cỗ bàn dài ăn. **thết-dai** *dt.* Tiếp-rước dài-dắng cách tươm-tát: *Được thết-dai trọng-hậu.*

thết khách *dt.* Tiếp và dài khách ăn uống niềm-nở.

thết tiệc *dt.* Bày tiệc-tùng long-trọng: *Thết tiệc dài khách.*

THÊU *dt.* Đò dùng xắn đất, giống cái mai.

THÊU *dt.* Xô tùng mũi kim có chỉ màu trên mặt hàng cho thành hình theo ý muốn: *Giày thêu, gối thêu; Dâu hiền là gai trong nhè, Khác nèo như gấm thêu hoa rờ-ràng* CD.

thêu cườm *dt.* Xô tùng hột cườm mà đính lên mặt hàng-giê: *Giày thêu cườm, mặt gối thêu cườm.*

thêu dệt *dt.* Thêu và dệt, hai việc làm tì-mì và khéo-léo của đàn-bà II (B) *Thêm-thắt nhiều chi tiết trong câu-chuyện và khéo lót cho người nghe tin theo: Thêu dệt lầm lời.*

thêu tiu *dt.* Thêu và tui (X. *Tiu*): *Thêu tui và may.*

thêu thùa *dt.* Thêu và thùa (X. *Thùa*): Cái thi giữ việc trong nhà, Khi vào cảnh cùi khi ra thêu thùa CD II (B) *Nh. Thêu dệt (B).*

THÈU-LÈU *trt. Clg.* Cheo-meo và Theo-meo, meo ngoài chót: *Đứng thêu-leu trên ngọn cây; Ngồi thêu-leu ngoài cành cây.*

THÈU-MÈU *trt. Nh.* Thủ-lêu.

THÈU-THÀO *tt. Sợ-lực, không kỹ, không gọn: Tánh thêu-thào.*

THÈU-THẢO *tt.* Hời-hợt, dè-dãi, rời-rông: *Người thêu-thảo* II *Lồng-lơ, chờ-lơ, không chặt-chia: Cái thêu-thảo.*

THI *dt.* Đua, tranh nhau, so tài với nhau

trong cuộc chung có tờ-chúc : *Cuộc thi, thi thi, thi nêu cõm, thi tiêu-học, thi tú-tài.*

thi cái dt. (bạc) Bé cái, mỗi người trong sòng dự cuộc coi ai làm cái trước nhứt.

thi-cử dt. Nh. Thi : *Học ít quá mà thi-cử nổi gi?*

thi đậu dt. Clg. Thi đỗ, thi trúng cách, đủ điểm, được chấm đậu.

thi đình dt. Clg. Đình-thí, kỳ thi tại sân khấu đê chọn tiến-sĩ trong số người đã đậu khoa thi hội (xưa).

thi đỗ dt. X. Thi đậu.

thi đua dt. Đua nhau làm việc cho có nhiều năng-suất.

thi ghen dt. Tranh nhau trong một việc nguy hiểm hay một việc đòi-hỏi nhiều thi-giờ đê coi ai gan-dẹ hay có gan lì : *Thi gan với Trời.*

thi hỏng dt. Clg. Thi rớt hay Thi trượt, thí mà không được chấm đậu vì bài thi làm không trúng cách hoặc dở.

thi hội bt. Cuộc thi tại kinh đô hối xưa, giữa những người đã đỗ cử-nhan ở khoa thi hương.

thi hương bt. Cuộc thi chung tại một vùng (hay miền) hối xưa đê chọn lấy cử-nhan, tú-tài : *Các khoa thi hương xưa của miền Trung được cử-hành ở Bình-dịnh, của miền Nam, ở Gia-dịnh.*

thi miệng bt. X. Thi vấn-dép.

thi rớt dt. X. Thi hỏng.

thi tài dt. Đua tài, thử tài, tranh nhau coi ai giỏi, dở.

thi tiền dt. Cầm đồng tiền thảy vào lỗ đê tranh nhau di đầu trong cuộc chơi dạo.

thi trượt dt. X. Thi hỏng.

thi vấn-dép dt. Clg. Hạch miệng hay Thi miệng, cuộc hạch-hỏi bài-vở những thí-sinh đê dù diêm ở kỳ thi viết (nay).

thi viết bt. Cuộc thi làm bài trên giấy, trước cuộc thi vấn-dép (nay).

THI dt. Thơ, bài văn làm theo cảm-hứng từng câu có vần, có điệu : *Đường-thi, Kinh-thi, Việt-thi; Thi thơ bắt đực, từ tốn ngu (thơ, sách không đọc, con cháu ngày sau sẽ ngu).*

thi-bá dt. Người làm thơ cù : : *Tùng-thiện-vương và Tuy-lý-vương là hai thi-bá cận-dai nước Nam.*

thi-ca dt. Thơ và văn dài và vô-hạn-dịnh // (R) Thơ và bài hát.

thi-cách dt. Thể-cách một bài thơ ; cách làm thơ.

thi-cáo dt. Tập thơ viết tay chưa in // Thơ làm gởi đăng báo.

thi-dàn dt. Nơi hội-hợp đê làm thơ và ngâm vịnh : *Thi-dàn Bạch-mai* // Mục riêng trong báo-chí đăng ròng thơ // Tất-cả người làm thơ trong một thời : *Thi-dàn Việt-nam thời tiền-chiến.*

thi-gia dt. Nhà thơ, người từng làm thơ và có nhiều thơ hay được truyền-tụng.

thi-giới dt. Giới người thích thơ.

thi-hào ct. Người làm thơ hay, được nỗi tiếng : *Thi-hào Nguyễn-khắc-Hiếu.*

thi-hoạ dt. Thơ và tranh (bức họa).

thi-hòn dt. Hòn thơ, nguồn cảm trong một bài thơ.

thi-hứng dt. Cái hứng muốn làm thơ : *Không có thi-hứng mà gượng làm thơ thì thơ không truyền-eäm được.*

thi-hữu dt. Bọn làng thơ.

thi Kinh dt. X. Kinh-thi.

thi-khách dt. Nh. Thi-gia.

thi-lâm ct. Rừng thơ, sách hay mục báo có nhiều thơ.

thi Lễ dt. Kinh Thi và kinh Lễ, hai bộ sách chính của nền học nho // (R) Sư học và nền-nếp : *Còn nhà thi-lễ.*

thi-liệu dt. Tài-liệu dùng làm thơ : *Đi tìm thi-liệu ở đồng-áng, thôn-quê.*

thi-luật dt. Luật thơ : *Thơ tự-do không cần thi-luật.*

thi-mộng dt. Thơ và sự mơ-mộng : *Nơi đây có nhiều thi-mộng.*

thi-nang dt. Túi thơ // (B) Người làm thơ dễ-dàng, mồ-miêng nên thơ.

thi-ngữ dt. Lời thơ, những tiếng ghép thành bài thơ.

thi-nhân dt. Nh. Thi-gie.

thi-ông dt. Người dàn-ông giỏi thơ, đặt thơ hay.

thi-phái dt. Nhóm người làm thơ có một khuynh-hướng đặc-biệt : *Thi-phái lâng-men, thi-phái tượng-trưng.*

thi-pháp dt. Phép làm thơ // (R) Cách đặt-dà hay dùng chữ trong một bài thơ : *Thi-pháp tinh-thông.*

thi-phẩm dt. Tác-phẩm thơ, nhiều bài thơ in thành tập hay mọi bài thơ dài với một cốt chuyện.

thí-phú dt. Thơ và phú, hai lối văn có cách-diệu riêng-biệt // (R) Tiếng gọi chung các loại văn thơ có cách-diệu riêng-biệt.

thi-sẩm dt. Câu sẩm đặt theo điệu thơ.

thi-si dt. Người có tài làm thơ và có thi-phàm được truyền-tụng.

thi-tập dt. Tập thơ, thơ in hay chép đóng thành tập thành quyển : *Nam-âm thi-tập*.

thi-tiên dt. Bậc tiên trong làng thơ (tiếng người đời tặng nhà thơ Lý-thái-Bạch thời Đường TH).

thi-tứ dt. Ý-lý ngữ trong bài thơ : *Thơ mà thiếu thi-tứ không đáng gọi là thơ*.

thi-tù dt. Thơ và rượu (hai món thường đi đôi).

thi-thánh dt. Ông thánh trong làng thơ, tức người làm thơ xuất-sắc : *Cao-bá-Quát là một thi-thánh thời cận-đại*.

thi-thiên dt. Cảnh trời nên thơ (có thè gợi hứng cho thi-si dè làm thơ hay).

thi-thoại dt. Giai-thoại trong làng thơ : *Chương-Dân thi-thoại*.

thi-thú dt. Cái thú làm thơ và ngâm vịnh.

Thi-Thư dt. Kinh Thi và kinh Thư, hai bộ sách học cần-thiết của đạo nho // (B) Nh. Thi-Lê.

thi-thức dt. Cách-thức làm thơ.

thi-trái dt. Nợ thơ, bài thơ đáng lẽ phải làm dè hoạ một bài thơ khác hay dè vịnh một cảnh gì mà chưa làm được.

thi-văn dt. Thơ và văn xuôi : *Nền thi-văn hiện-đại*.

thi-vận dt. Văn thơ, các chữ cùng một vận trong một đoạn hay bài thơ.

thi-vị dt. Cái thú-vị nếm được khi ngâm hay đọc lên một bài thơ // (R) Cái thú-vị, nét hcy-ho àn trong sự-vật : *Cứ-chì đây thi-vị, lời nói đây thi-vị*.

thi-viên dt. Vuờn thơ // (B) Mục đăng nhiều thơ của một tờ báo.

thi-xã dt. Nhóm người thích thơ cùng xướng hoạ nhau luôn (thường có một tên riêng của nhóm).

THÌ dt. Thầy, xác người chết : *Tử-thi*; truyền-thi lao-trái (Thầy chét vì bệnh lao, bệnh trái có thè lây).

thi-hài dt. Xác người chết : *Khâm-liệm thi-hài*.

thi-lợi dt. Thầy mà có lợi // (B) Người chỉ vụ lợi, ai chè-bại, gièm-sièm chỉ cung không mèng.

thi-thê dt. Thầy người chết : *Chết mà thi-thê không lành*.

THÌ dt. Đặt ra, làm ra, đem ra dùng : *Thực-thi; vô kẽ khă thi*.

thi-ân dt. Làm ơn, giúp ai một việc gì : *Thi-ân bắt cầu bão* (làm ơn không trông trả).

thi-chính dt. Thi-hành chính-sách, áp-dụng một chính-sách.

thi-hành dt. Đem việc đã được định sẵn ra làm theo điều đã định : *Thi-hành án toà*; thi-hành phát-mãi; cứ xem đó mà thi-hành.

thi-lễ dt. Lèm lể, lạy ra mắt (xua) // Chào cách cung-kính.

thi-nhân dt. Làm điều nhân, làm lành : *Thi-nhân bố đức*.

thi-thiết dt. Thực-thi và kiễn-thiết, làm ra để dụng nêu.

thi-thô dt. Đem sự hiều-biết ra làm : *Thi-thô tài-năng*.

THÌ gt. Clg. Thời, tiếng nói hai ý trong một câu : *Đói thì ăn, khát thì uống; chay mau thì mệt, mệt thì nghỉ; Có mợ thì chờ vắn đông, Không mợ thì chờ không không bùa nào; Có cô thì giuong cung già, Không cô thì giuong cung qua một thời CD*. // Tiếng kè : *Ai đưa em đến chốn này, Bên kia thì núi, bên này thì sông CD*.

thì-chó trt. Mì còn, đã vậy nà còn, lời trách một người vượt quá phận-sự : *Chẳng thương thì chó, đừng cười rằng ngu CD*.

thì-phai trt. Hình như : *Anh có bình thì phải? Nó đi đâu kia đó thì phải?*

thì-sao trt. Rồi ra sao, rồi có chi không, lời hỏi khiêu-khích : *Tôi nói vậy đó, thì sao?*

thì-thôi trt. Vậy là dù rồi, không có chi nữa cả, lời bọc xuôi : *Anh không có nói thì thôi*.

THÌ dt. (chm) : Lần, bận hoạt-động (lên, xuống) của một pít-tông trong một động-cơ khi làm một chu kỳ : *Động-cơ 2 thì, động-cơ 4 thì* // Thuở, lúc, trong tuồi nào đó : *Dậy thì, đương thì, phải thì*. Xt. Thời.

thì-mòn trt. Mòn, hao-hụt, kiệt sức lẩn-lẩn : *Đau thì-mòn, lỗ thì-mòn; thua thì-mòn đến hết nhè*.

thì-vụ dt. X. Thời-vụ // (lóng) Cãi-lãy, cự-nự, gây-gò : *Sân-si thì-vụ; không biết chi hết mà cung thì-vụ với người ta*.

THÌ trt. Tiếng tò tiêng động.

thì-thào trt. Lào-xào, cách nói chuyện nhỏ mà nhanh : *Họ đang thì-thào bèn-tán*.

thì-thầm bt. Rù-rì, nói nhỏ với nhau một chuyện kín : *Nói thì-thầm ; chúng thì-thầm với nhau.*

thì-thót dt. Nói vỡ nói ra, kè-vạch : *Thì-thót với chủ // Tôi lui, ra vào : Thị-thót cửa quan.*

thì-thùng trt. Tiếng trống đánh : *Trống chùa ai đánh thì-thùng, Cửa chung ai khéo vẩy-vùng thành riêng CD.*

Thí dt. Mái, lu to : *Thí nước chè (nước mía ép ra).*

Thí dt. Cho với ý làm phước : *Bổ-thí, cúng thí, hét thí //* (R) Cho với ý khinh : *Thí cho mây đồng ; sáng ra, không thí đồng nào cả ; nó thí cho ba hột cẩm chở có sần-sóc chi đâu //* Liều bỏ : *Thí ngựa (mã), thí xe (xa) để mở đường chiếu tướng //* tt. Cho không, không tính tiền cho người nghèo (vì là của công) : *Nhè thương thí, xin thuở thí, chôn đất thí //* trt. Hết sức, không thương, không tiếc : *Chơi thí, chửi thí, đánh thí.*

thí ăn dt. Ban cho chút ơn.

thí bồ dt. Liều bồ úi : *Thí bồ con chốt (tốt) // Ban cho (vì là món đồ không đáng giá) : Kêu rỗng đất hối trời ơi ! Sao không thí bồ cho tôi chút chõng CD.*

thí cô-hòn dt. Làm chay, cúng đồ ăn cho cô-hòn // Bò, phỉ-phà, không tiếc (tiếng dùng có ý rủa) : *Thôi ! thí cô-hòn đi !*

thí công trt. Công không, không có tiền công : *Học thi công, làm thí công.*

thí cùa dt. Đem tiền cùa ra bồ-thí.

thí-chân dt. Phát gạo tiền cho người nghèo.

thí-chủ dt. Người có bồ-thí cho người nghèo, xuất tiền, gạo cúng chùa, v.v..

thí-mạng dt. Liều mạng sống, không kè đến tánh-mạng // trt. Hết sức, không kè mét-nhọc : *Làm thí-mạng //* (lòng) : Càn, ầu, không vì nè, không sợ méch lòng : *Nói thí-mạng.*

thí-rẽ dt. X. Thị-thực.

thí-tài dt. Nh. Thị-cùa.

thí-thàn bt. Nh. Thị-mạng (hai nghĩa đầu).

thí-thực dt. Clg. Thị-rẽ, bồ-thí cẩm cháo cho người nghèo : *Rằm tháng 7, chùa có thí-thực.*

thí-xá dt. Ân-xá, tha cho làm phước // Liều hết cho người : *Một lòng thí-xá.*

thí-xác trt. Hết sức mình, không kè công : *Làm thí-xác.*

Thí dt. Thị, tranh nhau : *Dự-thí, định-thí, khao-thí, hội-thí, hương-thí, ứng-thí //* Thủ, so-sánh : *Tỷ-thí vỡ-nghệ.*

thí-diễn dt. Duэт thử trước : *Thí-diễn vở kịch, thí-diễn vỡ-nghệ, thí-diễn mâm lội 100 m. sải.*

thí-dụng dt. Dùng thử.

thí-nghiệm dt. Thủ cho biết ra sao, coi công-dụng ra thế nào, có những chất gì : *Phòng thí-nghiệm ; thí-nghiệm vi-trùng ; thí-nghiệm môт lý-thuyết.*

thí-sai dt. Tập-sự, viên chức mới được bô-dụng, chưa vào ngạch : *Giáo-học thí-sai.*

thí-sinh (sanh) dt. Người dự một kỳ-thi : *Danh-sách thí-sinh ; thí-sinh được châm đậu.*

thí-sinh tự-do dt. Người nộp hồ-sơ thi lấy, không phải do nhà trường giới thiệu thi.

thí-thân dt. Clg. Phép móc-miệng, phép thử trẻ-con trong ngày thôi-nôì, con trai thi viết, mực, cung, đao ; con gái thi kim, chỉ, lược, hoa, thử xem nó lấy món nào rồi do đó mà đoán tương-lai nó.

Thí dt. Thích, giết người trên : *Soán-thí.*

thí chúa dt. Giết chủ mình, vua mình : *Lời thí chúa.*

thí gai dt. Mé nhánh, chặt bỏ những lượn, nhánh đầu mùa mà bò.

thí-nghịch dt. Làm phản giết chủ, giết vua : *Đỗ-Thích làm việc thí-nghịch nên bị giết.*

thí-quân dt. Giết vua.

Thí trt. Ví, giả-tý : *Nói thí, tỷ-thí, thiết-thí.*

thí-dụ bt. Điều đặt ra để trình-bày cho người nghe dễ hiểu việc mình muốn nói : *Cho thí-dụ //* Ví như, lý như, tiếng cho thí-dụ : *Thí-dụ anh ở địa-vị tôi, trong trường hợp đó anh sẽ làm sao ?*

thí-như trt. Ví như, giả-tý, lời ví thử : *Thí-như tôi, chắc tôi không chịu vậy đâu.*

THÍ-PHÁT dt. X. Thể-phát.

Thí dt. Clg. Thuỷ, ban đầu, trước hết : *Chung-thí, có thí có chung.*

thí-chung bt. Trước và sau // Trước sao, sau vậy, trước thế nào thì giữ luôn như vậy cho đến cùng, không thay lòng đổi dạ : *Em đừng nghe chuyện thí-phi, Giận em mới lối dạo nghĩ thí-chung CD. //* Chạy kíp, không sớm thì muộn : *Thí-chung gì nổ cũng chết với tôi mà !*

thí-mặt trt. Từ đầu đến cuối : *Nhà Lý, thí-mặt gồm 9 đời vua.*

thị-nguyễn dt. Ý nguyện đầu tiên.

thị-tô dt. Ông tò, vị tò đầu tiên của một họ : *Thị-tô nhà Nguyễn là Nguyễn-Kim II (Pháp)* : Người ông 6 đời kẽ từ đời mình trở lên (cao hơn nữa thì không kẽ vì ngoài cùu-đại).

THỊ dt. Cây tên, mũi tên : *Hồ-thi tang-bồng II* Thị-nguyễn : Thị chí bắt di (Đóc một lòng không dời đổi).

thị-ngôn dt. Lời nguyễn-ước.

thị-thạch dt. Tên đạn, làn tên mũi đạn, bái chiến-trường, nơi giặc-giã : Chốn thị-thạch.

thị-thệ dt. Thị-nguyễn, lập lời thề.

THỊ dt. (thực) Clg. Hương-thị, sách thuốc gọi Hoà-châu-thị, loại cây to, lá mọc xen, đầu nhọn, hoa trắng đơm thành chùm, trái to màu vàng tươi, rất thơm, cơm ngọt lợt, hột cứng ; trái có công-dụng trấn-an và trú-lai cho trẻ-con ; gỗ cây rất bền-chắc và dẻo, mỗi mọt không ăn, xưa được dùng khắc bàn in sách (*Diospyros decandra*).

THỊ dt. Chợ : *Bồn-thị, khai-thị, cai-thị II (R)* Ké chợ, nơi đỗ-hội có nhiều phô-xá mua bán đồng-đúc, thường là nơi có cơ-quan cai-trị toàn vùng : *Đô-thị, thành-thị*.

thị-bình dt. Giá nhà-nước, giá hàng-hoa do nhà-nước định.

thị-chẽ dt. Chẽ-độ thị-xã, quy-chẽ riêng cho các nơi được nhìn-nhận là thị-xã, thường có hội-dồng dân-cử và ngân-sách riêng.

thị-chính dt. Việc hành-chính trong thị-xã.

thị-dân dt. Dân thị-thành, dân chợ.

thị-giá dt. Giá-trị bằng tiền, sự đánh giá theo thị-trường (*valeur vénale*) II Giá thị-trường, giá thông-thường đang được áp-dụng II (*lóng*) dt. Nói giá, re giá, đánh giá : Món này thị-giá bao-nhiêu ? Thị-giá cao quá, ai mua nồi ? (Xt. Tri-giá).

thị-huống dt. Tình-hình thị-trường.

thị-khu dt. Khu-phố, khu có chợ và chung-quanh chợ.

thị-sành dt. Dinh Ông Xã, (người cai-trị một thị-xã thời Pháp-thuộc) trù-sở hành-chánh một thị-xã, một thành-phố (*mairie*).

thị-tô dt. Quét chợ : *Tiền thị-tô* (tiền công người quét chợ mà bẹn-hàng chung đều lèi trả ở một vài chợ nhỏ).

thị-tô dt. Tiền chõ chợ, thuê chõ ngồi mà bẹn-hàng phải gõ hàng ngày.

thị-tú dt. Chỗ chợ-búa đồng-đúc : *Nơi thị-tú*.

thị-thành dt. Clg. Thị-thiêng, X. Thành-thị : ...Ở chốn thị-thành, chim chọi thiêu chi CD.

thị-trần dt. Đầu trấn, nơi có dinh quan cầm đầu một Trấn đóng, thường có cảng và phô-xá mua bán đồng-đúc II (R) Thành-phố, khu-vực có nhiều phô-xá mua bán đồng-đúc : Thị-trần Đà-nắng, thị-trấn Xuân-lộc.

thị-trường dt. Nơi buôn-bán, chỗ tiêu-thụ hàng-hoa : Chiếm thị-trường, tim thị-trường II (R) Cuộc buôn-bán : Chi-phối thị-trường, thị-trường lên xuồng không chừng.

thị-trường dt. Người cầm đầu việc hành-chánh một thị-xã : Thị-trường Đà-lạt.

thị-xã dt. Thành-phố hay tỉnh-ly được chánh-phủ nhìn-nhận quyền tự-trị về hành-chánh và tài-chánh, việc quản-trị do một hội-dồng dân-cử và thị-trường chung lo : Thị-xã Đà-lạt.

THỊ dt. Họ : Lê-thị, Nguyễn-thị, Trần-thị II Chữ thường được dùng lót giữa họ và tên đàn-bà và cũng thường được gọi kèm với tên : Nam-văn, nữ-thị ; Bà Nguyễn-thị-Kim ; Hồi Thị-Băng ôi ! đã chết rồi ! II Nhà, một dòng vu : Ngô-thị, Lý-thị (dynastie).

THỊ bt. Phái, thực đây : Chính-thị, đích-thị, túc-thị.

thị-phi tt. Phái-trái, phái hoặc trái, tốt hoặc xấu : Biết đường khinh-trọng, biết lời thị-phi K. II (R) Cách chê khen gièm-sièm không cẩn-cứ : Mang bầu chiju tiếng thị-phi, Bầu không có rượu, lấy gì mà say ? CD.

THỊ dt. Cho người ta xem, bảo cho người ta biết : Cáo-thị, hiếu-thị, yết-thị.

thị-ân dt. Làm ơn cõi quang-cáo tiếng-tăm.

thị-cháng dt. Hiệu-thị, nêu lên cho dân-chúng hay biết : Bêu đầu thị-cháng.

thị-hùng dt. Khoe-khoang sức mạnh.

thị-ý dt. Nêu cao ý-chí.

thị-oai (uy) dt. Làm oai, nỗi, phô-trương sức mạnh cõi đàn-áp tinh-thần người.

THỊ bt. Ham muôn, them-lam.

thị-dục dt. Lòng ham muôn về vật-chất : Kẽm-hâm thị-dục.

thị-hiếu dt. Sở-thích : Chiều thị-hiếu khán-giả II (R) Khiếu, nồng-khiếu : Cú thị-hiếu về âm-nhạc.

THỊ dt. Cụ, ý : *Ý-thị, tự-thị ; Hầu thị vô khùng* (Có chỗ nương-cậy thì không sợ). **thị-hùng** dt. *Ý mạnh*. *Thị-hùng với dân em*. **thị-thế** dt. Cụy thế, ý thế mạnh : *Thị-thế bắt nạt người*.

THỊ dt. Hầu-họ, phụng-duông : *Nội-thị*.

thị-độc dt. Chức quan viên Hán-lâm xưa, giữ việc đọc sách cho vua nghe.

thị-giảng dt. Chức quan Hán-lâm xưa, giữ việc giảng sách cho vua nghe.

thị-yến dt. Hầu bàn, lo hầu-họ, châm rượu trong tiệc.

thị-lang dt. Chức quan trong sáu bộ, dưới bắc tham-tri.

thị-nữ dt. Con hầu, gái chục sai-khiến trong nhà hồi xưa.

thị-tỷ dt. Con dòi, tớ gái.

thị-thần dt. Quan hầu của vua.

thị-vệ dt. Vệ-quân, lính hộ-vệ vua.

THỊ dt. Trông, thấy : *Cận-thị, giám-thị, hổ-thị, kiễn-thị, kỳ-thị, trực-thị, viễn-thị, thập mực sói thị* // (R) Xem như, cầm bằng : *Thị từ như quy ; thị nó như tré-con*.

thị-cầm dt. Cầm-giác của mắt, sự trông thấy.

thị-chuẩn dt. Tia nhìn, sự định-hướng của cặp mắt // (R) *Trục-quang* của một ống kính (*collimation*).

thị-chuẩn-cơ dt. Máy nhâm bắn cho trúng đích // *Máy quang-kính dùng tạo một chùm tia-sáng song-song* (*collimator*).

thị-chuẩn-dứng dt. Đường thẳng đứng lấy sợi dây chì gióng làm chuẩn (trong một máy nhâm, trực-quang của ống kính và trực đứng của máy phai nằm đứng theo một dây chì đứng mới đúng) (*collimation verticale*).

thị-chuẩn-ngang dt. Đường ngang lấy mặt nước thẳng-bằng làm chuẩn : *Trong một máy nhâm, cái trực chìu ống kính phải nằm đúng thị-chuẩn ngang* (*collimation horizontale*).

thị-chuẩn-tuyến dt. Đường ngang hoặc đường dọc dùng làm chuẩn để nhâm (*ligne de collimation*).

thị-chứng dt. Lành chứng, nhận thực : *Mời lăng đến thị-chứng*.

thị-dã dt. Tầm mắt, phạm-vi mà mắt có thể thấy được.

thị-dộ dt. Sức trông thấy mạnh hay yếu, to hay mờ của cặp mắt.

thị-đặng dt. Sự dạn sóng ở xe, nhút là khi

trời nắng, mà mắt trông làm (nhầm) (sự thật không có chi cả).

thị-giác dt. Giác-quan dẽ trông, tức cắp mắt // *Cản-giác nhận ra bằng cặp mắt*.

thị-giới dt. Nh. *Thị-dã*.

thị-hiệu dt. Vật ra hiệu, hiệu-lịnh bằng đồ vật, màu-sắc mà mắt trông thấy (*signal optique*).

thị-lực dt. Clg. *Nhuê-độ thị-quang, sức nhầm, độ nhầm của mắt* (*acuité visuelle*).

thị-lực-biểu dt. Kính thử mắt, đồ dùng thử sức trông tỏ rõ nào của cặp mắt.

thị-năng dt. *Cơ-năng chủ sự trông, sự nhìn*.

thị-nhận dt. *Chứng-nhận, nhận thức* : *Nhờ làng thị-nhận giấy-tờ*.

thị-quan dt. Mắt, cơ-quan để trông, ôm ngó.

thị-sát dt. Xem-xét : *Thị-sát tình-hình*.

thị-sự dt. *Coi việc, trông-nom cho người ta làm việc* : *Cặp-răng thị-sự*.

thị-tuyến dt. Tia nhầm, đường thẳng từ mắt đến vật mình nhầm (*rayon visuel*).

thị-thiêng dt. Nh. *Thị-nhận* // (lóng) Cầm cốt, bằng lòng cho con em mình ăn thua với người, cầm-kết không thua gởi : *Anh thị-thiêng cho con anh đánh con tôi mà !*

thị-thực dt. *Chứng rằng thực, đúng sự thực* : *Thị-thực chữ ký*.

thị-triều dt. *Ngự cho các quan chầu* (triều-kień) : *Vua thị-triều hối cảnh năm*.

thị-trục dt. Đường thẳng chạy ngang quang-tâm của vật-kính và thị-kính của một ống kính quan-sát (*axe optique*).

THIA-LIA dt. X. *Thác-lác* (nghĩa sau) : *Ném thiá-lia* (*đánh thác-lác*).

THIA-THIA dt. (động) : Clg. *Lia-thia, thứ cá nhỏ, kỳ và vi to đẹp, vảy có nhiều màu sắc và thay đổi luân, con trông tính hiếu chiến* : *Chim quyền ăn trái nhàn lồng, Thia-thia quen chiến, vợ chồng quen hơi CD.*

thia-thia tñ dt. Giống thiá-thia ở ruộng, nhỏ con, màu lùm đùm, hiền hơn thiá-thia xiêm nhưng dẻo-dại hơn.

thia-thia tàu dt. Giống thiá-thia mắt lồi, kỳ và vi có cuống dài, giương to, đuôi xoè rất đẹp, tinh hiền không chọi.

thia-thia xiêm dt. Giống thiá-thia to, màu lùm đùm, thịt hiếu chiến nhưng sức không bền.

THÌA dt. Clg. *Muỗng, vật chan hoặc húp*

canh, hay dùng mực hoặc lưỡng thè lồng.
thìa cà-phê dt. Thú thìa bằng kim-loại, đựng lối 5cl, dùng mực đường và quay cà-phê.

thìa canh dt. Clg. Thìa xúp, thứ thìa to bằng sành hay kim-loại, đựng lối 10cl, dùng mực thúc ăn lồng hoặc húp.

thìa xúp dt. X. Thịa canh.

THÍCH bt. Đi đến, vừa đúng: *Thích-hợp, thích-nghi; Tha thích vi phi* (Qua dèng khác mà làm điều chẳng phải) // *Ue, khoái: Ham thích, mê thích, sờ-thích, tuỳ thích, ua thích, vui thích; Người ta thích có nhiều chồng, Tôi đây chỉ thích một ông thật bền CD* // *Gái gá chồng.*

thích chí tt. Khoái chí, sung-sướng trong lòng vì đúng với ý muốn: *Nhơn sành quý thích chí* (Con người sành ra, được như ý là quý).

thích-dụng tt. Hợp với sự cần-dùng, vừa xe: *Nhiều kiểu xe chế-tạo ở các nước tiên-tiến chỉ thích-dụng cho dân các nước hậu-tiến.*

thích-dáng tt. Thoả-dáng, xứng-dáng, vừa đúng: *Lời phê-bình thích-dáng.*

thích-hợp tt. Đúng với, vừa với, hợp với nhau: *Việc làm thích-hợp với thời-thế.*

thích ý tt. Vừa ý, ưng bụng: *Nghe qua rất thích ý.*

thích-khẩu trt. Ngon miệng, sướng miệng: *Ăn cho thích-khẩu* // tt. Ngon, vừa miệng: *Món ăn thích-khẩu.*

thích-linh dt. Tuổi quan-dịch, tuổi đi lính.

thích-nghi tt. Đúng cách, đúng kiểu: *Cách ăn-mặc rất thích-nghi.*

thích-nhân dt. Gái về nhà chồng.

thích-nhiên trt. Đương-nhiên, phải vậy // Bỗng-chốc, thình-linh.

thích-pháp tt. Hợp-pháp, đúng phép.

thích-tình tt. Thoa tình, ưng bụng: *Chơi cho thích-tình.*

thích-tùng dt. Tháp-tùng, đi theo.

thích thè tt. Vừa tầm, đúng vóc, đúng với thân-thè.

thích-thời tt. Hợp thời, phải lúc: *Việc làm thích-thời.*

thích-trung tt. Vừa chừng, không hơn, không kém, không thừa không thiếu: *Ăn ở cho thích-trung.*

thích-trúng tt. Chó đất, mèo mè nhảm, mè trúng: *Việc làm thích-trúng chớ không phải giỏi.*

thích-ứng tt. Đúng, nhằm: *Thích-ứng với hoà-n-canh* // dt. Làm kịp thời, đúng lúc: *Lieu-định thế nào để thích-ứng với thời cơ.*

THÍCH dt. Đâm, xâm bắn mũi nhọn: *Thích chử vào mặt* // Giết người bằng khí-giới: *Hành-thích*; *Đỗ-Thích thích Đinh Đinh* // Thúc vào tay người khác để ra hiệu: *Chen vai thích cánh* // Châm-chích, nón xeo-nay: *Phúng-thích.*

thích cánh dt. Thúc cùi-chỏ // Tranh-đua, bươn-chải với người, với đời: *Chen vật thích cánh.*

thích huyệt dt. Chích hoặc cắt một lỗ cạn để nặn máu ra: *Thích huyệt thè-nguyên.*

thích-khách dt. Ké giả-dạng và len-lỏi gần

người để giết lén người.

thích tự dt. Khắc chử, dùng mũi nhọn xâm

chử trên trán, mặt hình-phat xưa.

thích-thống tt. Đau như bị châm bị chích.

THÍCH dt. Theo : *Phóng-thích, Huê-dung-đạo, Quan-công thích Tào* // Trù bò đi: *Khai-thích* // Giàng cho rõ: *Chú-thích, giải-thích* // (Phật) Chữ đứng trước danh-hiệu các thầy tu để ghi nhớ hoàng-dồ Thích-ca Tịnh-Phạn (Sakya Suddhodana) là cha đâng Thích-ca Mâu-ni (Sakya Muni) cũng là tiếng chỉ đạo Phật: *Thích-Quảng-đức; Đạo Thích, lương hay thích.*

Thích-ca (Phật): Họ của daddy giáo-chủ đạo Phật (Sakya hay Çakya) // (R) Thích-ca Mâu-ni gọi tắt, đức Phật-tồ : *Đặng Thích-ca.*

Thích-chỉ dt. (Phật): Lời dạy của đức Thích-ca.

Tích-giáo dt. Đạo Phật: *Người thuộc Thích-giáo.*

Thích-môn dt. Cửa Phật, cửa thiền, nhà chùa, nơi tu hành theo đạo Phật // (R) Nh. Thích-giáo.

thích-nghĩ dt. Lời cắt-nghĩa.

thích nghĩa dt. Cắt-nghĩa, giải-thích những tiếng chử, câu chử hoặc lời có ngụ ý xa cho dễ hiểu.

thích-nhiên tt. Thành-thơi.

thích-phóng dt. X. Phóng-thích.

thích-phục dt. Xé tang, đốt đồ tang khi mãn hạn để tang.

Thích-tử dt. Người tu theo đạo Phật.

THÍCH dt Họ ngoại (mẹ), bà-con khác họ: *Thân-thích, hoàng-thân quốc-thích* // bt. Lé

buồn, sự buồn-phẫn : *Uu-thich; Dữ dỗng hưu-thich* (Chung cùng trong việc buồn việc vui).

thích-lý dt. Léng-diềng, bà-con chòm-xóm.

thích-nghị dt. Tình bà-con bên ngoài.

thích-thuộc dt. Bà-con xa, do một cuộc hôn nhân mà người trong họ trả nên bà-con.

THÍCH-LỊCH dt. Clg. Tích-lịch, sâm-sét : *Nương oai thích-lịch ôm con đù, Vâng lệnh nam-phong phất ngọn cờ T. k. Huân II (B)* Cơn giận dữ : *Phản thích-lịch chi oai (uy) (Nỗi cơn sâm-sét).*

thích-lịch-thạch dt. Lười tăm-sét, thứ đá mài giống lười búa (có lẽ là loại dao búa hồi xưa (thạch-khí thời-đại) mà người tin dị-doan cho là lười búa của Lôi-công).

THÍCH-THỊCH trt. Clg. Thịnh-thịch, tiếng gõ nện liên-tiếp xuống đất : *Chạy thích-thịch.*

THỊCH-THƯỢNG trt. (do Trich-thuong nói trái) X. Nói thích-thượng.

THIM-THÍP bt. Vừa khoẻ mặt : *Đồ nước thim-thíp mặt đậu* (đặng ngâm).

THÍM ddt. Vai và tiếng gọi vợ người mà mình gọi bằng chú, bằng thầy : *Chú thím, thầy thím II* Tiếng vợ chồng người anh gọi tưng em đậu.

thím đậu dt. Vai người vợ của chú mình đối với: mình (khi gọi, vẫn gọi thím).

thím né ddt. Tiếng vợ chồng người anh gọi em đậu ngại mặt hay vắng mặt.

thím thầy ddt. Tiếng gọi vợ các thầy thuốc, thầy bói, v.v..

thím xâm dt. Tiếng chỉ hạy gọi người đàn-bà Trung-hoe.

THIN-THÍT trt. Lặng-trang, nín khe, im-lặng tuyệt-đối : *Im thin-thít, nín thin-thít; Thin-thít như thịt nấu đồng tng.*

THÌN dt. Rắn, giữ : *Khăng thìn hai chữ hiếu trung; Nguyệt-Nga khi ấy càng thìn nết-na LVT II tt.* Thuần, đậm-thâm : *Tính rất thìn.*

thìn ý dt. Giữ ý, giữ cho ý mình được kín-deo, không để ai hiểu ý mình.

thìn lòng dt. Nh. Thịn ý : *Thìn lòng chử đờ.*

thìn nết dt. Dẫn tính nết, giữ cho tính được nghiêm-trang, đậm-thâm.

thìn tánh dt. Nh. Thịn nết.

thìn-tử tt. Hiền-lành, đậm-thâm.

THÌN dt. Chữ thứ năm trong hàng chi : *giờ thìn (từ 7 tới 9 giờ sáng), tháng thìn (tháng 3 âm-lịch), (tảo-thìn) sáng sớm : nǎm thìn, tuồi thìn (X. Giáp-thìn, Bính-thìn, Mậu-thìn, Canh-thìn, Nhâm-thìn).*

THÍN bt. (tiếng Quảng-đông) Thiên, túc ngàn (nghìn), hoặc trời.

thín-cầu dt. Clg. Thiên-cứu, tên thứ bài bàng gỗ có đòn trắng và đỏ : *Đánh thín-cầu.*

thín-tỷ dt. Thiên-dia (trời đất).

THỊNH dt. Clg. Thanh, tiếng nói : *Hèm thính, làm thính, lặng thính, nín thính II* Tiếng ca hát, đàn-dịch : *Âm-thính, hoà-thính, truyền-thính; có thính có sắc II* Tiếng động, tiếng nô : *Liển-thính II* Tiếng đòn, đánh-tiêng : *Phong-thính.*

thinh-âm dt. Tiếng có giọng cao thấp, nhở-to : *Thinh-âm giéo-rắt.*

thinh-âm-học dt. Môn học nghiên-cứu về sự phát-âm.

thinh-ba dt. X. Âm-ba.

thinh-danh dt. Danh-tiêng : *Thinh-danh vang-ren.*

thinh-dung dt. Tiếng nói và dung-nhan, mặt-mày.

thinh-dai dt. (thè) : Hai sợi dây ở đầu cuồng họng, dùng cho sự phát-âm.

thinh-diệu dt. Nhịp-diệu của âm-nhạc.

thinh-giá dt. Danh-tiêng và giá-trị (của con người) : *Lâm mất hết thinh-giá.*

thinh-hoc dt. Nh. Thinh-âm-học.

thinh-khí dt. Đồng thịnh tương-ứng, đồng-khí tương-cửu nói tắt, sự cảm-thông nhau giữa người đồng-cửu, đồng-linh : *Lạ gì thinh-khí lê hằng, Một dây một buộc ai giảng cho ra K.*

thinh-lêng dt. Làn sóng của tiếng được đưa đi.

thinh-luat dt. Luật thinh-âm (trong điều-tho) // Hệ-thống liên-hệ tự-nhiên giữa các tiếng nói và sự bồng-trầm của chúng ở các tiếng kép.

thinh-ngôn dt. Phao dòn, rêu-rao.

thinh-sắc dt. Tiếng thanh và sắc dẹp : *Thinh-sắc vẹn-toàn* (của đào kép).

thinh-tich dt. Tiếng-tăm về một việc-làm khác thường : *Thinh-tich xäu.*

thinh-thế dt. Thinh-danh và thế-lực : *Ánh-hường của thinh-thế.*

thinh-uy dt. Thinh-danh và uy-thể : *Dựa thinh-uy của kẻ khác.*

thinh-van dt. Danh-tiêng đậm-dᾶi.

thinh-vong dt. Ngưỡng-vọng danh-tiêng.

THỊNH-KHÔNG trt. Clg. Khi không, bỗng-
dung, tự-nhiên phát ra: *Thịnh-không là
lối; đang ngồi, thịnh-không vút chạy.*

THỊNH-THÍCH dt. Clg. Thích-thích, hoi
va thích: *Vịc đó, thấy thịnh-thích.*

THỊNH-THỊNH tt. Mệnh-mông, bát-ngát:
*Ôn cha rộng thịnh-thịnh như biển, Nghĩa
mè dài dằng-dặc bằng sông CD.*

THÌNH tt. To, rộng: *Rộng thịnh.*

thịnh-thịnh trt. Chớn-chờ và sờ-sờ: *Năm
thịnh-thịnh đó!*

THÌNH trt. Tiếng động to mà ấm: *Đánh
thịnh mồi cái; thủng-thịnh.*

thịnh-thịch trt. X. Thích-thịch.

thịnh-thịnh trt. Tiếng thịnh liên-tiếp: *Di
thịnh-thịnh; đập cửa thịnh-thịnh.*

thịnh-thùng-thịnh trt. Tiếng trống nhịp-
nhàng sau một câu hát: *Tháng giêng anh
đi chơi xuân, Đồn đây có hôi trống-
quân anh vào... Thịnh-thùng-thịnh... Trước
khi hát anh có lời rao, Không chòng
thời vào, có chòng thời ra... Thịnh-thùng-
thịnh (hát trống-quân).*

THÌNH-LÌNH trt. Đột-ngột, tinh-cò, bát-
ngờ, không hay biết trước: *Thịnh-linh có
tiếng gõ cửa.*

THÌNH dt. Gạo hay bắp rang cà nhuyễn đè
tròn trong thức ăn cho có mùi thơm và
bán mùi tanh: *Rang thịnh, đậm thính,
mắm thính, cá mồi thính* II dt. Ướp thính
trong món ăn: *Thính mắm, thính nem.*

THÌNH dt. Nghe, đoán-định: *Bèng-thính,
du-thính, thám-thính* II Vang theo: *Thịnh-
linh, thính-mạng* II tt. Nhạy tiếng và nhạy
hơi: *Mũi rất thính, tai rất thính.*

thính-giá dt. Người lảng nghe, chực nghe,
đến nghe: *Thính-giá đài phát-thanhs; dien-
thuyết được thính-giá hoan-nghinh:*

thính-giác dt. Giác-quan chủ sự nghe biết,
tức tai; cảm-giác nghe biết bằng hai tai.

thính-hiệu dt. Hiệu-lịnh bằng tiếng còi,
chiêng, trống, v.v... (*signal acoustique*).

thính-lịnh dt. Vang lịnh, nghe theo hiệu-
lịnh.

thính-mạng dt. Nghe theo lời dạy, vang
lịnh dạy.

thính-mũi tt. Nhạy hơi, đánh hơi giỏi:
Loài chó rất thính mũi.

thính-nặng dt. Séc nghe của hai tai.

thính-quan dt. Bồ-phận giác-quan (tức hai

tai) để nghe.

thính tai tt. Nhạy tiếng, có hai tai rất nhạy
(dầu nhỏ thế mấy cũng nghe được):
Người thính tai.

thính-thị dt. Nghe và thấy, lắng nghe và
trông: *Học ngoại-ngữ theo phương-phiáp
thính-thị.*

thính-thuyết dt. Nghe nói: // Tỏ ra có lòng
với nhau; cảm như quan-trọng, thiết-yếu lầm.

THÌNH dt. Clg. Sành, quan-thụ, chỗ làm
việc của quan sờ-tại II (R) Nhà khách:
Khách-thính, nhà thính.

thính-đường dt. Nhà khách, phòng khách.
thính-sự dt. Lễ đem linh-cửu ra nhà ngoài
(từ trong buồng hay nhà sau khiêng ra).

THÌNH dt. Rước, mời, cầu xin, hỏi-hỏi:
*Cung-thịnh, mời thịnh; thịnh hương-
quên đến lập vi-bằng; thịnh sắc thìn,
thịnh hương-chứa toạ-vi.*

thính-an dt. Hỏi thăm sức-khỏe: *Thịnh-an
cha mẹ.*

thính-cầu dt. Cầu xin, van xin: *Thịnh-cầu
được yết-kiến.*

thịnh chuông dt. Mua chuông to cho chùa
hay khiêng từ nơi đúc đến giá treo (cử
tiếng mua và khiêng) // Dặng chuông theo
lệ, khi cúng (cử tiếng động và đónh).

thịnh-giáo dt. Xin được dạy-bào về mặt điều
gi: *Xin thịnh-giáo với những bậc cao-
minh.*

thịnh-hôn dt. Hỏi vợ, xin cưới.

thịnh-kinh dt. Xin kinh rước về, nói Tranh-
huyền-Trang đời Đường (T.H.) qua nước
Thiên-trúc (Ấn-dô) xin kinh Phật đem về
Trung-hoa: *Tam-Tạng thịnh kinh* II (R) a)
Xin kinh ở chùa hay ở một nhà từ-thiện
đem về nhà đọc; — b) Được ví với việc
làm chậm-chạp, mất nhiều thì giờ: *Làm
như thịnh kinh.*

thịnh-kỵ dt. Lễ thứ 5 trong 6 lễ hồn-nhân
thời xưa, nhà mai đến nhà gái xin định
ngày giờ rước dâu.

thịnh-mạng (mệnh) dt. Xin phép với bà
trên: *Thịnh-mạng cha mẹ.*

thịnh-mời dt. X. Mời thịnh (thường dùng
với giọng lầy-létrong): *Đợi thịnh mời mới
đến!*

thịnh-nguyên dt. Nh.Thịnh-cầu II dt. Những
điều mong-mời cầu xin: *Có nhiều thịnh-
nguyên chưa được thoả-mãn; tập thịnh-
nguyên.*

thịnh-phạn dt. Dùng cơm, ăn cơm, (tiếng riêng nhà chùa): *Đến giờ thịnh-phạn.*
thịnh-sắc dt. Lẽ rước sắc từ nhà-việc (văn-phòng xã) đến đình đền cúng, hát: *Đám thịnh sắc.*

thịnh-tội dt. Chui tội, sẵn-sàng lanh sự trừng-phạt: *Bại trận, về triều thịnh-tội.*

thịnh-tượng dt. Mua ở tiệm hay xin ở chùa một bức tượng Phật hay cốt Phật bằng gỗ đem về nhà thờ (cứ tiếng mua và xin): *Xuống tóc rồi thịnh-tượng thờ.*

thịnh-thác dt. Cầu-cạnh việc riêng.

thịnh-thiếp dt. Thiệp mời.

THỊNH-THOÀNG trt. Đôi khi, lâu-lâu có một lần: *Thịnh-thoảng ghé thăm.*

THỊNH bt. X. Thịnh.

THÍP trt. Clg. Líp, vừa đầy, vừa lấp, vừa khoẻ: *Đong cho thíp // Thẩm, vừa sức: Ăn chưa thíp (chưa no), đánh chưa thíp (không đều, chưa thẩm); thua chưa thíp (còn tiền, chưa nao-núng).*

thíp mặt trt. Líp mặt, vừa đầy: *Nước vừa thíp mặt.*

thíp-thíp bt. X. Thim-thíp.

THÍT dt. Thắt chặt lại: *Thít chặt hở-bao // trt. Rén dãn, không cho ra tiếng: Nín thít, thin-thít, thút-thít.*

thích ghít dt. Quai chặt và ghít xuồng.

thít-thít trt. X. Thin-thít.

THỊT dt. Clg. Nạc, phần mềm có sớ, bọc lấy xương, trong thân người hay loài vật: *Đó da thẩm thịt; côn trùng, săn thịt // Tất cả các phần ăn được trong thân-thể loài vật: Lèm thịt; Hàng thịt nguyệt hàng cá tng. //* Thịt heo gọi tắt (có cả nạc, mỡ và da): *Cháo thịt, thịt kho // (R) Phần dê-dắt trong gỗ, trong đất, trái cây: Đất thịt, gô thịt, mịn thịt, thua thịt, ngon thịt //* (B) Cùng chung dòng - giống: *Máu thịt, ruột thịt //* tt. Được nuôi đẽ làm hàng: *Bò thịt, heo thịt; Trâu thịt thì gầy, trâu cày thì béo tng. //* dt. Giết (làm thịt nói tắt): *Thít một con bò dái tiệc //* (lóng) Sét-phết, ăn thua to: *Chúng gầy sòng đẽ thịt nhau //* dt. Thủ rùng, gái hoang: *Kiếm thịt, săn thịt; Cưng phường bán thịt, cưng tay buôn người K.*

thít ba-rọi dt. X. Ba-rọi (Nghĩa dầu).

thít bầm dt. Thịt heo có chút mỡ bầm nhuyễn: *Canh thịt bầm, cháo thịt bầm, hủ-tiếu thịt bầm.*

thít bắp dùi dt. Phần thịt ở bắp dùi con heo, nạc nhiều mỡ ít, có da hoặc không.

thít bầy-nhầy dt. X. Bầy-nhầy.

thít bệu dt. Da thịt mềm bieu của người bình hoặc người mập (béo) ít hoạt động: *Mập mà thịt bệu quá! //* Thịt ba-rọi hoặc thịt bắp dùi heo kho nhừ.

thít bông dt. Thịt bò hay thịt heo nạc nem rán giã太极 như bông gòn để ăn lâu.

thít cá dt. Thịt con cá: *Thít cá đồng hay có mục //* Thịt bò, thịt heo...và cá: *Ăn chay, có ăn thịt cá chỉ được đâu.*

thít cốc-lết dt. Phần thịt nuôc-lung heo cắt hình tam-giác có dính chút xương sống và đầu xương sườn (côtelette).

thít chín dt. Thịt nấu chín, thường là thịt bò: *Cho tô phở thịt chín.*

thít chợ dt. Thịt heo, thịt bò mua ở chợ: *Miếng thịt lèng bằng sàng thịt chợ tng.*

thít dư dt. Nhánh nhỏ mọc bất-thường trong họng hay mũi, cảm-trớ sự hổ-hấp, khiến bình-hoan luôn: *Cắt thịt dư.*

thít đầu dt. Thịt lóc ở đầu con heo có cả tai và mũi.

thít hầm dt. Thịt heo (ba-rọi hay bắp-dùi) xắt khối vuông thật to hầm cho rục với măng tre hoặc vài thứ hột như táo, sơn và gia-vị.

thít kiêng dt. Thịt heo sống cúng thần chia từng phần để kiêng biếu hương-chúc và các nhâ tai-mắt trong làng.

thít kho dt. Thịt heo (ba-rọi hay bắp-dùi) kho với nước-mắm, tiêu và hành.

thít kho khê dt. Thịt nạc heo thái mỏng kho khê với nước-mắm, cho rút cạn.

thít kho tàu dt. Thịt heo (bắp dùi) xắt khối vuông kho với nước-tương và tỏi.

thít kho tiêu dt. Thịt nạc heo thái miếng mỏng nhão kho với nước-mắm và đẽ thật nhiều tiêu.

thít khô dt. Thịt bò hay heo (nạc ròng) lèng miếng lớn thật mỏng, ướp mặn-mặn ngọt rồi phơi khô để dành ăn lâu.

thít lèng dt. Nh. Thịt kiêng: *Miếng thịt lèng bằng sàng thịt chợ tng.*

thít lậu dt. Thịt heo xé lén bán, không đóng thuế.

thít luộc dt. Thịt heo luộc chín, có mỡ và da.

thít mỡ dt. Thịt heo, phần nạc có dính lớp mỡ.

thịt nạc dt. Phần nạc rỗng của thịt heo.
thịt nạc giảm dt. Phần nạc thịt heo có lèn mờ mỏng xen vào giữa sớ thịt.

thịt nách dt. Thịt heo theo ở nách, có da và lớp mỡ mỏng, ít béo.

thịt nồi gõ dt. X. Nồi gõ.

thịt nuộc-lưng dt. X. Nuộc lưng.

thịt nướng dt. Thịt cốc-lết ướp muối sả rồi nướng : *Địa cẩm thịt nướng* // Thịt bò hoặc thịt heo (nạc rỗng) thái miếng mỏng nhỏ rồi cắp gấp nướng : *Tô bún thịt nướng*.

thịt nguội dt. Thịt heo làm thành nhiều thức ăn để ăn nguội với bánh mì.

thịt phá-hú dt. Nh. Thịt bông.

thịt phá-lấu dt. Thịt và lòng heo, gà, vịt ướp nhiều gia-vị thơm rồi nấu với lửa riêu riêu cho chín.

thịt phay dt. Thịt ba-rọi hoặc bắp-đùi luộc rồi thái mỏng.

thịt quay dt. Nguyên con heo bỏ lòng, banh ra ướp gia-vị rồi nướng trong lò kín.

thịt ram dt. Thịt heo có chút mỡ ướp mặn-mặn rồi ram vàng.

thịt rừng dt. Thú rừng như nai, chồn, cheo, v.v. làm thịt rồi nấu nướng cách riêng để làm đồ nhâm.

thịt săn dt. Đa thịt cứng : *Lúe naye mạnh trong mình nên thịt săn*.

thịt tái dt. Thịt bò, heo hoặc gà nướng hay luộc sơ, còn sống : *Bún thịt tái, phở thịt tái*.

thịt thà dt. (đ) : Nh. Thịt : *Mỡ không dày chó có thịt-thà chi đâu*.

thịt thừa dt. (lóng) : Con-cái lòng-thòng, heo làm cục lòng cha mẹ : *Còn cục thịt thừa biết bò cho ai* CD // (R) Dương-vật : Chim kê trên đợt cây dừa. Một cục thịt thừa năm bảy người deo CD.

thịt ướp dt. Thịt heo ướp mặn để nướng hay chiên : *Ăn cơm thịt ướp*.

thịt ướp lạnh dt. Thịt heo hay bò để trong tủ lạnh hay dầm nước đá để lâu : *Nhập-cảng thịt ướp lạnh*.

thịt xá-xíu dt. Thịt heo nạc lóc dài có chút mỡ, ướp gia-vị rồi nướng.

thịt xúp dt. Thịt bò nấu lấy hết nước ngọt.

thịt xương dt. Thành-thè con người hay con vật : *Ai ngờ một phút tan-tành thịt xương K.*

THIU tt. Vữa, biến chất và có mùi hôi ăn không được : *Cơm thiu, canh thiu ; Bánh*

bò thiu, đốt dây thiêu, lợt cầu-tiêu.
thiu nhốt tt. Thiu lâu rồi, uất mình và nhót : nhót : *Đè tới bờ nay, nó đã thiu nhốt rồi* II (B) È chòng và có nhiều tai-tiếng xấu : *Thiu nhốt rồi, ai cưới ?*

thiu thái tt. Thiu thật lâu, mùi hôi trở thành thiu (thối) // Lời mắng đàn-bà hư, bị nhiều người khi-dè : *Đồ thiu thui gì đâu mà !*

THIU trt. Mơ-màng, vùa mê chờ chưa ngủ hẳn II (R) Hiu, rắt buôn : *Buôn thiu*.

thiu ngủ trt. Sập mê đè ngủ : *Vừa thiu ngủ đã tới giờ*.

thiu thiu trt. Clg. Thiu-thiu, Nh. Thiu ngủ : *Mới thiu-thiu chờ chưa ngủ*.

thiu-thiu trt. X. Thiu-thiu.

THIÙ-ĐÌU dt. (thực) : Loại dày bò có lè nhám được dùng giòi ván nêm cho lèng : *Dây thiù-đìu*.

THIU trt. Nh. Thiu : *Thiu-thiu*.

thiu-thiu trt. Nh. Thiu-thiu và thiú-thiú.

THIU tt. Phiju, xé xuống : *Bùng thung bùng thiú*; mặt xé tiju xuống.

THIẾC dt. Clg. Sắt tây, loại kim mềm, sêc trắng, dẽ sét : *Ấm thiếc, thùng thiếc* II (R) Clg, tôm (tôle), thứ thiếc có pha kẽm : *Chợ thiếc, nhà thiếc*.

thiếc Cao-bằng dt. Thứ thiếc ở mỏ tại Cao-(B.V.), dày cứng, không sét.

thiếc lá dt. Thiếc cán thành lá mỏng.

thiếc-phấn dt. Phấn thiếc, được dùng xức lác.

THIỀM bt. Thêm.

thiêm-dịnh dt. Đè con trai ; thêm một xuất định, một công-dân cho nước.

thiêm-thủ dt. Lấy thêm, lấy ngoài số định : *Phản thiêm-thủ*.

THIỀM-THIẾP trt. Clg. Thiếp-thiếp, mèm-mong, không biết gì, không tiễn gì cả : *Năm thiêm-thiếp*.

THIỀM dt. Cơn cóc II (B) Mặt trắng : *Cung thiêm*.

thiêm-cung dt. Cung thiêm, mặt trắng (tiếng văn-chương).

thiêm-huy dt. Ánh-sáng mặt trắng.

thiêm-phách dt. Mặt trắng.

thiêm-quang dt. Nh. Thiêm-huy.

thiêm-quế dt. (truyền) : Cây quế trong cung trắng.

thiêm-tô dt. Mù lấy ở cõi cơc, vị thuốc

trí ung-dộc.

thiềm-thừ dt. Con cóc : *Nguyệt-lý thiềm-thǜ* (hình con cóc trong cung trăng).

THIỀM dt. Mái hiên.

thiềm-lưu dt. Giọt nước trên mái hiên, mái nhà chảy xuống.

THIỀM *ít.* Hièm, độc-ác, không giúp ai, thấy ai vì sai-lầm sắp lâm-nguy, không chỉ giúp : *Làm thiềm, người thiềm, bụng thiềm.*

thiềm-ác tt. Có bụng ác, cõi đê người mang hại.

thiém-dđect tt. Độc-hièm, băt-nhơn, cõi hại người.

thiém-thúrc tt. Nh. Thiêm-ác.

THIỀM dt. Né, tránh // Bất-chợt, thấy thoáng qua.

thiém-điện dt. Điện chớp; chớp-nhoáng, thật lẹ.

thiém-quang dt. Chớp-nhoáng, tia-sáng thoáng qua // (triết) Cảm-giác vừa loé lên rồi tắt (*phosphènes*).

thiém-thúrc tt. Chập-chờn // (B) Úp mờ, nửa chørì nửa thật.

THIỀM tt. Nhục, xấu-hồ // Tiếng tự-xưng nhún-nhường.

thiém-chức dt. Chức mon này, tiếng người có chức-phận tự-xưng khi nói với kẻ thấp hơ.

thiém-nha dt. Nha hèn này, tiếng chỉ sở làm mình cách nhún-nhường.

thiém-vị dt. Địa-vị nhò-nhen này, tiếng chỉ chí-vị mình cách nhún-nhường.

THIỀM bt. Đầy-dủ : *Dưỡng-thiêm, sung-thiêm.*

thiém-cấp dt. Cấp cho đầy-dủ.

THIỀN st. Ngàn (nghìn) xưa, ngàn đời, còn hoài : *Danh lưu thiên cổ* (tiếng đê ngàn đời) // *tr.* Lầm, nhiều lầm : *Hay thiên cổ, tốt thiên-cổ.*

thiên-cổ dt. Ngàn (nghìn) xưa, ngàn đời, còn hoài : *Danh lưu thiên cổ* (tiếng đê ngàn đời) // *tr.* Lầm, nhiều lầm : *Hay thiên cổ, tốt thiên-cổ.*

thiên-hộ dt. Chức ngang với chức Cai-tông; chức hàm do vua phong cho người có công hay cho người giàu-có từng giúp tiền hay lúa nuôi quân (cao hơn bá-hộ) // Giàu lầm (hué-lợi hằng năm bằng thuế lấy trong một ngàn hộ) : *Giàu thiên-hộ.*

thiên-kim bt. Ngàn vàng, đáng ngàn vàng, thật quý, rất đáng giá : *Nhứt tiếu thiên-*

kim (một nụ cười đáng ngàn lượng vàng). **thiên-kim tiêu-thor dt.** Nàng con gái giá đáng ngàn vàng, con gái cung thât đẹp. **thiên-khê trt.** Nhiều lầm : *Cửa tiên thiên-khê.*

thiên-lá dt. Một ngàn đôi lá lợp nhà, lúc một ngàn tàu lá dừa nước tách hai.

thiên-lý dt. Ngàn dặm *lì* tt. Xe diệu-vợi, xe lầm : *Trên con đường thiên-lý.*

thiên-lý-kính dt. Ông dòn (nhòn), ông kính trông xe (thấy như gần).

thiên-lý-mã dt. Ngựa thật hay, có thê ngày chạy ngàn dặm.

thiên-lúa dt. Một trăm giê lúa (bằng 1.000 ô).

thiên-tài dt. Ngàn năm // Thời-gian thật lâu : *Thiên-tài nhứt thi* (ngàn năm một thuở).

thiên-tổng dt. Chức quan vô xưa cầm 100 quân.

thiên-tuế dt. Ngàn tuổi, tiếng gọi tung người có chức-phận to hồi xưa // (thực) Cây loài loã-tử, phát-hoa biệt-chu ở chót cây, vảy cái giẹp, có lông trắng mang hột ở hai bên, cộng lá dài đậm nhiều phiến cứng nhọn, thuộc loài sống lâu và được trồng làm kiêng (cảnh) (*Cycas*).

thiên-thặng dt. Một ngàn cỗ xe, tiếng dùng chỉ vua chư-hầu thời xưa.

thiên-thu dt. Ngàn năm // *tr.* Luôn cõi đời, hết một đời người : *Ciếc ngủ thiên-thu ; thiên-thu vĩnh-biệt.*

thiên-trùng dt. Ngàn trùng, ngàn lớp chồng-chặt // (R) Đóng-dúc, nhiều người : *Thiên-họ thiên-trùng // Xe cách lầm : Cách-biệt thiên-trùng.*

thiên-vàn st. Ngàn muôn // tt. Nhiều vò số, kè khống xiết : *Biết thiên-vàn nào mà nói cho hết.*

thiên-vạn st. Nh. Thiên vạn.

THIỀN dt. (truyền) : Ông Trời, đâng thiêng-liêng tao ra và ngự-trị muôn loài : *Bản thiên, hoàng-thiên ; thiên bát dung gian* // (R)e Bầu trời, nơi có màu xanh trên cao : *Hiệu-thiên* (trời cao), *huyền-thiên* (trời thăm), *thượng thiên* (trên trời) // b) Ngày, mùa tiết : *Kim-thiên* (*Bữa nay*), *minh-thiên* (*ngày mai*), *tiết đông-thiên* *lạnh-lão* // (B)

Tự-nhiên (do trời sinh) : *Thiên-nhiên*, *thiên-phú*, *Thiên lý* sử nhiên (lẽ trời khiên như vậy) // Vua ; vua một nước lớn (đối với nước phụ-thuộc).

- thiên-ân dt.** Ông Trời // (R) Ông vua.
- thiên-bẩm dt.** Tính Trời sinh, do Trời cho mới được sáng-láng, giỏi-giản như vậy.
- thiên-biên dt.** X. Thiên-nhai.
- thiên-biển dt.** Hiện-tượng trên trời.
- thiên-binh dt.** Bình-lính trên trời.
- thiên-bộ dt.** Vận-thời : vận-mạng của nước.
- thiên-còn dt.** Cen-hệ bởi Trời, tên 10 chữ (Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu (Mô), Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý) đều ráp với 12 chữ Địa-chi thành 60 năm trong một nguồn, đều tính tuổi và đoán vận-mạng mỗi người.
- thiên-cầu-nghi dt.** Mô hình bầu trời, có mặt trời, mặt trăng và các vì sao.
- thiên-công dt.** Thợ Trời, tiếng ví Trời như tay thợ khéo, tạo được muôn loài khác nhau.
- thiên-cơ dt.** Máy Trời mầu-nhiêm, việc Trời sắp-đặt trước cho mỗi người, mỗi nước không hề sai-chay : Thiên-cơ bắt khô lậu.
- thiên-cù dt.** Cõi trời, trên trời.
- thiên-cung dt.** Cung-diện của Trời.
- thiên-chân dt.** Tánh tự-nhiên của mỗi người.
- thiên-chúa dt.** Đức Chúa-trời, vị thần đặc-tôn đeo De-đô.
- thiên-chúc dt.** Chúc-vụ tự-nhiên của con người : Cứu người mắc nạn để làm tròn thiên-chúc // (R) Bồn-phận, nhiệm-vụ : Thiên-chúc của nhà giáo.
- thiên-chương dt.** Những cái đẹp ở trên trời như : mặt trời, mặt trăng và các vì sao (Nhưng nguyệt tinh-tú, thiên chi văn-chương).
- thiên-diễn dt.** Sự tiến-hoa tự-nhiên : Sự đào-thái của tuổi già là một điều thiên-diễn.
- thiên-duyên dt.** Căn-duyên Trời định.
- thiên-dàn dt.** Đám tê trời.
- thiên-dàng dt.** X. Thiên-đường.
- thiên-dạo dt.** Đạo trời, lẽ phải tự-nhiên : Thiên-dạo chí-công.
- thiên-de dt.** Clg. Ngõc-de, Trời, Ông Trời, nhà vua của muôn loài.
- thiên-dịa dt.** Trời và Đất : Thiên địa chí công // tht., Trời đất ! tiếng kêu thon : Thiên địa ơi ! Sao vầy nè ?
- thiên-dinh dt.** Sân-chầu của Trời, nơi Trời ngự cho tiên, thánh chầu : Mỗi năm, Táo-quân đều có lên thiên-dinh để báo-cáo việc thế // Cái trán người ta : Thiên-dinh rộng.
- thiên-dinh dt.** Điểm ngay đầu mình ở trên trời // Vị-trí một vì sao đến chỗ cao nhất trên chén-trời (culmination).

- thiên-dịnh i.** Do Trời đã định sẵn : Sống chết tự thiên-dịnh, hơi nào mà lo.
- thiên-diều dt.** Luật Trời : Phạm thiên-diều.
- thiên-diểu dt Clg.** Phong đòn-gánh (sai uốn ván), chứng bệnh trè-con khi đến thời-kỳ nặng nhứt, làm cho đứa trẻ này mòn, mắt trợn trắng, miệng hở hoác (như bị Trời cắn), rồi chết.
- thiên-đệ dt.** Khcàng cách giữa một thiên-thì hay một diềm nào khác, với đường xích-đạo trời (déclinaison).
- thiên-đường dt. Clg.** Thiên-dàng, thế-giới sung-sướng nhứt trên trời mà hồn người chết được về ở sau khi được rửa sạch tội lỗi : Biết đâu địa-ngục, thiên-đường là đâu K. II (R) Xã-hội mà mọi người đều thừa-thãi cơm ăn áo mặc, không giai-cấp, không cảnh người bóc-lột người : Nước cộng-sản là thiên-đường của dân vò-sản (lời mỉa-mại của báu-chí khôi-tu-do).
- thiên-giới dt.** Cõi trời, thế-giới tiên thánh.
- thiên-hà dt.** Sông trên trời, tức dải Ngân-hà. X. Ngân-hà.
- thiên-hè trt.** Dưới bầu trời // dt. Loài người, tất-cả người trên đời : Trong thiên-hè, có ai không ăn mà sống ? // Một số người thật đông trong một cơ-hội : Nghe lửa cháy, thiên-hè cháy tới rần-rần // Họ, người ta, những người khác hơn mình, khác hơn bạn mình : Làm vậy, không sợ thiên-hè cười sao ? // Họ, người ta, tiếng ém-chỉ một người : Vì gì một bát cháo lòng, Làm cho thiên-hè bỏ chông theo trai CD.
- thiên-hè-sự dt.** Việc thiên-hè, chuyện người ta, chuyện đời : Lạ gì thiên-hè-sự.
- thiên-hán dt.** Nh. Thiên-hà. X. Ngân-hà.
- thiên-hậu dt.** Bực sạt Trời, tức vua.
- thiên-hình dt.** Hình-phật trời dành (cho kê gian ác).
- thiên-hiem tt.** Hiêm-trò tự-nhiên : Đóng bình nơi thiên-hiem.
- thiên-hoa dt.** Bình đậu, trái Trời.
- thiên-hương dt.** Mùi thơm Trời cho // Sắc đẹp lồng-lẩy của đàn-bà : Quê-sắc thiên-hương.
- thiên-ý dt.** Ý Trời, lòng Trời, việc mà Trời đã sắp-đặt trước, khó tránh, khó cãi được.
- thiên-kinh dt.** Đạo thường tự-nhiên : Thiên-kinh địa-nghĩa (đạo thường, lẽ phải).
- thiên-khai dt. (bạc)** : Phu bốn lá bài giang-nheu trên tay người đánh tôm-tôm, tài-bàn.

thiên-khí dt. Hiện-tượng trong không-khí như
đông, gió, con trôi, v.v...

thiên-không dt. Không-gian, khoảng-trống
không-trên-trời.

thiên-khung dt. Bầu-trời, vòm-trời.

thiên-la dt. Lưới-trời // (R) Phép-bắt-yêu :
Bố thiên-la địa-võng // (B) Luật-trùng-phạt-tự-nhiên, khó-tránh-khỏi.

thiên-linh-cái dt. (truyền) Số-con-gái-còn-trinh
được-luyện để-mách-cho-kẻ-luyện-nó-hiểu-biết-kết-việc-kín-dáu-của-người.

thiên-lý dt. Lê-trời, cái-lê-phai-mà-xưa-nay
mọi/người-đều-nhận : *Thiên-lý* sú-nhiên
(lê-trời-khiến-vậy).

thiên-lộc dt. Lộc-trời // (R) Lộc-vua.

thiên-lôi dt. Thần-sấm-sét (thường được
hình-dung với bô-mặt-dữ-dẫn, mồnh-nhon
như-chim, có-cánh, cầm-búa-dánh-chết
người-có-số-bị-trời-dánh, phần-nhiều-là
kẻ-gian-ác, bối-hiếu, v.v...)// (B) Được-ví
với-kẻ-tey-sai-trung-tín : *Tôi-như-thiên-lôi,*
chủ-sai-dánh-dẫu-thì-dánh-dó // Tiếng
mắng : *Thẳng-thiên-lôi* ; *tưởng-mặt-in-thiên-lôi*.

thiên-luân dt. Đạo-trời, đường-lối-chánh-
đáng.

thiên-luận dt. Lập-luận-về-Trời-của-Lão-tử,
đại-ý-ông-không-tin-nơi-Trời-nên-nêu-ra
Đạo, và-cho-rằng-nếu-có-Trời, Trời-còn
sau-Đạo, và-Đạo-sau-Tự-nhiên.

thiên-lương dt. Lương-tâm, bản-tính-tốt-của
con-người : *Đã-mất-thiên-lương*.

thiên-mạc dt. Màn-Trời.

thiên-mạng dt. Mạng-Trời, số-Trời, định-mạng
của-mỗi-sinh-vật do-Trời-đặt-dè-sẵn :
Không-cái-được-thiên-mạng.

thiên-mệnh dt. Nh. Thiên-mạng.

thiên-môn dt. Cửa-trời, cửa-vào-cõi-Trời.

thiên-nhai dt. Chân-trời, nơi-xa-xôi : *Thiên-nhai*
hái-giác (chân-trời-góc-biên).

thiên-nhơn dt. Mát-Trời // (R) Vua : *Về*
triều, bái-mạng thiên-nhơn.

thiên-nhân dt. Mát-trông-suốt-mọi-vật.

thiên-nhiên tt. Tự-nhiên : *Cảnh thiên-nhiên*
hùng-vĩ.

thiên-nhưỡng dt. Trời-và-Đất,

thiên-oai dt. Clg. Thiên-uy, oai-Trời ; oai-vue : *Xúc-phạm thiên-oai*.

thiên-pháo dt. Binh-dương-mai-tới-thời-kỳ
nặng, ăn-tới-dầu : *Mắc thiên-pháo*.

thiên-phận dt. Phần-Trời-dành-dè, phú-cho :

Có-thiên-phận.

thiên-phú dt. Trời-cho, trời-phù-hộ-cho :
Thiên-phú địa-tái (trời-cho-đất-chờ) // Do
Trời-cho, nói-về-óc-sáng-láng-thông-minh
tự-nhiên-hay-tài-giỏi-tự-nhiên, không-phải
học-hay-tập-luyện-mà-vẫn-hơn-người : *Tánh*
thiên-phú, *tài-năng thiên-phú*.

thiên-phủ dt. Cuộc-đất-thịnh, tốt, vừa-là
nơi-có-nhiều-sản-vật, vừa-dễ-phòng-thủ //
Cõi-Trời : *Sheo tin-tuồng, vũ-trụ gồm*
ba cõi : *Thiên-phủ, Địa-phủ và Thủ-phủ*.

thiên-quang dt. Ngày-quang-đặng, sáng-sủa,
tối-trời.

thiên-sân dt. Sân-vật-tự-nhiên.

thiên-sanh (sinh) dt. Trời-sanh, tự-nhiên-có,
thiên-số dt. Số-trời, số-mạng : *Thiên-số nan-*
đảo (số-trời-khó-tránh).

thiên-sú dt. Sú-nhà-Trời // (R) Sú-vua,
của-triều-dìnhsai-di : *Đặt hương-án tiếp*
thiên-sú.

thiên-tác tt. Trời-làm-re // (B) Tự-nhiên
vô-tự-nhiên-thành.

thiên-tai dt. Tai-trời, tai-nạn-tự-nhiên-như
đông-tổ, lỵ-lợi.

thiên-tài dt. Tài-năng-Trời-cho, không-phải
học-hồi-hay-tập-rèn-nhiều-mà-vẫn-giỏi-hơn
người : *Có thiên-tài* // (R) Người-tài-giỏi
xuất-sắc-mà-không-phải-học-hồi-hay-tập-luyện
nhiều : *Đó-là-một-thiên-tài-của-đất-nước*.

thiên-tào dt. Nh. Thiên-đình.

thiên-tạo tt. Nh. Thiên-tác.

thiên-tắc dt. Phép-tắc-tự-nhiên.

thiên-tâm dt. Nh. Thiên-ý.

thiên-tính (tánh) dt. Tính-trời, tính-tự-nhiên
do-Trời-phú-cho.

thiên-tinh dt. Giêng-trời // Đoạn-giữa
không-lợp-nối-liền-nhà-trên-và-nhà-dưới,
hai-bên-có-vách-liền : *Nhà-có-thiên-tinh*.

thiên-tiên dt. Tiên-trên-trời, khác-với-địa-
tiên-là-tiên-mắc-đeo.

thiên-toán dt. Phép-toán-thiên-văn.

thiên-tôn dt. Trời, ông-Trời : *Đang thiên-tôn*.

thiên-tư dt. Tư-chất-Trời-cho, óc-thông-minh
hay-tài-giỏi-tự-nhiên : *Người-có-thiên-tư*.

thiên-tử dt. Con-Trời // (B) Vua : *Linh thiên-*

tử ; *thiên-tử* già-lâm.

thiên-tuộc dt. Tuộc-lộc-Trời-cho.

thiên-tướng dt. Tướng-nhà-Trời : *Người*
ta-bảo Phù-đồng-thiên-vương-là-một-thiên-
tướng.

thiên-tượng dt. Hiện-tượng trên trời : Có nhiều thiên-tượng mà khoa-học chưa giải thích được.

thiên-thanh tt. Xanh da trời : Cái áo màu thiên-thanh.

thiên-thành tt. Trời làm re, xui nê : Giai-nghẫu tự thiên-thành // X. Thiên-thị.

thiên-thần dt. Các vị thần trên trời : Mạnh tỳ thiên-thần // (R) Hình người có hai cánh như chim của đeo Da-tô.

thiên-thể dt. Tinh-tú, tiếng gọi chung tất-cả các vì sao và mặt trời, mặt trăng.

thiên-thị dt. Clg. Thiên-thành, ánh-sáng ở thành-thị ban đêm thấy ửng trên nền trời.

thiên-thời dt. Thời trời, cơ-hội thuận-lợi cho một việc làm to, một trong ba yếu-tố cản-bản để thành-công : Thiên-thời, địa-lợi, nhơn-hoà // liệt trời, tên chúng bình làm ia mùa riết đến chết : Binh thiên-thời.

thiên-thượng tt. Trên trời.

thiên-trào dt. Clg. Thiên-triều, trào - đình nước lớn (đối với các nước chư-hữu).

thiên-trì dt. Ao trời, túc sông và biển.

thiên-triều dt. X. Thiên-trào.

thiên-uy dt. X. Thiên-osai.

thiên-uyên dt. Trời cao, vực thẳm // (B) Xa lâm, gọi không thấu, di không tới // Một trời một vực, khác nhau xa.

thiên-ương dt. Nh. Thiên-tai.

thiên-văn dt. Nh. Thiên-thè // (thth) Phép xem sao để đoán việc dời, việc người : Xem thiên-văn // X. Thiên-văn-học.

thiên-văn-dài dt. Đài cao có đặt ống kính đặc-biệt để quan-sát mọi hiện-lượng trên trời.

thiên-văn-học dt. Môn học nghiên-cứu thiên-thè.

thiên-vận dt. Vận Trời : Thiên-vận tuẫn-hoàn.

thiên-vị dt. Ngôi vua.

thiên-võng dt. Nh. Thiên-la : Thiên-võng khôi-khai, sơ-nhi-bắt-lại (Lưới Trời lồng-lộn, thưo mà chẳng lọt).

thiên-vũ dt. Cõi trời.

THIỀN bt. Lệch một bên, không cân đồng : Xứ thiên, tĩnh thiên ; Kiêm thính tắc minh, thiên thính tắc ám (gồm nghe thì sáng, riêng nghe thì tối).

thiên-ái dt. Yêu riêng, thương không đều, thiên-cộng tt. Ngã vê pho cộng-sân : Tờ báo thiên-cộng.

thiên-hướng dt. Khuynh-hướng lách-lẹc, không

hỗn phái nào.

thiên-hữu tt. Ngã theo cánh hữu, theo phái bao-thủ.

thiên-kiến dt. Ý-kiến thiên-lệch, không được khách-quan, công-bình : Có thiên-kiến và thời-cuộc.

thiên-lệch bt. Bình một bên, nặng về một phía : Xứ thiên-lệch, ý-kiến thiên-lệch.

thiên-mạnh tt. Chặt, mù một con mắt.

thiên-phế dt. Bình bô, bình người này, bỏ người kia // Bình xui nửa thân mình.

thiên-phòng dt. Vợ bé : Có thiên-phòng.

thiên-tà tt. Vay-vợ, không ngay-thẳng : Người thiên-tà.

thiên-tà tt. Ngã qua phe tà, phe cũ-tiến, xã-hội.

thiên-tây tt. Bất-công, hay tay-vị : Xứ cách thiên-tây.

thiên-tâm dt. Lòng vay-vợ, không ngay-thẳng, hay tay-vị.

thiên-tư tt. Tư-túi, không công-bằng : Ăn-ở thiên-tư.

thiên-thính dt. Nghe lời to-nhỏ, nghe lời đe-ng-mật bên nầy đè bô bên kia.

THIỀN dt. Dời đi, thay-dời : Biển-thiên ; thiên đi nơi khác.

thiên-bô dt. Nh. Cải-bô.

thiên-cải dt. Thay-dời, chuyền đi, dời chỗ.

thiên-cư dt. Dời nhà, đi ở nơi khác.

thiên-di dt. Dời đi nơi khác.

thiên-diên tt. Lần-hồi, ngày nầy sang ngày khác : Thiên-diên ngày tháng.

thiên-dâ dt. Dời dâ, dời chỗ vua đóng đô : Lê-quý-Lý xui vua Trần Thuận-tông thiên-dâ vào thành Tây-dô (Thanh-hoá).

thiên-hoá dt. Hoá ra khác // (Phật) Chết.

thiên-nh dt. Giận lây : Bất thiên-nh, bất nhí quá (Chẳng giận lây, chẳng lỗi hai lần).

thiên-niệm dt. Đi nhậm nơi khác, đổi chỗ nhậm (nói về công-chức).

thiên-tâm-suốt dt. (f) : Clg. Tâm-sai, sự dời xe trung-tâm ; khoảng cách giữa trung-tâm vòng tròn nhỏ và trung-tâm vòng tròn lớn bao ngoài (excentricité).

thiên-thệ dt. Xa chơi // Chết.

THIỀN dt. Đoạn sách hay đoạn văn dài gồm nhiều chương : Kinh Lẽ có 46 thiên // (R) Bài văn : Đoán-thiên, trường-thiên, một thiên tuyệt-bút.

THIỀN-LÝ dt. (thực): Loại dây leo, ngọn có lông mịn, mủ trắng, lá dài 7, 8 mm., màu vàng xanh, có lông; hoa ăn được: Giàn thiền-lý.

THIỀN-MÔN-ĐÔNG dt. (Đy): Rễ dây tóc tiên, khí thật lạnh, vị ngọt đắng.

THIỀN-THẢO-CAN dt. (Đy): Rễ một loài cỏ, khí ấm, vị chua và mặn, chủ về huyết.

THIỀN dt. Clg. Thuyền, yên-lặng nghỉ-ngơi: Đạo thiền, tọa - thiền, tham-thiền || tt. Thuộc về đạo Phật: Cửa thiền; Mùi thiền ăn-mặc dã ua nâu-sống K. (dyane).

thiền-dịnh dt. Ngồi yên-lặng, chú tâm suy-tưởng đạo: Tới giờ thiền-dịnh.

thiền-đường dt. Gian nhà đè ngồi tham-thiền trong một cảnh chùa || (R) Chùa.

thiền-gia dt. Nhà tu-hành theo đạo Phật.

thiền-học dt. Môn học thiền-dịnh trong đạo Phật.

thiền-khách dt. Tín-dồ đạo Phật, người cúng chùa.

thiền-lâm dt. Rừng thiền || (B) Cửa Phật, đạo Phật (rộng-rãi như rừng).

thiền-môn dt. Cửa thiền, nhà chùa: Chốn thiền-môn thanh-tịnh.

thiền-na dt. Phép tham-thiền trong rừng sâu, ngồi xếp bằng, minh vươn thẳng, thở hơi thật dài để tìm chánh-khiến (dhyâna).

thiền-phòng dt. Buồng các nhà sư trong chùa.

thiền-sur dt. Hoà-thượng, thầy cõi trong một cảnh chùa.

thiền-tâm dt. Lòng từ-bi bát-ái, thanh-tịnh, không lo nghĩ của người thường (không phải người tu-hành).

thiền-tông dt. Tông-phái đạo Phật.

thiền-thích dt. Đạo Phật.

thiền-trai dt. Nhà trai, phòng ăn trong chùa.

thiền-trượng dt. Cây gậy của hòa-thượng.

THIỀN dt. Clg. Thoàn, con ve: Kim-thiền thoát xác (ve lột khỏi xác) || (R) The, lụa mỏng (như cánh ve) || tt. Tiếp nối nhau (như nhiều ve kêu tiếp nối không dứt).

thiền-liên tt. Tiếp nối không dứt.

thiền ngâm dt. Ve ngâm (giọng ve kéo dài như ngâm).

thiền-ngữ dt. Tiếng ve kêu.

thiền-na dt. Thủ lụa mỏng (như cánh ve).

thiền-thoát dt. (Đy): X. Thiền-thối.

thiền-thối dt. (Đy): Clg. Thiền-thoát và

Thiền-thuế, xác con ve, khí lạnh, vị ngọt mặn.

thiền-thuế dt. (Đy): X. Thiền-thối.

THIỀN dt. X. Thuyền: Thiền-quyên.

THIỀN-LIỀN dt. (thực): Clg. Tam-nại, loại ngài thấp, lá to trải trên mặt đất, cù có mùi thơm gắt, có tính mát (Kaempferia rotunda).

THIỀN dt. Cắt bỏ bộ-phận sanh-dục: Thiến gà, thiến heo; gà thiến, heo thiến, chó thiến || Cắt bỏ: Thiến mồng, thiến têch (gà), thiến cành cây.

thiến dài dt. Cắt bỏ hai trứng dài, cách thiến thú đực.

thiến trứng dt. Cắt bỏ đùm trứng trong bụng, cách thiến thú cái hay gà (cà trống lễn mai).

THIỀN tt. Clg. Siên, nồng-cạn, hép-hòi: Thâm-thiền, thô-thiền; tài sơ trí thiền.

thiền-bạc tt. Nồng-cạn và mòng-mành, dờ và không chắc-chắn.

thiền-cận tt. Nồng và gẫn, không sâu-xa: Sự thấy biết thiền-cận.

thiền-học dt. Học-thức hép-hòi: Thiền-học này không dùng vào đâu được cả.

thiền-ý dt. Ý-khiến nồng-cạn: Theo thiền-ý của tôi, ta nên bỏ qua việc này thì hơn.

thiền-kiến dt. Sự thấy - biết hép-hòi, nồng-cạn: Theo thiền-kiến tôi, bẽ trong việc ấy không phải vậy đâu || (thth) Nh. Thiền-ý.

thiền-lậu tt Nồng-cạn và quê-mùa: Lời lẽ thiền-lậu.

thiền-mưu dt. Mưu-kế lầm-thường, không hay: Có chút thiền-mưu, xin bày-tô.

thiền-nghĩ dt. Suy-nghĩ cách nồng-nỗi, lời khiêm-nhượng: Tôi thiền nghĩ: ta nên bỏ qua.

thiền-nhân dt. Người nồng-nỗi, không suy-nghĩ xe, hiều-biết ít.

thiền-tài dt. Tài hèn, tài kém-cỏi.

thiền-thuật dt. Nghệ-thuật non kém.

thiền-thúc dt. Ý-thúc kém-cỏi, sự hiều-biết tầm-thường.

thiền-trí dt. Biết qua-loe, sơ-sài.

thiền-trí dt. Trí thấp, không độ xe, tính xe được.

thiền-văn dt. Kiến-văn hép-hòi.

THIỆN tt. Lành, tốt: Hành thiện, khuyễn

thiên, lưong-thiên, phuoc-thiên, quy thiên, tùng thiên, từ-thiên, vi thiên : *Tích thiện phùng thiện* (làm nhiều điều lành thì gặp lành) // Khéo, hay, thạo, giỏi : *Thiên-nghệ, thiên-xạ.*

thiên ác bt. Lành và dữ, điều lành và điều dữ : *Thiên ác đáo đầu..*

thiên-cảm dt. Cảm-tình tốt : *Cây thiên-cảm lúc đầu.*

thiên-cần dt. Võn gốc hiền-lành, cẩn-bản hiền-lành : *Thiên-cần ở tại lòng ta, Tu là cội phúc, tình là dây oan K.*

thiên-công dt. Người thợ lành nghề, thợ giỏi.

thiên-cử dt. Việc làm lành : *Có nhiều thiện-cử đáng khen.*

thiên-chí dt. Ý-chí tốt trong việc làm : *Làm với tốt-cá thiện-chí; người có nhiều thiện-chí với việc chung.*

thiên-chính dt. Chính-sách, chính-sự, chính-trí hay, khéo.

thiên-chiến tt. Quen trận-mạc, giỏi chiến-trận : *Tuyên quân thiện-chiến.*

thiên-chung dt. Cái chết hiền, cái chết vì giặc-ý-êu.

thiên-dụng dt. Dùng vào việc phải, việc lót : *Có tài phải biết thiện-dụng.*

thiên-hạnh dt. Nết hạnh tốt // Việc hay, điều lành : *Gia-ngôn thiện-hạnh* (lời nói khôn-ngoan, việc làm gượng-mẫu).

thiên-hảo tt. Tốt lành : *Hành-động thiện-hảo.*

thiên-hậu trt. Cho được an-toàn về sau : *Làm cách thiện-hậu.*

thiên-hoài dt. Nhớ đến điều lành ; nôn-nao đến việc làm lành.

thiên-ý dt. Ý tốt : *Người có thiện-ý.*

thiên-lân dt. Ké láng-diềng tốt, hiền-lành.

thiên-mỹ tt. Tốt và đẹp.

thiên-môn dt. Nhà hiền-lành.

thiên-mưu dt. Hay bày mưu cao kẽ lợ.

thiên-nam dt. Đàn-ông con trai hiền-lành, sùng đạo : *Thiên-nam tin-nữ* (trai thì sùng đạo, gái thì tin-tưởng, tiếng gọi chung người đi chùa là Phật).

thiên-ngôn dt. Lời nói hay, lời phải : *Rút những thiện-ngôn trong sách.*

thiên-nghệ tt. Lành nghề, giỏi nghề : *Tay thợ thiên-nghệ* II (R) Thành-thạo, chuyên về : *Chơi-bời thiên-nghệ; thiên-nghệ đầu kiêm.*

thiên-nghệp dt. (Phật) : Nghề lành, việc làm lành gây cái nhân đê hưởng cái quả về sau.

thiên-nhân dt. (Phật) : Mầm thiện, cái nhân lành đê gây cái quả lành về sau.

thiên-nhân dt Người hiền-lành, người tốt : *Con nầy chẳng phải thiện-nhân, Chẳng phường trốn chúa cũng quản lộn chõng K.*

thiên-pháp dt. Phương-pháp hay, khéo : *Đem thiện-pháp ra áp-dụng.*

thiên-sĩ dt. Người hay làm lành, bồ-thí // Nhà văn giỏi.

thiên-sự dt. Điều lành, việc tốt.

thiên-tài dt. Tài giỏi, tài cao.

thiên-tâm dt. Lòng lành, lòng hiền-hậu, nhân-đức : *Người có thiện-tâm,*

thiên-tinh dt. Tính tốt, tính hiền : *Người có thiện-tinh không gây sự bao-giờ.*

thiên-tục dt. Phong-tục tốt.

thiên-thơ dt. Sách dạy làm lành.

thiên-thủ dt. Khéo tay, hai bàn tay khéo-léo.

thiên-thư dt. Nh. Thiên-thơ.

thiên-xã dt. Bắn giỏi, chuyên và giỏi về nghề bắn : *Tay thiên-xã.*

THIỆN dt. Bữa ăn, đồ ăn : *Lý-thiện* (người dọn ăn) // dt. Dùng bữa : *Ngự-thiện* (ăn cơm, tiếng dùng riêng cho vua).

thiên-phòng dt. Nhà bếp.

thiên-sành dt. Phòng ăn.

thiên-soạn dt. Tiệc linh-đình.

thiên-thất dt. Quán cơm, tiệm ăn.

THIỆN trt. Chuyên, tự-ý : *Thiện tález oai phúe* (näm quyền thường phạt).

thiên-binh dt. Chuyên nắm hết quyền cầm binh.

thiên-hành dt. Làm ngang, tự-ý làm càn.

thiên-lợi dt. Giành lấy mối lợi cho mình, riêng thủ-lợi.

thiên-mạng dt. Tự-ý định-đoạt (không hỏi ý kién người khác).

thiên-quyền dt. Chuyên - quyền, giành hết quyền-hành.

thiên-tiện trt. Tự-tiện, muốn làm gì thì làm.

thiên-tư trt. Theo ý riêng mình.

THIỆN dt. Quét sạch rách // Truyền lại, giao lại.

thiên-nhượng dt. Nhường ngôi-vị.

thiên-vị dt. Nh. Thiên-nhượng.

THIÊNG tt. Linh-thính, ứng-nghiệm do mầu

nhiệm của thần, thánh, ma, quỷ làm cho người ta tin-tưởng, kiêng sợ : *Bùa thiêng, linh-thiêng, hùm thiêng, khôn-thiêng, thuốc thiêng, ma thiêng nước đặc; có thờ có thiêng, có kiêng có lành tng.*

thiêng-liêng tt. Linh-ứng đón tin, đón kính : *Nơi thờ phượng thiêng-liêng* II (R) Đóng tôn-kính : *Phật-sự thiêng-liêng.*

thiêng-sáng tt. Thông sáng, sáng-suốt, có sức đoán biêt hết bì-ăn : *Vì linh-thần thiêng-sáng.*

thiêng-thính tt. Linh-thính, thết linh : *Cây cao bóng cờ là nơi thiêng-thính, không nên cho trẻ-con tới gần* (theo tin-tưởng xưa).

THIỀNG dt. Túc Thành nói trại vì kiêng-huý : *Thị-thiêng; Trông lên hòn tháp Cảnh-tiên, Cám thương quan Hậu thủ thiêng ba năm CD.*

THIỀNG tt. Túc Thành nói trại vì kiêng-huý : *Lòng thiêng; thiêng-tâm tựng-niệm.*

THIỆNG dt. Liệng vòng-vòng đè dép xuống : *Chim bị thương thiêng xuống đám cỏ.*

THIÉP trt. Yen : *Ninh-thiép* (yên-ôn), thoái-thiép (xong-xoài) II Mê hồn như ngủ, không biêt chi ráo : *Thiêm-thiép, nằm thiêp một lúc* II X. Đánh đồng-thiép.

thiép-thiép trt. X. Thiêm-thiép.

THIÉP dt. X. Thép : *Sơn son thiêp vàng* II Đập vào, bù thêm, thêm cho đủ số.

thiép-cận tt. Dính liền với nhau.

THIÉP dt. Kiêu chữ Hán đẹp : *Khen rằng bút-pháp đẽ tinh; So vào với thiêp Lend-đinh nào thua K.* II (R) Clg Thiêp, tấm giấy có chữ, một vài câu ngắn : *Danh-thiép* II (B) Cách-thức, kiêu-vở : *Đúng thủ-thiép.*

thiép-danh dt. X. Danh-thiép.

thiép-tuyết dt. Kiêu chữ Hán đẹp do người đời Tống là Triệu-mệnh-Phù hiệu Tùng, tuyết dạo-nhơn bày ra : *Viện thư khung đẽ màn thiên, Chữ đẽ thiêp-tuyết cầm treo phả đồng HT.*

thiép-thủ dt. Phép-tắc, cách-diệu diu-dàng : *Chữ viết không có thiêp-thủ.*

thiép-thúro dt. Tay viết chữ đẹp, có phép-tắc : *Bút thiêp-thúrc.*

THIÉP dt. Nàng hầu, vợ nhỏ : *Hầu-thiép, tiêu-thiép, thê thiêp; Dẫu chàng năm thiêp bày thê, Cũng không bỏ được gai sê này đâu CD* II ddt. Em, tôi, tiếng đàn-bà con

gai xung minh: *Tiên-thiép; Có ăn thiêp ở cùng chèng, Không ăn thiêp tách, co-hàn thiêp đi; Thiêp là dòng-dỗi con quen, Thiêp chưa từng chịu co-hàn nồng mưa CD.*

THIÉP dt. Rút nước, thấm : *Đất khô, nước đỗ bao-nhiêu đều thiêp cả.*

thiép-hợp tt. Thấm-nhuần cùng khắp : *Nhân-ân thiêp-hợp.*

THIÉP dt. Clg. Thiêp, tấm giấy có vài hàng chữ ngắn : *Gởi thiêp, in thiêp.*

thiép báo-hỉ dt. Thiêp cho hay tin mừng như đám cưới, sinh con, v.v. (không mời).

thiép cưới dt. Thiêp báo tin mừng về đám cưới, nếu có mời thì có nói rõ trong thiêp, hoặc có kèm theo một tấm thiêp nhỏ có lời mời.

thiép mời dt. Thiêp mời đến dự // Lá thiêp nhỏ kèm theo thiêp báo tin đám cưới, có lời mời đến dự đám.

thiép tang dt. Thiêp có viền đen hay gạch tréo đen ở góc trái, dùng gởi báo tin người thân chết : *Cáo-phó này thay thế thiêp tang.*

thiép tết dt. Lá thiêp chúc tết theo phép lịch-suy.

THIÉP dt. Lời nước II (R) a) Dính-dáng, xen vào : *Can-thiép* II Tùng-trái : *Bặt-thiép, lich-thiép.*

thiép-cầm-loại dt. Loài chim lời nước kiêm ăn như bìm-bìm, cò, sếu, v.v.

thiép-hiểm dt. Xông-phá nơi nguy-hiểm.

thiép-kinh dt. Đường tắt (có khi phải lội nước).

thiép-lịch tt. X. Lịch-thiép.

thiép-liệp trt. Sơ-sài qua-loa : *Đọc thiêp-liệp vài trang* II (R) Mau-mẫu, bặt-thiép : *Án-nói thiêp-liệp.*

thiép-thể tt. Trái đời, từng-trái việc đời : *Con người thiêp-thể.*

THIẾT dt. Bắt mạch đẽ tìm chứng bệnh, một trong bốn cách xem bệnh của Đông-y (vọng, văn, văn và thiết).

THIẾT bt. Siết chặt, khắc vào : *Bứt-thiép, thông-thiép* II Thân-mặt lâm : *Bạn thiêt, chí-thiép, thâm-thiép* II Cần lâm : *Cần-thiép, cắp-thiép, khản-thiép* II Hém, cầu, gân-bót : *Tha-thiép; chàng thiêt gì việc đó* II Cà thay, hay cầu-nệ : *Không nhút-thiép phải có đủ.*

thiép bấy trt. Thảm they, ngọt they, tống

thêm tiếc: *Thiết bấy chờ già mẹ yếu...*
thiết-cận tt. Rất gần, kề một bên: *Mảng lô
 nghì xa mà không dè ý cái nguy thiết-
 cận.*

thiết-cốt tt. Chém vào xương II (B) Thân-
 thiết lâm, đón chét không quên nhau: *Anh
 em thiết-cốt II Cốt-cán, cần-yếu nhút: Điều-
 kiện thiết-cốt.*

thiết-chứng dt. Bằng-chứng cần-thiết: *Lập-
 luận thiếu thiết-chứng là lập-luận suông.*

thiết-dụng tt. Cần-dùng lâm, thiếu không
 được: *Cụ-bị sẵn những đồ thiết-dụng
 trước khi khởi-công.*

thiết-đóng tt. Thiết-thực và thích-đóng:
Nghị-luận thiết-đóng.

thiết-diễm dt. (H): Diễm tiếp-xúc giữa hai
 đường.

thiết-yếu bt. Thiết-thực và trọng-yếu: *Vẫn-
 đe thiết-yếu II Đinh-ninh và cẩn-kẽ: Nói
 thiết-yếu II Lèm-ly, dáng cảm-dộng: Nói
 giọng thiết-yếu; Nghe mấy lời thiết-yếu
 em than, mau mau chối dậy, ruột gan đau
 từng hồi CD.*

thiết-kỳ trt. Vì mình, chỉ quen-hệ cho mình.
thiết-kỵ tt. Cần kiêng-kỵ, không thể phạm
 đến: *Chuyện thiết-kỵ, không nên xem
 thường.*

thiết-tuyến dt. X. Tiếp-tuyến.

thiết-tha bt. X. Theta-thiết.

thiết-thân trt. Nh. Thiết-kỳ // Chính mình
 phải chịu.

thiết-thực tt. Sát sự thật, không mờ-hồ
 phù-phiếm: *Con người thiết-thực; bèn
 những việc thiết-thực.*

thiết-trung tt. Xác-đáng: *Vấn nghị-luận
 thiết-trung.*

thiết-xác tt. Rõ-ràng, xác-thực: *Lý-luận thiết-
 xác.*

thiết-xi dt. Nghiến răng, giận dữ: *Ta nha
 thiết xi.*

THIẾT dt. Đặt ra, bày ra, dàn ra: *Bày-
 thiết, kiến-thiết, tân-thiết, trấn-thiết // X.
 Thiết: Thiết tiếc // Ví như: Giả-thiết.*

thiết-bị dt. Sắp-đặt sẵn-sàng: *Mọi việc đều
 thiết-bị II (qs): Bố-phòng, bố-trí các nơi
 hiềm-yếu để giữ-gìn: Đạo quân thiết-bị.*

thiết-dì trt. Gia-dì, và lại, hơn nữa, tiếng
 kè thêm một lý-do: *Việc đó thì anh phải
 lo lẩy; thiết-dì tôi có lưu ý anh nhiều
 lần kia mà!*

thiết-dò dt. Hình mặt vật bỗn đồi bày rõ các
 bộ-phận ở giữa ruột ra (coupe): *Hoành-
 thiết-dò (thiết-dò theo chiều ngang — coupe
 transversale), tung - thiết - dò (thiết-dò theo
 chiều dọc — coupe longitudinale).*

thiết-kế dt. Bày mưu-kế: *Thiết-kế hại người II
 Đặt kế-hoạch, vạch sẵn đường-lối, cách-
 thức: Thiết-kế đô-thị (kế-hoạch kiễn-thiết
 một đô-thị, một thành-phố).*

thiết-lập dt. Dựng nên, lập ra: *Thiết-lập
 dân chay, thiết-lập chính-phủ.*

thiết minh-sanh dt. Lẽ lập triệu do ông thầy
 cúng đám ma cầm ba cây nhang vừa huơ
 theo các nét chữ trên lấm triệu trải dưới
 đất, vừa hát lên bài kệ việc sống và chết
 theo thuyết nhà Phật; xong, mới treo tấm
 triệu lên.

thiết-như trt. Giả như, lời ví: *Thiết như có
 thật, mình nên xử-trí cách nào ?*

thiết-pháp dt. Đặt phương-pháp làm việc.

thiết-quân-luật dt. Đặt một khu-vực, một
 thành-phố trong tình-trạng nghiêm-trọng,
 khẩn-cấp theo luật nhà-bình, khi tình-hình
 quá khẩn-trương nguy-ngập.

thiết-sử trt. Giả-sử, lời ví: *Thiết-sử lúc này
 tôi vắng mặt, chẳng hiểu công - việc sẽ ra
 sao.*

thiết-thi dt. Đặt-bày ra, bố-trí hồn-hoi.

THIẾT dt. Sát: *Bạch-thiết, cang-thiết, hèm-
 thiết ngựa II (R) tt. Đen: Thiết-diện.*

thiết-án dt. Việc chắc-chắn, không thể thay-
 đổi.

thiết-băng dt. Thước sắt, thứ khí-giới xưa.

thiết-bì dt. Da đen sạm: *Da thiết-bì II (B)*
*Da chai, dày của người từng chịu nhiều
 gien-leo.*

thiết-bích dt. Vách sắt II (B) Nơi được
 phòng-thù chắc-chắn: *Đồng-thành thiết-bích.*

thiết-bút dt. Ngòi viết-sát.

thiết-cốt dt. Xương cứng như sắt II (B)
 Người mạnh-mẽ.

thiết-chứng dt. Bằng-chứng vững-vàng (cứng
 như sắt).

thiết-diện dt. Mát sắt, mặt-nẹt bằng sắt II
 (B) a) Mát thật đan: *Thiết-diện tướng-
 quân II* Vé mặt lanh-lùng, không thương-
 xót hay vị-nê ai: *Thiết-diện tướng-công.*

thiết-diệp dt. Lá sắt, lầm tòn (tôle) II Ten
 thứ gông bạc sắt hồi xưa dành cho người
 có tội nặng: *Gông thiết-diệp.*

thiết-đạo *dt.* *Ctg.* Thiết-lộ, đường sắt, đường ray (*rails*), đường xe lửa (*tàu hỏa*) chạy.

thiết-giáp *dt.* Áo giáp bằng sắt để mặc đánh giặc hồi xưa.

thiết-giáp-hạm *dt.* Tàu chiến vỏ bằng sắt dày trên 40cm và trang bị súng to.

thiết-giáp-xe *dt.* Xe thiết-giáp, xe bọc sắt, xe tăng (*tank*), thứ xe trang bánh dày, bằng sắt dày, hay bánh bơm có che bằng sắt dày được trang bị bằng đại-liên hay đại-bá-c.

thiết huyết *dt.* Sắt và mèu // (*B*) Võ-lực, việc giặc-giã, đánh giết : *Thiết huyết chủ-nghĩa* (chủ-nghĩa dùng võ-lực đối-ngoại như đối-nội).

thiết-y *dt.* Áo bằng sắt.

thiết-ky *dt.* Đạo quân mang giáp sắt và cõi ngựa cũng mang giáp sắt // (*R*) Đạo quân co-giới (dùng toàn xe bọc sắt và súng lớn).

thiết-khí *dt.* Đồ dùng bằng sắt như lưỡi cày, dao, búa, v.v... : *Thiết-khí thời-dai* (thời-dai mà loài người biết dùng đồ bằng sắt sau thời-dai đồ đồng xanh).

thiết-khoáng *dt.* Mỏ quặng sắt : *Khai thiết-khoáng*.

thiết-lâm-mộc *dt.* (*thực*) : Cây lim (*X. Tương*) (*thực*).

thiết-liễn-mộc *dt.* (*thực*) : Cây sến (*X. Tương*) (*thực*).

thiết-lộ *dt.* *X.* Thiết-đạo.

thiết-luật *dt.* Ký-luật sắt, thứ kỷ-luật thật nghiêm, không co-giân, không giảm-khinh.

thiết-mã *dt.* Ngựa thật hay, thật hăng mạnh.

thiết-mộc *dt.* Mòn sắt // (*B*) Nền phỏng-bị gắt-gao, không để có sự tiếp-xúc giữa trong và ngoài.

thiết-mộc *dt.* *X.* Tương (*thực*).

thiết quân *dt.* Dàn quân ra, bố-trí quân lính : *Thiết quân phỏng-bị gắt-gao*.

thiết-quỹ *dt.* Đường ray, hai đường bằng thép bắc song-song cho xe lửa (*tàu hỏa*) chạy.

thiết-tắc *dt.* Phép-tắc gắt-gao, không co-giân.

thiết-tiên *dt.* Roi sắt, gậy sắt, một món binh-khí xưa.

thiết-toả *dt.* Lòi-tói, dây xiêng sắt : *Võ vó thiết-toả nồng lưu khéch* (Mưa không xiêng sắt vẫn cầm khéch được).

thiết-tá-mộc *dt.* *X.* Lều-láu.

thiết-tuyến *dt.* Dây sắt, dây thép, dây cuộn thép.

thiết-thạch *dt.* Sắt đá, hai mén thật cứng : *Lòng như thiết thạch*.

thiết-võng *dt.* Lưới sắt.

THIẾT *dt.* Trộm-cắp : *Đạo-thiết, thám-thiết* ; *Thiết nhơn dạo nghĩa* (già nhơn già nghĩa) // *tr.* Trộm, thám riêng một mình : *Thiết nghĩ, thiết tưởng*.

thiết-cú *dt.* Cát-cú, chiêm-cú một vùng sống ngoài pháp-luật : *Anh-hùng thiết-cú tú phượng*.

thiết nghĩ *dt.* Trộm nghĩ, lòi mò đầu một câu bảy-tò ý-kien riêng vừa nghĩ ra : *Thiết nghĩ ta không nên gắt-gao lắm đồi với trẻ thơ*.

thiết-tiểu *dt.* Cười thầm, cười riêng một mình.

thiết-tường *dt.* Nh. Thiết nghĩ.

thiết-vị *dt.* Lạm chiếm một địa-vị quá cao đối với tư-cách và tài-năng.

THIẾT *bt.* X. Thật và Thực : *Nói thiệt, sự thiệt, thật-thiết*.

thiết-chơi *tr.* Thiết hay chơi, lời hỏi coi sự thật hay sự giờ chơi, lời nói thật hay nói chơi.

thiết-giả *tt.* Thật hay giả, lời hỏi coi món đồ thật hay giả, chuyện thật hay chuyện giả : *Thiết giả khó phân*.

thiết-giả, giả thiết *tt.* Lùa-dảo lôi-thời, làm cho lòng người phán-vân, hoang-mạng, không biết đâu mà rờ.

thiết-mặt *tt.* Tò-rò, không còn mờ-mờ ; *Sáng thiết mặt rõi*.

thiết-mực *tt.* Một mực, hân-hoi, không sei chay : *Nói thiệt mực, làm thiệt mực, & thiệt mực*.

thiết-như-dẽm *tt.* Nói người rất thật-thà, một là một, hai là hai, không biết quen-co bóng-bây, không xéo-trá diêu-ngao : *Con tôi nó thiệt như dẽm, bão sao hay vậy*.

THIẾT *dt.* Cái lười : *Thiết-như-thường-tần, xi-cang-tắc-chiết* (lười mèm còn hoài, răng cứng cố ngày phải gẩy) // (*B*) Việc hay nói, việc nói-năng giờ-giận : *Trạo-tam-thán-thiết* (uốn-bé-tắc-lười) ; *Phụ-nhơn-trưởng-thiết* vi tê chí-giai (dàn-bé giờ hàm là bắc-thang tai-hại) // (*R*) Tai-hại, mắt-mác, lở-là, kém-sút người : *Chịu-thiết, hơ-n thiết, thua-thiết* ; *So-hơn-tinh-thiết* ; *Thiết-day, mà có ích gì cho si K.*

thiệt-âm *dt.* Âm lưỡi, những tiếng phải cử động lưỡi dè nói, thường là các tiếng khởi đầu bằng các chữ cái *d*, *đ*, *g*, *l*, *n*, *r*, *s*, *t*, *x*...

thiệt-căn *dt.* Cuồng lưỡi, phần trong hết của cái lưỡi.

thiệt-cốt *dt.* Xương cuồng lưỡi.

thiệt-cùa *dt.* Mất cùa, hao tài tốn của : *Chợ lở* phiên tốn công thiệt cùa, *Miêng tiếng đời* cười rủa sao nén CD.

thiệt-chiến *bt.* Đầu-khâu, cuộc cãi-vã, tranh hơu thua bằng lời nói với nhau : *Họ xúm nhau thiệt-chiến* ; X. Thiệt-chiến quan nho PH. II.

thiệt-dời *dt.* Mất đời, bỏ qua một đời, chết mất : *Cướp công cha mẹ, thiệt đời xuân-xanh K.*

thiệt-hại *bt.* Tồn-thất, hao-hốt : *Chịu thiệt-hại* ; *thiệt-hại* nhiều quá ; *bồi-thường thiệt-hại*.

thiệt-hơn *bt.* Cig. Hơn thiệt, thấp cao, hơn thua, tánh-cách những lời nói xô-xiên qua lại : *Vợ chồng là nghĩa già đời, Ai ơi chó nghĩ những lời thiệt hơn CD II* Lời lõi, ăn thua, hao-tốn hay được lợi : *Tin nhau buôn-bán cùng nhau, Thiệt hơn, hơn thiệt trước sau như lời CD II dt.* Giác-dát, nói phai quấy : *Miêng trâu kè hết nguồn-eon, Muốn xem đây đây thiệt hơn thế nào CD II* So-đo, cản-nhắc, lò ra hép bụng : *Thiệt hơn từng chút.*

thiệt-lòng *trt.* Hẹp bụng, buộc lòng chịu thiệt-thòi : *Thiệt lòng khi ớ, đau lòng khi đi K.*

thiệt-mạng *dt.* Mất mạng, chết : *Đi đường không cẩn-thận, có khi thiệt mạng.*

thiệt-mình *trt.* Luỵ tới mình, mất phần lợi của mình : *Hy-sinh là tình-nguyễn chịu thiệt mình II dt.* Nh. Thiệt mạng.

thiệt-tiêu *dt.* (*Pháp*) : Sự bôi-tiêu một việc có gây thiệt-thòi cho một người khác (*rescision*) : *Tố-quyền thiệt-tiêu* được dành cho người nào dẫn chứng được sự thiệt-thòi.

thiệt-thân *dt.* Nh. Thiệt-mạng II trt. Oan-udeo cho thân mình : *Việc không đáng mà can thiệp chỉ cho chết thiệt-thân.*

thiệt-thòi *bt.* Tòn hại, hao công hao của, mang tiếng : *Yên-sơn phuộc ấy nên dài-dặc, Bé-dạo duyên sac khéo thiệt-thòi NH.T., Công deo-duỗi chẳng thiệt-thòi lắm ru K.*

THIỀU *dt.* Đốt cháy hết : *Cháy thiêu, chêt*

thiêu, hoả-thiêu, phan-thiêu II (lóng) : Thuốc cờ-bạc : *Có bao-nhiêu, đem thiêu trong sòng bài cờ.*

thiêu-dốt *dt.* Đốt cháy, dốt cho nóng : *Nắng như thiêu dốt.*

thiêu-hoá *dt.* Đốt ra tro : *Thiêu-hoá hàn-oát.*

thiêu-hoả *dt.* Nh. Thiêu dốt : *Thiêu hoả rồng chổi dè làm r้าย.*

thiêu-huỷ *dt.* Đốt cháy tiêu cho mệt tích : *Thiêu-huỷ tài-liệu.*

thiêu-hương *dt.* Thắp nhang, xông trầm-tierra : *Thiêu hương cúng Phật.*

thiêu-liệu *dt.* Đò khâm vẽ bằng nước men, nước thuốc.

thiêu-táng *dt.* Nh. Hoà-táng.

thiêu-tử *dt.* Đốt chết, giết bằng lửa : *Trận Xích-bích, hăng vạn quân Tào bị thiêu-tử.*

thiêu-thân *dt.* Nhào vào lửa mà chết ; tự đốt mình để tự-tử II dt. (động) : Loại bô-hóng hổ thấy ánh-sáng thì đáp vào : *Chết như con thiêu-thân.*

thiêu-vàng-bạc *dt.* Đốt giấy vàng bạc để châm dứt cuộc cúng tế.

THIỀU *dt.* (*động*) : Loại cá biền to, da trơn không vảy, có hai ngạnh, ngon thịt : *Cá thiều, khô thiều.*

THIỀU *dt.* X. Dây thiều.

THIỀU *dt.* Lông mọc ngược gần mắt loài trâu : *Trâu hai thiều, trâu tuột thiều.*

THIỀU *dt.* Bản đờn của vua Thuấn hòn xưa : *Cửu-thiệu, nhạc thiều, tiêu-thiệu nhạc trội II (R)* Bản đờn : *Quốc-thiệu II (B) tt. Đẹp-dẽ.*

thiều-cảnh *dt.* Cảnh đẹp của mùa xuân.

thiều-hoa *dt.* Hoa đẹp II (B) Thời-ky trè-trung.

thiều-lệ-chí *dt.* (*thực*) : X. Chôm-chôm (tên do triều Minh-mạng năm đầu đặt).

thiều-quang *dt.* Ánh-sáng đẹp II (B) Ngày mùa xuân : *Ngày xuân con én đưa thai, Thiều-quang chín chục đã ngoài sáu mươi K.*

thiều-tử *dt.* (*thực*) : X. Chôm-chôm (tên trong Bản-thào, sách thuốc).

THIẾU *bt.* Hụt, chưa đủ số, không đúng cái mức phải đến : *Ăn thiếu, cắn thiếu, do thiếu, túng thiếu, thêng thiếu, thước thiếu ; Thương trà may áo cho trà, Thiếu bâu,*

thiếu vẹt, thiếu hụt trộn CD II Mắc, nợ người khác: Thiếu bợ chè, thiếu bợ ngày tiền góp, thiếu tiền tiêm.

thiếu ánh-sáng tt. Mờ-mờ, bị che kín: Cái nhà đỗ thấp lại không cửa sổ nên thiếu ánh-sáng II (B) Đui, không thấy đường: Nó thiếu ánh-sáng từ khi mới lọt lòng.

thiếu ăn tt. Ông-o, lâu lớn do ăn uống thiếu-thốn: Con heo này thiếu ăn nên lâu lớn.

thiếu ăn thiếu mặc tt. Không đủ cơm ăn áo mặc, nghèo-nàn: Năm mươi mươi, người thân-quê phần nhiều thiếu ăn thiếu mặc.

thiếu bừa tt. Thất-thường, bừa có bừa không: Ăn thiếu bừa nên bệnh-hoạn luôn.

thiếu cân tt. Nhẹ hơn sức nặng quy định: Vô-si thiếu cân.

thiếu chi tt. Clg. Thiếu gì, có bện, hiếm hiệm: Muốn lên non tìm con chim lông. Ôi chồn thi-thành chim chè thiếu chi CD II! Thiếu món chi, lời hỏi: Còn thiếu chi hòn?

thiếu chính-trị tt. Cách thật-thà, không uyên-chuyên lừa-dảo, không tuỳ-thời, tuỳ việc, tuỳ người mà cư-xử cho được việc: Làm việc thiếu chính-trị; lời tuyên-bố thiếu chính-trị.

thiếu chịu dt. Mắc lại, chưa trả ngay: Mua đồ, còn thiếu chịu; cho thiếu chịu để về hôm nưa sẽ trả.

thiếu chúc nưa tt. Gần đúng giờ, còn thiếu vài phút, vài giây: Thiếu chúc nưa xe chạy; thiếu chúc nưa 12 giờ.

thiếu chút nưa tt. Xuýt, gần: Thiếu chút nưa đồ rồi!

thiếu dùng bt. Không có mà dùng cho dù, hụt-hụt trong việc cần-dùng: Mới sắm nhả, đồ-đạc đều thiếu dùng; tháng nầy lãnh lương trễ nên thiếu dùng (tiền).

thiếu duợt tt. Không năng tập-duợt, kém sức chịu-duty, không le-làng: Cầu-thù thiếu-duợt, vô-si thiếu-duợt.

thiếu điều tt. Cần phải đem ra dùng điều kiện chót mới được, mới nên: Nên-ni thiếu điều lạy họ mà họ cũng chẳng chịu II Nh. Thiếu chút nưa: Nói thiếu điều hụt hơi.

thiếu dù bt. Thiếu hay dù? lời hỏi: Tiền xài thiếu dù? Họ tới thiếu dù? II Thiếu nợ, mắc nợ người: Có thiếu dù ai thì nói, tôi cho tiền trả cho người ta.

thiếu gì tr. Nh. Thiếu chi.

thiếu giáo-dục tt. Mất dạy, vô-phép, không-le-dập: Đồ thiếu giáo-dục II X. Thiếu học.

thiếu học tt. Dốt-nát, không được đi học: Chiến-tranh làm cho nhiều trẻ-con thiếu học.

thiếu hơi tt. Kém chịu-duty, mau mệt: Chạy lẹ nhưng thiếu hơi nên không bền.

thiếu hụt tt. Túng-tiểu, hụt tiền xài, nhà thiếu trước hụt sau: Giá sinh-hoạt cao, phần nhiều công-tu-chức đều thiếu hụt; cảnh nhà thiếu hụt.

thiếu lẽ-dập tt. Vô-phép, không nhã-nhặn: Người thiếu lẽ-dập; lời nói thiếu lẽ-dập.

thiếu lời-lẽ dt. Ít nói; nói-năng không rành, không huy: Vì thiếu lời-lẽ nên hư viেo.

thiếu máu tt. Có ít máu trong mình, xanh-xao, thường đau ốm: Người thiếu máu, bình thiếu máu.

thiếu mặc tt. X. Thiếu ăn thiếu mặc.

thiếu mặt tt. Vắng mặt, không có tại chỗ: Buổi họp thiếu mặt ông Hội-trưởng; và người khác cũng thiếu mặt.

thiếu nát tt. Thiếu rất nhiều, hụt nhiều phia: Tiền bạc thiếu nát, đèo kép thiếu nát, đỡ dũng thiếu nát.

thiếu nợ tt. Mắc nợ, có vay mượn nhiều nơi và trả chưa hết: Thiếu nợ tú-tung II (B) Mắc-mưu, vướng-bận, có phon-sy đối với ai: Thiếu nợ vợ, thiếu nợ con II (truyền): Ông-khiên, tội-báo, cái quả phải trả cho cái nhân đã tạo hối kiếp trước: Bộ tội còn thiếu nợ nó, nên nó lên nòi đời.

thiếu nước tt. Khô đất, không được ngập nước: Ruộng thiếu nước nên lúa muối tim II Khô, không được tưới thường: Cây thiếu nước nên héo.

thiếu-ngặt tt. X. Túng-ngặt.

thiếu ngủ tt. Không đủ ngày giờ để ngủ, ngủ rất ít: Làm việc nhiều quá, thiếu ngủ nên ốm.

thiếu phân tt. Không đủ màu-mỡ: Đất này thiếu phân II Không được bón phân (ở chỗ đất thiếu màu-mỡ): Cây thiếu phân.

thiếu sinh-tố tt. Không đủ chất bồi cẩn-thiết cho cơ-thể: Dùng ròng đồ-ăn thiếu sinh-tố, không bình sao được.

thiếu sữa tt. Có ít sữa cho con bú: Sanh kỵ nấy bình nén thiếu sữa II Không đủ sữa bú, hằng bú, bú không no: Em bé thiếu sữa nên lêu lổn.

thiếu sức tt. Yếu sức, yếu hơi: *Chơi thể-thao mà không tập duợt thì thiếu sức* || Dở, kém năng-lực: *Học dở quá, ra đời thiếu sức làm việc sinh-sống.*

thiếu sức-khoé tt. Bình-hoàn, hay đau-ốm: *Người thiếu sức-khoé.*

thiếu tay tr. Không đủ người để cùng làm chung một việc: *Thiếu tay nên không gầy sòng được; thiếu tay thế giới.*

thiếu tay chán tt. Trơ-trọi một mình, việc gì cũng làm lây, không có người sni-khiên; không có ai theo hờ-vệ: *Thiếu tay chán hết, muốn làm gì cũng không được.*

thiếu tình-cảm tt. Lệnh-nhẹt, không vồn-về, ít biết đau-xót, không sẵn-sàng với người: *Con người thiếu tình-cảm.*

thiếu tình yêu tt. Không che mẹ, thản-thích hay không được cha mẹ anh em yêu thương: *Đứa trẻ thiếu tình yêu* || Không có người dì yêu, dè làm vợ chồng: *Người đó thiếu tình yêu nân dâm ra chán đời.*

thiếu tình thương tt. Nh. Thiếu tình yêu (nghĩa đầu).

thiếu tiền trt. Hụt tiền: *Tháng này thiếu tiền, phải đi vay* || Mắc nợ: *Thiếu tiền tiệm, thiếu tiền chà.*

thiếu tuổi tt. Còn nhỏ, chưa đúng mổi cỡ tuổi nào đó: *Thiếu tuổi vào trường, thiếu tuổi đi thi.*

thiếu tu-cách tt. Vô-phép, lôi-lõi, không đứng-dân: *Con người thiếu tu-cách, ai cũng khỉ* || Không có danh-nghĩa hay điều-kiện pháp-lý trong một việc làm: *Vợ chồng chưa đúng 25 tuổi, thiếu tu-cách làm cha mẹ nuôi một đứa trẻ vô-thừa-nhận.*

thiếu tháng bt. Sốm, trước ngày tháng tự-nhiên: *Người đàn-bà sinh thiếu tháng; đứa trẻ thiếu tháng nên yếu và nhẹ cân.*

thiếu-thốn tt. Túng-bần, hụt-hụt tiền bạc: *Nhà thiếu-thốn, không biết vay mượn ai; tiền bạc thiếu-thốn, không đủ đâu là đâu.*

thiếu thước trt. Hụt mồi thước mít it: *Bén hàng-giè mè do thiếu thước, mang tội chết* || Không đúng tầm-thước quy-định: *Xin đì lính mè vì thiếu thước nên bị loại.*

thiếu thước tắc tt. Lùn, thấp hơn cỡ trung-bình: *Người thiếu thước tắc bệ dì đứng lồng-căng.*

THIẾU tt. Clg. Thiếu, trè, nhò, tuỗi: *Còn niêm-thiếu* || (R) Phó, phụ, dưới quyền người chénh.

thiếu-bão dt. Chúc quan triều xưa, vào hàng tam-cô.

thiếu-niên dt. Người trai trẻ: *Trần-quốc-Todo là một thiếu-niên anh-dũng.*

thiếu-nữ tt. Cô gái trẻ; cô gái chưa chồng; cô gái út một gia-dinh.

thiếu-nhi tt. Trè-con, con-nít, đã biêt di biêt chạy: *Trong ký-nhi-viện, người thi lo chén đam thiếu-nhi đang chơi giòn, người thi lo săn-sóc đám hài-nhi trong việc ăn-ngủ.*

thiếu-phó dt. Chúc quan triều xưa, thuộc bực hai hàng tam-cô.

thiếu-phụ dt. Người đàn-bà (đã có chồng) còn trẻ.

thiếu-quân dt. Ông vua còn nhỏ tuỗi, thường có quan hay hội-đồng nhiếp-chánh cầm quyền trị nước.

thiếu-sinh dt. Học-trò nhỏ: *Đoàn thiếu-sinh.*

thiếu-sinh-quân dt. Học-trò một trường đặt dưới sự kiêm-soát của nhà binh, phần nhiều là con của quân-nhân.

thiếu-su dt. Chúc quan triều xưa, đứng đầu hàng tam-cô.

thiếu-tá dt. (qs): Quan tư, sī-quan trong binh-dội tò-chức theo dõi nay, dưới trung-tá và trên đại-uý.

thiếu-tướng dt. (qs): Sī-quan trong binh-dội tò-chức theo dõi nay, dưới trung-tướng và trên đại-tá (hoặc chuẩn-tướng).

thiếu-thời dt. Thuở nhỏ, hồi còn trẻ tuỗi: *Hồi thiếu-thời, ông ấy cũng oanh-lịt lắm.*

thiếu-tráng dt. Đàn-ông con trai, người đàn-ông còn trẻ (từ 20 đến 40 tuổi).

thiếu-uý dt. Sī-quan trong binh-dội tò-chức theo dõi nay, trên chuẩn-uý và dưới trung-uý.

THIỀU tt. X. Thiếu: *Tuổi còn niêm-thiếu* ||

Ít: *Đa thiếu, giảm-thiếu, tái-thiếu; Đinh da diễn thiếu (ruộng ít người nhiều).*

thiếu-ân tt. Có ít ân-nghĩa với người: *Khắc-bạc, keo-kết, không hay giúp ai cả.*

thiếu-binh bt. Binh lính có ít, ít binh-số.

thiếu-dụng tt. Ít được dùng đến; chỉ được dùng trong việc nhỏ, không xứng tài súc: *Đa-tài thiếu-dụng.*

thiếu-đức tt. Có ít ấm-đức, kém dírc: *Ké nays thiếu-đức mà được ngài doi-tường, thật lạy làm cảm-kích.*

thiếu-khắc trt. Một lát, chúc nữa: *Sẽ xong trong thiếu-khắc.*

thiếu-lực tt. Clg. Thiếu sức, sức yếu, không

thể-thần, nghèo-khè, yếu-đuối.

thiều-lương **tt.** Lương-thực có ít, ít lương-thực.

thiều-số **dt.** Số ít, con số nhỏ-nhoi: *Dân-tộc thiều-số*; ở xóm đó, thiều-số là dân trí-thức khá-giả, còn hầu hết là người nghèo-khó-bền-eung.

thieu sức **tt.** X. Thiếu-lực.

thieu-tài **dt.** Tài hèn, tài-cén không bao-nhiêu.

thieu-trí **bt.** Trí-hoá hẹp-hội; kém trí-tuệ:

Con người thiều-trí.

THIỀU **dt.** (đóng): Loại cá nước ngọt, mình nhô mà dài: *Cá thiều.*

THIỀU **tt.** Buồn rầu.

thieu-não **tt.** Đau-đớn, buồn-rầu, tiều-tuy: *Mặt thiieu-não*; bộ trông thiieu-não hết sức II (R) dt. Gây đau-đớn buồn rầu cho người: *Kè dà thiieu-não lòng người bấy nay K.*

THIỀU **dt.** Bài học nghèe vô đẽ nhớ mà múa-men đánh đỡ theo đó: *Đọc thiieu, học thiieu* II (R) Sáo, lời nói đầu môi, thường là những lời xâ-giao: *Cứ bài thiieu đó đọc hoài* II (lóng) dt. Cẩy, mại-hơi, nói khâm-nhượng cho người lầm: *Tôi thiieu với nó một câu, nó khoái dữ ! Thôi ! thiieu hoài !*

THO **tt.** Thus: *Chịu tho.*

THO-CHỪNG **dt.** (chm): Dụng-cụ đẽ đo dung-lượng (*jauge*) II (R) trt. Độ chừng, ước-lượng: *Cái hõi đó tho chừng 1,000 lit.*

THÒ **dt.** Chia ra, đưa ra, ló ra: *Thập-thò*; *Thò tay* mặt, *đặt tay trái*.

thò chân **dt.** Thọc chân, đưa chân ra và thọc vào: *Thò chân xuống nước.*

thò đầu **dt.** Ló đầu, đưa đầu ra: *Cầm thò đầu ra cửa xe.*

thò-lò **trt.** Lòng-thòng, ló ra và nhieu từ-tù: *Học-trò thò-lò mũi xanh.*

thò-lò **bt.** Thò-lò, lò ra, muôn lòi ra: *Cặp mắt thò-lò.*

thò miệng **dt.** Đút miệng vào, xia vỗ nói: *Chuyện của người ta mà cũng thò miệng vỗ.*

thò tay **dt.** Đưa tay ra và đẽ vào vật gì đẽ nắn, vặn hay lấy: *Thò tay mà ngắt ngọn ngò*, *Thương em đứt ruột giã-dò ngó lơ CD.*

THÒ-LÒ **dt.** (bạc): Clg. Bong-vụ, khúc xương mài sáu mặt, giữa có tra cốt đẽ bong cho quay, lối cày-bạc 1 trúng 4: *Bong thò-lò, chơi thò-lò.*

thò-lò **sáu** **mặt** **dt:** Túc thò-lò (bạc) có 6 mặt là: *Nhứt, nhì, tam, tứ, ngũ, lục* II (B) Người xảo-quyết, hay tráo-trào, lừa-dèo: *Không nên chơi với tụi thò-lò sáu mặt ấy.*

THỎ-THÔ **tt.** Clg. Thô-thô, xé (trệ) xuồng, thòng xuồng: *Vú đẽ thô-thô.*

THÓ **dt.** Ăn-cập, lén lút của người. Gái hàng bị chúng thó mặt.

THÓ **dt.** Thứ đất sét thật dẻo, không màu sắc.

THỎ **dt.** (động): Clg. Thỏ, giống thú thuộc loài gặm-nhấm, mồi xè, tai to, lông nhiều và mịn, tánh nhát: *Nhát như thỏ*; *Cột thỏ sau lưng*; *Điều đậu vườn thị, thỏ lùy vườn trâm*, *Thương em tiếng nói trâm nấm cũng còn* CD II (R) Bọn cướp cạn, bọn xó-lá hay ý đồng hiếp ít: *Đèn hờ lùi thỏ một ngày quét tinh NDM* II (B); *Mặt trăng*: *Trái bao thỏ lặn ác tà K.*

thò bạc **dt.** Clg. Bạch-thô hay Bạch-thô, trăng sáng trăng.

thò bạch **dt.** Thò lông trăng.

thò dế **dt.** Loại thỏ hoang ở trong tranh, trong dẽ II (B) Người nhát-nhúa, hay sợ: *Nhát như thỏ dế.*

thò ngạc **dt.** Nh. Thò bạc.

thò nhà **dt.** Loại thỏ nuôi lấy thịt hoặc đẽ thử thuỷc ở phòng thí-nghiệm tây-y.

thò phách **dt.** Một trăng.

thò rừng **dt.** Loại thỏ hoang ở rừng.

thò thoát **dt.** Thoát chạy lẹ-làng.

THỎ-THÈ **trt.** Bắp-bẹ, cách nói chém-chop từng tiếng của trẻ con: *Thò-thè như trẻ lén ba tng* II To-nhỏ, rú-ri, cách nói nhở-nhé dù-dàng: *Nỗi niềm thò-thè gần xə H.T.R.* II Líu-lo, tiếng chim hót: *Ngoài song thò-thè oanh vàng K.*

THỎ **tt.** Thông, xé, trệ xuồng: *Thò-thô, thò xuồng.*

thò-thô **tt.** X. Thò-thô.

THỌ **bt.** Sóng lâu, được nhiều tuổi: *Chúc tho, hơ-tho* (60 tuổi sấp lén), *hởng-tho*, *lě tho*, *hởng-tho* (80 tuổi sấp lén), *trung-tho* (70 tuổi sấp lén); *Thánh-tho vỗ cưng* (tuổi vua không mức; tho vỗ Nam-san (Sóng dài như núi Nam); Một doàn

mừng thọ ngoại-hương mới về K. II (truyền)

Đời-đời, nơi mà hồn người được ở luôn,
khỏi đầu-thai xuống thế mà chịu khổ nỗi :
Cõi thọ II dt. Hòm, säng, quan-tài : Nhéo
một cái thọ, thọ vân-vân, thọ huỳnh-dân.
thọ-bôî dt. Chén rượu mừng tuổi chúc sống
lâu.

thọ-cách dt. Cõi-cách, tướng sống lâu : Người
có thọ-cách.

thọ-chung tt. Chết già : Cụ lão ấy đã thọ
chung.

thọ-diên dt. Tiệc họ-thọ, tiệc mừng người
sống đến 60, 70 hay 80 tuổi.

thọ-dân dt. Ngày mà người già đúng 60, 70
hay 80 tuổi.

thọ-doản tt. Chết trẻ, chết khi chưa đến
tuổi 60.

thọ-đường dt. Cái hòm, cái säng.

thọ-huyệt dt. Cig. Senh-phàn, mả xây khi
người sẽ đem chôn nơi ấy còn sống.

thọ-y dt. Áo măc cào người chết (thường
màu đỏ hay trắng).

thọ-yêu tt. Sóng lâu hay chết yêu : Người
đời, thọ yêu có biết đâu mà ngừa.

thọ-khí dt. Nh. Thọ-đường.

tňo-liễn dt. Tấm hoành, tấm chán hay câu
đối đi lě chúc-thọ.

thọ-mạng (mệnh) dt. Mạng sống, đời sống :
Thọ-mạng người ấy có thè đến 70 II (R)
Sự tồn-tại, sự đứng vững : Thọ-mạng nhè
Hồ chí có 7 năm.

thọ-mặc dt. Nh. Thọ-đường.

thọ-tàng dt. Nh. Thọ-huyệt.

thọ-trường dt. (Tức trường-thọ nói ép trong
văn thơ) Sóng lâu : Bậu vè qua kính vè
lời chúc, Song-nhạc thọ-trường, quê trúc
lan phương CD.

thọ-vực (vúc) dt. Cõi thọ, nơi hồn chết con
người được ở luôn, khỏi phải đầu-thai
xuống thế đê chịu khổ nỗi.

THỌ dt. Cig. Thủ, cây-cối : Cõi thọ, đai-thọ
II dt. Tròng-trót, gầy-dụng : Tài thọ (tròng
cây).

thọ-âm dt. Bóng cây um-lùm, rậm-rạp, tối
tăm.

thọ-đức dt. Vun tròng phước-đức, cứ làm
việc phước-đức luôn.

thọ-huân dt. Gầy-dụng, lập nên công-nghiệp
cao-cấp.

thọ-lập dt. Gầy-dụng, lập nên.

thọ-mặt dt. Ngọn cây!! (B) Con cháu sau

cùng của một họ.

thọ-mặc dt. Cây-cối.

thọ-nghệ dt. Nghề tròng-tiền.

THỌ dt. Cig. Thủ, vang chịu, nhện lấy, chúa
dụng : Huống-thọ.

thọ-ân dt. Chịu ơn, mang ơn, chịu sự cưu
giúp của người : Thọ-ân mạc vong (có chịu
 ơn người, không nên quên).

thọ-bảo tt. Được bao-ké, bao-hiểm ; tiếng gọi
người có đóng tiền bao-hiểm cho một hàng
chuyên nghề ấy : Người thọ-bảo.

thọ-binh tt. Mang binh, măc binh : Di xa
về thọ binh.

thọ-cầm tt. Bị cầm-hóá ; chịu sự cầm-xúc.

thọ-cấp dt. (Pháp) : Nhận sự cấp-dưỡng : To
dạy người thọ-cấp phải thông-báo cho nhè
chức-trách hay liền một khi bị ngưng-cấp.

thọ-chế dt. Chịu sự kèm-chế của kẻ khác :
Thọ-chế cắp trên.

thọ-di dt. Sự nhận hưởng một di-sản, một
di-vật hay nhận nuôi, bảo-vệ, chi-dẫn, dạy-dỗ
một đứa trẻ mất mẹ, mất cha hoặc mất cả
cha mẹ : Thọ-di có Lý-đạo-Thành QSĐC.
thọ-dụng dt. Nhận lấy mà dùng.

thọ-độc dt. Nhiễm độc, bị chất độc hành-hà
cơ-thâ.

thọ-đóng tt. Chịu hiếp-đáp, chịu công-kích,
không chống lại : Thái-độ thọ-đóng II
Tiêu-cục, chờ khi cần mới có phản-ứng,
bình-thường không hoạt-động, không vùng
vây : Kháng - chiến thọ-đóng, phòng-thủ
thọ-động.

thọ-giáo dt. Theo học, nhận điều chỉ-báo s
Thọ-giáo với thầy, thọ-giáo với bạn.

thọ-giới dt. Nhận vào khuôn-khổ giới-cấm
Quy-y thọ-giới.

thọ-hại tt. Mắc nạn, chịu tai-hại : Võ-ý, lão
khi thọ-hại.

thọ-hàn tt. Phát-lanh, bị cảm rét.

thọ-hình dt. Chịu trùng-tri, nhận hình-phạt s
Bi-bết về thọ-hình.

thọ-huấn dt. Học, chịu sự dạy-dỗ, tăp-tành :
Thọ-huấn trong một năm thì thành-tài.

thọ-huống dt. Cig. Huống-thọ, được huống,
nhận được đê huống lấy : Anh ấy mới
thọ-huống một già-tài đến triệu bạc.

thọ-khô tt. Nh. Thọ-hại II Chịu khò-sở :
Thọ-khô một mình.

thọ-lãnh dt. Nhận lấy : Thủ tay thọ-lãnh của
bố-thí.

thọ-lý dt. (*Phép*): Nhận đơn kiện theo mọi thủ-tục toà-án : *Toà đã thụ lý đơn kiện* // Chịu phép, chấp-nhận sự phân-xử của toà : *Phạm-nhân đã thụ lý, không chống án*.

thọ-lộ dt. Nhận của hối-lộ : *Kê hối-lộ cũng bị tội như người thụ-lộ*.

thọ-lụy dt. Chịu lụy thân ; phải điều phiền-lụy.

thọ-mạng (mệnh) dt. Vâng mệnh, lãnh lấy lệnh trên : *Thọ-mạng thi-hành*.

thọ-nạn dt. Mắc nạn : *Về nửa đường thụ nạn*.

thọ-nghiệp dt. Học với, chịu sự dạy-dỗ : *Cúng tớ rồi thụ-nghiệp*.

thọ-niệm dt. Nhận nhiệm-vụ, lãnh việc làm : *Thụ-niệm ở tinh xa*.

thọ-oan dt. Chịu oan, mắc hám-oan : *Cam tâm thụ-oan*.

thọ-oán dt. Mắc oán, chịu sự oán-trách, oán-thù : *Thi ân thụ oán* // Ôm-ấp oán-thù : *Thụ oán chẳng nguôi*.

thọ-phong dt. Nhận chức của vua phong : *Làm lề thụ-phong*.

thọ-phong tt. Cảm gió, bị cảm, nhiễm gió mang bệnh.

thọ-quang tt. Được chiếu sáng : *Thụ-quang diện-tích* (diện-tích bao-trùm những tia-sáng khúc-xạ hay phản-xạ từ mặt gương ra (*surface caustique*)).

thọ-tang dt. Chịu tang, đền tang người thân chết : *Làm lề thụ-tang*.

thọ-tặng dt. Nhận quà tặng, lãnh của người tặng biếu.

thọ-tẩy dt. Chịu phép rửa tội của nhà thờ (đạo Thiên-chúa).

thọ-tội dt. Chịu tội, nhận hết tội-lỗi : *Về trào thụ-tội*.

thọ-thác dt. Clg. Thọ-uỷ, chịu sự uỷ-thác, nhận thay thế người trong một công-việc : *Người thụ-thác (mandataire)*.

thọ-thai dt. Mang thai, có nghén, có chửa : *Tránh ngày thụ-thai*.

thọ-thương dt. Bị thương-tích : *Ra trên thụ-thương trở về*.

thọ-uần dt. (*Phết*) : Uần thứ 2 trong ngũ-uần, gồm những cảm-giác vui, khõ, không vui, không khõ, phát-sinh bởi sự tiếp-xúc giữa cảm-quan và ngoại - cảnh (*Vedanak-khandhà*).

thọ-uỷ dt. Nh. Thọ-thác.

THỌ dt. Trao cho, truyền bá, dạy học : *Giáo-thọ, truyền-thọ*.

thọ-nghiệp dt. Truyền nghề, dạy một nghề, dạy một nghề gì cho ai.

thọ-thal dt. Rập, ép, nhảy, truyền giống (cho đàn-bà, con cái, con mồi).

thọ-thất dt. Lấy vợ, lập gia-thất.

thọ-thợ dt. Đưa ra và nhận lấy (kè cho người nhận) : *Nam nữ thụ-thợ bắt thân* (trai và gái trao chịu chằng gần).

THOA dt. Clg. Xoa, xoè bàn tay chà nhẹ : *Có ngứa thì tha chớ đừng gãi* // Xoa và chà cho đều : *Thoa đều, tha thuốc*.

thoa bóp dt. Thoa dầu rồi bóp hoặc vừa thoa vừa bóp : *Thoa bóp cho hết nhức mỏi*.

thoa dịu dt. O-bé, bорм ngọt, làm lành, vuốt giận, dùng lời dịu-ngót làm cho người người cơn giận hay có hành-động hoà-huấn làm cho tình-hình bớt găng : *Thoa dịu vợ ; tình hình được thoa dịu*.

thoa lợ dt. Lấy lợ-nghẹ thoa cho đèn // (B) Làm đổi-trá, lấy có : *Nó thoa lợ đó chớ có chui lúu giù đâu?*

thoa phết dt. Phết vào, trát vào rồi chà chà cho đều, cho thấm : *Lấy thuốc thoa phết chở ngứa*.

thoa tay dt. Chà chà hai bàn tay với nhau, sau khi làm xong một việc gì : *Sửa xong bài văn, buông viết rồi thoa tay, tó ra sung-sướng lắm* // (B) Phùi tay, hét sạch, xài hay thua hết : *Mấy trâm bọc, không đủ cho nó thoa tay*.

thoa-thoa dt. Thoa nhẹ-nhé và liền-liền, cứ-chì dỗ ngọt : *Thoa-thoa em bé bảo nin*.

THOA dt. Clg. Xoa, cây trâm cài tóc : *Thoa này bắt được hư-không, Biết đâu Hợp-phố mà mong chầu về K.*

THOA dt. Thoi, một bộ-phận của khung dệt.

THOÀ dt. X. Đồng thoà.

THOÁ dt. Nhò nước miếng // (B) Làm nhẹ người.

thoá-dịch dt. Nước miếng (bọt).

thoá-dịch-tổ dt. Tinh-tuý của nước miếng, giúp tiêu-hoá đồ-ăn và có ích cho sự dinh-dưỡng.

thoá-diện dt. Làm bi, bẻ mặt người : *Thoa-diện tự can* (bị người làm bi mà vẫn bỏ qua).

thoá-mạ dt. Mảng-nhiếc, dùng lời lẽ nặng-

nè nhục-mạ người : *Thoá-mạ* người cách công-khai thì có tội.

THOÀ trt. Hè, vừa ý, yên-đn, vừa-vẫn cù: *Ôn-thoà, vui-thoà*; *Bắt tay em cho thoà* tấm lòng; *Chừng nào nam đáo nử-phòng,* sê hay CD.

thoà chí trt. Togi chí, vừa lòng vì chí-nguyên được thành: *Thoà chí tang-bồng, thoà chí nam-nhi.*

thoà dẹ trt. Toại dẹ, vui trong dẹ vì được đúng như ý muốn: *Cân-dai thoà dẹ, yên-anh toại lòng.*

thoà đáng tt. Ôn-thoà và thích-đáng: *Công-việc* được thoà-đáng.

thoà-hiệp dt. Clg. Thoà-hợp, bằng lòng bắt tay nhau, vui lòng hiệp-tác với nhau: *Hai* đồng thoà-hiệp sống chung.

thoà-hiệp dt. Dàn-xép với nhau để xoá bỏ ty-hiem, xích-mích và hoà-thuận với nhau: *Sau một lúc cắt đứt bang-giao, hai nước đã thoà-hiệp và trao đổi ngoại-giao.*

thoà-hiệp-án dt. Bản văn ghi rõ sự cam-kết thoà-hiệp của hai đảng và những điều-kiện cần-thiết.

thoà ý trt. Nh. Thoà chí.

thoà lòng trt. Nh. Thoà dẹ.

thoà-mẫn tt. Hài lòng, vừa ý vì đúng với ý muốn, với sự eo-ước.

thoà-nguyên tt. Phi-nguyên, hả lòng vì sự ước-nguyên đã đạt: *Cắt được cái nhà cho vợ con ở mới thoà-nguyên.*

thoà-tinh tt. Vui thích, bằng lòng: *Như vậy mới thoà-tinh cho chó! II* Hả-hê trước một tình-cảm: *Thoà-tinh non nước, thoà-tinh cha con.*

thoà-thích tt. Đã dời, khoái-trá: Xem được tuồng hay, ai nấy rất thoà-thích.

thoà-thiếp tt. Yên-đn, êm-thầm: Mọi việc đều thoà-thiếp.

thoà-thuận dt. Hoà-thuận và bằng lòng với nhau: *Các thửa-kẽ đều thoà-thuận để mân tang sê bèn đến việc chia già-tài.*

thoà-thuở tt. Ngoài-nguê, đã dời: *Choi-bời thoà-thuở.*

thoà-ước dt. Nh. Thoà-nguyên.

thoà-ước dt. Hiệp-ướp thoà-thuận.

thoà-xứ dt. (Pháp): Lên án xác-nhận một thoà-thuận giữa bên kiện và bên bị kiện (*Jugement d'expédition*) II dt. (Pháp): Sự dàn-xép, điều-dình òn-thoà (arrangement

amicable).

THOÀ dt. Clg. Thoà, đt, gái diêm: *Con* thoà, *đt-thoà.*

THOA dt. X. Thoà: Xóm đó thoà nhiều lâm.

THOAI-THOÀI tt. Clg. Thoai-thoai, dốc-dốc, hơi dốc, có cái dốc không chúc lâm: *Dốc thoai-thoai; con đường thoai-thoai.*

THOÁI dt. X. Thoái: *Tiễn thoái lưỡng nan* (lời lui đều khó).

THOÀI-THOÀI tt. X. Thoai-thoai.

THOẠI dt. Lời nói: *Bach-thoại, quan-thoại* II Chuyện kè nghe chơi: *Giai-thoại, thần-thoại, thi-thoại* II dt. Nói với nhau: *Đèm-thoại, điện-thoại.*

thoại-kịch dt. Kịch nói, vở kịch chỉ có lời nói không - thường chớ không có ca ngâm. **thoại-thuyết** dt. Nói chuyện.

THOAN-THOÁT trt. X. Thoát-thoát.

THOÀN dt. X. Thuyền: *Gặp mặt em đây dưới thuyền trên thuyền, Hải thăm phỷ-mẫu, song-toàn hay chẳng?* CD.

THOÀN dt. X. Thiền (con ve): *Kim-thoàn* thoát-xác (con ve lột vỏ).

THOÁN dt. Clg. Soán, cướp giựt.

thoán-đoạt dt. Seng-đoạt, giành lấy, choán lấy của người.

thoán ngôι dt. Soán ngôι, giành làm vua, đoạt ngôι vua.

thoán-nghịch dt. Làm phản đoạt ngôι vua: *Làm chuyện thoán-nghịch.*

thoáng-thí dt. Giết vua đoạt ngôι.

thoán-vị dt. Chiếm lấy ngôι vị, cướp ngôι vua.

THOÁN dt. Chạy trốn, giấu, núp: *Điêm-thoán.*

thoán-bôn dt. Trốn chạy, đi trốn.

thoán-phục dt. Núp trốn, ẩn-náu.

THOANG - THOÁNG trt. Clg. Thoéng-thoáng, cách mau-le: *Đi thoang-thoáng* như bay; xem *thoang-thoáng* mây dòng.

THOANG-THOÀNG trt. Lướt qua từ-từ, nhè-nhé và in-it (nói về thè hơi): *Mùi rơm-rác và cỏ uất thoang-thoảng bốc lên* Thị Lam; *Hãy còn thoang-thoảng hương trầm chưa phai* K.

THOÁNG dt. Chớp-nhoáng, khoảng thì-giờ

rất ngắn : *Làm một thoảng thì xong* // tr.
Vụt hiện ra xa và không được thấy rõ : *Thấp-thoảng* ; *thoảng một cái mắt dạng* // Qua-loe, sơ-sài : *Đọc thoảng*, xem *thoảng*.

thoảng qua tr. Clg. Sáng qua, sơ qua, cách sơ-sài mau lẹ : *Đọc thoảng qua một lượt mà nhớ hết*; *ngó thoảng qua nén chưa nhận rõ*.

thoảng-thoảng tr. X. *Thoang-thoảng*.

THOÁNG tt. Khoảng-khoát trống-trái : *Chỗ thoảng*.

thoảng gió tt. Trống, không khuất gió : *Ở đây thoảng gió mát-mè*.

thoảng hơi tt. Rồng-rãi, trống-trái, có nhiều hơi thở : *Chùa nhiều cửa sổ cho thoảng hơi*.

thoảng khí tt. Nh. *Thoảng hơi*.

THOÁNG dt. Luôt qua hay bốc lên nhè-nhé, đưa qua từ-từ : *Gió thoảng bên tai* ; *nghe thoảng mùi thơm*.

thoảng-thoảng tr. X. *Thoang-thoảng*.

THOÁT tr. Clg. Thoát hay *Thoạt*, thoảng, bồng, sây, vụt hiện ra mau lẹ : *Thấp-thoát*.
thoát chúc tr. Clg. Thoát chốc, bồng chốc, thỉnh-linh, cách đột-ngột : *Vừa chớp mắt*, *thoát chúc chuông reo*.

thoát đâu tr. Bồng đâu, phúc đâu, khi không xảy đến : *Các con bạc đang say-sưa với vòi canh bài cao thấp*, *thoát đâu lính ập vào*.

thoát qua tr. Vụt qua mau lẹ, xẹt qua thấy không kịp : *Chiếc phản-lực-cơ bay thoát qua liền mắt dạng*.

thoát-thoát tr. Clg. *Thoan-thoát* hay *Thoán-thoát*, vùn-vụt, hết sức mau : *Đi thoát-thoát*, *chạy thoát-thoát*.

THOÁT bt. Vuột, khôi, sảy ra, qua được một sự ràng-buộc hay tai-nạn : *Chạy thoát*, *đào-thoát*, *giải-thoát*, *lối thoát*, *tầu-thoát*, *trốn thoát*; *Đỗ mày thoát khỏi tay tao* // Lột ra, cởi ra, bày ra rõ ý : *Thiên-thoát* (xác con ve), *xé-thoát* (da con rắn lột); *Dịch chưa được thoát*; *Câu thoát lầm*.

thoát-cáo dt. Bản-tháo một bài văn (mà mình vừa ghi nhận hết ý-tú vào, chưa chừa cách hành văn).

thoát chạy dt. Vùng ra, tung ra mà chạy cho khỏi.

thoát chết dt. Khỏi một tai-nạn có thể chết : *May quá, bị lật xe mà thoát chết* // (R) Khỏi một thất-bại nặng-nề có thể mất tiền,

mất tiếng-lalm : *Thoát chết trong một ván bài*, trong một ván bài đen.

thoát-dào dt. Trốn khỏi.

thoát-giam dt. Ra khỏi nơi giam-cầm; hắt bị giam.

thoát-giang dt. (Đy) : X. *Trū ngoại*.

thoát-hài dt. Cười giòn, bị cười giòn : *Meph-lê-Quân thoát-hài*.

thoát-hiểm dt. Qua khỏi một tai-nạn, một mối nguy : *Tìm cách thoát-hiểm*; *lời tới bờ* thì thoát-hiểm.

thoát-hoá dt. Cởi lột, tróc ném khác : *Nòng-nọc dứt đuôi dè thoát-hoá*.

thoát-hoạ dt. Tránh khỏi, qua khỏi một tai-hoạ : *Người ta cáo giàn, nhưng nhớ sự sáng-suốt của toà, ném va thoát-hoạ*.

thoát hổ-khổ tt. Không có trái chanh (bắp thịt nhỏ) giữa kẽ hai ngón tay cái và trỏ, một triệu-chứng bình cùi.

thoát-y dt. Cởi trần, lột trần ra.

thoát-y-vũ dt. Điều múa hát mà vùn-vùn bày rõ thân mình, không mặc áo, dưới chỉ mặc một quần lót mỏng.

thoát ý bt. Lột hết ý-tú, bày rõ ý mình trong lời văn hay ý tác-giả trong bài dịch : *Dịch thoát ý*; *tho thoát ý*.

thoát khỏi dt. Tránh khỏi, vuột khỏi, không còn trong vòng, không phải mắc-míu : *Sao chưa thoát khỏi nử-nhi thường-tinh*; *Nghỉ sao cho thoát khỏi vòng ái-ân*; *Chạy sao thoát khỏi tay phàm K.*

thoát-khổ dt. Tránh được, dứt được sự đau khổ // (Phết) : Thành chánh-quâ, dắc-đạo, và cõi niết-bàn, không còn đầu-thai xuống thế mà chịu khổ nữa : *Độ chúng-sinh thoát-khổ*.

thuát-lạc dt. Sót đi, lạc đi, rụng mất đi ; *Chạy thoát ra mà không ghi chép liền thà ý-tú thoát-lạc cả*.

thoát-lậu dt. Bỏ sót, quên khuấy đi.

thoát-ly dt. Lìa khỏi, ra khỏi : *Thoát-ly vòng kẽm-kẹp*.

thoát-miễn dt. Được miễn khỏi, tránh được ; Nhờ năm sát dưới đất nên thoát-miễn súc ép của tiếng nô.

thoát-nạn dt. Qua khỏi một tai-nạn, tránh được nạn : *Sự cần-thận lầm khi giúp mình thoát-nạn*.

thoát nợ dt. Dứt nợ, rãnh nợ, trả hết nợ // (B) Hết trách-nhiệm, hết bị ràng-buộc, hết lo bão-bợc khôle-tâm ; *Thôi nó được*.

tôi mới thoát nợ.

thoát-ngộ dt. Điều sal-lầm, sơ-sát: *Có ai tránh được thoát-ngộ trên đường đời phúc-tập.*

thoát-ngục dt. Ra khỏi khâm, khỏi nhà tù. **thoát-nhiên** dt. Trừ bỏ, loại bỏ hẳn, không còn vướng-víu.

thoát-nhục tt. Còn da bọc xương, sút mất thịt, còn xương với da.

thoát-nhục dt. Tránh được nhục-nhã, khỏi mang nhục: *Vết người thoát-nhục.*

thoát-quyền dt. (Pháp): Ra khỏi quyền-lực một người nào, sự một đứa con ra riêng vì bị cha mẹ ngược-dãi, hay đã đúng tuổi thành-nên hoặc vì một lý-do hợp-lý khác được toà tuyên-nhận.

thoát-sáu dt. Không theo thường-tình, vượt khỏi khuôn-sáo cũ: *Lời nói thoát-sáu.*

thoát-sắc tt. Trò màu khác, bay (phai) màu cũ. **thoát-sinh (sanh)** dt. (Phật): Đầu-thai, nói người chết rồi sau lợn lèn cõi đời nữa: *Thoát-sinh vào nhà nhân-đức ; thoát-sinh làm con vật.*

thoát-tẩu dt. X. Tầu-thoát.

thoát-tội dt. Được khỏi trùng-tri: *Ra tòa được thoát tội* // Tránh được tội-lỗi, không làm nên tội: *Bị nhiều cảm-dỗ, mà thoát tội được là hay.*

thoát-tục dt. X. Thoát-tần // Khác thế thường, không theo típ thường, không bâl-chúrc thiêng-họ: *Người thoát-tục, việc làm thoát-tục.*

thoát-thai dt. Lột lồng, từ bụng mẹ chung ra: *Giờ thoát-thai của đứa trẻ* (B) Từ một việc trước, một cái gốc mà ra: *Thành-ngữ < Hè-tiên húp cháo hoa> thoát-thai nơi ca-dao < Hè-tiên mà húp cháo hoa, Đông đường đông đậu hoá ra ba đồng>.*

thoát-thân bt. Khỏi, chính mình được khỏi một tai-nạn, một nguy-hiểm: *Chạy thoát-thân ; thoát-thân khỏi ehốn hiềm-nghèo.*

thoát-trần dt. Di tu, bỏ được trần-thế, trần-tục: *Thoát-trần một gót thiêng-nhiên CO.*

thoát-trùng-vây dt. Ra khỏi một cuộc bao vây của quân địch, của số đông người đang vi bắt mình.

thoát-trù dt. Loại bỏ, xua-đuổi: *Thoát-trù những con chiên ghé.*

thoát-vòng dt. Ra được ngoài vòng trói-buộc, kèm-hâm: *Nghỉ sao cho khỏi thoát vòng ái-ân ; Cốt tiên phút đã thoát vòng trần-ai* K.

thoát-xác dt. Lột, rút mình ra khỏi cái vỏ đã già, đã cứng, để có cái vỏ mới, mõm, mới lớn được: *Cua thoát-xác, rắn thoát xác, ve thoát-xác* (B) Thay hình đổi dạng: *Lê-Lai dùng kẽ kim-thiên thoát-xác mà cứu chúa.*

THOẠT trt. trt. Chợt, vừa mới, bắt đầu: *Thoạt nghe, tôi rất kinh-ngạc* (B) Hoặc, lúc vầy lúc khác: *Thoạt đi thoát ở không chừng.*

thoạt-kỳ-thuỷ trt. Clg. Thoạt-tiên, ngày lúu đầu: *Thoạt-kỳ-thuỷ, vỡ-trụ ôm-âm u-u, không có chí cả.*

thoạt-khi trt. Vừa khi, ngày khi ấy, không sai một giây: *Thoạt khi tôi vào nhà, gặp ngày tên trộm đang cạy tủ.*

thoạt-tiên trt. Nh. Thoạt-kỳ-thuỷ.

THOÁN-THOÁT trt. X. Thoan-thoát.

THOÁNG trt. Mau lẹ, nhanh-nhau: *Liến-thoảng, nói thoảng, viết thoảng.*

thoảng-thỉnh trt. Tí-tia, cách nói thật lẹ: *Nói thoảng-thỉnh.*

THOÁT trt. X. Thoát (trt): *Nửa chừng xuân thoát gãy cành thiên-hương K.*
thoát-thoát trt. X. Thoát-thoát..

THÓC dt. Hột lúa: *Gạo thóc, quẹt thóc, xay thóc ; Đâm bị thóc, thọc bị gạo* (B) Ban ngày còn đẽ di chời, tối lặt mít trời, đẽ thóc vào rang: *Thóc bđ thương kè ăn đong. Có chồng thương kè nấm không một mình CD* (B) Tiếng dùng chung cho việc gặt hái, đập (hoặc đập) và đẽ (rẽ) cho thành hột lúa chắc và sạch: *Đripe ra giêng, làm ba cái thóc xong mới di Sải-gòn được.*

thóc gạo dt. X. Gạo thóc.

thóc giống dt. Thứ thóc chọn thật tốt, thật chín đẽ làm giống mùa sau.

thóc lúa dt. X. Lúa thóc.

THÓC-MÁCH tt. Tọc-mách, hay tò-mò tìm hiểu việc riêng của người khác: *Tính thóc-mách, người thóc-mách* (B) dt. Theo-léo, học chuyện người này với người khác: *Thóc-mách rách mõm tng.*

THÓC-THÁCH tt. Nh. Thóc-mách II dt. Nhóc-nhách, hay ăn, hay nói, nhạy miệng: *Thóc-thách lồ miếng* (B) Róc-rách, tiếng nước chảy: *Nước chảy thóc-thách.*

THỌC dt. Chợt, đâm vào: *Thọc cđ cho đì ra ; Thọc gãy vào bánh xe* (B) Đút vào, đâm

vào : *Thọc tay vào túi quần* || Hái trái bàng cây dài : *Thọc đi, thọc xoài* || Chọc, khiêu-khích : *Đâm - thọc ; Đâm bị thọc, thọc bị gao tng.*

thọc cỗ đt. Thọc ngón tay vào cuống - họng cho nôn mửa.

thọc chuột dt. (B): Chi-chọc, đâm-dót, khiêu-khích cho hai đảng xích-mích, xung-đột nhau : *Cái đồ thọc chuột !*

thọc huyết dt. Dùng mác hay dao phay đâm ngay tim cho máu ra : *Tay đậm đầu bò, thọc huyết heo.*

thọc mạch dt. Từ đáy giếng, thọc một cây sắt tròn cỡ ngón tay cái và dài lối 10m. xuống lòng đất rồi rút lên cho nước mạch vọt theo, đoạn thọc vào lỗ có sẵn ấy một đoạn tre dài thụt hắt mắt cho đất đứng lấp lỗ.

thọc miệng dt. Xé vỡ nói : *Chuyện người ta mà cũng thọc miệng vào !*

thọc nách dt. Nh. Thọc chuột.

thọc tay dt. Đè bàn tay vào : *Thọc tay vào túi quần* || (B) Làm tiếp công - việc, phụ giúp : *Ai nấy làm trối chêt, chó hê thấy nó thọc tay vào.*

THOI dt. Bợ-phện khung dệt bằng gỗ, giừa no, hai đầu nhọn, mang sợi chỉ ngang đưa qua đưa lại thật lệ dè dệt với các sợi dọc : *Cái thoi, dưa thoi* || (R) a) Clg. Thói hay Thèo, miếng nhỏ và dài : *Thoi vàng, thoi bạc* || b) Thuỷn dài, hai đầu nhọn : *Đi thoi, chèo thoi* || (B) Được ví với những gì có hình nhọn hai đầu, giừa no phình ra như trái cà-na (quả trám) : *Hình thoi ; và với ngày giờ mau le* : *Ngày tháng như thoi dưa ; Ngày xuân còn én đưa thoi, Thiều-quang chín chục, đã ngoài sáu mươi K.*

thoi cùi dt. Nh. Thoi.

thoi dệt dt. Nh. Thoi.

THOI dt. Nắm tay lại thật chặt đánh người : *Thoi vào mặt* ; *Bôi mặt đánh nhau, cú lối thoi PVT* || dt. Quà đầm : *Bị một thoi do ván.*

thoi đá dt. Vừa thoi vừa đá, đánh túi bụi : *Hai người thoi đá với nhau.*

thoi song-dội bt. Cách thoi tới với hai nắm tay chập lại : *Bị một môt thoi song-dội vào ngực (hoặc vào cằm).*

thoi túi dt. Cách thoi không giá, không cung tay lấy trốn.

thoi xia dt. Nắm tay chặt mạnh vào mặt kẻ địch, không giá, không cung tay lấy trốn.

THOI-LOI dt. Clg. Dot hay Thói đất, mồi đất nhỏ nằm thông ra sông, ra biển : *Gần thoi-loi thường có sóng to.*

THOI-THÓP trt. X. Hồi-hóp.

THOI-THÓT trt. Lê-tè, ròi-rạc, không nhộp chung lại : *Chim hâm thoi-thót về rừng K.*

THÒI tt. Lòi, ló ra, lộ ra : *Thời ruột lồng-thòng.*

thòi-lòi tt. Thò-lò, lòng - thòng : *Dây lung thòi-lòi tái gối* || dt. (đông) : Loại cá có 2 chun, mặt lộ, mình 3 góc, đuôi dài, thường làm hàng ở bờ nước hay ở trong bể dừa : *Cá thời-lòi* || (lóng) Chỉ người mắt lộ : *Thằng Giáp thời-lòi.*

THÓI dt. Tật, tánh-nết đã quen lâu ngày : *Thói ăn nết ở ; quen thói ; Con đường học thói chua ngoa, Họ-hàng ghét bô, người ta chê-cười CD* || Lè-lối cư-xử : *Đất lè què thói.*

thói chung dt. Tật chung, lối ăn-ở, cư-xử giống như nhau : *Tới trễ là thói chung của phần đông.*

thói đời dt. Cách-thức ăn-ở quen của phần đông người đời : *Thói đời hay chuộng bồ ngoài, Nào ai ai đã biết ai hơn nào CD.*

thói nước dt. Phong-tục, tập-quán một nước : *Thói nước cũng có nhiều cái hay* || Thủ-tục nhà nước : *Thói nước bắt-buộp phải vậy.*

thói phép dt. Thói tục và luật-pháp || (R) Cách-thức ở đời : *Không tuân thời phép.*

thói quen dt. Việc làm thường thành tật, bắt-buộp : làm hoài : *Ngủ trưa là một thói quen.*

thói quê dt. Thói-tục ở các nơi xa thành-thị : *Nhiều thói quê đáng được gìn-giữ để chống ánh-huống ngoại-lai vong-bô* || (R) Tánh quê - mùa (lời nói khiêm) : *Tới đây xin vui-vẻ chuyện - trò, Thói quê em xin tặng ít câu hỏi làm quen (hò).*

thói lục dt. Tập-tục, phong-tục do thói quen mà thành : *Luật-pháp thường dựa thói-tục mà lập-thành.*

thói thường dt. Cách ăn-ở thông-thường : *Thói thường gần mực thì đen, Anh em bạn hữu phải nên chọn người CD.*

THÓI dt. Thúc, lói, glyc tới : *Mình không chịu đi, mà nó cứ thói tới.*

THỎI dt. Clg. Thoi và Thèo, miếng nhỏ và hơi dài : *Thói đất, thời đồng, thời bách, thời thịt.*

thòi đất *dt.* X. Thoi-loi.

THOM-LÒM *tt.* Chòng-chọc, vè mắt nhìn xoi-bói, thèm-thuồng : *Cặp mắt thom-lóm.*

THOM-THÓP *trt.* Ngay-ngay, hối-hộp lo sợ : *Lo thom-thóp.*

THÒM *tt.* Khòm, còng, hơi khum, không thẳng : *Bô thòm như ông già chín mươi.* **thòm vai** *tt.* Xè vai, có hai vai xuôi như mai rùa : *Người thòm vai.*

THÒM-THÈM *trt. Clg.* Tròm-trèm, xuýt-xoát, gân dây : *Tiêu thòm-thèm trầm bạc.*

THÒM-THÒM *trt. Clg.* Thùng-thùng, tiếng trống : *Trống đánh thòm-thòm.*

THÒM *trt.* Lọt ụp, lọt vỡ cách gợn-lòn : *Đứt thòm vào mòn ; Cái nút nhỏ què, lọt thòm vào lõ.*

thòm-lôm *tt.* Lôm sâu, hùng sâu xuồng : *Cười, hei đồng tiền thòm-lôm // Treo-tréo, mờ rộng ra : Cặp mắt thòm-lôm.*

THON *tt.* Ốm nhỏ, lóp dần từ giữa tới chót : *Thon như ngón tay con gái // (R) Doi, ốm (gầy) mà tròn, không bè-sè : Người mình thon.*

thon-nhẹn *tt.* Thon và nhẹn ở chót.

thon-thon *tt.* Hơi thon : *Thon-thon đuôi chuột.*

THON-THON *tt. Clg.* Thòn-thòn, hơi thòn, cớp vào : *Mặt thon-thòn.*

THON-THÓT *trt. Nh.* Thom-thóp.

THON-VON *trt.* Cheo-leo, nguy-hiem : *Ngci thon-von trên ngọn cây // (B) Đơn-chiéc, cù-dơn, một mình : Sống thon-von giữa rừng.*

THON *tt.* Thon ốm (gầy), cớp vào : *Gương mặt thòn.*

thon cầm *tt.* Có cái cầm nhẹn : *Người đó thòn cầm.*

thon-thòn *tt. X.* Thon-thòn.

THÒN-MÒN *bt.* Mòn lòn, sa-sút lòn (đần) đến kiệt sức, kiệt-quệ : *Bịnh lâu thòn-mòn chỉ còn da với xương ; lõi-lõi lâu ngày thòn-mòn ; lòng người thòn-mòn (hết sót-sảng).*

THONG *dt.* Phóng qua, nhảy vọt qua : *Cá thong qua dăng // bt.* Ốm, nhẹn, dỗ trót-lọt : *Đeo cho thong ; cái mée thong.*

thong-diều *dt. Clg.* Ông đốt hay Thong-ống-diều, ống-diều thon dài dè cẩm diều thuộc ngoài đầu mè hút.

thong-hòng *dt.* Cây gai cùa.

thong-ống-diều *dt.* X. Thong-diều.

thong qua *dt.* Nhảy qua, phóng qua : *Lấy trón thong qua.*

THONG *bt.* Thung, rãnh tay, rãnh trại.

thong-dong *tt. Clg.* Thung-dung, rãnh-rang, không bận-rộn, không phải lo nghĩ : *Tây-trần vui chén thong-dong K. II (R) trt.* Vui sướng, toại lòng : *Đôi ta làm bạn thong-dong, Như đôi dưa ngọt nằm trong mềm vàng CD.*

thong-thà *tt. Clg.* Thư-thà, rãnh-rang, ở không, không mắc việc : *Ü, rồi thong-thà lên chơi nguyệt Chiêu Hè // trt.* Chăm-rãi, tự-nhiên, không lật-đật : *Đi thong-thà, thong-thà làm việc // Tự-do, tự-ý mình : Chỗ đó vô ra thong-thà.*

THONG-MANH *tt. X.* Thanh-manh.

THÒNG *dt.* Giồng xuồng, cho xuồng từ-tù : *Thòng gầu xuồng giêng // Thủ xuồng, buồng rủ xuồng : Lòng-thòng ; ống quần thòng tới đất.*

thòng chun *dt.* Thủ chun xuồng : *Ngồi thòng chun ; thòng chun xem sâu hay cạn.*

thòng-thòng *trt. X.* Lòng-thòng.

THÒNG-LỌNG *dt.* Vòng dây càng kéo càng thắt chặt lại : *Dây thòng-lọng ; thắt thòng-lọng.*

THÒNG *tt.* Nghêu-nghêu, cao và ốm : *Cao thòng, lòng-thòng ; Cao chê thòng, thấp chê lùn tng.*

thòng-thừa *trt.* Quá mức, a-hờ, vây : *Ăn nói thòng-thừa.*

THÒNG-THẮNG *trt. X.* Thủng-thinh.

THÒNG *trt. X.* Thủng : *Buông thòng ; ngồi bô thòng chun ; tóc thòng ngang lưng.* **thòng lung** *trt. X.* Sông lung.

THÒNG *dt.* Cái vò rộng miệng dùng đựng đồ : *Thòng mâm treo đầu giàn.*

THÓP *dt. Clg.* Mỏ-ác, lỗ hở ở xương sọ trẻ mới sinh, phía trên trán t/ (B) Ngách, tày, điêu trọng-yếu : *Bắt thóp, biết đượ thóp nó rồi.*

THÓP-THÓP *tt. X.* Thom-thóp.

THỌP-THẸP *bt.* Nhẹt miệng, hay nói, hay kẽ việc người : *Thọp-thẹp lỗ miệng ; Nghé sao hay vây, đừng thọp-thẹp chúng ghét.*

THÓT *dt.* Nhảy lên ngồi gọn : *Nhảy thót, thót lên, thót lên ngực // (R) Lên, bước lên*

ngồi, tiếng dùng trách quá đáng: *Chỗ người ta mà thót lên ngồi đợi; chun do mà thót lên ván!* // Đì mắt: *Mới đây, thót đâu rồi.*

THÓT *đt.* Mách, học lại, kè việc người này cho người kia biết: *Méc-thót; chuyện đâu này đem thót với đầu kia.*

THÓT *đt.* Tóp, thâu nhỏ lại: *Thót vô* // *Sợ: Đánh thót.*

thót bụng *đt.* Hít hơi nhóng mình cho cái bụng tóp nhỏ lại: *Thót bụng vô* *đặng buộc dây lưng.*

thót dài tr. Tự-nhiên dài leo lại, chỉ còn da: *Sợ thót dài; thót dài lên cõi* (tiếng nói chơi khi cười một người nào quá sợ).

thót ruột *đt.* Nh. Thót bụng // Sợ quá, tiếc quá: *Nghé qua thót ruột; xài nhiều, e nó thót ruột.*

THÓT *tt.* Có tật ở một chun: *Anh thót đi cù-thót.*

THÓT *đt.* Thọc, chọt, lói ra, đầy vô: *Thót bi-de (billard); cửa thöt; cái piston thöt lên thöt xuống* // (B) Đâm thọc, nói vô nói ra cõi gãy chia-rẽ: *Thöt vô thöt ra cho anh em xích-mích* // tr. Tật, lọt tuốt: *Chạy thöt vào nhà* // Thọc vào, dè vào: *Thöt chun vô giày; thöt tay vào túi.*

thöt miệng *đt.* Xía vô nói: *Việc nhà người ta mà cũng thöt miệng vô.*

thöt vô thöt ra *đt.* Nói vô nói ra, bày điều, xúi biếu với ý không tốt: *Thöt vô thöt ra cho vợ chồng người ta giận nhau.*

THÔ *tt.* Cục-mịch, cộc-cắn, không dịu-dàng thanh-nhã: *Dáng-diệu thô, lời-lẽ thô; Thân em như miếng cau khô, Kẻ thanh them mỏng, người thô them dày CD* // (R) To sợi, to só: *Gỗ thô, vải thô* // tr. Cộc-lốc, lục-tần: *Thô lời-lẽ, thô ăn-vận.*

thô-béo *tt.* Thô-tục dữ-dần, lõ-mãng: *Con người thô-béo, cù-chí thô-béo.*

thô-bi *tt.* Thô-tục đáng ghét: *Việc làm thô-bi, cù-chí thô-bi.*

thô-bố *đt.* Vải thô, vải dệt với sợi to mà không săn.

thô chi *tt.* Được đặt với những sợi to: *Hàng thô chi.*

thô-chuyết *tt.* lõ-hô-lõ, vụng-về.

thô-dáng *tt.* Cố dáng-dấp to, mập mà không đều: *Người thô-dáng.*

thô-dộn *tt.* Cục-mịch dồn-dộn: *Đứa bé thô-*

dộn.

thô-kêch *(kjeh)* *tt.* Quê-mùa kịch-côm, đáng người to lớn, chém-chẹp: *Con người thô-kêch.*

thô-lậu *tt.* Cục-mịch quê-mùa: *Sợ hiêu-biết thô-lậu.*

thô-liệt *tt.* X. Thô-sơ.

thô-lõ *bt.* Thô-tục lõ-mãng: *Nói-nắng thô-lõ; cù-chí thô-lõ.*

thô-lược *tt.* X. Thô-sơ.

thô-nan *bt.* Có những sợi nan to và dày: *Cái rõ thô-nan.*

thô-người *tt.* Có dáng-dấp to, mập (béo), ngón tay ngắn chun ngắn, tướng đi không dịu-dàng: *Trắng nhưng thô người.*

thô-sơ *bt.* Mộc-mạc, lõi-thôi, sơ-sài: *Đời sống thô-sơ, tò-chức thô-sơ.*

thô-suất *bt.* Vụng-về sơ-sát: *Ăn nói thô-suất, việc làm thô-suất.*

thô-tục *bt.* Cộc-lõi-tục-tần: *Nói-nắng thô-tục, lời nói thô-tục.*

thô-tháp *tt.* To lớn khó coi.

thô-thiên *tt.* Quê-mùa nồng-nồi: *Sức học thô-thiên, tài-trí thô-thiên.*

thô-xuẩn *tt.* Nh. Thô-dộn.

THÒ *dt.* Giá bắc lên lưng ngựa đè chờ dò cho nhiều: *Gác thò, ngựa thò li* *đt.* Chờ, đè thêm: *Mua cái xe, thò lính Mỹ kiếm tiền.*

THÒ-LỘ *bt.* Thô-lõ, lõi ra: *Mắt lõ thô-lộ; dội tròng thô-lộ; hai răng cửa thô-lộ ra ngoài.*

THỐ *dt.* Vật dụng đồ bằng sành, kiều, đất nung, hình tròn, miệng có cái lợt, nắp vung có tai tròn hoặc nút tròn: *Cái thố, cơm thố.*

THỐ *dt.* X. Thò: *Ngọc-thò.*

THỐ *dt.* Đặt, đè: *Cù-thố* (Sáp-đặt).

thô-tử *đt.* Nói-nắng, lập-luận, đặt-dè lời nói.

THỐ-LỘ *dt.* X. Thò-lộ: *Không thố-lộ cho ai biết.*

THỎ *dt.* Nhà hay người chúa cờ-bạc: *Thò ngồi lấy xâu* // Nhà hay người chúa di: *Chúa thò, gá thò, nhà thò.*

thô-chúa *đt.* Người chúa bài, chúa cũ: *Một tay thô chúa* // (R) Người cố-ăn, them-lam, bao-nhiều cũng không vừa: *Giành sao lại với thô chúa.*

thô-dĩ *dt.* Nhà dĩ, nhà chúa đĩ: *Đi thô dĩ.*

THỎ dt. Đất, mặt đất, dưới đất: *Chèo-thò, dien-thò, dòn-thò, đòng-thò, khu-thò, nhèp-thò, tiêu-thò* // (R) Địa-phương, tại chỗ, nơi sinh đẻ: *Bồn-thò, cõ-thò, lanh-thò, phong-thò, thủy-thò* // Thò-dân gọi tắt, dân tại xứ (tiếng người ở xa tới gọi) chỉ người Cao-miên: *Đèng-thò, lei thò, tiếng thò*.

thỏ-âm dt. Giọng nói riêng một vùng // (R) Tiếng nói riêng một vùng: *Chum tre, ngõi che, cho che ăn mía là thò-âm những vùng có lù đường*.

thỏ-công dt. X. Thò-thần // Phu làm đất, đào đất, đắp đường, v.v..

thỏ-cư dt. Đất cát nhè, có lợp vườn chung quanh: *Đất thỏ-cư thuế cao hơn đất ruộng*.

thỏ-chất dt. Chất đất, tính-chất của đất: *Thí-nghiệm thỏ-chất*.

thỏ-dân dt. Dân sinh đẻ trong vùng (tiếng người nơi khác dùng): *Tới nơi lạ, phải cần thỏ-dân chí-jắn*.

thỏ-dịa dt. Đất-dai: *Thò-dịa là một trong ba yếu-tố chính của một nước độc-lập* // Clg. Ông Địa, vị thò-thần được hình-h dung ra là người bụng phệ, mặt trăng, ria quát tới mép tai, bit khän đỏ, tay cầm quạt, tay cầm diều thuốc. X. Thò-thần.

thỏ-hào dt. Nhà tài-mẫu trong vùng: *Lê Thái-tô khi chưa khởi-nghĩa chống Minh là một thỏ-hào ở Lam-sơn*.

thỏ-hóá dt. Hàng-hóá chẽ-tạo tại chỗ.

thỏ-khấu dt. Giặc cướp trong vùng.

thỏ-khí dt. Phong-thò và khí-husat: *Không hạp thỏ-khí* // Hơi đất: *Thò-khí ẩm - thấp độc-dịa*.

thỏ-mộ dt. Cuộc đất dành chôn người chết: *Đất thỏ-mộ, thỏ-mộ tư* // Tân thú xe ngựa hai bánh, mui khum, và dùng đẽ đồ chỗ theo: *Xe thỏ-mộ*.

thỏ-mặc dt. Đất và gõ // (R) Việc xây-cắt và chẽ-tạo đồ gỗ: *Làm nghề thỏ-mặc*.

thỏ-ngơi dt. X. Thò-nghi.

thỏ-ngữ dt. Nh. Thò-âm (nghĩa sau).

thỏ-nghi dt. Clg. Thò-ngơi, chất đất hép với một giống cây nào: *Làng Tân-triều (Biên-hoa) có cái thỏ-nghi trồng bưởi*.

thỏ-nhân dt. Người sinh-sản tại chỗ (thường chỉ các giống người bán-khai, ít khi ra khỏi xứ).

thỏ-phi dt. Nh. Thò-khấu: *Thò-phi hoành-hành; nẹn thỏ-phi*.

thỏ-phong dt. Phong-tục trong vùng.

thổ-sản dt. Vật sinh-sản tại một nơi nào: *Thò-sản thường được xuất-cảng của nước ta là gạo, cao-su, tiêu, v.v...*

thổ-tinh dt. Tên một ngôi-sao xoay quanh mặt trời như trái đất (*saturne*).

thổ-tinh dt. Tính-chất của đất.

thổ-tỷ dt. Quan đầu hạt, cha truyền con nối, ở các xứ Mường, Mán, Thái, Thò, thuộc mạn ngược miền Bắc nước ta.

thổ-tù dt. Tù-trưởng, người cầm đầu một bộ-lạc dân thiểu-số.

thổ-tục dt. Phong-thò và lop-tục: *Thò-tục có nhiều ánh-hường đến tâm-tánh con người*.

thò-thần dt. Thần đất, vị thần thường được thờ trong một cái miếu nhỏ ở từng ấp, từng làng, nhất là được thờ trong mỗi nhà theo đạo Không hay đạo Phật, chung với Tài-thần.

thò-trạch dt. Đất-dai nhà-cửa: *Thuốc thò-trạch*.

thò-trúrc dt. Thuộc trong vùng, trong xú: *Dân thò-trúrc*.

thò-vật dt. Nh. Thò-sản.

THỎ dt. Mùa ra: *Thò ra huyết*; thường thò hạ tết // (R) Nói ra: *Thò ngọc phún chêu* (mùa ngọc phun chêu).

thò-huyết dt. Mùa ra huyết, ợ máu tươi ra: *Ho thò-huyết*.

thò-lệ dt. Clg. Thò-lệ, bắc-lệ, bảy-tô, nói ra điều đã từng giấu: *Thò-lệ can-tràng* (bày-tô gan ruột, tức tâm-sự).

thò-tè dt. Mùa và is, tức bình thời-khí, trên mùa, dưới is rót: *Thuốc thò-tè, bình thò-tè*.

thò-tè dt. Thuốc cầm mủ.

THỐC trt. Tóc, luân, thẳng một mạch: *Chạy thốc vào nhà; đánh thốc vào thành; Lết-leo cành thẳng cơn gió thốc HXH* // Hóc, xốc-táp, cách ăn thỏ-beo: *Ăn thốc như heo*.

THỐC tt. Sói(hói), bình rụng tóc.

thòc-bút dt. Cây bút cùn.

thốc đầu tt. Sói (hói) đầu, rụng gần hết tóc trên đầu.

thốc-sơn dt. Núi trọc, núi không cây-cối.

THỘC trt. Nh. Thóe (trt): *Chạy thốc vào nhè*.

THÔI dt. Chỗp, hồi, tràng, đoạn, tiếng chỉ một khoảng thi-giờ dài hay một khoảng đường dài, không gián-đoạn: *Nói cho một thời; dì một thời không nghĩ*.

thôi dài dt. Đoạn thương-dối dài : Nói một thôi dài không nghỉ.

thôi đường dt. Đoạn đường, quãng đường, dối đường : Cả một thôi đường vắng-lặng.

THÔI dt. Dứt, bỏ nhanh, không chung cùng nhau nữa : Chủ thôi người làm ; vợ chồng thôi nhau ; Vì đâu tình báu muốn thôi, Báu gieo tiếng dù chờ rồi báu ra CD II trt. Đành vậy : Thôi thôi ; Không thương nhau nữa thì thôi, Có gì mà phải đẹp nỗi xán mâm ? CD II tht. Tiếng bao ngung lại, dứt đi : Thôi ! Đú rồi ; thôi ! đừng nói nữa II Ôi thôi nói thúc, tiếng than thất vọng : Buồn riêng thôi lại túi thầm, Một duyên, hai nợ, ba lầm lấy nhau CD.

thôi chồng dt. Bỏ chồng, không lấy người chồng đó nữa : Gái thôi chồng ; thôi chồng bắc con.

thôi đã tht. Ôi thôi đã rồi, tiếng than một việc đã qua, đã làm trái ý : Lỗi thè thôi đã phụ-phàng với hoa K.

thôi dành trt. Đành vậy thôi ! lời cam phận, cam một bờ : Thôi dành ! Biết sao giờ ?

thôi học dt. Không học-hành nữa dùt việc học : Thôi học dùt ; thôi học cưới vợ.

thôi làm dt. Không làm việc với sở đó, chủ đó nữa : Đút đơn xin thôi làm.

thôi mà ! tht. Tiếng nạt dùt, la dức : Thôi mà ! Có bấy-nhiêu cứ nói hoài !

thôi nè ! tht. Nh. Thôi mà !

thôi-nôi dt. Clg. Đôi-tôi, Tôi-tôi hay Đây tuôi, lẻ cúng 12 mụ-bà và 13 đức thầy khi đứa trẻ đúng 12 tháng kè từ ngày sinh ; nhân đó, người ta đề nhiều món đồ chơi và đồ dùng trước mặt để đứa trẻ tự ý lấy một món, rồi tùy món đồ mà đoán tương-lai hay tinh-tinh đứa trẻ.

thôi nhau dt. Đồng ý dùt tình chồng vợ, không lấy nhau nữa : Họ đã thôi nhau từ lâu.

thôi ở dt. Không giúp việc nhà cho chủ cũ nữa : Con sen xin thôi ở II Dùi nhà đi nơi khác : Va đã thôi ở xóm đó rồi.

thôi rồi ! tht. Tiếng la hối-tiếc cách gấp-gáp : Thôi rồi ! Đòi cả rồi ! — Thôi rồi ! Còn chi nữa mà mong ?

thôi thì trt. Như vậy thì, đành vậy thôi, tiếng cam phận, cam bờ : Thôi thì gác hiếu với tình một bên NDM ; Thôi thì mặt khuất, chẳng thà lòng đau K.

thôi thôi trt. Đừng-đừng, tiếng ngăn-cản,

la-dức cách vội-vã : Thôi-thôi ngồi đó chờ ra LVT — Thôi-thôi chờ nói thêm iuu ; Khúc giữa Đồng-khánh, hai đầu Hèm-nghi CD. II Ôi-thôi, tiếng than tiếc : Thôi-thôi vốn-liêng đi dời nhè ma K.

thôi việc dt. Nh. Thôi làm.

thôi vợ dt. Bỏ vợ, không ăn-ở với người vợ đó nữa : Thôi vợ bỏ con.

THÔI dt. Miếng vải gai phủ phần trên áo teng : Ty-thôi, áo trầm-thôi.

THÔI dt. Hối, thúc tái, giục-giă : Giấy thôi, phiêu thôi, tờ thôi, trót thôi.

thôi-miên dt. Dùng thuật thôi-miên (X. thôi-miên-thuật) : Thôi-miên cho người ta mê II (B) Dụ-dỗ, rủ-quắn làm cho người say-đắm, đam-mê : Nó thôi-miên thằng nọ ; bị thôi-miên đến bỏ vợ bỏ con.

thôi-miên-thuật dt. Vận-dụng hết nhẫn-quang và tinh-lùn làm cho người ta hồn-mê đê trị bệnh hay sai-khiên làm một việc gì.

thôi-tè dt. Đài một lượt dùt mặt : Thôi-tè nguyên, bị và chúng-té.

thôi-thúc dt. Hối-thúc, giục-giă, bảo lẹ lén.

THÔI dt. Đày tái.

thôi-tiễn-cơ dt. Máy đầy, máy úi tái : Các sà-lan to thường nhờ thôi-tiễn-cơ đầy chạy.

thôi-xao dt. Đày hoặc gõ (cánh cửa) II (R) tt. Đéo-gõ, gõ-gõm, lối văn o từng lời, từng chữ : Lối văn thôi-xao. (X. Tăng thôi nguyệt họ môn PH.II).

THÔI dt. Bàn ăn : Ngồi vào thôi ; vây quanh thôi II (R) Cỗ : Đặt một thôi đỡ-ăn.

THÔI-THỘP tt. Nh. Hồi-hộp.

THỐI dt. Clg. Thoái, lui, lùi lại, sụt xuống : Cáo-thối ; tần thôi lưỡng nan (tới lui đều khó) ; tần vi quan, thôi vi su (tới thì làm quan, lui thì làm thầy) II Clg. Phồi, trả lại số tiền thừa sau khi nhận số tiền nguyên nhiều hơn : Thủ 50 đồng, thôi lại 50 đồng, vì khách hàng đưa tấm giấy 100 đồng II Trả hết số nợ một lần : Cứ trả lời (lại) mỗi tháng (hay cứ ở làm dày-tô luon) đến khi nào có đủ tiền thôi lại mới thôi.

thôi bạc dt. Trả hết số nợ một lần : Thôi bạc đứng ; thôi bạc chuộc con về. ↗
thôi binh dt. Lui binh, kéo binh trả lại : Truyền thôi binh.

thôi-bạ dt. Lùi bước, bước lui lại sau : Thôi

bỏ tránh dòn || (B) Sợt lại hạy đứng đứng, không tiền nữa được : *Cuộc làm ăn thời-bộ.*

thoí bước đt. Nh. Thời-bộ.

thoí-chí tt. Ngã lòng, rùn chí, hết phán-chán, hết sốt-sáng : *Thoí-chí, hết muối hoạt-động nữa.*

thoí-chéc đt. Sợt chúc ; từ chúc : *Thoí-chéc hời-hưu.*

thoí dư đt. Trả lại số tiền thừa nhiều hơn số trả lại, khi thâu vỡ một số tiền nguyên : *Thoí dư mất tiền mình.*

thoí-hoaé đt. Mòn-mỏi, kiệt-quệ, lụn-bại lèn-lèn, đến mất hân (vì không được dùng đến) *Thoí-hoaé là một công-lệ tự-nhiên || (R)* Lùi hoặc đứng đứng, không tiền theo phần đóng : *Văn-minh thời-hoaé.*

thoí hời đt. Lui lại, trả lại ; trả lại : *Thoí hời nguyên-quán ; thoí hời số tiền còn dư.*

thoí-hôn đt. Hồi-hôn, huỷ bỏ lời giao kết-hôn : *Nếu nhà gái tự-ý thời-hôn, phải hoàn-sinu cho nhà trai* (trả lại lẽ-vật khi làm lẽ-hỏi).

thoí-khuréc đt. X. Thời lui.

thoí lộn đt. Trả lại không đúng số tiền thừa khi thâu vỡ một số tiền nguyên : *Bán đất hay thời lộn.*

thoí lui đt. Rút lui, lui lại sau : *Xe thời lui đặng trả đầu || (B)* Bỏ dở, bỏ ý định, không liên-hành công-việc : *Đặt cọc rồi thời lui, bỏ tiền cọc.*

thoí-ngũ đt. Giải-ngũ, thời lính : *Lính thời-ngũ.*

thoí-nhiệt đt. Giải-nhiệt, làm hờ hơi nóng : *Thuốc thời-nhiệt, thời-nhiệt-don (hoặc tết).*

thoí-nhượng đt. Nhường bước, lui lại nhường phần hơn cho người : *Rút đòn, thời-nhượng vụ kiện.*

thoí-si cát. Dật-si, kè rút lui về vòròn, về đồng, không tranh danh đoạt lợi nữa.

thoí-tầu đt. Lui lại chạy.

thoí-tịch đt. Bỏ đi, lìa chỗ ngồi ra đi.

thoí tiền đt. Phồi tiền, trả lại số tiền lẻ còn dư || Nh. Thời bạc.

thoí-thác đt. Kiếm cớ từ-chối : *Thoí-thác nhiệm-vụ vì già yếu.*

thoí-thiếu đt. Trả lại số tiền thừa ít hơn số phải trả lại, khi thâu vỡ một số tiền nguyên : *Thoí thiếu mèch lòng khách-hàng.*

thoí-trào (triều) đt. Clg. Thoái-trieu, bãi

chầu lui về, lui ra || đt. Đồng nước rộng, con nước rộng || (B) Clg. Thoái-trieu, đà xuồng, lúc xuồng dốc, không theo mực-d百姓 mà tiền lên : *Thoí-trào tân-nhạc.*

thoí-vị đt. Từ ngôi, không làm vua nữa : *Đời Trần, có nhiều vua thời-vị đê làm Thái-thượng-hoàng.*

THOÍ tt. X. Thời : *Ôi thời (hời thúi).*

THOÍ dt. Chúm miệng xì hơi ra : *Thoi iờ, thời sáo ; Trống đánh xuôi, kèn thời ngược tng ||* Thụt hơi cho lửa cháy giờ : *Thoi bạc, thời vàng ||* Nấu nướng : *Thoi cơm, thời xôi ; Bao-giờ cho đến tháng năm, Thời nồi cơm nếp vừa năm vừa ăn CD ||* Nói về không-khí chuyền-dộng thành gió : *Gió đâu thời mát sau lưng, Đẹ sao lat-nhô người dùng vỗ cùng CD ||* Lò ra tiếng to : *Óc thời ; Mười giờ tàu lại Bên-thành, Xúp-lê với thời bộ-hành lao-xao CD ||* Xúi-giục, khiêu-khích : *Thoi vỗ mẩy eau cho sành ehuyễn ||* Ân-tập : *Có cây bút mẩy, bị diêm thời mất ||* Dùng mẩy hai xít vào : *Sơn thời, thời den, thời màu.*

thoí ạc-bít đt. (lóng) : Clg. Cầm ạc-bít, (arbitre) điều-khiển một trận binh tròn (với cái còi đè thời ra hiệu) : *Trận này ai thời ạc-bít ta !*

thoí bẽ đt. Dùng ống-bẽ thụt hơi vào đồng lúa đè dốt kim-khí cho đỏ, cho mềm.

thoí bùa đt. (truyền) : Trị bệnh bằng cách vừa vuốt vừa thời chồ đau trong mình : *Ông thầy thời bùa.*

thoí bụi đt. Thời mạnh cho bụi bay đi : *Thoi bụi can măt.*

thoí bùn đt. Clg. Thời sinh, dùng máy hút bùn và sình dưới đáy sông, đáy rạch đè thời lấp hào, vũng gần đó : *Máy thời bùn ; thời bùn cho đết cao đựng cát nhè.*

thoí cài đt. Clg. Huýt cài, ngâm cài thời hay nhặt nút máy hơi cho ra tiếng làm hiệu : *Cảnh-sát thời cài, xe thời cài || Nh. Thời ạc-bít : Ông đó thời cài công-binh lâm !*

thoí cơm đt. Nấu cơm, nấu gạo với nước thành cơm : *Con gái mới về nhà chồng, Thời cơm nồi đồng nấu chín nửa khê CD.*

thoí chim đt. Săn chim bằng cái ống đồng băng ngón tay cái, dài lối 1m, với đạn băng đắt sét vo tròn phơi khô, cả hai được dùng miêng ngâm thời vào mình chim || (lóng) Clg. Bắn khi, hút á-phien

- (a-phién, nho-phién): Cứ năm thời chìm tối ngày.
- thời den** *đt.* Sơn màu đen bằng máy: Thời den cho sạch.
- thời đèn** *đt.* Tất đèn, thời cho ngọn đèn tắt: Thời đèn di ngú,
- thời djich** *đt.* X. Thời tiêu.
- thời dò** *đt.* Sơn màu dò bằng máy // Thụt hơi vào đồng than đẽ nướng dò kim-loại: Thời dò đựng rèn.
- thời gió** *đt.* Thụt ống-bě hoặc vén nút bình gió để: Thời gió đốt thép, thời gió đựng hèn.
- thời kèn** *đt.* Ngâm cái kèn thời re tiếng: Người thời kèn, người đánh trống // (lóng) Bú vú hoặc khóc to tiếng: Em nhỏ thời kèn.
- thời lửa** *đt.* Dùng cái ống thông hai đầu mà thổi hơi vào bếp cho lửa nồi ngọn: Thời lửa cho đun có khói // (lóng) Nuôi, săn sóc vợ đẻ: Ở nhà thời lửa.
- thời màu** *đt.* Sơn màu bằng máy: Xe này thời màu hay thời đèn (hoặc trắng)?
- thời mất** *đt.* Nh. Thời bụi.
- thời mết** *đt.* Ấm-cấp, lấy mết: Ai thời mết cây bút của tôi rồi?
- thời nà** *đt.* Thời gió mạnh tối, nỗi gió to luộn: Gió thời nà, ông thời nà, chắc không mưa đâu.
- thời nấu** *đt.* Nấu nướng, làm bếp, nấu cơm và đồ ăn: Mướn người thời nấu.
- thời nồm** *đt.* Trời ngon gió nồm, tức ngon gió đồng-nem.
- thời ống đồng** *đt.* X. Thời chìm.
- thời phạt** *đt.* Thời tu-hít lên gọi lại biên giấy phạt: Chạy ngược chiều bị thời phạt //
- Thời tu-hít ngưng trận đấu (banh tròn) đã phạt một cầu-thủ đá sai phép: Thời phạt việt-vi, thời phạt chơi xấu // (R) Điều-khiển trận đấu túc-cầu, làm trọng-tài: Bữa nay ai thời phạt trận này?
- thời phòng** *đt.* Thêm-thắt, thêu-dệt cho to chuyện: Câu chuyện được thời phòng.
- thời quyền** *đt.* X. Thời sáo.
- thời sáo** *đt.* Ngâm dầu ống sáo thời ra bài bản âm-nhạc: Bao giờ đồng ruộng thành thời, Năm trầu thời sáo vui đời Thuần-Nghiêng CD.
- thời sinh** *đt.* X. Thời bùn.
- thời tiêu** *đt.* Chúm môi thử vào kẽ khuyết ở đầu ống tiêu cho ra bài bản âm-nhạc // Nh.
- Thời mất,
thời tu-hít *đt.* Ngâm tu-hít và thời cho re tiếng // (lóng) Ré khóc to lên.
- thời trống** *đt.* Sơn màu trống bằng máy: Thời trống cái xe.
- thời vàng** *đt.* Sơn màu vàng bằng máy // Thụt ống-bě vào đồng than cho vàng chảy ra.
- thời vị** *đt.* Xử vị, làm trọng-tài một trận đấu banh tròn mà bình một bên, bỏ một bên: Thiếu súng-suốt và mau le, làm khi bị cho là thời vị.
- thời xanh** *đt.* Sơn màu xanh bằng máy: Thời xanh cái xe cho tươi.
- THÒM-LÒM** *đt.* Loại sâu hay giống vật trưởng-tượng gây chứng bệnh lở tai: Thời-lòm ăn tai.
- THÔN** *đt.* Clg. Ấp, phần nhỏ của một làng: Cai thôn, đồng thôn, phó thôn // (R) Làng: Ba-thôn, Linh-xuân-thôn (tên làng thuộc tỉnh Gia-định), 18 thôn vươn trãi // (S) Quê-nhà.
- thôn-ấp** *đt.* X. Xóm làng: Giữ-gìn thôn-ấp.
- thôn-dâ** *đt.* Đồng-quê, nơi có nhiều cây-cỏ, thưa người, xa thị-thành: Giọng hò thôn-dâ.
- thôn-dịch** *đt.* Chức-việc một thôn, thuộc hương-chức bàn nhì, không có cấp-bằng của nhà nước và không có lương.
- thôn-lạc** *đt.* Nh. Thời-apse.
- thôn-lão** *đt.* Ông lão ở vườn, ở đồng: Hội thôn-lão lại bàn chuyện.
- thôn-nữ** *đt.* Gái vườn, người con gái ở đồng, ở vườn.
- thôn-ổ** *đt.* Nh. Thời-apse.
- thôn-phó** *đt.* Clg. Phó thôn, chức-việc đứng sau thôn-trưởng để lo việc an-ninh trong thôn.
- thôn-phu** *đt.* Người đàn-ông ở vườn, ở đồng.
- thôn-quê** *đt.* Đồng-quê, nơi có nhiều ruộng vườn, xe thèn-thị: Tiếng hát thôn-quê.
- thôn-thị** *đt.* Chợ làng // (R) Nóc làng, trung-tâm một làng, nơi có trụ-sở Hội-dồng xã, trường học, đồn lính và chợ.
- thôn-trang** *đt.* Trang-trại, nhà cát nghỉ mát hoặc nuôi gia-súc ở giữa ruộng hay đồng rỗng.
- thôn-trường** *đt.* Chức-việc cầm đầu một thôn.
- thôn-ước** *đt.* Cách-thức tò-chức và phép-tắc

mè dâm trong ấp phải tuân theo.

thôn-xá dt. Nhà nhỏ trong làng.

thôn-xá dt. Làng-mạc : *Giù-gìn thôn-xá.*

thôn-xóm dt. Làng xóm, nhà cửa trong làng : *Bảo-vệ thôn xóm.*

THÔN dt. Nuốt // (R) Lấy của người nhập vào của mình.

thôn-diệt dt. Đánh chiếm (đất nước của người).

thôn-hận dt. Nuốt giận, ôm hận trong lòng.

thôn-lệ dt. Nuốt nước mắt, đau-xót nhưng cam chịu.

thôn-tính dt. Xâm-lăng, đánh chiếm (đất nước của người) : *Có lăn, nước Đức đã thôn-tính gần hết châu Âu.*

thôn-thanh dt. Lặng tiếng, dân lòng không nói lên.

THỒN dt. Clg. Thuồn, dòn, nhét : *Thôn vèo bao* // (R) Tiếng phèn-nan trách-móc người quá tham, quá cố-ăn : *Có bao-nhiêu cũng thôn-hết.*

THỐN trt. Lói, dồn tới, thúc tới : *Đóng thốn, thiêu-thốn* // Xốn thầu bên trong : *Đẹp sài, thốn gót chun.*

thốn-dít tt. Đau trán ở lỗ dít : *Thốn dít mè ia không ra* // Đau lói bàn-toạ : *Té (ngã) ngồi thốn dít.*

thốn-gót tt. Đau xốn trong gót chun : *Tập nhảy trên đất bằng luân-luân thốn gót.*

thốn-tới trt. Đau trán và nghe thật nặng dưới lỗ dít : *Mắc ia thốn tới* // trt. Giục-giả tới thật gấp : *Giặc đánh thốn tới mè không lo chạy.*

thốn-thiếu trt. X. Thiếu-thốn.

THỐN dt. Tên 1 trong 3 bộ mạch theo Đông-y, nơi tìm chứng bệnh : *Bộ thốn, bộ quan, bộ xích.*

THỐN dt. Tắc, phần 10 của thước : *Thốn thảo bắt lưu* (tắc cổ không chừa); nhứt thốn thò, nhứt thốn kim (một tắc đất, một tắc vàng).

thốn-âm dt. Tắc quan-âm, chốc-lát, khoảnh thì-giờ ngắn-ngủi.

thốn-bạch-tràng dt. X. Sán xơ mít.

thốn-địa dt. X. Thôn thò.

thốn-tâm dt. Tắc lòng, tâm lòng hẹp-hội (lời khiêm).

thốn-thò dt. Clg. Thôn địa, tắc đất, khoanh đất thật hẹp : *An-nam nhứt thốn thò, bắt tri kỷ nhơn canh X.PH.* //

THỐN dt. Lo-luồng, toan-tinh.

thốn-đạc dt. Đắn-do, cản-nhắc // Óc chừng, ước chừng, phỏng chừng.

thốn-độ bt. Nh. Thốn-đạc.

thốn-thức dt. Clg. Thôn-thức, áy-nay, bức-rúc, ốm-úc, bức-dộc : *Cắt mái chèo loạn nhìn chèng roi luy, Thôn-thức gan vàng tần đị thối nan* CD.

THỐN dt. X. Thôn : *Thôn - đạc, thôn - đỗ, thôn - thức.*

THÔNG dt. (thực): Thứ cây rừng, cùng loại với tòng, lá như cây tăm nhẹn và cứng, có nhựa dùng nấu dầu, nhựa đà lầu nấm dưới đất thành hồ-phách; gỗ có vân đẹp; cây nhỏ được đốn làm cây Nô-en : *Dầu thông, nhựa thông, ván thông, thùng thông.*

thông-Đà-lạt dt. (thực): Tức loại thông kè trên, khác với thông ngoại-quốc gỗ xốp và không có vân đẹp.

THÔNG bt. Suốt một mạch từ đầu tới cuối, không bị ngăn-trở : *Giao-Thông, khai-Thông, lưu-Thông*; *Phát gai-gốc cho Thông đồng cỏ, Vén ngút mây thấy quả trời cao...* CD //

Hieu-tất-cá, ranh-rẽ : *Bất-Thông, biến-Thông, cảm-Thông, lâu-Thông, quán-Thông, tinh-Thông, thầy-Thông, thền-Thông*; nói chuyện nghe Thông lầm // Truyền giờ đi : *Thông-đạt, thông-điệp* //

Chung cho tất-cá : *Phát-Thông* // Giao-thiệp, gắn-bó nhau : *Ám-Thông, quan-Thông, tu-Thông.*

thông-bạch dt. Giấy-má truyền-rao trong giới tu-hành của nhà chùa.

thông-báo dt. Báo tin, cho hay : *Thông-báo mọi bất-thường cho cõi trên hay.*

thông-báo-hạm dt. Tàu chiến nhỏ chuyên săn tin và truyền đi.

thông-bệnh (bịnh) dt. Thói xấu chung : *Đi nhóm hội trễ là một thông-bệnh của người mình.*

thông-biến dt. Hiểu rõ mọi biến-chuyển : *Có tài thông-biến.*

thông-cảm dt. Hiểu nhau, biết bụng nhau : *Người chúng hoạn-nạn thường thông-cảm nhau hơn ai hết* // (thth) Xí-xó, bồ qua : *Bắt tay thông-cảm*; *người cảnh-sát thông-cảm với người vô-ý phạm luật* // *đường nên không phạt.*

thông-cảng dt. Hải-cảng mở rộng cho việc xuất nhập.

thông-cáo dt. Bức văn cho hay chung : *Báo*

đồng thông-cáo của nhè cầm-quyền; thông-cáo về việc bán sửa tự-do.

thông-cố tt. Lúc cuống-họng sạch-sẽ, không bị vướng đàm: *Ngậm cam-thảo cho thông-cố.*

thông-công trt. Chung công, hiệp lực nhau làm một việc: *Cả xóm thông-công đắp một con đường.*

thông-cù dt. Mỗi đường, con đường đi được nhiều nơi.

thông-danh dt. Khai tên họ, đưa danh-thiếp vào trước: *Muốn xin hôi-kiến, xin thông-danh.*

thông-dâm dt. Trai-gái, tư-tình với nhau: *Tội thông-dâm.*

thông-dịch dt. Dịch chữ nước này ra chữ nước kia: *Thông-dịch sách ngoại-quốc.*

thông-dịch-viên dt. Người chuyên dịch đơn-tù, giấy-má bằng chữ nước này ra chữ nước khác: *Cơ-quan ngoại-quốc cần nhiều thông-dịch-viên.*

thông-dụng tt. Đề xài, xài được nhiều việc: *Cái cửa thông-dụng, chìa-khoá thông-dụng // Thường xài, được nhiều người xài và xài trong nhiều trường-hợp: Danh-từ thông-dụng.*

thông-dàm tt. Đàm-tron, dê khạc: *Uống thuốc cho thông-dàm.*

thông-dạo dt. Lối ra vào, ngả thông-thương, đường nhỏ dê ra lộ cái hoặc rãnh nhỏ dê ra sông cái (voie d'accès).

thông-dẹt dt. Hiệu suôt, thấu hiều: *Thông-dẹt cõ kim đồng tây // dt. Thông-tri tống-dẹt, giấy truyền-rao: Gởi thông-dẹt đi khắp các cơ-quan trực-thuộc.*

thông-diện dt. Tin dây-thép gởi đi nhiều chỗ: *Thông-diện hưu-chiến.*

thông-diệp dt. Thơ của chánh-phủ có tách-cách ngoại-giao: *Chánh-phủ gởi thông-diệp cho nước X. phản-dối việc phi-cơ nước này xâm-phạm vùng trời nước mình // (R) Thơ của chánh-phủ có tách-cách chung: Thủ-tướng gởi thông-diệp cho quốc-hội; Quốc-trưởng đọc thông-diệp đầu năm gởi quốc-dân đồng-bào.*

thông-dồng dt. Tosa-sập, đồng-ý nhau trong một việc ám-muội đối với người có trách-nhiệm trong cuộc: *Người bén hàng thông-dồng với người thâu tiền ăn-gian chủ.*

thông-gia dt. Sui-gia, vai nhè trai và nhè gái đối lắn nhau trong việc gả cưới con mình: *Kết thông-gia.*

thông-giám dt. Gương chung, việc đáng làm gương cho mọi người: *Nêu cao thông-giám cho đời.*

thông-gian dt. Trai-gái với đàn-bà có chồng hay với đàn-ông có vợ: *Tội thông-gian.*

thông-hành dt. Đi trót-lọt, không bị cản: *Cây em coi-sóc trăm đường, Đè anh buôn-bán, trẩy-truồng thông-hành CD. II* Tên thứ giấy do nhà-nước cấp cho mỗi người dân từ 18 tuổi sắp lên có ghi rõ cẩn-cuốc, dân-hình và dấu chỉ tay; thiếu giấy này, bị kè là dân-lau (sau đổi tên là thẻ cẩn-cuốc, rồi thẻ cẩn-cuốc bọc nhựa): *Giấy thông-hành.*

thông-hảo dt. Giao-hảo, chỉ hai nước trao đổi lãnh-sự và giao-thiệp mua bán với nhau.

thông-hiển tt. Hạnh-thông hiền-dẹt, được trót-lọt trên đường đời và đến mức vinh-hiển.

thông-hiếu dt. Nh. Thông-hảo.

thông-hiếu dt. Thâu-dáo, biết rõ: *Thông-hiếu việc đời.*

thông-hiệu dt. Vật dùng báo hiệu, ra hiệu: *Cái kèn, cái chuông, v.v... !* è những thông-hiệu thường dùng // (R) Đầu riêng, tiếng riêng giữa hai nhà buôn dề thông-báo cho nhau những bí-mật trong nghề.

thông-hơi tt. Có hơi, có gió và thong-thà, được khoảng-khoát: *Cửa thông-hơi, ống thông-hơi, đuôi cá thông-hơi.*

thông-huyền dt. Hiệu suôt các lẽ huyền-diệu nhiệm-mẫu: *Phi phù, tri quỷ, cao tay thông-huyền K.*

thông-khí tt. Nh. Thông hơi.

thông-khoan dt. Borm, thụt cho thông đường-dại, đường-tiêu // Ông dùng borm, thụt cho thông đường-dại, đường-tiêu.

thông-lại dt. Clg. Tho-lại, người giữ việc giấy-tờ sô-sách ở các phủ, các huyện xưa.

thông-lệ dt. Lệ thường, quy-tắc chung, được phân-đóng theo: *Thông-lệ hời ngã (?) ~.*

thông-lệnh dt. Lệnh chung cho các cấp, các người dưới.

thông-lịch dt. Lịch phò-thông, lịch được hầu hết người dùng.

thông-lệ dt. Đường giao-thông giữa hai nơi hay nhiều nơi: *Quốc-lộ 13 là thông-lộ giữa Sài-gòn và Ban-mê-thuột và các ỉnh ược đường.*

thông-luật dt. (Phép): Luật thông-thường, không tinh-cách đặc-biéet.

thông-lực dt. Chung súc: *Thông-lực nay-*

- tác (Chung sức cùng làm).
- thông-lung dt.** Nh. Thông-dồng: *Thông-lung hại người.*
- thông-lưu dt.** Đường nước đi theo nhiều nơi hoặc giữa nơi này và nơi khác: Sông Cửu-long là một thông-lưu giữa ba nước Lào-Miền-Việt.
- thông-mưu dt.** Tính ngầm với nhau, lập cách-thể riêng với nhau: *Hai đảng thông-mưu trắc người bạn thù ba.*
- thông-ngôn dt.** Đúng đích lời nói: giữa hai người khác nước: *Nhờ thông-ngôn giùm đỡ nói chuyện với một người ngoại-quốc* II dt. Người đúng thông-ngôn: *Thông-ngôn toà, thông-ngôn bần ông Chánh* (chủ tinh); *Thông-ngôn kỵ-lực bẹc chục không mèng, Lấy chồng thợ-bao, đeo vàng đở tay CD.*
- thông-nghĩa dt.** Ý-nghĩa thông-thường.
- thông-nhân dt.** Người thông-thái, học rộng hiều nhiều.
- thông-nho dt.** Nhà nho học rộng, hiều thấu đáo cái đạo của mình.
- thông-phán dt.** Viên-chức cầm đầu một ty nhà nước xưa II thth. Thor-ký già, lên tới trật ngoại-hạng.
- thông-phong dt.** Ông khói đèn, ống khói nhà bể, nhà máy, v.v... lì (Đy) dt. Làm cho gió lật trong mình được thông, tri chứng trúng phong như cảm-mạo, phong hàn...: *Bèi thuốc thông-phong.*
- thông-quá dt.** X. Thông-quá II thth. Cho qua, đè đi xuôi, không ngăn-cản, không bận-cãi nữa: *Thông-quá vẫn-dề đó đi.*
- thông-quá dt.** Đi qua, trãi qua, được qua trót-lọt: *Thuế thông-quá* II Chấp-thuận, chấp-nhận, cho thi-hành: *Sau cuộc biểu quyết, hội-nghị thông-quá quyết-nghị vừa bận-cãi; tống-cuộc thông-quá một sân banh đúng thước-tắc (homologuer).*
- thông-quốc trt.** Khắp nước, khắp nơi trong nước: *Thông-quốc đi báu quốc-hội.*
- thông-suốt dt.** Hiều cặn-kẽ, thấu-deo: *Thông-suốt vẫn-dề.*
- thông-sứ dt.** Trao đổi sứ-thần hay lãnh-sự đè giao-thiệp với nhau: *Hai nước thông-sứ từ lâu.*
- thông-sử dt.** Quyền sử thông-thường (không riêng cho một triều-dai, một cuộc cách-mạng hay một công-nghiệp cá-nhân nào).
- thông-sự dt.** Nh. Thông-dịch-viên.
- thông-sức dt.** Sức ra, truyền đi một mệnh-lệnh chung: *Thông-sức cho các làng thú:* dân đóng thuế kịp thời-hạn II dt. Tờ truyền mệnh-lệnh: *Cời thông-sức, chiếu thông-sức.*
- thông-tắc dt.** Phép-tắc chung: *Phải hiểu những thông-tắc sơ-dâng.*
- thông-tấn-xã dt.** Cơ-quan săn tin và truyền tin của mỗi nước.
- thông-tệ dt.** Mối tệ chung (hầu hết đều có): *Nạn móc túi là một thông-tệ ở các đô-thị trên thế-giới.*
- thông-tin dt.** Cho hay, gởi tin-tức: *Sao sao cũng thông-tin về nhà kéo bà-con trông đợi* II X. Bộ Thông-tin.
- thông-tín dt.** Nh. Thông-tín II dt. Thông-tín viên gọi tắt, người giữ việc báo tin và thâu tiền của một hội tương-tế, ái-hữu, v.v...: *Đóng tiền đám-ma cho thông-tín.*
- thông-tín-bạ dt.** Quyền sở liên-lạc giữa phụ huynh học-sinh và nhà trường để dễ kiểm-soát việc học và tinh-tinh học-sinh.
- thông-tín-viên dt.** Người chuyên lượm-lặt tin-tức cho nhà báo, đài phát-thanh hay thông-tấn-xã II X. Thông-tín.
- thông-tính dt.** Tâm-tánh, tánh-cách, tánh-chất thông-thường: *Thông-tính hiếu-học của người mình; Thông-tính e-lệ của bạn gái; Thông-tính nhạy lừa của dẫu mỡ.*
- thông-tục dt.** Tục-lệ chung, tục-lệ thông-thường: *Thông-tục của người mình là dùng trầu cau trong việc cưới hỏi* II tt. Hợp với sự ưa-thích của phần đông: *Văn chương thông-tục.*
- thông-tư bt.** Chỉ-thi, truyền-đạt, ra lệnh: *Thông-tư cho các cấp trực-thuộc; gởi thông-tư đi.*
- thông-thái lt.** Có sức hiếu-biết rộng-rãi và thâm-sâu: *Nhà thông-thái; ông ấy rất thông-thái* II Tánh-cách văn-hoa và sâu-xa của một phần tiếng nói dùng trong văn-chương: *Tiếng thông-thái của ta khác với tiếng bình-dân ở chỗ phần nhiều là tiếng Hán-Việt.*
- thông-thạo dt.** Quen tay, quen ý, hiều rõ: *Thông-thạo thi-phú; tỏ ra thông-thạo.*
- thông-thấu dt.** Nh. Thông-thạo.
- thông-thiên bt.** Thấu trời, hiều hổ việc trên trời: *Thông thiên đạt địa* (Hiểu rõ việc trời đất) II (thực) Loại cây cao đến 10 m. có mủ trắng, lá hẹp, dài, nhọn, tự-tán ít hoa, hoa vàng tươi, trái tròn; cây và hột có nhiều chất glucocit rất đặc-còn hai chất: 1) thêvétin kết-tinh, khi bị thủy-phân, cho ra digitalos, glucos và aglucon

trong ấy có *anhydrothêvêtin*; 2) *rêniifôtin*, khi bị thuỷ-phân, cho ra *thêvêtôs* và một *aglucon* dị-tính với *digitoxigenin*, tất-cả có tác-dụng đối với tim (*Thevetia peruviana*).

thông-thiên-học dt. Môn học tìm hiểu sự-lý của trời đất, căn-cứ trên trực-giác thần-bí, để nâng cao tinh-thần hẫu-hợp với thần linh: *Nhà thông-thiên-học, phái thông-thiên-học.*

thông-thoại dt. Lời nói thông-thường, không kiêu-cách văn-hoa // Tiếng nói thông-dụng, được cả nước dùng và hiểu hay phần đông thế-giới đều dùng: *Tiếng quan-thoại của Tàu ngày nay được xem là thông-thoại toàn-quốc, cũng như tiếng Anh gần như thông-thoại của cả thế-giới.*

thông-thoát tt. Tự-do, không bó-buộc hay câu-nệ: *Tự-tuởng thông-thoát.*

thông-thống tt. Thênh-thang, trống-trái: *Nhà rộng thông-thống.*

thông-thuyết dt. Cái thuyết thông-thường: *Đoàn-kết thì sống, chia-rẽ thì chết là một thông-thuyết mà ai cũng nhìn-nhận.*

thông-thuộc dt. Thuộc-lieu, hiều-ranh-mạch: *Thông-thuộc hết đường đi nước luar.*

thông-thư dt. Quyền-sách thông-dụng, hầu hết đều cần đến: *Niên-lịch thông-thư.*

thông-thương tt. Mua bán qua lại: *Mở đường thông-thương với nước ngoài* // (thth) *Giao-thông giữa hai hay nhiều nơi: Rạch này thông-thương tối chớ; sông Vàm-nao thông-thương Tiên-giang với Hậu-giang.*

thông-thường bt. Thường xài ra luôn, thường có khắp nơi, không có gì mới-mẻ, đặc-biệt: *Cách ăn-mặc thông-thường, lời nói thông-thường, vân-dê thông-thường* // trt. Theo lệ thường, theo thói quen: *Thông-thường thì đến 10 giờ, bác-sĩ mới đi thăm bệnh; thông-thường, dùng cơm xong, tôi phải hút một điếu thuốc.*

thông-trí dt. Cho khắp nơi dưới quyền mình hay: *Thông-trí cho thuộc-viên, dặn ngày mai phải đến sớm chào cờ* // dt. Giấy gởi đi khắp nơi để cho hay: *Thông-trí số..., để ngày...*

thông-trí tòn-khoản dt. Giấy nhè ngắn-hàng cho hay số tiền trong trương-mục mìn còn bao-nhiêu.

thông-văn dt. Hồi thăm nhau.

thông-vận-bình dt. Ngành lính chuyên việc chở-chuyên binh-dội, v.v..

thông-xung dt. Tên thường, khác với tên khoa-học.

THÔNG tt. Sáng-tai, sáng-suốt.

thông-dĩnh tt. Lẹ-trí và sáng-láng.

thông-duệ tt. Thông-minh duệ-trí, có trí-tuệ sáng-suốt.

thông-mẫn tt. Minh-mẫn, khôn-ngoan sáng-suốt.

thông-minh tt. Sáng-dạ, mèo-hieu, học ít biết nhiều: *Đứa trẻ thông-minh.*

thông-môn dt. Kháp-sanh, mò-ác, thóp, khoảng trống trên sọ trẻ-con mới sinh.

thông-tài tt. Sáng-suốt, tài-giỏi.

thông-tuệ tt. Nh. Thông-duệ.

THÔNG dt. (thực) Hành.

thông-bach dt. Hành-hương // ĐY. Nguyên bụi hành-hương (cà rẽ) khí ấm, vị cay và nồng, ký-mật ong.

thông đầu dt. Cù-hành.

THỐNG dt. Ché, khép-bụng-to, đáy và miệng-tóp, thường được dùng trống kiêng (cày-cánh): *Cặp thống.*

THỐNG dt. Mỗi, giềng, việc có sắp-dặt, tổ-chức: *Chính-thống, hệ-thống, nhứt-thống, thê-thống* // bt. Csi-tri, bao-gồm: *Đô-thống, tông-thống.*

thống-binh dt. Chức-quan vô-xưa, cầm đầu một-toàn-binh.

thống-chế dt. Chức-quan vô-xưa, nắm quyển diều-khiên binh-dội toàn-quốc // Chức-quan vô-cao nhứt trong binh-dội ngày-nay.

thống-đốc dt. Chức-quan cai-trị đứng đầu một-xứ thuộc-địa hay một-tiều-bang trong một-liên-bang: *Thông-đốc Nam-kỳ, thống-đốc Nữu-uớc.*

thống-giám dt. Trông-coi toàn-thể.

thống-hệ dt. Nh. Hệ-thống.

thống-kê dt. X. Thông-kê.

thống-kê dt. Thường gọi Thông-kê, ghi-chép những sự-việc xài-ra hàng-tháng hoặc hàng-năm rồi cộng-lại để so-sánh cho biết sự-ý-trời hay sút, và trong mức-dộ nào: *Thông-kê về khai-sinh, khai-tử, về số hàng-hóá xuất-cảng, nhập-cảng, v.v..*

thống-kế-biểu dt. Bảng thông-kê, bảng có gạch ô vuông nhỏ, chiều-dài chỉ tháng (hoặc năm), chiều ngang chỉ số lượng (hoặc ngược-lại) rồi tuỳ con số tăng-hay giảm mà kè-durable lên hay xuống theo các ô ấy.

thống-kế-học dt. Môn học nghiên-cứu sự

gộp sự-việc xảy ra theo một phương-phép nhút-dịnh, để hiểu sự trỗi hay sựt những sự-việc ấy.

thống-lãnh dt. Nhận chỉ-huy tất-cả : *Thống-lãnh binh-quyền* // Chức quan võ xưa, cầm quyền binh-dội một nước.

thống-nhứt dt. Nhập chung làm một : *Thống-nhứt lãnh-thổ*; Việt-nam thống-nhứt // Sứa cho giống nhau : *Thống-nhứt ngôn-ngữ*.

thống-quản dt. Cai-quản tất-cả.

thống-soái (suý) dt. Nh. Nguyên-soái.

thống-suất dt. Bao-gồm việc điều-khiển : *Thống-suất binh-mã*.

thống-sú dt. Chức quan cai-trị một xứ bảo-hộ của Pháp xưa : *Thống-sú Bắc-kỳ*.

thống-tướng dt. Viên tướng bao gồm điều-khiển tất-cả binh-dội.

thống-trách dt. Trách móc nặng-nề.

thống-trị dt. Cai-trị, nắm hết quyền cai-trị trong một nước : *Giai-cấp thống-trị*; nước ta chịu quyền thống-trị của nước Pháp ngót 80 năm.

THỐNG tt. Đau nhức : *Đau-thống* (nhức đầu); thống tâm-tật-thủ (đau lòng nhức đầu).

thống-hối dt. Ăn-năn hối-tiếc : *Lấy lèm thống-hối*.

thống-khoái tt. Rất khoán-khoái, sung-sướng : *Tâm-can thống-khoái*.

thống-khổ tt. Đau-dớn khổ-sở : *Nỗi thống-khổ của dân bị-trị*.

thống-khóc dt. Kêu khóc khổ-sở; khóc than đau-dớn.

thống-mẹ dt. Nhiếc-mảng không tiếc lời : *Bị người đời thống-mẹ*.

thống-sử tt. Nh. Thống-khổ.

thống-tích dt. Hối-tiếc hết sức : *Lấy lèm thống-tích*.

thống-thiết tt. Đau-xót thâm-thiết : *Thống-thiết trước cái tang chung*.

THỐNG tr. Lùng-lor, chưa hết ý : *Nỗi nỗi chùng rồi bô thồng* // dt. Câu bô lùng ở cuối một bài hát như sau : *Xưa nay em vẫn chịu ngài trong bài*... *Rằng hay thì thật là hay*, Không hay sao lại đâu *ngay tú-tài*. *Xưa nay em vẫn chịu ngài TX*.

THỘP dt. Bốc mạn, nắm mạn // (R) Túm, bắt : *Đi ló-quát bị thopper cho coi* // Lấy ngang, lấy đại, không hỏi, không xin phép : *Còn bút ta mới dè xuông bén kẽ bị thopper mất* !

thopper cõi đt. Näm cõ mà bắt, mà giữ lại : *Thopper cõ nó giùm tái* // Bắt lấy (không cứ gì phải nắm cõ) : *Bị lính thopper cõ rồi* !

thopper đầu dt. Näm đầu, nắm tóc bắt lại : *Thopper đầu con ngựa* // (R) Bắt lấy (không cứ gì nắm tóc) : *Thopper đầu nó đem về bót*.

thopper ngực dt. Näm áo ngực, một hành-dộng vô-lực : *Thopper ngực bắt lấy*; *thopper ngực đánh*; *thopper ngực xét túi*.

THỐT dt. Nói : *Thè-thốt, thưa thốt*; Biết thì thốt, không biết dựa cột mà nghe tng. Hoa cười ngọt thốt doan-trang K.

thốt đoạn trt. Vậy rồi..., nói xong, kể..., tiếng mờ lời qua một chuyện khác ... Thốt đoạn, chàng Xương-tử-Ca, Võ rờ Kim-Ngọc, nàng la chạy nhào (thơ bút-quang).
thốt thoi trt. Nh. Thốt đoạn : *Thốt thoi giả khóc sụt-sùi NDM*.

THỐT trt. Chợt, bỗng, cách tình-linh, đột-ngột.

thốt đâu trt. Bỗng đâu, tình-linh ở đâu hiện ra, do nơi đâu xảy tới : *Nội nhà đang dùng cơm, thốt đâu có một người lạ bước vào* a đang ngủ, thốt đâu tiếng mõ nồi vang.

thốt-nhiên trt. Bỗng-nhiên, tự-nhiên xảy ra, xảy ra đột-ngột : *Đang ngồi trầm-nghêm, thốt-nhiên bật cười khan*.

THỐT-LỐT dt. (thực) Clg. Thốt-nốt, loại cây suôn, đứng thẳng, không nhánh, lá rẽ-quét mọc chụm trên ngọn, trái nhỏ bằng nắm tay, vỏ cứng, cơm dày và trong, nước ngọt; trái đóng thành buồng dài lối 40cm; phát-hoa thường được chặt khi còn non, để vết chặt tiết ra nước dùng nấu đường; cuống hoa có tính trị lâi, lợi-liều-tiện và hê-nhiệt: Cây thốt-lốt, đường thốt-lốt (*Borassus flabellifer*).

THƠ dt. Clg. Thư, mờ ra, nói ra // Bỗng-bèn lôi-thôi, không chủ-định : *Lơ-thơ, thốt-thơ*.

thơ-thần trt. X. Thần-thơ : *Có đêm thơ-thần một mình, Ở đây thức cõ, nắm canh rờ-ràng CD*.

thơ-thór tt. Clg. Hơ-hờ, mơ-mòn, lười-lẩn, đêp-dê : *Hiệp mặt còn mơ, đèo thơ-thór*; *Xang tay hời tinh, lác tro-trơ NT*.

thơ-thói tt. Khoán-khoái, nhẹ-nhàng, không bận-rộn, mắc-miu : *Trong lòng thơ-thói*.

THƠ tt. Trè, non, cỏ nhỏ tuổi : *Ngây-thơ, tuồi thơ*; *Gió đưa bụi chuối sau hè, Anh mê vợ bé bỏ bè con thơ CD*.

thơ-ẤU tt. Trẻ nhỏ, con-nít: *Tuổi còn thơ-sau.*

thơ-dại tt. Còn trẻ dai-dột: *Néo còn thơ-dai biết chi, Lớn rồi đi học, học thì phải siêng CD.*

thơ-dào dt. Cây đào non // (B) Gái tờ, nàng con gái nhỏ, đẹp: *Chút thân liêu yếu thơ-dào, Dớp vào đên dỗi gián vào tôi người K.*

thơ-yếu tt. Còn nhỏ yếu-duối: *Con còn thơ-yếu; Xót lòng thơ yếu trẻ-trung PTR.*

thơ-ngây tt. Nhỏ dai, còn con-nít: *Tuổi hay thơ ngây.*

THƠ dt. Clg. Thu, lời lô viết trên giấy gởi cho nhau: *Bao thơ, bì thơ, cò thơ, chiên-thơ, đi thơ, gởi thơ, kính thơ, mệt-thơ, nay thơ, phong-thơ, phú-thơ, quốc-thơ, tâm-thơ; Lèm thơ quốc-ngrữ đẽ chữ tân-trào, Thú tu tèu lại, gởi vào thăm em CD // Sách-vở, văn-kiện, giấy-tờ: Đỗ-thơ, hồn-thơ, tú-thơ, văn-thơ; Tận tin thơ, bắt như vò thơ (Hết lòng tin sách, chẳng bằng không sách) // dt. Viết-lách, biên chép: Ông-thơ (Viết thê, viết giùm).*

thơ-báo-dám dt. Loại thơ gởi mật (đắt) tiền hơn thơ thường, được nhà dày-thép biên-nhận lãnh thơ và chuyên tận tay người nhận, chính người này cũng ký tên vào sò đi thơ đẽ nhận thơ.

thơ-cuộc (thư-cục) dt. Nhà xuất-bản sách.

thơ-dâm dt. Say-mê sách-vở.

thơ-dung dt. Người viết mướn.

thơ-di dt. Thơ gởi di: *Thơ di thi có, thơ-lại thi không.*

thơ-di thơ-lại dt. Viết thơ qua lại cho nhau: *Tại nó thơ di thơ-lại nhau thường.*

thơ-diếm dt. Nhà bán sách.

thơ-dõ dt. Con mọt sách // Người cả đời say-mê sách-vở mà không biết dùng những điều dạy trong sách.

thơ-dòng dt. Đầu nhỏ sei vặt ở phòng văn-hồi xưa.

thơ-dòng dt. Bao thơ, phong bì, cái bao đựng bức thơ.

thơ-hàm dt. Nh. Thơ-dòng (chữ sau) // (R) Thơ-tử tin-tức.

thơ-hiên dt. Mái nhà riêng đẽ ngồi đọc sách: *Sách voi vẽ chốn thơ-hiên K.*

thơ-hương dt. Mùi thơm của sách-vở // (B) Nền-nép nhà có học: *Dòng-dõi thơ-hương.*

thơ-kíem dt. Quyển sách và thanh gươm //

(B) Nghề văn nghiệp vở: Một trong thơ-kíem.

thơ-ký dt. Người viết-lách, đặt-dẽ thơ-tử, giấy-mé trong một sò làm hay một hiệp-hội.

thơ-ký đánh máy dt. Người thơ-ký chuyên đánh máy chữ, tức viết bằng máy.

thơ-ký toà-soạn dt. Người thơ-ký bộ biên-lập một tờ báo, chuyên chọn-loc bài-vở và nếu cần, sửa chữa, viết thêm cùng săn-sóc việc ẩn-loát.

thơ-khẽ dt. Giấy-tờ về pháp-luật.

thơ-khổ dt. Kho sách, kho chứa sô-sách, giấy-tờ cũ.

thơ-không niêm dt. Lá thơ gởi đi không dán bao lại, được gởi rẻ tiền hơn // (R)

Thơ gởi cho một người nào hay một cơ-quan nào của nhà nước mà đăng trên báo, vì tánh-cách ích-lợi chung của nó.

thơ-lạc dt. Thơ gởi theo đường bưu-cuộc (nhà dày-thép) mà lạc mất, không đến tay người nhận.

thơ-lại dt. Bức thơ trả lời: *Thơ đi thi có thơ-lại thi không.*

thơ-lại dt. Người giữ việc biên chép, làm giấy-tờ ở các nhà-môn hồi xưa.

thơ-lâm dt. Rừng sách // Nhà có nhiều sách-vở.

thơ-loan dt. Thơ của đàn-bà gởi đi (tiếng dùng trong văn-chương): *Phụng-hoàng cắn bức thơ loan, Miệng kêu quân-tử dậy xem thơ này CD.*

thơ-mèo dt. Clg. Thơ tình, thơ gởi cho người yêu, chưa phải là vợ (hay chồng): *Viết thơ mèo; bắt được thơ mèo trong túi chồng.*

thơ-nặc-danh dt. X. Thơ rơi.

thơ-ngo dt. Thơ viết cho một người nào (thường đăng trên báo) đẽ cãi lý về một việc có tánh-cách chung.

thơ-nghịệp dt. Nghề làm sách, viết văn.

thơ-nhẹn dt. X. Tin nhẹn.

thơ-pháp dt. Cách viết chữ // Cách đặt-dẽ một bức thơ (thường theo lối nhà buôn).

thơ-phạt dt. Thơ gởi bằng đường bưu-cuộc mà không dán cò (tem) hoặc dán thiếu, người nhận thơ phải đóng tiền phạt bằng hai.

thơ-phòng dt. Phòng đẽ tủ sách và đẽ ngồi đọc sách hoặc ngồi học.

thơ-phố dt. Nh. Thơ-lâm.

thơ-quán dt. Nhà xuất-bản và bán sách.
thơ rơi dt. Clg. Thơ nặc-danh, thơ tố-cáo
 một người nào mà không ký hay đề tên
 thiệt của mình (người gởi).

thơ-sanh (sinh) dt. Học-trò: *Bạch - diệp*
thơ-sanh.

thơ-song dt. Cửa sò phòng học, nơi mà
 học-trò nghèo hôi xưa ngồi đọc sách dưới
 ánh trăng (vì không tiền mua dầu) // (R)
 Phòng học: *Chàng Kim từ lại thơ-song,*
Nỗi nang canh-cánh bên lòng biếc khuây
K.

thơ-tà dt. Viết lách, dặt-dề.

thơ tay dt. Thơ nhở người mang đi và trao
 cho người nhận.

thơ-tích dt. Bút-tích, giấy trắng mực đen:
Giữ-gìn thơ-tích.

thơ-tịch dt. Sách-vở, sò-bộ.

thơ-tịch dt. Người ghiền (nghiện) sách.

thơ-tín dt. Thơ-tù tin-tức: *Mục thơ-tín;*
thơ-tín vắng-lai.

thơ tình dt. X. Thơ mèo.

thơ-toán dt. Thơ-ký kế-toán, người giữ việc
 sò-sách về tiền-nong một nhà buôn, xí-
 nghiệp.

thơ-tử dt. (đ): Nh. Thơ-tín: *Lâu quá, không*
nhận được thơ-tử gì của nó ráo.

thơ-thành dt. Thành sách // (B) Các chồng
 sách bao chung-quanh chỗ ngồi, cao như
 bức thành, chỉ người ham học.

thơ-thù dt. Tay (người) viết chữ đẹp // dt.
 Giữ việc biên chép sò-sách.

thơ thường dt. Thơ gởi theo đường buu-
 cuộc, không bão-dầm.

thơ-trai dt. Nh. Thơ-phòng.

thơ-trát dt. Nh. Thơ-tử.

thơ truyện dt. Sách-vở.

thơ-viện dt. Nhà chứa sách-vở báo-chí để
 cho mượn đọc tại chỗ hoặc đem về nhà.

thơ-xã dt. Nhà xuất-bản và bán sách // Nơi
 các nhà văn nhóm lại bàn việc văn-chương
 sách-vở.

THƠ dt. Clg. Thi, lời nói hay bài văn gồm
 nhiều câu do cảm-hứng đặt ra, có thể
 ngâm-nga và gợi cảm người nghe, người
 đọc: *Bài thơ, kịch thơ, làm thơ, nên*
thơ, ngâm thơ; Khéo khéo đi đâu lùi ngần-
ngợ? Lại đây cho chị dạy làm thơ...
HXB // Tiêu-thuyết viết bằng văn văn điệu
 lục-bát: *Nói thơ; thơ Văn-Tiên, thơ*
Chàng Nhái // X. Thi.

thơ bát-cú dt. Bài thơ có 8 câu, mỗi câu
 7 chữ, một trong các thơ Đường-luật.

thơ cạn-thể dt. X. Thơ Đường-luật.

thơ con cáo dt. Thơ vịnh con cáo trong
 truyện tiểu-lâm của ba chàng dốt làm thơ //

(R) Thơ dở, không niêm luât

thơ cổ-phong dt. Lối thơ xưa, trước đời
 Đường, không niêm luât nhất-định.

thơ cổ-thể dt. Nh. Thơ cổ-phong.

thơ cũ dt. Các loại thơ Đường-luật (tiếng
 dùng từ khi có thơ mới).

thơ chữ dt. Thơ bằng chữ Hán.

thơ Đường dt. X. Thơ Đường-luật.

thơ Đường-luật dt. Gọi tắt là thơ Đường,
 Clg. thơ Cạn-thể, thể thơ đặt ra từ đời
 Đường (618-907) phải theo 'một niêm luât
 nhất-định, tức thơ bát-cú và tú-cú.'

thơ họa vận dt. Thơ bát-cú làm đề họa lại
 một bài của người khác cùng một đề và
 một vận.

thơ yết-hậu dt. Lối thơ các câu đầu dù
 chữ, còn câu chót chỉ có một chữ.

thơ liên-cú dt. Clg. Thơ liên-ngâm, bài thơ
 dài do nhiều người cùng làm, cứ lần-lượt
 mỗi người đọc lên một hai câu cho liên-
 tiếp thành bài.

thơ liên-hoàn dt. Lối thơ có nhiều bài, cứ
 câu cuối bài trên lấy làm câu đầu bài dưới;
 hoặc lấy ba bốn chữ câu cuối bài trên lấy
 lại ở đầu bài dưới.

thơ liên-ngâm dt. X. Thơ liên-cú.

thơ lục-bát dt. Lối thơ riêng Việt-nam, mỗi
 câu hai vế, vế trên 6 chữ, vế dưới 8 chữ,
 bao-nhiều câu cũng được.

thơ lục-ngôn-thể dt. Lối thơ thắt-ngôn,
 thịnh-thoảng xen vào hai câu chỉ có 6 chữ.

thơ mộng bt. Sức truyền-cảm của thơ và
 vẻ đẹp của giấc-mộng, của điều mơ-ước:
Cánh rêt thơ mộng; nuri có nhiều thơ
mộng.

thơ mới dt. Clg. Thơ tây, lối thơ có từ
 năm 1932, không hẹn số câu và số chữ,
 không theo niêm luât, chỉ có văn và điệu
 đẽ ngâm vịnh, đẽ diễn-đạt tự-nhiên ý-tú
 theo thi-hứng.

thơ nôm dt. Thơ làm bằng tiếng Việt-nam,
 (đối với thơ chữ là thơ bằng chữ Hán-
 Việt).

thơ ngũ-ngôn dt. Thể thơ mỗi câu có 5
 chữ.

thơ ngũ-ngôn dt. Thơ kè chuyện có ngũ ý

rắn đồi hay châm-biếm.

thơ riêng dt. Các lối văn vần như lục-bát, song-thất và các biến-thè của lục-bát như hò, hát nói, sầm, lý, v.v... (đối với những bài thơ mượn của Tàu).

thơ song-diệp dt. Lối thơ mỗi câu hoặc ở đầu, hoặc ở cuối có hai cặp diệp-tự (chữ lặp lại) như : Nay còn chị chị anh anh đó, Mai đã ông ông mụ mụ rồi.

thơ song-thất dt. X. Song-thất lục-bát.

thơ tay dt. Thơ chữ Phán // X. Thơ mới.

thơ tiệt-hạ dt. Lối thơ câu nào cũng bị bỏ lửng như bị ngắt bớt ở cuối, nhưng ý-nghĩa rõ-rệt, người đọc đoán mà hiểu được như : Thác bức rèm châu chót thấy mè...! Chẳng hay người ngạc có hay đê...!

thơ tuồng dt. Những quyển tiểu-thuyết viết lối lục-bát và tuồng hát bội : Tiệm bán nhiều thơ tuồng.

thơ tú-luyệt dt. Thơ có 4 câu, mỗi câu 7 chữ, cùng niêm-luật với thơ bát-cú.

thơ tự-do dt. Thể thơ không hạn số câu, số chữ, không vần không điệu, tùy cảm-hứng mà viết ra.

thơ thánh dt. Thơ được kè là hay nhút trong một thời-kỳ.

thơ thần bt. (lóng): Làm thơ (tiếng nói chơi) : Cưng thơ-thần vài câu với người ta cho vui // Thơ chẳng ra thơ, thơ thật dở : Đó là thơ-thần chó thơ.

thơ thất-ngôn dt. Thơ mỗi câu bảy chữ.

thơ thất-thất dt. X. Song-thất lục-bát.

thơ thủ-vi-nhâm dt. Thơ bát-cú mà câu đầu và câu chót giống nhau.

thơ thuận-nghịch-độc dt. Thường là thơ bát-cú mà đọc xuôi đọc ngược gì cũng đúng niêm-luật và thành câu có nghĩa cùa.

thơ vần dt. Thơ-phú vần-chương, thơ và bài vần xuôi : Ông ấy giỏi thơ vần.

thơ vĩ-tam-thanh dt. Thường là thơ bát-cú mà ba tiếng cuối-cùng mỗi câu đều phát-đồn giống nhau như : Tai nghe gá gáy té-te-te. Bóng ác vừa lên hé hé hé ..

thơ vịnh dt. Các bài thơ vì tức cảnh mà đặt ra như các bài Qua đèo ngang TQ, Cây quạt HXH, Con cốc LÊ THÁNH-TÔN.

thơ xuân dt. Thơ làm khi thường xuân, lúc tết nguyên-dân hay trong mùa xuân, thường đẽ ca-tụng và đẹp của trời xuân, của cây-cỏ, v.v...

THƠ dt. Clg. Thư, người con gái : Tiêu-thơ.

thơ-thơ dat. Chị hoặc cô, tiếng gọi người đàn-bà.

THƠ-THỚT bt. X. Thơ-thớt.

THỜ dt. Phụng-sự, phục-vụ, làm phận-sự đối với bồ trên : Thờ cha mẹ ở hết lòng, Ấy là chư hiếu dạy trong luân-thường CD; Anh hởi Tân-Quyền anh có biêt, Trai ngay thờ chúa, gái thờ chông PVT II (R) Lập riêng một nơi trang-nghiêm để cúng vái hàng kỳ : Bàn thờ, giường thờ, tủ thờ, thờ ông bà, thờ Phật, thờ thần ; Tượng linh dầu rách cũng thờ, Lời thì chịu lờ cúng chờ đợi anh CD.

thờ bà dt. Thờ tiên, thánh phái nữ, thường là Phật-bà Quan-âm trên tran cao II (lóng) Sợ vợ : Lập tran thờ bà.

thờ cúng dt. Thờ kè khuất mày khuất mặt và cúng-kiêng luân : Thờ cúng hết lòng.

thờ kính dt. Phụng-sự (nuôi-duỡn, săn-sóc, thắm-viêng, v.v...) với tấm lòng kính-trọng : Thờ kính cha mẹ.

thờ ông dt. Thờ tiên thánh phái nam, thường là Quan-dế thánh-quân, tức Quan - vân-Trường đời Tam-quốc trên tran và đốt hương hàng đêm.

thờ-phượng (phụng) dt. Clg. Phụng-thờ hoặc Phụng-thờ Nh. Thờ (cả 2 nghĩa).

thờ vọng dt. Thờ cách-bức, làm lễ kính thờ người xa cách // Thờ một vị thần có đèn chính nơi khác : Đèn thờ vọng.

THỜ trt. Phò, lôi-lôi, không đẽ ý : Bor-thờ.

thờ-ơ dt. Chênh-mảng, lồ ro lẹt-léo, lẹnh-lùng, không thiết-tha đến : Thờ-ơ với anh em, thờ-ơ với việc công-ich : Sắt-cầm phu-phụ duyên lành, Ít tiền thì cũng ra tuồng thờ-ơ HDTN.

thờ-thần tt. X. Thần-thờ.

THÓ dt. Clg. Thú và Sói, đường dọc trong thịt và gỗ : Thịt bò thó to, gỗ nầy thó nhuyễn II (lóng) : Vé mện-mẽ, chũng-chạc : Người trong có thó lầm.

thó-lợ trt. Khôn-khéo bẽ ngoài : Ăn nói thó-lợ II Clg. Xó-lợ, thắt-lạt, lầm-lẫn, sai-lầm, mắc-mớp : Thó-lợ một chút mà hư chuyện.

thó-thó tt. X. Thơ-thó.

THỚ dt. Hít hơi vào và hả hơi ra, một cử động tự-nhiên đẽ sống : Hết thở, hơi thở, ngopher (ngạt) thở ; làm không kịp thở II Hít hơi thật dài và hả ra thật hết, một cử-iộng tự-ý đẽ có sứ-khoả và luyện tính đầm-

đêm hay luyện nội-công: *Tập thở, thở theo phương-pháp II Sóng, sinh-hoạt ở đời: Dỗ thở II Nói re: Than-thở; sợ quá, thở chảng re lời II Re hơi nóng (thán-khí): Cày lén dè vậy 5, 10 ngày cho đỡ thở; mặc quần áo chật quá, da khó thở.*

thở cà-hóp dt. Thở mà hả họng lắp-tắp, nói người hụt chun gần chìm luôn dưới đáy nước.

thở cá dt. Lấy hơi lên, thở rất yếu, gần chết.

thở dài dt. Thở một hơi dài sau một hồi lo nghĩ mà quên thở hoặc thở rất yếu, thường là cù-chì người thát-vọng, buôn-bã, có nhiều lo-lắng: *Đêm nằm vuốt bụng thở dài, Thường chảng thì ít, thường trai thì nhiều CD.*

thở dài thở vắn dt. Nói người đang lo nghĩ, buôn râu, thở rất yếu, thỉnh-thoảng thở một hơi dài dè trút bớt nỗi buồn.

thở dốc dt. Thở rất nhặt hơi sau một lúc chạy mệt hay làm mệt: *Mệt ngồi thở dốc.*

thở è-ech dt. Cách thở của người đang làm nặng, hơi ra túc, không suôn-sé: *Vừa vác đi, vừa thở è-ech.*

thở è-e dt. Nh. Thở è-ech.

thở hào-hển dt. Thở thật mạnh và thật nhặt, hơi thở người quá mệt: *Dã thở hào-hển mà chưa chịu thôi.*

thở hắt dt. Thở ra một hơi thật mạnh sau một lúc suy-nghỉ: *Thở hắt một cái rồi đứng lên.*

thở hoi-hóp dt. Thở rất nhẹ và ngắn hơi, gần chết: *Chi còn thở hoi-hóp.*

thở hồng-hít dt. Thở thật mạnh và thật nhặt, hơi re nhẹ hồng-hít: *Vừa chạy vừa thở hồng-hít.*

thở hơi cuối-cùng dt. Tất hơi, chết: *Ông đã thở hơi cuối-cùng hồi 3 giờ khuya.*

thở hơi lên dt. Bất đèm hơi lên khi gần chết, thở mà cù-dặng cái cảm, mặt tròn tr匡.

thở khìn-khít dt. Thở mạnh khi nghẹt mũi // Nói trêu thở, tiếng nghe khìn-khít.

thở khò-khè dt. Thở cách mệt - nhọc khi bị đâm vướng cổ, như là khi lên cơn suyễn: *Thở khò-khè, ngủ không được.*

thở không kip dt. Mệt nhọc quá, thở rất nhặt hơi: *Làm, thở không kip.*

thở không ra hơi dt. Nh. Thở không kip.

thở lên dt. Nh. Thở hơi lên.

thở miệng dt. Thở đằng miệng cho khói

sét khi lội (bơi): *Lội (bơi), nên thở miệng chờ đừng thở mũi.*

thở mũi dt. Thở đằng mũi, thở cách thông-thường: *Thở mũi mới hợp vệ-sinh.*

thở nhặt dt. Thở rất lẹ, hơi ngắn.

thở ò-ò dt. Nh. Thở hồng-hít.

thở phì dt. Thở một hơi mạnh sau khi nín thở hoặc sau một lúc lo nghĩ, suy-tầm, v.v... đến nín thở hoặc thở rất yếu (như dè trút hết cái mệt, nỗi lo-lắng, v.v...).

thở ra dt. Thở ra một hơi dài, cù-chì người thối-chí, thát-vọng.

thở ra thở vào dt. Thỉnh-thoảng thở một hơi dài, bộ bức-rúc, lo-lắng trong lòng: *Cứ thở ra thở vào luôn chờ chảng biết xoay-xở chi cả.*

thở rắc dt. Nh. Thở dốc.

thở-than dt. X. Then-thở.

thở vắn than dài dt. Nh. Then-thở.

THỢ dt. Người làm một nghề chuyên-môn với sức khéo-léo nhiều hơn trí óc: *Anh thợ, chú thợ; thợ cưa, thợ đúc, thợ hàn, thợ may, thợ rèn, thợ sơn, thợ điện, thợ vẽ; Mưu thầy, chước thợ.*

thợ bạc dt. Thợ làm đồ trang-sức bằng kim-loại.

thợ bẹn dt. Clg. Tiêu-công, thợ đang học nghề, phụ việc với thợ chánh.

thợ cá dt. X. Thợ chánh.

thợ cái dt. X. Thợ chánh.

thợ cạo dt. Tiếng gọi mèo-mèo những người biên chép sò-sách (tức eao giấy).

thợ con dt. X. Thợ bẹn.

thợ cúng dt. Nh. Thầy cúng.

thợ chánh dt. Clg. Thợ cá và Thợ cái, người giỏi nghề hơn hết trong nhóm người cùng làm chung, vừa làm vừa chỉ biếu mấy người kia.

thợ chụp dt. Người đứng chụp ảnh trong tiệm hoặc ở các công-viên: *Cần một thợ chụp.*

thợ đèn dt. Thợ gân và sửa đèn điện và nhiều đồ dùng chạy với sức hơi điện.

thợ điện dt. Nh. Thợ đèn.

thợ đồng dt. Thợ chuyên sửa thùng xe hơi cho hết móp.

thợ đúc dt. Thợ chuyên đúc khuôn, đồ dùng bằng kim-loại, v.v... // (lóng) Tiếng gọi chơi người đàn-ông có nhiều con: *Ở nhà làm thợ đúc.*

thợ giày dt. Thợ may và sửa giày dép cùng nhiều món đồ bằng da thuộc khác.

thợ hình dt. Người chuyên sửa những ảnh chụp vừa rửa ra.

thợ hò dt. Clg. Thợ nề, người xây tường, lót (lát) gạch.

thợ in dt. Tiếng gọi chung những thợ trong một nhà in, gồm: *người sắp chữ, đồ khuôn chí, v.v...*

thợ mè dt. Người chuyên bong đồ mè, tức vật dụng bằng giấy dề dốt cúng.

thợ máy dt. Người chuyên sửa các thứ máy.

thợ mêt dt. Người chuyên đóng các món đồ bằng gỗ.

thợ nè dt. X. Thợ hò.

thợ phòng tối dt. Thợ rửa hình dã chụp, trong phòng tối.

thợ phụ dt. Người thợ phụ việc với một người thợ khác giỏi hơn, hoặc làm trước hơn.

thợ rừng dt. Người chuyên việc dứt cây đốn cùi trên rừng.

thợ săn dt. Người chuyên săn thú rừng và chim.

thợ sơn dt. Người chuyên sơn phết và quét nước vôi.

thợ tạo dt. Clg. Thợ Trời hay Tạo-công, dũng tài-cao tạo ra muôn loài trong vũ-trụ, tiếng dùng khi than-trách: *Thợ tạo lá-lay.*

thợ tợng dt. X. Thầy tợng.

thợ thầy dt. Thợ và người làm việc ở phòng giấy, tiếng chỉ chung những người làm công trong một xí-nghiệp: *Thợ thầy đồng-đảo.*

thợ thợ dt. Người không có hồn thợ mà thích làm thợ, chuyên gởi giữa lời văn cho kêu, cho sáo mà không gởi cảm được người đọc.

thợ-thùng dt. (d): Nh. Thợ: Thợ-thùng giù làm dối quái!

thợ-thuyền dt. Tiếng chỉ chung các hạng thợ: *Nép sống của thợ-thuyền.*

thợ trời dt. Nh. Thợ tao.

thợ vẽ dt. Người vẽ tranh ảnh, bàng quảng cáo, kẻ chữ to, v.v... // (lóng) Cầu-thủ bành tròn có tật hay lừa bành một mình, ít khi giao cho bạn đồng-dagi.

thợ vịnh dt. (lóng): Thợ mà không biết nghề, chỉ vịnh món đồ cho chính tay thợ làm: *Thợ vịnh chó thợ gì?*

THỜI tt. Clg. Khơi, sâu: *Giêng thời.*

THỜI-RƠI trt. Xô-rô, rờ-rạc, thưa-thót:

Thời-rơi mây cành hoa.

THỜI gt. X. Thị: Đói thời ăn, khát thời uống.

THỜI dt. Giả tra nhỏ dè nhốt tâm cỗ.

THỜI dt. Clg Thị, thuở, trong một lúc nào đó: *Đương thời, phải thời, bình thiên-thời* // Vạn hèn, đúng lúc: *Có thời, hép thời, tới thời, vận-thời; thiên-thời, địa-lợi, nhơn-hoà* // Mùa: *Tứ-thời* // Giờ: *Nhút thời nhứt khắc* // X. Thị: *Máy 4 thời* // (Phật): Kiếp, đời, mỗi lần vũ-trụ sinh rồi diệt: *Thời thành, thời trị, thời hoại, thời không.*

thời-bệnh (bịnh) dt. Bệnh thiên-thời (thời-khí) X. Thiên-thời // Phong-trào hư-dôn, có hại cho xã-hội: *Thiều-niên phạm-pháp là một thời-bịnh lan-tràn khắp thế-giới.*

thời bình dt. Lúc hoà-bình, không loạn-lạc, giặc-giã: *Ở thời bình, món nay giá chẳng bao-nhiêu.*

thời-bình dt. Bình-luận thời-cuộc, bàn-tán việc nước vừa xảy ra: *Mục thời-bình của báo X.*

thời-biến dt. Biến-cố thời-đại, việc thay-đổi lớn trong nước vào một lúc nào.

thời-biểu dt. Cái đồng-hồ, máy chỉ giờ khắc.

thời-buổi dt. Khi, lúc, tiếng chỉ một khoảng năm tháng dài: *Thời-buổi này, thời-buổi khó-khăn.*

thời-cơ dt. Cơ-hội, dịp, ngày-giờ có thể ăn khớp với một việc gì: *Đối thời-cơ thuận-tiện.*

thời-cơm dt. Bữa cơm, tiếng gọi bữa ăn trong chùa: *Đến thời cơm.*

thời-cuộc dt. Cuộc-diện thời-đại, tình-hình chung trong một lúc: *Binh-luận thời-cuộc.*

thời-chính dt. Chính-trị hiện-thời, việc trị nước lúc này: *Lúc chiến-tranh, thời-chính luôn-luôn phúc-tập.*

thời chiến dt. Thời-gian chiến-tranh, lúc có giặc: *Nền kinh-tế thời chiến, luôn-luôn bị đe-dọa.*

thời-chứng dt. Thời-bệnh.

thời-dịch dt. Nh. Thời-bệnh.

thời-diệt dt. (Phật): Clg. Thời hoại, lúc thế-giới đi lẩn tới chỗ bị tiêu-diệt.

thời-dụng-biểu dt. Clg. Thời-khắc-biểu, bàn ghi ngày-giờ dè làm việc cho có thứ-tự.

thời-đại dt. Đời, khoảng năm tháng dài: *Thời-đại phong-kien, thời-đại văn-minh* // tt. Hiện-thời, lúc này, bây-giờ: *Chứng bịnh thời-đại, nhân-vật thời-đại.* —

thời-dàm dt. Cái chuyện sôt-deo, chuyện đương-thời: *Chuyện thời-dàm* // dt. Phê-binh thời-cuộc, bàn-tán tình-hình: *Mục thời-dàm của báo X.*

thời-giá dt. Giá-cá hiện-thời: *Tính theo thời-giá.*

thời-gian dt. Khoảng ngày-giờ: *Đợi một thời-gian; thời-gian đều khoảng (thời-gian của đồng-hồ); Thời-gian tâm-lý (thời-gian trong tâm-lý mỗi người, lúc theo sự nhận-định riêng của lý-trí mỗi người, không đều nhau, tuy lúc vui lúc buồn, lúc có trông đợi hay không) // (R) Sir kéo dài luôn-luôn của ngày-giờ năm tháng: Thời-gian và không-gian.*

thời-giờ dt. Nh. Thời-gian (nghĩa trước): *Mỗi thời-giờ; thời-giờ là tiền bạc.*

thời-hạn dt. Khoảng ngày-giờ có giới-hạn, có định trước, không được quá: *Thuốc quá thời-hạn, làm việc quá thời-hạn.*

thời-hậu dt. Nh. Thời-giờ // Nh. Thời-tiết.

thời-hiệu dt. Thời-gian hiệu-lực, khoảng ngày-giờ do luật-pháp ấn-định, có quan-hệ đến sự được hay mất một việc gì: *Quá thời-hiệu (prescription).*

thời-hiệu hình-phạt dt. (Pháp): Thời-gian mà luật-pháp áp-dụng cho mỗi hình-phạt, án-tiết; quá thời-gian ấy, vì lẽ nào, mà hình-phạt chưa được thi-hành, đương-sự có thể xin tiêu-huỷ (*prescription de peines*).

thời-hiệu tiêu-diệt dt. (Pháp): Thời-gian mà luật-pháp ấn-lịnh cho mỗi sự-kiện; nếu quá, sự-kiện tự-nhiên vô-hiệu (*prescription résiliée*).

thời-hiệu thủ-đắc dt. (Pháp): Thời-gian do luật-pháp ấn-định để tạo-lập, mua-sắm, làm chủ một tài-sản; nếu quá, quyền thủ-đắc đương-nhiên bị tiêu-diệt (*prescription acquisitive*).

thời-hoá dt. Hàng-hoa cần-dùng hàng ngày như: *Lúa gạo, đường, sữa, v.v...*

thời hoại dt. (Phật): X. Thời diệt.

thời-huý tt. Bí huý-ky, cầm dùng đến trong lúc ấy (hay lúc nầy): *Hồi còn Pháp, những tiếng cán-bộ, kháng-chiên, thống-nhứt, v.v... đều là những danh-từ thời-huý.*

thời-kế dt. Nh. Thời-biều.

thời-kỳ dt. Khoảng ngày-giờ nhất định: *Thời-kỳ này-nở, thời-kỳ tập-sự.*

thời-kỳ cư-sương dt. (Pháp): Thời-kỳ một qua-più không được tái-giá, theo luật là 10 tháng, để tránh hồn-loạn tử-túc (con tập-tàng).

thời-kỳ hoài-thai dt. (Pháp): Khoảng ngày-giờ mang thai theo luật định, tối-thiều 108 ngày sau khi thành-hôn và tối-đè 300 ngày sau khi đoạn-hôn để nhìn-nhận phụ-tử-hệ // (thith): Khoảng ngày-giờ người đàn-bà có chửa từ 9 tháng 10 ngày hay 280 ngày (có thể xé-xích chút-đỉnh).

thời-kỳ ở vây dt. (Pháp): Thời-kỳ mà người đàn-bà đoạn-hôn với chồng, không được tái-giá sau đó 10 tháng, để tránh việc hồn-loạn tử-túc (con tập-tàng) // Khoảng ngày-giờ mà người đàn-bà goá (hoá) không lấy chồng khác.

thời-khắc dt. Nh. Thời-giờ: *Làm việc phải có thời-khắc.*

thời-khắc-biều dt. Nh. Thời-dụng-biều.

thời-khí dt. Khí-hậu trong một-lúc: *Lúc này thời-khí không được tốt // Tên bệnh truyền-nhiễm xảy ra trong một lúc, nhút là khi trời nắng gắt: Bệnh thời-khí.*

thời không dt. (Phật): Lúc thế-giới hoàn-toàn chết, không còn một sinh-vật nào còn sống.

thời loạn dt. Lúc có giặc hoặc lúc đói-khó rồi sanh cướp-bóc // (R) Lúc xã-hội có sự xáo-trộn nếp sinh-hoạt, làm bối-hoại nền luân-lý, phong-tục, v.v...

thời-luận dt. Nghị-luận thời-sự, thời-cuộc, bàn-tán tình-hình hay sự-việc vừa xảy ra // dt. Dư-luận, lời dì-nghị đương-thời.

thời-lưu dt. Hạng người đáng kề đương-thời.

thời-mao dt. Một (mode) mới, kiều đang thịnh-hành.

thời-nay dt. Đời bây-giờ: *Thời nay, khoa-học tiến tới chỗ không tưởng-tượng nỗi.*

thời-nữ dt. Gái dậy-thì, gái vào tuổi 17, 18 // Con gái đời bây-giờ (hay bây-giờ).

thời-nghi dt. Điều hép-thời, sự-việc đang được phần đông ưa-thích: *Ăn-ở đúng thời-nghi.*

thời-nhơn dt. Người đương-thời, người đời bây-giờ hay vào thời đương nói trong câu chuyện.

thời quai dt. Lúc nghịch, gặp nhiều điều trái ngược: *Thời quai, vận kiễn (Thời-vận khó-khăn, xui-xẻo).*

thời sinh dt. (Phật): Clg. Thời thành, lúc thế-giới đang thành hình, muôn vật trên mặt đất đang tuân-tự sinh-hoả.

thời-sự dt. Việc đương-thời, vừa xảy ra: *Vừa đẻ thời-sự; mục thời-sự trên báo.*

thời-tân dt. Hoa trái đầu mùa, vật mới có.

thời-tập dt. Tập-lực, thói quen đương-thời.

thời-tiết dt. Khi-hậu mỗi một mùa : *Thời-tiết xáu, sóy mây-bay giảm nhiều phi-vụ.*

thời-tiêu dt. (Phép) : Bị tiêu-huỷ vì quá thời-hiệu : *Nhiều ánh không được thi-hành, đê lâu quá, đương-nhiên bị thời-tiêu.*

thời-tốc-kế dt. Đồng-hồ tốc-lực gần trên các loại xe có máy, chỉ sức chạy của chiếc xe trong một giờ.

thời-thành dt. (Phật) : X. Thời sinh.

thời-thế dt. Hoàn-cảnh, sự-thế trong một lúc : *Anh-hùng tạo thời-thế // Thiếu-lực đang có: Có thời-thế mà không biết lợi-dụng.*

thời-thức dt. Cách-thức đương-thời : *Chạy theo thời-thức.*

thời-thượng dt. Điều đượcưa-thích trong một thời : *Chạy đua theo thời-thượng.*

thời-trang dt. Cách ăn-mặc, trang-dièm theo thời : *Đúng thời-trang.*

thời-trân dt. Món ăn quý trong mùa : *Thời-trân thức-thức sẵn bày K.*

thời-Trời (truyền) dt. Phần số do Trời khiên : *Thời Trời khiên vậy, cãi sao được.*

thời-trụ dt. (Phật) : Clg. Thời trường, lúc thê-giới đã thành-hình và đang hoạt-dộng.

thời-trường dt. (Phật) : X. Thời trụ.

thời-văn dt. Văn-chương của thời-đại.

thời-vận dt. (truyền) : Phần số của người hay của nước trong một lúc : *Đàn-bè thì phải nuôi heo, Thời-vận đương nghèo, nuôi chèo dặng trâu CD II (R) Lúc xuôi, lúc gặp việc rủi : Thiết là thời-vận !*

thời-vũ dt. Trận mưa đúng lúc.

thời-vụ dt. Ngày tháng làm mùa, kỳ gieo trồng : *Làm mùa phải biết thời-vụ II (R)*

Sự-việc đúng lúc, phải lúc : *Không thông thời-vụ ; biết thời-vụ mới là người khôn.*

THỐI dt. X. Thái : *Thời-dầu, thời-sơn, thời-thùy, thời-vận ; Bi cực thời-lai ; Bình-en khương-thói.*

THỜI-LỚI trt. Clg. Xỏi-lời, rongan-rại, huy-hoát : *Ăn xài thời-lời.*

THƠM dt. (thực) : Clg. Khóm hay Dứa, tên chũ là Bạch-nhân-lê, loại cây thân ngán lá dài và trùm, cứng, chót nhọn, có gai hoặc không, mọc xây bùn-theng, trái do cộng phết-hoa phù ra gồm nhiều tép hộp, lại trong lớp vỏ dày có mắt gai; sóy tép có nhiều nước ngọt chua, chua chát

brômetin, làm thuỷ-phân các loại protein (Ananas comosae).

thơm cam dt. Thú thơm nhỏ trái, ngọt và thơm mùi trái cam.

thơm nếp dt. Loại thơm trái tương-dối to và dài, mắt to, vỏ vàng, không được ngọt, thường đê nấu canh.

thơm phุง dt. Thú thơm trái bằng ngón chun cái, thon dài, đầu dài, màu sắc đậm, thường được chưng trên lửa què-tử.

thơm tàng ong dt. Thú thơm trái dài, đầu thon, giữa các tép có buồng trống, thịt giòn, ngọt ngọt.

thơm tây dt. Thú thơm trái thật to, kính lối 25 cm, dài 40 cm, nước nhiều, lá không gai.

thơm tim dt. Thú thơm trái nhỏ bằng nắm tay, không đầu, thật tròn, nước thật ngọt, nguyên là thơm nếp bị rã, lâu ngày không được trồng lại.

THƠM tt. Mùi êm dịu nhẹ-nhang, khiến ai cũng thích ngửi : *Cảo-thơm, dâu thơm, nhang thơm, rau thơm ; Hoa thơm, thơm lợ thơm lung, Thơm bông thơm nhí* người trồng cũng thơm CD II (R) Tốt, hay, được quý-trọng và khen-ngợi : *Danh thơm, tiếng thơm ; Ngậm cười chín suối, hays còn thơm lây K.*

thơm danh tri. Cách hay-ho tốt đẹp, được người đời-đài khen-ngợi : *Làm người giữ trọn đạo ba, Sau dầu eo thác cũng là thơm danh CD.*

thơm lây tt. Được tiếng tốt do người thân của mình gây ra : *Con làm nên danh-giá, cha mẹ cũng được thơm lây.*

thơm lỵtt. Rất thơm : *Mùi chiên xào thơm lỵt.*

thơm núc tt. Clg. Thơm nực, thật thơm và bắc mạnh lèn : *Nước hoa thơm núc II (B)* Chỉ tiếng tốt được vang-dậy khắp nơi : *Tôi nghe thơm núc hương-lân, Một dải đồng-tuộc khoá xuân hai kiều K.*

thơm nực tt. Nh. Thơm nực.

thơm ngát tt. Rất thơm nhưng không dịu : *Hoa công-chúa thơm ngát.*

thơm ngọt tt. Thơm từ-từ nhưng nồng càng lâu càng thầm.

thơm phúc tt. Thơm lâm : *Xúc dầu thơm phúc.*

thơm phุง-phúc tt. Nh. Thơm phúc : *Xúc dầu chi mà thơm phุง-phúc ?*

thơm sữa *tt.* Mùi thơm của trẻ con còn bú.
thơm-thảo *tt.* Thảo-lào, tǔ-tổ, tốt bụng: *Anh có thơm-thảo, cho tôi mượn vài ngàn đồng xài đỡ.*

thơm thịt *tt.* Có thịt thơm khi được nấu chín và ăn trong miệng: *Cá nầy thơm thịt lắm* // *Hay bị chó cắn (tiếng nói chơi): Anh thơm thịt, nên chó nó thích.*

thơm-tho *tt. (d)*: Nh. *Thơm: Mùi-vị thơm tho, danh-tiếng thơm-tho.*

thơm thơm *tt.* Hơi thơm, có chút-định mùi thơm.

THÒM *tt.* Bòm, bòm-bãi, không gợn-gàng, vén-khéo: *Bòm-thòm, lòm-thòm.*

thòm-thàm *bt.* Sa-sài lầy có, không kỵ-càng: *Bù thòm-thàm.*

THÓM-THÌNH *dt.* Bòm-bãi, kè sành dời hay lường gạt người: *Tay thơm-thinh.*

THƠN-THỐT *trt. Clg.* Thót-thót, bãi-buối, vòn-vòn, vui-về tự-nhiên: *Bè ngoài thơm-thót nói cười, Mà trong nham-hiem giết người không dao K.*

THỜN-BƠN *dt. (đóng): Clg.* Lòn-bơn, cá lưỡi trâu: *Thờn-bơn méo miệng, chê trai lèch mõm CD.*

THÓT *dt.* Đoạn gỗ thịt ngang dùng chặt, cắt, bầm thịt cá: *Cá nằm trên thót; giận có chém thót; động đao động thót* // *Miếng, tiếng gọi những vật mệt phẳng: Thót trên mòn thót dưới cũng mòn (hai thót cối xay)* // *(B) Được ví với những lung rỗng: Lung như tấm thót.*

thót bè *dt.* Phiến bè, những tre hay gỗ súc kết thành bè rộng thả trôi theo dòng nước.

thót cau *dt.* Liếp cau, miếng đất dài, bốn bề có mương nhỏ, có trồng cây cau.

thót cối *dt.* Hai miếng đá cối xay.

thót thịt *dt.* Hàng thịt trong chợ, có tấm thót thật to: *Xé tiền chở các thót thịt; ngủ thót thịt.*

thót vườn *dt.* Miếng vườn, thửa vườn.

THÓT *mt.* Clg *Thát*, tiếng gọi một con vật.

thót tượng *dt.* Con voi.

thót voi *dt.* Nh. *Thót tượng.*

THÓT-THỐT *trt. X.* *Thơm-thót.*

THU *dt.* Mùa thứ ba trong năm, giữa hai mùa hè và đông, từ đầu tháng 7 tới đầu tháng 9 âm-lịch, chính là mùa lá rụng, cảnh vật u-buồn: *Mùa thu, trăng thu, trung-thu; Ao thu lanh-léo nước trong veo N.*

Khuyên // *(R) Thuộc hướng tây: Gió thu // Năm: An giấc ngàn thu.*

thu-âm *dt.* Uông nươu thường trăng đêm trung-thu.

thu-ba *dt.* Sóng mùa thu // *(B) Tròng mắt uất lồng-lánh của đàn-bà: Mảnh tình gởi nét thu-ba đưa vào H.T.*

thu-cảnh *dt.* Phong-cảnh trong mùa thu.

thu-dạ *dt.* Đêm thu, các đêm trong mùa thu: *Thu-dạ cảm-hoài.*

thu-dung *dt.* Cảnh sắc mùa thu.

thu-điều *dt.* Câu cá trong mùa thu.

thu-hài-đường *dt. (thực):* *Tên loài cỏ có hoa dẹp (Begonia).*

thu-hài-đường lá nguyên *dt. (thực):* *Loại cỏ cao lối 15-20 cm, có nhánh, lá có lông, hoa dẹp có nhiều tiêu-nhi, hoa phấn tròn, hoa cái có noãn-sào (Begonia integrifolia),*

thu-hài-đường to *dt. (thực):* *Loại cỏ mập, giàn, thân ngắn; lá to sầm, dô và xanh; hoa hướng; đực hoặc cái riêng; bao-phấn nhọn ở đầu, tiêu-nhi nhiều, noãn-sào 3 cánh, 2 buồng, mỗi buồng có hai phiến mang tiêu-noãn (Begonia Rex).*

thu-hài-đường trường-xuân *dt. (thực):* *Loại cỏ mập, giàn, lá xanh giặt, hoa hướng (Begonia semperflorens).*

thu-hứng *dt.* Hứng-thú, cảm-hứng của mình do cảnh-sắc mùa thu gây ra.

thu-nguyệt *dt.* Trăng thu, mặt trăng các đêm trong mùa thu (thường chỉ các đêm trước và sau rằm tháng 8 âm-lịch).

thu-phân *dt.* Tiết-hậu mùa thu, ngày mè ngày và đêm bằng nhau (thường 23 hoặc 24 tháng 9 dương-lịch).

thu-phong *dt.* Gió thu, từ hướng tây thổi lại.

thu-sắc *dt.* Cảnh-sắc mùa thu.

thu-sương *dt.* Mù-sương mùa thu.

thu-tình *dt.* Tình-tứ, tình-cảm của mình do cảnh-sắc mùa thu gây ra.

thu-tiết *dt.* Tiết trời trong mùa thu.

thu-tú *dt.* Nh. *Thu-tinh.*

thu-thảm *dt.* Cuộc xét lại các án vào mùa thu, do quan ở các tỉnh gởi về kinh, việc hằng làm của các vua ta hồi xưa.

thu-thuỷ *dt.* Nước mùa thu // *(B) Mắt trong-sáng của đàn-bà: Lèn thu-thuỷ, nét xuân-sơn, Hoa ghen thua thảm, liêu hồn kẽm xanh K.*

thu-trùng *dt.* Các loại côn-trùng hay kêu trong mùa thu hút là để.

THU *dt.* (*động*) Loại cá biển to con, thịt dê có lớp dứa, bùi và ngọt, gan được ép lấy dầu làm thuốc : *Cá thu*.

thu lú *dt.* Thú cá thu nhỏ con.

thu lá *dt.* Thú cá thu mình giẹp.

THU *dt.* X. Thủ.

thu-không *dt.* Bãi việc vào buổi chiều : *Tiếng trống thu-không*. *Xt.* Thủ-không.

thu-phân *dt.* Chia ra kè ít người nhiều ; xới bát : *Ăn thu-phân*.

THU-KÌ *dt.* *Ctg.* Khu-đi, rường, trính, giàn hay cây xà đam ngang hai cột cái dê chịu sườn nhà cho chắc.

THÙ *dt.* *Ctg.* Cùu, nỗi oán giận ghim trong lòng chờ ngày làm cho lại gan với người đã hại mình hay hại người thân mình : *Béo-thù*, *cùu-thù*, *cựu-thù*, *hận-thù*, *oán-thù*, *trả thù*; Bà Trưng quê ở châu Phong, Giận người tham-bạo, thù chông chảng quên CD // Người đã hại mình, cướp giật tài-sản, giết-chóc người thân, đồng-bào hay cướp nước mình : Kẻ thù, quân thù // *dt.* Ghim mối hận trong lòng và tìm dịp hoặc chờ dịp làm cho lại gan (đối với kẻ thù) : *Đang trượng-phu đứng thù mới đáng*, *Đang anh-hùng đứng oán mới hay* CD.

thù-địch *dt.* X. Cùu-địch.

thù ghét *dt.* Thủ rời ghét người (dẫu người ấy có chỗ đáng thương).

thù-hận *dt.* Ghim mối thù trong lòng : *Người hay thù-hận không lúc nào tha-thôi trong lòng*.

thù-hận *dt.* X. Hận-thù.

thù-hiem *dt.* Chứa mối thù trong lòng, hằng toan làm cho lại gan (*Xt.* Hiềm-thù).

thù-khích *dt.* Mỗi thù hằng khiêu-khích người gắp trả : *Dẹp hết thù-khích* // *dt.* Oán-hận và lầm-le trả hận : *Hai đứa nó thù-khích nhau lắm*.

thù-oán *dt.* X. Oán-thù : *Sợ thù-oán*; thù-oán làm chi ?

thù vật *dt.* Hay thù người về những chuyện nhỏ-mọn, không đáng và hễ có dịp, dẫu là tâm-thường nhỏ-nhặt đến đâu, cũng tỏ ra sự thù ghét ấy : *Đỡ thù vật* !

THÙ *dt.* Rót rượu mời lại : *Chén tạc chén thù* // Đáp lại, trả lại : *Thù-lao...*

thù ăn *dt.* Đèn ơm, trả ơm cho người đã có cứu hay giúp mình : *Thù ăn báo oán* (Đèn ơm trả oán).

thù-báo *dt.* Đèn - dép, làm lại việc gì cho cân-xứng đối với người đã có làm cho mình một việc tương-tự.

thù công *dt.* Trả tiền công; làm giúp cho người một việc như người đã có lần giúp ts : *Thù công xứng-dáng*.

thù-dép *dt.* Nh. Thủ-báo.

thù-hoạ *dt.* Hoạ lại, đáp lại một việc làm của một người nào đó : *Người ta đã có cùi-chì đẹp đối với mình, mình cũng nên thù-hoạ*.

thù-kim *dt.* Tiền công, số tiền trả công cho người.

thù-khách *dt.* Thăm trả lễ, đến thăm người đã có lần đến nhà mình thăm mình.

thù-leo *dt.* Đèn-dép công-leo : *Việc xong rồi, nên thù-leo người ta*; *tiền thù-leo*.

thù-phụng *dt.* Thủ-dép và cung-phụng // (thth) Đối-xứ niềm-nở hết lòng : *Thù-phụng từng miếng ăn thíc uổng*.

thù-tạ *dt.* Đem tiền của hay quà biếu để đền-dép công-leo hay ơn-nghĩa cho người.

thù-tạc *dt.* Mời uống rượu qua lại giữa chủ và khách // (R) Tới lui giao - thiệp nhau : *Hai nhà thù-tạc nhau lắm*; thù-tạc vắng-lại.

thù-tiếp *dt.* Tiếp-dãi qua lại với nhau : *Hai bên thù-tiếp nhau thường*.

thù-ứng *dt.* Nh. Thủ-tiếp.

thù-xứng *dt.* Thủ-leo cân-xứng, trả tiền cho xứng với cái công người ta.

thù-xuống *dt.* Xuống hoạ với nhau.

THÙ *nt.* Đặc-biệt, quá mức, khác với thô-thường // Dứt tiết, quyết liều.

thù-ân *dt.* Cái ơm đặc-biệt, ơm riêng.

thù-công *dt.* Cái công khác thường, công-leo đặc-biệt.

thù-đặc *tt.* Khác thường, đặc-biệt.

thù-hiệu *tt.* Có sự công-hiệu đặc-biệt, khác thường.

thù-huân *dt.* Nh. Thủ-công.

thù-năng *dt.* Tài-năng đặc-biệt.

thù-tử *dt.* Liều chết, quyết đom mang sống mà làm : *Thù tử đánh tôi cùng*.

thù-thường *tt.* Khác thường, đặc-biệt, không giống thế thường.

THÙ *dt.* Con nhện (dện) : *Tri-thù*.

thù-tư *dt.* Tơ nhện, chỉ con nhện giăng ra.

thù-võng *dt.* Lưới nhện, màng nhện.

THÙ-LÙ *dt.* Loại cây có trái tròn - tròn, đầu hơi nhọn : *Trái thù-lù* // *tt.* Tròn-tròn và

hơi nhọn đầu : *Ngón tay thủ-lù, đầu gậy thủ-lù.*

THÚ dt. (động): Loài vật 4 chân, có vú và sinh con : *Ác-thú, cầm-thú, điêu-thú, loài thú, muông-thú, sói thú, taur-thú, thương-cầm-hạt-thú* || Tiếng chửi : *Đồ thú / thú cầm dt.* Loài thú và loài chim : *Trong sói thú, có đủ thú cầm.*

thú-dục dt. Tình dục của loài thú || (B) Tính một số người thích giao-cáu đến không kẽ luân-lý, dạo-đức chi cả.

thú-dữ dt. Các loại thú hay ăn thịt thú khác, đôi khi ăn cả người như : *Hùm, béo, chó sói v.v..*

thú-hạnh dt. Tánh-nết hung-hăng như thú dữ.

thú-y dt. Ngành trị binh cho loài thú : *Bác-sĩ thú-y, sói thú-y, học thú-y.*

thú-quyền dt. Cũi, chuồng nhốt thú.

thú-tánh dt. Tánh-tánh loài thú || (B) Tánh xấu của người về nhục-dục, không phân-biệt người dung hay bà-con, hay hâm-hiếp đàn-bà cách chán-chường ; hoặc về sự hung-dữ, hay đánh đập tàn-i hẫn : *Trò sanh thú-tánh.*

thú-tâm dt. Lòng dạ như loài thú, hung ác, không tình-cảm : *Ké có thú-tâm.*

thú-tính dt. Nh. Thú-tánh.

thú-vật dt. Tiếng gọi chung loài thú : *Thú-vật cũng biết đau-đớn như người* || Tiếng chửi nặng : *Đồ thú-vật.*

THÚ dt. Cưới vợ : *Hôn-thú, giế-thú; Minh-hôn chính-thú* (cưới hỏi rõ-ràng theo phép nước).

thú-thê dt. (lóng): Cưới vợ : *Thú thê bắt luận tài* (cưới vợ chẳng nên tính tiền của).

thú-thiếp dt. (lóng): Cưới vợ bé : *Thú thiếp bắt luận sắc* (cưới vợ bé không nên vì sắc đẹp).

THÚ dt. Đóng đồn giữ biên-giới, ở theo đồn lỵ xe : *Đi thú, khiên thú, lính thú; Anh đi lưu-thú Bắc-thàn, Bố em khô héo như nhèn từ-bi CD* || (lóng) Xen vỗ mặt trò chơi đã dù tay : *Cho thú với; thú vỗ quen bài nãy, thú vỗ đánh đáo.*

thú-binh dt. Lính thú, binh lính đóng đồn dọc biên-giới.

thú-cổ dt. Trống đồn, tiếng trống canh trong đồn đánh từng canh.

thú-chót dt. Xen vỗ chơi phải đi chót, sau mọi người.

thú-nhân dt. Nh. Thủ-binh.

thú-vệ dt. Giữ đồn, phòng-vệ biên-giới.

THÚ dt. Ý-vị khoái-trá, hay-hay do sự-vết bén ngoài gây ra cho mình : *Cái thú, hứng-thú, thú đọc sách, thú đánh cờ, thú du-dịch, tú dâm tú thú; Gặp lúc trăng thanh giờ mát, thú nào vui bằng thú hát huê-tình, Trời xui hội-ngộ, hai đứa mình bắt-bộ hát chơi CD* || dt. Sung-sướng, vui-thích, nghe hay-hay : *Lý-thú, thích-thú; lời nói đó rất thú.*

thú-chì dt. X.-Thú-vị.

thú-hướng dt. Xu-hướng, sự ngã theo vì thấy vui-vui.

thú-quê dt. Những việc vui-thú ở đồng-quê như bắt cá, đuổi chim, ngồi thuyền, hát...

thú-thế dt. Xu-thế, chạy theo thời-thế, bị phong-trào lôi-cuốn.

thú-thoại dt. Câu chuyện lý-thú.

thú-vị tt. Thâm-trầm ý-nhi.

THÚ dt. Nhận lỗi : *Tự thú, làm tờ thú* || Đầu-phục : *Đầu-thú, xuất-thú; quân giặc ra thú cỏ.*

thú-lỗi dt. Nhận lỗi, chịu rằng mình có cái lỗi sao đó.

thú-nhận dt. Khai dè nhận cái tội đã làm : *Làm tờ thú-nhận.*

thú-phạt dt. Chịu phạt || Cuộc lể dè cậu trai và họ-hàng đàng trai ra-mắt bên gái dè chịu lỗi vì cậu trai đã lỡ thương và lấy cô gái rồi, dè cù cậu ẵn-ở luôn : *Lễ thú-phạt, bị thú-phạt.*

thú-phục dt. Ra đầu-phục, chịu tội dè được tha-nhận dưới cờ.

thú-tội dt. Khai và nhận tội.

THÚ dt. Giữ-gìn : *Bảo-thú, hộ-thú, kháng-thú, phòng-thú, thề-thú, trấn-thú* || Ra miếng võ dè giữ mình : *Thú rất kín* || dt. Đồn, vị-trí quân-sự có lính canh-giữ dè bảo-vệ một địa-phương : *Đồn-thú, phản-thú, trại-thú*; Thủ-đức, Thủ-thiêm; Ngó-lên trên thủ Kiến-sai, Thay đổi chim qua ẵn xoài chín cây CD.

thú-bà dt. Giữ-gìn, nắm lấy mà gìn - giữ || dt. Clg. Phản-thú, đồn đóng dọc theo sông dè ngăn giặc theo đường sông.

thú-bé dt. Hương-chúc giữ sô-sách trong làng.

thú-bộ (lóng) dt. Ra miếng võ bằng cắp giò như định đá hay đẹp đích-thú : *Thú bô*

- hủ-dạng quết** dt. Thủ-bộ // Quản-thủ đia-bộ gọi tắt, viên-chức cầm đầu sở nhà-nước giữ hết bản chánh các bằng-khoán đất của dân và đia-bộ cũ, đề tuỳ sự chiết-bán hay phân-chia mà sửa hoạđô và các bằng-khoán.
- thủ-bonds dt.** Đóng vai tuồng chánh trong một đêm hát: *Đêm nay có dào kép chánh thủ-bonds // X. Thủ-quy.*
- thủ-cựu dt.** Giữ nền-nép cũ: *Phái thủ-cựu, người thủ-cựu.*
- thủ-chân dt.** Giữ chân, chiếm đia-vị, giữ trách-nhiệm một việc làm: *Thủ chân thợ-ký.*
- thủ-chết dt.** Đà tang, chịu tang, ăn-ở theo lê trong phen-sự người có tang.
- thủ-hiếu dt.** Giữ đạo hiếu, chữ hiếu đối với cha mẹ.
- thủ-hộ dt.** Trông giữ cho // dt. Người được hôi-dồng gia-tộc và toà-án nhìn-nhận đứng ra trông giữ, quản-ly gia-lai một trê-vị-thành-niên.
- thủ-khẩu dt.** Nín lặng, không nói ra việc gì: *Thủ khẩu như bình* (Nín lặng như miệng bình).
- thủ-lễ dt.** Giữ lễ, không vượt bực: *Tới đám hỏi, nên thủ-lễ trước người lớn.*
- thủ-môn dt.** Giữ cửa // (R) Clg. Thủ-thành, người giữ khung thành một đội binh tròn: *Thủ-môn mặc áo khác màu.*
- thủ-ngục dt.** Lính giữ khám, người giữ nhà lao.
- thủ-ngữ dt.** Chức quan, đòn đóng ngăn giặc để giữ một cửa biển: *Cột cờ thủ-ngữ.*
- thủ-nghĩa dt.** Giữ tròn đạo nghĩa, tín-nghĩa: *Sát-thân thủ-nghĩa* (Liều chết để tròn nghĩa).
- thủ-phép dt.** Giữ phép, ăn-ở đúng phép-tắc.
- thủ-phận dt.** Giữ phận mình, không đèo-bòng, không ham muốn cao xa: *Một mình thủ-phận một mình, Một ôm cui que, một chình gao châu CD.*
- thủ-quả dt.** Ở vây, giữ thắn goá-bụa, không lấy chồng khác.
- thủ-quỹ dt.** Clg. Thủ-bonds, người giữ việc thâu-xuất cho một đoàn-thê: *Viên thủ-quy, bèu thủ-quỹ.*
- thủ-tín dt.** Giữ lòng tin-cậy của người đối với mình, tức giữ lời minh-hứa, nói sao làm vậy: *Người lớn luôn-luôn thủ-tín.*
- thủ-tiền-nô dt.** Mọi giữ của // (B) Người
- hà-tiền, bùn-xin, giàu mà tiếc cùa, không dám ăn-xài.
- thủ-tiết dt.** Giữ tròn tiết-hạnh, chỉ người đàn-bà goá ở vây, không lấy chồng khác: *Thủ-tiết nuôi con.*
- thủ-tử dt.** Tử, ông tử, người giữ đình, đàn-thờ.
- thủ-tự dt.** Tự, ông tự, người giữ chùa.
- thủ-thành dt.** Giữ thành-trì ngăn giặc: *Cắt binh thủ-thành; ở lại thủ-thành // dt. X. Thủ-môn.*
- thủ-thế dt.** Giữ thế, nghiêm giữ đê ngăn địch: *Đóng thủ-thế; án binh bất-dộng đê thủ-thế.*
- thủ-trại dt.** Giữ dinh (doanh) trại // (long) Ông nhà, không được di: *Ai nấy di hết, đê tơi ở nhà thủ-trại.*
- thủ-trinh dt.** Giữ cho tròn trinh-tiết với người chồng chưa-cưới, không ưng người khác.
- thủ-trung dt.** Trung-thành luân với chủ, với chúa, với nước-non nòi giống.
- THỦ dt.** Tay: *Độc-thủ, động-thủ, pháo-thủ, phật-thủ, thân-thủ, thúc-thủ; tiên hạm-thủ vi cõi* (ei xuồng tay trước thì hơn // (R) Kè, người: *Cầu-thủ, du-thủ, đầu-thủ, đích-thủ, quốc-thủ, tuyễn-thủ, xảo-thủ.*
- thủ-ấn dt.** Đầu chỉ cát: đầu ngón tay (lăn vào giấy-tờ): *Lấy thủ-ấn.*
- thủ-bút dt.** Tuồng chữ người nào, chữ chính tay người nào viết ra: *Lời trối của cụ Phan-thanh-Giản còn thủ-bút đê/lại cho con cháu.*
- thủ-cào dt.** Bản văn (hay sách) viết tay (manuscrift).
- thủ-công dt.** Nghề làm bằng tay: *Công-nghệ của ta chưa vượt mức thủ-công.*
- thủ-chép dt.** Nằm trong tay.
- thủ-chì dt.** Ngón tay.
- thủ-chưởng dt.** Bàn tay.
- thủ-dâm dt.** X. Chơi tay.
- thủ-dec dt.** Được trong tay // (B) Tậu, mua sắm, đầu-giá được, v.v...: *Thủ-dec tài-sản.*
- thủ-doạn dt.** Ngón, mánh-khoé, việc có tính toán kỹ, nhờ trí linh-xảo mà được: *Dở thủ-doạn, nhiều thủ-doạn.*
- thủ-giản dt.** Thơ-tù, giấy-má viết bằng-tay // (R) Thơ-tù.
- thủ-hẹ dt.** Tay-chân bđ-hẹ, kè tay sai: *Có nhiều thủ-hẹ dưới tay.*

thủ-hoạ dt. Bức hoạ, hình vẽ bằng tay, không kè thước hay nhờ dụng-cụ (*dessin à main levée*).

thủ-ký dt. Tự tay ghi lầy // Chính tay mình đã ký tên, hai chữ thông-thường biến sau tên họ trong một văn-kiện xưa : *Lê-văn-Xoài* thủ-ký.

thủ-lưu-dụng dt. (qs) : Lưu-dụng dùng tay hoặc rǎng mồ chốt rồi ném (khác với thủ gắp trước hàng súng trường).

thủ-mặc dt. Nét mực kẻ bằng tay // (R) Chữ-nghĩa, giấy-má chính tay viết ra.

thủ-ngữ dt. Dùng tay ra dấu dè nói chuyện.

thủ-nghệ dt. Nh. Thủ-công.

thủ-sang dt Súng cầm tay, các loại súng nhỏ.

thủ-sáng dt. Do mình sái-gập.

thủ-sao tt. Chép tay, được chép bằng tay : *Bản thủ-sao*.

thủ-tích dt. Đầu-vết do tay người làm ra và đè lại // (R) Nét hoạ hay chữ viết của chính tay một người nào.

thủ-túc dt. Tay chân : *Huynh đệ như thủ-túc* // (B) a) Anh em ruột-thịt : *Niềm thủ-túc, nghĩa cù-laô CD*; b) Nh. Thủ-họ : *Dùng người tài-giỏi làm thủ-túc*.

thủ-tục dt. Công-việc giấy-má luân-tự phải làm theo phép : *Đây-dù thủ-tục; nhiều thủ-tục phiền-phức*.

thủ-tuyển dt. Bầu-cử bằng cách giơ tay.

thủ-thiếp dt. Thiệp chính tay viết ra (không in, không cậy người viết cho).

thủ-thuật dt. Thuật khéo tay // (Y) Nghề mồ-xé.

thủ-thư dt. Thư chính tay người gởi viết lấy : *Nhin tuồng chữ trong thủ-thư người cũ mà cảm động*.

thủ-xảo tt. Khéo tay, có bàn tay làm việc khéo-léo.

THỦ dt. Cái đầu : Thủ bò, thủ lợn, thịt thủ // bt. Trên đầu, đứng đầu : *Nguyên-thủ, vi thủ* // Trước hết : Thủ-mưu, thủ-xướng.

thủ-ác dt. X. Thủ-phạm.

thủ-cáo bt. Đứng ra tố-cáo trước nhất : Ai là người thủ-cáo ? — Thủ-cáo cam-kết chịu tội nếu việc không đúng sự thật.

thủ-cấp dt. Đầu người dã là cõ : *Xin dâng thủ-cấp; bêu thủ-cấp*.

thủ-dô dt. Đầu xú, thành-phố có cơ-quan trung-ương của chánh-phủ : Thủ-dô Sài-gòn.

thủ-hiến dt. Chức quan cao-trí một xứ thời Pháp-thuộc, dưới quyền viên Cao-uy, cầm đầu cả nước : Thủ-hiến Nam-Việt.

thủ-khoa dt. Người đậu đầu khoa thi-huong-xưa : Thủ-khoa Huân, Thủ-khoa Nghĩa II (K) Người đậu đầu một khoa thi : Thủ-khoa khoá 20 trưởng vở-bi Thủ-đức.

thủ-lanh dt. Người cầm đầu một đoàn-thể : Thủ-lanh thanh-niên và thể-thao ; thủ-lanh một chính-đảng.

thủ-mưu dt. Kẻ chủ-mưu, người bày đầu một cuộc toan-tính, đứng vạch kế-sách : Người thủ-mưu chống Pháp đời Hèm-nghi là cự-Tôn-thất-Thuyết.

thủ-phạm dt. Clg. Thủ-ác, kẻ dã chính tay gây tội : *Tìm chửa ra thủ-phạm*.

thủ-phủ dt. Thành-phố to, đông-dân và phồn-thịnh hơn hết trong một địa-phương : *Cần-thơ (Phong-dinh) là thủ-phủ miền tây Nam Việt-nam* II (R) Nh. Thủ-đô.

thủ-sự dt. Người cầm đầu một nhóm người dè làm một công-việc : *Trách-nhiệm do thủ-sự nhận lấy*.

thủ-sức dt. Vật cài tóc, thoa tóc.

thủ-tuế dt. Đầu năm, tết tháng giêng.

thủ-tướng dt. Người được quốc-trưởng giao-phó việc lập nội-các (chánh-phủ) và cầm-dầu nội-các ấy dè trị nước.

thủ-vĩ dt. Cái đầu và cái đuôi // (R) Cái đầu: Thủ-vĩ heo.

thủ-vĩ-ngâm dt. Thì thơ Đường mà câu đầu và câu cuối giống nhau : *Bài thơ TẾT của Tổ Xương khởi đầu bằng câu « Anh em đừng tưởng tết tôi nghèo » và kết-thúc cũng bằng câu ấy, là một bài thủ-vĩ-ngâm.*

thủ-xướng dt. Bày đầu, bày ra làm hay nói trước hết : *Nhà văn Phan-Khôi thủ-xướng bỏ thơ Đường và làm thơ mới*.

THỦ dt. Nhận lấy, lựa chọn, dùng : *Sách-thủ, tiễn-thủ, trách-thủ, trọng-thủ*.

thủ-tiêu dt. Lấy lại và huỷ bỏ đi // (Pháp) Huỷ bỏ, bác bỏ : *Tòa Phá-án đã thủ-tiêu án toà Thương-thambi ngày...* II (thth) Giết cách âm-thầm hay lén-dết mất : *Thủ-tiêu hết giấy-tờ; tên ấy bị thủ-tiêu*.

thủ-tiêu tống-quyền dt. (Pháp) Vụ kiện xin thủ-tiêu một chứng-thur, một quyết-dịnh, v.v... (*action en rescission*).

thủ-xả dt. Dùng lấy hay bỏ đi : *Thủ-xả nhẹ hè?*

THỦ-THỊ trt. Rủ ri, nhỡ-nhỏ : *Nói thủ-thị* ■

đt. Tè-nhỏ, giọng kèn giọng quyên, xui giục cách âm-thầm dịu-ngót : *Nó thủ-thí với thằng dê thằng xin-mình cho chúng nó ra riêng.*

THỦ-THIẾP **đt.** Mực-thước, khuôn-khò, phép-lắc : *Ăn-ở đúng thủ-thiếp.*

THỦ **đt.** X. Thọ : *Cô-thỵ, đại-thỵ.*

THỦ **đt.** X. Thọ : *Thụ bệnh, thụ giới.*

THỦ **đt.** X. Thọ : *Nam nữ thụ thụ bất thân.*

THUA **đt.** Bại, mất, sút người trong một cuộc so-lài : *Thua hết tiền, thua 3 bàn ; Hồng đầu hư lông đâu sợ sể, Hùm tuy thất-thé há thua chồn PVT* || Kém, lỗ, sau người : *Buôn thua bán lỗ, thua chí kém em ; Không chùi đê vậy lu-ly, Chùi ra tò-rang thua gì thuỷ-tinh ; Thua thì thua mẹ thua cha, Cá sinh một lứa ai mà thua ai ? CD.*

thua bẹc **đt.** Cờ-bạc thua : *Anh đi ghe rồi chín chèo, Bời anh thua bẹc chín chèo còn ba CD.*

thua bài **đt.** Đánh bài thua : *Có bao-nhiêu, đem thua bài hết.*

thua buồm **đt.** Rủn lòng, thối-chí : *Thay tình đồi như vậy, anh ta thua buồm bỏ đi.*

thua cá **đt.** Thua tiền trong một cuộc chơi cá (cá-cá) || X. Thua ngựa : *Ai thua cá độ nấy, tức ói máu* || X. Thua cuộc : *Hai đồng cá nhau, nếu ai thua cá phải bao hết tiệc nấy.*

thua cay **đt.** Thua cách chua-cay, không đáng thua mà thua : *Anh chỉ bên ấy có một nước cờ mà hại tôi thua cay quá* || Thua nhiều quá đâm ra cay-cú (nóng mủi) : *Thua cay nên đánh lớn đè gỡ.*

thua cuộc **đt.** Clg. Thua cá, đánh cuộc thua : *Ai thua cuộc phải trả tiền rượu.*

thua đau **đt.** Thua cách đau-dớn, không đáng thua mà thua : *Thay ăn rõ-rệt, bị sờ-sợ một chút mà thua đau.*

thua đậm **đt.** Thua thật nhiều, bị bên địch thắng xa quá : *Trận này thua đậm, đến 5 bàn không gỡ.*

thua diêm **đt.** Ít diêm hơn địch nên bị xử thua, chớ chưa bị đánh ngã đến không dậy nổi : *Võ-sĩ A thua diêm võ-sĩ B* || Thua bạn học vì ít diêm hơn : *Làm bài hay mà lẹ đẽ nên thua diêm các bạn.*

thua do ván **đt.** Clg. Thua nóc-ao, bị địch đánh ngã xuống ván rầm, sau tiếng đếm thứ

10 của trọng-tài vẫn chưa dậy nổi. **thua được** **đt.** X. Được thua : *Thua được nhà-binh dã há nao, Dần lồng nhijn-nhục đợi khi sau VD.*

thua hạng **đt.** Đứng hạng dưới, thua người hạng trên : *Cùng ngạch nhưng thua hạng ; kỳ này, trù Giáp bị 1 con số 0 mà thua hạng các bạn học.*

thua hơi **đt.** Thua vì quá mệt chớ sức mạnh còn : *Thiếu dứt nên thua hơi* || Hơi lép về hơn người một chút : *Cũng mòn dăng hộ đối, nhưng xét kỹ ra, chàng trai có thua hơi.*

thua kém **tt.** Kém sút, không bằng người : *Về mặt nào, cũng thua kém người ta.*

thua kẽ **đt.** Mắc kẽ, kẽ thắp hơn bên địch nên thua : *Thua kẽ đàn-bà.*

thua kiện **đt.** Thất kiện, bị toà xử thất : *Thua kiện phải chịu án-phí.*

thua khít nút **đt. (bạc)** : Chỉ thua người có một nút bài (bài cào) : *Mình 8, nó 9, thua khít nút* || (R) Kém một chút mà thua : *Hội tuyển B thua hội tuyển A 2-3, thua khít nút !*

thua lận **đt. (bạc)** : Thua vì bị người ta đánh lận ăn-gian : *Cờ-bạc thua lận* || Thua vì bị lừa, bị tiêu-lòn, v.v...

thua lỗ **đt.** Lỗ-lỗ, bị thiệt-hại : *Làm ăn thua lỗ quá nên thối-chí.*

thua miếng **đt.** Thất một thế võ mà bị địch đánh trúng hay đánh ngã phải thua || (B) Thua vì kém thủ-đoạn, kém mánh-lới hơn người.

thua nặng **đt.** Nh. Thua đậm và Thua quen.

thua nóc-ao **(knock-out)** **đt.** X. Thua do ván.

thua ngựa **đt.** Đánh cá ngựa thua ở trường đua : *Thua ngựa phải bến nhà.*

thua nhẹ **đt.** Thua ít, thua không bao-nhiều.

thua oan **đt.** Thua cách oan-uồng, không đáng thua mà thua.

thua phạt-phé (forfait) đt. Chịu thua trước, không có đấu nhau : *Hiểu cầu-thủ nên thua phạt-phé ; võ-sĩ A giùm chàng trặc tay nên thua phạt-phé.*

thua quen **đt.** Nh. Thua đậm.

thua ráo **đt.** Hết thảy đều thua : *Dự A đông Vận-dông-hội kỳ này, trong các môn, mình đều thua ráo* || Nh. Thua sạch.

thua rốc **đt.** Thua luôn một hơi hết ráo.

thua sạch **đt.** Thua hết sạch, sạch túi, sạch nhà : *Bán nhà thua sạch.*

thua-sút *bt.* Kém-sút, chẳng bằng người : *Thua-sút anh em ; chơi thua-sút người ta mà chơi lầm chi.*

thua sức *đt.* Thua về sức-lực, về thể-lực : *Thua sức chích chẳng thua tài.*

thua tài *đt.* Kém tài hơn, thua vì kém tài : *Thua tài, chích sức thì có thừa.*

thua tiền *đt.* Mất tiền vì thua cờ-bạc, thua cuộc : *Đã thua tiền còn hại sức-khoe // Kém hơn người vì có ít tiền hơn : Thua tiền chớ không thua lời nói.*

thua tiếng *đt.* Thua người vì tăm-tiếng, ít được người khen hơn đang kia : *Thua tiếng chớ không thua miếng.*

thua túc *đt.* Nh. Thua oan và Thua úc.

thua thăm *đt.* Có ít thăm hơn đối-thủ : *Liên-danh A thua thăm liên-danh B nên rót.*

thua-thịt *tt.* Thua-sút phải thiệt-thòi : *Nghèo, việc gì cũng chịu thua-thịt.*

thua thiểu *đt.* Thua cờ-bạc và thiểu nợ : *Đi cờ-bạc cho thua thiểu tú-giăng.*

thua trận *đt.* Thua bên địch trong một trận giặc, một trận tranh tài : *Thua trận bái-xá.*

thua trí *đt.* Thua trong một cuộc đấu trí, hay bị người dùng mưu-chước gạt mình : *Thấp cơ thua trí dàn-bà K.*

thua úc *đt.* Nh. Thua oan và Thua túc.

thua xa *đt.* Kém dèng kia rất xa về tài, về tiền hay về thể-lực.

thua xui *đt.* Thua vì xui-xẻo, rủi-ro chớ thật ra, không đáng thua.

THÙA *đt.* Đánh, thắt, kết tơ lụa để trang sức cho đẹp : *Lòng thương con gái xóm Chùa, Khéo may dầy gấm khéo thua bông dâu CD.*

THÙA-LÙA *tt.* Thùi-iùi, loét-loét, nỗi vê ghê-chóch lở to ra : *Mụt ghê thùa-lùa.*

THÙA *đt.* X. Thuở.

THUẦN *tt.* Nhuần, quen, theo, sau khi được luyen-tap lâu ngày : *Ngựa đã thuần, tay đã thuần.*

thuần tay *tt.* Quen tay, nhuần tay : *Thuần tay nén khéo.*

thuần tính *tt.* Được uốn-nắn, dạy-dỗ lâu nên tính-tình trở nên dịu-dàng, không hổi-tốp : *Những đứa lác-ló mè thuần-tính trở lại được là điều đáng khen.*

thuần-thục *tt.* Thành-thuộc, quen, giỏi : *Binh-linh đã thuần-thục.*

THUẦN *tt.* Ròng, tinh, rặt một thứ, không lộn-xộn với thứ khác : *Đơn thuần ; thuần một màu // Điểm-đem, thành-thật, ôn-hoa : Thuần-hậu.*

thuần-bạch *tt.* Trắng tinh, trắng toát ; toàn trắng.

thuần-chất *tt.* Nguyên-chất, chất ròng - rặt, không lộn với chất nào khác : *Vàng thuần-chất.*

thuần-chính (**chánh**) *tt.* Thật chân-chính, chân-chính hoàn-toàn : *Còn người thuần-chính.*

thuần-đức *trt.* Trọn bè đao-đức, một mực lo về đạo-đức : *Ấn-đ thuần-đức // đt. Đức-hạnh vẹn-toàn, bền-vững : Trau-giồi thuần-đức.*

thuần-hậu *tt.* Điểm-đem, trung-hậu : *Tánh-tinh thuần-hậu.*

thuần-ích *dt.* Tiền lời (lãi) còn lại (sau khi trừ sò-phí).

thuần-kim *dt.* Vàng y, vàng ròng.

thuần-khiết *tt.* Trong-sạch hoàn-toàn : *Ái-tinh thuần-khiết.*

thuần-lại *dt.* Quan-lại thuần-lương, quan-thanh-liêm hiền-lành.

thuần-linh *tt.* Linh-thiêng rất mực.

thuần-lý *dt.* Lý-tưởng đơn-thuần, chưa được đem thực-hành, không sát thực-tế : *Chú-nghĩa thuần-lý.*

thuần-lợi *dt.* Nh. Thuần-ích.

thuần-lương *tt.* Hoà-nhâ hiền-lành : *Tâm-tinh thuần-lương.*

thuần-lượng *dt.* Phần tinh-ròng của loại kim quý phe-trộn với loại kim khác.

thuần-mỹ *tt.* Tốt-tươi trong-sạch : *Luân-lý thuần-mỹ.*

thuần-nết *tt.* Có nết, nết-na đầm-thâm, điềm-dạm, ít nói ít cười : *Càng lớn, càng thuần-nết.*

thuần-nhất (**nhứt**) *tt.* Duy-nhất, rặt-ròng, chỉ có một chất : *Rặt-ròng là tiêng thuần-nhất Việt-nam.*

thuần-phác *tt.* Thuần-hậu chất-phác : *Phản-nhiều người nông-thôn đều tánh-tinh thuần-phác.*

thuần-sắc *trt.* Rặt một màu, chỉ có một màu : *Vẽ bức tranh thuần-sắc.*

thuần-tính *tt.* Có tính-tình thuần-hậu, không nóng-nảy vụt-chẹc : *Bây-giờ nó thuần-tính lắm.*

thuần-toàn *tt.* Nh. Thuần : *Đạo học là thuần-toàn.*

thuần-tuý tr. Tình ròng, không lai, không pha-trộn : *Thuần-tuý Việt-nam ; quốc-gia thuần-tuý.*

THUẦN tr. Chắc-chắn, thật-thì.

thuần-phong dt. Phong-tục chât-phác, tốt-lành : *Thuần-phong mỹ-tục.*

THUẦN dt. Cái mộc, cái khiên dùng đỡ thương, đỡ tên khi ra trận : *Mâu-thuần* // (R) Có hình hơi giống chữ nhật mà thon-nhỏ phía dưới như cái thuần : *Bánh thuần, điêu thuần, hình thuần, mè-thuần, (mè-xứng), nón thuần* // (B) Sự-vật giúp đỡ phía sau : *Hậu-thuần.*

thuần-hình dt. Hình cái thuần, hình-dáng giống cái thuần.

THUẬN bt. Theo, vui lòng, ưng ý, chơi thân với nhau : *Đầu-thuận, hoà-thuận, quy-thuận, tự-thuận, thoả-thuận, ưng-thuận ; lời thuận lè êm ; thuận mua thuận bán ; thuận vợ thuận chồng tát bè đồng cũng cạn tng.* // Xuôi, phải, đúng chiều : *Chân thuận, tay thuận, dì bên thuận ; mua thuận gió hoà.*

thuận buồm trt. Đi thuyền nhằm gió xuôi, buồm được bọc gió chạy mau : *Thuận buồm xuôi gió* // Suôn-sé, trôi-chảy, không bị trở-nghẹo : *Công-việc được thuận buồm xuôi gió.*

thuận-cảnh trt. Xuôi cảnh-ngõ, đúng chiều, phải lúc may-mắn : *Mưu việc được thuận-cảnh.*

thuận con nước trt. Nhằm con nước xuôi khi khởi ra đi : *Mai khởi-hành, thuận con nước.*

thuận chun trt. Vừa tầm với chun thuận : *Thuận chun, bung một đá* // (R) Sẵn dịp, nhân tiện đường : *Đi thăm ruộng, thuận chun tặt vào thăm anh.*

thuận-dạo tt. Phải dạo, đúng lẽ dạo.

thuận-định bt. Quyết định theo sự thoả-thuận : *Được sự thuận-định của thương-cấp.*

thuận đường trt. X. Tiện đường.

thuận gió trt. Được xuôi gió, cùng chiều với gió thời : *Thuận gió thì trường buồm đi cho lẹ.*

thuận giọng trt. Xuôi theo giọng, không trắc lời nói : *Vì đê được thuận giọng mà tiếng bằng người ta sửa ra bằng trong câu « Trái duyên coi bằng một gian chuồng gà ».*

thuận-hoa tr. X. Hoà-thuận.

thuận ý dt. Xuôi theo ý, không trái ý : *Tuân ý nó cho xong* // X. Thuận lòng.

thuận-khẩu tr. X. Thuận miệng.

thuận lòng tr. Bằng lòng, ưng chịu : *Cha mẹ thuận lòng cho con ra riêng.*

thuận-lợi trt. Suôn-sé và có lợi : *Làm ăn thuận-lợi.*

thuận-lưu trt. Gặp nước xuôi // (B) Phải chiều, xuôi dòng.

thuận-mãi dt. Cuộc mua bán thoả-thuận giữa hai bên, thường giữa chính-quyền và tư-nhân (marché de gré à gré).

thuận-mạng (mệnh) dt. Vâng mệnh, làm theo lệnh sai-khiến // (truyền) Xuôi theo số-mạng, thuận theo lẽ trời : *Âu ta thuận-mạng cho xong.*

thuận miệng trt. Luôn miệng, sẵn trớn ăn, trớn nói : *Thuận miệng ăn luôn ; thuận miệng nói hết* // Nh. Thuận giọng.

thuận mùa trt. Phải mùa, đúng mùa : *Trái trờ thuận mùa thì đậu nhiều.*

thuận nghịch bt. Xuôi ngược, phải trái : *Thuận nghịch thế nào ?*

thuận-nghịch-độc bt. Đọc xuôi đọc ngược gì cũng được : *Thơ thuận-nghịch-độc.*

thuận-phân dt. (Pháp) Cuộc chia già-tài theo sự thoả-thuận của các thừa-kế, không phải có sự can-thiệp của toà : *Thuận-phân đã khôi tốn kém lại giữ được hoà-kí giữa bà-con.*

thuận-phong dt. Gió xuôi // trt. Nh. Thuận gió : *Thuận-phong một lá vượt sang bến Tè K.*

thuận tai trt. Xuôi tai, lọt lỗ tai, nghe được : *Nghe thuận tai nên gặc đầu cười.*

thuận tay trt. Nhằm tay thuận; đúng chiều của tay đang cử-động : *Thuận tay xót mết.*

thuận-tâm trt. X. Thuận lòng.

thuận-tinh trt. Nh. Thuận lòng.

thuận-tiện tt. Xuôi chiều và tiện-lợi : *Hoàn-cảnh thuận-tiện, điêu-kiện thuận-tiện.*

thuận-tòng (tòng) dt. Xuôi theo, thuận theo, bằng lòng dựa theo : *Ai nấy đều thuận-tòng.*

thuận-tuân dt. (Pháp) Bằng lòng tuân theo ánh toà, nhận một bàn án (acquiescer).

thuận-thao tt. Thuận-hoà thảo-lào : *Cả nhè đều thuận-thao với nhau.*

thuận theo dt. Chiều theo, dừa theo, xuôi theo : *Thuận theo ý-kiện hay nhất* // Bằng lòng đi theo, làm theo : *Thuận theo cách-mạng.*

thuận-thính dt. Nghe theo, làm theo lời dạy,

lời chì bảo, lời rú-ren.
thuận thiên đt. Xuôi theo lõi Trời, thời
 Trời : *Thuận thiên giả tần* (thuận Trời thì
 còn).
thuận-thụy (thụ) đt. Ung chịu, nhện lầy.
thuận-ứng đt. Xuôi theo cho thích-ứng :
Thuận-ứng thời-cuộc.

THUẬT đt. Kè lại : *Lược-thuật, tuồng-*
thuật, thuật lại một việc tai nghe mắt thấy //
Nói theo.

thuật chuyện đt. Kè chuyện, nói cho người
 ta nghe một chuyện mà mình đã nghe thấy.
thuật lại đt. Kè lại theo thứ-lớp câu chuyện
 đã xảy ra hay đã nghe ai nói.

thuật-tác đt. Dựa theo một sự có thật mà
 đặt-dẽ thêm cho hay-ho, linh-dạng.

thuật-thuyết đt. Chép lại và giải-thích ra.
thuật-trần đt. Bày-tô ra.

THUẬT đt. Phương-phép, cách-thức, mèo-
 mực, việc làm có tính kỹ và có đặt cách-
 thế ti-mi dè thực-hiện : *Kỹ-thuật, mỹ-thuật,*
nghệ-thuật; thuật dùng người, thuật ăn-
nói // Cách diễn trò với hai bàn tay khéo-
 léo và với dụng-cụ sầm sẫn : *Phép thuật,*
quý-thuật, hát thuật // Việc huyễn-bí bất-
 chính : *Tà-thuật* // đt. Dùng mưu-mẹo và
 dụng-cụ dè diễn trò : *Thuật mưu eối trúng*
gá.

thuật-kế đt. Mưu-chước lưỡng-leo : *Dùng*
thuật-kế gạt người.

thuật-ngữ đt. Tiếng nói dùng riêng ở mỗi
 khoa chuyên-môn : *Thuật-ngữ phép-luật.*
thuật-pháp đt. Phép thuật do sự khéo-léo
 của hai bàn tay và dụng-cụ hoặc do bùa
 chú hay thuốc đe.

thuật-sĩ đt. Người chuyên dùng thuật-phép //
 (R) Người có tài lừa-dảo khéo-léo.

thuật-số đt. Các môn học bói, toán dè đoán
 số-mạng.

THÚC đt. Hối, giục, bảo phải mau lẹ, cho
 rồi sớm : *Cấp-thúc, giục-thúc, hối-thúc,*
thôi-thúc; thúc như thúc tà // (R) Đánh
 bằng cùi-chò hay gót chân : *Thúc vỡ hông,*
thúc ngựa // tr. Nhặt lại, khít lại, lie-lịa :
Ngồi thúc lại, may thúc lại, viết thúc lại;
Trống đánh trả cánh trên lầu nhặt-thúc,
Rượu mệt bău hông-cúc giải-khuây CD.
thúc-bách đt. Bắt-buộc phải cho có liền :
Bị thúc-bách quá phải bón nhè trả nợ.

thúc cùi-chò đt. Co tay đánh ngược cùi-
 chò vào mình kè khè : *Đá bành mè thúc*

cùi-chò thì bị phạt.
thúc-dẩy đt. Bị kè trước thúc cùi-chò ngược
 lại và người sau đẩy tới trong đám đông :
Chen lấn, bị thúc đẩy mềm người // (B)
Khuyển-khích, giục-giả, đưa tới; thúc-dẩy
và ra tranh-cử; bị thời-cuộc thúc-dẩy.

thúc giờ đt. Chே nước-mắm vào thịt dâ
 quết (giã) nhuyễn rồi quết lần thứ nhì cho
 đều dè làm giờ.

thúc-giục đt. Hối-thúc, giục-giả, bảo phải
 mau lẹ : *Bị thúc-giục quá, phải làm liều.*
thúc lại tr. Nhật lại, khít lại; cho ngắn
 bớt : *May thúc lại; viết thúc lại.*

thúc lính đt. Hối bắt lính dè sung vào bộ-
 đội (xre) : *Trát thúc lính về làng.*

thúc nợ đt. Đài nợ cách bức-bách; nhắc
 kỷ-hạn trả nợ sắp tới và yêu-cầu đâm trả.
thúc ngựa đt. Cối và đánh gót chun vào hông
 ngựa giục nó chạy mau hơn.

thúc tới tr. Rập tới, cách giục-giả mau lẹ :
Mỗi đánh thúc tới.

thúc thuế đt. Hối đóng thuế : *Lèng đi thúc*
thuế; nhè nứa gởi giầy thúc thuế.

THÚC đt. Buộc trói, giam-häm : *Câu-thúc,*
giắn-thúc, kẽm-thúc, quấn-thúc, ướt-thúc
 đt. Bó : *Nhút thúc* (một bó).

thúc-cung đt. Mình kẽm-häm, kiềm-soát lấy
 mình.

thúc giáp đt. Bó áo giáp lại // Bãi giặc,
 thoi đánh nứa.

thúc-ké bt. Trói ghít hai cánh tay ra sau
 lưng : *Trói thúc-ké, thúc-ké nó lại.*

thúc-phuợc (phợc) đt. Trói buộc lì (B)
Vưóng-vít, mắc-miu, mắt ty-do; Bị già-
dinh thúc-phuợc.

thúc-thù đt. Bó tay lại // Chiju, khoanh tay
 ngó, không làm sao được : *Thúc-thù chiju.*

thúc-trang đt. Buộc gói hành-trang lại //
 (B) Sửa-soạn ra đi.

thúc-ướt đt. Điều giao-ướt : *Làm theo thúc-*
ướt.

THÚC đdt. Chú, tiếng gọi em ruột hay em
 bạn của cha hay của thầy mình; tiếng chí
 đầu gọi tung em trai chàng : *Đophilus,*
hồng-thúc, sur-thúc.

thúc-bá đdt. X. Chú bá.

thúc-phụ đt. Voi và tiếng gọi người chú
 ruột : *Đem tin thúc-phụ từ-duờng, Ba-vơ*
lũ-thân tha-hương dè-huê K.

thúc-thúc đdt. Tiếng chí đầu gọi tung em
 chàng.

THỰC *dt.* X. Tục : *Lực-thực.*

thực-huyền *dt.* X. Tục-huyền.

THỰC *tt.* Hiền-lành, có nét-nó : *Hiền-thực, trinh-thực.*

thực-đức *dt.* Đức tốt : *Có nhiều thực-đức.*

thực-khí *dt.* Khí-chất hoà-huân, diêm-dam.

thực-nữ *dt.* Gái-lành, có đức-hạnh : *Hội thâm thực-nữ giao-kỳ định chưa ? CD.*

thực-tính *dt.* Tính-nết ôn-heo, nhã-nhặn.

thực-thác *tt.* Lành-hay-dữ, tốt-hay-xấu.

THỰC *dt.* Cái-chái-nhà // (*R*) Trường học : *Nghĩa-thực, tư-thực.*

THỰC *tt.* Được nêu-chín : *Thực-địa II (R)*

Được khai-phá, cày-võ dề trồng-trọt : *Đất thực, ruộng thực II (B)* Quen-thuộc, rành-rõ : *Am-thực, chủ-thực, thành-thực, thuần-thực.*

thực-địa *dt.* (*thb*) Trái-cây-sanh-địa nêu-chín // (*thực*) Cây-không-to-lầm, lá-nhám-hoa-vàng, cánh-hoa-có-sừng, trái-thuộc-loại phì-quả có-u nhỏ (*Guazuma tomentosa*).

thực-địa-hoàng *dt.* (*thb*) X. Sanh-địa.

thực-điềm *dt.* Ruộng-dâ-thành-thuộc, dâ-thuộc cày-cây-rồi.

thực-độc *dt.* Độc-thuộc-lòng.

thực-hoa *dt.* Hoá-phàm, đỗ-vật chẽ-tạo-rồi, xài-được.

thực-khách *dt.* Khách-quen-thuộc, quen-lâu,

thực-luyện *dt.* Luyện-ký, tập-rèn-lâu-ngày // tt. Thành-thuộc và lão-luyện.

thực-ngữ *dt.* Lời-nói-quen-miệng.

thực-thù *dt.* Người-tùng-trái, có-nhiều-kinh-nghiệm.

thực-thực *dt.* Ăn-dò-nêu-chín.

THỰC *dt.* Chuộc-lại : *Cứu-thực, iết-thực, thu-thực ; bán mài-lai-thực ; thực giè cha bán tng.*

thực-hình *dt.* Chuộc-sự-hình-phạt : *Dì kim thực hình* (*Chịu tiền dè khôi-hình-phạt*).

thực-hồi *dt.* Chuộc-lại : *Nặng quyền thực-hồi* (*quyền-chuộc-lại*).

thực-mạng *dt.* Chuộc-lãi, mạng-sống // (*lóng*) trt. Bán-chết-bán-sống, dè-khôi-chết : *Chạy thực-mạng.*

thực-tội *dt.* Chuộc-tội, dùng-cái-gì-dồi-với-tội-lỗi-dâ-gây : *Đái công thực-tội* (*dâng-công-chuộc-tội*).

THỦÊ *dt.* Mướn, dùng-công-hay-dùng-vật-của-người-ta-mà-phải-trả-tiền : *Thuê-nhà, thuê-người-làm* // *trt.* Mướn, ra-công-lấy

tiền : *Cánh thuê, làm thuê, ở thuê ; May thuê viết mướn.*

thuê-mướn *dt.* Nh. Thuê : *Phải kiêm-nhà thuê-mướn mà ở chớ-cứ ở đậu-bạc vầy hoài-sao ?*

THUẾ *dt.* Số-tiền dân-phải-dóng-cho-nhà-nước : *Thuế đất, thuế-nhà, chính-thuế, chịu-thuế, đánh-thuế, đóng-thuế, lầy-thuế, quản-thuế, miễn-thuế, nạp-thuế, suru-thuế, thúc-thuế, trốn-xâu-lieu-thuế, Lịnh-tuyền-xá-thuế ba-năm LVT.*

thuế-khoa *dt.* Vụ-thuế : *Thuế-khoa 1967 chưa đóng.*

thuế-lệ *dt.* Nh. Thuế-khoa.

thuế-má *dt.* (*d*) Nh. Thuế : *Thế-má nặng-né.*

thuế-pháp *dt.* Pháp-luật-về-thuế-má.

thuế-quan *dt.* Cơ-quan-thâu-thuế // X. Quản-thuế.

thuế-suất *dt.* Phân-số-tiêu-chuẩn dè-căn-cứ vào-mà-dánh-thuế.

thuế-thân *dt.* Thú-thuế-thời Pháp-thuộc, đánh-vào-mỗi-người-dân-từ-18-tuổi-sấp-lên (dàn-đóng) : *Bắt-thuế-thân, đóng-thuế-thân, giãy-thuế-thân.*

thuế-vụ *dt.* Công-việc-thuế-má // Nh. Thuế-khoa.

THUẾ-THOÀ *tt.* Hè-hè, hè-hè, vùa-bụng, sung-sướng : *Trong-bụng-thuế-thoà.*

THUI *dt.* Đốt-sơ-về-lẹ-với-lửa-ngọn : *Thu-trâu, thu-bò-con, thu-kiến* // Xúm-đốt, bu-(bôu) lığı-cắn : *Bị-kiến-thu* // *tt.* Rất-dен, rất-tối : *Đen-thui, tối-thui.*

thui-lông *dt.* Đốt-với-lửa-ngọn-cho-cháy-sech-lông : *Thui-lông-rồi-cạo.*

THUI *tt.* Khô, chát, chỉ-nú-hoa-hay-mầm-cây, mồi-nhú-rõ-rõi-cái-đi.

THUI-THÚI *bt.* Clg. Thúi-thúi, hơi-thúi, Nghe-thui-thúi-dâu-dây.

THUI-THÚI *bt.* Clg. Thủi-thúi-hay-Lùi-thúi, trơ-trọi-một-mình : *Nặng-mưa-thuui-thúi-quê*-người-một-thân K.

THÙI *tt.* Nh. Thuui : *Đen-thùi.*

thùi-lùi *tt.* Rất-den : *Đen-thùi-lùi.*

THÙI-LUI *dt.* Thụt-lui, thụt-ra-sau : *Thùi-lui-lại.*

THÙI-THÙI *trt.* Clg. Thủi-thúi, tiếng-nện-mạnh-trên-vật-mềm-liền-tiếp : *Đầm-thùi-thúi, thoai-thùi-thúi, chạy-thùi-thúi.*

THÚI *tt.* Clg. Thủi, mùi-phản-người-hoặc

con vật chết sinh lâu ngày, rất khó ngủi : **Thúi như cút, thái như chuột chết II (R)**
Xấu-hò, nhục-nhã : **Đi thái, điếm thái, hư thái, lèm thái.**

thúi cút tt. Thúi mùi cút : *Nhiều người ta thái cút; chưa anh nay thái cút.*

thúi-dịt dt. (thyc) : Clg. Dây mờ, loại dây bò, lá thật dài (bè dài bằng 7 lần bè ngang) mọc đối, rất hôi, lá bé đính nhau, tự-tán dài lối 10 cm, hoa không cuồng, có lông ở vành, trái giẹp, 2 nhân đơn ; (Đy) Dây và lá là vị thuốc tiêm bò; lá dâm cho ngựa uống được mập, cũng được dùng bóp sữa đàn-bà đê (Pæderia consimilis).

thúi-hoắc tt. Rất thúi, lời chê.

thúi-inh tt. Nh. Thúi hoắc.

thúi ma tt. Thúi mùi thay ma đè lâu không lui : *Nhiều sài thúi ma.*

thúi nát bt. Xấu-hò hết bà-con, em : *Một mình nó làm mà thái nát cả họ.*

thúi nặc tt. Thúi mùi nồng-nặc, bung cả đầu.

thúi òm (ùm) tt. Nh. Thúi hoắc.

thúi rùm bt. Thúi khắp cùng II Xấu-hò với mọi người, ai cũng hay biết : *Làm thái rùm rồi bỏ đi.*

thúi-tha tt. (đ) : Nh. Thúi : *Thái-tha lầy-lụa; thái-tha cả dòng cả họ.*

thái thây tt. Nh. Nhót thây.

thái thái bt. X. Thu thái.

THỦI-THỦI tr. X. Thu-thái.

THỦI tr. Tiếng vật cứng chạm mạnh vào vật mềm : *Té cái thiui, thoai cái thiui II dt.*
Đấm, thoai : *Thui nó một cái cho đau.*

thui-thui tr. X. Thủ-thui.

THUÝ dt. Ranh nước ở xa : *Biên-thuỷ.*

THUÝ bt. Rù xuồng, sô ngay xuồng II Gần, xuýt.

thuỷ-ấm dt. Ngà bóng, có bóng dưới đất.

thuỷ-diện dt. Nhieu nước miếng, rõ dài; thèm ăn.

thuỷ-duơng dt. Cây liễu : *Bóng thuỷ-duơng.*

thuỷ-dầu dt. Cúi dầu xuồng.

thuỷ-lệ dt. Se nước mắt, nhò lệ.

thuỷ-liễu dt. Nh. Thuỷ-duƠng.

thuỷ-mị tt. Đầm-thảm, có nết-na : *Đứa gái thuỷ-mị.*

thuỷ-mộ tt. Vẽ chiêu, vẽ già, trả vẽ già.

thuỷ-nguy tt. Sắp, nguy-khổn.

thuỷ-tuyến dt. Sô, đường thẳng đứng (*ligne verticale*).

thuỷ-tử tt. Gần chét, sắp chết.

thuỷ-trục tt. Sô xuồng, cách thẳng đứng (vertical).

THUÝ tt. Clg. Tuý, xanh biếc : *Mèu thuý II (R)*
(R) Tên riêng loại chim thẳng dày, chim să, cánh xanh biếc : *Chim thuý.*

thuỷ-be dt. Tấm lót dưới yên ngựa cho êm.

thuỷ-không dt. Khoảng khong-trung xanh biếc.

thuỷ-heàn dt. Con đồi, tó gai.

thuỷ-ngọc dt. Viên ngọc-bích, màu xanh.

THUÝ tt. Sâu xa : *Thâm-thuỷ.*

thuỷ-diện dt. Đèn sâu, tò nhà tò sâu kín.

thuỷ-mật tt. Sâu kín và nhô-nhật.

thuỷ-uyên dt. Vực sâu.

THUÝ dt. Nước : *Dẫn thuỷ, hồng-thuỷ, lưu-thuỷ, phong-thuỷ, sơn-thuỷ; Ngọc trầm thuỷ thương II* Thuỷ-ngân gọi tắt : *Đặt thuỷ, lầy thuỷ, ống thuỷ, tráng thuỷ.*

thuỷ-ách dt. Ách nước, nạn lụt lội : *Thiên-tai thuỷ-ách II (R)* Nạn chét đầm, chét trôi.

thuỷ-áp-cơ dt. Máy ép bằng hơi nước.

thuỷ-bào dt. Bọt nước.

thuỷ-bào-chẩn dt. (bh) : Bệnh ngoài da, nốt từng chùm mọc nhô có nước trong khắp mình-mày, do một ít giống vi-khuẩn gây ra (*herpès*).

thuỷ-binh dt. Lính đánh giặc bằng thuyền, dưới nước.

thuỷ-bình-diện dt. Mặt phẳng ngang-chàng (như mặt nước).

thuỷ-bình-tuyến dt. Đường ngang-chàng, không đầu nèo cao hơn đầu nèo (như mặt nước).

thuỷ-bộ bt. Dưới nước và trên bộ; đàng nước, đàng bộ : *Đạo làm tướng xưa, thuỷ bộ đều thông.*

thuỷ-cách dt. (Đy) : Chứng bệnh bụng có nước.

thuỷ-canh dt. Cảnh-sát tuần-tiêu dưới nước.

thuỷ-cán dt. Rẽ sông dưới nước của một vài loài cá như lục-bình, rau má, bèo, v.v..

thuỷ-cầm-loại dt. Loài chim ăn cá như cò, bìm-bìm, vịt, le-le...

thuỷ-cầu dt. Bóng nước, trò chơi banh dưới nước.

thuỷ-công dt. Clg. Thuỷ-thù, người làm công dưới thuyền, tàu.

thuỷ-cư dt. Sông dưới nước bờ nước, chỉ các loại tôm, cá, sô, ốc, éch, nhái...

thuỷ-cước dt. Tiền chuyên-chở bằng đường nước.

thuỷ-chiến dt. Trận giặc dưới nước (thường dùng thuyền riêng).

thuỷ-chuẩn dt. Mật nước (được dùng làm tiêu-chuẩn để đo độ cao của đất và núi và cản nền nhà).

thuỷ-chuẩn-khí dt. Ông ni - vô (*niveau*), thứ ông bằng chai có dung nước và thuỷ-tinh để cản nền nhà, mặt đất, v.v..

thuỷ-chung-khí dt. Hơi nước sôi.

thuỷ-dư-học dt. Khoa dạy cách đo bờ sâu của đáy biển, đáy sông để lập bản đồ hải-thể, một ngành hải-hình-học (*hydrographie*).

thuỷ-đạo dt. Đường nước, như sông, rạch, kinh (*cours d'eau*).

thuỷ-đạo lưu-thông dt. Đường nước sâu, ghe tàu chạy được (*cours d'eau navigable, flottable*).

thuỷ-đậu dt. (bh): Trái rơ, bệnh phát-chân nhiệt, do nhiệt-độ trong mình làm nồi mực trong, có nước, vài ngày sẽ lợn, không nguy-hiểm (*varicelle*).

thuỷ-diện-lực dt. Hơi điện do sức nước kéo máy chạy mà có.

thuỷ-diết dt. Con đỉa.

thuỷ-động-học dt. Môn học nghiên-cứu về nội-lực và các biến-động của chất lỏng (*hydrodynamique*).

thuỷ-giới dt. Lần ranh đất bằng đường nước như sông, rạch, mương, ranh // Thế-giới dưới nước, xã-hội loài tôm cá.

thuỷ-hệ dt. Hệ - thống đường nước : *Khai thông thuỷ-hệ*.

thuỷ-hình-ké dt. Máy nhâm thăng - bằng để cân mặt đất cho bằng-phẳng như mặt nước.

thuỷ hoả dt. Nước và lửa : *Thuỷ hoả tương-khắc*.

thuỷ-hoả-du dt. Đầu lửa.

thuỷ-hoèn dt. Nh. Thuỷ-ách (nghĩa đầu).

thuỷ-học dt. Môn học nghiên-cứu về sức ép của nước.

thuỷ-khách dt. Khách giang-hồ, người ngoài thuyền đi nhiều nơi // (R) Bối, bọn trộm dưới nước.

thuỷ-lẹo dt. Nước lụt, lụt-lẹo.

thuỷ-liêm dt. Thác nước (nước từ trên cao đổ xuống như tẩm rém).

thuỷ-liêu dt. (thực): Cây bần.

thuỷ-lệ dt. Nh. Thuỷ-đạo.

thuỷ-lôi dt. Trái nổ đặt sẵn dưới nước hoặc do tàu bắn ra : *Vết thuỷ-lôi*.

thuỷ-lôi-định dt. Tàu phóng thuỷ-lôi.

thuỷ-lợi dt. Cái lợi do nước mà ra như việc chài lưới, dùng sức nước chạy máy, đem nước ngọt vào ruộng, v.v..

thuỷ-lực dt. Nh. Thuỷ-bọ.

thuỷ-lực-học dt. Môn học nghiên-cứu về sự khai-thác năng-lực của nước (*hydromécanique*).

thuỷ-lượng dt. Số nước nhiều st.

thuỷ-mặt dt. Lối vê bằng mực tàu (đơn) : *Tranh thuỷ-mặt*.

thuỷ-mẫu dt. (đóng) : Con súra.

thuỷ-môn dt. Cửa đập nước.

thuỷ-nạn dt. Tai nạn do nước gây ra như vỡ đê, chết đuối, v.v..

thuỷ-nữ dt. (thực) : Loại cỏ dưới nước, lá mọc xen, nở trên mặt nước như lá súng; hoa trắng hoặc vàng, 5 cánh đính thành ống, 5 tiêu-nhị, nang có nhiều hột (*Limnanthemum*).

thuỷ-nữ Ấm dt. (thực) : Loại thuỷ-nữ mỗi thân chỉ có một lá, ống hoa dài hơn dài, nang dài đế 1 cm 50 (*Limnanthemum indicum*).

thuỷ-nữ nhỏ dt. (thực) : Loại thuỷ-nữ thân dài có nhiều lá, ống hoa dài hơn dài, nang tròn (*Limnanthemum hydraphyllum*).

thuỷ-ngân dt. Gọi tắt là thuỷ, kim-loại lồng, màu trong trắng.

thuỷ-nguyên dt. Nguồn nước, đầu mối nước của một ngọn suối, một dòng sông.

thuỷ-ngưu dt. Con trâu.

thuỷ-phi-thoàn dt. Máy-bey có phao đê đập xuống mặt nước hoặc cắt cánh từ mặt nước.

thuỷ-phù dt. (truyền) : Dinh-thự dền-dài của thuỷ-thần dưới đáy biển, đáy sông.

thuỷ-quân dt. Nh. Thủ-binh.

thuỷ-quốc dt. Quốc-gia của loài tôm cá, tức sông ngòi, ao, vũng.

thuỷ-sản dt. Đồ-vật lấy dưới nước lên dùng, phần nhiều là thức ăn như tôm, cá, sò, ốc, rong, bông đùa...

thuỷ-sản động-vật-học dt. Môn học nghiên-cứu về loài vật sinh-sản dưới nước.

thuỷ-sinh dt. Loại rau cỏ sống dưới nước hoặc dry bờ nước như rong, bèo, rau muống, rau súng...

thuỷ-sư dt. Đoàn tàu chiến.

thuỷ-sư đè-đốc dt. Người cầm đầu một hạm-đội, một đoàn tàu chiến.

thuỷ-tà dt. C/g. Tiết-tà, bình is chảy.

thuỷ-tạ dt. Nhà mát (không vách) cất trên
mỗi nước: *Nhà thủy-tạ*.

thuỷ-tai dt. Tai nạn do nước gây ra, tức
nạn lụt: *Dân bị thủy-tai*.

thuỷ-táng dt. Chôn người chết bằng cách
ném thây (hoặc tro) xuống nước.

thuỷ-tè dt. (truyền): Rốn biển, đáy nước,
nơi thật sâu dưới nước, chỗ thủy-thàn ở:
Công-ehúa thủy-tè.

thuỷ-tinh dt. Thứ dá trong trắng thường
được dùng chẽ kiêng đeo mắt hoặc đồ-vật
quý: *Bộ ly thủy-tinh II (R) Chai, chất trong
cứng, nấu bằng cát*.

thuỷ-tinh dt. Tên một hành-tinh thuộc thái-
dương-hệ (*mercurie*).

thuỷ-tinh dt. Tính nước.

thuỷ-tinh-học dt. Môn học nghiên-cứu về
đặc-chất và đặc-tính của các loại nước
(*hydrologie*).

thuỷ-tiên dt. (thực): Loại lan thuộc giống
thượng-mộc, thân phì ở giữa, thon hai
đầu; lá hai đầu hép, phát-hoa thông mọc
bên hông, dài lối 20 cm; hoa vàng, cánh
trên vuông dài (*Dendrobium densiflorum*).

thuỷ-tiên trắng dt. (thực): Loại lan thuộc
giống thượng-mộc, thân phì ở đáy rồi biton
lần, cao độ 20 cm, phát-hoa dài lối 20 cm
mọc ở đít, thông, hoa to màu hường giật
(nhạt), ở giữa màu cam, cánh trên có ba
khía (*Dendrobium Farmeri*).

thuỷ-tiên vàng dt. (thực): Loại lan thuộc
giống thượng-mộc, thân cao lối 40 cm,
giữa phì, hai đầu thon, lá tròn dài mọc
thành chùm ở đít; hoa chùm mọc gần đít,
thông dài bằng thân, màu trắng có bót vàng,
bié có rìa mịn (*Dendrobium thrysiflorum*).

thuỷ-tộc dt. Loài vật sống dưới nước như
tôm, cá, sò, cua...

thuỷ-tụ dt. Nơi trũng có nước đọng lại như
hồ, ao, đầm...

thuỷ-tử tt. Chết đuối.

thuỷ-thái dt. Các thứ rau dưới nước như
rau muống, rau ngò, rau nhúc, v.v..

thuỷ-thết-hoé dt. Lối vẽ bằng màu nước.

thuỷ-thảm-khí dt. Vật do bể sâu của nước.

thuỷ-thào dt. Lác, cỏ lác.

thuỷ-thát dt. Con rái cá.

thuỷ-thàn dt. (truyền): Thằn dưới sông dưới
biển: *Thủy-thàn Hà-Bá*.

thuỷ-thế dt. Thủ nước, súc nước chay, sức
nước dâng: *Thủy-thế ngày càng tăng*.

thuỷ-thổ dt. Đất nước, nơi chỗ: *Thủy-thổ
lành, dễ làm ăn II Khi-hậu: Bất phye
thuỷ-thổ*.

thuỷ-thủ dt. Người đi tàu, làm việc dưới
tàu: *Sở thủy-thủ; hành-khách và thủy-thủ
hơn 100 người II (hẹp) Bến tàu, người
làm việc nặng nhọc dưới tàu: Quan tàu và
thuỷ-thủ*.

thuỷ-thùng dt. Bình thùng có nước trong
da thịt.

thuỷ-trình dt. Đường đi bằng thuyền: *Véch
sân thuỷ-trình*.

thuỷ-triều dt. Con nước, dòng nước đang
chảy lên hay xuống, vỡ dòng ruộng (lớn)
hay ra biển (ròng): *Thà cho ngọn nước
thuỷ-triều chảy xuôi K.*

thuỷ-trường dt. Trường nước, bệnh bụng
chứa nhiều nước phình to.

thuỷ-vận dt. Sự chở-chuyển bằng thuyền, tàu.

thuỷ-xe dt. Bánh xe đạp nước, guồng lầy
nước dưới sông rạch đỗ lên ruộng II (R)
Xe chửa lừa, xe chở nước di chửa lừa.

THUY dt. X. Thi: *Chung-thuy, nguyễn-thuy;*
thuy-tô.

THUY dt. Tên cúng cơm, tên đặt sau khi chết
đè cúng vái: *Tên thuy*.

THUYỀN trt. Đỡ, bát phòn nào: *Bệnh đỡ
thuyền*.

thuyên-giảm tt. Đỡ, bớt, còn só: *Bệnh
thuyên-giảm nhiều*.

THUYỀN dt. Cán-phân đồng đều, nói về việc
cải-bổ công-chức: *Ông ấy đã được thuyền
đi tinh*.

thuyên-bồ dt. Bồ-nhiệm, cất-dặt công-chức
vào chỗ làm: *Thi đậu rồi, còn đợi giày
thuyên-bồ*.

thuyên-chuyen dt. Đòi (công-chức) đi làm
nơi khác: *Quan-lại thuyền-chuyen*.

thuyên-chức dt. Bồ đi lãnh chức-vụ, đi tới
nhiệm-sở.

thuyên-tuyên dt. Tuyên-chọn người đê bồ đi
làm.

THUYỀN dt. Cắt-nghĩa, đem điều hiểu-biết
của mình mà nói ra cho người khác hiểu:
Chân-thuyền.

thuyên-giải dt. Hiểu rõ ràng đê cắt-nghĩa được
rèn cho người ta hiểu: *Thuyên-giải một
lý-thuyết*.

thuyên-thích dt. Giải-thích, cắt-nghĩa rèn-b
mạch.

THUYỀN dt. Sát chúc, giáng xuống.
thuyên-cáp dt. Sát cáp-bắc.

thuyên-phạt dt. Giáng chúc đè trùng-phạt.
thuyên-thái dt. Loại ra, bắt ra, cho thôi làm.

thuyên-truất dt. Cách chức.

THUYỀN dt. Clg. Thuyền, ghe, tàu, vật dùng đi sông đi biển : *Bơi thuyền, chèo thuyền, chiến-thuyền, đi thuyền, hải-thuyền, ngồi thuyền, thương-thuyền*; *Thuyền dài nை bến có dời, Khang-khang một lời quan-tử nhứt ngôn CD.*

thuyên bắc-vọng dt. Thú thuyền đi biển ; thuyền cầu ở biển.

thuyên bát-nhà dt. (Phật) : Sự giác-ngộ, cứu rỗi, siêu-độ chúng-sinh thoát vòng lôi-lôi ở cõi đời.

thuyên bầu dt. Ghe bầu, thú thuyền chở đi biển, phía sau lái nở to ra : *Thuyền bầu trả lái về đồng, Con đi theo chồng mẹ ở cùng ai ? CD.*

thuyên-bè dt. (d) : Ghe thuyền, tiếng gọi chung vật chở đi sông đi biển : *Thuyền-bè gi ốp quá !*

thuyên câu dt. Ghe câu, chiếc thuyền nhỏ, mũi ngắn thấp, dùng đi câu ở sông ở biển.

thuyên-cuốc dt. Tiền chuyên-chở bằng ghe băng tàu.

thuyên chài dt. Chiếc thuyền to hơn thuyền câu, dùng đi chài cá ở sông.

thuyên-chủ dt. Chủ tàu, chủ chiếc thuyền.

thuyên đưa dt. Clg. Que-thuyền, chiếc thuyền nhỏ giống trái đưa bồ hai thà dưới nước.

thuyên-lợn dt. Nh. Thuyền-bè.

thuyên mành dt. Ghe chài.

thuyên nan dt. Ghe dương bằng nan tre.

thuyên-phụ dt. Bến tàu, bến ghe, nơi thuyền đỗ.

thuyên rồng dt. Thú thuyền vua đi, mũi có đầu rồng, lái có đuôi rồng băng gỗ chạm.

thuyên tình dt. Đường tình-ái, sự yêu-đương, tình chồng vợ : *Sóng sắc nhện thuyền tình; Linh-dinh một chiếc thuyền tình, Mười hai bến nước gởi mình vào đầu CD.*

thuyên từ dt. (Phật) : Lòng từ-bi đê người qua khói bẩn mờ : *Thuyền từ những rắp sang sông bè HXH.*

thuyên-trưởng dt. Quan tàu, người chỉ-huy việc lái một chiếc thuyền và cầm đầu thuyền thủ.

thuyên-xưởng dt. Xưởng đóng tàu, trại đóng ghe.

THUYỀN dt. Clg. Thiên, dáng đẹp-dễ dễ yêu : *Điêu-Thuyền.*

thuyên-quyên dt. Dáng đẹp-dễ của đàn-bà con gái // (R) Người đẹp (nữ) : *Thuyền-quyên muôn sánh anh-hào, Vốn không thà lý gieo dào như si CD.*

THUYỀN dt. X. Thiên : Cửa thuyền, mũi thuyền.

THUYẾT dt. Nói với nhiều lý-lẽ đê xui người nghe theo mình : *Diễn-thuyết, du-thuyết; thuyền cho một hồi, hắn phải xuôi theo* // Bàn chuyện, kè chuyện : *Biện-thuyết, tiêu-thuyết* // Việc xướng ra có hệ-thống, mạch-lạc đê lôi-cuốn người theo : *Học-thuyết, lý-thuyết, tè-thuyết; thuyền tự-do kết-hôn.*

thuyết-gia dt. Người diễn-thuyết : *Một thuyền-gia hùng-biện* // Nh. *Thuyết-khách.*

thuyết-giả dt. Người chuyên viết bài luận ở một tờ báo.

thuyết-giáo dt. Giảng giáo-lý, nói về đạo-giáo.

thuyết-hoà dt. Giảng-hoà, nói cho hai đảng hoà-thuận nheu.

thuyết-hoang dt. Nói láo, nói việc không có.

thuyết hợp dt. Nói cho thành việc.

thuyết-kinh dt. Giảng-kinh, cất-nghĩa kinh sách.

thuyết-khách dt. Người dùng tài ăn-nói đê làm cho người ta nghe theo mình.

thuyết-lý dt. Dùng lý-lẽ đê nói về một việc gì : *Người thuyền-lý giải chưa phải làm giời.*

thuyết-minh dt. Giảng-giải rõ-ràng : *Thuyết-minh cho cõi-mở với nhau.*

thuyết-pháp dt. Giảng về đạo-pháp cho tín đồ nghe : *Nghe thầy thuyền-pháp.*

thuyết-phục dt. Nói cho người ta nghe theo mình, dẫn-du người bằng lời-lẽ : *Thuyền-phục đích đê tránh đê máu.*

thuyết-thân dt. Bàn về việc chung-thân, tức việc vợ chồng.

thuyết-trình dt. Đứng ra trình-bày một vấn đề trước đông người : *Thuyền-trình dự-án duỗi nhà lá.*

thuyền-trình-viên dt. Người được cử góp-nhớ tài-liệu về một vấn-de gì, đê đứng ra trình-bày ti-mi cho tất-cả đều nghe.

THUM dt. Chòi cao cất sờ-sài đê ngồi rình trú : *Cất thum, che thum.*

THUM-THÙM bt. Clg. Thùm-thùm, hơi thúi (thối): *Nước-mắm trót mùi nghe thum-thùm.*

THÙM-LÙM dt. Vôi ra che mảnh sì nay giành lấy: *Thùm-lùm tiền.*

THÙM-THҮР trt. X. Thủi-thụi.

THÙM tt. Gân thái (thối), hơi thúi: *Nước-mắm thùm.*

thùm-thùm bt. X. Thum-thùm.

THUN tt. Co giãn được: *Áo thun, quần thun, thun vỗ thun ra* II dt. Thụt, lùi bước, không dám: *Ban đầu hâm-hờ lầm, sau thấy khó thun mất* II dt. Mù (nhựa) cao-su (caoutchouc) trong cây hévéas chẽ ra: *Dây thun, giềng thun, sợi thun, vòng thun.*

thun-lùn tt. Rút ngắn lại, co vỗ bớt: *Cyt thun-lùn.*

thun mất dt. Thụt mất, rút tên ra, trốn đi: *Thay khó ăn nên thun mất.*

THUN-THÚT trt. X. Nuốt thun-thút.

THÙN dt. Thụt vỗ, rúc vỗ: *Con rùa thùn đầu vào.*

THÙN-THҮТ trt. Lấp-ló, thụt vỗ lá ra luôn: *Đứng thùn-thụt ở cửa.*

THUNG dt. Vùng đất rộng: *Thung ruộng, thung rờng.*

thung-lũng dt. Khoảng đất hẹp xuống giữa hai triền núi: *Thung-lũng Điện-biên-phủ.*

thung-thò dt. Đất-dai thuỷ-thò: *Không quen thung-thò.*

THUNG dt. (Chính tên là Xuân) Giống cây rừng sống lâu, giỏi chịu lạnh II (B) Cha, người cha: *Cụm thung, rừng thung, nhà thung; Xót thay huyên eỗi, thung già K.*

thung-ba dt. Cây thung (xuân) và cây tre gọi

II (B) Cha: *Người-người cầm tay thung-ba,*

Ngay vua đốc bảo, thảo cha chưa đèn CD.

thung-đuờng dt. Nhà thung, túc người cha-

thung-huyên dt. Cây thung (xuân) và cỏ huyên II (B) Cha mẹ: *Thung huyên tuổi hạc*

đè cao K.

thung-thắt dt. Nh. Thung-đuờng: *Nhè huyên*

số vốn là mẹ gã, Thung-thắt nay vốn thiệt

cha ta (tho bông-lồng).

THUNG-DUNG trt. X. Thong-dong.

THUNG-THĂNG trt. Khoan-thai, đinh-đọc:

Đi thung-thăng, lội thung-thăng; Đèn tèn

thắp-thoáng bóng trăng, Ai đem người

ngợc thung-thăng chốn nay CD; Cé giếc

thung-thăng lội giữa dòng HXH.

THÙNG dt. Đồ đựng bằng gỗ hay kim-loại: *Thùng dầu, thùng nước, thùng sữa; Bông ngầu rụng xuống thùng chè, Thầy em mặt rô hoa mè anh thương CD II* Thùng phần người trong nhà xí gọi lát: *Đồ thùng, sô thùng, tiền thùng, xe thùng II (R) Giá, đồ đóng thóc hoặc lương được số 40 lít: Còn 100 thùng thóc chưa bán.*

thùng-bông dt. (d): Tiếng gọi chung các thứ thùng: *Thùng-bông đâu mà đựng?*

thùng phuy dt. Thùng tròn bằng sắt (fût).

thùng rỗng dt. Cái thùng trống, không có đồ bên trong II (B) Người bắt-tài: *Thùng rỗng kêu to.*

THÙNG dt. Thân áo, kích áo: *Áo rộng thùng II (R) tt. Rộng: Một mai bồngké xé cõi tùng,*

Mũ rơm ai đội áo thùng ai mang? CD.

thùng-thình tt. Xùng-xinh, rất rộng: *Rộng thùng-thình.*

THÙNG trt. Tiếng trống chờ: *Trống đánh eối thùng; nghe thùng một tiếng II dt. Khen:*

Tao thùng tao chờ mày đó!

thùng beng trt. Tiếng trống chờ và tiếng đồng-le đánh xen nhau.

thùng-thình trt. X. Thùng-thùng.

thùng-thùng trt. Tiếng trống to đánh dồn-dập: *Thùng-thùng trống đánh ngũ-liên, Bước chân xuống thuyền nước mắt như mưa CD.*

thùng xèng trt. Tiếng trống to và tiếng chập-chó đánh xen nhau.

THÙNG tt. Nâu, nu: *Áo nhuộm màu thùng.*

THÚNG dt. Vật dụng bằng nan tre đương khít, vành cứng, sâu lòng: *Lành làm thúng, lủng lèm mè; Bán buôn thúng, lủng tràn hư, Mẫn mèo tinh lại không dư đồng nào II (B) Được ví với cái gì tròn mà to: Cái mặt trướng cái thúng!*

thúng bợ dt. Thúng nhỏ đè dưới, bợ thúng lớn đè trên (cả hai đều đè trong giống).

thúng cái dt. Thúng lớn nhất, đè dụng chúa (ít mang đi).

thúng gập dt. Thúng lường thóc gạo, dụng được 40 lít.

thúng mừng dt. Cái thúng và cái mừng, tiếng dùng chung cho các vật dụng đương bằng nan tre.

tháng rỗ dt. Cái thúng và cái rỗ, tiếng dùng chung cho các vật dụng đương bằng nan tre.

THÙNG bt. Clg. Lủng, rách thành lỗ hổng:

Chọc *thủng*, *dâm* *thủng*, *thủng* *một lỗ*; **Chơi** *cho* *thủng* *trống long bồng*, *rồi* *ra* *ta* *sẽ* *táy* *chồng* *lập* *nghiêm CD II (R)* *Lỗ-lỗ*, *thâm-lạm*: *Thâm-thủng*; *gây* *một lỗ* *thủng* *trong* *quý II (B)* *Lợt*, *thầu*: *Nghé* *thủng*, *thủng* *lưới* *tr.* *Rách* *lưới* (*chì* *trái* *banh* *được* *tổng* *mạnh* *vào* *thần*): *Đó* *thủng* *lưới*·*thủng* *trôn* *tt.* *Rách* *dày*: *Quần* *thủng* *trôn*; *Chị* *dại* *dã* *có* *em* *khôn*, *Lẽ* *nào* *mang* *giờ* *thủng* *trôn* *đi* *mồ*; *Thủng* *thủng* *trôn* *khôn* *bưng* *khô* *bợ*, *Đem* *em* *về* *bợ-ngr* *lâm* *thay* *CD*.

THỦNG-THẮNG *trt. Clg.* *Thủng-thắng* và *Thủng-thinh*, *chạm-chạm*, *tử-tử*, *khoan-thai*, *khoan-khoan*: *Đi* *thủng-thắng*, *nói* *thủng-thắng*; *thủng-thắng* *đã*; *thủng-thắng* *tôi* *thuật* *cho* *nghé*.

THỦNG-THỊNH *trt. X.* *Thủng-thắng*.

THỦNG *tt.* *Bệnh* *phù* *mình* *hay* *tay* *chân*; *Phát* *thủng*, *phù-thủng*, *phong-thủng*; *đau* *đèn* *đau* *thủng* (*Xt* *Phù-thủng*) *II* (*lóng*); *Tiếng* *doan-cuộc*: *Nói* *láo* *với* *mày* *che* *tao* *thủng* *đi*.

thủng-khúc *tt.* *Phù* *to* *lên* *từng* *chặng*.

THỦNG *tt.* *Lõm* *xuống*: *Đè* *rõi* *dở* *tay* *lên*, *còn* *dấu* *thủng*.

THҮNG *tt.* *Trẻ* *xuống*, *xô* *và* *dùn* *lại*: *Óng* *quần* *thụng* *xuống* *II Clg.* *Thủng*, *rỗng* *và* *dài*, *không* *thẳng* *nếp* *và* *dùn* *lại* *khi* *bị* *cắn*; *Áo* *thụng* *II* *Xụ* *xuống*, *về* *mặt* *giận*: *Bung-thụng*.

thung **mặt** *dt.* *Xụ* *mặt*, *sa-sầm* *mặt* *lại*: *Thụng* *mặt* *muốn* *khóc*.

thụng-thịu *tt.* *Thụng* *lâm*: *Áo* *gì* *thụng-thịu* *mè* *mặc* *nỗi* *gì?* *II Nh.* *Phụng-phiju*: *Hết* *giận* *thì* *thụng-thịu* *lại!*

THҮP *dt.* *Súp*, *cúi* *sát*: *Thүp* *xuống*.

thүp **lạy** *dt.* *Súp* *lạy*, *cúi* *xuống* *lạy* (*lẽ*): *Cặm* *hương* *rồi* *thүp* *lạy*.

THҮP-THҮP *trt. X.* *Thùm-thùp*.

THÚT-MÚT *tt.* *Thiếu-thốn*, *hụt-hụt*: *Tiền* *bạc* *thút-mút* *II trt.* *Khó-khăn*, *ngèo-ngặt*: *Làm* *ăn* *thút-mút*.

THÚT-NÚT *trt.* *Thắt* *gút*, *lối* *buộc* *không* *chiều* *mỗi*: *Buộc* *thút-nút* *khó* *gỡ*.

THÚT-THÍT *trt.* *Rung-rúc*, *cách* *khóc* *nhỏ* *tiếng* *mè* *đai*: *Khóc* *thút-thít*.

THҮT *dt.* *Dùng* *hở* *ép* *tổng* *mạnh* *ra*: *Óng* *thụt*; *thụt* *óng-bé*; *thụt* *dầu* *từ*

thủng *ra* *ve*, *thụt* *moét-chê* (*mortier*) *II bt.* *Lùi* *vô* *trong* *hay* *ra* *sau*: *Thụt* *vô* *nhè*, *dứng* *thụt* *ra* *sau* *II (B)* *Trốn*, *tránh*, *không* *dám* *ra* *mặt*, *không* *dám* *dám*-*đương*: *Nghé* *vậy*, *thụt* *mất* *II (R)* *Ăn-cắp*, *lấy* *mất*: *Quý* *bị* *thụt* *mất* *bộn* *bạc*.

thụt **cổ** *dt.* *Rúc* *vô* *vò* *cứng*: *Con* *rùa* *thụt* *cổ* *II (B)* *Rút* *hai* *vai* *lên*, *ra* *đáng* *sợ-sệt*, *lùi* *bước*, *không* *dám* *tiến* *tới*: *Ngày* *thường* *thì* *khoe* *hay* *khoe* *giỏi*, *tới* *việc* *thì* *thụt* *cổ* *mất*.

thụt **kết** *dt.* *Ăn-cắp* *tiền* *quý*: *Hăng* *X. bì* *thụt* *kết* *cả* *triệu* *bạc*.

thụt **lò** *dt.* *X.* *Thụt* *óng-bé*.

thụt **ló** *dt.* *Ló* *ra* *thụt* *vò*; *nhút-nhát*, *không* *quyết* *bé* *nào*: *Đốt* *dây* *pháo* *chưa* *nò*, *cứ* *thụt* *ló* *trước* *cửa* *chờ* *không* *dám* *bướ*
ra *xem* *nó* *có* *tốt* *không*; *làm* *ăn* *mà* *cứ* *thụt* *ló* *thì* *cầm* *chắc* *thất-bại*.

thụt **lò** *dt.* *Nh.* *Thụt* *ló*.

thụt **lui** *bt.* *Bước* *lui* *lại* (*mặt* *và* *thân* *mình* *vẫn* *day* *tới* *trước*): *Đi* *thụt* *lui*; *thụt* *lui* *cái* *xe* *II (B)* *Thoái* *bước*, *không* *tiến* *lên*: *Tiến* *lên* *thì* *sống*, *thụt* *lui* *thì* *chết*

thụt **lùi** *bt.* *Nh.* *Thụt* *lùi*.

thụt **lười** *trt.* *Lười* *bị* *rút* *ngắn* *lại*, *nói* *không* *được*: *Ai* *nói* *léo* *cho* *thụt* *lười* *đi*.

thụt **óng-bé** *dt.* *Bơm* *hở* *vào* *đồng* *than* *cho* *lửa* *cháy* *đè* *đốt* *kim-loại* *cho* *chày*, *cho* *mềm*, *việc* *làm* *của* *thợ* *rèn*, *thợ* *bạc* *II (B)* *Làm* *đì* *làm* *lại* *với* *một* *cách-thể*, *một* *củ-dặng*.

THUỐC *dt.* *Chất* *lấy* *ở* *cây-cỏ*, *khoáng-vật*, *côn-trùng*, *hóa-học*, *v.v...* *dùng* *trị* *bệnh*, *làm* *cho* *mè* *hay* *giết* *chết*: *Bò* *thuốc*, *bồ* *thuốc*, *bốc* *thuốc*, *chạy* *thuốc*, *cho* *thuốc*, *hốt* *thuốc*, *lện* *thuốc*, *sắc* *thuốc*, *tiêm* *thuốc*, *thang* *thuốc*, *thầy* *thuốc*, *uống* *thuốc*; *Não* *khi* *anh* *bung* *anh* *beo*, *Tay* *bung* *chén* *thuốc* *tay* *đèo* *mái* *chanh* *CD*. *II dt.* *Đầu-dộc*, *giết* *người* *bằng* *thuốc* *độc*: *Anh* *có* *tiền* *riêng* *cho* *em* *mượn* *ít* *đồng*, *Mua* *gan* *công* *một* *các* *thuốc* *chồng* *theo* *anh* *CD II (B)* *Khiêu-khích*, *gièm-sièm*, *châm-chọc*: *Thuốc* *vô* *ít* *cáu*.

thuốc **bắc** *dt.* *Thuốc* *trị* *bệnh*, *phản* *nhiều* *là* *rẽ* *và* *vò* *cây*, *từ* *bên* *Tàu* *chờ* *sang*: *Uống* *thuốc* *bắc*, *thuốc* *bắc* *rất* *khó* *uống* *II (R)* *Đông-y*, *khoa* *trị* *bệnh* *theo* *người* *Tàu*: *Óng* *thầy* *thuốc* *bắc*.

thuốc **bổ** *dt.* *Thuốc* *dùng* *bồi-bồi* *sức-khỏe*, **thuốc** **bồi** *dt.* *Các* *vị* *thuốc* *rẻ* *tiền*, *dùng* *độn* *thang* *thuốc* *cho* *to*, *cho* *nhiều*.

thuốc bột dt. Clg. Thuốc tẩm, thuốc trị bệnh tán nhuyễn như bột.

thuốc cá dt. (thực) Loại dây bò, lá to có 9 tới 13 lá phyll., hoa trắng hoặc hồng, trái dài từ 3 tới 8cm, rộng 2cm; rễ có rô-tê-nôn (tubetoxin), tê-guê-lin, tê-phrôsin và toxicarol rất độc-dối với động-vật máu lạnh và sâu-bọ (*Derris elliptica*).

thuốc cao dt. Thuốc trị bệnh sắc cho sền-sệt hoặc kao lại // Nh. Thuốc dán.

thuốc cầm dt. Các thứ thuốc làm ngưng lại (chớ không trị lành hẳn): *Thuốc cầm máu, cầm ỉa...*

thuốc cõm dt. Thứ thuốc tây xốp như cõm, khi chè nước vào thì tan và sôi bọt.

thuốc cứu dt. (thực) Clg. Ngài cứu, loại cỏ cao lối 60 cm, lá kép có nhiều chia, có lông trắng bờ trái, thơm, phát-hoa dài màu vàng - vàng, cây có tinh - dầu chứa chất Cinéol; hoa dùng làm thuốc điều-kinh, kiện-vị, trấn-kinh, trị lâi ; lá được đâm uống hổ, nấu nước xông nhức đầu, nhất là nhơi khô dùng làm liều châm-cứu (*Artemisia vulgaris*).

thuốc chén dt. Clg. Thuốc thang, thuốc bắc hay thuốc nam dùng chén lưỡng nước để sắc và chè ra chén để uống.

thuốc chích dt. Clg. Thuốc tiêm, thuốc tây chích thành nước để chích vỗ da thịt hay gân máu.

thuốc chuột dt. Thuốc độc trộn bả để giết chuột // dt. Giết chuột bằng thuốc độc.

thuốc dán dt. Clg. Thuốc cao, thuốc ché thành chất dẻo để dán mọt ghẻ hay vết thương cho lành.

thuốc dấu dt. Thuốc dùng trị các vết thương: Rít thuốc dấu.

thuốc đắng dt. Thuốc có vị đắng, phần nhiều là thuốc bắc : *Thuốc đắng đã têt.*

thuốc độc dt. Thuốc có nhiều chất độc mạnh: Tra thuốc độc giết người ; tự-tử bằng thuốc độc.

thuốc gia-truyền dt. Bài thuốc của ông cha truyền lại, người ngoài không biết // (thth) Thuốc do người bày cho hoặc học lóm : *Bán thuốc gia-truyền.*

thuốc giòi dt. (thực) Loại cỏ cao lối 50cm, lá dài chót nhọn, xanh hoặc tía, phát-hoa ở chót nhánh, được dùng với nhiều vị khác để chế thuốc ho leo ; cũng được dùng đuổi giòi trong mâm đồng cũ (*Euphorbia atoto*).

thuốc giống dt. Vi-trùng trái giống được làm giảm sức đẻ tròng trái ngừa bệnh ẩy cho người.

thuốc hít dt. Thuốc dùng hít hơi cho thông mũi.

thuốc hoàn dt. Clg. Thuốc viên, thuốc được vo thành viên nhỏ.

thuốc huỵt dt. Clg. Thuốc hoạt hay Thuốc nhuận, thuốc uống cho trơn ruột dễ đi tiêu, không bón.

thuốc kiều dt. Thuốc dùng làm kiều của các nhai bào-chế thuốc tây gửi cho các bác-sĩ dùng thử làm quảng-cáo.

thuốc lú dt. Thuốc uống vỗ thì lú-lan, ngày-dài do kè gian lén tra vào thức ăn thức uống để hại người: *Bùa mê thuốc lú.*

thuốc-men dt. (d.) Tiếng gọi chung các thứ thuốc trị bệnh: *Đau mà không có thuốc-men chi ráo* // dt. Dùng thuốc chữa-trị: *Thuốc men mãi mà không mạnh.*

thuốc mè dt. Thuốc ngủ hri vào thì mè-mang: *Chrys thuốc mè đê mè: bọn trộm xông thuốc mè người nhà đê cạy cửa trộm đồ.*

thuốc nam dt. Thuốc lấy cây-cỏ nước ta mà chẽ ra: *Ưống thuốc nam cho rẻ tiền* // Khoa trị bệnh theo cách-thực người mình xưa với cây-cỏ trong nước: *Ông thầy thuốc nam.*

thuốc nọc dt. (thực): Thứ cây nhỏ, lá có chất trị nọc độc.

thuốc nước dt. Các thứ thuốc bào-chế sẵn thành nước // dt. Bỏ thuốc độc vào nước để hại người mang bệnh rồi tới chữa-trị ăn tiền: *Coi chừng bọn thuốc nước* // (R) Đâm thọc, khuê-khích: *Nghe chi lời kẻ thuốc nước!*

thuốc ngủ dt. Thuốc cho người mất ngủ dùng để ngủ yên giấc (dùng nhiều có hại).

thuốc nhuau dt. Thuốc bào-chế bằng lá nhuau đan-bà đê // dt. Hại nhuau, khuấy nhuau chor: *Tại nó thuốc nhuau.*

thuốc nhuận dt. X. Thuốc huỵt.

thuốc rượu dt. Thuốc ngâm với rượu hoặc chưng với rượu để uống trị bệnh hay thoa bóp.

thuốc sát-trùng dt. Thuốc có chất giết chết vi-trùng.

thuốc sống dt. Thuốc chưa bào-chế, chưa làm-luyện (thường là thuốc bắc).

thuốc te dt. Tức thuốc nam và thuốc bắc (đối với thuốc tây) hay thuốc nam (đối với thuốc bắc) tuy thường - hợp: *Trong thuốc bắc, thường có vài vị thuốc te trộn vào; thuốc te không được bào-chế tách riêng nên khó uống hơn thuốc tây.*

thuốc lán dt. X. Thuốc bột.

thuốc tây dt. Thuốc do người Âu người Mỹ chế ra : *Tiệm thuốc tây* // Khoa trị bệnh theo người Âu người Mỹ : *Thầy thuốc tây*.

thuốc tẩy dt. X. Thuốc xô.

thuốc tẩy-độc dt. Thuốc trừ các biến-chứng bệnh phong-tình.

thuốc tê dt. Thuốc vien mềm, dẻo.

thuốc tím dt. Hoá-chất màu tím dùng khử trùng.

thuốc tiêm dt. X. Thuốc chích.

thuốc tiên dt. (truyền) : Thuốc của tiên nő, uống vô hết bệnh liền // (R) Thuốc thật hay : *Nom chư thầy mặt nhau luân, Thầy thời khoẻ mạnh, thuốc tiên không bằng CD.*

thuốc tiêu dt. Thuốc uống cho dễ tiêu-hóe thúc ăn.

thuốc tiêu xô dt. Thú thuốc tiêu hē uống nhiều thì xô.

thuốc thang dt. Thuốc do nhiều vị thuốc nam hay bắc hợp lại, để sắc uống : *Uống thuốc thang rất đáng* // dt. Clg. Thang thuốc, chữa trị bằng thuốc : *Xin nghỉ dễ thuốc thang cho mạnh*.

thuốc trặc dt. (thyre) : Cây cao lối 1m. có gân màu tím đậm, lá xanh đậm, hoa trắng có đốm tím, lá và rễ trị được bệnh nhức mỏi và tê-lhấp (*justicia gendarussa*).

thuốc viên dt. Thuốc hoàn.

thuốc xô dt. Clg. Thuốc tẩy, thuốc uống vô dè là sạch cứt trong ruột

thuốc xông dt. Thuốc nấu để xông hơi cho ra mồ-hôi, nhẹ mình, trị cảm hoặc xông khói cho thông mũi.

THUỐC dt. Cây-cỏ có nhựa kích-thích thần-kinh, phần nhiều được dùng hút khói : *Chiên thuốc, hút thuốc, mồi thuốc, say thuốc, tưới thuốc, úi thuốc, xát thuốc, xé thuốc, xia thuốc, vẩn thuốc, thuốc Cầm-lệ, thuốc Gò-vấp...*

thuốc ăn dt. Clg. Thuốc xia, thuốc lá ủ rồi xắt, làm thành bánh, rẽ hay súc để hút khói hay chà răng khi ăn trầu.

thuốc bánh dt. Thuốc lá làm thành bánh dài, nhiều lớp.

thuốc cháy dt. Cây thuốc lá còn dưới đất, lá héo, úa vàng.

thuốc châm lửa dt. Thuốc hút cháy châm, hay tắt.

thuốc châm dt. Thuốc lá bén dưới gốc, không được ngon.

thuốc chè dt. Clg. Thuốc trà hay thuốc láo, thứ thuốc lá thật ngon, xé bỏ hột giàn và mài rồi xắt thật mành sợi để hút đếu-bình.

thuốc chồi dt. Thuốc hút liny thuốc xia xắt bằng lá chồi cây thuốc lá mọc kỳ nhì sau khi đã bén kỳ nhất, không ngon.

thuốc dở dt. Thuốc lá thuộc hàng không ngon.

thuốc điếu dt. Thuốc lá xé vụn ra vẫn thành điếu để hút.

thuốc đốt dt. Thuốc lá hái trên đốt, hương-doi ngon hơn cà.

thuốc dùm dt. Thuốc lá xắt rồi làm thành miếng vuông lối 8 cm mỗi cạnh, dày lối 1 cm, thường là thuốc Cao-môn.

thuốc hàng-yen dt. Á-phiện (nhà-phiện) hàng vừa, không ngon không dờ.

thuốc hút dt. Thuốc lá dùng hút khói (X. Thuốc lá).

thuốc y dt. Á-phiện (nhà-phiện) nguyên-chất, vặt ra nướng rồi hút, không trộn với nhựa (xá) : *Hút thuốc y ít đỡ hơn thuốc trộn*.

thuốc lá dt. Lá thuốc còn nguyên : *Xé thuốc lá, xắt thuốc lá* // (thyre) Clg. Thuốc hút và Thuốc xia, loại cây cao từ 1 tới 2m, không nhánh, lá to có lông trinh, hoa hường, nang mỏng có nhiều hột nhỏ ; lá già bén vò ú trong nhà vài đêm cho vàng mới xắt rồi trải trên liếp phơi nắng ; lá thuốc có một chất tinh-dầu gọi là *nicotianin*, vài chất acid như *citric*, *nicotinic*, *tabacotonnic* và nhiều chất *alcaloid* trong ấy có *nicotin* là phần chính, rất độc đối với các hạch giao-cảm thần-kinh (*Nicotiana tabacum*).

thuốc láo dt. X. Thuốc chè.

thuốc lạt dt. Thuốc dở, khói lạt, hút không dᾶ.

thuốc lòng ống dt. Thú thuốc ngon do lá bén giữa thân cây làm re.

thuốc lót dt. Thuốc pha trộn nhiều thứ, hút hoặc xia không ngon.

thuốc ngon dt. Thuốc hút có nhiều nhựa mà thơm hoặc xia thật cay : *Nhart gái một con, nhì thuốc ngon nửa điếu tng.*

thuốc nhâm lửa dt. Thú thuốc hút đốt meu cháy, không tắt nửa chừng.

thuốc nhỏ tẩm dt. Á-phiện (nhà-phiện) nấu kỹ, bột thật nhỏ, thuốc thứ ngon, mất tiền.

thuốc phèn dt. Thuốc lá trắng nơi đất có phèn, hút hay tắt.

thuốc phiện dt. X. A-phiện.

thuốc rê dt. Thuốc lá ú, xắt rồi làm thành miếng thật mỏng, thường không ngon.

thuốc ròi dt. Thuốc lá xắt vụn có cùi mắt và gân lá để hút ống cối.

thuốc sống dt. Thuốc lá dùng xắt khi ăn trầu hoặc ngâm cho ra nước (Triều-châu) : *Xia thuoc song.*

thuốc súc dt. Thuốc lá xắt rồi làm thành súc to (thay vì làm thành bánh hay rẽ).

thuốc tai dt. Thuốc do lá mọc kỵ ba, ở nách lá thuốc chồi, dà hơn thuốc chồi.

thuốc tàn dt. Điều thuốc hút gân hết, dà tái // (B) Bạc chót, ruồi-cùng : *Chey da, lurom thuoc tan.*

thuốc Tàu dt. Thuốc lá bên Tàu được xé bỏ hết mắt và gân lá, xắt thật mành sợi để hút với điếu-bình (đôi khi cũng ván).

thuốc tây dt. Thuốc lá ván bằng máy và vò bao bán ra hút : *Lên Sai-gòn hút thuoc tai, uong nuoc may.*

thuốc to cái dt. Thuốc lá xắt to sợi và có lọn mắt và gân lá.

thuốc thơm dt. Thuốc điếu giống Virginie, khói thật thơm.

thuốc thương-yên dt. Á-phienen (nha-phién) thứ tốt hơn hết.

thuốc trà dt. X. Thuốc chè.

thuốc trận dt. X. Thuốc lót // Thuốc phiện trận với nhựa (xá) rồi nướng hút.

thuốc vắn dt. Thuốc lá tự mình vắn lấy mà hút : *Hút thuoc van.*

thuốc xi-gà dt. Thuốc lá xé bỏ mắt và gân rồi vắn thành điếu to để hút.

thuốc xia dt. Thuốc bánh hay thuốc rẽ xé rời ra dùng xia (chè răng) khi ăn trầu hoặc ngâm cho ra nước (người Triều-châu).

THUỐC dt. Than của một mọt vài thứ gỗ xốp cùi chung với một vài chất hoá-học để làm chất nò : *Cè thuoc, don thuoc.*

thuốc đạn dt. Clg. Đạn dược, tiếng gọi chung các thứ đạn dùng bắn súng và các chất nò giết người : *Bắn hết thuoc dan.*

thuốc nò dt. Chất nò cùi nhuyễn để dồn vỏ đạn, vỏ bom.

thuốc pháo dt. Chất nò cùi nhuyễn để làm pháo đốt.

thuốc súng dt. Chất nò cùi nhuyễn để dồn đạn bắn súng.

THUỐC dt. Chất màu dùng nhuộm hay vẽ : *Nuoc thuoc, thuoc nhuom, thuoc mau, thuoc e.*

thuốc xia dt. Nước thuốc dùng xia vào răng cho den.

THUỘC dt. Nhớ hết đến đọc mồ lại được : *Hoc cho thuoc II Quen, thong-tho : Quen thuoc, thanh-thuoc, thong-thuoc II Ngam voi nuoc thuoc cho chinh, cho men : Da thuoc.*

thuộc bài dt. Có thè đọc bài học lại trôi-chảy mà không cần trông vào chữ : *Tro nua thuoc bai, gioi tay len I*

thuộc chàng dt. Nhớ phần dài-khai : *Đuong do toi chi thuoc chàng, co the di toi chon nung khong chi ai duoc.*

thuộc da dt. Ngâm da thú còn tươi đã cạo sạch lông dưới hồ nước có vôi trắng, với da hoặc với hoá-chất dè chín và mềm da.

thuộc đường dt. Nhớ đường đi tới một nơi nào : *Ai thuoc duong di truoc.*

thuộc giập-giập dt. X. Thuộc lem-nham.

thuộc lem-nham dt. Nhớ qua-loa, chỗ nhỏ chỗ quên, đọc mà không trôi-chảy : *Hoc-hanh gi chi thuoc lem-nham I*

thuộc lầu dt. Nhớ hết từ đầu tới cuối không sót một chi-liết hay một tiếng nào, có thể đọc mà lại thật trôi-chảy.

thuộc lòng bt. Näm lòng, nhớ hết, có thể đọc lại hay thuật lại không sót : *Hoc thuoc long, bai thuoc long ; thuoc long het vien do.*

thuộc lối dt. Biết lối chính để tới gần chỗ đó chớ không biêt hân chồ nò, nhà nò.

thuộc mớ-mớ dt. Nh. Thuộc lem-nham.

thuộc múa-múa dt. Nh. Thuộc lem-nham.

thuộc ngách dt. Biết hết hang ngách, mánh-khoé, ngón gian-xéo của người : *Đã thuoc ngach chúng thi khong can so chúng nua.*

thuộc nhám-mớ dt. Nh. Thuộc lem-nham.

thuộc qua-loa dt. Nh. Thuộc lem-nham.

thuộc tẩy dt. Biết rõ bờ trong, việc kín,

tông-tích của người.

THUỘC trt. Về phần người nào hay việc nào : *Cái đó thuoc van-de tam-ly, việc đó thuoc tai tron-nom II Nhập vào, phụ theo : Le-thuoc, phu-thuoc II dt. Ba-con trong họ : Gia-thuoc, quyen-thuoc, tpe-thuoc, thanh-thuoc.*

thuộc-binh dt. Quân lính dưới quyền một sĩ-quan hay một đơn-vị lớn nào.

thuộc-dịa dt. Nước hay một phần đất của một nước bị nước khác chiếm để cai-trị : *Mien nam Viet-nam la thuoc-dia cua Phap*

từ 1862 tới 1956.

thuộc-hạ dt. Bố-hạ, người dưới quyền sai-khiển: *Nhà quan thường có nhiều thuộc-hạ.*

thuộc-hạt dt. Hạt nhỏ trong một hạt lớn: *Có lúc, Vũng-tàu là thuộc-hạt của tỉnh Bà-rịa.*

thuộc-lại dt. Quan-lại dưới quyền chỉ-huy một viên quan đầu sờ: *Thuộc-lại của viên tri-huyện.*

thuộc-liêu dt. Nh. Thuộc-liêu.

thuộc-nhân dt. Người nhà, kẻ tay sai.

thuộc-phụ dt. Vợ bé, vợ lõi.

thuộc-quan dt. Viên quan dưới quyền chỉ-huy một viên quan khác.

thuộc quyền trt. Dưới quyền, về quyền: *Toàn thể đó thuộc quyền điều-khiển của chú Cai kia.*

thuộc-quốc dt. Nước thuộc địa.

thuộc-tính dt. Tính-cách lệ thuộc của một vật đối với một vật khác: *Thuộc-tính của mặt trăng là đi vòng quanh trái đất* II (Phật) Tính riêng của một vật có tri-thức: *Người (sắc, thơ, tưởng, hành, thức) là nắm thuộc-tính của vật có tri-thức, như con người chẳng hạn.*

thuộc về trt. Về phần: *Cha mẹ chết, gia-tài thuộc về con-cái hưởng cũng như tài-lỗi đưa con vị-thành-niên thuộc về cha mẹ chịu.*

thuộc-viên dt. Nhân-viên hành-sự, không ở cấp chỉ-huy.

THUỒI-LUỒI tt. X. Trơ thuồi-luồi.

THUỘT trt. X. Nói thuột.

THUÔN tt. Clg. Thon, tóp nhỏ lèn-lèn, hình những vật đầu nhô: *Hình thuôn.*

thuôn-thuôn tt. Thon-thon, hơi thuôn II trt. Chạm-chạm: *Đi thuôn-thuôn.*

thuôn-thuỗn tt. Hơi nhọn đầu.

THUÔN dt. Món canh thịt: *Thuôn chim.*

THUỒN dt. X. Thòn II (lóng) Trao lẹ vật cắp được cho đồng-bọn đẽ phi-tang: *Nó thuồn mết cho thằng nào rồi!*

THUỐN dt. Ông đồng vật xéo cho nhọn đầu dùng xâm vào bao gạo đẽ lấy gạo xem kiều: *Cây thuốn, ông thuốn* II (R) dt. Xâm vào bao gạo đẽ lấy gạo kiều: *Đi thuốn, thuốn gạo.*

THUỐN tt. Nhọn.

thuốn đầu tt. Nhọn đầu, có một đầu nhọn.

thuỗn-thuỗn tt. X. Thuỗn-thuỗn

THUÔNG dt. Xua, đuổi đi.

thuông-duổi dt. Xua đuổi, dường đuổi

THUỒNG-LUỒNG dt. (đồng) Giồng cá to mình dài như rắn, thường ở biển-hồ II (thh) Giồng lươn mình ngắn, hay chui đầu khi bò chớ không ngóc như lươn thường.

THUỒNG dt. Clg. Xuồng, vật đào đất, xén đất, lướt băng sắt mòng và băng, cán dài: *Cái thuồng.*

THUỐT dt. Clg. Thủ, khí, lúc, diêm ngày giờ: *Đời thuở nào ; mấy thuở được vậy ; ăn theo thuở, ở theo thì ; Thương em thuở áo mới may, Bây giờ áo đã thay tay vá quàng* CD II (R) Dịp tốt: *Ngàn năm một thuở.*

thuở bình - sanh dt. Lúc ở đời II (R) Thường-thường, ngày thường: *Thuở bình-sanh, và không uống một nhúm rượu.*

thuở nay trt. Từ xưa đến nay: *Thuở nay, người có học ai lại gọi vợ bằng mấy.*

thuở nào ! trt. Đời nào ! Tiếng bảo không bao-giờ có: *Có khi nào va đến thăm anh không ? — Thuở nào !*

thuở nhỏ trt. Lúc còn trẻ tuổi: *Thuở nhỏ, Đinh-bé-Linh đê té ra có máu anh-hùng rồi.*

thuở trước trt. Hồi trước, đời trước: *Thuở trước, đâu có xe hơi và máy-bay như bây giờ.*

thuở xuân-xanh dt. Hồi còn trẻ: *Thuở xuân-xanh, ông ấy cũng lùng-lậy lắm.*

thuở xưa dt. Hồi xưa, đời xưa: *Thuở xưa ông vua Thuấn cày trâu hay cày bò ?* CD.

THÚ dt. Việt (X. Thor) II (truyền) Dùng tè-thuật đẽ một món đồ vào người kẻ khác cốt làm cho kẻ ấy đau ốm đến chết: *Bị thư, thư cho lòn bụng* II (lóng) Ăn-cập mất: *Ai thư mất caye bút mày rồi* II dt. Món đồ được thư vào người kẻ khác: *Nếu bình sinh ra vì có người Mường người Mọi thư vật gì vào thân-thâ thì phải tìm cho được người thu ấy mà xin họ kéo thư về thì mới khỏi bệnh được* VHSC II dt. Sách, tin trên giấy (X. thor).

thu phù dt. Hoa bùa, vô chữ bùa: *Thu-phù-trần quỷ.*

THÚ trt. Clg. Thor, đuổi ra II (B) a) Ranh-rang, thong-thâ, không bó-buộc, gấp-rúc :

- Đô-rè, việc dã-thú ; b)** Nhẫn cho, hoãn lại, dè-tù-tù : *Thú cho mòn nợ ít lâu.*
- thú-sướng** *tt.* Rõng-rãi, rỗng-thông // *(B)*
Khoan-khoái, dể-chịu.
- thú-tù** *tt.* Chảm-rãi, thong-thả.
- thú-thái** *tt.* Clg. Thơ-thói, nhẹ-nhang, thoái-mái : *Thú-thái trong lòng.*
- thú-thú** *trt.* Từ-tử, thong-thả // Lờ-dờ, thé nước chảy yếu.
- thú-trì** *trt.* Chuyên-vàn, châm-chop.
- THÚ** *tt.* Mái, cái, giống sinh đẻ : *Anh-thú,*
thú-hoa *dt.* (thực) Hoa cái, hoa có ràng nhuy cái.
- thú-hùng** *tt.* Cái và đực, mái và trống // *(R)* Còn mắt, được thua: *Quyết định thú-hùng.*
- thú-hùng-kiểm** *dt.* Song-kiểm, cặp gươm có thanh trống thanh mái hồi xưa.
- thú-nhị** *dt.* (thực) Nhuy cái của hoa.
- thú-thanh** *dt.* Giọng thấp, giọng đàn-bà.
- THÚ** *dt.* Nhợt, mệt đặc nỗi trong thân-thè : *Âm-thú, ung-thú ; tiền ung-thú, hậu phát-bối.*
- THƯ-CUU** *dt.* Tên một giống chim ăn cá.
- THƯ-HOÀNG** *dt.* Vị thuốc dùng làm thuốc vẽ (*gomme-gutte*).
- THỊT-PHÙ** *dt.* (Đy) : Con vịt.
- THỦ** *trt.* Đò, trân, im-lặng và ngó ngay tới, không day-trở : *Ngồi thủ ra đó.*
- thù người** *trt.* Đò người, trơ người, chêt trân một chỗ : *Hay tin dữ, anh đứng thù người giây lâu.*
- THÚ** *dt.* Hạng, bậc, tiếng chỉ người hay vật ở trước sau: *Ngôi thủ, bình-thú ; người anh thứ tư, ngày thứ ba, năm thứ nhì ; Thủ nhút vợ đại trong nhà, Thủ nhì trâu chậm, thủ ba rựa cùn CD // Loại, món, tiếng phân-biệt xấu tốt, giỏi dở : Thủ tốt, thủ xấu ; Người năm bày thủ, của ba bốn loài CD // Lần, phen : Xin dung cho nhút thủ // Chỗ ở dọc đường: Đò-thú, khách-thú, lữ-thú, quản-thú // Thủ-phi gọi làt: Bé thủ // *tt.* Dưới, thuộc bậc nhì: Anh thủ, con trai thủ // (lóng) *dt.* Loài, quan, tiếng mang hay xè-xè người: Cái thủ gì mà khó sei khó biếu quế !*
- thú-bắc** (*bực*) *dt.* Địa-vị trên dưới, trước sau: *Ngồi theo thú-bắc.*
- thú-diệp** *dt.* (thực): Loại lá phụ bậc nhất của một lá kép (X. Lá kép).

- thú-đằng** *dt.* Bậc dưới, từ bậc nhì trở xuống.
- thú-dệ** *dt.* Nh. Thú-bắc: *Tuần-tụ theo thứ-dệ.*
- thú-dến** *trt.* Ké đến, đến phiền, lời mò câu kè, điêu kè, người kè: *Mở đầu, mặt bài hợp-ca ; thủ đến, họ diễn một vở kịch.*
- thú-hạng** *dt.* Hạng vừa, từ hạng nhì trở xuống: *Các thú-hạng không được thuong // Nh. Thủ bắc.*
- thú-lớp** *dt.* Thứ nào theo thứ này, có đầu có đuôi, không lện-xạn: *Đò-dạc đê có thứ-lớp ; Công-việc sắp-dặt có thứ-lớp.*
- thú-nam** *dt.* Con trai giữa, kè từ đứa thứ nhì sắp xuống.
- thú-nữ** *dt.* Con gái giữa, kè từ đứa thứ nhì sắp xuống.
- thú-phí** *dt.* Vợ lẽ của vua: *Chánh-hậu và thủ-phí.*
- thú-phòng** *dt.* Buồng thủ hai // *(R)* Vợ lẽ.
- thú-tụ** *dt.* Lớp-long, cách đặt-dề có trước có sau, mòn nào việc nào theo mòn này việc này: *Người có thủ-tụ không mất thi giờ vâ-ich.*
- thú-tứ** *dt.* Con giữa, từ đứa thứ hai trở xuống.
- thú-thất** *dt.* Nh. Thủ-phòng.
- thú-trưởng** *dt.* Phó tông-trưởng, người phu-tá tông-trưởng cầm đầu một bộ trong chánh-phủ: *Thú-trưởng ngoại-giao.*
- thú-vị** *dt.* Trật-tự, ngô-thú, thủ-bắc trên dưới của một tập-thè, một nhóm người có tờ-chúc.
- THÚ** *tt.* Đông, nhiều, số đông: *Chúng-thú, lê-thú, thằn-thú // trt.* Hầu, gần như; hoặc là.
- thú-chính** *dt.* Việc chăn-dân, trị-dân, lo cho dân: *Cầm quyền thú-chính.*
- thú-dân** *dt.* Clg. Dân thủ, dân-dân, tiếng gồm chung dân trong nước: *Lo cho thú-dân no ấm.*
- thú-nhân** *dt.* Người người, tiếng gọi chung người trong nước.
- thú-vụ** *dt.* Việc linh-tinh, lật-vặt: *Phỏng thủ-vụ.*
- THÚ** *dt.* Tha cho, bỏ qua, không chấp-nhút: *Dung-thú, miễn-thú, nhiêu-thú, tha-thú.*
- thú-cho** *dt.* Dung-cho, tha-cho, bỏ-qua-cho, rộng-lượng mà không chấp-nhút, không trừng-trị.

thú-dung (dong) *dt.* X. Dung-thú.

thú lỗi *dt.* Thủ lỗi, không chấp-nhứt, không bắt lỗi: Xin quý vị thủ lỗi cho.

thú mặng *dt.* Dung cho mặng sống, tha giết. **thú tay** *dt.* Nói tay, bót làm dữ, không đánh-dập: Thủ tay cho đứa con lỡ dại.

thú tình *dt.* Nghỉ tình, rộn tình tha-thú.

thú-tha *dt.* X. Tha-thú.

THỦ *dt.* Nhóng, dò xem ra sao: Thủ áo, Trang-tử thủ vợ; Vàng thì thủ lừa thủ then, Chuông kêu thủ tiếng người ngoan thủ lời CD II *trt.* Ném trước một chút xem sau: Ăn thủ, dùng thủ, hối thủ, ướm thử; Cố công sống mấy mươi năm, Thủ xem thử ruộng mấy trăm người eды CD.

thủ bụng *dt.* Già-vờ coi lòng dạ người ta ra sao: Thủ bụng anh em coi tốt xấu thế nào.

thủ coi *trt.* Đề xem ra thế nào: Đánh thủ coi; làm thủ coi.

thủ dây *dt.* Dạo vài câu coi dây dồn có đúng giọng không.

thủ đàm *dt.* Tìm chứng bệnh bằng cách xem trong đàm có thứ vi-trùng gì.

thủ ý *dt.* Già-vờ dè dọ ý người: Ra dè thủ ý vợ con coi chúng thương ghét thế nào.

thủ lòng *dt.* Nh. Thủ ý.

thủ lửa *dt.* Dùng lửa đốt xem thiệt giả, cao thấp thế nào: Thủ vàng chẳng phải thau dầu, Đừng đem thủ lửa mè dầu lòng vàng CD. II (B) Độ súc, tranh tài: Cuộc thủ lửa giữa hai võ-sĩ, giữa hai hội bánh.

thủ máu *dt.* Tìm vi-trùng trong máu để đoán chứng bệnh.

thủ mắt *dt.* Thủ cho biết sức trông của cặp mắt đến độ nào: Mua kiêng (kinh) phải thủ mắt.

thủ phản *dt.* Tìm chứng bệnh bằng cách xem trong phản có thứ vi-trùng gì.

thủ sức *dt.* Độ súc, tranh nhau coi ai mạnh hơn: Hai người thủ sức bằng cách đòn cayne II (R) Nh. Thủ tài.

thủ tài *dt.* Đưa người vào vòng, vào việc dè xem cái tài người ấy ra sao // Tranh nhau về tài sức, tài nghề.

thủ tình *dt.* Uớm zem lòng dạ, tình-cảm ra sao: Nói chơi dè thủ tình hẵn vậy chó tái đâm quyết ăn thua.

thủ-thách *dt.* Dò xem có phải, có đúng không // *dt.* Sợ thủ: Sẵn-sàng trước mọi

thủ-thách II (R) Đường đài gay-go, sự trờ-ngại: Trước thủ-thách của cuộc đời, ta cần bền chí.

thủ xem *dt.* Xem thử, xem coi ra sao: Thủ xem can tao xoay vẫn đèn dầu K. II Nh. Thủ coi.

THỦ *trt.* Áy, cái áy, như thế: Bi thủ, đáo thủ, như thủ.

thủ-lý *dt.* Lẽ áy, việc này.

thủ-sự *dt.* Việc áy, việc này.

thủ-tâm *dt.* Lòng này.

thủ-thú *dt.* Phan nầy, lòn nầy.

THỦ *dt.* Con chuột: Bạch-thủ, dã-thủ, gia-thủ, hoà-thủ, phi-thủ, tùng-thủ, truyện Trinh-thủ.

thủ-dịch *dt.* Bệnh dịch-hạch (do rận trong lòng chuột cắn mà sanh ra).

thủ-độn *dt.* Trốn chui trốn nhủi (như chuột).

thủ-mực *dt.* Mắt chuột II *tt.* Nhút-nhút, hay sợ-sệt, hay láo-liên.

thủ-nhi *dt.* Tai chuột II (thực) Bèo tai-chuột, có 3 khía, 2 khía nồi, một khía chìm đậm tia ra như rẽ, nang-quần ở nách lá, mang tiêu-bào-tử-nang và đại-bào-tử-nang (*Salvinia cucullata*).

THỦ *dt.* Nắng, nóng: Cảm thủ, chưng thủ, đại-thủ, nhục-thủ, tiêu-thủ, thương-thủ, trúng thủ.

thủ-giả *dt.* Nghỉ hè, cuộc nghỉ làm việc hay nghỉ học dè trốn nắng trong mùa hè.

thủ-yết *dt.* Bệnh trúng nắng.

thủ-khí *dt.* Hơi nóng, khí trời nóng-nực.

thủ-thấp *tt.* Nóng và ẩm-uất II Bệnh cảm phát ra nóng-lạnh cùng đau nhức mình-mày khi trời đang nắng nóng rồi mưa xuống.

THỦ *dt.* Nhè quan-quyền: Dinh-thự II *dt.* Ký tên, lanh lẩy, quyền-hẹn của quan: Phó thự.

thuỷ-biện *dt.* Thay thế người đã làm tạm công-việc gì.

thuỷ-danh *dt.* Ký tên chịu trách-nhiệm.

thuỷ-lý *dt.* Nh. Thủ-biện.

thuỷ-phán *dt.* Ký tên và đề ngày.

THỦ *dt.* Trại ruộng, nhà cát riêng để cởi mét ở đồng ruộng II (R) Nhà đẹp, kiều bảnh éch hoặc nóc bằng: Biệt-thự.

THUÁ *dt.* Bày-tỏ, cho hay cách lối-phép: Đì thua về trình; Thua rằng thành-khí xưa nay, Mọi cùng nhau lùa ban ngày đã quên K II Dẹ, đáp lại, lên tiếng: Hồi thì nói, gọi thì thua II Kiện,

truy-tố, tố-cáo, vạch việc trái phép người khác hay tỏ nỗi oan của mình với người có quyền phân-xử: *Đi thưa, kiện thưa, làm đơn thưa; thưa cò, thưa-làng, thưa-thầy, thưa cô* || trt. Bầm, tiếng lỗ phép khi mờ lời với người trên trước: *Thưa ông, thưa bà; Hỏi thăm đến ngõ thì vào, Tay đặt gánh xuống, miệng chào: Thưa anh! CD.*

thưa bày dt. Bày-tỏ cách cung-kính: *Đến xin thưa bày ông chát việc.*

thưa chường dt. Nh. Thưa bày.

thưa gởi dt. Bày-tỏ sự tình: *Cúi xin thưa gởi dài lời* || Nh. Thưa kiện: *Việc nhỏ mọn, thưa gởi làm chi.*

thưa kiện dt. Xin nhà cầm quyền phân-xử một việc có thiệt-hại đến mình hay trừng-trị người đã làm thiệt-hại mình: *Thưa kiện lòng-dòng.*

thưa miệng dt. Thưa với làng, với quan bằng miêng, không làm đơn, việc oan-ức hay thiệt-hại của mình.

thưa qua dt. Bày-tỏ ra cách cung-kính: *Xin thưa qua câu chuyện.*

thưa-thốt dt. Bày-tỏ, nói ra: *Biết thì thưa-thốt, không biết dựa cột mà nghe tng.*

thưa trình dt. Nh. Thưa bày.

THÙA tt. Clg. Sure, hở nhiều, dang xə, không dày khống khít: *Lực thưa, henga thưa, rõ thưa; lấy vải thưa che mắt thánh; nhặt che mưa, thưa che gió tng* || (R) Vâng, có ít, rải-rác: *Lưa-thưa, rệp thưa khán-già, quán thưa khách, nơi đó thưa nhè* || trt. Cách khoảng xə: *Đan thưa, may thưa; Cây thưa thưa thóc tng* || it. Thật-thà, dờ: *Con tôi nó thưa lầm, xin lỗi anh chị dạy giùm.*

thưa công ăn việc làm tt. Dở, chậm, ít biết việc làm, vụng-về trong việc nhà cửa, bếp-núc.

thưa dân tt. Có ít dân, nói về một địa-phương, một xứ ít người ở: *Lèng đó thưa dân.*

thưa đốt tt. Cách nhiều năm mới sanh một lòn: *Người dân-bà thưa đốt.*

thưa khách tt. È-äm, có ít khách đến chơi, đến mua hàng: *Quán thưa khách, nhà thưa khách.*

thưa lóng tt. X. Dao lóng.

thưa lồng tt. Có lồng mọc lưa-thưa, rất ít lồng: *Trâu thưa lồng hơn bò.*

thưa lời nói tt. Ít nói; nói không khéo; không mồi-miêng: *Con tôi nó thưa lời nói lầm,*

thưa mối-hàng tt. È-äm, có ít người đồn-mua: *Đầu tháng giêng, tiệm nào cũng thưa mối-hàng.*

thưa mũi trt. May lược, may cách khoảng xa, không đậm nhạt: *May thưa mũi.*

thưa người tt. Có ít người: *Đám thưa người.*

thưa nhè tt. Có ít nhè, xe lâm mới có một cái nhè: *Xóm đó thưa nhè.*

thưa-rêch (rích) bt. Rất thưa, có rất ít; rất dờ việc làm: *Henga thưa-rêch, cái rờ thưa rêch; trong rạp thưa-rêch; dựng con vợ thưa-rêch.*

thưa-rêch thưa-réc tt. Nh. Thưa-rêch (tiếng nhẫn mạnh).

thưa-rêu bt. Nh. Thưa rêu.

thưa-rêu thưa-rão bt. Nh. Thưa-rêch (tiếng nhẫn mạnh).

thưa sao tt. Có ít sao trên trời: *Mao sao thì mưa, thưa sao thì nắng tng.*

thưa-thốt bt. Dở, vụng-về: *Phải con dàn thưa-thốt; thưa-thốt việc làm; nói-nắng thưa-thốt* || (B) Lãnh-dagem, lẹt-léo: *Dám xé-xối mặt mà thưa-thốt lòng K.*

thưa vắng tt. Vắng-về, ít người, ít nhè; *Ở chô thưa vắng.*

THÙA tt. Dư ra; quá số định: *Cơm thưa canh cặn; Có mặt thì thưa, vắng mặt thì thiếu; Ra đường thấy nhánh hoa rơi, Lấy chén đẹp xuống chêng chơi hoa thưa* || trt. Đã nhiều, có nhiều, quá nhiều: *Ông qua bướm lgi đã thưa xấu-xa K* || Chén quá lầm: *Việc ấy, tôi thưa hiều* || Thêm-thắt, thêu-dệt, quá sự thật: *Nói thêm nói thưa.*

thưa ăn tt. Dư ăn dư đồ, khé, có tiền để dành: *Nhè thưa ăn.*

thưa ăn thưa mặc tt. Nh. Thưa ăn (tiếng nhẫn mạnh.)

thưa công tt. Rành-rỏi, có ngày-giờ ở không: *Ai thưa công đi làm việc thiên-hạ?*

thưa hơi tt. Có làn hơi dài, dã dút cau mè còn ngắn, còn kéo dài: *Cô dào thưa hơi* || Chịu khó nói: *Ai thưa hơi mà xin-xó?*

thưa-lừa tt. X. Thuật-lừa.

thưa mối trt. Dư ra một đoạn sau khi đã buộc chẽ, đã gút lại: *Buộc thưa mối.*

thưa-thãi bt. Dư chén: *Của tiền thưa-thãi; ăn tiêu thưa-thãi.*

thưa-úta tt. Dư-dật, không hết: *Đồ-ăn cồn thưa-úta.*

thùa vú *tt.* Dư ra, không có vú để bú sữa, nói về heo sinh nhiều con, con sau rốt nhò, yêu khồng giành được vú mẹ vữa dù số cho các con то, mệnh: *Con heo thừa vú* // (*lòng*) Hậu-bà, dự-khuynh, chỉ người thi đậu heng dưới, phải đợi có chỗ trống mới được gọi: *Ký-lục thừa vú*.

THỪA *bt.* Nương theo, dựa vào, nhẫn dịp: *Thừa nước dọc thê cầu* // Nhẫn lên: *Thừa-sỗ* // *Cõi*: *Thừa long*.

thùa-cơ *đt.* Nhẫn-dịp, chụp cơ-hội, nhẫn lúc thuận-tiện cho mình hoặc lúc người khác sơ-hờ: *Thừa-cơ lây trộm*.

thùa-glán *đt.* Nh. *Thừa-hư*.

thùa-hư *đt.* Nhẫn lúc vô-ý của người: *Thừa-hư đánh úp*.

thùa-hứng *đt.* Nhẫn khi cao-hứng: *Việc làm thừa-hứng*.

thùa-kích *đt.* Nhẫn sơ-hờ (của bên địch) mà đánh.

thùa khl *trt.* Nhẫn lúc, sẵn cái lúc thuận-tiện: *Thừa khl chủ nhà đi vắng, nó đến ăn-cắp đồ*.

thùa long *đt.* Cõi rồng // (*B*) Đẹp đỗi, có chồng vừa ý.

thùa lúc *trt.* Nh. *Thừa khi*.

thùa nhàn *trt.* Nhẫn rảnh-rỗi, nhẫn khi thong-thà.

thùa-số *đt.* Những con số dùng nhẫn cho nhau: $30 \times 10 = 300$, vậy 30 và 10 là 2 thừa-số.

thùa-thắng *trt.* Nhẫn cái thõe thắng-trận, cái thõe hơn người: *Thùa-thắng rước theo giết hết quên địch*.

thùa-thể *trt.* Nhẫn cái thõe thuận-lợi: *Thùa-thể làm dữ* // Có kinh-nghiêm, nhiều tùng-trái, giỏi tráo-tráo: *Tay thừa-thể*.

thùa-thời *đt.* X. *Tùy thời*.

thùa-trù *đt.* Châm-chước, lấy dư bù thiếu, lấy hơn bù kém: *Luật thừa-trù của tạo-hoa*.

thùa-ưa *trt.* Tình-cờ, bỗng khi không mà gặp, đúng lúc: *Thùa-ưa va đến chơi, tôi mới nói vụ đó với va* // Vô-tình, không có ý gì: *Nói thừa-ưa*.

thùa xe *đt.* Đi xe, ngồi xe đi đâu.

THỪA *dt.* Vâng theo, ưng chịu: *Khâm-thở, phung-thùa* // Nói, they vào: *Thùa thương tiếp hơ* (dõi trên nồi dưới) // Điều-khiển, giữ-gìn.

thùa-ân *đt.* Chịu ơn: *Thùa-ân một giặc canh là CO*.

thùa-biện *đt.* Vâng lệnh mà làm: *Thùa-biện cõng-vụ* // *đt.* Chức biện-sự xưa, quan 8 hay 9 phẩm: *Viên thừa-biện*.

thùa-dịch *tt.* Bị dịch-quyền, bị phường một phần cho công-ich: *Phần đọc theo lô của miếng đất đó đã thừa-dịch* (grevé de servitude).

thùa-đề *dt.* Nối câu phè-dề (câu 1) mà vào bài, tên câu thứ 2 của bài thơ bắt-cú.

thùa-đức *đt.* Nhờ cái đức (của Ông bà hay cha mẹ): *Thùa đức lõi-tiên, con cháu được có cơm ăn*.

thùa-đương *đt.* Đảm-đương, cảng-đáng việc điều-khiển: *Thùa-đương nhiệm-vụ*.

thùa-gia *đt.* Cảng-đáng việc nhà, coi sóc và chỉ-huy hổ trong ngoài.

thùa-giáo *đt.* Nh. *Thợ-giáo*.

thùa-hành *đt.* Vâng lệnh mà làm: *Thùa-hành phen-sự*; *cấp thừa-hành*.

thùa-hoan *đt.* Vâng chịu vui-vẻ (khi gần được cha mẹ): *Dưới gối thừa-hoan*.

thùa-hưởng *đt.* Hưởng tiếp, nỗi theo mà hưởng: *Thùa-hưởng gia-tài*.

thùa-kế *đt.* (*Pháp*): Người đứng nhận sản-nghịệp và nợ-nần của người chết để lại (*héritier*).

thùa-kế bàng-hệ *đt.* Sự hưởng gia-tài và chịu trả nợ-nần của người chết vì dây liên-hệ bà-con như anh em, chú bác, v.v... (*succession collatérale*).

thùa-kế chính-thức *đt.* Người thừa-kế có tư-cách chính-thức như vợ có hôn-thú, con có khai-sinh... (*héritier légitime*).

thùa-kế di-chúc *đt.* Sự thừa-kế theo lời trói của người chết (*succession testamentaire*) // Những người thừa-kế có định phần sản theo tờ di-chúc lập khi người chủ tài-sản còn sống (*héritiers testamentaires*).

thùa-kế không di-chúc *đt.* Sự thừa-kế tính theo quyền-luật và tình lý, vì người chết không để di-chúc lại (*succession ab-intestat*).

thùa-kế tiền-dịnh *đt.* Người thừa-kế gần hơn hết trong hàng thân-tộc hoặc người bà-con dâng-hoàng hơn hết được chỉ-dịnh trước (*héritier présomptif*).

thùa-kế trực-diếp *đt.* Sự thừa-kế theo trật-tự thân-sor theo luật định (*succession directe*).

thùa lệnh *đt.* Vâng lệnh, chịu sự sai-khiển của bá-trên: *Thùa lệnh tệp-nã của toà-án*.

thùa-lương *đt.* Hóng mát, ra chỗ trống hóng gió cho mát: *Hóng-cánh thừa-lương*.

thùa-mạng đt. Nh. Thùa-lệnh.

thùa-nhận đt. Nhìn-nhận, ưng chịu: Việc ấy, ai nấy đều thừa-nhận; đứa con vô-thùa-nhận.

thùa-nhận sở-hữu tố-quyền đt. (Pháp): Vụ xin làm chủ, xin toà nhận cho mình làm chủ một tài-sản, một sở đất, v.v... (*action péritoire*).

thùa-nhận theo luật đt. (Pháp): Sự thừa-nhận một sự-kiện vì tính-cách hợp-pháp của nó, không kẽ sự thật ra sao (*reconnaissance de droit, de jure*).

thùa-nhận thực-thể đt. (Pháp): Sự thừa-nhận một sự-kiện về tính-cách thiết-thực của nó, nhưng trên nguyên-tắc, chưa hợp-pháp (*reconnaissance de fait, de facto*).

thùa-phái đt. Người làm việc giấy-tờ ở các nhà-môn xưa.

thùa-phát-lại đt. Trưởng-toà, người có tư-cách chuyên-dẹt, thi-hành các án toà, lập vi-bằng những vụ phạm-phép tại-trận, v.v... (*huissier*).

thùa-phụng đt. Vâng lệnh trên.

thùa-quyền đt. (Pháp): Tiếp nối quyền-hành với đầy-dủ tu-cách.

thùa-sai đt. Được phái đi làm một việc gì: Được thừa-sai đi thu-thue; người thừa-sai.

thùa-tiếp đt. Tiếp-dài, dồn người vào nhì-mình: Hân-hạnh được thừa-tiếp ngài // Tiếp-nhận: Thùa-tiếp công-vấn.

thùa-tự đt. Nỗi dòng, giữ việc hương-khói cho ông bà cha mẹ: Đứa con thừa-tự; an thừa-tự.

thùa-thợ (thụ) đt. Nhận chịu: Thùa-thợ sự-trùng-phẹt.

thùa-trần đt. Clg. Trần, tấm trần hay trần nhè, lớp ván ghép hoặc lưới sắt đúc sơn ngăn bụi dưới mái nhà.

thùa-trọng-tôn đt. Cháu nội trai lớn voi và lớn tuổi hơn hết lanh việc hương-khói (thờ-phuợng) ông bà (thay cha đã qua đời) (do câu *Đích-tôn thừa-trọng*).

THÚA đt. Giúp, phụ giúp, cứu giúp: Huyện-thùa, phủ-thùa, tự-thùa.

thùa-tướng đt. Người thay vua cầm đầu bá-quan-trị nước: Tào thừa-tướng // (lóng) / hẳng nịnh, tiếng chì kè hay gièm-siem hại người: Coi chừng thằng thừa-tướng đó!

THÚA đt. X. Thờ và Sớ.

THÚA đt. Đám, miếng, tiếng gọi sở đất hay ruộng: Cố công sống mấy ngàn năm, Thủ coi thừa ruộng mấy trăm người cày CD.

THÚA đt. Đất, mướn người làm một công-việc nhất-định: Thùa bộ bàn ghé.

THÚA trt. Vạy, thế, như vậy, như thế, tiếng thay tình-trạng sự-việc vừa kẽ dà khôi-lập lại: An thừa phẫn hèn, dành thừa mặng bạc, vâng thừa lệnh truyền; Cầm hòn Vệ-Luật, Lý-Lăng, Làm cho lối thừa dạo hằng quan-thân CD.

THÚC đt. Mở mắt luân, không ngủ: Còn thúc, thúc suốt đêm; Thúc lâu mới biết đêm dài, Ở lâu mới biết con người có nhân CD II Dậy, mở mắt hoặc không, nhưng hiểu biết và nhớ hết công-việc: Báo thúc, đánh thức, sảy thức // Gọi dậy nhắc-nhở người mè-muội: Thức nó dậy (do « đánh thức » nói thúc).

thúc dậy đt. Tinh giấc, hết ngủ nữa, dậy đi đứng, làm việc: Cảm thương con gái đương bao, Đêm khuya thúc dậy lao-xao tâm bàng CD.

thúc đêm đt. Thúc trong đêm tối thay vì phải ngủ: Thúc đêm quá sảnh bệnh.

thúc giặc đt. Thúc khi đang ngủ ngon, giữa giặc ngủ: Nửa đêm thúc giặc.

thúc khuya đt. Thúc mãi, đến khuya mới đi ngủ: Đêm qua thúc khuya quá, nên bửa nay nghe mệt.

thúc khuya dậy sớm đt. Thúc đến khuya mới ngủ, và bắt-buộc dậy thật sớm, chỉ người chịu cực nhọc làm-lực vật-vật.

thúc nhắc đt. Thúc luân, không ngủ: Thúc nhắc canh-phòng.

thúc sáng đêm đt. Thúc luôn cả đêm, từ đầu hôm đến sáng, không ngủ chút nào cả.

thúc suốt đêm đt. Nh. Thúc sáng đêm.

thúc-tinh đt. Giác-ngộ, chỉ điều lầm-lạc, mè-muội của người, làm cho người tinh: Thúc-tinh đồng-bảo.

thúc-thối đt. (đ) Nh. Thúc: Thúc-thối chỉ giờ nầy?

thúc trắng đt. Thúc luôn, không ngủ được chút nào cả: Thúc trắng đêm nay.

thúc trường đt. Thúc nhiều hơn ngủ, đêm nòi cũng thế, bệnh mất ngủ: Thúc trường cả tháng nay.

THÚC đt. Thú, món, tiếng chỉ vật: Mùa hè cho chí mùa đông, Mùa nào thúc sy

chó chổng ra đi CD. II (R) Vẽ, màu sắc : **Thức-bec, thức-trắng ; Hoa-dèn** càng tố **thức-hồng K II** Phép-tắc, kiêu-mẫu : **Cách-thức, chính-thức, hợp-thức, tân-thức, thè-thức, thường-thức ; Nhờ ngon lừa hông** mới biết thức **vàng cao CD.**

thức ăn dt. Đồ-ăn, món ăn, vật-thực : **Tiệm bán** đủ thức ăn.

thức-dạng dt. Hình-thức, kiêu-mẫu : **Thức-dạng hoa-hoé.**

thức-lệ dt. Thể-lệ, điều-lệ đặt ra để tuân theo : **Định thức-lệ.**

thức-mặc dt. Áo quần, giày nón, đồ mặc trong mình.

thức-thức dt. Món mòn, đủ thứ, nhiều món : **Buồng riêng thức thức phô-bèy Htr.**

thức-uống dt. Đồ uống, chỉ các thứ nước uống chơi, uống mát : **Thức ăn thức uống đều đủ.**

THỨC dt. Biết, hiểu : **Duy-thức, học-thức, kiến-thức, thần-thức, trí-thức, thường-thức ; Bất-thức thời-vụ II** Quen biết : **Quyền-thức II** Trong đê hiểu : **Thường-thức, tri-thức.**

thức-biệt dt. Phân-biệt, hiểu-rành.

thức-dâ dt. Phản-hiểu biết, định-đoạt.

thức-dẹt dt. Cầm-hiểu rộng-rãi.

thức-dộ dt. Clg. Thức-lượng, tầm hiểu-biết : **Thức-dộ kém II** Trí-thức và độ - lượng : **Thức-dộ hép-hài.**

thức-giả dt. Người-trí-thức, có học, thấy xa hiểu rộng : **Không sỉn thức-giả chê cười !**

thức-lực dt. Sức hiểu-biết : **Thức-lực kém-cỏi II** Trí khôn và tài-sức.

thức-lượng dt. Nh. Thức-dộ.

thức-thời dt. Hiểu thời-thế : **Kẻ thức-thời ít hay cố-chấp.**

thức-uẩn dt. (Phép) Uẩn-chót của Ngũ-uẩn, sự-nhận-biết, phân-biệt, duy-trí-ánh-lượng, kinh-nghiệm, duy-trí-sinh-mạng.

thức-vực dt. Phạm-vi có thè-hiểu-tói, hiểu được.

THỰC dt. X. Thật và Thiệt II dt. Clg. Trang, hai câu 3 và 4 trong bài thơ bát-cú, giải-thích đầu bài (đề) cho rõ-ràng : **Cặp thực.**

thực-cảm dt. (triết) : Cảm-giác do kinh-nghiệm ở sự-vật có thật mà re.

thực-chất dt. Bản-chất thật của sự-vật.

thực-chứng dt. Bằng-chứng xác-thật, đúng-dắn.

thực-chứng-luận dt. (triết) : Thuyết chủ-trương dùng sự thật để kinh-nghiệm làm cơ-sở để nghiên-cứu.

thực-dụng tt. Dùng vào việc thiết-thật, không phù-phẩm.

thực-dụng chủ-nghĩa dt. (triết) : Chủ-trương dùng hiệu-quả đã nắm sẵn làm tiêu-chuẩn cho châm-lý.

thực-dịnh khé-ước dt. (Phép) : X. Giao-hoán khé-ước.

thực-hành dt. Đem ra dùng, đem dùng trong công-việc : **Thực-hành lời hứa.**

thực-hiện dt. Đem một lý-thuyết, một lời nói hay hứa ra làm : **Thực-hiện một chủ-trương.**

thực-học dt. Cái-học thật-linh đê hiểu-biết, mò-mang trí-thức, cho tài-giỏi : **Người có thực-học.**

thực-hư tt. Có hay không : **Xin cho biết thực hư về tin đồn ấy.**

thực-khổ dt. Nhà kho chứa đồ thật-sự, riêng với phòng văn hay nhà ở của chủ-xuất nhập-cảng.

thực-lực dt. Bản-sử ghi chép những sự-tích của vua chúa : **Lê-triều thực-lực.**

thực-lực dt. Sức mạnh, thể-lực có thật : **Chánh-phủ có thực-lực.**

thực-nghiệm bt. Thử, xét xem có đúng như lý-thuyết, sách-vở không : **Khoa-học thực-nghiệm.**

thực-nghiệm-thất dt. Phòng thí-nghiệm.

thực-nghiệp bt. Nghề-nghiệp chuyên-môn : **Nhà thực-nghiệp, trường thực-nghiệp.**

thực-quyền dt. Quyền-hành thật-sự, không phải có tiếng-tron : **Chánh-phủ có thực-quyền.**

thực-sản dt. (Phép) : Của nỗi, tài-sản thật-sự ngô-thấy được như nhì, đất, vàng-vàng... **thực-số dt.** Số-lượng món đồ, con số có kèm-theo đô-vật : **3 quyền sách, số 3 ấy là thực-số.**

thực-sự dt. Việc có thật : **Đó là một thực-sự không chối-cãi** Clg. II tr. Ngày-tính : **Anh-tưởng-vậy chờ thực-sự, tôi có làm vậy đâu.**

thực-tài dt. Tài-nghề hàn-hoi, có thật : **Một tay thợ có thực-tài.**

thực-tại dt. Sự-vật hiện có trước mắt : **Trong thực-tại cũng hiểu được tương-lai như thế-nào II tr.** Hiện đang có : **Thực-tại, và có một cửa hàng đỗ-sập.**

thực-tang dt. Quả tang, tang-chứng rõ-ràng :

Bắt được thực-tang.

Thực-tâm dt. Lòng thành-thật: Quả và có thực-tâm làm nghĩa chớ không phải mua danh // tr. Thật lòng, cách thành-thật: Làm cách thực-tâm chớ không phải làm lầy eo, thực-tập dt. Tập ngay trong công-việc làm cho quen, cho dạn: Lớp thực-tập; thực-tập nghề dạy học trong lớp có đồng-dứ học-trò theo thời-khắc-biểu của lớp học.

Thực-tế dt. Tình-hình có thật: Trong vào thực-tế mà bèn chớ đừng đọc lỡ-thuyết suông // tr. Thiết-thực, có thiệt: Óc thực-tế.

Thực-tín dt. Tin đúng, tin-lúc có thật, lời nói chắc-chắn: Bằng vào thực-tín.

Thực-tình dt. Tình-hình có thật, việc có thật: Đem thực-tình ra mà mở-xé // tr. Ngay tình, thành-thật: Em có thương em thì nói thực-tình, Đừng đe anh lên xuống một mình bơ-vơ CD.

Thực-tiễn dt. Bước chân lên sự thật // Nh. Thực-hành: Học xong, phải thực-tiễn ngay // bt. Nh. Thực-tế: Giá-trị thực-tiễn, nhầm ngay thực-tiễn.

Thực-tự dt. Clg. Chữ nặng, tiếng dùng trong câu đối gồm những tiếng có hình-thể đè đối nhau như: Trời, đất, cây, cỏ, v.v... khác với Hu-tu (chữ nhẹ).

Thực-thà tt. X. Thật-thà.

Thực-thể dt. Bản-chất, nội-dung, cái có thật bên trong.

Thực-thể-luận dt. X. Bản-thể-luận.

Thực-thụ tt. Thiệt-thụ, luân, chánh-thức, không phải tạm: Thơ-ký thực-thụ, vợ chồng thực-thụ.

Thực-trạng dt. Tình-trạng có thật, trạng-thái trước mắt: Thực-trạng xã-hội; nhìn vào thực-trạng mà đau lòng.

THỰC dt. Ăn: Ăm-thực, cầm-thực, du-thực, hàn-thực, hảo-thực, hoá-thực, lương-thực, tích-thực, tiêu-thực, trúng-thực, vật-thực; Cố thực cực thân; Dân dĩ thực vi thiên (dân lấy ăn làm trời).

Thực-diêm dt. Muối, muối ăn.

Thực-dục dt. Sợ thèm ăn.

Thực-đơn dt. Tosa ăn, bản kê các món ăn hàng ngày.

Thực-đuồng dt. Phòng ăn.

Thực-khách dt. Người khách được mời tới ăn: Thực-khách đồng mà bèn ghê lì // Người ở ăn nhò và làm vây-cánh cho chủ nhà hỏi xưa bên Tàu: Nhà Mạnh-thường-quân

thời Chiêm-quốc chưa luân-luân lối 2.000: thực-khách.

Thực-liệu dt. Đồ-vật dùng nấu-nướng, như cá, thịt, rau, cải, gạo, muối...: Lúc này, thực-liệu mứt-mở mà hương-bóng không tăng.

Thực-lực dt. Sức ăn (nhiều hay ít).

Thực-ngôn dt. Nuốt lời nói, nói rồi chối hoặc giء-vờ quên.

Thực-nhục-loại dt. Giống ăn thịt (thường có răng nanh dài và nhọn).

Thực-phẩm dt. Đồ-ăn, thực ăn: Tiệm bán thực-phẩm.

Thực-quá-loại dt. Giống ăn trái cây.

Thực-quán dt. Cuống-họng.

Thực-tích dt. (Đy) Những đồ ăn không tiêu, tích-trữ lâu ngày trong bao-tú (đe-day).

Thực-thuỷ tt. Hụp khỏi mặt nước bao sâu (nói về ghe thuyền chở khâm).

Thực-trùng-loại dt. Giống ăn sâu-bọ, côn-trùng.

Thực-vật dt. Clg. Vật-thực, đồ-ăn: Đủ thứ thực-vật.

THỰC dt. Trồng-trọt; bày ra, gác nén: Hoa-thực.

Thực-đức dt. Gây cái đức, làm lành, cứu-dỗ người.

Thực-vật dt. Cây-cỏ, rong-rêu.

Thực-vật-chứng dt. Nguyên bộ thực-vật, đầy-dủ loại giống về thực-vật.

Thực-vật-học dt. Môn học nghiên-cứu về sự sinh-sống, tính-chất của từng loài cây-cỏ, rong, nấm và phân loại chúng.

THỰC dt. Sinh-sản, nảy-nở, té lợi: Sinh-thực.

Thực-dân dt. Dân di nước khác làm ăn, lập nghiệp và sinh con đẻ cháu nòi ấy // (thth) Xâm-chiếm đất-dai nước khác rồi đem dân mình tới đó chiếm hết các nguồn lợi lớn sau khi đặt xong nền cai-trị: Đồ thực-dân, chánh-sách thực-dân, chủ-nghĩa thực-dân.

Thực-hoá dt. Tạo nhiều cửa-cải: Người có tài thực-hoá.

Thực-lợi dt. Sinh lợi, làm cho mồi lợi té thêm ra.

Thực-sản dt. Bồi-đắp tài-sản, cửa-cải.

THỰC tt. Hao mòn, lỗ-lỗ, bị ăn khuyết: Nguyệt-thực, nhụt-thực.

THƯUNG dt. X. Thăng: Một thưung đậm.

THƯUNG-THƯUNG tr. Nặng-nặng, lén từ-tu,

nèo-nèo : **Đỗ thung-thung.**

THỪNG dt. Dây buộc to sợi : **Dây thừng, sợi thừng.**

thừng-chẽo dt. Thú thừng thật to.

THỪNG dt. (động) Loại cá biển mình tròn dài.

THỪNG-THỜ tt. Nh. Thǎn-thờ.

THƯỚC dt. Vật dùng đo bề dài : **Cang thước, kích-thước, mực-thước, tăm-thước ;** **Dây sòng dò biển** dè dò, Nào ai bê thước mà đo lòng người CD. // **Đơn-vị đo-dặc :** 1 thước có 10 tấc ; 5 thước vải, 1.000 thước đất (thước vuông), 1 thước cát (thước khối).

thước băng dt. Clg. Tay thước, thanh gỗ vuông dài cầm tay đánh giặc hồi xưa.

thước cuốn dt. Sợi kim-loại mỏng, dài 20m. có tay quay dè cuộn tròn lại sau khi đo xong // Dây kim-loại dài 2m. có lò xo cuộn tự động trong hộp tròn kín, có nút bấm cho thước vẹt ra đo rồi bấm dè cuộn lại.

thước dây dt. Thước dài 20m. băng nhiều dây sắt tròn có móc 2 đầu như dây xiềng, dùng đo đất.

thước đồng-dặc dt. X. Thước khối.

thước đồng dt. Thước chính - thước hồi xưa bằng đồng, dài bằng một chồng cánh chò.

thước dù dt. Cây thước thật đúng, không dài không ngắn hơn thước chính-thước.

thước già dt. Cây thước hơi dài hơn thước chính-thước : **Dùng lồng đem lụa bén cho, Có chè lụa mỏng thì đo thước già CD.**

thước kè dt. Thước bốn cạnh bằng nhau, dùng kè hàng, gạch hàng.

thước khối dt. Clg. Thước đồng-dặc, cái thừng vuông không đáy không nắp, mỗi bể 1m. dùng lường cát // **Đơn-vị tính khối** dò vật như nước, gỗ, khí trời, v.v... bằng một khối 6 mặt, mỗi mặt 1 thước vuông, viết tắt bằng chữ m³.

thước may dt. Thước thợ may hồi xưa, băng 27 đồng tiền kẽm nửa Gia-Leng, nửa Minh-mạng // Sợi dây băng vải dày dài 2m. ngang lối 13 m/m dùng đo người dè may áo quần.

thước mèo dt. Thước băng gỗ, dài bằng một chồng cánh chò.

thước nách dt. Clg. Thước thợ, thứ thước

cánh én dè đo góc vuông II (R) Góc vuông, đúng 90° : **Ấn thước nách.**

thước non dt. Cây thước ngắn hơn thước chính-thước một chút.

thước quan dt. X. Thước đồng.

thước ta dt. Nh. Thước mộc.

thước tắc dt. Bè dài, bè cao hay bè rộng, trong một mực nào đó : **Chưa đúng thước tắc.**

thước tây dt. Clg. Mét (mètre), thước chính-thước của Pháp, bằng 10 phần triple hay một phần 10 trăm vạn của một phần tư vĩ trái đất (viết tắt : m.).

thước thiếp dt. Nh. Thước non.

thước thợ dt. Nh. Thước nách.

thước thục dt. Loại thước chính-xác dè do bề dày, băng thép không sắt, có hệ số co nở rất ít, thân thước được chia độ từng li (m/m), đầu thước gắn một cái mó cố định dè cùng với thân thước tạo thành góc vuông 90°; mó thứ nhì song-song với mó cố định, kéo lên xuống được, có chia độ du-xích dè tính số lẻ của li (m/m).

thước vuông dt. Đơn-vị đo bề rộng mặt phẳng (diện-tích) kè là hình vuông mỗi cạnh 1m. (viết tắt : m²).

thước xếp dt. Cây thước dài một hay 2m., làm băng nhiều lóng gỗ hay kim-loại mỏng, có thể xếp ngắn lại.

THƯỚC dt. Chim khéch, ác-là, quạ, các thứ chim lông đèn : **Ô-thước ;** Ngoài rèm thước chằng mành tin CP ; **Giá thước-kiểu** ngưu nữ dò hò (bắc cầu ô-thước cho Ngưu-lang Chúc-nữ qua sông).

thước-báo dt. Tin chim khéch đem đèn.

thước-ngứ dt. Tiếng hót báo tin mừng của chim khéch.

thước-sào dt. Ô chim thước: **Thước sào cưa chiêm** (ô chim chèo-bèo bị tu-hú chiêm).

THƯỚC-DƯỢC dt. (thực) : Loại cỏ cao lối 1m., thân bông, giòn, lá kép láng, hoa rất to có nhiều tai trắng, hoặc đỏ hay đỏ sẫm và mịn như nhung ; cù cây hoa trắng là vị bạch-thược, cù cây hoa đỏ là vị xích-thược của Đông-y (*Dahlia pinnate*).

THƯỜI tt. Clg. Thười, trè ra, đưa ra : **Một thời.**

thười-lười tt. Clg. Thờa-lờa, nói vè da thịt nò to và đưa ra : **Mỗi thời-lười.**

THƯỜI tt. X. Thười.

THƯƠN-THƯỢT tr. Clg. Thươn-thượt, dài và ngay ra: Năm thươn-thượt ra đó.

THƯƠN tr. Dài ra, đưa ra: Ngay thươn; đứng thươn ra.

thươn mồi dt. Trè mồi.

THƯƠNG dt. Yêu, mến, muôn luòn-luôn gần-gũi, sẵn-sàng giúp đỡ hoặc hy-sinh, thứ tình-cảm thiêng-liêng giữa người thân hoặc do tánh-nết, nhan-sắc hay việc làm của người kia khiến người nọ có tình-cảm ấy: Đề thương, lòng thương, tình thương; Ngó lên đám đất ông Cai, Cây thưa ông ghét cay dà ông thương; Gió đưa cây cùu-lý hương, Hai người hai họ mà thương vô cùng CD II Xót, tội-nghiệp, cảm-cảnh, tình-cảm phát-sanh do thấy cái nghèo, cái khổ của người: Bi-thương, đáng thương, khá thương, thảm-thương, xót-thương: Thương người như thế thương thân, Ghét người khác thế vun phân cho người CD II lt. Tὸn hại: Danh-giá bị tὸn-thương II dt. Đầu vết làm đau-dớn, bịnh-tật: Bi thương, chung-thương, đâ-thương, nội-thương, ngoại-thương, nhà thương, vết thương.

thương-bình dt. Lính đánh giặc bị thương: Trại thương-bình.

thương-bịnh-binh dt. Lính có bịnh và lính để: h giặc bị thương: Ủy-lạo thương-bịnh-binh.

thương-cảm dt. Tình-cảm đau-dớn: Có nhiều thương-cảm trước các nạn-nhân.

thương-dẩm-đuối dt. Yêu thương hết sức đến say-sưa mè-mết.

thương-dứt ruột dt. Thương quá lâm, thương hết sức (X. Đoạn-trường PH. II).

thương ghét dt. Hοặc thương hoặc ghét: Thương ghét khè nèo?

thương giùm dt. Lời cầu xin người đỡ cái tới mà giúp đỡ: Xin ông thương giùm.

thương-hại dt. Tội-nghiệp, động lòng: Thấy người mắc nạn, ai cũng lấy làm thương hại.

thương-hàn dt. Clg. Ban cuса, bệnh sốt-rét làm sưng ruột (X. Ban cuса lưỡi trắng).

thương-yêu dt. Mến-thương yêu-dẫu: Có thương-yêu nhau mồi ở đời với nhau được.

thương khó dt. Đau-dớn, khổn-khổ: Thấy điều thương khó, ai dành bó qua CD.

thương-khoa dt. Clg. Ngoại-khoa, mòn thuốc và cách trị các vết thương có chảy máu hoặc trặc hay gãy xương.

thương lây dt. Thương thêm một hay nhiều người khác có dính-dáng với người mà mình hắt lòng thương: Thương mẹ, phái thương lây đến con.

thương-luân át. Làm đảo-ngược, bối-hoại luân-thường.

thương-mến dt. Nh. Yêu-mến.

thương ngây-ngất dt. Nh. Thương đắm-đuối.

thương người dt. Chỉ người có lòng nhân, hay thương-xót và giúp đỡ kẻ hoạn-nạn, nghèo-khổ, cõi-thế..., nhứt là không làm cho ai đau-khổ, tủi thân...: Thương người như thế thương.

thương nhớ dt. Nh. Nhớ thương: Giặc tây đánh tới Cản-giờ, Biều đừng thương nhớ đợi chờ uống công CD.

thương ôi l ht. Tiếng than tò lòng thương tiếc: Thương ôi l Biết làm sao cứu người?

thương-phế tt. Bị tàn-tật vô-dụng vì những vết thương.

thương - phế - binh dt. Lính đánh giặc bị thương trở nên tàn-tật vô-dụng.

thương-phong dt. Bệnh sò mũi, cảm gió.

thương-sinh tr. Có hại đến sức-khỏe, đến sinh-nặng.

thương-tàn dt. Đụng-chạm có hại.

thương-tâm bt. Đau lòng, xót-xé trong đe: Thật đáng thương-tâm; động mồi thương-tâm.

thương-tích dt. Vết thương, dấu trầy, xè, đứt, lở, trặc, v.v... trong thân-thề: Mình đầy thương-tích.

thương tình dt. Động lòng thương tiếc, thương-hại, xót-xé cho: Thấy vậy cũng thương-tình.

thương tiếc dt. Thương-hại và mến-tiếc Thương tiếc người mang bạc, người có tài mà không gặp thời.

thương tiền tt. Chỉ người hèn-liện, cù-bo giù tiền chớ không dám xài: Kẻ thương tiền.

thương-tồn tt. Thiệt-hại, dụng-chạm: Danh-giá bị thương-tồn.

thương-tường dt. Thương-yêu và mến-tường hoặc đói-tường: Thương-tường cha mẹ; thương-tường người yêu.

thương-thay ht. Nh. Thương ôi.

thương thầm dt. Đè bụng thương, thương

mà không nói ra: Thấy cung thương thầm.

thương-thân dt. Thương lấy thân mình : *Thương người như thế thương thân CD.*
thương-thân trt. Hại đến sức-khoẻ, đến thân-thề.

thương-thực dt. (Đy) Chứng bệnh vì bị cảm gió trước hoặc bị rượu và sicc-dục quá độ, lý-vì suy kém rồi ăn không tiêu, sinh nóng-nóng lạnh lạnh, bụng trướng, tay chân bâng-hoài.

thương-thương dt. Hơi thương, bắt đầu thương : *Thầy cũng thương thương.*

thương-trâm dt. Đề ý thương một người cao-sang hay đẹp hơn, nên không dám nói re : *Thương trâm nhô thâm.*

thương-vật dt. Thương loài thú, loài cầm : *Kẻ có lòng nhân, hay thương người thương vật.*

thương-vong tt. Bị thương nặng rồi chết : *Bị xe đụng đến thương-vong.*

thương-xót dt. Động lòng đau xót cho người : *Ai cũng thương-xót người có tài mà vẫn số ấy cõi.*

THƯƠNG dt. Buôn-bán : Chiêu - thương, dinh (doanh)-thương, giao-thương, nội-thương, ngoại-thương, thông - thương // Bán-bạc : Hồi-thương, thương - thương // dt. Một trong năm bậc dân xưa : *Bán dày to nhỏ theo văn cung, thương K* // Sao mai : *Sâm, thương dài ngã.*

thương-bạc dt. Tàu buôn // Chức quan (trào Tự-đức) coi việc giao-thiệp, kiêm-soát tàu buôn nước ngoài.

thương-bạc-tỷ dt. Cơ-quan trông coi việc giao-thiệp với tàu buôn nước ngoài tới hải-cảng nước mình.

thương-biện dt. Chức quan phụ việc.

thương-cảng dt. Bến tàu buôn (thường tại bờ biển hầm hay bờ sông lớn gần biển) : *Thương-cảng Sái-gòn.*

thương-cố dt. Buôn-bán ; nhà buôn ; người buôn-bán.

thương-cuộc (cyc) dt. Hàng buôn, nhà buôn to, có tờ-chức quy-mô.

thương-chính (chánh) dt. Chính - sách thương-mại // Việc trông coi các ngành mua bán // Sở quan-thuổc, cơ-quan trông coi về thuế ngoại - ngạch, kiêm-soát việc xuất và nhập-cảng hàng-hoá.

thương-chiến bt. Cảnh-tranh mua bán, cuộc tranh-giành quyền-lợi trong việc mua bán.

thương-chước dt. X. Thương-lượng.

thương-dàm dt. Nói chuyện nhau để tính việc ôn-thoả với nhau.

thương-diểm dt. Hiệu buôn, tiệm, cửa hàng, nhà buôn.

thương-đoàn dt. Hội, đoàn-thề các nhà buôn (có mục-dịch giữ-gìn, bênh-vệ quyền-lợi chung).

thương-giới dt. Giới mua bán, nhóm người mua bán trong một địa-phương : *Thương-giới xôn-xao.*

thương-hàng (hàng) dt. Hàng buôn, nhà buôn to.

thương-hiệu dt. Tên hiệu nhà buôn, hiệu tiệm.

thương-hồ dt. Cuộc mua bán dưới sông : *Che thương-hồ.*

thương-hội dt. Hội buôn, công-ty mua bán // Hội các nhà buôn, đoàn-thề các nhà buôn.

thương-khách dt. Lái buôn, người đi mua xe đem về lán lại // Con buôn nước khác ; người phương xa tới mua bán.

thương-khẩu dt. Nh. Thương-cảng.

thương-luật dt. Luật riêng về thương-mại.

thương-lữ dt. Khách đi buôn, người đi buôn-bán rày đây mai đó.

thương-lượng dt. Điều-định, bàn-tính nhau về một việc gì : *Thương-lượng hoà-bình.*

thương-mãi (mại) dt. Buôn-bán, tiếng chung về việc mua bán : *Phòng thương-mãi, luật thương-mãi.*

thương-nghị dt. Bán-bạc, tính-toán nhau : *Ngõi lại thương-nghị ; thương-nghị rất lâu mà chưa dứt-khoát.*

thương-nghiệp dt. Nghề buôn : Cả già-dinh đều theo thương-nghiệp.

thương-nhân dt. Con buôn, lái buôn, người buôn-bán.

thương-pháp dt. Nh. Thương-luật.

thương-phẩm dt. Hàng-hoá, hoá-vật, đồ-vật mua bán.

thương-phiếu dt. Các thứ giấy có giá-trị về tiền-bạc trong giới mua bán lớn như ngân-phiếu, hối-phiếu ký-chứng, trái-phiếu, v.v...

thương-phụ dt. Bến tàu, bến ghe, mối giao-thông buôn-bán.

thương-số dt. Số thành của một bài toán chia.

thương-sự dt. Việc mua bán : *Điều-định về thương-sự.*

thương-tài-phán dt. (Pháp) : Vụ án thương-mại, việc toà xử về một cuộc tranh-

chấp nhau trong việc mua bán.
thương-tín-cuộc dt. Ngân-hàng thương-mại, nhà băng, hàng cho vay để khuếch-trương việc mua bán, cung-nhận tiền gửi tiết-kiệm hoặc gửi để trang-trài trong việc làm ăn.
thương-tiêu dt. Nhận hiệu hàng-hoá.
thương-thuyền dt. Ghe thương-hồ, thuyền mua bán dưới sông rạch // Tàu buôn, tàu chở hành-khách và hàng-hoá.
thương-thuyết dt. Điều-dịnh, tính-toán nhanh để giải - quyết một việc còn lòng, dòng: Thương-thuyết định-chiến.
thương-trường dt. Giới mua-bán: Người có uy-tín trong thương-trường.
thương-ước dt. Hiệp-ước thương-mại, điều-ước ký-kết giữa hai hay nhiều nước về việc mua bán với nhau.
thương-vụ dt. Mối mua bán, cuộc mua bán: Ngân-hàng tính tiền từng thương-vụ cho nhè buôn có gởi tiền.
thương-xác dt. Bàn tính thật kỹ, cho chắc chắn (ở lòn chót).

THƯƠNG dt. Kho; lầm lúa.
thương-khổ dt. Kho-tàng của vue // Kho chứa hàng-hoá: Lệnh hàng ra khỏi thương-khổ.

thương-lầm dt. Kho đun, lầm lúa.
thương-sương dt. Kho chứa đồ trong gian nhà phу.

THƯƠNG dt. Láng nước mêm-mông: Tang thương.
thương-hải dt. Biển cát: Thương-hải biển vi tang-diễn (biển cát hoá thành ruộng dầu).
thương-lượng dt. Dòng nước.
thương-mang tt. Mêm-mông, lei-láng.
thương tang tt. X. Tang thương.

THƯƠNG tt. Xanh, màu xanh da trời // Đỏ-dao, nhiều.
thương-dân dt. Chúng dân, tiếng gọi chung dân-chủng: Thương-dân đồ-thán.

thương-đầu dt. Đầu xanh, đầu bít khẽn xanh // (B) Đầu-tó trai.
thương-giang dt. Sông xanh.
thương-sinh dt. Nh. Thương-dân.
thương-thiên dt. Trời xanh, bầu trời xanh.

THƯƠNG dt. Gián, binh-khí xưa mũi nhọn cán dài: Cầm thương, huoi thương, múa thương, trưởng-thương.
thương kiềm dt. Cây giáo và thanh gươm // Võ-nghệ, việc đánh chém của con nhè tướng: Một tay thương kiềm giang-hồ.

thương-phép dt. Phép đám đỡ bằng cây thương: Thương-phép tinh-thông.
THƯƠNG dt. Clg. Song, cây súng: Điều-thương (súng bắn chim).
THƯỜNG trt. Nắng, hăng, hay, luân, có hoài, quen mắt, vừa-vừa: Bất-thường, bình-thường, cai-thường, dễ-thường, dị-thường, dung-thường, khinh-thường, khác-thường, lạ-thường, mị-thường, ngày-thường, phi-thường, sự-thường, tầm-thường, thất-thường, thế-thường, thông-thường, vô-thường, xem-thường; Mấy ai là kẻ không thày, Thế-gian thường nói: đỡ mày làm nên CD; Thân này còn đám xem ai làm thường K. // Đức tốt con người trong việc ăn-ở hăng ngày theo dạo Khòng: Cang-thường, luân-thường, ngũ-thường.
thường-bị-quân dt. Lính tại-ngũ, lính còn trong nhà binh.
thường-biển dt. (Phật) Thay đổi luân, biến-chuyen không ngừng.
thường-bỗng dt. Lương nhết-định, chưa kẽ phy-cấp bất-thường.
thường-bữa trt. Trong các bữa ăn thường trong ngày: Thường bữa, tôi chỉ dùng rau đậu; khi nào có khách, mới có thịt // X. Thường ngày.
thường-chí dt. Món tiền xài thường: Quy thường-chí.
thường-dân dt. Dân thường, không chức-phện, không trong nhà binh, không phải công-chức.
thường-dùng tt. Được dùng thường: Những món thường dùng, dùng cất kỹ khó lây.
thường-dụng tt. Nh. Thường dùng.
thường-đàm dt. Câu chuyện thông-thường, không lạ lâm.
thường-độ dt. Mực thường: Theo thường-độ.
thường-hội dt. Buổi họp thường hàng tuần, hàng kỳ... có ghi sẵn trong nội-quy.
thường-hữu bt. (Pháp) Thường-thường, đều đều, không giàn-dao, không phải bất-thường: Trợ-ý thường-hữu.
thường-lề bt. Theo lề-lối thông-thường, theo thói quen: Câu nói thường-lề, việc làm thường lề.
thường-lẽ dt. Cái chèo hay xé (không phải đại-lẽ là lẹ),
thường-lệ bt. Lệ thường, theo lệ thường:

Thường-lệ, giờ nay thì và tối; việc làm thường-lệ.

thường-luật dt. Luật thường, luật phổ-thông. **thường-niên** trt. Hàng năm, có mỗi năm một kỳ (không phải bắt - thường) : *Đại - hội thường-niên.*

thường ngày trt. Clg. Thường-nhut, hàng ngày, luôn mỗi ngày : *Việc làm thường ngày; thường ngày, và đều tối sớm.*

thường-nghẹn tt. Toại được nguyệt-vọng thường mong-ước.

thường-nhân dt. Người thường, không có gì đặc-biệt, đặc-sắc.

thường-nhật dt. Ngày thường // trt. Nh. Thường ngày.

thường-phạm dt. Người phạm-lỗi (chưa xử) thường, khác với chính-trị-phạm : *Khám giám thường-phạm; chế-dộ thường-phạm.*

thường-pháp dt. Phép-luật nhất-định.

thường-phục dt. Quần áo thường, không phải đồng-phục hay lỗ-phục : *Linh kín chỉ mộc thường-phục.*

thường-sản dt. Nh. Hàng-sản.

thường-số dt. Con số không thay-đổi (*nombre constant*).

thường-sơn dt. (thực) Loại cây cao từ 1 tới 2m., lá mọc đối, lõi 20cm, rộng 5cm, không lông, có răng nhuyễn, chùm tụ-tán ở nách và chót nhánh, hoa xanh, dài có lông dài, nhiều tiêu-nhi; cây có nhiều loại *alcaloit* chứa chất *dichroin* α và *dichroin* β có hiệu-năng đối với vi-trùng sot-fét gấp mấy lần chất ki-ninh; lá và vỏ cũng là vị cǎn-bản trừ sot-rét, rẽ và trái có khí lạnh, vị cay và đắng, tính dữ-dội hay làm hao-tòn chân-khí nếu lạm-dụng (*Dichroa febrifuga*).

thường-sự dt. Việc thường có, không mới-mẻ gì : *Cái đó là thường-sự.*

thường-tài dt. Tài-năng tầm-thường, không giỏi : *Lực-lực thường-tài.*

thường-tình dt. Tình-cam thông-thường, hầu hết ai cũng có : *Thường-tình nhi-nữ* // tt. *Tự-nhiên, thông-thường*: *Chuyên thường-tình.*

thường-thái dt. Trạng-thái thông-thường, cái ý như cũ.

thường-thúc bt. Sự hiếu-biết thông-thường, điều thông-thường, không cao xe, huynh-bí chí : *Khoa-học thường-thúc; những điều thường-thúc hàng ngày.*

thường-thường trt. Luôn - luân, có hoài,

thỉnh-thoảng có, không bặt hẵn : *Việc đó xảy ra thường-thường; nó thường-thường như vậy.*

thường-trách trt. Cả trách-vụ, hết trách-vụ của mình.

thường-triều (trào) dt. Các buổi chầu thường, không trong các ngày sóc và vọng và không có việc quan-trọng thấy trước.

thường-trực bt. Ứng sẵn luôn-luân tại chỗ : *Văn-phòng thường-trực; phiên gác thường-trực.*

thường-vụ dt. Việc thông-thường, những việc không tách-cách đặc-biệt : *Xử-lý thường-vụ; ban thường-vụ.*

thường-xuyên trt. Có luân, xảy ra luân : *Nơi đây, xe ra vô thường-xuyên.*

THƯỜNG dt. Đèn, trả lại những gì mình làm mất hay hư-hao của người hoặc bằng món ấy, hoặc bằng tiền : *Bắt thường, bồi thường* // (bạc) Chung tiền phần mình và cả các tay khác cho người tối (thắng cuộc) vì lỗi tại mình đánh ló bài không đóng đánh hoặc bỏ túi (tú-sắc) : *Cứ qua cho người ta tối thì thường.*

thường-bồi dt. X. Bồi-thường.

thường-hoàn dt. Đèn lại, lấy cái khác trả lại cho tương-xứng.

thường-kim dt. Tiền bồi-thường.

thường-mạng dt. Đèn mạng, chịu chết cho cần-xứng với cái chết của người do mình gây ra : *Sát-nhân thường-mạng* // (Phép) Chịu một số tiền cho thân-nhân người do mình cõi-y hay võ-tinh làm chết (võ mặt hổ) và một án tù (võ mặt hình).

thường tiền dt. Trả một số tiền bằng sự thiệt-hại do mình gây ra cho người.

thường thiệt-hại dt. Nh. Thường tiền.

thường trái dt. Trà nợ.

THƯỜNG dt. Ném cho biết-vị : *Tiên-thường, vị thường; thường đêm ngoại-tân (ném mặt nằm-gai)* // Lễ tết mùa thu : *Chung-thường, thu-thường.*

thường khổ dt. Trái qua đau khổ, chịu cõi khổ.

thường tân dt. Ném vị đầu mùs // Tên lě cúng cơm gạo mới : *Lě thường-tân.*

thường tân như khổ dt. Ném cay nuốt đắng.

THƯỜNG dt. Thường, cho tiền hay đồ-vật để khuyến-kích : *Cửa thường, hát thường, tiền thường; mười quan tiền công không bằng một quan tiền thường tng.*

thướng-phách dt. (d) : Nh. Thướng.
thướng-thách dt. (d) : Nh. Thướng.

THƯỚNG dt. Tặng tiền hay đồ-vật cho người có công, có tài dè tö lòng khen-ngợi hoặc để khuyễn-kích : *Ban-thướng, giải thướng, lanh thướng, phát thướng, phần thướng, trọng-thướng*; *Có công thì thướng, có tội thì trừng* // Ngâm chơi: *Thướng hoa, thướng trăng*.

thướng-cách dt. Phần thướng, giải thướng.
thướng-cấp dt. Cấp tiền thướng.

thướng-công dt. Thướng cho dè dồn công khó, dè khen dâ thành-công.

thướng-diền dt. Ruộng thướng công (cho quan, cho lính).

thướng-giám dt. Ngâm xem cho Liết.

thướng hoa dt. Ngâm hoa chơi: *Dạo vườn thướng hoa*.

thướng-kim dt. Số tiền thướng.

thướng lao dt. Thướng cho dè dồn công khó-nhọc.

thướng-ngoạn dt. Ngâm xem cảnh đẹp, vật đẹp: *Đỗ xưa dùng thướng-ngoạn; thướng-ngoạn phong-cảnh*.

thướng nguyệt dt. Ngâm trăng, chơi dưới ánh trăng: *Trung-thu thướng nguyệt; bày rươu trà ra sân thướng nguyệt*.

thướng phạt dt. Thướng (ké có công) và phạt (ké có tội) // (R) Điều-khiên, phân-xử: *Cầm quyền thướng phạt*.

thướng tài dt. Thướng người vừa thành-công trong một việc gì: *Thướng tài bâ mai*.

thướng-tâm tt. Vui lòng, thích ý: *Cảnh đẹp thướng-tâm*.

thướng-thợ dt. Được thướng, được gán huy-chương: *Thướng-thợ anh-dũng bội-tinh*.

thướng-thức dt. Nếm qua, hưởng được: *Thướng-thức món ăn tinh-thần*.

thướng trăng dt. X. Thướng nguyệt.

thướng xuân dt. Chơi xuân, vui xuân, ngâm cảnh đẹp trong mùa xuân; uống trà (hoặc rượu), chơi hoa, đốt pháo, v.v... trong dịp Tết nguyên-dán.

THƯỚNG bt. Trên, ở trên, bên trên: Các thướng, lầu thướng, mả - thướng, sân thướng, thê-thướng, trận - thướng, trich-thư- ng // Cao quý, tiếng tôn-xưng: *Hoàng-tu, ng, trưởng-thướng* // dt. Lên, bước

lên, trèo lên, tiến tới: *Thướng lâu, thướng lô, thướng mả* // Dâng lên: *Thướng biếu, thướng sớ* // tt. Rất, lắm: *Thướng-khân*. // Tên gọi các giống người ở các miền thướng-du cao-nguyên: *Đông-bào Thướng Kinh Thướng* một nhâ.

thướng biếu dt. Dâng biếu lên vua, về triều túc gởi tờ xin với vua, với triều-dinh: *Thướng biếu xin mở kho chàm-bản*.
thướng-biểu dt. Võ cày ở phần trên thân cây: *Qué thướng-biểu*.

thướng-cáo dt. Chống án (lên toà trên): *Ký tên đơn thướng-cáo*.

thướng-cầm dt. Loài chim-chóc biết bay.

thướng-cấp dt. Cấp trên, hàng người trên trước mình, chỉ-huy mình: *Do lệnh thướng-cấp*.

thướng-cầu dt. Cầu-cứu với cấp trên, đầu đơn xin toà một việc gì (recourir).

thướng-cò dt. Thời xa xưa, trước thời trung-cò, lúc loài người còn ăn lồng ở lò.

thướng-chí dt. Phần trên của tú-chí, tức hai tay.

thướng-diện dt. Mặt trên (của một món đồ).

thướng-du dt. Cao-nguyên, miền đất cao, thuộc rừng núi, mạn ngược: *Nước từ thướng-du đổ xuông*.

thướng-dài dt. Lên dài cao: *Võ-sĩ thướng dài*.

thướng-đại dt. Thời-đại thướng-cò (X. Thướng-cò).

thướng-dâng dt. Hạng cao, hạng trên hết: *Thướng-dâng-diền*.

thướng-đế dt. Ông Trời, đức Chúa Trời, vì thần cao nhất của vài tôn-giáo.

thướng-diền dt. Hạng ruộng tốt nhứt (theo bản-sắc của nhà-nước để đánh thuế) // Tên cuộc lê-tố Thần-nông sau khi cấy xong: *Lê thướng-diền*.

thướng-giới dt. Cõi trên, trên trời, nơi Ông Trời và tiên, thánh ở: *Ở thướng-giới đầu-thai xuông*.

thướng hụ tt. Trên dưới: *Thướng hụ phân-minh*.

thướng-hạng dt. Hạng trên hết, trước hoặc cao hơn hạng nhứt: *Mua vé thướng-hạng; giáo-viên thướng - hạng* // bt. Quá lâm, không ai bằng: *Nói dóc thướng - hạng*; *đi chợ ăn lời thướng-hạng*.

thướng-hình dt. Hình-phát thật nặng.

thướng-hoàng dt. Chúc-vị cha vua đang trị

vì : Nhè Trần có nhiều vua nhường ngôi
cho con đẻ làm thượng-hoàng.

thượng-học dt. Lên đường tìm học // Đến trường, đi học.

thượng-huyền tt. Trên dây cung, tức vòng cung // Chi hình mặt trăng lối mồng 8 mồng 9 âm-lịch : Trăng thượng-huyền.

thượng-hương dt. Dâng hương lên, cẩm nhang trên lư đài trên bàn cao : Vái xong, thượng hương rồi lạy (lễ).

thượng-yết dt. Ra mắt bê trên.

thượng-kế dt. Mưu - kế cao : Đã đào vi thượng-kế.

thượng-kinh dt. Lên kinh, về kinh - đỡ : Thượng-kinh triều-báy hoàng-thượng.

thượng - khách dt. Khách quý : Thượng, quốc-trưởng hay thủ - tướng viêng nước bạn, được nước này đãi vào hàng thượng-khách.

thượng-khẩn tt. Thật gấp, gấp lâm : Công-văn thượng-khẩn.

thượng-khổng dt. X. Thượng-tổ.

thượng-lâu dt. Lên lâu (gác).

thượng-lâu dt. Tầng lâu (gác) trên.

thượng-lên dt. (lóng) Bước lên, trèo lên : Chun dor cũng thượng lên ván !

thượng-liên dt. Thứ súng liên-thinh lớn hơn trung-liên và nhỏ hơn đại-liên.

thượng - lộ dt. Lên đường, khởi di xa : Thượng-lộ bình-an.

thượng-lực dt. Đò bộ, từ dưới tàu, dưới ghe lên bờ.

thượng-lực hạm dt. X. Thủ lực-bát.

thượng-lương dt. Các đòn-dông, tức dụng nhè : Chọn ngày thượng-lương // Đinh, chóp, nơi cao chót-vót : Mưa vé hạng ba, họ cho ngồi trên thượng-lương.

thượng - lưu dt. Dòng nước phía trên : Thượng-lưu sông Cửu-long // Tai mắt, họng người được coi là có trí-thức, có tư-cách hơn người : Hạng thượng-lưu trí-thức.

thượng-mã dt. Lên ngựa, lên ngồi trên lưng ngựa : Thượng mã, đe kim (Lên ngựa được đồng vàng).

thượng-ngạn dt. Lên bờ (từ dưới nước, dưới thuyền).

thượng-nghị-viện dt. C/c. Nguyên-lão nghị-viện, nghị-viện trên theo chế-độ lưỡng-viện, cao-quan dân-cử gồm những người lớn tuổi giữa Hợp-nghị-viện và chánh-phủ.

thượng-nguyên (nguồn) dt. Lễ tết đêm rằm tháng giêng âm-lịch.

thượng-nhân dt. Người thuộc bậc cao hơn hết, tiếng gọi tăng những thầy tu chư: lớn, thượng-nhiệm dt. Lên đường tựu-chức, tới nhiệm-sở.

thượng-phẩm dt. Phẩm-vật tốt nhút // Bậc trên hết, hạng cao nhút.

thượng-phương dt. Nh. Thượng-giới.

thượng-phương-kiểm dt. Gươm lệnh của vua cho đế có quyền chém trước tàu-seu.

thượng-quan dt. Quan trên, tiếng dàn gọi quan hay quan dưới gọi quan trên.

thượng-quốc dt. Nước trên trước, tiếng người nước nhỏ gọi tăng nước lớn.

thượng-sách dt. Kế cao hơn hết : Nhịn đỉ là thượng-sách.

thượng-sĩ dt. Chức hạm-quan trên trung-sĩ và dưới thượng-sĩ nhút.

thượng-sĩ-quan dt. Hạng sĩ-quan từ cấp tá sấp lên.

thượng-số dt. Số cao nhút, nhiều nhút, tiếng độ chùng : Thượng-số lối ngầm bao-trái đất) // (B) Cái ngọn : Thượng-tảng kiền-thiết (sự xây-dựng ở trên, trên một nền-tảng nào).

thượng-tần dt. Nh. Thượng-khách.

thượng-tầu dt. Tàu lên vua, thư cho vua biết điều gì.

thượng-tiến dt. Dâng lên, dâng lên cho vua : Thượng-tiến mỳ-nữ.

thượng-ty dt. Ty trên, sở trên // (R) Quan trên, kế cấp quan trong cuộc : Giết nội-vụ lên thượng-ty.

thượng-toạ dt. (Pháp) : Hoà-thượng, cấp-bậc cao nhút trong nhà chùa : Thượng-toạ Thích-Quảng-đức.

thượng-tổ dt. (Pháp) : Kiện lên toà trên xin thù-tiêu một bản án toà dưới.

thượng-tuần dt. Tuần 10 ngày đầu trong tháng : Thượng-tuần tháng chạp.

thượng-tướng dt. Chức quan vô cao nhút hời xưa : Thượng-tướng Trần-quang-Khai.

thượng-thanh dt. Tiếng thuộc giọng cao (trắc) : Phù - thượng - thanh (có dấu ngã), trầm-thượng-thanh (có dấu hỏi).

thượng-thảm dt. (Pháp) : Tàu trên, toà Phúc-én

thượng-thế dt. Nh. Thượng-cô.

thượng-thiên dt. Trời cao II (lóng) Trên cao mút, trên chót-vót : *Ở đâu trên thượng-thiên cũng bắt người ta trèo.*

thượng-thọ dt. Tuần tám mươi (tuổi) : *Lẽ thượng-thọ.*

thượng-thổ dt. Trên thi mùa : *Thượng-thổ* hè tà (trên thi mùa, dưới thi là rát).

thượng-trí dt. Bậc trí-tuệ sáng-suốt hơn người : *Thượng-trí lâm khi cung học với họ-người.*

thượng-trình dt. Clg. Đặng-trình, thượng-lộ, khởi ra đi trên đường đã vạch sẵn : *Chọn ngày thượng-trình.*

thượng-triều dt. Nước lớn, triều nước từ biển chảy vào.

thượng-trụ dt. Dụng cột, khởi cất sườn nhà : *Chọn ngày thượng-trụ.*

thượng-uyển dt. Vườn hoa của vua.

thượng-vị dt. Lên ngôi ; ngồi lên.

THƯỢNG bt. Ưa chuộng, kính mến : *Hoà-thượng, sở thượng, sùng thượng, tục thượng, thời thượng* II Chúc quan : *Vườn ông Thượng* II Còn lại có : *Thượng-tôn.*

thượng-công dt. Ông Thượng, quan lớn Thượng, tiếng gọi tôn-xưng một vị quan to : *Thượng-công quý-tế.*

thượng-chí dt. Đè-cao ý-chí.

thượng-đức dt. Chuộng đức, lấy đức-lệnh

làm trước.

thượng-hiền dt. Mến chuộng người hiền, người có tài.

thượng-nghĩa dt. Trương (trọng) tình nghĩa, việc nghĩa.

thượng-thor dt. Chúc quan cầm đầu một bộ trong triều-định : *Lại-bộ thượng-thor* II (R) Thống-đốc, chúc quan người Pháp cầm đầu một xứ thuộc-địa : *Dinh thượng-thor, thor-ký thượng-thor.*

thượng-võ bt. Chuộng võ, ưa-thích việc võ-nghệ : *Con nhè thượng-võ* II (B) Anh-hùng, thẳng-thắn, đứng-dân, rộng-lượng với kẻ dưới tay, hay bao-dung những người thất-thế : *Tinh-thần thượng-võ.*

thượng-xi dt. Lấy tuổi-tác làm trọng.

THƯỢNG-MỘC-LAN dt. (thực) : Giống lan gồm nhiều loại, thân có đốt có khía hoặc kheng, lá rụng sớm, hoa to cờ-độc hoặc từng cặp, mọc từ thân ra hay trên phai-hoa dài, cánh hoa dài, cánh trên (labelle) nguyên hoặc chẻ (*Dendrobium*).

THƯỚT-THA tt. X. Theta-thuật.

THƯỢT tt. Dài ra, không gọn : *Dài thuyết, lướt-thuật.*

thuật lung tt. Dài lung, biêng-nhác : *Có thẳng thuật lung!*

thuật-thuật tt. X. Thuần-thuật.

TR

TRA đt. Một phý-âm kép (đọc: Trò, có đánh lưỡi).

TRA đt. Gắn vào, máng vào, lắp vào, ráp lại: *Tra dao vào cán, tra cửa vào khung; Ngựa ô anh thăng kiều vàng, Anh tra khớp bạc đưa nòng về định; Cờ-bạc lè bắc thăng bần, Ruộng vườn bán hết tra chân vào cùm CD* II (R) Bên, mặc vào: *Tra bộ đồ mới vô dặng đi khoe* II Tia, đè hột gióng xuống đất: *Tra đậu, tra ngô* II Nêm, đè mầm muối vào cho vừa ăn: *Tra nước-mầm vào canh.*

tra cán đt. Thọc cái chuôi vào lỗ cán: *Đeo chửa tra cán* II (B) Bày-biểu, giao trách-nhiệm cho người trong một việc có hại cho kẻ khác: *Tra cán cho người ta.*

tra mắm đt. Tra cho chắc, cho khít, cho sát.

tra miệng đt. Đút miệng, xỏ miệng, xen vào nói, xé vỡ: *Chuyện người ta, cũng tra miệng vào.*

tra nát đt. Kết hàng nát vào cái áo: *May xong nhưng chửa tra nát.*

tra roi đt. Quất (ngựa) bằng roi: *Nó dài tra roi mới chịu chạy.*

tra tay đt. Mó vào, thò vào: *Có tra tay vào mới biết khó hay dễ.*

tra tiếng đt. Gán cho, vu cho: *Việc ấy, đừng tra tiếng cho tôi.*

tra thuốc độc đt. Đè thuốc độc vào, đầu-dộc: *Tra thuốc độc giết người* II (B) Gièm-sièm, thuốc vỡ, đúc vỡ: *Người ta đang giận, cắn tra thuốc độc vào.*

TRA đt. Xét hỏi cẩn-kẽ: Điều-trà, hỏi-trà,

khảo-tra, thanh-tra; tra cho ra việc ấy II (R) Tìm hiểu: *Tra sách, tra từ-diễn.*

tra của đt. Hồi tiền của giấu đâu, đánh dép tèn-nhẫn đè chủ nhà chỉ chỗ giấu tiền của: *Tra như kẻ cướp tra của.*

tra-cứu đt. Tìm-tòi, nghiên-ngẫm, xét-nét: *Tra-cứu sách-vở.*

tra hỏi đt. Hỏi xét cách xác-xược; chặn đầu chặn đuôi cho khai: *Tra hỏi phạm-nhân.*

tra-khám đt. Tra-cứu và khám-xét.

tra-khảo đt. Tra-cứu và them-khảo, tìm kỹ trong sách-vở: *Tra-khảo diên-tích* II Clg. Khảo-tra, đánh dép, làm cho người đau-dớn đè khai sự thật: *Bắt vỡ tra-khảo.*

tra miệng đt. Hỏi miệng, không đánh khảo.

tra-nă đt. Tìm bắt, chạy giãy khập nơi dồn dùng bắt: *Tra-nă tú vượt ngực.*

tra-sát (soát) đt. Điều-trà, khảo-sát.

tra-tấn đt. Dùng hình-cụ làm cho người đau-dớn, khò-sở, chết đi sống lại để khai sự thật: *Bị tra-tấn đến nước mà không khai.*

tra-tiểu đt. Tuần-tiểu, khám-xét (đò bắt-bợ dọn đường).

tra-trí đt. (d) Hỏi tra, tra-xét: *Tra-trí chỉ cho mắt công.*

tra-văn đt. Gạn hỏi cẩn-kẽ: *Tra-văn kè phạm tội.*

tra-xét đt. Điều - tra xét-nét coi có đúng không II Hỏi lý-lịch và xét trong mình, trong xe dè tìm bắt dò lậu hoặc vù-khí: *Linh đón đường tra-xét dù quá!*

TRA tt. Già, trải nhiều năm tháng: *Người tra, tra tra.*

TRA đt. (đóng) Loại cá nước ngọt không

vây, lưng đen, bụng trắng, đầu giẹp, lườn có lớp mỡ dày : *Cá tra, khô tra.*

TRA dt. (thực) Loại cây hay mọc ven bờ sông, lá giống lá cây bồ-đề : *Cây tra, Sông-trà* (con sông có nhiều cây tra mọc hai bên ở tông Cửu-cu-hạ, tỉnh Tân-an).

TRA dt. Cái xác, cái cặn : *Khứ tra* (bỏ cái cặn, cái xác).

tra-chì dt. Cẩn-bã : *Chất hêt tra-chì mà lấy phần tinh-hoa.*

tra-kẽ dt. Nh. *Tra-chì.*

TRÀ dt. X. Chè : *Trà đế, trà đường, trà huê, trà rừng, trà rượu, trà tàu, trà tươi v.v... Xt. Trà-mi.*

trà-bôi dt. Chén chè, chén uống nước chè. **trà-bồi** dt. Sấy trà cho khô.

trà-cụ dt. Bộ đồ trà (gồm mâm, bình, chén).

thà-chất dt. Nước cốt của chè.

trà đá dt. Nước chè và nước đá cục : *Một ly trà đá.*

trà-dình dt. Phòng trà, nhà bán các thức uống chơi : *Trà-dình túu-quán.*

trà-dình dt. Lò nấu nước pha chè.

trà-dồng dt. Đầu trai nhỏ giữ việc pha chè.

trà đường dt. Nước chè có đòn đường cát vào (đòn khi có nặn chanh) : *Một ly trà đường.*

trà-hồ dt. Bình chè, bình-tích.

trà-hộ dt. Nhà trống chè.

trà huê dt. Thủ chè lá to và dày : *Quot trà huê.*

trà-lâu dt. Tiệm lâu (gác) bán chè, các thứ nước uống chơi và bánh.

trà-minh dt. (Đy) Đợt và lá chè, khí hơi hàn, vị cam khô, không đặc ; dùng đặc (đem) có cù đều đều có thè ghien (nghiện).

trà rừng dt. X. Chè rừng.

trà rượu dt. X. Chè rượu.

trà tàu dt. X. Chè tàu.

trà tươi dt. X. Chè tươi.

trà thảm dt. Thủ chè có hoa dò thảm.

trà-thất dt. Quán chè // (R) Tiệm nước, tiệm bán các thứ nước uống, bánh, cà dò ăn mặn.

trà thiến dt. Thủ trà hoa dò phan-phát.

trà thô dt. Chè dở, lá to.

TRÀ-MI dt. (thực) Chính tên là Đà-mi, gọi tắt là Trà, thứ cây có hoa trắng hoặc đỏ rất đẹp, nở vào đầu mùa hè : *Cái đêm hôm i ấy đêm gi ? Bóng dương lồng bóng trà-*

mi trập-trùng CO.

TRÀ-TRÔN dt. Len-lỏi, xen lẫn, thừa lúc đông người lén-xộn mà vào : *Coi chừng kẻ gian trà-trộn vào.*

TRÁ bt. Giả, dối gạt, lừa phỉnh : *Dối - trú, giả-trá, gian-trá, tri-trá, xảo-trá //* (R) Rửa đồ vàng bạc cho sáng chói như mới : *Trá đéi-vàng lại.*

trá-beo dt. Giả thua chạy đà dùng kô : *Trá-beo gạt địch vào ở phục-kích.*

trá-bệnh dt. Giả đau (ốm) : *Trá bệnh xin nghỉ.*

trá-cuồng dt. Giả điên : *Tôn-Tần trú cuồng.*

trá-danh dt. Mạo tên, khai tên giả hay tên người khác : *Trá-danh gạt người.*

trá-dụ dt. (Pháp) : Quyền-rủ bằng thủ-doạn khi-trá có mục-dịch lừa-dối : *Trá-dụ một người đàn-bà (séduction dolosive).*

trá-hàng dt. Giả hàng-dầu, làm bộ đầu (đặng dùng mưu) : *Trá-hàng làm nội-ứng.*

trá-hình dt. Giả dạng, làm cho mặt-mày ra khác hoặc ăn-mặc khác cho người quen nhìn không ra : *Thí trú-hình, thuật trú-hình.*

trá-hôn bt. Tráo cõi đâu (hoặc thay chú rẽ) để gạt đồng kia : *Đảng gái trú-hôn ; xưa, hay có việc trú-hôn.*

trá-khi dt. Clg. Khi-trá, lừa-dối, gạt-gẫm nhau.

trá-mưu dt. Mưu-mô xảo-quyết.

trá-ngôn dt. Lời nói phỉnh-phờ // dt. Nói dối.

trá-nguy dt. Giả-mạo, lừa-dối.

trá-ngữ bt. Nh. *Trá-ngôn.*

trá-quyết dt. Giả-dối, xảo-quyết : *Tinh-tinh trú-quyết.*

trá-trinh tt. X. *Trá-trêu.*

trá-xảo dt. Khéo lừa-dối.

TRÀ dt. Clg. Giả, hoàn lại, đưa lại cái gì mình đã mượn, đã lấy của người : *Trá nợ ; trú sách cho thư-viên ; Có vay có trả ; Cho anh một lá trầu vàng, Sang năm anh trả lại nặng đòn mâm CD //* (Đèn, đòn bằng tiền : *Trá tiền công ; mua đòn chua trả tiền //* Mè-cà, kèo-nài hạ bất giá mua : *Giá nhất định, đừng trả mêt công //* (tr. Cách đón lại : *Đánh trả, tréo-trá.*

trá áo mao (mũ) dt. Tù-chứa, xin thời làm quen (vì bất-bình hoặc vì tự-nhiên không tròn-chức-vụ) : *Phan-thanh-Ciên trả áo mao cho triều-dinh rồi tự-tù.*

trá bài dt. Đọc thuộc lòng bài học cũ nghe : *Trá bài không thuộc //* (lóng) Nói không tự-nhiên khi diễn-thuyết, diễn kịch :

Đó là trà bài chờ diễn-thuyết gì! // Phát bài làm lại cho học-trò sau khi phê xong: Nhắc thay trà bài lại.

trà báo đt. Báo-ứng, nói luật tự-nhiên bắt người làm ác phải gặp ác: *Đời xưa trà báo còn lâu, đời nay trà báo bắt-câu giờ nào*.

trà cao đt. Đènghị mua với một giá cao: *Đè cho tôi rồi tôi trả cao cho.*

trà công đt. Trà tiền công nói thúc, trà tiền cho người sau khi người đã làm việc gì cho mình: *Cánh thi chí lại trà công, Một em chẳng đáng làm chông chí đâu CD.*

trà cùm đt. Clg. Hoàn-sính, trà cho nhà trai những lỗ hổ khi muốn huỷ bỏ cuộc đính-hôn hoặc cả lỗ cưới khi cuộc cưới già không thành do lỗi của mình (nhà gái).

trà-cháo đt. (đt): Nh. Trà: *Đè bền xài mà, trà-cháo làm chí; Tôi bán với giá nhứt định, đừng trà-cháo mất công.*

trà chữ đt. Gõ chữ trong khuôn in bô lại ở của chúng: *Võ phông rồi trà chữ; in xong trà chữ* // (B) Quên hết chữ-nghĩa đã học: *Trà chữ cho thầy.*

trà chúc đt. Từ chúc, không làm quan, không làm việc nhà nước hay cho hời, đoàn-thê nữa (lời hân-học): *Trà chúc đi về!*

trà đèn đt. Bồi-thường, đèn-bồi, trà-lại hoặc làm lại những gì mình làm hư, làm mất của người: *Muốn sống đem vôi quét trà đèn HXH.*

trà dì trà lại đt. Giằng-co nhau giữa người đưa và người từ-chối, không nhận: *Hai người cứ trà dì trà lại hoài!*

trà đồng lận đồng mọc đt. Góp rồi ngưng: *ít lâu sau gộp lại rồi ngưng nữa, nói người mèo nợ gộp không suôn-sẻ: Có ba đồng nò mà nó trà đồng lận đồng mọc, biết iới nào cho đót?*

trà dùm đt. Trà nứa nói trại (X. Trà nứa).

trà gộp đt. Góp lỗ-hồi, phân kỳ ra trà nhiều lần số nợ đã vay (có lời) hay số tiền còn thiêu: *Nợ trà gộp, hết ngày hết tiền.*

trà gồng đt. Trà-thé phần người khác: *Đây là tôi trà gồng cho anh ấy; phần tôi thì đã trà khỉ này.*

trà gươm đt. X. Hoàn-kiem PH. III.

trà giá đt. Mắt-cả, mặc-cả, đènghị một giá thấp hơn giá của người bán nói: *Mua đà trà giá cũng là một nghệ-thuật.*

trà lại đt. Đưa lại cái gì đã lấy, đã nhận

của người: *Không mu, trà lại* // Quay ngược vòng: *Tay-quay trà lại, gậy tai-nẹn cho tài-xế* // trt. Đáp lại, lặp lại việc làm của người đối với mình: *Thẩm trà lại, đánh trà lại, mắng trà lại.*

trà làm đt. Trà giá làm, định mua với một giá cao hơn giá thật: *Biết mình đã trà làm (nhầm) nên vội đi.*

trà lạm đt. Trà dư ra, trà nhiều hơn giá đã dứt: *Quên, trà lạm hết 10 đồng.*

trà lèn-hồi đt. X. Trà lèn-hồi.

trà lèn đt. Trà nhiều lèn, khi một ít, có ít trà ít, có nhiều trà nhiều: *Nợ tuy nhiều, nhưng ráng trà lèn-hồi cũng hết.*

trà lèn-một đt. Trà phát một lèn, không đủ thiếu lèi: *Mượn một ngàn đồng, lanh luong ra trà lèn một cho rỗi.*

trà lẽ đt. X. Hoàn-nguyễn // trt. Nh. Trà-lại (trt), tiếng mía: *Thoát một thoát trà lẽ.*

trà lèn trà xuồng đt. Kèn-cựa, kè-ro cắc-rắc, trà giá lèn từng đồng khi người bán thách thật cao: *Trà lèn trà xuồng lèng đồng!*

trà lố đt. Trà giá cao hơn giá thật: *Mời trà một tiềng, họ bán lièn; chắc trà lố quá!* // Góp nợ quá ngày, dư ra: *Quên tính, trà lố hết một tháng.*

trà lời đt. Hồi-âm, phúc-đáp, viết thư đáp lại lời hỏi của người đã viết thư cho mình: *Trà lời thơ anh, tôi xin cho anh hay... //* Đáp lời, đáp lại lời người ta hỏi miệng: *Trà lời cựt-ngủn!* // Đôi-co, cãi-lại: *Bí rày còn trà lời hả? //* Trà-lại, trà số lãi bách-phần của số nợ đã thiêu: *Tiền đè không chẳng làm gì, cho tôi vay rồi tôi trà lời cho xài.*

trà luôn đt. Bao, trà tiền phần mình cả phần người khác: *Có bao lè đây, đè tôi trà luôn cho!*

trà mặt đt. Trà tiền mặt nói thúc, trà tiền liền khi mua món đồ: *Trà mặt chờ không biên sô.*

trà miếng đt. Dùng thê vỡ đánh lại sau khi lãnh một đòn của địch: *Võ-si B. cung biêt trà miếng chờ vừa gì!* // Chống lại từng lời, từng việc; cũng dùng thủ-doan, mánh-lới để chống lại đối-phương: *Ấn miếng trà miếng.*

trà mưa-mưa đt. Trà bài hay vấp, do-nhớ do-en quên, không thuộc: *Bài nோ cũng trà mưa-mưa* // Nh. Trà đồng lèm đồng mọc.

trà nợ dt. Trả số nợ mắc người : *Làm không đủ trả nợ* // (R) Đền lại những gì đã hưởng của người : *Thăm lại dặng trả nợ cho rồi* // (truyền) Chịu cay-nhọc, khổ-sở với người có lẽ có làm ơn cho mình, có cho mình mượn một số tiền hay từng bị mình dày-xát hỏi kiếp trước : *Đầu-thai lén dặng trả nợ nó cho rồi* // trt. Lấy cũ, có chừng, không sot-sắng : *Làm trả nợ*.

trà nợ quý thần dt. Cúng trả lễ theo lời vái, lời nguyện // Làm cách gượng-gao, buộc lòng chó không sot-sắng : *Làm dặng trả nợ quý thần*.

trà nửa dt. Làm cho lại gan, cho hả lòng căm tức : *Nó trả nửa tôi*; kiện trả nửa, mang trả nửa.

trà nghĩa dt. Đáp lại nghĩa-cử của người đối với mình khi trước; đèn việc nghĩa cho người : *Lieu thân trả nghĩa*.

trà oán dt. X. Báo oán.

trà ơn dt. X. Báo ơn.

trà phán-kỳ dt. Trả làm nhiều kỳ đều - - - - do sự thoả-thuận giữa chủ nợ và con nợ hoặc do án toà : *Không đủ sức trả một lần thì trả phán-kỳ*.

trà quâ dt. Nh. Trà béo.

trà rẻ dt. Trà giá thấp hơn giá thật của món đồ : *Trà rẻ ai bán?*

trà tiền dt. Đưa tiền cho người bán khi mua đồ : *Mua đồ chưa trả tiền* // Trả số tiền thiếu người.

trả tối trả lui dt. Nh. Trà lén trả xuống.

trà từng đồng dt. Nh. Trà lén trả xuống, và Trà lén-hồi.

trà thảo dt. X. Báo-hiệu : *Lấy chi trả thảo cho cha*, Đem ơn cho mẹ, con ra lấy chồng CD.

trà thấp dt. Nh. Trà rẻ.

trà thù dt. X. Báo-cừu.

trà-trắng dt. (d) Nh. Trà : *Mấy tháng nay, nó có trà-trắng đồng nào đâu!*

trà-treo bt. Đôi-co, hồn-hào, chống-béng, vô-phép đói với bè trên trong lời ăn tiếng nói : *Có lối bị rày còn trả-treo lại*; nói trả-treo với anh-chị trong nhà.

trà vốn dt. Giao tiền vốn lại, thối số nợ lại : *Không trả lời trả vốn chi cả* // (bạc) Giao lại số tiền đã đậu, đã thua : *Được trả vốn lại*.

TRÀ dt. (đóng) Clg. Sà, chim bói-có hay hàng-chài.

TRÀ dt. Trách to, thứ nỗi tròn bằng đất, đáy bầu, hông phình, miệng lận vành, dùng nấu ăn : *Nợ kéo lõi người ta còn trả*, *Bầu lõi thời như trả bánh canh* (Vè Gái lõi-thời). **trà ba dt.** Hạng trà lớn hơn hết. **trà khương dt.** Nh. Trà ba.

TRÀ-TRẸT trt. Tiếng kêu của giống chim lông đen, úc trắng, đuôi xoè // dt. (động) Tên giống chim có tiếng kêu « trà-trẹt, trà-trẹt » // trt. X. Nói trà-trẹt và Nói: chேo-chẹt.

TRÁC dt. Khuấy chơi, hại chơi, làm cho người mắc-mớp, lỡ bộ, v.v...: *Tô-trác*; trác đi mất công.

trác chơi dt. Gặt-gắn đê cười chơi : *Trác chơi chó không có ác-ý*.

trác to dt. Trác một mẻ thịt nặng : *Bị trác to*.

TRÁC bt. Tháng-thẩm, vũng-vàng, đồ-sộ // dt. Cái bèn gỗ : Một nhà đơn-dẹp tưng-bừng, Quét sân đặt trác sửa bình thập nhhang.

trác-bật tt. Cao nhất // (B) Giỏi hơn người ; có tài cao.

trác-dị tt. Giỏi khác thường, hay-ho lẹ đời : *Người trác-dị*.

trác-kiến dt. Sự hiếu-biết cao-kỳ : *Người có trác-kiến*.

trác-lập dt. Đứng riêng một mình mà vẫn vũng-vàng.

trác-tuyệt tt. Vượt hẳn mục thường : *Lời thơ trác-tuyệt*.

trác-thù tt. Nh. Trác-dị.

trác-thức dt. Nh. Trác-kiến.

trác-trác tt. Khặng-khặng, vũng-vàng : *Trương-phu trác-trác gan vàng*, *Lấm bêu đầu giặc sá mèng thuốc* hay H.TH.

trác-việt bt. Siêu-việt, vượt ra ngoài mục thường, cao hơn tất-cả.

TRÁC dt. Mài, giũa, trau-giồi : *Ngọc bát trác bát thành khí*.

rác-ma dt. Mài giũa // (B) Tập-luyện ăn-cắn : *Chuyên chí rác-ma*.

TRÁC dt. Miếng ăn, đồ-ăn : *Nhất âm nhất trác giải do tiền-dịnh*.

TRÁC bt. Đeo, heo mòn : *Điêu-trác*. **trác-luyện dt.** Đeo gọt // (B) Sửa-song, o-bé cho tron-bén : *Câu văn trác-luyện*.

trác-táng dt. Ăn-chơi hư-dốn, làm mất súc-khoe : *Trác-táng quế, hư thân*.

TRẠC dt. Giò băng cát tre đương thưa;

Trạc hàng-bông, trạc trái cây.

TRẠC trt. Cõi, một cõi, xuýt-xoát nhau: Lớn trạc anh này.

trạc tuổi trt. Cùng một lứa tuổi, xê-xích tuổi nhau: Trạc tuổi đôi mươi, trạc tuổi quân-dịch.

trạc thành-xuân dt. Độ trê-trung, lứa son-té, lớp người còn trẻ tuổi: Đang trạc thành-xuân.

TRẠC trt. Cọp, quyt, dùng mà không trả tiền: Xem hát trạc; dì xe trạc.

TRÁCH dt. Nỗi đắt hơi túm miềng, đáy bầu, hông phình, nõi hơn cái trá: Nỗi cơm trách eá: Không lấy cung khuấy cho hôi, Làm cho bẽ trách vở nỗi cho coi CD.

TRÁCH dt. Vạch ra và tỏ ý chê-bai, bắt lỗi, dò-thừa chỗ sơ-hở của người: Chê trách, khiên-trách, oán trách, quở trách; Trách cho trách mẹ nhè chàng, Cầm cắn chêng biết rằng vàng hay thau; Qua truông anh đẹp lây gai, Anh ngồi anh lè, trách ai không chờ CD II Túi, tức cho mình: Than trách; Than thân trách phận dãi dầu xót-xa LVT II dt. Phận-sự, việc mà mình phải làm: Chức-trách, trọng-trách; Quốc-gia hung vong, thất-phu hữu trách.

trách-bí dt. Bắt tý bắt ố, đòi cho thật hoàn-toàn: Cầu-toàn trách-bí.

trách-cú dt. Cú vào người có trách-nhiệm mà rày, mà bắt lỗi: Bí cấp trên trách-cú II (thth) Nh. Trách.

trách-ký dt. X. Trách mình: Bạc trách ký, hậu trách nhân (trách mình ít, trách người nhiều).

trách-lòng dt. Ăn-năn, hối-hận, giận mình: Trách lòng hờ-hững với lòng, Lửa hương chốc đê lệnh-lùng bảy lâu K.

trách-mẹ dt. Mắng-nhiếc: Hết lời trách-mẹ.

trách-meng dt. Nh. Trách-mẹ.

trách-mình dt. Ctg. Trách ký, Nh. Trách lòng.

trách-mác dt. Rầy-rà dò lỗi: Nặng lời trách-mác.

trách-nan dt. Bắt làm một việc khó-khắn, không thể làm được.

trách-ngôn dt. Lời quả trách.

trách-nhân dt. Trách người, bắt lỗi người, dò lỗi cho người: Tiên trách ký, hậu trách nhân (trước trách mình, sau hãy trách người).

trách-nhiệm dt. Phụ-trách, gánh-vác công-việc và nhận mọi hậu-quả của công-việc ấy: Ai trách-nhiệm việc này? II dt.

Phận-sự phải làm: Trách-nhiệm nặng-nề II Sự bắt-buộc gánh chịu hậu-quả: Trong một tai-nạn lulu-thông, người lái xe chịu trách-nhiệm về hình, chủ chiếc xe chịu trách-nhiệm về hộ.

trách-nhiệm dân-sự dt. (Pháp): Trách-nhiệm về mặt hộ, sự dồn-bồi thiệt-hại: Người chủ chịu trách-nhiệm dân-sự nếu người làm công gây tai-nạn cho một dê-tam-nhân (responsabilité civile).

trách-nhiệm dính-kết dt. (Pháp): Trách-nhiệm đã nhận, phải chịu khi đã vỡ vòng rói (responsabilité engagée).

trách-nhiệm hành-chánh dt. (Pháp): Trách-nhiệm về mặt hành-chánh, bị trừng-phạt theo quy-chế công-chức (responsabilité administrative).

trách-nhiệm hình-sự dt. (Pháp): Trách-nhiệm về mặt hình, có thể bị tù: Người gây tai-nạn, nếu là người làm công, sẽ chịu trách-nhiệm hình-sự về tai-nạn ấy (responsabilité pénale).

trách-nhiệm hữu-hạn dt. (Pháp): Trách-nhiệm định trong một thời-hạn hoặc một giới-hạn nhất-định, về tiền-bạc, không thể hơn (responsabilité limitée).

trách-nhiệm khé-ước dt. (Pháp): Trách-nhiệm quy-định theo khé-ước, cứ đó thi-hành nếu cần (responsabilité contractuelle).

trách-nhiệm phân-chia dt. (Pháp): Trách-nhiệm chia cho nhiều người gánh (responsabilité partagée).

trách-nhiệm tất-nhiên dt. (Pháp): Trách-nhiệm kè như rõ-ràng, không còn nghi-ngờ (responsabilité présumée).

trách-nhiệm thứ-miễn dt. (Pháp): Trách-nhiệm khỏi phải chịu vì một lý-do nào đó: (responsabilité exonérée).

trách-nhiệm vi-phạm dt. (Pháp): Sự phạm luật, phải chịu trách-nhiệm như đã ký-kết, theo luật (responsabilité délictuelle).

trách-nhiệm vô-hạn dt. (Pháp): Trách-nhiệm không giới-hạn về tiền-bạc, thời-gian..., hoàn-toàn chịu cả (responsabilité illimitée).

trách-oán dt. X. Oán trách.

trách-phạt dt. Quở trách và trừng-phạt: Có lỗi thì chịu trách-phạt.

trách-phện dt. Túi cho phện mình, giận cho phện bạc của mình: Than thân trách phện. **trách-số dt. Trách Trời sao dành cho mình**

một cái số không may, cứ lặn-lặn mãi;
Báo không nghe, sau dùng trách số!
trách-thiện dt. Trách-móc về việc nhò-nhẹt:
 Phụ tử bắt trách-thiện (cho con không
 trách nhau từng việc nhò-nhẹt).

trách Trời dt. Trách ông Trời không công-
 bình, hoặc sao cứ dày-dặc mình luân.
trách-vấn dt. Hạch-hỏi, bắt-bé: *Đi thì thôi,
 về nhè thì trách-vấn vợ con.*

trách-vụ dt. Phận-sự được giao-phó: *Làm
 tròn trách-vụ.*

TRẠCH dt. Nhè, chở ở, mồ-mả: *Âm-trạch,
 giao-trạch, dê-trạch, thô-trạch.*

trạch-chủ dt. Gia-chủ, chủ nhè.

trạch-khoán dt. Giấy giao-kèo mướn nhè.

trạch-trieu dt. Chỗ xây huyệt mồ.

trạch-ưu dt. Việc buồn trong nhè.

TRẠCH dt. Chọn-lựa: *Tuyên-trạch.*
trạch cát dt. Clg. Trạch kiết, chọn ngày-
 giờ tốt: *Nhờ thầy trạch cát.*

trạch-cử dt. Chọn người, cử người làm
 một việc gì: *Trạch-cử người hiền.*

trạch giao dt. Chọn bạn mà chơi.

trạch kỳ dt. Định kỳ, phân kỳ-hạn.

trạch lân dt. Chọn người mà cất nhà ở gần.

trạch nghiệp dt. Chọn nghề làm.

trạch nhật dt. Chọn ngày tốt, ngày hợp.

trạch phôi dt. Chọn người làm vợ chồng.

TRẠCH dt. Ao, hồ, đầm, có cây-cỏ rậm-rạp: *Dại-trạch đại-vương* // Ân-huệ: *Ân-trạch, đức-trạch* // tt. Thẩm-nhuhn: *Trạch cắp khô-cắt* (kô chét cũng được nhò-ørn).

trạch-diền dt. Ruộng lầy, ruộng thấp có nước
 ngập quanh năm.

trach-lan dt. Cây mướt-trái (mẫn-trái), một
 vị thuốc bắc.

trach-quach dt. (thực): Loại cây to, cao
 lối 20m., lá kép mọc xen, được dùng trị
 tê-thấp, nhức mỏi; phát-hoa dài, hoa trắng;
 trái dài có nhiều mắt như trái me, mỏi
 mắt có hột cùng một công-dụng như lá
(Adenanthera pavonina).

trach-tà dt. (Dy): Loại cây nhỏ cao lối
 25cm, lá hình trứng, hoa vàng thâm, khí
 hơi lạnh, vị ngọt mặn, tính đặc.

TRAI dt. Clg. Giai, người thuộc giống đực
 cùn trè: *Con trai, đẹp trai;* Số cô có vợ
 có chồng, *Sinh con đầu lòng chàng gái*
 thì *trai CD* // Đàm-ông: *Bác trai, bạn trai,*

em trai // Đàm-ông có phận-sự với đời, có
 danh-dự con người: *Đồng lèm trai, trai
 thời loạn; Giường lèo mè trai chiêu
 mày, Lèm trai hai vợ như dây buông mình*
CD // Đàm-ông lè, khác hơn người chồng;
Lấy trai, theo trai; Nằm đêm vuốt bụng
thở dài, Thương chồng thì ít, thương
trai thì nhiều; Hai tay cầm hai trái hồng,
Trái chát phẫn chồng, Trái ngọt phẫn trai
CD // Đứa ô, người làm công thuộc giống
 đực: *Bạn trai.*

trai cày dt. Clg. Bạn cày, người đàn-ông
 cày ruộng mướn; người ở cày ruộng, làm
 mướn.

trai chèo dt. Clg. Bạn chèo, người đàn-
 ông chèo ghe (thuyền) mướn.

trai đầu lòng dt. Người con trai sinh trước
 hết: *Thằng trai đầu lòng tôi đã có vợ.*

trai gái dt. Con trai và con gái; đàn-ông và
 đàn-bà: *Sanh lũ-khu, trai gái đều đủ s*
 trong đám, *trai gái huyền-thiên.*

trai-gái dt. Tự-tình, lén-lút lấy nhau: *hai*
dứa nó trai-gái đã lâu.

trai giữa dt. Người con trai sinh giữa:
Thằng trai giữa tôi còn đi học.

trai hư dt. Đứa trai hư-dốn, không nêu thân:
Thú đỡ trai hư!

trai không dt. Trai chưa vợ hoặc đàn-ông
 không vợ: *Trai không gái goé.*

trai làng dt. Trai-tráng (kè cù đàn-ông) trong
 một làng: *Có hội, trai làng tựu lại chia*
nhanh làm việc.

trai mày dt. Con trai người khác, đượm
 nuôi làm con.

trai nuôî dt. Nh. Trai mày.

trai ruột dt. Đứa con trai do mình sinh ra:
Thằng trai ruột tôi phải còn, năm nay đã
20 tuổi.

trai tân dt. Người trai còn trinh.

trai tơ dt. Người trai mới lớn lên, trên
 dưới 20 tuổi: *Tham giầu tài lấy thằng bé*
ti-ti, Lèng trên xâ dưới thiêu giùi trai tơ
CD.

trai thanh dt. Trai mới lớn lên, đẹp-de,
 dáng thanh-bai: *Trai thanh gái lịch.*

trai thế-hệ dt. Đàm-ông con trai đương-thời,
 đời này: *Biết bao trai thế-hệ theo tiếng*
gọi thiêng-liêng của tò-quốc.

trai-tráng dt. Đàm-ông con trai mạnh-marc
Những trai-tráng trong làng.

trai trẻ dt. Đàm-ông con trai trẻ tuổi: *Trai trè*

g) mà nhất-nháu quái! // tt. Thank-xuân, trè-trung, lúc trè tuổi của người đàn-ông: *Hồi thời-kỳ trai trè, ông ấy cũng hoạt động dữ lắm.*

trai út dt. Người con trai sinh rõt hết: *Nó cung thăng trai út nó như trứng mồng.*

TRAI dt. (thực): Clg. Cây tách, cây to, gỗ rắn-chắc, lá láng giòn, hoa trắng có nhiều tiêu-nhị, trái có cánh thuộc loài dực-quà (*Berrya mollis*).

TRAI dt. (động): Loại sò lúc già có hột châu: *Xuống biển mò trai; Cái trai mẩy hé miệng ra, Cái cù nó mò nó the thịt mẩy CD.*

TRAI dt. X. Chay: *Trưởng-trai khđ-hạnh, trai-chù dt. Chủ đám làm (cúng) chay: Trại-chù có lời nguyện.*

trai-dàn dt. Đàn chay, đám cúng chay: *Thiết-lập trai-dàn.*

trai-dèo dt. Ăn chay và cúng vái, tụng-niệm: *Tâm rasa đặng trai-dèo.*

trai-glòi (glái) dt. Ăn chay và giữ giới-cấm theo đạo Phật: *Nguyễn Phật-pháp vui bê trai-glòi SV.*

trai-kỳ dt. Kỳ ăn chay, lúc phải ăn chay: *Ăn đúng trai-kỳ.*

trai-phòng dt. Nhà trại, gian nhà dùng làm phòng ăn ở chùa // (R) Phòng đọc sách; phòng giam mình một thời-gian cho sạch-sẽ tâm-hồn và xác-thịt trước một cuộc cúng-tế lớn.

trai-tặng dt. Thầy tu trưởng-trai (ăn chay trường).

trai-tâm dt. Lòng trong-sạch, thanh-tịnh.

trai-tiểu dt. Lùm chay, cúng cơm chay.

trai-tuần dt. Tuần chay, bữa ăn chay: *Dọn trai-tuần dãi thí-chú.*

trai-xé dt. Phòng giam mình một thời-gian cho sạch-sẽ tâm-hồn và xác-thịt trước một cuộc cúng-tế lớn.

TRAI-LƠ tt. X. Làng-lơ.

TRÀI dt. Banh mồng ra, kéo ra cho đều: *Trái thóc ra cho mau khô // Lợp ngói mà không trét hồ: Nhà trài, phong trài.*

trái ngói dt. Sập ngói chồng lên phần nửa hoặc một phần ba để lợp nhà, không trét hồ: *Nhà trái ngói.*

trái nhả dt. Nh. Trái ngói.

TRÁI dt. (thực): Quả của cây hay dây sinh ra: *Trái ôi, trái me; Dài trái, lớn trái, nhô trái, ra trái, sai trái, trỗ trái; Hai tay cầm hai trái hồng, Trái chát phẩn chổng, trái*

ngot phẩn trai CD II (R) mì. Tiếng gọi những vật tròn hoặc bầu: *Trái bưởi, trái bom, trái cật, trái đất // Bắp thịt nồi vàng lèn; Trái dùi, trái thang // Bánh nồi mứt ngoài do: Lèn trái, nồi trái, nọc trái, vảy trái.*

trái cây dt. (thực): Clg. Quả, tiếng gọi chung các thứ trái do cây-cối hay dây bò sinh ra: *Dưa trái cây, mùa trái cây.*

trái cẩm dt. Trái cây có lịnh cẩm bě ăn: *Ông A-dong vì hái trái cẩm mà phải tội // (B) Người hay vật được giữ kỹ làm của riêng, cẩm kè khác rờ tới: Trái cẩm là trái quý.*

trái cật dt. Quả thận, X. Cật và Thận.

trái cỏ dt. Ngán cuồng họng đàn-ông nồi u tròn lên phía trước và ở giữa cỏ: *Nhin trái cỏ thì biết là đàn-ông giả-dạng đàn-bè // X. Bán-cỏ.*

trái chanh dt. (thực): Chanh II (thè) Bắp thịt nhỏ giữa ngón cái và ngón trỏ (trừ người có bệch cùi): *Bàn tay ai không có trái chanh có thè mang bệnh cùi.*

trái châu dt. (truyền): Hình vẽ tròn có ánh-sáng như lửa loé ngọn, kẽ là hạt chau quý: *Rồng vờn trái châu // Thuỷ-tinh thời ra cục tròn làm đồ chơi // X. Trái sáng.*

trái chín dt. (thực): Trái cây thật già, da đỏ hay vàng, cơm (hoặc ruột) mềm, hạt cứng, phần nhiều là đến lúc ăn được, ngọt.

trái chín cây dt. (thực): Trái cây chín ngay trên cây, phần nhiều ngọt hơn trái giú.

trái chiêng dt. (thực): Trái cây mới trổ lẵn đầu: *Cây trỗ trái chiêng.*

trái chun (chân, chơn) dt. (thè): X. Bắp chân.

trái dày dt. (Đy) Trái rạ hay trái giống mọc dày, nhiều.

trái dưa dt. Nh. Gối dưa.

trái đứng dt. (lóng) Trứng dài (tiếng lái).

trái dương dt. (Đy) Trái giống đên lúa cương mủ, gần xuồng.

trái đào dt. Quả cây đào II (R) Clg. Vá, mảng tóc trẻ con chừa hai bên xương sọ: *Tóc đê trái đào // (B) Vú đan - bà - Hal trái đào mơn-mớn.*

trái đào non dt. (B) Vú con gái mới dậy.

trái dẩm dt. Vũ-khí xưa hình tròn có tra cán.

trái đầu mù dt. (thực) Trái cây trỗ ở đầu mù, thường ít ngọt nhưng giá mắt (đắt) // (B) Trái mới lớn lên: *Vốn em là gái: thèm chua, Còn anh là trái đầu mù, đậm đầu CD.*

trái đèo dt. (thực) Trái cây bị sâu ăn trong ruột, có tật, không lớn.

trái đợt dt. (thực) Trái cây bị kẹt giữa chùm to, hoặc mọc từ nhánh có sâu trong lõi, không lớn được.

trái điếc dt. (thực) Nh. Trái đetty.

trái giàu dt. (Đy) Nh. Trái dày.

trái giống dt. (Đy) X. Đậu mùa và Đậu mùa đen.

trái giú dt. (thực) Trái cây già héo đâm giú cho chín (X. Giú).

trái hằng-niên dt. (thực) Các thứ cây có trái quanh năm : *Ôi, khẽ, bưởi...* là những cây có trái hằng-niên.

trái khẽ dt. (thực) X. Khẽ II (thè) Clg. Cò cúc, xương cò : *Té (ngó)* trật trái khẽ chẽt II Trục máy có khóa đẽ khi lăn, kéo bộ-phận khác : *Trái khẽ đồng - hõ* ; trật trái khẽ.

trái lăn dt. Những cục sắt tròn bằng nǎm tay Jùng thày cho lăn dưới đất làm trò chơi giải-trí, cũng đẽ cho ra sức hai tay : *Đánh trái lăn* II Nh. Bi-da : *Thụt trái lăn*.

trái lệnh dt. Pháo nỏ to tiếng dùng làm hiệu-lệnh : *Xe lửa* cán trái lệnh phải dừng lại.

trái muộn dt. (thực) Trái cây trễ muộn khi gần mẫn mùa : *Trái muộn cũng bén* được tiền như trái đầu mùa II Trái của những cây đã lớn, dáng lẽ phải trễ mấy năm trước, bây-giờ mới trổ : *Trái muộn phản nhiều là trái tốt* II (B) X. Con muộn.

trái non dt. (thực) Clg. Trái xanh, trái cây mới trổ, còn non : *Trái non giú ép chát ngầm, Trai tor đài vợ khóc thăm thâu đêm CD.*

trái nở dt. (thực) Loại cây cao lối 40cm, có nhiều củ, lá mọc đối, hoa hình ống los 5 cánh lật, màu xanh hơi tím, mọc ở nách : nang dài 2cm, có nhiều hạt, thâm nước nở to, được dùng làm thuốc phát-chân và trị nóng lạnh (*Ruellia tuberosa*) II (qs) X. Trái lệnh.

trái nỗi dt. Phao to bằng sắt bông gai trên mặt nước đẽ làm hiệu hoắc đẽ neo thuyền giữa khơi.

trái nghèo dt. (Đy) Mụt trái giống mọc thừa, ít.

trái phá dt. Bom hoặc đạn súng to, vỏ bằng gang dày, khi nở có sức tàn-phá dữ-dội : *Thả trái phá, bắn trái phá*.

trái rệ dt. (Đy) X. Thuỷ-dậu.

trái rệ dt. Trái cây chín rệ, due nhau chín một lúc : *Lúc này trái rệ nén rệ*.

trái sai dt. (thực) Trái cây tròn thật nhiều : *Cây này trái sai hơn cậy kia II* (Đy) Nh. Trái dày.

trái sáng dt. (qs) Clg. Trái chäu, pháo cỗ dù, được máy-bay thả hoặc từ dưới đất bắn lên, bay lờ-lững trên không-trung và chiếu sáng một vùng (ban đêm), trong giây-lát, **trái sóm dt.** (thực) Trái cây tròn sóm, trước mùa : *Trái sóm bán được tiền hơn trái giữa mùa* II Trái những cây còn nhỏ, chưa đủ súc, sinh ra : *Cây sinh trái sóm thường mau cối*.

trái sưa dt. (thực) Tức trái Vú sưa (X. Vú sưa (thực) II (Đy) Những mụt trắng lấm-tâm ngoài da trẻ con còn bú, hiền, không hại.

trái tai dt. (thè) Chót vành tai, hơi thòng ra ngoài : *Đeo bông ở trái tai*.

trái tay dt. (thè) X. Bắp tay.

trái tim dt. (thè) Clg. Quà tim, X. Tim.

trái thăng dt. (thè) Nh. Nuốt lưng.

trái thừa dt. (thura) Trái cây tròn ít : *Cây này trái thừa* II (Đy) X. Trái nghèo.

trái tràm dt. (thực) Trái dày tràm, hình tròn giẹp và cứng II (R) a) Cục thịt dai và cứng trong vú : *Nồi trái tràm, giẹp trái tràm* ; b) Clg. Bánh-chè, cục xương tròn và giẹp ở đầu gối : *Trật trái tràm*.

trái trắng dt. (d) Nh. Trái cây : *Trái-trắng* gi nhô xùu ; không có trái-trắng chỉ cá.

trái trời dt. (Đy) X. Đậu mùa.

trái vế dt. (thè) X. Bắp vế.

trái xanh dt. (thực) X. Trái non.

trái xuồng dt. (Đy) Mụt trái giống đến thời-kỳ khô và tróc mè, sau thời-kỳ trái dương.

TRÁI tr. Sái, quấy, nghịch, ngược, không đúng lề thông-thường : *Làm trái, nói trái* II tr. Phía sau lưng : *Lật trái, nhào trái, đá trái, đánh trái, vứt trái* II tt. Tả, phía đối với phía mặt (phái), thuộc sô lẻ từ mé sông đi tới (nói về sô nhà) và thuộc về dàn-ông (nói về nơi chỗ) : *Bên trái, phía trái, tay trái* II Mịt trong, thô hơm mặt ngoài : *Áo trái, quần trái* II (B) Sự thật tài-tàn, thường bị che giấu : *Bé trái xã-hội* ; mặt trái vụ kiện.

trái bè rận tr. X. Trái cưa.

trái bì tr. (bạc) Đè lợn quan bài ăn của làng xuống quan của mình (tò-tóm) : *Trái bì mất ăn tiền*.

trái cán tr. Nghiêng đầu đâm hai sừng tối kẹp bàn cờ con trâu kia mà lật ngược lên,

một thê báng lợn của trâu : *Trâu lết trái cẩn.*

trái cựa trt. Sái phia, ngược chiều, thay vì đi qua, nhè đì lại : *Viết trái cựa* II (R) Sái cách : *Lèm trái cựa.*

trái chân (chơn, chưn) trt. Phải chân nghịch, khó dà, khó đẹp, khó day-trở : *Trái chân, dành chưn* II (B) Phải nghịch-canh,总之 lui đều khó, chẳng biết làm sao : *Trái chân lỡ bước.*

trái chứng tt. Lỗn, loạn trí, tình-trạng người già quá hay quên hay nói lầm-thần : *Già hay trái chứng.*

trái chứng trái thái dt. Nghịch-tự, chúng-chứng, nhông-nhéo, uốn-éo, làm khó người : *Người lớn với nhau, không nên trái chứng trái thái khó coi.*

trái duyên trt. Lấy phải người không đúng ý muốn : *Chẳng tham nhè ngồi bứa bàn, Trái duyên xem bằng một gian chuồng gà CD.* **trái đời** bt. Nghịch với lẽ thường ở đời : *Việc trái đời; ăn-ở trái đời.*

trái gió trt. Nghịch gió, phải gió ngược : *Trái gió cho nên phải lộn lèo HXH.*

trái ý trt. Nghịch với ý muốn : *Trái ý cha mẹ.*

trái khoáy trt. Ngược đòi, không đúng lẽ thường-thường : *Làm trái khoáy.*

trái lại trt. Ngược lại : *Làm trái lại lời dạy bảo* II Tiếng mờ đầu một câu, một mện-đè mà ý nghĩa ngược với câu trước, mện-đè trước : *Đáng lẽ tôi phải tới xin lỗi anh về vụ đó; trái lại, anh lại đến yên-ủi tôi, khiến tôi cảm-động chẳng xiết.*

trái lẽ bt. Nghịch với lẽ phải, với lẽ thường : *Lời nói trái lẽ; xử sự trái lẽ.*

trái lệnh trt. Ngược với lệnh truyền dạy : *Đừng trái lệnh bê trên mà có lỗi.*

trái lòng trt. Không đúng với lòng mong-mỗi, toan-tính : *Sự thật trái lòng.*

trái lời trt. Ngược với lời dạy bảo : *Lèm trái lời thầy.*

trái luật trt. Ngược lại phép nước hay phép-lắc riêng của đoàn-thề : *Bạn đêm, lái xe không đèn là trái luật; chơi bài mà cờ ném không đóng nguyệt-liêm là trái luật.*

trái mắt trt. Khó coi, sái cách thông-thường, không hợp với tính ý phần đông : *Nhà lợp ngói mà dùng vách lá thật trái mắt; vợ hiếp chồng làm trái mắt thiên-họ.*

trái mình bt. Lộn nết, nét bên này lại viết bên kia, nói về cách viết sai chữ Hán : *Viết trái mình; chữ trái mình.*

trái mù bt; Nghịch mù, không đúng mù : *Hoa nở trái mù; mưa trái mù, què trái mù* II Nghịch-thường, không hợp thời, không phải lúc : *Ăn-mặc trái mù; trong đám tang mà cười giòn lè làm một việc trái mù.*

trái nắng trr. trái dt. Khi-hậu thay đổi đột-ngoặt, bất-thường, khiên sinh bệnh : *Lúc trái nắng trở trời.*

trái-ngang bt. X. Ngang-trái.

trái-ngược bt. Ngược-ngoéo, nghịch với lẽ thông-thường : *Ăn-ở trái-ngược; câu nói trái-ngược.*

trái phải tt. Trái hay phải, bên trái hay bên phải : *Đi đường mà không biết trái phải thì có ngày gặp nạn* II trt. X. Phải quay : *Nói trái phải mà nghe thải!*

trái phép trt. Nh. Trái luật : *Làm việc trái phép.*

trái tai bt. Chướng tai, chỉ lời nói sai với lẽ phải : *Ăn-nói trái tai; chuyện trái tai gai mắt.*

trái tay trt. Phải tay trái, tay nghịch, khó làm : *Đưa trái tay, làm sao cầm được.*

trái tính tt. Có tính ngược-ngoéo, khác thường : *Đưa bé trái tính.*

TRÁI dt. Nợ, số tiền vay mượn : *Hoàn trái, phóng trái, quoc-trái; Phụ-trái từ hoản (nợ cha con trả)* II (truyền) Duyên-kieber, nợ kiếp trước kiếp này phải trả : *Oan-trái, túc-trái tiền-duyên.*

trái-chủ dt. Chủ nợ, nhà cho vay II (Phép). Người nhận tặng-cấp.

trái-chủ đê-đương dt. (Phép) : Chủ nợ được quyền đê-áp (cầm, thế) (créancier hypothécaire).

trái-chủ diển-áp dt. (Phép) : Chủ nợ có đê-cầm thế của người trong tay (créancier nanti).

trái-chủ sai-áp dt. (Phép) : Chủ nợ đã được kiện đê-tịch-thu tài-sản người mắc nợ (créancier saisissant).

trái-chủ truy-áp dt. (Phép) : Chủ nợ đang kiện người mắc nợ đê-tịch-thu tài-sản (créancier poursuivant).

trái-don dt. (Phép) : X. Trái-khổ.

trái-hệ dt. Con nợ, người mắc nợ.

trái-kỳ dt. Kỳ tiền, kỳ trả nợ : *Giây, nhác nhở trái-kỳ.*

trái-khế dt. Giây nợ, vắn-tý làm khi vay nợ (giữa tu-nhân).

trái-khoán dt. Chứng-khoán, giấy nợ (giấy ngắn-hàng, sở cho vay, nhà nước với tư-nhanh) (*obligation, titre d'emprunt*).

trái-khoán bát-phân dt. Clg. Bát-phân trái-khoán, giấy nợ nguyên, đúng ngày tháng-lênh lại một lần với số lời chót không đòi-lại-lần-hồi (*obligation indivisible*).

trái-khoán ký-danh dt. Clg. Ký-danh trái-khoán, trái-khoán có đề tên người cho vay (chỉ có người ấy mới lãnh ra được, hoặc-thứa-ké hợp-pháp in-ri tách ra được) (*obligation nominale*).

trái-khoán vâ-danh dt. Clg. Vâ-danh trái-khoán, trái-khoán không đề tên người cho vay, ai giữ giấy ấy là chủ món nợ (*obligation au porteur*).

trái-khoán dt. Số nợ, món nợ, số tiền nợ: *Hoàn lại trái-khoán* // (Pháp) Món tiền phải trả về nợ-nần hay cấp-dưỡng.

trái-phíếu dt. (Pháp): Phiếu vay nợ do chính-phủ phát ra cho dân-chung để trả vào số-thiệt-hại nào đó, có giá-trị là một quốc-trái // Nh. Trái-khoán.

trái-quyền dt. (Pháp): Nợ người ta thiếu-mình (*créance*) // Quyền của chủ nợ bắt người thiếu nợ phải trả bằng tiền hay sức-lao-dộng.

trái-quyền kỳ-hạn dt. (Pháp): Nợ trả hàng-kỳ (*créance à terme*).

trái-quyền lưu-dộng dt. (Pháp): Nợ đòi-được tức-thì, lúc nào cũng đòi-được (*créance liquide*).

trái-tức dt. Tiền lời (lãi) của một số vốn cho-vay: *Trái-tức hợp-pháp*.

trái-vụ dt. (Pháp): Món nợ vay (*dette*).

trái-vụ đoàn-kỳ dt. (Pháp): Nợ có kỳ-hạn ngần (*dette à court terme*).

trái-vụ hoạt-kỳ dt. (Pháp): Nợ đúng, không-kỳ-hạn, đẻ trả tiền lời hoài (*dette à vue*).

trái-vụ trường-kỳ dt. Nợ dài hạn (*dette à long terme*).

TRÁI dt. Clg. Giải, kéo hết bờ rộng ra và-phù-lên: *Trái chiếu, trái dêm, trái khâm (thảm); Đến đây chiếu trái trầu mồi, Can chi mè đứng giữa trái sương sa CD* // Lót (lát), rái và cán bằng mặt: *Đường trái đế rồi trái lén một lớp nhưa*.

trái dài dt. Clg. Trái xuôi, trái theo bờ dài-của vật dùng trái như chiếu, dêm,... và bờ dài-của vật hay nơi phải trái như giường, ván, sán hép.

trái ngang dt. Trái dài vật trái như chiếu, dêm,... theo bờ ngang của vật hay nơi phải-trái lén như giường, ván, sán hép, v.v... **trái xuôi** dt. Nh. Trái dài,

TRÀI trt. Suốt, kéo dài qua: *Trái bao thở lặn ác tà, Ấy mồ vô-chủ si mà viêng thăm KII* Từng biêt qua, ném phài, hiều rành: *Từng trái; Khé thương chút phận ngày-thơ, Lầm than dã trái, nắng mưa dã từng CD.*

trái bước dt. Đi đến, đi qua: *Trái bước giang-hồ; nơi đó, tôi đã từng trái bước.* trái đời tt. Thao đời, từng-trái việc đời, có-nhiều kinh-nghiệm ở đời: *Một tay trái đời.*

trái gió dầm mưa dt. Tùng chịu vất-vả, cục-nhạc ngoài trời, đi đây đi đó: *Não người trái gió dầm mưa K.*

trái mùi dt. Đã nếm qua mùi - vị, đê hiều-việc vui buồn, sướng-cục: *Trái mùi ăn chổi.*

trái qua bt. Đã từng đi qua, từng biêt qua: *Nơi đó, tôi đã trái qua nhiều lượt; trái qua một thời chinh-chiến.*

trái thân dt. Đem thân mình ra làm hay chịu-một sự gì trong một thời-gian nào: *Trái thân làm tội-mọi.*

trái việc dt. Hiểu-rành việc-làm: *Cần người trái việc* // Nh. Trái đời: *Một tay trái việc.*

TRÀI dt. Thuỷn hẹp và dài, dùng bơi đua: *Bơi trái, chiếc trái.*

TRẠI dt. Nhà lính ở: *Cướp trại, đóng trại, hạ trại, nhô trại, thủ trại; trại nhập ngũ* // (R) Nhà cất-sơ-sái, không ngắn, không dừng: *dè ở tạm, làm việc, canh giữ vật khác...;* *Trại cưa, trại ruộng* // Lều vài cảng tạm: *Cắm trại* // Cuộc sống tập-thể đê làm việc-nghĩa, việc-xã-hội trong một lúc: *Trại hè* // *trại sê kéo dài hai tháng.*

trại cưa dt. Nhà cưa gỗ súc ra bán: *Trại cưa máy, trại cưa tay.*

trại chăn nuôi dt. Khoảng đất rộng có rào, có chuồng đê nuôi súc-vật như heo, gà, bò... ngựa, v.v...

trại già-bình dt. Trại già - đình binh-sĩ nốt-thúc, dày nhà dài ngắn ra nhiều căn dành-cho vợ con lính ở.

trại giam dt. Clg. Trại tập-trung, nơi giam-giữ những người bị nhà cầm quyền cho-là-nuguy - hiềm cho việc cai-trị, việc-an-ninh-chung.

trại giáo-hoá dt. Nơi giam giữ những trại

vị-thành-niên có tội nhẹ đê dễn-dắt chúng vào đường phải cùng dạy cho mỗi người một nghề làm ăn lương-thiện.

trại hàng dt. Nhà đóng và bán hàng, súng đê chôn người chết.

trại hè dt. Cuộc di chơi và sống tập-thè của nhiều người trong mùa hè, thường là người trong giáo-giới và học-giới; đôi khi nhân dịp ấy, đứng ra giúp đồng-bào quanh vùng cắm trại đê đắp đường, đào mương, cất nhà, trị bệnh hoặc diễn-thuyết về đời sống mới...

trại hủ dt. Nhà - thương cùi, thường cất riêng biệt nơi xa xóm làng.

trại lao dt. Dãy nhà dành riêng cho người mắc bệnh lao trong nhà-thương.

trại mộc dt. Nhà đóng và bán bàn ghế cùng nhiều món khác bằng gỗ.

trại ruộng dt. Nhà cất tạm ở giữa ruộng đê ở làm ruộng, giữ lúa, v.v...

trại-sách dt. Điểm canh, dò lùng.

trại tập-trung dt. X. Trại giam.

trại-tiền trt. Trước trại : *Dàn quân ở trại-tiền.*

trại-thủ dt. Nh. Trại-sách.

trại-trung trt. Trong trại : *Ciệc tối, mà chủ-tướng còn ngủ tại trại-trung.*

TRẠI trt. Sai lệch một chút : *Nói trại.*

trại-be trt. (d) Đốt-dát, không đúng : *Tiếng gi nói trại-be hết!*

trại chân tt. Sai khớp chân, trặc chân.

trại giọng trt. Sai giọng một ít : *Ít ai nói tiếng ngoại-quốc cho đúng trại giọng.*

trại miệng trt. Lỡ lời, nói lỡ ra điều không nên nói : *Nói trại miệng ; trại miệng một chút mà hư việc.*

TRẠI dt. Thi đua, đấu coi ai hơn.

trại hoa dt. Đầu hoa đẹp.

trại-hội dt. Cuộc thi đua, cuộc đấu-xảo.

trại mả dt. Đua ngựa.

trại thuyền dt. Đua ghe, thi chèo thuyền.

TRAY-TRÓ dt. Cố-gắng, rán súc mà không xong, không thành : *Hoài công tray-tró.*

TRÀY tt. Xầy, dày và dai, chắc.

trày-trày tt. Xầy-xậy, săn da săn thịt, giỏi chịu mưa nắng : *Da thịt trày-trày* // (B) Bên-vững, giỏi chịu đựng : *Thân gầy, hình-*

vóc héo-don, Tuổi tuy già vẫn lòng son trày-trày CD.

TRÀY-TRẠY tt. Clg. Trạy-trạy, rất đơn.

TRÀY dt. Lè, hái, ngắt, bẻ : Anh về trảy đậu hái cà, Đè em đi chợ kéo mè nhớ (lờ) phiến. — Vào vườn trảy trái cau non, Anh thấy em giàn muôn kết nhân - duyên CD. II Mè, chặt bứt : Trảy nhánh II Róc cho sạch nhánh lá : Đốn tre trảy sạch.

trày mày dt. Gõ cái mày ghè (cho liền-lẹc, tròn-tru) // trt. Dối-trá, giả-dối : *Làm chuyện trày-mày.*

TRAY-TRẠY tt. X. Trày-trạy.

TRÀM dt. (thực) : Loại cây vừa, có nhiều lớp vỏ móng trắng, tróc sẵn-sùi, lá nhỏ, dày, rụ như lá liễu, có mùi thơm; phát-hoa trắng, trái nhỏ không cuống; gỗ giỏi chịu nước thường được dùng làm cù làm nọc; vỏ dùng xâm ghe, thùng, làm đèn chai, đậy tìn nước-mắm; lá và cành non có tinh-dầu gọi dầu tràm, chứa chất *cajeputol* 60-70%, có tính sát-trùng, được dùng trị bệnh ở bộ hô-hấp, lại biến-cải sự bài-tiết của khí-quản và làm lỏng đàm (đờm); vỏ có chất *mellaleucia* C28H45O3).

TRÀM dt. (thực) : Loại dây mọc theo bờ sông có trái tròn, giẹp và cứng : *Dây tràm, trái tràm* II (R) Cục cứng hơi giẹp trong vú: *Vú nồi trái tràm, giẹp trái tràm ; Xương đầu gối : Lòng trái tràm, trật trái tràm ; Miềng ngói mài tròn, đê chơi, thèy, đánh nhà cò : Đổng tràm ; tràm cắn mucus.*

TRÀM dt. Táp tái : *Lửa tràm vào mặt* II Lan rộng ra : *Mỗi tràm khắp cột nhé.*

TRÁM dt. (thực) : Clg. Cà-na (do Càm-lâm) hay quâ bùi, Đè gọi Trung-quâ hay Khoá-quâ, loại cây rừng rất cao không thè leo được, khi trái chín phải đóng đinh dưới gốc hoặc bò muối vào da cây, đêm sau trái rụng hết; trái nhỏ bằng ngón tay, hai đầu nhọn, giữa phình, đê khô vỏ nhăn lại; khi tươi có vị chua đắng, nhưng cái hậu ngọt- ngọt; cây có dầu gọi Lâm-đường, dùng trét chỗ hở của ván thuyền (*Canarium thorelianum*) II (R) Clg. Hình thoi, tiếng ví vật gì có hình hai đầu nhọn, giữa phình : *Hình quả tràm.*

trám đen dt. Clg. Ô-càm-lâm, thứ trám vị chát, ngâm trong nước nóng mới ăn được; giữa trái có hột nhân rất thơm ngon, có tính sinh nước miếng và khai-vị.

trám đường dt. Thú trám có nhựa dùng làm keo gân.

trám trắng dt. Thú trám muối rồi phơi khô ngâm cho ra nước miếng và trị ho.

trám-vàm tt. Hình chỗ sưng giống quả trám: Nỗi hạch trám-vàm không đi được.

TRÁM dt. Bít lại, nhét cho kín: Trám ghe, trám thuyền // (R) Điền vào, thế vào: Trám linh, trám vò chỗ trống.

trám khẩu dt. X. Trám miệng.

trám miệng dt. Bít miệng (bằng tiễn), tức đút lót, hối-lộ: Trám miệng cho họ bở qua.

trám vàm dt. Đậu thuyền ngay giữa vàm, ngăn lối ra vào của thuyền khác // Choán hết chỗ trống: Ăn một miếng trám vàm, nói ấm-a ấm-ú.

TRÀM dt. Chém, dùng vật kén chặt hay cắt đứt: Đè-trám, giäm-trám, xù tràm; tràm thảo trừ căn; tiền tràm hậu tẩu.

trám cắp dt. Chém dầu, chặt đứt cỏ cho rơi cái đầu ra.

trám đoạn dt. Cắt đứt, chặt đứt.

trám giäm-hậu dt. Ăn xù chém dầu nhưng còn giäm lại đợi.

trám gian dt. Chặt dầu kẻ gian ác.

trám lập-quyết dt. X. Trám quyết.

trám-quyết dt. Chém ngay, xù chém dầu lập-tức.

, **trám-tội** dt. Tội chêt chém.

trám-thôi dt. Thú áo tang cắt bằng dao (không dùng kéo), xò trán (gáu), dùng đê tang cha hay mẹ: Áo trám-thôi.

TRẠM dt. Nhà cửa nhà nước cắt dọc đường để làm nơi tiếp nhận và chuyền đi những giấy-tờ của quan: Chạy trạm, ngựa trạm, phu trạm // Nhà nghỉ tạm, bến tạm ở dọc đường; nơi xe ghé cho hành-khách lên xuống: Đáu ma ghé trạm; trạm xe buýt.

trạm-dịch dt. Việc thay phiên nhau chạy một công-vấn từ nơi gởi đi đến nơi nhận (nhiều chặng): Việc trạm-dịch cẩn mao le.

trạm-lộ dt. Chặng đường giữa hai trạm.

trạm-phu dt. Clg. Phu trạm, lính trạm, người chạy giấy từ trạm này đến trạm khác.

trạm-trú dt. Dừng lại, ở lại nghỉ trong trạm.

TRÁN dt. Bệ cao có mày đẹp đóng trong nhà đền thờ Phật hoặc thần thánh: Ông trán, lèp trán.

trán Bà dt. Trần thờ Phật Quan-âm.

trán Ông dt. Trần thờ Quan-công.

TRÀN dt. Vật tròn, mặt phẳng, vành cứng, đường băng tre đê đựng hoặc dày: Trần nem nướng, trần rau; Bản buôn thúng lủng trần hư, Màn mùng tinh lái chằng dưng nèo CD.

TRÀN dt. Đầu khói bờ, khói miệng và chảy hay đồ ra ngoài: Đầu trần, Nước trần bờ, thác trần bờ; Cây cao chằng quấn gió tung, Đầu cao chằng quấn nước sông trần vào CD // (R) Ủa, xông, nói về số đông chen nhau đồ xô tới: Cướp trần vào nhè; giặc trần tới.

trần bờ tt. Đang cao khói bờ và chảy ra: Nước trần bờ.

trần đìa tt. Đang cao khói bờ đìa và chảy len ra mặt đất: Nước rong trần đìa // (R) Dãy-dãy, đồng-đúc, thật nhiều: Hàng hoá trần đìa; trong sòng, tiền bạc trần đìa.

trần đồng bt. Dãy-dãy ngoài đồng: Lúa chín trần đồng // (R) Nh. Trần đìa // (R): Lòng thương nên dẹ mới trống, Không thương ai đứng trần đồng mặc ai CD.

trần họng bt. Quá no, tiếng nói nặng: Ăn trần họng còn dài // No trần họng.

trần-lan bt. Trần và đồ lan ra: Chảy trần lan; châm dầu trần-lan ra ngoài // (R) Dãy-dãy, dầu cũng có: Món ấy trần-lan ngoài thị-trường.

trần-trề bt. Qué trần, quá ngập: Thúng thóc trần-trề, khép nước trần-trề // (R) Quá nhiều: Hy-vọng trần-trề.

trần-trề nghè-ngói bt. Nh. Trần-trề (nghĩa trước): Múc chí mà trần-trề nghè-ngói //

TRÀN dt. Chành, nhà trù hàng-hoá: Trần ngô, trần hàng.

TRÁN dt. Phần trên hết của cái mặt, dưới mái tóc và trên chang-mày: Hói (sói) trán, vồ trán, rụng tóc trán // (R) Lớp ngói dầu mái nhà, thường 2 hay 3 tấm chồng lên và được trét hồ: Đánh trán (tô hồ); Phong, trài, trán, luộc (phong-tô, trài ngói, đánh trán và chạy con lươn) // (B) Mặt, giáp mặt: Chạm trán.

trán bánh chưng dt. Trần vuông của đòn-bà (phần it): Trần bánh chưng, lưng tôm còng tng.

trán cao dt. Thủ trán rộng bờ đứng từ chang-mày tới mái tóc.

trán hói dt. X. Trần sói.

trán rộng dt. Thủ trán vừa rộng bờ ngang.

- vừa cao bè đứng.
trán sói dt. Thủ trán vì tóc rụng mà cao bè đứng.
trán thấp dt. Thủ trán hẹp bè đứng, từ mái tóc tựi chàng-mày quá ngắn.
trán trượt dt. Thủ trán cao nhưng trượt vào, cúp vào phía trên chóp không đứng.
trán vồ dt. Thủ trán đưa tối, do xương sọ phía đáy nồi gò lên.
trán vuông dt. Trán dàn-đông, mái tóc ngang chóp không uốn cong lên (nếu của dàn-bè, gọi chơi là : **trán bánh chưng**).
- TRẦN** dt. Cái chén nhỏ : *Ngọc-trần.*
- TRANG** dt. Clg. Trương, mặt tờ giấy : *Sách dày 300 trang ; báo 8 trang, trang Phụ-nữ. Trang Nhị-đồng.*
- trang ngoài** dt. Các mặt ngoài một tờ báo, thường là trang đầu và trang chót.
trang trong dt. Một trang một số báo, thường là trang 2 và các trang áp chót.
- TRANG** bt. Clg. Trương, cờ, lứa, trạc, tiếng so-sánh tầm-vóc : *Hai đứa một trang với nhau ; lớn trang bắp tay* || dt. Bạc, hàng, tiếng gọi người với ý đề-cao, tăng lên : *Trang hèo-kết ; trang thực-nữ ; Chẳng trang dài-eče cũng hòng trầm-anh LVT.*
- trang bạn** bt. Bạn cùng lứa tuổi, xuýt-xoát tuổi nhau : *Anh em trang bạn ; cung trang bạn với nhau.*
- trang lứa** bt. Cùng lứa tuổi, tầm-vóc cũng xuýt-xoát : *Cùng trang lứa nhau mà trào Ất mệnh khoẻ hơn trào Giáp.*
- trang tác** bt. Một tuổi, một lứa : *Anh em trang tác.*
- TRANG** dt. Bìa ra, cào ra cho đều, cho bằng mặt : *Trang thóc ra cho mau khô* || dt. Nông-cụ giống cái cuốc nhưng lười bằng vén, dùng trang thóc : *Cái trang* || dt. Dàn-xếp cho yên : *Trang-trái.*
- trang-bài** dt. Sắp-dặt đều đố ôn-thoà, yên-bài : *Mọi việc đều được trang-bài.*
- trang nợ** dt. Trang-trái nợ-nần, trả hết nợ hoặc trừ cần đều đố xong-xuôi, hết mắc nợ nữa.
- trang-trái** dt. Trả dứt : *Trang-trái nợ-nần* || (R) Dàn-xếp cho ôn : *Phận-sự đã được trang-trái.*
- TRANG** dt. (thực) Tên loài cây hoa chùm tai nhô : *Có đưa gió đầy bông trang, Bông búp về nồng, bông nở về anh CD.*
- trang đòn** dt. Clg. Trang Đè-lết, loài trang cao đến 3, 4m., lá to mọc đối, hoa chùm tụ-tán dày to, tú-phản màu đỏ, trái cứng có hai nhím (*Ixora coccinea*).
- trang ta** dt. Thủ trang hoa đỏ, lá nhỏ.
trang tàu dt. Thủ trang lớn búp mè đỏ thắm.
trang tây dt. Thủ trang cao lối 3m., lá to chót nhọn, hoa hường mộc thành chùm to, 5 cánh nhỏ, mỗi cánh chồng lên như bên phải (*Kopsia fruticosa*).
trang trắng dt. Clg. Giả-mẫu-đơn, thứ trang cao lối 3m. vỏ cây xù-xì có nhiều mắt, lá hình thoi, hoa chùm màu trắng có chốt hình tròn, giữa có lỗ, đầu chốt nở 4 chia; cây, rễ, hoa đều có vị đắng ngọt, tính lạnh, không độc, chủ về huyết.
trang vàng dt. Thủ trang ta, hoa màu vàng.

TRANG dt. Trại, nhà ở ; đường thông 6 ngõ : *Gia-trang, nghĩa-trang, thôn-trang* || Chinh-tề : *Đoan-trang, lặng-trang, nghiêm-trang.*

trang-đình dt. Đàn-đông con trai trong một gia-trang, một khu xóm cùng một họ.
trang-diễn dt. Ruộng đất chung-quanh nhà.
trang-gia dt. Nhà làm ruộng.
trang-hộ dt. Người làm ruộng.
trang-kính bt. Nghiêm-trang và kính-cần.
trang-khẩu dt. Nơi tiêu-thụ hàng-hoá.
trang-ngũ dt. Lời nói nghiêm-nghị, dâng-hoàng.

trang-nghiêm bt. Trang-trọng, nghiêm-chỉnh, tốt-dep dâng-hoàng : *Đi đứng trang-nghiêm, dáng-điệu trang-nghiêm,*

trang-nhã bt. Nghiêm-trang thanh-nhã, dâng-hoàng lịch-sự : *Vé trang-nhã ; xứ sự trang-nhã.*

trang-tặng dt. Tặng cách kính-cần, biểu vật gì cho người trên trước, hay ngang vai mà nói khen : *Trang-tặng tôn-ông quyền sách nầy.*

trang-trọng bt. Nghiêm-trang kính-trọng : *Tiếp-dài trang-trọng ; cách trang-trọng.*

trang-viên dt. Ruộng vườn : *Trang-viên thịnh-mệu.*

TRANG dt. Quần áo : *Hành-trang, nhung-trang, quần-trang* || dt. Sứ-soạn, ăn-mặc, bao gói, chờ-chuyên : *Cái-trang, già-trang, ngực-trang, nghĩ-trang.*

trang-bị dt. Sứ-soạn đầy-dủ : *Mọi việc đều trang-bị* || Cấp-phát đồ dùng : *Toán lính-Sỹ được trang-bị với vũ-khi nhẹ.*

trang giáp dt. Bọc mệt lớp thép dày bên

ngoài: *Trang-giáp-xe, trang-giáp-hẹm.*
trang-liệm dt. Khâm-liệm, mặc áo quần cho người chết rồi drape vào hòm.
trang-phục dt. Áo quần, đồ mặc: *Sắm trang-phục xe-hoa.*
trang-sức dt. Ăn-mặc, đeo đồ cho đẹp: *Trang-sức bể ngoài.*
trang-thúc dt. Sửa-soạn quần áo và đồ cần dùng đi xa.

TRANG dt. Tô-dièm, trau-giồi, làm cho đẹp hơn: *Chỉnh-trang, dài-trang, dièm-trang, lầu trang.*

trang-chinh dt. Sửa lại cho đẹp, cho đàng hoàng hơn: *Trang-chinh đồ-thị.*

trang-dài dt. Gác cao làm phòng trang-sức // (R) Phòng đàn-bà con gái giàu-sang ở.

trang-dièm dt. X. Dièm-trang: *Mé ơi con mả hư rồi, Mé còn trang-dièm phấn giời làm chi? CD.*

trang-hoàng dt. Bày-biện, sửa-sang cho đẹp mắt: *Trang-hoàng nhè cửa; ban trang-hoàng.*

trang-lâu dt. Lầu trang, gác đàn-bà con gái ở.

TRÀNG dt. Sàng, lách mình tránh: *Lẹ mắt, anh tràng qua tránh đòn* // (R) Clg. Banh, chạy rẽ ra ngã khác: *Ngựa tràng.*

TRÀNG mt. Chuỗi, xâu, tiếng gọi những giềng liên re dài: *Tràng cười, tràng hoa, tràng hạt, tràng pháo* // Vết áo trước: *Tràng áo* // tt. Rộng và dài, tên thứ áo lê: *Mặc áo tràng vải lụa.*

tràng nhục dt. Xâu lục-lạc buộc cõi ngựa // (Đy) Mút đỏ nồi liền nhau như xâu chuỗi quấn ngang cõi, bắt đầu từ mang tai bên này nhảy vòng xuống cõi rồi que tới mang tai bên kia, lâu ngày giập chày mủ, có thè nguy đến tính-mạng.

TRÀNG tt. X. Trường: *Trèng-giang đại-hải.*

TRÀNG dt. X. Trường: *Sĩ-tử nhập tràng.*

TRÁNG dt. Rửa sơ bằng cách lắc nước qua lại vài vòng rồi hất nước ra: *Tráng cái chén, tráng cái ly.*

tráng miệng bt. Clg. La-xết (dessert), dùng thức ăn ngọt sau bữa cơm trước khi uống nước: *Ăn tráng miệng, đồ tráng miệng.*

TRÁNG dt. Phù lên một lớp móng: *Tráng men, tráng thuỷ, tráng xi-măng* // Tên thứ bánh móng bằng bột sên-sệt tráng trên

miếng vải căng trên miệng là nước sôi: *Bánh tráng.*

tráng câu tr. Điệu hát dài hơi, dù câu dù chữ: *Hát tráng câu.*

tráng móng dt. Tráng một lớp móng: *Tráng móng mau hư* // Bánh tráng móng gọi tắt, thứ bánh tráng tráng, dùng cuốn thức ăn.

tráng nướng dt. Thú bánh tráng khi ăn phải nướng cho phồng lên.

tráng ngọt dt. Thú tráng nướng ăn ngọt.

TRÁNG tt. Vành, méo: *Bánh xe tráng; rút tráng* (rút thẳng các cây căm cho hết tráng).

tráng bánh tt. Có bánh xe vành, méo: *Cái xe tráng bánh.*

TRÁNG tt. Mạnh-mẽ, rộng-rãi, to lớn: *Cường-tráng, hùng-tráng* // Hạng trai-trẻ đúng tuổi sưu-thuế, quân-dịch: *Đinh-tráng, tuần-tráng* // Hạng trai ít học, thường bị bắt làm việc nặng-nề: *Bắt tráng cạo heo.*

tráng-chí dt. Ý-chí mạnh-mẽ, chí-khí hăng-hái: *Đem hết hùng-tâm tráng-chí ra làm.*

tráng-dōng tt. Nh. Tráng-kien.

tráng-dương dt. Làm tăng dục-tính: *Thuốc tráng-dương (aphrodisiaca).*

tráng-dinh dt. X. Đinh-tráng.

tráng-dồ dt. Toan-tính, sắp-đặt một việc làm to lớn.

tráng-đởm tt. Lớn gan, táo-bạo, gan dạ: *Con người tráng-đởm.*

tráng-hạng dt. Hạng đàn-ông từ 18 đến 55 tuổi (theo sự phân hạng của vua Quang-trung).

tráng-kien tt. Mạnh-mẽ, khoẻ, có sức-lực: *Lớn tuổi mà còn tráng-kien.*

tráng-khai tt. Khí-khai hăng-mạnh.

tráng-khí dt. Nh. Tráng-chí.

tráng-lệ tt. Nguy-nga đồ-sộ: *Nhè cửa tráng-lệ.*

tráng-lực dt. Sức-lực mạnh-mẽ: *Người có tráng-lực.*

tráng-niên dt. Tuổi trai-tráng khoẻ mạnh: *Đang thời-kỳ tráng-niên* // Thanh-niên cường-tráng, họng trai khoẻ mạnh: *Đoàn tráng-niên.*

tráng-phu dt. X. Tráng-si.

tráng-si dt. Người mạnh-mẽ, gan dạ: *Tráng-si một đì không trở lại.*

tráng-sinh dt. Học-trò cỡ lớn (lớn hơn hàng thiếu-sinh): *Huy-động tráng-sinh kèm viña*

nghĩa.

tráng-tâm dt. Lòng cương-quyết, hăng-hái.

TRÁNG bt. Trống-trái, bàng thẳng, không bị che khuất: *Đứng tráng một mình; lụa chõ tráng tráng cây mới tốt* // dt. Khoảng đất tráng; khoảng đất chỉ có một thứ cây hay vật khác giữa rừng rậm: *Tráng-bàng, Tráng-bom*.

tráng cát dt. Đồng cát lớn.

tráng công dt. Khoảng đất tráng giữa rừng sâu, hằng năm đến mù, công tựu và làm ở đây.

tráng chim dt. X. Sân chim.

tráng gió tt. Khoảng-khoát, có gió thổi qua: *Hong chõ tráng gió mau khô.*

tráng lòng tt. Trệt, cạn lòng, có cái đáy cạn: *Dῖa (đῖa) tráng lòng, sông tráng lòng.*

tráng nồng tt. Trống-trái, có nắng có sương: *Cây tráng nồng són-sơ hơn cây trong rập.*

TRÁNG dt. Hình-dáng, dáng-diệu bên ngoài: *Hình-tráng, hiện-tráng, nguyên-tráng, sự-tráng, tình-tráng, thực-tráng; thiên hình vạn trạng* // Đơn, tờ giấy bày-tố việc mình đã trình lên quen: *Biện-minh-tráng, dại tráng kêu oan* // Clg. Thực, hai câu thứ 3 và 4 của bài thơ bát-cú, dùng giải-thích đầu bài cho rõ-ràng: *Cáp tráng* // Tráng-nguồn (nguyên) gọi tắt: *Đỗ tráng, quốc-tráng, cốt ông tráng* // Người có tài nghệ nổi bật: *Tráng ăn, tráng nói, tráng thơ, tráng rưул* // Cây thô to hơn hắt trong trò chơi đồ hột tam-hường, được 32 diêm: *Bán tráng, đồ tráng, giựt tráng.*

tráng-cáo dt. Đơn thưa kiện.

tráng cáp dt. (bạc): Mặt tam-hường hướng được 32 diêm gồm có 4 hột đưa 4 mặt (trừ mặt nhất và tú) giống nhau lên và hai hột mà nút cộng lại bằng nút một mặt kia: *Tráng cáp Nhì là 4 mặt nhì 2 mặt nhứt.*

tráng-dầu dt. X. Tráng-nguồn.

tráng-huống dt. Tình-trạng cảnh-huống, cảnh-nghẽ, tình-cảnh: *Tráng-huống chiên-tranh đang hối quyết-liệt.*

tráng-mạo dt. Vẽ mặt và dáng-dấp: *Người có một tráng-mạo âu-sầu.*

tráng ngũ-tứ dt. (bạc): Mặt tam-hường được 32 diêm (thẻ tráng) khi có 5 hột đưa lên 5 mặt giống nhau; nếu là 5 mặt Tứ thì được 64 diêm (2 tráng), lớn hơn tráng ngũ-tứ và tráng cáp.

tráng-nguồn (nguyên) dt. Người đồ nhất ở khoa thi đình // (thực) Loại cây kiêng

(cành), lá vành khuyết, quanh phát-hoa màu đỏ rất đẹp (*Euphorbia poinsettiae*).

tráng-nguồn-khôi dt. Mão tráng-nguồn, cối mao của triều-dinh ban cho người đồ tráng II (R). Giải nhất trong các cuộc tranh tài: *Đoạt tráng-nguồn-khôi.*

tráng-sư dt. Clg. Luật-sư, người có bằng cử-nhan luật sấp lên, có tên trong luật-sư-doàn, lãnh binh hộ cho phạm-nhan trước toà-án hoặc lo giấy-tờ về mặt luật.

tráng tuổi dt. (bạc): Mặt tam-hường được 32 diêm (thẻ tráng) gồm có 4 mặt tú, lớn hơn tráng cáp và nhỏ hơn tráng ngũ-tứ.

tráng-tù dt. Clg. Trạng-tụ, tiếng chỉ tình-trạng hay tính-cách sự-việc, thường đi kèm với tiếng động-tù hay tĩnh-tù: *Ấn tạp, nót cà-lam, làm quấy-quá..., tạp, cà-lam, quấy-quá là những trạng-tù.*

trạng-tỵ dt. X. Trạng-tụ.

trạng-thái dt. Dáng-diệu và cách-thể: *Trạng-thái tầm-thưởng.*

TRANH dt. (thực): Loại cỏ cao lối 1m, lá dài hẹp, có lông nhám, phát-hoa có nhiều lông tráng, nhuyễn hơn bông gòn, hoa có 2 tiêu-nhi, rễ là vị Mao-căn của Đông-cử chất làm lợi-tiêu-tien, thanh-huyết, thổi-nhiệt và dâ rưỏu, lá dùng lợp nhà: *Lều tranh, nhà tranh vách đất* (*Imperata cylindrica*).

tranh đế dt. Cỏ tranh và cỏ đế, tiếng gọi chung các thứ cỏ cao ráo-rập ở đất bưng-e Nơi đó, *tranh đế um-tüm.*

TRANH dt. Tục gọi Sơn-thuỷ, hình vẽ trên giấy, bồ, lụa hay kiêng: *Bộ tranh, bức tranh, tấm tranh; Đường vô xứ Nghệ rành-rành, Non xanh nước biếc như tranh họa-dồ CD:*

tranh ảnh dt. Hình ảnh, tiếng gọi chung các bức họa hay chụp: *Tường dày tranh ảnh.*

tranh đồ dt. Nh. Tranh: *Hoạ bức tranh-dồ.*

tranh vẽ dt. Bức tranh vẽ tay: *Đẹp như tranh vẽ.*

TRANH dt. Đua, giành với kẻ khác cho kỷ được, cho hòn người: *Cạnh-tranh, chiến-tranh, đấu-tranh, phân-tranh; Người đời muôn sự của chung, Tranh nhau một tiếng anh-hùng mà thôi CD.*

tranh ăn dt. Xúm giành một mồi lợi: *Anh em mà tranh ăn đến chém giết lẫn nhau,*

tranh-biên dt. Cãi nhau, xúm giành lõi phai và mình: *Tranh-biên như thẩy kiện.*

tranh-cản đt. Chống - ngăn đe giành lấy:

Tranh-cản vụ cất nhà.

tranh-cạnh đt. X. Cạnh-tranh.

tranh công đt. Giành làm đe lập công: Hai cău-thủ tranh công làm bèn II Cái răng chính mình đe lập được công ấy.

tranh cùa đt. Xứn giành một già-tài: Tranh cùa cho thay-kiện ăn.

tranh-cử đt. Đăng tên ứng-cử và vận-dộng cho được đặc-cử trong một cuộc bỏ thăm chọn người: Tranh-cử hội-dồng.

tranh-cường đt. Giành phần lớn mạnh, giành làm lớn: Cuộc tranh-cường giữa hai khối.

tranh-chấp đt. Giành nhau, cãi nhau, đói-co nhau: Cuộc tranh-chấp giữa vợ chồng, giữa anh em,...

tranh chầu đt. Giành nhau một trái chầu (X. Trái chầu): Lưỡng long tranh chầu.

tranh danh đt. Giành lấy tiếng khen: Tranh danh đoạt lợi.

tranh-dấu đt. X. Đầu-tranh.

tranh-doan đt. Đâu mối một cuộc tranh-giành: Thị-trưởng kinh-tế là tranh-doan đe gây các cuộc chiến-tranh.

tranh-đoạt đt. Giành-giết: Tranh-đoạt thị-trưởng.

tranh due đt. X. Due tranh.

tranh giải đt. Due nhau trồ tài đe giành lấy phần thường: Đá banh tranh giải.

tranh giành đt. Dùng cách thế đe giành lấy cho được: Tranh-giành địa-vị.

tranh hạng đt. Tranh hơn kém đe được sắp hạng cao: Học mà cố tranh hạng thì kết quả tuy có nhưng không được chắc chắn // Cuộc so tài giữa hai người hay hai hội đã thua ở trận bén-kết đe được đứng hạng ba.

tranh-hành đt. (d): Nh. Tranh: Anh em mà tranh-hành làm chí!

tranh hơn đt. Tranh nhau đe giành phần hơn: Tranh hơn đe tiến.

tranh-hùng đt. Nh. Tranh-cường: Trịnh Nguyễn tranh-hùng.

tranh khôn đt. Cố học hỏi cho được khôn-khéo, giỏi-giản như người hoà-chơn người: Óc tranh khôn của người Nhết // Cố cãi rắng mình khôn hơn người: Hai đứa tranh khôn đen mắng nhau.

tranh lèo đt. Due tài đe được giựt dây lèo cho phần thường hạ xuống động lầy (phần thường đe treo sẵn trên cao) // Dự cuộc so tài và rán sức cho hơn người: Tranh lèo

giựt giắt.

tranh lời đt. Giành nói trước, cố nói cho hơn người: Vào cuộc mới biết ai giỏi, chớ tranh lời có ích-lợi gì!

tranh-luận đt. Nh. Tranh-biên.

tranh-nghị tt. (Pháp): Đang tranh-chấp, trong tình-trạng kiện-tụng: Sự-kiện tranh-nghị, diêm tranh-nghị.

tranh-phong đt. X. Tranh-phuông.

tranh-phuông đt. Giao-chiến, đánh nhau đe giành phần thắng: Hai bên tranh-phuông, giành từng tấc đất.

tranh quyền đt. Giành nhau ở địa-vị cao đe nắm hết quyền-hành: Tranh quyền điều-khiển.

tranh sống đt. Tranh nhau giành sự sống, cho thoát chết trong một tai nạn: Nghe tiếng nổ, ai nấy đều tranh sống đập nhau chạy ra cửa // Rán súc làm-ăn cho được sống còn: Cuộc tranh sống ở các thành-phố đông-đúc rất gay-go.

tranh tài đt. So tài, thi tài hơn kém: Cuộc tranh tài giữa võ-địch hựu-giang và võ-địch tiền-giang.

tranh tích đt. Giành chỗ ngồi tốt // (B) Giành ngôi-thứ, tranh nhau cho được đứng trên, ở trên đe có nhiều quyền-hành và danh-vọng hơn.

tranh-tiên đt. Giành đứng trước, tới trước, làm trước // (R) Giành lấy phần hơn: Cuộc tranh-tiên giữa các cường-quốc Âu-châu tại Trung-hoa hồi cuối thế-kỷ 19.

tranh-tiếng đt. Tranh cho hơn đe được tiếng khen: Nghèo mà tranh tiếng với nhà giàu sao lại // Nh. Tranh danh.

tranh-tồn đt. Cạnh-tranh sinh-tồn nói thục, tranh nhau đe được sống còn // Nh. Tranh sống.

tranh-tụng đt. Kiện thư ra toà: Nhiều cuộc tranh-tụng kéo dài đến các đương-sự đều kiệt-quệ tài-sản.

tranh-thăm đt. Vận-dộng đe được nhiều thăm hơn đối-phương trong một cuộc bao-cù: Họ tranh thăm đền khai xẫu nhau.

tranh-thủ đt. Giành-giết: Tranh-thủ độc-lập // Cố-gắng hết sức: Tranh-thủ dân-tâm, tranh-thủ thời-gian.

tranh-thương đt. Cạnh-tranh mua bán, rón-sản-xát cho tốt, cho nhiều đe giá được rẻ và làm quảng-cáo món hàng: Tranh-thương hợp-phép rất có lợi cho xú-sở.

tranh-trì đt. Giằng-co, tranh nhau mà không

bên nào hơn bên nào : *Cuộc tranh-trì dài-dâng giữa hai khối mènh.*

TRANH-TRƯỜNG đt. So coi cái nào dài hơn // (B) So tài hơn kém : *Tranh-trường cạnh-deán* (So hơn đọ kém).

TRANH-TRƯỜNG đt. Giành làm lớn, giành quyền thừa-tự : *Cuộc tranh-trường giữa hai dòng con.*

TRANH đt. Clg. Thập-lục, thứ đòn (đòn) dài có 16 dây đồng thật nhỏ : *Cây tranh, đòn tranh.*

TRANH-VANH tt. Clg. Chênh-vênh, cao ngắt và có dốc đứng : *Thê núi tranh-vanh* // (B) Xuất-sắc, lót-chung, vuột bức : *Người tranh-vanh.*

TRÀNH đt. Lưỡi dao hay gươm cùn, không cán : *Dao trành ; Gươm linh sút cùn cùn trành, Bình hương dầu bè, miêng-sành eân thơm CD.*

tranh bầm đt. Dao cùn, lụt (nhụt) hết thép, dùng bầm và dồn chớ không cắt hay chặt được // (thth) Dao mè, lụt (nhụt) : *Đò trành bầm.*

tranh dao đt. Lưỡi dao cùn không cán : *Kiếm cái trành dao xối đất.*

TRÀNH tt. Lạch, nghiêng một bên hoặc lắc-lư : *Trảng-tràn ; Chiếc đò trành vì người ngồi hai bên không đều* // (R) Duy một chỗ khác, lánh một chỗ không cho gặp : *Vừa thấy tôi, hẩn trành nơi khác* // (B) So-do vì thấy mình kém : *Trành-tròn.*

tranh-hanh đt. X. Tranh-tròn : *Dù nội ngoại hai bờ cũng vậy, Đừng tranh-hanh : bên ấy bên này* CH.

tranh mệt đt. Duy chỗ khác ; lánh mệt, không cho gặp : *Tranh mệt người quen.*

tranh mâu đt. Câu-mâu, kiếm chuyện gậy-gỗ, kình-chống.

tranh-trò đt. Bắt lối, bắt-bè, câu-mâu : *Kiếm chuyện tranh-trò* // trt. Lối phải, nhặt khoan về phép-tắc : *Nói tranh-trò.*

tranh-tròn đt. Phản-bì, so-do, vạch những sơ-hở vết-vanh của người đê phản-bì : *Tranh-tròn giế-éá.*

TRÀNH tr. Chẳng-chẳng, không nháy mắt : *Ngó trành.*

tranh-hồ đt. (lóng) : Lính kín : *Có tranh-hồ theo dõi.*

TRÀNH đt. X. Ma trành.

TRÁNH đt. Lánh, tìm cách lẩn đi cho đừng

gặp : *Chim khôn tránh bầy tránh dò, Người khôn tránh chốn hò-dò mới khôn CD* // Lách, né tràng qua cho đừng dụng : *Xe tránh người, người tránh xe* // trt. Bết qua : *Đi tránh, lái tránh.*

tránh đường đt. Nép qua nhường đường cho người đi : *Khi quan lớn đi, ai cũng phải tránh đường.*

tránh khói đt. Tránh được, không bị, không mắc phải : *Dầu em buôn-bán xa gần, Lèm sao tránh khói cửa tuần của anh CD.*

tránh nắng đt. Vô chỗ mát ở, không den ngoài nắng // (R) Nghỉ mát, hóng gió, tới chỗ mát-mẻ ở giữa mùa hè : *Đi Đà-lạt tránh nắng.*

tránh né đt. Trớ, sảng qua cho đừng trúng : *Bị đánh mà không tránh né chí réo.*

tránh tiếng đt. Không dự vỡ đà khỏi mang tiếng hoặc làm mà đè người khác chịu : *tránh tiếng thị-phí.*

tránh-trút đt. (d) : Tránh đi, lui ra, không nhện, không dự vào : *Tránh-trút trách-nhiệm.*

tránh xe đt. Dang ra xe, không dám leo-hánchez : *Tránh xe tú đò-tường* // X. Tránh xe, nghĩa 2.

tránh xe đt. Né kèo xe cán ; di trân bờ lề : *Lên lề tránh xe* // Kiếm đường khác di, kèo bị con xe bên địch ăn (cờ tướng).

TRÀNH đt. Clg. Diệp cày, khúc cây có vè đẽ tre lưỡi cày : *Tranh cày* // (B) đt. Khoa-khoang, lẩn lối, nói phách : *Véc tranh véc mõ.*

tranh-véc đt. Phách-lối, xác-láo, lẩn mặt, khoe giỏi.

TRÀNH đt. (đóng) : Rùa biển : *Tôm, cu, rùa, tranh.*

TRAO đt. Đưa tay tay : *Tiễn trao, cháo múa ; tiễn trao ra, gã bắt lấy tng ; Ngọc lèn ai nỡ bán-rao, Chờ người quên-tử mà trao ngọc lèn CD* // (B) Giao-phó, phó-thác : *Nẩy-trao, trao trách-nhiệm.*

trao đổi đt. Đưa vật này, lấy vật khác thay vào : *Mua bán là một hình-thức trao đổi vật dụng hời xưa* // Nói và nghe người ta nói : *Trao đổi ý-kien.*

trao gánh đt. Giao trách-nhiệm, giao công-việc cho người gánh-vác : *Lành thì làm lấy, đừng trao gánh obo người.*

trao lời đt. Nói với ai điều gì : *Nhờ trao lời giùm ; Tay giằng dây thép giữa trời, Chờ anh có việc trao lời em hay CD.*

trao quyền dt. Giao quyền-hành cho người khác: *Vua trao quyền trị nước cho hội đồng nhiếp-chánh.*

trao tay dt. Giao cho, đưa tay: *Bao giờ tiền cưới trao tay, Tiền cheo dấp nước mới hay vợ chồng CD.*

trao tơ dt. Đính hôn, hứa làm vợ chồng: *Trao tơ em đây đã lỡ chừng, Đó kiêm nơi bần sê, khuyên đừng làng-lợ CD.*

TRAO-TRÁO trt. Clg. Tráo-tráo, và Theo-láo, tinh-táo tự-nhiên: *Mắt mờ trao-tráo mà ngủ gì? //* Clg. Trò-trò, chòng-chọc, không nháy mắt: *Nhin trao-tráo.*

TRÀO dt. Cuộn lên và tràn ra: *Nước sôi trào ra; Rút gươm đậm họng cho máu trào, Đè em ở lại, kiém nơi nào hòn anh CD.*

trào dởm dt. Sùi bọt miếng: *Trào dởm chêt.*

trào gan trt. Sôi gan, giận dữ: *Giận trào gan.*

trào máu trt. Hết máu, mửa máu ra: *Bị đánh trào máu //* Tức giận quá mà nói không được: *Có trào máu không! Thật trào máu mà!*

TRÀO dt. X. Triều: *Đại-trào, lâm-trào, hối trào thọ tội.*

TRÀO dt. Chê-nhẹ răn đòn: *Tự-trào.*

trào-cơ dt. Cười nhẹo và nói khích.

trào-hước dt. Đùa giỡn, giễu-cợt.

trào-lặng dt. Bồn-cát, bông-đùa: *Thiệt là trào-lặng; trào-lặng chơi.*

trào-phóng bt. Tính-cách của lời nói, bài văn tả tình đời đè châm-chích, chế-gièu cái dở, cái rởm với điệu văn dễ tức cười nhưng thẩm-thí: *Kịch trào-phóng.*

trào-tiểu dt. Cười nhẹo, chê cười.

TRÁO dt. Lén dòi cái khác đè gạt người: *Đánh tráo; Lường thăng tráo đầu; tráo bời ba lá.*

tráo-cháe dt. Lừa dối, gạt-gãm, dòi ra nhiều thê: *Tánh hay tráo-cháe //* tt. Điều-nga, xảo-quyet: *Con người tráo-cháe.*

tráo gói dt. Lén dòi gói đồ khác cho người: *Mua hàng bị tráo gói //* Gian-lận, lường-gạt: *Làm lanh bị tráo gói.*

tráo-trò dt. Clg. Giáo-giờ, dòi they, dòi thê nầy ra thế khác: *Thiệt-thà quá! không biết tráo-trò; tráo-trò lời nói.*

TRÁO trt. Tró, cách nhìn chòng-chọc: *Trao*

tráo, trắn-tráo, trơ-tráo; tráo mắt nhìn.
tráo mắt dt. Lỗ mắt, mở rộng mắt và giữ đứng tròng: *Tráo mắt lên nhìn.*

tráo-tráo trt. X. Trao-tráo.

tráo-trộn bt. Cách nhìn xác-xruc: *Nhin tráo-trộn chó không chào hỏi chi ráo.*

tráo-trưng trt. Láo-liên, liếc qua lị luân: *Sẽ giàu đem đến dừng-dừng, Lụa là con mắt tráo-trưng mới giàu CD.*

TRÀO dt. Móng vuốt: *Nha-tráo.*

tráo không dt. Không cào-cầu chỉ được, thất bại hoàn-toàn.

tráo-nha dt. Nanh vuốt // Tay chân bộ-họ: *Tiền cùa lầm, tráo-nha đồng.*

TRÀO dt. Lay-dộng: *Trệu-tréo, trệ-trẹo, trộn-tréo //* Chèo, bơi.

tréo chäu dt. Chèo ghe, bơi xuồng.

tréo-phu dt. Bạn chèo, người chèo ghe mướn.

tréo thiệt dt. Uốn lưỡi, trêu-chuôt lời nói.

tréo-thả dt. Tay chèo, người chèo ghe hay bơi xuồng.

tréo-trục dt. Nhợn, nôn, muỗi ối ra: *Tréo-trục muỗi mửa.*

tréo vĩ dt. Ngúc-ngoắt duỗi, cách tở ra vứt mùng đón tiếp của chó: *Tréo vĩ khắc lân-* (Ngoắt duỗi mơn-trớn, tức dus-mị-thái quá).

TRÁP dt. Clg. Tráp, hộp lớn có ngăn, có nắp đậy: *Tráp bạc, tráp trầu; cắp tráp theo hồn.*

TRÁP dt. Phên, tấm tre hay nứa đương đè đứng vách hoặc che gió: *Dùng tráp, tấm tráp.*

tráp nè dt. Tấm tráp bằng nhánh tre, ngọn tre: *Ở, quán chi rèn lầm, tráp nè LS.*

TRÁT dt. X. Trét: *Tô trát, trét phên.*

TRÁT dt. Giấy của quan trên truyền dạy cấp dưới hay cho dân hay việc gì: *Sứa trát về làng //* dt. Sứa trát, gởi trát đi: *Trát về làng; trát cho làng tuân-cử.*

trát câu-lưu dt. (Pháp): Clg. Câu-phieu, lệnh toà dạy bắt giam chờ ngày xét-xử (mandat d'arrêt).

trát dòi dt. (Pháp): Lệnh dòi hầu toà (mandat de comparution).

trát súc dt. Tờ trát gởi đi: *Đã có trát súc lâu rồi.*

trát toà dt. Lệnh toà ra cho cảnh-sát thi-hành (mandat).

trát tệp-nâ dt. (Pháp): Clg. Lục-tống, lệnh

biện-ký truyền bát mệt can-phem (*mandat d'amener*).

TRẠT trt. Dày, thật nhiều và khít nhau: *Dày trẹt; cỏ mọc trẹt; trái (trái giống) dày trẹt.*

trẹt-hà trt. Trẹt-hà sa-số nói tắt, quá nhiều, đông kề không xiết: *Thiên-hà tới trẹt-hà; đông trẹt-hà.*

trẹt-hà sa-số trt. X. Trẹt-hà và Hàng-hà sa-số.

TRAU dt. Giòi mèi, đánh bóng: *Trau ngoc, trau đài hoa tai* // (R) O-bé, làm cho đẹp: *Trau ăm trau mạc, trau hình chuốt dạng.*

trau-chuốt dt. Trau-giòi chuốt-ngót; đẽo gọt, sửa đi sửa lại cho tròn-bén, cho suôn-sò: *Trau-chuốt câu văn, trau-chuốt áo quần.*

trau-giòi dt. Bào, đánh giấy nhám, đánh bóng bằng chất nhờn cho láng, cho bóng: *Trau-giòi bô ván* // (B) Bồi-bô, tô-dập cho dày-dù, cho tốt đẹp thêm: *Trau-giòi tiêng me đẽ.*

trau-tre dt. (d): X. Trau-tria.

trau-tria dt. (d): Clg. Trau-tre, Nh. Trau và Trau-chuốt: *Lia Ngô bìn-rịn chòm mây bạc, Vẽ Hán trau-tria mảnh mé-hồng* TTT.

TRAU dt. Giú gié lúa cho rụng sạch hột: *Trau lúa, trau rơm.*

TRAU-TRÁU dt. (thực): Loại cây to, thân ngay có u nần, gỗ chắc tốt, lá dày mọc đối to lõi 6x15 mm; hoa mọc từng chùm trên nhánh nhỏ, cộng dài lõi 3cm, đực, cái và lưỡng-phái lẵn-lộn; trái dài lõi 3cm, một hột, ăn được (*Ochrocarpus siamensis*).

TRAU-TRÀU dt. (động): Clg. Trâu-trâu, loại chim nhỏ úc trắng, cánh xanh, mỏ đen.

TRÀU dt. (động): Tên gọi cá lóc lúc bỗng ngón chân cái tới cườm tay: *Cá trâu.*

trâu cứng dt. Lứa cá trâu bỗng ngón tay cái, chân cái.

trâu đê dt. Lứa cá trâu bỗng cườm tay (cò tay), sắp thành cá lóc.

TRÀU dt. (thực): X. Ngũ-trào: *Dầu trâu, lá trâu* (*Vitex Negundo*).

TRÀU-TRÀU dt. (động): X. Trau-trâu.

TRẮC dt. (thực): Loại cây rừng rất to, lá kép lè, xanh sẫm hoặc đỏ thắm, gỗ mịn thịt và rất cứng, thuộc loại danh-mộc như cầm-lai nhưng không có vân (*Dalbergia cochinchinensis*).

TRẮC tt. Nghiêng một bên: *Bứa-trắc, phèn-trắc.*

trắc-áp-lực dt. Sức tung ra chung-quanh.

trắc-bá-diệp dt. (thực): Cây loại loã-tử, cao lõi 7, 8m, trồng trong chậu cao lõi 1m. nhánh non đẹp, lá mọc đối đều-dặn như ép, khí ấm, vi đồng, tinh sáp, không đặc, thường được dùng uống ho; trái loại đồng-chu, chuỳ nhỏ, hột tròn, không cánh (*Biota orientalis*).

trắc-lệu tt. Hèn-mọn, nhò-mọn.

trắc-mục dt. Nghiêng mắt nhìn, liếc xéo // (B) Ghen-ghét, ghen-ty.

trắc-nết tt. Mắt nết, lâng-lơ, lâng-loàn, hư: *Đèn-bà trắc nết.*

trắc-nhật tt. Ác là, mặt trời xé bóng lúa gân chiều.

trắc-nhì dt. Nghiêng tai, lâng nghe, lồng tai nghe.

trắc-thân dt. Nghiêng mình, dáng người cung-kính chào.

trắc-thất dt. Vợ bé, vợ lẽ.

trắc-trọng trt. Nghiêng-triềng, nặng về một bên, trọng một phía.

trắc-trò bt. Khó-khăn, vấp-vấp, không suôn-sò, gắp trắc-lực: *Công-danh trắc-trò, làm ăn trắc-trò.*

trắc-văn dt. Nghe lóm, ở một bên lâng nghe, dò ý việc người.

trắc-vệ dt. (qs): Đội quân giữ bên hông (*flanc-garde*).

trắc-vi tt Vụn-vặt, nhò-mọn, không đáng.

TRẮC tt. Giọng nói hơi nặng và ngắn: *Những tiếng có dấu sắc („), nặng („), hời („), và ngã („), đều thuộc giọng trắc.*

TRẮC dt. Đo-dạc, đo-lường: *Dì lè trắc hải* (lấy ngao lường biên) // Liệu-lượng, dò xét: *Bắt-trắc, nan-trắc; nhơn-tâm phạ trắc* (lòng người khó lường).

trắc-ánh dt. Xem bóng mặt trời mà đoán giờ.

trắc-âm-khí dt. Máy đo lèn sóng phát-thanh (liêng rung-động trong không-khí).

trắc-cầu-học dt. X. Trắc-cầu-học.

trắc-cầu-tuyến dt. Đường ngắn nhút nối liền hai diêm của một hình cầu, tức cung của vòng tròn lớn nhứt đi ngang hai diêm ấy (*ligne géodésique*) // Clg. Trắc-cry-cầu (*orthodromie*), đường ngắn nhút nối liền hai diêm trên mặt trái đất.

trắc-diên dt. Cái tho dùng đo bể sâu của nước.

trắc-diện-khí dt. Máy đo bề mặt (diện-tích) một thửa đất vô trên giấy (*planimètre*).

trắc-đec dt. Đo-lường II (Phật) Cân-phân tì-mi dè hiếu cho thấu-dáo.

trắc-dịa dt. Đo đất: *Khoa trắc-dịa*.

trắc-dịa-học dt. Môn học đo đất dè vẽ hoa-dò.

trắc-dịa không-ánh dt. Kỹ-thuật đo-đec bằng cách dùng máy-bay chụp hình đất và khai-thác ánh chụp được dè vẽ địa-dò (*phototopométrie*).

trắc-dịa-pháp dt. Một ngành của trắc-dịa toàn-khoa, gồm các phương-pháp đo-đec dè ghi tết-cá chi-tiết về địa-hình địa-vật dè lèp bén-dò (*topométrie*).

trắc-dịa toàn-khoa dt. Phương-pháp đo-đec dè vẽ bản-dò tết-cá chi-tiết về địa-thể, địa-hình, địa-vật của một cuộc đất to (*topographie générale*).

trắc-dịnh-diểm dt. X. Tính giao-cung (*calcul par relèvement*).

trắc-dò không-ánh dt. Thuật khai-thác ánh chụp trên máy-bay dè lèp bén-dò đất (*phototopographie*).

trắc-dộ dt. Đo-lường.

trắc-giác-kế dt. Máy quan-trắc chỉ có một vòng độ năm dè đo góc theo mặt phẳng; khác với trắc-lượng-kế (*tachéomètre*) có cả vòng độ đứng dè đo góc theo chiều cao (*cercle d'alignement*) // Nghi-cụ đo-đec dè lấy dộ góc theo mặt phẳng (*goniomètre*).

trắc-giác-khí dt. Nghi-cụ thô-sơ dè đo góc, gồm một cái lượng-giác-quy-hình bán-nghuyên trên đó xoay tròn một chiều-chuẩn-khí dè nhâm hướng (*graphomètre*).

trắc hải dt. Lường biển: *Dị lệ trắc hải* (lý ngao lường biển) // (B) Làm chuyện phi-lý, lấy sức nhò-nhít mà chống với sức to lớn.

trắc hậu dt. Đo khí-hậu.

trắc-hoạ-pháp dt. Cách vẽ bản-dò đất với chi-tiết dè đo-đec sẵn (*topographie*).

trắc-lượng dt. Dùng máy-móc dè đo đất và toán-học dè tính-toán và vẽ ra.

trắc-lượng-kế dt. Máy đo địa-thể, gồm có hai vòng giác-dộ, một dè đo góc theo mặt phẳng nằm và một dè đo góc theo mặt phẳng đứng; ống kính của máy lại có lượng-cực-xích dè đo bề xa (*tachéomètre*).

trắc-lượng-pháp dt. Phương-pháp đo đất (địa-hình địa-vật) bằng trắc-lượng-kế (*tachéométrie*).

trắc-nghiệm dt. Đo-lường dè xét nghiệm, tìm hiểu: *Dùng phương-pháp trắc-nghiệm dè chọn người làm (test)*.

trắc-thâm-khí dt. Clg. Trắc-diện, máy đo bù sâu của nước (*bathomètre*).

TRẮC dt. Thương-xót.

trắc-ân dt. Lòng thương-xót, tội-nghiệp, chẳng nỡ dè vậy: *Võ trắc-ân chí tâm, phi nhân dã* (Không có lòng thương-xót, thì chẳng có nhân-deo).

trắc-dát dt. Xót-xa, khó chịu: *Đông lòng trắc-dát*.

trắc thương dt. Thương-xót đau-dớn cho: *Trắc thương người xấu số*.

TRẮC dt. Trèo lên, bước lên, đỡ lên: *Truất trắc* (hẹ xuống, đỡ lên tức thường phết).

trắc dĩ dt. X. Trắc ty.

trắc giáng dt. Lên xuống, khi lên, khi xuống: *Thần linh trắc giáng*.

trắc hổ dt. Trèo lên núi có cây (do Kinh Thi): *Trèo lên núi có cây, đè ngóng che vây* // (B) Nhờ che.

trắc phương dt. Lên trời, túc: chết (tiếng dùng cho vua).

trắc ty dt. Clg. Trắc dĩ, trèo lên núi trọc (do Kinh Thi: Trèo lên núi trọc, trông ngóng mẹ vạy) // (B) Nhờ mẹ.

TRẮC tt. Sai khớp, trật khớp xương: *Trặc cổ, trặc chân, trặc tay* // (R) Vấp-vấp, trót-necki, không suôn-sẻ: *Trục-trặc*.

trặc gân tt. Có sợi gân hay mọng mỡ giữa các bắp thịt giãn ra và nằm sát chỗ: *Trặc gân dài*.

trặc họng tt. Trật cái ngõng, cái cốt trong họng cối xay: *Cối trặc họng* // tr特. Trái lè thông-thường, không hợp lý: *Nói trặc họng; làm chuyện trặc họng*.

trặc-trẹo bt. Clg. Trặc-trệu, trục-trặc, giục-giặc, chèo-kéo bậy-bạ rồi sanh trót-necki, không xuôi: *Việc trặc-trẹo; làm trặc-trẹo công-việc*.

trặc-trệu bt. Nh. Trặc-trẹo

TRĂM st. Mười chục, 99 với 1: *Trăm năm trăm tuổi may rủi một chồng, Dẫu ai thêm phụng vẽ rồng không ham CD* // Mười chục có đầu, chev 120 hoặc 130,... (tuỳ món và tuỳ nơi): *Một trăm cam, một trăm xoài* // Nhiều, rất nhiều: *Bạc trăm, cả trăm; trăm đâu đà đâu tăm; trăm người bán, vạn người mua*.

trăm bè trt. Nhiều nỗi, nhiều cách: *Tần thối nan cục khó trăm bè, Ở đây khó ở, ra về khó ra CD.*

trăm chiêu trt. Nh. Trăm bè: *Khô-sơ trăm chiêu.*

trăm đường trt. Nhiều phái, nhiều nỗi: *Râu-râu trăm đường.*

trăm họ dt. Bá-tánh, tiếng chì chung tất cả dân trong nước: *Trăm họ lâm than.*

trăm lạy dt. Xin lạy thật nhiều, tiếng họ mình năn-nỉ: *Trăm lạy ông, xin thương kẻ nghèo.*

trăm năm dt. Ba vạn sáu ngàn ngày, hẹn tương-dối dài nhất của một đời người: *Trăm năm để nết vàng phai, Lời nguyền với bạn nhớ hoài không quên CD II (B)* Tình vợ chồng lâu dài (không phải việc qua đường, không gãy gánh giữa đường): *Kết tóc trăm năm; Trăm năm dẫu lối hẹn hò, Cây da còn đó con đà khác đưa CD.*

trăm ngàn (nghìn) dt. Bạc trăm bạc ngàn nói tắt, tiếng chì số tiền thật nhiều: *Trăm ngàn đỗ một trận cười như chơi KII* Cả trăm cả ngàn, tiếng chì con số thật nhiều: *Trăm ngàn gởi lạy tình-quân, Tơ-duyên ngắn-núi có ngắn ấy thôi K.*

trăm tuổi dt. Tuổi thọ thật lớn, thật nhiều: *Chúc ngàn sống lâu trăm tuổi.*

trăm tuổi già dt. Chết già, đến già mới chết: *Chừng cha mẹ trăm tuổi già, anh em dùm bọc lấp nhau.*

TRẦM trt. Lẩn-lúu, dấp-dính khó nghe: *Nói trăm như tiếng ngoại-quốc II* dt. Nói lẩn-lúu và tia-tia: *Trăm tiếng tây nghe không hết!*

trăm trết dt. Nói trết-trác, mau lẹ quá, rất khó nghe: *Cặp nhau thì trăm trết, ai mà nghe cho nổi!*

TRÀM dt. Vặt bót, mài bót cho bằng: *Trầm cành, trăm góc II (R)* Vuốt-ve, lặp đi lặp lại: *Trầm-trồ.*

trầm cành dt. Bào nghiêng dồn vặt cái cành cho bằng, cho đúng bén, đúng có góc vuông.

trầm góc dt. Chấn góc, đục bén cái góc vuông, góc nhọn đi.

trầm-trồ trt. Liu-lo, cách nói lăng - xăng, nhiều tiếng mà ít nghĩa của trẻ-con nhất là hay lặp đi lặp lại: *Có vàng, vàng chẳng hay phô. Có con, con nói trăm-trồ cha nghe CD II* dt. Ngầm-nghĩa cách thích-thú, hoặc rờ-rầm, vuốt-ve cách sung-sướng: *Thầy vật*

đẹp, cứ trăm-trồ luôn ; trăm-trồ khen-ngợi.

TRÀM-HOĀN dt. Hoa tai, bông deo tai.

TRẦM dt. Lỗ thoát hơi ở nồi nấu rượu để đặt ống vào cất rượu ra: *Đập trầm, đóng trầm lối II* Tên cái ống cất rượu từ nồi ra: *Đặt ống trầm.*

TRẦM dt. (đóng) Tên thứ cá sông mình dài mà to.

TRẦM dt. Món ăn làm bằng quả sầu non kèm nước-mắm đường.

TRĀN dt. (đóng) Loại rắn to, vảy có hoa, không nọc độc, sống bằng thịt thú: *Da trắn, mỡ trắn.*

trắn đất dt. Giống trắn hay nấm khoanh dưới đất, không biết leo cây.

trắn gầm dt. Giống trắn vảy có vân lóng.

trắn gió dt. Giống trắn bò thịt mau.

trắn núi dt. Giống trắn ở núi, to con hơn hêt.

trắn nước dt. Giống trắn ở dưới nước.

TRĀN-TRỎ dt. Lăn qua lăn lại luôn, không yên giấc, không ngủ được: *Cố đếm, cứ trắn-trồ mãi.*

TRĀN bt. Trì xuồng, thụng xuồng: *Bụng đau trắn // Tuột xuồng, buông thong hai chân cho tuột xuồng : Em nhớ trắn xuồng đất, không cho bồng.*

trắn-trắn trt. Nghé nặng như bị trì xuồng: *Bụng đau trắn-trắn.*

trắn-tri dt. Cố trắn xuồng đất: *Bị đòn đì mè nó cố trắn-tri ở lại.*

trắn-trọc dt. Clg. Giằn-giặc, lẩn lộn, tính tới tính lui, nghĩ xa nghĩ gần, không ngủ được: *Trắn-trọc suốt đêm ; Năm cảnh trắn-trọc dưới thuyền thò-thon L.V.T.*

TRĀN dt. Gieo mìn xuồng, nhảy xuồng: *Trắn mìn xuồng nước.*

trắn-tríu dt. Quắn-quýt, quyền-luyện, vì trùm-mén (trùi-mén) mà ở bên nhau luôn: *hai người trắn-tríu nhau lắm.*

TRĀN dt. Rầy-rà le trách: *Trắn vợ trắn con. trắn mù dt. Le rầy.*

TRĀN trt. Trui, mệt mỏi, mệt mực.

trắn con trt. Không con, mệt mỏi: *Vợ chẳng trắn con.*

trắn-trắn trt. Trơ-trơ, đơt cảm, không lớn: *Heo nuôi quá ngày quá tháng mà cứ trắn-trắn.*

trắn-trọi tt. X. Trọi-trắn.

TRĂNG *dt.* *Ctg.* Hàng-nga, chỉ Hàng, gương nge, mặt nguyệt, chỉ nguyệt, nguyệt - tinh, thô bẹc, v.v..., một vật-tinh xoay quanh trái đất, từ khi còn khuỷt đòn khi thật tròn rồi thật khuỷt lại là đúng một tháng, thô ánh - sáng mặt trời và chiếu xung mặt đất ban đêm: *Ánh trăng, mặt trăng*; *Trăng khoe trăng tỏ hơn đèn*, *Cớ sao trăng phải chịu luôn đám mây* CD. II (R) Tháng: *Lúa ba trăng*; *Màn con trăng này thi thấy Tết* II (B) (cùng đi đôi với hoa hay gió) Việt trai-gái, tư-tình: *Chơi trăng từ thuở trăng tròn*, *Chơi hoa từ thuở hoa còn trên cây*. CD.

trăng ăn *tt.* Tình-trạng trái dùa vì điều-kiện định-dưỡng bất-thường mà mắt nước và cơm đóng không đều, nơi có nơi không: *Dùa trăng ăn*.

trăng bạc *dt.* Một trăng khi sáng trăng.

trăng già *dt.* Nguyệt-lão, tiếng gọi vị thần xe duyên vợ chồng cho người đời: *Trăng già độc-địa*! *Trăng bao-nhiêu tuổi trăng già?* *Núi bao-nhiêu tuổi gọi là núi non?* CD.

trăng-gió *dt.* X. Gió trăng.

trăng hoa *dt.* Một trăng và bụi hoa hoặc dưới ánh trăng và dưa bụi hoa II (B) Việt trai-gái, tư-tình, lén-lút lấy nhau: *Trăng hoa nhung cung thị-phi biết điều K.*

trăng khuyết *dt.* Một trăng khuyết mắt một lông, chỉ mặt trăng vào các đòn còn xa đòn râm.

trăng lặn *dt.* Chỉ mặt trăng đi vào khuất một tròn đòn phia ta ở, đòn tối lại: *Chờ trăng lặn sẽ đi*.

trăng lên *dt.* Chỉ mặt trăng vừa nhô lên khỏi mặt đất phia ta ở, đòn tối trở nên sáng: *Trăng lên khỏi núi trăng khuất bụi chuối trăng mờ*, *Tiếng em ở chờ sao khờ bén-buồn?* CD.

trăng lu *dt.* X. Trăng mờ.

trăng lưỡi liềm *dt.* Một trăng trong các đòn đầu tháng âm-lịch, khuỷt sâu nnu lưỡi liềm cắt cỏ.

trăng mặt *dt.* X. Tuần trăng mặt.

trăng mọc *dt.* X. Trăng lên.

trăng mờ *dt.* *Ctg.* Trăng lu, mặt trăng bị lùn mây mờ ánh bớt ánh-sáng: *Trăng mờ vì bởi đám mây*, *Đôi ta cách-trớ vì dây tờ-hồng* CD.

trăng non *dt.* Nh. Trăng khuyết và Trăng lưỡi liềm.

trăng ngà *dt.* Trăng màu vàng-vàng như ngà voi.

trăng râm *dt.* Một trăng trong đòn râm (15 âm-lịch) thật tròn, thật tò: *Mặt như trăng râm*; *Đêm qua trời sáng trăng râm*, Anh đi qua cửa em năm không yên CD.

trăng tà *dt.* Một trăng đang ở hướng tây, gần lận: *Anh đi đường ấy xa xa*, *Đè em ôm bóng trăng tà nằm canh* CD.

trăng thanh *dt.* Một trăng trong tò, thường ở trên cao giữa nền trời xanh, không bị mây áng: *Cặp lúc trăng thanh gió mát*, *Thú nào vui bằng thú hét huê-tình* CD.

trăng thu *dt.* Một trăng giữa mùa thu, nhất là đòn râm tháng 8 âm-lịch, tỏ hơn hêt: *Một mảnh trăng thu khéo gợi tình*.

trăng treo *dt.* Tuần trăng từ ngày 16 đến cuối tháng âm-lịch.

trăng tròn *dt.* Một trăng trong đòn râm và 16 âm-lịch, thật tròn: *Trăng tròn thì mặc tròn trăng*, *Bộu xinh mặc bộu*, *bộu xắng anh ché* CD II (B) Lứa tuổi 15 của con gái: *Xuân-xanh mới được trăng tròn lè*.

trăng vàng *dt.* Một trăng mới mọc, màu vàng: *Hởi cô tát nước bên đằng*, *Sao cô múa ánh trăng vàng đồ đì?* CD.

TRĂNG *dt.* Gỗng làm bằng hai tấm ván có khoét lỗ tròn đòn để tròng vào cõi hay vào chân người có tội: *Dện trăng, đóng trăng, mang trăng, ních trăng, ngồi trăng*.

trăng cùm *bt.* Cái trăng hay cái cùm, ngồi trăng hay ngồi cùm, tiếng dùng chung cho việc giam giữ, việc bị giam giữ: *Trăng cùm xấu hổ*.

trăng trói *dt.* Đóng trăng hoặc trói lại, tiếng dùng chung cho việc giam giữ người có tội: *Ngoá An-nam, lú khách-trú*, *Trăng trói lùm-xùm nhau một lú..* HL.

TRĂNG-TRĂNG *tt.* X. Trăng-trăng.

TRĂNG-TRỐI *dt.* X. Trói-trăng.

TRĂNG-TRĂNG *bt.* X. Chẳng-chẳng.

TRĂNG *tt.* *Ctg.* Bạc (riêng cho râu, tóc và huyết), cò (riêng cho lông chó, lông trâu, lông vjt), chuối (riêng cho lông gà) hay kim (riêng cho lông ngựa), sắc sáng-sủa như vôi, như tuyết: *Cơm trăng*, *da trăng*, *đường cắt trăng*; *trăng như bông bưởi*; *Bánh nào trăng bằng bánh bò bông* CD II Tên gọi các giống cá nước ngọt có vảy hoặc da trăng: *Cá trăng* II (B) Không ngo, không dính-dáng, không vướng-vụu chút nào; *Tay trăng*, *trinh trăng*, *trong trăng* II tr. Ngay ra, thẳng - rẳng, không quanh - co;

Khung-bố trắng : nói trắng mà nghe.
trắng án tr. Vô-tội, không có tội : *Tù* xé
trắng án.

trắng bạc tt. Trắng mà vó lóng-lánh màu
bạc : *Phết* màu trắng bạc vô cho chói ||
Hơi trắng, trắng nhạt (giặt), không tươi :
Màu cũ trổ trắng bạc.

trắng bạch tt. Rất trắng và toàn màu trắng :
Con cò trắng bạch.

trắng bêch tt. Trắng mà hơi đục, không
tươi : *Nước* da trắng bêch.

trắng bong tt. Trắng và láng : *Mặt* thoa
kem trắng bong.

trắng bông dt. (đông) : Loại dồi-mồi vảy
mòng.

trắng bồp tt. Trắng và còn mới : *Quần áo*
trắng bồp.

trắng châm tt. (bạc) : Thuốc luân, trộn quấn,
trộn ván không được, không tái, không
trúng lần nào : *Tô-tôm* cá hội trắng châm.

trắng chiếu tt. (bạc) : Minh-bạch, rõ ràng,
không trèn-tròn chỉ được : *Dán* như vậy
là trắng chiếu rồi !

trắng da tt. Có làn da trắng : *Trắng* da nhở
bởi m้า cưng, *Đen* da vì bởi lợn bưng
vớt bèo CD.

trắng dã tt. Trắng vì trùng trắng tương-dối
nhìu hơn trùng đèn : *Cặp* mắt trắng dã !

trắng dĩa (đĩa) tt. Cạn dầu ở thép đèn :
Dầu chong trắng đĩa, lệ trên thảm khăn K.
trắng đèn tt. Màu trắng và màu đèn : *Áo*
miếng chả trắng đèn || Phải hay quay, có
hay không : *Chưa* rờ trắng đèn.

trắng đở tt. Trắng mà hơi ửng đở : *Nước*
da trắng đở.

trắng đục tt. Trắng mà đục : *Bóng* đèn
trắng đục không choé.

trắng hếu tt. Trắng rất nồi, rất trơ, không
hợp với các màu khác chung-quanh : *Đủ*
trắng hếu !

trắng lôm-lốp tt. Clg. Trắng lốp-lốp, rất
trắng, thật trắng : *Quần áo* trắng lôm-lốp.

trắng lôm-lốp tt. Nh. Trắng lôm-lốp.

trắng lốp-lốp tt. Nh. Trắng lôm-lốp.

trắng mắt tt. Cặp mắt trờ nên trắng vì
trùng trắng nhiều : *Thức* trắng mắt.

trắng mét tt. Trắng mà tái xanh, nước da
người có bệnh.

trắng mịn tt. Trắng mà nhẵn-nhiu, đẹp-dẽ,
không nhăn, không gợn, không nồi mịn :

Da mặt trắng mịn, hàng trắng mịn.
trắng mốc tt. Nh. Trắng đục.

trắng mờn tt. Hơi trắng nhưng tươi sống :
Nước da trắng mờn.

trắng nõn tt. Trắng cách nõn-nõ, mịn-màng
dễ yêu : *Mặt* trắng nõn || (thí) Trắng lâm,
rất trắng : *Cô*i phần trắng nõn : đường
trắng nõn ; *Hàm* răng trắng nõn, chàng
yêu cõn-cõ CD.

trắng nước tt. Cạn hết nước : *Tết* trắng
nước mà không có con cá nào cả || (B)
tt. Còn khờ dại, còn thật - thà : *Mới* ra
đời, còn trắng nước.

trắng ngà tt. Trắng mà hơi vàng-vàng như
màu ngà voi : *Trắng* lên chưa cao, còn
trắng ngà.

trắng ngàn tt. Trắng và thật trong : *Tiếc*
thay hột gạo trắng ngàn, *Đã* vo nước đục
lại vẫn than rờm CD.

trắng nhã tt. Nh. Trắng dã.

trắng nhẽ tt. Trắng cách tro-trên, không
tươi, không đẹp : *Hàm* răng trắng nhẽ
miệng không ăn trầu (vè gái lấy chèc).

trắng ông tt. Trắng lâm : *Vuột* con lươn
trắng ông, hết ngọt.

trắng phau tt. Trắng và rất sạch, không dấu
vết dơ bẩn : *Thấp* ngon đèn lên thấy trắng
phau, *Con* cò mấp-mẩy suốt đêm thâu HXH.

trắng phau-phau tt. Thật trắng phau, tiếng
nhấn mạnh : *Cầu* trắng phau-phau đôi ván
ép, *Nước* trong leo-leo một dòng thông
HXH.

trắng phêch tt. Trắng cách nhạt-nhéo (let-
léo) không tươi, không duyên-dáng : *Lang*
ăn da mặt trắng phêch.

trắng phếu tt. Bạc phếu, bạc hết, không
còn-một sợi trắng : *Bè* già, cái đầu trắng
phếu.

trắng rặng tt. Có hàm răng trắng, không
nhuộm, không ăn trầu : *Chú* tưng trắng
rặng.

trắng sông tt. Trên một nước sông đầy màu
trắng : *Tâm* cá nồi trắng sông (chết đua
ít trắng lên).

trắng tay tt. Không có tiền của, sự-nghiệp :
Tay trắng củng huồn trắng tay.

trắng tinh tt. Toàn trắng, thật trắng, không
lẫn màu nào khác : *Gạo* trắng tinh || Thật
trắng, chưa dơ, như còn mới : *Quần áo*
trắng tinh mà bé đâu ngồi đó.

trắng toát tt. Trắng mà không tươi, không

duyên-dáng, như xương khô, như cùi mục : *Giỏi phần cái mặt trắng tuốt lì* (thth) Nh. Trắng tuốt.

trắng tuốt tt. Nh. Trắng tuốt.

trắng tươi tt. Trắng cách tươi sáng, đẹp đẽ : *Mặt trắng tươi* ; trái cau chè ra trắng tươi.

trắng-trắng lt. Clg. Trắng-trắng, hơi trắng : *Người dò trắng-trắng* || Tháp-thoáng màu trắng ở xa : *Thấy trắng-trắng như lá buồm*.

trắng-trèo tt. Trắng và tươi đẹp, thường chỉ da mặt : *Đứa nhỏ trắng-trèo dễ thương*.

trắng trong tt. Trắng mè trong : *Cạo trắng trong*.

trắng trơn tt. Trơn lu, không có chi cá : *Bình nhì trắng trơn*.

trắng-trợn tt. Thô-lô, cộc-cần, dữ-tợn, mệt lúc nào cũng như có vẻ trợn-trùng khoát-nợt : *Con người trắng-trợn* || (R) trt. Cực-súc, lờ-liêu, thiếu dè - dật, không khiêm-nhượng : *Ấn-nối trắng-trợn* ; *hở-lộ trắng-trợn*.

trắng-trợt tt. Nh. Trắng xác.

trắng vờ tt. Lờ-đờ, mất tinh - thần : *Thức quá, cặp mắt trắng vờ*.

trắng xác tt. Nh. Trắng tuốt.

trắng xoá tt. Nh. Trắng tuốt.

TRẮNG dt. Thùng đựng đồ, hai đầu kín : *Cái trắng* || tt. Căng phòng lén, sò ra : *Dán trắng*, nhồi trắng.

trắng bầu trt. Thẳng bầu-diều, nói già ăn thịt no : *Cà ăn trắng bầu* || (R) Cảnh hông, no óc-nóc : *Ấn một bửa trắng bầu* (người).

trắng má trt. Phùng má lên : *Ngậm một búng trắng má* || tt. Má xè, sò má, má bùng-thặng : *Con nít mà hun (hòn) nhiều, nó trắng má*.

TRẮP dt. X. Tráp : *Rương tráp*, nâng khăn sửa tráp ; *Thôi thôi mang tráp ra về*. Hợp-hành chí nứa chúng chê bạn cười CD || Hình vuông dài mặt phẳng, có chén 4 góc, có chèi chì hoặc không : *Mặt tráp* ; *hòn nắp tráp*.

TRÁT dt. Thú gao to hột : *Gạo trát* || (R) Hột gạo được lừa ra nhai chơi khi cắn tróc vỏ thóc : *Ấn trát* ; *Hộ-pháp cắn trát*.

TRÁT-TRÉO tt. Tráo-trò, lừa-dảo, không ngay-thẳng : *Còn người trát-tréo*.

TRÂY dt. Clg. Trí, trét vào rồi kéo len ra rộng : *Trây hổ*, *trây bùn* || (R) Clg. Giày,

lèm cho dơ-dẩy, xấu-xa : *Trây bẩn*, *trây vầy*, *trây nhứt dt.* Giặt hay rửa qua-loe, dỗi-trá, không sạch, không kỹ : *Lèm biếng*, *dém trây nhứt rỗi phơi* || trt. Giè-dối, không nên việc, không ra trò : *Làm trây nhứt*.

trây nhưa dt. Làm vầy nhưa, trét nhưa tèm-lèm ra || (B) Phé động ò, gãy lớn chyun ra : *Trây nhưa rỗi bỏ dở* !

trây săn dt. Tráng săn đẹp lúa với cát trâu quay nước.

trây tiếng dt. Làm cho mang tiếng, gãy vù-lòi ra cho người gièm-sièm, chè-bai : *Lèm lêu*, *trây tiếng cho anh em*.

trây thèm dt. Chọc cho thèm khát thêm vì cho ăn ít quá : *Thè ăn lèu một mình*, *chẳng thè trây thèm hàng xóm tng*.

trây-trét dt. Trây vầy-yê ra, làm dính cùng-noi : *Đập bùn rỗi trây-trét đầy nhè*.

trây-vầy dt. Nh. Trây trét || (B) Làm tùm-lùm, làm xấu cho thiên-hạ chè cười : *Tới đâu trây-vầy tới đó*.

TRÂY trt. Cách diêm-dáu, sỗ-s่าง, lò-lợi, chát-nhá : *Cười trây*, *nói trây* || Xuống nước lý, chịu xấu-hỗ đòn được việc mình : *Trây như đia*.

trây lười tt. Dại-nhách, chịu lỳ với chủ nợ, không trả nợ : *Trây-lười không muôn trả nợ*, *sẽ bị đưa ra tù*.

trây-trúa bt. (d) Nh. Trây : *Ấn nói trây-trúa* ; *đóng-điệu trây-trúa*.

TRÀY tt. Tróc da, xót ngoài da nướm mía hoắc không : *Té trây tuy* || Có tỳ-vết cạn : *Lèm trây mặt bẩn* ; *vấp trây mũi giày*.

trây da bt. Lác da, tróc hoắc là đường cạn ngoài da : *Tay bị trây da* || (B) Đầu-nút chút-dính : *Bão nó trừng-trị vợ nó*, mà nó gãi côn không trây da nữa !

trây-trật trt. Trày it, trày cạn : *Chân trây-trây* một chút ; kéo mặt bàn trây - trây || Clg. Sày-sày, vừa tróc lớp cảm móng chó không trắng : *Giã gạo gạo trây-trây* || Mưa-mưa, sò-sò, lờ-dở cá : *Lèm trây-trây rỗi bỏ dở* !

trây-trật trt. Hè-hụi, cách khó-khăn mệt nhọc : *Lèm trây-trật từ sớm tối giờ mà chưa xong* || Clg. Trâm-trây trâm-trật, lui-dụi, lèm dì-lèm lại nhiều lần : *Thi trây-trật mấy năm mà không dỗi*.

trây-truya tt. (d) Nh. Trây : *Trây-truya* chút-dính không sao.

trây-xé tt. Chỗ thì trây, chỗ thì xé (tết cá đường dài) : *Mặt-mèy trây-xé hết* !

TRÀY đt. *Re di, di xe* : *Chèng di di trày kéo trưa, Cửa nhà cậy mè, nồng mưa nhớ trời CD II (R)* *Đi lính, đi thú, đi đánh giặc ở xa* : *Đi trày.*

trày bộ đt. *Lại bộ, di bộ* : *Trày bộ cho le, trày hội* đt. *Đi chùa, đi tới hội hè, đình đám* : *Trày hội chùa Hương.*

trày mày trt. *Qua mặt, gọi là, lầy có, có chừng chớ không thật lòng* : *Lèm trày mày, trày thuyền* đt. *Đi thuyền, ngồi thuyền đi đâu.*

trày-trương đt. *Lặn-lội xa đường* : *Cây em coi-sóc trầm đường, Đè anh buôn-bán trày-trương thông-hành CD.*

TRÂM đt. (thực) *Cây to, trái đóng chùm, nhô bông đầu ngón tay, màu đen, ăn được; gỗ thân thịt* : *Chim đậu vườn thi, thỏ lụy vườn trâm, Thương em tiếng nói trâm năm cung còn CD.*

trâm-bầu đt. *Cây to có gai nhọn, nhánh nhiều và khảng - kh匡 như xương gà; lá xanh mướt, bông 4 ngón tay, hình nhọn bầu, mọc khống nhút-định; trái có 4 khía sâu, một hột, mọc chùm có 50, 70 trái, hột được Tây-y chế thuốc trừ lái; cây, rễ trái đều được Đông-y chế thuốc chi-huyết, ch开朗 ruột và giết lái, vị dâng, tánh chất, không độc.*

trâm-bột đt. *Loại cây nhỏ, cao lối 1m50, hoa trắng, trái trắng hay đỏ, khi chín nở bén thành nhiều mảnh, hột đỏ (*Glochidion littorale*).*

trâm-bột nam đt. *Loại cây vừa, cao lối 4m., vỏ trắng, nhánh mọc ngang, lá có lá bẹ nhỏ, dày, láng, bờ mặt xanh đậm, bờ trái giọt; hoa vàng mọc chum ở nách; nang có rãnh (*Glochidion annamense*).*

trâm trắng đt. *Loại cây cao từ 5 tới 10m., lá láng, thơm; hoa trắng nhiều tiêu-nhi, trái chín trắng, ăn được (*Eugenia chanlos*).*

TRÂM đt. *Vật trang-sức của đàn-bà dùng giặt cho chặt búi tóc* : *Ngó qua bên núi Tô-ehâu, Thầy em gánh nước trên đầu giặt trâm CD. II (R)* *Cây kim dài, đầu có hoa dà cài mủ vào mái tóc* : *Cài trâm II* đt. *Cắm vào, châm vào* : *Trâm mực, trâm vào.*

trâm-anh đt. *Cây trâm và dải mao II (B)* tt. *Sang-trọng, nhà giàu* : *Còn nhè trâm-anh; Ngu-nút tro tàn nến đao nghĩa, Lời-mở bùi đóng cửa trâm-anh III.*

trâm bát đt. *Châm mực, thọc ngồi bút vào nghiên mực.*

trâm hoa đt. *Cắm hoa vào mao.*

trâm-hốt đt. *Cây trâm và cái hốt II (B)* Nh. *Trâm-anh.*

TRÂM đt. (truyền) : *Tom, khoán, làm phép đỡ ngăn giữ.*

trâm đường đt. *Rào đường, lấp đường bằng bùa phép.*

TRÂM đt. Clg. *Trầm-hương, gỗ cây gió bị thương-tisch, quên chất dầu lại lâu năm, có mùi rất thơm, khí ấm vị cay và dâng, tánh châm* : *Ngậm ngài tìm trầm; Thời thời dựt đuốc di thầm, Còn duyên đâu nữa mua trầm bán hương CD.*

trầm hổ-ban đt. *Bột trầm nân thành miếng đen miếng trắng.*

trầm-hương đt. Nh. Trầm : *Cao-ly - sâm tốt mẩy cũng chẳng mèng, Trầm-hương dầu mết vị, bạc ngàn cũng mua CD.*

trầm kiến đt. *Thú trầm do kiến đục làm lỗ lâu năm trong cây gió mà thành.*

trầm mết kiến đt. *Thú trầm có lỗ và lèm-nham săn-sùi.*

trầm mết tử đt. *Thú trầm kết-tạo trên nhánh cây gió.*

trầm rẽ đt. *Rẽ cây gió lâu năm thành trầm.*

trầm tóc đt. *Thú trầm non, dầu mới bắt đầu quen lại làm cho thịt cây thơm-thơm.*

TRÂM đt. Chùm : *Tỷ-trầm; Ngọc sa xuồng biến ngọc trầm, Thủ tay vớt ngoe, vớt nhنم hột chai CD II tt.* Tháp, nói về giọng nói, giọng hát: *Cắt giọng phù trầm; lèn bồng xuồng trầm II Sáu, nói về mạch nhảy sát xương, phải đè mạnh ngón tay mới biết; Mạch trầm II Im-lặng, thầm kín: Thâm-trầm; trầm tư mặc tướng II (lóng) Chạm, chạm-lỵt: Bắp-trầm.*

trầm-ẩm đt. *Uống như hũ chìm, uống rutherford.*

trầm-bình-thanh đt. *Tiếng thuộc giọng bằng thấp, tức những tiếng có đầu huyên (阮).*

trầm-bồng tt. *Tháp cao, khi thấp khi cao: Trầm bồng du-duong; cuộc đời trầm bồng.*

trầm-cố đt. *Bệnh dày-dưa lâu ngày, bình dâ lâm, khó chữa.*

trầm-cơ tt. *Sau kín khó thấy.*

trầm-d้อง đt. *Sức mạnh tiềm-tàng, chỉ người bè ngoài lù-dù chậm-chạp, nhưng khi tới việc thì gan-dẻ, mạnh-mẽ vô cùng.*

trầm-dịa bt. (lóng) : *Chậm-chạp, ca-kỳ, chuyen-chép: Thẳng đó trầm-dịa lầm; Đi*

- trầm-dịa như người bệnh.
trầm-doán **bt.** Ít nói nhưng quả-quyết.
trầm-hà **dt.** Trán nước, nhện nước, gùm xuống nước cho chết.
trầm-hàn **tt.** (Đy): Hay lạnh, rét nhiều, nhiệt-độ quá thấp.
trầm-hùng **tt.** Mạnh-mẽ, dám đương đầu nhưng kín-dáo.
trầm-kha **tt.** Lâu ngày, dày-dưa như vậy luôn: *Mắc bệnh trầm-kha.*
trầm-khúr-thanh **dt.** Tiếng thuộc giọng trắc có dấu nặng (•).
trầm-lặng **tt.** Lặng-lê trầm-ngâm, ít nói ít cười: *Người trầm-lặng.*
trầm-luân **tt.** Chìm đắm // (R) *Loi-ngoi, lặn hụp* (ngụp), nơi người dời chịu khó nhiều kiếp: *Biển trầm-luân, kiếp trầm-luân; Thuyền từ một ló chời-vời, Biển trán chờ biết mấy người trầm-luân?* CD.
trầm-mặc **tt.** Điami-dệm, ít nói: *Tính người trầm-mặc.*
trầm-mê **tt.** Say-mê dâm-duối, mê cách mù-quáng: *Trầm-mê tè-dạo.*
trầm-mình **dt.** Nhảy xuống nước tự-tử: *Tè tàu quẩn ống tử bông, Cười em không dặng, xuống biển dông trầm mình* CD.
trầm-miên **dt.** Ngủ li-bì, ngủ mê-mang: *An giấc trầm-miên.*
trầm-mật **tt.** Chìm-dắm, chìm mắt: *Thanh-danh trầm-mật.*
trầm-muộn **tt.** Buồn rủ-rượi, chìm - đắm trong buồn-rầu.
trầm-ních **tt.** Chìm dưới sâu // (B) *Chìm-dắm, dâm-duối, say mê khó gỡ; Bị trầm-ních trong tú-đồ-tường.*
trầm-ngâm **trt.** Im-lặng suy-nghĩ: *Ngồi trầm-ngâm một mình* // (R) *Lưỡng-lự, ngàn-nhờ: Cứ trầm-ngâm không quyết.*
trầm-nghi **dt.** Ngần-ngại, trù-trù: *Có vẻ trầm-nghi.*
trầm-nghi **tt.** Điami-tinh cương-quyết: *Tính người trầm-nghi.*
trầm-nhập-thanh **dt.** Tiếng thuộc giọng trắc có dấu nặng (•) và riêng cho các chữ chấm dứt bằng các phụ âm c, ch, p, t.
trầm-oan **dt.** Nỗi oan bị vùi lấp, bị ém nhém: *Mắc nỗi trầm-oan.*
trầm-phù **tt.** Chìm nồi, chìm xuống rồi nồi lên, nhiều lần như vậy.
trầm-tinh **tt.** Nguội, diêm-dẹm, nghe và suy-nghĩ nhiều hơn nói, nói-nặng chầm-rãi và
- ít ra bộ: *Còn người trầm-tinh.*
trầm-tinh **tt.** X. *Trầm-tinh.*
trầm-tièm **tt.** Kín-dáo, trầm-lặng, tĩnh người ít nói mà hay nghĩ việc cao xa.
trầm-tuý **tt.** Say mèm, say rượu đến hết biết gì.
trầm-tư **dt.** Lặng-lê suy-nghĩ: *Trầm tư mặc tưởng.*
trầm-thâm **tt.** X. *Thâm-trầm.*
trầm-thi **tt.** (lóng): Chậm-lut, dần-dà: *Bợ trầm-thi; chí dó chi trầm-thi lầm!*
trầm-thống **tt.** Đầu-dớn ngầm-ngầm; âm-thầm đau khổ.
trầm-thuỷ **tt.** Ngập nước, bị nước ngập luôn: *Vùng rừng trầm-thuỷ.*
trầm-thượng-thanh **dt.** Tiếng thuộc giọng trắc, từ thấp lên cao, tức những tiếng có dấu hỏi (?).
trầm-trầm **bt.** Chậm-chạp, chuya-nvân: *Bợ trầm-trầm, sùa-soạn trầm-trầm, đì trầm-trầm* // *Lình-bình, một mực, không khẩ, không tiến: Lầm-ăn trầm-trầm.*
trầm-trệ **bt.** Bí đường, không thông, không tiến: *Công-việc trầm-trệ* // Nh. *Trầm-kha: Đầu trầm-trệ, bịnh trầm-trệ.*
trầm-trọng **tt.** Trầm-tinh và trọng-trọng: *Tính người trầm-trọng* // *Nghiêm-trọng, gắng: Tính-hình trầm-trọng* // *Nặng, gân chét: Bệnh trầm-trọng.*
trầm-uất **tt.** Uất-ức, úc lòng mà không thể nói ra: *Bị trầm-uất đã lâu.*
trầm-ưu **tt.** Buồn thầm, buồn ngầm-ngầm trong lòng.
TRẦM-MẼ **dt.** Trần-mẽ nói trại, lúa (thóc) lâu năm đã làm thuốc.
TRẦM-TRẬP **trt.** Ưp xuống lia-lịa, nhiều lần: *Nhay mắt trầm-trập.*
TRẦM **dt.** Gièm-sièm, nói xấu: *Vui thì chớ, buồn thì trầm nhau.*
TRẦM **dt.** Nin lại, hư, chết, không lú mộng: *Hột giồng trầm; Có nhân nhân mọc, vânh nhân nhân trầm tng.* // (B) *Dìm, nhện chìm, ém mắt: Trầm vụ án; hờ-sợ bị trầm.*
TRẦM **dt.** Ta, tôi, tiếng vua tự-xưng khi nói hay viết với người khác // dt. Triệu, diêm, việc xảy ra tình-cờ, có thể dưa vào mà đoán việc sẽ tới: *Triệu-trầm.*
trầm-triệu **dt.** Diêm bao trước: *Dựa trầm-triệu mà đoán tương-lai.*

TRÂM-TRÀY trt. Clg. Nharem - nhay, lâng-nhâng không dứt: *Con dao cắt trâm-trày; thịt dai, nhai trâm-trày* || (R) Cù-cusa, lõi-dò, không dứt-khoát: *Việc dã trâm-trày; lèm trâm-trày, không xong chi cà; học trâm-trày; nợ đòi trâm-trày.*

trâm-trày trâm-trật trt. Nh. Trâm-trày (trường-hợp nhẫn mạnh).

TRÂM-TRÌ trt. Cách nặng-nề, khó-khăn: *Đi trâm-trì như đàn-bà chửa.*

TRÂN dt. Sgi bô xe thành nhẹ dê dặt chiếu: *Em đang cạo bô chắp trân, Nghe ghe anh ghé rộn-bâng rồi nùi* CD || Vòng dây to bén bàng bô dày hey cao-su, mang vào hai trục máy dê khi trục này lăn, kéo trục kia lăn theo: *Dây trân (courroie).*

TRÂN dt. Gồng cứng mình lại: *Trân lại chịu trân (hoặc chịu đau)* || trt. Trơ, sưng, ngay người ra chịu, không day-trở, không biết làm sao: *Chết trân, đứng trân, ngó trân, nhìn trân, sưng trân, sưng trân.*

trân-mặt trt. Trơ mặt, đưa mặt chịu thẹn: *Bị bắt tại-trận, đứng trân mặt chịu.*

trân-mình dt. Gồng cứng cái mình lại chịu: *Trân mình chịu nhột.*

trân-trân trt. Trơ-trơ, sưng-sưng, giữ thân-thè hay giác-quan ở một mức, không mấy động: *Đứng trân-trân ra đó; nhìn trân-trân như chết.*

trân-trối trt. Chồng-chọc, chầm-chỉ, đứng tròng, không nhảy múa: *Ngó trân-trối, nhìn trân-trối.*

TRÂN tt. Quý-báu: *Bát-trân, tự-trân.*

trân-bảo dt. Vật quý-báu.

trân-cam dt. Món ăn ngọt, quý-báu: *Trân-cam mỳ-vị* || (B) Việc phụng-dưỡng cha mẹ: *Trân-cam ai ké đỡ thay việc mình K.*

trân-châu dt. Hột châu (ngọc con trai) quý-báu.

trân-dị tt. Clg. Trân-kỳ, quý-báu lè thường.

trân-kỳ tt. X. Trân-dị.

trân-ngoạn dt. Đồ chung chơi quý-báu: *Nhà có nhiều trân-ngoạn.*

trân-tu dt. Đò-ăn quý giá.

trân-trọng trt. Quý-trọng, cầm làm quý: *Trân-trọng vài lời; Một lời trân-trọng, chau sa mây hàng K.*

trân-vị dt. Nh. Trân-tu.

TRÂN bt. Trui ra, không mặc áo: *Mình trân, ở trân; Sắm cho anh cái áo châu-*

sé bông tây, Nay anh ở bắc, ngồi xuống đây tôi lột trân CD || Không khăn nón: *Đầu trân* || Không áo giáp, không vũ-kí tối-tán: *Ngực trân với cây tầm-vông vét nhọn* || Không gói, không phủ lụi: *Bánh ít trân, xe hơi mui trân, thuốc phơi trân* || Tự-nhiên, không hò cháo: *Lụa mành trân* || Không có mùng (màn): *Ngủ trân* || Không có yên: *Cởi ngựa trân.*

trân-như nhặng tt. Ở trân, không mặc áo, không che khán, đưa cái mình ra như con nhặng.

trân-trụi bt. Bày ra rõ-ràng, không che giấu: *Đề trân-trụi thân hình; Đém đi chôn chỉ có cái hòm trân-trụi* || Sạch-bách, không còn chi cà: *Thua đến trân-trụi, không còn một phân vàng, một bộ đồ mới.*

trân-trưởng bt. Ở trân ở trưởng, không áo khống quần, không khố: *Cởi trân-trưởng ra tắm; sống trân-trưởng quanh năm.*

TRÂN dt. Bày-tỏ, nói ra: *Điều-trân, phản-trân* || Bày ra, sắp-dặt ra: *Trân-thiết* || tt. Cũ, lâu năm: *Cạo trân-mẽ.*

trân-bì dt. (Đy): Vô quýt khô lâu năm, vị cay đắng, tính ấm, mùi thơm, không độc. **trân-cáo** dt. Bày-giãi, nói ra hết: *Bán trân-cáo.*

trân-hù tt. Cũ rich, hết hợp thời: *Tu-tuồng trân-hù.*

trân-khai dt. Bày-tỏ, vạch ra, nói rõ lại: *Xin có lời trân-khai.*

trân-mẽ dt. Clg. Cách-mẽ, lúu lâu năm (thường dê nguyên gié bó lại) dê làm thuộc (được gọi trại là trâm-mẽ).

trân-tạ dt. Đề lời cảm ơn: *Trân tạ hết lời.*

trân-tấu dt. Tấu hết công-việc lên vua: *Dâng biểu trân-tấu viêc đi châm-b่าน.*

trân-tích dt. Tích xưa, chuyện đời xưa.

trân-tình dt. Bầm gởi, nói hết sự-tình, kể rõ mọi tình-tiết: *Trân-tình viêc oan-ubong.*

trân-tố dt. Thưa gởi việc oan-ức; kêu oan: *Gởi đơn trân-tố.*

trân-tửu dt. Rượu lâu năm.

trân-thinh dt. Nói hết điều thính-cầu ra; cung-kính xin việc gì: *Trân-thinh quan trên dê được xét lại vụ án.*

trân-thiết dt. Chung đọn, sắp-dặt coi cho đẹp: *Trân-thiết mỳ-thuật.*

trân-thuật dt. Nh. Trân-khai.

trân-thuyết dt. Nói hết ra cách cẩn-kết. *Trân-thuyết đầu đuôi.*

TRẦN *dt.* Bụi-bặm: *Tây trân* || (B) Cõi đời: *Hồng-trân, phèm-trân, phong-trân*; *Dưới trân mây* một làng chơi K. || (Phật) Các điều sung-sướng ở cõi đời do sáu giác-quan con người tiếp-nhận để chịu khổ luôn: *Lục-trân* (X. Lục-duc và Lục-cần) || Do Thừa-trân nói thúc, một ngeng và phảng dưới mái nhà đè che bụi và cản hơi nóng: *Đèn trân, quét trân, tắm trân* || Chót-vót, định, nơi cao mút: *Tột trân*.

trân-ai *dt.* Bụi-bặm, vật dơ-dáy || (B) Cõi đời gió bụi: *Trong lúc trân-ai, ai đã biết, Rồi ra rõ mặt, mặt anh-hùng* || trt. Long-dòng, vắt-vá: *Làm trân-ai mới có cơm ăn*; *trân-ai lai-khổ* chớ phải chơi || Rén hết sức làm-lụn mà sống: *Trân-ai khoai củ như vầy mới được*.

trân-cành *dt.* Cảnh hồng-trân, cõi người đời: *Bị dày xuồng trân-cành* đè đền tội.

trân-cầu *dt.* Bụi nhơ, đất cát dơ-dáy || *dt.* Đời xấu-xa dơ bẩn của một người: *Nghĩ mình chẳng hòi mình sao? Dám dám trân-cầu buộc vào bô-kinh K.*

trân-duyên *dt.* Nợ đời, duyên-phận con người đã được định sẵn ở cõi đời này: *Cõi sạch trân-duyên*.

trân-gian *dt.* Cõi trân, thế-gian, cõi sống của con người: *Trân-gian sống chẳng được ăn, Đến khi nằm xuống, làm vẫn tê ruồi CD.*

trân-hoàn *dt.* Nh. Trân-gian.

trân-luy *dt.* Hête-luy ở đời, việc hại ở đời mà ai cũng mắc phải: *Mắc vòng trân-luy*.

trân-nhà *dt.* Tâm trân che bụi che nóng dưới mái nhà.

trân-phàm *dt.* X. Phàm-trân.

trân-tục *dt.* Cõi phàm xấu-xa dơ bẩn: *Thoát vòng trân-tục*.

trân-thân *trt. (lóng)*: Vết-vá tâm thân quá sức: *Làm trân-thân mà không đủ cơm ăn*.

trân-thố *dt.* Nh. Trân-gian.

TRÂN *dt.* Chặt trước, rào đón: *Trân nó, đừng để nó dề-người khổ trí* || trt. Dẫn mặt, làm cho kiêng-nhaste: *Nói trân*.

trân-trân *bt.* Giữ chừng luân, rào đón, dẫn mặt luân, không dề thong-thâ: *Tôi trân-trân nó tối ngày, không thì nó lẩn-lướt chui sao nỗi; nói trân-trân chớ không dám thê lòng*.

TRÂN-TRÂN *tt.* Xóm-xã, cứ tro-trơ, không chín, không mầm; *Đậu sương nấu mồi cứ*

trân-trân ra || (B) Tro-trơ, không còn thiêt gì đến sự đời, không hy vọng chi nữa; *Thép trân như gửi cung mây*, Trân-trân một phen ấp cây đã liều K.

TRẤN *dt.* Nhện ép xuồng: *Trấn cõi, trấn nước* || Giữ yên, không cho nồi lên, vùng lên: *Trấn ải*; *Danh trấn giang-hồ* || *dt.* Khu-vực cai-trị: *Trấn Long-hồ*; *thị-trấn*; *quan Tông-trấn*.

trấn-an *dt.* Giữ cho yên-tĩnh: *Trấn-an dư-luận*; *trấn-an tinh-thần*.

trấn-áp *dt.* Đè-nén, nhện xuồng, không cho ngóc dậy: *Trấn-áp dâm-chúng*, *trấn-áp ma quỷ*.

trấn-át *dt.* Ngăn chặn, không cho tiến-tới: *Trấn-át giặc cướp*.

trấn-biên *dt.* Ngăn chặn tại biên-giới, không cho tràn vào nước: *Đạo binh trấn-biên*.

trấn-cản *dt.* Ngăn-cản, chặn lại, không cho tiến-tới.

trấn-cõ *dt.* Chặn họng, nắm cõ đè xuồng: *Trấn cõ loi*.

trấn-cú *dt.* Đóng giữ, đóng binh để giữ-gìn nơi nào: *Trấn-cú hiêm-địa*.

trấn-chí *bt.* Dẫn giấy; vật dẫn giấy trên bàn.

trấn-dịnh *dt.* Giữ cho được bình-tĩnh, không khớp, không lo-lắng: *Trấn-dịnh tĩnh-thần*.

trấn-dóng *dt.* Nh. Trấn-cú.

trấn-ém *dt.* Ém dối, dùng bùa phép ngăn chặn ma quỷ hay điều xui-xèo: *Rúroe thay trấn ém*.

trấn-yểm *dt.* Nh. Trân-ém.

trấn-kinh *tt. (Y)*: Tác-dụng các vị thuốc làm cho thần-kinh yên-tĩnh: *Thuốc trấn-kinh (antispasmodique)*.

trấn-nước *dt.* Nhện đầu dưới nước cho chốt: *Chó hoang bị bắt trấn nước*.

trấn-ngữ (ngụ) *dt.* Nh. Trấn-áp.

trấn-niệm *dt.* Ở cai-trị một địa-phương: *Được bồ dì trấn-niệm phuong xa*.

trấn-phong *bt.* Clg. Bình-phong, che gió; *tấm* che gió.

trấn-quốc *dt.* Giữ-gìn đất nước: *Trấn-quốc tuồng-quân*.

trấn-tâm *tt.* Giữ lòng yên-tĩnh, không dè hỏi-hộp.

trấn-tinh *dt.* Nh. Trân-dịnh.

trấn-thống *dt. (Y)*: Tác-dụng các vị thuốc làm dịu cơn đau (sedatif).

trấn-thủ *dt.* Đóng binh giàn-giữ: *Ba năm trấn-thủ lưu-dồn*, Ngày thì canh diêm, tối dồn viে quan CD || Chức quan cầm đầu

đạo binh đóng giữ.

trần-trạch dt. Giữ nhà, chống mè quỷ, chống việc xui-xéo: *Treo bát-quái trần-trach*.

TRẦN dt. Ăn trốn lại, lén ở lại: *Trước khi đóng cửa chờ, người ta hay lục xét coi có kẻ gian trấn lại không* II Út lại, không thông: *Huyết trấn*.

trần-kinh dt. Tất kinh, nói dàn-bà bị ngưng đường kinh, không có tháng nữa: *Bị trần-kinh, thường nghỉ có thai*.

trần-méu dt. Bị méu út đọng lại một nơi, không lưu-thông được: *Bệnh trần-méu*.

trần-trút dt. Lần tránh đi: *Trần-trút việc làm*.

trần-truya dt. (d): Lần-lýa, dàn-dà: *Trần-truya không đi*.

TRÂN mt. Cơn, đám, tiếng gọi những hiện-tượng tự-nhiên hay sự-kiện sôi-nồi: *Trận bão, trận cười, trận đông, trận đòn, trận giặc, trận gió, trận lửa, trận mưa; bắt tại trận, đau một trận; làm cho một trận; tung-bùng phở trận; uốn chau dài trận, vò tơ trăm chiều K.* II Hình-thể binh lính dàn ra để đánh hay dồn đánh bên địch: *Bãi trận, bại trận, công-trận, chết trận, chiến trận, đánh trận, giáp trận, lập trận, ra trận, súng trận, từ trận, tập trận, thắng trận, thất trận, trống trận, xáp trận, xuất trận; bày binh bố trận* II tt. Ngược xuôi, rầy-rè hung-dữ: *Làm trận*.

trận-cỏ dt. Trống trận, trống giục quân tiến tới.

trận-dịa dt. Chiến-trường, nơi đánh nhau: *Bỏ thay ngoài trận-dịa*.

trận-dịa-chiến dt. (qs): Trận đánh có mặt trận, hai bên dàn ra đánh nhau đàng-hoàng (khác với du-kích-chiến).

trận-dồ dt. Bức vẽ hình-thể chỗ đánh và cách dùng binh: *Xem lại trận-dồ*.

trận-liệt dt. (qs): Lệnh hành-quân, lệnh cấp trên sai đi đánh giặc (*ordre de bataille*).

trận-mã dt. Chiến-mã, ngựa cõi ra trận.

trận-mạc dt. Nh. Trận-dịa II Cách dùng quân, cách đánh giặc: *Quen trận-mạc*.

trận-pháp dt. Pháp dùng binh đánh giặc: *Trận-pháp lầu-thông*.

trận-tiền tt. Trước mặt trận, tại một trận (đối với dinh-trung hay hựu-tuyễn).

trận-tuyễn dt. (qs): Một trận, đường dàn quân giăng ngang ngăn địch (cần phải giờ) (*front à tenir*).

trận-thế dt. Thê trận, hình-thể binh lính hổ bên dàn ra.

trận-thủ dt. Nh. Trận-tiền.

trận-thương trt. Ngược-ngo, có nói không, không nói có: *Nói trận-thương II dt. Làm trận, làm dữ; chối lút việc đã làm hoa vu cho người việc không có: Giữ giấy-tờ kéo nó trận-thương*.

trận-trung trt. Giữa trận đánh: *Tại trận-trung, chỉ-huy-trưởng gọi máy-bay đến tiếp*.

trận-vong tt. Chết trận, chết khi đánh giặc, chết ngoài mặt trận: *Đài chiến-sĩ trận-vong*.

TRÂNG-TRÁO tt. Dơ-dáng, trơ-trơ, không biết xâu-hồ: *Bô-tịch trâng-tráo*.

TRÂNG dt. X.Trứng.

TRÂNG dt. X. Trứng.

TRÂNG tt. Hỗn, nghịch, vô-phép với người lớn: *Còn bé mà trâng*.

trâng nâng tt. Nâng hẹn ngang, thình-lình: *Trời trâng nâng cả tháng nay, lúa-má chết ráo*.

TRÂP dt. Đất thấp đọng nước có nhiều cỏ: *Bung trâp* II Có rác trôi theo dòng nước: *Về trâp*.

TRÂP st. Hai mươi: *Trâp niên, trâp nhật*.

TRÂP tt. Cụp xuống, sấp xuống, xù xuống: *Tập khăn, trập tai; bảy trập, mũ trập*.

trập-trập trt. X. Trần-trập.

trập-trợ trt. Vừa mờ-mòng, mắt thỉnh-thoảng nháy hey giật: *Ngú trập-trợ*.

trập-trừng dt. Nháy mắt: *Cặp mắt trập-trừng*.

TRÂP dt. Ần núp, không ra mặt: *Kinh-trâp, vịnh-trâp*.

trập-cư dt. Ở cách núp lén; trốn ở một nơi kín-dáo.

trập-trùng dt. Các giống côn-trùng sống dưới đất sâu hay trong lõi cây như: *Súng, bọ-rây, bọ-xè...*

TRÂT trt. Clg. Trót, vuột mất, tiêu hết: *Bù trât, di trât, thua trât*.

trắt đít trt. (lóng) Hết sạch, không còn một đồng dinh túi: *Thua trắt đít* II (R) Bô mò, trơ mò, không kiếm ra tiền: *Bùa nay trắt đít*.

trắt-lết trt. Clg. Trót-lết, vuột mất, huốt mất: *Đón mè dè họ di trắt-lết*.

TRÁT tt. Bị, nghẹt, bị ngän lẹi.

trát-ngại dt. Trờ-ngại, điều cản-ngän : Cản nhiều trát-ngại.

TRÁT trt. Sai, hụt, không đúng, không nhầm : Bắn trát, chọi trát, đánh trát, đoán trát, nói trát, tính trát, viết trát ; Trật con toán, bán con trâu tng. II (R) Trặc, trêch, trich, chạy qua một bên, sai khớp, sai chỗ : Trật bánh chè.

trật áo dt. Cởi một phần cái áo để bày một hay hai bên vai, một tay hoặc đưa lưng ra : Trật áo thoa thuốc.

trật bánh trt. X. Trật đường rầy : Xe lừa bị trật bánh.

trật bánh-chè tt. Sai khớp xương đầu gối, trái tràm lệch qua một bên : Té (ngã) trật bánh-chè.

trật bầu lưng dt. X. Thủ quần bần.

trật búa trt. Clg. Bẹt búa, trật lưỡi búa qua một bên, không trúng ngay : Thiên-lôi đà trật búa II (lóng) Tông hụt quả banh : Bị trật búa mất đà té nhào II Xt. Bẹt búa.

trật cặc dt. Trật quần này cặc re, bộ khiêu-khích, khi-dè, mạ-ly người : Dạ trước mặt, trật cặc sau lưng tng.

trật con chó tt. Clg. Tuột con chó, nói cái chót thép ngừa chặn cái rò-rè hay cái rullip (roue libre) quay ngược, bị mòn, gãy hay lệch qua, khiến món đồ mất công-dụng : Xe trật con chó.

trật con mắt tt. Đầu xốn tròng mắt : Cá nòi chịu được so này, Chẳng trật con mắt cũng trầy con người CD.

trật chân trt. Sảy chân, hụt chân, té (ngã), lọt xuống : Bước trật chân.

trật chìa trt. Lộn chìa-khoá, mở khoá không được II (R) Sai đi, hụt đi, chẳng trúng vào đâu : Nói trật chìa, làm trật chìa hết.

trật chỗ trt. Sai chỗ, không phải chỗ : Chỉ trật chỗ, ngồi trật chỗ.

trật dọc trt. Quá mức thật xe : Cao trật dọc ; Nói trật dọc.

trật dè trt. Sai dè, lạc dè, không trúng cái dè dà nêu : Lèm bài trật dè, bắn trật dè.

trật đích trt. Sai đích nhầm, không nhầm mục-dịch : Bắn trật đích.

trật đít dt. Trật quần đưa đít ra (X. Trật quần).

trật đường rầy trt. Clg. Trật bánh, nói xe lừa (tàu hỏa) chạy trật ngoài đất : Xe trật đường rầy II (B) Sia-làm, làm-lộn : Anh

này trật đường rầy quá xa.

trật giọng trt. Sai giọng, không đúng giọng : Ca trật giọng, nói tiếng ngoại-quốc trật giọng.

trật hót trt. Trật lên trật xuống ; khi trật khi trúng ; không rènh, không tinh : Nói trật hót, bắn trật hót.

trật khăn dt. Kéo cái khăn đang bịt hay đội, xuống cõi, cho nằm vật quanh cõi : Vừa vỡ nhà, ông trật khăn xuống và vuốt tóc.

trật khắt trt. Sai cái khắt, lệch qua một bên : Trông vô trật khắt II (R) Nh. Trật khớp (B).

trật khớp trt. Sai khớp, không ngậm liền lại, lệch qua một bên : Hai khúc xương trật khớp II (B) Clg. Trật khắt, không ăn khớp với nhau, kẻ nói vầy, người nói khác; thiếu mäch-lạc, không ăn-rệp : Làm trật khớp, nói trật khớp.

trật khu dt. Nh. Trật đít : Trật khu ngồi là, trật-lết bt. Hoàn-toàn trật, trật thật xe : Bài toán trật-lết ; đoán trật-lết.

trật lưng dt. Trật áo đưa lưng ra : Trật lưng cạo gió II Phành hò-bao (bọc đựng tiền buộc ở lưng quần) : Trật lưng lấy tiền.

trật mộc trt. Nh. Trật khắt : Nói trật mộc, làm trật mộc.

trật mộng trt. Sai mộng, lộn mộng, không đúng mộng của chúng : Ráp bộ ván trật mộng.

trật ngầm trt. Sai ngầm, lệch một bên, không ăn ngầm : Ráp trật ngầm II (B) Nh. Trật khớp.

trật ngông tt. Trêch qua, không ngậm cái ngông hoặc vì quá mòn, quá lỏng nên cái ngông văng ra : Cối xay trật ngông II (B) Có vợ khác, chồng khác ít khi vừa ý : Cái lộn chổng như cối xay trật ngông tng.

trật nhịp trt. Lộn đường rầy vì kéo nhịp (aiguille) trễ hoặc quên kéo nhịp : Xe lừa chạy trật nhịp.

trật nhịp trt. Lỗi nhịp, sai nhịp, không đúng nhịp : Đàn (hoặc ca, hát) trật nhịp II Nh. Trật khớp (B).

trật ót trt. Quá cao, phải ngược lên trông có thê sai khớp xương cõi sau ót : Cao đến ngó trật ót ; cao trật ót.

trật quần dt. Kéo quần xuống khỏi mông : Trật quần thoa thuốc.

trật què trt. Sai lời đoán, đoán trật : Bất trật què, đoán trật què.

trật răng trt. Sai đường răng khu-ốc giữa

cái cốt và cái chụp, khiến răng không ăn, vặn không vỡ hoặc lòn : *Vận trật răng, bắt trật răng.*

trật tay *trt.* Tay, sút tay, cầm hay nắm không chặt, khiến vuột mòn đờ ra : *Trật tay đờ hết* || X. Trặc tay.

trật toán (*tính*) *tt.* Trật vì làm toán sai, chớ cách tìm giải-dáp thì trúng : *Trật toán là lơ-dênh chớ không phải dở.*

trật-trà *trật-trường* *trt.* Ngà xiêu ngà tú, nghiêng bén này, ngã bén kia, không vững : *Say, đi trật-trà trật-trường.*

trật-trẹo *trt.* Nh. Trặc-trẹo.

trật-trệu *trt.* Sai, lệch, trệu qua trệu lại : *Rập không ăn ngầm nên nó trật-trệu như vậy.*

trật-trìa *trật-trọi* *tt.* Trầm-trệ, không bớt (đờ), không thay khá : *Đau trật-trìa trật-trọi.*

trật-trường *trt.* Nh. Trật-trà trật-trường.

trật-vuột *trt.* Cig. Cà trật cà vuột, trật rồi vuột mất, không đúng vào đâu cả, khiến hư việc : *Nói tiếng tây trật-vuột cung nói ; lèm trật-vuột hư cả.*

trật-xương *trt.* Sai khớp xương, lợi qua : *Té (ngã) trật xương.*

TRẬT *dt.* Cấp bức, từng lớp : *Lên trật, phâm-trật, thăng trật.*

trật-tự *dt.* Ngăn-lớp, lớn theo lớn, nhỏ theo nhỏ, có trước có sau không lộn-xộn rày-ráy : *Đứng có trật-tự ; giữ trật-tự ; mất trật-tự.*

trật-tự-viên *dt.* Người trông-nom, giữ-gìn trật-tự.

trật-thú *dt.* Thứ-tự trên dưới, trước sau : *Trật-thú cho an-bài.*

TRẦU *dt.* (*động*) Thú-vật nhè to con, lông thưa, móng chè, sừng to, dài, hơi giẹp và cong đều, mặt hàm răng, thuộc loài nhai lại, tính thích nước, thường được dùng cày ruộng và kéo nặng : *Coi trâu, chăn trâu, chơi trâu ; Trâu ơi ta bảo trâu này : Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta CD* || (*R*) Thường được đặt tên kèm với vật to lớn hơn mực thường : *Cá chim trâu, hành trâu, rau cần trâu, súng trâu* (lòng súng rách nồi gõ lên cao làm cho cạn đi) || Tiếng mắng kẻ dại, lý : *Đồ trâu ! dại như trâu, đánh như đánh trâu ; Đờn khay tai trâu tng.*

trâu bò *dt.* Con trâu và con bò, hai con vật to con và có nhiều đặc-tính giống nhau : *Trâu bò húc nhau, ruồi muỗi chết hết tng.*

trâu cò *dt.* Trâu lông trắng.

trâu cồ *dt.* Trâu đực to con, vai rộng, cồ lớn, thịt mịn : *Bố như trâu cồ mà ninh cái áo của người ta cho rách.*

trâu cui *dt.* Trâu sừng tè và mọc trỏ xuống, sức thịt mịn : *Mạnh như trâu cui.*

trâu chàng *dt.* Trâu sừng dài mà banh rộng ra, rất dữ : *Thằng Tây trâu chàng.*

trâu chó *dt.* Con trâu và con chó, tiếng chửi : *Đồ trâu chó ; bụng trâu chó, thói trâu chó.*

trâu đen *dt.* Trâu lông đen.

trâu nước *dt.* Loại thú to con, da dày, đầu to, mỏ bằng và nở to, sống dưới nước thường hơn trên bờ.

trâu ngựa *dt.* Con trâu và con ngựa, hai con vật nhè được chủ dùng nhiều : *Làm thân trâu ngựa đèn nghỉ trúc mai K.* || (*B*) Kiếp tôi-đời, nô-lệ, tiếng mắng : *Trâu ngựa dẫu kêu chi cũng mặ, Thân còn chẳng kè, kè chi danh TTT.*

trâu rừng *dt.* Trâu hoang trong rừng.

trâu trắng *dt.* X. Trâu cò : *Trâu trắng đi đâu mất mùa đầy tng.*

TRẦU *dt.* (*thực*) : Loại dây leo có thêm rễ ở mỗi mắt đẽ bám vào cây, lá hình tim màu xanh hoặc vàng, vị cay ; nhai chung với cau và vối ra nước dò ; mù lá có chất chống vi-trùng leo, hung-phấn, trị được ngứa sỏi ; cùng với cau là lě-vật cần-thiết trong việc cưới hỏi theo phong-tục Việt-nam : *Ăn trâu, nhai trâu, tēm trâu ; mâm trâu hủ rượu ; Trâu này trâu quế trâu hấu, Trâu loan trâu phượng trâu tôi lấy mình. Trâu này trâu tính trâu tình. Trâu nhân trâu nghĩa trâu minh lấy ta. Trâu này tēm tôi hâm qua, Giấu cha giấu mẹ đem ra cho chàng. Trâu này không phải trâu hàng, Không bùa không thuốc sao chàng không ăn ? Hay là chê khó chê khăn, Xin chàng đứng lại mà ăn miếng trâu CD* (*Piper Betle*).

trâu bà *dt.* (*thực*) : Loại dây leo trên thân cây khác, trên cột nhè, trên vách, rễ sống dưới đất hay trong nước, lá to bằng vàng tay hoặc nhỏ hơn lòng bàn tay, màu xanh, vàng, có bốt trắng hoặc không, chi trắng làm kiêng (cành) (*Scindapsus*).

trâu Bà-diêm *dt.* (*thực*) : Loại trâu lá mỏng thịt vàng, ít cay, được cho là ngon hơn hết.

trâu bà rừng *dt.* (*thực*) : Loại trâu bà dây

to bằng ngón chân cái, leo trên thân cây cao, lá to bằng vòng tay, màu xanh, rễ sống dưới đất (*Scindapsus officinalis*).

trầu bà vàng dt. (thực) : Loại trầu bà trắng trong nước, cọng bằng chiếc dù, lá vàng có bót trắng, leo được (*Scindapsus aureus*).

trầu bai dt. Loại trầu gốc ở Tân-triều (Biên-hoà), lá vàng, có mùi thơm.

trầu bai quế dt. Loại trầu bai dày cung thơm ngon.

trầu bột dt. Trầu gánh bán rong, thường bắt bồ mồi từng nhú.

trầu cau dt. Trầu và cau, hai món phải đi đôi mới dùng được, nhất là trong việc cưới hỏi: Bỏ trầu cau (lèm lè hối vợ), nhận trầu cau (hứa gả con); trầu cau tích-toác, trầu cau nhêu - nhão (ăn trầu không gọn).

trầu chà-lẹt dt. Clg. Trầu xà-lẹt, thứ trầu lá dày, xanh sẫm, rất cay.

trầu hàng dt. Trầu bán có cau và vôi để ăn liền sau khi uống tó nước.

trầu héo rượu lạt dt. Trầu và rượu làm lè cưới hỏi: Khởi tốn trầu héo rượu lạt chỉ cỏ mà có con dâu.

trầu-không dt. Tức trầu.

trầu lương dt. Nhánh trầu dưới gốc, dành tách ra trồng nữa: Ngọn trầu bò dưới đất là ngọn trầu lương, Lèm trai hai vợ phải thương cho đồng CD.

trầu ngoáy dt. Miếng trầu của người rụng hết răng têm xong bỏ vô ống ngoáy (cối) ngoáy (giã) chung với cau cho nhuộm rồi ăn: Ăn trầu ngoáy.

trầu rừng dt. Loại trầu mọc trong rừng, lá nhỏ như lá tiêu, màu xanh sẫm.

trầu rượu dt. Trầu tôm săn và vắn lỏi (3 miếng) cùng với nhão rượu và ly nhỏ hay chén chung đè trong khay, lè phải có trong mọi việc thưa trình, mời thính, xin lỗi, v.v.-. theo phong-tục Việt-nam: *Bưng khay trầu rượu* II (R) dt. Cung-kính dâng trầu rượu nói tắt: Trầu rượu xin lỗi đi! Trầu rượu xin kiêu vè.

trầu Sài-gòn dt. Tức Trầu bai và Trầu Bà-diêm: Trầu Sài-gòn ăn chơi nhả bã, Thuốc Gò-vấp hút đã vài hơi... CD.

trầu sôc-vinh dt. Thú trầu lá đen mà dày.

trầu thâm dt. Trầu lè to-hồng hòn đẽm cưới, chàng rè trao một nửa cho cô dâu rồi rót chung rượu mỗi người uống một

nửa, gọi là lè hợp-cân hay giao - duyên VHSC.

trầu thuốc dt. Trầu ăn và thuốc hút, hai món thường được mời khách dùng trước khi vào câu chuyện: *Chưa dùng trầu thuốc chi hết mà lật-đặt gì!* // Trầu ăn lẫn với thuốc lào // Trầu và thuốc xia: *Trầu cau là nghĩa, thuốc xia là tình* CD // dt. Ăn trầu hút thuốc (hoặc xia thuốc) nói tắt: *Nghi, trầu thuốc một lát rồi làm nữa.*

trầu vàng dt. Trầu lá vàng, mỏng, thứ trầu ngon: Cho anh một lá trầu vàng, Sang nǎm trả lại cho nàng nguyên mâm CD.

trầu xà-lẹt dt. X. Trầu chà-lẹt.

TRẦU dt. Vỏ hột lúa (thóc) xay ra: *Chym trầu, tro trầu; Đò lúa than nén vàng hột trầu, Anh mang thương thăm chưa thấu dạ em* II (R) tt. Nhiều vở-số: *Thú đẻ ở xú tôi trầu đi I*

trầu càng tt. Vỏ hột thóc chì tép vừa che hột gạo lợt ra chớ không tách rời thành hai hay nhiều miếng.

trầu xay tt. Nhiều vở-số: *Đò thành đồng như trầu xay* II Võ-dụng, khôngENCHICAS: *Đò trầu xay mà kè gì I*

TRE dt. (thực) Loại cây bông có lông dài trên dưới 40cm, nhánh mọc ở mỗi mắt, lá dài từ 10 tới 15cm, nhọn, nhém, thân có mo-nang khô ôm chẽ, đầu mo-nang có lá nhỏ nhọn, đít cuồn tròn thật chặt như một gai to dài lối 10cm; măng có vỏ cứng có lông và lá nhỏ nhọn trên đầu, ăn được; thân được dùng nhiều việc, nhánh khô được dùng thà chà cho cá ở; trong ruột có phần vốn là vị Trúc-hoàng của Đồng-y, rất nhạy lửa, có chất *silicium* gồm có 70% oxyd *silicium* và 30% oxyd *potassium*, dùng trị sô mũi, tê-thấp và thần-kinh; lớp vỏ xanh phía ngoài cạo ra là vị thuốc mát tên Trúc-nhự; nang đốt lấy tro làm thuốc cầm máu, trị mửa; rễ uống ra mồ-hôi, đái nhiều; lá và đít giái-nhiệt và hoạt-nhuận (*Bambusa*).

tre bè dt. Tre kết thành bè đẽm đi xa; nhờ được ngâm lâu dưới nước nên dùng được bền, không bị mọt ăn.

tre bông dt. Loại tre không to lầm, thân láng, đẽi thiệt già vỏ ửng bông như vẽ, thật đẹp (*Phyllostachys bambusoides*).

tre dây dt. Thủ tre gai mọc lan, cây yếu, thường được trồng làm vuông rào cát thừa đất rộng.

tre dài dt. Thủ tre gai lớn cây.

tre đỏ dt. Thú tre đỏ da, dày corm, dẻo dai.
tre gai dt. Loại tre ở mỗi mặt cây mảnh
nhánh đều có gai nhọn, cứng, hơi cong ;
corm dày, bền chắc, được dùng chế nan
đương (đan) (*Bambusa arundinacea*).

tre giang dt. Thú tre rất dài lóng và ngay,
thường được dùng làm thong ống-điếu.

tre kiêng (chênh) dt. Loại tre thiệt nhỏ, nhặt
lóng, nhiều nhánh nhiều lá, trồng trong
chậu hoặc làm hàng rào, cắt susa và uốn
được.

tre là-ngth dt. Nh. Tre dày.

tre lò-đ dt. Loại tre to, cao trên 20m., thịt
mỏng, lóng dài độ 60, 70cm., lá to lõi 3,
4cm, dài lõi 20, 30cm, măng ăn được ;
lóng được chế làm tôm bún và dốt láy tre
ăn thế muối (*Schizostachyum Zollingeri*).

tre lóng dt. Thú tre to cây, giao lóng, cành
non vỏ có lóng.

tre Mạnh-tông dt. Loại tre to, mắt có lóng
dày ; lá to màu xanh sẫm được dùng gói
bánh ú ; măng to ngọt, có nhiều lóng đèn
mịn láng, nấu ăn thật ngọt (*Dendrocalamus flagellifer*).

tre miêu dt. Cây tre trảy hết nhánh cặm
trước miêu, trước đình làm cột phướn mỗi
khi có đám cúng : *Cao như cây tre miêu*.

tre mỏ gãy dt. Cây tre cong vẹt mới đốn,
chưa trảy nhánh.

tre mõ dt. Loại tre to không gai, vỏ xanh
láng như thoa mõ, dày corm, măng ngọt.

tre nứa dt. Loại tre to giao lóng nhưng
mỏng corm.

**tre-phéo dt. (d): Nh. Tre : Tre-phéo đâu
mà xin ?**

tre tàu dt. Loại tre không to lầm, vỏ láng,
giao lóng, mỏng corm, mõ-nang trên đầu
có lá nhỏ hình tam-giác, bìa có hai tai cao
cố lóng ; lá to rộng được dùng gói bánh
ú ; măng ngọt hơn hết (*Bambusa vulgaris*).

tre tằm-vông dt. Loại tre thân ôm mà ngay,
đài từ 5 tới 8m. gần như đặc ruột, nhánh
thưa, cây màu mõc mõc (*Dendrocalamus Stritus*).

**tre-trảy dt. (d): Nh. Tre : Nhè gi bằng tre-
trảy không.**

tre trúc dt. Cây Trúc, thú tre thân nhỏ, thịt
mỏng, giao lóng, rất ngay, không gai, dùng
được nhiều việc, đặc-biệt là làm cần câu cá.
tre vàng dt. Thú tre không to lầm, nhánh
thưa, vỏ cây màu vàng tươi rất đẹp.

TRÉ dt. Thực ăn bằng thịt heo xắt nhỏ,
trộn da heo luộc cũng xắt nhỏ cùng chút
ít gia-vị như riềng, thính, rồi gói bằng rơm,
lá tranh khô hay mo cau, vặt hai đầu thành
đùm để dành ăn lâu.

TRÈ tt. Nhỏ tuổi, chưa lớn, chưa già : *Con*
trè, cắn trè, son trè, tuồi trè, trai trè;
Chết trè khoẻ ma ; Ai ơi trè mãi ru mè,
Càng so-sáng lâm càng già mệt duyên CD II
Con cái trong nhà : Má bầy trè, tìa bầy
trè II **Đứa ở :** *Coi rót nước ; Trè thi*
dì vắng, chờ thì xa VD II **Đứa bé :** *Yêu*
trè, trè đến nhà ; kính già, già đê tuổi
cho tng.

trè bầy i tht: Tiếng gọi con cái hay đứa ở
trong nhà : *Trè bầy ! Coi rót nước đây !*

trè-cẩm tt. Con-nít trên, trè lâm : *Cắn trè*
cẩm mà mang kiêng trắng ! (deo kính trắng).

trè-con dt. Con-nít, đứa nhỏ : *Đài bẹt lè*

li-xì cho trè-con II tt. Ngày-thờ, dài-dột,

nhỏ-mọn : *Tính trè-con ; bày trò trè-con ;*

vịc trè-con ; tôi không trè-con như vậy

đâu !

trè dai dt. Con còn nhỏ dai : *Đi rồi, tôi-*

nghiệp trè dai không người dạy-dỗ II tt.

Nhỏ dai, chưa biết chi nhiều : *Nó còn trè*

dai, chập-nhứt lâm chí.

trè-em dt. Tiếng gọi những đứa trẻ cách

lich-sự : *Mở lớp mẫu-giáo cho trè-em.*

trè-mäng tt. Rất trẻ : *Còn trè-mäng !*

trè-mò dt. Tiếng gọi chung những đứa trẻ :

Chiều chiều, công-viên nào cũng đầy trè-

mò

trè-nít dt. Nh. Trè-con : *Xóm này trè-nít*

đông què ; tính trè-nít.

trè người tt. Nhỏ tuổi : *Trè người non*

dé II Còn trè về dáng-dấp mè-mặt : *Lớn*

tuổi mà trông còn trè người.

trè nhà dt. Con cái trong nhà (có khi gồm

cả người ở) : *Trè nhà đâu vắng hết hé?*

trè nhãi dt. Clg. Trè ranh, tiếng gọi cách

khi-dè những người còn trè : *Trè nhãi mà*

lối ; trè nhãi mà nói giọng người lớn II

Tiếng nhiếc mảng những đứa trẻ nghịch-

ngợm : *Đồ trè nhãi !*

trè nhỏ dt. Nh. Trè-nít : *Trè nhỏ đâu mất*

hết ?

trè ở dt. *Đứa ở, những đứa ở, dày-té*

còn trè : Sai trè ở nó làm.

trè ranh dt. Nh. Trè nhãi : *Em cung liều mình*

vì thằng bé trè ranh, Đêm năm sò-mó

quần-quanh cho đỡ buồn CD.

trẻ thơ *dt.* Dứa nhỏ còn ngày-thơ, chưa biết
gì: *Nặng lòng xót liêu vỉ hoa, Trẻ thơ
đã biết đâu mà đám thưa K!*

trẻ trai *dt.* Người trai còn trẻ, dáng-dấp mệt-
mèo còn trẻ, mạnh: *Thằng ấy trẻ trai.
trẻ-trung* *tt.* Son-trẻ tươi-tắn: *Đang độ trẻ-
trung; trẻ-trung đầy nhựa sống.*

trẻ vật *dt.* Những đứa nhỏ dại sai vật trong
nhà: *Chi cho trẻ vật nó làm*

TRÈ *dt.* Khoa-khoang: *Khoa-trè.*

trẻ của *dt.* Khoa của II (lóng) Vô-ý dê hờ vật
kín: *Ngồi trẻ của ra đó!*

TRÈ *bt.* X. Rẽ: *Đi trẻ, trè ngang, trè vào
II Nh. Tẽ: Đường trè, ngả trè*

TRÈM *dt.* Liêm, lạt ngon que cháy sém:
Lửa trèm vào mái lá II trè. Sém, hơi-hơi,
chút ít, gần đây: *Tròm-trèm.*

trèm-trèm *trt.* Sém-sém, cháy chút ít bên
ngoài: *Lửa cháy trèm-trèm.*

TRÈM *trt.* Clg. Lém, dối, gạt: *Nói trèm*

TRÈM *dt.* Nói khoác, khoa-khoang: *Trèm ra
phết.*

TRÈM *dt.* Khơi biển, biển sâu xa bờ: *Ngoài
trèm mới có cá nhiều.*

TRÈM *dt.* Nh. Trèm: *Bị lửa trèm.*

TRÈN *dt.* (động): Loại cá nước ngọt, mình
giẹp, dài con, vi to, không vây: *Có trên,
khô trên.*

trên bầu *dt.* Loại trên mình tương-đối hơi
tròn.

trên giấy *dt.* Loại cá trên mình thịt giẹp.

trên thước *dt.* Loại cá trên mình thịt dài.

trên trâu *dt.* Loại cá trên to con, da đen,
thịt ít ngọt.

TRÈN-TRET *tt.* Clg. Trét-trét, hơi trét:
Gương mặt trên-trét.

TRÈN *trt.* X. Mớ trên.

TRÈN *tt.* Ngượng-nghịu, mắc-cỡ: *Tra-trèn.*
trên mặt *tt.* Sượng, mắc-cỡ mặt: *Được
tâng-bốc quá, cũng trên mặt với người.*

trên-tràng *tt. (đ.)*: Sượng-sùng, thẹn-thường,
bên-lên: *Khiến tôi trên-tràng biết mấy!*
trên-trờ *tt.* Nh. Trèn-tràng.

TRÈN *tt.* Hay tắt, không nhẹ lửa: *Củi trên,
đóm trên.*

TREO *dt.* Máng lên, buộc hỏng lên: *Chỗ
treo, mèo đập tung; Màn treo chiếu rách
cũng treo, Hương xông ngui-ngút, cùi rêu*

cũng xông CD II (R) Cầm, đỡ, đỡ lấp tiễn;
Treo ruộng, treo đất II (B) Dẹp lại, dè áo,
đợi dịp khác, dè thật chậm: *Ánh treo; vụ
án cùn treo lại; Trăng rằm mười tám trăng
treo, Anh đóng giường lèo cưới vợ Nha-
trang CD.*

treo béo *dt.* Nhem thèm, khao cho người
thấy thèm chơi chớ không cho hưởng: *Có
con gái không gá, dè treo béo chơi.*

treo cõ *dt.* Thắt cõ, tự-sát hay bị giết bằng
cách thắt vòng tròng vào cõ và treo hỏng
chân: *Treo cõ tự-tử; bị treo cõ chết.*

treo động *dt.* Treo ngược, đầu trả xuồng:
*Treo động đầu; treo động đòn nước-mắm
vào lỗ mũi.*

treo gương *dt.* Nêu gương, làm cho người
ta bắt-chước: *Treo gương anh-dũng.*

treo giá *dt.* Giữ cái giá đẽ ra, không sứt:
Treo giá tới Tết, bán được tiền hơn II (B)
Giữ giá-trị, ra chiều lãnh-dạm, lợt-lợt, không
vồn-vồn săn-dòn: *Lưu-xanh mới rú trưởng
đeo, Càng treo giá ngọc, càng cao phèm
người K.*

treo giài *dt.* Buộc món đồ làm phần thưởng
treo lên cao cho dễ thấy, dè mọi người
nô-nức dự cuộc: *Treo giài đỗ thai II (R)*
Đặt phần thưởng có quang-cáo cho người
thắng cuộc, lập được công: *Treo giài thè-
thao; treo giài tim bắt kè phản-loạn.*

treo giàn bếp *dt.* Treo món đồ cần dùng
lâu ngày giàn bếp cho khỏi xông không hư
mục, không bị mọt mối ăn II (lóng) Đè
dành, không dám dùng đến, lời mia-mai,
biếm-nhè kẽ hè-tiện: *Thôi! Đem về treo
giàn bếp đi!*

treo giờ *dt.* Phết, cầm dự cuộc chơi (-êng
clop giờ) trong một thời-gian hay suốt đời:
*Treo giờ cầu-thú X. một năm vè tội chơi
đứ; Cu-ro Y. bị treo giờ một mùa vè tội
năm vè xe hơi II (R) Cầm dự cuộc, cầm
hành nghề: Bị treo giờ không được thi;
bị treo giờ vè tội lái ô dù eán người.*

treo gióng *dt.* Nghỉ bán, nói các người đàn-
bà bán hàng rong vì lê gì nghỉ bán: *Cụt
vốn phải treo gióng.*

treo hỏng *dt.* Treo lên cho hỏng đất, chan-
hay phết dưới cao khỏi mặt đất: *Treo hỏng
lên khéo.*

treo lèo *dt.* Kéo dài, dây-dưa, bày ra rồi dè
đó chớ không làm cho rời.

treo mỏ *dt.* Clg. Treo mõm, chịu nhìn lèn,
không có mè ăn: *Tao thất-nghiệp thì bay*

treo mō cō đém đóng móc treo mō.

treo mōm đt. X. Treo mō.

treo ngược đt. X. Treo dōng.

treo nhòng-nhành đt. Rút cao lên cho nhún lên nhún xuồng: Vú treo nhòng-nhành.

treo tòn-ten đt. Treo hòng lên cho nó đưa qua đưa lại hoặc quay qua quay lại: Xêu thịt được treo tòn-ten trên móc.

treo-trē đt. Đè châm-trē, đè bê-trē, cõi dây-dưa: Dân hay treo-trē việc nẹp thuế.

TRÈO đt. Leo, lèn chỗ cao cách khó-khăn, lâm lúc phải dùng tay mà bén, mà phăn: Con mèo con mèo con meo, Ai dạy mẩy trèo, mẩy chảng dạy tao; Lên non thiếp cung lên theo, Tay vịnh chân trèo, hái trái nuôi nhau CD; Hú mèo trèo lên tuột xuồng II bt. Hỗn-xược, ở bậc dưới mà vượt lên trên: Chơi trèo, nói trèo; Không rầy, có ngày nó trèo lên đầu cho coi!

trèo đèo đt. Lèn trên đèo cao đè qua phía bên kia núi: Trèo đèo lội suối II bt. Hỗn-xược, muốn vượt cho bằng hay hơn người lớn, vai lớn: Nói trèo-deo; dùng có trèo-deo mà có đòn.

trèo leo bt. Leo lên, trèo lên: Chơi dừng trèo leo, té chết! II bt. Lèn lắn (dằn) chỗ cao, hạng cao, vai cao cách hồn-láo: Dè-dãi quá thì nó trèo leo, chiu sao thâu? Nói trèo leo qua chuyện người lớn.

trèo xuồng đt. Lèn xuồng phía dưới: Trên cây trèo xuồng; con nít trèo xuồng ván.

TRÈO-TRÈO trt. Clg. Treo-treo, tiếng hai vật cứng hoặc dai nghiên nhau: Nghiến răng trèo-trèo, đưa vồng trèo-trèo II (B) trt. Dèo-deo, nhảy, cách dai-dâng không dứt: Khóc trèo-trèo; dòi ẩn (hoặc nợ) trèo-trèo.

TRÉO đt. Các xiên cây nọ qua cây kia hoặc kéo xiên đường nọ qua đường kia: Các tréo, gạch tréo; ăn bò giế tréo; lèn tròng làm tréo; đi tréo ngã đường; mặt không bằng hai ngón tay tréo (mặt không bằng cái bẹn) II tt. Xiên, lệch: Đường tréo (oblique).

tréo cánh đt. Clg. Tréo kiếng, gài cánh nay cho mắc với cánh kia: Gài tréo cánh.

tréo căng đt. X. Treo giò.

tréo căng ngỗng đt. Bỏ tréo 2 căng con ngỗng luộc rồi hị, cho 2 cái cùi căng nô chống xuồng đia cho có thăng-bằng II trt. Trái ngược, trặc-tréo: Làm việc tréo căng

ngỗng; chơi tréo cẳng ngỗng hết sức.

tréo chun trt. X. Treo giò.

tréo góc tt. Đường xiên trong một hình vuông hay hình chữ nhật từ một góc trên xuống một góc dưới xuyên qua trung-tâm (diagonale): Đường tréo góc.

tréo giò trt. Giò (chun) này tréo qua giò kia: Gài tréo giò II (B) Thất-thé, không thuận chun, chịu phép: Đưa trái bánh tréo giò, thủ-môn đèn chiu.

tréo kiếng đt. X. Treo cánh.

tréo-khoeo trt. Gác hai chân duỗi lên nhau, cách ngồi của đàn-bà mới sinh: Ngồi tréo-khoeo.

tréo-mày trt. Clg. Tréo-ngoài hay Gác chân chữ ngũ, gác cả chân nọ lên đùi (hoặc gối) chân kia: Ngồi tréo-mày.

tréo-ngoài trt. X. Tréo-mày.

tréo-ngoai trt. Thật tréo, tréo nhau lầm: Nằm tréo-ngoai.

tréo-trè trt. Đâm ngang qua lại, lận qua lận lại, cách bện thật chèo lấy nhau cho mắc chặt lấy nhau: Thắt tréo-trè II (R) Day đầu ngược nhau: Hai người nằm tréo - trè & chặt chặt cho dể thở.

TRÈO bt. Trặc, sai, lệch qua một bên: Treo cđ, tréo già, tréo hèm//Trục-trặc, không xuôi: Trặc-tréo II X. Tréo: Đi tréo ngã, ở tréo đường.

tréo giọng đt. Nghịch giọng nói: Vì tránh tréo giọng mà tiếng « bằng » phải đổi lại « bằng » trong câu: Thuốc gươm sao bằng một cần câu hoặc « đỡ » phải đổi lại « đỡ » trong câu: Minh ché ta đục, mình đà trong chus.

tréo họng tt. Sóu hèm, tiếng rủa kẽ nói vu, nói xấu mình: Chỉ tréo họng nói vu cho người ta.

tréo mắt trt. Lỗi, sai: Cho vay không tréo mắt đồng nào.

TRÉT đt. Trày, xâm, bôi chất dính vào chỗ hở và nghè méné cho kín, cho láng: Trét hở, trét vôi; Cầu lanh ai nỗi trét chơi, Cái hư, chõng đè, khoe tài nỗi chỉ CD II (R) Chà cho rót ra (thành ra như trét lèn noi bị chà): Đẹp cút rót trét đầy đó! II (B) Lèm cho xong, cho dứt-khoát: Đã trét phái trét.

TRĒT tt. Cạn lòng, không có bờ sâu: Dìa trét, tó trét, mặt trét // dt. Ghé trét gọi tắt, tức chiếc thuyền trảng lòng: Bơi trét, chiếc trét, trét-lết tt. Clg. Trét-lít, rát trét, rát cạn;

Cái mặt trẹt-lết.
trẹt lòng tt. Cạn lòng, bè sâu rất cạn: Cái
tô trẹt lòng.

trẹt-trẹt tt. X. Trèn-trèt.

TRỆT dt. Nh. Quét và Trét: Ăn trầu trẹt
cùng.

TRÈ dt. (động): Loại cá nước ngọt đầu
giẹp, mình dài 3 gốc, vỉ mập, ngạnh bén,
không vây: Chó mầm trè, Râu ngạnh trè;
Canh bầu nấu với cá trè, Ăn vôi cho mát
mè mè vợ già CD II Mới, có lòn có nhò, có
tốt có xấu, không lợa, không đầm: Bán trè,
mua trè // Trì, tì, dầu khúc ruột cùng: Lòi
tròn trè (thường nói trại là « con trè »).

trè chogi dt. Thú cá trè nhỏ con mình dài;
trè dừa dt. Thú cá trè to con, nhiều thịt.

trè dia dt. Một thú cá trè nhỏ con mình
dài.

trè leo dt. Một thú cá trè nhỏ con mình dài;
trè mờ dt. Một thú cá trè to con, nhiều
thịt, béo.

trè nọng dt. Trè trắng hoặc trè vàng lớn
mập.

trè trắng dt. Thú cá trè lớn con, da mốc,
bung trắng, thịt dai.

trè vàng dt. Thú cá trè vừa con, da đen
bung vàng, thịt thơm ngon.

TRÈ-PÔ-NEM dt. (Y): Vi-trùng bệnh dương-
mai (tréponème)

TRÈ dt. Đứa ra, lận ra, thiền ra: Môi trè;
trè môi dt. Lận cái môi ra, tỏ ý chê-bai,
khi-dè.

trè nhún dt. Trè môi và nhún vai, tỏ ý chê
bai, khi-dè cách trắng-trợn.

trè-trè dt. Hơi trè môi, tỏ ý không bằng
lòng, không phục.

TRÈ trt. Muộn, chậm, sau cái lúc đã định:
Bé-trè, chậm-trè, dậy trè, đến trè, đi trè,
tới trè.

trè biếng tt. Biếng-nhác chậm trè: Đứa trè
biếng, ngủ không muốn dậy.

trè đò trt. Hụt chuyến đò, khi tới thì đò đã
lìa bến // (R) X. Trè tàu (R).

trè giờ trt. Sau giờ định: Đi học trè giờ //
Sau giờ chính-thức: Đông-hồ chạy trè
giờ.

trè-nài trt. Nh. Trè biếng: Học-hèn trè-
nài // (thth) Nh. Trè-tràng...

trè tàu trt. Hụt chuyến tàu (vì đến sau lúc
tàu nhỏ neo) // (R) Muộn-màng hỏng việc:
Thi rót nén trè tàu; Yì mình trè tàu mà

người ta có chẳng.

trè-tràng bt. (d) Nh. Trè: Trè-tràng, hư việ
cô.

trè xe trt. Hụt chuyến xe, tới trè nên xe đã
chạy.

TRÈ tt. Xé, trè ra và xé xuống: Môi trè.

TRÈ dt. Nhùi tôm cá, bắt cá bằng cách giăng
lưới chặn cá lại rồi dùng cái nhùi mà bắt:
Trè cá; ghe trè.

TRÈ tt. Ú-dotong, không thông: Ngung-trè,
công-việc trè; hàng-hoá trè // Sợ xuống,
trè xuống: Dái trè.

trè-bệnh dt. Bệnh bón, táo, ỉa khó-khăn hoặc
lau lâm không ỉa.

trè-khí dt. Bệnh khí uất, không thông // (thth)
Bệnh tức dài và xé xuống.

trè-nghẹi tt. Bị trèo-nghẹi, không chạy, không
thông.

trè-thai tt. Bị thai trên xuống, khiến nặng-nề
đau-đớn: Bệnh trè-thai.

trè-trập tt. Ngu-muội.

TRÈCH trt. Clg. Trich, lèch qua một chút,
không đúng chỗ: Bắn trèch; di trèch qua //

X. Trật: Trèch bánh, trèch bầu lương.

TRÊN trt. Thuộc nơi cao hơn mục thường,
hay cao hơn chỗ mình đứng nói: Trên cao,
trên đầu, trên gác, trên giường, trên lầu,
trên nóc, trên vai, trên ván; lên trên,
ngồi trên, ở trên; Chiều chiều én liệng
trên trời, Rùa bò dưới nước, khỉ ngồi
trên cây CD II Hơn, lớn hơn, nhiều hơn,
xé hơn, lèu hơn một cái mức nào đó:
Cao trên 2m, trên 30 tuổi, trên 100 bọc,
trên 5 cây-số // tt. Trước, ở trước, được
xem là phần chính: Nhà trên, tay trên
(tay bài), lớp trên (lớp học) // Thuộc các
vùng rừng núi, đối với miền đồng bằng
hay miền gần sông biển: Trên Đà-lạt, trên
Tây-ninh, trên Biên-hoà; hay thuộc các
vùng đồng bằng đối với miền sông biển,
bưng-biển: Trên Sài-gòn, trên Gia-dịnh,
trên Chợ-lớn // Người ở địa-vị cao
hơn, có quyền hơn: Bè trên, cắp trên,
cửa trên, lệnh trên, quan trên; Thót trên
mòn thót dưới cung mòn tng; Bởi trên
ở chảng kỵ-càng, Cho nên dưới mồi tim
đèng mây mưa CD II Đang thiêng-liêng vô-
hình: Ông trên // Thuộc cơ-quan cao hơn
đối với các cơ-quan trực-thuộc: Trên Bộ
(đối với Nhà, Sở, Ty); trên Tỉnh (đối
với Quận, Tỉnh, Làng về mặt hành-chánh
và đối với các miền thấp hơn. Về mặt nơi

chỗ); trên Quyện (đối với Tông và Làng về mặt hành-chánh và các miền đất thấp hơn về nơi chỗ).

trên báo tr. Trên trạng giấy nhật-trình: *Tin ấy đã được đăng trên báo.*

trên bộ tr. Trên đất liền: *Ngõi thuyền lâu, lên trên bộ thay thoải-mái hơn* || Trên Văn-phòng của một bộ của Chánh-phủ: *Giấy đó do trên bộ gửi xuống.*

trên bờ tr. Trên bờ sông, bờ biển...: *Đè tạm trên bờ rồi lát nữa lên lầy* || Nh. Trên bộ (nghĩa đầu): *Trên bờ ra lệnh cho tàu ghé bến gần nhất đê đợi lệnh mới.*

trên bụng tr. Nơi bụng (đối với các bộ-phận khác thấp hơn): *Con rệp bò từ đì tới trên bụng; nơi bụng (khi người đang nằm): Còn như yêu trộm thương thăm, Họp chợ trên bụng cũng hơn trăm người CD.*

trên cạn tr. Trên chỗ nước cạn (đối với chỗ nước sâu): *Tát động nước, cá lóc lên trên cạn trốn* || Trên bờ, trên đất liền (đối với dưới sông, rạch, vũng...).

trên cao tr. Trên chỗ cao: *Từ trên cao, nước chảy xuống* || *Ở địa-vị cao, có quyền hơn*: *Trên cao nói xuống, cái gì cũng dể.*

trên chân tr. Tài giỏi hơn: *Con gá nẩy trên chân con kia.*

trên chót-vót tt. Trên cao mút, cao hơn hết: *Trên chót-vót ngọn cây; trên chót-vót có cắm cây thêu-lôi.*

trên dòng tr. Trên mặt nước dưới sông: *Thuyền trôi lờ-lững trên dòng* || Phía từ đó nước chảy đi: *Thuyền từ trên dòng thả trôi đi, khói chèo.*

trên dưới tr. Ở trên hay ở dưới? tiếng hỏi: *Đè trên dưới?* || Từ trên tới dưới, từ quan-quyền tới dân-dã, từ ông bà đến con cháu: *Trên dưới đều hả dạ* || Lối, cờ, đập, xuýt-xoát, tròm-trèm, trên hay dưới mức một chút, lời đoán chừng: *Trên dưới một tháng, trên dưới 30 tuổi.*

trên đầu tr. Trên đầu người, trên tóc: *Đối trên đầu, giắt trên đầu* || Phía trên hết: *Trên đầu trang nhất tờ báo* || Cao-kỳ, lán-áp, cách hồn-láo: *Nói trên đầu người ta mà báo nhín sao được!*

trên đầu trên cổ tr. Nh. Trên đầu, nghĩa sau: *Chơi trên đầu trên cổ người ta* || Khuất mặt khuyết mày, chỉ người đáng kính đã chết hay Thánh Thần Trời Phật: *Cúng trên đầu trên cổ, cần phải nghiêm-trang.*

trên đài tr. Ở cõi đài, ở thế-gian: *Làm*

trai đứng ở trên đài, Sao cho xứng đáng giống nòi nhè ta CD || tbt. Clg. Trên thế hoặc Dưới đài, hi-hữu, chỉ có một, tiếng thốt tỏ sự ngạc-nhiên khi nhận thấy không ai như vậy cả: *Thiệt trên đài!*

trên gió tr. Clg. Đầu gió, phía từ đó gió thổi đi: *Ở trên gió, nghe người dưới gió nói không rõ.*

trên hạng tt. Ở hạng cao hơn một hạng nào đó: *Tháng này, tôi trên hạng chị.*

trên khô tr. Trên bờ, trên đất liền: *Dầm dưới nước cá buồm, không sao, vào lên trên khô liền nghe lệnh,*

trên không tr. Ở lung-chừng trời: *Bay liệng trên không.*

trên mặt tr. Trên khuôn mặt người: *Trên mặt người ấy có một eáí theo (sẹo) dài* || Trên mặt phẳng: *Đè lâu, trên mặt đóng vầng.*

trên ngọn tr. Trên cao nhất một thân cây: *Chim đóng tổ trên ngọn cây* || Phía cuối cùng một con rạch và vùng đất chung-quanh: *Nhè anh ấy ở trên ngọn; từ ngọn bơi xuống ra chờ cung lâu-cây.*

trên nhất tr. Ở trên hết, cao hơn cả: *Các trên nhất; tháng này, tôi đứng trên nhất.*

trên quyền tt. Có quyền sai khiến mình: *Ông ta trên quyền tôi, nên tôi phải xin phép.*

trên súc tt. Mạnh hơn, tài giỏi hơn: *Hội áo vàng hình như trên súc hội áo trắng.*

trên tay tr. Trang bàn tay: *Cầm trên tay, nắm trên tay; bài cào trên tay chú chưa đánh xuống.*

trên thế tr. Nh. Trên đài.

trên thêu-lêu tr. Trên cao nhất mà meo, lật-lèo, để rơi xuống: *Ngồi trên thêu-lêu ngọn cây.*

trên trời tr. Trên lung-chừng trời, trên nền trời: *Trên trời có đám mây xanh, Có bông hoa-lý có nhành mầu-dơn* CD || (truyền) Trên cõi Trời, nơi mà có Ngọc-hoàng ngự và Tiên Thánh chầu: *Phải chi lên được trên Trời, Mượn gươm Ngọc-dê giết người bợm đem CD.*

trên trước tt. Chỉ người được ăn trên ngồi trước ở các đám cúng đình trong làng, tức người có chức-phận, sang-trọng, lớn tuổi: *Nhường cho người trên trước* || (R) Chỉ người lớn-mình về tuồi-tác, vai-vé và chức-phận: *Đối với người trên*

trước, ta nên có lẽ-d百姓. trên vai tr. Nằm trên vai: Vết khẩn trên vai // tt. Thuộc vai lớn trong vòng bờ-con: Người đó tuổi nhỏ nhưng trên vai người kia.

TRÈV tr. Trên ấy nói ríu, tiếng chỉ nơi chỗ thuộc phía trên vừa nói: Nghe có tiếng động trên lầu (gác), tôi lên trên nay-giờ mà chẳng thấy chí ráo.

TRÉNH dt. X. Trinh.

TRÉT tr. Sát theo, dính theo, không thiết chi khác: Thấy gái thì mê trét // Nh. Chéch.

trét cúp dt. Mê-mêt, đeo theo, say mê: Trét cúp vợ bé.

trét lái tt. Nặng lái, phía sau lái nặng hơn trước mũi: Ghe trét lái.

trét mũi tt. Chúi mũi, trước mũi nặng hơn sau lái: Ghe trét mũi.

trét-nhệt tt. Dèo-nhẹo, quá nhéo và dính nhau: Hô trét-nhệt.

trết-trát tr. Lzeń-lüz khó nghe, meo mà tiếng nói dính nhau: Nói trết-trát.

TRÈT tr. Bếp, sát xuống, dưới đất, dưới gach: Ngồi trét dưới đất // tt. Chỉ có tùng dưới, không có gác (lầu): Nhè trét, phố trét // Đầu, không có thanh dưa: Ghe trét.

trệt-lết tt. X. Trệt-lết và Triết-lít.

trệt-trạt tr. (d): Chèm-bẹp, không hỏng tròn: Ngồi trệt-trạt.

TRÈU dt. Ghẹo, chọc tức: Tró-trêu; Biết tay ăn mặn thì chừa, Đừng trêu mẹ muối mà xơ có ngày CD.

trêu-bẹo dt. Khoa cho người ta thấy mà không cho hưởng: Ăn lè đi, đừng trêu-bẹo trè-con; trêu-bẹo sắc đẹp.

trêu-chọc dt. Chọc phá cho giận, cho tức đè cười chơi: Trêu-chọc trè-con.

trêu-gan dt. Chọc tức, cố làm cho người tức giận.

trêu-ghẹo dt. Chọc-ghẹo, dùng lời nói hoarge điều-bộ để chọc phá người rồi cười chơi: Trêu-ghẹo người tèn-tật // Gay chuchen cách dayen-dáng cho cõi gái cười hoage đè làm quen: Trêu-ghẹo dân-hà.

trêu-hoa dt. Ghẹo gái, chọc gái (X. Trêu-gnẹo nghĩa sau).

trêu-người dt. Cõe-cõe bày ra cho gái mắt thiên-hà: Khen thay con tạo khó trêu-

người, Bày -đặt ra nên cảnh chờ trời HXH.

trêu túc dt. Nh. Trêu gan.

TRÊU-TRAO dt. X. Trêu-trao.

TRÈU-TRÀO tr. Clg. Phèu-phèo, giọng nói của người không răng: Nói trêu-trào như bà già.

TRÉU bt. Kỳ-cục, lè đời, dỗ túc cười: Chuyện trêu, nói trêu.

trêu tật tt. Có tật nói trêu, hay phe-lủng, giêu-cợt cách ngược đời: Cái thằng ! Trêu tật !

TRÈU-TRÁO tr. Qua-loe, không kỹ: Nói trêu-tráo, nhai trêu-tráo.

TRÈU dt. Dùng lưỡi đưa qua đưa lại để dỗ nuốt, họe vì nhai: Trêu viên thuốc rồi nuốt // tr. Sei, long-ley, không đúng khớp. Mông lồng nên trêu qua trêu lại; Trò đù, chẳng trêu đồng nào.

trêu-trao tr-. Cách nhai của người đều răng hay rụng hết răng: Nhai trêu-trao rồi nuốt // dt. Dùng lưỡi lừa qua lừa lại: Trêu-trao rồi nuốt.

trêu-trêu dt. Nh. Trêu-trao dt: Trêu-trêu rồi nuốt.

TRI dt. X. Trày: Tri-trét.

TRI dt. Hay-biết, quen-biết: Cổ-tri, minh-tri, tiễn-tri, tướng-tri, tướng-tri, vô-tri; Tri nhân tri diện băt tri tâm (Biết người biết mặt chẳng biết lòng) // (lòng) Tre, truy tìm hiểu được: Viết dó, tôi đã tri ra rồi // Cai-tri: Quan phủ đị, quan tri nhiệm; Gái lở thi, gặp quan tri goá vợ tng.

tri-âm dt. X. Ben tri-âm và PH. II tích Bá-Nha Tú-Ký // (R) Biết người, biết lòng đe người: Mông-mênh góc biền chân trời, Những người thiên-hà nào người tri-âm CD.

tri-ân dt. Biết ơn, nhận rằng có mang ơn: Xin tri-ân nồng-nhiệt.

tri-bộ dt. Viên chức giữ bộ sò quân lính trong cơ vê hồi xưa // Clg. Lực-bộ hay Hương-bộ, hương-chức ban hội-lễ trong làng hồi xưa, coi giữ bộ đội.

tri-cơ dt. Thấy mảng-mảng mà biết trước: Giới tri-cơ thì được việc.

tri-châu dt. Chức quan cai-trị một châu hồi xưa.

tri-dắc dt. Hiểu nhau và thích nhau: Hai người rất tri-dắc.

tri-giác dt. Sợ hù-biết, hay-biết: Mọi sinh

vật đều có tri-giác.

tri-giao dt. Quen biết và chơi với nhau : *Mỗi tri-giao chớ chưa được thân.*

tri-hô dt. Hỗn hoán, le lén cho mọi người hay biết : *Lừa mồi phát, nên tri-hô ngay cho mọi người tối chửa.*

tri-huyện dt. Quan cai-trị một huyện // Ngạch công-chức cấp cao thời Phép-thuộc, thường được bồ làm trưởng-phòng hay Chủ quan.

tri-ký dt. Biết rõ tâm-tính mình : *Tri bi tri ký* (Biết người biết ta) // X. Bên tri-ký.

tri-khách dt. Người đứng tiếp khách (tiếng riêng nhà chùa) : *Mỗi chùa, ngày hội đều có đặt nhiều tri-khách.*

tri-lễ dt. Hướng-chúc bàn nhì trong làng, coi việc lễ-nghi cúng-kiêng.

tri-mạng dt. Biết được định-mạng mình hay số-mạng mình : *Nhiên du tri mạng* (Tuổi quá mức (50) mới biết mạng trời cho sống).

tri-năng dt. Lương-tri và lương-năng, sự hiều-biết và tài-năng tự-nhiên : *Người có đầy đủ tri-năng* // Tri-thúc và năng-lực, sức hiều-biết và sức hoạt-dộng.

tri-ngô dt. Biết và xem trọng : *Duyên tri-ngô, ơn tri-ngô.*

tri-phù dt. Quan cai-trị một phủ hời xưa // Ngạch công-chức cấp cao thời Phép-thuộc, trên tri-huyện.

tri-quá dt. Biết lỗi, biết điều làm lỗi của mình.

tri-sai dt. Biết xấu, tự biết xấu-hổ.

tri-tâm dt. Hiểu bụng nhau, hiểu lòng de nhau : *Bạn tri-tâm.*

tri-tân dt. Nhận được cái mới.

tri-tình dt. Hiểu hết sự-tình.

tri-túc dt. Biết mình đã dù, an lòng với hiện-tai, không tham-lam : *Tri túc tri chí* (Biết đã dù thì biết ngưng lại).

tri-thúc dt. Hiều-biết nhiều : *Người tri-thúc ít hay có-chấp* // dt. Điều hiều-biết do nhận-xét, kinh-nghiệm hay học - tập : *Có nhiều tri-thúc.*

TRI-MẤU dt. (Đy) : Rẽ một loại cây cao lối 4cm, lá dài hoa đỏ lợt, trái nhỏ, khí lạnh, vị cay và đắng.

TRI-NGA dt. (đóng) : Chim bồ-nông, chàng-be.

TRI-THÙ dt. (đóng) X. Nhện : *Tri-thù báo hi* (Nhện-nhện đem tin mừng).

TRI-THÙ dt. Trọng-lượng rất nhỏ : *Bất ly - tri-thù* (Không sei mệt lỵ).

TRI-TRỌNG dt. Lương-thực quan-nhu, đồ cẩn-dùng và được chở theo đi đánh giặc + *Bại trận, mất cả tri-trọng.*

TRÌ dt. Giang-lại, lôi-lại, níu và giựt mạnh lại : *Anh bước cẳng ra đi, con Tâm nó níu, con Chín nó trì ; Ô Mười ơi ! Sao em dè vậy, còn gì áo anh ? CD.*

trì kéo dt. Một bên trì lại, một bên kéo đi : *Hai người trì kéo nhau giữa đường.*

TRÌ dt. Näm giữ, giữ lấy : *Duy-trì, trụ-trì* // Giúp-đỡ : *Hỗ-tri, phò-tri.*

trì-bình dt. Giữ cho thăng-bằng : *Trí nước, trì-bình là thương-sách.*

trì-cứu dt. Giữ lâu // tt. Lâu ngày.

trì-chính dt. Giữ cho ngay giừa, không thiên-lệch.

trì-gia dt. Giữ cho yên cửa yên nhà : *Cách trì-gia lối cẩn-kiệm làm đầu.*

trì-giới dt. (Phật) Giữ giới-cốm, tuân-dung các điều răn của luật nhà chùa : *Tri-giới tu-hành.*

trì-mẫn dt. Giữ cho đừng tràn // (B) Ở cho vùa phái, không quá lầm.

trì-thân dt. Giữ mình, giữ sao cho đừng có hại đến mình : *Cái đao tri-thân.*

trì-thủ dt. Giữ-gìn đồ chờ dịp, không bồng-bột, phóng-tung : *Biết tri-thủ, ít khi hư việc.*

trì-thuyết dt. Giữ lấy cái thuyết của mình.

trì-trai dt. Cầm chay, ăn chay luôn, suốt một thời-gian : *Tri-trai một tháng.*

trì-trọng dt. Giữ-gìn cẩn-thận, không lơ-lähnh : *Tri-trọng thân danh.*

TRÌ dt. Ao, hào, chỗ trũng hoặc đào để giữ nước : *Thàn-trì* // (R) Vật dụng chất lỏng : *Mặt-trì, nghiền-trì* (nghiền mực).

trì-chiều dt. Ao hồ, đầm vũng, tiếng gọi chung các nơi trũng đọng nước.

trì-ngư dt. Cá trong ao, trong chậu : *Tri-ngư lung - diều* (Cá chậu chim lồng) // (B) Người bị cầm giữ, canh chừng cẩn-mặt.

TRÌ dt. Chạm-chạm, kéo dài thì-giờ : *Diên-tri, khiên-tri, lăng-tri, trú-tri, macen-tri* (mạch máu nhảy chạm).

trì-bình dt. Linh-chạm-lỵ, rót lại sau đoàn, rời hàng ngũ (trainard).

trì-dẫn dt. Chuyền-vận, ca-ký, kéo dài thì-giờ.

trì-diên dt. X. Diên-tri.

trí-dđôn *tt.* Chậm-lụt, việc gì cũng sau người ta.

trí-dđôn *tt.* Đần-dđôn chậm-lụt : *Còn người trí-dđôn.*

trí-hoàn *dt.* Lần-lưu, dần-dà : *Bị trí-hoàn mà trễ lâu.*

trí-hồi *dt.* Giục-giặc, dùng-dâng, nứa muốn nứa không.

trí-lưu *dt.* Nán lại, rỗn lại : *Có việc gấp, không thể trí-lưu.*

trí-minh *tt.* Mờ-mờ sáng, lúc gần sáng.

trí-nghi *dt.* Ngờ-vực rồi do-dự : *Trí-nghi không quyết* *ll dt.* Sự nghi ngờ, khó xác định : *Dứt-khoát mọi trí-nghi.*

trí-trễ *tt.* Chậm-trễ, nầm dầm, không chạy : *Công-việc trí-trễ mấy tháng nay.*

trí-trợm *tt.* Lè-lợm, rắn-mắt, không khiên nỗi : *Đưa trẻ trí-trợm.*

TRÌ *dt.* Đua, chạy mèo, đuổi theo : *Bôn-trì* (*Giong-ruồi*).

trí-danh *dt.* Danh-tiếng đồn xa : *Trí - danh bay khắp nứa.*

trí-hịch *dt.* Truyền hịch, gởi lời hịch đi khắp nơi : *Trí hịch chống xâm-lăng.*

trí khu *dt.* Giong-ruồi theo, chạy theo *ll (B)* Ủn-ủn theo úng-hộ : *Trí-khu theo chính-nghĩa.*

trí-sính *dt.* Đua chen, tranh nhau : *Trí-sính theo bã lợi danh.*

trí-trục *dt.* Tranh giành : *Trí-trục danh-lợi.*

TRÍ *dt.* Phản-hiệu biết của con người : *Cực trí, duরing trí, mắt trí, sáng trí, tinh trí* *ll* Phản hiếu biết cao hơn mức thường : *Có trí, mưu trí, tài trí; đầu trí bết đầu lục* (tranh nhau bằng mưu kẽ chó không bằng bàng sức mạnh).

trí bẩn *dt.* Trí hẹp-hội, sự toan-tính không cao xa.

trí cao *dt.* Trí sáng-suốt, tinh xa, thay xa : *Trí cao thì cờ cao.*

trí dōng (dũng) *dt.* Mưu-trí, dũng-cảm : *Trí dōng song-toàn.*

trí-dục *dt.* Sự dạy-dỗ đẽ mở trí khôn : *Trí-dục tuy cẩn, nhưng không xao-lảng về đức-dục.*

trí-đức *dt.* Tài-trí và đức-hạnh : *Trí-đức kiêm-toàn.*

trí-hoá *dt.* Sự khôn-khéo mưu lẹ, biết biến-hoá theo việc : *Trí-hoá hồn người.*

trí-huệ *dt.* Clg. Trí-tuệ, trí-sáng-suốt, mnh-mẫn : *Trí-huệ thông-minh.*

trí khôn *dt.* Sự hiếu-biết, biết phân-biệt mọi điều tốt, xấu, nên, hư : *Trí khôn sắp đê dẹ này. Có công mài sắt có ngày nên kim CD.*

trí-lý *dt.* Điều toan-tính, dân-đo trong trí : *Có nhiều trí-lý.*

trí-lực *dt.* Mức khôn-khéo, sức hiếu-biết : *Trí-lực tầm-thường* *ll tt.* Khôn-khéo tài-tình : *Người trí-lực.*

trí mọn *dt.* Sự đoán biết hép-hội, thấp-thỏi, tiếng thường được dùng cách khiêm-nhường : *Theo trí mọn của tôi, việc ấy không nên làm.*

trí mưu *dt.* X. Mưu trí.

trí-nang *dt.* Túi đựng trí-thức *H (B)* Người có sẵn nhiều mưu-kẽ trong lòng, hễ cần là có ngay.

trí-não *dt.* Clg. Trí óc, óc sáng-suốt thông-minh : *Mở-mang trí-não.*

trí-năng *dt.* Năng-lực của trí-hoá, tài-năng do trí khôn nghĩ ra.

trí-năng-quyền *dt.* Quyền làm chủ những vật do trí khôn mình nghĩ được mà làm ra trước hết như phát-minh máy-móc, đặt-dè sách, nhạc, v.v...

trí nhớ *dt.* Sự nhớ được, ghi được vào dạ những gì đã nghe thấy : *Giỏi trí nhớ, kém trí nhớ.*

trí óc *dt.* Nh. Trí-não : *Trí óc ngu tôi.*

trí-rặng *dt.* Trí thông-minh, nghĩ được, tính được nhiều cách thế, nhiều đường lối của một chuyện.

trí sâu *dt.* Trí sáng-suốt, nghĩ được mưu kẽ sâu-xa, hiềm-độc.

trí-tuệ *dt.* X. Trí-huệ.

trí-thấp *dt.* Trí kém-cỏi, chỉ nghĩ hay tính những chuyện gần, thấp-thỏi, không ngửa được những tai-hại bất-thường.

trí-thức *dt.* Óc hiếu-biết : *Trí-thức ở đâu mà làm như vậy?* *ll (R)* Người học giỏi, hiếu biết nhiều : *Hạng trí-thức, thượng-lưu trí-thức.*

trí-trá *tt.* Dối-trá, quỷ-quyết : *Điếc trí-trá, kẻ trí-trá* *ll dt.* Làm việc dối-trá : *Đừng trí-trá gạt người.*

trí-xảo *tt.* Khôn-khéo, lanh-lợi : *Nước văn-minh có nhiều phát-minh trí-xảo.*

TRÍ *bt.* Tới cùng, tới mức chót : *Cách-trí* *ll* Thời, nghỉ việc : *Hưu-trí* *ll* Ý-vị : *Cánh-trí, nhã-trí.*

trí-cyc *trt.* Đến chỗ cùng-cyc.

trí chính *dt.* Rút ra khỏi trường chính-tri,

không làm chính-trị nữa.

trí-ý dt. Đò hết ý-chí vào: **Trí-ý vào việc học** || Kính thăm, gửi lời thăm-viếng.

trí-lực tt. Hết sức, dốc toàn lực: **Làm trí lực.**

trí-mạng tt. Thí mạng, liều mạng, không kè chét: **Kiến nguy trí-mạng** (Thí nguy liều chét) || (lóng) Lu-bù, bắt kè dẽm: **Đánh trí-mạng.**

trí-sĩ dt. Về hưu, tới tuổi nghỉ việc quan, việc nhà nước: **Trí-sĩ về vườn.**

trí-tạ dt. Gởi lời cảm ơn.

trí-trí dt. Tìm hiểu cùng tôi, từ nguyên-nhân đến kết-quả: **Cách-vật trí-trí.**

TRÍ dt. Đặt-dè có nơi: **An-trí, bèi-trí, bố-trí, phổi-trí, vị-trí, trí cái tú trong góc phòng; trí lại một phần làm hương-hoá.**

TRÍ-TRÓNG dt. Kinh-chống, cãi-lẫy: **Hai đảng trí-tróng với nhau.**

TRÌ dt. (dặng): Giống chim đuôi thật dài và đẹp: **Bạch-trì; giắt dài lông trì** || Sợi dây.

trí kinh dt. Thất cõi chết.

TRÌ dt. (thyre): Các loại cây sác ôm và dài: **Cây trì, rào trì.**

TRÌ dt. (Y): Clg. Tí, bệnh lồi tròn-trê và lõi lói: **Bệnh trì, đau trì.**

trí-chứng dt. Bệnh trĩ, bệnh lồi tròn-trê.

trí-huyết lão-nhân dt. (Đy): Chứng tiêu ra huyết của những người già, do khí hàn và thận suy khiến băng-quang nóng nhiệt sinh ra.

trí-huyết tiêu-nhi dt. (Đy): Chứng tiêu ra huyết của trẻ con do băng-quang nóng và mọc mụn.

trí-lậu dt. (Đy): Chứng bệnh khi đái nghe đau tức và có máu ra trước hoặc sau, do băng-quang nóng nhiệt sinh ra.

trí-nội dt. (Đy): Bệnh khi ia xong có máu đỏ tươi hoặc đỏ-dà có kèm mủ lợn-cợn, do ruột có mụn hoặc khi ia bắt rặn mạnh đến lồi tròn-trê.

trí-ngoại dt. (Đy): Clg. Thoát-giang, bệnh do tỳ-vị hư nhiệt, sinh nóng bón, mỗi lần ia phải rặn nhiều, tròn-trê lồi ra dài đến không thể vỗ được, nước vàng chảy, tanh hôi khó chịu, tròn-trê trổ màu xanh.

trí-sang dt. (Đy): Bệnh tròn-trê nồi mụn rồi lở-lói thành ghè.

trí-thống dt. (Đy): Một biến-chứng của

bệnh trĩ-nội, chung-quanh phía trong hậu-môn có mọc mụn, khi ia bị giập, nước vàng và máu chảy ra, đau rất khó chịu.

TRĨ tt. Trẻ, non, mới: **Ấu-trĩ.**

trí-tử dt. Em bé, đứa trẻ-con.

trí-xi dt. Tuổi trẻ, thời còn trẻ.

TRĨ dt. Đúng thẳng: **Đối trĩ.**

trí-lập dt. Đúng sừng-sựng một mình.

TRỊ dt. Sửa lại, chữa cho lành: **Bắt-trị, chuyên-trị, chữa-trị, điều-trị** || Cai-quản, coi-sóc: **Cai-trị, chính-trị, phủ-trị, quản-trị, tri-trị** || Rắn, nẹt: **Sửa trị, trường-trị** || Học-tập: **Chuyên trị ngũ kinh** || tt. Yên-đòn, cá trặt-tụ: **Bình-trị, đài-trị, thanh-trị.**

trị-an dt. Giữ an-ninh và trật-tự chung: **Trị-an dân-chúng; tội phá rối cuộc trị-an.**

trị bệnh dt. Chữa cho lành bệnh: **Nhờ thầy trị bệnh.**

trị bình dt. Sửa-sang, điều-khiên việc nhà binh.

trị bình dt. Trị quốc và bình thiên-hã, tức lõi-chức, trông-nom việc cai-trị và lo cho dân được no ấm, yên-đòn làm-ăn.

trị cõi dt. (lóng): Lỗi cõi ra sửa phạt: **Làm trời không được thì bị trị cõi.**

trị dân dt. Cai-trị dân, tức đặt dù cai-quan làm cho đời sống của dân được đầy-dủ, yên-lành, thường người có công, phạt người có tội, v.v...

trị già dt. Sửa trị việc nhà, làm cho trên thuận dưới hoà, việc ai nấy làm, đâu đó có ngăn-nắp: **Trị già bất nghiêm thì trị quốc bất chánh.**

trí kinh dt. Nghiền-ngäm kinh sêch.

trị-liệu dt. Chữa bệnh: **Phương-pháp trị-liệu.**

trị-lý dt. Sắp-dặt, sửa-sang: **Có cơ-sở sẵn mà thiếu người trị-lý.**

trị loạn dt. Dẹp loạn, làm cho hết loạn-lạc || dt. Thái-bình và loạn-lạc: **Hết trị đến loạn, hết loạn đến trị, trị loạn không chừng** (lời Thái-chau-Bình đời Tam-quốc).

trị nước dt. Clg. Trị quốc, cầm quyền lo việc nước cả hai mặt: **đối-nội và đối-ngoại** đều yên-đòn: **Trước trị nhà, sau trị nước.**

trí-ngoại dt. Đứng ngoài sự phân-xứ của luật nước: **Trí-ngoại phép-quyền** (quyền của ngoại-kieu được khôi-bí đưa ra toà án bắn-xứ nếu phạm tội ở xứ đó; thường là nước yêu).

trị nhà đt. X. Trị giá.

trị-niệm đt. Lệnh việc cai-trị: Được lệnh
đi trị-niệm & phương xa.

trị-quan đt. Sửa-soạn quan-tài theo nghi-tiết
nhất-dịnh trước khi liệm thay người chết:
Sau khi lập người tang-chủ và người chủ
phụ, thì phải lo việc trị-quan VHSC.

trị-quyền đt. Quyền cai-trị: Trị-quyền quốc-
gia gồm những quyền lập-pháp, hành-
pháp, tư-pháp và giám-sát.

trị-quốc đt. X. Trị nước.

trị-sản đt. (Pháp) Quản-trị tài-sản gọi tắt,
giữ, làm cho té lợi và xài-phí một gia-tài:
Người thắc-loạn tinh-thần bị cầm trị-sản.

trị-sử đt. Học sử, nghiên-cứu lịch-sử.

trị-suý đt. Đảm-đương công-việc: Ban trị-suý.

trị-tâm đt. Thìn lòng, dặn lòng, giữ tâm-
tính theo một đường-lối vạch sẵn.

trị-tội đt. Trừng-trị kẻ phạm tội: Bắt về trị
tội.

trị-thế đt. Đời thịnh-tri, yên vui, không giặc-
giá.

trị-thuật đt. Thuật trị nước, cách làm cho
dân giàu nước mạnh.

trị-thuỷ đt. Ngán nẹn lụt như đập đê, khai
thông các đường nước, trồng nhiều cây-
cối gần nguồn, v.v...

trị-vì đt. Lèm vua trị nước: Trị-vì thiên-hạ.

TRỊ đt. Đặt-dề, vừa với: Giả-tri.

trị-glé đt. Clg. Thị giá, đánh giá, nói giá-
cả: Còn chờ chủ trị-giá // Đáng giá, có
cái giá là bao-nhiêu: Cái xe đó trị-giá
2.000 đồng.

trị-số đt. Số định là bao-nhiêu cho một vật
gi (valeur).

TRÍA trt. Lá, mau lẹ: Lá trí-a, nói trí-a.

trí-a-lia trt. Clg. Tria-lia, lia-lia như lắc-nó:
Nói trí-a-lia.

trí-a-lia trí-a-lia trt. Lia-lia cà dày, liền miệng:
Nói trí-a-lia trí-a-lia, nghe không kip.

TRÌA đt. X. Tie : Trồng-tria.

TRÍCH đt. (đóng) Loại chim to bằng vịt
nước, mỏ dài, chân cao, đầu có lông hồng
như cái mũ, gáy xanh biếc, mỏ đỏ chân
xanh; con chưa biết bay thì ngậm
cánh mõ mà bay theo; thịt nướng ăn thì
giải được chất độc của lõm cá.

TRÍCH đt. (đóng) Loại cá biển nhỏ con, vây
trắng.

TRÍCH đt. Truất ra, rút ra một phần: Trích

một đoạn văn; trích một phần gia-tài ra
lấy vốn lâm-ăn // Vạch lối người khác:
Chi-trich.

trích ẩn đt. Lấy cái ẩn lại // (B) Cách-chứa,
không cho làm quen nữa: Có lối nặng
bị trích ẩn.

trích-biélt đt. Tách rời ra.

trích-bô đt. Tách ra để cho đi làm chỗ
khác: Trích-bô quan-lại.

trích-dịch đt. Rút một hay nhiều đoạn ra
dịch thành tiếng khác: Trích - dịch béo
ngopi-quốc.

trích-diễm đt. Lựa rút những cái đẹp, đoạn
hay: Quốc-văn trích-diễm.

trích-dăng đt. Rút ra dăng báo: Trích-dăng
thơ độc-già.

trích-giàng đt. Lựa một vài đoạn ra giằng-
giải: Trích-giàng truyện Kiều.

trích-huyết đt. Rút máu ra // (R) Cách thử
xem có cùng chung huyết-thống theo lối
xuя là rút máu hai người đồ chung lại coi
có hoà lại với nhau không: Dùng phép
trích-huyết để xem đứa nhỏ kia có phải
con của người này không.

trích-yếu đt. Rút các điểm trọng-yếu: Việt-
sử trích-yếu.

trích-lực đt. Chép một phần nhỏ của quyền sô
to: Trích-lực khai-sanh (rút trong bộ).

trích-lực đt. Lựa sơ-lực mà lấy ra những
cái đại-khai: Thi-văn trích-lực.

trích-phát đt. Phát-giác ra, tìm được: Trích-
phát ở buôn lậu.

trích-sao đt. Rút một phần ra sao lại, chép
y: Trích-sao một văn-kien.

TRÍCH đt. Giọt nước: Trich - thuỷ xuyên
thach (Nước nhỏ đá mòn).

trích-huyết đt. Giọt máu.

trích-lịch đt. Giọt nước từ trên nhieu xuống.

trích-quản đt. Ông bơm thuốc cho nhieu
tung giọt: Nhỏ thuốc vòi mắt với cái trích-
quản.

TRÍCH đt. Trừng-phạt, khiền-trách.

trích-khách đt. Tù bị dày hoặc quan bị giáng
chức làm lính và dời đi xa: Trich-khách
Nguyễn-công-Trú.

trích-tiên đt. (truyền): Tiên mắc do, tiên có
lối bị Trời dày làm người dưới thế-gian.

TRÍCH-TRÍCH trt. X. Ngồi trich-trich.

TRÍCH đt. X. Trich và Trót: Trich qua một
bên.

trích bầu lương *dt.* X. Thủ quan bàn.

trích bóng *dt.* Xô, lúc mặt trời đi về hướng tây: *Trời đè trích bóng.*

trích-tâm *dt.* Sự lùm cho diêm trung-tâm sai lạc (*décentration*).

TRỊCH *tt.* Tru, trú, nồng trì xuồng: *Nặng trích, trực-trích.*

trích-trích *tt.* X. Trình-trích.

TRỊCH *dt.* Sở ghi số bàn ăn thuê trong một cuộc so tài: *Cầm trích.*

TRỊCH-THƯỢNG *trt.* Ké-cá, mỵ-chị, cách nói-nắng hay cù-xù hồn-lão, tỏ ra trên người: *Giọng trích-thương, hơi trích-thương, nói trích-thương.*

TRỊCH *dt.* Quăng, ném: *Trích kiếm bạt qua* (Ném gươm vứt mác, tức thời đánh giặc).

trích bôi *dt.* Quăng chén, tức ném chén rượu xuồng đất đè ra hiệu giết người giặc (xua).

trích quái *dt.* Giao quái cai bối.

trích sắc *dt.* (bạc): Đò hột, mòn cờ-bạc bồng ba hột lục-lắc (súc-sắc) tinh nút như bài cào.

TRINH *dt.* Tiền diều: *Đông trinh II (lóng)*
Tiền bạc: *Trong túi không có một trinh.*

TRINH *bt.* Ngay-thẳng: *Trung-trinh II* Chi người con gái còn tân, chưa ăn-näm với đàn-ông: *Còn trinh, đồng-trinh, mèng trinh II* Chính-chuyên, một lòng với chồng, không thất-tiết: *Chữ trinh còn một chút này, Chồng cầm cho vũng lại giày cho tan K. II* Trung, một lòng với chúa: *Kiên-trinh.*

trình-bạch *tt.* Trình-trändig, trọng-sạch, trọng-tiết: *Thân lươn bao quần lấm đầu, Chút lòng trinh-hạch từ sau cũng chừa K.*

trình-bạc tài-tử *dt.* Nói nhà thê-theo trọng-sạch, chơi thê-theo là vì thê-theo chó không vì tiền-bạc; không thuộc hàng nhà nghè.

trình-khiết *tt.* Trọng-sạch, trọng-tiết-tháo: *Tâm lòng trình-khiết.*

trình-liệt *tt.* Trung-trinh-tiết-liệt: *Cương trình-liệt của người xưa.*

trình-nữ *dt.* Cái tiết-hạnh, giữ vẹn trinh-tiết: *Trình-nữ thà chết chớ không đè dời mình hoen-đố.*

trình-nữ-tháo *dt.* (thực): X. Mắc-cơ (thực).

trình-nhân *dt.* Người (đàn-ông) đầy tiết-tháo, một lòng với chánh-dạo, chánh-nghiã tới chét.

trình-phụ *dt.* Người đàn-bà trình-tiết, một

lòng với chồng tối chêt.

trình-tiết *bt.* Sự trọng-sạch, trọng-tiết, không đè thất-thần: *Giữ tròn trình-tiết; Người đàn-bà trình-tiết.*

trình-tháo *tt.* Được tròn tiết-tháo.

trình-thần *dt.* Tối tận-trung, một lòng với chúa tối chét.

trình-thuận *tt.* Chính-chuyên, luôn-luôn thuận-thảo với chồng, (hai chữ thường được thêu trên tấm triệu đàn-bà khi chết).

trình-thục *tt.* Đúng-dắn, thuần-thục, trọng-sạch: *Đức trình-thục.*

trình-trändig *tt.* X. Trình-bạch.

TRINH *dt.* Dò xét ngầm.

trình-sát *dt.* Dò-la, quan-sát cách kín-dáo: *Ban trình-sát, máy-bay trình-sát.*

trình-thám *dt.* Đo-thám, nhóng xem, tìm hiểu tình-hình cách kín-dáo: *Lính trình-thám, đi trình-thám.*

TRINH *tt.* Tốt lành.

trình-tường *dt.* Điom lành, phước lành, (tiếng dùng trong lời chúc).

TRÌNH *dt.* Thưa gởi lên bồ trên: *Phúc-trình, tướng-trình, trình-làng, trình-quan II* Chưởng, phô-bày: *Dì-trình, kinh-trình, nhựt-trình, đi thưa về trình.*

trình-bày *dt.* Bày-tỏ, kè rô re: *Trình-bày* hết việc nhà.

trình-báo *dt.* Báo bầm, cho hay: *Trình-báo* với quen trên về việc thâu thuế.

trình-bầm *dt.* Nh. Trình-báo.

trình-diện *dt.* Chưởng mắt, ra-mắt, tối góp mặt theo lẽ, theo phép: *Trình-diện đè nhập ngũ.*

trình-uyết *dt.* Trình cho bồ trên xin quyết-y và phê-chuẩn (*soumettre*).

trình-lệ *dt.* Bày re, đè lộ re.

trình-minh *dt.* Bày-tỏ rõ-ràng, thưa lên cặn-kẽ.

trình-nhập *dt.* Trình giấy vô cửa đè được cho vỡ.

trình thịnh *dt.* Thưa xin, thưa gởi lên đè xin-xò: *Trình thịnh làng cho phép làm đám cưới cho con.*

trình-thưa *dt.* Trình khi vỡ, thưa khi ra đi: *Trình thưa vắng dạ cho đồng-hoàng.*

trình-trợt *dt.* (d): Nh. Trình: *Hồi nó vỡ* tới giờ, có thấy nó trình-trợt với ai đâu!

trình-xuất *dt.* Trình giấy re cửa, đè được cho re.

TRÌNH *dt.* Đường đi: *Đông-trình, hành-*

trình, lich-trình, lô-trình II Hẹn lại: *Trình-hẹn II Lỗi-lỗi, cách-thức: Công-trình, chương-trình, phương-trình.*

trình-chuẩn dt. Mục-mẹo để theo mà làm: *Đặt trình-chuẩn trước khi bắt tay vào việc.*
trình-dồ dt. Lộ-dồ, con đường phải đi: *Trình-dồ diệu-vợi.*

trình-dộ dt. Mức-dộ, sức bực: *Học đến trình-dộ nào?*

trình-hẹn dt. Hẹn-kỳ, mức thời-gian định trước: *Làm việc phải có trình-hẹn.*

trình-môn dt. Trường học, nhà thầy dạy học.

trình-tự dt. Ngắn-lớp, thứ-tự: *Theo trình-tự trước sau.*

trình-thức dt. Cách-thức đặt-dè để theo: *Cứ theo trình-thức mà làm.*

TRÍNH dt. Trênh, thanh gỗ bàn đầm ngang hàng cột để sưởn nhà được vững chắc: *Cây trính, nhà đầm trính.*

trình-cối dt. Trính có lỗ khoét rộng như cái cối để chịu lấy cây trống.

trình-trống dt. Cây trính và cây trống, cách cất nhau không có hàng cột giữa, dùng trống (thỗ cột giữa) cho đứng trên trính: *Nhà trính-trống.*

TRÌNH dt. Dán lên, dấp vào cho dính, trống lên: *Trịnh quấn lên đầu (lời hăm tức), ia trịnh.*

TRÌNH-TRỌNG bt. Ân-cần kính-cần: *Vé trình-trọng, xin trình-trọng trình-bày.*

TRÍT bt. Híp, khít lại: *Tイト rit ra sau; nham rit mết.*

TRỊT bt. Trẹt-tẹt, bệt xuồng, thấp xuồng: *Mui rit, dia rit; ngoi rit xuong.*

rit khu tt. Có cái khu rất thấp hoặc không có khu: *Cái chén rit khu.*

rit-lít tt. X. Trẹt-lết.

rit mũi tt. Có cái mũi rất thấp hay rất ngắn: *Che (thuyễn) rit mũi.*

TRÌU tt. Clg. Trịu, nặng oán: *On Tao vi mang ngan can nang, Nợ Hán còn mang mot gánh trùi Tu-dúc.*

triu-triu tt. X. Trìu-triù.

triu-triu tt. Clg. Trìu-triù và Trìu-triù, nặng lầm: *Nặng triu-triu; triu-triu trên vai.*

TRÌU-MÉN dt. X. Trìu-mén.

TRÍU dt. Mén, thương yêu quá khiến quấn-quýt một bên luôn: *Con triu me; nó triu cha nó lâm l!*

tríu châm dt. Đeo theo bên châm, không rời ra II (R) Ý-lại, dưa (tys) vào, lấy đó làm gốc: *Tách tríu châm của kẻ yếu.*

tríu-mén dt. Clg. Trìu-mén, yêu-thương như ghießen (nghiện) hơi, khiến quấn-quýt một bên luôn: *Đem lòng tríu-mén.*

triu-trón dt. Càng, chờ giòn với luôn: *Trìu-trón tré-con.*

TRİU tt. Clg. Trịu, nặng trì xuồng: *Nặng trιu, triu-trιu.*

triu-trít tt. Nói chung về sự nặng oán: *Nặng triu-trít.*

triu-triu tt. Trìu-triù.

triu vai tt. Đè nặng trên vai: *Gánh nặng triu vai.*

TRỊU tt. X. Trìu.

TRIỀM tt. Thấm đượm: *Triềm ân mố đức* (Thấm ơn gội dức).

triêm-hàn tt. Cảm lạnh, nhiễm hơi lạnh vào thân-thề.

triêm-nhiễm tt. Thấm vào, lâm vào: *Hơi độc triêm-nhiễm vào cơ-thề.*

triêm-nhu tt. Dầm-thẩm: *Mưa-mօc triêm-nhu II (B)* Ban khắp, rải cùng: *Ân-trạch triêm-nhu.*

triêm-nhuần tt. Clg. Triêm-nhuần, dầm-thẩm, thấm-nhuần: *Ân-đức triêm-nhuần.*

triêm-tuý tt. Thấm rưng, say nhử.

triêm-thấp tt. Thấm uất; mắc mưa.

TRÌỀN dt. Dốc lèi-lèi bên dồi hay dưa sông rạch: *Triền núi, triền dồi; cẩm eau ngoài triền.*

triền giồng dt. Cuộc đất giồng cuộc đất giồng và cuộc đất bụng: *Phản nhiều đất triền giồng là đất cát pha.*

TRÌỀN dt. Xoay quanh: *Triền càn chuyền khôn* (Xoay trời chuyền đất, tức làm chuyền lớn, tạo ra thời-thế).

triền chuyền dt. Dời quen, quay vòng-vòng.

triền-chùng dt. Trở bước, lui lại: *Hoя bắt triền-chùng* (Hoя không trở bước).

triền-mao dt. Cái xoáy, lồng xoáy.

triền-phong dt. Con trót, luồng gió cuồn cuộn và hốt lén.

triền-phúc-hoa dt. (Đy) Hoa cỏ vòng-chầu, vị thuốc có tính làm sáng mắt và tan đầm.

TRÌỀN dt. Quắn, vắn quanh.

triền đầu dt. Dùng khăn vân đầu lại.

triền-miên tit. Lu-bù, liên-miên không dứt;

Bệnh tật triền-miên.
triền túc đt. Bó chân, tục bó chân của đàn-bà Tàu ngày xưa.

TRIỀN trt. Khít-kheo, vừa-vận : *Băng triền, vừa triền* // *Trí-a-lie, mau lẹ* : *Nói triền*.

triền chân trt. Mau chân, lẹ chân, chân kia vừa châm đất, chân nọ đã dòi lên phỏng túi : *Chạy triền chân*.

triền mép trt. Clg. Triển miệng hay Triển môi, liền miệng, không cho cái miệng làm da non: *Nói triền mép*.

triền mí trt. Liền hai mí, giáp mí, hai mí khít-kheo, không thừa không thiếu: *Đóng ván cho triền mí*.

triền miệng trt. Nh. Triển mép: *Là triền miệng*.

triền môi trt. Nh. Triển mép.

triền mồi trt. Liền mồi, hai mồi liền-lạc nhau: *Hàn triền mồi, đậm cho triền mồi*.

triền tay trt. Liền tay, không hở tay: *Làm triền tay*.

TRIỀN dt. Bày ra, mở ra: *Phát-triền, tiến-triền* // Kéo dài ra: *Việc ấy, xin triền cho tôi ít hôm*.

triền-hẹn dt. Gia-hẹn, thêm hẹn, kéo dài kỳ-hẹn: *Nợ được triền-hẹn*.

triền-hoãn dt. Hoãn lại, dè lại một ngày sau: *Vì thời-cuộc, ngày tựu-trường năm nay được triền-hoãn*.

triền-kỳ dt. Nh. Triền-hẹn.

triền-ký dt. Phô-bày hết tài-năng ra.

triền-khai dt. Mở banh ra, chữ nếp dồn ngoài bì thư, một lè xưa // Mở rộng ra: *Triền-khai vắn-dề*; *triền-khai nền kinh-tế*.

triền-khán dt. Mở ra xem, chữ nếp dồn ngoài phong bì theo lè xưa.

triền-lâm dt. Trung-bài, chung-bày cho người xem (cũng dề bán): *Triền-lâm tranh sơn mài*; *phỏng triền-lâm*.

triền-nợ dt. Hoãn kỳ-hẹn trả nợ: *Chủ nợ triền nợ cho con nợ*.

triền-vọng dt. Hy-vọng xe-xôi, sự mong-ước về sau: *Thấy vậy, tôi có nhiều triền-vọng*.

TRIỀN dt. Xoay nứa chừng; xây qua xây lại.

triền-chuyển trt. Qua mau chóng, xây qua xây lại thấy tái: *Việc đòi triền-chuyển* // dt. (Phết) Luân-hồi, dẫu-thoi hắt kiếp này dồn kiếp khác: *Trầm-luân triền-chuyển*.

TRIỀN dt. Lối chữ Hán có vẻ như vuông-

vức: *Chữ trienie II (R) Mộc, con dấu (thường khắc với chữ trienie): Áp trienie, đóng trienie*.

TRIỀN dt. Bàn nhỏ: *Chênh - chênh bóng nguyệt xé màn*. *Tựa ngồi bên trienie một mình thiu-thiu K.*

TRIỀNG dt. Gánh, chịu ở dưới; Đòn triêng // dt. Bẩy, gài bẩy: *Triêng lưỡi*.

triêng chốt dt. Sợi dây vẫn đè buộc.

TRIỀNG bt. Ghé, tặt vào: *Đi triêng, ghé triêng*.

triêng mình dt. Lách mình, trèo qua né: *Triêng mình trớ khỏi*.

triêng qua dt. Đi ngang qua, xót qua.

TRIẾT bt. Thông-minh, sáng-suốt, hiếu rõ sự-lý: *Hiền-triết, minh-triết*.

triết-gia dt. Người chuyên nghiên-cứu triết-học.

triết-học dt. Môn học chuyên tìm-tòi cái gốc của vũ-trụ và việc sinh-sống của vạn-vật: *Triết-học Lão-tử, Phật-giáo triết-học*.

triết-lý dt. Cái lý sâu-xa mà phải vây-ea mọi sự-vật, mọi lý-do, mọi nguyên-tắc trên đời: *Câu nói đây triết-lý*; *tìm cái triết-lý trong một tuồng hát*.

triết-nhân dt. Clg. Hiền-triết, người thông-minh, sáng-suốt, có dè ra một triết-học: *Không-tử là một triết-nhân*.

triết-phu dt. Người dàn-đóng có mưu-lược.

triết-phụ dt. Người dàn-bà khôn-ngoan, sáng-suốt.

TRIỆT dt. Trừ bỏ, hạ xuống, phá huỷ: *Phỏng-triết (Ngừa-dốn, giữ-gìn)*.

triết binh dt. Rút quân đi, không nghênh-chiến, không ngăn chống nữa.

triết-hẹ dt. Dỡ xuống (nhả), dẹp hết, phé tan hết: *Triết-hẹ cái nhè*, *triết-hẹ bén tiếc*, *triết-hẹ cả lèng*.

triết-hoán dt. Bỏ và thay vào cái khác, tức thay đổi.

triết-hồi dt. Đài vè, gọi vè, rút vè: *Bị triết-hồi hối tội*.

triết-huý cấm-chỉ dt. (Phép) Sự vi-pham khiên một sự-kiện, một chứng-thư, v.v... trở thành vô-hiệu (*empêchement dirimant*).

triết-khai dt. Khai-trù, loại ra: *Bị triết-khai khỏi hàng-ngù*.

triết-phế dt. Hẹ bệ, lôi xuống và loại ra: *Hối-lộ bị triết-phế* // *Phép bệ, gạt bệ*: *Triết-phế những hủ-tục*.

triết-quân dt. Nh. Triết binh.

triết-tiêu dt. Thủ - tiêu, huỷ bỏ: *Triết-tiêu cuộc hôn-nhân*.

triệt-thóï dt. Clg. Triệt-thóái, rút lui : *Triệt-thóï binh-mã.*

TRIỆT trt. Suốt, cùng khắp : *Triệt đầu triệt vĩ* (Từ đầu tới đuôi).

triệt dẹ trt. Suốt dèm, sảng dèm : *Triệt dẹ bết-an* (Suốt dèm không yên).

triệt-dè trt. Tận đáy // (R) Cùng tột, hốt súc : *Üng-hộ triệt-dè* ; yêu triệt-dè.

TRIỀU dt. Clg. Trơ, trêu-tréo đè nuốt cho dè : *Ngậm dắng triều cay* // Lắc nhẹ trong nước đè gạn lấy cái chắc, bỏ cái lép : *Triều gạo cho trầu nồi lén.*

TRIỀU dt. Clg. Triều, buỗi sáng ; ngày : *Triều-lệnh mõ cái* (Lệnh ra buỗi sáng, chiều sửa lại).

triều-chung dt. Tiếng chuông buỗi sáng.

triều-dương dt. Ánh-sáng mặt trời vừa ló mọc.

triều-lai dt. Rụng sáng.

triều-lộ dt. Sương sáng, mù-sương buỗi sáng // (B) Việc làm quấy ; của không phải (không dời, như sương sáng sẽ tan khi mặt trời lên).

triều-mộ tt. Sớm và chiều : *Tiếng chuông triều-mộ.*

TRIỀU dt. Trào, con nước, dòng nước dèng lên (lớn) và giật xuống (ròng) : *Nước triều, sóng triều* ; *Triều dâng hâm sầm, mây lồng trùm sân K.*

triều-hậu dt. X. Triều-tín.

triều-ký dt. Máy đò sức nước lớn rộng ở sông ở biển (*marégraphe*, *maréographe*).

triều-lưu dt. Dòng nước lớn rộng // (B) Luồng, sự lén hay xuống, tiến hay lùi của sự việc do ảnh hưởng chung của xã-hội : *Triều-lưu tư-tưởng*, *triều-lưu vân-hoá*.

triều-tín dt. Con nước chắc chắn (đúng ngày giờ của nó) // Đường kính của dàn-bà con gái.

triều-thuỷ dt. Nước lớn (dòng nước từ vàm túi biển chảy vô và dâng cao lên).

TRIỀU dt. Clg. Trào, nơi vua ngự cho bá-quan chầu : *Hội-triều, quan triều* // Buổi chầu : *Đại-triều, lâm-triều* // Thời-kỳ một họ làm vua : *Cựu-triều, lịch-triều, tàn-triều* ; *triều Lê*, *triều Nguyễn* // Nước, xú (có vua) : *Bắc-triều*, *Nam-triều*, *thiên-triều* // Kinh-đô : *Trong triều ngoài quen* // (R) Chánh-phủ : *Triều Phá*, *Triều Ngô* // dt. Chầu, hầu vua : *Triều-kien*.

triều-bá dt. Chầu vua (phải lạy) : *Triều-bá*

thiên-nhân.

triều-bá dt. Quyền-bính : -định (khác với quyền riêng của vua).

triều-cận dt. Nh. Triều-báii // i. Cận-thần, các quan ở gần vua : *Nghe òi triều-cận.*

triều-cống dt. Vào chầu vua và dâng lễ cống : *Theo lề xưa của Tàu và chư-hầu hàng năm phải sai sứ đến triều-cống thiên-tử.*

triều-cương dt. Giồng-mối của triều-dinh : *Gian-thần làm bại-hoại triều-cương.*

triều-chính dt. Việc trị nước của triều-dinh : *Sứa đổi triều-chính.*

triều-đại dt. Đời vua trị-vì : *Nhà Nguyễn, trai nhiều triều-đại mới đến vua Tự-đức.*

triều-dinh dt. Nơi vua và quan họp bàn việc nước : *Quan ở xa được triệu về triều-dinh* // Nhờ nước của một nước có vua : *Đem thân bách-chiến làm tôi triều-dinh K.*

triều-đường dt. Nơi vua ngự cho quan chầu : *Định-thí thiết-lập tại triều-đường.*

triều-hạ dt. Chầu mừng vua : *Triều-hạ thiên-tử.*

triều-hiển dt. Dâng cho vua : *Triều-hiển lê-vật.*

triều-yết dt. Vào chầu vua.

triều-kiến dt. Nh. Triều-yết.

triều-mạng (mệnh) dt. Lệnh triều-dinh.

triều-miện dt. Mão (mũ) vua đội khi lâm-triều.

triều-miếu dt. Triều-dinh và tôn-miếu // (B) Cơ-nghiệp nhà vua.

triều-nghị dt. Nghị-lễ triều-dinh.

triều-nghị dt. Hội-nghị triều-dinh.

triều-nhật dt. Ngày vua lâm-triều.

triều-phục dt. Áo mao (mũ) dùng khi chầu vua hoặc khi đọc chiếu vua.

triều-quan dt. Quan tại triều.

triều-quận dt. Trong trào ngoài quan, tức khắp nước : *Triều quan công xưng khen thi phu* (Khắp nước đều khen minh dâng vợ) B.h.Nghie.

triều-quy dt. Quy-lắc triều-dinh.

triều-si dt. Nh. Triều-quan.

triều-thần dt. Các tôi vua trong triều : *Văn vô triều-thần.*

triều-thiên dt. Chầu trời // (B) Chỗ.

triều-thiên dt. Mũ chầu, mǎo đội chầu vua : *Đại mǎo triều-thiên.*

triều-uy dt. Uy-thể triều-dinh : *Bá-phục triều-uy.*

TRIỆU dt. Clg. Minh-sinh (anh) hay Minh-tinh, lâm-liên dề tên họ, tuổi-tác, quê-quán người chết, được treo trên giá cao khiêng đi trước quan-tài : *Tấm triều ; Một mai ơi đứng minh-tinh, Ai phò giáp-triều, ai nghênh quan-tài ? CD.*

triệu-linh dt. Linh-xa, nhè giãy, giăng đám me.

TRIỆU dt. Điêm, việc xảy ra cách tình-cờ nhưng lâm khi đúng với việc sê-tới, hoặc để người ta đoán việc sắp tới: *Mộng-triều (diêm chiêm-bao), trâm-triều (diêm báo trước), triều lành, triều dữ || st. Số bằng một ngàn ngàn hay một trăm vạn (1.000.000) : Nước, bốn ngàn năm văn-hiển ; Dân, hăm-lăm triệu đồng-bào.*

triệu-chứng dt. Sự-vật báo trước: *Ban, phần nhiều là triệu-chứng của bệnh chớ chưa hẳn là bệnh.*

triệu-phú tt. Giàu bạc triệu: *Nhà triệu-phú || dt. Người giàu bạc triệu: Tân-triệu-phú.*

triệu-trâm dt. X. Trâm-triều.

triệu-trung dt. Nh. Triệu-chứng.

TRIỆU dt. Vời đèn: *Được vua triều về triều.*

triệu-dụng dt. Vời đèn dùng: *La-sơn Phu-tử được vua Quang-trung triệu-dụng nhiều lần nhưng đều khước-tù || (Pháp) Giao-phó công-việc: Tùa triệu-dụng một giám định-viên.*

triệu-hoán-trạng dt. (Pháp) Văn-kien của trạng-su bên đứng kiện mà không đứng dân-sự nguyên-cáo, nhờ thề-phát-lại tống-đặt cho bị-cáo sau khi vụ kiện được Biện-lý-cuộc ghi vào sổ đăng-đường, một thủ-tục trực-tố không có sự can-thiệp của Công-tô-viện (*assignation*).

triệu-hồi dt. Vời vè, gọi vè: *Có tội, bị triệu-hồi về kinh thầm-xét.*

triệu-tập dt. Mời nhóm, mời tụi lại: *Triệu-tập hôi-viên, triệu-tập dân-chúng.*

TRÒ dt. Chất bột nhuộm màu xám-xám, trắng hoặc đen của những vật đã cháy tiêu: *Cháy ra tro, lùi tro, nước tro, xám tro || (R) Thật nhỏ như hột tro: Mưa tro || Tiêu hốt: Ra tro.*

tro bếp dt. Tro do cùi hoặc than chum trong bếp nấu ăn cháy tiêu ra, mặn và có nhiều potasse hơn cà: *Dùng tro bếp bón cây.*

tro bụi dt. Tro và bụi, thồ-chết nhỏ hơn hết từ những vật-thiếc khác hoé ra: *Tiêu ra tro bụi ; đỗ tro bụi không đáng kè.*

tro cục dt. Clg. Gai tro, tro đóng cục ở giữa bếp, thường được lồng lấy nước trong làm thuốc giải-nhiệt.

tro đèn dt. Clg. Tὸn-tính, tro còn tính than, chưa cháy hết sức.

tro lò dt. Tro hốt trong lò nấu đường, thường là bã mía và trầu chum ra, có st potasse.

tro mạt dt. Nh. Tro bụi.

tro mận dt. Nh. Tro bếp.

tro mè dt. Nh. Tro bếp.

tro muối dt. Tro giền gai hay lõ-đồ, có vị mặn, được dùng thế muối trong bữa ăn.

tro rơm dt. Tro do cộng rơm được đốt ra, cùng bón cây tốt hơn tro trấu.

tro tàn dt. Thân hèn mọn, người già yếu (như người chết lâu đời): *Tiếc chi một năm tro tàn.*

tro trắng dt. Tro đã cháy hết sức, nhuyễn và tương-đối trắng.

tro trấu dt. Tro do trấu được un hay chum mè thành, ít chất phân, thường được trộn cho xốp đắt.

TRO-TRO trt. Trum-trùm, giữ chắc trong tay cái thận-trọng: *Nắm tro-tro trong tay.*

TRÒ dt. Người theo học chữ hay học nghề: *Học-trò ; thầy đâu trò đó ; hai thầy trò || đđ. Tiếng gọi người học-trò: Trò Be, trò Sang ; Thương trò may áo cho trò, Thiếu bâu, thiếu vặt, thiếu hòi trò ơi ! CD.*

trò khó dt. Học-trò nghèo.

trò lě dt. Lě-sinh, những người mặc áo thụng xanh, đội mũ đen, lạy múa và hát hoạ theo nhịp-nhàng và lời xướng của một ông thầy lě trong các đám cúng to.

TRÒ dt. Cuộc diễn ra cho người xem: *Diễn trò, lầm trò, nhè trò, phuơng trò || Tiếng gọi khinh những sự-việc bày ra, làm ra mà mình cho là cầm-chừng, lầy-có, già-dỗi: Bày trò, lầm trò ; Không-dưng chỉ có trò này chuyện kia ? K.ll dt. Nói : Trò-chuyện.*

trò cười dt. Cách nói hay ra điệu-bộ để chọc-cười người xem: *Vai hè lè vai chuyên lèm trò cười cho khán-giả || (R) Việc đáng chè-cười: Trước cho bô ghét những người, Sau cho đè một trò cười vè sau K.*

trò chơi dt. Việc bày ra để chơi cho vui: *Tiều-thư cười nói tinh say, Chùa xong cuope rượu lại bày trò chơi K. II (R) Việc tầm-thường, không đáng kè: Xem như moss trò chơi.*

trò-chuyện dt. X. Chuyện-kè.

trò dời dt. Thói dời, việc thông-thường ở dời (thường là việc xấu): *Trò dời đáng chán.*

trò đùa dt. Cuộc chơi giận cho vui: Sân trường có lầm trò đùa đáng ghi nhớ // (B) Việc bậy-bạ không đáng: *Làm chi nhứng trò đùa như trẻ-con?*

trò hề dt. Cuộc diễn trò của voi hè để choc cười: *Có lầm trò hề ý-nhị* // (B) Việc lõi-lõng: *Trò hề trên sân-khấu chánh-tri.*

trò khì dt. Hát khì, cuộc diễn trò do một con khỉ đóng luồng, cũng ăn-mặc và có cử-chi, điệu-bộ như người // (B) Nh. Trò hè (B).

trò trẻ-con dt. Cuộc chơi của trẻ-con // (B) Mưu-ké tâm-thường, không gạt ai được: *Trò trẻ-con ấy làm gì được ai!*

trò trống dt. Cuộc diễn trò có đánh trống đẽ quên người: *Trò trống inh-ở* // (B) Công-việc đáng kẽ, có ý-nghĩa: *Không ra trò trống chí cả!*

trò vè dt. Cuộc kè vè, nái vè cho người nghe (xưa) // (B) Nh. Trò trống (B).

TRÒ dt. Chỉ, dùng ngón tay mà chỉ: *Chi trò; Trò tay nắm ngón; Trò néo đưa đường* // Tên ngón tay thứ nhì, ké ngón cái: *Ngón trỏ* // (B) Nhầm vào, tỏ ra: *Trò cái ý khích-bác nhau.*

trò đít dt. Dạy đít trước mặt, lở ra chêng sợ: *Nó trả đít chó sợ mày!*

TRÒ chđt. Trò ấy (nói ríu): *Trò Ba nói má trả bệnh, nên trả xin phép nghỉ.*

TRŌ dt. Clg. Gió, quay về phía nào: *Trò vào mặt người ta mà nói.*

TRỌ bt. Trú đỡ, ở tem: *Gác tro, nhì tro, quán tro; Ăn nhì ở tro; Tro nhà người một đèn*

TRỌ-TRẸ trt. Giọng nói nặng, khó nghe đối với người miền khác: *Nói tro-trẹ* // (lóng) Có giọng nói nặng, khó nghe: *Dân tro-trẹ, người tro-trẹ, tiếng tro-trẹ.*

TROÀ dt. Cục-cựa, động-đậy: *Troà chân.*

TROAI tt. Trặc, treo khớp xương: *Troai chân thì dẽ, troai miệng thì khó tng.*

TROAI dt. Ăn-mặc đẹp-dẽ: *Troai ra phết* // (R) Vượt ra ngoài: *Troai ra xa.*

TROÀN dt. X. Truyền: *Lệnh troàn.*

TRÓC tt. Bung cái vỏ hay lớp ngoài ra: *Trầy vi tróc vảy* // (R) Dẽ lột, không dính:

Bưởi tróc, chôm-chôm tróc.

tróc cáy tt. Nói trẻ con sinh được 5, 10 ngày, cái bựa ngoài da nó tróc và rớt từng miếng lụn-vụn: *Con-nít tróc cáy.*

tróc da tt. Có lớp da ngoài bị tróc: *Bị cợ tróc da.*

tróc đồng-dòng tt. (lóng): Nút bụng: *Ăn no tróc đồng-dòng.*

tróc-lóc tt. Thật tróc, dẽ lột: *Bưởi tróc-lóc* // Tróc ra rồi: *Mẩy miếng thuốc dán tróc-lóc đâu mất!*

tróc mày tt. Có cái mày khô và rớt ra: *Chè tróc mày.*

tróc sơn tt. Có lớp sơn tróc ra: *Cái xe tróc sơn.*

tróc vảy tt. Vảy bị tróc ra: *Cạo con cá tróc vảy* // (R) Trầy, lát da: *Gãi trầy vi tróc vảy cá.*

TRÓC dt. Gói chó bằng cách đánh luối cho kêu: *Tróc chó.*

TRÓC dt. Cây cản chuồng voi: *Voi sờ tróc.*

TRÓC dt. Bắt, nắm lấy: *Nã-tróc; trừ ma tróc quỷ.*

tróc-hoạch dt. Bắt được,

tróc-nã dt. X. Nã-tróc.

TRỌC tt. Trụ tóc, không có tóc: *Cạo trọc, đầu trọc, dẽ trọc, đánh trọc, hớt trọc* // (R) Trụi, trơ, không có cày-cỏ: *Núi trọc.*

tróc đầu tt. Đầu được cạo nhẵn, tóc cựt sát da // (B) Người không trách-nhiệm: *Näm người có tóc, ai nắm kẻ trọc đầu* // (R) Không còn lông trên đầu: *Gà nồi trọc đầu.*

tróc lâm-lóc tt. X. Trọc-lóc.

trọc-lóc tt. Thật trọc, trọc nhẵn da: *Đầu thi trọc-lóc, áo không tà HXH.*

trọc-lóc bình vôi tt. Nh. Trọc-lóc (tiếng nói chơi).

trọc-lóc trọc-lor tt. Nh. Trọc-lóc (tiếng nhẫn mạnh).

trọc-tách tt. Nh. Trọc-lóc.

trọc-tếu tt. Nh. Trọc-lóc.

trọc-trọi tt. Trụi-lụi, không còn một lá: *Cây chêt, trọc-trọi cả lá.*

TRỌC tt. Clg. Trược, đục, đơ, xô: *Ô-trọc, trọng-trọc.*

trọc-khí dt. Hơi độc, hơi âm-thấp: *Hít nhầm trọc-khí.*

trọc-lưu dt. Dòng nước đục.

trọc-phú tt. Giàu mà nhỏ-bèn // dt. (thth) Người giàu mà dốt, ít hiều-biết: *Tay trọc-phú.*

TRỌC-THẾ dt. Đời nhơ-nhớp, dờ-bèn.
TRỌC-THỊNH dt. Tiếng đục, nặng, ò-è.

TROI dt. Con giòi: *Mầm có troi.*

TRÒI dt. Lòi, té ra: *Tính lại, tròi ra 3 đồng.*

TRÒI-TROI bt. Clg. Trọi-trọi, trơ-trọi một mình, cõi-sơn một thân: *Chồng con chêt hết, trói-trọi một mình.*

TRÓI dt. Buộc, cột chặt (chỉ dùng cho người và loài vật): *Buộc trói, cột trói, träng-trói; Trói voi bò rợt.*

trói buộc dt. (d): Nh. Trói: *Thả cho nó đi ăn, trói buộc làm chi? //* (B) Ràng-buộc, cấm-doán, không được tự-do: *Việc nhà trói buộc.*

trói cắp-cánh dt. Kéo xòe hai cánh ra rồi buộc hai khuỷu cánh lại: *Trói cắp-cánh con vặt lợи //* (R) Nh. Trói ké.

trói chân dt. Buộc hai hay bốn chân lại // (B) Ngăn-cản, ràng-buộc, không cho tự-do: *Việc nhà trói chân; bị trói chân, không nổi đi đâu được.*

trói ké dt. Clg. Trói thúc-ké hay Trói cắp-cánh, bẻ gập hai cánh tay ra sau lưng và buộc hai khuỷu tay lại (có khi ràng luôn vỡ mình).

trói ịch dt. Trói chặt và bỏ năm dưới đất.

trói sáu dt. Nh. Trói ké.

trói tôm dt. Trói cong người lại như con tôm.

trói thúc-ké dt. X. Trói ké.

trói-trääng dt. X. Träng-trói.

TRỎI dt. Giảm thêm, sửa lại, làm cho chắc hơn: *Trói lẹt, trói rào.*

TROI bt. Clg. Trụi, hết sạch, chỉ còn mình không: *Hết trói, trói-trói, trơ-trọi, ráo trói, thua trói.*

trói-lói bt. Sạch-bách, trống-tròn: *Thua trói-lói; bị cướp trói-lói.*

trói-trân tt. Nh. Trói - trói: *Trói-trân một mình.*

trói-trọi tt. X. Tròi-trọi.

trói-tròn tt. Hết trói hết tròn nói thú, hết sạch, không còn chi cả: *Trói-tròn tiễn; thua trói-tròn.*

TRÒM-TROM tt. Lom-lom, trum-trùm, bo-bo, khur-khur, giữ một mực, không thay đổi: *Giữ tróm-tróm.*

TRÒM-TRÈM tt. Xấp-xỉ, xuýt-xoát, gần bằng, không cách xa: *Tròm-trèm một giờ; tuồi tròm-trèm sáu mươi.*

TRÒM-TRÖM tt. Nh. Tröm - tröm: *Giữ tröm-tröm.*

TRÓM-TRÉM tt. Nhơi, nhai lâu, nhai cách thong-thò : *Nhai trầu tróm-trém.*

TRÖM tt. Lönn, hùng sâu: *Mắt tröm.*
tröm-ls tt. Sâu mà có quăng thâm, nét mắt người có bệnh hoặc thức đêm nhiều: *Cặp mắt tröm-ls.*

tröm mắt tt. Có cặp mắt tröm: *Thức đêm quá, tröm mắt.*

TRÖM-TRÖM tt. Nh. Tröm-tröm.

TRON dt. Đút vào, xò vào, chen vào: *Tron vào.*

tron-chen dt. Chen vào, lách mình cho lọt: *Tron-chen vào chỗ chật.*

TRON-TRÓT tt. Clg. Trót-trót, tiêng roi quất liền-liền: *Quất tron-trót.*

TRÒN tt. Đầu-dận như mặt trăng đèn rằm: *Khoanh tròn, träng tròn; Chồng thấp mà lầy vợ cao, Nỗi tròn vung méo úp sao chờ vừa CD.* // Đầu-dận như viên đạn, túc hình cầu: *Quả đât tròn, đầu tròn vai vuông; Gai trên ròng ai vót mà nhọn, Quả trên cành ai vò mà tròn //* Chỉ hình ống: *Cuốn tròn, vần tròn; Cò tay em trảng lại tròn; Mắt mũi vuông vẫn, chòng con thế nào? CD //* Tròn, đúng mực, không thừa không thiếu: *Mặt tháng tròn; Cho tròn con số; Mẹ tròn con vuông; Đêm đêm tướng dài ngân-hà, Chuôi sao tinh-dầu đã ba năm tròn CD //* Cách dày-đì, tròn-venet: *Xoay tròn, lén tròn; làm tròn bồn-phận; Bắt tròn bắt méo.*

tròn dài tt. Tròn mà dài, túc có hình ống: *Tròn dài như cái gối ôm.*

tròn quay tt. Thật tròn (chỉ vật phẳng): *Mặt bàn tròn quay.*

tròn quâu tt. Clg. Tròn vẫu, thật tròn (chỉ vật lõm sâu): *Cặp mắt tròn quâu.*

tròn tính tt. Khéo-léo trong cách ăn-ở, xử sự: *Người tròn tính.*

tròn-trận tt. Đầu, dày-dặn: *Mặt dày tròn-trận.*

tròn-trịa tt. Thật tròn, tiếng dùng chung cho mọi vật tròn: *Mặt-mày tròn-trịa, thân hình tròn-trịa //* tt. Vuông-tròn, dày ra dày: *Ké ở Phiên-bang, người iề Hán-địa, Tính không tròn-trịa, nén mói rã-rời... CD.*

tròn-trĩnh tt. Chỉ dáng người mập-mạp, đầu-dặn và gọn: *Tròn-trĩnh dáng yêu.*

tròn-tròn tt. Hơi tròn, chỉ vật tròn mà lõm

tròn ủm tt. Thật tròn, chỉ vật tròn mà lõm

hoặc no lên : Cái mệt tròn ủm, khoét cái lỗ tròn ủm.

tròn vai tr. Đầy đù bồn-phận trong vai tuồng, không xuất-sắc, cũng không dở : *Cô dào X. thủ tròn vai.*

tròn vẹnh tt. Thật tròn, tiếng dùng chung cho mọi vật tròn.

tròn vầu tt. X. Tròn quầu.

tròn vìn tt. Thật tròn, chỉ vật mỏng mà thật tròn : *Cát miếng giấy tròn vìn.*

tròn vo tt. Thật tròn (chỉ hình cầu) : Viên thuốc tròn vo.

tròn xoay tt. Nh. Tròn xoay.

tròn xoe tt. Thật tròn : *Mắt tròn xoe.*

TRÒN-TRÔN tt. Clg. Tròn-tròn, trơ-trọi, không có kèm thêm vật chi khác : *Bùa ăn tròn-tròn có dĩa rau; đồng lương tròn-tròn.*

TRÒN-TRÔN tt. X. Tròn-tròn.

TRỌN bt. Lon, dày-dù, nguyên vẹn, hoàn-tòn, vẹn-vẹ : *Trọn buồm, trọn nǎm, trọn ngày, trọn tháng; Trời cao bẽ rộng mông-mênh, Ô sao cho trọn tấm tình phu thê CD.*

trọn đạo trt. Đúng đường-lối, phép-lắc, không sờ-sót, sai-lầm : *Làm người giữ trọn đạo ba, Sau dầu có thác cũng là thơm danh CD.*

trọn đời trt. Cả đời, từ khi sinh tới khi chết : *Trọn đời không nói dối.*

trọn niềm trt. Vẹn một niềm, không dài-đài : *Trọn niềm chẳng vợ; trọn niềm tin-tưởng.*

trọn ngay trt. Hết lòng ngay thẳng, trung-thành : *Trọn ngay với chúa.*

trọn nghĩa trt. Tròn nghĩa-vụ đối với ai : *Trọn nghĩa anh em (hay cha con, chẳng vợ, cháu tôi,...)*

trọn tin dt. Hoàn-toàn tin-cậy, không chút ngờ-vực : *Vì trọn tin mà mắc lừa.*

trọn tình trt. Đè tình-cảm được trọn, cho tới cùng : *Ô cho trọn tình anh em.*

trọn tiếng trt. Vẹn tiếng-tăm, không đè tiếng tăm hoen-ố : *Giữ cho trọn tiếng.*

trọn tiết trt. Tròn, nguyên vẹn tiết-trinh (hay tiết-tháo) : *Chết cho trọn tiết.*

trọn tháo trt. Hết lòng hiếu-tháo : *Trọn tháo với cha mẹ.*

trọn vẹn trt. Nguyên vẹn, hoàn-toàn : *Trước sau trọn vẹn, xe găn ngại khen K.*

TRONG trt. Ô phía có che khuất, có ngăn-lắp hay ở giữa : *Trong buồng, trong nước;*

bên trong, đằng trong, ở trong ; Có mở thì nói cũ ra, Mở dề trong nhè, cũ dề ngoài sân CD // Chỗ thâm-kín, giấu-dứt : Ô trong cõi lâm điệu hay, Nỗi đêm khép mờ, nỗi ngày riêng chung K. // Nội bao-nhiêu đó, không hơn : *Chỗng cô vợ cậu chổng di, Trong ba người ấy chết thì không tang CD* // tt. Thuộc phía trong : Nhè trong, tay trong.

trong bụng trt. Trong bao-tú (đẹ dày) : Hai bửa rày, không có hột cơm trong bụng // Clg. Trong dạ, trong lòng, trong trí óc suy-nghĩ, khôn-lộ re : *Cười thầm trong bụng.* **trong bờ trt.** Trong mé nước gần bờ : *Bơi vô trong bờ.*

trong bụng trt. Giữa bụng, giữa vùng đất thấp, nước ngập quanh năm : *Trong bụng mới có cá to* // Clg. Trong khu hay trong bụng-biển, nơi ăn-náu của dân-quân chống Pháp thuộc vùng đất thấp : *Trong bụng, où Bình-dân học-hội.*

trong cạn trt. Ven bờ, chỗ nước cạn : *Không biết lội thì tắm trong cạn.*

trong cơn trt. Giữa một lúc xúc-động hay giữa một hiện-tượng thời-tiết, một cảnh-tượng xã-hội : *Trong cơn nóng giận, trong cơn mưa, trong cơn bình lửa.*

trong cuộc bt. Đương-sự, có dính-dáng với sự-việc : *Người trong cuộc; có ở trong cuộc mới biết khó hay dễ.*

trong dạ trt. Nh. Trong bụng (nghĩa sau) : *Trong dạ bồi-hồi.*

trong đầu trt. X. Trong trí // Ô chỗ tư-ái, biết đầu-dớn, tức giận : *Nó nói trong đầu người ta mà biểu hiện sao được.*

trong đời trt. Ô đời này, ở mặt đất này t Người sinh trong đời, ai cũng đều den-máu đó cả // tt. Dưới đời, lạy đời, chỉ có một, không ai như vậy cả : *Thiệt trong đời t* **trong họ trt.** Trong dòng họ, tất-cả người cùng một họ, một ông-tà : *Trong họ đều tè-tưu đủ mặt.*

trong hóc trt. Trong chỗ hẹp mà sâu : *Lục soết trong hóc.*

trong ý trt. Trong ý định, trong sự-toan-tính : *Tính trong ý chờ chưa nói ra.*

trong két trong hóc trt. Chỗ chật-hẹp có góc vuông (phía trong) : *Moi trong két trong hóc).*

trong khem trt. Trong hẹn cũ-kiêng, thường từ chiều 30 tháng chạp tới giao-thừa (cầm-dặng đất) và trong lúc mới đẻ tới hết hạn 7 ngày (trai) hay 9 ngày (gái) cũ thâm-viêng.

trong khi trt. Đang lúc, giữa lúc: *Trong khi tôi dùng bữa thì va đến.*

trong khu trt. Trong chiến-khu nói thúc, tức nơi dân-quân ăn-nấu đê-tò-chức cuộc kháng chiến chống Pháp.

trong lính trt. Trong các ngạch lính: *Còn trong lính.*

trong lòng trt. Nh. Trong bụng (nghĩ sau) // Trong vòng tay ở trước ngực, trước bụng: *Ôm trong lòng.*

trong lúc trt. Nh. Trong khi.

trong lưng trt. Trong lưng quần quanh bụng: *Trong lưng chằng có một đồng II (R) Nh.* Trong mình, trong túi: *Trong lưng có tiền thì việc chi cũng xong.*

trong mé trt. Nh. Trong cạn: *Đứng trong mé mè tắm.*

trong mình trt. Trong thân-thề: *Trong mình bắt-an II Nh.* Trong lưng: *Trong mình không tiền, thấy món gì cũng thêm II Trong xú mình, trong vùng, mình ở: Món đó trong mình không thiếu chi mà ngoài nầy kiêm không ra.*

trong mơ trt. Trong giấc chiêm-bao, trong sự mơ-tưởng, mơ-ước: *Vẫn còn trong mơ.*

trong Nam trt. Trong miền Nam nước Việt: *Trong Nam ngoài Bắc.*

trong năm trt. Trong năm cũ, khi chưa Tết: *Trong năm, và có hẹn ra ngoài ngày sẽ trả.*

trong nước trt. Trong vật dụng nước: *Rông cá trong nước II Trong một nước, một xứ: Còn trong nước chó chưa xuất ngoại.*

trong ngoài trt. Ở trong và ở ngoài: *Tím khắp trong ngoài đều không thấy II (R)* Việc trong nhà và việc làm-ăn bên ngoài: *Chim kêu vượn hú non đói, Không ai coi-sóc trong ngoài cho anh CD II* Người trong nhà, trong vòng bà-con và người ngoài: *Trong ngoài đều hay biết.*

trong nhà trt. Ở bên trong một cái nhà: *Vô trong nhà nói chuyện II (R)* Người trong nhà và trong vòng bà-con: *Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã hay tng.*

trong óc trt. Trong bộ óc: *Trong óc có chí-chít dây thần-kinh II* Trong trí, trong trí khôn hay trí nhớ: *Lúc nầy, trong óc tôi rối-rầm lắm.*

trong quần trt. Trong quần-đuôi nói tắt, tức trong nhà binh: *Còn kẹt trong quần một*

năm nữa.

trong rập trt. Trong chỗ rập như dưới tàn cây to, dưa mài nhè, v.v...: *Trong rập thiêng sương nắng nên cây lâu lớn.*

trong ruột trt. Trong các đoạn ruột: *Trong ruột nó đầy sên lồi II (R) Nh.* Trong bụng: *Ngoài miếng nói tốt vậy chó trong ruột có khác II* Ở giữa, bên trong: *Và chỉ có cái vỏ loè-loẹt, chó trong ruột trống trơn.*

trong sân trt. Trong vòng sân thè-thao: *Trong sân, cầu-thú không được cài với trọng-tài.*

trong sâu trt. Tại chỗ phải đi sâu vào: *Và ở xóm đó, nhưng trong sâu.*

trong số trt. Trong một số lượng nhiều ít: *Trong số 10 người, hoa-hoàn lâm mới có vài người có tiền II Nh.* Trong trường-hợp, lời ví: *Trong số anh muốn vô nhà người, anh nên gõ cửa hoặc lên tiếng!*

trong tay trt. Giữa lòng bàn tay: *Cầm trong tay, nắm trong tay II Nh.* Trong lưng: *Có tiền trong tay mới dạn trả giá II Nh.* Trong mình: *Sanh-nhai phải giữ trong tay một nghề II* Chắc-chắn tuy-thuộc nơi mình, không chạy đâu khỏi: *Việc đó chắc trong tay; Nó ở trong tay tôi, anh đừng lo.*

trong tang trt. Trong hện tang-khổ: *Còn trong tang, không làm đám cưới được.*

trong tim trt. Trong giữa trái tim: *Máu từ trong tim chảy khắp thân-thề... II* Tại điểm giữa: *Bắt từ trong tim đó ra.*

trong tối trt. Trong bóng tối: *Nó ở trong tối nên trông rõ mình, còn mình không trông rõ nó.*

trong tù trt. Chốn lao-tù, trong khám nhốt tù: *Trong tù, cầm một ngày bằng một năm.*

trong tuổi trt. Ở vào một hện tuổi: *Trong tuổi quân-dịch, khó xuất-ngoại.*

trong tháng trt. Chưa đầy tháng kè từ ngày sanh: *Còn trong tháng, không nên đi đứng nhiều.*

trong thâm-tâm trt. Ở đáy lòng, hết sức thành-thật: *Tiếng nói tự trong thâm-tâm II (thth)* Thật-sự, trong lòng: *Tuy tôi rầy râng nó nặng lời, chó trong thâm-tâm, tôi có ghét bỏ chí nó đâu.*

trong thân trt. Nh. Trong mình: *Trong tìn không có tờ giấy lộn mà đi đâu? II* Trong vòng bà-con: *Trù người trong thân, sẽ cũng chẳng được suồng-sã vào nhà trong.*

trong thế trt. Ở đời này, cõi này: *Người*

sanh trong thê, có ai chẳng một phen lầm lỗi? // Bộ thê, thê khi, lời hỏi : Trong thê anh muốn ăn thua với tôi sao?

trong-trào ngoài quận tr. X. Triều quan.

trong-trí tr. Trong sự suy-nghĩ, toàn-tính : Lòng ở đây chờ trong trí, chỉ nghĩ đến nha cửa, vợ con.

trong-trường-hợp tr. Trước sự-thì, khi gặp phải một tình-thể nào : Trong trường hợp va di khỏi, anh nhớ dặn vợ và nói lại việc mình cho va hay.

trong-vòng tr. Ở giữa sự bao vây, sự ràng-buộc : Trong vòng vây, trong vòng trói-buộc // Ở trong phạm-vi tình-cảm, phép-lắc... : Trong vòng bè-con, trong vòng pháp-luật...

trong-xa tr. Ở chỗ phải vào xe mới tới : Ở xóm đó, mà trong xa tí-tè.

trong-xó tr. Trong buồng đè : Còn nằm trong xó, chưa ra tháng // Ở chỗ xe lộ vắng-về : Ở đường đó, nhưng trong xó.

trong-xó bếp tr. Trong nhà bếp chật hẹp tối-tăm // (B) Trong nhà luôn, ít khi ra mắt với đời : Tôi ngày, & trong xó bếp mà biết gì!

TRÒNG tt. Tinh, suốt, tinh những vật không áng mắt hình-ánh bên kia đối với mắt người : *Gương* trong chảng chút bụi trần K. ; Kia như nước đục đánh phèn cũng trong CD // (R) Thanh, lành-lót, không rè : *Giọng* trong, tiếng trong ; Trong như tiếng hạc bay qua, Đục như nước suối mới sa giữa vời K. // (B) Tốt, vẹn-vẽ, cao-quý : Đến điều sống đục, sao bằng thác trong K.

trong-bóng tt. Trong và bóng : Mụt trái rạ trong bóng.

trong-đục tt. Trong hoặc đục : Nước giêng đó trong đục? // (R) Tốt hay xấu, phải hay quấy : Chưa tướng trong đục // (B) Nên hay hư, chỉ thân-thề, tánh-linh, đức-hạnh một người : Chắc về đâu trong đục mà chờ, Hoa thơm mắt tuyệt biết nương-nhờ vào đâu CD.

trong-giá tt. Trong lầm, giống như băng-giá : Trong giá trắng ngàn.

trong-khe tt. Rất trong : Nước trong-khe, kiêng trong-khe, tiếng trong-khe.

trong-leo-leo tt. Thật trong : Nước trong leo-leo.

trong-ngàn tt. Thật trong : Nước trong-ngaん, kiêng trong-ngaん.

trong-sạch tt. Trong và sạch // (B) Tốt, ngay-

thẳng, không tham, không gian-xèo, không làm việc xấu-xa nnor - nhár : Nghèo mà trong sạch.

trong-sáng tt. Trong và sáng-sủa, không có mây đèn : Trời trong sáng // Trong và tỏ-rạng, không bị mây áng : Trắng trong sáng.

trong-suốt tt. Thật trong, có thể thấy suốt ngang : Nước trong-suốt, kiêng trong-suốt.

trong-trắng tt. Nh. Trong sạch (B) : Tâm lòng trong-trắng // Hoàn-toàn ngay-thật : Được nhìn-nhận là trong trắng trong vụ này.

trong-trèo tt. Rất trong : Nước lợc rỗi, trong-trèo muôn uổng.

trong-vát tt. Rất trong : Nước trong-vát.

trong-veo tt. Nh. Trong-vát : Ao thu lệnh lèo, nước trong-veo Ng. Khuyển.

trong-véo tt. Nh. Trong-veo.

trong-xanh tt. Trong và xanh : Nước trong xanh.

TRÒNG dt. Clg. Vòng, dây đánh thòng-lọng đè bắt thú : Một cỗ hai tròng ; đứt chân vào tròng // đt. Mảng vào, đặt vào (thường là vật tròn hay có khung - viên bao-bọc được) : Tròng khăn đóng lên đầu // (R). Đặt vào cách gượng ép, già-mạo : Tròng tên tròng họ.

tròng-lọng dt. Thòng-lọng.

tròng-tréo tt. Gài qua gài lại cho ôn, cho chặt : Buộc tròng - tréo cho chắc // (R) Trù cắn, mượn cái này đập vào chỗ kia, lấy cái nơi khác đập vào chỗ tròng trước : Làm tròng-tréo cho đỡ nợ tùm-lum.

TRÒNG dt. Clg. Lòng, điềm tròn, viên tròn ở giữa : Tròng mắt, tròng trúng ; lời tròng, lung tròng // (B) Vòng, bầy : Đợi vào tròng sẽ hay.

tròng-bạc dt. Tròng trắng con mắt khi mắt tròn to : Người trương mắt ngáo dỗi tròng bạc, Kẻ úa gan trung bảy lá vàng III.

tròng-bia dt. Điềm tròn màu đỏ giữa tấm bia đền nhâm bân.

tròng-den dt. Phản hơi lồi, màu đen hoặc đục, thật tròn ở giữa tròng con mắt : Mắt đầy tròng đen.

tròng-dò dt. Nhán đặc-sệt màu đỏ-dò giữa quả trúng : Tròng dò trúng gà.

tròng-trắng dt. Vành bao chung-quanh tròng đèn con mắt, màu trắng : Tròn mắt, thấy tinh tròng trắng không // Phần sên-sết, trong trắng, bọc lấy tròng đỏ quả trúng :

Léy trọng đá, bỏ trọng trống.

trọng vàng dt. Tròng mắt vàng hực của voi thay rùa trong tuồng hát bội, làm bằng miếng thau có khoét lỗ nhỏ ở giữa : *Mắt lỗ trọng vàng.*

tròng xanh dt. Vành xanh trong mắt : *Bệnh, mắt có tròng xanh.*

TRÒNG-TRÀNH tt. Clg. Trùng-triềng, lắc-lư, nghiêng qua nghiêng lại chực đồ nã hay lật úp : *Chiếc thuyền trọng-trành, cái ghế trọng-trành ; Tròng-trành như nón không quis, Nhu thuyền không lái, như ai không chōng CD.*

TRÓNG dt. Vật cùm chân đè phết kê có tội : *Gông đóng, trọng mang tng.* II Đoạn tre hay gỗ meang vào cõi chó đè ngãn chúng cắn lộn (vì khi cắn phải rùn xuống, cây ấy sẽ chối vào cõi) : *Chó đóng trọng.*

TRÓNG dt. Clg. Nôi, cái giò hình quả trứng, treo lên đưa trẻ con ngủ : *Nầm trọng, đưa trọng.*

TRÒNG trt. dt. Cây cột ngắn đứng trên trinch nhà đè đỡ hai đầu kèo giao-nghuyên : *Cây trọng, gác trọng.*

TRÒNG trt. Trong ấy (nói riú) : *Ở trọng ra ; vô trọng chút xiú.*

TRỌNG tt. *Nặng* : Vật khinh tình trọng ; bên trọng bên khinh II bt. Clg. Trong, cõi-thè, quý-báu, cao-sang, cầm làm cao-cõi, không xem thường : *Báo-trọng, cao-trọng, long-trọng, kính-trọng, quý-trọng, tung-trọng, trân-trọng ; trọng nhân, nhân trọng (tung người, người tung lại)* II Cần-thiết, ngặt-nghèo : *Quan-trọng, trầm-trọng.*

trọng-án dt. Án nặng, vụ án to : *Những phiên tòa có trọng-án, phỏng-viên nhà báo đều có mặt.*

trọng-bệnh dt. Bệnh nặng : *Mang trọng-bệnh.*

trọng-cấm dt. Cấm ngặt (nhặt) II dt. (qs) Sự giam giữ lâu ngày đè trùng-phết : *Bị trọng-cấm (arrêt de rigueur).*

trọng-công-nghiệp dt. Kỹ-nghệ nặng, việc chế-tạo máy-móc và đồ kim-khí to, phải dùng đến lò nấu thép.

trọng-dụng dt. Dùng vào việc lớn, việc quan-trọng : *Có tài thì được trọng-dụng.*

trọng-dài dt. Đãi-dâng bỉ-bàng, tiếp-dài từ-tế : *Trọng-dài khách quý.*

trọng-đại tt. Lớn-leo đồ-sộ và quan-trọng : *Việc trọng-đại.*

trọng-địa dt. Đất hiềm, nơi định-doạt số-phận : *Thân lâm vào trọng-địa.*

trọng-hậu trt. Tử-tế hết sức : *Đãi-dâng trọng-hậu.*

trọng-hình dt. Hình-phật nặng-nề : *Mắc phải trọng-hình.*

trọng-hoạn dt. Yêu-vì, tung-trọng những người làm quan : *Tinh-thần trọng hoạn.*

trọng-học dt. Môn học nghiên-cứu tác-dụng sức nặng của đồ-vật.

trọng-yếu t. Quan-trọng và thiết-yếu : *Nhân-vật trọng-yếu, vấn-dề trọng-yếu.*

trọng kín trt. Lấy làm cung-kính và quý-trọng, lời xă-giao khi khởi đầu bức thư cho người tên trước.

trọng-ký dt. Điều giao-phó lớn-lao.

trọng khách dt. Quý mến và tôn-trọng khách-khứa : *Người có tánh trọng khách.*

trọng khoa dt. Yêu-vì, tung-trọng những người có dỗ-dec : *Tinh-thần trọng khoa ; xă trọng khoa.*

trọng-lực dt. Sức nặng, tính trần xuống của mọi vật do sức hút của ruột trái đất : *Khi trời cõng có trọng-lực.*

trọng-lượng dt. Sức nặng (tuỳ đơn-vị cân lường mỗi nước) : *Cân eoi trọng-lượng n ón nẩy bao-nhiều.*

trọng-lượng cà bì dt. (chm) : Sức nặng mói đồ tính cà vật gói hay đụng (poids brut).

trọng-lượng già-định dt. (chm) : Sức nặng định-chừng, không cần (poids fictif).

trọng-lượng thực-tài dt. (chm) : Sức nặng đúng, đã được cân-rồi (poids utile).

trọng-lượng trừ bì dt. (chm) : Sức nặng thực của món đồ, không kè giấy gói hay đồ-dynj (poids net).

trọng nồng dt. Đặt nặng việc tròng-trẹt, coi việc tròng-trẹt là cần-nhất : *Chú-nghĩa trọng nồng.*

trọng-nhiệm dt. Trách-nhiệm nặng-nề, nhiệm-vụ quan-trọng : *Gánh lấy trọng-nhiệm.*

trọng-pháo dt. Súng đại-bác hạng nặng, nòng từ 100 ly sấp-lên : *Đại trọng-pháo ; nhữ trọng-pháo yểm-trợ.*

trọng-phết dt. Phết nặng, trùng-trị nặng.

trọng-tâm dt. Trung-tâm trọng-lực, chỗ tệp-hợp toàn-thể sức nặng của một vật nào : *Đồ chí dưới đây con lật-dec là làm trọng-tâm cho nó đứng* II Mỗi quan-trọng nhất : *Trọng-tâm vân-dồ.*

trọng-tội *dt.* Tôi nặng : *Bị trọng-tội*; Biện-lý xét trước hồ-sơ các vụ án để định trọng-tội hay khinh-tội hẫu đưa ra toà thính-vụ.

trọng-thần *dt.* Thần-thè nặng-nề *II (B)* Đèn-bà chửa.

trọng-thần *dt.* Bè tôi quan-trọng, quan-lớn bén vue : *Có quan Tòng-dốc trọng-thần, Lè Hò-tôn-Hiển, kinh-luân gồm tài K.*

trọng-thè *trt.* Cách long-trọng, ra thè-cách trịnh-trọng : *Đón rước trọng-thè.*

trọng-thính *tt.* Nặng tai, hơi điếc, nghe không rõ.

trọng-thù *dt.* Đèn-dáp xứng-đáng.

trọng-thuế *dt.* Thuế-má nặng-nề.

trọng-thức *dt.* (Pháp) Thè-thức long-trọng : *Chứng-thư trọng-thức.*

trọng-thương *bt.* Thương-tích nặng-nề, vết thương có thể làm chết : *Té xe bị trọng-thương.*

trọng-thương *dt.* Đặt nặng việc mua bán : *Chủ-trương trọng thương làm cho nước mạnh dân giàu.*

trọng-thường *dt.* Ban thường xứng-đáng : *Thi đậu, được cha mẹ trọng-thường.*

trọng-trách *dt.* Trách-vụ, trách-nhiệm nặng-nề : *Mình mang trọng-trách, không dám tháo-thứ.*

trọng-trấn *dt.* Chỗ đóng binh giữ-gìn quan-trọng : *Lieu chêt đê giữ trọng-trấn.*

trọng-trọc *tt.* Nặng và đục : *Xác phèm trọng-trọc.*

trọng-vọng *dt.* Hâm-mộ : *Được nhiều người trọng-vọng.*

TRỌNG *bt.* Ở giữa, làm môi giới : *Bá-trọng, tú-trọng.*

trọng-đông *dt.* Tháng giữa mùa đông, tức tháng 11 âm-lịch.

trọng-hè *dt.* Tháng giữa mùa hè, tức tháng 5 âm-lịch.

trọng-mãi *dt.* Người dài mồi mua bán.

trọng-nguyệt *dt.* Tháng giữa một mùa.

trọng-tài *dt.* Cuộc phân-xử, dàn-xép : *Nhờ sự trọng-tài của người thứ ba* *II (R) X.*

Trọng-tài-viên : *Trọng-tài X.* rất công-binh.

trọng-tài-viên *dt.* Người được chọn làm trọng-tài.

trọng-tử *dt.* Con thứ, kế người con đầu lòng.

trọng-thu *dt.* Tháng giữa mùa thu, tức tháng 8 âm-lịch.

trọng-xuân *dt.* Tháng giữa mùa xuân, tức tháng 2 âm-lịch.

TRÓT *trt.* Tron-vẹn, tối cùng : *Trót buồi, trót giờ, trót năm, trót ngày, trót tháng ; Lèm ơn thì làm cho trót, có gợt thì gợt cho tron tng.* *II* Đã lỡ, đã qua xong : *Đã trót phải trét tng ; Trót dà ngọt ướt vàng thè, Dẫu cho cành-trò sơn-khê cũng liều CD.*

trót dài *trt.* Lỡ dài, vì đã một lần dài-dột, ăn-năn thì đã rồi : *Trót dài xin chừa.*

trót đời *trt.* Tron đời, già đời, đến hết đời mình : *Đứa dài trót đời già oũng dài, Lụa là tuỗi mới một đôi mươi PVT.*

trót-lọt *trt.* Tron-tru dã-dàng, không vướng, không bị cản : *Qua trót-lọt ; việc xong trót-lọt.*

trót thương *dt.* Đã lỡ, thương rồi : *Đã trót thương thì ăn-ở luôn với người ta.*

TRÓT *trt.* Tiếng roi quất : *Quết cái trót / trót-trót* *trt.* X. Tron-trót.

TRÔ-TRỐ *trt.* Clg. Trô-trô, chàng-chọc, cách nhìn sừng, không nhéy mắt : *Nhim trô-trô.*

TRỐ *dt.* Clg. Trô, lõi mắt nhìn chàng-chọc ; Trô mắt nhìn.

trô-trô *trt.* X. Trô-trô.

TRỎ *dt.* Mọc ra, đậm ra : *Trồ bông, trồ buồng, trồ lộc, trồ hoa, trồ nụ ;* *Đói thì ăn rái ăn khoosi, Đừng thấy lúa trồ tháng hai mà mừng CD* *II (R)* Ứng lén, lộ ra ; *Trồ dỗi-mồi* *II (B)* a) Phát-sinh ra : *Trồ nghè, trồ tài ;* b) Ăn thông : *Nhè nước mới trồ con đường ra chờ* *II Xoi*, khoét thủng : *Chạm trồ, trồ nóc* *II dt.* Lỗ chó chui : *Chó chui trồ* *II trt.* Ngay, không vi-nè : *Nói trồ vào mặt.*

trồ bài *dt.* Này cặc, ra bộ không sợ và khiêu-khích : *Qua truông, trồ bài cho khái tng.*

trồ buồng *dt.* Nói các loại cây có cò-hù như chuối, cau, dừa, và vài loại dây có trái đóng buồng như tiêu, mồng-tai, v.v..., sinh ra buồng trái : *Cau trồ buồng.*

trồ cờ *dt.* Nói các loại cây có dốt như lau, bắp, mía, v.v... sinh phát-hoa, tức gié hoa có cộng dài và cao : *Ngó lên đậm bắp trồ cờ* *CD.*

trồ cửa *dt.* Clg. Trồ cửa, day cửa, chừa khoang trống giữa vách dặng làm cửa : *Trồ cửa ra lộ ;* *phía ra vườn cũng cần trồ cửa.*

trồ chứng *dt.* Sinh chứng, dở chứng, dỗi

một ý khác có phần rắc-rối, khó-khăn hơn
lúc thường: *Khi không mà trò chướng.*
trò dồi-mồi đt. Nói da người già nồi hoa
như vò con dồi-mồi: *Còn rồi, da trò dồi-
mồi.*

trò nóc đt. Dở ngồi hoặc cát lá cho có
một lỗ trống trên nóc nhà: *Ăn trộm trò
nóc xuồng.*

trò nghè đt. Clg. Trò tài, phô-bày tài-nghè
ra, làm một việc chuyên-môn nhưng bất-
thường: *Trò nghè cho công-chứng xem* II
(R) Sinh tâm làm ra chuyện không tốt,
bất-thường: *Bữa này hẵn trò nghè nồi
dóc.*

trò sinh đt. Sinh ra, đẻ ra: *Trò sinh nam-
trai* II *Này ra:* *Trò sinh thói bất-lương.*

trò tài đt. X. *Trò nghè.*

trò-tràng đt. (đt): Nh. *Trò.*

trò trời tr. tt. Thếu trời, quá trời: *Nói leo
trò trời* II (R) tt. *Ghé-górm, đáo-dè:* *Thằng
đó trò trời rồi!*

TRỖ đt. Phai màu và đổi ra màu khác giọt
hơn: *Cái áo đã trỗ.*

trỗ màu đt. Nh. *Trỗ:* *Tóc đã trỗ màu.*

TRỘ đt. X. *Trò* II *Trộn, dương mắt to:*
Trừng-trộ.

trộ-trạo đt. Trừng-trộn, trừng ngó với dáng
gận dữ: *Trộ-trạo muốn đánh.*

TRỐC đt. Đầu, phần trên hết: *Trên đầu
trên trốc; Ăn trên ngồi trốc.*

TRỐC đt. Tốc, lốc, bặt lén, mất chân
đứng, nhào xuống: *Ngã trốc, nhào trốc.*

trốc-chang trt. Trốc đi, tung bay đi, lật
nhào cả: *Đánh trốc-chang bọn cướp.*

trốc gõc tt. Bị nhão lén, búng lén cả rẽ:
*Cây da trốc gõc trôi rồi, Đò đưa bến
khác, em ngồi đợi ai?* CD II (B) *Lưu-
lạc, lèn-danh,* rày đây mai đó: *Đã dèn-
nước chảy, hoa trôi lờ-lèng K.* II trt. *Lưu-
lạc, suôn-sẻ:* *Lo trôi công-việc;* *Nói
tiếng tây không trôi;* *Nuốt trôi trấm bẹc;*
Còn duyên kén cá chọn canh, Hết duyên

cũ rái, đưa hành cung trôi CD.

trôi-chạy trt. Tron-tru, không vấp: *Đưa
trôi-chạy,* ăn-nói trôi-chạy II tt. *Xong-xuôi,
trót-lẹt,* không bị cản-trò: *Công-việc trôi-
chạy.*

trôi dốc bt. Đò dốc, thả cho xe chạy, không
gài máy, không ập: *Cho trôi dốc.*

trôi giặt tt. Lèn-danh theo dòng nước,
thỉnh-thoảng bị vướng lại: *Về lục-bình
trôi giặt theo con nước* II (B) *Lưu-lạc, nay
dày mai đó:* *Trôi giặt hè phương?*

trôi nồi tt. Nh. *Trôi giặt:* *Từ năm bão lụt
Giáp-thìn, Đến nay trôi nồi mới nhìn được
em CD.*

trôi nước dt. Clg. Siêu-nước, thứ bánh
viên tròn giẹp, nhân đậu, được luộc sôi
nhiều dạo đến nồi cát trên mặt nước (Bảy
nồi ba chén với nước non HXH) mới
vớt ra rồi thả vò nước đường sên lỏng;
khi ăn, vè bằng qua tre mòng, mũi quốt
như lưỡi siêu: *Bánh trôi nước.*

trôi qua dt. Đi qua, đi tới luân: *Ngày
tháng trôi qua; việc đó, cho nó trôi
qua đi.*

trôi sông tt. Trôi theo dòng nước dưới sông:
Đánh chết, thả trôi sông.

trôi sông lạc chợ tt. Trôi nồi hến-bồng,
không nơi nương-dựa, tiếng khinh-miệt
người không nhà cửa: *Quân trôi sông
lạc chợ.*

trôi-trác tt. (đt): Nh. *Trôi:* *Trôi-trác về đâu?*
trôi việc trt. Chạy công-việc; không ứ-đọng:
Làm trôi việc.

TRỜI dt. Vượt cao khỏi mực thường: *Em
nhỏ ngủ hay trồi;* *trồi lên mặt nước* II
Tăng lên: *Gần tết, giá hàng trồi;* *kinh-
nguyệt tháng này trôi mấy ngày* (rõ mấy
ngày) II trt. Vợt lên cao: *Nhảy trồi nhảy
phách.*

trồi đầu dt. Nhô đầu lên: *Nó lặn hèn lâu
mới trồi đầu lên* II *Ló ra, ra mặt (lời
nhiec):* *Trốn nợ mấy tháng,* mới trồi đầu
về!

trồi sụt dt. Khi trồi khi sụt, không ở yên
một mực: *Giá hàng trồi sụt không chừng;*
đường kính trồi sụt.

TRỐI dt. Dặn-dò lại trước khi chết: *Lời
tròi;* *chết không kịp trói* II trt. Mặc, thay,
ra sao thì ra, không thiết đến nữa: *Ăn trôi
không nuốt được.*

trối chết dt. Dặn-dò lại khi sắp chết: *Đã*

trối chét rồi, côn mong chí nữa l / Quá
sức rồi, đầu chét cũng mặc : *Làm trối chét*
mà không đủ ăn.

trối dài dt. Thon dài rằng chắc không chịu
nội : *Trối dài, không chịu uống thuốc ;
lao-lực quá, hân trối dài.*

trối kệ tr. Mắt kệ, thay kệ, làm gì thì làm,
ra sao thì ra, đừng chú ý đến : *Trối kệ
nó, khôn nhỡ đợi chịu l*

trối lại dt. Dặn-dò lại trước khi chết : *Trước
khi nhầm mắt, bà có trối lại nhiều.*

trối sức tr. Hết sức, không kè mệt - mỏi :
Làm trối sức mà không kịp.

trối thay tr. Nh. Trối kệ.

trối-trääng dt. (d) Dặn-dò trước khi chết :
*Khi gần nhầm mắt, bà có trối-trääng chí
không ?*

TRỐI (cù) dt. Gốc và rễ cây : *Đào lấy cù
trối lên l / (long) Người cúng đầu, khó
nói cho nghe : Gặp cù trối rồi !*

TRỐI tt. Lán hơn, cao hơn, to hơn một
chút : *Buồng cau này trối hơn buồng kia l /
dt. Vượt lên, qua mặt : Tèi súc trối thiên-
hà l / Cắt cao lên : Trối bắn quốc-kiều.*

trối chúng bt. Hơn phần đông : *Học-hèn
trối chúng.*

trối đèn tt. Khá dày, trộng đèn, tiếng khen :
Nó đẽ thăng nhô trối đèn !

trối giọng dt. Cát giọng, khởi lên tiếng :
Tiếng giọng phù trầm.

trối tháng tt. Lớn tháng, nhiều tháng hơn :
*Hai đứa một tuổi, mà tháng nầy trối tháng
hơn.*

TRỐI bt. Trối, thất-thường, không đều : *Ruộng
trối ; học bó trói.*

TRỐI bt. Clg. Giỏi, hơn, thêm, dir ra : *Tiễn
phi-trối ; tính trối mấy ngày l / dt. Lói lên,
thụt ra, đóng cái mũi cho cây dinh trói lên
khỏi mặt gõ : Trói dinh.*

trối gạo tr. Lợi gạo, được gạo nhiều hơn
mực thường sau khi xay ra : *Thóc tốt và
cối tốt thì xay trói gạo.*

TRỘM dt. (thực) : X. Trộm hôi : *Cây trộm,
mùi trộm.*

trộm hôi dt. (thực) : Clg. Trộm, loại cây to,
lá giống lá gòn nhưng có tới 7 phiến ; hoa
đỏ không cánh, tiều-nhị và noãn-sao có
1 cộng mang, mỗi hoa nở 5 manh-nang
to, mùi rất hôi ; trái có khép dài, khi
chín thì hả ra, bong ruột, giống cái mồ ;

trong có hột to như hột sen ; cây tiết ra
mùi trong, đặc, ăn mát (*Sterculia foetida*).

TRỘM dt. X. Ăn-trộm l / (Pháp) Lấy tiền-bạc
hay đồ-vật ngoài ý muốn người chủ và
người chủ ấy đối với kẻ lấy không phải vợ
chồng, cha con, mẹ con, ông cháu hay bà
cháu nội hoặc ngoại, cũng không phải thân-
thuộc đồng-dâng-cấp l / tr. Cách lén-lút :
*Vụng-trộm, chó cắn trộm, nhốt trộm thương
thâm l / tt. Không phải lúc : Mở-hôi trộm.*

trộm cắp dt. Lấy trộm, lấy cắp của người :
*Trộm cắp của người l / dt. Kẻ trộm, kẻ cắp :
Coi chừng trộm cắp.*

trộm cướp dt. Lấy trộm, cướp giựt của
người : *Đi trộm cướp mà ăn l / dt. Kẻ trộm
kẻ cướp : Trộm cướp tú-tung.*

trộm-đảo dt. Kẻ trộm : *Gần tết, ngủ sẩy-
thức, coi chừng trộm-đảo.*

trộm lệnh dt. Tự-ý làm, không hỏi ý-kien,
không xin phép, không đợi biếu : *Trộm lệnh
mẹ cha mà tu-tình với người.*

trộm nghe dt. Được nghe, ôm-để biết, lời
nói khen : *Trộm nghe thơm nức hương-
lên, Một đài Đổng-tước khoá xuân hai
kiểu K.*

trộm nghè dt. Kẻ trộm lành nghè, có nhiều
kinh-nghiệm trong nghè ăn-trộm : *Nhưng
tay trộm nghè ít có lối vặt.*

trộm nghĩ dt. Thiết nghĩ, nghĩ rằng, lời nói
khiêm kẽ như mình vô-phép xen vào việc
người : *Tôi trộm nghĩ, việc nước là việc
chung, ta không nên đợi người mời-mọc.*

trộm nhứt dt. Nhốt trộm, nhốt tối người mà
mình chưa có quyền nhứt : *Thầm trộm trộm
nhứt bấy lâu đã chồn K.*

trộm tình và tiễn dt. Trai-gái với người
rồi gạt lẩy tìn bợ trốn đi : *Một thiếu-nữ
bị trộm tình và tiễn đến tự-tử.*

trộm tiếng dt. Kẻ trộm được nói tiếng : *Tay
đó, trộm tiếng l / tt. Có tiếng đòn là có nhiều
kẻ trộm : Xóm đó trộm tiếng !*

trộm vật bt. Kẻ trộm không lành nghè, gắp
gi lối nấy : *Bọn trộm vật ; chuyên trộm
vật.*

trộm xem dt. Tự-ý xem, lời nói khen : *Trộm
xem ở nội xú nầy, Có ai xinh-dep cho
tay ai kia CD.*

TRÔN dt. Đít, phần dưới chót thân mình
con người : *Bàn trôn, lòe trôn, lõi trôn,*

mòng trôn; Bán trôn nuôi miệng; Siêng la há đợi corm kè miệng, Vụng tính nèo dè nước đến trôn TTT II (R) Ngày, phần cuối cùng: Bé trôn, lén trôn, xô trôn (trôn áo gối tắt); Thúng lùng trôn khôn bung khổ bơ, Tới chốn này, bơ-ngoé có em CD.

trôn áo dt. Bìa vạt áo, chỗ bẻ lén rồi may gấp lại; Nǎm trôn áo đèn-bà.

trôn kim dt. Đít cây kim, tức đầu to có cái lỗ II (R) Lỗ cây kim: Khác nào sợi chỉ mà lòn trôn kim.

trôn ốc dt. X. Khu ốc.

trôn-trê dt. Clg. Trĩ, cuỗi khúc ruột cùng, dính liền với lỗ đít (thường bị gọi trại là con trê): Rận lòi trôn-trê.

TRỐN dt. Lánh đi, núp nơi kín-dáo, không cho ai thấy, không dè ai bắt: Ân trốn, chạy trốn, di trốn; Trốn việc quan, di ở chùa tng.

trốn ẩn dt. Ở một nơi kín-dáo dè trốn: Tìm nơi trốn ẩn.

trốn bắt dt. Clg. Cút bắt, trò chơi trè-con, một đứa bị bịt mắt đợi tắt-cè tìm chỗ trốn rồi di tìm bắt; đứa nào bị bắt được trước, sẽ đến lượt bị bịt mắt đợi mấy đứa kia trốn rồi di tìm bắt.

trốn biệt dt. Trốn mất dạng luôn: Mấy năm nay, va trốn biệt.

trốn con dt. Chỉ thú cái bị bầy con đeo theo bú đến rất vú phải lân tránh di: Lầm-lết như chó trốn con tng.

trốn chúa dt. Bỏ nhà chủ trốn đi khi chưa mâu hạn, chỉ hạng đàn-bà không đứng-dẫn: Chẳng phướng trốn chúa, cũng quên lện chẳng K.

trốn chui trốn nhủi dt. Bé đâu chui trốn đó, hết nơi nây đến nơi khác, không dám ra mặt: Bị tệp-nã, trốn chui trốn nhủi mấy tháng nay.

trốn học dt. Không đến trường dè học như hàng ngày, bỏ lớp di chơi: Học-trò trốn học.

trốn kín dt. Núp trốn chỗ kín, không ló ra: Trốn kín kèo chúng thay.

trốn lánh dt. Nh. Trốn: Trốn lánh luôn.

trốn lính dt. Clg. Trốn quân-dịch, tìm đủ mọi cách dè khỏi di lính khi đến tuồi như dùng giấy-tờ giả-mạo, làm cho mang tật, lẩn trốn, v.v.. // X. Trốn ngũ.

trốn mặt dt. Lánh mặt, không cho gặp: Trốn mặt không ra tiếp khách.

trốn mất dt. Nh. Trốn biệt.

trốn nợ dt. Lánh đi cho các chủ nợ không đòi nợ được: Bỏ xứ trốn nợ II (B) Chết cho dứt nợ dời: Đã toan trốn nợ doanh trường được sao? K.

trốn núp dt. Khi thì lén mình ở chỗ kín, khi thì ra mặt nhưng nêu gặp người quen thì núp đâu đó: Cứ trốn núp hoài sao?

trốn ngũ dt. Clg. Đào-ngũ, đang ở lính rồi bỏ trốn: Lính trốn ngũ.

trốn phản-sự dt. Tìm cách dè khỏi làm một

công-việc đáng lẽ phải làm: Trùm chǎn dè

trốn phản-sự.

trốn quân-dịch dt. X. Trốn lính (nghĩa

trước).

trốn sưu dt. X. Trốn xâu.

trốn thuế dt. Làm dù mọi cách dè khỏi đóng thuế.

trốn tránh dt. Tránh đi cho đừng gặp, đừng bị bắt phải làm việc: Trốn tránh phản-sự; trốn tránh nhè chúc-trách.

trốn việc dt. Lánh mặt dè khỏi làm việc: Trốn việc di chơi!

trốn xâu dt. Clg. Trốn sưu, tìm dù mọi cách dè khỏi làm xâu (tức làm công-tác): Trốn xâu lậu thuế.

TRỘN dt. Xáo cho đều: Xáo-trộn, trà-trộn, trộn hổ II Pha hai hay nhiều món chung nhau: Pha trộn, trộn thuốc.

trộn bài dt. (bạc) Clg. Xáo bài, xóc chè cho bài bài lộn-lộn cà trước khi chia.

trộn chung dt. Đồ chung lại rồi trộn cho đều: Trộn chung các món II (B) Sáp-nhập, kè giồng như nhau: Đùng có trộn chung tinh và tiền; kè phải và người quay không được trộn chung.

trộn dầu giấm dt. Clg. Trộn xà-lách, làm món ăn gồm có rau cải, dầu ăn, giấm và muối tiêu: Thứ đó trộn dầu giấm ngọt lầm.

trộn đều dt. Xáo trộn nhiều lần cho đều nhau // Pha đều phèn, mỗi thứ đều bằng nhau rồi trộn.

trộn gỏi dt. Làm món gỏi với một món ăn chính và nhiều món gia-vị: Thịt gỏi trộn gỏi; trộn gỏi súса.

trộn hổ dt. Đồ chung 3 món: cát, nước và vôi hoặc xi-măng lại rồi trộn thành hổ xay-cát: Cần người trộn hổ; máy trộn hổ.

trộn lẩn dt. X. Trộn lộn.

trộn lộn dt. Bỏ lộn vỡ rồi trộn đều: Đã mấy thứ lại trộn lộn II (B) Nh. Trộn

chung (B).

trộn-trào đt. (d) Nh. Trộn.

trộn tráng đt. Nói gè mái ấp dùng mỏ đầy tráng trong ra ngoài, tráng ngoài vô trong cho tất-cà được nóng đều, đến ngày sẽ được nở đều.

trộn xà-lách đt. X. Trộn dầu giấm.

trộn xà-ngaù đt. Nh. Trộn chung và Trộn lộn.

TRÔNG đt. Ngó, nhìn, nhện thấy bằng mắt : Nhìn trông, thèm trông ; Đứng núi này trông núi nọ tng ; Trông mặt mè bắt hình-dong. Cơn lợn có béo, bộ lòng mới ngon CD. // Đè ý, chăm-nom : Trông giüm nhè // Ỷ vào, định nhờ vào : Ba tháng trông cây không bằng một ngày trông quả tng. // Đợi với lòng mong-mỗi : Đợi trông, ngóng trông ; Trông mưa trông gió trông ngày trông đêm CD.

trông-cậy đt. Trông mong nhờ cậy : Già rồi, trông-cậy có mây dứa con.

trông coi đt. Coi-sóc, chăm-nom : Trông coi nhè cửa.

trông chờ đt. Chờ mà đê hét tâm trí, hy vọng vào : Hết dạ trông chờ.

trông chừng đt. Dòm ngó, thỉnh-thoảng coi chừng : Trông chừng mày dứa nhỏ // Ngó chừng tới trước đặng đi : Trông chừng thấy một vân-nhân, Lòng buông tay khâu, bước lẩn dặm bắng K.

trông đợi đt. Nh. Trông chờ.

trông đứng trông ngồi đt. Chờ đợi, ngóng trông lâu-lắc, bắt lòng bứt-rứt, hét đứng tới ngồi, hoặc đi tới đi lui : Trông bậu trông đứng trông ngồi, Trông người có nghĩa bồi-hồi lá gan CD.

trông em đt. Chỗng khu dòm dưới háng : Dứa tre trông em.

trông mong đt. Trông chờ mong-mỗi : Thôi, hết trông mong !

trông-nom đt. Coi-sóc : Trông-nom cho con nó học-hành.

trông ngóng đt. X. Ngóng-trông.

trông nhờ đt. Nh. Trông-cậy.

trông ơn đt. Mong-mỗi được nhờ ơn ; chờ người ban ơn cho : Trông ơn mưa-múc.

trông tin đt. Ngóng trông tin-tức : Trông tin chồng.

trông thấy đt. Thấy, ngó thấy, nhện ra bằng mắt : Mắt không trông thấy ; Ngày vạy nè ra cho biết mục, Thấp cao trông thấy hể rằng do ? PVT.

trông vào đt. Ỷ-lại vào : Trầm nghìn hảy cứ trông vào một ta K.

trông vấn trông dài đt. Trông dù lầm, đợi thật lâu : Cần rắng bứt đứt duyên-hài, Đè người trông vấn trông dài một thân CD.

trông vời đt. Ngó ra xe, tận chân trời : Trông vời cõ-quốc biết đâu là nhà K.

trông xa đt. Nhìn xa (mới thấy) : Kính trông xa // Tinh xa, liệu việc cách xa rộng : Nên trông xa một chút đê sau đừng ên-hận.

TRỒNG đt. Gây giống cây - cỏ dưới đất rồi nuôi cho lớn đê hưởng : Cây trông, vun trồng ; Thiếu đất trông dừa, thừa đất trồng cau tng ; Trồng tre trông trúc trông dừa, Muốn nén cơ-nghiệp thì chừa lang-vân CD // Nuôi một loại vi-trùng đê yêu trong mình cho cơ-thè quen chịu-dụng với loại vi-trùng ấy đê khỏi nhiễm bệnh về sau : Trồng trái // Cảm, chôn xuống một đầu rồi nện cứng : Trồng nêu, trông trụ // X. Trời trông.

trồng cảnh (kiêng) đt. Trồng những loại cây đẹp đê ngâm xem giải-tí : Thứ đó chỉ trông cảnh chó có dùng chi được !

trồng cây đt. Nh. Trồng (nghĩa dầu) : Lập vườn trông cây // Trồng bằng cái thân cây chặt đoạn : Khoai mì thì trông cây chó ai trồng củ ?

trồng con đt. Bứng cây con ra trông nơi khác : Chuối thì trông con chó ai ương hột ?

trồng củ đt. Vùi củ xuống đất cho nó mọc lên và sinh thêm củ : Khoai từ, khoai môn, khoai mỡ, gừng, v.v... đều là loại trông củ.

trồng chắp đt. Gỡ tượt cây này bó vào thân cây khác đê lấy giống ngon (greffe en écusson).

trồng chậu đt. Trồng trong chậu : Kiêng (cảnh) uốn phái trông chậu mới đẹp.

trồng chuối đt. Bứng chuối con ra trông lại : Đất mới trông chuối lớn buồng // (R) Trò chơi bằng cách cầm đầu xuống đất và giơ thẳng hai chân lên trời : Dứa thì trông chuối, dứa thì thay làng-cang (X. Làng-cang).

trồng dây đt. Trồng cách khoảng thật nhết, trồng dây đt. Vùi chặng giữa một đoạn dây dưới đất đê mọc dây nhénh ở hai đầu : Khoai lang thì trông dây.

trồng đậu đt. Clg. Tia đậu, moi lỗ bò vài hột đậu đã được rãm nước trước cho nó lên rồi tia bò bát những cây yếu // (R) X.

- trồng trái** (nghĩa sau).
trồng hè-lăng dt. Trồng dưới đất bằng, thấp cho nhảy, cho bò lèn rộng ra chớ không lèn vòng lên luồng : *Thường, rau đồng hay rau cần ta đều được trồng hè-lăng.*
- trồng hột** dt. Ương hột cho mọc lên cây : *Xoài trồng hột lâu có trái hơn trồng tháp.*
- trồng kiêng** dt. Clg. Chơi kiêng, trồng những cây nhỏ có hoa lá đẹp, hoặc uốn cho cây khắn-khiu để giải-trí // X. Trồng cảnh.
- trồng lá** dt. Vùi cuống lá xuống đất cho lên cây : *Quỳnh-hoa thì trồng lá.*
- trồng láng** dt. Trồng chỗ đất trũng thường ngập nước : *Rau om phải trồng láng mới sống.*
- trồng ngọn** dt. Giâm cái ngọn xuống đất cho nó vừa dâm nhánh vừa sinh con thành bụi to : *Mia thì trồng ngọn.*
- trồng nhánh** dt. Chiết nhánh ra trồng hoặc chặt nhánh trồng (tuỳ loại cây) : *Thường đất thấp thích hợp với các loại cây trồng nhánh, vì chúng không có rễ đuôi chuột.*
- trồng rắng** dt. Lắp rắng già vào nứu, chỗ rắng thật đã rụng : *Thợ trồng rắng.*
- trồng rẫy** dt. Clg. Làm rẫy, trồng các thứ hoa-màu mau ăn như rau, cải, đậu, cà-thuốc lá, v.v... : *Phá rừng trồng rẫy.*
- trồng tia** dt. Ương nhiều hột cho mọc cây rồi lựa những cây yếu, có lật, nhô bô, chừa những cây mập mạnh sờn-sor lại và đẽ luôn // Nh. Trồng-tria.
- trồng tháp** dt. Cạo da nhánh cây này rồi bó vào thân cây khác cũng đã được cạo da săn; khi cả hai liền da nhau, cắt nhánh cho lia minh mệ (*greffe par approche*).
- trồng thưa** dt. Trồng cách khoảng xa.
- trồng trái** dt. Vùi nguyên trái thật già, đã lên mộng, xuống đất cho nó lên cây : *Dừa thi trồng trái II (Y) Clg. Trồng đậu, vạch cho trầy da với một mũi nhọn có vây vi-trùng bệnh trái giống (đậu mủ) đã được giâm nọc độc rồi, để co-thê quen chịu đựng với giống vi-trùng ấy, hầu tránh nhiễm bệnh ấy về sau.*
- trồng-trặc** dt. (d) : Clg. Trồng-tria, Trồng-trẹt hay Giồng-giọt, Nh. Trồng (nghĩa đầu).
- trồng-tria** dt. (d) : X. Trồng-trặc.
- trồng-trẹt** dt. (d) : Clg. Giồng-giọt, X. Trồng-trặc.
- trồng vòng** dt. Trồng trên vòng đất đã được vụn sẵn : *Khoai lang trồng vòng mới*
- có nhiều củ.**
trồng vũng dt. Trồng dưới vũng : *Rau muống, rau ngò, rau nhút đều là loại rau trồng vũng.*
- trồng xoài** dt. Trồng cây xoài // (B) Làm những việc lâu có kết-quả (như trồng xoài mà ương hột theo xưa) : Khéo nái việc trồng xoài !
- TRỒNG-TRỒNG** tt. X. Trồng-trồng : *Lựa một con trồng-trồng.*
- TRỒNG** dt. Nhạc-kí, thường là hình ống hay tròn giẹp, sườn bằng gỗ gọi tang, vành đẽ nhịp gọi giăm, hai đầu bằng đe cẳng thẳng gọi mặt, dùng đánh bằng dùi hay vỗ bằng tay cho ra tiếng : *Bịt trồng, dùi trồng, đánh trồng, giăm trồng, gióng trồng, giục trồng, mặt trồng, tang trồng, xò trồng ; Trồng treo ai dám đánh thủng, Bậu không ai dám đe mừng chun vỗ CD.*
- trồng bát-cầu** dt. X. Trồng bắc-khấu.
- trồng bắc-khấu** dt. X. Trồng bắc-khấu.
- trồng bắc-khấu** dt. (Gọi trái là bát-cầu hoặc bắc-cầu), thứ trồng nhỏ một mặt cẳng u tròn lên thật thẳng, được đánh với hai cây dùi thật lệ II (lóng) Trồng ngực nhảy thật lệ khi hồi-hộp hay nân-nao nhiều : *Lúc đó ngực tôi nới trồng bắc-khấu ở trồng* (X. Giặc Bắc-khấu PH.III).
- trồng bồi** dt. Clg. Trồng bồi, trồng trẻ con chơi : *Già còn chơi trồng bồi.*
- trồng bóng** dt. Trồng nhỏ tròn giẹp của bóng chày mồi.
- trồng bối** dt. X. Trồng bối.
- trồng canh** dt. Trồng đánh đẽ trờ canh ban đêm; khoảng thi-giờ mỗi canh Mua vui cũng được một vội trồng canh K. II Tiếng trồng canh tuần ban đêm : *Ngon cờ ngo-ngo-ngo, trồng canh trẽ-trồng K.*
- trồng cơm** dt. Thú trồng hình ống, trên giữa hai mặt có đập nún cơm đẽ vỗ vào mồi ra tiếng.
- trồng chầu** dt. Thủ trồng to, tang nồi phình khúc giữa, được dùng đánh trong các đám hát đẽ thường phát các giọng hát và dùng trong các đám rước, ở đình, trường học, v.v... .
- trồng chiến** dt. Clg. Trồng trận, tiếng trồng đánh thật lệ đẽ giục quân tiến lên : *Giục trồng chiến II (lóng) Tim nhảy lệ khi hồi-hộp hay nân-nao nhiều : Lúc đó, ngực tôi nới trồng chiến.*

trống chiêng *dt.* Tiếng trống và tiếng chiêng cùng một lúc : *Trống chiêng inh-đì.*

trống đất *dt.* Trống dùng trong đám hát trống-quân, bằng miếng ván mỏng đậy trên một cái rãnh dào dưới đất, trên có giăng một sợi dây căng thẳng bằng một chiếc đùa, rồi dùng que gỗ đánh vào sợi dây cho ra tiếng.

trống giấy *dt.* Trống nhỏ bằng giấy có cán, có 2 cục sáp gắn trên đầu hai sợi chỉ buộc trên tang, hẽ cầm lắc hay rung thì 2 cục sáp đập vào mặt trống kêu lung-tung.

trống hát *dt.* Trống để trước rạp hát dùng đánh quàng-cáo hoặc trên sân khấu khi đang hát : *Nghe trống hát bát nân !*

trống hiệu *dt.* X. Trống lệnh.

trống hồi mặt *dt.* Trống đã cũ, mặt dùn lại.

trống hồi mặt *dt.* Tiếng trống đánh liên tiếp, ban đầu to sau nhỏ dần dần dứt, rồi lại (đánh thêm) mặt dùn nữa.

trống kèn *dt.* Trống và kèn, tiếng gọi chung một giàn nhạc : *Đá-ma-gì-không-có-trống-kèn-chỉ-cả !*

trống khẩu *dt.* Thú trống nhỏ có cái chuôi, cầm đánh trong các đám rước.

trống lảng *dt.* X. Đánh trống lảng.

trống lân *dt.* Trống có 2 người khiêng theo đám múa lân để đánh (với 2 cây dùi) ra nhịp cho lân múa.

trống lấp *dt.* X. Đánh trống lấp.

trống lệnh *dt.* Tiếng trống ra lệnh cho nhiều người tuân theo để ra hay vào, tới hay lui...

trống ngực *dt.* X. Đánh trống ngực.

trống phách *dt.* Cái trống và cái phách, tiếng dùng chung cho các tiếng nhẹ - khí : *Trống phách tinh-rang.*

trống quân *dt.* X. Trống đất và Hát trống quân.

trống rung *dt.* X. Trống giấy.

trống sấm *dt.* Thú trống thật to, tiếng kêu như sấm.

trống tầm-vông *dt.* X. Tầm-vông (chữ thứ 2).

trống tiềm *dt.* Giàn nhạc Triều-châu, gồm có cái trống, nhiều cây kèn, nhiều thanh-lê và chèp-choă.

trống trận *dt.* X. Trống chiêng.

trống trường *dt.* Tiếng trống lệnh ở trường học : *Tiếng trống trường gọi lei thời thơ-ấu của anh.*

TRỐNG *tt.* Cig. Sóng, giống đực của loài

đê trúng : *Bồ trống, chim trống, chịu trống, gà trống, thia-thia trống* *II (R)* Cái ngòi giữa tròng (lòng) đê trúng đê *tương con* : *Trứng gà có trống.*

trống mái *tt.* Con trống và con mái : *Trống mái đều đủ* *II* Được thus, sinh tử, ăn thus đủ : *Quyết trống mái mệt phen.*

trống nòi *dt.* Con gà trống nòi : *Ôm con trống nòi đi đá.*

trống tor *dt.* Con trống còn tor, chưa biết đẹp mái.

trống tàu *dt.* Con gà trống tàu : *Đè giỗng con trống tàu đó.*

trống thiến *dt.* Con gà trống đã được thiến rồi.

TRỐNG *tt.* Rồng không, chẳng có chi choán cả : *Bồ trống, bụng trống, chỗ trống, chừa trống, đất trống, đồng trống, phố trống, vườn không nhè trống ; Vịt chê lúa lép không ăn, Chuột chê nhè trống ra năm bụi tre CD* *II (R)* Hờ-hang, không kín-dáo : *Lời nói trống.*

trống-bật *tt.* Rồng không, không có chi cả : *Túi trống-bật* *II* Hờ-hang, không đê-dặt rào đón chi cả : *Lời nói trống-bật.*

trống chân *tt.* Chỗ làm trống, không người làm : *Sờ đó có trống chân thơ-ký* *II X.* Trống chân trống cẳng.

trống chân trống cẳng *tt.* Thong-thả, không vợ con, không gì ràng-buộc : *Lúc này nó trống chân trống cẳng.*

trống chỗ *tt.* Có chỗ bỏ không, có chỗ khuyết : Còn trống chỗ thì lại đó ngồi (hay đê thêm cái bàn, xin vô làm...).

trống độc *tt.* Nh. Trống bộc.

trống gió *tt.* Khoảng-khoát, không bị che áng, gió lọt vào được : Còn bệnh, đừng ra chỗ trống gió.

trống họng *tt.* Hay nói, không kín miệng : *Đứa trống họng.*

trống-hốc *tt.* Nh. Trống-bộc.

trống-hỗng *tt.* Nh. Trống-bộc.

trống ý *tt.* Hở ý, vở ý đê lộ cho người ta hiểu việc riêng mình : *Lời nói trống ý* *II* Rồng-tuzech, thiếu ý-nghĩa : Câu văn trống ý.

trống không *tt.* Thết trống, chẳng có chi cả : Cái nhà trống không, trong túi trống không.

trống-lồng *tt.* Nh. Trống-bộc.

trống lời nói *tt.* Thiếu đê-dặt, khi nói không, rào đón, có thè bị bắt lỗi : *Trống lời nói, lấy lại không kịp.*

trống-rỗng **tt.** Nh. Trống-bộc.

trống ruột **tt.** Chỗng có chi trong ruột cỏ:
Xô trống ruột; tre trống ruột // Nhé dè, có
chuyện chi đều nói ra cỏ.

trống tiếng nói **trt.** Nh. Trống lời nói.

trống-trái **tt.** Rất trống: *Tím chõ trống-trái*
hứng gió; lời nói trống-trái.

trống-tràng **tt.** Ngay ruột, bệnh ăn vào là xô
ra ngay: *Phải chứng trống-tràng.*

trống-tràng **tt.** Tràng, không có cây-cối chi
cả: *Đất trống-tràng.*

trống-trênh **tt.** Hờ quá, không kín-dáo:
Chiếc thuyền trống-trênh.

trống trơ **tt.** Thật trống, chẳng có chi cả:
Nhà trống trơ // Hờ-hang: *Lời nói trống
trơ.*

trống trước trống sau **tt.** Nghèo quá, trước
sau gì cũng trống: *Nhà trống trước trống
sau.*

TRỐNG **trt.** Sôong, bông-lông, không chỉ
ngay người nào: *Nói trống, chửi trống.*

TRỐNG **dt.** X. Đánh trống.

TRỘNG **tt.** Rộng-rãi: *Đất trống.*

trỗng gió **tt.** Nh. Trống gió.

trỗng tay **tt.** Rộng tay: *Áo trỗng tay.*

trỗng-trênh **tt.** Nh. Trống-tràng.

TRỘNG **tt.** Hơi to, khá lớn: *Đợi con trộng
rồi đi mua bán làm ăn; con cá này trộng
hơn con kia //* **trt.** Đề nguyên, không nhei:
Nuốt trộng.

trộng cày **tt.** Lớn đai, đã lớn: *Thẳng nhỏ
bữa nay trộng cày.*

trộng con **tt.** Khá to con: *Cá trộng con* **ít**
xương.

trộng đến **tt.** Nh. Trộng cày: *Năm nay trộng
đến, đi học dược rồi.*

trộng đứa **tt.** Khé lớn đứa, lớn con: *Thẳng
đó cũng trộng đứa chó!*

trộng hột **tt.** Khá to hột (hạt): *Gạo nầy
trộng hột chắc cứng cơm.*

trộng tuổi **tt.** Hơi lớn: *Đợi trộng tuổi một
chút, cho đi học //* **Hơi già:** *Đã trộng
tuổi rã, vợ con chi nữa!*

trộng-trộng **tt.** Clg. Trộng-trộng, don-don,
vùa-vùa: *Lụa một con trộng-trộng.*

trộng trơ **tt.** Trộng mà nguyên vẹn: *Hết
gạo trộng trơ.*

TRỐT **dt.** Lốc, luồng gió xoáy tròn khu-ốc
và bốc lên cao: *Còn trốt //* **(R)** Việc làm
chớp-nhoáng, lẹ-làng, cốt làm cho địch

không trót tay kịp: *Chiến-thuật còn trốt.
trốt hốt dt.* Con trốt cuốn bay lên và đưa
đi xa: *Bị trốt hốt.*

TRƠ **trt.** Im, không động-đậy: *Đứng trơ,
nằm trơ, ngồi trơ; Trơ như đá, vững
như đồng, Ai lạy chẳng chuyên, ai rung
chẳng rời K. //* **tt.** Lì-lợm, không biết xấu-
hồ: *Trơ mặt; ai nói gì cũng trơ ra đó! //*
Lè-loi một mình: *Cái nhè ở trơ giữa
đồng.*

trơ gan **trt.** Bên gan, không ngã lòng, không
lùi bước: *Đá vẫn trơ gan cùng tuế-
nguyệt TQ.*

trơ khắc **tt.** Trơ-trên vì thắt-vọng: *Họ chia
nhau hết; đèn sau chỉ trơ khắc ra.*

trơ mắt **trt.** Súng-sò chịu, chẳng biết day-
trở ra sao: *Trơ mắt nhìn nhà cửa bị cháy
thiêu.*

trơ mắt ếch **trt.** Nh. Trơ mắt (lời nói
nặng): *Đứng trơ mắt Ếch ra ngó!*

trơ mặt **trt.** Đưa mặt ra chịu trán, không
còn biết xấu-hồ nữa: *Đứng trơ mặt ra
nghe mắng.*

trơ mặt Địa **trt.** Nh. Trơ mặt, tiếng nhẫn
mạnh (như ông Địa khi bị bắt chém-mút
chè): *Thiểu lúa thiêng, trơ mặt Địa* (cầu
đối).

trơ mép **trt.** Liếm mép, chỉ bộ người thèm
khát chỉ ngó chực cho đỡ thèm: *Đứng
trơ mép xem người ta ăn.*

trơ-tráo **tt.** Ngơ-ngáo, vẻ mặt người không
hay biết chỉ cả, giữa đám đông đang bàn
chuyện: *Bộ-tịch trơ-tráo.*

trơ-trát **trt.** Xơ-xài, sạch-bách, không còn
chi cả: *Thưa trơ-trát, ngâm trơ-trát cái
củi bắp //* **R**roc hét tính thương ra: *Hun
(hôn) trơ-trát.*

trơ-trén **tt.** Bên-lên, mắc-cỡ: *Bệ mặt trơ-
trén.*

trơ-trọi **bt.** Lè-loi một mình: *Cháy hết, còn
trơ-trọi có cây cột; tắm thân trơ-trọi.*

trơ-trơ **trt.** Trân-trân, không máy-động, không
nói-nắng: *Đứng trơ-trơ đó, mè không lên
tiếng //* **Y-**nguyên, nguyên ven, yên một
nơi: *Ngàn năm bia miêng hây còn trơ-
trơ CD //* **L**i re, không biết xấu, không
thay đổi tính-tình: *Ai nói gì nói, nó vẫn
trơ-trơ.*

trơ-trui **tt.** Vốn-vẹn, chỉ có cái thân không:
Bị hỏi-hoạn, còn trơ-trui mình không;
cây-cối cũng còn trơ-trui cái thân.

trơ-vơ **tt.** Bơ-vơ một mình, không nhè cửa:

Trở-vơ nơi xứ lợ.

TRỞ tr. Lô, lợ ra thỉnh-linh: *Bướm trở tái, di trở tái; Hồi ai chó khé bờ-thờ, Đừng quen đường cũ, bước trở gầy chân CD.*

trở tái dt. Lô tái, xòn-xót tái, tái mà còn tròn có thè di luân: *Xe vừa trở tái thì đèn đỏ bật lên, tài-xế phải cho chạy luân.*

TRỞ dt. Né qua, tránh qua, lách mình qua cho đường trung: *Bị đánh thỉnh-linh, nhưng anh lẹ mắt trả khỏi* II (R) Cho sei - lẹt một chút để tránh trách-nhiệm: *Nói trả; bị buộc gắt, nhưng phạm-nhân đều trả được; có lỗi, mà hổ mình rầy thì nó trả.*

trở đường dt. Banh đường, nói ngựa nhát hay chúng, không chịu cưng, hay chạy xẹt qua xét lại: *Ngựa trả đường.*

trở-trêu bt. Clg. Cái-trêu, lúc-láo, ranh-manh ngầm, hay khuấy chơi: *Đứa trả-trêu, con tạo trả-trêu; nói trả-trêu.*

trở-trinh tt. Nhiều lời, láo-xược, dối-trá: *Con người trả-trinh.*

TRỞ tt. Cách trả-trên khó coi: *Họ bỏ đi réo, trả ra còn có mình mình.*

TRỞ dt. Ông, mère ra (trò con): *Ăn vô bao-nhiêu, đều trả ra cù.*

TRỞ dt. Lật qua, day phía dưới lên: *Trở đất; trả miếng thịt lên kèo khét* II Quay lại, di về lối cũ: *Trở về nhè; nǎm trả lại* II Thay đổi thế khác: *Day-:rở, tráo-trở, trán-trở; Bệnh đã trả.*

trở bánh dt. Quay xe lại, lái xe đi về lối cũ: *Xe đã trả bánh.*

trở cán dt. Day cán lại, nắm cái lưỡi hay cái đuôi: *Trở cán đánh* II (B) Nghịch lối, cự lại với người cùng phe: *Coi chúng hắn trả cán.*

trở cán đầu dt. Nh. Trở cán (B).

trở canh dt. Sang qua canh khác: *Trống đánh trả canh* II (R) Kêu cầm canh ban đêm: *Đêm nǎm nghe vạc trả canh, Nghe sú gõ mõ nghe anh dỗ nàng CD.*

trở cánh dt. Day cánh buồm lại: *Trở cánh về đồng.*

trở cờ dt. Theo ngọn cờ khác, nghịch lối phe phái cũ: *Hắn đã trả cờ.*

trở cửa dt. Day cửa nhà mình về một phía nào: *Trở cửa hướng nam* (Xt. Trở cửa).

trở chứng dt. Sinh ra chứng bệnh khác, thường nặng hơn: *Bệnh trả chứng* II Đổi ý, làm ngược lại với việc làm trước:

Và đã trả chúng, nên coi chúng II (Xt. Trở chúng).

trở đất dt. Cày hay cuốc lết đất lén: *Trở đất tia đậu.*

trở đầu dt. Day đầu lại pha hai chén lúc này: *Nǎm trả đầu lại cho mát* II Đặt linh-cữu xuống huyệt mà cho đàng đầu day về một hướng nào: *Trở đầu linh - cữu về hướng tây* II (B) Chết (nếu có thêm hai chữ « và nút »): *Trở đầu về nút* II Quay lại: *Trở đầu xe.*

trở gót dt. Lui gót, trả lại lối cũ hay di trả vò: *Trở gót vào nhè.*

trở giáo dt. Quay mũi giáo lại đậm đồng bọn ở sau lưng II (B) Phận-bội, di ngược lại ki-hoạch chung để hại người cùng phe: *Kẻ trả giáo nguy-hiểm hơn kẻ nghịch.*

trở gió dt. Thời sang hướng khác: *Ông trả gió thì mình hạ buồm* II Thay đổi thời-tiết: *Hôm nay trả trời trả gió, muốn bệnh.*

trở giọng dt. Đổi giọng nói, nói giọng khác II (B) Nói ngược lại ý trước, với lời cam-kết trước: *Mới đó đã trả giọng.*

trở hài dt. Quay mũi giày lại, túc lui gót, di trả lại: *Thêm hoa khéch đã trả hài K.* trả lái dt. Quay lái chiếc thuyền lại, túc sửa-soạn chèo về lối cũ: *Thuyền bầu trả lái về đồng, Con đi theo chặng, mẹ ở cùng ai ? CD.*

trở lại dt. Lộn lại, di trả về: *Xa quá rồi, nên trả lại* II Bắt lại việc cũ, việc trước: *Bàn trả lại; trả lại việc cũ* II Lấy lại, làm vợ chồng lại sau một lúc thôi nhau: *Trở lại chồng cũ* II Lật lại: *Trở lại kèo khét.*

trở lên dt. Lộn lên, di trả về phía trên: *Trở lên chờ il tr. Sấp lên, đỡ lên: Từ 35 tuổi trở lên.*

trở lòng dt. Đổi ý khác, thường là ý phản-dối với phe phái, với người đồng-cánh: *Kẻ trả lòng.*

trở lung dt. Quay lung lại, lăn qua phía khác: *Trở lung ra sân; nǎm mặt phía lâu, trả lung cho mát.*

trở màu dt. Xuống màu, trả, thay màu khác nhau hơn: *Tóc đã trả màu.*

trở mặt dt. Làm mặt lè; đổi hẳn cách đối-xử từ tốt ra xấu với một người nào: *Anh em mà trả mặt!*

trở mình dt. Day mình qua phía khác: *Đang ngủ, trả mình.*

trở mùa dt. X. Trở trời.

trở mùi dt. Có mùi, chỉ món ăn thiu hay

- sắp thúi (thối) : Mầm trỏ mùi.
- trở nên dt. Thành ra, hoá ra : Trở nên tốt.
- trở ngắn dt. Thay mánh-lới, đổi mưu-lược :
- Trở ngắn hại nhau.
- trở ngược dt. Dạy ngược lại : Trở ngược đầu đưa.
- trở qua dt. Quay lộn lại : Trở qua bên sông
- // Lật lại, đưa bè dưới lên : Phơi trở qua ;
ném trở qua.
- trở què dt. Đồi lại lời cam-kết, nói ngược lại, làm ngược lại : Hôm trước hứa thế nào, bùa nay lại trở què ?
- trở ra dt. Đi lộn ra : Công tôi ghen gánh
gồng gồng, Trở ra theo chổng, bày bị eon
ba CD.
- trở tay dt. Thay tay, đổi qua tay kia : Trở
tay kèo mồi // (B) Dạy-trở, ứng-phô : Trở
tay không kịp.
- trở thang dt. Đồi thuốc, hốt (bốc) thang
thuốc khác : Đâu trở thang coi có bớt (dở)
không.
- trở thành dt. Nh. Trở nên : Trở thành vâ-
sinh.
- trở thùng dt. Có mùi thúi (thối) khi đã vò
thùng rồi : Mầm đã trở thùng.
- trở thuốc dt. Nh. Trở thang.
- trở trời dt. Thay đổi thời-tiết : Trở trời sấp
mưa ; trở trời muôn bệnh.
- trở vào bt. X. Trở vô.
- trở vô dt. Đi vô chỗ vùa mới ra : Đã đi sao
eòn trở vô // trt. Sắp vô phía trong : Từ đó
trở vô đều là lùm bụi.
- trở vồ dt. Đò cọc, đồ quẹu sau một lúc vui
chơi với nhau : Chơi không giao trở vồ.
- trở xuống dt. Đi lộn xuống : Lên gác rồi
trở xuống // trt. Sắp xuống, đồ xuống : Từ
1.000 đồng trở xuống thì mua.
- TRỎ** dt. Ngắn-cắn : Cách-trở, cản-trở, điện-
trở, ngắn-trở // tt. Khó - khắn, nguy-hiem :
Hiềm-trở, trắc-trở // (B) Tang-chê : Có trở,
đè trở ; Hèng xóm cản trở ba ngày, Chồng
cô, vợ cậu, một ngày cũng không CD.
- trở-cách tt. X. Cách-trở.
- trở-cố tt. Hiềm-trở và vững chắc : Thể núi
trở-cố.
- giờ-chỉ di. Ngắn lại, cản lại : Không có điều
chi trở-chỉ cả.
- trở-dáng tt. Trắc-trở, không xuôi : Cặp điều
trở-dáng.
- trở-gián tt. Cách-trở, gián-doạn : Trở-gián
xa-xôi.
- trở-liệu tt. Xa cách.
- trở-lực dt. Sức ngắn-cắn, việc khó-khăn ngắn
lại : Bị nhiều trở-lực.
- trở-ngại dt. Cản-trở, ngắn chặn : Bị trờ-
ngại nên hư việc // dt. Nh. Trở lực.
- trở việc trt. Lỡ-dở công-việc : Chần-chờ mà
trở việc.
- TRỎ** dt. Bận, áot : Gà gáy một trờ.
- TRỢ** dt. Giúp-dở : Ám-trợ, bàng-trợ, bao-
trợ, cứu-trợ, hỗ-trợ, nội-trợ, phù-trợ, tâ-
trợ, tu-trợ, tương-trợ, viện-trợ ; trợ Tru
vi ngược (giúp vua Trụ mà làm điều dữ).
- trợ ác dt. Giúp kẻ ác, giúp người làm việc ác.
trợ bần dt. Giúp kẻ nghèo.
- trợ-biện dt. Chức quan làm việc giúp một
ông quan chính ở một chức-vụ nào hối
xưa : Làm trợ-biện ở phủ.
- trợ-bút dt. Người viết bài cho báo chí :
Viên trợ-bút tuần-báo X.
- trợ-cấp dt. Cấp cho, giúp cho tiền-bạc :
Tiền trợ-cấp ; mỗi tháng được trợ-cấp
2.000 đồng.
- trợ-cơ dt. Giúp nạn đói, giúp gạo tiền cho
người đang đói.
- trợ-chiến dt. Đánh tiếp, giúp một bên đè
đánh một bên khác : Gởi binh-lực trợ-
chiến // (R) Tiếp tay người nào đè cự với
người khác bằng lời nói, bằng văn-chương
trên báo, v.v..
- trợ-giáo dt. Thầy hay cô giáo phụ // (thth)
Thầy hay cô giáo các lớp sơ-học.
- trợ-lý dt. Giúp đỡ người khác làm việc :
Y-tô trợ-lý bắc-si.
- trợ-lực dt. Giúp sức, tiếp tay : Nhờ người
trợ-lực.
- trợ-nghịch dt. Giúp người làm điều dữ,
điều ngang-nghịch.
- trợ-tá dt. Người, làm một nghề chuyên-môn
để sự điều-khiển và trách nhiệm của một
người cấp cao hơn : Trợ-tá phòng thí-
nghiệm.
- trợ-tử dt. Tiếng phu, tiếng đì đối với một
tiếng chính mới có một nghĩa riêng.
- trợ-thì trt. Tạm-thời, dở trong một lúc :
Nương-náu trợ-thì.
- TRỘI** tt. Dối - dối, qua-loa, sơ-sịa, không
thực : Ma trội.
- trợ-diều trt. Quấy-quá, sơ-sài : Làm trợ-diều.
- TRỎI** dt. Clg. Giòi, bầu xanh-xanh trên
cao : Bầu trời, chén trời, đe trời, dưới
trời, giữa trời, tối trời, thanh trời, trong
trời, vòm trời ; Chỉ đâu mà buộc ngang
trời, Thuốc đâu mà chửa cho người lâng-

lợ CD II Khi-hậu, thòi-tiết: Nghịch trời, thuận trời, trớ trời, bệnh trái trời II (truyền) Vì thèn lớn nhất tạo ra muôn loài và định số-phận mỗi sinh-vật: Bàn Trời, con Trời, Chúa Trời, kêu Trời, là Trời, lạy Trời, nhớ Trời, ông Trời, phước Trời, tội Trời, than Trời, thấu Trời, trách Trời, vái Trời; Có Trời mà cũng có ta, Tu là cõi phúc, tình là dây oan K. II Cõi mà hồn người chết được về: Chùu Trời, lên Trời, về Trời II Tự-nhiên mà có, không ai nuôi, ai trồng: Cải trời, ngựa trời, trái trời, vịt trời; Chim trời cá nước, ai bắt được nấy ăn tung II Quá lâm, không gì bằng: Cái trời, vàng trời, quá trời, thấy trời, thấu trời, mây tháng trời; Dân lầy ăn làm trời; Việc bồng trời II Kẻ ngang-tàng, hay hiếp người: Làm trời; ông trời đó muôn giờ?

trời ban dt. Clg. Trời cho, ông Trời ban cho, nhở phước cho: Nhờ Trời ban, có chút cơm tiền.

trời biển dt. Chân trời và mặt biển: Trời biển một màu II tt. Quá lâm, không tin được: Thẳng đó trời biển lầm II tt. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: Trời biển oi!

trời biết dt. Khó nói cho người tin, chỉ có ông Trời mới biết được, biết cho: Viết đó, chỉ có Trời biết!

trời biều dt. Ông Trời biều (bão) phải như vậy, không được cãi: Thôi! Trời biều sao hay vậy!

trời buồn dt. X. Trời ui-ui.

trời cao dt. Nền trời trên cao: Nhìn lên trời cao, thấy hăng vạn tinh-tú lóng-lánh II Ông Trời trên cao (thấy biết cả việc dưới thế): Trời cao có mắt.

trời con dt. Kẻ ngang-ngược, hay hiếp-dép, đánh-dập người: Nó là ông Trời con ở đất này!

trời cho dt. Nh. Trời ban: Đứa con Trời cho.

trời chớp dt. Có chớp-nháng trên nền trời: Trời chớp, chắc sấp mưa.

trời dành dt. Do ông Trời dành-dè cho mới có, mới được vậy: Được Trời dành cho, lúa về già mới được khoẻ như vậy.

trời dày dt. Do ông Trời bắt phải khô-sở, tật-nguyên nghèo khó (bởi tội-tình đã làm): Bj Trời dày.

trời đánh dt. Sét nổ nhằm đến ciết cháy II (truyền): Ông Trời sai Thiên-lôi đánh bắng

búa đẽ trùng-phạt một tội nặng: Con cõi là cậu ông Trời, Hết ai đánh nó thì Trời đánh cho CD II Tiếng gọi rủa kẻ hồn-xurge, ầu, vô-phép: Thằng Trời đánh.

trời đất dt. Nền trời và mặt đất: Hết hơi chảng thay trả lời, Thay trong trời đất có tôi đứng gào CD II Ông Trời và vị thần Đất: Lèm vậy, Trời Đất nào cho có cơm ăn? II tt. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: Trời đất oi!

trời đẹp dt. Nắng ráo, khí-hệu tốt: Bữa nay trời đẹp quá!

trời định dt. Ông Trời đã định trước rồi, đã có ghi trong sò bộ trên Trời: Duyên Trời định.

trời đông dt. Quang-cảnh mùa đông, ngày mùa đông: Trời đông giá rét.

trời già dt. Ông Trời, tiếng gọi khi oán trách: Tức gan riêng giận Trời già K.

trời giáng dt. Nh. Trời đánh: Ngã một cái như Trời giáng!

trời giáng hụt dt. Được may - mắn lẹ thường: Mừng như Trời giáng hụt.

trời gió dt. Gió thổi, ngoài trời có gió: Trời gió, nên mặc áo cho em.

trời hụt dt. Quang-cảnh mùa hụt, ngày mùa hụt, tức mùa nắng: Trời hụt oi-bức.

trời hại dt. Ông Trời hại, khiến cho hư-hại, thất-bại, khi cầm chắc sự thành-công: Thật Trời hại tôi mà!

trời hạn dt. Nắng hạn, hạn-hán, lâu lầm không mưa: Trời hạn, mất mùa.

trời hành dt. Ông Trời hành-hẹ cho đau-dớn, khô-sở đẽ trùng-phạt: Bj Trời hành.

trời hồng dt. Nền trời ửng màu hồng: Ngó lên mây bao trời hồng, Thương em hỏi thiệt: có chồng hay chưa? CD

trời im dt. Trời im mát, không có nắng.

trời kêu dt. Ông Trời bắt phải: Trời kêu ai nấy dẹp II Bắt chết, tới số: Bj Trời kêu.

trời khiến dt. Nh. Trời biều, Trời định: Bốn mùa b้อง cúc nở xây, Đè coi trời khiến duyên này vè ai CD.

trời lạnh dt. Tiết trời lạnh (rét): Trời lạnh, nên mặc áo ấm.

trời lặng dt. Bầu trời lặng-lẽ, không động gió: Trời lặng biến êm.

trời mát dt. Nh. Trời im II Tiết trời mát-mẻ, không lạnh cũng không nóng.

trời mây thi. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: Trời mây ơi! Việc xô lệ, khó biết: Có biết trời mây gì đâu!

trời mưa dt. Mưa xuống, có mưa: *Trời mưa thì mặc trời mưa; Tôi không có nón, trời chưa tới ra.* CD.
trời nam dt. Cảnh trời ở nước Việt-nam hoặc ở miền nam nước Việt: *Trời Nam u-ám.*

trời nắng dt. Nắng lên, có nắng: *Trời nắng thì trời lại mưa, Chứng nào tật nấy có chừa được đâu* CD.

trời nóng dt. Tiết trời nóng bức.

trời nực dt. Tiết trời nực-nội.

trời nước dt. Cảnh trời và mặt nước: *Trời nước một màu.*

trời nháng dt. Nh. Trời chớp.

trời nhảm dt. Mặt trời bị mây áng, không có nắng.

trời ơi th. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: *Trời ơi! Có biết cho chăng?* II tt. Tiếng gọi người hay vật vô-dụng, hết xài: *Thằng trời ơi đó; thứ này trời ơi lầm.*

Trời Phật dt. Trời và Phật, hai đãng tối-cuối trong vù-trù của một số tôn-giáo: *Xin nhờ Trời Phật chứng giám* II tht. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: *Trời Phật ơi!*

trời phú dt. Nh. Trời ban hay Trời cho: *Tinh Trời phú.*

trời quang dt. Bầu trời sáng-sủa: *Trời quang mây tạnh.*

trời rét dt. Nh. Trời lạnh.

trời sáng dt. Nh. Trời quang II Rựng sáng, hết một đêm dài: *Trời sáng rồi, đánh thức anh em dậy.*

trời sanh (sinh) dt. Ông Trời sanh ra: *Trời sanh con mắt là gương, Người ghét ít ngó, người thương ngó hoài* CD.

trời tạnh dt. Trời tạnh ráo, không mưa gió.

trời tối dt. Tối lại, mặt trời đã lặn: *Đợi trời tối hãy đi* II Đêm tối, không trăng, không đèn: *Trời tối quá, đi khéo sụp lỗ.*

trời thanh dt. Nền trời trong sáng: *Trời thanh gió mát.*

trời thần th. Tiếng kêu than hay ngạc-nhiên: *Trời thần ơi!*

trời thu dt. Tiết thu thanh-bạch, ngày mù thu trong sáng.

trời trăng dt. Mặt trời và mặt trăng, hai thiên-thè cách xa qua đất II (B) Việc khó biết: *Tôi, có biết trời trăng chỉ đâu?*

trời trong dt. Nh. Trời thanh.

trời tròng dt. Ông Trời bắt chết đứng đê trùng-phạt: *Bị Trời tròng* II (R) Đứng súng-sót giây lâu: *Đứng như bị trời tròng.*

trời trưa dt. Tiết trời buổi trưa: *Trời trưa nắng gắt.*

trời ảo-ui dt. Trời đáng lẽ có nắng mà bị mây dày nên không nắng.

trời xanh dt. Nền trời màu xanh II Clg. Ông xanh, ông Trời: *Trời xanh có thấu?*

trời xấu dt. Bầu trời u-ám, sấp mura: *Trời xấu, khoan đi!*

trời xuân dt. Cảnh mùn xuân, ngày mùn xuân, tiết mát-mẻ.

TRÓN tt. Trinh, ướt và quá láng, có thể trượt (trượt): *Đường tròn; Tai nghe quan huyện dài hẫu, Mua chanh cùng khẽ gõi đầu cho tròn* CD II (R) a) Phẳng láng, không chém-trò, không hoa lá: *Hàng tròn, vàng tròn, lính tay tròn;* b) Chẵn 10, không thừa: *Một chục tròn* II tt. Giản-di, không có gì thêm: *Nói tròn, không lẽ-lẽ chi cả: tôi tròn, vì khập không khui* (bài tú-sắc) II tt. Trui, sạch, không còn chút nào: *Hết tròn, ráo tròn, sạch tròn.*

tròn-bén bt. Láng và bén cạnh, bén góc: *Bào cho tròn-bén* II (B) Sắc-sảo: *Miệng luỡi tròn-bén.*

tròn-chùi tt. Rất tròn: *Trời mưa, đường tròn-chùi.*

tròn-lin tt. Tròn lầm: *Chén rửa không sạch, còn tròn-lin.*

tròn-linh tt. Nh. Tròn-lin.

tròn-lớn tt. Nh. Tròn-lin.

tròn-lu tt. Thẳng, láng, không chém-trò, không có gì nồi lên: *Đồ mộc tân-thời tròn-lu.*

tròn-luồi tt. Tròn lầm, nằm có thè vuột: *Lưng chảy mõ-hôi tròn-luồi; tay vuột xé-bong tròn-luồi.*

tròn thuồi-luồi tt. Nh. Tròn luồi.

tròn-trượt tt. Tròn lầm, có thè trượt té (trượt ngã): *Trời mưa, đường tròn-trượt.*

tròn-tru tt. Rất láng, không nhảm, không có mêt: *Lýa khúc gỗ tròn-tru mà làm* II Xuổi chiều, không mêt, không vướng lại: *Công-việc tròn-tru.*

TRÒN-TRÓM tt. Clg. Tròn-tròn, xầy-xầy, còn lút, chưa trăng: *Gạo già còn tròn-tròn* II (R) Dối-trá, cầu-thà, sơ-sài: *Làm tròn-tròn cho xong.*

TRÒN-TRỘT tt. Muốn trột, xuýt ngã (té): *Đi tròn-trột không vững.*

TRỐN dt. Clg. Đè, súc thùa chưa hâm kip, cứ kéo tới, đưa tới: *Được trốn, đương trốn, luôn trốn, hết trốn, mất*

trón, qué trón, săn trón, thằng trón II
Cái thẻ phát ra lúc đầu dè nương theo:
Lấy trón, bánh xe trón II đt. Đưa hơi dè
lấy lòng: Mòn-trón.

trón-trang đt. Vuốt ve, o-bô, chơi giỡn với
dè lấy lòng: Trón-trang con nít.

TRỌN đt. Dương to mắt lén: Trùng-tròn.
tròn đặc đt. Tròn to mắt lén (như khi đặc)
thường trong lúc sợ-sệt, ghen chét, mắc
nghẹn, v.v...

tròn mắt đt. Nh. Tròn: Tròn mắt làm dữ.

tròn ngang tròn đặc đt. Lời phè-bình
người tròn mắt hay là lại việc tròn mắt
của ai: Thủn-thảng nói, việc gì phải tròn
ngang tròn đặc?

tròn-trạc đt. Nh. Tròn đặc: Tròng kia tròn-
trạc như tròng khỉ; Môi nụ phèu-phèo tơ
môi trâu (vè say rượu).

tròn-trạo đt. Bật tròn lên khi mắc nghẹn,
nghẹt thở, ghen chét: Tròn-trạo, nuốt
không vô.

tròn trắng đt. Tròn to đèn lện tròn, bày
tròn trắng ra nhiều: Bị bóp cõi đèn tròn
trắng.

tròn tròn tròn trạc đt. Tiếng mắng người
sớn-sát, mắt mờ mà không thấy: Tròn
tròn tròn trạc ra đó mà không thấy
đuồng!

tròn-trừng đt. Vừa tròn vừa lườm ngó
cách giận dữ như đe-dọa: Bị tròn-trừng
luôn mà không sợ.

TRỌN tt. Sợng, nẫu hoài không chín:
Đậu tròn II (R) Quel-lo, lôi-thôi, không
tinh, không đúng: Ba tròn, tròn-tròn.
tròn-tròn tt. X. Tròn-tròn.

TRÓP tt. Lép, không có ruột: Lúa tróp.

TRỐT tt. Tuốt, không dừng không ghé:
Đi trót II Hết sạch, không còn một đồng:
Thua trót, xài trót II tt. Trè, đưa ra cách
tự-nhiên: Môi trót, cái chậu miêng trót.
trót da meo tt. (lóng): Tay-huây, rặng
miệng: Ghé lòi trót da meo II (R) Tuốt-
luốt, sạch-bách: Thua trót da meo, xài trót
da meo.

trót đít tt. Hết sạch, không còn một đồng
đinh túi: Thua trót đít.

trót loa tt. Trót ra quá, như cái miệng loa:
Ông nhò miêng trót loa.

trót-lót tt. Trót ra quá: Cái tó, miêng trót
lót II tt. Tuốt-luốt, tuột luộn, que luộn,
không dính, không ăn, không ghé: Ông lồn

răng, vzeń trót-lót; dán mè dè ná di trót-
lót.

trót miêng tt. Có cái miệng trót ra: Cái
bình trót miêng.

trót môi bt. Cố hai môi trót: Người trót
môi; hút (s-phiện) thét trót môi.
trót-trót tt. Hơi trót.

TRỘT đt. Clg. Trượt, chuồi bàn chân tối:
Bước trót, đi trót, tròn-trót: trót vỏ
dưa, thay vỏ dưa cũng sợ tng II (R)
Hồng, rót; không dính, không ăn gõ: Thi
trót, bao trót II (B) Sày díp, không ra
chi cá: Ăn-trót.

trót cẳng trt. X. Trót chân.

trót chân trt. Chuồi bàn chân tối xuýt té
(ngã) hoặc phải té: Bước trót chân.

trót chuồi trt. Trót dài tối, gượng không
được: Tròn qué, bước trót chuồi.

trót-lót trt. Tuốt-luốt, không ăn: Lưỡi béo
lyt, béo trót-lót.

trót té đt. Trót chân và té (ngã): Đường
tròn đi khéo trót té.

trót-trót bt. (đ) Dễ trót: Chỗ trót-trót,
bước trót-trót.

trót vỏ chuối đt. Trót té (ngã) vì bước
nhầm cái vỏ chuối II (R) Hồng thi, hỏng
việc: Bị trót vỏ chuối rồi!

TRỘU đt. Trêu-trào, ngậm và dùng lưỡi
đưa qua đưa lại: Ngậm đắng trou cay,
trou qua trou lại.

trou trou đt. Trou qua lại nhiều lần: Trou
trou rồi nuốt.

TRU đt. (thực) Nh. Trầu: Ăn tru trét (quẹt)
cùng.

TRU đt. Chúm mỏ kêu lén rền-rĩ mà dài:
Chó tru II (R) Chúm mồi lại.

tru mỏ đt. Chúm nhọn hai mồi: Con gáy, hể
giận hay tru mỏ.

tru-tréo đt. Kêu réo ầm-ĩ: Tru-tréo đีc tai
hàng xóm.

tru-tru đt. Tru mỏ, mà đầu gặc-gặc: Rầy nổ,
nó tru-tru lại II tt. Clg. Truu-truu, trám-
vàm cái miệng: Ngậm truu tru-tru.

TRU đt. Giết chết: Thiên tru địa lục (Trời
trù đất diệt),

tru-di đt. Giết sạch, giết hết cả họ: Tru-di
tam-tộc (giết cả ba họ).

tru-lục đt. Giết hại: Toàn-gia tru-lục (Giết
hết cả nhà).

tru-trù đt. Giết dè trù hại, dè loại ra: Tru-
trù kè phản dâng.

TRÙ *dt.* Nguyễn-rùa, vái-van hay ốm-đồi cho người ta chết, bệnh-hoạn hay suy-sụp : *Lập bàn trù* // (*R*) Khóc-lóc hoặc có vẻ buồn thảm luôn : *Ngồi trù cha hại mẹ*.

trù èo *dt.* Nh. Trù.

trù ốm *dt.* Nh. Trù.

trù rùa *dt.* Trù và rùa, cốt làm cho người thù mèo chết.

trù-trù *dt.* Cứ ngồi sù-sụ như trù ei, lời phàn-nàn : *Không cho nó tiền, nó ngồi trù-trù để mài!*

TRÙ *tt.* Đóng-đúc, dày-dầy : *Trù nhân quẳng chúng* (người đóng dày-dày).

trù-mật *tt.* Đóng-đúc, dày đặc : *Khu trù-mật*.

trù-phú *tt.* Đóng-đúc, giàu-có : *Thị-trấn trù-phú*.

TRÙ *dt.* Lo toan, tính toán : *Vận-trù*; *trù mưu hoạch kế* (bàn mưu tính kế) // *dt.* Tầm thò.

trù-bí *dt.* Dụ-bí, tính sẵn trước : *Ngân-sách mỗi năm đều được trù-bí trước*.

trù-biện *dt.* Sắp-đặt sẵn, lo-liệu trước.

trù-hoạch *dt.* Vạch sẵn cách-thức làm việc : *Trù-hoạch mưu-kế*.

trù-khoản *dt.* Món tiền dành sẵn cho một công-việc.

trù-liệu *dt.* Tính-toán lo-liệu : *Công-việc được trù-liệu chu đáo*.

trù-nghị *dt.* Liệu bàn, lo tính với nhau : *Xùm nhau trù-nghị*.

trù-tính *dt.* Nh. Trù-liệu.

TRÙ *dt.* Bếp-núc : *Bào-trù, nhè trù*.

trù-nhân *dt.* Người nẫu ăn.

trù-phòng *dt.* Nhà bếp.

TRÙ-TRÙ *trt.* Chèn-chờ, ngần-ngù, dừng-dâng, do-dự, nửa muôn tái, nửa muôn lui : *Trù-trù đê lỡ cơ-hội*.

TRÚ *dt.* Clg. Trú, ở, ở tạm : *Cư-trú, khách-trú, tạm-trú*.

trú-chì *dt.* Địa-chì nhà ố : *Ghi trú-chì và sở-làm*.

trú-chân *dt.* Dừng chui, tạm-trú : *Dọn nhà hãy tạm cho nàng trú chân K.*

trú-dân *dt.* Dân có nhà ở một nơi nào.

trú-ngụ *dt.* Ở tạm, ở đâu : *Tìm nơi trú-ngụ*.

trù-phòng *dt.* Phòng tro, phòng người ở đâu.

trù-quán *dt.* Quán tro, nhà ở tro.

trù-sờ *dt.* Chò ở : *Tuyễn-định trú-sờ*.

trù-túc *dt.* Ngủ tạm nơi nhà người : *Trù-túc*

một đêm.

trú-trì *dt.* X. Trù-trì.

TRÚ *dt.* Dừng lại và ở tạm (tiếng dùng cho quân lính, ngựa xe) : *Đỗn-trú*.

trú-binh *bt.* Lính đóng đồn ở một nơi // *Dừng binh và cho nghỉ tạm* : *Chọn địa-diểm trú-binh*.

trú-dóng *dt.* Đóng trại ở : *Trú-dóng nơi hiêm-yếu*.

trú-phòng *dt.* Đóng đồn canh giữ : *Cắt quân trú-phòng nơi hiêm-yếu*.

trú-quán *dt.* Nh. Trú-binh.

TRÚ *dt.* Ban ngày, giữa ngày.

trú-dạ trì *dt.* Ngày đêm, cả ngày đêm : *Trú-dạ-bất-an*.

trú-tầm *dt.* Ngủ ngày, ngủ trưa.

TRÙ *dt.* Hàng-giè hép khổ, thưa mệt, dệt bằng tơ gốc : *Dây lưng trù*.

TRÙ *dt.* Cọc, cột, cây cầm xuống đất : *Cầm trù, đóng trù, thêch-trù; Đóng-trù chiết, Giao-chi diết* // (*B*) *Chú-chốt ở giữa* : *Đóng tú-trù, quan tú-trù*.

trú-dé *dt.* Trụ bằng đé xanh vuông dài, đầu nhọn, dùng cầm ở các góc đất làm ranh // (*R*) *Trụ bằng sợi đúc như tai nấm nhưng mặt phẳng dùng cầm ở các điểm chính một thửa đất*.

trú-sở *dt.* Nhà hội, nơi hội-hợp của một đoàn-thò.

trú-thạch *dt.* Cây cột và viên táng // (*B*) *Tái rường-cột mệt nước* : *Trú-thạch chống trời*.

TRÙ *dt.* Clg. Trú, dừng lại, ở một chỗ : *Bay nhảy nửa đời người, bay-giờ trú lại làm-án*.

trú-hình *dt.* Thun mình lại, co rút lại // (*B*) *Tu-bì làm ăn, không chơi-bời, không bay-nhảy nữa* : *Một tay hảo-hán trú hình*.

trú-mình *dt.* Đứng mà hai chun bẹt rò cho vũng : *Nhào một vòng rồi trú minh lại*.

trú-sinh *tt.* (Y) Clg. Kháng-sinh, tác-dụng các vị thuốc chống sự nẩy-nở, len-trần của các loài sinh-vật nhỏ như vi-trùng, hoặc to như caye-cô (antibiotique).

trú-trì *dt.* Clg. Trú-trì, ở tu và cai-quản mệt ngôi chùa : *Nhà sư ấy trú-trì tại chùa Giác-thành* // *dt.* Nhà sư cai-quản mệt ngôi chùa : *Viên trú-trì*.

TRUÂN *dt.* So cho đều : *Truân đều dây*.

TRUÂN *trt.* Khó-khăn, vất-vả, gian-khổ : *Đa-truân, gian-truân, hanh-truân*.

truân-bì *tt.* Khó-khăn, bế-tắc // (*B*) *Long-đong,*

lộn-dận : Vận-thời truân-bi.

truân-chiên tt. Clg. Truân-chuyên, gien-nan, khôn-khô : Một thân thiêu-nữ, truân-chiên mây lẩn HT.

truân-chuyên tt. X. Truân-chiên.

truân-hiêm tt. Gien-nan hiêm-trò : Núi đèo truân-hiêm.

truân-khâm tt. Khôn-khô nhọc-nhần.

truân-khổn tt. Nh. Truân-khổm.

TRUẤT dt. Bỏ, cất chức, không dùng nữa : Ông ấy đã bị truất // Bất, trừ ra, không kè : Bị truất năm ngày lương.

truất-bãi dt. Bỏ đi, dẹp đi, cất chử, không cho làm nữa : Hồi-đồng kỷ-luật đê-ngthị truất-bãi một công-chức II (Pháp) Lên án tiêu-hụy (một tặng-dữ (donation) hay một di-tặng) (legs).

truất-bỗng dt. Trừ lương, bớt một phần lương : Xưa, làm quan có tội hay bị truất bỗng.

truất-chức dt. Cắt chức, lột chức, đuổi, không cho làm nữa : Có tội, bị truất chức.

truất-hữu bt. Truất-quyền tư-hữu, một nguyên-tắc cài-cách điều-định chủ việc lấy bớt có bồi-thưởng một số ruộng đất của các địa-chủ to, để cấp-phát cho tá-diễn mỗi người vài ba mẫu : Ruộng truất-hữu ; vẫn-de truất-hữu.

truất-ngôi dt. Bắt thoái-vi, không cho ở ngôi nữa : Vì vua truất-ngôi.

truất-phế dt. Cắt chức và loại bỏ : Toàn-dân bỏ thăm truất-phế.

truất-quyền dt. Cắt hết quyền-hành, không cho làm hay hưởng quyền-ý nữa.

truất-quyền tư-hữu dt. X. Truất-hữu.

truất-trắc dt. Họ xuống, đỡ lên : Nguyễn-công-Trú mây phen bị truất-trắc.

truất-vị dt. Nh. Truất-ngôi.

TRUẤT tt. Sợ hãi, ghê tởm II (R) Nô, bắt-nạt : Truật người ta ở chỗ đông người.

truật-dịch tt. Kinh sợ.

TRÚC dt. (thực) : Clg. Truóc, các loại tre (X. Tre) II (hep) Loại tre nhỏ, cây lóng dài và ngọt, thường được làm cần-cau, ống tiêu, ống sáo : Trồng tre, trồng trúc, trồng dừa, Muốn nên cơ-nghiệp thì chừa lang-vân CD II (R) Ông sáo, ống tiêu : Tiếng trúc, tiếng đồng.

trúc-bạch dt. Thé tre dùng chép sù và miếng lụa làm cờ // (B) Lịch-sử nước nhà, việc đáng ghi vào lịch-sù : Hồ Trúc-bạch.

trúc-cân dt. Gậy cầm-võng.

trúc-chì dt. Loại trúc vỏ có đường chỉ xanh.

trúc-chì dt. Giấy làm bàng tre.

trúc-diệp dt. (Y) : Lá tre, vị thuốc khí lạnh, vị đắng và ngọt, có chất đậm.

trúc-ý dt. Ghé tre.

trúc-kiêng dt. Các loại tre thật nhỏ cay, tròng làm kiêng (cây cảnh).

trúc-ký dt. Nh. Trúc-ý.

trúc-hoàng dt. (Đy) : X. Tre.

trúc-làm dt. Cái giỏ tre.

trúc-lâm dt. Rừng tre.

trúc-lịch dt. (Đy) : Nước tre nướng, nước trong thân cây tre bị đốt nóng chảy ra, khi lạnh, vị ngọt dâng.

trúc-liêm dt. Júc sáo tre.

trúc-ly dt. Rào tre.

trúc-mai dt. Cây tre và cây mai (cũng loại tre) hai giống cây giỏi chịu-đựng, đều trong mùa đông, lá vẫn tươi xanh // (B) Tiết-tháo người quản-tử, nghĩa bện-be : Một nhè sum-hop trúc-mai ; Làm thân trâu ngựa dền ngòi trúc-mai K.

trúc-nhụ dt. Rẽ tre, vị thuốc khí lạnh, vị ngọt.

trúc-Quen-âm dt. Thủ tre kiêng, cây nhỏ bằng chiếc dù.

trúc-tiễn dt. Cây tên bàng tre.

trúc-tổ dt. Cây tre già.

trúc-tôn dt. Cây tre non.

trúc-tơ dt. Tiếng sáo (hoặc tiêu) và tiếng dàn : Trúc tơ nỗi trúc, kiệu vàng kéo sau.

trúc-thai dt. Măng cây tre.

trúc-thanh dt. Cát tre (vỏ xanh).

TRÚC bt. Nghênh đốc-dốc : Mai nhà hơi trúc ; trúc ngon duốc xuống.

TRÚC-BÂU dt. Vải trắng gốc ở Tây-trúc (Ấn-dô) : Hồi có yém trắng loà-loà, Yém nhiều yém vỏ hay là trúc-bâu ? CD.

TRÚC dt. Xây-cát : Kiên-tríe.

trúc-thành dt. Xây thành, đắp thành.

trúc-thất dt. Cát nhà.

TRÚC-TRẮC tt. X. Trúc-trặc.

TRÚC-TRÍCH tt. X. Núc-ních.

TRÚC tt. Không lông đuôi : Đề trúc, gà trúc.

TRÚC dt. Cây cốt có khía, răng hoặc cạnh đặt giữa bô máy đẽ lăn kéo giàn máy : Trúc buồm, trúc cùi, trúc máy, trúc bành

xe // Nóng-có dài có khía để trâu kéo lăn trên đất ruộng đã cày và bừa r菸, cho đất nhuyễn // Khối, liên - minh, thứ đoàn-thè chánh-trị hay quân-sư (hoặc cả hai) giữa nhiều nước, khi một nước có việc, các nước kia dùng biện-pháp ghi sẵn trong minh-ước, rồi lên giúp-đỡ nước ấy : *Trục Đức-Ý-Nhật* // dt. Cho cày trục lăn qua cho đất nhuyễn : Ví nước cho đất mềm để cày, bừa và trục // Kéo lên : *Trục kiện hàng lén bờ* // (truyền) Gọi về : *Trục ám-binh* // Sei-khiến, rắn dẹp, chỉ-bảo : Ai trục nó nồi !

trục chuyền-kính dt. Trục chịu ống kính của một máy quan-trắc ; trục chuyền-kính thẳng góc với cây trục của ống kính (*axe de tourillon*).

trục hòn dt. (truyền) Gọi hòn người chết vè.

trục máy dt. Cây láp, cây cốt của một bộ máy giữ việc phát-dòng, chuyền-vận toàn-diện bộ máy (*arbre moteur*).

trục sơ-vận dt. Cây láp, cây cốt giữ việc phát-dòng trirõ nhất bộ máy (*arbre primaire de commande*).

trục tiễn dt. Cây trục để gân lưỡi phay vào động tiễn (*arbre porte-fraises*).

trục tiếp-vận dt. Cây láp, cây cốt giữ việc tiếp sức với trục-sơ-vận để vận-chuyền bộ máy (*arbre relai*).

trục trục-giao dt. Hai đường trục cắt nhau thành bốn góc vuông (*axes orthogonaux*).

TRỰC dt. Sẵn đùi, rược bắt : *Máy-bay khu-trục* // Theo từng khoản mà tính gấp lại : *Trục số* ; *trục lại* xem coi được bao-nhiêu.

trục dịch dt. Đuôi bệnh dịch di : *Khu tà trục dịch*.

trục khách dt. Lãm cho người khách thua buôn bò di.

trục-khoản dt. Gộp các khoản lại : *Trục-khoản rồi ghi phía sau*.

trục-lợi dt. Vụ-lợi, theo đuôi mỗi lợi : *Khu-danh trục-lợi*.

trục-nhật trt. Hàng ngày, ngày-ngày : Có cữ (rết) trục-nhật.

trục-số dt. Tính gồm các khoản trong số : *Nhè buôn trục số*.

trục-tiệm trt. Lần-lần (dần-dần), từ-từ mỗi khi một ít.

trục-xuất dt. Đuôi ra, loại ra hàng - ngũ : *Trục-xuất khói hôi*, *trục-xuất khói xú*.

TRỰC-TRẶC tl. Clg. Trúc-trặc, trờ-ngoại, giục-giặc, không thuận, không xuôi : *Máy trục-trặc*, xe trục-trặc.

TRỰC-TRỰC tt. X. Trùng-trục.

TRUI dt. Clg. Tui hay Tồi, nhúng kim-loại đang cháy đỏ vào chất lỏng cho cứng (*tremper*) để thay đổi trạng-thái phân-tử của kim-loại, tức thêm sức cứng, sức cản, đàn-tính và đồng-chất // (R) Vì trong tro nóng cho chín hoặc nướng trên lửa than : *Cá nướng trui* // (B) Tập-luyện : *Trui-rèn*.

trui luyện dt. X. Trui-rèn.

trui một phần dt. (chm) Trui và rem luôn một lứa những món đồ cần có chỗ mềm chỗ cứng như đục, dao, búa...

trui ngoài thùng dt. Nhúng món đồ rèn vào một thùng nước riêng, có vòi đặc-biệt để hiệu-chính (*régler*) cho món đồ người đều chỗ (*trempe par aspersion*).

trui nhung chìm dt. (chm) Nhúng ngập hết món đồ đã đốt mềm trong nước và giữ nhiệt-độ nước luân-luân ở mức thường (*trempe par immersion*).

trui-rèn dt. Clg. Trui-luyện, để nhiều công lập-tành cho giỏi : *Được trui-rèn trong lò đồi*.

trui thuốc dt. Nhúng món đồ đang cháy đỏ vào nước hoá-học để lớp da món đồ có thêm chất các-bon cho cứng, còn trong ruột vẫn mềm dẻo tự-nhiên (*cémenter*).

TRÙI-TRÙI tt. Clg. Trùi-trùi, rất dense : *Đen trùi-trùi*.

TRÙI-TRÙI trt. Clg. Trùi-trùi, không gì che thân : *Ở trán trùi-trùi*.

TRÙI-TRÙI tt. X. Trùi-trùi.

TRŨI tt. Rung hét lồng-lé : *Rung trui* // Clg. Trọi, ráo, hét sạch : *Hết trui*.

trui lá trt. Sạch lá, không còn cái lá nào, bày cành ra : *Cây rụng trui lá*.

trui lồng trt. Sạch lồng, không còn sợi lồng : *Con chó rụng trui lồng*.

trui-lũi tt. Nhão-nhäuser, phẳng lì, hết sạch : *Hèm râu trui-lũi, bèn tay trui-lũi*.

trui-mịn trt. Clg. Rụi-mịn, ráo-trọi, hết sạch : *Lèm trui-mịn hết già-tài*.

trui tay trt. Sạch tay, còn hai bàn tay không : *Thua trui tay*.

trui-trắng tt. Sẵn chắc, cứng sảng : *Tay chân trui-trắng*.

trui-trinh tt. Hết sạch, ráo cạn, không còn chút nào.

trùi-trọc *tt.* Tròc-lóc, càn-cỏi, không tóc, không cỏ: Đầu trùi-trọc; dồi núi trùi-trọc.
trùi-trơn *trt.* Ráo tròn, sạch trơn, không còn chi cỏ: Hết trùi-trơn, thưa trùi-trơn.
trùi-trùi *trt.* X. Trùi-trùi // Xốc-vác, mạnh-mẽ:
Làm trùi-trùi.

TRUY *dt.* Rược theo, đuổi theo: Cùng-khẩu mạc truy (Giặc cùng chờ theo) // Tìm xét: *Truy coi ai xúi biếu nó!* // Dò việc cũ: *Truy-phong, truy-tặng.*

truy-bắt *dt.* Rược bắt, đuổi theo bắt.

truy-bồi *dt.* Theo bén chán, theo sát một bén dè hẫu-hẹ, chực được sai-khiên.

truy-cầu *dt.* Theo kiếm, rược theo tần bắt // Đòi-hỏi thêm, xin thêm.

truy-cứu *dt.* Theo dõi dè tìm hiểu tận gốc: *Truy-cứu dâng-dỗi một người; truy-cứu vụ kiện.*

truy-dõi *dt.* Theo dõi, theo sát: *Truy dõi kẻ tình-nghi.*

truy-diều *dt.* Thăm và cúng người đã chết.

truy-diệu *dt.* Làm lẽ dè tỏ lòng mến-tiếc một người đã chết ở xa: *Làm lẽ truy-diệu.*

truy-đương *dt.* Bắt đèn, bắt bồi-thường: *Nó thời nhất hướng tại-dèo, Di lén rừng biết đường nèo truy-đương Tr-Th.*

truy-hoan *dt.* Theo đuổi cuộc vui: *Mặt-mài trong cuộc truy-hoan K.*

truy-hoàn *dt.* (Pháp): Trả lại cho nguyên-chủ: *Truy-hoàn tiền thù-lao đã nhận mà công-việc làm không xong; truy-hoàn sinh-lẽ cho chàng trai vì cuộc hôn-nhân không thành.*

truy-hô *dt.* Vừa rược vừa la lên: *Truy-hô cho người dồn bắt kẽ trộm.*

truy-hối *dt.* Ăn-năn, hối-hận một việc đã qua.

truy-kích *bt.* Rược theo đánh; trận rược đánh (*combat de poursuite*).

truy-nã *dt.* Đuổi theo bắt, tìm bắt: *Truy-nã kẻ gian.*

truy-niệm *dt.* Tưởng nhớ lại, hồi tưởng: *Truy-niệm người xưa.*

truy-nguyên *dt.* Tìm tận nguồn-gốc, tìm cho ra nguyên-nhân: *Truy-nguyên chẳng kéo luy vào song-iên K.*

truy-nhận *dt.* Bằng lòng việc đã rồi: *Truy-nhận một đứa con tư-sinh.*

truy-phong *dt.* Vói phong, phong chức người đã chết: *Người có công lớn, chết rồi thường được vua truy-phong*

truy-phong *dt.* Theo gió, túc nhanh như gió: *Rỗng: ta có ngựa truy-phong K.*

truy-sách *dt.* (Pháp): Kiện tìm kẽ có trách-nhiệm dè dò-hỏi một quyền-lợi: *Dưới chế độ đại-gia-dinh, có đâu bị ruồng bỏ có quyền truy-sách cha chồng dè được cấp-duông.*

truy-sát *dt.* Rược theo, đặng giết: *Truy-sát địch.*

truy-tặng *dt.* Tặng chúc-tước cho cha mẹ hay ông bà đã chết của một người làm quan có công.

truy-tầm *dt.* Lùng kiếm, ruồng bắt: *Bị công-an truy-tầm.*

truy-tích *dt.* Thương tiếc người đã chết.

truy-tố *dt.* Tim trị tội: *Công-tố-viên thay mặt xã-hội truy-tố những kẻ có tội* // (thth) *Kiện ra tòa: Truy-tố kẻ vô-danh đã lấy mất cái đồng-hồ.*

truy-tôn *dt.* Đặt tên-hiệu người đã chết: *Vua Thiệu-trị được truy-tôn làm Hiển-tổ Chương-hoàng-dế.*

truy-tuỳ *dt.* X. Truy-bồi.

truy-tung *dt.* Theo dấu-vết, tìm tông-tích một người.

truy-tư *dt.* Nhớ lại, suy lại.

truy-tưởng *dt.* Hồi tưởng, tưởng nhớ lại.

truy-thường *dt.* Thường công người đã chết: *Tử-trận được truy-thường.*

truy-vấn *dt.* Hỏi lại việc cũ // Nh. Truy-cứu.

truy-viễn *dt.* Tưởng nhớ ông bà xưa hay công-đức người xưa.

TRUY *tt.* Sa, rơi xuống: *Thiên-trụx* (Chúng dài lớn dài nhỏ và trên xuống) // (B) Sa-ngã, hư-dốn: *Đời-trụx.*

truy-lạc *tt.* Chìm-dầm, sa-ngã xuống chỗ ăn chơi, hư-dốn: *Thanh-niên truy-lạc.*

truy-mã *tt.* Té ngựa, từ trên lưng ngựa rơi xuống.

truy-thai *tt.* Đoe-thai, hư thai: *Bị truy-thai* // Tác-dụng các vị thuốc phá thai (*abortif*).

TRUYỀN *dt.* Gởi đi, cho len ra: *Tuyên-truyền; Quan cù lệnh, lính cù truyền* // Phản-báo: *Tờ truyền; Quan truyền* tra-xét vụ ấy // Trao chuyền, dè lợi, nói lợi: *Chân-truyền, di-truyền, lưu-truyền, thất-truyền*; thuốc già-truyền; cha truyền con női.

truyền-bá *dt.* Cho len rộng khắp nơi: *Truyền-bá quắc-ngữ.*

truyền-báo *dt.* Báo chuyền nhau cho tất-cả đều hay-biết.

truyền bão dt. Dạy bão xuống, qua một hay nhiều người khác: *Chánh-phủ truyền bão dân-chung treo quoc-ký trong ngày lễ.*

truyền-chân dt. Hoa chân-dung theo mẫu người thật: *Hoa truyền-chân.*

truyền chỉ dt. Xuống chiếu-chỉ dạy bão điều gì: *Vua truyền chỉ mớ kho chǎn-bǎn.*

truyền-chứng dt. Truyền gióng, dẽ gióng-nói lại.

truyền dạy dt. Nh. Truyền-báo.

truyền-đại dt. Hết đời này sang đời nọ.

truyền-đạt dt. Gởi đi khắp nơi: *Truyền-đạt mộng-linh.*

truyền-đệ dt. Chuyển nhau gởi lên: *Truyền-dẽ nguyễn-vọng lên thương-cấp.*

truyền-đò-ké dt. Máy hoạ lại một tấm hình ra một hình khác cùng dáng, khò to hoặc nhỏ hơn tuỳ-ý (*pantographie*).

truyền đặc dt. Sang nọc đặc, bệnh-tật cho người khác: *Chơi-bời bị truyền-đặc.*

truyền-đơn dt. Những tờ giấy nhỏ in gióng nhau đưa ra lời kêu gọi hay truyền-bá một tư-tưởng, rải hoặc phát cho từng người.

truyền-giáo dt. Truyền-bá ý-ngõi hay-ho của một đao-giáo, cốt rủ người theo: *Nhà truyền-giáo.*

truyền hịch dt. Gởi bài hịch đi khắp nơi dẽ kêu gọi tướng-sĩ hoặc nhân-dân đứng lên chống giặc: *Nửa đêm truyền hịch đợi ngày xuất-chinh CP.*

truyền-hình dt. Phóng hình-ảnh qua làn sóng điện di khắp nơi: *Vô-tuyến truyền-hình.*

truyền-hư dt. Đồn huyền, đồn nhau việc không thật.

truyền-kinh dt. Bệnh cảm lâu ngày sinh nồng.

truyền-kỷ dt. Sự-tích kỷ lục được truyền lại: *Chuyện truyền-kỷ.*

truyền-khẩu dt. Đồn miệng, chuyện miệng với nhau, không được ghi trong sách-vở: *Câu hát truyền-khẩu.*

truyền lệnh dt. Xuống lệnh, ra lệnh, dạy-bão điều gì (qua nhiều người): *Chủ tướng truyền lệnh tần binh.*

truyền-mã dt. Ngựa tramped, ngựa cõi đi thõi lung tramped hồi xưa.

truyền miệng dt. Nh. Truyền-khẩu.

truyền-ngoại dt. X. Ngое-truyền.

truyền ngôi dt. Đè ngôi vua lại cho: *Vua truyền ngôi cho thái-tử.*

truyền nghě dt. Dạy nghě rieng lại: *Truyền nghě cho con.*

truyền-nhiễm tt. Dễ lây, hay lây từ người này qua người khác: *Bệnh truyền-nhiễm.*

truyền-nhiệt dt. X. Dẫn-nhiệt.

truyền-quang dt. Sự truyền ánh-sáng, tia-sáng qua một môi-trường thấu-quang (*prorogation de lumière*).

truyền-rao dt. Rao bão cho mọi người được biết: *Xe phóng-thanh di truyền-rao cách-thức bêu-cử.*

truyền-rồi dt. Báo tin vua tha tội chết, ngăn sự hành-quyết lại (xua).

truyền-tâm dt. Thực tâm truyền đao: *Đao-thống truyền-tâm.*

truyền-tin dt. Đưa tin đi: *Ban truyền-tin, học truyền-tin.*

truyền-tín dt. X. Truyền-tin.

truyền-tụng dt. Đòn-dai khen-ngợi: *Sự-tích các ông già Ba-tri được truyền-tụng ngần dời.*

truyền tử dt. Đè lại cho con: *Truyền tử lưu tân* (Đè cho con cháu).

truyền-thanh dt. Phóng tiếng đi khắp nơi theo làn sóng: *Máy vô-tuyến truyền-thanh.*

truyền-thần bt. Lối hoạ thật gióng, như người thật: *Bút hoạ truyền-tiền.*

truyền-thống bt. Theo thống-thuộc một gia-dinh, một nước từ đời nọ đến đời kia: *Noi truyền-thống tổ-tiên.*

truyền-thụ dt. Dạy lại, dẽ tài nghe lại cho ai: *Vì cái tật giấu nghe mà nhiều phương thuốc hay không được truyền-thụ.*

truyền-thuyết dt. Lời đồn-dai, câu chuyện nói đi đõ lại không được ghi trong sử: *Theo truyền-thuyết thì Nguyễn-thị-Lộ là con rắn đầu-thai lén béo-thù Nguyễn-Trãi.*

truyền vò lừa dt. Truyền tin rất gấp (xưa): *Truyền vò lừa tin có giặc.*

TRUYỀN dt. Sự-tích đã qua viết lại có lõp-lang mạch-lạc, hoặc tưởng-tượng viết ra: *Đọc truyền, hiên-truyền, liệt-truyền, nói truyền, tân-truyền, tiều-truyền, truyền cõi-tích; Em ơi đừng khóc chị yêu, Nin đi chị kề truyện Kiều em nghe CD.*

truyền-ký dt. Tiêu-sù một người có danh: *Phan-thanh-Giản truyền-ký.*

truyền ngắn dt. Clg. Đoán-thiên tiêu-thuyết, chuyện một hay vài người trong một khoảng thời-gian của đời họ gồm những việc vui, buồn, éo-le, gay-cấn, đọc trong vài mươi phút mà có thể học-hỏi được việc đời.

truyện Tàu dt. Tiêu-lhuết lồng trong một thời-gian lịch-sử nước Trung-hoa hoặc dựa trên một sự-kiện lịch-sử được truyền-tụng của nước ấy.

truyện thánh dt. Sách nói về các đạo Đa-tô hoặc kể những việc làm hay lời nói đáng bất-chước.

TRUM-TRÙM trt. Clg. Trùm - trùm, cách tung - tiu-triu - mén : Ôm trum-trùm trong lồng.

TRÙM dt. Beo-phủ kín-mít : Trùm mèn (chǎn) ngú // trt. Trộn-vẹn : Ăn trùm, bao trùm // Người cầm đầu một nhóm : Trùm đĩ, trùm họ đeo, trùm phuơng chèo, trùm móc túi // Người sai vặt của hương-chúc làng : Sai trùm mới mồi.

trùm chǎn (mèn) dt. Dùng chǎn đắp phủ hết từ đầu đến chân // (B) Bất-hợp-tác, chỉ những người lúc nước nhè bị nạn ngoại-xâm, không theo dân-quân kháng-chiến, cũng không ra giúp việc cho các chính-phủ do lực-lượng chiếm đóng đặt lên.

trùm lóp trt. Tưới-xurai, không phân-biệt hay kiêng-né ai cả : Ăn nói trùm lóp.

trùm-vẹn dt. Clg. Đầu-công, người chịu trách-nhiệm về một toán người có phận-sự nhất định : ... Trước ông chủ nhè sau là trùm-vẹn, cho tôi hò nhở đôi câu (hò).

TRÚM dt. Vật bắt lươn bắt cá, hình ống, hai đầu có miệng hở : Đánh trúm, đặt trúm, ống trúm.

TRÙM-TRÙM trt. X. Trum-trùm.

TRÙM trt. Trộn, trùm, bao-quát, tất-cả : Bắt trùm ô, ăn trùm một bờ ; ranh miếng đất này bao trùm cả đám rầy.

trùm-lụm trt. Nh. Trùm : Lấy trùm-lụm, không chừa một mán.

trùm ô trt. Cà ô, trộn một ô, không chừa con nòe // (R) Trộn một tò-chức đang ở chung một nơi ; không sót người nòe : Bắt trùm ô bợn cướp.

TRUN dt. (đóng) : Clg. Giun, loài rắn độc, nhỏ bằng chiếc dù, hai đầu đều nhọn : Rắn trun.

trun cườm dt. Thú rắn trun vảy có đốm như hoa.

trun đia dt. Thú rắn trun vảy đen.

TRUN dt. (thực) : Loại cây có trái được dùng làm thuốc tên Sứ-quân-tử của Đông-y.

TRUN dt. Thuôn, co lại, rút ngắn lại : Trun cò ; đầu đầu-trun (đầu ngắn tav ngón chân

sút móng thành ghè).

TRÙN dt. (đóng) : Clg. Giun, loài trùng ở dưới đất ướt, mình dài có khoang, uốn mình đè bò : Chim quayen xuống đất ăn trùn, Anh-hùng lở vận lén nguồn đất than CD.

trùn cồm dt. Thú trùn mập con, mình ngắn, trắng mốc.

trùn hổ dt. Thú trùn to con hơn cò, mình hơi mốc.

trùn huyết dt. Thú trùn ốm mà dài, màu đỏ sẫm.

trùn khoang cồ dt. Thú trùn lớn con, cò có khoang trắng.

TRÙN bt. Co rút lại : Trùn cò, trùn đầu // Clg Chùng, rút lại, thối-chết, không hăng-hái nữa : Trùn lại, khiến ai nấy đều ngã lòng // trt. Lyn, tàn : Cháy trùn.

trùn bước dt. X. Chùng bước.

trùn cồ dt. Rút hai vai lên (xem như thịt cò xuống), bộ sờ-sét, nhát-nhúa : Con gáy, hể thấy sâu thì trùn cồ lại.

trùn đầu dt. Thụt đầu vỡ : Con rùa trùn đầu lại // trt. Lút đầu, cắt đầu không lên : Mắc nợ trùn đầu.

trùn ruột lt. Đầu quặn ở cuống ruột vì quá lệnh (rét).

TRÚN dt. Clg. Sún, dùng mỏ đút mồi cho con : Chim trún mồi.

TRÙN tt. Lún, sụt xuồng : Trụn thấp xuồng.

TRUNG bt. Ở trong, bên trong : Gia-trung, không-trung, ngực-trung, tập-trung, tụ-trung ; tâm-trung bất-chánh (trong lòng không ngay-thẳng) // Ở giữa : Chính-trung, chiết-trung, nhân-trung // Vừa-vừa : Gia-tư nghị cũng thường-thường bậc trung K.

trung-âm dt. Độ thứ ba của âm-giai (về âm-nhạc).

trung-Âu dt. Miền trung Âu-châu.

trung-bình bt. Vừa phải, bù-dòng, lấy độ giữa : Con số trung-bình ; lúc này, trung-bình mỗi ngày xài 300 đồng.

trung-bình-tấn dt. Tên một miếng vỡ, đứng rùn lấy thé cho vứng : Xuống trung-bình-tấn.

trung-bộ dt. Khoảng giữa, miền giữa : Trung-bộ Việt-nam.

trung-cân bt. Nh. Trung-bình.

trung-câu dt. Buồng gói, chỗ kín nhất trong nhà.

trung-cồ dt. Thời-đại ở khoảng giữa thời

Thượng-cô và cận-cô, tức từ năm 395, tới năm 1453; riêng ở Việt-Nam, từ đầu Bắc-thuộc (111 tr.TC.) tới Lê-Lợi chống Minh (thế-kỷ XV).

trung-châu dt. Khu-vực ở khoảng giữa một nước: Trung-châu Bắc-Việt.

trung-chính tt. Ngay-thẳng, không lenth-lạc, không thiên-vị: *Tấm lòng trung-chính*.

trung-dụ trt. Giữa đêm, về khuya: *Trung-dụ khát-ai, kiêu-nhân bạch-nhật* (Giữa đêm ăn-mèy, ban ngày lên mặt).

trung-diệp dt. Khoảng giữa một đời, một họ: *Trung-diệp nhé Lê*.

trung-du dt. Khu-vực ở hai bên khoảng giữa một con sông lớn: *Trung-du Bắc-Việt* gồm các tỉnh Phú-thọ, Việt-trì.

trung-dung dt. Mục giữa và luân-luân không thay-dổi: *Cái đao trung-dung* // Tên bộ sách trong Tú-thư của đao nho.

trung-đại dt. Thời-đại Trung-cô, X. Trung-cô.

trung-đạo dt. Đường giữa; đạo quân đi giữa.

trung-đảng dt. Bậc giữa: *Công-chức ngạch trung-đảng*.

trung-định dt. Hạng trai-tráng 16, 17 tuổi.

trung-đoàn dt. (qs): Đội quân có từ 3.000 tới 6.000 lính phân thành 3 hoặc 4 tiểu-doàn.

trung-đoàn-trưởng dt. Viên sĩ-quan cầm đầu một trung-đoàn, thường thuộc cấp trung-tá-sắp lên.

trung-đoạn dt. Đoạn giữa.

trung-độ dt. Khoảng giữa, độ giữa: *Tinh Bình-dương nằm trên trung-độ quốc-lộ 13*.

trung-đội dt. (qs): Đội binh gồm có từ 30 tới 70 lính chia thành 3 tới 5 tiểu-đội.

trung-đội-trưởng dt. Viên sĩ-quan cầm đầu một trung-đội, thường thuộc cấp trung-uý.

trung-đồng dt. Miền giữa Cận-đông và Cực-đông trên mặt đất vẽ phẳng, thuộc Á-châu.

trung-gian dt. Khoảng giữa: *Trung-gian suy kén mắt mót đở* // (B) Môi-giới giữa hai hay nhiều người: *Đứng trung-gian, làm trung-gian hoà-giải*.

Trung-hoa dt. X. PH. III.

trung-hòa tt. Trung-chính và hoà-thuận // (h) Chỉ vật không thuộc a-cít hoặc diêm-cơ (neutre) // (l) Chỉ vật-thì không truyền-diện (neutre).

trung-hoà-tử dt. Thành-phần nguyên-tử không

có điện (neutron).

trung-học dt. Bậc học vừa, giữa tiều-học và Đại-học, từ lớp Đệ-thất tới lớp Đệ-nhất.

trung-học Đệ-nhất-cấp dt. Bậc Trung-học cấp một, từ lớp Đệ-thất tới lớp Đệ-tứ.

trung-học Đệ-nhị-cấp dt. Bậc Trung-học cấp hai, từ lớp Đệ-tám tới lớp Đệ-nhất.

trung-hưng dt. Hưng-thịnh lại sau một lúc suy-kém: *Nhà Lê trung-hưng* từ năm 1592.

trung-y dt. Cách trị bệnh của người Trung-hoa.

Trung-kỳ dt. X. PH. III.

trung-khu dt. Khu-vực ở giữa.

trung-khúc dt. Khúc-nôï, nỗi lòng, điều châp-chúa trong lòng: *Đủ điều trung-khúc ân-cần, Lòng xuân phơi-phói, chén xuân tàng-tàng K.*

trung-lập tt. Đúng ngay giữa, không ngã theo phe nào: *Thái-độ trung-lập, nước trung-lập*.

trung-lập-hoá dt. Làm thành trung-lập, đổi ra trung-lập: *Hiệp định Genève 1962 đã trung-lập-hoá nước Ai-lao*.

trung-liên dt. Súng liên-thinh cỡ vừa, ôm trên tay bắn từng loạt đạn (*fusil-mitrailleur*).

trung-lợ dt. Nh. Trung-đạo.

trung-lưu dt. Khúc giữa một con sông // (B) Hạng người vừa trong xã-hội về tài-ba, tiền của và địa-vị: *Giai-cấp trung-lưu*.

trung-môn dt. Cửa cái, cửa giữa một cái nhà: *Mở trung-môn rước khách*.

trung-nam dt. Con trai giữa một gia-dình, giữa người trai đầu lòng và người trai út // Nh. Trung-dinh.

trung-não dt. Phần giữa bờ óc, dưới đai-não và trước tiều-não.

trung-niên dt. Tuổi nửa đời người, tuổi sòn-sòn, trên 40.

trung-nông dt. Hạng người có chút ít ruộng và đồ làm ruộng, tự mình cày cấy mà ăn, giữa hai hạng phú-nông và bần-nông.

trung-nguyên dt. Khu-vực giữa một nước, thường là nơi trù-phú // Nh. Trung-hoa.

trung-nguyên dt. Ngày rằm tháng 7 âm-lịch, một trong ba rằm lớn trong năm.

trung người dt. Vừa người, không cao không thấp: *Anh đó trung người*.

trung-nhân dt. Người tầm-thường trong xã-hội // Mai-mỗi, người đứng giữa làm môi-giới.

trung-phán dt. (*Pháp*): Sự một đê-tam-nhân đứng ra điều-dình cho hai đảng đang tranh-chấp được thoả-thuận (*compromis*).

trung-phàn dt. Phản giữa: *Trung-phàn* Việt nam như cây đòn gánh.

trung-phong dt. Mũi nhọn ở giữa // (B) Viên cầu-thủ giữ vai làm bàn trên đeo canh-thành giữa bốn cầu-thủ khác.

trung-quân dt. Đạo quân chủ-lực, đi giữa hai đạo tiền và hậu-quân: *Lệnh từ trung-quân ra*.

trung-quỹ dt. Việc ăn uống trong nhà: *Thường, đèn-bè chủ việc trung-quỹ*.

Trung-quốc dt. Nh. Trung-hoa.

trung-sản dt. Hạng khá về tiền của trong xã-hội, giữa hai hạng hữu-sản và vô-sản.

trung-sĩ dt. Cấp hạm-sĩ-quan trên hạm-sĩ nhất, dưới trung-sĩ nhất.

trung-tá dt. Sĩ-quan cấp tá, trên thiếu-tá và dưới đại-tá.

trung-tàng dt. Ấp-ủ trong lòng.

trung-tâm dt. Chỗ chính-giữa: *Trung-tâm thành-phố* // Chỗ chánh: *Trung-tâm cải-huấn, trung-tâm huấn-luyện*.

trung-tâm cải-huấn dt. Khám lớn, nhà giam chánh.

trung-tâm-diểm dt. Điểm ngay chính giữa: *Trung-tâm-diểm* một vòng tròn // Chỗ trọng-yếu, vấn-dề chính: *Mục bàu-cù ban tri-sự là trung-tâm-diểm* phiên nhóm hôm nay.

trung-tâm lợi-ích dt. Điều cần-thiết nhứt, có ích nhứt trong bài học, một câu chuyện, phải nhầm vào đó mà kè hay dựa vào đó mà tán rộng ra (*centre d'intérêt*).

trung-tiễn dt. Địt, đánh rãm, cho hơi thoát ra ở hậu-môn.

trung-tiêu dt. Nh. Trung-dẹ.

trung-tuần dt. Tuần 10 ngày giữa tháng, từ ngày thứ 11 tới ngày thứ 20: *Trung-tuần tháng chạp*.

trung-tuyến dt. (H): Đường thẳng nối liền một đỉnh tam-giác với chính giữa cạnh đối (*ligne médiane*).

trung-tướng dt. Sĩ-quan cấp tướng, trên thiếu-tướng và dưới đại-tướng.

trung-thiên trt. Giữa trời.

trung-thợ dt. Mức sống con người đến tuổi 70: *Mừng trung-thợ*.

trung-thu dt. Giữa mùa thu, tức ngày rằm tháng 8 âm-lịch: *Lễ trung-thu*.

trung-trí dt. Trí óc vừa-vừa, không thông minh cũng không u tối.

trung-trung tt. Vừa-vừa, không to, không nhỏ: *Tác trung-trung, trung-trung đúra; cái nhà trung-trung; lụa trái trung-trung*.

trung-uý dt. Quan hai, sĩ-quan cấp uý, trên thiếu-uý và dưới đại-uý.

trung-ứng dt. Tiếp-ứng trung-ương, viên cầu-thủ ở giữa có phan-sy công và thủ.

trung-ương tt. Chính giữa: Một mình đứng giữa trung-ương, Bên tinh bên hiếu biết thương bén nào CD // Nơi cao và quen-trọng nhất, có quyền hơn hết: *Chính-phủ trung-ương, ben trị-sự trung-ương*.

TRUNG tt. Hết lòng, dám liều mạng sống với nước, với bè trân: *Tận-trung, tôi trung; Tình-trung báo quốc; Thầy anh hay chữ hỏi thử đôi lời, Chữ trung chữ hiếu, anh thời chữ chí? CD //* Thành-thật, ngay-thẳng: *Trung-cáo*.

trung-ái dt. Trung quân ái quốc gọi tắt, tức ngay với vua và hết lòng thương nước: *Một niềm trung-ái*.

trung-bộc dt. Người tố trung-thành với chủ trung-can dt. Lé gan trung-nghia, tức lòng trung can-dám, không kè hiềm-nguy: *Tôi trung-can*.

trung-cang tt. Ngay thẳng và cứng-cỏi: *Trung-cang nghĩa-khi*.

trung-cáo dt. Thành-thật khuyên-bảo: *Những điều trung-cáo của Bùi-Viện được vua Tự-đức chấp-nhận nhưng bị đình-thân bác bỏ*.

trung-dōng (dũng) tt. Trung-nghia và dũng-cảm: *Trần-quốc-Toản là một thiếu-niên trung-dōng*.

trung-hậu bt. Vợ một niềm trung: *Ăn-đ trung-hậu, tấm lòng trung-hậu*.

trung-hiếu tt. Trung (với vua với nước) và hiếu (với cha mẹ): *Trung-hiếu lưỡng-toàn*.

trung-kiên dt. Bộ-phận mạnh-mẽ và dẻo-dai nhứt của một đeo quan // tt. Hết lòng và kiên-quyết: *Những phản-tử trung-kiên*.

trung-liệt tt. Trung - - - và tiết-liệt, chỉ người hết lòng trung, tha chịu nghèo hay chết chờ không đòi dẹ.

trung-lương tt. Trung-nghia và lương-thiện: *Phan-thanhs-Giản là một bậc trung-lương của nước Nam*.

trung-ngôn dt. Lời ngay thật: *Trung-ngôn nghịch-nhì* (Lời ngay trái tai).

trung-nghĩa tt. Trung-cang nghĩa-khí, có lòng trung, cứng-cỏi và có nghĩa cả ở đời : *Người trung-nghĩa thà chết chớ không đầu giặc.*

trung-quân tt. Trung với vua : *Trung-quân ái-quốc*(Trung với vua, thương-mến nước).

trung-tâm dt. Lòng trung, ngay-thẳng, thành-thật.

trung-tín tt. Ngay-thẳng và tin-cậy được, đặc-tính phải có của một người đàn-ông theo lẽ(nên khi di chôn một người đàn-ông chết, thường có lá cờ đèn-triệu biến hai chữ ấy di trước những dối-trường của người phúng-diều) : *Người làm trung-tín.*

trung-thành tt. Ngay-thẳng và thành-thật : *Hết dạ trung-thành.*

trung-thần dt. Tôi trung, quan trung với vua : *Trung-thần bất sự nhì quân*(Tôi trung không thờ hai chúa).

trung-thú tt. Ngay-thẳng và độ-lượng, hay tha-thú lỗi người : *Đức trung-thú của người quân-tử.*

trung-thực trt. Hết sức thành-thật, ngay-thẳng.

trung-trinh tt. Ngay-thẳng và trong-sạch : *Trung-trinh tiết-liệt.*

trung-trực tt. Trung và ngay-thẳng, không sợ quyền-thể : *Bấy tôi trung-trực.*

TRUNG-QUÂN dt. (thực) : Loại dày leo, nhánh biến thành gai quexo, lá dài cỡ 20–50 cm, trái có 5 cánh xoè như chong-chóng (*Ancistrocladus cochinchinensis*).

TRÙNG bt. Giống nhau, một thê : *Trùng tên, trùng họ, trùng ngày, trùng tháng* II Chồng-chất lén nhiều lớp : *Chín trùng, muôn trùng, ngàn trùng; Trông theo đã khuất mây xanh mây trùng LVT* II (truyền) Sự nỗi-tiếp nhau mà chết khi còn trong tang giữa nhiều người một họ hay một gia-dình : *Chết trùng; làm phép trừ trùng.*

trùng-bản dt. Tái-bản, bản in lại.

trùng-cửu dt. Tiết mồng 9 tháng 9 âm-lịch : Cúng trùng-cửu.

trùng-danh tt. Trùng tên, hai, hay nhiều người cùng một tên.

trùng-dương dt. Nh. Trùng-cửu.

trùng-dương dt. Biền cá nồi nhau : *Cách mẩy trùng-dương.*

trùng-diệp trt. Clg. Trùng-trùng điệp-diệp, chồng-chất nhau lén, nhiều vỗ-sổ : *Núi non trùng-diệp.*

trùng-hôn dt. Clg. Song-hôn, đê chính-thức có vợ có chồng rồi mà còn chính-thức lấy vợ lấy chồng khác : *Tôi trùng-hôn.*

trùng-hợp bt. Đồng tính-chất và xảy ra một lúc : *Ở đời, có nhiều việc trùng-hợp như đã được sắp-đặt trước.*

trùng-kiến dt. Được thấy (hay gõ) hai lần, chỉ những sự-vật giống nhau ở khía cạnh khác lúc mà mình được thấy hai lần.

trùng-khuất-chết dt. Hiện-tượng quang-học cho ta thấy ánh-sáng già-tăng ở một khoảng nào đó khi ta bắt-buộc chùm tia-sáng chui qua một khe nhỏ (diffraction).

trùng-lại dt. Trở lại, đến với mình một lần nữa hoặc hai hay ba cái cùng đến một lúc: *Phú-đắc (phúc) bất trùng-lại, hoa vô đon-chi (Phú-đắc không hề đến có cắp, hoa không chịu di-le-loi).*

trùng-luỹ bt. Nhiều lớp chồng-chất lên nhau.

trùng-ngo dt. X. Trùng-ngo.

trùng-ngo dt. X. Đoan-dương PH.II.

trùng-nhập tt. (Pháp). Trùng nheu, giấm lén : *Nếu người con vị-thành-niên có pháp-nhân, pháp-nhân ấy sẽ trùng-nhập với pháp-nhân của người cha đang có thân-quyền đối với con vị-thành-niên.*

trùng-phùng dt. Gặp nheu lại : *Thuyền-quyên ví cách anh-hùng, Trời cao biển rộng, trùng-phùng có khi CD.*

trùng-phức bt. Khó-khăn phiền-phức liếp nỗi nhau luộn.

trùng-san dt. Non-núi chèp-chồng cách-trở : *Cách mẩy trùng-san.*

trùng-sinh dt. Sống lại ; cứu sống lại : *Trùng-sinh ân nặng bê trói, Lòng nào nỡ dứt nghĩa người ra đì ? K.*

trùng-tang tt. Phải tang trùng, tang trước chưa mẫn thì có tang khác chồng lén : *Bị trùng-tang, tránh trùng-tang.*

trùng-tánh tt. Trùng họ, cùng một họ mặc dù không phải bà-con.

trùng-tố dt. (Pháp). Clg. Vị-quyết, sự treo-trè, sự ngâm lâu một vụ kiện (*litispendance*).

trùng-tu dt. Sửa-seng lại : *Đường-sá đã lêu chảng được trùng-tu.*

trùng-thân tt. Bà-con hai phía : *Còn ông mẹ lây cháu bà, Sinh ra con cháu đều là trùng-thân CD.*

trùng-thập dt. Tiết mồng 10 tháng 10 âm-lịch.

trùng-trùng tt. Chèp-chồng, chồng-chất lén nhau : *Non núi trùng-trùng.*

trùng-trùng điệp-diệp tt. Tầng-làng lớp-lớp, nhiều vỗ-sổ : *Thiên-hạ trùng-trùng điệp-diệp.*

trùng-vây (vi) *dt.* Vòng vây dày - bít: *Thoát khỏi trùng-vây.*

TRÙNG *dt.* Tên gọi chung các loài sâu-bọ, rắn, rết, sên, lài...: *Côn-trùng, giáp-trùng, vi-trùng...*

TRÙNG-TRIỀNG *tt. X.* Tròng-trành.

TRÚNG *trt.* Đúng, ngay vào chỗ nhảm: *Bắn trúng, bói trúng, đoán trúng, nói trúng; Bé phát bá trúng // Ăn, thảng, được việc trong một cuộc tranh tài hay thử may rủi: Đánh trúng, mua trúng, đặt trúng // Sai, được mùa: Lúa trúng; mùa cam nầy trúng lì Mắc phai, bị hại: Mắc mưa về trúng; ăn đồ nguội lạnh hay trúng.*

trúng ác *tt.* Bệnh nặng vì mắc phải gió độc-trúng an-ủi *dt.* Được một số tiền nhỏ để an-ủi lòng căm-tức kín vé số (loại kiền-thiết) mình xém trúng đặc-dắc (chỉ trật 1 số).

trúng cá *dt.* Mua đúng tẩm vé mang số con ngựa về nhất hay nhì: *Độ nấy, anh trúng cá không?*

trúng cá-cặp *dt.* Trúng cả hai con ngựa về nhất và nhì chung một vé: *Trúng cá-cặp lớn tiền hơn trúng chiếc // (R) Trúng hai hay nhiều vé số kiền-thiết trùng số trong một kỳ xổ số.*

trúng cách *trt.* Đúng cách-thức quy-định hay theo thói thường: *Làm đơn trúng cách; ăn-mặc trúng cách.*

trúng cầu *dt. (bạc)*: Trúng ngay cửa duy-nhất đã đắt: *Me (hoặc lú) trúng cầu.*

trúng cử *tt. Clg.* Đặc-cử, đủ số thăm hoặc nhiều thăm hơn hết trong một cuộc bao-cử: *Trúng cử phải dài tiệc.*

trúng chánh (chính) *dt. (bạc)*: Trúng ngay lá bài đắt nhiều tiền nhất trong một ván cu-di (đắt 12 con) hay một cù dè 36 hoặc 40 con: *Kỳ nầy trúng chánh.*

trúng chánh-thảo *dt. Nh.* Trúng chánh.

trúng chắc *dt.* Sẽ trúng chắc-chắn, lời đoán quả-quyết: *Mua con nầy thì trúng chắc!*

trúng chiếc *dt.* Trúng một con ngựa về nhất hoặc nhì và chỉ trong độ riêng-rẽ: *Trúng chiếc chớ không trúng cá-cặp.*

trúng-dụng *tt.* Đúng với sự cần-dùng.

trúng đạn *tt.* Bị đạn bắn hay lạc trúng: *Bị trúng đạn chết.*

trúng đẽ *dt.* Mua trúng con đẽ xò ra: *Anh ấy trúng đẽ được mấy trăm đồng.*

trúng đích *dt.* Đúng ngay đích nhảm: *Bắn trúng đích; đoán trúng đích.*

trúng đặc *dt.* Mắc phải chất đặc trong mình:

Ăn tiệc bị trúng độc; uống lộn thuốc trúng độc.

trúng đặc-dắc *dt.* Trúng lô to hơn hết trong một cuộc xò số: *Trúng đặc-dắc hai triệu; trúng đặc-dắc cái xe hơi.*

trúng đúp *dt.* Trúng một vé cả hai con ngựa về nhất ở độ thứ tư và độ thứ sau trong một buổi đua (*double-évent*).

trúng giải *dt.* Được chọn để phát giải thưởng cho trong một cuộc so tài: *Bé nhẹ trúng giải, quyền sách trúng giải; anh ấy trúng giải được 80.000 đồng.*

trúng gió *tt.* Nhiễm phải gió độc sinh bệnh nặng: *Bị trúng gió đến mê-mang.*

trúng hàn *tt.* Bệnh nhiễm phải sương gió của người săn lao-lực và thúc đêm nhiều, tay chân lạnh và nhức mỏi, chóng mặt, nhức đầu.

trúng ý tr. Đúng theo ý muốn, ý định: *Nghe nói trúng ý, bèn cưỡi khoái-trá.*

trúng kế *tt.* Sa vào bẫy-rập của người.

trúng khe *dt. (bạc)*: Trúng một trong hai cửa đã đặt chung một số tiền (về bong-vụ và lúc-lắc) được chung phân nửa tiền.

trúng lính *tt.* Được tuyển đi lính (nhà binh): *Anh ơi trúng lính thì đi, Cửa nhà, con cái đã thi có em CD.*

trúng liêm *dt. (bạc)*: Trúng một trong ba cửa đã đặt chung một số tiền (về me và lú), được chung rất ít (vì phải trừ mấy cửa thua).

trúng lớn *dt. (bạc)*: Nh. Trúng chánh // Gặp mối to, bán được nhiều: *Đi buôn trúng lớn.*

trúng me *dt. (bạc)*: Đặt me được trúng; ăn được nhiều tiền trong một sòng me (X. Me): *Nó sắm nhà cửa là nhờ trúng me.*

trúng mé *dt.* Trúng bên cạnh, không ngay giữa // Nh. Trúng xém.

trúng mối *dt.* Gặp chầu, gặp mối-hàng to, mua nhiều: *Bữa nay trúng mối, vế sớm.*

trúng mùa *dt.* Được mùa, sai trái sai hột: *Cặp năm trúng mùa, tiền bạc chời-chời.*

trúng mưa *tt.* Bệnh vì mắc mưa.

trúng nắng *tt. Clg.* Trúng thử, bệnh sau một cơn đan nắng lâu.

trúng nước *tt.* Bệnh seu khi tắm vào.

trúng ngựa *dt.* Cá ngựa trúng, được nhiều tiền: *Ít nghe ai nói nhờ trúng ngựa mà giàu.*

trúng nguyệt *dt. (bạc)*: Đánh cá con ngựa dở hoặc chờ nặng mà được về nhứt, thường

được nhiều tiền // (R) Đoán trúng một việc mà ai nấy đều đã cho là không thể xảy ra trúng nhất đt. Trúng ngay con ngựa về hạng nhất mà mình đã mua vé nhất (*gagnant*). trúng nhì đt. Trúng nhầm cái vé nhì (*place*) con ngựa đã về hạng nhì hoặc hạng nhất (được ít tiền hơn) // X. Trúng nhì-thào.

trúng nhì-thào đt. (bạc): Clg. Trúng nhì, trong các lá bài đặt một ván cu-di (đề 12 con), cái xô ra nhầm lá bài mình đặt tiền nhiều vào hạng nhì.

trúng phóc trt. Trúng ngay, hẳn, không sai-chạy một ly: Đoán trúng phóc; nói trúng phóc.

trúng phong tt. X. Trúng gió.

trúng phong-phóc trt. Lần nào hoặc điều nào cũng trúng phóc: *Thầy hay, ai coi, ông cũng đoán trúng phong-phóc.*

trúng số đt. Có tấm vé mang hàng số mà người ta đã xô ra: *Mới trúng số được 5.000 đồng.*

tráng tay tt. Dùng tay vớ banh hay vò-tinh để banh trúng tay mình, một điều cấm theo luật banh tròn: *Tráng tay bị phạt.*

trúng tẩy trt. Trúng nguồn-gốc, gốc-lịch hay trúng ngay sự toan-tính mà chưa tố ra: *Nói trúng tẩy nó thì nó chịu.*

trúng tết trt. Trúng bén cạnh, khiến trái banh hay hòn bi-da đi xéo chiều và quay tròn theo trực đứng: *Đá trúng tết.*

trúng tên trt. Ngay đúng tên mình: *Nghe gọi trúng tên nên dẹp lại* // tt. Phải mũi tên xẹt trúng: *Bị trúng tên chét.*

trúng tên trt. Trúng ngay giữa, đúng ngay chỗ nhảm: *Đánh trúng tên; nói trúng tên.*

trúng tim đen trt. Nh. Trúng ý: *Nói trúng tim đen nó.*

trúng tú trt. Trúng ngay bài ruột, ngay điều đoán-dịnh: *Đi thi, gặp bài trúng tú; trúng tú nó, nó khoái chí-tử.*

trúng tuyển tt. Đẹu, được chọn, đúng điều kiện trong một cuộc tuyển chọn: *Đi thi, được trúng tuyển.*

trúng-tửu tt. Say rượu.

trúng-thấp tt. (Đy): Bệnh trúng khí trước (hơi độc) dưới đất bốc lên khi trời đang nắng phát mưa, người vì sẵn tỳ suy sút yếu, hơi độc vào bì-phu, sinh ra đau đầu, nhức mình, mồi mệt.

trúng thử tt. (Đy): Clg. Trúng nồng, cảm nồng, sinh ra hắc-loen, ỉa mửa, chuyền gân, tay chân lạnh hoặc co-quắp.

trúng thức trt. Nh. Trúng cách.

trúng-thực tt. (Đy): Chứng bệnh vì cơ-quan tiêu-hoa hoạt-động yếu, đồ ăn ngưng-trệ sinh đau bụng is mửa, nhức đầu, đau mình, bụng trướng.

trúng thương tt. Bị đánh hay bắn trúng phải mang thương-tích: *Vụ nổ ấy, có vài người bị trúng thương.*

trúng vớt đt. (bạc): Trúng nhầm cửa hay ló bài mình ít thích, đặt nhầm, trúng ít tiền: *Trúng vớt, lời không bao-nhiều.*

trúng vựa lúa trt. Nói già chơi bị đâm trúng bắp-diều (bìu), đồ lúa ra: *Bị đâm trúng vựa lúa.*

trúng xém trt. Xuýt trúng, chỉ trúng phớt bên ngoài hoặc xê-xích một con số: *Đánh trúng xém; trúng xém lô độc-dắc.*

TRÙNG tt. Lớn, đứng đầu.

trùng-tề dt. Tè-tướng, quan cầm đầu các quan tại triều.

trùng-tử dt. Con trai lớn của người đã qua đời.

trùng-xã dt. Thò-thần, thần đắt.

TRÙNG dt. Mồ-mà: *Trúng - trung khô-cốt* (Xương khô trong mồ, lúc người vô-dụng).

trùng-phèn dt. Mồ-phèn, mè-mà.

trùng-thổ dt. Nấm đất trên mồ.

TRÙNG-TRÀNG tt. Chóng-chứng, dở chứng, trò tánh cứng đầu, khó dạy: *Cái đứa trúng-tràng.*

TRÙNG tt. Lộm xuống: *Chỗ trúng, ruộng trúng.*

trùng lòng tt. Sâu lòng, có cái đáy hơi sâu và giùm lại giữa: *Cái dĩa (đĩa) trúng lòng.*

trùng lòng chào tt. Trúng lãi xuống và tròn: *Khoét lỗ trúng lòng chào.*

trùng lòng mo tt. Trúng lãi xuống mà dài: *Khoét rãnh trúng lòng mo.*

TRÙNG - TRÈNG (TRÌNH) trt. Dài-dưa, dần-dà, cố ý kéo dài cho lâu: *Trúng-trèng không làm.*

TRÙNG dt. Nhúng trong nước nóng cho nóng, cho tái: *Trung giá, trung thịt lợn.*

trúng rận dt. Giết rận bằng cách bỏ quần áo vào nước sôi.

TRÚT dt. Nghiêng hoặc lật lại cho chảy, chờ đồ re: *Trút gạo vào hũ; mưa như trút nước; Rượu hồng-dào trút nhão vô nhão.* Kiếm nơi nào nhàn-đạo hơn anh CD // (R) Tèo sạch, làm cho hết cù: *Trút gánh nặng;*

trút hơi thở cuối-cùng II (B) Đò-thùe, trao trách-nhiệm cho người : Ông trút, tháo-trút ; tránh-trút ; tội-lỗi bao-nhiêu, né trút cả cho tôi.

trút gánh đt. Seng gánh, giao công-việc nặng-nề cho người khác : Ông sinh ra đúng trong trời, Lại toan trút gánh nợ đời cho ai ? CD.

trút linh-hồn đt. Chết : Sau một cơn bệnh, Ông ấy đã trút linh-hồn hồn qua.

trút ống đt. Trút tiền để dành trong ống ra : Trút ống ăn tết.

trút tâm-sự đt. Nói hết cho người nghe những điều thầm kín trong lòng mình.

trút túi đt. Xài hay thua hết tiền : Bữa nay trút túi.

TRÚT dt. (đóng) : Clg. Xuyên-sơn-giáp, loại bô-sét, vây to cứng láng, mỏ dài nhọn như mỏ chim, hay ăn kiền ; động tối thì đầu đuôi co-rút lại : Cơn trút, vây trút.

trút cõi đt. Thụt cõi, bộ nhát-nhúa.

TRÚT dt. Sụt, tuột, sa xuống : Trèo lên trút xuống.

TRUÔNG dt. Vùng đất hoang, cây-cỏ rậm-rạp : Truông-mây, truông nhè Hồ ; Qua khói truông, trả bài cho khái tng.

TRUỒNG bt. Đề trên phía dưới, không mặc quần, vận chăn hay đóng khố chỉ cỏ : Cởi truồng, ô truồng, lột truồng, trần truồng. truồng đồng-dồng trt. Ở truồng và ối đứng tự-nhiên, không mặc-cõi : Ở truồng đồng-dồng, đóng công hai bên...

truồng-lô bt. Trần-truồng, không quần áo chỉ cỏ.

TRU dt. (đóng) : X. Heo và Lợn : Dâ-tru, họ Tru II (lóng) tt. Khờ, dần-dộn : Thẳng nẩy tru quái !

trư-cốt dt. Clg. Chí-quách, xương heo.

trư-du dt. Mở heo.

trư-nhục dt. Thịt heo.

TRÙ dt. Bò bót, lấy bót ra : Giảm trù, khẩu-trù, phép trù, toán trù, thừa-trù ; 5 trù 3 còn 2 II Dẹp mắt, bỏ hẳn : Khu-trù, loei-trù, tiêu-trù ; trù tiệt nạn cõi-bạc ; trù tè ma quỷ quái II trt. Phi, đè ra, không kẽ : Tinh hết mọi người, trù tôi ra.

trù-bì trt. Không kè giầy gói, đồ đựng, chỉ tính vật dụng bén trong : Tinh phủ-bì thi 2k 000, trù-bì thi 1k 800, không kè Ok 200 giầy gói II (thth) Gối-dầu, đập lại, đập phần thiêu hut trước hay sau : Hồi

sáng chưa ăn, bảy giờ ăn trù-bì thêm ba chén nữa.

trù bỏ đt. Dẹp tan, không để, không dùng nữa : Trù bỏ rượu và ẩm-phien.

trù cẩn đt. Nhô hay đào hết rễ : Trèm thảo trù cẩn (Cắt cỏ phải đào rễ) II (B) Trù tiệt gốc : Uống thuốc trù cẩn.

trù cẩn đt. Hoặc trù hoặc cẩn cho người khác : Trà ngay cho, dùng trù cẩn lòn-xòn.

trù-danh đt. Xoa tê (trong bộ sô) : Quá tuổi, được trù-danh.

trù-dịch đt. Kè là hết phận-sự đi lính (quân-dịch) : Có tật, được trù-dịch.

trù-diệt đt. Dẹp sạch, giết tiệt : Ra tay trù-diệt nạn mồi-dâm.

trù-gian đt. Bắt hết kẻ gian ; dẹp hết sự gian-lận : Thành-niên trù-gian ; trù-gian diệt-nịnh.

trù-hại đt. Dẹp mất mối hại : Trù-hại cho dân-lành.

trù-hao trt. Thêm một chút cho vừa, để bù vào sự hao-hụt, mất-mát bãt-ngờ : Nói trù-hao, tính trù-hao.

trù-khứ dt. Nh. Trù bỏ.

trù-lệ tt. (Pháp) : Ngoại-lệ, không thuộc nguyên-tắc chung : Trường-hợp trù-lệ.

trù-miễn dt. X. Bãi-miễn.

trù-nợ trt. Bù vào số tiền còn thiếu người : Lấy đồ trù nợ ; bắt làm trù nợ II Clg. Trả nợ, cầm chừng, lấy có, không hết lòng : Lèm trù nợ.

trù-phi trt. Trù ra, cần lâm mói... : Tôi ít vắng nhà ; trù-phi có việc cần.

trù-phục dt. Xả tang, đốt đồ tang khi mẫn hện : Lễ trù-phục.

trù-ra dt. Bớt ra, đem ra, không tính chung vỡ : Trù ra chút-đinh để xài vặt II trt. Nh. Trù-phi.

trù-sưu tt. Miễn làm xâu, khôi công-tác : Theo hương-uốc, trên 50 tuổi được trù-sưu.

trù-tè dt. (truyễn) : Đuỗi tè ma quỷ quái đi nơi khác, để hết bệnh-tật, xui-xèo : Rước thay trù-tè.

trù-tịch dt. Xoa sô, bôi sô. gạt bỏ tên ra khỏi sô : Dân làng đi làm ăn xa lâu ngày được trù-tịch.

trù-tịch dt. Đêm 30 tháng chạp, thuộc nǎm tên tháng lун, được đưa đi : Cúng trù-tịch, đêm trù-tịch.

trù-tội dt. Miễn, tha tội cho : Có công to, được trù-tội.

trù thuế dt. Miễn thuế, khôi đóng thuế
nửa: *Hạng lão-nhiêu được trù thuế.*

trù-trùng dt. X. Sát-trùng.

TRÙ dt. Trù, đè dành về sau, dành sẵn đó:
Hoàng-trù.

trù-bị tt. Clg. Lưu-hậu, đè đó, dành về sau
dùng nửa: *Sĩ-quan trù-bị.*

trù-kim dt. Số vàng (hoặc tiền) trù sẵn:
Trù-kim của sở Tín-dung.

trù-quân dt. Vua phòng-hờ, người lập sẵn
để nói ngõi vua đang trị-vì: *Lập thái-tử
làm trù-quân.*

trù-súc dt. Dành-dè, chừa lại: *Sô thắc trù-
súc.*

TRÙ tt. Rõ-rệt, nòi bặt // dt. Clg. Trước,
soạn ra, dặt ra.

trù-danh tt. Lùng danh, nòi tiếng: *Một võ-
sĩ trù-danh.*

trù-giá dt. Nh. Tác-giá.

trù-minh tt. Rành-rành, sáng tỏ.

trù-tác dt. Clg. Trước-tác, dặt ra, soạn ra,
làm một món đồ và văn-chương hay mý-
thuật: *Trù-tác sách-vở: mây bức tranh ấy
do họa-sĩ nào trù-tác?*

trù-tác-quyền dt. (Pháp). Quyền làm chủ một
mình những món đồ do mình làm ra với
sáng-khiến riêng, không ai được bắt-chước
hay lạm-dụng.

trù-thuật dt. Clg. Trước-thuật, viết ra, soạn
ra, thuật lại bằng sách-vở: *Sách do ông ấy
trù-thuật đều hay.*

TRÙ dt. Chùa, giảu, vụt lại: *Lưu-trù, oa-trù,
tèng-trù, tịch-trù, thanh-trù, thu-trù, trù
hàng bán Tết.*

trù-kim dt. X. Trù-kim.

trù-khổ dt. Kho chứa đồ.

trù-mặc-bút dt. Cây bút máy (có ống chứa
mực).

trù-súc dt. Nh. Trù-súc.

trù-tinh-nong bt. Hòn dài, bìu dài.

trù-thuỷ-trì dt. Ao chứa nước uông (ở vùng
nước mặn và thấp, không đào giếng đục).

TRÙ dt. Cồi mờ, cho thoát ra.

trù-tinh dt. Bộc-lộ việc yêu-đương, giải-bày
sự thương nhớ: *Tiêu-thuyết trù-tinh, vân
trù-tinh.*

TRÙ dt. Đong tiền: *Trong túi không có một
tríp // (R) Tháng, con, tiếng gọi người hay
vật với ý nửa khinh nửa dù: Bắt được
một trù.*

TRÙA dt. Khoảng thời-giờ có nắng gắt trong
ngày: *Ban trưa, buổi trưa, corm trưa, giờ
trưa, ngủ trưa; Chừng này đứng bóng đã
trưa, Hồi ông chủ ruộng: sao chưa xuống
đồng? — Còn duyên kẻ đón người đưa,
Hết duyên đi sớm về trưa một mình CD. //*
tt. Muộn, trễ, quá sáng sớm, quá lúc thường:
*Dậy trưa, đã trưa rồi; Đì chờ thì chờ
án què, Đì chờ thì chờ dần-dần ở trưa CD.
trưa buổi chờ trót. Trễ quá, gần tan chờ:
Ngồi trưa buổi chờ mà bán không được
phân-nửa hàng.*

trưa mai tt. Khoảng từ lối 11 tới lối 14 giờ
ngày mai: *Trưa mai, lại đây có tôi.*

trưa mốt tt. Khoảng từ lối 11 tới lối 14 giờ
ngày mốt: *Trưa mốt tôi đi.*

trưa nay tt. Khoảng từ lối 11 tới lối 14 giờ
bữa nay: *Trưa nay anh rảnh không?*

trưa nắng tt. Ban trưa, trời nắng nhiều:
Trưa nắng mà đi đâu?

trưa sớm tt. Trưa và sáng sớm // (B)
Thường-thường, luôn-luôn: *Trưa sớm có
nhau.*

trưa tối tt. Ban trưa và ban đêm // (B) Nh.
Trưa sớm.

trưa-trật tt. Rất trưa, mặt trời đã lên cao:
*Sáng banh không kẻ khua tang mít, Trưa-
trật nào người móc kẽ rêu HXH.*

trưa-trò tt. Nh. Trưa-trò: *Trông xa mía đã
trò cờ, Nói chuyện trưa-trò, chè cháo lạnh
tan CD.*

trưa-trò trưa-trật tt. Trưa quá đi, tiếng nhăn
nhận: *Xúp-lê ba tàu đã chạy rồi, Trưa-
trò trưa-trật, còn ngồi chi đây?*

trưa trưa tt. Hơi trưa: *Đợi trưa trưa có
nắng hãy đem ra phơi //* Mỗi bữa trưa,
trưa nào cũng vậy: *Trưa trưa, có gánh chè
khai di ngang dây, tiếng rao thánh-thót.*

TRỰC dt. Mực, cờ, chừng, mức-độ: *Trực ấy;
cứ một trực mà làm //* Phép thả dùn tay
cắt nhau cho nhầm chữ tốt: *Đánh trực //* tt:
Ngay-thẳng, không xiên-xéo, không gian-
manh: *Cang-trực, chính-trực, trung-trực
// dt. Chực, chờ, ở một nơi đã đợi;
Túc-trực, ứng-trực //* (lóng): *Túc-trực nói
tất, gác (service de garde), ở tại sở làm
trong giờ nghỉ để làm những việc bất-thường;
Bữa nay, phiên tôi trực.*

trực-bút dt. Cây viết ngay // Người chuy
viết-lách thẳng-thắn, không vi-nè due-mị;
trực-cáo dt. Báo thẳng cho hay // X. Trực-tă
trực-căn dt. Rẽ đuôi chuột.

trực-dịch dt. Dịch thẳng bản chính và đúng nguyên-văn.

trực-dạo dt. Chính-dạo, đường ngay: Theo trực-dạo.

trực-dặt dt. Thẳng ngay đến, không ghé, không tạt, không nhò trung-gian: Trực-dặt lên cắp trên.

trực-dật dt. Thẳng xông, đi một mạch tới trước.

trực-giác dt. Sự hiểu-biết ngay khi vừa nghe, vừa thấy hay vừa đụng đến, không cần suy-nghỉ tìm hiểu: Nhờ trực-giác mà ta tránh được nhiều tai-nạn cắp-kém.

trực-giác cảm-giác dt. Thứ trực-giác do tính người nhẹ cảm mà có (*intuition sensible*).

trực-giác chủ-nghiêm dt. Thuỷt của Bergson, cho rằng con người có một năng-khiếu đặc-biệt, hiểu ngay được nội-dung sự-vật hay nguyên-lý dạo-đức mà không phải suy-nghỉ hay kinh-nghiệm (*intuitionisme*).

trực-giác kinh-nghiệm dt. Thứ trực-giác gồm cả sự nhẹ cảm và thói quen (*intuition expérimentée*).

trực-giác siêu-hình dt. Thứ trực-giác có thể hiểu được sự huyền-bí mà phần đông không hiểu (*intuition métaphysique*).

trực-giác tâm-lý dt. Thứ trực-giác của số ít người có một lương-trí sáng-suốt, hiểu ngay nhanh-chóng sự-việc xảy ra (*intuition psychologique*).

trực-hệ dt. (Pháp): Liên-hệ trực-liếp, bà-con ruột như cha với con, ông nội với cháu nội, v.v..

trực-kính dt. (H): Clg. Đường kính, đường thẳng giữa hai điểm một vòng tròn xuyên ngay trung-tâm: Một trực-kính dài bằng hai bán-kính.

trực-khuẩn dt. (vtr): Clg. Trực-trùng, loại vi-trùng hình que như ở bệnh thương-hàn, cùi...

trực-lập-tuyến dt. Đường thẳng đứng theo quí-dọi.

trực-ngôn dt. Lời nói thẳng-thắn, không vi-né.

trực-nhận dt. Trực-giác, nhận biết cách trực-tiếp, không phải suy-nghỉ, tìm hiểu.

trực-nhật dt. Thường-trực, túc-trực, việc có mặt hàng ngày trong một văn-phòng, một cơ-quan (*permanence, service*).

trực-quan dt. Nf. Trực-giác.

trực-tâm dt. (H): Đinh, chót, chõ giüm lại của ba đường thẳng đứng hình tam-giác

(orthocentre) // Lòng ngay-thẳng: Người có trực-tâm.

trực-tình dt. Tình ngay, thật-tình, thật bụng & Lời nói ấy do trực-tình mà ra.

trực-tính dt. Tính ngay - thẳng: Người có trực-tính.

trực-tiếp bt. Ngay, thẳng giữa hai bên, không cần môi-giới, trung-gian: Nói chuyên trực-tiếp; nhà buôn trực-tiếp với khách-hàng.

trực-tiếp tố-quyền dt. (Pháp): Vũ án mà luật-pháp cho phép những nạn-nhân một tai-nạn được lãnh tiền bồi-thường ngay nơi nhà bào-hiềm (*action directe*).

trực-tiếp trt. Giản-dị lợ-lòng.

trực-tiết dt. Thủ-tiết, ở vậy: Trực-tiết nuôi con // (lóng) Nhịn thèm, chịu cõi đói: Cũng da-mang là gái có chồng, Chín đêm trực-tiết nằm không có mười CD.

trực-tiết trt. Thẳng-thắn, ngay-trán: Phát ngôn trực-tiết.

trực-tố bt. (Pháp): Kiện ngay re toà, kiện đích-danh bị-can, không phải thrua không nhờ điều-tra hay kiện kè vỡ-danh: Có hai nguồn trực-tố: dân-sự nguyên-cáo và Công-tố-viện.

trực-tuyến dt. (H): Đường ngay, đường thẳng: Trực-tuyến là đường ngắn nhất (so với đường cong và đường gãy).

trực-thẳng dt. Lên thẳng, tên thứ máy-bay có chong-chóng ta trên lưng, khi bay lên hay hạ xuống, không cần lấy trốn trên sân bay mà chỉ từ-từ bay thẳng lên hay hạ ngay xuống: Máy bay trực-thẳng.

trực-thẳng-vận dt. Cuộc chờ-chuyên bằng máy-bay trực-thẳng // (thth) Cuộc hành-quân với máy-bay trực-thẳng (dùng máy-bay này chờ bình lính đạn được đến ngay chiến-trường nào cũng dễ dàng và chờ lính bị thương về căn-cứ có bệnh-viện) // dt. Đến một nơi nào bằng máy-bay trực-thẳng: Bình ta đã trực-thẳng-vận đến ngay địa-diểm hành-quân để cứu-viên cánh quân bị địch tấn-công (lời phỏng-viên quân-sự dài phát-thanh).

trực-thu (thâu) dt. Thủ (thuê) ngay người dùng, người lánh, người đứng tên trong sổ: Những thuê lương-bổng, lợí-túc, thô-trach, mân-bài, v.v... đều là thuê trực-thu.

trực-trùng dt. X. Trực-khuẩn.

trực-trường dt. Đoạn chót ruột già, liền với lõi đất.

TRỰC trt. Sực, chợt, bỗng, bất-giác: Nhớ trực-lại.

trực nhó dt. Clg. Sực nhó, bỗng không nhó đến, nhó lại: *Vừa thiu-thiu, trực nhó cửa chưa đóng, lật-đặt đã đóng.*

trực tinh dt. Chợt tinh, thỉnh-linh tinh-ngô re, hiểu ra: *Trực tinh, thi sự đã rồi.*

TRUNG dt. Ăn-cắp, lấy mát: *Chúng trưng mát cái nón.*

TRUNG dt. Chung, bày ra: *Trung-bèi // Thủ gốp: Trung thuế // dt. Điểm, chúng: Trung-triệu.*

trung-bèi dt. Chung-bày, bày ra cách mỹ thuật: *Cuộc trưng-bèi tranh-ảnh.*

trưng-bình dt. Cụi lính, đòi thanh-niên đúng tuổi đến khám sức - khoẻ để cho vô nhà binh: *Cuộc trưng-bình, thẻ trưng-bình.*

trưng-cầu dt. Mời đến hỏi: *Trung-cầu ý kién.*

trưng-cầu dân-ý bt. Cuộc hỏi ý-kien của toàn-thể dân-chúng về một vấn-dề chính-trị hay luật-pháp bằng cách lò-chức bỏ thăm. **trưng-chứng dt.** Dẫn chứng, đưa chứng-cớ ra: *Thầy kiện trưng-chứng giữa ta.*

trưng-dẫn dt. Trình-bày: *Trưng-dẫn lý-do // Nh. Trung-chứng.*

trưng-dụng dt. Mời đến dùng: *Trưng-dụng nhân-tài // (R) Sung-công, bắt lấy mà dùng (theo luật nhà binh trong lúc có giặc): Trưng-dụng công-chức đã vê hưu; trưng-dụng nhà-cửa, xe-cộ.*

trưng-dấu dt. Đưa ra để nhiều người đều-kiết mua đõ, nhận thầu cung-cấp hay xây-cất.

trưng-khản dt. Lãnh một khu rừng, một cuộc đất hoang để khai - phá trồng-trọt và đóng thuế.

trưng-nghiệm dt. Chứng - nghiệm, xem-xét để chứng-niệm.

trưng-tập dt. Mời nhóm, vời đến đóng-đủ: *Trưng-tập hội-viên.*

trưng-tệ dt. Tiền thuê.

trưng-tô dt. Thủ thuê ruộng đất.

trưng-thầu dt. Đưa ra cho người đấu-thầu.

trưng-thu dt. Nh. Trưng-dụng.

trưng thuế dt. Thủ thuế, đánh thuế.

trưng-triệu dt. Điểm, việc xảy ra có thể xem đó mà đoán tương-lai.

trưng-triệu dt. Vời đến: *Nhà-nước trưng-triệu các thương-gia đến để bàn việc ngoại-thương.*

TRUNG-TRÈO trt. Trần-trối, không nháy mát: *Nhin trưng-tréo.*

TRỪNG dt. Trộn mát lên ngó một cái với ý giận hoặc đe-dọa: *Bị trưng một cái, nín khe.*

trừng mắt dt. Nh. Trừng.

trừng-tréo dt. (d): Nh. Trừng.

trừng-tréo dt. (d): Nh. Trừng.

trừng-trzęn dt. Trừng nhiều lần: *Trừng-trzęn quát-tháo.*

trừng-trừng dt. Nh. Trừng-trzęn.

TRỪNG dt. Răn-bảo, trách-phạt: *Khuyễn-trừng, thanh-trừng.*

trừng-cành dt. Răn-phạt.

trừng-glói dt. Răn-dạy dà đừng tái-phạt: *Nhè trưng-giỏi.*

trừng khuyễn dt. Trừng-trị (kè có tội) và khuyễn-khích (kè có công): *Trừng khuyễn công-minh.*

trừng-phạt dt. Dùng hình-phạt trị kè có tội: *Tiừng-phạt con-cái.*

trừng-trị dt. Trị cho xứng tội: *Trừng-trị không bằng giáo-dục.*

TRỪNG dt. Nước lồng trong.

trừng-mình tt. Trong sáng.

trừng-thanh dt. Gọn cho trong // (B) X. Thanh-trừng.

TRỨNG dt. Khối tròn hoặc tròn dài do loài chim, bò-sát, ếch-nhai hay cá đẻ ra, giữa có mầm đẻ seu nở ra con: *Trứng chim, trứng gà, trứng ếch, trứng rắn, trứng vịt // Khối hình bầu-dục chúa tinh-địch của giống đực: Thiến gà và heo đực là lẩy hai trứng của chúng ra // (B) Mầm-mống: Phong-trào by hi bóp chét từ trong trứng.*

trứng cá dt. Trứng lかい cá, còn trong bụng thì nằm trong một bọc dài, đẻ ra thì được đựng trong bột nước miếng cá trên mặt nước // (R) Thứ mụn nhô nồi ngoài da, trắng mà dai: *Mặt có trứng cá // Trái xoài nhỏ, mới tượng: Xoài mới ra trứng cá // Logi cây to, gỗ xốp, lá bìa có răng, trái nhỏ bằng đầu ngón tay, hột nhiều và lân-mẫn như trứng cá.*

trứng cuốc dt. X. Trứng quốc.

trứng dài dt. Clg. Ngopi-thận, X. Dái.

trứng gà dt. Trứng con gà mái đẻ ra, tròn dài và nhọn mặt đầu, vỏ ngà-ngà, trong có tròng trắng và tròng đỏ // Cục hạch trong nách: *Nách có trứng gà // (lóng) Clg. Trứng vịt hay Trứng ngỗng, con số không trong việc khuyên điểm: Không thuộc bài bị trưng gà (zéro).*

trứng gà la-coót dt. Trứng gà đê vỗ trung sơ trong nước sôi, một thức ăn sésong (œufs à la coque).

trứng gà lộn dt. Trứng gà ấp trên dưới 10 ngày, tròng trắng và đỏ đã trộn lộn nhau đê tượng con.

trứng gà nước sôi dt. Tròng trứng gà khuấy với nước sôi và đường, một thức uống.

trứng gà om-lết dt. Tròng trứng gà đánh ra và chiên vàng hai mặt, một thức ăn (omelette).

trứng gà ốp-la dt. Tròng trứng gà đê nguyên, chiên một mặt vừa chín tròng trắng, một thức ăn (œufs au plat).

trứng gà tráng vịt dt. Trứng con gà con vịt // tt. Xuýt-xoát, hơm kém không bao-nhiêu : Hai đứa nó trứng gà tráng vịt nhau

trứng mén dt. Trứng thật nhỏ (thường chỉ tròng chỉ (cháy) // Con-nít, trẻ ranh, tiếng gọi khinh người; còn trẻ : Đứa trứng mén inè cúng lối // Dàng-giống : Giết hết trứng mén.

trứng mỏng dt. Trứng, vỏ rất mỏng, không dám cầm mạnh tay, thường được ví với kè đẻ được căng-dương, nồng-chieu : Cẳng như trứng mỏng.

trứng non dt. Buồng trứng trong dạ dưới đàn-bà, tiếng dùng ngầm dạ : Phản trứng non nó ra.

trứng nước tt. Thơ-dại, nhò-nhit : Bé me đê già phor đầu bẹc, Con chèng cùn trứng nước thơ-ngây.

trứng ngỗng dt. Trứng con ngỗng // (lóng) Nh. Trứng gà (lóng).

trứng quốc dt. Trứng con quốc (cuốc), vỏ có nhiều châm đèn // tt. Thâm-kim, có nhiều châm đèn : Chuỗi trứng quốc.

trứng rữa dt. Những trứng mà tròng đỏ tan lỏng ra hoà lộn với tròng trắng do đê lâu, tiết trời quá nóng, v.v..

trứng sam dt. Trứng con sam, nhỏ tròn như hột đậu xanh // Tên thứ bột lợn-cợn tùng hột tròn nhỏ như trứng sam : Bột trứng sam.

trứng sáo dt. Trứng con sáo, vỏ màu xanh-xanh // Màu xanh-xanh : Chén trứng sáo.

trứng ung dt. Những trứng hư, rữa, rờ mùi.

trứng vịt dt. Trứng con vịt, vỏ trắng và to hơn trứng gà // (lóng) : Nh. Trứng gà (lóng).

TRỨNG trt. Tròng, gọn, trộn một lần : Con

chó nuốt trứng miếng thịt; việc không xong mà nuốt trứng ngàn bẹc !

TRỨNG dt. Chơi giời cách mạnh-bạo : Giờn tritung.

trứng giời dt. Chơi giờn, chạy, la-lối : Trứng giời tối ngày.

trứng mỡ dt. Lặng mỡ, chơi đến dò ngày : Ăn no rồi trứng mỡ.

TRƯỚC bt. Đầu, phía mà dâng kia trống lại thay rất rõ, không bị che áng như phía sau : Chân trước, dâng trước, đứng trước, ngoài trước; Ăn trên ngồi trước; Đầu người cửa trước, ruột người cửa sau // trt. Đầu hêt, tiếng chỉ lúc hành-dộng trong khi những người khác chung khởi-sự : Ăn trước, đánh trước; Chết trước được mồ - mả, chết sau rã thây-thi tng : Quan-trọng hơn, cần hơn : Trước mu vui, sau làm nghĩa; Trước là đẹp mắt, sau là hiền thân CD // trt. Tiếng dồn ngắn việc sê-tới : Đoán trước, nói trước, phòng trước, tính trước; Nếu không lo trước, át là lux sau K // tt. Tiếng dồn ngắn ngày-giờ dâ qua : Bữa trước, đời trước, hồi trước, kiếp trước, khi trước, lúc trước, năm trước, ngày trước, tháng trước, thuở trước.

trước đây trt. Tiếng chỉ ngày-giờ vừa qua : Trước đây anh húa làm sao? Bây-giờ anh lại làm cao không nhìn CD // Tiếng chỉ nơi-chỗ thuộc phia trước, gần đó: Nó đứng trước đây; nhà nó ở trước đây.

trước đây đt. Trước một nơi vừa nói hay một ngày-giờ vừa nói : Trước đây đê 50 thước, có ngả rẽ qua phải; hẵn mới đến đê năm hôm; trước đây, hẵn ở đâu tôi không biết.

trước đó trt. Nh. Trước đây.

trước đường trt. Ngoài đường, ngay trước nhì : Nó đi qua đi lại trước đường.

trước hết trt. Thoạt-liên, tiếng kè một việc hay dẹp một việc lúc bắt đầu : Trước hết, và nói như vậy... ; khi vỗ nhè người, trước hết phải lên tiếng // Trước hơn mọi người, mọi món : Nghe có ăn thì nó đi trước hết; đưa lâu ăn, vừa cầm đưa lè gắp món ngon trước hết.

trước kia trt. Trước một lúc vừa kè, không chỉ chắc ngày-giờ : Bây-giờ thì khé, chờ trước kia va nghèo lầm // Tiếng vừa chỉ ra phia trước, vừa nói : Nhà nó ở trước kia !

trước khi tr. Trước cái lúc toan nói đến :
Trước khi nói, nên suy nghĩ.

trước mắt tr. Đề ngó thấy, thường trông thấy : Cửa trước mắt, ai chẳng thêm ?

trước mặt tr. Trước một người nào : Không nên khoe nhô trước mặt người ta // Ngay trước cửa : Nhà nó ở trước mặt nhả tôi.

trước ngày tr. Trước ngày giờ đã định : Như còn một bữa nữa trước đây, thì mình nhớm họ trước ngày.

trước ngõ tr. Ngoài đường, ngay công rào : Cửa phủ-vân, đè trước ngõ.

trước nhất tr. Nh. Trước hết.

trước sau tr. Thị-chung, đầu đuôi, lúc trước và sau này : Trước sau như một ; Đây anh cũng nặng lời nguyên, Đầu cho sành tử, vẹn tuyễn trước sau CD.

trước sân tr. Ngoài sân, trước cửa : Chúng chơi trước sân.

trước tay tr. Phỏng tay trên, giành trước : Tôi làm việc đó trước tay // Trước mặt, đè tay : Ở trước tay mà với không tôi.

trước Tết tr. Trước ba ngày Tết nguyên-dán : Trước Tết, ai nấy đều rộn-rã mua sắm.

trước tiên tr. Đầu-tiên, trước hết : Trước tiên, và chỉ cười chớ không nói gì ; Tôi khởi sự trước tiên.

trước việc tr. Trước sự-việc xảy ra ; trước khi bắt tay vào việc : Phải nói trước việc mới hay ; trước việc, nên sẳn-sanh đủ mọi thức cẩn-dùng.

TRƯỚC dt. (thực) : X. Trúc.

TRƯỚC dt. Clg. Trù, soạn, biên, vở sờ-bộ (Xt. Trù).

trước-bạ dt. Ghi vào sổ nhà-nước : Xin trước-bạ ; thuê trước-bạ.

trước-ý dt. Đề ý, ghi dẹ.

trước-tịch dt. Ghi vào bô đài những việc về cưới hỏi, sinh tử, và những thay đổi của các vụ ấy.

trước-thật tt. Sát sự thật.

TRƯỚC-ĐÀO dt. (thực) : Cây cao 4, 5 m., có mù trắng, lá dài chót nhọn, bề mặt láng, mọc chụm ba ; hoa trắng hoặc đỏ, thơm hoặc không, tai có vảy to ; cây có những chất oléandrin, nerin, neriantin, độc, có tác dụng với tim như straphantin (Nerium oleander).

TRƯỚC tt. X. Trúc : Ô-trúc, trước-phá.

TRƯƠN dt. Len-lỏi vào : Tìm cách trườn vào.

TRƯỜN dt. Tuồn, nhoai lén, bò sát bụng ; Loại dây trườn ; em bé mới biết trườn.

TRƯỜN-TRƯỜN tr. Trồi-trội, lè-loi một mình : Ở trườn-trườn một mình.

TRƯỜN dt. Ninh, cố mặc vào mình cho được : Áo người ta cũng lấy trướn vớ ; mặc không vừa cũng trướn.

TRƯỜN dt. Ở không, biếng-nhác. trườn nhung dt. Ở không nhung, chẳng làm việc chi cả ; không việc dè làm : Trướn nhung cả tháng.

TRƯƠNG dt. X. Trang : Trương bẹn, trương hào-kết ; hai đứa một trương nhau.

TRƯƠNG dt. X. Trang : Tập 50 trương // dt. Giương, căng ra, bày ra, mở ra : Khai-trương, phô-trương // Đứng ra, làm ra : Chù-trương.

trương-dại dt. Phình to, làm lớn ra.

trương-hoàng dt. X. Trang-hoàng

trương-mắt dt. Giương mắt, lõi mắt lén, mở mắt thật to : Người trương mắt căo đôi tròng bạc, Ké úa gan trung bảy lá vàng TTT.

trương-mục dt. Nh. Trương mắt.

trương-phiên dt. Clg. Trương - luân hay Hương-luân, người đứng cai-quản và cát phiên canh tuần trong làng.

TRƯƠNG dt. Clg. Trương, sờ ghi tiền-bạc muia bán : Chuyển-trương.

trương-bộ dt. Clg. Nhật-ký, sờ ghi tiền-bạc vỡ ra hàng ngày.

trương-mục dt. Mục ghi một số tiền cẩn-bản và lăn-lượt ghi thêm hoặc bớt ra để biết số cẩn-bản ấy tăng hay giảm (compte).

trương-mục vãng-lai dt. Trương-mục thùa vô phát ra thường-thường của một người có gởi tiền ở ngân-hàng (compte-courant).

trương-tịch dt. Sờ-sách, sờ-bộ.

TRƯỜNG dt. (thực) : Cây rùng to, tàn lớn, lá cứng giòn, hoa đều tú-phân, 8 tiêu-nhị, trái đùi có gai mềm, cơm ngọt hoặc chua, hột to (*Xerospurmum tankinense*).

TRƯỜNG dt. Clg. Tràng, nhè dẹp học : Bãi trường, đền trường, nhập-trường, tru trường ; Bô công cha mẹ sẳn-sanh, Tiền lung gạo bị cho anh vào trường CD // Clg. Tràng, săn, đất trống, nơi lập-hợp đồng-dào : Công-trường, chiến-trường, môi-trường,

quan-trường, sa-trường // Cảnh, tình-cảnh : Trường-hợp.

trường bá-nghệ dt. X. Trường kĩ-thuật.

trường bán-công dt. X. Bán công.

trường bon dt. Chỗ tự hui vui chơi: *Đua chen trong chốn trường bon, Đến khi già yêu chỉ còn tay không CD.*

trường công dt. Trường học do nhà-nước lập ra, dạy không ăn tiền.

trường công-lập dt. Nh. Trường công.

trường đời dt. Xã-hội, nơi con người sống, làm việc, học-hỏi để rút kinh-nghiệm cho được lùng-trãi.

trường đua dt. Bãi đất rộng có đóng cọc vỉ thành đường vòng tròn để sắp ngựa chạy đua cho người ta đánh cá: *Đi trường đua (võ trường đua đậm cá ngựa).*

trường gà dt. Nơi các tay đánh bạc tụt lại chơi gà ăn tiền.

trường hát dt. X. Rạp hát.

trường học dt. Nhà dạy học chữ hoặc nghề làm-ăn.

trường-hợp dt. Cảnh, hoàn-cảnh, cảnh-ngộ: *Cặp trường-hợp, & vào trường-hợp.*

trường-hợp bất-khả-kháng dt. Việc phải vậy, phải chịu phép, không thể chống lại được, không làm khác hơn được (*cas de force majeure*).

trường-hợp bất-thường dt. Tình-cảnh ít có, việc lâu lăm mới xảy ra một lần.

trường-hợp ý-ngoại dt. Việc ngẫu-nhiên, bất-thình-lình, ngoài ý muốn (*cas fortuit*).

trường-hợp lâm-sự dt. Trường-hợp gặp phải việc đã đoán trước, trường-hợp có như thế (*cas échéant*).

trường-hợp vi-xác dt. Ngộ khi, việc nếu xảy ra (*cas éventuel*).

trường kĩ-thuật dt. Trường dạy các nghề máy, điện, rèn, ngũi, lói-tàu v.v...

trường luật dt. Trường dạy pháp-luật.

trường máy dt. X. Trường kĩ-thuật.

trường mỹ-thuật dt. Trường dạy các nghề vẽ, nặn tượng, sơn mài, v.v..

trường nông lâm súc dt. Trường dạy trồng-trọt, bao-vệ rừng và chăn-nuôi.

trường nhà-nước dt. Nh. Trường công.

trường-ốc dt. Nơi thi-cử: *Lện-dận trong trường-ốc.*

trường-quy dt. Quy-tắc trường thi, điều cầm-doán trong việc thi-cử: *Phạm trường-quy.*

trường-sở dt. Nơi chốn // (thí) Trường-sở trường học, tức nhà trường: *Trường-sở rộng-rãi.*

trường-sư-phem dt. Trường dạy nghề dạy học.

trường-tiền dt. Sở đúc tiền hồi xưa: *Cửu trường-tiền // Sở Công-chánh: Ông trường-tiền (Xt. Bộ Công-chánh).*

trường-tư dt. Trường học của tư-nhân lập ra, dạy có ăn tiền.

trường thi dt. Nơi thi-cử hồi xưa.

trường thuốc dt. Trường dạy nghề trị bịnh và bào-chế thuốc Tây.

trường vẽ dt. X. Trường mỹ-thuật.

TRƯỜNG tt. Clg. Tràng, dài: *Canh trường, dặm trường, đường trường, lèm trường, mấy năm trường* // bt. Lâu, luân-luân: *Cái trường, chạy trường* // Giỏi, cái hay nhất: *Sở-trường.*

trường-an dt. Kinh-dồ, nơi vuô lập triều-dinh: *Xuống trường-an dự-thí*

trường-biên dt. Sô-sách, tập giấy dùng biên chép (gọi tắt: *sô trường*).

trường-cân dt. Roi, cây gậy dài, khí-giới xua.

trường-cửu trt. Lâu dài, bền-bì: *Sóng trường-cửu.*

trường-chai trt. Cà đài, mân đài, suốt một thời-gian dài: *Ở đợ trường-chai, thức đêm trường-chai.*

trường-chay dt. X. Trường-trại.

trường-chinh dt. Đi xe, đi mồi: *Susa-soạn trường-chinh.*

trường-dài dt. Dêm dài, đêm không ngủ của những người có việc buồn, chờ đợi.

trường-đò dt. Đường dài, đường xa: *Trường-đò tri mờ-lực* (Đường dài mới biết sức ngựa).

trường-giang dt. Sông dài, sông lớn: *Trường-giang dài-hải* (Sông to bè cả); (B) Dài thậm-thuật.

trường-hận dt. Mỗi hòn liên-miên ngàn đời không dứt.

trường-kiếm dt. Thanh gươm dài.

trường-kỳ dt. (Piệt): Lê thô - giờ: cho những bức sa-di lên sa-môn ở chùa, mỗi năm hai kỳ, từ rằm tháng tư đến rằm tháng bảy (tuần kết-hạ) và từ rằm tháng mười đến rằm tháng chạp (tuần kết-dông) VHSC.

trường-kỳ trt. Dài-dâng, lâu dài.

trường-kỳ kháng-chiến dt. Cuộc chống-cy lâu dài.

trường-kỳ tó-tó dt. Sứ thuê mướn dài hạn, có thè đến 99 năm (*bail emphytéotique*).
trường-kỳ dt. Chế dài có thanh dưa bì phia: *Bò trường-kỳ*.

trường-kỳ dt. Nghè sờ-trường, nghè mìn hinh hơn cỏ.

trường-mạng dt. Sông dei.

trường-niên dt. Ngũ luôn // (B) Chết.

trường-niên dt. Năm trường, năm tròn, năm dài // tt. Tính-cách cây-cỏ sống trên một năm, tròn nhiều mù: *Loại cây trường-niên (vivace)*.

trường-nhật dt. Ngày dài (hơn đêm) tức ngày đông-chí.

trường-phì dt. Bay xo, bay đi mất: *Ngôn dực trường-phì* (Lời nói có cánh bay đi).

trường-sanh (sinh) dt. Nh. Trường-mạng: *Trường-sanh bất-tử* (Sông hoài không chết) // dt. (thực) Loại cỏ cao lối 1 m., lá kép dày, mềm, có răng; phát-hoa to, hoa vàng lồng-thông như bóng đèn điện nhỏ, lâu tàn; lá có chét *bryophyllin* trị đau ruột, suyễn, phòng lừa và cầm máu (*Bryophyllum pinnatum*).

trường-sanh rách dt. Loại cỏ kiêng (cành) cao lối 40 cm, lá mọc đối, dài, thật hẹp bề ngang, bìa khuyết không đều trông như bị xé hay ranh, hoa vàng; lá trị ghè (*Kalanchoe laciniata*).

trường-sanh rắn dt. Loại cỏ kiêng (cành) cao lối 1 m., thân có đốt, nguyên là vết theo của lá rụng; lá tròn dài có bót sùm, chót lá có răng và mang những cây con (*Kalanchoe tubiflora*).

trường-tình dt. X. Tình dài và Tình trường.
trường-tỷ dt. Mũi dài, tức cái vòi (như voi con voi).

trường-tộ dt. Trị nước hay hướng phước (phúc) lâu dài.

trường-tòn dt. Cồn hoài, vũng-bèn: *Thiên địa trường-tòn* (Trời đất cồn hoài).

trường-thán dt. Than dài.

trường-thành dt. Bức thành dài: *Vạn-lý trường-thành*.

trường-thệ dt. Đi luôn // (B) Chết.

trường-thiên dt. Bàn dài, bài thơ dài quá số hạn-dịnh như thất-ngôn quá 8 câu hay ngũ-ngôn quá 16 câu hoặc tiêu-thuyết dài: *Thơ trường-thiên, trường-thiên tiêu-thuyết*.

trường-thiệt dt. Lưỡi dài // Tánh giòn-phè, thêu-dệt cho có chuyện rắc-rối.

trường-thọ dt. Sông dei: *Sông bể-niên trường-thọ*.

trường-thương dt. Cây giáo dài, một thứ binh-khí xưa.

trường-trai dt. Cig. Trường-chay, ăn chay trường, tức ăn chay luôn, hay trong thời-hạn dài: *Ông ấy trường-trai; trường-trai ba tháng*.

trường-trái tt. Nh. Trường-choi: *Mặc trường-trái có bộ đồ đó; sông trường-trái ngoài trời*.

trường-trí tt. Sờ-trường, chuyên-môn: *Trường-trí có nghề cày ruộng*.

trường-trường tt. Thủ-như-thựt, ngày chán ra dài: *Năm trường-trường-ra đó!*

trường-xuân dt. Mùa xuân dài-dài // (B) Cảnh tiề-trung sung-sướng mãi.

TRƯỜNG dt. Cig. Tràng, ruột, khúc ruột trong bụng: *Can-trường, đại-trường, nội (nội) trường, nhuận-trường, thông-trường; Đoạn-trường ai có quả cầu mới hay K.*

trường-dịch dt. Nước nhòn chua trong ruột non làm mau tiêu đỡ-ăn.

trường-úc-quan dt. X. Đoạn-trường.

trường-ung dt. Bệnh ung-dot trong ruột.

TRƯỜNG-LỆ dt. (thực): Cig. Cây bắt ruồi, loài cỏ nhỏ mọc ở đất cát xáu, lá có vòi trinh, cù-đông được, khi bị động thì uốn cong lại, giật cùn-trùng lại trong vòi rồi làm tiêu hết (*Drosara*).

trường-lệ Ấm dt. Loại trường-lệ hoa hướng hoắc trắng, lá óm dài có vòi trinh quanh rìa; cù ngâm rượu có tác-dụng trừ lở da chei dưới bàn chân (*Drosara indica*).

trường-lệ bón-nguyệt dt. Loại trường-lệ có lá hình vòng cung, có vòi như bàn tay nhiều ngón xoè ra; hoa 5 cánh, 4 tiêu-nhị (*Drosara peltata*).

trường-lệ Burman dt. Loại trường-lệ cây nhỏ, hoa đỏ, lá hơi dò hình cây giüm, có nhiều vòi quanh rìa; có tính trị ho, trán-kinh (*Drosara Burmanii*).

TRƯỜNG dt. Tấm màn: *Trường phung màn loan*; được hâu dưới trường // Cig. Hoàn-hàm, chấn, tấm nhung, nỉ hay vải den hoặc xanh, có thêu hình và chữ dà ăn mừng hay phúng-diều: *Tấm trường*.

trường-bằng dt. Lều, rèp lợp bằng vải, bằng bô.

trường-dào dt. Tấm màn màu hướng // (B) Gái đẹp còng trẻ; *Lều xanh mới rủ*

trường đèo, Càng treo gié ngọc, cảng cao phèm người K.

trường hoa dt. Màn thêu hoa.

trường loạn dt. Màn có thêu chim loạn // (B) Phòng-dàn-bà.

trường phụng dt. Màn có thêu chim phụng (phượng) // (B) Phòng-dàn-bà.

trường-tiền trt. Trước màn, trước chỗ ngồi làm việc có tấm màn vén lên: *Truyền quân-lệnh xuống trường-tiền tha ngay K.*

TRƯỚNG dt. Clg. Chuồng, sình, phòng to lên: *Phúc-trường, thăng-trường, đau cò-trường, bụng trường lên.*

trường nước dt. Bệnh lờn bụng, trong chứa nhiều nước: *Mắc trường nước.*

trường-suất dt. Mức giãn ra của một vật thô khi bị nén nóng.

TRƯỚNG dt. Nở rộng ra: *Bành-trường* // Con nước lớn, dâng cao lên.

trường-dật dt. Dâng lên, tràn lên: *Thuỷ triều trường-dật.*

trường-dào dt. Sóng lớn, sóng to.

TRƯỚNG tt. Cà, lớn hơn hết trong một gia-đình hay họ: *Anh trưởng, con trưởng, chi-trưởng, chị trưởng* // Đứng đầu, cai quản: *Áp-trưởng, bô-trưởng, đảng-trưởng, gia-trưởng, hộ-trưởng, hội-trưởng, khoa-trưởng, lý-trưởng, quốc-trưởng, sư-trưởng, tộc-trưởng, tông-trưởng, thôn-trưởng, viên-trưởng, xã-trưởng* // Lớn hơn: *Trưởng nhất tuế vi huynh* (Lớn hơn một tuổi là anh) // dt. Lớn lên: *Sanh-trưởng.*

trường ấp dt. Clg. Áp-trưởng, người được bùa cầm đầu một ấp dò nỗi liền Hội-dồng nhân-dân xã với dân trong ấp mình trong việc hành-chánh.

trường-ban dt. Người cầm đầu một ban chuyên-môn trong một lò-chức lớn: *Trưởng-ban lò-chức.*

trường bót dt. X. Cảnh-sát-trường.

trường chí dt. Clg. Chi-trưởng, người cầm đầu một sở nhà nước ở quận, dưới quyền ty-trưởng (ở tỉnh): *Trưởng-chi Công-an Thủ-đức.*

trường đoàn dt. X. Đoàn-trường.

trường đòn dt. Vị quân-nhân cai-quản một đồn lính.

trường ga dt. Trước gọi Sếp ga, người chịu trách-nhiệm ở một ga xe lửa trong việc bán vé, cân đồ, ra hiệu cho các xe tránh-xe, v.v...;

trường-già dt. Kê cà, người lớn, người nhiều tuổi trong một vùng: *Ông ấy là bậc trưởng-già đáng kính* // Trác-phú, người giàu-có mà ít hiếu-biết: *Trưởng-già học lầm sang* // Người thích khoé thèn, không hay chịu khó: *Óc trưởng-già.*

trường-giáo dt. Thầy giáo chức cao hơn hết trong một trường tiêu-học, được thay mặt và cầm đầu các thầy cô khác trong trường *trường-huynh dt.* Anh cù.

trường-lão dt. Bé-lão, người già-cà // dt. Tiếng gọi tên các trụ-trí ở chùa.

trường-nam dt. Con trai cả: *Mẹ thương con út mẹ thay, Thương thi thương vạy chặng tày trường-nam CD.*

trường-nữ dt. Con gái lớn hơn hết trong một gia-đình.

trường-phòng dt. Người cầm đầu một phòng việc trong một sở làm: *Trưởng-phòng kế-toán.*

trường-ly dt. X. Ty-trường.

trường-tộc dt. (Phép): Clg. Tộc-trường người già nhất hoặc thuộc nhánh lớn nhất trong dòng họ, có tư-cách giữ hương-hoa chủ-toạ hội-dồng già-độc, trông-nom quyền lợi trê vĩ-thành-niên và được hỏi ý-kien về giá-thú, di-chúc, chia gia-tài, chôn cất, lấy cốt, v.v...

trường-tôn dt. X. Đích-lôn.

trường-tử dt. Nh. Trường-nam.

trường-thành dt. Lớn khôn, đã thành người lớn, có thể thoát quyền cha mẹ và ở riêng: *Con đã trưởng-thành oán ăn bém của cha mẹ* // (R) Đủ sức sống riêng một mình, khỏi nhờ-và kẽ khác: *Dân-tộc Việt-nam đã trưởng-thành.*

trường-thượng dt. Bậc trên trước, người lớn tuổi hoặc có chức-phận: *Bậc trưởng-thượng đáng kính.*

TRƯỚNG bt. X. Trọng: *Trưởng nghĩa khinh tài; Chủ trung, chủ hiếu, chủ nết trưởng hơn?* // (R) trt. Nặng, quá lâm: *Bị rầy trưởng quấy.*

trường tiền tt. Cao giò, gié mêt (đắt): *Xè đỡ trưởng tiền quá!* // dt. Xem đồng tiền là nặng, ngoái ra không biết ơn nghĩa, phải quấy chỉ cẩ: *Quân trưởng tiền.*

TRƯỚNG dt. Cây gậy, cây hèo: *Tịch-trường, thiền-trường* // Tôi đánh bằng gậy (xưa): *Phạt trưởng, xử trưởng.*

trường-hình dt. Cách trưởng-trí bằng hèo hồi xưa, tuỳ tội nhẹ hay nặng mà đánh 60, 70, 80, 90, 100, hèo.

TRƯỢNG *dt.* Đơn-vị 10 thính mộc: *Mình cao một trượng II đđt.* Tiếng gọi kính người già: *Lão-trương, ông-trương II Giuong,* tiếng gọi người đàn-ông lũy người đàn-bà có bà con với mình: *Di-trương, muội-trương, ty-trương.*

trương-lão *đđt.* *Ctg.* Lão trượng, ông cụ, ông lão, tiếng gọi một ông già.

trương-lượng *đđt.* Đa-dân, dùng thính, tăm hay sào mà đeo.

trương-nhân *đđt.* Người lớn tuổi // Nhạc-giá, ông nhạc, tiếng rẽ gọi cha vợ.

trương-phu *đđt.* Người đàn-ông đứng-dẫn, chẳng vì giàu sang mà sai lòng, đối tháp mà đòi chí, osi-võ mà nép mình: *Đứng trương-phu đứng thù mới đáng, Đứng anh-hùng đứng oán mới hay CD II đđt.* Tiếng vợ gọi chồng.

trương-phu-tùng *đđt.* Cây tùng (tòng).

TRƯỢNG *dt.* Bình-khí, giặc-giã: *Binh-truong, nghie-truong II đđt.* Dựa vào kẻ khác: *Ý-truong.*

trương kiếm *đđt.* Đeo gươm.

trương thế *đđt.* Dựa thế-lực hay thịnh-thê.

TRƯỢT *đđt.* X. Trợt.

TRÚU-BÚU *tt.* U tròn và to: *Tròn mắt truu-buu; nhän (trái), eai hột truu-buu!*

TRÚU-TRÚU *trt.* *Ctg.* Trúu-trúu, độn phồng má lên: *Ngậm truu-truu.*

TRÙU *dt. (động):* *Ctg.* Cùu, loài chiên đuôi quặp, lông nhiều và nhuyễn, được dùng đánh chì dệt và đan: *Bầy trùu, lông trùu II* Thú hàng dệt mịn hơn nhiều: *Mình trùu chỉ đánh II (lóng) Dê, ua thích đàn-bà: Anh ta trùu lấm I (Xt. Cùu).*

trùu tó *dt. (lóng):* Dê xồm, người ua thích và hay chọc-ghẹo đàn-bà cách sỗ-sàng: *Tay trùu tó!*

TRÙU *dt.* Rút ra, kéo ra, lây bớt, đem đến: *Trùu linh vê; trùu nghị định.*

trùu-bạt *dt.* Rút lên.

trùu-cân-bệnh *dt.* Bệnh rút gần.

trùu-hồi *dt.* Rút vê, đòi vê, đem vê (nói về người).

trùu-khí *dt.* Rút lấy hơi, đem hơi ra.

trùu-khí-eo *dt.* Mát rút hơi, rút khí trót.

trùu-tương *dt.* Tường-tương, từ hình-thê có thật mà tượng ra một cái ý // *ít. Không-không, vô-hình, chỉ có cái nghĩa trong trí người chớ không có hình-thê: Từ-iết, xinh-dep, đều là tiêng trùu-tương.*

trùu xuất *dt.* Rút ra.

TRÚU-TRÚU *trt.* X. Truu-truu.

U

U dt. Chữ thứ 26 trong bản chữ cái vần Việt-ngữ, một nguyên-âm.

U đt. Chúm mồi thòi hơi thành tiếng kêu dài : *Đánh trống thuỷ bì u; u cho muỗi bay lại đặng đậm II tt.* Một hơi dài không nghỉ : *Chạy u lại chờ; chạy u một hơi.*

u bắt mọi dt. Trò chơi chia người ra hai bên, giữa có lằn ranh; một người bên này qua bên kia miệng u tay quẹt trúng ai chết nấy (bị loại); các người bên kia vừa tránh bị quẹt, vừa tìm thế bắt giữ người u bên phản đối mình đến người ấy đứt hơi thì chết (bị loại); cứ thay phiên qua lại như vậy đến bên nào hết người trước thì thua.

u hấp dt. Giống trò *U bắt mọi* nhưng người qua lằn ranh không phải u một hơi dài mà thỉnh-thoảng nói to lên hơi tiếng « U hấp » để có thè ở lầu bên địa-phận địch.

u-or trt. X. Ú-ú.

u tiếp sức dt. Vừa chạy vừa thay phiên nhau u đè trả nợ thua trong cuộc chơi đánh trống.

u-u trt. X. Ú-ú.

U dt. Cực thịt hay xương nồi gò lén : *Bò u, mutton u, u con tây; vai u thịt bẩn II tt.* Sưng lên : *Bị đựng, u một cục II (R)* Nồi cục : *Cây dầu-u (mù-u).*

u gáy ngoài dt. (thè): Nòng cao và bầu của sọ-khí (*protubérance occipitale externe*).

u gáy trong dt. (thè): Phần trũng sau sọ-khí (ót) (*protubérance occipitale interne*).

u-nần tt. Có u có nần, có nhiều mực, nhiều cục, không liền-lạc trơn-bén : *Mặt mày u-nần; củ khoai u-nần.*

u thành dt. (thè): Xương sọ định đầu có rồng cửa từ mỏ-ác tới sọ-khí (*bosse pariétale*).

u trán dt. Xương từ sống-mũi gãy đến giữa đỉnh đầu (*bosse frontale*).

u-u tt. Nồi lùm-lùm lên một chút : *Đụng nhẹ nén mới u-u thôi !*

u xương dt. (thè): Đầu hay cuối một khúc xương dài nồi lên để làm mấu xương này qua xương khác (*condyle*).

U đdt. Tiếng con gọi mẹ : *U con đâu ?*

u già dt. Người đàn-bà trộng tuổi làm vú nuôi con người.

u em dt. Người đàn-bà làm vú nuôi trẻ-con.

U tt. Đen tối, mù-mịt, thầm-kín : *Âm-u.*

u-ám tt. Tối-tăm, chỉ ban ngày mà mặt trời bị mây đen che dày : *Trời u-ám II (B)* Buồn-bã, au-sầu, chỉ lòng người canh-cánh nỗi rầu lo : *Binh-minh chóï-loi đâu đâu ấy, Côn chán lòng em u-ám hoài.*

u-án tt. Thầm-kín, bị che giấu : *Mối tình u-án; nỗi u-án của dân đen.*

u-bé tt. Bị nhốt giữ, giam giữ.

u-bí tt. Sau kín.

u buồn tt. Buồn đầu-dầu : *Nhiều nỗi u buồn.*

u-cốc dt. Hang tối : *Ở tu trong u-cốc.*

u-cư dt. Lánh đời, ở ẩn : *U-cư nơi săn-dã.*

u dương dt. Âm-phủ và dương-gian, cõi người chết và cõi người sống : *U dương đối ngẫu.*

u-diễn dt. Kinh nhà Phật.

u-độc dt. Một thân lánh đời, người ở ẩn một mình II tt. Tối-tăm và cõi-độc : *Cuộc đời u-độc.*

u-động dt. Cái động tối-tăm : Miền rừng núi có nhiều u-động có người ở.

u-đường dt. Mồ-mà, phần mờ.

u-hiên dt. Tối và sáng // (B) Người chết và người sống : Hữu-tinh ta lại gặp ta, Chớ nê u-hiên mới là chị em K.

u-hoan tt. Âm-u èm-dạm, chỉ cảnh hay tình tối-tăm buồn-bã.

u-hòn dt. Linh-hòn người đã chết : Một tẩm u-hòn phảng-phất // dt. Vết hòn người chết từ nơi bị đâm đến nơi chôn : Lèm lè u-hòn :

u-huyền tt. Tối-tăm huyền-bí, sâu-xa khó hiểu : Thê-giới u-huyền, triết-lý u-huyền.

u-kỳ dt. Âm-thầm hẹn-hò với nhau.

u-linh dt. Nh. U-hồn.

u-mê tt. Mê-muội, dài-dot : Cái đồ u-mê ! // (R) Say-mê đến mù-quáng : Bị lỡi ngon tiêng ngọt thét rồi u-mê, nó bảo sao nghe vậy.

u-mê ám-chúóng tt. Nh. U-mê (tiếng nhẫn mệnh).

u-minh tt. Tối và sáng // (R) Âm-phủ và dương-gian, tức cõi người chết và cõi người sống : U-minh đôi ngả khơi chàng, Một niêm sét để biết rằng thấu không ? HT.

u-minh tt. Tối-tăm, mờ-mịt : Thê-giới u-minh // X. PH. III.

u-muội tt. Tối-tăm // (B) Nh. U-mê.

u-nhã tt. Èm-è thanh-lịch : Cảnh u-nhã.

u-nhàn tt. Lặng-lẽ thanh-nhàn : Cảnh sống u-nhàn.

u-nhân dt. Người vui sống trong cảnh cô-dot chỗ thanh-vắng.

u-phản dt. Nỗi hờn ngầm-ngầm : Ông mồi u-phủ trong lòng.

u-sầu dt. Âu-sầu, nỗi buồn kín-đáo trong lòng : Giết nhau chẳng cái lưu-cầu, Giết nhau bằng cái u-sầu độc chưa ? CO.

u-tịnh tt. Hoang-vắng, tịnh-mịch : Nơi u-tịnh.

u-tình dt. Mối tình thầm-kín không nói được : Nỗi u-tình biết tỏ với ai hay ?

u-tịnh tt. Lặng-lẽ tịnh-mịch : Chùa - chiên là nơi u-tịnh.

u-tù tt. Kẹt, bí, bị giam, bị nhốt không lối thoát : Trong cảnh u-tù.

u-tur dt. Trầm-ngầm nchin-ngợi : Ngồi u-tur một mình.

u-thành dt. Khám giam có thành cao // (B) Sâu-thành, nỗi buồn chát-chúa to lớn.

u-thàm tt. Nh. Thảm-u.

u-trầm tt. Âm-u trầm-lặng, sâu-xa kín-đáo : Vé đep u-trầm.

u-trệ tt. Sầm-uết, che-lép, xập-xê, lôi-thoi : Nhè cửa u-trệ.

u-u tt. Lờ-mờ.

u-u minh-minh tt. Mờ-mịt, tối-tăm : Thoát đầu, trời đất u-u minh-minh, chưa có sinh vật.

u-uần tt. Nh. U-ần.

u-uất tt. Sầm-khuất, tối-tăm : Ô chô u-uất // (B) Bực-tức, không nói ra được : Nỗi niềm u-uất.

u-uyên tt. Sâu-xa, thâm-thúy : Nghia-lý u-uyên của kinh Phật.

u-Úc tt. Nh. U-phản.

u-vi tt. Nh. U-huyền.

u-xù bt. Xốc-xech, xập-xê, lôi-thoi, không vén-khép sach-sé : Bô-tịch u-xù, nhè cửa u-xù ; ẩn-mặc u-xù.

U-DU dt. Loại cỏ trường-niên, mọc tung bụi, lá dài và dày hơn lá tranh, giữa có lòng-máng ; chùm tụ-tán mọc từ giữa bụi có cộng cao độ 7 , 8 tấc, hoa xoè ra như cây dù (ô) : Bồng em tới đám u-du, Mưa một cây dù che nắng che mưa CD.

U-MẶC dt. Cách bao-biếm những thói hư tật xấu của đời bảng lời lẽ trang-nghiêm nhưng có tính-cách khôi-hài (*humour*).

U-NU ÚC-NÚC tt. X. Ú-na ú-nần.

Ù tt. Clg. Ú, mập lầm : Mập ú, anh Tư ú, chị Ba ú.

Ù trt. Nh. U : Chạy ú về nhà.

Ù dt. (bạc) : Tới, ăn được lá bài thắng cuộc.

Ù trt. Tiếng kéo dài vang tai : Gió thổi ú // dt. Gầm, tiếng sấm : Ông ú // (R) Nga-ngàn, không hiểu chi cả : Ai ú, ta cạc ta chời, Thú ta, ta biết, việc trời trời hay CD.

Ù-cạc tt. Bơ-bơ, bộ ngơ-ngàn không hiểu chi ráo : Ù-cạc như vjt nghe sấm.

Ù-lì tt. Lầm-lì, trơ-trơ, không đếm-xia chi cả : Ù-lì bặt-động.

Ù-ò tt. Khù-khù, bơ-bơ, chêng biết chi cả : Bô-tịch ù-ò.

Ù tai trt. Kẩy tai : Cái ù tai.

Ù-ù trt. Clg. Vũ-vù, tiếng vo-vo bên tai : Gió thổi ù-ù.

Ù-ù cạc-cạc trt. Tiếng sấm và tiếng vjt kêu // tt. Ngu-ngo ngần-ngần, chêng biêu chi cả, ai làm gì cũng mặc.

Ù xja tt. Ba phải, sao cũng được, không có ý-kiến : Tính người ù xja.

Ú đt. Bì một nơi, không để ý đến : *Quần áo mặc dở rồi ú ú* !

Ú tt. Nh. Ú : Mập ú // Nói về heo (lợn) béo đâu có mỡ dày, mập béo (kiêng tiếng mập) : *Nuôi cho ú đợi nó ú ròi gá* (kiêng tiếng bán) // (R) Giàu to, đầy, tròn : *Giàu ú, đầy ú*.

Ú-nú ú-nèn tt. U-nu úc-núc, có khúc có dăn, mập (béo) lâm : *Bộ ú-nú ú-nèn*.

Ú-nú tt. Clg. Úc-núc, ú lâm, mập (béo) lâm : *Con heo (lợn) hữa nay ú-nú*.

Ú quay tt. Mập (béo) tròn : *Ú quay ra đó* ! ú-sụ tt. Bóc-ké, rát giòn : *Giàu ú-sụ*.

Ú-ụ tt. To, nhiều, chất đồng : *Giàu ú-ụ, to ú-ụ*.

Ú đt. Tân thứ bánh bông nếp, gói thành 4 góc nhọn rồi luộc : *Bánh ú*.

Ú đt. Một bức dàn (đờn) cò-diễn : *Cậu hờn câu kêu tè-te, Ú liu xang xư, xang xê liu hò CD*.

Ú-Ó tt. Không ra lời, cách nói không cử động được hầm dười : *Nói ú-ó*.

Ú-Ú tt. Nh. Ú-.

Ú đt. Tú lén, dày kín cho hầm hơi : *Ú đậm lâm tưống, ú xôi đặt rươi, ú thuốc lá* // (R) Áp, úm cho ấm : *Áp-ú*.

ú con đt. Cặp con trong hai cánh cho ấm : *Gè mái ú con*.

ú mốc đt. Đдей cho hầm hơi nồi mốc : *Đem đậu di ú mốc*.

ú nấm đt. Chết rơm thành mỏ dài, rưới nước thường-thường và dày lại cho ra nấm rơm.

Ú đt. Xụ xuồng, vê mặt buồn-bã : *Mặt ú mèo chau*.

ú-dot đt. Sa-sam, vân-vũ, không sáng-sủa tịnh-ráo : *Trời ú-dot* // (B) Âu-sau, buồn-bã, có vẻ hoang-vắng : *Mặt-mèo ú-dot* ; *Ra vè thay cảnh thêm tưống, Nhèn mai ú-dot* vách tường nhện giăng CD.

ú-dotp đt. Nh. Ú-dot.

ú-é đt. Xót-xa buồn-thảm : *Người buồn ta cũng ú-é, Sao bỗng niềm-nở, dã-dẽ làm vui CD*.

ú-ý tt. Âm-ý muốn bệnh, trong mình không yên : *Bộ ú-ý muốn đau*.

ú-rú tt. Héo xéo : *Mắt nước, cây-cối ú-rú* // Rú-rú, dê-dê, vê buồn-bã : *Bộ ú-rú, tâm-hồn ú-rú*.

Ú dt. Mô đât cao : *Đập ú* // Bãi sông lải dê kéo thuyền lên sàu : *Chống thuyền vô ú* //

Hàng sàu tàu, sơn tàu : *Đúng ngày tèu vôi ú* // (lóng) : Ông nhà luôn, chẳng làm chi cả : *Lúc nầy nằm ú*.

Ú dt. X. Nò : *Ngồi ú*.

Ú tt. Lâm, quá mức thường : *Béo ú, đầy ú, giàu ú*.

ú-j tt. Phục-phịch, bộ nặng-nề vì quá mập (béo) : *Tưởng di ú-j*.

ÚA-ÚA tt. X. Úa-úá.

ÚA bt. Tràn vào, xông mạnh vào : *Bon cuớp úa vào nhà; vỡ bờ, nước úa vào xóm*.

ù-á-ét tt. X. Ào-ét và Ó-ét.

ÚA tt. Héo vàng (dầu tưới hay rưới nước vào, cũng không tưới lại) : *Lé úa sấp rưng rau úa thì bò*.

ú-úá tt. Clg. Úa-úá, hơi úa, sấp úa : *Thuốc lá* // *vừa úa-úá thì hái vô úa*.

ÚA tt. Clg. Úa, tiếng la ngạc-nhiên : *Úa ! Sao vậy ?*

ú-úá tt. Tiếng la ngạc-nhiên cách quỷnh-quýu : *Úa-úá giống chi trẹo ?* Ở ở ! Ché mắc leo. NT.

ÚA tt. X. Úa : *Úa ! Còn cái này nữa !*

ÚA đt. Ông, ợc, tiếng phát ra khi buồn mửa, bắt mửa : *Thấy bắt úa*.

ya khan đt. Nhơn và bắt ya mãi, nhưng chẳng mửa ra được : *Đèn-bà chửa hay ya khan*.

ya mửa đt. Ya rồi mửa ra : *Say đã đời rồi ya mửa* // Ya khan, nói cốt đồng vừa được hồn ma nhập vào, sấp xung tên : *Hết nghe tiếng chuông thì ya mửa* // Lời chê-bai quá tệ : *Án-mặc thấy bắt ya mửa*.

ÚAY tt. X. Úy.

UÂN bt. Chúa, giấu cất; sâu kín // (Phật) Những yếu-tố của sự sống chết, luôn-luôn che-lấp chân-lý : *Ngũ-uân, sâc-uân, thô-uân, tướng-uân, hành-uân, thức-uân*.

uân-súc tt. Súc-tích, chúa-dựng nhiều : *Cái học uân-súc*.

uân-ta đt. Chúa-dựng, chúa-chúa.

uân-tàng đt. Chúa giấu, cất đe.

uân-tích đt. Nh. Uân-súc.

UÁT tt. Bé-tắc, bí túc, ú-dot, không thông : *Bốn-uất, ưu-uất* // Thạnh, rậm-rạp : *Sầm-uất*.

uất-án dt. Tâm-sự, nỗi niềm mong muốn chát-chúa trong lòng không thoả-mãn và không tiện nói ra : *Còn nhiều uất-án*.

uất-áp tt. Buồn rầu, xót-xa.

uất-chứng dt. (Đy): Bệnh do tỳ-vị yếu, hư hàn, làm ngưng-trệ tiêu-hoá, sinh đàm-uất, hoát-uất, khí-uất, huyết-uất, thấp-uất và nhiệt-táo-uất.

uất-dào tt. Bùi-ngùi, bứt-rứt.

uất-hận dt. Sự tức giận không nói ra được, chờ ngày trả nùi: *Lòng đầy uất-hận.*

uất-kết dt. Kết-tu, chắt-chúa vì chưa thoả, chưa nguôi: *Hận-sầu uất-kết trong lòng.*

uất-kim dt. (thực): X. Nghệ.

uất-khí bt. Chứng no hơi, mắc nghẹn: *Bị uất-khí* || *Nữ giận tràn đầy, giận ấm-ách: Lòng tràn uất-khí.*

uất-muộn tt. Tức giận và sâu muộn.

uất-não tt. Nh. Uất-muộn.

uất-nộ tt. Tức ấm-ách, giận cành hông: *Uất-nộ xung-thiên.*

uất-nhục tt. Tức giận vì mang nhục: *Chịu điều uất-nhục.*

uất-phẫn tt. Nh. Uất-nộ.

uất-tác tt. Bí túc, túc quá mà không nói ra được.

uất-ức tt. Oan-ức, ức lòng khôn tả: *Uất-ức đến khóc.*

UẤT-TRÌ dt. Tên một họ người Trung-hoa: *Uất-trì-Cung* || bt. Dốt, người dốt: *Nhè Uất-trì mà cậy viết thơ; việc đó, tôi chịu uất-trì.*

ÚC dt. (động): Tên thứ có nước ngọt không vảy, đầu giẹp, da trắng, có hai ngạnh dài: *Cé úc.*

ÚCNÚC tt. X. Ú-nú.

ÚC trt. Sẹt, vỡ bặt dưới đáy: *Thủng nước vỡ ục; đê vỡ ục* || dt. Trào mện ra: *Máu ục ra đồng miệng.*

úc-ýc trt. Clg. Ủng-ýc, tiếng nước sôi, hay từ trong báu trúc ra hoặc chen vào vào khi cái báu bị nhặt dưới nước.

ÚC dt. Clg. Óc, động, thoi, loi, nắm tay lại đánh mện: *Úc cho mấy đầm.*

ÚC-ICH trt. Tiếng heo (lợn) kêu || Óc-ých: *Án no, ỵc-ich trong bụng* || Phục + phịch, nặng-nè: *Đi ỵc-ich.*

ÚC-NỤC tt. X. Ú-nú.

UÉ tt. Rậm-rạp, dor-dáy, hôi-hám, xấu-xa: *Nhó-ué, ô-ué, tầy ué.*

uất-đức dt. Đúc xẫu, tĩnh xẫu.

uất-khí dt. Nh. Trược-khí.

uất-nóng dt. Cái túi đựng đồ dor || (B) Con

người, thèn-thè người đời.

uể-sù dt. Sứ chép cách tu-vị // Tiêu-sử kè gian nhò thế-lựchey tiền-bạc mà được tö-diêm, thêu-dệt cho ra tốt.

uể-tập tt. Dor-dáy lợn-xộn: *Đồ uể-tập, nai uể-tập.*

uể-trược tt. Dor-dáy, bần-thiu: *Nơi thờ-phuong, không nên dẽ đồ uể-trược.*

uể-vật dt. Vật nhớ-nhớp, dor-dáy: *Không nên vất uể-vật ngoài đường.*

UẾ-OÀI tt. Mồi-mật, đờ-dắn, lờ-đờ, dáng người chậm-chạp, thiếu sوت-sang, hăng-hái: *Bộ uể-oái, làm việc cách uể-oái.*

UI tht. Ôi, tiếng la đau: *Ui ! véo đau diêng!* ui cha tht. Ôi cha, tiếng kêu then khi đau-ớn: *Ui cha ! Nhẹ tay giùm chút.*

UI-UI tt. Mát trời, không nắng hoặc nắng dịu: *Nắng ui-ui, trời ui-ui* || En-en, lành-lạnh, chưa dứt cữ rét: *Rét ui-ui.*

UI-UI trt. Hùi-hùi, tiếng đuôi súc-vật.

UI-ÚI tt. X. Úi-úi.

UI-ÙI trt. X. Ùi-ùi.

ÚI tt. Mật và nỗi lờ-đờ trên mặt nước: *Đi vớt cá úi.*

ÚI tht. Ôi, úy, tiếng kêu then hay ngạc-nhiên: *Ôi, tiếng than dài hay là dứt: Úi ! còn khò nèo bằng?* *Úi ! hay cùng gì !*

ÚI chà tht. Clg. Úy chà, tiếng la ngạc-nhiên: *Úi chà ! úi chà, úi chà-chà ! Chồng vợ khen thay rất thuận-hoà VD.*

ÚI chè-chè tht. X. Úi chè.

ÚI châu-cha tht. Clg. Úi chu-choa, tiếng la ngạc-nhiên, cho là quá lầm: *Úi châu-cha ! thây mà ngán !*

ÚI chu-choa tht. X. Úi châu-cha.

ÚI giờ tht. Ôi trời, úy trời, tiếng kêu trời khi đau-đớn, tình-ngộ hay cho là việc quá lầm: *Úi giờ ! Chết con !*

ÚI-ÚI tht. X. Úy-úy.

ÚI-ÚI tt. Clg. Ui-úi, X. Ui-ui (nghĩa 2).

ÚI dt. Là, đè cho thẳng: *Bàn úi, giặt úi.*

ÚI đè dt. Úi quần áo và mọi thứ bằng hàng giè: *Đốt than úi đè.*

ÚI trt. Àm nhử: *Cô úi, rợ úi.*

ÚI-ÚI trt. Clg. Ui-úi, ə-ə, đau ren-ren: *Đau úi-úi.*

ÚI-ÚI trt. X. Ui-ui (trt).

ÚI dt. Dùng mò xốc đất lên: *Heo úi ; xe úi đất* || (R) Đụng và dày bừa tái: *Bị xe úi.*

UY bt. X. Oei.

UY-LUY dt. (thực): Clg. Uy-nhuy, loại cỏ mọc trên núi hay ngoài đồng, thân cao lõi 1m., lá hình soan, hoa nhỏ trắng và xanh lợt mọc ở kẽ lá; rễ được coi là một loại sâm, được dùng chè thuốc bồ phòi (*Crucianella angustifolia*).

UY-NHUY dt. (thực): X. Uy-luy.

UÝ trt. Clg. Uầy, dệ, vầng, tiếng tò sự đồng ý: *Hội-dồng uý (oui)*.

UÝ tht. X. Úi: *Uý! Lẹ dữ be!*

UÝ dt. Bậc sĩ-quan (quan võ) thấp nhút (trên họ sĩ-quan): Cấp uý, đại-uý, chuẩn-uý, thiếu-uý, trung-uý.

UÝ-lệnh dt. Văn võ, quan văn và quan võ: *Đặt ra uý-lệnh rõ-ràng, Họ Nhâm, họ Triệu sai sang giữ-gìn QSĐC.*

UÝ dt. Sợ: *tham sinh uý tử* // Phục: *Hậu-sinh khâ uý.*

UÝ-cụ dt. Kinh sợ, sợ hãi: *Đem lòng uý-cụ.*

UÝ-kính dt. Kinh sợ: *Uý-kính thầy học.*

UÝ-ky dt. Kiêng sợ: *Uý-ky quan-quyền.*

UÝ-phục dt. Sợ và hãi-tòng: *Uý-phục người ngay-thân.*

UÝ dt. X. Uý: *Uý-lão, tuyêng-uý.*

UÝ tht. Clg. Uý và Úi (X.Úi): *Uý! cái gì đây?* uý-uý tht. X. Úi-úi.

UÝ dt. Giao, phó-thác việc làm: *Cao-uý, huyện-uý, thành-uý, xứ-uý* // Bỏ, suy-kém: *Suy-uý* // Công vay, ngoắt-ngoéo: *Uý-khúc* // Chất-chứa: *Uý-súc* // Cuối-cùng: *Nguyên-uý.*

UÝ-ban dt. Nhóm người được đê-cử hay bàu-cù để làm một việc chuyên-môn do đoàn-thề giao-phó: *Uý-ban tò-chức, uý-ban khánh-tiết.*

UÝ-chính dt. Giao quyền hành-chính: *Trước khi công-du, thủ-tướng ký nghị-định uý-chính cho một vị tông-trưởng.*

UÝ-dòn tt. Suy yếu: *Chính-sự uý-dòn.*

UÝ-giao dt. Giao-phó, phó-thác: *Uý-giao trong-trách.*

UÝ-hội dt. Nh. Uý-ban: *Uý-hội quốc-tế đình-chiến.*

UÝ-khiển dt. Sai di làm một việc mà mình giao-phó cho.

UÝ-khuất dt. Giới mà bị mai-một // dt. Sự can-ức: *Ôm điệu uý-khuất trong lòng.*

UÝ-khúc dt. Éo-lô, ngoắt-ngoéo: *Nhiều điệu uý-khúc.*

UÝ-mị tt. Mềm-mại, yếu kém: *Văn-chương uý-mị.*

UÝ-nhiệm: dt. Nấy trách-nhiệm; giao công-việc cho một người mà mình nhận hết trách-nhiệm: *Uý-nhiệm người di lãnh tiễn.*

UÝ-nhiệm chi-mệnh dt. Uý-nhiệm một người trong một công-tác, với điều-kiện người ấy phải luân-luân lãnh chi-thị của đoàn-thề; nếu trái lệnh, bắt-buộc phải từ-chức với lá đơn viết và ký tên sẵn khi lãnh sự uý-nhiệm: *Thường, khi ra tranh-cử nghị-sĩ, đảng-viên phải ký tên sẵn một lá đơn tù-chức đê lãnh uý-nhiệm chi-mệnh mới được sự ủng-hỗ của đảng khi tranh-cử.*

UÝ-nhiệm-thư dt. Clg. Uý-nhiệm-trang, giấy chứng-nhận sự uý-nhiệm: *Thường, một sứ-giả di công-tác ở một nước khác, đều trình uý-nhiệm-thư của chính-phủ mình cho vị quốc-trưởng nước ấy.*

UÝ-nhiệm-trạng dt. X. Uý-nhiệm-thư.

UÝ-phái dt. Nh. Uý-khiền.

UÝ-quyền dt. Nấy quyền, giao quyền cho người nào trong một công-tác đặc-biệt, một phạm-vi nhất-định: *Chủ phố uý quyền một người thợ-ký di thâu tiền phố.*

UÝ-súc dt. Chứa-đựng, chất-chứa.

UÝ-tích dt. Nh. Uý-súc.

UÝ-tuỳ dt. Dù theo, hùa theo.

UÝ-thác dt. Nh. Uý-giao.

UÝ-trí dt. Giao quyền cai-trị: *Dưới ché-dợ quốc-tế quản-thác, Liên-hiệp-quốc có thể uý-trí một nước thiểu khâ-năng tự-vệ cho một nước mạnh khác.*

UÝ-viên dt. Nhân-viên một uý-ban: *Uý-viên tài-chánh.*

UÝ-xà tt. Ưng-dung tự-đắc.

UÝ dt. Clg. Uý, an-ủi, vỗ-vỗ: *An-uý, han-uý, tuyêng-uý.*

UÝ-dụ dt. Võ-võ, dùng lời địu-ngợt làm cho người yên da: *Uý-dụ dân ty-nạn.*

UÝ-lão dt. Yên-ủi, dùng lời địu-ngợt (đôi khi có quâ biếu) làm cho người đỡ khò: *Uý-lão thương-binh.*

UÝ-văn dt. Thẩm-lom, yên-ủi: *Uý-văn khách lợ.*

UÝCH trt. Bịch, đụi, tiếng ngã hay tiếng dầm: *Ngã cái uých, dầm cái uých* // (R) dt. Bịch, thui, dầm (thoi): *Uých cho mây cái.*

UYÊN dt. Vực sâu, nơi có nước sâu // (B) Sâu-xa, sâu-rộng: *Thiên-uyên.*

uyên-áo **tt.** Sâu-xa, kín-déo.

uyên-bác **tt.** Sâu-xa, rộng-rãi : *Học-văn uyên-bác.*

uyên-chì **dt.** Nghĩa-lý thâm-trầm.

uyên-huyền **tt.** Nh. *Uyên-áo* : *Nghĩa-lý uyên-huyền.*

uyên-ý **dt.** Ý-chí cao-xa : *Vâng lãnh uyên-ý.*

uyên-khoáng **tt.** Nh. *Uyên-bác.*

uyên-lự **dt.** Lo xa : *Đè nhiều công uyên-lự.*

uyên-mặc **tt.** Trầm-linh, ít nói nhưng suy-nghĩ nhiều : *Tính người uyên-mặc.*

uyên-mưu **dt.** Mưu sâu : *Máu uyên-mưu của địch.*

uyên-nguyên **dt.** Nguồn nircé sâu II (B)

Cội-rẽ sâu-xa : *Tìm uyên-nguyên của rẽo.*

uyên-nhã **tt.** Sâu-sắc nhưng trang-nhã : *Tính “người uyên-nhã.*

uyên-nho **dt.** Nhà nho học rộng : *Thời bít-trị, nhiều uyên-nho về vươn ở ăn.*

uyên-tầu **dt.** Vực sâu và đậm lày II (B) Nơi chât-chúa, tập-hop.

uyên-tuyễn **dt.** Suối sâu.

uyên-tùng **dt.** Nh. *Uyên-tầu.*

uyên-thâm **tt.** Sâu - rộng : *Học-thức uyên-thâm*

uyên-thúy **tt.** Thâm-thúy, sâu thẳm : *Cái nghĩa uyên-thúy của lời xưa.*

uyên-viễn **tt.** Suối xa : *Nghĩa-lý uyên-viễn.*

UYÊN-ƯƠNG **dt.** (động) : *Cig. Ông-ương,* loại chim gần bằng con vịt, lông vàng mà có vè, đầu họng, mò biếc, cánh và đuôi đen, chân đỏ, ở cõi có lòng trảng dài thông xuống đến đuôi; con trống con mái gác cõi nhau mà ném, khi bay thì sát cánh nhau; khi một con chết hay bị bắt, con kia thương-tử mà chết : *Uyên-ương chiê-rê bấy nay, Lạc bầy chập cánh, hẹn ngày giao loan T. Phổ.*

UYỄN **dt.** Uốn theo, chiều theo; y như.

uyễn-chuyên **tt.** Linh-dộng, tuỳ việc, tuỳ nơi, tuỳ lúc mà làm, không máy-móc : *Làm việc phai uyễn-chuyên.*

uyễn-nhiên **trt.** Y như.

UYỄN **dt.** Vườn : *Ngự-uyễn, thương-uyễn* II (B) Nơi tụ-hop : *Văn-uyễn.*

UYỄN **tt.** Đẹp-de, dịu-dàng : *Uy-uyễn.*

uyễn-chuyên **tt.** Mềm-mại, dịu-dàng : *Thân-hình uyễn-chuyên, tướng đิ uyễn-chuyên.*

uyễn-dung **dt.** Dung-nhan đẹp-de.

uyễn-nhã **tt.** Dịu-dàng phong-nhã.

uyễn-tử **dt.** Lời nói hay, đẹp.

uyễn-trác **trt.** Châm-rãi rõ-ràng (nói-nắng).

UM **dt.** Nấu dậy hầm với lửa riu-riu : *Lươn um.*

um dùa **dt.** Um với nước cốt dùa : *Lươn um dùa.*

um tương **dt.** Um với tương : *Rắn hờ um tương.*

UM **trt.** Clg. Ông, rùm, có tiếng động to và nhiều : *La um, lèm um.*

um-sùm **trt.** X. Ông-sòn.

UM **tt.** Rậm, sầm : *Xanh um.*

um-tùm **bt.** Rậm-ri và dài : *Râu mọc um-tùm ; Cỏ um-tùm ta rón chán qua.*

ÙM **dt.** Ăn (tiếng trẻ con) : *Ùm đí con !*

ùm beng **dt.** Tiếng dỗ cho trẻ con ăn : *Hỗ miêng, ùm beng !*

ÙM **trt.** Tiếng vật nặng rơi xuống nước : *Nhảy ùm xuống sông.*

ÚM **dt.** Áp, ấm cho ấm : *Gà úm con ; đút ấm chưởng úm.*

úm ấp **dt.** Nh. *Úm : Được úm ấp luôn.*

ÚM BA-LA **trt.** Án bát-nhã, cầu thẩn-chú (omani).

ÚM-THÙM **tt.** Àm-thấp, nhỏ thấp, tối-tăm, không khoang-khoát : *Cái nhè úm-thùm.*

UN **dt.** Đốt cho có khói : *Gom đống lại rồi un ; đống un II (R) Vây thành đống : Un đống lại II (B) Clg. Hun, rèn-đúc.*

un-đúc **dt.** Rèn-đúc, đào-luyện : *Un-đúc tinh-thần ; un-đúc nhân-tài.*

un khói **dt.** Đốt cho có khói nhiều : *Un khói cho muỗi sợ.*

un muỗi **dt.** Đốt đống un cho muỗi bay đi nơi khác.

ÙN **dt.** Ủe, xông vào, tràn tới : *Nước ùn vào nhè.*

ùn-ùn **trt.** Ào-ào, đùng-đùng, tiếng gió thời mạnh : *Gió ùn-ùn thời tối II Rùng-rùng, kéo nhau di hay chạy một lượt : Thiên-hè ùn-ùn tối xem.*

ÙN **dt.** Úi lại, đọng lại thành đống : *Đè rác ùn lên ; công-việc ùn lại.*

ÚN **dt.** Nh. *Ún : Đè ún công-việc.*

ÚN **trt.** Gồng lên, rén lên : *Lèm ún cho xong.*

ÙN **trt.** Clg. Tùn, tiếng đít (sày tròn) : *Đít cái ún.*

ÙN-IN **trt.** Ớt-ớt, tiếng lợn (heo) kêu : *Con gà cục-tắc lέ chenh, Con lợn ùn-in dòi*

hành đài tiêu CD.

UNG *tt.* Vữa thủy (thối), chỉ trứng gà hay trứng vịt đẻ lâu nên vữa và thối : *Trứng ung*.

UNG *dt.* Mụt nồi thành ghè độc: *Mụt ung*.
ung-bướu *dt.* Cục thịt mềm, láng, nồi ngoài da.
ung-dộc *dt.* Mụt ghè độc.
ung-thư *dt.* Mụt nhọt có đầu (ung) ngoài da và mụt nhọt không đầu (thư) lặn trong thịt // Mụt nhọt thật độc mọc trong thịt hoặc trong ngũ-lạng, thường ăn lan và làm chết người: *Bệnh ung-thư*.

ung-xỉ *dt.* Chứng đau răng, chân răng có mủ hoặc máu, nướu sưng, làm nhức đầu nhức mặt.

ung-xỉ tẩu-mã *dt.* Chứng ung-xỉ ăn lan thật厉害, thịt nốt sút vụn.

UNG *tt.* Hoa-dịu, êm-ái.
ung-dung *bt.* Khoa-thai, bình-tĩnh, thông-thâ, tự-nhiên: *Trước việc lộn-xộn như thế, ông vẫn ung-dung bước ra*,
ung-hoà *tt.* Èm-thâm thuận-hòa: *Cuộc sống chung được ung-hoà*.
ung-mục *tt.* Nh. Ung-hoà.

UNG *dt.* Vùng, khoảng đất rộng có nhà: *Trong ụng đó, toàn là nhà lá*.

UNG-ỤC *trt.* X. Ục-ục: *Nước sôi ụng-ục*.

UNG *tt.* Clg. Ủng, chín: *Thơm (dứa) ụng II (R)* Chín rục, gần thối (thối): *Chín ụng, trái ụng; thưa chưa quá ụng*.

ụng đất *trt.* Nơi nước ngập lâu, khiến đất mềm bãy: *Nước ngập ụng đất*.

ụng-xích *tt.* Ủng lầm, dã rục: *Trái thơm ụng xích*.

UNG *tt.* X. Ủng: *Üng-bé, ụng-thuỷ*.

UNG *tt.* X. Ủng: *Chín ụng, nát ụng*.

UNG *tt.* Clg. Ủng, bí, tắc, không thông.
ụng-bé *tt.* Bí lấp, bí bịt lại, không chèn ra được.

ụng-tắc *dt.* Ngăn lấp, chặn lại.

ụng-thuỷ *dt.* Nước tù, nước đọng // *đọng nước*: *Ruộng bị ụng-thuỷ*.

ụng-trệ *tt.* Trào-trệ, không chạy: *Công-việc ụng-trệ*.

ụng-ú *tt.* Ủ-đọng, đòn đống: *Hàng-hoé ụng-ú lâu ngày*.

ụng-xin *tt.* (lóng): Đen tối, xúi-quậy: *Thời vận ụng-xin II Xấu bụng, leo-kiết: Thẳng đố ụng-xin lầm l*.

UNG *dt.* Giày ống, thứ giày mũi quót, cò cao bọc cùi chân: *Đi ụng, mang ụng*.

UNG *dt.* Ôm giữ, che-chở: *Tiền hó hờ ụng*.

ụng-hộ *dt.* Xúm bao-bọc chung-quanh // *(B)* Nàng-đõ, giúp-đõ: *Anh em xúm ụng-hộ mặt người ra tranh-cử*.

ÚP *dt.* Chụp cái miệng xuống: *Úp cái chén cho rέo nước II (R)* Đậy lại: *Nồi đồng thì úp vung đồng, Con gái xúi Bác lầy chding Đồng-nai CD II (B)* Che giấu: *Úp mặt vào tường; lén thúng úp với tảng II trt.* Thành-linh và mau lẹ: *Đánh úp*.

úp giá *dt.* Lắp giá bằng cách dựng đậu xanh đà chà móng vỏ trong một khép nứt, rưới nước thật nhiều và dần vặt nặng lên.

úp mờ *trt.* Nửa kín nửa hờ: *Nối úp mờ, làm việc úp mờ*.

ÚP-THÚP *tt.* Lụp-xụp, nhô thép: *Nhô cửa úp-thúp*.

UP *dt.* Úp xuống cách gợn-gàng: *Úp lại, úp vỏ II trt.* Sập xuống: *Cái nhà đỗ úp II (B)* *bt.* Lấy đai, làm vợ chồng cách lén-lút rồi ra mặt, không cưới hỏi: *Đánh úp; hai đứa nó đã úp nhau rồi*.

ÚT *tt.* Chót, rót, sau cùng: *Áp-út, con út, em út, ngón út; Anh là con trai út trong nhà, Anh đi nói vợ đường xa quê người CD II (R)* Tiếng được thay cho tên người con út: *Nàng Út, thằng Út nhè tôi; giàu Út ăn, khổ Út chịu*.

Út-it *tt. (d):* Nh. Út: *Út-it mà kè gì!*

út mặt (*hoặc hai ba*) *dt.* Tên gọi dứa (*hoặc những dứa*) con sanh rán sau dứa con đã kè là út.

út-tiêu *tt.* Nhô xíu: *Dế út-tiêu, thằng út-tiêu đó*.

ÚT *dt.* Chùm tóc chừa lại sau ót: *Cái út*.

UT *trt.* Tiếng kêu và tên một loài chim ăn đêm, mặt quặm xuống rất xấu-xí: *Chim ụt II (R)* Tiếng mắng người có cái mặt khó thương và vô-duyên: *Đồ chim ụt! II dt.* Xụ, sa-sầm, ra vẻ buồn giận: *Đánh ụt; hẽ giận là ụt xuồng*.

ụt mặt *dt.* Sa-sầm, bùng-thụng mặt và cút gầm xuống: *Út mặt muốn khác*.

ÚT-IT *trt.* Tiếng heo (lợn) kêu trong mũi mà vẫn: *Út-it ngửi con II tt.* Mập béo khó coi: *Bố ụt-it như con lợn!*

UÔI *dt.* X. Mệt uôi.

UÔM-UÔM *trt.* Um-sùm, tiếng nhiều người nói: *Xúm nói chuyện um-uôm*.

UỐN dt. Bé từ-tử theo một chiêu: *Uốn luỗi câu II (B)* Sửa, dẹp, bắt vào khuôn-phép: Chiêu uốn; *uốn con ngay* hối còn tré.

uốn cây dt. X. *Uốn kiềng II* Hơ cây gỗ dài trên đống lửa rồi dàn dưới đất cho nyet.

uốn cần dt. Hơ cây trúc có ngọn dài rồi uốn cho nyet đỡ làm cần câu: *Ngồi buồn xe chỉ uốn cần, Chỉ xe chưa đặng, cõi lăn ra khơi CD.*

uốn câu dt. Chặt ngạnh một sợi thép nhỏ rồi giũa đầu gần ngạnh cho nhọn, đan uốn cong thành luỗi câu: *Ai từng iến xuồng vực sâu, Mè đo miệng cá, uốn câu cho vừa CD.*

uốn cong dt. Uốn cho cong: *Uốn cong thành sắt II (B)* Viết sai sự thật: *Uốn cong ngài viet.*

uốn-éo dt. Nghênh qua nghênh lại, sửa bộ: *Đi mà uốn-éo cái mình II (B)* Khi vây khi khác, cố làm trục-trặc, ép lòng người ta: *Có con gái được nhiều nơi hỏi cưới rỗi uốn-éo làm khó người ta.*

uốn kiềng dt. Clg. *Uốn cây, uốn cây tròn làm kiềng (cành) chơi, theo một tiể dẽ quy định hoặc theo hình thú-vật.*

uốn khúc bt. Bò lộn qua lại hay ẩn mình lên xuồng: *Rắn bò uốn khúc; rồng uốn khúc.*

uốn lời dt. Clg. *Uốn luỗi, bao-chuốt lời nói, nói cách khôn-khéo hay due-mị: Đã thè quyết chẳng đòi đòi, Nay anh nghe kẻ uốn lời thi-phi CD.*

uốn lưng dt. Khòn lưng: *Lòn-cúi, nịnh-bợ: Uốn lưng co gối.*

uốn luỗi dt. Hót lẩn-lúu: *Chim quyền uốn luỗi trên cành, Bời anh ở bạc, Trời nào đền đê anh CD II (B)* Nh. *Uốn lời.*

uốn mình dt. Bé mình, vặn mình, ẩn xương sống, vươn vai: *Nhay sào, lực-si uốn mình xem rất đẹp; uốn mình muốn đau.*

uốn nắn dt. Uốn vật dài và nắn hình khôi II (B) Dẹp-dỗ, bắt vào khuôn-phép: *Uốn-nắn nó cho nén người.*

uốn ngay dt. Uốn vật cong thành ngay: *Uốn ngay cái móc lại.*

uốn quanh dt. Chạy quanh-quạo theo lòng sông, lòng rạch: *Nao-nao dòng nước uốn quanh K.*

uốn ván dt. Hơ miếng ván trên lửa rồi uốn theo ý muốn II (Y) Phong đòn-gánh,

bệnh truyền-nhiễm nguy-hiêm do vi-trùng *tétanos* xâm-nhập vào cơ-thân bởi các vết thương, gây ra, khiến con bệnh ẩn xương sống, mất và miệng giật, la tùng tiếng rồi chát: *Sái uốn ván.*

UÔNG tt. Sâu, rộng.

uông-lãng dt. Sóng to cùng khắp.

uông-lệ dt. Nước-mặt đậm-dè (đầm-đìa).

uông-meng dt. Nước lai-láng, mênh-mông.

uông-uông trt. Rung-rung, chen-chen, đậm-dè, đậm-đìa: *Ngó theo nào có thấy, Đôi mắt lux uông-uông VD.*

UÔNG dt. Hớp chất lỏng vào miệng và nuốt vào bụng: *Ăn uống, nước uống; uống nước, uống rượu, uống thuốc.*

uống đắng dt. Uống thuốc: *Đέ còn non ngày, phải ăn cay uống đắng.*

uống nướm dt. Uống luân, uống hoài: *Sáng ra, thì uống nướm như hủ chìm!*

uống thăm giọng dt. Uống chút ít cho bớt khô cổ.

uống thức ăn dt. Nhai thật lâu, thật kỹ cho nước miếng tiết ra hòa với thức ăn nhuyễn-nhừ như nước mío nuốt vào cho dễ tiêu-hó và lợi-dụng nước-miếng làm vị thuốc trị bệnh: *Nhai thức uống, uống thức ăn (lời thánh Gandhi).*

UÔNG trt. Phí, oan, đáng tiếc, tổn-hao cách vô-ích: *Cậy người chuốt né lừa tên, Nhận bay về đèn, cõng ương danh hư CD II Cong, vay, chịu khuất.*

uồng công trt. Tốn công vô-ích: *Chẳng qua cẩn-sô định, giãm phiền uồng công CD.*

uồng-doán dt. Xét-doán hay phân-xử không công-bình: *Bị uồng-doán, phải án oan.*

uồng lời trt. Phí lời nói, tổn công can-thệp hay rǎn-dẹp, khuynh-lơn mà không có kết-quả: *Nói uồng lời.*

uồng mạng (mạng) trt. Oan mạng, mất mạng cách vô-ích: *Không đáng chuyên, rủi chết uồng mạng.*

uồng-phép dt. Lạm-dụng luật-phép; dựa vào pháp-luat mà làm điều tà-vay.

uồng-phí dt. Xài vô-lỗi: *Uồng-phí tiền tài.*

uồng tiền trt. Tốn tiền vô-ích, mất tiền mà không có lợi: *Đồ dùng không đặng, mua uồng tiền.*

uồng tiếng trt. Nh. *Uồng lời: Năn-ni uồng tiếng.*

uồng-tử tt. Chết oan, không đáng chết mà chết: *Oan-hồn uồng-tử.*

U

Ư đt. Chữ thứ 27 trong bản chữ cái văn Việt-ngữ, một nguyên-âm.

Ư trt. Sao, tiếng đặt ở cuối câu hỏi, nghi ngờ, than-tiếc, trách-móc, v.v... : *Học-hành thế ư? Có thè nhu thế ư? Có tiễn việc ấy mà xong nhỉ! Đời trước làm quan cũng thế ư?* N. C. Trú.

Ư trt. Làm sao ấy, tiếng đứng trước một tinh-tử để tăng nghĩa tinh-tử ấy: *Quá ư nham-hiểm.*

Ư trt. Tiếng trả lời nhu-nhựa khi còn say ngủ.

ư-hứ trt. X. **Ù-hứ.**

ư-ư trt. Tiếng trả lời nhu-nhựa khi được gọi dậy hoặc mồi, trong khi ngủ: *Gọi, mà nó cứ ư-ư mãi!*

Ù trt. Clg. Ùa, Ù hay à, tiếng trả lời với kẻ dưới hay ngang vai khi đồng-ý nhận chịu: *Quan tâm cung ù, quan tư cung gật tng.*

ù à trt. Clg. Ù ào, ừ hoặc à (đồng-nghĩa), tiếng kè lại cái ý dẽ-dại của mình hay của ai, trong một việc không quan-trọng, dè xuôi việc: *Cùng ừ è qua-loa cho xong vậy mà!*

ù ào trt. X. **Ù à.**

ù chừng trt. Ú cầm chừng oho có tiếng, tỏ ra mình có mặt, có dè ý: *Ú chừng cho nó vui lòng kè tiếp.*

ù è trt. Nh. **Ù à.**

ù hứ trt. Nhận hoặc hỏi lại, túc đối-đáp qua lại: *Dặn mà nó không ừ hứ chí cả!*

ù ù trt. À à, ờ ờ, úa úa, tiếng nhận chịu mau-mẫn: *Ù ù, cứ đi đi!*

Ú trt. Tiếng hơi từ phổi lồng lanh, bị thanh-quản chặn lại mà phát ra: *Bị đấm kêu cái ú* || đt. Động lại, bí, tắc, không thông: *Công nghệ, nên nước ú lại* || trt. Trần, dày quá: *Nó ú; đè ú cá đồng.*

ú-dặng đt. Dồn lại một nơi, không tái được, không đưa đi được: *Xe-cô ú-dặng ở ngã-tư; hàng-hoá ú-dặng dày kho.*

ú họng trt. Trần họng, no càm: *Ai này dì cá đè tôi ăn ú họng.*

ú hơi trt. Dồn hơi lại, không ngẽ cho hơi thoát ra: *Té (ngã) thình-lình, ú hơi chết giặc* || Hết sức, quá lầm: *Mệt ú hơi, lo ú hơi, chạy tiễn ú hơi.*

ú-huyết trt. Ngung-huyết, máu ngưng-trệ một nơi nào trong mình, không dẫn được: *Bị ú-huyết.*

ú-tắc tt. Nghẹt, bí, không chảy tới được, không đi tới được: *Đường-sá ú-tắc, sông-ngoài ú-tắc.*

ú-trê đt. Tích-tụ, động lại, không tiêu-hoa, không chảy: *Đồ-ăn ú-trê trong bao-tử; công-việc ú-trê.*

Ú trt. Clg. Hú, tiếng cãi lại, tỏ ý không bằng lòng: *Ú! ai chịu vậy?*

ú-hụ trt. Tiếng than sau khi thở ra một hơi dài: *Ú-hụ!* Thấy sao chán quá! || đt. Chán ngây, buồn phiền: *Quên-tử, ú-hụ thì đau* (người khôn, một cử-chi không bằng lòng nhỏ-nhặt cũng dù xấu-hò).

ú-ù trt. Tiếng phát ra không rõ lầm, tỏ ý không bằng lòng: *Ú-ù!* Vậy cũng khoe là nhân-dứa!

ú-ú trt. Nh. **Ú-ú.**

ÚA đt. Thích, muốn làm: *Úa ngọt, úa gai, úa loè-loẹt; Nắng không úa, mưa không chịu úng; Hai má có hai đồng tiền, Càng nom càng đẹp, càng nhìn càng úa CD.*

úa đèn đt. Có ánh-sáng của đèn mới nồi, mới đẹp: *Sắc mặt úa đèn.*

úa nắng đt. Được nắng giپ thường mới tốt, sờn-sor: *Cây úa nắng mà trồng trong rãп thì không lớn.*

úa nhìn tt. Duyên-dáng, mến-mà, ai cũng thích nhìn và càng nhìn càng đẹp: *Vẻ mặt úa nhìn.*

úa-thích đt. Úa lâm, thích lâm: *Tiền bạc và danh-vọng là những món được úa-thích nhất.*

ÚA trt. X. Ú. Ủ.

ÚA đt. Nhì ra, chảy ra từ-tù: *Lệ úa thâm khǎn* || trt. Nhiều, dư-dật: *Thừa-úá; còn úa ra đầy!*

úa của trt. Của tiền thừa-thãi, giàu lâm: *Tuy vậy, hǎn cũng còn úa của.*

úa gan trt. Bày gan, sôи gan, giận lâm: *Thổy úa gan.*

úa lệ đt. X. Úa nước-mắt.

úa lụy đt. X. Úa nước-mắt.

úa mắt trt. Nh. Úa gan.

úa nước-mắt đt. Clg. Úa lệ và Úa lụy, nhì nước mắt từ-tù ra: *Cảm-động quá, úa nước mắt.*

ÚA đt. Clg. Qc, sưa, ói ra: *Bú no quá, úa ra; bị đánh, úa cẩm.*

ÚC đt. Thèm-thường, khao-khát, muốn được như người ta: *Thấy bầy trẻ chơi ngoài sân, nó úc lâm; ám-úc muôn nơi.*

úc độ tt. Hăng, sung-sức, muôn chọi, muôn đù với gà khác: *Gà úc độ.*

ÚC đt. Ngực loài có cánh: *Úc chim, úc gà* || (R) Ngực con người: *Đánh bẽ úc, trói banh úc* || đt. Úc-đt, độ chùng.

úc-thuyết đt. Điều định chừng theo ý riêng, thiếu căn-cứ vững-chắc: *Bảo rằng trên các hèn-hình khái cũng có loài người như mặt đất là một úc-thuyết.*

úc-trác đt. Liệu chừng, đoán khơi-khai.

úc trúng đt. Đoán trúng, liệu đúng việc.

ÚC trt. Oan, túc-lỗi trong lòng vì bị gán cho việc mà mình không có làm, không phải mình: *Ám-úc, oan-úc, thậm-úc, uất-úc, xù úc* || đt. Bắt ép, đè nén, hiếp-dép: *Úc-hiếp.*

úc-áp đt. Áp-chẽ, đè-nén: *Úc-áp dân lành.* **úc-ét** đt. Ngăn-cản, chặn đứng lại với sức mạnh, với quyền-thể: *Dùng uy-quyền mà úc-ét lòng dân.*

úc-bách đt. Ép-uồng: *Úc-bách dân lành.*

úc-búc đt. Ép-buộc: *Úc-búc người nộp của cho.*

úc-chẽ đt. Áp-chẽ, đè-nén: *Bị úc-chẽ quở, phải trốn đi.*

úc-dương đt. Đè xuống và ném lên, bóp chặt hay bóp lồng || (B) Chè và khen.

úc-hiếp đt. Hiếp-dáр: *Úc-hiếp người cõ-thể* || (thth) Oan-úc, túc-bucz: *Xử như vậy, cõn úc-hiếp gì nữa không?*

úc-lặc đt. Nh. Úc-chẽ.

úc lòng tt. Oan-úc trong lòng, bực-tức trong lòng: *Có việc úc lòng; úc lòng nên mới nói ra.*

úc mật đt. Đè-nén cho dừng phô tài ra đượç, cho dừng ai biết tới: *Một nhân-tài bị úc-mật.*

úc-oan tt. Nh. Oan-úc.

úc-phản tt. Bực-tức, căm giận.

úc-phối đt. Bắt-buộc đóng-góp hay gánh-vác một phần, cách úc-hiếp.

úc-tả đt. Bắt-buộc viết ra, ép người phải viết láy.

úc-tắc đt. Loại ra, không dùng đến.

úc tình tt. Nh. Úc lòng: *Úc tình, phải đỗ kiên.*

úc-toà đt. Làm nà tới cho người chịu chiju thua: *Dùng uy-lực úc-toà người.*

úc-uất tt. Nh. Uất-úc.

ÚC st. Trăm ngàn: *Giàu hạc úc; biết úc triều nào kè cho xiết* || đt. Phòng chừng, úc-lượng: *Úc-doán* || Cung-cấp: *Cung-úc.*

úc-dđat đt. Đẹt chừng, úc-chừng: *Khó úc-dđat lòng người.*

úc-doán đt. Định chừng, lấy ý riêng mà đoán: *Úc-doán kết-quả của việc làm.*

úc-lượng đt. Clg. Úc-lượng, phòng-doán, nói phòng-chừng: *Mùa này, úc-lượng 100 giờ.*

úc-quyết đt. Nhầm chừng mà đoán-quyết: *Người đê-dđat ít khi úc-quyết.*

úc triệu st. Hàng úc hàng triệu, nhiều vô số: *Biết úc triệu nào mà kě.*

ÚC đt. Ghi nhớ, liệu-lượng, nghĩ đến: *Ký úc, tương-úc.*

úc-niệm đt. Nhớ lại, nghĩ đến: *Úc-niệm thuở thiếu-thời.*

Úc-tích đt. Nhớ việc xưa.

ÚC trt. Tiếng kêu trong cõi khi nuốt ngụm to chất lỏng : *Nuốt cái ực ; ưng-ực* // Nuốt cái chất lỏng : *Úc vỗ cái mệt*.

ực-ực trt. Clg. Úng-ực, tiếng nuốt chất lỏng từng ngụm to : *Nuốt ực-ực*.

ÚC đt. X. Ông, bà, sú, súu ; Em bé ực súu.

UNG đt. Bằng lòng, vâng chịu : *Trống treo ai dám đánh thủng, Không ưng, ai dám dở mùng chung vô CD* // Đành vậy, thà là vậy : *Phải chi nhẫn-sắc em còn, Anh lẩn vô đó chiếu-lòn cung ưng CD* // trt. Đáng lẽ, phải như vậy : *Lý-ưng*.

ưng bụng đt. Đành bụng, vừa ý, bằng lòng : *Anh làm vậy, tôi ưng bụng lắm*.

ưng chịu đt. Bằng lòng nhận : *Üng chịu thoả hiệp với điều-kiện đó*.

ưng-chuẩn đt. Bằng lòng chấp - nhận : *Đơn được ưng-chuẩn*.

ưng-doân đt. Nh. Üng-chuẩn.

ưng ý đt. Vừa ý ; đành bụng : *Nó ưng ý chỗ nào thì gả cho chỗ đó*.

ưng-thuận đt. Thuận theo, bằng lòng : *Üng-thuận thì ký tên vào*.

UNG đt. Loại ó dữ, được nuôi và tập cho đi săn thịt : *Chim ưng*.

ưng khuyển đt. Chim mồi và chó săn // (thí) Đay-tát nhà sang được sai làm việc hung-dữ, hiếp-dáp người lành.

UNG-AI trt. Phải chi, tiếng vái-van, cầu xin, eo-úc-trù-èo : *Üng-ai thánh-thần phò-hộ cho tai qua nạn khói ; ưng-ai trái thí rớt bi bê giè ; ưng-ai cho nó phải đòn*.

UNG-ÚC trt. X. Úc-ực.

UNG đt. Đáp lại, đổi lại : *Báo-ung nhẫn-tiền ; đáp-ung nhu-cầu* // Hợp, thích-hợp, đúng lúc : *Thích-ưng, tuy-cơ ứng-biến* // Nói lên, lên tiếng : *Hướng-ung, tiếp-ung ; ưng lên một loẹt ; đồng-thinh tương-ung* // Cho mượn xài dở khi cần : *Üng trước một số tiền rồi sau làm giấy-tờ điều-chỉnh* // (truyền) : Nhập vỡ, chứng cho : *Linh-ung ; cém tắt thông, cầu tắt ứng ; Nhờ ông ưng nên đoán trúng ; có bê ưng nên cây xám (thè) linh-nghiêm*.

ưng-biến đt. Xoay-xở kịp lúc : *Tuy-eo ưng-biến*.

ưng-cấp đt. Cấp cho (khi cần) : *Mượn tiền quỵ ưng-cấp*.

ưng-cơ đt. Tuỳ hưu, tuỳ việc mà đổi-phó :

Lấy sáng-kien mà ứng-cơ, miễn dùng đe xa nguyên-tắc.

ứng-cử đt. Clg. Úng-thí, di thi : *Xuống Trường-an ứng-cử* // Ra tranh-cử, nẹp hồn để được bêu-cử : *Üng-cử hội-dông*.

ứng-cứu đt. Tới cứu-chữa : *Üng-cứu hoă-tai*.

ứng-dụng đt. Đem ra dùng trong việc đúng với khả-năng hay tính-chất : *Üng-dụng một lý-thuyết, một nguyên-tắc, một phương thuôc*.

ứng-dáp đt. Trả lời : *Üng-dáp như lụa* (trả lời như nước chảy).

ứng-dịch đt. Đổi - dịch, đổi-phó với quát-dịch : *Đón đường ứng-dịch*.

ứng-diễm đt. Bày diễm, cho thấy chiêm-bao : *Nhờ thần linh ứng-diễm mới biết*.

ứng-dối đt. Đổi lại liền, trả lời liền theo câu hỏi, câu đố : *Có tài ứng-dối*.

ứng-hành đt. Nh. Üng-dụng.

ứng-hầu đt. Chực hầu, hầu một bên chực được sai-khiên : *Có đồng tài-tớ ứng-hầu*.

ứng-hiện đt. Hiện ra, bày ra rõ-ràng : *Các điều úc-doán đã ứng-hiện*.

ứng-hoạ đt. Phụ-hoạ, lên tiếng đồng-ý, vừa theo : *Một tiếng xướng lên, hàng trăm tiếng ứng-hoạ*.

ứng-hường đt. X. Hường-ung.

ứng-khiếu đt. Nói miệng, phát ra nói liền, không phải đọc trong giấy viết sẵn : *Thủ-tướng ứng-khiếu trả lời*.

ứng-lên đt. Nói lên, hô lên, la lên một lượt : *Họ ứng-lên phán-đối*.

ứng-lệnh đt. Clg. Üng-mệnh (mạng), chực làm theo lời sai-khiên : *Ở luân đây ứng-lệnh bê trên* // Lầm theo lời sai-khiên : *Phận kẻ dưới, đầu biêt túi cũng phải ứng-lệnh bê trên...*

ứng-mạng (mệnh) đt. X. Üng-lệnh.

ứng-mộ đt. Đăng tên để theo cuộc chiêu-mộ : *Üng-mộ nghĩa-quân*.

ứng-mộng đt. Cho thấy chiêm-bao : *Chết oan, ứng-mộng cho người nhà để được đem thây về chôn*.

ứng-nghĩa đt. Đăng tên khởi-nghĩa, theo một cuộc cách-mạng : *Üng-nghĩa chống xâm-lăng*.

ứng-nghiêm đt. Có hiệu-nghiêm, xảy ra đúng theo lời nói trước : *Thuốc uống và mới vài tiếng đồng-hồ đã ứng-nghiêm, cái diễm hâm trước, nay đã ứng-nghiêm*.

Úng-phó dt. Đối-phó kịp lúc: Cần có tiền luân-luôn trong túi để úng-phó với việc bỗt-ngờ.

Úng-sinh dt. Nhện lời mời.

Úng-tiếng dt. Lên tiếng, phát lên nói: Sau lời tuyên-bố của chủ-tịch, nhiều người úng tiếng phán-đối.

Úng-tiếp dt. Chực rước: Cắt người đứng tại cửa úng-tiếp đằng trai // (R) Tiếp tay, giúp đỡ, cứu-trợ: Kéo quan úng-tiếp đội tiền-dạo đang bị vây.

Úng-tuyên dt. Tới cho người tuyên chọn; dự cuộc thi tuyển: Đăng tên úng-tuyên // Nh. Úng-cử (nghĩa 2).

Úng-thể dt. Đôi-dẫu với thể-sự, đúng-dợt với đời: Tài trai úng-thể.

Úng-thí dt. Đi thi, dự cuộc thi: Lên tinh úng-thí.

Úng-thời trt. Hẹp thời, đúng lúc: Khi cuộc vận-động cho lòng dân đã chín muồi, thì úng-thời khôi-nghĩa.

Úng-thù dt. Thủ-tục, qua-lại: Úng-thù bắt-thiệp.

Úng-trực dt. Clg. Trực, chực luôn tại chỗ ái-cái có việc thì làm: Tại trụ-sở, luân-luôn có người úng-trực.

Úng-trước dt. Cho mượn dùng đỡ trước: Úng-trước một số tiền.

Úng-vận trt. Nh. Úng-thời.

Úng việc dt. Đợi sẵn, hé có việc thì làm liền: Cắt người úng việc tại đây.

Úng-viện dt. Đáp lời cầu-viện, tiếp-cứu người theo lời xin: Chờ giao úng-viện cho đồng-bào bị nạn lỵ.

Úng-vụ dt. Nh. Úng việc.

ÚNG dt. Hiện ra một màu giọt, (nhạt, nhạt, lợt): Đen nồng, hai má úng hồng; má úng vàng-vàng // (R) tt. Hồng-hồng: Đỏ úng, sáu úng, vàng úng.

Úng đỏ dt. Trò màu đỏ: Bảy-giờ xanh, chừng chín thì nó úng đỏ // tt. Hơi đỏ: Mát trời; úng đỏ.

Úng hồng dt. Trò nén hồng: Giú chừng hai bả thì nó úng hồng // tt. Hồng-hồng: Thoa chúa son cho má úng hồng.

Úng-úng tt. Hè-hè, hồng-hồng: Mắc-cơ, mé úng-úng.

ƯỚC dt. Mong-mỗi, vái cho được: Ao-ước, mong-ước, sách ước; Úớc gì chung mẹ chung thày, Đè em giữ cái quạt này làm thân CD // Hẹn-hò, giao-kết với nhau: Bội-

ước, điều-ước, giàn-ước, giao-ước, hoa-; ước, hiệp-ước, két-ước, khé-ước, khoán-; ước, phụ-ước, thắt-ước, thê-ước, thương-; ước; Trăm năm ước bạn chung-tình, Trên trời dưới đất có mình với ta CD // Ky-côp, tiền-tặng: Kiêm-ước // tt. Clg. Úc, phòng chừng, định trước qua-loa: Người đó, ước 30 tuổi // tt. Điều-dàng: Uyên-ước, xuốc-; ước // Tóm-tắt những điều cần: Yếu-; ước. **Ước-no** dt. X. Ao-ước: Cơm cha áo mẹ công thầy, Nghỉ sao cho bô những ngày ước-ao CD.

Ước-chi dt. Khoản chi-tiêu dù-; ước, đính-kết (sẽ rút trong ngân-sách chung) (dépense engagée).

Ước chừng dt. Độ chừng, tính phòng: Mùa này, huê-lợi ước chừng 100 giò.

Ước-chương dt. Điều cam-kết với nhau: Úớc-chương Liên-hiệp-quốc.

Ước-dịnh dt. (Pháp): Sự thoả-hiệp giữa bên nguyên và bên bị, không do ta túyên-phán // dt. Định chừng: Úớc-dịnh coi bao-nhiêu // Hẹn-hò: Hai đằng ước-dịnh gặp nhau vào tuần tới.

Ước-dồ dt. Úớc chừng, đỡ chừng: Cái hò đó ước-dồ 3 thước khôi.

Ước gì trt. Gió gì, phài chi, lời ae-; ước: Úớc gì anh được vô phòng, Loan ôm lấy phung, phung băng lấy loan CD.

Ước giá dt. Định giá trước với nhau.

Ước-hiệu dt. Dấu-hiệu riêng của mỗi ngành (chì người trong ngành dùng và hiệu) (signes conventionnels).

Ước-hội dt. Hẹn-hò gặp nhau: Họ ước-hội một mùa xuân tới // dt. Ngày hội đã định: Úớc-hội của Ngưu-lang và Chúc-nữ là đêm mồng 7 tháng 7 âm-lịch mỗi năm. .

Ước-hôn dt. Đính-hôn, giao-; ước, hứa-hẹn già cưới: Cha mẹ hai bên đã ước-hôn.

Ước-khế dt. X. Khé-; ước.

Ước-khoản dt. Điều-khoản của khé-; ước: Chiếu ước-khoản 5, khé-; ước ngày...

Ước-lược tt. Đại-khai, tóm-tắt: Những điều ước-lược.

Ước-lượng dt. Nh. Úớc-chừng và Úớc-dồ : Chiếc vòng này ước-lượng 5 chỉ.

Ước mong dt. Nh. Mong ước.

Ước mơ dt. X. Mơ ước: Hoa thơm mít; nhuy di rồi, Còn hương đâu ngờ mà; người ước mơ CD.

Ước muốn dt. Nh. Mong muốn.

ước-ngôn dt. Lời giao-ước // dt. Nói tóm-tắt.

ước-nguyên dt. X. Nguyên-ước.

ước-pháp dt. Hiển-pháp tạm: *Bé chương ước-pháp của Tiêu-Hà.*

ước phỏng trt. Nh. Ước chừng, Ước-dộ, Ước-lượng.

ước-quy dt. X. Quy-ước.

ước sao dt. Nh. Ước gì: *Ước sao nước nhè mèu thống-nhất, dè anh em, chẳng vơ gặn nhau.*

ước-số dt. Con số có thể chia hết cho một số khác mà không thừa số lẻ: 4 là ước-số của 12.

ước sức trt. Giả-thè, nếu có tài sức, phải chi: *Ước sức anh có tiền, anh dám xài như vậy không?*

ước-thệ dt. Nh. Thể-ước.

ước-thúc dt. Rút chắt lại // (B) Bó-buộc, kèm-hãm: *Bị ước-thúc trong kỷ-luật.*

ước-trông dt. Mơ ước trông đợi: *Ước trông ngày đoàn-tụ gia-dinh.*

ước-viên dt. Người đứng tên khế-ước: *Mỗi ước-viên phải có quyền lập-ước.*

ước-vọng bt. Mong-môi, sự mong-môi: *Tôi ước-vọng được đi khắp nước Nam; không biết bao giờ ước-vọng ấy thành-tựu.*

ƯỜI tt. Dờ, chậm-chạp, không lehnh-lợi: *Ươn-ướti.*

ướt-hình dt. Bộ lù-dù chậm-chạp.

ƯƠM dt. Bó kén vào nước sôi dè kéo ta-ro.

ướm chao dt. Bó kén vào nước sôi rồi chao và dạo cho đều; tiếng dùng chung cho việc ướm tắm: *Ướm chao bướm đì!* ướm tơ dt. X. Ướm: *Chân tắm ướm tơ.*

ƯƠM dt. Đặt vào, nhặt vào: Ván ướm (ván dùng vá thuyền).

ướm xâm dt. Xâm trét, vá chỗ hỏng: Cho thuyền vào ụ đựng ướm xâm lại.

ƯƠM dt. Gi Kem, toen, định làm: *Ướm nhảy xuống sông* // Thủ xem sao: *Ướm quần áo.*

ướm hỏi dt. Gi Kem hỏi, nhò mai đến nhà gái hỏi vợ.

ướm lòng dt. Thủ lòng, thủ xem tình ý ra sao.

ướm sức dt. Thủ coi sức mình làm nỗi, dở nỗi không: *Lay eay cột dè ướm sức mình.*

ướm thử dt. Nói hay hỏi thử, gey ra coi thử nào: *Ướm thử coi người ta chịu không.*

ƯƠN tt. Có mùi hôi, mất chất ngọt vì dê quá cũ: *Tâm ướn, thịt ướn; Cá không ăn muối cá ướn tng* // (R) Yếu trong mình, sập bệnh: *Trè ướn hay quay* // Hèn, dở, không nên thèn: *Đồ ướn, đồ tôi.*

ướn hèn tt. Hèn kém, lười: *Cái dứa ướn hèn!*

ướn hình tt. Dở, tệ, không nên thèn, nên hình chỉ cù.

ướn-ich tt. Ươn quá đi, hết ăn được: *Cá ướn-ich mà bán cho ai?*

ướn-yếu tt. Bệnh-hoạn liên-miên: *Lúc ướn yếu biết cậy nhờ ai?*

ướn mình tt. È mình, khó ở, bắt đầu có bệnh: *Bữa nay ướn mình, không đi chơi.*

ướn tài tt. Bất-tài, tài hèn, kém tài: *Ươn tài mà bạo ăn.*

ướn-ướt tt. Chậm-chạp, tối dẹ.

ướn-ướn tt. Dà-dượi, bần-thần: *Trong mình ướn-ướn như chết rồi.*

ƯƠN-UỐT tt. Clg. Uốt-uót, hơi uót: Quần áo còn ướn-uót.

ƯỜN trt. Ình, thường-thượt, dài ra: *Năm ướn ra đó!*

ướn xác dt. Đò đất, do ván, nằm dài: *Đánh cho ướn xác.*

ƯƠN dt. Này ra, đưa ra: *Ngực ướn.*

ướn à ướn gọ trt. X. Ươn-gọ.

ướn gọ trt. Ươn mình qua lại, bộ đi của người có sửa dạng: *Đi ướn-gọ như rắn bò.*

ướn ngực dt. Này ngực, ễn lưng: *Bô ướn ngực như thách-thức.*

ướn xác trt. Phơi xác, lời mắng người lười-biéng: *Năm ướn xác ra đó* // Nh. Ườn xác.

ƯƠNG dt. Đè hột dưới mặt lớp đất mòng rồi tưới hàng ngày cho nứt mộng, nảy chồi: *Cây ướng* (cây do hột được ướng mà mọc lên, khác với cây chiết hay tháp).

ương cây dt. Ương hột cho mọc cây: *Đại mua xuồng đựng ương cây.*

ương giống dt. Nh. Ương cây (lấy hột giống, mà ướng).

ương hột dt. Nh. Ương cây (lấy hột mà ướng).

ương mộng dt. Lấy hột đã ngâm nước che

nút mộng dâm ương xuống đất: *Những hột có chất ngọt hay béo thường được ương mộng để kiên dừng ăn.*

ƯƠNG tt. Ở giữa: *Dạ-ương, trung-ương* // (R) a) Giỏi, gần chín: *Ôi ương*; b) linh-binh, dở rỏng dở lớn: *Con nước ương*; c) Lở-dở, gàn-bướng, nứa khôn nứa dại: *Lương-ương; tính ương*.

ƯƠNG-ÁCH tt. Ba-trợn, lăng-nhang, không dèng-hoàng: *Tính người ương-ách.*

ƯƠNG-DỜ tt. Gàn dờ lôi-thôi: *Con người ương-dờ.*

ƯƠNG-GÀN tt. Hay cố-chấp vỗ-lý, lầm khi bừa-bãi lôi-thôi: *Người ương-gàn*

ƯƠNG-NGẠNH tt. Bướng-bỉnh cứng đầu: *Đứa trẻ ương-nghanh.*

ƯƠNG-ƯƠNG tt. Lương-khuong, lở-dở, không ra bè gì: *Ương-ương như tương sinh.*

ƯƠNG-ƯƠNG GÀN-GÀN tt. Không chừng đỗi, khi vầy khi khác, dê thì dẽ quá, khó thì khó què.

ƯƠNG dt. Vợ, tai-nạn: *Tai-ương.*

ƯƠNG-ÁCH tt. Tai-ho: *Mắc ương-ách giữa đàng.*

ƯƠNG-CỰU dt. Nạn, tai-nạn.

ƯƠNG-DÂN dt. Dân mắc nạn.

ƯỚP dt. Chà xát hay dè chung lộn thức ăn thức uống với chất có hương có vị cho thấm que: *Ướp thịt, ướp cá, ướp trà; hương xông xé ướp.*

ƯỚP HOA dt. Ướp với hoa cho có mùi thơm: *Trà ướp hoa* // (R) Xúc thật nhiều nước hoa: *Xấu, đem ướp hoa cũng xấu.*

ƯỚP LÀI dt. Ướp với bông lài: *Trà ướp lài.*

ƯỚP LỆNH dt. Dầm với nước-dá hay dè trong tú lệnh, phòng lệnh: *Thịt ướp lệnh; xác được ướp lệnh đợi bá-sĩ khán-nghiêm.*

ƯỚP NGÂU dt. Ướp với bông ngâu: *Trà ướp ngâu.*

ƯỚT tt. Dính nước hay thăm nước: *Trời mưa ướt bụi ướt bờ, ướt cây ướt lá si ngọt ướt em CD* // (R) Nhão: *Mít ướt* // (B) Khù-khù, chậm-chạp; xốc-xéch lôi-thôi: *Con người ướt quá; ăn-mặc trông ướt* // Mới, lạ: *Chân ướt chân ráo* // Thú bánh tráng ăn tươi với nước mắm: *Bánh ướt.*

ƯỚT-ÁT tt. (d): Nh. *Ướt: Đường ướt-át tròn-trót.*

ƯỚT BẦU tt. Khóc nhiều, nước mắt chảy thăm bầu áo: *Lệ thăm ướt bầu.*

ƯỚT DẦM tt. Clg. *Ướt dầm, ướt quá, thăm nhiều nước: Mồ-hôi ướt dầm; Nói ra lux*

nhô ướt dầm, Hai đứa mình khác thè ngợp trầm biền đông Cảng.

ƯỚT DẦM-DÈ tt. Ướt quá đến nhều có giọt: *Mắc mua, quần áo ướt dầm-dè.*

ƯỚT DÈ tt. Nh. *Ướt dầm-dè: Ướt dè hơn về kh้อง tng.*

ƯỚT DẦM tt. X. *Ướt dầm.*

ƯỚT DẦM-DÌA tt. X. *Ướt dầm-dè.*

ƯỚT MẶT tt. Mặt ướt: *Nước văng ướt mặt* // Trè dài, bết-tài: *Còn ướt mặt mà lối.*

ƯỚT-MEM tt. Ướt lâm: *Tay ướt-mem mà không lau!*

ƯỚT-MẸP tt. ƯỚT-mem và chèm-nhép: *Cái khăn ướt mep mà không phơi!*

ƯỚT NHÀ tt. Ướt gạch, ướt nền nhà: *Mưa dột ướt nhà* // (B) Cháy nhà (kiêng tiếng cháy): *Choi lửa coi chừng ướt nhà.*

ƯỚT-NHÈM tt. Nh. *ƯỚT-mep.*

ƯỚT-NHÉP tt. Nh. *ƯỚT-mep.*

ƯỚT-RƯỢT tt. Nh. *ƯỚT dầm-dè.*

ƯỚT-SÙNG tt. Nh. *ƯỚT dầm-dè.*

ƯỚT-TƯƠM tt. Thẩm, nhiều nước quá đỗi tươm ra: *Cháy mồ-hôi đến ướt-tươm cái áo.*

ƯỚT TRÒNG tt. Úa chút nước mắt: *Lux úa ướt tròng.*

ƯỚT-ƯỚT tt. X. *Ươn-ướt.*

ƯU tt. Buồn rầu, lo-lãng: *An-uu, ôn-uu, định-uu, hưu-uu, phân-uu, tiều-uu, trẹch-uu* // Xin nghỉ việc quan, về đê tang cha hay mẹ: *Về uu.*

ƯU-ÁI dt. Ưu-quân ái-quốc, lo cho vua, thương cho nước // (thíh) Thương-xót và lo cho: *Cám ơn lòng ưu-áي của các nhà hảo-tâm.*

ƯU-ẤP tt. Buồn-bực, có nỗi buồn ấp-ủ trong lòng.

ƯU-DÂN dt. Lo cho dân, tìm đem hạnh-phúc đến dân: *Lòng ưu-dân của nhè cầm-quyền.*

ƯU-LÝ dt. Lo nghĩ: *Khô-tâm ưu-lý.*

ƯU-MUỘN dt. Lo buồn: *Ưu-muộn về nỗi cơ hèn vất-vả.*

ƯU-PHẢN dt. Lo quá sinh túc-bực: *Ưu-phản sinh bệnh.*

ƯU-PHIỀN dt. Nh. *Ưu-muộn: Nỗi ưu-phière vì bệnh-tật.*

ƯU-SẦU dt. Clg. *Âu-sầu. Nh. Ưu-muộn.*

ƯU-TÂM dt. Lòng lo-lãng: *Ưu-tâm phân-trí (lòng lo trí bức).*

ƯU-TUẤT dt. Lo-lãng và thương-xót cho: *Lòng*

ưu-tuất cùa kẻ hảo-tâm đốt với tré mồ-côi.

ưu-tư dt. Lo nghĩ: *Ưu-tư suốt ngày.*

ưu-thế dt. Lo đồi: *Ngồi khoanh tay ưu-thế.*

ưu-thời dt. Lo vì thời-cuộc: *Ưu-thời mẩn-thế.*

ưu-thương dt. Lo buồn: *Ưu-thương vì thế-cuộc.*

ƯU trt. Trội hơn, đầy-dủ, thong-thỏ: *Đậu hàng ưu.*

ưu-du tt. Thong-dong, vui-vẻ: *Vui cảnh ưu-du.*

ưu-du tt. Đầy-dủ, sung-sướng: *An-nhàn ưu-du.*

ưu-dãi dt. Biệt-dãi, tiếp-dãi cư-xử cách trọng-hệu hơn người khác: *Có tài thì được ưu-dãi.*

ưu-dâng dt. Bậc cao nhất: *Đứng ưu-dâng.*

ưu-diêm dt. Chỗ hay nhất, diệu tốt nhất: Ai cũng có ưu-diêm và khuyết-diêm.

ưu-hạng dt. Hạng-thứ cao nhất: *Chiếm ưu-hạng về hench-kiêm.*

ưu-huệ dt. Ân-huệ đặc-biệt.

ưu-quyền dt. Quyền ưu-tiên, quyền được dâng-điều hơn người.

ưu-sùng dt. Càng, nuông-chiều.

ưu-tiên tt. Trước nhất, trước nhiều kẻ khác: *Quyền ưu-tiên.*

ưu-tú tt. Tốt đẹp, hay-ho nhất: *Một thanh-niên ưu-tú.*

ưu-thắng dt. Trội nhất: *Phản ưu-thắng || Giỏi, mạnh thì còn sống, thì hơn người; Ưu-thắng, liệt-bại.*

ưu-thế dt. Cái thể trội: *Chiếm ưu-thế.*

V

V đt. Chữ thứ 28 trong bản chữ cái văn Việt, *ngữ*, một phụ âm.

VÀ đt. Clg. *Và*, *ông ta*, *anh ta*, *tiếng chỉ* một người vắng mặt *ngang vai* hoặc *lớn* *tuổi* *hở*, *cách* *không* *kinh* *không* *trọng*: *Và* *đi* *vắng* *rồi*.

VÀ đt. *Chạm vào*, *đụng phải*: *Và* *đầu* *vào* *tường*.

va-chạm đt. *Đụng-chạm*, *trúng nhầm*: *Đỗ sứ*, *đùng* *dè* *va-chạm* *mè* *đi* || (B) *Động* *đến*, *mê* *lòng* *nặng*: *Anh* *em*, *đùng* *cho* *va-chạm*; *quyền-lợi* *bị* *va-chạm*.

VÀ đt. *Tiếng* *gọi* *một* *người* *ngang* *vai* *hở* *lớn* *tuổi* *hở* (*dè* *tránh* *tiếng* *thăng*, *mày*, *hay* *anh*): *Và* *đi* *đầu* (*ngồi* *bé*) ? ; *Và* *làm* *on* *cho* *tôi* *mượn* 100 *đồng* (*ngồi* *hai*).

VÀ bt. *Với*, *cùng*, *tiếng* *kèm* *theo* *người*, *vật* *hay* *sự-việc* *chót* *khi* *đã* *kè* *nhiều* *rồi*: *Anh*, *vợ* *anh*, *vợ* *tôi* *và* *tôi* *cùng* *đi* || *Tiếng* *gặp* *hai* *sự-việc*: *Ấn* *và* *làm* *phải* *xúc-xáo*; *làm* *và* *nói* *phải* *đi* *đôi*.

VÀ st. *Vài* *bé*, *một* *số* *ít*: *Giá* *vua* *bắt* *linh* *đàn-bà*, *Đè* *em* *đi* *đỡ* *anh* *và* *bốn* *năm* *CD*.

VÀ đt. *Dùng* *đùa* *đùa* *thức* *ăn* *vào* *miệng*: *Và* *cơm*, *và* *lia-lija*; *một* *miếng* *và* *II* *đt*. *Thức* *ăn* *có* *nước* *dè* *luo*, *dè* *và* *cho* *dě*: *Cái* *và*, *nước* *và*, *mắm* *và* *rau*.

VÀ dt. (thực): *Giống* *cây* *thường* *mọc* *ở* *bờ* *nước*: *Cây* *và* || (R) *Trу*, *nọc*, *cây* *cầm* *xuống* *đất* *dè* *kèm* *vững* *một* *vật* *khác*: *Cầm* *và*.

VÀ đt. *Đập* *thêm* *một* *miếng* *vào* *chỗ* *rách* *cho* *lành* *lại*: *Chăm* *và*, *may* *và*; *và* *quần*

áo, *vá* *lưới*, *vá* *vỏ* *ruột*; *Cái* *thì* *kim* *chi* *hiều* *đường* *vá* *may* *CD* || tt. *Có* *vài* *chòn* *lồng* *khác* *màu* *xen* *lẫn* *vào*: *Bò* *vá*, *chó* *vá*, *mèo* *vá*.

vá *ép* *đt*. *Dán* *vào* *một* *miếng* *cao-su* *rồi* *dè* *vào* *bàn* *ép* *nóng* *mà* *ép* *cho* *sát*: *Vá* *ruột* *xe* *vá* *ép*.

vá *khâu* *đt*. X. *May* *vá*.

vá *may* *đt*. X. *May* *vá*: *Áo* *anh* *rách* *lỗ* *bằng* *sàng*, *Mẹ* *anh* *già* *yêu*, *cậy* *nàng* *vá* *may* *CD*.

vá *quần* *đt*. *Nối* *nửa* *thân* *áo* (*áo* *dài*): *Thương* *em* *thuở* *áo* *mới* *may*, *Bây-giờ* *áo* *rách* *thay* *tay* *vá* *quần* *CD*.

vá-víu *đt*. (d): Nh. *Vá*: *Đèn-bà* *mà* *không* *biết* *vá-víu* *chi* *cả* || (B) *Quơ* *tệm*, *bắt* *cái* *này* *thay* *cái* *kie*, *mượn* *chỗ* *này*, *đập* *chỗ* *nó*: *Vá-víu* *cho* *xong* *việc*.

VÁ *đt*. *Những* *vật* *hình* *vuông-vuông* *không* *góc* *nhọn* *và* *hở* *trũng* *lòng* *nur* 10° *Chòn* *tóc* *chùa* *lại* *trên* *đầu* *trẻ* *con*: *Chừa* *vá*, *dè* *ba* *vá*; 2° *Vật* *múc* *canh* *từ* *nồi* *ra*, *có* *cán* *dài* *huynh-huynh*: *Múc* *vái* *vá* *canh*; *tay* *cán-vá*; 3° *Vật* *xúc* *đất*, *lưới* *sắt* *mòng*, *cán* *dài*: 1 *vá* *xí-măng*, 3 *vá* *cát* || trt. *Cách* *chào* *giò* *tay* *lên* *đầu*, *bàn* *tay* *xoè* *ra*: *Chào* *vá*.

vá *cày* *đt*. *Vật* *dùng* *cày* *đất* *dính* *theo* *lưới* *cày*, *thường* *là* *miếng* *xương* *vai* *trâu*.

vá *canh* *đt*. *Cái* *vá* *múc* *canh*.

vá *cân* *đt*. Clg. *Dึง* *cân*, *hai* *miếng* *kim-logi* *mòng* *trũng* *lòng* *mà* *day* *bằng*, *một* *dùng* *đứng* *trái* *cân*, *một* *đứng* *món* *đồ* *cân*.

vá *chèm* *đt*. *Vá* *đen* *trắng* *của* *heo* (*lợn*) *mà* *đen* *nhiều* *hở* *trắng*: *Heo* *vá* *chèm*.

vá giầy dt. Clg. Cái seng, đồ dùng ở nhà bếp để lật trờ hay trộn thức chiên xào trên chảo gồm một miếng sắt mỏng hình thang và cán dài.

vá heo (lợn) dt. Xương heo hình rẽ-quặt : Cặp vá heo.

VÁ tt. Lè-loi, không vào bọn với ai cả : Con hót vái // Độc-thân, một mình, không có vợ hoặc chồng hay cặp vợ chồng chưa có con : Côn sơn-vá // Clg. Goá hoặc Hoá, chét-chồng hay chét vợ : Đàn-bà vá ; anh vá vợ.

VÁ dt. Người hay bông-lon : Anh vá // Con ong đã có chích và sút mắt cay kim : Ông vá.

VÁ dt. (thực) : Clg. Vô-hoa-quá hoặc Cò-jô-tù, loại cây gỗ rắn, lá to đầu bằng, trái giống trái sung, dùng ăn sống hay nấu với thịt heo : Có vỏ mà phụ lòng sung, Có chúa bên bắc, bó miếu bên đồng tơi-tan CD // X. Quẹt vá.

VÁ dt. Nh. Va (dt) : Vá đâu rồi ?

VÁ dt. Tát bằng 4 ngón tay vào mặt : Vá rớt rạng // (R) Quào, dùng chân trước có vú nhọn mà quào mạnh : Cặp vá, mèo vá // dt. Cái tát với 4 ngón tay : Đánh cho mây vá.

vá chẹt dt. Vá thật mạnh : Vá chẹt vào má, vá đơn dt. Vá qua một cái.

vá kẹp dt. Vá qua và lại hai bên má.

vá miêng dt. Vá gân khoé miêng : Nó hồn, vá miêng nó !

vá tạt dt. Nh. Vá chẹt.

vá trái dt. Vá bằng cái lưng bàn tay hay lưng ngón tay.

VÁ dt. Đeo, vặt sạch vỏ : Vá gõ.

VÁ tt. Vốn, mà lại, tiếng dặm thêm nghĩa : Tôi nghèo, và, đã thất-nghiệp, làm gì có tiền cho anh mượn ; Cùng nhau và tiếng một ngày, Đàn kia ai nỡ dứt dây cho đàn K.

vá chääng tt. Hơn nữa, tiếng bát đầu kè thêm một lý-lẽ nữa : Đầu đì học, cung nén đê ý tới việc nhà ; vá chääng, chỉ học có một буди, còn thừa chán thi-giờ kia nè.

vá lại tt. Ngoài ra, tiếng nhấn mạnh một lý-lẽ nữa : Thức đêm nhiều không tốt ; và lại, anh đang có bệnh, nên ngủ sớm là hơn.

VÁ tt. Dựa vào : Nhờ vá, và-vé dt. Ham-muốn.

VÃ dt. Vô nhè-nhé, cho thầm vào : Vã nước vào trán cho tĩnh lại ; vã vôi vào tường ; Yếm thầm mà vã nước hõ, Vã đi vã lại, anh đở yêu--đương CD.

VÃ dt. Rịn ra, toát ra : Vã mồ-hôi.

VÃ tt. Trên bô : Buôn vã, đì vã.

VÃ tt. Suông, không có gì kèm theo, không nhâm gì cả : Ăn vã, bột vã, cãi-vã, nói chuyện vã.

VÃ dt. Hoạ, tai-nẹn, sự hại đến bất-ngờ : Bó vã, dò vã, gieo vã, mắc vã, vu vã ; vã bới miệng ra, bệnh qua miệng vào tng. vã gã dt. X. Vã vịt.

vã gió dt. Tụ-vã theo gió mà đến, tức xay đến bất-ngờ : Vã gió tai bay (do cầu Phi-tei phong-hoạ).

vã lây dt. Tai-vã của người khác mà vì lè nào đó, lây qua mình : Cháy thành vã lây.

vã miêng dt. Tai-vã do cái miêng hay nói hoặc nói không dè-dặt mà ra : Phải vã miêng.

vã ương dt. X. Tai-ương và Tai-hoạ.

vã vịt dt. Tai-vã tự-nhiên đến, không do mình gây ra : Vã vịt chưa qua, vã gã đã đến.

VÃ dt. Tã, phần chịu phạt : Ăn vã, bắt vã, chạy vã, chiju vã, nambi vã, ngã vã ; Bắt tội bắt vã ; Tôi tã, vã lạy ; Tôi lạy, vã tròn // Hình-phạt bằng tiền kèm theo án tù hoặc tiền không, do toà lên án : 1.000 đồng tiền vã ; 3 tháng tù và 500 đồng tiền vã.

vã heo dt. Phần phạt vã nhẹ ở làng hồi xưa bằng cách tạ lỗi với một con heo hay thế vào đó 3 quan tiền.

vã trâu dt. Phần phạt vã vừa-vừa ở làng hồi xưa bằng cách tạ lỗi với một con trâu hoặc thế vào đó 5 quan tiền.

vã voi dt. Phần phạt vã nặng hơn hết ở làng hồi xưa bằng 10 quan tiền.

VÃ dt. Đàn con lén : Vã bờ.

VAC dt. Khom lưng mang vật nặng hay kènch-càng : Vác lúa ; bốc vác, khiêng vác, khuân-vác // (R) Gác trên vai, tay đê một đầu mà đi : Vác súng đì tuấn ; Sớm mai vác cuộc thăm dòng, Hết nước thì lấy gầu sòng tất lén CD // (B) Đèm-đương, không nê công ; Cảnh-vác, xốc-vác // Cho chồng lén : Cản vác.

vác đất (hoặc đá hay gạch) dt. Cầm cục đất (hoặc đá, hay gạch) giá lớn vai lẩy tròn ; Vác đất chọi.

vác hất dt. Hất mặt lèn, bộ kiêu-hanh: *Đi mà cái mặt vác hất!*

vác lưỡi dt. Vá cát lưỡi cuôn và quay sẵn đi bắt cá // dt. Clg. Mè lưỡi, mồi lòn gom lưỡi lại dồng bắt cá: *Mời hai vác lưỡi đã đầy ghe.*

vác mặt dt. Clg. Mang mặt, đi, đi đến đâu với mục-dịch gì (tiếng mảng): *Mai mốt, vác mặt đến mượn nữa!*

vác miệng dt. Tới đê ăn hay đê nói điều gì (tiếng mảng): *Mặt mũi nào còn vác miệng tới đó mà xin nữa?*

vác mò dt. Nh. Vác miệng.

vác tiền dt. Đem tiền, mang tiền đi (tiếng mia-mai, trách-cú): *Đò mục nát như vậy mà cũng vác tiền đi mua!*

vác tranh vác mò dt. Khoa-khoang, đánh phách: *Sáng ra thì tối quán ngồi vác tranh vác mò.*

vác vai tt. Được vác trên vai: *Súng vác vai.*
vác xác dt. Mang thân, dàn xác, đi đến (tiếng nói nặng): *Bị khinh như vậy mà cũng vác xác đến đó.*

VÁC dt. Cái mác, một món binh-khí xưa: *Năm sương gói vác.*

VÁC dt. (đóng): Tiếng kêu và tên một loại chim ăn đêm: *Ăn đêm như vạc; Trời sanh vạc chông hay lo, Bén đất cho cỏ vạc phải ăn đêm CD.*

VÁC dt. Chèo lớn có chân: *Vạc dâu.*

VÁC dt. Clg. Đinh hay Đanh, lư to có báu chân quỳ thường được đẽ trước chùa, miếu cho người ta đốt giấy vàng bạc trong ấy: *Chia ba chân vạc // (B) Cơ-nghiệp một họ vu: Vạc ngã hè nghiêng.*

vác cả dt. Cái vạc to hơn cả trong các cái vạc ở một nơi: *Vạc cả đứng giữa, hai bên có hai vạc con // (B) Cơ-nghiệp to-lát của một nhà vu: Khuông-phò vạc cả.*

VÁC dt. Clg. Giát, nẹn tre bện lót giường nằm: *Vạc giường.*

VÁC dt. Đeo bát: *Vạc gỗ, vạc vđ; Hết nạc vạc đên xương // tt. Cháy gần bạn hết: Than (hay củi) đã vạc hết.*

vác mặt trt. Mắt mệt, mắt thè-diện: *Nói cho vạc mặt.*

vác nhọn dt. Vạc cái đầu cho nhọn: *Tâm vông vạc nhọn.*

VÁCH dt. Các bức dùng hay xây cao lên đỡ ngăn chặn: *Cách vách, dùng vách, tó vách, xây vách; vách gạch, vách đất, vách lô, vách ván.*

vách ba mươi dt. Vách gạch dày trên 30 cm, bằng ba tấm gạch thẻ (lá bài) nằm xuôi: *Nhà vách ba mươi.*

vách bốn-kho dt. Clg. Vách tấp, vách ván đóng ngang và chồng mí.

vách buồng dt. Vách một căn buồng trong nhà.

vách hai mươi dt. Vách gạch dày trên 20 cm, bằng hai tấm gạch thẻ (lá bài) nằm xuôi.

vách một mươi dt. Vách gạch dày trên 10 cm, bằng một tấm gạch thẻ (lá bài) nằm xuôi.

vách ngắn dt. Tấm vách ngắn cái nhà làm hai hay nhiều gian.

vách phần dt. Vách gạch có tò hò và quét vôi trắng bên ngoài: *Trăm năm vách phần đẽ thơ, Lòng thương ai biết dạ chờ ai hay CD.*

vách phân dt. Vách bằng phân tre hay nứa // (d) Tiếng dùng chung cho các thứ vách nhà: *Vách phân phải cho chacea.*

vách que dt. Vách cung các bà phi của vua Trần Hậu-chúa bênh Tàu, trước sân có trồng cây que // (R) Cung các bà phi (vợ nhỏ vua): *Trái vách que gió vàng hiu-hắt CO.*

vách sương dt. Mù-sương dày che khuất cả: *Vách sương nghi-ngút, đèn xanh lờ-mờ CO.*

vách tấp dt. X. Vách bỗ-kho.

vách tường dt. Bức tường nhà hay tường thành bằng gạch: *Ra vè thấy cảnh thêm thương, Nhành mai ú-dật, vách tường nhện giăng CD.*

vách thành dt. Bức tường một cái thành hòn xưa: *Vách thành cao lâm khó dòm, Nhớ em anh khóc đò lòn con người CD // (R) Vòng thành xây gạch.*

vách xông dt. Vách ngăn nhà chánh với cái chái.

VÁCH dt. Danh-hiệu các cái bếp hòn xưa: *Cái vách, ông vách.*

VÁCH-VÁCH trt. X. Vanh-vách.

VÁCH dt. Banh ra, vẹl ra: *Vách rào chun vđ; vách vách dòm; vách lô tim sâu; vách áo cho người xem lung tung // (R) Méc, mách: Ké-väch.*

vách lối dt. Kẽ lối người, phân-tách sự việc để chỉ cái lối của người ra: *Vách lối ban.*

vách mắt dt. Chắn hai mí mắt ca: *Vách*

mắt thèi bụi II (B) Chỉ rạch-ròi, dày tím: Người ta có vạch mắt ra mới khôn l

VẠCH dt. Clg. Gạch, kè cho có đầu, có nét hùng: Vạch da cây vịnh bốn câu ba vần K. II (B) Bày-biêu, chỉ cho thấy: Vạch đường chỉ néo II dt. Vật như luôi mác bằng sừng hay xương, dùng gạch đường trên hàng-giè dè cất theo đó: Cái vạch thơ may; Thành gỗ móng uốn cong dùng đánh đất mà moi đậu phุง (phุง): Cái vạch bốn đèn II Nét thẳng: Kéo một vạch.

vạch mặt dt. Chỉ hay nói ngay vào mặt một người đã có làm chuyện mờ-ám: Ân-cập bị vạch mặt; vạch mặt chỉ trán.

VAL dt. (thè): Phần nỗi liền hai cánh tay với thân mình: Bả vai, chả vai, chai vai, kê vai, lén vai, nghiêng vai, rùn vai, sánh vai, so vai, tró vai, vuơn vai; Vai mang bầu rươu chiếc nem, Mảng say quên hết lời em dặn-dò; Ba đời bảy họ nhà tre, Hết eft lamy gánh, nó đè lên vai CD II (R) a) Phần cái áo che cái vai lại: Áo v vai; b) Những vật có hình giống cái vai: Vai cây, vai kiệu, vai lợ, vai mái II (B) a) Bạc trên dưới trong bà-con: Vai anh, vai em; ngang vai; b) Địa-vị, phận-sự: Bày vai, đóng vai, sắm vai; vai dào, vai kép; thủ vai quan-trọng trong đoàn-thé; Anh đì em ở lại nhè, Hai vai gánh nặng, mẹ già con thơ CD.

vai dưới dt. Bạc nhỏ trong vòng bà-con: Chúng tôi là anh em, mà tôi thuộc vai dưới, làm em.

vai đóng băng dt. (bh): Bệnh cứng vai (frozen shoulder).

vai đặc dt. Người đặc-ác trong tuồng hát: Cô dào đó thủ vai đặc khiên ai xem cũng ghét.

vai gióc dt. Vai người gu lên ở hai chéo: Anh dò vai gióc.

vai hè dt. Phận-sự người làm hè (X. Hè) trong một tuồng hát: Chuyên thủ vai hè.

vai-kiêng dt. Cái vai và cái cánh II (B) Clg. Vi-kiêng hay Vây-kiêng, thù-hẹ, bộ-hẹ, tay chân, những kè theo pho-dâng d-rót quyền một người cầm đầu: Thẳng đó vai-kiêng đóng lầm.

vai lão dt. Ông già trong tuồng hát: Người đóng vai lão thường ôm, rờm.

vai lớn dt. Bạc trên đối với một người khác trong bà-con: Anh con nhè bác, thuộc vai lớn hơn tôi.

vai mụ dt. Bà già trong tuồng hát: Đóng vai mụ phải mang tóc giả.

vai ninh dt. Người ninh, quen ninh trong tuồng hát: Đóng vai ninh thường đội mào (mũ) vuông.

vai ngang dt. Clg. Vai vuông, vai người nằm ngang, không chỗ nào cao, chỗ nào thấp: Những người vai ngang thường mình giẹp.

vai nhỏ dt. Nh. Vai dưới.

vai phùng dt. Vai cái áo được giùn chỗ nối với tay cho phùng lèn: Áo vai phùng.

vai rùa dt. Clg. Vai xuôi, vai người trong gân cõi cao, phía ngoài thấp: Người vai rùa.

vai tuồng dt. Clg. Vai trò, phận-sự một người trong tuồng hát: Nhè đep-diễn phân vai tuồng II (B) Địa-vị (tiếng trong lời ví): Ai đóng vai tuồng tôi lúc đó, cũng khó làm ngơ.

vai trên dt. Nh. Vai lớn.

vai trò dt. X. Vai tuồng (cả 2 nghĩa).

vai trung dt. Người trung-nghĩa trong tuồng hát: Đóng vai trung thường được khán-giá thương.

vai u dt. Vai người vạm-vỡ, có bắp thịt nồi vồng lèn: Vai u thịt bắp.

vai vác dt. Vác trên vai: Vai vác miệng thở hổng-hộc II (truyền) Ở luôn hai bên vai mình để chứng-giảm lời nói hay việc làm của mình (chỉ hai vì thần là Tâ-mạng thần-quang và Hữu-mạng thần-quang): Nói có hai bên vai vác.

vai-vẽ dt. Ngồi-thú, bắc cao thấp trong bà-con hay một đoàn-thé: Theo vai-vẽ mà ngồi II (B) Chúc-phận: Ra tranh-cử cho có vai-vẽ với đời.

vai vuông dt. X. Vai ngang.

vai xệ dt. Một bên vai xệ xuống: Ganh nặng quá, vai xệ.

vai xui dt. Nh. Vai xệ.

vai xuôt dt. X. Vai rùa.

VAI dt. Đẹp nước ở bờ ruộng: Đắp vai.

VÀI st. Clg. Vài, một ít, số lượng độ hai hay ba, không chắc: Vài đồng, vài ngày, vài tháng, vài cây số; Tiếc công đẹp tuyết tìm mai, Sương sa cùng chịu bể vài nhánh hoa CD.

vài ba st. Hai hoặc ba: Vài ba năm nữa chờ không lâu đâu.

vài câu dt. Vài câu nói hay câu hỏi nói tắt: Thầy anh hay chữ em hỏi thử vài câu,

Thuở xưa ông vua Thuấn cày trâu hay bò?
CD.

vài chục dt. Vài chục (hay trăm, ngàn...) đồng nói tắt: *Cho mượn vài chục xèi.*
vài điều dt. Một ít câu chuyện: *Hơn thiệt vài điều.*

vài lời dt. Nh. Vài câu: *Thầy anh hay chữ em hỏi thứ vài lời. Thằng tèo nó giăng dây thép giữa trời làm chi?* CD.

VÀI dt. Xá, chắp tay trước trán hay ngực và cúi đầu: *Vái chào II (R) Lạy (lẽ), quỳ gối và mợp đầu xuống: Hữu sự thì vái tú phuong, vô sự đồng hương không mất tng II Cầu-khân, van xin với kè khuất mặt khuất mày: Khấn-vái, van-vái.*

vái chào dt. Chào bằng cách chắp tay trước trán hay ngực và cúi đầu: *Hope-trò gập thay, vái chào rất lễ phép.*

vái dài dt. Clg. Xá dài, chắp tay xá lia-lia và cúi đầu rất thấp, tỏ ý rất kính sợ: *Sợ phải dòn, đưa bέ vái dài cha nó II Lạy dài, xin chịu, lời từ-chối: Việc đó, tôi xin vái dài.*

vái lạy dt. Khấn vái rồi lạy: *Thấp hương vái lạy.*

vái Trời dt. Van-vái với Trời để cầu xin một điều gì: *Vái Trời phò-hộ cho bệnh mau lành II Chắp tay lạy Trời: Các vái Trời (con cóc khi bị cắt đầu, hai chân trước chắp lại).*

vái-van dt. Clg. Van-vái, cầu xin các đấng linh-thiêng: *Vái-van cầu-khân.*

VÀI dt. Đò dệt bằng sợi bông đà may mặc: *Cây vái, dệt vái, hàng vái xếp vái; anh hùng áo vái; lấp vái thưa che mắt thánh tng.*

vái bảy dt. Thứ vái một xấp may được bảy áo dài xue.

vái-bó dt. Tiếng gọi chung các thứ vái, đồ mặc của nhà nghèo: *Đồng tham lanh lụa, phu-phêng vái-bó CD.*

vái bông dt. Thứ vái có in hoa màu.

vái bài dt. Thứ vái nhò sơi, mịn nhuyễn.

vái buồm dt. Thứ vái ta sơi dùng may buồm.

vái cây dt. Vái cuồn thành cây tròn, trong có nòng gỗ.

vái dày dt. Vái dệt dày, chắc, và cứng có bê dày.

vái hầm dt. Thứ vái sẫm màu.

vái hò dt. Thứ vái thưa, mỏng, nhúng hò

sho dày.

vái mùng dt. Thứ vái thưa dùng may mùng (màn).

vái rắn dt. Thứ vái có rắn theo chỉ ngang, vái san-dầm dt. Thứ vái đơn láng.

vái sọc dt. Thứ vái trắng có sọc màu theo chỉ xuôi.

vái-sò dt. Nh. Vái-bô.

vái ta dt. Thứ vái dệt trong xú, khô hép, chỉ ta (từ 20 năm về trước).

vái tém dt. Thứ vái một cát may được tém áo dài xue.

vái tây dt. Thứ vái nhèp-càng tề phuong tây.

vái thô dt. Thứ vái ta sơi.

vái trời dt. Tân-len, nguyên là ta nhẹn rùng bay theo gió trong mùa nắng.

vái ú dt. Vái đơn dệt dày.

vái xấp dt. Thứ vái xấp lại, trong có miếng nòng bằng giấy bồi.

vái xiêm dt. Vái đơn nhuyễn sơi, dệt mịn.

VÀI dt. (thực): Clg. Lệ-chi hay Đơn-lệ, loại cây có trái mọc tung chùm, tròn hoặc tròn nhọn bằng ngón chân cái, vỏ có mút nhỏ mọc dày, cơm trắng đục có vị ngọt chua, có tính diệu-hoa khí-lực và thông-thần: *Trái vái.*

VÀI dt. Vai ông tiên-tô: *Ông bà ông vái; đau thầy ông vái.*

VÀI dt. Người đàn-bà xuất-gia lu theo đạo Phật: *Bè vái, cô vái.*

vái chùa dt. Cờ hay bè vái trong chùa: *Chẳng phải vái chùa toan đóng cửa, Lòng đây đã quyết bắc cầu ô. Bày Nguyên.*

VÀI dt. Rải, ném tung-toé ra: *Vái bừa ra đó II trt. Cách tung-toé, bừa-bãi, không vị-nè: Bó vái, gieo vái, mang vái, vỗ-vái, vung-vái.*

vái cứt dt. ią vái, bắn cứt ra tung-toé vì tới cầu không kịp II (B) trt. Bái-xái, hết tiền, không còn mảnh giáp: *Thua vái cứt.*

vái chài dt. Clg. Bùa chài, quăng cho cái chài xoè ra và chụp xuống nước: *Con ơi vái chài xa xa, Kéo con cá lóc nhảy qua bén bäu CD II (R) Bó bừa-bãi, không đà có thú-tự: Vái chài ra đó rồi đi mất, không đẹp-đẹp oh! e II trt. Càn, bướng, không lya lời: Nói vái chài.*

vái đái dt. Té đái, nước đái tự nó nhì ra: *Ghus vái đái.*

vāi rām dt. Té đít, hơi bẩn ra ngà hậu-môn không cầm được: *Cười vái rām.*

vāi ruột ảt. Nh. Vái rām.

VĀI dt. Đò đựng hình ống bằng sành: *Băng chān nhīr vại; Cāng anh lām rē Chāu-đài.* Ăn hết mười một mười hai voi cà CD.

VĀY dt. Mượn tiền phải chịu một số lời (lãi): *Cho vay, tiền vay bạc hỏi; Vay chín thì trả lén mười, Phòng khi túng lỡ có người cho vay CD II (R) Mượn đỡ (không chịu lời): Mới vay vợ trảm bạc.*

vay bạc dt. Mượn tiền có chịu lời: *Đi vay bạc chờ.*

vay-bợ dt. (d): Nh. Vay: *Lý đỡ của tôi đây mà xài, vay-bợ người ta làm chi.*

vay hỏi ảt. Nh. Vay: *Tháng nào cũng vay hỏi mồi dù xài.*

vay lãi ảt. Nh. Vay: *Nghẽ cho vay lãi,*

vay mượn dt. Hoặc vay hoặc mượn: *Tháng nào cũng vay mượn tú-tung.*

vay nợ dt. Hồi nợ, hồi tiền; vay bạc của người: *Túng phải đi vay nợ.*

vay trà dt. Vay phải trả, có vay có trả: *Luật vay trả.*

VĀY tht. Sao, thay, tiếng than tiếc cuối câu: *Vây vay; Hồng-nhan bạc-mệnh một người nêu vay K.*

VĀY dt. Võ, gộp lại mạnh tay, có làm cho nhăn, cho hư: *Vày cái khăn mới lại ohe gãy mặt hổ II (B) Bốc-hổ, ép-uồng, không nương tay: Chữ trình cùn một chút này, Chẳng cầm cho vũng lại vây cho tan K.*

vày-bùm dt. Xài-xè, dày-doé: Khó thì dòn-gánh đè vai, Tôi chi lèm mọn cho ai vày-bùm CD.

vày nát dt. Võ, chà xát cho nát ra: *Vày nát doá hom.*

vày nùi dt. Lèm cho rối nùi, gộp thành một cục: *Quần áo mặc rối vày nùi bô đó!*

vày-vò dt. Hai tay chà xát: *Giận, vày-vò là thò II (B) Ăn-ở cay-nghiệt: Ăn có ba hột cơm mà oí vày-vò dù thứ.*

vày-vợt dt. Nh. Vày-vò (2 nghĩa).

VĀY dt. Clg. Xe, cái bánh xe quay sợi.

VĀY dt. Miếng mỏng cắp sau đuôi cây tên.

VĀY dt. Hàng cột và kèo đứng dọc: *Vày nhà.*

VĀY dt. X. Ngoáy: *Vày tai.*

VĀY trt. Luôn, hoài: *Chơi vầy.*

VĀY dt. Chǎn, băng-rěn, đồ mặc che phía dưới của đèn-bè, không có ống: *Mặc vây.*

VĀY dt. Miếng tròn-tròn nhỏ và cứng che thân-thè loài cá và bò-sát: *Đánh vây, gọt vây, trayne vi tróc vây II Clg. Mày, lớp cứng đóng ngoài: Vây nốt đậu, vây ngô, vây ghé, đóng vây II (chm) Lớp da đóng ngoài mặk kim-loại tróc ra khi bị đốt đỏ: Đốt sạch vây II Miếng kim loại giũa ra để hàn: Vây dồng, vây thau, hèn vây.*

vây cá dt. Vảy loài cá: *Vây cá cưng được làm phân bón II Diêm tròn đục giũa con người khiêng mù mắt: Mắt có vây cá II (thực) Loại lan thuộc giống thương-mộc, lá-câc-dặc mọc ở đót, hoa chùm dài màu vàng, giũa có đốm màu cam (dendrobium-aggregatum).*

vây gáy dt. (thè): Miếng xương màng-tang, hình tròn có răng cưa (*squamæ occipitalis*).

vây lân dt. Ngói móc đầu tròn vòng cung lợp trên mai nhà: *Nhà lợp vây lân.*

vây ốc dt. Mày cao lùng bụng nhỏ chòng-chốt nhau: *Trời nỗi vây ốc.*

VĀY dt. Vung mạnh cho ráo nước: *Vung vây; vây bọc rau II Clg. Rây, hất mạnh cho vắng tung-toé: Vây mực vào áo bện II Clg. Vây, khoá tay qua lại: Vây cờ, vây khăn, vây tay.*

VĀY tt. Cong vẹo, không ngay như thường: *Cạy đèn, vây mũi con dao II trt. Cong queo, không thẳng lối: Mũi vay, léi chịu đòn tng II (B) bt. Gian-dỗi, xuyên-tắc: Đạo vay, gian-vay, tè-vay; Tu-thân rỗi mồi: tè-gia, Lòng nçay nỗi vay, gian-tè mặc si CD.*

vay cồ tt. Cái cồ thụng lụi, uốn cong, niềng mặt bàn: *Cái xe đẹp bị dụng vay cồ; cây chuối bị buồng trân đèn vay cồ; ngũ nǎm nghiêng lâu quá nên vay cồ.*

vay mũi tt. Cái mũi nhọn bị uốn cong: *Cây chia vay mũi II Mũi thuyền ái xéo, đậm lạch qua: Chèo vay mũi thuyền.*

vay-ngoé tt. Cong queo, uốn khúc qua lại: *Con đường vay-ngoé.*

VĀM-VŌ tt. Clg. Vầm-võ, cao lớn người, sức vóc mạnh-mẽ: *Người vầm-võ, thênh-*

hình vạm-vỡ.

VÂN dt. Nǎn-ni, cầu xin : *Vái-van, Van thay lạy muón tng* // trt. Cách thèm-thiết, đáng thương : *Kêu van, than-van.*

vân cầu dt. Hết lòng cần xin : *Van cầu dung-thú.*

vân khóc dt. Nǎn-ni khóc-lóc : *Van khóc nỉ-non.*

vân lạy dt. Lạy-lực xin-xỏ : *Van lạy coi người ta có động-lòng không.*

vân-lợn dt. Cầu tha-thiết : *Uốn lời thú thực, phô sòng van-lợn NDM.*

vân siếc dt. Nǎn-ni cách thiết-yếu : *Van siếc xin tha.*

vân vái dt. X. Vái-van.

vân-vì dt. Nǎn-ni, dùng lời nhò-nhé, hờ mình xin người ban ơn cho mình : *Hờ-tù vân-vì suốt ngày K.*

vân xin dt. Cầu xin cách thiết-yếu : *Hết lời van xin tha tội.*

VÀN st. Túc « vạn » nói trại cho xuôi giòng, muôn (10 ngàn) hoặc nhiều vô-số : *Muôn vạn cảm-tạ ; không biết cõ-man vàn-mở nào mà nói cho xiết*.

VÁN dt. Gỗ cưa mỏng có bề bàn : *Rọc ván, xẻ ván ; vén dẫu, ván thông* // (R) a) Clg. Phản, một hay nhiều miếng ván lót khít và kê cao dẽ nằm : *Bộ ván, nằm ván, ngù ván* ; b) Quen-tài, hòm chôn người chết : *Nhắc một cỗ ván.*

ván be dt. Ván tẩm dà dẽ đóng ghe.

ván bồ-kho dt. X. Bồ-kho.

ván chành dt. Ván dùng rùi búa mà sả ra, không phải cưa.

ván chân quỳ dt. Bộ ván dẽ nằm có khung và 4 chân quỳ.

ván ép dt. Thú ván cưa vòng quanh thân gỗ thật mỏng, dán một miếng xuôi với một miếng ngang rồi ép sát dẽ đóng vật-dụng.

ván ghép dt. Bộ ván dẽ nằm bằng gỗ mỏng, ghép lại trên bồ ngang chár không có mộng.

ván hộc dt. Clg. Đì-vâng (divan), ván dẽ nằm có sườn, khung và hộc chung-quanh.

ván mệt dt. Ván dẽ nằm chỉ có một miếng rộng và dày, thường bằng cây quý.

ván ngựa dt. Bộ ván nằm kê trên cõp ngựa bằng gỗ.

ván-phên dt. (d) : Ván dẽ nằm : *Ván-phên gí mà không só chiếu-liếp chí ráo.*

ván rầm dt. Ván lót khít lại dẽ di đứng lên . trên, trong nhà hay trên gác (lầu).

ván thiên dt. Tấm ván nắp áo quan : *Lắp ván thiên, vùi đất sét.*

ván thôi dt. Ván quan-tài cũ : *Lấy ván thôi làm bèn xây cơ (cœur).*

ván thùng dt. Ván tháo ở thùng đã dụng dò rồi re, thường bằng gỗ thông.

ván vách dt. Ván đóng vách nhè.

VÂN dt. Clg. Bàn, quận, phần nhỏ cuộc chơi từ khởi sự đến kết-quả : *Ván bài, ván cờ ; thua 3 ván quắn-vợt.*

VĀN tt. Mân, tàn, hết cuộc : *Vân công, vân chờ, vân giận, vân hát, vân nợ, vân việc* // dt. Buổi chiều : *Tảo-vân (Mơi chiều)* // (B) Muộn, trễ : *Hồi chi dī vân (Ăn-năn dã muộn).*

vân-bối dt. Kê hậu-sinh, người còn trẻ (đối với người lớn tuổi hơn).

vân-cảnh dt. Quang-cảnh buổi chiều // (B)

Cảnh về già : *Tặng-du vân-cảnh.*

vân-cận trt. Gần đây, lúc vừa qua.

vân-diễn dt. Hoa muộn : cái đẹp muộn-màng.

vân-du dt. Đao chơi ban chiều.

vân-duyên dt. Duyên-nợ muộn-màng, lớn tuổi rồi mới lấy nhau.

vân-đặt dt. Clg. Ván-thành, làm nên rất muộn, lập được sự-nghiệp khi tuổi đã già.

vân-hoa dt. Hoa tàn.

vân-học dt. Buổi học chiều // (B) Người học (chủ hay nghề) thuộc lớp sau (đối với người lớp trước).

vân-hôn dt. Cuộc cưới gà muộn-màng, khi trai gái đều lớn tuổi.

vân-mệ dt. Buổi chiều // (B) Tuổi già ; cảnh lão thời.

vân-niên dt. Tuổi già, lúc người đã già : *Hồi thiểu-thời rán bươn-chải, dè được an-nhèn lúc vân-niên.*

vân-phẹn dt. Bữa ăn chiều.

vân-sinh (sanh) dt. Kê hậu-sinh (sanh sau) nầy, tiếng xưng mình cách khiêm-tốn với người lớn tuổi hơn : *Vân-sinh rất hân-hạnh được diện-kiến tôn-ông.*

vân-tiết dt. Tiết muộn cuối mùa // (B) Đeo cuối một dời người : *Đeo vân-tiết ván còn trong-sách.*

vân-tuế dt. Nh. Vân-niên.

vân-thành dt. Nh. Vân-đặt.

vân-thế dt. Đời gần đây.

vân-vận dt. Thời-vận một người trong tuổi già : *Vân-vận hanh-thông.*

VĀN dt. Kéo lại : *Cứu-vân // Thăm-gia-dình*

có người mới chết, đi diễu người chết:
Điều-vân // Hát giọng nam, buôn-thảm :
Địch-Thanh vân // Liễn viết trên vải trắng
 (hoặc hàng màu) để đưa người chết tới
 phần-mộ : *Cúng mệt dâng vân.*

vân-ca dt. Câu hò khi khiêng quan-tài đi
 chôn.

vân-cứu dt. X. Cứu-vân.

vân-dối dt. Cau dối than tiếc hay chúc người
 chết // Hai tám hàng hay vài hép khổ, dài,
 có câu dối để cúng người chết, gọi tắt :
Cặp vân.

vân-hồi dt. Kéo lại, đem về : *Vân-hồi hoà-*
binh.

vân-liên dt. Nh. Vân-dối.

vân-tống dt. Đưa đám ma.

vân viết dt. Hát nem răng, câu chỉ điệu hát
 trong bàn tuồng in sẵn : *Nguyệt-Kiều* vân
 viết.

VĂN dt. Thêu ngắn lại : *Vân cái áo.*

VẠN dt. Đoàn, phường, nhóm người làm
 chung một nghề kết-hợp lại : *Vạn chè,*
vạn xe ; trùm vạn.

vạn-trưởng dt. Clg. Trùm vạn, người cầm
 đầu một vạn.

VẠN st. Muôn, mười ngàn (10.000) : *Ba*
vạn sáu ngàn ngày // (R) Một số rất nhiều :
Tiền muôn bạc vạn ; trăm người bán, vạn
người mua.

vạn-an tt. Mọi điều đều yên-đòn, kè cả sức-
 khoẻ : *Chúc chị được vạn-an.*

vạn-bang dt. X. Vạn-quốc.

vạn-bào dt. Đò quý vô-số.

vạn-bất-dắc-dĩ trt. Cùng chẳng đỗ lâm,
 không làm gì khác hơn mới như thế.

vạn-bất-năng trt. Muôn lần cũng không
 được, khó lâm.

vạn-bại trt. Gấp muôn lần, nhiều không xiết
 kè : *Cho vay lấy lời vạn-bại.*

vạn-cầm dt. Muôn vạn cầm-kích : *Lấy làm*
vạn-cầm trước nghĩa-cử của ngài.

vạn-cổ dt. Muôn đời : *Vạn-cổ còn lưu-danh.*

vạn-cơ dt. Muôn việc, công-việc đa-doan :
 Nhứt-nhụt vạn-cơ (Một ngày cà muôn việc).

vạn-chung dt. Muôn hộc lưỡng // (B) Giàu
 lớn, nhiều tiền của : *Thiên-tú vạn-chung.*

vạn-dân dt. Muôn dân, số đông dân trong
 nước : *Vạn-dân đều hổ dạ.*

vạn-dại dt. Muôn đời, con cháu sau này :
Hoàn-hàn nhứt đái, vạn-dại dung-thân (X).

PH. II.).

vạn-doan dt. Muôn mối, cà muôn việc.

vạn-hạnh dt. Muôn vạn hạnh-phúc : *Cặp*
 nhau dây, thật là vạn-hạnh.

vạn-hộ dt. Muôn hộ, trước hầu thời phong-
 kiến được hưởng thuế một vạn hộ : *Vạn-*
hở-hầu // (R) Tiền của thật nhiều : *Giàu*
 có vạn-hộ.

vạn-hữu dt. Nh. Vạn-vật.

vạn-kiếp dt. Muôn kiếp, muôn đời : *Đầu-thai*
vạn-kiếp cũng không khôn. Xt. PH. III.

vạn-kỳ dt. Muôn thế-kỳ, muôn đời, lâu lăm.

vạn-linh dt. Muôn vạn sanh-linh, thiên-hệ đồng
 lâm // tt. Linh-thiêng lâm : *Thần miếu ấy thật*
vạn-linh.

vạn-lý dt. Muôn dặm, đường xa-xôi : *Vạn-lý*
tầm huynh (Muôn dặm tìm anh).

vạn-nan dt. Muôn điều khó-khăn : *Thật là*
vạn-nan.

vạn-năng dt. Muôn điều được // (B) Việc gi
 cung xong, cũng làm được : *Tài-lực vạn-*
năng.

vạn-niên dt. Muôn năm, lâu đời : *Đi xú vạn-*
nien (Đè tiếng xáu muôn năm).

vạn-niên-cơ dt. Nền muôn năm // (B) Läng-
 tăm nhà vu.

vạn-niên-tùng dt. (thực) : Cây tòng, loại cây
 sống lâu năm, lá nhọn dài.

vạn-niên-thanh dt. (thực) : Thứ cây thuộc
 loại cỏ, lá xanh tươi quanh năm.

vạn-nhất trt. Muôn một, hoạ-hoắn, trong
 muôn phần nếu có một phần : *Hy-vọng trong*
vạn-nhất.

vạn-phúc dt. May-mắn nhiều, lời chúc : *Bên*
lời vạn-phúc, bên lời hàn-huyền K.

vạn-quốc dt. Muôn nước, tức nhiều nước :
Hội Vạn-quốc.

vạn-sự dt. Muôn việc, tất-cả các việc :
Vạn-sự khởi đầu nan (Việc nào, lúc bắt
 đầu cũng khó).

vạn-toàn trt. Muôn phần đều trọn : *Nhẫn-*
nhin là cách xử-thể vạn-toàn.

vạn-tuế dt. Muôn tuỗi, lời chúc : *Chúc thánh*
thượng tuế tông vạn-tuế.

vạn-tử dt. Muôn phần chết, chắc chết quá :
Vạn-tử nhứt-sinh (Muôn phần chết, một
 phần sống).

vạn-tượng dt. Hình-tượng muôn loài // Muôn
 thớt voi, bầy voi thật nhiều : *Vạn-tượng là*
 một biếu-hiệu của nước Lào. Xt. PH. III.

vạn-thợ dt. Sóng muôn năm, lời chúc vua
 chúa // Tên lê mừng ngày sinh của vua :

Mừng lẽ vạn-thọ II (thực) Loại cúc cao 60, 70 cm, lá kép có răng nhô, hoa hình-đầu to, cõi-dộc, nhiều tai nhuyễn, vàng, cam hoặc trắng; cây, lá hoa đều thơm, thường được chưng cúng (*tagetes erecta*).

vạn-trạng dt. Nhiều hình-dáng khác nhau: *Thiên-hình vạn-trạng* (Ngàn hình muôn vẻ). **vạn-trác-nghi dt. (chim)**: Loại mây do đất kiều xưa, dùng lấy độ góc và phóng đường thẳng góc (*Pantometre*).

vạn-vật dt. Muôn vật, muôn loài: *Trời sinh vạn-vật, vật nào cũng có sống có chết*.

vạn-vật-học dt. Môn học nghiên-cứu mọi loài, mọi vật trong vũ-trụ từ sự cầu-tạo, phát-triển tới tiêu-hoại.

vạn-vọng dt. Muôn điều mong, mong-mỗi lần thay (*Tiếng đè sau lời thỉnh-cầu*).

VẠN dt. Đức tốt lành, cái dẫu trước ngực đức Phật.

VÀNG dt. (thực): *Clg.* Tô-mặc, loại cây cao 5, 7m, da nhám xanh mốc, thịt dò tươi, có gai nhọn, chót gai đèn huyền, lá giống lá mè nhưng to hơn, cọng dài chia ra nhiều lá nhỏ, đơm dày song-song đến 18, 19 cặp, trái giẹp hình vuông dài, chót trái có một gai nhọn, khi non màu xanh, già trở đen, có 5, 7 hột rất cứng; cây và rễ dùng làm thuốc nhuộm; tánh mát, vị ngọt cay hơi mặn, chủ về phần huyết, phát-tán được gió độc trong tạng-phủ và ngoài da: *Nước sông còn đỏ như vàng, Nhiều nơi lịch-sự hơn nèn, nèn ơi CD*.

VÀNG dt. (thực): Loại cây mọc thành bụi, nhánh yếu, ra dài thì leo lên cây khác, lá có vị thật chua; hoa giờ có hột là vị Đông-kỳ-tử của Đông-y: *Cành chua lá vàng* (Xt. Đông-kỳ-tử).

VÀNG trt. Tiếng dội rèn: *Cười vàng, la vang, sấm vang, tiếng vang* II (B) Nỗi-bặt, được đồn-dãi nhiều: *Đồn vàng, lồng vàng, danh vàng thiên-hạ*.

vàng bóng dt. Tiếng vang và cái bóng II (B) Danh tiêng, tiếng-tăm: *Vang bóng một thời*.

vàng danh trt. Lồng danh, danh tiêng được đồn-dãi gần xa: *Thầy thuốc vàng danh*.

vàng-dày trt. Rèn vang, có tiếng to và lan dần ra: *Tàu lui ốc thỏi vàng-dày, Xa em vì bối quan thầy đồi di CD*.

vàng-dậy trt. Om-sòn và lợn-xộn: *Nhà cháy có tiếng la vàng-dậy*.

vàng-dội trt. Vang lén và dội lại: *Tiếng*

sóng nở vàng - dội II (B) Đồn đi đồn lại qua nhiều cửa miệng: *Tiếng-tăm vàng-dội, vàng đầu trt.* Nhức đầu: *Nháy mũi một hơi vàng đầu* II Nh. Vang óc.

vàng-dộng trt. Vang lén và làm kinh-dộng: *Tiếng nở to làm vàng-dộng thành phố* II Được đồn-dãi và làm xúc-dộng người: *Tin một học-sinh bị bắt cóc làm vàng-dộng hết phu-huynh*.

vàng-lùng trt. Lẩy-lùng, nồi to lên, khiến ai cũng nghe biết: *Sinh-ca mẩy khúc vàng-lùng CO*.

vang-mình tt. Đau mình, nhức mỏi trong thân-thè: *Người có gốc rét kinh-niên hay vang mình khi trời chuyển mưa*.

vang-mình sốt mẩy tt. Đau ốm: *Phòng khi vang mình sốt mẩy có nhau*.

vang óc tt. Clg. Vang đầu, nhức óc, lôi trong óc khi nghe tiếng chát-chúa: *Tiếng búa thợ rèn làm vang óc người ở gần*.

vang-rân trt. Om-sòn, có nhiều tiếng to: *Trẻ con la vang-rân khi chơi giờ*.

vang-rền trt. Vang-rân rền-rì: *Đại-bác nổ vang-rền* II (B) Nh. Vang-lùng: *Tầm-tiêng vang-rền*.

vang tai trt. Om-sòn bên tai: *Tiếng la khóc vang tai*.

vang tiếng trt. Nghe tiếng vang vọng lại: *Dòng sông vang tiếng gió reo, Trông bờ chừng đã cách treo mây trùng (Hậu Xích-bích)* II dt. Nỗi danh: *Làm tiếc vang tiếng khắp nơi*.

vang trời trt. Rùm trời, có tiếng động to trong một vùng trời: *Tiếng la vang trời dậy đất*.

VÀNG tt. Clg. Vinh, tươi-tốt: *Hiền-vàng, vè-vàng, vinh-vàng*. Xt. Vinh.

VÀNG tt. X. Ông vang.

VÀNG dt. Clg. Rượu chát, thứ rượu làm bằng nước trái nho, lôi 10°: *Rượu vàng (vin)*.

VÀNG-VÀNG tt. Vừa chín vàng: *Lúa vàng vang thì vàng con mắt tng*.

VÀNG tt. Màu như màu nghệ hoặc lợt (nhạt) hơn: *Cờ vàng, suối vàng*; *Đỗ than nướng có cho vàng*, *Đem tiền mua rượu cho chàng uống chơi CD* II (R) Màu da không thật đen, không thật trắng của nhiều giống dân châu Á: *Dân da vàng; da vàng mũi tết*; Màu mà luật đi đường khuyên

người đi đường nên cẩn-thận, chuẩn-bị và sẵn-sàng: *Đèn vàng, bông vàng; Màu áo của cu-rơ xé rách* là những nhất trong cuộc đua nhiều chặng: *Áo vàng vân chạy đều-dều theo tốp đầu.*

vàng-anh tt. Màu vàng lợt (nhạt) mà tươi: *màu vàng-anh II (đồng)* X. Hoàng-oanh.
vàng-anh tt. Màu vàng lấp-lánh: *Mặt trời chiếu vàng-anh.*

vàng-ắng tt. Màu thật vàng mà không tươi: *Pha màu gì vàng-ắng!*

vàng-bùng dt. Màu vàng của da người bệnh: *Rét, da vàng-bùng.*

vàng-cháy tt. Vàng lấm, vàng quá cái màu vàng phải có: *Mặc cái áo vàng-cháy!*

vàng cháy tt. Thật vàng vì quá lửa: *Chiên con cá vàng cháy.*

vàng da tt. Có làn da vàng: *Dưa này hẽ chín thì vàng da II* Chứng bệnh làm cho da vàng: *Bệnh vàng da; chứng đau gan thường làm vàng da.*

vàng-dè dt. (thực): Tên một loại cây thịt vàng, hay bị mọt ăn: *Cây vàng-dè.*

vàng-hoe tt. Màu vàng lợt (nhạt) mà không tươi: *Mùa thu, lá vàng-hoe rơi rụng.*

vàng-hực tt. Màu vàng thật sậm: *Con chó lông vàng-hực.*

vàng-khè tt. Vàng lấm, vàng cách-tương-dối: *Rắng không đánh, đè vàng-khè!*

vàng-lườm tt. Nh. Vàng-khè.

vàng-mơ tt. Màu vàng lợt (nhạt) của đậu, của lúa vừa chín: *Đậu nành vàng-mơ.*

vàng-ngoách tt. Nh. Vàng-hoe.

vàng-nghẹ tt. Nh. Vàng-lườm.

vàng nghệ tt. Vàng lấm, như màu nghệ: *Nhuộm màu vàng nghệ.*

vàng-nghênh tt. Nh. Vàng-lườm.

vàng-ông tt. Nh. Vàng-lườm.

vàng sậm tt. Vàng mà hơi dò.

vàng tâm tt. Có cái lõi hay thịt vàng: *Gỗ vàng tâm.*

vàng tươi tt. Màu vàng tươi thắm.

vàng-thép tt. Nh. Vàng-lườm.

vàng thịt tt. Nh. Vàng lâm.

vàng tròn tt. Vàng hết một vùng tròn: *Xé chiệu, mặt tròn phản-chiệu vàng tròn II (láng) X. Dùng tròn.*

vàng trắng tt. Nh. Vàng sậm.

vàng-vàng tt. Hơi vàng, không vàng lấm.

vàng-vợt tt. Võ-vàng, ốm-o, nước da huỳnh-dân: *Bệnh không bao lâu mà vàng-vợt cả.*

VÀNG tt. Loại kim quý màu vàng, bóng láng, rãnh dẻo, không tan, không sét, tỷ-trọng: 19, 26; độ chảy: 1.063°, chịu-duty được với acit: *Bồn vàng, giắt vàng; rồng vàng; Duyên sao cắc-cát lõi-làng, Cầm gương gương tối, cầm vàng vàng phai CD II (R)* Chiếc vòng deo tay bằng vàng: *Chiếc vàng, đeo vàng II* Giấy súc in trong màu vàng đè dốt cúng người chết: *Dốt vàng, hoá vàng, kho vàng II tt.* Quý, dáng già, dáng kính: *Ngai vàng, nhà vàng, tấm thân ngàn vàng; nhà rách Phật vàng; Ngày nay nước bạc, ngày mai cơm vàng CD.*

vàng bạc dt. Vàng và bạc, hai loại kim quý hơn hết: *Vàng bạc châu báu II (R)* Giấy súc in trong vàng và trong trắng (kè là vàng và bạc ở cồi ấm) đè dốt cúng người chết: *Giấy tiền vàng bạc.*

vàng bốn dt. X. Đồng-thoát.

vàng cao dt. Vàng pha với bạc hay đồng mà phần vàng thật nhiều: *Có ngọn lửa lùng mới biết thức vàng cao CD.*

vàng cõm dt. Thú vàng lục-cyc mới lấy ở mỏ re: *Dù em lấy được chồng khán, Như lợ vàng cõm đem chôn đầu giường CD.*

vàng chém dt. Vòng deo tay bằng vàng có chém-trò: *Tay deo vàng chém.*

vàng diệp dt. X. Vàng lá.

vàng đá dt. Vàng và đá, hai loại khoáng-vật deo và cúng II (B) Tình yêu bền - vững, nghĩa vợ chồng lâu dài: *Đã nhiều vàng đá, lợ tim trăng hoa K.*

vàng đèn dt. Thuốc phiện: *Đi buôn vàng đèn.*

vàng đòn dt. Vàng có pha trộn để làm đòn trọng-sức.

vàng gốm dt. Loại kim ứng-ứng vàng, cứng, tách-mát, được dùng trị phong, giải-nhiệt (mài với nước lạnh cho uống).

vàng hoe dt. Giấy in màu vàng có qắn hoe-lê (trồng kiêng nhỏ) đè dốt cúng.

vàng Hò dt. Giấy vàng đè dốt cúng do làng Hò (Bắc-Việt) làm ra.

vàng y dt. Vàng nguyên-chất, chưa pha trộn.

vàng khoa-học dt. Hợp-kim màu vàng, cứng hơn vàng thiệt nhưng có nhiều ten khi tiếp-xúc với nước hoặc không-khí.

vàng khói dt. Vàng nguyên-cyc.

vàng lá dt. Vàng giắt mỏng thành lá bằng nứa bần tay II Giấy tròng vàng đè dốt cúng.

vàng lợt dt. Thủ vàng kém sắc.

vàng mươi dt. Clg. Vàng mươi tuổi hay Vàng

thập. Nh. Vàng y: *Ngửa tay đê tắm vàng mướt, Quần bô áo vải ai cưỡi mặc ai CD.*
vàng năm dt. X. Đồng-thoà.
vàng nén dt. Vàng đê thành nén nặng 10 lượng // (B) Đầu con cảng: *Vàng nén của tôi đây!*

vàng nước dt. Clg. Vàng tương, thứ vàng lồng như nước: *Mắt như vàng nước.*
vàng ngọc dt. Vàng và ngọc, đồ quý: *Coi như vàng ngọc.*
vàng pha dt. X. Vàng đồ.
vàng quỳ dt. Vàng lá thật mỏng dùng thép các món đồ quý.
vàng ròng dt. Nh. Vàng y: *Lửa kia dầu nóng,*
vàng ròng chảng nao CD.
vàng son dt. Vàng và son // tt. Bèn - vững, một lòng một dạ tới cùng: *Chữ iặng phện gái chữ tòng, Làm sao phai-lạt tâm lòng*
vàng son CD.

vàng tương dt. X. Vàng nước.
vàng thắm dt. Nh. Vàng cao.
vàng thấp dt. Vàng pha trộn với nhiều phần loại kim khác, kém sắc.
vàng thập dt. Nh. Vàng mướt. X. Vàng y.
vàng trơn dt. Chiếc vòng đeo tay bằng vàng, không chẹm-trò.

vàng-vó dt. Giấy tròn vàng đê đốt cúng: *Thoi vàng-vó rắc, tro tiền giấy bay K.*

vàng xanh dt. Rừng có nhiều cây danh-mộc (cỗ quỳ).

VÀNG dt. Lớp mỏng hơi dai đóng trên mặt chất lỏng đê lâu hoặc nấu lâu: *Cháo đóng vàng, súp đóng vàng.*

vàng cháo dt. Lớp vàng đóng trên mặt nồi cháo // (R) Lớp cơm dừa mới đóng, còn mỏng và trong, nước chua: *Dừa vàng cháo.*

vàng-mép dt. Nước-miếng tiết ra dính mép khi thèm ăn món gì // tr. Thèm lắm: *Thấy bắt vàng-mép.*

vàng-nhen dt. Chỉ con nhện giăng lâu đóng bụi hoa khói: *Quét vàng-nhen // (R) Chà tre mọc quanh bụi tre (dưới thấp): Dọn sạch vàng-nhen.*

VÀNG tt. X. Vang.

vàng đầu tt. X. Vang đầu: *Phòng khi sốt mặt, vàng đầu cậy ai PTR.*

vàng mình tt. X. Vang mình.

vàng-vất tt. È-äm, nhức mỏi: *Vàng-vất cả người.*

VÀNG dt. Qua, di tới: *Đảo-vàng, phản-vàng, phát-vàng, quá-vàng // Đã qua rồi: Dì-*

vàng // Đì xem xét: *Tuần-vàng.*
vàng cảnh dt. Viếng xem phong-cảnh: *Buôn buôn, đi dồng quê vàng cảnh.*
vàng-cổ dt. Đời xưa.
vàng-hẹ dt. Đời sau này.
vàng-hành dt. Đì.

vàng-huống dt. Đì về phía nào.
vàng-khúr tt. Nh. Quá-khúr.
vàng-lai dt. Qua lại với nhau: *Thù-tục vàng-lai // Tới lui, nồng tới nhà ai: Lâu quá, không thấy nó vàng-lai thăm-viếng chi cả.*

vàng-nhật dt. Ngày trước, ngày đã qua.
vàng-phàn dt. Qua lại với nhau.
vàng-phục dt. Nh. Vàng-phòn.

vàng qua dt. Đi ngang qua: *Mỗi ngày, nó vàng qua đây mấy lượt.*

vàng-sinh (sanh) dt. (Phật): Về cõi Phật, túc chết.

vàng-sự dt. Việc đã qua.
vàng-tích dt. Thuở trước, hồi trước.
vàng-thường tt. Nặng, thường-thường.
vàng-vàng tt. Nh. Vàng-thường.
vàng-vong tt. Xấu, gấp nogn hoắc chết: *Ngày vàng-vong.*

VẠNG dt. Đi ngang qua: *Vạng mặt.*

VẠNG dt. (thực): Loại cây cao lối 4 m., nhánh non có lông như bạc, lá láng mọc xen, dài lối 20 cm., hoa đực có từ 8 tới 11 tiêu-nhi, hoa cái ở đáy phát-hoa, nhụy cái có lông pelti, vòi nhuỵ chè hai (*Croton Delpyi*).

VÀNH dt. Cắt vòng quanh: *Vành tóc chửa vá // Xén, cắt cho ngắn và bằng nhau: Vành bô-eâu cho nó đừng bay // Cắt trui: Vành tai theo mũi; vành 10 ngón tay //* tt. Tròn-vìn: *Mặt như lá vành.*

vành-vüm dt. Vành chung-quanh cho tròn: *Tóc em bé dài quá, không vành-vüm cho nó mát.*

VÀNH dt. Phần chung-quanh miệng ở phía ngoài mặt vật hình tròn: *Vành nia, vành rồ, vành thúng, vành thùng // (R) Clg. Niên, cái vòng của bánh xe: Vành xe đạp //* mt Tiếng gọi những vật hình tròn: *Vành khăn, vành trăng // (B) Mánh-khoé, ngón nghẽ, cái hey rieng: Tay không chua để tim vành ấm no; Vành ngoài bảy chữ vành trong tám nghệ K. //* dt. Bánh rộng cái vòng tròn ra: *Vành mắt ra mà xem.*

vành-cánh dt. Vòng vàng, nǚ-trang đeo ở cánh tay.

vành-cung đt. (thè) : Clg. Cửa tò-vò, bô-phận những xương hợp thành vòng tròn, giữa trũng (arcade) : *Vành-cung chang-mèy* (arcade sourcillière).

vành-hoa đt. (thực) : Phiên (tai) ở phía trong dai hoa, thường có màu.

vành-khuynh đt. Clg. Bông đậm và Tâm, gọi là: dài khuynh, hoa-tai hình khoen tròn // (đóng) Loại chim chích, mắt có vành tròn.

vành-mai đt. Clg. Tò-vò, vật hình khum-khum chụp-xuống: *Cửa vành-mai*.

vành-móng ngựa đt. Chung-quanh cái bàn một hình móng ngựa, thường là bàn của các ông toà ngồi xử án: *Việc ấy sẽ được giải-quyet trước vành móng ngựa*.

vành-vành trt. Thật tròn: *Mặt tròn vành-vành*.

VÀNH đt. Clg. Vành, nganh lén, ngóc lén, giương lén: *Vành mẩy ngón tay khoe cù-rô*.

vành tai đt. Nói loài thú như ngựa, lùa... cù-dặng hai tai đứng lên // (B) Nghiêng tai lắng nghe: *Người ta nói chuyện riêng, cùng vành tai nghe!*

VANH-VÀNH trt. X. *Vành-vành*.

VÀO đt. Clg. Vô, di từ ngoài tới bên trong: *Vào nhà, vào phòng, vào trường; Tiễn vào quan như than vào lò tng.* // Đi từ nơi có cửa ài hay cửa biền thông với nước khác, tới trong sâu: *Từ Bắc vào Nam, từ Vũng-tàu vào Sài-gòn* // Them-gia, dự vô: *Vào đám, vào hội* // Bắt tay, khởi sự: *Vào đám, vào việc* // Ghi vào nói tắt: *Vào sô* // Tới cơ-hội nào: *Vào dịp Tết* // trt. Cho tới bên trong, ngà theo: *Chạy vào, dựa vào, đi vào, đút vào, ném vào, quăng vào; Hoa thơm mổi tuyêt biết nương nhờ vào đâu?* CD. Xt. Vô.

vào cuộc đt. Clg. Nhập cuộc hay Vào việc, bắt tay vào việc, khởi sự làm hay chơi: *Vào cuộc mới biết tài người*.

vào chạy đt. Bắt đầu ăn chạy trong một thời gian đã định.

vào dòng đt. Bắt đầu theo một dòng nào trong đeo Da-tô.

vào đám đt. Khởi sự cúng trong một đám cúng lớn như kỳ-yên, làm chạy...

vào dạo đt. Theo một lối-giáo nào: *Tuyên-truyền cho người vào dạo*.

vào đời đt. Lớn lên đi làm ăn, giao-thiệp, chơi-bời với người ta: *Mới vào đời còn non!*

vào đơn đt. Clg. Đầu đơn, đơn đơn tối quan thưa-gỏi sự gì: *Vào đơn xin sao-lực khai-sinh*.

vào hùn đt. Hùn tiễn, chung vốn: *Vào hùn lèp công-tý*.

vào khem đt. Bắt đầu kiêng-cữ một thời gian: *Chiều ba mươi, rước ông bà rồi vào khem; nhà mới sinh con trai, vào khem 7 ngày* (X. Trò vò lừa ra và Trò vò lừa vở PH. II).

vào lúc đt. Nhâm lúc, đúng vào lúc nào đó: *Ông mua vào lúc 2 giờ*.

vào phần đt. Nhận rằng mình chịu một phần trong đám đông: *Vào phần chia thịt* // Nh. Vào hùn.

vào ra đt. X. Ra vào.

vào rường đt. Bắt tay vào trận đấu, xốc vó ôm vật kè địch.

vào số đt. Ghi vô sô: *Vào số mấy móm chi hối sáng*.

vào tiệc đt. Nói lại bàn tiệc: *Mời quan khách vào tiệc*.

vào tròng đt. Đặt mình vô trách-nhiệm để chịu một quy-định, một kỷ-luật, không còn tự-do như trước: *Đợi người vào tròng rồi làm khó*.

vào việc đt. Nh. Vào cuộc.

vào vòng đt. Nh. Vào tròng.

VÀO trt. X. Nói vẹo.

VÁT trt. Xiên, cách di thuyền gió ngược bằng lối day xiên lá buồm: *Chạy vát* // Xéo: *Tấm ván cưa vát* // dt. Théo, miếng vẹt xéo: *Một vát đồng*.

VÁT trt. Thủ-liễm, lo-liệu: *Tháo-vát, vớt-vát*.

VẠT đt. Phần dưới một thân áo: *Thường trả may áo cho trà, Thiếu định, thiếu vẹt, thiếu hò thiêu bâu* CD // (R) Đầm, dài, thừa đất dài: *Vẹt ruộng, vẹt đất*.

vẹt cụt đt. Miếng vải (hay hàng) ngắn ngay ngực ở phía trong một cái áo dài.

vẹt dài đt. Khô hàng, vải dài: lót trong vẹt hò.

vẹt hò đt. Thân áo phis trước: choàng từ hông bên này qua hông bên kia và gọi (cài) nút bên hông: *Áo vẹt hò*.

vẹt sau đt. Phần thân áo lồng-thòng phía sau. **vẹt trước** đt. Phần thân áo lồng-thòng phía trước.

VẠT đt. Đeo, chặt xiên-xiên lưỡi deo, rya hay búé // Sợi cât cho bằng mặt (surface).

vật dừa dt. Chặt xiên luôi dạo chung quanh nún trái dừa cho sạch vỏ xanh rồi vặt một miếng gáo cho thành lõi tròn: Vật dừa uống.

vật góc dt. (chm) : Chân góc một miếng kim-loại hay gỗ cho bằng.

vật miệng dt. Nh. Vật dừa, nhưng cái miệng chỉ vặt nhẹ cho còng dính chút xơ để dày cho dễ: Dừa vật miệng đẽ cúng Phật.

vật nhọn dt. Đeo xiên luôi dạo cho nhọn đầu: Tăm-vông vật nhọn.

vật thuốc dt. Đeo nhánh hay rễ cây thuốc nam thành nhiều lá mỏng: Ông thay ngồi vật thuốc.

VÂU dt. Vành tai mà day về phía có tiếng nói.

vâu tai dt. Vành tai nghe.

VÁC dt. Cụng, dung, dùng sừng hắt mạnh: Bò vác sừng nhầm.

VÁC dt. Ngang mặt với vẻ tự-đắc đáng ghét: Vúc-vács.

vác hắt dt. X. Vác hắt.

VÄC dt. Gây chuyện, cự-nự với lời lẽ cộc-cắn: Mới vui-vẻ bỗng vặc nhau ngay.

vặc một trt. Gây lại, đáp lại cách cộc-cắn từng lời, từng tiếng: Nói vặc một.

vặc một vặc hai trt. Nh. Vặc một (trường hợp nhầm mạnh).

VÄC tt. Trong sáng, tươi-tắn: Trắng sáng vặc.

vặc-vặc tt. Clg. Vặng-vặc, lèu-lèu, rất sáng, rất tươi: Vặc-vặc lòng son.

VÄM dt. Bäm, bäm, dùng dạo chêt lia-liê cho nát: Bäm-väm, chêt väm.

VÄM dt. Gäm, cúi một xuồng, không dám ngó ai chán-chường: Väm đâu, väm mặt.

VÄM-VÖ tt. X. Väm-võ.

VÄN dt. Võ, vân, cuốn tròn lại: Vân tim đèn.

vân döm-dööm (tục gọi chó-lén) dt. Vân giầy súc như chiếc dùa đẽ dùng làm roi mồi lửa (đẽ tý-nhiên thì cháy ngùn, thời xuyệt thật mạnh thì cháy có ngọn).

VÄN dt. Đường gân: Thiên-vân // Vẽ, dáng-diệu, phép lịch-sự: Vân-hoa, vân-vé // Lời lẽ rành-mạch, chử-nghĩa, sách-vở: Bình vân, câu vân, hành vân, làm vân, nhè vân, quan vân, tá-c-vân, viết vân; Vân hay chẳng lừa đặt dài, Mới mở đầu bài cung biết vân hay CD // Đồng tiền: Nhứt vân // Chữ

thường được lót giữa họ và tên người đàn.

Ông: Lê-vân-Duyệt, Nguyễn-vân-Thoại.
vân-án dt. Giấy-má về những vụ xử án: Viết vân-án phải quan-hoài NDM.

vân-bài dt. Clg. Bài văn, bài làm trong việc học-hành: Luyện-tập vân-bài.

vân-bằng dt. Clg. Cấp-bằng, giấy chứng vân tài-năng hay phen-sự: Văn-bằng tiều-học.

vân-bia dt. Bia miêng, lời đồn-dai, thường là lời chê, của người đời: Khôn vân-té, đại vân-bia.

vân-bút dt. Văn-chương và cây bút // (B) Nh. Văn-mặc.

vân-cách dt. Cốt-cách của văn-học.

vân-cái-lương dt. (lóng): Lời lẽ chải-chuốt, bay-bướm nhưng ý-tứ không xác-thực: Bất-chước văn cái-lương đặng tán-gái.

vân-cáo dt. X. Văn-té.

vân-chì dt. Đen thờ đức Không-tử ở các làng.

vân-chúc dt. X. Văn-té.

vân-chương dt. Bài văn như thơ, phú, tiều-thuyết, v.v... viết có mạch-lạc, quy-cù: Sự-nghiệp văn-chương; Văn-chương phú-lực chẳng hay, Trở về làng cũ học cây cho xong CD.

vân-dàn dt. Nơi hội-hop các nhà văn để trao đổi ý-kien về văn-chương hoặc ngâm thơ vịnh phú // Giới người viết văn trong một đô-thị, một nước.

vân-diễn dt. X. Văn-phạm.

vân-gia dt. Nhà văn, người từng viết văn viết sách được phô-biển trong quần-chung.

vân-giai dt. Hàng quan văn trong triều-dinh xưa.

vân-hài dt. Giày kiều riêng cho học-trò mang (xưa).

vân-hào dt. Người viết văn tăm-téng, có thực-tài.

vân-hiến dt. Sách hay và người tài // (B) Sự-tò-chức: học-hành đẽ liên-tới chò khôn-khéo: Bốn ngàn năm vân-hiến

vân-hoa b1. Bay-bướm đẹp-de: Ăn-nói vân-hoa, lời lẽ vân-hoa, không chuộng vân-hoa.

vân-hoá dt. Văn-học và giáo-hoá lúc sự học-hỏi, dạy-dỗ bằng chữ-nghĩa, văn-chương: Nền vân-hoa; trình-dộ vân-hoa; kém vân-hoa; thâm-nhuần vân-hoa // (R) Mọi cần-dùng về đời sống có tò-chức của một dân-tộc như: kinh-tế, phép-luật, mỳ-thuật, văn-chương, v.v...: Văn-hoá đồng-phương.

văn-học *dt.* Sư học - hỏi về chữ-nghĩa : Người có văn-học *II* (*R*) Sư nghiên-cứu về văn-chương, học-thuật : Văn-học cù-diễn. văn-học-sử *dt.* Lịch-sử về sự tiến-hoa của văn-học từ lúc đầu tới lúc vừa qua : Việt-nam văn-học-sử.

văn-hữu *dt.* Bọn làng văn.

văn-ý *dt.* Ý-tú trong văn-chương : Văn-ý dôi-dào.

văn-kiệm *dt.* Giấy-má, giấy trắng mực đen, tiếng gọi chung những giấy-lờ cẩn-dùng trong việc làm-ăn giữa hai hay nhiều người.

văn-ký *dt.* Bàn viết.

văn-khế *dt.* Giao-kèo, hợp-đồng, giấy giao-kết có tánh-cách pháp-luat : Văn-khế cầm-cố, văn-khế bán ruộng, văn-khế hùn-hợp.

văn-khí *dt.* Giọng văn : Văn-khí hùng-hỗn, văn-khí quyến-rủ.

văn-khoa *dt.* Lớp học chuyên về văn-chương (có cả triết-lý, sử-ký, địa-lý) ở trường đại-học : Cử-nhan văn-khoa.

văn-khổ *dt.* Kho trú văn-kien sách-vở.

văn-khỏi *dt.* Người tài giỏi hơn hết trong làng văn ở một nơi và một thời-đai.

văn-lâm *dt.* Rừng văn *II* (*B*) Nơi có nhiều sách-vở đủ loại.

văn-mạch *dt.* Mạch văn, nơi phát-xuất nguồn văn *II* (*R*) Nghẽ đặc-biệt một câu văn, một mệnh-đề hoặc một từ-ngữ, chỉ có một nghĩa riêng đối với toàn-diện bài-văn, khác với nghĩa thông-thường.

văn-manh *bt.* Mù chữ, không biết đọc biết viết : Chỗng nẹn văn-manh.

văn-mặc *dt.* Clg. Văn-bút, việc soạn sách viết sách : Sự-nghiệp văn-mặc.

văn-minh *bt.* Văn-vé, sáng-sủa *II* (*B*) Ánh-sáng của văn-hoa, lúc cách ăn-ở, xú-sự của loài người nhờ học-thức sâu rộng mà tiến tới chỗ cao đẹp : Nền văn-minh ; dân-tộc ấy rất văn-minh ; Văn-minh Đông-Á Trời thu sách, Nay lúc cương-thường đáo nguyệt ru Tân-Đà.

văn-miếu *dt.* Miếu thờ đức Khổng-tử ở tỉnh.

văn-nói *dt.* Lời lẽ thông-thường dùng nói chuyện (lâm câu không đúng văn-phẩm) : Văn nói thường được dùng trong các thiên phỏng-sự *II* (*B*) Khoa ngôn-ngữ, lời-lẽ nói miệng hay, quyền-rủ : Anh đó có văn nói.

văn-nghệ *dt.* Văn-chương và nghệ-thuật : Phụng-sự văn-nghệ *II* (*thíh*) Ca, vũ, nhạc (kè thêm tranh-canh, ánh-sáng sân-khuỷ) :

Ban văn-nghệ, liên-hoan có văn-nghệ. văn-nghĩa *dt.* Ý-nghĩa lời văn : Tìm văn-nghĩa.

văn-nghịệp *dt.* Nghề viết văn : Theo đuổi văn-nghịệp *II* Sự-nghiệp văn-chương : Chết, đè lại một văn-nghịệp đồ-sộ.

văn-nhã *tt.* Nho-nhã, nhô-nhã, chỉ cốt-cách thanh-bei của con nhà học-trò.

văn-nhân *dt.* Người có dáng-diệu nho-nhã như học-trò : Trông chừng thấy một văn-nhân, Lòng buông tay khâu, bước lẩn dẩn bango *II* Nh. Văn-si.

văn-nhược *dt.* Dáng-diệu yếu-ớt của nhà văn.

văn-phái *dt.* Nhóm nhà văn có một khuynh-hướng nhất-định : Văn-phái gác-chân, văn-phái lâng-mạn.

văn-phạm *dt.* Clg. Ngữ-pháp hay Ngữ-phạm, mạo-luat nói về viết, môn học dạy cho ta nói và viết một ngôn-ngữ theo đúng với tinh-thần của dân-tộc có ngôn-ngữ đó : Bảo-giờ, ta cũng phải nói và viết cho đúng văn-phạm (grammaire).

văn-pháp *dt.* Bộ-môn của văn-phạm, nghiên-cứu về nhiệm-vụ và vị-trí của các tiếng trong một mệnh-đề cũng như sự tương-quan giữa các mệnh-đề trong một câu : Anh này học-lực khá, nhưng rất tiếc viết không có văn-pháp (syntaxe).

văn-phẩm *dt.* Tác-phẩm văn-chương, bài văn được in thành sách, thành tập.

văn-phòng *dt.* Clg. Phòng văn, buồng giấy, nơi làm việc giấy-tờ : Văn-phòng một trường học.

văn-phòng tú-biểu *dt.* Bốn món quý của một văn-phòng : Giấy, bút, nghiên, mực *II* (*R*) Clg. Dụng-cụ văn-phòng, mọi món cần-dùng cho việc viết-lách, học-hành.

văn-quan *dt.* Quan văn, quan lo việc hành-chánh : Văn-quan võ-chúc.

văn-sách *dt.* Phép viết văn, nghị-luận về một việc gì *II* Thê văn thi-cử hồi xưa, cứ theo đầu bài mà viết : Làm bài văn-sách.

văn-si *dt.* Nhà văn, người chuyên viết sách viết báo.

văn-tập *dt.* Tập văn, quyền sách gồm nhiều bài văn : Thư-đóng-chi văn-tập.

văn-tế *dt.* Clg. Văn-cáo, Văn-chúc và Tế-văn, bài văn đọc lúc tố một người chết, đè kẽ tinh-tinh, công-đức người ấy và tỏ lòng kính-trọng, thương-tiếc của mình *II* (*R*) Bài văn có tinh-cách khôi-hài viết trong trường-hợp đặc-biệt : Văn-tế cá sấu, văn-tế tài-bèn.

văn-tinh dt. Vì sao chủ về văn-học: Văn-tinh chiếu mạng.

văn-tiều-thuyết dt. Lời nói bay-bướm, văn-hoa ma it nghĩa, dùng không phải lúc, bắt-chước theo tiêu-thuyết: Dùng văn-tiêu-thuyết để tán gẫu.

văn-tuyễn dt. Văn chọn-lọc, những bài văn được chọn-lọc: Tập văn-tuyễn.

văn-tử dt. Lời văn, giọng văn: Văn-tử tao-nhã.

văn-tú dt. Ý-tú cần cho một bài văn: Ghi-chú những văn-tú rồi bô-cuộc thành dàn-bài.

văn-tử dt. Đèn thò đức Không-tử ở phủ, huyện.

văn-tụ dt. Chữ-nghĩa: Văn-tụ nước nào cũng có vay mượn ở các nước láng-dềng // Nh. Văn-khé: Làm văn-tụ bẩn nhả.

văn-thái dt. Sắc-thái văn-chương, màu sắc một bài văn: Văn-thái tâm-thường.

văn-thanh dt. Danh-tiếng về văn-học.

văn-thân dt. Xăm mình, dùng kim xăm vào da và trầy mực vào cho nỗi hình: Tục văn-thân.

văn-thân dt. Người có dỗ-đạt, có chức-phận // X. PH. III.

văn-thể dt. Thể văn, phép-tắc riêng từng lối văn.

văn thi dt. X. Văn thơ và Thi văn.

văn thơ Clg. dt. Văn thi, Văn-chương thơ phú, văn xuôi và văn văn: Văn thơ đều giỏi.

văn-thơ dt. Clg. Văn-thơ, giấy-tờ, thơ-tín: Cắt thơ-ký trong việc văn-thơ.

văn-thu dt. X. Văn-thơ.

văn-trị dt. Dùng văn-hoa để trị nước.

văn-trường dt. Trường văn, nơi phô-bày văn-chương thi-phú: Văn-trường bút-chiến (Trường văn trận bút).

văn-uyễn dt. Vườn văn // (B) Nơi tập-trung những bài văn hay: Mục văn-uyễn một tờ báo.

văn-uristic dt. Nh. Văn-khé.

văn-văn dt. Clg. Văn-văn, loại văn bắt-buộc có văn: Thơ, phú, ca-dao, v.v.. đều là những văn-văn.

văn-vật dt. X. Văn-phàm // X. Văn-hiển: Ngàn năm văn-vật.

văn-viết dt. Câu văn viết ra, thường được đột-dẽ cho đúng mèo-luật và xuôi tai.

văn-võ (vũ) dt. Việc văn và việc võ: Văn-võ

kiêm-toàn.

văn-xuôi dt. Clg. Tân-văn, bài văn viết như nói chuyện thường, không bắt-buộc theo văn-diệu: Hầu hết tiêu-thuyết đều là văn-xuôi.

VĂN dt. Nghé, hiểu biết: Kiến-văn, phong-văn; mục đích nhì văn (mất thay tại nghe) // (Đ) Một trong bốn cách khám bệnh, tức nghe tiếng nói của người bệnh mà đoán bệnh: vọng, văn, thiết và văn.

văn-danh dt. Nghe tiếng: Văn-danh anh-hùng.

văn-vọng dt. Nh. Danh-vọng.

VĂN dt. Con muỗi.

văn-lực dt. Sức-lực con muỗi, không bằng ai cả: Văn-lực hổ-oai (Dở mà làm tàn).

văn-trưởng dt. Cái mang (màn).

VĂN dt. Clg. Sáo, nẹp trúc thật mỏng uốn cong như cây cung gần theo diều giấy đè gió cạ vào mà phát ra tiếng.

văn-diều dt. Nh. Sáo diều.

VĂN dt. Clg. Chỉ, đường ngang úc trong lòng bàn tay bàn chân.

VĂN-VĂN bt. Clg. Văn-văn hay Ngăn-ngắn, cụt-cüt: Kiếm một đoạn gỗ văn-văn; viết văn-văn.

VĂN tt. Clg. Rắn, đường, sọc nồi trên nền khác màu: Mắt văn.

văn-vện tt. Có nhiều văn nhiều vện: Mắt bận không lau để văn-vện cả.

VĂN dt. Bóp, nặn, dùng tay thử.

văn-vợc dt. Vọc phá, sành-soạn mạnh tay để lựa chọn: Trái cây mà văn-vợc thét giập cả.

văn-vợt dt. Nặn vợt, bóp mạnh tay: Bị văn-vợt dù cảm.

VĂN-VẸO trt. X. Vặn-vẹo.

VĂN tt. Ngắn, cụt: Sông sâu sào văn khổ dò, Muốn qua thâm bụi, sợ đò không đưa CD. // (B) Ít, tầm-thường: Của văn mặt dài.

văn-cố tt. (B): Phận nhỏ-nhoi, nghèo, không thê-lực: Văn-cố kêu chẳng thấu trời.

văn-chùn tt. Clg. Văn-xùn, cụt ngùn, văn-lâm: Cái áo văn-chùn.

văn-dài tt. Hoặc văn hoặc dài, khi văn khi dài: Sâu tuôn đứt nỗi, chau sa văn dài K.

văn-số tt. Có số-mạng văn, chết sớm: Văn-số, không thấy ngày vinh-quang của con cái.

vă̄n-tă̄t tr. Tóm-tắt, thâu ngắn nhưng dù nghĩa : Nói vă̄n-tă̄t; vă̄n-tă̄t và̄i lời.

vă̄n-vă̄n bt. X. Văn-văn.

vă̄n-vă̄i tt. (d) : Nh. Văn (chỉ dùng về ngày giờ, tuổi thọ) : Căn-phản vă̄n-vă̄i.

vă̄n-xùn tt. X. Văn-chùn.

VĂN dt. Nâm mà xoay : *Óc vă̄n, tai vă̄n; vă̄n dây thiêu* II (B) Hạch-sách, hỏi dì hỏi lại cách mă̄t-mă̄o : *Căn-vă̄n, hỏi vă̄n; vă̄n nă̄i bé ách.*

vă̄n cō đt. Clg. Bé cō, lời hăm giết chết bằng cách nă̄m đầu vă̄n cho vẹo cō chết : *Hỗn, tao vă̄n cō cho coi!*

vă̄n cō gă̄ dt. Một tay nă̄m mình, một tay nă̄m đầu mà vă̄n cho con gă̄ gă̄y cō chết sau khi thè, ý nói nă̄u cō gian dối, cũng sẽ bị thánh thần vă̄n cō như vậy : *Vô lăng Ông vă̄n cō gă̄ thè.*

vă̄n cứng dt. Vă̄n hét ră̄ng khu-ốc rồi rán thêm cho chặt, cho cứng.

vă̄n chă̄t dt. Nh. Văn cứng.

vă̄n khu-ốc tt. Xoắn quanh tới như khu con ốc : *Cầu-thang vă̄n khu ốc.*

vă̄n mă̄nh tt. Clg. Bé mă̄nh, chuyễn gă̄n cốt sáp bện : *Văn mă̄nh muôn đau.*

vă̄n ốc dt. Vă̄n vòng chặn có góc có ră̄ng vào cây cốt cũng có ră̄ng cùng một cỡ.

vă̄n quai chèo dt. Đánh trái vòng dây buộc cây chèo vă̄o cọc chèo một vòng cho đính chă̄t II (B) Đánh trái dây quai buộc chân hay tay phem-nhân cho dây rết lại, một cách tra-tă̄n : *Đem nó ra vă̄n quai chèo!*

vă̄n-trù dt. Nă̄ng-nă̄ng cho được mới nghe : *Theo vă̄n-trù mă̄e đặng xin tiền.*

vă̄n-vẹo tt. Công queo : *Đường đi vă̄n-vẹo* II (B) tr. Tới lui, dòn đầu, bắt méo, cách hỏi cho người ta túng đường phái nhặt : *Hỏi vă̄n-vẹo.*

vă̄n-vẹo bt. Nh. Văn-vẹo.

VĂNG dt. Bắn xẹt ra, vọt lên : *Vă̄ng bùn, vă̄ng nước; Mực vă̄ng vó giây khó chui* Vô vă̄ng chă̄ng vẹo, sụt-sùi sao nén CD II (lóng) Trọi, hòng, mắt chă̄o làm : *Làm bài không nă̄i nén vă̄ng; vă̄ng vì bị cặ̄-ră̄ng hại* II tr. Phát, lập-tức : *Đi vă̄ng, làm vă̄ng.*

vă̄ng bánh tr. Sút bánh ra : *Xe vă̄ng bánh* II (lóng) : Trác-trò, khong tiếp-tục nữa được :

Mấy hôm rày vă̄ng bánh nén nă̄m nhè luân.

vă̄ng tē tr. Càn, bừa, đei, khong cần suy nghĩ, đán-đo : *Cứ đánh vă̄ng tē, đừng sợ!*

vă̄ng tyc dt. Chùi, chửi thề, dùng lời thô-tục : *Nói tú-tă̄c mă̄t lát rồi cũng vă̄ng tyc.*

vă̄ng vă̄n (bicelle) tt. Clg. Tuột vă̄n và Tiêu vă̄n, hòng, mắt hét, thua hét : *Vă̄ng vă̄n, ra ngoài che gió.*

vă̄ng xác tr. Có phần theo hơi mà ra : *Đít (răr) vă̄ng xác.*

VĂNG dt. Thanh tre dùng cảng thẳng mă̄t hàng : *Cầm vă̄ng.*

VĂNG dt. Chuồng thú-vật : *Vă̄ng trâu; Đóng vă̄ng, tháo vă̄ng, tra vă̄ng.*

VĂNG-VĂNG tt. Clg. Vă̄ng-vă̄ng, hơi vă̄ng, có ít người, ít nhè : *Thầy vă̄ng-vă̄ng thì nhèo tái; kiêm nơi vă̄ng-vă̄ng ngồi nói chuyện.*

VĂNG-VĂNG tr. Clg. Vă̄ng-vă̄ng, từ xa vọng lại, nghe khong rõ làm : *Vă̄ng-vă̄ng tai nghe tiếng khóc chă̄ng; Nín đi kéo them với non sông HXH.*

VĂNG dt. Lưỡi hái, cái liềm cắt lúa : *Lưỡi vă̄ng.*

vă̄ng-hái dt. Vòng tra lưỡi hái để gặt lúa.

VĂNG dt. Vùng-vă̄y, lắc qua lại : *Còn trâu vă̄ng phải đưa trẻ* II (B) Cự-nụ, cãi nhau : *Vùng-vă̄ng : Hai người vă̄ng nhau.*

VĂNG-VẶC tt. X. Vặc-vặc.

VĂNG tt. Clg Vă̄ng, lă̄ng-lă̄, im tiếng : *Thanh-vă̄ng, khoảng vă̄ng đêm trường* II (R) Khong hoă̄c ít người, ít nhè : *Hoang vă̄ng, xóm vă̄ng, đường vă̄ng* II tr. Clg. Khỏi, khong có mặt : *Đi vă̄ng; Vă̄ng đèn-ông quạnh nhè, vă̄ng đèn-bè quạnh bể tng.*

vă̄ng bă̄t tt. Đi bă̄t, mắt tă̄m hơi, lâu quá khong gặp, cũng khong tin-tức : *Đó mòn mè dà chă̄ng mòn, Người đầu vă̄ng-bă̄t cũng còn của tin* CD.

vă̄ng-bóng tt. Mắt tă̄m-dạng, khong có mặt khă̄ lâu ở một nơi : *Nhờ cảnh-sát gă̄t-gao, mè dà-thành vă̄ng bóng người cùi (hùi).*

vă̄ng bóng người tt. Khong có người ở hay qua lại : *Đêm về khuya, đường vă̄ng bóng người.*

vă̄ng-hoe tt. Vă̄ng lă̄m, khong có ai cõ : *Nhè vă̄ng-hoe, đường vă̄ng-hoe.*

vă̄ng-lanh tt. X. Vă̄ng-tanh.

vă̄ng lă̄ng tt. Vă̄ng-vé im-lă̄ng, khong người, khong tiếng động : *Trước sau đều vă̄ng lă̄ng.*

vă̄ng mă̄t tt. Thiếu mă̄t, khong có mă̄t tại chỗ : *Phiên họp, vă̄ng mă̄t nhiều người; người nhè bảo ông ta vă̄ng mă̄t.*

vă̄ng-ngă̄t tt. Thật vă̄ng, khong có người, cũng khong tiếng động : *Còn duyên kè nón người đưa, Hết duyên vă̄ng-ngă̄t như chửa bà Đanh* CD.

văng người tt. Không có người nào cả (tại một chỗ nào): *Nói cười trước mặt, rồi chau văng người K.*

văng nhà tt. Không có mặt tại nhà: *Hồi thăm chú chuột đi đâu văng nhà? CD II* Thưa nhà hoặc không có nhà nào cả: *Xóm đó văng nhè; quang đường đó văng nhà.*

văng-tanh tt. Clg. Vâng-lệnh, không có một ai, khiến không-khí lạnh-tanh: *Hương cản thơm nức, người đã văng-tanh K.*

văng-teo tt. Nh. Vâng-hoe: *Quán sứ sao mè cảnh văng-teo! Hồi thăm sự-cụ đáo noi neo? HXH.*

văng tin tt. Không có tin-tức, không nghe ai nói đến: *Văn tin chẳng ruột bao gan thất CD.*

văng tiếng tt. Không có tiếng động: *Có ai ở nhà không mà văng tiếng? //* Bặt tiếng, không lên tiếng, không hoạt động: *Lâu quá, văng tiếng ông ta trên thương-trường.*

văng-vé tt. Không có một bóng người: *Chùa tiên văng-vé tờ thay xa nhau CD.*

VĂNG trt. Từ xa đưa lại, không rõ tiếng: *Văng tiếng tiêu sầu.*

văng nghe dt. Nghe văng-văng, nghe không rõ vì ở xe: *Văng nghe chim vịt kêu chiều, Bằng-khuênh nhớ mẹ chín chiều ruột đau CD.*

văng-văng trt. X. Văng-văng.

văng-lặng tt. X. Văng-lặng.

VẤP dt. (thực): Clg. Lim, cây to, lá đơn mọc đối, hoa trắng, 4 lá dài, 4 cánh, nhiều tiêu-nhi, noan-sào không lông, có 2 buồng, nang có dài và một phần cánh còn lại, nở làm 2 mảnh có từ 1 tới 4 hột to, hột có dầu, dầu có chất tùng-chì có tác-dộng vào tim; vỏ cây đắng, bồ: *Cốt vấp, Gò-vấp (Mesua ferrea).*

VẤP tt. Vun lên miếng: *Đẩy vấp.*

VẮT dt. (động): Loại địa nhỏ ở rừng uất-ết: *Con vắt; bị vắt cắn.*

VẮT dt. Nặn mạnh tay hay vặn tréo cho ra nước: *Vắt chanh; Giặt đồ, vắt cho ráo nước rồi phơi //* Nặn trong lòng bàn tay cho thành cục, thành lọn: *Vắt cơm, cơm vắt // (B) Bòn rúc, keo-kiết: Vắt chảy ra mỡ // dt. Cục nhỏ vắt thành: Ba vắt cơm.*

vắt máu dt. Nặn, bóp cho ra máu // (B) Bóc-lột, làm khổ, đánh-dập dề ăn tiền: *Bọn vắt máu.*

vắt sữa dt. Nặn sữa, bóp cái vú cho ra sữa: *Nuôi bò vắt sữa.*

VĂT dt. Quàng ngang qua, đê che惶 qua: *Vắt tay lên trán, vắt chân chữ ngũ, vắt khăn lên vai; Chiều chiều lại nhớ chiều chiều, Nhớ người đây gõm khăn điều vắt vai CD II tt. Lòng-thòng, đưa qua lại: Vắt-ve.*

vắt chân dt. Gác chân bên này lên về bên kia: *Ngoi vắt chân nhịp nhịp.*

vắt khăn dt. Đè cái khăn trên vai, cho lòng-thòng hai đầu // Bệnh hạch hay ghè ăn len dài ra: *Tắt vắt khăn.*

vắt khuy dt. May cuồn mí chung-quanh lỗ khuy áo: *Con Sếu đơm nút, con Bảy vắt khuy CD.*

vắt nóc trt. Vết-đốc, một chân gấp vào hông, chân kia gác gó lén gối chân gấp; hoặc dựa ngừa, một chân chống dưới đất, chân kia gác chống lên, mặt véc hắt: *Tú-bè vắt nóc lén giường ngồi ngay K.*

vắt ngang dt. Đè nằm ngang trên một vật khác: *Nằm vắt ngang trên cành cây.*

vắt sô dt. May cuồn bìa cho chỉ bìa dừng sô xuống: *Vắt sô quần tây.*

vắt sô máy dt. Vắt sô băng máy: *Nơi đây có vắt sô máy (băng quàng-cao).*

vắt tay dt. Gác cánh tay lên (thường lên trán): *Đặt quyền sách, vắt tay nằm nghỉ, Hé làm người dậy kỹ thì nêm GH.*

vắt vai dt. Đè che惶 lên vai: *Khăn vắt vai.*

vắt-ve dt. Lắc-lư, lay-dộng mạnh qua lại nhiều lần hoặn tới lui nhiều lần: *Nhấp-nhôm bén ghẽnh đít vắt-ve HXH.*

vắt-véo trt. Lắc-léo, lủng-lủng ngoài ngon, ngoài rìa: *Vắt-véo surùn non tréo, Lơ-thơ mây ngon chùa VD II X. Ngồi vắt-véo.*

vắt-vòng tt. Sai, nhiều, vắt qua lại và lòng-thòng xuống: *Cây mít, trái vắt-vòng.*

VĀT tt. Vụn, nhô-nhật: *Chuyện vặt, đồ vặt, lặt-vặt, tin vặt, vụn-vặt // tt. Nhô-mọn, tẹp-nhép, không đáng chuyện: Ăn vặt, cắn vặt, khôn vặt, nói vặt, ranh vặt, trộm vặt.*

vặt-mắt trt. X. Nói vặt-mắt.

vặt-vanh (vānh) dt. (đ). Nh. Vặt: *Đò vặt-vanh chút-dịnh, bỏ hết đi.*

VĀT dt. Nhô, bứt nguyên nám: *Con cò con vạc con nồng, Ba con cùng béo, vặt lông con nào? CD.*

VĀT trt. Tiếng giục cho trâu hay bò rẽ ngang,

VÂY dt. Ví, bao-bọc chung-quanh: *Bao vây, bô vây, bùa vây, cờ vây, giải vây, phủ vây, trừng vây, vòng vây; Vô-Tánh bị Tây-sơn vây 3 năm trong thành Quy-nhon.*

vây-bọc dt. Vây kín hết: *Bị vây-bọc tú phia, vây-hàm dt.* Vây chung-quanh và đánh giục lại: *Vây-hàm thành-trì.*

vây-phủ dt. Nh. **Vây-bọc:** *Bị giặc vây-phủ, vây quanh dt.* Xúm lại chung-quanh: *Thiên-hạ vây quanh đám quảng-cáo khuốc.*

VÂY dt. Gân vai con hùm (hồ, cọp): *Giương vây II Clg.* Vi, hai miếng mỏng hình rè-quot bên mang-tai loài cá dùng bơi: *Trái sinh hùm chêng có vây, Hùm mè có cánh, hùm bay lên trời CD.*

vây cá dt. Clg. Vi cá, hai đường vây con cá dùng bơi II Clg. Cước cá, những sợi gân nhỏ trong vây cá mập, cá nhám, một món ăn quý: *Vây cá gach cao.*

vây-cánh dt. Vây loài cá, cánh loài chim, bộ phận dùng lội và bay II (B) Phe - đêng, tay chân bộ-hạ: *Đông vây-cánh.*

vây-cúi dt. X. Vây cá, nghêu sau.

vây hùm dt. Clg. Hồ-oai, gân vai con cọp (hồ).

VÂY dt. Ôm, sđ lượng vừa hai tay vòng lại: *Một vây cúi.*

VÂY dt. Hợp quây-quần lại: *Sum-vây; Đoàn-viên vội mở tiệc hoa vui-vây K. II (R)* Nhóm, nhúm, gác giụm cùi lại đè dốt: *Vây cùi.*

vây duyên dt. Lấy, làm vợ chồng: *Vây duyên có nước.*

vây đoàn dt. Hợp đoàn, hợp bọn, kết thành đoàn đồng: *Vây đoàn đi cho vui.*

vây-hiệp (hợp) dt. Hợp lại, nhóm lại: *Sau bao năm xa-cách, bảy-giờ vợ chồng vây-hiệp vui-vé.*

vây lù dt. Nh. **Vây đoàn** (dùng cách khinh-miệt): *Vây lù đi phá làng phá xóm.*

vây lửa dt. Nhúm lửa, gác cùi giụm lại dốt: *Vây lửa un muối.*

vây tiệc dt. Xúm ngồi lại bàn tiệc: *Khác mừng, rửa chén vàng vây tiệc, Uống say vùi nằm ngủ ngửa - nghiêng (Tiền Xích-bích),*

vây vui dt. Xúm lại ăn uống, cười nói, khen chuyện..., cho vui: *Vây vui quanh đống lửa.*

VÂY trt. Thé nầy, tiếng chỉ sự-vật trước

mặt: *Có vây mới vui; làm vây đây nè; như vây thì quá lầm; Hey vây ta chẳng thương-trình làm chi LVT.*

vây nè trt. Như vây đây nè nói tắt, lời vừa nói vừa làm đè làm gương: *Vây nè, coi mà bắt-churac!*

VÂY dt. X. **Vây:** *Vây nát, vây - vò II Voc, khuấy: Ngâu vây.*

vây nước dt. Vợc nước, chơi nước: *Trẻ con thích vây nước.*

VÂY tt. Dính thành vết, thành bết ngoài ý muốn: *Vây mực, vây bùn II trt. Quấy, bậy-bạ, không xứng - đáng: Tầm-vây; nói vây nói vâ.*

vây chuyện trt. Hư việc, bè chuyện, đè người ngoài hay biết việc riêng của mình: *Vây chuyện rồi, còn giấu ai được.*

vây-vá tt. Vây nhiều chỗ: *Xe chạy văng nước, vây-vá hết áo quần II trt. Tùm-lum, ai cũng hay biết: Nói vây-vá ra, thiên-hạ hay thì xấu cả đám II Quấy-qué, bậy-bạ: Lèm-ăn vây-vá.*

VÂY dt. X. **Vây:** *Ve-vây.*

VÂY dt. X. **Vây và Rày:** *Vây nước.*

VÂY dt. Lắc mạnh, chuyên-động mạnh: *Vây khän, vây tay; chó vây đuôi.*

vây-vùng dt. Clg. Vùng-vây, động-động mạnh: *Nước giêng trong, con cá nó vây-vùng CD II (B) Bay nảy, hoạt-động nhiều, dọc-ngang lung-tung: Trước lo báo-bô, sau lo vây-vùng LVT.*

VÂY trt. Tiếng nhẫn mạnh đè két-thúc mặt ý-kien: *Lắm vây; Thật đáng là một bête nử-lưu vây II Tiếng khởi đầu một mệnh-de đè két-thúc ý ở mệnh-de trước: Ấy vây, nêu vây; Vây nay anh gửi thơ sang, Thế nay anh quyết lấy nàng mà thôi. CD II Thế ấy, tiếng chỉ sự-vật vừa nói qua; việc sau giống việc trước: Bởi vậy, như vậy, quả vây, sao vây, thật vậy, vì vậy; Anh đừng nói vậy anh ôi, Hình-dung yêu-diệu có đôi bao-giờ CD; Dương-gian làm sao, âm-phủ làm vây tng.*

vây à trt. Tiếng hỏi gần lại việc vừa nghe qua: *Vậy à? thế thì nguy!*

vây chớ trt. Tiếng hỏi về phần kẽ của việc vừa nghe: *Vậy chớ hồn không dặn anh làm gì sao?*

vây chác trt. Phải đó chúc, nhảm đó: *Biết đều vây chác.*

vậy đó tr. Như vậy đó, tiếng chỉ sự-việc vừa nói hoặc sự-vật trước mặt: Vậy đó, được đọc?

vậy mà tr. Thế mà, nhưng mà, tiếng tỏ sự tinh-ngộ, trái với việc đã biết: Vậy mà nó nói anh đi khỏi chớ!

vậy ôi th. Lament, tiếng than tiếc: Đau-đớn vậy ôi!

vậy ra tr. Té ra, tiếng chợt hiểu ra một việc mà trước đó không hiểu: Vậy ra anh đợi tôi này-giờ đó sao?

vậy sao tr. Tiếng hỏi một việc mà trước đó không ngờ: Vậy sao? Vậy mà tôi có dè đâu!

vậy thay th. Tiếng nhấn mạnh một câu phán-doán: Đáng kinh vậy thay!

vậy thì tr. Thế thì, tiếng đưa ra một giải-pháp theo câu chuyện vừa nói qua: Mai hắn mới đi; vậy thì bảy-giờ mình đi trước để phòng tay trên hắn.

vậy vay th. Tiếng lơ-lửng sau câu vừa hỏi vừa xác-nhận: Tình-hình này chẳng đáng lo ngại vậy vay!

vậy vậy tr. Tiếng bảo ngầm để giấu ý trước người thứ ba, thường vừa nói vừa dùng mắt ra hiệu: Làm vậy vậy đó mà!

VÂY dt. Nh. Quỷ: Vậy bùn, vậy đục.

VÂY dt. (thực): Loại cỏ lá lớn thường mọc theo ranh đất, thú hoa đỏ gọi xích-đồng-nam, thú hoa trắng gọi bạch-đồng-nữ, được dùng chỗ thuốc trị bệnh bạch-dái-he..

VÂM dt. (động): Voi, con voi, tiếng dùng nói nặng nề: Béo như vâm.

VÂM tt. To mà thô: Mát chầm-vầm; cái mác vầm (mác lưỡi to mà dày).

VÂN dt. Mây: Đang-vân, phong-vân, phủ-vân, tường-vân // (R) Sọc giüm đầu ưng trên mây gỗ, đá: Có vân, vân đen, vân đỏ // Tên thứ hàng dệt, sọc nồi có giüm đầu: Cầm-vân.

vân-cầm dt. Bức gấm dệt bằng mây khói, tiếng khen-tặng một bài văn hay, đẹp.

vân-cầu dt. Mây đó rỗi chó đó, chỉ vầng mây thành hình con chó (do câu bạch-vân biến vi thương-cầu, tức mây trắng biến thành chó xanh) // (B) Cuộc đời, còn đó mêt đó, nay vẫn mai khác, không có chí châc-chân cõ: Lò cù nung nấu súi đời, Bức tranh vân-cầu về người teng-thuong CO.

vân-cù dt. Nh. Vân-trinh: Mọi gì cho trọng hơn ru, Mè coi trăm dặm vân-cù làm chơi HT.

vân-du dt. Đi đây, đi đó, không nơi nhất định (tiếng dùng riêng cho người tu-hành): Giác-Duyên từ biệt - già nèn, Mang bầu quay níp rộng đường vân-du K.

vân-dài dt. Đài cao tận mây, dài của vua Quang-võ nhà Hán (TH) xây lên, trong ấy có vẽ hình 28 vị công-thần đè ghi công // (B) Công-nghiệp, công giúp nước: Ngó mày gấp hãi mây rồng, Công-danh chói chói chép trong Vân-dài Trạng Trinh.

vân-hà dt. Mây và ráng ừng-ứng trong làn mây.

vân-hương dt. Làng mây, trên mây // (B) Cõi xe trên chín tầng mây, cõi của hồn người chết.

vân-khổ dt. Thứ hàng có vân rộng khổ.

vân-khổ dt. Thứ hàng có vân hẹp khổ.

vân-lâu dt. Nh. Vân-dài.

vân-mẫu dt. Miếng vỏ ốc xe-cù dùng cần

mặt gỗ: Bàn vân-mẫu.

vân-mòng dt. Clg. Vân-mồng, tắm-hơi, tắm-túc: Về sau chẳng biết vân-mòng làm sao?

K.

vân-nhiều tt. Lặng-nhắng, lện-xonen (như mây).

vân-phòng dt. Phòng hòa-thượng hay đao-sĩ ở.

vân-sa dt. Hàng dệt nuóc mây.

vân-song dt. Cừa sò (ở trong trông ra, thấy toàn là mây) // (R) Cừa sò phòng đọc sách, phòng học.

vân-tập dt. Nhóm lại đồng-dảo (như mây).

vân-tinh dt. Nh. Vân-mẫu.

vân-tiêu tr. Trên mây // (R) Trên cao, chỉ người có quyền-thể ở trên.

vân-tụ dt. Nh. Vân-tập.

vân-trinh dt. Đường mây // (B) Đường công-danh, việc đi thi đê làm quen: Lối vân-trinh cũng tuỳ vân-mệnh, Sinh là người ai cũng chí lăng-vân VD.

vân-vũ dt. Mây mưa // (B) Việc trăng gió, việc ăn-năn giữa đàn-ông và đàn-bà.

VÂN tr. Rằng, như vậy, thế này.

vân-vân tr. (Viết tắt: v.v...) Tiếng thõi những vật, những điều đáng lẽ kẽ tiếp theo các vật, các điều đã kẽ: Nào là bàn, ghế, tủ, ván vân... ; dậy rồi èon phải súc miệng, rửa mặt, chải gỡ, v.v..

vân-vi dt. Lời nói và việc làm // Đầu đuôi gốc ngọn : Vân-Tiên kè hét vân-vi LVT.

VÂN-ĐÀI dt. (thực) : Clg. Hàn-thái, Hồi-thái hay Đài-thái, loại cài tròn rất nhiều đài rải mói nút nhánh (người ta chỉ ăn đài).

VÂN-VÊ dt. Mǎn-mo, vò-vò, xe-xe : Vân-vê à áo.

VÂN dt. Dời, xít đi một chút : Vân cái cối đi ; Đè vo nước đụt lại vân than rơm CD // Vận, xây-chuyên, luân-phiên : Xoay-vân ; Đè xoay đèn thê, còn vân chưa tha K.

vân-công trt. Thay phiên giúp công qua lại cho nhau : Họ tò-chức vân-công lên U-minh đào đất, mức nước ngọt về. Sơn-nam.

vân-cơm dt. Xây nồi cơm đã cạn nước cho gạo chín đều hoặc cào than dò ra miệng cà-răng rồi dời nồi cơm đã cạn nước ra đó, để bếp lửa nấu món khác.

vân-chuyên dt. Luân-chuyên, di vòng-vòng khắp nơi; từ người này đến người khác : Cứa đời vân-chuyên.

vân-vũ dt. Nói mày đón kéo bay lúc trời chuyên mưa : Trời mưa vân-vũ tình cũ xa rồi, Biết ai nương-dựa lẩn-hồi tâm thân CD.

vân-xây dt. Clg. Xây-vân, Xoay-vân hay Vân-xoay. Nh. Vân-chuyên : Nhắc cân phúc tội, rút vòng vân-xây NDM.

vân-xoay dt. X. Vân-xây.

VÂN dt. Clg. Vận, tiếng giống phần âm (khi nói lên, nghe giống và liền nhau) : Bắt vân, đánh vân; các tiếng « ôi, thôi, rồi, nỗi, xôi » đồng một vân « ôi » ; Tay tiên vội tát tẩm cát nấm vân LVT // tt. Giống âm cuối : Hai tiếng « câu-mêu » vân nhau quá.

vân-deo bt. Rất vân, rất xuôi và em cuối : Nói vân-deo ; mấy tiếng dó vân-deo.

vân đơn dt. Những vân ngắn, một âm, tiếng phát ra nghe gọn : Trọn câu định-nghĩa vừa rồi gồm toàn chữ có vân đơn.

vân kép dt. Những tiếng có hai âm dính liền như : Khuêch, thuyên, duợt, chuẩn...

vân ngược dt. Cách đánh vân những tiếng mà nguyên-âm đứng trước phụ-âm : A....i... Ai ; ă...n... ă, là vân ngược.

vân-vò tt. Vân với nhau, cùng một vận (âm cuối) : Vân xưa nhở vân-vò mà dẽ nhở.

vân xuôi dt. Cách đánh vân những tiếng mà phụ-âm đứng trước nguyên-âm : B... ă... ba, đ... i... đì, là vân xuôi.

VÂN-VẬT trt. Clg. Quần - quật, luân-tay không nghỉ : Làm vân-vật tối ngày.

VÂN dt. Cuốn tròn lại : Vân thuốc hút // (B) Vương, bện, mắc-míu nhau : Vương-vân.

vân chăn dt. Clg. Vận chăn, dùng cái chăn che phia dưới thân : Người Án, Cam-bốt... đều vân chăn.

vân kèn dt. Lấy lá cây cuộn tròn thành cái kèn thổi // Đè rơm trong tờ giấy súc rồi cuộn tròn lại để liệm thay người chết.

vân khăn dt. X. Bịt khăn : Nàng dâu vân khăn, con gái thì trùm khăn.

vân tóc dt. Dùng vải quấn tóc lại rồi khoanh quanh đầu : Đàn-bà Trung-Bắc bảy-giờ cản không bao-nhiêu người vân tóc.

vân-vít dt. (truyền) : Quanh - quanh một bên, cho thấy chiêm-bao, khiên hối-hộp lo sợ : Hồn ma vân-vít // Nh. Vân-vương : Lại thêm vân-vít mấy vòng tơ vương BC.

vân-vơ dt. Xe, buộc quàng-xên, không phải chỗ : Rời đây ta trách ông ta, Nơi thương không vân, vân-vơ nơi nào CD.

vân-vương dt. Clg. Vương-vân, vân lầy, vương-mạng, mắc-míu : Có mặt đây nói láo rằng thương, Tôi về xứ - sở, vân-vương nơi nào CD.

VÂN dt. Hỏi : Cát-vân, cổ-vân, chât-vân, sơ-vân ; vân tò tăm tông ; hỏi người bệnh hay người nhà của người bệnh để biết thêm về bệnh-trạng, một trong bốn cách cốt-yếu trong việc khám bệnh theo Đông-y (vọng, vân, thiết và vân).

vân-an dt. Hỏi thăm sức-khỏe người trên trước : Tiêu-thư phải буди vân-an về nhà K.

vân-danh dt. Hỏi tên họ // Clg. Định-thân, lê thứ nhì trong 6 lê cưới hỏi xưa, lê do nhà trai nhờ mối đến hỏi tên họ và ngày sinh tháng để cõi gái : Đưa người viễn-khách tìm vào vân-danh K.

vân-dáp dt. (một dạng) Hỏi và (một dạng) trả lời : Trong cuộc vân-dáp giữa hai người, ta thấy có thề thoả-thuận được !! Clg. Hạch miệng, cuộc thi văn-hóe sau khi thi bài viết xong, thí-sinh trả lời những câu hỏi của giám - khảo bằng miệng : Đủ điểm đẽ vào vân-dáp.

vân-dề dt. Câu chuyện nêu ra đẽ giải-quyết : Vân-dẽ nhà lá trong đồ-thành // (Pháp) Việc phải giải - quyết trong một vụ án (question).

vân-dè tiên-phán dt. (*Pháp*): Loại vân-dè mà toà xử theo thủ-tục cho đến giải-doạn chót là tuyên-án, toà phải hoãn lại để đợi đến khi vân-dè tiên-quyết được giải-quyết xong (*question préjudicelle au jugement*).

vân-dè tiên-quyết dt. (*Pháp*): Vân-dè thủ-tục, thường là quyền - hạn cấp toà, cần giải - quyết trước khi xử vụ án (*question préalable*) II (tht) Vân-dè cần giải-quyết trước mới có điều-kiện giải-quyết các vân-dè khác: *Vân-dè tiên-quyết của một cuộc đinh-chiến vĩnh-viễn là cuộc ngưng bắn tạm-thời.*

vân-dè tiên-tố dt. (*Pháp*): Vân-dè cần giải-quyết trước để có yếu-tố cần-thiết cho vụ án (*question préjudicelle*).

vân-hảo dt. Hồi thăm.

vân-kế dt. Hồi kế, nhờ chỉ bảo cách-thức để giải-quyết một việc khó-khăn: *Chúa Trịnh thường cho người vân-kế nơi Nguyễn-binh-Khiêm.*

vân-nạn dt. Hồi mâu, hồi vấn: *Sứ ta qua Tâu thường bị các quan Tâu vân-nạn.*

vân-nghi dt. Hồi nghĩa sách, hỏi những chữ, những câu không hiểu.

vân-tâm dt. Tự hỏi lòng mình, xét lối mình: *Năng vân-tâm thì ít lầm-lạc.*

vân-tội dt. Hồi tội, bắt tội: *Lôi-tho-Tưởng bị giải về kinh cho triều-dình vân-tội.*

vân-thể dt. Hồi thi, nhờ công-chung phê-phán: *Lâm-thor vân-thể.*

VÂN dt. Cuộn lén cho đục, cho đen: *Nước vân, mây vân; Tiếc thay nước đã đánh phèn, Mà cho bùn lại vân lén mây lẩn K.* II (B) Quần, rối-rầm nhiều nỗi, không nhút-định: *Chuyên-vân, lân-vân, nghĩ-vân, xân-vân.*

vân-đục dt. Quậy lén cho đục, cuộn lén cho đục: *Nước vân-đục.*

vân-vơ trt. Nhờn-nhơ, lóng-túng trong một nơi: *Vân-vơ cá lội trong thùng, Màn tàng chông bậu, anh dùng lè-nghi CD.* II (B) Luân-quần, lôi-thời, không ra bè nào: *Hồi vân-vơ, nghĩ-vân-vơ.*

VÂN trt. Còn, cung, ý như trước: *Vân còn, vân thế, vân vậy; Thế mà già vân còn ngờ rằng ai NĐM* II Vốn là, tự-nhiên như vậy: *Ta về ta tắm ao ta, Dù trong dù đục, ao nhè vân hơn; Hoa sen mọc bối cá lầm, Tuy rằng lầm-lập vân mầm hoa sen CD.*

VÂN dt. Clg. Vận, cát cò chết: *Tự-vân.*

vân-kinh dt. X. Bên vân-kinh.

VÂN dt. Rơi từ trên cao xuống.

vân-mạng (mệnh) dt. Chết.

vân-thạch dt. Thú đá nguyên là sao băng rơi xuống đất.

VÂN dt. Lau cho ráo.

vân-lệ dt. Lau nước mắt.

VÂN dt. Bận, mặc đồ che thân: *Ăn-vận; quần vận yếm mang* II (hẹp) Quay lại nhiều bạn rồi nhét mồi: *Vận chăn, vận quần; quần lung vận.*

VÂN dt. X. Vận: *Âm-vận, cước-vận, diệu-vận, độc-vận, hợp-vận, yêu-vận, lạc-vận, thất-vận, xuất-vận, hoà nguyên-vận* II tt. Lịch-sự, nhânh-nhẫn, phong-lưu: *Phong-vận.*

vận-bình dt. Giọng êm mà dài như các tiếng không dấu giọng và có dấu huyền.

vận-cước dt. Clg. Cước-vận, vận giao ở cuối câu: *Bài «Tư bě sóng bồ xao, Ô đây nhở lộc nào? Vợ, con được mấy đứa? Suru, thuê đóng làm sao? » là thuộc vận cước.*

vận-học dt. Môn học về âm-vận.

vận-ngữ dt. Câu nói bắt vận.

vận-nhân dt. Người lịch-sự, nhânh-nhẫn.

vận-sự dt. Việc đẹp-dẽ, tao-nhã: *Vận-sự đẽ soi chung.*

vận-trác dt. Giọng nặng mà ngắn như các tiếng có dấu sắc, hỏi, ngã và nặng.

vận-văn dt. Văn văn, các bài văn có âm-diệu bắt-buộc như thơ, phú, v.v...

VÂN dt. Vận, dời đi, xoay-chuyển: *Chuyên-vận, chuyên-vận, khí-vận, thê-vận, thuỷ-vận* II Vận - động gọi tắt, tuyên - truyền trong một giới người nào: *Dân-vận, dịch-vận, quân-vận* II Clg. Quyện, xoáy, cuộn tròn một chỗ: *Nước vận, huyết vận; Gió xoay-vận cát vận bờ trì, Anh muốn nên duyên ch้อง vợ, phải lắng nghe em than-phiền CD.* II dt. Khí-số, lúc may hay rủi: *Bĩ-vận, đảo-vận, gấp vận, kiền-vận, thời-vận, thời-vận; Đất có tuần, dân có vận tung*; Cây khô tưới nước cũng khô, Vận nghèo đì đến xứ mê cung nghèo CD.

vận-bí dt. Vận xấu, lúc xui, cuộc làm-ăn bị bế-tắc, gấp tai-nạn.

vận-cùng dt. Clg. Mệt-vận, lúc con người cùng-quần-thái quá, rớt tới đâu cũng hư-họt, hết phuơng-thiê làm-ăn: *Đỡ khi gấp khúc, đỡ khi vận cùng NĐM.*

vận-chuyển dt. Nh. Chuyên-vận: *Vận-chuyển*

quân-nhu ra tiễn-tuyến II (B) Xoay-vẫn, hất nôi này đến nôi khác, hất người này đến người khác: Tiễn bắc được vận-chuyên thì dẽ làm-ăn.

vận-dụng dt. Xây (xoay-dùng), đem ra dùng: *Vận-dụng trí óc.*

vận đen dt. Thời-vận đen tối, lúc xui-xèo: *Vận đen trỗi cù tia hoá bô-nêu tng.*

vận đỗ dt. Vận tốt, lúc hên: *Vận đỗ, trỗi lau hoá mía tng.*

vận-động dt. Đi đứng, múa-may: *Vận-động cho tiêu cơm II (R) Chạy nhảy, chơi các môn thể-thao, thể-dục và diễn-kinh: Sân vận-động II (B) Chạy-chạy, xoay-xở, lò chạy: Vận-động tranh cử, vận-động dì làm.*

vận-động-hội dt. Cuộc tranh tài về diễn-kinh và thể-thao ở một vùng: *Á-châu Vận-động-hội.*

vận-động-trường dt. Sân vận-động, bãi rộng có vòng thành, có chỗ chơi đủ môn thể-thao và diễn-kinh, có khán-đài, v.v..

vận-hà dt. Kinh (kênh), sông đào để thông-thương nhiều nơi.

vận-hạn dt. Lúc rủi-ro, lúc có thề xảy ra tai-nạn: *Đợi qua vận-hạn.*

vận-hành dt. (qs): Sự di-tới, tiễn-tới, tiến-quân (marche).

vận-hành bao-vệ dt. (qs): Cuộc tiến-quân có máy-bey hay bô-dại bện bao-vệ (marche couverte).

vận-hành bắt-buộc dt. (qs): Cuộc tiến-quân trong tình-thế bị kẹt, không thề dừng được (marche forcée).

vận-hành chiến-thuật dt. (qs): Cuộc tiến-quân theo dự-dịnh, gần tới địch (marche à proximité de l'ennemi).

vận-hành đêm dt. (qs): Cuộc tiến-quân ban đêm (marche de nuit).

vận-hành hàng dọc dt. (qs): Cuộc tiến-quân đi từng người hay từng cột cách xa nhiều bước (marche en colonne).

vận-hành ngày dt. (qs): Cuộc tiến-quân ban ngày (marche de jour).

vận-hành trên đường dt. (qs): Cuộc tiến-quân trên lộ cái cách công-khai (marche sur route).

vận-hành việt-dã dt. (qs): Cuộc tiến-quân trên đồng ruộng, bึง-rừng, lội suối, v.v.. (marche en terrain varié).

vận-hệ dt. Tuần-thời, sô-mạng: Khó cài vận-hệ.

vận-hội dt. Thời-vận, lúc hên hay xuối, may hay rủi: *Đợi vận-hội may-mắn sẽ ra.*

vận kiễn dt. Vận xấu, lúc xui, hay gặp việc khó-khăn: *Thời quai vận kiễn.*

vận-khí dt. X. Vận-số.

vận lương dt. Chở gạo và đồ-ăn cho quân lính II (lóng) Mượn tiền xài: *Chưa hết tháng đã phải vận lương rồi!*

vận-mạng (mệnh) dt. (truyền): Nh. Số-mạng: *Vận-mạng-thuyết* (Thuyết cho rằng mọi việc trên đời đều do Trời định trước).

vận-mao dt. Cái xoáy.

vận-mặt dt. X. Vận-cùng và Mạt-vận: *Vận-mặt nên đánh đâu thua đó!*

vận-phí dt. Tiền chở-chuyên.

vận-số dt. Clg. Vận-khí, thời-vận, lúc hên hay xui: *Gặp vận-số chẳng may.*

vận suy dt. Thời-vận suy-vi, lúc hết thời, suy-sụp: *Phải vận suy, buôn thua bán lỗ.*

vận-tài dt. Chuyên-chở: *Xe vận-tài.*

vận-tài chung dt. Chở-chuyên hành-khách hoặc chở mướn hàng-hoa: *Thi láy băng vận-tài chung (transport commun) II dt. (hx): Chuyển xe lửa chở hành-khách và hàng-hoa (traffic commun).*

vận-tài địa-phương dt. (hx): Chuyển xe lửa chạy nội-hạt, không ra ngoài (traffic local).

vận-tài liên-hiệp (hợp) dt. (hx): Chuyển xe lửa chở cả hành-khách, binh lính, hoặc cá kéo theo toa gỗ (traffic combiné).

vận-tài nội-bộ dt. (hx): Chuyển xe lửa chở nhân-viên hoặc khí-cụ của sở xe lửa (traffic intérieur).

vận-tài phân-toán dt. (hx): Sự chuyên-chở thành nhiều chuyến (traffic scindé).

vận-tài suốt dt. (hx): Chuyển xe chạy suốt nhiều chặng dài, chỉ ghé một vài ga chánh (train accéléré).

vận-tốc dt. Nh. Tốc-độ.

vận-tống dt. Nh. Vận-tài.

vận-thanh (thịnh) dt. Lúc hên, tốt, làm-ăn được: *Gặp vận-thanh, tiền vô như nước.*

vận-thời dt. Nh. Thời-vận II (lóng) Xui, rủi-ro: *Thiệt là vận-thời!*

VÂN dt. Clg. Vưng, ánh-sáng vòng quanh mặt trăng, mặt trời: *Nguyệt-vận, nhật-vận II trt Chéng-váng, ngát-xiu: Đầu vận, hôn-vận.*

vận-khí dt. Khí sáng chung-quanh mặt trăng mặt trời.

VÂNG dt. Clg. Vưng, tuân-theo, nghe lời, chịu-lệnh sai-khiển: *Thương sao cho vận thì thương, Tình sao cho vận mọi đường*

vâng K. *lì tr.* Đề, tiếng tò ý thuận, nhện lời: *Cợi dẹ, bão vâng.*

vâng q *đt.* Xin tuân, tiếng trẻ lời đồng ý cách lè-phép: *Vâng q!* *Con đi đây.*

vâng chỉ *đt.* Nghe theo lời dạy của vua trong chiêu-chi: *Vâng chỉ hánh trào.*

vâng chịu *đt.* Nhện lấy, chịu làm theo ý người trên: *Báo, thì hánh vâng chịu; nhưng chẳng biết hánh có làm không.*

vâng dạ *đt.* Nói-nắng có lè-phép: *Học-trò, phải vâng dạ đằng-hoàng* *II(R)* *Thụ-động, xuôi theo mặt bồ: Vâng dạ cho qua буди.*

vâng lệnh (*lệnh*) *đt.* Nhện lệnh cách cung-kinh: *Lời vâng vâng lệnh ý cao, Họa dần dần bót chút nào được chăng K.*

vâng lệnh *đt.* Làm theo lệnh dạy: *Vâng lệnh nghiêm-đường.*

vâng lời *đt.* Nghe lời, làm theo lời người trên dạy: *Vâng lời cha mẹ.*

vâng mạng (*mệnh*) *đt.* X. *Vâng lệnh.*

VÂNG *mt.* *Ctg.* Vùng, tiếng gọi vật gì có khói tròn to: *Xét-soi nhật nguyệt đôi vâng NĐM* *II Ôm, số lượng bằng hai tay vòng lại: Lung lớn ba vâng.*

vâng bạc *đt.* Mặt trăng (dùng đè đôi với vâng hồng là mặt trời): *Nở đêm vâng bạc xé làm đôi* *VD.*

vâng đông *đt.* Mặt trời mới mọc ở hướng đông *II(R)* *Mặt trời: Dâng-dâng chưa nở rời tay, Vâng đông trông đã đứng ngay mái nhà K.*

vâng hồng *đt.* Mặt trời ô ô hồng *II(R)* *Mặt trời: Đóng-a ôm mặt vâng hồng, Thái tôn cái hiệu Kiến-trung rõ-ràng QSDC.*

vâng kim-ô *đt.* X. *Vâng-ô.*

vâng ngọc *đt.* Mặt trăng hc̄c mặt trời: *Xét-soi trước mặt đôi vâng ngọc, Ve-vây trên tay một lá cờ Lê Thành-tông.*

vâng nguyệt *đt.* Mặt trăng: *Dưới vâng nguyệt rạng sao giăng, Một lời đã hẹn, xem băng nái-non CD.*

vâng ô *đt.* *Ctg.* Vâng kim-ô, mặt trời: *Im-lim phảng-phảng giắc tiên, Vâng ô lố dạng khách thuyền chưa hay* (*Phú Xích-bích*).

vâng quế *đt.* Mặt trăng (có cây quế): *Lưng lợ vâng quế gọi thèm, Chuông đưa bất ngát càng thêm bận lòng* *CD.*

vâng soi *đt.* Mặt trời hay mặt trăng, soi sáng mặt đất hoặc chứng-chiếu lời nguyền: *Trăm năm nhẹ một tấm nguyền, Vâng soi đã hò với trên đình đầu HT.*

vâng son *đt.* Mặt trời (đó như son): *Đêm thăm cớ chí soi gác tía, Ngày xanh còn thận với vâng son* *VD.*

vâng thái - dương *đt.* Mặt trời (*Xt. Thái-dương*):

vâng trăng *đt.* Mặt trăng: *Vâng trăng ai xé làm đôi, Nửa in gối chiếc, nửa soi dặm trường K.*

VÂNG *đt.* *Ctg.* Vùng, tên chung các lá tẹp dùng làm rau ăn: *Rau vâng.*

VÂP *đt.* Đụng phải vật gì cản dưới chân khi bước: *Đi đâu mà vội mà vâng? Mà vấp phải đá, mà quẳng phải dây CD* *II tr.* Ngập - ngùng, không trôi - chảy: *Đọc vấp* *II* *Trầy-trật, ngung lại, bị cản-trở: Lâm-vấp.*

vấp chân *đt.* Bróc di hay chạy bị vướng chân: *Vấp chân tè nhào.*

vấp ngã *đt.* *Ctg.* Vấp té, vấp chân ngã xuống đất: *Vấp ngã lá đầu-gối* *II(B)* *Thất-bại, thus, hỏng việc: Đang làm - ăn xan - xan, bỗng vấp ngã giữa đàng; vô chung-kết, vấp ngã trước một địch - thủ trên chân.*

vấp phải *đt.* Vấp vật gì: *Vấp phải rễ cây; vấp phải trời-lực.*

vấp té *đt.* X. *Vấp ngã.*

vấp-vấp *đt.* (đ): Nh. *Vấp:* *Làm - ăn sao khỏi vấp-vấp?* *Đọc vấp-vấp.*

VÂP *đt.* Chụp mạnh xuồng, đánh ụp xuồng: *Vập cái rỗ cho sạch.*

vập đầu *đt.* Húc đầu vào: *Trời tối, đì mà vập đầu vào cột* *II.* Cúi sát: *Vập đầu lạy.* *vập mặt* *tr.* Úp mạnh cái mặt xuồng: *Té vập mặt.*

VẤT *đt.* *Ctg.* Vứt, quăng, ném, vụt bỏ: *Vất di cho ranh.*

VẤT *tri.* Vẩy-vá, bệ-bé, lôi-thôi, không ra bờ nò: *Bỏ vất, đái vất, ia vất; đồ chó vất.*

vất-má *tt.* Bé đau ở đó (hay nằm đó): *Hoang dâng vất-má, say-sưa vất-má.*

vất-về *trt.* Chặt - vật, mệt - nhọc, cực-khổ: *Đường xa vất-về; Có vất-về mới thanh-nhàn, Không dung ai để cầm tay the cho CD.*

vất-vơ *trt.* Vất-về bơ-vơ, lôi-thả 'ày đó, không nơi nương-dựa (tự): zì vất-vơ ngoài đường.

vất-vơ vất-vường *trt.* X. *Vất-vơ và Vất-vường.*

vật-vường tr. Thất-thơ, bơ-vơ đây đó, không biết về đâu : Nghèo đói, đi vật-vường tối ngày.

VẬT dt. Bắt mà quặt cho ngã (té) : *Đánh vật, dẫu vật, đỗ-vật, ôm vật* II (R) a) Giết cách lê-dàng, (không dùng sức cho lâm) : *Bà vật, ông vật; Mèo ngao cắn cõi ông thầy, Ông thầy vật chết cõi bầy mèo ngao* CD; b) Làm thịt ăn : Vật bò (hoặc trâu, heo) ăn mừng; c) Lật qua lật lại : *Gió vật ngọn cây.*

vật-dựa tr. U-e-oài, sặc-sứ, bieng-nhác, lúc ngủ mới dậy hoặc sắp có bệnh : *Cú ngõi vật-dựa luôn, không làm chi cả.*

vật-đều dt. Näm đều vật xuồng : *Bị vật đều qay cõi II* Lời hăm : *Hồn, tao vật đều bääy-giờ!*

vật-iện dt. Vật nhau, chỉ hai người ôm nhau và lừa thế làm cho địch té (ngã) II (B) *Làm-ăn vật-và: Vật lộn với đói.*

vật-mìnhan dt. Lăn-lộn đầu-dòn : *Vật mìnhan sấp chết* II *Làm nư, nhào lộn một mìnhan: Vật mìnhan khóc-lóc thở-than HT.*

vật-nài dt. Kéo-nài, cõ nài cho được.

vật-ngã dt. Quặt cho đằng kia ngã (té) : *Vật ngã tên trời li* (R) *Đánh bại, thẳng đằng kia: Nhập cổ lầu vật ngã Nga; hội khách bị hội nhà vật ngã.*

vật-nhèo dt. Nh. *Vật ngã.*

vật-té dt. Nh. *Vật ngã.*

vật-vã dt. Lăn-lộn, nhào đầu xuồng : *Khóe-thian vật-vã một hồi NDM.*

vật-vật tr. X. *Vân-vật.*

vật-về dt. Nh. *Vật-vợ.*

vật-vợ vật-vường tr. Nh. *Vật-vợ vật-vường.*

vật-vường tr. Nh. *Vật-vường.*

VẬT dt. Mọi loài có hình-trang trong đài : *Cành-vật, loài vật, nhân-vật, sụ-vật, vạn-vật; Muôn vật một loài; Vật đói sao đói; Vật khinh hình trọng* II (hẹp) a) Tiếng gọi chung các loài được sinh ra, lớn lên, sống một thời-gian rồi chết như con người, thú cầm và cây cỏ : *Sinh-vật, vô vật bất linh*; b) Tiếng gọi chung người và thú : *Động-vật*; c) Tiếng gọi riêng loài thú : *Con vật, loài vật, thú-vật; người khôn hơn vật*; d) Tiếng gọi riêng của-cái, đồ tự-nhiên hay chế-tạo : *Đỗ-vật, khoáng-vật, hoá-vật, plàm-vật, sán-vật, tài-vật; đồ thứ thập vật.*

vật-cạnh dt. Sự tranh sống giữa sinh-vật :

Mọi sinh-hoạt của người đói cũng như sự tranh nhau hứng sương nắng của cây-cỏ đều là những hình-thức vật-cạnh.

vật-cơ-thể-học dt. Môn học về sự cấu-tạo, phát-triển và vị-trí của các bộ-phận cầm-thú như trâu, chó, gà, v.v... (*Anatomie animale*).

vật-chất dt. Cái có hình-thể, có chất riêng mà cảm-giác con người có thể nhận ra : *Vật-chất và tinh-thần* II (hẹp) *Hình-thức xe-hoas, phù-phiếm hay cảm-dỗ con người: Đời sống vật-chất, văn-minh vật-chất.*

vật-chủ dt. Chủ mòn đòn : *Đưa của tang cho vật-chủ nhìn.*

vật-chủng dt. Nòi giống từng sinh-vật : *Vật-chủng khởi-nguyên* (*Nguồn-gốc từng giống sinh-vật*).

vật-dục dt. Lòng ham muốn về vật-chất : *Ăn chay là đê đê-nén vật-dục.*

vật-dụng dt. Đồ dùng, món đòn chế-tạo riêng để xài về mọi việc gì : *Nồi, ống, chén, dĩa* đều là vật-dụng nhà bếp.

vật-giá dt. Giá-cá đòn-vật : *Vật-giá lên vùn-vụt.*

vật-giới dt. Thế-giới vật-chất : *Chùm đám trong vật-giới.*

vật-hình dt. Hình-dạng món đòn : *Cặp mắt quan-sát vật-hình của hoa-sí khác với mắt người thường.*

vật-hoa dt. Sự thay-dỏi hình-dáng hoặc tính-chất của vật-thể.

vật-kiện dt. Món đòn, những vật có hình-thức.

vật-liệu dt. Vật cần-dùng chế-tạo một món đòn khác : *Vật-liệu xây-cất, vật-liệu ăn-lost.*

vật-lý dt. Cái gốc phát-sinh và cái lẽ biến-hoá của mọi vật-thể : *Hiểu nhiều về vật-lý thì ít tin-tưởng đị-doan.*

vật-lý-học dt. Môn học nghiên-cứu về tính-chất, sinh-hoạt và biến-hoá của vật-thể.

vật-lux dt. Mối hại áo ủi sống vật-chất gây ra.

vật-lực dt. Công-dụng của đòn-vật : *Mọi công-trình đều cần-dùng cả nhân-lực, tài-lực và vật-lực.*

vật-ngoại tr. Bên ngoài đòn sống vật-chất : *Tâm thân già-nua vui bê vật-ngoại.*

vật-phẩm dt. Nh. *Phầm-vật.*

vật-quyền dt. (*Pháp*) : Quyền sử-dụng động-sản hay bắt-động-sản của mình.

vật-sản dt. Nh. *Sản-vật.*

vật-sắc dt. Sắc lông thú-vật II (B) *Hình-dáng, bê ngoài của con người: Đề mẩy ai thôi*

giốc đồng-lương. Mè người thè đã xem nhau vật-sắc NCT.

vật-tình dt. Tình-trạng sự-vật (trong một lúc nào đó): Xem vật-tình mà đoán thời-cuộc.
vật-thể dt. Vật có hình-dáng và choán một chỗ trong không-gian.

vật-thứ dt. Món ấy, tiếng chỉ một vật: Vật thứ như hà? (Món ấy ra sao?)

VẬT trt. Đừng, chớ nên, tiếng khuyên-bảo không-nên làm: Ký sờ bắt due, vật thi ư nhân (Cái gì mình không muốn cho mình thì đừng làm cho kẻ khác).

vật-dược trt. Khỏi căn uống thuốc, chỉ các chứng bệnh đà tự-nhiên cũng hết.

vật thi trt. Đừng làm.

VẦU dt. (đóng): Tên một loại hòn.

VẦU dt. (thực): Loại sậy cứng, dao lóng, thường được chuốt tên bẩn: Tên vầu.

VĀU dt. Clg. Vút hay Vuốt, móng chân nhọn mà cong xuống của một vài loài thú cầm thuộc giống ăn thịt: Vấu cọp, vấu mèo, vấu diều // dt. Clg. Bầu hay Quầu, dùng vấu cào, xé: Bị cọp vấu // Năm chét bằng vấu: Diều vấu gã con // X. Mão.

váu-tiệm dt. Kê chầu-rìa theo các sòng bạc đợi ai ăn thì theo xin tiền hoặc kê cho vay theo các sòng bạc.

VĀU tt. Hô, nhô ra, có hàm răng trên đưa ra: Anh vầu răng.

VE dt. Những vật nhỏ tròn hoặc giẹp như 10 thịt thừa mọc ở mí mắt: Mắt có ve; 20 Khuy nhỏ trên bâu áo đê giắt bông hay gắn huy-chương; 30 Giống bọ bám trong da thú đê hút máu; 40 Đạn ria, thứ đạn khi bắn thì túa ra nhiều viên nhỏ: Đạn ve.

ve bà dt. Loại ve đầu nhỏ, mình to như hạt đậu trắng, hay bám vào da bò đê hút máu.

ve chó dt. X. Ve huyết và Ve lông.

ve huyết dt. Loại ve nhỏ, mình hơi giẹp và đỏ, thường bám vào da chó mà hút máu.

ve lông dt. Loại ve chó, mình giẹp, có lông thường bám ở kẽ ngón chân chó mà hút máu.

VE dt. (đóng): Tiếng rè cánh kêu to lên của loài côn-trùng cùng tên, vốn ở dưới đất sâu lâu năm, khi gần mọc cánh thì vào một đêm mù hè, xoi đất chun lên và cứ theo cỏ cây mà bò lăn lén; khi khỏi mặt đất lối 4 cm thì bắt đầu mọc cánh; từ 1m sấp lên thì cánh đã to và khô, thịt dai; lối 2m thì bắt đầu rè cánh thay nhau kêu suốt

ngày đêm; vài ba ngày thì lột xác: Tới đây những suối cùng khe, Chân sim bồng núi tiếng ve gọi sầu CD // (B) Gầy ốm: Mình ve.

ve bầu dt. Con ve đầu đàn, to hơn cù.

ve già dt. Con ve khi bò cao khỏi mặt đất lối 1m, thịt dai, ăn xam-xam.

ve non dt. Con ve mới từ dưới đất bò lên cao lối 4cm, thịt mềm, ăn ngon.

ve ngâm dt. Bầy ve ở một vùng, thay nhau rè cánh kêu không dứt tiếng: Ve ngâm vươn hát véo-van, Ủ-ủ gió thổi sóng cồn mây bay CD.

ve sầu dt. Tức con ve (tiếng kêu buồn thâm).

VÈ dt. Bé, lợ, chai đựng: Ve rượu, ve dầu.

ve chai dt. Cái ve bằng chai (thuỷ-tinh xốp): Đì mua ve chai // (lóng) Bơm rượu: Hội ve chai.

ve keo dt. Ve tương - đồi rộng nhưng thấp, miệng rộng, vai ngang, cổ ngắn, nắp có nút tròn.

ve lít dt. Cái ve đựng đúng một lít.

VE dt. Tán, dỗ-dành, trêu-ghẹo một người khác giống đê lấy: Bắp non mà nướng lửa lò, Đổ ai ve dặng cõi đò Thủ-thiêm CD // (R) Vuốt nhẹ đê dỗ-dành: Vuốt-ve.

ve-vẫn dt. Tới lui chọc - ghẹo, dỗ-dành cõi lấy cho được: Ve-vẫn con người ta.

ve-vây dt. Phe-phây, phất qua phất lại: Chó ve-vây đuôi; cầm khăn ve-vây.

ve-vuốt dt. X. Vuốt-ve.

VÈ dt. Bông lúa còn lép: Khi đì lúa chừa trồ ve, Khi vè lúa đê đò-hoe đầy đồng CD // (R) Cạnh giè re ngoài mai cua, rùa...: Vè cua-dinh // Vật móng uốn vòng theo nửa phần trên bánh xe đê che bùn sinh: Gần vè, vè xe.

VÈ dt. Bài văn văn đặt ra đê thuật lại một chuyện thời-sự, một chuyện đời, sự-tích một nhân-vật được nhiều người biết: Vè đánh bạc, vè bài tới, vè con cua, vè cậu hai Miên, v.v...

vè-vẫn dt. Bài vè: Bị đặt vè-vẫn kiêu-ngạo.

VÈ dt. Cây nêu cầm dưới nước đê làm dấu: Cây vè, cầm vè // Cây cầm hai đầu một khúc sông đê làm mức cho một cuộc đua thuyền (lầm lúc bị các tay đua gian-xảo, thay vì cho thuyền chạy bọc vòng đê quay trở lại, họ dùng cây chèo kẹp cây vè quặt xuống nước rồi cho thuyền luát lên trên đê ăn-gian vài thước nước): Chém

vé (Xt. Chém vé).

VĒ dt. Xân-bàn một bên : *Tđ.-vē; thuyễn vē lại* // (R) a) Nghiêng mình, xé xuống một cánh, bước lè-lè quanh mình con gà mái đẻ ve-vân : *Gà trống vē gè mái*; b) Clg. Kè, nghiêng mình, xé xuống một cánh, đầu dây nghiêng chục dá (chọi) nhau : *Hai con gà trống vē nhau*.

vé lại dt. Xèo lại, toan đỗ lại, ghé lại : *Thuyền vē lại*.

vé theo dt. Đi theo một bên hay sau lưng : *Vé theo xin tiền*.

VĒ dt. Giấy in riêng dùng trong một lúc, một việc : *Bán vé, lấy vé, mua vé, xết vé, vé bách-dụng* dt. Vé xe buýt hay xe lửa mua đóng tiền tháng, được dùng tất-cá các đường xe, các chuyến xe (*billet passe-partout*).

vé bắc dt. X. Vé đò.

vé cá dt. Vé có in số mỗi con ngựa trong trường đua để người đánh cá chọn mua.

vé cắp dt. Vé cá ngựa có in 2 số ngựa, 1 trước và 1 sau ; nếu cả 2 con ngựa có số đó về nhất và nhì đúng theo vé thì trúng // Hai, ba hoặc bốn vé số Kiên-thiết có số thứ-tự giống nhau.

vé đò dt. Clg. Vé bắc, cái vé mà mỗi người đi đò qua sông đều phải mua trước.

vé đúp dt. Vé cá ngựa có hai số, 1 chỉ con về nhất độ thứ tư, 1 chỉ con về nhất độ thứ sáu.

vé hát dt. Vé vào cửa xem hát mà mỗi khán-giả đều phải mua trước khi vào.

vé hồi dt. Phần sau cái vé khứ-hồi dùng đi xe bận vé (*coupon retour*).

vé khứ-hồi dt. Vé đi xe, máy-bay hay tàu thuỷ, dùng cả bận đi và bận về.

vé máy-bay dt. Vé mà mỗi hành-khách máy-bay đều phải mua trước mới được đi.

vé sai vòng dt. (hx) : Vé bán lén, không đúng chuyến xe (*billet délivré hors tours*).

vé số dt. Vé của các cuộc xô số bán ra.

vé tàu dt. Vé mà mỗi hành-khách đi tàu thuỷ hoặc tàu hỏa đều phải mua trước khi lên tàu.

vé tập-đoàn dt. (hx) : Vé chung cho một đoàn-thé di cùng một toa xe lửa, giá nhẹ hơn giá thường (*billet collectif*).

vé vỡ cửa dt. Vé mà khán-giả phải mua trước khi vào xem.

vé xe dt. Vé phải mua đỗ được lên xe ngồi

cho người ta chờ đợi.

VĒ dt. Sắc-diện, dáng-diệu tự-nhiên hay do tình-cảm khiến nên : *Vé buồn, vé giận, vé vui; có vé, tỏ vé, trớ vé; Mai cốt-cách tuyết tình-thần, Một người một vẻ mười phân vẹn mười K.* // (R) Phết, cốt-cách đẹp-dỗ : *Coi cưng ra vé* // (B) Nở mày nở măt : *Rạng-vé, vui-vé*.

vé chi tr. Só chi, có dáng chi : *Vé chi một đoá hồng-nhan, Làm cho cho hại, cho tàn cho cắn K.*

vé lan dt. Vé người con gái đẹp : *Rèm tương đồng thết tiếng hoàn, Vé lan vừa chén, gó sen vội dời HTR.*

vé mặt dt. Sắc -diện, tuồng mặt : *Vé mặt giặn-dữ; Khôi-ngô vé mặt, dai cắn dầu nhà NĐM.*

vé ngân dt. Sắc mặt trắng như bạc : *Bóng tàu vừa nhạt vé ngân, Tin đâu bỗng thấy cửa ngân gọi vào K.*

vé ngọc dt. Vé mặt đẹp như ngọc : *Mừng thăm cờ đã đến tay, Càng nhìn vé ngọc, càng say khúc vàng K.*

vé người dt. Cái mă, dáng-diệu con người : *Bậc người khoa-giáp, vé người phong-lưu NĐM.*

vé phù-dung dt. Nh. Vé lan : *Vé phù-dung một đoá khoe tươi CO.*

vé-vang tt. Rõ-ràng, sung-sướng trong lòng vì được dời kính-phục, khẽng-nghĩ : *Làm cho cha mẹ được vé-vang; Giàu vé-vang, sang lich-sự tng.*

vé xuân dt. Cảnh sắc mùa xuân // (B) Vé mặt tươi đẹp của mặt nàng con gái : *Càng nhìn càng lầm vé xuân, Rõ-ràng một áng ngọc chén dưới dời HTR.*

VĒ dt. Hoa, dùng màu sắc chấm hay kéo nêm hình trên giấy, lụa, gỗ, tường, v.v... : *Bức vẽ, tết vẽ, tranh vẽ; vẽ cọp chông nêm hình* // Bày-dặt thêm cho nhiều, cho đẹp : *Bày vẽ, tiu-vẽ, tỏ vẽ* // Vạch đường, dẫn-dắt : *Chi vẽ* // (lóng) Biên giấy phạt (cành-sét) : *Đi ngược chiều bị vẽ.*

vé mày vé mặt dt. Gây-dụng cho, đem tiếng tốt cho : *Được người vé mày vé mặt mà chẳng biết ơn.*

vé phác dt. Vé sơ-sài những nét chính,

vé song dt. (chm). Căn-cứ những tài-liệu do đặc-bằng những con số, những bài toán mà vé bắn-dò đắt (*rapporter*).

vé-viên dt. Bày-vé cho đẹp hơn nhưng thêm rắc-rối, thêm phiền-phức : *Khéo vé-viên cho lầm chuyện !*

vē-vōi dt. Chỉ-vē, bày-biều phải làm thế nào :
Cà không ai chān-sóc vē-vōi, Cho nên gā
mới lōi-lām bưoi-móc LS.

vē-vōi dt (d). Nh. Vē.

VĒ dt. Banh món ăn ra với đai dūa: Vē cá, vē thịt.

vē tiếp dt. Dùng dūa để món ăn cho người cùng bàn vē hoặc vē phụ với người ấy.

VĒM dt. (đóng): Loại sò to con: Con vēm.

VĒM dt. (lóng): V.M. độc lẹ, túc Việt-minh gọi tắt, tiếng chỉ người trong hàng-ngũ chống Pháp từ 1945 tới 1954: Các ông Vēm; gặp Vēm.

VĒN trt. Đọc theo bờ: Tàu chạy ven biển ; ở ven theo sông cái II (chm) dt. Vanh, tiễn, cất vòng bên ngoài (fileter).

ven bình-hành dt. Sự tiện răng hình thang (filetages trapézoïdaux).

ven biên trt. Đọc theo ranh II (thth) Đọc theo bờ, không ra khơi: Tàu nhỏ chỉ chạy ven biển.

ven răng dt. Sự tiện răng khu-ốc chung-quanh một cây cột (filetage).

ven răng gió dt. Cách tiện răng khu-ốc nhuyễn, mịn, theo cách tiện trên ống hơi (filetage au pas du gaz).

ven theo mục dt. Cách tiện răng theo lằn mục đánh dấu sẵn (filetage aux repères).

ven trời dt. Clg. Chân trời, ngoài rìa bầu trời, túc nơi xa-xôi lâm: Biết ven trời nào mà tìm ?

VĒN dt. Kéo lên cao: Vén áo, vén quần, vén tóc // Mở vét ra: Vén màn, vén mùng ; Lén vô vén sáo hồi thăm, Cớ sao rọi lux uốt dầm gối loan? CD II trt. Tém, thu gọn lại: Chải tóc vén lên; quét vén đồng thóc lại.

vén-khéo trt. Gọn-gàng khéo-léo: Ăn-nói vén-khéo, làm-ăn vén-khéo.

vén ót dt. Hót ngắn tóc sau ót: Vén ót trước khi đưa từ-tội lên gươm máy II (lóng) Kết-thúc một cuộc sát-phạt, đánh cú chót cho đối-thủ chịu thua: Lừa díp vén ót hǎn cho rồi.

VĒN-VANG tt. Gọn-gàng, vén-khéo, không luộm-thuộm bùa-bài: Đầu tóc vén-vang, quần-áo vén-vang.

VĒN-VĒN trt. X. Vén-vén và Vén-vén.

VĒN tit. Trộn, nguyên, tất-cả: Giữ vén, nguyên vén, trộn-vén, vén-vén, vón-vén;

Duyên sau nghĩa trước, hai bể vén hai NDM.

vén nghĩa trt. Trộn nghĩa, trước sau, sau vây: Vén nghĩa phu-thê.

vén tiếng trt. Trộn tiếng, giữ cho tiếng tốt được nguyên vẹn: Vén tiếng trung-trinh.

vén-toàn trt. Clg. Vén-tuyền, đầy-dủ, nguyên vẹn, không thiếu-sót: Sao cho cốt-nhục vén-toàn K.

vén-tuyền trt. X. Vén-toàn: Đây anh cũng nặng lời nguyên, Dẫu cho sinh tử, vén-tuyền trước sau CD.

vén-tròn trt. Trộn vén, toàn vén, đầy-dủ: Sau này phu quý phu vinh vén tròn NDM.

vén-vē trt. Hoàn-toàn tốt đẹp: Vén-vē mọi bể. **vén-vén trt. X.** Vón-vén.

VĒO trt. Clg. Véo, tiếng gió rít, tiếng cạ trong gió: Đạn bay cái veo.

veo-veo trt. Tiếng nhiều viên đạn xẹt đi: Đạn bay veo-veo.

VĒO bt. Sạch, không còn chi cặn, không lộn chút bụi: Đói veo, hết veo, trong veo.

VĒO trt. X. Veo (trt): Vì-véo.

veo-veo trt. X. Veo-veo.

VĒO trt. Vòng quanh, rẽ ngả khác: Thuỷn di veo nơi khác.

VĒO dt. Clg. Béo, dùng hai ngón tay kẹp lại và vặn tréo que: Ngắt veo; Véo bắp vế non II (R) Cắt chân gó: Chân veo; véo miêng ván II dt. Miêng ván ghép ở mũi hay lói thuyền: Véo thuyền.

VĒO-VÓ tt. Méo-má, không đúng với cái hình nhất-định.

VĒO-VON trt. Lanh-lanh cao mà thanh: Chim hót véo-von; Véo-von đèn hát, vang lồng phách sênh Ph. Tr.

VĒO dt. Đinh, chóp, nơi cao nhất: Véo đá, véo núi; ngồi vắt-véo.

VĒO tt. Vẹy, eo qua một bên: Cong veo, vặn-veo.

veo-ne trt. Uốn cong phía bên hông: Đúng veo-ne, ngồi veo-ne. Xt. Giẹo-ne.

veo-ngoe bt. (d): Rất cong, rất veo: Đิ veo-ngoe; hai chân veo-ngoe.

veo-vę trt. Méo-mó, sai-lệch, xuyễn-tắc: Ăn nói veo-vę; bàn chuyện veo-vę.

VĒO st. Clg. Úc hay Mớ, 10 vẹn (muỗn) hay 100 ngàn: Một vẹo bạc II (R) Nhiều lâm, không kè xiết: Bạc vẹo; biết úc vẹo nào mà kè !

VÉT đt. Hốt lên hay lấy ra chon hết nhũng vật dưới đáy: Vét giếng, vét kinh, vét mương, vét nồi, vét tủ, vét túi, vét tráp // (B) Lấy sạch cát: Vơ-vét; Sạch sành-sanh vét cho đầy túi tham K.

vét nồi đt. Ăn hết nồi cơm, gỡ cà cơm cháy ra ăn // (lóng) Xài món thừa-thãi: Chuyên vét nồi.

vét sạch đt. Lấy cát, không chừa chút nào: Vét sạch dì thuỷ.

vét sòng đt. Ăn hết tiền các tay bài khác trong sòng.

vét-voi đt. (d): Nh. Vét và Vơ-vét: Vét-voi hết, chẳng chừa món gì.

VÉT dt. (động): Loại muỗi rừng // X. Vắt (động).

VÉT dt. (thực): Loại cây rừng sác, cao từ 5 tới 10 m., lá dày, láng, hoa có cánh chè hai, trái tròn dài và nhọn; rễ nhiều làm chắc đất, thường được trồng dựa mép mương, mép rạch để đất đứng lờ.

VÉT dt. (động): Loại chim lông xanh, mỏ đỏ, giỏi nhái tiếng người: Nói như con vẹt.

VÉT dt. Vetch ra, dùa ra hai bên: Vẹt cỏ mà đi; vẹt người vô xem // trt. Nép que, chừa trống ở giữa: Đúng vẹt hai bên // tt. Mòn khuyết một bên: Giây vẹt gót.

VĒ dt. Võ với ngón cái và ngón trỏ cho tròn: Vẽ điêu thuốc, vẽ tè áo.

vẽ tròn đt. Vẽ thành viên tròn // (B) Xây-dung, làm cho hoàn-toàn: Ké vẽ tròn, người bóp méo.

VĒ dt. Bụng to mà mỏng, tiếng chỉ vật dính lại, kết lại thành miếng rộng: Đặt vẹ, đóng vẹ; vẽ cỏ, vẽ đất, vẽ cơm cháy, vẽ lục-bình, sảy đóng có vẹ.

vẽ thịt trâu đt. Miếng thịt trâu dày; thường được ví với bộ mặt thịt chèn-vần của người dàn-dôn hoặc nét mặt sương-sùng: Thẹn thay Bùi-Kiệm máu dê, Ngồi trơ bộ mặt như vẽ thịt trâu LVT.

VĒ dt. Clg. Vìa, trả lại nơi cũ: Vẽ chồ, vẽ nhè, vẽ xú; Đi đến nơi, vẽ đến chốn; Ai vẽ ai ở mặc ai, Áo dài ở lại đè mai sê vẽ CD // Đến một nơi mà mình định sê ở luôn: Từ khi em vẽ làm đâu, Anh thi dặn trước bảo sau moi lời CD // (B) Chết: Sống gởi, thắc vẹ; ông đã vẽ // trt. Tới một ngày-giờ nào hay một nơi-chốn nào: Từ rày vẽ sau; trả vẽ già;

trời vẽ chiều, Thuỷgen bầu trời lái vẽ đồng, Làm thân con gái thờ chổng nuôi con CD // Trong phạm-vi: Nói vẹ..., thắc-luận vẹ..., thuộc vẹ... // Tới mức ăn-thua: Về chót (tới mức sau cùng), về nhất (tới mức trước hết) // Tới một nơi có nhiều người mang đồng: Hàng vẹ; tàu vẹ.

về bè đt. Theo phè, nhập lũ: Về bè với bạn lưu-manh.

về bộ đt. Đi bộ về: Cai hát, về bộ buồn ngủ thâu-tròi.

về chiều trt. Vào giác chiều: Tháng này, trời vẽ chiều hay mưa // (B) Tới tuổi già: Tuổi đã vẽ chiều.

về chồ đt. Trở lại chồ đã ngồi hay đúng lúc này: Trả bài xong, thay bão về chồ.

về chơi đt. Về nhà, về xú để hưởng cái thú nơi đó: Tết có nghỉ về chơi!

về đầu đt. Hàng-dầu bên nghịch dè ở luôn bên đó: Lính mới vẽ đầu // Tới mức ăn-thua trước nhứt.

về già đt. Đến tuổi già: Trở về già.

về hưu đt. Hưu-trí, nghỉ làm việc nhà nước khi đúng hạn: Đến tuổi vẽ hưu.

vẽ khuya trt. Vào giác khuya: Trời càng vẽ khuya càng lạnh (rét).

vẽ nỗi trt. Bởi lý-do, tại vì: Bà ơi cháu quý bà thay, Quý bà vẽ nỗi bà hay cho quà CD.

vẽ núi trt. Day vẽ phía tây có núi (non Đoài), chỉ tục chôn người chết thường cho day đầu sảng vẽ hướng tây // (B) Chết (thường là chết già): Gác (hay trớ) đều vẽ núi.

vẽ nước đt. Trở vẽ nước mình sau một thời-gian ở nước ngoài: Đó là một du-học-sinh mới vẽ nước.

vẽ quê đt. Trở vẽ nơi sinh đẻ, xú-sở cha mẹ ông bà: Babi trường vẽ quê // (B) Chết: Cha mẹ đều vẽ quê cả.

vẽ sáng trt. Vào giác sáng: Sáng trăng sáng cả đêm rầm, Nửa đêm vẽ sáng, trăng nâm ngọn cây CD.

vẽ sau trt. Sấp sau, vào thời-gian sau này: Từ đây vẽ sau, chắc tôi không dám như vậy nữa // Về đến nơi sau kẻ khác.

vẽ tay đt. Vào trong tay, được người nào làm chủ: Phận béo chẳng biết vẽ tay ai cầm CD.

vẽ tàu đt. Đi tàu vẽ: Về tàu chậm mà khoẻ hơn vẽ xe // Trờ vẽ Trung-quốc:

Người tè bão: Ăn cơm cháy về Tàu không được (lời nói chơi).

về trời dt. Lên thượng-giới, thiên-dình, cõi trời: *Đưa ông Táo về trời II (B) Clg.*
Quy-thiên, chết: *Gần đến ngày về trời.*

về trước trt. Hồi trước, trở lại lúc trước:
Về trước, va nghẽn hơn bây giờ II Về
đến nơi trước hơn hết.

về vườn dt. Trở về nhà ở thôn-quê sau một
thời-gian làm - ăn ở thị-thành: *Về vườn
dưỡng-lão II* (lóng) Bị dạc ra, không được
xài nữa: *Cái xe này cũ quá, cho nó về
vườn cho rồi!*

về xe dt. Đì xe về: *Về xe cho I.*

về xú dt. Trở về xú-sở mình.

VẾ dt. Clg. Đùi hay Bắp-vé, phần chân từ
háng tới đầu gối: *Kè vai dưa vế; Dâmbôan, khỏi lỗ vỗ vế tung. II* (R) Đoạn cầu đôi
hay câu thơ: *Mỗi câu thơ lục-bát có hai
vế II (B)* Vai, địa-vị mình đối với người
khác: *Lép vế, vai-vế.*

về dưới dt. Clg. Về 8, về 8 chữ của câu
thơ lục-bát, được sắp dưới về 6 chữ.

về non dt. Phần bắp-vé phía trong, gần háng,
thịt mềm: *Véo về non.*

về sáu dt. X. Về trên.

về tám dt. X. Về dưới.

về trên dt. Clg. Về 6, về 6 chữ của câu thơ
lục-bát, được sắp trên về 8 chữ.

VẾ trt. Clg. Rẽ, cách cầu cá nhấp-nhấp miêng
mồi trên mặt nước: *Câu vế.*

VẾ tt. X. Bè và Võ.

VẾ-VÃI dt. Vãi lộn-xộn, không dè cho có
thứ-tự: *Vẽ-vãi tú-tung.*

VỆ dt. Lẽ, rìa, viề: *Vệ đường, vệ sông.*

VỆ dt. Toán quân 500 người hồi xưa: *Cai
vệ II* Vệ-uý gọi tắt: *Ông vệ II dt.* Giữ-gìn,
ngăn chặn: *Bảo-vệ, chưởng-vệ, dân-vệ,
hậu-vệ, phòng-vệ, tự-vệ.*

vệ-binh dt. Lính cận-vệ, lính hầu một bên dè
hộ-vệ.

vệ-binh đò dt. Clg. Hồng-vệ-binh, vệ-bệnh
nước của sòng-sân.

vệ-đại dt. Đội binh có trách-nhiệm gìn-giữ.

vệ-quốc-quân dt. Tên binh-chủng đánh giặc,
giữ nước.

vệ-sĩ dt. Nh. Vệ-binhs // (R) Clg. Cậu Chài
tại Quý, tên gọi các cậu trai chuyên đóng
vai quân lính hoặc dọn-dẹp sân-khêu cho
một gánh cải-lương.

vệ-sinh dt. Giữ-gìn sức-khỏe: *Bài học vệ-*

sinh, phép vệ-sinh II (hép): Tên thú giãy
chẽ riêng dè chờ đít hay thú khẽ cho đàn
bà nít khi có tháng: *Giấy vệ-sinh, khẽ vệ-
sinh.*

vệ-tinh dt. Ngôi-sao nhỏ đi quanh một hành-
tinh.

vệ-tinh nhân-tạo dt. Vật ché-tạo có trang-
bị nhiều máy-móc, được tên lửa phóng ra
khỏi sức hút của trái đất và bay theo quỹ-
đạo dè dò xét những bí-mật của vũ-trụ mà
khoa-học chưa tìm ra; cũng được dùng
tiếp-sức các làn sóng điện trong việc thông-
tin, chụp ảnh dưới quả đất, v.v..

vệ-tống dt. Nh. Hộ-tống.

vệ-uý dt. Quan võ cầm đầu một vệ lính dời
cố vua // Trật cao hơn hết trong ngạch
cánh-sát, mã-tà (*garde civile locale*) và tùy-
phái thời Pháp-thuộc (gọi tắt: Ông vệ).

VÉCH dt. Vích, bặt lén, hắt lén, xeo lén:
Cao-Lüng véch xe.

véch bồng dt. Châm đầu gậy bên vật
giùi rồi nắm đầu gậy kia hắt mạnh vật ấy
lên: *Véch bồng cây gu* (quận đầu của cuộc
dánh tròng) // Dùng 5 ngón chân hay mũi
giày nâng cao trái bánh lên: *Véch bồng
bánh qua đầu cầu-thủ nghịch.*

véch-đốc trt. X. Ngồi véch-đốc.

VÉCH-VẠC trt. Trêch, trich, sai chõ, không
ngay-ngắn: *Đè véch-vac.*

VĒN dt. (thực): Clg. Vēn-vēn, loại cây to,
nhánh non có khía, lá tròn dài, bề mặt láng,
bề trái có lông; gỗ thường được dùng
đóng hòm (quan-lài).

vēn-vēn dt. Nh. Vēn.

vēn-vēn kēu dt. và dt. (lóng) Tái số chết:
Bộ vēn-vēn kēu nó mà !

VĒN dt. X. Thanh-chuyền (bielle): *Lột vēn II*
(lóng) Vōn-liêng, sō-phận: *Tiêu vēn, tuột
vēn, vāng vēn.*

VĒN dt. Vēn xéo-xéo khác màu trên mình thú:
Có vēn có vēn II tt. Có những vēn xéo-xéo:
Chó vēn, chén vēn, lợ vēn.

vēn tàu cau tt. Có nhiều vēn như vēn tàu cau
trên mình (chỉ cọp hùm): *Ông vēn tàu cau.*

vēn vēt khēn tt. Có nhiều vēn rộng bê
ngang: *Ông vēn vēt khēn.*

VĒNH tt. Clg. Vinh, uốn cong quót mệt-
phi: *Ván mồng phơi nắng vēnh lén II dt.*
Nghenh, véc hắt, véc kiêu-ngạo: *Vēnh mệt,
vēnh mèy.*

vênh mặt đt. Vác hắt cát mệt, bô lắc-xắc, đắc-ý, kiêu-căng: Không giàu mây mà vênh mặt với anh em.

vênh râu đt. Nói con mèo khi ăn no xong thì dùng mây sợi râu lên II (lóng) Lấy làm sung-sướng, đắc-ý: Trúng số, ngồi vênh râu ăn.

vên tréo tt. Méo-mó bậy-bạ: Bi dụng, bánh xe yên tréo cả; bánh tráng nướng vàng thì vênh tréo đi.

vênh-vang trt. Nghênh-ngang, lắc-xắc, không coi ai ra gì: Mới có tiền trong mình thì đi vênh-vang như chẳng ai bằng mình.

vênh-váo trt. Nghênh qua nghênh lại: Vênh-váo thách-thứa.

vênh-vênh tt. Hơi vênh, hơi tráng: Bánh xe vênh-vênh.

VÊNH trt. Clg. Vính, khoe-khang, phách-lối.

vênh-cường đt. Đánh phách, lén mặt: Tính hay vênh-cường II trt. Vây-vá re, khiển có chuyện lối thõi: Nói vênh-cường mèch lòng.

VÊNH tt. X. Vành.

VÉT dt. Clg. Vít, dâu đẽ lại: Dấu-vết, vết bầm, vết đớ; Thời lồng tim vết.

vết dầu len dt. Vết dầu trên giấy hay trên hàng-giẻ, càng lâu càng len rộng ra, thường được ví với những sự-việc từ-tử nở to theo thời-gian: Cuộc xâm-lăng của nước mạnh đỗi với nước yếu như vết dầu len.

vết-tích tt. Dấu-vết, tiêng gọi chung những dấu đẽ lại: Ké trộm không đẽ vết-tích chí lipi.

vết thương dt. Clg. Thương-tích, dấu bầm, sưng hay có chảy máu trên da thịt: Rít bó các vết thương.

vết thương lòng dt. Sự đau-dớn trong lòng: Làm sao hàn gắn được vết thương lòng.

VỆT dt. Clg. Bệt, vết dài: Bôi một vết trên tường.

VÊU tt. Đưa ra, gio ra: Đút vêu II trt. Trợ ra, không động-đậy chi cả: Ngồi vêu cả buổi, không bén được một động.

vêu đít dt. Có cái đít vêu, tức nở to phía sau: Vêu đít thường ễn lung.

vêu mỏ trt. Trơ mỏ, chẳng có gì ăn, chẳng nói lời nào: Ngồi vêu mỏ ra đó.

vêu mõm trt. Nh. Vêu mõ.

vêu-vêu tt. Hơi vêu: Đít anh đói vêu-vêu II trt. Tướng đi mà cái mình ễn tới trước, cái mông ở sau: Đị vêu-vêu.

VỀU tt. Sung (chỉ nói về cái mồi): Té (ngã), vêu mồi.

VÉU tt. Xếu, méo-mó, cong-queo: Sung vêu lén.

vếu-váo tt. Xếu-xáo, méo-xéo: Mếu, cái miệng vếu-váo II (B) trt. Lêu-léo, quay-quá, không thè tin được: Nói vếu-váo.

VỀU dt. Biu, trè ra, tỏ ý chê: Vêu mồi thi đời.

VỊ dt. X. Vây: Vi-cánh; Nước trong cá lột thấy vi, Anh câu không được就是因为水裡有泥巴. Vì sống xao CD. II Clg. Vì, cày thước đẽ chẽ lấy mức tiền kẽm hồi xưa đồng tính coi bao-nhiêu: Cái vi tiền II dt. Đò đẽ tính coi bao-nhiêu: Vi tiền.

VỊ dt. Vây, ví, bọc chung-quanh: Châu-vi, giải vi, trùng-vi. Xt. Vây.

vì-kỳ dt. Cờ vây.

vì-khôn tt. Clg. Vây khôn, bị vây nghèosight: Bi 3 năm vì-khôn tại Quy-nhon.

Võ-Tánh phải tự thiêu cho tròn tiết-tháo, vì-nã dt. Vây bắt, ví bắt: Phân binh vi-nã địch.

vì-nhiều dt. Vây chung-quanh: Vi-nhiều địch-quân.

vì-toạ dt. Xùm ngồi chung-quanh.

vì-tường dt. Vách tường bao-bọc.

vì-xích dt. Thước cuồn, thước bằng kim-loại mòng, do xong có nút bấm cuồn tròn lại.

VỊ dt. Lèm trái ngược lại: Quai-vi (xúc-phạm, lối lầm).

vì-bạn dt. Lèm phản, dùng vũ-lực chống nhau cầm-quyền.

vì-bội dt. (Pháp): Không tuân theo, cãi lại: Vi-bội khé-ước.

vì-cánh tt. Trái lời cảnh-cáo II (thíh) Trái luật cảnh-sát: Tôi vi-cánh.

vì-chi tt. Trái lệnh vua: Vi-chi mang tội khi-quân.

vì-hiến tt. Trái với hiến-pháp: Đặt ra viện bao-hiến là để ngừa những vụ vi-hiến.

vì-hoà tt. Biến-dộng, thay-doi, không được điều-hoà II (R) Se-de, nói vua lúc có bệnh: Thành-thê vi-hoà.

vì-lẽ dt. Trái với lẽ-giáo, lẽ-nghi, tức vũ-pháp: Mới nhất thứ vi-lẽ, xin ngài tha-thứ.

vì-lệ dt. Trái lệ, không hợp-lệ: Bi cảnh-cáo vì vi-lệ.

vì-lệnh dt. Trái lệnh, làm khác với lời sai-kiến.

vĩ-lý tt. Trái lẽ, không đúng lý thường-thường :

Việc làm vĩ-lý.

vĩ-mạng (mệnh) dt. Nh. Vi-lệnh.

vĩ-nẹn dt. Lánh nẹn, tránh tai-ho: *Tím đường vĩ-nẹn.*

vĩ-ngỗ dt. Nh. Vi-bọn.

vĩ-ngôn dt. Lời nói trái lẽ, vĩ-lý.

vĩ-nghịch tt. Ngược-ngạo, trái ngược: *Làm việc vĩ-nghịch.*

vĩ-phạm dt. Phạm phải, trái với điều mà ai nấy phải tuân theo: *Vi-phạm luật lưu-thường.*

vĩ-phản tt. Nh. Vi-nghịch.

vĩ-pháp tt. Trái phép, phạm phép: *Hành-vi vĩ-pháp.*

vĩ-tâm tt. Trái lòng, ngược với lòng mình.

vĩ-thường tt. Trái với lẽ thông-thường, với ngũ-thường.

vĩ-ước dt. Thất-ước, sai lời giao-kết, hứa-hẹn.

VĨ dt. Làm: *Hành-vi, nan vi; Vi nhân nan, vi nhân nan* (Làm người khó, làm người khó) // trt. Ấy là, có, như thế: *Dĩ thực vi tiên* (Lấy miếng ăn làm đầu) // dt. Cai-trị.

vĩ-bằng dt. Làm bằng, dùng làm chứng-cớ // dt. Clg. Biên-bản, tờ giấy ghi qua một việc vừa xảy ra với tất-cả chi tiết, có chữ ký tên của những người chứng và nhà đương-cuộc: *Vi-bằng cầm ranh đất.*

vĩ-chính dt. Nh. Hành-chính.

vĩ-lẽ dt. Nh. Thi-lẽ // trt. Đó là việc lẽ; lẽ phải vậy.

vĩ-nẹn dt. Làm khó làm dẽ, gây rắc-rối cho người.

vĩ-quan dt. Làm quan: *Tấn vi quan* (Tới thì làm quan).

vĩ-sor dt. Đá-dặng, ráo-tói: *Chẳng đám vĩ-sor một mòn.*

vĩ-sur dt. Làm thầy: *Thổi (thoái) vĩ sur* (Lui thi làm thầy, tức thổi việc quan về nhà làm thầy dạy học, thầy thuốc...)

vĩ-tiễn trt. Làm đầu, kẽ như trước hết.

vĩ-thiên trt. Làm trời, coi như trời: *Dân dĩ thực vĩ thiên* (Dân lấy ăn làm trời).

vĩ-thuỷ trt. Bắt đầu: *Xưa, cho con đi học, vĩ-thuỷ phải làm lẽ bái-sur.*

VĨ tt. Nhỏ li-li, ti-mi: *Hàn-vi, hiền-vi, suy-vi, tinh-vi* // Kín-dáo, sâu-xa: *Huyền-vi.*

vĩ-ám dt. Tiếng động rất nhỏ // (R) Tên thứ máy làm cho tiếng động đều nhỏ máy cũng hoá ra to: *Máy vĩ-ám.*

vĩ-chì dt. Ý-kú thăm kín.

vĩ-diệu tt. Tinh-vi và huyền-diệu, tức ti-mi và sâu-xa: *Kinh Phật chứa nhiều diệu vĩ-diệu.*

vĩ-hành dt. Lên di, di cách âm-thầm: *Xưa, vua thường vĩ-hành dẽ xem-xét tình-hình dân-chung.*

vĩ-hồ trt. Chút-đỉnh, một véc.

vĩ-huyết-quán dt. Tia máu, ống thật nhỏ dẫn máu vào thịt.

vĩ-khuẩn dt. Vi-trùng trong meo-mốc, trong nấm // (R) Nh. Vi-trùng.

vĩ-mang tt. Cực nhỏ, nhỏ hết sức, mắt không trông thấy được.

vĩ-ngôn dt. Lời nói có ý-nghĩa sâu-xa, kín-dáo: *Vi-ngôn dài-nghĩa* (Lời nói sâu-xa thì ý-nghĩa to lớn).

vĩ-nha dt. Cái mầm cây, cỏ.

vĩ-sinh-vật dt. (Y): Những sinh-vật quá nhỏ, phải trông bằng kính hiển-vi mới thấy (amibe).

vĩ-tế bt. Tinh-tế, ti-mi, nhỏ-mọn: *Lèm cách vĩ-tế; chuyen vĩ-tế.*

vĩ-tí tt. Clg. Li-ti, lút-chút, thật nhỏ: *Vi-tí huyết-quán.*

vĩ-tình dt. Chút tình, mối tình nhỏ-mọn.

vĩ-tiện tt. Clg. Ti-tiện, nhỏ-mọn, thấp-hèn: *Còn nhè vĩ-tiện.*

vĩ-tiểu dt. Hé cười, mỉm cười.

vĩ-thành dt. Lòng thành nhỏ-mọn (lời khiêm): *Có chút vĩ-thành.*

vĩ-thùi dt. Lúc nghèo, cơn túng-bần.

vĩ-trần dt. Bụi thật nhỏ trong không-khí.

vĩ-trùng dt. Sinh-vật thật nhỏ, phải trông bằng kính hiển-vi mới thấy, ở khắp nơi, phần nhiều hay gây bệnh-tật cho người và thú: *Vi-trùng lạc, vi-trùng chó dại.*

vĩ-võ (vũ) dt. Mưa tro, mưa phun.

VĨ trt. Tiếng gió rít.

vĩ-veo trt. Clg. Vĩ-veo, tiếng vật cứng xẹt nhanh cạ trong không-khí: *Đạn bay vĩ-veo.*

vĩ-vu trt. Tiếng gió thổi mạnh: *Gió thổi vĩ-vu.*

vĩ-vát trt. Nh. Vi-vu.

VĨ dt. (thực): Tên một thứ rau: *Rau vĩ.*

vĩ-lô dt. (thực): X. Lou (*Saccharum spontaneum*).

VĨ trt. Tại, bởi, tiếng chỉ duyên-cớ: *Bởi vĩ, cũng vì, nghĩ vì, tại vì, xét vì; Vì duyên, vì nợ, vì tình, Đè cho anh thay cô mình xinh hơn; Vì hoa nên phải tìm hoa, Vì tình nên phải vào ra với tình CD.* // Nê, có ý tưởng hay ngã về một cái gì: *Yêu*

vì, kính vì, kiêng-vì ; Vì chõng nên phải
gắng công. Nào sỉ xương sắt đe đồng
chi đây CD.

vì bời trt. Nh. Bởi vì, do nơi, tại nơi :
Đồng-hồ sai vì bời sợi dây thiểu, Em xa
anh vì bời sợi chỉ điều xe loi CD.

vì chung trt. Số là, bời chung, tiếng kè lý
do : Non xanh bao tuổi mà già, Vì chung
sương tuyêt hoá ra bạc đầu CD.

vì dân trt. Bởi lo cho dân, luân luân nghĩ
dân quyền-lợi của dân : Hết lòng vì dân.

vì đâu trt. Bởi đâu, do nơi đâu, tiếng hỏi
cội-rẽ, nguồn-gốc sự-việc : Vì đâu nén nỗi?

vì gì trt. Bất-cứ vì lý-do nào : Vì gì đi nữa,
ta cũng không quên bận-phận.

vì gì-đt. Kiêng-vì, nè-nang, cản tránh việc phật
lòng một người nào : Vì-nè người lớn.

vì nước dt. Nghĩ đến vận-mạng đất nước
mìnà mà lo-lâng, mà hy-sinh : Vì nước
quân minh.

vì nhau dt. Nghĩ đến nhau, kính-nè nhau,
lo cho nhau : Nhờ vì nhau mà tình bạn
được bền chặt.

vì sao trt. Tại sao, bời sao, tiếng hỏi lý-do :
Vì sao có việc đáng tiếc ấy ?

vì-tưởng dt. Tưởng dẽn, nghĩ đến mà
tránh việc làm phật ý một người nào : Vì
tưởng lảng-diềng mà bỏ qua cõi.

vì thế trt. Vì vậy, bời lý-do vừa kẽ : Trò đó
mảng lo giúp cha mẹ mà không đủ ngày-
giờ học bài ; vì thế, thầy không phạt.

vì vây trt. Nh. Vì thế.

vì-või dt. Vì-nè, nghĩ đến danh-dự, uy-tín
một người nào : Ở gần nhau, cũng nên
vì-või người ta chút.

VÌ BT. Clg. Vì, tiếng gọi cách tôn-kính : Vì
quan, vì sao, vì vua ; vì thắn II Dày, dày,
tiếng gọi một hàng cột hay tường : Vì cột,
vì tường II Ngôi-vì, chõ : Thay vì, thế vì,
thắn-vì ; trị vì thiêん-họ.

VÌ VÈO trt. X. Vi-voo.

VÌ trt. Bên mặt, tiếng giục con trâu bên trái
bước xem tới đặng rẽ bên mặt (phải) : Thá
ví.

VÌ dt. Dùng chung-quanh lại : Vì lúa (thóc) II
Viên biò : Khăn xanh eó ví hai đầu, Nửa
thượng che mẹ, nửa sầu cắn-duyên CD. II
Bao vay, chen (cẩn) các ngõ đẽ bắt : Tên
trận ủi ví.

VÌ "ết dt. Chẹn (chẽn) các ngõ đẽ bắt, khống
đẽ thoát khỏi : Vì bắt con gác.

ví dăng dt. Clg. Chẹn (chẽn) dăng, dùng
đăng giăng ngang sông hay rạch rồi đợi
nước ròng bắt cá.

VÍ LƯỚI dt. Dùng lưới bao-phủ một vùng nước
rồi gom lại bắt cá.

VÍ dt. Tý, so-sánh cái này với cái kia : Làm
người dạo thảo không rành, Vì loài cầm-
thú khác mình bao-nhiêu CD. II trt. Nếu,
nếu, tiếng đít giả-thuyết : Mảnh tình ví xé
lèm đôi được, Mảnh đẽ trong nhè, mảnh
đẽ ra HXH II X. Hát ví.

ví bằng trt. Nhịnec bằng, nêu mà, nêu như,
tiếng đưa thêm một điều-kiện trái ngược :
Khai thiệt thì ta tha, ví bằng chối quanh
thì ta khao ; Vì bằng thà thực cùng ta,
Có dung kẻ dưới mồi là lưỡng trên K.

VÍ DẦU (dù) trt. Dầu mà, dầu có thể nào, cùng
lầm thì : Vì dầu kết chằng được đôi, Ngày
sau ta sẽ làm sui một nhè CD.

VÍ-DỤ trt. Nh. Thí-dụ.

VÍ NHƯ trt. Nếu như, trường-hợp mà : Vì
như có túng, thì cho tôi hay.

VÍ PHÒNG trt. Phòng như, nếu có bồ nào :
Ví phòng có trẽ cũng chẳng sao, vì tôi đã
phòng trước rồi.

VÍ THỂ trt. Nh. Ví phỏng.

VÍ THỨ trt. Nh. Ví phỏng.

VÍ-VON dt. Hát ví, đặt câu hát ví : Ví-von
năm (dăm) ba câu chơi.

VÍ dt. Cây trực sát đẽ gân hai bánh xe hai
đầu : Cây ví, song ví, gãy ví.

VÍ dt. Do Tu - ví nói tắt, Clg. Xắc (sắc)
cái bọc đựng tiền xách hay cầm trên tay :
Bỏ quên cái ví trên xe.

VÍ TAY dt. Nh. Ví.

VÍ dt. Clg. Vì, thước đo tiền kêm hồi xưa :
Ví tiền II (B) Lý-lẽ vững-chắc : Nói cho có
ví ; Cái không ra ví gì cả.

VÍ-VẠT dt. Đầu đuôi câu chuyện : Nói cho có
ví-vạt II trt. Dứt-khoát : Nói cho ví-vạt.

VÌ dt. Miếng ngắn có thông hơi : Vì hắp
bánh, vì gài mắm.

VÌ BÁNH dt. Mâm có cái đáy bằng tre gài
thưa, vừa đẽ hắp bánh, vừa đẽ bưng bánh.

VÌ LÀ dt. Tấm sắt hoặc đất nung cũ lò tròn,
đẽ dưới đáy lò cho tro lợt xuống và cho
gió lồng lên.

VÌ LÀ LIỀN dt. Cái vì lò đính luôn trong lò
(grille fixe).

VÌ LÒ TRÚT THAN dt. Vì lò gỡ ra được (jette
feu).

vĩ ruồi dt. Miếng vĩ bằng tre đương có cán đe cầm đập ruồi.

VĨ dt. (bạc): Chỉ lá bài hay số tiền nằm dưới chiếu, đang trong cuộc ăn thua: *Bài vĩ, đặt vĩ, tiền vĩ.*

VĨ dt. Xí, nhà tiêu: *Nhà vĩ.*

VĨ trt. Sá, quẩn, cần-cô.

vĩ chí trt. Sá chí, kè chí: *Vĩ chí một người đàn-bè mè phái dâm mâu với nhau.*

vĩ gì trt. Nh. Vị chí.

vĩ hồng (không) vĩ trt. Bất-quá thì: *Vĩ hồng vĩ thì bỗn chớ việc chi mà sợ!*

VĨ dt. Cái đuôi: *Nhất thủ nhì vĩ tng.*

vĩ-hành dt. Đi sau chót.

vĩ-meo dt. Lòng đuôi.

vĩ-thanh dt. Tiếng ngân dài.

VĨ dt. Sợi chỉ ngang trong khung dệt: *Kinh tơ vĩ vải* (thường gọi trại là Canh tơ chỉ vải) // (R) Đường ngang: *Vĩ-tuyến II dt. Cai-trị: Kinh thiên vĩ địa* (Thông hiểu hết việc trên trời dưới đất).

vĩ-đạo dt. Đường vòng tròn trái đất, song-song với xích-đạo.

vĩ-độ dt. Khoảng-cách tính theo độ-số, giữa một điểm nào trên trái đất với đường xích-đạo.

vĩ-tuyến dt. Các đường vòng quanh trái đất, song-song với xích-đạo, mà người ta phân định sẵn và đặt mỗi đường một số thứ-tự cẩn-cú trên khoảng cách từ xích-đạo tới mỗi đường.

vĩ-thể dt. Trí đời, trí thiên-họ.

VĨ tt. To lớn, lè-lùng: *Hùng-vĩ.*

vĩ-đại tt. Đồ-sộ, to lớn: *Công-trình vĩ-đại.*

vĩ-đức dt. Đức to: *Nhờ vĩ-đức của ông bà mà con cháu được no ấm.*

vĩ-khí dt. Chí-khí lớn: *Anh-hùng vĩ-khí.*

vĩ-nghiệp dt. Sự-nghiệp đồ-sộ: *Lập nên vĩ-nghiệp.*

vĩ-nhân dt. Người có tài có đức và có công to với đời: *Vĩ-nhân thê-giới.*

vĩ-tài dt. Tài cao: *Vĩ-tài thiêu-đức* (Tài cao đúc ít).

VĨ-VÈO tt. E-hè, thịnh-soạn: Một mâm đồ ăn vĩ-vèo // Lát dầu, tú-giăng, nhiều lầm: *Nợ vĩ-vèo.*

VĨ trt. Clg. Vĩ, bời, tại, bị, tiếng đõ lý-do: *Vĩ auốc vong-thân, vĩ cây dây leo; Yêu nhau: chử vĩ lạ vĩ, Chử dục là muốn, chử tuỳ là theo CD.* II trt. Bành, ngã về một

phía và có hại cho phía kia: *Can vĩ, nỗi vĩ, tay (tu)-vĩ, thiên-vĩ II dt.* Nỗi, không nỡ làm mèch lòng: *Tôi vĩ anh lầm, không thì đã có chuyện lôi-thôi rồi.*

vĩ-bụng dt. Clg. Vị lòng, nè lòng, không nỡ làm phạt lòng: *Vĩ-bụng anh, tôi xin đừng ba hột.*

vĩ-danh dt. Vì danh-tiếng, muốn được tiếng khen: *Vĩ-danh vĩ-lợi.*

vĩ-kỳ dt. Ích-kỳ, vì mình, chỉ lo cho mình: *Tính vĩ-kỳ.*

vĩ-lòng dt. X. Vị bụng.

vĩ-lợi trt. Vì lợi, muốn có lợi cho mình: *Bên ngoài vĩ-nghĩa, bên trong vĩ-lợi.*

vĩ-mặt dt. Nẽ mặt, không nỡ làm mất mặt ai: *Va vĩ mặt anh, không thì to chuyện rồi.*

vĩ-nề dt. X. Nề vĩ.

vĩ-ngã dt. Nh. Vị-kỳ.

vĩ-nghĩa trt. Vì điều nghĩa: *Vĩ-nghĩa hy sinh.*

vĩ-quốc dt. X. Vì nước: *Vĩ-quốc vong-thân.*

vĩ-tình dt. Vì tình-cảm giữa mình với người trong cuộc: *Vĩ-tình ông lầm, tôi xin đê vỗn.*

vĩ-tha dt. Vì người, vì quyền-lợi người khác: *Óc vĩ-tha.*

vĩ-thân vĩ-kỳ dt. Chỉ lo cho mình mà thôi // (thíh) Bệnh-vực phô-dâng, chỉ lo cho bà-con anh em: *Làm việc công thì đừng vĩ-thân vĩ-kỳ.*

VĨ dt. Clg. Mùi, ngôi thứ 8 trong 12 địa-chi (X. Mùi, ất-mùi, đinh-mùi, kỵ-mùi, tân-mùi, quý-mùi) // trt. Chưa, đẽ lại một ngày sau.

vĩ-cập-cách tt. Chưa đủ tư-cách, còn nhỏ.

vĩ-dịnh tt. Chưa quyết-dịnh.

vĩ-hôn-phu dt. Người chồng chưa cưới (đã đính-hôn).

vĩ-hôn-thê dt. Người vợ chưa cưới (đã đính-hôn).

vĩ-lai tt. Sẽ tới: *Quá-khứ vĩ-lai II Sau này: Lo cho thê-hệ vĩ-lai.*

vĩ-phản tt. (Pháp): Chưa chia ra, còn y nguyên: *Tài-sản vĩ-phản.*

vĩ-quyết tt. (Pháp): Chưa xử, còn kéo dài, chưa dứt-khoát: *Tình-trạng vĩ-quyết của một vụ-kiện.*

vĩ-tất tt. Chưa át, chưa chẽ: *Người ta nhện lời nhưng vĩ-tất vui lòng.*

vĩ-éo-éo tt. (Pháp): Không thực-hiện, không

tiêu-thụ, có tiếng mà không có miếng : Giả-thú vị-toại (non consommé).

vị-toại-phạm dt. (Pháp) : Người toan gãy tội, định làm một việc phạm-pháp, nhưng vì ló nòe chưa làm mà bị bắt.

vị-tuởng dt. Chưa hay-biết.

vị-thành tt. Chưa xong, chưa nên : Mưu-sự vị-thành.

vị-thành-niên dt. (Pháp) : Chưa nên người, chưa tới tuồi trưởng-thành : Trẻ vị-thành-niên phải tuỳ-thuộc cha mẹ.

vị-vọng tt. Chưa mến // (B) Goá chồng (quýt sống đê thòe chồng nuôi con) : Suy di đâu biết cơ trời, Bỗng khong mà hoá ra người vị-vọng CO.

VỊ dt. (Đy) : Clg. Ngũ - vị-tử, hay Đại-hồi, trái một thứ cỏ có 5 tai như hoa mai, mùi thơm ngọt : Bò-vị, xôi-vị // Cám-giác do lưỡi nêm biết : Dᾶ-vị, gia-vị, hải-vị, hương-vị, mỳ-vị, mùi-vị, xú-vị, vị cay, vị chua, vị dâng, vị mặn, vị ngọt ; Thực bát tri kỵ-vị // Ý-nghĩa hay-ho, đậm-dà của sự-vịc : Hỗu-vị, ý-vị, vân-vị // mt. Tiếng gọi các món thuốc : Toa nầy có 5 vị.

vị-giác dt. Cảm-giác về các vị : Lưỡi là cơ-quan vị-giác.

vị-liệu dt. Đò già-vị, đồ có một trong năm vị chính là : cay, chua, dâng, mặn, ngọt đê nêm đồ ăn đồ uống.

vị-quan dt. Cơ-quan dùng nêm cho biết vị, tức cái lưỡi. (X. Vị-giác).

vị-thuốc dt. Món thuốc, thứ thuốc : Bò-vị vị-thuốc theo toa // (R) Chất thuốc, tính thuốc : Cỏ nầy có vị thuốc.

vị-vàng dt. (đ) : Nh. Vị : Lưỡi dâng, ăn khong biết vị-vàng chi cả ; lời nói vô-đuyêñ, nghe khong có vị-vàng gì hết !

VỊ dt. Chỗ-nơi, ngô-thú : An-vị, bài-vị, bần-vị, chính-vị, đĩa-vị, long-vị, mộc-vị, nhương-vị, soán-vị, tiêm-vị, túc-vị, tựu-vị, thương-vị // đđt. Tiếng gọi người cách kính-trọng : Liệt-vị, quý-vị ; còn vài vị chưa đến.

vị-hiệu dt. Ngô-vị và danh-hiệu : Biên kỵ-vị-hiệu.

vị-thú dt. Ngô-thú, vai trên dưới, chỗ trước sau.

vị-trí dt. Nơi, chỗ : Nước Nam chiếm một vị-trí quan-trọng bên bờ Thái-bình-dương // (B) Địa-vị, vai tuồng của người trong xã-hội, trong một trường-hop đặc-biệt : Phải hiểu rõ vị-trí của mình đê làm việc khong lạc hướng.

vị-vọng dt. Địa-vị và danh-vọng : Nên cư-xứ cho đúng với vị-vọng của mình.

VỊ dt. Bao-tử, dạ-dày : Phật vị, phiền-vi, tỳ-vi.

vị-bệnh dt. Chứng đau bao-tử (dạ-dày).

vị-dịch dt. Nước chua do các hạch trong bao-tử tiết ra đê đỡ tiêu-hóá đồ-ăn.

vị-nep dt. Sức chúa đỡ-ăn của bao-tử nhiều it.

vị-tặng dt. Túc Vị, bao-tử, dạ-dày (một trong ngũ-tặng).

vị-toan dt. Nh. Vị-dịch.

vị-tuyến dt. Hạch tiết nước chua của bao-tử (dạ-dày).

VỊ trt. Răng, là.

vị-chi trt. Túc là, thành ra : Hôm qua xài 500 đồng, bữa nay 700 nữa, vị-chi 1.200 đồng cả thảy.

VỊ dt. Loại, theo loại : Tự-vị.

vị-chú dt. Phân thành loại và viết ra.

VĨA ddт. (lóng) : Ông già, tiếng gọi người đàn-ông già (vieux).

VĨA dt. X. Vẽ : Vía nhà, di vía.

VĨA dt. (truyền) : Một phần trong linh-hồn con người khi còn sống : Hết hồn hết vía ; ba hồn chín vía // Tình-thần, sự dọn hay nhát : Yếu vía // Duyên-phản (doan) : Tốt bóng-vía, xấu bóng-vía // Đức-tin, nhạy cảm : Nặng bóng-vía, nhẹ bóng-vía // bt. Ngày sinh của thần thánh ; cúng thần thánh vào ngày sinh : Ngày vía ; vía Trời, vía Đất, vía Phật, vía Ông Táo // tt. Có osi-lực : Cờ vía, qurom-vía, bộ đồ vía.

vía-van bt. (đ) : Nh. Vía : Vía-van gi cung bay mat ; bữa nay đúng ngày, sao khong via-van chi het vậy ?

VĨA dt. Clg. Bé-bé (pavée), là có xây gạch-viền dựng đứng hoặc có đúc cốt sét : Vía hè, vía đường.

VÍCH dt. X. Véch.

VÍCH dt. (động) : Clg. Hải-quy, loại rùa biển có cái mai hình trái xoan rất cao, màu đen xám và có nhiều vây đen, dài đến 1m50, nặng đến 0m90, nặng từ 200 đến 300 kg ; vich cái lên bờ cát đào hang đê lối 400 trứng rồi lấp cát lại và dùng yếm (ngực) nén cho cát dính xong mới trả xuống biển ; trứng tròn như trái ping-pong nhưng mềm, trong chúa toàn tròn đê có pha chút nước, đến ngày trứng nở và con biết bò, vích mẹ

trở lại trước con xuống biển.

VJM dt. Đồ đựng bằng sành hay đất nung, đáy cạn hơn cái chậu.

VIN dt. Vịn, nǎm: Công anh đắp nǎm trông chanh, Chẳng ăn đăng quế, vin càne cho cam CD. II (B) Dưa vào, bằng vào: Vin cát, sin lè.

vin càne quế dt. Thị đậu.

vin-võ dt. (d): Nh. Vin: Biết vin-võ vào đâu?

VỊN dt. Đề bàn tay lên: Vịn vai làm thân II Nắm lấy cho vững: Vịn cho người bệnh đì; Lên non thiếp cũng lên theo, Tay vịn chén tròn hái trái nuôi nhau CD. II Clg. Vin, nương theo, dưa vào: Vin theo lời nói, vịn có có bệnh đang xin nghỉ.

VĨNH tt. X. Vịnh: Vĩnh-tréo.

VĨNH dt. Clg. Vang, cây-cỏ tươi tốt II (B) tt. Vẽ-vang, sang-cà, đẹp mắt nở mày, sung-sướng tẩm thân: Hiền-vinh, phu quý phu vinh; thà thác vinh hơn sống nhục.

vinh-an tt. Sung-sướng yên-lành: Thân được vinh-an.

vinh-diệu tt. Vẽ-vang rực-rỡ: Vinh-diệu ông bà.

vinh-dự dt. Danh-tiếng vẽ-vang: Có nhiều vinh-dự II tt. Vẽ-vang vì được tôn-trọng, được tiếng khen: Lấy làm vinh-dự.

vinh-diễn dt. Vật tượng-trưng của nhà-nước dùng phong-thưởng như: huy-chương, báu tuồng-lục...

vinh-hàm dt. Tước hàm của nhà-nước ban-thưởng cho có danh-dự với đời.

vinh-hạnh tt. Rạng-rỡ may-mắn: Được ngài tiếc, tôi lấy làm vinh-hạnh.

vinh-hiền tt. X. Hiền-vinh: Trước là vinh-hiền tông-đường, Bô công đèn sách lưu-phương đời đời CD.

vinh-hoa dt. Cây cỏ đầy hoa II tt. Giàu sang, có chức-phận, được sung-sướng: Bả vinh-hoa lừa gã công-khanh CO.

vinh-huân dt. Công-nghiệp vẽ-vang.

vinh khô tt. Tươi hay héo II (B) Thịnh hay suy.

vinh lợi dt. Danh-dự và lợi-ích: Vinh lợi đều đủ.

vinh-niệm (nhiệm) dt. Chúc-vụ vẽ-vang.

vinh nhục bt. Vẽ-vang hay xấu-hổ: Một đời người, chịu biết bao lè vinh nhục.

vinh-phúc (phuortc) tt. Nh. Vinh-hạnh.

vinh-quang tt. Rực-rỡ, vẽ-vang: Giờ vinh-quang sắp điêm.

vinh-quy dt. Vĩnh-hiền rồi trở về, chỉ người thi đỗ hay đẹp giặc có công, được vua phong quan và cho về thăm nhà: Rước vinh-quy về nhà bái tờ, Ngã trâu bò làm lễ tế thần CD.

vinh-sùng tt. Vẽ-vang vì được bồ trên yêu-chuông.

vinh-tiến (tấn) dt. Đi đến mức vẽ-vang sung-sướng: Bước đường vinh-tiến.

vinh-tước dt. Nh. Vinh-hàm.

vinh-thạnh (thịnh) tt. Sang-cà và giàu-có, thịnh-vượng: Cuộc đời vinh-thạnh.

vinh-thắng tt. Lên chức cách vinh-diệu: Vinh-thắng tri-phủ.

vinh-thân dt. Tâm thân sang-cà: Vinh-thân phi-gia (Thân sang-cà, nhà sung-túc).

vinh-vang tt. (lóng): Thật là sang-trọng: Lúc này va vinh-vang lầm mà!

VĨNH-CƯỚNG tt. X. Vịnh-cường và Nói vịnh-cường.

VĨNH bt. Lâu dài, đời-đời: Vĩnh bết triều Thương (Trọn đời, không về chầu vua nhà Thương).

vinh-en (yên) tt. Yên-đòn lâu dài.

vinh-bình tt. Nh. Vĩnh-en.

vinh-biệt dt. Xa nhau đời-đời: Nói câu vịnh-biệt.

vinh-cửu bt. Lâu-dài: Chỗ ở vịnh-cửu.

vinh-chung bt. Nh. Vĩnh-cửu.

vinh-dẹ dt. Đêm dài (đối với người chờ sáng).

vinh-dật dt. Ở ăn luân, không ra mặt với đời II tt. Rành-rang, sung-sướng lâu-dài: Nhất lao, vinh-dật (Chịu khó một lần mà sung-sướng lâu-dài).

vinh-dại dt. Đời dài II tt. Lâu đời.

vinh-dồ dt. Công-trình dự-tính lâu-dài.

vinh-hữu bt. Nh. Vĩnh-cửu.

vinh-kiếp tt. Đời-đời kiếp-kiếp, tối chết: Vĩnh-kiếp còn mang ơn.

vinh-mạng dt. Số sống lâu.

vinh-phúc (phuortc) dt. Phúc-đức bền-bi.

vinh-quyết dt. Dứt áo ra đi luân.

vinh-sanh dt. Nh. Trường-sanh.

vinh-tὸn dt. Còn lại mãi-mãi: Quê-khứ đều vinh-tὸn trong ký-ức.

vinh-tuy tt. Nh. Vĩnh-en.

vinh-thành tt. Bền-vững luân.

vinh-thạnh (thịnh) tt. Thịnh-vượng luân.

vĩnh-thế dt. Nh. Vĩnh-dei.

vĩnh-thệ dt. Đì chơi biệt // (B) Chết mất.
vĩnh-trí dt. Trị-vì mãi-mãi.

vĩnh-viễn bt. Mãi-mãi, đời-dời : *Vĩnh-viễn tâ-tsí* (Sự thuê-mướn đời-dời).

VĨNH-KÈ trt. Phách-lôi, lén mặt : *Lèm vĩnh-kê, nói vĩnh-ké.*

VĨNH dt. Khúc sông hay biển ăn hòn vô đất liền : *Vịnh Hè-long, vịnh Cam-ranh, vịnh Hè-tiên ; Nay doi mai vịnh vui-vầy, Ngày kia hứng gió, đêm rày chơi trăng LVT.*

VĨNH dt. Làm thơ tả cảnh hay là người theo tình-cảm xúc-động khi trông thấy : *Vịnh đèo Ngang ; Vạch da cây vịnh bốn câu ba văn K.* // (R) Ngâm lén, đọc lén : *Ngâm vịnh.*

VĨNH-CA dt. Tức cảnh làm xong bài thơ rồi ngâm lén.

VÍT dt. X. Vết : *Vít thương.*

VÍT dt. Kéo quật xuồng : *Vít cành cây.*

VÍT dt. Ngăn chặn : *Vít cồng ; vít lối.*

VÍT dt. Đinh ốc đầu có rãnh : *Con vít, vặn vít (vis).*

VÍT dt. (động) : Loài cầm nuôi ăn thịt và lấy lông dệt hàng, mỏ giẹp, đít sà, chân quặt (ngón đính), lông nhiều ; con mái kêu to, con trống tiếng khao, phần nhiều không biết ấp trứng : *Chân vít, mỏ vít ; mẹ gà con vít* // (R) Đò đựng giống con vít : *Vít đâu, vít nước-mầm, vít đựng cá* // (B) Rùm-beng mà không thật, bịa ra : *Tin vít, vanh cánh vít.*

vít áo-lá dt. Vít còn nhỏ, lông mềm, mới mọc lông có cọng ở hai cánh.

vít bầu dt. Thủ vít to con.

vít cà-euống dt. Vít lông xanh-xanh.

vít cò dt. Vít lông toàn trắng.

vít đàn dt. Vít nuôi bầy cỏ ngần con và đuổi đi ăn ở các đám ruộng, cánh đồng.

vít đẻ dt. Vít mái trong thời-kỳ đẻ trứng.

vít đực dt. (lóng) : Tức vít trống (tiếng nói chơi).

vít khô dt. Vít ướp mặn, ép sát và phơi khô để ăn lâu.

vít nước dt. Loài chim ăn cá giống con vít mà nhỏ, bơi lội giỏi.

vít quay dt. Vít ướp gia-vị rồi quay vàng làm thức ăn.

vít rèn dt. Vít lông có rãnh, thường là vít tàu.

vít sen dt. Vít lông trắng có vát xám, hoặc lông toàn xám.

vít ta dt. Vít to con, thịt nhiều, mềm và ngọt hơn cá.

vít tàu dt. Vít nuôi từng đàn cả ngàn con, nhỏ con, cứng xương, thịt hôi lồng.

vít tơ dt. Vít vừa lớn lên, gần đê hay gần biết đẹp mái.

vít tơ sà dt. Vít tơ thật mập (béo), thường là vิต mái đang mang trứng.

vít trời dt. Nh. Vít nước.

vít xiêm dt. Vít to con, bay được, con trống bằng hai con mái, sống-mùi có nồi nhiều cục thịt đóng về ; con mái ấp trứng và giữ con rất giỏi.

vít xiêm lai dt. Vít lai vít xiêm, to hơn vít ta và nhỏ hơn vít xiêm.

VÍU dt. Làm cho dính lại bằng cách 10 : *Bầu, quầu, nấm mện với các đầu ngón tay : Bầu víu ; 20 : Đeo băng rẽ hay nương-tựa : Bám víu, vuong-víu ; 30 : Khíu, nhíp đường rách : Vé-víu.*

VIỆC dt. Công-chuyện làm : *Bận việc, Cai-việc, công-việc, dở việc, làm việc, mão việc, nhà việc, trả việc, xong việc ; Hết xôi rồi việc tng* // (R) Chuyện, vụ, vắn-dè phải giải-quyet : *Chạy việc, được việc, lớn việc, nên việc, tới việc ; Việc bé xé ra to ; việc lành sành ra dữ tng* // (hẹp) Việc giấy nói tắt, tức nghề làm sô-sách : *Cũng dì làm việc chờ phải lôi-thôi đâu !*

việc ác dt. Việc có hại cho người mà không cần-thiết cho lợi-ích chung : *Đừng làm việc ác.*

việc bao-dòng dt. X. Bao-dòng.

việc bình dt. Công việc trong nhà-bình, có ích cho việc giữ nước : *Việc bình bô chằng giữ-giàng K.*

việc công dt. Việc của nhà-nước, của đoàn-thì.

việc dân dt. Việc có ích chung cho toàn dân : *Việc dân việc nước* // Việc mà công-chức phải làm cho dân : *Làm việc dân không nén tính công.*

việc dùng dt. Sợ cần-dùng, có ích : *Món đồ tuy lôi-thôi chờ có việc dùng.*

việc-dùng dt. (R) Nh. Việc : *Ở không chờ có việc-dùng chi đâu.*

việc đòi dt. Clg. Sự đòi hay Việc thế, việc thông-thường của xã-hội : *Việc đòi nghĩ cũng nực cười, Một con cá lội, mấy người buông câu CD.*

việc gì dt. Công chuyện gì : *Việc gì đố ? việc*

gi cũng tôi! // Điều thiệt - hại, xâm-phạm
đến: Nghe anh gặp chuyện lôi-thôi, mà có
việc gì không? // Cần gì, ích gì: Việc gì
đến anh mà anh lo.

việc giấy dt. Việc làm về giấy-tờ, sô-sách ở
văn-phòng: *Làm việc giấy.*

việc hình dt. Vụ án thuộc về luật Hình như:
*cướp của, giết người, hiếp dâm, bắt-cóc,
v.v..*

việc hộ dt. Vụ án về mặt Hộ như: *tài-sản,
vườn đất, thuế-má, bồi-thưởng, sinh, tử,
giết-thú, v.v..*

việc hư dt. Công-chuyện hư-hỗng: *Việc hư
việc nên gì cũng rãy!* // Công-chuyện không
có, nghe lầm hay bịa ra: *Nên phân-biệt
việc thực với việc hư.*

việc làm dt. Công - việc nhà: *Đừng ham
nón tốt dột mưa, Đừng ham người tốt mà
thưa việc làm CD!* // Sinh-ké, việc sinh-sống:
Kiểm việc làm.

việc làng dt. Việc mà chức-việc làng phải làm
cho dân: *Ra lo việc làng!* // Việc ích chung
trong làng: *Phòng khi đóng góp việc làng,
Đồng tiền bát gạo lo toan cho chồng CD.*

việc lớn dt. Clg. Đại-sự, việc quan-trọng,
can-hệ đến nước-non nòi - giống hay thàn-
danh nhà-của một người: *Thay-máy gặp
thời ta sẽ động, Muốn nên việc lớn chớ
bôn-chôn PVT.*

việc nên dt. Công-chuyện xong-xuôi, có kết-
quả tốt: *Việc nên thì được thường!* // Clg. Việc phải, chuyện đáng làm: *Gặp việc
nên, không nên bỏ qua.*

việc nước dt. Việc nhà-nước mà người
công-chức phải làm: *Việc nước đà-doan!* //
Việc ích chung cho nước - non là-quốc mà
ai cũng phải lo: *Xót vì việc nước mà ra
phụ lòng K.*

việc người dt. Clg. Việc thiên-hệ, việc của
người ngoài, không ăn-thus gì tới nhè
mình: *Việc người thì sáng, việc mình thì
quảng tng.*

việc nhà dt. Công-chuyện trong nhà: *Lo
việc nhà!* // Việc của mình, chuyện quan-hệ
đến nhà mình: *Việc nhà thì nhác, việc chú
béch thì siêng tng.*

việc phải dt. Việc đúng lẽ phải: *Làm việc
phải không mất.*

việc phải vậy dt. Công-chuyện trả-nên như
vậy, không khác hơn được: *Việc phải vậy,
biết làm thế nào?* ..

việc quan dt. Việc nhà-nước mà quan phải

làm: *Việc quan phải giữ lấy nhân làm
đầu NĐM!* // Việc mà người dân phải đến
cửa quan: *Phái việc quan, lôi-thôi không
đặng.*

việc quấy dt. Việc làm trại với lê phèo, với
phong-tục: *Nên tránh xa việc quấy.*

việc riêng dt. Việc của riêng mình, không
ăn-thus đến người khác: *Xin dì có việc
riêng.*

việc tư dt. Nh. Việc riêng.

việc thế dt. Việc ngoài đời, khác với việc
tu-hành: *Xuất-gia là dứt việc thế!* // X.
Việc đời.

việc thiêng-hạ dt. X. Việc người.

việc thiện dt. Việc làm lành, giúp người,
giúp đời: *Cả đời chỉ lo việc thiện.*

việc trái dt. Việc xảy ra cách trái lẽ, khiến
mình xốn-xang, muôn can-thiệp: *Thay việc
trái, bỏ qua không được!* // X. Việc quấy.

việc-vận dt. (đ.): Nh. Việc: *Có việc-vận chí
đâu!* // Làm việc làm vận, mắc việc mắc
vận.

VIÊM dt. Hơi lửa bốc lên: *Phản viêm!* //
tt. Nóng, nóng cháy.

viêm-bang dt. Xứ nóng, tiếng người Tàu
gọi nước Việt ta.

viêm-dương dt. Tiết trời nóng bức (vào
mùa hè).

viêm-lương tt. Nóng và mát! // (B) Khi vầy
khi khác, khi tốt khi xấu, hay thay - đổi, có
trước không sau: *Thể-thí viêm-lương;*
*Viêm-lương mới tỏ thái đổi, Dạ trong
đã chán, mặt ngoài cũng khinh QSDC.*

viêm-nhiệt tt. Nóng-bức: *Mùa viêm-nhiệt.*

viêm-phong dt. Gió nóng, gió khi trời nắng.

viêm-tinh dt. Vì seo nóng, tức mắt trời.

viêm-thiên dt. Trời nắng nóng, trời mùa hè.

viêm-thù dt. Nắng oi-bức: *Thời viêm-thù.*

VIÊN tt. Tròn: *Chu-viên!* // (B) Đầy-dù;
Đoàn-viên! // dt. Vẽ, vò, dùng hai ngón
tay hay hai bàn tay xe cho tròn: *Viên
thuộc mới tay!* // mt. Tiếng gọi cục tròn tròn
mà nhỏ: *Viên đạn, viên trôi-nước, thịt bò
vò viên.*

viên-ánh dt. Cái bóng tròn! // (B) Mặt trăng.

viên-âm dt. Tiếng tròn đầy! // Lời Phật dạy.

viên-bị tt. Hoàn-bị, hoàn-toàn, xong đâu-dậy:
Công-trình viên-bị.

viên-cầu tt. Tròn vo, tròn như quả cầu:
Hình viên-cầu.

viên-chu *tt.* Tròn vịnh, tròn như đồng tiền // *dt.* Chu-vi hình tròn.

viên-chuỷ *tt.* Tròn mà vót nhọn, túc hình nón hay hình chóp.

viên-dáo *bt.* Chu - dáo tròn - vụn : *Công-tác viên-dáo.*

viên-giác *dt.* Hoàn-toàn giác-ngộ // (*Phật*) Đặc-đạo, thành chánh-quâ.

viên-hoạt *tt.* Tròn-tru, tròn-vụn // (*B*) Lịch-thiệp, biết điều : *Người rất viên-hoạt.*

viên-kính *dt.* Clg. Trục - kính, đường kính một khói tròn.

viên-linh *dt.* Bầu trời.

viên-mân *tt.* Đầy - dù, tròn-vụn : *Công-đéc viên-mân.*

viên-nguyệt *dt.* Trăng-tròn // (*B*) Thị dẹp mày của con gái.

viên-quy *dt.* Com-pas, vật quay hình tròn (*compas*).

viên-tịch *dt.* Clg. Tịch, chêt (sau khi tu-hành đầy-dù) : *Hoà-thương vừa viên-tịch.*

viên-thông *dt.* Thông-hiểu hoàn-toàn, không có - chấp : *Trí - thức viên-thông* // (*Phật*) Như Viễn-giác.

viên-tráć *dt.* Cái bàn tròn : *Viên-tráć hội-nghị* (Hội-nghị bàn tròn).

viên-trụ *dt.* Hình trụ.

VIỄN *dt.* Vườn : *Điền-viên, gia viễn, hoa-viên* // Chùa-chiền : *Giác-viễn.*

viên-chủ *dt.* Người chủ vườn.

viên-dịa *dt.* Đất vườn, đất có trồng cây ăn trái.

viên-kỳ *dt.* Vườn trên gò cao // (*B*) Chùa-chiền, nơi tu-hành : *Sao bằng cái thú viên kỳ, Rứt không tú-chuồng, sá gì nhị-khiên QA.*

viên-lang *dt.* Vườn-luợc, tiếng gọi sắc đất theo sò-bộ nhà-nước : *Đất viên-lang.*

viên-lặng *dt.* Mộ vua chúa.

viên-nghệ *dt.* Nghè làm vườn.

VIỄN *dt.* Người giữ một chức-vụ : *Học-viễn, họa-viễn, nhân-viễn, quan-viễn, sinh-viễn, tuy-viễn, uý-viễn* // *mt.* Tiếng gọi người theo chức-vụ : *Viễn thô-ký, viên tuỳ-phái, viên tri-huyện.*

viên-chức *dt.* Viễn-quan chức - sắc gọi tắt, tiếng gọi chung người có chức-phận của nhà-nước : *Lẽ nầy, viên-chức được nghỉ.*

viên-ngoại *dt.* Chức quan nhỏ ở các bộ triều-dình xưa // Tiếng gọi các người giàu có : *Nàng Tuý-Kiều là con viên-ngoại, Lúc*

sanh-thành ở tại Bắc-kinh (Kiều phú).

VIỄN *dt.* (động) : Con vượn : *Bạch-viễn, hẫu-viễn.*

VIỄN *dt.* Tay xe // (*R*) Dinh-thự.

viên-môn *dt.* Cửa dinh quan võ : *Viên-môn xạ kích* (Bắn lưỡi kích trước cửa dinh).

VIỄN *dt.* Clg. Viễn, kéo, dắt theo, cứu vớt.

viên-lệ *dt.* Theo lệ, dựa the - lệ mà làm theo.

viên-lý *dt.* Dẫn lý-lẽ, đem lý-lẽ ra nói.

viên-năng *dt.* Năng-đō ngưới tài.

viên-nịch *dt.* Vớt ngưới sắp chết đuối.

VIỄN *dt.* May cắp thêm một miếng theo bìa hàng-giè : ... *Con Tư* nó đeo, *con Năm* nó viên CD. II (chm) Cuốn mí kim-loại II *dt.* Đường xếp hàng-giè, đường cuốn mí kim-loại.

viễn cuốn *tròn* *dt.* Cách viễn nồi gö lên mặt đường khum dài ở mí kim-loại (*bord en cordon*).

viễn giẹp *dt.* Đường viễn lén mép kim-loại cho phẳng (*bord plat*).

viễn trác-diện *dt.* Đường viễn kim-loại nồi gö lên có cạnh giẹp (*bord en fer profilé*).

viễn vạt cạnh *dt.* Đường viễn nghiêng có cạnh ở mép kim-loại (*bord chanfreiné*).

VIỄN-VÔNG *tt.* Vu-vơ, xe-vời, không xác-thực : *Bàn chuyện viễn-vông.*

VIỄN *bt.* Xe-xôi, lầu-dài : *Miên-viễn, diệu-viễn, vĩnh-viễn; Nhất cản, nhị viễn* (Gần trước, xa sau).

viễn-biệt *dt.* Đi cho xe nha : *Tìm phương viễn-biệt.*

viễn-cách *tt.* Cách nhauxa : *Viễn-cách ngàn trùng.*

viễn-cảm *dt.* Ở xe mà cảm-thông nhauxa.

viễn-cảnh *dt.* Cảnh xe, nơi xe.

viễn-cự ly *dt.* (qs) : Khoảng-cách giữa nơi bắn và mục tiêu.

viễn-chí *dt.* Ý-chí nhằm nơi cao xe : *Người có viễn-chí.*

viễn-chinh *dt.* Đẹp giặc nơi xe-xôi : *Đẹo binh viễn-chinh.*

viễn-chiến *dt.* Trận đánh mà hai bên cách nhauxa.

viễn-du *dt.* Đi chơi xú xe : *Khách viễn-du* // (*B*) Chết : *Viễn-du tiên-canh.*

viễn-duệ *dt.* Con cháu cách nhiều đời.

viễn-dụng *dt.* Ít khi dùng // Lâu lâm mới dùng
đến.

viễn-dại *dt.* Cao-xe, to-tát.

viễn-đò *dt.* Kế-hoạch to-tát lâu-dài.

viễn-đò *dt.* Đường xe // (B) Tương-lai mờ
mịt.

viễn-đông *dt.* Mút ở phía đông (một đất vô
phêng), tiếng người phương tây dùng chung
cho các nước như: Việt-nam, Nhật - bản,
Triều-tiên...: *Viễn-đông sự-vụ* (Công-việc ở
Viễn-đông).

viễn-gian *dt.* Tránh xe người (hay điều) gian-
ác.

viễn-giao *dt.* Giao-thiệp với người (hay nước)
ở xe.

viễn-hành *dt.* Đi xe: *Chuẩn-bị viễn-hành*.

viễn-hiệu *dt.* Hiệu-lực lâu-lắc.

viễn-hoạ *dt.* Tai-hoạ về sau: *Đè-phòng viễn-
hoạ*.

viễn-kính *dt.* X. Viễn-vọng-kính.

viễn-khách *dt.* Người ở xa đến.

viễn-lei *dt.* Từ xe đến.

viễn-lỵ *dt.* Lo-xe: *Biết viễn-lỵ thì khỏi cẩn-ưu*.

viễn-nghiệp *dt.* Sự-nghiệp về sau.

viễn-nhân *dt.* Nguyên-nhân xe-xôi.

viễn-nhật-diểm *dt.* Điểm mà quả đất cách
xu-mặt trời hơn hết.

viễn-phố *dt.* Bãi sông (hay biển) ở xe: *Viễn-
phố quy-phèm* (Thuyền buồm ở bãi xe v.v.).

viễn-phương *dt.* Phương xe, xú xe: *Có
người khách ở viễn-phương, Xe nghe
cũng nức tiếng nàng tim chơi K.*

viễn-quang-kính *dt.* Clg. Kính-vĩ-nghi, máy
đo góc thật chính-xác, có thè nhám thấy
xe hàng 40 km, dùng trong các công-tác
trắc-cầu và tam-giác-đec (théodolite).

viễn-quang trắc-lượng-kế *dt.* Một loại trắc-
lượng - kế thật chính-xác, dùng nhằm đo
những điểm thật xe: (*théodolite à cercle
répétiteur*).

viễn-tâm-lực *dt.* Sức kéo một vật-thè xe rời
trung-tâm: *Viễn-tâm-lực của con trổi*.

viễn-tân *dt.* Nh. Viễn-khách.

viễn-tầu *dt.* Xe chạy, chạy thật xe (đã trốn):
Cao-phi viễn-tầu (*Cao bay xe chạy*).

viễn-toán *dt.* Nh. Viễn-đò (kế-hoạch).

viễn-tò *dt.* Ông tò nhiều đời: *Viễn-tò nhè
Nguyễn là Nguyễn-Kim*.

viễn-tôn *dt.* Chít, con của chít, tức cháu
4 đời.

viễn-thị *dt.* Trông xe, tật mắt chỉ trông xe
mới rõ, gần thì loà ra: *Mắt viễn-thị, kính*

viễn-thị.

viễn-thông *dt.* Giao-thông với nơi xe: *Nhà
viễn-thông*.

viễn-thú *dt.* Đì dồn-thú nơi xe, nơi biên-
giới: *Lính viễn-thú*.

viễn-thức *dt.* Hiểu-biết xe rộng // *dt.* Sự hiếu
biết xe rộng.

viễn-vọng *dt.* Trông nơi thật xe: *Kính viễn-
vọng, lầu viễn-vọng II (B)* Mong-ước xe-xôi: *Người hay viễn-vọng*.

viễn-vọng-kính *dt.* Ông dòn (nhòn), cù
ông có mặt kính trông thấy thật xe.
viễn-xứ *dt.* Xứ xe: *Người viễn-xứ*.

VIỆN *dt.* Sở, nhà có tính-cách chung: *Viện
đại-học, viện hàn-lâm; anh-viện, bảo-tàng-
viện, học-viện, mỹ-viện, nghị-viện, tu-viện,
thơ-viện* // *Nhà to có tường bao-bọc: Cung-
viện*.

viện-cúc *dt.* Clg. Cúc-viện, tường gai // (B)
Trường thi (xưa, nơi thi-cử có rào gai
chung-quanh): *Đài ô viện cúc đẽ-huề, Một
mai áo gấm trớ về cổ-hương VD.*

viện-hàm *dt.* Hầm quan các viện: *Thăng
viện-hàm*.

viện-trường *dt.* Người cầm đầu một viện:
Viện-trường đại-học.

VIỆN *dt.* Cứu-giúp: *Cứu-viện, ngoại-viện,
tiếp-viện* // (R) Vin, vjn, nương theo, trung
bằng-cứ ra: *Viện lý-lé*.

viện-binh *dt.* Bình tiếp-viện, bình kéo tới
tiếp sức với binh một phe đã đánh với binh
địch: *Cầu viện-binh*.

viện-cứ *dt.* X. Viện-chứng.

viện-cứu *dt.* Nh. Cứu-viện

viện-chứng *dt.* Dẫn chứng, đưa bằng-chứng
hay người chứng ra: *Bị-cáo xin viện chứng*,
viện-cắn *dt.* Kẽ ra, nêu lý-lé có lợi cho mình
ra: *Viện-dẫn lý-do*.

viện-dụng *dt.* Dùng theo, dựa theo (cái gì
đó) để mà dùng: *Viện-dụng thè-lệ*.

viện-lé *dt.* Dựa vào, dựa ra một lý-lé nào
đó chứng-minh việc làm của mình: *Viện là
nhà xe nên đến trễ*.

viện-lệ *dt.* Theo lệ thường, dẫn lệ cũ ra để
dựa vào, để chứng-minh một việc làm.

viện-lý *dt.* Nh. Viện-lé.

viện-quân *dt.* Nh. Viện-binhh.

viện-thủ *dt.* Giúp-đỡ: *Cần có người vien-
thủ*.

viện-trợ *dt.* Giúp cho: *Tiền viện-trợ; vien-
trợ quân-sự*.

VIẾNG *dt.* Thăm, tới hỏi han sức-khoẻ, việc làm-ăn : *Mẹ già ở tẩm lều tranh, Sớm thăm tối viếng mới dành đà con CD.* II Thăm nhà có tưng và phúng-diều : *Viếng đám ma* II (lóng) Rinh-mò dặng trộm đà : *Tối qua, có kè trộm viếng nhè.*

viếng cảnh *dt.* Xem phong-cảnh : *Viếng cảnh chùa-chiền.*

viếng-thăm *dt.* Nh. Viếng.

viếng xă-giao *dt.* Đến thăm theo phép lịch-sự : *Mới tới ở chỗ lạ, nên viếng xă-giao người tại chỗ.*

VIẾT *dt.* Clg. Bút, vật cầm tay để biên-chép : *Cán viết, cây viết, ngoài viết* II *dt.* Biên-chép, ghi chữ vào giấy, vào gỗ, vào tròng : *Tập viết, viết cho ngay* II (R) Thảo ra, đốt-dè, biên-soạn : *Viết báo, viết sách, viết tiêu-thuyết* II (B) Làm chuyện to lớn, đáng ghi đời-dời : *Đã viết một trang sử máu.*

viết ám-tả *dt.* Clg. Viết mò, viết theo lời thầy hay có đọc từng câu đê-lập viết cho đúng chính-tả : *Giờ viết ám-tả.*

viết An-nam *dt.* X. Viết lồng (tiếng xưa).

viết bản *dt.* Tập viết trên bản-já : *Cho học-trò viết bản.*

viết báo *dt.* Viết bài cho người ta in trên tờ báo : *Viết báo kêu-ca; làm nghề viết báo.*

viết cưa *dt.* Thứ viết lồng nhỏ ngoài, to cọng.

viết chân *dt.* Clg. Viết thiệt, Viết kép hay Viết ngang bằng số ngay, viết chữ Hán theo điều thật-thì, dè đọc,

viết chì *dt.* Cây viết bằng gỗ, giữa có ngòi bằng than.

viết dặn *dt.* Viết (chữ Hán) châm-rãi, kỹ-cang.

viết dối *dt.* Clg. Viết thảo hay Việt tháu, viết thật lè, nét lăng-nhăng dính nhau khó đọc.

viết động đầu *dt.* Viết (chữ Hán) động ngược, nét trên đậm xuống dưới.

viết đậm bò *dt.* Viết (chữ Hán) xiên-xeo, không ngay hàng.

viết giấy *dt.* Viết câu nói trên giấy : *Trước khi đi, va có viết giấy đê-lại; viết giấy lầy bạc.*

viết hoa *dt.* Viết (chữ quốc-ngữ) chữ hoa : *Tên người, tên xứ, chữ đầu phải viết hoa.*

viết kép *dt.* X. Viết chân.

viết khách *dt.* Viết chữ Hán sắc nét và

mạnh-mẽ.

viết-lách *dt.* (d) Nh. Viết (hai nghĩa đầu) : *Viết-lách tối ngày; viết-lách kiêm ăn.*

viết liền *dt.* Viết những câu liền dối chữ Hán : *Tết, ngoài viết liền* II (R) Quen viết chữ ta và thật-thì : *Chữ như viết liền!*

viết lồng *dt.* Clg. Viết An-nam, viết ngoài bằng lồng mềm thon nhẹn, dùng viết chữ Hán.

viết máy *dt.* Viết có ống chứa mực, có kẹp giắt túi dè dùng lâu ngày và đem theo mình.

viết mát *dt.* Viết (chữ Hán) dù nét, cách viết khó hơn cả.

viết mò *dt.* X. Viết ám-tả.

viết mực *dt.* Cây viết và nghiên (hay bình)mực : *Đi thi, phải đem viết mực theo* II Cây viết ngoài bằng sắt, dè chấm mực viết : *Viết bằng viết mực cho rõ.*

viết mướn *dt.* Viết đơn hoặc giấy-tờ hay bài báo dè lấy tiền : *May thuê viết mướn.*

viết ngang bằng số *ngay* *dt.* X. Viết chân.

viết nguyên-tử *dt.* Cây viết có ống đựng mực sền-sệt, ngoài là viên đạn đồng thật nhỏ.

viết ngược *dt.* Viết (chữ Hán) lộn ngược, nét sau dè trước, nét trước dè sau.

viết nháp *dt.* Viết lời mình đút-dè qua lầu đầu (dè sửa hoặc thêm bớt cho vừa ý) dè rồi chép sạch lại.

viết nhu *dt.* Viết (chữ Hán) trung xuống và uốn-éo kiều-cách.

viết rẽ *dt.* Viết lối chữ Hán dè hơn cả.

viết sách *dt.* Đặt rời viết ra dè in thành quyển sách.

viết sạch *dt.* Chép bản nháp đã được sửa chữ rồi : *Sửa xong viết sạch lại* II Nh. Viết chân.

viết sáng *dt.* Nh. Viết chân.

viết sù *dt.* Lập được công-nghiệp cho đời, làm được việc to lớn có ích cho dân cho nước (đáng ghi vào lịch-sù).

viết tắt *dt.* Viết chữ đầu hoặc chữ đầu và chữ chót không mà kẽ là một tiếng như v.v... là vân vân..., khg là không.

viết tập *dt.* Viết trong tập giấy, trong vở : *Viết bản giới rõi cho viết tập* II Tập viết cho đúng kiều-chữ, một môn học trong thời-khoa-biều cấp tiểu-học : *Còn viết tập.*

viết thảo *dt.* X. Viết dối.

viết tháu *dt.* X. Viết dối.

viết thiệt dt. X. **Viết chán.**

viết thư dt. **Viết bức thư (thu):** *Ngồi cầm-pen viết thư* // (R) **Viết bức thư rồi gửi (gửi)** dt: **Viết thư thăm hêt nội nhè, Trước thăm phu mâu sau là thăm em CD.**

viết thật dt. **Viết nguyên-tử kiêu viết mây,** có dâm-thực cho ngòi ló ra hoặc thực vỡ.

viết thường dt. **Viết chữ nhỏ, không phải chữ hoa** // **Viết luồn-luồn:** *Nhờ viết thường nên ít sei chính-tả.*

viết trái **mình** dt. **Viết (chữ Hán) trái bè,** nét bên mặt (phải) đậm qua trái hoặc ngược lại.

viết văn dt. Clg. **Làm văn, viết bài đăng báo** hoặc in thành sách: *Làm nghẽ viết văn.*

viết vươn dt. **Viết (chữ Hán) mà kéo dài** nét chót (bên trái) để dính với nét đầu chữ kẽ, làm biếng dở cây viết lên.

VIÉT dt. (thực): Loại cây cao từ 10 tới 20 m., lá dài nhọn, vành khuyết; hoa trắng 8 lè đài, vành ống ngắn, 8 tai, 16 tiêu-nhị, nứa chắc nửa lép; trái tròn dài bằng ngón tay cái màu vàng, ngọt, vỏ cây có chất tanin và chất nhờn, dùng trị tiết-tả, đau cò; cung bồ (*Mimusops Elengi*).

VIÉT trt. **Rằng, rắng là:** *Hựu viết, văn viết, loạn viết* (nói lối rắng, hát nam rắng, hát khách rắng) // (R) **Kẽ như.**

viết hữu trt. **Rắng có, bảo rằng có:** *Nguyên viết hữu* (kẽ đứng kiện bảo rằng có) // **Kẽ như có:** *Nhất nam viết hữu* (Một trai kẽ như có).

viết vô trt. **Rắng không, bảo rằng không:** *Bí viết vô* (kẽ bị kiện bảo rằng không) // **Kẽ như không có:** *Thập nữ viết vô* (Mười gái cũng kẽ như không).

VIỆT dt. **Vượt, qua trót, qua khỏi** mục thường: *Siêu-viết* // **Tên nước thuộc nước Nam:** *Bắc-Việt, Nam-Việt, Trung-Việt, tiếng Việt* // **Việt-nam** gọi tắt: *Hoa-Việt, Pháp-Việt, Miền-Việt, Lào-Việt.*

viết-oanh dt. **Vượt ra ngoài ranh nước:** *Phải tội viết-oanh không xin phép.*

viết-cấp dt. **Vượt bậc.**

viết-dâ dt. **Băng dồng:** *Cuộc chạy viết-dâ.*

viết-dâng dt. Nh. **Viết-cấp.**

Viết-gian dt. **Người Việt-nam phản đất nước.**

Viết-hoa dt. **Vô dân Việt, trở thành dân Việt-nam.**

Viết-hòn dt. **Hòn thiêng nước Việt-nam:** *Thức*

tinh Việt-hòn H **Tâm-hòn người Việt-nam t Đè mắt Việt-hòn.**

Viết-kđầu dt. **Người Việt-nam ở lèm-ăn & nước khác.**

viết-lỗ dt. **Vượt lỗ-nghi, ra ngoài vòng lỗ-nghi.**

viết-ngục dt. **Vượt ngục, bỏ khém trốn đi.**

Viết-ngữ dt. **Tiếng Việt, tiếng nói người Việt-nam.**

viết-nhân dt. **Vượt hơn người, giỏi hơn nhiều người:** *Ván-tài viết-nhân* // dt. **Người Việt-nam.**

viết-nhật dt. **Ngày dài, ngày cὸn lâu, cὸn xa.**

Viết-Nhật tt. **Thuộc hai nước Việt-nam và Nhật-bản:** *Nền bàng-giao Việt-Nhật.*

viết-pháp tt. **Trái luật.**

Viết-Phép tt. **Thuộc hai nước Việt-nam và Pháp:** *Hội-nghi Việt-Pháp.*

viết-phận trt. **Quá phận-sự mình:** *Làm điều viết-phận.*

viết-quá dt. **Vượt qua, qua khỏi:** *Viết-quá quyền-hạn.*

viết-quy tt. **Trái với quy-luat chung:** *Điều viết-quy.*

viết-quyền dt. (Pháp): **Sự vượt quá quyền-hạn (excès de pouvoir).**

Viết-sử dt. **Sử-ký, lịch-sử nước Việt-nam.**

Viết-tịch dt. **Dân Việt-nam:** *Vô Việt-tịch;* **hầu hết** người Tàu ở Việt-nam đều có Việt-tịch.

Viết-thi dt. **Thơ điệu Việt-nam:** *Thơ lục-bát, song-thất lục-bát, v.v... đều là Việt-thi.*

Viết-văn dt. **Văn-chương Việt-nam:** *Ông thầy Việt-văn.*

viết-vị dt. **Vượt khỏi chỗ mình** // (hep). **Tới** gần thành địch mà trước mặt mình không có lò lâm là 2 cài-thủ địch khi mình không có quả banh dưới chân hoặc ngang hay trước mặt mình: *Viết-vị bị phạt; thòi viết-vị* // (lóng) **Ngồi mâm này mà với gắp đồ ăn mâm khác:** *Cấm viết-vị nghe bồ!*

VIỆT dt. **Cái búa, một món binh-khí xưa:** *Phù-việt, tiết-việt.*

VO dt. **Xoè hai bàn tay mà chà hay lén vật** gì ở giùi: *Mặc đời eua máy cày dèo, Gai kia ai vót, quả nào ai vo; Tiếc thay hột gạo trắng ngắn, Đã vo nước đục lại vẫn than rơm CD; tròn vo, cái khoan vo.*

vo gạo dt. **Xoè hai bàn tay chà gạo trong nước cho sạch bụi cám:** *Vo gạo nấu cơm.* **vo quần** dt. **Xếp lai quần cho sát với ống**

chân rời xoè hai bàn tay lăn ngược trở lên
để guộn lên cao : *Vò quấn lật nứa.*

VÒ tròn dt. Vò vật mềm thành viên tròn : *Vò tròn viên thuốc* II (B) *Tự ý sai-sử*; muôn làm re sao thì làm : *Nó vò tròn tôi như con vụ*; *vò tròn bóp méo.*

VÒ trt. Tiếng cạ trong không-khí.

vò-ve trt. Tiếng côn-trùng rè cánh hoặc dùng miệng kêu : *Muỗi kêu vò-ve*; *tiếng vò-ve* của vật-sàn-h.

vò-vò trt. Tiếng quay mènh trong gió : *Chóng-chóng quạt-máy kêu vò-vò* II (R) *Mau lầm, không chần-chờ*; *Được sôi, chạy vò-vò.*

VÒ dt. Hù to : Một con lợn béo, một vò rươi tẩm CD.

VÒ dt. Clg. Vò, dùng ngón cái và ngón trỏ viền cho tròn : *Vò thuốc* II Dùng hai bàn tay chè-xát : *Xôi vò, giặt đồ nén vò cho sạch*; *Chẳng vò mà rồi, chẳng dồn mà đau K.*

vò đầu dt. Chà tóc cho sạch : *Vò đầu chà sạch xè-bong* II *Thoa nhẹ cho bớt đau*; tò lòng thương, ầu-yêm : *Vò đầu hit-hà*; vò đầu trẻ-con.

vò nát dt. Vò mènh tay dến nhau-nhoè cà : *Vò nát bức thư.*

vò nùi dt. Vò thành một nùi, không xếp kýt : *Quần áo mặc dơ rồi vò nùi bô dô!*

vò nhau dt. Nh. Vò nát.

vò tơ dt. Vò giặt nùi tơ II (B) *Làm cho rỗi rảm, cho dien-déo*: *Mỗi tinh dời-đoạn vò tơ K.*

vò viên dt. Vò thành viên tròn : *Thịt bò vò viên.*

VÒ-VĒ dt. (đóng): X. Ông vò-vē.

VÒ-VÒ dt. (đóng): Clg. Tò-vò, loại ống không kim đặc, thường xây tò bằng đất : *Kiến leo cột sắt sao mòn, Vò-vò xây tò sao tròn mà xây CD.*

VÒ-VŌ trt. Clg. Võ-võ, buồn-bõ một mình : *Võ-võ đợi trống; Song-sa vò-võ phuơng trời K.*

VÓ dt. Clg. Nhá, lười bắt cá có 4 gọng ở 4 góc và cày cần dài dà dò lên xuống : *Cày vó, dò vó, ghe vó, kéo vó* II dt. *Bắt cá với cái vó* : *Đi vó cá.*

VÓ dt. Móng cứng ở chót ống chân thú như lừa, ngựa, trâu, bò, nai, dê v.v...: *Bồ vó*; *hèm chó*, *vó ngựa tng* II (R) *Sức lực*: *Gắn vó* II (B) *Sự chạy mau*: *Chạy*

cố vó; *cuốn vó*; *vó ngựa truy-phong* II (lóng) a) *Dáng-diệu*; *Bồ vó coi được*; *trông oái vó nó thì biết hay dở rồi*; b) *Tiền-bạc*: *Lúc này có vó nên coi trời bằng hột tiêu.*

vó câu dt. Vó ngựa long-câu (ngựa lát rồng) II (R) *Sức chạy của ngựa hay*: *Cạn lời thằng ruồi vó câu, Biết bao liều oán quê sâu nèo xa QSDC.*

vó đều dt. Cách chạy đều chẵn của ngựa, tức nước kiệu : *Bồ vó đều.*

vó hùm dt. Cách ngựa chạy chụp chân túi : *Bồ vó hùm.*

vó ký dt. Sức chạy của ngựa hay : *Đường mây vó ký lăn lăn trái, Ái tuyệt cờ mao thức thức pha Ng. Biều* II (B) *Công-nghiệp то; chí-kí cao, Ngậm-ngùi giận chí nhớ về đồng, đắt cũ lại thẳng đồng vó ký Đ.T.Thường.*

VÒ dt. Lớp móng bọc ngoài : *Bồ vò, béc vò, lột vò, róc vò, tước vò; Trót vò dưa, thẩy vò dừa cưng sợ tng* II (R) a) *Bọc cứng che thân*: *Vó eua, vò ốc, vò sò*; b) *Bao đựng*: *Tuốt gucm khỏi vó* II (B) *Cái hào-hoáng bên ngoài*: *Có vò, nò có ruột; Quà đeo-tiên ruột mứt vò còn, Buông lời hỏi bạn: đường mòn ai đi?* CD.

vò bào dt. Khúc gỗ hình chữ nhật có lỗ vuông xéo để tre luối bào vò để thành cái bào : *Vò bào thường làm bằng gỗ cứng* II X. *Dăm-bào.*

vò dà dt. Vò cây dà dùng thuốc da hoặc làm thuốc nhuộm.

vò đắp dt. Vò bánh xe cũ vá lại với một lớp cao-su ép nóng.

vò-giè dt. Gỗ tẹp, thường làm cùi : *Quơ ba cái vò-giè vè chum.*

vò mäng dt. Nắp hòn (quen-tài) tròn : *Hòn vò mäng* II *Đường trang-trí hình khum tròn*: *Bức hoành thêu vò mäng.*

vò ruột dt. Cái vò và cái ruột bánh xe bằng cao-su : *Xe này vò ruột đều cũ; thay vò ruột* II (B) *Hình-thức và nội-dung, bè ngoài và bè trong*: *Vò ruột khác nhau.*

vò-vì dt. (d): Nh. Vò: *Vò-vì gì móng quá!*

vò-viu dt. Lớp đóng sần-sùi bên ngoài : *Chân tường đóng dày vò-viu.*

vò xe dt. Clg. Lớp (enveloppe), vò bánh xe, bằng bồ dày bọc cao-su bên ngoài, có hai vòng thép làm chấn : *Đắp vò xe.*

VÒ LỬA dt. Cây lửa cầm chạy béo-dòng

khi có giặc (xua) : *Chạy vó lừa* // Hành cùi cháy dở một đầu, dùng ấm việc xua-xéo khi nhà có người mới sinh đẻ (X. Trò vó lừa ra (hoặc vó) PH.II).

VÕ tt. Gãy, ốm : *Gãy vó* // Hiu-quen : Vô-vô.

vô-mặt tt. Mật ốm lại, tóp lại : *Bệnh không mấy ngày mà vô-mặt*.

vô-người tt. Người ốm lại : *Trống và vô người hơn trước*.

vô-vàng tt. Ốm-o, gãy-ốm : *Vô-vàng mặt trẻ, chúa eay lòng già* PH. C.

vô-vô trt. X. Vô-vô.

vô-vóc tt. Nh. Vô người : *Núi gãy vó vóc, sông quanh-quất lòng HT*.

VÕ dt. Clg. Vũ, mai-hiện II bt. Trùm tắt-cà : Linh-thần thồ-võ.

võ-nộii trt. Trong trời đất, toàn cõi thế-giới : Võ-nộii vô-song.

võ-trợ dt. Khắp cõi trời đất và từ xưa đến nay II (thíh) Cái đời : *Đời ấy gọi anh-hùng trong võ-trợ, Mè kiếp người sống được bao-nhiêu* (Phú Xích-bích).

võ-trụ-học dt. Môn học chuyên nghiên-cứu gốc-gác của võ-trụ.

võ-trụ-luận dt. Thuyết bàn về gốc-gác của võ-trụ.

võ-trụ-quan dt. Quan-niệm con người đối-với võ-trụ.

VÕ dt. Clg. Vũ, miếng nghè có thiệu, có thể dè đánh, đỡ, né, tránh cho phái phép : *Võ Hồng-mao, vó ta, vó Tàu, vó thiều-lâm; có vó, giỏi vó, học vó, múa vó, nghè vó, têp vó, thương-vó* II (R) a) Cách điều binh khiển tướng dè đánh giặc : *Diễn-võ; Quan-văn lục-phẩm thì sang, Quan võ lục phẩm thì mang gươm hùn CD*; b) Sức mạnh : *Võ-lực, vó-phu*; c) Tên sợi dây to của cây đàn : *Sợi dây vó dây văn K.* II dt. (gọi trại là Dò) Võ-miếu gọi tắt, miếu thờ thần nhỏ hơn đình, lớn hơn phòn-hờ, cũng là nơi hội-hop bàn việc làng, đôi khi dùng làm diêm canh (Xt. Làng).

võ-bị dt. Sư lo-hờ việc binh : *Trưởng vó-bị*.

võ-biển dt. Quan-võ, hàng quan vó : *Phiis vó-biển* II (R) Mạnh-mẽ, vạm-vỡ : *Trưởng vó-biển*.

võ-công dt. Công-nghiệp vó trộn-mịc : *Lập nhiều vó-công*.

võ-cử dt. Khoa thi vó hồi xua : *Võ-cử xuất-thân* II Người đã đậu cao trong một khoa

thi vó : *Chân vó-cử*.

võ-dũng tt. Clg. Vũ-dũng, giỏi vó-nghệ và gan-dé : *Võ-dũng phi-thường*.

võ-dài dt. Sân cao làm nơi đậu vó : *Đầu vó-dài, thương vó-dài*.

võ-doán dt. Nói ngang, làm ngang theo ý riêng mình : *Võ-doán là phi-dân-chủ*.

võ-đức dt. Đức tốt của con nhà tướng (quân-nhân) : *Tri, nhân, dũng, nghiêm, túc khôn-ngoan, biết thương người, gan-dé và có kỷ-luat là vó-đức thông-thường của một quân-nhân*.

võ-giai dt. Nh. Võ-biển.

võ-hầu dt. Thứ khi mặt dày lồng-lá dữ-dẫn.

võ-học dt. Môn học vó-bị.

võ-kinh dt. Sách dạy cách đánh giặc.

võ-kiện tt. Mạnh-mẽ và cương-quyết.

võ-khí dt. Khí-giới, những vật dùng giết người : *Võ-khí tối-tân* II Vật dùng có nhiều hiệu-quả : *Quyền vẫn i-trò là vó-khí duy-nhất của việc chống nạn mù chữ*.

võ-khoa dt. Khoa học (hoặc thi) về vó-bị.

võ-khổ dt. Kho chứa vó-khí.

võ-liệt dt. Sự-nghiệp do vó-công mà có : *Võ-liệt của Đinh Tiên-hoàng*.

võ-lực dt. Sức mạnh vó, vó-khí, quân lính : *Võ-lực và chánh-trí phải ngang nhau* II Sự dâm-dé, dâm-chém : *Nói phải quay mà nghe, cần chí vó-lực!*

võ-mạn dt. (Pháp) : Ngực-dãi, đanh-dập, hành-hà, xưa-đuỗi : *Người vợ bị chồng vó-mạn được quyền kiện chồng dè xin biệt-cư*.

võ-miếu dt. Miếu thờ những người có công dẹp giặc.

võ-nghệ dt. Nghề vó : *Võ-nghệ siêu-quẩn*.

võ-nhân dt. Quân-nhân, người trong binh-dội.

võ-phòng dt. Phòng giầy lo việc thør-lù, giầy-má vó phía nhà binh : *Võ-phòng của thủ-tướng*.

võ-phu dt. Người cộc-cắn, hay dâm đá dè giặc-quyet việc không vừa ý : *Kẻ vó-phu, thái-độ vó-phu*.

võ-quan dt. Quan vó.

võ-rừng dt. Cách dâm dè không phương-phép : *Chi biết vó-rừng*.

võ-sanh dt. Học-trò học vó hồi xua : *Đôi mão (mũ) vó-sanh*.

võ-sĩ dt. Người giỏi nghề vó II (liệp) Người

võng dẫu võ trên võ-dài : Một võ-sĩ trứ-danh.

võ-sĩ-đạo dt. Đạo võ-sĩ bên Nhật-bản, chuyên đào-luyện người có tinh-thần thượng-võ và yêu nước.

võ-tài dt. Tài hay về nghề võ : Hãy khoan vân-bút, thử chơi võ-tài NDM.

võ-tướng dt. Quan tướng đánh giặc: Một võ-tướng tài-bo II Bộ tướng mạo-nh-mẽ: Học-trò mà võ-tướng quá !

võ-thuật dt. Nghề đấm đá, đánh quòn (quyền) II (R) Cách điều binh khiền tướng: Võ-thuật thô-sơ.

võ-trang dt. Clg. Quân-nhu, đồ cẩn-dùng của lính như quần áo, giày, nón, súng, dạn... II dt. Phát võ-khí cho: Khi có giặc, nhiều nơi dân-chúng được võ-trang II (R) Đem theo mình để hành-nghè, để tự-vệ: Nhờ viết báo chí võ-trang có một cây bút. võ-trường dt. Trường dạy võ: Thiếu-lâm võ-trường II Sân tập lính: Ra võ-trường xem diễn-võ.

VÕ dt. Clg. Vũ, lồng có cộng cứng của loài chim, gẽ, vịt: Lồng vũ.

võ-dực dt. Lồng cánh II Bộ lồng và cắp cánh II (B) Tey-chân, vây-cánh, phe-đảng: Võ-dực đồng dù.

võ-y dt. Áo két bằng lồng chim.

võ-mao dt. Lồng có cộng và lồng măng II (B) Tiếng-lầm, danh-vọng.

võ-phoenix dt. Cây quạt lồng.

võ-tộc dt. Loài chim.

VÕ dt. Mưa: Cam-võ, đảo-võ, lợc-võ, phong-võ, vân-võ.

võ-lâm dt. Dầm mưa: Võ-lâm nhật-sái (Dầm mưa dài nắng).

võ-lệ dt. Nước-mặt như mưa.

võ-lộ dt. Mưa-inoc, ơn-duc: Nhờ ơn võ-lộ.

VÕ dt. X. Vũ: Nghệ-thường võ-khác.

VÕ-MÔN dt. (thực): Ba bức đá dưới vực sâu một con sông mà mỗi năm, cá đến nhảy thi; hễ qua được cả ba bức thì thành rồng: Mồng bốn cá đi ăn thi, Mồng bảy cá về, cá vượt: võ-môn CD. II (B) Trường thi: Võ-môn đẹp sóng ba lần, Bầu-trời bay bồng, chín tầng mây cao CD.

VÕ-VĒ trt. Võc-vạch, chập-chững, mới học, mới tập làm một việc gì, chỉ biết qua-leo: Học võ-vẽ ba chữ.

VQ dt. (động): Tên một loài chim ăn dêm, có cặp mắt rất sáng: Cú nói có, vợ nói không tng.

VÓC dt. Thân hình con người: Lớn vóc, eo vóc, minh vóc, súc vóc: Ăn vóc học hay s Vóc bồ-liu e-dè gió bụi, Đoá anh-dào sợ hãi gió suông CD. II (R) Hình-thê trái cây: Cau tốt vóc; Ngó lên đám bếp trả cờ, Chuối đà đứng vóc còn chờ duyên ai? CD II (chm) Clg. Tiết-diện, hình-thê một thời kim-loại hơi đứng ni-tắc đê dẽ rèn thành món đồ : Ra vóc.

vóc-giæc dt. (d): Thân-hình con người: Vóc-giæc nhu vậy mà đi xin !

VÓC dt. Thứ hàng dệt bóng: Áo vóc // mt Xấp hàng-giæc vùa dù may một quần (6 thước may): Một vóc hàng.

VÓC dt. (thực): Loại dây leo thật cao, giống dây mây nhưng không gai: Dây vóc, mây vóc // tt. Màu xanh biếc: Màu vóc.

VỌC dt. Đá-dông, thò tay vào, vầy-mó, nặn bóp cho sướng tay: Vầy-vóc, vễn-vóc; Tiếc đĩa hồng ngâm cho chuột vọc, Hồi mêm bánh lọc đê ngâu vầy HXH II (R) Lựa chọn nhiều lần, bóc lên bỏ xuống : Vọc hết thủng trái cây.

vọc nước dt. Dùng tay đánh nước, bùm nước lên rồi cho chảy từ-từ xuống, chơi với nước: Trè-con thích vọc nước.

vọc-nhà trt. Lèm nửa chừng, không nên việc rồi bỏ : Lèm vọc-nhà.

vọc nhót trt. Phùi bụi, đánh nhẹ, không đau: Đánh vọc nhót II Nh. Vọc-nhà.

VỌC-VẠCH trt. X. Võ-vẽ.

VOI dt. (động): Clg. Tượng, giống thú to con, da dày, tai lớn, lồng thưa, mũi gọi vòi thật dài dùng guồn bốc đồ ăn hoặc giữ mình, hai răng nanh thật dài và nhọn gọi ngà dùng giữ mình: Chân voi, ngà voi, thó voi, vòi voi; Lấy thúng úp voi; Chạy voi chông xấu mặt nèo tng. II Clg. Ông, tước Nam-hải tướng-quân, tên một giống cá to mè hiền ở biển: Cá voi // To lớn: Chân voi, lưng voi, lác voi.

voi ấu dt. và dt. Voi dùng ngà mà đâm, đánh.

voi bầy dt. Voi ở hay kéo đi nguyên bầy vài mươi con: Rừng đó có voi bầy.

voi chà dt. và dt. Voi dùng chân chà người hay con vật khác tới chết: Bị voi chà.

voi độc-chiếc dt. Voi đực lớn súc, thường ở lè bầy.

vòi giày dt. và dt. Voi dùng vòi quấn người, giòi lên cao rồi quật xuống, đoạn dùng chân chè dép đồn chẽ, một hình-phạt xưa dùng cho đàn-bà ngoái-tinh // (lóng) Tiếng mắng đàn-bà con gái : *Đò voi giày.*

vòi giòn dt. và dt. Nh. Voi giòn : *Cho voi giòn.*

vòi mop dt. và dt. Voi quỳ một chân trước cho mình voi tháp xuống để nài bước lên lưng nó.

vòi nòng dt. Voi cái, ngà nhỏ và ngắn.

vòi rừng dt. Voi hoang trong rừng.

vòi sô đú dt. Voi đực sung súc hoá dữ.

vòi tàu dt. Voi nuôi trong chuồng.

vòi trắc-nết dt. Voi thật dữ.

VÒI dt. Mũi dài của con voi, con muỗi và nhiều loại côn-trùng // (R) Bộ-phận những vật dụng chất lỏng có lỗ để rót ra, cho chảy hay xịt ra : *Vòi bình, vòi siêu* // (B) Được ví với hai giọt nước mũi từ lỗ mũi chảy ra : *Mũi chảy có vòi.*

vòi nước dt. Mồ bỗng đồng hoặc gang có tai vặn để nước chảy ra hoặc kín lại : *Khoé vòi nước* (*robinet*).

vòi rồng dt. Clg. Rồng lấy nước, hiện-lượng ngoài khơi biển, gió cuốn nước biển lên cao, ở xe thấy vòi nước đèn vút nhọn và uốn-éo ở đầu ngọn trên // Vòi bỗng đồng, dài lối 1 m. gắn ở đầu ống bơ dày, để xịt nước chữa lửa : *Xe vòi rồng.*

vòi tưới dt. Vòi bình tưới có gân húp sen xối nhiều lỗ nhỏ để nước xịt nhiều giọt nhỏ.

vòi tháo dt. Clg. Lỗ lù, nơi tháo nước hò re.

vòi thằng dt. Vòi đê thằng xe trên đầu máy xe lửa Diesel điện.

vòi voi dt. Cái vòi con voi (X. Voi) // (thực) Loại cổ cao lối 50 cm, nhiều nhánh; thân, nhánh, lá đều có lông dài, nhám; hoa tự-tán trắng, chót cuốn lại như vòi con voi, thuộc tự-tán đuôi mèo; trái loại bể-quả; hoa, trái, lá, rễ đều có chất acit cyanhydric, được dùng trị phong ngứa; diều-kinh (*Heliotropum indicium*) // (Đy) : Clg. Nem-dộc-huöt, loại cây (kè trên) gió thổi không bay-dropping, nên được dùng nhiều nhất trị bệnh phong, thứ đến bệnh bụi xui, bao-tử, ghè lở.

vòi xè cặn dt. Lỗ đê tháo nước cặn hoặc dầu cặn.

vòi xịt dt. Vòi có máy bơm miệng túm để xịt nước đi xa.

VÒI dt. Mồi, vỏ, dáng-diệu một người hay một con vật giơm cù-động với một ý gì : *Coi vòi nó muôn bay.*

VÒI dt. Đài-hội luân : *Trẻ em hay vòi tiền, vòi-vĩnh dt.* Đài trào-trào : *Vòi-vĩnh tiền bạc.*

VÒI-VỌI tt. Clg. Voi-voi, nghêu-nghêu, cao lâm : *Núi cao vòi-voi* // (B) Vời-vời, xe lâm : *Đường xa vòi-voi, dặm dài voi-voi LVT.*

VÓI dt. Clg. Vói, giờ thẳng cánh tay lên cao hay ra xe đê nắm hay lấy một vật ở cách tay một chút : *Ngắn tay với chảng đèn trời tng.* // (B) Đèo-bòng, trèo-đèo, nghèo hèn mà muôn lấy người cao sang hơn : *Chỗ đó giàu, sợ mình với khảng tới ; Vẫn tay với chảng tới kèo, Cha mẹ anh nghĩa, cưới chảng được em CD.* // trt. Clg. Theo, hành-động đối với người hay con vật vừa là cách mình một đổi : *Dặn voi, đánh voi, nói voi ; Nhẹn bay cao bắn voi, cá ở ao sâu câu ngầm CD.*

vói tay dt. Nh. Vói : *Vói tay đánh, voi tay lây.*

vói túi dt. Vừa chồm vừa đưa tay ra : *Với túi nắm vai người ngồi phía trước* // Giơ tay vừa tầm : *Anh này cao chắc với túi.*

VỌI dt. Vòi nước cá, voi xịt lên cao : *Có voi lên voi* // (R) Đầu-hiệu bày ra cho người biết : *Cầm voi, cầy voi, đèn voi* // (B) a) Dáng-dấp ở xe : *Thay voi nó bên kia sông.* b) Clg. Vòi, mồi, diệu-bộ sập làm mội việc gì : *Coi voi nó muôn chạy.*

VỌI-VỌI tt. X. Vời-vời

VÒM tt. Túm, thắt hẹp lại nhỏ hơn khúc giữa : *Cái lù vom miệng.*

VÒM tt. Bầu, uốn cong như vòng cây cung : *Nhè vom* // (R) Nhè vom hoặc vom cạnh nói tắt, tức nhè cạnh cửa vòng - nguyệt : *Chim kêu vươn hú da-doan, Trống vom nhết thúc, anh toan lè nào ? CD.*

vòm cạnh dt. Nhè cạnh cửa vòng - nguyệt, vòng-cung, thường ở trên mặt thành.

vòm trời dt. X. Bầu trời.

vòm-vòm tt. Chỉ bộ cong lâm : *Cong vom-vòm.*

VÒM dt. (động) : Loại sò lớn, dài con, hay đóng theo vực đá : *Con sòm.*

VÒM mt. Tầng, viên to, tắm to : *Vòm đá.*

VON tt. Thon dài và nhọn ở đầu; *Chon-von, thon-von.*

von đầu tt. Có cái chót ống và nhọn; *Đinh-núi von đầu.*

von miệng tt. Nhớt miệng làm mù; *Ohé von miệng.*

von ngoài tt. Có cái ngoài thon nhọn; *Bút von ngoài.*

von-vót bt. Thon nhọn và dài *Chuốt von-vót; chông nhọn von-vót.*

VÒN-VÈN trt.-Nh. Tròn-tròn.

VÓN dt. Đóng cục lại; *Bột vón.*

VÓN dt. Chợ chật.

VÒN-VẸN trt. Clg. Vén-vẹn, chỉ có bấy-nhiêu thôi; *Nhà von-vẹn có hai vợ chồng; trong túi von-vẹn có 10 đồng.*

VÖN tt. Nhọn đầu.

VONG dt. Quên: *Điếc-đạo vong sự, đắc ngư vong thuyền; Lèm trai giữ vẹn ba giồng, Thảo cha, ngay chúa, vợ hiền chớ vong CD.* II trt. Liều, không sợ: *Lèm vong lèm đồng.*

vong-ân dt. Quên ơn; *Kê vong-ân.*

vong-bản dt. Quên nguồn gốc; *Chẳng nên vong-bản (bồn).*

vong-bần dt. Quên rằng mình nghèo; quên lúc nghèo-khó.

vong-cor tt. Không có máy-móc // (B) Không mưu-toan náo cá, thành-thật, không lòng hại người.

vong-cùu dt. Quên thù, không kè việc cùu-thù.

vong-hình dt. Không kè hình-thúc, không câu-nệ bù ngoài.

vong-hoài dt. Không dè ý.

vong-ký dt. Quên mình, không kè đến mình.

vong-lao dt. Quên mệt, không kè nhọc-nhăn.

vong-mạng trt. Àu, liều mạng, không sợ chết; *Lèm vong-mạng, di vong-mạng.*

vong-niên dt. Không kè tuổi-tác; *Bọn vong-niên.*

vong-ngã dt. Nh. Vong-ký.

vong-tình dt. Không tình-cảm; *Thánh-nhân vong-tình* II (thth) Phụ-tình, quên tình cũ: *Vong-tình, phu-nghĩa.*

vong-tổ dt. Quên lão-tiên, nòi-giống; *Bọn người vong-tổ.*

vong-thân dt. Quên mình, không kè thân-mình; *Vị-quốc vong-thân.*

vong-thê dt. Quên vợ nhè, mai-mết chờ-bời, bỏ nhà-cứa vợ con; *Kê vong-thê.*

vong-thực dt. Quên ăn, không kè đến việc ăn uống.

VONG dt. Mất, hư mất, chết: *Bại-vọng, diệt-vọng, tốn vong, tử-vong* II Trốn: *Đào-vong, lưu-vong* II dt. Vong-hồn gọi tắt: *Bèn vong, cúng vong, rước vong* II ddт. (lóng) Mạng, dứa, thẳng: *Không có (hoặc còn) vong nào cả.*

vong-bại tt. Hư mất, bại-hoại: *Sự-nghiệp vong-bại.*

vong-gia bt. Tan nhè, tan-hoang hắt nhè-cửu: *Kê vong-gia.*

vong-gia thất-thổ bt. Tan nhè mất đất, sự-nghiệp tiêu-tan: *Thua đến vong-gia thất-thổ.*

vong-hồn dt. Linh-hồn, hồn người chết: *Nói có vong-hồn ông ta...*

vong-hương dt. Bô quê-hương trốn đi: *Thất-thổ vong-hương.*

vong-kinh trt. Càn, ầu, ngang-bướng: *Lèm vong-kinh.*

vong-linh dt. Nh. Vong-hồn.

vong-mạng (mệnh) dt. Thay-dời tên họ rồi bỏ nhà đi trốn.

vong-nhân dt. Người chết: *Tháng bảy, ngày rằm, xá tội vong-nhân CD.*

vong-quốc dt. Mất nước: *Dân vong-quốc.*

vong-thân tt. Hư thân, bỏ mình (chết).

VÒNG-VÓNG tt. Lòng-thông, ống và cao: *Cao vong-vóng.*

VÒNG-VÓNG trt. Vò-vò, bộ trông lầm: *Trông vong-vóng.*

VÒNG dt. Vành, khoanh, vật hình tròn khuyết ở giữa: *Đánh vòng, đeo vòng cổ khứ* II *Thông-long, dây thắt một đầu có mối siết lại được: Giết vòng bắt heo,*

đứt cổ vào vòng, ma thần-vòng II (R) a) Các nẻo đường nỗi nhau rồi trở lại chỗ cũ: *Đi vài vòng hứng gió;* b) Chung-quanh: *Chạy ba vòng sân banh* II (B) a)

Khung-cảnh, phạm-vi: *Vòng danh-lợi; vòng hoạn-nạn; Võ vòng chẳng vợ, sút-sùi sao ném* CD; b) Quần, phiền: *Mỗi người*

một bện, giáp vòng rồi trở lại như thế nữa II dt. Khoanh lại, vò một khoanh tròn:

Vòng tay thưa; cầm viết vòng một cái II trt. Bọc bên ngoài: *Đi vòng chúc đứng đi tắt* II tt. Cong, hình uốn cong: *Change-mèy vòng-nguyệt.*

vòng cao-độ dt. Đường cong nối liền các

diêm cùng một c eo-độ vớ. nhau (courbe de niveau).

vòng-cầu trt. Cho vẹt c eo xiên-xiên để rơi xuống trung đích: *Bắn vòng cầu, để vòng cầu.*

vòng-cung tt. Clg. Vòng-nghệt, cong như cây cung giương thẳng dây: *Cửa vòng-cung.*

vòng-chuẩn dt. (chm): Bộ-phận một máy đo góc hình dĩa, có khắc chuẩn và tiêu-dộ, mang ống kính nhẵn và quay chung-quanh một trục đúng (circle alidade).

vòng-do trt. Lòng - dòng bên ngoái: không ngay đích: *Đi vòng-do, nói vòng-do.*

vòng luân-quản dt. Clg. Vòng lân-quản, sự-kiện loanh-quanh không thoát khỏi chỗ bít: *Vòng luân-quản của chẽ-dộ làm đâu* (làm đâu, bị mẹ chồng hả-hắc, seu hả-hắc lại đâu mình).

vòng mép dt. Vẽ một vòng vào mép một câu đối sai luật, để phạt học-trò, cách khuyên diêm hồi xưa.

vòng-móng tt. Cong quanh như cái móng: *Đi vòng-móng.*

vòng-nghệt dt. Uốn cong như trăng lưỡi liềm: *Chêng-mày vòng-nghệt.*

vòng-quanh bt. Vòng chung-quanh, không tắt ngang: *Đi vòng-quanh, nói vòng-quanh; vòng-quanh bên ngoài.*

vòng tay dt. Cơ hai cánh tay cong lại và chắp hai bàn tay lại: *Vòng tay thư.*

vòng tên dt. Vẽ một vòng trên chữ tên và họ // (B) Xoá tên, bỏ tên trong sô: *Bì vòng tên ở sô lèng.*

vòng vàng dt. Chiếc vòng, chiếc vàng, vật trang-sức ở cườm tay đàn-bà: *Vòng vàng đeo tay.*

vòng vây dt. Sự bao-vây đe bắt: *Thoát vòng vây.*

vòng-vòng trt. Loanh-quanh, nhiều vòng ở một nơi: *Đi (hoặc chạy) vòng-vòng kiêm mồi.*

VÒNG trt. Biết mất, không đoán-hỏi: *Bỏ vòng, thả vòng, ở vòng, đi lưu-vòng.*

vóng-vóng tt. Vòng-vé, quanh-hiu.

VÒNG trt. Lèn-bèn (linh-bình) đầy cả nước: *Cơm chén vòng; đồ nước vòng cỗ nhè.*

VÒNG dt. Luối: *Thiên-luối-vòng; thiên-vòng khôi-khai, sơ-nhỉ bốt-lậu //* Vật thật

như lưới, túm hai đầu đè nêm đưa qua đưa lại cho mát hoặc ném cho hai người khiêng đi: *Đỗ ai lên vòng đứng đưa, Lên đâu đứng xích thì chùa...lòng - vân; Nghị-vé đóng hai bên đằng, Võng anh đi trước, vông nèng theo sau CD.* // Bốn miếng vải liệm lót ngang dưới lưng người chét dùng khiêng đè vào quan-tài: *Xé vông // đt. Khiêng người nằm trên vông đi: Võng đi //* tt. Ônă ở giữa như cái vông: *Lòng-cấn rồng nén đòn-tay vông cù.*

võng cáng dt. Cái vông và cái cáng, đồ khiêng người nằm trên ấy đi từ nơi này đến nơi khác (như xe bảy-giờ): *Cởi ngựa cho gọn, vông cáng lôi-thôi.*

võng-cân dt. Túi lưới buộc vào đầu đè đội mõ (mũ).

võng-cầu dt. X. Quần-vợt.

võng-dá dt. Cái vông có cày đòn dài đè hai người khiêng người nằm trên ấy từ nơi này đến nơi khác// Nh. Võng cáng.

võng đào dt. Clg. Võng điều, vông của quan lớn: *Dài lưng đê có vông đào, Tổn vải đê có áo bào vua ban CD.*

võng điều dt. X. Võng đào.

võng đòn cong dt. X. Võng tròn.

võng-giế dt. Cái vông và cái giá móng vông // (R) Nghi-vé của quan đi: *Võng-giế nghênh-ngeng.*

võng-lê dt. Tấm lưới to đe bắt cá hay bắt chim // dt. Bao vây không đe lợt.

võng lá sắn dt. Võng có mai và lá phủ hai bên.

võng lọng dt. Cái vông và cày lọng, đồ dùng có osi-vé của các quan khi đi đường.

võng-mạc dt. (thê): Màng mỏng bọc tròng mắt.

võng mai dt. Võng có mui khum của hèn quen-quyền.

võng thịt dt. Cơn-phem một vụ én bị treo rút lén cao ở hai đầu ngón tay cái và hai đầu ngón chân cái, thăn-thẽ căng dài ra và thụng ở lưng, đe được đưa qua đưa lại; làm lúc người ta còn lây tảng đá to dồn lên, bụng cho nặng thêm, một cách tra-tán thời xưa.

võng tròn dt. Clg. Võng đòn cong, vông khiêng người không mai.

VÒNG dt. Clg. Võng, phao-phèn, nói vu, còn bậy: *Vu-võng //* trt. Không cùng.

võng-cáo dt. Cáo gian, thưa người nơi quan

- mà không đúng sự thật.
võng-cực trt. Không cùng, và-cùng: *Hieu-thien võng-cực.*
- võng-chứng** dt. Làm chứng gian.
- võng-dụng** dt. Dùng càn, dùng không phải đường.
- võng-ngũ** dt. Lời tặc-phào, vu-vơ.
- võng-nhân** dt. Người không ra gì.
- võng-nhiên** dt. Người thiếu hiểu-biết.
- võng-tưởng** dt. Nghĩ quấy.
- VỌNG** dt. Dội lại, vang lại: *Từ xa vọng lại tiếng hát lạnh-lạnh.*
- vọng-động** trt. Động-dụng, xảy ra việc có dính-dáng đến: *Hỗn có vọng-động chí thi sơ quýnh lén.*
- VỌNG** dt. Bít lại: *Vọng lỗ cống.*
- VỌNG** dt. Cõi cong của đồ-vật: *Vọng lớn, vọng nhỏ.*
- VỌNG** dt. Mu phầm-hàm: *Khao-vọng; vọng quan-viên.*
- VỌNG** dt. Ngày râm: *Ngày vọng II bt.* Trông-mong, khao-khát: *Cuồng-vọng, dục-vọng, hy-vọng, hoài-vọng, kỳ-vọng, nguồng-vọng sở-vọng, tưởng-vọng, thất-vọng, viễn-vọng* || Tài-đức: *Danh-vọng, trọng-vọng.*
- vọng-ăp** dt. Làng nỗi tiếng là nơi sinh-trưởng của nhiều người tài giỏi, dỗ-đẹt.
- vọng-bái** dt. Trông dâng xa màley: *Phan-thanh-Giản, trước khi uống thuốc đặc tự-tử, trông về phía bắc mà vọng-bái.*
- vọng-canh** dt. Điểm canh, thum cao đè đứng trông hết bốn phía mà canh chừng kẽ gian.
- vọng-cô** dt. Tưởng đến việc hay, việc tốt thời xưa.
- vọng-cô hoài-lòng** dt. Tưởng đến việc cũ mà nhớ chồng, tên một bàn đòn cô-diền.
- vọng-cung** dt. Đèn xay-cắt ở mỗi tinh đè vọng-bái vue.
- vọng-dâng** dt. Đèn giọi đè làm mục-tiêu cho thuyền đi biển ban đêm.
- vọng-dịa** dt. Danh-vọng và địa-vị.
- vọng-lâu** dt. Lầu trông, cái lầu nhỏ làm trên nóc nhà lầu hay mặt thành đè trông xe.
- vọng-mộ** dt. Môn-chuông, trông được gấp: *Vọng-mộ người hiền.*
- vọng-môn** dt. Nhà có danh-vọng.
- vọng-nguyệt** dt. Trăng râm II dt. Trông trăng: *Đêm thu vọng-nguyệt.*
- vọng-nhật** dt. Ngày râm.
- vọng-phật** dt. Đèn-dổi sang-trọng, có danh.
- vọng-phong** dt. Tường nhô dần tiếng-tăm của người.
- vọng-phu** dt. Trông chồng: *Hòn Vọng-phu.*
- vọng-quốc** dt. Nước nồi tiếng vẫn-vết xưa.
- vọng-tế** dt. Cúng tế người chết ở xa.
- vọng-tộc** dt. Đồng sang, họ có tiếng-tăm: *Danh-gia vọng-tộc.*
- vọng-tử** dt. Đèn thờ vọng, hướng về đèn chính ở xa.
- vọng-tự** dt. Thủ vọng.
- vọng-viễn-kính** dt. Ông dòm, kiêng trông thật xa.
- VỌNG** dt. X. Võng: *Vu-vọng, vọng-ngũ, vọng-tưởng.*
- vọng-niệm** dt. Nh. Võng-tưởng.
- vọng-thuyết** dt. Lý-thuyết xang bậy.
- VỌNG** dt. (Đy): Xem hình-dung, sắc mệt mà đoán chứng bệnh, một trong bốn cách tìm bệnh.
- VỌP** dt. (đóng). X. Ngao.
- vợp bè** dt. Clg. Chuột rúc, tình-trạng bối-xui của một vài bắp-thịt trong thời-gian ngắn, nguyên-nhận do các bắp-thịt ấy bái-hoái vì hoạt-dộng quá nhiều; các chất bã không được lưu-chuyển bằng sự hô-hấp, tích-trù lại nơi các bắp-thịt ấy: *Bị vợp bè.*
- VỐT** dt. Chuốt, cầm trên tay mà gạt xuôi cho nhọn và léng: *Vót bút chì, vót chông, vót tén; Lèm trai cho đèn tẩm trai, Vót dùa cho dài ăn vụng cơm con CD* || tt. Thon nhọn: *Cao vót, chót-vót, von-vót.*
- vót-vót** trt. X. Von-vót.
- VỢT** dt. Nặn, bóp với một hay hai bàn tay: *Nặn vợt, vắn-vợt; vợt cho mềm, vợt cho sạch* || Bắn ra, phun ra: *Máu vợt, nước vợt* || trt. Vụt, cách mau chóng: *Chạy với tốc trước, nhảy vợt lên cao; vợt chảy, vợt nói; cây cầm-vợt.*
- vợt miệng** trt. Ứng-thịnh, vụt nói thình-lình: *Không can chi cũng vợt miệng nói.*
- VÔ** br. X. Vào; *Vô nhè, vô lôp, vô trong, vô ra; di vô, nói vô, nhèo vô;* Ai đem con kếc vô vướn, Cho nên con kếc ăn buồng chuối tiêu CD. || dt. Đè vào và đay kín lị: *Vô chai, vô hộp, vô ve* || Khoi sự ca, đàn: *Nghe nhịp thì vô* || (bęe): Trúng, ăn cuộc: *Độ này, vô được 5 vé cá-cặp; số đặc - đặc kỳ này, tôi vô được 5 số, chỉ trúng an-ủi* || (lóng):

vô **ngõ** **võ** (võng) nói tắt: **Võ** **cái** **trát**, **võ** **cái** **rụp**, **võ** **nè** || tr. **Đặng**, **được**: **Nói** **không** **võ**, **nghe** **không** **võ**, **thương** **không** **võ**.

vô **băng** **đt.** Thủ tiếng nói, bài hát, v.v... vô máy ghi-âm, đê sau máy phát ra tiếng ấy y như hạch: **Cuộc** **nói** **chuyện** **ấy** **được** **vô** **băng** (bande, dây nhựa của máy ghi-âm).

vô **bộ** **đt.** Ghi vô sô-bộ nhà nước cho được hợp-thúc: **Xin** **vô** **bộ** **mỹ** **công** **ruộng** **huopt**.

vô **bùa** **đt.** (truyền): Đem chữ bùa vào mình một người nào bằng cách 1º: Dùng 3 cây hương cháy về khống ngay chỗ nào đó trên thân-thở rồi thổi tàn và khói hương ngay chỗ đó; 2º Dán trên chót lưỡi người bệnh đang nằm thẳng, một lá bùa băng giấy vàng hép khô, dài lối vài gang tay, rồi đọc thần-chú, tự-nhiên lá bùa cuộn dần vào bụng người bệnh: **Vô** **bùa** **trù** **tè**; anh ấy đã **được** **vô** **bùa** **gồng**.

vô **cái** **khè** **đt.** (lóng): Ưc ngutm rượu rồi thở hắt ra một hơi mạnh, cuồng-hẹng hơi ép lại đê có một tiếng « khè » phết ra: **Lèm** **miêng** **dồ** **nhảm** **rồi** **vô** **cái** **khè** **coi** **nà** !

vô **cái** **rụp** **đt.** (lóng): Cùng nốc (uống rượu) một lượt sau khi cung ly xong || Cùng khởi đòn (đòn) một bắn sau vài cú dạo và một tiếng nhíp ra hiệu.

vô **cái** **trát** **đt.** (lóng): Núc một ngutm rượu mà đê hờ mồi cho hơi cùng lợt chung với rượu vào miêng cho có tiếng « trát ».

vô **cửa** **đt.** Qua cửa một nơi có cảnh giẽ đê vào phía trong: **Vé** **vô** **cửa**; trẻ em vô cửa nửa phần tiền || **Vô** ở một căn phố hay nhà có điều-kiện: **Ở** **căn** **đó**, **vô** **cửa** **hết** **năm** **chục** **ngàn** **đồng**.

vô **dầu** **đt.** Bơm dầu nhớt vào các nơi có lăn có cọ: **Xe** **mới** **vô** **dầu**; **vô** **dầu** **cái** **đồng-hồ**.

vô **dĩa** **đt.** Thủ tiếng dàn hát vô dĩa nhựa rồi nhờ máy quay đê lặp lại bài dàn hay hát ấy: **Bài** **ấy** **đã** **được** **vô** **dĩa**; **dĩ** **vô** **dĩa**.

vô **đè** **đt.** Nói hay viết ngay câu chuyện: **Nói** **lòng-dòng** **chớ** **chưa** **vô** **đè**.

vô **đó** **tr.** Rốt cuộc cũng vậy, kết-quả giống nhau: **Ấn** **uống** **sung**-**sướng** **có** **hao-tốn** **thật**, **nhưng** **hè-liện** **đê** **tốn** **tiền** **thuốc**, **cũng** **vô** **đó**.

vô **hở** **đt.** Đê thật đầy hộp thiếc rồi hàn

kín lại đê dành ăn lâu, kỹ-thuật làm đồ hộp: **Vô** **hở** **xuất-cảng**.

vô **kim** **đt.** (truyen): Thư một cây kim vàng vào dưới lớp da dày (kim ấy có thể chạy khắp nơi trong mình đê đỡ dae bú): **Rước** **thầy** **vô** **kim** **đê** **ăn-thua** **đủ** **với** **phe** **nganhich**.

vô **khu** **đt.** Vào chiêñ-khu đê dự cuoc kháng-chien chống Pháp khoảng 1945-1954: **Trốn** **vô** **khu**.

vô **lửa** **đt.** (chim): Đè thỏi kim-loại vào đồng lửa than trong lò đê đốt (chauffer).

vô **mở** **đt.** Bơm mở bò (chết nhòn đec sén-sét) vào các nơi phải lăn, phải cạ của một bộ máy: **Vô** **mở** **hai** **đùm** **xe**.

vô **phân** **đt.** Clg. Bón phân, đê phân chung quanh gốc cây rồi lấp đất lại: **Cây** **mới** **vô** **phân**.

vô **sáu** **câu** **đt.** Khởi ca bài vọng-cô hoài-lang và chỉ ca sáu câu đầu || (B) Dỗ ngọt, nói cách thiết-yếu; tán-tinh dàn-bà, v.v...: **Mới** **lèm** **quen** **đã** **vô** **sáu** **câu** **rồi** !

vô **số** **đt.** Gài bô-phận máy kéo vào thanh-chuyền (bielle) đê thanh-chuyền quay cho bánh xe lăn: **Nhấp** **ga** (gaz) **rồi** **vô** **số** **cho** **xe** **chạy**.

vô **tiền** **tr.** Té tiền, đê được nhiều tiền: **Lúc** **này** **không** **có** **vô** **tiền** **nên** **túng** **lầm** || **đt.** Nh. **Vô** **cửa** (nghĩa sau): **Phải** **vô** **tiền** **mới** **đ** **được**.

vô **ụ** **đt.** Vào ụ đê đê được khém xét mày-móc, sửa-chữa nếu cần và sơn lại: **Luật** **buộc** **mỗi** **năm** **tùy** **vô** **ụ** **một** **kỳ**.

VÔ **tr.** Không, chưa, chẳng có, chẳng hề; **Hu**-**vô**; **vô** **khả**, **vô** **bất** **khả** (Sao cũng đê được).

vô - **ân** **tt.** Không biết ơn, bội-bạc: **Kê** **vô**-**ân**.

vô-**bàn** **(bồn)** **tt.** Không gõc-rõ: **Kê** **vô**-**bàn** || X. Vong-bàn.

vô-**bệnh** **tt.** Không bệnh-hoạn, đau-đom chỉ cả.

vô-**bên** **tr.** Không bờ bên, không giới-hạn: **Ái**-**quốc** **vô**-**bên**.

vô-**bô** **tt.** Không bô-isch chỉ cả: **Làm** **một** **việc** **vô**-**bô**.

vô-**can** **tt.** Không can-dv vào, chẳng hề có dính-dáng: **Những** **người** **vô**-**can** **đều** **được** **thô**.

vô-**cáo** **tr.** Càng đường, không kêu-ca vào đâu đê được.

vô-**căn** **tt.** Không rẽ: **Dây** **thần-thông** **vốn** **loại** **dây** **vô**-**căn** || Nh. **Vô**-**bàn**.

vô-căn-cứ tt. Không nguồn-gốc, không chỗ tựa (dựa), không chắc-chắn : *Tin đồn vô-căn-cứ*.

vô-cô tt. Nh. Vô-tội : *Harm-hại kẽ vô-cô*.

vô-cô (cô) trt. Tự-nhiên, khi không, chẳng có lý-do : *Vô-cô đánh người*.

vô-công trt. Không công-cán : Ké vô-công không được thăng-thường // Không công-việc chi đã làm : *Vô-công rời nghề* // Không ai hiếu sự khó-nhọc cho, không ai trả tiền công cho : *Làm vô-công mà làm làm chi?*

vô-cơ tt. Không có cơ-thể để sinh-hoạt : *Đất cát, đá đều là vật vô-cơ*.

vô-cơ hoá-học dt. Môn học khảo-cứu về thán-chất và những vật do thán-chất hóa thành như kim-loại và á-kim.

vô-côr trt. X. *Vô-cô*.

vô-cùng trt. Không cùng, còn hoài, có thè kéo dài mãi : *Việc đó nói thì vô-cùng* // Hết sức, quá lâm, không thè kè ra được : *Dạ sao dạ nhớ người dưng vô-cùng CD.*

vô-cùng-tận trt. Không tới chỗ cuối-cùng được, còn mãi : *Thương vô-cùng-tận*.

vô-cực tt. Không có cái chót, mông-mông mêt-mênh : *Khoảng không vô-cực; cái lý vô-cực của trời đất*.

vô-cương trt. Nh. *Vô-biên* : *Thánh-tho vô-cương* // (*lóng*) : Không có hai sợi dây cương : *Trai không vợ như liệt-mã vô-cương CD.*

vô-chánh-phủ tt. Không có chánh-phủ, lện-xện, thiếu trật-tự và an-ninh : *Tình-trạng vô-chánh-phủ*.

vô-chánh-trị bt. Thiếu chánh-trị, không cẩn-nhâc để làm cho có lợi; ngược với ý phần đông : *Hành-dòng vô-ct i-trị*.

vô-chế-hạn trt. Không có sự hạn-chế, bao-nhiêu cũng được.

vô-chi tt. Không chân tay : *Luron, rǎn, giun là giống vô-chi*.

vô-chủ tt. Không người làm chủ, hoang, bỏ hoang : *Ấy mồ vô-chủ ai mà viêng thăm K.*

vô-danh tt. Clg. Ranh, chưa có tên, chưa được cha mẹ đặt tên cho : *Chết hối còn vô-danh* // (*Pháp*) : Không tên họ, người thiếu điều kiện pháp-lý để đứng khai-sinh cho một đứa con : *Cha vô-danh* // Người mà đương-sự chưa biết tên hoặc biết mà thiếu bằng-chứng cù-thì để khai tên họ :

: *Kiện kẽ vô-danh* // Người trong số đông, cứ trung-thành với phen-sự, không cần đòi biết tên : *Chiến-sĩ vô-danh* // Clg. Áp-út, tên gọi ngón tay giữa ngón giữa và ngón út : *Ngón vô-danh*.

vô-danh công-ty dt. (*Pháp*) : Hội buôn không người đứng tên làm chủ, mọi trách-nhiệm đều quy cho hội, cho những người có cù-phân.

vô-danh tiêu-tốt dt. Lính tay trơn, chưa có công-lượng nên chưa ai đề ý đến // (R) Người tầm-thường, không tên tuổi, ít người biết : *Bọn vô-danh tiêu-tốt*.

vô-dật tt. Ở không nhung, chẳng có việc chi làm : *Người vô-dật*.

vô-doan trt. Trơ-trên, tè-lẹt, không duyên-dáng : *Án-nói vô-doan; vô-doan+ chưa nói đã cười CD.*

vô-duyên tt. Không duyên-phần, hay gặp rủ-ro : *Xa sông xách nước băng chinh, Sây tay rót bẽ, gãm mình vô-duyên CD.* // Không duyên-nợ với nhau, không gặp nhau, không làm vợ chồng với nhau được : *Gãm vô-duyên bầy lè mình với ta; Vô-duyên đối-diện bất-tương-phùng* // Nh. *Vô-doan* : *Vô-duyên mới lấy chồng khòn, Mai sau nó chết, cái hòn khum-khum CD.*

vô-dụng tt. Hết xài, không dùng vào đâu nữa được : *Những món đồ vô-dụng, nên vứt bỏ; đồ cháo chõ trong nhà* // (B) Bất-tài, không có ích : *Còn người vô-dụng*.

vô-dạo tt. Không theo đạo-giáo : *Tinh-thần vô-dạo* // Tân-ác, không giữ đúng đạo-lý : *Hôn-quân vô-dạo*.

vô-dầu tt. Không có cái dầu; không người cầm dầu; không có phần dầu.

vô-dầu-quỷ dt. (*truyền*) : Quỷ không dầu, hồn người bị chết chém thành quỷ.

vô-dề tt. Không có cái đáy // (B) Không cùng, không biết bao-nhiêu cho vừa : *Tái tham vô-dề*.

vô-dé-khang dt. Nh. *Bá-dé-khang*.

vô-dịch tt. Không ai cự lại, giỏi hơn hết, đã thắng tất-cả : *Anh-hùng vô-dịch* // dt. Người hay hội đã doạt được chức vô-dịch : *Vô-dịch bành tròn, vô-dịch cờ-tướng*.

vô-dịnh tt. Lời-thôi, linh-xinh, bênh-bồng, không yên bâ nàe : *Cuộc đời vô-dịnh*.

vô-dịnh-kỳ tt. Không có kỳ-hạn (*sine die*).

vô-dịnh-sớ dt. Không nhà, cửa chèc-chắn.

vô-diều-kiện trt. Không có điều-kiện, chỉ

người đứng cam-kết không được buộc đối-phương một điều-kiện nào : *Đầu-hàng vô-diễn-kiện.*

vô-doan tt. Không mồi-manh chi cả : *Sự-kiện vô-doan* // *Thình-lình, đột-ngột* : *Tai-nạn vô-doan.*

vô-dộ trt. Không có điều-dộ, thiếu giờ-giác : *Nói-nắng vô-dộ, ăn-uống vô-dộ.*

vô-giá tt. Quý lâm, không đánh giá được, không giá nào cho xứng : *Lời khuyên vô-giá* // trt. Không xiết, nhiều lâm : *Thương em vô-giá quá chừng, Trèo non quên mệt, ngâm gừng quên cay CD.*

vô-giá-tri tt. Chẳng có giá-tri chi, thấp-thỏi lâm : *Con người vô-giá-tri.*

vô-giác tt. Không có cảm-giác : *Vô-tri vô-giác.*

vô-giáo-dục tt. Mất dạy : *Con người vô-giáo-dục.*

vô-hại bt. Không hại gì, chẳng sao cả : *Việc đó vô-hại.*

vô-hẹn trt. Nh. Vô-biên : *Buồn vô-hẹn.*

vô-hẹn công-ty dt. Hội buồn mà cuộc mua bán không giải-hẹn trong một số vốn nhất định; và trách-nhiệm, tài-sản riêng của các người sáng-lập và hùn vốn có thể bị xâm-phạm.

vô-hạnh tt. Tánh-tình xấu : *Hữu-tài mà vô-hạnh* // (Pháp) : Không đức-hạnh vì đã bị kết án về một trong các tội : *Ăn-trộm, du-đổng, bội-tín, lừa-dảo, giả-mạo, công-xác tu-si, xâm-hại tiết-hạnh, xúl-giục tré vi-thành-niên dâm-hành, v.v..*

vô-hạnh tt. Thiếu may-mắn : *Phận em vô-hạnh lấy phải chồng già, Người quen gặp hói : rằng cha hay chồng? CD.*

vô-hậu tt. Không con trai nối dòng : *Theo luân-lý cũ, vô-hậu là một tội bất-hiệu to.*

vô-hi-vọng dt. Hết trông-mong ; không trông-mong gì.

vô-hình tt. Không có hình-dáng, mắt không trông thấy : *Tinh-thần là vật vô-hình* (R) *Bí-mật, kín-deo* : *Đảng vô-hình.*

vô-hình-trung tt. Tóm lại, rút ra những phần cốt-yếu mà khó thấy : *Làm chính-trị phải có nhiều thủ-doạn để giải-quyết trim ngon việc khó-khăn phứa-tợp; nhưng vô-hình-trung, là làm cho nước mạnh dân giùu, an-cư leo-nghịệp.*

vô-hiệu tt. Không có hiệu-lực : *Lời nói vô-hiệu* // trt. Không có hiệu-quả : *Thuốc uống*

vô bao-nhiều đều vô-hiệu.

vô-hiệu tố-quyền dt. (Pháp) : Vũ kiện xip toé lén án huỷ bỏ hiệu-lực của một sự-kiện, một chứng-thư, v.v... (*action en nullité*).

vô-hiệu tuyêt-dối dt. (Pháp) : Sự vô-hiệu không có thời-hiệu, không bị bao-yểm (*nullité absolue*).

vô-hiệu tương-dối dt. (Pháp) : Sự vô-hiệu có thời-hiệu và bị bao-yểm (*nullité relative*).

vô-hiệu và hư-vô tt. (Pháp) : Không hiệu-lực và kẽ như không có (*nul et non avenu*).

vô-hiệu về hình-thức tt. (Pháp) : Không có hiệu-lực về phép-lý, thiếu yếu-tố tranh-tụng (*nul en la forme*).

vô-hiệu về nội-dung tt. (Pháp) : Không hiệu-lực về mặt tình và lý, thiếu yếu-tố tranh-tụng (*nul en fond*).

vô-học tt. Thiếu học, không có học-hành chi cả : *Phường vô-học.*

vô-hồi trt. Không có hồi, có loét chí ráo : *Mỗi đánh vô-hồi* // Nhiều lâm, nhiều lở : *Cô kia đèn thui đèn thui, Phấn đánh vô-hồi, đèn cưng hoàn đèn CD.*

vô-hồi kỳ-trận trt. (lóng) : Liên-tu bắt-lặn, luân-luân, hồi-hồi, không thôi, không dứt : *Đánh vợ vô-hồi kỳ-trận.*

vô-hương tt. Không có mùi thơm : *Hữu-sắc vô-hương.*

vô-ích tt. Không có lợi-ích : *Làm việc vô-ích* // trt. Không có hiệu-quả : *Rầy vô-ich, nát vô-ich.*

vô-ý tt. Không có ý-tú, hay lo ra : *Chỉ để vô-ý lâm* // trt. Không dè ý đến, không cẩn-tinh : *Vô-ý dụng người.*

vô-ý đê-thương dt. (Pháp) : Tội rủi-ro làm người bị thương hay thiêu càn-then như lái xe cán hay dụng phái người, đê nhè sập, cây ngã, cầu gãy, v.v... (*blesse involontaires*).

vô-ý-phạm dt. Ké phạm tội vì vô-ý.

vô-ý-thúc dt. Không hay, không biết, không có ý-thúc : *Khi nói cơn, con người trở nên vô-ý-thúc* // tt. Thiếu định-đec, không cẩn-thận : *Cứ-chi vô-ý-thúc, lời nói vô-ý-thúc.*

vô-kê dt. Không thè kè-cứu được // tt. Thiếu cẩn-cú : *Vô-kê chỉ ngôn* (lời nói không cẩn-cú).

vô-kế dt. Không có mưu-kế chi : *Vô-kế khé-thi* (không lối xoay-xở).

vô-kế trt. (lóng) : Không kè xiết, nhiều lầm

- Giàu vô-kết, nhiều vô-kết.**
- vô-ký tt. X. Vô-thời-hẹn: Vô-ký đỗ-hình (hình-phật khồ-sai chung-thân).**
- vô-ký-hẹn bt. X. Vô-thời-hẹn.**
- vô-ký-danh tt. Không ghi tên: Vô-ký-danh đầu-phiếu (lỗi báu-cử không ghi tên (người báu) trong lá thăm).**
- vô-ký-tr. Không bao-lâu; không có chi khác.**
- vô-ký-tt. Nh. Vô-ngõ.**
- vô-ký-luật tt. Thiếu kỷ-luật, lợn-xộn, không phép-tắc: Chỗ vô-ký-luật, dứa vô-ký-luật.**
- vô-lại dt. Không nương-dựa vào ai cả // (thth) dt. Du-côn, tay chơi-bời, điếm-dàng: Mấy tên vô-lại.**
- vô-lieu tt. (Phật): Không còn dục-vọng, không còn sinh-tử luân-hồi, trạng-thái những chủng-tù trong thè-xác một con người sáng-suốt, hoàn-toàn giác-ngộ.**
- vô-lẽ tt. Không lẽ-phép, thiếu lẽ-độ: Dứa nhô vô-lẽ.**
- vô-liêm tt. Không ngay-thẳng, có tánh gian, cong-vay: Nạn quan, làng vô-liêm làm khđ dân hồn cợp dữ.**
- vô-liêm-si tt. Không biết xấu-hò, mệt chai mày dá: Kẻ vô-liêm-si.**
- vô-liêu tt. Không thú-vị; buồn tẻ, đìu-hiu: Cảnh vô-liêu.**
- vô-lý bt. Không có lý, không hợp lẽ phải: Chuyện vô-lý; nói vô-lý.**
- vô-loại tt. Không ra loài ra hạng chi cả; không phải loài người: Đò vô-loại bất-nhân.**
- vô-lối bt (lóng): Làng, không phải đường: Làm chuyện vô-lối; xài vô-lối.**
- vô-luận trt. Nh. Bát-luận và Bát-cú.**
- vô-lụ dt. Không lo: Vô-uu và vô-lụ.**
- vô-lực tt. Không có sức-lực, không có lực-lượng: Vô-tài, vô-lực.**
- vô-lương tt. Không hiền, túc hung-dữ, gian-xảo: Kẻ vô-lương.**
- vô-lương-tâm tt. Không có lòng lành, túc-lên-nhân, việc quấy việc ác chi cũng đám-làm: Đò vô-lương-tâm.**
- vô-lượng tt. Không lường đượ, túc-nhiều-làm: Công-dứa vô-lượng.**
- vô-minh dt. (Phật): Không sáng-suốt, còn mè-ám, mông-muội, không hiểu lẽ sống chết của vạn-vật, nguyên-nhân đầu của 12 nhân-duyên (avidyā).**
- vô-mưu dt. Không có mưu-kết, hết biết xoay-xở: Thúc-thủ vô-mưu (khoanh tay, không**
- đường xoay-xở) // Thấp-tri, không biết lính-xe: Hưu-dōng vô-mưu (có sức mạnh mà thấp-tri).**
- vô-năng tt. Thiếu năng-lực, không đủ tư-cách.**
- vô-năng-hành-nghè tt. (Pháp): Thiếu năng-lực để làm một nghề chuyên-môn như: tài-nguyên, thiếu cắp-băng...**
- vô-năng-hành-sử tt. (Pháp): Thiếu năng-lực về pháp-lý để làm một việc gì: Trẻ vi-thành-niên thuộc chế-độ vô-năng-hành-sử.**
- vô-năng-hưởng-thụ tt. (Pháp): Thiếu năng-lực để hưởng một quyền-lợi vì không đủ điều-kiện pháp-lý: Đổi với gie-tài của người cha để lại, nhưng dứa con lầy họ mợ đều vô-năng-hưởng-thụ nếu không có di-chúc dành cho.**
- vô-năng-pháp-lý tt. (Pháp): Không có năng-lực về mặt luật, không đứng ra làm giấy-tờ chi được, như trẻ vi-thành-niên, người có bệnh théo-loạn tinh-thần.....**
- vô-năng-tố-quyền dt. (Pháp): Vụ kiện một người hay một đoàn-thề để huỷ bỏ một sự hưởng-thụ hay một quyền-hành-sử của người hay đoàn-thề ấy, vì họ thiếu năng-lực pháp-lý.**
- vô-ngã dt. Không kẽ mình, quên mình: Chí-công vô-ngã // (Phật): Chưa đạt được bàn-ngã, còn chịu ảnh-hưởng của khoái-lạc, của dục-vong, của đau-khổ già-ao nhất-thời.**
- vô-ngei trt. Không trờ-ngei, rất suôn-sé: Việc làm vô-ngei // (thth): Khỏi lo-ngei: Việc đó, vô-ngei!**
- vô-nạn tt. Không bờ không bến, mènh-mông, hả-lêng: Con đường vô-nạn, tối om-om HXH.**
- vô-nghè-nghiệp dt. Không nghè-nghiệp làm ăn: Kẻ vô-nghè-nghiệp.**
- vô-nghì tt. Không dạo-nghì, không biết phái, lỗi dạo: Ăn ở vô-nghì; kẻ vô-nghì // X. Vô-nghì.**
- vô-nghĩa tt. Không có nghĩa, đọc hay nghe không hiểu: Câu văn vô-nghĩa // Không biết điều, thiếu tình-nghĩa: Phường vô-nghĩa.**
- vô-nhai trt. Nh. Vô-biên.**
- vô-nhân trt. Nh. Vô-cố // (lóng): Không có cái mầm, cái mộng đê mọc lên: Vô-nhân, nhán-trâm.**
- vô-nhân bt. Không có lòng nhân, chẳng biết thương-xót người: Lòng vô-nhân, kẻ vô-nhân.**

vô-nhân-dạo dt. Không phải dạo làm người, tèn-nhắn, hung-ác: Người vô-nhân - dạo, ẩn-ở vô-nhân-dạo.

vô-ơm trt. (lóng): Không ai mang ơm mình: Lèm vô-ơm thì lèm có ích gì! // Nh. Vô-ƠM.

vô-phân biệt-trí dt. (Phật): Trí-tuệ những người đã thành Phật, không phân-biệt đối-tương với chủ-thì, an-trú với bản-thà chân như (niết-bàn).

vô-phép bt. Nh. Vô-lẽ.

vô-phụ tt. X. Vô-quân vô-phụ.

vô-phúc (phuortc) tt. Không có phúc, không được ơn trên ban phúc cho: Vô-phúc, không con nối dõi.

vô-phương dt. Không phuơng-hướng, đường-lối, cách-thỗ đê xœay-xở, đê giải-quyết: Vô-phương đêo-tầu; thôi, vô-phương!

vô-quân vô-phụ tt. Không cha, không chúa, bát-hiệu bát-trung, không kè ceng - thường đeo-lý: Đò vô-quân vô-phụ.

vô-sản tt. Không có tài-sản, không có đứng bộ bát-động-sản, không có mòn-bài mua bán // (B) Nghèo-nàn: Dân vô-sản.

vô-sắc tt. Không có màu sắc: Nước nguyên-chất thuộc loại vô-sắc // Thiếu gái đẹp (ở một nơi nào): Hữu-tửu mà vô-sắc.

vô-si tt. Nh. Vô-liêm-si.

vô-song tt. Không có tói hai, tức không ai bì kịp, hơn tất-cả: Vô-nghệ vô-song, tài-dức vô-song.

vô-số tt. Nhiều lầm, không đếm nổi: Nhiều vô-số; chiến-tranh lầm cho vô-số trẻ con phải mồ-côi.

vô-số-kế dt. (lóng): Kè không xiết, nhiều: Tiên bắc, cửa-cái vô-số-kế.

vô-sở tt. Không nhà ở, không nơi nương-tựa: Hữu-sở thú, vô-sở hoàn (khi lây ch榜 thì có nhà, khi về (bij ch榜 đê) thì không nơi nương-tựa).

vô-sự tt. Không việc gì làm, ở không: Ở không vô-sự; vô-sự nên rảnh-rang // (R) Không việc gì xay đến cho mình, không bị làm rộn: Bình yên vô-sự; vô-sự, tiêu-thần-tiên.

vô-tài tt. Nh. Bất-tài.

vô-tài tt. Không có tiền của: Vô-tài vô-bạn (lóng).

vô-tài-lực tt. Thiếu tài-cán và năng-lực: Sự vô-tài-lực vì vô-hạnh hay lười-biéng không phải lý-do đê thêc - từ sự phải trả tiền cắp-duờng.

vô-tang tt. Không có tang-chứng: Bất trộm mà vô-tang thì không thể buộc tội.

vô-tâm tt. Không có ruột, bông, trống ở giữa: Rau muống là loại rau vô-tâm // bt. Nh. Vô-ý.

vô-tận bt. Không cùng, không hết: Nơi chân trời vô-tận; kho vô-tận.

vô-tình tt. Không tình-cảm: Con người gã vô-tình quá! // trt. Không có tình-nghĩa, tệ-bạc: Ăn ở vô-tình // Không định bụng: Đây là vô-tình chờ không cố-y.

vô-tính tt. Không có giống (đực hay cái), không thê sinh-sản: Cây vô-tính, hoa vô-tính.

vô-tiền trt. Nh. Không tiền: Vô-tiền khoáng-hậu (trước kia hay sau này đều không có).

vô-tỷ tt. (t): Không hợp-lý, phi-lý: Harem-sô vô-tỷ.

vô-tội tt. Không có tội, không có làm gì nên tội: Được ta nhìn-nhận vô-tội.

vô-tuyến tt. Không có dây (dây thép dẫn-diện) // (R) Vô-tuyến truyền-thanh, vô-tuyến truyền-hình gọi tắt: Đài vô-tuyến, máy vô-tuyến, vẫn vô-tuyến nghe (hoặc xem).

vô-tuyến-diện dt. Kỹ-thuật truyền-tiếng và hình trên lèn sóng-diện, không cần dây-thép: Cán-sự vô-tuyến-diện.

vô-tuyến-diện-thoại dt. Máy dùng nói chuyện với nhau bằng lèn sóng-diện, không cần dây-thép nỗi liền hai nơi.

vô-tuyến giắc-kế dt. Máy đò đê định chỗ phát-thanh lén của địch (radiogoniomètre).

vô-tuyến truyền-hình dt. Kỹ-thuật dùng lèn sóng-diện truyền đi khắp một vùng rộng những cuộc nói chuyện, hé-t-xướng, v.v... có cả hình-ảnh và tiếng nói, tiếng động như thật, đê ai có máy ấy thâu vào nghe và xem.

vô-tuyến truyền-thanh (thịnh) dt. Kỹ-thuật dùng lèn sóng-diện truyền tiếng nói, tiếng động đi khắp một vùng rộng, đê ai có máy ấy thâu vào mà nghe.

vô-tư tt. Không tây-vi, có óc cung-bình: Chi-công vô-tư.

vô-tư-ly tt. Không lo buồn, an-nhiên, thư-thới: Con người vô-tư-ly.

vô-tỵ dt. Nh. Vô-hệu: Vô-tỵ là 1 trong 7 điều thất-xuất mà chẳng có thê vien ra dặng đê vợ theo luật Gia-long.

vô-tưu dt. Không có rượu: Vô-tưu bất thành lẽ (không có rượu thì không ra cái

lẽ-nghị chí cù).

vô-thầm-quyền đt. Không có quyền phân-xử: *Toà tiêu-hình tuyển-bố mình vô-thầm-quyền về khoán đòi bồi-thường II* (thth): Không quyền định-doạt, giải-quyết: *Trừ một hàn-lâm-viện hay-một uý-ban do chánh-phủ đề-cử, các nhè vân đều bảo rằng mình vô-thầm-quyền trong việc san-dịnh chánh-tâ của những danh-tù viết chưa nhút-trí.*

vô-thần bt. Không tin có Trời, Phật, thánh, thần, không tin có đẳng-tối-cao tạo ra vạn-vật, không tin có hồn ma: *Chú-ngiả vô-thần, nhóm người vô-thần.*

vô-thời-hạn tt. Clg. Vô-kỳ hay Vô-kỳ-hạn, không giao-ước về ngày-giờ, bao-lâu cũng được: *Giao-kèo muôn đất vô-thời-hạn.*

vô-thù đt. Không thù-oán: *Nhì, ngã vô-thù* (nhà người và ta không thù nhau).

vô-thừa-nhận tt. (Pháp): Không được thừa-nhận, không người đứng nhận là chủ: *Cứu vô-thừa-nhận, đưa con vô-thừa-nhận.*

vô-thường bt. Clg. Thất-thường, không xảy ra luân-luôn, khi có khi không: *Việc đó vô-thường II* Không chừng-dỗi gì, khi vầy khi khác: *Tánh người mùng, giận vô-thường II* (Pháp): Chỉ có lợi cho một bên: *Khẽ-ước vô-thường II* (truyền): Tên con quỷ tuân lệnh Diêm-vương đi bắt hồn người tới số chét: *Quỷ vô-thường II* (Phật): Sự tối, lui, tồn-tại rồi tan-biến của những cảm-giác đau, khổ, khoái-lạc của người đời.

vô-thường vô-phạt đt. Không ban-thường cũng không trừng-phạt // (thth): Không ăn-thua gì, không nhầm gì: *Thuốc uống võ, vô-thường vô-phạt; nói mệt câu vô-thường vô-phạt II* tt. Dừng-dừng, không lộ tình-cảm: *Bộ mặt vô-thường vô-phạt.*

vô-thượng tt. Không còn gì (hoặc cái nào) cao hơn nữa, tức cao nhất: *Cử-chỉ vô-thượng.*

vô-trạng bt. Không nên hình, không ra trò: *Hành-dộng vô-trạng.*

vô-trật-tự bt. Không có trật-tự, lộn-xộn, bừa-bỗ, thiêng-ngắn-nắp: *Chỗ vô-trật-tự, làm việc vô-trật-tự.*

vô-trí đt. Không biết // tt. Thiếu bộ-phận đồ hiều-biết: *Cỏ, cây, gỗ, đá... đều là vật vô-trí.*

vô-trí-thức tt. Nh. Vô-trí tt // (Pháp): Không hiều-biết, diêm, loạn óc: *Người vô-trí-thức*

bí mật quyền hành-sở.

vô-trí vô-glács tt. Không hiểu-biết, không có cảm-giác: *Cỏ, cây, gỗ, đá đều là vật vô-trí vô-glács.*

vô-ưu tt. Không lo sợ: *Cần tắc vô-ưu (Hay cần-thận thì ít lo sợ).*

vô-vàn trt. Hằng vạn, nhiều lâm, dám không nói: *Tiền của vô-vàn.*

vô-vận-số tt. Nh. Vô-vận.

vô-vận đt. Không có vận may, vận tốt: *Vô-vận bất-năng tự đạt (Không có vận may thì không phát-dạt).*

vô-vật đt. Không có lẽ-vật: *Vô-vật bất-linh (Không có lẽ-vật thì không linh-thính).*

vô-vi tt. Không có hành-vi khôn-dạy, lừa-dảo hay hình-phat (chỉ dùng đức mà cảm-hoa người): *Chánh-sách vô-vi II* (Phật): Không dụng-lâm-tạo ra (để tuỳ sự chuyen-biễn không ngừng của nhân-quả và trợ-duyan): *Quan-niệm vô-vi. XI. PH. II.*

vô-vị tt. Không vị-vàn chí cù: *Món ăn vô-vị II* (B) Không thú-vị, không ý-nhị chí cù: *Lời nói vô-vị.*

vô-vọng trt. Không trông-mong chi nữa: *Thế thì vô-vọng.*

VỒ đt. Chụp bắt: *Bị cọp vồ; Con mèo con mèo con meo, Vồ con chuột béo nhảy leo xà hèn CD. II* tt. Cách vồn - vã, ăn-cần: *Ôm vồ lẩy.*

vồ lẩy đt. Chụp lẩy, bắt lẩy; lẩy ngang, lẩy liền: *Cọp vồ lẩy mồi; thay thì vồ lẩy, không hối xin.*

vồ mồi đt. Chụp con mồi mà ăn: *Cọp vồ mồi.*

vồ-vập đt. Niềm-nở, đon-đe, vồn-vã, sần-đón vui-về: *Vồ-vập người sang II* Chụp-giut, làm tướm-tướp: *Thấy lợi lớn thì vồ-vập.*

VỒ đt. Đò dùng quết, nện, đập: *Chèv-vồ, lẩy vồ nện đất; Tham vàng lẩy phải thẳng Ngô, Đêm nằm hú-hí như vồ đập bông CD.*

vồ-nọc đt. Cái vồ nhỏ và hai cây nọc, đã dùng tra-khảo can-phem hồi xưa // (R) Cách tra-khảo tội phạm với hai cây nọc cầm dưới đất để cẳng thẳng tay chém người ra rồi dùng vồ mà đánh: *Căng vồ-nọc.*

VỒ tt. Nh. ra, lẩn: *ra hơn mực thường; Trán vồ II* (đóng): Loại cá sông to con, đầu lớn mà giẹp, không vây, lưng đen, bụng trắng: *Cá vồ.*

vồ cầu đt. (đóng): Clg. Vồ hầm, cá vồ nuôi

dưới eo, trên có gác cầu-tiêu để cho chúng ăn phần người.

võ hàm dt. (động): Nh. Võ cầu.

võ trán tt. Có cái trán to và lồi ra xa: Người võ trán.

VÕ dt. Con bò con: Đầu võ, thịt võ, vỏ xăm tối (vesu).

VÕ dt. Búa nhỏ dùng đánh voi (thổ roi) // (lóng) dt. Đánh xuồng, xán xuồng: Võ nó một trận; Ông vỗ mặt đám mưa thật to // dt. Loi, thoi, cú, lết, cái đánh, cái đập mạnh: Cứ vài vỗ bầm đầu // (R) Keo, bẹn, cú, lấn hành-dòng: Làm một vỗ chót cho ngon rồi giải-nghệ.

VÕ dt. Clg. Cối, cái xe tròn có ống dài để hút thuốc lá rồi: Ông vỗ // Sức dụng của cái ống vỗ: Bịch thuốc đó, tôi nhận chừng 5 vỗ thì hết; làm một vỗ cho đỡ // Khăn bịt to vòng: Khăn vỗ.

VÕ dt. Bó nhỏ (băng hai bàn tay gập nêm lại): Một vỗ tranh.

VÕ tt. Hõi, vâu, có hàm răng trên đưa ra xa: Răng vỗ.

võ răng tt. Hô răng, có hàm răng trên đưa ra: Người vỗ răng.

VÕ trt. Thô-lục, hồn-hào, vỗ-phép: Chơi vỗ, trả vỗ.

vỗ ăn vỗ nói dt. Ăn nói thô-lục, hồn-hào: Cái dứa vỗ ăn vỗ nói.

vỗ-viu trt. (d): Nh. Vỗ: Ăn-nói vỗ-viu.

VÕ dt. Đập vào với 4 ngón tay hay nguyên bàn tay: Vỗ bàn, vỗ dùi, vỗ trống cơm // (R) a) Tấp vào, va vào, đập vào: Bèo trời sóng vỗ, chốc mười lăm năm K.; b) In thử vài bàn đầu trên một mảnh giấy bằng cách đặt tờ giấy lên khuôn chữ đã có lẩn mực, rồi dùng bàn chải lông đập nhẹ-nhé trên lưng tờ giấy: Sắp chữ xong rồi vỗ một bàn cho thầy cò // (B) a) Yên-ủi: Vỗ yên tröm họ; Chiều trời mây vỗ, ân trên mưa nhuần NDM; b) Phùi sạch, không nhện: Vỗ ơn, vỗ nợ.

vỗ ăn dt. Yên-ủi cho người hết sợ, hết lo: Vỗ ăn bể-tánh.

vỗ bụng dt. Vỗ vào bụng mình, khi đau, sung-sướng: Sống đời thanh-trí, vỗ bụng ngâm thơ.

vỗ công dt. Không nhìn-nhận công ơn của người: Vỗ công sanh đở.

vỗ dân dt. Yên-ủi, tuyên-truyền cho yên lòng dân.

vỗ hen dt. Nhiều chút nước vào họng con gà vừa chơi xong một hiệp, rồi lật cổ nó ra mà vỗ nhẹ vào nhiều lần cho chảy nhớt ra, cách cho nước già rej.

vỗ nợ dt. Nói ngược với chủ nợ, không nhận món nợ mình thiêu người.

vỗ nước dt. Thảm nước vào rồi vò nhẹ nhiều cái: Đầu trẻ đựng u trán, đem vò nước nó.

vỗ ngực dt. Xoè tay vỗ vào ngực mình, lò re xứng chịu sự gì, nhận lãnh việc gì: Vỗ ngực chịu.

vỗ ơn dt. Nh. Phùi ơn và Võ công.

vỗ phông (fond) dt. (chim): Ủp tờ giấy xốp lên khuôn chữ rồi ép cho chữ ăn hùng xuồng giấy xốp, để sau đó chì lên cho thành bản in: Sửa xong, vỗ phông.

vỗ tay dt. Chập hai bàn tay lại cho kêu: Vỗ tay ra hiệu // Chập hai bàn tay lại nhiều lần cho có tiếng kêu liên-tiếp để hoan-nghênh, để tỏ ý khoái: Khi vui thì vỗ tay vào, Đến khi hoan-nộn thì nào thấy ai CD.

vỗ tuột dt. Phùi sạch, không còn chi cỏ, không nhện chi cỏ: Có bao-nhiều đều vỗ tuột; vỗ tuột hết ănn-nghĩa.

vỗ trán dt. Xoè tay vỗ nhẹ-nhé trên trán khi vừa chặt nhớt ra một việc đã cố tìm hiểu, hay vừa thoát khỏi một việc khó-khăn.

vỗ-trị dt. Vỗ-vỗ và cai-trị: Siêng lo vỗ-trị chúng dân.

vỗ-về dt. Nâng-niu, mơn-trớn: Một đêm quanh-từ năm kđ, Còn hơn đứa dài vỗ-về quanh năm CD. // (B) Phù-uỷ, yên-ủi: Vỗ-về tröm họ, giã ẵn muôn nhè LVt.

vỗ vế dt. Xoè bàn tay đánh vào vế một cái khi lấy trón nhảy lên trên cao hay đù lò ý tiếc-rẻ: Vỗ vế nhảy qua rào; Dâm-bôn khôi lỗ, vỗ vế tng.

vỗ-vỗ dt. Vỗ nhẹ-nhé nhiều phát liền-liền.

VỐC dt. Xúc lén với bàn tay xoè khum-khum: Vốc gạo lén xem // dt. Sức chúa-dụng một bàn tay xoè khum-khum: Một vốc gạo.

VÔI dt. Chất bột do đá hay vỗ sò ốc hầm (nung) ra: Bình vôi, chổi vôi, chày-vôi, đà vôi, quét nước vôi; Cố phải duyên nhau thì thâm lipi, Đứng xanh như lá, bạo như vôi HXH; Vôi nào là vôi chẳng nồng; Đè me đi chợ mua vôi ẵn trầu CD.

vôi bột dt. Vôi đà tan hay rửa ra thành bột nhuyễn.

vôi cátt dt. Vôi và cátt, tiếng dùng chung cho vật lõi trét, xay-cátt : Sâm sân vôi cátt.

vôi cục dt. Vôi đóng thành khối cứng.

vôi chết dt. Vôi đã ngâm nước lâu, cái bã đã hết chết nhựa.

vôi chín dt. Vôi ngâm nước cho nở, bớt chất nhựa.

vôi da dt. Bã của vôi ngâm trong hồ với da trâu bò đã thuộc, được vớt ra làm phân bón : Phân vôi da.

vôi dà dt. Vôi dà lóng nhiều nước dà gẹn bò sạn cát và bớt chất nhựa dà ăn trầu, mèo dà.

vôi sống dt. Vôi nguyên-chất, chưa ngâm nước.

vôi trắng dt. Vôi dùng ăn trầu sắc trắng (X. Vôi dà) II (B) Nước vôi không pha bột màu : Quết vôi trắng.

VỐI dt. (thực). Clg. Vuội hay Hậu-phác, loại cây được hái lá và hoa để nấu nước uống thay cho trà : Nước vối.

VỘI trt. Liền, túc-khắc, lật-dật, hối-hả, gấp-rúc : Vội ăn, vội đi ; Chi mè vội thế ? Mười giờ tàu lại Bên-thành, Xúp-lê vội thôi, bộ-hành lao-xao ; Ngó vào nhà nhỏ thấy đôi liền đờ có bốn chữ vàng, Thạnh chua biết, thấy nàng vội thương CD.

vội chi trt. Clg. Vội gì, việc chi mà vội vậy, không đáng việc phải vội : Vội chi liều ép hoa nài K.

vội-gì trt. Nh. Vội chi : Chầy ra là một năm sau, vội gì K.

vội-vã trt. Tắt-tắt, buơn-bã, lật-dật : Vội-vã ra đi.

vội-vàng trt. Nh. Vội-vã : Chính-nghi tiếc sứ vội-vàng K.

VÔN dt. Đơn-vị sức điện, viết tắt : V. (volt). vôn-kế dt. Máy phân-giải nước với luồng điện (voltomètre).

VÔN-VÃ trt. Niêm-nở cách mau-mẫn být-thiệp : Vôn-vã hói thăm.

VÔN dt. Bòn, tiền đẻ sanh lợi : Bén vồn, cụt vồn, chung vồn, dù vồn, giá vồn, hết vồn, lõi vồn, huề vồn : Một vồn bồn lõi (lõi) tng ; Chưa buôn vồn hãy còn dài, Buôn xong vồn đã theo ai mất rồi CD. II (B) Sự đĩ-nhiên, phải vậy, kết-quả tự-nhiên : Đĩ linh, chết là cái vồn, sợ gì ! II trt. Vồn, nguyên, chénh gốc : Mäng vón ; Cây cày vồn nghiệp nông-gia CD. ; Đặng-quốc xưa may vồn nhô-nhen HXH.

vồn-dĩ trt. Xưa nay, hồi nào tới giờ đâu như vậy : Nông-dân Việt-nam vồn-dĩ cần-cù và tiết-kiệm.

vồn là trt. Nguyên là, chính gốc là : Vé vồn là nông-dân xuất-thân.

VÔN-LIẾNG dt. Tiền vồn dà mua bán, cho vay, v.v...: Thôi-thôi vồn-liếng dì dòi nhè ma K. II (R) Sức cao hơn hết, tất - cả sự - nghiệp : Vốn-liếng vẫn-hoa của tôi chẳng là bao ; về kinh-tế, vốn-liếng nước ta chỉ có ba cái gạo và cao-su.

vốn-lớn dt. Tiền dà làm vốn thật nhiều : Vốn lớn dè làm-ăn.

vốn nhỏ dt. Tiền dè làm vốn có ít : Vốn nhỏ sơ-cut.

vốn nhũng trt. Chỉ có, xưa nay chỉ vậy thôi : Xác không, vốn nhũng cây tay người, Bao nô công-trình, tách cái thôi N.H. Chính.

vốn thật (thực, thiệt) tt. Chính thực là, sự thực là : Năm hằng vốn thật thảo cùng ngay, Cuộc ấy ai xuôi khéo bận thầy PVT.

VÔNG dt. (thực) : Loại cây to có gai nhỏ, thịt xốp, lá kép, hoa đỏ sậm : Gây vông, guốc vông, đỏ màu hoa vông ; Chừng nèo dà nồi vông chìm, Muối chua chanh mặn thì tìm được em (Erythrina).

vông đồng dt. (thực) : Cây to có gai thịt xốp, lá kép do 3 lá phụ hình tim đầu lại trên một cọng có gai, hoa chùm đỏ sậm, trái dài lõi 20 cm (Erythrina ovalifolia).

vông nem dt. (thực) : Cây to có gai, vỏ xanh, thịt xốp, lá kép do 3 lá phụ đều đầu lại trên một cọng dài ; hoa đỏ sậm ; trái dài lõi 10 cm, hột to ; lá dùng gói nem hoặc luộc ăn, có tính giục buôn ngù ; vỏ cây và lá có chất alcaloit gọi erythrin có tác-dụng khiển các sói thịt nầm im, và chất sapo-nin có tác-dụng làm nẩy-nở thân-thè ; toàn-thè cây đều có chất acit cyanhydric (Erythrina variegata).

VÔNG dt. Clg. Luồng, đất đập cao khum-khum và dài ra dè trông dò : Đập vồng, vun vồng, vồng đậu ; Khoai lang ba tháng phủ vồng, Thương em quá bồ, băng đồng đồn đây CD. II tt. Nồi cong lèn ở giữa : Cầu vồng, nồi vồng ; Ai làm cho cái tôi vồng, Chợ đưa tôi khú cho chồng tôi chê CD.

VÔNG dt. Clg. Nồi, vè đất đóng theo rã-cây : Búng nguyên vồng.

VÔNG tt. Tung lèn : Trái bánh vồng lèn cao II Cò-ghé làm cho xe vừa chạy vừa tung :

Gánh nặng mà đi đường vắng, Tuy là không gánh nhưng lòng cũng đau CD. II dt.
Ném xuống đất cho tung lên: Thủ-môn chạy 3 bước phải vồng bánh.

VỐNG trt. Phát lên mâu le: Cây mọc vắng.

VỐNG dt. Loại kiến đòn lớn con.

VỐNG tt. Chồng lên, cất cao một đầu: Vồng đòn cắn; đầu giống (quang) bên này vồng II dt. Clg. Chồng, đưa lên cao: Hồi nào ẩn đâu ở đâu, Bây-giờ lại vồng phao-cầu lên trời CD.

vồng xe trt. Lèm cho cái xe (loại 2 bánh) chồng gọng lên: Ngồi phía sau nặng nén vồng xe.

VỐ dt. Clg. Quơ, cào, dùn, lũy càn, không cần chọn lựa: Vợ hết tiền trong tủ; vợ đưa cả nắm; Còn duyên kén cá chọn canh, Hết duyên cù rầy, rẽ hành cũng vợ CD. (Xt. Quơ).

vợ quàng **vợ xiên** dt. Bé đâu vợ đó, chắp-nối bầy-bạ: Xe tơ sao khéo vợ quàng vợ xiên K.

vợ-vén dt. Cao lại, dùa lại rồi vén lên, dập lên, không để lỏng-thỗng: Bờ, không vợ-vén che gọn; tóc tai xu-xộp, nên vợ-vén che gọn.

vợ-vết dt. Lấy sạch cà, không chừa: Có bấy-nhiều, vợ-vết hết.

VỐ bt. Lôi-thôi, không chắc-chắn: Bá-vợ, bờ-vợ, chờ-vợ, vết-vợ, vẫn-vợ, vờn-vợ, vu-vợ; Rời đây ta kiện ông ta, Nơi thương không vẫn, vẫn vợ nơi nào CD.

vợ-váo tt. Ngó - ngáo, lơ - láo, ngơ - ngὸn: Tuồng mặt vợ-váo II trt. Lêu-láo, không đích-xác: Nói vợ-váo chẳng ra chi cà.

vợ-vần trt. X. Vần-vợ: Đè đoàn ấm-é cầu-nhau, Khiến lũ tài-danh vợ-vần NCT.

vợ-vùng tt. Clg. Xơ-vợ xứng-vùng, bái-xái, xơ-xác, không còn thề-thống gì: Thua vợ-vùng II tt. Nh. Vợ-váo.

VỐ bt. Giả-dò, làm bộ: Giả vợ; vợ như chẳng biết gì.

vợ-vịnh dt. Giả-dò, làm bộ: Vợ-vịnh không thấy.

vợ-vịt dt. Nh. Vợ-vịnh.

VỐ dt. (đóng): X. Phù-du: Xác như vợ, xơ như nhộng.

VỐ dt. Clg. Chè, ngon tro hoặc cây khô nhiều nhánh thè dưới nước cho cá tụu lại ở: Dở vợ.

VỐ dt. Clg. Bí-tắt, vật mang dưới bàn chân trước khi mang giày vào: Đôi vợ, giày vợ.

VỐ dt. Clg. Võ, chụp lây: Cọp vợ II (R) Chụp lây, núi lây khi túng-cùng, không cần chọn-lựa: Đụng đầu vợ đó; Chết đuối vợ phải bợt; Nẹ dòng vợ được trai tor, Đêm nằm đùn-đòn như Ngô được vàng CD.

vợ-vương dt. Đa-mang, vương lây: Vợ-vương nợ-nần.

VỐ-VÂN trt. Bời-rời, không mịch-lạc, không ra tuồng gì cả: Nói vố-vân, làm-ăn vố-vân.

VỐ dt. Tập giấy chép bài học: Tập vợ, bái vợ II mt. Bàn, khúc, tiếng gọi tuồng tích: Vợ kịch, vợ tuồng, vợ Hội-nghị Diên-hồng.

VỐ dt. Mê sòng hâm, sâu: Đậu thuyền tại vợ khi nước rộng không sợ lật.

VỐ bt. Bè, tan-nát ra: Cày vợ, cuốc vợ: bình vợ gương tan; lành làm gáo, vợ làm môi tng. II (R) Khai-phá: Vợ rùng, vợ đất: trống-trọi li (B) Lộ ra, bung ra: Lộ-vợ câu chuyện.

vợ bụng trt. Clg. Bè bụng, nôn ruột: Cười vỡ bụng.

vợ chợ trt. Tân-loạn, kẻ chay đầu: nấy, người chay đầu khác: Nghé cái bão-dông, thiên-hạ chay vợ chợ.

vợ chuyện trt. Bè chuyện, vợ-lò câu chuyện, việc kín xì ra: Vợ chuyện, thiên-hạ đều hay.

vợ đám trt. Làm tan đám đông: Ai nấy đang theo dõi cuộc vui, tiếng nô làm vợ đám.

vợ đất dt. Cày hay cuốc đất lên dè trống-trọi: Mưa một đám nưa, vợ đất thì vừa.

vợ đầu trt. Bè đầu, lỗ đầu: Bị đánh vợ đầu; Cái chày roi xuồng, vợ đầu con của CD. II dt. Khởi đầu, bắt tay vào việc trước cà: Người Tàu vợ đầu nghẽ ấn-loát.

vợ hoang dt. Clg. Khai-hoang, phá rừng, đất hoang-vu cho thành-khoảnh: Vợ hoang cây, cây.

vợ lê trt. Sự thật được bày ra: Vợ lê ra, chỉ là một chuyện bịa dề quảng-cáo.

vợ lòng bt. Clg. Phá ngu, bắt đầu làm quen với sách-vợ, chữ-nghĩa: Học vợ lòng, dạy vợ lòng, lợp vợ lòng II trt. Trước hết,

- võn đầu tiên:** Xung tội vỡ lòng.
- võ-lờ tr.** Tung-bùng, vẩy-về ra, tung-toé ra:
Làm vỡ-lở câu chuyện, ai nấy đều hay lì
Ôm-sờm: La vỡ-lở.
- võn mặt tr.** Clg. Tán dởm, sợ tan cà mặt:
Sợ vỡn mặt.
- võn mộng dt.** Tình giác chiêm-bao: Võn
mộng ra thì trời còn khuya // (B) Chợt
tỉnh, hiểu ra việc mình chờ đợi hay mong-
mỏi chỉ là điều mơ-mộng hão: Võn mộng
ra thì già-tài đã tiêu-tan.
- võn nợ tt.** Khánh-tận, giao hết của-cái và sò
sách cho toà án để nhờ lo việc thanh-toán
cho: Nhè buôn vỡ nợ.
- võn nghĩa tr.** Cho rõ-ràng nghĩa chữ: Giải
cho vỡn nghĩa.
- võn ô tr.** X. Võ tò.
- võn ruộng dt.** Cày ruộng lên: Đợi mưa xuống
rồi vỡn ruộng // Khai-phá đất hoang thành
ruộng: Xuống U-minh vỡn ruộng làm mùa.
- võn rừng dt.** Khai-phá rừng để trồng-trọt:
Võn rừng làm rẫy.
- võn tay dt.** Bắt tay vào việc, khởi sự làm:
Chọn ngày vỡn tay dựng nhà.
- võn tan dt.** Bè tan-nát: Có bát sứ, tinh phu
bát đàn, Nâng-niu bát sứ, vỡn tan có ngày
CD. // (B) Tan-rã, đỗ nát: Cơ-nghiệp vỡ
tan.
- võn tiếng tt.** Clg. Bè tiếng, giọng nói đòi
khác: Dậy-mây, trai gái đều vỡn tiếng.
- võn tồ tr.** Clg. Võ tồ, bị phá tồ: Là như ong
võ tồ; Võ tồ đòn chim giáo-giác bay DC.
- võn-vạc bt. (đ)**: Nh. Võ: Kiếm đắt võn-vạc
lèm ăn; cất-nghĩa cho võn-vạc.
- VỢ dt.** Người đàn-bà kêt đôi với người đàn-
ông để lập gia-dình, sinh con, lo việc nhà:
Có vợ, coi vợ, cưới vợ, chết vợ, đẻ vợ,
gièm vợ, hỏi vợ, lấy vợ, nói vợ, sợ vợ;
con là nợ, vợ là oan-gia-tng. // (R) Vai nhũng
người trong thân của vợ đối với chồng:
Anh vợ, bác vợ, bên vợ, cậu vợ, cô vợ,
cha vợ, cháu vợ, chị vợ, chú vợ, dì vợ,
em vợ, má vợ...
- vợ ba dt.** Người vợ thứ ba của người đàn-
ông có nhiều vợ: Vợ ba coi-sóc nhè ngoái
nhà trong CD. // X. Vợ đài vợ ba.
- vợ bé dt.** Clg. Vợ lẽ, vợ nhỏ, vợ mọn, vợ
thú, vợ lấy vào hàng thứ, khi người chồng
đã có vợ chính.
- vợ bừa dt.** Clg. Vợ ngày vợ bừa, người vợ
lấy qua đường, không chắc ở đời với nhau:
- Chồng ngày vợ bừa.**
vợ că dt. Clg. Vợ chính, hay Vợ lớn, người
vợ lấy hoặc được cha mẹ cưới cho trước
nhất: Vợ că pha nước tôm trầu chàng xơi
CD.
- vợ con dt.** Vợ và con, tiếng dùng chung:
Banden-bju vợ con.
- vợ cũ dt.** Người vợ đã thôi ra, còn sống:
Cặp vợ cũ, ngô lơ.
- vợ chà dt.** Vợ của một người Áy-đô hay
Nam-dương, nguyên là đàn-bà nước khác
(thường chỉ đàn-bà Việt-nam): Miêng thê
gièm-phá: Thú vợ chà! VD.
- vợ chánh (chính) dt.** X. Vợ că.
- vợ chánh-(chính) thức dt.** Vợ có hôn-thú
hợp-páp.
- vợ chệc dt.** X. Vợ khách.
- vợ chồng dt.** Vợ và chồng, tiếng dùng chung:
Kết vợ chồng, hai vợ chồng; Vợ chồng
như áo cõi ngay nên là CD.
- vợ chưa cưới dt.** Clg. Vì-hôn-thê, cô gái
đã được chồng bỏ trầu cau (làm lè hỏi):
Cô ấy là vợ chưa cưới của con trai lớn
ông că.
- vợ đầm dt.** Người đàn-bà Âu-châu làm vợ
một người đàn-ông thuộc chau khác: Lấy
vợ đầm.
- vợ đái vợ ba dt.** Có nhiều vợ.
- vợ goá dt.** Người đàn-bà chết chồng mà
không hoặc chưa lấy chồng khác: Chết, bỏ
lại vợ goá con cái.
- vợ già dt.** Người vợ lớn tuổi hơn chồng:
Có vợ già.
- vợ giàu dt.** Người vợ có nhiều của tiền hoặc
con nhà giàu: Cưới vợ giàu, đụng vợ
giàu.
- vợ giứa dt.** Người vợ thuộc hàng giứa, sau
vợ că, trước vợ sau hết.
- vợ hai dt.** Người vợ thứ hai của người đàn-
ông có nhiều vợ: Vợ hai giài (trái) chiếu
chiếu bài CD.
- vợ hiền dt.** Người vợ hiền-đức, thờ chồng
nuôi con phải đạo: Vợ hiền như báu trong
nhà CD.
- vợ yếu dt.** Người vợ yếu-duối, không ngiè.
nghiệp làm ăn: Vợ yếu con thơ.
- vợ kế dt.** Người vợ lấy sau khi chết vợ hoặc
thôi vợ.
- vợ khách dt.** Đàn-bà nước khác, thường
là người Việt-nam, có chồng là người Tàu.
- vợ lẽ dt.** X. Vợ bé.

vợ lớn dt. X. Vợ cù.

vợ mọn dt. X. Vợ bé.

vợ một kèo một cột dt. Người vợ do cha mẹ đứng cưới cho khi mới lớn lên.

vợ một vợ hai tt. Có hai vợ: Nghèo mà vợ một vợ hai!

vợ mới dt. Người vợ mới cưới, mới lấy đây, sau khi chết vợ, thôi vợ, hay còn vợ: Có vợ mới, duồng đây vợ cũ.

vợ năm dt. Người vợ thứ năm của người đàn-ông có nhiều vợ: Vợ năm thúc đây, trong lòng xót xa CD. II (lòng) Người đàn-bà có chồng là quân-nhân nước ngoái, lấy nhau trong một năm thì chồng về xúi, bỏ lại: Cái thứ vợ năm vợ tháng mà cõng hóng-hách!

vợ ngày vợ bừa dt. Vợ lấy chơi qua đường rồi bỏ: Thứ vợ ngày vợ bừa mà kè gì!

vợ ngoan dt. Người vợ khôn-ngoan, đâm-đang, hết lòng lo trong lo ngoài cho chồng rảnh trí làm ăn: Vợ ngoan làm quan cho chồng tng.

vợ nhà dt. Vợ của mình ở nhà: Bỏ vợ nhà hiu-quạnh.

vợ nhỏ dt. X. Vợ bé.

vợ ruột dt. Nh. Vợ một kèo một cột.

vợ sau dt. Người vợ mới lấy sau, khi đã chết vợ hay thôi vợ: Đời vợ sau; vợ sau này kém tuổi hơn tôi nhiều.

vợ tây dt. Vợ của người Pháp, nguyên là người nước khác, thường chỉ người Việt-nam: Cô Ba vợ tây.

vợ tư dt. Người vợ thứ tư của người đàn-ông có nhiều vợ: Vợ tư giải (trái) chiếu quạt mùng (màn) CD.

vợ tháng dt. Vợ lấy trong vài tháng rồi bỏ (X. Vợ năm, nghĩa sau).

vợ theo dt. Người vợ không có cưới hỏi, chỉ yêu nhau rồi lấy nhau: Khuyên anh chớ tiếc đầu heo, Người ta thường nói: vợ theo không bền CD.

vợ thứ dt. X. Vợ bé.

vợ trẻ dt. Người vợ trẻ tuổi hơn chồng quá nhiều: Già mà có vợ trẻ.

vợ trước dt. Người vợ đã thôi hay chết, hiện có vợ khác: Đời vợ trước, người vợ trước.

vợ xâm dt. Người vợ là đàn-bà Tàu: Có vợ xâm.

VỐI tt. Clg. Vợ, lung, không đây: Giọt

dài giọt vẫn, chén đầy chén voi K. II (R) dt. Rút bát, cạn dần: Cỏ lúa dọn đã sạch rồi, Nước ruộng với muối còn đậm một hai CD. II (B) Giảm bớt: Nợ đã với dì mệt ít.

vơi đầy bt. Khi vơi khi đầy; vừa vơi, thêm cho đầy: Xiết bao bè ái với đầy, Yêu ai luồng những tháng ngày chiếc thân CD.

vơi nợ trt. Bớt nợ, còn thiếu chút-định nợ: Trả dãi với nợ.

vơi sâu trt. Bớt buồn rầu: Cắt đi gánh thám, tắt cho với sâu CD.

vơi-vơi tt. Lung-lung, hơi vơi: Bé oan đường dã với-vơi cạn lòng K.

VỐI-VỐI tt. Clg. Vời-vời, diệu-vợi, xôi-lâm: Có câu xúc cảnh hồng hoài, Đường xa vời-vợi, dặm dài vời-vời LVT.

VỐI dt. Mời, đòi, cho người gọi hay mời đến (liêng không khinh không trọng): Được vời đến làng II (R) Đem về, bắt lấy: Chim xa cố nhảy chó vời, Những người lông bụng, chó chơi bạn cùng CD. II (B) Chuốc lấy, cầu lấy: Vời của đặc.

VỜI dt. Khơi, giữa dòng nước, cách xa bờ: Lên-dênh dã quét lênh-dênh, Chiếc thuyền dài-hai dâng-dênh giữa vời CD. II (B) tt. Xa mút tầm mắt: Tốt vời, xa vời; tách dặm aè vời; Cảnh hồng bay bồng tuyệt vời, Đã mòn con mắt phương trời dặm-dặm K.

vời-vợi tt. X. Vời-vợi và Vời-vời (dỗ-n dài vời-vời).

VỜI dt. Rìu, thứ búa dẽo dài cán, lưỡi có đuôi dài: Cán vời II dt. Dẽo gõ với cái vời: Vời ván.

VỐI qt. Clg. Vuối và Mẩy, cùng, tiếng cắp thêm: Anh với tôi cùng đi; Một với một là hai II Cùng, tiếng nối liền: Ba phen quạ nói với diều, Vườn hoang có rậm thì nhiều gà con CD.

với lại trt. Clg. Mới lại, và lại, hơn nữa, tiếng thêm một ý hay một điều nữa: Lớn tuổi mệt kém, lái xe đừng chạy nhanh, với lại, phản ứng mình cũng chậm, gặp tai-nạn khó tránh kịp.

với nhau trt. Cùng chung nhau một việc, một chuyến, một tình-cảm, v.v...: Ăn với nhau, chơi với nhau; vui buồn với nhau.

VỐI bt. X. Vói: Vói tay; nói với-một với thi tối.

VỢI tt. X. Vợ II dt. Lấy bót: Vợt hàng, vợt nước trong khép ra II Vợt được, lấy lại được (thường nói về của bị đâm thuyền): Vợt lại được ba cái quần áo.

VỐN dt. Chỗm tói mà vồ, mà chụp rồi buông ra, nhảy qua nhảy lại giốn chơi: Hô vờn mồi, mèo vờn chuột, rồng vờn trái chàu; Chờn-vờn muôn nhào vô giựt.

VỐN dt. Tô màu khác cho nồi bát hình vừa vê: Vờn bức tranh.

VỐN-VƠ trt. Clg. Nhòn-nhơ, nghêu-nghén qua lại: Cá lôi vờn-vơ; vờn-vơ trước rạp hát; Vờn-vơ dưới gốc thông già, Mai lè bạn cũ, hạc là người xưa CD.

VỐN dt. Chán nước còn lại sau khi nước giặt xuồng: Vờn nước.

VỐT dt. Hát trên mặt nước: Vớt bèo, vớt màng, vớt mõ, vớt cung-quang II (R) a) Đem từ dưới nước lên: Vớt thằng chảng; Ông ơi ông vớt tôi nha. Tôi có lòng nào ông săn xéo mõng; Mì ơi con vớt chết chìm, Thủ tay con vớt, cá kim cầm con CD. II (B) Cứu, lôi lại phần nào: Cứu-vớt, đỡ-vớt, trảng vớt II dt. Cái móng hình móng còng quắt chịu dưới gót chân đè mang giày cho đè: Cái vớt.

vớt đòn dt. Chịu đòn thê: Nguyễn lân vồ đó vớt đòn cho nhau CD. II (R) Làm cho nhẹ đòn: Làm chung vớt đòn.

vớt-vát dt. Bòn-một lại phần nào: Vớt-vát danh-dụ; vớt-vát lại chút-dính II tri. Rắn thiêm: Nói vớt-vát vài câu, kêu nó chê mình dại.

VỐT dt. Chém tết ngang: Quan-công vớt Huê-Hùng II (lóng); Ăn chặn: Bị chúng vớt hết phần-nửa II dt. Cày siêu: Cày vớt.

vớt trái dt. Quay mình chém trái ra sau lưng: Ai nói gian cho ông vớt trái đi (lời thề).

vớt trái vớt mặt dt. Chặn đầu chặn đuôi, kè dù thứ đê lấy tiền cho nhiều: Không có bao-nhiêu mà bị chúng với trái vớt mặt hết.

VỢT dt. Túi lịm/hay vải, dây túm nhọn, vanh mieng tròn, cứng, có cán: Vợt cá, vợt tôm, vợt muỗi, vợt cà-phê II (R) Dụng-cụ thè-thao giống cây quạt có cán dùng đánh banh: Quần-vợt; xách vợt ra sân II dt. Bắt bằng cái vợt, lượt bằng cái vợt: Đì vợt cá; đợi chàng-vạng vợt

muỗi; vợt cà-phê uống.

vợt gân dt. Cái vợt cán và vành bằng gỗ, mặt bằng dây gân đường lõi nhô, dùng chơi tơ-nít (quần-vợt).

vợt gỗ dt. Cái vợt bằng ván, dùng đánh ping-pong.

vợt ping-pong dt. Nh. Vợt gỗ.

vợt tơ-nít dt. Nh. Vợt gân.

VU dt. Dối gạt: Vu-hoặc II Phao-phản, đặt chuyện hại người: Nói vu, phao-vu; vu cho người tội ăn-trộm.

vu-báng dt. Gièm - phe, đặt điều nói xấu người: Đặt chuyện vu-báng.

vu-cáo dt. Cáo gian, thưu người tới quen với một tội bịa ra: Vu-cáo người ngày.

vu-chứng dt. Lèm chứng gian.

vu-dâm dt. Đặt chuyện, gài cho người vô tình bị tội nặng.

vu-hầm dt. Bay chuyện để hầm-hại người: Vu-hầm kẻ vò-có.

vu-hoặc dt. Bày điều huyễn - hoặc để gạt người: Đem việc tè-ma ra vu-hoặc dàn-bà.

vu-huyễn dt. Nh. Vu-hoặc.

vu-không dt. Bày điều không có để hại người: Bị kẻ gian vu-không.

vu-miệt dt. Bày điều, nói gian cho hư danh tiết người.

vu-ngôn dt. Lời cáo gian; lời viền-vâng, hoang - đường: Hãy gạt ngoài tai những vu-ngôn.

vu-oan dt. Phao-phản, bày chuyện cho người bị tội oan: Vu-oan giả-hop (phao gian để gán họ).

vu-sát dt. Vu-oan để giết người.

vu-siem dt. Nh. Vu-báng.

vu-sử dt. Chuyện xưa hoang - đường.

vu-thác dt. Bay chuyện để đồ tội cho người: Nawn ai vu-thác cho người hợp tan k.

vu-thuyết dt. Nh. Tè-tuyết.

vu-ugg dt. Oen-ugg, bị người vu-oan.

vu-vạ dt. Giao hoa, hại người mang hoa II (thí): Năm vạ đê bắt chết người: Bị dụng sơ một chút mà vu-vạ.

vu-vông dt. Bày gài hại người.

vu-vọng dt. Nh. Vu-hoặc,

vu-vơ dt. Lông-bông, vơ-vần, không đích-xéc, không chỗ nhứt - định: Chuyện vu-vơ, đì vu-vơ, nói vu-vơ.

vu-vơ vúc-vích dt. Bồng - bènh, lèn-h - đèn-h:

*Thuyền nhỏ loi-nhei con sóng nhỏ, Vu-võ
vúc-vích mái chèo cõi T. k. Nghĩa.*

VŨ dt. *Đi.*

vú-quy dt. *Lấy chồng, về nhà chồng : Lẽ vu-
quy; Chứ rằng chí-tử vu-quy, Lẽn thān
con gái phải đi theo chồng CD.*

VŨ dt. *Cỏ rậm : Hoang-vu, trăn vu.*

vú-uế tt. *Rậm-rạp, lộn-xộn, dơ-day.*

VŨ tt. *Xe, xe vời.*

vú-khoát tt. *Viền - vông, bêng - quơ, không
thiết-thực : Câu chuyện vú-khoát.*

vú-viễn tt. *Xe vời, khó thực-hiện : Vễn-dẽ
vú-viễn.*

VŨ tt. *Quanh-co, uốn-khúc.*

vú-hành dt. *Đi quanh-co.*

vú-khúc tt. *Quanh-co, khúc-khuỷu.*

vú-uất dt. *Nỗi bức-tức trong lòng.*

VŨ-LAN dt. *Ctg.* Vu-lan - bồn hay lẽ trung-
ngươi, lẽ cúng cõi-hòn nhằm rằm tháng 7
âm-lịch, người có đeo Phật phật-tâm lèn
cùng chúng tăng tân tâm cầu-nguyệt để
cho mẹ sống lâu, tránh đau ốm khõ-não và
cả ông bà 7 đời thoát cõi âm-ly về cõi
Phật, gốc lùi đức Như-lai chỉ cách cho Mục-
kiên-Liên cùu-rồi linh-hồn mẹ là Thành-Đè.

VŨ-VŨ trt. *X. Vi-vu.*

VÙ trt. *Tiếng cõi không-khí thật mạnh khi thoát
bay : Bay cái vù, kêu cái vù.*

vù-vù trt. *Tiếng kêu do vật quay tròn thật烈 :
Quạt máy chạy vù-vù.*

VÚ dt. (thè) : *Bô-phận nỗi cao lên, ở chót có
núm dài, trên ngực hay bụng loài đê con :
Đây vú, mǎn vú, nít vú, thả vú, heo thừa
vú ; người và các giống khỉ có 2 vú ở
ngực ; trâu, bò, ngựa, dê...có 2 vú ở háng ;
heo (lợn), chó, mèo...có từ 6 tới 12 vú
ở bụng // (R) Người nuôi con mướn cho
người khác : Bè vú, chị vú, ở vú // dt.
Tiếng gọi mẹ ruột hoặc người nuôi con
mướn : Con đi theo vú // Đò vật, cây trái
giống cái vú hoặc: có nước đục như sữa :
Mái vú, vú chiêng, cây vú sữa.*

vá bị dt. *Vú đàn-bà thật to và thông xuồng
họng.*

vú bò dt. *Vú con bò // (R) a) Nh. Vú bị; b)
Ngăi tròn của con ong chúa ở trong tò
ong // (thực) : Cây cao hơn 1m, có mủ
trắng, lá dài, 2 hoa trắng trên một tụ-lán,
cánh dài lối 10 mm, mảnh-nặng dài 5 cm,
hột dài iốt 8 mm. (*Tabernæumontana*,
garcinifolia).*

vá bõ chí. Mẹ và cha đỡ đầu một đứa nhỏ
theo đeo Thiên-chúa // Người đàn-bà lớn
tuổi ở giúp việc nhà.

vú cau dt. *Ctg Chòm cao, đầu nhọn có nút
nhỏ của trái cau.*

vú cõng dt. *Vú đang chứa nhiều sữa, phòng
to lèn.*

vú chêng dt. *Cái bợ hai vú đàn-bà có đai
chỗng lén vai (soutien-gorge). Xt. Vú già.
vú chiêng dt.* *Cái núm nõi mo lén giữa cái
chiêng đè đánh dùi vào đó cho kêu.*

vú chuông dt. *Bốn tai đúc nồi gö lèn chung-
quanh phần trên cái chuông to.*

vú da dt. *Vú đàn-bà hay con vật cái sinh đẻ
nhiều lần, chỉ còn da nhăn-nheo.*

vú đá dt. *Ctg. Thạch-nhũ, chất đá vôi rì từ
khe đá ra chảy lồng - thông, lâu ngày đóng
cứng.*

vú em dt. *Đàn-bà nuôi con mướn cho người.*

vú già dt. *Nh. Vú bõ (nghĩa 2).*

vú già dt. *Đồ đạn ngực đàn-bà cho cao :
Mang vú già.*

vú giành dt. *Vú đàn-bà thứ cứng, nhọn đầu
và giành cao lên.*

vú lép dt. *Vú đàn-bà hay con vật không dày,
lép-xẹp.*

vú-morm dt. (đ) : *Nh. Vú : Vú-morm long-
thòng !*

vú mướp dt. *Vú đàn-bà dài, thon và thông
xuồng.*

vú nàng dt. (động) : *Loại hào một vỏ hình nón,
đeo cứng vào các tảng đá ở biển ; thịt nấu
cháo rất ngon ; vỏ có hoa dùng làm muỗng
(thìa) khá đẹp.*

vú nor-nor dt. *Vú đàn-bà nỗi cao lên hoắc đà
trần : Đè vú nor-nor.*

vú núm dt. *Vú đàn-bà nỗi cao có lỗn chân
phân-biệt với da ngực.*

vú nuôi dt. *Đàn-bà có sữa, nuôi con mướn
cho người.*

vú nhăn dt. *Nh. Vú da.*

vú son dt. *Vú con gái mới có chồng // Thứ
vú có cái núm đòn.*

vú sữa dt. *Vú người hay con vật đang có
con, trong có sữa // (B) Người hay nơi có
nhiều tiền-bạc, sán-vật đắt cung-cấp : Miền
Nam là cái vú sữa của Việt-nam // (thực).
Loại cây to, nhánh vượt xiên, đót nhọn,
lá nâu, bề mặt lán, bề trái có lông ; trái
tròn hoặc hơi dài nhọn, con sống da trắng
chín trổ lím, hoặc xanh trổ trắng hay vàng
giết ; vỏ dày, mủ đục và ngọt, cơm trong,*

dính quanh hột giẹp, trái sống có nhiều chất tanin (*Chrysophyllum cainito*).

vú sừng dt. Nh. Vũ giành.

vú tேo dt. Vũ người hay con vật đã sinh đẻ nhiều hoặc bệnh-hoạn lâu, tேo nhỏ và mầm, dai.

vú vun dt. Vũ người, lài-lài nhọn, không có lân chân phân-biệt với da ngực.

vú vung dt. Vũ người, bầu-bầu to mà không nhọn (như nắp vung).

vú xேp dt. Nh. Vũ tேo.

vú xேt dt. Vũ người, trê và lòng-thòng.

vú xேch dt. Nh. Vũ giành và Vũ sừng: Một ngày ba bận trèo đèo, Còn đâu vú xேch lưng eo hối chéng? CD.

VÚ dt. X. Võ: Nghề văn nghiệp vũ.

VŪ dt. X. Võ: Vũ-trụ.

VŪ dt. X. Võ: Lóng vū.

VŪ dt. X. Võ: Cam-vū.

VŪ-MÔN dt. X. Võ-môn.

VŪ dt. A vào, ào dồn, tuôn vò: Vũ đến như ong.

VŪ dt. Múa nhảy, bước theo nhịp đòn: Ca vú, khieu-vú, múa vú; em bé nẩy vú hay lắc lắc II (R) Chơi, đùa, lém-dụng.

vú-công dt. Người sống về nghề nhảy múa cho người xem.

vú-dài dt. Sân-khổ, sẹp, rầm đù múa nhảy II (B) Chỗ due chen: Vũ-dài chính-trị.

vú-đéo dt. Tay múa chân nhảy II (B) Đàn-ý, múa tay múa chân.

vú-y dt. Áo mực nhảy múa: Mảnh vú-y lạnh ngắt như đồng CO.

vú-kịch dt. Kịch và vũ; vở kịch có màn nhảy múa.

vú-khúc dt. Khúc nhạc đòn khi người ta múa: Nghê-thường vú-khúc.

vú-lặng dt. Bài hát dùng làm nhịp múa II dt. Múa-men chơi giỡn II (R) Lảm lồng, lảm quá quyền-hẹn mình: Ỷ quyền vú-lặng.

vú-núr dt. Con mái (trong cung vu); đàn-bà con gái làm nghề múa nhảy trong một gánh hát hay ở nhà bán rượu có sạp nhảy múa.

vú-nhạc dt. Nh. Vũ-khúc.

vú-quyền dt. Lồng-quyền, lém-quyền, cây quyền-thé làm việc quá đáng.

vú-té dt. Nhà đẻ múa hát.

vú-té dt. Lém-quyền lác-té, ý quyền sinh lè-hại.

vũ-tinh dt. Minh-tinh khiêu-vú, người nồi bột trong nghề múa hát.

vũ-thinh dt. X. Vũ-trưởng.

vũ-trưởng dt. Nhà khiêu-vú, nơi có sạp nhảy, giàn đòn và bán rượu.

VỤ dt. Đồ-chơi trẻ-con bằng gỗ, hình tròn vót nhọn để bong cho nó quay tròn; có khi dùng roi buộc nhẹ ở đầu quết cho nó bay xa: Bong vụ, con vụ II (bạc) X. Thủ-lò.

VỤ dt. Việc, sự, vắn-đè, công-chuyện phải lo, phải làm, phải bàn đến: Cấp-vụ, công-vụ, chức-vụ, dân-vụ, già-vụ, nái-vụ, nghĩa-vụ, nhiệm-vụ, sự-vụ, thuế-vụ, thương-vụ; vụ-kien, vụ đuỗi nhè, vụ đánh lén II (R) Kì, múa: Vũ chiêm, vụ gặt, vụ thuế II Chuyên, châm vào một việc: Chỉ vụ làm tiền.

vụ-bồn (bản) dt. Chuyên lo bồn-phận; nhém vào đầu mối sự-việc.

vụ-cầu dt. Cốt cần, chỉ cần: Vũ-cầu thực-học (Cốt cần cái học chắc-chắn có thể dùng được).

vụ-chiêm dt. Mùa lúa chiêm và các hoa-mùa khác vào tháng năm (miền Bắc).

vụ-danh dt. Ua-chuồng hư-danh: Toàn là những giống vụ-danh, Ỷ-phong, hèm-tiểu ra tinh đậm-ô HĐTN.

vụ-khâu dt. Chú-trọng việc ăn-uống.

vụ-lợi dt. Chăm-chú vào món lợi: Chỉ vụ-lợi!

vụ-mùa dt. Mùa gặt hái thông-thường: Vào vụ mùa, ai đi đâu xa cũng về lo gặt hái.

vụ-nông dt. Chuyên về nghề trồng-trọt.

vụ-ngoại dt. Chú-trọng bè ngoài, chỉ kè hình-thúc, vật-chất.

vụ-tất dt. Chuyên có một việc, chỉ kè có một điều: Vũ-tất: đồng tiền.

vụ-thực dt. Chuồng thực-té: Ốc vụ-thực.

vụ-thực dt. Nh. Vũ-khâu.

VỤ tt. Sợ, mê ngủ, chán-chờ: Ngủ như vụ.

vụ-vụ dt. Nh. Dụ-dụ.

vụ-viña tt. Nhị-nhira, vật-dựa, bộ còn say ngủ: Dậy rồi mà còn vụ-vụ II tr. Biêng-nhác, dây-dựa luôn: Vụ-vụ không lèm.

VỤ dt. Đột-cọc, đưa trước một ít tiền: Vũ-ro, vụ tạm.

VUA dt. Người cầm quyền trị-vì một nước, cha truyền con nối: Đức vua, nhà vua, vi vua; Con vua thì được làm vua. Con

sái ở chùa thì quét lú da CD. II (R) Người chuyên một nghề và được thành công, giàu có: *Vua ăn-mèy, vua cờ-bạc, vua dẫu lửa, vua xe hơi* II (B) Người hay làm ngang, chơi ngang: *Hồi ông vua kia kia!* Bố mày ông vua à!

vua bếp dt. Clg. Thần bếp, ông Táo (X. Táo-quân).

vua cờ dt. (Vò cờ, tiếng lái) Tiếng gọi mỉa-mại một người hay làm ngang, ví minh như vua trong đám: *Vua cờ chớ vua.*

vua chúa dt. Vua và chúa, người thì làm vua mà không quyền, người thì làm chúa để cai-trị: *Sống đời vua chúa hồn-loạn* II Nh. Vua (chúa-là một nước): *Ở ngôi vua chúa.*

vua giải dưới dt. (:suyễn): Clg. Diêm-vương, vua ở âm-phủ.

vua một cõi dt. Clg. Lanh-chúa, người lãnh mang vua cai-trị và hưởng thuế một vùng rộng ở cõi ngoài, xa kinh-dô, theo chế-độ phong-kiến xưa II (R) Người không thần-phục vua và phép nước, cai-trị một vùng ở xa kinh-dô và xung là vua: *Làm vua một cõi.*

vua quan dt. Vua và các quan: *Khi Huế thất-thủ, vua quan đều chạy.*

vua tôi dt. Vua và bê-tôi: *Nghĩa vua tôi; vua tôi ly-tán.*

vua trời dt. Vua một nước lớn, đối với một nước dưới quyền bảo-hộ: *Có lúc, người Cao-môn gọi các Chúa Nguyễn là vua trời.*

VUA dt. Làng: *Vua việc.*

VÙA dt. Vật đựng giỗng cái ô: *Vua nước, vua gạo* II (R) Nứa cái so dùn dùng cúng, múa, xúc: *Miêng vùa; Nước trong khoả múa một vùa, i hương em cho trọn một múa tháng giêng* CD.

vùa hương dt. Cái bát hay lư sành đựng tro cùa nhang: *Bưng vùa hương* II (B) Việc thờ-phượng cha mẹ ông bà: *Lo việc vùa hương bút nước.*

VÙA trt. Hùa, giúp sức: *Vùa nhau.*

vùa công dt. Giúp công, làm giúp.

vùa giúp dt. Tự-ý giúp công hay giúp của: *Anh em, nên vùa giúp nhau mới phải.*

vùa-trợ dt. Nh. Vùa giúp.

VÚC tt. Không tề-chinh.

vúc-vắc tt. Bộ mặt nghiêng qua nghiêng lại, múa tay múa chân: *Cái mặt vúc-vắc, bộ tướng vúc-vắc.*

vúc-vắc vúc-vười tt. Nh. Vúc-vắc (tiếng nhẫn mạnh): *Vúc-vắc vúc-vười, không đe ai thương.*

VỤC dt. Bụm lên: *Vực nước uống* II (R) Thọc, nhện vô: *Vực gáo trong lu nước, vực bén tay trong gạo* II (B) Gục, cùi sát: *Vực mặt xuồng* II (lóng) Chui, chun vào và ở trong đó: *Hồi sáng tối giờ, nó vục vào lỗ nào đâu mất.*

VUI tt. Hân-hả, sung-sướng lộ ra mặt: *Cêu vui, hết vui, mắt vui, mua vui, té vui; Đã không biết sống là vui, Tâm thân nào biết thiệt-thời là thương K. II Tươi-tắn, ưa nhìn: Cảnh vui, mặt vui II Nhẹn-nhang, khiêng quên việc lo trong một lúe: Cuộc vui, thú vui* II (B) Sinh hứng: *Vui chán, vui miêng.*

vui buồn dt. Lúc vui, lúc buồn: *Vui buồn có nhau.*

vui cười dt. Cười lên khi vui trong lòng: *Vui cười hồn-hở.*

vui chơi dt. Chơi-bời vui-vẻ: *Vui chơi sơn thủy.*

vui chuyện trt. Mảng vui trong câu chuyện: *Vui chuyện, thícx khuya quá!*

vui chún trt. Thích-thú khi đi: *Vui chún đi lố; cho nó theo cho vui chún.*

vui dặ tt. Đẹp dạ, sung-sướng trong lòng: *Làm cho cha mẹ vui dạ.*

vui đời dt. Sống cuộc đời vui-vẻ, thảnh-thor: *Năm trâu thời sáu, vui đời Thuần-Nghiêu CD.*

vui đứa dt. Vui chơi đứa giỗi: *Vui đứa như trẻ con.*

vui gượng tt. Vui-vẻ cách gượng-gạo trong khi lòng có việc buồn: *Vui là vui gượng kéo là, Ai tri-âm đó, mận-mà với ai K.*

vui lòng tt. Vui-vẻ trong lòng: *Cơm ăn rượu uống cho vui lòng chàng* CD. II trt. Làm ơn, tiễn-lé-phép trước mặt cầu cùa xin: *Xin ông vui lòng tha-thứ.*

vui mắt trt. Ưa nhìn, thấy cũng vui-vui: *Làm trò cưng vui mắt.*

vui miệng trt. Thích-thú trong khi nói-nắng hay ăn-uống: *Vui miệng, xì ra hết; ăn chung cho vui miệng.*

vui móm trt. Nh. Vui miệng.

vui mừng tt. Vui và mừng khi đe-đẹp việc

*Lấy làm vui mừng ; hết sức vui mừng II
Đáng vui, đáng mừng nhân một việc tốt
như cười gá, sinh con...: Nhà có việc
vui mừng.*

vui ngầm *tt.* Vui mà giữ kín trong lòng :
Tuy làm mặt giận chó bưng vui ngầm.

vui-nhộn *tt.* Vui-vé nhộn-hàng, cảnh đông
người cười nói, vỗ tay...: *Cuộc vui-nhộn.*

vui say *bt.* Vui-vé trong cuộc ăn-uống chơi
bời : *Vui say tối ngày.*

vui sống *đt.* Sống cách vui-vé, thích-thú :
*Thà vui sống trong cảnh nghèo, hơn là
phiêu-lưu theo các cuộc đê den.*

vui sướng *tt.* Vui-vé sung-sướng, không có
giá thắc-mắc, bận-bụi, hay cực-nhọc: *Trong
lòng vui sướng.*

vui tai tr.т. Vui-vé khi được nghe: *Nghé
cũng vui tai.*

vui tay tr.т. Thích-thú khi làm, khi chơi với
hai bàn tay: *Làm đong cho vui tay ; đánh
cốc-keng cho vui tay ; vui tay làm hết.*

vui tánh (tính) tt. Có tánh vui, thích nói
chơi, dẽ-dãi, ít khi giận: *Người vui tánh.*

vui tươi *tt.* Vui-vé tươi-tắn: *Cảnh vui tươi ;
mặt-mày vui tươi.*

vui thú *đt.* Ua-chuồng một cảnh nào, một
cuộc nào: *Vui thú gianh-hồ ; Kinh nghê
vui thú kinh nghê, Tép tôm thì lại vui bè
túp tôm CD.*

vui-vầy *đt.* Chung vui, xúm lại vui-vé với
nhau: *Yêu nhau như thế tay chân, Anh
em hoà-thuận, hai thân vui vầy CD.*

vui-vé *bt.* Vui, thích-thú, cách sung-sướng :
*Mặt-mày vui-vé, ăn uống vui-vé, trò-chuyện
vui-vé.*

vui-vui *bt.* Hơi vui: *Thấy cũng vui-vui.*

vui xuân *bt.* Vui-vé trong ba ngày Tết: *Tết
đến, đầu giêng hay nghèo, ai cũng vui
xuân II* Tìm cuộc vui trong ngày Tết, hay
cảnh vui trong mùa xuân: *Vui xuân cho
tron một mùa xuân đi CD.*

VÙI *đt.* Dập, nhện xuồng và lấp lên: *Vùi
cát, vùi trầu, vùi tro ; chôn vùi ; Lửa vùi
cho ấm lòng lư, Bậu nghe lời thá mà từ
nhĩa anh CD.; Trên đời tri-kỷ những ai
ói ! Trời nỡ phôi-phai, đất nỡ vùi Nh-
Tâm II (B) Võ-vập, không nương tay: *Đang
bay vùi liều dập hoa tai-bời K. II tr.т.
Lì-
bì, như vụ, không dày nài: Nǎm vùi, nóng
vùi, ngủ vùi, say vùi, sốt vùi.**

vùi bùn *đt.* Nhện xuồng bùn, nằm dưới

bùn sinh: *Cây gỗ thường được vùi bùn
một thời-gian cho dùng bị mọt ăn ;
trưa nắng, trâu ưa vùi bùn II (R) Làm
dính bùn, sinh (lời trách quá lố): Mới
thay cái quấn mới tinh, nó đem đi vùi
bùn lầm-leм cả II (B) Làm chuyện nhuốc-
nhơ, hại thanh-danh: Ai lại đem danh-giá
đi vùi bùn như vậy !*

vùi chôn *đt.* X. Chôn vùi: *Vùi chôn tên
tuổi.*

vùi-dập *đt.* Chôn cách sơ-sài: *Tội-nghiệp I
Chết không được vùi-dập thi-thề II (R)
Võ-vập cho nhau nát, đánh đập tàn-nhẫn ;
Đem thân cho bọn ma-cô vùi-dập II (B)
Mai-mật, bị dìm mất: Có tài mà bị kẻ
ganh hiền ghét ngô vùi-dập mất đi.*

vùi đầu *bt.* Công lứng, cặm-cụi, mài-miệt
trong công-việc: *Làm vùi đầu ; vùi đầu
trong phòng thí-nghiệm.*

vùi đầu vùi cõi *bt.* Nh. Vùi đầu (lời nhấn
mạnh): *Làm vùi đầu vùi cõi mà không dù
sống.*

vùi lấp *đt.* Nh. Vùi dập (trừ nghĩa R).

vùi nồng *đt.* Chôn cạn, chôn cách sơ-sài :
Vùi nồng một nấm, mặc đầu cỏ hoa K.

vùi thây *đt.* Chôn thây người chết không
hòn: *Chúng giết rồi đem vùi thây trong
đồng II (R) Xông-phai, liều chết và chết:
Vùi thây nơi chiến-địa.*

vùi-vã *đt.* Chịu cực-khổ mọi bõ: *Vì nghèo
mà phải vùi-vã tẩm thân.*

VÙM *tt. Clg.* Vùm, túm miệng hép lại: *Lợ
vùm.*

vùm-vùm *tt.* Tum-húm, túm riết lại: *Miệng
hú vùm-vùm.*

VÙM *tt. Trung lòng: Nấp vùm.*

vùm lòng *tt.* Trộm lòng, trung lòng, cái
đáy lõm sâu xuồng: *Tấm mo vùm lòng.*

VÙM *tt. X. Vùm.*

vùm-vùm *tt. X. Vùm-vùm.*

VUN *đt.* Gom và dập lèi-lèi cao lên: *Vun dống,
vun vồng II tt.* Đầy, có ngọn thon nhọn: *Đầy vun, lòn vun, vú vun II tr.т.* Làm cho
có ngọn cao; lèi cao: *Đong vun, đòn vun,
tém vun ; lúa tròn vun, cây lớn vun.*

vun bón *đt.* Xói đất, bón phân rồi tóm đất
chung-quanh gốc cây cho cao lùm-lùm: *Lèm
vườn phải chịu khó vun-bón.*

vun chân *đt.* X. Vun gốc.

vun-chùn *bt.* Thật dày vun: *Thúng gạo vun-
chùn ; đong vun-chùn.*

vun-chūn *tt.* Nh. Vun-chùn.

vun-dăp *đt.* Vun lên rồi nén nhẹ: *Chôn rải vun dăp cho có nún* *II* Nh. Bồi-dăp và Tô-dăp: *Vun-dăp sự-nghiệp*.

vun-dōng *đt.* Gom thành *dōng* *cao*: *Rác đó, vun-dōng lại rải đất làm phân*.

vun-gốc *đt.* Clg. Vun chân, đồ thêm đất xốp hoặc cuốc xới chung-quanh rồi cào vỡ gốc cây.

vun-phân *đt.* Nh. Vô phân: *Vun phân tuối nước* *II* (B) Làm lợi, đem lợi-ích cho: *Chét người khác thè vun-phân chu người CD.*

vun-quén *đt.* Nh. Vun-bón: *Tiếc công vun-quén cây tùng, Săm-soi trên ngọn, gốc sùng không hay CD.* *II* (B) Trau-giồi, tệp-luyệ̄n: *Vun-quén cho nó thành nghề, bảy-giờ nó phản lại.*

vun-tém *đt.* Quét tém lại rồi vun cao lên: *Thóc phơi xong, nên vun tém cho gòn.*

vun-trồng *đt.* Trồng và săn-sóc: *Nửa mai chông chiếm bằng rồng, Bô công tẩm tuối vun-trồng cho rau CD.*

vun-vén *đt.* Nh. Vun tém *II* (B) Thu-xếp gòn lại: *Vun-vén việc nhà.*

vun-vết *đt.* Nh. Vun tém.

vun-vòng *đt.* Clg. Lên vòng, cuốc xới đất lên rồi cào nhóm lại thành vòng dài và cao lùm-lùm: *Vun-vòng trống khoai.*

vun-vun *bt.* Hơi vun: *Đang giùm vun-vun; mệt lon vun-vun; vun-vun lên chút nữa.*

vun-xói *đt.* Xói đất rồi cào vun lên *II* Nh. Vun gốc.

VÙN-VÚT *trt.* Clg. Vút-vút, tiếng roi quắt trong không-khí: *Quắt vun-vút, kêu vun-vút.*

VÙN-VÚT *tt.* Cắn mút mêt, cao quá: *Bay cao vun-vút.*

VÙN *đt.* Dây cao lên, dâng cao lên: *Nước vùn, sóng vùn.*

VÙN-VÚT *trt.* Clg. Vyt-vyt, quá lẹ, mất thẩy không kịp: *Chạy vùn-vút, mau vùn-vút.*

VÙN *đt.* Nát vyun: *Lún-vùn, vỡ vùn ra.*

VÙN-VỜN *đt.* Ve-vày, ngoắt qua ngoắt lại: *Chó vùn-vòn đuôi.*

VÙN *tt.* Nát, nhở, rời-rạc: *Đồng vyun, sứt vyun, giãy vyun, lun-vyun* *II* (R) Lè: *Bạc vyun, tiễn vyun* *II* (B) Nhò-nhặt, nhò-mọn: *Lý-sụ vyun li* *trt.* Làm cho nát, cho ngã, cho nhở

đi: *Bé vyun, xắt vyun.*

vyun-nát *bt.* Nát ra lun-vyun: *Bép cái bánh vyun nát.*

vyun-vần *bt.* Làm bẽ, phân chia thành nhiều phần nhỏ: *Bé vyun-vần eá; vân đê muá bán mè xài vyun-vần eá.*

vyun-vặt *bt.* Lặt-vặt, nhò-mọn, không đáng: *Đò vyun-vặt, chuyen vyun-vặt.*

VUNG *đt.* Huơ mạnh tay: *Vung kiêm; vung tay quá trán* *II* (R) a) Quăng, ném, xả-xí (xí): *Vung tiền qua cửa sò; b) trt. Cùng khập: *Gạo đồ vung dưới đất* *II* (B) Phóng-tung, không dè-dặt: *Chơi vung, nói vung.**

vung-phí *đt.* Hoang-phí, phá cùa, xài tiền không tiếc: *Vung-phí của tiền.*

vung-tú-linh *trt.* (lóng): Hết nhè, quá đà, không kè hết còn: *Chơi vung tú-linh.*

vung-thiên-địa *trt.* Nh. Vung-tú-linh.

vung-va *vung-vây* *trt.* Cà-trật cà-doc, cách đánh đồng-xa thật mạnh tay và huynh ra: *Đi, hai tay vung-va vung-vây.*

vung-vai *đt.* X. Vươn vai.

vung-vãi *đt.* X. Vung-phí.

vung-vây *trt.* Nh. Vung-va vung-vây.

vung-vâng *đt.* X. Vùng-vâng.

vung-vinh *trt.* Cách sung-sướng đắc-ý, tay chân múa-may: *Đi đứng vung-vinh.*

vung-vơ *đt.* Tuông-phá, đặng-chạm, huơ múa tú-tung: *Trè con mạnh trong mình nên vung-vơ tối ngày.*

vung-vơ *vung-vít* *đt.* Nh. Vung-vơ (tiếng nhán mạnh).

VÙNG *đt.* Nắp nồi, nắp σ, hình nón hơi bằng ở trên: *Nắp vung; coi trời bằng vung; Nồi đồng thì úp vung đồng, Con gái xứ Bắc lầy chông Đồng-nai CD.*

VÙNG *đt.* Tung mạnh đè thoát khỏi: *Bị nấm chặt cườm tay, nó vùng một cái vuột ra; ôm chặt, kéo nó vùng khỏi; Tới đây xú-sở lè-lùng, Chim kêu phải sợ cá vùng phải kiêng CD.* *II* (R) Ăn lan ra: *Mụt nhợt vùng to ra; eo biền vùng vào đất liền* *II* *trt.* Vyt, thoạt, phát, cách đột-ngoát: *Đang ngủ, vùng le một tiếng; đang đứng nói chuyện, vùng chạy khán.*

vùng-dậy *đt.* Tung mình, chõi chân đè thoát khỏi sức đè nặng: *Bị hai người đè, mà nó vẫn vùng dậy được* *II* Vyt ngồi dậy, lè-lùng: *Đang ngủ, nghe lè, vùng dậy bật đìn.*

vùng-vắng *đt.* Cụ-nụ, nung-này với bờ giận dữ: *Bờ-tịch vùng-vắng; giận chán vùng-vắng.*

vùng-vỗ *đt.* Chuyên gần cốt vùng nhiều lèn, nhiều thô thật mạnh: *Bắt nó mà nó cứ vùng-vỗ luôn; Vùng-vỗ mướt phương bụi cát bay Lê Thành-tôn // Nh. Vỗ-vùng.*

vùng-vênh *đt.* Lở rộng ra: *Heng-hố vùng-vênh.*

VÙNG *đt. Clg.* Ủng, khu-vực, cuộc đất hẹp trong một miền: *Vùng Bàn-cờ, vùng chiếm đóng, vùng phi-quân-sự; nằm vùng; một vùng cỏ áy bóng tà K. II (R) Vùng nhỏ, chỗ heo ủi sâu đè dầm mình: Đèo vùng, đánh vùng.*

vùng biển *đt.* Miệt biển, đất gần bờ biển: *Thường, người vùng biển đèn da.*

vùng núi *đt.* Miệt núi, đất gần núi: *Dân vùng núi.*

vùng ngược *đt. Clg.* Mạn ngược, đất miệt rùng núi, thường có nguồn nước chảy xuống đồng bằng (muốn tới đó, phải đi ngược dòng nước).

vùng quê *đt.* Nơi xa thành-thị, xa nền văn minh: *Từ vùng quê tớ.*

vùng xuôi *đt.* Miệt đồng bằng, nơi thành-thị (muốn tới đó, thả xuôi theo dòng nước từ nguồn chảy xuống).

VÙNG *đt.* Chỗ trũng sâu giữa đồng có dòng nước: *Câu vùng, tất vùng // Bờ biển sâu, tàu đậu được, (thường được gọi kèm với tên, thành tên xú) Vùng-Nai, Vùng-Rô // mt. Tiếng gọi một khoảnh đất bằng có nước: Máu chảy động vùng.*

vũng-búng *đt. (d.)*: Nh. Vũng: *Ở đó, vũng-búng đâu mà câu!*

vũng-tàu *đt.* Nền tàu biển, mũi đất thòng ra biển sâu, có thể dùng làm nơi tàu đậu // X. PH. III.

vũng trâu *đt.* Vũng cạn nhiều sinh, được dùng làm trâu khi nắng nóng.

vũng trâu *nêm* *đt.* Nh. Vũng trâu đậm.

vũng vận *đt.* Chỗ sâu giữa lòng sông có nước vận xoáy.

VUNG *bt.* Dở, kém, không khéo, hay để hư việc: *Thợ vung, may vung; Vung múa chẽ đứt lệch; Kiếp xưa đã vung đường tu, Kiếp này chêng kéo đèn bù mới xuôi K.*

vụng ăn vụng nói *đt.* Dở ăn-nói, nói mà người ta không chịu nghe hoặc vô-tình làm méch lòng người ta.

vụng-dại *bt.* Vụng-về khờ-dại: *Khôn-ngoan*

cũng thè đèn-bà, Dẫu rằng vụng-dại cũng là đèn-ông CD.

vụng liệu *đt.* Liệu việc không trúng, tính sei: *Cuốc kia kêu cưng bằng thừa, Bởi chưng vụng liệu từ xưa mất rồi HĐTN.*

vụng lo *đt.* Nh. Vụng liệu.

vụng suy *đt.* Suy-nghĩ kém, chẳng thấy xá: *Trách người quên-tử vụng suy, Giản hoa thiên-lý chẳng chê mảnh-mành CD.*

vụng tính *đt.* Tính việc sei, đề hư việc: *Siéng lo há đợi cơm kè miệng, Vụng tính nào dè nước đến trán TTT.*

vụng toán *đt.* Nh. Vụng tính.

vụng-về *bt.* Thật là vụng: *Ẵn-nói vụng-về: Em tuy phận gái vụng-về; Tơ-duyên này dẫu lỡ, em chẳng hề biết lo CD.*

vụng-vịu *bt.* Nh. Vụng-vịu.

VÙNG *trt.* Chùng-lén, không ra mặt: *Nói vụng, thèm vụng; Những người béo trạc béo tròn, Ăn vụng như chớp, đánh con cả ngày CD.*

vụng-trộm *trt.* Âm-thầm, lén-lút: *Vụng-trộm yêu nhau // (R) đt. Trai-gái, tư-tình, lén lút nhau: Nghe đâu hai đứa nó vụng-trộm với nhau lâu rồi.*

vụng-vịu *bt.* Cách thèm lén: *Muốn gì thì nói thẳng, vụng-vịu làm chi; thè nói trước mặt, chó vụng-vịu hay gì.*

VÙNG *đt. Clg.* Vũng, chỗ nước sâu gần bờ, tàu đậu được.

VÚT *đt.* Chết nước // (R) Gột, gut: *Vứt chỗ lâm.*

vứt cơm *đt.* Chே nước sôi vào cơm người rồi chắt ra: *Vứt cơm cho sott mà ăn.*

vứt gạo *đt.* Vo gạo bằng cái rá hay rò dày rồi dòi lén khỏi mặt nước cho nước chảy ra, nhiều lần như vậy: *Vứt gạo nấu cơm.*

vứt nếp *đt.* Nh. Vứt gạo: *Em đương vứt nếp xôi xôi, Nghe anh cười vợ, quẳng nồi dâ vung CD.*

VÚT *đt. Clg.* Vuốt, móng chân nhọn mổ quấn vó của loài thú hay cầm, loại ăn thịt: *Vứt cọp, vứt diều; nanh vứt.*

vứt roi *đt.* Tiếng roi quất mạnh trong không-khí: *Quết cái vứt, kêu vun-vứt.*

vứt-vứt *trt.* X. Vun-vứt.

VÚT *tt.* Mút, cao quá tầm mắt: *Cao vứt.*

vứt sào *tt.* Cao như cây sào dựng đứng: *Cao vứt sào.*

VÚT *đt.* Quẳng mạnh: *Vứt cho cyc gạch lở đầu // (R) Đánh bằng roi: Vứt cho mây*

roi nén thân // trt. Vùng, thoạt, cách thình-linh mau lẹ: *Đang nói chuyện, vụt chạy* // Tiếng gió thổi mạnh: *Vùn-vụt; chạy qua cái vụt.*

vụt-chạy bt. Nóng-nảy, thiếu can-nhắc, thiếu suy-nghĩ: *Tánh vụt-chạy, làm-kìn vụt-chạy.* **vụt chốc trt.** Bỗng chốc, khi không xày ra, mới đó kẽ...: *Đang suy-nghĩ, vụt-chốc cười khan.*

vụt-vụt trt. X. *Vùn-vụt.*

VUỐI trt. X. *Với.*

VUỘI dt. X. *Vối.*

VUÔN-VUỐT dt. Clg. Vuốt-vuốt, vuốt nhẹ, vỗ-vỗ, an-ủi it lời: *Vuôn-vuốt giùm chỗ bầm; vuôn-vuốt cho ve bớt giận.*

VUÔNG tt. Clg. Chuông, chỉ hình 4 cạnh dài bằng nhau và 4 góc đứng thẳng: *Bàn vuông, gạch vuông, khăn vuông, thước vuông* // (R) Hơi vuông, vuông cách tưống-đối: *Mặt vuông tai lớn* // (R) Đầu-dặn, hoàn-toàn, không tật-nguyên: *Mẹ tròn con vuông* // mt. Tiếng gọi vật có hình vuông: *Vuông nhiều; Ba vuông khăn tim piât-phor dại đều CD.*

vuông chành-chạnh tt. Thật vuông, tiếng nhén mện: *Vuông chành-chạnh như thế mà còn dài chi nữa?*

vuông chữ điền tt. Chỉ khuôn mặt hơi vuông: *Mặt vuông chữ điền.*

vuông khói tt. Có mùi thơm nồng mà không gắt, ai hút cũng được: *Thuốc này vuông khói.*

vuông tắc dt. Tắc vuông (do c-phương-thống) // (B) Tắc lòng: *Nghịp duyên vốn tại mình ta, Nơi vuông tắc đủ thiên-đường đĩa-ngục NCT.*

vuông-tượng tt. Có hình vuông: *Miếng đất vuông-tượng* // Nh. *Vuông-vức.*

vuông tre dt. Rào bằng tre sống trồng chung-quanh một miếng đất: *Lại cái nhà trong vuông tre đó mà hôi.*

vuông t-đà bt. Tròn-tròn, bù-theo, xong đâu đây: *Tính cho vuông tròn; Công-bình hai lỗ, xú vuông tròn Nh. T.* // Âm dương, việc vợ chồng: *Một hai tính cuộc vuông tròn, Đàn côn đang thảm, liều côn đang tờ BN.*

vuông-vắn trt. Cho được vuông: *Đeo cho vuông-vắn.*

vuông-vuông tt. Hơi vuông: *Cắt cho một miếng vuông-vuông.*

vuông-vức tt. Thật vuông, rất vuông: *Cái*

nhỏ vuông-vức, coi không được // Đẹp-thành, đó được, tiếng chỉ bề mặt (diện-tích) một hình vuông hoặc bề dài của một cạnh hình ấy: *Miếng đất đó vuông-vức một mẫu; cắt tờ giấy vuông-vức ba tấc.*

VUÔNG dt. Đò đóng hột (hạt) bằng 1 giọ (40 lit): *Bé vuông gạo.*

vuông già dt. Cái vuông hơi to hơn vuông chánh-thúc.

vuông non dt. Cái vuông hơi nhỏ hơn vuông chánh-thúc.

VUỐT dt. X. *Vút: Nanh vuốt.*

VUỐT dt. Thoả nhẹ theo một chiều: *Vuốt cái áo cho thẳng; Đêm năm vuốt bụng thở dài, Thươn chồng thì ít, thươn trai thì nhiều CD.* // (B) Mơn-trớn, làm cho xuôi chuyện, cho bớt gặng: *Vuốt giận.*

vuốt đuôi bt. Nói nịnh theo, xuôi theo, không có ý-kien khác: *Nói vuốt đuôi; hay vuốt đuôi.*

vuốt đuôi lươn dt. (B) Làm cho ăn-trột, không nêu việc: *Đài nó như vuốt đuôi lươn.*

vuốt giận dt. Xin đừng giận nữa, lời khuyên, an-ủi, cầu xin người ta đừng giận: *Thôi! cho tôi vuốt giận đi.*

vuốt lời dt. Chẹn tiền lời (lãi) trước: *Vay 1.000 đồng, mà bị vuốt lời hết 200, chỉ lấy có 800.*

vuốt mặt dt. Vuốt cho ráo nước trên mặt: *Mặt tay xối đầu, mặt tay vuốt mặt* // Vuốt từ trên từ: cõi người mới chết cho nhâm hân đôi mắt: *Đời chồng về vuốt mặt, không thì còn nuối.*

vuốt mũi dt. Dùng hai ngón tay kẹp mũi người khác rồi giựt ra: *Chơi ăn vuốt mũi.*

vuốt nô dt. Trò chơi giữa hai người ngồi đầu mặt lại, bốn bàn tay xòe ra và xó xen kẽ nhau, đoạn vuốt cả hai tay về mình rồi bén tay mặt người này đánh chéo vào bàn tay mặt người kia cho có tiếng kêu; rồi bốn bàn tay xòe lại và vuốt ra để dùng bàn tay trái như thế nữa và cứ thế chơi hoài.

vuốt nợ dt. Trù nợ: *Lấy nhà vuốt nợ.*

vuốt ngực dt. Dùng tay vuốt ngực mình khi mức ngâm hoắc vuốt ngực người khác để khuyên dấn lánh nóng, dấn nư giận xứng: *Đưa tay vuốt ngực tình-nhơn, Khoan khoan tự-tận đê thiệt-hơn đôi lời CD.*

vuốt râu dt. Dùng tay vừa xòe vừa vuốt râu mình khi trong lòng hả-hê, sung-suướng: *Cờ, mơi thảng một bàn là ngồi vuốt*

râu II (B) Hà-hê, sung-sướng, không còn lo chi cù : Näm trúng mùa, diền-chú ngõi vuốt râu thâu lúa ruộng.

vuốt râu hùm (hoặc cọp) dt. (B) Động tối, chọc cho có chuyện với tay dù, có thể-lực to : *Động tối tay đó như vuốt râu hùm.*

vuốt tóc mượn dt. Bó những sợi tóc rời lại thành một đầu-tóc mượn (vừa làm vừa vuốt cho suôn, dùng rồi).

vuốt thẳng dt. Vuốt nhiều bận cho thẳng, cho hết nhăn : *Vuốt thẳng tờ giấy.*

vuốt-ve dt. Dùng tay vuốt nhẹ trên tóc, trên lưng một người khác (nhỏ hơn mình) hoặc một con thú để vỗ-về, mơn-trớn II (B) Bom ngọt, vỗ-về, dùng lời nói dịu-dàng, ngọt ngọt để xoa dịu cơn giận hay lòng bất-manners một người nào : *Vuốt-ve mơn-trớn.*

vuốt-vuốt dt. Vuốt nhẹ nhiều bận : Xoa (thoa) đầu rồi vuốt-vuốt cho bớt đau II (B) Nịnh hơi, bom ngọt : *Vuốt-vuốt cho va đừng giận.*

vuốt xuôi dt. Nói xuôi theo : *Vuốt xuôi cho êm chuyện.*

VUỘT dt. Chà xuôi mạnh tay cho sạch nhất : *Vuốt lươn, chà vuột II (R) Bị lột da : Phóng (bóng) nước sôi, da chân vuột cù II (B) Thoát khỏi, hỏng mắt : Chạy vuột; áp-phe đé vuột rồi.*

vuột da tt. Tróc lớp da ngoài ra : *Bị phỏng (bóng) vuột da.*

vuột dây tt. Sút dây buộc ra : *Vuột dây, con heo (lợn) chạy mất.*

vuột khòi tt. Thoát khỏi sự buộc trói, giữ-gìn : *Lơ-danh, đê tên trộm vuột khòi.*

vuột lươn dt. Dùng vật khô, nhám mà bắt từ đầu vuột xuống dưới con lươn nhiều bận cho tróc hết nhớt II tr. Đua ngựa, bỏ trói, không làm theo lời nói : *Nói vuột lươn.*

vuột mắt tt. Nh. Vuột khòi.

vuột nợ dt. Lật nợ, nói ngược, không trả nợ.

vuột nhớt dt. Vuột con vật gì cho hết nhớt : *Vuột nhớt con lươn II (R) Kỳ mài, tắm rửa cho sạch : Đem nó ra vuột nhớt nó coi I II (B) Clg. Tray nhớt, que-loa lẩy có, không kỹ, không chắc chắn : Lèm vuột nhớt.*

vuột sà dt. Dùng lá sà mà vuột : *Lươn vuột sà.*

vuột tay tr. Sày tay, từ bàn tay lột ra : *Cầm vuột tay ; vuột tay, dò bẽ hé.*

vuột tuốt bt. Tuột-luột, tuốt ra, sày ra, tróc ra, sút ra : *Näm chặt nhưng cũng vuột tuốt.*

vuột trầu dt. Dùng trầu mà vuột : *Đem vuột trầu cho sạch.*

vuột tro dt. Dùng tro mà vuột : *Ruột heo vuột tro.*

VÙA bt. Xứng, đúng mức-degree, phải chăng : *Cái áo mặc vừa, món ăn nêm vừa : Đố ai lặn xuống vực sâu, Mà do miệng cá uốn cầu cho vừa ; Chồng thấp mà lấy vợ cao, Nồi tròn vung méo úp sao cho vừa CD. II Tầm-thường, bực trung : Chẳng phải tự vừa ; chẳng vừa gì đâu II Thì chả, mới đây, kip lúc : Än vừa xong ; và vừa đi thi anh tới II Clg. Bù, tiếng nói hai việc cùng làm một lúc : Vừa cười, vừa nói ; Bao giờ cho đến tháng năm, Thời nói cơm nếp vừa năm vừa ăn ; Bao giờ cho đến tháng mười, Thời nói cơm nếp vừa cười vừa ăn CD. II Đã, lại, tiếng nhồi thêm tánh - chất đê nói bát cái hay cái dở : Chồng em vừa xấu vừa đèn, Vừa kém nhan sắc, vừa hèn chán đi CD.*

vừa ăn bt. Clg. Vừa miệng, có cái vị đúng mức, không mặn không ngọt : *Canh vừa ăn, nêm vừa ăn II (R) Mua ăn được, không mất (đắt) : Giá đó cũng vừa ăn.*

vừa bụng tt. Đành bụng, phải lòng, đúng với ý muốn : *Vừa bụng cô đó ; thấy chục cam, sao vừa bụng quá !*

vừa cẳng tt. X. Vừa chân.

vừa cắp tt. Clg. Vừa đôi, xứng nhau một cặp : *Hai chiếc này vừa cắp ; chọn người vừa cắp mà đúng sấp hàng.*

vừa chân tt. Clg. Vừa cẳng, có cái khồ đúng với hai chân mình, không rộng không hẹp : *Đôi giày này vừa chân II Đúng tầm chân, có thè đá mạnh dược : Banh vừa chân.*

vừa-chèn bt. Đúng, khít rim, không dư không thiếu : *Bấy-nhiều là vừa chèn.*

vừa chừng bt. Đúng mức, không quá : *Nhâm cũng vừa chừng ; nói vừa chừng thôi !*

vừa dỗi tt. Nh. Vừa cắp.

vừa dù tr. Đủ-dồi, không dư không thiếu : *Lương tháng xài vừa dù II Mỗi đúng mức-degree : Họ tới vừa dù.*

vừa đúng bt. Đúng gắt, thật đúng : *Vừa đúng một lit II Mới tới mức : Năm nay, nó vừa đúng tuổi đi họa.*

vừa gi tt. Không phải lầm-thường đâu : *Cái miệng nó mà vừa gi !* // trt. Hèn gi, có ít gì đâu : *Nó nói vừa gi ; nó xài thẳng vừa gi !*

vừa hay tt. Mỗi hay đây : *Tôi vừa hay tin đó !* Vừa đúng, vừa khéo : *Vừa hay đủ một cỗ.*

vừa ý đt. Nh. Vừa bụng // trt. Đúng theo ý định : *Anh nói vậy, rất vừa ý tôi.*

vừa khi trt. Dương khi, trong lúc : *Vừa khi tôi dùng cơm, thì và đèn.*

vừa khít bt. Thật là vừa, khít rim : *Đôi giày mang vừa khít.*

vừa lòng bt. Nh. Vừa bụng và Vừa ý : *Nói đây-đưa cho vừa lòng bạn, Sông giang-hè khúc cạn khúc sâu CD.*

vừa lúc trt. Nh. Vừa khi.

vừa lúu tt. Xứng, cùng một lúu, một đôi : *Xứng đôi vừa lúu.*

vừa mắt tt. Đúng với sức trông của đôi mắt : *Kính này vừa mắt tôi lắm !* // (B) Hợp nhau, trông đẹp, thấy khoái mắt : *Cắt cái nhì như vậy vừa mắt tôi lắm ; anh có vừa mắt cô kia không ?*

vừa miệng bt. Nh. Vừa ăn : *Món ăn rất vừa miệng ; nêm vừa miệng.*

vừa mới trt. Mới túc-thì đây : *Anh ấy vừa mới đi ; tôi vừa mới đến kè anh đến.*

vừa phải bt. Trong mức phải chăng, không quá đáng : *Giá vừa phải ; làm vừa phải thôi !*

vừa rồi trt. Mới rồi ; mới xong đây : *Vừa rồi, có người hỏi thăm anh ; ăn cơm vừa rồi là anh đến.*

vừa sức trt. Đúng sức ; đúng với sức mình ; bằng sức nhau : *Chơi cho vừa sức nó, thi đố đâu mà chịu cho nỗi ; phải nỗi cơm thật to mới vừa sức ăn của nó ; hai người đó vừa sức nhau lắm.*

vừa tai trt. Nghe được, tiếng không lớn không nhỏ : *Văn vừa tai đủ nghe thôi !* // Hợp-lý, không trái tai : *Nói câu đó vừa tai tôi lắm.*

vừa tay bt. Gọn trong lòng bàn tay, cũng không nặng không nhẹ : *Cây gậy này vừa tay tôi lắm !* // Đã tay, đúng với sức mạnh của hai tay : *Nó chơi cho vừa tay thì chết thẳng nhô.*

vừa tầm bt. Cách khoảng không xa đối với mắt trông, tay với, chân đá hay nhảy : *Vừa tầm mắt, vừa tầm tay, vừa tầm chân.*

vừa uống bt. Uống được vừa miệng, không

nóng lâm hay có cái vị dễ chịu : *Nước pha vừa uống ; sữa vừa uống.*
vừa-vận bt. Vừa lâm, thật vừa ; *Đại giày mang vừa-vận ; tháng lương, xài vừa-vận 30 ngày.*

vừa-või gi tt. Chẳng vừa gi đâu, hung dữ lâm hoặc nhiều lâm : *Tay đó mà vừa-või gi !* bạc trăm chó vừa-või gi !

vừa-vừa tt. Hơi vừa : *Quần thì rộng, cái áo vừa-vừa !* Bên-bót cho vừa, tiêng khuyên bót lại : *Chạy vừa-vừa, nói vừa-vừa.*

vừa vừa cái miệng đt. Bất ăn bớt nói, bớt mắng chửi hay nói nặng người, lời khuyên : *Nên vừa vừa cái miệng mà dè đức cho con cháu.*

vừa vừa hai phái tt. Tức Một vừa hai phái nói trại, Nh. Vừa phải.

vừa xài trt. Đủ xài, đúng với sự xài-phí : *Lèm vừa xài chó không dư !* (lóng) tt. Đủ sức, chịu chơi, sẵn-sàng : *Không bảnh gি, vừa xài thôi !*

VŨA tt. Clg. Rửa, hư, bời-rời, mất chất dẻo, tan thành nước và bã riêng ra : *Cháo vừa, hồ vừa, trứng vừa.*

VŨA dt. Hỗn trộn bằng vôi và cát : *Thợ đánh vữa.*

VỤA dt. Lắm, nhà chúa thóc đậu : *Vụa thóc, vụa đậu !* // (R) Nơi trữ bán : *Vụa cá, vụa cùi, vụa than, vụa lá !* // dt. Trữ đê bán lè hoặc nửa sỉ nửa lè : *Vụa lại đê bán Tết ;* *Vụa khoai bán cho bạn hàng.*

vụa lúa dt. Nhà trữ lúa (thóc) // (lóng) Bìu, bầu-diều con gà chơi : *Khai vụa lúa nó con !*

VÚC dt. Clg. Vực, vùng, miền : *Tây-vực.*

VỤC dt. Nơi nước sâu : *Đó ai lặn xuống vực sâu, Mèo do miệng cá uốn câu cho vừa CD.* // (B) Tiếng ví cái gì quá nhò, quá xấu, quá dở đối với cái cùng loại quá to, quá đẹp, quá giỏi... : *Một trời một vực !* // (R) dt. Clg. Giặt, rút bát, làm cho lung : *Đối nước vực ; đong vực, gặt cho vực.*

VỤC dt. Bồng người bệnh đi : *Vực nàng và chồn hiền tây K.* // (R) a) Kêu, gọi người mê, chết giấc : *Vực dậy ;* b) Vùa giúp, nâng đỡ : *Bệnh-vực, phò vua vực nước ;* c) Rèn tệp, dạy kèm : *Vực ngựa kéo xe, vực trâu kéo cày, vực trẻ học.*

VỤC dt. X. Vực : *Khu-vực.*

VƯNG dt. X. Vặng : *Vưng lịnh ;* gọi dạ, bão vưng.

VÙNG dt. (thực) : *Thú cây mọc ở đất bưng*

lá lớn, hoa trắng, trái gọi He-lê-lịc có sáu khía, hình quả trám (cà-na), da thịt dính liền nhau, dùng làm thuốc uống được xanh râu tóc; lá non gọi rau vững, dùng ăn sống.

VỪNG *dt.* X. Mè.

vừng đen *dt.* X. Hồ-me.

vừng trắng *dt.* X. Bạch-me.

VỪNG *dt.* X. Vàng: *Vừng đông, vững ô, lung lớn bê vững.*

VỪNG *bt.* Chắc ở chân, không long-lay, không hầm-hênh, không ngã: *Đứng chưa vững; kê cái bàn cho vững; Trơ như đỉ, vững như đồng, Ai lay chảng chuyền si rung chảng rồi K.* *II (B)* Bền-bì, chắc-chắn, yên-đòn: *Đẹp-vị bền-vững; giữ vững cơ-nghiệp; Dù ai nói đúng nói tây, Thì ta cũng vững như cây giữa rừng CD.*

vừng-bền *tt.* X. Bền-vững.

vừng bụng *trt.* Clg. Chắc bụng, no dai: *Ăn ba hột cháo vững bụng II (B)* Clg. Vững lòng, yên-đòn trong lòng, không lo ngại: *Có anh đi với cháu thì tôi vững bụng lắm.*

vừng-chắc *bt.* (d): Nh. Vững: *Cơ-nghiệp vững-chắc.*

vừng chắc *bt.* Vững-chắc chắc-chắn, không ngã đổ: *Đứng cho vững chắc; cái nhà vững chắc.*

vừng chân *bt.* Hai chân được vững: *Đứng cho vững chân II (B)* Có chỗ làm hay nhè ở hân-hoi, dàng-hoàng: *Đời nó vững chân rồi lo vợ con cho nó.*

vừng chí *tt.* Yên tâm-chí, ý-chí được vững: *Vững chí làm-đán.*

vừng dạ *tt.* Nh. Vững bụng và Vững lòng, vứng yên: *Vững-vàng và yên-đòn: Từ nay hai nước vứng yên trị-trường NĐM.*

vứng lòng *tt.* Nh. Vững bụng (*B*).

vứng nhịp *tt.* Chắc nhịp, nhịp cùi chắc-chắn, cùi được vững: *Chắc gi đùu dâ hơn đâu. Cùi tre vững nhịp, hơn cùi Thượng-gia CD.* *II trt.* Clg. Chắc nhịp, nhịp - nhàng vững chắc: *Đờn (hoặc ca) vững nhịp II (B)* Hoà-thuận, ẩn-ý nhau: *Xướng tuỳ vững nhịp.*

vứng như tròng *tt.* Rất vững, như được tròng sâu dưới đất: *Kéo eết ăn chia rồi thi vứng như tròng; công-cuộc làm ăn bảy-giờ vứng như tròng.*

vứng tay *trt.* Chắc-chắn trong việc cầm,

nắm, làm với hai tay *II (B)* Chắc tay, vững bụng, không sợ hỏng việc: *Đoàn trước qua rồi đã vững tay, Đường xa riêng sợ lớp sau nầy Nh. T.*

vứng tay co trt. Chân-chân trong việc co duỗi, xù sụ, cai-trị: *Nếu chàng có vững tay co, Mười phần xin đắp-diểm cho một vài K.*

vứng tay cương trt. Cầm cương ngựa giỏi, ngựa sợ mà ngoan-ngoăn chạy theo sự điều-khiển: *Anh nài đó rất vững tay cương II (B)* Giỏi điều-khiển, cai-trị, có đủ mánh-lái làm cho người dưới quyền kiêng sợ: *Làm đền-ông, phải vững tay cương mới được.*

vứng tay chèo trt. Giỏi-giản trong việc chèo thuyền, thuyền không nghiêng, không tròng-trành, không đâm bậy: *Đi sông lớn, phải vững tay chèo mới được.*

vứng tay lái trt. Giỏi-giản trong việc lái xe, lái thuyền: *Nếu tài-xế không vững tay lái thì xảy ra tai-nạn rồi.*

vứng-vạc trt. Chứng-chạc, chắc-chắn, rành-rẽ, dàng-hoàng, đứng-dắn: *Nói cho vững-vạc.*

vứng-vàng *bt.* (d): Nh. Vững: *Ở không yên-đòn, ngồi không vững-vàng K.*

VỪNG *dt.* Quang sáng chung-quanh mặt trời mặt trăng *II tt.* Choáng-vàng, quáng mắt: *Huyền-vàng; Mọi người cơn vưng, chưa phai giọt hồng.*

vưng-dào *tt.* Lào-dào, choáng-vàng, ngã dại, vưng-dầu *tt.* Nh. Vưng-dảo.

vưng-khí *dt.* Khí sáng, ánh-sáng.

vưng thuyền *tt.* Say sóng khi đi thuyền.

VƯNG *tt.* Cùng loại hợp lại thành tập: *Ngữ-vưng, tự-vưng.*

vưng-tập *dt.* Tập vở có kè chũ cái theo thứ-tự A-B-C dè ghi chép vào, sau liệu việc tìm kiếm dè tra-cứu (*répertoire alphabétique*).

VÚT *dt.* X. Vắt: *Vứt bỏ, vứt đi.*

VƯU *tt.* Lé, ít có và trót hơn hết *II dt.* Oán giận.

vuru-nhân *dt.* Oán giận người đời.

vuru-vật *dt.* Của hiềm, vật có ít nên quý: *Vuru-vật túc dì di nhâm (vật lè dù đời lòng người) II (B)* Đàn-bà rất đẹp, ít khi gặp: *Tình chị em yêu, áo sé cơm nhutherford, của vuru-vật có lè đâu người đỡ VD.*

VƯỢC *dt.* (đóng): Loại cá biển to con, thịt

mềm, ngắn : Cá vược II Cách ráp ván, khép ván cho liền mít : Ráp miệng vược.

VƯƠN đt. Chuyên mình, chuyên gần cốt : Anh-hùng đâu phải khát lươn, Khi euộn thì ngắn, khi vươn thì dài CD.

vươn cõ đt. Nhóng cõ lên cao : Vươn cõ lên xem.

vươn lên đt. Vùng lên đề tiến tới : Nền kinh-tế xú-sở đã vươn lên vài bực.

vươn mình đt. Uốn mình, chuyên thân mình : Khi con trăn vươn mình, thì càng lá khô kêu xào-xạc II Cõ đi tới, tiến tới : Sau đại chiến thế-giới thứ hai, các thuộc-địa đều vươn mình đề tiến tới nền tự-chủ.

vươn vai đt. Clg. Vung vai, uốn mình duỗi thẳng hai tay : Vừa thúc dậy, hay vươn vai.

VƯỜN đt. Khu đất trồng hoa trái : Đất vườn, lập vườn; Điều đậu vườn thi, thỏ luỵ vườn trâm, Thương em tiếng nói trâm nấm vẫn còn CD. II (R) Thôn - què : Lang vườn, mỵ vườn, vè vườn.

vườn cây đt. Vườn trồng cây ăn trái : Lập vườn cây.

vườn đất đt. Vườn cây và đất cát nhà : Vườn đất bán hêt.

vườn hạnh đt. Vườn trồng toàn cây hạnh đỗ (đời xưa bên Tàu) II (B) a) Nhà quan sang-trọng : Biết xuân vừa thuở trăng tròn, Vườn hạnh gặp thi hoa nở VD.; b) Con gái-dậy-thì : Tiết xuân vừa đỗ, vườn hạnh gặp tuần VD.

vườn hoa đt. Clg. Hoa-viên, vườn trồng hoa cùng cây kiêng (cành) bên cạnh nhà II (B) Clg. Công-viên, khu đất cạnh vệ đường được nhà nước cho trồng cây kiêng (cành), đường cỏ, xe đường nhỏ và đê ghề dài cho công-chúng tái chơi.

vườn hồng đt. Vườn trồng hoa hồng (hường) II (B) Người gái đẹp : Vườn hồng chỉ đám ngắn rào chim xanh K.

vườn-tucson đt. (d) : Nh. Vườn : Vườn - tucson thịnh-mậu.

vườn trẻ đt. Lớp mẫu-giáo có sân chơi, có bóng mát để sẩn-sóc trẻ con 3, 4 tuổi trong việc chơi, việc học theo tuổi của chúng.

vườn xuân đt. Vườn hoa trong mùa xuân, hoa đua nở tươi đẹp II (B) a) Sợ vui-vầy trong gia-dinh : Phong-lưu phú-quý ai bì, Vườn xuân một cửa đê bis muôn đời K.; b) Con gái đang thi mơn-mờn : Vườn xuân

hoa nở đầy giàn, Ngắn con ong lại kèo tàn nhí hoa CD.

VƯỜN-VỜ tt. Lù-dù, bộ mệt-nhọc, uể-oái : Thức đêm, bộ vườn-vờ.

VƯỢN dt. (động) : Loại khi đuôi và chân rất dài : Tay vượn.

vượn hú đt. và đt. Con vượn kêu nhau : Chim kêu vượn hú.

vượn Sở dt. Con vượn của nước Sở bên Tàu hồi xưa (bò chạy vào rừng, vua cày cầm kiếm không được, phải dắt rừng cho nó chạy ra, khiến cây cỏ bị thiêu rụi) II (B) Vợ lây : Chín e vượn Sở lạc chừng, Bện lòng đến cỏ, cây rừng chưa minh QÂ.

VƯƠNG dt. Vua, mắc lẩy, mang lẩy : Mối sầu đoạn thảm thêm vương vào lòng LVT.

vương-mang đt. Mắc lẩy, đeo-dâng : Vương-mang bệnh tật.

vương nợ đt. Mắc nợ : Làm ăn thất-bại phải vương nợ II (B) Mắc vòng tình-ái, bị bình phong-tình,... : Chơi-bời cho vương nợ.

vương ta đt. Nhà ta làm kén, làm màng đê ở : Tầm vương ta nhện cũng vương ta, Mấy đời ta nhện được như ta tầm II (B) Hết lòng với phận-sự : Đã mang lẩy cái thân-tâm, Không vương ta nữa cũng nằm trong ta CD.

vương-vân đt. X. Văn - vương : Ta hồng vương-vân.

vương-viu đt. Mắc-miu, vương lẩy : Vương viu nợ nần.

VƯƠNG dt. Vung, bỏ vãi ra : Vương ra.

vương-vãi đt. X. Vung-vãi.

VƯƠNG dt. Vua : Căn - vương, đế-vương, quốc-vương, xưng vương ; Hùng-vương, Trung-vương II (R) Tước cao hơn hết vào thời xưa do vua phong hoặc tự ý xưng đà chống lại triều-đình : Phan-vương, phong vương, Hưng-dạo - vương ; đại - vương, phan-vương.

vương bá đt. Vị vương và bá, hai hiệu xưng của người đứng được nước hồi xưa, tuy cách đứng nước do chính-nghĩa hay do sự tàn-sát mà xưng vương hay bá : Nghịch vương bá.

vương-công đt. Tước vương, tước công, hai tước cao nhứt trong triều.

vương-cung đt. Cung vua, nhà của vua và vợ con.

vương-cung **thánh-đường** *dt.* Nhà thờ
đạo Thiên-chúa lớn nhứt trong một xú.
vương-chính *dt.* Chính-sách trị nước của
vua // (R) Chính - sách trị nước theo
vương-đạo (X. Vương-đạo).

vương-đạo *dt.* Đường lối trị nước hay xú
sự theo ba ông vua hiền-đức nhứt thời xưa
bên Tàu: Theo vương-đạo, không theo
bá-đạo; làm thuốc theo vương-đạo.

vương-độ *dt.* Độ-lượng, đức-hạnh của vua
// (R) Độ-lượng rộng-rãi.

vương-già *dt.* Nhà vua chán - chính, biết
thương dân: *Đuốc vương-già chí-công là
thế, Chẳng soi cho đèn khoé âm-nhai CO*
// Vua chúa, bắc sang-trọng: Ăn mặc như
vương-già.

vương-hầu *dt.* Tước vương và tước hầu //
(R) Nh. Vương-công.

vương-hậu *dt.* Vợ lớn người có tước
vương.

vương-hoa *dt.* Sự dẹp-dỗ theo vương-đạo
(X. Vương-đạo).

vương-mạng (**mệnh**) *dt.* Mạng vua, lệnh
của vua ban xuống.

vương-nghiệp *dt.* Sự - nghiệp dựng nước
làm vua: *Dụng nên vương-nghiệp.*

vương-phí *dt.* Vợ bé của người có tước
vương.

vương-phù *dt.* Dinh - thư của người có
tước vương.

vương-phụ *đdt.* Vua cha, tiếng con gọi cha
có tước vương hay đang làm vua // Tiếng
con cháu gọi tung-tò-phụ.

vương-tôn *dt.* Con cháu quan - quyền:
Vương-tôn công-tử.

vương-tước *dt.* Tước vương do vua phong:
Có công ta, được phong vương-tước.

vương-tướng *dt.* Vua và tướng đánh giặc
của vua, hoặc tước vương và chức quan
võ: *Làm nên vương-tướng.*

vương-vị *dt.* Ngôi vua: *Bước lên vương-vị.*

VƯỚNG *dt.* Vương, mắc phải, không đi
xuôi: *Vương cõ, vương dây, đầm vương
cõ; Tơ duyên còn vương mỗi nay chưa
xong K.*

vương-bện *dt.* Bện-bện, không rời ra được:
Vương-bện vợ con.

vương-chân *tt.* Chân bị vướng, không bước
tới được: *Bị cõ vướng chân, không đi
mau được lì* (B) Kẹt, vì phận-sự: Vì
vướng chân trong sinh-kẽ mà không bay
nhảy vãy-vùng cho thoát chí.

vương-nợ *tt.* Nh. Vương nợ // (lóng) Bị
ràng-buộc vì ái-tình, vì danh-vọng, vì tu-
ái...: Ai bảo đã-mang cho vướng nợ.

vương-vít *dt.* Nh. Vương-ván: *Hòn oan
vương-vít.*

vương-viu *bt.* (d): Nh. V króng: *Bị vướng-
viu ba đồng nợ* (hoặc vợ con, tình-duyên..).

VƯỢNG *tt.* Sung, thịnh, mạnh - mẽ, tươi-
tốt: *Hưng-vương, thịnh-vượng; Tốt cung
quan-lộc, vương hào thê-nhi Ph. Tr.*

vương-địa *dt.* Cuộc đất sung, ở đó có thè
lập nên sự - nghiệp: *Đất hòn dài Hoành-
sơn là vương-địa của nhà Nguyễn.*

vương-khí *dt.* Khí tốt, có cơ thịnh-vượng:
Cuộc đất có nhiều vương-khí.

vương-vận *dt.* Thời-vận đang lận: *Nương
vương-vận mà lập nên sự-nghiệp.*

VƯỢT *dt.* Từ bên này qua bên kia: *Vượt
biển, vượt núi, vượt trùng-dương* // (R) a)
Ra, qua, thoát khỏi: *Cá vượt vũng-môn; Tiếc
công anh chè nứa đương lờ, Đè cho con
cá vượt bờ lội đi CD.; b) Vợt, qua nhanh,
trội hẳn: *Flop vượt, sao vượt; vượt hẳn
các bạn.**

vượt bực (**bậc**) *dt.* Nhảy khỏi bực kẽ mà
lên cao hơn, không theo thứ-tự: *Giỏi vượt
bực; làm quen vượt bực.*

vượt dǎng *dt.* Nh. Vượt bực.

vượt khói *dt.* Qua khói, chạy khói: *Vượt
khói sụ kèm-hầm.*

vượt ngục *dt.* Trốn khỏi khám, khỏi ngục
tù: *Tù vượt ngục.*

vượt qua *dt.* Qua mặt cách lề-lòng: *Vượt qua
rào, vượt qua mương; vượt qua các bẹn.*

vượt quyền *dt.* Không kè quyền-hạn người
cấp trên mình, người đang chỉ-huy mình:
Phải iúp thứ-tự quan-giai chờ chặng
được vượt quyền.

vượt rào *dt.* Phóng qua rào: *Tên trộm vượt
rào chạy thoát.*

vượt vòng *dt.* Không theo thứ-tự trên dưới,
không hỏi ý-kien người trên, tự-ý làm.

X

X đt. Chữ chót trong bốn chữ cái vẫn Việt-
ngữ, một phụ-âm thuộc tiếng gió đọc không
uốn luýt, thường được mượn làm tên
người, tên vật hay tên xú để tránh tên
thật hoặc dùng trong các thí-dụ: Ông X.,
hàng X., tỉnh X. // Số 10 điệu số la-mã //
(t) Chữ được thay cho con số chưa biết
và phải tìm ra trong toán đại-số // (Y) Tên
thú tia-sáng xuyên được hầu hết các vở-
thè, được dùng trong việc trị bệnh: Quang-
tuyến X.

XÀ bt. Cách một khoảng đường, khoảng đất
hay nước (không-gian): Đây tới đó xa đê
500 thước // Cách một khoảng đường
quá dài: Cách xa, đường xa, kiêng trông
xa; Xa sông xách nước bằng chinh, Sày
tay rót bè, gẫm minh vô-duyên CD. //
Cách một khoảng ngày-giờ (thời-gian) dài:
Lo xa, phỏng xa; Tuần-hoàn lẽ ấy chẳng
xa NĐM. // Ít thâm-thiết, không ruột-thịt:
Bà con xa; Chim quyền nó đậu lui riềng,
Đau bà-con ruột không tiền cung xa CD. //
Cao sâu, thâm-thuý, khó hiều: Cao xa,
hiểu xa, sâu xa, thấy xa; nói xa nói gần //
Liê ra, tách ra, không ở chung nhau: Xa
vợ xa con; Đong-hồ sai vì bời sợi dây
thiều, Em xa anh vì bời sợi chỉ điều xe
lơi CD.

xə cách bt. Cách-bức đường xa, hai dèng ở
cách khoảng thật dài: Ngàn trùng xa cách //
Lìa ra dè đi xa: Hôm nay xa cách nhau
đây, Bao giờ cho được sum-vầy yến-anh
CD. //

xə đường tt. Cách lộ cái một khoảng thật
xa: Ở trong xóm xa đường, muôn đi

đâu cũng khó // trt. Trên đường đi xa:
Đi xa đường, phải cụ-bị cho dù đỡ dùng.
xə gần tt. Xa hay gần, lời hỏi: Đây đến
đó xa gần? // trt. Hoặc xa hoặc gần:
Dẫu em buôn-bán xa gần; Làm sao tránh
khỏi cửa tuân của anh CD. // Khắp nơi,
cả xa lẫn gần: Xa gần đều biết tiếng //
Úp mở quanh-co: Nói xa gần.

xə-hoặc tt. Xa lầm, không dính-dáng, gần
như không quen biết: Người đâu xa-hoặc
mà cũng nhìn bê-con.

xə khơi tt. Xa lầm, xa mút mắt: Non nước
xa khơi // trt. Ngoài khơi biển, khơi sông,
cách bờ rất xa: Thuyền đã xa khơi.

xə lẹ tt. Xa-xôi và lẹ-lùng, không quen biết,
không bà-con; chỗ chưa từng tới: Người
dung xa lẹ; nơi xa lẹ.

xə lánh dt. Lánh ra xa: Xa lánh túr-đè-
tường, xa lánh cõi đời (chết); Đè cho
em xa lánh bụi hồng gió trắng CD.

xə-lác bt. Xa quá, xa lầm: Đi xa-lác rồi;
đây tới đó xa-lác; bà-con xa-lác.

xə-lác xa-lor bt. Nh. Xa-lác (tiếng nhẫn
mạnh).

xə-lor bt. Nh. Xa-lor.

xə-mú bt. Nh. Xa-lác (chỉ nói về đường
xa): Đi xa-mú mới có một cái nhà; đây
lại đó xa-mú.

xə-mú tí-tè bt. Nh. Xa-mú (tiếng nhẫn
mạnh).

xə nghe dt. Nghe tiếng từ xa đưa lại: Xa
nghe tiếng cầu-cứu // (B) Ở xa mà vẫn
nghe tiếng đồn: Xa nghe cao-danh, lòng
rất hâm-mộ.

xa nhà đt. Bỏ nhà đi xe: *Xe nhà mấy năm, vè thay đổi khác cá* || tt. Ở chỗ hoang vắng, cách xóm nhà một khoảng xe: *Chỗ này xa nhà người ta, e có kẻ cướp dán đường.*

xa nhau đt. Biệt-ly, kè đi người ở hoặc mỗi người đi một nơi: *Bây giờ xa nhau, bao giờ gặp lại? ||* Thời nhau, không làm vợ chồng nữa: *Còn duyên như cái với kim, Hết duyên như sắn với bìm xa nhau CD.*

xa-tấp bt. Xe lầm, không trông thấy: *Đi xe-tấp; ở chỗ xa-tấp.*

xa-tít bt. Nh. Xe-tập.

xa-tít-mù bt. Nh. Xe-tập.

xa thâm-thẳm bt. Xe lầm, đi bất ngần: *Đường xa thâm-thẳm; đi xa thâm-thẳm.*

xa-thẳm bt. Nh. Xe-tập.

xa trống đt. Trống re xe: *Bạch-Viên Tôn-Các xe trống, Bồng con mang gói thằng xông lâm-toàn.*

xa vắng trt. Đi xe vắng nhà: *Chỗng đi xa vắng.*

xa-vời bt. Xe lầm: *Ở đây sông cũng được, đi đâu cho xa-vời; || Viễn-võng, không xác-thực: Khéo lo chuyện xa-vời; nói xa-vời.*

xe-xa bt. Hơi xe, xe một chút: *Mẹ ơi vãi chài xe-xa, Kéo con cá lóc nhảy qua bên bìu CD.*

xe-xắc bt. X. Xe-xắc.

xe-xắc bt. Clg. Xe-xắc. Nh. Xe: *Đây lại đó mè xe-xắc gi! Anh em chú bác, xe-xắc chi đâu mè khách-sao.*

xe-xăm tt. Rất xe (nơi chốn): *Nèng thi cõi khách xe-xăm K.*

xe xem đt. Nh. Xe trống.

xe-xôî bt. X. Xe-xôî.

xe-xuôi bt. Clg. Xe-xôî, Nh. Xe-xắc: *Đi xe-xôî, đem tiền theo khâ-khâ; Ruột-thịt với nhau chở xe-xuôi gì đó; Xe-xuôi chí đó mà lầm lấy nhau CD.*

xe xú đt. Lè xe xú, bỏ xú-sờ ra đi: *Vì sah-ke phải xe xú.*

XA dt. Xe-cộ (tàu): *Điện-xa, hoả-xa, linh-xa, long-xa, mă-xa, thủy-xa* || (R) Bánh tròn quay máy: *Cần-xa, cái xa dẹp nước; Lật-đặt như xe vật ống vải tng* || (bạc) Clg. Xe, tên con cò hay lá bài có chữ xe bằng chữ Hán: *Quân xe, thọc xe.*

xa-curd dt. Tiền xe, tiền chở-chuyen bằng xe.

xa-giá dt. Xe chở vua đi: *Theo phò xa-giá.*

xa giá dt. Trục quay hình đuôi cá hay tượng-lợ, gắn trên nóc nhà để đem gió vào nhà.

xa-lộ dt. Đường xe chạy || (hẹp) Đường hai chiều thật rộng, có tráng nhựa.

xa-luân dt. Bánh xe.

xa-mă dt. Xe và ngựa || (B) Sợ lén xe xuống ngựa, đồi sông sang-trọng: *Mùi phè quý dù (nhử) làng xe-mă, Bà vinh-hoa lùa gá công-khanh CO.*

xa-phí dt. Tiền phí-lòn về xe-cộ.

xa-phu dt. Phu xe, người làm nghề kéo xe.

xa-tài dt. Chở bằng xe.

xa-tầm-thất dt. (hx) Toe xe (lùa) có chỗ nằm.

xe-trẹm dt. (hx). Gà (gera) hay bén xe dẹc đường.

xe-trần dt. Bụi đường do xe-cộ chạy mà dày lèn.

xe ướm dt. Trục hoa cùi dè quay tơ ướm.

XA dt. Tiêu-xài quá độ || Xe-vời, viễn-võng.

xe-hoa bt. Loè-loẹt tốn kém: *Cuộc sống xe-hoa; ăn-mặc xe-hoa.*

xe-hoang dt. Vung-phí, xài đồng.

xe-nguyễn dt. Sợ mong - mỏi xe-vời khó được-

xe-phí dt. Phá cửa, xài lảng.

xe-tường dt. Mơ-mộng, tường-tượng những chuyện viễn-võng.

xe-thái bt. Nh. Xe-hoa.

xe-vọng dt. Nh. Xe-nguyễn.

xe-xí (xi) dt. Xài lớn, xài dông: *Không nên xe-xí của tiền* || tt. Loè-loẹt, không cần-thiết: *Đò xe-xí, vét xe-xi.*

xe-xí-phäm dt. Hàng-hoá mất tiền mà không cần-thiết: *Những rươi mèh, thuốc thơm, nước hoa.. đều là xe-xí-phäm.*

xe-xí-thuổ dt. Món thuỗ đánh vào xe-xí-phäm, cao hơn thuỗ thường.

XA tt. Nguội lệnh: *Cơm xe.*

XA trt. Huân-dài, dời lại sau.

xe-khiếm dt. Thiếu chịu.

xe-măi dt. Mua chịu.

xe-mại dt. Bán chịu.

XA bt. Lộn-xộn, không phân-biệt.

xe-cạ trt. Ngang-ngửa, có lớn có nhỏ, có to, có xấu, không lựa-chọn: *Bán (hoặc đầm, muas, tính) xe-cạ.*

xa-lóng tr. (bạc) : Trộn lộn, không cần biết bao-nhiêu : Còn bấy-nhiêu tiền, đánh xa-lóng mệt cay // (R) Gộp lộn, không phân biệt : Nó chửi xa-lóng hết.

XA-BÔ-CHÉ dt. (thực) : Loại cây cao từ 10 tới 15 m., nhánh đậm ngang ; lá đơn mọc ở chót nhánh ; hoa căm-độc vàng trắng mọc ở nách lá ; trái tròn hoặc hơi nhọn đầu, vỏ xù-xì như đinh cầm, gần chín vỏ láng và trắng, cơm màu sô-cô-la, lợn-cợn như có cá, ngọt và thơm ; hột đen, giập có ngạnh nhọn ; trái chưa chín có tanin, hột có acid cyanohadric, được dùng trị nóng lạnh ; vỏ cây có tanin, một loại sapotin, một chất alcaloit gọi sapotin, được dùng trị tiết-tả và sốt-rét ; mù được dùng chế kẹo nhai (chewing-gum).

XA-CÙ dt. (đông) : Loại ốc thật to, vỏ dày được đập thành miếng nhỏ đẽ cần vào gỗ : Tú xa-cù, ghê xa-cù.

XA-LONG dt. Hột đá đẽ làm đồ trang-sức (gõ: ở Ceylan) : Cà-rá xa-long, hột xa-long.

XA-LÔNG dt. Phòng khách // (R) Bộ ghế đặt tại phòng khách : Đặt một bộ xa-lông // Tính-chất người chuyên bàn về lý-thuyết, không dám tranh-đấu thật-sự : Chánh-khách xa-lông (Selon).

XA-TIỀN dt. (Đy) : Lá mă-dăe khô, mít vị thuốc bắc (X. Mă-dăe).

xa-tiền-tử dt. Hột hoa mă-dăe, vị thuốc thông đàng tiêu.

XA-XÀ bt. Ròn-rảng, xὸn-xὸng, tiếng la mắng to và liền miêng : Cái giọng xa-xà, tiếng xa-xà ; nói xa-xà.

XÀ dt. Cây đậm ngang // (hẹp) Xà-dầu gọi tắt, đòn-côig, cây gác trên đầu hàng cột cái.

xà-bang dt. X. Đầm xà-bang.

xà-dầu dt. X. Xà (hẹp).

xà ngang dt. Cây gác ngang, đậm ngang : Đeo trên xà ngang.

xà nhà dt. Nh. Xà (hẹp) : Võ con chuột béo, nhảy leo xà nhà CD.

XÀ dt. (đông) : Con rắn : Bạch-xà, độc-xà, măng-xà, thanh-xà // (R) Uốn-khúc như rắn bò : Ngựa chạy đằng-xà.

xà-bì dt. Da rắn (có vảy) // (R) Clg. Tàm-noãn (trứng tầm), thứ mực đặc mọc len ngoài da nhém-xàm như da rắn.

xà-búp dt. Cây độc đậm cá.

xà-hành dt. Bò sát đất.

xà-huyệt dt. Hang rắn // (B) Nơi nguy-hiểm, xà-yết dt. Loài rắn rết // (B) Kẻ độc-hiểm, xà-loại dt. Loài rắn.

xà-mâu dt. Bình-khí xưa, lưỡi nhọn dài uốn khúc.

xà-tích dt. Dây chuyền (nhiều khoen xỏ mèo nhau như xương sống con rắn).

xà-thịt dt. Lưỡi con rắn // (B) Miệng lưỡi hiềm-độc.

XÀ tr. Tiếng là những cử-động không tự-nhiên.

xà-lai tr. Clg. Chữ bát hay Hai hàng, cách bước đi bết hai chân ra : Đi xà-lai.

xà-lết tr. Lết dưới đất : Quần dài, kéo xà-lết dưới đất.

xà-lìn tr. Cách đi của người có tật một chân, không co lên được, phải kéo lết : Đi xà-lìn.

xà-niềng tr. Niềng mình qua một bên : Đi xà-niềng // Bép ra, bê-bê ra, không thẳng lối : Đi xà-niềng ra giữa lối.

XÀ bt. Tiếng mượn của chữ xà-lách (salade) để chỉ những vật lợn-xộn nhiều món.

xà-bần dt. Những đồ-ăn thừa ở các tiệm cơm đồ chung lợi bán cho người nghèo : Ăn cơm xà-bần ; thầu xà-bần ở cao-lâu // (R) Những ngói gạch bè và vôi cát lợn-léo ở nhà cũ dỡ ra : Mua vài xe xà-bần mà dắt đường đi.

xà-lách dt. Món ăn phụ trong bữa ăn gồm có cải, cà chua, dưa, giấm và muối tiêu trộn chung lại : Kêu một đĩa xà-lách (salade) // (R) Clg. Cải tai-bèo, loại cải thản tròn mập, bẹ to, lá giún, dùng trộn xà-lách hoặc gói hay cuộn các món ăn khác : Cải xà-lách // (Lactuca sativa) // (B) tt. Lợn-xộn, bừa-bãi, không-phân biệt lớn nhỏ, trên dưới : Gia-dinh đó xà-lách lắm ; việc đó bây-giờ như xà-lách.

xà-lách Đè-lạt dt. (thực) : Loại cải lá giún ôm nhau thành quả tròn (*Lactuca sativa*).

xà-lách-xon (cresson) dt. (thực) : Củ nhỏ dày dài nếu đất tốt, thuộc họ Cải, sống nơi ẩm-thấp, ngập nước ; cũng trồng được trên liếp cao nhưng cần tưới và che nắng luân ; lá kép hoa nhỏ trắng ; trong lá có chút ít iod I, trong hột có glucosit gọi là nasturtiiosit, khi bị thuỷ-phân với natri-tô myrosine thì tiết ra chất phényléthylsénêvol ; chống nicotin, trị được bệnh dài-dường (*Nasturtium officinale*).

xà-mâu dt. Ghé-chốc len-trên trên mình chó, làm rung từng chùm lông : Chó bị xà-mâu ăn.

XÀ-NGẦU tr. Lộn-xộn, loạn-xị, không thứ-tự, không phân-biệt: *Đồ xà-ngầu vô; một đống xà-ngầu những giấy lộn.*

XÀ-XÈO dt. Thêm dầu nay, bớt dầu kia cho có du ra dũng ăn xén: *Xà-xèo của công.*

XÀ-BENG dt. Cây sắt tròn lưỡi giẹp dùng xeo, nạy (*la pince*).

XÀ-BONG dt. Clg. Xà-phòng, chất tẩy dùng giặt đồ, chà rửa, tắm gội: *Chà xà-bong cho trắng (savon).*

XÀ-BONG BỘT dt. Clg. Bột-giặt, xà-bong chẽ thành bột nhuyễn, phải nhò nước sôi làm tan ra.

XÀ-BONG CHÉN dt. Thứ xà-bong thô đồ bằng khuôn như cái chén, ít bột, nhiều chất xút.

XÀ-BONG ĐEN dt. X. Xà-bong nhớt.

XÀ-BONG NHỚT dt. Clg. Xà-bong đen, thứ xà-bong nhão, không đồ thành bánh, màu đen, nhớt, không bột, dùng tắm khi ngứa mình hay có nhiều ghẻ.

XÀ-BONG SÀ dt. Xà-bong có dầu sà, thường màu vàng.

XÀ-BONG THƠM dt. Xà-bong có mùi thơm, dùng tắm gội.

XÀ-BONG THUỐC dt. Xà-bong có chất thuốc đè trị lác hay ngứa.

XÀ-CẠP dt. Miếng vải ván chặt ống chén đè vừa túm ống quần cho gọn vừa bó cho đứng sờ bắp chân.

XÀ-CỘT dt. Túi da hoặc bố, đựng dụng-cụ sửa-cứu dề mang đi làm hay mang theo xe (*sacoche*).

XÀ-CÙ dt. X. Xà-cù.

XÀ-ĐẦU dt. (*thực*): Loại dây leo, lá dài nhọn mọc hai hàng, cuống dài có vè hai bên; trái loại phì-quả, có từ một tới ba hột (*Pothos ginantipes*).

XÀ-ÍCH dt. Người đánh xe ngựa: *Đi xà-ich cho ông Chánh (saïs).*

XÀ-LIM dt. Khém tối kiên-cố đè giam người phạm tội nguy-hiểm (*cellule*).

XÀ-LÒN dt. Quần đùi, quần cụt.

XÀ-NEN dt. Cái ky xúc cá.

XÀ-NIÊN dt. (*động*): Clg. Chèn-niên, loại khi to con, lông dài.

XÀ-PHÒNG dt. X. Xà-bong.

XÀ-QUẤT dt. Cây chồi quất muỗi.

XÀ dt. Clg. Vái, chắp tay gặc vài lần và cúi đầu,

một cách chào người trên trước hay kẻ khuất mày khuất mắt: *Xé bắc đi con!* // Vừa chắp tay cúi đầu vừa gặc xuống sau khi lạy: *Lạy rồi đứng lên xé* // dt. Mỗi lần xá: *Xé ba xé.*

XÉ CHÀO dt. Chào bằng cách chắp tay cúi đầu.

XÉ-XÉ dt. Xé hai ba lần: *Lạy xong đứng lên xé-xé.*

XÁ tr. Khá, tua, lời khuyên nên làm.

XÁ KÍP tr. Khá, mau, tua nhanh lên: *Xá kíp lên đường.*

XÁ dt. (*truyền*): Vị thần chủ việc nhà và lãnh việc tâu-dối trên Ngọc-hoàng: *Cúng ông Xá, khai ông Xá.*

XÁ dt. Nhà dành cho khách ngoại-giao của nhà nước ở tạm: *Dịch-xá* // (R) Nhà: *Học-xá, ký-túc-xá, phô-xá, quán-xá* // Tiếng xưng-hỗ khiêm-nhượng người của mình: *Xá-đệ, xá-muội* // Bỏ: *Xá-học.*

XÁ-ĐỆ dt. Đứa em nhà tôi.

XÁ-MUỘI dt. Đứa em gái nhà tôi.

XÁ-NẶC dt. Chắp-chứa, giấu-dứt.

XÁ dt. Theta-thú: *Ân-xá, đại-xá; xin ông xá cho.*

XÁ-HỰU dt. Dung-tha, không bắt tội hay bắt lỗi chi cả.

XÁ-LỆ dt. Lệ an-xá, kỳ tha tội cho tù.

XÁ-LỆNH dt. Lệnh trên truyền tha tội, thiề tù.

XÁ LỐI dt. Theta lối, bỏ lối cho.

XÁ-MIỀN dt. Theta cho, miễn cho.

XÁ-PHẠM dt. Theta-thú kẻ phạm-tội, thả tù ra khỏi khé...
xá-quá dt. Theta lối.

XÁ-TỘI dt. Theta tội: *Tháng bảy ngày răm, xá-tội vong-nhân CD.*

XÁ THUẾ dt. Miễn thuế, theta cho khôi đóng thuế: *Những nạn-nhân thiên-tai thường được xá-thuế.*

XÁ-VẠ dt. Theta phạt vạ.

XÁ-LỢI dt. (*Phật*): X. Xá-lợi.

XÁ-LỊ dt. (*thực*): Clg. Xá-lị, X. Lê (*thực*).

XÁ-LĨ dt. (*thực*): X. Lê (*thực*).

XÁ-LỢI dt. (*Phật*): Tinh-khí trong mình người tu-hành đặc-dẹo, đóng cục như hột châu trắng-trắng, sau khi xác người ấy được thiêu di.

XÁ-XÂU dt. Bộ đồ gồm áo ngắn và chật, hàng nút đorin dày ở giữa và quần dài

chết, của người Tàu: *Bồ đobble xá-xấu.*

XÁ-XI dt. Nước giải khát có mùi thơm, vị ngọt, được vò chay có bom hơi ép (*salse-poreille*).

XÁ-XI dt. Thú hàng trống muỗi dệt bằng lông vịt: *Bồ đobble xá-xi.*

XÁ-XÍU dt. Thịt heo (lợn) ướp gia-vị rồi nướng vàng đã làm thức ăn *II* (*lóng*) Thủ, xáu: *Bồ đobble xá-xíu, đồ ngựa xá-xíu.*

XÀ dt. Buồng bô, bô-thí: *Hi-xá II bt.* Thủ ra, mờ ra, tháo ra: *Bô tóc xá, chạy xá vào, mura xđi-xá, nói xán-xá;* tháo lù xá nước, xá sạch xé-bong *II* *Légi* ra khỏi cuộc chơi (tiếng trẻ con): *Nó hay khóc lầm, xá nó ra.*

xá buồm dt. Mở sợi lèo cho buồm xá ra để được bọc gió: *Xá buồm chạy cắn II trt.* Mau, hết sức: *Chạy xá buồm.*

xá đồng dt. (truyền): Cho hồn ma hay thành thần thiêng, không nhập vào xác đồng nữa sau khi hỏi chuyện xong: *Thầy pháp xá đồng.*

xá-giàn dt. Cho phép xá giàn, giựt giàn (nơi đỗ đỗ cúng cõi-hồn): *Hết thời kinh nầy thì xá-giàn *II* (*lóng*) trt.* Hết mình, hết sức: *Chơi xá-giàn.*

xá hơi dt. Dở nắp hay mờ nút làm cho hơi bay đi *II* trt. Nghỉ sau cơn mệt: *Nghỉ xá hơi.*

xá-kỷ dt. Hy-sinh, không kè đến mình: *Xá-kỷ vi-tha* (vì người mà không kè đến mình).

xá lèo dt. Nh. Xá buồm.

xá máy dt. Vận cho hơi tổng máy hết sức đê máy chạy hết tốc-lực *II* trt. Hết sức, thật nhiều: *Làm xá máy.*

xá rác dt. Bỏ rác-rén dưới đất: *Cầm xá rác trên cầu *II* (*lóng*) Rác-rén, cặn-bã, vật hay người không đáng kè: Đỗ xá rác.*

xá-sanh (sinh) dt. Liều bỏ mạng sống: *Xá-sanh thủ-nghĩa* (liều bỏ mạng sống mà giữ tròn đạo nghĩa).

xá-tang dt. (truyền): Cúng vào ngày mân tang, kè đã hết tang-khó: *Bữa xá-tang, nhớ vă.*

xá-tử dt. Liều chết.

xá-thân dt. Liều thân, không kè thân mình: *Xá-thân cầu-đạo* (liều thân tìm cho được đạo) *II* trt. (*lóng*) Hết sức mình (dẫu chết không nài): *Làm xá-thân.*

xá-tho dt. (Phật): Những cảm-giác của bậc giác-ngộ, không biết thế nào là đau khổ, là khoái-lạc.

xá-xurai tt. Thừa-thãi, vô-dụng.

XÁ-TRI dt. Người Ấn-dô làm nghề cho vay: *Nợ xá-tri (chetty).*

xá-tri de vàng dt. Chủ nợ Việt-nam.

XĀ dt. Nơi thờ thần đất: *Bái-xā, nền xā, tē xā II Làng: Làng xā, thi-xā, thôn-xā II Xā-trường* gọi là hoắc viên quan cai-trị một thành-phố, một thị-xã thời Pháp-thuộc: *Ông xā, thầy xā *II* (*lóng*) Vợ nhâ: Bè xā *II* Đoàn-thè nhiều người: Hợp-tắc-xā II Nơi tập-hop thơ-văn: Thi-xā, thư-xā. xā-bình dt. X. Xā-luận.*

xā-doàn dt. Đoàn-thè có một mục-dịch nhất định: *Xā-doàn pháp-nhân* (hội được pháp-luật xem như người thật, có quyền hưởng-thụ và trách-nhiệm).

xā-giao dt. Việc giao-tiếp trong xā-hội: *Phép xā-giao *II* (*R*) dt.* Vận-động, chạy-chặt: *Phái người đi xā-giao trước; xā-giao với thầy chú *II* bt.* Lấy lệ, vui-vẻ: *Chào xā-giao; ny cưới xā-giao.*

xā-hội dt. Tất-cả người trong một nước gồm đủ mọi nghề cùng làm việc đê đời sống chung được đều-dều: *Trong xā-hội, không có nghề nào hèn *II* Đoàn-thè, nhóm người cùng hạng: Xā-hội con buôn, xā-hội truồng-giai *II* Đời sống bên ngoài gia-dinh: Việc ấy có ích cho gia-dinh nói riêng và cho xā-hội nói chung *II* Tánh-cách những việc làm có ích chung cho một nhóm người nghèo, người bị một nạn chung, trẻ mồ-côi, v.v... mà những người đứng ra làm không lãnh tiễn công: Chống nạn mù chữ là một việc làm xā-hội *II* X. Tuồng xā-hội.*

xā-hội chủ-nghĩa dt. Chủ-nghĩa chủ-trương gạt bỏ quyền tư-hữu; mọi phương-tiện sản-xuất đều được đặt dưới sự quản-ly của nhà-nước hay hợp-lá-cá-xá đê phân-phối vật phàm cho xā-viên cách công-bằng, cẩn-cứ trên sức làm việc của họ.

xā-hội-hoa dt. Làm thành của chung của xā-hội.

xā-hội-học dt. Môn học về sự phát-triển của xā-hội.

xá-hữu dt. Bạn cùng chung một đoàn-thè.

xā-luận dt. Cig. Xā-bình hay Xā-thuyết, bài nghị-luận nòng-cốt ở mỗi số báo, về các vấn-dề xā-hội.

xā-tắc dt. Nền đắp cao đê thờ thần đất và thần múa-màng *II* (*B*) Đất nước: *Sân-hà xā-tắc.*

xā-tây dt. Toà đô-sành một thành-phố dời Pháp-thuộc: *Xā-tây Sài-gòn.*

xã-thuyết dt. X. Xã-luận.

xã-trưởng dt. Người đứng đầu hội-dồng hương-chính một xã ở Trung và Bắc-Việt // Clg. Thôn-trưởng, một hương-chức ban hội-tề hời xưa ở Nam-Việt, cùng với Hương-thân và Hương-hào làm ban Hương-chức đương-niên hành-sự; riêng xã-trưởng giữ mộc-ký của làng cùng những công-văn, hiền-lý của nhà-nước và chuyên lo thâu thuế cùng nộp thuế cho nhà-nước, chức vụ tương-đương với úy-viên tài-chánh xã bảy-giờ.

xã-viên dt. Người có chân trong một đoàn-thề.

XÃ dt. (đóng): Một giống chồn nai rún (rắn) có chất thơm hăng, được dùng làm thuốc trị bệnh // (R) Chất thơm hăng ở dưới bụng hay trong nách một vài loại thú cầm: *Chuột xạ; xạ doi* // Chất có mùi thơm: *Hương xông xạ uốn; hùm xạ tự-nhiên hương*.

xạ-hương dt. Chất xạ lầy trong rún (rắn) một giống chồn dùng làm thuốc trị bệnh.

XÃ bt. Bắn, phóng, chiếu ra: *Loạn-xạ, thiện-xạ, phản-xạ, phóng-xạ*.

xạ-đèng dt. Đèn giội, thứ đèn dùng chiếu hình cho lớn ra.

xạ-kích dt. Bắn, dùng súng bắn: *Bị máy-bay xạ-kích*.

xạ-lợi dt. Săn lợi, kiếm lợi; chớp mồi lợi.

xạ-ngụ dt. Bắn cung và đánh xe, hai việc mà con nhà tướng hời xưa phải tập trước hết.

xạ-quán dt. Chỗ từ xa tới ngụ (không phải nơi sinh đẻ).

xạ-quang dt. Ánh-sáng (do một vật gì chiếu ra).

xạ-tiễn dt. Bắn tên, dùng cung tên mà bắn: *Truyền quan xạ tiễn*.

xạ-trình dt. Tầm dạn (hoặc tên): *Xem xạ-trình mà độ vị-trí người đứng bắn*.

XÁC dt. Cái vò bên ngoài: *Xác cau, xác pháo* // Cái bâ: *Xác mia, xác thuốc* // Thân-thề con người: *Dưỡng xác, ép xác, mặc xác, nhọc xác, thân xác* // Thây ma: *Bô xác, lanh xác, nhè xác, xin xác về* // tt. Chỉ có cái vò, quá nghèo: *Kiết-xác, nghèo xác, xơ-xác, xác như vỡ*.

xác cau dt. Vỏ trảng trái cau: *Dùng xác cau đánh răng*.

xác chết dt. Clg. Thây ma, thân-thề người hay con vật đã chết: *Xác chết con người như xác chết con vật, có biết chi đâu*.

xác đất dt. Thân-thề con người (do đất nung lớn và khi chết, cũng trở về với đất).

xác đồng dt. Cốt đồng, người cho hòn mạ mượn xác để nói chuyện.

xác mía dt. Bã cây mía ép hay nhai hết nước.

xác nhà dt. Cái nhà dở re rồi, chỉ cái sườn nhà và chút-dính cây lá cũ còn dùng được.

xác phàm dt. Thân-thề con người sống cõi phàm-trần (đối với linh-hồn sẽ về một cõi khác).

xác pháo dt. Cái vỏ bao chất nõe và ngòi của cây pháo: *Xác pháo đỗ sân*.

xác-thịt dt. Thân-thề, phần vật-chất của con người: *Lo cho tình-thần, chờ xác-thịt mà kè gì* // (R) Sinh-lý, sự sinh-hoạt của thân-thề: *Vui vêt xác-thịt; sự đời-hồi của xác-thịt*.

xác vờ dt. Xác con vờ lúc con phù-du, khi chết lép hân lại // (B) Sự nghèo túng xơ-xác: *Trông gương của-cái xác vỡ, Ngâm chốn tư cơ hình hạc VD.*

xác-xơ tt. X. Xơ-xác.

XÁC trt. Đúng, phải, chắc-chắn: *Chân-xác, chính-xác, đích-xác, kiên-xác, minh-xác; tinh xác ra*.

xác-bảo dt. Giữ vững.

xác-biết dt. Biết chắc, dư biết: *Tôi xác biết chuyện đó* mè.

xác-cứ dt. Nh. Xác-chứng.

xác-chứng dt. Clg. Xác-cứ, bằng-chứng chắc-chắn: *Dựa vào những xác-chứng mà phân-xử* // dt. Chứng chắc: *Vết thương ấy xác-chứng rằng nạn-nhân bị ám-sát*.

xác-đáng tt. Đúng, hợp với sự-thì, không có gì mù-mờ, vu-vo: *Lời lẽ xác-đáng*.

xác-dịnh dt. Định chắc: *Xác-dịnh lập-trường*.

xác-hoạch dt. Nh. Xác-dịnh.

xác-lập dt. (Pháp): Xác-nhận một sự-kiện để lập chứng-thư nhìn - nhận sự-kiện ấy: *Xác-lập từ-hệ một đứa trẻ sinh trong thời-kỳ mình vắng nhà*.

xác-lý dt. Lý-lẽ chắc-chắn // trt. Chắc-chắn trong lời nói: *Nói cho xác-lý*.

xác-mấy trt. Đúng ra là bao-nhiều: *Nội cuộc xác-mấy?*

xác-ngôn dt. Lời nói chắc-chắn.

xác-nhận dt. Cho là phải, là đúng: *Tin đồn ấy đã được xác-nhận*.

xác-nhiên tt. Hiền-nhiên, chắc-chắn: *Việc đã xác-nhiên*.

xác-tín dt. Tin đúng-dắn: *Chỉ là tiếng đồn, chưa phải một xác-tín*.

xác-thực (thật) tt. Thật đúng, đúng với sự

thật: *Bàn những việc xác-thực mà thôi.*
xác-tri dt. Biết rõ, hiểu tường-tận.

XẠC dt. Ngồi mà chèo, mà bơi: *Xạc xuồng* // (bạc) Làm cái chèo bài (bài cào) cho các tay em đốt tiền ăn-thua với mình: *Tây xác*.

xạc chia dt. (bạc): Càng hùn tiền làm cái trong một quen bài cào: *Hai đứa xạc chia*.

xạc đủ dt. (bạc): Làm cái một quen bài cào ăn-thua đủ với các tay em (không phải tây xác là chỉ ăn-thua với số tiền hiện có dưới chiếu).

xạc-xay dt. (bạc): Nh. Xạc đủ // (lóng) Tắt-cả, không chừa: *Rầy xạc-xay, ăn-thua xạc-xay*.

XẠC dt. Clg. Xoạc, chàng-hàng re, đứng bẹt hai chân ra: *Xạc cảng do xem đốt vần dài HXH*.

XẠC dt. Xài-xè, la mắng: *Xạc nó một mách* (sacrifice).

XÁCH dt. Nằm quai đì hỏng lên: *Xách giò, xách tè; bụng xách, mang xách, quai xách; Tay xách nách mang* // (R) Phản dây rút lên: *Xách nước giêng*; b) Béo với hai ngón tay: *Bị thay xách tai*; c) Nằm: *Xách quan chạy* // (B) Bắt đi: *Xách nó về bắt* // dt. Bi, giò có quai: *Lấy cái xách đựng quần áo* // Số lượng có thè mang đi, xách theo: *Một xách; nhè - cùa đồ - đặc nhiều, chó phài một bụng một xách chí sao?*

xách bị dt. Xách cái bị: *Xách bị đi hái trái* // (B) Ăn-mày: *Nhỏ không học, lớn xách bị mà ăn*.

xách cõ dt. Nằm cõ kéo đi, bắt đi: *Xách cõ nó về bắt*.

xách đều dt. Nh. Xách cõ.

xách đít dt. (lóng): Đi ngang, không từ-giã, không tiếc - rẽ: *Ăn rỗi xách đít đi*.

xách gói dt. Xách cái gói quần áo, đồ dùng đi đường: *Xách gói theo trai*.

xách giày (hoặc dép) dt. (B) Làm dày-tó, tiếng xài-xè: *Tuồng mặt xách giày người ta; xách giày tao, tao cũng chẳng thèm*.

xách mép dt. Nằm sợi râu mép con để rồi thoi cho nó đậm cánh, cách làm cho để hăng lại sau khi thua trận: *Xách mép cho đá nữa!*

xách mò dt. Tới đặng ăn, lời xài-xè: *Đợi người ta làm sẵn rồi xách mò lại ăn*.

xách nước dt. Phản dây kéo gầu nước từ dưới giếng lên; xách thùng (hay gầu) nước đi.

xách tai dt. Dùng hai ngón tay mà béo vành

tai kè khắc, một lối hành-phạt: *Mèo lèn ai nở xách tai CD*.

xách tay dt. Dùng một tay xách đi: *Không nặng lắm thì xách tay, véc chí cho dor áo* // dt. Clg. Tay xách, vật dụng có quai để xách: *Đồ lặt-vặt thì đựng trong xách tay kia!*

XÁCH tt. Lưng, chi động có một phần: *Chè lưng, cháo xách*.

XÁCH-KHOÉ trt. Clg. Xách-mé hay Xéch-mé, hãi tên tộc ra: *Cop xách-khoé*.

XÁCH-MÉ trt. X. Xéch-khoé.

XÁCH trt. Tiếng động do vật lẹp-xộp hay móng phát ra: *Lạch-xạch, xèn-xạch, rót cái xạch, nghe cái xạch*.

xéch-xạch trt. X. Xèn-xạch.

XAI tt. Clg. Sai, trích que: *Xai chén*.

XÀI dt. Mu-chác, ra tiền: *Ăn xài, rông xài, tiêu xài, túng xài, hết tiền xài* // Lưu-hành, có hiệu-lực trong việc đòi-chác: *Cuối tháng này, hết hạn xài giầy 500 đồng* // Dùng (đò vật), sai-khiến (người): *Hết xài, khó xài; hư rỗi, xài không được; tên đó, xài không vô; Cùi tre dẽ nấu, chõng xấu dẽ xài* CD. // Mång-nhiếc, rầy le: *Xài một trận* // (lóng). Chơi, ăn-näm, nói người đàn-ông từng giao-cửu với một người đàn-bà: *Hình như nó có xài con nợ rồi!*

xài đậm dt. Mång-nhiếc thậm-tệ: *Bị xài đậm*.

xài đồng dt. Vung-phí, cõ ăn-xài rông-rãi, mua sắm vật mất tiền cho người ta kính-nè: *Nghèo mà xài đồng*.

xài kỹ dt. Dùng đồ vật cách kỹ-lưỡng, đáng chuyện mới đem ra dùng, dùng xong leu chui sạch rồi cất: // Tiêu-phá tần-tien, chỉ chịu tốn tiền trong những việc cần-thiết thôi.

xài lố dt. Xài tiền quá mức dự định: *Tháng trước xài lố, tháng này phải hụt đi*.

xài lớn dt. Ăn-xài nhiều, làm tốn-hao nhiều: *Xài lớn nên mang nợ*.

xài nặng dt. Nh. Xài đậm.

xài phá dt. Hoang-phí, phá cùa, xài tiền nhiều mà không đúng chỗ: *Giàu mà bị vợ con xài phá đậm nghèo*.

xài-phí dt. Tiêu-dùng, tiêu-phá: *Tiền đẻ xài-phí, cõ-bạc thua uồng* // (R) Nh. Xài phá: *Có bấy nhiêu, xài-phí cho hết*.

xài quẹu dt. Nh. Xài lén.

xài rông dt. Tiêu-phá rông-rãi, tát bung trong việc ăn-xài: *Xài rông với anh em*.

xài sang đt. Tiêu - pha cách sang-trọng như mua đồ tốt, trả công nhiều, dùng đồ chưng hư rách là bỗ..

xài tiền đt. Tiêu - pha, tiêu - dùng, ăn - xài: Xài tiền như nước.

xài to đt. Nh. Xài lớn và Xài đậm: Nghèo mà xài to; bị chủ xài to.

xài thâm đt. Xài đến tiền mà mình có trách nhiệm giữ-gìn, không phải của riêng mình: Xài thâm tiền quý.

xài-xạc đt. Dùng hết sức, không nương tay, không giữ kẽ: Có cái xe mà nó xài-xạc đến hư rồi bỏ đó || X. Xài - xè: Cờ-bạc thua rồi về xài - xạc vợ con || tt. Hu tệ, rã-rời, hết dùng được: Rõ thúng gì xài-xạc hết.

xài-xé tt. Trầy-truя, té ra, xè ra: Bi đòn, da thịt xài-xé hết || đt. Clg. Xài-xạc, mang nhiều, nói nặng: Hớ một chút mà bi xài-xé thậm tệ.

XÁI đt. Phản, cút || (R) Clg. Nhựa, khói thuốc phiện đóng trong dọc-lầu: Nuốt xái.

XÁI đt. Đò đựng đương bằng tre có trát chai cho kín: Xái mít, xái dầu.

XAY đt. Dùng cối mà quay cho tróc vỏ hoặc nghiền cho nhuyễn: Xay bột, xay đậu, xay lúa, xay cà-phê, xay tiêu; Ăn trái nhớ kẻ tròng cây, Ăn gạo nhớ kẻ đám, xay, giǎn, sàng CD.

xay bột đt. Đè hột (gạo, đậu...) đã ngâm mềm vào họng cối với chút nước rồi xay thành nước sền-sệt; đòn bông cho ráo nước chỉ còn chất dẻo rồi phơi khô thành bột.

xay lúa đt. Đò lúa vào cối xay cho tróc vỏ rồi giã cho trấu bay đi để chỉ còn gạo lứt.

XAY đt. (thực): Loại cây rừng to, trái đóng chùm: Trái xay.

xay lồng đt. Loại xay trái bằng đầu ngón tay, khi chín vỏ khô, lồng muối, cơm nhão vị chua ngọt.

xay sè đt. Loại xay trái nhỏ hơn xay lồng, vỏ không lồng, cơm chua-chua chát-chát.

XAY-XÂY trt. Clg. Xay-xay, cách xay-xáy, hai tay đánh đồng-xa lợ-lợng: Đì xay-xay, vè gaye lung (câu đố cài áo) || Vững-vàng, nhặm-le: Néi xay-xay.

XÂY đt. Rác-rén: Phú-quý trường-an rong vân cỏ, Phong-lưu kinh-diệu xay đầy dầu i-ch

XÂY đt. Bói, đảo: Xia - xây, xay đất, cuô xây hang || Clg. Ngoáy, đâm chọc nhẹ-nhé: Xay trầu, xay lỗ tai.

XÂY-XÂY trt. X. Xay-xay.

XÂY đt. Sanh ra cách tình-cờ: Việc xay ra không ngừa trước được; đến nay, không xảy ra chuyện chi cả || trt. Bỗng, chợt, phút chốc: Xây nghe, xây thy.

xây dầu trt. Bỗng dầu, thỉnh-không: Anh em đang bàn chuyện, xây dầu có tiếng nở to khiến ai nấy đều giật mình.

xây đến đt. Đến cách tình-lình (chỉ nói sự việc): Tai-nạn xảy đến.

xây nghe đt. Bỗng nghe, chợt nghe, tự nhiên tiếng động hay lời dồn-dãi đưa đến tai chó không cố ý lắng nghe: Xây nghe tiếng la; Xây nghe mở hội khoa thi, Văn Tiên vào lạy tôn-sư xin về LVT.

xây ra đt. Bỗng phát-sanh ra: Khi không, xây ra chuyện vô-lý.

xây tới đt. Nh. Xây đến.

xây thấy đt. Bỗng thấy, chợt thấy, bất chợt ngó thấy chó không cố tìm: Đang ngó mong, xây thấy một chiếc máy-bay từ trong đám mây chun ra.

XÂM đt. Xem, lại gần: Xem lại, xem tối || (R) trt. Xen, lẩn vào, bắt qua việc khác: Lèm xem việc, nói xem vỡ.

xem lộn đt. Trộn lộn, nhập chung lị.

xem-xưa trt. Xen lộn, xé vào: Ăn xem-xưa, nói xam-xusa.

XÂM-XÂM tt. Clg. Xám-xám, hơi xám, ít có mùi vị: Thịt nạc nhai nghe xám-xám.

XÂM trt. Bậy-bậy, không đâu: Bé-xám, lèm-xám, tam-xám, tăm-xám; mê-sảng hay nói xám; tánh hay nói xám nói dề.

xám-xinh trt. Bậy-bậy, quấy: Ăn-nói xám-xinh.

xám-xờ trt. Clg. Sờm-sờ, suồng-sỗ, hay giốn mặt, thiếu nghiêm-trang: Chèy sương chua nện cầu Lam, Sợ lẩn-khan quâ ra xám-xờ chặng? K.

XÂM-XẠP trt. Clg. Xep-xep, cách nhai liều miệng và ra tiếng: Nhai xâm-xạp như heo || (R) Mái, luôn, liền miệng, bẹ gì ăn nấy: Ăn xâm-xạp suốt ngày.

XÂM tt. Màu như màu tro: Áo xám, mít xám, mây xám.

xám den tt. Xám quá trông như đen: *Mây xám đen, chắc mưa.*

xám mặt trt. Sắc mặt trồ xám trong một lúc: *Sợ xám mặt.*

xám-ngắt tt. Xám mà hơi tái khi quá sợ: *Sợ đèn mặt xám-ngắt.*

xám tro tt. Nh. Xám: *Cái áo xám tro.*

xám-xám tt. X. Xám-xám.

xám xanh trt. Xám mà xanh-xanh của người, hay đau yếu: *Mặt xám xanh, chắc thiều máu.*

xám-xì tt. Xám như màu chì, hơi sạm: *Môi xám-xì.*

xám-xít tt. Nh. Xám đen.

XÂM dt. Trám, chèn nhét cho kín: *Xâm ghe, xâm thủng* // (R) Động, cõi ăn cho nhiều dầu đã no (lời nói lầy): *Còn bấy nhiêu, xâm cho hết đi!*

xâm trét dt. Nh. Xâm (nghĩa đầu): *Ghe vỗ nước mà không xâm trét gì hết.*

XÂM bt. Lẹt-léo, không mùi vị: *Gò-má có như thịt heo nấu hết nước ngọt, nhai nghe xâm.*

xâm-cẩm trt. Xâm lâm, không ngon: *Nhai nghe xâm-cẩm.*

xâm-xám trt. Nh. Xám-xám.

XÂM MẶT trt. Nh. Xám mặt // dt. Sa-săm, đánh sầm, xụ mặt xuồng: *Nghe qua, nèng xám mặt.*

XÂN tt. Tràng, trống-trái: *Bài xan, chõ xan.*

xan gió tt. Thoáng gió, không khuất gió: *Nhà xan gió.*

xan nắng tt. Tràng nắng, có nắng giội luân: *Cây tròng xan nắng mới tốt.*

xan sương tt. Được hứng sương hằng đêm: *Tròng nơi đây xan sương.*

XAN dt. Bồ, bùa, chụp xuồng: *Sóng xan.*

XÁN dt. Ném, quăng, cho rơi xuồng: *Tàu xán neo; nứa đường, ông xán xuồng một đám mưa ướt cả* // (R) Đập, đánh: *Xán ít bện-tai; vãi cho thiên-lôi xán nó một búa; Xán nỗi xán ống xán tiêm, Xán mâm hút xán luân chụp đèn CD.*

xán bẽ dt. Đập bẽ, đè rơi cho bẽ: *Lỡ tay xán bẽ cái ô đồng CD.*

xán bệnh dt. Ngã bệnh, nằm bệnh, mang một chứng bệnh mới phát mà nặng liền: *Mắc cây mưa, xán bệnh nằm vùi.*

xán mưa dt. Đò mưa, mưa xuồng ào-ạt:

Vừa cối xong, ông xán mưa khiên mạ trôi đầy ruộng.

xán neo dt. Thủ mò-neo xuồng đáy nước dè neo thuyền lại một chỗ: *Tàu xán neo tại bến.*

xán vỡ dt. Nh. Xán bể: *Con mèo xán vỡ nồi rang, Con chó chạy lại nó mang lấy đòn CD.*

xán-xé trt. A vào, xòng-xộc vào: *Chạy xán-xá vào nhà* // Ngày mặt, không vi-nè: *Nói xán-xá.*

XÂN dt. Lại gần, đứng sát bên cạnh: *Trè con hay xán mẹ.*

XÂN tt. Chói sáng, sáng-sủa.

xán-lạn tt. Chói-lọi, rực-rỡ: *Tương-lai xán-lạn.*

xán-quang dt. Ánh-sáng rực-rỡ.

XANG dt. Giang tay, múa-men: *Xang ra xang vô.*

xang cui dt. Cung tay đánh túi.

xang tay dt. Giơ tay lên, huơ tay mò: *Hiệp mặt côn mò đào thơ-thơ, Xang tay hối-tinh, lác trơ-trơ Nh. T.*

XANG dt. Một trong 5 giọng dòn cõi-diễn: *Xang xù líu cõng xê* // Tiếng dòn khảy nhặt: *Nhặt xang; ca xang.*

XÀNG-XÀNG trt. Thuờng-thuờng, luôñ-luôñ, tròi đi tròi lại hoài: *Làm xàng-xàng, nói xàng-xàng.*

XÀNG-XÈ trt. Rong dài, dày dó: *Đi xàng-xè* // Tên một bản dòn cõi-diễn: *Ca xàng-xè.*

XÁNG dt. Máy đào kinh vét bùn: *Kinh xâng là con kinh do xâng đào (chaland).*

XANG dt. Gọng vỏ cá: *Xạng vỏ.*

XANH tt. Màu giống màu lá cây hay nứốc bén: *Xanh da trời, xanh dương, xanh lục; chim xanh, màu xanh, rừng xanh, mắt xanh* // (R)a Sống, non, chưa chín: *Trái xanh; b) Tươi, chưa phơi khô: Chè xanh; c) Trè tuổi: Đầu xanh, tuổi xanh, xuân-xanh; d) Mát, tái, màu da người bệnh; da mặt người đang sợ, đang khớp: Xanh-xao, vàng-vọt; Tiếng dòn cõi Bảy hò lanh, Nhập cuộc mới thấy mặt xanh như chàm (Hò); d) dt. Trời: Ông xanh, cao xanh; Xanh kia thăm-thăm từng trên, Vì ai gây-dựng cho nên nỗi này CP.*

xanh biếc tt. Xanh đậm, thật xanh: *Nụ tằm-xuân nở ra xanh biếc, Em cứ chõng rỗi, anh tiếc lầm thay CD.*

xanh bâng tt. Xanh mà vàng-vàng, nước da người bệnh lâu ngày: *Nước da xanh bâng.*

xanh cây trt. Rậm xanh trên tàn cây: *Mưa xuồng, lá trồ xanh cây.*

xanh cỏ trt. Cỏ mọc khâ lâu, lá cỏ đã xanh: *Mô dâ xanh cỏ* II (B) Chết lâu rồi: *Đối với anh hởi thầm thì người ta đã xanh cỏ.* **xanh da trời** tt. Màu xanh tươi như mây cao: *Mặc áo xanh da trời.*

xanh dờn (ròn) tt. Màu xanh của lá cây non mướt: *Bài cỏ xanh dờn* II (lóng) Chói-lọi, nòi bặt: *Một cây xanh dờn.*

xanh dương tt. Màu xanh da trời sẫm.

xanh đầu tt. Tóc còn xanh, tóc còn trẻ: *Xanh đầu con nhè béc, bạc đầu con nhè chú tng.*

xanh đồng trt. Đầy đồng toàn là màu xanh: *Cỏ mọc xanh đồng.*

xanh éo tt. Màu xanh lợt.

xanh lá cam tt. Xanh mà hơi đỏ.

xanh lá cây tt. Màu xanh của lá cây.

xanh lặc-là tt. Màu xanh của meo, của váng đóng trên mặt chất lỏng có dầu, có mỡ (*lait clair*).

xanh-lè tt. Xanh lâm; xanh đèn tái; còn non quá: *Mặc áo xanh-lè; sơ, cái mặt xanh-lè; quả còn xanh-lè.*

xanh-lết tt. Nh. Xanh-lè.

xanh lông kếc tt. Xanh mà hơi vàng: *Áo xanh lông kếc.*

xanh lơ tt. Nh. Xanh dương (*bleu*).

xanh lục tt. Nh. Xanh lá cây.

xanh lục-là tt. Xanh lâm (xanh lục).

xanh mặt trt. Tái mặt, sợ quá: *Nghe gọi tên, xanh mặt.*

xanh mét tt. Nước da người mắt mèu, bệnh lâu ngày: *Da xanh mét.*

xanh nước biển tt. Xanh đậm như toàn khôi nước dưới biển.

xanh-ngắt tt. Xanh lâm: *Trời xanh, xanh ngắt một màu.*

xanh-om tt. Clg. Xanh-um, xanh lâm, thường dùng cho những gì mọc rậm: *Mưa tan mây tạnh liêu xanh-om HXH.*

xanh râu tt. Râu còn xanh, còn trẻ tuổi: *Xanh râu là chúa, bạc đầu là tôi.*

xanh-rì tt. Xanh đều-dều nhau tắt-cả: *Một vùng cỏ mọc xanh-rì K.*

xanh-rót tt. Màu xanh của nước da người bệnh: *Óm lâu, da xanh-rót.*

xanh sống tt. Sống, chưa chín, (nói về trái cây): *Ăn chi thứ đỡ xanh sống như thế.*

xanh-um tt. X. Xanh-om: *Râu mọc xanh-um.*

xanh tóc trt. Tác trồ xanh lại: *Thuốc này uống vô xanh tóc.*

xanh tươi tt. Xanh và tươi tốt: *Mưa xuồng, cây cỏ xanh tươi.*

xanh thăm tt. Màu xanh đậm.

xanh trắng tt. Màu xanh trắng.

xanh vỏ tt. Vỏ còn xanh, chưa chín: *Trái còn xanh vỏ* II (B) Bè ngoài lợt-lẹt, iênh-dệm, không sốt-sắng: *Xanh vỏ đỗ lòng tng.*

xanh-xanh tt. Hơi xanh; màu xanh trông ở xe II (R) Trời cao: *Xanh-xanh chẳng giáp anh-hùng, Thị chí lũ kiền dèn ong trời bời Ph.Tr.*

xanh-xao tt. Xanh mà vàng-vàng, màu da người bệnh lâu: *Mặt mũi xanh-xao.*

xanh-xao vàng-vọt tt. Nh. Xanh-xao (tiếng nhảm nhí): *Đau đớm xanh-xao vàng-vọt.*

xanh xương tt. Da thì xanh, xương thì gõ, nói người ốm (gầy) quá: *Óm xanh xương, đói xanh xương.*

XANH dt. Thứ chảo đồng đáy bằng, thành đứng: *Thịt dày xanh, không hành không ngọt tng.*

XANH dt. (thực): Loại dây leo trong rừng, thịt rất chắc, được dùng thắt rẽ.

XANH-XÀNH trt. Xa-xà, gắt-göng, inh-tai: *Nói xanh-xanh; chó sủa xanh-xanh.*

XÀNH-XẠCH trt. Clg. Xạch - xạch, tiếng động có lần hơi: *Máy chạy xanh-xach; vỗ túi xanh-xach* II (R) Luôn-luôn, không nghỉ (như máy chạy): *Đi xanh-xach mãi ngày.*

XÀNH-XÀNH trt. Nh. Xanh-xanh.

XÀNH-XÉ bt. Nhí-nhảnh, ngoại-rạch, đồng-đue, dáng-điệu và cách ăn-nói của đàn-bà con gái trai-lợ: *Bộ-tịch xanh-xé, ăn-nói xanh-xé.*

XAO dt. Dao, chao, lèv-động: *Nước trong cá lội thay vi, Anh câu không đặng cũng vì sóng xao CD.* II (R) bt. Ôn - ào, rộn - rip: *Lao-xao, xôn-xao, lảng-xao.*

xao-động dt. Khuâ-động, sanh tiêng động: *Có tiếng xao-động ngoài đường.*

xao-lảng tt. Phá sự yên-tĩnh: *Buồn, đì chơi cho xao-lảng.* II (R) dt. Quên mất, bò-be, không để ý đến: *Xao-lảng việc học-hành.*

xao-nhang dt. Quên lảng: *Xao-nhang công-việc.*

xao-xác bt. Ráo-riết, rộn-rip: *Bướm-ong càng xao-xác ngoài hiên CO.*

xao-xiến (xuyến) bt. Náo-đông, bần-tán xao-xao: *Thiên-hạ xao-xiến; Gió đưa trắng*

muối-mòng xao-xiển, Anh xa nặng vì tiếng thi-phi CD.

XAO dt. Gõ, đánh nhẹ vào: *Thổi-xao* (X. PH. II).

xao cỗ dt. Đánh trống.

xao chung dt. Dộng chuồng.

xao mòn dt. Gõ cửa.

XÀO dt. Xéo trộn đồ-ăn trong chảo với cái sọng: *Xéo cho đều* II (R) Nấu đồ-ăn với cái chảo và cái sọng: *Chiên xéo, đồ xéo* II (B) Xài, tiêu-pho: *Được bừa nào, xéo bừa nấy tng.*

xéo bài dt. (bạc): Xóc chè, trộn lật bộ bài cho đều: *Xéo bài rồi kinh.*

xéo khô dt. Clg. Xéo lăn, xéo với mõ và gia-vị thật nhiều, không có nước II (lóng) Mòn b López, nặng-nju đòn-bà con gai.

xéo lăn dt. Nh. Xéo khô (nghĩa đầu).

xéo nấu dt. Nấu nướng, làm thức ăn trong bếp: *Ăn cơm tháng chó có xéo nấu chỉ đâu.*

xéo-xéo dt. Trộn lẹ với cái sọng: *Bô vō xéo-xéo rồi xúc ra.*

xéo-xéo dt. Rầy-rề, xung-dột, làm rối-loạn: *Gia đình xéo-xéo.*

XÀO trt. Tiếng động không to lầm: *Léo-xéo, xi-xéo, xi-xô xi-xéo.*

xéo-xạc trt. Tiếng động trong những vật móng phát ra: *Hang men-móc vươn, cây xéo-xạc chim NDM.*

xéo-xéo trt. X. Léo-xéo.

XAO dt. Xéo với gia-vị cho chín cho thơm rồi chூ nước vào, đẽ lửa riu-riu: *Ông ơi ông vớt tôi nao, Tôi có lòng nào ông sẽ xéo măng; Éch lột da người ta còn ráo, Bậu lở thời như áo vá vai VD. II (R) Xéo, trộn lợn, trộn đều: Xéo-xéo; nồi da xéo thịt.*

xéo bài dt. (bạc). Nh. Xéo bài.

xéo lộn dt. Làm lộn-xộn cả, thiếu thứ-tự, ngãnh-nắp.

xéo-trộn dt. Nh. Xéo lộn: *Xéo-trộn giấy tờ; tình-hình bị xéo-trộn.*

XAO dt. Lém ra món đồ rồi cho tiêu-thụ liền: *Hèng-xéo (Bẹn hàng bán gạo do mình đem thóc tới nhà-mày mướn xay)*

XAO-XÁC trt. X. Xéo-xạc.

XÀO tt. Clg. Gièo, lành-lợi và già-dối: *Gian-xéo, lành-xéo, thằng đó xéo lầm* II Khéo-léo, tài giỏi: *Đầu-xéo, điêu-xéo, tinh-xéo.*

xéo-biện dt. Biện-bác ranh-rẽ, khéo-léo: Có tài xéo-biện.

xéo-công dt. Thợ-khéo: *Tạo hoé là một xéo-công không ai sánh kịp.*

xéo-hoạt tt. Khéo-léo và gian-dối: Một tay xéo-hoạt.

xéo-kẽ dt. Việc sắp-dặt, chẽ-biến khéo-léo: *Bé-ban xéo-kẽ tẽ thiên-dịa, Chỉ khiếm từ-sanh tạo-hoa - quyền PTG II Mưu-chước gian-dối: Hai phen xéo-kẽ đều ra vụng, Một lúc cầm hòn xâu-hồ thêm VD.*

xéo-ký dt. Ký-thuật khéo-léo, nghề-nghiệp tinh-xéo.

xéo-ngôn dt. Nói-năng khéo-léo II (thth)

Nói dối, nói láo: Anh đó xéo-ngôn lắm.

xéo-ngữ dt. Nh. Xéo-ngôn.

xéo-quyết tt. Gian-ngoan, lành-lợi nhưng già-dối: *Con người xéo-quyết.*

xéo-thù dt. Thợ khéo II trt. Khéo tay.

xéo-trá bt. Giả-dối: *Ăn-nói xéo-trá, murum-xeo xéo-trá.*

XÀO bt. Tánh người hay xen, hay mó vào công-việc người khác, hay nói những điều vô-ích, hứa mà không giữ lời: *Bé xéo, nói xéo: thằng đó xéo rồi da!*

xéo lối dt. Làm rộn lên mà không ăn-nhâm chí cà: *Tánh hay xéo lối.*

xéo-xix dt. Bàn-tán rộn-ràng: *Thiên-hạ xéo-xix về cái tin ngưng-chiến.*

XÁP dt. Rập lại, ép vỡ, dập mặt nhau: *Hết xáp lại thì cãi rân.*

xáp lè-cà bt. Rập đậm chém nhau bằng lưỡi-lè, mõi-tâu, đeo găm (corps à corps).

xáp trận dt. Rập đánh nhau: *Hai bên vừa xáp trận là có mây-bay dễn.*

XÁP tt. Lép, xopal, trống không: *Xáp-xáp, bung xáp.*

xáp bung tt. Bung không, đói: *Đang xáp bung.*

xáp-ve tt. Trống không, lép-xopal: *Bung xáp-ve.*

XÁP dt. Dự vào cách trảng-trộn: *Bé dâu xáp đó!*

XÁP-XÁP trt. X. Xém-xopal: *Táp xáp-xáp.*

XÁT dt. Chà, cọ, thoa (xoa) mạnh tay: *Chà xát, cọ xát, xô-xát; xát muối, xát thuốc* II trt. Tát ngang, chì mũi, không kiêng mệt: *Chà xát, mắng xát, nói xám-xát.*

xát mặt trt. Tát ngay mặt, không vị-nè: *Nói xát mặt.*

XÀU tt. Héo: *Héo-xèu; trời nắng, rau xàu cá* II (B) Vé buồn-rầu trên mặt: *Xàu mặt lai.*

XÂU trt. Xèo, xì, nồi lên : Xäu bợt.

XÂU dt. Rù xuồng : Lá xâu.

XÂU dt. Xụ : Buồn, xụp mặt.

XẮC trt. Rầy-rè, bắt-bé.

xắc-mắc dt. Cắn-nhân, gắt-göng, bắt-bé
khó-khăn : Hay xắc-mắc với đâu con.

xắc-xói dt. Rầy-rạc, ria-rói : Xắc-xói tối
ngày.

XÂM dt. Đâm nát đè vật cho ra nước :
Xäm giungi ; bèn xäm || Dùng kim nhọn
châm vào đè rồi thâm chàm hay mực vào
cho nồi hình : Xäm hình, xäm chữ.

xäm mình dt. Vẽ hình hay chữ trên ngực,
lưng..., lấy kim châm theo hình ấy rồi thâm
chàm hay mực vào cho nồi hình : Tự
xäm mình ; du-côn xäm mình.

xäm mứt dt. Dùng mũi nhọn đâm nát củ
hay trái cây đè vật bát mù mà làm mứt.

xäm-xia dt. (đ) : Nh. Xäm : Xäm-xia cho
đều || (B) Châm-chọc, xeo-nẹo, nói cách
vách : Nói xäm-xia.

XÂM trt. Với dáng lăm-lăm thẳng tới : Đì
xäm vào.

xäm-xäm trt. Lăm-lăm một mạch : Xäm-xäm
bước tới cây chanh, Läm-le muôn bê, sơ
nhành chông gai CD.

xäm-xúi dt. Läm-lùi, bộ lùi-lùi đi tới một
nước : Đì xäm-xúi một mạch.

XÂM dt. Clg. Thủ, què xin với thần thánh đè
biết việc sẽ tới thè nào, gồm có trên trán thè
có số thứ-tự đè trong ống to ; người xin, sau
khi vái-van xong, cầm ống lắc đến có 1 thẻ
vặng ra ; xem số thè mà tìm lá xäm có ghi
sẵn lời chỉ hoạ phước : Bàn xäm, cây xäm,
lá xäm, ống xäm, thè xäm, xin xäm.

xäm đè dt. Lôi xin xäm đè đánh đè 36 hay
40 con.

xäm gia-dạo dt. Lá xäm nói về việc nhà.

xäm tốt dt. Lá xäm chỉ việc sẽ tới đều tốt.

xäm thuốc dt. Thủ xäm có ghi toa thuốc,
dành riêng cho người bệnh.

xäm xấu dt. Lá xäm chỉ việc sẽ tới đều xấu.

XÂM dt. Tròng đò chém giữa tẩm màn đè
nhâm bẩn tập : Bán xäm, trúng xäm.

XÂM dt. Lưới nhặt lõi dùng bắt rươi : Lưới
xäm.

XÂM-XẤP trt. Clg. Lắp-xắp, xắp-xắp, lè-đè,
chỉ nước ngập tới một mực nào : Nước
xäm-xắp tới mắt-cá.

XÂM trt. Läm, sáp-sứa.

xäm-nấm trt. X. Xäm-räm.

xäm-räm trt. Giogram, toan, sáp-sứa : Xäm-räm
muốn nhảy xuồng sông ; xäm-räm đi nói vợ.

XÂM trt. Giảm lên, in lên : Đầu chun đi
xäm.

XĂN dt. Clg. Xân, guộn, vo lên cho gọn :
Trời mưa xân áo vo quần, Hời cô bán
thuộc nhà gần hay xa ? CD.

XĂN trt. Bồi-hồi, lo-lãng.

xân-văn tt. Bэн-khoэн, ngồi đúng không yên :
Một dối mươi uồng tánh xân-văn, Đất lở
ai mà để đám ngần PVT.

xân-văn xéo-véo tt. Nh. Xân-văn (tiếng nhăn
mạnh).

xân-xéo tt. Nh. Xân-văn.

XÂN dt. Nh. Xân : Bô khi xân vây quay
còng, Cơm niêu nước lợ, nuôi chồng đi
thi CD.

xân tay dt. Xân tay áo : Xân tay mở khoá
động đào K.

XÂN dt. Dùng vật bén chấn cho đứt lìa ra :
Xân đất, xân măng ; Anh em như cục máu
xân làm nấm làm bảy.

XĂNG trt. Mau lén, chóng lén, tiếng giục-
thúc : Đì xăng lén ; lém xăng một chút ||
(R) Rận-ràng, bộ lật-đật : Băng-xăng, lăng-
xăng.

xăng-bỗng tt. Rận-bỗng, chộp-rộp.

xăng cà-đung tt. Nh. Xăng-bỗng.

xăng-văng tt. Lật-đật, vội-vã, day qua trả lại
luôn : Xăng-văng như gà mắc đè ; Con buôn
khắp-khởi chưa từng ngọc, Người khố
xăng-văng mới gặp vàng PVT.

xăng việc trt. Mắc việc bẽ-bện : Gần tết,
xăng việc.

xăng-xái trt. Hăng-hái lè-làng : Đì xăng-xái.

xăng-xắc trt. Buông nẩy bắt kia luôn tay :
Läm xăng-xắc suốt ngày.

xăng-xít trt. Lăng-xăng lít-xít, day trả nhẽm-
lẹ : Mắc tay xăng-xít.

xăng-xiu trt. Nh. Xăng-xít.

xăng-xóm trt. Mau và châm-hâm : Đì xăng-
xóm.

XĂNG tt. Cót dầu mỏ dùng chạy máy : Bơm
xăng, cây xăng, dầu xăng, đòn xăng, hăng
xăng, hao xăng, hết xăng, uống xăng ; xe
chạy xăng, đèn đốt xăng (essence).

xăng đặc dt. Chất dầu xăng và cốt nat-ri hay

nhom đẽ đặc lại, có súc chay mahn-liet :
Bom xăng đặc.

xăng nhớt dt. Dầu xăng và dầu nhớt : *Tiễn xăng nnót* || Dầu xăng có pha chút ít dầu nhớt : *Đồ xăng nhớt chạy xe gắn máy.*

xăng pha dt. Nh. Xăng nhớt (nghĩa sau).

xăng trắng dt. Thứ xăng màu trắng, nhợt hơn xăng thường.

xăng nhẹ dt. Thứ xăng tinh-chất dùng cho máy-bay.

xăng xanh dt. Thứ xăng màu xanh dùng cho một thứ lò nấu ăn.

XĂNG-MÁU dt. (thực): Cây to mọc dọc bờ nước, nhánh ngang có hai cánh nhỏ; hoa đực ở riêng một cây, hoa cái cây khác, đài có hai mảnh; trái cũng hai mảnh úp lại, khi chín trổ vàng, hột có cơm đỏ (*Horsfieldia Irya*).

XĂNG bt. Bảy, quấy : *Làm xăng, lăng-xăng, nói xăng, nghĩ xăng, xi-xăng, xùng-xăng* || (R) Lăng-loàn, mêt nêt : *Tăng tròn thì mêt tròn trăng, Bệu xinh mêt bậu, bậu xăng anh chê CD.*

xăng-bậy bt. Bảy-bậy, quấy-quá, không phải lẽ, phải đường : *Làm xăng bậy; chuyện xăng bậy.*

xăng-xê tt. Rối-rảm : *Việc xăng-xê* || Mêt nêt : *Cái xăng-xê.*

xăng-xít bt. (đ) : Nh. Xăng.

xăng-xịu bt. Lăng-loàn, mêt nêt : *Đồ xăng-xịu* || dt. Trai-gái, tư-tình : *Tui nó đã xăng-xịu nhau rồi.*

xăng-xịen bt. Nh. Xăn bậy.

XĂNG dt. (bạc): Khui rói tới luon (tiếng dùng trong bài tú sác).

XĂNG bt. Cộc, cứng-cỏi, không dịu -dàng : *Lời xăng, nói xăng, tánh xăng, xùng-xăng.*

xăng-tánh tt. Tánh cộc-cắn : *Người xăng-tánh.*

xăng-xóm trt. Hỗn-hoi, mạnh-mè, cương quyết : *Đi xăng-xóm, nói xăng-xóm.*

XĂNG tt. Rất mặn : *Nước-mâm xăng* || (R) Mạnh, lớn : *Gió xăng, mơi hay cây có cứng, Dôi theo người trước, giữ nấm hắng PVT.*

xăng-đắng tt. Mặn quá đên đắng.

xăng-lè tt. Mặn chát : *Nước-mâm xăng-lè.*

XẮP trt. Tém-bơ, khi có khi không : *Học xăp* || Liễn tay : *Thợ làm xăp.*

xăp-thời trt. Túc-thì, ngày bay-giờ : *Ăn xăp-thời, làm xăp-thời.*

xăp-xanh trt. Thinh-thoảng, mệt hai khi s *Làm xăp-xanh.*

XẮP trt. Vừa thiếp, vừa ngập tới một mực nào đó : *Lắp-xăp, xăm-xăp; nước xăp mêt-cố.*

xăp-xăp trt. Xăm-xăp.

XẮT dt. Cắt thành nhiều khúc, nhiều miếng : *Xắt dưa, xắt thịt, xắt thuốc; xắt khúc, xắt khoanh, xắt lát, xắt mảng, xắt vụn; Cầm dao mêt bụng con gà, Bí dao xắt nhỏ, tiêu cà bô vô CD.* || (B) Đày -đeo, hiếp -đáp : *Đày-xắt, xéo-xắt.*

XẮC bt. Lõi, hồn-xugetC, có bộ vúc-vắc : *Bộ xắc, lắc-xắc, nói xắc; thằng coi vây mà xắc.*

xắc-láo tt. Ỷ mình, cậy thế, không kính-nề người lớn : *Đồ xắc-láo; bộ xắc-láo.*

xắc-lắc tt. Clg. Lắc - xắc, bộ vúc - vắc khó thương : *Nhò mà xắc-lắc.*

xắc-lò tt. Xắc mè dai : *Đồ xắc-lò.*

xắc-táo tt. Lắc-xắc téo-týn, phách - lõi, càn-ningung : *Xắc-táo, có ngày ăn đòn.*

xắc-xugetC tt. Hồn-xugetC, trèo-deo, càn-ning, vô-phép : *Con người xắc-xugetC.*

XÂY dt. Trét hõ võ gạch mà chất lên : *Xây cột, xây tường; Uớc gi anh lấy được nàng; Đề anh mua gạch Bát-tràng về xây. Xây dọc rồi lại xây ngang, Xây hõ bán-nguyệt cho nàng rửa chân CD.* || (R) Làm mói dõ với đất dẽo : *Xây lõ, xây nền; Tò-võ xây ð sao tròn mà xây CD.* || (B) Gây re, gầy nén, dụng công tạo ra : *Khen ai khéo tạo ngù cò, Khéo xây bén án, khéo thợ tò-tiên CD.*

xây cè-lang dt. X. Chất cè-lang.

xây-cắt dt. Cắt nhà bằng gạch, ngồi : *Lanh xây-cắt; lo xây-cắt nhà cửa.*

xây chầu dt. Mở đầu cuộc hát cúng thần : *Chọn ngày xây chầu.*

xây-dựng dt. Gầy-dựng, lập thành, kiêm chỗ làm cho, cưới vợ già chồng cho : *Xây-dựng cho con cái* || tt. Nên, tốt, có tánh-cách kiêm-tạo : *Ý-kiem xây-dựng.*

xây-đáp dt. Nh. Xây-dựng.

xây-dụp dt. Sắp chồng lên thành đồng cao : *Lúa cắt rói xây dụp đợi cộ vè sân dặng đep.*

xây kim-tinh dt. Xây gạch dưới đáy và chung-quanh huyệt-mỏ.

xây mâm trầu dt. Liễn trầu cho cơi lùm-lùm trên mâm đẽ làm lõi hỏi, lõi cươi.

XÂY dt. Clg. Xoay, quay tròn: *Bàn xây, cỗ xây, ghế xây* // (R) a) Day, quay và phia nào: *Xây lưng lại; xây mặt ngó chỗ khác; nhà xây về hướng nam*; b) Đòi lại ngày-giờ khác: *Bệnh xây về đêm*; c) Đòi chung-quanh và xúm đọc bài thiêu (như thần-chú) để hòn ma về nhập): *Xây ghẽ, xây thằng Cuội*.

xây bàn-thang dt. Chất đồ-vật như trái cây, gạch... cho có hình tròn và thon nhọn lên // (R) Mọc nhánh lá thành hình chóp: *Cây thông xây bàn-thang trông rất đẹp*.

xây bồ-bồ dt. Đứng một chỗ mà quay tròn thân mình như cái vụ: *Xây bồ-bồ chóng-mặt*.

xây cơ (coeur) dt. Dùng tẩm ván hình trái tim, dưới có 3 cục đạn đặt trên tấm bàn chū cái (A-B-C...), nhồi súc điện của người đặt ngón tay trên ấy cho hòn ma nhập vào khiến tấm ván chạy và chỉ chữ mà nói chuyện // (R) Dùng nhiều món khác như cái đĩa (đĩa), cái rõ.. (thay cho tấm ván), ô cát (thay cho bàn chū cái) để gọi hòn ma về hỏi chuyện.

xây cửa dt. Trò cửa, day cửa cái về một hướng nào: *Xây cửa về hướng mặc trời mọc*.

xây-dùng dt. Clg. Xây-xài, tiêu-phê, xài-liền: *Đè chút-dịnh trong túi đặng xây-dùng*.

xây hướng dt. Trò cửa nhà hay đào huyệt mà chỉ ngay một hướng nào (Xt. Xây cửa).

xây quanh dt. Vừa quay vừa đi chung-quanh vật gì: *Trái đất xây quanh mặt-trời*.

xây ra xây vô dt. Day qua day lại, làm việc này việc kia trong thời-gian ngắn: *Mình mắc xây ra xây vô, nó lòn đi mất; xây ra xây vô một chút hết hai trăm bắc*.

xây tạm dt. Quơ tạm, mượn dùng ỡ: *Coi ai, xây tạm chút-dịnh mà xài*.

xây tròn dt. Quay tròn lấy một mình: *Chong-chóng xây tròn* // (B) Sai-sù, điều-khiên theo ý muốn: *Nó xây tròn tôi như chong-chóng*.

xây-văn dt. Clg. Xoay-văn, dời dời: *Đồng tiền xây-văn, hơi nèo mà tiếc*.

xây-xài dt. X. Xây-dùng.

xây-xảm dt. Chóng mặt, cháng-váng, thay chung-quanh như đảo-lộn: *Xây-xảm mày-mặt*.

xây-xở dt. X. Xoay-xở.

XÂY tt. Nhỏ (tiếng Quảng-đông).

xây-cá-nại dt. Tách cà-phê sữa nhỏ // (lóng) Rẽ tiễn, dỗ mua chuộc, chỉ các trọng-tài banh tròn hay binh một bên, hiếp một bên:

Ac-bít xây-cá-nại.

xây-lù-cố dt. Trẻ nhỏ, tiếng gọi đứa trẻ hoặc con-cái lút-chút trong nhà: *Dẫn tự lù-cố theo với*.

XÂY tt. Hơi trầy; vừa tróc vỏ, chưa sạch cảm: *Xêm-xây; gạo lứt xây*.

xây-xây trt. Còn lứt, không trắng: *Giả gạo xây-xây* // tt. Xấu mặt mà chắc, mà tốt: *Mặc đồ xây-xây lâu rách; mặt xây-xây chờ tốt bụng*.

XÂM dt. Đâm mạnh với cây nhọn: *Bọn cuôp xâm nền nhà để tìm của chôn giấu* // (B) trt. Chém, biếm-nhỏe, châm-chọc, Nói xâm.

xâm-biérm dt. X. Châm-biérm. .

xâm cá dt. Dùng cây chia nhiều mũi như cái nơm đâm cá lội dưới đáy nước khi nước ròng.

xâm gạo dt. Dùng thuốc (ống bằng thau hay đồng có lòng - méng nhọn) đâm vào bao gạo rồi rút ra để xem gạo lốt xấu: *Làm nghề xâm gạo*.

xâm kim tt. X. Thâm-kim // Clg. Ghim kim, khos trị bệnh bằng cách ghim cây kim vàng vào huyết chọn sẵn.

xâm-xọc dt. X. Đâm-thọc.

xâm-xói dt. (đ). Nh. Xâm: *Xâm-xói nát hết*.

XÂM dt. Giành, lấn tới: *Chúng xâm sang đất người; ngoại-xâm*.

xâm-bách dt. Áp-bức, bắt-buộc.

xâm-canhh dt. Tròng-tròng ở nơi xa, không phải đất mình.

xâm-chiếm dt. Lấn-át và giành lấy: *Xâm-chiếm đất nước của người*.

xâm-đoạt dt. Giành lấy, cuôp đoạt: *Xâm-đoạt của-cái người*.

xâm-hại dt. Lấn-lướt, giết-hại,

xâm-lãng dt. Đánh phá để cuôp nước người: *Chóng xâm-lãng*.

xâm-lấn dt. Lấn qua ranh đất người để đoạt một phần: *Xâm-lấn ruộng đất*.

xâm-lực dt. Cuôp đoạt nước người bằng võ-lực, chánh-trị hay kinh-tế: *Quân xâm-lực*.

xâm-nhập dt. Lấn vào, lấn vào, dì vò: *Xâm-nhập gia-cu*.

xâm-nhiễm dt. Nhiễm vào, lạm vao: *Bị giế độc xâm-nhiễm*.

xâm-nhiễu dt. Tràn vào khuấy rối: *Giặc cuôp xâm-nhiễu xóm làng*.

xâm-phạm dt. Đụng-chạm đến, giành lấy: *Quyền-lợi bị xâm-phạm*.

XÂM-PHẠM TIẾT-HÀNH dt. (Pháp) : Làm việc tịc-tiêu trên mình một người khác giống và có bạo-hành, một trọng-tội do toà đại-hình xử (attentat à la pudeur).

xâm-tuốc dt. Nh. Xâm-doát.

xâm-việt dt. Nh. Xâm-lán.

XÂM-XÂM trt. Clg. Xâm-xâm, mờ-mờ : Trời xâm-xâm tối.

XÂM-XÌ trt. Thị-thầm, to-nhỏ với nhau : Nói xâm-xì // (R) Dị-nghi, bàn lén với nhau : Việc đó, thiên-hẹ xâm-xì dữ lắm.

xâm-xì xâm-xít dt. Nh. Xâm-xì (nghĩa sau).

XÂM-XÁT trt. Tặt vào mặt, không kiêng-nhà : Nói xâm-xát, mắng xâm-xát.

XÂM-XUẤT trt. X. Nói xâm-xuất // Hầm-hồ, không rõ : Nghe xâm-xuất.

XÂM tt. Mờ tối : Trời xâm, xâm-xâm // (R) Mù, đui : Hát xâm, mắt xâm, phuơng xâm ; Tôi trời bắt xâm trông sao, Xâm thì có thẩy sao nào xâm đui CD.

xâm tối trt. Mờ tối, bắt đầu tối : Chạng-vạng, trời xâm tối.

xâm-trời trt. Tôi trời, u-ám : Chuyên mưa, xâm-trời.

xâm-xâm tt. X. Xâm-xâm.

xâm-xoan dt. Người mù : Thủ rằng lầy chú xâm-xoan, Công-nợ chảng có, hát tràn cung mây CD.

XÂM dt. Thím (tiếng Quảng-dâng) // (R) dt. Người đàn-bà Tàu : Á xâm, thím xâm // Thủ tục đàn-bà Tàu : Áo xâm, guốc xâm.

xâm bó chân dt. Clg. Xâm căng cùi, người đàn-bà Tàu xưa, hai bàn chân bị bó từ còn nhỏ cho dừng nở to.

xâm căng cùi dt. X. Xâm bó chân.

xâm hối-thiền dt. Đàn-bà Tàu làm nghè ca hát.

xâm lai dt. Đàn-bà cha là người Tàu, mẹ nước khác.

xâm tiệm dt. Đàn-bà Tàu, chủ một tiệm tạp-hoa.

xâm xít dt. Tiếng gọi chơi một người đàn-bà Tàu.

XÂN-XÂN trt. Clg. Xân-xân, phát-đạt, tiền vô nhiều : Làm ăn xân-xân.

XÂN-VĂN lrt. Clg. Xân-vân, là-cà một bên luôn : Dừng xân-vân trước cửa hàng người ta.

XÂN trt. Quần, cà-rà theo.

xân-bắn bt. Clg. Lần-quán, đi qua lại ngoài trước, cà-rà một bên : Cứ xân-bắn trước sân.

xân-vân bt. Nh. Xân-bắn // Lang-thang : Đi xân-vân ngoài đường.

XÂN trt. Xân, chán mạn xuống : Cắt xân, xân-xân trt. X. Xân-xân.

XÂP dt. Nhiều tờ nhiều tấm sấp chồng lên nhau : Xấp lá, giấy bạc cả xấp // (R) Tấm to xếp lại nhiều lớp theo một khố bông nhau : Xấp hàng, xấp vải // dt. Cấp, xếp lại : Xấp sách lại ; xấp tờ báo làm tư // (B) trt. a) Cấp bộ, tăng lên : Ăn xấp hai người ta ; làm xấp năm xấp bảy người khác ; b) Phụ thêm : Làm xấp vê đêm ; dì xấp con n nude.

xấp-nhập trt. Clg. Sáp-nhập. X. Nói sáp-nhập.

xấp-xái tt. Phết-phor không dài không ngắn : Tóc xấp-xái // dt. Clg. Chèp-choa, nhạc-kí mòng tròn như cái mâm, bằng thau, dùng đánh chẹp lại cho ra tiếng.

xấp-xỉ trt. Gần bằng nhau : Hai đứa xấp-xỉ nhau, tuổi cũng xấp-xỉ.

XÂP dt. Nhúng vào nước : Xấp khăn sau mặt.

XÂP dt. Nhấp kéo trước khi cắt : Xấp it cái cho dạn tay // (R) Cắt bằng kéo : Xấp tóc, xấp hàng rào.

xấp-xấp dt. Nhấp-nhấp cái kéo vài ba bận : Xấp-xấp lấp đè.

XÂP st. Thập, mười (tiếng Quảng-dâng) // tt. Lâu năm, cũ-ký, xâm-xí.

xập-ký-nìn dt. Thập-ký-niên (giọng Quảng-dâng), mười mấy năm // (R) tt. Cũ-ký, bỏ rồi, không đáng giá : Đò xập-ký-nìn.

xập-lết tt. Hu, hòng, hết xài : Cái xe xập-lết, bộ đồ xập-lết.

xập-xệ bt. Xốc-xéch, lôi-thoi : Ăn mặc xập-xệp.

xập-xình bt. Linh-xình, ú-trệ, không tiền lén được : Công-việc xập-xình, làm ăn xập-xình.

xập-xui bt. Linh-xình, lôi-thoi, không ra bè nào : Mấy tháng nay, xập-xui như vầy hoài // Nh. Xập-xệ : Ăn mặc xập-xui.

XÂU dt. Clg. Sưu, công-tác, công-việc mà dân phải làm cho nhà-nước, không tiền công : Bắt xâu; cắp xâu, làm xâu, phiên xâu ; Trốn xâu lậu thuế // (bạc) Số tiền

mà người đánh bạc phải nẹp cho chủ chứa mỗi lần thắng cuộc: *Léy xâu, tiền xâu* // (bạc) đt. Nẹp một số tiền cho chủ chứa mỗi lần thắng cuộc: *Ai trúng nhớ xâu giùm.*

xâu-bơi dt. Phần việc mà dân phải làm công không cho nhà - nước: *Sai người sanh trong nước, Sai cũng khỏi xâu-bơi* SV. **xâu-ton** dt. (đ): Tiền xâu trong sòng bạc: *Chơi nhỏ, có xâu-ton chí đâu* // dt. Nẹp tiền xâu: *Trúng mà không xâu-ton chí ráo.*

xâu-xén dt. Ăn chặn bót tiền: *Xâu-xén công thơ.*

xâu-xì bt. (đ): Nh. Xâu-ton: *Trúng mà không xâu-xì gì hết!*

XÂU dt. Xô dây que lỗ của nhiều cái cho thành chùm, thành tràng dài rồi buộc hai đầu lại: *Xâu mớ tiền lại* // (R) Bắt người còng chung từng cặp rồi xô sợi dây dài cho các cặp đính nhau: *Xâu hết vè bót lì* dt. Chùm, tràng: *Xâu chìa-khoá, xâu chuỗi, xâu nem* // (R) Tốp, bọn: *Bắt cả xâu.*

xâu-dầu dt. Bắt người cột chùm (tiếng nói nũng): *Xâu dầu tự nó lại.*

xâu-xé dt. Tranh-giành, xung-đột nhau (chỉ dùng cho một bọn): *Không bao-nhiêu mà anh em xâu-xé với nhau.*

XÂU dt. Xùi, sôi: *Xâu bợt mép.*

XÂU tt. Có vẻ thô, không đẹp, khó coi, không vừa mắt: *Mặt xâu, dỗ xâu; Xâu hay làm tốt, dốt hay nói chữ tng; Đừng chê tôi xâu tôi đen, Kia như nước đục, đánh phèn cúng trong CD.* // bt. Hẹp-hòi, ác độc, ích-kỷ, không tử-tế: *Bụng xâu, chơi xâu, ở xâu; đừng xâu với anh em* // bt. Thẹn, nhục-nhã, mèc-cỡ: *Bêu xâu, chịu xâu, làm xâu, mang xâu, nói xâu; Xâu lá xâu nem, xâu em xâu chị tng* // Xinh-dep, khoẻ mạnh, dẽ thương (kiêng-cữ): *Đè thẳng con xâu quá!* // (bạc) Xui, thua luân: *Bèi xâu.*

xấu-bóng tt. Dáng-dấp khó coi, mặt-mày trông phát qua thì xấu lám: *Xem thì xấu bóng, nhưng nhìn kỹ thì có duyên.*

xấu-bụng tt. Có bụng xâu, keo-kiết, hẹp-hòi, chẳng biết thương người: *Anh đó xấu bụng lầm* // Đau ngầm trong bụng, hay đi tiêu: *Bữa nay xấu bụng, không dám ăn ngọt.*

xấu-chơi dt. Chơi với anh em không tốt, hay lường, ích-kỷ: *Hãy tránh thẳng xâu chơi ấy.*

xấu-chứng tt. Nóng-nảy, cộc-cắn, hay cắn-nhăn, la-lối: *Giè cὸn xấu chứng* // Clg. Xấu máu, hay ghen, hay dè dận-bà.

xấu-chứng đối tt. Nhịn đói dở, hổ vừn đói là phải kiêm đồ ăn, không thì không làm việc được: *Người xấu chứng đối.*

xấu-dáng tt. Nh. Xấu bóng // Xấu về hình-thúc, kiều-vò: Cái nhà xấu dáng, cái xe hơi xấu dáng.

xấu-danh tt. Xấu về danh-liêng, bị người cười-chê: *Làm cho xấu danh.*

xấu-đứa tt. Xấu về nhan-sắc, hình-dáng (lời chê của kẻ trên trước): *Thẳng xấu đứa một chút.*

xấu-háy tt. Xấu về số-mạng, hay bệnh-hoạn, khó nuối: *Lựa tên thật xấu đặt cho đứa con xấu háy.*

xấu-hay-hái tt. Nh. Xấu háy.

xấu-hình tt. Xấu lầm, không đẹp chút nào: *Mặt-mày xấu hình* // Đẹp, dẽ thương (nói tránh vì kiêng-cữ): *Nó đẽ thẳng con xấu-hình.*

xấu-hoắc tt. Nh. Xấu-hình (hai nghĩa).

xấu-hỗ tt. Nhục-nhã, then-thuồng: *Xấu-hỗ quá, nàng che mặt lại.*

xấu-mᾶ tt. Xấu về bờ ngoài như áo quần, lông lá: *Thằng trai xấu mᾶ, con gà xấu mᾶ.*

xấu-máu tt. Có máu ghen dữ-tợn, hay ghen bong ghen gió: *Vợ anh xấu máu hay ghen, Anh dùng lấp-lùng chơi đèn hai tim CD.* // Có máu dè, hay ve-vân dàn-bà con gái: *Anh chàng xấu máu.*

xấu-mặt tt. Hèn người, tướng người và mặt-mày trông thô-kệch: *Xấu mặt xin tương, cả phuơng cùng húp tng* // Nh. Xấu-hồ: *Xấu mặt quá, nàng day chõ khác.*

xấu-miệng tt. Miệng hay nói bậy-bạ, không kiêng-dè, không cữ-kiêng giùm người: *Không nên nói việc riêng của mình với người xấu miệng.*

xấu-miệng xấu-mồm tt. Nh. Xấu miệng (tiếng nhẫn mạnh): *Xấu miệng xấu mồm, khéo nói giờ!*

xấu-nết tt. Nóng-nảy, vụt-chẹc, hay giận, hay cắn-nhăn la-lối: *Cờ-bạc xấu nết; con gái mà xấu nết.*

xấu-ngày tt. Phải ngày xấu, kheng hẹp, không thuận: *Bữa nay xấu ngày, không nên xuất-hành.*

xấu-người tt. Xấu về nhan-sắc, hình-dung: *Xấu người nhưng tốt bụng.*

xấu phuớc tt. Phuớc mòng, thiêu may-mẫn, không hưởng được sung-sướng: *Vô duyên xấu phuớc.*

xấu số tt. Rủ-rõ, xui-xèo, thiêu may-mẫn: *Xấu số, mắc phải anh chồng ghien II Bạc-số, chép: Đưa người xấu số đến mophern.*

xấu tay trt. Không có phần về một việc gì: *Xấu tay nuôi heo II (bạc) Xui-xèo, bắt bài lên là thấy thua tiền: Bữa nay xấu tay, chắc đứt chén.*

xấu tánh (tính) tt. Nh. Xấu nết.

xấu tệ tt. Xấu què, hết sức xấu: *Mặt-mày xấu tệ, tánh-tình xấu tệ, tướng đi xấu tệ.*

xấu tiếng tt. Nh. Xấu danh // Giọng hát xấu, tiếng không trong: *Cô đào xấu tiếng.*

xấu tuỗi tt. Kỵ tuỗi, không hợp tuỗi: *Nói vợ, nên tránh đưa xấu tuỗi.*

xấu tướng tt. Bộ tướng thô-kệch, khó coi: *Đàn-ông mà xấu tướng II Tướng-mạo có chỗ xấu, làm-ăn không khá, hay bệnh, sẽ chép sớm, v.v...: Thầy coi, nói tôi xấu tướng.*

xấu tướng đi tt. Có cách bước đi thô-kệch, khó coi.

xấu trời tt. Trời u-ám, vắn-vũ, không trong sáng, không có nắng: *Bữa nay xấu trời, chắc mưa.*

xấu-xá tt. Nh. Xấu-xí: *Mặt-mày xấu-xá; Xấu-xé cũng thè chòng ta, Dẫu rằng tốt đẹp cung ra chồng người CD. II Nh. Xấu-hò: Ông qua bướm lại đã thừa xấu-xá K.*

xấu-xấu tt. Hơi xấu, không đẹp cũng không xấu lắm: *Kiếm một đứa xấu-xấu mà sai vặt.*

xấu-xí tt. Rất xấu về nhan-sắc, dung-mạo: *Mặt-mày xấu-xí, tướng đi xấu-xí.*

xấu-xinh tt. Rất xấu về tấm lòng: *Bụng dạ xấu-xinh.*

XE dt. Clg. Xe, vật chở-chuyên có bánh lăn trên đường: *Lên xe xuồng ngựa; Một xe trong cõi hồng-trần như bay K. II (R) Tên con cờ bay lá bài có chữ « Xe » bằng Hán-tự: xe đồ, xe xanh II dt. Chở đi bằng xe: Xe đi nhè-thường, xe đồ-đạc đi bán II Chạy, chạy mệt, không dám kinh-chồng: Gà xe; tôi dám xe thẳng đó !*

xe ăn dt. và dt. Xe cán lên mình người: *tới chép (lời nói khi giận): Đi ló-quát bị xe ăn cho coi!*

xe ba bánh dt. Thú xe có thùng hơi vuông, hai bánh trước và một bánh sau, dùng chở đồ // Loại xe chở hành-khách chịu một chép đồ thuê-má rieng như: *Xe lôi, xe lam, xe xích-lô..*

xe bàn dt. (hx): Tosa xe lửa phẳng, không tuồng, không cửa (charriot).

xe banh dt. Xe hư giữa đường (en panne): *Bị xe banh ném túi trễ.*

xe bắt chó dt. Xe theo đoàn người của nhà-nước tìm bắt chó thả rong ngoài đường mà không khớp mỏ.

xe be dt. Xe chở gỗ súc dài: *Xe be bị cầm chay trong thành phố ban ngày (pelle).*

xe biền dt. Xe có mòn che chung-quanh để đi đường xa: *Xưa, sứ Việt-thường sang Trung-quốc cống bách-tri, được vua nhà Châu (Chu) cho xe biền có gân kim chínam đưa về II (R) Nh. Xe lang: Đế-hương phút trả xe biền, Đại-vương Bố-cái tiếng truyền nghìn thu QSDG.*

xe bò dt. Xe chở đồ do bò kéo II (lóng) Xe hơi cũ, chạy khua to tiếng mà chậm.

xe bọc máy dt. Clg. Xe xi-cút-tơ, thú xe hai bánh nhỏ, máy gắn phía sau và được bọc kín.

xe bọc sắt dt. Clg. Xe thiết-giáp, các thứ xe trên có gân súng to và được bọc lớp sắt dày.

xe bốn ngựa dt. Xe của giai-cấp quý-tộc xưa dùng, có 4 con ngựa kéo: *Một lời nói ra, xe bốn ngựa khó theo II Thú xe lang có 4 con ngựa kéo: Đám đi xe bốn ngựa II Thú xe hơi nhỏ thường được dùng làn tắc-xi, có 4 mǎ-lực (X. Mǎ-lực).*

xe bù-ét dt. Clg. Xe một bánh, thú xe chở đồ, thùng dài hẹp, một bánh sắt phía trước, hai cán dài phía sau (brouette).

xe buýt dt. Xe hơi to dùng chở người trong thành-phố trên một đường nhất-định và chỉ ngừng ở các trạm (autobus).

xe ca dt. Xe hơi to chở nhiều người, được dùng làm xe đò, xe buýt, hoặc đê chở nhân-viên, học-senh... (car, autocar).

xe cá dt. Xe bốn bánh, thùng rộng dài bằng ván đóng hở, tuồng thấp, hai ngựa kéo, đầu tiên dùng chở cá, sau chở mọi thứ.

xe cá một dt. Thú xe cá nhỏ, hai bánh, một ngựa kéo.

xe cách-cách dt. Xe hơi nhè bình ngắn đòn, mỗi bên có 4 chỗ ngồi đầu mặt (4+4).

xe cam-nhông dt. X. Xe vận-tải,

xe cán dt. và **đt.** Chiếc xe cán lên, một tai nạn ngoài đường: *Coi chừng xe cán!* // Lời thề: *Nói gian cho xe cán đi!*

xe cán chó dt. (B): Việc lẹp-nhép thông thường, không đáng nêu trên báo: *Rõ ràng là tin xe cán chó.*

xe cao-su dt. X. Xe kéo.

xe cây dt. Xe hơi thùng cây, thứ xe các bót cảnh-sát thời Pháp-thuộc hay dùng di bắt người // (R) Xe hơi của các cảnh-sát: cuộc dùng chở phạm-nhân: *Cho xe cây xúc về bót.*

xe càn-cầu dt. Xe hơi có cây cần-trục để kéo hỏng vật nặng.

xe có số dt. Các loại xe có đăng-ký ở nhà Công-chánh và mang bằng số thứ-lự để tiện kiêm-soát và lèn thuô // Loại xe gắn máy có nắc đòn tõc-lực và khi ngừng tạm, máy vẫn chạy.

xe con cóc dt. Clg. Xe Jeep, xe hơi nhỏ mà máy thật mạnh, không cửa, được quân đội dùng trong việc liên-lực và quan-sát.

xe cộ dt. Xe có trấn-thiết ý-nghĩa thành cộ theo đoàn dien-hành trong cuộc lè // (đ): Nh. Xe: *Băng qua đường, coi chừng xe cộ.*

xe cuộc dt. Xe đẹp hay xe hơi ché riêng để đưa // (R) Xe đẹp gắn tay cầm cong queo xuông.

xe chuyên-chở chung dt. Các loại xe chở hành-khách hoặc chở đồ mướn (chứu một thè-chè riêng về thuế-má, kiêm-soát và bắt-buộc bảo-hiểm): *Thi xe chuyên-chở chung (voiture de transport commun).*

xe chữa lửa dt. Xe có thùng nước to và có bơm máy dùng chữa các đám cháy nhè (được quyền ưu-tiên khi chạy trên đường).

xe dê dt. Xe của một ông vua Trung-hoa hồi xưa ngồi cho dê kéo và phó mặc nó ngừng ngay cung nào thì vào cung đó // (B) Sự tối lui với đàn-bò: *Xe dê lợ rắc lợ dây mới vào CO.*

xe du-lịch dt. Tiếng gọi chung các thứ xe hơi thường, không phải chuyên-chở chung hay xe hạng nặng: *Thi xe du-lịch.*

xe đẹp dt. Clg. Xe máy, xe hai bánh bơm, có dĩa răng, vòng xích và hai bàn đạp đồ đẹp cho vòng xích kéo bánh chạy.

xe đi dt. Dùng xe chở đi: *Bệnh thì xe đi nhè thương* // dt. Chuyển xe từ bến chạy đi: *Xe đi xe về liền liền.*

xe điện dt. Tosa xe dài chở hành-khách có máy điện, chạy trên đường ray (hơi nguội), trên đầu xe có càng to cạ theo dây thép (hơi nóng) gắn dọc theo đường xe chạy.

xe đò dt. Xe hơi to chở hành-khách từ thủ đô di các tỉnh hay từ thị-trấn này đến thị-trấn khác, có bến đậu và chạy có giờ-giác.

xe đò lờ dt. Xe đò nhỏ, dưới 20 chỗ ngồi, lớn hơn xe lờ.

xe đụng dt. và **đt.** Xe chạy trên đường đụng lộn nhau hay đụng vào vật, vào người: *Nạn xe đụng.*

xe gắn máy dt. Thứ xe hai bánh giống xe đạp nhưng có máy chạy với xăng pha.

xe gió dt. Bánh xe có khía bẩn giẹp dùng quạt cho xe gió: *Xe gió của máy xay lúa.*

xe hạc dt. Clg. Hạc-giá, hẹn về hưu của một ông quan (thành-thời như tiên cởi hạc di chơi): *Tạ triều một thú thi-liên, Đem nheu xe hạc về miền hương-quan Ph. Tr.*

xe hai bánh dt. Thứ xe một ngựa kéo, thùng mây, hai bánh vành cao-su đặc, một loại xe nhà xưa // Các thứ xe gắn máy, xí-cút-tor... (có thè-chè riêng về luật di đường và về mặt kiêm-soát).

xe hàng dt. Clg. Xe vận-tải, xe chở hàng-hoá vật-dụng mướn.

xe hạng nặng dt. Các xe chở nặng như xe đò, vận-tải, cồn-cầu... (có thè-chè riêng về giấy thi, kiêm-soát, luật di đường, bảo-hiểm...)

xe heo dt. Xe vận-tải chở heo (lợn) thường từ các tỉnh về thủ-dô: *Xe heo cũng được quyền ưu-tiên qua bắc (đò).*

xe hoa dt. Xe hơi có gắn hoa thành hình chim, thú,... để theo các cuộc dien-hành trong ngày lè: *Thi xe hoa* // Xe hơi có gắn hoa của chàng trai di trước đầu (thò cho kiệu hoa thời xưa): *Bước lên xe hoa mà lòng không thẹn.*

xe hỏa dt. Clg. Tàu hỏa (X. Xe lửa).

xe hòn dt. X. Xe mui kiêng.

xe hồng-thập-tỷ dt. Xe có hình chữ thập đỏ hoặc gần cờ trắng có hình chữ thập đỏ, dùng chở người bệnh, có quyền ưu-tiên trên đường và có kèn tiếng dội.

xe hộp-quét dt. X. Xe thò-mô.

xe hơi dt. Clg. Ô-tô hay Xe ô-tô, xe từ 4 tới 10 bánh, có máy chạy bằng dầu xăng hay dầu cặn, dùng làm các xe du-lịch, đò, lờ, tăc-xi, ba, buýt, vận-tải, v.v... .

xe hủ-lô dt. Xe bánh sắt thật to và dày, dùng cán đà trôi (lát) đường (*rouleau*) // (lóng)
Người ta lớn, mập mènh.

xe Huê-kỳ dt. Xe hơi nhập-cảng từ Huê-kỳ, dài-giá và chạy hao xăng, thường được người sang dùng : Lúc nầy ngồi xe Huê-kỳ và ở buyn-ding luôn.

xe hương dt. (B) : Tiếng dùng cho xe chờ dàn-bè song-trong : Roi câu vờa giống đậm trường, Xe hương nặng cung thuận đường quy-ninh K.

xe hưu-sản-hoá dt. Các thứ xe chờ hành-khách như tắc-xi, lem, xích-lô - máy được nhà-nước bao-lanh cho mua góp ở hàng đê làm chủ vĩnh-viễn khi góp hết tiền.

xe jeep dt. X. Xe con cóc.

xe kéo dt. Clg. Xe cao-su, xe hai bánh bọc cao-su có gọng dài phia trước cho người kéo chạy chờ người ngồi trên (xưa).

xe kiêng dt. Xe bốn bánh, thùng vuông, mui khum lợp kẽm, có tám cửa kiêng nhỏ, một ngựa kéo (xưa).

xe không sô dt. Các loại xe không đăng-ký ở nhà Công-chánh, không có bằng số, như xe đẹp... // Xe gắn máy không có nắc đài iốc-lực.

xe lem dt. Xe ba bánh máy chạy xăng pha, dùng chờ hành-khách, hiệu *Lambretta* // (R) Xe cùng loại và cùng công-dụng nhưng khác hiệu.

xe lén dt. Các chuyến xe đò, xe lô, xe vận-tải từ các tỉnh nơi miền thấp lén miền cao, như từ các tỉnh ở Tiền và Hậu Giang lén thủ-đô hay từ thủ-đô lén Bình-Dương, Biên-hoà, Tây-ninh và các tỉnh trên cao-nghẹn Trung-phòn, hoặc từ các quan-ly lén tinh-ly.

xe loan dt. Xe có vè hình chim loan đành (ho dàn-bè đi (xưa) // (R) Xe có chờ dàn-bè: *Uớc sao lại cứ như lời*, Xe loan trăm cỗ đưa người nghỉ-gia QSDC.

xe lô dt. Xe kiệu du-lịch gắn bảng số màu trắng số đen, dùng chờ mướn (*location*).

xe lô nội-ô dt. Xe lô chạy trong thành-phố trên lô-trình nhất-dịnh.

xe lôi dt. Xe hai bánh hơi giống xích-lô, gắn sau xe đẹp hay xe gắn máy, để chờ mướn hành-khách.

xe lội nước dt. Xe đánh giặc thùng sắt dày hơi giống chiếc xuồng nhưng rộng bê ngang, bốn bánh bơm, chạy trên đường

và dưới nước đều được.

xe lửa dt. Clg. Tàu hỏa, xe có nhiều toa dài, bánh sắt có lợi để chạy trên đường ray, do một đầu máy chạy bằng hơi nước sôi hay bằng dầu cặn (*Diesel*) kéo // (R) Được ví với những gì chạy thật mau : *Đông-hồ xe lửa ; chạy như xe lửa*.

xe lửa cán dt. và dt. Bánh xe lửa nghiên đứt : *Nói giàn cho xe lửa cán đi* // (R) Được ví với những gì hư, cũ, hết xài : *Đò xe lửa cán mè cung bén mắt !*

xe máy dt. X. Xe đạp.

xe máy dầu dt. Clg. Xe mô-tô, xe hai bánh to, sườn thấp, có máy chạy bằng dầu xăng, thuộc loại xe có số.

xe máy lạnh dt. Xe vận-tải thùng kín, có máy chạy cho nước đông đặc, dùng chờ có từ các bãi biển về thủ-đô, hoặc chờ thyc-phòn cần giữ cho tươi luôn như sữa bò tươi, rau cải...

xe mây dt. X. Xe hai bánh, nghĩa dầu // (B) Clg. Ván-xa, sự tước hồn người chết về cõi trên : *Dứt lời thoát đã chia tay, Hồn hương đã sẵn xe mây rước về QÂ.*

xe mì dt. Cái xe bán mì vắt, hủ-tiếu, v.v...

xe mô-tô dt. X. Xe máy dầu (*motocyclette*).

xe mệt bánh dt. X. Xe bù-ết.

xe mui dt. Xe bốn bánh có mui chờm tới trước, một hoặc hai ngựa kéo.

xe mui kiêng dt. Clg. Xe hòm, xe hơi mui sát kính luôn (không kéo sập được), có cửa kiêng quay lén xuống (*limousine*).

xe mui trần dt. Xe hơi mui bằng bô, sườn sát xếp được, để tuỳ trời mưa nắng hay mát mà kéo lén sập xuống (*torpédo*).

xe mười bánh dt. Xe nhà binh thứ to dài, có bốn bánh đôi ở sau (thành 8) và hai bánh chiếc ở trước.

xe mướn dt. Các thứ xe tắc-xi, lem, xích-lô... phải mướn và đóng tiền mướn hàng ngày để đi rước mỗi (khác xe nhà và xe sang).

xe nồi đồng dt. Xe đánh giặc thùng sắt dày, trên có nắp tròn như cái nồi nấu cơm bằng đồng.

xe nước dt. Xe có thùng dài chờ nước ngọt đi dồi.

xe nước mía dt. Xe có máy trục ép mía ra nước để bán.

xe ngựa dt. Các thứ xe do ngựa kéo : *Đánh xe ngựa* // (B) Chồn phòn-hoà, đỗ-

xe **nhà** dt. *Ctg.* Xe tư-nhân, xe của chủ dùng đi, gần bằng đèn số trắng (khác với xe đò, xe lô, v.v...) // Xe do mình làm chủ để chở mướn (khác với xe mướn hay xe sang) gần bằng trắng số đèn.

xe **nhà-bình** dt. Xe hơi của quân-dội, thường sơn xanh lá cây, bảng số nền vàng, có quyền ưu-tiền trên đường hay qua đò.

xe **nhà-nước** dt. *Ctg.* Công-xe, xe hơi của nhà-nước, bảng số có hai chữ VN đứng trước, đùi dùng đặc cho việc công.

xe **đi-tô** dt. X. Xe hơi (*automobile*).

xe **pháo** dt. Con xe và con pháo, tên hai lá bài tú-sắc hoặc hai con cờ tướng // (lóng) Nh. Xe-cộ hay Xăng nhớt, việc tốn kém đèi di lo một công-việc gì: *Tiền xe pháo*.

xe **ra** dt. Các chuyến xe buýt xe lô từ Chợ-lớn ra Sài-gòn hoặc các chuyến xe lửa, xe đò, xe vận-tải từ trong Nam ra Trung, Bắc hay từ Thủ-dô ra các tỉnh gần biển.

xe **rác** dt. Xe đì gốp rác từng nhá trong thành-phố chở đi đòi một nơi ở ngoại-đi.

xe **rồng** dt. *Ctg.* Long-xe, xe của vua đì: Xe rồng phút bỗng mây che, Minh-vương ở Hán lại vè nỗi ngôis QSDC.

xe **rùa** dt. Xe sắt thùng vuông thép, 4 bánh sắt có lợi chạy trên đường rầy nhò, dùng chở đồ trong các công-trường // Xe giống cái ghê 2 chỗ ngồi, hai bánh sắt có lợi, do 2 người đứng chun trên chun dưới tống chạy trên đường rầy xe lửa.

xe **sang** dt. Các xe chở mướn như xe kéo, xích-lô, tắc-xi mướn lại của những người đứng mướn và chịu trách-nhiệm với chủ xe, lúc các người này nghỉ chạy.

xe **song-mã** dt. Xe mui hai ngựa kéo (X. Xe mui).

xe **suốt** dt. (hix): X. Đại-tốc.

xe **tay** dt. Xe chở đồ thùng rộng, tuồng thép, gọng dài, do người dùng tay đẩy hoặc kéo.

xe **tang** dt. Xe chở linh-cữu đì ahôn.

xe **tắc-xi** dt. X. Tắc-xi.

xe **tăng** dt. *Ctg.* Xe thiêt-giáp, thứ xe đánh giặc có trí súng lớn, nhiều bánh sắt thật nhỏ lăn trong vòng dây xích rộng bờ ngang có sác kèn bừa chỗ sinh-lầy, bờ-bụi hay đồng cát (*tank*).

xe **tăng-dem** dt. Xe đep sườn dài có hét hoặc ba yên cho hai hoặc ba người ngồi đep (*tandem*).

xe **tý-ngo** dt. *Ctg.* Chi-nam-xe hay xe biển (X. Xe biển) X: Ba trùng dịch-lô chưa tưởng, Ban xe tý-ngo chỉ đường nam-quy QSDC.

xe **tốc-hành** dt. X. Đại-tốc.

xe **tờ** dt. Xe chở hành-khách do một ngựa kéo, không tuồng, mui hêu, chỗ ngồi đều lùng nhau (xire, mỗi sáng phải chờ người chạy giấy-tờ giữa Tinh và Quan).

xe **tù** dt. *Ctg.* Tù-xe, xe hơi thùng sắt bít-bùng, dùng chở người có tội.

xe **tu-nhân** dt. X. Xe nhà.

xe **tự-động** dt. Các loại xe chạy bằng máy với đầu xăng hay đầu cặn // (hep) Xe hơi.

xe **thiết-giáp** dt. X. Xe tăng và Xe bọc thép.

xe **thiều** dt. Xe có giàn nhạc, dùng chở các quan di phò-nhâm xe (xura): Triệu-đinh kén kè tri châu, Triệu-công vâng mệnh xe thiều lại sang QSDC.

xe **thò** dt. Xe đep hay gắn máy có yên phụ phia sau đèi đèo thêm người (Xt. Thò).

xe **thổ-mộ** dt. *Ctg.* Xe hộp-quét, thứ xe một ngựa kéo, thùng vuông, mui khum, và dài và rộng bén, phia sau có bàn-đẹp sắt thông xuống như cái đuôi.

xe **thor** dt. Xe đà lanh chở thor của nhà bưu-diện chánh ở thủ-đô đì các tỉnh, có quyền ưu-tiền qua đò.

xe **thùng** dt. Xe hơi to, thùng kín, mỗi đêm đì gốp thùng phần ở các nhà phố trong thành-phố đem đò và thay thùng trống vào.

xe **trận** dt. *Ctg.* Chiến-xe, các thứ xe dùng đánh giặc.

xe **trâu** dt. Xe do trâu kéo.

xe **ủi** **đất** dt. Thứ xe toàn bằng sắt, máy mạnh, trước đầu có bún-ủi, dùng ủi gò nồng và bứng gốc cây cho đất bằng mặt.

xe **vàng** dt. *Ctg.* Kim-loan, chỉ người học giỏi: Xe vàng lắn áo hồng sen, Hết bên sầu-não, tới bên vui-mừng Ph. Tr.

xe **về** dt. Chuyển xe vè tới bến, tới nhà: Xe đì xe vè liền-liên.

xe **võ** dt. Các chuyến xe chạy ngược chiều với các chuyến xe ra (X. Xe ra).

xe **xập-lết** dt. Xe rất cũ, máy hay chốt đec đường.

xe xí-cút-tơ đt. X. Xe bọc máy (scooter).
xe xích-lô đt. Xe đạp ba bánh dùng chờ mướn hành-khách.

xe xích-lô máy đt. Xe xích-lô thùng rộng hơn xích-lô đạp, có máy chạy bằng xăng pha.

xe xuồng đt. Các chuyên xe đò, xe lô, xe vận-tải chạy ngược chiều với các chuyên xe lèn (X. Xe lèn).

XE đt. Ông dài dùng hút thuốc lèo, thuốc phiện hay thuốc lá: *Xe điếu*.

XE đt. Chèp nhiều sợi mành rồi vo thành một sợi to: *Xe dây, xe nhợ*; *Ngoài buôn xe chỉ uốn cẩn, Chỉ xe chưa dặng, cá lân ra khơi CD.* II (R) Vo tròn: *Dâ-trêng xe cát bê đồng, Nhợc-nhảm mà chằng nén công-cán gi CD.* II (truyền): Sắp - đặt duyên - nợ cho một cặp trai gái: *Ông tơ sao khéo xe quàng xe xiên CD.*

xe duyên đt. (truyền): Định trước cho một cặp trai gái ngày sau thành vợ chồng: *Trảng gié ngán, nỗi xe duyên dối, Khiến trẻ xui nêu dứt chỉ mành HXH.* II (B) Lèm mai; định vợ già chồng: *Vái trời phụ mẫu thuận-tình, Kíp xe duyên thăm cho mình với tai CD.*

xe lời đt. Xe ít bận, sợi không xoắn chặt nhau: *Nhợ xe lời mau dứt* II (truyền). Bé-bang duyên-nợ do số-mạng: *Đồng - hờ sai vi bời sợi dây thiều, Xa anh vì bời sợi chỉ diều xe lời* CD.

xe săn đt. Xe nhiều bận, sợi được xoắn chắc: *Tơ xe săn thì mặt hàng dày mịn,* Đôi ta được gần là nhở lệnh mẹ cha CD.

xe tơ đt. Rút tơ trong kén tằm và quay thành sợi dài II (B) Kết thành vợ chồng: *Đào non sớm liêu xe tơ kip thi* (Xt. PH. II).

XÈ-XÈ trt. Tiếng nước từ trong vòi nhỏ chảy ra: *Tiều xè-xè.*

XÉ đt. Hai tay nắm tết ra: *Bứt xé, cẩu xé, giằng xé; Xé mầm mút tay tng* II (B) Phân chia ra: *Xé hùn* II trt. Đầu - đón như bị xé: *Banh da xé thịt* II X. Lá xé.

xé dài đt. Xé cái bìu đựng trứng dài (lời một người đàn-bà thô-tục hăm một người đàn-ông): *Nói ngược, tau xé dài cho coi?*

xé giấy đt. Lạm mạn thù-tục xin lãnh, một cõi điểm có giấy làm vợ: *Nhờ người xé giấy để hoàn-lượng.*

xé hỏng trt. Hỗn miêng thòi hoặc hí-là vì

cay quá: *Cay xé hàng II (bạc).* Clg. Xé miệng hay Xé phổi, đánh xuồng lá bài có dính thành họng, thành phổi với một lá khác (tú-sắc).

xé hôn-thú đt. Xin đê vợ hay đê chồng theo luật: *Kiện xé hôn-thú.*

xé hùn đt. Rút phần hùn mình ra trong một cuộc làm ăn hay cờ-bạc: *Xé hùn làm riêng.*

xé khăn đt. Xé một đoạn vải trong làm khăn tang II (B) Đè tang 100 ngày: *Mây dứa cháu trầu-rượu xin xé khăn.*

xé mây đt. Rách mảng thịt mỏng che mù đôi mắt (lời thốt khi tức giận): *Giận muối-xé mây II* Chày nước-mắt ròng - ròng: *Cay xé mây.*

xé miệng đt. Nh. Xé họng (cò 2 nghĩa).

xé nát đt. Xé rời chèp lại xé nữa, xé hoài đến nát vụn: *Giận, xé nát bức thư.*

xé phay đt. Xé khi còn non: *Gà xé phay, éch xé phay.*

xé phanh đt. Xé cho phơi bày bên trong ra, xé thành nhiều mảnh: *Giận xé phanh cái ví.*

xé pho đt. Tách bớt ra một phần: *Anh em nó trùi nhau, bảy giờ xé pho (dem một dứa đi nơi khác) nó đâu có chịu* II (R) Cắt đứt câu chuyện của người, nói leo chuyện khác: *Người ta đang nói, kể xé pho!*

xé phoi đt. X. Xé họng (bạc).

xé rách đt. Xé cho rách; làm rách: *Xé rách áo.*

xé sách đt. Xé quyền sách hoặc xé một vải trong II (B) Bỏ nghề (những nghề có sách dạy): *Đoán quê trật, cũng nên xé sách cho rồi.*

xé tết đt. Xé rách một đường dài cách nhau: *Pháo nổ ngầm, xé tết hò-khau tay.*

xé tết đt. Xé ngon tay, có tiếng kêu cái tết II Xé rót ra mà đường đứt đi xéo, không theo ý muốn: *Xé tết tờ giấy phải bó.*

xé tiền trt. (bạc): Đồng tiền mà lén năm giấu hai đồng năm sẵn gần nhau, nhưng xéo một bên; khiến người có đồng trên hết phải chơi đồng đó xé hơn (đáo-tường).

xé tiền chổ đt. Xé lầm vé thuỷ hàng rong trong cùi ra đưa bạn - hàng đê lấy thuế II (R) Làm nghề thau - thuỷ hàng rong: *Ó nhè-tôi đì xé tiền chổ mấy năm nay.*

xé thơ dt. Xé cạnh phông-bì để lấy thơ ra :
Xé thơ ra dọc // Xé bức thư : Đọc xong,
xé thơ bỏ giở rác.

xé vải dt. Xé in vải thô theo đường chỉ
ngang ra từng mảnh (cứ dùng kéo cắt) để
may đồ tang : Tính eoi bao - nhiêu người
lớn, bao-nhiêu trẻ con đang xé vải.

xé vụn dt. X. Xé nát.

xé xác dt. Xé tan - nát thân-thề ni (lời hăm
của đàn-bà) : Hỗn, tao xé xác !

XÈ dt. Mồ, cắt ra, bóc ra làm hai hay nhiều
phần : Xé bưới, xé dưa; Mảnh dè trong nhè mảnh
dè ra HXH. II Khứa, cắt nhẹ tay, không
đè đứt lìa : Mồ xé, xé cá phơi khô // Cưa
dọc : Gỗ xé // (B) Phân chia, lìa ra : Chia
xé; Mỗi sáu xé nửa, bóc đường chia
hai K. II (lóng) Mồ, cắt họng, bán thật mệt
(đất) : Quen mè xé quá !

xé cây dt. Clg. Xé gỗ, cưa bắc dọc cây gỗ
thành cây vuông nhỏ hay thành ván mỏng.

xé đáy dt. Chùa trống ở đáy : Mặc quần xé
đáy cho trẻ-con.

xé gỗ dt. X. Xé cây.

xé khô dt. Xé banh con cá rồi ướp muối
phơi khô : Cá ngập, đem xé khô.

xé mảnh dt. X. Xé miếng.

xé miếng dt. Clg. Xé mảnh, xé thành nhiều
miếng mỏng.

xé rãnh dt. Clg. Móc rãnh, đào nhiều mương
nhỏ, cạn cho nước chảy xuống mương sâu :
Khai mương xé rãnh.

xé réo dt. Lật miếng nhỏ theo bìa, theo cạnh :
Xé réo làm xé-xíu.

xé thịt dt. Lèm thịt rời xé từng miếng nhỏ :
Heo hó ăn, xé thịt bẩn.

XEC dt. Clg. Câu-lạc-bộ (club), nơi có nhiều
môn giải-trí của một đoàn-thề (circle) :
Nhà xec, sân xec, hội xec.

XEM dt. X. Coi: Vui xem hát, nhặt xem
bơi, tá-troi xem hội tng.

xem coi dt. Coi coi, thử coi ra sao, lời hẹn
đè xé lại rồi sẽ tính : Đè xem coi thê nào.

xem chi tay dt. X. Coi tay.

xem đường dt. Cầm bằng : Ôn kia, xem
đường tái-tạo.

xem dài dt. Nhìn dài, chiêm-nghiệm việc
đòi : Ngồi xem dài chờ, tranh-đua mà
chi.

xem giờ dt. Coi vầy giờ gà mà đoán kiết
hung : Giết gà xem giờ.

xem hát dt. Coi hát, coi con hát hát tuồng
hay coi chiếu phim.

xem hội dt. Xem người cúng ở đình, chùa hay
các cuộn lô nổ công-cộng : Đồng như xem
hội.

xem lại dt. Coi xét lại lần nữa : Đè xem lại
thứ coi.

xem như dt. Cầm như, định giá-trị một đối-
tượng : Đè với chú, mình xem như cha.

xem sao dt. Clg. Xem thiên-văn, nhìn sao
trên trời mà đoán kiết hung hoạ phuort.

xem tờ dt. Nh. Xem như : Với cha mẹ,
con xem tờ biển trời.

xem thay dt. Ngó thay, trông thấy : Day
ra cửa, xem thay khách vào.

xem trời dt. Nh. Coi trời // Kì mĩe rộng
lớn của bầu trời : Xem trời bằng vung,

xem truyện dt. Đọc truyện, nhìn chữ trong
truyện mà đọc : Trước đèn xem truyện
Tây-minh LVT.

xem xem dt. Đợi coi ra thê nào : Đè xem
xem.

xem-xét dt. Đè ý dò xét : Xem-xét việc nhà.

XEM-XÉM tr. Hơi gằn đúng, hơi gằn
trúng : Nói eung xem-xém, chơi xem-xém.

XÉM tr. Gằn đúng, gằn trúng : Bắn xém,
nói xém, xém trúng số.

xém-xém tr. X. Xem-xém.

XEN dt. Ken, lèn vào giữa : Lé xen bông
trắng lại xen nhí vàng CD. II (B) a) Giành
nói khi người ta chưa dứt câu : Người ta
đang nói, kẽ xen vô ; b) Can-thiệp vào s
Xen vào việc người.

xen kẽ tr. Vào giữa hai người hay hai vật
có tánh-chất khác : Người xen kẽ, dừng
phân-biệt, thân-sơ ; lớp xen kẽ ngồi dài
ngói tiều.

xen lén dt. Đè lén vào, trộn lén nhau :
Uống xen lén nhiều thứ rượu say chết !

xen lện dt. Nh. Xen lện.

xen vào dt. Xia vô, nói hùn vô : Không
biết mà cũng xen vào.

xen vô dt. Nh. Xen vào.

XÈN-XÉT tr. Clg. Lết-xết hay Xet-xết.
tiếng nô lèp : Pháo văn lồng, nô xèn-xét.

XÈN-XÉT tr. Te-rẹt, đì chò này chò kia
luôn, không ở nhà được lâu : Đì xèn-xét
tối ngày.

XÉN dt. Tè, cắt cho đều : Xén giấy, xén
tóc // (R) bt. Chặt, lấy bớt : Ăn xén ;

Xén mát mẩy trâm đồng.

XÉN dt. Đò lặt-vặt bày la-liệt: Hèng xén.

XÈN-LÈN tt. Nh. Bên-lên.

XÈNG trt. Tiếng phèng-la hay kim-khí móng: Võ cái xèng; lùng-lùng-xèng.

xèng-xèng trt. Tiếng xèng liền-liền: Đánh 'thùng thiếc xèng-xèng.

XEO dt. Bắn lên, nay lên: Xeo cánh cùa lên // trt. Châm-chọc cách-vách, trích người này mà nhảm vào người khác: Nói xeo.

xeo-nay dt. Châm-chọc cách-vách, châm-chích, kích-bác người này mà ám-chi người khác // trt. X. Nói xeo-nay.

XEO-XÉO bt. Clg. Xéo-xéo, hơi xéo: Đì xéo-xéo vè phía trái; một miếng xéo-xéo.

XÉO trt. Tiếng dẫu mỡ trong chảo nóng phát ra khi thè thúc ăn sống vào: Kêu cất xéo // tt. Tên thứ bánh bột gạo tráng mỏng với mỡ trong chảo nóng rồi đè giá, tôm thịt và nhuân đậu vào: Đức bánh xéo.

xéo-xéo trt. Tiếng xéo kéo dài.

XÉO tt. Có hình không đều, không cân đối: Khăn xéo, miếng đất xéo // trt. Méo, lệch, xiên, không ngay-ngắn: Lีc xéo, cắt xéo, đứt xéo // (B) trt. Vòng-quanh, cách-vách: Chùi xéo, mảng xéo, nói xéo, nói xéo.

xéo góc bt. Có hoắt tạo nên góc nhọn hay bẹt, không vuông góc: Miếng đất xéo góc; bánh đứt xéo góc.

xéo-xéo bt. X. Xéo-xéo.

xéo-xéo bt. Xéo quá: Đò xéo-xéo, cắt xéo-xéo.

xéo-xéo bt. (d): Nh. Xéo.

XÉO dt. Giảm lên, đập lên: Xéo phải gai // (B) Đứt phá, giật-choc: Giày-xéo quê-hương.

xéo-xắt dt. Hey đánh-dập, ngắt yéo, khở-khắc nhô-mọn: Tánh hay xéo-xắt.

XÉO dt. Đì mít: Cuốn xéo; Hán xéo rồi.

XÉO dt. Léo, thèo, cắt hớt một miếng nhỏ: Xéo mồi, xéo tai, xéo thịt // dt. Thảo, miếng nhỏ ngoài bìa: Nhìn cho một xéo đứt // tt. Xiu, bèo, thật it: Chứt xéo.

XÉO dt. Clg. Cưa-gà hay Xép, mương, nhô cong queo trô từ rạch vào ruộng: Chống xuồng vô xéo; xéo Bè Lụa, xéo Cán.

xéo con dt. Xéo nhỏ, cạn và ngắn.

XÉO bt. Nh. Xéo: Xiên-xéo, xéo-xéo; xéo qua một bên.

xéo-xẹp bt. Nh. Xéo-xó.

XÉP tt. Nhỏ, phè: Cửa xép, chờ xép, ga xép, nhà xép, phiên xép // dt. Nhà nhỏ liền vách với nhà chính, có cửa ngắn, cung hai mái (khác với chái): Nhà ba căn một xép // X. Xéo.

XÉP tt. Lép, xẹp, sát khô, trống bên trong: Bụng xép, ngực xép // (R) Dài mà hẹp: Đường xép, ruộng xép.

xép đất dt. Miếng đất dài mà hẹp.

xép khô tt. Sát khô, lép-xẹp, túp mỏng lại: Bụng xép khô.

xép ve tt. Nh. Xép khô (như xác con ve lát).

XÉP tt. Lép, sát xuồng, không phồng lên: Lép-xẹp, bánh xe xép // Clg. Xẹp, Sẹp và Tẹt, rất thấp: Mũi xép // (B) Xò, nín luôn, chịu thua ôm: Xẹp rồi, hết đánh phách! xép bánh trt. Phải cái bánh xép, hết hơi bên trong: Xe xép bánh.

xẹp-lép tt. Xẹp quá, không còn chút hơi: Bánh xe xép-lép // Sát-rẹt, teo-nhách, bẳng-phẳng: Vú xép-lép.

xẹp mũi trt. Phải cái mũi quá thấp: Bi một thoi xép mũi; anh xép mũi.

xẹp thầm-vì tt. Ngã, ngồi bẹp xuồng, say chúi: Bốn chén, xẹp thầm-vì // (lóng). Phá-sản, suy-sụp; thất-bại nặng: Lúc này, va xẹp thầm-vì rồi.

XÉP trt. Tiếng hơi trong túi, trong bọc xì re: Bóp cái xép // Clg. Lẹp-xẹp, tiếng kéo lè giày dép: Đì xép-xẹp.

XÉT dt. Lục-soát, tìm kiếm: Xét nhò, xét quan áo, xét tiệm; lục-xét // (B) Nghiêm xem, suy-nghĩ, tìm lò phai: Đò xét, nghiêm xét, soi xét, suy xét, tra xét, xem xét; Tôi-tớ xét công, vợ chồng xét nhơn-nghĩa tng; Xét trong tội-nghiệp Thủý-Kiều, Mặc điều tình-ti, khôi điều tà-dâm K.

xét án dt. Điều-trá, nghiên-cứu lại cái án mà quan dưới (xua), toà dưới (nay) đã xử.

xét biết dt. Hiểu được, biết được một điều khó thấy sau khi đã ý và xét: Xét biết oan-tình.

xét công dt. Nghĩ re công-cán của người: Sóng bâ-dào ai xét công cho CD.

xét đoán dt. Xem-xét và đoán-định: Biện-lý xét-đoán tội-trạng, đê đưa ra toà thíc-hứng hoặc tha bông bi-can.

xét gia-dinh dt. Nói nhà chức-trách ban đêm tới xét người trong nhà coi có tên trong tờ khai gia-dinh không.

xét giấy dt. Nói lính cảnh-sát đón hỏi người đi đường coi đã đóng giấy thuê-thần chưa (xưa) hoặc đã tìm bắt người bị tặc - nǎ // Xin xem thê cẩn-cuốc (nay).

xét hỏi dt. Xem-xét hò-so và tra-hỏi bị-can : Cuộc xét hỏi của dự-thâm.

xét lùng dt. Lục lùng, tìm kiếm trong lùng quẩn, trong dày-bóp (dày-nít có ngăn dựng) : Xét lùng lấy hắt tiền.

xét mình dt. Tự hỏi coi mình đã làm gì, quấy hay phải, có tội chăng : Xét mình công-it tội nhiều NDM.

xét-nét dt. Tim-tòi thật kỹ việc đã qua coi ghài quấy thế nào : Xét-nét công, tội.

xét-soi dt. X. Soi-xét: Anh có bô nòng, nhặt-nghệt xét-soi CD.

xét-suy dt. X. Suy-xét.

xét túi dt. Lục túi, xem túi đựng chi; kiểm trong túi : Xét túi lấy thơ tình của chồng.

xét xe dt. Lục-soát trong xe : Linh dán lại xét xe // Xem-xét hàng ký các loại xe ba và bốn bánh có số đăng-ký, coi đúng thè-lè quy-dịnh không, việc làm của nhà Công-chánh.

xét-xử dt. Tra-xét và phân-xử : Phú cho làng xét-xử.

XÉT bt. Vụt thoáng qua thật lẹ : Bay-xet, cạy-xet; dien-xet, sao-xet // (B) Băng ngang thật lẹ : Đang di bên mặt, vụt-xet qua trái // (B) Clg. Xéo, di mela Mới dây, xet-dâu rồi? // Clg. Xịt, và Xẹp, liêng nò lép : Nò cối-xet // Không re chi cà : Bốc-xet, lảng-xet // (bạc) dt. Xô, bay lá bài ăn-thua ra : Xet-cơ, xet-rô (cắc-tê), xet-pháo đà (cu-di).

xet-xet trt. X. Xén-xét.

XÉ bt. Nói ra, xích ra một chút : Đứng xé dâng kia; xé ra trước.

xé-dịch dt. Dời chỗ : Đứng yên, không xé-dịch // (R) Đi đây di đó: Phương-tiện xé-dịch, tiễn xé-dịch.

xé bén dt. Tiếng biếu xé qua bên kia, bén áy một chút : Xé bén coi!

xé dâng dt. Tiếng biếu xé dâng kia, hơi xé một chút : Xé dâng choi!

xé lui dt. Xé ra sau : Xé lui ghê, đứng lén.

xé qua bt. Xé qua một bên : Đứng xé qua, xe qua chùa dường đi.

xé ra bt. Nói ra, đang ra, xích ra : Đứng xé ra, xé ra chó mèt.

xé túi bt. Xích túi, dời túi trước : Đứng xé túi; xé túi cho gần.

xé-xích trt. Tròn-tròn, hơi kém một chút : Nói xé-xích; xé-xích một gang ; tuổi cung xé-xích // Nh. Xé-dịch.

XÈ dt. Một trong 5 giọng dồn cõi-diên : Cứu hồn cậu kéo te-te, Ủ liu xang xư, xạng xé liu hò CD.

XÈ-XÉ trt. Clg. Xé-xé, gần xé chiêu : Đợi xé-xé sá di.

XÈ bt. Ghé lại : Ngồi xé; xé lại hỏi chuyên // (bạc) Đánh một hai cây (bàn) thật chắc trúng (ăn) rồi đi : Bỏ túi chút-dính đi xé kiêm ăn.

xé đít dt. Ngồi ghé, ngồi lại (tiêng trách) : Đứng đâu xé đít đó; mới xé đít xuồng kẽ bị gọi về.

xé me dt. Lùa lùa, đặt ba cửa me, chừa một cho chắc trúng, nhưng trúng ít : Đì xé me kiêm gao.

XÈ NGƯA dt. Mua vé nhì (placé) con ngựa hay hơn hết trong độ cáo chắc trúng, dầu trúng ít.

XÈ-XÉ, tt. Clg. Xé-xé, xé quá, thông xuống rết thấp : Cảnh tay xé-xé, cắp vú xé-xé.

XÉ dt. Trich (tretch), xéo-xéo một bên : Nhá nay xé cửa nhà kia // (R) Giữa trưa và chiều, lúc mặt trời ngà về hướng tây : Đợi xé hạy lại // (B) a) Già, lớn tuổi : Bóng dâu dà xé ngang dâu; b) Suy-sụp, hết thời : Vận nhà dà xé.

xé bóng trt. Bóng đèn ngà dài yề đồng (đo-mặt trời di lân và tây) tức lúc giữa trưa và chiều : Trời hôm xé bóng tà-tà NDM. // (B) Vô giờ, cảnh muộn : Tuôi đà xé bóng.

xé chiêu trt. Gần chiêu, lúc daju nắng : Xé chiêu rồi mà chửa nau cơm.

XÉ-NẾ trt. Khé-né, nặng-né : Cảnh di xé-né, bყng chừa xé-né // (B) Bé-xái, bèng-hè, suy-sụp : Lô-là xé-né.

xé tà tt. Tà-tà, chiêu tà, nghiêng lệch một bên : Bước đèn đèo Ngang, bóng xé tà TQ.

xé tây tt. Lệch qua hướng tây ; Mặt trời xé tây.

xé tuôi tt. Lớn tuổi, quá nửa đời người : Đãi xé tuôi rồi, vợ con chi nữa.

xé-xé trt. X. Xé-xé // Hắng buồi xé, xé nào cũng vậy : Xé xé, và đều có di ngang dây.

XÈ dt. Xe, xe, cái xe (tiếng Quảng-dông);

Tài-xế, tèp-xế; xe tèp-xế (xe lò nội-đ).

XÈ tt. Sướt, đứt một đường dài mà cạn ngoài da: *Gai quào, xè một đường.*

XÈ tt. X. Xè.

XÈ tt. Xị, buông thõng xuống: *Bị đánh, xè một cánh tay // Trễ, trệ, sa xuống; Môi xè, cánh cửa xè, vú xè.*

xè cánh bt. Buông thõng một hay hai cánh xuống: *Gà xè cánh toan đá hay đậu mồi // tt. Xui một cánh tay: Năm nghiêng trọn đêm, súng ra xè cánh.*

xè môi tt. Môi dưới xè xuống: *Xè môi, bót vẻ đẹp.*

xè râu tt. X. Xui râu.

xè vú tt. Có cắp vú xè: *Tục bóp sữa cho giập trái tràm khiến đàn-bè có con đều bị xè vú.*

xè-xè tt. X. Xè-xè.

XÉCH tt. Chéch, xách ngược lên: *Mắt xéch, mày xéch, miệng xéch.*

xéch-mé trt. X. Xách-khoé.

xéch-xác tt. X. Xéch-xạc.

XÉCH-MÉCH bt. Clg. Xích-mích, méch lòng, phật ý: *Anh em xéch-méch.*

XÉCH tt. Xich, lòng-léo, lèch-lèc: *Lòng xéch, loi xéch.*

xéch-xạc tt. Clg. Xéch-xác, xéch-xoạc hay xéch-xạc, lôi-thôi, xấu-xí, rách-rưới, long-thang: *Nhà cửa xéch-xạc, áo quần xéch-xạc.*

xéch-xoạc tt. Nh. Xéch-xạc.

XÈN dt. Thẳng, nêu cho kèo lại: *Xén đường, xén nước màu // (bạc) a) Hết rác, đói lá bài thích-hop đè tới (tứ-sắc); b) Nghỉ chơi, thôi chơi, rã sòng: Xén, vẽ nêu cơm; sòng bài xén rồi // (lóng) Thôi, bỏ, không dự vào, tiếng gặt ngang: Xén việc đó đi.*

xén đi tít. thôi đi! lời gặt ngang, tò ý không thèm biết đến: *Xén đi! Đừng nói việc đó với tôi.*

xén khô tt. (bạc): Xén hân, không còn cây rác nào cả: *Xén khô cả giờ mà không tói (tứ-sắc).*

xén mứt dt. Xén đường làm mứt: *Bắc chảo xén mứt.*

xén non dt. (bạc): Nghỉ chơi nửa chừng khi ăn: *Cờ-bạc mà xén non, chắc có méch lòng.*

XÈN dt. Báo-cáo cho cấp trên hay, một thủ-tục cảnh-sát trước khi bắt một vụ phi-pháp: *Sòng bài đó bị xén hai lần rồi (signaler).*

XÈN dt. Song, nhường quyền mướn nhà hay phố để lấy một số tiền; chịu tiền cho người nhường quyền mướn: *Xén nhà, xén phố.*

XÈN dt. Thứ dòn (dòn) dây, thùng nhỏ mít hoa thị, cần dài: *Dòn xén.*

XÈN bt. Lôi bừa di: *Kéo xén.*

xén lưng dt. Năm lưng-quần hay dây-nịt kéo bừa di.

XÈN dt. Clg. Khẹt hay Dẹn, đánh bằng hèo, bằng roi: *Xén cho một trận // tt. Hư, hỏng: Việc đà xén.*

xén chuyện trt. Bé chuyện, việc kín mà dò lộ ra: *Xén chuyện rồi, hết giấu // tt. Hư việc, không thành việc: Làm xén chuyện.*

xén dòn dt. Đánh dòn, dùng roi đánh dồn-dạy.

XÈNH-XANG bt. Xuê-xang, bánh-beo, đẹp-dẽ, thơ-thói, ung-dung: *Quần áo xênh-xang; xênh-xang hứng cảnh // tt. Thành-thang, nghênh-ngang, có vẻ tự-đắc: Đi xênh-xang giữa lô.*

XÈNH-XÀNG trt. Clg. Xènh-xoàng, Xinh-xoàng hay Xuènh-xoàng, lôi-thãi xốc-xách: *Án-mặc xènh-xàng.*

xènh-xoàng trt. X. Xènh-xàng và Xinh-xoàng.

XÈNH-XÉCH trt. Tiếng vật nặng cę dưới đất: *Kéo giỏ đồ xènh-xéch.*

XÉP dt. Gấp lại cho gọn: *Xếp áo quần, xếp sách; Đòn xép, khăn xép, ghế xép, lèn xép, thước xép // (R) Sắp có thứ-tự, dọn-dẹp có ngăn-nắp: Sắp-xép, thu-xép // Các lối, dẹp qua, sau sẽ hay: Xếp việc đó lại đi; Xếp bút nghiên lên đường tranh-dẫu // tt. Tên thú bánh hình bán-nguyệt có khuôn do miếng bột mỏng tròn gấp hai rồi giùn vành: Mặt in bánh xép // (lóng) Khuông-viền am-hộ: Đưa bánh xép ra // X. Sắp.*

xếp bằng dt. X. Ngồi xếp bằng.

xếp cánh dt. (lóng): Xò, hất đánh phách kho-khoang, chịu thua: *Bọn nó đã xếp cánh rồi*

xếp chè-he dt. X. Ngồi xếp chè-he.

xếp II dt. X. Xếp nếp // tt. Dùn da, nhăn-nheo, có lắn xép: *Mặt xếp li (pli).*

xếp nếp dt. Xếp sát cho có lắn bén cạnh; *Tấm áo nâu sòng em xếp nếp dề trong nhà,*

Ba vuông khắn tím phết-phết đội đầu CD.
xếp nước dt. Bánh xếp nhuân thịt và nước lèo : **Bánh xếp nước.**

xếp tó trt. Các ngõi dựng hai chun lèn, thường đè hai tay lên gọi : **Ngõi xếp tó.**

xếp ve dt. Nín khe và nếp mình lại : **Đóng xếp ve.**

xếp việc dt. Ngưng việc; dẹp cuộc làm-ăn lại; dẹp chuyện qua một bên : **Xếp việc đi ăn cơm; hăng đê xếp việc; xếp việc ấy lại.**

XÉP tt. X. Xếp : **Mái xếp, bánh xe xếp, xếp thǎn-vì.**

XÉP dt. (bạc) : Tên môn cờ-bạc chơi với bài tú-sắc : **Đánh xếp.**

XÈU dt. Đầu bêp, đầu to bén giẹp một đầu dùng xối cơm : **Đôi xếu.**

XÈU trt. Clg. Sùi, sôi lên : **Xếu bọt xếu dài.**
xếu-xèo trt. X. Phêu-phào // Hịch (hệch)-hạc, vui-vẻ, không kiêu-cách : **Ấn-nổi xếu-xèo, cười xếu-xèo.**

XÉU tt. Trật qua một bên : **Quai-hèm xếu // (R) Long-lay : Có một cái răng xếu.**

xếu hèm trt. Tretch (trich) quai-hèm qua một bên : **Bị đánh xếu hèm.**

xếu-mếu tt. Bái-xái, suy-sụp, gầy phế-sản : **Mất mứa, diêm-chú đều xếu-mếu.**

xếu-xéo tt. Clg. Xếu-xéo, long-lay nhiều cái răng, gầy rung : **Răng-cô đều xếu-xéo cả.**

xếu-xếu tt. Xiêu-vẹo chực đòn : **Nhà cửa xếu-xếu.**

XÉU tt. Lóng gốc và xiên que, gầy trốc, gầy sập : **Cái nhà xếu một bên, chén ghế xếu.**

xếu ghế trt. Khiến cái ghế xếu : **Mập đầm ngõi xếu ghế.**

xếu-xạo tt. Long-lay, trốc gốc : **Hàng cột xếu-xạo; răng xếu-xạo.**

XI dt. Cân răng thòi hơi ra giục trẻ con đái hay ia : **Xi đái, xi ia** (do Xuy là thòi).

xi con dt. Xi con đái (hay ia) nói lát : **Nó mắc xi con.**

XI dt. Mè một lớp kim-loại khác bên ngoài : **Móc-tai xi bạc lại có xi đồng, Mua vò mà giặt thì chẳng phải mè (rao hàng) // tt. Giè, tính-chất đồ trang-sức bằng thau mè vàng : **Đồ xi, vàng xi.****

xi-kẽm tt. (Sắt) xi với nước kẽm : **Đồng-hồ xi-kẽm (nickelé) // tt. (lóng) Xéo-trá, hét xài : **Thẳng đó xi-kẽm lầm.****

xi-men bt. Giả-dối, tráo-trò : **Chơi xi-men,**

không chơi với tay xi-men.

XI dt. Kéo gần thơ hay bọc miệng và đóng nút (cire).

XI-GÀ dt. Điều thuốc lá to nhọn hai đầu không vẩn giây bên ngoài (cigaret).

XI-MĂNG dt. Clg. Xi-moon, bột đá vôi và đất sét chẽ-hoa dùng trộn hồ xây-cất (ciment).

xi-măng trắng dt. Xi-măng màu trắng.

XI-MOON dt. X. Xi-măng : **Chợ Sài-gòn cần đá, chợ Rạch-giá cần xi-moon, Giả em ở lại vuông-tròn, Anh về ngoài nô không còn ra vô CD.**

XI-PHONG dt. Vật có cu-lao để giữ nước ở myc-đô nhút-định // Clg. Con thỏ, bộ-phận cầu-tiêu máy có eo và cu-lao để giữ nước trong lỗ tiêu (siphon).

XI-RÔ dt. Nước đường thẳng chín (sirup).

XI-RÔ st. Clg. Trứng gà hay Trứng ngỗng, con số không (zéro).

XÌ trt. Tiếng hơi từ vật dụng thoát ra // dt. Đè thoát hơi ra : **Bánh xe xì, hòn xì, pháo xì // (R) Xịt (xuy) hơi ra đằng miệng tờ ý khinh, chè, không thuận : Rày nó, nó còn xì lại // Nói nhỏ với nhau toàn là tiếng gió : Xèm-xì, xù-xù // (B) Tiết-lộ, nói hung ra : Xì hết chuyện kín // (bạc) Hai lú bài mà được 21 điểm, ăn hết (dè-dách).**

xì bậy dt. Nói lộ chuyện kín với người đang lè phì giấu : **Anh xì bậy chuyện đó ra thì chét tôi // (lóng) Đít (dánh râm) không phải chử : Đang nói chuyện với anh em mà xì bậy ra thì bậy lắm.**

xì dùng trt. Gác ngõi cây pháo ở chặng giữa cây pháo không ngõi bô hai rồi chém lửa vào thuốc pháo ở cây bô hai cho có tiếng xì và tiếng dùng : **Chơi xì dùng.**

xì hơi trt. Thoát hơi ra : **Bánh xe xì hơi ; hòn (có người chết) xì hơi // Nói mí một việc kín : Nói mới xì hơi thì người ta hiểu rõi.**

xì mũi dt. X. Hì mũi.

xì tiếng dt. Bán tiếng, đòn-dái, nói lộ ra : **Biết đòn bụng, dùng xì tiếng cho thiên-hạ hay không tốt.**

xì-xéo trt. Nho-nhỏ toàn tiếng gió : **Nói xì-xéo // (R) dt. Thị-thầm, bèn-lén riêng : Thiên-hạ xì-xéo.**

xì-xéo trt. Nh. Xéo-xéo.

xì-xít trt. Tiếng thở khi nghẹt mũi : **Thở xì-xít.**

xì-xò dt. Nói nhỏ với nhau có ra dấu : **Hot đưa nó xì-xò với nhau.**

xí-xóp trt. Xí lên xóp xuống, khi đau khi mạnh :
Cá nǎm nay, đau xí-xóp luôn // Gián-đoạn,

không liên-lực : Đè lúu xí- ḡo, gao sình cá.

xí-xó trt. X. Xí-xó : Nói xí-xó.

xí-xóp trt. Xóc-láp, nhêu-nhào : Ăn uống xí-xóp.

xí-xút trt. Sùi-sút, dầm-dẽ (dầm-dis) nước-mặt
nước-mũi : Khác xí-xút.

XÍ-CÁU dt. Kem, cà-rem (crème): Một toéc
xí-cáu (như bình đựng kem rịn hơi nước).

XÍ-DẦU dt. Chất dầu của dầu // thth. Nước
tương, nước có vị mặn đòn đậm mòn ăn
(tiếng Quảng-đông).

XÌT-HẦU đdt. (Sự-đầu) Người đứng chì-huy
// (thth.) Ông chủ, tiếng gọi lóng một người
dàn-ông Trung-hoa (tiếng Quảng-đông).

XÌ-XÀ trt. X. Xí-xó và Xué-xà // dt. Tiêu-
dùng, ăn-xà : Lèm dù xí-xà chó không dư.

XÌ-XÀNG trt. Clg. Nhì - nhằng, xoàng, tầm -
thường : Mua bán xí-xàng // dt. Cẫn - nhẫn,
cà rieng cà tói, gắt-góng : Bị vợ xí-xàng
mãi.

XÌ-XI tt. X. Xà-xé.

XÌ-XOÀ bt. X. Xué-xó và Xì-xò.

XÍ-tht. Tiếng gió từ miệng phát ra khi bát-
mén, khi - dè, miệt - thi : Xí! bộ ta cẩn à!
Xí, giặc mẩy mươi mà lén mặt!

XÍ dt. Giành lấy, choán trước : Chỗ nay tôi
xí rồi // trt. Tiếng hô lên đòn giành một cái
giù và nhở đó, có quyền được món ấy nếu
hở trước (trong các trò chơi trẻ con) : Xí
cây cột nay // dt. Lừa, phinh : Xí - gạt, xí-
hụt.

xí-chỗ dt. Giành, choán lấy chỗ trước : Xí
chỗ ngồi bán hàng.

xí-được dt. Tình-cờ, may - mắn lượm được
vật gì đó : Xí-được tiền.

xí-gạt dt. Gạt chơi, lừa cho người mắc-mớp :
Bị xí-gạt, di tốn công.

xí-hụt trt. Hụt rồi ! Tiếng chộ một người
vùi lõi dịp, đánh hụt... : Xí-hụt cụt tay ;
Miệng đùi chim tay cầm cắn-vết, Mân múa
rồi, xí-hụt anh ơi CD.

xí-lấy dt. Giành lấy bằng cách choán trước
hay hô tiếng « xí ».

xí-phèn dt. Bắt phèn cho mình trước trong
của chúng : Xí phèn cái nhà với miếng
vườn // Giành trước cho mình rồi đe dò :
Bỏ trầu cau hỏi vợ là một hình - thức xí-
phèn.

xí-sót dt. Lấy được vật bỏ sót.

XÍ dt. Clg. Xí, chỗ ngồi là : Cầu xí, lô xí,
nhè xí.

XÍ dt. Lá cờ nhỏ : Cờ-xí, xích-xí.

XÍ dt. Nhón chun xem ; trú tính // dt. Viết
sắp-dặt sẵn.

xí-dò dt. Gầm - ghé, mưu tính, chuần - bị ra
tay.

xí-nghịệp dt. Công-việc làm-ăn có quy - mô
như hảng xưởng, nhà buôn lớn..

xí-vọng dt. Ngóng-trông.

XÍ-XOÁ dt. Clg. Xuý-xoá, huề, bỏ hết việc
hiềm-thù, nợ-nần ; bắt tay nhau : Anh em
có thương thì xí-xoá cho nhau.

XÍ-XÔ trt. Liu-lo, tiếng nói khó hiểu : Nói
xí-xô với nhau // (R) Người Huô - kiều :
Chú xí - xô ; Còn tàu, tàu bán vái sô, Tàu
về mới biết : xí-xô bọc-tình CD.

xí-xô xí-xào trt. Nh. Xí-xô (nghe đầu).

XÍ dt. Chỉ xia vào mắt với ngón tay trỏ đòn
mắng-nhiếc, nói nặng tít // (R) Chi-choc.

xí-hình dt. Điem-chi, chi-choc đòn trả thù.

xí-mảng dt. Chỉ ngay mắt mà mảng : Bị xí
mảng xấu-hổ.

xí-vả dt. Mắng-nhiếc : Hết lời xí-vả.

xí-xó dt. Chi-trò vào mắt : Đèn-bè gây lồn
hay xí-xó.

xí-xóil dt. Chi-choc, mách tin : Dợ-dầm đòn xí-
xóil với làng.

XÍ dt. Răng, ngà voi : Lô-xí, nhô-xí, ung-xí //
Tuô-tắc : Niên-xí, xép-xí.

xí-lanh tt. Lanh răng // (B) dt. Nhe răng cười
cách biếm-nhè.

xí-luân dt. Dĩa răng, bánh xe có khía, có
răng.

xí-tẩu-mã dt. (Đy) : Bệnh thúi chén răng khiến
chèm mù, máu và đau nhức.

xí-thống dt. (Đy) : Bệnh nhức răng, do huyết
hư, biến-chứng của các chứng phong-tình,
sang-dộc, hoặc do đòn-đòn đóng lâu trong
kô răng.

XÍ-LÔ dt. Cây long cốt ở đầu lôi, đầu mül-
thuyền.

XÍ tt. Xé, xu xuồng, rũ-liệt, xui lơ : Miếng
bánh dày xí, nêm xuôi-xí, mặt xí-xí.

xí-má dt. Phùng má, tỏ vẻ giận.

xí-mặt dt. Xú mặt, giận, buồn.

xí-xí tt. Clg. Xí-xí. X. Xà-xà.

XÍ dt. Chai đựng mật phèn tư lít (nguyên
là chai đựng xé-xí) : Mật xí rusus, mօt
mật xí dă ngă.

XIA dt. X. Xi : Nhè xia.

XIA dt. X. Xi ~~Xia~~ gân thør (cire).

XIA dt. Chè, trà ra : Xia mèi // Lòi, bày ra : Xia tiễn ra khoe.
xìa bìu-dt. Trà mèi, bìu mèi, tò vè chè-bal, khí-dè.

XIA dt. Clg. Xia, xen vô câu chuyện của người : Ai mượn xia vô (X. Nói xia).

xia miệng dt. Nh. Xia : Ai biêu xia miệng vô cho bị dòn.

XIA dt. X. Xi : Xia vào mặt // Dùng hai ngón tay chọt vào mặt địch, một thê vô // Xoi, chè kẽ hờ : Xia điêu, xia lược, xia rắng ; Trầu cau là nghĩa, thuốc xia là tình CD.

xia rắng cợp dt. (lóng) : Động đén kè dù, có thê-lực to : Ở đâu mè đám tới đây xia rắng cợp.

xia thuốc dt. Cầm cục thuốc lá chè rắng khi ăn trầu : Ăn trầu xia thuốc.

xia-xáy dt. X. Xia-xói // (d) Nh. Xia : Ăn rồi không xia-xáy chỉ cát.

xia-xói dt. Xeo-nay, chỉ-chọc : Xia-xói anh em ; nói xia-xói // (d) X. Xia-xáy.

XIA dt. Nh. Xia : Dùng xia vô việc người ; đám-xia.

XIA dt. Bày ra, liền ra có dây dài : Xia bì, xia tiễn // Trà, đóng : Mái tháng, đều xia dù.

xia bạc dt. Đêm tiễn bạc đà giao cho : Hết mình ký tên xong thì người ta xia bạc liền.

xia tiễn dt. Nh. Xia bạc // tr. Sắp hàng, đứng có dây dài kè trước người sau : Dùng xia tiễn.

XÍCH dt. (Đy) : Tên một bộ mạch ở cùm tay, nơi dò xem chứng bệnh.

XÍCH dt. Clg. Xích, xé, nói ra : Xích một bên, đứng xích dằng kia, đi xích lại dằng, xé-xích một chút.

xích bên dt. Xích qua bên ấy, bên kia : Xích bên chút coi !

xích dằng dt. Xích lại dằng kia, dằng ấy : Xích dằng chời ; ngồi xích dằng.

xích lại dt. Nói lại, tái gần : Xích lại biếu, đứng xích lại.

xích qua dt. Nói qua, mặt hay, trái : Xích qua dây ; đứng xích qua cho trống đường.

xích ra dt. Xé ra, nái ra, dùng ào gần quá : Xích ra cho rộng, dời xích ra.

xích tái dt. Xé ra trước : Xích tái ého gân, đè xích tái.

XÍCH dt. Dây bằng kim-khí có nhiều khoan móc liên nhau : Dây xích, xiêng-xiph // dt. Xiêng, buộc bằng dây xích : Xích con chó lại ; xích ed, xích tay.

XÍCH bt. Xua duỗi, bài-bác : Bài-xích, truất-xích // Điểm-chì : Chi-xích // Mở rộng thêm : Thể-gien chuyện ít họ xích ra nhiều, Oan em anh rõ, lỡ chiều phái. Theo CD. xích-dịa dt. Mở rộng đất-dai.

xích-hậu dt. Phản-thủ, dò canh, diêm canh // Quản thám-thính.

xích-mích dt. X. Xéch-méch.

xích-tuốc dt. Sụt chúc.

xích-trách dt. Trách mảng.

xích-trục dt. Đầu, cách-chức, không cho làm nữa.

XÍCH tt. Đỏ (màu) ; thuộc chủ-nghĩa cộng-sản : Xích-hoá // Hết sạch, trống không.

xích-bần tt. Nghèo mạt.

xích-dái dt. (Đy) : Bệnh ở am-hộ, có nước nhòn đờ chảy ra luôn.

xích-dâng dt. Đèng cộng-sản (thường dùng cờ đỏ).

xích-đạo dt. Đường vòng quanh trái đất chỗ phình to hơn cõi, cách nam và bắc-cực 90°.

xích-đế dt. Thần lừa.

xích-đồng-nam dt. (thực) : Cây dại (X. Mút-leo).

xích-hoá dt. Làm cho thành cộng-sản.

xích-kinh-dộ dt. Độ theo chiều nhật - động biến-kien của mặt cầu định-tinh, tính từ điểm xuân-phân trên xích-đạo trời tròn đi, thường tính bằng giờ vũ-trụ (ascension droite).

xích-ly (lợi) dt. (Đy) : Chứng trường phong họ huyệt, kiết ra máu.

xích-nhiệt dt. Nóng đỏ, súc nóng đỏ của kim-loại hay đá khi bị đốt lâu.

xích-phục-linh dt. (Đy) : Loại ăn-hoa mọc ở rừng thông, vỏ hơi đỏ, hành thuỷ, phá kết-khí, tả thấp nhiệt, lợi các khiếu.

xích-quân dt. X. Hồng-quân.

xích-tam dt. Lòng son, lòng tốt, fiết-nghiê tái cùng.

xích-tùng dt. (thực) : Loại cây tùng vỏ đỏ.

xích-tử dt. Con đỗ, con còn đỗ lâm-lí // (B) Dân (đối với vua) : Vua thương dân như xích-tử.

xích-thẳng dt. Tơ hồng, tơ điều, duyên chồng vợ (Xt. PH. II).

xích-thân dt. Minh tròn // (R) Một mình, không quân lính hay phe-đảng theo hộ-vệ.

xích-thố dt. Người lồng dò thăm.

xích-thủ dt. Tay không, tay không cầm chí cả.

xích-thực dt. (Đy) : Cù cây hoa thực-được

đò, khí hàn, vị khò và toan, có ít độc.

xích-xí dt. Lé eờ dò nhở // (B) Nơi đê nhẩm : Cụ trạng Trình không những là nhè lý-học, mà lại là một xích-xí chốn vân-dàn Ph. Khôi.

XÍCH dt. Cây thuốc xưa (bằng Ông 32) // (R) Cây thuốc : Chi-xich, công-xich, du-xich, phuong-xich, quan-xich, quy-xich, ty-le-xich.

xích-đắc dt. Thơ (thư) bằng thè gỗ thời xưa // (R) Thơ-tù.

xích-thốn dt. Thủ-cá-tắc, ni-tắc.

XÍCH-ĐÔNG dt. Kệ dè đỡ gân trên tường hay vách ván.

XÍCH-ĐU dt. X. Xít-du.

XÍCH-LÔ dt. X. Xích-lô.

XÍCH-PHÊ trt. Lối đi nhèn-nhẽ, khoen-thoi : Thè xích-phê, di xích-phê.

XÍCH dt. Nh. Xích : Xích ra một chút // tt. Long-lay, loi lồng, có thè nhích qua lại : Lồng-xịt, loi-xich, xục-xich.

xích-xạc tt. X. Xạch-xạc.

XIN dt. Cầu người hay thần thánh cho mình vặt gì, ăn-huệ gì, hay làm cho việc gì : Ăn xin, cầu xin, cưới xin, nài xin; xin chỗ làm, xin tiền; Xin trời đừng nắng đừng mưa, Dâm-dâm bông mát cho vừa lồng tôi CD. // Tiếng lồ-phép mờ đầu một lời nói : Xin cảm ơn, xin vui lòng; Tâm lồng xin ngõ, chút lời xin thưa NĐM. // (R.) a) Ăn-mày, xin tiền xin cơm mỗi người, mỗi nhà : Ăn xin, di xin; b) Xin tha tội nói tật : Cháu lỡ dại lẩn dẫu, ống cho tôi xin.

xin ăn dt. Xin dò người ta đang ăn dò ăn cùng : Con-nít hay xin ăn.

xin keo dt. Cầm hai đồng tiền hoặc hai miếng gỗ thay lén cho rơi xuống đè biết xem thần thánh hay ma quỷ có ứng, có chứng cho không (nếu 1 sấp 1 ngửa là có, ngửa hết hay sấp hết là không).

xin kiếu dt. Cáo-biệt, từ-giờ và : Bây-giờ tái xin kiếu, vè kèo tối // Cáo-thôi, từ-khuất

cách khâm-nhượng : Việc ấy, tôi xin kiếu.

xin làm dt. Xin làm việc ăn lương, xin chỗ làm : Đút đơn xin làm.

xin lỗi dt. Tạ lỗi, chịu lỗi, nhờ người tha lỗi cho.

xin nghỉ dt. Xin phép nghỉ làm việc một thời-gian : Xin nghỉ đi dài giờ // Nh. Xin thôi.

xin nghỉ đi dt. Bao dừng cách mia-mai hoặc từ-chối cách lệnh-lòng : Việc đó, xin nghỉ đi.

xin phép dt. Xin người có quyền cho phép làm việc chi : Xin phép nghỉ, xin phép cắt nhè.

xin què dt. Nh. Xin kẹo.

xin tội dt. Nhờ tha tội cho : Năn-ní xin tội, xin tội giùm.

xin thè dt. Nh. Xin xâm.

xin thôi dt. Cho chủ hay mình sẽ không giúp việc nữa : Làm đơn xin thôi.

xin việc dt. Nhờ cho vớ làm công : Đút đơn xin việc.

xin xâm dt. Clg. Xin thè. X. Xâm dt : Xin xâm gia-dạo.

xin-xô dt. (d) : Nh. Xin : Tôi đứng đầu bờ xin-xô chí, Chí nở lòng nào chí chẳng cho.

XIN dt. Tiền : Trong túi không xin (tiếng Quảng-dông).

XIN-XỊT trt. Tiếng hơi trong máy thoát ra : Máy chạy xìn-xít.

XIN dt. Sém đơn, mêt nước bóng : Đò đòng đê lâu xin cá // bt. Rít-róng, keo-kiết : Bún-xin; ăn-tiêu xin lầm.

XINH tt. Đẹp, khéo, có cái dáng, cái vẻ uy nhin, muôn ngâm xem luân : Em deo hoa lý hoa lài cung xinh; Bậu xinh mặc bậu, bậu xanh anh chê CD.

xinh-dep tt. Đẹp-de : Mắt-mày xinh-dep.

xinh-lich tt. Đẹp, lịch-sự : Cốt-cách xinh-lich.

xinh-tốt tt. Đẹp và tốt : Áo quần xinh-tốt.

xinh-tươi tt. Tươi đẹp, vui-vẻ : Ny-cười xinh-tươi.

xinh-trai tt. X. Đẹp trai.

xinh-xang bt. X. Xanh-xang.

xinh-xắn tt. Nhỏ-thó đẹp-de : Cô gái xinh-xắn, cái nhè xinh-xắn.

xinh-xinh tt. Dễ coi, khé đẹp : Ny cười xinh-xinh, vè mặt xinh-xinh.

XÌNH tt. Lỗi-thời, xốc-xéch : *Linh-xình, xép-xình, xùng-xình.*

xình-xoàng tt. Clg. *Xoàng-xoàng, chênh-choáng, chéng-váng, say rượu : Mới ba ly đã xình-xoàng.*

XÍNH-VÍNH tt. Long-ley, muôn sập : *Cái nhà bị trận động xính-vính II (B) Nghiêng-ngửa, nguy-nan : Bị keo nẩy xính-vính ; cả nhà đều xính-vính.*

XÍNH-XÁNG đdt. Tiên-senh, tiếng gọi tung người có vẻ chưng-checture, hay chữ (tiếng Quêng-dông).

XÍT đt. Clg. Xít hay Xuyt, ra hiệu bằng hơi gió phát ra ở miệng : *Xít chó cắn.*

XÍT tt. Túng-bản (bản) : *Độ dày xít lầm.*

XÍT bt. Nh. Khiết : *Đan xít.*

xít-xao tt. Nh. Khiết-khoa.

XÍT bt. Xe khiết lại (Nh. Xích) : *Đứng xít lại II Nhún cho chao lèn chao xuồng : Đứng trên đù xít lèn xít xuồng.*

xít-đu đt. Clg. Xích đu, ngồi hay đứng trên đu mà nhún cho chao : *Xít đu tiên ; ghế xít đu II (R) Lay-động, đồ đùa nhỏ ngồi trên hai bên chân khi mình ngồi trên ván mà đưa tới đưa lui hay để nằm sấp trên hai ống-quyền khi mình nằm ngừa mà đưa lên đưa xuồng.*

xít-đu lơ đt. Lời đánh nhịp khi xít-đu.

XÍT trt. Tiếng hơi thoát ra từ lỗ nhô : *Đít (đánh rầm) cái xít, máy chạy xìn-xít II (R) a) Clg. Xuyt, ra hiệu ngắn-cản bằng hơi gió phát ra ở miệng : Nghe tôi xít, anh ta mới dừng tay ; b) X. Xít : Xít chó cắn ; c) Phun ra đồng với : Xít dầu thơm, xít thuốc, voi xít nước, máy-bay xít khói.*

xít-xít trt. X. Xìn-xít.

XIU tt. Se lại, nhăn lại : *Buồn, mặt xiu ; miệng nhợt xiu.*

XIU đt. Mềm và teo lại II (B) Xò, xuồng nước, chịu thua : *Làm phênh, bị cụ rôi xiu.*

xiu-lơ tt. Xuy lơ, mềm èo, hết cù-động được.

xiu-mặt đt. Dầu-dầu vê mặt, tó vê buồn.

xiu-trên tt. Nh. Xiu-lơ.

XÍU tt. Rối nồi, đánh thành chùm.

xiu-bè tt. Rối thành chùm to.

xiu-xiu tt. Rối-rầm, rối quá đi : *Tóc gì xiu-xiu.*

XÍU-MẠI đt. Thịt băm đã trong dĩa nhỏ rồi hấp, mít mén ăn : *Bánh bao, xiu-mại.*

XIU bt. Một ngắt, ngắt, chét giặc : *Một xiu, té xiu ; nghe tin dữ, bù ấy xiu.*

XIU tt. Ít, nhỏ : *Chút xiu.*

xiu-xiu-xiu trt. Thật ít, chút ít thôi : *Đi chút xiu-xiu-xiu, cho chút xiu-xiu-xiu (bạc) : Cứa ăn-thua từ 10 điêm trả xuồng tới 4 điêm của một mòn đồ hột : Tài xiu ; đặt xiu ra tài. xiu-xiu trt. In-it, từ-tử, vừ-vừa, tiếng khuyên không nên quá lâm : Xiu-xiu vậy, để dành về sau với II Ínhứt, tết-thiều, ít lâm cung : Vụ đó, tốn xiu-xiu cũng 5 ghim.*

XIU đt. Xị, đòi vê mặt từ vui hay thản-nhiên ra buồn hay giận : *Xịu mặt xuồng.*

XIẾC đt. Clg. Xiếc, các cách nhào lộn, di đây, bắt thú diễn trò, v.v... cho người xem đỡ lây tiền vào cửa : *Cánh xiếc, hốt xiếc (cirque).*

XIỆC đt. X. Xiếc.

XIÊM dt. Cùn, vầy, vật che hở-bộ : *Áo xiêm ràng-buộc lây nhau, Vào lòn ra cúi công-hầu mà chỉ K.*

xIÊM áo dt. Nh. Quần áo (tiếng xưa).

xIÊM y dt. Nh. Xiêm áo.

XIÊM dt. X. Théi-lan (PH. III) : *Chuối là xiêm, mảng-cầu xiêm, vịt xiêm.*

xIÊM-lo tt. Xiêm-lo gọi trại, tên thứ canh thịt heo nấu với nhiều thứ rau : *Canh xiêm-lo.*

XIÊN bt. Ngả nghiêng qua một bên : *Cây cột xiên, cái nhà xiên II (B) Xéo, cách-vách, vòng-quanh : Chùi xiên, nói xiên nói xéo II (R) Clg. Xuyên, đậm-thủng qua : Xiên thịt nướng II dt. Cây có nhiều mũi nhọn đù xăm mứt, đậm cá, v.v... : Bèn xiên, cây xiên.*

xien cá dt. X. Xэм cá.

xien khoai dt. Đàm ngang củ khoai (đặng nướng) II tt. Chênh-chênh, lệch qua một bên : *Nắng xiên khoai.*

xien quai dt. Trấn-áp mõ quỷ bằng cách đậm hai cây sắt nhọn bằng chiếc đầu vào hai bên má thủng vò túi miệng rồi cắn lại, hai đầu cây sắt được cột choàng lên đầu : *Thầy pháp xiên quai.*

xien-xeo trt. Clg. Xiên-xeo, cách-vách, vòng-quanh : *Mảng xiên-xeo, nói xiên-xeo.*

xien-xeo bt. Xiêu vẹo, ngả nghiêng : *Cái bèn xiên-xeo ; kè hàng xiên-xeo II (B) Lừa-đảo, đổi-trá, bối-công : Ăn-đờ xiên-xeo. làm chúng xiên-xeo.*

xien-xien bt. Chênh-chênh, hơi xiên, lệch qua : *Hèng cột xiên-xien, mặt trời xiên-xien.*

xien-xo bt. Xâm-xi, châm-chọc cách-vách, kích-bác người này mà ám-chì người kia: *Nói xiên-xo; xiên-xo hàng xóm.*

XIÊN-XÁO dt. Đò giải-khát do lá thiên-thảo nhồi ra nước đon dè đông đặc (tiếng Quảng-đông).

XIÊN tt. Mở rộng; sáng-tỏ: *Phát-xiên.* **xien-cứu** dt. Nghiên-cứu thêm thật kỹ.

xien-dương dt. Mở rộng dè phô-trương cho được sáng-tỏ.

xien-minh dt. Nh. Xiên-dương.

xien-phát dt. Làm cho sáng-sủa.

xien-u dt. Vạch trần sự bị che lấp.

XIÈNG dt. Nh. Xích: *Bè xièng, cõi xièng, dây xièng, gông xièng, sút xièng, tháo xièng; Chim quyền ăn trái mù-u. Vì ai đến nỗi thay tu mảng xièng CD.* II dt. Nh. Xích: *Xièng cõi, xièng chun.*

xien-xich dt. Dây xièng dây xích II (B) Vòng nõ-lẽ, sự bị lẽ-thuộc: *Đóng lên cõi xièng-xich cho dân-tộc* II dt. Buộc trói: *Xièng-xich làm chi.*

XIÈNG tr. Chúi-tới, xiên-qua; điêng, ngắt: *Chết xièng, mệt xièng, ngã xièng.*

xièng-lièng trt. Bái-xái, không còn mạnh giáp: *Thua xièng-lièng, lỗ xièng-lièng.*

xièng-nièng trt. Chúi-lúi, cà-bé, không vững: *Bết chun quá, đi xièng-nièng* II Xứng-vững, cháng-váng, muốn té (ngã): *Bị một tát tai xièng-nièng.*

XIÉT dt. Lấy đồ trù nợ: *Xiết nhè, xiết rồ xiết thủng.*

xiết nợ dt. Nh. Xiết: *Đò xiết nợ.*

XIÉT dt. Chà mạnh, quạt mạnh: *Xiết luỗi dao, xiết cây diêm, pháo xiết* (pháo chà) II (R) bt. Tuôn mạnh: *Nước xiết, chảy xiết, chảy như xiết.*

XIÉT trt. Cùng, xué, có thè đém được hay tính được: *Chẳng xiết, chỉ xiết, nêu xiết; Khóc than không xiết sự-tình K.*

xiết bao trt. Biết bao-nhiều mà kè: *Xiết bao bè ái với đầy, Yêu si luống những tháng ngày chiết thân CD.*

xiết chỉ trt. Nhiều vỡ-sỗ: *Xiết chỉ sòng hện biên thề, Cây da bén cũ đi vỡ mặc ai CD.*

xiết kè trt. Kẽ được, nói ra được: *Anh như cái vỡ-môn cao không xiết kè, Ngăn ngoài cửa bẽ đơi cá lý-ngu về... Hò.*

xiết nỗi trt. Kẽ không cung: *Mảng tin xiết nỗi kinh-hoàng K.*

XIÈU tt. Xiên nhiều, chực ngã: *Vì dẫu nhè dột cột xiêu CD.* II dt. Chiều theo, cầm lòng không đäu: *Chuồng già đồng điếu chuồng kêu, Anh già lời nói, em xiêu tẩm lòng CD* II Chấp, nhận lấy (tiếng khâm-nhượng): *Chỉ làm phận-sự, chẳng dám xiêu cửa đó.*

xiêu điếu dt. Nhận tiền để điều đám ma: *Tang-chủ không xiêu điếu.*

xiêu đồ dt. Chúc đồ, ngả nghiêng chực đồ sập: *Nhà xiêu đồ.*

xiêu-tó trt. Quờ-quạng chực ngã: *Buồn ngủ, bước đi xiêu-tó.*

xiêu vẹo tt. Xiêu và vẹo: *Nhà cửa xiêu vẹo cõi.*

xiêu-xiêu tt. Nghiêng-nghiêng, hơi xiêu: *Cái nhà xiêu-xiêu* II (B) Hơi xiêu lòng, muốn chiều theo dục-vọng: *Sóng tình dường đê xiêu-xiêu K.*

xiêu-xo tt. Xiêu lầm: *Nhà cửa xiêu-xo.*

XIÈU dt. Phiêu, trôi-nồi lạc-loài: *Hỗn xiêu phách lạc.*

xiêu-giết tt. Phiêu-bạt, trôi nồi khắp cùng: *Tâm thần xiêu-giết.*

xiêu-lạc tt. Lạc-loài nơi xa lè: *Không biết nó xiêu-lạc nơi nào.*

xiêu-lưu tt. Xiêu-lạc phương xa, không biết ở đâu.

xiêu mồ lạc mồ trt. Mất dấu-vết mồ-mồ, lighth nhớ chôn nơi nào.

XO dt. Co lại, rút lại: *Buồn xo, đổi xo, ôm xo.*

xo hồn tt. Dầu-dầu, dã-dượi.

xo-lo trt. So-do, hép-hòi, keo-kiết, khó-khăn, Ô xo-loi thì Trời gởi cho, ô xo-lo thì Trời gởi lại tng.

xo-ro trt. Chò-hò, dáng ngồi thu hình co-quắp lại: *Ngồi xo-ro môt chò* II dt. Dùng-dùng, lẩn-lẩn, không sõt-sắng, thiếu quyết-tâm: *Người hay xo-ro luôn-luôn trễ việc.*

xo vai dt. Rút hai vai lén, dáng người lanh (rét): *Rét xo vai.*

xo-xe dt. Lo-lo, móc ra dè vỡ nhiều lần với ý khoe-khoeng: *Có không bao-nhiều mà cứ xo-xe luôn.*

XÔ dt. Xùi, sợ và nhịn thua luôn: *Xô rỗi, hết dám lén mặt nõa.*

xò-ke dt. Chịu thua cách nhục-nhẽ: *Ê l xò-ke rỗi!*

xò-trân dt. Đứng im nhịn thua, không chút phản-ứng nào: *Bị mảng mà xò-trân /*

XÒ-XÈ đt. Nh. Xo-xe.

XÓ đt. Góc kẽ, chỗ chắt-hẹp tối-tăm trong nhà : *Bó xó, trong xó, xó bít, xó nhù, xó cửa, dẫu đuờng xó chờ* // (R) Buồng dừng riêng cho đàn-bà đẻ : *Näm xó.*

xó hè xó chái đt. Hè và kẹt chái // (R) trt. Chùng-vụng, lén-lút : *Nói xó hè xó chái.*

xó hóc đt. Kẹt góc : *Quét nhè thì moi trong xó hóc* // (R) Hém hóc trong sâu : *Ở trong xó hóc xa-xôi.*

xó kẹt đt. Nh. Xó hóc.

xó-xinh đt. (d) : Nh. Xó.

XÓ-RÓ trt. Xó-ró, khép-nép trơ-trên : *Nhớ Gáu xưa, hơi-hám lè-lèng, hình-thù xó-ró HL.*

XÒ đt. Luồn sợi qua lỗ : *Tiễn nèo xó không lọt chuỗi tng* // (R) a) Đút vào : *Xó tay vô áo, xó chun vô giày*; b) Thoi, đâm thẳng tới : *Bị xó vào mặt*; c) Dùng cưa nhảy đâm vào : *Con gà ô xó vào úc con gà điệu*; d) Ăn-näm với đàn-bà : *Đụng lỗ nèo cũng xó* // (B) a) Xíe, xen vào nói : *Người ta đang nói, xó vào*; b) Châm-chọc, biếm-nhè, lừa-dảo : *Chơi xó, nói xó; nói xó tôi chớ nèo phải nói thật.*

xó chân đt. Đút chân, thọc chân vào : *Xó chân vô giày.*

xó chỉ đt. Đút lòn sợi chỉ qua lỗ : *Lụa cuồm xó chỉ* // Nh. Xó kim.

xó dàm đt. Xó sợi dây qua ngăn-dùng hai lỗ mũi trâu hay bò rồi thắt vòng chaoảng trên hai sừng để làm cái dàm hầu để điểu-khiển : *Trâu dùng tuối xó dàm* // (lóng). Nh. Xó mũi.

xó gánh đt. Thọc mấu đòn gánh vào quai gióng (quang) đặng gánh đi : *Mới xó gánh vó kẽ bị đòi tiền chở.*

xó kim đt. Đút lòn sợi chỉ vào lỗ tròn cây kim : *Mắt lòi, không xó kim nữa được.*

xó-lá đt. (bạc) Cầm chiếc đũa cầm vào giữa một cuộn lá hay giấy vẫn tròn trước, nếu ngay lỗ thì được tiền, trật thì thua, một cuộc chơi mà chủ cái nắm phần thắng trước // trt. Gian-lận, xảo-trá : *Chơi xó-lá* // tt. Khiếp-nhược, bẽ ngoài cứng-cỏi, bẽ trong yếu-hèn : *Đồ xó-lá, thằng xó-lá.*

xó lẹt đt. Đâm sợi lẹt vào vách lá chaoảng qua nẹp để quai thắt lại rồi nhét mồi.

xó mé đt. Đâm ngay cõi ngay úc (xó) và đâm xuốc bên hông bên cánh (mé), hai thõe đá chọi của gà : *Con gà này, xó mé đều hay.*

xó miệng đt. Đút miệng, xía vào : *Chuyện người ta, ai mượn chí xó miệng vào?*

xó mũi đt. Nh. Xó dàm // (B) Dụ-dỗ, rủ-ren với lời dịu-ngọt để lợi-dụng : *Bị điểm xó mũi.*

xó rẽ đt. Lòn qua xó lại cho mắc nhau như thắt rẽ : *Khoanh tay xó rẽ, buộc xó rẽ.*

xó tai đt. Dùng gai bưởi hay kim đâm thủng trái tai cho có lỗ để đeo bông (hoa-tai).

xó tay đt. Đút tay vào : *Xó tay vô áo, xó tay vô còng.*

xó tiền đt. Dùng nhợ xó qua lỗ nhiều đồng tiền rồi buộc lại thành xâu : *Chỉ làm đĩ, em xó tiền; Chỉ đi thuyền, em đì bô..* (Vé Tập tần-vâng).

xó xâu đt. Xó chỉ hay nhợ vào lỗ nhiều cái rồi buộc thành xâu : *Tiễn đẽ xó xâu chớ không xài* // (R) Buộc chùm, buộc cho dính lại với nhau : *Bắt xó xâu đem về.*

xó-xiên đt. Xeo-nẹy, châm-chọc cách-vách : *Nói xó-xiên* : *xó-xiên chớ không ehì mũi.*

XÔ tt. Rõ, ống (gầy) lại nhưng chắc thịt : *Duyệt quát, xó; hết sờ sưa, con nít xó lại.*

xó mình tt. Nh. Xó.

XQ đt. Túc xột (dùng ép), đâm vỡ, bắt qua : *Đang chuyện nọ, xợ chuyện kia tng.*

XOA đt. X. Thoa : *Xoa bóp, xoa dầu.*

XOA đt. Clg. Thoa, trâm giắt tóc : *Chiếc xoa nèo của mấy mươi, Mà lòng trọng nghĩa khinh tài xiết bao K.*

XOA-MỊ bt. Mị-mộng, lừa-dối, gạt-gãm : *Đồ xoa-mị.*

XOA-XOA đt. Clg. Xu-xoa, rau câu nấu re nước rồi đè đồng lại, thức ăn huýt-trường.

XOÀ đt. Rù toả xuống và phát-phổ : *Loè-xoà, tíc xoà chí vai* // bt. Tuôn monh re : *Cuối xoà, đê xoà; nước xoà ra dòng vũng.*

XOÁ đt. Gạch bỏ : *Bôi xoá, xoá cái chữ thừa* // (B) Bỏ qua, cõi quên : *Xí-xoá, xoá mối thù; Hai cõi trâm-anh xô sấp ngửa, Một nhè danh-giáo xoá tng-hoang PVT.*

xoá bỏ đt. Bôi bỏ, gạch bỏ : *Xoá bỏ một dòng chữ* // (B) Bỏ qua, kè như không có : *Xoá bỏ hiềm-khích.*

xoá cho đt. Bỏ qua cho, tha cho sự lầm-lỗi : *Xin ngoài xoá cho.*

xoá đi đt. Quên đi, bỏ qua đi : *Việc nhớ-mọn, nên xoá đi.*

xoá-nhoà dt. Bời xoá cho nhòe để dùng đọc được // (B) Gạt bỏ, cỗ làm cho mờ hẳn : **Xoá-nhoà trong trí nhớ.**

XOĀ tt. Xoà, rù xoá xuồng : Bỏ tác xoà.

xoá cánh dt. Xé cánh, buông thõng hai cánh xuồng : Cè mệt xoá cánh.

XOÁC trt. Mỏi, dặng, dáng bên ngoài : *Coi xoác; nhầm xoác tay đó giêu bụ.*

XOÁC trt. Dạng rộng hai tay : *Bồng xoác nách, ôm xoác ngang lưng* // dt. Ôm, sô lựong trong hai cánh tay vòng lại : Một xoác lúa, hai xoác rơm.

XOAC dt. X. Xạc : *Xoạc cẳng đeo xem đất vền dài HXH.*

XOAI trt. Cách mệt-mỏi : *Mệt xoai.*

xoai chun tt. Mỏi chun.

xoai-xoài trt. X. Mệt xoai-xoài.

XOAI-XOÀI tt. Clg. Thoai-thoài, lèi-lèi, hơi dốc : *Dốc xoai-xoài, đường xoai-xoài.*

XOÀI dt. (thực) : Sách thuốc gọi Hương-cái, vua Thiệu-trị đặt là Móng, loại cây cao, tàn rậm lá đơn giàn, đốt ăn chua-chua chát-chát; hoa nhỏ vàng tròn thành chùm ở chót nhánh; trái no tròn ở gần cuống, hơi nhọn và quéo ở chót, khi chín, cơm vàng ngọt, ngọt; hột giẹp có xơ; trái có nhiều caroten, sinh-tố B1 và sinh-tố C; vỏ cây và hột có nhiều tanin được dùng trị tiết-tả; mủ cây trị ghẻ : *Má ơi đừng đánh con hoài, Đè con câu cá, băm xoài mè ăn CD.* (*Mangifera*).

xoài cà-lăm dt. Thú xoài cây to, sai trái; trái nhỏ hơi giẹp, hột to, chỉ ăn sống.

xoài cát dt. Thú xoài trái to tròn, thịt dẻ và thơm ngọt.

xoài cơm dt. Thú xoài cây to, sai trái, trái nhỏ tròn, hột to, thịt trong và thơm.

xoài gòn dt. Thú xoài trái hơi tròn, trái không to lầm, thịt ăn xanh có bột, ăn giòn thơm ngọt, dẻ chín hơi lẹt (*Mangifera Duperreana*).

xoài hòn dt. Thú xoài trái to hơi tròn, thịt thơm ngọt.

xoài hôi dt. Thú xoài cây mạnh, không kén đất trồng, trái tốt vỏ, sống đùi hườm, chín đùi tươi, mủ nhiều, xơ nhiều và dài; ăn giòn khé, dẻ chín thật ngọt nhưng hôi mù (*Mangifera foetida*).

xoài hương dt. X. Xoài thơm.

xoài móc-muỗng dt. Clg. Xoài móc-muỗng, V. Muỗm (thực).

xoài quéo dt. Thú xoài nhỏ trái, chót trái nhọn và quéo lèi, không ngọt ngọt.

xoài tượng dt. Loại xoài trái to dài, đầu nhọn, vỏ trắng mõm, lúc sống không chua lâm, chín hơi lẹt, thường được ăn sống và giỗt (*Mangifera cambodiana*).

xoài thanh dt. X. Xoài thanh-ce (vì kiêng huý tên Đốc-phủ Trần-tử-Ce, chủ quan Hốc-môn thời Pháp-thuộc).

xoài thanh-ce dt. Clg. Xoài thanh, thú xoài trái dài đầu quéo, thịt trong và thơm ngọt (*Mangifera indios*).

xoài thơm dt. Clg. Xoài hương, thú xoài trái hơi tròn, thịt thơm ngọt.

xoài voi dt. Thú xoài trái hơi tròn, hột to, thịt trắng và thơm ngọt (*Mangifera cambo-diana*).

XOAY dt. Quay, xây, day tròn qua lại : *Gió chiều nào, xoay chiều ấy; Có ai thêm bận vì ai, Không ai giường rộng chiều dài để xoay CD.* // (B) Chạy, tìm đủ cách để làm cho được : *Xoay tiền; Xoay tròn nghìn cách, thử ba bốn lần NĐM.*

xoay chiều dt. Đồi chiều, day qua chiều khác : *Điện xoay chiều; gió chiều nào, xoay chiều ấy.*

xoay đầu trt. Vùi đầu, bận nhiều việc : *Làm xoay đầu.*

xoay hướng dt. Day cửa về một hướng nào : *Ai ơi giữ chí cho bền, Dù ai xoay hướng xoay nền mặc ai CD.*

xoay nền dt. Đập nền nhà theo một chiều hướng nào : *Coi tuối dặng xoay nền.*

xoay tiền dt. Chạy tiền, vay mượn hoặc cầm thế đồ-dạc cho có tiền.

xoay trần dt. Cởi áo ra để mình trần cởi đem hết súc vào việc làm : *Xoay trần làm nua.*

xoay-vật dt. Tháo-vật, giải hoạt động : *Xoay-vật tú-phương.*

xoay-văn dt. Thay đổi luân, hết vây đến khác, hết người kia đến người nọ : *Đồng tiền xoay-văn; Thủ xem con tạo xoay-văn đến đâu K.*

xoay-xé dt. Day-trò bận-rộn : *Xoay-xé như á bán hàng tng.*

xoay-xở dt. Chạy-chạy, quơ-quơ, làm dù mọi cách cho được việc : *Có tài xoay-xở.*

XOÁY dt. Quen, quay tròn khu-ốc : *Chỗ nước xoáy II (chỗ) Rà cho kín, khoét*

rộng cho vừa với cỡ lớn hơn : **Xoáy xi-lanh** (*cylindre*) **II dt.** Dụng-cụ để xoáy **II Chỗ** tóc hay lông xoắn khu-ốc : **Đưa nhô hai xoáy** ; Xem **xoáy ngựa** để biêt ngựa hay hay dở **II (lòng) Chợt**, chớp, ăn-cáp : **Đi chợt bị chúng xoáy hết tiền**.

XOÁY-CHỐT **dt.** Lưỡi xoáy có cây chốt chặn (*alésoir à goupille*).

XOÁY HẬU **dt.** Xoáy phia sau mông ngựa hay bò : **Ngựa có xoáy hậu**.

XOÁP PHẢN **dt.** Xoáy ngựa mọc ở một chỗ mà người ta tin rằng ngựa ấy sau sẽ phản chủ.

XOÁY TAY **dt.** Công-việc xoáy lỗ bằng tay (*alésage à main*).

XOÁY TRON **dt.** Lưỡi xoáy lỗ tròn không răng (*alésoir à taille droite*).

XOÁY-VẬN **dt.** Xoắn tròn và quặt lại giữa tim : **Chỗ nước xoáy-vận là chỗ nguy-hazard**.

XOÁY XOẮN **dt.** Lưỡi xoáy lỗ có răng khu-ốc (*alésoir à taille hélicoïdale*).

XOAN **tt. Clg.** Xầm, mù-lò : **Hát xoan, xầm xoan.**

XOAN MẶT **trt.** Trước hết, khi mới xây chầu đê chúc thần : **Hát xoan mặt**.

XOAN **dt.** (*thực*) : Loại cây to, mù lèn lạnh (*rét*) rụng hết lá, gỗ thường được cắt nhè, trái tròn dài : **Mặt trái xoan.**

XOÀN **dt.** *Clg.* Kim-cương, loại đá quý, được mài cạnh thì chiếu sáng : **Hột xoàn, thuỷ-xoàn.**

XOÀN XIÊM **dt.** Xoàn gốc ở Thái-lan, rẻ tiền hơn.

XOÀN-XOẠT **trt.** Tèn-tết, tiếng xé hàng-giè.

XOANG **trt.** Xuồng, mắc phải : **Xoang bệnh, xoang nhầm.**

XOANG-DỊCH **tt.** Mắc dịch, bị dịch-khí, bị bệnh truyền-nhiễm trong một luồng dịch.

XOANG-ĐỀ **tt.** Nói về ngựa hay đạp đè, móng sau chém móng trước **II (R)** Trặc ở khuỷu chân chót, gền móng : **Ngựa xoang-đề.**

XOANG-ĐỘC **tt.** Lộn phải nọc độc vào máu hay xương, thường là nọc độc bệnh hoa-liễu : **Bị xoang-độc.**

XOANG-GIÓ **tt.** Mắc gió, phải gió độc.

XOANG **dt.** X. Xang : **Xoang-diệu; Khúc nhè tay lụa nên xoang K.**

XOANG-XOÀNG **trt. Clg.** Xoảng-xoảng, Loảng-xoảng hay Xòn-xoảng, tiếng kim-khí

khuôn liền-liên.

XOÀNG **bt.** Tầm-thường, không đáng kể : **Cái đó xoàng lầm ; ăn-mặc xoàng.**

XOÀNG-XINH **bt. (d)** : Nh. **Xoàng.**

XOÀNG-XOÀNG **bt.** Hơi xoảng, tầm-thường.

XOÀNG **tt.** Choáng, hơi say : **Xinh-xoảng.**

XOÀNG-BA **trt.** Say ba phần (tinh bảy phần), say một ít : **Rượu xoàng-ba, say xoảng-ba.**

XOÀNG-XOÀNG **tt. X. Xinh-Xoàng :** **Rượu đã xoảng-xoảng ; mời nửa xí đã xoảng-xoảng.**

XOÀNG-XOẠC **trt.** Hơi bét ra, hơi đang ra : **Đứng xoảng-xoạc hai chun.**

XOÁNG-QUA **trt. Clg.** Thoáng-quá, phớt qua, không kỹ : **Ngó xoáng-quá.**

XOÀNG **dt.** Nước luộc thịt : **Nước xoảng.**

XOÀNG **dt.** Vị tre có hai cán dài mồi đầu dùng khiêng đất.

XOÀNG **trt.** Tiếng đồ kim-khí va - chẹm hay rơi bể : **Loảng-xoảng, xòn-xoảng, rớt cái xoảng.**

XEÔNG-XOÀNG **trt. X. Xoang-xoảng.**

XOÀNG **trt.** Xoạc, bét ra : **Đi xoang chun.**

XOẠT-XOẠT **trt. X. Xoàn-xoạt.**

XOĀN **tt. Nh. Quǎn :** **Chi xoǎn, tóc xoǎn.**

XOĀN **dt.** Cóc, quẩn chặt lấy nhau : **Chi xoǎn, xe săn quás, xoǎn cǎ II (R)** Đau khít, không rời ra : **Loǎn-xoǎn ; con xoǎn theo mẹ II** Năm và quai lại chặt : **Xoǎn lây áo không cho đi.**

XOĀN-XÍT **dt.** Quần-quýt, cà-rà một bên vì trú-mén : **Hai đứa nó xoǎn-xít lấy nhau.**

XOĀN **dt.** Xoáy, ngoáy tròn khu-ốc : **Xoǎn đinh ốc II trt. Quǎn, thắt :** **Đau xoǎn trong bụng.**

XOĀN **trt.** Nhẫn, trại, hết ráo : **Có bao nhiêu, xài xoǎn cǎ.**

XOĀN-CỘC **tt.** Ngắn-xùn : **Câu chuyện xoǎn-copic.**

XOĀT **trt.** Phút, phút, cho rời đi : **Đi xoāt cho rời ; nói xoāt ra.**

XÓC **dt.** Thọc vào, đâm vào : **Bị đâm xó vào tay ; đòn xóc hai đầu II trt. Lôi, đâm túc :** **Ngựa chạy xóc II X. Nói xóc.**

XÓC CÙ **dt.** Dờ cao cây cù vặt nhẹn mà chọt mạnh xuống cho lún sâu : **Xóc cù dưới súng ngắn sâu.**

XÓC DÀM **tt.** Bị đâm ghim vào : **Tay xóc dầm.**

xóc hông tr. Túc lôi bén hông : *Đau xoc hông II (R)* Chọc túc : *Nói xoc hông.*
xé óc tr. Nh. Xóc hông (nghĩa sau).
xóc-xia dt. Nh. Xoi-xia.

XÓC dt. Dùng-lắc, lay-động cho đều, cho ngay-ngắn : *Xoc tiền, xoc thê (xăm).*
xóc áo dt. Nhún vai, kéo vạt áo, sửa bâu cho cái áo mặc trong mình được ngay-ngắn, thẳng-thớm : *Buông cầm xoc áo vội ra K.*

xóc bài dt. Trộn bộ bài cho đều.

xóc cái dt. Làm cái trong một sòng xóc-dice (dice) : *Bửa nay ai xoc cái?*

xóc chè dt. Trộn xen kẽ cho thật đều bộ bài.

xóc-dice (dice) dt. (bạc) : Món cờ-bạc gồm 4 đồng tiền đòn trong dice (dice), úp chén lại rồi xóc cho tay con đặt tiền, ăn-thua bằng các mặt tiền chẵn lẻ.

xóc nước dt. Vác ngược người chết trên trên lưng mà chạy cho ôi nước ra để cứu sống người ấy.

xoc-xách trt. Clg. Xoc-xach, tiếng khuất như va chạm kim-khí : *Đương om-om chớp giật sấm ran, Nghe xoc-xách lại gió hoà mưa ngọt NCT.*

xoc-xéo trt. Dùng-lắc, lay-động cho đều, cho tiêu corm, cho giãn gân cốt : *Đi she xoc-xéo.*

XQC trt. Tiếng va-chạm kim-khí : *Lẹo-xoc, xòng-xoc.*

xoc-xach trt. Nh. Xoc và Xoc-xách II dt. Kho tiền trong túi bằng cách khuất-động : *Có ba đồng tiền, cứ xoc-xach hoài II tt. Lòng-lòng, lúc-lắc : Bánh xe xoc-xach.*

xoc-xoc trt. Clg. Xòng-xoc hay Lọc-xoc, tiếng nước và hơi chen nhau trào ra : *Heo tấp xoc-xoc, hót thuốc lào xoc-xoc II Láo-liên qua lại : Mắt long xoc-xoc.*

XQC trt. Xắn, thọc, đâm-sầm vào : *Đâm đầu nõ, xoc đầu kia II* Quá lầm : *Già xoc, dài xoc.*

XOE dt. Vo, lăn với hai bàn tay cho tròn : *Tròn xoe ; xoe đèn sáp.*

XOÈ dt. Mở ra, giương ra : *Phùng-xoè, bén tay xoè, công xoè đuôi, gè xoè cánh ; Bồng đầu chim hạc bay về, Xiêm đèn áo trắng, cánh xoè sang ngang (Hậu Xích-bích).*

XOEN-XOÉT trt. Clg. Xoét-xoét, mau lẹ,

liền-thoảng : *Nói xoен - xoét II dt.* La giòn ôn-ào : *Tré con xoен-xoét cả ngày*

XOÈN-XOÉT trt. Clg. Xoét-xoét, xoét - xoét, tiếng cửa hay cắt mao.

XOÈNG-XOÈNG trt. Nh. Xèng-xèng.

XOÉT dt. Chốc, khoảng thi-giờ rất ngắn : *Lèm một xoét thì xong.*

xoét-xoét trt. X. Xoen-xoét.

XOÉT trt. Rẹt, nhanh, mau lẹ : *Đánh xoét một cái thì xong.*

xoét-xoét trt. X. Xoèn-xoét.

XOI dt. Giùi, dùng cây nhọn khoét lỗ : *Xoi lỗ, xoi tường II (R) a) Thọc cho thông : Xoi cống, xoi đất đèn, xoi ống-diesel ; b) Móc rãnh trên gỗ bằng cái bao : Xoi gỗ ; c) Coi, vạch kiém : Xoi bài, xoi quyền II (B) Châm-chọc, chỉ-trích : Xoi hao mạc; nước.*

xoi-bói dt. Clg. Xoi-mói, nói xấu, moi-múa việc xấu của người : *Anh em đừng xoi-bói nhau.*

xoi-móc dt. Nh. Xoi-bói.

xoi-mót dt. Nh. Xoi-bói.

xoi thông dt. Thọc cho thông : *Xoi thông lỗ cống.*

xoi trổ dt. Xoi lỗng thêm một lỗ cho có đường tròn ngả khác : *Bị bắt hang, chuột xoi trổ để thoát thân.*

xoi-xia dt. Xoi và xia : *Cứ xoi-xia cho chảy máu rỗng II (B) Châm-chọc, kích-bác : Chứng nó cứ xoi-xia nhau luôn.*

xoi-xoi dt. Chợt-chợt, động đầu gậy nhiều lần : *Xoi-xoi như thây bối đám cua tng.*

XOI-XÓI trt. Luân-luân, không dứt : *Ăn xoi-xói, nói xoi-xói II* Tung mện : *Cá nhảy xoi-xói.*

XÖI-XÖP tt. Sập-sinh, không săn cứng : *Cái chun xöi-xöp muỗi bại II (B) Xập-xình, ời-ợp, khi tiến khi lui : Cuộc làm-ăn xöi-xöp.*

XÖI dt. Xoi, đâm thẳng vào : *Nước xói bờ II (B) Châm-chọc : Xia-xói.*

xói-móc dt. Châm-chọc nỗi-móc : *Xói-móc nặng lời.*

XÖI-XÖI trt. X. Xoi-xói.

XOM dt. Đâm xuồng (với cây chia nhiều mủi) : *Xom cá, xom lươn II trt. Phóng tới với hai hay bốn chân một lượt : Niệu, cè-xom, nhảy lom-xom II dt. Cây chia nhiều mủi đâm cá khi nước ròng : Cây xom.*

xom-xom trt. Chòm-chòm tối, gật-gật tối : Nhảy xom-xom ; Tối cảnh lầy chi mà vẫn cảnh, Quỷ hãi gối xuồng, gật xom-xom HXH.

XÓM dt. Chòm nhè, nhiều nhà ở gần nhau : Chiots xóm, hàng xóm, khu xóm, làng xóm, lối xóm // Hàng, vùng, con đường -ey vùng đất có nhiều nhà cùng làm một nghề hay bán một món hàng (được dùng lâu, thành địa-danh) : Xóm-cùi, Xóm-chi, Xóm-chiếu, Xóm-dầu, Xóm-diêm, Xóm-gióng, Xóm-nước-mắm, Xóm-than ; hoặc có nhiều vật tự-nhiên đặc-biệt : Xóm-dầm, Xóm-lách...

xóm-diềng dt. Nhà hay người chung một xóm : Xóm-diềng với nhau, nên giúp đỡ lẫn nhau.

xóm dưới dt. Xóm phía đất thấp, gần sông : Nhà nó ở xóm dưới.

xóm làng dt. Nơi có nhiều nhà, có cả nhà việc (try-sở làng) trong ấy : Tim chỗ có xóm làng mè tát-túc // Dân làng và uý-viên hội-dông nhân-dân (hương-chức) : Xóm làng tụu lại đông-dáu.

xóm ngoài dt. Xóm phía ngoài, gần lộ, gần đường nước : Ở xóm ngoài vui hơn.

xóm nhà dt. Chòm nhà, cuộc đất có nhiều nhà : Xa-xa, trông thấy có xóm nhà.

xóm trên dt. Xóm phía trên, chỗ đất cao, gần lộ cái, xa sông : Nhà ở xóm trên.

xóm trong dt. Xóm phía trong ruộng, trong đồng, trong rừng, xa lộ, xa chợ.

XON trt. Mau lẹ, lia-lija : Lon-xon.

xon-xon trt. Clg. Lon-xon hay Lon-xon, liền tay, không suy-nghĩ : Nghe lời con, xon-xon mắng người.

xon-xón trt. X. Xon-xón.

xon-xón trt. Clg. Xon-xón, cách hồn-xiröt, gio-giành cái miếng, nói không kieng-né : Nói xon-xón ; xon-xón lố miếng.

XÒN dt. Bao giắt thuốc điếu hay đựng thuốc ròi, đầu rộng đầu hẹp : Xòn thuốc.

XÒN-XÒN trt. X. Xon-xón.

XONG trt. Rồi, đã trọn, vừa dứt : Ăn xong, làn xong, nói xong ; Nhắc trông sao đầu và đóng, Chỉ em rán sức cho xong ruộng nẩy CD. // Được, yên, không khó-khăn rác-rối : Không xong ! nguy đến nỗi ! Nước trong cá lội thây hình, Có đôi cũng được một mình cũng xong CD.

xong bùa trt. Rồi bùa ăn (dùng cơm xong) : Đợi ông ta xong bùa rồi sẽ thưa.

xong cây bt. Xong lâu rồi, đâu đó đã xong : Việc đã xong cây // Ráo-ránh, dàng-ho..., nghe được lâm : Ăn-nói xong cây.

xong chuyện trt. Xong công-việc, hoàn-thành phận-sự : Làm xong chuyện rồi sẽ đi chơi // Qua-loa lấy có, cầm chừng qua буди : Làm cho xong chuyện, hơi nèo làm kỵ.

xong đời trt. Hết kiếp, chết : Có có không không, lo hết kiếp, Khôn khôn đợi đợi, chết xong đời VD.

xong nợ trt. Dứt nợ, không còn mắc nợ nữa : Rén trả xong nợ rồi cất nhà lại // (B) a) Hết duyên-nợ, thôi nêu : Tôi đã xong nợ với bà ta rồi, bây giờ thì độc-thân ; b) Hết phận-sự : Trả cho xong nợ, nhambi mắt mới yên.

xong việc trt. Nh. Xong chuyện (nghĩa đầu).

xong-xé trt. Xong đâu đây, trọn-vẹn cả : Làm xong-xé ; Io xong-xé, ăn xong-xé.

xong-xạy trt. Nh. Xong-xé (thường dùng với ý không) : Có xong-xạy gì đâu ; rán hết sức mà không xong-xạy chi cả.

xong-xuôi trt. Tròn việc, không khó-khăn, không trót-ngại chi cả : Đầu đó xong-xuôi.

XÔNG-XÔNG trt. Lưu-vóng, luồng chơi, không có việc chi làm : Ở không xong-xóng, đi xong-xóng tối ngày // Ngày-chò, đứng thẳng : Cây lèn xong-xóng.

XÔNG-XÔNG trt. Clg. Xòng-xóng, mệnh-dạng, cứng-cáp, thẳng lưng : Đi xong-xóng, gánh xong-xóng.

XÔNG-XÔNG trt. X. Xong-xóng // Ở không, chẳng làm việc gì : Ngồi xòng-xóng cả ngày.

XÔNG-XƯỢT trt. Nh. Xóng-xoài.

XÔNG trt. Vượt thẳng, ngay lên : Cây lèn xóng.

xóng-xóng trt. Nh. Xong-xóng (nghĩa sau).

XÔNG trt. Thẳng tay thẳng chun.

xóng-róng trt. Lóng-nhóng, đang chờ đợi với dáng bút-rút, không yên : Đóng xóng-róng cả giờ.

xóng-xoài trt. Duỗi thẳng tay chun ra + Năm xóng-xoài.

xóng-xượt trt. Nh. Xóng-xoài.

XÔNG bt. Dũng, cứng thẳng : Dũng xóng // Tròng, không tiếng xung-ho lè-phép : Trò lời xóng.

xóng đuôi dt. Dũng đuôi, ngay cái đuôi

ra : *Ngựa xông đuổi đất.*

xông lung trt. Ngay lung ra, giờ thẳng cái lung : *Xông lung cho người ta kì II (B)*
Thẳng ống, ở không : *Xông lung chời, ngù xông lung.*

xông-xông trt. X. Xòng-xồng.

XÔNG-XÀNH trt. Xòn-xèng, xóc-xách, xọc-xách, tiếng kim-khí và chém : *Tiếng xông-xanh đầy trong trời đất, Thân cung thông huống nữa là ai NCT.*

XÓP tt. Xép, trống bén trong : *Túi xóp II dt.* Cái bị đương bằng lá buôn : *Cái xóp, một xóp trà huế.*

xóp khô tt. Trống tron, chẳng đựng chi cả : *Bụng xóp khô.*

xóp ve tt. Nh. Xóp khô.

xóp-xóp tt. Rất xóp : *Túi xóp-xóp.*

XÓP-XÉP trt. Clg. Nhớp-nhép, tiếng nhai đồ ăn mềm mà khô : *Nhai xóp-xép.*

XQP dt. Xép, ợp, tóp xuồng (sau một lúc phồng lên, nồi lên) : *Mụt nhợt đã xóp; đeo sinh lén xóp xuồng.*

xóp bụng trt. Bụng xóp xuồng : *Tiêu cho xóp bụng; bây-giờ xóp bụng, ít tháng sau chữa nữa.*

XÓT tt. Ngứa-ngáy khó chịu ngoài da : *Byt thóe hay làm xót người II (R)* Rát : *Mỗi nứt mề ăn mẩn thì xót II (B)* Áy-náy, khó chịu trong lòng trước cảnh khò của người : *Chua xót, đau xót, thương xót; Mê duẩn con ngặt, lung hãi trẻ, Trời mòn lòng thương, xót một già TTT.*

xót dạ tt. X. Xót lòng : *Đau lòng xót dạ.*

xót đau tt. X. Đau xót.

xót lòng tt. Clg. Xót dạ, xót xa trong lòng : *Nghỉ lòng rồi lại xót lòng dài phen K.*

xót mắt tt. Xôn-xang trong mắt : *Gió mạnh làm xót mắt II* Khó chịu khi trông thấy : *Thấy cảnh khò của người mà xót mắt.*

xót ruột tt. Cồn-cồn trong bao-tử (đè - dày) : *Ấn đì xót ruột.*

xót thầm dt. Thương-xót thầm trong lòng : *Nghỉ người ăn gió nằm mưa, xót thầm K.*

xót-thương dt. X. Thương-xót.

xót xa dt. Đau lòng, nồng ruột cho người khác : *Được lòng ta, xót xa lòng người ta.*

xót xiry tt. Ngứa-ngáy, nhám-nhúa khó chịu ngoài da : *Đập lúe một hồi, mình-mày xót xiry.*

XOT trt. Xóc lén xuồng : *Cè-xot, lột-xot II dt.* Clg. Giọt, đám bàng chảy cho trắng : *Xot gao II* Dự vào cách hồn-h่า, xia vò : *Người ta đang nói, xot vô!*

xot vò xot ra dt. Nói vò nói ra với ý xấu : *Xot vò xot ra cho có việc xung-dot.*

xot-xot dt. Xo-xè, xo-xè, khoe-khoango : *Có ba đồng tiền, cứ xot - xot mãi II trt.* Lôi-thôi chút-dính, khi lời khi lồ : *Buôn-bán xot-xet, làm-ăn xot-xet.*

XÔ dt. Dùng tay đầy tối : *Nó xô tôi té (ngã); xô tắm tưởng II trt.* Đùa, chạy, chỉ hàng-giè rẹt lại một chỗ.

xô-bô trt. Lộn-xộn, hỗn-tep, chung-chạ bagy-bagy : *Ăn-uống xô-bô.*

xô-bô xô-bạn trt. Nh. Xô - bô (tiếng nhán mảnh).

xô đầy dt. Xô và đầy tối : *Chen lén xô đầy II (B)* Đua nhau, thúc-giục, khuyến-khích : *Xô đầy vào đường đánh-lợi, xô đầy vào chỗ chết.*

xô đuổi dt. Xô và đuổi đi : *Bị xô đuổi ra khỏi nhà.*

xô giàn dt. Nh. Giựt giàn.

xô ngã dt. Xô cho ngã, cho té : *Đứa bé bị bạn xô ngã; xô ngã tắm tưởng.*

xô ngửa dt. Xô phía trước cho bật ngửa, ngã ngửa.

xô sấp dt. Xô phía sau cho ngã sấp tối.

xô sấp xô ngửa dt. Xô và đuổi đi nhiều lần : *Bị xô sấp xô ngửa mà cứ đứng nói hoài.*

xô sập dt. Xô cho sập xuống : *Xô sập cái giàn II (B)* Làm cho sập dò : *Xô sập một công-trình kiến-thiết.*

xô té dt. Đầy người cho té (ngã), cho lọt xuống : *Xô té ngửa, xô té xuồng sàng.*

xô tối dt. Bất đàng sau đầy tối : *Giữa đám đông, mình không bước, họ cũng xô tối.*

xô vẹt dt. Xô qua hai bên cho trống : *Xô vẹt người mà đi.*

xô-xâm tt. Nhám-nhúa, giũ-giám : *Xô-xâm như vỏ cây.*

xô-xát dt. Xung-dot, đánh nhau : *Cãi lộn rồi xô-xát nhau.*

XÔ-XÔ trt. Clg. Xô-xô, lô-xô, nhiều vò rộm : *Cây mọc xô-xô.*

XÔ út. Nhiều và lộn-xộn : *Thiên-hà lô-xô.*

xô-xô tt. X. Xô-xô.

XÔ dt. Xè - mờ, tháo : *Xô buồm, xô cờ gai,*

xô dâ xô // là cho sạch ruột: *Thuốc xô* //
Đuợt cho ra chun, cho bớt hăng: *Đem gá
đi xô* // tr. Bô, đâm sần tái: *Nhay xô tái,
đâm xô vào.*

xô cu-di dt. (bạc): Clg. Xô dâ 12 con, mòn
cờ-bạc do một người làm cái, mỗi bàn giấu
1 trong 12 lá bài trong hộp quét (hòm diêm)
cho tay con đặt tiền, 1 trúng 10.

xô dầu dt. Uống dầu xô đểng là trông ruột:
Xô dầu khoẻ hơn xô thuốc.

xô dầu tt. Chỉ tôm tép ươn, dầu gân lìa
mình: *Tép xô dầu bén rέ.*

xô đẽ dt. Làm chủ sòng đê cõ-nhên đê mǎi
buổi xô ra 1 trong 36 hay 40 con đặng ăn-
thua với tay con, mỗi ngày hai cữ.

xô gà dt. Cho hai con gà trông chơi chơi sau
khi bao cự le lại đê chúng bớt nyc, bớt hăng.

xô khia dt. (bạc): Xô một lần nữa con đê
hey lá bài vừa xô (X. Xô cu-di và Xô đẽ).

xô nyc dt. Cáp cho hai con gà trông chơi
chơi cho bớt nyc (X. Xô gà) // (R) Giao-cứu
sau một thời-gian dài không gần đàn-bà.

xô nhോ dt. Clg. Nói chữ, kè những câu cách-
ngôn bằng chữ nhോ (tiếng Hán-Việt) trong lời
nói // (lóng) Chửi: *Đừng chọc, và xô nhോ
bây-giờ.*

xô phong-long dt. (truyền): Đốt lửa dưới
đất rồi bước qua bước lại vài bận đê trừ
phong-long khi thấy mình xui-xéo vì vừa
thảm một người đàn-bà đê hoặc vừa gặp
một người đàn-bà chửa, v.v..

xô số dt. Clg. Mở số, quay cho ra các con
số trúng đã được ấn-dịnh trong một cuộc
bán vé số.

xô súng dt. Khởi bắn hàng loạt súng: *Điều-
tra xem bắn nèo xô súng trước.*

xô tục dt. Nói tục-lieu.

xô thuốc dt. Uống thuốc xô: *Xô thuốc hay
đau bụng.*

xô trông dt. Đánh trông lia-lia với hai cây
dùi trong một hồi dài mà nhẹ: *Xô trông
cho lân lạy.*

xô xui dt. Làm một việc gì bất-thường đê trừ
vận xui-xéo: *Đi chơi xô xui* // X. Xô phong-
long.

XÔ tr. Sai lầm; sáu hơn thời-gian đã định:
*Cười xô, coi xô, nhìn xô, tính xô, ngựa
chạy xô.*

xô nặng tr. Sai rất xa: *Phát nẩy xô nặng.*

XÔ dt. Toạ (ngồi) (tiếng Quảng-dông).

xô khám dt. (lóng): Ngồi tù, ở tù; bị giám
... trọng ngục: *Bị xô khám, chắc xô khám
quá!*

xô xe dt. (lóng): Ngồi xe, đi xe: *Tôi nay
hết: Chung lục-quốc, Tô-Tần xô xe.*

XỐC dt. Tôc, dỡ lèn, lục-lẹo xáo-trộn: *Xếc
quần áo, xốc sách-vở, lục-xốc tú-tung* //

Nhắc lèn, nâng lèn: *Âm-xốc* // dt. Ôm, sõ
lượng vừa với hai tay vòng lại: *Một xốc
rõm.*

xốc dậy dt. Ôm đỡ người đang nằm dậy:
Xốc dậy lôi đi.

xốc nách dt. Nằm hai cánh tay chồ gân
nách mè đỡ đứng lên: *Xốc nách người
say dùi đi.*

xốc-nối tt. Bép-chop nồng-nồi: *Tinh-khí xốc-
nối.*

xốc-vác bt. Mạnh-mẽ, nồng nhẹ chỉ cung
làm, siêng-năng: *Ngoài xốc-vác; làm xốc-
vác.*

xốc-xech bt. Xêch-xạc, leng-thang: *Ăn-mặc
xốc-xech; áo quần xốc-xech.*

xốc-xô dt. Lực ra bô bừa-bãi: *Xốc-xô ngắn
quần áo, xốc-xô giầy-tờ.*

XỐC bt. Clg. Xôc, xông tái, a vào: *Chạy
xốc tái, xốc vào gây chuyện; ăn xốc ăn
tép.*

xốc tái dt. Sân tái, lướt tái cách bẽm-
trộn: *Xốc tái định ăn-thua.*

xốc vào dt. Xông vào, bước vào cách bẽm-
trộn: *Xốc vào nhè toan gây sự.*

xốc-xà dt. A vào, sân vào, lăn xà vào.

xốc-xốc dt. Bước tái cách hăm-hờ, bẽm-
trộn: *Xốc-xốc lại toan đánh.*

XỘC bt. X. Xôc: *Chạy xôc vào nhè.*

xộc-xộc bt. X. Xòng-xộc.

XỘC-XỆCH tt. Xộc-xịc, lóng-léo, không
chặt: *Cửa xe xộc-xech.*

XÔI dt. Thực ăn bằng nếp đê trong chõ
hấp hơi nước sôi: *Bé xôi nhồi một chõ;*
Vành mâm xôi, đê: thăng Lạc HL. // dt.
Hấp nếp thành xôi: *Em đương vúc nếp
xôi xôi, Nghe anh cưới vợ, quăng nồi
đé vung CD.* // (B) Nở thêm ra nhiều:
Sinh xôi nảy-nở.

xôi đậu dt. Xôi có lợn đậu nguyên hột.

xôi gấc dt. Xôi màu đỏ, do nếp trộn với
mù trái gấc xôi ra: *Ăn-mèy đái xôi gấc
tng.*

xôi hoa cau dt. Nh. Xôi đậu.

xôi kinh dt. Nghiên-ngâm kinh sách : *Nấu súi xôi kinh.*

xôi lá cẩm dt. Xôi màu xanh, do nếp trộn với mù lá cẩm xôi ra.

xôi oán dt. Xôi nhạt quả nhỏ có ngăn đè cúng: *Chó khinh chùa Thich không thờ, Mè đem xôi oán cúng nhớ gốc cây CD.*
xôi rượu dt. Clg. Cơm rượu, xôi trộn men và viên rải ú ba ngày cho ra nước ngọt. Xôi và và xôi rượu trộn chung.

xôi thịt dt. Xôi và thịt heo, vật cúng tế: *Sống thì cơm chênh cho ăn, Chết thì xôi thịt lợn vẫn thế ruồi CD.* // Cục xôi và miếng thịt heo, phần kiếng biếu cho nhà tai-mắt sau khi đã cúng thần: *Bưng xôi thịt đi cho II (B)* Thái châu-rìe kiêm ăn của một số người: *Chính-khách xôi thịt.*

xôi vị dt. Xôi trộn nước đường với vị nhạt vào khuôn rồi rắc mè (vừng) lên, thúc ăn ngọt.

xôi vò dt. Xôi có nhuân đậu xanh quết nhuyễn khi nếp còn sống: *Giúp em một thúng xôi vò, Một con lợn béo, một vò rượu tẩm CD.*

xôi xéo dt. Thú xôi vò dính cục, không rời từng hột.

XỐI dt. Giật, đùi chất lỏng lên vật gì: *Xôi nhiều nước cho sạch II tr.* Tươi, dùi, thịt nhiều và không cho trả lời: *Đánh xôi, mảng xôi, chửi xôi II dt.* Máng-xối gọi tắt: *Nước từ xôi chảy xuồng.*

xôi đầu dt. Bắt trên đầu xôi xuồng: *Đứng xôi đầu em ngập.*

xôi mình dt. Bắt từ vai xôi xuồng.

xôi mỡ dt. Ruồi từ-từ mỡ nước đang sôi lên, thay vì đè trong chảo mà chiên: *Gà xôi mỡ.*

xôi nước dt. Cầm gáo nước xôi xuồng: *Mưa như xôi nước.*

xôi nhà dt. Máng xôi (gắn dưới mái nhà): *Đóng dưới xôi nhà.*

xôi-xé trt. Tuổi-xưgi, dù-dội, thịt nhiều: *Mảng xôi-xé, mưa xôi-xé, xèi tiền xôi-xé.*

XỐI bt. Xắp-thời, liền tay, mau lẹ: *Bóp xôi, buôn xôi, cái xôi, dưa xôi, lợn xôi, mắm xôi II Tạm-bợ:* *Ấn xôi ở thời II* Liền, trước tiếng khen đầu tay: *Nói một câu lấy xôi.*
xôi-lỗi tt. Sơ-sài, qua-loa, lấy có cho mau xong: *Chuyện xôi-lỗi.*

XÔM trt. Clg. Rôm, bệnh, rình-rang: *Ăn mặc coi xóm; nói nghe xóm lầm.*

xôm đám trt. Rê vê hực-hỡ, đông người trong đám, trong cuộc lể: *Dọn xóm đám, làm xóm đám.*

xôm tụ trt. (bạc): Lớn tụ, tụ bài đốt nhiều tiền: *Đặt xóm tụ II (lóng) Nh.* Xôm đám: *Vô thêm cho xóm tụ; ngồi vô cho xóm tụ.*

xôm trại trt. X. Bệnh trại.

XÔM-XỐP tt. X. Xốp-xốp.

XÔM tt. Nhiều râu: *Dê xóm II (R) Xù, rậm và dài lông: Chó xóm II (B) Dê, tánh thích đòn-bè: Đòn dê xóm, tánh xóm.*

xôm-xàm tt. Clg. Xôm-xoàm, rậm và dài lông: *Lông-lá xôm-xàm.*

xôm-xàm tt. X. Xôm-xàm.

XÔM-XỘP bt. Lộp-xộp, xốp mình, không dẽ: tiếng hơi thoát ra từ nhiều buồng trống nhở: *Đất có nhiều cổ mục, buồm nghe xôm-xộp; đi trên đồng rác nghe xôm-xộp.*

XÔM dt. Nhòm, nhóng đít lên: *Xóm dậy sờ xóm, ngồi xóm.*

xóm đít dt. Nhóng đít lên cao, chỉ trỏ con dê trườn giỏi, sấp biết bò: *Cháu nó mới xóm đít ehó chưa biết bò.*

xóm-lôm trt. X. Ngồi xóm-lôm.

XÔM dt. Xúc lén lợa: *Xóm lén giập cá II (R)* Quơ lầy, vợ lậy: *Xóm lậy cái to.*

XÔN trt. Tiếng động.

xôn-xao bt. Clg. Nhôn-nhao, ồn-ào, rộn-riп: *Tiếng người xôn-xao; Thiên-hạ xôn-xao giữa cõi trần NĐC II (B) Xúc-động, xao-xiente: Bàn-tán xôn-xao, du-luận xôn-xao.*

xôn-xốn trt. Tiếng nước chao mạnh, sôi lên, bị động mạnh: *Xôi xôn-xốn; Nấu cơm xôn-xốn, đội nón hai sườn (vè cu-su chêng-chêng).*

XÔN dt. Cuộc bán hàng: *Bán xòn, đờ xòn, mua xòn (solde).*

XÔN-XÀO trt. Lào-xào, xi-xào, ri-rào, tiếng động người nói: *Nghe xôn-xào trong nhà.*

XỐN trt. Xót, thốn, đau cảm bên trong: *Nghe xốn ở mắt; xốn gót chân như xốc phết gai.*

xốn mắt trt. Cảm và rất trong tròng mắt: *Xốn mắt như phái bụi; khói làm xốn mắt II Nh.* Gai mắt: *Thấy xốn mắt, chịu không được.*

xốn-xang tt. Bứt-rút trong lòng: *Nong-nâ*

*dốc vun nền đao-nghĩa, Xốn-xang nào tương
việc làm-ăn PVT.*

XỐN-XỐN trt. Hơi xốn : *Mắt xốn-xốn.*

XỐN-XÁC trt. Tiếng néo-dòng, dòng người :
Họ di xốn-xác ngoài đường.

XỐN trt. Tiếng dòng to của nước : *Xối xốn-xốn.*

XỐN-XẮNG trt. Tiếng nước giội liền-liên : *Mưa xốn-xắng trên mái thiếc II (R) Ròn-ràng, to tiếng, không nè-nang : Ăn-nói xốn-xangs.*

XỐN-XỐN trt. X. Xôn-xôn.

XỐN tt Thật to : *Bụt xộn, giàu xộn, lớn xộn II (R) Hỗn-hỗn, không thứ-lý : Lộn-xộn.*

XỘN-XẠO bt. Lộn-lao, bậy-bạ : *Lục đồ-đắc làm xộn-xạo cỏ; sêch-vở xộn-xạo II (R) Xéo-xix, lao-xao lộn-xộn, dồn-dãi lồng-xăng : Thiên-hè xộn-xạo khi hay tin có giặc ở Trung-dông.*

XỘN-XỆN tt. To lớn kẽm-càng : *Nhà - cửa xộn-xện, thiên-hình xộn-xện.*

XỐNG dt. Bóc lén, bay lén từ-từ : *Màn treo chieu rách cũng treo, Hương xông ngui-ngút, cuí rêu cũng xông CD. II (R) a) Bóc trần và trùm mền với nồi nước sôi có nhiều thứ lá thuốc cho ra mồ-hôi : Lé xông, nồi xông; b) Hít hơi thuốc hay khói thuốc cho thông mũi : Xông lỗ mũi.*

xông hương dt. Ướp vật có mùi thơm : *Chồng ta áo rách ta thương, Chồng người áo gấm xông hương mặc người CD.*

xông khói dt. Un lẩy khói đè hong dò-vết cho khô, khứ trùng, hoặc cho có màu : *Cao-su xông khói; Ai đè tay xông khói? tng.*

xông thuốc dt. Đốt thuốc cho có khói rồi úp mũi vào hít cho thông.

xông thuốc mê dt. Đốt vật có chất độc để gần khe cửa cho người nhà ngủ thật mê : *Ấn-trộm xông thuốc mê.*

XỐNG dt. Sán vào, xốc vào : *Tả xông, hữu đột; xông tên đột phéo; Bọn cướp phá cửa xông vào.*

xông đất dt. Vào nhà người trước hết từ sau lề giao-thứa : *Đầu nâm, đi xông đất.*

xông-đột (đụt) dt. Luốt tối ôm, đánh : *Một mình xông-đột như vào chỗ không người II X. Xung-đột.*

xông mây dt. Tุงng, bay luồn trong mây : *Một mình cõi con chim săt, luốt gió xông mây II (B) Bay nhảy, làm việc to lớn : Tân*

Ngô bảy quyền lâu-thông, đè sóng xông mây là chí-khí (Đặng-trần-Thường).

xông nhè dt. Nh. Xông đất.

xông-phè dt. Luốt tối, dồn thắn vào (nơi nguy-hiem) : *Nước-non ngàn dặm, xông-phè cung đênh LVT.*

xông-xáo tt. Xốc-vác, siêng-năng, hay chịu khó-nhọc : *Hàng tiền-đeo hôi khách rất xông-xáo II trt. Suông-sâ, trân-tráo : Chẳng quen thuộc gì cũng xông-xáo vào nhà người.*

XÔNG dt. Chái nhà : *Nhà một căn xông (1 căn với 1 chái), ba căn xông (3 căn với 1 chái).*

XÔNG-XÔNG trt. X. Nói xông-xông.

XÔNG dt. Nh. Xông : *Xông hời, xông mül.*

XÒNG-XÈNH tt. X. Xùng-xinh.

XÒNG-XỘC trt. Clg. Xộc-xộc, xэм-xэм, túi cách băm-trộn : *Xông-xộc vô nhè người ta II X. Xèm-xèp : Heo tấp xông-xộc.*

XỐNG dt. Cái vây (X. vây) : *Áo xống; Vì ai em có xống thâm, Vì ai có quả, có mâm bán hàng CD.*

XỐNG trt Sò, thoát khỏi : *Bò xông, chim xông II (B) Buột ra, tuôn ra cách cầu-thập, không cần-thận : Nói xông một câu II (R) Xồm, vứt ngồi dậy lè-lèng : Ngồi xông dậy.*

xông chuồng tt. Sò chuồng, thoát ra khỏi chuồng : *Trâu xông chuồng.*

xông mồm trt. Lỡ miệng, lỡ lời : *Xông mồm, méch bựng.*

xông tù trt. Mất tù, đè tù vượt ngục : *Đè xông tù.*

xông-xènh tt. Hời-hợt, lồng-l่อ : *Tiễn-bạc xông-xènh.*

xông-xồng trt. X. Nói xông-xồng.

XỐP tt. Thưa thịt và nhẹ : *Gỗ vông rốt xốp, đất xốp thường là đất tốt; giấy xốp hay thảm mực.*

xốp-xốp tt. (đ) : Nh. Xốp.

xốp-xốp tt. Hơi xốp, xốp ít.

xốp-xốp tt. Xốp lầm : *Đất xốp-xốp.*

XỐP dt. Thập, nắm bắt : *Bị lính xốp.*

xốp bò trt. Tiếng vỗ-về đè xáp lại gần dặng bắt con bò xốp.

XỐP-XẠP tt. Nhám-nhúa, lâm-chôm, không mịn, không trơn-bén : *Lồng-lá xốp-xốp.*

XỐT dt. Thời-thúc, giục-giã : *Xốt nheu cho chổng xoang.*

xốt lẩy trt. Vội-vàng cho lợ: *Lèm xốt lẩy cho xong.*

xốt-xát dt. (d): Nh. Xốt.

XỐT dt. Nước lèn dò-dò, chua-chua ngọt ngọt dè ăn chung với cá hay thịt chiên: *Nước xốt (sauce).*

xốt cà dt. Nước xốt có cà chua bằm nát: *Cá chiên bột xốt cà.*

XỐT dt. Sợi dài và dai kết lại thành vò vèi thú trái cây: *Xor cau, xor dừa, xor mướp*; hoặc dính chung-quanh vò hột xoài: *Xoài hôi nhiều xor II* Tua ngắn giữa các múi mít: *Mít ngọt, cái xor cũng ngọt II* tt. Tua thành sợi: *Rách xor, đậm hay cán cho xor II* (B) Tiêu-tuy, thè-thèm: *Biép tuy ăn mặn thì chừa, Đừng trêu mẹ mướp mà xor có ngày CD.*

xor dùra dt. Vô trái dùra già khô: *Miêng xor dùra chùi nồi, xor dùra chùi ván.*

xor đầu trt. Clg. Tơ đầu, tóc-lai xụ-xập: *Qua-quẹo đánh xor đầu.*

xor-lơ xáo-léo tt. Lơ-léo đáng thương-hại: *Mệt-mèy xor-lơ xáo-léo.*

xor mít dt. Tua giẹp mà dai ngắn các múi mít: *Sén xor mít II* Vô trái mít (có gai): *Không thuỷt bài bj bắt quỳ xor mít.*

xor múi dt. Xor mít và múi mít II (B) Tương chao, lợ-lợc, cái mà người ta có thể kiểm-chéc, chấm-mút được: *Theo mứt mà không có xor múi chỉ cát.*

xor-rơ tt. Cỏi-cọc, tra-trụi, hết lá: *Cây-cối xor-rơ.*

xor-vơ xứng-vềng tt. Chéng-véng, gần té (xuýt ngã): *Bị một đám (thoi) xor-vơ xứng-vềng II* (R) Bái-xái, nghiêng-ngửa: *Đồng bạc sụt giế, ai nấy đều xor-vơ xứng-vềng.*

xor-xác tt. Tai-bời, tan-tác, rách nát: *Mình ve xor-xác, ruột tẩm héo-don LVT.*

xor-xài tt. Nh. Xor-xác.

XỐT dt. Bè phuộc, tiếng gọi các cát hay bè tu theo đeo Cơ-đắc: *Bè xor, chèo xor (sœur).*

XỐT trt. Clg. Trò, đột-ngột, thình-lình: *Bước xor tới.*

XỐT-XẮC tt. U-xà, u-trộ, bơ-phờ, không sủ-sỗ: *Bơ xor-xắc như ngủ mới dậy.*

XỐT dt. Clg. Xôi, chèn bót: *Ăn xor ăn bót.*

XỐT trt. Clg. Hớ, lờ mà làm-lạc: *Nói xor, xor lời nói, xor một chút mà hư việc.*

xó-lợ trt. Clg. Thó-lợ, lầm-lạc: *Nói xor-lợ, xor-lợ lời nói.*

XỐT-RÓT bt. Chèng-rèng, qua lại lôi-thôi một chỗ nào mà chẳng làm gì: *Đứng xor-rót, xor-rót trước cửa hàng người ta.*

XỐT-XÂN tt. Chèn-lịch đỗi chút, không hơn kém nhiều: *Gió lúa vẫn xor-xân như trước.*

XỚT dt. Clg. Xời, gỡ lăn-hồi, tháo bớt ra: *Xở bớt nợ II* (R) Nói rộng ra: *Xở cuộn đất, xor can mương.*

xở rỗi dt. Gỡ cho hết rỗi.

xở việc trt. Bớt việc làm: *Làm xor việc.*

xở-xuất dt. Cầu xí, nơi đi tiêu.

XƠI dt. Dùng, ăn, uống, hút, tiếng lě-phép: *Xơi cơm, xơi thuốc, xơi chè; Vào vườn hái quả cau xanh, Bỏ ra làm sáu mồi anh xơi trầu CD. II* (lóng) Harem, ăn hối-lộ to: *Quan xơi hết cái xe hơi.*

XƠI trt. Lèu, hơi xa: *Còn xơi mới xong.*

XƠI-XƠI trt. Xơi-xè, sa-sè, vãi vào: *Mắng xơi-xơi.*

XƠI dt. Bói, moi và trộn lớp dưới với lớp trên cho đều: *Xơi cơm, xơi đất; đào, bới, xơi, dò.*

xói gốc dt. Xói đất chung-quanh gốc cây cho xóp: *Xói gốc cho thường, cây mới phát.*

XƠI trt. X. Xó: *Ăn xói ăn bớt.*

xói bớt dt. Chặn bớt, ăn lời: *Đi chợ bửa nào cũng xói bớt.*

XƠI dt. Túc Xứ nói trại: *Bỏ xói.*

XƠI dt. Xóc lèn cho ròi ra, cho cao lên, cho thấy được nhiều: *Xói tờ, xói thuốc; lẩy mó-xây xói rơm; Người mua thì dùng, người bán thì xói.*

xoài-lời trt. Rặng-rãi, dẽ-dẽi, tốt bụng: *Ở xoài-lời thi Trời gởi cho tng.*

XƠM dt. Chòm tóc, xốc tóc, xông tóc: *Thay tiền thì xóm tóc lợ.*

XƠM-XỚP tt. X. Xớp-xớp.

XƠM tt. Rối bung lèn: *Bờm-xơm, đầu xơm tóc rối.*

XƠM-XỚP tt. Rối bồng lèn: *Tóc đẽ xơm-xớp.*

XƠM dt. Xòn, cắt cái chót: *Xơm bông lúa (chừa cọng lại).*

XƠN bt. Tới cách tình-cờ: *Cè-xơn, lơ-*

xon; ở đâu mà xon tối.

XƠN-XƠT trt. Clg. Xơ-t-xơt,xăm-xăm chợt tối,tối cách vỗ-tinh, không ngờ có việc tại chỗ: Ở đâu xòn-xốt tối cho mang hoạ.

XƠN dt. Chớn, ngắn, lẩn nòi lên: Áo ba xòn, tùng xòn // trt. Xân xuồng, chén mạnh xuồng: Cắt xòn.

XƠN-XÁC trt. X. Dớn-dác và Nhớn-nhác.

XƠN dt. Xén, cắt bớt: Xòn cánh, xòn lông, xòn tóc.

xòn đầu dt. Cắt mất cái búi tóc: Lấy chòng người ta, bị xòn đầu.

XỐP tt. Xù-xì, không láng, không nhẵn: Võ xóp, da xóp.

xóp da trt. Phai làn da lùi-xùi không láng: Cạo thết xóp da.

xóp-xóp tt. Clg. Xờm-xóp, hơi xóp.

XỐP tt. Bờm-xờm, rói băng lên: Xụ-xóp.

xóp đầu trt. Bù đầu, rói cả tóc: Chạy xóp đầu.

xóp-xóp tt. X. Xờm-xóp.

XÓT dt. Liệng thấp xuống rồi dùng vầu nắm lấy đoạn bay lẹ lên: Diều xót gè; Chim nhèn xót cù lên khơi, Phút đâu trận gió rã-rời diều ngư CD. II (R) Xóp, hót phần trên: Xót cù, xót hàng-rào II (B) Ân-cắp: Ai xót cây viết của tôi rồi?

xót mít dt. Lấy mít thật lẹ: Vừa day lung, chúng xót mít cái xe.

xót ngang trt. Xẹt ngang trước mặt, sát một bên: Bay xót ngang, chạy xót ngang.

xót qua trt. Xéo một bên cách lẹ làng, gần trùng: Đạn bay xót qua đầu.

XÖT trt. Trò tối, xót qua mèu chóng: Chạy xót vào nhà; đi lợt-xót; xòn-xốt tối.

xót-xót trt. X. Xòn-xốt.

XU dt. Đồng tiền bằng đồng, bằng một phần trăm đồng-bạc, bề mặt có hình nữ-thần tự-do và ba chữ *Liberté-Egalité-Fraternité*, bề trái có bốn chữ: *Nhứt bá chí phân bằng chữ Hán và số năm phát-hành, tiền xài hồi thời Pháp-thuộc: Đồng xu, tiền xu (2 xu), tiền ruồi xu (3 xu) (sou) II (R)* Tiền-bạc: Lúc này va có xu lầm.

xu Ăng-lê dt. Đồng xu lưu - hành ở nước Anh, được người Pháp mượn dùng hồi đầu Pháp-thuộc ở Việt-nam II (B) Người hết xài, mất tin-cậy: Đò xu Ăng-lê mà ai

thêm chơi với!

xu bén dt. Đồng xu to, không lõi, phát-hành trước năm 1900.

xu con dt. X. Xu lõi II (R) Số tiền rất ít: Trong túi không có đồng xu con!

xu lõi dt. Đồng xu có lõi tròn ở giữa, nhỏ hơn xu bén nhưng đồng giá-trị, phát-hành sau năm 1900.

xu lúi dt. Tiền-bạc: Xu lúi gì cũng không có mà đi đâu?

xu nhỏ dt. Tứ Xu lõi II Tiền, số tiền ít-ỏi: Không có xu nhỏ trong túi II Số tiền bằng đồng xu: Bên xu nhỏ nước-mầm.

XU dt. Giám-thị sở tròng cao-su: Thầy xu (surveillant).

XU dt. Minh, thân-thề: Vì quốc vong xa (vì nước bỏ mình).

xu-xác dt. Thân-thề, xác-thịt.

XU bt. Hướng về, chạy theo, thúc-giục, gấp-gáp: Bôn-xu.

xu danh dt. Chạy theo danh - tiếng, tức cỗ làm cho nòi tiếng.

xu-hành dt. Đi gấp (đè lánh nẹn).

xu-hướng dt. Quay theo, ngả về: Xu-hướng theo phe mạnh II dt. Khuynh-hướng, ý-chí, chí-hướng, ý nhầm vào: Có xu-hướng cục-đoàn II (lóng) Nịnh theo phe mạnh: Thằng đó xu-hướng quá!

xu-lợi dt. Chạy theo mỗi lợi, cố tìm ra lợi-lộc.

xu-my dt. A-dua, hùa theo: Ké xu-my hoạt-dầu.

xu-nịnh dt. Nịnh-hốt, dùa theo: Bọn xu-nịnh thời nào cũng có.

xu-phụ dt. Hùa theo: Dùa nhau xu-phụ kê gian.

xu-phụng dt. Hùa theo tăng công: Xu-phụng hè giàu.

xu-thế dt. Ngả theo người có thế-lực II Nh. Xu-thời.

xu-thời dt. Tuỳ thời, theo thời, không ý-định chắc-chắn: Bọn xu-thời luôn-luôn chạy theo đồng tiền.

xu-thùa dt. Theo đuổi,không ý-kiến riêng: Xu-thùa tránh họa.

XU dt. Then-chốt, cái cốt.

xu-cơ dt. Then máy II (R) Máu-chốt, phần trọng-yếu.

xu-não dt. Then gài cửa và nút áo II (R) Cơ-quan đầu-não, ban chỉ-huy.

xu-trục *dt.* Cái then và cái trys *II (R)* Nh.
Xu-não *(R)*.

XU-XOA *dt.* Nh. Xoa-xoa.

XÙ *tt.* Dài và xù-xorp : Chó xù, lông xù *II (R)* Lùi-xùi, không gọn-ghé, trơn-bén : U-xù, lù-xù *II (B)* To, bự : Béo xù, giàu xù, kềch-xù.

xù lông *tt.* Có lông dài và rậm : Con chó xù lông.

xù-xì *tt.* Sần-sùi, nồi gai, nồi mực : Thân em như quả mít trên cây, Vỏ nó xù-xì mui nó dày HXH.

xù-xụ *tt.* Clg. Xu-xụ, xụ-xorp, u-xù, rối tóc Cái đầu xù-xụ.

XÙ-XÌ *trt.* Xэм-xì, rù-rì, nói tiếng hơi, nói nhỏ với nhau : Nói xù-xì *II (lóng)* *dt.* Oanh-tù-tì, cuộc bắt thăm coi ai đã địt (dánh râm) bằng cách vừa chỉ mặt mỗi người vừa đọc bài về : xù-xì, xyc-xich, hột mít lùi tro, ăn no té địt; ai trúng nhầm tiếng «địt» là bị kè như đã địt lúc này : Xù-xì coi ai địt nè !

XÚ *tt.* Xấu-xí (không đẹp), xấu-hồ (không tốt), nhục : Di xú vẹn niêñ (đè tiếng xấu muôn năm).

xú-danh *dt.* Tiếng xấu, tiếng nhơ.

xú-diện *dt.* Mặt xấu.

xú-mặt *tt.* Xấu-xa hèn-mặt.

xú-ngữ *dt.* Lời nói xấu, ác.

XÚ *tt.* Hơi thúi (thổi).

xú-hương *dt.* (thực) : Loại cây nhỏ cao lối 1m, có mùi thúi (thổi), lá dài, hoa ngũ-phần hình ống los, trái tròn bằng mút dùa; cay, dài hoa, ống hoa, vành hoa đều có lồng; rễ trị đau mình, nhức mỏi (*Lasianthus huhoaensis*).

xú-khí *dt.* Hơi thúi, mùi thúi.

xú-trùng *dt.* Con rệp.

xú-uế *tt.* Hơi thúi, bần-thiu.

XÚ-BÁP *dt.* Cái nắp, cái nút vòi bơm có công-dụng đè hơi vòi và ngăn hơi ra : Xì xú-báp *II (lóng)* Lỗ tiều; lồng ôm-ấp việc riêng : Xả xú-báp.

XÚ-XÍ *dt.* Hú-hí, xẳng-xịu, trai-gái (tu-tình nhau) : Tự nó đang xú-xí trong buồng.

XÙ *dt.* Rù, buông xuồng, thả xuồng : Xù áo, xù cánh, xù mèn, xù rèm, xù tay.

XÙ *tt.* Nh. Xú (xấu-xí, xấu-hồ) : Mang xù, không biết xú.

xù-phụ *dt.* Người đàn-bà xấu-xí.

xù-tiết *dt.* Tiết-trinh (đối với chồng), tiết-tháo (đối với danh-dự mình) dâ xâu, dâ cõ vết nhơ : Ô-danh xù-tiết.

XŪ *dt.* Hòn, hàng, sảng : Hàng xū, thợ xū.

XŪ *dt.* Ghè, chình thấp-thấp : Cái xū.

XŪ *bt.* Xé xuồng, rũ xuồng, đánh sầm.

xụ lồng *dt.* Rù lồng, cú-rũ : Chim xụ lồng. xụ mặt *dt.* Sa-sầm, chù-ụ, rẽ vè buồn hay giận ở mặt : Nghe nói, nàng xụ mặt.

xụ-xorp *tt.* Lùi-xùi, lù-xù, không chài-gỡ vén-khéo : Tóc-tai xụ-xorp.

xụ-xụ *tt.* X. Xù-xụ.

XUA *dt.* Lùa, dùng tay hay vật dài như gậy, chổi, v.v... mà đuổi đi : Xua gè, xua đèn ruồi *II (R)* Đốc-thúc, giục-giã đi túi-lẹ : Xua binh lây đồ.

xua-đuỗi *dt.* Dùng điều-bộ hay lời lẽ đuổi người đi : Bị xua-đuỗi.

XUA-XUA *trt.* Nh. Tué-túa.

XUÂN *dt.* Tên mùa đầu trong năm, mùa mà khí trời ấm-áp, cây-cỏ tốt-tươi : Lập-xuân, mùa xuân, sang xuân ; Một năm là mấy tháng xuân, Một ngày có mấy giờ dần sớm mai CD. *II (R)* Tết nguyên-dán : Choi xuân, chúc xuân, du xuân ; Cung chúc tân-xuân *II (B)* a) Trè-trung, tươi đẹp : Tuổi xuân, thành-xuân ; Xuân bắt tái lại ; Choi xuân kéo hết xuân đi, Cái già xõng-xopic nó thì theo ssu ; Gió đưa bụi trúc ngã quỷ, Ba năm trục-tiết còn gì là xuân CD.; b) Thuộc tình-ái, yêu-đương : Đêm xuân một giấc mơ-mèng ; Ngày xuân phơi-phới, chén xuân tàng-tàng K.; e) Năm : Ba xuân hương lửa bén nồng, Ké đi đi mãi, người trông trông hoài CD.; b) Tuổi : Mười sáu cái xuân.

xuân-bàng *dt.* Bàng yết tên những người đã ở kỳ thi hội xưa.

xuân-bàng *dt.* Bàng-giá trong mùa xuân *II (B)* Tai-nẹn trong lúc đang yên vui.

xuân-cành *dt.* Cảnh xuân, cảnh tốt tươi trong mùa xuân.

xuân-duẫn *dt.* Măng tre mùa xuân *II (B)* Ngón tay búp măng (thon nhọn).

xuân-dung (đong) *dt.* Vẽ mặt tươi đẹp, trẻ-trung.

xuân-dài *dt.* Đài đè thường xuân *II (B)* Đài thái-bình, tĩnh-vượng.

xuân-hoạ *dt.* Bức tranh vẽ chuyện đậm-đ.

xuân-huy *dt.* Ánh-sáng mùa xuân *II (B)* Vẻ tươi đẹp của ngày Tết, của tuổi trẻ.

xuân-kỳ dt. Tuổi dậy-thì, lúc ái-tình phát động ở tuổi 16, 17.

xuân-khí dt. Hơi-hэм mùa xuân, không-khí mát-mẻ, trong-sạch.

xuân-lan dt. Hoa lan mùa xuân // (B) Gái đẹp yêu-nhiều : Xuân-lan thu-cúc mặn-mè cỏ hai K.

xuân-lang dt. Chàng trai trẻ : Nữc chàng xuân-hàm rồng rác-rách, Đáng xuân-lang rót lại chén đồ tô (Chiêu Lý).

xuân-liên dt. Liên đới Tết, câu đói viết trên giấy dài dán cột trong ngày Tết.

xuân-miên dt. Giác xuân, giác ngủ yên, sung-sướng, thoả-mản.

xuân-mộng dt. Giác mộng xuân, điềm chiêm-bao thấy việc vui-vẻ, trè-trung // (R) Nh. Áo-mộng.

xuân-nữ dt. Con gái trong tuổi lấy chồng, đẹp, hồng-hào // Tên một bản đàn cõi-diễn.

xuân-nhật (nhứt) dt. Ngày xuân, ngày trong mùa xuân // (hẹp) Ngày Tết: Ba ngày xuân-nhật.

xuân-phàn dt. Lúc mặt trời tới chỗ hoàng-đạo và xích-đạo gặp nhau, nhằm 21, 22 tháng 3 dương-lịch, ngày và đêm dài bằng nhau.

xuân-phong dt. Gió mùa xuân // (B) Cảnh ấm-dềm vui-vẻ.

xuân-phương dt. Mùi thơm trong mùa xuân, lúc mùi thơm của nhiều thứ hoa đua nở.

xuân-quang dt. Cảnh tươi sảng của mùa xuân: Xuân-quang cả bốn mùa trời, Gió đưa, trăng rước, hoa mời, tuyết khuya HT.

xuân-sắc dt. Cảnh sắc mùa xuân // (R) Sắc mệt: Xuân-sắc kém tươi.

xuân-sơn dt. Núi-non trong mùa xuân, cỏ cây tươi tốt // (B) Xanh phơn-phört: Lên thu-thuỷ, nét xuân-sơn, Hoa ghen thua thảm, liễu hòn kém xanh K.

xuân-sự dt. (B): Việc ăn-năn giữa đàn-ông và đàn-bà: Xuân-tâm chot động, xuân-sự chưa hề (vè: Mẹ ơi con muôn lấy chồng).

xuân-tâm dt. Lòng xuân, lòng nghĩ đến việc giao-câu (X. Xuân-sự).

xuân-tế dt. Lễ cúng thần thánh trong mùa xuân, trong mấy ngày Tết.

xuân-tình dt. Tình cảm phát ra trước cảnh đẹp của mùa xuân // (B) Lửa tình, tình dục: Xuân-tình phát-động // Tên một bản đàn cõi-diễn.

xuân-tiết dt. Tiết xuân, thời-tiết mùa xuân. xuân-tiêu dt. Đêm xuân // (B) Đêm mà đàn-ông và đàn-bà gần nhau: Xuân-tiêu nhứt khắc tri thiên kim (một khắc của đêm xuân đáng ngàn vàng).

xuân-toé dt. Khoá xuân, giữ chặt thời son trẻ: Ruốc nàng về đến trú-phòng, Bốn bờ xuân toé một nàng ở trong K.

xuân-thiên dt. Trời xuân, cảnh trời trong mùa xuân.

xuân-thu dt. Mùa xuân và mùa thu // Niên-kỷ, tuồi: Xuân-thu ufrm-đi đê bao tá, Cái miếng phong-tinh vẫn chưa khem (Chiêu Lý) // Thời-dai ở cuối đời Châu bến Tàu: Chỉ tại Xuân-thu công tại Hán, Trung đồng nhặt nguyệt nghĩa đồng thiền (liên thờ Quan-công) // Tân mệt bộ kinh của đức Không-tử, chép việc xảy ra ở đời Xuân-thu.

xuân-vũ dt. Mưa xuân.

xuân-xanh dt. Tuồi: Xuân-xanh xấp-xỉ tối tuần cập-kê K. // Thời trè-trung: Nói ra sợ chí em cười, Mái-hồng bồ quế một đời xuân-xanh CD.

XUÂN dt. Clg. Thung, một thứ cây to, sống lâu (bên Tàu) // (B) Cha, người cha (do lòng mong-mỗi cha che sống lâu): Cụm xuân; Xuân già còn khỏe, huyên già còn tươi K.

xuân-cáo dt. Đi theo về trình với cha mẹ.

xuân-dịnh dt. Sân có trồng cây xuân // (B) Người cha.

xuân-đường dt. Nhà có trồng cây xuân // (B) Người cha.

xuân-huyên dt. Cây xuân và cỏ huyên // Cha mẹ: Xuân huyên chot tình giấc nồng K.

XUẨN dt. Sâu-bọ nhung-nhúc // (B) Việc làm lầm-bại: Nhũng xuân-động nhứt thời // tt. Dại-dột: Ngu-xuẩn.

xuân-dận tt. Ngu-dần, dại-dột: Con người xuân-dận.

xuân-động dt. Việc làm dại-dột, vô-ý-thức: Nhiều xuân-động do lòng bỗng-bật mà ra.

xuân-lại tt. Ngu-dần hủ-lại.

xuân-tài dt. Hạng người vô-dụng.

xuân-vật dt. Vật trơ-trơ, không nhúc-nhích: Đất, đá... đều là xuân-vật.

XUẤT dt. Đi ra: Xuất nhập bất cấm (ra vào đều không cấm) // Đem ra, đưa ra, dè ra ngoài: Công-xuất, giác-xuất, nồng-xuất, sán-

xuất, sò xuất, thắt-xuất, thêu xuất, trục-xuất; từ nhập ngoài xuất (*rượu vào lời ra*); mỗi ngày, xuất không biết bao-nhiêu tiền // Vượt, hơn hẳn: Tài đức xuất-chung (tài và đức hơn nhiều người).

xuất-bán đt. In ra bán: Xuất-bán sách báo; tu-do xuất-bán.

xuất-binh đt. Clg. Xuất-quân, cử binh, đem binh đi đánh giặc: Chọn ngày xuất-binh.

xuất-bôn đt. Chạy trốn, chì vua quan bỏ thành chạy giặc.

xuất-cách đt. Vượt ra ngoài cách-thức thông-thường.

xuất-cảng đt. Clg. Xuất-khẩu, ra khỏi bến tàu // (thth) Bán hàng-hoá trong nước ra nước khác: Xuất-cảng giao; nhè xuất-cảng.

xuất-công đt. Ra công làm-lụng: Ké xuất cửa, người xuất công.

xuất-của đt. Ra tiền, bỏ tiền của ra dùng về một việc gì: Ké xuất cửa, người xuất công // (lóng) Đì ia: Sóng bùa nào cũng xuất cửa.

xuất-cúc đt. Thay trái cầu lên đá // (bạc) Đặt tiền ra và đè bẹt bài cào xuống thách, ai muốn ăn-thua tay đổi thì kinh bài: Xuất cúc chờ không xem.

xuất-cục (cuộc) đt. Ra ngoài cuộc, ngoài lề, không còn sự phẫn n_ticks.

xuất-cung đt. Ra khỏi cung-diện: Vua và hoàng-hậu xuất-cung // (R) Đì tiêu (tiếng lich-sv).

xuất-chinh đt. Ra trận, đem binh đi dẹp giặc, đi đánh lấy nước người: Chọn ngày xuất-chinh.

xuất-chính đt. Ra làm quan, làm việc nhà-nước: Xưa, xuất-chính là con đường lập-thân duy-nhứt của bậc sĩ-phu.

xuất-chung đt. Vượt hẳn đám đông: Tெn-đang xuất-chung.

xuất-du đt. Đì chơi, đi du-lịch: Xuất-du ngoại-quốc.

xuất-dụng đt. Tiêu dùng, bỏ tiền ra xài, đem đồ ra dùng.

xuất-dương đt. Vượt biển // (thth) Ra nước ngoài, đi nước khác: Xuất-dương du-học.

xuất-dầu đt. Thò dầu ra, chường ra: Xuất dầu lô-diện (thò dầu chường mặt, tức ra mặt).

xuất-dè đt. Ra đầu bài: Xuất dè cho học-trò làm.

xuất-dế đt. Vì vua bỏ ngôi chạy: Xuất-dế

Hàm-nghi.

xuất-dinh đt. (Pháp): Ra toà, hầu toà dự phiên xử: Trát đòi xuất-dinh.

xuất-diễn đt. Cầm thẻ đồ-dẹc.

xuất-gia đt. Bỏ nhà đi tu: Tam-quy ngũ-giới cho nàng xuất-gia K.

xuất-gia xuất-táo đt. (lóng): Ra riêng, sắm nhà ở riêng: Có vợ con rồi thì xuất-gia xuất-táo.

xuất-giá đt. Đi lấy chồng: Xuất-giá tùng phu (lấy chồng tuy chồng).

xuất-giáo đt. Bỏ đạo, ra khỏi đạo-giáo mà mình đã theo.

xuất-hân (hẹn) đt. Chảy mồ-hôi: Nghe qua xuất-hân.

xuất-hành đt. Ra đi, lên đường: Chọn ngày xuất-hành.

xuất-hiểm đt. Thoát nguy, khôi sự nguy-hiểm.

xuất-hiện đt. Hiện ra, ló ra, bỗng không có mặt: Có bóng người xuất-hiện; nhiều chính-đảng xuất-hiện.

xuất-huyết đt. Ra máu: Ho xuất-huyết.

xuất-kỳ đt. Bày việc lợ, kể lợ: Xuất-kỳ bất-ý (thìa lúc người không ngờ mà làm).

xuất-khẩu đt. Mở miệng nói: Xuất-khẩu thành-chương (mở miệng thành lời lõi văn-hoa ngày) // Nh. Xuất-cảng.

xuất-loại đt. Vượt hẳn đồng-loại: Thật là xuất-loại, siêu-quần chẳng ngoa HĐTN.

xuất-lộ đt. Con đường đè thoát ra: Tim xuất-lộ đào-vong.

xuất-lực đt. Ra sức: Xuất-lực ra làm.

xuất-mẫu đt. Người mẹ đã ối cha mình đê (bò).

xuất-mồ-hôi đt. X. Xuất-hân // trt. Nhạc-nhân, vắt-vẩy: Làm xuất mồ-hôi mà không đủ sống.

xuất-mộc đt. Ra dè loại cây-cỏ, lời nói mí cho người dè đoán, sau khi ra một câu đó mà lời giải đáp sẽ thuộc loại cây-cỏ.

xuất-môn đt. Ra cửa, ra khỏi nhà // (B) Nh. Xuất-giá và Xuất-su.

xuất-nep đt. Xài ra và thâu vỡ: Sô xuất-nep.

xuất-ngoại đt. Đì ra ngoài, ra khỏi nhà: Hết xuất-ngoại thì được quái-nhơn phò-hộ // (R) Ra nước ngoài, đi nước khác: Xin giấy xuất-ngoại.

xuất-nhân đt. Hօn người: Xuất-nhân dồn

- đị** (Cao hơn người một bực).
xuất nhập đt. Ra vào : Xuất nhập bắt-cầm // Nh. Xuất nạp : Tiền xuất nhập.
- xuất-nhập tt.** Giống nhau nhiều chỗ : Hai bài văn xuất-nhập nhau.
- xuất nhập-càng đt.** Bán ra và mua vào với nước ngoài, chỉ nhà buôn chuyên bán đồ nội-hoa ra nước ngoài và mua đồ nước ngoài về bán trong xứ.
- xuất nhơn đt.** (lóng) : Đồ người, lời nói mỉ cho dễ đoán sau khi ra một câu đó mà lời giải-dép sẽ là một người.
- xuất-phàm tt.** Nh. Xuất-chúng.
- xuất-phát đt.** Tiêu dùng, xài ra : Mỗi ngày, xuất-phát rất nhiều // Phát-sinh ra, này mọc ra : Các đồng rác là nơi xuất-phát vi-trùng.
- xuất-phát-diểm đt.** Nơi phát-sinh, nơi này mọc, nơi bắt-dầu.
- xuất-phảm đt.** Đồ vật chê-tạo hay trồng-trộn mà có : Cuộc trưng-bày xuất-phảm trong xứ.
- xuất-quần tt.** Nh. Xuất-chúng.
- xuất quỹ đt.** Lấy tiền trong quỹ ra : Xuất-quỹ ra xài.
- xuất ra đt.** Cho ra ; xài ra, đưa ra.
- xuất-sản đt.** Vật làm ra, tìm ra : Nước ta có nhiều xuất-sản đáng khen // đt. Nh. Sản-xuất.
- xuất-sắc bt.** Đặc-sắc, nỗi bật : Bài văn xuất-sắc ; dào X. thủ vai tuồng xuất-sắc.
- xuất-sĩ đt.** Nh. Xuất-chính.
- xuất-sư đt.** Lìa thầy ra hành-nghề đã học được : Học 5 năm, xuất-sư được rồi.
- xuất-sư đt.** Nh. Xuất-binh.
- xuất-sứ đt.** Đi sứ ra nước ngoài.
- xuất-tịch đt.** Bỏ quốc-tịch đang mang // Bởi sô, gạt tên trong sổ // Ra mặt, tới dự : Xuất-tịch tại toà.
- xuất tinh đt.** Ra khí, tinh-khí bắn ra : Người đau thận hay xuất tinh bất-thường.
- xuất tiền đt.** Bỏ tiền ra : Xuất tiền ra chịu.
- xuất tiền đt.** Nh. Xuất nạp.
- xuất-tuần đt.** Đi tuần.
- xuất-tục tt.** Khác với thói tục, hơn hẳn người thường : Cử-chỉ xuất-tục.
- xuất-tuy tt.** Nh. Xuất-chúng.
- xuất-túc đt.** Lợi-túc, huê-lợi.
- xuất-thân đt.** Ra làm ăn với đời : Kiếm đường xuất-thân // Vốn là, tiếng chỉ gõe gác một người trước kia : Xuất-thân vì tiện (vốn người thấp-thỏi).
- xuất-thần đt.** Lặng yên, dễ hắt tinh-thần vào : Xuất-thần dễ tưởng tối quê-hương // tt. Linh-hoạt, có nhiều tinh-thần : Bức tượng xuất-thần.
- xuất-thê đt.** Người vợ bị chồng bỏ, trường hợp người đàn-bà có chồng mất tích quá 3 năm, có thể xin phép quen để lấy chồng khác (luật Gie-long).
- xuất-thế đt.** Ra đời, được sinh ra : Ngọc-kỳ-lan xuất-thế // Ra ngoài cuộc đời, tức là tu hay đi ăn : Cạo đầu xuất-thế.
- xuất-thú đt.** Đỗ thú, lời nói mỉ cho dễ đoán sau khi ra một câu đó mà lời giải-dép sẽ là một con thú hay loài cầm.
- xuất-thú đt.** Ra chịu tội.
- xuất-trần đt.** Siêu-thoát khỏi trần-tục : Phong cốt xuất-trần // (R) Sey-sura, mê-ít, không còn biết sự đời : Những phút xuất-trần.
- xuất-trận đt.** Ra trận, ra mặt trận đánh với giặc.
- xuất-trình đt.** Trình ra, đưa ra cho người ta xem-xét : Xuất-trình thè căn-cuốc.
- xuất vật-dụng đt.** (lóng) : Đồ vật, lời nói mỉ cho dễ đoán sau khi ra một câu đó mà lời giải-dép sẽ là một món đồ dùn.
- xuất-vong đt.** Chạy trốn ở nước ngoài, nước khác.
- xuất vốn đt.** Bỏ vốn ra, bỏ tiền ra làm vốn : Xuất vốn làm-ăn.
- xuất-xở đt.** Đi ia.
- xuất-xứ đt.** Gốc-gác, do đâu mà ra : Xuất-xứ một câu thơ.
- xuất-xứ đt.** Tán thối (tiền thoái), lúc ra làm việc đời và lúc rút lui : Xuất-xứ đều minh-bạch.
- XUẤT** đt. Buồi, phiên, việc làm chung hàng ngày giới - hạn trong một khoảng thời-giờ nhút-định : Hát hai xuất, học hai xuất ; xuất đầu, xuất sau.
- XÚC** đt. Múc chát khô lén : Xúc cơm, xúc đất li Dùng rồ hay ky di bắt tôm cá nơi nước cạn lấp-xắp : Tiếc công xúc tép nuôi cò, Cò ăn cho lớn, cò dò lén cây CD. // (lóng) Bắt bò lén xe đem đi : Xúc vè bót.
- xúc cát đt.** (lóng) : Dò ẹt, không làm gì được (do hai tiếng tục của việc thủ-dam cố ý nói trại ra) : Thẳng xúc-cát.
- XÚC** đt. Hối, thúc-giục : Cấp-xúc,

xúc-tiến dt. Giục cho tiễn tới: Xúc-tiến công-việc.

xúc-thành dt. Làm rứt cho xong.

XÚC dt. Chém dồn, phem dồn: Cảm-xúc // Khích, xui-giục: Xúe cho người ta kiện nhau.

xúc-báng dt. Chống-báng, kinh-chống, vô-phép với người trên trước.

xúc-cảm dt. Nh. Cảm-xúc.

xúc-cảnh dt. Nhận ra quang-cảnh: Xúc-cảnh sanh tình.

xúc-dộng tt. Động lòng, mủi lòng: Xúc-dộng quá, nỗi không được.

xúc gan dt. Chọc tức: Nỗi xúc gan.

xúc-giác dt. Cảm-giác, sự hay-biết khi bị dung-chém hay tự-mình sờ-mó: Bi tê-liết, mắt hét xúc-giác nơi tê-liết ấy.

xúc-hứng dt. Gợi hứng, làm cho có hứng.

xúc ý dt. Khiêu-khích, làm cho người tức-tối, chinh lòng.

xúc-mục dt. Loè mắt, nhử trước mắt cho người ta thấy.

xúc-nộ dt. Chọc giận.

xúc-ngôn dt. Lời nói có dụng-chém.

xúc-ngữ dt. Nh. Xúc-ngôn.

xúc-phạm dt. Đụng-chém dồn, động dồn: Xúc-phạm người lớn.

xúc-quan dt. Bô-phận thân-thê giữ sự hay biết về thê-chất ngoại-vật: Xúc-quan của con người là da thịt.

xúc-siêm dt. Gièm-siêm cho người làm theo ý mình đối với một người khác: Tánh hay xúc-siêm.

xúc tâm dt. Nh. Xúc ý.

XÚC-XẮC dt. Lúc-lắc, ống tro đựng mẩy đồng tiền đù cầm lắc cho có tiếng khua: Tiếng con dùng xúc-xắc di chúc Tết đù xin tiền // (bạc) X. Lúc-lắc.

XÚC-XÍCH dt. Dây xích (X. Xích).

XÚC-XÍCH trt. Núc-ních, bô di dăm-chieu.

XÚC-XÍCH dt. Clg Dồi, thức ăn đù lâu được, bằng thịt heo dồn trong lớp da mỏng cù ruột heo (saucisse).

XҮC dt. Vuột túi lui.

xyc cặc dt. X. Thủ-dâm // (lóng) tt. X. Xúc cát.

xyc-xịch tt. X. Xộc-xịch // (B) Hục-hặc, hì-hục, trắc-trò khó-khăn: Mọi thay đổi đều bị xyc-xịch lúc đầu.

XUÊ trt. Thè, sung-sướng, hãi lòng: Hèm vì đó ý phụ đây, Non nhân nước trí vui-vầy mới xuê CD. II tt. Xinh, đẹp: Có đôi cung lịch, mặt mình cũng xuê CD.

XUÊ-XENG trt. Chài-chuốt, xinh-xắn: Ánh mặc xuê-xeng.

XUÊ-XOA trt. Qua-loe, lôi-thoi cầm chừng: Xuê-xoa cho xong việc.

XUÊ-XOÀ tt. Clg. Xì-xoà, dề-dãi, vui-vẻ: Tánh xuê-xoà.

XUÊ trt. Nỗi, xiết: Làm không xuể, nỗi không xuể // Trái, hòn, đưọc: Phải hal người, đánh nó mới xuể.

XUÊCH-XOẠC tt. X. Xích-xao.

XUÈNH-XOÀNG trt. X. Xanh-xàng.

XUÈNH-XOANG trt. Loạng-choạng, không vững bước: Đi xuênh-xoang.

XUI dt. Xúi, bày-biều, đốc làm việc gì mà người ta còn dù-dự hay không muốn: Xui nguyên giục bì; Ai xui ai khiến trong lòng, Mau chán nhạy miêng mắc vòng gian-nan CD. II (truyền) Khiến nên, như có sức huyền-bí đưa-day: Trời xui đất khiến; Ông chỉ những khách tiêu-phông, Xui cho mạng bạc nằm trong má-dão CO.

xui bão dt. X. Xúi biều.

xul-giục dt. Đốc riết tới: Xui-giục kiên-cá o dặng thù-loại // (truyền) Khiến lòng ron-rã muốn tiến tới, muốn làm: Bi mà quý xui-giục làm chuyện tôi-bại.

xui-khiến dt. X. Khiến-xui.

xui lòng dt. Giục cho lòng phải xiêu, phải chiều theo.

xui mưu dt. Bày mưu và đốc-xui: Xui mưu làm loạn.

xui nêu dt. Khiến nêu, đốc-xui cho ra nồng-nỗi: Tại ai xui nêu chàng vợ chia-lia.

xul-xúi trt. Cứ việc, như có ai bày-biều, xui-khiến: Làm xui-xúi // Một bồ, một mèch: Đì xui-xúi.

XUI tt. Đen, rủi, phải việc có hại do thời-vận khiến nêu: Hên xui, xô xui.

xui tay trt. Phải lúc xui, rủi tối đau, hú-hóng tối đó: Xui tay, đánh đâu thua đó.

xul-xéo tt. (đ): Nh. Xui.

XÙI tt. Xù, bù, rỗi-rỗm, chơm-bơm: Đầu xùi, lùi-xùi.

xùi-xùi tt. X. Lùi-xùi,

XÚI dt. Xui, dùng lời lẽ giục người ta làm:

XÚI *xái*; *xái* *người* *này* *hở* *người* *kia*.
xúi *bẩy* *đt.* Thú-giục làm bậy.
xúi-biều *đt.* *Clg.* Xui-bào, bảy-biều và dốc
 riết: *Tra coi ai xúi-biều nó.*

xúi-giục *đt.* X. Xui-giục.
XÚI *tt.* X. Xui *tt.* *Vận* *xúi* *cơn* *đen*.
xúi-quay *tt.* Xui-xèo, xui què: *Thời-vận* *xúi-quay*.

XÚI-XÚI *trt.* X. Xãm-xúi và Xui-xúi.

XÚI *đt.* Dùng đầu bàn chân hay cái len, cái
 vả giẫy lên: *Xúi bụi, xúi cát* // Thứ lác voi
 tróc lùi-xúi như có vảy: *Lέc xúi*.
xúi mả *đt.* Giẫy mả, làm sạch cỏ chung
 quanh cái mả.

xúi-xúi *tt.* Nhám-xàm, có vảy có vi, có lông
 có lá.

XÚI *tt.* Xè, bẹi, không cử-dộng tay hay chun
 được: *Bẹi xúi, mồi xúi; xúi chân, xúi tay*
ll trt. Phê, trôi, không coi-sóc đến: *Bó xúi,*
buồng xúi.

xúi-bại *tt.* X. Bại-xúi.

xúi-lơ *tt.* Sa xuồng, xè xuồng, xùu-trân, mèm-
 èo, không làm sao dờ lèn hay cử-dộng được:
Cánh tay xúi-lơ *ll trt.* Dùa theo, xuôi-xi,
 không có ý-kien khác: *Nói xúi-lơ*.

xúi râu *trt.* Nói con đê khi thua trận mặt hay
 gàn chết, hai sợi râu (vòi) xúi xuống *ll (B)*
Nh. Quao râu.

XUY *dt.* X. Xi: *Xuy bạc, xuy vàng.*

XUY *dt.* Thòi: *Xuy mao cầu tỳ* (*thòi lông*
tìm vết).

xuy-dồng *dt.* Ông bằng đồng dùng thòi đan
 đất sét cho chêt chim.

xuy-khư *dt.* Thòi vồ, dốc vồ, giúp lời *ll* Giúp
 đỡ nheu.

xuy-phẹn *dt.* Thòi cơm, nấu cơm.

xuy-phong *dt.* Nồi gió, gió thòi *ll* Tên một
 diệu kieng (cây cảnh) uốn.

xuy-quản *dt.* Ông thòi lửa.

xuy tiêu *dt.* Thòi tiêu, thòi ống tiêu cho ra
 tiếng nhèc: *Tương-Lương xuy tiêu; Lụa*
phải xuy tiêu lồng đítch, Điều cò-nhân bi
thán mè chi (phú Xích-bích).

XUY *dt.* Roi đê phẹt đòn: *Phẹt xuy.*

xuy-hình *dt.* Hình-phẹt đánh bằng roi.

XUYỄN *trt.* *Clg.* Xiên, thấu từ bên này qua
 bên kia: *Đường xe lửa xuyên Việt-nam* *ll*
dt. Xuyên-xà gọi tắt, cây gỗ già cao xò kẽm
 hai hàng cột làm cho sườn nhà được vững
 chắc: *Cây xuyên, dây xuyên.*

xuyên bích *đt.* Khoét vách, khoét tường.
xuyên bông *đt.* *Clg.* Xuyên-hoa và Xuyên-thò,
 khuông lồng trên đầu vách, đầu cửa.
xuyên-du *đt.* Khoét vách để vào nhà tröm cát.

xuyên dương *đt.* Bắn thủng ló cây dương-
 liễu: *Bách bộ xuyên dương.*

xuyên hæ *đt.* Cây xuyên xò dưới chân hàng
 cột, cách mặt đất lối 40 cm: *Dây xuyên hæ*
 kèm cho chân cột đứng chạy.

xuyên-hoa *dt.* X. Xuyên bông *ll trt.* Chim
 chuột, quỷ-quyet: *Nói xuyên-hoa.*

xuyên lục-dị *đt.* Băng ngang đất liền (từ
 Thái-binh-dương tới Đai-tay-dương hay
 ngược lại): *Hoá-tiễn xuyên lục-dị.*

xuyên-nhi *trt.* Thấu tai, nghe đưọc.

xuyên-sơn *trt.* Băng qua núi: *Đường xe lửa*
xuyên-sơn.

xuyên-sơn-glép *dt.* (*đóng*): Con trú, con lè-tè.

xuyên-tắc *đt.* Xuyên tường tặc bích gọi tắt,
 chạm-trò trên vách *ll (B)* Thủ-dệt lời nói
 của người ra khác: *Khéo xuyên-tắc /*

xuyên ty *dt.* Xô đậm (trâu hay bò).

xuyên-tư *dt.* Tiền hao-tốn khi đi đường.

xuyên-thò *dt.* X. Xuyên bông.

xuyên thương *dt.* Cây xuyên xò ngang
 hàng cột mà phía trên, dề kèm sườn nhà
 cho chắc.

xuyên-xà *dt.* X. Xuyên hæ và Xuyên thương.

XUYÊN *dt.* Sông ngòi: *Sơn xuyên* *ll trt.*
 Luân-luân, không dùng (như nước dưới
 sông): *Thường-xuyên.*

xuyên-bối-mẫu *dt.* (*Đy*): X. Bối-mẫu.

xuyen-khung *dt.* (*Đy*): Rẽ cây khung-cùng
 ở tỉnh Tứ-xuyên (Trung-hoa), khí ẩm, vị cay.

xuyen-lưu *dt.* Dòng nước dưới sông.

xuyen-sơn *dt.* Sông núi: *Xuyên sơn thuỷ*
 thò.

XUYẾN *dt.* Thú hàng tơ dệt từng dày từng
 itura: *Xuyễn Bắc, xuyên Tàu; áo xuyên.*

XUYẾN *dt.* Vòng, neo, vật trang-sức ở
 cổ tay đan-bà: *Chiếc xuyên, kim-xuyên.*

XUYẾN *trt.* Xuyên, thấu-xuôt: *Quần-xuyen,*
xuyen-thông *dt.* Thông hiều thấu - đáo:
Xuyễn-thông kim-cò.

XUYẾT *dt.* *Clg.* Chuyết, vé, kết lại: *Điểm-*
xuyết.

xuyết-âm *dt.* Chép chữ thành tiếng, rán
 phụ-âm và nguyên-âm thành chữ có nghĩa.

xuyết-phép *dt.* Phép ghép chữ thành câu.

xuất-văn *dt.* Ghép nhiều câu thành bài văn.

XUÝT đt. Tiếng mím miệng xít hơi với ý
xui-giục: Xuýt chó cắn người || trt. Gần,
thiếu chút nữa: Xuýt chét; xuýt bị xe
đụng.

xuýt nữa trt. Thiếu chút nữa: Xuýt nữa ôn
đòn.

XUÝT-XOA đt. Hít-hè, chún môi hít hơi cho
đỡ đau: *Đụng một chút mà xuýt-xoa mãi* ||
(R) Tiếc-rè, trót luõi tò ý tiếc: Sảy con
cá, cứ xuýt-xoa luôn.

XUÝT-XOÁT tt. Xáp-xi, tràm-trèm, xé-xích, hòn
kém không bao-nhiêu: Xuýt-xoát bẳng nhau.

XUÝT trt. Nhện-diện, mạo-nhện: Ăn xuýt,
nhận xuýt, đòi nợ xuýt.

XUÝT đt. Ra hiệu ngắn-cản bằng hơi xì ra
ở miệng chún lại: Xuýt cho nó nín.

XÚM đt. Tụm, giüm, bu (bầu), nhóm lại
đồng-dào: Xúm cãi-vã luôn.

XÚM LẠI đt. Từ các nơi tụu lại: Bè-con
xúm lại hối thăm lảng-xáng.

XÚM NHAU đt. Giüm lại cùng làm một việc:
Xúm nhau cờ-bạc, xúm nhau đánh người.

XÚM QUANH đt Vây chung-quanh: Họ xúm
quanh nẹn-nhân mà han-hái.

XÁM-XÍT đt. Xúm lại cách thân-mặt, vui-vẻ:
Trời lạnh (rét), xúm-xít lại cho ấm; anh
em xúm-xít gần nhau.

XÙM bt. Đầy, bằng miệng: Đong xúm, bối
xúm bát.

XUN trt. Loanh-quanh bận-rộn.

XUN-xoǎn trt. Lảng-xáng quẩn-quýt: Mòng
chạy xun-xoǎn.

XUN-XOE trt. Loanh-quanh một chỗ với bộ
ân-cần vồn-vã: Bộ xun-xoe của phường
nịnh-hốt.

XUNG bt. Xông, sấn vào: Xung-dot, xung-
phong || Kỵ, khác nhau: Nám xung thủng
hẹn; dǎn thân ty hơi, tú hành xung ||

Mệt ngất: Lèm xung || Giận dữ: Nói xung.
xung-dot đt. Làm càn, không dè-dặt ||

Lùng lén, khích-dot lén: Cảm-tình xung-
động.

XUNG-DỘT đt. X. Xông-dot || Trái ngược, khó
thoải-thuận: Quyền-lợi xung-dot || Chống-
chọi bằng lời-lẽ hoặc bằng sức mạnh:
Tránh xung-dot giữa anh em.

XUNG-GAN trt. Bày gan, tức lòng lén; Giận
xung gan.

XUNG-HÃM đt. Xông tới đánh phá một vị-trí,
một cǎn-cứ: Xung-hãm trời địch.

xung-yếu tt. Quan-trọng, sống chết: Đe-
diêm xung-yếu.

XUNG-KÍCH đt. Xông tới đánh bắn túi-bụi:
Đoàn quân đang đi, bị xung-kích thỉnh-linh.

XUNG-KHẮC tt. Kỳ nhau, không hép nhau:
Vợ chồng xung-khắc, hai tuổi xung-khắc.

XUNG-NIÊN đt. (truyền): Năm xung, năm kỵ
với một tuổi nào.

XUNG-PHẠM đt. Xúc-phạm.

XUNG-PHONG đt. Xông vào chỗ hiềm đe dǎn
đường cho kè đi sau: Xung-phong vào
trận địch || (R) Tình-nghuyên, tự-ý xin làm
một việc chung: Việc đó, tôi xin xung-
phong.

XUNG-QUYẾT đt. Xông tới phá vòng vây.

XUNG-SÁT đt. Xông vào đâm chém.

XUNG-TÂM trt. Nh. Xung gan: Chợp tao
xung tâm lên thì bảy chết!

XUNG TRẬN đt. Xông vào trận-dị.

XUNG-XĂNG tt. Chảm-hãm, hãm-hở.

XUNG đt. Bốc lên, bay thẳng lên: Xung-
thiên || tt. Thơ dài, cὸn nhỏ: Ấu-xung.

XUNG-NHƯỢC tt. Non-nớt, khờ-dại.

XUNG-THIÊN đt. Xẹt lên trời: Né-khí xung-
thiên (giận thấu trời).

XUNG-QUANH trt. Nh. Chung-quanh.

XÙNG-XÌNH tt. X. Phùng-phình: Rỗng
xùng-xinh.

XÚNG-XA XÚNG-XÍNH tt. X. Xúng-xính.

XÚNG-XÍNH tt. Lụng-thụng, lựgt-bụgt, chỉ
người không gọn-gàng trong bộ quần áo
đài và rộng: Xúng-xính như lè-sinh.

XÚP đt. Canh, cháo: Ăn xúp, muỗng xúp
nước xúp, thịt xúp (soupe).

XÚP bt. Phụ-trội: Giờ xúp, làm xúp, tiền
xúp! (supplémentaire).

XÚP đt. Loại ra, bỏ đi: Xúp nó ra; việc
đó, xúp đi (supprimer).

XÚP-LÊ đt. Ốc, còi: Mười giờ tàu lật
Bến-thành, Xúp-lê với thời bô-hành lao-
xao CD. (siflet) || đt. Họ lén, thời lén:
Xúp-lê một cὸn mong cὸn ước, xúp-lê
hai cὸn đợi cὸn chờ, xúp-lê ba tàu là
khỏi bến, Biết bao giờ cho phụng gǎn
loan CD. (siffler).

XÚP-LÊ BA đt. Hồi còi thứ ba, báo-hiệu lâu
(hay xe) rời bến.

XÚP-LÊ HAL đt. Hồi còi thứ nhì, thúc-give

hành-khách mua lén, vì tàu (hay xe) sắp chạy.

XÚP-LÊ MỘT dt. Hồi còi đầu, nhắc-nhở hành-khách chuẩn-bị lên tàu (hay xe), vì gần tới giờ chạy.

XÚT trt. Chút, rất ít.

XÚT-XOÁT trt. Chút xíu.

XUT-XIT trt. Thông hơi qua lại // (B) Thông-dồng với nhau.

XUỘC dt. Cây dài ở chót có cái lồng đê hái trái.

XUÔI bt. Thuận theo chiều: Gió xuôi, nước xuôi; xuôi theo họ cho rỗi; Trống đánh xuôi, kèn thổi ngược; Nước sông cuồn-cuộn chảy xuôi, Có con cá giếc đỗ đuôi theo mồi CD. // Ở-thoả, dễ-dàng: Nói sao cho xuôi; Có ba trăm lạng, việc này mới xuôi K. // Dưới thấp (tính theo dòng nước từ nguồn chảy xuông): Miền xuôi // Đi từ miền cao xuông miền thấp: Từ Cao-môn xuôi xuông Việt-nam // Một mạch như nói chuyện thường, không luát định và vẫn: Vẫn xuôi // Thuận theo cách đánh vẫn, phụ-âm trước nguyên-âm sau: Vẫn xuôi // Èm, tốt, chết không vặt mình: Đì xuôi. **xuôi câu trt.** Suôn-sé lời nói, câu vẫn: Sứa lợi cho xuôi câu.

xuôi-cò trt. Ngay dờ ra, biếng cù - động, có dáng bối-hoái: Năm xuôi-cò.

xuôi chuyện trt. Suôn-sé câu chuyện, không gút-mắt, không bị bắt-bé: Ủ cho xuôi chuyện.

xuôi dòng trt. Theo dòng nước chảy xuôi: Thủ xuôi dòng đở mệt.

xuôi dốc trt. Từ dốc cao đờ xuông: Chạy xuôi dốc không cần nhấn bàn đạp.

xuôi gió trt. Theo chiều gió, thuộc phía trên gió: Thuận buồm xuôi gió.

xuôi lượn trt. Thủ bòng theo lượn sóng, nhờ sóng đưa tới: Lội (bơi) xuôi lượn.

xuôi ngược dt. Xuông miền xuôi rồi trở về: Tháng này tôi xuôi ngược mấy lần // (B) Bôn-bả, bay nhảy, chạy xuôi chạy ngược: Xuôi ngược kiêm tiền.

xuôi tai trt. Thuận tai, bùi tai: Nghe xuôi tai nén chấp-nhận.

xuôi việc trt. Đè công-việc được êm đep, không trắc-trắc: Nhìn đi cho xuôi việc.

xuôi-xé bt. Èm đep và xong-xé: Nhờ Trời, công-việc đưọc xuôi-xé.

xuôi-xị trt. Nh. Xuôi cò: Năm xuôi-xị II Nh. Xui-lor trt.: Nói xuôi-xị.

xuôi-xuôi tt. Hơi xuôi, không dốc lâm: Mái nhẹ xuôi-xuôi.

XUÔNG tt. Chém phài, mắc phài: Xuông nhầm sâu // Nh. Xông.

xuông chạm dt. Vô-y chém nhầm: Cánh bèn bị xuông chạm đến mè // Động đến cách vô-phép: Không nên xuông chạm thần thánh.

xuông dịch tt. Mắc phài một bệnh truyền-nhiễm đang lan-tràn trong vùng // (lóng) Lời rủa: Đò xuông dịch.

xuông-phá dt. Nh. Xông-phá // (thith) Đì khắp chỗ trong nhà là cách đường-dột: Mới quen mà xuông-phá cùng nhà là vô-phép.

xuông-xáo bt. Nh. Xông-xáo và Xuông-phá.

XUỒNG dt. Thuyền nhỏ không mui, không bánh lái, bơi bằng giầm: Bơi xuồng, đì xuồng, ngồi xuồng // (B) Vu, câu chuyện, vẫn-đè phải giải-quyết: Chung một xuồng, xúi chìm xuồng.

xuồng ba lá dt. Xuồng bằng ba tấm ván ghép lại.

xuồng câu dt. Xuồng bơi di câu tôm câu cá.

xuồng đuôi tôm dt. Xuồng có gân máy trên bờ sau lái.

xuồng máy dt. Thuyền có gân máy trong khoang.

XUỐNG bt. Từ trên cao tới dưới thấp: Xuồng biển, xuồng đất, xuồng nước, xuồng sông; bụng xuồng, cất xuồng, cùi xuồng, đật xuồng, đè xuồng, gieo xuồng; hụ xuồng, nặm xuồng, ngã xuồng, ngồi xuồng, sa xuồng, té xuồng, tuột xuồng // Từ nơi đất tương-đồi cao xuồng nơi đất thấp hoắc, nêu trong một xú, từ hướng bắc tới hướng nam (theo bắc-dắc): Từ Tây-ninh xuồng Sàigòn, rồi từ Sàigòn xuồng Long-an và cứ đó xuồng riết tới Cà-mau // Hè, ban cho kè dưới: Xuồng ơn, xuồng phuốc; Vội-vàng xuồng lệnh ra uy K. // Sụt, suy kém: Giá hàng xuồng nhiều, cuộc làm ăn phải xuồng luôn // Khô mệt, sấp lành, con bệnh hết nóng: Trái xuồng.

xuồng âm-phè dt. (truyền): Chết: Bây-giờ ở ác, đè nứa xuồng âm-phè bị hành tội.

xuồng bài dt. (bạc): Đánh bài lén, lén nhèp bài thừa trên tay và bài dưới trường: Xuồng bài bị bắt.

xuống banh đt. Lùa trái banh và cùng nhau giao trà xuống thành địch: *Hàng tiền-đạo hội khách xuồng banh như chớp.*

xuồng buồm đt. Hộ cánh buồm xuồng bót: *Gió lớn quật, mua xuồng buồm.*

xuồng cây đt. Cắt nhánh cây dã ra rỗ sau khi chiết được một thời-gian và đem trồng dưới đất: *Đợi bót mưa rồi xuồng cây // Cắt gỗ súc trên xe xuồng: Đem cẩn-trục lại xuồng cây // Chờ gỗ súc từ trên rừng xuống thành: Cuộc giao-thông được lập lại, họ xuồng cây nướm-nướp.*

xuồng cân tt. Gẩy (đm), súc nặng thân mình nhẹ bớt: *Bệnh không mấy bửa mà xuồng cân.*

xuồng cơm trt. Xốc-xáo cho mèu tiêu cơm: *Ăn rồi đi bách-bộ cho xuồng cơm.*

xuồng chun đt. Mệt-mỏi, hết sự nhanh-nhẹn, bênh-bỉ: *Cầu-thú xuồng chun, ngựa xuồng chun // (B) Sa-sút, mệt dần thể-lực, làm-ăn lở-lã, v.v...: Lúc này va xuồng chun.*

xuồng dao đt. Cầm dao chặt, chém, cắt cõi, thọc huyết v.v...: *Đợi lệnh ra thì xuồng dao liễn // (B) Nh. Xuồng tay.*

xuồng dốc đt. X. Đò dốc // (B) Xuồng chun mau lẹ: *Lúc này va xuồng dốc dữ quá; cuộc làm-ăn xuồng dốc // Sút kém hơn trước: Sự học xuồng dốc.*

xuồng đất đt. Từ trên ván, giùng, ghé, tay... xuống dưới đất: *Em bé đòi xuồng đất // đt. Cào đất xuồng: Hẹ-rông rồi xuồng đất.*

xuồng đường đt. Từ trên là bước xuồng lô: *Có xuồng đường thì coi chừng xe // (B) Lèm biêu-tình, kéo đi chặt đường đè kêu-ca hay đòi hỏi một việc gì: Phật-tử xuồng đường.*

xuồng gà đt. Đem bầy gà con với mẹ chúng từ ô xuống đất: *Búa nay xuồng gà được rồi!*

xuồng gối đt. Quỳ gối xuồng từng chân một, cách lạy thông - thường: *Lạy Phật khỏi xuồng gối.*

xuồng gươm đt. Chặt đầu bằng gươm: *Đợi đứt hỏi trống thì xuồng gươm.*

xuồng giá đt. Mất giá, rẻ hơn giá cũ: *Hàng ơi động nên xuồng giá nhiều // (B) Giảm giá-trị: Các me tây xuồng giá vì quân-đội viễn-chinh về nước hết.*

xuồng giọng đt. Hộ thấp giọng ca hát xuống: *Xuồng giọng bắt hơi xuân // (B) Làm lành lại, dùng lời dịu- ngọt: Làm dù không có kết-quả nên phải xuồng giọng*

xuồng hàng đt. Cắt hàng từ xe xuống đất hay từ bến xuống tàu: *Gọi phu xuồng hàng // Viết hàng dưới đè qua đoạn văn khác: Chấm, xuồng hàng // Cào đất xuồng rahn đè lấp kín rễ cây: Cây đã bén, xuồng hàng đãng rồi.*

xuồng yên đt. Từ yên ngựa hay yên xe xuống đất // Hộ thấp cái yên xe: *Xuồng yên ngồi khoác.*

xuồng lầu đt. Từ trên lầu (gác) xuống tùng dưới: *Mời va xuồng lầu nói chuyện.*

xuồng lên đt. X. Lên xuống: *xuồng lên* lệnh đt. Hộ lệnh, ra lệnh dạy: *Đợi bờ trên xuồng lệnh thì thi-hành ngay.*

xuồng lỗ đt. Chết già: *Gần xuồng lỗ rồi, vợ con chỉ nứa!*

xuồng lối đt. Cây, cẩm 3 hay 4 bụi mọc mít hàng ngang đè mờ đường cây của mình cho đứng bị ví: *Lẹ tay xuồng lối.*

xuồng lợp đt. Học từ lợp trên bị đưa xuống lợp dưới: *Hẹp đỡ bị xuồng lợp.*

xuồng lưng đt. Cởi áo cột ngang thắt lưng (sửa-soạn khiêng vác): *Áo xuồng lưng.*

xuồng màu đt. Trò màu khác vì đã cũ (hang-giè, gõ, sơn) hoặc vì nguội bớt (kim-khì nung); *Thôi thôi quên tia xuồng màu, Dây lưng mua chiju, khoe giàu với ai CD.*

xuồng nái đt. Chèn-hèn, uốn lưng nài ngừa ra cho đầu thòng xuống đất: *Xuồng nái uổng nứa.*

xuồng neo đt. Thủ mỏ-neo xuồng đáy nứa dặng neo thuyền: *Xuồng neo rồi thả đèn dải.*

xuồng núi đt. Hẹ-san, tu hay học đao trên núi, mèn-hẹn rồi về nhà: *Thay cho xuồng núi.*

xuồng nước đt. Hẹ-thuỷ, chuồi chiếc thuyền từ trên ụ xuống sông // Cũ, mất nước bóng láng: *Mặt bèn xuồng nước // X. Xuồng nước nhỏ: Biết lỗi nên xuồng nước.*

xuồng nước nhỏ đt. Hộ mình năn-ni, nói nhỏ-nhé đè van xin: *Và đã xuồng nước nhỏ, cưng nê bô qua cho rồi.*

xuồng ngựa đt. Từ trên lưng ngựa xuống đất // Từ trên bộ ngựa (ván) xuống đất.

xuồng nghè đt. Ra nghè, lập đờ-cuộc làm- ăn riêng (chỉ riêng nghè nò, dày).

xuồng ơn đt. Ban ơn, làm ơn (cho kẻ dưới): *Xuồng ơn giúp giùm.*

xuồng phàm đt. (truyền): Từ cõi Trời

(thượng-giới) xuồng mệt đất, nơi loài người ở : *Tiên xuồng phèm.*

xuồng phước đt. Nhỏ phước, làm phước cứu-dỗ (cho kẻ dưới) : *Nhỏ ngài xuồng phước cho con dân nhỏ.*

xuồng rác dt. (bạc) Đánh bài tú-sắc lén, lén nhặt rác trên tay xuồng trường cho mưu tối.

xuồng sào dt. Cầm sào, lòn cây sào trong khoen thuyền rồi cầm sâu xuồng bùn dê neo thuyền lại.

xuồng sân dt. Đáp xuồng sân nhà hay sân bay : *Rồi lúa cho bồ-câu xuồng sân ăn ; máy-bay xuồng sân.*

xuồng sông dt. Một điệu hát Quan-hó.

xuồng tay dt. Hẹ-thủ, đánh, giết, hay làm cách nào đè hại ai : *Thay tội-nghiệp ném chảng nở xuồng tay.*

xuồng tàu dt. Từ trên bờ xuồng dưới tàu-thủy : *Xuồng tàu xuất-ngopi // Từ trên tàu-hoả (xe lửa) xuồng đất : Tới ga, hành-khách chen nhau xuồng tàu.*

xuồng tinh-thần dt. Ngã lòng, mắt hăng-hái, lo sợ : *Nông chí anh em, kèo họ xuồng tinh-thần cả.*

xuồng tinh dt. Từ thù-dò tới các tinh mà đất tương-dối thếp : *Xuồng tinh mua góp lửa.*

xuồng tóc dt. Thể-phát, cạo trọc đầu : *Mái xuồng tóc hâm râm.*

xuồng thang dt. Bước từng bước thang mà xuồng // (B) Giảm lần-lần : *Chiến-tranh xuồng thang.*

xuồng thấp dt. Hẹ thấp xuồng : *Máy-bay xuồng thấp ; giế gạo lúc nẩy xuồng thấp.*

xuồng trên dt. Từ cõi trên (thượng-giới) xuồng cõi loài người đầy bụi-bặm khù-não : *Xuồng trên mè trả nợ dù cho rỗi CO.*

xuồng xe dt. Từ trên xe bước xuồng : *Xuồng xe vô nhè.*

XUỐNG dt. Clg. Thuồng, vật xắn đất gồm một lưỡi sắt mỏng và một cán dài tre đứng : *Cái xuồng.*

XỬ dt. Keo, cù, mỏ, phen, lèn nặng-nè : *Bị rây một xử đích-đặng ; đánh cho một xử - bô bô !*

XҮ dt. Một giọng đòn cõi-diễn : *Xang xù lùi công-xé.*

XҮ ddt. Ông, anh, tiếng gọi người ngang vai hay lớn hơn : *Xù Ất, xù Giáp (monsieur).*

XÚ dt. Cõi, miền, chỗ ở trong một nước : *Bố xú, bdn-xú, biêt-xú, cư-xú, đkô-xú, đầu-xú, hàng xú, khắp xú, tú-xú ; Bây-giờ tuân-tác đã già, Xú chòng cõi bô, xú cha cõi vñ CD. II (hẹp) a) Địa-phận nhỏ trong một giáo-khu (mission) của đạo Thiên-chúa do một Giám-mục trông coi (paroisse) : Cha xú ; b) Nguồn-gốc, cõi-cõi : *Xuất-xú.**

XÚ ĐẾ dt. Xú xa lè đầu-dầu : *Không biết nó đi xú để nèo mà tìm không ra.*

XÚ KHÁCH dt. Xú xa lè, không phải nơi sinh đẻ hoặc nơi mình đã ở từ nhỏ : *Xú khách quê người.*

XÚ LAI **XÚ ĐẾ** dt. Nh. Xú mô xú đế.

XÚ MÔ dt. Xú nào : Vận nghèo đi đến xú mô cõng nghèo CD.

XÚ MÔ XÚ ĐẾ dt. Xú nào đâu xe lè lâm : Có biết xú mô xú để nèo mà chỉ I

XÚ NGƯỜI dt. Nh. Xú khách.

XÚ-SỞ dt. Quê-hương, nơi sinh mình ra và còn mồ-mả ông bà nơi đó : Có một tôi dày nói láo rằng thương, Tôi về xú-sở, vẫn-vương nơi nèo CD. II Đất nước : Tôi đây xú-sở lợ-lùng, Chim kêu phải sợ, cá vùng phải lo CD.

XÚ-UỶ dt. Uỷ-ban cầm đầu một xú của một tờ-chức : *Xú-uỷ Nam-bộ.*

XÚ-XÚ TRÌ. Khắp nước, xú nèo cõng vậy : Biền có nước, đâu đâu cõng nước, Non có cây, xú-xú cõng cây... CD.

XҮ dt. Xét coi phải hay quấy, tội nặng hay nhẹ và định cách trừng-phạt : *Đoán-xú, phân-xú, toà xử // Ăn-ở, đối-dãi : Cư-xú, đối-xú, khu-xú, xử phái, xử tệ // Ở nơi nào : Xuất-xú (xú).*

XÚ ÁN dt. Xú theo thủ-tục luật-pháp : *Xú án Quách-Hoè.*

XÚ BẤM dt. Kêu án giết bằng súng theo luật nhà binh.

XÚ BỤNG dt. Theo ý riêng mà xú, không xét cho hết lõi, không dựa theo luật.

XÚ-CÀNH dt. Clg. Trường-hợp giám khinh, tuy hoàn-cành phạm tội của đương-sự mà xú chớ không dựa hẵn theo luật.

XÚ-CÀNH dt. Cảnh-ngộ hiện-tại của một người.

XÚ CHÉM dt. Clg. Xú-trám, lèn án giết bằng cách chặt đầu.

XÚ-DIỆU dt. Ăn-ở phải diệu đối với người một giới : *Tôi xú diệu với anh em luôn-luôn mà !*

XÚ-ĐOÁN dt. Phân-xú và quyết-đoán : *Xú-đoán cõng-minh.*

- xử đòn dt. Phật kè có tội bằng cách dùng roi đánh vào đít: *Tội đắng xử đòn.*
- xử ép dt. Bắt một bên phải chịu thiệt-thòi cách bắt-công: *Bị xử ép nên chống án.*
- xử giáo dt. Giết kè có tội bằng cách thắt cổ.
- xử-hình dt. Dựa theo luật mà lên án kè có tội.
- xử hiếp dt. Bình một đảng, bó một đảng, làm mất lẽ công-bình.
- xử huề (hoà) dt. Cho rằng hai đảng đều có lỗi bằng nhau và khuyên nên thoả-thuận.
- xử kiện dt. Phản-xử một vụ kiện, định phán lỗi phải và sai và định tội-trạng: *Quan ngõi xử kiện*
- xử-ký dt. Xét mình, tự hỏi lấy mình xem mình phải hay quấy: *Tiên xử-ký* (xét mình trước đã).
- xử-lạc dt. Ở vào lúc vui-vẻ, thong-dong: *Có xử-uốc mới toan đường xử-lạc, Sách dạy rằng tuỳ ngô nhi an VD.*
- xử-leo dt. X. Xử mèo.
- xử lý dt. Cứ lý-lẽ và luật-lệ mà phản-xử, không xét về mặt tình-cảm và hoàn-cảnh phạm tội.
- xử-lý thường-vụ dt. Phát-lạc những việc thông-thường, làm những việc hàng ngày.
- xử mèo dt. Clg. Xử leo, dùng mưu-mẹo lật-leo tầm-thường khiến kè có tội không chối tội được: *Người xưa hay xử mèo.*
- xử-nữ dt. Gái chưa chồng, còn ở với cha mẹ.
- xử-nữ-địa dt. Đất mới, chưa được khai-phá trồng-trọt.
- xử-nữ-mặc dt. Màng trinh, tấm da thật mòng trong cửa mình người gái còn trinh.
- xử-nữ-tác dt. Quyền sách đầu tiên của một nhà văn.
- xử oan dt. Phật tội kè không gây tội.
- xử phải dt. Ăn-ở phải đường đối với một người nào: *Xử phải với mọi người.*
- xử-phán dt. Phán-định, dạy phải làm như thế nào: *Nhờ lương trên xử-phán.*
- xử-phép dt. Nh. Xử lý.
- xử-phạt dt. Định tội, kêu án: *Bị đưa ra tòa xử-phạt.*
- xử-phân dt. X. Phân-xử.
- xử-phân-quyền dt. Quyền định-đoạt, giải-quyết, đem dùng những đồ-vật của mình.
- xử-quyết dt. Phản-xử và quyết-định // Hành-

- hình, thi-hành án tù-hình: *Đơn xin ân-xá bị bóc, tù-tội bị đem xử-quyết.*
- xử-số dt. Kê sỉ ở ăn, người học giỏi mà không ra làm quan.
- xử-sự dt. Phản đặt, đối-phó, cư-xử: *Xử-sự đồng-hoàng.*
- xử tệ dt. Đôi-dai tệ bạc: *Hắn xử tệ với anh em.*
- xử tình dt. Dựa theo tình-cảm, phong-tục, hoàn-cảnh phạm tội mà xử.
- xử tội dt. Phật tội, trùng-trị: *Đem ra xử tội.*
- xử tù dt. Kêu án tù, nhốt khám trong một thời-gian: *Hàng béo-hiem đèn thiệt-hại, còn tài-xế bị xử tù II Nh. Xử-quyết (nghe trước).*
- xử-tử dt. Phật tội chết: *Cố-y giết người thì bị xử-tử.*
- xử-thế dt. Ăn-ở với dời, đối-xử với người dời: *Phép xử-thế.*
- xử-trám dt. X. Xử chém.
- xử-trí dt. Sắp-đặt: *Vìệc nhà nên được xử-trí cho an-bài II (thih) Đối-phó, làm cho vẹn-vẽ đâu đấy: Nên xử-trí cách vào cho họ vui lòng.*
- xử-trí dt. Cai-trí, sắp-đặt mọi việc cho ổn.
- xử-trưởng dt. Phật tội đánh bằng hèo vào đít.
- xử úc dt. Nh. Xử oan.
- xử-uốc dt. Chịu nghèo, ở cảnh túng-bẩn: *Có xử-uốc mới toan đường xử-lạc, Sách dạy rằng tuỳ ngô nhi an VD.*
- xử vợ dt. Phật tiền: *Tài-xế bị xử tù, chử xe bị xử vợ.*
- xử vị dt. Vì-nèo đàng nầy mà xử hiếp đàng kia: *Bênh nhè giàu nên xử vị.*
- XÚ** dt. Một giọng đòn cù-diễn: *Ú liu xang xú, xang xé liu hò.*
- XÚA** tt. Cù, thuộc những đời đã qua cách nay lâu lăm: *Đò xưa, chuyện xưa, hồi xưa, ngày xưa, ngàn xưa, tích xưa, thuở xưa; hồi xưa hồi xưa; Đời xưa kén những con đồng, Đời nay sm cật nõ lòng thì thôi CD. II (R) Thuộc ngày tháng vừa qua (không xưa lắm): Chỗ xưa, kỳ xưa, xưa rày II (B) Cũ, lão-thời, hết thíc-hop: Kiều eo nầy đã xưa rồi.*
- xưa kia trt. Vào một thời xưa: *Xưa kia, người mìn có tục xăm mình II (R) Trước kia, vào lúc nào đó cũng gần đây: Xưa kia ai biết ai đâu, Bởi chưng ô-thuốc béo*

xưa sông Ngân CD.

xưa nay tr. Từ xưa đến nay, từ trước đến giờ: Xưa nay ăn đâu ở đâu, Bây giờ có bì chê bầu rặng hôi CD.

xưa rày tr. Hồi đó tối giờ, tiếng nhắc một lúc nào đã qua dồn tối lúc đang nói: Xưa rày anh ở đâu?

xưa-rích tt. Xưa quá rồi, hết hợp-thời: Kiều áo xưa-rích.

XÚC dt. Thoa (xoa) hay phết một chất lỏng vào: Xúc dầu, xúc thuốc.

xúc dầu thánh dt. Xúc dầu cho người hấp hối, một phép dàng đao Thiên-chúa.

xúc trán dt. Xúc dầu làm cho mệnh đao, một phép dàng đao Thiên-chúa.

XҮC dt. Thực, ăn (tiếng Quảng đông): Hầu-xyc (hảo-thực) // (R) Xạc, rầy la, xài-xè: Hai người mới bị chủ xyc về tội súc lận nhau.

XUNG dt. Khai, nói ra: Cung-xung, chiêu-xung, tiêu-xung, tự-xung; vỗ ngực xung tên // Khen-nghị: Xưng-tụng.

xung bá dt. Đặt cho mình một chức bá sau khi thắng hết chư-hầu, để làm bá-chú (Xt. Xung hùng xung bá).

xung-bao dt. Khen-nghị.

xung-cử dt. Dẫn ra để làm chứng.

xung-danh dt. X. Xung tên.

xung-dẫn dt. Nh. Xung-cù.

xung-dương dt. Khen dồi.

xung đế dt. Làm vu và xung là hoàng đế.

xung hiệu dt. Đặt cho mình một cái hiếu.

xung-hiệu dt. Hiệu xung đê gọi.

xung-hô dt. Gọi lén nhau: Tiếng Việt rất giàu cách xung-hô.

xung hùng xung bá dt. Xung mình là mạnh hơn hết, là chúa-tề một cõi: Chiêm đất xung hùng.

xung hùng xung bá dt. Xung mình là chúa-tề, là anh-chị, ở một cõi, một vùng.

xung ngay dt. Tố thật lién, không đợi trả-hồi lâu: Vừa bị bắt là xung ngay.

xung ra dt. Khai ra, tố thật ra.

xung-tán dt. X. Xung-dương.

xung tên dt. Clg. Xung danh, nói tên họ ra cho người ta biết: Voi hét bới náo mới ra tuồng cung xung tên.

xung tội dt. Khai tội-lỗi mình ra: Đầu nhả thò xung tội.

xung-tụng dt. Nh. Xung-dương.

xưng-thần dt. Chịu thần-phục mà làm tội mệt vì vuơ: Dâng lè xưng-thần.

xưng-thú dt. Khai hết tội-lỗi.

xưng vương dt. Đặt cho mình một cái hiệu có chữ vương dèng sau: Lê-Lợi xưng vương dè đánh với quân Minh.

xưng-xuất dt. Khai tên đồng-loã ra: Phái tên xưng-xuất tại thăng bán tor K.

XUNG-XUNG tr. Khu-khư, nhất-quyết: Xung-xung eai iấy được.

XҮNG dt. Phùng ra, dũng lèn, cứng lèn khi hăng-hái muốn chiến-dấu: Gà xứng lông, cá xứng vi // (B) Lườm, gườm, cù-chì khiêu-khích đánh-dẹp nhau: Hai đứa nó xứng nhau.

XUNG tt. Cân-dối, bằng nhau, vừa với nhau: Cân-xứng, đối-xứng, tương-xứng; Bằng xứng bông, bình-lại xứng bình, Mực tàu xứng giấy, hai đứa mình xứng đôi CD.

xứng cặp dt. Chỉ hai món bằng nhau, bắt cặp nhau rất xứng: Hai bụi hoa xứng cặp.

xứng-chức dt. Xứng với chức-vụ, có tài và có lòng đê làm những việc giao-phó.

xứng-đáng tt. Cân-xứng và đích-đáng, không đâu, không gì bằng nira: Tim nơi xứng-đáng làm con-cái nhà K. // tr. Đúng với, vừa với: Sao cho xứng-đáng giống nòi nhà ta CD.

xứng đôi tt. Nh. Xứng cặp: Hai chiếc đũa xứng đôi; xứng đôi vừa lứa.

xứng-hành dt. Cân-phân, cân-nhắc cho phái lõ.

xứng-ý dt. Hợp ý nhau, vừa bụng nhau.

xứng-lực tr. Đúng sức, vừa sức: Nhiệm-vụ xứng-lực.

xứng mặt tr. Đóng mặt: Xứng mặt lèm trai.

xứng sức tr. Bằng sức nhau, không hơn kém bao-nhiêu: Hai con gà đó chơi thết xứng sức.

xứng tài tt. Đòng-tài, tài-năng ngang nhau: Hai bên rất xứng tài // dt. X. Sính tài.

xứng-tâm tt. Vừa lòng, đúng với lòng mình.

XҮNG-XÁI tr. Mặc-ý, sao cũng được: Anh-em xứng-xái, bà-con xứng-xái (tiếng xâ-giao Triều-châu).

XҮNG dt. Đò đựng có nhiều lỗ tròn dưới đáy để hơi nước sôi bốc lên, dùng bếp bánh, xôi xôi, v.v...»

XƯNG dt. X. Xứng.

XƯNG-VỪNG trt. Choáng-váng, mèo-né té (ngã): *Bị một thoi xương-vứng* II (R) Bé-xá, xiêng-liềng: *Nghèo xứng - vững*, *thua xứng-vứng*.

XƯỚC dt. Xóc ngược lại: *Xước* một đường dài II dt (thực). Clg. Ngưu-tắt và Cỏ may, tên thứ có có bông cứng nhọn hay ghim vào quần: *Cỏ xước* II tt. Có lông dựng ngược lên: *Gà xước, lông xước*.

xước da tt. Trày một đường ngoài da: *Gai quào xước da*.

xước mía dt. Cắn mím đầu cạnh lồng mía rồi bẻ quặt lại để tước vỏ ra: *Xước mía ăn*.

xước móng trt. Gãy một phia móng tay hay móng chun: *Đụng một chút mà xước móng*.

xước phao trt. Tróc một phia phao móng tay: *Xước phao hói nào không hay*.

XƯỚC trt. Hỗn, lão: *Hỗn-xước, lão-xước, xắc-xước* II (lóng): Nói lão: *Con đó nó xước lầm, hơi nào mà tin!*

XƯỜI lt. Rách ở mép, ở cạnh: *Áo xưởi bâu, quần xưởi lai* II (R) Lồi - thỏi rách-rưới: *Án-mặc lười-xưởi*.

xười-xãi tt. Xười và tra sợi lồng-thòng: *Lai quẩn xười-xãi*.

xười-xinh tt. Tả-tơi, rách-rưới: *Nhè cưa xười xinh*.

xười-xươi tt. Mòn, rucson ngoài bìa: *Bâu áo xười-xươi*.

XƯỜN-XƯỢT bt. Te-ret, tối nhà này nhà kia luôn: *Đi xương-xượt tối ngày*; *cứ xương-xượt luôn*.

XƯƠNG dt. Phần cứng trong thịt đè làm cái sườn cho thân-thè: *Đốt xương, khớp xương, lồng xương*; *đòn xương*, *ghiền xanh xương*, *bệnh còn da bọc xương*, *rầu nhúc xương*; *sống gối nạc*, *thác gối xương* II (B) a) Gầy ốm: *Mặt xương, hồn xương người lầm*; b) Rắn, khô, không cay-gắt được: *Làm chỗ nầy xương lầm* II (R) dt. Cái sườn: *Xương quật*.

xương bàn-dẹp dt. Một bộ-phận của tạng-nhĩ, liên-lạc với thần-kinh-hệ giúp xương đỡ phân-biệt tiếng động (*étrier*).

xương bán-nguyệt dt. Các thứ xương uốn cong như xương sườn, xương đòn-gánh... (os semi-lunaire).

xương bánh-chè dt. Clg. Trái tràm, xương tròn giẹp trước đầu gối.

xương bồn dt. Xương dài ở đầu trên, gần háng (os coxal).

xương búa dt. Một bộ-phận của tạng-nhĩ, dùng hứng tiếng động và đập vào xương đùi (marterau).

xương bướm dt. Clg. Xương dài, phần xương số phía dưới giống hình bướm bay dưới xoè cánh (sphenoïde).

xương cá dt. Xương các loại cá II (thực)

1) Loại cây to ở rừng sác, lá kép chẵn, 4 hoặc 6 lá phụ, hoa ngũ-phân, trái hơi tròn có 4 khía lõm cạn; vỏ cây có nhiều tanin (28, 78%) (*Carapa moluccensis*); 2) Loại cây cao lối 4, 5 m, có mù trăng, có lá nhỏ lúc non, hoa đực và cái ở riêng hai cành, mù cay đặc, có thè làm sưng da và đùi mắt, dùng để thuốc cá (*Euphorbia tirucalli*); 3) Loại cây cao từ 5 tới 8m, nhánh ngang, lụ-tán ở nách; hoa có 5 lá dài, 5 cánh, 5 tiêu-nhi, quả-nhan cứng, 2 nhán, gổ tốt (*Canthium dicoccum*).

xương cà dt. Clg. Xương trâm cà, cà xương dài và ốm, cắp ngoài xương ống-quyên (péroné).

xương cái dt. Các xương to làm trụ cột (os capitatum).

xương cắn dt. Cái xương là ở giữa đầu chạy dài xuống mũi.

xương cu-lắng dt. Đầu các xương ống có khớp bằng hai u tròn.

xương dài dt. Các xương có chiều dài như xương đùi (fémur), xương ống-quyên (tibia), v.v... (os long).

xương dăm dt. Xương nhỏ trong mình con cát.

xương dẹt dt. Loại xương giẹp có bờ bẳn như xương sườn, xương vai, v.v. (os plat).

xương dài dt. X. Xương bướm.

xương đậu dt. Một trong bộ xương cù tay (pisiforme).

xương đe dt. Một bộ-phận của tạng-nhĩ, truyền tiếng động do xương búa đập xuống cho xương bàn-dẹp (enclume).

xương đòn-gánh dt. Clg. Xương quai-xanh, hai xương dài hơi cong, một đòn dính với xương mỏ-éc, một đầu dính với xương bả-vai (clavicule).

xương hạt vừng dt. Xương nhỏ ở cù tay cù chun (os sésamoïde).

xương hốc dt. Bộ xương, cái sườn của thân-thè: Người nhỏ xương hốc.

xương hòn dt. Xương sườn các lôgi cá, xương hòn dt. Hai xương gó ra trên mảng tròn, dưới hông (*os iliaque*).

xương khép-cái dt. Clg. Xương vòm-mõm, cái xương nhỏ trong lỗ mũi, chỗ ăn thông với miệng (*palatin*).

xương khớp-hàn dt. Các xương thùy nhỏ ở giữa ót và xương thành (*os wormien*).

xương khu dt. X. Xương sống đuôi.

xương lá-mín dt. Cái xương thuộc phia trên-xương ngắn lỗ mũi (*vomer*).

xương lệ dt. Xương nhỏ giống móng tay, ở trong lỗ mắt (*unguis*).

xương liên-vách dt. Nhũng xương liền nhau hợp thành xương sọ (*os interparietal*).

xương lõe dưới dt. Xương giẹp cuộn tròn lõi nó dẽ thành xương mũi (*cornet inférieur*).

xương máu dt. Xương và máu con người // (B) Mạng người: Tốn nhiều xương máu cho nền độc-lập.

xương mỏ-ác dt. Clg. Xương úc, miếng xương giẹp ở giữa ngực, đầu mối các xương sườn (*sternum*).

xương móc dt. Các xương ở đầu có cái mấu đẽ móc liền với mấu xương khác thành khớp xương (*os crochu*).

xương mông dt. Vòng xương to dưới thân mình, dính với đầu xương đùi (*bassin*).

xương mu dt. Phần nhỏ của xương mông, hơi khum, trên lỗ trô ra của bộ-phận sinh-dục.

xương nêm dt. Một trong các xương cò chân.

xương ngắn dt. Loại xương cùt đòn như xương hai bàn tay và hai bàn chân (*os court*).

xương ống dt. Các xương tròn dài có lỗ đựng tuỷ bên trong như xương chen, xương tay.

xương quei xanh dt. X. Xương đòn-gánh.

xương quay dt. Clg. Xương quay-tay, cái xương ngắn ở khuỷu tay.

xương-rồng dt. (thực): Loại cây mềm, thân có thè cao đến 3m, có 3 khía, trên sống khía có gai; mủ trắng đục có tác-dụng làm nón mủ, hæ-lợi, trị răng nhức, đau lưng và thuốc cá (*Euphorbia antiquorum*) // Clg. Ngoc-trý, loại x-sơng-rồng cao từ 1 tới 3m,

có từ 4 tới 6 khía (*Cereus jamaicaru*) hay từ 6 tới 9 khía (*Cereus peruvianus*), trên khía có từng chùm gai nhọn cứng, hoa to nhiều cánh rời, nhiều tiêu-nhị trắng, trô ban đêm (*Cereus*).

xương sên dt. Xương cò chân ăn khớp với xương ống-quyền.

xương sống dt. Xương dài giữa lưng từ cõ chí mông, gồm nhiều đốt (*colonne vertébrale*) // (B) Rường-cột, trụ-cột, phần cốt-yếu: Nò là cái xương xâng của nhà này.

xương sống đuôi dt. Clg. Xương khu, khúc xương gồm 3, 4 đốt xương sống nhỏ ở chót mông (*coccyx*).

xương sụn dt. Phần xương mềm ở đầu xương cu-lang.

xương sườn dt. Các xương giẹp mà cong, mắc ở xương mỏ-ác và xương sống, hợp thành lồng ngực (*côtes*).

xương tàn dt. Hài-cốt, xương người chết lâu, dã khô và trắng: Xương tàn cốt rụi.

xương tấm dẹt dt. Các xương phẳng như xương bê-vai (*os plat*).

xương tọp dt. Một trong ba cát xương hợp thành xương hông (*ischion*).

xương tuỷ dt. Xương và tuỷ, phần trong hết của mỗi bộ-phận thân-thè // (B) Nơi sâu thẳm của xé-thịt: Tận xương tuỷ.

xương thành dt. Hai xương khum úp lại thành sọ (*pariéteal*).

xương thịt dt. Xương và thịt: Xương thịt không có, cái dã bầy-nhầy CD. // (R) Xương heo (lợn) có dính chút thịt: Canh khô qua xương thịt.

xương thiêng dt. Cái xương cùng ở khu, cái chót của Xương sống đuôi (*sacrum*).

xương thuyền dt. Một trong các xương cò tay cò chân (*scaphoïde*)

xương trắng dt. Xương người chết lâu, dã khô, dã trắng: Đầu răng xương trắng quê người quấn đầu K.

xương trâm-cài dt. X. Xương cài.

xương trụ dt. Cái xương dài hơn hết ở khuỷu tay, một đầu ăn khớp với cò tay, một đầu với cùi-chò (*cubitus*).

xương úc dt. X. Xương mỏ-ác.

xương-xàu (xấu) dt. (d). Tiếng gọi chung bộ xương: Xương-xàu gi nhỏ quá // (L) Cứng rắn, rắn-rỏi: Vé mặt xương-xàu.

xương-xoxic dt (d). Tiếng gọi chung những xương nhỏ, rời rạc, thường là xương cát

Cá nhô, xương-xốc đều mà sợ mõe.

xương-xương *tt.* Thôn, lòi xương : *Xương-xương* người.

XƯƠNG *tt.* Thịnh-vượng, sảng-sủa : *Văn-xương.*

xương-long *tt.* Thịnh-vượng : *Quốc-vận* *xương-long.*

xương-minh *tt.* Sáng chói : *Văn-học* *xương-minh.*

xương-thịnh *tt.* Sáng tỏ, hưng-thịnh : *Cuộc-làm-ăn* *xương-thịnh.*

XƯƠNG *dt.* (thực). Loại cỏ bụi lá dài hép, rễ cứng có nhiều mắt, thứ lớn gọi bồ-bồ (X. Bồ-bồ), thứ nhỏ gọi Thạch-xương-bồ. Lá Xương-bồ, cả hai đều có vị thuốc.

xương-bồ *dt.* Loại cỏ xương bụi nhỏ, lá ngắn hơn bồ-bồ.

XƯỚNG *dt.* Hô to lên : *Ké* *xướng* *người* *hở* *II* (*R*) Ca hát : *Độc-xướng*, *hở-xướng*, *hở-xướng* *II* (*B*) Bày đầu, khởi trước tết : *Đè-xướng*, *khởi-xướng*, *hở-xướng*; nhứt *xướng* bá *hở* (một người bày, tröm người) theo).

xướng-ca *dt.* Ca hát : *Xướng-ca* tối ngày.

xướng-danh *dt.* Hô tên lên : *Đi nghe* *xướng-danh* coi đậu rớt.

xướng-đạo *dt.* Đè-xướng và lãnh-đạo, bày ra và cầm đầu : *Xướng-đạo* phong-trào.

xướng-hoạ *dt.* Ké xướng người hoạ; kè nói lên, người dùa theo hoặc kè khởi đầu, người bắt-chước theo *II* (*R*) Cùng làm thơ chung một đầu đè và một vận : *Bày* *giấy* *bút* *ra* *dè* *cùng* *nhau* *xướng-hoạ.*

xướng-khởi *dt.* Nh. Khởi-xướng.

xướng-loạn *dt.* Kêu gọi người theo mình

chống lại chính-quyền.

xướng-ngôn-viên *dt.* Người thay lời cho đoàn-lè đứng nói ở ống los, ở máy vi-âm hay ở đài phát-thanh.

xướng-nghị *dt.* Đưa dè-nghị ra, nêu vấn-dề ra dè bàn-cãi.

xướng-nghĩa *dt.* Kêu gọi người làm việc nghĩa.

xướng-suất *dt.* Đứng lên kêu gọi trước hết : *Xướng-suất* việc chống dốt.

xướng-tịch *dt.* Gọi tên theo bản danh-sách : *Xướng-tịch* dè diêm-danh.

xướng-tuỳ *dt.* Phu xướng phụ tuỳ nói tắt, chồng bảo vợ nghe : *Tình duyên* vẹn cá vào khuôn xướng tuỳ *HT*.

xướng-thù *dt.* Giao-thiệp nhau bằng văn-chương thư phú : *Dẫu* *nước* *nhà* *có* *giặc*, *nhiều* *nhóm* *thanh-niên* *văn* *lập* *hởi* *xướng-thù.*

XƯỚNG *dt.* Con hát.

xướng-ký *dt.* Ca-ký, à-dào, người làm nghề hát-xướng cho khách mua vui.

xướng-uru *dt.* Đào kép.

XƯỞNG *dt.* Nhà chế-tạo hay sửa-chữa có nhiều thợ-thuyền, máy-móc : *Công-binh*-xưởng, thuyền-xưởng ; *xưởng* *cưa*, *xưởng* *dệt*, *xưởng* *xe-hơi*.

xướng-thợ *dt.* Xưởng dành riêng cho thợ và đồ dùng hay máy-móc (văn-phòng và nhà chù ở chỗ khác).

XUỐT *dt.* Xet, thoát đi lẹ : *Con* *đó* *mới* *đã* *xuột* *đâu* *rồi* ? *II* (*R*) *Đi* *lẹ* *tới* *một* *nơi* *nào* : *Vừa* *nghe* *là* *xuột* *lại* *đang* *hở*. *xuột-xuột* *bt.* X. *Xưởn-xuỵt*

PHẦN II

PHỤ LỤC

TỤC NGỮ

THÀNH NGỮ

ĐIỀN TÍCH

LÊ-VĂN-ĐỨC
cùng một nhóm văn hữu soạn
LÊ-NGỌC-TRỤ
hiệu đính

TỰ-ĐIỀN VIỆT-NAM

PHẦN II

PHỤ LỤC

TỰ NGỮ
THÀNH NGỮ
ĐIỀN TÍCH

M — X

Nhà sách **KHAI-TRÍ**
62, Đại-lộ Lê-Lợi — SAIGON

M

MA ĂN CỎ *thng.* Việc ăn-thầm sai quấy :
Ai biết đâu chỗ ma ăn cỏ ấy !

MA BẮT COI MẶT NGƯỜI TA *thng.*
Nh. Sơn ăn tuỳ mặt, ma bắt tuỳ người, tùy người mà bắt-nợ, mà ăn-hiếp, mà làm khó dễ ăn tiền ; như ma quỷ nêu cờ, chỉ nhát hay bắt đầu-ốm những người hay sợ ma ; còn những người không tin có ma, hoặc không tin rằng ma có quyền-năng hại người, thì không bao-giờ bị ma nhát hay bắt đầu ốm.

MA CÂY GẠO, CÚ CÁO CÂY ĐÈ *thng.*
Giới nào cũng có tay anh-chị của giới ấy.

MA CŨ ĂN-HIẾP (h. BẮT-NẠT) MA
MỐI *thng.* Người cũ thường ý mình theo việc, quen nhiều mà hiếp-dép, chèn-ép người mới.

MA CHẮNG THƯƠNG NGƯỜI ÔM *thng.* Có bệnh phải rán uống thuốc hay tịnh-dưỡng, không thì chết.

MA CHÈ, CƯỚI TRÁCH *thng.* Những đám ma đám cưới, đều cù-hành đúng lề đón đầu, cũng bị người ngoài phê-bình, chê-trách ; bởi lẽ phong-tục mỗi nơi mỗi khác, ý mỗi người mỗi khác.

MA CHỮ THÀNH CHÂM *thng.* X. Mài sắt nén kim.

MA ĐÈN ỐN *dt.* X. Thanh-thào.

MA-Y THẦN - TƯỚNG *thng.* Phép xem tướng đoán vận-mạng của thầy đạo-sĩ tên Ma-Y là người đời Tống (TH).

MA NHÀ CHUA TỎ, MA NGÔ ĐÃ

HAY *thng.* Thế thường, việc của mình, của nhà mình mà mình không hay biết ; trong khi ấy cả xóm đều hay.

MA THIÊNG NƯỚC ĐỘC *thng.* Chỗ rùng sâu núi thẳm, cây-cối rậm-rạp có nhiều muối độc, thêm nhiều lớp lá cây chồng-chặt lâu ngày ôm-uốt sinh khí độc, rút xuống khe suối khiên nước cũng độc ; người ở xa đến không chịu nài khí-hệu và nước uống nơi đó, phải mang bình nặng.

MA TRÊU, QUÝ ÁM *thng.* Dực-tinh quái mạnh, xui con người mất cả lương-trí, quen cả khôn-dại, tốt xấu đến làm việc dại-dật, loạn-luân, v.v...

MÀ TĂNG HÀM RỒNG *thng.* Chỉ người làm ăn phát-đạt, hoặc đỗ-đạt cao, được làm quan, nhờ mồ-mả ông bà hay cha mẹ được chôn nơi cuộc đất tốt, hẹp. (

MÃ CÁCH KHOẢ THI *thng.* X. Da ngựa bọc thây.

MÃ ĐÁO CÔNG THÀNH *thng.* Lời chúc thắng trận trở về.

MÃ-THƯỢNG BẤT-TRI MÃ-HẠ KHÓ *thng.* Người cõi ngựa đâu biết nỗi vất-vả của người đi chăn ; người giàu-sang hay quen, làng, đều biết được cái khổ của người nghèo hay nỗi oan của người dân.

MÃ NHỜ NƯỚC, NƯỚC NHỜ MÃ *thng.* Nh. Cây da cây thàn, thàn cây cây da.

MÃ NHÂN NHƯ GIÁO NHÂN *thng.* Mảng nỗi người như dạy-dỗ người, và

đó là dịp để người sưa lôi nêu cỏ, nhất là để người biết tính nóng-nội, nóng-nảy của mình để tránh vồ sau.

MẠC ĐẠI CHI HOẠ, TƯ TU BẤT.

NHÃN *tng.* Không nhặt được trong giây-phút, gây nên cái họa tày trời.

MẠC KHẢ NHƯ HÀ *tng.* Không làm sao được.

MẠC - NGHICH CHI GIAO *tng.* Chơi nhau rất thân, chẳng hề nghịch nhau bao giờ; vui, giận, mừng lo đều có nhau, đều chung nhau, đến sống chét, mất, còn cùng như một.

MẠC THIÊN TỊCH ĐỊA *tng.* Màn trời chiếu đất, cảnh vật-và không nhà.

MẠC VÀO RÚT LUI, MẠC ĐI KÉO

TỐI *dt.* Cuộc tranh-giành đất nước dâng-dai giữa nhà Lô (Nam-triều) và nhà Mạc (Bắc-triều); hổ quân nhà Mạc đánh vào Thanh-hoa thì Trịnh-Kiêm rút về giữ Tây-dô; quân Mạc kéo đi thì nhà Trịnh đánh ra Đông-dô, cứ thế kéo dài từ 1546 đến 1591, khiến dân-chúng diêu-linh đổi-khó VL: *Mạc vào quân lại rút về, Mạc lui quân lại bốn bề kéo ra QSDC.*

MAI CỐT BẤT MAI DANH *tng.* Chân xương không chân tiếng, con người dầu đã chết, tấm-tiếng vẫn còn (dầu tốt dầu xấu).

MAI CỐT BẤT MAI TU *tng.* Chân xương chót không chân được tiếng xấu, con người dầu đã chết, tiếng xấu vẫn đè dì.

MAI DANH ẨN TÍCH *tng.* Đời tên họ và giấu gốc-gác mình, chỉ những người chán đời hay có gãy nén tài, đời tên họ và lánh mình đi nơi khác.

MAI NGỌC TRẦM CHÂU *tng.* Ngọc chôn, châu gùm, cảnh chết của người gái đẹp, đề thương tiếc lại cho đời.

MAI THÈ HẠC TỬ *tng.* Vợ là cây mai, con là chim hạc (cánh người tra-trọi trong chốn núi rừng), lời Lâm-hoa-Tịnh, một ẩn-si đời Tống (TH).

MAI TRÚC *tng.* X. Trúc mai.

MÀI MỤC RU CON, MÀI SON ĐÁNH

GIẶC *tng.* Cảnh lao-nhả của người hay chử, của một xã-hội văn-vật.

MÀI SẮT NÊN KIM *dc.* Ma chử thành châm = Nhẫn-nại, cố-công làm hoài, co

ngày sẽ thành-công đt: Lý-thái-Bạch đời Đường (TH.) học đã lâu mà không giỏi; ông buồn ý, bỏ nhà thay ra vè. Giữa đường, thấy một bò già ngõi mài một cái chày sắt bên triền núi. Thấy lạ, ông hỏi thì được bà lão đáp: «Ta không tiền mua kim nên mài cái chày này làm kim đẽ và quấn áo mà mặc». Bạch cười nói: «Chày sắt quá ta, bò mài đẽn bao giờ mới thành kim?» — Nay không rồi thì mai, năm nay không rồi thì sang năm hay nhiều năm nữa; ta cứ cố-công mài hoài, một ngày kia chày phai thành kim. Bạch hối-ý trở về trường, gia-tâm học mài, sau mới nên danh.

MẠI QUỐC CÀU VINH *tng.* Bản nước dê mưu-cầu sự giàu-sang sung-sướng cho riêng mình.

MAY GẶP DOAN, KHÔNG MAY GẶP *NỢ* *tng.* May gặp vợ hiền thì có hạnh-phúc; rủi gặp vợ hư thì như mang cục nợ; muôn bỗ, bỗ không được; chung sống thì bức mình.

MAY HƠN KHÔN *tng.* Khôn, tài-giỏi mà luôn-luôn thất-bại trên đường đời, không bằng người kém hơn mình cả tài lẫn trí mà nhờ vận-hồi may-mắn, hơn mình cả tiền-tài lẫn danh-phận thđ. Bắc-cung-tử hỏi Tây-môn-tử: «Tôi với ông không khác nhau mấy mà sao làm quen thì ông sống hơn tôi; làm ruộng thì ông giàu hơn tôi; cùng đi buôn thì ông được lời hơn tôi. Ở nhà ông lật-léo với tôi; ở triều, ông hí-hùng khinh tôi; vậy thì ông tự cho là tài đức hơn tôi chẳng? Tây-môn-tử đáp: «Ông làm việc chi cũng vấp-vấp, tôi làm việc chi cũng suôn sẻ; đó có phải là cái trung-nghiệm tài đức hơn, kém nhau chẳng? Thế mà ông bảo điều chi ông cũng bằng tôi, chẳng đáng thẹn lắm ru! Bắc-cung-tử đành ngậm-ngùi ra vè. Việc đến tai Đông-Quách tiên-sinh, ông mới giải-bày cùng Tây-môn-tử: «Anh nói hơn kém chẳng qua là chỉ nói hơn kém bẽ ngoài. Bắc-cung-Tử hơm anh về tài đức mà kém anh về số-phận. Anh gặp may mà đat. Bắc-cung-tử bị rủi mà cùng. Sự may rủi không biết đâu mà lường; anh thì hơm mình về ưu-thể của anh, Bắc-cung-tử thì túi về tài-đức của mình, cả hai đều không biết cái lẽ tự-nhiên cả » LT.

MAY MÙA ĐÔNG TRÒNG MÙA XUÂN *tng.* Cái may đến với ta mà ta cho là tình-

còn, nhưng thật ra đó là cái quả do cái nhẫn của ta đã tạo ra từ trước.

MAY RA HOÁ LONG, KHÔNG MAY XONG ĐÒI *thng.*

XONG ĐÒI *thng.* May thì thành-công to-tát, làm giàu; không may thì phá-sản hoặc chét; trướng-hợp người ở giữa hai thế sống và chét, phải làm liều, hoé may được thoát nguy.

MĀN TRỜI CHIẾU ĐẤT *thng.* X. Mạc thiên tịnh địa.

MĀN CANH, MĀN VŌ *tng.* Mān canh, hết giờ canh tuân thì hốt buồn ngủ, hết mệt-mỏi // (B) Khi còn trong cuộc hay chán-nản, thối-chí; nhưng nếu rán được tới cùng, kết-quả sẽ-khiến ta vui mà quên hết nhọc-nhân, phiền-toái.

MĀN TỤ THANH-PHONG *thng.* Gió mát đầy tay áo, chỉ những quan thanh-liêm, không ăn của lót, tay áo trống nên bị gió bọc; ngược lại, những quan hay nhét của hối vào tay áo, thì tay áo đầy, nặng, không bọc gió.

MĀN TÀNG HỐI ĐẠO, DĀ DUNG

HỐI DÂM *TT.* Giấu của không kín, giục lòng tham của người; trêu-giỡi sắc đẹp, khêu lòng dâm của người // (B) Người bị mất trộm hay bị cưỡng-dâm, phải chịu một phần trách-nhiệm vì tính hời-họt của mình.

MĀN BẦU CHỊU TIẾNG *ded.* Meng bieu chịu tiếng thi-phí, Bầu không có rúp lè lấy gì mà say = Chỉ người đã từng làm quấy, đã có tai-tiếng không tốt, mà không thiệt hối-cái, không thay đổi cả tâm-hồn lẫn thề-chất, đâu không làm quấy nữa, người ta vẫn in trí mình là người quấy, người gian mà cứ đe ý e-dè mình luôn.

MĀN BẦU TÂM-SỰ *thng.* Ôm-ấp việc riêng, tình riêng trong lòng, chưa có dịp hoặc chưa gặp người đáng thô-lộ ra // Có chửa.

MĀN CHÀI MĀN LƯỚI *thng.* Nghèo, quần áo tả-toi, rách-rưới.

MĀN LỜI ĂN TIẾNG NÓI *thng.* Chịu tiếng đời gièm-sièm, bị người chê-trách.

MĀN NĂNG ĐÈ ĐAU *thng.* Chỉ công khai-nhạc của mẹ đối với con khi mang thai nặng-nề, lắm khi bệnh-hoạn vì cái thai; lúc sinh con thì phải trải qua cơn đau-dớn

kinh-khung, có khi phải chết vì trắc-trở.

MĀN RÂU ĐỘI MŪ *thng.* Sửa-soạn ăn-mặc chỉnh-tề hơn bình thường hoặc ra vẻ cao-sang hơn địa-vị sẵn có như con hát hoé-trang để đóng luồng.

MĀN SAO ĐỘI NGUYỆT *thng.* Chịu lệnh-lùng vắt-và đi trong đêm tối.

MĀN - GIÀ THẮT TRƯỢNG *thng.*

Người mù mắt gãy // (B) Đã nghèo còn bị nạn hoặc trong cơn hoen-nẹn còn gấp làm việc không may khác.

MĀN GIÁP KHÔNG CÒN *thng.* Chỉ đoàn quân thất-trận to, phải bỏ áo giáp chạy mình không cho nhẹ // Cờ-bạc thua không còn đồng xu đánh túi, hoặc thua nặng trong một cuộc chơi thè-theo.

MĀN H BÁT NGÔ HƠN BÒ BÁT ĐÁ

tng. Một chén bắp (ngô) nhỏ mà ăn được hơn cả bồ đá sỏi chỉ ngó mà chịu đói // (B) Có ít mà dung được hơn nhiều mà vô-dụng.

MĀN H CHỒNG QUAN HƠN ĐÀN

CHỒNG ĐÀN *tng.* Có người chồng làm quan hơn cả đàn-chồng mà chỉ là đàn-giá.

MĀN H HỒ NAN ĐỊCH QUÀN-HỒ

thng. Cặp dù khôn cự cáo bầy // (B) Một mình, dầu tài-giỏi đến đâu cũng cự không lại đám đông.

MĀN-BẠO ANH-HÙNG RƠM

thng. Chỉ kè xo-lé, làm oai đe doạ-nạt người, nhưng bên trong vẫn bất-tài, khiếp-nhược.

MĀN-BẠO XÓ BẾP *thng.* Chỉ kè hay ăn nói ba-hoa, hay hiếp-dáp vợ con, ra đường thì lòn cúi thiêng-hẹ.

MĀN ĐƯỢC YẾU THUA *thng.* Nhiều thế lực, khôn-ngoan tài-trí thì lấn-ép kè yếu thế-cô; không còn kè nhẫn-nghĩa, phải trái chi-cô.

MĀN GẠO, BẠO TIỀN *thng.* X. Mệnh về gạo, bảo về tiền.

MĀN VỀ GẠO, BẠO VỀ TIỀN

thng. Giàu-có, dense cũng thay trắng được, quay cũng ra phải được; nhẫn-nghĩa hay công-lý chỉ đúng nghĩa giữa người nghèo với nhau.

MĀN GIÀY ĐIỀN-ĐÀO *thng.* Lấy giày dài dài, lây mèo (mù) tròng chén, đảo ngược tôn-tý thương họ đt: *Đời Lê, Trịnh-Sâm chuyên-quyền,* lại kiêm cớ bắt tội

thá-tử Lê-duy-Tù mà giết đi. VL: Phúc uy chuyên tiếm một mình, Mão giàèn-dâø. nghĩa danh còn gì QSĐC.

MÁT MẶT CHẶT DẠ tng. Ngoài mặt thì vui-vẻ bâi-buôgi (dâøi-bôï), trong bụng thì không chút thương người.

MÁT CỘNG TÙ-ĐƯỜNG thng. Nghèo xác nghèo xơ.

MÁT-CƯA MUỐP-ĐẮNG thng. Kè gian mắc lừa lẩn nhau đt. Một người dì bán mạt-cua già làm cám ; một người bán muốp-đắng già làm dưa chuột ; cả hai bên lẩn cho nhau, thành ra hai anh bợm cùng mắc bợm. VL: Tình-cờ chẵng hẹn mà nén. Mạt-cua muốp-đắng, hai bên một phường K.

MAU CHÂN NHẠY MIỆNG thng. Tánh người hay thèy-lay, nghe biết việc chi của ai thì lật-đật dì học cho nhiều người khác cùng biết. VL: Ai xui ai khiêm trong lòng, Mau chân nhạy miệng mắc vòng gian-nan CD.

MAU SAO THÌ NẮNG, LẮNG SAO THÌ MƯA tng. Kinh-nghiệm thời-tiết cho rằng ban đêm, trời có nhiều sao thì ngày sau trời nắng, bằng có ít sao thì trời mưa.

MÀU-MỚI KHÔNG BẰNG Ở SẠCH tng. Trau-chuốt bô-vận bên ngoài như son phấn, quần áo lòè-loẹt, không bằng ăn-ở sạch-sẽ // (B) Mỗi-miếng đè lấy lòng người không bằng ăn-ở thành-thật.

MÁU AI THẨM THỊT NẤY thng. Con mình, đầu xấu-xí cách nào, mình cũng thương được // Cùng một máu một thịt thì có liên-quan cảm-ứng nhau thđ: Tặng-Sâm, một hôm vào rừng kiếm cối ; ở nhà có khách đến chơi ; mẹ ông không biết làm thế nào đè ông hay mà vè, bèn cắn ngón tay mình đè động lòng con. Quả-nhiên, Tặng-Sâm thấy quen đau trong dạ, vội gánh cùi vè ngay NTTH.

MÁU CHÀY ĐẾN ĐÂU, RUỒI BÂU (BU) ĐẾN ĐÓ tng. Ở đâu hay việc chi có lợi-lợi thì có thiên-họ xúm tranh-giành.

MÁU CHÀY RUỒI BÂU tng. Nhtr.

MÁU CHÀY RUỘT MỀM thng. Người eùng máu-mủ họ-hàng bị hoan-nạn thì mình cảm thấy đau-dớn lây. VL: Cũng là phản cãi duyên kim, Cũng là máu chảy ruột mềm chờ sao ? K.

MÁU HOÀ NƯỚC MẮT thng. Khóc lù-bù đến nước-mắt có máu đt. Nàng Tiết-linh-Vân đòi Tuỳ, khi từ-biéet cha mẹ đê ứng-tuyền vào cung, khóc đến nỗi những giọt nước-mắt chảy ra nhu máu.

MÁU LOĂNG CÒN HƠN NƯỚC LÂ tng. Bà-con xe vẫn còn thận hơn người dung.

MÁU MỎ THẨM THỊT NẤY tng. X. Máu ai thẩm thịt này.

MÁU NHUỘM CỦA THIỀN thng. Chùa Khải-tuởng nằm ở góc hai con đường Trần-quý-Cáp (trước là Testard) và Lê-quý-Đôn (trước là Barbé) bị quân Pháp chiếm đóng khoảng 1860-1861. Đến 7-12-1860 viên chỉ-huy trung-doàn thủy-quân lực-chiến Pháp là Barbé, đóng tại chùa, bị quân kháng-chiến của Trương-Dịnh đâm chết.

MẮC GÔNG THỦ HUỒNG thng. Vưóng-viu nặng, không nói dì đâu được, không rành-rang làm việc chi được cà đt. Ông Thủ Huồng, người tinh Biên-hòe, có tội nặng ; dưới âm-phủ đã dèn hòn một cái gông thật to đè phat ông khi ông ahết. Biết vậy, ông rán tu nhân tích đức dè cho cái gông tiêu dǎn ; cái nhà bè ở cửa sông Sài-gòn là một trong các công-trình do ông tạo ra trong việc làm phước cho tiêu tội.

MÀN TRO ĐÃI TRẤU thng. X. Bàn tro dãi trấu.

MĂNG MỌC CÓ LÚA, NGƯỜI TA CÓ THÌ tng. Con người, ai cũng có lúc vầy lúc khác ; gấp thời thì mọi việc làm-ăn đều trôi-chèy, đạt kết-quả tốt ; không gấp thời thì thất-bại ; cũng như măng tre, chỉ mọc trong tháng mưa, chớ không phải lúc nào cũng có hay không bao-giờ có. Bởi vậy, không nên ngã lòng khi thất-bại ; nếu biết nhâm thời-cơ mà làm việc thì càng hay.

MĂNG KHÔNG UỐN, ĐÉ TRE UỐN

SAO ĐƯỢC thng. Có con nhỏ hay vợ mới, nêu dạy-dỗ và đặt vào khuôn-khổ già-dinh ngay ; đè lùu ngày quen tánh rồi khó sửa, khó dạy.

MẮT NGƠ TAI LẤP thng. Già như không thấy, không nghe cho xuôi chuyện, che khống rắc-rối (X. **BẤT Ỷ BẤT LUNG, BẤT TÁC A-GIA A-ÔNG**).

MẶT TINH-ĐỜI thng. Người sáng ý, rành việc, có nhiều kinh-nghiệm về việc đời, doin xét không sai thd.: *Thời Chiến-quốc, công-tử Trùng-Nhĩ nước Tân bị cha mưu hại phải lánh thân nơi nước khác. Tới đâu, nước nào cũng không dám chửa vì sợ oai Tân. Đến nước Tào, bị Tào-Bá bắc-dài; vợ quan đại-phu nước ấy là Lữ-thị mới nói với chồng là Hy-phu-Cơ: « Công-tử Trùng-Nhĩ là người hào-kết, thêm những kẻ phò-lé đều là anh-hùng trung-nghĩa; chắc sau này làm nên được. Vua ta bắc-dài người, nếu sau này người đặc-địa, thì nước ta cũng khó được yên. Chàng là rutherford-cột nước nhà, nên liệu mà chu-toàn việc ngày sau ».* Hy-phu-Cơ nhận lời vợ là có lý, bèn sắm một mâm cơm, rượu bì-băng, mang đến dâng cho công-tử Trùng-Nhĩ cùng một viên ngọc để làm lễ tưống-kien. Trùng-Nhĩ đang cơn đói lại giận thói đời đèn bắc, rất hãi lòng mà nhận bữa cơm, nhưng không nhận ngọc. Sau Trùng-Nhĩ phục-quốc, đem binh phạt Tào mà không đá-dộng chí tới nhè Hy-phu-Cơ.

MẶT TO HƠN NGƯỜI thng. Quá chủ-quan, không lượng sức mình; trước việc to lớn quan-trọng mà cứ làm bừa, chừng thất-bei mới biết sức mình chỉ có hạn, mà cắp mồm thì quá bao-quát.

MẶT TRẮNG thng. X. Mắt xanh.

MẶT TRÒN, MẶT DẸT thng. Vẻ ngạc-nhiên của người đứng trước một cảnh mới lạ, một sự-việc chưa từng thấy; cứ tró mắt nhìn chớ không biết phải làm sao.

MẶT TRƯỚC, MẶT SAU thng. Vẻ thận-trọng của người đang trong lúc nguy, sợ bị người ám-hại, lần từng bước, nhầm trước xem sau.

MẶT XANH thng. đt. Trong trúc-lâm thất-hiện có Nguyễn-Tịch tuy nghèo mè eú uống rượu ngâm thơ đê ngạo đời. Gặp khách cao tay thì lẩy mắt xanh mà tiếc-dài; gặp khỉ lục-lục tầm-thường thì lạnh-lùng với cặp mắt trắng vờ.

MẶT CÓ XANH THÌ NÁNH MỚI

VÀNG thng. Lúc nhuộm răng phải nhín ăn mày ngày đến người xanh-xao vỗ-vàng; như vậy, răng mới đen huyền bóng láng // Lúc mới giận thì đỏ mặt, nhưng càng lâu, nư giận càng tăng thì mặt tái xanh, súc muốn ăn gan người; khiến ai thấy cũng sợ.

MẶT CHAI MÀY ĐÁ thng. Lý-lợm, không biết xấu-ho; cứ thế làm hoài, ai cười-chê cũng mặc.

MẶT DẠN (h. DÀY) MÀY DÀY (h. DẠN) thng. Nhtr.

MẶT ĐỎ NHƯ LỬA, THẤY BỤNG

CHÙA CÙNG SỢ thng. Cái thai rất quan-trọng; những cảm-xúc tinh-thần hay động mạnh về xác-thịt của người đàn-bà chửa, đều có ảnh-hưởng nhiều ít đến cái thai; có khi hại đến sinh-mạng cả mẹ lẫn con; nên dùn giận đến đâu, cũng phải nhường-nhin đàn-bà chửa.

MẶT ĐỎ NHƯ LỬA, THẤY ĐÀN-BÀ

CHÙA CÙNG TRÁNH thng. Đầu nóng-này thế nào, cũng chẳng nên làm hung với một người đàn-bà chửa; vì rủi-ro, có hại cho bào-thai; cũng sợ bà ta ý thế có chửa mà liều mạng.

MẶT KHÓ ĐĂM-ĐAMD, TẤT NƯỚC

ĐAMD KHÔNG CẠN tng. Người khó-tính, mặt hay eau-có; giận người giận vật thì rờ đâu hờ đó, làm việc chi cũng khó-mong có kết-quả tốt.

MẶT LÀM-LÀM, TẤT NƯỚC ĐAMD-KHÔNG CẠN tng. Nhtr.

MẶT KHÔNG CÒN CHÚT MÁU thng. Lời tè vè mặt người sợ tái xanh.

MẶT LĂNG MẶT VƯỢC thng. Mắt bùng-thụng lại của người đang giận, không bằng-lòng vì một điều gì, như mè cá /jang, eó-vượn là hai loại cá biển to con.

MẶT LỲ MÀY LỘM thng. Nh. Mắt chai-mày đá.

MẶT LỚN MẶT NHỎ thng. Lời tè vè mặt bùng-thụng của người đang giận.

MẶT LUNG MẶT VỤC thng. Nh. Mắt lớn-mặt nhỏ.

MẶT NẠC ĐÓM DÀY thng. Mắt thịt, không khôn, như đóm chè dày bàn không nhay lúa.

MẶT NGAY CÁN TÀN thng. Trơ mắt ra-chiu, không nói-nắng cãi-chối chi được.

MẶT NGƯỜI LÒNG THÚ thng. Con người mà lòng dại như thú-vật, độc-hiem, hung-ác, không biết thương người hohe không phân-biệt xấu-tốt mà làm chuyện bù-đi, loạn-luân...

MẶT RỎ NHƯ TÒ ONG BẦU *thng.*

Mặt rỗ chằng, vết theo bệnh trái giống to, sâu và thật nhiều.

MẶT SỨA GAN LIM *thng.* Ngoài mặt tuy hiền-lành mềm-mỏng (như thịt sứa), nhưng trong lòng thì cứng-rắn, gan lỳ, không sợ uy-thể kè mợnh, chằng quẩn chông gai vất-về của cuộc đời (như gỗ lim).

MẶT TÀY LỆNH, CỔ TÀY CONG *tng.*

Còn các ông lảng xưa, hè đến đình đám thì ăn trên ngồi trước, quát - nạt sai - khiên dàn lảng đè rồi khi cõi đầm lén, thì ăn miếng to, uống ngụm lớn như cái cong (vật dụng nước giống cái vỏ).

MẶT TRẮNG RÂU XANH *ded.* Hồi người mặt trắng râu xanh, Phải người Chợ-huyện bạn mình đó không? *dt.* Quận-công Nguyễn - vẫn - Tưởng mít thi trắng, râu thì xanh ; khi còn là tri-huyện Do-linh, hay đến nhà bé-hộ Lộc ở Chợ-huyện chơi ; phải lồng cõi con gái ông này nên hứa cưới về làm hồn. Nhưng về sau, được thăng lầu đến chức Tuần-vũ, ông vờ quên việc hứa hôn ấy. Cố lầu, cố gái bị tình-phụ đang ngồi giặt áo dưới bến sông, thấy ông vắng-giá đi kinh-lý ngang nhè, bèn úng-khâu hát lên câu trên đê mang xéo ông.

MẶT TRÊN MÀY TRƠ *thng.* Ngơ-ngác xấu-hồ. VL: Cô kia mặt trên mày trơ, Vàng đeo bạc quấn cung dơ-dáng đời CD.

MẶT TRỜI CÓ QUÀNG THÌ HẠN,

MẶT TRẮNG CÓ TÁN THÌ MƯA *tng.* Kinh-nghiệm thời-liết cho biết rằng lúc nào chung-quanh mặt trời có ửng một vòng to là sẽ trai qua nhiều ngày không mưa ; cũng như chung-quanh mặt trắng mà có quặng trắng thì ngày hôm sau sẽ có mưa.

MẶT VUÔNG CHỮ ĐIỀN, ĐỒNG TIỀN

CHẢNG CÓ *tng.* Người mặt vuông chữ điền thường nghèo (?).

MẶT VƯỢC MẶT LĂNG *thng.* X. Một lăng mặt vược, VL: Làm chi mặt vược mặt lăng, Dứt dây chằng sợ động rùng kie ru TrTh.

MẶT BẠC *dt.* Địch-nhân-Kiệt đời Đường, dì làm quan xe nhẹ, thấy một đám mây t trăng xa xa trên trời thì thán: «Nhà cha

mẹ ta ở dưới đám mây ấy ».

MÂY MƯA *thng.* Việc trai gái ăn-nâm với nhau *dt.* Sở Tương-vương nhân dì chơi dưới chân núi Vu-sen, đêm ngủ chiêm-bao thấy một gái đẹp đến chầu. Vua bèn cầm lại vây cuộc chăn gối cùng nàng. Trước khi từ-biép, nàng bảo thật rằng nàng là thần-nữ ở núi Vu-giáp, chuyên tối làm mây, sáng làm mưa.

MÂY ĐỚI SỨA VƯỢT QUA ĐẲNG

thng. Phận thấp-thỏi, nhò-nhoi, súc yếu tài hèn, khó mà làm nên việc lớn được ; như con sứa, tua dài mình nặng, không bao giờ nhảy khỏi đăng.

MÂM CAO CỔ ĐẦY *thng.* Việc dài-dòng trọng-lieu.

MÂM CAO ĐÁNH NGÃ BÁT ĐẦY *tng.* Thức ăn nhiều, ăn no thì bỏ múa bát cơm, mặc dầu cơm là món ăn chánh, ăn no dai hơn // (3) Người mới mồi-miếng khéo-léo trong việc thù-phụng hoặc trau-giỏi đẹp-dẽ làm cho người cũ bị bô-bô, phụ rầy, mặc dầu người cũ chung-tình hơn.

MÂM ĐÀN BÁT BỊT *thhg.* Nhà giàu-có, sang-trọng, xài mâm bằng sành, bát thì bít vành.

MÂM NAN BÁT ĐÀN *thng.* Nhà nghèo, lấy cái tràn làm mâm, chén thì bằng đất bằng sành.

MÂM TRÀU HŨ RƯỢU *thng.* Lẽ-vết cưới hỏi, việc cưới hỏi đàng-hoàng theo phong-tục lỗ-giáo.

MÂM BÒ MỚI LO LÀM CHUỒNG *thng.*

Tánh người không biết lo xa, không cần-thận ; dù hư việc rồi mới biết lo thì đã muộn.

MÂM BÒ LU, THẾ HŨ *thng.* Không có món lớn, đặng giá đè đèn cho người thì thế món nhỏ, rè tiền // Sày con chị, thô con em.

MÂM CÀ CHÌ LẮN CHÀI *thng.* Mắt một món đồ không đáng giá hay dè hư một việc nhỏ rồi vì tiếc cùa, tiếc công, dốc toàn lực hay bỏ nhiều tiền ra đồ tìm lợ món đồ hay sửa-chữa việc làm cho có kết-quả, nào ngờ tổn công mất của thêm chó không vứt-vát được gì ; như người dì chài, vì một cục chì mắc gốc, nêu anh ta giựt mạnh tay chài cho đứt nhợ mà bô quá chát chì thì xong biêt mấy ; đầu này vì tiếc

cục chì, hì-hục giằng quay cho lợt ùm xuồng nước phải buông tay lưới cho nước cuốn trôi mất.

MẮT LÒNG TRƯỚC, ĐƯỢC LÒNG SAU *thng.*

X. Thà mốch lòng trước mà được lòng sau.

MẮT MỐI TƠ, QUƠ MỐI VÀI *tng.*

Không lấy được người sang, ăn-học giỏi, thì lấy đỡ người thấp kém hơn cũng được, hơi nèo kén-chọn, miễn là người dèng-hoàng từ-tế thì thôi; cũng như vài vắn che thân được, có khi còn chắc-chắn và ép-hẹp hơn tơ lụa.

MẮT TIỀN MUA MÂM THÌ ĐÂM CHO

THỦNG *thng.* Tốn-hao nhiều công của để cưới vợ cho con thì phải dày-dot con dâu cho đéng đồng tiền, xứng với lỗ này lỗ nọ.

MẮT TRỘM RỒI MỚI RÀO NHÀ *tng.*

Ngày thường không lo, đè bị hại rồi mới phòng-bị (*Nh.* Mắt bò mót lợ làm chuồng).

MẮT ÍT RUỒI NHIỀU *thng.*

Đang cung thi ít, đằng cầu thi nhiều; mán lợi thi nhỏ

mà người xúm giành lợi thi đông.

MẮT MIỆNG GƯƠM LÒNG *thng.*

Nói daju-ngợi cho người ta lầm mưu sâu của mình đang sắp sẵn trong bụng; ăn-nói bối-buối, mồi-miêng mà lòng dạ hiềm-dộc.

MẮT NGỌT CHẾT RUỒI *thng.*

X. Ngọt mật chết ruồi.

MẮT-NGUYỆT LŨ-HÀNH *thng.*

X. Tuần trăng mật PH. I.

MẮT-THIẾT QUAN-HỆ *thng.*

Dính-déng nhau khắng-khit.

MÂU-THUẦN *thng.*

X. PH. I. đt. Có người ở nước Sở bán dù 18 món binh-kí; nhờ khéo trau-chuốt lời nói mà cửa hàng khé thành. Với người mua giáo, anh bảo: « Giáo này rèn với thép thật tốt, vật gì đậm cũng thủng »; với người mua mộc, anh bảo: « Mộc này thật chắc, không gì đậm thủng ». Một khách hàng eắc-có hỏi rằng: « Vậy nếu lẩy cây giáo này đậm vào cái mộc này thì sao? » Anh bán binh-kí đèn ngậm miệng. HPT.

MẸ ĐÁNH MỘT TRĂM, KHÔNG BẰNG

CHA NGÀM MỘT TIẾNG *tng.*

Thô thường, con gần mẹ nhiều hơn gần cha;

mà hổ gần quá sinh lòn, dù có bị đòn hao-nhiêu cũng không sợ; thêm các bà mẹ hay bè-hè bắc-hắc, miệng hay rầy, tay hay đánh, khiến đứa con bị rầy bị đánh thường quá sinh chai sinh lỳ. Trái lại, đàn-ông ít gần con hơn, lại bản-tính ít nói, nghiêm-nghĩ, chỉ một cái trừng hay một lời ngăm-dè, con nó cũng sợ mà chẳng dám dèn-gi người.

MẸ GÀ CON VỊT *thng.* Mẹ ghét con chồng.

VL: Mẹ gà con vịt chít-chiu, Mái đời mẹ ghét nêng-niu con chồng CD.

MẸ HÁT CON KHEN HAY *thng.*

Người cùng bạn tango-bốc lẫn nhau hoặc vì óc chủ-quan, chỉ thấy cái hay của phèo mình nên tán-tụng quá đáng.

MẸ NUÔI CON BÀNG TRỜI BÀNG BÉ, CON NUÔI MẸ CON KẾ TỪNG

NGÀY *tng.* Từ ngày sinh con ra đến khi khôn lớn, có vợ có chồng ở riêng, cha mẹ vì tình thêm huyết-nhục, tốn-hao với con không biết bao-nhiêu công-lao của tiên và chặng khi nào hòn-chẽ sự hao-tốn ấy với con. Ngược lại, đứa con, vì có gia-dình riêng, nếu phải nuôi-du dưỡng cha mẹ, tự-nhiên sự nuôi-du dưỡng ấy chỉ có ý-nghĩa cấp-du dưỡng và phải trong một mức độ nào đó thôi; vì ngoài cha mẹ ra, đứa con còn phải lo cho vợ con nó nữa. Lo cho cha mẹ là phận sự chung của nhiều đứa con; ngược lại, lo cho gia-dình, là phận-sự riêng của người chủ gia-dình. Đó là lẽ sinh-lòn tự-nhiên của xã-hội.

MẸ TRÒN, CON VUÔNG *thng.*

Lời chúa người dàn-bà mới sinh con với ý-muốn cho mẹ con đều toàn-vẹn, không bệnh-hoạn hay tật-nguyên hoặc súc-khỏe của mẹ con như tròn (tròn) và đất (vuông) vì người xưa hiểu là tròn tròn như nắp vung úp xuồng mặt đất vuông như bàn cờ (thiên viễn địa phương).

MẸ VỢ LÀ BÈ TRÔI SÔNG *thng.*

Đời với rể, bà mẹ vợ không còn dính-déng chí cù.

MÈO ĐÄNG CHÓ HOANG (h. ĐIÉM)

thng. Heng đặng-diểm lôi-thoi, thiếu mệt nếp sống đặng-hoàng trong gia-dình, gắp sẽ lây nẩy và chỉ lây qua đường: Mèo đặng-lại gắp chó hoang, Anh đi ăn-trộm, gắp nàng xới khoai CD.

MÈO ĐÈ RA TRỨNG (h. CỦI ĐÒN)

thng. Chuyện bịa, không thể tin được.

MÈO ĐẾN THÌ KHÓ, CHÓ ĐẾN THÌ

GIÀU *tng.* Theo tin-tưởng thông-thường, mèo hoang đến ở nhà ai thì nhà đó sà nghèo; ngược lại, nếu chó, thì giàu.

MÈO GIÀ HOÁ CÁO *tng.* Người tinh-ranh, càng lớn tuổi càng nhiều kinh-nghiệm mà sinh tính gian-gièo.**MÈO KHEN MÈO DÀI ĐUÔI** *tng.* Khoé mình, cái gì của mình làm ra thì cho là hay, là khéo.**MÈO LÀNH AI NỞ XÁCH TAI** *dec....*

GÁI HƯ CHỒNG ĐẾ, KHOE TÀI NỔI CHI = Nếu mình khôn-khéo, dèng-hoàng, không có lỗi chi thì ai lại trách-phạt bao-giờ.

MÈO LÀNH CHẰNG Ở MÀ *tng.* Nếu là người dèng-hoàng, biết trọng lẽ-giáo, có tu-cách xứng-dáng thì không tình-tự ngoài đường, không bày chuyện dâm-đồ trước khi chính-thức lấy nhau.**MÈO MÀ GÀ ĐỒNG** *tng.* Hẹn đàn-ông đàn-bà hoặc trai gái tư-tình nhau, hẹn-hò gặp-gỡ nhau nơi này nơi nọ, trái với phong-tục lẽ-giáo như mèo đực mèo cái, nhảy nhau ngoài gò mà, gà trống đẹp gà mái ngoài đồng; gà đồng còn có nghĩa là loài éch, chúng thường bắt cắp ở chỗ có nước lèp-xép.**MÈO NHỎ BẮT CHUỘT NHỎ** *tng.* Sức yếu thì làm việc nhẹ, xấu không nên ham vợ đẹp; mọi việc trên đời, nên lượng sức, tuỳ tài và an-phận, không nên đua-dòi bắt-chước hoặc tham-lam că-mô mà hư việc hại thân.**MÈO QUÀO KHÔNG XUẾ PHÊN ĐẤT** *tng.* Người tài hèn sức yếu không đương nổi việc to; anh chồng khờ, thiếu bản-lĩnh, không trị nổi chi vợ lanh-lợi, hung-dữ.**MÈO THA DUA CÀI** *tng.* Đầu trẻ sức yếu, tay ngắn mà ấm đưa em gần bằng nó; hoặc kẻ nhỏ người mà khuôn-vá-cón đồ nồng và kẽm-càng, cách xê-dịch rất khó-khăn như con mèo tha cây dưa cài quá dài và nặng.**MÈO MIỆNG ĐÒI ĂN XÔI VỎ** *tng.*

Người mèo miệng mà nhai xôi vỏ thì xôi rời lão-tháo lợt-thát vì xôi vỏ bời-rời, không dinh-nhau như xôi thường // Kém tài mà đòi-hỏi việc quá sức hoặc người nghèo-nàn mà muốn xài những món đồ quá xe-xí, của chằng-xứng người.

MÈO ĐAI NÀO KHÔNG CÓ BÈ TRÁI

thng. Tâm huy-chương nào cũng có mặt có trái, và ai deo nó, cũng đưa bè mặt ra ngoài // (B) Con người hay moi sự-việc trên đời, đều có cả hai mặt: tốt và xấu và luôn-luân, ai cũng muốn khoe cái tốt và che-đậy cái xấu của mình; vậy ta không nên quá tin những cái bên ngoài cũng như không nên ngạc-nhiên hay thất-vọng khi thấy những ngục-xe, bi-đì trong cái lốt sang-trọng, xa-hoa.

MÈ-CHÂU TÂN-QUÉ *tng.* X. Cùi quế gạo châu.**MÈM LUNG UỐN GỐI** *tng.* Lòn cút nịnh-bợ.**MÈM NẤN, RÁN BUÔNG** *tng.* Chỉ được cái ăn-hiếp người mềm-mỏng thật-thà hay thế cõi sức yếu; khi gặp người cứng-cỏi hay hung-hăng thì xò, chịu lép về.**MÈM NHƯ CHUỖI-VÀ HƯƠNG** *tng.* Mềm yếu, thật-thà, giỏi nhin-nhục, không dám chống-chỏi lợi kè hiếp-dáp mình.**MI LAI NHÃN KHÚ** *tng.* Trùng liếc qua lại để tỏ tình cùng nhau.**MI THANH MỤC TÚ** *tng.* Mày thanh mắt đẹp, tiếng là sắc đẹp..**MÍA CÓ ĐỐT SÂU, ĐỐT LÀNH** *tng.*

Mía nào hay việc chi, cũng có xấu có lốt, có nén có hư chớ khó mà toàn-vẹn, đều hàn-hán; cũng như cây mía, thê nào cũng có một vài đốt có sâu.

MÍA SÂU CÓ ĐỐT, NHÀ ĐỘT CÓ

NƠI *tng.* Phải có ngăn có lợp; ai xấu thì chỉ ngay người đó chớ không nên nói gộp tất-cả; như cây mía, đốt nào có sâu thì chặt bỏ đi hay mai nè, chỗ nào đốt thì giội chõ đó chớ không lõi bỏ hết cây mía hay dở hết cái nè.

MINH-BỘT DI-NGU *tng.* Tên một tập thơ của nhóm Chiêu-anh-các ở Hà-tiên, gồm 18 người do Mạc-thiên-Tích đứng đầu, ý nói họ là những con cá của biển Bột (Bột-hải) nhà Minh còn sót lại.**MINH-QUÂN, LƯƠNG-TƯỚNG** *tng.*

Vua sáng, tôi ngay thđ.: Một anh lanh-lợi thăm-lam, thấy nhà kia có một con bò và một con ngựa con bèn bảo rằng ngựa con ấy của anh ta, vì con bò của nhà ấy không thể sinh ra ngựa được. Chủ nhà ấy dành chịu mất ngựa và mang tiếng là

ngu. Thiên-hạ gọi ông là Ngu-công (lão ngu) và cái hang gần nhà ông cũng được gọi là hang Ngu-công. Chuyện thấu tai Tề Hoàn-công; nhà vua kêu lại cho tướng quốc là Quản-Trọng nghe. Quản-Trọng nói: «Đó chính là cái ngu của hạ-thần. Nước nêu có vua giỏi như vua Nghiêu, tôi hiền như Cao-Dao, thế kia nào lại có việc ngang-ngược như vậy. Ngu-công đành chịu mất ngựa, chắc là biết rõ hình-phép ngày nay không ra gì. Vậy xin nhà vua kíp chỉnh-dốn chính-sự lại».

MINH SƠN THỆ HẢI thng. Hẹn với núi, thề với biển, ý nói bao giờ núi mòn, biển cạn mới thay lòng đổi dẹ.

MINH TÂM KHẮC CỐT thng. Tect dẹ ghi xương, nhớ mãi-mãi, chẳng bao giờ quên.

MINH-TU SẠN-ĐẠO, ÁM-ĐỘ TRẦN-
THƯƠNG thng. Bè ngoài thì cho sưa-sang đường sán-đạo, rồi lén độ binh ra ngà Trần-thương II (B) Gây nghi-ngờ cho người ta ở mặt mặt, để rồi phá hại ở mishi khác dẹt. Dẹp xong nhà Tần, Sở Bá-vương đày Hán Bá-công vào Bao-trung là một thung-lũng giữa núi non trùng-diệp; sự giao-thông với bên ngoài chỉ có con đường duy-nhứt gọi Sạn-đạo là đường bắc theo triền núi băng cây ván ợp-ep, trên các gập đá và hang hổ sâu thăm. Khi đến nơi, Trương-Lương lạy từ Hán-vương và đốt quách con đường Sạn-đạo ấy, khieni quan binh nhà Hán không còn mong trở lại Hán-dương, an lòng ở lại Bao-trung mà phò họ Lưu và, đây mới là điểm cốt-yếu, khieni quan binh của Sở trấn đóng các lối ngõn binh Hán trở ra, đều giải-dài trong việc canh-phòng. Trương-Lương đến Hán-dương dù được Hán-Tín là tướng nước Sở về đầu Hán. Sau Tín theo kế của Trương-Lương, cho quân sửa-sang lại đường Sạn-đạo và rêu-rao sẽ đem quân ra phạt Sở. Trương giữ ải của Sở hay được đều cưỡi ngỗi, cho Hán-Tín là khoác-lác và cùi ăn ngon ngủ kỹ, vì theo ước-lượng, muốn sửa xong Sạn-đạo phải hàng ngàn quân lính làm việc rồng-rã trong ba năm mới xong. Nhưng bất thành-linh, binh Hán-Tín lén ra ngả Trần-thương áp đến đánh phá, lấy ải này đến ải khác chỉ trong thời-gian ngắn.

MINH-TRIẾT BẢO THÂN thng. Đã khôn

ngon lại sáng-suốt để giữ tẩm thân được an-toàn dc. Công-thành thân-thối (thoái), minh - triết bảo thân, ngoại kỳ thân-nhi thân-tồn dẹt. Phem-Lãi chịu gian-nan khô-sở dẹp phò Việt-vương Câu-Tiễn hụ được nước Ngô rồi bên rú Văn-Chùng bỏ Việt-vương, lui về vươn dẹ tránh cái hoạ vè sau; vì Việt-vương chỉ được cùng chung hoạn-nạn chớ không thè cùng chung phú-quý. Văn-Chùng không nghe, ở lại phò Việt-vương; quả sau bị Việt-vương vì ganh tài mà giết; còn Phem-Lãi được sống an-nhàn trong một cái lốt người mới, tên mới.

MINH GÀY LÀ THÀY CƠM thng. Người già ốm, mình dày, ăn rất nhiều.

MINH LÍNH, TÍNH QUAN thng. Người thấp-thỏi, học ít mà tính-tình kiêu-ngạo, lên mặt với đời, xem thường người chung-quanh.

MINH ỐC KHÔNG RỬA, CÒN MANG CỤC RÊU thng. Bàn-thân mình ty-liên mà còn bới-móc cái ty-liên của người khác ra chẽ, hoá ra cái ty-liên của mình càng tăng chớ chẳng tốt hơn ai; như con ốc, vốn đã nhớt mà còn mang thêm rêu thì ai mà không gáy. thd. Ông-ich-Khiêm có tài mà tính-tình ngang bướng, ít khi túng-phục ai nên bị Tôn-thết-Thuyết mấy phen bắt tội; khi thì cசch-chúc, khi thì giam-cầm và cuối-cùng bắt ông tuyêt-thực đến chết. Trong khi ấy thì Tôn-thết-Thuyết còn ngang bướng gấp mấy lần ông; nắm quyền sinh-sát trong tay, giết vua này, lập vua khác. Có lần Khiêm bị Thuyết bắt tội, cho xiêng giỗi về Bình-thuận; dẹp đường, ông có làm một bài thơ trong ấy, câu phá là «Mình ốc mang rêu rửa sạch ai»?

MINH SỐNG HƠN ĐỐNG VÀNG thng. Sống được là quý, nên luôn-luôn phải bảo-trọng thân mình; bình-thường thì giữ-gìn sức-khỏe, khi có việc thì không nên ngại tốn-hao, miễn cho thân được sống, được mạnh-giỏi, không vướng điều phiền-phúc.

MINH TRẦN KHỔ TRỰI thng. Nghèo quá, áo quần không có.

MIỀN-TỬ LƯU-LINH thng. Người được trên quan dưới dán, ai cũng mến-chuộng; muốn đi đâu thì đi, làm gì thì làm, quan-làng đều tha-thứ bỏ qua dc. Ông Trần-vă

Hạc, Cai việc lèng Hưng-lê (nay là Hiệp-hưng), tông Bảo-phước, tỉnh Bến-tre (nay là Kiên-hoà), có công phung - sự Nguyễn-vương (Ánh) khi ngài bị Tây-sơn đánh đuổi; nhưng vì thích-thú cảnh ngư-tiêu, ông không theo phò vương đánh giặc. Sau vương phục-quốc, xung Gia-long, có ban cho ông tấm kim-bài đẽ bốn chữ « MIẾNG - TỬ - LƯU - LINH » và cho ông hưởng huê-lợi cá cù-lao trong sông cái, từ dồn Hảm-luông trên móm cù-lao Bảo đến cửa biển; bởi thế có câu thành-ngữ Tự Hảm-luông chí hả-khiểu.

MIẾNG ĂN ĐÈ CỘT *tng.* Tính người rít-róng, có của thì cất giấu thật kỹ, không ai nhờ được. VL : Vắt chảy ra nước ròng-rồng, Miếng ăn đè cột, chờ hòng mon-men Tríh.

MIẾNG ĂN LÀ MIẾNG NHỤC (*h. TÒI-TÀN*) *ddc.* Miếng ăn là miếng tội-tàn, Mất đi một miếng lận gan lên đều Nhỏ thì việc ăn-uống, lớn thì những mối lợi to, hay giao-tài chẳng hẹn, thường làm cho bạn-bè hoá ra thù-dịch, anh em ruột thịt đâm giết nhau, hoặc kiện-tụng lôi-thôi đẽ tiếng cười chê xấu-ho.

MIẾNG ĐÌNH-CHUNG *thng. dc.* Liệt đinh nhì thực, thực thời kích chung=Bày vọc mà ăn, đánh chuồng mà gọi người tới ăn, tức cảnh ăn - uống náo-nhiệt tung-bừng // (B) Sự giàu-sang.

MIẾNG GIỮA LÀNG, BÀNG SÀNG XÓ
BẾP *tng.* Gữa đình đám hội-hè, trước các nhà tai-mắt trong làng, dầu chi ăn một miếng thôi, cũng bằng ăn thật nhiều ở nhà // (B) Việc dầu nhỏ, không lợi-lộc chi mà được quan làng phô-trương cho, cũng được vinh-vang hơn là giàu - có mà chỉ sống êm-thầm với vợ con.

MIẾNG KIA HẠ-RỘNG, MIẾNG NỌ
ĐỘNG-QUAN *thng.* Ăn trầu liền-liền cái miệng; hổ nhả miếng kia là tôm miếng nọ nhai nữa.

MIẾNG KHI ĐÓI, BÀNG GÓI KHI NO
tng. X. Một miếng khi đói, bằng một gói khi no.

MIẾNG NGON NHỚ LÂU, LỜI ĐAU
NHỚ MÃI (*h. ĐỚI*) *tng.* Việc thật hay, có nhiều ý-vi thì rất thấm-thía, nhớ hoài hay mỗi thè sâu, vẫn được ghim vào dạ,

chẳng bao-giờ quên như khi ăn được miếng ngon, lợ miệng hay nghe lời chi-trích đau đớn, chua cay.

MIẾNG THỊT LÀNG, BÀNG SÀNG

THỊT MUA *thng.* Thịt ở đình đám biếu cho thì quý hơn thịt do mình mua ở chợ, vì làng xóm có trọng minh mới biếu thịt cho mình; còn mua, thì ai có tiền cũng đều muaặng cả.

MIẾNG TRẦU HÉO, CHUNG RƯỢU

LẠT *thng.* Trâu và rượu đựng trong cái khay, tượng-trưng cho lễ; nhút là trong các đám cưới hỏi, muốn thử trình điều chi, cũng phải rót rượu ra chung trước. Xong rồi chén vỗ nhẹ để lát nữa, khi cần, lại rót ra. Vì thế mà rượu hoé lạt; còn ba miếng trâu thì được tẩm và cuồn lại đã lâu nên héo đi // (B) Lễ cưới hỏi đàng-hoàng, chẳng phải theo không lấy dỗi.

MIẾNG TRẦU LÀ ĐẦU CÂU CHUYỆN

tng. Trâu cau chằng những là lể phải có trong việc cưới hỏi, còn là cái lể phải có trong các gia-đình thuận-tuy Việt-nam khi khách đến nhà. Người mình, dầu lợ hay quen, hổ có khách đến, đều đem trâu và nước trà (chè) ra dãi. Khách cũng thế, dầu đến nhà người với mục-dịch chi, cũng phải đợi nhâm xong ngum trà, hay đút miếng trâu vào miếng nhai nhóe-nhách ít cái rồi mới bắt đầu câu chuyện.

MIẾNG TRẦU LÀ ĐẦU THUỐC CÂM

tng. Hổ miệng có nhai trâu, thì dầu là người ít ăn ít nói, cũng có chuyện nói hỏi; nhút là những người kiêu-căng, khát người, khi nhận nhai miếng trâu của chủ nhà mời, bắt-buộc phải nè-vì chủ nhà mà nói-nắng vui-về.

MIẾNG ĂN MẮM, ĂN MUỐI *thng.* Ít nói, nhưng hổ nói ra lời nào, là việc sẽ xảy ra đúng như lời nói ấy.

MIẾNG ĂN, NÚI LỚ *thng.* Ở không mà ăn-xài, tiền của bao-nhiêu cũng hết.

MIẾNG BÌNH, BỊT KÍN AI HAY *thng.* Giữ kín miệng, không nói ra, thì có ai hay biết việc riêng của mình hay của phe mình.

MIẾNG CÒN HOI (HÔI) SỮA *thng.* Còn trẻ lầm, không đương nổi việc lừa hay không đáng mặt ăn-nói với.

MIẾNG CÒN SE, CÓ ĐÂU CHÈ THIẾT

KHÁCH *tng.* Chính mình còn thiếu, lấy đâu giúp người, cho người.

MIỆNG CÒN THÈM, LẠI CÓ NEM ĐÃI KHÁCH *tng.* Tuy thiếu, nhưng sẵn lòng thèo thì như thừa, sẵn-sàng hy sinh giúp người.

MIỆNG CHÀO XƠI, BỤNG KHẨN TRỜI ĐÙNG ĂN *tng.* Miệng tuy mồi (mời lời) nhưng lòng thì muốn cho người ta từ-chối.

MIỆNG ĐỌC CA, TAY VA ĐAN LỎI (h. TAY ĐAN LỎI) *tng.* Vừa đọc bài thiệu vừa đan cho phái đường, cho dừng lén; thí-dụ đan nong đan bồ theo kiều *nong-dỗi* (lòng-hai) thì người ta thường đọc cất túi cất nhí, thù-thì đê ba, nhưng vẫn đan lén luôn // (B) Lý-thuyết giỏi mà thực hành thì gai-bết.

MIỆNG HÙM GAN SÚA *thng.* Miệng nói lớn lối mà nhát gan; chỉ kẽ xò-lé hay làm oai bắt-nạt người, nhưng nếu gặp kẻ cứng tay thì xò.

MIỆNG KÉ SANG CÓ GANG CÓ THÉP *tng.* Người sang-cá quyền-quý, tiền nhiều, thế то, được tài-tứ hay lính-tráng hù-hẹ đồng-dáo, mỗi lời của họ phán ra là được kẻ-bợ-hẹ tuân theo rắn-rắt đê dùng gươm dùng súng uy-hiếp kẻ thê yếu.

MIỆNG KHÔN, TRÔN DẠI *tng.* Nói nhiều câu phạm-thượng đến phải bị đòn-beng đau-dớn.

MIỆNG KHÔNG LÀM DA NON *thng.* Nói hêt việc này rồi bắt sang việc khác, nói hoài không nghỉ.

MIỆNG LẦN LƯỜI MỐI *thng.* Tiếng đời di-nghị, chê-cười hoặc thêm-thắt cho ra khác. VL: *May rủi rủi may đau đớn ehée, Miệng lần lướt mối hãy tai ngó TTT.*

MIỆNG NAM-MÔ BỒ-TÁT, GIẤU DAO MẮC SAU LUNG *tng.* Giả nói dịa-ngọt cho người ta tin, không phòng-bị rồi dùng mưu độc hại người.

MIỆNG NAM-MÔ, BỤNG MỘT BỒ DAO GĂM *tng.* Ngoài miếng bà bần-lanh, nhưng trong lòng thì chứa toàn mưu-chước độc-hiểm.

MIỆNG NGÂM HẠT THỊ *thng.* Ăn-nói lung-búng không ra lời, như có ngậm hạt thị trong miệng.

MIỆNG NGON ĐÁNH NGĀ BÁT ĐÀY *tng.* Ăn được ngọt thì bao-nhiêu ăn cũng hết // (B) Năm lẽ phải trong tay thì k. nghịch đầu mện-mẽ thế nào, mình cũng thắng nó được.

MIỆNG NHÀ GIÀU NÓI ĐÂU RA ĐÂY *thng.* Nhà giàu được nhiều người due-nịnh, lời nói đều quay cũng được khen là phải, việc nào bày ra cũng được người hoan-hỗ và tuân theo rắn-rắt.

MIỆNG THƠN-THỚT, DẠ ỚT NGÂM *tng.* Miệng nói ngọt-ngào, lời nói dày nhảm-nhῆ, nhưng lòng-dẹp thì hiềm-dộc xổ-xo. **MỸ-VỊ HỦ PHÚC, MỸ-SẮC MÈ TÀM** *HNT:* Miệng ngọt phá bụng, sắc đẹp mè lòng.

MÒ KIM ĐÁY BỀ *thng.* Tìm kiếm một người mà không biết mệt-mày tông-tích hay làm một việc hét súc khó-khăn, không chút hy-vọng thành-công.

MÒ TRĂNG ĐÁY NƯỚC *thng.* Nhtr.

MỌC LÔNG TRONG BỤNG *thng.* Toan-tính việc đặc-ác, mòng lo hại người bằng cách này cách khác.

MỌC NHƯ NẤM MÙA MƯA *thng.* Sinh ra thật nhiều, duan-hau bày ra cùng khắp.

MỌNG NHƯ MỌNG MẸ VỀ CHỢ *thng.* Trông đứng trông ngồi, chờ đợi hét súc, không khác trẻ con trông mẹ đi chợ về.

MỎNG MÔI HAY HỚT *thng.* Kinh-nghiệm cho thấy những người môi mỏng hay nói hớt.

MỘT ĂN CÚT SẮT *lv.* Làm trầy-trật, không két-quả, hoặc khuyên dạy kẻ cứng đầu bướng-binh, nó chẳng chịu nghe, không khác gì mọt mà ăn cút sắt.

MỘT ĂN (h. GĂM) ĐÜA BẾP, SÚA NHÂY QUA ĐÄNG *tng.* Sức yếu mà đương việc to, bát-tài mà cam lấy việc khó, không chút hy-vọng thành-công (đüa bếp bằng sắt).

MỘT GĂM SÁCH *thng.* Người mè sách, đọc hết pha này đến pha khác, nghiêm-ngâm đọc hoài đến khen-lòng hết không lời đếm của người xưa rồi hể mở miệng ra là nói sách, kè vanh-vách những cách-ngôn và lồng hét vào mọi lời nói ở mọi trường-hợp; cứ mù-quáng tin cậy lời xưa là đúng mà quên rằng chúng chỉ đúng ở một thời-gian

và không-giien nào đó thôi. *thđ*: Có người tay mộc đang dèo bánh xe, nghe vua Hoàn-công đọc sách bèn hỏi; vua đáp: «Ta đọc những lời của thánh-nhân». — Thánh-nhân hiện có còn sống không? — Đã chết cả rồi. — Thế thì những câu của nhà vua đọc chỉ là cẩn-bã của thánh-nhân thôi. Nhà vua nói giyen quét: À anh thợ! Ta đang đọc sách, sao người dám nghĩ-luận lối-thôi? Hết nói có lý thì ta tha, không có lý thì phải tội. — Cứ lấy việc tôi làm mà xét: khoét họng rộng, thì đè mộng vào dễ nhưng không chặt; khoét hẹp, thì đè mộng không vào, cố nong thì té miếng. Còn làm vừa-vặn đúng mực thì đâu ăn đáy và viেc đó tự tâm tôi liệu mà này ra tay tôi làm. Cái khéo ấy, tôi không thể dạy con tôi, con tôi không thể học được ở tôi. Nó muốn được khéo như tôi nó phải làm thường, khi làm phải đè tâm suy-nghĩ, xé-tết và cũng phải tuỳ thử gỗ. Người xưa đã chết thì cái hay của họ tưởng cũng đã chết cả rồi; các câu của nhà vua học chẳng phải là cẩn-bã chờ là gì? Tr.

MỘT NÀO ĂN ĐƯỢC CÚT SẮT? *thng.*

Khó mà nhở-nhõi được tiền-bạc của người bùn-xìn, xấu bụng.

MỒ-CÔI CHA ĐEO CHUN CHÚ, MỒ-CÔI MẸ NÚI VÚ DÌ *thng.* X. Không cha theo chú, không mẹ bá dì.

MỒ CHA CHẰNG KHÓC, KHÓC ĐỐNG MỐI *thng.* Con người, dùn tình-cảm dõi-dào, mà đã dùng lầm chõ, thì sau này, tình-cảm ấy không còn nguyên như trước. Một người đã trung-thành với kẻ xõi, một người đã đem hết chân-tình mà thương kẻ hắt-trinh thì đều về sau, gấp được bạn tốt hay gái hiền, tình-cảm cũng đã sứt-mẻ mà không còn đậm-thâm như trước đt. Người kia sinh tại nước Yên, lớn lên sang ở nước Sở; lúc già, trở về xú cũ. Khi đi ngang nước Tần, bạn cùng đường chỉ vào mà nói: «Đây là nước Yên». Người ấy ngửi-ngửi đòi sặc mặt. Chỉ vào nền xô, anh bạn bảo: «Đây là nền xô làng anh». Anh ta ngậm-ngùi than-thở. Chỉ một nhẽ bên đường, người bạn bảo «Đây là nhẽ cha anh». Anh ta rờm-rờm nước mắt. Chỉ vào gò mồi, bảo: «Đây là mồi cha anh». Anh ta bụm mặt khóc oà. Cả bạn đều cười rộ lên, khiến anh ta lấy làm bén-lèn. Nhưng khi về đến nước

nha thất, trước mồ-mả ông cha thất, anh ta hờ-hững, không còn được như trước nữa.

MỒ HOANG CỎ LẠNH *thng.* Mồ-mả hoang vắng, cỏ mọc rậm-rí, không được người thân thăm-viếng, cúng-quèi.

MỒ-HỘI NƯỚC MẮT *thng.* Công khó-nhọc vết-vết.

MỒ YÊN MÀ ĐẸP *thng.* Được chôn-cất tú-té, mồ-mả đắp cao-ráo II (B) Được yên nơi cõi chết, không bị người đời guyễn-rùa.

MỒ LỢN ĐÒI BÈO, MỒ MÈO ĐÒI

MỐI *tng.* Giận cùng rồi làm cho đã nus, không kè hẫu-quà tai-hại cho mình.

MỘC BỒN, THUÝ NGUYÊN *thng.* Cây có cội, nước có nguồn, con người thì có cha mẹ, dân thì có tổ-quốc. VL: Mong đền mộc bồn thuỷ nguyên, Đốc bảo càn-khôn phú-tái SV.

MỘC DÌ THÀNH CHÂU (CHU) *thng.*

Ván dâ đóng thuyền, có tháo ra cũng dâ có dấu định II (B) Việc dâ lỡ rồi, đê xuôi cho yên.

MỘC-HẦU NHÌ QUAN *thng.* X. Khi uất đột mao.

MỘC-LAN TÙNG - QUÂN *dt.* Vào thời Tuỳ Đường, nơi nơi đều khởi loạn, mỗi nhẽ bắt-buộc phải có một người di lính. Hoa-mộc-Lan không anh em trai, phải giả trai nhập-ngủ thế cho cha vừa già vừa bệnh. Đến giặc suốt 12 năm mà trong quân-lữ không ai dè nàng là gái. Được người lập đền thờ tại Thương-khâu, tỉnh Hà-nam (TH).

MỘC-THẠCH TÂM - TRƯỞNG *thng.* Lòng dạ như gỗ đá, tánh người cứng-cỏi, chặt đe, khó làm sao cho xiêu.

MỘI-CHƯỚC CHI NGÔN *thng.* Lời-lẽ, sự chi-dẫn của mei-mỗi trong việc cưới gả, điều-kiện thứ hai tiếp theo điều-kiện thứ nhứt là phu-mẫu chi-mạng (linh dạy của cha mẹ) trong việc hôn-nhân của người Việt-nam theo tục xưa.

MỘI HỜ RĂNG LẠNH *thng.* dc. Thần vong xỉ hàn. Nước làm phèn giệu che-chờ phía ngoài mà bị lấn cướp, nước bẩn trong cũng bị đe-dọa và có ngày cũng mất theo đt. Nước Ngu-tham ngọc-bích xô Thuỷ-cúc và ngựa hay đất Khuất-sóng do

Tán Hiển-công biếu mà cho Tán mượn đường đánh nước Quách. Tán đánh lầy nước Quách xong, quèy binh đánh luôn nước Ngu ; khiến Ngu, nước đã mất mà ngọc-bích và ngựa hay cũng không còn.

MỒI NGON CHẾT CÁ *tng. dc.* Hương-nhĩ chi họ, tất hữu tử-ngư = Tiền của nhiều, chức-tước cao, gái thật đẹp thường làm luỵ kè anh-hùng thđ. Thị-Ba thuộc một gia-đình quyền-quý, nhân-sắc đẹp-de, bị cưỡng ép lấy lãnh-binh Nguyễn-văn-Sắt ; nàng phải tản-av về Bình-lý. Nơi đây nàng gặp một võ-quan trẻ tuổi tên Nguyễn-văn-Tri là người cùng nàng đã có lời thề-thốt từ trước ; cả hai nỗi lại mối tình xưa. Cuộc tình-duyên này khiến một người thứ tư nữa là đại Dinh ganh-ghét, vì y cũng rung-động trước nhân-sắc của Thị-Ba. Y bèn gài bẫy cho Lãnh-binh Sắt bắt cả hai đánh đậm tàn - nhẫn rồi kêt bè thả trôi sông. Bè được đại-uỷ thuỷ-quân lực-chiến Pháp là Barbé vớt được và cứu sống Thị-Ba, còn Tri thì đã chết. Barbé cõng Thị-Ba về đồn đóng tại chùa Khai-tường (nơi gốc đường Trần-quý-Cáp xà Lê-quý-Đôn bây-giờ). Nơi đây, Barbé nhò hai bắc-si Pháp tận-tâm cứu-chữa cho Thị-Ba. Trước nhân-sắc kiều-diễm của Ba, Barbé cũng ngẩn-ngo lóng nên xin cùng nàng kêt-nghĩa tóc ta. Thị-Ba giờ vờ ưng, nhưng xin phép đi thăm bà-con và thề-thốt sẽ trở lại. Một đêm kia, có một người Việt đến cho Barbé hay tin Thị-Ba bệnh nặng trong một ngôi chùa gần đó và nhẫn nhàng đến đem nàng về cứu chữa. Barbé lật-đật lên ngựa ra đi được một quãng đường thì bị quân phục-kích của Trương-Dinh xông ra đâm chết. Linh Pháp trong chùa như rắn không đều, bị nghĩa-quân tần-sát hết.

MỒI NHỎ BẮT CÁ NHỎ *tng.* Sức yếu thì làm việc nhỏ, vốn ít thì mua bán ít tiền, cái nhẫn thế nào thì cái quả thế ấy là lẽ tất-nhiên ; muôn khác hơn là chuỗc lợt-thất-bại.

MỒI ĐÙN *tng. dc.* Thiên táng mối đùn, tức Trời đê mà cho chờ không phải người đê ; tục-truyền ngôii mộ nào được thiên táng thì mối đùn thành mè, con cháu làm ăn phát-đạt. VL : Anh nay nhờ phân ẩm-no, lồ-nhân thiên táng, huyệt do mối đùn TríTh.

MỒI LÀN ĐẠP CÚT CHẢNG LẼ MỒI

LẦN CHẬT CHƯN *tng.* Trong thân nêu có người lầm-lỗi, ta nên lấy lời-lẽ khuyên-răn rồi tha-thú dê người ấy có thể ăn-năn, trả lại đường phái ; chờ chặng lô dang tâm từ bỏ người ấy.

MỒM CHÓ VÓ NGƯA *tng.* Chó hay cắn, ngựa hay đá, ta nên coi chừng mỗi khi đứng gần // (B) Nên thận-trọng trên đường đời, vì đời là trường tranh đấu dê được sống còn, sa-sẩy thì hại thân.

MỒM LOA MÉP GIÀI *tng.* Chỉ người rộng họng lớn tiếng, hay nói bô-bô, hay cãi sứt (mồm như cái loa, mép như mép con giải là giống rùa lớn con).

MỒM MIỆNG ĐỔ CHÂN TAY *tng.* Khéo mồi-miếng lấy lòng người cho khéo làm một việc chung nặng nhọc // Món đồ làm vụng hay việc làm hư-hỏng mà khéo ăn khéo nói dê được châm-chế, chấp-nhận.

MỒM CHẢNG NGÚA MÀ BẠC HÀ
TĂN-TĂN *tng.* Người trong cuộc không re miêng mà người ngoài cuộc không bị động-chạm gì lại re miêng.

MỒM ĐƯƠNG HỘ ĐỐI *tng.* Nhà-cửa, tiền-cửa hay địa-vị xã-hội của hai đồng sập làm sụi xứng nhau.

MỒM-TÂM TỰ VĂN *tng.* Rờ lòng mà hỏi lối mình, trách lối mình.

MỒM MỘT LƯỠI GÀ, MỒM BA
LƯỠI LIÈM *tng.* Trắng đêm mòng một chỉ có một vật nhỏ như lưỡi con gà ; qua mồng ba thì trọng một chút, giống lưỡi liềm.

MỒM DÀI TRỜI LỤT, MỒM CỤT
TRỜI MƯA *tng.* Khi trên trời hiện ra cái mồng dài thì trời ui-ui nắng ; bằng mồng cụt thì sắp có mưa.

MỒM ĐÔNG, VỒNG TÂY *tng.* Mồng khi thì hiện bên đông, khi thì bên tây ; dò là tuỳ mặt trời ; hễ mặt trời ở hướng đông thì mồng ở hướng tây hay ngược lại.

MỒM MỌC HẾT MƯA *tng. dc.* Hòng hiện vũ-chì. = Vừa tạnh mưa mà thấy mồng hiện ra là biết tạnh luôn.

MỒM VÀNG THÌ NẮNG, MỒM
TRẮNG THÌ MƯA *tng.* Kinh-nghiệm thời-tiết cho biết hễ mồng màu vàng mọc thì ngày mai có nắng ; nếu là mồng màu trắng, thì sắp có mưa.

MỘNG ĐIỆP thng. X. Giác bướm.

MỘNG HOA dt. Giang-Yêm (TH) làm thơ không hay; nhưng từ ngày chiêm-bao thấy bút trổ hoa sen, thơ ông làm rất nổi tiếng.

MỘNG LAN thng. dt: Vợ Trịnh Văn-công chiêm-bao thấy có lan, mới có thai và sinh được một trai, sau là Trịnh Mục-công.

MỘNG NGUYỆT thng. Võ-Minh hoàng-hậu (TH) chiêm-bao thấy mặt trăng, sau sinh ra một gái; sau là Nguy-hậu.

MỘT BÁT CƠM RANG BẰNG MỘT SÀNG CƠM THỎI tg. Ăn cơm rang no dai hơn cơm nấu, vì có mỡ, lâu tiêu // (B) Ăn nhờ của người trong cơn túng-ngặt tuy ít nhưng nhớ hoài.

MỘT BẦU THẾ-GIỚI thng. Cõi đời chung, cả thiên-hệ dt: Phí-trưởng-Phòng đời Hậu-Hán rình thấy ông già bán thuốc ngoài chợ chun vô cái bầu đựng thuốc của ông mỗi khi tan chợ.Trưởng-Phòng bèn xin phép ông già vô bô chơi. Vô được, Trưởng-Phòng thấy dù cõi nhơn-gian thế-giới.

MỘT BỒN HAI KIẾNG thng. Một người đàn-ông có hai vợ ở hai nhà. VL: Một bồn hai kiêng còn xanh, Một chàng hai thiếp hay sinh nhiều bồ CD.

MỘT BỮA CƠM CHA BẰNG BA BỮA CƠM RỂ tg. Tục ở rẽ ngày xưa ăn được một bữa cơm của cha mẹ vợ (chưa cưới) phải làm việc gấp ba gấp bốn ở nhà mình.

MỘT CÁI GIÁ BẰNG BA CÁI ĐÁNH tg. Cái tay đòn đe-dọa, lối nặng hơn là đánh // Đối với con-cái nhà, luân-luôn đòn ý mọi hành-vi chúng; vừa thấy chúng làm điều sai quấy là ngầm-de rắn dạy liền thì chúng sẽ trả thành những đứa con ném; ngược lại, đòn chúng làm ra tội mới phạt đòn thì đã trả hay mỗi việc mỗi đánh thì chúng sinh lý khó dạy.

MỘT CÂY CHẢNG NÊN RỪNG dc. Độc-thợ bắt thành lâm = Một người đầu tài-giỏi đến đâu cũng khó làm nên một công-việc cần có nhiều người.

MỘT CÂY XANH DỚN thng. Tay cự-phách, nồi bột nhú trong đám.

MỘT CÂU NÓI NGAY BẰNG LÀM CHAY CÀ THÁNG tg. Lời nói ngay-thật chẳng những làm cho người ta kính-nể và nhiều hậu-quả tốt đẹp sẽ đến với mình

mà trong nhiều trường-hợp, nó có thể giúp người ngay không bị hại, phước-đức còn nhiều hơn là làm chạy thí-thực.

MỘT CÂU NHỊN, CHÍN CÂU LÀNH tg. Nhịn được một việc hay một lời nói lẩn-lướt là qua khỏi một điều tranh-chảo có thể sinh rắc-rối hay gây tai-hại cho mình; điều dễ thấy hơn là mình khỏi phải lo ngại đêm ngày việc người ta có thể trả thù bâc-cú ngày-giờ nào mà mình không biết trước. VL: Một câu nhịn, chín câu lành, Chớ hờ tật-dố, chớ hờ cậy công Gh.

MỘT CON ĐẬU HƠN MƯỜI CON BAY, MỘT CON NẤM TRONG TAY HƠN MƯỜI CON BAY TRÊN TRỜI tg.

Vật có sẵn, dầu ít hay xấu cũng là của mình, nên giữ mà hưởng; không nên xem thường mà chạy theo những của dầu dầu; dã không chắc được mà có khi phải mất của nhà vì tại mình xem thường, hờ-hững.

MỘT CON ÉN KHÔNG ĐEM LẠI

ĐƯỢC MÙA XUÂN thng. Một người đầu tài-giỏi đến đâu, cũng không làm nên việc được mà phải nhờ nhiều người.

MỘT CƠN NGỰA ĐAU, CÀ TÀU KHÔNG ĂN CỎ tg. Đồng-loại hay đồng bọn đều có tình thương lắn-nhau; một người mắc nạn hay có chuyện buồn, là cái nạn chung hay mối buồn chung cho tất-cả.

MỘT CON TÀM CÙNG PHẢI HÁI DÂU, MỘT CON TRÂU CÙNG PHẢI ĐI CHĂN thng. Việc lớn việc nhỏ chỉ cũng phải mất công, thà mất công cho đáng; sống một mình cũng phải đi chợ nấu ăn mà có thêm đôi ba người nữa thì cũng tốn có bấy-nhiều công đó.

MỘT CỔ HAI TRÒNG thng. Vết-vết, khổ liệu, một mình chịu hai gánh nặng, dâ-mệt: lo lại khổ xù-trí cho vẹn-toàn.

MỘT CỤC MÁU XẮN LÀM NÂM LÀM BÀY thng. Khí-huyết cha mẹ chia thành nhiều phần, tức sành nhiều con; hay nát ngọc-ré lại, anh chị em ruột do một thứ máu sánh ra, nên căm thương yêu nhau, bão-b酢 và bênh-vực lấn nhau.

MỘT CHÂN BƯỚC ĐI, MƯỜI CHÂN BƯỚC LẠI tg. Đi không dứt, không đành; nửa muốn ra đi, nửa muốn ở lại. Một người thôi ra, có hàng chục người dứt đơn xin vỡ.

MỘT CHÌNH (CHÌNH) HAI GÁO *thng.*

Một chàng hai vợ. VL: *Chồng tôi tham sác tham tài, Một chình hai gáo, tôi ngồi sao yên CD.*

MỘT CHỐN ĐÔI QUÊ *thng.* Nh. Một bờn hai kiêng.**MỘT CHỮ NÊN THÀY, MỘT NGÀY**

NÊN NGHĨA *thng.* Học với ai một chữ, mình với người đó cũng nên nghĩa thầy trò; lấy nhau một ngày, cũng đã nên nghĩa vợ chồng, thế không nên bội-bạc với người đã cùng mình vui điều ên-ái.

MỘT CHỮ THÁNH, MỘT GÁNH VÀNG

thng. Chữ của thánh-hiền đè lại, rất quý; biết chữ, lợy-lịch không biết ngần nào.

MỘT CHƯƠNG HỐI-HẬN *đt.* Năm 1079,

quan nhè *Tống* rút quân khỏi nước Nam, có làm một bài thơ tò ý hối-hận vì muốn lấy toàn cõi *Giao-chi* mà phải bỏ *Quảng-nghuyên* (vùng Cao-bằng Lạng-sơn) là nơi có nhiều vàng. VL: *Lại còn hối-hận mệt chương, Tham voi Giao-chi, mất vàng Quảng-nghuyên QSDC.*

MỘT ĐÊM NÀM, MỘT NĂM Ở *thng.*

Được ngủ nhờ một đêm nơi nhà ai, sự sung-sướng bằng ở nhà mình một năm (vì là trong cơn ngất).

MỘT ĐỒNG CÙNG CÔNG ĐI CHỢ

thng. Có ít tiền mà đi chợ xe thì vừa tốn công, vừa mất thì-giờ mà mua chẳng được bao-nhiêu đồ // (B) Nghèo không nên theo-dùi việc to-tát, như kiện-tụng chẳng hạn, đã tốn của tốn công lại thất-kiện.

MỘT ĐỒNG CHÁC XA, BA ĐỒNG

CHÁC GẦN *thng.* Tốn một đồng mà phải đi xa, tốt hơn chịu tốn ba đồng mà được đi gần, ít nhọc // (B) Thủ tốn-hao nhiêu mà khoẻ thân, mua xong việc hơn là tốn ít mà nhọc-nhàn, lâu-lắc.

MỘT ĐỒNG KHOAI LÀ HAI ĐỒNG

VỎ *thng.* Của không ngon, mua rẻ như mắt (đắt).

MỘT ĐỒNG VỐN, BỐN ĐỒNG LỜI

thng. Cho vay cắt cổ, ăn lời quá nặng.

MỘT ĐỜI KIỆN, BA ĐỜI THÙ *thng.*

Có việc kiện-tụng lôi-thôi với nhau, sinh việc thù-oán dâng-dai dẩn mấy đời con cháu về sau.

MỘT ĐỜI LÀM LẠI, BẠI-HOẠI BA

ĐỜI *thng.* Làm thơ-lại ở cửa quan xưa là một việc làm dã gay tội-lỗi, nèo là ăn lát, bóc-lột dân lành, xui việc kiện-cáo..., khiến con cháu ngày sau hư-dốn, nghèo-khổ đê chịu cái quả xấu do ông cha gây ra.

MỘT ĐỜI TA, BA MUỖI ĐỜI NÓ

thng. Có cửa thì xài, có cũ có hư thì sắm cái khác, việc gì mà hè-tiện giữ cửa hoặc lấy thân che cửa.

MỘT GIỌT MÁU, BÁO BA ĐỜI *ds.*

Nguyễn-Trãi vô-tinh đe học-trò mình phát cỏ chặt đứt đuôi rắn (có thuyết cho rằng quân lính của Nguyễn-Trãi khi cắt trại, đã phá vỡ đ rắn và đập chết hết bầy rắn con; mặc dầu đêm trước, rắn mẹ có ứng mộng xin Trãi hoàn việc cắt trại, đe rắn kịp dời chỗ đ) nên một hôm, Trãi chong đèn xem sách, có giọt máu từ trên rường nhà xuồng ngay chữ đại và thấm bã trang sách. Sau vè hưu, vì ẩn Thị-Lộ mà Trãi bị tru-di tam-tắc.

MỘT GIỌT MÁU ĐÀO HƠN MỘT

AO NƯỚC LÃ *thng.* Bà-con đầu xe, vẫn còn hơn người dung.

MỘT HỘI MỘT THUYỀN *thng.* *de.*

Tiền thuyền hậu thuyền, an tri nô ngô phi tái lai nhên = Chiếc thuyền trước với chiếc thuyền sau, biết đâu người với ta chẳng là người chết đi rồi đều thai thai lại // thth. Người cùng hoàn-cảnh, chung một giới, một nhóm. VL: *Âu đành què kiếp nhân-duyên, Cừng người một hối một thuyền đều xa K.*

MỘT HỘI MUỐI, CÁN LÀM HAI *thng.*

Trong cảnh nghèo, đầu có ít đến đầu cũng san-sé nhau mà dùng, như vậy mới thiệt thương nhau.

MỘT KÈ NÓI NGANG, BA LÀNG NÓ

KHÔNG LẠI *thng.* Bàn chuyện mà không cần lý-lẽ, không dựa vào điều-kiện khách-quen, nhút là không tuỳ hoàn-cảnh, cứ một mực nhằm vào cái lợi hay cái hại mà bênh-vực chủ-trương mình, cùng-cố lập-trường mình, thì ai mà nói cho lại.

MỘT KÈO MỘT CỘT *thng.* Do cha mẹ

cưới già cho hoặc lấy nhau từ khi trai già; mồi lớn lân, đã lập gia-dình hay đã có con, không phải chắp-nối giữa chúng.

MỘT KIỀNG HAI QUÊ *thng.* Nh. Một bờn hai kiêng.

MỘT KHO VÀNG KHÔNG BẰNG

MỘT NANG CHỮ *tng.* Giàu-có mà dốt-nát không bằng nghèo mà hay chữ; vì người hay chữ hiều-biết nhiều, thông-lé-nghĩa, ăn-nói phải đường, được người đời khen-nể, trọng-vọng. Hơn nữa, sự hiều-biết nhiều cũng là một phương-tiện để làm re-của, thì một ngày nào đó, cũng sẽ giàu-có như ai.

MỘT KHỔ HAI NGƯỜI ĐÓNG *tng.*

Nghèo - khó quá, không có đủ quần áo để mặc (X. *Con đóng khổ, bố ở truồng*) // Bạn nghèo mà chí-thân, có gì cũng san-sả nhau.

MỘT LẦN NGẠI TỐN, BỐN LẦN

CHÀNG XONG (*n. ĐÚ*) *tng.* Số tốn-st hoá ra tốn nhiều; vì hào-tiện, mua st quá, dùng không được phai; bỏ mà mua cái khác cho vứt, thành ra tốn đến hai lần mà chỉ dùng có một việc.

MỘT LẦN NHÚM BẾP LỬA, MỘT LẦN

KHÓ *tng.* Lập được một gia-dinh, hay một sự-nghiệp, là một việc tốn nhiều công-phu, ngày-giờ; bởi vậy, không nên vì nóng giận trong một lúc mà đập - đỗ, phá-hư.

MỘT LẦN THÌ KÍN, CHÍN LẦN THÌ

HỎ *tng.* Thành-công trong việc khai-thác một nguồn lợi chưa ai biết, hễ được lợi rồi thì nên thôi. Nếu ăn-quan theo-đuổi, sẽ có người biết mà giàn-giựt rồi sah-thù-oán; hoặc-giả, nếu là nguồn lợi bất-chánh, cái hại càng to nếu ta không biết giới-hạn lòng tham.

MỘT LỄ SỐNG BẰNG ĐỐNG LỄ

CHÉT *tng.* Phụng-duống cha mẹ khi còn sống, dầu chỉ cорм-té ngày hai, miễn-một lòng kính-trọng thì quý-hơn là cúng-mâm cao-cỗ đầy khi cha mẹ đã qua đời.

MỘT LÒNG MỘT DẠ *tng.*

Chí-quyết tới cùng, trước sau thì sau vây, không they-dài. VL: *Một lòng một dạ tới cùng, Dẫu ai đem dạ bưới bông mặc ai* // Đồng-ý nhau: *hai người một lòng một dạ trong việc hùn-hợp kinh-dinh.*

MỘT LỜI NÓI DỒI, SÁM-HỐI BÂY

NGÀY *tng.* Nói dối luôn-luôn gây hậu-quả tai-hại không cho mình, cũng cho người; bởi vậy, dầu độc-ác đến đâu, mỗi lần gặp phải một tai-hại hay thay ai bị hại

do một lời nói dối của mình, khiến hối-hận không st; nhứt là sự nói dối của mình do người khám-phá, lại càng tro-trên xem-xé biết chừng nào.

MỘT LỜI NÓI, MỘT ĐỘI MÁU *tng.*

Lời nói rất quan-trọng, nó có thể làm nêu sự-nghiệp hay gây đồ-vỡ cho một gia-dinh, có khi vì một lời nói bát-cần mà vợ-xa-chồng, anh em ly-tan rồi người nói lời nói ấy sẽ mang một hậu-quả tai-hại không lường được.

MỘT LỜI NÓI, MỘT GÓI TỘI *tng.*

Nói-nặng không thận-trọng, gây tai-hại cho người thì mình nhận lấy trách-nhiệm ấy, dầu không và mặt phép-lý, cũng và mặt tinh-thần.

MỘT LỜI NÓI, MỘT GÓI VÀNG *tng.*

Biết lợn lời mà nói nhét là nói trong trường-hợp đáng nói thì lời nói rất quý, có thể làm lợi cho mình hay xay-dụng cho người. Ở trường-hợp sau, người ta rất quý-trọng và tin-nhiệm mình, đó cũng là cái lợi cho mình vậy.

MỘT MÁU MỘT THỊT *tng.* Anh em ruột hay chị em ruột.**MỘT MẶT HƠN MƯỜI GÓI** *tng.* Nhà người quen-thân có việc, mình đến giúp-giúp hoặc hỏi-thăm, quý-hơn là ở nhà sờng người đem quà đến tặng.**MỘT MẶT NGƯỜI HƠN MƯỜI MẶT**

CỦA *tng.* Người quý-hơn của vì người làm ra của chó của không tao ra người // Nh. **Mặt mặt hơn mươi mặt.**

MỘT MẮT MƯỜI NGỜ *tng.*

Người ta, khi mất mún-gì, thì ngờ-vực cho tất-cả. Mà bụng đã ngờ-vực, thì ngoái-vật đã-biển-đồi khiến ai cũng có thể bị ngờ là kẻ-cắp. Trong trường-hợp có người đe-đing ngờ-hơn cả, thì mọi hành-vi, cử-động, chi-của người ấy, đều tỏ ra người ấy, chính là kẻ-cắp: đt. Có người làm mất cái búa và nghĩ cho đứa con nhà lóng-diêng lấy trộm. Anh ta trông thấy nó đi, rõ là đứa trộm búa; và mặt lờ-láo của nó cũng tỏ ra nó là đứa trộm búa; bỗký, cách nó đi, bộ nó đứng, lời ăn-tiếng nói chi cũng lộ cho anh ta thấy nó chính là đứa trộm cái búa của anh ta. Lát sau, bối trong đồng-rác, lại gặp cái búa đã-lạc mất. Thì hôm sau, trông đứa con nhà lóng-diêng rất thật-thè để thương, không tì-giông đứa ăn-trộm búa cả LT.

MỘT MẸ NĂM, NĂM CON CHẠY tng.

Mẹ có bệnh thì con cái vì tình mẫu tử thiêng-liêng, đều lặng-xang lo chạy-chứa.

MỘT MIẾNG GIỮA LÀNG BẰNG MỘT SÀNG XÓ BẾP tng. Nh. Miếng thịt làng bằng sàng thịt mua.**MỘT MIẾNG KHI ĐÓI BẰNG MỘT GÓI KHI NO** tng. Giúp người trong cơn túng-ngặt mồi quý; lúc người ta đầy-dù hoặc có thừa mà đem tặng thêm, chỉ là một việc tần-ơn vô-ích. VL: *Miếng khi đói, gọi khi no, Của tuy tơ tóc, nghĩa so nghìn trùng* GH. thd.: *Trong-châu nghèo túng, sang Ngụy-văn-Hầu vay thóc. Ngụy nói: «Có một ấp sấp đem nộp thóc cho tôi, tôi sẽ cho ông vay 300 lạng, ông băng lồng không? Trang giận đáp: «Đi đến đây, dọc đường, có một con cá đang ngắc-ngoài trong vết bánh xe, gọi tôi van-lon xin chút nước. Tôi hẹn đã qua chơi nước Ngô nước Việt, bận vẽ sẽ đem hết nước sông Lèi-giang mà cứu nó. Nó giận nói: «Tôi đang cần nước, ông chỉ cho một bát là đủ cứu sống tôi. Ông lại hẹn như thế; đợi đến lúc ông vẽ, có lẽ ông sẽ đến hàng cá khô mới gặp được tôi».* Th. U.
MỘT MIẾNG TRẦU LÀ DÂU NHÀ NGƯỜI tng. Trâu cau là lẽ cưới của người Việt-nam; nhận trâu cau của ai là hứa già con cho nhà ấy. Bởi thế, giáo-dục gia-đình không cho phép con gái ăn trầu của trai m التربية, vì nhận miếng trâu nai tay người, là nhận làm vợ họ vậy. VL: *Ra đi mẹ có dặn rằng, Làm thân con gái chờ ăn trâu người* CD.**MỘT MIẾNG KÍN, CHÍN MƯỜI MIẾNG HỜ** tng. Câu chuyện giữa hai người cần giũ kín, mà nếu vì bồng-bột hay vô-ý, nói cho một người thứ ba biết, tất thiên-họ đều hay.**MỘT NĂM KHÔN, MỘT LẦN DẠI** tng.

Sự-nghiệp làm cả năm mới có, mà lỡ dại một lần, có thể tiêu-tan cả; thế nên, cần giữ mức bình-thường chứ đừng đợi-dột liều-linh.

MỘT NÓC CHỞ ĐƯỢC TRĀM RUI,

TRĀM RUI CHUI VÀO MỘT NÓC tng. Một nhà sinh được nhiều con cháu. Ngày thường, rải-rác khắp nơi, hoặc có gia-đình riêng, nhưng ngày giỗ chạp đều tụu

về đông-dù. Có nhiều trường-hợp khiến tiễn-gia-dìn nhợp với mái nhà chung và nơi đây, sẵn-sàng dung-nep tất-cả; như bao-nhiêu đầu rui, đầu gác lên cây đòn-dông. Bởi vậy, con cháu đều ở đâu xa, cũng không thể quên được mái nhà chung, nơi chôn nhau cắt rốn.

MỘT NONG TÀM, NĂM NONG KÉN

tng. Đề tài rất có lợi, con tâm nhò mè nhà ta làm cái kén rất to, nên nuôi một nong tam, sẽ có năm nong kén hoasc hơn.

MỘT NỒI HAI VUNG thng.

Một chồng hai vợ. VL: *Một vợ thì đi buôn nồi, Không may nồi méo, một nồi hai vung* CD.

MỘT NUỘC LẠT LÀ MỘT BÁT CƠM

tng. Công với cùa cung-bằng nhau; kè có công, người có cùa, không ai được kè ơn.

MỘT NGŨ NĂM, LÀ NĂM NGŨ CHẠY

tng. Trong việc thu-lượm chiến-trường, thấy nhặt được thây địch-quân độ mệt ngù, là biết có lối nǎm ngù đã bỏ chạy.

MỘT NGƯỜI CƯỜI, MƯỜI NGƯỜI

KHÓC tng. Trên trường tranh-đấu hằng ngày, vì lẽ cạnh-tranh sinh-lồn mà phá hại lẫn nhau. Khi ta thấy một người thành-công, là biết có ít lầm là mười người bị thất-bại cùng trong một việc.

MỘT NGƯỜI HAY LO BẰNG KHO

NGƯỜI HAY LÀM tng. Một công-việc có nhiều người làm mới xong; nhưng nếu thiếu người cai-quản, chỉ-dạo, tờ-chức thì số người làm càng đông, càng rối-rắm thêm.

MỘT NGƯỜI LÀM ĐĨ, XẤU DANH

ĐÀN-BÀ tng. Giá-trị của tiêu-biều rất trọng; vì người ta thường nhâm vào một người mà đánh-giá cả bọn, cả giới; nhưng là những việc làm xấu-xa lại dễ ngó thay thì người cùng giới dễ mang tiếng chung khi trong giới có một người làm xấu.

MỘT NGƯỜI LÀM QUAN, CẢ HỌ

ĐƯỢC NHỜ tng. Ở nước chém-tiến, người ta rất kiêng-né kè làm quan. Nên dù ông quan có thanh-liêm đến đâu, trong một xã-hội còn trọng quan-liệu, bà-con của ông ta rất có nhiều cơ-hội hay phuong-tien để làm giàu.

MỘT NGƯỜI LÀM TỐT, CẢ BỌN

ĐƯỢC NHỜ tng. Giá-trị tiêu-biều, X. Một người làm đĩ, xấu danh đàn-bà.

MỘT NGƯỜI LÀM XẤU, CÀ BỌN MANG NHƠ *tng.* Giá trị tiêu-bièu, X. Một người làm đĩ, xấu dênh đèn-bè.

MỘT NGƯỜI THÌ KÍN, HAI NGƯỜI THÌ HỜ *tng.* Nh. Một miệng kín, chín mươi miệng hờ.

MỘT NGHĨ MƯỜI NGỜ, MỘT NGỜ MƯỜI TỘI *tng.* Mất đò mà nghĩ một người nào đã lấy, thì mọi cù-chì, hành-vi của người ấy đều làm tăng sự nghĩ-ngờ của mình thêm. Vì tâm-trí mình đã cảm-giác thế-nào, thì tự mình lợi-tưởng-tượng những cảnh-sắc hợp như thế ấy. Mà nghĩ oan cho người thì tội biết bao-nhiều.

MỘT NHÀ SINH ĐƯỢC BA VUA *đt.* Em vua Tự-dức là Kiên-thái-vương có ba con trai đều được làm vua: Kiên-phúc, Hâm-nghi và Đồng-khánh. Kiên-phúc bị Tường thuốc chết, Hâm-nghi chống Pháp bị lưu-dày, Đồng-khánh ở ngôi được 3 năm thì mất. VL: Một nhà sinh được ba vua, Vua sống, vua chết, vua thua chạy dài CD.

MỘT PHƯỚC RƯỚC MƯỜI TỘI *tng.* Làm phước không đúng chỗ thì có tội (h. có hại), thí-dụ thà một kẻ bất-lương đã rời sau nó cứ tiếp-tục làm việc bất-lương, có khi giết người, hoá ra ta đã giàn-tiếp giết người và kinh-tôn tên bất-lương ấy bị tú-day nữa.

MỘT QUAN MUA NGƯỜI, MƯỜI QUAN MUA NẾT *tng.* Người có sắc đẹp không quý bằng người có nét-na dứt-hạnh hoặc cũng một con người mà nét-na được quý-trọng hơn sắc đẹp. Người ta phải tốn-hao nhiều để cưới vợ là vì đức-hạnh và nét-na cô-gái; nhan-sắc chỉ là phụ-thuộc.

MỘT QUỐC-GIA TRONG MỘT QUỐC *GIA* *tng.* Tình-trạng một chénh-phù suy yếu, bị một lục-lượng nhơn-dân hay lôn-giáo chông-dối mà không dán-dùng uy-quyền để giải-quyet tách-nghi.

MỘT SỐM MỘT CHIỀU *tng.* Trong trời-gian ngắn.

MỘT SỰ NHIN LÀ CHÍN SỰ LÀNH *tng.* X. Một câu nhin, chín câu lành.

MỘT TAY KHÔNG VÕ NÊN BỘP (h. KĒU) *tng. dc.* Cô chưởng nan minh = Một mình không thè làm nên chuyện.

MỘT TÂM-HÒN MINH-MÃN TRONG MỘT THÂN .THỂ KHOẺ - MẠNH

thng. Sức-khoẻ có dồi-dào, tinh-thần mới sáng-suốt, lời khuyên nên làm việc bằng chân tay cho nhiều hoặc năng-lực thè-dục, đề gân cốt nở-nang, bài-tiết được chất-dộc trong da thịt ra ngoài; thân-thể nhẹ-nhàng, nhanh-nhẹn thì trí-hoá được sáng-suốt.

MỘT TẤM LÒNG VÀNG TRONG MANH ÁO RÁCH *thng.*

Người rất nghèo mà bụng rất tốt, chẳng những không ham của phi-nghiêng lại còn sẵn-sàng hy-sinh giúp người.

MỘT THANG TIẾT-NGHĨA *thng.* Thang thuốc đặc uống để tự-tử cho tròn tiết-nghĩa *đt.* Tôi cũ nhà Lê là Nguyễn-huy-Trạc không chịu đê Nguyễn-Huệ ép làm biếu xin Huệ thay nhà Lê mà làm vua, nên uống thuốc đặc chết. VL: Nguyễn-huy-Trạc cũng hèo-hùng, Một thang tiết-nghĩa quyết lòng quyên-sinh QSĐC (Xt. Mùi chính-khí).

MỘT TRỜI MỘT VỤC *thng.* Hòn-kém nhau quá xa.

MỘT VỐN BỐN LỜI (LĀI) *thng.* X. Một đồng-vân, bốn đồng-lời.

MỘT VỪA HAI PHẢI *thng.* Vừa phải thôi, ít thì thiếu, không-nên việc; nhiều thì thừa, sê-quá đáng, hư việc. VL: Một vừa hai phải thì xong, Giọt dài giọt ngắn cũng không ra gì CD.

MỎ CỜ TRONG BỤNG *thng.* Khoan-khoái, sung-sướng, hả-hê, lòng được cõi-mở.

MỎ MÀY MỎ MẶT, h. MỎ MẶT MỎ

MÀY *tng.* Vé-vang, rạng-rỡ với đời khi được thành-danh, thành-công hoặc có con cháu thành-danh, thành-công.

MỎ MIỆNG MẮC QUAI *thng.* Vừa nói ra một lời là bị người ta quy trách-nhiệm cho, hoặc buộc tội mình.

MỎ QUẢNG, ĐẶT NINH *thng. đt.*

Năm 1470, Lê Thánh-tông đơn-binh đánh lây Đô-bàn, Đại-ichi và Cò-luỹ của Chiêm-thanh, đặt ra đao Quảng-nam. Năm 1479, đánh họ Cầm ở đât Bồn-mon và đặt ra phủ Trần-ninh. VL: Mỏ Quảng-nam, đặt Trần-ninh, Đè-phóng inuôn đậm, uy-linh ai bì QSĐC.

MỞ ĐỀ MIỆNG MÈO *thng.* Có cùa hay con gái mới lớn lên phải gìn-giữ cẩn thận, như đem trêu-bạo trước mắt kẻ đang thèm-thuồng, làm sao khỏi mắt của, hay con phải hư.

MỞ GÀ THÌ GIÓ, MỞ CHÓ THÌ MUA *tng.* Kinh-nghiệm thời-tiết cho biết hễ buổi chiều, mây ráng màu vàng-vàng thì trời có gió, bằng trắng toát thì sẽ mưa.

MỚI CHUỘNG CŨ VONG *dc.* **YẾM CỰU NGHINH TÂN** = Cái gì mới có thì nung-núi cưng-Jưõng, và do đó bỏ dọc cái cũ ra, không ngó-ngàng đến.

MÚ CHÚ ĂN, MÓ CHÓ ĂN *tng.* Cá mú ngọt thịt, được nhiều người ưa thích; còn cá mó, một loại cá biển tốt con mình hơi giẹp, vày nhiều màu sắc, thịt rất tanh, không ai ăn cả.

MŨ-NI CHE TAI, SỰ AI KHÔNG BIẾT *tng.* Tu-hành thì gác bờ sỹ đời, không nóng-nảy can-thiệp vào việc người hoặc tộc-mạch tìm hiểu việc người; các cụ già-cá cũng tiề (xưa người già hay dùng cái mũ có hai miếng vải hai bên đê trùm đầu và bít tai cho ấm).

MUA ÁO THÌ RẺ, MUA GIÈ THÌ MẮT (**ĐÁT**) *tng.* Quần áo cũ có mặc rồi thì rẻ tiền hơn hàng-giè mới, chưng cất may // (B) Xin làm công cho người thì dễ, còn tạo-lập quy-mô đê có công-việc làm mà mướn người thì khó.

MUA BẮC THẮT CỎ *thng.* Làm việc trót-trêu vô-nghĩa, không có kết-quả theo ý muốn hay cố làm nru cho người ta can, chó bụng không quyết, như người dùng tim bắc mà thắt cỏ.

MUA CHÍN BÁN MƯỜI *thng.* Nghe qua một câu chuyện rồi đem thuật lại cho người khác nghe mà cù-ý thêm-thắt cho nhiều, cho ra lón chuyện.

MUA DANH BA VẠN, BÁN DANH BA ĐỒNG *tng.* Làm việc phải cho có danh thơm tiếng tốt thì khó, phải tốn nhiều tiền-của và ngày-giờ; còn đê cho hư danh, thành người xấu thì không khó.

MUA ĐẤT, BÁN RẺ *tng.* Giày-dụng ra thì khó, phải tốn nhiều công-lao và ngày-giờ; còn phé-hoại thì rất dễ.

MUA ĐẦU CHỢ, BÁN CUỐI CHỢ *thng.* Mua rỗi bán lại liền, đê kiêm chút

lời, khôi phải chở-chuyen hay trữ lâu ngày, thường là đồ hàng-bông // (B) Vừa nghe qua câu chuyện là đem học với người khác liền, tự-nhiên có thêm-thắt chút-dịnh.

MUA GÁNH BÁN BUNG *thng.* Chỉ những người đàn-bà chịu cyc-khổ mua bán nhõnhõnhết, vốn-liêng chỉ trong một tháng hay một gánh hàng đi bán rong ngoài đường.

MUA KHẾ BÁN CHANH *thng.* *Nhtr.* VL: *Giá-đồ mua khế bán chanh, Giá đì đòi nợ, tẩm anh kéo buôn CD.* // (B) Đong-dưa, béo daging đê trêu-ghẹo sự thèm-thuồng của đàn-ông (khế và chanh đều là của chửa),

MUA LẠY BÁN DẠ *thng.* Nịnh-bợ người cao-sang và lòn-cúi kiêm ái-vi và lợi-lộc đê rồi sai-khiến, bắt-nét kẽ thấp-thỏi, thê-cô.

MUA LÀM, BÁN KHÔNG LÀM *tng.* Người mua thường không biêt giá-cá và không quen mặt hàng nên hay mua làm; còn người bán thì sành-sỏi hơn, hàng của mình thế nào đều biêt rõ; lại bán với giá nào có lời mới bán, thì có bao-giờ làm.

MUA MÀ-CÀ, TRÀ THÊM BỚT *tng.* Ai mua đồ cũng muôn được mua rẻ, nhứt là sợ mua làm, nên hay cò-kè trà giá // Chỉ tính người bón-sén, mua đồ thì ke-re cắc-rắc từng đồng, trà nợ thì xin bớt lời, chớ không theo mức định.

MUA MAY BÁN ĐÁT *thng.* Mua thì gấp dịp may với giá rẻ, bán thì gấp chieu, đิงcác nhiều người mua (thường đิงcác dùng làm lời chúc).

MUA NGHĨA *thng.* Bỏ tiền làm việc nghĩa, thế nào ngày sau cũng hưởng hậu-quả tốt đt.: *Mạnh-thường-quân là tướng-quốc nước Tề sai mỗ-khách là Phùng-Huyền sang đất Tiết đòi nợ và dặn coi trong nhà thiếu món chi thì lão tiền đòi đิงcác đó mua đem về dùng. Huyền tới nơi, tựu dân trong ấp tới và bảo: « Tướng-quốc thương dân nghèo nên huỷ hết công nợ ». Đoạn ông đem giấy nợ ra đốt cỏ, rồi vè thưa lại với Mạnh-thường-quân: « Nhé ta chầu-báu đầy kho, trâu ngựa đầy chuồng, gái đẹp không thiếu; chỉ thiếu có một món nghĩa đói với dân nước, nên tôi trộm lệnh tướng-cống bới tiền ra mua nghĩa cù ». Mạnh-thường-quân cười ridl bỏ qua. Sau Mạnh-thường-quân bị bài quan về ở đất Tiết, đิงcác dân-chúng đón rước linh-dinh và lo chu-tết cùnpi iệc Chqs.*

MUA PHÁO MƯỢN NGƯỜI ĐỐT *thng.*

Chơi pháo là để tìm một cảm-giác hối-hận mà sung-sướng khi cầm lừa châm ngòi, sau mới nghe tiếng nổ giòn cho sướng tai; nếu mượn người đốt cho thì mất cả thú-vi; ấy vậy mà có người làm thế thì quả là nhát gan // (B) Có kẻ thù mà không dám ra mặt trả thù, lại kiếp-nhưng bô tiền ra mướn người trả thù giùm; thù tuy trả được nhưng không chính tay mình hạ-sát kẻ thù thì nực giận cũng chưa hả vạy.

MUA QUAN BÁN CHỨC *thng.* Nhà giàu

bỏ tiền ra mua chức-tước; triều-dinh muốn có tiền phải bán chức-lược cho dân, không cần điều-kiện tài-năng học-thức đt. *Đời Tây-Sơn, dưới thời Nguyễn-quang-Toản,* có lúc đối kém quá, triều-dinh phải bán hàm quan lấy tiền nuôi lính. VL: *Mười quan thì dặng trước hẫu, Năm quan trước bá, ai hẫu kém ai.* Đô-đốc tam-thiên đô-đốc, chỉ huy bát vạn chí-huy, Trung-uý, vệ-uý chẳng kẽ làm chi, *Coi-dội, phó-đội* lấy thù mà chờ CD. II (thth) Bỏ tiền ra hối-lộ đã được làm quan; quan thì nhận hối-lộ đã đem người vào làm; đôi khi không có chỗ trống, phải tìm cách hắt chun người cũ mà đem người mới vào; tình-trạng những nước chém-tiến, nhưt là trong thời loạn.

MUA QUAN TÁM, BÁN QUAN TƯ *thng. dc.*

Mua quan tám, bán quan tư, lời tư tiền = Chịu nỗi với chủ nhà thì một quan tám rồi sang lại cho người làm một quan tư, té ra được bốn tiền là phần lời // (R) Nghè mồi-lái ăn hué-hồng.

MUA TÀO BÁN TẦN *thng.* Chỉ người dàn-bà chịu vất-vả, thức khuya dậy sớm, mua bán kiếm ăn và dầm-dương việc nhà (Xt. Táo-tần PH. I.).**MUA TRÂU BÁN CHẢ** *thng.* Mua sỉ thật

nhiều rồi bán lán-hồi từng chút để kiếm lời, tuy lát-nhất mất thì giờ nhưng phải vậy mồi có lời // (B) Học tuy nhiều, chờ dùng chẳng bao-nhiêu; nhưng phải học nhiều mới dùng được, không thì sai-lầm, hư việc cả.

MUA TRÂU (h. HEO) LỤA NÁI, CƯỚI

(h. MUA) **GÁI LỤA DÒNG** *thng.* Mua trâu hay heo (lợn) người ta hay lụa giống tốt, ta con để kéo cày giòi hay thịt nhiều; cưới vợ thì chọn con nhà hiền-đức.

MUA TRÂU VỀ BÓNG *thng.* Nghe lời

bão-chuỗi mà mua món đồ chở không thấy món đồ xấu tốt ra sao // (B) Tin điều vô căn-cứ.

MÙA HÈ ĐÓNG BÈ LÀM PHÚC *thng.*

Mùa hè nóng-bức, bệnh dịch lan-tràn khiến số người chết về bệnh dịch rất nhiều. Những nhà có lù-tâm thời xưa cho là do tai trời nên đua nhau làm phúc để cứu-vớt nạn tai. Đóng bè dưới sông để vớt vong người chết là một hình-thúc làm phúc được người xưa áp-dụng nhiều nhất (Xt. Mang gông Thủ Huồng).

MÚA BÚA TRƯỚC CỦA LỒ-BAN *thng.*

Khoe tài trước một người nổi tiếng giỏi về tài nghề ấy, chẳng khác múa búa trước ông Lồ-Ban là tờ nghề thợ mộc.

MÚA GẬY VƯỜN HOANG *thng., de.*

Vũ trượng hoang-viên = Mặc sức làm theo ý muốn khi không có người kiềm-soát trông chừng, hay khoe-khoang tài-giỏi nơi không có người tài-hơn.

MÚA GUƠM GÀ GÁY *thng. dt.*

Đời Tổn, có Lưu-Côn và Tô-Địch, khi còn học võ, mỗi sáng hể nghe gà gáy là thúc dậy tập luyện nghe guơm.

MÚA-MAY QUAY-CUỒNG *thng.* Làm việc lồng-xăng không hờ tay, buông mòn này, bắt mòn khác.
MÚA RÌU QUA MẮT THỢ *thng. Nh.*

Múa béo trước cửa Lồ-Ban.

MÚA TAY TRONG BỊ *thng.* Mở lồng tiền trong cái bị trống, chẳng có đồng nào.
MÚA VUNG CHÉ ĐẤT LỆCH *thng.*

Làm hư việc rồi kiềm cớ đỗ-thừa bàng-quá chở không nhận mình dở.

MỤC CÁN RÌU *thng. X.* Trên trời mệt bùa, dưới thề mệt nấm.
MỤC-HẠ VÔ-NHÂN *thng. X.* Dưới mắt không người.
MỤC-TRUNG VÔ-NHÂN *thng. X.* Dưới mắt không người.
MÙI CHÍNH-KHÍ *thng.* Chí-khí mạnh-mẽ,

chan-chính làm cho thuốc độc tuy dâng mà hoà ra ngọt ngọt: *Trong vân-tế chiến-sĩ của Đặng-đức-Siêu, có câu: Chí non tay từ-giã cõ-thành, chén tàn-khổ nhấp ngọt mùi chính-khí, đe chí Ngô-tùng.* Châu và trong bài thơ Nguyễn-dinh-Chieu điều Phan-thanh-Giản cũng có câu: *Chén thuốc ngọt ngọt mùi chính-khí.* ^

MŨI CHÔNG, MŨI MÁC *thng.* Chỗn hiềm-nuguy, dưới thì có thè chông, trên thì có kè thù dày-dù khí-giới chực đâm chém.

MŨI KIM ĐƯỜNG CHỈ *thng.* Việc làm trong nhà của người đàn-bà.

MŨI TÊN HÒN ĐẠN *thng.* Giữa tròn-mọc nguy-hiểm, giặc-giã liên-miên.

MŨI VAY, LÁI CHỊU ĐÒN *thng.* Người bẻ lái thuyền phải chịu trách-nhiệm cù-dàng mũi khi người chèo mũi vô-ý làm cho thuyền đâm bệy // Người đứng ra điều-khiên công-việc phải chịu trách-nhiệm tất-cả việc làm của bộ-hệ hoặc cha anh phải chịu trách-nhiệm việc làm của con em.

MŨN MANH, VÀNH SÁT *thng.* Tất-cả đặc-trong trong nhà, kèc cả vật lụn-vụn hết xài.

MUỖI BỎ BẾ (BIỂN) *thng.* Cung rất ít trong khi cầu rất nhiều, không thấm-tháp chỉ cà.

MUỖI ĐỐT CHUN VOI *thng.* Sức yếu mà toan hụt người bồ-thó to lớn, chẳng thấm-tháp vào đâu cà.

MUỖI ĐỐT KHÔNG XUA *thng.* Ngờ. Mảnh dời Tâm mới lên tám mè thờ chà mẹ rất hiếu; nhà nghèo không mùng màn, thấy cho mẹ bị muỗi đốt ngủ không được, ông bèn cõi trần nằm cho muỗi xúm đốt ông, đau rát mấy cũng không xua, cố ý để cho mẹ được yên giấc. NTHH.(17)

MUỖI KÊU NHƯ SÁO *thng.* Nơi có nhiều muỗi, tiếng kêu như thời sáo. VL: Muỗi kêu như sáo, đia lên như bánh-canh.

MUÔN VẬT MỘT LOÀI *lhng.* Muôn vật trên đời đều như nhau: cung sinh ra, lớn lên rồi chết, nên được xếp chung một loài là sinh-vật đt.: Trong một bửa tiệc có đủ sơn-hào, hải-vị, nəo là cά, nəo là chim, v.v..., có người họ Điền khoái-chí nói: «Trời đãi người thật hậu! Đã sinh ra lúa thóc, còn sinh thêm chim, cά, không thiếu thứ gì, đđ cho người dùng». Ai nầy đều khen là lời nói đúng. Duy có đứa con họ Bác, đứng lên nói: «Theo tôi, muôn vật trong trời đt đều cùng sinh với ta thì cùng một loài như ta cά. Chẳng qua tất-cả đều chịu chung một luật là lớn nuốt nhỏ, không đe dại, mạnh hiếp yếu mà thôi. Chó nào phải Trời vì loài nầy mà sinh ra loài khác đâu! Ruồi muỗi hút máu người, hổ lang ăn thịt người, có thè bão được rằng Trời vì ruồi muỗi và hổ lang

mà sinh ra loài người chằng»? LT.

MUỐN ĂN CANH NGỌT, BẤT CHÁU

NHÀ BẤT CUA *thng.* Ngài không sei-khiên đe mình hưởng lợi sung-sướng.

MUỐN ĂN CƠM NGON, BẤT CON
NHÀ ĐI MỚT *thng.* Nthr.

MUỐN ĂN, GẤP BỎ CHO NGƯỜI *thng.*

Ý muốn một việc gì mà không cẩn-dâm, thẳng-thắn nói ra, cứ làm bộ gán ý ấy cho người khác hoặc tỏ ra khiêm-nhường, nhường cho người đe người nhường lại.

MUỐN ĂN HẾT, PHẢI ĐÀO GIUN *thng.*

Muốn ăn thịt chim hết, phải đào giun (trùn) làm mồi đểng bắt // (B) Muốn có lợp, phải chịu khó trước; muốn tạo ra món chi, nên sắm trước vật-liệu và đồ nghề. VL: Muốn ăn hết, phải đào giun, Pha bò xông bụi nào còn biết e Trith.

MUỐN ĂN KHÔNG MUỐN IA *thng.*

Muốn thâu lợi vô luân mà chẳng chịu xài ra.

MUỐN ĂN LÚA THÁNG NĂM. XEM

TRĂNG RẰM THÁNG TÁM *tng.* Thông-thường, nhà nông miền Bắc hay xem trăng đâm trung-thu đe đoán thời-tiết sang năm mà làm mùa; đại-khai, trăng trong thì được mùa chiêm; trăng đục, đò, có quăng thì mất mùa // (B) Phải biết lo xá tinh trước, không nên đợi nước tá-trần mới nhảy.

MUỐN ĂN OÀN, PHẢI GIỮ CHÙA

đt. Trịnh-Kiêm ý muốn diệt nhà Lê đe lên ngôi báu nhưng còn lưỡng-lự, mới cho người lên ra Hải-dương hỏi ý-kien Nguyễn-binh-Khiêm (Trạng Trinh). Nguyễn-binh-Khiêm không nói gì cả, chỉ ngán-lại bảo người nhà: «Năm nay mất mùa, thóc giồng không tốt, chúng mày hãy tìm giồng cũ mà gieo». Rồi ông sai người quét dọn chùa và nói: «Muốn ăn oàn, phải giữ chùa». Sứ-giả vè kẽ chuyện lại cho Trịnh-Kiêm nghe. Kiêm hiểu ý, đón ruốc Lê-duy-Bang, cháu huyền-tôn của ông Lê-Trừ là anh vua Lê Thái-tô, vè lập làm Vua, còn mình thì làm Chúa đe lấy lệnh vua sai-khiên thiêng-ho.

MUỐN ĂN PHẢI LĂN VÀO BẾP,

MUỐN CHÉT PHẢI LẾT VÀO HÒM *tng.* Muốn được việc gì, phải ra công khà-mà làm.

MUỐN CHO CHẮC, ĐÁT CHO NGƯỜI *tng.* Muốn được việc mình, phải bao-chuốt

cho kẻ khác để người ta thấy ý tốt và thành-thật của mình; ngoài ra, kẻ được minh giúp nên cũng mang ơn mà bao-chuốt mình lại.

MUỐN ĐẸP MẶT, PHẢI NẴNG CỎ

tng. Vì muốn tăng vẻ đẹp, phải dạo chuỗi đeo kiềng ở cổ; cỏ-ý chưng-diện mà như mang xiềng mang gông nặng-nè // (B) Vì muốn được quyền cao chức trọng cho đẹp mặt nở mày mà phải lòn cúi vâng để trước người có quyền cao hơn.

MUỐN ĐƯỢC KHEN, TÉ HEN RA

NGOÀI *tng.* Muốn khán-giả vỗ tay hoan-nghênh, rán hát cho to tiếng, cho dài hơi đến té ho // (B) Muốn rước tiếng khen của người đời, rán quá sức, lòi cái dờ ra.

MUỐN GIÀU NUÔI TẦM, MUỐN

NÂM ĐI KIỆN *tng.* Muốn làm giàu, phải khát khuya dày sorm, lo làm việc hêt lòng, hêt sức như nuôi tầm chảng hens; còn kiền-tụng đê giành của thì dầu dặng dầu thắt gì cũng hao-tốn hêt tiền của phải nâm co; chờ vân liêng dầu còn mà làm-ăn nữa!

MUỐN LÀ ĐƯỢC

tng. Hết thất-lâm

muốn thì chí-quyết làm, tự-nhiên được việc.

MUỐN LÃI BUÔN BÈ, MUỐN QUÈ

TẬP GẬY *tng.* Chịu cực-khổ đì mua bán dưới chiếc bà thả trời xúi nẩy xúi khác thế nào cũng có lời; còn ở khong tập vỡ, múa gãy, có ngày cũng té (ngã) què chun.

MUỐN LÀM ÔNG, CÁI LÔNG KHÔNG

MUỐN MẶT *tng.* Hà-tien, rit-róng, muốn được chức quan mà không bò tiền ra lo-lót.

MUỐN NGANG NÀO, ĐƯỢC NGANG

NẤY *tng.* Đôi lấy được, cha mẹ hay anh chị có rầy la, có dạy bảo cũng chẳng nghe.

MUỐN SỐNG LÂU, CẦU VUA ĐẾ-

THÍCH *tng.* Muốn được việc gì, phải thành-tâm cầu-nguyện. (Đế-Thích là vì thần của đeo Bà-la-môn).

MUỐN THƯƠNG CHỒNG, PHẢI

BỒNG CON GHÈ *tng.* Khi chấp-nối với người đàn-ông có con, phải dẹp lòng ganh-tý nhò-mọn mà coi con chồng như con mình; như vậy vợ chồng mới thương yêu nhau mà ở đời với nhau.

MUỐN TRÒN PHẢI KHUÔN, MUỐN

VUÔNG PHẢI CÓ THƯỚC *tng.* Muốn

cho đầu dòi được đàng-hoàng, lớn giữ phạm lớn, nhỏ theo phệ nhỏ, người nào việc này, bắt-buộc phải tuỳ địa-vị mỗi người mà đặt mình trong khuôn-khổ như hận thì có luật-pháp, học-đường hay binh-dội thì có kỷ-luật, gia-dình thì nó nè-nép, v.v...

MƯA BAO-GIỜ, MÁT BẤY GIỜ

tng. Trong việc dùng người hay đối-xứ với vợ con, việc khen-leo rất cần; cực-nhọc mà được khen, người ta rất vui-lòng mà rán sức thêm. Nên, còn được khen tức còn áu-ực xét công thì người ta còn vui lòng làm việc, bị bỏ quên, người ta sẽ thối-chí.

MƯA BẤT CÀM TÌNH-ĐỘ

tng. Mưa lu-bù, mưa thật dai.

MƯA CHẲNG QUA NGỌ, GIÓ CHẲNG

QUA MÙI *tng.* Trong nhà, có đánh vợ rày con (*mưa gió*) thì cũng trong giây-lát rồi thôi, đì trên thuận dưới hoà mà lẩy lại nếp sống bình-thường; chớ không nên kéo dài suốt ngày đến bùa ăn trưa (*khoảng giờ ngọ*) và giấc nghỉ trưa (*khoảng giờ mùi*); không vậy, sự bất-hòa sẽ khó bù hàn-gắn.

MƯA DÀM THÀNH LỤT

tng. Ở đời, việc chi cũng vậy, ít mà kéo dài thì hoá nhiều, nhỏ mà làm mãi cũng thành to; như mưa dầm, nước tuy không bao-nhiều nhưng trận mưa cứ kéo dài đến năm bảy ngày, nước không chổ rút ắt phải ngập lụt.

MƯA DÀU NẮNG DÀI

tng. Đan nắng dầm mưa, chịu vất-vả cực-nhọc.

MƯA LÚC NÀO, MÁT MẶT LÚC ẤY

tng. Nh. Tấm khi nào, vuốt mặt khi nấy.

MƯA NHƯ CÀM CHỈNH MÀ ĐÓ

tng. Mưa to xối-xả, nước trút như cầm chinh nước mà đò xuống.

MƯA VĀI GIÓ MAY

tng. (Thường bị nói trại là *Mưa vạy* (h. dại) *gió may*). Mưa gió liên-miên lạnh-léo.

MỰC THẲNG MẶT LÒNG CÂY GỖ

CONG *tng.* X. Thẳng mực tàu đau lòng gõ vạy.

MỪNG CHƯA KỊP NO

tng. Vừa mừng

kết-có việc buôn đến liền theo đó.

MỪNG NHƯ KẺ KHÓ GẶP VÀNG

lv. Mừng quá, không khác náo người nghèo xí-được vàng.

MỪNG NHƯ MỜ CỜ TRONG BỤNG

lv. X. Mờ cờ trong bụng.

MỪNG NHƯ THẤY MẸ VỀ CHỢ lv.

Mừng và thoả lòng quá, không khác tiếc-con
vừa thấy mẹ đi chợ về sau mấy giờ trống
đợi, và chắc thế nào cũng có quà bénh.

MỪNG NHƯ TRẺ ĐƯỢC ÁO MỚI lv.

Mừng quá, không khác trẻ con được mặc
quần áo mới trong ngày Tết.

MƯỜI ĂN, CHÍNH NHỊN tng.

Ký-luật hay
lời giao-kết phải được thi-hành chặt-chẽ như
tục-lệ ở làng, mỗi cỗ 10 người, nếu mới
có 9 người thì phải nhâm-nháp nói chuyện
vã chờ; bao-giờ có người thứ 10, nhà-bếp
mới dọn cho ăn.

MƯỜI ĐỜI CHUA RỜI CÁNH TAY

tng. Bà-con đầu xe mười đời vẫn còn là
người trong họ, khêng thè xem như người
dung được.

MƯỜI HAI BẾN NƯỚC thng.

Mười hai
hàng người trong xã-hội, seng hèn khác nhau,
mà đâu muốn đâu không, mỗi người con
gái đều phải nhận một người dê làm chồng:
1) Sì, học-trò, 2) Nông, người làm ruộng
3) Công, người thợ, 4) Thương, người buôn-bán, 5) Ngư, người đánh cá, 6) Tiều,
người đồn-ej, 7) Cảnh, người trống-ti, 8) Mục, người nuôi sút-vật, 9) Công,
quan có tước công, 10) Hầu, quan có
tước hầu, 11) Bá, quan có tước bá 12) Tử,
quan có tước tử. VL: Linh-định một chiếc
thuyền-tinh, Mười hai bến nước, gởi mình
vào đâu CD.

MƯỜI HAI MỤ EÀ, MƯỜI BA ĐỨC

THÀY thng. Lời khán-vái cho trẻ-con, vì
tục cho rằng có 12 vị nữ-thần nắn cái bào-thai
và 13 vị nam-thần tạo cho hòn phách.

MƯỜI NGÓN TAY CÒN CÓ NGONDÀI

NGÓN VĂN thng. Lời ví với người hay
với việc cùng một thè, một loại mà không
đều nhau dê-en-üi, nhút là dê-ví với anh
chị em ruột mà người thì nêu, người thì
hư hoặc người thì đẹp, người thì xấu...

**MƯỜI QUAN TIỀN CÔNG KHÔNG
BẰNG MỘT ĐỒNG TIỀN THƯỞNG**

tng. Tiền công là tiền người ta trả công
cho mình; công-việc dầu khéo hay vụng,
nên hay hư, miễn mình có làm việc dù
ngày dù giờ là người ta phải trả; tiền ấy
không chừng được tài-năng mình. Còn
tiền thưởng (hoặc lời khen) là một bằng-chứng
tỏ ràng người ta rất thoả-mãn với

công-việc mình làm; nó tỏ được tài-năng
và sự cần-mẫn của mình. Nên, tiền thưởng
(hoặc lời khen) phải quý hơn tiền công.

MƯỜI VOI CHẢNG ĐƯỢC BÁT

NƯỚC XÁO tng. Khoa-khoang, hú-a-hẹn
rất nhiều mà không nên trò-trổng gì; hoặc
không chịu làm chi cả. VL: Nói lời lời
nuốt lây lời, Một lung bát xáo, mươi
voi chảng đầy GH.

MƯỢN ĐẦU HEO NẤU CHÁO thng.

Mượn vùn mua bán lấy lời hoặc nhận ký-
mãi hàng-hoa của nhà sản-xuất dê bán lấy
tiền rồi dùng tiền ấy mua hàng khác bán,
lâu lâu mới tính số với nhà sản-xuất;
như nấu cháo với cái đầu heo (lợn) cho
ra nước ngọt mà cái đầu heo vẫn còn
nguyên.

MƯỢN MÁU CÒN HƠN CHÁU

CHỒNG tng. Nhà không con thì xin con
người dung làm con nuôi chứ không nhận
nuôi cháu chồng làm con; vì tình-cảm của
hai vợ chồng đối với đứa con nuôi người
dung đều bằng nhau; còn đối với cháu
còn chồng thì có khác; có thè sinh rỗi-rầm
trong gia-dinh.

MƯU CON ĐĨ, TRÍ HỌC TRÒ tng.

Cả hai đều hiềm-độc như nhau, khó mà
lường được, khó mà ngừa được.

MƯU SỰ TẠI-NHÂN, THÀNH SỰ TẠI

THIỀN tng. Toan-tính bởi người, còn
việc nên chặng là bởi Trời thđ.: *Tư-mã-
Ý* cố-thủ dê cầm *Không-Minh* tại *Kỳ-sơn*,
Không-Minh phải dùng kế khiêu-khích đến
ba lần mới dụ được cha con *Tư-mã-Ý*
vào *Thương-phương* - cốc là nơi dê săn
phục binh và dê dỗn-hoả dê đốt binh
Nçuz. *Lửa* cháy rần-rần, địa-lôi nổ inh
tai, *Tư-mã-Ý* không đương chay phải ôm
hai con mà khóc lớn: « Ba cha con ta
đều thắc nỗi chốn này rồi còn gì đâu »!
Bỗng mưa tuôn xối-xả, khiến lửa tắt hết
và địa-lôi cũng hết nổ; ba cha con *Tư-
mã-Ý* xông trận mà chạy về trại thoát
chết. *Không-Minh* thấy vậy than: « Mưu-
lv. lúi, nhèo thành-tỷ, tý, lúi, lúi
giương không động ».

MƯU THÂM HOA DIỆC THÂM tng.

Bày mưu sâu độc hại người, két-cuộc mình
chịu cái vạ cũng sâu độc chẳng kém (Xt
Cơ-thâm hoạ diệc thâm và Dì Lữ
diệt Định).

N

NAM DẠC MÓNG, CHÓ LE LƯỠI *thng.*

Hai đàng tranh nhau, đầu đặng đầu thất
chỉ, cả hai đều bị thiệt-hại.

NAY TÁT ĐÀM, MAI TÁT ĐÌA, NGÀY

KIA GIỎ HẬU *thng.* Có việc làm luân,
hết xong việc này, bắt qua việc khác, không
lúc nào ở không.

NAY VÀY, MAI KHÁC *thng.* Thay-đổi luân, không chắc một bờ.

NAY TÀI, SAI LỘC *thng.* Té tiền cùa, nhiều lợi-lộc (thường là lời chúc hay đoán vận-mạng).

NAM BẮC PHÂN-KỲ *thng.* Ly-biệt nhau, kẻ đi một nẻo, người ở một nơi, không chung cùng nhau được.

NAM CANH NỮ CHỨC *thng.* Đàn-ông trông-trọt, đàn-bà dẹt vải, phản-sự ai nấy làm trong thời bình hời xưa.

NAM CẦN NỮ KIỆM *thng.* Đàn-ông siêng- năng, đàn-bà chắt-lót, đức-tính của người đời, hay của một cặp vợ chồng.

NAM-GIÁN *thng. dc.* Vũ dí thể tần, nam- gián chi tần Kth. (Đi hái rau tần ở khe núi phía nam) Đức cần-cù, chịu khó của người con gái, đáng được cưới làm vợ. VL: Xem dè đẹp-dè hoà hai, Ngày đâu nam-gián, nợ trai đồng-sàng LVT. (Xt. Đồng-sàng thản phúc).

NAM KY TÚC, NỮ KY MỤC *thng.* Võ binh thũng, đàn-ông mà thũng chun, đòn- bà mà thủng mắt trước thi khó trị.

NAM-MÔ MỘT BÒ DAO GĂM *thng.* X. Miệng nam-bô, bụng một bò dao gầm.

NAM NỮ BÌNH-QUYỀN *thng.* Đàn-ông đàn-bà ngang quyền nhau.

NAM NỮ HỮU BIỆT *thng.* Đàn-ông và đàn-bà phải có sự phân-cách (để tránh điều tà-dâm) thd. X. Bố mén tu trai.

NAM NỮ THỢ THỢ BẤT THÂN *thng.* Trai và gái khi trao và nhận vật gì không được dùng tay đê chạm phải nhau thd. X. Chặt tay trọn tiết.

NAM NGOẠI, NỮ NỘI *thng.* Đàn-ông lo việc ngoài (xã-hội), đàn-bà lo việc trong (gia-đình).

NAM QUÝ, NỮ TIỆN *thng.* Con trai thì quý, dáng trọng, còn con gái thì hèn, dáng khinh (theo tục xưa, sinh được trai thì mừng lăm, còn gái thì kẽ như không).

NAM-QUÝ BẮC-VƯƠNG *thng.* X. Thủ lãm quý phuơng Nam, chớ không thêm làm vương đất Bắc. VL: Trần- binh-Trọng cũng là trung, Đành lâm Nam-quý, không lòng Bắc-vương QSDC.

NAM-SƠN ĐÀO ĐỘN *thng.* Lénh minh ở rừng núi nước Nam đt. Khi nhà Minh (TH) diệt xong nhà Trần, những danh-tài sĩ-phu nước Nam, một phần trốn vào rừng núi mai danh ăn tích, phần khác bị bắt giải về Tàu. VL: Cốc-lăng trời khéo đổi thay, Giận riêng bờ-cõi từ rày thuộ Minh. Người tri-thức kẻ tài-danh, Nam- sơn đào độn, bắc-dinh câu-lưu QSDC.

NAM TÀO BẮC TRÙ *thng.* Dẹp loạn phía nam, trừ giặc phía bắc đt. Năm 1075 đời Lý Nhân-tông, Lý-thường-Kiệt tần- công sang Tàu, vây Khâm-châu và Liêm-

châu (*Quảng - đồng*), và chiếm *Ung-phâu* (*Quảng-tây*), phá các cồn-cát địch rồi rút quân về đánh *Chiêm-thành*, và bắn - đồ ba châu mà vua *Chiêm* đã nhượng cho nước Nam rồi cho người sang ở. Cuối 1076, quân Tàu sang đánh trả thù, bị Lý-thường-Kiệt đánh chẹn ở sông *Nhu-nghệ*. Quân Tàu không tiến được phải rút lui.

NAM TÔN, NỮ TY *thng.* Đàn-ông trên, đàn-bà dưới, quan-niệm xưa, đặt đàn-ông trên quyền đàn-bà.

NAM TU, NỮ NHŪ *thng.* Đàn-ông thì có râu, đàn-bà thì có vú, sự phân-biệt giữa hai giống hoặc đàn-ông đẽ râu mới đẹp; đàn-bà vú nỗi mới đẹp.

NAM THỰC NHƯ HỒ, NỮ THỰC

NHƯ MIÊU *thng.* Trai ăn như cọp, gái ăn như mèo; trong sự ăn-uống, đàn-ông con trai phải cho mệnh-dụng; còn đàn-bà con gái phải ăn nhỏ-nhé cho có nét-na.

NAM VÔ TỬU NHƯ KỲ VÔ PHONG *thng.* Đàn-ông mà không uống rượu như cò khong gắp gió.

NAN KỲ SỐ-MẠNG *thng.* Khó định trước vận-mạng mình, khó biết số-mạng mình sẽ ra sao.

NÀO AI CHẤP CHÓ LÒ BÒI *thng.* Những kẻ dại-dột, thấp-thỏi hoặc trẻ con mà có lầm-lỗi thì mình là người lớn, không nên chấp-nhứt.

NÁT GIỎ CÒN TRE *thng.* Đầu vì lẽ gì mà nghèo, cửa-cải hết, nhà cửa tiêu-tan, cũng còn tu-cách, thè-diện con người. VL: Chó nái dồi dời sao cốt-cách, Xưa nay nát giỏ hãy còn tre HMD.

NÁT GIỎ CÙNG CÒN BÈ TRE *thng.* Đầu có lỗ vón hay mất tiền-bạc chút đỉnh cũng còn nhà cửa ruộng đất đồ-sộ // (B) Nkt.

NÁT NGỌC TRÀM CHÂU *thng.* Liều mình tự-tử (đàn - bà) VL: Hầu mong nát ngọc trầm châu, Lầu cao chẳng quần, giêng sâu chẳng từ TrTh.

NĂM CƠM BÀY CHÁO *thng.* Có nhiều tùng-trái, đã từng thành-công và thất-bại nhiều lần // Qua nhiều tay trung-gian.

NĂM CÙNG THÁNG HẠN *thng.* Lúc xui-xẻo, gặp toàn việc chẳng may.

NĂM CÙNG THÁNG TÂN *thng.* Lúc gần

tết nguyên-dán, năm cũ sắp hết, lời dùng khi không muốn làm việc chi nữa, hoặc không muốn bắt tay vào một việc mới.

NĂM CHA, BA MẸ *thng.* Không ai làm chủ nhứt - định, không được trông-nom chau - đáo, người này đã trách-nhiệm cho người kia.

NĂM CHA, BÀY CHÚ *thng.* Được nhiều người cầm cõi, xúi biếu, đỡ đầu.

NĂM CHẤP, BA NỐI *thng.* Đã chấp-nối nhiều lần mới tới người này chớ không phải vợ chồng cưới hỏi hồi trai gái mới lớn lên.

NĂM CHÂU HỢP CHỢ *thng.* Chỗ đông-dảo, nhiều người từ nhiều nơi đến.

NĂM DÀI THÁNG RỘNG *thng.* Ngày giờ còn lâu mà lo chi // Bắt đầu từ tháng giêng tháng hai, cho co đủ ngày giờ thông-thả làm (tính tới tết nguyên-dán).

NĂM ĐỢI THÁNG CHỢ *thng.* Đợi chờ lâu-lắc, hết tháng này sang tháng khác, hết năm này sang năm khác.

NĂM HẾT, TẾT ĐÊN *thng.* Gần cuối năm, tết sắp đến (thường là lời thمن).

NĂM KHI (h. THÌ) MƯỜI HOẠ *thng.* Hoạ-hoán lâm, lầu lâm mới có một lần.

NĂM LÀN, BÀY LƯỢT *thng.* Đã nhiều lần rồi.

NĂM MAY, NGÀY RỦI *thng.* Chuyện rủi may đều biết trước được; cái rủi chỉ xảy ra một lúc có thể làm hư cái việc đã làm cả năm.

NĂM NÀY THÁNG KIA *thng.* Luôn-luôn, việc cứ kéo dài mãi.

NĂM NON BÀY NÚI *thng.* Ngũ-hành-sơn ở Đà-nẵng và Thất-sơn ở An-giêng // (R) Khắp các nơi có chùa-chuyền, có người tu-hành.

NĂM NGÓN TAY, CÓ NGÓN DÀI NGÓN NGẮN *thng.* Nh. Mười ngón tay còn có ngón dài ngón ngắn.

NĂM TÀI, MƯỜI LỐI *thng.* Đeo làm tướng cầm binh ngày xưa, phải có 5 cái tài là: *trí*: ch่าง nén loạn; *nhơn*: biết thương người; *tín*: không sai hẹn; *dũng*: cưng-cỏi, gan-ruột; *trung*: một lòng một dạ và nén tránh 10 lối là: 1) cậy tài khinh mạng sống; 2): vội-vàng gắp-gép; 3): ham cối lợi trước mắt; 4): nhẹ dạ trước

lời van-lợn của địch; 5): ý mình mà chẳng dè-phòng; 6): hay tin người; 7): ý mình trong-sạch mà khinh người; 8): lòng muôn mau mà tânh huân-dãi; 9): cứng-edì đến sinh kiêu; 10): yêu-mêm dung địch.

NĂM TAO BÀY TIẾT *thng.* Ràng-buộc nhiều lần cho chắt, cho kè dối-thoại khó tháo-trút, khó chối quanh.

NĂM THUỘT MƯỜI THÌ *thng.* Nh. Năm khi mươi hoa.

NĂM XUNG THÁNG HẠN *thng.* Lúc thời-vận đón tối, gặp nhiều xui-xèo.

NĂM BẮC CHÙN CHỮ NGŨ *thng.* Năm mà gặp một chun và dựng lán, còn chun kia gác treo lên gối chun dựng.

NĂM GÁC TAY LÊN TRẦN *thng.* Năm suy-nghĩ, tính tới tính lui (có khi không gác tay lên trần).

NĂM GAI, NĒM MẬT *dc.* Ngõe tên thường đâm = Năm trên đồng chè (củi khô) mà ngủ, mỗi ngày phải lè lưỡi ném cái mệt heo cho đảng miệng, cách dặn lòng đừng quên mối thù *II (B)*. Ôm-ấp mối thù trong lòng dè chờ ngày rửa hận *dt.* *Thời Chiến - quốc*, *Ngô Phù-Sai* (*h. Ta*) đánh nước Việt, bắt vợ chồng vua Việt là *Câu-Tiễn* về cầm tù suốt 10 năm mới tha cho về nước. *Câu-Tiễn* tuy được làm vua như cũ, nhưng lòng không quên mối thù; luân-luôn lập-tâm rửa hận: ngủ thì nằm trên đồng chè, ăn thì trước phải ném mệt, dè nhớ mãi nỗi đảng cay khi bị cầm bến Ngô. Suốt 20 năm dài, khi lòng dân đã theo, nhứt là khi *Tây-Thi* đã hoàn-thành sứ-mạng làm kiệt-quệ kho-tàng nhà Ngô và Tứ-tư-tử, *Câu-Tiễn* mang quân sang đánh, đốt cháy Cố-tô-dài kienh *Phù-Sai* phải tư-sát.

NĂM GIÁ CHỞ CÁ *dt.* *Đời Trần*, *Vương-Tường* bị mẹ ghê cay-nghiệt, xui-giục cha ông ghét bùi ông. Nhưng vẫn một lòng hiếu-thảo, ông hết lòng chiêu-chuộng cha mẹ. Mùa đông, nước đóng váng, cá tôm không có mà mẹ ghê bão thảm cá tươi: ông edì uốn nắn trên vùng nước chực bắt cá; bỗng tự-nhiên váng nứt hai, có hai con cá chép nhảy lên, ông vội bắt và cho mẹ ghê. Từ đó, mẹ ghê hết ác-nghiệt với ông *NTTH* *tích 18*.

NĂM GIÁ, KHÓC MĀNG *thng.* Ăn-à

hiếu-thảo với cha mẹ (*X. Năm glé chờ cá* *dt.* *Đang trong mùa hè mà mẹ ông Mạnh-Tông*, người ở Giang-hạ vào thời Tam-quốc, thèm ăn măng tươi. Ông vội-vã vào rừng tre tìm măng cho mẹ; không có măng, ông ngồi bên bụi tre mà khóc; bỗng chốc có mạt măng mọc lên; ông lật-đặt xắn đem về nấu canh cho mẹ xơi *NTTH* *tích 20*).

NĂM GIỮA CHẰNG SƠ MẤT PHẦN

CHĀN (*h. MÈN*) *thng.* Đi hàng-hai, đầu bén nào thẳng mình cũng được phần.

NĂM RƠM GỐI ĐẤT *thng.* Cách dè tang cha mẹ, theo sách Gia-lê, thì trong tang, con-cái phải lót rơm *đuối* đất mà ngủ và không được nằm gối; không được vui chơi, không nghe đàn hát, cữ ăn thịt uống rượu, không được lấy vợ lấy chồng và kiêng ăn-năm với nhau.

NĂM SƯƠNG GỐI VÁC *thng.* *X. Gối* vác nằm sương.

NĂM TRÂU THỎI SÁO *thng.* Năm trên lưng trâu mà thỏi sáo chơi, cảnh thành-thời của người ở đồng ruộng lúc thái-bình.

NĂM TRONG CHÂN MỚI BIẾT CHÂN

CÓ RỆP *thng.* Có ở trong cuộc mới biết nỗi khó-khổn của việc làm hay điều xấu-xa của người đồng bạn.

NĂM CÁT MÀ VÃI BỤI TRE *thng.* Làm việc tuy cầu-may, song chắc có kết-quả tốt.

NĂM NGƯỜI CÓ TÓC CHÓT AI NĂM KÉ TRỌC ĐẦU *thng.* *X. Bất* đứa có tóc chót ai bắt đứa trọc đầu.

NĂM TÓC THÌ LO, NĂM MŨI KÉO CO MÀ CHẠY *thng.* Họ năm được bằng-cứ chắt-chân mới sợ, chót nói vu-vơ như năm nhầm chót mũi trượt-lát thì kè chi *dt.*

Tên trộm lành nghè kia một đêm dẫn đứa học-trò đi tập-sự; thầy đứng ngoài canh chừng, đè trò khoét vách vào nhè. Chẳng may, chủ nhà hay đặng, nắm tóm tên học-trò chặt-cứng, nó vội la cầu cứu: «Thầyơi! Họ năm đâu tôi rồi!» Tên trộm già ranh-menh thản-nhiên đáp: «Năm đầu emu lu, năm mồi mồi lu». Chủ nhà lật-đặt buông tóe nắm mũi, tên trộm con vuột chạy thoát *Tl.*

NĂNG BỒI NĂNG LỚ *thng.* Bên-bè hay vợ chồng mới gặp nhau mà quá vồn-võ săn-dòn, nay tặng vật này, mai sắm mós

kia, ra chiều mặt-thiết quá thì dễ hờn, dễ giận nhau; mối tình ấy át mau tan-rã; như bờ đất cứ được bồi thêm hoài, lớp dưới chưa cứng chắc mà phải đợi nắng thêm luân, thế nào cũng lở sẹt.

NĂNG DỜI NĂNG ĐẶC tng. Cứ thay vợ đổi chồng luân thì không ở đời với người nào được cả; như dò-vết, nay dời chỗ này, mai dời chỗ khác, nó sẽ mau hư bẽ.

NĂNG MAY HƠN DÀY GIỀ tng. Cần-cù làm việc và chắt-lót dè dành, có ngày sẽ khá và của ấy mới giữ được bền hơn là muốn làm giàu cho mau bằng những cách không chính-dáng; như người dân-bè siêng-năng, quần áo rugen đều thì mengkap đó; có đồ lành-lẽ mặc hoài hơn là người có sắm hàng-giề dày, mà rách không chịu vá.

NĂNG NHẶT, CHẶT BỊ tng. Hay chắt-lót dè dành, nay một ít, mai một ít, lâu ngày sẽ khó.

NĂNG THUYẾT BẤT NĂNG HÀNH thng. Nói được mà làm không được (hay không chịu làm).

NĂNG CHIỀU NÀO, CHE THEO CHIỀU NẤY thng. Tuỳ ý muốn bẽ trên mà ăn-ở hay tuỳ thời-cuộc mà xoay-xở, thay mới được yên; như che giội, mặt trời ngả hướng nào thì che hướng ấy.

NĂNG CHỐNG TRƯA, MƯA CHỐNG TỐI tng. Lạc-quan, năng hoạt-động thì đời sống vui-vẻ, sung-túc; bằng bi-quan ủ-rũ thì đời sống tối-tăm, người mau già cỗi; như trời có nắng thì sóng-sùa, thấy như mưa trưa; còn trời mưa thì đều cồn sầm cũng như dâ chiều tối.

NĂNG HẠN GẶP MƯA DÀO (h.RÀO) thng. dc. Cứu-hẹn phùng cạm-võ=Bất gặp sự-vết gì mà mình đang khao-khát trông chờ từ lâu.

NĂNG KHÔNG ƯA, MƯA KHÔNG CHỊU tng. Bệnh-hoạn, yếu-ớt vì không năng vận-động; hể phải việc dan năng hay mắc mưa giây-lát là đau-ốm.

NĂNG QUÁI CHIỀU HÔM thng. Nắng chiều mau tắt, như mặt trời còn rán quay lại giây-lát // (B) Chóng tàn, không bền-bì VL: Gái thương chồng đang đông буди чор, Trai thương vợ nắng quái chiều hôm tng.

NĂNG TỐT DƯA, MƯA TỐT LÚA tng. Đất trồng dưa phải cao-ráo và khi được

tưới xong, cần có nắng rút không oi nước, đưa mới tốt; ngược lại, ruộng lúa luân luân cần ngập nước, nên phải mưa thường, lúa mới nở bụi và lớn mạnh.

NĂNG THÁNG BA, CHÓ GÀ LE LƯỚI

tng. Tháng ba là cuối xuân sang hè, nắng gắt và oi-búc, chó hay mang bệnh dài, gà thì chếttoi.

NĂNG THÁNG BA, HOA CHẢNG HÉO

tng. Hoa trồng vào tháng nắng thì tốt hơn tháng mưa, nhứt là khi nắng gắt như vào tháng ba; vì người-la sợ hoa héo khô nên tưới nhiều nước và có cù đều-dặn, cây nhờ có nước có năng mới tốt.

NĂNG BỒNG, NHẸ TẾCH tng. Thuyền chở khâm mà gấp nước xuôi thì nhẹ chèo, đi mèu // (B) Có tra roi mạnh tay, ngựa mới chịu chạy mau hay có kiềm-soát chặt-chẽ, có le rầy gắt-gao, công-việc mới chạy.

NĂNG GÁNH CANG - THƯỜNG thng. Đang có nhiều phen-sự đối với chúa, với cha mẹ, với vợ con và với bạn-bè // (thth) Có nhiều phen-sự đối với vợ con.

NĂNG GÁNH GIA-ĐÌNH thng. Đang có nhiều phen-sự đối với nhà cửa vợ con.

NĂNG GÁNH THÊ NHI thng. Đang có nhiều phen-sự đối với vợ và bày con.

NĂNG NHƯ BẮC, NHẸ NHU CHÌ thng. Lời mia-mai và chê-trách người bội-bạc mà khoe mình là nhân-hậu, xấu bụng mà tự cho là tốt-lòng, v.v...

NẤY ĐOM-ĐÓM MẮT thng. Giết này mình và hoa cả mắt.

NĂNG KHĂN SỬA TÚI (h. TRẮP) thng.

Phen-sự vơ dối với chồng, lo từ manh quần tẩm áo, cái khăn cái lược đt: **Bà Đinh-Khuông nói:** **Dư di cân trắt sự tiên-quân** (ta lấy khăn lược hẫu-hẹ vua trước) Ttr. VL: Khôn là khôn lẽ phải đường tin, Lại trọn đạo nâng khăn sửa túi GH. II thth. Làm vợ một người đàn-đóng.

NĂNG NHƯ TRỨNG, HỨNG NHƯ HOA lv. C่าง-dưỡng nuông-chiều quá lâm, như cầm nhẹ quả trứng hay đỡ nhẹ cành hoa cho chúng dừng vỡ, dừng nhau.

NEM CÔNG, CHÀ PHƯỢNG thng. Đã ăn ngọt và quý, nấu nướng khéo-léo.

NÉM CHUỘT SỢ BÈ ĐÒ thng. Kẹt trong một tình-thế khó xử, hể xuống tay trừ hại

kẻ gian thì è hại lây tới nhiều người khác (Xt. Liệng chuột sợ bể đồ).

NÉM ĐÁ GIẤU TAY *thng.* Làm chuyện mờ-ám hại người hay cố gây xáo-trộn mà đe cho người khác bị nghi oan.

NÉM TIỀN QUA CỬA SỔ *thng.* Phé cùa, vung-phí tiền-bạc, xài không phải chuyện.

NÉM THOI *thng.* Cự-luyệt việc bướm ong đt.: Côn kia đang ngồi dệt vải, bị Tạ-Côn dùng lời sô-sàng chông-gheo. Côn giận ném cái thoi vào mặt Tạ-Côn; nhưng sau hai người lại lấy nhau.

NÉN BẠC ĐÂM TOẠC TỜ GIẤY *tng.* Nh. Đa kim-ngân, phá luật-lệ đt.: Ông Lê có lẽ dùng tiền chuộc tội, đai-khai như kẻ có tội thuộc hàng quá tam-phàm thì mỗi trường chuộc 5 tiền, tú-phàm 4 tiền, ngũ-phàm 3 tiền, thắt bát-phàm 2 tiền, cửu-phàm trừ xuồng mỗi trường chuộc 1 tiền; tội dỗi làm lính chuồng voi phải chuộc 60 quan, làm lính đồn-diễn chuộc 100 quan, tội dày lưu đì chầu gần chuộc 130 quan, chầu xa 200 quan.

NÉM MẬT NÀM GAI *thng.* X. Näm gai ném mệt.

NÉM PHẦN CÀU TRỜI *đt.* Kiêm Lâu, người nước Tề, được bồ làm thái-thú quận Bình-lặng. Đến nhâm-chức được 10 hôm, bỗng lòng thấy xót-xé, ông lo cho nhà có việc chẳng lành, bèn từ-chức về quê. Đến nhà thì cha ông bệnh đã hai hôm. Nghe thầy thuốc bảo: những người bệnh mà phần đảng thì dễ chữa; bằng phần ngọt thì khó bồi qua khỏi. Ông với ném phần cha; nghe ngọt, ông rất lo-nghỉ. Cứ đêm đêm, ông hướng về sao bắc-đầu mà khẩn, xin chết thê cho cha. Mấy hôm sau, cha ông khỏi bệnh NTTH tích 21.

NÉM PHẦN ĐỂ ĂN LÒNG *thng.* Ăn-ở nhò-nhoi lấy lòng người rồi chờ dịp thuận-tiện hại người đt. Việt-vương Câu-Tiễn chịu nhục ném phần Ngô Phù-Sai (*h. Ta*). Phù-Sai thương tình, định tha cho về nước. Ngô Tử-tu can: «Sao đại-vương nghĩ làm như vậy? Con hờ mà thu hình lật là chục vỗ mồi; con lý rút cõi lật tột chục cướp lây mồi. Vua Việt làn tôi Ngô, đâu trong lòng oán giận, đại-vương làm sao biết được. Bây giờ hẵn cúi mình ném phần đại-vương, biết đâu sau này hẵn chẳng ngang đầu lên đe ăn lòn đại-vương»!

NÉN GIA NÉN THẮT *thng.* X. Nghỉ-thất nghi-gia.

NÉN VAI NÉN VÓC (*h. VẾ*) *tng.* Đã lớn khôn rồi (cậu thường dùng đe kè công-nuôi-dưỡng).

NÉN SƯƠNG ĐIỂM NGUYỆT *thng.* Tiếng chuông mõ ở chùa ban đêm; cảnh thức đêm trông chờ. VL: Có khi ngồi suốt năm cảnh, Mõ quyên điềm nguyệt, chuông khen neden sương BC.

NÉU CAO, NHUNG BÓNG CHẰNG NGAY *tng.* Người tai-mắt, chức trọng quyền cao mà phải tiếng không tốt.

NÍN ĐÌ THÌ DẠI, NÓI LẠI CƠ-CẦU *tng.* Nhịn, bỏ qua thì thiệt-thời, lại mang tiếng dại; bằng cãi lại hay tranh-chấp, thì người ta cho mình hay câu-mâu, nhò-mọn.

NÍN NHƯ NÍN ĐỊT *lv.* Nín lâu quá, nhịn thật nhiều, không nói ra nên lấy làm khó chịu.

NINH DĨ THIÊN NHÂN HÀO, MẶC

DĨ NHẤT NHÂN CỪU *thng.* Thủ kết bạn thân với ngàn người chờ không nên gác cản với một người.

NINH HÀNH THẬP BỘ VIỄN, BẤT

TẨU NHẤT BỘ HIÈM *thng.* Thủ di (vòng) xa mươi bước, hơn bước một cái là tới mà tới nơi nguy-hiem.

NINH KIỆM VẬT XA *thng.* Thủ nghèo mà tần-tiện hơn giàu mà xa-xi.

NINH KHUYẾT VÔ LẠM *thng.* Thủ chịu thiêu-thốn chờ không lạm-dụng.

NINH NHÂN PHỤ NGĀ, VÔ NGĀ

PHỤ NHÂN *thng.* Thủ đe cho người phụ mình chờ không nên phụ người.

NINH SÁCH THẬP TOẠ MIẾU, BẤT

PHÁ NHẤT NHÂN HÔN *thng.* Thủ dỡ mươi cái miêu chờ không nên chia-rẽ một cặp vợ chồng.

NINH THỌ TỬ BẤT NINH THỌ

NHỤC *thng.* Thủ chịu chét chờ không chịu nhục thđ. Người Tân-ti-Tỵ nước Tề chiêm-bao thấy có người lợ tự-dụng vào nhè mảng và nhè vào mặt anh ta rồi bỏ đi. Giết mình dậy, tuy chết là chiêm-bao, nhưng vẫn cầm túc, lây làm bực-dọc và trấn-trặc đến sáng mới đến nhà một bạn thân phan-trần: «Từ thuở bé đến giờ, tôi chưa hề bị ai làm nhục. Nay đã sáu

mươi, lại bị một đứa lẹ nhô vào mặt.
Tôi định tìm đứa đó trả thù mới nghe». Đó rồi, mỗi ngày anh ta đi rêu ngoài đường để tìm kẻ làm nhục mình. Tìm ba ngày mà không gặp, anh ta về nhà uất lèn mà chết CHTH.

NINH THỰC KHAI MI CHÚC, BẤT CẬP TRÚU MI PHẠM *thng.* Thủ ăn cháo mà mệt vui, chờ không ăn cơm mà chau mày.

NINH VI KẾ-KHẨU, BẤT VI NGƯU-HẬU *thng.* Thủ làm cái mỏ con gà chờ không làm rái đít con trâu // (B) Thủ nghèo mà tự-chủ hơn làm tay-sai cho người đã được giàu.

NINH VI NAM-QUÝ, BẤT VI BẮC-VƯƠNG X. Thủ làm quỳ nước Nam chờ không làm vương đất Bắc.

NINH VI NGỌC TOÁI, BẤT TÁC NGOẠI TOÀN *thng.* Thủ làm hột ngọc và còn hơn làm miếng ngồi lành // (B) Thủ thắc vinh hơn sống nhục.

NO BỤNG, ĐỐI CON MẮT *tng.* Đã giàu-có rồi mà thấy của vẫn còn tham, như đứa trẻ, bụng đã no mà thấy món ngon còn muốn ăn nữa.

NO CẬT ẨM THÂN *thng.* No đủ sung-sướng, có đủ cơm ăn áo mặc.

NO CƠM ẨM (h. LÀNH) ÁO *thng.* Nhtr.

NO CƠM ẨM CẬT, RÂM-RẬT MỌI

NƠI *thng.* No đủ sung-sướng rồi senh tắm chơi-bời, đi luông-tuồng khắp chỗ.

NO CƠM DỪNG HỒNG-MAO *tng.* Được no-đủ, lo dông chơi, không kè ngày sau sẽ ra sao.

NO CƠM TẤM, ẨM Ô RƠM *tng.* Sự no-ẩm tẩm-bợ, không chắc-chắn lâu dài và còn kém người rất xa.

NO CHÈ CƠM NGUỘI, ĐỐI ĐÁNH CÀ RAU THIU *tng.* Lúc no, lúc giàu thì hay chè, hay chọn; đến lúc đói, lúc nghèo rồi thì món chi, việc chi cũng chẳng từ.

NO DÒN, ĐỐI GÓP *tng.* Khi đã no, còn có thức ăn dội tới hoài, chẳng bù khi đói, đói luôn cà mẩy ngày // (B) Khi giàu lại thêm nhiều món lợi tái-lấp, lúc nghèo lại bị nẹn-tai luôn.

NO GÌ MÀ NO, TRONG MO NGOÀI ĐẤT *tng.* X. No, trong mo ngoài đất sét.

NO MẶT NGON, GIẬN MẶT KHÔN *tng.* Khi bụng đã no mà còn ăn rán thì bất ngán mà hết biết ngon; như khi nóng giận thì nói-nắng thiếu lỗ-dở lại hay sei-lầm và quyết-định không sáng-suốt mà hư việc (nên phải dàn, đợi người giận rồi sẽ tĩnh).

NO NÊN BỤT, ĐỐI NÊN MA *tng.* Lúc no thì hiền-lành vui-vẻ như tượng Phật, lúc đói thì hung-hăng quẹo-quẹo như con ma // (B) Người dù ăn hay dư-dả thì đã giữ được đeo làm người; kẻ túng thiêu thì hay lùm liều giật-giục và làm điều sai-quấy; nói chung, tiền-bạc (hay nền-kinh-tế) quyết-định cả mọi việc trong xã-hội.

NO NGÀY THẤM THÁNG *thng.* Đầu 9 tháng 10 ngày, đến ngày sinh-san.

NO, TRONG MO NGOÀI ĐẤT SÉT *thng.* Đói chờ nào phải no; bồ ngoài xem hực-hơ chờ trong tú thì không tiền đt. Có tên chăn trâu kia ham chơi, thay vì lùa trâu cho đi ăn từ cánh đồng nầy sang cánh đồng khác, nó buộc trâu một nơi rồi thả đi chơi với chúng bạn. Chiều, thấy trâu đói nên sợ chủ rầy, nó tắp mo-cu vào bụng trâu rồi trét bùn và đất sét nhão lên xong mới lùa trâu về. Chủ có hỏi thì nó bảo trâu đã no. Có bùa, trâu tức quá, tiếp lời nó mà nói lày: «No, trong mo ngoài đất sét»! (xus).

NO XÔI, THÔI CƠM *tng.* Ăn xôi đã no nên bô bô cơm // (B) Được lợi tình-eờ, không màng đến việc làm-ăn hàng ngày.

NÓ LÚ, CÒN CHÚ NÓ KHÔN *tng.* X. Cha nó lú, còn chú nó khôn.

NQ BẠO-TẦN DĨ LŨ DIỆT DINH *thng.* X. Cơ-thâm hoạ diệc thâm.

NÓI BA VOI KHÔNG ĐƯỢC BÁT NƯỚC XÁO lv. X. Mười voi không được bát nước xáo.

NÓI CÁI NÀO CHO NGAY *thng.* Lời mờ đầu một câu nói rào-dồn hay phản-bua, đe vứt-vát giùm cho người một việc có thể bị hiểu lầm.

NÓI CÓ HAI BÊN VAI VÁC *thng.* Lời mờ đầu một câu nói thật, với ý thế có Tà-mạng thần-quan và Hữu-mạng thần-quan chứng cho.

NÓI CÓ MẶT ĐÈN LÀM CHỨNG *tng.* Lời mờ đầu một câu nói thật, với ý thế rằng nếu dối, đèn tắt mình sẽ chết theo.

NÓI CÓ SÁCH, MÁCH CÓ CHỨNG *thng.* Lời cam-kết sẽ trưng bằng-chứng rõ sau khi buộc tội ai, hay kè một câu chuyện gì mà sách vở có ghi chép.

NÓI CÓ VÌ CÓ VẬT *thng.* Nói có đầu có đuôi, kè rành từ đầu tới cuối.

NÓI CHO CÓ VÌ *thng.* Kè cho rành, cho có lý-do, nghe cho được.

NÓI CHO LẨM CÙNG NƯỚC MÁM DUA CÀI, NÓI CHO PHẢI CÙNG DUA CÀI NƯỚC MÁM *thng.* Đầu nói gì đi nữa, đầu có nói bao-nhiều đi nữa, thì chuyện cũng chỉ có thể ; mà cứ lặp đi lặp lại luôn đt : *Nước-mắm Nam-Ô* (miền nam châu Ô) và cài trưởng Phù-diêm (Điện-bản) là hai món ăn nổi tiếng miền Trung.

NÓI CHƠI CHẲNG BIỆT, NÓI THIỆT CHẳNG HAY *tng.* Lời chê một người quá thật-thò, không phân-biệt được lời nói chơi hay nói thật.

NÓI CHUYỆN TRÒNG XOÀI *thng.* Nói m̄n̄ chuyện xa vời, viễn-vông, ít hy-vọng thành-công, nếu có cũng lâu lầm hoặc khó-khăn lầm ; như tròng xoài (ương hột) ít lầm cũng 5 năm mới có trái.

NÓI CHUYỆN TRỜI ĐỂ RA TRỨNG *thng.* Nói chuyện phi-lý, không thè tin được.

NÓI ĐẶN TRÈ-CON, ĐỎNGON NGƯỜI *ĐAI* *thng.* Dùng lý-lẽ nồng-cạn, ngông-nghiêng, cầm người nghe như trè-con, như người dại.

NÓI ĐÚA KHÔN KHÔNG LẠI, NÓI ĐÚA DẠI KHÔNG CÙNG *tng.* Với người khôn, nói qua là họ hiểu liền, khỏi phải nói lại ; còn với người dại, không biết nói cách nào cho họ hiểu dễ-dàng, nên phải nói đi nói lại, nói thê này thế khác mà còn e họ chưa hiểu hết ý mình.

NÓI GẦN NÓI XA, CHẳNG QUÀ NÓI THIỆT (THỰC) *tng.* Nói ngay câu chuyện là tối hơn hể, chớ để rào đón vòng-do, vừa mắt ngày-giờ, lại thiếu thành-thật.

NÓI HAY HƠN HAY NÓI *thng.* Nói ít mà dẽ hiểu, hoặc đáng chuyện nói hay phải lúc nói mới nói thì ai cũng ưa thích hơn là nói nhiều, bợ đầu nói đó, chuyện gì cũng xon vô nhứt là hay giành nói một mình (X. Khéo nói hơn liều m̄ng).

NÓI HÀNH NÓI TỎI *thng.* Lén kẽ việc xấu người này với người khác.

NÓI HƯƠU NÓI VƯỢT *thng.* Nói chuyện không có, bịa ra nói cách khó tin.

NÓI KHÔNG PHẢI NÓI CHỐT... *thng.* Lời mà đầu một câu phản-bues, đưa ra một lý-lẽ mới đẽ người nghe tiện so-sánh với câu chuyện đang bàn.

NÓI KHÔNG NHẰM VÀM *thng.* Nói không đúng, không trúng vào việc đang bàn.

NÓI KHÔNG RA VÀM *thng.* Nói không thông, không xuôi, cứ lúng-túng luôn chớ không kết-luận được.

NÓI LÀ BẠC, NIN LÀ VÀNG *tng.* Trong nhiều trường-hợp, nói cho người nghe, hay thổ-lộ tâm-tình với ai rất có ích ; nhưng nếu làm-thịnh đẽ nghe người-te nói hay giấu kín câu chuyện thì càng có ích hơn nhiều.

NÓI LÀNH SÀNH RA DỮ *tng.* Câu chuyện khi mới bắt đầu thì lành, nhưng cái qua cái lại một hồi sinh gãy lộn, hay đánh lộn.

NÓI MỘT ĐÀNG, QUÀNG MỘT NÉO *tng.* Người-te nói với một ý này, mà nghe rồi xuyên-tac ra ý khác cho có việc cãi-vã, gãy lộn.

NÓI MỘT TẮC ĐẾN TRỜI *thng.* Khoác-lác, dóc-tồ.

NÓI NGANG, LÀNG HAY GHÉT *tng.* Ở làng, nhứt là trong các đám hội-hè, việc ăn-nói phải kiêng-dè, không thì bị các người có chức-phận bắt-lỗi.

NÓI NGON NÓI NGỌT *thng.* Dỗ-danh, dùng lời dju-ngot mà khuyễn-dỗ.

NÓI NGỌT LỢT ĐẾN XƯƠNG *thng.* Dùng lời dju-ngot thì người nghe rất thấm, đầu chuyện khó cũng thành dỗ, dỗ cũng heo-lành.

NÓI NHƯ CON VẸT *thng.* Nói nhiều và dùng toàn tiếng khách-sao, nhưng tö ra không hiểu chi lâm và câu chuyện nêu ra.

NÓI NHƯ CHÓ SỦA (h. CÁN) MA *lv.* Rắn-dẹy, là rầy chi cũng không nghe, cứ tách nào tật nấy, như chó sủa không chớ chẳng có người.

NÓI NHƯ DÙI ĐỤC CHẤM MÁM *lv. X.* Câu dưới.

NÓI NHƯ DÙI ĐỤC TRÚNG MÁM *lv.* Nói cách quâ - quyết, chỉ một lờ i,

không sai-chạy // (thth) Nói cộc-lốc, giọng như gảy.

NÓI NHƯ ĐỊNH ĐÓNG VÀO CỘT

lv. Nói đau chắc dó, chỉ một lời thôi, không sửa đổi.

NÓI NHƯ MỌI THÁT GÚT

lv. Nói chắc một lời, không tuỳ trường-hợp mà linh-dộng sửa đổi chút-đinh.

NÓI NHƯ NƯỚC ĐỒ LÁ MÔN

lv. Nh. Nói như chó sủa ma.

NÓI NHƯ NHAI GIÈ RÁCH

lv. Nói dài, cứ một việc mà kéo dài ra hoài.

NÓI NHƯ PHÁO NÓ

lv. Nói nhenh và to tiếng.

NÓI NHƯ PHÁT, NHÁT NHƯ CHEO

lv. Nói lớn lối, khoe mình mà không có gan, không làm theo lời nói.

NÓI NHƯ RỐT VÀO TAI

lv. Nói lưu-loát mà nhẹ-nhang, dịu - ngọt; người nghe muốn nghe hoài và rất khoái-trá.

NÓI NHƯ RIJA CHÉM ĐÁ

lv. dc. Thị khêu như phá thạch; Nói chắc - chán một lời, không thay-dỗi.

NÓI NHƯ SÁO

lv. Nh. Nói như vẹt.

NÓI NHƯ TÁT NƯỚC

lv. Nói lia không ngừng.

NÓI NHƯ TÁT NƯỚC VÀO MẶT

lv. Mắng - nhiếc, xài - xèo trác-lia, không cho người ta phản-trần, cãi-lại.

NÓI NHƯ VẬT MIẾNG THỊT

lv. Mắng-nhiếc nặng-nè, khiến người ta phải đau-dớn khò-sở.

NÓI NHƯ VUỐT ĐƯỜNG VÀO LƯỠI

lv. Nói-nặng ngọt-ngào và trôi-chảy.

NÓI PHẢI, NHƯ GÃI CHỎ NGỨA

ting. Nói đúng lý, khiến người nghe hài lòng thd. Khi đánh thang nhè Thục, trưởng nhà Hán là Hoàn-Ôn bắt con gái của Lý-Thị là một nhà quyền-quý nước Thục về làm thiếp. Vợ Hoàn-Ôn là công-chúa Nam-Khang nài ghen, cầm gươm và dǎn theo mấy nàng hầu, xăm-xăm đǎn phòng Lý-thị toan chém chết nàng. Lý-thị đang ngồi chờ đǎn, thấy vậy thông-thả vẫn tóc, đǎn trước công-chúa và vòng tay thưa: « Nước thiếp mệt, nhà thiếp tan, thiếp què vỗ-tâm mà đǎn đây; được bà cho một lát gươm, thật cũng thoả lòng thiếp mong-mỗi ». Công-chúa nghe que, ném

gươm xuống đất, ôm lũy nàng mà nói: « Nay em! Chị đây thấy em còn phải yêu, huống chi là lão già nhà ta » CHTH.

NÓI RA, GIA LẤY

ting. Khăng-khăng một bẽ theo lời đã nói, không chém-chuốt // Hỗn hùn thì phải làm, phải nhận, phải gánh lấy trách-nhiệm.

NÓI, RẮN TRONG LỒ BÒ RA

ting. Nói khéo, hay, ai nghe cũng mê (đắn rắn còn mê, phải bò ra nghe cho rõ).

NÓI TỚI NÓI LUI, DÂY DÙI KHÔNG

ĐÚT ting. Nói thế này rồi sửa thế khác, không dứt-khoác bẽ nào, như sợi dây dùn, không làm sao dứt được.

NÓI THÁNH, RA ĐÁNH THÌ THUA

ting. Khoa-khoảng lỗ miệng, chửng đánh với địch thì chạy dài // (B) Khoa-khoảng lỗ miệng, chửng tới việc thì làm không xong, không thành-công.

NÓI TRỜI HAY TRỜI, NÓI ĐẤT HAY ĐẤT

ting. Người-te bảo sao thì nghe vậy chớ không cãi lại.

NÓI TRỜI NÓI ĐẤT (h. BIỂN)

ting. Nói chuyện viễn-vông, xa-vời, không thể thực-hiện được.

NÓI TRƯỚC THÌ BƯỚC KHÔNG DỜI

ting. Cho bay trước việc sắp đi xa, khiến vợ con hay anh em bận-rộn, khó đi // H้าm sê bò nhà đi, là đà vợ con (h. chồng con) năn-nì chớ ý không quyết đi và chẳng bao-giờ đi.

NÓI TRƯỞNG MƯỜI KHOÁT BÀY

ting. Nói quá sự thật rất xa.

NÓI VỚI NGƯỜI SAY NHƯ VAY KHÔNG TRÀ

ting. Người say rượu chỉ nói chớ chẳng chịu nghe; mình nói với họ như không có nói, tức mình chỉ nghe họ nói, đầu là nói sai, cือ không nói lại được.

NÓI XUÔI CÙNG ĐƯỢC, NÓI NGƯỢC CÙNG XONG

ting. Tráo-trò lời nói, nói mà không ai cãi thì thôi, bằng có người bồi-bõ thì trả qua một chút cho xuôi.

NÓI XUÔI NGHE ĐƯỢC, NÓI NGƯỢC ĐỂ NGHE

ting. Nhtr.

NÓI XA NÓI GẦN

ting. X. Nói xa gần PH. I.

NON BỒNG NƯỚC NHƯỢC thng. X.
Bật-hài Như-ợc-thuỷ.

NON KỲ PHỤNG GÁY thng. Điem chúa thánh re dời dt.: Một hôm, người ta nghe tiếng phung gáy trên trái núi tên Kỳ ở tỉnh Thiểm-tây TH. là nơi vua Văn-vương sinh-trưởng; do đó, người ta cho Văn-vương là chúa thánh.

NON MĂNG TRÉ SỮA tng. Đàn-bà đẻ ăn măng non thì có nhiều sữa cho con bú.

NON MÒN BIỂN CẠN thng. Việc không thể có, tiếng dùng trong lời thề-nguyên. VL: Dẫu non mòn biển cạn, lời con bẹn anh nhó hoài. Đường xa mới biết rõ tài con ngựa hay CD.

NON NGÀY NON THÁNG thng. Yếu-ớt, kém sức-khỏe sau khi sinh-dé độ vài tháng.

NON XANH XỨ NGHỆ thng. Rừng núi um-lùm trong tỉnh Nghệ-an là nơi Bình-định-vương Lê-Lợi đã từng đóng binh chống quân Minh, được dân-chúng lũ-lượt kéo tới tham-gia kháng-chiến. VL: Đường vô xứ Nghệ rèn-rèn, Non xanh nước biếc như tranh họa-dồ. Ai vô xứ Nghệ thì vô (ce-dao) dùng tuyên-truyền lúc ấy).

NÓNG NHƯ TRƯƠNG-PHI lv. Tính người nóng-nảy, hay giận, và mỗi khi giận thì la-lối, quăng ném, đánh đập, v.v.. dt. Trương-Phi thời Tam-quốc có tính nóng như lửa; vì nóng mà đe mắt Tân-giả vì Lữ-Bố; sau cũng vì nóng mà bị thủ-hạ giết.

NÓI NHƯ GẠO RANG lv. Nói nhiều với ý khoe-khoang.

NÓI DA XÁO THỊT thng. Dùng da ngựa làm nồi mà nấu thịt ngựa, tình-cảnh quên lính đi đánh giặc lỡ đường hồi xưa II (B) Anh em ruột-thịt hoặc đồng-bào mà tranh-giành giết hại nhau dt. Bắc-binh-vương Nguyễn-Huệ có việc hiềm-khích với Trung-vương Hoàng-dé Nguyễn-Nhạc, đem binh từ Bắc vào vây đánh Quy-nhon nghèo-nghèo. Nhạc phải thân lén thành kêu khóc, gọi Huệ bảo: « Nõ lòng nào lại nỗi da xáo thịt nhữn thê ». Huệ động lòng rút quân về Thuận-hoá.

NÓI KẾ thng. X. Hoàng-lương-mộng.

NÓI NÀO VUNG ÁY tng. Cig. Nói náo úp vung nẩy, chồng thê náo thì vợ thê ấy, vợ chồng rất xứng thđ.: Kiêm-Lâu là

một cao-si nước Tà về thời Xuân-thu. Tính ông thẳng, cư-xử phải đeo; thè nghèò chớ không chịu khuất thân theo đời. Lúc mất, nhè chỉ có cái chăn, không liệm dù thân-thè ông. Tặng-tử đến viếng thấy vậy mới bảo: « Đè lêch cái chăn thi gái kín được ». Bà vợ Kiêm-Lâu không nghe theo và bảo: « Lêch mà dù không bằng ngay mà thiếu; chồng tôi sinh-thời tính rẽ: ngày - thẳng; bây-giờ trong phút chót, không nên làm trái ý ông ». Tặng tử nghe qua, than: Chỉ có người chồng như thế mới có người vợ như thế CHTH.

NÓI TRÒN ÚP VUNG MÉO thng. Vợ chồng không xứng nhau, người thì đẹp, người thì xấu hoặc người thì tính tốt, người thì tính xấu.

NÓI TRÒN ÚP VUNG TRÒN, NÓI MÉO ÚP VUNG MÉO thng. Nh. Nói náo vung ấy.

NÓI GIÁO CHO GIẶC thng. Võ-tình hay hruý tiếp tay kẻ thù làm hại phe mình; có thè khi hại hết người phe mình, kẻ thù cũng hại đến mình.

NÓI TAM-BÀNH thng. Giận điên lên, khiến mất hết sáng-suốt đè phản-biệt phải quay (X. Tam-bành lục-tắc).

NÓI TRẬN LÔI-DÌNH thng. Nói cơn giông dữ lớn như sấm-sét. VL: Văn-Tiên nói trận lôi-dinh, Hồi rằng: lũ nó còn đình nơi neo? LVT.

NÓI OAN THỊ KÍNH thng. Sự oan-ức, tràn-trề không tờ ra được dt. Thị-Kính thấy chồng nằm ngủ mà có sợi râu mọc ngược bèn lấy kéo toan cắt đi. Chồng giựt mình bắt gặp, nàng bị chồng đe. Buồn vì mang tiếng giết chồng, nàng giở trại vào chùa xin tu-niệm. Nơi đây, nàng bị Thị-Mẫu là gái lâng-lơ, thấy chú tiểu đẹp trai nên theo chàng-gheo. Thị-Kính một mực làm ngờ, khiến Thị-Mẫu cố oán. Nàng này vì không dám nói dục-tình, trai-gái với đứa ở đền mang thai; bị bắt ra lồng, nàng khai chính chú tiểu trong chùa là cha cái bão-thai. Thị-Kính bị bắt tra-tần khô-sở. Hoà-thương biết học-trò mình là bát chân-tu, không bao-giờ làm thê, nên đứng ra bảo-lanh; nàng mới được tha về. Nhưng vì đã phải tiếng xấu, nàng không được hòa-thương chữa trong chùa mà khuyên nàng nên ở tạm ngoài tách-qua-ni. Tuy vậy, nàng vẫn

thành-tâm tu-niệm. Một hôm, thấy trước tam-quan có đứa nhỏ mới sinh nằm khóc, nàng động lòng bỗng vào nôi. Việc ấy càng làm cho thiên-hạ xa gần tin rằng nàng quả đã có ân-ái với thị-Mẫu; vì đứa nhỏ ấy là con của nàng này đẻ rơi và mang bô đó.

NỘI CÔNG NGOẠI KÍCH *thng.* Trong đánh ra, ngoài đánh vô cùng một lúc.

NỘI-NGÔN BẤT XUẤT *thng.* Không nên kè những lời nói của đàn-bè trong nhà cho người ngoài nghe.

NỘI-TẠI MÂU-THUẦN *thng.* Nỗi lung-cứng hay viে xung-dột ngay trong nội-bộ.

NỘI-THƯƠNG, NGOẠI-CẨM *thng.* Bệnh trong ngũ-tạng lục-phù hoặc nóng sốt ngoài da.

NỘI ỨNG NGOẠI HIỆP *thng.* Hết bên trong nồi lên thì bên ngoài tiếp theo mà đánh rốc vào.

NÔM-NA LÀ CHA MÁCH-QUÉ *tng.* Lời nói hay văn viết thiếu văn-vé là chướng; chỉ quen-niệm về văn-chữ sang xưa, phải dùng nhiều dien-cố Tàu và tiếng Hán-Việt mới hay, còn dùng toàn tiếng nôm là chướng.

NỐT RUỒI BÀN TAY, ĂN VAY CÀ ĐỚI *tng.* Ai có nốt rỗi trên bàn tay thì nghèo lâm, suốt đời mặc nợ luon.

NỐT RUỒI Ở CỔ, CÓ LỖ TIỀN CHÔN *thng.* Ai có nốt ruồi ở cổ, thì giàu, tiền-bạc dư-dả.

NỢ ĐỂ ĐÓNG MÔ ĐÓNG MỐC *thng.* Nợ đê lâu quá không trả.

NỢ HAY MÒN, CON HAY LỚN *h.*
NỢ MÒN CON LỚN *tng.* Nợ đầu nhiều mè-thật-lâm trễ, lẩn-hồi cũng hết, như nuôi con càng ngày càng lớn.

NỢ NHƯ CHÚA CHỒM *lv.* Mặc nợ nhiều người và thật nhiều như chúa Chồm là Lê-duy-Huyền, tức Lê Trung-tông nhà Lê (1548-1556), hồi chưa làm vua mặc nợ rất nhiều.

NỢ THANH-KHÂM *thng.* Bôn-phòn người học-trò, tức đã là học-trò thì phải ráo học đê thi cho đậu hẫu làm nên danh-phòn. VL: *Dám xin phyll mầu an tâm, Đặng con trả nợ thanh-khâm cho rỗi lvt.* (xưa, học-trò mặc áo xanh).

NỢ VẠN QUÂN KHẤT *tng.* Thiếu nợ

thì nần-ni van-xin, có việc tối quan thì khẽn-cầu, xin-xó.

NƠI ĂN KHÔNG HẾT, NƠI THÉT KHÔNG ĐỦ *tng.*

Nói về thầy thuốc tuy thân-chủ giàu hay nghèo mà hối thuốc, thường lấy chỗ giàu bù cho chỗ nghèo // (thng) Người thì của tiền xài không hết, người thì thiếu trước hụt sau.

NƠI CHẢNG ĐÀNH, ĐÀNH NƠI KHÁC *tng.* Chẳng thiếu chi nơi, nơi này không xong thì còn nơi khác (nói về việc cưới gả).

NỤ CƯỜI BAO-TỰ *thng.* X. Nhứt tiếu thiên kím.

NÚP CÂY CHỜ THỎ *thng.* X. Ấp cây đợi thỏ.

NUỘC LẠT, BÁT CƠM *tng.* X. Một nuộc lạt là một bát cơm.

NUÔI HEO RÁN MỠ, NUÔI CON ĐỞ CHÂN TAY *tng.* Làm việc chi cũng phải có lợi mới làm.

NUÔI HÙM ĐỂ HOẠ *thng.* X. Dưỡng hổ di hoạn và Dưỡng hổ thương sinh.

NUÔI ONG TAY ÁO, NUÔI KHÌ DÒM

NHÀ *tng.* Chứa-chắp, nuôi-dưỡng kẻ không biết điều, thường bị chúng lấy ăn làm oán mà hại mình; một khi chúng sinh-tâm hại mình, khó tránh được, nhất là cái hại không nhở; vì chúng ở trong nhà mình, biết rõ hết việc kín hay chỗ yếu của mình.

NỮ GIÁ, NAM HÒN *tng.* Trai cưới vợ, gái lấy chồng, việc thường trong đời; cũng là phận-sự cha mẹ lo cho con.

NỮ-HÀNH (HẠNH) LÀ GIÀNH BẠC *tng.* Nết-ne của đàn-bè -con gái, quý như giành (thúng) bạc.

NỮ-SINH NGOẠI-TỘC *thng.* X. Nhứt nam viết hưu, thập nữ viết vă.

NỮ THẬP-TAM, NAM THẬP-LỰC *tng.* Theo luật xưa, ít nhất con gái phải 13 tuổi mới lấy chồng, con trai phải 16 tuổi mới lấy vợ được.

NỮ-TRUNG NGHIÊU-THUẦN *thng.* X. Tống-tuyên-Nhơn PH. III.

NÚA NGƯỜI, GIẤY-NGƯỜI *tng.* Đa-vật của người ta, the-hồ-phung-phu // Nh. Mượn đầu heo nấu cháo.

NÚA TRÔI SÔNG, CHẲNG GIẬP THÌ GÂY thng. Đàn-bà mà bị chòng bỏ, nếu không chúng này cũng tật khác, chớ nèo phải gái nèo; như cây nứa trôi dưới sông, nếu nguyên lành thì có ai bỏ như vậy.

NÚA CỘT, NÚA THẬT tng. Một câu mà hai nghĩa, dùs đây mà cũng thật đấy.

NÚA CƯỜI, NÚA KHÓC thng. Chuyện khé tró-trêu, khiên người trong cuộc ngần-ngơ, không biết nên cười hay nên khóc, nên vui hay nên buồn.

NÚA ĐỚI, NÚA ĐỌAN tng. Dở-dạng, không trọn, không tới cùng; cảnh cõi-dơm của người ở góá.

NÚA NẠC, NÚA MỠ thng. Phè-chè, không tinh, không ròng.

NÚA THÓC, NÚA GẠO thng. Không trọn-vẹn, dùng chỉ được phân-nứa, còn phân nửa thì bỏ.

NƯỚC CHÀY CHỐ TRÙNG tng. Cứ theo dà sẵn có, như tiền-bạc thì cứ vào cửa nhà giàu, nghèo thì hay gặp nạn, v.v..., như nước thì chảy xuống chỗ thấp.

NƯỚC CHÀY ĐÁ MÒN thng. Đá tuy cứng hơn nước, nhưng nước chảy lâu ngày, đá cũng phai mòn; như con người, đều tối dạ đến đâu, học thết cũng giỏi.

NƯỚC CHÀY, ĐẦU ĐẦU CŨNG ĐẾN tng. Việc chung, kết-quê sẽ bùa đầu như lợ-lợc trên đồi, ai có làm đều đợt hường; khác nèo nước đỗ trên mặt phẳng, nó sẽ chảy lan đều khắp nơi.

NƯỚC CHÀY HOA TRÔI thng. dc. Thuỷ lưu hoa lục = Phận đàn-bà mong-mạnh và yêu-át như đoá hoa, một khi sảy chun vào dòng đời, thì bị đời lôi-cuốn mà hư thân, hoặc lưu-lục, như đoá hoa trôi theo dòng nước; có khi chết, như đoá hoa rã bèn thđ. Nước Chiêm-thanh bị hụ, và vua Chiêm Sê-Đầu là nàng Mỵ-É bị bắt ép hùa vua Nam; nàng không ưng và tự-tử. VL: Đầu ai sang - cỏ mịc ai, Thân nay nước chảy hoa trôi sá gi CD.

NƯỚC CHÀY QUÊN NGUỒN thng. Nước từ nguồn chảy ra, xuôi theo dòng mà xuống đồng bằng để chảy ra biển // (B) Người bị dòng đời lôi-cuốn mà trôi-nổi ngày càng xa quê-hương hoặc ham-mê vẩn-rãnh với-chết nước người mà quên hồn gốc-gác mình.

NƯỚC DA BÁNH GIÀY thng. Màu da vàng vàng trắng trắng của dân-tộc Việt từ lưu-vực sông Dương-tử (TH) di-cư xuống đồng bằng Bắc-Việt hợp với người Việt thô - dâm do dòng - giống Nam - dương, đã thành người Việt-nam ngày nay.

NƯỚC DA BÁNH MẬT thng. Màu da vàng sậm của người Việt thuộc dòng-giống Nam-dương sinh trước hốt ở miền đồng-bằng Bắc-Việt, sau hiệp cùng giống người Việt từ lưu-vực sông Dương-tử (TH) di-cư tới đã thành người Việt-nam ngày nay.

NƯỚC ĐẾN CHÂN MỚI NHÀY thng. X. Đợi nước đến tròn (h. chân) mới nhảy.

NƯỚC ĐỔ BỐC CHẰNG ĐÀY THUNG thng. X. Nước đổ khó hốt.

NƯỚC ĐỔ ĐẦU VỊT lv. Sóng xao dầu vịt.

NƯỚC ĐỔ KHÓ HỐT thng. Vợ chồng dà thôi nheu và dà chlop-nối với người khác thì seu khó trở lại với nhau; như bát nước dà đỗ rồi, không thể hốt lại được đt. Châu-mãi-Thần nhè nghèo, phải đi đốn cùi đồi gạo mà vẫn ham học. Vợ ông chán cảnh nghèo, bỏ ông mà lấy chồng khác. Sau ông thi đậu và được làm quan, vợ ông tìm đến xin trở lại với ông. Ông đà bát nước xuống đất và bảo: « Hốt lên được rồi hãy trở lại ». Vợ ông xấu-hờ thết cõi chết.

NƯỚC ĐỔ LÁ MÔN lv. X. Sóng xao dầu vịt.

NƯỚC ĐỤC, BỤI TRONG thng. dc. Trặc-thuỷ-tranh-tràn = Nước trong hóa đục, bụi đục lại trong // (B) Việc trái đồi, nghịch cảnh. VL: Lỡ-làng nước đục bụi trong, Trăm năm đè một tấm lòng từ dây K.

NƯỚC ĐỤC KHỐI ĐEN thng. Cơn loạn-lệc, giặc-giã.

NƯỚC GÁO TÁT CHO VOI lv. Vật cần-dùng quá ít, chẳng thâm vào đâu đối với việc phải làm.

NƯỚC LÃ KHUẤY NÊN HÒ thng. Việc chẳng có chi hoặc việc rất nhỏ mà gây thành chuyện to.

NƯỚC LÃ RA SÔNG thng. Công-lao bao-nhiêu đầu bò cõ, vì việc đâ hư; như nước lâ mà đâ xuống-sông, chẳng còn-tâm-tích gì.

NƯỚC LÃ, VĂ NÊN HỒ *thng.* Tay không mà dựng nên sự-nghệ-đt. Lý-Bôn (*h.* Lý-Phản) khởi binh đánh đuổi Tiêu-Tú là thủ-sứ nhà Lương cai-trị nước Nam, dựng nên nhà Tiền-Lý (544-603) VL: Nước lã mà vă nén hồ, Tay không mà nồi cơ-dồ mới ngoan CD.

NƯỚC LẠNH, CÁ CHẮNG ĂN CÂU *tng. dc.* Thuỷ hàn ngư bắt nhị, việc làm không đúng với ý muốn.

NƯỚC MẶN ĐỒNG CHUA *thng.* Nơi đất xấu, nước thì mặn, đất thì có phèn, không cày cấy trồng-trọt được.

NƯỚC MẮT CHÀY XUÔI *thng.* Tình cảm giữa người trong thân bao-giờ cũng bắt từ trên đi xuống: Ông bà cha mẹ thương con cháu nhiều hơn là con cháu thương lại; có nhiều trường-hợp xảy ra khi ông bà hay cha mẹ đau-dớn, xót-xa mà con cháu thì dũng-dụng.

NƯỚC NHỜ MẠ, MẠ NHỜ NƯỚC *tng. Nh.* Cây da cậy thòn, thòn cậy cây da.

NƯỚC SÔNG BÁC-VỌNG *dcđ.* Nước sông Bác-vọng xanh-xanh, Nhớ ơn khai-quốc Nguyễn-văn-thành ngày xưa =

Bác-vọng thuộc tỉnh Thuận-hoá, quô-chương ông Nguyễn-văn-Thành là một khai-quốc công-thần nhà Nguyễn (X. Nguyễn-văn-Thành PH. III).

NƯỚC TRONG KHÔNG CÁ, HẸP BỤNG KHÔNG BẠN-BÈ *tng.* Thuỷ chí thanh tát vâ ngư, nhân chí sát tất vô đồ = Người tánh-tình hẹp-hội, vừa mang ơn ai là lo đền-đáp liền thì ít khi làm ơn cho ai trước cả nên ít ai chơi với; như nước quá trong, có kh้อง dám ở vì dễ thấy bóng người qua lại.

NƯỚC XA KHÔNG CỨU LỬA GÀN *tng. dc.* Viễn-thuỷ nạn cứu cận-hoá = Trước sự nguy-hiểm hay sự cần-dùng, dù có ít cũng đỡ hơn là trồng-mong vật cần-dùng còn ở đâu đâu hay những lời hứa-hẹn suông.

NƯỚC XAO (h.ĐỎ) ĐẦU VỊT *thng. X.* Sóng xao đều vịt. VL: Uống nấm dây đàn khảy tai trâu, hoài muôn hộc nước xao đầu vịt. SV.

NƯƠNG-LONG ĐỘT KHỞI *thng.* Dạy vú, chì ngực con gái đến tuổi dậy-thì. VL: Đầu mà khép-nép ra vào, Nương-long đột-khởi mả-đèo hây-hây NCT.

NG

NGĀ-GIA-HUYNH *thng.* Anh Hai, tức tiền-bec thđ. Trong túi không có anh Hai đt. Trong sách Tiền Thần-luận có câu : Lạc-trung chu-y, đương-dò học-si, kiến ngā-gia-huynh, bết cảm ngưỡng thi (những người áo đỏ đài Lạc-trung, quan học-si đương-triều, thấy ông anh ta (anh Hai), không dám ngừa trông).

NGĀ SẮP, NGĀ NGŪA *thng.* Bị nẹn tai đòn-dập.

NGAY LUNG NHƯ CHÓ TRÈO CHẠN lv. Làm biếng, chẳng làm chi cả.

NGÀY ĐÀNG CÒN HƠN GANG

NƯỚC *thng.* Đi vòng bằng đường bộ tuy xa nhưng không nguy-hiểm bằng qua sông qua rạch.

NGÀY LÀM MỐI, TỐI NÀM KHÔNG *thng.* Cà đori, chỉ lo làm mai, tèc-hợp cho người; chính mình thì sống cù-dot, hiu-quạnh một mình.

NGÀY LÀNH THÁNG TỐT *thng.* Tốt ngày, hợp với một công-việc lớn-leo mà bất-thường nào đó như: cưới già, dựng nhà, v.v..

NGÀY LỤN THÁNG QUA *thng.* Hết ngày này sang ngày nọ, hết tháng này sang tháng khác; ngày giờ đi tới hoài.

NGÀY MỘT, NGÀY HAI *thng.* Lần-lữa, trông hết ngày này sang ngày khác.

NGÀY NẮNG CHÓNG TRÙA, NGÀY MƯA CHÓNG TỐI *thng.X.* Nắng chóng trùa, mưa chóng tối.

NGÀY QUA THÁNG LẠI *thng.* Trái một

thứ-gian dài.
NGÀY RỘNG, THÁNG DÀI *thng.* Ngày tháng còn lâu, không phải lẹt-dặt.

NGÀY SINH, THÁNG ĐÈ *thng.* Con số thứ-tứ cái ngày sinh mình ra trong tháng, tháng trong năm và năm trong công-nguyên.

NGÀY THÁNG NHƯ THOI ĐUA *thng.* Ngày tháng qua mèo lẹ như cái thoi chạy qua chạy lại thật nhanh trong khung cửa; hết tối đèn sáng, hết sáng lại đèn tối, cứ thế đi tới luôn.

NGÀN NĂM MỘT THUỐ *tíng. dc.*
Thiên tài nhứt thi = Dịp may ít có.

NGAO CÒ TRANH NHAU, ÔNG CÂU
ĐƯỢC LỢI *tng. X.* Bàng-duật tương-tri, ngư-ông đắc-lợi.

NGANG BẰNG, SỔ THẲNG *thng.* Tính người thành-thật mà thẳng-thắn, không chịu quen-co, vay-vợ.

NGANG NHƯ CUA *lv.* Tính ngang-tàng, hay hiếp người (loài cua chỉ di ngang).

NGANG NHƯ CHÀ BÚA *lv.* Quá ngang, không giữ lẽ - phép, không tuân luât - lề (nhánh cây búa mọc ngang-chằng).

NGANG NHƯ GHẸ *lv. Nh.* Ngang như cua.

NGANG TAI TRÁI MẮT *thng.* Trước việc ngang-ngược, và lời nói ngang-ngược, khiến xốn mắt trái tai.

NGĂN RÀO ĐÓN NGŌ *thng.* Rào-giụu ngõn-chặn-lại, bí lối thông-thương // (B) Nói rào đón trước cho khỏi bị bắt lối hay bị người bắt bí mà phải thiệt-thời.

NGĂN SÔNG NHƯ-NGUYỆT *thng.* Cuối năm 1076, Lý-thường-Kiệt đánh chẹn quân Tống ở sông Như-nghệt, khiến giặc tiến không nỗi phải rút lui. VL: Bên sông Như-nghệt trú-dinh, Giang-sơn dường có thàn-linh hổ-trì QSDC.

NGĂN CỔ KÊU CHẢNG THẦU TRỜI *thng.* Thiên-phận thấp-thỏi, nghèo-nàn, có nỗi oan mà không thể kêu-ca đến quen trên.

NGĂN HAI, DÀI MỘT *tng.* Ngắn, nhỏ thì lấy hai cái; dài, to thì một cái // (B) Thứ nào cũng dùng được, miễn biết tuỳ tiện.

NGĂN QUAN HAI, DÀI QUAN TÂM *tng.* Nhtr.

NGĂN TAY VỐI CHẢNG TỐI TRỜI *thng.* Nh. Ngắn cổ kêu chảng thầu trời.

NGÂM BỒ-HÒN LÀM NGỌT *thng.* Nón lòng chịu sự bất-công hay buộc lòng làm vui khi trong lòng đớn-đau, tủi-nhục, như ngâm trái bồ-hòn vốn có chắt-dâng, mà vẫn thản-nhiên như nó ngọt lâm.

NGÂM CAY NUỐT ĐÁNG *thng.* dc. Đinh-tân trữ khổ = Cam nhận điều đau-đớn oán-hòn, không nói ra được.

NGÂM CƠM, VỎ BỤNG *thng.* dc. Hàm bồ-cố phúc = Đầu-hiệu no-ấm, sung-sướng, sống đời thái-bình, không phải lo-lắng gì.

NGÂM NGÀI TÌM TRÀM *thng.* Trầm và kỳ-nam thường ở trong cây gió, và là vật hiêm có nên chỉ ở nơi rừng-sâu, khí-hậu rất xấu mới có. Người đi tìm phải ngâm một thứ ngài rừng để chống lại chướng-kí và nước độc, phòng ngừa những bệnh hiềm-nghèo như rét-rùng, trướng, tê-bại v.v... dt: Ngày xưa, ở Quảng-ngãi có người ngâm ngài đi tìm trầm, nhưng vì lạc đường, phải sống lâu trong rừng rậm. Quanh đó không còn phải sống trầm-trưởng và ăn trái cây hay cù, rễ mà sống lẩn-hồi để tìm đường về. Lâu quá, vì điều kiện thiên-nhiên bắt-buộc, dần-dần lồng mọc dài ra để che thân; lại quên chui dưới t้น cây, bụi rậm nên bộ đi đứng lom-khom như loài vật; sống xa loài người, lại chảng-nói-nắng với ai, phải tiêm-nhiễm tĩnh-tinh và điều-bộ của loài vật sống quanh-mìn, đến nỗi suy-en, cá

tiếng nói. Ngày kia, tìm về đến nhà thì bà mẹ nhìn không ra, lại tưởng là thú dữ. Sợ-hãi quá, bà la to lên, lối-xám chạy đến bắt được con vật kỵ-lạ ấy và xét ra là đứa con bà đã ngậm ngái đi tìm trầm và mất tích trên hai mươi năm nay.

NGÂM MÁU PHUN NGƯỜI, TRƯỚC ĐƠ MIỆNG MÌNH *tng.* dc. Hàm huyết phán nhơn, tiên & tự-khổ = Cố-y nói xấu hay già tiếng ác cho ai là tự mình đã phơi bày cái xấu, cái ác của mình ra cho người khác biết.

NGÂM OÁN NUỐT HỜN *thng.* Oán giận ai mà vì lẽ nào đó, phải cố dằn.

NGÂM VÀNH KẾT CỎ *thng.* dt. X. Kết cỏ ngâm vành.

NGÂU ĐOẠN TY LIÊN *thng.* Cù sơn tuy gãy mà to (mủ) còn dính // (B) Đôi bên tuy lìa, nhưng lòng còn vương-viu. VL: Tiếc thay chút nghĩa cũ-càng, Dẫu lia ngó ý, còn vương-tơ lòng K.

NGỎ CỬA CHO GIÓ LỌT *thng.* X. Hở cửa cho gió lọt vào.

NGOẠ DANH VÔ NHỰC *thng.* Không hao-danh thì khỏi nhục-nhã.

NGOA LỢI VÔ NGUY *thng.* Không them lợi thì không điều nguy-hiểm tới với mình.

NGOẠ TÂN THƯỜNG ĐÀM *dt.* X. Nằm gai nấm mặt.

NGOÀI MIỆNG NAM-MÔ, TRONG BỤNG CÓ BỒ DAO-GĂM *tng.* X. Miệng nam-mô, bụng một bồ dao gäm.

NGOẠI CƯỜNG TRUNG CẨN *thng.* Ngoài thì mạn, trong thì khô héo, tức chỉ được cái dáng bên ngoài.

NGOẠI HƯ NHÌ TRUNG THỰC *thng.* Ngoài coi lối-thời không có gì mà bên trong thì đầy-ép // (B) Mềm yếu, nhu-nhực trước nhưng khêu-khích nhục-nhã, luon-luon thản-nhiên trầm-tĩnh, ung-dung như người khờ, mà bên trong có một-sức mạnh phi-thường; chỉ lúc cần mới đom re dùng.

NGOẠI KỲ THÂN NHI THÂN TÒN *thng.* Thiên-gác ra-ngoài mà thân còn thđ.: Công-nghi-Hưu làm tướng nước: Lỗ, tinh thích cõi tươi. Một bôm, cõi người, dâng cá biếu, ông không nhận. Ếm ông lấy làm lạ hỏi thì, ông đáp.: Người ta biếu-cõi,

chắc có ý cầu ta việc gì. Nếu ta nhận, tất ta phải giúp người. Làm thế, lỡ trái phép quan thì mất chức. Mà mất chức chẳng nhứng không còn có biếu, mà đến có mua cũng chẳng có nữa. Ta không nhận có là muôn được có là mài-mãi. Lão-tử xưa có câu : Đề thân mình lại sau, thế mà thân mình đứng trước ; gác thân mình ra ngoài, mà thân mình vẫn còn. Thế chẳng phải là bởi mình không có lòng riêng mà được thoả lòng riêng của mình ư ? CHTH.

NGOẠI THỰC NHI TRUNG HƯ *thng.*

Người thì có thật, nhưng trong thì rỗng tuếch // (B) Nóng-nảy, thô-bạo, nhưng kỳ thật rất hèn-yếu, suy-nhược.

NGỌC ĐẦU KHÔNG NỐI, CHỎI ĐẦU

KHÔNG DÂY *thng.* Bệnh nặng, nâm liệt trên giường // (B) Thất-bại nặng trong việc làm-ăn, có gượng đù vươn lên mà vươn không nổi.

NGỌC BẤT TRÁC BẤT THÀNH KHÍ

thng. Viên ngọc không được trau-giồi thì chẳng thành vật quý.

NGỌC ĐÁ ĐỀU TAN

thng. Kẻ giàu người nghèo, kẻ phải người quấy đều chát cà (khi có giặc).

NGỌC KHIẾT BĂNG THANH

thng. Ngoc tinh giá trong // (B) Người tiết trong giá

sách, tẩm-tiêng không nhò-bàn.

NGỌC LÀNH ĐỢI GIÁ

thng. dc. Mỷ-
ngọc đái giá = Viên ngọc lành còn đợi
người trả đúng giá mới bán // (B) Gái có
nết-na còn kén chồng đt.: *Thầy Tử-Csing*
hỏi đức Khổng-tử : Nay có viên ngọc quý
bỏ hòn mà cất đi hay là cất giữ đắt mà
bán? Đức Khổng-tử đáp: *Bán chó! Bán*
chó! Nhưng ta còn đợi giá.

NGỌC NÁT CHÂU CHÌM

thng. Nh. Nát
ngọc trầm chìu.

NGỌC THỔ (h. THỎ) *dt.*

Một con thỏ thấy
đồng-loại đang đói, bèn nhảy vào đồng lừa
tự-tử để hiến thịt cho đồng-loại đỡ đói.
Phật Thích-ca thương tình, đem bộ xương
nó đùa trên cung trăng // (B) Một trăng.

NGỌC UẨN THẠCH-TRUNG

thng. Ngoc còn ăn đá // (B) Người tài cao nhưng chưa
ra mặt hay chưa được người đời biết đến.

NGỌC ƯỚC VÀNG THÈ

thng. Đam lâm
thân vàng ngọc và danh-dự cao-quý ra sức-
hẹn và thè-nguyễn sô lấy nhau. VL: Trót

dà ngạc ước vàng thè, Đầu cho cách-trở
sơn-khê cũng liều CD.

NGỌN ĐUỐC VÂN-TRƯỞNG

thng. Một lồng kiên-quyết chống mọi cám-dỗ của
nữ-sắc đdt. Vào thời Tam-quốc, sau khi
thất-thú Hợp-bi, Quan-vân-Trưởng tung thế
phải cùng hai chị dâu đầu Tao-Tháo để
ngóng nghe tin-tức Lưu-Bi. Trên đường
về Hứa-đô, khi tạm nghỉ nơi quán đish,
Tháo đe Vân-Trưởng ở chung với hai
chị dâu một gian phòng, cố - ý làm loạn
nhịu quản-thần hầu chia-rẽ Vân-Trưởng
với Lưu-Bi. Đêm đó, Vân-Trưởng cầm
đuốc đứng ngoài cửa từ đầu hông đến
sóng; khiến Tháo hốt sùc khâm-phục.

NGON CƠM NGỌT CANH

thng. Có
tình đậm-đậm với người chủ nhà mà mình
mời đến ở (ben, chồng, vợ hay chủ) và
định ở đó luôn.

NGỌT LỘT ĐẾN XƯƠNG

thng. X. Nói
ngot, lột đến xương.

NGỌT MẬT CHẾT RUỒI

thng. Lời là
điu-ngot làm xiêu lòng người.

NGỌT NHƯ MÍA LÙI

thng. Ngot lâm,
giống như mía nướng bị rút bớt chất
nước, chỉ còn chất mật // (B) Rết điu-
ngot, rất tốt bụng, rất rộng-rãi và tiền-bạc.

NGÔ-CÔNG RÍT CHÚA

thng. Người quá
kéo-kiết, bùn-xin, không dám ăn-xài, hẹp
bụng với mọi người về tiền-bạc.

NGÔ CHI CAM, KỲ TRUNG TẮT

thng. Miệng nái ngọt-ngào, lòng ắt
độc-ác.

NGÔ ĐẦU SỞ VĨ

thng. Đầu Ngô mình
Sở, bời-rời, thiếu mạch-lạc, đầu và cuối
không ăn nhau.

NGỌC ĐÀN CÒN HƠN CON ĐỘC

thng. Có đông con, đầu là con khờ, có
chết hay hư đứa này thì còn đứa khác,
cũng có chút en-ùi khi trở về già hơn là
chỉ có một đứa, nếu nó chết hay hư đi,
thì khi già, chỉ một thân cõi-độc.

NGӨI ĂN NÚI LỞ

thng. dc. Top-thyo
sơn bbang = Ở khong mà ăn-xài, đầu tiền
bạc nhiều cách nào cũng không còn.

NGӨI CHUA NÓNG ĐÍT

thng. Mọi ngòi
xuống kẽ đồng lõa lõi, chỉ trong chõel-lát.

NGӨI DAI CHO KHOAI BÀ NÁT

thng. Ngòi chơi lâu hoặc kiêm chuyen nói vui

vợ đê hư công-việc hay làm mất thì giờ người ta.

NGỒI DAI KHAI NÁT *tng.* Tất người ngồi nói dài, hết kẽ việc mình đến kẽ việc người; có khi khai cả việc xấu của người nhè mình, không cần biết hậu-quả sẽ ra sao.

NGỒI DAI QUAI TÁC *tng.* Ngồi lâu phải nói chuyện; nói hết chuyện mình phải đến chuyện người; vì thế mà sinh lôi-thôi, mèch lòng.

NGỒI KHOANH TAY RÉ *tng.* Ngồi dựng hai chun trước ngực, hai tay ôm hai gối và xô lòn cho kẹt nhau, dáng người ngồi lo âu, suy-nghĩ.

NGỒI KHÔNG CHIA CỦA *tng.* Dùng uy-lín mình mà hưởng lợi, hoặc ngồi nhè dôn-dốc, bảy-biều, làm trung-gian cho nhiều người để chia mồi lợi // *dđt:* *Đời Tùy, Đavn-hùng-Tín* là người hào-hiệp, tốt bụng, được lòng hầu hết anh-hùng hào-kết và quan lính trong vùng; các bọn cướp đều nể sợ; nên sau mỗi vụ cướp, chúng đều đem của đến cho Tín chia chác ra cho đồng phẫn hoắc chính chúng mang đến biếu Tín một phần.

NGỒI KHÔNG NÓNG CHIẾU *tng.* *dc.* Tịch bết hư noãn. *Nh.* Ngồi chưa nóng đít.

NGỒI LÊ ĐÔI MÁCH *tng.* Tới nhà người này người kia mà kẽ chuyện hàng xóm và chê khén thêm bớt.

NGỒI LÊ NÓI HỚT *tng.* Tới nhà người này người kia nghe ngóng việc người và hay xen vào câu chuyện của người đang nói hoặc giành nói trước.

NGỒI MÁT ĂN BÁT VÀNG *tng.* Ở không thu-hường sung-sướng.

NGỒI THÚNG CẤT CẠP *tng.* Làm chuyện dài-dột cho hại mình, như ngồi trong thúng mà dở vành thúng lên.

NGỒI THÚNG KHÔN BÈ CẤT THÚNG *tng.* Lúng-túng trong cuộc mà mình là vai chính, khó bù xoay-xở hay ăn-nói làm sao, như người ngồi trong cái thúng, không thể dở cái thúng lên được.

NGỒI TRÊN GIẾNG MÀ KHÁT NUỐC *tng.* Có phương-tiện để thoé-mân nhu cầu mà vì một lẽ nào đó, không dùng

được phương-tiện ấy, khiến vẫn thiếu-thốn, vẫn cần-dùng luon.

NGỒI TRÊN LUNG CỘP *tng.* Lờ làm một việc to, quan-hệ mà chưa thành; theo-đuối thì còn lâu mới có kết-quả hoặc không hy-vọng thành-công; bằng bờ đt thì không giải-quyết được việc đang bâ-bộn như người ngồi trên lung cộp (hồ), xuống thì sợ nó quay lại ăn thịt mình; ngồi luon thì chẳng hiểu số-phận mình sẽ ra sao.

NGỒI VẮT CHÂN CHỮ NGŪ *tng.* Ngồi trên cao, một chân chống dưới đất, một chân bắc tréo trên gối chân chống.

NGÔN BẤT TẬN Ý *tng.* Nói không hết ý.

NGÔN BẤT XUẤT KHẨU *tng.* Lời nói không ra khỏi miệng // Nói không trôi-chạy hoặc khớp, mở miệng không ra lời.

NGÔN CẬM CHÍ VIỄN *tng.* Lời nói thì gần, mà ý-tú thì sâu-xa.

NGÔN CỔ HÀNH, HÀNH CỔ NGÔN *tng.* Nói sao làm vậy, làm sao nói vậy.

NGÔN CÙNG LÝ TẬN *tng.* Hết lời-lê, đem hết lý-lê ra nói.

NGÔN DỊ, HÀNH NAN *tng.* Nói dê làm khó; đứng ngoài khen chê thì dê, chừng nhúng tay vào làm mới thấy khó.

NGÔN DỤC TRƯỜNG PHI *tng.* Lời nói như có cánh bay xa (bời, nên dè-dặt).

NGÔN ĐA TẤT THẤT *tng.* Nói nhiều tát có sai-lầm hư việc.

NGÔN HÀNH BẤT NHÚT *tng.* Lời nói với việc làm không đi đôi; nói một đàng, làm một néo; không giữ lời hứa.

NGÔN HÀNH TƯƠNG CỐ *tng.* Nót được thì làm được; lời nói và việc làm đi đôi.

NGÔN QUÁ KỲ HÀNH, BẤT-KHÀ TRỌNG-DỤNG *tng.* Nói hay hơn làm, không dùng vào việc lớn được dđt: *Tướng Thục* là *Mã-Tắc* thường tỏ ra trong lời nói là người quán thông kim-cô, béc-lâm quǎn-thơ, điều chi cũng biết, sách chí cũng có đọc. Trước khi chết, *Lưu-Bị* dặn *Không-Minh* không nên dùng *Mã-Tắc* vào việc lớn, vì *Tắc* nói nhiều quá e đương việc lớn không khem. Sau khi giao binh với *Tư-mã-Ý*, *Không-Minh* bắt - buộc phải dùng *Mã-Tắc* trong việc giữ *Nhai-định*,

nhưng buộc phải làm quân-lịnh-trạng và phải hiệp mưu với phó-tướng Vương-Bình trong mọi việc hàn-hình. Đến Nhai-dinh, Mă-Tắc ý giỏi, mấy phen cãi lời Vương-Bình, phải đâm mắt Nhai-dinh vì tay Tư-mă-Ý. Không-Minh vì quân-lịnh phải chém đầu Mă-Tắc, nhưng vẫn khóc luôn. Có người hỏi, Không-Minh đáp: «Ta khóc là nhớ tiên-đỗ, trước khi lâm-băng nơi Bạch-đế-thành, người có dặn ta rằng: «Mă-Tắc tài fit nói nhiều, chẳng nên phó-thác việc lớn. Nay quả y như vậy».

NGÔN QUÁ KỲ THỰC *thng.* Nói quá sự thật.

NGÔN THÍNH KẾ TÙNG *thng.* Lời nghe kế theo.

NGÔN VI TÂM THANH *thng.* Lời nói là tiếng của lòng.

NGÔN XUẤT PHÁP TUỲ *thng.* Đã nói ra thì phải dùng phép-tắc theo lời nói.

NGÔNG ÔNG LỄ ÔNG *tng.* Lấy quà của người ta biểu minh làm quà biểu người khác (rốt cuộc, chẳng mất tiền) // (B). Việc đòi xoay-văn, thợ ơm ơi, không nhất-thiết phải đáp ơm cho người đó; mà nên bắt-chước người đó mà làm ơm cho kẻ khác.

NGƯ-DÂN BÁ VẠN, VI-CHI VÔ DÂN *thng.* Dân dông hàng trăm vạn mà nguduối, như chẳng có người dân nào thd.: Một hôm, đức Không-tử đi ngang cửa thành tây nước Trần, thấy quan dân nước này đang xúm tu-bò cửa thành lại, mà không cui đầu chào. Thầy Tử-Cống dừng cương hỏi: «Cứ theo lề, đi xe qua chỗ ba người, thì phải xuống xe; qua chỗ hai người, phải cui đầu vào miếng gỗ trước xe để tỏ lòng kính-trọng. Nay quan, dân nước Trần đang sửa-sang cửa thành, mà thầy đi ngang, không tỏ lòng kính-trọng, là nghĩa làm sao? » Đức Không-tử đáp: Đè Sờ đánh hư thành mắt nước là bất-trí; làm tội mà không biết loi liệu là bất-trung; không dám liều chết với nước là bất-dũng. Quan dân nước Trần tuy đông mà trí, trung, dũng đều không được lấy một điều, bảo ta kính-trọng làm sao được! HPT.

NGÙ GÀ, NGÙ VỊT *thng.* Ngù không mè, mè không nhảm kín, giống như gà vịt lúc ngủ.

NGÙ NGÀY QUEN MẮT, ĂN VẬT QUEN MÒM *tng. X.* Ăn-cấp quen tay, ngủ ngày quen mắt.

NGÙ NGỒI, ĂN BỐC *thng.* Sống lang-thang vất-vả, không nhà cửa hay đi lỡ đường.

NGÙ CỐC PHONG ĐĂNG *thng.* Năm giông hột (hạt) đều được mùa, chỉ năm gió hoà mưa thuận, mưa-màng thịnh-vượng (X. Ngù-cốc PH.I).

NGÙ-CƯ BẤT-NẠT CHÚA LÀNG *thng.* Mới tới chỗ lạ mà làm ngang với người tại chỗ.

NGUY-DU VÂN-MỘNG *dt:* Hòn-dέ Lưu-Bang hay tin Sở-vương *Hàn-Tín* giấu tướng Sở cũ là Chung-ly-Muội trong nhà, e có việc mưu-phán nên muốn cử binh đi đánh, nhưng lại sợ đánh không lợi. Nghé lời Trần-Binh bày kế, vua đổi đi tuẫn-thú các nơi; khi đến Vân-mộng, được Hàn-Tín bắn-thần đến chầu, lại dâng đầu Chung-ly-Muội để giải ty-hiem. Nhưng cũng bị Hòn-dέ hô quân bắt trói và hãi tội mưu-phán. Nhưng nhờ bài trung can-gián, Hàn-Tín chỉ bị tước binh-quyền, giáng xuống làm Hoài-âm-hầu và giam lỏng ở triều.

NGUYÊN VIẾT HỮU, BỊ VIẾT VÔ *thng.* Người đi kiện bảo rằng có, người bị kiện bảo rằng không// (R) Ai cũng giành phần phải cho mình.

NGUYỆT-HẠ HOA-TIỀN *thng.* Dưới trăng và trước hoa (gọi tắt trăng hoa) tức việc lén-lút trai-gái nhau dc.: Sở giao ngã guyệt hạ hoa tiền bắt động tình? (Có thè nèo bao tội dưới trăng trước hoa mà đừng động lòng?)

NGUYỆT-HẠ LÃO-NHÂN *thng.* Ông già ngồi dưới bóng trăng, tức ông Tơ, vì tên xe duyên chồng vợ cho người đời dt. Vi-Cô, đêm đi chơi gặp một ông già ngồi dưới bóng trăng, tay có cầm quyền sô và túi chi; hỏi thì ông đáp: «Ta là Nguyệt-lão, sô này dùng ghi tên những cặp trai gái phải lấy nhau, chỉ này đê buộc chân họ cho nên vợ nèn chẳng». Vi-Cô nhè ông xem giùm nhân-duyên mình thì được ông già cho biết vợ Cô là con của mụ ăn-mày trước chợ. Cô tin nhưng sợ nhục, xách dao ra chặt chém đứa gái ấy một lát, máu chảy dầm-dầm, rồi bỏ trốn. Sau Vi-Cô cưới được con quan; thấy vết thép (sô) trên đầu, hỏi ra mới biết vợ chàng chính là con của mụ ăn-mày ngày xưa bị bỏ rơi, được

ông quan ấy nuôi làm con.

NGUYỆT KHUẤT NON ĐOÀI *thng.* Trăng khuất sau núi ở hướng tây // (B) Gác đầu về núi, chết già (câu thường dùng cho đàn-bà lớn tuổi).

NGUYỆT-TRUNG HẰNG-NGA *đt.* Nàng Hằng-Nga trong trăng : *Hằng-Nga là vợ Hậu-Nghệ, lén lấy thuốc tiên của chồng rồi chạy trốn lên mặt trăng.*

NGƯ-CHẤT LONG-VĂN *thng.* Cái chất thì cá mà cái vè thì rồng // (B) Chỉ được cái mā bên ngoài, còn bên trong thì rất tồi.

NGƯ-MỤC HỒN CHÂU *thng.* Mắt cá lộn với hột (hạt) châu // (B) Vàng thau lẫn lộn, thiệt giả lộn nhau.

NGƯ-PHÚC TÀNG THƠ *thng.* Giảu thơ trong bụng cá đt: Một người đàn-bà nhớ chồng đi xa, mới viết thơ thăm mà chẳng biết nhớ ai mang đi; tung thế, bè bèn nhét thơ vào miệng một con cá gáy rồi thả xuống sông. Người chồng tình-cờ được cá, mồ bụn ra thấy thơ vợ.

NGƯ-NHÂN ĐÁC-LỢI *thng.* X. Đặng duật tương-trì, ngư-ông đặc-lợi.

NGƯ TỬ THAM NHỊ, NHÂN TỬ THAM

QUÝ *thng.* Cá chết vì ham mồi, người chết vì thích sang // (B) Người đời vì danh lợi mà sa-ngã, mà bị hại.

NGƯ THỦY TƯƠNG-PHÙNG *thng.* X. Duyên có nước.

NGƯ TRẦM NHẠN LẠC *thng.* X. Cá đầm nhạn sa.

NGƯ-BÀO NHUỘM KHÓI *đt.* Vua Quang-trung bắt binh ngày 30 tháng chạp năm Mậu-thân (1788) ra Bắc phế quân Thanh, đánh vỡ tan quân nhà Lê ở sông Giản-thủy, bắt sống quân Thanh ở Phú-xuyên, phó tan các đồn giặc ở Hà-hội và Ngọc-hội, đến trưa mồng 5 tháng giêng năm Kỷ-dậu, lấy được Thăng-long, thì áo bào bị thuốc súng nhuộm đen như mực.

NGƯA BỆNH HƠN TRỊ BỆNH *thng.* Lúc thường, nêm ăn-ở đúng phép vệ-sinh, không nên phí sức thì tốt hơn là đợi lúc có bệnh mới chạy thuốc. VL : Ta nghe Thánh trước bão rồng, Đau hay cầu thuốc, chỉ bằng ngựa đau NĐC.

NGƯA CON HÁU ĐÁ *thng.* Còn trẻ,

háo-thẳng, nói-nặng lắc-cắc, ham việc đùa-tranh; như ngựa con mới được sờ lòng và vừa đứng vững là nhảy-dé tú-tung.

NGƯA CHẠY CÓ BÀY, CHIM BAY CÓ BẠN *thng.* Bất-cứ làm việc chi, hễ có đồng tay cùng làm thì làm không chán, mau xong (tinh-thần đoàn-kết).

NGƯA CHẠY ĐÀNG DÀI *thng.* Lời chê trách người đã nái rồi quên; không giữ lời hứa, như con ngựa chạy xuôi một đàng.

NGƯA ĐÁ RỊN MỒ-HÔI *đt.* Sau trận Bạch-dâng, khi giặc Mông-cồ bị Hưng-đạo-vương đuổi chạy về nước, thì vua Trần Nhân-tông thấy các con ngựa bằng đá trước các lồng-tâm, chán đều vẩy bùn và mình rịn mồ-hôi. Nhà vua tin rằng các vĩ tiên-đế anh-linh, cõi ngựa đá đánh giúp Hưng-đạo-vương mới thắng được quân Mông-cồ. VL : Xe-tắc lưỡng hải lao thach-mă, San-hà thiên-cồ điện kim-âu (Xe-tắc hai lẩn nhọc ngựa đá, Non sông ngàn thuở vũng ngai vàng).

NGƯA HAY HAY CHỨNG *thng.* Người có tài thường khó-tính, hay làm eo.

NGƯA HÒ GIÓ BẮC *thng.* X. Chim Việt ngựa Hò.

NGƯA HÒ QUA CỬA SỔ *thng.* X. Ngựa qua cửa sổ.

NGƯA QUA CỬA SỔ *thng. dc.* Bạch-cầu quá khích = Bóng ngựa trắng xẹt qua kẽ hở // (B) Ngày-giờ mèu như tên bắn.

NGƯA QUEN ĐƯỜNG CŨ *thng.* Thói quen khó bỏ; con người, đã quen làm việc xấu, sau dầu được người khuyên-bảo và chỉ-dẫn cho trả-nên lương-thiện, cũng nhớ chừng tật cũ mà làm quay-lại đt. Một ông vua đt đánh giặc bị lạc đường, phải bao-vợ giữa rừng già. May có người trong đoàn hộ-giá têu nêu thả cho ngựa đi trước rồi theo sau; quả đúng như lời; chẳng bao-lâu, vua và đoàn tuỳ-tung về đến trại nhà.

NGƯA TÁI ÔNG *thng.* X. Tái ống mắt ngựa.

NGƯA TRE : Sự hoan-hỗ một ông quan thành-liêm đt. Đời Hậu-Hán, thái-thú Tĩnh-châu là Quách-Cấp đồi di xa đã lâu, nay được lệnh trở về chỗ cũ, dân trong thành hay được ùn-ùn dùng chè tre lèm ngựa đi ra ngoài thành đón rước.

NGƯỜI ĂN ỐC, NGƯỜI ĐÓ VỎ *tng.*

Người được hưởng lợi bỏ đi, kẻ khác đến, ra công sứa-seng tu-bô.

NGƯỜI ĂN THÌ CÓ, NGƯỜI MÓ

THÌ KHÔNG *tng.* Trong một nhà hay một nhóm người, hầu-hết đều ở không ăn chớ không ai chịu làm chi cả.

NGƯỜI ĂN THÌ CÒN, CON ĂN THÌ HẾT *tng.*

Vì lòng thèo biểu quà cho người, mai sau người ấy hay người khác thấy lòng mình như vậy sẽ biểu mình món khác; chớ xấu bụng, có bao-nhiêu, vợ chồng con cái xúm ăn, thì kệ như đã hết.

NGƯỜI BA ĐẤNG, CỦA BA LOÀI

tng. Người đời, có kẻ vầy người khác; cũng như đồ-vật, cũng có món tốt món xấu chớ chẳng phải tất-cả đều giống nhau.

NGƯỜI BÀY MUỖI, HỌC NGƯỜI

BÀY MỐT *tng.* Không ai dám tự-phụ rằng khôn, rằng biết dù mọi điều; dù cho học nhiều cũng cần học-hồi thêm với người lớn tuổi, có nhiều kinh-nghiệm.

NGƯỜI BẠO THÌ ĐÂM CỐM, NGƯỜI

ÔM THÌ NHỒI DƯA *tng.* Sống chung một nhà hay một tập-thê, mỗi người đều tự-tài-sức mà làm việc để góp công vào đời sống chung, chớ không nên viện lỗ này lỗ khác mà lánh việc.

NGƯỜI CÓ CHÍ ÁT PHẢI NÊN, NHÀ

CÓ NỀN ÁT PHẢI VỮNG *tng.* Người có chí là người có ý-chí định làm một việc chi, thì có quyết-tâm theo-đuối việc ấy đến cùng; gấp khó-khăn hay trắc-trở cũng không quắn ngại, gian-leo vất-vẽ cũng không từ, tự-nhiên phải thành-công, nên sự-nghiệp; cũng như cái nhà mà có xây nền đắp móng chắc-chắn, cái nhà ấy tự-nhiên phải vững-vàng, chịu-đựng bền-bỉ.

NGƯỜI CÓ TIẾNG PHI MẠNH THÌ

BẠO *tng.* Người có tăm-tiếng phẫn-nhiều là người có tài, không thì cũng gian-ngoan độc-ác, dám dùng mưu-chước hại người.

NGƯỜI CHÀ CÓ MĒ (MÃ), LẠI KHOÈ

LÀM DÁNG *tng.* Người xấu-xí, không có cái mĩ xinh-dep thì hay sửa hình sửa dạng, ăn-mặc lố-lăng để che áng cái xấu của mình // (B). Người bất-tài hay khoe-hokoang, nói giỏi cho mình.

NGƯỜI CHẾT CAI - QUẢN NGƯỜI

SỐNG *thng.* Những tấm gương sáng hay những lời khôn-lẽ-dại qua các câu cách-ngôn, ca-cao, tục-ngữ v.v... của người xưa (đã chết) luôn-luôn được người đời (đang sống) dựa theo mà ăn-ở, lấy đó làm cậy nêu dề nhằm trong việc xử-thé (A. Comte).

NGƯỜI CHỈ THẤY HAI CON MẮT

thng. Người gày-ốm thái quá, toàn-thân như mắt cá sinh-khí, chỉ còn cặp mắt còn tinh-thần, nỗi bật hơn cả nên dễ thấy.

NGƯỜI DỰ-ĐỊNH MÀ TRỜI QUYẾT.

ĐỊNH *dt.* Nhân-nghện như thử, như thử, thiêん-lý vĩ-nhiên, vĩ-nhiên = Người mong thế này, trời định thế khác.

NGƯỜI ĐẸP VỀ LỤA, LÚA TỐT VỀ PHÂN *tng.*

Làm ruộng, đất tốt không chưa đủ, mà còn phải bón phân, lúa trồ mới sai hột, năng-xuất mới cao; cũng như con người, dùn không đẹp, nhưng biết cách trang-diện, mặc quần áo tốt, cũng dễ coi.

NGƯỜI ĐI KHÔNG BỰC, BẰNG

NGƯỜI CHỨC MỘT NƠI *tng.* Thô thường, hai người, một người đi lo công-việc chi và người kia ở một nơi dê chờ thì người ở chờ phải bức-hơn, vì vừa trông cho biết kết-quả của công-việc, vừa lo ngại số-phận người kia, không biết có gặp tai-nạn chi không.

NGƯỜI ĐÔN ĐẦU LÀ NGƯỜI NGỐC

tng. dc. Mía đòn đầu là mía sầu, người đòn đầu là người ngốc = Kinh-nghiệm cho biết người nào có cái đầu ngắn mà bằng-tháng ở trên là người không khôn; như cây mía nào mà lá ngọn còi là cây mía có sầu.

NGƯỜI ĐỜI CỦA CHUNG *thng.* 1)

Đất-đai, sông-núi của một nước là của chung của dân nước ấy, ai có tài có đức thì được nắm quyền cai-trị, đem lại no-ấm cho toàn-dân. VL: *Người đời muôn sự của chung, tranh nhau một tiếng anh-hùng mà thôi CD II/2*): Mọi sán-vật trên đời là của chung của thiênn-họ, như ánh-sáng mặt trời, ai cũng có quyền hưởng; miễn-mỗi người đều hiểu quyền-hợp của mình mà tranh-đấu cho hợp-phép, làm việc cho chuyên-cần, thì tự-nhiên có của. Không nên quan-niệm hẹp-hội rằng dòng-dõi nhà mình là con-nhà nghèo, hay phần-số mình nghèo, không thế nào có của rồi không cố-gắng // 3) Cùa-cái hay đồ-vật là vật vô-trí, mất cái này, tạo

rồi khóc không khóc; còn người đói đói với mình rau không phải đồng-bào, đồng-chứng, thì cũng đồng loại, phải yêu-thương mà giúp-cứ lần nhau; không nên bo-bo tèo của mà đã người khác thiểu-thốn hay vì nóng của mà hại người thđ. Vua Cung-Vương nước Sở đi săn, giữa đường rơi mất cây cung. Các quan theo hầu cố xin tìm cho được. Vua nói: Thời, tìm làm chì! Người nước Sở đánh mất cung, chưa phải có một người nước Sở khác bắt được cung, đi đâu mà thiệt! Đức Không-tử hay Việt, nai bò: Dùm tôi cho esí chí vua Sở không làm to hơn được nà! Hè-iết phải nói người nước Sở? Giả vua bảo: « Người này đánh mất cung, người khác bắt được cung, cây cung ấy vẫn được dùng » thì tốt biết bao! Th. U.

NGƯỜI GÀY, THẦY CƠM *tng.* Người gày ốm thường mệt ăn.

NGƯỜI HIỀN, XÁC CHẾT VĂN HIỀN

tng. Người ăn-ở hiền-lành, ai cũng thương. Khi chết, mọi người vì nặng tình thương, đều lo giùm-giúp việc ma-chay; không ai sợ cái thay ma ấy mà lánh xa cả // Người có tài mà trung-nghẽ, đến khi chết, vẫn còn dùng được cái thay ma minh trong việcENCH nước lợi dân át. Quan giàn-nghị nước Vệ là Sở-Người khi sắp chết, trói dận con: « Ta hưởng lộc nước mà không tiền-cử được Cù-bé-Ngọc là người hiền cho vua dùng, không trừ được Di-tử-Hè là tài gian hại nước. Vậy khi ta nhắm mắt, không được làm dù lẽ. Cứ để thay ta dưới cửa sổ, thế là xong việc cho ta ». Con ông làm đúng theo lời cha trói. Vua đến viếng thấy vậy, lấy làm ngạc-nhiên. Người con đem lời cha trói mà tâu lại với vua. Vua thắc-sắc bảo: « Ấy là cái lối của quâ-nhân. May phen quan giàn-nghị khuyên-rắn quâ-nhân như thế mà quâ-nhân không nghe; bảy-giờ mới rõ lòng trung của người ». Rồi vua truyền khâm-liệm xác quan giàn-nghị và mai-tang dù lẽ. Xong việc, vua vội dời Cù-bé-Ngọc đến phòng quan-chúc và bài Di-tử-Hè Gi. ng.

NGƯỜI KHÔN, CỦA KHÓ *tng.* Người khôn như vật quý, rất ít và khó tìm ra.

NGƯỜI KHÔNG HỌC NHƯ NGỌC

KHÔNG MÀI *dc.* Ngoc bát trác bát thành khí, nhơn bát học bát tri lý= Người không học thì không thông sự lý,

không biết việc đời; như hòn ngọc không có gốc trau-giải, không thành vật trang-sức quý giá.

NGƯỜI LÀ VÀNG, CỦA LÀ NGỌC *tng.* Tiền của nếu được dùng đúng chỗ trai là quý; bát-bát-bát-cát-giữ, chúng cứ là vật quý; của con người, chỉ với ta là tình đồng-lòng, cũng biết vui bùi, oaze vui sướng như ta, thì ta nên quý trọng hơn.

NGƯỜI LÀ BÌN NÊM CỦA, CỦA KHÔNG LÀM NÊM NGƯỜI *tng.* Của do mình làm ra, ta có nó, mình có làm ra cái khác. Ng-tye lít-đi-đi là đó, nhưng làm xà-kai có việc thêm-chí không chạy lừa-ác khi đ-đám, thì của làm ra để làm chi? Lời an-ủi người mài của hoặc khuyên-rắn người bón-sên).

NGƯỜI LÀM SAO, KHOẢN CHIÉM-BAO LÀM VẬY *tng.* Chiêm-bao là lúc trú-nhớ ôn lại việc đã qua và nhìn đó, những mờ-uristic, những lo-ngại, những sợ-sệt chung-quanh việc đó biến thành chi-liết những sự-việc mà mình thấy // (B) Người thê nào thì ước-mơ những điều thế ấy, như tham thì mờ-uristic toàn việc xí-được của, cờ-bạc-án; hung-dữ thì mờ-uristic việc đánh-hạ đ-được người mình ghét, hiền-lành lốt bụng thì mờ-uristic có dịp giúp người, v.v...

NGƯỜI LÀNH ĐI HỎI NGƯỜI ĐU *tng.* Khi có việc thắt-ngót, gấp-gáp thì gấp ai cũng hỏi thăm, cũng trông-cậy; lâm khi nhờ-nhão cả những người không đủ phuơng-tiện bằng mình.

NGƯỜI LƯỜI, ĐẤT KHÔNG LƯỜI *tng.* Chỉ có người lười, không chịu khó vun xới, trồng-trọt; chờ đất thì sẵn-sàng mọc cây non có hột giống và cho hoa-màu nhiều nêu được vun xới thường.

NGƯỜI MỘT QUAN, CHỐT KHINH KẺ CHÍN TIỀN *tng.* Không nên khi-dè người kém sút hơn mình; và nếu thế, chính mình cũng sẽ bị người hơn mình khi-dè.

NGƯỜI MỚI ĐÁNG SỢ *tng.* Loài người có trí khôn hơn cả trong muôn loài; và vì thế, cũng nham-hiem tàn-ác vô-cùng. Thú dữ hay ăn thịt người, nhưng chúng chỉ ở trong rừng và chỉ ăn khi đói; ta không vào rừng thì vô-hại. Ma-quỷ hay phá-khuấy, bắt đầu-ốm hay giết-chóc người, nhưng chỉ là huyền-hoặc, không căn-cứ. Chỉ có người với người, vì tranh-giành miếng ăn, hơn thua nhau vì tẩm-

tiếng mà tèn-hại lẫn nhau đt. Có người trốn-tranh quên thù-nghịch, đi ăn-núp vào nút thâm, häng cùng. Một hôm, bỗng thấy một con ma quanh-quẩn dưới bóng cây; người ấy sợ quá, không dám thở mạnh. Con ma thấy vậy, lại gần bảo: « Sao không ra đây mà chơi? » Người ấy run cầm-cắt và đáp: « Thưa ông, con sợ ông lắm! » — Sao mà giàn vậy? Việc chi mà sợ? Nếu phải sợ, ông nên sợ loài người mới phải. Ông thử nghĩ: Ai đã làm cho ông điên-bép cơ-cực như thế này, người hay ma? Con ma nói xong, cười rồi biến mất CHTH.

NGƯỜI NĂM BÂY ĐĂNG *tng.* Nh.
Người ba đảng, của ba loài.

NGƯỜI SỐNG HƠN ĐỐNG VÀNG *tng.* Sống được là quý; còn sống là còn làm ra của nhứt là sống khỏe, sống mạnh; nên, ta nên giữ-gìn sức-khỏe; có bệnh, không nên ngại tốn-kém, mà phải thuốc-theng đầy-dủ, ăn-uống sung-sướng.

NGƯỜI THỎI KÈN, NGƯỜI BƯNG LỒ *tng.* Người thì đề-cao, đắc-sức dè công-việc tiền-hành mèo -chóng; người thì tìm cách ngăn-trở, phé-hog; khiến bao-nhiêu ý hay việc tốt của người trước hoé ra công-toi; không khác người thòi kèn, mệt-nhọc phùng mang trọn mắt dè kéo dài hơi, mà có kè chơi ác, bịt kín lỗ kèn; không ai nghe được tiếng kèn ra sao cả.

NGƯỜI THỎI SÁO, NGƯỜI BIT LỒ *tng.* Nhtr.

NGƯỜI TRẦN MÁT THỊT *tng.* Người

phèm có cặp mắt thường, không súng-suốt nhện rõ nhũng huyền-bí cao-siêu như huệ (tuệ)-nhân của các bậc tiên, thánh.

NGƯỜI TRƯỚC BẮC CẦU, KÈ SAU

THEO DỘI *tng.* Người sinh trước ăn-ở làm sao, tao được những công-trình chi, thì người sinh sau cũng noi theo đó mà ăn-ở làm vậy hay tiếp-nối công-trình của người sinh trước; thế nên, ta phải thận-trọng trong thói ăn nết ở đồ nêu gương tốt cho người sau ta.

NGƯỜNG SỰ, PHÙ DỤC *tng.* Trông lên thì thờ, trông xuống thì nuối // (B) Đôi với cha mẹ, ta nên thờ kính hổ-lòng; đôi với vợ con, ta phải nuối dạy chàu-dáo.

NGƯU-ĐẦU MÃ-DIỆN *tng.* Quỷ đầu trâu mặt ngựa dưới am-phủ // (B) Tay-chân bô-hẹ kẻ hung-ác, ý thế-lực của chủ mà hung-hiếp thiên-họ.

NGƯU-LANG CHỨC-NỮ *tng.* Chàng chăn trâu và nàng dệt cùi đt: Chức-nữ là cháu Ngọc-hoàng, cùng Ngưu-lang (clg. Khiên-ngưu) nên duyên chồng vợ. Nhưng cả hai vì quá đâm-đuối yêu nhau, bô-bô phện-sự, bị Ngọc-hoàng phạt phải xa nhau. Mỗi năm chỉ được gặp nhau một lần là đêm mồng 7 tháng 7 âm-lịch, gọi đêm thất-tịch; nhớ bấy quę cắn đuôi nhau làm cầu bắc ngang đất Ngân-hè cho vợ chồng sum-hiệp. Gặp nhau, vợ chồng khóc-than kè-iề, nước-mắt chan-hoà, khiến đêm ấy thường có mưa đầm (gọi mưa ngâu); quę rụng lông đầu trong tháng 7, do việc đội cầu mà ra vạy // (B) Vợ chồng mà kè một nốt, người một ngà.

NGH

NGHE HƠI NỒI CHỒ *thng.* Hay tin nhà nòi có đám tiệc, hoặc đình chùa có cúng (thì đến kiểm ăn).

NGHE NHƯ VỊT NGHÈ SẤM *thng.* Nghe những lời lẽ cao-siêu, những điều quá tầm hiểu-biết, nên chẳng hiểu chi ráo.

NGHÈO CHO SẠCH, RÁCH CHO THƠM *thng.* Dẫu nghèo, cũng giữ mình cho trong-sạch, không gian-tham, không làm điều si-nhục đến thân-danh.

NGHÈO-KHÓ CÓ NHAU, HƠN GIÀU MỘT MÌNH *thng.* *dc.* **ĐÁC NHÂN-TÂM** **THẮNG THIÊN-KIM** = Dẫu nghèo, mà biết thương-yêu đoàn-kết, giúp-lẫn nhau thì đời sống rất dễ chịu, vui-vẻ; còn giàu có mà keo-kết, không tới lui giao-thiệp với ai, cả đời chỉ sống trơ-trọi một mình, thì đời sống ấy rất iệt-lon, vô-nghĩa.

NGHÈO KHÔNG ĐẤT CẨM GIÙI *thng.* *dc.* **VÔ ĐỊA LẬP CHUY** = Nghèo quá, không nhà cửa tiền-bạc chi ráo, đến dỗi mũi giùi rất nhọn, rất nhô mà không ciút đất để cẩm xuống.

NGHÈO, MẮC CÁI EO *thng.* Đã nghèo còn bị việc rủi-ro hay bệnh-hoạn, khiến phải thất-ngặt, không lối thoát.

NGHÈO TRỐT MỒNG-TƠI *thng.* Nghèo quá, không đủ ăn đủ mặc.

NGHÈ-THƯỜNG VŨ-KHÚC *thng.* Một điệu múa hát mà nghệ sĩ mặc áo nhiều màu sắc lộng-lẫy *đt:* *Đuờng Minh-hoàng* chiêm-bao thây được lên cung trống, gặp một đoàn tiên-nữ mặc áo ngũ-sắc như màu cầu

vồng, múa hát rất đẹp. Tinh dây, người thuật lại cho nhạc-công đặt ra khúc nhạc có tên ấy.

NGHÈ VÔ TRÀ THẰY *thng.* Học-trò khi học hát nghề của thầy, thường sinh tài đánh lại với thầy; đôi khi, nhờ sức trai trẻ mà tài nghề ngang nhau, nên thắng cả thầy. Thế nên, thầy nghề vô sốt khi đem hát sở-học ra dạy học-trò; có yêu lâm, cũng dành lại một miếng tối bí-quyết để phòng khi học-trò phản lại *đt:* *Hậu-Nghệ* truyền hết nghề bắn cung của mình cho Phù-Mông; sau bị Phù-Mông dùng nghề bắn hay ấy giết.

NGHỆ-THUẬT THÚ BÀY *thng.* Bộ môn nghệ-thuật chót của 7 môn nghệ-thuật chính, tức điện-ảnh, nghề quay phim hát bóng, sau 6 bộ-môn kia là: 10 Âm-nhạc, 20 Vũ, 30 Hội-hoạ, 40 Điêu-khắc, 50 Kiến-trúc, 60 Ca-kịch.

NGHỆ-THUẬT VỊ NGHỆ-THUẬT *thng.* Dựa vào hứng-thú riêng mà tạo ra những tác-phẩm nghệ-thuật, cốt thoả-mãn tâm-hồn nghệ-thuật của mình; những tác-phẩm ấy hoàn-toàn là một công-trình nghệ-thuật, không may-may dính với đời sống thực-tại của quan-chứng.

NGHỆ-THUẬT VỊ NHÂN-SINH *thng.* Dựa trên ba yếu-tố chân, thiện, mỹ mà tạo ra những tác-phẩm nghệ-thuật, cốt dàn-dát, giáo-duc quan-chứng theo đà tiến-triển của xã-hội, cho đời sống đa-số dân-chung được cao đẹp hơn.

NGHĨ GIA NGHI THẤT *thng dc.* **Nghĩ** kỵ già-thất trong thơ *Đào-yêu* = Nên vợ nòn chõng, cửa nhà êm-ẩm.

NGHỊ HUYNH NGHỊ ĐỆ thng. Anh đồng
đạo anh, em phải dẹp em.

NGHỊ NHÂN VẬT DỤNG, DỤNG NHÂN

VẬT NGHỊ thng. Đã ngờ ai thì chờ nòn
đùng người ấy; bằng đã dùng, thì phải
trọn lòng tin chờ chẳng nên ngờ-vực.

NGHỊ NHƯ TÀO-THÁO thng. Tánh hay
nghỉ-ngờ, thấy việc hơi lạ là dâm hoang
sợ rồi nghĩ và-vẫn, khiêm không làm chi
được hoặc hay sai-lầm đt. *Tào-Tháo* đời
Tam-quốc tánh hay nghị; một hôm cùng
Trần-Cung đi lánh nạn và ghé ngủ nhờ
nơi nhà người quen tên *Lữ-bà-Xa*; ông
này quyết trọng-dâi khách xa nên dẫn
người nhà về hao rỗi bỗn-tuôn cởi lừa
cùi mua rượu. *Tháo* ngờ rằng *Bồ-Xa* đã
báo quan bắt mình nhưng còn chưa quyết;
bỗng nghe ở nhà sau có tiếng nói dào;
Tháo càng nghĩ thêm; kẽ có tiếng bão:
« Trời nòi rồi hãy thọc huyết ». *Tháo* nồi
giận xách gươm ra nhà sau chém chết
hết người nhà.

NGHỊ THẤT NGHỊ GIA thng. X. Nghị
gia nghị thất.

NGHỊ QUẢN LO QUANH thng. Lo nghị
hết việc kia đến việc nọ, cái lo nầy sinh
cái sợ khác, toàn là những việc đâu đâu,
không thiết-thực bô-sích chi cả thd. Có
người ở nước Ký sợ trời sập hoặc đất
long thì chết hoặc không nơi nương-tự.
Lo đến mất ăn mất ngủ. Có người thấy
vậy mới giáng rǎng: « Trời chỉ là một thê
khi bao-trùm quả đất ta ở, thì lo gì sập »!
Anh ta lại hỏi vặn: « Thế còn mặt trời,
mặt trăng, các vì sao, chúng cứ lơ-lửng
hoài như thế chó không bao giờ sa xuống
ư? » — Các thứ đó cũng như quả đất ta ở,
hoặc thu-quang, hoặc phát-quang, cùng
ánh-hường với nhau; có bao giờ sa xuống
mà sợ! — Thế còn rủi đất long-lở thì
sao? — Đất là một khối rất to, những
sinh-vật sống trên mặt đất và những lâu-
đài dinh-thự như những hạt bụi đồng
ngoài vỏ trái bưởi, có sao đâu! *Nghe*
võ lẽ, anh chàng nước Ký mới hết lo
sợ vẫn-vợ LT.

NGHỊ-HUYỆT TRI THUÝ thng. Thấy có
đò kiền nơi đâu, biết ngay chỗ đất ấy có
mạch nước, một phát-minh của Quản-
Trọng thời Chiến-quốc.

NGHĨA CÔNG NĂNG HƠN TÌNH

RIÊNG thng. Nghĩa công là việc đối với
nhà, với nước, với thiên-hệ, tức là việc
lớn-lao, có quan-hệ tới vận-meng nhiều
người; còn tình riêng là việc có tính
dâng-tới tình-cảm của riêng mình, mà chỉ
quan-hệ với mình thôi. Thủ nêu, người
hiểu-biết phải xem nghĩa công là công mà
hypsina làm tình riêng của mình, et. Quản
nước Tề sang cẩn nước Lỗ; đến giúp
giúp, thấy một người đàn-bà tay bồng một
đứa bé, tay dắt một đứa nữa. Thấy quan
quân kéo gần tới, người đàn-bà ây vội, cù
đứa bé trên tay xuống rồi bồng đứa bé đang
dắt lên tay mà chạy, mặc cho đứa kia kêu
khóc. Một viên tướng nước Tề thấy vậy,
cho bắt nàng đến hỏi thì được nàng cho
biết: đứa bé là con ruột nàng, đứa
mang đi là con anh cả nàng; vì liều
sức không bao-taon cả hai, nên phải bỏ
con nàng lại. Tướng Tề nói: Mẹ con là
tình máu-mع, tại sao nàng đánh bỏ con
mè chí cùu con người khác? Đáp: Con
tôi là tình riêng, con anh tôi là nghĩa
công; bỏ con tuy đau-xót thật; nhưng
tôi không thể làm việc vô-nghĩa mà bỏ
con anh tôi. Làm thế, tôi không thể vác
mặt sống ở nước Lỗ này được. Tướng
Tề bèn dừng quân lại, cho người về tâu
với vua rằng nước Lỗ chưa có thê đánh
được. Quản ta mới tới cương-giới, đã
thấy một người đàn-bà tần-thường ở xó
rừng còn biế: trọng nghĩa công hơn tình
riêng; huống chi bực quan-lại, si-phu
trong nước, làm gì họ chẳng vì nghĩa
công mà liều chết chống quân ta. Vua
Tề cho là phải, cho triệu đoàn quân vien-
chinh về LH.

NGHĨA TỪ LÀ NGHĨA TẬN thng. Chết
là hết! Con nuôi thường phản thd. Con
nuôi Đinh-Nguyễn thời Tam-quốc là Lữ-
Bố vì them vàng của Đông-Trác mà giết
Đinh-Nguyễn để về làm con nuôi Đông-
Trác. Sau lại mê sắc đẹp của Điều-Thuyền
mà giết Đông-Trác.

NGHỊCH-ĐỨC GIÀ VONG thng. Trái
với dạo-đức thì chết mất.

NGHỊCH NGÃ GIÀ THÙ thng. Ai trả
với ta là kẻ thù của ta.

NGHỊCH-PHONG SỬ PHẨM thng. Giả
ngược lại trường buôn! Lúc khó-khăn,
không thuận-tiện mà kinh-doanh, mà mở
rộng việc làm-ăn.

NGHỊCH-THIÊN GIÀ BẠI *thang.* Trái với
lẽ trời thì thua.

NGHỊCH-THỦY HÀNH CHÂU *thang.* Bei
thuyền nước ngược *(B)* Cảnh báo lối
nói trả-nại đã tới mức thanh-triển.

NGHỊNH LẠI TỔNG VĂNG *thang.* Rước
người tên, đưa người đi ; đưa nước khách
không liên-liên (Xt. Téo gió cành chılm).

NGHỊNH TÂN, TỔNG CỰU *thang.* X.
Yêm cựu nghinh Tân.

NGHỊNH XUÂN TIẾP PHÚC *thang.* Đón
mùa xuân để tiếp hạnh-phúc, cầu chúc Tết.

NGHỊEN CỎ, KHẢO KIM *thang.* Tìm-tòi
việc xưa và xét-nét việc nay.

NGHỊEN RUỘNG, EÚT CÀY *thang.* Cái
nghien cây bút như đám ruộng và cái cây,
tất-cả đều cần-thiết cho đời sống.

NGHÌEN THẠCH THÀNH SA *thang.*
Ng. ăn đá thành cát *H (B)* Cảnh báo lín
việc lén-mè-Việt.

NGHÌENG NƯỚC NGHÌENG THÀNH
thang. X. Khuynh-quốc khuynh-thành

NGHÌENG TAI DƯỚI GIÓ *thang.* Lắng
tai nghe.

NGHÌENG TAI GIÀ ĐIẾC *thang.* Làm ngơ,
giả như không nghe thấy (Xt. Bất kỳ Bất
lung, bất túc a-gia a-đang).

NGHÌENG THÀNH ĐỒ NƯỚC *thang.* X.
Khuynh-quốc khuynh-thành.

NGHÌENG TRỜI LỆCH ĐẤT *thang.* Quá
lộn, không tuân luồng-trạng, đến tròn-còn
nghênh, đổi cản-lịch.

NGHIỆP TINH Ủ CẦN *thang.* Nghề-nghiệp
cố-nhỏ là nhữ chuyên-cần.

NH

NHÀ-BÈ HAI NGÀ *thng.* Ngã-ba sông
Sài-gòn và Soi-rẹp, đồ ra hướng đông-nam
là ra biển dề về Trung, Bắc; ngược hướng
tây-bắc là về Gia-dịnh, Đồng-nai; sau khi
Nguyễn-Ánh dẹp được Tây-sơn, bình-phục
Lý-tinh, thì sự thông-thương được dễ-dàng.
VL: *Nhà-bè nước chảy chia hai, Ai về
Gia-dịnh, Đồng-nai thì về CD.*

NHÀ DỘT BỊ MƯA ĐÊM *dc.* Ốc-lau
thiên tao liên-dạ-vũ. *Nh.* Nghèo,
mắc cái eo. VL: *Nhà dột mưa đêm không
khoé mắt L.Q. Chiều.*

NHÀ DỘT, CỘT XIÊU *thng.* Cảnh nhà
nghèo. VL: *Ví dầu nhà dột, cột xiêu,
Muốn đi cưới vợ, sợ nhiều miệng ăn CD.*

NHÀ GIÀU ĐÚT TAY BẰNG ĂN-MÀY
ĐỒ RUỘT *tng.* Nhà giàu, không quen
cyc-khổ, dẹn-dày, hể gấp phải trả-ngại so-
sái hay đau-ốm chút-dính là lo-lảng lảng-
xǎng; lại cũng sẵn tiền, dám chịu tốn-hao
đè tránh hại to có thè cá nếu vì hè-tiện;
ngược lại, nhà nghèo, đẽ quon dày-dẹn,
thêm không sẵn tiền, thường dè lạy-lết cho
qua những cơn rủi-ro hay bệnh-hoạn; trù
ra, khi gấp nẹn to hay bệnh nặng, mới
phải chạy chửa.

NHÀ GIÀU GIẢM PHẢI CÁI GAI,
BẰNG NHÀ KHÓ GÄY HAI XƯƠNG

SƯỜN *tng.* X. Nhà giàu đút tay bằng
ăn-mày đồ ruột.

NHÀ GIÀU HAM MẦN, NHÀ BẦN
HAM ĂN *tng.* Nhà giàu sẵn-của, lấy đó
lai-lai vốn làm-lẫn cho té thêm; còn nhà

nghèo, thiêu-thốn mọi phương-tiện, nhứt
là không được người tín-nhiệm, muốn làm
gì cũng khó; lâm kinh thất-nghiệp, phải ở
không mà ăn luôn một thời-gian dài.

NHÀ GIÀU NGHẸT HỌNG *thng.* Nhà
giàu không làm việc nặng, ít vận-động nên
ăn ít; thêm dẽ từng ăn dù món ngon vật
lạ, không còn thèm khát chi nữa.

NHÀ NGÓI, CÂY MÍT *thng.* Cết nhà thì
nên cất nhà ngói cho bền; trồng cây thì nên
trồng cây mít, vì loại này sống lâu // (B)
Cơ-sở vững-bền.

NHÀ NGÓI MÀ KHÔNG ĐỨNG TÁNG
thng. Mặc áo dài, đội khăn choàng mà
không mang giày guốc chỉ cả.

NHÀ RÁCH PHẬT VÀNG *thng.* Chỗ
sinh-là quê-mùa mà có người tài hoắc
người nghèo mà lốt bụng.

NHÀ RÁCH VÁCH NÁT *thng.* Nh. Nhà
dột cột xiêu.

NHÀ SẠCH THÌ MÁT, BÁT SẠCH
NGON CƠM *tng.* Nhà nào được quét
dọn sạch-sé, bàn ghế được lau chùi tron
bóng, ai bước vào cũng nghe hơi thở nhẹ-
nhàng, không-khí mát-mẻ dễ chịu; mâm
cơm cũng vậy, bát đĩa láng sạch, không
có mùi hôi, dầu đồ-ăn chẳng ngon, ai dùng
bữa cũng thấy ngon.

NHÀ TRỎ GIỮ NHỊP (*h. DỊP*) *thng.*
Làm cầm-chừng dè xem thời-thế; được
thì tiến, không được thì ngưng chờ chêng
đám đẽ hết sức; như hát nhà-trò, người
đàn và cõi đàn cầm phách luân-luôn cõi
chùng mà đợi nhau cho cùng ăn-nhip.

NHÀ VÀNG thng. Nhà cát nguy-ngo đẹp-dè cho người đẹp ở, tiếng văn-chương đê-tang-bắc dân-bà đẹp đt. *Thái-tử Triết, con Hán Cảnh-đế* (sau là Hán Võ-đế) được bù Trưởng công-chúa hỏi xem có ưng con gái bà thì bà gả cho, thái-tử đáp: « *Nhưyz đắc o kiều, dí kím-ốc trữ chí* » (Nếu được nàng thì oắt nhà vàng cho nàng ô). VL: Vì chặng có số giàu sang, Giả này dẫu dúc nhè vàng cũng nên K.

NHÀ CƠM VĂY TÓC thng. Lệt-dật tiếp khách cách vồn-vã dt.: *Châu-công nhà Châu hay kinh hiền lẽ sī; đang bữa ăn, nghe báo khách đến viếng, ông lệt-dật nhả cơm ra tiếp khách; hoặc đang gói đầu cũng vầy tóc cho ráo bớt nước dặng ra với khách chớ không đê khách đợi lâu II (B)* Chiêu hiền dài sī.

NHÀ NGỌC, PHUN CHÂU thng. Nói hoặc viết ra những lời văn-hoa cao đẹp, ý-nghĩa hay-ho.

NHAI VĂN, NHÀ CHỮ thng. Dùng toàn văn-chương diền-cố mà nói, mà viết.

NHÂN-CƯ VI BẤT-THIỆN thng. Ở không hay làm quấy.

NHÂN TÀ TÂM BẤT CHÍNH, TY OAI
Ý BẤT ĐOAN tng. Mắt lé lòng không thẳng, mũi cong ý chẳng ngay.

NHANH NHƯ NGƯA CHẠY TRẠM
lv. Thật nhenh, không khác gì ngựa ở các trạm dùng chạy chuyên công-văn hồi xưa.

NHÁT NHƯ THỎ ĐẾ lv. Rất nhát, không khác gì giống thỏ rừng luôn-luôn ẩn nấp trong đê, trong sậy.

NHẬT NHƯ NƯỚC AO BÈO lv. Rất nhát (lại), không vừa miệng hay không đậm-đè niềm-nở, không khác chi nước dưới su dầy bèo.

NHẬT NHƯ NƯỚC ỐC lv. Nhtr.

NHẬT PHẨN, PHAI HƯƠNG thng.
Nhìn-sắc tàn-tạ, hết duyên.

NHÃM EM XEM CHỢ thng. Phải có ý-tú đê phân-biệt kẻ khinh người trọng, chớ không phải bá ai cũng giao-thiệp.

NHÃM MẮT ĐƯA CHÂN thng. Phú cho may rủi; liều đi tới, tới đâu hay đó. VL: *Cũng liều nhầm mắt đưa chân, Thủ xem con tạo xoay-văn đến đâu K.; Phải sao*

chịu vậy thôi thì chó, Rắn mất đưa chân lối đeo hổng TTT.

NHÃN CÁ GÒI CHÌM thng. Gòi thơ hoặc nhân miệng đê thông tin-tức cho nhau dt. 1.X. *Ngư-phúc tàng thơ*; dt. 2: *Đời Hán, Tô-Võ đi sứ Hung-nô*; vì không chịu khuất-phục nên bị dày ra Bắc-hải chấn dê. Nhờ chúa nhớ nhở, Tô-Võ viết thơ buộc vào chén nhện rồi thả nó bay về Trung-hoa. *Vua Hán bắt được thơ, mới biết Tô-Võ còn sống sau 19 năm bị dày-đi, bèn sai sứ qua buộc Hung-nô đưa Tô-Võ về Hán.*

NHÃNG ĂN CỎ ĐƯỜNG thng. Ngu hèn mà làm điều làm cách, lên mặt người sang, như người ở rừng-rú mà lên cỏ đường.

NHÃNG-NHÃNG NHƯ CHÓ CÁN MA
lv. Nói dai, cằn-nhèn tối ngày, không khác chó sủa ma (ban đêm, chó thấy bóng tần cây bị gió lay, tưởng có người lạ nên sủa luồn).

NHẶT CHE MƯA, THƯA CHE GIÓ tng. Tuỳ việc mà dùng, không vật gì vô-ích cả.

NHÂN BẤT HỌC BẤT TRI LÝ tng.
Người thiêu học thì không thông sự-lý. (X. Ngọc bất trác bất thành khf).

NHÂN BẤT THÔNG CỎ KIM, NGƯU MĀ NHI KHÃM CƯ thng. Người mà không rèn việc xưa nay, không khác chỉ trâu ngựa mặc áo quần.

NHÂN CẤP TRÍ SINH thng. Gặp lúc gặp-rúc thì nảy ra trí khôn (có lẽ do bén-nặng sinh-tồn của sinh-vật).

NHÂN CÙNG CHÍ ĐOÀN thng. Con người đến lúc cùng đường thì thiêng-chí.

NHÂN CÙNG TẮC BIỂN thng. Nh. Nhân cấp trí sinh.

NHÂN CÙNG TRÍ ĐOÀN thng. Con người đến lúc cùng-quần thì mắt cù trí khôn, không toàn-linh chi được.

NHÂN CHI TƯƠNG TỬ, KỲ-NGÔN GIÀ THIỆN, ĐIỀU CHI TƯƠNG TỬ, KỲ-MINH GIÀ AI tng. Người sắp chết, lời trời hiền-lành; chim sắp chết, tiếng kêu thảm-thiệt.

NHÂN-CHÚNG THẮNG THIÊN thng. Đông người cùng một lòng cùng thắng được mộng Trời.

NHÂN-DIỆN THÚ-TÂM *thng.* Một người lòng thú.

NHÂN-DỤC THẮNG, THIÊN-LÝ VỌNG *thng.* Lòng ham muốn của người hơn, thì đeo-lý của Trời phải mất // (B) Khi con người không khâm-chế nài dục-vọng, mọi lẽ phải đều tiêu-tan.

NHÂN-DỤC VÔ-NHAI *thng.* Lòng ham muốn của con người thật không bờ-bến.

NHÂN-DỊNH THẮNG THIÊN *thng.* Quyết định của con người có thể cài được mạng Trời.

NHÂN-GIÀ NHÂN-DÃ *thng.* Người có lòng nhân mới đáng là con người.

NHÂN-GIÁN ĐỊA-NGỤC *thng.* Hoàn-cảnh hết sức khò-sở, không khác chi địa-ngục ở cõi trần.

NHÂN-HIỀN TẠI MẠO *thng.* Người hiền-lành từ-tế do nơi sắc mắt, dáng-cấp // (B) Sắc-mỹ và dáng-dữu ánh-hưởng khá nhiều đến Mẫu-kính con người; lúc nóng giận mà ta có cười nói hiền-hoà, có làm những cử-chí ôn-hoà khoan-thai, tự-nhiên nư giận liêu-tan, trời nén sảng-suốt mà xù-sự phải đường và có lợi.

NHÂN-HIỀN TẠI MẠO, CÓ TRẮNG

CỎ THÌ MỚI NGON CƠM *thng.* Thìn có no-ấm, lòng mới vui và vỏ-mặt mới tươi (chủ-trương trọng thyc-té đã báu cõi tiên).

NHÂN HUỲ CÔNG, NGÂN HUỲ LỢI *thng.* Ở đây nát lời, tức vay một số tiền rồi tự mình hay cho con tái ở làm việc nhà cho chủ nợ để bao-giờ có số tiền thời lại mới được trả ra; trong thời-gian ấy, người ở đợt không được hưởng tiền cũng, số tiền vay cũng không được tính tiền lời (lãi).

NHÂN-LÃO, TÂM-BẤT-LÃO *thng.* Người già nhưng còn chiều nghi-lực + lão-lau hoặc còn nhiều dục-vọng.

NHÂN-NGÔN KHÀ ỦY *thng.* Dư-luận người đời rất đáng sợ (X. Dư-luận là chúa-tể thế-gian).

NHÂN-PHI-HIỀN BẤT GIAO, VẬT

PHI-NHĨA BẤT TÙJ *thng.* Không làm bạn với người không hồn, không giữ nhẫn của kiết-piết.

NHÂN-SINH *TU LÝ* *thng.*

DẠ-ĐƯỜNG-NHIÊN *thng.* Người đó có sống có chết như trời đất có ngày có đêm, nên, sống không mừng, chết không sợ; có người thân mới chết, không nên quá rầu buồn đến chết theo hay bô-bô phện-sự.

NHÂN-SINH NHƯ KÝ *ving.* X. Sinh-ký, tử-quy.

NHÂN-SINH QUÝ THÍCH-CÚ *thng.* Con người ở đri, quý nhất là được vừa ý mình (bởi thế, ta không nên ép người phải làm theo ý mình).

NHÂN-SINH THẤT THẬP CỎ LAI HY *thng.* Xưa nay, người đri sống đến bảy mươi tuổi là điều hiếm có (nên ta phải trọng người già-cố hoặc sống đến ngàn tuổi ấy, có chí-cết cũng vui).

NHÂN-TÀI NHÌ ĐỐC *thng.* Tuỳ cái tài sẵn có mà bồi-bồi, (còn tên của này-nó), cho tình-thông thêm (không nói bô ngòi mình mà bêt-chuốc cùi huy của người).

NHÂN-TẠI KINH TRUNG *thng.* Kiếp sống con người như hình trong gương, thoát có thoát không (bởi thế, được không quá mừng, mất không quá lo, nhất là không nên làm giàu riêng mình, hoặc cung-cố địa-vị đến làm hại kẻ khác).

NHÂN-TÂM *thng.* Lòng người, tức lòng thương của nhiều người đối với một ai đáng thương hay lòng cảm-phục của phần đông dân-chúng đối với nhà cầm-quyền biết thương dân, biết lo cho dân được no cơm ấm áo, hết lòng tuân phép nước khi thời bình; hết lòng ủng-hỗ nhà cầm-quyền để chống giữ nước-nam khi thời loạn thất. *Vua Trang-vương* nước Kinh muôn đánh lây nước Trần, sai người sang đà-thẩm tình-hình. Người ấy về nói: «*Nước Trần không nên Jánh, vì thành cao, kèo sâu, kho-tàng súc-tích nhiều*». *Vua Trang-vương* còn do-dụ thi Ninh-Quốc-têu + «*Như thế thì nên đánh Trần. Vì nước Trần vốn nhỏ mà thành cao, kèo sâu, là đã bêt quẩn dân phys-dịch nhanh; kho-tàng súc-tích, là: cõi đánh thuế nô nòng. Nếu thế, lòng người oán giận bất bao. Nếu ta cắt quân sang đánh, thế này cũng lây được nước Trần. Trần, nước vương y lời, quả lây được nước Trần* ».

NHÂN-TÂM BẤT LỰC *À THỦNG* *TƯC* *thng.* Lòng them của người

không bờ bến, không khóc rân mà muôn nuốt voi.

NHÂN-TÂM NAN TRẮC *thng.* Lòng người khó lường (miệng nói thế này mà bụng think thế khác).

NHÂN-TÌNH ÂM LẠNH *thng.* Lòng người và thói đời khi vầy khi khéo; hễ thấy ai giàu-sang hay hung-thịnh thì nịnh-bợ, vèo giùp; chừng hết thời, nghèo, thì họ lánh xa; có khi còn nói xấu người nữa.

NHÂN-TÌNH LÃNH-NOĂN *thng.* Nh. tr.

NHÂN-TÌNH THẾ CỐ *thng.* Lòng người và việc đổi biến-lỗi nhiều thế.

NHÂN-TÌNH THẾ-THÁI *thng.* Lòng người và thói đời.

NHÂN TỬ LỰU DANH *thng.* Con người chết rồi vẫn còn để tiếng lai cho đời.

NHÂN THAM TÀI NHI TỬ, ĐIỀU THAM THỰC NHI VỌNG *tng.* Người tham-lam, muốn làm giàu cho mưu mà không phải nhọc sức nhiều thì phải điể ; chém mà quá ham mồi, thế nào cũng mắc bẫy.

NHÂN-THÂN TIỂU THIÊN ĐỊA *thng.* Thiên-thè con người là một vĩ-trí nhỏ, có đủ luật sikh-tol tuân-hoàn, tìn-dương, lệnh-nóng, v.v...

NHÂN THIỆN BỊ NHÂN KHI *thng.* Hiền quá thì bị chúng ăn-hiếp.

NHÂN THỰC VÔ QUÁ *thng.* Con người có ai tránh khai bùn.

NHÂN VĂNG PHƯƠNG VI *thng.* Người qua đời rồi thì tan-hơi đều hết.

NHÂN VỊ VÀI TỬ, ĐIỀU VỊ THỰC VỌNG *tng.* Nh. Nhân-tham tài-nhi-tử, điều-tham-thực-nhi-vọng.

NHÂN VÔ TÝ (P) TOÀN *thng.* Làn người không ai vạn dù mười mươi.

NHÂN NHẤT THỜI CHI KHÍ, MIỄN BÁ NHẤT CHI ƯU *tng.* Dần được tính-nóng trong một lúc, khỏi lo buồn cả trăm ngày (Xt. Một câu nhijn, chín câu lanh và Tiểu-bết-nhẫn, tất loạn đại Phun).

NHÂN VÔ TÍN BẤT LẬP *tng.* Người thiếu-thành-thật, không giữ chữ-tín thì không làm nên được (thd. I: Vua Tề ý mèn, bắt nước Lỗ đem dâng cái-dinh

rất quý của Lỗ cho mình. Vua Lỗ sợ oai Tề, nhưng cũng tiếc-dinh-quý, bèn truyền dứa-dinh già rồi sai Nhạc-chinh-Tử là người được vua Tề trọng-nhất đem dâng. Tùi hỏi sao không nập-dinh-thật; vua Lỗ bảo: *Ta quý cái-dinh ấy lắm.* — Nhì vua quý cái-dinh ấy thế nào, thì họ-thần cũng quý-chữ-tín của họ-thần thế ấy. Vua Tề trọng-họ-thần vì chữ-tín cũng như cát-thiên-hạ trọng-nước Lỗ vì lẽ-nghĩa; nếu nay ta làm việc bất-chính- ấy, thì cát-nước ta sẽ ra làm sao? Vua Lỗ đành đưa-dinh-thật. Nhạc-chinh-Tử mới chịu mang đi CHTH. thd. II X. Quý-Trát-hệ kiêm.

NHÂN VÔ VIÊN LỤ, TẤT HỮU CÂN
ƯU *tng.* Người chẳng lo xa, ăn có việc buôn-giả-thé. Đức Khổng-tử nói: Người quan-tử có ba điều phải nghĩ: 1) Lúc nhó-rêu-chêng-học, lớn-lèn-ngo-dot, chàng làn-đuợc-việc-gì; 2) Lúc già-nếu-không-don-những-diều-mình-biết-kết-day-người, khi chết-chẳng-ai-thương-tiếc; 3) Lúc giàu-có-nếu-không-tốt-bụng, khi khốn-cùng-chàng-ai Giing.

NHÂN-NHỤC PHỤ TRỌNG *thng.* Có biết-nhận-nhục-mới-gánh-véc-viec-lớn-dược (Xt. Bao-tu-niễn-si).

NHẮNG - NHÁO NHƯ CÁO VÀO
CHUỒNG LỢN *lv.* Bé-lắc-cács, vúc-vác-nghênh-ngang, không-chút-lè-dợ.

NHẬP GIA TUỲ TỤC, ĐÁO GIANG
TUỲ KHÚC *tng.* Tới nhà ai, phải ăn-ở-theo-thói-quen-trong-nhà-ấy; làm-khác-hơn-thì-phát-lòng-người và mất-hết-cảm-linh; việc-ấy-đã-bị-dịnh-phải-như-thế, như-đi-thuỷn-phải-tuỳ-lòng-sông; không-tài-thuỷn-đau.

NHẬP GIA VĂN HUÝ *thng.* Thảo-lê-xir, hổ-vàn-nhà-si-phải-hồi-tên-huý-nhà-ấy-dâng-dâng-phạm-nhâm-khi-nói-nặng. Vì: Sách-cố-chết-nhập-gia-văn-huý, Khi-nói-nặng-phải-kỹ-kheng-khem GH.

NHẬP GIANG TUỲ KHÚC *tng.* X. Nhập-gia-tuỳ-tục, đáo-giang-tuỳ-khúc = Đen-dâu, phải-trong-phong-tục-ở đó.

NHẬP KHẨU VÔ TANG *thng.* Nuốt-rồi-thì-mất-hết-tang-chíng, tức-việc-bắt-gian, phải-bắt-tại-trên, không-thì-không-thira-kien-ai-dùng.

NHẤT ÂM NHẤT TRÁC, SỰ GIAI

TIỀN ĐỊNH *tng.* Một bữa ăn hay một bữa uống đều có định trước ngày giờ // (B) Mọi việc đều có số-mạng.

NHẤT BẠCH, NHÌ THANH, TAM

HUỲNH, TÚ HẮC *thng.* Cách sắp họng kỳ-nam theo tánh-chất tốt xấu : 10 *Bạch* kỳ-nam, trắng mềm, nhiều dầu, quý nhất; 20 *Thanh* kỳ-nam, màu xanh, đúng dầu thì mềm, chưa đúng dầu thì cứng; 30 *Huỳnh* kỳ-nam, màu vàng, cứng, dẻ lâu khô dầu, trở nên nhẹ; 40 *Hắc* kỳ-nam, màu đen, cứng luôn-luôn như trầm kiền.

NHẤT BẢN VẠN LỢI *thng.* Một vốn muôn lời, lúc mua may bán đắt (lời chúc).

NHẤT CÁ SAN-NHÂN *thng.* Một người ở núi, tức (chữ) *tiên* là người lém đồi vào rừng núi tu-luyện thành tiên, gồm có nhữ nhân một bến chữ *san*.

NHẤT CẬN, NHỊ VIỄN *thng.* Gần trước, xa sau; lẽ đời là vậy.

NHẤT CẬN THỊ, NHỊ CẬN GIANG *thng.* Một là gần chợ, hai là gần sông, tiện-lợi nhất.

NHẤT CON, NHÌ CHÁU, THỨ SÁU

NGƯỜI DỰNG *tng.* Về mặt tình-cảm, phải lo (hay dành-dề) cho con trước, rồi mới tới cháu; có thừa lâm, mới tới người dung.

NHẤT CỐNG LƯỞNG CƠ *thng.* Một đòn-gánh và hai cái thúng (hình-thò và kinh-tế nước Việt-nam).

NHẤT CỬ LƯỞNG TIỆN *thng.* Một công hai việc, làm một lần mà xong cả hai bể.

NHẤT CHƠI TIỀN, NHÌ GIƠN TIỀN *tng.* Một là đi-diếm, hai là cờ-bạc, hai việc hại lớn trong đời.

NHẤT CHỨNG PHI, NHÌ CHỨNG

QUÀ *tng.* Một người chứng thì còn nghi ngờ, chớ hai người thì chắc-chắn rồi.

NHẤT ĐẶC (DARLES), NHÌ KÉ (EC

KERT) *TÀM MA (DELAMARRE), TÚ*
BÍCH (BRIDE) *thng.* Bốn vị công-sứ bảo-
ngược nhất ở xứ Bắc thời Phép-thuộc, mà
người miền Bắc gọi là *tú-hung*.

NHẤT ĐÀO, LƯỞNG ĐOÀN *thng.* Xuống
một lát (nhất) đào, đứt làm hai khúc // (B)
Cách quả-quyết, không nương tay hay chèn-
chờ chi cả.

NHẤT ĐIỀU, NHÌ NGƯ, TAM XÀ, TÚ

TƯỢNG *thng.* Kè vè meo lẹ (tù) họng nhất là loài chim, họng nhì là cá, họng ba là rắn, chém-chop nhât là voi.

NHẤT ĐỒNG-NAI, NHÌ HAI HUYỆN

tng. Kè vè ruộng đất phì-nhiêu thì họng nhât là xú Đồng-nai, tức miền Nam V.N., kế đó là hai huyện Phong-dồng và Phong-lộc, tức huyện Lệ-thủy và huyện Quang-ninh ngày nay, thuộc tỉnh Quảng-bình (miền Trung V.N.).

NHẤT ĐỘNG NHẤT CỨ *thng.* Mỗi cử động, mỗi khi làm việc chí.

NHẤT GÓC AO, NHÌ GIAO ĐÌNH

thng. Cắt nhà, nên tránh trước nhât là ngay góc eo, kế đó là ngay giao-kỷ (chỗ nóc giáp với cái chái) một cái đình.

NHẤT HÔ BÁ NĂC *thng.* Một tiếng gọi trầm tiếng dẹ // (B) Uy-quyền của nhà quan hay nhà giàu.

NHẤT HÔ BÁ ỦNG *thng.* Nhtr.

NHẤT Ý CÔ HÀNH *thng.* Một dẹ làm láy, không nghe ai cả.

NHẤT KHẮC THIÊN KIM *thng.* Một khắc đáng ngàn vàng // (B) Thi-giờ là tiền-bạc, tức rất quý.

NHẤT-KHÍ CHÂU-DU *thng.* Châu-du giật đến hộc máu lần thứ nhât đt: Sau trận đốt 80 muôn binh Tào nơi Xích-bích, Không-Minh lẹ tay giành lấy Kinh-châu của Tào; Đông-Ngô hao binh tàn tướng khá nhiều mà không được chi cả; khiến Châu-Du là Đô-đốc Đông-Ngô tức mình đến hộc máu.

NHẤT KHUYẾN PHỆ HÌNH, BÁ

KHUYẾN PHỆ THỊNH

tng. Chỉ một con chó thấy người mà sủa còn trầm con khác chìn ghe tiếng sủa rồi sủa hùa theo // (B) Chỉ lời nói đầu-tiên mới đúng, còn những lời truyền từ miệng người này đến miệng người khác, càng nhiều càng xa sự thật.

NHẤT LƯƠNG VĨNH ĐẶT *thng.* Chiju nhọc một lần mà sung-sướng lâu-dài.

NHẤT HIẾN, NHÌ TRINH, TAM VỸ,
TÚ HOÁN *thng.* X. Quàng-nam tú-kiệt PH. III.

NHẤT LIỆU, NHÌ HẠNH, TAM HOÀNH,

TÚ HIẾN *thng.* X. Quàng-nam tú-hùng PH. III.

NHẤT-LỘ PHÚC-TINH *thng.* Người có vi sao tốt chiếu mệnh, đường đời không vấp, hưởng phước trọn đời; được người đời ca tụng. VL: *Dẫu chẳng vạn-gia sanh Phật, cũng là nhất-lộ phúc-tinh SV.*

NHẤT MỰC, NHÌ VÀNG, TAM KHOANG, TỨ ĐỒM *thng.* Ngon nhất là thịt chó mực, kế đến là chó lông vàng, thứ ba chó mình có khoang, thứ tư c: đồm; kỳ-dư đều xoàng.

NHẤT NAM VIẾT HỮU, THẬP NỮ VIẾT VÔ *thng.* Dẫu chỉ có một trai, cũng được kè là con mình; còn mười gái, cũng kè như không có (con trai có con đều lấy họ nhà mình; con gái phải gả lấy chồng và sinh con đều theo họ nhà chồng).

NHẤT NẶC THIỀN-KIM *thng.* Ùm một tiếng thì được ngàn vàng, tức nhện lời (diều-kiện) thì được giàu-sang.

NHẤT NỮ BẮT GIÁ NHỊ PHU *thng.* Một gái chẳng lấy hai chồng.

NHẤT NGỘ BẮT-DUNG TÁI-NGỘ *thng.* Lầm-lỗi một lần thì được, tái-phụm thì không.

NHẤT NGÔN DĨ VI TRÍ *thng.* Một lời nói ra, dù nhện là người có trí hay không.

NHẤT NGÔN KÝ-XUẤT (h. THUYẾT-QUÁ hay DĨ-QUÁ) **TỨ-MÃ NAN TRUY** *thng.* Một lời nói ra, xe bốn ngựa theo không kịp, tức hễ nói ra thì phải giữ lời.

NHẤT NGÔN TRÚNG, VẠN NGÔN DỤNG, NHẤT NGÔN BẮT TRÚNG, VẠN SỰ BẮT THÀNH *thng.* Một lời nói đúng, thì những lời sau đều được người lin theo; một lời nói sai, thì mọi sự đều hỏng.

NHẤT NGHỆ TINH, NHẤT THÂN VINH *thng.* Chuyên ròng một nghề cho giỏi thì thân được sung-sướng.

NHẤT NHÂN TỬ, VẠN NHÂN TUÝ *thng.* Một người chết, muôn người say, tức ăn-nhậu ở hương-thôn mỗi khi nhà có người chết.

NHẤT NHẬT NHẤT TIỀN *thng.* Ngày-giờ là tiền-bạc; ngày-giờ rất quý, hễ qua rồi thì mất.

NHẤT NHẬT TẠI TÙ, THIỀN THU TẠI NGOẠI *thng.* Một ngày ở trong tù, bỗng ngàn năm ở ngoài (ì vừa mất tự-do).

vừa trông ngày về nên thấy lâu).

NHẤT NHẬT THANH-NHÀN, NHẤT NHẬT TIỀN *thng.* Một ngày rỗi-rãi thơ-thái như đã thành tiên trong ngày ấy.

NHẤT NHẬT THIÊN LÝ *thng.* Tiền xe ngàn dặm, sự tiền-bộ meo-chóng.

NHẤT PHÁ SƠN-LÂM, NHÌ ĐÀM HÀ-BÁ *thng.* Nhất là phá rừng (nghè làm cây), nhì là bắt cá (làm hai nghè ấy, sau sẽ tàn-mạt) (?).

NHẤT PHẨM PHONG THUẬN *thng.* Thuận buồm xuôi gió // (B) Chỉ một lần thì thành-công, nhờ xuôi chiều.

NHẤT PHAO-CÂU, NHÌ ĐẦU CÁNH *thng.* Thịt gà, ngon nhất là cái phao-câu, kế đó là cái đầu và cặp cánh; kỳ-dư đều tầm-thường.

NHẤT QUỶ, NHÌ MA, THỨ BA HỌC-TRÒ *thng.* Học-trò hay nghịch-ngợm, phá-phách, không khác gì ma quỷ.

NHẤT SĨ, NHÌ NÔNG; HẾT GẠO CHẠY RONG, NHẤT NÔNG, NHÌ SĨ *thng.* Theo sự sắp hạng thông-thường thì người theo nghề nghiên-bút đứng trước người làm ruộng; nhưng khi hết gạo, thì sắp cho người làm ruộng đứng trước // (B) Kinh-tế trước nhất, vật gì cũng chẳng hơn đồng tiền và bát gạo.

NHẤT SĨ, NHÌ NÔNG, TAM CÔNG, TỨ CỎ (h. THƯƠNG) *thng.* Theo sự sắp hạng sang hèn thì thứ nhất là người theo nghề nghiên-bút, thứ nhì: làm ruộng, thứ ba: làm công, thứ tư mua-bán (quan-niệm xưa).

NHẤT SAN BẮT TÀNG NHỊ HỒ *thng.* Một hòn núi, không chứa hai con cọp // (B) Giang-san nào, anh-hùng nấy, một địa-phương, không thà có hai anh-chị bự.

NHẤT SỰ SUY VẠN SỰ *thng.* Dựa vào một việc làm của sỹ, đoán biết được những việc khác của họ.

NHẤT TI PHÒ CỨU ĐỈNH *thng.* Một sợi tơ treo chín cái vạc, tức một người mà gánh-vác việc nước được bền-vững lâu dài đắt. *Nghiêm-tử-Lặng đời Hán có tài và tiết-khi cao-thượng, duy-trì được nhân-tâm thê-dạo, kéo dài nghiệp Hán thêm hai trăm năm.*

NHẤT TIẾU KHUYNH - THÀNH, TÁI

KHUYNH-QUỐC *tng.* Cười một cái thì nghiêng thành, cười thêm cái nữa thì nghiêng nước *(B)*. Đẹn-bà đẹp hay làm cho hư nhà hại nước.

NHẤT TIẾU THIÊN KIM *thng.* Một sự cười đáng giá ngàn vàng đất. *U-vương* nhà *Châu* rất say-mê nhân-sắc hoàng-hậu *Bao-Tự*. Thấy người yêu cả ngày buồn-bã, vua tìm đủ cách để chiều lòng; đến cái nghe *Bao-Tự* nỗi thích nake tiếng lụa xé, liền truyền nội-thị mỗi ngày xé 100 cty lụa cho hoàng-hậu nghe. Nhưng hoàng-hậu cũng chẳng cười. Vua phải truyền lệnh cho bá-quan, ai có cách gì làm cho hoàng-hậu cười, đầu chí một lòn, cũng được thưởng ngàn vàng. *Quán-đông* hí kẽ dắt lừa trên phonq-hoả; lài ngọt như hấu kéo bình và cát-giá; bồi hoàng-thành, không thấy giặc-giã; cái cát, sỏi lầu cũn hên lối-thời kéo quân về. *Bao-Tự* thấy việc buôn cười, mới cười lên trời tiếng. *U-vương* mừng quá, dav quân đem ngàn lượng vàng thưởng cho *Quán-đông*.

NHẤT TỘI, NHÌ RƠ *tng.* Nhì nhết là phải tội, bị gông cầm, dây-đi, xó nhà cửa vơ cạn; thứ nhì là mặc nợ, la chay ngược cợt xuôi, bị kêu ráo, mắng-nhị c xấu-hồ (hèn, ở đời, cần tránh hai việc ấy).

NHẤT TỰ THIÊN KIM *thng.* Một chữ giá đáng ngàn vàng *(B)*. Vẫn hay ai đọc cũng phải khen.

NHẤT TỰ VI SƯ, BẢN-TỰ VI SƯ *tng.* Dạy một chữ cũng là thầy mình, dạy nửa chữ cũng là thầy mình *(B)*. Đã học được điều gì với ai, người đó là thầy ta vậy; bởi thế phải kính-trọng người.

NHẤT TƯỚNG CÔNG THÀNH, VẬN

CỐT KHÔ *tng.* Một vị tướng làm của sự-nghiệp, có cả muôn người phải phơi xương *(B)*. Một người nên công-nghiệp, biết bao người bị hại.

NHẤT THẮT TÚC THÀNH THIÊN CỔ
TẬN *tng.* Một lần làm-lỗi, dù ăn-hận ngàn đời.

NHẤT THẾ TỤNG, TAM THẾ THÙ *tng.* Một lần kiện nhau, thù-oán dày-dưa cả ba đời; việc thưa-kiện thường làm cho con cháu hai bên thù-oán nhau dai-dài.

NHẤT THÌ QUÁN SONG ĐIỀU *thng.*

Một mũi tên, hé hai con diều *(B)*. Đòi một thủ-đoạn, xong hai việc.

NHẤT THỐN QUANG-ÂM, NHẤT THỐN KIM *tng.* Một tắc ngay giờ là một tắc vàng (thì giờ là tiền,bạc).

NHẤT VOI MỘT NGÀ, NHÌ ĐÀI-LÈ

MỘT MẮT *tng.* Theo tự-nhiên, cái gì thiêu quan-bình thì sinh khát tính; voi phải có hai cái ngà như người ta phải có hai con mă, thế là vì lỗ gì đã mất hết một, tức mất một phần năng-lực tự-vô, tự-nhiên phải ngồi-angled lo sợ kẻ khác hại nính lạy nính xiên mình, rồi đâm tinh lung-tinh hàn đồng-loại nguyên lành.

NHẤT VỢ, NHÌ TRỜI *thng.* Tôi nính-mai ke sợ vợ, chờ rồng trên đời. Tôi nính-mai lớn nhất cùi mồi tới Trời, nính-mai ở sau cùi.

NHẤT LẠC TANG-DU *thng.* Ngồi trời vỗ bóng, bóng đâu dà xé ng ngã, trai cảnh về già.

NHẤT NGUYỆT NHƯ THOA *thng.* Ngày tháng như thời đưa.

NHẤT NGUYỆT HUY ĐA, BẤT QUÁ

NHẤT VỐC NHẤT BẢN *thng.* Nợ đâu cái ngày tháng năm đầu, lời cung không được quà vồn (luật xưa).

NHẤT NGUYỆT TUY MINH, NAN

CHIỀU PHÚC BỒN CHI HẠ, ĐAO

KNÉM TUY KHOÁI, BẤT TRẦM VÔ

TỘI CHI NHÂN *tng.* Một trời mặt trăng tuy sáng, cũng không chiếu vô chäu áp; giờ-mai dao tuy ban, không lê chém người vô tội.

NHẤT NGUYỆT THÔI NHÂN *thng.* Ngày tháng thua-day người.

NHẤT TÂN, NHẤT TÂN, HỮU NGHỊ

TÂN *thng.* (Cố gắng) cho càng ngày càng cao lên và mãi-mãi.

NHÈ THẦY CHÙA MƯỢN LẮP *tng.*

LẮP *tng.* Hết mượn hoặc xin một vật hoặc một điều gì mà vì tính-chất tự-nhiên, người ta không có để thoả-mãn.

NHÈ SANG LÔNG, ĐÂM (h. QUẮC)

CHẮNG ĐI, NÄNG NHƯ CHÌ *(h.)*
VANH-VÁCH *(h. QUĂNG XA LÁ)* *thng.* Cái lồng rất nhẹ, nhưng cũng rầm rộn cồng cồng bay đi; cục cù tý nính,

nhưng hồn ném là đi xe II (B) Ăn - ở nhô-nhoi đều ai dứ cách nào, cũng chẳng động-chạm đến mình; còn còn cứng-cỏi phách-lối, càng dễ bị người he.

NHẸ BƯỚC THANG MÂY *thng.*

Thi đấu làm quan.

NHẸ NHƯ HỒNG-MAO, NĂNG NHƯ THÁI-SƠN *thng.*

Việc rất nhỏ, rất nhẹ như lông chim hồng mà không lo liệu trước, thì hóa ra khó, ra nặng như bùn Thái-sơn.

NHỊ-NỮ TÌNH TRƯỜNG, ANH-HÙNG

KHÍ ĐOÀN *thng.* Cái tình quyến-luyến vơ con càng nồng-nàn đầm-ấm bao-nhiều, thì cái khì-phách anh-hùng càng cùn-mẫn kén-cỏi # bảy-nhiều thđ. Trên đường lưu-vong, công-tử Trùng-Nhĩ nước Tần được Tề Hoàn-công gá công-chúa là Khuơng-thị chờ, lại ban cho 80 ngựa hay và nhiều tiền-bạc, làm tài-dài. Trùng-Nhĩ suốt ngày loanh-quanh bên người vợ đẹp với rượu ngon thịt béo, quên mất việc di mượn binh đê tranh lại ngôi báu. Các quan-tòng-vong, biêt Trùng-Nhĩ đã mất chí tú-phương, người người đều ngã lòng. Khuơng-thị phải âm-mưu cùng Tù-Phạm, một tôt trung của Trùng-Nhĩ, phục rượu Trùng-Nhĩ thật say rồi bò lên xe kéo đi. Trùng-Nhĩ nhớ vậy mà sau lây lại được nước Tần, lại làm bá-chủ cả chư-hầu.

NHỊ NỮ THƯỜNG-TÌNH *thng.*

Tình thường-thường của đàn-bà con gái (là yếu-đẹp, hay mũi lòng, bìn-rịn chòng v.v...)

NHỊ-HÀ NHẤT-THẾ *thng.*

Gần hay xa cũng vẫn một phép, một bờ; đồng-đều nhau, không ai hơn ai.

NHỊ MỤC QUAN CHIÊM *thng.*

Tai mắt lắng-trọng II (B) Mọi người đều dòm-giò, đê ý đến.

NHỊ VĂN BẤT NHƯ MỤC KIẾN *thng.*

Tai nghe không bằng mắt thấy; lời đồn-dãi thường sai sự thật, việc thấy tận mắt mới đáng tin.

NHỊ-KHÍ CHÂU-DU *thng.* dt. Nhân Châu-

Du lập kẽ dời gạt Lưu-Bí qua Đông-Ngô làm rẽ đê bắt làm con tin đểng đài lại Kinh-châu, Không-Minh làm cho Lưu-Bí cưới được quân-chúa đem về Kinh-châu; Châu-Du dẫn binh rước theo, bị phục-binh của Không-Minh đánh tan-tành; chính

thuỵen của Châu-Du cũng bị Triệu-Vân bắn cháy buồm; binh lính Kinh-châu lại đồng-thanh hô to: « Châu-long lập kẽ an thiền-hạ, Đã-mết phu-nhân lợi tàn binh » khiến Châu-Du tức-nghen hộc máu (lần thứ nhì).

NHỊ-THẬP-BÁT-TÚ *thng.*

Bei mươi tam vì sao trên trời theo thứ: c: iêm-tinh-Trung-hoa, chia làm bốn chòm: 1º Chòm Thành-long hướng Đđn, gồm có sao Giác, Công, Đề, Phòng, Tâm, Vỹ và Cơ; 2º Chòm Huyền-vũ hướng Đđb: Đầu, Ngưu, Nữ, Hư, Nguy, Thủ và Bích; 3º Chòm Bạch-hồ hướng Tđb: Khuê, Lâu, Vị, Mão, Tát, Chuỷ, và Sâm; 4º Chòm Châu-tước hướng Tđn: Tinh, Quý Liêu, Tinh, Trường, Dực và Chấn.

NHỊ-THẬP-BÁT-TÚ-ĐÀN *thng.*

Hội 28 nhà thơ đời Lê do Lê Thánh-tôn làm Nguyên-soái; Thần-nhân-Trung và Đỗ-Nhuận làm Phó nguyên-soái; Ngô-Luân, Ngô-Hoàn, Đặng-các hiếu-thor; Nguyễn-xung-Xắc, Lưu-hùng-Hiếu, Nguyễn-quang-Bát, Nguyễn-dức-Huân, Võ-Địch, Ngô-Thẩm, Hàn-lâm-viện thị-đặc; Ngô-văn-Cánh, Phạm-tri-Khiêm, Lưu-thú-Mậu, Hàn-lâm-viện thi-thố; Nguyễn-nhân-Bí, Nguyễn-tôn-Miệt, Ngô-Quyền, Lưu-bảo-Khuê, Bùi-Phô, Dương-trực-Nguyên, Chu-Hoàn, Hàn-lâm-viện hiếu-lý; Phạm-cần-Trực, Nguyễn-lich-Tôn, Đỗ-tuân-Thur, Phạm-như-Huân, Lưu-Địch, Đàm-thân-Huy, Phạm-deo-Phú, Chu-Huân, Hàn-lâm-viện kiêm-tháo.

NHỊ-THẬP-TÚ-HIẾU *thng.*

Bei mươi hòn gương hiếu-tháo của người xưa: 1º Vu Thuần thèo cha (X. Voi cày chim nhặt); 2º Vu Văn-dé ném thuốc (X. Treo gương hiếu-tháo); 3º Tăng-Sâm thèo mẹ (X. Máu ai thăm thịt này); 4º Mẫn-tù-Khiên mang tai (X. Chiju rết cho em ốm); 5º Tù-Lộ đội gạo (X. Đội gạo xe đường); 6º Diêm-Tử vắt sữa (X. Giả hưu vắt sữa); 7º Lão-Lai múa áo (X. Thủ cha kính mợ); 8º Đặng-Vịnh ở đđ (X. Dệt lụa chân cha); 9º Quách-Cự chôn con (X. Giết con nuôi mợ); 10º Khuơng-thị thờ mẹ chồng (X. Hiếu động lòng Trời); 11º Thái-Thuận lượm trái (X. Hiếu động lòng giặc); 12º Dinh-Lan thờ cha (X. Sự tử như sự sinh); 13º Lục-Tịch ăn-cắp quýt (X. Hiếu-dẽ gai thiên-tánh); 14º Giang-Cách công mợ chạy giặc (X. Vì mợ họ mình); 15º Hoàng-Hương tháo cha (X. Ấp lệnh quét nòng); 16º Vương-Thái ấp mợ (X. Ấp mợ đở sấm); 17º Ngô-Manh hiếu

với che mè (X. Muỗi đốt không xưa), 180 Vương-Tường năm giá (X. Năm giá chờ cá); 190 Dương-Hương đánh cợp (X. Liều mặng cứu cha); 200 Mệnh-Tông khóc mắng (X. Khóc tre mắng mọc); 210 Sưu-kìm-Lêu (X. Ném phản cầu Trời); 220 Đường-thị với mẹ chồng (X. Đầu hiền là giá); 230 Châu-thợ-Xuong (X. Từ quen tìm mẹ); 240 Hoàng-dinh-Kiên súc bình tiêu (X. Thương thì không gầm).

NHIN ĐÓI NĂM CO HƠN ĂN NO

PHẢI LÀM *tng.* Thà nhin đói mà được ở không sung-sướng hơn là ăn no mà phải làm việc, lý-luận của kẻ lười.

NHIN ĐÓI QUÀ NGÀY, ĂN VAY PHẢI

NỢ *tng.* Nhìn đói đây là nhìn ăn-xài huy-hoá, nên ăn-tiêu dè-dặt cho qua ngày; nếu không, phải vay-bợ mà mắng nợ.

NHIN THUỐC MUA TRÂU, NHIN TRẦU MUA RUỘNG

tng. Chịu nhìn xài vào những việc không cần-thiết, té ra những số tiền tuy ít, nhưng lâu ngày thành to, có thể mua sắm nhiều món cần-dùng đéng giá.

NHIÊN MY CHI CẤP

tng. Gấp như lửa cháy mây.

NHIEU LÀM PHƯỚC, ÍT LÀM DUYÊN

tng. Giúp nhiều thì kẽ như làm phước; vì nhờ đó mà người ta qua cơn ngặt-nghèo, bằng không giúp được nhiều thì cũng giúp ít, kẽ như mình tốn lòng thương-xót, an-ủi người; hơn là không ngơ.

NHIEU NGHÈ, CÁ TRÊ HÚP NƯỚC

tng. Biết nhiều nghề mà không nghề nào tinh thì vẫn nghèo; hoặc đang làm-ăn nghề này nữa chừng rồi bắt-chước người-la bắt sang nghề khác, thì ngáo luôn; vì thiếu nhẫn-nại cho đến thành-công (vì nghèo phải ăn-uống kham-khò, có con cá trê cứ n้าi đi n้าi lại cho ra nước ngọt mà húp).

NHIEU SÃI, KHÔNG AI ĐÓNG CỬA

CHÙA *tng.* Đông người mà thiếu lờ-chức phân-công cho ranh thì công-việc không chạy; có việc thì đòi ba người giành làm, có việc thì không ai mò tới.

NHIEU SÃI THÚI MA, NHIEU NGƯỜI

TA THÚI CÚT *tng.* Đông người cùng làm một việc mà thiểu người điều-khiển, chịu trách-nhiệm thì hỏng; như trong một đám tang, thầy bày thế này, thầy bày thế khác, phân phân bất nhất; hay ở một nơi

đông người, mệnh si này là vỡ, không chỗ-nơi nhất-định, mất cả vê-sinh.

NHIEU TAY HƠN HAY LÀM

tng. Nhiều người cùng làm thì mau xong hơn một người, đâu người này có siêng cách nào đi nữa.

NHIEU TAY VỎ NÊN BỘP

(h. KÊU)

tng. Đông người hiệp sức mới dỗ nín việc.

NHIEU TIỀN ĂN THỊT, ÍT TIỀN ĂN

NẤY *tng.* Lúc giàu như lúc nghèo, vẫn giữ đúng nền-nếp con người; như lúc có nhiều tiền thì ăn thịt nạc, lúc ít tiền thì ăn thịt này (thịt ở bụng heo nái); thứ nào cũng đều là thịt heo cát.

NHIEU TIỀN THÌ THẤM, ÍT TIỀN THÌ

PHAI *tng.* Tình dời, lúc mình giàu thì được bè-bạn chơi thèm, tình-nghĩa đậm-dà; lúc nghèo thì họ xa dần, tình-nghĩa cũng phai-lẹt.

NHIEU THÀY LẨM MA

tng. Có bệnh mà chạy thầy nhiều thì mau chết.

NHIEU THÀY THỐI MA, NHIEU CHA

CON KHÓ LẤY CHỒNG *tng.* X. Lẩm thầy thái ma, lẩm cha con khó lấy chồng.

NHIEU THỢ ĂN CÂY, NHIEU THÀY

ĂN BỆNH *tng.* Thợ giỏi, một người cũng đủ; thầy hay một người cũng trị lành bệnh; dùng bôn-chôn chạy chữa nhiều nơi cho hao-tốn.

NHIEU VĂN CỘT CẦU

lv. Xấu-xí mà ăn-mặc loè-loẹt; gái đẹp mà lấy chồng xấu (như xấp nhiều là thứ hàng tốt mà đem vắn cột cầu).

NHỎ ĐI CÂU, LỚN ĐI HẦU, GIÀ

LÀM KHÁCH *NỢ* *tng.* Còn nhỏ mà không lo học đồ rong chơi thì cả đời chỉ làm tay sai cho người (hầu là làm dày-lớp hầu việc sái-khiến); khách nợ là được chủ sai đi đòi nợ).

NHỎ NGƯỜI, TO MẮT

tng. X. Bé người to mắt.

NHÓN TAY LÀM PHÚC

tng. Bỏ ra chút ít giúp người.

NHỌN GAI MÍT DAI, TẾT GAI MÍT

MẬT *tng.* Trái mít nào gai nhọn là mít ráo; trái nào gai thấp, là mít ướt.

NHỎ CỎ, NHỎ CÀ RÈ thng. dc. Trâm
thảo trù cản = Hại sỉ, phải trừ tiết cả
dòng họ thđ.: Lý Huệ-tông (1211-1225) truyễn ngôi cho con gái là Phật-Kim mới
lên 7 tuổi, rồi vào chùa tu; quyền chính
đều trong tay Trần-thủ-Đồ. Một hôm,
Huệ-tông ngồi nhô cổ ở sân chùa Chân-
giáo, Thủ-Đồ trông thấy mới nói: «Nhô
cổ thì phải nhô cổ rẽ cái nòi đi?» Huệ-
tông nghe thế đứng dậy lén phùi tay rồi nói:
«Nhè-nuôi nòi, ta đã hiếu rõi». Được
mấy hôm, Thủ-Đồ cho người đến mời
Huệ-tông, Huệ-tông biết ý, vào nhà sau
thất cõi tự-tử.

NHỎ RÂU ÔNG NỌ (h. KIA) CẨM

CẨM BÀ KIA (h. NỌ) thng. Làm việc
lộn-xộn, của hay việc làm của người này
mà cho là của người khác; xui-giục dàn-
bả bỏ chồng đè làm mai cho kẻ khác...
thđ.: Đọc theo quốc-lộ số 2, lối gần Bé-
quẹo, có tấm bia kỷ-niệm khắc mấy dòng
chữ: Ci-git Barbé, Capitaine d'Infanterie
de Marine, tué dans une embuscade,
le 7 Décembre 1860. Souvenir de
ses camarades (Đây là nơi an nghỉ của
Barbé, đại-uy Thuỷ-quân lực-chiến, bị phu-
kích đêm 7-12-1860. Kỷ-niệm của các
bằng-hữu). Các dòng chữ trên đây nằm
chồng lên vñ-số chữ Hán. Thị ra, đó là
tấm bia ghi công-nghiệp ông Phem-dặng-
Hung, thân-sinh bà Từ-Dũ, được vua Tự-
đức truyễn chở bằng thuyền từ Huế vào
Nam, để đem dựng tại thđ-mộ họ Phem
ở Cà-công. Nhưng chẳng may, bị quên
Phép chôn lấp làm bia kỷ-niệm một chiến-
hữu của họ.

NHỎ RỎI LẠI LIÊM thng. Nói ra rồi nuốt
lời; làm cái việc mà trước kia chính mình
đã bài-bác.

NHỞ GIÓ BÈ MĂNG thng. X. Chờ gió
bè măng.

NU THẮNG CANG, NUƯỢC THẮNG

CƯỜNG thng. Mềm mà hơn cứng, yếu
mà hơn mạnh; diêm-tinh và mềm-dẻo
thường thắng kẻ nóng-nảy, ham dùng võ-
lực thđ.: Liêm-Pha có nhiều công lớn,
làm soái nước Triệu đã nhiều đời. Nhân
thầy Lạn-tương-Nhu là người mới, tướng
nhó-nhã như học-trò, lại được nhà vua
phong làm tướng - quốc, dài như bục
thầy thì giận lắm; ông thường tìm cơ-
bại để hạ nhục Lạn-tương-Nhu cho bô

ghét. Lạn-tương-Nhu biết ý nên hăng
tranh Liêm-Pha. Các mõ-khách Lạn-tương-
Nhu bắt-binh nói: «Chúng tôi thấy ngài
là người anh-hùng nên từ bốn phương
đến đây giúp ngài. Chẳng ngờ ngài rất
mềm-yếu, nhiều phen té ra sợ-sệt Liêm
tướng-quân, nên chúng tôi lấy làm xui-
hỗ, xin từ ngài mà đi nơi khác». Lạn-
tương-Nhu đáp: «Luận về uy-dũng và
quyền-thể, giữa Liêm tướng-quân với vua
Tần, ai hơn? Thê mà giữa chúa tôi nhì
Tần, ta còn dám mang vua Tần thay!
Thì ta lại sợ chi Liêm tướng-quân. Ta mà
nhìn người, là nhận thấy nhè Tần só-dì
chưa đặng-binh thôn-tinh nước Triệu ta
lè vì eon kiêng Liêm tướng-quân và ta.
Nay vì không dân được cơn nóng giận
mà tranh cao hõ với họ Liêm, giữa hai
tổn thể tất có một tử-thương. Đó là dịp
tốt cho nhè Tần nuốt trúng nước Triệu
vậy». Nghe qua, các mõ-khách đều cảm-
phục. Liêm-Pha nghe chuyện, lấy làm xui-
hỗ; đích-thân đến tướng-phủ quỳ xin te-
tội. Lạn-tương-Nhu đỡ dậy, dùng lời phù-
uy và xin kết bạn với Liêm-Pha.

NU TRUNG HỮU CANG thng. Mềm-
yếu, nhưng bên trong thì cứng-rắn, như
què Khèm 𦥑, hai hào âm bao ngoài, giữa
là hào dương; như vậy, thê nó là dương
mà dụng nó là âm, còn tượng nó là nước //
(B) Trước sự khiêu-khích nhục-nhã mà
vẫn thân-nhiên, trầm-tĩnh, ứng-dung như
không việc gì, mà bên trong có một sức
mạnh hùng-dũng phi-thường thđ.: Ký-Sanh
lành nuôi gà chơi cho vua Tuyên-vương
được 10 hôm, vua hỏi: «Gà đã đem chơi
được chưa?» Sanh đáp: «Tâu chưa!
Gà hăng lâm, chưa thấy gà khác mà đã
muốn chơi rồi». Mười hôm sau, vua hỏi
nữa, Sanh tâu: «Chưa được! Gà còn
hăng, mới thấy bóng gà khác đã muốn
chơi rồi». Cách mười hôm sau, vua lại
hỏi nữa; Sanh tâu: «Cũng chưa được!
Gà còn hơi hăng, trông thấy gà khác là
dừng lông muốn chơi». Đáp câu hỏi sau
cùng của vua cách mười hôm sau, Sanh
tâu: «Được rồi! Gà bay-giờ, trông tựa
gà gõ; nghe tiếng gà khác gáy không
động-dung, thấy bóng gà khác tới, vẫn
thân-nhiên cho là không đâu; như vậy,
bên trong dù cóc ngón hay, thừa sức
chống lại, bắt-cứ sức mạnh nào. Gà khác
trông thấy dáng cũng dù sợ mà lùi chạy».

NHÚNG TAY TRƯỚC, ĐẾ MÚT TAY

SAU *tng.* Tờ ra sét-sáng khi dự vào một công-việc chung; kỳ-thật có dụng-ý trực-lgi-về sau.

NHƯ BẮT NƯỚC ĐẦY *lv.* Hết-thuận vui-vẻ, bế-niêng-nhin nhau, đến-dài không có-một-đi-chi mạnh hay tiếng động-mạnh có-thể làm-dở một-tát nước dày *VL:* *Trong cuyện cướp nước gi đay, Cứ nhau như bắt nước đầy thì hơn CD.*

NHƯ BAO PHÁ THẠCH *lv.* Như rựa chém-dùi lài, chắc-chắn một-lời, không dời-diỗi.

NHƯ ĐAO PHÁ THỦY *lv.* Như dao chém-nước, chẳng-ăn-nhèm vào đầu-cô (nước bị chém-dứt-rồi-liền-lại như thường).

NHƯ GẤM THÊU HOA *lv.* Rất-hay, rất đẹp, vì-dà-hay, dà-đẹp sẵn-còn được trau-giỏi, thêu-vẽ thêm-nữa.

NHƯ GIAO TỰ TẮT *lv.* Như kéo-gắn chặt; thân-mặt quấn-quýt bên nhau-luôn.

NHƯ HỒ THIÊM DỤC *lv.* Như hùm-có-vi; dà-mạnh, nhiều-thể-lực còn được đóng-người giúp.

NHƯ LÂM THÂM UYÊN, NHƯ LÝ

BẠC BĂNG *lv.* Như-tối vục-sâu, như đi-trên-giá-mòng; tình-trạng nguy-hiểm, lối-thời thì chết-hay-hồng-việc.

NHƯ LÂN THẤY PHÁO *lv.* Mông-rồ-vì bắt-gặp điều-mong-muốn, đúng với-đi-nguyên-hay-sử-thích.

NHƯ LÔI QUÁN NHÌ *lv.* Như-sết-dánh bên-tai; quá-ngoè-nhiên hsy-kinh-ngoè-vì-một-việc-quan-trọng-lời-dột-ngợt.

NHƯ MÈO THẤY MỐI *lv.* Nh. Như-làn-thấy-pháo (mèo-rất-thích-mối).

NHƯ NGUYỆN ĐÌ THƯỜNG *thng.* Cầu-chỉ được-này.

NHƯ NGƯ ĐÁC THỦY *lv.* Như-cá-gặp-nước; gặp-được người-tâm-dầu-đi-hiệp (X. Duyên-cá-nước).

NHƯ PHONG QUÁ NHÌ *lv.* Như-gió-thời-quá-tai; qua-rồi-thì-thôi, không-còn-nhớ, không-dè-ý-dồn.

NHƯ THÊU NHƯ VẼ *lv.* Rất-khéo, rất-dep, rất-huê-dụng như-bức-thêu-bức-hoa.

NHƯƠNG SAO GIẢI HẠN *thng.* Cứu-sao-dè-tai qua-nạn-khỏi do-những-vì-sao-dữ-chiếu-mạng như-sao-Thái-bạch, sao-Lê-lâu, v.v... (X. Không-minh-tế-sao).

O

OA-GIÁC CÔNG-DANH *thng.* Công-danh ở chót sừng con săn, con ốc // (B) Mỗi lợi hay địa-vị không đáng (mà xúm nhau giành).

OÁI-OÁI NHƯ RẮN BẮT NHÁI *lv.* Le oái-oái như nhái khi bị rắn bắt.

OAN-GIA NGHĨ GIẢI BẤT NGHĨ KIẾT *thng.* Oán-thù nên cõi, không nên buộc; thù-oán ai, nên làm lành với họ để cảm hoá họ, tự-nhiên mối thù tiêu-tan; bằng cố tìm dịp trả thù, thì mối thù cứ dâng-dei không dứt.

OAN HÒN, HÒN HIỆN *thng.* Kẻ bị chết oan, thường hiện hồn làm ma; hại ai chết oan, hay mệt-cảm hoặc bị lương-tâm cản rút mà thấy hồn kẻ ấy thao vắn-vít, khiến sợ-sệt, ngơ-ngơ ngần-ngần.

OAN-HÒN YẾU-TỬ *thng.* Hồn của trẻ chết non cách oan-ức, thường chỉ hồn các bao-thai bị phá-hư ngay trong bụng mẹ.

OAN-OAN TƯƠNG-BÁO *thng.* Hai người thì sinh oán-thù, tự-nhiên bị người tìm cách trả thù; mình bị người trả thù, tự-nhiên con cháu mình tìm cách trả thù lại, cứ thế dây-dưa, hết đời nợ sang đời kia; hoặc hết kiếp nợ sang kiếp kia không dứt.

OAN-UỐNG VĨNH-KIẾT THIÊN-NIÊN
HÀO *thng.* Tết đep lâu dài như đời uyên-ương, lời chúc lành một cặp vợ chồng mới; giống chim này (oan là con trống,

ương là con mái) luôn-luôn bay lùng cặp, chẳng bao-giờ rời nhau; ngoài ra, có thứ ốc nhỏ gọi ốc oan-ương, hai con ở cách khoảng xa, nếu được vật nước chanh vào thì sôi bọt rồi bò lại gần nhau.

OÁN NHẬP CỐT TUY *thng.* Oán-thầu xương, mỗi thù-oán ăn sâu đến xương đến tuy.

ONG CHÈ BƯỚM CHÂN *thng.* Hết duyên; chơi-bời lâu nǎm, bảy-giờ khác nhau chơi không màng tới nứa.

ONG CHƯỜNG BƯỚM CHÂN *thng.* Đã bị khách làng chơi vọc-võ quá nhiều; đến nước chơi-bời công-khai, không núp lén a-dè nứa.

ONG NON NGÚA NGỌC *thng.* Còn trẻ quá mà muôn việc vợ chồng. VL: *Ông non ngựa ngọc chèm hoa rữa*, *Dê còn buôn sừng húc gięu thưa* HXH.

ONG QUA BƯỚM LẠI *thng.* Thời người này lấy người khác, bị đàn-ông chuyên lay với nhau; ra thân làm dì. VL: *Thiếp từ ngô-biển đền giờ*, *Ông qua bướm lạt đã thừa xấu-xé K.* // Được nhiều đàn-ông con trai trêu-chọc, được nhiều người toan cưới làm vợ. VL: *Chúa xuân còn ở vườn đào*, *Ông qua bướm lại biết bao-nhiều lần* LVT.

ONG VỐT Ô *thng.* Vợ chạy tán-toạn; xá-ei-lấy hay cười giặc om-som.

Ô

Ô-Y-HẠNG: Hèm áo đen đđt. *Đời Tần* (265-420) có *Vương-thần-Chi* và *Tạ-An* là hai họ thuộc dòng sang-cá-lei cùng ở chung một con đường. Muốn phân-biệt với dân thường, hai họ ấy cùng mặc toàn áo đen; thêm loài én cũng rủ nhau đến làm ở hai nhà ấy. Vì thế, người đời ấy gọi con đường có nhà họ Vương và họ Tạ là *ô-y-hạng*.

Ô-THƯỚC BẮC CẦU *thng.* Tục truyền đêm mồng 7 tháng 7 âm-lịch mỗi năm, loài quạ đội cầu cho *Ngưu-long* và *Chúc-nữ* gặp nhau; chính tháng 7 là mùa quạ rụng lông đầu // (B) Đứng làm mai cho hai họ làm sui với nhau.

Ô NHÂN THÁNG KỶ *thng.* Ganh hiền ghét ngô, hổ thay ai giỏi hay giàu hơn mình thì ghen-ghét.

Ô KÉN BUỘC TÀM *thng.* Mình làm cho mình mất tự-do, như tạo-lập ra nhà cửa to rộng, cờ-sờ làm ăn quy-mô mà không khéo tò-chức, không đặt người phụ-trách, cứ bo-bo làm lầy một mình, hay cứ lo giữ nhà giữ cửa, v.v..., chẳng khác chi con tâm, chính nó nhè ta làm kén dẽ nhốt mình trong ấy.

ỐC KHÔNG MANG NỐI MÌNH ÔC,
ỐC LẠI MANG CỤC RÊU *thng.* X. Mình ôc không rứa, lại mang cục rêu.

ỐC LẶN ÔC LỘI *thng.* Mặt hàng dệt săn-sùi, do có nhiều tơ gốc.

ỐC-LẬU THIÊN TAO LIÊN-DẠ-VŨ,
THUÝ CẤP HƯU NGÔ ĐÀ-ĐẦU-
PHONG *thng.* Nhà dột gặp mưa đậm,

nước siết thêm gió ngược; lác nghèo, lác nguy còn gặp thêm nhiều việc rủi-ro hay trót-ngại.

ỐC MĂN ỐC HÚT *thng.* Nhỏ-nhẹn lự-vụn, không có trái to (chỉ trái cây).

ỐC MƯỢN HÒN *thng.* Ngơ-ngơ ngẩn-ngẩn, hay quên vì có việc lo buồn. (XL PH. I).

ÔM CÀM SANG THUYỀN KHÁC *thng.* dc. Khẳng bả tỳ-bà quá biệt thuyền (Sao nở ôm dàn tỳ-bà sang thuyền khác): Bỏ chồng (h. vợ) đi lấy người khác, như người chơi dàn (dàn), hoặc với một người lâu ngày bất chán nên tìm người khác đỡ học ngôn dàn mồi.

ÔM CỦI CHỮA LỬA *thng.* Làm chuyện dại-dột, trong khi muốn ngăn-lắp, muốn diệt-trù cái hại, lại vô-tình như khuyến-khích, xúi-biêu thêm.

ÔM NHU CÒ-MA *lv.* Ôm (gây) quá, giống như con cò-ma, chân cao, cò dài, mình thon nhọn.

ÔM-O GÀY MÒN *thng.* Càng ngày càng ôm gầy.

ÔN CỐ TRI TÂN *thng.* dc. Ôn cố tri tân, khà-dì vì sự hỉ (Ôn lại việc cũ để tìm hiểu việc mới thì làm thầy người ta được): Nghìn-nghâm việc đã xảy ra lâu hoặc đọc lại tích xưa chuyện cũ na-né với việc vừa xảy ra thì hiểu được nguyên-nhận và cứu-cánh của việc ấy.

ÔNG ĂN CHÀ, BÀ ĂN NEM *thng.* Vợ chồng phân-bì nhau dè tranh nhau làm

quẩy (thường là đi cờ-bạc hay trai gái với người khác).

ÔNG CHÀNG BÀ CHUỘT thng. Vợ chồng rầy-rà cản-dẫn nhau luôn; người này đợi người kia nói ra một lời hứa-hanh thì chụp lấy mà làm rầy, cái qua cõi lại s chảng khác giống nhau, hễ có một con kêu thì cả vùng đều kêu theo.

ÔNG GIÀ BA-TRI thng. Người già-cả mà quắc-thuốc, can-dầm, có công sủa làng, giúp nước, lập chợ, mở đường (lời P.T.G) // (thth) Người già mà cứng-cỏi, cưng-quyet đến khó-tính, không lùi bước trước trời-ngại đđt: Khi Nguyễn-Ánh đặt-lạc trong Nam và dừng chân tại Cái-da-trại (làng Hưng-lê, giữa Cái-mít và Sơn-đốc), nơi nhè ông Cai-việc Hạc bên Rạch-ų, gần mé sông Hầm-luông, thì có con trai Tri-châu Thái-hữu-Chu là Thái-hữu-Kiêm thường mang corm gạo đến dâng cho chúa ở Côn-đất hay ở Ụ ông Việt. Chúa bèn phong Kiêm chức Trùm-cá làng An-bình-dâng. Nguyên làng nay hồi năm Cảnh-hưng thứ 3 (1742) do ông nội ông là Thái-hữu-Xưa lập ra và cùng cha ông là Thái-hữu-Chu mở-mang khai-phá ngày càng rộng thêm. Bây-giờ ông Kiêm được làm chức Trùm-cá, bèn lập ra chợ Ba-tri (Gia-long thứ 5 nhằm 1806), lại đắp hai con đường từ Ba-tri đi Vĩnh-đức-trung và Phú-lề. Dân các làng xung-quanh càng đến đông, ghe thương-hồ các nơi càng lui tới nhiều; chợ Ba-tri nhở đó mà thêm phồn-thạnh. Vì vậy, chợ có trước là Chợ-ngoài trong làng An-hoà-tây, cách chợ Ba-tri 3.000 thước, ngày một thưa-thớt. Chủ chợ này là ông xã Hạc bèn đất dân đắp đập ngăn rạch, ghe thuyền từ sông Hầm-luông từ đó không thể vào chợ Ba-tri nữa được. Ông cả Kiêm (sau nỗi danh là già Ba-tri) không nhijn, đất dân di kiệu tới huyện, rải tối phủ; nhưng đến đâu, quan cũng xử y như nhau: «Người-ta đắp đập trong đia-phận làng người-ta mà kiện nỗi gì? ! Cả Kiêm quyết chẳng chịu thua, rủ thêm hai ông kỳ-lão nữa là tham-trưởng Nguyễn-văn-Tới và hương-trưởng Lê-văn-Lợi, corm gói tiền lung, lôi suối trèo đèo, noi đường bộ ra tận Huế, đội đơn kêu-nỗi nơi ta là Tam-Pháp. Vua Minh-mạng từng đọc những chuyện gian-leo của tiên-đe ở đất Đàng-

nơi, biết rõ người cõi phen được dân Ba-tri giúp-dập, mà cả Kiêm là mệt. Vua muốn biết mệt cả Kiêm, nhất là nghe ông từ Đàng-nai lặn-lội ra đế-kinh, bèn cho đòi ba ông già xứ Ba-tri vào triều hỏi-hàn tự-sự. Rồi vua truyền: «Làng thi làng riêng, rạch là rạch chung, quan cai-tri sở-tại phải đến coi phá đập». Thế là ba ông già Ba-tri thăng kiện. Từ đó, người ta gọi chợ của cả Kiêm là Ba-tri chợ Đập, và cũng từ đó, tiếng Già Ba-tri được nỗi như cõi (tài-liệu LTX).

ÔNG HOÀNH ÔNG TRẤM thng. Người hung-dữ ngang-ngược đđt. Họ được thành Gia-dịnh sau ba năm vây-hamm, tướng của triều-dinh Huế là Nguyễn-Xuân và Nguyễn-văn-Trọng bắt giết lối 1.200 người theo Lê-văn-Khôi (lúc ấy đã chết vì bệnh) mà giết và chôn chung một huyệt. Trừ sáu người cầm đầu là con Lê-văn-Khôi, cõi đao Marchand, gọi là cõi Du, Mạch-tần-Giai, Nguyễn-văn-Hàm kêu là Hoành, Nguyễn-văn-Trầm và Nguyễn-văn-Bột thì bị điều về kinh cho triều-dinh trị tội. Hoành và Trầm là hai tướng đã dày công trong việc giúp Khôi chống lại binh triều, nhưng bình-sanh là hai người hung-dữ và ngang-ngược nhứt. Cả hai cùng với bốn người kia đều bị xử bé-đao vì tội phản-nghịch.

ÔNG NÓI GÀ, BÀ NÓI VỊT thng. Kè nói vầy, người nói khác, không ăn khớp nhau rồi có chuyện cãi nhau.

ÔNG NGÂU BÀ NGÂU thng. Vợ chồng Ngưu-lang và Chúc-nữ (X. Ngưu-lang Chúc-nữ và Ông tha, bà hồng tha).

ÔNG TIỀN ÔNG THÓC, CHỐ ÔNG CÓC GI AL tng. Sô-dĩ phải gọi họ bằng ông là vì kiêng họ giàu, lâm tiền nhiều thóc, chớ nào đáng ông ai?

ÔNG TƠ BÀ NGUYỆT thng. X. Nguyệt-hạ lão-nhân.

ÔNG THA, BÀ HỒNG THA tng. Tục truyền đêm thắt-tịch (mồng bảy tháng bảy âm-lịch) là đêm quạ đội cầu đê Ngưu-lang và Chúc-nữ gặp nhau, thê nào cũng có mua; vì dùu Ngưu-lang không khóc Chúc-nữ cũng khóc; mà hễ họ khóc là nước-mặt rơi xuống thành mua (tục gọi mua ngâu).

ÔNG THÀY KHOE ÔNG THÀY TỐT,

BÀ CỐT KHOE BÀ CỐT HAY *tng.*

Ai cũng khoe tài mình đè kè công, như
làm đám nào được chủ khen, hậu-dãi, thì
thầy phép và cốt đồng đều bảo là nhờ mình
thế này thề nợ.

ÔNG TRỜI CÒN Ở CHẢNG VỪA

LÒNG THIÊN-HẠ *dc.* Thiên địa tuy
đại, nhân do hữu sở hám (Trời đất
tuy rộng lớn, người ta còn có chỗ hòn,

như mưa nhiều, nắng lâm, v.v...) = Không
ai ở cho vừa lòng cả mọi người, họ được
lòng người này thì méch lòng người khác,
vì quyền-lợi cá-nhan luôn - luôn xung-đột
lại ý mỗi người mỗi khác.

ÔNG VẬT, BÀ HẠI *tng.* Lời thề // Họ
xấu, hết xài được.

ÔNG TRE ĐÈ MIỆNG GIẠ *tng.* Cứ
thật-thì mà dong (thóc gạo) // (B) Sòng-
phêng, hân-hoi, đêng-hoàng đều đầy.

O

Ở ÁC CŨNG THÁC RA MA *tng.* Ăn-ở hiền-lành hay độc-ác chỉ cũng đều sẽ chết; thì tội gì phải hiền cho chúng hiếp-dáp, cho bị thiệt-thời? (lời nguy-biện của kè lờ làm việc ác).

Ở ÁC GẶP ÁC *tng.* Làm việc ác, hại người, tự-nhiên sinh oán-thù với người ấy và-bé-con, phu-đảng của họ; lại kè bàng-quen cũng chẳng có cảm-tình; trong tình-cảm ấy, làm sao thoát khỏi tai-hại? Chẳng bị kè thù ám-hại đâm trả thù, thì khi gặp rủi-ro, cũng chẳng ai cứu vớt.

Ở BẦN SỐNG LÂU *tng.* Lời trào-lộng, kiêu-ngạo kè ở bần.

Ở BÀU THÌ TRÒN, Ở ỐNG THÌ DÀI *tng.* Do ảnh-hưởng của hoàn-cảnh, của giáo-đục, của sự chung-đụng hàng ngày mà con người có tính tốt hay xấu, lành hay dữ, v.v...

Ở BÉ, VÀO NGÓI *tng.* Đang ở nơi rộng-rãi bỗng bị đưa vào chỗ chật hẹp; đang tự-do sung-sướng bỗng bị ràng-buộc tù-túng.

Ở CÓ ĐỨC, MẶC SỨC MÀ ĂN *tng.* Ăn-ở hiền-lành, hay giúp đỡ người nghèo, hay cứu-vớt người trong nguy-biến, tự-nhiên được cảm-tình của cả mọi người; tiếng tốt được đòn dậy thì tối đau cũng đắng; người yêu, làm việc chi cũng suôn-sẻ, thì đời sống đắt chịu, tiền-bạc dồi-dào.

Ở CÓ NHÂN, MƯỜI PHÂN KHÔNG KHÓ *tng.* Biết thương người, đối-xử nhân-đạo với mọi người thì chắc-chắn (tám phần trăm) không nghèo.

Ở CÓ CÔNG NẤT LỜI *tng.* X. Nhén-huỷ công, ngán-huỷ lợi.

Ở CHỌN NƠI, CHƠI CHỌN BẠN *dc.* Cư tất trạch lân, du tất trạch hữu TT. — Nếu ở, biết chọn nơi cao-ráo mát-mẻ, hay tiện-lợi cho cuộc làm-ăn hoặc không gần họng người quá ô-lẹp, đằng diếm, thì chơi, cũng nên chọn người tốt mà chơi để học-hỏi thêm điều hay và nhận ảnh-hưởng tốt của người bạn tốt ấy.

Ở ĐÀY GẶP VỚI *tng.* Ở phải với họ mà họ xử-lệ lại với mình, thói đời đen-bạc.

Ở ĐẤT NÈ CHUN LÊN *tng.* Lời trách kè không biết ơn cha mẹ, không kề cha mẹ là người đã sinh-thành và nuôi dạy cha đến lớn khôn rồi hồn-hào lại hay phản-lại.

Ở ĐÂU ÂU ĐÃY *tng.* Ở nơi nào thì yêu (eu) nơi đó; sống với ai thì có cảm-tình và bênh-vực người ấy.

Ở GẦN NHÀ GIÀU, ĐAU RĂNG ĂN CỐM, Ở GẦN KẺ TRỘM, ỐM LUNG

CHỊU ĐÒN *tng.* Vì mặc-cảm mà người nghèo ở gần người giàu-thầy khó chịu, khổ-tâm như khi đau răng mà phải nhai cốm; vì tự-trọng mà người ngay ở gần kẻ trộm cũng thấy khó chịu, đau-đớn như đã có bệnh lại còn phải đòn.

Ở GIỮA CHẾT CHẸT *tng.* Tình-trạng người bị kẹt giữa hai súc-mạnh hay giữa vòng lù hâm, không lối thoát, phải chịu chết hay chịu thiệt-thời.

Ở HIỀN GẶP LÀNH *tng.* Ăn-ở hiền-lành

thì được nhiều cảm-tình của người chung-quanh, đến quan-lòng cũng vì-või, thương-mến; nên được nhiều người giúp đỡ, làm ăn-suôn-sở, dễ chịu.

Ở YÊN KHÔNG LÀNH, ĐỌC CANH

PHẢI TỐI *tng.* Nóng-này, háo-thẳng, thù-phận mình không được, hay can-thiệp việc người đã-lên mặt-anh-hùng, thường phải gánh-lấy tai-hoạ (đọc canh phải tối là đọc kinh mà không hiểu nghĩa, tức mất cả sự-khôn-ngoan, sáng-suốt khi nóng-này, háo-thẳng).

Ở NHÀ GIÀU, HÀU QUAN LỚN *thng.*

Ra-thân ở-đó, tuy gần-nhà-giàu hay quen-quyền, nhưng chỉ gần-dè làm-tối-lớ, chực-sei-khiến.

Ở QUEN THÓI, NÓI QUEN SÁO *tng.*

Cách-ăn-ở hay nói-nắng-chi, cũng đều do thói-quen; nên, nếu muốn trả-nên con-người đứng-đắn, đầy-dủ tu-cách dè được người kính-phục nè-nang, phải tột-ngay lúc-đầu.

Ở TRÊN XOÁY THƯƠNG *thng.*

Quá-xốc-xorc, hồn-léo, muôn-ngồi trên-dầu-ké khác.

ƠN HÂN, NỢ HÂN *thng.*

Tâm-sự người-hai vai đều gánh nặng-ăn-nghĩa; cù-dài phải cố-công làm-tròn-nhiệm-vụ của-kẻ-chịu-ăn, chịu-nghĩa đứt. Nước-Hân bị

nhà-Tần diệt, tôi-năm đời của-Hán là Trương-Lương thầy-Hán Bác-công là bực-hiển-minh trưởng-giả nên theo phò-dè mượn-sức Bác-công mà-diệt-Tần hẫu-dàn nợ-nước (nợ-Hán); chẳng-ngờ được Lưu-Bang (Hán Bác-công) một-lòng-tôn-kinh, dãi-như-bực-thầy, lời-nghé-kẽ-theo-nên-khi-dứt-nhà-Tần-xong, Trương-Lương phò-tiếp-tục phò-Hán diệt-Sở dè-dần-Ơn-tri-ngộ cho họ-Lưu (Ơn-Hán). VL: Một-tâm-vái-dạo-ngang-trong-tầm-oidi, Đủ-phôi-phò-Ơn-Hán nợ-Hán N. B. Lân.

ƠN PHIẾU (h. XIẾU)-MẪU *thng.*

Ơn-to, ơn-giúp-mình khi-dối-khó-dứt. Hán-Tín-lúc-trẻ thường-ở-uống-cá-nơi-sông-Hoài; có-khi-trộn-cá-ngày-không-có-một-bữa-cơm. Có-bà-giặt-dỗ-ở-mê-sông, thấy-vậy-thương-tình, lấy-cơm-mình-cho-Tín-ăn. Sau, Tín-làm-Tề-vương, sai-người-dem-ngàn-vàng-dền-Ơn-cho-bà.

ÓT NÀO LÀ ÓT CHẮNG CAY *ded..*

Gái-nào-là-gái-chắc-hay-ghen-chồng=Đàn-bà, ai-cũng-có-máu-ghen; mà-hết-ghen-thì-mắt-sáng-suốt, làm-nhiều-diều-có-hại-cho-gia-dinh và-mắt-danh-giá-của-chồng. Nên-làm-dàn-ông-phải-biết-diều đó-mà-tránh-cho-vợ-sự-ghen-tương, hoặc-dung-thú-vợ-khi-vì-quá-yêu-chồng-mà-phải-làm-iec.

PH

PHÁ CƯỜNG-ĐỊCH, BÁO HOÀNG-ÂN
thng. X. Trần-quốc-Toản. PH. III.

PHÁ-HOẠI ĐỂ KIẾN-THIẾT thng. Đánh-đò, phá sập cho không còn tàn-tích cũ để tạo-lập cái mới tốt-dep hơn, tư-tưởng cách-mạng toàn-diện; không nhận sự cài-cách dần-dần, hay chủ-trương bồi, đắp, chắp, v.v.

PHÁ-KÍNH TRÙNG-VIÊN thng. X. Gương-bèi lại là-h.

PHÁ PHỦ TRÀM CHÂU (CHU) thng.
X. Đập chàm nhặt thuỷ-v.

PHÁ-THUYỀN BIỂN NGỘ ĐÀ-ĐẦU.
PHONG thng. Ghe hư-lại gấp gió ngược //
(B) Đà nghèo, thiếu hụt lại gấp tai-nạn, rủi-ro.

PHÁCH-LẠC HÒN-KINH thng. Sợ bay-hòn mất vía.

PHÁCH TÁN CỨU-TIÊU thng. Sợ đến-hòn vía bay-tận chín-tùng mây.

PHẢI AI-TAI NẤY thng. Ai gấp rủi-ro thì-nấy chịu, không nêu trách người khác sao-không cứu-vớt mình.

PHẢI CÓ ĂN CÓ UY (OAI) thng. Đạo-trí nước hay cách dùng người, phải giữ-mục thăng-bằng phải-chẳng, có lý-lợi có-tinh; tuy việc mà khi nêu dùng ăn-thì dùng-an đê cảm-hoa người; khi nêu dùng uy-thì dùng uy-đê tâm-phục người thđ: *Vua Nguyễn là Huệ-vương hỏi Thập-Bí đê biết du-luận thiên-hạ đối với mình. Bí-tâu: « Thiên-hạ cho nhà vua là nhân-tù và hay-gia ơn-lâm ». Huệ-vương hồn-hồ nói: « Như thế*

thì cái công-đức của quâ-nhơn được đến-thể nào »? Đáp: « Cái công-đức ấy rồi đến-mất nước ». Vua ngạc-nhiên hỏi: « Nhơn-tù và hay-gia ơn-là làm việc thiện, dân-chúng đều cảm-mến, sao lại đến-mất nước »? Đáp: « Vua mà nhân-tù thì bất-nhân-trừng-phạt; hay-gia ơn thì chỉ thích-ban-thưởng. Như vậy, kẻ có tội không bị-trị, kẻ vô-công cũng được thưởng, thì đất-nước cũng chẳng có chi-là-lạ ».

PHẢI NGƯỜI PHẢI CỦA thng. Ăn-ăn-van trong mình hay trang-hoàng nhà cửa-phải-xứng với dung-mạo hay tư-cách của-mình thì coi-mới được, thiên-hạ mới không-chê-bei, chỉ-trích.

PHẢI NGƯỜI, PHẢI TA thng. Ăn-ở-cho được lòng người thì mình cũng-có lợi; hổ-mình-làm phái-cho ai thì chính-mình đã-hưởng-sự sung-sướng, vừa-lòng-trước-nhất.

PHẢI PHẢI, PHÂN PHÂN thng. Ăn-ở-nên-giữ-mục-thăng-bằng phải-chẳng; không-hậu-lâm-cũng-không-bạc-lâm-thì việc qua-lại-còn-lâu-bền; không-thiệt-cho-mình, cũng-chẳng-thiệt-cho-ai. VL: *Ở-echo phái-phái, phân-phân, cây-da-cậy-thần, thần-cậy-cây-de CD.*

PHẢI SAO CHỊU VẬY thng. Đã-rén-hết-sức mà không được thì thôi; giờ-chỉ-biết-phó-cho-may-rủi, thế-nào-cũng-phải-chịu. VL: *Phải-sao-chịu-vậy, thôi-thì-chờ; Nhầm-mắt-đưa-choron, lối-dạo-hồng-TTT.*

PHẨM-PHÚ NHỤC-NHÂN thng. X. Người-trên-mất-thứ.

PHÀM-PHÚ TỤC-TỬ thng. Người phàm, không phải tiên, thánh // (R) Người tầm thường, hiền-biết nồng-cạn.

PHÂN-LÃO HOÀN-ĐỒNG thng. Già rồi trả lại do 10 Dây công tu-luyện ở non cao, ché được linh-dơn đê uống (theo truyền Tàu); 20 do phương-pháp tiếp-hạch khi cho người của bác-sĩ Voronoff, người Nga; 30 do kế ống luyện thành thuốc của y-sĩ Việt-nam; hai cách sau có công-dụng làm cho các tế-bào của con người sống mạnh lại, da thịt hồng-hào, có thể kéo dài tuổi thọ.

PHÂN TRÙ ĐẦU CHÂU thng. Phản người thân đê tiếp tay kẽ thù mà hại lại người thân đt. Vua cuối nhà Thương (TH) là Trù-vương Ân-Thợ hết sức bạo-ngược, nghe lời tôi-nịnh là Bi-Trọng và Vưu-Hỗn eung vơ đẹp là Đát-Ký mà giật oan hàng-hậu và hai con; các quan ra can đều bị giết; khiên phản đồng triều-thần đều ngã lòng mà qua đầu Châu Võ-vương là Cơ-Phát đê đánh lại nhà Thương; trong đám này, đáng kẽ nhứt là Hùng-nhi-Hồ, cả ba đời đều phò Thương, lập nhiều công lớn.

PHẠNG NGANG BỨA CỦI thng. Cách nói chuyện cộc-cắn, lô-măng; không xung-hỗ phải vai, không kính nã người lớn.

PHAO CHUYÊN DẪN NGỌC thng. Ném đá nhù ngọc // (B) Nh. Bắt con tép nhù con tôm

PHÁT-TRIỀN CỘNG-ĐỒNG thng. Chung bù súc nhau mà mở-mang cho rộng lớn thêm.

PHÂN ĐỊA-THẾ, TRÌ THIÊN-BINH thng. Phân-định ranh-rap nước-non và giòng-suối quen nhì Trời (tức quân Tàu) đt. Lý-thường-Kiệt khi đóng quân ở bờ sông Như-nguyệt đê ngăn binh Tống, phao-truyền rỗng đang đênh, có nghe thấy trong đèn thờ Trương-Hšt, có tiếng ngâm rỗng: Nam-quốc sơn-hà Nam-đế cư, Tiết-nhiên định phen tại thiên-thứ, Như hả nghịch-lô lai xâm-phạm, Như dâng hành-kham thù-bại hư (Đất nước Nam thì vua Nam ở; Sổ-phận đã định rõ trong sách Trời, Có sao giặc kia lại đến xâm-phạm, Chúng bay rồi phải chịu thua). Quản-sĩ nghe vậy đều nức lòng đánh bại quân Tống. VL: Miêu-tiễn phảng-phất ngâm thi, Như phân địa - thế như trì thiên-binh QSDC.

PHÂN-PHÂN BẤT NHÚT thng. Lưỡng-

lự, không định rõ bê nào.

PHẦN THƯ KHANH NHO thng. X. Đốt sách, chôn học-trò

PHẨN GIỜI MẶT, AI NỞ GIỜI CHUN thng. Theo lẽ thường ở đời, ai cũng làm phải đê nêu danh thơm tiếng tốt, chó ai đi làm việc trái ngược với lẽ phải làm chí.

PHẨN NƯỚC, HƯƠNG VUA thng. Lợc của đất nước mình hưởng, quan chức của vua phong đê được tiếng thơm với đời; tất-cả là món nợ to mà làm trai phải lo đền-dáp.

PHẬN BẠC, DUYÊN ĐƠN thng. Phận mông vô-phước, chích đái-bẹn."

PHẬN ĐẸP, DUYÊN ƯA thng. Sổ-phận đep-dẽ, vợ chồng yêu nhau rất myc.

PHẬN ẨM, DUYÊN ÔI (h. HÔI) thng. Vô-duyên xấu phước, sổ-phận hàn-hiu, không được người doi-tí.

PHẬN MỎNG, CÁNH CHUỒN thng. Thân-phận nhô-nhoi, yếu thế.

PHẬN SẮN BÌM thng. Thân-phận nhô-nhoi của người vợ lõ, kè như người ăi nhử ở trọ; chẳng khác chi các loài dây sán, dây bìm, phải dựa vào cây khác mà sống. VL: Nam hữu cù-mać, Cát-luỹ luy chí, Lao chí quân-tử, Phúc lý tuy chí (Cây cành la mà ở núi Nam, Dây sán dây bìm leo quẩn lên cây. Hồi người quân-tử vui they, Lộc tít, phước dày, hưởng-thọ và lâu).

PHẬT CỜ NƯƠNG-TỬ thng. Chỉ người đàn-bà đứng lên lãnh-đạo cách-mạng chống xâm-lăng hay chống cường-quyền như hai bà Trưng-Trắc Trưng-Nhị, bà Triệu-Ấu. VL: Phật cờ nương-tử, thay quyền tướng quân QSDC.

PHẬT NGỌN CỜ VÀNG thng. Dùng cờ màu vàng là màu riêng của nước Nam đê khởi-nghìn đt: Năm 248, thý-sĩ Giao-châu là Lưu-Dận (quan nhì Ngô) là người tàn-ác đối với dân Nam. Bà Triệu-Ấu, quê ở Cửu-chân, dùng cờ vàng khởi binh đánh quân Ngô. Nhưng vì binh ít, cầm-cự với quân Ngô chỉ được năm sáu tháng rồi thua chạy đến xã Bồ-diển thì bà tự-tử. Năm ấy, bà mới 23 tuổi. VL: Đầu voi phai ngón cờ vàng, Sơn-thôn mấy cõi chiến-trường xông-phá QSDC.

PHẬT TRI NHƠN-SỰ thng. Chẳng biết việc người, tức chêng màng đến việc

tranh-dus, vì danh vĩ lợi, v.v. (còn chiết-tự của chữ Phật gồm có chữ nhơn là người bên chữ phật là châng). VL: *Suy chữ nơ cho chon, chữ Phật là « Phật tri nhơn-sy »*. Ai dờ thì mặc dờ, ai lành cũng mặc lành SV.

PHẬT HIỀN KHÔNG THỜ, QUÝ DỮ

PHẢI CÚNG tng. Với người hiền, người ta hay khinh lòn, không kính-trọng và phụng-xụ; còn với kẻ dờ, vì sự mà phải quỳ-lạy, lòn cúi thđ. Nhè Lê suy yếu, vu Lê không được quan dân tôn-sùng mặc dờ vẫn ở ngôi vua; trong khi ấy, chúa Trịnh là tôi mà nâm hét quyền sinh-sát trong tay, mọi người đều sợ mà hét lòng vâng dạy. VL: Chó khinh chùa Tích không thờ, Mè dem xôi oán cúng nhớ gốc cây CD.

PHẬT-KHẨU XÀ-TÂM thng. Nh. Khẩu Phật tâm xà.

PHẬT NHÀ CHẰNG CẦU, CẦU THÍCH-CA NGOÀI ĐƯỜNG thng. Nh. But nhà không thiêng, thờ Thích-ca ngoài đường.

PHẬT TẠI TÂM h. **PHẬT TẠI TÂM-**

TRUNG thng. Phật ở trong lòng mình, tức có lòng thành, luôn-luôn tưởng Phật, tu-ở theo lời Phật dạy là từ-bi bá-cái, cố tránh tam-chướng, lục-trần thì thấy Phật; không cần phải tu-hành khò-hạnh hay di non này, chùa kia đè lạy Phật, cầu Phật.

PHÉP NƯỚC LUẬT VUA thng. Pháp-luật do nhà-nước đặt ra để giữ an-ninh trật-tự cho xã-hội; đầu vua, quan hay dân-dâ, ai cũng phải tuân; có vậy, dân mới tin-cậy mà làm-ăn thđ.: *Nước Sở, có tên lính của Tân-vô-Võ ăn-cắp dờ của Võ rồi trốn vô làm thủ-tốt trong cung. Võ hay được, xin phép vua Sở Linh-vương để bắt nó về trị tội. Nhè vua xin tha cho, vì bấy-giờ nó đã là lính giữ cung vua. Võ tâu: « Luật-pháp cần được tôn-trọng mới khôi-loản. Ké làm quấy muôn tránh tội, mới vào xin ở với vua. Nếu vua dung-dưỡng nó, thì luật-pháp bị khinh-lòn ; dẹp-tắc lòng-hành, còn ai mà cảm được? Dẫu phải mang tội với vua, kẻ hờ-liễn cũng xin bắt cho được kẻ gian đè trị tội theo pháp nước trước »*. Nhè vua đành cho bắt tên lính gian giao cho Võ.

PHÉP PHẬT NHIỆM-MÀU thng. Trí-tuệ sáng-suốt của đức Thích-ca, gồm có 10

Thiên-nhẫn thông, cắp mặt sáng-suốt xem khắp thế-gian; ²⁰ *Thiên-nhì thông*, hai tai nghe rõ cả tiếng của chúng-sanh, ³⁰ *thứ-tâm thông*, rõ ý của mọi loài; ⁴⁰ *Túc-mạng thông*, rõ kiếp trước của mọi loài; ⁵⁰ *Thân-túc thông*, nơi nào cũng tới được; ⁶⁰ *Lậu-tận thông*, đã diệt hết lục-căn không còn phiền-não nữa (kinh Hoa-nghiêm).

PHÉP VUA THUA LỆ LÀNG tng. X. Luật vua thua lệ làng.

PHI CAO-ĐẲNG BẤT THÀNH PHU-

PHỤ thng. Không phải sinh-viên cao-đẳng thì không thành chồng vợ, xu-hướng của một số đông gái các thị-trấn lớn miền Bắc thời Pháp-thuộc (thời đó, chỉ có Hà-nội là thủ-phủ Đông-duong mới có các trường cao-đẳng).

PHI CỎ, BẤT THÀNH KIM thng. Không có xưa thì chẳng có nay; mọi sự-vật đều phát-sanh từ xưa, rồi-truyền đến ngày nay và theo thời-gian và điều-kiện tiến-hoa mà thay-đổi. Vậy muốn tiến, muốn được tốt lành hơn phải dựa vào việc xưa, vật xưa mà suy gẫm ra chớ không thì bao-xao là hù-bei, là tôi mà bỏ cả.

PHI-LỄ VẬT NGÔN, PHI-LỄ VẬT

ĐỘNG T. C. thng. Việc chi không phải thì đừng nói, đừng làm; những việc quấy, thương-luân bối-lý chẳng hạn, không nên nói ra, dẫu là nói ra để bài-bác; cũng không nên làm, dẫu là cố làm ra phải của mình chue chắc có tác-dụng tốt đối với người chung-quanh bằng ánh-hường tự-nhiên của việc xấu-xa mà mình đã phơi trần.

PHI PHỤ BẤT SINH thng. Không có cha thì làm sao có mình.

PHI TIỀN BẤT HÀNH thng. Không có tiền thì không làm chi đặng.

PHI THỦ BẤT KHẨ thng. Không vây không được (phải uốn theo chiều).

PHI THƯƠNG BẤT PHÚ thng. Không mua bán thì không giàu (chỉ có nghề buôn là dễ làm giàu).

PHI-UNG TẤU-CẦU thng. Chim mồi chó săn; bọn tay-sai hay giúp chủ lèm ác.

PHI-TRU TẤT PHANH, CAM-TUYỀN TẤT KIỆT, TRỰC-MỘC TẤT CHIẾT

Ch. Ch. tng. Heo mập ắt bị thịt, suối ngọt ắt bị mực cạn, cây thẳng ắt bị đốn // (B) Có tài chênh nêu khoe, dè tránh sự ghen-ty của người ; có cửa chênh nêu se-sue, dè tránh lòng tham của người ; có lời ngay không nêu nói thẳng, dè tránh méch bụng người, vì sự ghen-ty, lòng tham và bi méch bụng, người ta sỉ hại mình.

PHÍ CỦA TRỜI, MƯỜI ĐỜI CHẢNG

CÓ tng. Phung-phí thái quá thì cả đời vẫn nghèo ; khi có dòng phải biết nhín dè dành khi không có.

PHÌ CHÍ TANG BỒNG thng.

Hè dè làm trai sau khi lập nêu sự-nghiệp.

PHIÉM ÁI CHÚNG thng.

Rộng yêu tất-cá loài người.

PHIÊN PHỤC NÙNG BÌNH thng. Các nước láng-diềng đều thần-phục, giặc Nùng được dẹp yên ; bốn chữ do các quan dâng vua Lý Thái-tông (1028-1054) dè tán-dương vô-công của vua, sau khi đã thắng Chiêm-thành ở phương Nam và dẹp yên giặc Nùng ở Cao-bằng.

PHÒ THỰC THIẾU-SỐ, ĐÀO-ÁP ĐÀ-

SỐ thng. Nuôi số ít dè dàn-áp số đông // (B) Muốc chuộc những kẻ cầm đầu một nước hoặc ám-trợ một số ít người dè đặt họ lên cầm vận-mạng một nước hầu thống-trị hét dân nước ấy.

PHÓ LƯƠI THÁI-A thng. Dùng gươm báu chém chết đdt. Thục-vương thusa trận, đèo con gái là Mỵ-Châu sau lưng mà chạy. Như đã ước-hẹn với ehồng là Trọng-Thủy, Mỵ-Châu rắc lông ngỗng dọc theo đường ; quân Triệu cứ theo dấu ấy mà rượt theo. Đến biển Đông, thần Kim-quy hiện lên bảo với vua Thục là chính giặc ngồi sau lưng ; vua hiều ra, rút gươm báu chém chết Mỵ-Châu rồi nhảy xuống biển tự-tử. VL: Bây-giờ Thục-chúa tinh ra, Dứt tình phó lười Thái-a cho nàng QSDC.

PHONG-BA BẢO TẮP thng. Sóng gió dữ-dội // (B) Những biến-dỗi ghê-gớm, những cuộc xáo-trộn trong gia-dình hay trong nước.

PHONG - BA BẤT - TRÁC thng. Việc sóng gió không biết trước được // (B) Tật-bệnh, tai-hoa hay rủi-ro không thể biết trước.

PHONG-CHÚC TÀN-NIÊN thng. Lúc vă

giè như ngọn đèn trước gió, không biết chết ngày nào.

PHONG-ĐÀO CHƯƠNG-DƯƠNG-ĐỘ thng. Bốn Chương-dương nồi sóng giế đdt. Năm 1284, vua Nguyên viễn cờ vua ta là Trần Nhân-tông không sang chầu, phát hai đạo binh sang đánh nước ta. Lúc đầu thế giặc mạnh, vua Trần phải bỏ Thăng-long, rút về Thành-hoá. Sau nhỡ Trần-quốc-Tuấn cương-quyết cầm quân cự giặc, Trần-quang-Khai nhở vây dài-thẳng quân Nguyên ở bên Chương-dương trên sông Nhị và lây lại được Thăng-long. VL: Chương-dương một trận phong-dàu, Kìa ai cướp giáp ra vào có công ? QSDC.

PHONG ĐĂNG HOÀ CỐC thng. Nh. Ngũ-cốc dâng-phong.

PHONG KIỆM TUỲ NGHĨ thng. Tuỳ việc mà xài cho thích-dáng ; phải việc kín-heo thì cho kín-heo, phải dè-dum thì dè-dum. VL: Việc báo-hiệu phải chăm chữ hiệu, Kiệm hay phong cũng liệu tuỳ-nghĩ GH.

PHONG TUY ĐỘC, BẤT THÍCH ĐỒNG-QUẦN, HỒ TUY BẠO, BẤT

THỰC ĐỒNG-KHÍ T.U. Ông tuy độc, không đốt cùng bầy, chôn tuy dữ, không ăn thịt loài cùng tính-chất // (B) Hẹp thì anh em một nhà, rộng thì đồng-bảo một nước, rộng hơn nữa thì loài người cùng nhau, không giết hại lẫn nhau.

PHONG-HOÀ-ĐÀI thng. Đài cát trên núi cao dùng ban ngày thì un khói, ban đêm thì đổi lửa báo-hiệu khi có giặc dè cầu-cứu (X. Nhất-tiểu thiên-kim và Thất-thù Kinh-châu).

PHONG-Y TÚC-THỰC thng. Mặc ăn, ăn no ; nhà dư-dả ; được nuôi-duưỡng đầy-dủ.

PHONG KÍN NHUY ĐÀO thng dc. Đào-hoa phong nhị thng. Giữ vẹn tiết gái, chặt-chịu trong việc dì đứng, giao-thiệp, không mang tai-tiếng. VL: Bây-lâu phong-kín nhuy đào, Bây-giờ khác thè hàng-rào lầu năm CD.

PHONG-MÔI ĐIỆP-SỨ thng. M-ong sứ bướm // (B) Người làm mai và đám tin-tức cho một cặp trai gái.

PHONG-TRUNG TÀN-CHÚC thng. Được tàn trong gió // (B) Già-yếu còn bệnh-hoạn hoặc gãy tai-nẹn, cái chết gần kề.

PHONG VÀNG TREO ÁN *thng.* Gói vàng và treo án dè lại đt. *Quang-vân-Trưởng* khi thất-thú *Hạ-bì* phải dè dở *Tào-Tháo* đểng dợ kiêm anh là *Lưu-Bị*; ông được vua Hán phong chức *Hán-tho* định-hầu và được *Tào-Tháo* hết lòng hậu-dâi. Nhưng khi hay tin *Lưu-Bị* ở Hè-bắc với *Viên-Thiệu*, liền vào từ *Tào-Tháo* mà đi, theo lời giao-ước khi đầu *Tào-Tháo* biết ý lánh mặt. Luôn ba ngày đến dinh mà không gặp *Tháo*, ông bèn phong vàng của *Tháo* đã tặng dè lại, cùng treo án của vua ban lên trinh nhè, rồi phò nhẹ-tâu ra đì.

PHONG-VÂN BẮT TRÁC *thng.* Mây gió không lường, không biết trước được thd.: *Châu-Du* là đô-dốc của *Đông-Ngô* buôn vỉ tốn rất nhiều công-phu trong việc lập trận hoả-công tại *Trưởng-giang* dè dốt binh *Tào-Tháo* mà vì ngược gió, không dùng trận ấy được nên sanh bệnh. *Không-Minh* đến thăm và hỏi chúng bệnh, Du nói: «Nhơn hữu đán tịch chí hoạ phuộc, khởi nồng tự bão» (*Người có hoạ hay phuộc trong sớm tối, ai giữ cho được*). *Không-Minh* đáp: «Hiền hữu bát-trác chí phong-vân, nhơn hưu khởi nồng liêu hò» (*Trời có mây gió không chừng, nào ai dám biết rõ được*). Du cẩn kinh, nhưng già thản-nhiên hỏi có thuốc chí trị bệnh minh; *Không-Minh* mượn viết kê toa: «Dục phá Tào-công, nghi dụng hoả-công, vạn sự cu-bị, chí khiêm đông-phong» (*Muốn đánh Tào-công, phải dùng hoả-công; muôn việc xong-xă, chí thiêu glo đông*). Du càng kinh-hãi; túng phải chịu thiệt rằng vì quên nghĩ đến thời-tiết mới bày trận hoả-công; nhạc công mà dùng không được nên sanh bệnh (Xt. *Không-Minh* cầu gió).

PHÒNG GIAN BẢO MẬT *thng.* Ngừa kè gian dè (h. và) giữ sự bí-mật.

PHÓNG HỒ QUY SƠN *thng.* Thủ cọp về núi II (B) Theo kè dù (sau nó sẽ hại lại mình hay hại kè khác).

PHÓNG LAO PHẢI THEO LAO *thng.* X. Đâm lao phải theo lao.

PHỎ-ĐỘ CHÚNG-SINH *thng.* Cứu-vớt mọi sinh-vật khỏi sự khđ-não ở cõi á đời.

PHỐNG TAY TRÊN *thng.* Giành lấy, hốt trước.

PHƠI GAN TRÀI MẬT *thng.* Hết hồn hết sức, liều thân chết.

PHƠI GAN TRÀI RUỘT *thng.* Bày-tò lòng dạ, nói ra hết tâm-sự mình.

PHU MỘT, HOÀN THÈ *thng.* Chồng chết, (gia-tài) và tay vợ.

PHU PHỤ CHỈ Ư KÍNH *thng.* Vợ chồng cốt kính-trọng nhau.

PHU PHỤ HOÀ, GIA-ĐẠO THÀNH *thng.* Vợ chồng có hoà-thuận, việc nhà mới nén.

PHU QUÝ, PHU VINH *thng.* Nh. Chồng song vợ được dì già = Chồng được làm quan thì vợ được vinh-hiển.

PHU TRÁI, PHU HOÀN *thng.* Nợ của chồng dè lại (sau khi chết), vợ phải trả.

PHU VI THÈ CANG *thng.* Chồng là giêng-mối của vợ (một trong tam-cang).

PHU XƯỚNG PHỤ TUỲ *thng.* Chồng bảo điều chí, vợ cũng phải theo.

PHÙ-HOA GIÀ, PHONG-LƯU MUỢN *thng.* Dáng xe-hoa dài-các bên ngoài, bên trong thì nghèo túng, mêt nợ...

PHÙ LÊ DIỆT TRỊNH *thng.* Phò nhà Lê, diệt chúa Trịnh đt. *Đời Lê Hiển-tông* về chúa Trịnh-Khai, vào năm 1786, Bắc-bình-vương *Nguyễn-Huệ* từ Nam ra phạt Bắc, phé tan quân Trịnh ở Lục-môn, Thúy-đi và Vạn-xuân rồi kéo binh vào kinh-thành. Trịnh-Khai bỏ thành chạy lên mện Bắc; Nguyễn-Huệ vào chầu vua, bèn lè đem binh diệt Trịnh phò Lê, chờ không có ý đòn-ngo ngõi vua. Vua mừng-rỡ, sai thiết triều. Huệ dung sđ dinh, sđ dien. Vua ban khen, phong Huệ làm Nguyễn-soái Uy-quốc-công và gả công-chúa Ngọc-Hân cho. Chẳng bao lâu, vua hắp-hối, cho vời Huệ đến dè giao-phó công-việc. Huệ giữ ý cáo-tù không đến. Vua mất, cháu là Duy-Kỳ nối ngôi, đặt niên-hiệu Chiêu-thống (1787).

PHÚ BẮT NHÂN, BẦN BẮT NGHĨA *thng.* Giàu là nhờ không lòng thương người, nghèo thì không giữ được bần-phận đối với mọi người.

PHÚ DỊCH GIAO, QUÝ DỊCH THÈ *thng.* X. Giàu đổi bạn, sang đổi vợ.

PHÚ-GIA NHẤT-TỊCH TỨU, BẦN-HÀN BÁN-NIÊN LƯƠNG *thng.* Một cữ rượu của nhà giàu, bằng nửa năm gạo của nhà nghèo.

PHÚ HỮU TỨ HẢI *thng.* Giàu có bốn biển (giàu to).

PHÚ NHÌ TÀN-ÁC, THÌ HOẠ CHI MÔI LT. *thng.* Giàu mà độc ác, là gãy hoạ cho mình.

PHÚ-QUÝ BẤT DÂM, BẦN-TIỆN BẤT DI MT. *thng.* Giàu-sang không mê-sa, nghèo hèn không đòi chí (mới là người quan-lù).

PHÚ-QUÝ GIẬT-LÙI *thng.* Vì ham-mê giàu-sang mà trở nên nghèo túng.

PHÚ-QUÝ NHẤT MỘNG *thng.* Giàu-sang như giặc chiếm-hao (tiền-của thấy đó mất đó).

PHÚ-QUÝ NHƯ PHÙ-VÂN *thng.* Giàu-sang như mây nồi, tan đi không mây hồi.

PHÚ-QUÝ SINH DÂM-DỤC, BẦN-CÙNG KHỞI ĐẠO-TÂM *tng.* Giàu-sang sinh tính dâm-dục, nghèo quá thì sinh lòng trộm-cướp.

PHÚ-QUÝ SINH LỄ-NGHĨA *thng.* Giàu-sang rồi bày-đặt khuôn-phép nợ kia cho rắc-rối (hồi còn nghèo thì sao cũng đùa).

PHÚ-QUÝ, MÔN-TIỀN-TUYẾT, CÔNG-DANH, THẢO-THƯỢNG-SƯƠNG *tng.* Giàu-sang như tuyết đóng trước cửa, công-danh như sương dạng trên cỏ (nắng lén-lèn tan, tức không bão).

PHÚ-QUÝ UY NHÂN THIỀN-HẠ HỮU, BẦN-CÙNG TỨ CHÍ THẾ-GIAN VÔ *tng.* Giàu-sang mà biết sợ người thì có, còn nghèo-mệt mà đám dọc-ngang thì không.

PHÚ TÂN KHÔNG BẰNG BẦN CỰU *tng.* Nhà giàu mới không bằng nhà nghèo cũ; đang nghèo mà phát lên giàu thường sinh kiêu-căng, nếp sống đảo-lộn cách dột-ngột khiếp con người; mắt tuy-chủ rồi làm nhiều điều sai quay; không bằng người đã quen chịu nghe, giờ được nếp sống quân-binh, không thái-quá cũng không bất-capse.

PHÙ BINH PHÙ, HUYỆN BINH HUYỆN *tng.* Cấp hạng nào thì bình người của cấp hạng này; ít ai được vô-lu hay iách-quan.

PHỤ BẤT-TỬ, TỬ BẤT-HIẾU *tng.* Cha chảng lành thì con chảng hiếu.

PHỤ-MẪU CHI MẠNG, MÔI-CHƯỚC CHI NGÔN *thng.* Trong việc cưới vợ hay lấy chồng, phải đợi lệnh cha mẹ và cả người mai-mối.

PHỤ-NHÂN NAN-HOÁ *thng.* Đàm-bà khó dạy cho nên (theo quen-niệm xưa).

PHỤ-THÙ BẤT CỘNG ĐÁI THIÊN *thng.* Thủ giết cho ch่าง đội chung trời; quyết một mất một còn với kẻ đã giết hay làm nhục cho mình.

PHỤ TRÁI, TỬ HUỒN (HOÀN) *thng.* Nợ của cha, con phải trả // (B) Cha mẹ làm ác, con phải chịu quả-báo.

PHỤ VI TỬ CĂNG *thng.* Cha là giềng mồi của con (một trong tam-cang).

PHÚC (PHƯỚC) BẤT TRÙNG-LAI, HOẠ VÔ ĐẠN (ĐƠN) CHÍ *tng.* May-mắn không hề đi dù cắp, tai-hoạ ch่าง chịu đến lè-loi.

PHÚC (PHƯỚC) CHẲNG HAI, TAI CHẲNG MỘI *tng.* Nhtr.

PHÚC (PHƯỚC) CHÍ TÂM LINH, HOẠ LAI THẦN ÁM *thng.* Khi gặp điều may thì lòng sáng-suốt; khi gặp điều rủi thì lòng rối-loạn lối-tâm.

PHÚC (PHƯỚC) CHỦ, LỘC (MAY) THÀY *thng.* Nhờ thần-chủ có phước mà ông thầy bói (hay thầy thuốc) đoán trúng (hay tịt lành bệnh); việc may-mắn cho đời bên chó thầy cũng chẳng hay gì.

PHÚC (PHƯỚC) ĐẤY, HOẠ ĐẤY Ở đời, thường trong cái may có cái rủi hay ngược lại thd.: *Người kia, phải cởi dưới chân rào. Hôm sau ra gom lại, nghe tiếng kêu «tích tích» trong cỏ; anh bới cỏ lén, bắt được một con trĩ. Anh mừng quá, đè cổ y như trước; hôm sau, ra lồng tai nghe, cũng có tiếng «tích-tích». Anh lật-dật bới cỏ lén, bị một con rắn mồ tay mà chết CHTH.*

PHÚC (PHƯỚC) ĐỨC TẠI MẪU *thng.* Con nhờ đức mẹ. VL: *Lạ gì con có giống ai, Phúc-đức tại mẫu là lời thề-gian GH.*

PHÚC SINH Ư ƯU, HOẠ SINH Ư HÝ *tng.* Điều hay đến là do sự biết lợ, tai-heo đến là do sự vui-sướng.

PHÚC THỦY NAN THÂU *thng.* X. *Nước đồ khó hốt.*

PHỤC DƯỢC BẤT NHƯ GIÀM KHẨU *tng.* Uống thuốc không bằng cũ ăn.

PHUN RÂU ĐÁ GIÁP thng. Bé múa-men của kép võ hút bội khi giận-dữ, miệng thì thòi phì cho râu bay tua-tủa, chân thì đá miếng giáp cho hai chun // (B) Re bô giận-dữ, ngãm-de kẽ nghịch.

PHÙNG MANG TRỌN MẮT thng. Re bô hầm-hù hung-dữ khi giận, mím môi trộn mắt lên.

PHUNG (PHƯỢNG) - CÀU - HOÀNG DUYÊN thng. Duyên chồng vợ giữa trai tài gái sắc đt. Tu-mã Tương-Như muôn ghẹo nàng Trác-văn-Quân, bèn đèn bén Phung-cầu-hoàng; nàng nảy say-mê nên tốn nhẹ theo Tương-Như.

PHUNG (PHƯỢNG) CHA LOAN CHUNG thng. Trai và gái chung-chợ cùng nhau (khi chưa cưới-hỏi).

PHUNG (PHƯỢNG) ĐẦU CÀNH NGÔ thng. dc. Phượng phi ngô bất thô (chẳng phải cành ngô thì chim phượng không đậu) Vợ chồng rất xứng đôi vừa lứa.

PHUNG (PHƯỢNG) GÁY NON KỲ

thng. Chim phung gáy trên núi Kỳ-sơn, bày diêm chúa thánh ra đời, ứng vào Văn-vương Cờ-Xương là chúa nhà Châu, một chư-hầu của nhà Thương, sau sinh Cơ-Phát (Võ-vương) diệt nhà Thương mà làm vua cả Trung-hoa.

PHUNG HOÀN TRIỆU-BÍCH thng. Vàng đem ngọc-bích về cho nước Triệu // (B) Cửa sì trả lại cho người ấy đt. Nước Triệu có viên ngọc quý, được vua Tân muôn lâm nén viết thơ xin đổi 15 thành. Vua Triệu biết là kẽ, định sai Lợn-tương-Như mang ngọc giả ôi dâng. Tương-Như khuyên cho mang ngọc thiệt đt, nếu không đổi được thành sẽ mang về. Vua Triệu nhẹ lời. Quả vua Tân toàn đoạt ngọt chờ không đổi thành, khiến Lợn-tương-Như phải dùng hết dũng-lực, vừa làm cho chúa tái nhà Tân cảm-phục, vừa ciết được ngọc quý mang về cho Triệu.

PHUNG (PHƯỢNG) HOÀNG ĐUA, SE-SÈ CÙNG ĐUA thng. Hạng nào theo hạng này, ai cũng có thể thi-thố tài nghệ của mình trong phạm-vi của hạng mình.

Q

QUA CẦU CẤT DỊP (NHJP) *thng. dc.*

Quá hè chiết kiều = Xong phần mình
rồi thôi, không dành phuong-lien cho kẻ
khác, hoặc cõi-ý phá hại tất-cả, đè kẽm
không theo kịp mình thd.: *Trương-Phi*
vâng lệnh Khang-Minh giữ cầu Trương-
bản doạn-hậu cho đại-binh của Lưu-Bị.
Binh Tào rược tối, thấy Trương-Phi uy-
dâng, một người một ngựa ghim mâu
đứng trên cầu, thấy đều kính sợ mà
không dám tiến lên cầu. Phi hét to:
«Ta là Trương Dực - đức dày, si dâm
dánh với ta thì lướt tối». Tiếng như sấm
vang, khiến Tào - Tháo thất-kinh, quay
ngựa chạy khen; binh tướng cũng rùng-
rùng chạy theo. Trương-Phi thấy quên
Tào chạy xe, bèn dạy quân phá cầu, không
cho quân Tào qua sông rược theo nữa.

QUA CẦU NÀO, BIẾT CẦU ẤY *thng.*

Việc nào đã trải qua thì hiểu rõ việc ấy
thôi.

QUA-DIỀN LÝ-HẠ *thng.* Ở dưới ruộng dưa và dưới tần cây mận // (B) Trong lình-thâ có thè bị nghi-ngờ, vây ta nén thiện-trọng (một cử-động nhỏ ở dưới ruộng dưa như cái xuồng sôc giày, hay dưới tần cây mận mà dở tay sôc mủ cũng bị nghi- ngờ là hái trộm dưa hoặc mận của người).

QUA ĐÒ KHINH SÓNG *tng.* Qua sông được rồi, thấy sóng không ra gì cả // Thoát khỏi nạn, quên hết lúc lo-lâng sô-hãi, vội hiu-hiu tự-đắc, không tìm nguyên-nhân tai-hại đè rút kinh-nghiệm mà tránh vê-seu.

QUA KHỎI TRƯỜNG, TRỎ BỎ CHO KHÁI *tng.* Khi còn bênh này đám trường

thì lo-lâng, sô-sệt; nhưng vầy đoàn đurge
đông người mà qua khỏi trường rồi, thì
hiu-hiu tự-đắc, không coi nạn cợp ra gì //
(B) Qua khỏi cơn nguy, vội khinh-thường
tai-nạn.

QUA RÀO VÔ VĒ *thng. Muốn* phông qua hàng rào thường vô vê lấy đà // (B) Trước khi bắt tay vào việc; nên chuẩn-bị tinh-thần và sẵn sẵn mọi vật cần-dùng.

QUA SÔNG PHẢI LUY ĐÒ *thng. Muốn* qua sông, phải chịu luy, năn-ni người đưa đò // (B) Muốn xong việc mình, phải họ mình năn-ni người.

QUÁ GIẬN MẮT KHÔN *thng. X. No* mắt ngon, giận mắt khôn.

QUÁ HÀ CHIẾT KIỀU *thng. X. Qua* cầu cất dịp (nhjp).

QUÁ-KHÚ VI-LAI *thng. Việc đã qua và* việc chưa tới.

QUÁ LÚA LỞ THỜI (THÌ) *thng. Quá* cái tuổi lấy vợ lấy chồng thì lở một đời người; vì bao - nhiêu duyên-dòng của con người, chỉ lở ra trong cái tuổi ấy; qua tuổi ấy, con người như mất hết duyên.

QUÁ MÙ RA MƯA *thng. Sa-mù dày đặc,* lâm kinh có hột lâm-tẩm như mưa // (B) Vết trưởng-tượng, nghi-ngờ quá lâm kinh tự mình đổi mình, lại cho là thật (X. Giả mù pha mưa).

QUÀ-BÁO NHÂN-TIỀN *thng. Trời trả* báo trước mắt; làm ác, không bao-lâu bị hại.

QUÀ BẤT ĐỊCH CHUNG *thng. Một* mình cứ chẳng lại đông.

QUÀ KIẾP NHÂN-DUYÊN *thng.* Việc xảy đến cho mình bây-giờ là cái quà của việc mình làm hồi kiếp trước; việc mình làm bây-giờ là cái nhân của việc sẽ tới cho mình sau này. VL: *Ấu đàm quà kiếp nhân-duyên, Cũng người một hối, một thuyền đâu xa K.*

QUÀ XANH GẶP NANH SẮC *thng. Nh.* Võ quýt dày gập móng tay nhọn.

QUÀ BAY BỎ ÉN *đt.* Núi Tam-thai trong tỉnh Thừa-thiên có một ngôi chùa cổ-kính có lầu làm nơi ăn-trú của cung-quyền chùa Nguyễn khi giao-binh cùng chùa Trịnh. Một đêm, nhân bị quân Trịnh tấn-công, chùa Nguyễn cùng cận-thần tranh nhau chạy trốn, bỏ cung-quyền lại bờ-vò khôn-nơi nương-tựa. VL: *Trông lên hòn núi Tam-thai, Thấy đôi chim quạ ăn xoài chín cây. Quạ kêu ba tiếng quạ bay, Đè đoàn chim én đêm ngày chắt-chiu VL.*

QUÀ GIÀ TRĂM KHOANG, KHÔNG BẰNG PHỤNG (PHƯỢNG)-HOÀNG

MỚI NỞ *tng.* Người lớn tuổi đến đâu mà thuộc dòng hèn, st học, cũng không bằng người nhỏ tuổi mà thuộc dòng sang có học.

QUÀ NUÔI TU-HÚ *thng.* Nuôi hay giúp đỡ một người nào rồi người ấy tỏ ra bội-bạc hoặc phản-lại mình; không khác gì quạ nuôi tu-hú con, vì ngở là con nó; nhưng chúng lớn lên, chúng nhả bầy với tu-hú lớn (giống tu-hú không biết làm ô, chỉ để trong ô quạ).

QUAN CẦN, DÂN TRẺ *thng.* Thủ thường trong việc sưu-thuế, quan thì cần-mẫn việc thâu-góp, còn dân thì phần đông vì nghèo, phải trả-nải việc đóng-góp.

QUAN CỨ LỆNH, LÍNH CỨ TRUYỀN

tng. Quan vì phản-sự mà ra lệnh, lính cũng vì phản-sự mà truyền-rao, mà thi-hành, tất-cả đều làm việc như một bộ máy; không thấu-dáo được nỗi khổ của dân mà tuỳ trường-hop để già hay giàm // Từ đời Hậu-Lê, vua chỉ ở hư-vị chứ không có quyền, mọi việc đều do Chúa Trịnh phát-lạc, và lính cứ theo lệnh Chúa mà thi-hành, không còn biết có vua.

QUAN HAY QUÂN, CHÒNG HAY VỢ *tng.* Làm quan thì cai-quản và tin-cậy quân lính; làm chòng thì sei-sử và tin-cậy vợ nhá.

QUAN-HẸ BÌNH-THƯỜNG *thng.* Sự giao-thiệp, qua lại mua bán làm-ăn với nhau.

QUAN MUỐN SANG, NHÀ HÀNG MUỐN ĐẮT *tng.* Làm người, ai cũng muốn có lợi, được việc cho mình chứ không ai muốn chém điều hư-hại, phiền-não; như làm quan thì tự-nhiên muốn sang, mua bán thì tự-nhiên muốn được đắt-hàng.

QUAN, NHẤT - THỜI CHI QUAN, DÂN, VẠN-ĐẠI CHI DÂN *tng.* Quan, chi làm một lúc, còn dân thì làm muôn đời; dẫu chức trọng quyền cao thế nào, ai cũng từ dân-chúng mà ra; và khi già (hưu-trí) cũng trở về với dân-chúng.

QUAN-PHÁP BẤT VỊ THÂN *thng.* Phép quan chẳng vì kè-thân; coi ai cũng như nấy.

QUAN-PHÁP NHƯ LỘI *thng.* Phép quan như lén-sét xẹt, gấp-lâm. VL: *Lẽ rằng: quan-pháp như lội, Chỉ đâu đánh đó, chẳng đâu là lành Tr Cúc.*

QUAN-PHÁP VÔ THÂN *thng.* Phép quan không thân với ai cả; công-binh đối với mọi người.

QUAN QUÁ TRI NHÂN *thng.* Xem-xét lỗi-lầm để tìm hiểu lòng nhân của người; xét việc làm mà hiểu tư-cách.

QUAN QUÀ CÔ ĐỘC *thng.* Bốn hạng người không nơi nương-tựa, tình-cảnh đáng thương, thuộc hàng tú-cùng trong xã-hội: người goá-vợ (quan), người goá-chồng (quà), mồ-côi cha mẹ (cô) và già mà không con (độc).

QUAN TÁY CÙNG Ủ, QUAN TƯ CÙNG GẬT *tng.* Dỗ-dại, thật-thì, không có ý-kien, sao cũng dircac (Nh. Ba phái).

QUAN TIỀN NĂNG, QUAN TIỀN CHÌM, BÒ-NHÌN NHẸ, BÒ-VHÌN NỒI *tng.* Tiền-bạc có sức mạnh làm nên mọi việc, dẫu xấu cũng ra tốt, xấu cũng thành phái; không có tiền thì chẳng làm chi nên việc.

QUAN THA, MA BẮT *tng.* Đời làm quan (công-chức), hả-hưu-trí rồi thì già-kết; không lúc nào được thành-thorai.

QUAN THAM LẠI NHÜNG *thng.* Quan thì tham-tàn, lại (đè-lại-thơ-kí) thì nhüng-lạm, hai hạng người hay cậy quyền-thê mà bóc-lột, hả-hiép dân-chúng thd.: *Xứ Vinh-*

châu xưa có giỗng rắn độc; ai bị nó cắn thì chết ngay, không thuốc nòe trị nổi. Song thịt nó lại quý, trị được nhiều chứng bệnh. Vì vậy, vua ra lệnh, mỗi năm, nhò nòe bắt được hai con rắn ấy thì được miễn thuế ruộng một năm. Có nhà chuyên nghề bắt rắn ấy đã ba đời, và ông cha đều chết vì nghiệp ấy, mà người con vẫn không sợ, mặc dầu xuất chết mấy lần. Có người hỏi sao không bỏ nghề, thì người ấy đáp: « Ở đây, người làng phái rút cá hoa-lợi, vết cá của cái trong nhè dẽ mà nộp thuế; thậm chí bỏ làng, bỏ xóm, đổi khát trôi giặt, chết đrowsing, chết chợ kè biêt bao-nhiêu. Tôi nhờ nghề bắt rắn mà còn đến bây giờ. Những người thâu thuế xục hét đều làng cui xóm, vơ-vét đến cả con gà, con chó; dân-gian biêt-bao hãi-hùng kinh-sợ. Tôi làm nghề bắt rắn, mỗi năm sợ chết có hai lần; ngoài ra là khỏi lo thuế-má, khỏi nạn nhũng-lạm của quan, làng. Nếu phải chết vì rắn độc, tôi cũng còn sướng chán » CHTH.

QUAN THẦY ÁO NGẦN *thng.* Ông chủ Pháp.

QUAN THẦY KIỆN NHƯ KIẾN THẦY

MƠ *lv.* Làm quan hồi xưa, nhận được một vụ kiện là một cơ-hội làm tiền cả hai bên nguyên và bị; nên ngoài mặt tuy làm nghiêm chó, trong lòng thích lầm; không khác chi bầy kiến mà thấy mờ.

QUAN XA, BẢN NHA GẦN *thng.* Dân có việc đến quan, thường chỉ tiếp-xúc được với những thuộc-hộ của quan chứ ít khi được gặp quan.

QUAN XA, NHÀ GẦN *thng.* Quan-quyền tuy có phện-sự cầm cân nảy mực, nhưng ở xa; hoặc những thủ-tục bắt-buộc làm cho dân muôn kiện thưa chỉ cũng khó-khăn, rắc-rối; còn những người đang tranh-tụng với mình đây, không phải là bà-con cũng là láng-dìng, đối với mình thì gần lâm. Nên cần lấy chữ hoà làm quy, không nên thưa-kiện lòng-dòng, vừa tốn-hao, vừa kéo dài thời-hạn. Vì đâu lầm này mình được kiện, biết sau rồi sẽ ra sao; vì quan-quyền ở xa, đâu có thể bảo-vệ được mình luôn.

QUANG CHẮNG LÀNH, MẮNG GIÀNH KHÔNG VỮNG *thng.* Bất-tài dè hư việc rồi đờ-thừa nợ kia như dời giống dã cù, đứt, khiến gánh đờ rồi đờ cho cái thúng

(giành) nằm không vững.

QUANG-MINH CHÁNH-ĐẠI *thng.* Rõ-ràng và ngay-thẳng.

QUÀNG-NAM HAY CĀI, QUÀNG-

NGĀI HAY CO, BÌNH-ĐỊNH HAY

LO, THÙA-THIÊN NÍCH HẾT *thng.*

Đặc-tính của phần đông người bón tỉnh giữa miền Trung: người Quảng-nam thì hay biện-bác, cãi-lê; người Quảng-ngãi thì hay cự-nự, đái-co; người Bình-định thì hay chạy-chạy, lo-lót; Thùa-thiên có kinh-thành Hué là nơi đông quan-lại, lại là đầu xú, đầu mối hành-chánh, nên dễ ăn hối-lộ nhút.

QUÁT THƯỢNG, QUÁT HẠ *thng.* Lèm oai la-lối, rầy mắng kè dưới tay.

QUẠT MÒ *thng.* X. Trang-tir cổ bồn.

QUÀM-QUÀM NHƯ CON ÁC MÓ *lv.*

Quạ-quọ, cay-nghiệt, độc-ác.

QUĂNG XƯƠNG CHO CHÓ CÁN

NHAU *thng.* Dở thù-đoạn chia-rẽ, bỏ ra một nón lợi đè làm cho người một phe, một nhà hay một nước thù-nghịch, giết hại lẫn nhau. th. X. Giang-dô khảo vò.

QUÁY HỘI BÔI NHỌ *thng.* Phá cho hư việc, cho mang tiếng nhơ.

QUÂN DÂN CÁ NƯỚC *thng.* Quan đối với dân như cá đối với nước, hai bên cần nhờ-cậy và nương-tựa lẫn nhau.

QUÂN DÂN HỢP-TÁC *thng.* Quân và dân cùng nhau chung sức; quân lo chống giặc nơi tiền-tuyến thì dân lo sản-xuất nơi hậu-phương.

QUÂN DÂN NHÚT-TRÍ *thng.* Quân và dân cùng một lòng, cùng một nhịp, cùng một hành-dộng để giữ nước, lo bảo-vệ an-ninh.

QUÂN HỘI VÔ LỆNH *thng.* Lính đánh giặc trả về, thắng thì sinh-khảu, bại thì chạy chét, bỏ cả hàng-ngũ kỷ-luat // (R) Xong việc rồi, người tò-rá kiêu-cang hoặc uất-oái, chán-nản.

QUÂN-TỬ ÁI NHÂN DĨ ĐỨC *thng.* Người lớn lấy đạo-đức mà thương người.

QUÂN-TỬ BẤT NIỆM CƯU-ÁC *thng.* Người lớn không nhớ việc ác-cù của người khác.

QUÂN-TỬ BẤT THỰC NGÔN *thng.*

Người lớn nói chênh nuốt lời.

QUÂN-TỬ BỘI-NGỌC thng. Người lớn có cái đức-hạnh thanh-quý như đeo ngọc.

QUÂN-TỬ CẦU CHƯ KÝ thng. Người đứng-dẫn chỉ cầu ở mình thđ. *Nguy-văn-Hầu hỏi Hỗ-quyền-Tử*: *Cha hiền có nhờ-cậy không?* — Đáp: *Không dù!* — Hỏi: *Con hiền có nhờ-cậy không?* — Đáp: *Không dù!* — Hỏi: *Anh hiền có nhờ-cậy được không?* — Đáp: *Không dù!* — Hỏi: *Em hiền có dù nhờ-cậy không?* — Đáp: *Không dù!* — Hỏi: *Bấy tôi hiền có dù nhờ-cậy không?* — Đáp: *Không dù!* *Vua đài sắc mặt gắt*: *Quả-nhân hối nhè-người năm điều mà nhè-nhại chi trả lời có hai tiếng không dù là tại làm sao?* — Đáp: *Cha hiền không ai hơn vua Nghiêu, mà con là Đan-Châu phải bị đuổi. Con hiền không ai hơn vua Thuấn, mà cha là Cồ-Tâu thật ngoan-nghen. Anh hiền không ai hơn vua Thuấn, mà em là Tượng rất ngoan-mẠn. Em hiền không ai hơn ông Châu-công, mà anh là Quản-Thúc bị giết. Bấy tôi hiền không ai hơn ông Thang, ông Võ, mà vua Kiệt vua Trụ vẫn mất nước. Mong người không được như-ý, cậy người không được bền lâu. Nhè vua muốn cho nước nhè được bình-trị, thì phải cậy ở mình trước, hơn là mong nhờ người CHTH.*

QUÂN-TỬ CỐ CÙNG thng. Người lớn vẫn bần lồng trong sự nghèo cực.

QUÂN-TỬ HÀO-CỨU thng. Sự lấy vợ phải nơi của người đứng-dẫn. VL: *Quan quan thư-cưu, Tại hà chí châu, Yếu-điệu thực-nữ, Quân-tử hảo-cứu* K.T. (*Chim thu riu-riu kêu ngoài bãi sông, eō gái tha-thướt, sánh đôi cùng người trai đứng-dẫn*).

QUÂN-TỬ NGỒI RƯỜNG thng. Ké trộm, tên ăn-trộm đt. Giữa đêm, Trần-Thực đánh thức người nhè dậy bảo nấu nước pha trà. Ông châm trà ra chén xong, kính-còn mồi tên trộm đang ngồi trên trính nhè xuống uống nước. Tên trộm ngồi rình trên trính từ đầu hôm, đợi người nhè ngủ hết sẽ ra tay, bây-giờ được mồi xuống, nó sợ quá, tuột xuống sập lạy Trần-Thực xin tha. Thực dùng lời ngon tiêng ngọt khuyên nó nên cải-tè quy-chánh.

QUÂN-TỬ NHẤT NGÔN thng. Người lớn chỉ nói một lời.

QUÂN-TỬ PHÒNG THÂN, TIỀU-NHÂN

PHÒNG BỊ GẬY thng. Người lớn chỉ lo cho thân mình không phải đau-ốm, bệnh tật; ngoài ra đều hy-sinh cả cho đời; còn kẻ tiêu-nhân thì cố làm sao cho có nhiều cửa-cải, dầu phết ở ác và chính vì chỗ đó mà lo nghèo đói và sau rồi cứ làm chuyện bất-lương luân.

QUÂN-TỬ TUYỆT GIAO, BẤT XUẤT ÁC THANH ChQS. Người lớn, dầu không chơi nhau nữa, cũng chẳng nói xấu cho nhau.

QUÂN-TỬ THÀNH NHÂN CHI MỸ, BẤT THÀNH NHÂN CHI ÁC thng. Người lớn chỉ làm nên việc tốt cho người khác không làm việc có hại cho người thđ. *Đời Tuỳ, Yên-sơn La-Nghệ* kén một người giỏi võ để lãnh chúa tòng-quản mà rèn luyện sỹ-tốt và chép-nhận cho Sư-dại-Nại vào chúa - vụ ấy nêu trong 100 ngày, không ai đánh thắng họ Sư trên lôi - dài. Ròng-rã 99 ngày, anh-hùng các nơi đến tỷ-thí đều bị Sư-dại-Nại đánh bại cả. Ngày chót, có *Tần Thúc-bảo* từ xa đến thấy người thủ đài lần-lượt đánh ngã ba người thì ngửa nghe, nhảy lên đài toan hạ Đại-Nại cho bõ ghét. Mặc dầu có mang xiềng, *Thúc-bảo* là một tội-nhân bị đày) *Thúc-bảo* vẫn thora sáu dánh trôi Đại-Nại. Trong cơn nguy của Đại-Nại, bỗng có tiếng nói to dưới đài: «*Tần-huynh! Quân-tử thành-nhân chi mỹ!*» *Thúc-bảo* nghe qua tinh-ngô, biết mình đã làm một việc vô-ý-thức, bèn giả thua, bái-phục Đại-Nại rồi nhảy xuống đài. Nhờ vậy mà Sư-dại-Nại được trúng tuyển, trT.

QUÂN-TỬ, Ủ-HỤ CÙNG ĐAU thng. Người lớn, nghe ai thở ra một tiếng, cũng dù đau-xót giùm cho người.

QUÂN THẠCH THỦ KHẲNG thng. X. Đá gặt dầu.

QUÂN VI KHINH dc. Dân vi quý, xâ-tắc thứ chi, quân vi khinh (Dân mĩi đáng quý, kế đến là nước, vua thì nhẹ hơn cả) thđ.: *Con vua nước Việt là Sưu, bồ nước vào trốn trong hang núi; vì ông cha ông ba đời làm vua đều bị dân giết. Nước Việt vì thế không vua; người trong nước chia nhau tìm ông về tốn lén ngôi. Tùi mài mới gặp ông trong hang, thì ông một mực không ra. Người ta buộc lòng lẩy lá ngài un khói vào hang; ngọt quá, ông*

phải chun ra và kêu to : « Ôi làm vua ! Ôi làm vua ! Ta không muốn làm vua cũng chẳng được hay sao » ? TrT. (Xt. Dân vi quý, xă-tắc thứ chí...).

QUÂN VI THẦN CANG thng. Vua là giồng-mối của tôi (một trong tam-cang).

QUÂN ÁO A-ĐAM thng. Mình đồ tràn-truồng.

QUÂN CÒN LẠI, ÁO CÒN BÂU thng.

Trọn tình với nhau, dù nghèo thế nào đi nữa cũng chẳng xa nhau.

QUÂN, CHÓ TÁP KHÔNG TỐI thng.

Ông quần quá ngắn, quá cao, khiến người thiếu vẻ thanh-lịch.

QUÂN CHÙNG ÁO DÀI thng. Ăn-mặc lượt-bượt, không gọn.

QUÂN HỒ ÁO CÁNH thng. Quần áo bành-bao, chải-chuốt.

QUÂN-HỒ BẮT NHƯ ĐỘC-HỒ thng.

Cáo bầy không bằng cợp mệt // (B) Đông người yếu không bằng một người mạnh.

QUÂN-HÙNG THAY NGHIỆP NGÔ

đt. Từ khi Dương-tam-Kha tiếm-vị, trong nước loạn-lạc, gây ra cái nạn sú-quân ; Hậu Ngô-vương là Xương-Văn đánh dẹp mãi không xong. VL : Nghiệp Ngô rày có ai thay? Đưa nhau lại phó mặc tay quẩn-hùng QSDC.

QUÂN LÀ ÁO LƯỢT thng. Quần áo bành-bao, toàn là hàng lụa mêt tiền.

QUÂN MANH DÂN QUÂN MANH thng.

Người mù dân người đui đi // (B) Kẻ kém hiều-biết lại làm tày-khôn cắt-nghĩa vầy khác cho người dốt nghe.

QUÂN NÂU ÁO VẢI thng. Hàng dân thường, không chúc-phận.

QUÂN NHI BẤT ĐẰNG thng. Liên-hợp

với mọi người cho có đoàn-kết mà không vào bè kết đảng với ai cả.

QUÂN RỘNG ÁO DÀI thng, Quần áo chững-chạc đàng-hoàng.

QUÂN TAM TỤ NGŨ thng. Giüm (tụm) nấm giüm ba lại (đè bàn-tán, đè mưu-toan việc chi).

QUÂN-TIỀN HỘI-ẨM thng. Tên một cuộc đất tốt theo phép phong-thủy.

QUÂN THAY ỐNG, ÁO VÁ QUÀNG

thng. Nghèo quá, quần áo không đủ mặc, phải vét lại cho lành.

QUÀNG CẠN TÁN MƯA thng. Trăng mà có cái quàng cạn tản thì sắp mưa.

QUEN DÁI DẠ, LẠ DÁI ÁO thng. Với người quen, nhở biết được lòng dạ họ, nên tuỳ người mà mình đối-xử ; còn đối với người lạ, mình tuỳ bờ ngoài của họ mà đối-xử.

QUEN HƠI, BÉN TIẾNG thng. Nhờ gần-gũi mà thân-mật nhau, hiều-biết nhau.

QUEN MẶT ĐẤT HÀNG thng. Vì quen mà không trả giá thành ra mua đất (mặt) ; và lại, cũng ý-y quen biết, không lô người bán nói thách, nên mua lầm.

QUEN MÙI, THẤY BÙI ĂN MÃI thng. Đã có dùng qua, biết ngọt nên ăn mãi // (B) Được lợi mệt lần, ăn-quen khai-thác mãi.

QUEN NƯỚC, QUEN CÁI thng. Vừa quen với cảnh, với người một chỗ lạ mà mình mới tới ở.

QUEN NHÀ MÁ, LẠ NHÀ CHỒNG thng. Dâu mới về nhà chồng còn bỡ-ngờ ; không như ở nhà cha mẹ ruột.

QUEN SỢ DẠ, LẠ SỢ ÁO QUÀN thng. Nh. Quen dại dạ, lạ dại áo.

QUEN TAY HAY VIỆC thng. Việc chỉ làm thường, đã quen tay thì khéo, thì nén.

QUEN TAY KHÔNG BẰNG HAY LÀM thng. Ý giờ ý khéo mà lười thì không bằng người siêng, làm hoài thì vừa có nẵng-xuất, vừa nhở làm thường mà cũng sê khéo, sê giỏi.

QUEN VIỆC NHÀ NẠ, LẠ VIỆC NHÀ CHỒNG thng. Nh. Quen nhà má, lạ nhà chồng.

QUÉT NHÀ NGÀY TẾT, ĐỔ HẾT GIA-

TÀI thng. Tết mà quét nhà thì nghèo mệt (vì thế, người tin dị-doan, cữ quét nhà trong ba ngày Tết) đt. Người lái buôn tên Âu-Minh đi qua hố Thanh-thuỷ, được Thuỷ-thần cho một người hầu tên Như-Nguyên. Vài năm sau, Âu-Minh phát-tài to. Nhơn cơn giận dữ trong một ngày mồng 1 Tết, Âu-Minh đánh đòn Như-Nguyên. Nguyên sợ, chui vào đồng rác rồi biến mất. Từ đó, nhà Âu-Minh bắt đầu sa-sút.

QUÉ-PHÁCH MAI-HÒN thng. Hòn ma

bóng quê, người đã chết hiện hồn làm ma đt. *Đời Tuỳ-Đường, Triệu-su-Hùng di chơi* đất La-phù, giữa rừng trời tối. May thay một quán rượu, có cô gái đẹp ra mời ông vào trọ và rót rượu mời uống. Say rượu, ông ngủ tới sáng; thức dậy, thấy mình nằm dưới gốc cây mai; còn quán rượu và cô gái đều đâu mất.

QUÝ BÙN, MẠI NƯỚC thng. Con quý ở dưới bùn, cá mèi ở dưới nước đt. *Chàng tên Nguyễn-vân-Mại, nòng tên Hồ-thị-Quy, cả hai đều ở làng Niêm-phò (Ké-lù), tỉnh Thừa-thiên. Hai ông cha, cũng là thiền-hô, bá-hộ trong làng, đã băng lòng làm sui với nhau. Ngặt hai bà mẹ thì vì có xích-mích nhau trước, nên khăng-khăng không nhận. Muốn cho con trai mình đừng quyến-luyến nòng Quy, bà mẹ chàng Mọi khi rú em chàng, thường hát: Sá chí thân phận con quý, Ngày thì bùn lấm, đêm thì gió sương. Bà mẹ cô Quy chẳng nhận, đổi lại: Cây khô mấy tủaở mọc chồi, Cá mèi dưới nước mấy đòn hoá long. Hai bà cứ hát qua đổi lại như thế luân, khiêm chèng và nàng không ghen nhau được.*

QUY-LINH, HẠC-TOÁN thng. Tuổi rùa, tóc hạc, lời chúc sống dai (rùa và hạc là hai con vật sống dai).

QUY NÔNG, HOÀN ĐIỀN đt: Lý Thần-tông (1128-1138) lên ngôi, cho lính thay phiên về làm ruộng và trả lại cho dân những ruộng đất trước đã trưng-dụng. VL: *Quy nông cho lính canh phiên, Rộng ăn lại trả quan-diền cho dân QSDC.*

QUY SƠN, QUY HẢI thng. (Phân nửa) về núi, (phân nửa) về biển đt. *Lạc-long-quân lấy Âu-Cơ* để ra trăm trứng, nó được trăm con. Một hôm, ông bảo bà: «Ta vốn dòng rồng, nàng vốn dòng tiên, nước lửa vốn không hợp». Rồi chia 50 con theo mẹ về núi, sinh ra dân thương-du; 50 con theo cha xuống mạn bờ, sinh ra dân miền xuôi. VL: *Chia con sự cung lệ đời, Quy sơn, quy hải khéo người biệt ly QSDC.*

QUÝ HÒ TINH, BẤT QUÝ HÒ ĐA thng. Cái quý là ở chỗ tình rồng, sâu-sắc chó không ở số nhiều // (B) Chuyên-tâm vào một mặt nào, mà học cho đến cùng, thì sự hiểu-biết mới là chắc-chắn, sâu-xa, mới đem ra dùng được; hơn là bạ gì học nấy thật nhiều, mà mòn mào cũng qua-loa, sơ-sài, không dùng vào đâu được cả thd. Nhé kia để

sày mắt mệt con đê, tất-cả người nhà đều chia nhau đi tìm mà không được. Chiều về, mọi người đều nói như nhau: «Đường có lầm ngã-ba; theo các ngã-ba đi một đỗi lại có ngã-ba khác. Thành ra không biết đê đã đi ngã nào mà tìm ».

QUÝ-TRÁT HỆ KIẾM TrT. Quý-Trát, con vua nước Ngô đời Xuân-thu, nhờ rất thông-tuệ nên vua cha muốn lập làm thái-tử. Nhưng vì cõn anh, Trát cố xin từ. Sau vâng lệnh vua cha, chầu-du các nước đê cùng những nhà đạo-đức bàn việc tri, loạn. Khi ghé nước Tù, Trát thấy vua nước này muôn cây báu-kiếm của mình thì muôn tặng; ngặt mình cõn mang trọng-trách của vua cha, cõn cầm-dùng báu-kiếm đê di đường xa, nên định bụng khi xong việc, sẽ tặng. Bên vè, Trát ghé nước Tù tặng kiêm thì vua nước này đã qua đời. Trát bèn tìm tới mộ vua và khóc rồi treo kiêm ở mộ, gọi là giữ chữ tín với lòng.

QUÝ-VẬT ĐẠI QUÝ-NHÂN tng. Của quý đai người quý, h. Cùa lùm người thđ.: *Thái-tò nhè Lê là Lê-Lợi khi chưa làm vua, ngồi thuyền đi chơi, được một con quý to ngậm một luối kiêm báu đền dâng. Được kiêm báu, ông khởi-nghĩa chống quân Minh trong 10 năm, giành lại nền độc-lập cho nước nhè. Sau, ra chơi chõ cũ, có thuỷ-quái nõi lên đón đầu thuyền. Ông rút gươm báu phóng nó; nó há miệng tấp gươm ngậm lặn mất. Vì thế, hò ấy có tên là Hoàn-klém.*

QUÝ KHÓC THẦN KINH (h. SẦU) thng. Ghé-górm, hay déo-dè.

QUÝ NHẬP-TRÀNG thng. Thây người mới chết bị một luồng điện quá mạnh của một người hay của một con vật (thường là mèo) kéo dậy và đi theo người ấy hay con vật ấy.

QUÝ PHÁ NHÀ CHAY thng. Xúm trừng-giờn, la-lối, phá-phách trong một căn nhà như că-hòn xúm giành-giựt đồ-ăn ở một nơi cúng thí-thực.

QUÝ-QUÁI TINH-MA thng. Ranh-manh xảo-trá, dùng mưu-chước dối gạt người ta.

QUÝ SỬ THẦN SAI thng. Bị quý giục, làm chuyện bợ-bợ, không tự-chủ.

QUÝ THẦN KÍNH NHI VIỄN CHI thng. Đối với quý và thần thì nên kính nhưng

nên xà VL: Trong nhà vận thịnh suy có mặng, Đạo quý thần thì kính viễn chi GH.

QUỲNH-BA NHẤT HIỆN thng. Hoa quỳnh chỉ nở trong chốc-lát rồi tàn II (B) Sắc đẹp chỉ đẹp được một thời.

QUÝT LÀM CAM CHIU thng. Người này gây tội mà người khác chịu oan do một sự lầm-lẫn.

QUYỀN CÀ, VẠ TO thng. Người có quyền cao thì trách-nhiệm lớn; nên lờ ra có sảy điều chi, phải mang tội nặng.

QUYỀN GIÀ, VẠ THẬT thng. Mạo danh-hiệu người có quyền để làm việc phi-phép thì bị trừng-trị theo luật; thành ra, danh-hiệu thì già, mà hình-phép thì thật.

QUYỀN HUYNH THẾ PHỤ (h. TRƯỚNG) thng. Cha chết thì anh thay cha mà lo cho đàn em.

QUYỀN KHUYNH THIÊN-HẠ thng. Quyền-thế làm ngứa-nghiêng thiên-hạ đt. Trịnh-Kiêm là người làng Sóc-sơn, huyện Vĩnh-lộc, tỉnh Thanh-hoa; thuở nhỏ nhè nghèo, thường ăn-trộm gá và gao của hàng-xóm mà nuôi mẹ, khiến ai cũng ghét giận. Một hôm, Kiêm vắng nhà, người hàng-xóm lừa bắt mẹ Kiêm đem ném xuống đầm Tầm cho chết. Bất-dở ngay đêm đó, trời nỗi gió mưa sấm-sét; nước sông dâng lên ngập cả đầm Tầm. Khi nước giật, chính nơi sâu nhất trong đầm lại nỗi lên một cồn to. Có thầy địa-lý người Tàu tới xem và đoán mấy câu: Phi đế phi bá, Quyền khuynh thiên-hạ. Nhị-bách niên gian, Tiêu tường khai hoa (Không phải vương phái bá, mà quyền-thế làm nghiêng thiên-hạ. Nhưng hơn hai trăm năm thì ngay nơi kẽ ngạch, sẽ có tai-hoạ xảy ra).

QUYỀN NH İlk HẬU TRI KHINH TRỌNG thng. Có cần mới biết nặng hay nhẹ II (B) Việc đời có trải qua mới biết thế nào.

QUYỀN RƠM, VẠ ĐÁ thng. Quyền-hành nhỏ mà tai-hoạ to; các viên-chức nhỏ, quyền-hành chẳng bao-nhiêu; nhưng nếu việc quan có hư-hỏng điều chi, thì phải gánh cả trách-nhiệm; vì chính các người này gần-gũi với dân hơn cả; lại thấp cỏi bé miện, mọi gánh nặng đều bị trút lên đầu.

QUYỀN ANH RÙ YẾN thng. Ông mèo, dù-dỗ đèn-bè con gai.

QUỐC DĨ DÂN VI BẢN (BỐN) thng. Nước lấy dân làm gốc thd. Hay Tào-Tháo xưa đại-binh đến đánh, Lưu-Bị binh ít, liệu cự không lại, bèn hiếu-dụ cho bá-tánh hay rỗi bỏ Tân-dã qua Phàn-thành. Dân-chúng đều bồng con dẫn vợ chạy theo. Tháo không bỏ, dẫn binh rượt theo. Liệu không giữ nổi Phàn-thành, Lưu-Bị sai tướng điêu-dộ hơn 10 vạn dân bỏ Phàn-thành qua Tương-duong. Đến đây, bị Lưu-Tông bế thành không cho vào. Tung thê, Lưu-Bị phải điêu-dộ dân-chúng chạy qua Giang-lăng, mỗi ngày đi chỉ được 10 dặm. Phía sau, binh Tào rượt theo, bụi bay mít trời. Chu-tướng khuyên nên bỏ dân-chúng lại mà chạy cho mau; Lưu-Bị khóc nói: « Khởi việc cả thì phải lấy dân làm gốc; nay dân đã theo ta, lẽ nào bỏ đi cho得到 ». Bá-tánh nghe dặng câu ấy, lấy làm cảm-dộng.

QUỐC-GIA HƯNG VONG, THẤT-PHÚ HỮU TRÁCH thng. Nước nhà còn mạnh hay phai mất, mệt người dân thường cũng có trách-nhiệm nơi ấy.

QUỐC MÙA HÈ thng. Mùa hè, chim quốc lìa rừng về đồng ruộng, kêu như khóc như than II (B) Độc vang lòn đt. Xưa, khi bảy nước xung vương thì vua nước Thực là Đỗ-Vũ xung đế, gọi là Vọng-đế hay Bôty, tự cho mình là công-đức cao hơn cả. Gặp lúc nước có lỵt lớn, ông sai tướng lè Khai-Minh khơi đường núi Ngọc-lụy đe trừ nạn lỵt. Khai-Minh lập được công to, đoạt cả chính-sự và ngôi báu. Thực-đế mất nước lo buồn đến chết, hoá thành chim quốc, cũng gọi Đỗ-quyên, Tứ-quy, Tứ-quyên, hay Thực-hữu, tiếng kêu sầu thảm. VL: Khúc dâu êm-đì xuân-tình; Ấy hồn Thực-đế hay mình Đỗ-quyên K. (Xt. Đỗ-quyên, một thuyết khác).

QUỐC PHÁ GIA VONG thng. Nước bị lèn-phá, nhà bị mất tiêu, cảnh người mất nước.

QUỐC SẮC KHUYNH-THÀNH thng. Gái đẹp nhút trong nước có thề làm mất nước như chơi dc. Nhất cõ khuynh nhân thành, Tối cõ khuynh nhân quốc (Liếc một cái nghiêng thành, liếc thêm cái nữa, nghiêng-nước) trong một bài thơ từ người đẹp của Lý-diên-Niên.

QUỐC-SẮC THIÊN-HƯƠNG thng. Gái
đẹp nhút trong nước, hoa thơm nhút trên
đời dc. Thiên-hương dẹt nham y, quốc-
sắc triều hàn tưu (Đêm khuya áo ướp
hương trời, Ban mai sắc thêm như say
ruou nồng) trong bài thơ vịnh hoa mẫu-
đơn của Trần-tu-Kỳ.

QUỐC THÁI DÂN AN thng. Nước themh
dân yên; cảnh thái-bình, nướm thì giàu
mạnh, dân được yên-đn làm ăn.

QUỐC-THỦ thng. Ông thầy thuốc giỏi
nhứt trong nước đt. Tân Bình-công đờ;
Chiến-quốc phải bệnh ngặt, với Y-Hoà
đến trị. Có người hỏi: «Thầy thuốc có
trị được bệnh cho quốc-gia không? » Y-
Hoà đáp: «Thầy thuốc giỏi, trị bệnh cho
nước, sau mới chữa bệnh cho người».

QUỐT-NHƠN PHÒ-HỘ thng. Clg. Quý.
nhân phù-hộ, người sang chè-chò, giúp-dờ
cho.

R

RA ĐẦU RA MÒ *thng.* Lời trách cách nặng-nề những người hay xon vào việc thiên-hệ, không can-capse đến mình.

RA ĐỤNG VÀO CHẠM *thng.* Thường gặp nhau luân, vốn có tình quen biết nhiều, lời viễn tình-cảm giữa nhau để tránh sự mèch lòng.

RA NGẮM, VÀO VUỐT *thng.* Quá yêu vợ, cứ áu-yếm, nặng-nju luôn.

RA NGÔ (h. ĐƯỜNG) HỎI GIÀ, VỀ NHÀ HỎI TRẺ *tng.* Việc ngoài đường thì nên hỏi người lớn là người từng-trải, rành việc; việc trong nhà thì nên hỏi trẻ con vì chúng vốn thành-thật, thay sao nói vậy chớ không biết thêu-dệt hay kiêm cớ giấu quanh.

RA TAY, GẠO XAY RA CÁM *tng.* Chịu khó ra công làm thì việc dầu khó-khăn cách nào cũng làm xong; làm khi oó kết-quả tốt bất ngờ.

RA (h. THÒ) TAY MẶT, ĐẶT TAY TRÁI *thng.* Lấy của người hoặc tự-y dời sái chỗ một món đồ nào của người, lời trách tròng.

RÃ-RƠI, RƠI ỐNG NGOÁY *thng.* Hư, sút ra lủng bộ-phận hoặc hỏng việc cà, không còn cách gì cứu-chữa.

RÁC NHÀ AI NẤY HỐT *thng.* Chuyện xấu hay tội-lỗi của ai thì nấy lo mà chữa, mà gỡ.

RÁCH NHƯ TỔ ĐỊA *lv.* Rách nhiều lỗ, nhiều nơi // (B) Chỉ người gái đã hư, đã bị nhiều người lấy qua rồi bỏ.

RÁCH TƠI NHƯ BƯỚM-BƯỚM *lv.*
Rách-rưới lang-thang.

RÃI DÀI HƠN NGƯỜI *thng.* Thèm quá, thèm nhều nước-miếng.

RÁN SÀNH RA MỞ *tng.* Bon-chén, mợ-møy, có ít muỗn té thêm nhiều; không bao-giờ lợi ra đồng nèo đỡ giúp ai. VL: Hứng tay dưới, vắt tay trên, Rán sành ra mở bon-chén từng điều TrTh.

RÁNG MỞ GÀ, AI CÓ NHÀ THÌ CHỐNG *tng.* Mây chiều ngà-ngà vàng, kinh-nghiệm cho biết sắp có đồng to.

RÁNG VÀNG THÌ GIÓ, RÁNG ĐỎ THÌ MƯA *tng.* Kinh-nghiệm cho biết chiều nào có mây vàng thì sắp có gió to; có mây đỏ thì sắp mưa.

RÁNG VÀNG THÌ NẮNG, RÁNG TRÁNG THÌ MƯA *thng.* Kinh-nghiệm cho biết chiều nào có mây vàng thì ngày sau nắng gắt; có mây trắng thì mưa to (cũng ngày sau).

RÀNH VIỆC HƠN RÀNH LỜI *thng.* Hiều nhiều làm giỏi mới tốt; còn nói nhiều, biện-bóc hay mà không làm chi đặng cưng-chẳng ích chi.

RAO MẬT GẤU, BÁN MẬT HEO *tng.* Dối-trá, quảng-cáo tốt mà bán đồ xấu hoặc khoe mình rất nhiều, mà chừng bắt tay vào việc thì tỏ ra rất dở.

RAO MÔ KHÔNG BẰNG GÕ THÓT *tng.* Đánh mõ gọi dân hoặc cầu-cứu khi nhà gặp việc nguy thì ít người chạy tới; còn chuẩn-bị tiệc-tùng thì lối-xóm tới rầm-

rắn; người ta xem miếng ăn là trọng hơn việc súc chung.

RÀO ĐƯỜNG RẤP NGỎ *thng.* Giữ chặt, không cho ai tới hoặc không cho con cái nhà giao thiệp với người ngoài.

RÀO SAU ĐÓN TRƯỚC *C thng.* Nói chyện trước khi vào đè đè khỏi bị bắc-bó hay bắt bí.

RÁT CỎ BÓNG HỌNG *thng.* Nói hay kêu gọi nhiều hoặc to tiếng.

RAU CHỌN LÁ, CÁ CHỌN VÀY *ting.*

Mua rau thì chọn thứ nào lá còn tươi; mua cá thì chọn con nào vây còn nhiều nhát.

RAU GIÀ, CÁ UƠN *thng.* Quá buồn chán, quá thì, không còn được đắt nang hay được nhiều người mến chuộng nữa.

RAU NÀO SÂU NẤY (*ch. ẤY*) *ting.* Cha mẹ thế nào thì con thế ấy, vì ảnh hưởng huyết thống và giáo dục, giàn-gùi luôn; như mỗi thứ rau, có một giống sâu riêng.

RÂM THÁNG BÀY, CÓC NHÀY LÒM-XOM *thng.* Ngày đó nước rong trên bờ, cóc phải nhảy tìm nơi cao tránh nước.

RÂM TRĂNG NÁU, MƯỜI SÁU TRĂNG

TREO *ting.* Khuya đêm râm, trăng lặn mất (vì mọc sớm); khuya đêm mười sáu, trăng còn lơ-lửng trên cao (nhờ mọc trễ) // (B) Gái 15 tuổi chưa tròn mẩy, như đứa trẻ nít, ít ai dè ý; đến 16 tuổi là lúc dậy thì, thân-hình nở-nóng, mặt ửng đỏ, được nhiều người dè ý.

RÂM CÓ CHÂN RÂM BIẾT, NGỌC

ẨN ĐÁ NGỌC HAY *ting.* Minh có tài hay thì dè bụng, đừng khoé-khoảng; khi mình thành-công rồi, người ta mới phục nhiều vì không ngờ.

RÂM (CỨNG) ĐẦU CỨNG CỔ *thng.*

Nang-nanh khó dạy, không chịu nghe lời bài của người lớn.

RÂM ĐẦU RÂM MẶT *thng.* Buồng-bình khó thương.

RÂM GIÀ RÂM LỘT, NGƯỜI GIÀ

NGƯỜI TỐT ĐẦU SẮNG *ting.* Loài rắn hổ già thì tự lột bỏ lớp da cũ để sống khỏe mạnh, lại như con trè; còn con người, hổ già thì chết đt. Thuở xưa, bờ bụi nhiều, đường-sá chưa mờ-mang, loài rắn có nơi trú-ẩn và giết hại loài người ghê-gớm. Loài người không phuơng tự-vệ,

phải hội lại rồi cử người lên thiên-đỉnh bày nỗi khổ ấy với Ngọc-hoàng để nhờ ngài giải-quyet hộ. Ngọc-hoàng thương tình dạy rằng: Người già người lợt, rắn già rắn tật đều sắng. Người ấy mừng quá, lật-dật về trăn thuật lại; nhưng vì quá lật-dật nên nói lộn: Rắn già rắn tật, người già người tật đều sắng. Khiến nên từ ấy, loài rắn sinh-sản nhiều thêm mà không con nào chết già cả; nạn rắn giết người lại càng gia-tăng gão bội. Loài người bắt-mẫn quá, phải đại-diện cù trả iên kêu - nài nứa với Ngọc-hoàng. Rõ ra là tại người ấy nói lộn, Ngọc-hoàng bất-tại và dày-lèm con bò-hung, cù đòi phải sống trong phần. Còn việc kia, người lớn không thể nói đi nói lại nhiều lời, dành đè vây (xua).

RÂM RẾT BỎ VÀO, CÓC NHÁI NHÀY

RA *thng.* Thê không chung sống được, kè mạnh mà hung-dữ đến đâu, thì kè yếu phải nhường chỗ, di nơi khác.

RÂNG CẮN PHẢI LƯỚI *thng.* Anh em xung-dột và kè mạnh phải thằng đt. Vì tranh-giành ngôi báu mà vua Tự-đức giết anh là Hồng-Bảo. Sau, trong một bữa tiệc cùng bá-quan, vua Tự-đức vô-ý cắn nhầm lưỡi. Vốn là người thích thơ văn, ngài lấy việc đó làm đe, khiến bá-quan mỗi người làm một bài thơ. Bài hay nhất và được thưởng một lượng vàng là của Nguyễn-hàm-Ninh như vầy:

Sinh ngã chỉ sơ, nhữ vị sinh;

Nhữ sinh chi hậu, ngã vi huynh.

Bất tư công-hưởng trên-cam-vị,

Hè nhẫn tương-vong cốt-nhục-tình.

dịch nôm:

Thuở bắc sinh ra, chú chưa sinh,
Từ sinh ra chú, bắc làm anh.

Ngọt bùi chẳng dè cùng san-sé,

Cốt-nhục đang tâm nghiên đứt tình.

RÂNG CỨNG LƯỚI MỀM *thng.* Cứng-rắn thì dè gãy-đò, mềm-dẻo thì chịu - dụng được bén đt. X. **LƯỚI MỀM LƯỚI CỎ**, rặng cứng rắng gãy.

RÂM NGƯỜI HƠN RÂM CỎ *ting.* Thủ có đông người ở cho vui, lại giúp đỡ nhau được; hơn là đồ hoang-vu, cỏ mọc rậm-rí, có hại.

RÂM-RẬT NHƯ CHÓ THÁNG BÀY *thng.* Lặng-xang lộn-xộn, chạy đầu này đầu kia như chó rugen cái (tháng bảy là mùa chó rugen).

RÂM-RẬT NHƯ SA VẬT ỐNG VÀI *thng.* Lặng-xắng lộn-xộn, bộ gắp-gắp như cái sa lăn cuộn chỉ khiến cái ống vài lún nhenhen theo (hai bộ-phận của máy đ potrà) (thường bị nói lầm là... ma vật ống vài).

RÂM RÂU SÂU MẮT *thng.* Người có tướng dáng sợ.

RÂU ỐNG NỌ CẤM CÀM BÀ KIA *thng.* X. Nhỏ râu ống nọ cấm cầm bà kia.

RÂU ĐỎ BÌM LEO *thng.* X. Giàu đỏ bìm leo.

RÈ TIỀN MẶT, ĐÁT (MẤT) TIỀN CHỊU *thng.* Mua mà trả tiền mặt thì được bán rẻ cho, còn mua chịu thì giá cao hơn một chút.

RÈ THUÝ CHIA UYÊN *thng.* Chia vợ rẽ chồng, làm cho vợ chồng xa nhau.

RÈ-RÈ NHƯ CÁ TRÊ CHUI ỐNG *tv.* Bộ bước đi chậm-chạp hay làm việc chậm-chạp, như cá trê chui vào ống bông chét.

RÈ RÁCH, ĐỞ NÓNG TAY *thng.* Có đờ dùng đỡ, còn hòn không.

RÌ HƠI VANG LẶNG *thng.* Nói nhỏ hoặc nói to cho biết; tò-bày ra.

RÌNH NHAU NHƯ MIẾNG MỘC *lv.* Hai đảng chực ăn-thua và rình nhau như hai tay vỗ quẩn thảo đờ lừa bên địch sơ-hở mà đánh.

RỌC LÁ CHÙA BÈO *thng.* Cách trước lối lá chuỗi phải chờ một chút ở đầu tàu thì cây không mất súc // (B) Nên chờ lại cho chủ hay cho người có công một lát để người ta không oán-hận mình.

ROI MÂY CÁN ĐÍT *thng.* Phải đòn, bị đánh đòn đờ rắn-dạy.

RÓT NƯỚC KHÔNG CHÙA CĂN *thng.* Làm thẳng tay, phanh-phui ra hết, không đờ chút nhén-tình.

RỐI NHƯ CANH HẸ *lv.* Chuyện rối-rắm khó giải-quyết (hẹ nấu chín dính nhau sợi ngang sợi dọc rất khó nhai).

RỐI NHƯ MỚT BÒNG-BONG *lv.* Chuyện rối-rắm khó gỡ, khó giải-quyết như dây bòng-bong là loại cổ dây mènh sợi nhiều lát; các sợi leo quẩn lấy nhau không gỡ ra được.

RỐI THÌ NÀM NGỦ, CHỐT CÓ BÀU

CHỦ MÀ CHẾT *ing.* Không nên lãnh nợ (hoặc can-thiệp vào việc người) mà phải trách-nhiệm, có hại đến mình.

RỒNG BAY PHUNG MÚA *thng.* Nét chữ viết đẹp và huê-dạng.

RỒNG ĐẾN NHÀ TÔM *thng.* Người cao-sang quyền-quý mà đến nhà người thấp-thỏi nghèo-hèn.

RỒNG GẶP MÂY, CỘP GẶP GIÓ *thng.* *dc.* trong kinh Dịch Văn tùng long, phong tùng hổ (Mây theo rồng, gió theo cop) = Gặp thời, phải lúc thuận-tiện, dễ làm nên việc lớn.

RỒNG-RỒNG THEO NÀ, QUẠ THEO

GÀ CON *ing.* Con thì theo theo mẹ đờ được cho bú-morm, quạ thì bay rà theo gà con đồng xót īn // (B) Ở đâu, việc gì hay người nào mà người ta có thể nhờ-cậy được, khai-thác được, thì người ta theo.

RỒNG VÀNG TRAO VUỐT *dt.* Chờ-dồng-Tử hiện rồng vàng trao một cái vuốt cho Triệu-quang-Phục cầm vào mủ đờ chông quân Lương; nhớ đó, Triệu đánh đâu thắng đó. VL: Hương nguyên trời cung chung-minh, Rồng vàng trao vuốt giật vành đầu mâu QSDC.

RỒNG NHƯ ĐÍT BỤT *lv.* Bóng ruột, trống bén trong như tượng Phật.

RỒNG CHÂN RỒNG CẢNG *thng.* Tự-de, thong-thè, muôn làm chi thì làm.

RỒNG HỌNG LỚN TIẾNG *thng.* Đồi-co, cự-nỵ, cãi-lẩy to tiếng.

RỒNG LÀM KÉP, HẸP LÀM ĐƠN *thng.* Tuỳ vật-liệu nhiều hay ít, to hay bé mà chế món đồ, mà dùng vào công-việc // (R) Tuỳ tài người mà dùng và dùng cho đúng chỗ (thì không có người nào vô-dụng cả).

RỒNG MIỆNG CÀ TIẾNG *thng.* Nh.Rồng họng lớn tiếng.

RỒNG NGÀY RỒNG THÁNG *thng.* Ngày tháng dài rộng, chỉ khoảng thời-gian dài rộng trong việc giao-kết.

RỦ NHAU LÀM PHÚC, CHỐT GIỤC

NHAU ĐI KIỆN *ing.* Ở đời, nên khuyến-kích người làm việc phải đờ gầy phúc-dức cho người ta về sau mà cũng có lợi cho nhiều người khác; chớ dùng xúi kiếu-cáo, có hại cho người lại gây thù-oán.

RÙI AI TAI NẤY *thng.* Ai gặp rùi-ro thì chịu lấy.

RÙI TAY MAY VAY *tng.* Rùi mà may và cái may ấy chỉ nhút-thời chờ không phải lần rùi nào cũng được may như vậy đâu.

RUN EN PHÁT RÉT *thng.* Sợ quá, sợ đến run người.

RUN NHƯ CÀY SẤY *lv.* Vì sợ quá hay lạnh (rét) quá mà run như con chó vứt lông đem sưởi.

RUNG CÂY NHÁT KHI *thng.* Đe-dọa bằng cách này cách khác cho người ta sợ. VL: *Đừng cậy osi hùm rung nhất khi, Lòng ta săt đá há lung-lay* PVT.

RÚT DÂY ĐỘNG RỪNG *thng.* Nh. Bứt dây động rừng.

RÚT LUI CÓ TRẬT-TỤ *thng.* Nhịn mà đi êm, không chống-cự đđt. Sau vụ *Lư-câu-kiều*, quân *Nhụt* thê đánh như chè tre; quốc-quân Trung-hoa cứ bô cẩn-cứ mà út lui từ Mân-châu đến Nam-kinh, rồi từ Nam-kinh đến Trùng-khanh, và mỗi lần rút đi, đều có thông-cáo cho biết đó là do chiến-lực, sự rút lui rất có trật-tụ chứ không phải bị *Nhụt* đánh bẹi.

RÚT RUỘT TẦM, TRÀ NGỌ DÂU *thng.* Làm hết sức cho tròn nhiệm-vụ mà mình đã nhận, tới chót cũng vẫn một lòng; như con tầm, nhò ăn lá dâu mà iốn mới nhận được tơ ra làm kén để rồi chết luôn trong kén.

RUỒI BU CẶC NGƯA *lv.* Xúm quanh mệt mỏi lợt, một cuộc chơi què vui, v.v...

RUỒI CHÉ MẬT, ONG BƯỚM CHÈ HOA *thng.* Từ - chối, không thèm, không nhận sự-vật rất có lợi cho mình mà nếu ai ở đia-vị mình đều phải nhận thđ.: *Vua Nghiêu nghe Hùa-Do là người hiền, mời ra xin nhường cà thiên-hạ. Hùa-Do từ - chối, lui về ở ẩn tại núi Trung-nhạc. Sau, vua Nghiêu tìm đến, cõ mời Hùa-Do ra làm tòng-trưởng cà chín châu. Hùa-Do nghe chán quâ, ra bờ sông Định-thuỷ rùa tai. Ngày lúc ấy, São-Phù đang lùa trâu xuống bờ sông, gặp hỏi: Sao ông phải rùa tai vậy? Hùa-Do thuật lại việc vua Nghiêu mời ra làm quan. São-Phù liền đuổi bầy trâu trở lại và nói: Ta toan cho trâu uống nước nơi đây, lại e bắn cá miệng chúng. Nói đoạn, lùa trâu lên dòng nước trên mà cho uống CHTH.*

RUỒI ĐẬU CÙNG NẮNG ĐÒN CÂN *thng.* Đòn cân đã quên-bình, nếu có con ruồi đậu phìn nòe, phía ấy cũng vác hơn // (B) Đầu chỉ có một người ghét mình, cũng dù có hại cho mình; cũng như không nên làm mếch bụng ai, đầu trong việc nhỏ mọn; vì dù mếch bụng họ là đã làm mất cảm-tình.

RUỒI ĐẬU LỐ MŨI *thng.* X. Ruồi đem tin.

RUỒI ĐẬU PHẢI CHỐNG GẬY *thng.* Chỉ người mới chải tóc với chất nhờn láng mướt (lời nói chơi).

RUỒI ĐEM TIN *thng.* Nói người tình-cờ gặp bữa ăn ngon, đồng người, vui-vẻ (lời nói chơi).

RUỒI ĐỔ CHẢNG BUỒN XUA *thng.* Chỉ người bệnh - hoạn lâu ngày, không đủ sức cử-động chân tay hoặc người có việc lo rầu thai - quâ, ngồi đâu cú trầm-ngâm nghĩ-ngợi, đến ruồi đậu trên mình cũng không hay biết mà xua.

RUỒI SA NHỆN ĐÓN *thng.* Con ruồi tự-nhiên rơi trước mặt mình; con nhện chảng tơ cản đường mình, hai diẽm béo nhè sấp có khách hoặc có việc may.

RUỒI-GIONG HÀM-TỬ-QUAN *dt.* Năm 1284, Trần-nhật-Duật đại-phá quân Nguyên ở bến Hầm-tử (thuộc tỉnh Hưng-yên) lấy lại được Thăng-long; quân Nguyên tan-vỡ phải rút lui. VL: *Hàm-quan* một trận ruồi-giong, Kìa ai bắt giặc uy-pheng còn truyền QSDC (Xt. Cầm Hồ Hàm-tử-quan).

RUỘNG AI NẤY ĐÁP BỜ *thng.* Việc ai nấy lo, phần ai nấy giữ. VL: *Ruồng ai thì nấy đáp bờ, Duyên ai nấy gắp, dùng chờ uồng công CD.*

RUỘNG BÈ-BÈ KHÔNG BẰNG NGHÈ TRONG TAY *tng. dc.* *Lương-diền vẹn khoảnh, bết như bạc-nghệ tuy-thân = Ruộng đất rộng, tiền của nhiều chưa hẳn là sung-sướng, vì còn lo mất mồ, lỵ-lội, trộm-cướp v.v... có ngày phải dối; còn có sẵn một nghề trong tay thì không sợ đói; lại càng làm, nghề càng tinh-xảo mà ta sẽ sống vinh vẻ nghề của ta như đã có nói trong câu: Nhứt nghệ tinh, nhứt thân vinh.*

RUỘNG CÀ, AO LIỀN *thng.* Ruộng thì rộng mông-mông, eo cá thì có nhiều cá

lèn nhau, chỉ nhà giàu có lớn. VL: Chẳng
thêm ruộng cỏ eo liền, Chỉ thương cái
bút, cái nghiên anh dở CD.

RUỘNG DÂU HOÁ BÈ thng. dc. Thương-
hài biến vĩ tang-diễn, trong truyện thần
tiên, bà Ma-Cô mệt thấy ba lần biến xanh
tành ruộng dâu và ngược lại // (B) Việc
dời thay đổi, đổi thay không chừng: giàu
đó rồi nghèo đó, nên đó rồi hư đó; không
có chi lâu dài cả.

RUỘNG SÂU, TRÂU NÁI thng. Giàu lớn,
của-cái toàn đồ lốt, sản-xuất nhiều, ngày
càng giàu thêm.

RUỘNG SÂU TRÂU NÁI, KHÔNG

BẰNG CON GÁI ĐẦU LÒNG tng. Có
ruộng sâu, trâu nái, huê-lợi tuy nhiều song
không bằng có con gái đầu lòng, được nhờ
sớm và có nhiều cái lợi hơn.

RUỘT BỎ RA, DA BỎ VÀO thng. Kết
thân với người ngoài hoặc người nghịch
đè giết hại anh em ruột-thịt hoặc toa-rệp
với người nước khác đe giết hại đồng-bào
mà giành địa-vị thđ.: Cuối thế-kỷ XVII,
Nguyễn-Ánh bị Tây-sơn rượt đánh, phế;
cầu-viện với Xiêm; nhưng Xiêm cũng b,
Tây-sơn đánh bại. Túng thế phải cầu-viện
với Pháp. Thủ-phi là bà Phi-Yến ngăn-cản
cho rằng làm như thế là ruột bỏ ra, da
bỏ vào. Nguyễn-Ánh có giận giam bà nơi
một hang ở đảo Côn-nôn (bây-giờ là tỉnh
Côn-sơn) đến chết.

RUỘT ĐÉ NGOÀI DA thng. Người trong
thân hay anh em ruột-thịt mà xem như
người dung.

RUỘT RỐI NHƯ BÒNG-BONG lv.
Trong lòng có nhiều điều lo nghĩ rối-rãm,
không biết phải làm sao.

RUỘT RỐI NHƯ TƠ VÒ lv. Nhtr.

RUỘT THẤT GAN BÀO thng. Lòng quen
đau chua xót. VL: Anh thương em ruột
thất gan bào, Biết em có thương lợi chút
nào hay không CD.

RỪNG NHO BÈ THÁNH thng. Chù-ngrhs
và đao học của thánh-hiền rộng lớn như
rừng, sâu-xa như bồ // (B) Sự học mênh-
mông, càng học càng thấy thiếu; không ai
đám tự-hào rằng mình đã giỏi. VL: Rừng
nho bè thánh khôn dò, Nho mà không học,
lớn mà sao ra? CD. Rừng nho bè thánh
mênh-mông. Dù ai lần lìa cho cùng vẫn
vay? LVI.

RƯỚC NUỚC thng. Một lễ của người
Cem-bốt vào đầu mùa nước dâ của sông
Cửu-long; bón Tàu cũng có lễ rước nước
vào trung-tuần tháng 9 âm-lịch dâ kỷ-niệm
ngày chết của Ngũ Tử-tử vì can vu Ngũ
mà bị giết và bỏ thây xuống sông nhằm
ngày 17 tháng ấy.

RƯỚC ÔNG BÀ thng. Lễ cúng chung vào
chiều 29 hay 30 tháng chạp âm-lịch, rước
tết-cả ông bà cửu-dai về nhà ăn-tết chung
với con cháu; trong ba ngày tết, suốt đêm
ngày lúc nào cũng có hương đèn và lõi-vật
đè cúng. Đến chiều mồng 3 hay sáng mồng
4, làm lễ đưa ông bà và đốt vàng bạc cùng
quần áo giấy.

RƯỚC THẦN-CHỦ thng. Lễ đom bài-vi
người chết và nhà, sau khi chôn-cất xong-
đè vào linh-tọp (tức an-sàng mà thường bị
gọi trái là ăn sàng), làm lễ phản-khổc và
lõi sơ-ngu.

RƯỚC VOI GIÀY MÀ TỔ thng. Đem
binh-dội ngoái-quốc vô tàn-phá xú-sở, giết
hại đồng-bào, san-băng hết mò-mà đe đóng-
binh.

RƯỚC VOI VỀ GIÀY MÒ thng. Nhtr.

RƯỚC BẤT MẶT TRỜI thng. Làn việc
ngu-xuẩn; không lượng sức mình đợt. Xưa,
có một người tên Khoa-Phu, chạy đua
với mặt-trời từ sớm mai tối chieu mà
vẫn thấy mặt-trời ở trước mặt hoài. Chạy
tối tối, không eân thấy mặt-trời nữa thì
vừa mệt vừa khát, vội uống vô một bụng
nước rồi chết.

RƯỢU KHÔNG SAY, SAY VÌ CHÉN
tng. Rượu tự nó không say, tại mình uống
mới say // (B) Mọi hư-hòng, thất-bại đều
do mình làm ra cả.

RƯỢU NGON CHẮNG NỆ BE SÀNH
thng. Người tốt, có tài, xinh-dep thì được
trọng-dựng, yêu-vì; quần áo, nhà cửa, thân-
thố hay dòng-doi không đáng k葸.

RƯỢU THÁNH CỜ TIỀN thng. Đời
sóng phong-lưu nhàn-nhã của những nhà
ân-dát hoặc những quan thanh-liêm dâ vè
hưu; vừa uống rượu, vừa đánh cờ như
bệc tiễn thánh.

RƯỢU VÀO LÒI RA thng. dc. Tàu
nhập ngon xuất = Rượu uống vô thì ngà-
ngà say rồi sinh húng, nói chuyện rất
nhiều; càng nói càng hăng đến cãi nhau,
tán xung-dột, mèch lòng.

S

SA BÓNG ĐÀO *thng.* Được vợ giàu.

SA CƠ LỐI BƯỚC *thng.* Rủi-ro, lầm-lở trong một lúc mà phải nguy.

SA CƠ NÊN PHẢI LUY CƠ *thng.* Phải lúc nguy đành thân-khuất để chờ cơ-hội thuận-tiện.

SA CƠ RUỒI ĐUỔI NGƯA *thng.* Trong cơn nguy, kẻ thấp-thoái hơn mình, kém sút mình rất nhiều mà cũng lén-lút, hiếp-dép mình.

SA ĐÂU ẤM ĐẤY *thng.* Người có phước thì có phần, lúc nào hay ở đâu cũng được sung-sướng // Tình dâ-dâi, thế nào cũng chịu được.

SẠCH NỢ LÀM GIÀU *thng.* Trả hết nợ thì than nhẹ-nhõm, lòng khoan-khoái như người giàu-có.

SẠCH-SẼ LÀ MĒ CON NGƯỜI *thng.* Mình-mày và quần áo sạch-sẽ thì con người có dáng tươi-sáng, đẹp-de; vạy muốn đẹp, trước hết nên ở sạch.

SAI-ĐẮNG CHI GIAO *thng.* Tình bạn giữa hai người sang và hèn hay giàu và khó khác nhau mà vẫn kính-trọng và thân-thiết nhau: *Đời Chiến - quốc, Quán-Trọng là tướng-quốc nước Tề gặp Nịnh-Thích là người chăn trâu mà vẫn kính, xuống xe làm quen và rước về phủ kết làm anh em.* *Sau lại tiến-cử Nịnh-Thích với vua,*

SAI MỘT LI, ĐI MỘT DẶM *thng.* Việc bắn cung hay súng, nhắm sai một tí, khiến mũi tên hay viên đạn cách xa đích rất nhiều // (B) Tình ssai một chút, việc có thê thất-bại to.

SÀI-LANG ĐƯƠNG-ĐẠO *thng.* Chó sói chặn đường // (B) Người đang cầm-quyền cai-trị rất hung-ác, không biết thương dân.

SÀN ĐẤT LÀO, TRỆT ĐẤT VIỆT *thng.* Phía nào có nhà sàn là đất của Ai-leo; phía nào nhà trệt là đất Việt-nam, cách phân định ranh-giới Lào-Việt từ giữa thế-kỷ XVII khi vua Lê Thần-tông gả một công-chúa cho vua Ai-leo là Suliya Vongsa. Cách định ranh-giới ấy đã giúp người Việt-nam lợi-dụng tình-thể mà xâm-chiếm đất-đai của Lào rất nhiều bằng cách di-dân và cắt toàn nhà trệt để đặt đối-phương trước mặt việc đã rồi.

SANG LÀ HỌ, HÈN LÀ NGƯỜI DUNG *thng.* Sang giàu thì được người yêu-chuộng, nhìn là bà-con; còn nghèo hèn, dẫu là bà-con cũng bị xem như người dung.

SANG LÀO PHẢI ĂN MÁM NGOÉ *thng.* Muốn được việc mình, phải ép mình sống theo cách ăn thô thiển ở của người, dẫu phải trái ý mình; cũng như muốn sang đất Lào làm-ăn cho mau giàu, phải tập ăn mắm nhái con là một món ăn đặc-biệt của người Lào, nhưng rất khó nêm đổi với người ngoại-quốc.

SANG MỖI NGƯỜI MỖI THÍCH, LỊCH MỖI NGƯỜI MỖI MÙI *thng.* Mỗi người đều có sở-thích riêng, có ác-thàm-mỹ riêng; không nên ép người phải theo mình, hay chè-bai ai cả.

SÀNG-ĐẦU KIM TẬN *thng.* Tiền trên đầu-năm hắt sạch đt. *Nguyên-Lang là một nhè giầu-có mà chẳng lo làm-ăn, cứ chơi-*

bởi lêu-lông cho nghèo. Người đời có bài thơ ché : Sáng-dầu kim tần, tráng-sí vô nhan. Nang-nội tiền không, Nguyễn-Lang tu tháp (Đầu-năm tiền hết, tráng-sí khó mờ mặt. Trong túi không tiền, Nguyễn-Lang chịu khổ).

SÁNG BÈ CHÓ MỪNG, TỐI RỪNG

CHÓ LO *tng.* Ngoài biển mà trời trong sáng là diêm biên lặng sóng êm, nhưng chó vội mừng; trong rừng vẫn-vũ tối-om, là diêm sấp mưa to gió lớn, nhưng chó vội lo. Vì trời đất hết tối đến sáng, hết sáng đến tối; việc đời hết nguy tới an, hết an tới nguy, không có chi đáng ngại. Hơn nữa, chính lúc nguy là lúc con người nỗ lực làm cho an và đó cũng là yếu-tố của sự tiến-hoa.

SÁNG TAI HỌ, ĐIÉC TAI CÀY

(h. LÀM) *tng.* Chỉ người làm biếng, hổ biêu nghỉ thì nghe rất rõ, nghỉ liền; nhưng biếu lèn, thì già không nghe, cứ lờ đi mà chơi mãi; không khác gì con trâu lười: khi nghe người cày là « họ » một tiếng là nó nghỉ liền; còn khi nằm nghỉ mà nghe người cày bảo « cày », thì nó lờ đi, như không nghe chi cả.

SANH DƯỚI SÔNG, LÀM QUAN

TRÊN BỜ *dcd.*: Cha chài mẹ lưới bên sông, Dứa con thi đậu làm ông trên bờ. Nguyễn làng Quảng-tế, thuộc huyện Hương-trà, tỉnh Thừa-thiên, xưa là một làng chài; dân chỉ sống lênh-den trên thuyền chở không có một chút đất nào cả. Đời Tự-đức, có Huỳnh-hữu-Thường là con một ngư-phủ, chăm lo học-hành, thi đỗ cử-nhan rồi đỗ hoàng-giáp, làm quan đến thượng-thơ. Vua Tự-đức thấy làng ông không có đất, bèn hạ chỉ cất 20 mẫu đất làng Nguyễn-biều giao cho làng Quảng-tế có đất cho dân cư-ngụ, trồng-trí và cất đình chùa.

SÁNH PHƯỢNG CƯỜI RỒNG

Lấy làm vợ chồng rất xứng đôi đít.: Lộng-Ngọc, con gái vua Tân Mục-công thời Chiến-quốc có tài thiền, kén được chồng là Tiêu-Sử có tài thổi sáo càng hay hơn nữa. Mỗi lần chàng cất giọng, chim phượng và nhiều loài chim khác đều bay đến chầu. Một đêm rằm, nghe tiếng hoa của tiều và sáo, một rồng và một phượng bay đến; chàng thì cười rồng, vợ cười phượng bay về cõi tiên.

SAO DỜI VẬT ĐỎI *tng.* Sự-việc đổi khêc, không giống như trước.

SAO RUA ĐỨNG TRÓC, LÚA LỐC

ĐƯỢC ĂN *tng.* Lúc nào sao ruợc mọc ngay đầu, lúa ở ruộng cạn được trúng mù (theo kinh-nghiệm thời-tiết ở miền Bắc).

SÀO SÂY CHỐNG BÈ LIM, MÈO

CON BÁT CHUỘT CỐNG *tng.* Bát-thể nhỏ mà làm việc to; sức yếu mà chống với kè mện hơp gấp mấy lần.

SẮP ĐÚT MIỆNG VOI *tng.* Cung quá ít đối với cầu; sự cần-dùng quá nhiều mà sức cung-cấp quá thấp.

SÁT KÊ THỦ NOĀN *tng.* Giết gà lấy trứng // (B) Ăn tham, lấy hết, không chừa cho sinh-sản thêm đt. Người kia, có con gà mái mỗi ngày đẻ một trứng bằng vàng. Anh ta cho là bụng gà có nhiều trứng vàng lắm, nên bắt gà mà bụng; nhưng chẳng có trứng vàng nào cả (ngụ-nghen).

SÁT-KHÍ ĐÀNG-ĐÀNG *tng.* Vô-một hung-hăng đáng sợ.

SÁT-NHÂN GIÀ TỬ *tng.* Giết người thì phải đền mạng (chịu án xử-tử).

SÁT-NHÂN VÔ KIẾM *tng.* Giết người không gươm; dùng lời nói hay mưu-chước hại người đền chết.

SÁT THÂN THÀNH NHÂN *tng.* Hy-sinh mạng sống của mình để làm cho được điều nhân.

SÁT THÊ CÀU TƯỚNG *tng.* Giết vợ đe được phong làm tướng, cầm quyền binh-sĩ cả nước đt. Ngô-Khởi là người nước Vệ đời Chiến-quốc, rất giỏi về binh-phép, được tướng-quốc nước Lỗ là Công-nghi-Hưu tiền-cử lên vua Lỗ để cầm binh chống cuộc xâm-lăng của nước Tề. Vua Lỗ biết Ngô-Khởi có vợ là công-chúa nước Tề nên không dùng. Ngô-Khởi hiểu ý, giết vợ lấy đầu đem dâng cho vua Lỗ để tỏ ý mình không có gì dính-dáng với nước Tề. Thấy vậy, vua Lỗ bèn phong tướng Ngô-Khởi và ban ăn kiêm đe cầm binh chống Tề.

SAU CƠN MƯA, TRỜI LẠI SÁNG

tng. Hết loạn đền tri, hết nguy đền an; sau một hồi xung-đột, chừng biết ý nhau rồi, hai đảng thân-mật hơn trước.

SAU LUỸ TRE XANH

Nếp sống

ôm-dâm hay nỗi oan-khổc của người ở thôn-quê mà người ở thành hay quan trên chưa hiểu rõ.

SẮC BẤT BA-ĐÀO DỊ NJICH NHÂN

thng. Nhan-sắc dàn-bè không có sóng mà vẫn đánh đắm được người đt. **Đời vua Minh Huệ-đế,** Trần-hoá-Chiêu ở tỉnh Sơn-đông, huyện Tề-hàng (T.H.) có vợ là Lương-tiều-Nga rất đẹp. Ở cùng huyện, có nhà phú-hộ tên Trát-háo-Sắc thấy Tiêu-Nga thì mê-mẫn, tìm cách kết bạn được với Hoá-Chiêu. Lập-tâm lấy cho được vợ bạn, Háo-Sắc bỏ ra rất nhiều tiền để giúp bạn trong mọi việc làm-ăn hoặc lúc nguy-khổn. Được hai năm, sau khi chiếm được cảm-tình của nhà bạn, Háo-Sắc rủ Hoá-Chiêu ngồi thuyền đi buôn, mọi vốn-liêng đều do mình chịu cđ. Thuyền đi một tháng tới Hàng-châu, Háo-Sắc phục rượu cho Hoá-Chiêu say tít rồi xô xuống biển. Mấy lần Hoá-Chiêu trôi lên đều bị tên phản-bạn dùng sào nhặt xuống cho chìm, cuối-cùng chàng đành vùi thân dưới đáy biển. Chừng ấy, Háo-Sắc mới tri-hô lên cho bạn-bè hay và mướn nhiều thuyền đón vớt thây nhưng không được. Chàng cho lui thuyền trở về khóc-lóc báo tin dữ cho mẹ và vợ Hoá-Chiêu hay và ra tiền cúng-votive và cùng Tiêu-Nga đền tang. Từ ấy, Háo-Sắc càng tò ra hào-sảng, lo-lặng hết việc nhà cho vợ bạn; khiên mẹ Hoá-Chiêu rất căm-động và ép đâu là Tiêu-Nga ưng chàng làm chồng đe dè đến on chu-toàn bấy-lâu. Hai người ăn-đ với nhau được ít lâu, nhân vô-ý, Háo-Sắc đe lô ra việc mình âm-mưu giết bạn. Tiêu-Nga bèn đến huyện đầu-cáo và trả được thù chàng; nhưng nàng nhận thấy vì nhan-sắc mình mà hai người chông đều bị giết, nàng bèn thắt-cõi tự-tử II thd.: **Thuở nhỏ,** Nguyễn-Trãi đi học tại nhà một ông dđ. Một bữa tan học mà trời mưa dài, tất-cả học-trò đều không về được. Thấy thế, nàng bèn ra cầu đói đe các trò có việc làm mà đợi mưa tan: « **Vũ vô thiết-toà nồng lưu khách.** » Trong các câu đói lại của học-trò, chỉ có câu của Nguyễn-Trãi hay nhất: « **Sắc bất ba-đào dị njich nhân,** » nên được thay khen nhưng bảo sau này, Nguyễn-Trãi sẽ bị hại vì nhan-sắc dàn-bè ds.

SẮC SẮC, KHÔNG KHÔNG thng.

Tết-cõi hình-trạng trong võ-trụ đều là bao-ánh,

là áo-mộng, không có gì là thật, ngay cái bén-thé của con người cũng không có; vì thấy đó rồi mất đó (triết-lý của phái đại-thừa Phật-giáo).

SẮC TỨC THỊ KHÔNG, KHÔNG TỨC THỊ SẮC thng. Nhtr.

SĀN HƯƠU ĐUỐI THỎ thng. Đánh dẹp chỗ này chỗ kia để tránh thiên-hạ, dè làm vua.

SẮT CÀM HÀO-HIỆP thng. X. Cầm sắt bén duyên.

SĀY DA BA QUAN, CHÁY MÁU SÁU QUAN thng. Näm vạ đe đòi tiền thiệt-hại mỗi khi có việc rủi-ro một chút.

SĀY CHA CÒN CHÚ, SĀY MẸ BÚ DÌ thng. X. Không cha theo chú, không mẹ bú dì.

SĀY CHÂN SĀY TAY CÒN VỚ, SĀY MIỆNG KHÔNG VỚ ĐƯỢC thng. Nói-nắng nênh đèn-dặt, vì khi lỡ lời, khó sửa-chữa.

SĀY ĐÀN, TAN NGHÉ thng. Trâu con mà lạc đàn, túc thì bị thú dữ ăn thịt II (B) Còn trẻ mà bỏ che mẹ, nhà-cửa di hoang, thế nào cũng hư.

SĀY VAI XUỐNG CÁNH TAY thng. Nh. Lột sàng xuống nia.

SĀM THƯƠNG ĐÔI NGÀ thng. Cách-biéet nhau, không bao-giờ gắp nhau như sao Hôm và sao Mai: hễ sao Hôm lặn thì sao Mai mới mọc đt. **Vua Cao-tân-thị đời thương-cõi** có hai con là Át-Bá và Thực-Trầm hay đánh nhau; **vua dày Át-Bá** di ở Thương-khâu, chủ sao Thìn, túc sao Hôm; và dày Thực-Trầm di ở Đại-hạ, chủ sao Sâm, túc sao Mai (theo thiên-văn Âu-châu, sao Hôm và sao Mai chỉ là một, túc sao Kim-tinh Vệ-nữ, một hành-tinh thuộc thái-dương-hệ như trái đất; nhưng di mau hơn trái đất, thèm ra đầu hôm ta thấy nó mọc ở hướng tây, khuya lặn mất; đèn giàn sáng lại thấy nó ở hướng đông. Còn sao Sâm túc là ba ngôi sao Delta, Epsilon và Dzeta của tà Orion; sao Thương túc sao Tâm (Antarès) thuộc tinh-toà Thiên-long túc Scorpion).

SĀM BĒN ĐÔNG, ĐÔNG BĒN TÂY thng. Sám nô bên đông, nhưng có tiếng dội ở bên tây II (B) Cách nói cách-vách, bắt người này đe nói xâm người khác. VL:

Sân bên đông, động bên tây, Tuy rằng
nói dấy, nhưng đây động làng CD.

SÂN RÊU, TƯỜNG MỐC *thng.* Cảnh
nhà bỏ hoang hoặc nhà có việc buồn, chủ
nhà không màng săn-sóc.

SÂN-SI THÌ-VỤ *thng.* Cụ-nụ gầy-gò.

SÂU AO, BÉO CÁ *tng.* X. Ao sâu cá
béo, lòng đặc hại thân.

SÂU AO LÂM CÁ, ĐỘC DẠ KHỐN
THÂN *tng.* X. Ao sâu cá béo, lòng
đặc hại thân.

SÂU DÂN MỌT NƯỚC *thng.* X. Đổ
cháng tắc mực chiết, nghiêng đổ tắc đế
quyết.

SÂU KHÓ LỘI, CAO KHÓ TRÈO *tng.*
1º Tính người không chịu khó, không cố-
gắng; hay viện cớ này có khác dễ khỏi
phải làm // 2º Việc gì có lợi to thường
khó làm, lại nguy-hiểm.

SÂU-SẮC NƯỚC ĐỜI *thng.* Tính người
cay-nghiệt, hiềm-hóc mà bè ngoài vẫn ngọt-
đaju, hiền-lành. VL: Người đâu sâu-sắc
nước đời, Mà chàng Thúc phải ra người
bó tay K.

SE-SÈ ĐÈ CỘT ĐÌNH *thng. dc.* Yếu
tước xứ đường bất-tri hoạ chí tương
chí (chim yên, chim tuốc làm tò-tò) mài
nhà, không biết lo đến tai-vụ: hễ nhè đỡ
đì thì tò sê tan-nát) // (*thth*) Chuyện ít mà
xích ra nhiều, nhỏ mà thêu dệt thành to,
khó tin được.

SEN VÀNG *thng.* X. Gót sen.

SÉO KÊU TRỜI NẮNG, SÉO CÁN

TRỜI MƯA *tng.* Chim căc-ca (to như
con sέo) chỉ ở trên đỉnh núi cao và chỉ
xuất-hiện khi trời mưa tầm-tâ và kêu lên
vài tiếng thì vài tiếng đồng-hồ sau, trời
quang mây tan. Trái lại, khi trời nắng oi-á
mà chúng bay lên cắn nhau trên không-
trung, vài giờ sau sẽ có mưa hoặc bão-tố.

SÉT ĐÁNH BÊN TAI *thng.* X. Như lôi
quán nhĩ.

SÉNH NẠ, QUẠ THA *tng.* Gà con lìa mẹ
sớm sẽ bị quạ tha điểu xót // (B) Con hay
cãi lời cha mẹ, đi hoang, không được ai
che-chở, sẽ gặp nhiều tai-hại.

SÉNH NHÀ, RA THẤT-NGHỊEP *tng.* Bỏ
nhà đi hoang là thấy khốn-khổ nhiều điều:

ăn ngủ thất-thường, thiếu-thốn mọi thứ..,
SÍ-NHI BẤT UÝ HỒ *thng.* Trè-con không
sợ cọp (X. Điều không sợ súng).

SINH HẢN UÝ PHỤ, HIỀN-NỮ KÍNH
PHU *thng.* Đàn-ông đợi mới sợ vợ, đàn-bà
khôn mới biết kính chồng.

SĨ KHẢ LỤC, BẤT KHẢ NHỤC *thng.*
Kẻ sĩ tài chịu chết chứ không chịu nhục.

SINH BẤT PHÙNG THỜI *thng.* Sinh ra
không gặp thời, không đúng lúc thuận-liên
để làm nên.

SINH CON AI DỄ SINH LÒNG *thng.*
Sinh con, chỉ sinh cái hình-hài nó; còn
lòng-dẽ nó thì tự nó có hoặc do ảnh-hưởng
của đời.

SINH CƯ, TỬ TÁNG *tng.* Sống thì cho
ở trong nhà, chết thì chôn. VL: Khi mang
một chặng đờm chảng tế, Lẽ sinh cư, tử
táng mới ưng LS.

SINH KÝ, TỬ QUY *thng.* Sống gởi, thác
về; quan-niệm xem đời là cõi tạm, chỗ ở
đời đời là Niết-bàn hay Thiên-dàng; bời
vậy, sống không mừng, thác không sợ.

SINH, LÃO, BỆNH, TỬ *thng.* Sinh ra,
rồi già, rồi bệnh kế chết, bốn cái khổ của
con người theo Phật-giáo.

SINH-LINH ĐỒ-THÁN *thng.* Dân-chúng
lầm-than, khô-sở (trong cơn giặc-giã).

SINH-LY TỬ-BIỆT *thng.* Sống thì xa nhau,
chết thì biệt hàn, cảnh đau-dớn giữa người
thân với nhau.

SINH NGHÈ, TỬ NGHỆP *thng. dc.* Sinh
ur nghệ, tử ur nghệ, sống với nghề nào
thì thác về nghề ấy (chỉ những người chốt
về nghề mình).

SINH SỰ, SỰ SINH *thng.* Việc này lôi
kéo việc khác; gây chuyện ra thì có việc
lôi-thôi khác xảy đến cho mình.

SINH TỬ BẤT-KỲ *thng.* Sống hay chết
đều không có kỳ-hẹn, không thể biết trước
được.

SINH TỬ CHI GIAO *thng.* Ben thè sống
thì cùng sống, chết thì cùng chết với nhau
đđt. Khi mới biết nhau, Lưu-Bi, Quang-
vân-Trưởng và Trương-Phi cùng thè nơi
vườn đào là: « Chẳng luận đồng nǎm,
đồng tháng sinh, chỉ nguyện đồng nǎm,
đồng tháng chết ».

SINH TƯƠNG LIÊN, TỬ TƯƠNG

QUYỀN LT: Sống yêu nhau, thắc chằng
bò nhau.

SINH-XÔI NÂY-NỞ thng. Sinh-sản nhiều
thêm hoài.

SINH Ư NGHỆ, TỬ Ư NGHỆ thng. X.
Sinh nghề, tử nghiệp.

SINH Ư ƯU HOAN, TỬ Ư AN LẠC

thng. Sống thì lo-lãng, chết mới được yên vui
thd. Thầy Tử-Công hỏi đức Khổng-tử: *Tử
này mệt về học, khôn về đạo; bây giờ
muốn nghỉ đê chờ vua có nên không?* -Đáp:
*Thờ vua thì sớm tối phải kính-cần, phải
lo tròn trách-vụ, nghỉ thế nào được!* -Hỏi:
*Vậy xin nghỉ đê chờ song-thân, có nên
không?* -Đáp: *Thờ cho mẹ phải hết lòng,
sớm thăm tối viếng, sao gọi được!* -
Nghỉ! -Hỏi: *Vậy vui chơi với vợ con?* -Đáp:
*Làm chổng phải làm gương cho vợ, làm
cha phải săn-sóc, dạy-dỗ con, nghỉ thế nào
được!* -Hỏi: *Vậy xin nghỉ đê chơi với
bầu-bạn?* -Đáp: *Bầu-bạn phải giúp-đỡ nhau,
hết lòng hết sức với nhau, làm sao được
nghỉ!* -Hỏi: *Vậy xin nghỉ đê làm ruộng?* -
*Đáp: Làm ruộng phải hai sương môt nắng,
cực-khổ trăm bể, sao gọi là nghỉ!* -Hỏi:
*Như thế, trọn đời, Tử này không được
nghỉ ư?* -Đáp: *Có chứ! Bao giờ thầy cát
huyết đào nhân-nhại, cái nõi đắp chắc-chắn,
người đi đưa cách-bié特 hân minh, ấy là
lúc được nghỉ vậy.* Gi-ng.

SINH VÔ GIA CƯ, TỬ VÔ ĐỊA TÁNG thng. Quá nghèo, sống không nhà ở, chết
không đất chôn.

SINH LÊN, XỌP XUỐNG thng. Đau bệnh
thũng, nay đau mai mèn, bệnh cứ trở đi
trở lại mãi // Lèm-ăn không chừng đỗi, khi
thì phát-đẹt, khi thì lồ-là dến cựt vón.

SIÊU-QUÀN BẶT-TUY thng. Tài-giỏi hơn
mọi người.

SIÊU-QUÀN TUYỆT-LUÂN thng. Giỏi
vượt bức, hay hơ hét.

SIÊU-SINH TINH-ĐỘ (h. THỎ) thng.
Thoát khỏi sự đầu-thai, được vào cõi cực-
lạc, sau khi tu đắc-đạo.

SO HƠN QUẢN (h. TÍNH) THIỆT thng.
Cân-nhắc coi lợi hại hại, hơn hay kém.
VL: *Ở đời há dễ quên đời dặng, Tính
thiệt so hơn cũng gọi là TTT.*

SOI NƠI HÀO-MẠT thng. Hay dòm ngó,

hay đê ý tới chỗ nhỏ-mọn, ty-tiễn.

SÔNG BỒ (h. BÙA, NGĀ) THUYỀN

CÂU LƯỚT DẬP thng. Thùa cơn người
suy-sụp mà lán-lướt, mà hiếp-dép như chiếc
thuyền câu, đối với sóng biển thì rất mong-
manh, nhưng người lái thuyền có nhiều
kinh-nghiệm, nương theo lượn sóng mà đi
tới thì không sao cả. VL: *Sông sâu sóng
ngā, thuyền câu dập, Đồng rộng hùm sa,
lù chó* v.v. PVT.

SÔNG GIÓ BẤT-KỲ (h. NGỜ) thng.

Việc ngồi thuyền đi sông đi biển không có gì
chắc-chắn cả, do sóng gió không chừng, khó
đoán trước được // (B) Việc xào-xáo trong
gia-dình không chừng-dỗi gì, khó biết trước
được.

SÔNG TRƯỚC BỒ (h. BÙA) SAO,**SÔNG SAU BỒ (h. BÙA) VẬY** thng.

Lượn sóng trước chồm lên rồi chộp xuống
thế nào thì lượn sóng sau cũng chồm, cũng
chộp y như vậy // (B) Người trước, tức ông
cha hay anh chi, ăn-ở làm sao thì người
sau, tức con cháu hay đàn em, cũng bắt-
chước theo như vậy (hết nén, ta cần ăn-
ở chín-chắn để làm gương).

SÔNG XAO ĐẦU VỊT thng. Lông vịt không
thẩm nước, sóng có đánh cách nào cũng
không ướt // (B) Người ngu hay cứng đầu
khô dẹp, đầu khuyên-bảo, rầy la thế nào
cũng không được. VL: *Uông thay đèn gáy
tai trâu, Sóng xao đầu vịt, gãm êu nực
cười LVT.*

**SỐ GIÀU TRÒNG LAU HOÁ MÍA, SỐ
NGHÈO TRÒNG CỦ TÍA HOÁ BỒ.**

NÂU tng. Người có số giàu, dầu làm-ăn
lôi-thôi cũng giàu; còn người có số nghèo,
dầu bươn-chải thế nào, cũng nghèo.

SÔNG CẠN, ĐÁ MÒN thng. Cái lúc không
thè có; vì thường thì sông không bao-giờ
cạn, đá không bao-giờ mòn (cái thường
dùng trong lời thề gǎn-bó, không bao-giờ
thay lòng đổi dạ).

SÔNG CÓ KHÚC, NGƯỜI CÓ LÚC tng.

Sông có khúc cạn khúc sâu, hoặc khúc
quanh khúc thẳng thì con người cũng có
lúc làm nén, có lúc suy-sụp (bởi vậy, không
nên thối-chí khi suy-sụp hay tự-đắc khi làm
nén).

SÔNG HÀ NÚI NHẠC thng. Bực enh-
hung giúp nước, cứu đời đt. Sông Hà và

núi Nhạc xưa ở T.H. có thằn giáng-sinh
đè phò vua giúp nước.

SÔNG SÂU CÁ BÉO, LÒNG ĐỘC HẠI THÂN tng. X. Ao sâu cá béo.

SÔNG CÁI NHÀ, THÁC CÁI MÒ tng.

Khi sông, phải có nhà-cửa từ-lẽ; khi thác, phải có mả-mồ cao-ráo (nên phải ráń làm-ăn cho có tiền mà sắm nhà-cửa chắc-chắn và để dành tiền phòng khi mình thác, người thân lo chôn-cất và xây mộ cho đàng-hoàng).

SÔNG CHẾT MẶC BÂY, TIỀN THÀY

BỎ TÚI tng. Xem mệch hốt thuốc xong thì lấy tiền; còn bình có lành hay người bình có chết thì cũng mặc; việc đó không ăn-thua gì tới ông thầy // (B) Làm cho xong đống lấp tiền; còn món đồ khéo hay vung, việc làm nên hay hư, không cần biết đến (chỉ những người thiêu hương-tâm chúc-nghiệp và không tinh-thần trách-nhiệm).

SÔNG CHỈ MẶT, THÁC CHỈ MÒ tng.

Thù-hàn ghê-gớm, kè thù nếu còn sống thì bị chỉ mặt mà hăm; nếu chết rồi, cũng bị chỉ mò mà chửi.

SÔNG DẦU ĐÈN, THÁC KÈN TRÓNG

tng. Sông thì kiếp sông phải rạng-vè; nếu chết thì đám ma cũng phải linh-dình (chỉ người ngay-thẳng, hân-hoi; lúc nào cũng thẳng-thắn nhìn đời, không có gì mờ-ám đắn phải giấu mặt).

SÔNG ĐẾ BỤNG (h. DẬ), THÁC MANG

THEO (h. ĐI) tng. Giữ việc bí-mật cho đến chết chớ chẳng nói re hoặc ôm mối thù trong lòng dè chờ ngày trả thù cho được; bằng không, chết vẫn giữ mãi lòng hận thù.

SÔNG ĐOA, THÁC ĐÀY tng. Bị dày-doẹ khò-sở đến chết.

SÔNG ĐỤC SAO BẰNG THÁC TRONG

tng. Sông một đời nhục-nhà sao bằng thác mà thân danh được trọng-sách.

SÔNG GƠI NẠC, THÁC GƠI XƯƠNG

tng. Phó-thác tâm thân cho chàng đến chết, quyết không đòi nợ.

SÔNG GƠI, THÁC VỀ tng. X. Sinh ký tử quy.

SÔNG KHÔN THÁC THIỀNG tng. Khi còn sống, đã có trí khôn hiếu - biết mọi việc; bảy-giờ thác rồi, cũng nên linh-thiêng mà chứng-giám, mà phò-hộ, v.v... (lời vái

người chết).

SÔNG LÀM TƯỚNG, THÁC LÀM

THẦN dt. Đời Thục An - dương - vương, Vũ-Trung và Lỗ-Quốc là hai công-thần, nhiều phen đánh đuổi nhà Triệu khi đem quân sang xâm-chiếm; cùng dẹp nhiều đám loạn trong nước. Vũ-Trung được vua phong Đô-thống, sau thăng hàm Thủ-bá. Lỗ-Quốc được phong Tông-binh, sau thăng hàm Thái-su. Nhân Thục-vương làm mưu gian mè kết thân với Triệu-Đà, hai ông làm bèo thế yếu và bị binh Triệu đánh bại luân. Một hôm, lui binh đến trang Quế-nhâm, bị hòn núi cản đường; hỏi ra biết là Lỗ-sơn, Lỗ-Quốc ứng-khâu ngâm: Lỗ-sơn-nhân hè Lỗ-sơn-dân, Sinh vi dũng-tướng, tử vi thần. Sơn-hà tuy hủ anh-hùng cốt, Danh tính trường lưu vạn cổ tần (Người Lỗ-sơn chờ dân Lỗ-sơn. Sông làm tướng mạnh, thác làm thần. Non sông đều nát xương anh-hùng, Tên tuổi còn lại muôn đời). Ngâm xong thì chết. Vũ-Trung cho người chôn-cất xong thì bình Triệu đánh nè tới. Ông dẫn binh chạy đến Lâm-sơn (quanh hồ Tây) truyền quân lập miếu thờ Lỗ-công rồi uống rượu ngâm thơ; trong thơ có câu Nan đệ, nan huynh, nghĩa đồng sinh tử (khó có anh em như vậy, vì nghĩa mà cùng sống thác). Ngâm xong, ông nhảy xuống hồ tự-tử. Người địa-phương thấy một đao hồng-quang từ dưới hồ bốc lên rồi tan biến; bèn lập miếu thờ. Từ đó, tiếng linh-ứng nồi dậy, lịch-dại đế-vương đều tôn-sùng.

SÔNG LÂU LÊN LÃO LÀNG tng.

Ở làng, dàn-ông từ 55 đến 59 tuổi thì được lên lão-hạng khỏi đóng thuế nữa; từ 60 sập lên thì được miễn thêm suru-dịch và gọi là lão-nhiêu // (B) Làm việc lâu, được thăng lán đến cấp chỉ-huy chớ không phải nhờ tài cao học rộng.

SÔNG MỒI NGƯỜI MỘT NÉT, CHẾT

MỐI NGƯỜI MỘT TẬT tng. Con người, tâm-tánh không giống nhau: kẻ muốn thế này, người muốn thế khác; đến cái chết cũng do nhiều chứng bệnh, hoặc do nhiều tai-nạn (thê-nên, không nên chê-bại ai hay đòi-hỏi người ta phải chiều theo ý mình).

SÔNG MỒI NGƯỜI MỘT NHÀ, GIÀ

MỐI NGƯỜI MỘT MÒ tng. Làm

người, phải dù sức tự-lập mà có co-sở riêng cho mình chứ không nên ỷ-lại hoặc ăn nhờ sống gởi với người khác.

SỐNG NO HƠN CHẾT THÈM

Nên ăn-uống đầy-dủ chứ đừng hè-tiện mà khi gần chết, bắt thèm món nọ món kia và khi chết rồi, vẫn chưa nếm đủ mùi đời.

SỐNG Ở LÀNG, SANG Ở NƯỚC

tng. Con người ở đời, từ nhỏ đến lớn và bắt-cứ ở nơi đâu, cũng nhờ thô-sản và đất-dei ở đó. Khi lập nên sự-nghiệp và được vê-vang với đời, đều nhờ ở đất nước của mình. Tỏ ra biết ơn như thế là hàm cái ý nhặt lối-nghĩa-vụ mà bao-dep lại cho làng cho nước của mình.

SỐNG QUÊ CHA, MA QUÊ CHỒNG

tng. Phận gái, khi sinh ra đến lớn, đều ở với cha mẹ; có chồng phải theo chồng và chừng chốc, thì cũng chết tại quê-chồng // (B) Đàn-bà, phải phụng-sự nhà chồng; xem bên chồng như ruột-thịt và hoà mình với nhà chồng; không nân vien lẽ vì công sinh-thành dưỡng-duc mà xem cha mẹ ruột nặng hơn cha mẹ chồng.

SỐNG TẾT, CHẾT GIỎ

tng. Cha mẹ còn sống thì mình phải nuôi-dưỡng kính-trọng;

mỗi ngày tết trong năm đều phải có lê-vặt

mừng cha mẹ; khi chết thì thờ-phương,

cúng giỗ dàng-hoàng.

SỐNG VỀ MÒ-MÀ, KHÔNG SỐNG

VỀ CÀ BÁT CƠM

tng. Trong đời sống hiện-tai, tuy phải làm việc đẻ sống, nhưng cũng nên nghĩ đến ngày mình qua đời; làm sao cho mò-yên mà đẹp mà lo tu nhân-tích-đức; chứ không nên bon-chen,

giành-giụt hay làm ác cho được giàu-có.

SỐT TÀI TRƯỢNG NGHĨA

tng. Xem thường tiền-eus, chỉ cần cái nghĩa là nặng mà thôi.

SỐT CHẢNG RA, RÀ CHẢNG THẤY

tng. Việc khuất-lắp, khó mà hiểu nói, khó mà tìm rõ loi-lịch.

SỐT QUỐC VONG VIÊN, HOẠ DIỄN

LÂM MỘC

tng. Nước Sốt chỉ mất có

một con vươn, mà khiến hoa-lay đến cà

một rùng cây đắt: Vua nước Sốt có nuôi

một con vươn và hết sức yêu. Một hôm,

vươn đi mất; tìm khắp nơi không được,

vua truyền đốn hết cây rừng đẻ vươn

không nơi ở phải trở về //

(B) Nhà giàu,

hay kẻ có thế-lực, hoặc một nước lớn, vì muốn được việc cho mình, đều là việc nhỏ, cũng làm hư-hại biết bao nhâ-cửu và sinh-mạng của thường-dân vô-tội.

SỐ SINH, SỐ ĐỊNH

tng. Đã sinh (con) ra thì có quyền định (lương-lai cho con); phận làm con, về việc vợ-chồng, cha-mẹ đặt-dâu phải ngồi đó. VL: Phụ-mẫu số sinh đẻ cho phụ-mẫu định, Đầu-dám tư-tinh trộm lịnh mẹ cha CD.

SỐ BÁT CƠM ĐẦY, KHÔNG SỐ

THÀY LỚN TIẾNG

tng. Người ở đợ

(h. làm công) chỉ vì bát cơm mà phải

nhẫn-nhịn, chịu-lòn chủ-chứ nào phải vì

sợ oai-chú.

SỐ CỘP CHÓ AI SỐ CÚT CỘP

tng. Kiêng oai, sợ thế-lực của một ông-quan hay

một ông-nhà-giàu; chó cái-thú lính-lệ hay

tôi-tớ của nhà-giàu thì ai mà kiêng, mà sợ!

SỐ NGƯỜI NÓI PHẢI, HÃI NGƯỜI

CHO ĂN

tng. Người nói phải, xù-sự

đèng-hoàng, mình sợ đã-danh; chỉ như

người mà mình làm công đẻ-sống, mình

cũng phải sợ vì không vậy, mình sẽ mất

bát-cơm.

SỐI TƠ, HỘT GẠO ĐỀU MÁU CỦA

DÂN

tng. Mọi mòn-dò-dùng của vua,

của quan, đều là công-khổ của dân (thế

nên, phải tiết-kiệm) đắt: Bà Tù-dụ, mẹ

vua Tự-đức, tuy bồng-lộc cao mà vẫn

kiệm-ướt. Bà thường bảo: Ta tự-xét

không làm gì có ích cho nước-nhà, nên

dò-dùng đều tiết-kiệm cho vừa-dù chớ

không-vọng-phí. Một sối-tơ, một hột-gạo

cũng đều là máu-mù của dân; lăng-phí

đã-không-ich-gì, mà-lại-dáng-tiếc-lâm

vậy.

SỐM CHẲNG VỪA, TRỰA CHẳNG

VỘI

tng. Giải-dãi, làm biếng, lúc nào cũng

kiếm-có-dè-lần-lýa cho quo, cho khói-làm.

SỐM GIỮA CỤA, TRỰA MÀI ĐỤC

tng. Lệ-của-thợ-mộc là chõe-chõc-lại-giữ

cưa, lại-mài-đục, lại-ván-thuốc-hút; làm

mất-rất-nhiều-thì giờ.

SỐM THĂM TỐI VIẾNG

dc.

Thần-tinh

mệ-khang = Phận-làm-con phải-nắng-sân-

sóc-sức-khỏe-cha-mẹ, thăm-lom-han-hỏi-cho

người-vui-lòng-lúc-tuổi-già. VL:

Mẹ-già-ở-tâm-lieu-tranh, Sốm-tham-tối-viếng-mới

dành-dạ-con CD.

SƠN ĂN TUỲ MẶT, MA BẮT TUỲ NGƯỜI tng. Ma bắt coi mặt người ta.

SƠN CÙNG THUÝ TẬN thng. Nơi thật xa, hết đường đi tới nữa.

SƠN-HÀO HẢI-VỊ thng. Những vật ăn quý khó kiếm, ở trong rừng núi hay dưới biển.

SƠN KHÀ BẠT, CHÍ BẤT KHÀ DI thng. Núi còn có thè nhò (phá) chớ cái chí (của người anh-hùng hay yêu nước) không thè dời được.

SƠN MINH HẢI THỆ thng. Thủ non hẹn biển (bao giờ non mòn biển cạn mới sei lời thè).

SƠN-PHONG HẢI-LỄ thng. Gió từ núi thổi ra, nước ngọt ở giữa biển đó. Chúa Nguyễn-Ánh khi đào-nạn ở đảo Côn-nôn, được trận bão lớn từ trong núi thổi ra, nhận chìm hết thuyền trên của Tây-sơn, mới được thoát nguy; có lúa ngồi thuyền đi trốn, nước ngọt trong thuyền đã hết, ông và đoàn tuỳ-tùng đều khát, bỗng gặp một dòng nước ngọt trào lên giữa biển; chúa tôi mới khỏi chết khát.

SÚC MIÊU PHÒNG THỦ thng. Nuôi mèo để bắt chuột // (B) Kết nhiều vi-cánh để chống kẻ thù hay mọt nhiều lính để phòng chống giặc.

SUI-GIA LÀ BÀ-CON TIỀN thng. Tình nghĩa suigia phải được xem là nặng, được sấp đứng trước bà-con.

SUY BẢN CÙNG NGUYÊN thng. Tìm-tài đến gốc; phần lần đến gốc để cho rõ sự thật.

SUY BỤNG TA RA BỤNG NGƯỜI tng. dc. Suy kỹ cập nhơn (hoặc) Di kỹ độ nhơn = Ý mình thế nào thì ý người khác thế đó; vậy nên ăn-ở cho phải phải phân phân chớ đừng giành cả phần lợi cho mình mà đe thiệt cho người // Bụng mình xấu rỗi tưởng người ta cũng xấu như mình.

SUY KÝ CẬP NHƠN thng. Nhtr.

SUY LUNG TRANG Á thng. Giả diếc giả cảm, làm mặt ngơ tai diếc; bỏ qua hết những điều trái tai gay mắt (X. **BẮT SY BẮT LUNG, BẮT TÁC A-GIA A-ÔNG**).

SUY TẠM TRỞ TÚ thng. Ba hồi đây ra, bốn hồi giữ lại // (B) Muốn bờ mà còn tiếc.

SUY TIẾU TRI ĐẠI thng. Suy việc nhỏ mà biết việc lớn thd.: **HÀN-TÍN** bỏ Sở đầu Hán, được Hán-vương phong quản-ly kinh lương. Làm việc này, Tín tinh-toán minh-bạch, lương phát đầy-dủ và công-bình, mọi người đều vừa lòng. Công-việc bẽ-bộn, ú-dụng đã lâu, mà Tín phát-lợc đâu ra đó chỉ trong thời-gian ngắn. Tiên-Hà tâu xin Hán-vương phong Tín chức Phé-Sở đại-nguyên-soái. Vua nói: « Tín bát-quá là giỏi trong một việc nhỏ ». Tiêu-Hà tâu: « Suy tiêu tri đại, Tín quả thiệt người tài, bệ-hạ chẳng nên lầm mà mai-một anh-hùng ».

SUNG NGÁI MỘT LÒNG, BƯỚI BÒNG MỘT DẠ tng. Cùng một giống thì thứ nào như thứ này; mẹ mà long-chẹ thì con gái cũng chẳng khác nào.

SƯ NÓI SƯ PHẢI, VÃI NÓI VÃI HAY thng. Óc chủ-quan khiến ai cũng thấy chỉ có mình là hay là giỏi, nhút là hay giành phần phải về mình.

SƯ-TỬ HÀ-ĐÔNG thng. Vợ dữ, hay ghen, hay lẩn-lướt chồng, khiến chồng ngán sợ (X. **HÀ-ĐÔNG SƯ-TỬ HỒNG**).

SƯ CƯỜNG PHÙ NHƯỢC thng. Trù kẻ hung mạo, giúp kẻ hiền mà yếu.

SƯ-GIÀ ĂN TRƯỚC THÀNH-HOÀNG tng. Kẻ dắt mồi cho quan ăn lót thường chặn trước một phần; quan như ông thành-hoàng, chỉ ngồi một chỗ (vì tránh tiếng), nào biết việc toan-tính của kẻ cu mồi mình.

SƯ MAI đt. X. **Tín mai**.

SƯ NHẠN đt. X. Nhấn cá gỏi chim.

SƯ CÔNG BẮT NHƯ SƯ QUÁ thng. Sai-khiến người có công không dỗ như sai-khiến người có lỗi.

SƯ DÂN HOÀ, BẮT SƯ DÂN TỤNG thng. Dàn-xếp cho dân hoà-thuận nhau chớ đừng xui họ kiện nhau (bón-phận người làm quan).

SƯ VĂN PHỤ SƠN thng. Khiến muối đội núi // (B) Sai người bát-tài làm việc quan-trọng.

SƯ TỬ NHƯ SỰ SINH thng. Thủ người chết như hồi còn sống đt.: **ĐINH-LAN** thờ cha mẹ rất có lòng; ông thuê người tạc tượng cha mẹ đe thờ, ngày thì dâng cơm, tối sửa-sang chăn gối; hầu-hạ chăm-nom như cha mẹ ông còn sống. Vợ ông thấy thế rất ghét, lén ông lây kim châm vào kẽ

tay tượng gỗ; túc thì có máu tươi chảy ra. Đến bữa, ông vào dâng cơm, thấy tượng gỗ rướm-rướm nước-mắt. Xét kỹ, biết được sự tác-tệ của vợ, ông tức-thì bỏ vợ NTTH 12.

SỰ VONG NHƯ SỰ TỒN thng. Nhtr.
SỰ VƯỢT QUA ĐĂNG thng. X. Mấy
đời xưa vượt qua đăng.

SỰ DỄ, LÀM KHÓ thng. Đúng ngoài
sóng-suốt, thấy rõ hết cái sai, cái quấy của
người trong cuộc nên phê-bình rất đúng;
còn ra tay làm là làm-cuộc, có trách-nhiệm,
lô nhiều, tự-nhiên thấy khó và cung sai-lầm
như mọi người thđ. **Hai** anh học-trò đi thi;
anh đi sau thấy ngựa anh đi trước chạy
“cong đuôi, túc cảnh ngâm lên: « Phong
xuy mă-vĩ thiên điều tuyển » (gió thổi
đuôi ngựa bay ngàn sợi). Anh kia cho là
hay và muốn tiếp vế sau nhưng nghĩ chưa
ra. Bỗng trời mưa, hai người ghé dựt nơi
một ngôi đình. Thấy một nước ao bị mưa
giội, anh ta ngụ ý ngâm: « Võ sái trì-trung
vẹn diêm sương » (mưa ruồi xuống eo
muôn hột sương). Cả hai đều cho là hay,
nên ngâm dì ngâm lại mãi. Ông thần trong
đinh ngứa miệng phê-bình: « Hay thì có
hay, nhưng không đúng sự thật; vì ngựa
đang chạy, làm sao đếm được lông đuôi
nó mà cho là thiên điều tuyển cũng như
làm sao biết được số hột mưa ruồi xuống

so. Theo tôi, nên sửa lại là: điều điều
tuyển và diêm diêm sương. Hai anh
học-trò hết sức khâm-phục và xin thần
cho mỗi người một bài thơ. Thần cười
và đáp: « Ta sửa thơ thì hay lắm, nhưng
chẳng bao giờ làm thơ; vì ta... chẳng biết
lẽm thơ ».

SỬA TÚI (h. TRÁP) **NÂNG KHĂN** thng.
X. Nâng khăn sửa túi.

SỨC MẠNH CỦA DƯ-LUẬN thng. X.
Dư-luận là chúa-tể thế-gian.

SỨC-PHI VĂN-QUÁ thng. Trau-chuôt lời
nói dè che điều quấy. VL: Tu sắc lệnh dè
mà a-ý khúc-tùng; Tu lời khéo dè mà
sức-phi văn-quá SV.

SỪNG CHIM NANH CHUỘT thng. Sự
vô-cá kiện-tụng cho có chuyện lôi-thôi như
con chim sẻ không sừng mà vẫn làm thủng
nóc nhà, con chuột không nanh mà vẫn xé
thủng bức tường. VL: Biết rằng hươu chêt
tay ai, Sừng chim nanh chuột tranh hơi
còn nhiều Tr. Cóc.

SƯƠNG-BINH đt. Lính được thay-phân
giải-ngũ về nhà làm ruộng, một chẽ-dỷ có
từ đời nhà Lý ở nước ta.

SƯƠNG-TÚC đt. Những bờ lúa mà
mỗi mù, các chủ ruộng phải cho các đội
tuần-dinh dè dồn công mồi đậm canh giữ
mùa-màng trong mùa lúa chín, một tục-lộ
ở Trung và Bắc.

T

TA-BÀ THẾ-GIỚI *thng.* Tiếng gọi chung 3 cõi *thượng-giới*, *trung-giới* và *hệ-giới*. // (B) Lồng-tông khắp nơi, không mục đích nhất-định.

TA LAI THỰC *thng.* Lại đó mà ăn; đãi ăn hay biếu-xén mà không lòng kính-trọng ddt.: *Người kia, cả ngày không hột cơm trong bụng, đến nhà đang thí-thực mà ăn.* Chủ nhà bảo tái-tor đơn cơm ra mà không mời cách vui-vé. Người đó ấy trọn mắt mà rằng: «Vì ta không nhận đỡ ta lại thực mới đòi khát đường này». Chủ nhà biết lỗi, chịu sự chẳng phải; nhưng y cũng không ăn mà chết.

TA NHA THIẾT XÌ *thng.* Giận nghiên rằng // (B) Kêu than oán trách với nhau về cách đối-xử tàn-bạo của một người có quyền.

TA BẤT CẨM PHẠM CHÁNH *thng.* Việc tà ma hay bùa chú không động chạm gì được người ngay-thẳng.

TA BẤT THẮNG CHÁNH *thng.* Tà gian không hơn được lè phai.

TA ĐAO SÁT NHÂN *thng.* Mượn dao giết người // (B) Lợi-dụng thế-lực người khác để hại kẻ thù.

TA PHONG SỨ THUYỀN *thng.* Nhờ sức gió đầy thuyền đi tới // (B) Nương co-hội thuận-tiện, cậy thế-lực kẻ mạnh... mà làm nên việc cho mình.

TA THA ĐÍCH QUYỀN, TRANG THA ĐÍCH CHUY *thng.* Cầm tay người đấm vỗ miệng người // (B) Lợi-dụng kẽ-sách

của địch mà biến ra thế khác để địch bị hại vò kẽ-sách ấy.

TÀ THA-NHÂN CHI THỦ *thng.* Mượn tay kẻ khác để làm nên việc cho mình.

TÀ CẦU HỮU CÁO *thng.* Ăn ngả nâm ngồi nơi nhà người này người khác.

TÀ ĐỘT (h. XÔNG) HỮU XÔNG (h. **ĐỘT**) *thng.* Huơi đánh tú-tung, VL: Vân Tiên tả đột hữu xông, Khác nào Triệu-tú phé vàng Đường-dương LVT. // (B) Đổi-phó nhiều việc, lo tú-phé.

TÀ PHÙ HỮU BẬT *thng.* Có động vây-cánh giúp đỡ.

TÀ TU HỮU TƯỞNG *thng.* Nghĩ điều này điều nọ, lo phương này thế khác.

TÀ THỦ ĐẮC LAI, HỮU THỦ KHỦ *thng.* Tay trái lấy vồ, tay phải ném ra // (B) Tay làm hèm nhei; được đó mất đó.

TÀ THẦN HƯU *thng.* Cúng tạ ơn thần đã phò-hộ che mợ mình được sống lâu.

TÁC KIẾN TỰ PHƯỢC *thng.* Làm kén đê nhốt mình (con lâm) // (B) Tự mình làm khò mình.

TÁC OAI TÁC PHƯỚC *thng.* Lặng-hành, muốn thường ai thì thường, muốn phạt ai thì phạt; không kè luật-phép và lè phai.

TÁC TĨNH NHI ÂM, CANH ĐIỀN NHI MỤC *thng.* Đào giếng mà uống, làm ruộng mà ăn; sống đời tự-túc trong cảnh thái-bình.

TAI BAY VÀ GIÓ (h. **HOA GỜI**) *thng.* Tai hoạ đâu đâu, đến cách bất- ngờ.

TAI-BIẾN BẤT-KỲ *thng.* Tai-hoang và biến-cố đến thành-linh.

TAI DO NHÂN TẠO *thng.* Nạn tai do người gây ra, hoặc do sự vô-ý hay vụng-về của mình, hoặc do ác-ý của kẻ khác (không nên đồ cho Trời).

TAI NGỌT MẮT LẮP *thng.* Giả như không nghe không thấy. VL: *Chưa trả thù nhè đèn nợ nước, Dám đâu mắt lắp với tai ngọt* PVT.

TAI NGHE KHÔNG BẰNG MẮT THẤY *thng.* Nghe lời dồn-dãi hoặc nghe người học lại không đáng tin bằng chính mình thấy tận mắt.

TAI NGHE MẮT THẤY *thng.* Chính mình đã chứng-khiển, đã nghe tận tai, đã thấy tận mắt.

TAI TO MẮT LỚN *thng.* Người có địa-vị cao, hoặc giàu-có, được nhiều người biết tên tuổi.

TAI VÁCH MẠCH DỪNG *thng.* Kẻ vờ-tinh nghe lóm câu chuyện mình rồi đi dồn-dãi, mặc dầu mình chỉ nói ra với người thân trong nhà thôi; không khác gì tẩm phèn có tai có miệng vậy.

TAI BẤT KHÀ Ủ *thng.* Đừng ỷ-thị tài-năng của mình (nên khiêm-nhường, thận-trọng).

TAI BẤT THẮNG ĐỨC *thng.* Cái tài không qua cái đức; người tài-giỏi không hơn được người nhân-đức. thd.: *Lưu-Bang và Hạng-Võ vâng lệnh Sở Hoài-vương dẫn binh diệt Tân*. Theo lời ước-hẹn, họ Lưu đi ngã phía tây, họ Hạng đi ngã phía đông; ai đánh và lấy Hòn-dương trước thì được làm vua thay nhà Tân. Hạng-Võ ý mạnh, tàn-sát binh Tân, nên đến đâu cũng bị sút-chống-trả mân-mặt. Còn Lưu-Bang dùng chánh-nghĩa mà dụ binh tướng của Tân, nên đến đâu cũng được dân và quân mở-đón tiếp nồng-hậu; nhờ thế, Lưu-Bang không nhọc công đánh dẹp nhiều mà tới Hòn-dương trước, thâu nhận hàng-biều của vua Tân và lập ba chương ước-phép để thay hình-luật tàn-bạo của Tân. Dân-chúng thành Hòn-dương lấy làm hả dạ.

TAI BẤT THẮNG THỜI *thng.* Tài-năng không hơn được thời-vận.

TÀI-GIA LÀ CHA ĂN-CƯỚP *thng.* Người mất của hay khai gian, mất ít khai nhiều; còn quá hơn ăn-cướp.

TÀI GIÀ BỒI CHI, KHUYNH GIÀ

PHÚC CHI *thng.* Trông thì vun-quến, nghĩ-ông ngà lại bị đêp-dò luôn // (B) Giàu lại được giàu thêm, nghèo thì nghèo mạt; kê sẵn của được lòng tin-cậy của người nên dễ-làm-ăn, mau giàu; người không của, thiếu sự đảm-bảo nên không được ai giúp vốn, nên vẫn nghèo luôn.

TÀI-GIÀ NHÂN CHI TÂM *thng.* Dòng-tiền là nút ruột.

TÀI-GIÀ THÂN CHI TAI *thng.* Của-cá thường đem hoạ đến cho mình.

TÀI KHÔNG HẸN TUỔI *thng.* Cái tài không có gì phải đợi lớn tuồi mới có (chỉ cái tài thiên-phú) thd. X. **Hậu-sinh khẩn-uy.**

TÀI KHÔNG NHÀM CHỖ *thng.* Thi-thô tài-nặng không nhầm chỗ thì cái tài ấy cũng vô-dụng, lại bị người đời chê-bại nữa thd.: *Có người đánh đàn kia muốn cầu chút công-danh, mỗi ngày đem đàn đến gần cung vua mà đánh*. Vua Tề tuy có tiếng yêu-nhạc, song vẫn thích nghe sáo mà thôi. Vì thế, anh đánh đàn thi-thô tài mình luôn ba năm, vẫn không được vua hỏi đến thì giận mà gắt «*Ta đánh đàn đến cả quý thần cũng phải say-mê thế mà vua không biết cho ta*». Có người mỉa bảo: «*Bác đàn hay thật; nhưng nên tìm người thích nghe đàn mà đàn*. Nhà vua chỉ thích nghe sáo; dù bác đàn đến 30 năm, cũng chỉtoi công thôi».

TÀI MẠNG TƯƠNG-ĐỐ *thng.* Thường, cái tài và số-mạng kỵ nhau; người có tài hay lận-đận. VL: *Trăm năm trong cái người ta, Chứ tài chử mạng khéo là ghét nhau K.*

TÀI SƠ TRÍ THIỀN (h. SIÉN) *thng.* Tài-trí kém-cỏi, học-ít và không tính được xá.

TÀI TÁN TẮC DÂN TÙ *thng.* Vai tiền ra làm cho dân no-ủu thì dân tựu đến, theo mình // Đồng tiền được lưu-thông thì kinh-te quan-bình, phồn-thịnh, dân được no-ủu sung-sướng thì tựu lại đông-dào làm ăn.

TÀI TỤ TẮC DÂN TÁN *thng.* Bóp chết, thâu góp, bóc-lột cho đầy túi, đầy kho, khiên dân nghèo đói hay oán-hận thì bỏ đi xú khác làm ăn // Không có một chính-sách kinh-tế thích-hợp, các nhà tư-biên không dám bù tiền kinh-dinh thì nạn thất-

nghệ nghiệp len-trần; dân vì đó phải xiêu-lưu các nơi cầu-thực.

TÀI - TRƯỢNG PHÂN - MINH THỊ TRƯỢNG-PHÚ *thng.* Tiền-bạc sòng-phẳng mới là người đứng-dân.

TÀI-ÔNG MẤT NGỤA *thng.* X. Hoạ phúc khôn lường.

TÁI TAM TÁI TỨ *thng.* Làm đi làm lại mãi.

TÁI THẾ TƯƠNG-PHÙNG *thng.* Kiếp sau sẽ gặp nhau.

TẠI GIA TÙNG PHỤ *thng.* Géi chưa chồng thì phải tuỳ theo cha, một trong ba giềng-mối của người đàn-bà theo luân-lý Á-dâng.

TẠI-GIA XUẤT-GIA *thng.* Tu ở nhà như tu ở chùa; miễn có lòng thành thì không cứ gì phải vô chùa mới tu được.

TẠI-NGOẠI HẬU-CỨU (h. TRA) *thng.* Tự-do tạm, được cho về nhà, không phải giam-cầm, để đợi ngày ra tù.

TAY ẤP MÁ KÈ *thng.* Cù-chì yêu-đương của một trai một gái.

TAY BẰNG MIỆNG, MIỆNG BẰNG

TAY *thng.* Lanh-lợi, hung-dữ, không hề biết nhường-nhin (hỗn miêng nói ra thì tay làm liền).

TAY CÀM KHOÁN, TAY BÈ MĂNG *thng.* Ké có quyền chỉ dùng quyền-hành mình đối với dân, còn chính họ thì hay phạm luật; như một số hương-chức lừa vào luật-pháp, cầm dân bè măng đe dọa rằng có tre mà dùng, lại là người hay bè măng hơn ai cả.

TAY CHÈO TAY LÁI *thng.* Giỏi-giản, làm việc không hờ tay, trước sau gì cũng chỉ có một mình; như người một mình đi một chiếc thuyền, một tay thì chèo, một tay thì bè lái.

TAY DAO TAY THỐT *thng.* Người tháo-vết, bươn-chải.

TAY ĐÃ NHÚNG CHÀM *thng.* Lở làm một việc có hại đến thân danh.

TAY ĐẤM CHÂN ĐÁ *thng.* Đánh đá túi-bụi, không nương tay.

TAY ĐÙA TAY CHÉN *thng.* Chực ăn, chực vào chia phần.

TAY ĐÚT RUỘT XÓT *thng.* Một người trong thân bị hại hay rủi-ro mắc nạn, thì các người khác đều đau xót.

TAY GIẬN-GIỎI KHÔNG ĐÁNH NÓI

MẶT TƯƠI-CƯỜI *thng.* Mình tỏ ra vui-vẻ, có lẽ-dộ thì đổi-phương dầu có giận hay ghét mình đến đâu, cũng khó mà đánh mình hay nặng lời với mình được.

TAY KHÔNG CHÂN RỒI *thng.* Nghèo, không vốn-liêng hay cơ-sở làm-ăn dè che người ta tin-cậy được.

TAY LÀM HÀM NHAI *thng.* Nghèo, làm bữa nào, ăn bữa nấy chờ không dư.

TAY LẤM CHÂN BÙN *thng.* Thân cục-nhọc, vất-vả; hạng người kiềm ăn bằng các nghề-nặng-nhẹc, đor-dáy.

TAY LONG TAY HỒ *thng.* Văn võ đều giỏi (long là trái thuộc văn, hồ là mặt thuộc võ).

TAY SỐT ĐỔ TAY NGUỘI *thng.* Trong cơn quýnh, càng xoay-xở càng hại thêm; như người lở cầm vật nóng phỏng tay, lột-dát sang qua tay kia, khiến phỏng nứa.

TAY THẦY TAY THỢ *thng.* Khi thì lèn thầy, khi thì làm thợ; gấp việc gì làm việc này dà mà sống chớ không phân-biệt nghề sang hay hèn.

TAY XÁCH NÁCH MANG *thng.* Mang xách dùm-dè.

TAY XỎ RA, TAY ĐẤM XUỐNG *thng.* Đánh người cả hai tay // (B) Thừa người thất-thế, tha-hồ bóc-lột, hiếp -đép, không chút nương tay.

TAM ANH CHIẾN LŨ-BỐ *thng.* Thường gọi tắt: Tam chiến Lũ-Bố, ráp đánh lộn với nhau túi-bụi hoặc xúm cù-bạc ẩn-thuở lớn dt. Trào Hán Hiển-đế, Đặng-Trác lồng-quyền sá lịnh vua mà sinh-sát quần-thần. Tào-Tháo phát hịch đi các nơi, hôi hắt các trấn chư-hầu tại Trần-lưu mà trừ Đặng-Trác. Nhưng con nuôi Đặng-Trác là Lũ-Bố rất kiêu-hùng, không ai đánh lại; các chư-hầu đều sợ mà chẳng dám ra binh. Ba anh em Lưu-Bị, Quan-vân-Trưởng và Trương-Phi bèn hiệp sức đánh bại Lũ-Bố; khiến Đặng-Trác phải ép vua bỏ Lạc-dương dời đô qua Trưởng-an.

TAM-BAN TRIỀU-DIỀN *thng.* Hình-phạt bắt-tụ-tụ có án-huệ hồi xưa là cho kẻ từ-

tội (thường là quen hay người trong cung vu) được chọn 1 trong 3 món: *đoạn lụa*, *chén thuốc độc và luối gươm*.

TAM-BÀNH LỤC-TẶC thng. Nữ giận dữ không kèm nỗi do 3 vị thần trong mỗi con người là *Bành-kiêu*, *Bành-Cú* (h. Cú) và *Bành-Chết*, luôn-luôn xui con người làm việc xấu, việc ác; rồi đến ngày canh-thân, và trời tâu lại; và 6 điều quyền-rủ cho con người sa-nghê là: *sắc, thanh, hương, vị, xúc và phép*.

TAM BẤT HỦ thng. Ba vật không mục nát, không tiêu-diệt được là: *lập đức, lập công và lập-ngân*.

TAM BẤT-KHÚ thng. X. PH. I.

TAM-CANG NGŨ-THƯỜNG thng. Ba giềng-mối chánh đe giữ trật-tự xã-hội thời xưa là *giồng vua tái*, *giồng cha con* và *giồng chồng vợ* và năm đeo thường đã giữ giá-trị con người là *nhân, nghĩa, lễ, trí và tín*.

TAM-CỐ THẢO-LƯ thng. Ba lần tái viếng nhà tranh đt. *Không-Minh* là người tái-ăn-dậy nơi *Ngon-long-cang* trong ba gian nhà tranh vách đất, được *Lưu-Bí* đến mời ra giúp nuture. Hai lần đầu, *Không-Minh* e-ý lánh mặt đe thù xem *Lưu-Bí* có thật lòng cău-hiển chăng. Lần thứ ba, giờ-đò ngủ say, đe *Lưu-Bí* đứng hầu cả buổi mới thức dậy tiếp khách và bàn việc hưng-vong, tri-loạn rất tẩm-dầu ý-hiệp. Cuối-cùng, *Không-Minh* thuận theo phò *Lưu-Bí*.

TAM CƯƠNG-LĨNH (h. CANG-LÃNH) thng. Ba giồng lưới (của người làm quen) là *minh-đức*: sửa nết cho trong sạch; *tân dán*: dạy dんな mỗi ngày thêm tiến tới chỗ mới-mẻ; *chí chí thiện*: phải làm cho tới nơi tới chốn hai điều chí-trên.

TAM ĐẠI-PHÁT-MINH thng. Ba món bày ra trước nhứt (của người T. H.) và lòn-lao nhứt là: *thuốc súng, mèo in và kim chỉ-nam*.

TAM-GIÁC LUYỄN-ÁI thng. Ái-linh tay ba (hai trai yêu một gái hay hai gái yêu một trai).

TAM GIAM KỲ KHẨU thng. Ngậm miệng lại ba lần // (B) Suy-nghĩ kỲ trước khi nói.

TAM-HOÀNG NGŨ-ĐẾ thng. Vào thời xưa, xưa làm thđ. Hồi dời tam-hoàng ngũ-đế... nèo đều mè l (tam-hoàng là ba ông vua

đầu-tiên của T. H. là Phyc-Hy, Thasn-Nông, Huỳnh-Đé; ngũ-đế là 5 ông vua kế là Thiếu-Hiệu, Xuyên-Háo, Đế-Cúc, Đường Nghiêu và Ngu Thuấn.

TAM-KHÍ CHÂU-DU thng. Châu-Du tức giận đến hặc máu lần thứ ba đt. Châu-Du muốn đoạt Kinh-châu của Lưu-Bí, đổi gặt đem binh đi lấy Tây-xuyên, lại nài khi đại-binhh kéo ngang Kinh-châu, Lưu-Bí phải bôn-thân đem đê rượt ra khao-thưởng binh Ngõ; đe thừa thế bắt Lưu-Bí rồi ào vô đoạt Kinh-châu. Không-Minh biết vậy nên phân binh mai-phục trước và truyền đóng chặt cửa thành. Khi Châu-Du đến, Triệu-Vân lên thành nói xuống rằng kể của Châu-Du đã bị quân-sư Gia-cát biết rõ rồi và đã phân binh mai-phục; lại khuyên Du nên trở lại thì hơn. Nghé qua, Châu-Du sừng-sوت; lại có tin phục-binhh của Lưu-Bí sắp đến nơi, Châu-Du tức mình hộc máu.

TAM KHOANG TỨ ĐỐM thng. X. Nhứt mực nhì vàng... // (B) Đầu mọi cách thđ. Xoay-xở đã tam khoang tứ đốm mà chẳng ra chi cả.

TAM-LƯỢC LỤC-THAO thng. Tên hai bộ binh-pháp của Khương-Thượng đời Châu (T. H.) gồm có I) ba họng mưu-lược là *Thương-lược*, *Trung-lược* và *Hỗ-lược*; II) sáu điều cần phải giữ kín là *Vân-theo*, *Võ-thao*, *Long-thao*, *Hỗ-thao*, *Báo-thao*, và *Khuyển-thao*.

TAM MỘC THÀNH SĀM thng. Ba chữ mộc nhập lại thành chữ sām // Ba cây thành rùng; nhiều người xúm làm mói nên việc.

TAM NGÔN LUỒNG NGŨ thng. Ba điều bốn chuyện, vài ba lời.

TAM NGU THÀNH HIỀN thng. Ba người ngu họp lại thành một người khôn // (B) Nhiều người họp nhau bàn-bạc, trao-dồi ý-kien, thế nào cũng tinh ra chuyện.

TAM NHỰT TIỀU-YẾN, THẤT NHỰT ĐẠI-YẾN thng. Ba ngày tiệc nhỏ, bảy ngày tiệc lớn; cách khoản-dài trọng-hệu một người khách quý đt.: *Quan-công* khi thất-thu *Hẹ-bì* phải đầu-dở *Tào-Tháo* nhưng có giao nếu hay *Lưu-Bí* ở đâu, đầu xô-xôi cách nào, cũng bờ *Tào* mà đi tìm. *Tháo* nhận nhưng tìm cách cầm chân *Quan-công* là tặng vàng, ban gái đẹp và cứ ba ngày thì đổi một tiệc nhỏ, bảy ngày một tiệc lớn.

TAM-PHÂN THIỀN-HÀ: thng. Chia một nước thành ba đt: Người Pháp, khi cai-trị nước Việt-nam, chia nước ra làm ba là: Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Nam-kỳ; thè-chẽ mỗi kỲ mỗi khác ; dân ở kỲ này muốn tới kỲ khác phải có thè cản-cước ngoài tấm giấy thuế-thân, để thực-hiện chính-sách chia đt. Một viên toà-n-quyền Pháp thời ấy, nhân một bùa trè dù túu hâu với vua Thành-thái, đã ra câu đối : Rút ruột vương tam phân thiên-hà ; vua ta úng-khâu đáp : Chặt đều tây tứ-hài thái-bình. Cả hai câu đều đối nghĩa lân chữ ; câu trên : Rút hết quyền-hành nhà vua để chia thiên-hà ra làm ba ; về chữ, nếu xoá sô đứng giữa chữ vương thì còn 3 gạch ngang là chữ tam ; câu dưới: Giết được hết người Pháp thì nước nhì được yên-đn; về chữ, nếu bỏ gạch ngang trên đầu chữ tây thì các nét còn lại là chữ tú (gth) II Cuối nhà Hán, Lưu-Bí ba lần tìm Kháng-Minh nơi Ngao-long-cang (X. Tam-cố thảo-lu) để mời ra giúp nước, được Kháng-Minh bảo : « Tướng-quân muôn nêu nghiệp bá, thì phía bắc nêu nhuởng cho Tào-Tháo chiếm thiên-thời ; phía nam nhuởng cho Ngô-Quyền chiếm địa-lợi ; còn tướng-quân thì trước phải lấy Kinh-châu mà làm căn-bản, sau sẽ lấy Tứ-xuyên mà khai-cơ lập-nghiệp để chiếm chỗ nhơn-hoà, làm cho thành thê chán vạc đe tam-phân thiên-hà rồi sau nữa, mới tính đến việc đánh rốc qua Trung-nguyên ». Mọi việc về sau đều đúng như chỗ tiên-liệu của Kháng-Minh.

TAM-PHÂN NGŨ-ĐIỂM thng. Gọi tắt là Phàn-diểm, hai bộ sách xưa của T.H., bộ Tam-phàn do ba vua Phục-Hy, Thần-Nông và Huỳnh-Đé soạn, bàn những việc cả thè trong thiên-hà; bộ Ngũ-diểm do năm vua Thiếu-Hiệu, Xuyên-Húc, Đế-Cốc, Nghieu và Thuấn soạn, nói về mối cang-thường.

TAM-QUY NGŨ-GIỚI thng. Khuôn-phép của người tu theo đạo Phật là quy Phật, quy Pháp, quy Tăng và giới dám, giới túu, giới vọng, giới đạo, giới sát.

TAM-QUYỀN PHÂN-LẬP thng. Nguyên-tắc lập-hiến, chia quyền trị nước ra làm ba là lập-pháp, hành-pháp và tu-pháp; mỗi quyền có một cơ-quan biệt-lập để tránh ngn độc-tài.

TAM-SANH (SINH) HƯƠNG-HOÀ thng.

Hương lửa ba kiếp ; sự luân-hồi, đầu-thai hét kiếp này đến kiếp khác đt. Tinh-Lang chiêm-bao thấy mình tới non Bồng, gặp một ông thầy ngồi niệm kinh sau một cây hương đang cháy dở. Hồi thì được ông thầy đáp : « Khi trước có một người tới cúng chùa, thắp hương khẩn-nguyên. Cây hương còn cháy đây, mà người ấy đã đầu-thai ba kiếp rồi. Kiếp đầu, tức lúc thắp hương khẩn, người ấy là quan Phủ-sú đất Kiêm-nam đời Đường Huyền-tông ; kiếp thứ hai, cũng người ấy, làm quan đất Tây-Thực, đời vua Đường Hiển-tông ; kiếp thứ ba, người ấy được cha mẹ đặt tên Tinh-Lang ». Nghe đến tên mình, Tinh-Lang giật mình thức dậy.

TAM-SANH (SINH) HỮU-HẠNH thng. Cái may nhờ ăn-ở hiền-lành suốt ba kiếp trước mà có II (thth) May-mắn lẹ đời.

TAM SAO THẤT BỒN (BẢN) thng. Sao đi chéo lại ba lần thì sai hẳn nguyên-ván II (B) Ké nói đi, người nói lại (lời đồn-dâ) không thể nào đúng sự thật được.

TAM TỈNH NGỘ THÂN thng. Ba điều cần xét lại mình đt. Tảng-Sâm, sau mỗi ngày làm việc đều tự xét: Có giúp kẻ quấy làm điều quấy chăng? Có thắt-tín với bạn-bè chăng? Đãy học-trò có cầu-thă chăng?

TAM TÔNG, TỨ ĐẠI thng. Ba họ (họ cha, họ mẹ và họ vợ); bốn đời (đời mình, cha, Ông nội, Ông cố) II Tiếng chửi cà dòng cả họ bốn đời.

TAM TƯ NHÌ HÀNH thng. Nghĩ đi nghĩ lại ba lần rồi sô làm, tức suy-nghĩ kỹ trước khi làm hay nói.

TAM-THIỀN THẾ-GIỚI thng. Ba ngàn cõi có sinh-vật¹⁰ Tiêu-thiên thế-giới tức cõi ta đang ở, có một ngàn ;²⁰ Trung-thiên thế-giới, gồm một ngàn Tiêu-thiên thế-giới ;³⁰ Đại-thiên thế-giới, gồm một ngàn Trung-thiên thế-giới (theo kinh Phật).

TAM VÔ-TU thng. Ba điều không tu-túi :
10 Trời không che riêng ai ; 20 đất không chở riêng ai ; 30 mặt trời mặt trăng không soi riêng ai.

TÂM LẠNG (lượng) NỬA CÂN thng. Bằng nhau, không ai hơn ai kém.

TÂM BẤT KHẢ CỦU thng. Đò trong thời-gian ngắn chớ không chờ lâu dài ; việc dùng tạm thì không chờ dùng lâu dài

được; mỗi mỗi đều có tác-dụng riêng.

TÂM LAO VĨNH DẬT *thng.* Chịu nhọc trong một lúc mà sung-sướng lâu-dài.

TÂN GIA BẠI SẢN *thng.* Tên nhà hết của; nhà-cửa và cửa-cái đều tiêu-tan hết.

TANG-BỒNG HÒ-THÌ *thng.* X. Hò-thì tang-bồng.

TAN-DU VĂN-ÀNH *thng.* Bóng dâu đã xổ, tức tuổi già; cảnh người gần đất xa trời.

TANG-ĐIỀN THƯƠNG - HẢI *thng.* X. Ruộng dâu hoá bê.

TANG ĐẦU LỘ VI *thng.* X. Giấu đầu hở (h. lòi) đuôi.

TANG TẬN LƯƠNG-TÂM *thng.* Tận-nhẫn, làm một việc hết sức ác, không kè tình-nghĩa hay phải trái chí cả.

TAO (h. TÀO) KHANG CHI THÊ, BẤT-KHÀ HẠ-ĐƯỜNG, BẦN-TIỆN CHI-GIAO MẶC KHÀ VONG *tng.* Vợ cưới khi còn ăn lém mản chảng nên bỏ ở nhà sau; anh em chơi nhau từ thưở nghèo chảng nên quên đt. Đời Đông-Hán, vua Quang-võ muốn gả chị goat cho Tống-Hoàng, mới ướm thử: « Ngạn văn: phú dịch thê, quý dịch giao, hữu chư »? (Ngạn-ngữ nói: « Giàu đói bạn, sang đói vợ, có chăng? ». Hoàng đáp: « Thần vẫn: Tao-khang chi thê bất khà hạ đường, bần-tiện chi giao mặc khà vong ». Vua nghe vậy, không dám nói chi nữa.

TAO-NHÂN MẶC-KHÁCH *thng.* Người phong-lưu tao-nhã, học-hành giỏi.

TÁO-QUÂN *thng.* X. Hai ông một bà.

TÀO KHAI TÀO LẠC *thng.* Nở sớm rụng sớm // (B) Hướng sớm, hét sớm; có vợ có chồng sớm thì mau già, mau chết.

TAO THIÊN LẬP ĐỊA *thng.* Gầy-dung trời đất; lúc đầu-tiên, khi mới có trời đất.

TAO-VẬT ĐỐ HỒNG-NHAN *thng.* Nh. Hồng-quân oán hồng-quàn.

TAO-VẬT ĐỐ-KÝ TOÀN *thng.* Tao-vật ghen với những gì toàn-vẹn // (B) Ở đời, không có gì tuyệt-đối cả.

TẤT CẠN BẮT LẤY *thng.* Cố-gắng làm xong việc thì hưởng lấy kết-quả của việc mình làm // (R) Làm với tất-có năng-lực đe

hưởng tất-có năng-suất của mình.

TÂM ĂN ĐÂU *thng.* Clg. Tâm-thực, ăn len dồn-dồn mỗi khi mệt ít cho đến hết như con tằm ăn lá dâu.

TÂM ĂN LÊN *thng.* Ăn thật nhiều.

TÂM CÓ LÚC, RUỘNG CÓ KỲ *tng.* Mỗi mỗi đều có ngày-giờ riêng, hãy bền chí đợi chờ không nén gấp.

TÂM KHI NÀO VUỐT MẶT KHI NẤY *thng.* Giàu rồi quên lúc nghèo, sang rồi quên lúc hèn; tính người hay thay-đổi, ăn-ở không có hậu.

TÂM MƯA GỘI GIÓ *thng.* Vết-và đi đường xa, lâm khi phải dầm mưa gió.

TÂM THÔI NGUYỆT HẠ MÔN *thng.* X. Thôi xao.

TÂM KINH THƯƠNG-HẢI NĂNG VI THUỶ, TRỪ KHƯỚC VU-SAN BẤT THỊ VÂN *thng.* Từng qua biển Thương rồi thi-thấy nước ở đầu cung không cho là nước; ở núi Vu trả về thấy mây ở đầu cung không cho là mây // (B) Đã ném qua cái cung-cực rồi thì không còn gì đáng cho mình đê ý nữa.

TẤT ĐÈN, NHÀ NGÓI NHƯ NHÀ TRANH *thng.* Lúc loạn rồi thì không còn phân-biệt sang hay hèn, giàu hay nghèo, hay-trái, v.v...

TẤT LỬA TỐI ĐÈN *thng.* Clg. Tối lửa tắt đèn, lúc nào có việc, bắt-cứ lớn nhỏ, đều cần có lối-xóm giúp đỡ.

TẤC ĐẤT TẮC VÀNG *thng.* Đất là nguồn lợi vô-tận nếu mình siêng trồng-trột, vun xới.

TÂY-SƠN KHỔI-LNGHĨA *thng.* đt. Ba anh em Nguyễn-Nhạc, Nguyễn-Lữ và Nguyễn-Huệ dấy binh tại ấp Tây-sơn thuộc Quy-nhon (nay là An-khé, tỉnh Bình-dịnh), đánh chúa Nguyễn Định-vương trong lúc quyền-thần là Trương-phúc-Loan làm nhiều điều tàn-ác (Xt. PH. III).

TÂM ĐẦU Ý HỢP (HIỆP) *thng.* Quen hành nét nhau, vừa ý nhau.

TÂM-NGẨM ĐẤM NGÀM CHẾT VOI *tng.* Người làm-lý ít nói nhưng tính rất cộc, hoặc lòng rất độc, hay tính ngầm trong bụng, hại người khó tránh.

TÂM NHƯ ĐAO CÁT *thng.* Lòng như dao

cết, đau-đớn, xót-xa trong đợt.

TÂM SÀU BẠCH PHÁT thng. X. Lô bọc râu, râu bạc tóc.

TÂM TÂM NIỆM NIỆM thng. Vái-von khâm-nguyện thăm trong lòng.

TÂM THÀNH DƯỢC LINH thng. Lòng thành thì uống thuốc thấy hay; có tin-tưởng nơi thầy thì uống thuốc mới hết bệnh.

TÂM-GỬI (CHÙM-GỜI) LẦN CÀNH thng. Kè ở đầu mà chốn hết chỗ trong nhà; kè dưới tay mà lần quyền người trên trước.

TÂM-VÔNG VẬT NHỌN thng. Vũ-khí thả-sor của người Việt-nam đt. Sau khi Nhựt đảo-chánh Pháp ở V.N. (9-3-45) một phong-trào mephnh-danh là Thành-niên tiền-phong nôl lên ở miền Nam để chuẩn-bị tranh-đấu giành-lại nền độc-lập, dùng tâm-vông vật nhọn làm vũ-kí. Phong-trào ấy, khi Nhựt bại-trận ở Thủ-bình-duong và đầu đồng-minh, là động-lực chính của cuộc cách-mạng tháng 8 để giục-lại chính-quyền trong tay Nhựt và chống cuộc xâm-lăng của Pháp đến ngày ký Hiệp-định Genève.

TÂM LÒNG VÀNG TRONG MANH

ÁO RÁCH thng. Việc làm tỏ ra người tuy rất nghèo, nhưng lòng rất tốt.

TÂM MANH VÀNH SẮT thng. Mọi vật trong nhà, từ nhỏ tới lớn, từ xấu tới tốt, không chừa món nào cả.

TÂN-HUNG ĐẠI-TY thng. Khoa thi đã chọn người tài cho vua dùng đt.: Triều vua Lê Tháhnh-tông có nhiều việc sửa đổi; trong ấy có việc mở khoa thi để chọn nhân-tài. VL: Ba năm lại mở một khoa, Tân-hung đại-ty theo nhà Thành-Châu QSDC.

TÂN-LANG thng. Chàng rể (X. Bé trầu cau).

TÂN LAI THÂN GIÀ SƠ thng. Nh. Nặng bồi nặng lở.

TÂN TẤN NHÚT GIA thng. Trai và gái lấy nhau làm vợ chồng đt. Thời Chiêu-quốc, vì vấn-dề chánh-trị mà vua hai nước Tân và Tấn cù kết làm thông-gia nhau luôn.

TÂN TÂM KIỆT LỰC thng. Hết lòng hết sức, ráo đến hết sức.

TÂN THIỆN TẬN MỸ thng. Tốt-dep càng iỏi.

TÂN-TRUNG BÁO - QUỐC thng. Hết lòng dè dồn nợ nước đt.: Đè làm nội-úng cho Hoàng-hoa-Thám, Lưu-Mai tức Đỗ-Đen cùng nhiều bạn tò-chức một cuộc khởi-nghĩa vào đêm 27-6-1908 trong hàng-núi binh-đội Pháp đóng tại Hà-nội. Tất-cả những người tham-gia cuộc khởi-nghĩa đều có mang băng tay bằng vải có viết bốn chữ Tân-trung báo quốc. Chính đêm đó có cuộc đầu-độc lính Pháp của đê-tứ và đê-cửu trung-doàn pháo-thủ Pháp; có gần 200 tên trúng độc.

TẬP DŨ TÍNH THÀNH thng. Thói quen thành-tật.

TẬP - THỂ THẢO - LUẬN thng. Nhiều người cùng bàn-cãi, một phuơng-phép học-hỏi hay làm việc có nhiều lợi-ích đt. Tề Hoàn-công đời Xuân-thu thường hay nói: «Lấy trí của một người thì tối, lấy trí của nhiều người thì sáng».

TẤT DƯỠNG TAO BỐI thng. Ngứa ở gối mà gãi ở lưng // (B) Gãi không trúng chỗ; việc một đàng mà làm một ngà.

TẤT-NHIÊN QUAN-HỆ thng. Mọi quan-hệ dù-nhiên, không thè tránh và khôi-tầm kiêm.

TẤT-TÀ NHƯ BÀ ĐÁNH ONG lv. Luồng-cuồng, rối-rít, không biết đâu mà xoay như một người dàn-bà bị ong đốt, phải phìu liên-tay.

TẬU RUỘNG GIỮA ĐỒNG, LÄY CHỒNG GIỮA LÀNG thng. Mua ruộng đất thì phải đến tận chỗ mà xem-xét ranh-rap đồng-hoàng; việc vợ chồng phải làm ra chánh-thức // (B) Việc chi cũng phải làm ra chắc-chắn đồng-hoàng, để tránh những việc tròng-tró mà bè tha-thiệt sẩy về mình.

TÈ-GIA NỘI TRỌ thng. Giúp chồng lo sáp-dặt việc trong nhà cho tè-chinh, phan-sự dàn-bà.

TÈ THIỀN-HẠ NHƯ THỊ NHỤC thng. X. Trí nướac như chia thịt.

TẾ NGỰA, ĐỐ THUYỀN thng. Đánh giặc cùng một lúc trên bộ và dưới sông đt. Cuối đời nhà Trần (đầu thế-kỷ XV), Trần-quý-Khoáng được con Đặng-Tất là Đặng-Dung và con Nguyễn - cảnh - Chân là Nguyễn-cảnh-Dị đồng-tôn làm vua đe chống quân Minh. Quý-Khoáng tôn Giản-

định-vương làm Thái - thượng - hoàng rồi
cùng chia binh chống Minh: Gián-dịnh
đóng ở Hè-hồng (Ninh-giang), Quý-
Khoang đóng ở bến Bình-than (Bắc-ninh)
VL: Cùng nhau gánh việc gian-nan, Hè-
hồng tề ngựa, Bình-than đỗ thuyền QSDC.

TẾ SÓM KHỎI RUỒI *thng.* Làm sớm dè
hưởng lợi một mình; bằng dè trễ cho
thiên-hạ hay kéo đến dự phần thì mình
chẳng còn được bao-nhiêu.

TÊN ĐÃ ĐẶT LÊN CUNG *thng.* Việc
đã chuẩn-bị xong, chỉ còn chờ giờ cù-sự
(thường dùng trong trường hợp quan-trọng,
mạo-hiểm).

TÌ XƯƠNG TÌ XÍ *thng.* Cảnh thẹn-vương
thái-bình. VL: Chốn chốn đều tư túi tư
tam; nhà nhà cũng tì xương tì xí SV.

TỊ-DỤC *thng.* X. Chim liền cánh.

TÍCH ÁC PHÙNG ÁC *thng.* Chứa việc ác
trong lòng hoặc năng làm điều ác thì gặp
việc ác luôn.

TÍCH ÂN THÀNH PHÚC (PHƯỚC),

TÍCH OÁN THÀNH HOẠ *NHT*: Nặng
lầm ơn thì gặp may, nặng gây oán thì gặp
hở.

TÍCH CỐC PHÒNG CƠ, DƯỞNG NHI

ĐÃI LÃO *thng.* Chứa lúa dè ngừa đói,
nuôi con dè nhờ vè già.

TÍCH Y PHÒNG HÀN *BPT*: Đè dè áo
phòng khi lạnh (rét) // (B) Luôn-luôn phải có
biện-pháp dè ngừa cơn khốn-khổ.

TÍCH KIM MÃN DINH BẤT NHƯ GIÁO

TỬ NHÚT KINH *thng.* Chứa vàng bạc dày
rương không bằng lo cho con học-hành.

TÍCH MẶC NHƯ KIM *thng.* Tiếc mực như
vàng // (B) Rất thận-trọng trong việc làm văn.

TÍCH NGỌC LIÊN HƯƠNG *thng.* Thương
liếc nhan-sắc một người đàn-bà.

TÍCH TÀI BẤT NHƯ TÍCH PHÚC
(PHƯỚC) *thng.* Chứa nhiều cùa-cài không
bằng làm phúc.

TÍCH TIỂU THÀNH ĐẠI *thng.* Góp nhặt
mỗi ngày một ít, lâu ngày thành của to (Nh.
Kiến tha lâu dày ô).

TÍCH THIỆN PHÙNG THIỆN *thng.* Làm
lành gặp lành.

TÍCH THIẾU THÀNH ĐA *thng.* Nh.

Tích tiêu thành đại.

TÍCH THỔ THÀNH SƠN (SAN) *thng.*
Chất đất thành núi (Nh. Tích tiêu thành
đại).

TÍCH VŨ TRÀM CHÂU (CHU) *thng.*

Thuyền chờ lòng mà khâm quá cũng chìm //
(B) Chấp-chứa nhiều mối giận nhỏ trong
lòng, lâu ngày bức quá phải có phản-ứng
mạnh.

TÍCH BẤT HẠ NOĀN *thng.* Ngồi không
nóng chí; vừa ngồi xuống liền đi.

TÍCH-ĐÀM VONG-TỔ *thng.* Người Tích-
Đàm quên hết tò-tiên nguồn-gốc đt. Tích-
Đàm, người nước Tân đời Xuân-thu, qua
nước Châu (Chu). Vua Châu hời lich-sử
nước Tân; y tổ ra ngo-ngo;c, bị người đời
ấy chê là người quên hết tò-tiên nòi-giống.

TÍCH HOANG CANH TÁC *thng.* Khàn
đất hoang dè tròng-trẹt.

TÌM GIỐNG THÓC CŨ MÀ GIEO *ds.*

Lê Trung-tông làm vua được 8 năm thì mất
(1548-1556) mà không con; dòng-doi nhè
Lê cũng không còn ai. Trịnh-Kiêm lưỡng-lỵ
muốn tự xưng làm vua, nhưng còn chưa
dám; mới sai người lên re Hải-dương hỏi
ý-kien ông Nguyên-binh-Khiêm, tức Trạng
Trình. Trạng Trình không trả lời ngay, lại
quay sang bảo người nhè: Năm nay mất
mùa, thóc giống không tốt; chúng mày hãy
tim giống thóc cũ mà gieo. Sú-giả và thuật
lại. Trịnh-Kiêm hiểu ý, cho người đi tìm con
cháu họ Lê. Sau tìm được cháu huyền-tông
Lê-Trữ là Duy-Bang, rước về làm vua, tức
vua Lê Anh-tông (1556-1573).

TÌM NGƯỜI GỜI CỦA *thng.* Lụa người
xứng-đáng mà lấy làm chồng.

TÍM GAN TÍM RUỘT *thng.* Giận căm gan
mà không nói ra được.

TIN CÁ *thng.* X. Ngư-phúc tàng thơ.

TIN KHẢ TIN, PHÒNG KHẢ PHÒNG
thng. Tin-cậy thì vẫn tin-cậy, nhưng cũng
phải giữ chừng chờ không nên phủ-thác
trọn-vẹn.

TIN MAI *thng.* Thơ gởi cho tin đt. Lục-
Khải khi ở Giang-nam, bé nhèn mai kèm
theo một bài thơ, nhờ lính trạm đem cho
bạn là Phạm-Diép & Trương-an.

TIN NHẬN *thng.* X. Nhán cá gởi chim.

TIN ONG SỨ ĐIỆP *thng.* Thơ tình và

người làm mai. VL: *Gối phụng chấn loạn* còn đợi đó, *Tin ơng sứ diệp* đã về đây VD.

TÍN-NGÔN BẮT MỸ, MỸ-NGÔN BẮT

TÍN LT: Lời chắc không khéo, lời khéo không chắc, tức lời thành-thật thường vụng-về, còn lời dịu-ngọt thường là xảo.

TINH LÈN GIÀNG BỘNG thng. Chỗ có nhiều ma giàng, nhiều yêu tinh // (B) Đàn-bè hồn-h่าo.

TINH-TRUNG BÁO-QUỐC thng. Trọn lòng trung đè đàn nợ nước ddt : Nhạc-Phi (1103-1141) nhớ mẹ giào-hoa nên rất mực trung-kien. Phải lúc giặc Kim sang cướp nước Tống, Nhạc-Phi ra đầu-quân, được mẹ thích lên chỉ-vai bốn chữ tinh-trung báo-quốc.

TINH-VỆ HÀM THẠCH thng. Chim tinh-vệ tha đá // (B) Làm một việc luồng công ddt. *Con gái vua Viêm-dế* chết chìm dưới biển đông; sau đầu-thai chim nhỏ tên tinh-vệ, hằng ngày tha đá ở núi phía tây sang lấp biển đông cho hả giận.

TÌNH-CỜ MÀ GẶP, CHÓC-MỒNG MÀ KHÔNG thng. Lê đời trớ-trêu, khi trông thì không gặp; khi không mong-mài lại đến; cũng như tình yêu, người mình yêu lại không yêu mình; trong khi ấy, người khác không vừa ý mình lại thiết-thé yêu mình.

TÌNH-GIAO thng. X. Bạn tình-giao PH. I ddt. Thời Chiến-quốc, Phạm-Thor bị vua Ngụy nghi oan, tra-tấn khõ-sở, mà bạn là Tu-Cô không một lời can-gián. Sau Phạm-Thor làm tướng-quốc nước Tần, lại già nghèo-nên rách-rưới đến re-mắt Tu-Cô, có việc sang Tần dang ở tại dịch-quán. Tu-Cô thấy bạn như vậy, lật-đặt cởi áo mặc cho bạn và dài-dâng trọng-hậu. Phạm-Thor cảm nghĩa, bỏ qua việc cũ và kết bạn lại.

TÌNH-TRƯỞNG KHÍ-ĐOÀN thng. Giàu tình-cảm, hay yêu-đương thì chí-khí tiêu-tan, bỏ dở công-nghiệp, đang theo-duỗi.

TÌNH CUỘC VUÔNG TRÒN thng. Tình kết vợ chồng với nhau; vì vuông tƣợng đố, thuộc âm, chỉ người đàn-bà; tròn tƣợng tròn, thuộc dương, chỉ người đàn-ông. VL: Một hai tình cuộc vuông tròn, Đào cùn dương thâm, liễu cùn dương to BN.

TÌNH KHÔNG CÓ, LẠI CÓ TƯỚNG thng. Chỉ được cái mà đẹp, còn tính-nết

rất xấu hoặc hay khéo-kheng, tài-năng thì rất kém.

TÌNH-ĐẾ-LIÊN thng. Thứ hoa giống hoa sen, nhưng khác nhau ở chỗ một cuống mà trồ hai hoa; thường được dùng chung trong lõi cưới. VL: *Sanh-tiền tăng* kết đồng-tâm-dái, *Tử-hậu nhi khai tịnh-dế-liên* (Lúc sống cùng nhau kết dái đồng, Chừng chết trồ ra họa tịnh-dế).

TIỀN-CHIẾM GIÀ ĐÁC thng. Ai choán trước thì được làm chủ (luật khàn đất quốc-gia hồi xưa).

TIỀN HẠ-THỦ VI CƯỜNG thng. Ai xuống tay trước thì được thế mạnh hơn, chắc thắng hơn.

TIỀN HỌC LỄ NHI HẬU HỌC VĂN thng. Trước phải học lễ-nghi, sau mới học chữ; tức học-hành, nên đặt nặng môn đức-dục.

TIỀN LẠI GẶP TIỀN thng. Trai tài gỏi sắc gõp nhau ddt: Công-chúa Tiên-Dung ngồi thuyền dạo biển, gặp Chủ-dòng-Tử đang vùi mình dưới cát, bèn kết làm vợ chồng. VL: Sông sâu nước chảy làm rã, Ai xui em đến chốn này gặp anh. Đào tor sen ngó xanh-xanh, Ngọc lành phái giá, trai lành phái duyên. Cho hay tiên lại gõp tiên, Phụng-hoàng há dẽ đứng chen đàn gà CD.

TIỀN LÔI HẬU VŨ (VỐ) thng. Trước nõ sẫm, sau sa mưa // (B) Gây thịnh-thê đè lầy uy-tín, chiếm nhân-tâm rồi sô bắt tay vào việc.

TIỀN MÊ CỜ thng. X. Thợ nhơn-tài, cứu nhơn-tài.

TIỀN-NGÔN ĐỊ NHẬP thng. Lời nói trước để lót tai, được in trí; sau đâu có ai nói khác hơn, cũng không tin.

TIỀN PHÁT CHẾ NHƠN tng. Rơ tay trước thì được lợi-thể, dễ kèm-chế ác-lon.

TIỀN SỰ NHI HẬU THỰC KhT. thng. Trước làm, sau mới có mà ăn.

TIỀN TẾ LÙA thng. Điềm lành, có tin mừng dt.: *Đời Hậu-Châu (Chu) một vị tiên là Trần-Đoàn cởi lừa đi dạo, nghe tin Trần-kiều binh-biển, Triệu-khuông-Dễn lên làm vua đè lập nhà Tống, bèn thốt: « Từ đây thiền-hệ mới thái-binh »; rồi cưỡi ngựa lên đến roi xuồng đất.*

TIỀN TRÁCH KỶ, HẬU TRÁCH NHÂN *thng.* Trước hỷ trách mình, sau sê trách người.

TIỀN TRI TIỀN GIÁC *thng.* Đoán biết sớm thì tinh-ngô sớm.

TIỀN TRÙM, XÃ-TRƯỞNG, HẬU-CẬP

HUYỆN QUAN *thng.* Phép thư kiện hay việc hành-chánh, phải đi từ dưới lên trên; không được vượt bực.

TIỀN TRƯỚC CHA, TIỀN SAU CON *thng.* Đầu nào đánh trước là cha, đầu nào đánh sau là con; lời khêu-khích cho hai người đánh lộn coi chơi.

TIỀN VI CHỦ, HẬU VI KHÁCH *thng.* Ai đến (h. chiêm) trước làm chủ, ai đến sau là khách.

TIỀN XỨ KỶ NHI HẬU XỨ BÌ *thng.* Hãy phê-phán việc làm của mình trước, sau mới phê-phán đến việc người.

TIỀN BẠC ĐI TRƯỚC, MỰC THƯỚC ĐI SAU *thng.* Tiền-bạc cho sòng-phêng thì việc chi cũng ôm xuối.

TIỀN BÁI PHỤ-MẪU, HẬU BÁI MAI NHÂN *thng.* Trước lạy cha mẹ, sau lạy ông (bà) mai; khi rước dâu về và sau khi làm lễ gia-tiên.

TIỀN BẦN-TIỀN, HẬU PHÚ-QUÝ *thng.* Khi cưới-hỏi thì vợ chồng còn nghèo; sau vợ chồng mới làm-ăn giàu-có; như vậy, dẫu vợ có phạm một trong thất-xuất, chồng cũng không đè được (một điều trong tam-bất-khứ theo luật xưa của Việt-nam).

TIỀN-CĂN BÁO-HẬU *thng.* Ngôn-gốc việc làm ở kiếp trước, kiếp sau được đáp-dền, hay vay kiếp trước, kiếp sau phải trả, theo luật quả-báo luân-hồi. VL: *Lên yên khó nói giục yên, Tiền-căn báo-hậu nhẫn-tiền thấy chưa? CD.*

TIỀN CÓ ĐỒNG, CÁ CÓ CON *tng.* Việc nào theo việc này, không nên đánh xô-bồ hay vơ dưa cát nấm.

TIỀN CỘT CỐ CHÓ *thng.* Của bò, của phè-phè, không mong gì lấy lại được đt. Người ta tin rằng khi chó chết, hồn nó xuống âm-phú và được phu cho giữ cữu âm-giáy; nên trước khi chôn chó, người ta hay cột tiền nơi cõi nó đè hối-lỗ trước; hoặc ngày sau mình chết, nó sẽ không cần lại đưa mình qua cữu mà đi đầu-thai.

TIỀN CHEO HEO KHOÁN (h. CƯỚT) *thng.* Tiền nộp cheo cho làng đồ cuộc cưới già được chứng-thị đúng theo phong-tục lễ-giao, và con heo làm lễ cưới II Cưới hỏi đồng-hoàng, không phải theo không lấy dãi.

TIỀN CHI THẬP VẶN, KHẨ-DÌ THÔNG

THẦN *thng.* Tiền mà lên tới 10 vạn, có thể thầu đèn thần-minh II (B) Tiền, nhiều tối mắt; lòng ngay mỗi người có hạn đt. Trương-diên-Thương đời Đường làm quan xứ án rất công. Ngày kia, Trương ra lệnh cho nha-lại xét cho ra một vụ án quan-trọng; nhưng bỗng, Trương thấy một lá thiệp từ đâu đã đặt sẵn trên bàn, trong ấy, kẻ vô-danh xin đến ơn Trương ba vạn quan tiền nêu. Trương bỏ qua vụ án. Trương rồi giận, xé thiệp đi và giục nha-lại xét gắt vụ án hơn nữa. Hôm sau, Trương lại thấy một lá thiệp khác, xin đến ơn Trương mười vạn nêu. Trương chịu bỏ qua vụ án. Trương suy-nghĩ giày lâu rồi ra lệnh cho nha-lại hoàn cuộc tra-xét. Ai nấy đều lấy làm lạ. Trương bảo: «Tiền chi thập vặn, khẩ-dì thông thần».

TIỀN CHÌ HAI MẶT *thng.* Lý-lợm, không biết xấu-hồ.

TIỀN CHỦ HẬU KHÁCH *thng.* Chủ trước, khách sau; khi rước khách vào nhà, mồi-mọc, khoản-dài chỉ thì chủ nhà cũng phải làm gương trước cho khách dùng ái-ngại.

TIỀN DÂM HẬU THÚ *thng.* Lấy trước cưới sau.

TIỀN ĐỒNG, BẠC CHÀY *thng.* Đồng tiền xoay-vần, nay ở với người này, mai ở với người khác.

TIỀN ĐỂ TRONG NHÀ TIỀN CHỬA,

TIỀN RA KHỎI CỬA TIỀN ĐÈ *tng.* Tiền đe dành không sinh lợi chi cả; mà dom ra làm-ăn, mua-bán hay cho vay thì té được lợi.

TIỀN ĐỒ MÒ-HÔI, XÓT CON MẮT *thng.* Tiền làm ra rất cay-nhọc.

TIỀN HẬU BẤT NHÚT (NHẤT) *thng.* Trước và sau không đồng một thè, không giống nhau.

TIỀN HOÀN, KHẾ HUỲ *thng.* Ng-trà xong, giây nợ phải xé.

TIỀN HỘ HẬU ỦNG *thng.* Trước có kè nẹt đường, sau có người hầu-hộ.

TIỀN-KHIẾN TÚC-TRÁI *thng.* Ng-nần kiếp trước, tội-vụ gây ra kiếp trước mà kiếp này phải trả.

TIỀN LIỀN KHÚC RUỘT *thng.* Nh. Đồng tiền liền khúc ruột và Đồng tiền là nún ruột.

TIỀN LUNG GẠO BỊ (*h. TÚI*) *thng.* Tiền đẻ trong đây ruột tượng buộc vòng theo lung và bụng, gạo thì đựng trong bì mang trên vai. Cụ-bị tiền-bạc và đồ-ăn đẻ đi xe. VL: *Bố công cha mẹ sầm-sanh, Tiền lung gạo bị cho anh vào trường CD.*

TIỀN MA GẠO QUÝ *thng.* Tiền và gạo của nhà nghèo, ăn mau hết, thấy đó mất đó.

TIỀN MẤT TẬT CÒN (*h. MANG*) *thng.* Trị hết tiền mà bệnh không lành hoặc mắc phải tay bợm, mất tiền mà việc không xong.

TIỀN-MÔN CỰ HỒ, HẬU-MÔN TIỀN LANG *HHT.*: Đánh dưới cọp ở cửa trước đê mở cửa sau dẫn chó sói vào // (*B*) Ỷ-lại vào súc một người đê chống một kẻ thù; chẳng ngờ kẻ giúp mình lật bóc-lột, hả-hiép mình không khác chi kẻ thù mà mình vừa loại.

TIỀN NÀO XỎ KHÔNG LỌT CHUỖI *thng.* Tiền làm ra bằng cách nào cũng đều là tiền, đều xài được cả // (*B*) Làm mọi cách, kẽ cả việc hòn-hẹ hay bắt-lương, đê kiếm tiền // (*B*) Nhiều ít chi cũng thâu góp đê dành, chỉ kẽ cái lợi cho mình chứ không kẽ cái hại của người khác.

TIỀN NÀM, LÃI CHẠY *tng.* Cho vay hay vay bẹc đứng, con nợ cứ trả tiền lời luôn, đến bao giờ có dù số vốn thối lại một lần mới dứt nợ (*X. Bạc đứng PH.I*).

TIỀN NGẮN, MẶT DÀI *tng.* Số tiền nhiều hay lẻ-vật đáng giá gởi đến không bằng đích-thân mình đến dự // Thấy số tiền ít thì xu mệt, không vừa ý.

TIỀN-NHÂN, HẬU-QUÀ *thng.* Gây cái nhân trước đê chịu cái quả sau, nhân hiền thì cuả hiền, nhân ác thì quả ác.

TIỀN-OAN NGHIỆP-CHƯỚNG *thng.* Mối thù hoặc nợ-nần từ kiếp trước gây tai-hại hay trả-nghại cho bầy-giờ.

TIỀN PHÁT GẠO ĐONG *thng.* Khát-khe, không tin-cậy về tiền-bạc và đê dùng trong nhà, mỗi việc tiêu-phá đều bị kiềm-soát chặt-chẽ.

TIỀN RỪNG BẠC BỂ (BIỀN) *thng.* Giàu-có, tiền bạc chời-chờ.

TIỀN-SINH NGHIỆP - CHƯỚNG *thng.* Tai-hại từ kiếp trước đê lại.

TIỀN TAM-GIANG, HẬU THÁT-LÃNH *thng.* Một trước có ba con sông lớn là Tiền-giang, Hậu-giang và kinh Vĩnh-an nối liền hai con sông vừa kề ; một sau là Thát-sơn ; tất-cả là hình-thể tỉnh Châu-dốc, có tiếng là nơi linh-thính.

TIỀN TRÀM HẬU TẤU *thng.* Chém trước tâu sau, độc-quyền của vua ban cho một công-thần.

TIỀN TRAO CHÁO MÚC *tng.* Mu bén sòng-phẳng ; không chịu-dụng chi cả.

TIỀN TRAO RA, GÀ BẮT LẤY *thng.* Nhtr.

TIỀN VÀO NHÀ KHÓ NHƯ GIÓ VÀO NHÀ TRỐNG *tng.* Nghèo quá, có đồng nào xài hết đồng nấy, không đê dành được.

TIỀN VÀO QUAN NHƯ THAN VÀO LÒ *tng.* Tiền hối-lộ cho quan bao-nhiêu cũng chẳng vừa ; còn ăn được thì còn giúp cho, hết ăn được thì việc đâu ra đây.

TIỀN-XA KÝ PHỤC, HẬU-XA GIỚI CHI *tng.* X. Xe trước gây, xe sau phải tránh.

TIỀN THÂN CẦU SỦNG *thng.* Dâng cả thân mình đê cầu xin được yêu-chuỗng.

TIỀN THOÁI (TẤN THỐI) LƯỠNG NAN *tng.* Tới lui đều khó ; lưỡng-lý, chẳng biết nên tiến hay lui, nên tiếp-tỵ hay bỏ dở.

TIỀN THỐN, THOÁI (THỐI) XÍCH *thng.* Tới một lác, lui một thước // (*B*) Thối-chí, gượng làm chớ không sôt-sảng.

TIỀN THẢO TRÙ CĂN *thng.* Phát cỏ phải đào rễ // (*B*) Trù tiệt đê tránh tai-hại về sau.

TIẾNG BẮC TIẾNG CHÌ *thng.* Lời nặng tiếng nhẹ ; nói cay-dắng, xoi-xia mặt người nào. VL: *Đừng nặng nhẹ, tiếng chì tiếng bắc, Đừng vùng-vỗng, mặt vục mặt lung Gh.*

TIẾNG CÀ NHÀ KHÔNG *tng.* Có tiếng mà không có miếng ; tuy mang tiếng là seng-trọng, là ông này bà kia, nhưng nhà nghèo xơ-xác.

TIẾNG CƯỜI BAO-TỰ *thng.* *đt.* X. Nhất
tiêu thiên-kim.

TIẾNG CHÀO CAO HƠN CỎ (*h.
MÂM CỎ*) *thng.* Sự xâ-giao lịch-thiệp,
sự kính-trọng lẩn nheu quý hơn miếng ăn
(*Xt. Ta lai thực*).

TIẾNG CHUÔNG CẢNH TÌNH *thng.*
Lời nói, việc làm hay sự-việ-có-tác-dụng làm cho người ta tinh-ngộ lại
thđ.: *Tô-Tần sang nước Sở, chầu-chực
suốt ba ngày mới được vào yết-kien vua.*
Nói qua-loa vài câu, Tô-Tần liền cáo-biệt.
*Vua Sở nói: «Tiên-sinh đã không quên
xa-xôi đến đây, chưa bùy cho quâ-nhân
một điều chi hay lại từ mà đi là nghĩa
làm sao? »* *Đáp:* *Thần xem ở nước Sở
đây, đã-ăn dắt hơn ngọc, cùi dắt hơn
quốc, quan khố được trông thấy như mả,
vua khố được yết-kien như Trời. Nhà vua
nay muốn bắt tôi ở lại ăn ngọc, chum
quốc, nhờ mả để thấy Trời hay sao?* *Vua
Sở tinh-ngô bảo:* *Xin tiên-sinh cứ ở lại;
quâ-nhân nghe đã hiều rồi ChQS.*

**TIẾNG ĐỒNG REO, TIẾNG CHUÔNG
ÜNG** *thng.* Cùng một tăm-hồn, một lý-
tưởng thì người này nói ra, người kia
hiểu-biết và xuôi theo liền.

TIẾNG KÊ-MINH *thng.* Tiếng gáy !! (*B*)
Lời vợ khuyên chồng *đt.* Một ông vua mảng
nhé saxe đẹp một bà phi mà chèn-mảng
việc triều-chính. Bà phi khuyên: «Kê ký
minh hý, kiêu ký doanh hý» (*Gà đã gáy
rồi, triều-dinh đã đồng người rồi*).

TIẾNG KÊU TRONG SA-MẠC *thng.* Lời
kêu-ca hay can-gián mà không được chấp-
nhận, không được ai doi-tới.

**TIẾNG LÀNH ĐÒN XA, TIẾNG DỮ
ĐÒN BA NGÀY ĐƯỞNG** *tng.* Lòng
phải làm quay chi đều có người hay-biết
và đòn-dai xa gần, thiên-hệ các nơi đều
hay biết.

TIẾNG NẮNG TIẾNG NHẸ *thng.* Nh.
Tiếng bắc tiếng chì.

TIẾNG NÓI CỦA CỘI LÒNG *thng.* Lời
thành-thật hết sức, giữ trong bụng dã lâu,
bày-giờ mới nói ra.

TIẾNG NÓI CỦA CON (*h. TRÁI h.
QUÀ*) **TIM** *thng.* Lời yêu-đương thành-
thật giữ kín trong lòng dã lâu, bày-giờ
mới nói ra.

TIẾNG NÓI CỦA ĐÁY LÒNG *thng.* Nh.
Tiếng nói của cõi lòng.

TIẾNG NÓI CỦA LÝ-TRÍ *thng.* Lời do
sự nhận-xét kỹ-càng mà nói ra; sự nhận-
định khôn-ngoan buộc phải hành-động.

TIẾNG NÓI NƠI SA-MẠC *thng.* Lời bày-
tỏ hay đề-nghị không được người nghe
theo.

TIẾNG ONG TIẾNG VĒ *thng.* Lời thù-
thi xui-giục.

TIẾNG PHONG HẠC *thng.* Lòng lo sợ
hồi-hợp *đt.* *Đời Tần, quân của Tần-bà-Kiên
thua tra-tu, bị quân của Tạ-Yên rượt,
đến đâu, mỗi khi nghe gió thổi hay hao
kêu, đều ngờ là binh của Tạ-Yên rượt
đến nơi nên sợ cuồng-cuồng.*

TIẾNG TRỐNG NGHÌN QUÂN *thng.*
Đánh lén một tiếng trống, có nghìn quân
chạy tới!! (*B*) Ông-quyền của quan.

TIẾNG TRỐNG, TIẾNG MÁI *thng.* Tiếng
nói không đầu gióng, đang ò-ò như tiếng
đàn-ông, bỗng leh-leh cao như tiếng đàn-
bà.

TIẾT-HẠNH KHẨU-PHONG *thng.* Trinh-
tiết và đức-hạnh được (vua) phong-tặng.

TIẾT TRONG GIÁ SẠCH *thng.* Tiết-hạnh
người đàn-bà hay tiết-háo người đàn-ông
hoàn-toàn trong trắng, không chút bợn-nhơ.

TIÊU-ĐẦU LẠN-NGẠCH *thng.* Cháy đầu
bồ trán !! (*thth.*) Ké hoang-dèng, du-dèng,
không kè luật-pháp, luân-lý.

TIÊU-SƯƠNG *thng.* Tên con ngựa quý của
nhà Lương, bị vua Tống sai người lén bắt;
về Tống, nó bò ăn đến chết.

TIÊU BẤT-NHÃN, TẤT LOẠN ĐẠI

MƯU *thng.* Không phản-nhịn được trong
việc nhỏ, át hư việc lớn *thđ.* Hán Cao-tô
nghe sứ-giả của Hán-Tín nói Tín muôn
được phong vương ở nước Tề thì nói
giận, toan dùng lời nặng-nẽ đe bát tội Tín.
Trương-Lương đứng bên bắp chân vua và
nói nhả: «Tiều bất-nhẫn tất loạn đại-mưu»;
vua hiếu nêng xuâng giòng làm lành và dạy
khắc ấn phong Hán-Tín làm Tam-tề-vương.
Nhờ vậy, Tín vui lòng cùi binh dẹp Sở;

**TIỀU KHÍCH TRÀM CHÂU, TIỀU
TRÙNG ĐỘC THÂN QDT.** : Cái lỗ tuy
nhỏ, nhưng đánh đắm được thuyền; vi-trùng
tuy nhỏ, nhưng giết người chết!! (*B*) Sư

sei-làm nhỏ, có thè làm hư dài-cuộc (vậy
chứ nên xem thường).

TÝ THƯỢNG BẤT TÚC, TÝ HẠ HỮU

DƯ *thng.* So với trên thì không đủ, nhưng
so với dưới thì có thừa // (B) Tánh hay
kén-chọn, cao thì với không tới, thấp thì
chê; không biết sao cho vừa ý.

TÝ TRỌNG TỰU KHINH *thng.* Lệnh nặng tìm nhẹ, làm-biếng và ích-kỷ.

TO ĐẦU KHÓ CHUI *thng.* Người có địa-vị cao, tǎm-tiếng nhiều, được nhiều người biết, khó mà làm những việc tầm- thường, nhẹ thè, mặc-dầu cần làm dà sống.

TO GAN LỚN MẬT *thng.* Bạo-dạn, dám làm những việc to-lát, nguy-hiểm.

TÒ-VÒ NUÔI NHỆN *thng.* Uông công nuôi con nuôi rồi nó phản, hoặc lớn lên nó quên ơn mình (con tò-vò thường bắt nhện để dành trong ô đểng nuôi con nó; thấy mất nhện, người ta làm tướng là nhện bò đi).

TOÁ-HOÀ TAM-TINH *thng.* Chóng-váng, hoa mắt, thấy như lửa nháng trước mắt.

TOA HƯỜNG KỲ THÀNH *thng.* Ngồi không hưởng công kẽ khác.

TOA QUAN HỒ ĐẤU *thng.* Ngồi xem hai con cọp cắn xé nhau // (B) Nh. **Bụng** **duật** **tương** **tri**, **ngư**-**đồng** **đắc**-**lợi**.

TOA THỰC SƠN BĂNG *thng.* Ngồi không mà ăn, đến núi cũng !ở // (B) Ở không mà ăn-xài, đâu giàu mấy, có ngày cũng nghèo.

TOẠI CHÍ BÌNH-SANH *thng.* Hè lòng vì việc đúng như ý muôn lâu nay.

TOÀN-GIA TRU-LỤC *thng.* Cả nhà đều bị tội chết chém, một hình-phạt nặng hời xưa.

TOÀN THIỆN TOÀN MỸ *thng.* Lành và đẹp trọn-vẹn.

TOÀN TRI TOÀN NẮNG *thng.* Hiểu biết và làm được đủ cả.

TÓC CÒN XANH, NANH CÒN SÁC *ting.* Còn trẻ, còn hăng-hái làm việc, ý-chí tranh-dấu còn mạnh..

TÓC HẠC DA MỒI *thng.* Tóc bạc như lông chim hạc, da trổ lốm-dốm như vỏ con đồi-mồi // (B) Đã già.

TÓ-VÔ (VŨ) CHÂN DÊ *dt.* X. Nhấn cá gởi chim (tích 2).

TỐ NÀO THEO TỐ NẤY *thng.* Hạng nào
theo hạng này, sang theo sang, hèn theo
hèn, không được đánh xô-bồ.

TỐC-CHIẾN TỐC-QUYẾT *thng.* Dánh mau
dè giải-quyết (chiến-tranh) mau lẹ // (B)
Đem hết sức-lực ra làm, dè giải-quyết vắn-
dè mau lẹ.

TỘI-TỐ XÉT CÔNG, VỢ CHỒNG

XÉT NHÂN-NGHĨA *thng.* Với tội-tớ, mặc-
dầu họ làm có tiền-công, mình cũng nên xét
công-cyclic-khô của họ mà đổi-xử cho từ-lẽ;
còn chỗ vợ-chồng, mặc-dầu ai có phận nầy
và lo dâng-hoàn-toàn, cũng còn cái nghĩa mà
không thể lấy gì ví cho bằng; nên, không
nên so-đo hơn thiệt.

**TỘI ĐÂU LÀ NHÀ, NGÃ ĐÂU LÀ
GIƯỜNG** *thng.* Không nhà cửa, bẹ dâu
ngủ đó, hoặc buông-tuồng, đi chơi ít khi
về nhà.

TỘI ĐỘC PHỤ-NHÂN-TÂM *thng.* Lòng
dè dẩn-bè độc-hiem vỗ-cùng-thđ.: **Phu-nhân**
Trịnh-Tụ thấy chồng lè vua Kinh mới thêu-
nep một người con gái đẹp và lấy làm
yêu-mến; bà càng tố ra yêu-mến gái đẹp
ấy bơm vua. Hàng ngày, bà dạy-dỗ, chỉ-
biêu người đẹp những điều cần-thiết dè
phụng-sự nhà vua cho chau-đáo. Vua thấy
vợ rãnh vừa lòng và thường khen bà có
tính tốt, không ghen. Một hôm, bà bảo
người đẹp: « Vua yêu lầm, nhưng ghét
cái mũi em. Giả từ nay, khi gần vua, em
che cái mũi đi, thì được vua yêu thêm
nhieu ». Người đẹp nghe lời. Vua thấy thế
mới hỏi bà, bà đáp: « Nghe đâu tân-nhân
bảo mõ-hôi vua rất khó người, nàng lấy làm
khó chịu nên che mũi ». Vua nỗi giận quét:
« À! nếu thế thì xéo mũi nó đi »! Tức
thì viên quan hầu xách dao xéo ngay mũi
người đẹp HPT.

TỘI LÚA TẮT ĐÈN *thng.* Nh. Tất lúa
tối đèn.

TỘI NHƯ ĐÈM, DÀY NHƯ ĐẤT *thng.*
Mặt mũi tối-tăm, khờ dại, loli lỳ-lợm khó
dạy.

TỘI-BÁO OAN-GIA *thng.* Mỗi thù từ kiếp
trước, nay đầu-thai lên trả // (thth) Người
đeo theo báo đorre, không giúp ích chi cả.

TỘI DẠ (h. TẬ), VẠ LẬY *thng.* Có lỗi-
lầm, phạm pháp, phải xuống nước năn-ni.

TỘI LÂY VẠ TRẦN *thng.* Tội mắng hạy, vạ

phát chung ; lời khuyên nên cẩn-thận, đừng xuôi theo phe-phái mà phải tội.

TỘI VỊT CHUA QUA, TỘI GÀ ĐÃ ĐẾN *thng.* Tai-nạn dồn-dập.

TÔM KẾ ĐẦU, RAU KẾ MỚ *thng.* Muas tôm thì đếm từng con ; còn muas rau thì nhâm chừng nhiều ít // Tuy vật hay tuỳ người mà xem khinh hay trọng, mà đổi-xứ dẽ hay khó.

TÔM TÉP NHÂY, ỐC NHỒI CÙNG NHÂY *thng.* Hèn kém mà cũng đua-dòi, bắt-chước người cao sang tài - giới hơn (ốc không biết nhảy, mè ốc nhồi đã chín, càng không nhảy được).

TÔN-TRỞ CHIẾT-XUNG *thng.* Ở trong chén mà đẹp được giặc // (B) Người có tài-đức, không cần ra trận vẫn đẹp được giặc.

TỔNG CỤU NGHÊNH TÂN *thng.* Đưa cái cũ, rước cái mới // (B) Phụ người cũ (thường là vợ), chuộng người mới.

TỐT DANH HƠN LÀNH ÁO *thng.* Ăn-ở hiền-lành, tạo sự-nghiệp... cho có tiếng tốt với đời hơn là chỉ trau-chuốt cái mà cho dẹp.

TỐT GỖ HƠN TỐT NƯỚC SƠN *thng.* Nên trọng cái thực-chất bên trong ; còn cái vỏ bên ngoài càng lòe-loẹt càng tố-cáo cái hèn-kém bên trong. VL: *Tốt gỗ hơn tốt nước sơn, Xấu người đẹp nét còn hơn đẹp người* CD.

TỐT KHEN, HÈN CHÈ *thng.* Tốt thì được khen, hèn thì bị chê là lẽ thường ; bởi vậy, muốn được khen, nên làm người tốt ; nếu bị chê, là tại mình xấu, mình hèn, thì nên sửa mình lại chứ không xấu-hỗn rồi cự-nự, gắt-gắt với người.

TỐT KHOE, XẤU CHE *thng.* Cái gì tốt thì đem ra khoe ; cái gì xấu thì che giấu mất. Đó là tánh tự-nhiên của người đời. Bởi vậy, thấy cái gì tốt của người, chớ vội tin rằng tốt-cả những gì của người ấy cũng đều tốt ; mà biết đâu họ chẳng còn nhiều cái xấu đang được che-lấp. Ngược lại, khi biết được cái xấu của người ta, ta nên thản-nhiên cho đó là lẽ tự-nhiên ; chớ đừng giận sao người ta gạt mình hoặc moi-móc ra mà làm cho người ta phải xấu-hỗn.

TỐT LỄ DỄ VAN *thng.* Lẽ-lát nhiều lần thì việc đầu khó cách nào cũng trót-lọt.

TỐT LỄ THÌ DỄ XIN KEO *thng.* Nhtr.

TỐT MÃ GIÈ-CÙI *thng.* Người có cái mõ rất đẹp hoặc lời-lẽ rất sáu, nhưng thiếu thực-tài, thực-chất như chim giè-cùi, lồng-lá sặc-sỡ, mõ dỏ đuỗi dài, trông rất đẹp, nhưng phải cái tật là hay ăn cút chó, cút heo. VL : Giè-cùi tốt mõ dài đuỗi, Hay ăn cút chó, ai nuôi giè-cùi ? CD.

TỐT MÃ RÃ ĐÁM *thng.* Nhtr.

TỐT NHÚT LÀ THÌ, TỐT NHÌ LÀ THỰC *thng.* Làm ruộng, nhút là đúng thì-tiết, nhì là thành-thực trong việc chọn giống, bón phân, trừ sâu, v.v... thì nhút-dịnh lúa phải sei hột, trúng mủ.

TỐT ÔNG, KHÔNG TIỀN *thng.* Quần áo chài-chuốt, ra vẻ sang-trọng như bực Ông bực thầy, mà túi trống.

TỐT PHÔ RA, XẤU ĐẬY LẠI *thng.* Nh. Tốt khoe, xấu che.

TỐT QUÁ, HOÁ LỐP *thng.* Lúa mọc bụi to, lá nhiều mà xanh um thì không hột hoặc chỉ có hột lép // (B) Người nói nhiều, hay khoe hoặc hay trau-chuốt bè ngoài, phần nhiều kém tài-năng (X. Ngôn quá kỳ hành, bất khé trọng-dụng).

TỐT TÓC NĂNG ĐẦU, TỐT RÂU NĂNG CÀM *thng.* Lời nói gượng, nguy-biện, khi thấy người ta hơn mình về mặt nào đó.

TỐT TÓC, NHỌC CỘT NHÀ *thng.* Tóc nhiều sợi khi gội mà muộn maul khô, người ta hay quặt mó tóc vào cột nhà cho ráo nước ; như thế, chỉ làm tội cho cột nhà // (B) Của-cái nhiều hay ruồng đất rộng, chỉ tội cho lôi-tá nhọc công canh chừng, giàn-giữ.

TỐT TUỔI, NÀM DUỐI MÀ ĂN *thng.* Cưới già mà chọn người hép tuổi, vợ chồng ngày sau sô giàu-có, sung-sướng.

TỐT TRỜI NGỦ NGÀY *thng.* Gặp lúc mưa dầm, không đi làm được nên ở không, ngủ ngày sung-sướng (lời nói mia).

TỐT VÀNG SON, NGON MẶT MỎ *thng.* Thói đời, hễ thấy ai giàu-có, nhà to cửa rộng, bọc vàng nhồn-nha thì theo nịnh-bợ, cho là người tốt ; việc ấy gần như lê tự-nhiên như món ăn, hễ có nhiều mặt, nhiều mõi là món ăn ngon.

TƠ HỒNG *đt.* X. Chi hồng.

TƠ VƯƠNG ĐẾN THÁC *thng.* Trót dê

mang nghiệp vào thân, hoặc đã ước-hẹn, giao-kết..., thì phải đeo-duỗi lo tròn nhộm-vụ cho tối chét (Xt. Rứt ruột tằm, trả nợ đâu). VL: *Dẫu rằng sông ean đá mòn, Con tằm đến thác, cũng còn vương tờ K.*

TÓI ĐÂU HAY ĐÓ thng. Liều, sẽ tuỳ việc xảy đến mà ứng-phó, mà xoay-xở.

TU BINH MĀI MĀ thng. Sứa đồi, rèn luyện binh lính và mua thêm ngựa // Chuẩn-bị đánh giặc.

TU HOA, BĒ NGUYỆT thng. Nh. Hoa nhuờng, nguyệt thận.

TU-HÚ SẴN TỔ MÀ ĐÈ thng. Sản của của người mà dùng, sẵn nhà của người mà trợ-chợ tự mình không biết tạo ra; như chim tu-hú, luồn-luồn để ở tò que.

TU NHÂN TÍCH ĐỨC thng. Sản mình đã làm điều nhân mà đã dành cái đức cho con cháu hay cho mình ở kiếp sau.

TU SỬ, CHÂU KINH thng. Soạn sách sử, nghe giảng đạo nho dt. Vua Trần Thánh-tông (1258-1278) siêng lo việc nước, lại ham học; ngoài truyền Lê-văn-Hưu soạn bộ sử đầu-tiên ở nước ta là bộ Đại-Việt-sử; chinh ngài, tuy đã làm vua, vẫn hăng ngày ngồi chiếu nghe giảng đạo nho. VL: Văn-nho khuya sớm giảng-cầu, Ké tu sứ-ký, người chầu kinh-diên. QSDC.

TU TẠI-GIA thng. Ở nhà mà tu, không cần cạo đầu và khói theo nhiều quy định của nhà chùa; người tu như thế gọi là tu-si; đàn-ông là U-u-bà-tắc (Upasaka), đàn-bà là U-u-bà-di (Upasika).

TU TÂM DƯỠNG TÁNH (TÍNH) thng. Trau-giồi tâm-tánh cho hoà-huân, bỏ những tánh xấu và không đưa chen trong đường danh lợi.

TU XUẤT-GIA thng. Vào chùa mà tu, phải cạo đầu và chịu mọi giới-luật của nhà chùa; người tu như thế gọi Tăng-già (Sangha), đàn-ông là Ti-kheo hay Bí-xu (Bhikshou) đàn-bà là Ti-kheo-ni hay Bí-xu-ni (Bhikshouni).

TUẦN-TỰ NHI TIẾN thng. Cứ theo thứ-lớp, từ thấp tới cao, từ dễ tới khó mà đi tới chớ đừng vượt bực.

TÚC-THẾ OAN-GIA thng. Kẻ thù nhiều kiếp // (R) Kẻ theo báo đồi luon.

TÚC-TRÁI TIỀN-DUYÊN thng. Duyên-ng

kiếp trước, kiếp này lấy nhau.

TÚC-TRÁI TIỀN-OAN thng. Mối nợ thù kiếp trước, kiếp này phải trả.

TUẾ-TRÙ HOAN-TƯ thng. Nhận ngày cuối năm, gia-dình sum-hiệp vui-vẻ.

TÚI CƠM, GIÁ ÁO thng. X. Giá áo, tái cơm.

TÚI ÔN TRÁP LÝ thng. Giỏi về thi thơ, làm thơ hay nói tiếng (Ôn-dinh-Quân và Lý-Cố dời Đường nói tiếng làm thơ hay). VL: *Túi Ôn tráp Lý nhẹ-nhè, Đỗ thơ nứa mạn phong quang mệt chèo VD.*

TÚI ÔNG XÃ, QUÀ NHÀ HÀNG thng. Người nói tiếng hay thâu-góp, nhết-nhentlich, bao-nhiêu cũng chẳng vừa như ông xã ở làng chuyên thâu thuế và người bán hàng.

TÚI THAM KHÔNG ĐÁY thng. Lòng tham chẳng biết bao-nhiêu cho vừa, được mười muôn trăm, được trăm muôn ngàn...

TÚI XÈ TÚI HÒ thng. Túi của kẻ vô-danh, của thiên-hệ; chưa tìm ra manh-mối vụ mặt cắp, thâm-lệm, không hiểu số tiền đã đi về đâu.

TUY HỮU TRÍ-TUỆ, BẤT NHƯ THỪA THẾ; TUY HỮU TI-CƠ, BẤT NHƯ ĐÃI - THỜI MT: Tuy có khôn-ngoan

sáng-suốt, chẳng bằng lùa được cái thồ; tuy có đồ dùng sẵn, chẳng bằng lồng đợi đến lúc đáng làm mới làm thđ.: Biện-Trang thấy hai con cọp đang ăn thịt một con trâu, muôn ra đâm chét cả hai. Có đứa trẻ khuyên: « Ông chó với. Cọp vốn tàn-bạo, lát nữa đây, thố nào cũng tranh miếng ngon mà cắn xé lẫn nhau. Con yêu tết bị cắn chết; con mạnh cũng bị thương và mệt. Bấy-giờ ông sờ ra tay, đã không tổn nhiều công, lại được cả hai con ». Biện-Trang cho là phải; quâ-nhiên, và bắt được cả hai con cọp mà không mệt sức CHTH.

TUỲ CƠ ÚNG BIỂN thng. Tuỳ việc xảy ra sao mà liệu cách đối-phó; không nhút-thiết phải theo khuôn-khổ nào. VL: Chiều rồng, hép tuỳ cơ ứng biển, Đeo tri-gia dãi khách khác màu GH.

TUỲ ĐÁO TUỲ BIỆN thng. Nh. Tuỳ cơ ứng biển.

TUỲ GIA PHONG KIỆM thng. Tuỳ sáu

giàu hay nghèo mà tiêu-phá (chớ đừng nhầm mất xài lồ).

TUỲ GIÓ PHẤT CỜ *thng.* Nh. Gió chiều nào, che theo chiều ấy.

TUỲ NGƯỜI GỞI CỦA *thng.* Có đúng một mối tin-cậy mà giao-phó vạn-mạng mình, hay của-cải mình.

TUỲ PHONG CHUYỂN PHÀM *thng.* Theo chiều gió mà xoay buồm // (B) Nh. Gió chiều nào, che theo chiều ấy.

TUỲ TÀI LỰC-DỤNG *thng.* Tuỳ tài-năng mà dùng.

TUYỀN-DƯƠNG CÔNG-TRẠNG *thng.* Đọc to cho nhiều người nghe bàn ghi công một người nào trong dịp tặng-thường.

TUYỀN KIỆT TÌNH KHÔ *thng.* Mạch nước tắt thì giếng cạn, tức việc làm kiêm không ra thì tiền không có // Suối cạn, giếng khô, tức lúc không có việc làm và nghèo túng.

TUYẾT NGUYỆT PHONG HOA *thng.* Bốn thú chơi thanh-nhã của người phong-lưu trong bốn mùa: mùa đông chơi tuyệt, mùa thu thường trăng, mùa hè hứng gió, mùa xuân thường hoa.

TUYẾT-ANH-HỘI *thng.* Hội bút dài mạo đt.: Trong một dạ-yến do Sở Trang-vương thường công-tuồng-si, một trận gió to thổi tắt hết đèn. Đường-Giao trong cơn say, nắm lấy tay Hứa-Cơ là một cung-nhân nhàn-sắc tuyệt vời, mè vua cho ra dài rướu bá-quan. Hứa-Cơ không chịu, bứt dây dài mạo của Đường-Giao, đem trao cho vua và kè hết sự-tình. Vua hiểu ý nên ra lệnh: « Tiệc này là tiệc vui, bá-quan hãy cùng say-sưa với trẫm. Đè tỏ ý ấy, ai nấy phải bứt bỏ dài mạo cho trẫm tin lòng ». Đến thắp sáng lại, Hứa-Cơ không nhìn ra ai đã nắm tay mình. Nhờ thế, sau, trong cơn nguy, Đường-Giao liều thân cứu chúa.

TÙNG PHONG CHIẾT CHUẨN *thng.* X. Thùa gió bè mảng.

TÙNG NHÚT (TÒNG NHẤT) NHI CHUNG *thng.* Theo một bè cho đến cùng // (B) Chỉ lấy một chồng cho đến chót.

TÙNG TAM TỤ NGŪ *thng.* Giüm (lym) nǎm giüm (lym) ba; két bè két đằng.

TÙNG THÌ PHẢI TÍNH *thng.* Lúc túng-cùng, buộc lòng phải dùng mưu này thế

khác // (B) Lúc túng-cùng, thường có nhiều súng-khiên hay.

TUỐT GƯƠM CHÉM ĐÁ *dt.* Tân-thết-Thuyết khi đặt-lạc ở Long-châu (T.H.), chiều chiều hằng trống về hướng nam rồi không néo được lòng uất-hận vì nước mất nhà tan, tuốt gươm chém vào đá cho hả giận. Dân-chúng ở Long-châu lấy làm lạ trước hành-dộng kỳ-quái của ông già nước Việt lưu-vong.

TƯ-MÃ PHỤNG (PHƯỢNG). CÀU *thng.* Bán dồn (dòn) Phượng-cầu-hoàng của Tư-mã Tương-Như (X. Phụng-cầu-hoàng duyên).

TƯ TÁI TƯ TAM *thng.* Lo bày lo bе, chỉ người hết lòng lo làm-ăn cho phát-đạt thêm VL: Chốn chốn đều tư tái tư tam; nhè nhẹ cũng tí xương tí xí SV.

TƯ-TƯỞNG TRÊN BẮP GÂN *thng.* Cù-chì, théi-dộ những người nóng-nảy, thô-bạo, hay phiền-dụng nhất-thời, thiếu tự-chủ; những sự mừng, giận, thương, vui... đều lộ ra ngoài nét mặt hay dáng-diệu.

TÙ CỐC RƯỢU ĐẾN MÔI CÒN XA *thng.* Còn lâu lắm, việc làm mới có kết-quả; vậy không nên bôn-chôn hay quá lẹ-quan mà bỏ dở công-việc hoặc đặt cả hy-vọng vào đó mà thiếu sự phòng-ngừa.

TÙ-HUẤN-LỤC *thng.* Tên quyền sò của vua Tư-dức ghi lại những lời răn-dạy của mẹ là bà Tù-dù.

TÙ-Ô BỘ MÃU, HIẾU-TÙ DƯỠNG LÃO-THÂN *HK:* Con què lành sún mồi nuôi mè, người có hiếu nuôi-dưỡng, săn-sóc cha mẹ già.

TÙ QUAN TÌM MẸ *thng.* dt. Mẹ ông Chu-thợ-Xương đời Tống là một người vợ thứ, bị vợ lớn đuổi đi hồi ông mới lên bảy. Lớn lên, thi đậu làm quan, nghĩ đến công-mẹ đẻ khó-nhọc, lưu-lạc bơ-vơ, ông bèn từ quan đi tìm mẹ. Ông thề: nếu tìm không được mẹ thì chết, chớ không hưởng giàu-sang một mình. Đến Đổng-châu, mẹ con gặp nhau; ông mừng-rỡ rước mẹ về phượng-dưỡng sau 50 năm xa cách NTTB 23.

TÙ-CỐ VÔ-THÂN *thng.* Đoài nhím bê-phía, không thấy ai là thiên-lịch, bà con (chỉ người tới xúi lợ).

TÙ-ĐẠI KỲ.-THƠ *thng.* Bốn bộ truyệ

Tàu hay nhút là *Thuỷ-hồ*, *Tam-quốc*, *Tây-du* và *Hồng-lâu-mông*.

TÚ-HÀI GIAI HUYNH-ĐỆ thng. Người trong bốn biển đều là anh em cả.

TÚ-HÀI VI GIA thng. Bốn biển đều là nhà (tới đâu ở cũng được, không phân-biệt chỗ lạ quen).

TÚ-HUNG thng. Bốn vị hung-thần hay bốn tên hung-ác (X. *Nhất Độc*, nhì *Ke*, tam *Ma*, tứ *Bích*).

TÚ-TUNG NGŨ-HOÀNH thng. Chữ bùa ấm ma quỷ, có 4 nét dọc và 5 nét ngang II (thng) *Bùa-bại lợn-xon*, không thứ lớp VL.: *Ăn sung ngồi gốc cây sung, Ăn rỗi lại ném tú-tung ngũ-hoành* CD.

TÚ THÀNH TÚ ĐỘT thng. Tên 8 đội binh của *Nguyễn-hữu-Chinh* dt.: *Khi quân Tây-sơn rút về Nam, Lê Chiêu-thống bị triều-thần ép phong Trịnh-Bồng làm Yên-dô-vương để lập lại phủ Chú như trước. Vua Lê mất sai người vào Nghê-an gọi Nguyễn-hữu-Chinh. Chính một mạt truyền hịch đi các nơi, một mạt môt quân chia thành 8 đội, 4 đội lấy tên Thành, 4 đội lấy tên Đột; tự mình kéo ra Bắc, đánh tan phe Trịnh-Bồng để trừ nạn chúa Trịnh.*

TÚ-THẾ TAM-CÔNG thng. X. *Thanh-bạch truyền-gia*.

TÚ-VẬT CHÍ LINH thng. Gọi tắt là *Tú-linh*, bốn con vật rất mực linh-thiêng là *long*, *lân*, *quy*, *phụng* (*phượng*).

TÚ GIA-CÁT, NĂNG TẦU SANH TRỌNG-ĐẠT thgn. Gia-cát đã chết mà làm cho Trọng-đạt sống phải chạy dt. *Tu-mă-Ý* xem thiên-văn biết *Gia-cát-Lương* (*Không-Minh*) vừa thác, lại nghe quản báo rằng binh Thục đã lui, bèn diêm binh rượt theo. Qua khỏi núi bồng nghe một tiếng pháo nổ, từ trong rừng binh Thục lục-tục kéo ra, trương cao cây cờ đe: *Hòn thửa-tướng Võ-khanh-hầu Gia-cát-Lương*; theo sau là 10 viên thương-tướng cùng cỗ xe chở Không-Minh. Tu-mă-Ý cờ kinh la to: *Ta lại mắng kẽ Không-Minh nữa rồi*. Nói xong, quay ngựa chạy, binh-sĩ cũng chạy theo. Được hơn 50 dặm, Tu-mă-Ý rờ đầu hỏi: *Đầu ta có còn chống? Sự thật, đó chỉ là kẽ của Không-Minh để lại che Khương-Duy trước khi nhầm mắt*.

TÚ-GIÁ BIỆT-LUÂN thng. Người đã chết rồi thì nên dè yên, đừng chê khen chi nữa.

TÚ-HỮU thng. X. *Bạn tú-hữu PH. I. và Chia cơm sà áo PH. II. II dt. Tả-bé-Đào và Dương-giốc-Ai là hai bạn thân, cùng dắt nhau tới nước Sở để lập công-danh. Đường xa điệu-vời, tám nồng gội mưa, gạo và áo quần đem theo liệu vừa đủ cho một người tới Sở mà thôi. Ngày kia, Bá-Đào khuyên Giốc-Ai nên đi một mình. Giốc-Ai không chịu. Bá-Đào than mồi mệt, Giốc-Ai đỡ Bá-Đào ngồi dựa tảng đá to, rồi đi kiếm củi khô vầy lửa hơ bẹn. Chừng ôm củi vče, thấy Bá-Đào cởi trần nằm trên tuyêt mà nói: «Anh lớn tuối lại học ít hơn em: liệu tới Sở cũng chẳng làm được gì; mà không khéo, cả hai anh em ta sẽ chết đói giữa đường. Vậy em hãy lấy áo anh mà mặc và mang hết gạo đi; anh dành chịu chết nơi đây». Nói xong, tắt thở. Giốc-Ai khóc-lóc thầm-thiết, toàn liều mình theo bạn; song nghĩ, làm vậy e phụ lòng bạn, đành dép thi-hài Bá-Đào rồi quay nang-thác ra đi. Tới Sở, được phong làm Trung-dai-phu; Giốc-Ai mới dám sự-tình tâu cho vua nghe, và xin phép trở lại làm mà cho bạn. Vua ý tâu, lại với phong cho Bá-Đào chức Trung-dai-phu và cho quan quân hộ-tống Giốc-Ai về làng xưa để lo chôn-cất Bá-Đào lại cho tú-đe. Xong việc, một hôm Giốc-Ai chiêm-bao thấy Bá-Đào về kề: «Anh rất cảm ơn em lo mổ-mả anh chu đáo. Ngất nỗi dể gần môt Kinh-Kha là một vị thần linh ở đất này; mây hõm nay, anh bị bộ-hệ né xuá-duỗi, đánh đập khò-sở lâm». Thúc dậy, Giốc-Ai dồi làng xóm tới hỏi thì quả có mả và miếu của Kinh-Kha gần đó. Giốc-Ai lật-đặt đèn miếu lấy lẽ hơn thiết mè vái-van, cầu cho anh mình được nằm yên nơi đó. Nhưng Bá-Đào cũng ứng-mộng xin dời mả, vì Kinh-Kha và bộ-hệ chẳng khứng đe yên. Giốc-Ai nói với kẻ túng-nhơn: «Việc này ta phải xuống âm-phủ mà kiện Kinh-Kha, chứ không thể để nó ý mạnh mà hiếp-dáp anh ta». Nói đoạn, rút gươm đâm họng chết.*

TÚ KIẾN CHÂN-TÍNH thng. Khi chết rồi, người ta mới thấy được tánh người ấy ra sao.

TÚ-MĀ LỤC-THẠCH dt. Cái cẩn tú-mā có sáu hộc, thứ cẩn hay nhảy đòn II (B). Người cùn trè, chưa thuần nết.

TỬ SINH HỮU MẠNG, PHÚ QUÝ TẠI THIỀN thng. Chết hay sống đều có số-mạng (vậy, không có gì phải sợ), giàu sang là bởi trời (vậy, không nên nồng-nà làm điều ác để làm giàu).

TỬ TÔN TÀI, TỘC TÔN ĐẠI LK: Con cháu khôn-ngoan, làm nên sự-nghiệp thì họ hàng rân-rét.

TỬ VÔ ĐỊA TÁNG thng. Nghèo quá, chết không đất chôn.

TƯ BẠO TỰ KHÍ thng. Làm dữ là chắc lấy cái chết.

TƯ CAO TỰ-ĐẠI thng. Kiêu-ngạo, không coi ai bằng mình.

TƯ CỎ CHÍ KIM thng. Từ xưa đến nay.

TƯ CHIÊU KỲ HOẠ thng. Tư-mình chắc lấy tai-họa.

TƯ-DO NGÔN-LUẬN thng. Nói-nắng hay viết-lách được tự-do (cách-tương-đối), một chế-độ thường được nêu trong các hiến-pháp thđ. Vua nước Trịnh định phá hết các trường học ở thôn-quê, vì thấy dân-chúng thường hay đến các trường để nghị-luận chính-sách hay dở của nhà cầm quyền. Tù-Sản can: «Người ta sớm tối đến chơi nơi trường học để nghị-luận điều phải điều trái của mình là cách giúp mình trị nước cho có hiệu-quả. Cái gì người ta cho là phải, ta cứ thế mà làm; cái gì người ta cho là dở, ta liệu mà sửa đổi. Nhưng kẻ nghị-luận ấy là ông thầy của ta. Can gì mà phải trường họa? Vâ-chẳng, tôi hẵng nghe: hết lòng làm điều phải, mới khỏi bị người oán-trách; chứ không phải chỉ nạt-nở ra oai mà tuyệt đối sự oán-trách. Cũng như phải đắp đê để giữ nước, chứ phô để thì nước vỡ tú-tung, làm sao ngăn chặn cho lại? Vậy, giữ lại các trường học là giúp cho dân có thể tò-bèn nguyễn-vọng của họ; do đó, ta trị nước mới khỏi sợ bị sai-lầm». Vua nghe xong, nói: «Nay tôi mới biết ông là ông quan thầy đáng tôn vâng» Ttr.

TƯ HÀM-LUÔNG CHÍ HÀI-KHẨU thng. Từ đầu tới cuôi; từ đầu làng tới cuối xóm; khắp cả (X. dt. ở câu Miễn từ lưu-linh).

TƯ-HỌC LÀ CHÍNH thng. Tư-mình học lấy mới là phần chính trong việc học; ông thầy chỉ là người hướng-dẫn.

TƯ-KỶ ÁM-THỊ thng. Tư làm mà tối sự

hiểu-biết hay nhận-xét của mình do tính-thần quá yếu-ớt, hay tin-tưởng quàng-xien thđ. X. Chân nguy mạc biện.

TỰ MÌNH GIẾT MÌNH thng. Dại-dột, cảng-dáng việc quá sức mình hay tranh-đua với người hơn súc mình quá nhiều, khiến chác hoạ vào thân thđ. Vua Ai-công nước Lỗ hỏi đức Khổng-tử: Người khôn có sống lâu không?. Đáp: Có. Khôn mới sống lâu, chờ đợi thì sống lâu sao được! Người ta thường tự giết mình bằng ba cách mà không biết, lại đã cho số-mạng: 1º Ăn ngủ không điều-dộ, lâm-lụng nhác quá hoặc chơi-bời quá thì sẽ chết vì bệnh-tật; 2º Vì lòng tham quá độ, ít mà muốn được nhiều, nhô-mè can phạm người trên, làm nhiều điều trái luật, trái lẽ phải, sẽ chết về hình-pháp; 3º Ngu mà kinh-chống với người khôn, yêu mà hờn-thua với người mạnh; hay giận dữ làm liều, sẽ chết về binh đao. Ba hạng người ấy đều tự mình giết mình chứ không phải tại số-mạng CHTH.

TỰ-NHIÊN ĐÀO-THÀI thng. Sinh-vật nào thích-hợp với hoàn-cảnh bao quanh thì sống, còn không thì chết; dường như có sự gạn-lọc của thiên-nhiên.

TỰ-TY MẶC-CẨM thng. Tui-phện vì tư-mình thấy thấp-kém hơn người (mặc-dầu mình có nhiều chỗ khác bằng hoặc hơn người) thđ.: Cụ Phan-thanh-Giản rành việc quan về nghị-nơi quê-nhà. Một hôm, muốn đến thăm một người bạn học cũ, cụ thay áo vải, đi chân không mà lội ruộng để đến nhà bạn. Nhằm lúc bạn cụ bận việc ngoài đồng, cụ nầm đưa ròng-chơi mà chờ. Bạn vè, cụ hể: súc mùng-rờ hời-han. Người bạn thấy tình bạn của cụ cũng như hời thuở nào, nhút là thấy cụ ăn-mặc lam-lũ như mình thì hể: ơi-nge!, mập dầu biết cụ hiện là Kinh-lý-sứ ba tỉnh miền Tây; bèn dọn cơm với rau luộc mắm kho mà dài cụ. Cụ Phan phủi chén lên ván ngồi xếp bằng, ăn tự-nhiên, nói cười vui-vẻ. Trong câu chuyện, cụ chỉ hỏi thăm việc ruộng-nương, nhắc lại những ngày thơ-ấu; tuyet-nhiên, cụ không để-dòng đến thân-thế của mình. Nhờ hiểu rõ ràng tâm-lý của người thân-kém hơn mình để tránh cho người một sự tự-ty mặc-cẩm mà cụ ăn được một bữa no-ngon-lành, nhận được một sự tiếp-dài nồng-hậu chơn-thanh và đê được

tiếng tốt nơi quê nhà đó.

TỰ-TUNG TỰ-TÁC *thng.* Muốn làm gì thì làm, không kiêng-dè, không nề-nang ai cả.

TỰ THÁNH TỰ THẦN *thng.* Ngạo-mạn tự-đắc, coi mình là hay là giỏi hơn hết.

TỰ THỦ KỲ HOA *thng.* Tự mình gầy ra thì chịu lấy.

TỰ THỰC KỲ LỰC *thng.* Tự mình làm lấy mà ăn, dũng nhở-vô hay ý-lại nói sỉ.

TỰ-TRỢ GIÀ THIÊN-TRỢ *thng.* Tự mình cõ-gắng, Trời sẽ tiếp tay.

TÚC NƯỚC VỐ (*h. BÈ*) **BỜ** *tng.* Khát-kho ác-nghiệt với người ta quá thì người ta sẽ chống mạnh lại.

TƯNG-BỪNG TỎ-MỎ (*h. PHỐ*) *thng.* Võ-lô ra, náo-động lên, khiến thiên-hạ tối xem đông-dảo.

TƯỚC-BÌNH *thng.* Tâm bình-phong có thêu con công (*X. Bến sè*).

TƯƠNG KẾ TỤU KẾ *thng.* Dựa vào cái kế của địch mà sắp ra một kế khác để gài địch vào bẫy của mình.

TƯƠNG KÍNH NHƯ TÂN *thng.* (Vợ chồng) nên kính-trọng nhau như khách (mới ở đời với nhau được).

TƯƠNG THÂN TƯƠNG ÁI *thng.* Cùng thân-mặt và thương-yêu nhau.

TƯƠNG-THỨC CHI GIAO *thng.* Bạn

cùng hiểu nhau và đồng kinh-phục lẫn nhau
thd.: Trào Đông-Ngô (thời Tam-quốc),
Trình-Phò thuộc lớp người trùm, tổ ý
khi-dà Ô-đốc Châu-Du, thuộc lớp em
cháu mình. Nhưng Châu-Du không trách,
lại thường nói: Thuở ta còn chưa chớp,
chỉ có Tân Bá-phù và Trình tướng-quân
biết ta. Bây-giờ Bá-phù đã qua đời, chỉ
còn Trình tướng-quân là bạn tương-thức
thôi. Mà bạn tương-thức không phải dễ
kiếm.

TƯỚNG, CHUỘNG NHIỀU QUAN,

DÂN, CHUỘNG NHIỀU NGƯỜI

tng. Dùng tướng, cần người chức cao mới có uy-lín dè điểu-khiền lính; về dân, cần phải được đồng người ủng-hộ, chính-quyền mới vững.

TƯỢNG CHẾT VÌ NGÀ, CHIM CHẾT

VÌ LÔNG *tng.* Vật trong-sức đắt giá, đẹp-đẽ sẽ khiến người đeo nó bị hại // (B) Địa-vị cao, tiếng-tăm nhiều sẽ khiến người ta ghê-hỗn mà hại mình.

TƯỢNG DĨ NHA NHI TỰ TẤNG, QUÉ

DĨ HƯƠNG NHI TỰ CHIẾT *tng.* Vì cắp ngà mà con voi bị giết, vì mùi thơm mà cầy quế bị dồn // (B) Nh. Tượng chết vì ngà, chim chết vì lông.

TƯU NHẬP NGÔN XUẤT

tng. X. Rượu vào lời ra.

TỬU SẮC TÀI KHÍ

thng. Bốn cuộc chơi

có hại là rượu, sâm-dưa, cờ-bạc, lung-tinh.

TH

THÀ-HƯƠNG NGỘ CÓ-TRI *thng.* Tới
xứ xa mà gặp người quen-biết cũ.

THÀ-PHƯƠNG CẦU-THỰC *thng.* Đi làm-
ăn ở xứ xa.

THÀ CHO NHAU ĂN VÀNG, CHẰNG

THÀ ĐEM ĐÀNG ĐI BUÔN *tng.* Trong
việc buôn-bán, người ta giàu rất kín những
bí-mật nhà nghè; dầu thán thì giúp tiền
chó không chỉ những bí-quyet trong nghè.

**THÀ LÀM MỎ CON GÀ HƠN LÀM
ĐUÔI CON TRÂU** *dc.* Ninh vi kê-khẩu,
vô vi ngưu-hậu T. Tân: Thà nghèo mà
làm chủ lấy mình hơn ham sang giàu mà
làm nô-lệ nhà quyền-quý.

**THÀ LÀM QUÝ PHƯƠNG NAM, CÒN
HƠN LÀM VƯƠNG PHƯƠNG BẮC** *thng.* Năm 1284, vua Nguyên cho hai đạo
binh sang đánh nước ta. Thế giặc rất mạnh,
Trần Nhân-tông phải bỏ Thăng-long, rút về
Thanh-hoá; Trần-bình-Trọng thua trận bị
bắt và bị dù hàng. Trọng nói với tướng
nhà Nguyên: « Ninh vi Nam-quý, bắt v!
Bắc-vương ». Rồi ông chịu cho giặc hành-
hình.

**THÀ MẾCH LÒNG TRƯỚC MÀ ĐƯỢC
LÒNG SAU** *thng.* Trước khi bắt tay vào
việc, thà chịu mếch lòng mà giao-kết thẳng-
thắn, còn hơn đã sau có việc tranh-chép
lôi-thôi.

THÀ THIẾU NGAY HƠN THÙA LỆCH *thng.* Thà nghèo mà giữ lòng ngay-thẳng,
hơn giàu mà ăn-ở cong vạy (X. thà. Nói
nào úp vung ấy).

THÀ THUA THÀY MỘT VÀ CHẰNG

THÀ THUA BẠN MỘT LI *tng.* Đối
với người lớn tuổi, tài cao, mình nhin
thua không xấu; còn đối với kẻ trang lứa,
ngang vai, nhất-dịnh tranh-đấu tới cùng.

THÀ XA MỎI CHÂN HƠN GẦN MỎI

MIỆNG *tng.* Với người trong thân, thà ở
riêng mà chịu mồi chân, lâu-lâu đến thăm
một lần mà còn được giữ tình thân lâu
bền; chó ở chung-chợ, thế nào cũng có
việc xào-xáo mà phải xa nhau.

THÀ CON SẴN-SẮT, BẮT CON CÁ

GIÉC *tng.* Hy-sinh món lợi nhỏ đã được
món lợi lớn (cá săn-sắt giông cá rô, nhỏ
con mà không ngọt thịt bằng cá giếc, giông
cá chép).

THÀ MẬN GIEO ĐÀO *dc.* Đầu
đào báo lý, dùng lời ngọt dịu mà tán-
tinh dàn-bè con gái.

THÀ MỎI (h. HÌNH) BẮT BÓNG *thng.*
Bỏ cái dâ nắm trong tay để theo tìm cái
chi mới đặt hy-vọng vào.

THÀ SẴN-SẮT, BẮT CÁ SỞP *tng.* Nh.
Thà con săn-sắt, bắt con cá giếc (cá
sởp mình dài, thịt chắc, to và ngọt hơn
săn-sắt).

THÀ VỎ QUÝT, ĂN MẮM RUỘI *tng.*
Hùn vỗ miếng vỏ quýt, để được cùng ăn
bữa mắm ruối với người ta (ăn mắm
ruối phải có vỏ quýt) // (B) Góp chút
công hay chút của vào việc công để được
chia phần.

THÁC - ĐIỀN đt. Ruộng dành thường công các quan đt. *Đời Lý*, ông Lê-phụng-Hiếu lập nhiều công to, được vua Lý Thái-tông phong quan tước. Nhưng ông từ-chối; chỉ xin lên núi, ném dao rớt tới đâu thì xin đất tới đó để làm của riêng. Vua y tâu. Ông lên núi Bằng-sơn, ném dao xa 10 dặm. Vua bèn lấy đất chung-quanh núi ấy, xa chun núi 10 dặm mà ban cho ông.

THÁC TRONG HƠN SỐNG ĐỤC thng.

Thà giữ lòng trong-tiếng mà chịu chết hơn làm việc nhuốm-nhơ Sớ là Khuất-Nguyên, vì ngay vua mè bị loại ra khỏi trào, cả ngày vừa đi vừa hát ngoài đường, hình-dung khô-héo. Trả lời với một ông lão đánh cá, Khuất-Nguyên nói: « Thiên-hạ đục cá, một mình ta trong; mọi người đều say, một mình ta tỉnh. Bởi vậy, ta mới bị vua bỏ không dùng ». Hỏi: Tại sao đại-phu không tuỳ thời mà ở chờ yên thân; lại đi câu-né chờ bị vua loại bỏ? — Đáp: Ta nghe múa gõ đầu tất phải chải mũ, múa tăm ra tất phải thay áo. Có đâu lại đem tẩm thân trong-sách mà đe cho vật do-bàn đính vào? Thà nhảy xuống sông Thương, vùi xác vào bụng cá; chờ sau đang trăng lõm-lõp, lại chịu đe giây phải bụi dor.

THÁCH NHÀ GIÀU HÚP TƯƠNG thng.

Nhà giàu ăn - uống sung-sướng đã quen, thách họ ăn cực như mình thì họ phải chịu thua; như vậy, dầu thuộc hàng nào, cũng có cái hay, cái sờ-trường riêng. Ta biết dùng cái sờ-trường của ta đe chơi với cái sờ-doán của người thì ta phải thắng, chó không cứ là phải giàu-có, phải nhiều thế-lực.

THẠCH KHÀ PHÁ, NAN ĐOẠT KỲ

KIÊN, CHU KHÀ MA, NAN ĐOẠT KỲ XÍCH LTXT: thng. Đá có thè đậm và nhưng không thè làm mất tính rắn của nó; son có thè mài tan, nhưng không thè biến mất màu đỏ của nó // (B) Người trung-cang nghĩa-khí hay gai tiết-liệt trung-trinh có thè bị vũ-lực hay quyền-thể làm cho thán họ phải khò-sờ hay tan-tành chó cái tiết-théa hay lòng trinh-bạch của họ vẫn không hổ-h襠.

THẠCH-SÙNG CÒN THIẾU MÈ KHO thng. X. Thạch-Sùng tiếc của.

THẠCH-SÙNG TIẾC CỦA thng. Con thán-

làn chắt luối đt. *Thạch-Sùng* từ là Quý-luân, sinh đời Tân, là một nhè giêu to, thường dùng sáp làm cùi, lấy mồ chửi nỗi đe khoe sự giêu-sang. Một hôm, cùng với một tay nèo giêu khác là Vương-Khai đầu-phú (tranh coi ai giêu hơn): hẽ bén nay đưa ra món gì thì bén kia đưa ra món ấy; nǎo là ngọt ngà, châu báu, vàng bạc lụa là, chảng ai chịu kém ai. Cuối-cùng, Vương-Khai đưa ra một cái mẻ kho (cái or mẻ dùng kho cá) thì Thạch-Sùng không có; đành chịu thua mà dâng cả gia-tài cho Vương-Khai. Buồn vì tiêu-tan hết sản-nghiệp, Thạch-Sùng chết, hoá ra con thằn-lằn, bỗng ngày tiếc của nén cứ chắt luối luôn gth.

THAY ĐEN ĐỒI TRẮNG thng. X. Đồi trắng thay đen.

THAY ĐI ĐỒI LẠI thng. Đời ý-kiến, không làm như đã định // Cụ-nỵ, trả lời móc họng, cãi lẽ với giọng không bằng-lòng.

THAY HÒN ĐỒI XÁC thng. X. Hòn Trương-Ba, nương da hàng-thịt.

THAY LÒNG ĐỒI DẠ thng. Ăn-ở đen bọc với người cũ; trước thương sau ghét; trước trung-hậu, sau phản lại.

THAY-LAY, CHAY CÁN CỎ thng. Nh. Ách giừa đàng, mang vào cỏ.

THAM BÁT BỎ MÂM thng. Ham cái lợi nhỏ mà bỏ cái lợi lớn.

THAM BONG-BÓNG, BỎ BỌNG TRÂU thng. Ham và chạy theo cái hào-nháng trước mắt mà bỏ cái lợi to.

THAM BÙ CHÈ GẤP thng. Nh. Ăt cá hai tay.

THAM BÚA GIỎ, LỎ BÚA CÀY thng. Nh. Tham bong-bóng, bỏ bọng trâu.

THAM CÓ THAM GIÀU, ĐÂM ĐẦU

VÀO LƯỚI

Vì của ta choá mắt, phải mắc bẩy kẻ thù // Vì muốn được giàu sang sung-sướng, mà đâm thân vào vòng trói-buộc của người.

THAM CÔNG TIẾC VIỆC thng. Có con gai già bát rè, đe nhà được thêm tay làm // Bắt tói-tó hay người làm công làm việc quá giờ, hoặc không cho nghỉ tay.

THAM CƠM NGUỘI CÁ KHO, BỎ

CƠM VUA ÁO CHÚA *tng.* Àn-dết dà
sống cuộc đời đạm-bạc chớ không ham
công-danh phú-quý mà ra làm quan.

THAM ĐÓ BỎ ĐĂNG *thng.* Thấy cái đó
có nhiều cá, lẹt-dết chạy lại; bỏ mặc cái
đăng cho nước cuốn đi // Thích gần người
mới mà bỏ vợ nhà. VL: Trách ai tham
đó bỏ đăng, *Tham lê quên lụu, tham*
trắng quên đèn CD.

THAM GIÀU PHỤ KHÓ *thng.* Ham chỗ
giàu-có mà bỏ chỗ nghèo, mặc dù đã có
hứa lời hoặc đã từng ấn-ở với nhau. VL:
Nhứt lê nhì lụu tam đảo, Em còn phụ
khó tham giàu nữa thôi? CD.

THAM LỢI QUÊN HẠI *thng.* Mảng chạy
theo cái lợi trước mắt mà không dè ý đến
cái hại sau lưng *thd.*: *Vua Ngô* toan đánh
nước Kinh, được nhiều quan giàn-nghị
trình-bày đủ các lẽ lợi hại mà can; nhưng
vua quyết chẳng nghe lời hạ-lệnh: Ai can
ta đánh nước Kinh nữa, sẽ bị xù-tử.
Trong lúc chuẩn-bị xuất-quân, vua thấy
một quan trẻ tuổi luôn bế ngày, đứng
chực sau vườn vua, sương xuống ướt
đầm cà áo. Vua hỏi, được viên quan ấy
đáp: « Trên ngọn cây cỏ-thụ trong vườn,
cố con ve sầu cả ngày rã-rít, tướng đã
được yên thân lắm. Biết đâu, phía sau
cố con bọ-ngựa đang giòi hai càng chực
bắt nó. Khi con bọ-ngựa toan bắt con ve
sầu, một chim sẻ nghèn cõi tean mồ con
bọ-ngựa. Nhưng con chim sẻ ranh-manh
kia có hay đâu tôi đang cầm cung chực
bắn nó! Cả tôi, vì ham thịt con sẻ, mà
không hay sương xuống ướt đầm cà áo.
Như thế, tất-cả đều vì tham cái lợi trước
mắt mà quên hẳn cái hại sau lưng mình ».
Vua nghe, tinh-ngộ, bỗng hấn việc đi đánh
nước Kinh. CHTH.

THAM QUYỀN CÓ VỊ *thng.* Ham quyền
cao-lộc cả mà tìm đủ cách để củng-cố
địa-vị, không kè quyền-lợi chung của dân,
của nước.

THAM SINH UÝ TỬ *thng.* Ham sống sợ
chết.

THAM TÀI HIẾU SÁC *thng.* Ham của-
cái, mê sắc đẹp.

THAM THÌ THÂM, DÀM THÌ ĐEN
tng. Tham-lam thường có hại, khiến nhơ
nhẹp xấu tiếng; cũng như dầm vật gì vào
mục thì vỡ; ấy phải ôn.

THAM THÌ THÂM, LÀM THÌ MẶT
tng. Người tham-lam hay làm càn, không
cần-nhẽ lợi hại ném hay bị lõi-lẽ; vậy mà
lại hại hơn là vừa tham vừa dại, phai làm
kể gian của người mà mất tất-cả vốn-
liêng *thd.* *Tần Huệ-vương* muôn đánh
Thục, nhưng vì đường-sá gay-go khép-khuỷu,
không thể độ bình. Vốn biết vua
Thục có tính tham, *Huệ-vương* sai người
tặc năm con trâu bằng đé, đem dè ngay
ranh hai nước; mỗi ngày, lén bồ năm
đồng vàng sau đuôi trâu và cho phao dồn
rằng: trâu vãi ra vàng. Vua Thục nghe
vậy, vội phái quân lính xé núi lấp khe,
dọn đường cho năm lỵ-sĩ trộm năm con
trâu đế về Thục. Sẵn lối đi, *Huệ-vương*
tiến quân sang cướp được nước Thục
CHTH.

THAM THÌ THÂM, PHẬT ĐÃ BẢO
THÀM RẰNG CHÓ CÓ THAM *tng.*
Nht.

THAM THỰC CỰC THÂN *tng.* Ham ăn,
ăn nhiều quá thường phát ách // (B) Vì quá
tham-danh-lợi mà làm điều phi-pháp đến bị
tù đày cực-khổ.

THAM TRẮNG QUÊN ĐÈN *thng.* Mẽ
người có sắc đẹp hơn hoặc giàu-có hơn mà
phu vợ (h. chồng) nhà.

THAM VÀNG BỎ NGHĨA *thng.* Vì miếng
mỗi danh-lợi mà bỏ cái nghĩa đáng lẽ mình
phải giữ đối với một người nào *thd.* *Vua*
Hàm-nghi chống Pháp không lại, phải bỏ
ngôi chạy vào rừng, truyền hịch cần-vương
đi các nơi. Từ tháng 5 năm 1885 tới tháng
6 năm 1888, ròng-rã hơn 3 năm, ngài
cùng bầy tôi trung-thành, lặn-lội trong rừng
sau nước độc dè tránh cuộc lùng bắt của
Pháp. Lẩn lẩn, vì quá cực-nhọc dối khát,
bầy tôi tòng-vong cũng bỗng mè trả về
đầu Pháp; đến nỗi *Tôn-thất-Thuyết*, người
chủ-động cuộc chống Pháp, cũng viễn cõi
sang Tàu cầu-viện rồi đi luân. Chỉ còn *Tôn-*
thất-Thiếp (con của *Thuyết*) một lòng theo
hầu-ngài một cách trung-thành. Bên kia,
Pháp treo giải thưởng thật hậu cho ai chỉ
được tông-tích nhà vua hoặc bắt ngài đem
não. *Trương-quang-Ngọc*, một thđ-tù người
Thượng, đang chúa vua trong nhà, nghe
được tin chính-phủ bảo-hộ treo giải-thưởng
to, liền bòn-thân đến báo tin cho đại-tá
Boulangier và dắt viên sĩ-quan này về nhà.
Vua *Hàm-nghi* thấy vây liền mắng: « *Thằng*

Ngọc, mèo hays giết tao đi, còn hơn đem nộp tao cho Pháp a. Tân-thết-Thiép đang ngủ nghe là, giật mình dậy rút gươm ra và xốc túi (không biết ông định đâm Boulangier đê giải - cứu vua hay định đâm vua đê vua được tròn danh-tiết). Song Boulangier lanh mắt, chìa súng bắn chết Thiép mà bắt vua ơi, hôm ấy ngày 26-6-1888 (Mậu-tý).

THAM VÌ NẾT, CHẮNG HẾT CHI

NGƯỜI *tng.* Chỉ vì trọng cái nết-na mà đeo-đuôi theo, chờ gái đẹp thì chẳng thiếu chỉ người.

THÁM NANG THỦ VẬT *tng.*

Thò tay vào túi mà lấy đồ // (B) Việc làm rất dễ-dàng.

THÁNG BA BÀ GIÀ CHẾT RÉT *tng.*

Theo thời-tiết: miền Bắc, tới tháng ba âm-lịch thì hết lạnh (rét); nhưng đôi khi cũng có lạnh trở lại // (B) Việc bắt-thường không ngừa trước được, phải chịu tai-hại.

THÁNG BA BÀ GIÀ ĐI BIỂN *tng.*

Tháng ba âm-lịch, trời im biền lặng, không gió to sóng lớn, việc đi biển rất dễ-dàng (đến bà già cũng đi được).

THÁNG BÀY HEO MAY, CHUỒN-

CHUỒN BAY THÌ BÃO *tng.* Đến tháng bảy âm-lịch hàng năm, thì gió tây-bắc chỉ thổi hiu-hiu ở miền Bắc; nhưng nếu có chuồn-chuồn bay, thế nào cũng có gió to.

THÁNG BÀY NƯỚC NHÂY LÊN BỜ

tng. Ở miền Bắc, tháng bảy âm-lịch là mùa nước lũ, tràn ngập ở các nơi đất thấp; đôi khi lấp vỡ đê.

THÁNG CÓ THÁNG TIỂU THÁNG ĐẠI,

TAY CÓ NGÓN DÀI NGÓN NGẮN *tng.* Ở đời, không có chi được đều hanh-hán cù; đến anh hay chị em ruột, cũng có kẻ vầy người khác; thế nên, không nên đòi hỏi hay bắt-buộc gắt-gao.

THÁNG GIÊNG RÉT ĐÀI, THÁNG

HAI RÉT LỘC *tng.* Ở Bắc, tháng giêng âm-lịch là tháng lạnh gắt; qua tháng hai, bớt lạnh, là lúc cây-cối đâm lộc.

THÁNG MƯỜI CHUA CƯỜI ĐÃ

TỐI *tng.* Tháng mười âm-lịch trong mùa đông ngày vẫn đậm dài.

THÁNG NĂM CHUA NÀM ĐÃ SÁNG

tng. Tháng năm âm-lịch nhâm mù hè, ngày dài đậm vẫn.

THÁNG TÂM NẮNG RÁM TRÁI BƯỚT *tng.* Ở Bắc, tháng tám nắng gắt (bưởi bị ném vỏ).

THÀNH BẠCH-NHÂN *tng.* X. Mất xanh.

THÀNH-BẠCH TRUYỀN-GIA *tng.* Nhà cha truyền con nối đều trong-sach đt. Dương-Chân được đổi làm thủ-tướng quận Đông-lai. Khi đi ngang huyện Xương-đô, quan lính-doãn huyện này là Vương-Mật, vốn là người khi trước đã được Dương-Chân bao-cứ cho, đang đêm lén mang mười cân vàng đến quen-dịch đến ơn cho Dương-Chân. Chân từ - chối và trách: Tôi biết tài ông, nhưng rất tiếc, ông chàng hiếu cưng long lõi. Mật nói: Đêm hôm khuya-khoát, có ai biết mà ngại ngại. Chân: Sao lại không! Sáng thì có Trời biết, tối thì có đất soi, trong thì tôi biết lấy tais, ngoài thì có ông là người chủ-động. Bao-nhiêu đó cũng đủ cảnh-giáo ta rồi. Mật tinh-ngộ tớ lối, đem vàng về. Dương-Chân làm quan vẫn giữ liêm-chính đến giờ. Có người hỏi sao ông không nghĩ đến ngày mai mà kiếm chút ít vàng phòng thân, ông đáp: Ta lo làm sao cho thiên-họ biết con cháu ta là con cháu của một ông quan thanh-liêm là đủ. Sau, con ông là Bình, cháu là Tú, chít là Bưu, đều làm quan tới chức tư-dâ.

THÀNH CẬY THẾ, NGHỆ CẬY THẦN

tng. Người tình Thanh-hóá phản động hay ý thế mà lén hiếp kè khác; vì nơi ấy đã được phát-tích nhiều đồng-vua. Còn người Nghệ-sn hay tin thần-quyền; vì núi-non tinh áy có nhiều hang nhanh động.

THÀNH KHÍ LÊ HÀNG *tng.* dc. Đồng-khênh tương-ứng, đồng-khí tương-cửu = Lê thường thì cùng một thành thì hợp nhau, cùng một khí thì tách đến nhau. VL: *Thưa rằng: thành khí xưa nay, Mới cùng nhau lúc ban ngày đã quên K.*

THÀNH-THIÊN BẠCH-NHẬT *tng.* Trời xanh ngày trắng, tức giữa ban ngày ban mặt.

THÀNH-THIÊN BẠCH-NHẬT MĀN-

ĐỊA HỒNG *tng.* Mùa cờ Trung-hoa Dân-quốc: mặt trời trắng giữa một góc hình chữ nhật trên nền đỏ, tượng-trung cuộc cách-mạng đỗ máu giữa ban ngày năm Tân-hợi (1911).

THÀNH ĐẠI-SỰ BẤT CĂN TẾ-HẠNH

thang. Muốn nêu việc lớn, không nên câu nệ cái hạnh nhỏ.

THÀNH-MÔN THẤT-HOÀ, HOẠ CẬP TRÌ-NGƯ thng. X. Cháy thành và lây.

THÀNH-NHÂN CHI MỸ thng. X. Quản-tử thành-nhân chi mỹ, bất thành-nhân chi ác.

THÀNH U QUÀ-QUYẾT, BẠI U ĐO-DỤ thng. Thành-công là nhờ tánh quâ-quyết, thất-bại là tại hay do-dụ.

THAO-THAO BẤT-TUYỆT thng. Trôi cuồn-cuộn không ngừng // (B) Nói (hay viết) cách trôi-chèo và còn lời-lê, ý-tứ đê nói (hay viết) luân.

THÁO CỦI SỐ LÒNG thng. Cứu người trong vòng tù hâm, trói buộc.

THÁO DẠ ĐÓ VẠ CHO CHÈ tng. Nhambi bùa bụng không tốt, cứ đi tiêu luôn rồi đồ-thùa tại chè nấu sắng // (B) Làm hư, làm quấy rồi kiêm cý nay cớ khác đê chạy tội.

THÁO NÀO MÈO ĂN THAN thng. Chỉ vì cái lợi nào đó, người ta mới họ mình, mới chịu khó, mới tỏ ra tốt bụng; bằng không thì không ngơ. Cũng như có lần, một con mèo le lưỡi liếm tro-trốt cục than cách ngon-lành; ai cũng lấy làm lạ; xem lại thì than có dính mỡ. VL: Thảo nào mèo lại ăn than, Vì chưng bát mỡ nó trên xuống tro CD.

THẨM VÂN BẢN THUYỀN thng. Vừa quen với một người mới là phụ người cũ; cũng như người kia, vừa thấy có ván, là vội bán chiếc thuyền đang dùng; chỉ tánh người bội-bợc.

THẨM LẨM PHAI NHIỀU thng. Nh. Nặng bời nặng lờ.

THẮNG CỘNG LÀM CHO THẮNG

NGAY ĂN thng. Ké siêng-năng, làm việc vất-vả đến cùng lùng, bị đứa gien, ngồi ngay lưng ở không tính mưu này thô khắc đê thô-lại.

THẮNG CUỘI CÂY ĐÁ (h. DA) dt: Thắng Cuội, kiếp trước tên Ngô-Cương, tu tiên có lỗi nên bị xuống trần làm nghề đốn cây đồi gạo. Một hôm, vào rừng gặp bốn con hổ con bèn đập chết; bỗng nghe tiếng hổ mẹ, Cuội lật-đật trèo lên cây trốn. Hổ mẹ về, thấy con chết, lồng-lộn một

hở rồi quay đi đến một cây đa, đập một mói lè da vè nhai mói cho son. Chỉ lát sau, bốn hổ con đều sống dậy, rồi mẹ con đồng dắt-diu nhau đi. Cuội vội-vàng tuột xuống, lại đèo búng cây đê đem về trồng sau nhà. Từ ấy, bắt-cứ ai đau bình chì, dùn đê tết thở, Cuội đều cứu mạng được cả. Nhận thấy cây đê là của quý, Cuội cho là thần-mộc, nên ân-cần săn-sóc và dặn vợ nhè: «Có dai thì dai bên tây, chó dai bên đông cây đông lèn trời». Cứ dặn đi dặn lại có bấy-nhiều, khiên vợ bức mình phát cáu. Một hôm, lừa Cuội vắng nhè, vợ Cuội ra gốc đê ngồi tiêu thủ xem sau. Cây đê long gác, lơ-lửng bay lên; nhầm lúi Cuội vừa vè tối, thấy vậy că-kinh, thò riu móc lẩy rẽ cây bén lại. Nhưng cây đê cứ từ-từ bay lên; Cuội cũng nhất-định không buông. Cả hai bay tối cung trăng và ở luôn trên đó từ ấy đến nay.

THẮNG CHÉT CĀI THẮNG KHIÊNG thng. Đã thất-bại còn chống-chố với người đang tìm phương cứu mình.

THẮNG DẠI LÀM HẠI THẮNG KHÔN thng. Ké dai hay nồng-nài, sơ-hờ một chút cũng đủ làm hư việc chung mà người khôn đã dày công tạo-lập.

THẮNG TƯỚNG DỜ ĐỒ THẮNG TƯỚNG HAY thng. Hay thì làm việc quen-trọng, dờ thì làm việc tầm-thường; hai đảng đều góp công xây-dắp việc chung, thì cả hai đều có ích cả; vậy không nên khi-dè người dờ.

THẮNG NHÂN GIẢ HỮU LỰC, TỰ-

THẮNG GIÀ HỮU CƯỜNG thng.

Thắng được người là nhờ ở sức-khoẻ,

thắng lòng mình là nhờ chí-cứng-rắn.

THẮNG DA LUNG, CHÙNG DA BỤNG thng. Cyc-nhạc vất-về, cố ráo hết sức đê làm việc.

THẮNG MỤC TÀU, ĐAU LÒNG GỐ

VAY tng. Nói ngay ra (hay làm thắng-thắn) thì méch bụng người; như muốn cưa gỗ cho ngay, phải búng dây mực căng thật thắng.

THẮNG NHƯ RUỘT NGƯA lv. Người quá ngay thật, không biết tráo-trò.

THẮNG-DƯ GIÁ-TRỊ thng. Phản tiền lời thừa ra so với mức lời hợp-phép của số vốn đã bỏ kinh-doanh, nó vốn là sức sản-xuất của thương-thuỷ-tuân mà nhà tư-ban có

lý (thuyết của Mă-khắc-tu).

THẮT CỔ BẰNG BẮC *thng.* Nung-này, hầm-hè dữ-lợn cho người ta năn-nì, cản-gian, kỳ thật không dám chết.

THẮT CỔ MÈO, TREO CỔ CHÓ *thng.* Chỉ kè hay mưu-lắp ngược xuôi đè làm tiền-thiên-hẹ.

THẮT LUNG BÓ QUE *thng.* Làm xin vất-về.

THẮT LUNG BUỘC BỤNG *thng.* Ăn tiêu dè-dụm lại, cố hà-tiện lại.

THẮY BÓI NÓI DỰA *thng.* Phần nhiều thầy bói chỉ dựa theo lời hay sắc mặt của thân-chú mà đoán; nếu thấy sai, uốn sửa lại.

THẮY CÓ CỦA, SÃI CÓ CÔNG *thng.* Ké ra của người ra công, hiệp nhau làm cho nên việc.

THẮY ĐỎ BÓNG, BÓNG ĐỎ THẮY *thng.* Người này đè cho người kia, người kia đè-thùa lại; không ai nhận trách-nhiệm cả.

THẮY GIÙI XUI CHÓ GHÈ *thng.* Những kẻ chuyên dấn-dát thru kiện, không từ bỏ một việc nhỏ-mọn nào mà chẳng xui-giục cho kẻ có việc kiêng-cáo nhau.

THẮY NHÀ BÀ LÀNG *thng.* Quê-hương đáng quý-mến, tôn-thờ.

THẮY PHÁP ĂN, THẮY CHÙA CHỊU *thng.* Thầy pháp làm đám xong, lãnh tiền công đi rồi, con bình chết; khiئn thầy chùa phải đến tụng kinh cho ma-chay suốt mấy ngày // (B) Người thi hưởng, người thi chịu trách-nhiệm.

THẮY BỎ THÌ ĐÀO *thng.* Thầy dẽ ăn nên nhèo vô khai-thác.

THẮY CỦA TỐI MẮT *thng.* Thầy tiền-của nhiều quá thì động lòng tham, không nghĩ đến nhân nghĩa hay luật-pháp.

THẮY ĐƯỢC ĐƯỜNG QUANG, BƯỚC QUÀNG ĐƯỜNG RẬM *thng.* Chịu nhọc theo-duỗi một công-việc từ lâu, vừa thấy màng-màng có kết-quả, lật-đật làm càn cho mau xong, khiên hủ việc; cũng như người kia, liken-lợi trong rừng lâu ngày đè tìm lối ra; vừa thấy lộ cái sáng-sủa đằng xa, mừng quá, băng ngang bụi-bờ, khiên vướng phải chông gai hoặc sụp hố.

THẮY LÀNH, BẮT VÀNH LÀM NỒI *thng.* Làm trống-tróp dẽ ăn qua kẻ thét-thè.

THẮY LỢI TỐI MẮT *thng.* Nh. Thầy của tối mắt.

THẮY MẶT ĐẶT TÊN *thng.* Có hình-hình mới có tên gọi // (B) Lệ-làng, muôn xin-xỏ hay thư gởi điều chi, đương-sự phải đích-thân đến nhà việc (try-sở làng), chó không được sei người cầm đơn đến, hay nhờ người khác xin-giùm // (thth) Hỗn thủy mệt là sai-bảo việc này việc nọ.

THẮY MỀM THÌ ĐỤC *thng.* Thầy người dỗ-dài hay thét-thè thì cứ theo xin-xỏ hoặc hiếp-dáp.

THẮY NGƯỜI LÀM ĐẶNG ĂN, MÌNH XÉ CHĂN LÀM RỐ *thng.* Thầy người ta bắt được nhiều cá, nôn-nao lên rồi xé chăn (mền) làm cái rớ đựng bắt như người ta // (B) Thầy người kiếm được lợi thì nôn-nao, tìm cách này cách kia để bắt-chước.

THẮY NGƯỜI TA ĂN KHOAI, VÁC MAI CHAY BÂY *thng.* Nhtr.

THẮY, NHƯ MÈO THẮY MỞ *thng.* Vừa thấy mặt là vồ-vập, mừng-rỡ lồng-xáng.

THẮY RƠ TIM ĐEN *thng.* Nh. Đì guốc trong bụng.

THẮY SANG BẮT QUÀNG LÀM HỌ *thng.* Thầy người giàu-sang, bao với mọi người rằng người đó có bà-con với mình // (R) Thầy ai được thiên-hè yêu-chuộng hay trọng nè, thì tìm cách làm thân.

THÂM-CĂN CỐ-BẦN *thng.* Rẽ sâu thì gốc vững // (B) Cơ-sở gầy-dụng lâu năm, ăn-cứu nhiều, thì được vững-vàng.

THÂM-CĂN CỐ-ĐẾ *thng.* Rẽ sâu thì cuồng bèn // (thth) Lâu năm dài tháng; đè lâu quá đi.

THÂM-SƠN CÙNG-CỐC *thng.* Núi sâu họng cùng // (B) Nơi thật xa, không có nhà cửa ai cả.

THÂN-BẦNG CỐ-HỮU *thng.* Bà-con và anh em bạn mới cũ.

THÂN-BẦNG QUYẾN-THUỘC *thng.* Bà-con, anh em bạn và người trong gia-dình.

THÂN CỘ THẾ QUÀ *thng.* Tấm thân cộ đặc trong cái thế lè-loi (một mình, yêu-thế).

THÂN CHÂU THẮY ĐỎ LỬA THÌ VÀO *thng.* Giống cáo-cào, châu.châu, bò-hóng, v... hổ thủy ánh-sáng của lửa thì đáp vào (thuộc giống thiêu-thân) // (B) Ké héo-sắc, kè them-lam..., hổ thủy gái đẹp hay tiền-của

thì vồ-vồp, thì e vào, không kè nguy-hiềm.

THÂN DÀI VAI RỘNG *thng.* Đàn-ông con trai khoẻ mạnh.

THÂN HẮN TÂM HẮN *thng.* Tâm thân tuy thuộc nhà Hán, nhưng lòng lo cho tương-lai nước Hán // (B) Thân tuy ở đây, nhưng lòng lo cho nơi khác (Xt. Ông Hán nợ Hán).

THÂN KÈ MÁ CÂN *thng.* Ngồi khít bên nhau, hai mặt cạ nhau, cảnh trai và gái ôu-yêm, yêu-đương.

THÂN LÙA UÁ NẴNG *thng.* Giống lừa, thích kéo nặng // (B) Kè ngu-dần hay cứng đầu, có bị nhiếc-mắng, rầy la mới chịu nghe lời, làm việc.

THÂN LƯƠN BAO QUẢN LÂM ĐẦU *thng.* Tâm thân trót đã khờ-sở, e-chè nhiều nỗi rồi thì không còn e-ngrại điều đeo-đørn, hèn-hẹ chỉ nứa.

THÂN ÓC, ÓC ĐEO, THÂN RÊU, RÊU

BÁM *tng.* Mệnh ai này lo cho thân mình, không ai có công dư đầu mà lo giùm.

THÂN QUAN, TAY TỐ *thng.* Thân tuy làm quan, nhưng vẫn làm công-việc nhà như kè ở đt. Đời Đường, có Hoàng-đình-Kiên làm quan chép sú. Ông thờ cha mẹ rất hiếu; nhà tuy có nhiều tài-tớ, nhưng bần-thân ông rứa-rav, lau chùi những bình tiêu, bình tiêu của cha mẹ NTTH. 24

THÂN RÙA *thng.* Người bị đè nén khở-sở. VL: Thương thay thân-phận con rùa, Trong đình hạc cõi, trước chùa đội bia CD.

THÂN, SƠ CÓ KHÁC *thng.* Có sự khác-biệt nhau giữa một người thân và một người sơ đối với một người nào đó thd.: Nhè một người giàu-có kia bị mua to, sụp đỗ một bứa tưởng. Đầu con nhắc cha: Không đắp ngay tưởng lại, e có trộm vào. Một người láng-diềng, cũng nhắc ông như thế. Nhưng chưa kịp xây tưởng lại, thì đêm đó có kẻ trộm vào nhà trộm đồ. Ông nhè giàu khen con thay xa; nhưng lại nghĩ người láng-diềng là kẻ trộm CHTH.

THÂN SƠ THẤT SƠ *thng.* Bơ-vơ vất-vả, không nơi nương-tựa.

THÂN TỬ, DANH BẤT-TỬ *thng.* Thân

tuy chết chớ danh-tiếng không chết.

THÂN TRÂU TRÂU LO; THÂN BÒ, BÒ LIỆU *tng.* Ra thân làm tài-tớ, nô-lệ, thì phận ai này lo cho khôi-dòn-bọng; dùng trống-cây vào ai cả.

THÂN CÂY ĐA, MA CÂY GẠO, CÚ CÁO CÂY ĐỀ *tng.* Nh. Giang-sơn nào, anh-hùng này.

THÂN CŨNG VỊ TIỀN *thng.* Đến thân cung phải được cúng-kiêng, cầu-khên mới phò-hộ (lời mỉa những người hay cúng thân để nhờ thân phò-hộ chớ không phải vì lòng thành hay muốn chiêm-ngưỡng).

THÂN-DƯ UẤT-LUÝ *thng.* X. Thân-dồ Uết-luật.

THÂN ĐI ĐƯỜNG *dt.* Con vua Huỳnh-dế (T.H.) tên là Lý-Tố, tính ham du-hồ. Sau chết đọc đường, được người đời thờ và xem là vị thần hổ người đi đường.

THÂN-ĐỒ UẤT-LUẬT *thng.* Tên hai vị thần được viết hay vẽ hình hai bên cửa đờ ẽm ma quỷ.

THÂN-GIAO *dt.* Đời Tấn, có Nguyễn-Tích và Kê-Khương nghe tiếng Sơn-Đào cõng là người ở ăn như bạn mình mà chưa biết mặt. Một hôm, tình-cờ gặp nhau, cả ba như thè đã thân nhau từ trước, đều cho là nhờ thân xui-khiến, nên cùng nhau kết bạn, gọi là bạn thân-giao.

THÂN-GIAO CÁCH-CẨM *thng.* Sự giao-cảm giữa hai người ở cách xa hai nơi (Xt. Máu ai thăm thịt nấy).

THÂN HÔN CAM CHI *thng.* Sớm và tối đều hỏi thăm cha mẹ, cùng dâng miếng ngon vật lạ cho người.

THÂN HÔN ĐỊNH TỈNH *thng.* X. Hôn định thân-tinh.

THÂN-HÒN NHẤT THÂN-TÍNH *thng.* Tự mình nhát lấy mình; tưởng-tượng ra rồi tin là thiệt, đâm sợ.

THÂN HƯNG ĐA MỸ *thng.* Thức khuya dậy sớm; siêng lo việc nhà hoặc đi làm ăn mua bán.

THÂN-KHẨU BUỘC XÁC PHÀM *thng.* Tại cái miếng hay nói mà thân phải chịu tai-vạ.

THÂN TỈNH MỘ KHANG *thng.* X. Sớm

thâm tối viếng.

THẦN THÁNH BẤT-KHẨU XÂM-PHẠM

thng. Không nên động-chạm đến thần thánh (B) Là bực cao quý, thiêng-liêng, không ai có thể động-chạm đến.

THẦN THIÊNG VỀ BỘ-HÀ thng.

Vì thần nào được người dời sùng-bái, cho lè-linh, phần lớn đều do những người sống quanh vị thần ấy và quyền-lợi đính-déng nhau như người đoán xăm (thè), bán hương-dặng, đưa rước khách thập-phương, v.v... // (B) Người có uy-tín to là nhờ tay chân bộ-hộ di tuyên-truyền.

THẦN-THÔNG DIỆU-PHÁP thng.

X. Pháp Phật nhiệm-mầu.

THẦN VONG XỈ HÀN thng.

X. Mất hờ rääng lạnh.

THẬN TẮC BẤT BẠI thng.

Cần-thận có thể không thất-bại.

THẤP CỎ BÉ MIỆNG thng.

Người thấp-thỏi, không thể-lực, không thể kêu-ca cho thấu (cam chịu nỗi oan).

THẬP-LỢI CHÚNG-SANH thng.

Tất-cả sinh-vật trong đời (tiếng nhà Phệ).

THẬP-MỤC SỞ-THỊ thng.

Ciữa muôn mêt, ai cũng thấy.

THẬP-NIÊN ĐĂNG HOÀ thng.

Mười năm / đèn sách; công ăn-học dài dăng-dâng.

THẬP-TỬ NHẤT SINH thng.

Mười phần kè chết, chỉ có một phần kè sống; lúc bệnh nặng hay nguy-hiểm.

THẬP-TRIẾT KHÔNG-MÔN thng.

Mười hiền trong số học-trò của đức Không-tử là: Nhân-Uyên, Mẫn-tử-Khiêm, Nghiêm-bá-Ngưu, Trọng-Cung, Tề-Ngã, Tử-Cống, Nghiêm-Hữu, Quý-Lộ, Tử-Dư, Tử-Hạ.

THẤT-BẠI LÀ MẸ THÀNH-CÔNG thng.

Nhờ sự thất-bại mà có kinh-nghiệm mới thành-công được (bởi vậy khi thất-bại, không nên thối-chí mà bỏ).

THẤT-CÀM MÃNH-HOẠCH dt.

X. Thất-cầm thất-túng.

THẤT-CÀM THẤT-TÚNG thng.

Bảy lần thất-bại, bảy lần tha // (B) Rõng-rãi dung-thú người đã làm cho người phục và mua chuộc cảm-tình nhiều người khác dt. Không-Minh nhà Thực đời Tam-quốc đem quân bình Nâm, bắt được tướng Mảnh-Hoạch rồi

tho; bảy lần như thế, khiến Mảnh-Hoạch và tất-cả tù-trưởng gần đó đều tung-phục nhà Thực mà không khuấy rối nữa.

THẤT-ĐIỀN BẤT-ĐẢO thng.

Bá-xá-bài-xai; thất-bại dồn-dập, cát đầu không nồi.

THẤT-HIỀN thng.

X. Trác-lâm thất-hiền.

THẤT-HÙNG TINH-XUẤT thng.

Bảy nước mạnh đời Chiết-quốc gốc bối nhà Châu mà ra là Triệu, Tề, Yên, Sở, Hán, Ngụy và Tần.

THẤT-LINH BẤT-LẠC thng.

Nh. Thất-diên bát-dào.

THẤT-PHU CHI DŨNG (DÖNG) thng.

Cái mạnh của kè tằm-thường, nóng-nảy, làm càn chớ không hoà-huân suy-tính.

THẤT-QUỐC THA-BANG thng.

Mất nước bơ-vơ // (R) Nh. Thất-diên bát-dào.

THẤT-TỊCH dt.

X. Ngưu-lang Chúc-nữ.

THẤT-THẬP CỎ-LAI HY thng.

X. Nhân-sinh thất-thập cỏ-lai hy.

THẤT-THẬP-NHỊ HIỀN thng.

Bảy mươi hai người học-trò giỏi nhất của đức Không-tử, được thờ chung với ngài nơi cõe Văn-miếu.

THẤT-THẺ, KIẾN THA BÒ thng.

Dầu mạnh, dầu giỏi đến đâu, khi sa-cơ thất-thé cũng bị những kè yếu hơn mình xùm ăn-hiếp; như con bò, lớn xác như vậy mà khi chết rồi cũng bị kiến bu và rút đi từng miếng thịt.

THẤT-THỦ HẠ-BÌ thng.

Hết thời, thất-bại to, tiêu-tang hết nhà cửa sản-nghiệp dt.: Đời Tam-quốc, Quan-vân-Trường bão-vỡ vợ con Lưu-Bị trấn-thủ thành Hẹ-Bì. Tào-Tháo kéo đại-binh đến, nhưng mến tài Văn-Trường, chẳng nỡ xua đại-binh hẹ-thành, mới dùng kế nôi-ứng lây thành. Quan-công mặc kẽ, mất thành, hai người chí dầu bị Tào-Tháo cầm giữ. Túng thế, Văn-Trường phải đầu đở Tào-Tháo đang cứu hai người chí dầu.

THẤT-THỦ KINH-CHÂU thng.

Nh. Thất-thủ Hẹ-bì dt. Đời Tam-quốc, khi Lưu-Bị dựng nên nhà Thực dè chia ba chén vạc, thì giao Kinh-châu và các thành phu-cận như Phèn-thành, Nam-quận, Công-an, Mạch-thành, v.v... cho Quan-vân-Trường nắm giữ, dè ngăn Ngụy ở phía bắc và chống Ngô ở phía đông. Nhân Văn-Trường

thấy tướng trấn Lục-khâu của Ngô là Lục-Tôn còn trẻ nên khinh-thường, rút hết binh Kinh-châu đến tăng-cuồng sự phỏng-thủ Phèn-thành đang bị binh Ngụy đùm ngó. Tuy vậy, Quan-vân-Trường cũng tiều-tâm đê-phỏng, cho lập nhiều phong-hoà-dài để bao tin kịp thời khi quân Ngô kéo đến Kinh-châu mà về cứu. Chẳng ngờ Lục-Tôn mưu sâu, lập kế bắt hết quân Thục đang giữ Phong-hoà-dài rồi kéo đến Kinh-châu, cho quân vừa bắt được ở các phong-hoà-dài gọi cửa. Quân giữ thành thấy quâng quân Thục, nên mở cửa thành, bị quân Ngô trên vào đoạt thành mà không chết một người. Khi ấy, Văn-Trường đang ở Phèn-thành.

THẬT-XUẤT *thng.* X. PH.I.

THẬT GIÀ, GIÀ THẬT *thng.* Trò đùa tráo-trò, thấy thật nhưng kỳ-trung là già, hay người lại thđ.: *Nước Trịnh có người hái cùi đẽp chêt được con hươu, đem giấu vào bụi và lấy lá dập lên, định hái cùi xong sẽ gánh về một thè. Nhưng rồi anh ta quên mất lối, không biết con hươu nằm nơi đâu mà tìm. Trên đường về nhà, anh ta cứ lầm-bầm việc mắn hươu, và cho có lẽ đó là chuyện chiêm-bao. Có người đi đường nghe vậy, theo dấu anh kẽ lầm-bầm mà đi tìm được con hươu, lật-đật vác về thuật lại cho vợ nghe. Vợ anh nói: « Hay chính anh chiêm-bao thấy người kiếm cùi bắt được hươu chớ làm gì có người kiếm cùi thật mà ngu-dần đến thế! Còn anh đốn cùi mắn hươu, lòng cứ bẩn-khoắn về việc con hươu. Đêm nǎm mông thấy người đi cạnh anh ban ngày, đến đúng chò anh giấu con hươu mà bắt lấy con hươu. Sáng ra, anh đi tìm, thì bắt gặp nơi nìè người ấy có con hươu của anh. Hai người già nhau, phải đền quan. Quan xù: « Anh đốn cùi bắt được hươu lại cho là mông, nhưng rồi nhở mông mà tìm lại được hươu. Anh kia vxin vào lời nói không đâu mà bắt được hươu; vợ lại bảo chính anh nǎm mông. Việc đòi, thật giả giả thật khong lường; vậy ta cứ vào con hươu trước mắt đây là thật mà chia cho mỗi người một nửa ». LT.*

THẬT-THÀ CÙNG THÈ LÁI TRÂU *lv.*
Gian-dối, xảo-quyết như lái trâu chớ chẳng thật-thà chỉ đầu (lời mie).

THẬT-THÀ, CHA DẠI *thng.* Người thật-thà chịu nhiều thua-thiệt hơn người dại;

như vậy, thật-thà là ngu.

THẬT-THÀ, CHA QUÝ-QUÁI *thng.*
Nh. Thật-thà cũng thè lái trâu.

THẬT-THÀ NHƯ ĐÉM *thng.* Thật-thà lầm, việc chỉ biết chắc mới nói chớ chẳng đoán chừng.

THÈM LÒNG CHỐT AI THÈM THỊT *thng.* Người ta chỉ kè tẩm lòng thèo-lào, còn vật biếu-xén không đáng kè.

THEO CHÂN NỐI GÓT *thng.* Bắt-chuerte theo, làm theo việc làm của người trước.

THEO ĐÓM ĂN TÂN *thng.* Nịnh-bợ đã chẳng được hưởng chỉ cà (ánh-sáng của dom-dom chỉ là một chất lèn chớ nào phải lửa thật mà có tên) ?

THEO KHÔN LÁNH DẠI *thng.* Theo người khôn dè học-dòi, bắt-chuerte việc khôn-khéo ở đòi; lánh kẽ dại dà không phải luy thân thđ. Đức Khổng-tử thấy người bầy chim chỉ bầy dưa nhẹ sè con vàng mép, ngài mới hỏi: « Không đánh được sè giè là tại sao? » Người bầy chim đáp: « Sè giè biết sợ, khó bắt. Sè non tham ăn; dè bắt. Giè sè non theo sè giè, thì bắt sè non cũng khó. Bằng sè giè theo sè non, thì bắt sè giè cũng dễ ». Nghe đoạn, Khổng-tử quyết báo học-trò: « Người quân-tử trước khi theo ai, phải cần-thận. Theo ai mà biết phỏng-xé như người lão-luyện thì được toàn-thân; theo ai mà hay nông-nỗi như trẻ dại thì bị-hại ». Gi.ng.

THEO KHÔNG LẤY ĐÔI *thng.* Yêu và nghe lời dụ-dỗ mà bỏ nhà theo làm vợ một người đàn-ông, chớ không đợi hỏi cưới theo phong-tục.

THEO ÔNG THEO BÀ *tíng.* Chết, nếu là người, hoặc hư, bà v.v... nếu là đồ-vật, máy-móc.

THEO VOI ĂN (h. HÍT) BĀ MÍA *thng.*
Xu-phụ theo kè có thể-lực dà hưởng chút lanh-lợi thừa-thãi chẳng đáng.

THÉT RA LỪA, MỪA RA KHÓI *thng.*
Chỉ người có thể-lực, quyền-hành, hay hóng-héch, bắt-nợt người.

THÊ THÀNG TỬ PHỌC (PHƯỢC) *thng.* Vợ con là dây buộc mình; khó bay nhảy, không vẩy-vùng được theo ý muốn vì bện-biju vợ con.

THÈ TRÓC TỬ PHỌC (PHƯỢC) thng. Nhtr.

THÈ CÁ TRÊ CHUI ỐNG thng. Thè ăn-trết, thè cho xuôi việc chớ không ăn-nhảm gì.

THÈ MẮC, THÁT RỐI thng. Một khi thè là dã mắc lời thè, như dã thất sợi chỉ là dã có vòng, có mối.

THÈ SỐNG, THÈ CHẾT thng. Nung-này, nhút-dịnh, đem mạng sống ra thè cho người ta tin.

THÈ-GIỚI ĐẠI-ĐỒNG thng. Toàn - thè loài người trên thế-giới đều như nhau, mục-phieu cuối-cùng của các nền triết-học đồng, tay; cốt thực-hiện một triết-lý sâu rộng cho toàn thế-giới, không còn sự khác biệt về đẳng cấp, về giàu nghèo đẽ cùng chung sống trong hoà-bình. Riêng về chủ-nghĩa Tam-dân của Tân-Văn, lấy dân-sinh làm căn-bản, thế-giới đại-đồng là mức độ cuối-cùng của chủ-nghĩa ấy.

THÈ KHÀ BẠT SƠN thng. Cái thè rất mạnh, có thè búng núi nồi.

THÈ-PHÁT QUY-Y thng. Xuống tóc đi tu.

THÈ SỰ THẮNG TRẦM thng. Việc đời lên xuống, đổi thay, khi vầy, khi khác.

THÈ-THÁI HẬU BẠC thng. Thói đời ăn ở lúc hậu, lúc bạc, lúc tốt, lúc xấu.

THÈ-THÁI NHÂN-TÌNH thng. Thói đời và tình người.

THÈ-THÁI VIÊM LƯƠNG thng. Thói đời ấm lạnh (tình người khi hậu, khi bạc, ít ai được một lòng đến cùng).

THÈ THÈ thng. Đời đời, mân kiếp (lời thè của Đường Minh-hoàng với Dương quý-phi đêm-thất-lịch).

THÈ THIÊN HÀNH ĐẠO thng. Họey Trời làm người dẫn lối, khâu-hiệu nêu trên cờ của nhóm cách-mạng Lương-sơn-bạc đời Tống (T.H.).

THÈ HẢI MINH SƠN thng. Thè non hẹn biển (bao-giờ non mòn biển cạn mới sai lời thè).

THÈ TÂM THIÊN ĐỊA thng. Thè với lòng mình, có Trời Đất biết.

THÈM BẠN BỐT THÙ thng. X. Bót thù thêm bạn.

THÈU PHỤNG VỀ RÒNG thng. Bào-chuỗt,

làm tăng vẻ đẹp hay tiếng tốt. VL: Trăm năm trăm tuổi, may rủi mệt chàng, Dẫu ai thêu phụng, vẽ rồng mặc ai CD.

THI ÂN BẤT CÀU (h. VỌNG) BÁO thng. Làm ơn không mong trả.

THI GAN VỚI CÓC TÍA thng. Nhát gan mà làm như dạn-dí lâm (gan cóc rất nhỏ).

THI HƠI VỚI GIÀI thng. Không lượng sức mình, làm việc rồ-dại như đòi lợn due với con giải là loài sống dưới nước.

THÍ CÔ-HÒN thng. Cúng đồ-ăn cho hồn ma cô-dộc, đối khát thường trong dịp trung-nguồn (rằm tháng bảy) // (thth): Bô, không thèm đòi, không thèm kè đèn nữa ; liều như mất rồi.

THÌ CHUNG NHƯ NHÚT thng. Trước sau như một, không thay đổi (thường dùng trong việc cư-xử, đổi-dãi nhau).

THỊ DỤC PHƯỜNG SANH, HÁO DANH PHƯỜNG HOẠ Th.U.: Thèm muôn thì hại vệ-sanh, ham danh thì mang họa.

THỊ PHỤNG CÂN TRÁP thng. X. Nang khán sùa túi (h. tráp).

THỊ TÀI NGẠO VẬT thng. Cậy tài kiêu-nghẹo.

THỊ TỬ NHƯ QUÝ thng. Cầm sự chết như vè (què cảnh cũ), theo thuyết sống gởi, thác vè.

THỊ TỬ NHƯ SANH thng. Cầm cái chết như cái sống ; thản-nhiên trước nguy-hiểm.

THÍCH NGỦ, MÊ CÒ thng. Tính an-nhàn dật-lẹt của người ở làn dt. Trong Khu-na-san, phía tây huyện Nông-cống, tỉnh Thanh-hoá, có người ở làn. Một hôm, Hồ-hán-Thương đi săn, thấy người ấy vừa đi vừa hát, lời lẽ thanh-thoát, giọng hát siêu-phàm, bèn cho thị-thần nom theo tới động. Thị-thần thấy trên vách đá có hai bài ca, một đề Ái-miên (thích ngủ), một đề Ái-ky (mê cò); thị-thần dùng lời dịu-ngọt mời ra, nhưng người ấy một mực từ-chối. Ít lâu sau, Hồ-hán-Thương bôn-thân đem xe đến rước, nhưng cửa động đã đóng ; trên vách đá lại có hai câu thơ chữ Hán, tạm dịch : Kỳ-la cửa hòn ngâm dứt, Cao-vọng đầu non dạ-khách sầu. Xét ra, cửa biển Kỳ-la và núi Cao-vọng đều ở trong huyện Kỳ-hoa, nơi che con Hồ-hán-Thương sau này bị bắt.

THİN-THÍT NHƯ RÂN MỒNG NĂM /v.

Sợ và nín lặng, không dám động-dậy và lén tiếng: như rân trong ngày mồng năm tháng năm hàng năm, là ngày người ta hay tìm giết rân để được tăng tuổi thọ, nên rân nằm im trong hang cà.

THİN-THÍT NHƯ THỊT NẤU ĐÔNG /v.

Nâm im, không dám động-dậy.

THỊT ĐẦY XANH, THIẾU HÀNH

KHÔNG NGON tng. Thịt cá nhiều, nhưng thiếu gia-vị cũng không ngon // (B) Người đẹp mà lời-lù kém cũng mất hết vẻ đẹp hay người chúc-phận cao mà nói-năng thiếu lèđộ cũng giảm mất giá-trị.

THIỀN BẤT DUNG GIAN thng. Trời không tha kẻ gian-é.**THIỀN CÁC NHÚT PHƯƠNG** thng.

Xe cách nhau, mỗi người ở một phương trời. VL: Tiên rǎng : thiên các nhút phuong, Thủ deo đoạn thảm, tú vương mối sầu LVT.

THÈN-CƠ BẤT KHẢ LÂU thng. Máy trui không thể tiết-lộ ra được.**THIỀN-ĐẠO CHÍ-CÔNG** thng. Đạo Trời hết sức công-bình.**THIỀN ĐỊA CHI ĐẠO, TẠO - ĐOAN**

HÒ PHU PHỤ thng. Đạo Trời Đất gây ra cái mối đầu từ đạo vợ chồng.

THIỀN-HẠ CHI NHU, TRÌ SINH THIỀN-

HẠ CHI CƯƠNG thng. Cái mà thiên-hạ cho là mềm, lại thẳng được cái cứng của thiên-hạ.

THIỀN-HẠ VI CÔNG thng.

Lý sự sống-còn của loài người làm căn-bản cho mọi hoạt-dộng chính-trị, kinh-tế, xã-hội, tức chung-nghĩa dân-sinh, một trong Tam-dân chung-nghĩa của Tân-Văn.

THIỀN HÀNH DĨ QUÁ thng.

Trời khiếu cho qua, bốn chữ trích trong bài Chính-khí-ca của Văn-thiên-Tường mà người ta thường viết trên giấy dán trước cửa đê ngăn tà-khí ôn-dịch.

THIỀN-HÍNH VĂN-TRANG thng.

Muga ngàn hình-trạng khác nhau, lúc vầy lúc khác, thay đổi không ngừng, không biết sao mà đoán trước được.

THIỀN-HƯƠNG QUỐC-SẮC thng. X.

Quốc-sắc thiên-hương.

THIỀN-LÝ NHÂN-DUYÊN NHẤT

DUYỄN KHIỀN thng. Duyên vợ chồng dẫu xa muôn dặm, chỉ một sợi dây buộc mà nén (lời ông Tơ nói với Vi-Cô) Xt. Nguyệt-hạ lão-nhân.

THIỀN-LÝ TẠI NHÂN-TÂM thng.

Lê Trời ở trong lòng người, tức cái lẽ phải hay quấy, nên hay hư đều do người làm mà re, không nên đỗ cho Trời. VL: Phấn son cung phải bút nghiêm, Cung nhân-tâm ấy, hể thiền-lý nào GH.

THIỀN-LÝ TỔNG-TẦU thng.

Ngàn dặm đưa chí đầu đi dt.: Quan-vân-Trưởng khi thất-thủ Hẹ-bì, phải về cùng Tào-Tháo với điều-kiện là khi nghe Lưu-Bị ở đâu thì được đi tìm. Sau khi trăm Nhan-Lương, tru Văn-Xù dè trả ơn hậu-dâй cho Tào xong, ông bèn phong vàng treo ấn, què quan trăm tướng, phò hai chí ngàn dặm tìm anh, khi nghe Lưu-Bị ở Hè-bắc cùng Viên-Thiệu trT.

THIỀN-LÝ TUẦN-HOÀN, CHÂU-NHI

PHỤC THÌ thng. Lê Trời xoay-vẫn, giép vòng rồi trở lại hồi đầu.

THIỀN MA BÁCH CHIẾT thng.

Ngàn lần mài, trăm lần gảy // (B) Gian-nan leo-khò, trải nhiều thất-bại long-đong. VL: Đời những kẻ thiên ma bách chiết, Hình thì càn, bụng chết đòi nau CO.

THIỀN PHÚ ĐỊA TÁI thng. X. Trời che đất chờ.**THIỀN PHƯƠNG BÁCH KẾ** thng.

Ngàn phương trăm kế // (B) Tìm dù cách-thé đê làm một việc gì.

THIỀN SANH DU, HÀ SANH LƯỢNG?

Trời đã sanh ta ra, còn sanh Gia-cát-Lượng làm chi? (lời than của Châu-Du khi bị hộc máu lần thứ ba, bởi thấy mình thấp tráy hơn Gia-cát-Lượng) // (B) Đã có te, sao còn có kè áy, lời than tuyệt-vọng khi thấy mình lép vé hơn kè địch.

THIỀN SANH NHƠN, HÀ NHƠN VÔ

LỘC, ĐỊA SANH THẢO, HÀ THẢO

VÔ CĂN? tng. Trời sanh ra loài người,

có ai là chàng có miếng ăn; đất sanh ra cỏ, có loài cỏ nè mà không rẽ? VL: Thiên sanh nhơn, hà nhơn vô lộc, Địa sanh thảo, hà thảo vô căn? Hơn không hơn cũng kiêm cho bằng, Có đâu thua bạn, bạn hàng cười chê CD.

THIỀN SƠN VẠN THỦY *thng.* Đường xe-xôi trắc-trở, cách nhiều sông núi.

THIỀN TÀI KỲ PHÙNG *thng.* Cuộc gặp-gỡ lạ kỳ, ngàn năm một thuở.

THIỀN TÀI NHÚT THÌ *thng.* Ngàn năm một thuở, dịp hiếm có. VL: Trong anh em thiên tài nhút thì, Sang vì vợ nhưng giàu vì bạn GH.

THIỀN TÁNG, MỐI ĐÙN *thng.* Do Trời dè mè cho, nên mè có mối dùn (tục truyền rằng mè nào có mối dùn là tốt, do Trời dè mè). VL: Tả-nhân thiên táng, huyệt do mối dùn Tr Th.

THIỀN TÂN VẠN KHỔ *thng.* Ngàn cay muôn đắng; khổ-sở, đau-dớn (trong lòng) nhiều bè.

THIỀN-THỜI, ĐỊA-LỢI, NHƠN-HOÀ *thng.* Vận Trời, thê đất, lòng người // (B) Thời-thổ thuận-tiện, nơi-chốn có lợi, lòng người thuận theo, ba điều-kiện chính dè thành-công.

THIỀN-THU VĨNH-BIỆT *thng.* Xa nhau ngàn năm, tức kè chết người sống (thường là lời mỉa tiếc người chết).

THIỀN-THU ĐỊNH PHẬN *thng.* Phận ai nay đã được định trước trong sách Trời (giặc ngoài đầu có đến xâm-chiếm rồi cũng sẽ bị đánh thua). VL: Nam-giao là cõi ly-minh, Thiên-thu định phận rành-rành từ xưa QSĐC.

THIỀN TRU ĐỊA LỤC *thng.* Trời giết đất dứt (thường được dùng làm lời thề).

THIỀN TRƯỞNG ĐỊA CỨU *thng.* Trời đất bao-la còn hoài.

THIỀN-VÔNG KHÔI-KHÔI, SƠ NHI
BẤT LÂU *thng.* Lưới trời tuy thưa mà không lọt.

THIỀN-THUỶ TÀI ĐẠI-CHÂU *thng.* Nước cạn mà chờ thuyền to // (B) Dờ mà gánh việc lớn.

THIỀN ÁC ĐÁO ĐẦU *dc.* Thiện ác đáo đầu chung hữu báo, Cao phi viễn tẩu dã nan tàng (Lành dữ gì rốt cuộc cũng phải dồn, đầu có cao bay xa chạy cũng không tránh khỏi).

THIỀN BẤT VỌNG LAI, TAI BẤT
PHÁT *thng.* Lành dữ chi cũng do mình, sự may rủi không phải vô-tình xảy ra.

THIỀN DU GIÀ NỊCH *thng.* Lời già thường chết đuối // (B) Có tài nghề thường lụy vì lão nghè của mình (do ý-y).

THIỀN GIÀ THIỆN BÁO *thng.* Làm lành thì có điều lành đến cho.

THIẾT CÂU GIÀ TRU, THIẾT QUỐC
GIÀ HÀU *thng.* Ăn-cấp một cái móc cũng phải tội chết, nhưng cướp một nước thì được phong hầu.

THIẾT THẠCH TÂM TRƯỜNG *thng.* Lòng dạ, ruột gan cứng như sắt đá.

THIẾT VÔNG THỦ NGƯ *thng.* Chẳng lưới bắt cá // (B) Gài bẫy để trực lợi, để cho kẻ nghịch vướng phải.

THIẾT-CHIẾN QUẦN-NHO *thng.* Trên giặc miệng (cãi lê) giữa đám người hay chửi đt. Đời Tam-quốc, Tào-Tháo lấy lệnh vua Hán, đem gần trăm vạn quân đến đánh Đông-Ngô, nhưng bị sông Trường Giang cản-trở, nên còn dồn binh lo kẽ Lưu-Bị ở Giang-hạ, e vua Ngô là Tôn-Quyền kiêng oai Tào-Tháo mà theo Tào-Tháo thì nguy cho mình, nên sai Khổng-Minh qua Ngô dùng lời khieu-khích cho hai đảng đánh nhau, dè mình thủ-lợi. Đến Ngô, Khổng-Minh bị đám quen văn là nhóm chủ-hoà vẫn - nạn; Khổng-Minh ứng đáp như lưu, khiêu chủ-trương cầu-hoà bị long-lay. Chứng ra-mắt Tôn-Quyền và Châu-Du, Khổng-Minh lại sửa thơ của Lào-Thực, đổi gại rằng Tào-Tháo toàn dán Ngô là dè bắt vợ Châu-Du và vợ Tôn-Sách về dè nơi dài Đồng-iuốc mà vui hưởng trong tuổi già, khiên Tôn-Quyền và Châu-Du túc giận, quyết lòng tử-chiến với Tào.

THIẾU ĐẤT, TRỒNG DỪA, THÙA
ĐẤT, TRỒNG CAU *tng.* Nếu đất hẹp thì trồng dừa, vì dừa tuy lớn cây, to lèn, nhưng có thể trồng tại mé mương mé rạch cho chúng ngã ra ngoài; ngược lại, cau thì đứng thẳng, lại không ưa nước, phải trồng nơi bình-địa mới tốt, nên cần nơi đất rộng.

THIẾU-PHỤ NAM-XƯƠNG (*xưa*) *thng.* Chèng họ Trương, quê ở Nam-xương, gấp bùi nước nhà ly-loạn, phải di lính thú phuơng xa, dè lại nhà người vợ yêu Võ-thi-Thiệu và dừa con chưa đầy tháng. Trương-thi thức khuya dậy sớm, tần-tảo nuôi con đợi chồng. Nhân thấy con đà

trọng, hiết túi thân không cha so với trẻ hèng-xóm, nàng buộc lòng chỉ bóng mình trên vách, bảo nó là cha nó và dạy nó khoanh tay cúi đầu chào cha: « Thưa cha mới về à ! Đứa nhỏ rất sung-sướng khi thấy mình có cha, nên ngoan-ngoan làm theo lời mẹ dạy. Ngày tháng trôi dần, mẹ con hăng đem vui với bóng, cũng đã được phần nào. Yên giấc, Trương về. Vợ chồng cha con sum-hợp, sung-sướng nèo bằng. Thấy con đã trọng, chàng toan tẽ cùn vào lòng, hôn cho phi tình nhớ-nhung trôi bao năm xa cách. Nhưng đứa nhỏ lùi lại bảo: « Không ! Ông chẳng phải cha em. Cha em đến tối mới về cơ mà ! Như bị gáo nước lạnh xối trên đầu, Trương quay sang mắng vợ thêm tệ, mực cho nàng kêu oan và bàng-giả. Thấy chồng khống tin, nàng đành bó nhẫn ra đi, nhảy xuống Sông huỷ mình. Tối lại, đèn vừa lên, đứa nhỏ trống lén vách reo mừng: « A, cha đã về ! Thưa cha mới về à ! Thấy vậy, Trương ngẩn-ngơ và tinh-ngô, hét súc thương vợ, bỗng con ra mésong khóc vợ và lập đèn giải-oan cho vợ. Người lòng xót thương người chết oan nên lập miếu thờ. Có lần vua Lê Thánh-tôn đi ngang đó, hiều rõ sự-tình, có làm một bài thơ tỏ lòng tiếc thương người trinh-phụ.

THIẾU-PHỤ QUẠT MỒ *thng.* X. Trang-tử cùi bồn.

THIẾU VIỆC VUA CHÚ AI THÙA VIỆC

LÀNG *tng.* Việc vua là việc nước, chung cho dân cả nước, đều thiêu mất mình hay sức mình cũng chẳng sao, không ai biết, nên có thè thiêu được. Còn làng là nơi mình ở, dân làng quen biết nhau cùi, danh-vọng hay uy-lín mỗi người gần như được đặt ra để đánh giá mỗi khi có việc, nên không ai có thè thiêu mất, thiêu bắn tay dù vào được.

THÒ-LÒ SÁU MẶT *thng.* Người hay tráo-trò như cái bong-vụ có sáu mặt.

THÒ TAY MẶT, ĐẶT TAY TRÁI *thng.* Nhúng tay vào phé hey đã lấy mặt món đồ nào, tiếng trách-móc kè vò-danh.

THỎ CHẾT CHÒN RÀU *dc.* Thỏ từ hờ-bi, đồng-logi biết thương nhau khi hoạn-nạn.

THỢ NHƠN GIÀ THƯỞNG ỦY NHƠN, DỨ NHƠN GIÀ THƯỞNG KIỀU NHƠN *thng.* Mang ơn ai, thường

sợ người đó; làm ơn cho ai, thường ý mình dối với họ mà sinh tính tự-đắc, ngạc-nghê thđ. Ông Perrichon có đứa con gái được hai người bạn trai là Armand và Daniel dè ý. Cả hai đều tìm cách mua lòng ông để được gả con. Trong một chuyến du-lịch của gia-dinh ông Perrichon, hai chàng trai đều được tháo-tùng. May-mắn cho Armand, chàng cứu được ông cha vợ tương-lai trong một tai-i-nạn chết đuối và tin chắc thế nào cũng được vợ. Nhưng ông Perrichon nghĩ: Armand đã làm ơn cho ta, thế nào sau này nó cũng tự-cao, ngại-nghê mà hiếp-dấp con mình; mình đã cùi ơn nó, làm sao dám can-thiệp. Thú là ông lờ đi việc cầu-hôn của Armand. Ngược lại, cũng trong chuyến du-lịch ấy, Daniel xuất ngã xuống vực sâu, may nhờ Perrichon nắm lại được, cứu chàng khỏi chết. Ông nghĩ, Daniel cùi ơn ta, thế nào nó cũng sợ ta mà chẳng dám hiếp-dấp con ta, một khi nó là rể ta. Thế là Daniel được vợ.

THỢ NHƠN-TÀI, CỨU NHƠN-TÀI *tng.*

Nhận của-tiền của người, phải cùi nạn cho người thđ. Triệu-Nhan nghe lời nhà tiên-tri Quán-Lạc, bụng mâm rượu và khô nai vào rừng, tìm lại thạch-bàn, nơi hai ông già ngồi đánh cờ; nhón gót lại gần, đâm mâm xuống và rót rượu đầy hai chén rồi quỳ đợi. Hai ông già mồi mè cờ nên không thấy Triệu-Nhan; nhưng phải cài tết vào đánh cờ, vừa nhầm-nhì, nên sẵn khô săn rượu, hai ông cứ nhai cùi nhậu dè có hứng mà tìm nước cờ hay. Triệu-Nhan dè ý xem chừng, hễ cạn chén thì châm thêm. Tàn bèn cờ, bầu rượu cũng vừa cạn, hai ông già ngang lèn thấy Triệu-Nhan thì chưng-hứng. Triệu-Nhan, chừng đó mỉm sụp lạy, than-khóc rằng nhè còn mẹ già mà mình thì tới số chết, nên xin hai ông ra ơn cùi mặng. Hai ông già, nguyễn là Nam-tào giữ bộ sanh và Bác-dầu giữ bộ tú của người trăn, chàng biết ăn nói làm sao, đành dở bộ ra xem rồi sửa số lại cho Triệu-Nhan thọ thêm 80 tuổi nữa.

THOÁ NGỌC PHI CHÂU *thng.* X. Nhà ngọc phun châu.

THÓC CAO GẠO KÉM *thng.* Năm mít mù, lúa gạo ít, giá đắt.

THÓC ĐÂU, BÒ-CÂU ĐẤY *tng.* X. Léa thóc đâu, bò-câu đó.

THỌC GẬY VÀO BÁNH XE *thng.* Bày điều làm trò-nghệ công-việc của người ta đang tiến-hành.

THỜI-LỜI ÔM BẬP DỪA *thng.* Sức yếu mà cả mồ, gánh-vác việc to ; nhỏ người mà lấy vợ cao lớn đầy-dà.

THÔNG MẮM TREO ĐẦU GIÀN *lv.* Sự-thể hiềm-nghèo, không biết tai-nạn xảy ra lúc nào, như có con gai dã lớn mà không già chẳng hạn.

THỔ DINH TAM QUẬT, SINH - LỘ

NHẤT XUẤT *thng.* Con thỏ đào bù họng, đê hòng kiêm đường sống // (B) Người lo xa luân-luôn có thừa chớ không vừa triển.

THỔ TỬ CẦU PHANH *thng.* X. Gièo-thò tử, tầu-cầu phanh...

THỔ TỬ HỒ BÌ *thng.* X. Thò chốt chồn râu.

THỎ-HÀO LIỆT THÂN *thng.* Họng người có quyền-thể ở thân-quâ hay áp-bức dân lành.

THÔI CHAY, THÀY ĐI ĐẤT *tng.* Nh. Hết xôi, rời viêt.

THÔI-TỬ THÍ TÈ-QUÂN *dt:* *Tè Trang-công thời Đông-châu liệt-quốc thấy vợ Thôi-tử là một khai-quốc công-thần, rất đẹp; bèn cung nhau tư-tình. Thôi-tử hay đưa ra, buộc vợ gặt Trang-công tới nhà rủi giết.*

THÔI XAO *thng.* Đeo gọt cầu vồng từng chữ *dt:* *Đời Đường, có Giè-Đảo là một nhè sú cõi lừa đi thăm bạn; vừa đi vừa nghĩ ra câu thơ: «Điều túc trì biến thợ, tảng xao nguyệt hở-môn» (chim đỡ cây cạnh nước, sú gõ cửa dưới trăng).* Ngâm đi ngâm lại, muốn thay chữ «thôi» là «đây» vào chữ «xao» nhưng còn dự-dự, vì hai chữ đều hay. Mảng suy-nghĩ khêng biết nên dùng chữ nào, bỏ chữ nào mà không đê ý đến xe một ông quan đi qua; bị lính bắt giải đến quan, nhè sú chịu thiệt việc mình. Quan cười và khuyên đê thử xem n.

THÓI NHÚT (THOÁI NHẤT) BỘ, TỰ-NHIÊN KHOAN *thng.* Lui một bước, tự-nhiên thông-thà // (B) Nhịn được một nước, thì được nhẹ-nhàng, khoan-khoái trong lòng; khỏi điều phiền-lụy về sau.

THỜI LÔNG TÌM VẾT *dc.* Xuy mao cầu

tý, cố tìm những lỗi-lầm của người mà xoi-bó.

THỐN TY BẤT QUẢI *thng.* Một sợi tơ cũng chẳng vướng, hoàn-toàn trong-sạch.

THỐN THÀO BẤT LƯU *thng.* Một cộng cỏ cũng không chừa, giết và dốt phá tắt-cá.

THÔNG KIM BÁC CỔ *thng.* Hiệu thấu-dáo hết việc xưa nay.

THÔNG-MINH DUỆ TRÍ, THỦ CHI DĨ

NGU *thng.* Bạc hết sức thông-minh thường già như kẻ ngu (dè tránh người ganh-ghét mưu-hại) *thd.*: *Thời Tam-quốc, Lưu-Bí khi ở với Tào-Tháo, được Tháo hết lòng trọng-dâi. Trong một bữa ăn, nhân bàn việc nước và điểm qua những anh-hùng trong thiên-hệ, Tháo cho tất-cả đều lực-lực thường-tài, chỉ có Lưu-Bí mới đáng kè là ngang tay với mình. Bí nghe qua kinh-hãi, buông roi dưa. Sân trời đang chuyển mưa có sấm, Bí đã cho sấm làm Bí giật mình. Tháo cười và tin rằng Bí sợ sấm mà không còn lo ngại về Bí nữa.*

THÔNG-MINH ĐA ÁM-MUỘI *thng.*

Người thông-minh có nhiều chỗ khuất-lắp.

THÔNG THIỀN ĐẠT ĐỊA *thng.* Hiệu thấu-tất-cả việc trên trời, dưới đất.

THỜ CHA KÍNH MẸ *thng.* Hết lòng phụng-dưỡng và yêu-kính cha mẹ, phản-sự người con thảo *thd.* *Thời Xuân-thu, Lão-Lai đã 70 tuổi mà hãy còn cha mẹ. Ông thường mặc áo sặc-sỡ, nhăn-nhó múa hát cho cha mẹ xem; khi bụng nước hầu cha mẹ, ông già ngã, rồi khóc os-os như đứa trẻ lên ba cõi làm cho cha mẹ vu-cười NTT 7.*

THỜ THÌ ĐẺ, GIỮ LỄ THÌ KHÓ *tng.*

Phụng-dưỡng cha mẹ khi còn sống hay thờ cúng khi đã chết, hễ ai có đủ phương-tiện đều làm động. Nhưng nếu chỉ có vây thì chưa đủ; mà còn phải một lòng tôn-kính mới trọn đạo. Cái khó là ở chỗ đó và có làm được cái khó ấy, mới đóng là con thảo.

THỜ NGƯỜI CHẾT NHƯ THỜ NGƯỜI SỐNG *thng.* X. Sự tử như sự sinh.

THỜ HƠI CUỐI-CÙNG *thng.* Tất hơ-chết.

THỢ MAY ĂN GIÈ, THỢ MÃ ĂN HÒ thng. Làm nghề gì cũng có liêm-lép (ăn gian) chút - đinh; đó là việc nhô-mọn thường-tình, nên bô qua chớ không nên bắt nhặt.

THỢ RÈN KHÔNG DAO ĂN TRẦU tng. X. Làm hàng sảng, chất bô chiếu.

THỢ SƠN BỘI-BÁT, THỢ BẠC LỌC

LÚA tng. Sơn, không cần khéo lâm; rủi có hư hay vầy-vá, sơn lên một lớp nữa thì bít mắt; nên khieni người thợ sơn hay có tánh qua-loa cầu-thả. Ngược lại, làm đồ vàng bạc, người thợ vừa phải khéo tay, vừa đem hết trí-não vào; nên người thợ bạc phần nhiều có tánh tì-mi đền khó-khăn.

THỜI BẤT-KHÀ THẤT thng. Cơ-hội đã đến, không nên dè say.

THỜI BẤT TÁI-LAI thng. Thời-giờ đã qua, không bao-giờ trở lại (không nên lẩn-lụa).

THỜI-ĐẠI NÀO, KỶ-CƯƠNG ẤY thng.

Mỗi thời-đại có giềng-mỗi hay nếp sống riêng (không nên lấy óc đời nay mà phê-phán việc đời xưa hay so-sánh khắt-khe).

THỜI LAI PHONG TỔNG ĐÀNG-

VƯƠNG-CÁC thng. Thời-tới, gió đưa đến lâu Đằng-vương II (B) Tới thời, tự-nhiên việc may đưa đến mà làm nên cách bắt-ngòi đốt. Vương-Bột đởi Đường đi thăm cha làm quan ở Giao-chi; giữa đêm, đồng ta nồi lén, đưa thuyền ông đến đài Đằng-vương là nơi đang có hội làm thơ. Ông bèn làm bài phú Đằng-vương được nồi danh và cưới được vợ giàu (X. **Vạn khứ lôi oanh Tiển-phuốc-bi**).

THỜI OANH-LIỆT, NAY CÒN ĐÂU? thng. Lời than - tiếc lúc còn hưng-thời, trích trong bài thơ Nhớ rùng của Thé-lử.

THỜI QUAI VÂN KIỂN thng. Thời-vận long-dòng, gặp toàn việc trắc-trở.

THỜI-LHẾ TẠO ANH - HÙNG thng.

Người có tài mà bấy-lâu vẫn sống cuộc đời tầm-thường; nay bỗng-dưng thế nước they-dời hay vì một biến-cố trong cuộc đời, bắt-buộc vầy-vùng, lập nên sự-nghịệp và tăm-tiếng dè dời.

THƠM DANH HƠN LÀNH ÁO tng.

Ở đời, dẫu nghèo mà được tiếng tốt hơn giàu mà mang tiếng xấu.

THƠM TÂY MAY MIỆNG thng. May-mắn đoán trúng nên được việc.

THỜN-BƠN MÉO MIỆNG LẠI CHÈ
CHẠCH DÀI tng. Nh. Mình ốc không rùa còn mang cục rêu.

THỜN-BƠN MỘT BÈ thng. Đành yên phận, không tranh-đua xoay-xò; như con cá lười-trâu giẹp mình, được đặt nằm phía nào thì nằm yên phía đó chớ không lẩn-lóe chi được. VL: *Tóc tơ giải hết nguồn-cơn, Quyết liều chịu tổn thòn-bơn một bè* Tr. Th.

THỚT CÓ TANH-TAO, RUỒI MỚI
ĐÂU tng. Sở-dì được người mến-chuộng, tới lui là nhờ có tiền.

THỚT TRÊN ĐÈ THỚT DƯỚI thng.
Nh. Cá lớn nuốt cá bé (không tình-nghĩa chi cả).

THỚT TRÊN MÒN, THỚT DƯỚI
CÙNG MÒN tng. Ở đời, nên lấy hoà làm quý, kiện-tụng hay đánh-đập nhau, rốt cuộc cả hai đều bị thiệt-hại chớ nào phải chỉ có một bên; như cái cối xay có hai thớt, dùng lâu thì cả hai thớt đều mòn như nhau. VL: *Bao quản thớt trên mòn thớt dưới*, Hèm vì còn giặc phái ra tay PVT.; thd. Ba con rận tranh nhau hút máu một con lợn đến kéo nhau đi kiện. Một con rận thứ tư khuyên: «*Tưởng các anh chẳng nên tranh lẫn làm chi. Các anh nên lo đến con dao của anh đă-tè giết lợn, và ngon lửa của bồ rرم thu lợn mà thôi*». Ba con rận nghe ra, biết là dại, không kiện nhau nữa; cùng nhau quấn-tụ, dẫu no đùa đói cũng sống bền nhau. Con lợn thành mồi ngày một gầy; chú nó không làm thịt mà cứ nuối thúc. Nhờ vậy, ba con rận được no-dứ mãi CHTH.

THÙ NGƯỜI HẠI MÌNH tng. Có làm hại người, nhưng chính mình lại bị hại.

THÙ TÀN OÁN HẠNG thng. Thủ nhà Tần đã diệt nước Hán, oán Hạng-vương (vua Sở) đã giết chủa mình, tâm-sự của Trương-Lương. VL: *Bà tắc lưỡi đưa đón ngoại* năm năm, *Bà vẹn - vẹ thù* Tân oán Hạng N.B. Lên.

THÙ KHẨU NHƯ BÌNH thng. Giữ nhẹm, không nói ra như đóng nút miệng bình.

THỤ DỤC TỈNH NHI PHONG BẤT TỨC thng. X. Cây muốn lặng mà gió không dừng.

THỦ-GIỚI QUY-Y *thng.* Chịu theo các luật cấm của nhà chùa mà tu theo đạo Phật.

THUA CANH (h. KEO) NÀY, BÀY CANH (h. KEO) KHÁC *thng.* Có thất-bại chuyen này thì gom sức, rút kinh-nghiêm mà làm nữa; thê nào cũng thành-công chớ đừng thối-chì; như đánh bạc hay đấu vật, hễ thua bàn này hay trận này, thì bày bàn khác hay trận khác mà gỡ.

THUA ME GỠ LÚ *thng.* Bị người này rầy, quay sang người khác mà xài-xè cho đỡ xấu; hoặc thất-bại việc này, tìm việc khác làm đê gỡ-gỡ.

THUA QUAY, ĐÁNH ĐÁO GỠ *thng.* Nhtr.

THUA TRỒI MỘT VẠN, KHÔNG BẰNG

THUA BẠN MỘT LI *thng. Nh.* Thà thua thầy một vạn, chẳng thà thua bạn một li.

THUẦN HÚC *thng.* Nhà cửa, quê-hương dt. Truong-hàng dời Tán làm quan ở xứ xa; khi gió thu thổi thì nhớ đến cảnh rau thuần và ché cá húc là hai món ăn đặc-biệt của quê-hương ông trong mùa thu, nên từ quan mà về.

THUẦN-PHONG MỸ-TỤC *thng.* Phong-tục rất-rõng tốt-dep của nước mình.

THUẬN BUỒM XUÔI GIÓ *thng.* Nhờ gió xuôi, buồm bọc gió mà thuyền đi mau // (B) Thuận-lợi trôi-chèo, công việc liên-tới dễ-dàng và đều xong đấy.

THUẬN MẮT TA, CẢ NHÀ CÙNG

THUẬN *thng.* Hễ mình vừa ý trước công-việc mà mình đã hết lòng làm, thì mọi người cũng vừa ý công-việc đó như mình.

THUẬN MUA, VỪA BÁN *thng.* Mua bán thuận-thảo, giá-cá ranh-rẽ.

THUẬN VỢ THUẬN CHỒNG, TẤT BÈ

(BIỂN) ĐÔNG CŨNG CẠN *thng.* Trong nhà, vợ chồng mà hoà-thuận với nhau, thì việc chi, dầu khó mấy cũng làm xong. VL: Chừng nào duyên-mối thay duyên-eu, Hoà-thuận cùng nhau tất bè đồng SÀO-NAM.

THỰC GIÀ CHA MẠI *thng.* Cầm thô với giá cao thì quá cha bán dứt, vì không chuộc nổi // (B) Thấy người rời-rông tưởng lốt bụng cứ ý-lại và nhớ-nhối luộn, không khác đê bán dứt thon-xác và linh-hồn mình cho

hở; vì đã hưởng của họ quá nhiều rồi, họ có khiến mình làm điều trái với lương-tâm, với lẽ phải, cũng phải làm chở đầu dám cãi.

THUẾ LÀNG NÀO LÀNG ẤY GÁNH,

THÁNH LÀNG NÀO LÀNG ẤY THỜ *thng.* Nhà ai nấy lo, đạo ai nấy giữ, không nên can-thiệp hay xoi-bói đến việc nhà hay đạo của người.

THUI TRÂU (h. CHÓ) NỬA MÙA HẾT

RƠM *thng.* Việc đang làm nửa chừng thì hụt tiền hoặc thiếu phương-tiện phải bỏ dở.

THUÝ CHUNG NHƯ NHÚT *thng.* Trước

sau như một, không thấy lòng dõi-de, không phụ người cũ thđ.: Vua Cảnh-công nước Tề muôn gả cô gái yêu cho Yên-Anh là một công-thần của Tề. Nhân dân dyr tiếc tại phủ, vua thấy phu-nhân Yên-Anh thi ché: « Ông Người sao vừa già vừa xấu. Quê-nhơn có đứa gái trẻ đẹp, muôn cho về hầu, khanh nghĩ sao? ». Đáp: « Nội-tử tôi nay đã già và xấu; nhưng cùng tôi ăn-ở đã lâu, từ lúc còn trẻ và đẹp. Xưa nay, đàn-bà lấy chồng cốt nhớ-cậy lúc già, lúc xấu. Nay nhà vua tuy muốn ban ơn, chắc không nỡ để cho tôi ăn-ở bội-bạc với nội-tử trong lúc già và xấu ». Nói đoạn, Yên-Anh lạy vua xin từ CHTH.

THUÝ ĐẠI, THUYỀN TỰ CAO *thng.*

Nước lớn, tự-nhiên chiếc thuyền được nồi bồng lén // (B) Mình trọng người, tự-nhiên được người trọng lại.

THUÝ ĐẾ LAO CHÂM *thng. X.* Mò klm đáy biển.

THUÝ KHẨ-DĨ TÀI CHÂU, DIỆC KHẨ-

DĨ PHÚC CHÂU *thng.* Nước chở thuyền được mà cũng nhận chìm thuyền được // (B) Dân-chúng đира (bàu-cú) mình lén được, có ngày cũng đánh-đò mình được.

THUÝ LƯU TẠI HẠ *thng.* Nước luồn-luồn

chièu xuồng dưới thấp // (B) Lệnh vua truyền ra, qua tay ông quan, rồi chú lính, chót hết đến thẳng dân phải gánh lify.

THUÝ-TRUNG TRÓC NGUYỆT *thng. X.* Mò trảng đáy nước.

THUYỀN DỜI CHỐT BẾN KHÔNG

DỜI *thng.* Nh. Huyện mǎn, nha-môn không mǎn. VL: Thuyền dời nào bến có dời, Khang-khang một lời, quên-tử nhất ngón CD.

THUYỀN ĐUA, LÁI CÙNG ĐUA tng.

Cùng chung một hoàn-cảnh, đều sang hay hèn, giàu hay nghèo, giỏi hay dở, đều có trách-nhiệm như nhau mà cùng chung lo chung chịu với nhau; như bánh-lái đã dính trong chiếc thuyền, hễ thuyền chạy mau thì lái theo mau, thuyền chạy chậm thì lái theo chậm; hơn nữa, chính nhờ bánh-lái mà thuyền chạy được theo ý muốn, mặc dầu bánh-lái rất nhỏ, so với thuyền.

THUYỀN KHÔNG LÁI NHƯ GÁI

KHÔNG CHỒNG lv. Chiếc thuyền không bánh-lái thì dùng chèo dùng giằng lái đỡ cung đặng; nhưng chỉ khi thuyền chạy gần bờ thôi. Chớ khi ra giữa dòng nước siết, nhút là gặp gió to, thuyền phải trôi giật hoặc ló cồn nguy-hiểm. Gái dâ lớn mà không có chồng thì dễ bị iù-quen, sa-ngã.

THUYỀN MẠNH VỀ LÁI, GÁI MẠNH

VỀ CHỒNG tng. Chiếc thuyền có bánh-lái thì được vững, đi đâu cũng không sợ; cung như đàn-bà, nhờ có chồng mà dặn-dì, tới đâu cũng chẳng lo-nghẹt chi cả.

THUYỀN THEO LÁI, GÁI THEO

CHỒNG tng. Chiếc thuyền phải tuỳ bánh-lái mà chạy; cung như đàn-bà phải tuỳ theo chồng mà ăn-ở, cư-xử với dời.

THUYẾT-PHÁP TRƯỚC THÍCH - CA

tng. Nh. Múa búa trước cửa Lô-Ban và Múa rìu qua mệt thư.

THUNG THẠCH VI LƯƠNG tng. Giả đá làm gẽo // (B) Làm chuyệntoi công, vô-lich.**THÙNG RỖNG KÉU TO** tng. Ké bắt-tài thường hay khoa-khoeng, như cái thùng không, vỏ nó thì có tiếng vang to hơn cái thùng có đựng đầy.**THỦNG LŨNG TRÔN, KHÔN BUNG**

KHÓ BỌT tng. Tình-thé đã ngọt-nghéo lắm rồi, không phương cứu-vãn.

THUỐC ĐẮNG ĐÃ TẬT, LỜI THẬT

MẾCH (h. MẤT) LÒNG tng. Thuốc đắng thường có vị độc, trị mau lành bệnh; lời ngay thật thường trái tai và hay làm mếch bụng, nhưng rất có ích.

THUỐC KHÔNG HAY BẰNG THANG

tng. Thuốc toàn vị hay, mêt tiền mà ông thầy đầu thang không trúng căn bệnh, uống và cũng hoá dở // (B) Lời nói hay mà

không nhằm chỗ, không đúng lúc cũng hoá dở, vô-ich.

THUỒNG-LUỒNG BAO-GIỜ Ở CẠN

tng. Người có tài cao không bao-giờ làm việc tầm-thường hoặc người sáu-sắc đặc-hiểm không bao-giờ làm điều hời-hợt cho người ta đoán biết.

THƯ BẤT TẬN NGÔN, NGÔN BẤT

TẬN Ý (kinh dịch): tng. Sách viết chẳng hết lời, lời nói chẳng hết ý (vagy suy-nghĩ cho đáo-dề để tìm hiểu ý người).

THÚ NHẤT BA GIAI, THÚ HAI TÚ

XUẤT tng. X. Ba Giai tú Xuất.

THÚ NHẤT GÓC AO, THÚ NHÌ GIAO

ĐÌNH tng. X. Nhất góc ao, nhì giao đình.

THÚ NHẤT HAY CHỮ, THÚ NHÌ

DỮ ĐÒN tng. Đi học, thứ nhất được Ông thầy hay chữ, thứ nhì gặp Ông thầy đánh nhiều, thế nào cũng nêu.

THÚ NHẤT KINH-KÝ, THÚ NHÌ

PHỐ-HIẾN tng. Kê vè sự dân-cư đồng-đúc, mua bán tấp-nập, nhất là có nhiều nhà buôn ngoại-quốc thì thứ nhất là kinh-dâ Thăng-long (Hà-nội), thứ nhì là tình-lý Hưng-yên, nơi có xây Hiển-nam cõ-cung (tình-trạng nước ta hồi thô-ký XVI-XVII).

THÚ NHẤT NHỆN SA, THÚ NHÌ

CHUỘT RÚC, THÚ BA HOA ĐÈN tng. Bóng không mà nhện sa trước mặt, chuột xé kêu và tim đèn đang đốt có hoa, là ba diêm hén hoặc có khách, hay người thân từ xa về.

THÚ NHẤT QUẬN-CÔNG, THÚ NHÌ

KHÔNG LỀU tng. Làm một việc quan-trọng, nên thì được giàu-sang, quyền cao lộc cả, danh thơm tiếng tốt; hư việc thì tiêu-tan sự-nghiệp hoặc chết.

THÚ NHẤT RUỒI SA, THÚ NHÌ XÀ

CHẮN tng. Đang ăn cơm mà có con ruồi sa vào chén hay vừa ra khỏi nhà đã đi lo việc chi mà gặp rắn bò ngang là hai-diêm lành, sê gặp may-mắn.

THÚ NHẤT TỐT MỒI, THÚ NHÌ NGỜI

DAI tng. Câu cá, hổ mồi thơm ngon thì câu nhẹ; bàng không thì không nhẹ chớ đừng đồ tại vây tại khác, nhất là không nên tin cái thuyết có hay không có tay sát cá.

THÚ NHẤT THÀ CÁ, THÚ NHÌ GÁ BẠC *thng.* Nuôi cá và chứa cát-bạc là hai nguồn lợi to, mua làm giàu.

THÚ KÊU, ĐỐT TỊT *thng.* Vấn pháo (làm theo thủ-công) thường gặp trường hợp: khi đốt thử thì nổ to; nhưng khi đem ra dùng thật thì không nổ // (B) Ngày thường thì kưa mồi múa mò; khi lâm-sự thì chẳng bằng ai cả.

THƯA CÂY, NÂY BUỒNG *tng.* Trồng cây cách khoảng xa thì buồng (hoặc trái rời) sẽ to, sẽ sai trái.

THƯA RĂNG NÓI HỚT, TRỚT MÔI NÓI *thng.* Người nào răng mọc thừa thì hay nói hớt; người nào môi trót thì việc it xít ra nhiều, hoặc hay nói tiêm cho người ta.

THƯA CHUA QUÁ ÚNG *thng.* Kè quỳ-quái, không được ai tin dùng.

THƯA GIÓ BÈ MĂNG *thng. Clg.* Đường (h. Chờ) gió bè măng, dc. *Thừa phong chiết chuẩn.* Nhân trời nồi đồng, cát bay mù-mịt, nhà nhà đều đóng cửa, kè gian đi bè măng lộn mà không sợ bị bắt (ở miền Trung, có lệnh cấm bè măng đẽ đường tre; lại là nơi gần biển, gió to, cát nhiều) // (B) X. *Chờ gió bè măng,*

THƯA HƠI MÀ LÀM VIỆC ÁY *thng.* Khéo làm việc vô-ích !

THƯA NƯỚC ĐỤC THÀ CẦU *thng.* Nhân nước bị vẩn đục, cá không thấy bόng người nén dạn, cầu thì chắc được // (B) Nhân lợn-xộn, loạn-lạc mà trục-lợi, hoặc thừa lúc người lâm-nguy mà ép-uống.

THƯA SỐNG THIẾU CHÉT *thng.* Hết sức mình, xúyt bỏ mạng.

THỨC KHUYA DẬY SỚM *thng. X. Thìn* hưng dạ my. VL: Ai đem em đến chốn này, *Thức khuya dậy sớm mắt cay như gừng CD.*

THỨC KHUYA MỚI BIẾT ĐÊM DÀI *thng.* Người thức khuya thường có cảm-tưởng là đêm dài lầm, vì phần buồn ngủ, phần trống cho mèo sảng // (B) Có lâm-sự mới biết đời là khờ, có gấp nẹn mới biết nỗi nguy của người mắc nẹn..

THỰC BẤT TRI KỲ VỊ *thng.* Ăn mà chẳng biết ngon dó.

THỰC-HÀNH KHÔNG LÝ-THUYẾT LÀ

THỰC-HÀNH MÙ-QUÁNG *thng.* Làm việc, phải dựa vào một đường-lối có trù-tính, có căn-nhắc trước mới dễ thành-công; bằng chỉ nhầm mệt làm càn, phú cho may rủi, thấy hư mới sửa, thì heo công tổn của lại e sửa chẳng kịp mà hư việc nữa.

THỰC HOÁ BẤT CHẨN, VI THỦ TIỀN LỐ *HHT:* *thng.* Giàu mà không bô-thí, chẳng giúp-đỡ người trong cơn túng-ngặt, thì chỉ là moi giữ của.

THỰC-KHÁCH TAM-THIỀN *thng.* Luôn-luôn trong nhà có ba ngàn khách ăn, ở đt: *Mạnh-thường-quân* *Điền-Văn*, *người nước Tề*, tánh-tình hào-hiệp, nạp-sĩ chiêu-hiền, nuôi trong nhà hàng ngàn *người* khách đủ hạng.

THỰC NGỌC XUY QUẾ *thng.* Ăn ngọc thỏi (chum) quế // (B) Sông cuộc dời đất-dò (mắt-mò).

THỰC NHÂN-TÀI, CỨU NHÂN-TAI *thng.* X. *Thợ nhan-tài, cứu nhan-tai.*

THỰC VÔ CÀU BẢO, CƯ VÔ CÀU AN *tng.* Ăn chàng cầm no, ở chàng cầm yên (đeo quan-tử của người xưa).

THƯƠNG-CẨU BẠCH - VÂN *thng. X.* *Bach-vân thương-cẫu.*

THƯƠNG CON CHO ROI CHO VỢT, GHÉT CON CHO NGỌT CHO BÙI *thng.* Nuôi con phải rắn-day; khi cần, cũng rầy la hay đánh đòn; như vậy mới là thương con. Còn cứ càng-duręng nuông-chiéu, con đòi gì được nấy là làm cho con hư-hỏng; đó là ghét chó chàng phải thương thđ. Mẹ Khẩu-Chuẩn thấy con lêu-lòng chør-i-bời thì hay quở-phết. Một hôm, đang cầm quết cần, thấy con bò học đì chơi thì giận lầm, bèn ném quết cần trúng chén con, múa chày dầm-dầm. Từ ấy, Khẩu-Chuẩn không dám phỏng-túng nữa; chuyên-cần học-tập, thi đỗ làm quan. Lúc ông lên đến chức tể-tướng thì bà mẹ đã qua đời. Mỗi khi thấy cái theo (séo) nơi chén, ông khóc nức-nở mà nói: « Chính vết thương này đã làm cho ta nêu người ». CHTH.

THƯƠNG CON, NGON CỦA *tng.* Vì thương con, muốn hại họ được rõ-ràng, phải sắm của lě (hỏi hoặc cưới) trọng-hệu // Nuôi con thì yêu thương, nuôi gìn-sức thì cho ăn nhiều và ngon đẽ chúng mèo lớn (vì đó là của-cái sau này).

**THƯƠNG CON THÌ THƯƠNG BẰNG
ROI, THƯƠNG CON ĐỜI THÌ
THƯƠNG BẰNG CƠM** *tng.* Nuôi con,
phải nồng rắn-dạy; nuôi người ở, phải cho
ăn-uống đầy-dủ.

THƯƠNG CHA CHÓ CHỌC ĂN-MÀY
tng. Người ăn-mày thường là người tàn-tật và quá nghèo; mà người tàn-tật và
người luôn-luôn có nhiều tự-tỵ mộc-cảm.
Nếu bị chọc phá hay kiêu-ngạo, họ sẽ xấu-

hở mà chửi cha mắng mẹ kô dô chọc phâ
hay kiêu-ngạo họ. Vậy, nếu mình biết thương
cha mẹ mình, thì đừng chọc phá hay kiêu-
ngạo họ.

**THƯƠNG CHO TRÓT, VỐT CHO
TRÒN** *tng.* Có thương ai, giúp-dờ ai,
thì nên giữ một niềm cho trọn; mới có
ích cho người chó đừng nứa chừng rỗi
bô, gày lở-dở cho người.

TR

TRA BẰNG KÈ CƯỚP TRA CỦA lv.

Tra-hỏi cẩn-kẽ, vặn dì vặn lại nhiều lần
như kè cướp tra-hỏi tài-gia bao chì chõ
giấu tiền-của.

TRÀ DƯ TƯU HẬU thng.

Lúc thong-thà
trước chung trà hay ly rượu.

TRÀ-LÂU TƯU-QUÁN thng.

Lâu bán trà
bánh, nhè bán rượu và đồ nhậu, nơi kè
ăn-chơi hay la-cà.

TRÀ TIỀN RƯỢU THÁNH thng.

Đời
sống nhàn-nhã phong-lưu của người ần-
đát, uống trà uống rượu dè làm thơ hay
dè suy-gâm việc đời.

TRÀ CÁ DẠY CON dt.

Đào-Khán làm
quan trông coi đám vạn-chèi khai-thác cá.
Ngày kia, lợn cá ngon gởi về cho mẹ.
Bà mẹ gởi trả lại với thơ trách: «Làm
quan mà con không biết giữ bđn-phện
thanh-liêm». VL: Bà Đào phong có chín
khôn, Thành-liêm làm báu, miếng ngon
chẳng mèng.

TRÀ NỢ MIỆNG thng.

Tục bày tiệc đài-
đằng dè khen-vọng hay trong các dịp cưới
hỏi, giỗ quài, v.v... cốt trả nợ cho người
làng, vì mình đã dự đám của người ta quá
nhiều.

TRÁCH THIẾU, KHÔNG AI TRÁCH BIẾU tng.

Trong việc chia phần xôi thịt
ở làng sau một đám cúng thần, điều quan-
hệ hơn hết là phải biểu cho dù mất các
nhà tai-nết; vì đó là một danh-dự cho
người, dù chỉ được một phần rất nhỏ.
Nếu chia thiếu thì bị trách-cứu, bắt lỗi rất
nặng; còn nhiều hay ít, không đáng kể.

TRAI AN-THÁI, GÁI AN-VINH thng.

Hai làng thuộc huyện Bích-khê, tỉnh Bình-
định, nồi tiếng là dù trai hay gái đều giỏi
võ.

TRAI CẦU-VÒNG YÊN-THẾ, GÁI NỘI-

DUỆ CẦU-LIM thng.

Các nơi này nồi
tiếng là ở cách-mạng, trai có khí-phách,
gái đậm-đặng.

TRAI CÓ VỢ NHƯ NHỢ BUỘC CHÂN lv.

Có vợ rồi thì mang bận-biụ
gia-dình, không còn bay-hay dè bươn-chải
với đời nữa.

TRAI CHÈ VỢ NHƯ CỦA ĐỔ XUỐNG

SÔNG, GÁI CHÈ CHỒNG CỦA MỘT
MÀ HAI tng.

Theo tục-lệ, trai và gái đã
có làm lê hỏi rồi mà vì lê nào nhà trai
không cưới, thì chẳng được đòi bên gái
thường-bồi hay trả lê sinh lại; còn nhà gái
hỏi-hôn thì phải thường lê sinh bằng hai.

TRAI ĐEN DÁI, GÁI ĐEN ĐẦU tng.

Con-nít mới sinh, nếu là trai mà dài đen,
hay gái mà tóc đen, là những đứa khoẻ
mạnh, dẽ nuôi.

TRAI KHÔN ĐÒN QUAN, GÁI KHÔN

ĐÒN CHỒNG tng.

Tục ngày xưa, chức-
việc nhỏ mà có lỗi thường bị quen trên
đánh đòn dè rắn-phẹt; trong gia-dình cũng
vậy, vợ có lỗi, cũng hay bị chồng bắt nằm
đòn là trai khôn, bời khôn mới len-
lỏi vô được hàng chức-việc nhà nước; gái
mà bị chồng đánh đòn là gái ngoan, bời
ngon mới được người chồng đặng-hoàng,
biết rắn-dạy vợ.

TRAI KHÔN LÂM NƯỚC ĐÁI, GÁI

KHÔN LÂM NƯỚC-MẤT *tng.* Trai mà thông đường tiêu, đái nhiều là nhờ không chơi-bời đến mắc bệnh phong-tình, ấy là trai khôn. Gái khi bị chồng đánh mắng, chìa khóa chó không dái-co, cù-nụ thì thê nào chồng cũng thương mà dung-thú; như vậy mới khôn.

TRAI KHÔN VÌ VỢ, GÁI NGOAN VÌ

CHỒNG *tng.* Vợ chồng là một đôi bạn đời cùng chung cực sướng với nhau nên cần chỉ điều khôn lẽ dại cho nhau, nhất là nhờ gần-gũi nhau luôn nên được ân-hưởng lẫn nhau. Nên chồng khôn thêm là nhờ vợ, hay vợ ngoan thêm là nhờ chồng là lẽ dĩ-nhiên.

TRAI MẠNH, GÁI MỀM *tng.* Đàn-ông con trai phải mạnh-dạng và dạn-dĩ; đàn-bà con gái phải yêu-diệu dịu-dàng.**TRAI NUÔI VỢ ĐÈ GÀY-MÒN** *tng.*

Đàn-ông phải lo sinh-kế cho gia-dinh; nay lại cáng-đảng thêm việc nuôi vợ đè thì việc ăn-ngủ thất-thường; phần lo cho vợ yếu con thơ, tự-nhiên phải gầy-mòn hơn bình-thường.

TRAI NHÂN-ÁI, GÁI LONG-XUYÊN *tng.*

Đàn-ông con trai làng Nhân-áí (Cần-thơ) và đàn-bà con gái tỉnh Long-xuyên nói tiếng là đep-de.

TRAI Ở NHÀ VỢ NHƯ CHÓ Ở GÀM

CHẠN *tng.* Tục ở rẽ khiến anh trai mất hết phầm-cách người đàn-ông vì lê tự-ty mặc-cảm, luôn-luôn lâm-lết như con chó bị đòn chun xuống trốn dưới gầm sống-bét.

TRAI ƠN VUA NGỜI VÔNG ĐÒN RỒNG, GÁI ƠN CHỒNG NGỜI

VÔNG RU CON *tng.* Quen-niệm nam tôn nữ ty hối xưa khiến người đàn-bà không có đường tiến-thủ; đàn-ông học giỏi được đi thi; đậu thì đắc-địch làm quan, vua cho vông giá về làng, vinh-quy bái-tò, sang-cá trǎm phần. Còn đàn-bà, cứ lúc-thúc trong nhà; nếu được ngồi vông, là chì đẽ ru cho con ngù.

TRAI TAY KHÔNG CHẲNG PHẢI

NHỜ VỢ, GÁI TRĂM MẪU RUỘNG
VĂN PHẢI NHỜ CHỒNG *tng.* Đàn-ông là chủ gia-dinh, trọn quyền phát-lạc việc nhà. Nên đâu không có chút tiền - của nào trong tài-sản chung của gia-dinh, mà

tất-cả đều của vợ, cũng vẫn được trao quyền phát-lạc; vợ chỉ là phần-tử phật thuộc trong gia-dinh (theo quan-niệm xưa).

TRAI TAY TRÁI, GÁI TAY MẶT *tng.*

Trong việc bói toán, coi chỉ tay, xem mạch..., nếu là trai thì coi tay trái, nếu là gái thì coi tay mặt. Cứ thế, mọi việc ngoài xã-hội, cũng theo trật-tự ấy (nam tay, nő hưu).

TRAI TÚ-CHIẾNG, GÁI GIANG-HỒ *tng.*

Trai phải đi lính, luân-luân được đi thú khắp bốn Trấn ở Bắc-hà hời xưa là Sơn-nam, Kinh-bắc, Hải-dương và Sơn-tây. Gái thì dám-đang việc gia-dinh, phải đi mua bán khắp nơi, khi thì ngồi thuyền, khi thì trèo bộ /l (theth) ¹⁰: Đầu họng người từ các nơi tụt lại làm-ăn đồng-áúc; 2⁰ Rất xứng đôi, trai thì lão-luyện, gái thì già-giặn.

TRAI THỜI LOẠN, GÁI THỜI BÌNH *tng.*

Thời loạn hợp với trai; đó là cơ-hội dè đem tài sức ra làm cho yên nhà lợi nước; cũng là cơ-hội dè tiến-thân. Gái thì hợp với thời bình, vì nước có bình, nhà mới yên; nhờ yên nhà, gái mới có phuong-tien dè lo việc lè-gia nội-trợ.

TRAI THƯƠNG VỢ NẮNG QUÁI

CHIỀU HÓM *tng.* Chi có lúc nắng quái chiều hôm là cảnh sắp về già, người đàn-ông mới thiệt thương vợ và tình thương ấy mới chắc-chắn bền-bỉ; còn lúc đầu chí là tính chuộng mới thường-lình mà thôi.

TRAI TRÊN GÁI DƯỚI *tng.* Trai-gái

bày-bé; nay lấy người này, mai cặp với người khác.

TRAI TRỨNG CÁ, GÁI MÁ HỒNG *tng.*

Trai mà mắt có nỗi mực trắng lâm-tâm mới đẹp; gái mà đôi má ửng hồng mới là gái đẹp; đó là theo khiếu tham-mỹ của người xưa.

TRAI VƯỢT BIỂN CÓ BẠN, GÁI

VƯỢT CẠN MỘT MÌNH *tng.* Phận trai là bươn-chải với dãi, hoặc gặp thời loạn thì đem thân ra giúp nước, có nhiều nguy-hiểm; nhưng nhờ ở trong số đông nên cái nguy không chỉ mũi ngay mình. Ngược lại, đàn-bà, mỗi lần sinh-dẻ là một lần xuất-mắt mộng; và cũng chì một mình chịu nỗi đau-dớn, khò-sở ấy thôi.

TRÁI CẨM LÀ TRÁI QUÝ *tng.* Vật chỉ

dè hời-hợt thì bị xem thường xem khinh; ngược lại, nếu được giữ-gìn kỹ-lưỡng, trong

thì niêm-phong, ngoài thì rào dồn, thì được quý-trọng, lại gợi tính tò-mò của người, khiến người tìm đủ cách để thường-thức thđ. Anh kia, thấy người láng-diềng có hai vợ đều đẹp, bèn tìm cách chia bớt. Trước hết, anh tán-tinh người lớn, bị bà nay cự-tuyệt và mắng anh thậm tệ. Quay sang người nhỏ, anh được toại-nghuyện. Hai người lén-lút đi lại với nhau khé lầu thì người chồng vô-phuốc kia qua đời. Đời mẫn-tang, anh nỡ nhỡ mai dفن hối bẽ lớn và thương-lẽ làm đám cưới rõ-ràng. Có người hỏi tại sao anh đã đi lại với người nhỏ mà không cưới người này; lại cưới người trước đã mắng anh thậm tệ. Anh đáp: Bà nhỏ có chồng mà còn đi lại với tôi được thì khi lấy tôi, bà ta cũng đi lại với người khác được. Chí ư bẽ lớn, không ưa việc tè-vạy tư-tình, có chồng thì giữ tiết cùng chồng, mới là người đáng quý CHTH.

TRÁI GIÓ (h. NẮNG) TRỞ (h. ĐỜ)

TRỒI tng. Bệnh xoàng do tiết trời thay đổi đột-ngoặt.

TRÁI NÚI ĐÈ RA CON CHUỘT tng.

Chuyện thêu-dệt, dồn-dai thật to, thật quan-trọng, nhưng rốt cuộc chỉ là chuyện xoàng, không đáng.

TRÁI TIM BẤT DIỆT dt. Năm 1963,

Phật-giáo bị chánh-phủ kỳ-thị tôn-giáo mà chèn-ép đến điều. Nhiều cuộc tranh-đấu của nhiều giới đồng-bào khắp nước nỗi lên chống lại đều không có hiệu-quả. Hoà-thượng Thích-Quảng-đức phải tự-thiêu, da thịt cháy đen. Xong cuộc tự-thiêu, nhà chùa bèn làm lễ hoà-táng; toàn thân hoà-thượng đều cháy thành tro, trừ trái tim không hề-hỗn chi cả dù được đốt minden độ nóng thật cao. Hiện-tượng ấy được nhiều nhà khoa-học chứng-kien và được loan đi khắp nước, khiến một cuộc cách-mạng võ-trang nỗi lên, lật đỗ chế-độ thời ấy, đưa Phật-giáo trở lại địa-vị cũ.

TRÀM XANH CỦI LỤC tng. Vùng rừng tràm miệt U-minh ở hai tỉnh Rạch-giá Bạc-liêu hồi xưa // (R) Nơi rừng dày, luồn-luồn ngập nước, có nhiều muỗi và đỉa.

TRÀM ĐỊNH TIẾT THIẾT tng. Chém định chặt sắt, tức nói cách quâ-quyết với lời lẽ đanh-thép.

TRÀM LỤC TƯỚNG, QUÁ NGŨ QUAN

trT. Qua năm ài, chém chặt sáu tướng đt. Thời Tam-quốc, Quan-vân-Trưởng khi phong vàng treo sần và đê thơ từ-giả Tào-Tháo rồi thì phò hai chí đầu qua Hè-bắc tim anh là Lưu-Bị. Bị binh Tào ngăn-chặn, ông phải giết hết sáu tướng đê vượt qua năm cửa đi mới đến Cồ-thành là nơi em của ông là Trương-Phi chiếm đóng.

TRÀM NHAN-LƯƠNG, TRU VĂN-XÙ

trT. Thời Tam-quốc, khi Quan-vân-Trưởng phò Tào-Tháo thì được Tào hét lớn trọng-dãi, khiến Quan luân-luôn áy-náy, thầm tinh tinh díp trả ơn cho Tào rồi mới bỏ Tào được đê di tìm Lưu-Bị. Lúc Tào-Tháo cùng Viên-Thiệu giao binh, Trinh-Dực tiến-cù Quan-công ra đương-cự với tướng tài của Viên-Thiệu là Nhàn-Lương và Văn-Xù. Tào không nhận; vì e Quan-công lập được công rồi sẽ bỏ mình mà đi. Nhưng Trinh-Dực mưu sâu, bày-giải: Lưu-Bị hiện phò Viên-Thiệu; nếu Quan-công giết tướng tài của Thiệu, thế nào Thiệu cũng giận mà giết Lưu-Bị. Như vậy, cho Quan-công ra trận, vừa trù được tướng dữ của Thiệu, vừa hại được Lưu-Bị là cái hoà về sau, mà hế Lưu-Bị chết rồi, Quan-công cũng sẽ ở luôn với mình và, vì giận Viên-Thiệu giết anh, sẽ hét lòng với mình mà trù Viên-Thiệu. Tào-Tháo nghe được, chờ người về vời Quan-công. Chỉ trong một hồi trống, Quan-công giết được Nhàn-Lương trước, rồi Văn-Xù sau, danh vang Hè-bắc.

TRÀM THẢO TRỪ CĂN tng. Phát cỏ phải đào rẽ // (B) Chống địch phải trừ tiệt nǎm-mồng.

TRÀM XÀ KHỜI NGHĨA trT. Đời Tần, Lưu-Bang chém rắn nơi núi Mang-dịch, được dân-chúng phục tài mệt phòn; kể có bà lão đến ôm thây rắn mà khóc và cho biết rắn ấy là con bà, vốn dòng vua Bách-dế, nay bị con vua Xích-dế là người có phuoc-đức hơn giết chết (?). Dân-chóng hay tin ấy, càng tung-phục Lưu-Bang nhiều hơn, đó là khởi-điểm của cuộc khởi-nghĩa chống bạo Tần bên phía Lưu-Bang, để dựng nên nhà Hán và truyền dài đến hơn 400 năm (210 trước T.c. — 196 sau T.c.).

TRÁN BÁNH CHUNG, LUNG TÓM

CÀNG tng. Đàn-bè mà trán vuông và lung tóm thì không đẹp.

TRANG-CHÂU MỘNG HÒ. ĐIỆP dt.

Ông Trang-Châu, tự Tử-hữu, hiệu Tết-viên, người trong phái chư-tử thời Chiến-quốc nên cũng được gọi Trang-tử, có học phép tiên; khi ngủ, muôn di chơi xe thì hoá ra con bướm mà bay đi.

TRANG-TỬ CỎ BỒN đt.: Ông Trang-tử, sau khi vợ chết, ngồi vỗ bồn ca rằng: « Nên than ôi thế-sự! Đường hoa dorm lại rã. Vợ chết át ta chôn, ta chết vợ cái-giá. Vì băng ta chết trước, một tràng cười hì-hò. Ruộng phải người khác cày, ngựa mǎc tay cởi lè, vợ đê lại người xài, con bị người rủa thoa. Nghỉ lai chành tắm lòng, nhìn nhau không lâ-châ. Đời cười ta chẳng bi-thương, ta cũng cười đời luồng đoạn-trường. Cuộc đời khóc mà vẫn-hồi được, ta cũng ngàn thu khóc muôn hàng ». Huệ-tử dến viêng, trả lời: « Mình đã ăn-ở với người ta; bầy-giờ người ta chết, đã không khóc lại ngồi gõ bồn mà hát, là nghĩa làm sao? » — Đáp: « Con người, vốn không có chí cá: chẳng qua đó là tèp-chết biến mà hoá ra có hình, có khí, có sinh, có tử; khác nèo như xuân, hè, thu, đông, bốn mùa cứ tuần-hoàn đi lại. Vả con người chết là trở về với tạo-hoá, như người đi chợ trở về nhà, thế mà ta lại theo-duỗi mà nghêu-ngao khóc-lóc, chẳng hoá ra ta không biết mặng trời ư? »

TRANG-TỬ THỦ VỢ đt.: Trang-tử đi chơi, gặp người đàn-bà mặc đồ tòng ngồi quạt mà chẳng cho mau khô dép có thè lây chông khác, theo như lời trói của chông. Về nhà, Trang-tử than-thở với vợ về việc ấy, thì bà vợ cho rằng trên đời, chỉ có một người đàn-bà nhẫn-tâm như thế thôi. Trang-tử bèn già bệnh nặng, trói nén quàn linh-cửu sòng đủ 100 ngày sê chôn; rồi ông tắt hơi. Bà vợ lần khóc thảm-thiết; ý theo lời chông, bà quên linh-cửu ông bên chái, cõm cúng hằng bữa, hương đốt không dứt. Một hôm, một thư-sinh trẻ đẹp dến xung là học-trò cũ dến viêng thăm, được bà cầm lại rồi cả hai cùng nhau trao ân-dôi-ái. Vài hôm sau, thư-sinh ôm bụng nhèo lèn, bảo chúng cũ trả lại; và chỉ có sợ người mới chết trong 100 ngày mới cho uống mới khỏi. Bà lật-đặt xách búa búa sảng chông. Nắp sảng vừa tung, Trang-tử đứng lên ngó bà cười rũ-rười. Bà sợ quá, day tim thư-sinh, thì chàng thư-sinh đẹp trai kia đã biến mất. Bà hiều, nên hờ-hẹn mà chết. Trang-tử dùng quan-tài cũ

liệm bà. Xong đâu đấy, ông ngồi vỗ vào bồn mà ca (X. Trang-tử cỏ bồn).

TRÁNH-SĨ MỘT ĐI KHÔNG TRỞ LẠI thng. Người tráng-sĩ đã vì đại-nghĩa mà ra đi thì không mong còn sống mà trả về đất: Cám-nghĩa thái-tử Đan-hậu-dãi, tráng-sĩ Kinh-Kha quyết sang Tân-dê hành-thích vu vu Tân là người thù của nước Yên, lại cũng là người dang lâm-le đem binh xâm-chiếm lục-quốc. Đan-bờ sông Dịch, được bận thân là Cao-tiêm-Lý đặt sần-tiệc tiễn-hành. Rượu vừa xoàng-xoàng, hai người kẻ đánh nhíp kẻ ca; lời ca của Kinh-Kha có câu: Tráng-sĩ nhãi khú hèle bắt phyc-phán (Tráng-sĩ một đi không trở lại).

TRẠNG BÙNG thng. X. Phùng-khắc-Khoan PH. III.

TRẠNG CỜ: Ông tên Võ-Huyên, người làng Mỷ-trạch, huyện Đường-hào, tỉnh Hải-dương, đánh cờ tướng rất cao.

TRẠNG LỢN: Nguyễn-nghiêu-Tư học đờ mè đỗ trọng-nguyên, bị đời mỉa-mại là Trạng-nguyên.

TRẠNG TRÌNH: X. Nguyễn-bình-Khiêm PH. III.

TRANH BÁ ĐÒ VƯƠNG thng. Mưu toàn việc làm vua làm chúa một nước hay một cõi.

TRANH DANH ĐOẠT LỢI thng. Bôn-ba chạy theo thời-cuộc để tìm danh lợi.

TRANH LÈO GIỤT GIẢI thng. Dụ tranh nột-cuộc thi để chiếm giải thưởng.

TRÁNH ANH DÁNH ĐAU, GẶP ANH MAU ĐÁNH tng. Thân-phận người đàn-bà vô-phu-oxic, gặp phải người chồng nào cũng hay đánh vợ.

TRÁNH ĐẦU, PHẢI VAI tng. Sổ-phận chàng mạy, chạy đầu cũng không khôi.

TRÁNH LỐI, MẮC ĐÓ tng. Tránh kè gian-xảo này, gặp tay gian-xảo khác, chạy đầu cũng không khôi.

TRÁNH THÀNG MỘT NAI GẶP THÀNG HAI LỌ tng. Bố người chồng ghiền (nghiện) rượu này, lấy người khác còn ghiền rượu bằng hai (nai và lợ đều là vật đựng rượu).

TRÁNH VỎ DƯA, GẶP VỎ DỪA tng. Chè vỏ dưa lẹt, không ngọt; nhai vỏ dừa

thì dai-nhách, không mùi vị chi cả // (B) Chê người (hay việc) không vừa ý, lại gặp người (hay việc) khác còn tệ hơn nhiều.

TRÁNH VOI CHĂNG XẤU MẶT NÀO

tng. Nhịn thua người mạnh hơn mình về sức-khoả hay về thể-lực, không bị ai chê cười cả; như vào rừng gặp voi phải chạy tránh vậy.

TRAO THÂN GỞI PHẬN (h. MÌNH)

thng. Phú minh trong tay nhà chồng, lẽ mà cõi dâu mới võ nhà chồng, trầu rượu lạy chồng và cha mẹ chồng, xin nhờ mọi che-chở // (thng) Nhịn làm vợ một người đàn-ông.

TRAO TAM THỐN THIỆT thng. X. Uốn ba tắc luối.

TRÂM BÓ ĐƯỢC CÙNG VỚI ĐƯỢC CON ÉCH tng.

Chịu khó và bền chí, thế nào cũng thành-công.

TRÂM CÁI CẤU, KHÔNG BẰNG MỘT

CÁI VÉO tng. Cầu là dùng cả năm đầu ngón tay mà cào da người, hành-động của các cô gái giận cùng, lâm khi không trúng nữa; còn véo là dùng hai ngón tay kẹp thịt người mà quay lại, rất đau, hành-động của người đàn-bà hiềm-dộc // (B) Hay rầy la mắng chửi, hay xéo-xắt đánh đập không bằng lừa thô quật ngã hay âm-mưu hâm-hại.

TRÂM CÁI ĐẮM KHÔNG BẰNG MỘT

CÁI ĐẬP tng. Đắm bằng tay vào mặt, vào lưng, vào ngực, chỉ đau một lúc; còn đập bằng chân đã mạnh lại có thể giập tòng-phủ mà chết // (B) Nh. Trâm cái cầu, không bằng một cái véo.

TRÂM CÔNG NGHÌN VIỆC thng.

Công-việc đa-doan nhiều quá, không lúc nào rảnh.

TRÂM CHẮP, NGHÌN NỐI tng.

Đỗ chắp nối nhiều quá, không phải nguyên vẹn // (B) Đã nhiều lần thay vợ đổi chồng, không phải vợ chồng một kèo một cột.

TRÂM DÂU ĐỎ ĐẦU TÀM tng.

Bao nhiêu tiền mua lá dâu cho tằm ăn cũng trông-cậy vào việc bán kén, bán tờ mà lấy lợi // (B) Bao-nhiều sai-lầm, tội lỗi chỉ cũng đều quy cho người có trách-nhiệm.

TRÂM HAY KHÔNG BẰNG TAY QUEN

tng. Giỏi về lý-thuyết cách nào đi nữa mà không từng làm cũng không bằng người

từng làm, có nhiều kinh-nghiệm, dễ thành-công hơn thd.: *Trân-nghêu-Tu đời Tống bắn cung giờ có tiếng*. Một hôm, có ông lão bán dầu đứng xem ông bắn, 10 phát cũng trúng được 8, 9, thì tòm-tím cười. Nghiêu-Tu không bằng lòng, gắt: « Ta hẵn thế chưa hay sao nhè-người cười? Ông lão đáp: « Không hay chi cả! Chi que tay thôi; cứ xem tôi rót dầu thì dù chúng cái lý tôi là đúng ». Rồi ông đặt một cái bầu xuống đất, để đồng tiền lén miệng hồn, đoạn n-hiêng thùng từ từ rót dầu qua lỗ đồng tiền; không chút dầu nào vẩy miếng lỗ đồng tiền cả.

TRÂM KÈ (h. NGƯỜI) BÁN, VẠN

NGƯỜI MUA tna. Người bán đồng thì người mua càng đồng, không việc gì mà phiền-tranh-giành, cãi-h-tranh-bất-chính.

TRÂM NHƠ, NGHÌN NHƠ, LẤY

NƯỚC LÀM SẠCH thng. Không vật chi đè tự-nhiên mà sạch được; cứ lấy nước mà rửa thì sech, chớ chẳng nên ché // (B) Dầu mang tai-tiếng hay nhục-nhà đồn dầu, cứ vẩy tiền ra lấp miệng thiên-hè thì được.

TRÂM ƠN KHÔNG BẰNG HƠN TIỀN

tng. Ơn nghĩa chỉ là việc đầu môi chót lưỡi, tiền-bạc mới là thiết-thực.

TRÂM SÔNG ĐỎ VỀ BIỂN tng.

Nước sông nào cũng chảy ra biển mà nhập chung lại cả. VL: *Kia kia lũ trước dòng sau, Trâm sông rỗi cõng chung đầu dài dương VD. II (B)* Những vật lè-té đồng chung một tính-chất, rõ cuộc cùng quy về một mối.

TRÂM TỘI (h. LỎI) ĐỒ NHÀ OÀN tng.

Các tội-lỗi về việc xôi xôi cúng Phật ở chùa như xôi sắng, đorm với, không tinh-khiết, v.v... thì do các người ở nhà bếp chịu; người khác không tội gì // (B) Bao-nhiều sai-lầm, tội-lỗi, chỉ đều quy cho người có trách-nhiệm.

TRÂM TUỔI GIÀ thng.

Chết già.

TRÂM VOI KHÔNG ĐƯỢC BÁT

NƯỚC XÁO tng. X. Mười voi không được bát nước xáo.

TRÂM ĐEN RÀM THÌ TRÒN thng.

Mỗi việc đều có thì, có lúc của nó; không nên nóng-nảy khi thấy chờ lâu, hoặc lấy làm lạ khi bắt gặp.

TRÂY MÁU ĂN PHẦN thng.

Giả-mạo cho có cớ dặng kẽ công dt. Nhiều người làng vĩ đậm được con thịt giấm

phó hoa-mèu, bèn xé thịt chia nhau. Có người không có mặt lúc đêm con thịt, lén lấy máu trâu cùng mình cho có cớ để xen vô lanh một phần thịt.

TRÀM MÌNH GIỮ TIẾNG trT: Trên đường đi lánh nạn, Ngũ-Viên nhớ lão thuyền chài đưa sang sông. Đè đèn ơm, Viên cởi thanh báu-kiem trao cho ông lão và thốt: « Đây là thanh kiếm của ông cha đe lại đe ba đời, tôi xin tặng cụ đe đèn ơm cứu-tử ». Ông chài đáp: « Vua Sở treo giải cái đầu nhà-người ném vạn thach thác và chức thương-đại-phu, lão còn chẳng ham, huống hổ thanh kiếm này. Vả lão đánh cá, có cần chỉ đến gươm; nhà-người hãy mang theo hộ-thân khi đi đường ». Ngũ-Viên hỏi tên họ ông chài, ông đáp: « Người là người có tội đi trốn; lão là người tha ké có tội, cả hai đều có tội; hè-tất hỏi tên họ làm chi? Vạn nhất, sau này có gặp nhau, lão sẽ gọi nhà-người là người trong bụi lau; nhà-người gọi lão là ông lão đánh cá cũng dù lầm rồi! » Ngũ-Viên hết lòng cảm-phục, lạy tạ rồi lên đường. Tới được mây bước, lại døy lại dặn: « Nếu có quan quân đuổi theo, xin cụ đừng tiếc-lộ tông-tích tôi ». Ông lão đánh cá thở dài than: « Nhà-người còn chẳng tin lão sao? Như vậy, nếu nhà-người vì lẽ nào bị bắt, chắc lão khó biện-bạch nỗi lòng ». Nói xong, lão chài lao mình xuống nước. Ngũ-Viên hối-hận than: « Ta nhớ lão mà sống, lão vì ta mà chết! » Ngày kia, gặp một người con gái ngồi giặt lụa bên bờ sông Lạc-thuỷ, bên cạnh có rể cơm. Từ-Tư đói quá, đánh liều bước đến xin ăn. Cô gái từ-chối không tiếp chuyện; Ngũ-Viên phải khẩn-khoản đòi bò lân. Cầm lòng không đậu, nàng phải bày cơm ra cho Ngũ-Viên ăn. Ăn xong, Ngũ-Viên từ-giã ra đi và không quên dặn-dò đừng tiếc-lộ. Nàng buột miệng than: « Bấy-lâu giữ lòng trinh-tiết, nào nảy-vì một rể cơm mà phải chuyện-trò với đèn-ông ». Than xong, nàng ôm đá nhảy xuống sông trầm mình.

TRÀM NGƯ LẠC NHẠN thng. X. Chim sa cá lện.

TRÀM-TU MẶC-TƯỞNG thng. Âm-thầm suy-gambi.

TRÀM CHẾT THÌ TRẠNG CŨNG GIÀ thng. Người cùng cảnh-ngộ thì cùng chung số-phận như, nước có loạn, vua mất ngô

thì quan cũng mất địa-vị; vua chết thì quan cũng chết.

TRẦN-KIỀU BINH-BIỂN đt. Vua Cung-dế nhà Hậu-Châu lên ngôi hồi 7 tuổi thì có quân Khiết-đơn kéo đến xâm-chiếm. Triệu-khuông-Dẫn, chức Diện-tiền đà-kiên-diêm, kiêm Tiết-độ-sứ trấn Quy-đức được lệnh đi dẹp giặc. Đại-quân đánh Trần-kiều, tướng sĩ tôn ông làm vua, viễn cớ vua Châu còn nhỏ quá, không đủ sức nắm vận-mạng quốc-gia trong cơn nguy-biển đe chống ngại-xâm. Khuông-Dẫn kéo binh trở về Đại-Lương, được Cung-dế nhường ngôi, lập nên nhà Tống (X. **TỔNG PH. III**).

TRẬT CON TOÁN, BÁN CÁI NHÀ tng.

Con toán tuy chỉ là một viên gỗ tròn nhô-mọn (hay một con sô nhô-mọn trong một bài toán), nhưng nếu nó nằm vào hàng ngàn hay hàng vạn, thì số lượng rất to. Vậy nếu bỏ trật (hay tính sai) thì mất đi rất nhiều và thiệt-hại chẳng nhỏ.

TRÂU BÉO KÉO TRÂU GÀY tng. Cùng

làm chung một việc, tự-nhiên người khoẻ mạnh hay siêng-năng, giỏi-giản phải làm gồng việc của người yếu-ớt, biếng-nhác hay bết-tài; như hai con trâu cùng mang một cái ách, con mập (béo) túc-nhiên khoẻ hơn, kéo cái cày đi và lôi theo con trâu ốm (gầy) kia theo.

TRÂU BÒ HÚC NHAU, RUỒI MUỒI

CHẾT HẾT tng. Hai người, hai phe hay hai nước mạnh tranh-đấu nhau, tự-nhiên dân-chúng hay người ở gần phải bị hoạ-lay.

TRÂU BUỘC (h. CỘT) GHÉT TRÂU ĂN

tng. Cùng chung một giai-cấp hay một hoàn-cảnh, người được ưu-dãi hay vì lẽ nào được hưởng lợi to phải bị người khác ganh-ghét. VL: Trâu buộc thì ghét trâu ăn, Quan vỡ thì ghét quan vẫn dài quẩn CD.

TRÂU CÀY, NGƯA CỐI tng. Có cửa thì đem ra xài, không nên tiếc // Mỗi vật phải dùng cho đúng chỗ, đúng việc.

TRÂU CHẬM UỐNG NƯỚC ĐỤC tng.

Chậm chạp thì dùng cửa thừa-thãi hay chịu nhiều thiệt-hại.

TRÂU CHẾT, BÒ CŨNG LỘT DA tng.

Cùng chung một cảnh-ngộ hay giai-cấp, không nên cười người khi thấy người bị hại; vì sớm muộn gì, mình cũng sẽ bị hại như người đó.

TRÂU CHẾT CHÀ KHỎI RƠM *tng.*

Sống ở đâu hay sống nhờ nghè nèo, thì phải quý trọng chỗ đó hay nghè đó chớ đừng phubac chỗ đó hay nghè đó; vì thế nèo, đến lúc chết, người nhà cũng đem hài-cốt mình và nơi đó hoặc anh em cùng nghè cùng lo-liệu, cháu-tất cho mình; như loài trâu, ăn rơm mè sòng; chừng chết, cũng bị người ta thuỷ bằng rơm.

TRÂU CHẾT MẶC TRÂU, BÒ CHẾT**MẶC BÒ, CỦ TỎI GIẤC LƯNG** *tng.*

Ké ích-ký và có ác-ý, chẳng những không thương-xót người gặp nạn, còn thừa tai-nẹn của người mà thủ-lợi, như trong một luồng dịch, trâu bò hàng xóm nối-tiếp nhau mà chết, kẻ hau ăn dã chẳng tò lòng thương, lại còn chục xe thịt về ăn.

TRÂU CHỐC CẬT, THẤY ÁC BAY

QUA LIỀN NÉ *tng.* Có tịt, hay sơ-sết, dầu lớn chúc, có nhiều quyền-thể, cũng phải sơ kè dưới, yếu-thể hơn, mà nhin-nhục (chốc cắt: lờ lung).

TRÂU ĐỒNG NÀO, ĂN CỎ ĐỒNG

NẤY *thng.* Quyền-lợi ai nấy hưởng, địa-phận ai nấy khai-thúc; không được viet-phận hay tha-cầu.

TRÂU GIÀ KHÔNG NỆ DAO PHAY

tng. Già rồi, không sợ chết, không sợ mang tiếng.

TRÂU LẤM VẪY CÀN *tng.* Đã lỡ mang tiếng xấu hay lỡ làm nên tội rồi thì không còn e-ngei chi cả, hay khai bừa cho kẻ vô-tội hoặc đồ vầy cho nhiều người khác; như con trâu lấm nhiều bùn sinh nặng-nè, hay vầy đuối quay mình cho vắng bớt đi.
TRÂU LEO CÂY MUỐM *thng.* Điem gờ, sau đó sẽ có tai-hại xảy đến.**TRÂU LỎ** *thng.* Xứ của Ông Mạnh-tử (Trâu) và của Đức Không-tử (Lỏ) // (R) Đức Mạnh-tử và Không-tử.**TRÂU NGÃ NHIỀU GĀ CÀM DAO** *tng.* X. Trâu sống không ai mà-cá...**TRÂU SỐNG KHÔNG AI MÀ-CÀ,**

TRÂU NGÃ NHIỀU GĀ CÀM DAO *tng.* Lúc bình-thường chẳng thấy ai doái-hỏi, khi có mối lợi, thiên-họ xúm nhau tranh-giành.

TRÂU TA ĂN CỎ ĐỒNG TA *tng.* Nhà mình mình ở, cơm mình mình ăn, việc

mình mình lo; không sợ ai dí-nghi hay chê-bai chi cả.

TRÂU TEO, HEO NỞ *tng.* Thịt trâu luộc rồi, teo lại; thịt heo luộc rồi lại nở ra // Trâu, cày bừa cyc-nhọc, lại ăn-uống thât-thường; mùa mưa có nhiều cồn nở, que mùa nắng chỉ ăn rơm khô, nên càng già càng gầy ốm: còn heo, được nuôi dè bén thịt, nên được thiến và được cho ăn đầy dù nêm càng ngày càng mập (béo) // (B) Người đời phàn dông hay vụ-lợi, việc gì có lợi trước mắt thì sôt-sång làm, dẫu phải hy-sinh tiền-bạc trước, dè mau hưởng lợi; còn những việc khác, tuy cũng có lợi, nhưng chỉ có lợi từ-từ và lâu - dài, và chẳng mất dì đâu, thì dè vậy mà hưởng chớ không bỏ nhiều công của vào.

TRÂU TÌM CỘT (h. CỌC) CHỚ CỘT

(h. CỌC) KHÔNG TÌM TRÂU *tng.* Muốn nêu việc cho mình, chính mình phải đến cầu người chớ không phải đợi người đến cầu mình; nêu việc vợ-chồng, người đàn-ông phải lên tiếng trước, phải đến tỏ tình trước; còn người đàn-bà, cần giữ danh-giá, phải tỏ ra lãnh-dạm.

TRÂU THỊT THÌ GÀY, TRÂU CÀY

THÌ BÉO *tng.* Trâu già, hết dùng được mới nuôi thúc dè bán thịt nên việc cho ăn-uống thât-thường, trâu phải gầy (ốm); còn trâu đang dùng, cần được khoẻ mạnh, dè đam lại cho chủ nhiều nồng-xuất nên được chủ nuôi-dưỡng đầy-đủ // (B) Người đã bị dùng hết sức rồi thì bị bỏ xó; người ta chỉ nâng-niu, bồi-dưỡng những người đang đem lợi tới cho họ mà thôi.

TRÂU TRẮNG ĐÌ ĐẦU, MẮT MÙA ĐÁY *tng.* Theo tin-tưởng, nuôi trâu trắng rết xui.

TRÂU TRẮNG TRÂU ĐEN *thng.* Phân-bì phân-lè, so-do ganh-tý, hyc-hyc nhau luôn vì quyền-lợi.

TRÂU CAU LÀ NGHĨA, THUỐC XIA

LÀ TÌNH *tng.* Theo phong-tục Việt-nam, mâm trầu và quai cau là lão-vật cần-thiết trong việc cưới hỏi; dè nêu nghĩa vợ-chồng (X. Bò-trâu cau); trong việc giao-lê hàng ngày, ngồi ăn trầu xia thuốc dè nói chuyện là phuong-tien trao đổi tâm-tình cho thân-mặt hơn (câu thường được dùng dè mời khách dèng trầu).

TRẦU HÉO CAU ĐỐI *tng.* È chõng ; dã già mà chưa chõng, như dây trầu đã héo, quay cau đã già, dã quá lứa.

TRẦU HÉO, RUỢU LẠT *thng.* Bốn miếng trầu tôm sẵn và hai chung rượu đà trong khay dùng làm lễ trong các đám cưới hỏi ; trầu thì tôm đã lâu, nén héo ; rượu thì rót ra rồi trút vò rồi rót ra nữa, nhiều lần như thế nên lật lật // (B) Việc cưới hỏi.

TRE GIÀ, MÁNG MỌC *tng.* Lớp người lớn vừa già thì lớp người nhỏ tần (tiền) lên thay thế theo lề dào-thái tự-nhiên và luật tiến-hoa tự-nhiên.

TRE KHÓC MĂNG *thng.* Cha mẹ đau khổ vì con chết ; việc trái với lẽ thông-thường là đáng lẽ của mẹ phải chết trước con.

TRE LẠI TRÓI TRE *tng.* Lẹt tre buộc chùm các cây tre thành cồn // (B) Nh. Cùi đậu nấu đậu.

TRE LUỐT CÒ ĐỎ *tng.* Nh. Sóng bỗ thuyên câu luốt giập.

TRÈ CÂY CHA, GIÀ CÂY CON *tng.* Khi trẻ thì nhờ cha mẹ dưỡng-nuôi, răn-dạy và che-chở cho ; khi già thì nhờ lại con nuôi-dưỡng, phụng thờ ; quan-niệm gia đình của người phượng-dông.

TRÈ CHẮNG THA, GIÀ CHẮNG THƯƠNG *tng.* Ké bất-lương ích-kỷ, chắng thương-xót ai că, và chắng chưa bất-cứ ai dè làm lợi cho riêng chúng.

TRÈ CHUA QUA, GIÀ CHUA ĐẾN *tng.* Còn thơ-dại, chưa thấy xa hiếu rộng ; thiếu kinh-nghiêm ở đời.

TRÈ KHÔN, QUA GIÀ LÚ-LĂN *tng.* Trẻ mới lớn lên, đang thời-kỳ phát-triển năng-khiếu, trí-óc sáng-suốt, khôn-ngoan, phải hờn người già trí-lụt, hay quên hay lén.

TRÈ KHÔNG THA, GIÀ KHÔNG BỎ *tng.* Già trẻ gì cũng không chừa, mắng tưới hoặc lấy tưới.

TRÈ NÊN BA, CÀ NHÀ ĐỀU NGỌNG *tng.* Nhà có trẻ con, ai nấy đều nói ngọng vì thông-thường, khi nặng trẻ, ai cũng nhái giọng chúng.

TRÈ NGƯỜI NON DẠ *thng.* Còn trẻ tuổi, tâm-trí chưa định, hay lạt-lòng và sei-lầm.

TRÈ VUI NHÀ, GIÀ VUI CHÙA *tng.* Trè-con làm cho nhà cửa vui-vẻ nhở chúng hay đứa giỗn ; người lớn nhở thế được vui

lày ; còn người già ưa thanh-tịnh, khiến nhà buôn-tè như cảnh chùa.

TREO ĐẦU DÊ, BÁN THỊT CHÓ *tng.* Treo đầu dê dê làm mặt (quèng-cáo), nhưng bán cho khách-hàng thì chỉ là thịt chó // (B) Lừa-dèo, già-dối, hay gạt-gãm người. VL: Một mối xa thơ đê-sộ, há đê ai chém rắn đuỗi hươu ; Hai vùng nhặt nguyệt chổi lòè, đâu dung lũ treo dê bán chó (văn-tè nghĩa-quản Càn-giúc của NĐC.).

TREO GƯƠNG HIẾU - THẢO *đt:* Vua Văn-dê nhè Hán mỗi ngày mǎo áo chỉnh-tề đứng hầu mẹ bệnh ; lần khi thúc suýt đâm ở bên mẹ ; thuốc dâng dến, ngài ném trước, rồi mới dâng cho mẹ xơi, vì sợ thuốc độc. Dân-gian thay thế, mọi người đều bắt-chước ; khiến nước nhà thạnh-trị, không kém đời tam-đại NTTH 3.

TREO GIÀN BẾP *thng.* Treo ngay các lò nấu ăn trong bếp dê mối mọt dừng ái. // (B) Đè dành, không dám đem ra xài.

TREO CAO TÉ NĂNG *(h. NGÃ ĐAU)* *tng.* Càng ham hưởng lợi to hay ở địa-vị cao, khi thất-bại thì cái hại càng to, càng nặng-nề như người treo cây, càng cao thì sức rơi càng nặng ; nên rủi sút tay rơi xuống thì phải chết hoặc mang tật.

TREO CÂY KIẾM CĂ *thng.* Làm một việc không hy-vọng thành-công.

TREO ĐÈO, LỘI SUỐI *thng.* Đi đường xe, trải qua đèo, qua suối, cực-nhọc vất-vả.

TREO NON, VƯỢT BẾ *thng.* Đi đường xe, trải qua nhiều nơi nguy-hiểm như núi và biển.

TRÈCH BÀU LƯƠN *thng.* X. Lột da ếch.

TRÊN BỘC TRONG DÂU *thng.* X. Bộc-thượng tang-gian.

TRÊN CHĂN DƯỚI NỆM *thng.* Trên thì đắp chăn (mền), dưới lưng thì có nệm, cuộc sống sung-sướng của nhà giàu.

TRÊN ĐÈ, DƯỚI BÚA *thng.* Kẹt giữa hai sức mạnh, không lối thoát ; như thanh sắt nướng đỏ được đặt trên hòn đe, đe chịu cho búa thợ rèn nện xuống.

TRÊN KÍNH, DƯỚI NHƯƠNG *thng.* Đối với người trên thì kính, đối với người dưới thì nhường, cách ở đời của người lịch-sự hay đứa con hiếu, người anh biết thương em.

TRÊN KHÔNG CHẢNG, DƯỚI

KHÔNG RẼ thng. Người bênh-bỗng, không nghe làm ẩn, không cờ-sờ nhất-dịnh // Cách nói-nắng sơ-hở, không rào đón trước, dễ bị bắt bí hay bắt lỗi.

TRÊN SÓNG DƯỚI KHÊ, TƯ BÈ

NÁT BÉT tng. Nấu cơm thì sống và khê (khét), làm việc nhà thì hư tệ; chỉ gai-vụng-về trong việc nhà.

TRÊN THUẬN DƯỚI HOÀ thng. Lớn nhỏ trong nhà đều hòa-thuận, vui-vẻ.**TRÊN TRÔNG XUỐNG, DƯỚI TRÔNG**

LÊN thng. Địa-vị người làm quen làm langle, trên thì có cấp-lớn hơn trông chừng kiềm-soát, dưới thì có dân-chúng ngầm vào đe phè-bình, dì-nghi. VL: *Nghĩ mình phuơng-diện quốc-gia, Quan trên trông xuống, người ta trông vào K.*

TRÊN TRỜI DƯỚI ĐẤT thng. Xa vời, vô-lý, hoang-đường khó tin.**TRÊN TRỜI MỘT BỦA, DƯỚI THẾ**

MỘT NĂM tng. Cái gì ở cõi Trời hay cõi tiên cũng to lớn vĩ-đại; riêng về thời-gian thì to gấp trăm, gấp ngàn lần đối với thế-gian thđ.: *Ngô-nàng vô cùng đón cùi, thấy hai ông tiên ngồi đánh cờ, bèn chống rìu đứng xem. Tàn bàn cờ, Xéng xách rìu bước đi thì cán rìu đã mục-rệu từ bao giờ.*

TRÊU CÒ, CÒ MỎ MẮT tng. Đứng khi-dè người kém thê hay yếu sức, vì trong đường cùng hoặc đe bạo-vệ danh-dị, người ta sẽ dùng miếng nghè riêng mà chửng lại mình.**TRI-ÂM** thng. Nghe tiếng đàn mà hiều được lòng dạ người đàn đt.: *Quan thương-phu nước Tống là Bá-Nha dì sứ nước Sở trót vỡ, giữa đường, cho thuyền ghé bến Hán-đường nghỉ đêm. Thừa hóng, ông ôm đàn gảy; bỗng đàn đứt dây. Ông nghĩ có kẻ gian rình nghe đàn, nên sai quân lén bờ tìm bắt. Trên bờ, có Tú-Kỳ là người dồn cùi đứng nghe đàn, vội thốt to: « Xin đại-nhân chờ nghỉ làm; tôi là kẻ dồn cùi hiền-lành, nghe khúc đàn hay nên đứng thương-thức ». B.N.: « Lẽ nào một tiều-phu mộc-mạc lại nghe được tiếng đàn của ta? » T.K.: « Đại-nhân nói thế chẳng là làm lố! Hết trong nhà có quan-tử, thì ngoài ngõ có quan-tử đền. Nếu đại-nhân cho nơi đây không*

có khách nghe đàn, thì sao nơi bến vắng này lại có một giọng đàn kỳ-diệu? » B.N. « À hay! thế ta vừa đàn bén chí đó » T.K.: « Nếu tôi không làm, ấy là khúc đức Không-tử ngài thanh-tiết thầy Nhan-Hồi vậy ». Bá-Nha tinh-ngô, lật-dật mời Tú-Kỳ xuống thuyền đậm-đẹp; rồi ôm đàn nhẫn phím, lòng triền-miên trên mặt nước bắc Hán-đường. Tú-Kỳ cả khen: « Tiếng đàn cuôn-euộn như dòng nước giữa đại-giang ». Bá-Nha sửa dây đàn tiếp, lòng phơi-phới như mình đang đứng trên đỉnh núi cao. Tú-Kỳ tấm-tắc khen: « Chí đại-nhân đang đặt ở non cao với-voi ». (X. *Lưu-thùy cao-san* Bá-Nha càng kinh-ngạc, hết sức trọng-đãt Tú-Kỳ; ông mời Tú-Kỳ theo mình xuống kinh để tìm đường xuất-thân. Tú-Kỳ than nhè còn mẹ già, không thể bỏ đi được. Bá-Nha hẹn sang năm, cung ngày ấy và nơi ấy, sẽ đến cung Tú-Kỳ thương-hội. Năm sau, y hẹn, Bá-Nha đến bến Hán-đường thì không thấy Tú-Kỳ, bèn lấy đàn ra gảy, giọng ai-oán náo-nặng. Sáng ngày, ông lặn đường đi tìm, mới hay người bạn tri-âm của mình đã quá-vắng. Ông lật-dật tìm đến mộ cúng-té, khóc than thảm-thiết; lại gảy lên một khúc ly-sầu rồi đập nát cây đàn và quyết trọn đời không đàn nữa.

TRI BÌ, TRI KỲ thng. Biết người biết ta; biết sự tương-quan giữa tài-sức hay lòng dạ của người với tài-sức và lòng dạ mình để liệu cách cư-xử, đối-phó; chớ không chủ-quan hay ý-thí mà xem thường người.**TRI CHI VI TRI CHI, BẤT TRI VI BẤT**

TRI, THỊ TRI DÃ Lng. Việc chi hay điều chí mà mình biết thì hãy nói biết; bằng không, cứ chịu thiệt là không biết; như vầy, mới là người hiếu-biết.

TRI HÀNH HIỆP-NHÚT (h. HỢP-NHẤT

h. NHẤT-TRÍ) thng. Biết và làm phải cái đỗi, tức vừa học vừa thực-hành sờ-học để rút kinh-nghiệm cùng canh-cái cho tiến hơn. đt.: *Vương-thủ-Nhân làm quan triều Minh Võ-tôn, trước học đeo Khổng-Mạnh rồi canh-cái ra thuyết Tri hành hiệp-nhút đã áp-dụng trong việc tri-loạn an-dân. Thời ấy, trời cướp trong nước nồi lén cùng kháp. Ông tuy là quan văn, nhưng được triều-dinh tin dùng, sai đi đánh dẹp các nơi. Nhờ cách jiêu binh khiên tướng mau*

lẹ, rút trong lý-thuyết của ông, mà thành công dễ-dàng. Ngay như cuộc nỗi loạn lớn nhất thời ấy ở Nam-xương (Giang-tây), do Ninh-vương Thắn-Hảo cầm đầu, cũng bị ông triệt-hạ. Sau ông từ quan, về cất nhử trên dời Dương-minh để vừa dạy học để truyền-bá cái thuyết Tri hành hiệp-nhứt, vừa viết sách phò-biên thuyết ấy trong dân-chúng. Do đó, người đời ấy gọi ông là Vương Dương-minh.

TRI-KÝ thng. Bạn hiểu lòng dạ nhau, trên đời ít có (X. Bảo-thúc-Nha PH. III).

TRI-TÂM thng. Bạn biết lòng dạ nhau và thù-tín với nhau (X. Quý-Trát hệ kí ếm).

TRI-TÚC thng. Biết mình đã dù rồi thì an-phận, khoan-khoán chí không tham-lạm mà đòi hỏi hay tìm kiếm thêm thđ.: Đức Khồng-tử đì chơi núi Thái-sơn, gặp ông Vinh-khai-Ký, ăn-mặc vải bô đơn-giản, vừa gảy đàn vừa hát. Đức Khồng-tử hỏi: « Tiên-sinh làm thế nào mà thường được vui-vẻ như thế? » Ông: « Trong muôn vật, chỉ có loài người là quý nhất, mà ta được làm người là điều đáng vui. Loài người, đàn-ông thường được đời tung-trọng hơn đàn-bà, mà ta là đàn-ông, là hai điều đáng vui. Còn người sinh ra, kẻ mang tật nầy người phải tật khác, mà ta hoàn-toàn khỏe mạnh, là ba điều đáng vui. Còn cái nghèo là sự thường của thế-gian, cái chết là cái hết của đời người, có chí đáng buồn, đáng sợ? » LT.

TRI VI NHÂN TỬ, NHIÊN-HẬU KHÀ

VI NHÂN PHỤ Gi. ng. Có làm cơn hoàn-toàn, và sau mới làm cha xứng-dáng.

TRÌ-NGƯ, LUNG-ĐIỀU thng. X. Cá chậu chim lòng.

TRỊ NƯỚC (h. DÂN) NHƯ CHIA THỊT thng. Làm quan trị nước phải công-bình, dân mới không loạn. Jđt: Trần-Bình dời Tân (TH.) khi còn là một dân lèng, giữ phần chia thịt cho các nhà tai-mắt mỗi khi làng có cúng thần; lần nào, Bình cũng chia đồng-dều, mọi người đều vừa bụng và hết sức khen phục. Bình nói: « Nếu Bình này được làm quan, sẽ trị nước như chia thịt đây vậy ». Sau Bình ra phò Sớ không được trọng-dụng; phải bỗ Sớ đầu Hán, được Bá-công lời nghe kể theo đến phải buột miếng khen: dù xuất dù-ký (X. Dù xuất dù kỵ).

TRIỆT ĐẦU TRIỆT VĨ thng. Chặt đầu

chặt đuôi, ăn xói-bót.

TRIỀU TAM MỘ TỨ thng. Buổi sáng ba, buổi chiều bốn // (B) Ăn-ở khéo-léo dè mua lòng người đét: Người kia nuôi khỉ, cho nó ăn mỗi ngày 7 trái tự, chia làm hai cữ. Hết sáng 4, chiều 3 thì nó bằng lòng: còn sáng 3 chiều 4 thì nó cự-nư. Ông bèn sửa lại sáng 4 chiều 3 như trước và cứ thế cho ăn luôn.

TRIỀU TẦN MỘ SƠ thng. Sớm Tân chiều Sờ, kè phản-phúc, hai lòng, nay theo phe này, mai theo phe khác.

TRÒ NÀO TRỐNG ẤY thng. Lối hát và lối đánh trống phải cùng chung một điệu // (R) Chung một điệu, cho ăn khớp nhau.

TRỎ TAY NĂM NGÓN thng. Sai-bào không rèn; gấp ai sai nấy.

TRÓI GÀ KHÔNG CHẶT thng. Yếu sức, học-trò, không biết nghè vỡ.

TRÓI VOI BỎ RỌ thng. Toan làm lêu, toan làm việc quá sức mình rất xa.

TRÒN VÀNH RỘ CHỮ thng. Đeo dây phản-minh, rèn-ré.

TRONG ẨM NGOÀI ẾM thng. Với nồi ròi trong nhà hay với người ngoài, đều hòa-thuận, ẩm-ấm. VL: Từ họ-mạc, lồng-diêng, hàng-xóm, Cũng ở cho trong ẩm ngoài ếm GH.

TRONG CHAY NGOÀI BỘI thng. Trong nhà thì làm chay thí-thực; ngoài sân thì cất giàn dè hét bội cho người xem; chỉ nhà giàu sang, thường có đám tiệc, khách-khứa. VL: Lấy chồng sang như trong chay ngoài bội, Ngó vô nhà như hội Tân-vương CD.

TRONG ĐAN (ĐƯƠNG) NGOÀI LÁT (LÓT) thng. Gói-ghém và gìn-giữ kỹ.

TRONG ĐOM-ĐÓM, NGOÀI BÓ ĐUỐC

thng. Chung-diện bồ ngoài; bồn trong chẳng có chi cù // (B) Hung-hăng nô-nạt người, kỳ-thật, chỉ là kẻ xô-lá khiếp-nhược.

TRONG ĐỨC, ĐỨC TRONG thng. Trong, hay đức, tốt hay xấu, trông bồ ngoài không nhận rõ được. Lắm người bồ ngoài rất trong, nhưng bồn trong lại đực; có người bị cho là đực, nhưng kỳ thật là trong thđ. Dời nhà Đinh, Thập-đẹo tướng-quân Lê-Hoàn tu-thêng với Dương-thái-hâu và chuyễn-quyền. Nguyễn-Bắc cung là tướng nhà Đinh, nỗi lên đánh chổng; bị Lê-Hoàn

cho là làm nghịch, đem binh giết chết.
VL: Nước trong khe suối chảy ra, Mình
chê ta dục, mình dè trong chưa CD.

TRONG GIÁ TRẮNG NGẦN *thng.* Thật
là trong-sạch, không chút nhơ-bọn hay tý-
vết chi cả.

TRONG HỌ, NGOÀI LÀNG *thng.* Tất-cả
mọi người; người trong thân-tộc và người
ngoài làng-mạc.

TRONG NĂM NGOÀI GIÊNG *thng.*
Tháng chạp và tháng giêng, hai tháng kế nhau.

TRONG NƯỚC NAM, NGOÀI NƯỚC

ĐẾ *thng.* Trong thì nước Việt-nam ta,
ngoài nữa là Trung-hoa // (R) Cùng khắp,
mọi nơi (theo hạng sī-phú-xưa, khắp thế-
giới chỉ có Trung-hoa là nước lớn mạnh,
văn-minh, kể đó là Việt-nam).

TRONG NGỌC, TRẮNG NGÀ *thng.* Trắng
và đẹp như ngọc như ngà. VL: Rõ màu
trong ngọc, trắng ngà, Dày-dày sần dúc
một toà thiên-nhiên K.

TRONG NHÀ CHUA TỎ, NGOÀI NGÔ

ĐÃ HAY *tng.* Lầm khi, nhà có việc không
tốt xảy ra mà người có trách-nhiệm trong
nhà không hay biết; lúc ấy, tiếng-tăm đã
đồn-dâi xe gần.

TRONG NHÀ, NHÚT BÀ NHÌ CHÁU

tng. Ông bà là người lớn nhất, đáng được
kính-trọng nhất trong nhà; kể đến là cháu,
nhỏ nhút, thường được cưng-dưỡng nuông-
chiều; đó là hai hạng người trong nhà
được ưu-đãi nhất.

TRONG NHỜ ĐỤC CHỊU *thng.* Phận gái,
phải người chồng sang hay hèn, tốt hay
xấu, cũng phải lấy cho mân dời (gọi trong
và dục là vĩ dời chồng là một trong 12
bên nước) X. **Mười hai bến nước**. VL:
Con gái có hai bến sông, Bến đục thì
chịu, bến trong thì nhở CD.

TRONG TRÀO NGOÀI QUẬN *thng.*
Khắp nơi trong nước, từ thành-thị tới
thôn-quê.

TRỌNG NGHĨA KHINH TÀI *thng.* Xem
trọng việc nghĩa, xem nhẹ tiền-bạc hoặc
đồ-vật quý giá. VL: Có câu: trọng nghĩa
khinh tài, Nào ai chịu lấy của ai làm gì?
LVT.

TRÔI SÔNG LẠC CHỢ *thng.* Bành-
bông, không nòn-cút, không chỗ làm
(tiếng khì-dè).

TRỘM HƯƠNG CẤP PHẦN *thng.* Ăn-
cắp nước hoa và phần đt. Giả-Sùng dời
Tần có đưa con gái tu-thông với trai là
Hàn-Thợ, hằng trộm hương phần của
cha mẹ đem cho tình-nhân (B) II Trai-gái,
tu-tình.

TRỘM LẠC, BUNG TAI *thng.* Làm việc
mờ-ám nhưng cố dối lòng, giả như không
biết // (R) Chủ-quan, đại-dột đến sei-lầm
mà không biết; khi ấy mọi người đều
biết.

TRỘM LINH MẸ CHA *thng.* Lén cha mẹ
mà tu-tình với trai (h. với gái): Phù-mẫu
sở sanh dè cho phụ-mẫu định, Đầu dám
tu-tình, trộm linh mẹ cha CD.

TRỐN CHÚA, LỘN CHỒNG *thng.* Bố
chú đi ở nơi khác hoặc bỏ chốn đi lấy
chồng khác; chỉ hạng đàn-bà trác-nết. VL:
Con nầy chẳng phải thiện-nhân, Chẳng
phường trốn chúa, cũng quên lộn chồng
K.

TRỐN VIỆC QUAN, ĐI Ở CHÙA
thng. Tùm cách tránh làm phận-sự.

TRỐN XÂU LẬU THUẾ *thng.* Tìm cách
đè khôi làm xâu, khôi đóng thuế, thường
chỉ những người tu-hành giả-hiệu.

TRÔNG CHỮ NHƯ TRÔNG BỨC
VÁCH *thng.* Mù chữ, không biết đọc biết
viết.

TRÔNG GÀ HOÁ QUỐC (CUỐC) *thng.*
Không tinh-mắt, trông vật này ra vật khác
// (B) Lầm-lẫn việc nọ với việc kia.

TRÔNG GIÓ BỎ THÓC *tng.* Tuỳ số vốn,
sức chịu-đụng mà làm cho vừa // (B) Tuỳ
thời-cuộc mà hành-động.

TRÔNG MẶT ĐẶT TÊN *tng.* X. **Thấy**
mặt đặt tên.

TRÔNG MẶT MÀ BẤT HÌNH-DONG
(DUNG) *tng. ded..*, **Con lợn có béo**
thì lòng mồi ngon. Xem tướng người
sang hay hèn mà đổi-xử cách hậu hay bạc,
trọng hay khinh.

TRÔNG NHƯ TRÔNG MẸ VỀ CHỢ
lv. Trông đợi hết sức, như trẻ con trông
mẹ đi chợ mua quà về.

TRỒNG CÂY LỰA GIỐNG *tng.* Muốn
trồng cây, phải lựa cây thuộc giống tốt,
trái sai, ngon ngọt // (B) Kết bạn hay tiền-
cứ người, nên chọn kẻ tốt thđ. **Dương-**
Hồ làm tướng nước Võ, phải tội, chạy
sang nước Tần. Một hôm, ông nói với

Triệu Giản-tử: « Từ rày, tôi nhất-quyết không gây-dụng cho ai nữa cả. Ông nghĩ, khi làm tưống-quốc nước tôi, các quan hâu-cận nhà vua, phân nửa do tôi tiến-cử; các quan ở triều, quá nửa cũng do tôi tiến-cử; các quan ở biên-thuy, cũng quá nửa do tôi tiến-cử. Thế mà bây-giờ, quan hâu-cận vua thì gièm-pha tôi, quan triều thì đem luật nước ra trị tôi, quan ở biên-thuy thì dùng binh-lực hiếp tôi. Như thế thì còn gây-dụng cho họ nữa làm gì ». *Triệu Giản-tử* đáp: « Ông nói thế là lầm. Ai trông cây đào cây mận thì mùa hè được bóng mát để dựt; mùa thu được quả ngon để ăn. Ai trông cây tật-lè thì mùa hè bóng mát không có, mùa thu chỉ được những gai. Nay ông sờ-dì cung-khô, là tại khi trước ông gây-dụng toàn là những kẻ không ra gì ». CHTH.

TRÔNG DƯA ĐƯỢC DƯA, TRÔNG ĐẬU ĐƯỢC ĐẬU

tng. Làm lành gặp lành, làm dữ gặp dữ; nhân nào quả nấy.

TRÔNG KHÓ, NHỎ DỄ *tng*. Gây-dụng ra thì lâu, thì khì; còn phá di thì mau, thì dễ *thd*: Ngày kia, Huệ-tử bảo Diên-Như là bẽ tôi được vua Nguỵ tin dùng rằng: « Người cần ăn-ở khéo-léo với kẻ hâu-cận nhà vua mới được. Người xem, như cây dương, trông ngang cũng mọc, trông ngược cũng mọc, bè cành mè trông cũng mọc. Giả-sứ mưới người trông cây dương, mè có một người nhỏ lén, thì không cây dương nào sống được. Thế chia nên, nhiều đến mưới người xùm trông thứ cây dễ mọc, cũng không lại với một người cõi nhỏ lén. Người đầu có nhiều công-trạng với nước, nhưng nếu có một người ghét mà sàm-tấu với vua, thì người sẽ mất mạng ngay ». CHTH.

TRÔNG KHOAI ĐẤT LẠ, GIEO MẠ ĐẤT QUEN *tng*. X. Khoai ruộng lạ, mạ ruộng quen.

TRÔNG BỎI VẬT MÌNH *tng*. Tự chuốc lấy cái khò; việc tặc-thường lầm khi gây hại ta.

TRÔNG ĐÁNH XUÔI, KÈN THỎI NGƯỢC *tng*. Cùng phe mà kèn nói vầy người nói khác, chối nhau.

TRÔNG HẾT HƠI, MỎ CÒN CỐC *tng*. Làm st (hay nhò) mà làm hoài không nghĩ thì kết-quả được nhiều (hay tốt); hơn là làm nhiều (hay to) mà chỉ làm được một

lúc rồi nghỉ; như đánh trống, phải rán sấm đánh thật mạnh, và vì thế, mau mỏi tay phải nghỉ, tiếng trống phải bặt. Còn gõ mõ, gõ nhẹ tay nên gõ được lâu, tiếng mõ còn hoài.

TRÔNG THÁNG BÀY CHẰNG HỘI THÌ

CHAY *tng*. Tháng bảy âm-lịch mỗi năm là tháng có nhiều ngày cúng tế hơn hết trong năm.

TRÔNG THÔI HOA *đt*. Trông giục hoa nở do vua Minh-hoàng đòi Đường khi chờ vườn thương-uyễn, sei Cao-lyc-SI thúc trống cho hoa nở lệ.

TRÔNG THÙNG CÒN TANG *tng*. Nhát giò còn tre.

TRÔNG TREO AI DÁM ĐÁNH THÙNG *đcd..*, **BẬU KHÔNG AI DÁM DỜ MÙNG** *chun vâ* = Cũng tại người đàn-bà hời-hợp, là-lợi hay tờ tình trước sao đó, người đàn-bà mới dám dờ viêc trống-hoe, chờ néu nghiêm-nghị, đứng-dẫn thì ai dám.

TRỞ MẶT ĐỊA *tng*. Dám lỳ ra, không còn sợ xấu-hổ chi cả. VL: *Uống rượu* thánh, đánh cờ tiên; *Thiếu lúa thiên*, trả mặt địa (câu đồi).

TRỞ NHƯ ĐÁ MÀI *lv*. Lý-lợm, như đá mài hoài mà chẳng láng.

TRỞ NHƯ ĐẦU CHÓ ĐÁ *lv*. Lý-lợm, có đánh chửi chi cũng mặc, như con chó bàng đé.

TRỞ ĐẦU VỀ NÚI *tng*. Chết già.

TRỞ VỎ LỬA RA *tng*. Đầu hiếu nhà mới sinh con gái. Phàm nhà có đàn-bà mới nâm chõ, người nhà buộc một cây ráy vào một hanh cùi đã chum dờ một đầu, rồi đem buộc trên một cây nêu cắm ngoài ngõ gọi là « khem »; con trai thì trở đầu thanh cùi vò nhà trong 7 bữa, con gái thì trở ra, trong 9 bữa; cốt cho người ngoài biết mà đừng vào nhà để tránh phong-long.

TRỞ VỎ LỬA VÔ *tng*. X. Trở vỏ lửa ra.

TRỞ TRỤ VI NGƯỢC *tng*. Giúp kẻ dữ mà làm điều bạo-ngược như một số tôi gian nhà Thương, hoặc tôi ngay mà vì quá trung-thành với vua Trụ mà làm nhiều điều tàn-ác đến mất nước.

TRỜI BAO-GIỜ CHO HÙM CÓ VI *tng*. Theo luât thừa-trù tự-nhiên, kẻ hung-ác thì thiểu tài-ba.

TRỜI BẤT DUNG GIAN-ĐẢNG *tng*. Nh. Thiên bất dung gian II (thth). Bất-

thình-linh ; bỗng đâu ; khi không khi không.

TRỜI CAO CÓ MẮT *thng.* Ông Trời tuy ở trên cao vời, nhưng thấy biết cả mọi việc làm ác của người đời đã rời chảng sớm thì muộn, cũng trừng-phạt họ cho coi.

TRỜI CHE ĐẤT CHỞ *thng.* Trên đây thì có Trời che cho, dưới chun thì có Đất chở cho, không ai hại được ; hoặc có tai-nạn cũng qua.

TRỜI CHO AI NẤY ĐƯỢC *thng.* Mỗi người đều có số-phận do Trời định sẵn, không nên bôn-chôn hay cố làm điều ác để tranh-giành, chiếm-doạt của người.

TRỜI CHO HƠN KHO LÀM *tng.* Cứ do công cực-nhọc làm ra hay do vận-hại may-mắn mà được, đều là do Trời cho cả ; những của chiếm-doạt của người, do làm ác mà có, thì hưởng chặng được đái.

TRỜI ĐÁNH CÒN TRÁNH BÚA ĂN *thng.* Theo phép lịch-sy, đâu có việc quan-trọng cách nào, cũng phải đợi người dùng bữa xong sê dở ra ; chờ không được làm cho người dở bữa.

TRỜI ĐÁNH THÁNH ĐÂM *thng.* Lời rủa cho chết hoặc lời chê một vật bỏ rỗi, hết xài được.

TRỜI ĐÂM MÂY NGANG *thng.* Trời chuyền mưa.

TRỜI KÊU AI NẤY DẠ *thng.* Con người ai cũng có số-mạng do Trời định sẵn ; bởi vậy, khi gặp nạn thì đừng rầu buồn nản chí, mà phải bình-tĩnh đê lo gỡ nạn ; nếu phải chết, cũng do số Trời, chờ không nên sợ.

TRỜI LONG ĐẤT LỐ *thng.* *dc:* Địa hâm thiên băng = Tai nạn khùng-khiếp.

TRỜI NẮNG TỐT DƯA, TRỜI MƯA

TỐT LÚA *tng.* Các thứ dưa thuộc giống chiu đất ráo ; hễ tưới xong, nắng lên thì rất tốt ; ngược lại, lúa là giống chiu nước, nên khi đang lên và đang trổ, ruộng phải luồn-luồn ngập nước mới tốt.

TRỜI SINH TRỜI DƯỠNG *thng.* Trời đã sinh con người, đồng-thời cũng sinh muôn loài, muôn vật khác ; nếu ta siêng-nâng lo làm thì không sợ chiết đối ; hoặc có bệnh-hoạn chí, cũng đừng buồn rầu, sợ chết ; cứ bình-tĩnh lo thuốc-thang thì mạnh.

TRỜI SINH VOI, SINH CỎ *thng.* Nh. Trời sinh Trời dưỡng.

TRỜI TRÙ ĐẤT DIỆT *thng.* Lời thè

nặng, nếu quên lời thè, sẽ bị Trời Đất giết.

TRỘT VỎ CHUỐI *thng.* Thi rót, hỏng việc, v.v...

TRỘT VỎ DƯA, THẤY VỎ DƯA
PHẢI TRÁNH *thng.* X. Choai vỏ dưa, thấy vỏ dưa phải tránh.

TRÙ ĐI TAM TỘC *thng.* Giết cả ba họ kẻ-phem tội phản-nghịch là người trong họ cha, tức họ của đương-sự, người trong họ mẹ và người trong họ vợ, một hình-phat thời xưa, cẩn-cú trên nền-tảng đại-gia-tộc.

TRÙ CHA HẠI MẸ *thng.* Vô mệt đâm-dâm nùn giận và buồn-bã (lời trách-móc).

TRÚC-LÂM THẤT-HIỀN *thng.* Bảy người hiền trong rừng trúc đt : Đời Tần, có bảy vân-nhân rủ vào rừng trúc đánh cờ, uống rượu, gảy đàn, lèn thơ với nhau là : Ké-Khang, Nguyễn-Tích, Sơn-Đào, Hướng-Tú, Lưu-Linh, Nguyễn-Hân và Vương-Nhung. VL : Tiên rằng : ông quán chờ cười, Đây là nhớ lại bảy người trúc-lâm LVT.

TRÚC-LỆ *thng.* Tre bông, loại tre de có hoa đt : Vua Thuần chết, hai bà vợ là Nga-Hoàng và Nữ-Anh khóc, nước-mắt nhiều vào tre thành hoa.

TRÚC-LONG *dt.* X. Gậy phép.

TRÚC MAI *thng.* Cây trúc và cây mai, (h. loại tre mai) hai loại cây giỏi chịu-sunny với thời tiết, mùa nào cũng xanh tươi, thường được hoa trong tranh đê trang-trí nhà-cửa II (B) Tình bè-bạn gắn-bó hay vợ chồng chung-thuỷ. VL : Một nhà sum-hợp trúc-mai, Càng sâu bè cá, càng dài tình sông K. II Duyên vợ chồng do hai đoạn trúc làm mồi đt : Trên bờ đầm ở huyện Long-môn, tỉnh Quảng-đông (TH) hai cô cậu ném hai đoạn trúc (có lẽ một đoạn trúc và một đoạn tre mai) xuống đầm và ước-nguyễn : « Hai đoạn trúc này mà khép lại với nhau, hai ta sẽ nêu duyên chồng vợ ». Quả, hai đoạn gỗ cùng nồi song-song trên nước ; hai người bèn lấy nhau (sách Lưỡng-ban thu vù tuỳ-bút).

TRUYỀN-BÁ QUỐC-NGŨ *thng.* Cố-dặng, mờ lấp dại đọc dại viết tiếng mẹ đẻ ; diễn-thuyết, viết sách viết báo đê-cao tiếng mẹ đê đê người mình tin-tưởng vào tiếng nói nước mình và tận-dụng khả-năng của nó.

TRUYỀN TỬ LƯU TÔN *thng.* Đề lại đời đời cho con cháu.

TRUNG HIẾU LƯƠNG TOÀN thng.
Trung với vua với nước và hiếu với cha mẹ, hai việc đều von-toàn thd.: *Thạch-Chử* làm quan đời vua *Chiêu-vương* nước Kinh, một hôm đi tuần, nghe là có kẻ giết người bên rực theo; thì ra kẻ sát-nhiên là cha mình, bèn quay trở lại, vào triều tâu vua: « Cha thân vừa phạm tội giết người; thân làm quan mà không biết kẻ có tội thì đã bô phép nước; bằng bát cha làm tội thì tình không rõ. Vậy thân cam tội chép với nhà vua ». Vua phán: « Đã có đầu theo là đã biế: giù phép rồi, còn tội gì nữa? Cứ yên tâm mà làm chức-vụ ». *Thạch-Chử* tâu: « Làm con mà không biết uỷ-khúc thờ cha, sao gọi là con hiếu; làm tôi mà không giữ được phép nước, sao gọi là tôi trung. Bảo-dung mà xá tội cho thân là ơn to của nhà vua; còn trái phép mà chịu tội là phận của tôi con ». Dứt lời, ông rút gươm tự-sát CHTH.

TRUNG-NGÔN NGHỊC NHĨ Gi.ng.: X. Lời thật trái tai.

TRUNG-THẦN CHI MÔN thng. Nhà của một bức tôi trung đt. *Thân-bao-Tư* là tôi nước Sở, lẩn-lộ qua Tần xin binh cứu-viện vì Sở bị Ngũ-Viên đem binh về diệt và quật mỗ Sở. *Bình-vương* lên đánh trả thù. Đợc đường, bèn chun nút-nở, phải xé áo ra buộc. Đến Tần, gặp Tần Ai-công không màng đến việc cứu Sở, Bao-Tư phải đứng luôn ở sân triều và khóc luôn 7 ngày 7 đêm; khiến Tần Ai-công động lòng, cho binh sang giúp Sở. Nhờ thế, Sở được phục-quốc. Nhờ công, vua Sở phong quan cho Bao-Tư; nhưng ông cố từ. Về nhà, ông dẫn vợ con đi trốn và bảo: « Ta có tội tha Ngũ-Viên mới ra có sự ngày nay. Nếu vì chút công mà nhận quan-tước thì xấu-hổ lắm ». Vua Sở sai quân tìm *Thân-bao-Tư* không được, túng phải cho người khắc tẩm bằng « TRUNG-THẦN CHI MÔN » mè yết trên cửa nhà ông.

TRUNG-THỔ, NGOẠI-MAN thng. Giặc trong giặc ngoài đt. Trong 60 năm đầu trong thế-kỷ thứ IX, nước Nam dưới quyền cai-trị của nhà *Đuồng*, loạn-lạc lung-tung, trong nước do nạn quan-lại tham-tàn, hoặc chính các quan Tàu giết hại lẫn nhau dè tranh quyền. Ngoài thì quân Nam-chiêu think-thoảng sang quấy-

nhiều. VL: *Thôi trung-hồ, lại ngoại-man, Châu-Nhai, Nguyên-Hựu sai quan mấy lần QSDC.*

TRUNG-THU ĐỐI NGUYỆT thng. Rằm tháng 8 nhằm tiết trung-thu, tao-nhân mặc-khác có tục thường trăng, ăn bánh, uống trà, làm thơ v.v.. dưới ánh trăng thu.

TRUNG-ƯƠNG TẬP-QUYỀN thng. Chỗ-dữ tập-trung hết quyền-trị nước về chánh-phủ trung-ương; các tò-chức địa-phương chỉ là cơ-quan phu-thuộc, phải triết-dè vâng theo mảng-lịnh chánh-phủ trung-ương.

TRÙNG MINH VIỄN CHIẾU thng. Trăng sáng lâu Minh-viễn, tên bài thơ đề tặng lâu này, mặt trong hơi mươi thăng-cảnh ở Huế.

TRÙNG-TANG TRÙNG-PHỤC thng. Sự chết trùng trong một gia-dinh; tục tin rằng nhà nào có người chết vào ngày trùng-tang trùng - phục thì mỗi năm, cứ đúng ngày ấy, nhà lại có người chết nữa VHSC.

TRỨNG ĐÉ ĐẦU ĐẰNG thng. Tinh-thể nguy-ngập như cái trứng đê meo cạnh bàn (đé là cái bàn chun cao, mặt hẹp mà dài)

TRÚNG GÀ TRÚNG VỊT lv. Xê-xích nhau, không hơn kém bao-nhiều

TRÚNG KHÔN HƠN VỊT tng. Con-cái khôn hơn cha mẹ (lời mia những đứa con tự-phụ, hay xem thường cha mẹ).

TRƯỚC BẾN VĂN-LÂU thng. Biết vua Duy-tân có ý-chí bắt-khuất, hàng-tìm cơ-hội giải-phóng nước nhà khỏi ách đế-hộ của Pháp, Trần-cao-Vân già làm người câu cá trong hồ Tinh-tâm hoặc trước bến Văn-lâu (Phu-văn-lâu nằm cạnh sông Hương, phía trước có cái bến) để tiếp-xúc với nhà vua, hầu bàn-dịnh mưu-kế đeo-chánh Pháp. VL: *Chiêu chiêu trước bến Văn-lâu, Ai ngồi, ai câu, ai săn ai thảm? Ai thương, ai cảm, ai nhớ, ai trông? Thuyền ai thấp-thoảng bên sông, Nghe câu mái dày, chẹn lòng nước non (hò).*

TRƯỚC KHI TRÁCH NGƯỜI, NÊN TỰ TRÁCH MÌNH dc. Tiên trách kỵ, hậu trách bì? = thng. Trước một sự bắt-mân đối với người nào, nên tự hỏi lây mình xem lỗi ấy có do nơi mình chăng thd. *Hứa-kinh-Tân làm quan cao mà có tính hay quên; vừa tiếp ai, một thời-gian ngắn sau đó liền quên ngay. Có người bắt-mân trách ông hay kiêu-ngạo thì ông*

đáp: « Cái đó là tự khách làm cho tôi
khó nhớ đó thôi. Vì bằng tôi gặp những
bực tài giỏi như Hà, Lưu, Thầm, Tạ, thì
đều trong xó tôi, tôi cũng có thể nhìn
ra ». CHTH.

TRƯỚC THẢO SAU ƠN thng. Trước
là vì lòng thảo, lòng tốt, sau cũng đã làm
on luân thiê, lời van xin.

TRƯƠNG-CHI MỸ-NƯƠNG đt. Trương-

Chi là một gã thuyền chài mặt-mày xấu-xí,
nhưng có giọng ca rất truyền-cảm, khiến
Mỹ-nương là con gái một quan thương,
nhan-sắc tuyệt-trần, nghe thật hoá cảm rồi
mang bệnh tương-tử. Đè cứu con, quan
thương cho tìm gã thuyền chài. Vừa thấy
mặt Trương-Chi, Mỹ-nương lòng bỗt lạnh-
tan, bao-nhiều mộng-ước đều tan-rã. Còn
Trương-Chi, từ khi giáp mặt Mỹ-nương,
lòng như ngay-dại, quên ăn bỏ ngủ. Anh
đâm ra tương-tử rồi lìa trần; hãi-cốt vã
sau quen thành một viên ngọc quý và vã
tay quan thương. Ngài cho thợ chuốt thành
chung trà đe làm già-bảo. Một hôm, Mỹ-
nương rót trà vào chén, thấy gã thuyền
chài bơi thuyền lờ-lững trong lòng chén;
nàng động lòng sa nước-mắt vào. chén
ngọc vỡ tan và hoá thành nước mắt.

TRƯƠNG-LƯƠNG BÁN GƯƠM thng.

Trương-Lương phò Hán, già ra người bán
gươm, ra-mắt Hán-Tín rồi thuyền-phục Tín
bở Sở đầu Hán, làm Phá-Sở đại-nguyễn-
soái; đánh tan binh Sở, khiến Hạng-vương
tự-tận nơi Ô-giang, dựng nên nghiệp để cho
Lưu-Bang, truyền dỗi hơn 400 năm.

TRƯƠNG-LƯƠNG LƯỢM DÉP thng.

Sau cuộc mưu sát Tân Thuỷ-hoàng thất-
bại, Trương-Lương bỏ trốn. Trên một cây
cầu, một ông già có vẻ tiên-phong đeo-
cốt, già đánh rơi chiếc dép xuống cầu rồi
bảo Lương xuống lạy. Lương vâng lời;
nhưng lượm lên, ông lại đánh rơi nữa,
như thế đến ba lần, Lương vẫn ngoan-
ngõan đi lượm lại chớ không giận. Thấy
vậy, ông già hẹn gặp lại Lương sáu tháng

hôm sau dưới gốc cây cù-thơ bên cầu.
Lương vâng lời, nhưng vì đến sau ông
nên bị mắng và bị hoan lại hôm sau. Cứ
thế đến ba lần. Lần chót, Lương ngồi lỳ
dưới gốc cây trọn đêm đê khêng phải sel
hẹn. Nhờ thế, Lương được ông già truyền
cho ba quyền thiên-thơ, làm thầy tế-vương,
dụng nên nghiệp Hán.

TRƯƠNG-LƯƠNG XUY TIÊU thng.

Hán vây Sở đã lâu nhưng chưa thắng trận
vì binh Sở còn mạnh, thêm tám ngàn tướ-
đe của Hạng-vương một lòng lữ-chiến đe
bảo-vệ chúa. Trương-Lương đang đâm,
lên núi thiêu, giọng như ai oán; khiến
binh Sở, chỉ trong một đêm, nhớ nhà bỏ
ngũ trốn đi mười phần hết, tám. Hạng-
vương vì đó că-thể, phải cắt đầu tự-tận
nơi hòn Ô-giang.

TRƯỜNG (TRÀNG)-GIANG ĐẠI-HÀI

thng. Sông dài biển rộng, cách nói hay viết
dài lê-thê, khiến người nghe hay đọc bất chán.

TRƯỜNG-HỢP BẤT-KHÀ-KHÁNG

thng. Việc nhút-dịnh phải vậy, không thể
nào làm khác hơn.

TRƯỜNG-HỢP BẤT-THƯỜNG thng.

Việc ít có, khác hơn mọi khi.

TRƯỜNG - KỲ KHÁNG - CHIẾN thng.

Cuộc đánh chống lại lâu-dài, cốt làm tiêu-
heo tài-lực và nhơn-lực của địch, chiến-lực
của bên yếu dùng chống với bên mạnh hơn.

TRƯỜNG-NAM THẮNG NHÚT PHẦN

thng. Phép chia gia-tài, con trai lớn được
thêm một phần dành làm phần hương-hoả
mà thờ-phượng cha mẹ ông bà.

TRƯỜNG - PHU HÀNH - SỰ THANH-

THIÊN BẠCH - NHÚT ĐHT: thng. Kẻ
đứng-dẫn làm việc chi cũng rõ-ràng như
ban ngày.

TRƯỜNG-PHÚ-TÙNG đt. Tân Tỷ-hoàng

đi tuần-thú mốc mưa giữa đàng, xe già phải
dừng và đụt dưới một đám cây tùng (tòng)
rậm-rạp. Nhờ đó mà khỏi ướt nón nhè vuơ
gọi cây tùng với tên ấy.

UU

UẤT-TRÌ *thng.* Dốt đặc, không biết chữ nhứt đt: *Đời Đường* (TH.), *Uất-trì-Cung* là một tướng mènh mà không biết chữ. Khi làm soái, ông ghi công cho chư-tướng bằng cách khoanh những vòng tròn hoặc nhỡ, hoặc to tuỳ công-trận lập được. trT.

ÚY PHỤ NHƯ DA-DA (*lóng*) *thng.* Sợ vợ như sợ cha.

ÚY THỰC NHƯ ÚY HỒ *thng.* Sợ binh Thục như sợ cọp đt: *Tư-mã-Ý phò Ngụy đánh với Thục; nhưng mỗi lần ra binh là mỗi lần bị binh Thục do Không-Minh diều-khiên đánh cho thất-diên bất-dão, khiên binh Ngụy hổ nghe binh Thục đến là hoảng-kinh* II (B) Nhát gan, hay sợ.

UỐNG NHƯ HŨ CHÌM *thng.* Uống rượu nhiều, ghiền nặng, trong bụng lúc nào cũng đầy rượu như cái hũ chìm dưới đáy mái rượu.

URA AI VO TRÒN, THÙ (h. GHÉT) AI BÓP BẸP (h. MÉO) *tng.* Tâm-lý người

dời, hổ sợ ai thì muôn việc đều nói tốt cho người đó; dẫu người đó có lỗi cũng không thấy. Còn thù ghét ai, dẫu người ta làm phải cũng cho là quấy và dồn-dãi, nói xấu người ta đáo-dè.

ÚNG ĐỐI NHƯ LƯU *thng.* Đối-đép trôi-chảy (như dòng nước chảy).

ÚỚT ĐỀ HƠN VỀ KHÔNG *tng.* Có còn hơn không hoặc đã iờ thì vớt-vắt chút ít vậy.

ÚỚT NHÌ CHUỘT LỘT *lv.* Mình-mày ướt cả, như con chuột mới bị lột da.

ƯU TÂM NHƯ PHẦN *thng.* Lòng lo như đốt; nóng-nảy bắn-khoan trong dạ.

ƯU THẮNG LIỆT BẠI *thng.* Giỏi thì hơn, dở thì thua; theo thuyết cạnh-tranh sinh-tồn, loài nào hay người nào dù tư-cách sống thì sống còn, yếu kém hơn thì thua hoặc bị tiêu-diệt.

ƯU THỜI MÃN THẾ *thng.* La-lăng chờ dời, buồn vì thời-cuộc.

V

VÀ CHAN VÀ HÚP *thng.* Giành lấy một mình, không chừa cho ai cà (câu thường dùng cho việc nói chuyện).

VÀ VANG VÀNG CỦA *tng.* Lời chè người hay quơ lạm, mượn-chéc đầu nầy đầu nọ, hoặc lấy của người khác làm của mình.

VẠ BỐI MIỆNG RA, BỆNH QUA MIỆNG VÀO *dc.* Bệnh tùng khẩu nhập, hoạ tùng khẩu xuất *thng.* = Cái miệng (mồm) rất đặc: bao-nhiêu tội-lỗi hay tai-hoạ xảy đến cho mình cũng tại nó hay nói; cũng như bao-nhiêu bệnh tật len được vào thân mình cũng tại nó hay ăn.

VẠ GIÓ, TAI BAY *tng.* X. Tai bay, vẹ gió.

VẠ VỊT CHƯA QUA, VẠ GÀ ĐÃ ĐẾN *tng.* Tai-hoạ dồn-dập.

VÁC BỐI THUI TRÂU *thng.* Làm những việc nhỏ-mọn, không quan-trọng.

VÁC GIÁO CHẠY HIỆU *thng.* Tỏ ra lảng-xêng như người quan-trọng lắm, nhưng chỉ là họng chau-rìa bên ngoài, không được dự việc lớn bên trong.

VÁC NÊU CẤM RUỘNG CHÙA *tng.* Làm việc vô-ích (ruộng của nhà chùa, ai dám tranh-giành mà phải cấm nêu).

VÁC TRẠNH VÁC MỎ *thng.* Một hắt hắt, nói-nắng lớn lối khoe-khoang.

VẠCH (h. DỜ) ÁO CHO NGƯỜI XEM LUNG *thng.* Bày cái dờ, cái xấu của mình hay của phe mình ra một cách vô-ý-thức cho người ta thấy biết.

VẠCH LÁ TÌM SÂU *tng.* Nh. Thổi lồng tìm vết.

VÁI NHƯ RÁI TẾ CHA *N.* Cầm ba cây nhang (hương) đưa lên khỏi trán, miệng vài lầm-lầm rất lâu như loài rái, hàng năm tụi lại một nơi, hễ bắt được cá thì cầm hai tay giơ lên khỏi mặt nước một hồi rồi chết thành đồng to đẽ té tò-tiên chúng.

VAY ĐẦU, TRÀ BỒ *thng.* Nghèo, vay nợ phải chịu lời (lãi) nặng; lâm khi trả hoài không dứt nợ.

VAY HA-HÀ, TRÀ HIL-HÌ *tng.* Khi túng tiền đi vay thì họ mình năn-nỉ; vay được thì vui cười. Nhưng chừng trả, bê-bêu xin-hoan, hoặc xin bớt tiền lời.

VAY HA-HÀ, TRÀ NGÙI-NGÙI *tng.* Khi vay mượn được thì vui cười; chừng trả thì tiếc.

VAY MỘT MIẾNG, TRÀ MỘT MÂM *tng.* Lời ghẹo gái, nay xin một miếng tràu và hứa sau này sẽ trả lại nguyên mâm. VL: Cho anh một miếng tràu vàng, Mai sau trả lại cho nàng đôi mâm CD/1 Nh. Vay đầu trả bồ.

VAY MẬT, TRÀ GỪNG *tng.* Hồi vay thì dịu ngọt năn-nỉ, chừng trả thì than-phien rắng cho vay cắt cổ.

VAY NÊN NỢ, ĐỔ NÊN ƠN *tng.* Hỗ vay mượn của người thì mang nợ; ngược lại, giúp đỡ ai thì người đó mang ơn mình và gày đay được cảm-tình với nhiều người khác; sau rủi mình thất-thê sa-cơ, sô được người giúp lại.

VAY NÊN ƠN, TRÀ NÊN NGHĨA *tng.* Mượn-chéc của ai thì nên mang ơn người

lò; nhưng phải nhớ trèo lên cho trọn nghĩa.

VÀY CÁ CÒN HƠN LÁ RAU *tng.* Ăn cơm với thịt với cá, dầu ít thế nào cũng có nhiều chất béo hơn ăn với rau không // (B) Với người túng-bần, nên giúp họ; dầu có ít vẫn còn đỡ hơn là chỉ tò lori thương-xót suông.

VĂN ĐÃ ĐÓNG THUYỀN *thng.* X. Một dì thành châu.

VĂN BẤT-ĐÁC-DĨ *tng.* Cực chẳng đã lâm mới phải như vậy.

VĂN CHUNG THIỀN TÚ *thng.* Thóc chừa muôn chung, ngựa nuôi hàng ngàn con, lúc giàu to.

VĂN CHÚNG NHẤT TÂM *thng.* Muôn ngườì đều một lòng.

VĂN GIA SINH-PHẬT *thng.* Vì phật sống của muôn nhà, danh-hiệu người đời tặng ông Tư-mã-Quang đời Tống, tước Ôn-quốc-công, làm quan rất thanh-liêm và nhanh-dec.

VĂN KHẨU ĐỒNG-THANH *thng.* Muôn miệng một lời; tất-cả đều nói y như nhau.

VĂN KHỔ THIỀN LAO *thng.* Muôn ngàn lao-khổ.

VĂN KHỔ THIỀN TÂN *thng.* Muôn dâng ngàn cay; gian-nan nhiều nỗi.

VĂN SỰ GAI THÀNH *thng.* Muôn việc đều thành-công tốt đẹp.

VĂN SỰ KHỎI ĐẦU NAN *thng.* Muôn việc, việc nào khi bắt đầu cũng khó.

VĂN SỰ NHƯ Ý *thng.* Muôn việc đều đúng như ý muốn.

VĂN TỘI BẤT NHƯ BẦN *thng.* Không tội nào khô bằng sự nghèo túng.

VĂN TỬ NHÚT SANH (NHẤT SINH) *tng.* Muôn phần chết, một phần sống; nguy-hiểm lâm.

VĂN THẮNG CHÍ-TÔN *thng.* Giàu nhứt trong thiên-hệ, có hảng muôn cỗ xe.

VĂN THÌ CHI ĐÍCH *thng.* Cái bia dè muôn mũi tên bắn vào // (B) Chứa cho thiên-hệ xoi-xia, chí-trích.

VĂN THUỶ THIÊN SƠN *thng.* X. Thiên sơn vạn thuỷ.

VĂN VẬT NHẤT THẾ *thng.* X. Muôn vật, một loài.

VĂNG MÌNH SỐT MÁY *thng.* Bệnh nhẹ, bắt đầu có bệnh.

VĂNG BẠC CÓ GIÁ, TÔM CÁ THEO BUỒI CHỢ *tng.* Tôm cá thì giá-cá không chừng; nhâm buồi chợ có nhiều thì rẻ, ít thì mất (đắt); không phải như vàng bạc mà có giá nhứt-định.

VĂNG ĐỎ, ĐEN LÒNG NGƯỜI *tng.* Vàng hoặc tiền-bạc nhiều quá khiến người ta sinh bụng tham mà không kè phải quấy hay luật-pháp chi cà.

VĂNG ĐỎ, NHỎ LÒNG SON *tng.* Vàng hay tiền-bạc nhiều quá làm cho người tốt trở thành xấu.

VĂNG THAU LĂN LỘN *thng.* Kẻ sang người hèn, kẻ phải người quấy, kẻ lốt người xấu lăn-lộn nhau, khó phân-biệt, như vàng và thau chỉ có một màu.

VĂNG THIỆT KHÔNG SỢ LÚA *thng.* dc. Chân kim bất phai hoà. = Thành-thật, ngay-thẳng thì không sợ chi cà; ai có hăm-doạ cũng chẳng nao.

VÀO CỬA TÀ, RA CỬA MẠCH *tng.* Tiền kiêm không ngày-thẳng, không chánh-dáng thì hưởng không lâu; thế nào cũng khiến có việc này việc kia mà tiêu-me hết.

VÀO ĐỊNH RA TRẦN *thng.* Từng đến cửa quen, có quen biết với nhiều người có thế-lực đt: *Đời Trần, nước Nâm được chia thành nhiều khu-vực gọi Lô; sang đời Lê, Lô đổi ra Định, rồi ra Trần cho đến đời Giê-long; đời Minh-mạng mới đổi thành Tĩnh đến bây-giờ.* VL: Anh đt từng vào dinh ra trấn, Sá chi tôi tiêu-thú quê-mùa LS.

VÀO LÒN (LUÒN) RA CÚI *thng.* Làm quen (vì phần nhiều quen hay lòn cúi bợ-dở cấp trên dè cung-cổ địa-vị). VL: Áo xiêm ràng-buộc lẩy nhau, Vào lòn ra cúi, công-hầu mà chi? K.

VÀO LỐ HÀ, RA LỐ HỒNG *tng.* Nh. Vào cửa tà, ra cửa mạch.

VÀO MỒNG BA, RA MỒNG BÀY, RẦY MỒNG TÁM *tng.* Các đám mưa nhỏ trong các ngày mồng ba, mồng bảy và mồng tám tháng bảy âm-lịch, nguyên là nước-mặt của Người-leng và Chúa-nữ khi gặp nhau, trước khi chia tay // (thng) Nói người thay đổi vợ (h. dày-tớ) liền liền.

VÀO NHỎ RA TO *thng.* Nói việc riêng

với nhau luôn.

VÀO SINH RA TỬ *thng.* Trái nhiều nguy-hiểm có thể chết.

VÀO TAY NGỌC, MÓC SAO RA *tng.* Đã vào tay người ta rồi, đừng mong đòi lại được.

VĂN CÓ BÀI, VÔ CÓ TRẬN *tng.* Việc làm nào cũng phải trù-liệu và đặt kế-hoạch trước mới không lúng-túng, mới có kết-quả tốt.

VĂN-CUNG THUẦN-MỘ *thng.* Hiếu-kính với cha mẹ như vua Văn-vương và vua Thuần. VL: Văn-cung Thuần-mộ vẹn mười, Những mong lợn đạo vâng vui ngày dài Hth.

VĂN DỐT, VŨ DÁT (VÕ NHẤT) *thng.* Nghề văn nghiệp võ chí cũng đều thua kém người ta.

VĂN ÔN VÕ LUYỆN *thng.* Học văn phải nǎng ôn-nhuần, học võ phải nǎng luyện-tập; như vậy mới giỏi, mới dùng được sờ-học của mình.

VĂN TỨC LÀ NGƯỜI *thng.* Cách suy-nghĩ của người thế nào thì cách viết văn cũng thế ấy.

VĂN VÕ KIÊM TOÀN *thng.* Nghề văn nghiệp võ đều đầy-dủ, trọn-vẹn.

VĂN NÀI BÈ ÓNG *thng.* Có làm đủ cách đê bắt ép người ta chiều theo ý mình như siết chặt vòng dây buộc cõi trâu cho trâu nghẹt cõi phải chịu sự điều-khiển của mình.

VĂN CỎ KÊU CHẢNG THẤU TRỜI *thng.* Oan-ức mà vì nghèo, yếu thế, không kêu-nài đâu được.

VĂN TAY VỐI CHẢNG TÓI CAO *thng.* Phận nghèo, không kết bạn được (hay kết làm vợ chồng) với người giàu-sang.

VĂNG CHỦ (h. CHÚA) NHÀ, GÀ BỐI (h. BƯỚI) BẾP *tng.* Vâng một người có quyền trong nhà, kẻ dưới làm nhiều việc tá-tệ.

VĂNG CHỦ (h. CHÚA) NHÀ, GÀ MỌC ĐUÔI TÔM *thng.* Vâng người có quyền trong nhà, kẻ dưới vượt quyền, lên mặt.

VĂNG CHỦ (h. CHÚA), NHÀ, GÀ VỌC NIÊU TÔM *tng.* Vâng một người

có quyền trong nhà, kẻ dưới lục-soạn, phá-phách đồ-vật trong nhà.

VĂNG ĐÀN-ÔNG (h. TRÈ), QUẠNH NHÀ, VĂNG ĐÀN-BÀ QUẠNH BẾP *tng.* Nhà mà thiếu mất người đàn-ông (hoặc trè-con) thì trông buồn-tanh, gần như không có ai cả; còn thiếu mất người đàn-bà thì bếp-núc lạnh-tanh.

VĂNG TRÂNG CÓ SAO, VĂNG ĐÀO CÓ LÝ *tng.* Thiếu mất người này thì có người khác, tuy không bằng chó cũng chẳng kém bao-nhiều.

VĂT CỎ CHÀY RA NƯỚC h. **VĂT CHÀY RA NƯỚC** *thng.* Ráo-riết, bòn-chon, keo-lện, khai-thác triệt-đè. VL: Văt-chày ra nước rồng-rồng, Miếng ăn đê cốt chó hàng man-men Tr.Th.

VĂT CHANH BỎ VỎ *thng.* Bạc-bẽo, dùng dồn hắt thế dùng nữa được rồi loị bỏ, không chút tiếc thương.

VĂT CHÂN CHỮ NGŪ *thng.* Nằm hay ngồi mà cườm chân này gác lên gối chân kia.

VĂT GIÒ LÊN CỎ *thng.* Chạy sảng-hoàng, chạy thoát thân.

VĂT MŨI KHÔNG ĐỦ NHÉT MIỆNG *thng.* Lén-ăn vặt-vặt mà không đủ ăn.

VĂT (h. GÁC) TAY LÊN TRẦN *thng.* Đè cườm tay lên trán khi nằm suy-nghĩ mặt điều chi.

VĂT ĐẦU CÁ, VĂT ĐẦU TÔM *tng.* Gặt cái nõ bù vào cái kia mà thiếu-thốn vẫn hoàn thiếu-thốn. VL: Văt đầu cá, văt đầu tôm, Liêu thung bùa sóm bùa hóm ít nhiều Tr.Th.

VĂN TÙNG LONG, PHỤNG TÙNG HỒ *tng.* Mây chiều gió, con phượng chiều con cọp // (B) Vợ phải chiều chồng.

VĂN ĐẠO Ư MANH *thng.* Hồi đường kè mù // (B) Học-hỏi với người ít hiều-biết.

VĂN LIỀU TÀM HOA *thng.* Hồi kiếm đòn-ba con gái, săn gái.

VĂN NGƯỜI TRI MÃ *thng.* Hồi trâu mà biết được ngựa // (B) Suy việc nõ ra việc kia.

VĂN NHẤT, ĐÁC TÂM *thng.* Hồi một

điều mà biết được ba điều II (B) Học ít hiếu nhiều.

VĂN TÒ, TÂM TÔNG *thng.* Tìm hiểu nguồn-gốc ông bà.

VĂN KÍNH CHI GIAO *thng.* Bạn cát họng như Liêm-Pha và Lẹn-tương-Như (X. Nhu thang cang, nhược thang cường).

VĂN ĐEN, TRỒNG CỦ TÍA HOÁ BÒ-NÂU *tng.* Lúc xui, làm gì cũng thất-bại.

VĂN KHÚ LÔI OANH TIẾN-PHƯỚC.
BỊ *thng.* Thời-vận cùng, sét đánh vỡ bia Tiến-phước đt.: Một người học-trò nghèo được Phem-trọng-Yêm thương tình, cho tiền mua vật-liệu vỡ bia Tiến-phước mà bán; chằng may, gặp phải đồng tơ, sét đánh vỡ hết bia II (B) Nghèo, mắc cái eo.

VĂN TRÙ QUYẾT SÁCH *thng.* Bàn mưu tính kín.

VẬT ĐĨ THÀNH BẠI, LUÂN ANH-HÙNG *thng.* Chớ lấy việc nêu hay hư, được hay mất mà cho rằng người ta giỏi hay dở.

VẬT ĐỐI SAO DỜI *dc.* Vật hoán tính đổi kỳ đột thu của Vương-Bật (Vật đổi sao đổi trái bao-nhiêu năm) II (thth): Việc đổi they đổi như nước đổi chủ, thay vợ đổi chồng, sang hoà hèn, nghèo thành giàu...

VẬT HOÁN TINH ĐI *thng.* X. Vật đổi sao đổi.

VẬT KHINH, HÌNH TRỌNG *thng.* Của tuy rẽ, tuy xấu, nhưng tâm lòng thảo của người biếu thì rất đáng quý hoặc món đồ tuy không ra gì, nhưng công-dụng của nó thì rất lớn.

VẬT NÀO CHỦ NẤY *tng.* Của phải xứng với người hoắc của gấp người biết dùng và dùng cho đúng cách thì của mới quý thd. Có con thiên-lý-mã ở chung tàu với nhiều ngựa khác thì cũng xồng-xồng như các con kia. Chừng gấp Bá-Nhạc là người sành ngựa, nó mới trả tài chạy hay, ngày đi ngàn dặm.

VẬT PHÍ-NHĨA BẤT THỦ *thng.* Của được không chính-dáng thì không giữ thd. Một á thị-tỷ đánh rơi hộp nǚ-trang của chủ, lật-dật trả lại lối cũ mà tìm; thấy một người ăn-mày ngồi bên đường, giữ bộp nǚ-trang trước mặt. Á xin lại được, bên mừng quá lấy ra một chiếc thoa đèn

orn. Người ăn-mày nói: « Tôi cùng-khô đến thế này mà còn tham của vô-cố thì mong khâ sao được. Không tham một hộp nǚ-trang mà nhận một chiếc thoa thì vô-lý biết bao »! Á thị-tỷ chẳng xiết mang ơn CHTH.

VẼ CỘP GIỐNG CHÓ *dc.* Họa hổ loại cẩu. Làm khéo hoá vụng hoặc mưu việc lớn mà bất-tài, hư việc.

VẼ ĐƯỜNG CHO HƯƠU CHẠY *thng.* Làm tay-khôn bày-biều cho người rành việc hơn mình.

VẼ HÙM THÊM CÁNH *thng.* Thêu-dệt, thêm-thắt cách quá đáng.

VẼ MÂY NẤY TRĂNG *thng.* Có bắt tay vào việc, tự-nhiên có nhiều sáng-khiến hay.

VẼ RẮN THÊM CHÂN *thng.* dc. Họa xà thiêm túc, Nh. Vẽ hùm thêm cánh.

VẼ RỒNG VẼ RẮN *thng.* Viết chữ nguệch-ngoạc rất xấu II Thêm-thắt, thêu-dệt bậy-be, không đúng sự thật.

VÉN TAY ÁO SÔ, ĐỐT NHÀ TÁNG

GIẤY *tng.* Làm dẽ-dàng, mèo chóng, không phải đẽ công nhiều.

VÉN TAY TÀ-ĐÀN *thng.* Vén tay áo bên trái lén đt. *Tướng* nhà Hán toàn giục lòng quân đẽ đánh dép. Dương-tam-Kha, bảo quân-sĩ ai theo Hán thi vén tay áo bên trái lén; quân-sĩ đều vén tay áo bên trái lén cả. VL: Nhân khi ra đánh Thái-bình, Vén tay tà-đàn về thành tấp-công QSDC.

VI HỔ PHÓ DỤC *đt.* Chắp cánh cho cọp II (B) Giúp kẻ dữ hại người.

VI NHÂN BẤT PHÚ, VI PHÚ BẤT.

NHÂN *tng.* Làm điều nhân thì không giàu; mà hễ làm giàu thì ra kẻ bất-nhân.

VI NHÂN NAN, VI NHÂN NAN *thng.*

Làm người cho đúng nghĩa con người thì thật khó.

VÌ ĐẦU HEO, GÁNH GỘC (h. CỦ)

CHUỐI *tng.* Vì muốn được thường cái đầu heo, phải chịu cực chịu khổ làm mai; rồi sau này, vợ chồng mới có hực-hặc điều chí, hoặc đê-bô nhau, thì bị mắng-võn hay đõ-thừa dù điều II (B) Vì mối lợi to mồi hy-sinh món lợi nhỏ; vì mội nhu-cầu khẩn-thiết, phải dẹp tý-ái...

VÌ MẸ HẠ MÌNH *đt.* Giang-Cách dời

Hén, mồ-côi cha hồi nhỏ, lại nhà nghèo mà thờ mẹ rất hiếu. Giặc tới, ông phải cõng mẹ chạy giặc nhưng không thoát khỏi tay giặc. Ông phải khóc-lóc van xin, để được sống mà nuôi mẹ già. Bọn giặc đồng lòng tha cả mẹ con. Ông vội cõng mẹ vào thành Hợp-bì, cố sức làm mướn để nuôi mẹ. NTTB 14.

VÌ NƯỚC QUÊN MÌNH dc. Vì quốc vong thân = Vì vận-mạng sống còn của nước mà không kè thân mình (Xt. Trung-thần chí mâm).

VÌ NƯỚC QUÊN THÙ dt. Đời Đường, Lý-quang-Bật và Quách-tử-Nghi đều là phò-tướng của An-tử-Thuận, mà luôn-luôn hiềm-khích nhau. Sau Tù-Nghi được thay Tù-Thuận mà làm trưởng, Quang-Bật sợ Tù-Nghi misu hại, quâ-cảm đến nói với Tù-Nghi: « Phận tôi dẫu chết cũng cam-tâm, nhưng xin ngài rõ ràng-luợng đừng hại vợ con tôi ». Tù-Nghi vội nắm tay Quang-Bật mà nói: « Hiện vận nước đang nguy, vua lo tôi nhục, hei te cần chung sức để chống đỡ giang-san ; lẽ nào tôi vì thù riêng mà bỏ việc nước ». Từ đó, hai người thân-thiết nhau mà lo dẹp giặc, an dân.

VỊ CÂY DÂY LEO (h. QUẤN) tng. Vì cây đứng thẳng, dây (bìm-bìm) mới leo lên được // (B) Bởi có người che-chở, giúp sức, kè tiêu-nhơn mới được mợi, mà leo trèo, mà lên mặt.

VỊ QUỐC VONG THÂN tng. X. Vì nước quên mình.

VỊ THÂN VỊ KỶ tng. Chỉ lo cho mình mà thôi // (B) Bình vị phô-dâng, bà con.

VỊ THẦN, AI VỊ CÂY ĐA tng. Vì tôn-trọng ông thần, người ta không dám động đến cây đa trồng trước miếu, chờ nào phải tôn-trọng cây đa // (B) Người ta sờ-dĩ nèn-nang những kè tay sai của nhà quan là vì sợ quyền-thể ông quan chớ nào phải sợ những kè tay sai ấy (X. thd. ở bài Gái ngoan làm quan cho chồng).

VỊ THẦN MỚI NẾ CÂY ĐA tng. Nhtr.

VỊNH QUY BÁI TỔ tng. Võ làng viêng mợ ông bà cha mẹ sau khi thi đỗ làm quan hoặc đánh giặc lập được công to, được phong quan.

VỊNH THẦN PHÌ GIA tng. Nhà cao cửa rộng, lên xe xuống ngựa, lời chê trách

người chỉ biết lo cho thân mình, không kè ché chung.

VỊNH THÈ ÁM TỬ tng. Vợ vê-vana, con sung-sướng, lời khen người biết lo cho gia-dinh.

VỊNH BẤT TỰ DỤNG tng. Bỏ luân, không dùng nữa, nói vỡ quan-lại bị cách-chức.

VỊNH BẤT TRIỀU THƯƠNG tng. Quyết không chầu nhà Thương nữa dt.: Ký-châu-hầu là Tô-Hộ cùng mấy trăm trấn chư-hầu khác về chầu vua Thương là Trụ-vương, bị vua ép dâng con gái là Đất-Kỳ. Tô-Hộ không nhận, viết lên vách nhà, trạm câu « Quản loạn thần-cương, hưu bại ngũ-thường, Ký-châu Tô-Hộ, vịnh bất triều Thương » (vua chẳng ký-cương, trót lỗi năm hăng, Tô-Hộ trấn Ký-châu, quyết chẳng chầu nhà Thương nữa). Viết xong, Tô-Hộ kéo già-tướng về nước.

VỊT NGHE SẤM tng. X. Nghe chư vịt nghe sấm.

VIỆC BÉ XÉ RA TO tng. Việc chẳng có chi đáng mà cố-cố hay vô-tình, làm ra to chuyện, khiến rắc-rối thêm và dính-dáng nhiều người.

VIỆC LÀNH SÀNH RA DỮ tng. Việc xay re rất tăm-thường mà vì tính người khó-khăn hoặc có việc hiều lầm, không giải-quyết cho xuôi lại làm dụng-chạm thêm nhiều người, khiến trở thành rắc-rối, khó-khăn.

VIỆC NGƯỜI THÌ SÁNG, VIỆC MÌNH THÌ QUÁNG tng. Đôi với việc của người ta, vì mình không có trách-nhiệm nên sáng-suốt, giải-quyết giùm rất dễ-dàng ; đến như việc của mình, vì trực-tiếp can-hỗ nên mất bình-linh, khó giải-quyết cho ốm-dẹp bằng // Lỗi-lầm của ai, hoặc việc lỗi-thời của nhà nào, mình đứng ngoài trông thấy rất rõ ; ngược lại, nếu là của mình hay của nhà mình, thì mình tỏ ra rất mù-mờ, chẳng thấy biết chi ráo thd. Người kia làm nghề thầy kiện rất giỏi. Bất-cứ ai có việc lỗi-thời tranh-chấp với người khác mà đến nhờ ông, thì ông tìm được đủ cách để giúp cho thẳng kiện. Không một sơ-hở nào của đối-phương mà ông không thấy. Cố khi ông tìm không ra sơ-hở của đối-phương, ông cũng cố nặn cho ra và luân-luân thành-công. Những lúc như vậy, vì phải dụng-tâm nhiều để cầu-tú, ông cầm người nhè, cù vợ ông, chẳng

được lóng-chéng gần ông. Nhờ thế, người lóng-diềng chim được vợ ông và hai người dì lại với nhau hằng mấy năm nè ông chờ hè hay biết CHTH.

VIỆC NHÀ THÌ NHÁC, VIỆC CHÚ

BÁC THÌ SIÊNG tng. Việc của mình thì vì ý-y, lại không bị ai thúc-giục nên bỏ qua, không lo đến; còn việc của người khác thì tỏ ra sôt-sang, hết lòng; tính thông-thường của những người có óc vi-tha bừa-bãi.

VIỆC PHẢI ĐẾN ĐÃ (h. SĒ) ĐẾN

thng. Hậu-quả tất-nhiên của một việc làm, đã (h. sē) xảy ra, không thể tránh được và không đáng ngạc-nhiên.

VIỆC VUA THUA VIỆC LÀNG

tng. Việc vua là việc nứoc, thường là việc có quy-mô to rộng và lâu dài, dầu không có mình hay mình làm có trễ cũng không sao. Còn việc làng, phần nhiều là việc xắp-thời, cần làm liền; hơn nữa, không có bao-nhiêu người, ai nấy đều biết một nhau cả, khó trốn-tránh, nên chẳng dám dè-duối.

VIÊN-MÔN XÃ KÍCH

tng. Bên cạnh lưỡi cây kích trước cửa dinh (doanh) đt. **Thời Hán-mạt**, nhiều sứ-quân chiếm-dống mỗi người một chau quận, không thền-phục vua Hán; lại vì quyền-lợi bất-dồng, nên hằng xung-dột nhau. Viên-Thuật tuy chiếm quận lớn, nhưng còn sai tướng đến lấy Tiều-báي của Lưu-Bị. Bị binh ít, e cự không lại, cho người cầu-cứu với Lưu-Bị. Bố vì mồi mượn lương của Thuật, không lẽ trả mặt đánh Thuật, nên tìm cách giảng-hòà. Bố cho mồi tướng của Thuật là Kỳ-Linh và Lưu-Bị đến dinh mình để rượu rồi dắt cả hai ra viên-môn. Nơi đây, Bố sai quân cắm cây kích cách xa trăm bước rồi giao: «Nếu ta bắn một mũi tên mà trúng ngạnh nhô cây kích thì hai đêng phải bái binh. Nếu trật thì ai về dinh nấy, sửa-soạn mà đánh nhau». Cả hai đều nhận. Bố giương cung bắn trúng đích, cuộc giao-binhh giữa Kỳ-Linh và Lưu-Bị được bái.

VIEN-THÂN BẤT NHƯ CẬN-LÂN

tng. X. Bà-con xa không bằng lóng-diềng gần.

VIEN-THUÝ NAN CỨU CẬN-HOÀ

tng. Nước xa không cứu được lửa đang cháy sẽp một bên // (B) Cuộc vien-trợ xa-xôi

hoặc lời hứa vien-võng không cứu được cái nguy trước mắt.

VO TRÒN, BỌP GIẸP thng. Tự-y muốn làm gì thì làm, muôn nói tốt hay nói xấu cũng được (đối với người đang ở trong tay, dưới sự kèm-kẹp).

VÒ-VÒ NUÔI NHỆN thng. Nuôi-duưỡng hay giúp đỡ ai rồi bị người đó phản lại hay quên ơn như con vò-vò, hay bắt nhện, cắn cào tó-liệt rồi bỏ trong ô dặng nuôi con. Chừng vò-vò con lớn, thì nhện cũng hết; người ta thường làm là nhện được nuôi trong ô rồi bỏ đi.

VÒ QUÝT DÀY CÓ MÓNG TAY

NHỌN tng. Đầu khôn-ngoan, lanh-lại, hay xéo-tráy đến đâu, cũng có kè đồng tài hoặc cao hơn chống-chọi lại.

VÕ (VŨ) - MÔN TAM - CẤP thng. Cuộc thi-cử đt.: *Tương-truyền ở TH., trên nguồn sông Trường-giang thuộc tỉnh Tứ-xuyên và ở V.N. tại vùng Bắc-kạn, có hòn núi tên Vũ-môn giữa hồ Ba-bè, hằng năm đến mùa nước lớn, có thi nhảy ở đó. Hè con nேo vượt qua được ba bục ở vũ-môn thì hoa rồng.*

VÕ-TÁNH TỬ-TIẾT thng. Võ-Tánh tự-tử vì tiết-tháo (X. Võ-Tánh PH. III).

VÕ (VŨ) VÕ THIẾT.TOÀ NĂNG LƯU KHÁCH thng. Mưa không xiềng sắt mà vẫn cầm khách lại được (X. Sắc bất bù-dò dí nghênh).

VỐC QUẤN CỘT CẦU, XEM LÂU CÙNG ĐẸP tng. Người dầu xâu cách nón mà được trau-giỏi trang-dièm thì xem cũng đẹp, lắc mỉa-mỉa người mặt-mày xấu-xí mà hay trang-dièm quá lố.

VOI CÀY CHIM NHẶT đt. *Vua Thuấn thuở nhỏ mồ-côi mẹ, bị mẹ ghẻ cùng cha và em khác mẹ dày-doé hết sức. Nhưng ông vẫn mội lòng hiếu-tháo với cha mẹ và nhuần-nhịn em. Khi ông bị cha bắt đi cày ruộng một mình ở núi Lịch, thì có voi trong rừng ra kéo cày giùm và được bầy chim xuồng nhặt cỏ cho NTTH 1.*

VOI CHẮNG ĐÈ, ĐÈ THÌ TO tng. Người tài cao, chắng làm thì thôi, hổ làm thì nên sự-nghệp lớn; người ít nói, hổ nói thì câu nào đáng câu ấy...

VOI CHÈO (h. MỘT) NGÀ, ĐÀN-BÀ

MỘT MẮT *thng.* Voi có cặp ngà mọc không cân-dối hay chỉ còn một ngà, và đàm-bà một mắt thì dữ lắm.

VOI GIÀY, NGƯA XÉ *thng.* Xưa, đàm-bà có chồng mà còn ngoại-tình và đàm-ông phạm trọng-lỗi thì bị thả vào chuồng voi cho voi dùng vòi quật ngà rồi lấy chân chà hay buộc hai tay hai chân vào bốn con ngựa rồi đánh cho ngựa chạy đi bốn ngà để té té thi-thê ra // (*thng.*) Lời, mang nặng một người đàm-bà trắc-nết.

VOI THUỘC VOI, NGƯA THUỘC NGƯA *thng.* Hạng loại nào theo hạng loại ấy.

VONG ÂN BỘI NGHĨA *thng.* Quên ơn trái nghĩa, lời chê trách người đã mang nặng ân-nghĩa của ai rồi tỏ ra bội-bạc với người ấy.

VONG GIA THẤT THỔ *thng.* Tán nhà mất đất, xiêu-lạc xúi người.

VONG-NIÊN CHI-GIAO *thng.* Bạn không nỡ tuổi, lớn nhỏ cách nhau xa mà vẫn chơi thân và kính-trọng lẫn nhau như Nês-Hoàn cùng Không-Dung đời Tam-quốc.

VONG-TẦN GIÀ HỒ ĐÀ *thng.* Nước Tần vì Hồ mè mét, cầu sấm trong quyền thiêng-lực bùi-khuyết do Lư-sanh được tiên cho đem về dâng Tân Thủy-hoàng; do đó Thủy-hoàng cho xây Vạn-lý trường-thành đè ngang giặc Hồ.

VONG-TỐ CHI NHÂN *thng.* Người quên mất tờ-tiền nói giống đt.: *Đời Xuân-thu, có người nước Tân tên Tịch-Đàm vào châu vuơ nhà Châu. Vua Châu hỏi lịch-sử nước Tân, Tịch-Đàm không biết đâu mà trả lời.*

VỌNG-PHÚ-THẠCH *thng.* Hòn đá trông chồng đt.1: *Xưa, ở Bắc-Việt có người đàm-bà họ Tô, hằng ngày bồng con lên núi Kỳ-lừa ngóng chồng đi đánh giặc phượng xa đà lâu mà không về. Sau, trên núi ấy có hòn đá giống hệt người đàm-bà bồng con; 2: Hai vợ chồng nhà kia ở Bình-dịnh (T.V.) rất mực yêu nhau. Một hôm, chồng rẽ tóc bắt chí cho vợ, thấy một cái sẹo (theo) dài trên đỉnh sọ bên hõi; người vợ thuật việc hõi nhõi, vì giành ăn mía với anh nên bị người anh ôm hém té đà đầu. Người chồng nghe qua nhớ lại việc xưa, biết mình đã lấy lầm em ruột nên ăn-hận bỏ nhà ra đi. Người vợ trông chồng*

khắc-khoải, hằng ngày bồng con lên núi hướng về chân trời xa thẳm mà tìm bồng-chồng. Lâu ngày mòn-mỏi phải chết rũ trên non; nơi ấy được tạc ra tượng đá một bà mẹ bế con, đáng người thiều-não.

VÔ CĂN VÔ ĐẾ *thng.* Không gốc không cuống // (B) Bằng-quor, không rành-rẽ thiết-thực, thiếu ngọn nguồn.

VÔ CÔNG, RỒI NGHÈ *thng.* Ở không nhung, chẳng làm chi cù.

VÔ-DANH TIỂU-TỐT *thng.* Tên lính không tên tuổi, không danh-vọng // (B) Cò-ke lục-chốt, kẻ tầm-thường.

VÔ DỤC NHI PHI *thng.* X. Không cánh mà bay.

VÔ ĐA NGÔN, ĐA NGÔN ĐA QUÁ *KVM:* Chớ nói nhiều, càng nói nhiều thì càng lầm-lạc nhiều.

VÔ ĐẬU, BẤT THÀNH NHÂN *thng.* (lóng): Chưa tên trái, chưa được kè kè người; xưa, bệnh trái giống không có thuốc ngừa nên được xem là một chứng bệnh dĩ-nhiên: chết vì bệnh ấy là một sự thường; mặc phải một lần mà còn sống thì không mặc phải nữa và mới mong sống đến giờ, trừ những bệnh khác thì không kè.

VÔ HỒI KỲ TRẬN *thng.* Luân-luôn và nhiều lầm, không kè hồi kè lớp chi cù.

VÔ KẾ CHI NGÔN VẬT THÍNH *KT:* Lời nói không căn-cứ chớ nghe.

VÔ KẾ KHẢ THI *thng.* Không phương xoay-xở, chẳng biết phải làm sao.

VÔ KIM HÀ DĨ VI TƯ *thng.* Không vàng (h. tiền) lấy chí mà sống? lời Trần-Bình nói với Hán Cao-lồ khi bị bắt tại hà-lệm của dân.

VÔ KHÀ NAI HÀ *thng.* Cua tay, không biết làm thế nào chờ được.

VÔ KHÀ, VÔ BẤT KHÀ *thng.* Không chỉ gọi là được, không chỉ gọi là không được, tính người không cầu-nệ, không màng chỉ cù; thế nào cũng xong.

VÔ MỄ, THẾ KHOAI *tng.* Không có lúa gạo thì dùng đỡ khosí cù // (B) Lấy vật này thay cho vật khác, không cầu-nệ khó-khăn.

VÔ MỄ, THẾ TIỀN *tng.* Không có lúa nạp thuế thì nộp bằng tiền // (B) Thuế-mé

nhút-định phải đóng, không được viện cớ gì để xin miễn; sống dưới chế-độ khắt-khe.

VÔ MỘT GÀ, RA PHẢI BA TRÂU *tng.*

Tục nhện lỗ sính của người rồi mà không gả con, của một phái thường hãi // (tth): Vô thì dẽ, ra rất khó-khăn hoặc nhện thì dẽ, còn từ thì rất khó.

VÔ NAM, DỤNG NỮ *tng.*

Không có con trai thì lập-lụy con gái để giữ của hương-hoà mà thờ-phượng cha mẹ ông bà (luật Hồng-đức và một đạo sắc đời Quang-thuận Lê Chiêu-tôn năm 1517).

VÔ NHÂN NGĀ *tng.*

Không phân-biệt người và ta; tất-cả đều như nhau, một chủ-trương của đạo Phật.

VÔ PHONG KHỜI LĀNG *tng.* X. ĐẤT bằng sóng dậy.

VÔ PHÚC (PHƯỚC) ĐÁO TỤNG- ĐÌNH *tng.*

Ra toà trong việc kiện-tụng (bi kiện hay đứng kiện) là điều không may.

VÔ QUAN, NHẤT THÂN KHINH *tng.*

Không làm quan thì mình-mày nhẹ-nhang, không phải lo sợ chi cả.

VÔ SƯ, VÔ SÁCH *tng.*

Cứng đầu, bạo-nghẹo, bất-hiểu, vô-lợi..., không thầy nào hay sách nào dạy như vậy cả.

VÔ SỨNG SEO *tng.*

Không kèm-ché nồi (như con trâu không có dây đầm).

VÔ TIỀU-NHÂN BẤT THÀNH QUÂN-

TỬ *tng.* Không có kẻ tiêu-nhân thì lấy gì so-sánh để biết ai là người quên-tử // (R) Không có người thấp-thỏi để đâm-đương việc vặt, làm sao có họng cao-sang.

VÔ TƯỚNG, VÔ TÀI *tng.*

Người không có tướng tốt thì không có tài hay, lẹ.

VÔ TỬU BẤT THÀNH LỄ *tng.*

Không có rượu thì không ra lễ-nghi chi cả.

VÔ THUỶ VÔ BIÊN *tng.*

Không nơi bắt đầu và không nơi giới-hạn, câu dùng chỉ vỗ-trụ mảnh-mông.

VÔ THUỶ VÔ CHUNG *tng.*

Không trước không sau, không nơi bắt đầu và không nơi cuối-cùng, câu thường dùng để chỉ các đặng hoàn-toàn giác-ngộ như đức Phật, đức Chúa Trời, v.v..

VÔ THƯỞNG VÔ PHẠT *tng.*

Dừng-dung, không quen-tâm đến; không mừng không giận; ai sao cũng mặc.

VÔ TRI, VÔ GIÁC *tng.* Không hay biết, không có cảm-giác như cây cỏ.

VÔ ƯU VÔ LỰ *tng.*

Không lo rầu chi cả.

VÔ VẬT BẤT LINH *tng.*

Không có lõi-vật thì lời xin không được chấp-thuận.

VÔ VỌNG BẤT THÀNH QUAN *tng.*

Đã thi đậu và được phong-quan mà không về-làng làm lẽ khen-vọng dê-cúng-thần và dãi-nhà người làng thì kẽ như chưa phái-quan, một phong-tục bắt-buộc phái có hồi-xưa.

VỢ ĐỦA CÀ NẮM *tng.*

Đánh xô-bồ, chê-trách hay phán-doán không có ngần, không phân-biệt người tốt-kè xấu hoặc việc hay việc dở-chi cả.

VỐ ĐÀN TAN NGHÉ *tng.*

Lạc bầy thì con nghé tắt-bi cop-xé xác // (B) Con còng tré mà bò-nhà di hoang-tất-bi hư-hóng hoặc cùng-một phe mà chia-rẽ nhau thì thó-nào cũng bị kẽ-thù hăm-hại, đánh-dò.

VỢ CÁI CON CỘT *tng.*

Vợ con chính-thúe, dòng-chính.

VỢ CHẾT, THẬT VỢ MÌNH *tng.*

Vợ đã chết mới chắc là vợ-mình; khi còn sống, chồng vẫn norm-norp lo sợ, không biết ngày nào nó bỏ-mình mà đi lấy người khác.

VỢ CHỒNG CŨ, KHÔNG RỦ CÙNG

TỐI *tng.* Vợ chồng tuy đã thôi-nhau, nhưng tình-nghĩa còn dày; nếu có dịp, sẽ trở-lại để-dâng.

VỢ CHỒNG HÀNG-XÁO *tng. dcd.*

Vợ chồng hàng-xáo cháng-ta, Bách-niên-giai-lão được vài ba năm == Vợ chồng kiều-qua-đường, không định-lấy-nhau-dời, như những nhè-hàng-xáo, mua-lúa-xay-re-bán-liền-rồi-mua-lúa-khác, xay-nữa.

VỢ CHỒNG KHI NỒNG KHI NHẤT,

BẤT ĐÀY BẤT VỢI *tng.* Vợ chồng chung-ché-nhau, thó-nào cũng có lúc thương-lúc-giận; làm sao tránh khỏi việc-xào-xáo-trong-gia-dình.

VỢ CHỒNG NHƯ ĐỦA CÓ ĐÔI *tng.*

Vợ chồng là sự-cần-thiết cho việc lập-gia-dình, sinh-con cái. Thiếu đi một người là như đôi đũa-thiếc đi một chiếc, không dùng được.

VỢ CHỒNG SON, ĐÈ MỘT CON

THÀNH BỐN *tng.* Vợ chồng còn trẻ, sức-lực dồi-dào, thì sinh con bù-bãm, khoẻ mạnh // Vợ chồng còn trẻ, mới sinh đứa con đầu-lòng, chưa kinh-nghiêm, lợp sơ lợp mùng, rỗi-rít lên và lăng-xêng lộn-xộn bằng người ta sinh bốn đứa.

VỢ LÀ ÔNG, THÌ CHỒNG LÀ TỐ *tng.* Trong nhà, nếu người vợ nắm cả quyền-hành, thì người chồng không khác đứa ở.

VỢ NẤM, VỢ MỚ *tng.* Chỉ người nhiều vợ mà toàn là bá-vợ, không được chọn-lọc kỹ-càng.

VU OAN GIÁ HOẠ *tng.* Phao gian khiêu người ngay mắc hoạ. VL: Trách ai đem khoá re chìa, Vu oan giá hoạ, mình liề tái ra CD.

VU-SƠN THẦN-NỮ *tng.* Vị nữ-thần núi Vu-sơn; núi này ở phía đông huyện Vu-sơn (sau đổi là Đông-xuyên), tỉnh Tứ-xuyên (TH), nguyên là vị thần sáng làm mây, tối làm mưa ở vùng ấy; có lần đã cùng vua Sở Tương-vương giao-hợp trong giấc chiêm-bao của vua. Do đó, khi nói đến chuyện mây mưa hay giấc Vu-sơn, là ám chỉ việc gái và trai ăn-năm với nhau.

VÚ DÀI BA THƯỚC *tng.* Chỉ bà Triệu-Âu, người quận Cửu-chân, khởi binh đánh quân Ngô và xưng Nhuỵ-kìu tướngh-quân. VL: Cửu-chân có à Triệu-kiều, Vú dài ba thước tài cao muôn người QSĐC.

VŨ TRƯỢNG HOANG-VIÊN *tng.* X. Múa gậy vườn hoang.

VỤ TẤT ĐỒNG TIỀN *tng.* Chỉ lo cho có nhiều tiền, không thiết chí khác.

VUA CHÚA CÒN CÓ KHI LÀM *tng.*

Ở đời, ai cũng phải có khi sai-lầm; bởi vậy, không nên tự-phụ, cũng không nên gắt-gao với người có lỗi.

VÙA HƯƠNG BÁT NƯỚC *tng.* Việc thờ-phượng ông bà cha mẹ.

VUI CÀNH NÀO, CHÀO CÀNH ẤY *tng.* Gặp việc đáng vui mừng thì cứ vui mừng; rồi sau ra sao thì ra (tính người lẹt-quen).

VUI ĐẦU CHÚC ĐÓ *tng.* Tính người hời-hợi dè-dải, thấy sao nói vậy, thoát thương thoát ghét vô chướng, không sâu-sắc, không nghĩ xo.

VUI THÚ YÊN-HÀ *tng.* Vui-về sống ở rừng ở núi đồi lánh xe danh-lợi.

VUNG TAY QUÁ TRÁN *tng.* Ăn-xài quá sức mình hoặc lúc háng làm càn có hại.

VỤNG CHÈO KHÉO CHỐNG *tng.* Tuy có lỗi, nhưng khéo biện-bạch, chống đỡ nên mọi việc đều quo.

VỤNG MÚA, CHÈ ĐẤT LỆCH *tng.* Vụng-về hoặc sai-lầm đù hu việc rồi kiém có chạy tội.

VUỐT ĐUÔI LƯƠN *tng.* Nói nịnh theo chó không có ý-kien khác, hoặc nói qua-loa rồi bỏ qua chó không làm chi được.

VUỐT MẶT CHẢNG NẾ MŨI *tng.* Nói-nắng không dè-dặt đù mèch bựng người hoặc xài-xè hay đánh-dập ai đến mèch lòng người khác.

VỪA ĂN CƯỚP, VỪA LA LÀNG *tng.* Làm quấy lại to tiếng mạt-sát kè làm quấy đù đánh léc-hường người-ta.

VỪA ĐÁNH TRỐNG, VỪA ĂN CƯỚP *tng.* Nhr.

VỪA ĐÔI PHÀI LỨA *tng.* Xứng vợ xứng chồng.

VỪA ĐƯỢC ĂN, VỪA ĐƯỢC NÓI,

VỪA ĐƯỢC GÓI ĐEM VỀ *tng.* Là một hương-chức hay mệt nhà tai-mất trong lòng thì được nhiều ưu-thể và quyền-lợi.

VỪA LÀM PHÚC, VỪA TÚC BỰNG *tng.* Bón-sén mà gượng-gạo làm phúc đù được tiếng khen, nhưng trong lòng lấy làm tiếc của // Lợi-dụng việc nghĩa đù làm giàu.

VỪA MẮT TA, RA MẮT NGƯỜI *tng.*

Vật chẽ-lẹo hay việc làm, nếu ta cho là đẹp, là hợp-lý thì đa-số người khác cũng cho là đẹp, là hợp-lý; nên cần đàng-hoàng, chín-chân đù tránh tiếng chẽ.

VURT TIỀN QUA CỬA SỔ *đt.* Xài lèng, tốn nhiều tiền mà không đúng chỗ.

VƯỜN HẠNH *tng.* Nhè quen sang hay con gái đến tuổi lify chồng đt. *Đời Tân* và dời *Đường* (TH), vua có trồng một vườn hạnh đù đù làm nơi thết yến dãi các vị tiên-sĩ tân-khoa. Sau, các nhè quen cũng bắt-chước trồng hạnh đù trong vườn. VL: *Những mong vườn hạnh*

gặp tuần, Giao cầu phải dịp, nhắc cẩn
đương vừa BN.

VƯỜN KHÔNG NHÀ TRỐNG thng. X.
Không-thết thanh-dâ.

VƯƠNG-TÁ ĐOÀN TÝ dt. Ông Tống
(TH), Nhạc-Phi cầm quân chống cuộc
xâm-lăng của nước Kim, gặp phải tướng
trẻ của Kim là Lục-vân-Long rất tài, bên

Tống không ai đánh bại. Tướng Tống mà
cũng là bạn thân của Nhạc-Phi là Vương-
Tá bày khôn-nhục-kê, tự mình chặt đứt
cánh tay trái, sang đầu binh Kim, tìm cách
gắn-gui Văn-Lo :g, kê rõ cõi-rê của chàng.
Biết được mình lè người Tống, có cái
thù giết cha với quân Kim, Văn-Long bèn
theo Vương-Tá về đầu Tống đánh bại
quân Kim trại.

X

XÀ GIÀ PHỦ BẤT TÚC, KIỆM GIÀ

BẦN HỮU DƯ *thng.* Người xài lớn, cầu giàu mấy cũng không đủ; người tiết kiệm, cầu nghèo mấy cũng có dư.

XÀ MỎI CHÂN, GÀN MỎI MIỆNG

tng. X. Thà xà mỏi chân hơn gàn mỏi miệng.

XÀ TRONG GANG TẮC

dc. Tương-thân chì xích nhì điêu nhược hà sơn (Cần nhau độ một gang, một thước mà không được gấp nhau, như cách-trờ non sông), chì hai người thân nhau hay yêu nhau, tuy ở cách nhau không xa mà chẳng được gần nhau.

XÀ VƯỢT BÈ TIỀN

thng. Tự-tử đê và cõi tiên *dt.*: Vũ-trần-Thiệu, quan nhà Lê, được Trịnh-Sâm sai di sứ qua nhà Thành (T.H.) để xin cho mình được nối ngôi nhà Lê; Thiệu vâng mạng ra đi, nhưng đến hồ Đông-dịnh, đốt chiếu của Trịnh-Sâm rồi uống thuốc độc chết. VL: Đông-dịnh xà vượt bè tiên, Trên trời dưới nước tẩm nguyên sạch trong QSĐC.

XÀ KỶ TỘNG NHÂN

thng. Đẹp tự-ái đê theo người (mà làm điều phải).

XÀ KỶ VỊ THA

thng. Vì người khác mà bỏ quyền-lợi hay đẹp tự-ái của mình.

XÀ SINH (h. THÂN) THỦ NGHĨA

thng. Liều chết đê giữ cho trọn nghĩa.

XÀ THÂN BÁO QUỐC

thng. Liều mình đê đèn nợ nước.

XÀ THÂN CẦU ĐẠO

thng. Liều mình đê tìm cho được đạo-giáo hay đạo-học.

XÀ THÂN CỨU THẾ

thng. Liều mình cứu đời.

XÀ THỦ, THÀNH HỒ

thng. Con chột làm hang ở dưới nền xà, con chồn làm hang ở dưới bờ thành (đê được ở yên, vì không ai dám đào hai nơi ấy) // (B) Kẻ gian-ngoan thường dựa vào thế-lực kè cá quyền đê được yên thân.

XÀ LẠC SONG ĐIỀU

thng. Bắn một phát mà hạ được hai con chim cát // (B) Một công hai việc; ra tay một chuyễn mà ném hai việc.

XÀ TƯỚC C. BÌNH

thng. X. Bắn sét.

XÁC NHƯ VỜ, XƠ NHƯ MUỐP

lv. Tiều-tuy xơ-xác lầm, như xác con vò chết trên mặt nước và cái xơ của trái muối khô.

XAY LÚA ĐỒNG-NAI, CƠM GẠO VỀ

NGÀI, TẤM CÁM VỀ TÔI *tng.* Lệ xay lúa ra gạo trắng ở xứ Đồng-nai (Nam-Việt), lấm và cám về phần nhà máy đê trữ cảng (xưa).

XAY LÚA THÌ KHỎI BÒNG EM, BÒNG

EM THÌ KHỎI XAY LÚA *tng.* Làm việc này thì khỏi làm việc khác.

XAN PHẬN XAN CHÚC

thng. X. Bữa cơm bữa cháo.

XANH CÒ ĐỎ NGÀNH

tng. Chết đã ra ma; chết lâu rồi.

XANH ĐẦU CON BÁC, BẠC ĐẦU

CON CHÚ *tng.* Đầu lớn tuổi hơn, nhưng là con nhà chú vốn vai em, vẫn phải gọi con nhà bác là anh.

XANH KHÔNG THỦNG, CÁ ĐI ĐÀNG

NÀO? *thng.* Tiễn-bạc mất cách vờ-cờ, như có dụng trong cái xanh (đò dụng bằng đồng) mà mất.

XANH NHÀ HƠN GIÀ ĐỒNG *tng.* Thà

gilt lúa (hoặc hái trái) chưa được chín mà còn có ăn hơn là đê thật chín phải rụng hoặc gấp mua, lúa lên mộng (hoặc bị hái trộm).

XANH RÂU LÀ CHÚA, BẠC ĐẦU LÀ

TÔI *tng.* Đầu mình già, mà đê làm tôi thì phải kính-trọng và vâng mọng chúa, đầu chúa còn trẻ hơn mình,

XANH VỎ, ĐỎ LÒNG *tng.* Tuy xấu mặt,

không mồi-miếng, nhưng lòng đê rất tốt, như trái dưa hấu, vỏ tuy xanh, mà ruột vẫn đỏ, ngọt.

XANH XÍT, ĐÍT ĐUÔI (*cinq = six, dix = douze*) *tng.* Lệ cho vay nặng lời (lãi), 20 phần trăm mỗi tháng (đầu tháng vay 5 đồng, cuối tháng trả 6 đồng, hoặc vay 10 đồng, trả 12 đồng).
XẢO GIÀ LAO, CHUYẾT GIÀ DẬT

MT. *thng.* Người khéo thì luân-luôn nhọc-nhàn, người vụng được nghỉ khoé.

XẢO NGÔN LINH SÁC TIỀN Ý NHƠN

Kh. T. Người mồi-miếng và key làm tốt ít khi có lòng nhơn.

XẨM MÌNH *thng.* Tục xẩm mình đê xuồng

nước cho cá to sợ có từ đài Hùng-vương; đến đài Trần Anh-tôn mới bái bở; sau được thông-dụng trong giới du-côn, nhưng với một ý-nghĩa khác.

XĂNG-VĂNG NHƯ KÈ KHÓ GẶP

VĂNG *lv.* Bộ vội-vã, luýnh-quýnh như người nghèo vừa xí-được vàng.

XẨM VỐT ĐƯỢC GẬY *lv.* Đang túng-

bàn mà được mối lợi bất-ngoè hay được người giúp đỡ; hoặc đang gặp nạn, đờ sống đờ chết mà tình-cờ được thoát khỏi; như người mù vớ được cây gậy đê đờ đường.

XẤU BÁT DĨA (ĐĨA) ĐÒ ĂN CŨNG

VẬY *tng.* Quý tại đò ăn ngon, bát đĩa nào cũng được // (B) Một mày tuy xấu, tánh nết và công ăn việc làm nào kém ai.

XẤU CHÀNG, HÓ AI (h. THIẾP) *tng.*

Chồng mang tiếng xấu, vợ chàng tốt gi, lời người đàn-bà biết tự-trọng thd. Thủ-hồ-Tử làm quan ở nước Trần, năm năm

mới được về quê Gần đến nhà, thấy một người đàn-bà dưới ruộng đậu, liền men xuồng chọc-ghẹo. Thấy người đàn-bà làm thinh, càng dùng lời ngọt-ngót và mồi phú-quý du-dỗ; bị mắng, Hồ-Tử mới chịu bỏ về. Đến nhà chào mẹ xong, được vợ ra mùng. Thị ra, vợ chàng là người đàn-bà đẹp dưới ruộng đậu khi này. Hồ-Tử lấy làm hờ-thẹn và càng hờ-thẹn hơn khi bị vợ trách: Năm năm mới được về, đáng lý chàng nên hối-hả về nhà thăm mẹ; chàng lại ham-mê sắc đẹp, quên mẹ, quên vợ, quên cả tu-cách nhà quan, làm ra phuơng mèo mà gá đồng, không cần biết người ta có chồng hay không. Thiếp lấy làm hờ-thẹn mà có người chồng như vậy. Rồi nàng nhảy xuồng giêng tự-tử VL. Nghĩ rằng: ngứa ghê hờn ghen, Xấu chàng mà có si khen chí mình. K.

XẤU ĐỀU HƠN TỐT LỜI *tng.* Của

không tốt nhưng đều-dẫn còn hơn của tốt mà chẳng đều nhau hoặc: Tuy đèn-dù xấu-xa nhưng tay chun lành-lặng hơn là đẹp-dẽ mà có tật; hoặc: Nghèo-nàn mà dù vợ dù chồng hơn là giàu-sang mà sống lè-loi một mình...

XẤU GỎ NHƯNG TỐT NƯỚC SƠN

tng. Tuy mệt-mèo xấu-xí nhưng nhờ khéo trang-diêm, trau-giồi nên coi cũng được.

XẤU HAY LÀM TỐT, DỐT HAY NÓI

CHŪ *tng.* Thế thường, người xấu bụng thì hay khoe lốt cho mình hoặc xấu người thì hay tố-diêm cho ra đẹp; dốt lại hay mượn lời của thánh-hiền trong sách-vở mà nói đê loè người thd. 1: Có người đàn-bà mệt-mèo xấu-xí, thấy nàng Tây-Thi đê đẹp, mà mồi lân đau bụng nhăn mặt, lại đê bối-phản; bèn bắt-chước ôm bụng và nhăn mặt. Người làng tướng quý hiên, nhà nhà đều đóng cửa; người đi đường cũng bỏ chạy trốn TT. thd. 2: Có anh đât kia, thấy thây giáo trong làng vừa đánh vừa dạy vợ: « Sợ bắt-dắt-dì tôi mới đánh nàng, chó tôi vẫn biết hē: giáo đê thì thành oán ». Anh ta phục quả, lật-đật vỡ nhà, lôi đầu vợ ra đánh và lên giọng: « Sợ mất bắt đĩa tôi mới đánh nàng, chó tôi cũng biết: hē gáo tra thì dài cắn » Tl.

XẤU LÁ XẤU NEM, XẤU EM XẤU

CHỈ *tng.* Anh chỉ em một nhà hay mợ

bọn mà có một người mang tiếng xấu, thì tất-cả đều xấu lây, như chiếc nem gói bằng lá úa, lá sầu thì trông không ngon đâu nem có ngon dì mẩy.

XẤU MÁU, UA (h. ĐÒI ĂN) CỦA ĐỘC

tng. Người bệnh-hoạn thường thèm món ăn có hại cho sức-khỏe // (B) Kẻ có máu dê thường thích gáy tơ, nhút là dàn-bà có chông.

XẤU MẶT DỄ SAI, LÀNH TRAI KHÓ

KIẾM *tng.* Làm dàn-bà, không nêu chê chòng xấu, vì có câu *Cùi tre dễ nẫu, chòng xấu dễ xài*; kén cho được một người dàn-bà vừa đẹp, vừa tốt, vừa giỏi không phải dễ.

XẤU MẶT MÀ CHẶT ĐÃ

tng. Người tuy xấu-xí, nhưng tánh-tình chặt-chặt, khó dù-dở.

XẤU MẶT XIN TƯƠNG, CẢ PHƯỜNG

CÙNG HÚP *tng.* Việc nặng-nề hay hèn-hẹ thì chê, không ai chịu làm; nhưng khi có người không nệ xấu, mặt đứng ra làm, thì tất-cả đều xúm hưởng.

XẤU NGƯỜI, TỐT NẾT

tng. Người tuy xấu-xí, nhưng có nét-na.

XẤU PHÙ-LÝ, XẤU TUY-VIỄN

tng. Nh. Xấu lé xấu nem, xấu em xấu chị.

XẤU THIẾP HỒ CHÀNG

tng. Nh. Xấu chàng hồ ai (h. thiếp).

XẤU TRỜI ĂN-MÀY

tng. Mưa gió luân, không làm-ăn chỉ được.

XE DÂY BUỘC MÌNH

tng. Bày ra việc khó-khăn dẽ rồi về sau, chính-mình mặc phải việc khó-khăn ấy thđ. *Tướng-quốc nước* Tân thời Chiên-quốc là *Thương-Uống* vốn người có tài, đưa nước Tân từ chỗ suy-vi đến chỗ cường-thịnh. Có điều, luật nước gắt-gao, nhút là ông buộc mỗi người dân phải có tấm thẻ tống-tịch lý-lịch trong mình, nên dân đều oán ghét; nhưng tất-cả phải tuân theo. Khi ông mắc tội với triều-định, bôn-ba đào-nẹn, vì không có tấm thẻ lý-lịch trong mình như mọi người dân nên bị quan bắt giải về trào thợ-tai.

XE TRƯỚC NGĀ, XE SAU PHẢI

TRÁNH *tng. dc.* Tiền-xe kỵ phúc, hậu-xe giới chi = Người trước dã vì một lỗi-lầm nào đó mà thất-bại, người sau nên tránh lỗi-lầm ấy.

XÉ GẦU VÁ VAI

tng. Mượn đầu này

đem đắp đầu kia, thiếu vẫn hoàn thiêu.

XÉ HÔN-THÚ

tng. Xin ly-dị, dê vợ (h. đè chòng).

XÉ MẮM MÚT TAY

tng. Bon-chen, mệt-møy, hay tiếc cùa.

XÉ TAY VÁ VẬT

tng. Nh. Xé gẫu vá vai.

XÉ NGHÉ TAN ĐÀN

h. XÉ ĐÀN TAN NGHÉ *tng.* Gia-dình tan-rã, kẻ một nơi, người một ngà. VL: *Giang-san* nầy vẫn giang-san, Mà nay xé nghé tan đàn vì ai Tr.t. Khai.

XEM HỘI ĐĒN CHÙA

tng. Nh. Muốn ăn phải lén vào bếp...

XEM MẶT ĐẶT TÊN

tng. Tuỳ người mà đổi-xứ; trước người sang thì lě - phép, khúm-núm; trước người tầm-thường thì lên mặt phách-lối...

XEM MẶT MÀ BẮT HÌNH-DONG (DUNG)

(tng.) Nh. Trông mặt mà bắt hình-dung.

XÍ HỤT CỤT TAY

tng. Lời nhẹ-báng người vừa đánh hay đé hụt hoặc đè sày một mối lợi.

XÍ HỤT CỤT TAY, ĂN-MÀY CHÓ CĂN

tng. Lời nhẹ-báng một người vừa bị một vỗ đau.

XIA THUỐC BA NGOAI

tng. Tay xia thuốc châm-rãi, bộ ngoai-rạc lě-sv.

XIA THUỐC LÔNG-MỐT

tng. Nh. X. Chi hòng.

XÍCH-THÀNG

tng. X. Chi hòng.

XÍCH-THÀNG HỆ TÚC

tng. Chi đò buộc chun, lời ông Tơ nói với Vi-Cő (X. Nguyệt-hẹ lão-nhân).

XỎ CHÂN LỎ MŨI

tng. Được chiều-chuộng quá rồi sinh lòn, sinh hồn-láo.

XOAY-XỞ KHÔNG BẰNG GIỮ NGHÈ

tng. Làm nghè gì, nếu không khó là tại còn mới, nghè chưa tinh; hoặc ít người biết đến. Ta cứ chuyên tâm trau-giồi, càng lâu càng tinh, có mối-mang nhiều, tự-nhiên phát-đẹt. Chớ hể thấy không khó, vội dỗi nghè khác và cứ thè đòi hoài, có bao-giờ khâc được thđ. *Nước Trịnh* có người học ba năm mới thành nghè làm dù; nhưng gặt đại-hận, dù bén không chạy, anh ta đổi sang nghè đương gầu. Ba năm thành-tài, gặp trời mưa dầm, không ai

mua gáu cát. Anh ta bèn trở lại nghề làm dù; nhưng gặp nước có giặc dân-gian phản nhiều di linh, ít ai dùng dù che. Anh ta liền quay học nghề rèn bình-khí thi tuối đã già quách rồi CHTH.

XÓC CHÔNG NGĂN GIẶC *thng.* Dùng-vũ-khí thô-sơ mà chống giặc dt. *Quân Nam Hán sang đánh nước Nam, bị Ngô-Quyền cho xóc chống dưới sông Bạch-dâng đâm thủng thuyền giặc, bắt thái-tử Hoằng-Thao và đánh lui quân giặc. VL: Đánh giặc thì đánh giữa sông, Dùng đánh trong can phái chống mà chảm CD.*

XOI HAO MẠCH NƯỚC *thng.* Họt buồi-móc sinh sry, tìm cách này thô kia dè hại người, khuấy người.

XOI-XÓI NHƯ THẦY BÓI ĐÂM HÀNH *thng.* Lao-chao lện-xộn, không ra chi cát; như ông thầy bói mù đâm cù hành, cứ đâm trót, khiến cù-hành bị bắn vọt ra ngoài luôn.

XÔ-BỎ XÔ-BỘN *thng.* Cách nói-nắng vớ-phép, không phân-biệt kẻ lớn người nhỏ.

XÔ NGƯỜI XUỐNG GIẾNG *thng.* Đẩy người vào chỗ nguy-hiểm; hại người. VL: *Đem người già xổng giếng thời, Nói rỗi, rỗi lại ăn lời được ngay K.*

XÔI HỒNG, BỎNG KHÔNG *thng.* Ủng hủ việc lớn, quay sang việc nhỏ thì đã trễ, thành hỏng luôn, như kẻ cướp chào bỗ-thí (như giựt giòn), cùng tranh nhau các oán-đi; nhưng người đông, xôi it, những người không được xôi quay sang giựt bỏng, thì bỏng không còn.

XÔI KINH NẤU SỨ *thng.* Học-hành dè đi thi.

XÔI-LỚI, TRỜI GỞI CỦA CHO, SO-ĐO (h. XO-RO) TRỜI CO CỦA LẠI *thng.* Ăn-ở rộng-rãi thì được Trời cho giàu; ăn-ở keo-kiết, xấu bụng thì Trời lấy của lại, khiêm cho nghèo.

XU VIÊM PHỤ NHIỆT *thng.* Dựa lợy hơi nóng, bám vào chỗ ấm // (B) Xu-phụ, siêm-nịnh, dựa hơi hèn giàu, cậy thế người mạnh. VL: *Ở đời chẳng giữ đạo trung, Xu viêm phụ nhiệt những mong sang quyền.*

XÚ-DIỆN Ô NGA-MI *tng.* Người xấu ghét người đẹp, người dở ghét người giỏi.

XÙ TIẾT Ô DANH *thng.* Làm xấu tiết và hư danh-tiếng.

XUÂN BẮT TÁI LAI *thng.* Thời son-tră dè qua thì không trở lại.

XUÂN-ĐÀI THỌ-VỤC *thng.* Cảnh an-nhàn tươi đẹp của người sống lâu.

XUÂN KỲ THU BÁO *thng.* Mùa xuân thì cúng cầu-an cho bá-tánh, mùa thu thì cúng tạ-Ơn Thần-Nông sau khi làm mùa lúa, tyc-lệ ở làng.

XUÂN-LAN THU-CÚC *thng.* Lan của mùa xuân, cúc của mùa thu, hoa nào nở mùa ấy (theo thời-tiết TH.). VL: *Xuân-lan thu-cúc* giải nhứt thời chí tú dã (Lan nở mùa xuân, cúc nở mùa thu, mùa nào hoa nấy, mỗi hoa đều có vẻ đẹp riêng) Tình-sú.

XUÂN-SƠN THU-THUÝ *thng.* Núi trong mùa xuân, nước trong mùa thu; mùa xuân thì cây-cỏ trên núi tươi đẹp, mùa thu thì nước đứng lặng và trong - veo. VL: *Nhăn như thu-thuý, mày tơ xuân-sơn* (Mắt trong mà uốn-như nước mùa thu; mày phơn-phớt như cây cỏ trên non vào mùa xuân) Tình-sú.

XUẤT ĐẦU LỘ DIỆN *thng.* Ra mặt, không núp trong bóng tối, không làm việc âm-thầm nữa.

XUẤT-GIA ĐẦU PHẬT *thng.* Bó nhà đi tu theo đạo Phật.

XUẤT-GIA XUẤT-TÁO *thng.* Ra riêng, lập gia-dinh bếp-núc riêng, không ở chung với cha mẹ nữa.

XUẤT-GIA TÙNG-PHU *thng.* Lấy chồng thì theo chồng, theo thuyết tam-tùng của luon-lý đạo Khổng.

XUẤT-KỲ BẮT-Ý *thng.* Bày ra kế lẹ khi địch không dè ý đến // (thth) Cách đột-ngột, thành-linh.

XUẤT KHẨU THÀNH CHƯƠNG (h. VÂN h. THỊ) *thng.* Mở miệng thành văn-chương thi-phú, không cần suy-nghĩ đột-dà trước.

XUẤT QUÝ NHẬP THẦN *thng.* Ra như quý, võ như thần, không ai thấy nỗi // (thth) Hay thần său quý khóc, hay đáo-dè, không ai bằng.

XUẤT TẤT CÁO, PHẢN TẤT DIỆN *thng.* Đì phải theo, về phải trình.

XUẤT-THỂ CHỦ-NGHĨA *thng.* Chủ-nghĩa ngoài vòng thê-uy của Trung-Châu, chủ-trương rằng hễ Lúc sống thì sống cho hapy-thời, phải lúc chết thì chết cho thuận-

chết; sống không vui, chết không buồn, vì Trời Đất với ta cùng sinh, vạn-vật với ta là một, vô thuỷ vô chung, vô tiêu vô đại, vô yêu vô thù; vạn-vật đều là nhất tề.

XÚC TÉP NUÔI CÒ *thng. Uông (phi) công, làm việc vô-íchded: Uông công xác tép nuôi cò, Cò ăn cho lớn, cò dò lèn cây.*

XÚC THỦ TỨC THÀNH *thng. Hỗn rát đến là xong ngay (chỉ người có tài, làm việc giỏi và mau chóng).*

XUI NGUYÊN, GIỤC BỊ *thng. Xúi người này đi kiện, giục người kia đi lo hoặc kiện lại, chỉ người có ác-ý, đòn-xóc hai đầu; hoặc các thầy giùi, cố moi ra chuyện dồn dẫn mồi hưởng lợi.*

XUY MAO CẦU TỲ *thng. X. Thới lòng tìm vết.*

XUY VÂN PHIẾN VÕ (**VŨ**) *thng. Làm mây làm mưa; muôn làm gì thì làm, không kiêng lè phai, không kè luặt nước.*

XUYÊN BÍCH DĂN QUANG *thng. Xoi vách đè nhở ánh-sáng nhà người mà học!! (B) Nghèo mà ham học đt: Khuông-Hoành tự Tri-khuê, người đời Hán; nhà nghèo, không tiền mua dầu thắp đèn, phải xoi vách ngăn nhà mình với nhà kế-cận đè nhở ánh-sáng nhà người mà học. Sau, thấy một nhà giàu-có có nhiều sách, liền tới xin ở làm việc nhà không ăn công, chỉ xin mượn sách để học thôi. Nhờ vậy, sau được nên danh-phận.*

XÚM - XÍT NHƯ ĐÁM THỊT TRÂU TOI *lv. Xúm lại đông-dào như người ta xúm giành xé thịt con trâu chết vì bệnh tai.*

XUNG-XÍNH NHƯ LỄ SINH *lv. Mặc ca quẩn quá rộng như học-trò lão.*

XUÔI CHÈO MÁT MÁI *thng. Em xuôi một bờ, trót-lọt công-việc như chèo thuyền gấp nước xuôi.*

XÚ LAI XÚ ĐÉ *thng. Xú của người ở đê-đò (lúc Huổ) đi làm ăn xa (có lẽ trong Nam) phải trở về. VL: Anh về xú để thành-*

dô. Như cá biển hồ bao thuở gặp nhau CD II (thth) Xú xa-xôi lâm, không biết được VL: Ta-bè thế-giới một bầu; Xú lai xú để biết đâu mè tim CD.

XÚ BIỂN TUỲ NGHI *thng. Tuỳ phương-tiện mà xú-sự trong lúc biển chả không cầu-nệ được. VL: Văn-Tường triều-yết tâu bày, Cửi rằng: Xú biển phải rày tuy nghi HẠNH-THỰC.*

XÚA NHƯ TRÁI ĐẤT *lv. Xưa lâm, lối thời rồi.*

XƯƠNG BỎ RA, DA BỌC LÁY *thng. Nh. Ruột bỏ ra, da bóc vào.*

XƯƠNG NGƯỜI MÓNG ĐÁ *thng. Dùng xương người làm móng xây thành thay cho đá đt: Đời Trần, năm Quang-thái thứ 10 (1397), công-sinh Bình-Khuông được Hô-quý-Ly sai làm đốc-công xây thành Tây-dô ở xã An-tôn, huyện Vinh-lộ, tỉnh Thanh-hoá. Thầy dân phu quá khứ, Bình-Khuông có kêu-ca nên bị Quý-Ly bắt giết và đem lấp vào chỗ móng thành còn khuyết. Vợ công-sinh quá thương chồng, hằng ngày ra chôn thành, hai tay vén phiến đá, dập đầu xuống khóc-lóc thảm-thiết đến chết. Trên phiến đá còn vết dầu người và hai bàn tay ròng-ròng.*

XƯƠNG TÀN CỐT RỤI *thng. Chết đã lâu lầm rồi.*

XƯỚNG-CA VÔ-LOẠI *thng. Con nhè ca hát là kẻ không được liệt vào hàng người nào trong xã-hội cả (theo quen-niệm xưa). (Xt. Đào-duy-Tử PH. III).*

XƯỚNG-SUẤT PHỦ-QUÂN *thng. Hô-hào và đốc-suất quân ba phủ đt: Lê Uy-mục, vua thứ 7 nhà Lê (1505-1509) đâm say tảo-sắc, nghe lời người họ ngoại giết Thái-hoàng thái-hậu. Em bà này hô-hào đốc-suất quân ba phủ Hà-trung, Thiệu-hoá và Tĩnh-gia, tỉnh Thanh-hoá, lập Giản-tu-công làm vua rồi đem quân về triều gielt Lê Uy-mục. VL: Văn-Lang xướng-suất phủ-quân, Thần-phù nồi áng phong-trần một phuong QSDC.*

PHẦN III

PHỤ LỤC

NHÂN DANH

ĐỊA DANH

LÊ-VĂN-ĐỨC
cùng một nhóm văn hữa soạn
LÊ-NGỌC-TRỤ
hiệu đính

TỰ-ĐIỂN VIỆT-NAM

PHẦN III

PHỤ LỤC

NHÂN DANH
ĐỊA DANH

M – X

Nhà sách **KHAI-TRÍ**
62, *Đại-lộ Lê-Lợi — SAIGON*

M

MALINH đđ. Ưm. chau của Chiêm-thanh (nay thuộc 2 tỉnh Quảng-bình và Quảng-trị) được vua Chiêm là Ché-Cù dâng cho Lý Thánh-tông cùng 2 chau khác để chuộc mộng sau khi bị bắt năm 1069.

MA-RỐC đđ. Nước ở chau Phi, B. giáp Địa-trung-hải, N. giáp Rio de Oro và Andô-ri, Đ. giáp An-dô-ri, T. giáp Địa-tây-dương; Thđ.: Rabat, dt.: 447.000 csv.; ds.: 10.115.000 dân (Morocco hoặc Maroc).

MÀ NGUY đđ. Mái to chôn chung 1.200 người bị binh triều bắt trong thành Phan-en (Gia-dinh) ngày 17 tháng 7 năm Ất-vi (1835) vì tội theo Lê-văn-Khoái chống lại triều-dinh và bị hành-quyết nơi ấy; nơi ấy, sau là đồng-tập trại của quân Pháp và kẽ đó là khoảng giữa đường Trần-quốc-Toàn, lối cuối đường Cao-thắng (Sài-gòn).

MÀ-ANH nhđ. Tướng nhà Minh (TH.) chúc them-tướng, theo Vương-Thông sang VN, cứu quân Minh đã chống với các đao quân giải-phóng của Bình-dịnh-vương Lê-Lợi.

MÀ-BÀ đđ. Sông ở h. Đông-sơn, Th. Thành-hoa, bắt từ Ph. Thọ-xuân chảy tới Mật-sơn, hợp với sông Thọ-giang chuyền sang ph. N. thẳng vào sông Ngoc-giáp.

MÀ-YÊN-SƠN đđ. Núi trong làng Mai-sao, Th. Lạng-sơn, trước gọi là Đào-mà-phê, nơi Bình-định-vương Lê-Lợi cho phục-binh chém Liêu-Thăng, tướng nhà Minh, ngày 20 tháng 9 năm định-vị (1427).

MÀ-KHẮC-TƯ (1818 - 1883) nhđ. Người Đức, đã-xướng chủ-nghĩa Mác-xích (Karl Marx) (X. Mác-xích).

MĀ-LAI-Á đđ. Bán-dảo hép B. giáp Thái-lan, N.; biển và In-dô-nê-sia, Đ.: biển TH., T. : Ấn-dô - dương; Thđ.: Kue - Lumpur; dt.: 6.277.000 ; nguyên là một liên - bang gồm 9 tân-bang tự-trị: Perek, Selangor, Negri-Sembilan, Pahang, Johore, Kedah, Perlis, Kelantan và Treng-Genu; trước là thuộc-đị Anh, tuyêt-bố độc-lập 31-8-1957 (Malaya hoặc Malaisie).

MĀ-LŪ nhđ. Người Phiên-ngung, Th. Quảng-dông (TH), hoa-kiều ở Nam-dương, về nước tham-gia cuộc Céch-mạng Tân-hợi lật đổ nhà Mân-Thanh, tử-trận ngày 19-3-1911 khi tấn-công tu-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được kè là một liệt-sĩ.

MĀ-LƯƠNG HỢP-LUU đđ. Sông Mā và sông Lương nhập lại thành một dòng tại dồn Thuỷ trong Th. Thành-hoa.

MĀ-TẮC nhđ. X. Ngôn quá kỳ hành PH. II.

MĀ-TÂN đđ. Bến trên Hồ-tây, nơi đó có chùa Linh-diên.

MĀ-VIỆN nhđ. Tự là Văn-uyên, người Mẫu-lặng dời Đông-Hán, chúc Phục-ba tướng-quân, đã đánh bại hai Bà Trưng trong năm tên-sửu (41) và dựng trại đồng có khê câu « ĐỒNG - TRỤ CHIẾT, GIAO - CHỈ DIỆT »; Xe. Đa ngựa bọc thây PH. II.

MĀ nhđ. Giống dân thiểu số thuộc gốc Án-Nam-dương ở ph. Đb. Tây-ninh.

MĀC-XÍCH chtr. Chủ-nghĩa do Mā-khắc-tư đã-xướng gồm có Duy-vật biến-chứng-pháp,

Duy-vật sứ-quan, Kinh-tế-học và Xã-hội chủ-nghĩa (Marxisme).

MẠC-CỨU (1655-1735) nhđ. Người h. Lai-châu, Th. Quảng-dông, không thắn-phục nhà Mân-Thanh, cùng gia-quyền sang Chân-lạp, được vua nước này phong chức Ok-nha (tỉnh-trưởng) Sài-mạt; có tài kinh-doanh tò-chức, mập dân lập được bảy xã đê thành-lập trấn Hà-tiên; năm mậu-tý (1708), thắn-phục chúa Nguyễn-phúc-Chu và được phong chức tòng-binh trấn luôn nơi ấy.

MẠC-ĐĂNG-DOANH nhđ. Nơi ngồi vua cha là Mạc Thái-lô, xung Thái-tông, niên-hiệu Đại-chính (1530-1540) ở Bắc-triều, đồng-thời với Lê Trang-tông (1533-1548) ở Nam-triều; ở ngồi được 10 năm thì mất.

MẠC-ĐĂNG-DUNG nhđ. Người làng Đông-cao, h. Bình-hà, Th. Hải-dương, cháu 7 đời của Mạc-dinh-Chi, đỗ đỗ-lực-sĩ đời Lê Uy-mục (1505-1509); đời Lê Chiêu-tông (1516-1527), được vua vời từ Hải-dương về triều dẹp loạn. Nhân đây, Mạc nắm cả quyền-bính, mầm soán ngôi bẹi-lô, vua sợ phải xuất/ngoại; Mạc rước theo bắt giặc, lại buộc các quan thao chiêu truyền ngồi cho mình; cài niêm-hiệu là Minh-đức (1527-1529); nhiều cựu-thần nhà Lê tìm đường Lê dựng lên Nam-triều, chống lại Bắc-triều của Mạc. Mạc ở ngồi được 3 năm rồi truyền cho con là Đăng-Doanh. Năm 1540, nhà Minh can-thiệp vào nội-tỉnh nước Nam. Mạc sợ, ra hàng Minh; được Minh phong Đô-thống-sứ, hàm nhị phẩm-triều Minh.

MẠC-ĐỊNH-CHI nhđ. Tên chữ Tiết-phu, người làng Lũng-dông (Hải-dương) đỗ trạng-nghuyên năm giáp-thìn (1304); nhưng vì tướng mạo xấu-xí, không được vua Trần Anh-tông hài lòng; ông bèn làm bài phú Ngoc-tinh-liên, tự ví mình với hoa sen ở giếng ngọc, vua phục tài mới bồi-dụng; ông làm quan ba triều: Anh-tông(1293-1314), Minh-tông (1314 - 1329) và Hiển-tông (1329-1341), từng di sứ qua TH., được vua Nguyên phục tài, phong Lưỡng-quốc-trung-nghuyên.

MẠC-KÍNH-CUNG nhđ. Tôn-thất nhà Mạc, nỗi lên chống nhà Hậu-Lê, chiếm Cao-bằng và Lạng-sơn, bị quân chúa Trịnh đánh đuổi phải sang TH. cầu-cứu với nhà Minh. Vua Minh đưa thư sang buộc nhà Hậu-Lê nhường Cao-bằng cho họ Mạc.

MẠC-KÍNH-CHI nhđ. Con của tướng nhà Mạc là Mạc-kính-Điền, tự - xưng vua đê chống nhà Hậu-Lê sau khi vua nhà Mạc là Mậu-Hợp thất-trận bị Trịnh-Tùng giết (1592); chẳng bao-lâu, Kinh-Chi cũng bị Trịnh-Tùng bắt được.

MẠC-KÍNH-CHƯƠNG nhđ. Tôn-thất nhà Mạc, nỗi lên chống nhà Hậu-Lê, chiếm giữ từ h. Đông-triều đến Yên-quảng, xung là Tráng-vương; năm bình-thân (1596) bị quân chúa Trịnh bắt được.

MẠC-KÍNH-DỤNG nhđ. Tôn-thất nhà Mạc, nỗi lên chống nhà Hậu-Lê, chiếm Yên-bắc (Lạng-sơn) xung Uy-vương; bị quân chúa Trịnh bắt năm bình-thân (1596).

MẠC-KÍNH-ĐIỀN nhđ. Tướng nhà Mạc, chú của Mạc-phúc-Nguyên, cầm binh đánh nhà Hậu-Lê hơn 10 lần nhưng không thắng được.

MẠC-KÍNH-KHOAN nhđ. Tôn-thất nhà Mạc, về hàng-phục nhà Hậu-Lê năm ắt-sửu (1625), được phong thái-uý Thông-quốc-công và được trấn-thủ Cao-bằng; mất năm mậu-dần (1638).

MẠC-KÍNH-VŨ nhđ. Con Mạc-kính-Khoan, từ mậu-dần (1638), xung vương và đánh cướp mện Thái-nguyên; năm đinh-vị (1667) bị Trịnh-Tạc vây đánh phải chạy sang TH. cầu-cứu với nhà Thanh; vua Thanh sai sứ sang điều-dình; chúa Trịnh phải nhường 4 châu trong tỉnh Cao-bằng cho Kinh-Vũ. Đến tháng 8 năm đinh-tỵ (1677), nhân có biến ở TH., Trịnh-Tạc sai quân đánh Kinh-Vũ. Vũ chạy sang TH., bị quân nhà Thanh bắt giao trả lại.

MẠC-MẬU-HỢP nhđ. Vua thứ 5 và cũng là vua rõt nhà Mạc ở Bắc-triều, đặt niên-hiệu Thuần-phúc (1562-1565), Sùng-khang (1566-1577), Diên-thành (1578-1585), Đoan-thái (1586-1587), Hưng-trị (1588-1590), Hồng-ninh (1591-1592), đồng-thời với vua Lê Anh-tông (1556-1579), Lê Thế-tông (1573-1599) ở Nam-triều; bị Trịnh-Tùng bắt được đem chém ở Thăng-long và bêu đầu ở Thanh-hoa (1592).

MẠC-NGỌC-LIỀN nhđ. Tướng nhà Mạc, phò Mạc-mậu-Hợp đánh với nhà Hậu-Lê, sau khi nhà Mạc mất Thăng-long, Mậu-Hợp bị bắt giết, Ngọc-Liền lập con lớn của Mạc-kính-Điền là Kinh-Cung làm vua đê tiếp-lục kháng-chiến tại Yên-bắc ở Lạng-

sơn (1593); trước khi chết, Ngọc-Liễn có đỡ thør lại dặn Kính-Cung nêu bối-chiến, tránh cho dân dò-khô, nhất là không nêu tạo cơ-hội cho TH. can-thiệp vào nội-tỉnh nước Nam.

MẠC-PHỦ sk. Ché-dó CHÚA ở Nhật-bản ngày xưa, do một vị đại-lướng thay vua cầm quyền tri nước.

MẠC-PHÚC-HÀI nhđ. Nỗi ngỗi cha là Đăng-Doanh, xưng Hiển-tông, niên-hiệu Quảng-hoà (1540-1546), nắm giữ Bắc-triều, đồng-thời với Lê Trung-tông (1533-1548) ở Nam-triều.

MẠC-PHÚC-NGUYỄN nhđ. Vua thứ 4 nhà Mạc ở Bắc-triều, xưng Tuyên-tông, niên-hiệu Vĩnh-dịnh (1547), Cảnh-lịch (1548-1553), Quang-bảo (1554-1561), đồng-thời với cuối đời vua Lê Trung-tông (1533-1548), Lê Trung-tông (1548-1556) đến đời Lê Anh-tông (1556-1573) ở Nam-triều.

MẠC-TÂY-KHA dd. X. Mẽ-tây-cơ.

MẠC-TU-KHOA (Moscou) dd. Kinh-dó Liên-bang Xô-viết và nước Nga Xô-viết, từ sau cách-mạng 1917, ds.: 4.137.000.

MẠC-THIỀN-TÍCH (1710 - 1780) nhđ. Nguyễn là Mạc-thiên-Tú đời tên, tự Sĩ-lan, sinh tại Réam (Cam-bốt), con của Mạc-Cửu, mẹ là VN. kế-nghiệp cha làm đà-đốc trấn Hà-tiên từ năm Ất-mão (1735); năm Kỷ-vị (1739), dẹp giặc Cao-môn đến xâm-lăng và mở rộng thêm bờ-cõi VN. ở miền Nam; năm Ất-vi (1775), có giúp chúa Nguyễn là Định-vương đánh với Tây-sơn; năm Đinh-dậu (1777), chạy sang Xiêm-la và tự-lử nơi ấy; khi còn ở Hà-tiên, có lập Chiêu-anh-cács đà hợp vân-nhân cùng nhau xưởng hoạ; còn lưu lại nhiều tháp-văn, đền-kè nhút là Hà-tiên thập-cánh vịnh-tập.

MẠC-THIỀN-TÚ nhđ. X. Mạc-thiên-Tích.

MẠC-VĂN-TÔ nhđ. Tướng thuộc-họ của Võ-Tánh; năm Mậu-thân (1788), được chủ-tướng dẫn bái-kiến Nguyễn-vương (Ánh) tại Nước-xoáy (Sa-déc), được vương phong chức cai-cơ; từ đó phò vương đánh với Tây-sơn.

MẠC-VĂN THI-XÃ vch. Một nhóm nhà văn ở triều vua Tự-đức do Tùng-thiện-vương Miên-Thâm lập, quy-tụ các quan

đồng-triều xưởng hoạ thi phú.

MẠCH-TẤN-GIAI nhđ. Người Minh-hương, dự cuộc nổi loạn của Lê-văn-Khai, chúc Chưởng-thủ-quản; bị triều-dinh bắt và buộc tội là một trong các chánh-dảng, bị diệu về kinh và bị xử giảo.

MAHOMET (570-632) nhđ. Giáo-chủ Hồi-giáo, sinh tại Méc-ka, thủ-dó Á-rap; sống trong một xã-hội suy-đồi vì quá nhiều tôn-giáo, ngài đã tâm lo cải-cách đạo-giáo ngay khi còn đi mua bán; Ngài tin rằng được A-LA (thượng-dế) giao cho sứ-mạng truyền-bá một tôn-giáo mới; ngài đến Mê-di-na lập đạo Hồi-giáo và tự làm giáo-chủ; số tín-đồ ngày càng đông; khi lòng người đã định và lực-lượng cũng hùng mạnh, ngài trở về Méc-ca nắm quyền hành-chánh và hành-đạo toàn cõi Á-dông (X. Hồi-giáo).

MAI-ANH-TUẤN nhđ. Người h. Nga-sơn (Thanh-hoa), đỗ Nhât-giáp tiến-sĩ năm thứ 3 đời Thiệu-trị (1843) mà cũng là người khai-khoa đệ-nhất-giáp tiến-sĩ triều Nguyễn; làm quan tới Thị-độc học-si sung-viên cao-vụ; năm Tự-đức 4, bị giáng làm Án-sát Lạng-sơn; dẹp giặc cướp và tú-trận tại núi An-bắc; được truy-tặng chức Hán-lâm-viên Trực-học-si và được sỹ-phu ở Lạng-sơn lập miếu thờ.

MAI-ĐÀNG-PHẠN nhđ. Thường được gọi Nhiêu Phan, người Th. Mỹ-tho, học giỏi nòi danh, nhưng không làm quan, chỉ làm thuốc và dạy học; có nhiều thơ nôm hay, được truyền-tyst nhất là bài Con chó.

MAI HẮC-ĐÉ nhđ. X. Mai-thúc-Loan.

MAI-LÃO-BANG nhđ. Tục gọi Già Chau, người công-giáo, một lãnh-tụ cách-mạng ở hải-ngoại trong Phong-trào Đông-du (1904-1908), có viết và gửi về nước quyền Lão-Bang phò-khuyến-thư, trong ấy, ông phân-tách ý-nghĩa tôn-giáo để làm cho Lương và Giáo-hiệu thấu nhau, không mâu chia-rẽ của thực-dân Pháp hầu thắt chặt tình-doàn-kết dân-tộc.

MAI-SAO dd. Một làng ở Ôn-châu (Lao-key), nơi quân Bình-dịnh-vương Lê-Lợi đón dạo binh-nhà Minh từ Quảng-tây sang và cũng là nơi Liễu-Thăng bị phục-binhs giết.

MAI-THÉ-KHANG nhđ. Người h. Nga-sơn (Thanh-hoa); khi cư-tang mẹ, ông cất chòi bên mộ ở suốt 3 năm. Một đêm có hò dù

đến rình; ông khẩn-vái Trời Phật xui cho hò đi. Quả nhiên, hò đi mất. Đêm sau, hò vác đèn-một con lợn đít- ngay trước mồ rồi bỏ đi. Chuyện thấu đến triều-dinh, vua Minh-mạng (năm thứ 8) hạ-tứ tẩm biển khắc hai chữ «Hành-nghĩa» và bắc tiền vòc đao.

MAI-THẾ-UÔNG *nhđ.* Người ở Nga-sơn (Thanh-hoa), dỗ hưng-công năm Cảnh-hưng triều Lê, làm quan tới chức Trần-thủ Th. Hưng-hoa. Khi Tây-sơn đánh Thanh, vua Lê chạy sang TH., ông lên men ngược tự-tập nghĩa-dũng, đóng giữ quanh vùng hai sông Đà và Mê dỗ chống Tây-sơn. Sau, vì thế kén, ông trầm mình tự-tử.

MAI-THÚC-LOAN *nhđ.* Người h. Thiên-lộc (nay là h. Can-lộc, Th. Hà-tịnh), kết-liên với Lãm-apse và Chân-lạp, nồi lèn giải-phóng nước Nam khỏi cuộc đỗ-hộ của nhà Đường (TH.) năm nhâm-tuất (722), nhâm-năm thứ 10 Đường Huyền-tông. Ông chiếm giữ Hoa-châu (h. Nam-đường, Th. Nghệ-an bây-giờ), xây thành đắp luỹ, tự-xung hoàng-đô; vì ông đỗn-dusa, tục gọi Mai Hắc-dé. Trước thế quan mện-mẽ của ông, nhà Đường phải phái nội-thị Dương-tư-Húc mang quân sang hợp với quan đỗ-hộ Quang-sở-Khách mà tiêu-trù ông. Ông thua chạy về mất sau đó một ft lâu.

MAI-XUÂN-THƯỞNG *nhđ.* Người h. Phú-hết (Quảng-ngãi), dỗ cù-nhân năm ắt-dậu, gia-nhập phong-trào Văn-thân và làm thủ-lãnh nghĩa-quân chống Pháp vùng Bình-dịnh, Phú-yên từ sau Hồ-uốc 1874; bị Trần-bá-Lộc bắt và hành-hình năm 1887.

MAI-VIỆT-CHÍNH *nhđ.* Đảng-viên VN. Quốc-dân-dảng thuộc nhóm lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hội-dồng đền-hình Pháp lén én tử-hình ngày 28-3-1930 và bị hành-hình sau đó.

MÁY-TÀU *đđ.* Núi trong xã Thủ-lich, Tg. Nhơn-xương, Th. Phước-tuy (NV.).

MĀN-CHĀU *đđ.* Châu riêng cho người Mường mạn Tb. Giao-châu, ngoài 12 châu của An-nam. Đỗ-hộ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường (TH.) đặt năm kỵ-mão (679).

MĀN *nhđ.* Giống người ở núi cao trên mạn ngược BV.

MĀN BĀN *nhđ.* Giống người Mān mặc áo có mành vải phủ trước ngực (đàn-bà).

MĀN ĐĀT *nhđ.* Giống người Mān cắt nhà nần đất đậm.

MĀN TIĒN *nhđ.* Giống người Mān dẹo rất nhiều đồng tiền đéo (đàn-bà) và ở nhà sàn.

MĀN-CHĀU *đđ.* Một nước ph. Đ. TH.; từ đời Tống (960-1279) gọi Kim, cùng một lúc với nhà Tống, bị Mông-cổ xâm-chiếm đã dựng lên nhà Nguyên (1279-1368); sau có họ Châu (Chu) dòng Hán-tộc họ nhà Nguyên lấy nước lại đã dựng lên nhà Minh (1368-1660); sau đó 296 năm, Mān-châu hưng-khởi, chiếm TH. lập nên nhà Thanh; cuộc cách-mạng năm Tân-hợi (1911) lật đổ nhà Thanh đã lập lên TH. dân-quốc; Mān-châu lại thuộc về TH. Năm 1932, nhân vụ Lu-cầu-kieu, được Nhật tách rời khỏi TH. để thành một nước độc-lập. Nhưng sau đó, khi Nhật bại-trận, lại trở thành một bộ-phận của TH., dt.: 1.055 csv., ds.: 44.000.000; giàu về khoáng-sản, nông-nghiệp kỵ-nghệ và là một miền kỵ-nghệ to rộng của TH. (Xt Đông-tam-tinh).

MĀNG-CĀ *đđ.* Trần-bình-dài, đòn binh quan-trọng tại Huô, trên là dỗi, dưới là sòng.

MĀNH-ĐỨC TŪ - CŪU (Montesquieu) (1689-1755) *nhđ.* Nhà văn Pháp, có nhiều tác-phẩm có giá-trị, đáng khen-nứt là quyền Tinh-thần sắc-luật được quốc-hội lập-hiến 1789 dưa vào để lập thề-chế nước Pháp.

MĀNH - KHA (372 - 289 trTC.) *nhđ.* Cig. Mạnh-tử, nhà đại-hiện đời Chiên-quốc TH., người đất Châu, Th. Sơn - đông, học-trò Tú-Tư, có tài hàng-biện, quyết đem hết sör-học để làm sáng-tỏ đeo nho; chau-du khắp các nước Tề, Lương, Tống, Đàng, trả về già, có soạn quyền Mạnh-tử; đời sau gọi ngài là Á-thánh, chỉ đúng sau đức Kháng-tử.

MĀNH - KHƯƠNG *nhđ.* Vợ của Khi-Lương, tướng nước Tề đời Đông-Châu, nhân chồng đánh giặc tử-trận, linh-cữu được diệu vẽ, Tề Trang-công sai người đón-truy-diệu; bà lạy sứ và thưa: «Như chồng thiếp có tội, vua sai truy-diệu thì thiếp mang ơn; nếu vô-tội, nhà vua muốn truy-diệu, thì còn có đèn-truy-diệu công-thần của triều-dinh kia mà! Thiếp chẳng dám bái-lãnh nơi đây». Mạnh-tử khen: «Vợ Khi-Lương khác chồng mà thành

phong-tục tốt trong nước».

MANH-QUANG *nhd.* X. Cứ ăn tè mì.

MANH-TÔNG *nhd.* X. Khác tre mang mọc. PH. II.

MANH-TỬ *nhd.* X. Mạnh-Khoa.

MANH-THƯỜNG-QUÂN *nhd.* Họ Điền tên Văn, làm tướng-quốc nước Tề thời Chiến-quốc; vốn người hào-hiép, trong nhà luân-luân có lối 3000 người khách tới lui; kẻ mông-ha rất đông gồm dù họng, dù tài; khi ông bị vua Tần giam, những thủ-hạ theo ông tìm cách đưa ông về Tề, người thì già chó sủa, người thì già già gáy để gạt quân Tần, nhờ thế, ông mới thoát khỏi vua Tần. Sau, vua Tề nghe lời gièm cát-chức ông, ông phải về đất Tiết; nơi đây, ông được dân-chung tiếp đón trọng-thê và cung-cấp dù vật-dụng (X. Mua-nghie PH. II).

MẶC-ĐỊCH *nhd.* Clg. Mặc-tử, nhà học-giả đời Chiến-quốc, chủ-trương thuyết «kiêm-é» cốt thương người, vì người, đâu phải khò-cực đền-dâu.

MẶT-TRẬN BÌNH-DÂN *chtr.* Tô-chúc dân-chung do người: thân Pháp lập ra năm 1946 ở Nam-phần, mục-dịch ủng-hỗ chánh-phủ Nam-kỳ Nguyễn-văn-Thinh và các chánh-phủ kế-tiếp để gáy chia-rẽ giữa đồng-bào Nam-Bắc.

MẶT-TRẬN BÌNH-DÂN PHÁP *chtr.* Một-trận liên-kết các đảng Cấp-tiến, Cấp-tiến xã-hội, Xã-hội và Cộng-sản Pháp để chống các chánh-dảng khuyễn hưu; năm chánh-quyền năm 1936 do Léon Blum làm thủ-tướng; do đó, ở VN. phái-sanh phong-trào Đông-dương đại-hội.

MẶT-TRẬN THỐNG-NHÚT QUỐC

GIA VN. *chtr.* Tô-chúc chánh-trị liên-kết các nhóm Cao-dài (một phần), Hoà-hảo và Dân-chủ xã-hội, do Nguyễn-hải-Thanh và Nguyễn-lưỡng-Tam lập ra ở Hương-cảng ngày 27-2-1947 mục-dịch ủng-hỗ Bảo-đại dù nắm chánh-quyền VN.

MÃN-TỬ-KHIÊN *nhd.* X. Chịu rét cho em ấm PH. II.

MẬT-ÔN *nhd.* Tướng nhà Trần, năm quý-hợi (1383), có theo Lê - quý-Lý đánh Chiêm-thàn.

MẬT-TỬ-TIỀN *nhd.* X. Cầm - đường PH. II.

MÃU-CHÂU *dd.* Một châu ở giáp-giới hai Th. Lạng-sơn và Cao-bằng bảy-giờ, nơi đóng quân của đạo binh xâm-lược nhà Tống (TH). đã cầm-cự với Lý-thường-Kiệt năm dinh-lỵ (1077).

M'DRAD *dd.* tlm. Q. d Th. Đắc-lắc, có 12 xã, 75 buôn.

MÈO *nhd.* X. Mong.

MĒ-LINH *dd.* Nơi đóng đô của Trung-vương, nay là làng Hại-lồi, Ph. Yên-lãng, Th. Phúc-yên BV.

MĒ-NIN *dd.* tlm. núi trên đường Đà-lạt – Liên-khang (Ménii).

MĒ-TĀY-CƠ *dd.* Clg. Mě-tay-kha, một nước ở châu Mỹ, B. giáp Huâ-kỳ, N. giáp Guatemala và Honduras, Đ. giáp vịnh Mě-tay-cơ, T. giáp Thái-bình-dương; Thđ.: Mexico, dt.: 1.969.000 csv.; ds.: 29.679.000 người; chánh-thà Cộng-hoa; ngôn-ngữ: Tây-ban-nha và Pháp (Mexique, Mexicanos).

MĨ (MỸ) CHÂU *nhd.* Con gái vua An-dương-vương nhà Thục, gá cho Trọng-thuỷ là con Triệu-Đè. Tương-truyền nàng lén che cho Trọng-Thuỷ xem nò thòn; Trọng-thuỷ bèn làm nò gié tráo nò thiệt, khiến An-dương-vương thua trận mất nước.

MĨ (MỸ) È *nhd.* Vương-phi của vua Chiêm-thanh là Sợ-đầu, bị Lý-Thái-tông khi diệt Chiêm năm 1044, bắt được và dạy đến hầu mình ở thuyền ngư; bà không chịu nhục, trầm mình tử-tiết; còn dần thờ ở Ph. Lý-nhện.

MĨ (MỸ)-NUƠNG *nhd.* Tên gọi con gái các vua Hùng - vương đời Hùng-bàng // X. Trương-chi Mỹ-nương PH. II.

MINH (1368 - 1660) *sk.* Một triều-đại TH. gồm 21 đời vua, sau nhà Nguyên và trước nhà Thanh, do Chau-nguyen-Chuong đánh đuổi nhà Nguyên và dẹp hốt anh-hùng cát-cú mà dựng lên. Đến đời vua thứ 3 là Thành-tô đánh Nam (Hồ-hán-Thương), dẹp Bắc (Mông-cô) mở rộng thêm bờ-cõi. Nhưng ở ph. N., vì chánh-sách bình-định của bọn Trương-Phụ quá khắt-kho, khiến Lê-Lợi khởi-nghie ở Lam-sơn, giải được ách dâ-hộ cho nước Nam. Nhà Minh chia

lần 3 thời-kỳ: 1° Thịnh-thế 1368-1436; 2° Suy-thế 1436 - 1628; 3° Diệt-vong 1628-1660.

MINH-CÀM ktr. tlm. dồn lính ở mạn sông Gianh thuộc Th. Quảng-bình do Pháp lập từ năm 1887, cốt ngăn đường tiến của phong-trào Văn-thân do cụ Phan-dinh-Phùng lãnh-dạo, vô Hué.

MINH-ĐẠO (1042 - 1043) sk. Niên-hiệu đời Lý Thái-tông.

MINH-ĐỨC (1527 - 1529) sk. Niên-hiệu đời Mạc Thái-lò.

MINH-HƯƠNG dd. tlm. xã ở Phan-trần-dinh (Gia-dịnh), nay là Cù-lao Phố (Biển-hồ) do chúa Nguyễn-phúc-Chu dành riêng cho người TH. vì không thản-phục nhà Mân-Thanh, ở khai-phá và lập-nghiệp từ năm mậu-ngũ (1678) // nhđ. Tên gọi người TH. tại VN. ở khắp Nam-Việt.

MINH-LONG dd. tlm. Q. cl Th. Quảng-ngãi, có 15 liên-xã.

MINH-MẠNG (1820-1840) nhđ. Niên-hiệu vua Nguyễn Thành-lò, vua thứ 2 triều Nguyễn.

MINH-TÂN KHÁCH-SẠN ktr. Một khách-sạn hợp-pháp ở Mỹ-tho, nhưng bên trong là một cơ-quan kinh-tài và là nơi hội-hợp bí-mật của các nhà cách-mạng chống Pháp khoảng 1907-1909 do Gilbert Trần-chánh Chiểu cầm-dầu; cũng là tên Hội cùng mục-dịch có hội-viên khắp Lục-tỉnh.

MINH-UỚC PHÒNG-THỦ BẮC ĐẠI-TÂY-DƯƠNG chtr. Minh-uớc ký-kết giữa các nước Tây-Âu và Mỹ ngày 20-2-1952 gồm 50 sư-doàn lính và 4.000 phi-cơ, cốt ngăn chặn cuộc xâm-lăng của Cộng-sản.

MINH-XÃ (XÁ) chtr. Phong-trào cách-mạng do nho-sĩ các Th. Nghệ-an, Hà-tĩnh, Quảng-nam, Quảng-ngãi phát-động năm 1907, chủ-trương nâng cao văn-hóá và khuếch-trương kinh-tế để bước qua giai-doạn ÁM-XÃ (XÁ) là cách-mạng võ-trang bạo-lực đe giặc-phóng nước Nam khỏi ách đô-hộ Pháp.

MIỀN nhđ. X. Cam-bốt.

MIỀN-ĐIỆN dd. Clg. Diển-diện, nước ở Đông-nam-Á, B. giáp TH. và Tây-tạng, N. giáp Vịnh Bengal, Đ. giáp TH., Đông-dương

và Thác-lon, T. giáp Đông-Hồi và Ăn-dđ; Thđ.: Rangoon; dt.: 678.000 csv.; ds.: 20.054.000 người; xú nông-nghiệp, xuất-cảng lúa nhiều nhất.

MIỀN-DỊCH chtr. Một nguyên-tắc tài-chánh trong Tân-pháp của Vương-en-Thép, lè-tướng vua Thành-tông nhà Tống (1068-1078), chủ-trương việc cho phép dân nộp tiền cho nhà-nước mướn người thay thế mình trong việc sưu-dịch.

MỸ-AN dd. tlm. Q. cl Th. Kiến-phong (NV.) có 5 xã.

MỸ-CHÂU dd. Clg. Thế-giới mới, một trong 5 châu trên thế-giới ở giữa Đại-tây-dương và Thái-bình-dương, dt.: 42.000.000 csv.; ds.: 320.000.000 người, nguyên là nước của nhiều sắc dân Ăn-dđ và da đỏ, bị người da trắng ở châu Âu đến chiếm và khai-thác.

MỸ-GIANG dd. tlm. hòn cù-lao cách bờ biển Ninh-hồ 1 cs.

MỸ-HOÁ dd. tlm. huyện cl Th. Thành-hóá; nguyên là Q. Cửu-chân thời Bắc-thuộc II, có xã Bồ-diền, nơi bà Triệu-Âu đã tự-lử sau khi bị quân Tàu đánh bại.

MỸ-THANH dd. Rạch chảy từ làng Châu-hưng, Tg. Thành-an (Ba-xuyên) ra biển Nam-hải.

MỸ-THO dd. Tỉnh thứ 14 của Nam-kỳ thời Pháp-thuộc; Mỹ-tho là biến-danh của tiếng Mèn: Me-Sa (Bà Trắng); được nhập vào Phan-trần năm 1731, đổi thành h. Kiến-an năm 1801, cải thành Trấn-dinh năm 1812 và thành thủ-phủ Định-tường năm 1832 dưới triều Minh-mạng; thời Pháp-thuộc gọi Mỹ-tho; nhập với Gò-công thành lịc Th. Định-tường từ 23-10-1956 (X. Định-tường).

MỸ-THUẬN dd. tlm. xã cl Tg. An-trường, Q. Bình-minh, Th. Vinh-long, có bến đỗ ngang sông Tiền.

MỸ-XUYÊN dd. tlm. Q. cl Th. Ba-xuyên, có 10 xã.

MỎ-CÀY dd. tlm. Q. cl Th. Kiến-hồ, có 29 xã.

MỌI nhđ. Một dân-tộc thiểu-số miền Trung và Nam-Việt, chia thành nhiều bộ-lạc có ngôn-ngữ và phong-tục khác nhau; được Việt-nam-hóá dưới chính-thì Cộng-hòá và

được gọi là người Thương; giữa năm 1962, đã gây được một phong-trào di-cư sôi-nổi.

MONG *nhd. Clg.* Mèo, một giống dân thiểu số ở thượng-du BV., thuộc một giống dân riêng-bié特 ở Á-châu vì tiếng nói khác hẳn với tiếng người chau Á; luân-luân sống lè-loi ở các đinh núi cao; họ chia thành nhiều bộ-lạc: 1° Mong dao, mặc váy trắng; 2° Mong-du, váy đen; 3° Mong le, váy đỏ; 4° Mong soa, cài lược; 5° Mong len, áo thêu; 6° Mong cheo, mang bộ tóc tròn.

MÓNG TAY *đđ.* tlm. cù-leo nhỏ ph. N. đảo Phú-quốc.

MÔ - DÀ *đđ.* Núi trong h. Đông-thành, Th. Nghê-an, nơi An-dương-vương cùng Mi-chau khi thua trận chạy đến và cùng chết nơi bãi biển gần đó.

MÔ-SA *đđ.* Núi trong làng An-bình, Tg. Bình-an, Th. Hà-tiên.

MÔ-XOÀI *đđ. Clg.* Môi-xui hay Môi-xuy, do vua Nặc-ông-Chân nhường cho chúa Hiền năm 1658, được triều-dinh VN. liệt vào h. Phú-chánh, Th. Biên-hoà; nay là một phần Th. Phước-tuy.

MỘ-ĐỨC *đđ. tlm.* Q. c/ Th. Quang-ngãi, có 12 liên-xã.

MỘC-HÓA *đđ.* Nguyên là một Q. c/ Th. Tân-an trong đồng Tháp-mười; từ 1956 trở thành Th. Kiến-tường.

MỘC-PHẨM *đđ.* Sông trong làng cùng tên ở h. Phú-xuyên, Th. Hà-nam BV., nơi mà Hồ-nguyên-Trùng, con Hồ-quý-Lý, đóng binh cự với quân Minh tháng ba năm dinh-vị (1407).

MỘC-THẠNH *nhd.* Tướng nhà Minh, chức Tây-binh-hầu, được vua Thành-tôn sai theo đạo binh xâm-lược nước Nam dưới thời Hồ-hán-Thương (1401-1407). Đến 1427; khi Lê-Lợi bình-dịnh gần xong nước Nam, Thịnh-lại lệnh chức Chính-Nam đại-tướng-quân, vâng mện vua Minh dẫn quân đi đường Văn-nam sang đánh Bình-dinh-vương Lê-Lợi.

MÔNG-CỎ *đđ.* Một nước miền B. TH., dân sống nghè du-mục, cởi ngựa bắn cung rất tài, lại hiếu-chiến; đầu thế-kỷ XIII đã từng chinh-phạt hết vùng Trung-Á, Ba-tu-

và Đb. chau Âu; Từ 1271; diệt nhà Tống chiếm hết TH., đã dựng nên nhà Nguyên. Năm 1360, bị họ Chau họ lấy nước lại, dựng nên nhà Minh, lại lấy thêm một phần nước Mông-cỏ. Hiện nước này bị chia đôi: Ngoại-Mông là một nước Cộng-hòa nhân-dân và độc-lập từ 1921, dt: 1.621.000 csv.; ds.: 1.000.000 người; Nội-Mông, phụ thuộc TH., và được tự-trị từ 1947; ds.: 6.100.000 người.

MÔNG-CÙ *đđ.* Núi trong xã Đa-bút, ph. Đb. h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hoá.

MÔNG-HUÈ *nhd.* Một bộ-lạc dòng Thái ở ph. Tb. VN. và ph. T. Th. Văn-nam TH.; nhập với 5 bộ-lạc khác cùng gióng đà thành nước Nam-chieu.

MÔNG-KHA *nhd.* Tên vua thứ tư nước Mông-cỏ (gọi Đèi-hän).

MÔNG-THẾ-LONG *nhd.* Vua nước Nam-chieu, cuối thế-kỷ IX, đã từng đánh chiến An-nam Đô-hộ-phủ đang trong tay quân đô-hộ nhà Đường.

MÔNG-XÁ *nhd.* Một bộ-lạc dòng Thái ở ph. Tb. VN. và ph. T. Th. Văn-nam TH.; nhập với 5 bộ-lạc khác cùng gióng thành nước Nam-chieu.

MÙ-U *đđ. tlm.* gành ở bãi Ngao, gần cửa sông Hảm-luông, nơi sinh-trưởng ông Phan-thanhh-Giản (người địa-phương gọi gành Mù-u).

MỤ-GIÀ *đđ.* Một đèo cao trong dãy núi Trường-sơn, ph. T. h. Tuyên-chánh, Th. Quang-bình (Mongia).

MỤC-GIAO-CHỦ *đđ. tlm.* bến ở ph. T. bờ Tây-hồ, nay thuộc địa-phận ấp Minh-tảo (Hà-nội).

MỤC-THẬN *nhd.* Người phuơng Võng-thị (Thăng-long) làm nghề chài; nhờ bắt được hồ (nguyên là thái-sư Lê-văn-Thịnh hoá ra) cứu vua Lý Nhân-tông giữa Tây-hồ mà được phong Phụ-quốc tướng-quân, tước thái-uy, và được ban Tây-hồ làm thái-ấp.

MŨI DINH *đđ.* Mũi đất ở hướng Đ. Cát-na, giে ra biển Nam-hải (Cap Pedaran).

MŨI ĐÁ *đđ.* Mũi đất ở hướng Tn. Hảm-lân (Binh-tuy) gié ra biển Nam-hải.

MŨI ĐÔNG *đđ.* Mũi đất gié ra vịnh BV.

thuộc Th. Hà-tinh.

MŨI ÉN *đđ.* Mũi đất cách Quy-nhon độ 4.000 thước về hướng Đ.

MŨI LỐ *đđ.* Mũi đất gio ra vịnh BV. thuộc h. Can-lôc, Th. Hà-tinh.

MŨI NAY *đđ.* Mũi đất gio ra biển Nam-hải, ph. Đn. và cách Tuy-hà lõi 40 cs. (cap Varela).

MŨI NÉ *đđ.* Tên chữ: Vị-nê, mũi đất cách Phú-hài lõi 20 cs., về ph. Đ. Phan-thiết, gio ra Nam-hải.

MŨI RÒNG *đđ.* Mũi đất nhọn tại cùa Lò thuộc Th. Nghê-an, gio ra vịnh BV.

MŨOI-HỶ *nhđ.* Người đàn-bà đẹp làm vua Kiệt (TH.) say-dâm dẫn mất nước.

MŨOI-HẦN *đđ. tím.* cùa biển day ra vịnh BV. thuộc Th. Nam-dịnh.

MƯỜI-TÁM THÔN VƯỜN TRÀU
đđ. X. Vườn trâu.

MƯỜNG *nhđ.* Một dân-tộc thiểu-số gốc Á-nam - dương ở BV., nhiều nhút ở các Th. Hoa-bình, Thanh-hóá và Nghệ-an, tiếng nói là tiếng VN. cõ; tờ-chức phong-kien.

MƯƠNG-ĐIỀU *đđ. Clg.* Mương-dào, một con rạch trong làng Tân-khánh-tây, Th. Sa-dec.

N

NA-Ê nhđ. Một dân-tộc thiểu-số ở BV. thuộc giống Lo-Lo.

NA-SƠN dd. X. Núi na.

NA-TIỀU nhđ. X. Thích ngữ, mê cờ. PH. II.

NA-UY dd. Nước ở Bắc-Âu, ph. T. đảo Scandinavia, Đ. giáp Thuỵ-diên, Phần-lan và Nga-xô, T. và B. giáp Đại-tây-dương, N. giáp Đan-mạch; Thủ: Oslo; dt.: 324.000 csv.; ds.: 3.496.000 người; nước có nhiều thương-thuyền vào hàng thứ 3 trên thế-giới (Norve, Norvège hay Norway).

NAM dd. nhđ. Tên gọi tắt nước VN., ở ph. N. châu Á hay TH.; cũng chỉ phần nửa nước này nem về ph. N. dưới thời Lê và Mạc (Nam-triều và Bắc-triều); hay dưới thời Trịnh, Nguyễn phản-tranh, lấy sông Linh-giang làm ranh; nhơn đó, sông ấy được gọi sông Gianh (tức Ranh); hay chỉ 1/3 nước VN. ở hướng N. chịu ché-dộ thuộc địa của Pháp, khác với Bắc và Trung, ché-dộ bao-hộ (Nam-kỳ, Trung-kỳ, Bắc-kỳ); hay chỉ phần nửa nước VN. từ sông Bến-hải tới Cà-mau, sau Hiệp-định Genève 1954.

NAM-AN dd. Con sông ở Quy-nhơn.

NAM-BẢN-CẦU dd. Phan nửa quả địa-cầu ở ph. N.

NAM-BẮC PHÂN-TRANH sk. Cuộc tranh giành đất-dai giữa người miền Nam và người miền Bắc (X. Nam, Bắc-triều, Trịnh-Nguyễn tranh-hùng).

NAM-BẮC-TRIỀU sk. Thời-kỳ nước VN. chia hai ¹⁰ Tù Thanh-hoá vào Nam thuộc nhà Lê; từ Sơn-nam ra Bắc, thuộc nhà Mạc

(1527-1592) 29 Tù Hoành-san ra Bắc thuộc vua Lê chúa Trịnh; từ Hoành-san vào Nam, thuộc các đời chúa Nguyễn (1600-1788).

NAM-BẮC-TRIỀU TH. sk. Sau nhà Tần (265-420), TH. bị chia hai. Phía B., các nhà Hậu Ngụy, Bắc-Tề và Bắc-Châu thay nhau trị nước, gọi Bắc-triều (386-531); ph. N., các nhà Tống, Tề, Lương, Trần thay nhau làm vua, sứ gọi Nam-triều (420-589); cả hai bị nhà Tuỳ lấn-luợt đánh dẹp mà thống nhứt nước TH.

NAM-BĂNG-DƯƠNG dd. Một trong năm đại-dương ở gần Nam-cực; vì lạnh quá nên suốt năm, nước đóng thành băng.

NAM-BỘ-CHÍNH dd. Phần đất ở ph. N. sông Linh-giang (sông Gianh) thuộc giang-sơn nhà Nguyễn, đối với ph. B. sông ấy là giang-sơn nhà Lê do chúa Trịnh cầm quyền.

NAM-BỘ dd. Tên mới xứ Nam-kỳ khi chính-quyền Pháp bi Nhựt triệt-hẹ (9-3-1945).

NAM-CỤC dd. Đầu dưới quả địa-cầu.

NAM-CHÂU dd. Clg. Sơn-nam, vùng đất gồm các Th. Hà-đông, Hưng-yên, Hà-nam, Nam-dinh, Ninh-bình, từ đời vua Lê Thánh-tông (1460-1497).

NAM-CHIẾU dd. Nước ở ph. Tb. Gio-châu (nước Nam), tức ph. T. Th. Văn-nam TH., dân-tộc thuộc dòng Thái. Đầu thế-kỷ VIII rất hùng-cường, từng đánh phá Thổ-phồn (Tây-tạng) và nhiều lần sang đánh chiếm An-nam. Đô-hộ-phủ do quan nhà Đường TH. cai-trị. Trải thời-gian lập-quốc, quốc-hiệu được đổi 4 lần: Mông-xá, Quy-

nghĩa, Đại-mông và Đại-lệ; chiếm An-nam Đô-hộ-phủ 10 năm, sau bị Cao-Biền đánh lấy lại. Cuối thế-kỷ XIV, Nam-chiếu bị nhà Minh thôn-tinh và cải lại là Đại-lý-phủ thuộc Th. Văn-nam.

NAM-CHƯƠNG đđ. Tức Lào-qua, tên người Nam gọi xú Lào-thượng hồi xưa.

NAM-DƯƠNG đđ. Quần-đảo gồm lối 3.000 đảo lớn nhỏ chạy dài gần 7.000 cs. dọc theo xích-đạo từ Ấn-dô-đương, sang Thái-bình-đương, giữa đại-lục châu Á, Phi-luật-tan và châu Úc, dt.: 1.900.000 csv.; ds.: 85.000.000 người; thđ.: Djakarta; các đảo chính: Java, Sumatre, Bornéo, Célebes; nước giàu khoáng-sản và nông-sản (Indonésie).

NAM-ĐỊNH đđ. Một Th. miền châu-thò BV.; B.: Phù-lý, N.: Ninh-bình, Đ.: vịnh BV., T.: Hoà-bình; Tl.: Nam-định. Hồi TCTĐ, đó là một phần c/ bộ Giao-chi, 1 trong 15 bộ của Văn-long. Sau thời Tiền-Lý, Triệu Việt-vương tị-tân nơi sông Đại-nha trong Th. ấy; hồi BT. III, đó là phần nửa Giao-châu, 1 trong 15 châu do Đường Cao-tông đặt.

NAM-ĐỒNG THU-XÃ ktr. Một thư-xã do Phan-tuấn-Tài và Nhượng-tống lập năm 1927 để xuất-bán sách thuộc loại tu-tưởng mới, cùu-quốc,... cũng là mầm-móng của VN. Quốc-dân-dảng.

NAM-GIAO ktr. Đàn của vua té Trời, Đất, sông, núi ở trước thành-phố Huế.

NAM-HÀI đđ. Biển bao trùm nước VN. ở các ph. Đ., N. và Tn.

NAM-HẢI đđ. Một trong chín Q. của Giao-chi-bộ do vua nhà Hán đặt sau khi dứt nhà Triệu, lấy Nam-việt để lập thành một bộ-phận của nhà Hán (cent-ngo, 111 trTC).

NAM-HÁN đđ. Một nước nhỏ ở miền N. Th. gồm Quang-châu và Tĩnh-hải, do Lưu-Cung vì không phục nhà Hậu-Lương (Ngũ-đại) mà lúc-vì xưng đế, đặt quốc-hiệu: Đại-việt; đổi định-sửu (917) cải lại là Nam-Hán, đđ ở Phiên-nung; năm 923 đánh Khúc-thừa-Mỹ lấy Giao-châu.

NAM-HOÀ đđ. t/m. Q. c/ Th. Thủ-thiên, có 12 xã.

NAM-KINH đđ. Thủ-dơ cũ nước TH. dân-quốc (Nankin).

NAM-KỲ đđ. Tên miền N. nước VN. thời Pháp-thuộc, nguyên là Gia-dịnh hay Đông-nai thời các chúa Nguyễn.

NAM-KỲ TỰ-TRỊ ctr. Chủ-trương của Pháp, tách xứ Nam-kỳ ra khỏi VN. làm một nước tự-trị, chính-phủ đầu-tiên thành lập ngày 12-5-1946 do Nguyễn - vân - Thinh làm thủ-tướng; vì chủ-trương này mà Hội-nghị Đè-lạt nhóm từ 14-4-1946 bị dỡ vỡ.

NAM-MỸ đđ. Phần đất của châu Mỹ ở ph. N. gồm có các nước Colombia, Equateur, Bolivia, Pérou, Chili, Venezuela, Guyanes, Brésil, Paraguay, Uruguay và Argentine; dt.: 17.800.000 csv.; ds.: 110.000.000 người.

NAM-NHUNG đđ. t/m. thị-trấn trong h. Tương-đương, Th. Nghệ-an.

NAM-PHẦN đđ. Tên mới miền N. VN. sau khi chính-quyền do Nhựt lợp bị nhân-dân VN. triệt-hạ hồi đầu cuộc cách-mạng tháng 8 năm 1945.

NAM-PHI đđ. Liên-bang ở miền cực-nam châu Phi gồm có mũi Hảo-vọng, Natal, Transvaal và Orange; Thđ.: Pretoria; dt.: 1.224.000 csv.; ds.: 15.418.000 người (Union of South Africa).

NAM-PHONG vch. Một tệp-chí xuất-bản ở Hà-nội từ 1919 tới 1934, do Phạm-Quỳnh chủ-trương biên-tập, quy-ty được nhiều nhà văn từ Bắc tới Nam, gây được một phong-trào sôi-nổi về văn-học; nhưng về mặt chính-trị, đó lại là một lối-khí sặc-bén của chính-phủ báu-hộ, do sáng-khiển của Giám đốc cơ-quan chính-trị phủ Toàn-quyền Đông-Pháp, để đối-lập lại tư-tưởng cảnh-tan xé-sở và tranh-dấu cách-mạng do ảnh-hưởng của các phong-trào Duy-tân, Đông-du roi lại trong giới thanh-niên trí-thức VN.

NAM-PHỐ đđ. elg. Hà-tiên-hồ hay Nội-vịnh, tên một vịnh rất đẹp ở Hà-tiên (NV.).

NAM-PHỐ TRÙNG-BA vch. Tên bài thơ vịnh Nam-phố, 1 trong 10 cảnh đẹp ở Hà-tiên (NV.).

NAM-QUAN ktr. Trước gọi là Ba-luy, ắt đia-đều c/ VN., sát biên-giới VN.-TH.

NAM-TẤN-VƯƠNG nhđ. Hiệu xưng của Ngô-xương-Văn (X. Ngô-xương-Văn).

NAM-TƯ đđ. Cig. Nam-tư lợp-phu, một nước trong bán-đảo Ba-nhì-cán, Đ. giáp

Bảo-gia-lợi, T. giáp biển Adriatique và Ý-dai-lợi, N. giáp Hy-lạp và Albania, B. giáp Hung-gia-lợi và Áo; Thủ-dô: Belgrade; dt.: 255.000 cav.; ds.: 18.234.000 người; nước có 68% nông-sản và chút ít khoáng-sản (Yugoslavia hay Yugoslavia).

NAM-THANH vch. Têp-chí làm cơ-quan cho VN. Quốc-dân-dâng, do Nguyễn-thái-Học chủ-tri-tuong biên-lập.

NAM-THOÁN dd. Con đường dưới núi Thương-sơn, Th. Thiêm-tây TH. dẫn đến Trường-an, được các nhà văn ví với việc ra làm quan mà không trở lại.

NAM-TRIỀU dd. Cig. Bạch-dâng-giang, con sông chảy ngang Th. Hải-dương (BV.).

NAM-TRIỀU chtr. Triều-dinh nước Nam ở ph. Nam của nhà Hậu-Lê, đối với Bắc-triều của họ Mạc (X. **Nam-Bắc-triều**). // Các triều-dinh ở ph.N. nước TH. thời Ngũ-đại (X. **Nam - Bắc - triều TH.**) // Triều - dinh nước Nam của nhà Nguyễn, làm trung-gian giữa chánh-phủ báu-hộ Pháp với dân-chúng VN, ở Trung và Bắc-kỳ trong thời-kỳ Pháp-thuộc.

NAM-TRIỆU dd. Một cùa biển day ra vịnh BV., thuộc Th. Quảng-yên.

NAM-TRUNG ktr. Một khách-sạn công-khai và hợp-phép ở Sài-gòn, nhưng bên trong là một tổ-chức kinh-tài và là nơi hội-hop của các nhà cách-mạng chống Pháp từ 1907 tới 1908.

NAM-VANG dd. Kinh-dô vương-quốc Camp-bốt (Cao-môn) (Pnom h. Phnom Penh).

NAM-VIỆT dd. Quốc-hiệu nước Việt-nam vào đời nhà Triệu (206-111 trTC) // Miền N. nước VN. mà thời Pháp-thuộc gọi là Nam-kỳ.

NAM-VIỆT-ĐÉ nhđ. Hiệu xưng của Lý-Bôn, tức Lý Nam-đé vào năm giáp-tý (544), nhằm năm thứ 10 vua Võ-đé nhà Lương TH. (X. **Lý-Bôn**).

NAM-VIỆT HOÀNG-ĐÉ nhđ. Hiệu xưng đ Triệu-Đé khi cùa binh đánh quận Trường-sa (Hồ-nam) của nhà Hán, sau khi Lữ-hựu cầm báu đỗ kim-khí dùng vào việc nông-tang cho Nam-việt.

NAM-XANG dd. t/m.Q. trong Th.Hà-nam BV.

NÄCHINH nhđ. Người gác chính-biển năm dinh-sửu (1757), giết quan Giám-quốc là

Nặc-Nhuận để cướp ngôi vua Chân-lẹp; nhưng bị thuộc-họ giết khi quen quân VN. song can-thiệp.

NÄC-NGUYỄN nhđ. Con Nặc-Sng-Thám, giữa thế-kỷ XVIII viễn binh Xiêm-la đánh đuổi Nặc-ông-The mà đoạt ngôi vua Chân-lẹp; lại tư-thông với chúa Trịnh để đánh chúa Nguyễn; bị chúa Nguyễn sai Nguyễn-cư-Trịnh đánh dẹp từ quý-dậu (1755) tới ắt-hợi (1755) mới dẹp xong; sau Nặc-Nguyễn nhờ Mạc-thiên-Tích rỗi xin mới được chúa Nguyễn cho làm vua Chân-lẹp đến năm dinh-sửu (1757) thì mất.

NÄC-NHUẬN nhđ. Giám-quốc Chân-lẹp năm dinh-sửu (1757) bị con rể là Nặc-Hinh giết để cướp ngôi vua.

NÄC-ÔNG-CHÂN nhđ. Vua Chân-lẹp từ năm bính-thìn (1796), thắn - phục nước Xiêm-la đến năm dinh-mão (1807) trả lại chịu quyền báu-hộ của VN., bị ba người em cầu-viện Xiêm-la về đánh; VN. phải can-thiệp và đưa Ông-Chân về nước làm vua lại; mất năm giáp-ngũ (1834).

NÄC-ÔNG-ĐÀI nhđ. Hoàng-lộc nước Chân-lẹp, vào giữa thế-kỷ XVII, từng cầu-viện nước Xiêm-la đánh Nặc-ông-Nộn để tranh ngôi vua.

NÄC-ÔNG-ĐÔN nhđ. Em Ông-Chân, khởi-nghĩa chống quan báu-hộ VN. năm canh-tý (1840) có quân Xiêm-la trợ-lực. Nhưng khi quân VN. rút đi, quân Xiêm-la chiếm đóng luôn Nam-vang, làm nhiều điều tàn-bạo. Năm ắt-ty (1845), vua Thiệu-trị sai quân đánh đuổi quân Xiêm-la đi; Ông-Đôn tè tội và xin triều-cống; năm dinh-vị (1847), được vua Thiệu-trị phong làm Cao-miên quốc-vương.

NÄC-ÔNG-YÊM nhđ. Con Nặc-ông - Nộn, đệ-nhị quốc-vương Chân-lẹp ở Sài-côn, rě Nặc-ông-Thu, đệ-nhứt quốc-vương ở Nam-vang; năm kỵ-mão (1609) nhơn Nặc-ông-Thu đánh chúa Nguyễn, Ông-Yêm ám-trợ quân chúa Nguyễn, bắt được Ông-Thu; năm giáp-ngũ (1714), được Tòng - đốc Phan-trần-dinh là Trần-thượng-Xuyên lập lên ngôi vua sau khi đánh đuổi Nặc-ông-Thám và quân Xiêm-la.

NÄC-ÔNG-LÂN (NORODOM) nhđ. Vua Chân-lẹp từ năm kỵ-mài (1859) đến năm tân-dậu (1861), bị em là Si-Vattha đao-

ngôi phải sang Xiêm; năm nhâm-tuất (1862), được quân Xiêm đưa về làm vua lại; năm giáp-tý (1864), nhận quyền bảo-hộ của Phan.

NẮC-ÔNG-NỘN *nhd.* Đế-nhị quốc-vương Chân-lạp ở Sái-côn, giữa thế-kỷ XVII.

NẮC-ÔNG-THA *nhd.* Con Nặc-ông-Yêm, nối ngôi vua cha từ năm bính-thìn (1736) qua mậu-thìn (1748) bị Nặc-ông-Thâm viện binh Xiêm-la và đánh, phải chạy sang Giê-dinh và mất ở đó.

NẮC-ÔNG-THU *nhd.* Con Nặc-ông-Thu, nối ngôi vua cha từ đầu thế-kỷ XVIII, từng cùu-viện quân Xiêm-la đánh với chúa Nguyễn và gây nội-loạn trong hoàng-tộc.

NẮC-TÔN *nhd.* Con Nặc-Nhuệ, được chúa Nguyễn lập làm vua Chân-lạp sau cuộc chính-biến ở nước ấy năm đinh-sửu (1757).

NÂM-CĂN *đđ. tlm. Q. c/ Th. An-xuyên, có hai xã.*

NÊ-BAN *đđ. Một nước trên sườn núi ph. N. Hi-mô - lèp - sơn, Đ. giáp nước Sikkim và xứ Bengal, T. và N. giáp Ấn-độ, B. giáp Tây-tạng; thđ.: Katmandu; dt.: 140.000 csv.; ds.: 8.596.500 người; xú nồng-nghiệp, có nhiều rừng cây quý (Népal).*

NI-HỒI *nhd. Một tên hiệu đức Khòng-lử.*

NI-SƠN *đđ. Một quả núi ở nước Lô (Sơn-đông) được Khòng-lử dùng làm tên hiệu của ngài.*

NINH-BÌNH *đđ. Một Th. miền châu-thồ BV., B. giáp Nam-dịnh, N. giáp Thanh-hoá (TV.), T. giáp Hoà-bình, Đ. giáp vịnh BV. Tl.: Ninh-bình. Hồi TCTĐ., là một phần của bộ Giao-chi, 1 trong 15 bộ của nước Văn-lang.*

NINH-CHỦ *đđ. Cửa biển Phan-rang.*

NINH-HÀI *đđ. 1 trong 15 bộ c/ nước Văn-lang ở TCTĐ.; bấy-giờ là Th. Quảng-yên.*

NINH-HOÀ *đđ. tlm. Q. c/ Th. Khánh-hoà, có 28 xã.*

NINH-THUẬN *đđ. Một Th. ở TV. dưới vĩ-tuyến 17, Đ. giáp biển Nem-hải, T. giáp*

Th. Tuy-en-đá, N. giáp Th. Bình-thuận, B. giáp Th. Khánh-hoà; tl.: Phan-rang; dt.: 3.500 csv.; ds.: 111.908 người.

NINH-THÍCH *nhd.* Người đời Xuân-thu TH., có tài mà an-phận nghèo, mua bán kiếm ăn; sau được Tô Hoàn-công rước về triều phong quan.

NOBEL (1843-1896) *nhd.* Người Thụy-điển, kỹ-sư hoá-học, có phát-minh cao-su nhân-tạo và len (laine) nhân-tạo; chết, để lại gie-tài 180 triệu đồng để sinh lợi làm các giải-thưởng hoà-bình, văn-chương và khoa-hoc.

NỌC-NAN *đđ. Một ấp có nhiều ruộng rộng lớn trong xã Long-diền, Q. Giá-rai (Ba-xuyên).*

NON-NƯỚC *đđ. Một hòn núi trong Ngũ-hành-sơn, trong Q. Hòa-vang, Th. Quảng-nam, cách Đà-nẵng 8 cs. về ph. Đn, toàn là đá cầm-thạch // Hòn núi đá trên sông Đáy, giáp TL. Ninh-bình BV.*

NOT-OAY *đđ. Một cù-lao ở vịnh BV. ngang Th. Quảng-yên (Norway).*

NỘI-BÀNG *ktr. Một dòn ải ở vùng Lạng-sơn, dời Trần.*

NỘI-Ô *đđ. tlm. Q. c/ Đô-thị Đà-nẵng trong Th. Quảng-nam TV.*

NỘI-VIÊN *đđ. tlm. ấp trong h. Tiên-du, Th. Bắc-ninh BV. cà ấp đều là đồng-viên VN. Quốc-dân-dâng; ngày 23-12-1929, tinh-cờ nhà chức-trách phát-giác ngoài đồng 2 cái chum đựng 83 quả lựu-dàn, khiến mọi người đều bỏ ấp trốn; hôm sau nhà-cửa trong ấp đều bị đốt sạch; nhà gác thì bị đốt mìn cho nổ tung.*

NÔNG-CÔNG *đđ. tlm. h. c/ Th. Thanh-hoá TV. trên vĩ-tuyến 17.*

NÔNG-SƠN *đđ. Vùng núi có than - đá thuộc ph. N. Đà-nẵng và ph. T. Tam-kỳ.*

NÔNG-VĂN-VÂN *nhd. Quần tri-châu châu Bào-lai ở mạn-ngược BV., anh vợ Lê-văn-Khai, bị buộc tội đồng-loã phản-nghịch với Khai Ở trong Nam, nên nỗi lòng chóng triều-dinh nhà Nguyễn (dời Minh-mạng) từ tháng 7 năm quý-tỵ (1833), đánh phá các Th. Tuy-en-quang, Thái-nguyên, Cao-bằng, Lạng-sơn, đến tháng 3 năm ất-mùi (1835) bị quan quân vây-rừng đốt chết.*

NÚI BĂNG *đđ. C/g. Mộc-sơn và Mă-yen-*

sơn, núi ở xã Dương-sơn, ph. Đ. h. Mỹ-hoa, Th. Thanh-hoa, giữa sườn núi có dồn thờ Thương-tướng-quân Lê-phụng-Hiếu, người đã lên núi này ném gươm xin đất phong (X. Lê-phụng-Hiếu).

NÚI BIỆN dd. Núi ở h. Ngọc-sơn, Th. Thanh-hoa, có yến-sào.

NÚI BIỀU dd. C/cg. Phù-yeo, núi cao 1198m. & khuỷu sông Đà (X. Sông Đà).

NÚI BÚT dd. Núi chạy dài từ bến Na-kỳ, h. Men-duy, Th. Thanh-hoa, rồi dợt lên một ngọn, hình như cây bút.

NÚI CẨM dd. Một trong dãy Thắt-sơn, cao 700 m. nằm giữa 3 làng Thuyết-nep, Vĩnh-trung, Tg. Thanh-nghi, và Lê-tri, Tg. Thanh-y, Th. Châu-dốc NV.

NÚI CÔNG dd. Núi từ Mai-châu, Th. Hưng-hoa đi dài tới h. Trình-cô, Th. Thanh-hoa, có nhiều ngọn, nhiều đèo.

NÚI CHÉN dd. Núi giống cái chén, trong h. Sầm-nưa, Th. Thanh-hoa.

NÚI CHÚA dd. Núi trong xã Tây-san, h. Lôi-dương, Th. Thanh-hoa, nơi sinh-trường đức Lê Thái-tô (có miếu ngài trên núi).

NÚI CHÚA dd. Núi cao 584 m., sau lưng châu-thàn Côn-sơn NV.

NÚI DÀI dd. Một trong dãy Thắt-sơn ở làng An-túc, Tg. Thanh-lê, Th. Châu-dốc NV.

NÚI DIỆU dd. Núi giống hình Sư-tử trong xã Quan-bằng, h. Cầm-thuỷ, Th. Thanh-hoa, dưới chân có thác nước quanh-co 9 vòng, trên núi có động và chùa.

NÚI ĐẤT dd. Trước gọi núi Vương, ở ph. Đn, h. Ngọc-sơn, Th. Thanh-hoa, mạch núi đi khúc-khuỷu như hình chữ «Vương», núi nằm trong xã Văn-liễn.

NÚI ĐẤT dd. Núi nhỏ trong làng Xuân-tô, Tg. Quy-đức, Th. Châu-dốc.

NÚI ĐẤT dd. Núi trong làng Sơn-long-thôn, Tg. An-phú-tân, Th. Phước-tuy (Bà-rịa).

NÚI ĐINH dd. Núi trong h. Sầm-nưa, Th. Thanh-hoa, hình-thân cheo-leo hiêm-hóc, như cây đinh.

NÚI ĐIỆN dd. Núi trong xã Văn-mỹ, Q. Bình-tuy NV., trên núi có hải-dặng.

NÚI ĐỐN dd. Núi ở xã Phương-nhai, ph.

Tb. h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hoa, trên núi có đền thờ Trần-khát-Chân, vì nơi đây là quê quán của ông.

NÚI GIAI dd. Một trong dãy Thắt-sơn, nằm trong làng Vĩnh-trung, Tg. Thanh-y, Th. Châu-dốc NV.

NÚI HANG dd. Núi ở xã Phú-đ, ph. B. h. Quảng-tê, Th. Thanh-hoa; trên đỉnh có ngôi chùa cửa đá hép; trước chùa có 2 tảng đá thiên-nhiên, giống hình voi và ngựa.

NÚI HINH dd. Núi ở Thương-thôn, xã An-hoạch, Th. Thanh-hoa; cách núi lối 50 bước, có hang sâu.

NÚI HOÀNG dd. Núi ở thôn Nham-cát, ph. Đb. h. Nông-công, Th. Thanh-hoa, dưới chân núi có lũy cát.

NÚI KẾT dd. Một trong dãy Thắt-sơn trong 2 làng Xuân-tô và Nhà-bàng, Tg. Quy-đức, Th. Châu-dốc.

NÚI LÊ dd. Núi ở xã Văn-trai, ph. N. h. Cầm-thuỷ, Th. Thanh-hoa, hình núi như bộ xương ngựa; có miếu thờ thần Độc-curette.

NÚI LIÊN dd. Núi nằm ngoài biển Du-xuyên, Th. Thanh-hoa, thè núi lượn bợp như hình con rồng uốn khúc qua biển; có đền thờ Tứ-vi.

NÚI LỚN dd. Núi ở ph. T. chau-thanh Vũng-tàu, Th. Phước-tuy, có đường nhựa chạy quanh và một đường mòn dẫn đến ngôi chùa Cam-bốt và một dòng suối nhỏ trong rừng-rậm.

NÚI LU dd. Núi ở ph. T. chau Quan-hoé Th. Thanh-hoa, toàn đá trắng, dưới có con sông nhỏ; có động và đền.

NÚI NA dd. Núi ở xã Quần-ngọc, Th. Thanh-hoa (X. Thích-ngủ mê-cờ PH. II).

NÚI NAI dd. Núi ở xã An-hà, Tg. Hà-thanh-gi (Hà-tiên).

NÚI NÙNG dd. Một trong bốn ngọn núi quanh hồ Lăng-bạc (hồ Tây) tại Hà-nội.

NÚI NÚA dd. Núi trong xã Sơn-long-thôn, Tg. An-phú-tân, Th. Phước-tuy (Bà-rịa).

NÚI NGỌC dd. Núi ở xã Liên-xá, ph. T. h. Ngọc-sơn, Th. Thanh-hoa, trước tên là Bim-sơn, được vua Lê Thánh-tôn đổi tên lại, vì khi ngài đi đánh Chiêm-thanh ngang qua đó thấy có hai viên ngọc sáng.

NÚI NGỌC dd. Núi ở xã Văn-trình, ph. Tn. h. Quảng-xương, Th. Thanh-hoá; bên đêm, trên đỉnh thường có ánh-sáng như có ngọc; ở sườn núi có ngôi chùa và đền thờ ông Trần-chiêu-Văn.

NÚI NGƯỜNG dd. Núi ở xã Ngò-xé, ph. Đ. h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hoá, dưới núi có chùa Linh-xưng.

NÚI NGHIÊU dd. Núi ở thôn Đồng-đức, xã Xích-lộ, ph. T. h. Đông-san, Th. Thanh-hoá; giữa chân núi có giếng tự-nhiên sâu thăm không đáy; bên trái giếng có lỗ xuyên-sơn, ăn thông với h. Nông-cổng; bên mặt có động rộng 5, 6 thước, cao bằng người.

NÚI NHAM dd. Núi ở xã Biều-hiệu, ph. Đ. h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hoá; trên núi có hang, trong hang có chùa, cạnh chùa có vũng nước cạn từ trong khe đá chảy ra; nước thật trong.

NÚI NHẠN dd. Núi thấp tại thị-xã Tuy-hoá, Th. Phú-yên; trên núi có tháp Chàm; bên cạnh tháp, có miếu thờ bà Thiên-y A-na.

NÚI NHỎ dd. Núi ở ph. T. chau-thành Vũng-tàu, Th. Phước-tuy, có đường nhựa chạy quanh đưa tới bãi Thuỷ-vân (bãi sau); trên núi có hải-dặng đồ-sộ xây từ năm 1910.

NÚI QUẠT dd. Dãy núi trong h. Hương-khê, Th. Hà-tĩnh; nơi đây có căn-cứ Khê-thú của cụ Phan-đinh-Phùng; ngày 12-10-1895, cụ kéo tàn-quân về đây sau khi thất-thủ núi Vụ-quang và cúng mết (chết) nơi đây vì bịnh, ngày 13-11-1895.

NÚI SAM dd. C/g. Vĩnh-tế-sơn, một trong dãy Thủ-sơn, trong làng Vĩnh-tế, Tg. Châu-phú, Th. Châu-dốc, trên núi có mệ Thoại-ngọc-hầu phu-nhơn, mệ đức Phật-thầy Tây-en, miếu bà Chúa-xứ.

NÚI SANH dd. Núi giữa ranh hai h. Trình-cô và Sầm-nưa, Th. Thanh-hoá; núi to và cao hơn cả ở hai h. ấy.

NÚI SẬP dd. C/g. Thoại-sơn, núi ở làng Thoại-sơn, Tg. Định-phú, Th. Long-xuyên, NV.; trên núi có đền thờ Thoại-ngọc-hầu Nguyễn-văn-Thoại, xây năm 1882.

NÚI SẬP dd. Một Q. của Th. An-giang (Long-xuyên cũ), có 6 xã.

NÚI TẶNG dd. Núi ở xã Gia-dụ, ph. B. h. Cầm-thuỷ, Th. Thanh-hoá; núi có nhiều động và nhiều thạch-nhũ to.

NÚI TIỀN dd. Núi ở xã Du-xuyên, ph. N. h. Ngọc-sơn, Th. Thanh-hoá, chạy từ hai xã An-hoá và Đôn-luân đến tận cửa Bạng; xưa, nơi đây có yên-sào.

NÚI TÝ dd. C/g. Núi Mõm-giày và núi Mẹ con trâu vàng, núi nằm ngoài cửa biển Y-bisch, ph. Đn. h. Hậu-lộc, Th. Thanh-hoá; ven núi có dấu-vết nhiều đồn binh cũ.

NÚI TƯỢNG dd. Núi trong làng Ba-chúc, Tg. Thanh-ngái, Th. Châu-dốc.

NÚI TRÂU dd. Núi trong làng An-hoá, Tg. Hè-thanh-gi (Hè-liên).

NÚI VẠN dd. Núi ở trang Chánh-dại, ph. Đ. h. Nga-san, Th. Thanh-hoá; núi cao tận mây; dưới chân là hai thôn Nội và Ngoại, dân-cư đồng-dâo.

NÚI VOI dd. Núi ở giữa một cánh đồng bằng dát lên một ngọn rất cao, tại xã Bát-quần, ph. T. h. Quảng-xương, Th. Thanh-hoá.

NÚI XIÊM dd. Núi cao 1.113 m. trong dãy Đông-triều BV.

NÙNG nhđ. Giống người từ Quảng-dâng TH. tràn sang, ở dọc theo biển; hầu hết đã di-cư vào Nam từ năm 1954.

NÙNG-TÒN-PHÚC nhđ. Một tù-trưởng Nùng ở chau Quảng-nguyên (Lạng-sơn), dã loạn năm mậu-dần (1038) xung Chiêu-thánh hoàng-dế, đặt quốc-hiệu là Tràng-sinh-quốc; bị Lý Thái-tông (1028-1054) thán-chinh bắt đem về Thăng-long trị tội, năm 1039.

NÙNG-TRÍ-CAO nhđ. Con Nùng-tòn-Phúc, năm mậu-dần (1038), dã cùng cha dãy loạn; khi bị Lý Thái-tông đánh dẹp thì cùng mẹ là A.Phúc chạy thoát; năm tân-tý (1041), về đánh lấy chau Đèng-dé, lập ra Đại-lịch-quốc; bị Lý-thái-tông bắt được rồi thả, lại phong làm Quảng-nguyên-mục, năm mậu-tý (1048) lại lâm phản, xung Nhân-huân hoàng-dế, quốc-hiệu Đại-nam, xin thắn-phay nhà Tống TH. nhưng không được; Nùng dãy binh đánh Tống, lấy chau Ung và 8 chau khác trong 2 Th. Quảng-dông và Quảng-tây, quan quân nhà Tống đánh hoài không xuể. Sau bị đánh-tướng nhà Tống là Địch-Thanh đánh chạy qua nước Đại-lý, bị người nước này giết đem nẹp đầu cho nhà Tống.

NÙNG-TRÍ-THÔNG nhđ. Con Nùng-tòn-

Phúc, đã cùng cha dãy loạn năm mậu-dần (1038), bị Lý Thái-tông bắt một lúc với cha, đem về Thăng-long trị tội.

NỮ-ANH *nhđ. X. Nga-Hoàng.*

NỮ-CHÂN *đđ.* Nước và giống người ở ph. Đb. nước TH., hợp thành nước Kim, thường xâm-lăng nhà Tống; sau cải tên là Mân-châu (X. Mân-châu và Thanh).

NỮ-NHI *ktr.* Một dòn èi dài Trần tại vùng Lạng-sơn.

NỮ-OA *nhđ. X. Luyện đá vách trời PH.II.*

NƯỚC DA BÁNH ÍT BỘT LỌC *sk.* Nước do người phương Bắc VN., nhánh thuộc giống Mông-cô miền N., phần đông đầu vuông, vai tròn, tóc suôn, trán cao, môi mông.

NƯỚC DA BÁNH ÍT LÁ GAI *sk.* Nước do người phương Nam VN., nhánh thuộc giống các hòn-dảo (Indonésiens, Mélanésiens Polynésiens) trên lân; phần đông đầu dài, vai ngang, tóc quăn, trán thấp, môi dày.

NƯỚC MẶN *đđ.* Cồn kính nỗi sông Bên-nghé với sông Vầm-cò-dông.

NƯỚC NÓNG *đđ.* Suối ở Hiệp-hò, cách Tl. Bình-tuy lối 30 cs., nước nóng lối 70 độ, có thể dùng luộc thức ăn như rau, trứng, v.v...

NƯỚC NÓNG *đđ.* Khe nước nóng chảy qua-hi-co theo những ngọn đồi dưới chân dãy Trường-sơn, cách Hué lối 40 cs.

NƯỚC NGỌT *đđ. t/m.* dãm nước dài, trên đường Hội-an—Tuy-hò.

NƯỚC NGỌT *đđ. t/m.* vùng đất nỗi liền với Long-hải trong Th. Phước-tuy (Bà-rịa), có nhiều dãy núi ven theo bờ biển.

NƯƠNG LOAN *đđ. t/m.* con sông trong h. Kỳ-anh, Th. Hà-tinh.

NỮU-UỐC *đđ.* Một tâu-bang của Hué-kỳ có 14.850.000 dân, cũng là tên hải-cảng lớn nhút ở Mỹ và là một thành-phố quan trọng nhứt thế-giới có 7.835.000 người (New-York).

NG

NGA-HOÀNG nhđ. Càng với Nữ-Anh, đều là con vua Nghiêng, được gả cho vua Thuần. Khi vua Thuần chết, hai bà ra sông Tiêu-tương khóc, nước mắt nhèu khiên tre nơi đó đều có vân.

NGA-LA-TƯ dd. Một nước nằm giữa hai châu Âu và Á, gồm có người Nga trắng và Nga đỏ, họp cùng 14 nước nhỏ khác thành Liên-bang Xô-viết (X. Liên-bang xô-viết).

NGA-LẠC ktr. t/m. dòn của quân Minh trong h. Nga-sơn, Th. Thanh-hoá.

NGA-SƠN dd. t/m. h. el Th. Thanh-hoá, huyện-trị ở xã An-hạnh, Tg. Mẫu-lâm.

NGA-XÔ dd. X. Liên-bang xô-viết.

NGĀ-BĀ-HĀC dd. Chỗ hợp-lưu của ba ngọn sông là sông Đà (hoặc sông Lũ), sông Lô (hoặc sông Tuyên) và sông Nhị-hà ở giáp h. Bạch-hạc (Vĩnh-yên).

NGĀ-NHĨ (1839-1873) nhđ. Đại-ý hải-quân Pháp, chủ-trương đánh lầy Bắc-kỳ năm quý-dậu (1873) theo kế-sách của Đồ-phđ-nghĩa (J. Dupuis) bắt-kè hoà-ước 1862; lây Hà-nội ngày 15 tháng 10 và bị quân Cờ-đen của Lư-vinh-Phúc phợc-kích giết chém tại Cầu-giấy (Francis Garnier).

NGĀN-TRƯƠI dd. Tên chữ là Vy-quang, dãy núi rừng hiểm-hóc ở Hà-tinh, nơi cù Phan-đinh-Phùng đập cấn-cú chống Pháp từ sau khi re Bắc-về, tức lối 1887.

NGAO-CHÂU dd. Tứ bối Ngao, bối biển ở cửa sông Hầm-luông (Bến-trè), bao trùm gành Bà Hiền và gành Mù-u, què-hương cù Phan-thanh-Giản.

NGÂN-PHỐ dd. Con sông bắt nguồn từ Trường-sơn chảy ngang h. Hương-sơn (Hà-tinh) rồi ngược lên ph. B. nhấp với sông Cá trong Th. Nghệ-an.

NGÂN-SƠN dd. Dãy núi hình cung giữa hai Th. Hà Giang và Bắc-cạn BV.

NGOA-LONG nhđ. Tên hiệu của Giac-éát-Lượng (Không-Minh) đời Tam-quốc.

NGOẠ-TRIỀU nhđ. X. Lê-long-Đinh.

NGOẠI-Ô dd. t/m. Q. c/ đô-thị Đà-nẵng.

NGOẠN-MỤC dd. Đèo dài hơn 20 cs. trên đường liên-tỉnh Ninh-thuận — Đôn-dương, đèo thuộc Th. Tuyễn-đức (Bellevue).

NGỌC-ANH dd. Núi cao 2.598m. trong dãy núi cùng tên, ở ph. B. sông Đà-ràng, thuộc cao-nguyên Kontum.

NGỌC-ĐÀN nhđ. và ktr. Một công-chúr con vua Trần Nhên-tông, cung bà gọi Ngọc-đàn-cung, xây trên bờ hồ Tây, thuộc phường An-hoa, thuộc ph. trước ấp An-phụ sau nay.

NGỌC-GIAO nhđ. Bút-hiệu của nhà viết truyện ngắn Nguyễn-huy-Giao.

NGỌC-GIÁP dd. Con sông bắt nguồn từ Hoàng-giang, Châu-giang, Mặc-giang và Chung-giang trong bờ h. Lôi-dương, Nông-cống và Ngọc-sơn, chảy dồn vào bến Hoà-trường thành một rồi quay sang ph. Đ.chảy suốt hai h. Ngọc-sơn và Quảng-xương (Thanh-hoá) để tới cửa Hòn.

NGỌC-HÂN (1770-1799) nhđ. Công-chúa vua Lê Hiển-tông (1740-1786), được vua cha từ-hôn cho Bắc-bình-vương Nguyễn-Hu

năm bính-ngọ (1786) khi vương đem binh ra Bắc hộ chúa Trịnh và dẹp Phù-liêu, đem chính-quyền về cho vua Lê sau 216 năm trong tay các chúa Trịnh; năm 1788, khi Nguyễn-Huệ lên ngôi hoàng-đế, bà được phong chức Bắc-cung hoàng-hậu; năm 1792, khi vua Quang-trung tháo, bà có làm hai bài văn khóc vua.

NGỌC-KHOA *nhd.* Công-chúa thứ ba của chúa Sài Nguyễn-phúc-Nguyên và bà Mạc-thị-Giải, bà cho vua Chiêm-thành Po Romé (1627-1651) và rốt được sủng-ái. Nhận shen với hai bà vợ khác của vua, bà nghĩ ra cách trả thù là giả đau nặng và đòi vua phái họ cày thẳn-mộc Cẩm-xe, may ra bà nói khôi. Vua ý lời; sau khi cày bị đốn, vua bị từ-trận và bà Ngọc-Khoa được trả và VN.

NGỌC-LẠC *đđ.* tím, châu c/ Th. Thanh-hoa, châu-trị ở xã Ngọc-khê, Tg. Ngọc-khê.

NGỌC-SƠN *đđ.* Cửa biển thuộc châu Vạn-ninh (Quảng-yên).

NGỌC-TRẦN *đđ.* C/g. hòn Chén, núi nằm trên bờ sông Hương, cách chầu-thành Huế 8 cs., có điện thờ bà Thiên-y A-na và Thuỷ-thần.

NGỌC-TRUY *đđ.* Sông bắt nguồn từ chầu Lương-chính, chảy qua hai h. Thuy-nguyên và An-định (Thanh-hoa) rồi đổ vào sông Mã.

NGỌC-VĂN *nhd.* Công-chúa thứ hai chúa Sài Nguyễn-phúc-Nguyên và bà Mạc-thị-Giải, bà cho vua Chân-lẹp là Choi Chette II; chính nhờ bà can-thiệp với chồng mới có việc di-dân VN. vào Mô-xoài và dân-dân ăn len hết Đồng-nai. Sau, khi Chân-lẹp bị Xiêm-le xâm-lấn, bà nhờ chúa Nguyễn gởi binh sang giúp Chân-lẹp đánh đuổi quân Xiêm. Nhờ sự can-thiệp này mà Chân-lẹp nhường Th. Biên-hoà cho VN.

NGỌC-VÂN *nhd.* Tên thật là Ang-Mey, người Chân-lẹp, con vua Nặc-ông-Chân; năm ất-vi (1835), khi nước này thuộc dưới quyền bảo-hộ của VN, công-chúa được quan bảo-hộ là Trương-minh-Ciêng tâu xin với vua Minh-mạng lập công-chúa làm quan-cố là nước VN, (vì thế mới có tên Ngọc-Vân), còn toàn nước Chân-lẹp thì đổi là Trấn-tây-thành, chia thành phủ, huyện đê cai-trị.

NGỌC-XUYẾT *đđ.* X. Linh-trường.

NGÔ (939-965) *sk.* Một triều - đại ở nước Nam do Ngô-Qúyền dựng lên, truyền đến đời Ngô-xương-Xí, bị loạn sứ-quân phản tranh rồi bị nhà Đinh dứt.

NGÔ (222-280) *chtr.* X. Đông-Ngô.

NGÔ-BỆ *nhd.* Một tướng giặc ở núi Yên-phụ, mện Hải-duong đời Trần Dụ-tông (1341-1369).

NGÔ-CẨM-HỮU *nhd.* Chúc Thủ-quận-công đời vua Lê Thổ-tông (Nam-triều), năm tân-mão (1591), vắng mang chúa Trịnh đem binh đánh nhà Mạc (Bắc-triều).

NGÔ-CÔN *nhd.* Người TH., du-đảng nhóm Cách-mạng Thái-bình thiên-quốc ở triều Mân-Thanh, trốn sang VN. xin trú-ngụ từ năm quý-hợi (1863) rồi bội-urc, cướp phá các tỉnh luân; năm mậu-thìn (1868) chiếm Cao-bằng; quan quân đánh dẹp bị giết rất nhiều; năm canh-ngũ (1870), bị Ông-ich-Khiêm bắn chết và phá tan quân giặc khi chúng vây Bắc-ninh.

NGÔ-CHÂU-LƯU *nhd.* Một nhà sư già Hán-học đời Tiền-Lê, được vua Lê Đại-hành (980-1005) sai làm bài từ tiễn sứ Tàu về nước để khoa su-nghiệp văn-học nước Nam.

NGÔ-CHI-LAN *nhd.* Người làng Phù-lô, h. Kim-hoa, trấn Kinh-bắc (sau đổi là h. Kim-anh, Th. Phúc-yên), vợ Phù-thúc-Hoành, Đông-các đại-học-sĩ, giỏi thi-văn, được vua Lê Thánh-tôn tuyển vào cung dạy cung-nữ học.

NGÔ-ĐỨC-KẾ *nhd.* Người làng Trào-nha (Hà-tĩnh), tuy đã tiễn-tại năm tân-sửu (1901), nhưng nhờ ảnh-hưởng những học-thuyết mới nên không nhận quan-chức; năm 1904, them-gia phong-trào Đông-du; năm 1907, cùng nhiều đồng-chí mở Đông-kinh nghĩa-thục; vào Nam ra Bắc nhiều lần để vận động cứu-quốc; bị Pháp bắt đày Côn-dảo, năm 1925 mới được trả tự-do.

NGÔ-HẢI-HOÀNG *nhd.* Người Nghệ-an, vào VN. Quốc-dân-đảng từ năm 1928, ở chi-bộ Tuyên-quang; thay Quản Cầm chỉ-huy bộ-đội vũ-trang đánh Yên-báy đêm 10-2-1930, bị Hội-đồng đế-hình họp ngày 28-3-1930 xử tử-hình.

NGÔ-KHỚI *nhd.* Người nước Võ đời Đông-châu TH., có tài cầm binh, được vua Tề gả công-chúa cho. Sau bò Tề đầu Lỗ và phải giết vợ để được trọng-dụng trong

việc đánh Tề. Tuy đánh Tề có công và được phong tước cao, nhưng cũng không được Lỗ tin cậy. Túng phải bỏ Lỗ đầu Sở và chết tại Sở khi nước này có loạn. (X. Sát thê cầu tướng PH. II.).

NGÔ-LÝ-TÍN *nhđ.* Người làng Cơ-xé, h. Quảng-đức (Thăng-long) làm quan triều Lý; năm thứ 7 niên hiệu Trinh-phù, giặc cướp nồi như ong; ông được vua Lý Cao-tông (1176-1210) bái ông làm Thượng-tướng-quân đam binh đánh dẹp; sau được phong Phụ-chính; mất năm thứ 5 niên hiệu Gia-thụy nhâm canh-tuất (1190).

NGÔ-MÃNH *nhđ.* X. Muỗi đốt không xua. PH. II.

NGÔ-NHÂN-TỊNH *nhđ.* Tự Nhữ-đơn, gốc TH., học-trò Võ-trường-Toản; ra phò chúa Nguyễn-Ánh khi ngài còn đặt-lạc ở miền Nam; làm quan tới chức thượng-tho bộ Công kiêm Hiệp-trấn thành Gia-dịnh; được cử đi sứ sang TH. năm nhâm-tuất (1802) đến giáp-tý (1804) mới về; làm chánh-sứ đàm phöng Nặc-ông-Chân làm vua Chân-lạp năm đinh-mão (1807); có cùng Bùi-dương-Lịch soạn quyển *Nghệ-an phöng-thâk*; cùng với Trịnh-hoài-Đức và Lê-quang-Định, nồi danh *Gia-dịnh tam thi-gia*; mất năm quý-dậu (1813) và được chôn ở Chí-hoa (*Gia-dịnh*); mộ bị quật năm bính-tý (1936) để lấy đất làm nhà ga Sài-gòn (*Saigon merchantises*).

NGÔ-NHẬT-KHÁNH *nhđ.* Một trong 12 Sứ-quân đời Ngô-xương-Xí; chiêm giữ Đường-lam (Phú-thọ, Sơn-tây), xung Ngô-lâm-công (X. Sứ-quân).

NGÔ-PHÙ-TA *nhđ.* X. Phù-Ta.

NGÔ-QUÀNG *nhđ.* Tỳ-tướng cự Phan-dinh-Phùng, quân-suất cẩn-cứu Nghị-thú trong h. Nghị-xuyên (Hà-tĩnh).

NGÔ-QUYỀN (901 - 945) *nhđ.* Người xã Đường-lam (h. Phú-thọ, Th. Sơn-tây) tướng và rể Đường-diên-Nghệ, đóng giữ Ái-châu (Thanh-hoá); khi hay tin cha vợ bị Kiêu-công-Tiết giết mà cướp quyền, bèn cù binh về đánh báo-cửu. Tiết cầu-cứu vó, nhà Nam-Hán. Viện-binhs chưa đến thì Ngô-Quyền đã giết được Tiết (938) rồi bày thuyền-trên tại sông Bạch-dâng. Viện-binhs Nam-Hán do thái-tử Hoằng-Tháo cầm đầu đến nơi, bị cọc đâm lủng thuyền, chìm hắt

phân nửa, Hoằng-Tháo bị bắt giết. Vua Nam-Hán sợ, không dám dòm - ngó đến nước Nam nữa. Ngô-Quyền lên ngôi năm Kỷ-hợi (939) đóng đô ở Cố-los (h. Đông-anh, Th. Phúc-yên), dựng lên nhà Ngô, đem lại quyền tự-chủ cho nước Nam sau 1050 năm bị đà-hộ.

NGÔ-SĨ-LIÊN *nhđ.* Người làng Chúc-li, h. Chương-đức, Th. Hà-nam BV., đà tiền-sĩ năm 1442 đời vua Lê Thái-tông; đón đời Lê Thánh-tông, làm Lê-bộ tâ-thị-lang, kiêm biên-soạn tại Quốc-sử-quán; soạn-giả hai bộ *Đại-Việt sử-ký* sau Lê-văn-Hưu, chép từ đời Hồng-bang đến đời Lê Thái-tông, thọ 98 tuổi.

NGÔ-TẤT-TỐ *nhđ.* Nhà Hán-học có chịu ảnh-hưởng văn-học Âu-tay, đã viết báo và rất nhiều sách thuộc các loại Phóng-sự, tiểu-thuyết phóng-sự, Phê-bình và diễn-giải, Khảo-cứu và Phiên-dịch, những quyển được đề ý nhất là *Vieo lèng*, *Lầu ch่อง*, *Tết đèn*, *Đường-thì*.

NGÔ-TUẤN *nhđ.* Tự Thường-kiệt, giúp nhà Lý có công to nên được ban họ Lý (X. Lý-thường-Kiệt).

NGÔ-TUẤN-KIỆT *nhđ.* Người h. Hoằng-hoá, Th. Thành-hoá, chúa Lại-bộ thị-lang đời vua Lê Chiêu-tông; tính người rất mực thanh-liêm, làm quan mà ở nhà tranh, mặc áo vải, ăn cơm rau nên được vua ban tiền gạo để dưỡng-liêm (nuôi người liêm-chính). Khi họ Mạc soán ngôi, ông theo vua Lê vào Thành-hoá; sau bị quân nhà Mạc bắt, ông nhặt ăn mà chết.

NGÔ-TÙNG-CHÂU *nhđ.* Người h. Phè-cát, Th. Bình-dinh, học với Võ-trường-Toản tại Gia-dịnh; năm mậu-tuất (1778) phò chúa Nguyễn-Ánh khi ngài mới khởi-binhs tại Gia-dịnh, được phong chức Hán-lâm lân đến Kỷ-lục Trần-biên kiêm phu-đạo đồng-cung Cảnh; năm kỵ-vị (1799), làm tham-tén cho Võ-Tánh trấn-thủ Quy-nhon; năm tân-dậu (1801) vì trọng thành hết lương, phải cùng chư-tướng tuẫn-tiết.

NGÔ-THANH-THUYẾT *nhđ.* Đặng-viên VN. Quốc-dân-đảng, một trong các nhà lãnh-đạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hội-dồng đà-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGÔ-TÌI-CHÍ *nhđ.* Tự Học-tốn, hiếu

Uyên-mại, con của Ngô-thì-Sĩ, làm quan đời Lê-mạt; năm mậu-thân (1788), khi Tây-sơn đánh Thăng-long, cùng Lê Mẫn-dé (Chiêu-thống) chạy đến Chí-linh (Hải-dương) rồi trở về tự-tập đồ-déng đồ-báo-phục; bị binh-mất ở Gia-bình (Hải-dương); tác-giả An-nam Nhât-thống-chí và Ngô-gia văn-phái.

NGÔ-THÌ-NHIỆM nhd. Người làng Tề-thanh - oai, Ph. Thanh-oai (Hà - đông) đồ-tiến-sĩ đời vua Lê Hiển-tông (1740-1786) năm định-vị (1787), khi Lê Mẫn-dé (Chiêu-thống) chạy sang TH., được Bắc-binh-vương Nguyễn-Huệ phong Lại-bộ tể-thị-leng dưới quyền giám-quốc của Lê-duy-Cản; năm kỷ-dậu (1789); sau khi vua Quang-trung thắng-trận Đồng-da, được vua giao-phó việc giao-thiệp với nhà Thanh để lấy lại hoà-khí; bị nhà Nguyễn cắn-nọc đánh chết năm nhâm-tuất (1802) và tội phò Tây-sơn.

NGÔ-THÌ-SĨ (1726-1780) nhd. Tự Thế-lộc, hiệu Ngô-phong và Nhị-thanh-cử-sĩ, người xã Tề-thanh-oai, Ph. Thanh-oai, Th. Hà-dông, đồ-tiến-sĩ năm bính-tuất (1766) đời Lê Hiển-tông; làm Đốc-trấn Lạng-sơn, ông cứu dân khỏi nạn đói kém lưu-vong; làm Thiêm-dô ngự-sử, ông điều-trấn 4 việc đều được triều-dinh thi-hành 10 Thân định phép thi-cử, 20 Thân sức tung lè, 30 Truy-sùng nho-tiên, 40 Lý chính văn-thès; tác-giả Anh-ngôn thi-tập, Ngô-phong văn-tập, Nhị-thanh động-tập và nhiều thơ văn trong Ngô-gia văn-phái.

NGÔ-THÌ-ÚC (1690-1736) nhd. Hiệu Tuyết-trai, người xã Tề-thanh-oai, Ph. Thanh-oai (Hà-dông), đồ hương-cống, không ra làm quan; tác-giả Tuyết-trai thi-tập và Nam-trình liên-vịnh-tập.

NGÔ-VĂN-CHIỀU nhd. Người đảo Phú-quốc, sêng-lèp dạo Cao - dài năm 1926; mất tại Cần-thơ.

NGÔ-VĂN-DU nhd. Đặng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hồi-dông đe-hành Pháp-nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGÔ-VĂN-SỞ nhd. Tướng của Bắc-binh-vương Nguyễn-Huệ; năm định-vị (1787) làm Tham-tán quân-vụ cho Vũ-văn-Niệm đê

rs Bắc đánh Nguyễn-hữu-Chinh; khi giết được Chinh rồi, thấy Nhậm có ý mưu-phản, Sở viết mạt-thor về cho Bắc-binh-vương; vương tức-tốc ngày đêm ra Bắc, bắt giết Nhậm rồi lập dòng Lê lên giám-quốc; Sở được giao trượng-nhiệm Trấn-thủ Bắc-hà; năm kỵ-dậu (1789), được lệnh đưa vua già sang chầu vua Càn-long nhà Thành ở Yên-kinh; năm乙-mão (1795), được lệnh trấn-thủ lại Bắc-hà rồi bị triều và Phú-xuân giết chết trong một cuộc tranh quyền của triều-thần nhà Tây-sơn.

NGÔ-XÁNG nhd. X. Trên trời mệt bùa, dưới thế mệt năm PH. II.

NGÔ-XƯƠNG-NGẬP nhd. Con trưởng Ngô-Quyền (Tiền Ngô-vương), nối ngôi cha năm 944, nhưng bị cựu là Dương-tam-Kha đoạt ngôi, phải trốn sang Nam-sách (Hải-dương); năm 950, nhà em là Xương-Văn giết Tam-Kha và rước về lập lại nhà Ngô, cả hai anh em cùng làm vua, Ngô-xưng Thiên-sách-vương, Văn: Nam-tần-vương. Ngập mất năm 954.

NGÔ-XƯƠNG-VĂN nhd. Con thứ Ngô-Quyền (Tiền Ngô-vương), em Xương-Ngập. Năm 944 cha chết, anh bị cựu là Dương-tam-Kha cướp ngôi, Văn cam tâm làm con nuôi Tam-Kha để chờ dịp. Năm 950, được Tam-Kha sai đi dẹp giặc ở Sơn-tay, Văn mưu cùng hai tướng Dương-cát-Lợi và Đỗ-cánh-Thrace kéo binh về bắt Tam-Kha, lập lại nhà Ngô, lại rước anh là Xương-Ngập về chung lo việc nước. Năm 965, nhân đi dẹp giặc ở Thái-binh, bị tân chết.

NGÔ-XƯƠNG-XÍ nhd. Con Thiên-sách-vương Xương-Ngập, cháu nội Tiền Ngô-vương Quyền; nối ngôi chú là Nam-tần-vương Xương-Văn từ năm 965; nhưng nhằm lúc loạn-lạc bốn phương, nhiều hào-kịt: cát-cú mỗi người một nơi xưng Sứ-quân, cờ-nghiệp nhà Hậu-Ngô cũng rút hép lại nên Xương-Xí cũng chỉ là một Sứ-quân, chiếm giữ Bình-kịu (Hung-yen) đến 968 bị Đinh-bộ-Linh đập để dựng lên nhà Đinh.

NGỘT-LƯƠNG HỢP-TỊ i nhd. Tướng Mông-cồ, vang lịnh Hốt-tát-Liệt sang đánh nước Đại-ly (thuộc Võn-nam) và xâm-chiếm nước Nam dưới thời Trần Thái-tông (1225-1258); vì không chịu được thuy-tho nước Nam, phải kéo binh về (Wougleangotsi).

NGŪ-GIANG đđ. Con sông bắt nguồn từ sông Mã và sông Lương, chảy qua 3 h. Hoằng-hó, Mý-hó và Hậu-lộc, Th. Thanh-hó, đè dò ra cửa Y-bích.

NGŪ-THUẤN (2255-2208 trTC) nhđ. Họ Hữu-ngu, tự Đê-quân, quán ở Diêu-khư TH., được vua Nghiêng nhường ngôi và gá cho hai con là Nga-Hoàng và Nữ-Anh. Ông ngôi được 48 năm, nhường ngôi cho vua Võ (X). Vợ cày chém nhặt PH. II. và Nga-Hoàng, Nữ-Anh PH. III).

NGŪ - BÁ sk. Năm nước chư-hầu lớn đón Đông-Châu TH. là Tề, dưới thời Hoàn-công; Tống, dưới thời Tương-công; Tấn, dưới thời Văn-công; Tần, dưới thời Mục-công và Sở, dưới thời Trung-công.

NGŪ - ĐẠI sk. Năm triều-dai nối-tiếp nhau thống-trị TH. thời xưa là Đường, Ngu, Hạ, Thương và Châu.

NGŪ - ĐẠI sk. Cig. Ngū-quý, năm triều-dai nối-tiếp và chia-xé nước TH. ra dè thống-trị khi nhà Đường mất, từ 907 đến 959, là Hậu-Lương, Hậu-Đường, Hậu-Tấn, Hậu-Hán và Hậu-Châu.

NGŪ-ĐẠI-CHÂU đđ. Năm châu ở thế-giới ngày nay là châu Á, châu Âu, châu Mỹ, châu Phi và châu Úc.

NGŪ-ĐẠI-DƯƠNG đđ. Năm biển lớn trên thế-giới là Ấn-dô-dương, Bắc-băng-dương, Đại-tây-dương, Nam-băng-dương và Thái-bình-dương.

NGŪ-ĐẾ chtr. Năm vị Hoàng-dế TH. đời thương - cõ là: Phyo-hy, Thần-nông, Hoàng-dế, Thiếu-hạo, Xuyên-húc (theo Kinh-lê); hoặc: Hoàng-dế, Xuyên-húc, Đế-Cốc, Đường-Nghiêng và Ngu-Thuấn (theo Sử-ký); hoặc: Thiếu-hạo, Xuyên-húc, Đế-Cốc, Đường-Nghiêng và Ngu-Thuấn (theo Thượng-thu).

NGŪ-ĐÓI đđ. Năm dài dắt của đia-cửu, tính theo bờ vòng quanh ngang và từ giữa là Nhiệt-dới, trên và dưới của Nhiệt-dới là Bắc-ôn-dới và Nam-ôn-dới, ở đầu trục trên là Bắc-cực và đầu trục dưới là Nam-cực.

NGŪ-HÀNH (h. HOÀNH)-SƠN đđ. Năm hòn núi cách Đà-nắng 8cs., thuộc Q. Hoà-vang, Th. Quảng-nam, ở sát biển, trong ấy

có núi Non-nước toàn đá cầm-thạch.

NGŪ-HỒ đđ. Năm hồ to ở TH. là Tây-hồ, Thát-hồ, Đặng-dịnh-hồ, Phan-dương-hồ và Sào-hồ.

NGŪ-HỒ-TƯỚNG nhđ. Năm tướng mạnh của nhà Thục đời Tam-quốc là Quang-vân-Trưởng, Trưởng-Phi, Triệu-Vân, Huỳnh-Trung và Mã-Siêu.

NGŪ-HỒ-TƯỚNG nhđ. Năm tướng mạnh nhà Tống, đời Nhâm-tông là Địch-Thanh, Thạch-Ngọc, Lưu-Khánh, Trưởng-Trung và Lý-Nghiêm (trT).

NGŪ-LĨNH đđ. Núi trong Th. Hồ-nam TH., nơi gộp-gõ giữ vua Đỗ-minh và mội nòng tiên đê sinh ra Lạc-Tục Kinh-dương-vương, vua nước Xích-quỷ.

NGŪ-NHẠC đđ. Năm hòn núi to, tiêu-biểu năm phương-hướng của nước TH. là: Hành-sơn, hướng N.; Hoa-sơn, hướng T.; Hàng-sơn, hướng B.; Thái-sơn, hướng Đ. và Trung-sơn, trung-tương.

NGŪ-PHỦ đđ. Năm địa-hạt toàn cõi nước Nam đời Lê (1428-1788), phân-định theo cơ-cửu quan-sự: Trung-quân-phủ, Tây-quân-phủ, Đông-quân-phủ, Bắc-quân-phủ và Nam-quân-phủ để tiện việc hành-quản.

NGŪ-QUẢNG đđ. Năm vùng rộng lớn ở miền Trung-Việt là: Quảng-bình, Quảng-trị, Quảng-đức (chỉ Thủ-kiên), Quảng-nam và Quảng-ngãi (tiếng xưa, khi chưa có Quảng-tín).

NGŪ-QUÝ sk. X. Ngū-đại.

NGŪ-QUỲ nhđ. Năm con quỷ phé đời, chỉ năm tên gian-nịnh nước Ngồ TH. là: Phùng-diên-Ký, Phùng-diên-Lô, Trần-Giáo, Ngũ-Săm và Trần-Văn-Huy hoặc năm tên gian-nịnh đời Tống TH. là: Vương-khâm-Nhược, Đinh-Vi, Lâm-Đặc, Trần-bành-Niên và Lưu-thừa-Khuê.

NGŪ-QUYỀN HIÉN-PHÁP chtr. Năm quyền căn-bền ghi trong hiến-pháp (do Tôn-Văn đặt ra) là: quyền Lập-pháp, quyền Hành-chánh, quyền Tu-pháp, quyền Khảo-thí và quyền Giám-sát.

NGŪ-TỘC nhđ. Năm dân-tộc lớn của TH. trong thời toàn-thịnh là: Hán, Mân, Mông, Hồi và Tạng.

NGŨ TỬ-TƯ nhđ. Tên hiệu của Ngũ-Viên, người nước Sở đời Đông-Châu TH.; nhân ché là Ngũ-Xe và anh là Ngũ-Thượng bị vua Sở Bình-vương nghe lời gièm mà giết đi, nên Tử-tử trốn qua nước Ngô để mượn binh bảo cùu. Trái nhiên gian-nan (X. *Tâm sầu bạch phát và Trầm mành tử-tiết PH.II.*) mới đến Ngô và phải đẻ một thời-gian dài làm cho Ngô cường-thịnh mới xua quân về đánh Sở thì Sở Bình-vương mất đã lâu. Tử-tử vẫn chưa nguôi giận, cho đào mồ đem thây Bình-vương lên đánh 300 roi và móc mắt (X. *Đèn ơng người chết PH. II.*).

NGỤC-TRUNG-THU vch. Tập sách tuyệt-meng của cụ Phan-bội-Châu viết năm 1913 khi ngồi tù ở Quảng-châu TH., tư-thuật viết-minh bôn-tâu quốc-sự mấy mươi năm.

NGUY dd. Một trong bảy nước mạnh nhất đời Đông-Châu (Thất-hùng).

NGUY dd. Một nước ở miền B. nước TH. thời Tam-quốc do Tào-Phi (con Tào-Tháo) thi vua Hiển-dế nhà Hán mà soán ngôi đế phản ba chén vạc (Bắc-Ngụy, Đông-Ngô và Tây-Thục). Khoảng giữa 264-265, nhà Ngụy có nhận cho người Giao-châu đầu-hàng vì quan lại nhà Đông-Ngô quá tham-tàn, bị dân Giao-châu giết và đánh đuổi đi. Năm 265, vua Ngụy là Tào-Hoàng bị Tư-mã-Viêm phế đế lập lên nhà Tấn. Từ Ngụy Văn-dế Phi đến Ngụy Nguyên-dế Hoáng là 5 đời vua, được 46 năm.

NGUY-KIM-LONG nhđ. Người Phước-kiến, giáo-sư, 32 tuổi (tính đến 1911), đảng-viên Trung-quốc Cách-mạng đồng-minh-hội, tham-gia cuộc cách-mạng đà lật nhà Mân-Thanh, từ-trận ngày 29.3.1911 khi tấn-công tu-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu, được cùng 84 đồng-chí khác chôn tại Hoàng-hoa-cương và được kỉ là một liệt-sĩ.

NGUY-KHẮC-ĐÀN nhđ. Người h. Nghị-xuân (Hà-tĩnh), fö thám-hoa năm bính-thìn (1856) nhằm Tu-dứa thứ 9, làm Án-sát, Bô-chính nhiều nơi, ở đâu cũng được tiếng khen là tuần-luong; năm 1863, sung chức bồi-sú trong phái-doàn Phan-thanhh-Giản sang Pháp; về nước, thăng Hộ-bô thám-tri, quyền Binh-bộ thương-thor.

NGUY-KHẮC-TUẦN nhđ. Người h. Xuân-viện, (Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ khoa mậu-tuất (1838) triều Minh-mạng; thờ ba triều Minh-mạng, Thiệu-trị và Tu-dứa, trán nhậm 14 tinh, đến đâu cũng nổi tiếng tuần-luong.

NGUY KHÔI nhđ. X. Lê-văn-Khôi.

NGUY-THÚC nhđ. Tướng nhà Hồ dưới thời Hồ-hán-Thường (1401-1407), khi bại-binh, khuya Quý-Lý tự-thiêu để tránh cái nhục bị bắt; bị Quý-Lý giận đem giết.

NGUYỄN (1277 - 1368) sk. Một triều-đại nước TH. sau nhà Tống và trước nhà Minh; nguyên là dân-tộc Mông-cô di xâm-chiếm toàn trung-bộ châu Á và một phần châu Âu; vua đầu-tiên là Hốt-tất-Liệt hiệu Thế-tôn, truyền đến Thuận-dé thì bị người Hán-tộc họ Chau diệt đẻ dựng lên nhà Minh, bắt-cá 10 đời vua, 90 năm.

NGUYỄN-HỒNG nhđ. Bút-hiệu của Nguyễn-nguyễn-Hồng, một nhà viết-tiểu-thuyết-phóng-sự; tác-phẩm đáng kỉ nhứt là *Bí-võ, Bay Hẹu, Những ngày thơ ấu*.

NGUYỄN (Chúa) nhđ. (1600-1777): Cơ-nghiệp họ Nguyễn dựng nêng ở Đàng-trong (từ Sông Gianh vào Nam) do Đoàn-quân-công Nguyễn-Hoàng (1600-1613), bị nhà Tây-sơn đánh lầy (1777), gồm 9 đời Chúa, 178 năm.

NGUYỄN (1802-1945) nhđ. Triều-đại chót của nước VN. quân-chủ, từ năm nhâm-tuất (1802) vua Thanh-tà Cao-hoàng tức-vi, niên-hiệu Gia-long, đến năm ất-dậu (1945), vua Bảo-đệ bị ép thoái-vi đe nhường chánh-quyền cho chánh-phủ Việt-minh, bắt-cá 12 đời vua, được 143 năm.

NGUYỄN-AN-CƯ nhđ. Một nhà nho, làm thầy thuốc bắc ở Hố-môn, em ruột Nguyễn-an-Khương; có tài trào-phúng trong văn-chương như: trước cửa tiệm thuốc Ông, có dôi liễn dối: *Đau tiếc thân, lành tiếc của, thối ở bắc đê quen; Ông lồng trước, mích lồng sau, ai có tiền đến hốt hay hai bên tẩm biển thờ Thà-thần, Tài-thần: Ít giấy hép-hời, thờ một chõ; Giúp tôi làm phuốc, bớ hai Ông!*...

NGUYỄN-AN-KHƯƠNG nhđ. Một nhà văn miến Nam, từng viết cho báo Nông-cđ mìn-dèm và dịch nhiều truyện tauri-lanh-tý Phong-trào Duy-tân ở Nam, lập Chiêu-nam-lầu (khách-sạn) làm nơi hò-hèn và đưa rước thanh-niên xuất-dương trong Phong-trào Đông-du.

NGUYỄN-AN-NINH nhđ. Con Nguyễn-an-Khương, người Quán-tre, Q. Hố-môn (Gia-dịnh), nguyên là sinh-viên trường luật Hà-nội, sang Pháp tiếp-tục học luật và

đỗ cử-nhan; cuối năm 1924 về nước sang lập tờ báo Pháp-văn *La cloche félée* (Chuông rè) làm cơ-quan chí-trích thyc-dân; giữa năm 1925, bị bắt và bị kêu án 18 tháng tù về tội tò-chức cuộc diễn-thuyết ở đường Lanzarotte (nay là Đoàn-công-Bửu) mục-dịch dài trả tự-do cho cụ Phan-bội-Chau bị bắt tại Quảng-châu và sắp giải về xứ ở Hà-nội; năm 1928 bị kết-án 3 năm tù về tội lập Hội kín; năm 1933 viết bài cho báo Trung-lập và làm gach-nối, hoà-giải được hai nhóm Đệ-tam và Đệ-tứ ở Sài-gòn; năm 1934, ứng-hộ sô Leo-dông (Đệ-tam và Đệ-tứ nhặt lại), đắc-cử vào Hội-dông thành-phố Sài-gòn—Chợ-lớn; năm 1936, được cử làm Giám-đốc Ủy-ban hành-dộng trung-ương đà tò-chức Đông-dương đại-hội; cuối năm ấy, cả nhóm đều bị bắt giam, phải tuyêt-thực đến 8 ngày mới được thả; năm 1939, nhân có đệ-nhị thế-chiến bén Âu, nhà cầm quyền Pháp ở đây bắt hết các phần-tử có thành-tích chính-trị dày dì các nơi, ông cũng bị đưa ra Côn-nôn và mất tại hải-dảo ấy giữa năm 1943. Có dịch bản Dân-ước của J.J.Rousseau và sáng-tác 2 quyền *Hai bà Trung* và *Tôn-giáo*.

NGUYỄN-ÁN (1770-1815) nhđ. Tư Kính-phù, hiếu Ngu-hồ, người làng Du-hồ, h. Đông-ingen (sau là Ph. Từ-sơn, Bắc-ninh); năm Ất-sửu (1805), được vua Gia-long vời ra làm tri-huyện Phù-dung (Hưng-yên), sau từ-quan vì việc riêng; năm Đinh-mão (1807) đỗ cử-nhan; năm Mậu-thìn (1808) được bổ làm tri-huyện Tiên-minh (Kiến-an); năm Ất-hợi (1815) từ-trấn tại chỗ nhậm. Văn-nghịp: *Tang-thương ngẫu-lục*, *Phong-tâm minh-lại thi-tập*.

NGUYỄN-ÁN nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hội-dông đê-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén ám tử-hình.

NGUYỄN-ÁNH nhđ. Con thứ ba chúa Sãi Nguyễn-phúc-Nguyễn, trấn-thủ Quảng-nam; năm Quý-dậu (1633), tư-thông với chúa Trịnh toan tranh-quyền với cha nhưng việc không thành; năm Ất-hợi (1635), nhân cha mất, anh là Phúc-Lan kế-nghiệp, bèn khởi-binh làm phản; nhưng việc không thành, bị giết.

NGUYỄN-ÁNH nhđ. X. Nguyễn-phúc-Ánh.

NGUYỄN-BÁ-ĐƯƠNG nhđ. Người làng Nguyễn-xá, h. Thần-khé (Thái-bình) đỗ tiến-sĩ nǎn, bính-tuất (1766) đời Hậu-Lê; cưới vợ là một cô gái hàng rong có lần dâng ra tiền cứu Ông khỏi nhục khi Ông còn hàn-vi là uống rượu không tiền trả; khi trấn-nhậm Ai-châu (Thanh-hoá), có bắt một cưỡng-hào nẹp cho chúa Trịnh với tang-chứng hối-lộ hàn-hoi, mặc dầu Ông biết tay cưỡng-hào ấy là em ruột Đặng-phi, vợ yêu của Chúa.

NGUYỄN - BÁ - HỌC (1857-1921) nhđ. Người xã Giáp-nhất, h. Thanh-trì (Hà-dông); thuở nhỏ học nho khá rồi sang học chữ Pháp; làm giáo-học ở Sơn-tây và Nam-dịnh; sau khi về hưu, chăm-chú việc sêng-tác sách-vở có tính-cách giáo-duc và sở-trường và doan-thiên tiều-thuyết.

NGUYỄN-BÁ-KÝ nhđ. Đỗ tiến-sĩ đời vua Lê Nhân-tông (1443-1459) được bổ làm Hán-lâm Tri-ché-cáo, thăng lân đến Trung-thư-łanh thị-lang, gia hàm Văn-minh-diện đại-học-si; có lần can vua Thánh-tông (1460-1497) không nên lược bỏ kinh-sử khi làm văn.

NGUYỄN-BÁ-LÂN (1701-1785) nhđ. Người xã Cò-dé, h. Tiên-phong (sau là Ph. Quảng-osei, Sơn-tây), đỗ tiến-sĩ năm Tân-hợi (1731), quan đến Thượng-thur, tước-hầu; giỏi và phú, có lưu lại Gia-canh hưng-tinh phú, Ngã-ba-hạc phú, Trường-Lưu-hữu phú.

NGUYỄN-BÁ-LINH nhđ. Tên hiệu của Nguyễn-Nhan, tục gọi là Phạm-Nhan (tên tội phạm tên Nhan), người TH. Iai VN., cha Quảng-dông, mẹ là người làng An-báي, h. Đông-trieu (Hải-dương); và Tàu học và đỗ tiến-sĩ lại cao tay phu-thụy, thường dộn vào cung vua thông-gian với cung-nữ; có lần việc bại-lộ, bị án tử-hình. Nhân thái-tử Thoát-Hoan đi đánh nước Nam cần người hướng-đạo, Bá-Linh được tha để sung chức ấy. Ra trận, thường dùng phép thuật giết quân Nem, bị Hưng-đạo-vương phá phép và bắt chém nơi quê mẹ hồn.

NGUYỄN - BÁ - NGHI nhđ. Quan nhà Nguyễn, đời vua Tự-đức, năm nhâm-tuất (1862) vâng mện vua làm Tông-đốc ba Th. Sơn-tây, Hưng-hoá và Tuyên-quang đê dẹp giặc.

NGUYỄN-BÁ-QUÝNH nhđ. Tòng-binh nhà Hậu-Lê; đời Lê Anh-tông (1556-1573)

trấn-thủ Quảng-nam; năm kỵ-tỵ (1569) được lệnh về giữ Nghệ-an.

NGUYỄN-BÁ-TÂM nhđ. Học-sinh trường bách-nghệ Hà-nội, nhân-viên ban án - sát VN. Quốc-dân-dâng do Đản-trần-Nghiệp tức Ký Con chỉ-huy; trong cuộc tấn-công Hà-nội đêm 11-2-1930, rủi-ro bị bom nổ ngay trên tay nên bị bắt đầy Côn-dao; mâu-án, tuy chí còn một tay, vẫn giết được một viên tri-thuyện tại Hà-nội và tưối cười bước lên máy chém.

NGUYỄN-BẶC nhđ. Tướng của Đinh Tiên-hoàng, chức Đinh-quốc-công, giết Đỗ-Thích sau khi tên này hành-thích vua lời cùng bá-quan lập con của Tiên-hoàng là Võ-vương làm vua. Nhân-thấy thêp-dạo tướng-quân Lê-Hoàn ra vào cung-cấm tu-thông với thái-hà, Bặc lo có ngày cơ-nghiệp nhà Đinh sẽ mất về tay Lê-Hoàn, nên cất binh đánh Lê Hoàn tại Hoa-lư; việc không thành, bị giết.

NGUYỄN-BÍ nhđ. Tỳ-tướng cụ Phan-dinh-Phùng, quan-suất cẩn-cứ Lễ-thú trong h. Lệ-thủy (Hà-tĩnh) đã chống binh triều và Pháp.

NGUYỄN-BÌNH-KHIÊM (1491-1585) nhđ. Tự Hạnh-phù, hiệu Bạch-vân cư-sĩ, người làng Trung-am, h. Vĩnh-lại (sau là Ph. Vĩnh-hảo, Th. Hải-duc-en), dỗ trọng-nguyên năm 1535 trùm Mạc (Bắc-triều), quan đến Lại-bộ tă-thị-lang, kiêm Đông-các đại-học-sĩ; trong 8 năm, dâng sớ hạch 18 lồng-thần; xin về hưu năm 1542, được tặng-phong chức Trịnh-quốc-công (vì thế, đời gọi ông là Trọng-Trinh); giỏi thi-văn và tướng-số tiên-tri, còn lưu lại tập Bạch-vân quốc-ngữ thi và nhiều lời tiên-trí và hỷ-vận nước nhà mà người đời sau gọi là sẩm Trọng-Trinh.

NGUYỄN-BIẾU nhđ. Người xã Bình-hồ, h. Chí-la (Nghệ-an), sau đổi là xã Yên-hồ, Ph. Đức-thọ (Hà-tĩnh), làm ngự-sử nhà Hậu-Trần; năm quý-tỵ (1413) vâng mọng vua Trần-quý-Khoách yết-kien Trương-Phụ để cầu-hot khi Phụ đánh tới Nghệ-an; được Phụ cắn-lại đái-yến, trong ấy có cỗ đầu người; ông vẫn ăn như thường và mắng Phụ là già nhân già nghĩa hứa lập họ Trần, lại đốt quan huyệnn, cướp của-cái, tàn-hại sanh-linh. Phụ giận, giết đi.

NGUYỄN-BÔNG nhđ. Người xã Kinh-chủ,

h. Từ-liêm (Hà-dong), thái-giám triều Lý Thái-tông (1028-1054), thường được Dương hoàng-hậu sai đi chèo câu-tụ cho bà, được nhà sư đem việc đầu-thoi dạy ông. Việc phát-giác, ông bị giết. Sau, Hoàng-hậu sinh được con trai, lớn lên được nối nghiệp vua anh xưng Lý Nhân-tông (1072-1127). Việc Nguyễn-Bông bị giết oan được hoàng-hậu tâu với Lý Thành-tông (1054-1072), được vua vói phong cho Bông trước vương, lấy hai thôn Vạn-long và An-phú thờ phượng; đàn thờ tại Hồ-tây tên Quảng-đức vương-tử.

NGUYỄN-CÀNH-CHÂN nhđ. Quan them-mưu nhà Hậu-Trần (1407-1413) có nhiều công-trận trong việc chống quân Minh; sau bị Giản-dịnh-dé (1407-1409) nghe lời gièm giết oan.

NGUYỄN-CÀNH-DỊ nhđ. Con của Nguyễn-cành-Chân, gián-vì che văt-lợi mà bị Giản-dịnh-dé giết oan, đem quân Thuận-hóá vă Thanh-hóá, rước Trần-quý-Khoách lập lên làm vua (Trùng-quang-dé) rồi đem binh đánh Bình-than đánh Trương-Phụ, đốt gần hết binh thuyền của Phụ nơi đây, khiến Phụ phải lui lại Diên-chau; sau, trong trận đánh ở Mô-dé, Dị bị tắp-kích trong rừng phải cùng Nguyễn-Súy chạy ra biển. Sau theo vua đánh Văn-dòn, hạ hét đòn-lụy quân Minh, rồi cùng vua trở về Nghệ-an; nơi đây cùng Súy bị Phụ bắt giải về TH., giữa đường tuẫn-tiết.

NGUYỄN-CÀNH-MÔ nhđ. Người Nông-sơn, tướng nhà Lê, đời Lê Anh-tông (1556-1573); nhân có sự tranh quyền giữa Trịnh-Cối và Trịnh-Tùng mà nhà Mạc (Bắc-triều) thừa hứ đánh Nam-triều nhiều trận sòng được vua Anh-tông giao nhiều trọng-trách chống giữ các nơi và dâng lui binh nhà Mạc, lấy lại được nhiều thị-trấn. Đến đời Lê Thá-tông, năm Gia-thái thứ 2 (1574), tướng Mạc là Nguyễn-Quyên đánh Nghệ-an, ông đem binh chống giữ được mấy tháng; cuối-cùng, bị Nguyễn-Quyên bắt được và dù hàng; ông mang Quyên nén bị hại.

NGUYỄN-CẤP nhđ. Tỳ-tướng cụ Phan-dinh-Phùng, quan-suất cẩn-cứ Lễ-thú trong xã Trung-lẽ, Ph. Đức-thọ (Hà-tĩnh) đã chống quân triều và Pháp.

NGUYỄN-CÔNG-HÃNG (1680-1732) nhđ. Tự Thái-thanh, hiệu Tịnh-an, người xã Phù-chân, h. Đông-ông-ogen (sau là Ph. Từ-sơm

Th. Bắc-ninh) dỗ tiễn-sỉ năm canh-thìn (1700) đời vua Lê Hi-tông, quan đến Lai-bộ thương-thor ; năm mậu-tuất (1718) có đi sứ sang TH. ; năm nhâm-tý (1732) bị Trịnh-Giang biếm làm Thủ-chính-sứ Tuyên-quang rồi bắt tu-lận ; về văn thi có đề lại *Tinh-sài thi-tập*.

NGUYỄN-CÔNG-HOAN nhđ. Một nhà văn hiền-doi, chuyên-tù-chân ; có nhiều truyện ngắn và truyện dài đăng báo và in thành sách, đáng kể nhất là *Cô giáo Minh, Tất lừa lồng, Lá ngọc cành vàng* (truyện dài) Kép từ *Bến, Hai thằng khốn nạn, ông chủ báo* (truyện ngắn).

NGUYỄN-CÔNG-HOÀN nhđ. Người làng Cô-dô, h. Tiên-phong (Sơn-tây); trong k) thi hương, ông đậu hạng nhì nhưng nhứt-dịnh là bài ông hay hơn bài người đậu đầu là Lê-anh-Tuấn, bạn ông ; rồi bắt-môn không chơi với Tuấn nữa. Tuấn re làm quan, còn ông chán việc thi-cử, ở nhà cứ uống rượu làm thơ; nhiều lúc, ông nài thi với con ông là Bá-Lân, Bá-Lân nhún-nhường chịu thua thì bị ông mắng chửi. Một hôm, cha con bơi thuyền đi chơi, ông bắt Bá-Lân phải làm thi đua với ông, ai sút kém thì phải bị ném xuống dòng nước. Lèm xong, ông xát thay ván ông kém hơn, ông bèn nhảy xuống nước tự-trầm. Bá-Lân hối-hả nhảy theo vớt ông lên và lạy-ile van-lợn cha bỏ qua việc ấy. Bá-Lân ra làm quan có lần phạm tội, trù tè-tướng Lê-anh-Tuấn ra, không ai cứu được. Bá-Lân xin ông đì nói giùm, ông từ-chối. Tất-cả người nhà xúm nǎn-ni khóc-lóc, ông buộc lòng đi chôn không, đến dinh tè-tướng. Lê-công khán áo chưởng-chạc ra đón rước ông vào nhà, ông không vào mà chỉ nói: « Vì chuyen lôi-thời của thằng bé nhà tôi mà tôi phải đến cõi-nhân ; nếu cõi-nhân đã biết mà nhận lời cho thì một tiềng cũng đáng ngàn vàng : tướng chưởng phải nói nhiều ». Rồi quay-quâ trở ra ; Lê-công theo cầm chưởng được.

NGUYỄN-CÔNG-NHÀN nhđ. Chức Hộ-đốc quân Tà. Định-tường ; cuối tháng 2 năm tân-dậu (1861), hay tin trung-tướng Cherner sập kèo binh tới lấy thành, ông lật-đặt bô thành cõng trước.

NGUYỄN-CÔNG-TRÚ (1778-1858) nhđ. Tự Tồn-chất, hiệu Ngũ-trại, biệt-hiệu Hi-văn, người xã Oai-viễn, h. Nghi-xuân (Hà-tĩnh) ; đỗ giáp-nguyên năm Gia-long 18 (1819), phò

ba triều Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-đức từ chức Hành-lầu sứ-quán đồn Bình-bộ thương-thor ; nhưng nhiều lần bị giáng cấp hoặc giáng làm lính và một lần bị cách ; thao-lược giỏi nên được sai đi dẹp giặc nhiều nơi ; lại cũng có tài kinh-tế, hay đốc quản dân khai-khàn rừng hoang, lập được dinh-diền ở h. Tiên-hài (Thái-bình) và h. Kim-son (Ninh-bình) ; về hưu năm 71 tuổi (1848), thọ 81 tuổi ; về văn-thi, ông giỏi thơ nôm và đặc-sắc vở hát nói ; thi-phèm luân-luân khuyên người, tài trai phải gâng lập sự-nghiệp, ý-tú mạnh-mẽ, từ-diệu rắn-rỏi.

NGUYỄN-CƯ-TRINH (1716 - 1767) nhđ. Hiệu Đạm-am, sinh-quán ở xã An-hòa, h. Hương-trà (Thừa-thiên), nhưng ông bà là người họ Trịnh, gốc ở h. Thiên-lộc (Nghệ-an) ; đến đời cha ông là Đăng-Độ, nhờ có nhiều công với nước, được chúa Nguyễn-phúc-Chu (1691-1725) cho lấy họ Nguyễn ; ông đỗ cử-nhan năm canh-thân (1740) dưới thời chúa Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát và được bồ làm tri-phủ Triệu-phong (Quảng-trị) ; năm giáp-tý (1744) được vua kinh phụ trách việc hành-chánh toàn-quốc ; đầu năm canh- ngọ (1750) được bồ làm tuân-phủ Quảng-ngãi ; nơi đây, với chính-sách nhơn-hậu, ông bình được Mại Đá-vách, năm quý-dậu (1753), ông vắng chỉ can-thiệp nội-lop Chân-lop và dùng kẽ tăm-thye (tăm ăn dâu) để hoàn-thành cuộc nam-tiễn, mở rộng bờ-cõi VN., đkt Đông-khai-dao ở Sa-déc, Tân-châu-dao ở Tiền-giang và Châu-dốc-dao ở Hậu-giang là đất mới do Nặc-ông-Tôn hiến dâng ; về văn-học, ông có sáng-tác truyện *Sai Vãi* đă chấn-hưng phong-tục và khuyễn-khích binh-sĩ ; ông có cùng Mạc-thiên-Tích xướng họ và có Đạm-am văn-tập truyền-lại.

NGUYỄN-CƯU-DẬT nhđ. Tướng nhâ Nguyễn, làm đội-trưởng ; nhân có công đánh tan giặc Tây-sơn năm quý-tỵ (1773) tại Quảng-nam, được phong Tả-quân Đại-dâ-đốc, Dữ quan-công. Năm giáp- ngọ (1774), đi thuyền theo hộ-tống Định-vương Nguyễn-phúc-Thuần khi bị quân Trịnh đánh vào Thuận-hồ, chặng may thuyền đắm phải chết.

NGUYỄN-CƯU-KIỀU nhđ. Quan nhâ Hậu Lé, nhân thấy chúa Trịnh chuyên-quyền, ông vượt sông Linh-giang về Đàng-trong phò chúa Nguyễn, được chúa Sãi Nguyễn-phúc-Nguyễn gả con gái cho. Trấn-thủ Th. Quảng-bình, ông đánh tan quân

Trịnh vào xâm-chiếm, và lấy lại được vùng Bắc Bồ-chính; đời chúa Hiển Nguyễn-phúc-Tân (1648-1687), ông lại phá quân Trịnh ở Hà-trung. Trong trận đánh ở cửa biển Đan-nhai, ông chém được hai tướng giặc; nhưng ông bị thương nặng rồi chết.

NGUYỄN-CỬU-PHÚ *nhd.* Phó-tướng ở Trần-biên-dinh (Biên-hoà); năm giáp-ngo (1714), vắng lệnh chúa Nguyễn-phúc-Chu, cùng với Đô-đốc Phan-trần-dinh đem binh can-thiệp nội-loạn Chân-lạp và lập Nặc-ông-Yêm làm vua sau khi đánh đuổi Nặc-ông-Thu và Ông-Thám chạy sang Xiêm-la.

NGUYỄN-CỬU-VÂN *nhd.* Chức cai-cơ, được sung vào đội binh Trần-biên-dinh sang can-thiệp nội-tỉnh Chân-lạp năm giáp-ngo (1714), có công đánh đuổi quân Xiêm-la về nước.

NGUYỄN-CHẾ NGHĨA *nhd.* Tướng của Hưng-đạo-vương đời Trần Nhàn-tông (1279-1293) có công dẹp giặc Nguyễn.

NGUYỄN-CHÍ *nhd.* Người h. Duy-xuyên (Quảng-nam), đầu-quản năm Minh-mạng thứ 9 (1828), thường đi công-cán ở Tân-gia-ba và Nam-dương; năm Tự-đức thứ 20 (1867), được thăng Thủy-sư đě-dốc, thụ Thống-chế. Có lỗi biếm, rồi được khai-phục Đỗ-thống; chết vì bệnh.

NGUYỄN-ĐẬT *nhd.* Tỷ-tướng cụ Phan-dinh-Phùng, cùng Nguyễn-Trạch quản-suất cai-cú Khê-thú trong h. Hương-khê (Hà-tĩnh) để chống Pháp và binh triều.

NGUYỄN-DU (1765-1820) *nhd.* Tự Tố-như, hiệu Thành-hiên, biệt-hiệu Hồng-son liệp-hộ, người làng Tiên-diên, h. Nghi-xuân (Hà-tĩnh); đỗ tam-trường năm 19 tuổi, nhưng gặp buỗi loạn-ly, công-danh lở-dở. Khi Tây-son lấy Bắc-hà, ông có công một số cựu-thần nhà Lê muối-toan khôi-phục nghiệp để cho chúa cũ, nhưng việc không thành, phải về quê ở làn. Năm Gia-long nguyên-niên (1802), được triều Nguyễn vời ra làm tri-huyện h. Phù-dực (Thái-bình), lân-lượt thăng tri-phủ Ph. Thường-tín (Hà Đông); năm bính-dần (1806), được triều về kinh làm Đông-các học-sĩ; năm kỵ-ty (1809), làm Bồ-chính Th. Quảng-binh; năm quý-dậu (1813), làm Cán-chánh-diện học-sĩ và di sứ sang TH.; khi về, được thăng Lễ-bộ hữu tham-tri; năm canh-thìn (1820), được vua Minh-mạng sai đi sứ sang TH., chưa kịp đi thì mất. Người tính prona-

khoảng tự-do, khiêm-tốn giản-dị nhưng tự-trọng; lúc nào cũng nhớ chúa cũ, phò tần-triều là miến-cuồng; chịu ba nǎn học *Không Phật Lão*, văn-chương khuynh-hướng tình-cảm, lâng-men và cõi-diển; ngoài một số thi-phú iết-tè thất-lạc, có *Bồ-hành thi-tập*, *Văn-tết thập-logi* chung-vịnh, *Đoạn-trường tân-thanh*.

NGUYỄN-DUY *nhd.* Tự Nhu-hiên, đỗ tiến-sĩ năm Thiệu-trị nguyên-niên (1841); đời Tự-đức, chúa Quang-lộc tự-khanh sung Nội-các; năm kỵ-vị (1859), cải sung Dinh-diễn ấp Tân-lý, cùng anh là Thống-chế Nguyễn-tri-Phương xây đồn Chí-hoà chống Pháp và từ-trận lại đây năm tân-dậu (1861).

NGUYỄN-DUY-KHOẢN *nhd.* Người h. Thủy-nguyễn (Thanh-hoá), đỗ giải-nguyễn năm Cảnh-hưng nhà Lê (1747), quan tài-chức Tham-chính Th. Sơn-tây; theo Lê Chiêu-thống chạy sang TH. và ở đó luân-hơn 10 năm; khi vua mất, ông thản mạc tang-phục đưa linh-cữu về nước; hai năm sau, ông mất.

NGUYỄN-DUY-TƯỞNG *nhd.* Chức Tham-chính-sứ triều vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527), đỗ tuân-tiết sau khi Mạc-dâng-Dung thi Chiêu-tông trước, Cung-hoàng sau đỗ soán ngôi.

NGUYỄN-DUY-XỨNG *nhd.* Học-sinh trường Bách-nghệ Hà-nội, nhân-viên ban ám-sát của VN. Quốc-dân-dảng do Đoàn-trần-Nghiệp tức Ký Con chi-huy.

NGUYỄN-DŨ *nhd.* Người xú Đỗ-tùng, h. Trường-tân (sau là xã Đỗ-lâm, h. Thanh-miện, Th. Hải-dương) đỗ cử-nhan đời vua Lê Hiển-tông (1497-1504); làm tri-huyện Thanh-tân, cáo-quan và nuối me; tóc-già Tân-biên *Truyền-ký* mạn-lục tống-bđ giải-âm tệp-chú chép 20 chuyện lợ thuộc thời-đời cựu-kim.

NGUYỄN-DƯƠNG *nhd.* Một công-thần đời Lý Thần-tông (1128-1138) và Lý Anh-tông (1138-1175) đỗ cùng nhiều công-thần khác mưu trú Đỗ-anh-Vũ là người rã tư-thông với thái-hậu Lý-thị (mẹ Anh-tông) mà ra vào cung-cấm, khi đê đình-lòn; nhưng mưu không thành nên bị giết cả.

NGUYỄN-DƯƠNG - LÂM *nhd.* Cai-cơ đao Nha-trang, năm giáp-dần (1674) vắng mạng chúa Nguyễn-phúc-Tần đem binh can-thiệp nội-loạn Chân-lạp.

NGUYỄN-ĐẠI-PHẬP nhđ. Quan nhà Trần, di sứ chầu vua Nguyễn TH. thay vua Trần Nhân-tông năm 1289.

NGUYỄN-ĐẠO-THANH nhđ. Quan đời Lý Thái-tô, được vua sai đi cùng Phạm-Hạc qua TH. thịnh kinh Tam-lạng về nước (tháng 6 năm mậu-ngọ 1018).

NGUYỄN-ĐÁC-BÀNG nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hồi-dâng dê-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-ĐĂNG-ĐẠO (1651-1719) nhđ. Người xã Hoài-bão (sau là Hoài-an) h. Tiên-du (Bắc-ninh) đỗ trạng-nghuyên năm quý-hợi (1683) đời vua Lê Hi-tông, quan đón chức Bình-bộ thượng-thơ; năm định-sửu (1697) có di sứ sang TH.; tác-giả quyền Trạng-nghuyên phụng-sứ tập.

NGUYỄN-ĐĂNG-GIAI nhđ. Quan triều Nguyễn; đời vua Tự-duc làm Kinh-lược-sứ 3 Th. Hà-tĩnh, Nghê-an, Thanh-hóá; năm tân-hợi (1851), vâng mệnh kinh-lược xứ Bắc, bình được giặc Tam-dường ở Thái-nghuyên. Mất năm giáp-dần (1854).

NGUYỄN-ĐĂNG-SỸ nhđ. Người h. Vĩnh-lộc (Thanh-hóá), đỗ cử-nhan năm Minh-mạng thứ 9 (1829), quan từ tri-huyệnn đến Bố-chính Thái-nghuyên. Năm Tự-duc thứ 12 (1860), Thái-nghuyên bị giặc cướp đánh phá, Ông tận-lâm ngần giữ nhưng cuối-cùng, vì thô giặc quá mạnh, lại viễn-binh không tới, Ông bị giặc bắt sau hai tháng cầm-cự. Giặc dù hàng Ông không được, phải dùng đến cực-hình, Ông cũng không khuất-phục. Giặc phải giết Ông.

NGUYỄN-ĐÌNH-CHIỀU (1822-1888) nhđ. Hiệu Mệnh-trach-phủ và Trọng-phủ, người thôn Tân-thới, h. Bình-dương, Gia-dịnh (nay là Sài-gòn, lối Cầu-kho), cha là Nguyễn-đình-Huy, người Thủ-thiên; Ông đỗ tú-tài khoa quý-mão (1843) tại Gia-dịnh; năm bính-ngọ (1846) và quê cha học thêm chờ thi hội; năm mậu-thân (1848), hay mẹ chết phải về hộ-tang, giữa đường bị mù-mắt; năm sau, mở trường dạy học, nhơn đó được gọi Đồ Chiêu, và xưng hiệu Hồi-trai; năm mậu-ngọ (1858), nhận Pháp-dánh lầy Gia-dịnh, Ông chạy về Cần-giúp; nơi đây Ông cũng dạy học và cưới vợ; năm tân-dậu (1861), Cần-giúp thất-

thủ, Ông về Bến-trại (Bến-trại), được Trương-Định vời làm quân-sư; nhưng vì mù-mắt, Ông từ-chối; tuy không dự cuộc kháng chiến thật-sự, Ông vẫn treo gương tiết-liéo, dạy con cháu và học-trò không stop-hirung gì của Pháp cả; năm quý-vi (1883), được viên tinh-trưởng M. Poncianon đến viếng 4 lượt để xin nhuận-chính bồn Lục-vân-Tiên và hỏi dát của cụ nơi đây đã tìm giao trả-lại. Việc trước cụ nhặt, việc sau, cụ từ-khước; cụ cũng từ cõi mòn tiền trợ-cấp của chánh-phủ bảo-hộ để cụ dưỡng-lão. Tác-phẩm đẽ-lại: *Lục-vân-Tiên*, *Dương-tử Hè-mậu*, *Ngu tiêu văn dép*, *Thảo-thù-hịch*, *Văn-tết Trương-Định*, *Văn-tết nghĩa-si trật-vong* trong 6 tỉnh, *Văn-tết vong-hồn dân mỗ-nghĩa* và nhiều thi-văn khác.

NGUYỄN-ĐÌNH-ĐÁC nhđ. Người h. Nghĩ-lộc (Nghệ-an), cháu 14 đời của Nú-ễn-Xí; năm định-vị (1787) từ Đàng-ngoài, ải biến vào Gia-dịnh ứng- nghĩa; làm cai-cơ đánh với Tây-sơn có công to, được thăng Tả-quân Phố-tướng. Năm Gia-long nguyễn-niên (1802) lánh trốn-thủ Sơn-nam-thượng chúa Khâm-sei chưởng-dinh; năm 1806 về triều điều-trấn 18 khoản về dân-gian tật-khổ, tất-cả đều được thi-hành. Mất năm 1811 vì bệnh.

NGUYỄN-ĐÌNH-GIÀN nhđ. Người h. Hổng-hó (Thanh-hóá), đỗ tiến-sĩ đời Lê Hiển-tông (1740-1786), quan đón chức Đốc-trấn Cao-bằng, thanh-liêm rất myc. Khi Lê Chiêu-thống chạy sang TH., Ông theo theo không kịp, trốn qua Sơn-tây mỗ quẩn chổng-lại Tây-sơn; con gái Ông bị lính Tây-sơn bắt làm vợ, vì thế khuyên Ông ra hàng; Ông xé thơ và mắng con. Sau Ông bị bắt, được dù hàng nhưng không thuận, phải bị giết.

NGUYỄN-ĐÌNH-HIỀN nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các tay chí-huy cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hồi-tông dê-hình nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-ĐÌNH-HUÂN (1841-1863) nhđ. Một thanh-niên kiêu-hùng, theo Đốc-binh là chúa Pháp và tử-trận tại Cần-giúp năm quý-hợi (1863).

NGUYỄN-ĐÌNH-HUY nhđ. Hiệu T-song-minh-phủ, người Thủ-thiên, thợ-lai của Tả-quân quan-công Lê-vân-Duyệt, theo quan-công vào trấn Gia-dịnh-thành năm canh-thìn (1820); nơi đây Ông cưới bà

Trương-thị-Thiệt và sinh ra Đinh-Chiêu và lần-lượt 6 người nữa cả gái lẫn trai; sau cuộc nỗi loạn của Lê-văn-Khai, ông cùng bốn bạn khác trốn về kinh, bị vua xú-tử cả năm người. Nhờ các quan tâu rõ, họ mới thoát chết nhưng bị cách-chức. Ông lén trở về Nam dom Đinh-Chiêu và hai gái nữa về Huế học-tập.

NGUYỄN-ĐÌNH-KIÊN nhđ. Tự Tú-kien, người Hà-tĩnh, hai lần dỗ cù-nhanh nhưng không làm quan; dù hầu hết các cuộc cách-mạng chống Pháp; bị bắt tại Nghệ-an ngày 28-12-1910 và bị đày ra Côn-dảo với cái án khô-sai chung-thần; vượt ngục ngày 20-8-1917 đã xuất-ngoại, nhưng bị bắt ở Thượng-hải ngày 26-2-1918, bị ép-giải về Côn-dảo và chết trong quên-làng.

NGUYỄN-ĐÌNH-PHỐ nhđ. Tướng nhà Nguyễn từ chức Doanh-cơ đến Chưởng-cơ; khi làm Thống-chế, chức Tòng-đốc 2 tỉnh Ninh-bình và Thái-bình, nhằm namin quý-ly (1833), vang lịnh vua Minh-mạng đep giặc Nông-văn-Vân ở Tuyên-quang; giặc tan, trả về lý-sở một ít lầu seu thì mất.

NGUYỄN-ĐÌNH-QUẾ nhđ. Người ở Thạch-hà (Hà-tĩnh); đời Lê trung-hưng, nhờ đánh giặc có công, được đắc-cách thăng chức Phụ-quốc Thượng-tướng-quân; khi mất, được truy-tặng chức Thái-báo Thượng-tướng-công.

NGUYỄN-ĐÌNH-TUÂN nhđ. Hầu-cận vua Hàm-nghi khi ở Tuyên-hóe chống Pháp; cùng với Trương-quang-Ngọc và đầu Pháp rót dân người và bắt vua đêm 26 tháng 9 năm mậu-tý (1888); được Pháp thưởng hàm quan võ.

NGUYỄN-ĐIỀU nhđ. Người Nghệ-an, năm Tự-đức thứ 19 (1866), them-gia phong-trào Đông-du, xuất-dương du-học một lúe với Nguyễn-trường-Tộ.

NGUYỄN-ĐỒ-MỤC nhđ. Một nhà Hán-học có chân trong bộ biên-tập Đông-dương tạp-chí, chuyên dịch sách và tiêu-thuyết tài đủ loại; có diễn-giảng Chính-phụ ngâm-khúc để gop phần xây-dựng nền quốc-văn trong lúc phôi-thoi.

NGUYỄN-ĐỨC-CHUNG nhđ. Người h. Hương-trà (Thừa-thiên), Lãnh-binh Th. An-giang; năm 1847, được vua Thiệu-trị phái

đến giữ cửa Đè-năng chống hải-quân Pháp; bị tú-trận nơi ấy và được truy-tặng chức Chuồng-võ.

NGUYỄN-ĐỨC-ĐÀM nhđ. Tướng nhà Nguyễn, có công xây-dựng thành Sài-gòn năm 1772, thành Phan-an năm 1790 và thành Gia-dịnh năm 1836.

NGUYỄN-ĐỨC-ĐẠT nhđ. Người h. Thành-chương (Nghệ-an), đỗ thám-hoa năm Tự-đức thứ 6 (1853), quan đồn Án-sát Th. Thành-hóe, thăng-thy Tuần-vũ Hưng-yên; có làm các bộ sách *Nam-sơn song-khoá*, *Vịnh-sử-thi*, *Việt-sử Nhan-bình*, *Khảo-cứ ức-lực*, v.v..

NGUYỄN-ĐỨC-HẬU nhđ. Người công-giao ở Nghệ-an, năm Tự-đức thứ 19 (1866), xuất-dương du-học một lúe với Nguyễn-trường-Tộ; khi về nước, có dâng sớ cho vua Tự-đức, điều-trần những nhện-xét và cách-thức làm cho nước giàu dân mạnh và khuyên nhà vua làm theo, nhưng bị đình-thần bắc-bối; ông nản chí, xuất-dương nữa, nhưng chẳng may, chết ở giữa Än-dô-dương.

NGUYỄN-ĐỨC-HUYỀN nhđ. Người làng Tả-so, h. Nghĩ-xuân (Nghệ-an); vào đời nhà Lê, có sang TH. học nghề đja-lý; về nước hành-nghề được nổi tiếng.

NGUYỄN-ĐỨC-LIÊN nhđ. Đóng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các nhà chỉ-huy quân-sư trong cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, bị Hội-dồng đà-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN nhđ. Một nhà nho yêu nước, gia-nhập phong trào Văn-thân từ sau hoà-ước ngày 27 tháng giêng năm giáp-tuất (1874), hoạt-dộng vùng Phú-yên, Bình-dịnh, bị Tòng-đốc Trần-bá-Lộ bắt giết khoảng 1886-1888.

NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN nhđ. X. Phủ-đức.

NGUYỄN-ĐỨC-TAM nhđ. Người Giang-tô TH., quan-nhanh, đóng-viên Trung-quốc. Cách-mạng đồng-minh-hội, them-gia cuộc Cách-mạng Tân-hợi (1911) lật đổ nhà Mân-thanh, tú-trận ngày 29-3-1911 khi tấn-công tu-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu; được cùng 84 đồng-chí khác chôn tại Hoàng-hoa-cương và được kỉ-lô-mét liệt-si.

NGUYỄN-GIA-THIỀU (1741 - 1798) nhđ. Người xà Liêu-ngon, h. Siêu-loại, Kinh-bắc (sau đổi là Ph. Thuận-thành, Bắc-ninh), con Đạt-văn-hầu và Quỳnh-liên công-chúa; được ở trong cung hồi 5 tuổi; năm 19 tuổi, nhằm năm Tân-ty (1761) được vua Lê Hiển-tông phong hiếu-úy; sau đánh giặc có công, được thăng Chi-uý đồng-tri, tước Ôn-nhu-hầu; năm 1782, sung chức Lưu-thủ xứ Hưng-hoá; năm 1788, khi Tá-son lấy Bắc-hà, ông lui về ẩn-dật để nghiên-cứu đạo Tiên, đạo Phật; tác-giả *Cung-oán ngâm-khúc*, *Tiền hậu thi-tập*, *Tay-hồ thi-tập*, *Tử-trai thi-tập*.

NGUYỄN-GIẢN-THANH nhđ. Người xà Ông-mặc, h. Đông-ngạn (sau là xã Hưong-mặc, Ph. Từ-sơn, Bắc-ninh), đỗ tiến-sĩ khoa Mậu-thìn (1508) đời vua Lê Uy-mục; sau thờ nhà Mạc, quan đến chức Lễ-bộ thương-thor, tước Trung-phu-bá; có sưu-tập và trích-lục thơ các văn-gia VN. và TH, hợp thành tập *Thương côn chau ngọc tập* (tập hét chau ở biển xanh và hạt ngọc ở non Côn).

NGUYỄN-GIANG nhđ. Một hoa-st kiêm thi-sĩ hiền-đại, chuyên làm thơ Đường và dịch thơ Pháp, kịch Pháp; tác-phẩm: *Trời xanh thăm*, *Danh-văn Âu Mỹ*, *Âu-tây tu-tường*, *Giốc mộng đêm hè*...

NGUYỄN-HÀM nhđ. Hiệu Nam-thịnh, người đồng-thời với Phan-bội-Châu, đã đà-xướng và vận-động thành-lập đảng tôn Kỳ-ngoại-hầu Cường-đâ làm minh-chủ đã läh-đạo phong-trào chống Pháp; công-cuộc vận-động ấy khiến ông đi khắp Nam, Trung, Bắc, bị nhà chức-trách Pháp đày ý đò xét, khùng-bó; có cùng Tảng-bột-Hồ xuất-dương vận-động & hãi-ngoại.

NGUYỄN-HÀM-NINH nhđ. Quan triều Nguyễn; đỗ giải-nguyễn khoa Tân-mão (1831), có tài ứng-đối; lãnh-lệ; nhận một bùa cung quân-thần được vua Tự-đức dài yên, vua vô-ý cẩn nhằm lưỡi, lại khiến khách dự tiệc mỗi người làm một bài thơ vịnh; bài của ông được vua khen là hay nhất, được thưởng mỗi câu một lượng vàng; nhưng phải bị phạt mỗi chữ một trượng vì lời thơ chua cay, chém-biếm vua đã giết anh là Hồng-bảo đã đoạt ngôi (X. Rặng cẩn phải lưỡi PH. II).

NGUYỄN-HÃNG nhđ. Biệt-hiệu Nại-hiện,

người xà Xuân-lũng, Ph. Lâm-theo, trấn Sơn-tây (sau thuộc Phú-thọ), đỗ hương-công đời Lê, nhưng nhầm lúc nhà Mạc tiếm ngôi, ông không ra làm quan, lại ở ẩn xà Đại-đồng Ph. Yên-bình (Tuyên-quang); sau nhà Lê trung-hưng, có phong ông chúa Thảo-mao đát-sĩ; giỏi văn-nôm, có soạn *Đại-đồng phong-cánh phú*, *Tam-quang*-đồng phú, *Tích-cư nịnh thè phú*.

NGUYỄN-HIỆP nhđ. Quan triều Tự-đức; năm Kỷ-mão (1879), nhân di sứ Xiêm về, có dâng biếu bày-giải sự nước Ý thuần kỵ điều-ước với nước Anh và giao-hiéu với các nước phương tây, nên nước nhà được giàu mạnh; không nước nào có có đà xâm-lăng, v.v... nhưng bị vua và đình-thần bắc-bó.

NGUYỄN-HIẾU nhđ. Người h. Nông-công (Thanh-hoá), đỗ hội-nguyễn tiến-sĩ năm Chính-hoà triều Lê (1684), quan tới chức ngự-sử; có dâng lên vua tập *Trí-binh-sách* (kết-sách trí binh thiên-hệ), được thăng chức Tham-chính, tước Nông-quận-công.

NGUYỄN-HY-CHU nhđ. Quan An-phủ-sứ Bắc-giang, dưới thời Hồ-hán-Thượng (1401-1407), bị quân Minh bắt và dù hàng, ông chống lại nên bị giết.

NGUYỄN-HOÀN (1713-1792) nhđ. Người xà Lan-khê (sau là Phượng-khê), h. Nông-công (Tuanh-hoá), đỗ tiến-sĩ khoa Nhâm-tuất (1742), làm quan đời Lê Hiển-tông đến Lại-bộ thương-thor; sau phò Tây-sơn; năm Ất-dậu (1765), vâng lệnh chúa Trịnh cùng Lê-quý-Đôn và Vũ-Miên soạn tiếp bộ *Đại-Việt sử-ký*, từ đời Lê Ý-tông (1676) về sau; có hợp-soạn với Vũ-Miên quyển *Đại-Việt lịch-triều dense-khoa-lục*.

NGUYỄN-HOÀNG nhđ. Thứ-nam Ông Nguyễn-Kim, chúa Đoàn-quận-công đời vua Lê Anh-tông (1556-1573); cùng anh rể là Trịnh-Kiêm có công đánh họ Mạc và dẹp Bắc-triều; nhưng sợ Kiêm mưu hại như anh trưởng là Nguyễn-Uông, tìm cách đem quân vào trấn Thuận-hoá năm 1558; năm 1592, lại đưa quân ra Bắc giúp Trịnh-Tùng đánh dư-đảng họ Mạc ròng-rã 8 năm; năm 1600 mới rút quân về Thuận-hoá mà lập ra nghiệp nhà Nguyễn và được gọi là chúa Tiên, mờ đầu cuộn phản-tranh Nguyễn-Trịnh; Ông mất năm Quý-sửu (1613), thọ 89 tuổi; được truy-tôn Thái-tà Giả-úy hoàng-đế.

NGUYỄN-HUẾ (1752 - 1792) nhđ. Người xã Kiên-thành, h. Tuy-viễn (Quy-nhơn), con thứ ông Hồ-quý-Phúc; năm quý-mão (1771), cùng anh là Nguyễn-Nhạc và Nguyễn-Lữ, khởi-nghĩa tại ấp Tây-sơn để chống nhà Nguyễn; năm bính-thân (1776) đem binh vượt biển vào đánh lấy Sài-côn; năm sau định-dầu (1777), đem thủy bộ-binh vào đánh Gia-dịnh; năm mậu-tuất (1778), được Nhạc phong chức Tiết-chó; năm bính-ngọ (1786), với danh-nghĩa phò Lê diệt Trịnh, đem binh ra Bắc hạ Thăng-long, giết Trịnh-Khai và vào chầu vua Lê Hiển-tông; được vua Lê gả công-chúa Ngọc-Hàn và phong chức Uy-quốc-công; tỏ được lòng phò Lê diệt Trịnh xong, Huệ đem binh về Đàng-trong, được Nhạc phong làm Bắc-binh-vương, đóng đô ở Thuận-hoá, từ núi Hải-van trở ra; năm mậu-thân (1788), lên ngôi hoàng-đế, đổi niên-hiệu Quang-trung, truyền hịch khắp nơi rồi đem binh ra Bắc đánh quân Thanh đang chiếm-dóng Thăng-long, mồng 5 tết năm kỷ-dgu (1789), binh đến Thăng-long, túc Sầm-nghi-Đống tự-tử tại Đặng-da, rước Tần-si-Nghị đến cửa Nam-quan, hậu-dâi cựu-thần niè Lê, yêu kiều, kính sĩ; năm nhâm-tý (1792), ai sứ sang Tิ. cầu-hôn và dời lại Lueng-Quảng để tạo cát đánh Thanh; nhưng chẳng may bị bệnh mất ngày 29 tháng 9 năm ấy (nhâm-tý).

NGUYỄN-HUY-DÝ nhđ. Người h. Hoằng-hoá (Thanh-hoá), đỗ cử-nhan năm đầu đời Thiệu-trị (1841); từng làm Án-sát Th. Hưng-hoá, Bố-chính-sứ Nam-dịnh, tuân-phú Hưng-hoá; nơi đâu, ông cũng khuyến-khích dân đắp đê, khán ruộng, phủ-ủi giặc-cướp, nên chúng dân đều men-chuồng; năm Tự-đức thứ 53 (1881), ông được thăng Thái-Ninh-Tông-đốc, khi về hưu, ông vui theo kính-kế, tự-xưng Bố-am và mất tại Bắc-ninh.

NGUYỄN-HUY-ĐIỀN nhđ. Một nhà nho thuộc đảng Văn-thân đầu-tiên ở Nghệ-an nói: làn chống Pháp sau hoc-ước 1874, đánh lấy Hà-tĩnh và vây Ph. Diên-chau đến tháng 6 năm ấy; bị Nguyễn-văn-Tường và Lê-bá-Thận đem binh triều từ Hué ra đánh敗.

NGUYỄN-HUY-GIAO nhđ. X. Ngọc-Giao.

NGUYỄN-HUY-HÓ (1783-1841) nhđ. Tên tục là Nharem, tự Cách-như, hiệu Liên-phe, người làng Trường-lưu, h. Lê-sơn (Hà-tĩnh), có vợ là cháu gái vua Lê Hiển-tông (1740-1766); nên mặc-dầu học giỏi, vẫn

giữ tròn tiết-tháo, không ứng-thí dưới triều Tây-sơn; ông làm thuốc có tài, lại giỏi cả thiên-văn nên được vua Minh-mạng triều vào cung làm thuốc và phong ông chức Linh-dai-lang; và văn-thơ, có dề lại tập Mai-dinh mộng-ký.

NGUYỄN-HUY-LƯỢNG nhđ. Quan nhà Lê, sau phò Tây-sơn, thợ tước Chương-linh-hầu; có bài phú Tụng Tây-hồ, ngâm tụng công-đức vua Quang-trung.

NGUYỄN - HUY - TỰ (1743 - 1790) nhđ. Người xã Lại-thạch, h. Lê-sơn (sau là h. Can-lộc), Th. Hà-tĩnh; đỗ hương-cống năm 17 tuổi (1759); sau thi hội liên-trúng tam-trường, được vua Lê Hiển-tông phong Hiệp-lý lương-hưởng các đao binh Sơn, Tuyên, Hưng; lại phái làm Tòng-đốc Hưng-hoá; sau được thăng Kiêm-đốc-đồng Sơn Hưng rồi cải-bô chức Thanh-binh Hiến-sát-sứ Sơn-tây, lập tước Nhạc-dinh-bá; năm quý-mão (1783), từ-chức về làng cư-tang; tác-già truyện Hoa-tiên.

NGUYỄN-HUỲNH-ĐỨC (1748-1819) nhđ. Tên thật là Huỳnh-tường-Đức, quán làng Trường-khánh (Tân-an) (có sách nói làng Kiến-hưng, Th. Định-tường), phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh từ khi vương còn dật-lạc trong Nam, dưới quyền chỉ-huy của Đô-thanh-Nhân; năm quý-mão (1783), bị Tây-sơn bắt, phái tăng công theo Tây-sơn đánh với chúa Trịnh ở Đàng-ngoài để rồi lừa dịp trốn qua Xiêm tìm chúa Nguyễn; năm định-vị (1787), cùng chúa về Gia-dịnh đánh rục Nguyễn-Lữ lui về Biên-hoá rồi Quy-nhơn; năm nhâm-tuất (1802) khi chúa Nguyễn tự-vị xưng Gia-long, ông được ban họ Nguyễn và được phong tước Quận-công; năm bính-tý (1816), lãnh chức Tòng-trấn Gia-dịnh.

NGUYỄN-HỮU-CHỈNH nhđ. Người h. Chân-lộc (có sách nói Đông-hài, Chân-phước), Th. Nghệ-an, đỗ hương-cống năm 16 tuổi; tính hào-hoa, muu-lực, can-đam, lại giỏi biện-bá; vốn là thủ-hộ của Hoàng-ngũ-Phúc, đại-tướng triều Lê Hiển-tông; Phúc chết, Chinh theo quan nghiệp-tánh của chúa Trịnh-Cán là Hoàng-dinh-Bảo; năm nhâm-dần (1782), Bảo bị loạn kiêu-binh mà chết, Chinh rời đất Bắc vào đầu vua Tây-sơn là Nguyễn-Nhạc và năm bính-ngũ (1786), theo Nguyễn-Huệ làm Hữu-quan đô-đốc, trả ra Bắc đánh lấy Thuận-

tiểu của nhà Hậu-Lê; Chinh xui Huệ đánh luôn ra Bắc và thân lãnh thủy-quân đi trước đánh lấy được Nghệ-an, Thanh-hoa và hơn trăm vạn hặc lương; khi diệt được Trịnh-Khai và giao quyền chính lại vua Lê Hiển-tông xong, anh em Nhạc và Huệ về Đàng-trong, đế Chinh lại giữ Nghệ-an; ngoài Bắc, Trịnh-Bồng lại ép vua Lê lập lại phủ Chúa và chuyên-quyền như trước; vua Lê xuống mặt-chiếu với Chinh ra giúp; Chinh đem binh ra hạ được Trịnh-Bồng, được vua Lê phong Đại-tư-dà Bằng-quận-công; Chinh cậy công chuyên-quyền không kém chúa Trịnh, Nguyễn-Huệ hay tin, sai Vũ-văn-Niệm ra bắt Chinh và gia-hình tại Thăng-long cuối năm dinh-vị (1787). Bình-sinh, Chinh giải vẫn-nôm; tác-giả Ngôn-đàn thi-tập, Cung-oán thi và Quách-tử-Nghi-phú.

NGUYỄN-HỮU-DẬT nhđ. Cõc người Thanh-hoa, sau dời về Thừa-thiên; năm kỵ-vị (1619), đài chúa Nguyễn-phúc-Nguyễn (1613-1635), được bồ vân-chức; năm mậu-tý (1648), đài chúa Nguyễn-phúc-Tần (1648-1687), thăng Cai-cơ, chức Ký-lục ở dinh Bố-chính, rồi thăng Đốc-chien cùng với Nguyễn-hữu-Tiến đi đánh lấy 7 huyện ở Nghệ-an; năm nhâm-tý (1672), quân Trịnh vào đánh Trần-ninh ráo-riết, ông đang giữ luỹ Sa-phu, kéo đến cứu Trần-ninh đánh tan quân Trịnh. Mất, được tặng hêm Hữu-quân Đô-thống Chiêu-quận-công.

NGUYỄN-HỮU-DOĀN nhđ. Chứa Điều-khiên đất Gia-dịnh dưới thời chúa Nguyễn-phúc-Trú (1725-1738), từng vâng lệnh Chúa can-thiệp nội-tỉnh Chân-lạp.

NGUYỄN-HỮU-ĐỘ nhđ. Người làng Quý-hương, h. Tống-sơn, Th. Thanh-hoa, cháu 15 đài của Nguyễn-Trãi. Đỗ cử-nhan năm định-mão (1867), làm quan từ Giáo-thợ đến Tá-lý bộ Lại. Khi trấn-niệm ở Bắc, nhiều lần dẹp giặc cướp. TH. khuấy rối khắp nơi và giặc Tàu-ô ở ven biển. Năm Tự-đức thứ 29 (1876), được cử vào Sài-gòn nhận binh-khi của Pháp giao cho theo hòa-ước ký ngày 15-3-1874; năm nhâm-ngọ (1882), làm phó Khâm-sai theo Trần-định-Túc ra Bắc nhận lại thành Hà-nội bị Pháp đánh lây lần thứ 2 ngày 8-3 năm ấy; đầu tháng 5 năm ắt-dậu (1885), nhận cuộc chánh-biến ở Huế thất-bại, vua Hàm-nghi bôn-dào, hoàng-tộc lưu-vong,

triều-dinh đồ-nát, ông từ Hà-nội bôn-be về kinh yết-kiến nhà cầm-quyền Pháp, xin được sắp-đặt lại việc nước, ruốc hai bà Từ-dũ, Trang-ý (mẹ và vợ vua Tự-đức) cùng ông hoàng Chánh-mông và cung. Khi Chánh-mông được lập thay Hàm-nghi và xưng Đàng-khánh, ông sắp-lại Lực-bộ và các cõng-sở, phục chức cho các quan vì tư-hiểm mà bị Tôn-thất-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường cúng-chức khi trước. Năm 1887, vì không thuận với Nguyễn-văn-Tường, ông xin trả về Bắc thay Nguyễn-trọng-Hiệp làm kinh-lực; mất ngày rằm tháng 11 năm mậu-tý (1888) tại Hà-nội.

NGUYỄN-HỮU-HUÂN (1841 - 1875) nhđ.

Người làng Tịnh-hà, Th. Định-tường; đỗ thủ-khoa đài Tự-đức khi chưa đầy 20 tuổi; lãnh-đạo cuộc kháng-chiến chống Pháp sau khi Pháp chiếm 3 tỉnh miền Đông Nam-Việt, ở các vùng Mỹ-quý, Rạch-gầm, Tam-binh, Thuộc-nhiều, Gò-luỹ, Cai-lỵ, v.v.... Nhiều lần, Pháp sai Tôn-thợ-Tường hoặc Đô-hữu-Phương dù hàng ông nhưng không được, phải treo giải thường thật to để bắt hoặc giết ông; triều-dinh Huế cũng buộc ông ta vứt-kí theo hòa-ước 5-6-1862, nhưng ông không tuân-lịnh. Tháng 6 năm 1863, bị đại-binh Pháp lùn-công ngay nơi căn-cứ tại Huế-nhiều, ông thoát khỏi vòng vây và chạy lên Châu-cốc; nơi đây, ông bị quan ta bắt và toan giài về Huế; nhưng bị Pháp uy-hiếp doай-đem về Sài-gòn; dù hàng ông không được, Pháp đưa ông đi an-trí ở Cần-đảo rồi qua năm 1864, đây ông qua đảo Réunion (Phi-châu). Mười năm sau, khi hòa-ước 15-5-1874 được ký-kết để nhường trọn miền Nam cho Pháp, ông được dem về xú và quản-thúc tại nhà Đô-hữu-Phương. Cuối năm 1874, ông già xin phép về quê rời chiêu-tập nghĩa-quân, đài tháng 2 năm 1875, ông đánh phá các đồn-bốt và giải-tán hết các ban Hồi-tă do Pháp đặt lên từ Trung-lương đến Thuộc-nhiều và Gò-luỹ, từ Chợ-gạo đến Cái-bè. Pháp phải huy-dộng hất lyc-lượng các Th. Gia-dịnh và Định-tường, tần-công vào tòng-hành-dinh ông ở Thuộc-nhiều. Cuối-cùng ông bị bắt; dù hàng ông lần nữa không được, Pháp phải hành-quyết ông tại Mỹ-tho ngày rằm tháng 4 năm ắt-hợi (1875). Trước khi tho-hình, ông xin vài đè viết ra một câu đối và ngâm-lên rất ôn-tòn như người võ-sư.

NGUYỄN-HỮU-KÍNH nhđ. Con Nguyễn-

hữu-Dật, chức Tông-binh đời chúa Nguyễn-phúc-Chu (1691-1725); năm quý-dậu (1693), vâng lệnh chúa để binh đánh Chiêm-thàn, bắt được vua Chiêm là Bà-Trịnh đã mờ-mang thêm bờ-cõi; năm kỷ-mão (1699), lại được lệnh can-thiệp nội-tỉnh Chân-lạp.

NGUYỄN-HỮU-LIÊU nhđ. Người ở Tây-tựu, h. Tứ-liêm (Sơn-tây), đầu-quan từ năm kỷ-dậu (1549) đời vua Lê Trung-tông và được phong chức Phù-dỗ-hầu; lập được rất nhiều chiến-công khi đánh với nhà Mạc (Bắc-triều) nên đến năm thứ 16 đời Lê Thế-tông (1593) ông được phong tước Phụ-quốc-công-thần Dương quan-công. Năm bính-thân (1896), ông hõ-giá Lê Thế-tông ra Nam quan phó-hội với Khâm-sai nhà Minh sang khám-xét việc tranh-chấp giữa nhà Lê và nhà Mạc. Ông mất năm dinh-dậu (1597).

NGUYỄN-HỮU-NHGIỆM nhđ. Người Phước-khê (Đông-ngạn), đỗ thám-hoa đời vua Lê Uy-mục (1505-1509), quan từ Hán-lam thị-thor đến Thượng-thor kiêm Chưởng-viện-sứ; khi Mạc-dâng-Dung soán ngôi nhà Lê, ông cùng thầy học là Đàm-thận-Huy và Bắc-giang chiêu quân đánh với nhà Mạc tại An-trường-giang; thắng Mạc được vài trận rồi sau vì thế kém, lại thầy ông mất, binh ông bại luộn. Biết không cùi nỗi, ông và nhì lạy giã mẹ rồi chịu cho giặc bắt giết cùng với con trai ông.

NGUYỄN-HỮU-TIỀN nhđ. Người làng Văn-trại, h. Ngọc-sơn, Th. Thành-hóá; được Đào-duy-Tử tiến-cử, chúa Nguyễn-phúc-Nguyễn cho ông làm Cai-đội năm tân-vi (1631). Từ năm mậu-tý (1648), ông cùng Nguyễn-hữu-Dật nhiều phen đánh thắng quân Trịnh khắp nơi; người thời bấy-giờ gọi Tiền và Dật là hai hò-tướng của nhà Nguyễn. Năm nhâm-dần (1662) hai ông đảo lũy Trấn-ninh mấy tháng mới xong đè phong-bi. Mất năm bính-ngọ (1666), thọ 65 tuổi.

NGUYỄN-HỮU-TIỀN nhđ. Hiệu Đông-châu, một nhà văn hiện-đại, chuyên viết bài khảo-cứu và dịch-thuật cho báo *Nam-phong*; có sáng-tác *Giai-nhân di-mặc*, *Sự-tích và thơ Hồ-xuân-Hương*, *Cô-xuý nguyên-âm*, *Lối văn thơ nôm*, *Luận-ngữ quốc-văn giải-thích* và *Mệnh-tử quốc-văn giải-thích*.

NGUYỄN-HỮU-THOẠI nhđ. X. Nguyễn-văn-Thoại

NGUYỄN-HỮU-THUY nhđ. Người Thanh-hóá, phò chúa Nguyễn Định-vương làm tới chức Trung-quân Giảm-quân chưởng-cơ; khi Tây-sơn nổi lên, ông theo Chúa vào Giả-dịnh và sau đó, phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh đánh với Tây-sơn ở Lộc-dâ và sông Tứ-kỳ; nơi Tứ-kỳ, binh ông đại-bại, phải cùng bọn Trần-xuân-Trạch chạy qua Xiêm cầu-việc; nhưng vừa đến Chân-lạp, bị thò-dần nơi đây giết.

NGUYỄN-HỮU-ĐỒNG nhđ. Người h. Hoằng-hóá, Th. Thành-hóá, làm quan nhà Lê đời Trung-tông (1548-1556); trong cuộc đánh nhau giữa Nam và Bắc-triều, ông giữ dồn Vạn-lại. Vốn người võ-dũng và can-dam, mệt-dâm, ông chỉ có 5 chiếc thuyền mà dám xông vào thủy-trại của Mạc-kính-Điền đánh phá; quân Mạc kinh sợ, lớp bị giết, lớp bị chém đâm; chỉ có Kinh-Điền chạy thoát. Thắng trận đó, ông thầu được của địch 300 chiến-thuyền và được nhà Lê phong làm Viên quan-công. Ông mất năm kỷ-mão (1663).

NGUYỄN-KIM nhđ. Con của Nguyễn-hoàn-cụ, chúa Hữu điện-tiền tướng-quân An-thành-hầu đời vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527); nhân nhà Lê bị Mạc-dâng-Dung thoán-doạt, ông trốn qua Ai-leo lánh mắt; năm quý-tý (1533), ông lập căn rốt của Lê Chiêu-tông là Duy-Ninh lân làm vua, xưng Lê Trung-tông; năm canh-tý (1540) đỗm binh và đánh nhà Mạc, triều-phụ được đặt Tây-dồ; năm ắt-ly (1545), khi tiến đánh Sơn-nam, ông bị tướng nhà Mạc là Dương-chấp-Nhết thuỷ-chết; binh quyền đều về tay rể là Trịnh-Kiểm.

NGUYỄN-KHẮC-CÀN nhđ. Một nhà cách-mạng quá-khích từ hải-ngoài về năm 1913; đã cùng với Nguyễn-văn-Tráng, ném bom vào Hanoi-Hôtel để cảnh-cáo Chánh-phủ Pháp, có hai sĩ-quan Pháp tử-thương, và ám-sát tuần-phủ Nguyễn-duy-Han ở Thái-bình.

NGUYỄN-KHẮC-HIẾU (1883 - 1939) nhđ. Hiệu Tân-dà, người xã Khê-thượng, h. Bát-hết, Th. Sơn-tây; thuở nhỏ học nho, thi hương khoa nhâm-tý (1912) nhưng không đỗ; có tư-tưởng phóng-khoa-hàng tự-do, biết trọng sự thanh-cao trong cảnh nghèo của mình và cũng tự-hào đến sinh mộng-tưởng ngông-cuồng; năm 1921, làm chủ-bút *Hữu-thanh tạp-chí*; 1926, chủ-trương *An-nam tạp-chí* đến 1933, vào Nam giữ mục

Văn-uyên cho Đóng-phép thời-báo; có trú-tác: *Giắc mộng con*, *Giắc mộng lớn*, *Thần tiên*, *Thỏ non nuzzle*, *Trần-si tri-kỷ*, *Khởi Ưng con*; Phiên-dịch: *Đại-học Kinh-thi*, *Đàn-bà Tàu*, *Lieu-trai chí-dị*.

NGUYỄN-KHẮC-NHU nhđ. Hiệu Song-khoa, tục gọi Xứ Nhu (vì có lúc làm Xứ-uỷ), Phó chủ-tịch Trung-ương đảng-bộ VN. Quốc-dân-đảng; trong cuộc khởi-nghĩa Yên-báy, chỉ-huy trận đánh Hưng-hóe Lãm-thao; ngày 10-2-1930, đánh lấy được phủ Lãm-thao, viên-tri-phủ trốn thoát. Khi viễn-Bình Pháp đến, Nhu dàn quân nghênh-chiến; nhưng thế yếu hơn, nên bị thương nặng ở chân, thế quân cách-mạng cũng bóm dồn, Nhu liền đặt hai trái lựu-đạn dưới đất rồi nhào xuống tự-tử; lựu-đạn nổ, bung ngực đầu vỡ, nhưng không chết. Phép bắt và rịt bó sờ-sài rồi khiêng Nhu đi; đọc đường, Nhu nhảy xuống sông tự-tử nữa, nhưng bị chúng vớt được. Mãi đến đêm 11, trong khém giam, tuy tay chân bị xích chặt, Nhu vẫn đẹp vỡ đầu ra mới chết được.

NGUYỄN-KHẮC-THUẬT nhđ. Quan Bố-chính Hà-nội triều Nguyễn; năm nhâm-thất (1862) vâng mện vu vu Tự-đức dồn binh giải vây Th. Bắc-ninh và đánh tan giặc Cai-tông Vàng và Phụng.

NGUYỄN-KHOA-CHIỀM nhđ. Gốc người ở Hải-dương, nhập-tịch Th. Thừa-thiên; đời chúa Nguyễn-phúc-Chu (1691-1725), ông làm đến chức Tham-chính Chính-doan-sứ; có biên-soạn quyển *Nam-triều công-nghiệp diển-chi*.

NGUYỄN-KHOA-ĐĂNG nhđ. Con ông Nguyễn-khoa-Chiêm, làm Nội-tán kiêm Án-sát, mưu đoán giỏi, phát gian trich phyc như thần; đời còn truyền-tung công-nghiệp ông qua câu ca-deo: *Phó Tam-giang ngà*; rày đã cạn, *Trưởng nhà Hồ Nội-tán cầm nghiem*; sau ông bị giặc cướp giết.

NGUYỄN-KHOÁI nhđ. Tướng của Hưng-đạo-vương đời Trần Nhân-tông (1279-1295), lập được nhiều công-trận khi đánh với giặc Nguyên.

NGUYỄN-KHOAN nhđ. Vị Sú-quân chiếm giữ Tam-dái (sau là Ph. Vĩnh-tường, Th. Quảng-yên) xưng Nguyễn Thái-bình hồi cuối đời Ngô; bị Đinh-bộ-Linh đánh dẹp.

NGUYỄN-KHUYẾN (1835 - 1909) nhđ.

Trước tên Thủ, hiệu Quê-sơn, người xã Yên-dỗ, h. Bình-lục, Th. Hà-nam; mồ-côi cha hồi 18 tuổi, phải đi dạy học nuôi thân; sau nhờ ông nghè Phạm-vân-Nghi nuôi cho ăn-học; đỗ giáp-nguyễn khoa thi hương năm giáp-tý (1864), nhưng rớt khoa thi hội; năm Tân-vị (1871), đổi tên là Nguyễn-Khuyển, đỗ luân ba trường hội và đình (do đó, được gọi tam-nguyễn Yên-dỗ); được bồ-nharem các Th. Thenh, Nghê và Hué; năm Quý-mùi (1883), được bồ làm Tham-biên Hà-nội, sau làm Tông-đốc Sơn-tây, Hưng-hóe, Tuyên-quang; năm Ất-dậu (1885), về hưu và mở trường dạy học tại Quê-sơn, cam sống cuộc đời thanh-bạch dồn chết. Về thi-văn, trước-tác rất nhiều, tất-cả đều được chép trong quyển *Quê-sơn thi-tập*.

NGUYỄN-LẠC nhđ. X. Nguyễn-văn-Lạc.

NGUYỄN-LÂNG nhđ. X. Lưu-Linh.

NGUYỄN-LÂM nhđ. Con thống-chế Nguyễn-trí-Phương, cùng cha chồng giữ thành Hà-nội và tử-trận ngày rằm tháng 10 năm Quý-dậu (1873) khi Hà-nội thất-thủ lần đầu.

NGUYỄN-LỆ nhđ. Chức Tham-tén quân-vụ đời vu vu Tự-đức (1847-1883); năm Mậu-thìn (1868), cùng với quan quân nhà Thành dẹp đảng cướp TH. Ngô-Còn khuấy-nhieu Thất-khê; tháng 7 năm ấy, tử-trận ở Lạng-sơn.

NGUYỄN-LĨNH nhđ. Thủ-hào vùng Lạng-sơn, lỵ-dặng mộ dân dồn đánh quân Nguyễn giúp Hưng-đạo-vương.

NGUYỄN-LŨ nhđ. Người ấp Kiên-thành (sau là làng Phè-lạc) h. Tuy-viễn (Quy-nhon), con ông Hồ-quy-Phúc; cùng anh là Nguyễn-Nhạc và em là Nguyễn-Huệ, khởi-nghĩa tại Tây-sơn chống nhà Nguyễn từ năm Tân-mão (1771); năm Mậu-tuất, (1778) được Nhạc phong làm Tiết-chế, nhiều lần đòn đánh chúa Nguyễn trong Gia-dịnh; khi Nhạc xưng đế, Lũ được phong làm Đóng-dịnh-vương ở Gia-dịnh.

NGUYỄN-MẠI nhđ. Người xã Ninh-xá, h. Chí-linh (Thanh-hóá) đỗ tiến-sĩ đời vu vu Lê Hi-tông (1676-1705), làm Phó-đô ngự-sử; khi làm An-trấn, chính-sự khoan-hoa, xử-khoán phân-minh, dân đều phục; ngày kia, đi ngang chợ Gia-bình, ông thấy một người đàn-bà đứng chờ rửa ai đã bắt trộm con

gà của bà. Ông dừng lại và trách: « Con già già đáng bao-nhiêu mà bà chửi rủa người ta như thế? » Rồi ông truyền cho những người chung-quanh và miệng bà, mỗi người một vò; sợ osi ông, ai cũng vâng lời, nhưng chỉ và nhẹ thôi; duy có một người và rất mạnh. Ông truyền lính bắt tra, quả người ấy là kẻ đã trộm gà. Một lần khác, chùa Sơn-vi có mất đồ; ông bắt mọi người tay nắm một nắm lúa, tay nắm cành phong mà đi quanh dàn dã lợp sẫn; ông nói hả ai là kẻ cắp, thì lúa trong tay sẽ mọc mộng. Có một cô vãi trẻ tuổi thỉnh-thoảng hé tay ra mà xem, bị ông bắt tra thì quả cô ta là kẻ cắp. Đẹi-loại, những ám ông tra như thế rất nhiều.

NGUYỄN-MÂU nhđ. Nguyễn là võ Phổ-bảng, tỷ-tướng cụ Phan-đinh-phùng, quân-suất căn-cứ Anh-thúr trong phủ Anh-sơn (Nghệ-an) đã ngăn binh triều và binh Pháp.

NGUYỄN-MÂU-TUYỀN nhđ. Người h. Lôi-dương (Thanh-hóá), dòng Nguyễn-nhữ-Lâm, đầu-quân khoảng đầu niên-hiệu Thuận-bình triều Lê Trung-tông (1548-1556), lợp được nhiều chiến-công trong việc đánh dẹp nhà Mạc; được phong Lại-bộ thương-thor, tước Quỳnh-quận-công, mất năm 82 tuổi.

NGUYỄN-MINH-LUÂN nhđ. Học-sinh trường Bách-nghệ Hà-nội, nhân-viên Ban ém-sát VN. Quốc-dân-dàng do Đoàn-trần-Nghiệp tức Ký Con chỉ-huy.

NGUYỄN-MỤC nhđ. Kiện-lưỡng cụ Phan-đinh-Phùng, thống-lãnh đội binh tú-sĩ cản-vệ luân-luân túc-trực bên cụ; một hôm, binh lính ở đại-bàn-dinh đều di hành-quân xe vắng, chỉ còn cụ Phan, 20 lính cận-vệ và ông ở nhà, bị 150 lính tყ do mấy sĩ-quan Pháp chỉ-huy mò đường kéo đến; ông đốt lửa làm kẽ nghi-binhh trên núi, vừa phản lính msi-phục các yếu-diểm, thắng được quân Pháp rất vẻ-vang.

NGUYỄN-NGĀ nhđ. Một trong những người khởi-nghĩa tại Thanh-hóá chống nhà Mạc khi Mạc-đổng-Dung thoán ngôi nhà Lê năm dinh-hợi (1527); nhưng việc không thành.

NGUYỄN-NHƯỢC-HOAN nhđ. X. Chế-lan-viên.

NGUYỄN-NGỌC-TẬP nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dàng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy ngày 10-2-1930, bị Hội-đồng dề-hình Pháp nhóm ngày

28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-NGUYỄN-ÚC (1080-1151) nhđ. Túc sư Bảo-giác, người làng Cồ-hiện (Hà-đông), đỗ đầu khoa Tam-giáo năm dinh-sửu (1097), được vua Lý Nhân-tông phong làm Tăng-dạo; năm mậu-tý (1108), được thăng chức Viên-thông quốc-sư; vốn giỏi thơ văn, có đề-lai nhiều bài hay trong Viên-thông-tập.

NGUYỄN-NGHIỄM (1708-1775) nhđ. Tự Hi-lư, hiệu Nghị-hiên, người xã Tiên-diền, h. Nghị-xuân (Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ năm tân-hợi (1731) đời vua Lê Thuần-tông, quan đến chức Thượng-thor, sung Tham-tụng; có công đánh dẹp nhiều nơi nên được phong tước Xuân-quận-công; có cùng Ngõ-thi-Sĩ chia lời chúc và lời bàn trong bộ Đại-viết sù-ký thiền-biên.

NGUYỄN-NHẠC nhđ. Người ấp Kiên-thanh (sau là Phù-lạc) h. Tuy-viễn (Quy-nhon), con Hồi-quy-Phú, lấy họ mẹ cùng hai em là Nguyễn-Lữ và Nguyễn-Huệ khởi-nghĩa ở Tây-sơn, chống nhà Nguyễn từ năm tân-mão (1771); khi binh-lực còn yếu, thoát ngà về Trịnh để đánh Nguyễn, thoát phò đồng-cung nhà Nguyễn đã đánh Trịnh; đến năm mậu-tuất (1778), túc-vị xưng đế-hiệu, đặt niên-hiệu Thái-đức; mất năm giáp-dần (1794).

NGUYỄN-NHƯ-LIÊN nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dàng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930; bị Hội-đồng dề-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-NHƯ-THÔNG nhđ. Nhtr.

NGUYỄN-NHŨ-LÂM nhđ. Người h. Lôi-dương (Thanh-hóá), công-thần của vua Lê Thái-tô; năm Thuận-thiên thứ 4 (1431), đỗ sứ TH, cầu-phong cho Lê Thái-tô; vừa về nước, được lệnh đi sứ Chiêm-thanh đòi lô-cống. Mất, được truy-tặng chức Thiền-bảo thành-quốc-công.

NGUYỄN-NHƯỢC-THỊ (1830-1909) nhđ. Tên thiệt là Nguyễn-thị-Bích, tự Lang-hoàn, người h. An-phúc, đao Ninh-thuận (nay là Phan-rang), con quan Bố-chánh Nguyễn-nhược-Sơn; năm Tự-đức nguyên-niên (1848), được tuyển vào cung; lần lần được phong đến chức Tiếp-dư, giữ việc dạy học trong cung và thảo ý-chỉ cho iường Tôn-cung; năm Thành-thái thứ 2 (1892), được phong chức Lễ-làn; có soạn bài Hạnh-thực-ca kă

rõ việc chánh-biển và kinh-thành thất-thứ năm ất-dậu (1885).

NGUYỄN-PHẠM-TUÂN nhđ. Nguyễn tri-phủ Quảng-bình, lãnh-đạo nhóm cách-mạng tinh-ý trong phong-trào Cần-vương chống Pháp sau cuộc chánh-biển ở Huế đêm 23 tháng 4 năm ất-dậu (1885).

NGUYỄN-PHẠM nhđ. Người h. Hoằng-hoa, Th. Thanh-hoa, xuất-thân trong hàng lính ngự, nhờ có nhiều công-trận nên được thăng Đốc-tướng. Nhờ vỗ-dông, gan ruột nên năm 1744, họ được tướng giặc Nguyễn -danh -Phương ở h. Yên-lạc và được phong chức Phan-phái-hầu; sau đó, làm Đốc-lãnh đem binh trù được Lê-duy-Mật ở vùng Trần-ninh và được phong chức Thái-sử; thọ 74 tuổi.

NGUYỄN-PHẠM-LONG nhđ. Người miền Nam, chủ-nhiệm báo Echo annamite; đặc-cử nhiều khoá Hội-đồng quản-hạt Nam-kỳ và Thương-Hội-đồng Đông-phép thời Pháp-thuộc; năm 1937, được cử làm Chủ-tịch Ban tờ-chức các Ủy-ban hành-động trong Nam để chuẩn-bị Đông-duong đại-hội (X. Đông-duong đại-hội); năm 1949, được Bảo-đại giao lập Nội-các VN., từ-chức thủ-tướng cuối năm ấy.

NGUYỄN-PHI-KHANH nhđ. Chính tên là Ưng-Long, hiệu Phi-khanh, người làng Ching-nại, h. Phương-son (sau là h. Chí-linh), Th. Hải-duong, đậu thái-học-sinh năm giáp-dần (1374) đời Trần Duệ-tông; không được bô-dụng vì có lối người trong hoàng-tộc; khi nhà Hồ cầm quyền, được phong chức Trung-thư thị-lang kiêm Quoc-tu-giam tu-soạn; bị quân Minh bắt giải về TH, và chết luôn bên ấy; giỏi văn-thơ, còn lưu lại tập Nhị-khê (Xt. Biệt-Nam-quan PH. II).

NGUYỄN-PHÚC-ÁNH (1761 - 1820) nhđ. cháu Định-vương Nguyễn-phúc-Thuần, khi nhà Nguyễn bị chúa Trịnh đánh lầy Phú-xuân và Tây-son đánh lầy Quảng-nam, cùng Định-vương chạy vào Gia-dịnh; năm định-dậu (1777), Định-vương bị Tây-son bắt giết; năm mậu-tuất (1778) dúng 17 tuổi; ngài khởi binh từ Long-xuyên đánh với Tây-son ròng-rã 24 năm, khi được khi thua. Sau nhờ viện-binph Pháp, họ được Tây-son, thống-nhất Nam-Bắc; năm nhâm-tuất (1802), tức-vị xung Thé-tò Cao-hoàng, đặt quốc-hiệu là Việt-nam, niên hiệu Gia-long.

NGUYỄN-PHÚC-CHU (1675 - 1725) nhđ. Chúa thứ 6 nhà Nguyễn chúa Tố-quốc-công, kế-nghiệp chúa Nguyễn Nguyễn-phúc-Trần từ nǎn tân-mùi (1691) đến năm ất-tý (1725), được người đương-thời gọi là Quốc-chúa; đồng-thời với chúa Trịnh-Cần (1682-1709) và Trịnh-Cương (1709-1729) ở Bắc duới thời vua Lê Hi-tông (1676-1705) và Lê Duy-tông (1706-1729); năm quỷ-dậu (1693) nhân vua Chiêm-thành bỏ lợ tấn-công, ngài sai tướng đánh lấy hốt đất Chiêm, lập ra phủ Bình-thuyện (Phen-thiết) gồm có h. Yên-phúc (Phen-rí) và h. Hòa-de (Phen-rang) và lối Gia-dịnh, Hà-tiên của Chân-lạp; thọ 51 tuồi, có 146 người con; sau được truy-tôn làm Hiển-tông Hiếu-minh hoàng-đế.

NGUYỄN-PHÚC HỒNG-DẬT nhđ. Em vua Tự-đức, chúa Lạng-quốc-công, năm 1883, được Tân-thết-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường cải di-chiếu của Tự-đức mà lập lên làm vua, niên-hiệu Hiệp-hoa; chính lúc nước Nam ký với Pháp hòa-ước ngày 23 tháng 7 năm quỷ-mùi (1883); bốn tháng sau ngày lên ngôi, ngài bị Tường và Thuyết phế và bắt uống thuốc độc chõi dè lấp Đường-thiện lên, xung Kiền-phước.

NGUYỄN - PHÚC HỒNG - NHẬM nhđ. Hoàng-tử thứ 2 vua Thiệu-trị, nối ngôi vua cha từ năm định-vị (1847), đế-hiệu Dực-tông, niên-hiệu Tự-đức, nhưng lấy năm sau (1848) làm nguyên-niên; tuy làm vua, nhưng thờ mẹ chí-hiệu; lợ thường, ngày lẻ thì ngự triều, ngày chẵn thì hầu cung đê lãnh lời dạy của mẹ và ghi vào tệp giấy gọi Từ-huấn-lục và tấu-trình việc nước cho mẹ nghe; có lỗi thì tự mình dâng roi cho mẹ và quỳ xin chịu đòn; học-hành thông-thái, lại siêng lo việc nước, nhưng mắc phải định-hồn hủ-bại nân nước nhà suy-kém và đì lẩn đến nguy-vong. Mất năm 1883.

NGUYỄN-PHÚC-KHOÁT nhđ. Vị chúa thứ 8 nhà Nguyễn, chúa Võ-vương, kế-nghiệp chúa Nguyễn-phúc-Trú từ năm mậu-ngọ (1738) đến năm ất-dậu (1765), đồng-thời với chúa Trịnh-Giang (1729-1740), Trịnh-Doanh (1740-1767) dưới đời vua Lê Ý-tông (1735-1740) và Lê Hiển-tông (1740-1786); có công đánh Chân-lạp đê mở-mang bờ-cõi.

NGUYỄN - PHÚC - LAN nhđ. Chúa thứ 3 nhà Nguyễn, con thứ 2 chúa Sái Nguyễn-phúc -Nguyễn, chúa Nhân-quận-công, nối

nghiệp cha từ 1635 tới 1648, được người đương-thời gọi chúa Thượng; em là Nguyễn Ánh ở Quang-nam tranh quyền mưu việc phản-nghịch, ngài sai binh bắt giết; thừa dịp ấy, chúa Trịnh-Tráng sai tướng xâm-phạm bờ-cõi, chiếm Nam Bố-chính và rước vua Lê vào (1643); nhưng không hẹn thuỷ-thồ, quân-sĩ chết rất nhiều; Trịnh-Tráng phải rút quân về; năm 1648, chúa Thượng sanh con là Nguyễn-phúc-Tân đem binh ngăn hai dạo binh thuỷ-lực của chúa Trịnh vào đánh Nam Bố-chính và cứu Nhật-lê; năm ấy (1648), chúa mất, thọ 48 tuổi, được truy-tôn là Thành-tông Hiếu-chiêu hoàng-đế.

NGUYỄN-PHÚC MIỀN-TÔNG nhđ. Vua thứ 3 nhà Nguyễn, lên ngôi năm 1841, đế-hiệu Hiển-tông, niên-hiệu Thiệu-tri, tiếp-tục thi-hành chính-sách trị nước của vua cha là Minh-mạng; có can-thiệp vào nội-tỉnh Chân-lạp; ở ngôi được 7 năm, thọ 37 tuổi, miếu-hiệu Hiển-tông chươn-roy-đế.

NGUYỄN-PHÚC-NGUYỄN nhđ. Chúa thứ hai nhà Nguyễn, chức Thuy-quốc-công, nối nghiệp cha là Nguyễn-Hoàng từ năm 1613, chiếm từ sông Linh-giang trở về Nam; người đồng-thời gọi là chúa Sái; đánh với chúa Trịnh hai lần đều trọn thắng nhưng vẫn giữ thế thủ; đồng-thời với chúa Trịnh-Tùng (1570-1620) và Trịnh-Tráng (1623-1657) dưới triều vua Lê Kính-tông (1600-1619) và Lê Thành-tông (1619-1643); chúa Sái mất năm Ất-hợi (1635), thọ 73 tuổi, được truy-tôn là Hi-tông Hiếu-văn hoàng-đế.

NGUYỄN-PHÚC-TÂN (1620 - 1687) nhđ. Vị chúa thứ 4 nhà Nguyễn, gọi chúa Hiền, nối nghiệp cha là chúa Thượng Nguyễn-phúc-Lan từ năm Mậu-tý (1648) đến năm đinh-mão (1687). Năm 1648, lúc chúa lên ngôi, có cầm binh đánh quân Trịnh khi vò xâm-lăng miền Nam lần thứ tư; năm Ất-vi (1855), nhân quân Trịnh vào đánh Nam Bố-chính nữa, ngài đem binh chống-cự và quyết phản-công luôn chớ không thủ như trước, nên qua sông Linh-giang, đuổi quân Trịnh về Thăng-long, lấy của Trịnh 7 huyện ở mé N. sông Lai-giang (tức sông Cá); năm bình-thân (1656), lại tống binh lấy thêm đất của Trịnh nữa; từ đó, hai bên đánh nhau luôn, mỗi bên đều khi được khi thua, đòn-tinh khôn-dỗ, phải lấy sông Linh-giang làm ranh-giới đặng nghỉ binh.

Ở ph. N., chúa Hiền lại lấy được đất Chiêm-thanh, lập ra 2 Ph. Ninh-hoà và Diên-khánh (tức Khánh-hoà bây-giờ); mất năm đinh-mão (1687).

NGUYỄN - PHÚC - THUẦN (1754-1777) nhđ. Vị chúa thứ 9 nhà Nguyễn, đồng-thời với chúa Trịnh-Sâm miền Bắc, đời vua Lê Hiển-tông (1740-1786); con thứ 16 của Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát, được quyền-thần Trương-phúc-Loan cài di-chiếu lập lên năm 12 tuổi (1765) xưng Đinh-vương; vì Trương-phúc-Loan tham-tan, tạo cơ-hội cho anh em Nguyễn-Nhạc khởi-nghĩa ở Tây-sơn; phia Bắc, bị họ Trịnh đánh vỡ, giang-san sụp-đỗ, phải bỏ chạy vào Gia-dịnh và cuối-cùng, bị Nguyễn-Huệ bắt giết tại Long-xuyên.

NGUYỄN-PHÚC-TRẦN (1649-1691) nhđ. Vị chúa thứ 5 nhà Nguyễn, đồng-thời với chúa Trịnh-Cân dưới triều vua Lê Hi-tông (1676-1705); chức Hoàng-quốc-công, kế-vị chúa Hiền Nguyễn-phúc-Tân từ năm 1687 tới 1691, lập phủ tại Phú-xuyên (bây-giờ là Huế) để chống với họ Trịnh ở miền Bắc.

NGUYỄN-PHÚC-TRÚ (1686 - 1738) nhđ. Vị chúa thứ 7 của nhà Nguyễn, đồng-thời với chúa Trịnh-Cương và Trịnh-Giang dưới triều vua Lê Dụ-tông (1706-1729), Lê-đế Duy-Phương (1729-1732), vua Lê Thuần-tông (1732-1735) và Lê Ý-tông (1735-1740); chức Đinh-quốc-công, kế-nghiệp cháu Nguyễn-phúc-Chu từ năm Ất-ty (1725) đến mậu-ngô (1738); có công mở-mang đất Gia-dịnh và bảo-hộ nước Chân-lạp; sau được truy-tôn Túc-tông Hiếu-ninh hoàng-đế.

NGUYỄN-QUANG-BẬT nhđ. Chức Đô-ngự-sử đời vua Lê Hiển-tông (1497-1504) và Lê Túc-tông (1504), bị Lê Uy-mục (1505-1509) giết, vì khi Lê Hiển-tông băng, ông không đồng-ý tôn Tuần (tức Lê Uy-mục) lên ngôi mà lại tôn Thuần (tức Túc-tông).

NGUYỄN-QUANG-BÌNH nhđ. Tức Nguyễn-Huệ đổi tên.

NGUYỄN - QUANG - LÂM nhđ. Người Thanh-hoá, đầu-quân năm giáp-dần (1794) và lập được nhiều công khi nhà Nguyễn đánh với Tây-sơn; Gia-long nguyễn-niên, Ông theo đại-binhh ra dẹp giặc ở Bắc,

cầm-cự với giặc khé lâu ở Doanh-cầu rồi từ-trận; sau được truy-tặng chức Chưởng-cục.

NGUYỄN - QUANG - TOÀN (1782-1802)

nhđ. Con vua Quang-trung Nguyễn-Huân, lên ngôi năm Nhâm-tý (1792) lúc 10 tuổi, được vua Thanh phong làm An-nam quốc-vương, đặt niên-hiệu Cảnh-thịnh; việc nước đều do cậu là Bùi-đắc-Tuyên phát-lạc, gầy lâm-chia-để giữa triều-thần và giữa tướng-lanh, khiến thế nước suy-đó; đánh với Nguyễn-vương Phúc-Ánh, đẻ mất Phù-xuân ngày 3 tháng 6 năm Tân-dậu (1801), cùng bầy tôi vừa đánh vừa lui đến Bắc-hà, cải niên-hiệu là Bảo-hưng; bị quân Nguyễn rượt phải qua sông Nhị-hà toan chạy về mạn Bắc, nhưng bị dân-chúng bắt ngày 16 tháng 6 năm Nhâm-tuất (1802) đem nẹp cho nhà Nguyễn và bị xử-tử.

NGUYỄN - QUY - ĐỨC (1643 - 1730) *nhđ.*

Người xã Thiệu-mỗ, h. Từ-liêm (sau là xã Tây-mỗ, Ph. Hoài-đức), Th. Hà-dông; đỗ bảng-nhân năm bính-thìn (1676) đời vua Lê Hi-tông, quan đến chức Bình-bộ thương-thơ, tước Liêm-quận-công; năm canh-ngũ (1690), có đi sứ sang Th.; năm dinh-sửu (1697), vâng mện vua cùng nhiều người khác soạn tiếp bộ Đại-viết sử-ký toàn-thư từ đời vua Lê Huyền-tông (1663-1671) đến Lê Gia-long (1672-1675), tức quyển 19 của bộ sử ấy.

NGUYỄN - QUỲNH *nhđ.* Tục gọi Công Quỳnh, người h. Đường-hà, Th. Hải-dương (có sách cho là người Th. Thành-hà), đỗ hương-cống đời vua Lê Hiển-tông; thi hội đỗ trạng-nguyễn; có đi sứ sang Th. và nhờ Ứng-dối giải trong linh-thần trào-lộng mà được người Th. khâm-phục; còn đỗ lại nhiều văn-thi và giải-thoại.

NGUYỄN - QUYỀN *nhđ.* Tục gọi Huân Quyền, người làng Thương-trì, Th. Bắc-ninh; năm 1907, cùng nhiều đồng-chí sáng-lập Đông-kinh nghĩa-thục tại Hà-nội và giữ chánh Giám-đốc; 1909 bị Pháp bắt và đày ra Côn-nôn; mẫn hạn tù, được đưa về đất liền và quản-thúc tại Bến-trẹ (Kiên-hoa); mất năm 1924.

NGUYỄN - QUỐC *nhđ.* Một công-thần đời vua Lý Thần-tông (1128-1138) và Lý Anh-tông (1138-1175), đã cùng nhiều người khác mưu trừ Đỗ-anh-Vũ là người đã tư-thông với thái-hậu Lý-thị (mẹ Lý Anh-tông) và re

vào cung cấm, khi-dè đình-thần; việc không thành, bị giết cả.

NGUYỄN-SĨ-CỐ *nhđ.* Quan Nội-thị học-sĩ đời vua Trần Thánh-tông (1258-1278) và Thiên-chương học-sĩ đời Trần Anh-tông (1293-1313), có tài làm thơ phú bằng chữ nôm và khéo khôi-hài; được người đồng-thời ví với Đông-phương-Sóc đời Hán bắc TH.

NGUYỄN-SIÊU *nhđ.* Một trong 12 Sứ-quân hồi cuối đời nhà Ngũ, chiếm giữ Tây-phò-liệt (sau là h. Thanh-tri, Th. Hà-dông), xưng Nguyễn-hữu-công; sau bị Đinh-bộ-Linh diệt.

NGUYỄN-SỨÝ *nhđ.* Quan Thái-phó đời Trần-quý-Khoách nhà Hậu-Trần (1403-1413), cùng quân Minh giao chiến nhiều trận ở Mật-dộ, Hoá-châu, Thái-giá; có lần đã dùng hỏa-công đốt thuyền địch, khiến Trương-Phụ phải xuống thuyền con thoát nạn; về sau, binh-lực suy-kém, Trần-quý-Khoách bị Trương-phụ bắt giải về TH., ông giàn vơ chạy theo cùng chịu giải đi với vua; giữa đường, Quý-Khoách nhảy xuống nước tự-tận; ông giết tên Gián-thủ rồi cũng nhảy xuống nước chết theo vua.

NGUYỄN-TĂNG-DOĀN *nhđ.* Chức Lai-bộ thị-leng đời vua Tự-đức nhà Nguyễn; tháng 6 năm 1874, vâng lệnh vua vào Nam lập điều-ước thương-mại với Pháp và they một vua ký tên điều-ước ấy; năm 1878, cùng với Nguyễn-thành-Ý sang Pháp dự cuộc đấu-xảo ở Paris và ở luôn bên ấy, từng học ở Toulon.

NGUYỄN-TÂN-KHUÊ *nhđ.* Người Hùng Phúc-khê, h. Ngũ-thiên, Th. Thái-bình, đỗ Tiến-sĩ năm 21 tuổi, làm quan tới chức Hộ-bộ Tả-thị-leng nhà Hậu-Lê, đời chúa Trịnh-Sâm; có đi sứ sang Th., khi về, có làm tập thơ Sứ Hoa tùng-vịnh; vì tách ngay-thẳng mà bị truất.

NGUYỄN - TẤN *nhđ.* Quan nhà Nguyễn đời vua Tự-đức (1847-1883); năm bính-dần, đang giữ chức Tiêu-phủ, dẹp được giặc Mọi Đế-vách ở Quảng-ngãi.

NGUYỄN-TẤN-NGUYỄN *nhđ.* Bộ-họ của Võ-Tánh, đã liều mình nhảy vào lừa chắt với chủ-tướng tại thành Quy-nhon sau mấy năm bị vây-khùn.

NGUYỄN-TỊCH *nhđ.* X. Mát xanh và Trúc-lâm thất-hiền PH. II.

NGUYỄN-TỊNH-ĐÌNH *nhđ.* Người cảng

Trương-quang-Ngọc dân quan Pháp và bắt vua Harem-nghi tại nhà Ngọc.

NGUYỄN-TU-GIẢN (1823-1890) nhđ. Trước tên là Văn-Phú, tự Tuân-thúc, người h. Đông-ngạn (sau đổi là Tứ-sơn), Th. Bắc-ninh, đỗ tiến-sĩ năm Thiệu-trị thứ 4 (1844), làm quan 4 triều: Thiệu-trị, Tự-dức, Harem-nghi và Đặng-khánh đến chức Tông-đốc; năm định-lý (1857), có dâng vua Tự-dức một kế-hoạch trị-thủy, được cử sung Biên-lý đê-chính sự-vụ ở Bắc; năm mậu-thìn (1868) sung phó-sứ bộ-bộ song TH.; Võ văn-học, có ds cuộc khao-duyet bộ Khâm-dịnh Việt-sử thông-giám cương-mục và là tác-giả *Thạch-nông thi-văn-tập*, *Thạch-nông tùng-thoại*, *Yên-thiều thi-thảo*.

NGUYỄN-TU-GIẬT nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dảng, một trong các nhà chỉ-huy quân-sự cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930, bị Hội-dồng đà-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình.

NGUYỄN-TÚ-CHÂU nhđ. Người h. Bình-sơn, Th. Quảng-nగ, chức Thái-thường-khanh triều Tây-sơn; năm canh-tuất (1790) trốn vào Gia-dịnh đầu Nguyễn-vương Phúc-Ánh, được phong Tham-mưu Trung-dinh; năm tân-dậu (1801), khi đại-quân di đánh Quy-nhon, ông được cử giữ Gia-dịnh và cung-cấp lương-thực cho tiền-tuyễn; năm Gia-long thứ 8 (1809), làm Hình-bộ thương-thơ; chết, được tặng hêm tham-chinh.

NGUYỄN-TÙ-NHÀ nhđ. Một lãnh-tu đàng Càn-vương ở Quảng-trị, cùng với Trương-dinh-Hội nồi lén chống Pháp sau cuộc chánh-biên đêm 23 tháng 5 năm ết-dậu (1885) ở Huế mà vua Harem-nghi phải bôn-dào.

NGUYỄN-TỰ-CƯỜNG nhđ. Chức Quan-sát-sứ đài-vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527), đỗ tuân-tiết sau cuộc thi hai vua của Mạc-dăng-Dung đà soán ngôi.

NGUYỄN-TỰ-NHƯ nhđ. Người lãnh-deo nhóm cách-mạng chống Pháp ở Quảng-trị, thuộc phong-trào Càn-vương, sau chánh-biên đêm 23 tháng 5 năm ết-dậu (1885) ở Huế mà vua Harem-nghi phải bôn-dào.

NGUYỄN-THÁI-BẠT nhđ. Người ở Bình-lêng, Cầm-giàng, đỗ tiến-sĩ đời Lê Chiêu-

tông, quan đồn-chức Hòn-lôm hiệu-lý; khi Mạc-dăng-Dung thi vua đà soán ngôi, ông già mất lò không đi chịu. Dung bắt phải vào hầm; ông làm bộ sờ-soeng đồn gần rìa nhà nước-miếng vào một Đặng-Dung đà rồi chịu cho Dung giết.

NGUYỄN-THÁI-HỌC (1902 - 1930) nhđ. Người làng Thủ-lêng, Tg. Lương-diện, Ph. Vĩnh-tường, Th. Vĩnh-yên; cha là Nguyễn-văn-Hách, mẹ là Nguyễn-thị-Quỳnh; sinh-viên Cao-dâng Thương-mại Hà-nội; lập VN. Quốc-dân-dảng và được bầu làm Đảng-trưởng ngày 24-12-1927; từ ấy, hoạt-dộng cho đảng luôn; sau khi cuộc bạo-dộng đêm 10-2-1930 bị thất-bại, bị phu-tuần ấp Cô-vịt gần đồn Chi-ngei (Hải-dương) đánh gãy tay và bắt nẹp cho Pháp; ngày 28-3-1930 được đưa ra Hội-dồng đà-hình luận tội; giữa Hội-dồng, can-dâm nhận hết trách-nhiệm; 17-5-1930, bị đưa lên đoạn-dầu-dài ở Yên-báy cùng 11 đồng-chí khác.

NGUYỄN-THÀNH nhđ. Tự Tiêu-la, một sĩ-phu hướng-ứng lời hiệu-triệu của Phan-dinh-Phùng, đứng lên cùng với Trần-văn-Dys, Nguyễn-Hàm, Nguyễn-Hiệu chống Pháp ở Quảng-nam, Quảng-nగ sau cuộc chánh-biên ở Huế đêm 23 tháng 5 năm ết-dậu (1885); ăn-nật thời-gian khá lâu, năm 1903 tiếp Phan São-nam tại nhà riêng ở Quảng-nam để giúp ý-kien về việc lập cản-bản cách-mạng; và sau đó, cũng tại nhà ông, cùng Phan São-nam lập Cường-dê làm minh-chú.

NGUYỄN-THÀNH-Ý nhđ. Quan nhà Nguyễn, năm 1875, nhâm-nâm Tự-dức thứ 28, vâng lệnh vua làm Lãnh-sy VN. ở Sài-gòn; năm 1878, vâng lệnh vua cùng Nguyễn-Tăng-Doãn đem đà sang dự cuộc đấu-xảo ở Pháp rồi xin ở lại Toulon; vài năm sau, vâng nước giữ lại chức cũ ở Sài-gòn; năm quý-mùi (1883), vì những đeo quan Càn-vương cứ tiếp-tục khuấy rối, beng-giao Việt-Pháp trả ném khó-khăn, phải bị nhà cầm-quyền Pháp đưa về Huế và đóng cửa Lãnh-sy-quán.

NGUYỄN THÁNH-TÒ (1820 - 1840) nhđ. Vua thứ 2 nhà Nguyễn, huý Đàm, niên - hiệu Minh-mạng, sinh năm tân - hợi (1791) tại làng Tân - iệc, Sài - gòn; tư-chất thông-minh, siêng lo việc nước, nghiêm-cấm đeo Da-tô, kháng qiao-hiệu với người phương-tây, cải-cách quen-clieber; đặt lại hệ-thống cai-trị, ban huân-đụ cho dân đà cải-lương phong-tục; và võ-cứng, đánh Xâm-

la, binh Ai-lee, thon-linh Chân-lẹp; thọ 50 tuổi, miếu-hiệu Thành-tô Nhâm-hoàng-dế.

NGUYỄN-THÂN nhđ. Một ấm-sinh ở Quảng-nghĩa, con ông Nguyễn-Tấn; làm Tông-đốc Bình-dịnh, năm Ất-vi (1895), được triều-đình Hué đê-cù với Pháp, lãnh-chức Khâm-mạng tiết-chó quân-vụ, đam binh tiêu-trù Phan-dinh-Phùng; chừng binh triều đến nơi thì Phan-dinh-Phùng đã qua đời vì bệnh; Thành-quật mồ đam xác ông và toan dốt lấy tro trùn với thõi-sắc súng, nhưng Pháp không đồng-ý.

NGUYỄN-THẤT-LÝ nhđ. Tướng nhà Hậu-Lê, chúa Thái-quận-công; nǎm tám-mão (1591), được Trịnh-Tùng sai đi trấn các cửa biển và các nơi hiểm-yếu để chống nhà Mạc ở Bắc-triều.

NGUYỄN-THẾ-LỘC nhđ. Thủ-hào vùng Lạng-sơn, tự-dặng mộ dán dán đánh quân Nguyễn giúp Hưng-đạo-vương.

NGUYỄN-THỊ-BẮC nhđ. X. Cố Bắc.

NGUYỄN-THỊ-DUNG nhđ. Người h. An-xuyên, Th. An-giêng (mèn Na-n), nhà giàu; nǎm Thiệu-trị nguyên-niên (1841), nhân có quan-vụ ở biên-giới, bà tự-y xuất lúa nhà quyên-trợ cho quân lính; được sắc phong: Lực-quyên nghĩa-phụ.

NGUYỄN-THỊ-GIANG nhđ. X. Cố Giang.

NGUYỄN-THỊ-KIM nhđ. Người ở Tỳ-hà, Lương-tài, vợ Lê-duy-Kỳ; khi Kỳ được lên ngôi, xưng Mân-dế, niên-hiệu Chiêu-thống, bà được phong làm phi; nǎm mậu-thân (1738), khi Tân-sĩ-Nghị bái-binh và cai-y vñ TH, bà cùng vua liêng-cung chạy sang TH, tị-nạn; nhưng sức yếu, theo không kịp, phải lẩn trốn tại Kinh-bắc (Bắc-ninh); sau đó nước hãi-cốt vua từ Yên-kinh đưa về lo chôn-cất xong, nhìn ẩn mà chết (có sách nói bà uống thuốc độc). Sau vua Gia-long truyền lập bis nơi mồ bà có khắc: Khâm-tú an-trinh tuẫn-ngiả Nguyễn-Thị-Kim chí mợ.

NGUYỄN-THỊ-KHÁNH nhđ. Con của Khâm-sai Chính-thống Văn-trường-hầu Nguyễn-cửu-Vân, vñ một ông nghè làm thơ-ký ở Phan-trấn-dinh (Sài-gòn), nhà ở làng Thành-mỹ-lý (Gia-dịnh), cách Sài-gòn một con rạch tên Bình-trị-giang (Arroyo de l'Avalanche); đê chống bà di-làm cho tiền và cung-dâ cho dân-chúng dùng chung, bà cho bắc một cái cầu ngang rạch ấy; cầu được người

dòng-thời gọi cầu « bà Nghè », người Pháp gọi « Thị-nghè ».

NGUYỄN-THỊ-KHOË nhđ. Tục gọi cô Sáu Vĩnh-hạnh, một cô gái đ?p, giỏi võ, dàn tranh hay, đã dùng sắc đẹp và ngôn dàn, lén-lỏi vào đoàn tàu Pháp đậu trong rạch Vĩnh-hạnh (Châu-đốc) mồi-hoặc viên trung-uý chỉ-huy-trưởng, đánh cắp 3 bộ binh (sở ghi tên lính) của đạo binh Gia-nghị khi đức Cố Quản Trần-văn-Thành thất-trận Giồng-nghè, bị Pháp tách-liệu; nhờ vậy mà Pháp không làm sao truy-nã được các binh sĩ Gia-nghị.

NGUYỄN-THỊ-NGỌC-KHUÊ nhđ. Túc nữ-sĩ Sương Nguyễn-anh, X. Nguyễn-xuân-Khuê.

NGUYỄN-THỊ-PHÁV nhđ. Người h. Đặng-sơn, Th. Thành-hà, chồng tên Nguyễn-đinh-Đản, người cùng làng; lào chồng năm 20 tuổi, có một trai và một gái. Có tên tướng cướp gầm-ghé lấy bà và toan bách bà, bà nhất-định ở vñ nỗi con nên rạch nát mệt rồi bồng con đi xú khác. Sau hay tin tên tướng cướp bị người giết chết, bà mỉm-dắt con trở về làng; được vua Thiệu-trị cho nêu danh là tiết-phụ.

NGUYỄN-THỊ-VÂN nhđ. Người làng Hẹ-cầu, h. An-lão, Th. Kiến-an, đảng-viên VN. Quán-dân-làng thuộc đoàn học-sinh, sau tinh-nguyễn sang ban Ám-sát; bị bắt sau vụ Yên-báy và thẳng-thắn nhận hết trách-niệm, bị kêu án 10 năm trừng-giới vì khi đó mới 16 tuổi.

NGUYỄN-THIỆN-THUẬT nhđ. Người xã Xuân-dụ (Hưng-yên), đỗ cử-nhan năm bính-tý (1876) đời vua Tự-đức, được phong Tán-tượng quân-vụ Th. Sơn-tây; người đương-thời gọi ông là Tán Thuật; nǎm quý-mùi (1883), mặc dù hoà-ước với Pháp đã ký xong, ông vẫn tiếp-tục đánh với Pháp; triều-dinh Huế can-thiệp, khuyên ông bái-binh, ông bả hết quan-chức về Hải-dương chiêu-mộ nghĩa-quân tiếp-lực kháng-chiến ở Bãi-sỷ (Hưng-yên); khi hết đạn, ông lánh sang TH, và mất ở Nam-ninh (Quảng-tây).

NGUYỄN-THIỆP (1723-1804) nhđ. Tự Khải-chuynh, hiệu Nguyễn-úc, biệt-hiệu Heph-am, người xã Nguyễn-ao, h. La-sơn (Hà-tĩnh), đã hương-cống nǎm quý-hợi (1743) đời vua Lê Hiển-tông; không ra làm quan, ở ẩn tại Lục-niên-thanh, h. La-sơn, nỗi danh

là người hiền nên được người đời gọi là Lực-niên tiên-sinh hay La-sơn phu-tử; nhiều lần được vua Quang-trung sai người dùng ló-vết và mồi rơ giúp nước, nhưng Ông đều từ-chối; có lần, vì lẽ Ông đến bái-yết vua và đang kẽ trại nước an dân, được vua tôn như byc thầy.

NGUYỄN-THIỆU-TRI nhđ. Chức Hộ-bộ thương-thor đời vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527) đã tuân-tiết đỗ túòng trung với chúa khi hai vua bị Mạc-dăng-Dung thi đỗ soán ngôi.

NGUYỄN-THOẠI nhđ. Tỷ-tướng cự Phan-dinh-Phùng, được cự cho quân-suất cẩn-cứ du-kích Khô-thú trong h. Hương-khê (Hà-tĩnh) để chống binh triều và Pháp.

NGUYỄN - THÔNG (1827 - 1894) nhđ. Tự Hi-phàn, hiệu Kỳ-xuyên, biệt-hiệu Đôn-am, người h. Tân-thạnh (Gia-dịnh), đỗ cử-nhan năm Tự-dức thứ 2 (1849), làm Ðốc-học Vĩnh-long, sau thăng đốn Bố-chính; lúc Pháp lấy 3 Th. miền đông, có theo Trương-Định kháng-chiến trong vùng Gò-công, Tân-an, Chợ-lớn; và văn-học, có soạn nhiều thi-văn: *Ngo du sào thi-văn tập*, *Kỳ-xuyên thi-văn-sao*, *Đôn-am văn-tập*, và *Kỳ-xuyên công-độc*; có dự việc khảo-duyet bồ Khâm-dịnh Việt-sử thông-giám cương-mục.

NGUYỄN-THỦ nhđ. Tướng cũ của Tân-thết-Thuyết, tham-gia phong-trào Cần-vương, được Phan-dinh-Phùng cho quân-suất cẩn-cứ Bình-thú trong Th. Quảng-bình để chống Pháp và binh triều; sau có tội, bị chém đầu.

NGUYỄN-THỦ-TIỆP nhđ. Một trong 12 Sứ-quân hồi cuối đời Ngũ, chiếm giữ Tiên-du (Bắc-ninh), xưng Nguyễn-lịnh-công; sau bị Đinh-bộ-Linh diệt.

NGUYỄN-THUẬN nhđ. Tỷ-tướng cự Phan-dinh-Phùng, được cự cho ra quân-suất cẩn-cứ du-kích Thạch-tú trong h. Thạch-hà (Hà-tĩnh) để ngăn binh triều và Pháp.

NGUYỄN-THUYỀN nhđ. X. Hán-Thuyễn.

NGUYỄN - THƯỢNG - HIỀN nhđ. Hiệu Mai-sơn, sinh năm dinh-mão (1867) tại xã Liên-bẹt, h. Sơn-minh (sau là Ph. Ứng-hà) Th. Hà-dông, đỗ hoàng-giáp năm Thành-thái thứ 4 (1892); chức biên-tu Quốc-sử-quán; từ-chức đỗ host-dộng trong phong-trào Đông-du; xuất-ngoại mưu việc giải-phóng đất nước, mất tại TH.; có làm

nhiều thi-văn và sưu-l?p trong Nam-chí l?p.

NGUYỄN-TRẠCH nhđ. Tỷ-tướng cự Phan-dinh-Phùng, được cùng Nguyễn-Duật quân-suất cẩn-cứ du-kích Cen-thú trong h. Can-lộc (Hà-tĩnh) để ngăn binh triều và Pháp.

NGUYỄN - TRÃI (1380-1442) nhđ. Hiệu Úc-trai, người xã Nhị-khê, h. Thượng-phúc (sau là Ph. Thượng-tín) Th. Hà-dông, đỗ thái-học-sinh năm canh-thìn (1400), làm Ngự-sử - dài chánh - chưởng đời Hồ-hán-Thương; khi Bình-dịnh-vương Lê-Lợi khởi-nghĩa được 2 năm thì Ông tilm đến và giúp; năm canh-tý (1420), đặng bài sách *Binh-Ngô*, được ngài trọng-dụng và lập nhiều công suốt thời-gian chống Minh, năm dinh-vị (1427), khi đười được giặc Minh, có tháo *Binh-Ngô* dài-céo; được phong hầu, làm Nhập-nội hành-khiển và được đổi họ Lê; năm kỷ-vi (1439) xin về hưu và trác-sí ở Cen-sơn (Hà-dương); năm nhâm-tuất (1442), bị giết cùng với cả họ vì cái án Thị-Lộ - Lê Thái-tông; án ấy đến đời vua Lê Thánh-tông (1460-1497) mới được chính-thức nhìn-nhận là oan; tác-giả *Úc-trai thi-tập*, *Văn-loại*, *Quản-trung từ-mệnh-l?p*, *Dư-dja-chí* và *Gia-hi&n-ka* (Xt. Một giọt máu, báo ba đời, Biệt-Nam-quan, Sắc-bát-ba-đào dì nịch nhẫn ở PH. II).

NGUYỄN - TRI - PHƯƠNG (1800-1873) nhđ. Tự Hán-trinh, hiệu Đường-xuyên, người h. Phong-diên, Th. Thủ-thiên, làm quan 3 triều: Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-dức, từ-thờ-ký ở bộ Hộ đến Thị-lang, lập nhiều công ở triều và nhiều chiến-công toàn-quốc; từ 1854, chia quân ra lập đồn-diễn, khai-khẩn đất hoang miền Hậu-giang ở trong Nam; từ 1858, đánh với Pháp nhiều trận ở Đà-nắng và Gia-dịnh; nốt đây, bị thương và mất một người em là Nguyễn-Duy, phải lui về thủ Biên-hoà (1860); năm 1863, lại ra Bắc dẹp nội-loạn đồn 1865 mới tạm yên; tháng 3 năm bính-dần (1866), được triệu về kinh coi việc triều-chính; năm 1872, lãnh chức Tuyên-sát đồng-sức đại-thần thay mặt triều-dình ra Bắc dẹp giặc nứa và đồng-thời thu-xếp việc Đô-phò-ngthĩ (J. Dupuis) là người cố tạo điều-kiện cho binh-dội Pháp đánh lấy miền Bắc; nhưng việc điều-dịnh không xong, Pháp lấn-công Hà-nội ngày 15 tháng 10 năm quý-dậu (1873), bắn chết con Ông

là phò-mô Nguyễn-Lâm; ông bị thương nhưng có từ-chối sự săn-sóc của Pháp, vừa chịu cho máu ra, vừa nhijn ăn đến chết.

NGUYỄN-TRỊNH PHÂN-TRANH s.k. Trận giặc bắt đầu từ chúa Sài Nguyễn-phúc-Nguyễn ở Đèng-trong với chúa Trịnh-Tráng ở Đèng-ngoài dưới đời vua Lê Thần-tông từ năm định-mão (1672) đến năm nhâm-tý (1672), đời vua Lê Gia-tông, trước sau 7 lần, cộng 45 năm; mãi đến khi Tây-sơn khởi-binh, Trịnh-Sám thừa dịp vào đánh lấy Thuận-hoá của nhà Nguyễn.

NGUYỄN-TRIỆU nhđ. X. Lưu-Thần.

NGUYỄN-TRIỆU nhđ. Một nhà văn hiện-dai chuyên viết những lịch-sử tiêu-thuyết, phần nhiều theo lối văn ký-sự; tác-phẩm: *Rắn béo osin*, *Bà Chúa Chè*, *Lợn kiêu-bin*, *Chúa Trịnh - Khải*, *Ngược đường trường thi*...

NGUYỄN-TRỌNG-HỢP nhđ. Chức Lại-bộ thương-thor đời vua Tự-duc (1847-1883); năm Hiệp-hoa nguyên-niên, cùng với Trần-dinh-Túc, cả hai làm Khâm-soi nghị-hoa với Pháp và ký-tên hoà-ước ngày 23 tháng 7 năm quý-mùi (1883); năm mậu-tý (1888), làm Phụ-chánh cho vua Thành-thái.

NGUYỄN-TRỌNG-KHƯƠNG nhđ. Bộ-họ Nguyễn-hữu-Chinh, phò Lê Mân-dế đánh họ bọn Trịnh-Bồng và dẹp được cướp-biển ở Hải-dương và An-quảng; khi Tây-sơn phạt Bắc lần thứ 2, đã cùng Hoàng-viết-Tuyên đánh chống lại Tây-sơn và mất tích tại Lục-delta-giang.

NGUYỄN-TRỌNG-THAO nhđ. Người Kỳ-anh (Hà-tĩnh), đầu-quân và làm Phó Võ-uý năm Giáp-long thứ 10; đầu-niên-hiệu Thiệu-tri, làm Lãnh-binhs các Th. Ninh-binhs, Hà-tĩnh và Sơn-tây, lập được nhiều công trong việc dẹp giặc cướp; đầu năm Tự-duc, làm Cầm-y-võ Chi-huy-sư rồi tiến đến Chuồng-cơ; năm Tự-duc thứ 7, lãnh chúa Đà-dốc Hà-tĩnh rồi Tuần-phủ Hưng-yân; năm thứ 12, thăng Hùng-nhuệ-doanh Thống-ché; cuối-cùng, làm Đà-dốc Quản-thúy Gia-định rồi thác trong quan-ngũ.

NGUYỄN-TRUNG-GIAO nhđ. Tỷ-tướng cụ Phan-đinh-Phùng, được giao quản-suất cùn-cù du-kích Bình-thú trong Th. Quảng-binhs dà ngăn binhs triều và binhs Pháp.

NGUYỄN-TRUNG-NGẠN (1239 - 1370)

nhđ. Tự Bang-truc, hiệu Giời-hiên, người làng Thủ-hoàng, h. Thiên-thi (sau là h. Ân-thi, Th. Hưng-yân), đỗ hoàng-giáp năm Hưng-long 16 đời Trần Anh-tông, nhâm-năm 1304; làm quan 3 triều: Trần Minh-tông, Trần Hiếu-tông và Trần Dụ-tông, đến chức Thương-thor huu-bat tru-quốc, tước Khai-luy-đen-bá; có dự trận đánh đao Đà-giang năm 1329 và Ai-lao năm 1334; và vẫn-thor, có lưu lại tập Giời-hiên.

NGUYỄN-TRUNG-TRỰC nhđ. Người cầm-dầu nghĩa-quân chống Pháp từ tháng 6 năm 1861 tại Vũng-gù (Định-tường); ép-dụng chiến-thuật du-kích, ông di-dộng luân từ Vũng-gù sang Bình-trinh, Nhựt-tào, Bến-lúc, Thủ-thừa (Tân-an); Tân-uyên, Phước-lý, Long-thành (Biên-hoà); Hòn-chồng (Hòn-tiên); Hòn-ninh, An-thái, Dương-dông, Cửa-cạn (Phú-quốc) và tạo nhiều chiến-công hiển-hách: 11-12-1861, đốt tàu Espérance tại vịnh Nhựt-tào và Vành-cù-dông (X. Hoà-hồng Nhựt-tào PH.II); tháng năm 1862, tiêu-diệt hổ quan Pháp chiếm-dóng Thủ-thừa; 16-6-1886, tiêu-diệt hổ quan Pháp chiếm đóng thành Kiên-giang (X. Kiếm-bẹt Klên-giang PH.II). Sau trận Nhựt-tào, triều-dình phải chi-truyền hai ông Phan-thanh-Giản và Trương-văn-Uyên thuyết-phục ông; nghị-hoa đem lại kết-quả là mất thêm 3 tỉnh miền-tây, khiến ông bất-bình động-binh-lại. Sau bị Pháp đem toàn-lực truy-kích ông ở Dương-dông (Phú-quốc), nghĩa-quân chỉ còn 30 người, vợ-lại sinh-sản ngay lúc chạy giặc trong một đêm mờ tối-piết chát cả mẹ lẫn con; thêm mẹ ông lại bị Huỳnh-công-Tấn bắt đà làm ép-lực dù-hàng; ông truyền nghĩa-quân đà hét lương-thực xuống Cửa-cạn và dạy nghĩa-quân trói ông đem nạp cho Huỳnh-công-Tấn để cứu mẹ. Tân và De la Grandière dù hàng ông không được, phải già-hinh ông tại Kiên-giang ngày 27-10-1868, nhâm-tháng 11 năm mậu-thìn; được vua Tự-duc sắc-phong Thương-dông-thần và thờ tại Vĩnh-thanh-văn, Tinh-lý Kiên-giang.

NGUYỄN-TRỰC (1417 - 1473) nhđ. Tự Công-định, hiệu Sư-liêu, người xã Bối-khe, h. Thành-osi, Th. Hà-dông; đỗ trạng-nguyên năm nhâm-tuất (1442) đời vua Lê Thái-

tông; thờ hai triều: Lê Nhân-tông và Lê Thánh-tông, quan đến chức Hòn-lâm-viên thừa-chi, kiêm Quốc-tử-giám tể-túu; có di sứ sang Tàu; tác-giả *Sư-liêu-tập* và *Bối-kết-tập*.

NGUYỄN-TRƯỜNG-TỘ (1827-1871) nhđ.

Người làng Bùi-chu, h. Hưng-nghiên, Th. Nghê-sa; thuở nhỏ học nho khá nhưng không đi thi; có làm thầy dạy chữ Hán trong nhà thờ Tân-ấp; thấy người thông-minh kỳ lạ, có đạo Ngũ-giai-Hữu gởi đi học tại Pénong (Mái-lai) từ năm Tự-đức 13 (1860) rồi sang Pháp, có ghé Lê-mã yết-kien đức Giáo-hoàng. Về nước, từ 1863 đến 1871, ông dang lèn vua Tự-đức hoặc các quan đại-thần những bản diêu-trần báu-dịnh chương-trình cải-cách nước nhà, đại-đề: ngày 29-3-1863 về tôn-giao; 9-8-1866 Phái thanh-niên du học ngoại-quốc; 19-6-1871 Tu-chinh vỡ-bị; 16-9-1871 Tinh-thế phuong-tây; 4-10-1871 Nông-chánh; 12-11-1871 Học-tập đê trá lấy nhơn-tài và nhiều bản diêu-trần và đại-thề trong thiên-hà, và ngoại-giao, và khai-thác hòn mỏ v.v... Nhà vua thấy có nhiều điều hay, muốn thi hành; nhưng vì đình-thần có nhiều người quá thủ-cựu, bá-cù-lát-cù.

NGUYỄN-UNG-DĂNG (1868-1884) nhđ.

Con cùi Kiến-thái-vương và là con nuôi thứ 3 của vua Tự-đức; được Tân-thết-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường lập lên ngôi ngày 7 tháng 10 năm quý-mùi (1883), niên-hiệu Kiến-phúc (vua thứ 6 nhà Nguyễn); chỉ ở hу-vị, quyền chính đều ở nơi Thuyết và Tường; mất ngày mồng 6 tháng 4 năm giáp-thân (1884), thọ 16 tuổi; miếu-hiệu Giản-tông nghị hoàng-dâ.

NGUYỄN-UNG-LỊCH nhđ.

Vua thứ 7 nhà Nguyễn, em ông Chánh-mông và là con nuôi thứ hai của vua Tự-đức, được Tân-thết-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường tôn lên ngôi thê vua Kiến-phúc tháng tư năm giáp-thân (1884) lúc mới 12 tuổi, đặt niên-hiệu Hèm-nghi; chỉ ở hу-vị, quyền chính đều ở nơi Thuyết và Tường; vì ép-lực của Pháp quá nặng và một chéch-tri, đêm 23 tháng 5 năm ắt-dậu (1885), Tân-thết-Thuyết nể tên đánh đòn Mang-cá của Pháp tại Huế; nhưng việc không thành, phải phò vua bón-dao, phát hịch cản-vương đê kháng-chiến; vua bị bắt đày 26 tháng 9 năm mậu-tý (1888) lại lang Khu-

ta-bao, vùng sông Giai, trong h. Tuyên-hóá (Quảng-bình) và bị dày qua Algérie.

NGUYỄN-VĂN-BỘT nhđ. Người cùng Lê-văn-Khôi nồi loạn chiếm thành Gia-dịnh chống triều-đinh từ tháng 5 năm quý-tỵ (1833) tới tháng 7 năm ắt-vị (1835); bị kén là một chéch-dâng nên bị giải về triều với 5 người khác để định tội (sau bị xử giảo), kỳ-dư đều bị chém tại chỗ.

NGUYỄN-VĂN-BƯỚNG nhđ. Người lãnh-đạo nghĩa-quân chống Pháp tại Gia-dịnh sau hoà-ước 1862 (X. Hoà-ước: Pháp-Việt 1852).

NGUYỄN-VĂN-CẨM nhđ. Người làng Trung-lập, h. Duy-en-hà, Th. Thái-bình, nồi tiếng kỳ-dâng vì thông-minh từ thuở nhỏ; được thống-sứ Bihourd gởi sang tùng-học ở Alger (thủ-đô Algérie); sau khi đỗ tú-ti: khoa-học, về nước gày phong-trào tôn-giao chống Pháp từ 1896 ở Hải-dương, Thái-bình, Nam-dịnh, gọi là *Ciêc Ký-fông*; bị Pháp bắt năm 1897 và dày sang Tahiti.

NGUYỄN-VĂN-CHÂN nhđ. Chức Quản-tượng-quản của Lê-văn-Khôi trong thời-kỳ khởi-loạn giết hết quan coi-trị thành Gia-dịnh đêm 18 tháng 5 năm quý-tỵ (1833) và kéo dài cuộc ngień chống quân binh triều trong 3 năm.

NGUYỄN-VĂN-CHĂN nhđ. Tục gọi Chú-ti: Pi-mp, tên Việt-nam do Nguyễn-vương Phúc-Ánh đặt cho viên tướng Pháp là Vannier khi đánh với Tây-sơn; làm quan tại VN. đồn-dời Minh-mạng; năm giáp-thìn (1824) từ-chức vბ Pháp.

NGUYỄN-VĂN-CHU nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-dâng, một trong các nhđ chỉ-huy quân-sự cuộc khởi-nghĩa Yên-bay đêm 10.2-1930; bị Hội-dâng đê-hình Pháp nhóm ngày 28.2.1930 lén án tử-hình.

NGUYỄN-VĂN-DANH nhđ. Người h. Bình-sơn, Th. Quảng-ngãi, có chân tú-ti, thờ cha rất hiếu-thâc; cha bị cợp ăn, Ông nhận dấu chân biết con cợp ấy ba chân lớn, một chân nhỏ. Ông bèn đốt bầy bắt được, mồ lây gan tê cha rồi ăn hết; nhân đó mang bịnh: hổ ai nhắc tới cha Ông, thì Ông gầm hét như cợp; khi tinh-lai thì nhớ cha, khóc rầm-rứt. Vua Tự-đức hay vậy, có ban tẩm biền khắc 4 chữ « Hiếu-nghĩa khâ-phong ».

NGUYỄN-VĂN-ĐÀ nhđ. Chức Quản-trưở-

quân của Lê-văn-Ki-đi, đã hợp sức với Khôi giết hết quan cai-trị thành Gia-dịnh đêm 18 tháng 5 năm quý-tỵ (1833) và chống-ngăn binh triều trong 3 năm, mặc dầu Khôi đã chết trước.

NGUYỄN-VĂN-ĐIỀN nhđ. Cai-tông An-thái (nay là Cây-dừa) ở đảo Phú-quốc, đã cùng xã-trưởng Nguyễn-văn-Ngợi, tự-ý nẹp hết tiền thuế trong phần Tòng, cỏ tò-sản riêng của mình, cho Ông Nguyễn-trung-Trực khi Ông vừa đỗ-bộ lần đầu năm 1868, rồi tò-chức đoàn thuyền qua Xiêm mua khí-giới cho bồ-dội dân-quân của Ông Trực để chống Pháp.

NGUYỄN-VĂN-ĐIỀU nhđ. Chức Phó-eo một toán quân của triều Nguyễn đóng đồn tại Vũng-gù (Định-tường); năm 1861, đã cùng với Quản-cơ Nguyễn-trung-Trực đánh với Pháp để giữ đồn; sau rút qua Thủ-thừa rồi từ ấy, mở thêm dân-quân, chuyên sang du-kích-chiến để đánh các đồn Pháp khắp Đồng Tháp, Hòn Chông, Phú-quốc, Kiên-giang...

NGUYỄN-VĂN-GIAI nhđ. Người Phù-lưu, Thiên-lộc, đỗ tiến-sĩ đời Lê Thế-tông (1573-1599), được bô làm Hiển-sát-sứ Th. Thành-hoa; sau thăng Đô-ngự-sử tại triều và tháng 3 năm bính-thân (1596) vâng mệnh vua ra Nam-quan dồn Sứ nhà Minh qua xét vụ tranh-chấp giữa Nam và Bắc-triều; có công đánh họ Mạc nên được thăng Thượng-thor Chirong Lục-bô-sự; đời Lê Kinh-tông, năm 1600 cùng Trịnh-Tráng đi đánh Mạc Khánh-vương và giặc cướp; đời Lê Thần-tông, năm 1619, có công dẹp an cuộc chánh-biến của bọn Trịnh-Thung; mất năm 1628.

NGUYỄN-VĂN-GIAI nhđ. Người làng Hò-khâu, h. Hoàng-long (Hà-dông) cùng với Tú Xuất là hai nhà văn trào-lộng cộn-kim (sinh vào đời Tự-đức); ngoài những giao-thoại lý-thú trong khuân-khò trào-lộng, Ông có làm bài Chính-khi-ca đề-cao Hoàng-Diệu trong việc tuấn-tiết khi Hà-nội thất-thủ trước binh-đội Pháp năm 1882.

NGUYỄN-VĂN-HÀM nhđ. Tục gọi Ông Trâm (X. Ông Hoành Ông Trâm PH. II.) một trong 6 người mà triều-dình Hué gọi là chánh-dâng của loạn Lê-văn-Khôi, bị giặc vă kinh đỗ định tội (sau bị xử bé-deo), ký-du đều chém tội chõ.

NGUYỄN-VĂN-HIẾU nhđ. Thuộc-họ của Võ-Tánh, năm mậu-thân (1788) được chủ-tướng dẫn bái-kien Nguyễn-vương Phúc-Ánh tại Nước-xoáy (Sa-dec), được vương phong chức Cai-cơ; từ đó phò vương đánh với Tây-sơn.

NGUYỄN-VĂN-KIÈM nhđ. Đặng-viên VN. Quê-dân-dâng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930, bị Hội-dồng đỗ-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén án tử-hình.

NGUYỄN-VĂN-KHIÊM nhđ. Thuộc-họ Nguyễn-vương Phúc-Ánh; năm giáp-thìn (1784) vâng lệnh vương cùng với Phạm-văn-Nhân đưa hoàng-tử Cảnh-sang Pháp cầu-viện; năm kỷ-dậu (1789) mới về trên chiếc Méduse của Pháp với viễn-binh và vũ-khí.

NGUYỄN-VĂN-LẠC (1842-1915) nhđ. Hiệu Sầm-giang, tục gọi Học Lạc, người làng Mỹ-chánh (Định-tường), nhà nghèo, được tuyển vào ngạch Học-sinh do triều Nguyễn đặt ra; làm nghè thầy thuốc và bói quẻ Diệc; tánh cứng-cỏi, ngao đài, nên thơ văn phần nhiều trào-phúng, mai-mia.

NGUYỄN-VĂN-NGỌC nhđ. Hiệu Ôn-nhir, một nhà giáo kiêm nhà văn hiền-dại, chuyên suru-lập hoặc chú-giải thơ văn, truyện cổ, tục-ngữ, phong-đeo; đã soạn: *Nam-thi hợp-tuyên*, *Tục-ngữ phong-đeo*, *Câu đối*, *Đèo-nương-ca*, *Đông-tây ngữ-ngôn*, *Nhi đồng lộc-viên*, *Đè mua vui*, *Truyện cờ nước Nam*, *Cờ-học tinh-hoa...*

NGUYỄN-VĂN-NGỌI nhđ. X. Nguyễn-văn-Điền.

NGUYỄN-VĂN-NHÌ nhđ. Người h. Sơn-dông, Th. Thành-hoa, đỗ Đệ-nhất-giáp, Đệ-nhì-danh khoa đỗ-c-biệt năm dinh-mùi (1547), khi vua Lê bị Mạc-dâng-Dung tiếm ngôi ở Thăng-long mà phải lánh ra An-trường, với bài « Quốc-tử » mà hầu hết thí-sinh đều làm theo nghĩa nhà Quốc-tử-giám, riêng Ông, nhân nhút câu câu hát Bên sông Thành-vâng một mình, có ông nguy-phủ biết tình mà thôi mà Ông nghe động khi qua sông Lô-hiên đờ dự-thí, nên Ông làm theo nghĩa « Con nước », tức thủy-triều; hay nhứt là câu: *Giang-hồ tịch-mịch vô nhân-văn*, *Duy hữu ngữ-ông thiếc đắc tinh mà quan châm thi coi là thâm-cú*; sau

làm tới Lại-bộ thị-lang và được sung vào cung dạy học.

NGUYỄN-VĂN-NHÂN nhđ. Người h. Vinh-en, Th. An-giang, phu-tú tướng Nguyễn-văn-Trương của Nguyễn-vương Phúc-Ánh; đã lập nhiều chiến-công tại cửa biển An-dù và Đai-cô-luý (Quảng-nghi); khi làm Lưu-thủ Gia-dịnh, đã mờ binh, tao thuyền để vận-tải quân lương và khuyễn-kích dân mờ rộng đất tròng-trót nên được thăng Chưởng-chán vũ-quân, tước quan-công; kế được làm Tông-trần Gia-dịnh thay Nguyễn-văn-Trương nè đem binh cứu Chân-lập chống Xiêm; năm 1820, được triều vă Kinh sung chức Tông-tài Sứ-quán và mất ngày năm ấy, thọ 70 tuổi.

NGUYỄN-VĂN-ÔNG nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-Đảng, một trong các nhà lãnh-đạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930, bị Hội-đồng Đồ-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén ám tử-hình.

NGUYỄN-VĂN-QUYỀN nhđ. Người h. Đông-sơn, Th. Thanh-hóá, ở giữ ngựa cho vua Lê Mẫn-đế (Chiêu-thống); lúc Chiêu-thống ở TH. và bị vua quan TH. làm nhẹ, một mình ông can-dám đánh lính TH. để rửa nhục cho chúa; bọn chúng đông quá, ông đánh không lại nên bị đòn gân chết và bị giam giữ một tháng mới thả, nhưng mang bệnh rồi chết; sau, hãi-cốt ông cũng được đưa về Nam chôn cùng một lúc với hãi-cốt vua Mẫn-đế.

NGUYỄN-VĂN-SÂM nhđ. Cán-sự Công-chánh xin nghỉ việc để hoạt-động chánh-trị, có chòn trong đảng Lập-hiến của Bùi-quang-Chiêu và trong bộ biên-tập báo *Le Tribune indigène* của ông nầy; sau làm chủ-nhiệm báo *Đuốc* nhà Nam rồi lập đảng Dân-xã; sau khi Nhựt đảo-chánh ngày 9-3-1945, được chánh-phủ Trần-trêng-Kim chọn làm Khâm-sai đại-thần Nam-bộ nhưng chưa kịp tựu-chức thì cuộc cách-mạng tháng 8 bùng nổ, chánh-quyền miền Nam về tay một Ủy-ban hành-chánh nhân-dân; ông cam-dung ngoài hoạt-động cho đảng Dân-xã của ông; bị ám-sát trên một chuyến xe buýt tại Chợ-lớn.

NGUYỄN-VĂN-SIÊU (1799-1872) nhđ. Tự Tốn-ban, hiệu Phương-dinh, người thôn Dũng-thọ, h. Thủ-xương, Th. Hà-nội, đã Phó-bàng năm Minh-mạng 19 (1838), quan

đến chức Án-sát; năm kỷ-dậu (1849), có đi sứ sang TH. rồi xin nghỉ việc để mở trường dạy học; vẫn-lùi lão-lạc, cùng với Cao-bá-Quát được vua Tự-đức tặng là: thần Siêu, thánh Quát; tác-giả Phương-dinh thi-tập, Phương-dinh văn-tập và Tuỳ-bút-lục.

NGUYỄN-VĂN-TÁNH nhđ. Người Q. Long-thành (Biên-hoà), theo Châu-văn-Tiếp ứng-nghĩa từ chức Cai-cơ đến chức Diện-khánh-thành Án-trấn, Khâm-sai Chưởng-dinh, coi cả Bình-khương, Bình-thuận; sau hiệp cùng Nguyễn-văn-Thành, Lê-văn-Quân, Võ-Tánh, Nguyễn-huỳnh-Đức đánh với Tây-sơn, lập nhiều công-trận; có sang giúp Xiêm-la đánh Miền-diện; mất năm Gia-long thứ 4, nhằm năm Et-sửu (1805).

NGUYỄN-VĂN-TÂM nhđ. Người đã giúp Lê-văn-Khôi nồi loạn ở Gia-dịnh và đánh chống binh triều trong 3 năm, làm chức Quản-tượng-quân.

NGUYỄN-VĂN-TÍN nhđ. Đảng-viên VN. Quốc-dân-Đảng, một nhà chỉ-huy quân-sư trong cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930, bị Hội-đồng Đồ-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén ám tử-hình.

NGUYỄN-VĂN-TÌNH nhđ. Nhtr.

NGUYỄN-VĂN-TIỀM nhđ. Nhtr.

NGUYỄN-VĂN-TÝ nhđ. Nhtr.

NGUYỄN-VĂN-TOÀN nhđ. Nhtr.

NGUYỄN-VĂN-TỘNG nhđ. Thuộc-họ Lê-văn-Khôi, khởi-loạn giết hết quan cai-trị thành Gia-dịnh đêm 18 tháng 5 năm quý-tỵ (1833), được Khởi-phong chức Quản-tiền-quân.

NGUYỄN-VĂN-TỐ nhđ. Biệt-hiệu Úng-hoé, một nhà văn hiện-đại, cộng-tác với nhóm văn-gia ở trường Viễn-đông bác-cô, viết bài khảo-cứu, nghị-luận, dịch-thuật, phê-bình đăng trên các báo Đông-thanh, Tri-tôn, Đông-dương tạp-chí, Avenir du Tonkin, Courrier d'Haï-phong, các tập kỷ-yếu của trường Viễn-đông bác-cô, của Hội Trí-tri.

NGUYỄN-VĂN-TÒN nhđ. Tên thiệt là Tân-la-A, tức Duòng, người Cao-môn, theo Nguyễn-vương Phúc-Ánh sang Vọng-các từ năm 1784 và về sau, dir các trận đánh với

Tây-sơn ở cửa Be-lai, tại Bình-dịnh và Trà-ôn với chức Điều-bát; theo Nguyễn-văn-Nhân sang đóng binh tại La-bích để bảo hộ Cao-mên; phụ-tá Nguyễn-văn-Thoại đà kinh Vĩnh-tô; mất năm 1820 và được dân lập đền thờ tại Trà-ôn cùng lưu-truyền câu-ca-deo: *Lịch thay dia-cuộc Trà-ôn, Miếu ông Điều-bát lưu-tôn đến nay.*

NGUYỄN - VĂN - TUYÊN nhđ. Người h. Vinh-an, Th. An-giang, theo Tề-quân Lê-văn-Duyết bình-dịnh miền sơn-cước Quảng-ngãi, theo Nguyễn-văn-Thoại coi đà kinh Vĩnh-tô; làm Trần-thủ Định-tường và Vĩnh-thanh, đeo quốc-ấn bảo-hộ Cao-mên.

NGUYỄN - VĂN - TƯỜNG nhđ. Người Quảng-trị, đỗ cử-nhan năm nhâm-tý (1852) nhâm Tu-đức thứ 5; năm quý-dậu (1873), vâng lệnh vua Tu-đức vào Sài-gòn thương-thuyết với Pháp về việc Đô-phò-Nghĩa (J. Dupuis) gãy sự ở miền Bắc; lần sau, cũng trong năm ấy, làm Phó khâm-sai cùng với Khâm-sai Lê-Tuấn trở vào Sài-gòn thương-thuyết về việc đại-uý Ngạc-Nhi (Francis-Gernier) đánh miền Bắc; tháng giêng năm giáp-tuất (1874), cùng đại-uý hải-quân Philastre ra Bắc điều-tra vụ Ngạc-Nhi tự-động đánh lấy 4 thành; ông thuyết-phục được Philastre để lấy lại 4 thành đã mất mực dầu Philastre toan bỏ dở cuộc thương-thuyết vì Ngạc-Nhi bị giết tại Cầu-giấy; qua đời Hiệp-hoa (1883), làm Bình-bô thương-thor, cùng Tôn-thât-Thuyết giết vua và Trần-tiễn-Thành để lập vua Kiến-phúc lên; ngày 6 tháng 4 năm giáp-thân (1884) lại giết vua Kiến-phúc để lập vua Harem-nghi; ngày 23 tháng 5 năm ắt-dậu (1885), cùng Thuyết đánh úp Pháp tại Huế, nhưng việc thất-bại, Thuyết rước vua Harem-nghi cùng hoàng-tộc trốn chạy, Tường ở lại đầu-thú với Pháp và lãnh sứ-mạng làm yên tình-hình trong 2 tháng; nhưng vì vua Harem-nghi không về và phong-trào Cần-vương hoạt động rất hăng, quá hạn 2 tháng mà trật-tự không vẫn-lồi, Tường bị Pháp bắt dây đi Côn-nôn rồi dời sang đảo Tahiti; mất luôn ở đảo ấy.

NGUYỄN-VĂN-THÀNH (1757-1817) nhđ. Người h. Quảng-diên, Th. Thủ-thiên, con của Cai-cơ Nguyễn-văn-Hiền, phò Định-vương Nguyễn-phúc-Thuần đánh với Tây-sơn; Định-vương bị Tây-sơn giết, theo phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh và có thao

vương qua Xiêm cầu-cứu. Lúc ở Xiêm, có phục-vụ trong quân-ngũ Xiêm để đánh với Miền-diện và với Mã-lai. Về nước, cùng các tướng-lãnh khác đánh họ được Tây-sơn, được phong Tiên-chi Hiệu-uý rồi thăng dần đến chức Chưởng Tiên-quân-dinh, làm Tông-trấn Bắc-thàn năm nhâm-tuất (1802); từ-tử năm định-sửu (1817) vì bị cáo là mưu-phòn với con là Nguyễn-văn-Thuyên một cách rõ vu-vơ (X. Nguyễn-văn-Thuyên).

NGUYỄN-VĂN-THẮNG nhđ. Tục gọi là Chúa-tà Long, tên VN. do Nguyễn-phúc-Ánh đặt cho viện-tướng Pháp là Cheignau khi đánh với Tây-sơn; làm quan tại Huế đến đời Minh-mạng, năm giáp-thân (1824), Thắng từ-chức về Pháp.

NGUYỄN-VĂN-THỊNH nhđ. Đảng - viên VN. Quốc-dân-dảng, một trong các nhà lãnh-dạo cuộc khởi-nghiệp Yên-báy ngày 10-2-1930, bị Hội-dồng dǎ-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén án tử-hình.

NGUYỄN-VĂN-THỊNH nhđ. Người Clęg-lớn, có dự thế-chiến 1914-1918 trong binh-ngũ Pháp; làm bác-sĩ thầy thuốc ở Sài-gòn; năm 1937, sáng-lập đảng Dân-chủ với khuynh-hướng chiết-trung, chủ-trương dǎ-nghi cải-tò hành-chánh, chánh-tri, xã-hội và kinh-tô; mở rộng ngõ cho thanh-niên VN. ứng-thí vào các trường vă-bi mẫu-quốc, và các cơ-quan hành-chánh thuộc-dịa; cải-tò chẽ-dở bäu-cù, nhút là cải-thiện chẽ-dở dien-dịa; làm Phó Chủ-tịch Phòng Canh-nông, Giám-đốc viện Mù-cốc, Hội-dồng quản-hạt và Thượng Hội-dồng Đóng-dương; chủ-lịch Ủy-ban Cứu-trợ nạn đói miền Bắc; ngày 4-2-1946, với danh-nghiệp Chủ-tịch đảng Dân-chủ, cùng 3 đồng-dảng gia-nhập vào Hội-dồng Tư-vấn Nam-kỳ; ngày 26-3-1945, được Pháp chỉ-định làm thủ-tướng chánh-phủ Nam-kỳ tuy-trị; ngày 1-6-1946, long-trọng công-bổ danh-sách chánh-phủ tuy-trị do ông làm Thủ-tướng kiêm Bộ-trưởng Nội-vụ; ngày 3-6-1946, ký Hiệp-ước với Cédille và Nam-kỳ tuy-trị; ngày 10-11-1946, trao cờ tuy-tử trong phòng tại nhà riêng.

NGUYỄN-VĂN-THỊNH nhđ. X. Cai-tổng Vàng.

NGUYỄN-VĂN-THOẠI (1762-1829) nhđ. Clęg. Nguyễn-hữu-Thoại, người Quảng-giám,

thiên-cư vào Nam hồi nhỏ; từ năm định-dựu (1777) theo phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh chống Tây-sơn khi mới khởi-binh tại Long-xuyên; năm Tân-Sửu (1781), làm Chuồng-cơ đem binh đánh Xiêm cứu Chân-lạp; năm Minh-mạng thứ 2 (1821), vắng chi bão-hồ Chân-lạp (vì thế, *cig.* Bão-hồ Thosgi), chi-huy việc đào kinh từ Long-xuyên đi Núi Sập gọi kinh Thoại-hà, và kinh từ Châu-đốc qua Hà-tiên gọi kinh Vĩnh-tố; mất năm Kỷ-Sửu (1829), mộ tại làng Vĩnh-tố (Châu-đốc), dفن thờ trên Núi Sập (Long-xuyên).

NGUYỄN - VĂN - THUYỀN *nhd.* Con của Nguyễn-văn-Thành, có chén cù-nhan; nhận làm một bài thơ gởi mời hai người bạn ở Thành-hoa vào chơi, lời thơ chỉ hơi ngông mà bị cáo là có ý phản-bọn nên Thuyền bị bắt và bị xử chém; khiến cha là Nguyễn-văn-Thành cũng bị vua Gia-long nghi-ký nêu uống thuốc độc tự-tử.

NGUYỄN - VĂN - TRÁNG *nhd.* X. Nguyễn-khoa-Cần.

NGUYỄN - VĂN - TRẤM *nhd.* *Cig.* Ông Trầm, bô-hồ của Lê-văn-Khai, bị triều-đình cho là một chánh-đảng trong cuộc nội-leo ở Gia-dịnh tháng 5 năm Quý-Tỵ (1833) và kéo dài đến tháng 7 năm Ất-Vị (1835) nên bị bắt giải về kinh ủi-hội (sau bị xử báu), kỳ-dur đầu chém tại chǎ (X. Ông Hoành ông Trầm PH. II.).

NGUYỄN - VĂN - VÂN *nhd.* Chức Đô-ngự-sử triều vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527) đã tuân-tiết dù tò-lòng trung khi hai vua bị Mạc-đăng-Dung thi đe soán ngôi.

NGUYỄN - VĂN - VĨNH (1882 - 1936) *nhd.* Người làng Phượng-vũ, Ph. Thường-tín, Th. Hà-đông, tốt-nghiệp trường thông-ngoan năm 1896 và được bô-làm thợ-ký tò-sú; 1906 được cử dự cuộc đấu-xảo ở Marseille; trở về, xin từ-chức để lập nhà in; 1907, chủ-bút tờ *Đại-Nam đăng-cổ tùng-báo*. Lấy bút-hiệu Tân-nam-tử; 1908 đứng chủ-trương tờ *Notre Journal*; 1910, mở tờ *Notre Revue* rồi vào Sài-gòn làm chủ-bút *Lực-linh tân-văn*; 1913, chủ-bút *Đông-duong tạp-chí* ở Hà-nội; 1915 kiêm chủ-bút *Trung-Bắc tân-văn*; 1919 làm chủ-nhiệm *Trung-Bắc tân-văn* hàng ngày và *Hội-báo*; 1927 lập tùng-thư Âu-tây tu-

tường; 1931 mở tờ *Annam nouveau*; trên trường chính-trị, từng đặc-cử mầy khoá Hội-đồng thành-phố Hà-nội; từ 1913, hội-viên tư-vấn Bắc-kỳ (sau là viện dân-biều) và có chén trong Thượng Hội-đồng Đông-pháp. Văn-nghiệp và khuynh-hướng: chủ-trương áp-dụng tư-tưởng và học-thuật Âu-Mỹ nhưng cũng bảo-lòn thuần-phong mỹ-tục, nên dịch rất nhiều sách đủ loại của Pháp ra Việt-ngữ và dịch những áng văn hay của đồng-phương ra Pháp-ngữ như: *Kim Văn Kiều*, *Tiền Xích-bích*, *Hậu Xích-bích*. Khuynh-hướng chính-trị: Chủ-trương Bắc-kỳ trực-trí, nghĩa là đế Pháp cai-trị miền Bắc, chứ không qua trung-gian Nam-trieu.

NGUYỄN - VĂN - VIÊN *nhd.* Đảng-viên VN. Quốc-dân-dảng, ngày 30 Tết năm Kỷ-Tỵ (1929), đã ám-sát Bazin là trùm mờ dân ở Trung-Bắc đem về Nam và Tân-thế-giới (Nouvelles Hébrides) để làm phu cao-su; sáu tháng sau bị bắt, cung-khai hết đòn cùu một người bị bắt oan sau và liên tu-tử.

NGUYỄN - VĂN - XUÂN *nhd.* Tướng nhà Nguyễn, năm Mậu-Tý (1828), vắng lịnh vua Minh-mạng làm Phó kinh-lực, đưa vua Vạn-tượng và nước đê đánh với quân Xiêm; năm Quý-Tỵ (1833), làm Kinh-lực đai-sứ tiêu-trù quân Xiêm và Lào tại Trấn-ninh.

NGUYỄN - VĂN - XUÂN *nhd.* Người Sài-gòn, thiếu-tướng binh-dội Pháp, được Pháp giao lập chánh-phủ Trung-tương làm-thời Việt-nam sau khi chánh-sách Nam-kỳ tuy-trị bị thất-bại; chánh-phủ này ra đời ngày 27-5-1948 và chính Ông làm thủ-tướng và bị giải-tén cuối năm 1949 đê nhường cho Nguyễn-phan-Long lập chánh-phủ mới.

NGUYỄN - VĂN *nhd.* Người h. Hoàng-hoa, Th. Thành-hoa, đỗ giải-nguyễn thời Lê-mạt; vì thấy họ Trịnh chuyên-quyền, Ông không làm quan; mãi đến năm Tân-dậu (1801), Ông vào Nam ứng-nghĩa và được vua Gia-long trọng-dụng, làm đến chức Càn-chéh-diện học-sĩ kiêm Thái-thường ty-khanh; vì thấy trong triều còn nhiều dư-đảng của Tây-sơn, Ông từ-chức, nhưng vẫn được lệnh lương theo hàng nhí-pham và mỗi khi triều-dinh có việc quan-trọng, Ông đều được vời đến hỏi ý-kien.

NGUYỄN-VIỆT-THÀNH *nhd.* Quan nhà Nguyễn, chức Đô-đốc; năm mậu-thìn (1868) vâng lệnh vua Tự-đức, hợp binh với quân nhà Thành, đánh dẹp giặc Ngô-Cân ở Thủt-khê; tháng 7 năm ấy, tử-trận tại Leng-sơn.

NGUYỄN-VIỆT-TRỊEU *nhd.* Người Thanh-thủy, Nam-dương, bồ-hộ của Nguyễn-hữu-Chinh, có công đánh dẹp bọn Trịnh-Bồng, được phong Phó-đô-lanh; khi vua Lê Mẫn-đé (Chiêu-thống) chạy sang TH., ông theo đến Nam-ninh, nhưng bị vua tông nhà Thành chia-rẽ, đưa ông đi Nhiệt-hè, cách Mẫn-đé hơn 300 dặm; sau, hãi-cốt ông cũng được đưa về nước cùng một lúc với hãi-cốt Mẫn-đé.

NGUYỄN-XÍ *nhd.* Người Thượng-xá, h. Châu-phước, vào Lèm-sơn hồi 19 tuổi đã làm già-thần Bình-định-vương Lê-Lợi với chức Cai-quản đội Thiết-dot gồm 100 con chó săn; khi Vương bị quân Minh vây-tại núi Chí-linh, Xí liều mình cứu vua thoát khỏi tròng vây; về sau, lập nhiều chiến-công ở khắp mặt trận Quỳ-châu (Ai-lao), Nghê-an, Động-dot, Sơn-tay..., dẹp binh Vương-Thông nơi Tuy-động, chém Trần-Hop tại Ninh-kiều, bắt Thái-Tụ và Hoàng-Phuoc ở Xương-giang. Niên-hiệu Thuận-thien thứ nhứt (1428), được thăng Long-hồ-vệ Thượng-tướng-quân; đời Lê Nhàn-tông, năm 1445, thăng Nhập-nội Đô-đốc; đánh Chiêm-thành vồ, thăng Thiếu-báo tri-quân dân-sự; khi Nghị-Dân làm phản giết vua và Thái-hậu, ông đứng lên chống lại, bắt phế Nghị-Dân và rước con thứ vua Thái-tông là Tự-Thành về lập làm vua, xưng Thánh-tông; với công này, ông được phong Thái-phó Á-quận-hầu; mất năm ất-dậu (1465), được truy-lặng Cương-quận-công.

NGUYỄN-XUÂN *nhd.* Người h. Tống-sơn, Th. Thành-hoa, phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh đánh với Tây-sơn nhiều trận; năm quý-tỵ (1833) đời Minh-mạng, làm tham-tán cho Tống-phúc-Lương vào Nam dẹp loạn Lê-văn-Khôi; về, được phong Thủ-tiền-quân Đô-thống-phủ Chưởng-phủ-sự; mất, được khắc tên vào bi Vũ-công và được thờ trong miếu Hiền-lương.

NGUYỄN-XUÂN-KHUÊ (1864-1921) *nhd.* Clg. Nguyễn-ngọc-Khuê hoặc Nguyễn-thị-

Khuê, hiệu Nguyệt-anh, sau goé chồng và lèp-lâm ở vây nuôi con nên thêm tiếng Sương, thành Sương Nguyệt-anh, con gái thứ 5 cụ Nguyễn-đình-Chieu, người Q. Ba-tri, Th. Bến-tre, học với cha từ bé, giỏi văn thơ; năm 24 tuổi có chồng là Phó-tông Nguyễn-công-Tính, được 1 gái thì chồng qua đời; bà ở vây nuôi con đến ngày già con lấy chồng, mắc đậu có nhiều nơi gãm-ghé; con bà chết, để lại một gái, bà lanh nuôi dạy và lên Sài-gòn làm chủ-bút tờ Nữ-giới-chung là tờ báo phụ-nữ đầu-tiên ở nước Nam; mất ở Mỹ-thanh-hoà (Bến-tre) ngày 4-1-1921 nhằm 12 tháng 11 năm canh-thân.

NGUYỄN-XUÂN-ỐN *nhd.* Người lanh-dao nhóm cách-mạng chống Pháp ở Nghệ-an, thuộc phong-trào Cần-vương, sau chéh-biển đêm 23 tháng 5 năm ất-dậu (1885) ở Hué mà vua Hán-nghi phải bỏ ngói lánh mện để tiếp-tục kháng-chiến.

NGUYỄN-XUÂN-PHUNG *nhd.* Một trong các nhì lanh-dao đoàn dân-chúng tự-vệ ở Cầu-ngang (Trà-vinh) chống Pháp năm 1874 sau Hiệp-ước ký-kết năm Tự-đức thứ 27, nhằm ngày 21-1-1874.

NGUYỄN-XUNG-XÁC *nhd.* Người làng Kim-dot, h. Võ-ninh (Bắc-ninh) đỗ tiến-sĩ đời vua Lê Thánh-tôn, năm Quang-thuận thứ 10 (1469); đích-giả các bài Tiêu-tương bát-cánh bằng chữ Hán ra chữ nôm.

NGUYỄN-ĐỨC *đđ. tím.* con sông trong Th. Bắc-ninh (BV).

NGUỒN *nhd. tím. dân-tộc thiểu-số gốc Ản-Nam-dương ở BV.*

NGƯ-TIỀU VĂN-ĐÁP *vch.* Tác-phẩm chuyên về y-thuật của Nguyễn-đình-Chieu soạn khi ở Ba-tri, giữa 2 năm 1862-1863.

NGƯ-BÌNH *đđ. Tục gọi Bằng-sơn hay núi Ngư, quả núi ph. Tb. h. Hương-thuỷ (Huế), hình núi bằng-phẳng vuông-tuong, đứng xoè như tẩm bình-phong che trước kinh-thành, được đúc Minh-mạng ngự xem phong-cảnh 3 lần: năm thứ 2 từ sau ngày lên ngôi (1821), năm thứ 17 (1836) và năm thứ 19 (1838) và được vua Triệu-trị cho là 1 trong 20 thăng-cảnh ở Thành-kinh và làm bài Bình-lanh đăng-cao đă ngâm-vịnh.*

NGƯỜI HAI HUYỆN *nhd.* Tiếng người miền Bắc gọi người miền Nam vì xưa, người miền Nam được gọi là người Đồng-nai; từ 1698, chúa Nguyễn-phúc-Chu cho chia Đồng-phố ra làm dinh làm huyện và do đó Đồng-nai thuộc h. Phước-long, Sài-côn thành h. Tân-bình; cũng là tên mà người miền Nam gọi người ở Hu Gieng, thuộc h. Phong-phú (Cần-thơ) và h. Đồng-xuyên (Long-xuyên).

NGƯU-CHỮ *dd.* Tức Bến-nghé viết ra chữ Hán.

NGƯU-BẬT *nhd.* X. Huynh-dệ như thủ-tác PH. II.

NGƯU-HOÀNG *nhd.* *Nhtr.*

NGƯU-HỒNG *nhd.* Chúa đồng giặc Mường ở mạn Đà-giang đời Trần Hiển-tông (1329-1341); Thái-thượng-hoàng (vua Minh-tông) phái thân-chinh, tuy đánh tan giặc nhưng mãi đến năm dinh-sửu (1337) mới giết được Ngưu-Hồng.

NGH

NGHỆ-AN đđ. Tỉnh thuộc miền B. nước VN. trên vĩ-tuyên 17, cách Sài-gòn 1.460 cs., B. giáp Thanh-hoá, N. giáp Hà-tĩnh, T. giáp dãy Trường-sơn, Đ. biển Nam-hải; hõi TCTĐ, đó là bờ Hoài-hoan, 1 trong 15 bờ của nước Văn-lang; hõi BT. III là Hoan-châu và Diên-châu (11 huyện) của An-nam đã-hồ-phủ do vua Cao-tông nhà đường đặt; đến đời vua Duệ-tông nhà Trần (1374-1377) mới đổi tên là Nghê-an; thời Pháp-thuộc, thuộc miền TV.

NGHĨ-DÂN nhđ. Nguyên là thái-tử vua Lê Thái-tông (1434-1442); nhân mẹ phai tội, bị phế cùng mẹ và được phong là Lạng-sơn-vương; năm kỷ-mão (1459), ôm-mưu giết em là vua Lê Nhân-tông mà đoạt ngôi và làm vua được 8 tháng; nhưng lòng người không phục, bị đình-thân giết giữa tháng 6 năm canh-thìn (1460).

NGHI-THÚ đđ. t/m. căn-cứ du-kích-quân trong h. Nghi-xuân (Hà-lĩnh) do Ngô-Quảng quản-suất, thuộc chiến-khu Phan-đinh-Phùng trong thời-kỳ chống Pháp (1885-1895).

NGHI-XUÂN đđ. t/m. h. trong Th. Hà-lĩnh, gần Vinh.

NGHĨA-HÀNH đđ. t/m. Q. trong Th. Quảng-ngãi, có 8 liên-xã.

NGHĨA-HOÀ-ĐOÀN chtr. Một đảng cách-mạng TH. nòi lên năm 1900 mục đích phò Thanh-bãi-ngoại.

NGHĨA-HỘI chtr. Một nhóm cách-mạng

chống Pháp trong phong-trào Cần-vương, gồm nhiều thanh-hàng ở Quảng-nam do quan Sơn-phòng-sứ Trần-văn-Dư cầm đầu, hưởng-ứng lời hịch của vua Hàm-nghi sau chánh-biến đêm 23 tháng 5 năm ết-dậu (1885).

NGHĨA-HƯNG chtr. Một đảng bí-mật do Hoàng-hoé-Thám cho tờ-chức năm 1897 để gây thế-lực và giao ánh-hưởng nghĩa-quân trong các đô-thị lớn như Hà-nội, Hà-dông, Phú-leng, Bắc-ninh, v.v...

NGHIÊM-BÁ-KÝ nhđ. Chức Bình-hồ-bá triều vua Lê Chiêu-tông và Lê Cung-hoàng (1516-1527), đã tuẫn-tiết để tỏ lòng trung với hai vua khi hai vua bị Mạc-đặng-Dung thi đè soán ngôi.

NGHIÊM-LĂNG nhđ. X. Nghiêm-Quang.

NGHIÊM-QUANG nhđ. Tự Tử-lăng, cũng được gọi tắt là Nghiêm-Lăng, người hiền dời Đông-Hán, giúp Lưu-Tú dựng nghiệp rồi về Phú-xuân ở ẩn.

NGHIÊM-THÔI-ĐÌNH nhđ. Người Huệ-châu, Th. Quảng-đông, tham-gia cuộc cách-mạng chống nhà Mân-Thanh, đã dự cuộc tấn-công tư-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng ở Quảng-châu ngày 29-3-1911; sau bị bắt giết; được chôn-nơi Hoàng-hoé-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

NGHIÊU nhđ. X. Đào-Đường.

NGHIÊU - PHONG đđ. t/m. đảo ngoài vịnh BV., thuộc Th. Quảng-yên.

NH

NHA-PHIẾN CHIẾN-TRANH sk. Trận giặc giữa TH. và Anh năm 1840, nguyên-nhận do Anh chở nha-phiến vào nước TH. cù-bán, bị Tòng-địc Lưỡng-Quảng là Lê-mắc-Tử đốt hùi; TH. bại-trận phải nhường Hương-cảng cho Anh khai-thác và nở thêm 5 hải-cảng lớn để tàu ngoại-quốc đến TH. mua bán.

NHA-ME dd. Clg. Nhà-mè, nơi có một dòn g suối có chất diêm, nước luân-luân nóng; xưa, người Chăm hứng về rửa các tượng đá, tại Phan-rang, thuộc ph. B. Bình-thuận (Ex. Moenith).

NHA-TRANG dd. Thị-xã của Th. Khánh-hoà, cách Sài-gòn 448 cs., chia thành 2 xã: Nhị-trang Đông và Nha-trang Tây.

NHÀ - BÈ dd. Clg. Phù-giá tám-giang-khâu, nơi mà sông Đồng-nai (clg. Phước-long-giang hay Cam-thuỷ) giáp với sông Sài-gòn (clg. sông Bến-nghé, Tân-bình-giang hay Đạm-thuỷ); nguyên xưa, ông Vũ-hữu-Hoài g (Thủ-Huông) có cất nhà-bè để tiếp-tế nước uống và gạo cho những kè lờ đường nơi đây; bấy-giờ là tên Quận vùng ấy của Th. Gia-dịnh, có 7 xã.

NHÀ-MÈ dd. X. Nha-me.

NHẠC - DƯƠNG nhđ. X. Ăn thịt con. PH.II.

NHẠC-NGHỊ nhđ. Người nước Triệu thời Chiến-quốc TH., giỏi thao-lược, từng phò Ngụy, Yên và du-thuyết các nước Tần, Triệu và Hán để đánh Tề; sau bị via Yên Huệ-vương nghiền nên trốn về Triệu ở ẩn.

NHẠC-PHI nhđ. Hiệu Bàn-cù, người đời Tống, phò vua Cao-tông vừa đẹp giặc cướp trong nước, vừa chống giặc Kim xâm-lăng, lẩn-lại được nhiều đất đã mất và toan đánh rốc qua Kim nhưng bị quyền-thần là Tân-Cối phát ra liên-tiếp 12 đao kim-bài triệu vè, vu tội mưu-phản mà bỏ ngục rồi sei ngục-lại giết (Xt. Tinh-trung báo-quốc PH. II).

NHAN-HỒI nhđ. Clg. Nhan-Uyên và Nhan-tử, một học-trò giỏi của đức Không-tử, đức-hạnh cao, nghèo mà vẫn giữ đeo.

NHÂM-DIÊN nhđ. Người TH., quan thái-thú quận Cửu-chân (Giao-chi-bộ) từ năm Kiến-vũ đời Đặng-Hán; có công dạy dân khai-khẩn đất hoang làm ruộng, đặt lô cưới hỏi, v.v..

NHÂM-NGAO nhđ. Quan úy quận Nam-hải (Quảng-đông) của TH., mưu đánh lấy Âu-lạc để lập thành một nước tự-chủ ở phương Nam; nhưng việc chưa thành thì mang bệnh, phải giao binh-quyền cho Triệu-Đè rồi chết.

NHÂN-GIANG dd. Một làng của h. Tân-bình xưa, bấy-giờ là vùng Chợ-quán (Sài-gòn).

NHÂN-HUỆ HOÀNG-ĐẾ nhđ. Hiệu xưng của Nùng-trí-Cao, nguyên Quảng-nguyên-mục của Lý Thái-tông, khi làm phản lần thứ nhì năm mậu-tý (1048).

NHẤT-ĐẠ dd. tím. đậm & bối Tự-nhiên, thuộc Ph. Khoái-châu, Th. Hưng-yên (Xt. Con đóng khố, bối ở trường PH. II).

NHẤT-LINH *nhd.* Bút-hiệu của Nguyễn-tường-Tam, cử-nhan khoa-học ở Pháp, về nước sêng-lập béo Phong-hô, Ngày nay, chủ-trương văn-phái *Tự-lực văn-doàn* sêng-tác Nho-phong, Người quay tor, Đoạn-tuyệt, Lạnh-lùng, Đôi bến, Tôi-tăm, Buồm trắng, Nắng thu, Đè Tây và cùng Khái-hưng hợp-soạn Cảnh hàng hoa, Đời mưa gió, Anh phái sống... Về mặt chánh-tri, có tham-gia cuộc cách-mạng tháng 8 trong hàng-núi quốc-gia; được cử làm trưởng phái-doàn Việt-minh ở Hồ-nghi Đà-lạt nhóm từ 14-4-1946 tới 12-5-1946; cùng Nguyễn-hải-Thần thành-lập Mặt-trận Thống-nhất Quốc-gia VN, ngày 27-2-1947, tuyên-bố không ủng-hộ chánh-phủ Hồ-chí-Minh và nguyên đứng sau lưng Bảo-dai; 1963, bị cáo-liên-can trong một cuộc đảo-chánh nên bị chánh-phủ Ngô-dinh-Diệm bắt giam; phải uống thuốc ngủ tự-tử để khỏi ra toà, cũng đe phản-đối.

NHẤT-THỐNG ĐỊA-DỤ-CHÍ *vch.* Bộ sách địa-dư gồm 10 quyển do Lê-quang-Định biên-soạn, hoàn-thành năm 1896, tả đường bộ từ Kinh-đô đến Trấn-biên (Biên-hoa) và từ Kinh-đô đến Lạng-sơn; đường thủy từ Gia-dịnh đến Vĩnh-long; ngoài ra còn có các trấn, các doanh, cương-giới, thò-sản, phủ, huyện, châu và dịch-lộ.

NHẬT-BẢN *dd.* Quốc-gia gồm nhiều cù-lao ở Thái-binh-dương, về ph. Đb. bờ biển đại-lục Á-châu, có 4 đảo chính là Hondo, Hokkaido, Kyu-shu và Shikoku; thđ.: Đông-kinh; diện-tích chung 368.590 csv. mè hét 75% là núi, chỉ không tới 16% có thô-trồng - trọt; ds.: 91.000.000 người (Nippon hoặc Japon).

NHẬT-LỆ *dd.* X. Nhựt-lệ.

NHẬT-NAM *dd.* Một trong 9 quận do nhà Hán (Th.), sau khi dứt nhà Triệu, chia Nam-việt ra thành 9 quận, hợp chung thành Giao-chi-bộ (nhằm năm canh- ngọ, 111 trTC), ba quận Nhật-nam, Giao-chi và Cửu-chân hợp thành BV. và TV, ngày sau.

NHẬT-NHĨ-MAN *dd.* và *nhd.* Một nước thuộc châu Âu xưa, thuộc giống người Aryenne, kém văn-minh hơn người Hy-lạp và La-tinh; sau trở thành nước Đức cho đến ngày nay (Germanie, Germans).

NHẬT-TÀO *dd.* X. Nhựt-tào.

NHỊ-HÀ *dd.* Một nhánh sông Hồng-hà chảy ngang Hà-nội; tên cũng được dùng lăn-lon với sông cái là Hồng-hà.

NHỊÊU PHAN *nhd.* X. Mai-dàng-Phan.

NHỊÊU-PHỤ-ĐÌNH *nhd.* Người Quảng-dông, giáo-học tại Thượng-hải, tham-gia trận đánh tư-thất của Tòng-đốc Luõng-Quảng tại Quảng-châu ngày 23-3-1911; vài hôm sau bị bắt và đưa lên đoạn-dầu-dài; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ.

NHỊÊU-QUỐC-LƯƠNG *nhd.* Người Tứ-xuyên, tôt-nghiệp trường Lục-quận Tứ-xuyên, 23 tuổi tính đến năm 1911, tham-gia trận đánh nhà Tòng-đốc Luõng-Quảng tại Quảng-châu; bị bắt sau đó và bị đưa lên đoạn-dầu-dài; trước khi thọ-hình, Lương nói: «Chúng tôi không chết thì quốc-dân không sống; sống thân trâu ngựa thì có gì là vinh, và chết vì đại-nghiệp thì có gì là nhục»; được chôn nơi Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ.

NHỊÊU TÂM *nhd.* Tục-danh của Đỗ-thanh-Tâm (có sách gọi Đỗ-minh-Tâm hoặc Đỗ-nhu-Tâm), hiệu Minh-giám, người Vinh-long, có chán-nhiều-học, nổi danh về thơ trào-phúng, đặc-biệt nhứt là các bài: Vịnh Kiều, Cực cút trôi sông, Chẹo cõi báu cau, Hai bà vợ ông Lê-chí-Hanh..

NHƯ-NGUYỆT *dd.* Con sông được Lý-thường-Kiết chọn đóng binh đánh quân Tống và giết hơn 1.000 người trong năm bính-thìn (1076), đời vua Lý Nhân-tông; nay đổi tên là sông Cầu trong Th. Bắc-ninh.

NHƯ-XUÂN *đđ. t/m.* chầu trong Th. Thanh-hóá, chầu-trị ở xã Xuân-hòà, Tg. Xuân-du.

NHỮ-BÁ-SĨ *nhd.* Người h. Hoằng-hóá, Th. Thanh-hóá, đỗ Hương-công năm Minh-mạng thứ 2 (1821), quan tát! chức Leng-trung và triết ba triều: Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-đức; năm Tự-đức thứ 6 (1854), làm Đốc-học Th. Thanh-hóá rồi xin về hưu đe mờ trường tu; mất năm Tự-đức thứ 20, thọ 80 tuổi; và văn-nghiệp, có đề lai *Dịch-hệ giải-thuyết*, *Đại-học đồ-thuyết*, *Việt-nam tam-bách vịnh*, *Thanh-hóá tinh-chi*, *Việt-hành tạp-thảo*, *Nghì-am học-thức*, *Nghì-am biệt-lục*, *Đạm-trai thi-văn-tập*, *Đạm-trai quan-nghi*.

NHỰT-LỆ *dd.* Cửa sông đù ra Nam-hải, thuộc Đồng-hới.

NHỰT-TÀO đđ. Một vòm sông Vành-cô-dông trong làng Bình-trinh, Tg. Cửu-cu-hè, Th. Tân-an (sau đổi lại là Long-an), nơi mà ngày 11-12-1861, ông Nguyễn-trung-Trực dùng mưu dết chiếc tàu *Espérance* của Pháp và giết gần hết lính dưới tàu (Xt. Hoà-hồng Nhựt-tào PH.H).

NHƯỢC-CHÂU đđ. Một bến trên hồ Tây (Lêng-bạc), trên có miếu thờ thần Cầu-nhi là viên ngọc do Thuỷ-long nhào ra.

NHƯỢC-THUÝ đđ. Con sông ở ph. cực Tây TH.; theo truyền-thuyết, nước sông ấy chảy rất yếu, không dỡ nổi một hột cỏi; chỉ có thuyền bằng lồng mới đi trên sông ấy được; vì thế, người ta cho là cảnh tiên.

NHƯỢNG-TỔNG (1905-1949) nhd. Bút-

hiệu của Hoàng-phạm-Trân, người Hà-nội, ký-giả *Thực-nghiệp dân-báo*, cũng có nhiều thơ văn đăng trên nhiều báo khác; cùng nhiều người khác lập Nam-dồng thư-xã, chuyên xuất-bản những tập sách nhỏ có tinh-cách cách-mạng, bán với giá rất hẹ; 1927, cùng một số thàn-hưu lập VN. Quốc-dân-dảng và là Uỷ-viên Trung-ương Đảng-bộ, giữ trọng-trách Trưởng-ban biên-soạn sách báo để huấn-luyện đồng-chí và tuyên-truyền trong quần-chúng; 1929, bị Hội-dồng đề-hình kết án 10 năm cầm-cổ và đày Côn-nôn; 1936 được ấn-xá; đã biên-dịch và soạn-thảo: *Len Hữu*, *Mái tây*, *Nam-hoa-kinh* của Trang-tử, *Lý-tao* của Khuất-Nguyên, *Treo cờ Hoàng-Diệm*, *Hai bà Trưng*; 1949, bị ám-sát tại phố chợ Hòm, Hà-nội.

O Ô

ÓC-EO đđ. Một gò đất gần núi Ba-thê, trong làng Vọng-thê (Long-xuyên) mà năm 1943, nhà cõ-học Mallaret đã tìm thấy dấu vết thành Óc-eo dài 1.500m., nhà cửa xây dựng trên 225 mẫu của nước Phù-nam xưa.

Ô đđ. X. Châu-Ô.

Ô-DIÊN đđ. Nay là làng Đèi-mỗ, h. Từ-liêm, Th. Hà-dông, nơi mà Lý-phật-Tử đóng quân từ năm 557 tới 571 khi từ động Dã-năng (Lào) kéo quân về đánh với Triệu-quang-Phục rồi nghỉ-hoà.

Ô-GIANG đđ. Một nhánh của sông Ô-lau từ Lương-diễn chảy về Cầu-nhi, Trung-đơn.

Ô-LÂU đđ. Con sông ở giáp-giới hai Th. Thủ-điên và Quảng-trị, bắt nguồn từ dãy Trường-sơn, chảy tới Lương-đền chia thành hai nhánh: một nhánh chảy ra phía Tam-giang, nhánh kia chảy về Cầu-nhi, Trung-đơn.

Ô-MÃ-NHI nhđ. Tướng nhà Nguyên (Mông-cô) cùng Thoát-Hoan đem binh xâm-chiếm nước Nam dưới thời Trần Nhàn-tông (1279-1293), lần thứ nhứt bại-trận tại Tây-kết (Hưng-yên), trốn thoát về nước bằng đường biển; lần thứ 2, bị đoạt lương ở bến Vạn-dôn rồi bị Hưng-deo-vương bắt tại sông Bạch-dâng giữa tháng 3 năm mậu-tý (1288).

Ô-MÔN đđ. t/m. Q. của Th. Phong-dinh (Cần-thơ cũ), có 12 xã.

ÔN-NHƯ-HÀU nhđ. X. Nguyễn-gia-Thiều.

ÔNG-CẦU đđ. Núi ph. sau núi Chú, day

ra bờ cùng tên, nem vè ph. Tb. đèo Côn-sơn.

ÔNG-CHƯỜNG đđ. Cù-lao trước có tên là Tiêu-mộc, từ khi được Chuồng-binh Nguyễn-hữu-Kính dẹp loạn ở Chân-lep năm 1699 về đóng binh rồi mất luôn nơi đó, được dân-chúng người-mộ mà gọi là Cù-lao Ông-chuồng, một cù-lao lớn nhất trong Th. An-giang (Long-xuyên cũ) gồm xã Nhơn-mỹ và một phần xã Long-kiên, Q. Chợ-mới // Tên con rạch nằm giữa cù-lao đó và đất liền.

ÔNG-DIÊN đđ. Mũi đất cách thị-trấn Sông-cầu vè ph. Đ. độ 10.000m. giে ra biển Nam-hải.

ÔNG-DIỄN đđ. Một gò đất cao ở làng Hưng-lẽ (sau đổi lại là Hiệp-hưng), Tg. Bảo-phước, Th. Bến-tré (Kiến-hoà), nơi mà năm đinh-mùi (1787), Nguyễn-vương Phúc-Ánh chạy giặc Tây-sơn đến đó (Diễn là tên riêng ông Trương-tấn-Khương, thân-sinh Long-vân-hầu Trương-tấn-Bửu).

ÔNG-DỤNG đđ. Đèo ở ph. Tn. chau-thanh Côn-sơn.

ÔNG-ĐỐC đđ. Con sông từ Vịnh Thái-lan theo chiều Tn.-Đb. chảy vè lòng Th. An-xuyên rồi chia thành hai, một chảy ngược lên theo chiều Đn. -- Tb. nối với rạch Cá-tàu mà chảy ra Vịnh Thái-lan; một nối với sông Cảnh-hồ mà chảy ra biển Nam-hải.

ÔNG-HẦU đđ. Núi trong làng Phước-hò, Tg. An-phú-tân, Th. Phước-luy (Bà-rịa cũ).

ÔNG-HỒ đđ. Cù-lao giữa sông Hậu, thuộc

xã Mỹ-hòe-hưng, quận chàu-thành An-giang (Long-xuyên cũ).

ÔNG-ÍCH-KHIÊM *nhđ.* Người h. Diên-phước, Th. Quảng-nam, đỗ cử-nhan năm bính- ngọ (1846), nhâm nǎm Thiệu-trị thứ 6; quan từ-chức tri-huyện Kim-thành đến Tham-biện Hải-phòng (1882); giữa khoảng ấy, có bị cách-chức một lần, bị đày một lần và bị xiêng giải về kinh định tội *Tiến chỉ tự-do, bất-tuân soái-mạng* một lần; nhưng vì có bình nêu cho về nhà; năm 1884 nhờ có công nghinh-lập vua Kiến-phúc mà được phong Kiến-dông-nam, hàm thị-lang; nhưng rồi cũng bị cách-chức và

đưa về an-trí ở Bình-thuận rồi mất.

ÔNG-KHUÊ *đđ.* X. Giồng Ông - Khuê.

ÔNG-LĀNH *đđ.* Tên cây cầu bắc ngang rạch Bến-nghé nối vùng Vĩnh-hội với thành-phố Sài-gòn; cũng là tên khu đất nằm dọc theo rạch ấy phía Sài-gòn, thuộc quận 2 đô-thành.

ÔNG-LỚN *đđ.* Kinh nối liền kinh Lagrange và sông Vầm-cô-tây, chảy qua các làng Thành-hòa, Thuỷ-dông, Tân-dông, Tân-hoa, Mỹ-an-phú, Tg. Thành-hòa-hạ, Q. Mộ-hoa (bây-giờ là Th. Kiến-tường); (Ông là tên tức thiên-hộ Dương).

P

PANAMA đđ. Eo biển nối liền Trung và Nam-Mỹ, dài 250 cs., rộng 70 cs., cũng là tên quốc-gia trên ấy, Đ. giáp Colombia, T. giáp Costa-Rica, N. giáp Thái-bình-dương, B. giáp biển Antilles; thđ.: Panama city; dt.: 74.000 csv.; ds.: 910.000 người.

PARAGUAY đđ. Quốc-gia ở Nam-Mỹ. Đ. giáp Ba-tay và Á-căn-dinh, T. giáp Bolivia và Á-căn-dinh, N. giáp Á-căn-dinh, B. giáp Bolivia và Ba-tay; thđ.: Asuncion; dt.: 417.000 csv.; ds.: 1.600.000 người.

PASTEUR (1882-1895) nhđ. Người Pháp, sinh ở Dole, chuyên về hoá-học và vi-trùng-học, tìm được phương-phép trị bệnh tật, bệnh chó dại và các chứng truyền-nhiễm; có chun trong viện Hèn-lâm Pháp và được nhân-loại xem là một con người quốc-tế.

PÉ-RU (PÉROU) đđ. Một nước dya bờ biển phía T. Nam-Mỹ. Đ. và Đb. giáp Colombia và Ba-tay, Đn. giáp Chí-lê, B. giáp Xích-đæc-quốc; Thđ.: Lima; dt.: 1.249.000 csv.; ds.: 10.000.000 người.

PONGOUR đđ. Thác nước cách Đà-lạt trên 40 cs.; từ quốc-lộ 20 vào thác phải qua một quãng đường dài 7 cs.

PULITZER nhđ. Người Hung-gia-lại, chủ-nhiệm báo St Louis Post Dispatch tại Mỹ; mất năm 1911 có đề di-chúc dành một phần gia-tài của ông để lấy lợi làm phần thường hằng năm cho những ký-giả, văn-sĩ và nhiếp-anh-viên đã có những sáng-tác-phẩm hi-hữu.

PHA-THIỀN đđ. Clg. Côn-cô, người Pháp

gọi Dent du Tigre, núi cao 1700m. trong dãy Hoa-cương, trên đường Đồng-hà đi Savenakhet.

PHẠM-BẠCH-HỒ nhđ. Một trong 12 Sứ-quan đời Ngũ-mạt, đóng giữ Đăng-châu (Hung-yên), xưng Phạm-phòng-Át; sau bị Đinh-bộ-Lĩnh trừ dẹp.

PHẠM-BÌNH-DI nhđ. Quan đời vua Lý Cao-tông (1176-1210), chúa Phụng-ngự; năm mậu-thìn (1208), vắng mang vua đem binh dẹp loạn ở Nghệ-an, nhưng bị quan triều vì ăn hối-lộ của giặc, vu cho là làm việc hung-bạo, giết hại dân-chúng nên bị triều vê cầm ngục và cuối-cùng, bị giết vì bộ-tướng của ông là Quách-Bắc nóng lòng đem binh phá thành toan cứu ông.

PHẠM-CAO-CÙNG nhđ. Một nhà văn hiện-đại, chuyên viết tiểu-thuyết trinh-thám như Vết tay trên trần, Chiếc tất nhuộm bùn, Người một mắt, Kỳ-Phát giết người, Nhè sú thot, Đôi hoa-tai của bà Chúa, Đám cưới Kỳ-Phát và quyền Kinh-hoàng thuộc loại tâm-lý.

PHẠM-CÔNG-TRỊ nhđ. Người già làm vua Quang-trung theo lệnh ngài đê sang chầu vua Càn-long (Mân-Thanh); được vua này ban yến và truyền thợ-vẽ họa một bức chơn-dung.

PHẠM-CÔNG-TRÚ (1600 - 1675) nhđ. Người xâ Liêng-xuyên, h. Đường-hà, Th. Hưng-yên, đỗ tiến-sĩ năm mậu-thìn (1628), làm quan đời Hậu-Lê chí. Tham-lán cơ-vụ, có dự công soạn bộ Đại-Việt sử-ký toàn-thư.

PHẠM-CỰ-LANG *nhd.* Người ở Chí-linh, Nam-sách, làm Đại-tướng-quân đời Đinh-tiên-hoàng, đã xứng-suất việc lập Thập-đạo tướng-quân Lê-Hoàn làm vua rồi sẽ đem binh dẹp giặc Tống. Sau thăng chức Thái-uý rồi mất.

PHẠM-CHI-HƯƠNG *nhd.* Quan nhà Nguyễn đời vua Tự-duc (1847-1883), làm tuần-phủ Cao-bằng; đem binh lên Lạng-sơn dẹp giặc từ tháng 9 năm Ất-sửu (1865) đến tháng 3 năm Bính-dần (1866) mới dụ hàng được tướng giặc là Trương-cận-Bang; năm Mậu-thìn (1868), làm Thống-đốc đi dẹp giặc Ngô-Còn ở Lạng-sơn; bị thua trận và bị bắt mất tích.

PHẠM-DUY-TỐN (1883-1924) *nhd.* Một nhà văn hiện-tại, viết cho báo Đại-Việt tân-báo, Trung-Bắc tân-văn, Lục-tỉnh tân-văn; đáng khen nhứt là những bản dịch văn cổ-diễn Pháp.

PHẠM-ĐĂNG-HƯNG (1765 - 1825) *nhd.* Người giòng Sơn-quy (Gò-công), con ông Phạm-đăng-Long, đỗ thủ-khoa khoa bính-thìn (1796), sung vào bộ tham-mưu Nguyễn-vương Phúc-Ánh, lập được nhiều công và khi vương tức-vì, được phong làm đại-thần trong triều; năm Quý-dậu (1813), thăng Thượng-thor bộ Lễ; năm Giáp-thân (1824) được vua Minh-mạng nhận làm thông-gio để cưới con gái ông cho đồng-cung Miên-tông, tức vua Thiệu-trị sau này; sau được vua Tự-duc truy-phong tước Đức-quốc-công.

PHẠM-ĐĂNG-LONG *nhd.* Người giòng Sơn-quy (Gò-công), con ông Phạm-đăng-Xương; giữa thế-kỷ XVIII, nổi nghiệp ché dạy học, đào-tạo được nhiều môn-đệ sau theo phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh; sau được vua Tự-duc truy-phong tước Phước-an-hầu.

PHẠM-ĐĂNG-XƯƠNG *nhd.* Người h. Hương-trà, Th. Thừa-thiên, di-cu vào Nam, chọn giòng Sơn-quy (Gò-công) làm chồ định-cu, mở trường dạy học; đào-tạo được nhiều môn-sinh nỗi tiếng, được người đương-thời kính gọi Kiến-hoa tiên-sinh, vì thời đó, Gò-công được gọi là Kiến-hoa-đao, thuộc trấn Định-tường; đời vua Tự-duc được truy-phong tước Bình-thành-bá.

PHẠM-ĐẦU-LÊ *nhd.* Vua Lâm-ấp cuối thế-kỷ VIII, khi nước này lọt-thuộc nhà Đường (TH.), đời Đường Thái-tông.

PHẠM-ĐÌNH-HÓ (1768 - 1839) *nhd.* Tự Tùng-niên và Bình-trực, hiệu Đồng-dâ-liêu,

tục gọi Chiêu Hò, người xã Đan-loen, h. Đèo-đèn (sau đổi là Ph. Bình-giang, Th. Hải-duơng), học rộng nhưng không làm quan, ở nhà vui ngâm vịnh; thường cùng Hồ-xuân-Hương xướng họ; năm Tân-ty (1821), nhân ra Bắc, vua Minh-mạng có vời Ông ra làm quan, phong chức Hành-lầu viện Hán-lâm; nhưng ít lâu sau, Ông từ chức; năm Bính-tuất (1826), được vua triều Tới kinh làm Thủ-chí viện Hán-lâm và Quốc-tử-giam tể-tửu; năm sau, Ông từ chức nữa; nhưng lại được triệu lần thứ ba đỗ giữ chức Thị-giảng học-sĩ; Ông có soạn nhiều loại sách như Vũ-trung tuỳ-bút, Tạng-thương ngẫu-lục, Lê-triều hội-diễn, Bang-giao diên-lệ, An-nam-chí, Ô-châu-lục, Ai-lao sú-trinh, Hí-kinh trắc-lãi, Nhật-dụng thường-cẩm.

PHẠM-ĐÌNH-TOÁI *nhd.* Tự Thiền-du, hiệu Song-quỳnh, người xã Quỳnh-dôi, h. Quỳnh-lưu, Th. Nghê-an, đỗ cử-nhan khoa Nhâm-dần (1842), làm quan hai triều Thiệu-trị và Tự-duc đến chức Hồng-lô tự-khanh; năm Quý-dậu (1873), có soạn lời quyền Đại-nam quốc-sử diển-ca và cho khắc bản in; có viết: Quỳnh-lưu tiết-phụ truyện, Tân Đường Tống thi-ca diển-âm.

PHẠM-ĐÌNH-THỰC *nhd.* Người h. Thành-chương, Th. Nghê-an, đỗ phó-bảng năm Tân-hợi (1851), làm quan đến chức Biện-lý bộ Hình; năm Canh-ngũ (1870) xin về hưu; tác-giả Tam-thanh thi-văn-tập, Kỳ-trai thi-văn-tập; có nhuận-sắc bộ Đại-nam quốcsử diển-ca (bản Phạm-đình-Toái).

PHẠM-ĐÌNH-TRỌNG *nhd.* Người ở Khinh-diêu, Hiệp-sơn, thăng-minh sớm, đỗ tiến-sĩ năm Vĩnh-hựu triều Lê (1735), làm Phó-đô ngự-sử đời Lê Hiển-tông; có công dẹp giặc và bắt được đầu-dâng giặc là Nguyễn-hữu-Cầu, thăng Bình-bộ thượng-thor rồi bỗ làm Đốc-suất Nghệ-an; thọ 40 tuổi.

PHẠM-ĐỐC *nhd.* Người Thủ-sơn, Vĩnh-lộc, làm quan triều Lê, thờ ba đời vua: Trang-lông, Trung-lông và Anh-lông, quan từ Dương-nghĩa-hầu; nhờ nhiều phen đánh thắng binh Bắc-triều của họ Mạc mà được thăng dần đến Thái-phó Đức-quận-công; mất, được truy-hàm Thái-uý.

PHẠM-ĐÔN *nhd.* Người vùng Hoa-lư, Th. Ninh-bình, đỗ trạng-nguyên đời vua Lê Thiên-phuort (981-1006), làm quan đến

chức thương-thoại tại triều. Có lần đi sứ TH., ông học được nghề dệt chiếu nên khi về đến nước nhà, ông xin vua được trông lác dọc theo duyên-hải Th. Nam-dịnh và lấy lác dọc dân dệt chiếu dùng. Sau khi ông mất, được dân làng Hải-thiện lập miếu thờ và toàn-quốc tôn ông là ông tổ nghề dệt chiếu.

PHẠM-HẠC nhđ. Quan nhà Lý; tháng 6 năm mậu-ngũ (1018) được vua Lý Thái-tông phái đi cùng Nguyễn-đạo-Thanh sang TH. thỉnh kinh Tam-tạng về nước.

PHẠM-HỒNG-THÁI nhđ. Một thanh-niên ái-quốc, vận-động cứu-quốc ở hải-ngoại; lãnh lính theo dâu Toàn-quyền Đông-dương là Merlin đã ám-sát, đã ném bom vào nhà hàng Victoria trong tờ-giới Sa-diện tại Quảng-châu (TH.) là nơi viễn toàn-quyền này đến dự tiệc, rồi giao mình xuống bến Châu-giang tự-trảm khi bị lính đuổi bắt; được chôn tại Hoàng-hoa-cương với mệ-bi: Việt-nam chí-sĩ Phạm-hồng-Thái.

PHẠM-HUY-THÔNG nhđ. X. Huy-thông.

PHẠM-LÃI nhđ. X. Càng thành thân thối PH. II.

PHẠM-NGŨ-LÃO (1255 - 1320) nhđ. Người làng Phù-ứng, h. Đường-hào (Hải-dương), vẫn võ đều giỏi, được Hưng-đạo-vương tiến-cử lên vua Trần Nhân-tông và được phong Hữu-vệ Dực-thánh-quân; trải hai triều Nhân-tông (1279-1293) và Anh-tông (1293-1314), lập được nhiều công-trận hiền-héch trong hai lần đuổi giặc Nguyên; một lần giải-vây cho Trung-thành-vương tại Ai-lao (năm 1294 đời Lê Anh-tông); một lần đuổi giặc Ai-lao ở sông Chàng-long (năm 1297). Qua đời vua Minh-tông, năm 1318, đánh tan quân Chiêm-thành; và được phong tước Quan-hội-hầu (Xt. Đan thúng giữa đường PH. II).

PHẠM-NGUYỄN-DU nhđ. Người h. Nghi-lộc, Th. Nghệ-an; đỗ tiến-sĩ khoa kỵ-hợi (1779) đời vua Lê Cảnh-hưng, làm quan đán chúc Óc-dồng Nghệ-an; gặp lúc Tây-sơn nổi dậy, ông bỏ quan về h. Thanh-chương, chiêu-tập hương-binh chống lại; nhưng thế yếu không địch nổi, ông khäu-chiêm cầu: Dĩ hi anh-hùng vô dụng vữ, Quả-nhiên thiên-ý tống tư-văn rồi chết. Sinh-thời, ông có làm bộ Luận-ngữ nguy-ấn.

PHẠM-NHAN nhđ. X. Nguyễn-bá-Linh.

PHẠM-PHẠM-CHÍ nhđ. Vua Lâm-ấp đầu thế-kỷ VII, đồng-thời với Hậu Lý Nam-dế (Phật-Tử); sau khi chống-cự không lại quân xâm-lăng Tàu, phải chịu che nước này bảo-hộ như nước Nam.

PHẠM-PHÚ-THÚ (1820 - 1881) nhđ. Tự Giáo-chi, hiệu Trúc-đường, người xã Đặng-bản, h. Diên-phúc, Th. Quảng-nam, đỗ tiến-sĩ năm Thiệu-trị thứ 3 (1843), có tài chánh-sự, thức-thời; năm Tự-đức 16, làm Tả tham-tri bộ Lại, vắng mạng vua sung vào phái-doàn Phan-thanh-Giản di sứ bên Pháp và I-pha-nho; về làm thương-thoại bộ Hộ; năm giáp-ngũ (1874), làm Tăng-đốc hai Th. Hải-dương và Quảng-yên, kiêm Tông-lý thương-chánh đại-thần Bắc-kỳ; có soạn Giá-viên thi-văn-tập và Tây-phù thi-khoa.

PHẠM - QUÝ - THÍCH (1760 - 1825) nhđ. Tự Dữ-đạo, hiệu Lập-trai, biệt-hiệu Thảo-dường cự-sĩ; người xã Hoa-đường, h. Đường-en (sau đổi là xã Lương-ngọc, Ph. Bình-giang, Th. Hải-dương), đỗ tiến-sĩ năm Cảnh-hưng 40, đời vua Lê Hiển-tông (1779), quan đến chức Tri-công-phiên; khi Tây-sơn lây Bắc-hà, ông đi lính; Gia-long nguyên-niên (1802), được vời ra làm Thị-trung học-sĩ; năm Tân-vị (1811), được bồ vào sứ-quán; không bao-lâu, cáo binh về hưu; năm Minh-mạng thứ 2 (1821), được triều v子弟 kinh, nhưng ông cáo-lùi ở nhà dạy học; có hơn 990 bài thơ gộp thành Thảo-dường thi-tập; lời thơ phàn nhiều biếu-lộ lòng thương tiếc chúa cũ (nhà Lê) và miên-cưỡng lâm-mới phải phò tên-triều; có đóm khắc bản Kiều đờ in, gọi là bản phường.

PHẠM - QUỲNH (1892-1945) nhđ. Hiệu Thương-chi và Hồng-nhan, người làng Thương-hồng, h. Phù-bình, Th. Hưng-yên, thông cả Tây-học và Hán-học nhứt là văn quốc-ngữ; từ 1913, viết cho Đông-dương tạp-chí của Nguyễn-văn-Vinh; từ 1917 tới 1933, sáng-lập và làm chủ-nhiệm kiêm chủ-bút tạp-chí Nam-phong; từ 1934 tới 1945, được Pháp vời làm Thương-thoại bộ Lại rồi bộ Giáo-dục của triều-dinh Huế, kô bị Việt-minh thủ-tiêu khi cuộc cách-mạng tháng 8 nô bùng. Là một nhà văn uyên-báu, ông có viết vở văn-học: Văn-học nước Pháp, Khảo-cứu vở tiêu-thuyết,

Pháp-văn thi-thoại, v.v...; và địch-thuật: kịch Lôi-xích (Le Cid của Corneille), Hoà-lạc (Horace của Corneille), Ái-tình (của Guy de Maupassant) v.v... và Phê-bình: Một tâm lồng, Mộng hay mị, Pháp-văn tiêu-thuyết bình-luận, v.v...; và Nghị-luận: Bản về quốc-học, Bản về việc dùng chữ nho trong văn-chương quốc-ngữ, v.v...; và Trước-thuật: Ba tháng ở Paris, Tục-ngữ ca-đao, v.v...

PHẠM-SƯ-MẠNH nhđ. Tự Nghĩa-phu, hiệu Uý-trai, biệt-hiệu Hiệp-thạch, người làng Hiệp-thạch, h. Hiệp-sơn, Th. Hải-dương, làm quan ba triều Trần Minh-tông (1314-1329), Trần Hiến-tông (1329-1341) và Trần Dụ-tông (1341-1369) đến chức Nhập-nội hành-khiêm, sung Khu-mật-viện; có di sử Tàu năm 1345; và văn-học, có nhiều thơ văn, còn lưu-truyền Hiệp-thạch-tập.

PHẠM-SƯ-ÔN nhđ. Người đã dấy binh tao-phản, đánh chông triều-dinh đời Trần Thuận-tông (1388-1398) tại Quốc-oai; sau bị tướng nhà Trần là Hoàng-phụng-Thô giết.

PHẠM-TIỀN-CHÂN nhđ. Người h. Hương-thủy, Th. Thừa-thiên, vóc người cao lớn, lối nước giỏi, lại biết xem trời mà độ được ngày giờ mưa gió; niên-hiệu Thiệu-tri 3 (1843), được vào ngạch lính thủy; có lần theo ngự-thuyễn, gặp gió to đứt đôi, ai nấy đều hãi-kinh, ông nhảy xuống nước nổi dậy lại; và triều, được thăng Cai-đội; niên-hiệu Tự-đức 13 (1860), vua mở cuộc thi hát te cho vở cái vò, ông trúng tuyển và được thăng Quản-cơ rồi Phó Vệ-úy; năm Tự-đức 20 (1867), phung sắc mang tể-lí đi miếu Thái-duong tại cửa Thuận-an, gặp động to khiến người bơi thuyền rơi xuống nước; ông nhảy theo vớt, nhưng bị thuyền úp đè cả hai đều chết đắm.

PHẠM-TU nhđ. Tướng của Lý Nam-dế; năm quý-hợi (543) vâng mệnh vua đánh đuổi quân Lâm-áp về nước doạt lại Cửu-đức (Hà-tinh).

PHẠM-TUẤN-TÀI nhđ. Người Nam-dịnh, dạy học trường Đô-hữu-Vị Hà-nội; năm 1925, cùng anh ruột là Phạm-quố-Lâm và Nhượng-tông lập Nam-dông thư-xã; năm 1927, cùng nhiều người khác lập VN. Quốc-dân - đảng; năm 1928, bị tình-nghi và bị đày lên Tuyên-quang; nơi đây, bị-mặt

hoạt-động và thành-lập được Chi-bộ đảng; năm 1929, bị Hội-đồng đà-hình Hà-nội kết án 15 năm cầm-cổ tại Côn-nôn; năm 1936 được ân-xá nhưng chết sau đó vài tháng vì bệnh lao-phổi.

PHẠM-THÁI (1777-1813) nhđ. Người xã Yên-thường, h. Đông-ngạn (sau là Ph. Từ-sơn Bắc-ninh), dòng-doi quan nhà Lê; mưu toan khôi-phục nghiệp chúa cũ nên bị Tây-sơn truy-nã phải cạo đầu di tu, lấy hiệu Phò-chiêu thiền-sư; ít lâu sau, trở lại thề đè lo việc báu-phục, khi thì ở Lạng-sơn, khi Nam-định; sau thất-tình, lấy rượu làm thú, tự-xưng Chiêu-Lý; có soạn bài Chiết-tung Tây-hồ-phú đà đói lại bài Tụng Tay-hồ của Nguyễn-huy-Lượng là quan nhà Lê mà đầu Tây-sơn; cũng còn nhiều văn thơ khác, đáng khen là Sơ-kính tân-trang.

PHẠM-THẬN-DUẬT nhđ. Quan Hộ-bộ thương-thor các đời vua Tự-đức, Hiệp-hoà, Kiến-phúc và Hàm-nghi. Sau cuộc chinh-biến đêm 23 tháng 5 năm Ất-dậu (1885) bị Pháp bắt và đày đi Côn-nôn; giữa đường bị binh chết nên bị ném thây xuống biển.

PHẠM-THẾ-HIẾN nhđ. Quan nhà Nguyễn đời vua Tự-đức; năm canh-thân (1860) vâng lệnh vua làm Tham-tán, cùng đi với Nguyễn-tri-Phương vào Nam đánh với Pháp chiếm thành Gia-định. Ông đắp dây đòn Kỳ-hoà (Chí-hoà) để vây binh Pháp trong thành; tháng giêng năm tân-dậu (1861), viện-binhl Pháp từ TH. kéo sang, tiến đánh dây đòn Kỳ-hoà; ông bị thương, lui về Biên-hoà rồi thác nơi ấy.

PHẠM-VĂN-CHÍ nhđ. Tục gọi Trùm Chí, người Bình-dông, thành-phố Chợ-lớn, cảng dân-chúng vùng này tự-động tần-công lực-lượng Pháp trước ngày triều-dinh Huế ký-kết cùng Pháp Hoà-ước đầu-tiên (9-5-1862); bị bắt và xử-tử tại Bình-dông; hiện còn miếu thờ tại đường Thủ-ký (Chợ-lớn).

PHẠM-VĂN-KHUÊ nhđ. Người Bình-thủy (Cần-thơ), học giỏi, có ra Huế thi nhưng đường xa lở hố. Năm định-mão (1867), theo Trần-văn-Thành (đức Cố Quản) và được sung vào bộ tham-mưu đà chống Pháp trong vùng An-giêng; năm quý-dậu (1873), bị Pháp bắt nhưng không hàng, nên bị đánh-dập tàn-nhẫn và bị giam đến năm quý-hợi (1875) mới được thả ra; và mở trường dạy học tại Vĩnh-hạnh, nhưng

có tật làng trĩ.

PHẠM-VĂN-NHÂN nhđ. Tuỳ-họ Nguyễn-vương Phúc-Ánh; năm giáp-thìn (1784), cùng với Nguyễn-văn-Khiêm phò hoàng-tử Cảnh sang Pháp cầu-viện; đến năm kỵ-dậu (1789) mới về trên chiếc Méduse của Pháp với viện-binh và súng-ống đạn-được.

PHẠM-VĂN-THAM nhđ. Chức Thái-phó của Đông-dịnh-vương Nguyễn-Lữ (Tây-sơn); năm định-vị (1787) trấn-thủ Sài-gòn đến năm mậu-thân (1788), bị Võ-Tánh đánh chạy xuống Ba-thắc; nhiều lần toan dùng đường thuỷ về Quy-nhon nhưng bị binh vây ngặt, tung phai hàng vào năm kỵ-dậu (1789), nhưng ít lâu sau, bị tội phải giết.

PHẠM-VĂN-XÀO nhđ. Tướng của Bình-dịnh-vương Lê-Lợi, lập nhiều chiến-công khi chống quân Minh (1418-1427).

PHẠM-VĂN nhđ. Người h. Thuy-nguyên (Thanh-hoa), theo Bình-dịnh-vương Lê-Lợi từ lúc mới khởi-nghĩa; từng cầm binh phá chúa Trà-lan, lấy thành Nghè-an, lấy đất Xương-giang, phá quân Thái-Tụ và Hoàng-Phúc; được ghi công vào bắc nhât.

PHẠM-VIỆT-CHÁNH nhđ. Người Mỳ-lòng, Tg. Bảo-thạnh, Th. Bến-tre, làm Án-sát trấn An-giang dưới thời vua Tự-đức; thấy đất nước tan-tành dưới gót săt của lính Pháp, ông tự-ý về vườn ẩn-dật.

PHẠM-XUÂN-BÍCH nhđ. Người An-dịnh, Th. Thanh-hoa, đỗ cử-nhan khoa át-dậu (1825) đời Minh-mạng, quan tới chúa Lại-bộ thị-lang, cải làm Bố-chính Hà-tiên; năm Minh-mạng 14 (1833), ông bị giặc Hèo bắt và dụ hàng; ông mang lợn nén bị giết; sau được truy-tặng chức Tuần-phủ.

PHẠM-AN đđ. Tên thành Gia-dịnh, do Lê-văn-Duyệt xây năm 1830 toàn bằng đá tảng-ong, cao và rộng, hào lại sâu.

PHẠM-BÁ-VÀNH nhđ. Người khởi-nghĩa tại Nam-dịnh năm bính-tuất (1826) chống nhà Nguyễn, thời Minh-mạng; giết hại nhiều quan cai-trị và lấy được nhiều phủ huyệん; bị bắt tại Trà-lu năm định-hợi (1827).

PHẠM-BỘI-CHÂU (1867 - 1940) nhđ. Người xã Đông-liệt, h. Nam-dàn, Th. Nghè-an, con ông Phạm-văn-Phô và bà Nguyễn-thị-Nhàn; tòng-học trường Quốc-tử-giám và đỗ thủ-khoa năm canh-tý (1900); năm

19 tuồi (1885), hưởng-ứng lời hịch Càn-vương của vua Hàm-nghi, đứng lập Sĩ-tử Càn-vương đài; bị Pháp tảo-thanh phết trốn một thời gian mới trở lại nghiệp sách đèn; từ 1887 tới 1897, dạy học và nghiên-cứu các học-thuyết cách-mạng tây-phương; 1901, hiệu-tribu đông-bào khởi-nghĩa vùng Hà-tĩnh để tiếp-tục sự-nghiệp kháng-chiến của cụ Phan-đinh-Phùng; 1903, yết-kiện Tiêu-le Nguyễn-Thành tại Quảng-nam rồi ra Hué rước Kỳ-người-hầu Cường-đế về Quảng-nam để thành-lập Việt-nam Phục-quốc-hội; 1904 cùng Tăng-bạt-Hồ và Đặng-tử-Kính sang Nhựt, ghé Hương-cảng tìm Lương-khai-Siêu rồi cùng họ Lương sang Đông-kinh để gặp Khuyên-thanh-niên du-học giao cho Tăng-bạt-Hồ đem về nước; 1906, vận-động với Khuyên-du-ởng-Nghị tìm trưởng cho một số du-học-sinh VN. mới qua học, rồi trở về nước tìm Hoàng-hoa-Thám xin cấp đất ở Bắc-giang để lập đồn-diễn Tú Nghê hùn dung-nep đảng-viên vùng Nghệ-Tĩnh; 1908, dự cuộc lập Việt-nam thương-doàn công-hội tại Hương-cảng để có phuơng-tiện giúp đỡ du-học-sinh và lập Chánh-phủ lâm-thời lấy tên Tân Việt-nam Cộng-hiến-hội; 1909 bị Nhựt trục-xuất phải sang Xiêm và Ném-duong, vận-động mua vũ-kíh chờ về Hương-cảng; 1910 bị chánh-phủ Anh ở Hương-cảng khùng-bổ và tịch-thu hết vũ-kíh; 1911, sống một cuộc đời vô-cùng vất-vả ở Xiêm; 1912, nhận Trung-hoa dân-quốc được thành-lập, sang Quảng-châu lập lại Việt-nam Quang-phục-hội với sự trợ-giúp của Trần-ký-Mỹ (đốc-quán Thương-hải) và Hồ-hán-Dân (đô đốc Quảng-tây); 1913 bị Hội-đồng đế-hình Pháp lén án tử-hình khiếm-diện; bản án được Long-tế-Quang (lòng-đốc Quảng-đông) thi-hành và bắt giam để gởi cho Pháp tại VN.; may nhờ đảng Cách-mạng TH. họ Long-tế-Quang, mở ngục thô-cu; từ 1914 tới 1923 ở luôn bên TH. sống với nghè việt-báo; 1924 lập Tâm-tâm thư-xã tại Quảng-châu và là-chức cho Phạm-hồng-Thái nem bom giết Merlin; 1925 bị bắt tại Thương-hải và giải về Hải-phòng; bị Hội-đồng đế-hình nhóm ngày 23-11-1925 lén án tử-hình; nhưng nhờ phản-ứng mạnh-mẽ của toàn-dân, viên toàn-quyền Varenne vừa nhậm-

chức phải án-xá cụ và đưa về Huế an-trí cho đến ngày 29-10-1940, cụ qua đời. Tác-phẩm: *Lưu-cầu huyết-lê thư*, *Việt-nam vong-quốc-sử*; *Khuyến-quốc-dân du-học-es*, *Hải-ngoại huyết-thư*, *Tân Việt-nam kỳ-niệm-lục*, *Việt-nam sù-khảo*, *Hải-ngoại huyết-thư lục-biên*, *Ngục-trung-thư*, *Thơ gởi cụ Tây-hồ*, *Truyện Lê Thái-tô*, *Tuồng Trung-Nữ-vương*, *Hè-thành liệt-sĩ*, *Lời già-huân*, *Giác-quần-thư*, *Nam quốc-dân tu-tri...*

PHAN-CÔNG-TÒNG nhđ. Hương-giáo làng An-bình-đông, Q. Ba-tri, Th. Bến-trè, cầm-dầu nghĩa-quân chống Pháp sau Hoà-ước 1862 cho đến khi tử-trận (1867).

PHAN-CHÂU-TRINH (1872 - 1926) nhđ. Tự Tử-csun, hiệu Tay-hồ, biệt-hiệu Hy-mã, người làng Tay-lộ, h. Tiên-phú-đắc, Ph. Tam-kỳ, Th. Quảng-nam; cha là Phan-văn-Bình, võ-quan nhà Nguyễn; 1900 đỗ cử-nhan; 1901 đỗ phó-bảng; 1902 làm Thủ-biên bộ Lễ; 1904 từ quan rời cùng hai bạn đồng-khoa là Huỳnh-thúc-Khang và Trần-quý-Cáp chau-du khắp nước để vừa cò-dộng phong-trào Duy-tân, vừa kết-nạp đồng-chí; 1906 sang Tàu và Nhật nhưng vì khøng đồng-chánh-kiến với Phan-Sao-nam, trả về nước hoạt-động để xây-dựng dân-trí hồn gáy thực-lực sau này; ngày 15-8-1906, trao cho Toàn-quyền Pháp một bản điều-trần đề-nghị cải-cách việc cai-trị và vạch những sai-lầm của quan-trưởng; cùng năm ấy, cùng đồng-chí mở Đống-kinh nghĩa-thực và hội buôn Hồng-tân-hưng; 1907 ra Bắc dien-thuyết nhiều nơi để cò-dộng cho phong-trào Đóng-du; 1908 bị bắt giam trong vụ án kháng-thuở ở các tỉnh Trung-phản; toà án Nam-triều lên án trầm - quyết nhưng nhờ Hội Nhân-quyền can-thiệp, án ấy được đổi ra trầm giam-hậu, ông bị đày đi Côn-nôn; 1910 nhờ một nhà báo Pháp vận-động với hội Nhân-quyền để can-thiệp với thủ-tướng Pháp, được trả tự-do; 1911 sang Pháp sống vè nghè rứa ảnh đà nuôi con ăn-học và hoạt-động chánh-trị; 1915 không chịu di lính cho Pháp nên bị giam, nhưng nhờ đảng Xã-hội Pháp và hội Nhân-quyền can-thiệp nên được thả; 1922, gởi cho vua Khải-định sang dự cuộc đấu-cáo quốc-tổ tại Pháp, một bức thư khiền-trách vè 7 điều vè hồn, nếu nhà vua không thoái-vì để giao quyền chánh cho quốc-dân, ông sẽ thay mít 25 triệu đồng-

bão mà tuyên-chiến với nhà vua; 1925 vè nước, đi khắp Trung-Nam Bắc dien-thuyết vè chánh-kiến và vận-động án-xá cho Phan-Sao-nam; mất ngày 24-3-1926 tại Sài-gòn, được đồng-bè toàn-quốc thờ-tang và học-sanh bái-khoá để cử-hành lễ truy-diệu. Văn-nghiệp: *Chí thành thông-thánh*, *Thơ gởi cho Chánh-phủ Pháp*, *Thơ gởi hội Nhân-quyền*, *Nước Việt-nam sau khi Pháp-Việt liên-hiép*, *Cuộc ngoại nhän kim nhüt chí Trung-quốc quan*, *Tỉnh quốc-hồn ca*; *Thơ gởi Khải-định hoàng-đế*, *Tiêu-thuyết Giai-nhân kỳ-ngô*, Bài văn tể sống si-tử thi hôi ở Huế...

PHAN-ĐÌNH-BÌNH nhđ. Tự Nhẫn-trai, người h. Quàng-diền, Th. Thừa-thiên, đỗ tiến-sĩ năm Tự-đức 2 (1849), quan đón chức Tham-tri bộ Bình; năm quý-dậu (1873) làm Khâm-phái ra Bắc cùng Nguyễn-tri-Phương thu-xếp việc Đô-phò-Nghia (Jean Dupuis) cố gây sự để quân Pháp có cơ lầy miền Bắc; ngày 15 tháng 10 năm quý-dậu, khi Hà-nội bị họ, ông bị Pháp bắt đem xuống tàu rồi sau đó được thả, nhưng bị cách-chức, phải di hiệu-lực ở Cao-bằng rồi được khai-phục Bố-chánh-sú Bắc-ninh; sau cuộc chánh-biến ở Huế đem 23 tháng 5 năm ất-dậu (1885), được bà Từ-dụ và bà Trang-ý thăng-thự Thượng-thor sung Cơ-mật-viện để cùng Nguyễn-hữu-Đô sắp-dặt lại triều-chánh; sau bị đoạt hết quan-tước và giam ngyre cho đến chết vì trước đó, ông khøng đồng-ý tôn Kiến-giang-công (tức vua Đóng-khénh) mà nài lập con cháu vua Tự-đức.

PHAN-ĐÌNH-NGHINH nhđ. Cháu Phan-đình-Phùng, quan-suất cẩn-cú du-kích Lại-thú trong tòng Lại-thach, thuộc chiên-khu chống Pháp từ 1885 tới 1895.

PHAN-ĐÌNH-PHÙNG (1847 - 1895) nhđ. Người làng Đống-thái (Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ khoa dinh-sửu (1877), làm tri-phủ Yên-khánh, Ninh-bình rồi được triêu vè kinh lãnh chúa Án-sát Đô-ngụ-sử; tính người ceng-trực, thường dè-hặc các quan vi-phạm luột nhà-nước; năm quý-mùi (1883) nhận Tôn-thất-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường cài-di-chieu vua Tự-đức mà phế Dục-đức đà lập người em là Lạng-quốc-công lên ngai (tức vua Hiệp-hồ), một mình ông dám đứng lên phản-đối nên bị Thuyết và Tường truyền bắt giam rồi sau cách-chức; nhưng Thuyết

lại ngầm giao ông trọng-trách Tham-biện Sơn-phòng Hà-tinh, tức một chiến-khu phòng-hà. Sau chánh-biến ở Hué đêm 23 tháng 5 năm ất-dậu (1885) mà vua Hàm-nghi và Tôn-thất-Thuyết phải bôn-dao và đến tháng 10 năm ấy, vua và đoàn tuỳ-tùng đến chiến-khu ông, phong ông làm Tân-tướng quân-vụ, thống-lãnh các đạo nghĩa-binh. Ông chiêu-mộ thêm quân, hiệu-triệu Văn-thân nồi lén chống Pháp. Riêng ông gửi người sang Tàu và Xiêm học nghề đúc súng; chiếm các vùng rừng núi vùng Nghệ-Tĩnh làm căn-cứ chống Pháp trọn 10 năm; triều-dình Hué và chánh-phủ Pháp sai quan quân đi tiêu-trì đều thất-bại, phải dùng đến thủ-doạn tàn-nhẫn là đốt rụi làng Đông-thái, khai quật hố mồ-mè ông bà ông và bắt người anh ông làm con-tin để dù hàng ông; Lê-kinh-Hẹp trước, Hoàng-cao-Khai sau, vắng mộng chủ mới, người thì lấy tình bạn thân, người thì lấy tình đồng-hương, viết thơ khuyễn-du và bảo-dám cho ông ra đầu-thú. Nhưng ông đều lě-dở từ-khuốc, lấy cớ vàng mạng vua và thề theo lòng dân mà tiếp-tục kháng-chiến đến cùng. Nhưng lực-lượng buổi đầu kém-cỏi, hơn nữa, binh-lực triều-dình và chánh-phủ bảo-hộ đều quy cả về Nghệ-Tĩnh, ông phải giao trọng-trách chỉ-huy cho Cao-Thắng rồi ra Bắc kêu gọi Cần-vương đứng lên phản-tán lực-lượng địch; nhưng ở Bắc, ông chỉ gặp một Hoàng-hoa-Thám là người có thể trung-cậy được thôi; ông nắn-ná ở Bắc thêm ít lâu, làm nghề dạy học để tránh sự tầm-nã của địch và tiện giao-thiệp với các đảng Văn-thân. Mãi đến khi Cao-Thắng tạo được binh-lực hùng-hậu, gởi thơ mời ông về, ông mới về cầm-dầu lại nghĩa-quân, tỏ-chức quân-thú khắp bốn Th. Thanh, Nghệ, Tĩnh, Bình, đánh với Pháp và binh triều hơn 8 năm nữa, khi thắng khi bại. Tháng 10 năm quý-ty (1893), Cao-Thắng tử-trận, lực-lượng kháng-chiến bắt đầu suy-tàn, từ Ngàn-trươi qua Đại-hàm, rồi Núi Quạt, ông di-dộng luôn để tránh mũi giùi của địch và có lần nhờ sức nước sông Vụ-quang, ông thắng Pháp một trận hết sức vỗ-vang. Bên phía triều-dình và bảo-hộ thấy cuộc chinh-phạt quá dâng-dai hao-tốn và chết rất nhiều lính, nên từ giứa năm giáp-ngọ (1894), phản binh vây Núi Quạt, đốt phá nhà cửa, giết hết dân-chúng quanh vùng để cắt đứt mạch sống của nghĩa-quân, khiến công-cuộc kháng-chiến của ông hết sức nguy-ngập.

Tháng 8 năm ất-mùi (1895) ông phải điều-dộ tàn-quân còn lối 400 người sang Mường Cát-sóng qua ngày, nhưng cũng không thoát được sự kềm-kẹp của địch: ông phải sang Mường Cát-lêng, rồi Mường Ban-búc, cuối-cùng trở về Núi Quạt. Giữa lúc ấy, nghĩa-quân các quân-thú rải-rác ở 4 tỉnh cũng tan-rã và lục-thực kéo về Núi Quạt để hội-binh với ông, khiến nhân-khẩu tăng đần gần 3.000, không đủ gạo ăn. Lại nhầm-mùa lện, nghĩa-quân lớp đối-lớp lện, chết đi khá nhiều. Riêng ông cũng bị kiết-lỵ mà không thang-thuốc chi cả nên lối 8 giờ sáng ngày 13 tháng 11 năm ất-vi (1895), ông khâu-chiem một bài thơ cảm-khai rồi nhảm-mắt.

PHAN-DÌNH-THÔNG nhđ. Anh ruột Phan-dinh-Phùng, người làng Đông-thái (Hà-tinh), đỗ tú-tài, làm Phó Quản-đốc một đội chiến-thuyền; sau chánh-biến đêm 23 tháng 5 năm ất-dậu (1885), ông đứng lên chống Pháp và đóng quân tại Thanh-chương (Nghệ-an); đầu năm bính-tuất (1886), bị một tên thủ-hộ tên Nguyễn-Sử làm nô-ứng, mở-dòn rước quân Pháp vào bắt ông đem về làm con-tin để dù-hàng ông Phan-dinh-Phùng nhưng không được. Riêng ông cũng không hàng nêu bị giết.

PHAN-HIỀN-ĐẠO nhđ. Người Mỹ-tho, đỗ tiến-sĩ, làm Đốc-học chánh tại tỉnh nhà. Sau Hoà-ước ngày 5-6-1862, ước-hẹn cùng Tôn-thợ-Tường ra giúp tân-trào. Trước khi ra, có đến yết-kiến cụ Phan-thanh-Giản; được cụ phê vào giấy xin yết-kiến 8 chữ: *Thất-thân chi nữ, hè dĩ vi trình* (con gái đã lấy người thì cần gì trình-tiết?); và nhà tự-tử.

PHAN-HUY-CHÚ (1782 - 1840) nhđ. Tự Lâm-khenh, hiệu Mai-phong, người xã Thu-hoạch, h. Thiên-lộc, xứ Nghệ-an (sau là h. Can-lộc, Hà-tinh), con của Phan-huy-Ích, đỗ tú-tài hai khoa dinh-mão (1807) và kỹ-mão (1819); năm Minh-mạng 2 được bồ-biên-lu-viện Hán-lâm; năm Minh-mạng 5, được cử làm Át-phó-sú sang TH.; năm M.M. 9, làm Phủ-thủ Thủ-thiên rồi Hiệp-trấn Quảng-nam; năm M.M. 11, làm Át-phó-sú sang TH. nữa; khi vè bị cách-vì-lệm-quyền; cuối năm ấy, được phục-chứa và dự vào Phái-bộ sang Batavia; vè, được bồ-tư-vụ bộ Công; cáo-bịnh xin về hưu ở tông Thanh-mai, h. Tiên-phong (Sơn-tây).

Có soạn: *Lịch-triều hiến-chương loại-chí, hàng-việt địa-dư-chí, Hoa trình tục âm, Hoa thiều ngâm lục, Dương trình kiển.*

PHAN-HUY-ÍCH (1750-1822) nhđ. Người ng Thu-hoạch, h. Thiên-lộc, xứ Nghệ-an (sau là h. Cen-lộc, Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ năm Ất-vi (1775) làm quan triều Lê, và Tây-sơn; có vầng linh vua Quang-trung đưa vua già (X. Phạm-công-Trị) sang chầu vua Càn-long tại Yên-kinh TH.

PHẠM-HUY-ÔN (1755-1786) nhđ. Trước tên Huy-Uông, tự Trọng-dương, hiệu Nhã-hiên, sau lấy hiệu Chi-em, tự Hoà-phủ, người xã Thu-hoạch, h. Thiên-lộc, xứ Nghệ-an (sau là h. Cen-lộc, Th. Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ năm Canh-tý (1780), đời vua Lê Hiền-tông, làm Đốc-đồng Sơn-tây và Thái-nghiêm, tước Mỵ-xuyên-bá; soạn-giả *Thiên-nam lịch-triều liệt-huyện đăng khoa bí khảo* và *Khoa-bảng tiêu kỵ*.

PHAN-HUY-VĨNH (1799-1870) nhđ. Tự Hán-phủ, quán làng Thuy-khé, h. Yên-sơn, Th. Sơn-tây, đỗ cử-nhan năm Minh-mạng 9 (1828), phò bộ triều: Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-đức; năm Giáp-tý (1864) vâng mệng vua Tự-đức cùng Phan-thanh-Giản hối-thương với Pháp để chuộc lại ba tỉnh miền Đông của Nam-kỳ; có dịch bài *Tự-bà-hành* của Bạch-cử-Dị ra văn-nôm.

PHAN-KẾ-BÌNH (1875-1921) nhđ. Hiệu Bưu-văn, người xã Thuỷ-khuê, h. Hoàn-long, Th. Hà-dong, đỗ cử-nhan khoa bính-ngũ (1906); từng viết cho *Đặng-cô tùng-báo*, *Đông-dương tạp-chí*, *Trung-Bắc tân-văn*, *Học-báo* và soạn *Nam-hải dị-nhân liệt-truyện*, *Hưng-đạo đại-vương truyện*, *Việt-Hán văn-khảo*, *Việt-nam phong-tục*; được khen là một tác-giả học-trình thuộc nhóm *Đông-dương tạp-chí*.

PHAN-KHẮC-THÂN nhđ. Tòng-đốc An-giang, năm 1863 bắt Thủ-khoa Huân vì tội không tuân lệnh triều-dinh để ngưng-chiến với Pháp và toan giải Huân về Huế, nhưng bị Pháp cưỡng-đoạt lại.

PHAN-KHÔI (1876 - 1959) nhđ. Biết-hiệu Chương-dân, đỗ tú-tài Hán-học nhưng có hiểu sờ-dắc về Tây-học mặc dầu chưa từng ngồi ghế nhà trường và nền học này; đã viết cho *Lục-tỉnh tân-văn*, *Đông-Pháp thời-báo*, *Thần-chung*, *Phụ-nữ tân-văn*, *Trung-*

lập, *Thực-nghiệp dân-báo*, *Nam-phong*, *Phụ-nữ thời-dám*, *Tràng-an* và làm Chủ-nhiệm tờ *Sông Hương*; đã xướng-xuất rất mạnh-mẽ phong-trào thơ mới với bài *Tình già* và có soạn *Chương-dân thi-thoại*, *Trở vó lừa ra*. Mất ở Hà-nội ngày 6-1-1959.

PHAN-LANG-GIANG đđ. Con sông bắt nguồn từ Mong-hông, chảy ngang Krong-phê và thành-phố Phan-rang để đổ ra biển Nam-hải; năm Quý-tỵ (1653) chúa Nguyễn-phúc-Tân lấy sông ấy làm ranh giới giữa Chiêm-thành (hữu-ngạn) và nước Nam (tả/ngạn).

PHAN-LÂN nhđ. Quan dài vua Lý Huệ-tông (1211-1225) chức Thượng-tướng-quân, có công sửa-sang quân-ngũ, huấn-luyện sĩ-tốt..

PHAN-LIÊM nhđ. Chức Hán-lâm-viện tu-soạn đời vua Tự-đức; năm Tân-tỵ (1881), có dung mệt-sợ cho vua, đỗ-nghị khuêch-trương thương-mại, khuyến-kích việc lập hôi buôn, gởi người đi ngoại-quốc học nghề khai mỏ, v.v.. nhưng bị đình-thần bác bỏ.

PHAN-LIÊM nhđ. Clg. Phan-thanh-Tòng, con lớn cụ Phan-thanh-Giản, cùng hai em-cầm đầu nghĩa-binh chống Pháp trong vùng giữa hai con sông Tiền và Hậu năm 1867; cuối-cùng ra Bắc tiếp-tục chiến đấu bên cạnh Tòng-đốc Nguyễn-tri-Phương.

PHAN-LÝ CHÀM đđ. Um. Q. của Th. Bình-thuận (Xt. Phan-rí).

PHAN-NGŨ nhđ. Con thứ ba cụ Phan-thanh-Giản, đỗ cùng hai anh cầm-đầu nghĩa-binh chống Pháp năm 1867 giữa hai sông Tiền và Hậu, tử-trận tại Giồng-gạch.

PHAN-PHÁT-SANH nhđ. X. Phan-xích-Long.

PHAN-PHÚ TIỀN nhđ. Tự Tín-thần, hiệu Mật-hiên, người xã Đông-ngọc, h. Tứ-liêm (sau là Ph. Hoài-đức, Hà-dong), đỗ thái-học-sinh năm Quang-thái 7 đời Trần Thuận-tông (1366), lại đỗ khoa Minh-kinh năm Thuận-thiên 2 đời Lê Thái-tô (1429); làm Tri-quốc-sử-viện đời vua Lê Nhân-tông, soạn bộ *Đại-việt sử-ký tục-biên*; và văn-thơ, có *Việt-âm thi-tập*.

PHAN-QUỐC-QUAN nhđ. X. Thượng-tân-thị.

PHAN-RANG đđ. Tên cũ của Th. Ninh-thuận (X. Ninh-thuận), hiện là Tl. của Th. ấy, cách Sài-gòn 730 cs.; nguyên trước là đất Chiêm-thành tên Pandarange, bị chúa

Nguyễn-phúc-Chu đánh lấy năm đinh-sửu (1697) và đặt là h. Hoà-lạc của Ph. Bình-thuận.

PHAN-RÍ dd. Một thị-trấn giữa Phan-rang và Phan-thiết, xưa có tên là Parik, thủ-phủ của Phong-sắc Tân-dà-la (Pin-to-lo) thuộc phái Cây cau (Clan de l'Aréquier) của một quý-tộc Chàm, thường xung-dot với phái Cây dừa (Clan de Cocotier) ở ph. B.; năm đinh-sửu (1697) bị chúa Nguyễn-phúc-Chu đánh lấy và đặt thành h. Yên-phúc của Ph. Bình-thuận.

PHAN SÀO-NAM nhđ. X. **Phan-bội-Châu.**

PHAN TÂY-HỒ nhđ. X. **Phan-châu-Trinh.**

PHAN-TÔN nhđ. Clg. Phan-Thiên, con cụ Phan-thanh-Giản, cùng anh là Phan-Liêm khởi-nghĩa chống Pháp ở vùng Sa-dec, Vĩnh-long, Trà-vinh và Bến-trè, sau khi cha tuẫn-liết; tử-trận tại Giồng-gach.

PHAN-THANH-GIẢN (1796-1867) nhđ. Tự Đem-như và Tinh-bá, hiệu Lương-khé, biệt-hiệu Mai-xuyên, người xã Bảo-thanh, trấn Vĩnh-thanh (sau đổi là Ba-trí, Th. Bến-trè rồi Kiên-hoà), đỗ cử-nhan khoa ất-dậu (1825) tại Gia-dịnh rồi đỗ tiến-sĩ khoa bính-tuất (1826); làm quan ba triều Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-đức; năm Minh-mạng 12, làm Hiệp-trấn Quảng-nam, dẹp giặc mợi bị thue, phải giáng-chức và đi Tiên-quân-hiệu-lực; năm sau được bồ làm Viên-ngoại-lang bộ Hộ rồi thăng Hồng-lô tu-khanh; năm M. M. 13 (1832) làm Phó-sứ sang TH.; về, được thăng Đại-lý tu-khanh sung Cơ-mật-viện đại-thần; năm M. M. 16 (1835), được bồ Kinh-lược Trần-tây rồi Sung Bố-chính Quảng-nam; năm M. M. 17 (1836) bị giáng làm Lục-phán thừa-viên vì tội can vua di chơi núi Ngũ-hành; năm M. M. 19 (1838) lại bị giáng và sai đi coi đào mỏ ở Quảng-nam rồi Thái-nguyên; năm M. M. 20 (1839), được bồ Thông-chính-sứ; năm này, có Vương-hữu-Quang là Tòng-đốc Bình-dịnh dâng sớ phản đối tuồng Lôi-phong-tháp và bị triều-dinh làm tội, ông can-dám đứng ra bình-vực Quang khỏi tội, được sứ cho là Thành-Giản ngô sự cảm-ogn (ông Thành-Giản gõ việc dám nói); năm M. M. 21 (1840), được sung Phó Chủ-khảo trường Thủ-thiên; năm Thiệu-trị 2 (1842) từ-chức và chịu tang cha; mân-tang (1844),

được bồ Đô-sát-viện, sung Cơ-mật-viện đại-thần; năm Tự-đức 4 (1851), được phái cùng Nguyễn-trí-Phương vào trấn miền Nam; năm sau (1852) dâng sớ điều-trấn sự trị nước an dân, nhút là nên sứa đòi vō-bị; được vua ban tẩm kim-khánh khắc 4 chữ Liêm, Bình, Cần, Cán; năm nhâm-tuất (1862), được cử làm Chánh-sứ phái-bộ điều-dinh và ký hoà-ước với Pháp; năm quý-hợi (1863) cầm-dầu phái-bộ sang sứ nước Pháp và Tây-ban-nha đàm-xin chuột 3 Th. miền Đông; năm đinh-mão (1867), khi Pháp xua binh toan chiếm 3 Th. miền Tây, cụ liệu sức không chống nổi và đê tiết-kiệm xương máu quân dân, cụ gởi sớ chịu tội cùng vua, trả lại hết quan-chức và gởi thư khuyễn Pháp đừng giết hại quân dân, đoạn nhặt ăn 17 ngày mà không chết, phái uống độc-dược. Về thư-văn, cụ có lưu-lại tập Luơng-khé thi-văn-khoa (Xt. Đại-Nam hái-nhai lão thơ-sanh tánh Phan chí cữu PH. II.).

PHAN-THANH-TỘNG nhđ. X. **Phan-Liêm.**

PHAN-THI-HÀM nhđ. Bí-danh cụ Phan-bội-Châu khi ở Nhựt.

PHAN-THI-THUẤN nhđ. Người ở Trào-nha, Thạch-hà, vợ lẽ Ngô-phước-Hoàn (hoặc Ngô-cánh-Hoàn), quen đổi Tiễn-trêch nhà Hậu-Lê; khi đánh với Tây-sơn, ông tử-trận tại sông Tuý-ái (thuộc h. Thanh-trì, Hà-đông), người nhà đều than khóc, riêng bà cười nói như thường vì tự-hào có người chồng chết vì nước là tử-dắc kỳ-sở. Ma-chay xong, bà đến bờ sông tố chồng rồi nhảy xuống sông lỵ-trầm.

PHAN-THIỀN nhđ. X. **Phan-Tôn.**

PHAN-THIỀN - TƯỚC nhđ. Người Vũ-ninh, chúa Đại-gián triều vua Lê Thái-lô, sau thăng Thị-ngy-sử triều Lê Thái-tông, tính cang-trực, thường dùng lời ngay can vua và dàn-hặc đại-thần, khiэн vua quan đầu nè; sau thăng đến chức Trung-thừa.

PHAN-THIẾT dd. Tiếng Chàm là Man-thit, Tl, tỉnh Bình-thuận, cách Sài-gòn 198 cs. // Vũng biển Nam-hải ăn khuyết vô thị-trấn, từ mũi Né đến mũi Kê-gà (Khe-gà).

PHAN-TRẦN-CHÚC nhđ. Nhà văn kiêm nhà báo hiện-đai, từng viết cho *Ngo-béo*, *Viet-béo*, *Tân Việt-nam* và soạn những

lịch-sử ký-sự *Vua Harem-nghi, vua Quang-trung, Lê-Hoàn*; lịch-sử tiêu-thuyết: *Cần-vương, Dưới lùy Trưởng-dục*; truyện-ký: *Danh-nhân Việt-nam qua các triều-đại và quyền sứ Triều-Tây-sơn*.

PHAN-TRẦN-DINH dd. Tên cũ đất Gia-dinh, nguyên là một phần của Đông-phố do chúa Nguyễn-phúc-Chu cho tách ra năm mậu-dần (1698).

PHAN-VĂN-CỦA nhđ. Một chí-sĩ ở Cần-thơ, năm 1907 cùng với Trần-công-Huân sang Nhựt giao cho Cường-dà một số tiền to của nhân-sĩ miền Nam đóng-góp để hoạt-động chánh-trị ở hải-ngoại.

PHAN-VĂN-DẠT nhđ. Người cùng với Bố-chính Nguyễn-Thông, tháng 2 năm 1861 đón Trương-Định tại Cà-công dâng hiệp-binh chống Pháp, sau khi đồn Kỳ-hoa thất-thú.

PHAN-VĂN-HÙM nhđ. Người Thủ-dầu-một, nguyên cán-sy Công-chánh từ-chức đê hoạt-động chánh-trị; 1927 bị bắt giam ở Sài-gòn; 1929-1933 du-học ở Pháp; 1933 về nước làm giáo-sư tư-thục và viết báo; 1936 dự nhóm *Tranh-dấu* đê tờ-chức Đông-dương đại-hội; 1937 bị bắt và nhijn ăn đến 8 ngày mới được thả; 1939 bị bắt cùng một lúc với Nguyễn-an-Ninh tại Bến-lức; mất-tích và không biết chết ngày tháng nào và nơi nào. Văn-nghiệp: *Ngôi tù khâm-lớn, Nỗi lòng Đỗ Chiêu, Biện-chứng-pháp phò-thông, Luận-tùng, Phật-giáo triết-học, Vương Dương-minh* và nhiều bài đại-luận về triết-học và nhân-sinh đăng các báo Nam và Bắc.

PHAN-VĂN-THUÝ nhđ. Quan nhà Nguyễn, năm mậu-tý (1828) làm Kinh-lược đại-thần, can-thiệp việc nước Vạn-tượng bị Xiêm-la đánh; năm quý-tý (1833) vắng mang vua Minh-mạng làm Thảo-nghịch Hữu tướng-quân, đem binh vào Nam dẹp loạn Lê-văn-Khôi.

PHAN-VĂN-TRỊ (1830-1910) nhđ. Người làng Thanh-hồng, Th. Gia-dinh (có sách viết: làng Hưng-thạnh, Tg. Bảo-an, Th. Bến-tre), đỗ cử-nhan khoa kỳ-dậu (1849) nhằm năm Tự-đức 2; không làm quan, chỉ ở hè dạy học, thuộc phái bết-hop-tao với Pháp; đã mở cuộc bút-chiến với Tôn-tho-Tường bằng cách họa những bài thơ của Tôn, vừa đê bày-tô chí-hướng minh, vừa ngăn đường hợp-tác của nhiều

sĩ-phu khác, đặc-sắc nhứt là bài « Tứ-Thú quý Tào » và 10 bài liên-hoàn « Tự-thuật » mắt tại Phong-diền (Cần-thơ) là nơi ông mở trường dạy học.

PHAN-VĂN-TRƯỞNG nhđ. Người Hà-nội, tùng-học ở Pháp, đỗ bằng Văn-khoa cử-nhan và Luật-khoa tiến-sĩ; nhân-hoạt-động chính-trị, bị bắt giam ngót 10 tháng tại khám Santé ở Pháp năm 1915; về nước làm luật-sư tại Sài-gòn, vẫn hăng-hái hoạt-động chính-trị và viết báo. Văn-nghiệp: *Essai sur le Code Gia-long; Le Droit pénal à travers la législation chinoise; Une histoire des Conspirateurs annamites à Paris ou la Vérité sur l'Indochine*.

PHAN-XÍCH-LONG nhđ. Tên thật là Phan-phát-Sanh, người Chợ-lớn, hoạt-động cho Chi-hội Nam-Việt của Phong-trào suy-tôn Cường-dà, nhưng lại tự-ý ché cờ và áo mào vua cho riêng mình, lợi-dụng lòng mê tín và sùng-quân của dân quê dâng chống Pháp; năm 1916 tổ-chức cuộc phả khám-lớn Sài-gòn, việc thất-bại phải đi trốn; nhưng bị bắt tại Phan-thiết và bị chở đi đày ở Guyane với cái án khở-sei chung-thân.

PHÁP dd. Một nước ở châu Âu, Đ. và Đb. giáp nước Bỉ và Lục-xâm-bao; Đ. giáp nước Đức và Thuỵ-sĩ; Đn. giáp Ý-dai-lợi; T. giáp biển Manche; N. giáp Địa-trung-hải và Tây-ban-nha; B. giáp eo biển Manche và nước Bỉ; Thđ.; Paris; dt.: 551.255 csv.; ds.: 45.000.000 người (France).

PHÁP-LOA (1284-1330) nhđ. Nhà sư quê ở Cửu-la-hương (sau là xã Đồng-tháp, Ph. Nam-sách, Th. Hải-dương), tu ở núi Hương-lử, ông tổ thứ nhì của phái Trúc-lam; có viết quyển *Đoạn-sách-lục* là áng văn rất đáng kẽ ở đời Trần.

PHÁT-DIỆM dd. Một Th. miền Đn. BV., Đ. giáp Nam-hải, B. giáp Bùi-chu, T. giáp Yên-mô, N. giáp Thanh-hoa; Tl. Phát-diệm; gồm 3 quận là Kim-sơn, An-mô và Đại-en.

PHÀN-LAN dd. Một nước ở Đb. châu Âu, Đ. giáp Nga, T. giáp Thuỵ-diên và Vịnh Botnie, N. giáp biển Ba-nhí-cán, B. giáp Bắc-băng-dương; Thđ.; Helsinki; dt.: 337.000 csv.; ds.: 4.240.000 người (Finlande).

PHẦN-NGHĨA nhđ. Tên đeo quen phòng-

về riêng của Tân-thết-Thuyết.

PHẬT-THỨC: Lẽ lau chùi những ẩn-lý của các đời vua nhà Nguyễn, mỗi khi có việc vui mừng lớn trong nước.

PHẬT-GIÁO (tôn): Đầu-tiên chỉ là một hệ-thống đạo-đức và triết-lý căn-cứ trên tin-tưởng rằng đời người đầy đau khổ, không đáng sống. Mãi đến khoảng 563-483 trTC., thái-tử Tất-đạt-đa (Siddhartha), họ Cồ-dam (Gotama) thuộc dòng Thích-ca (Sakyas), con vua Tịnh-phạn (Sudhodana) nước Thiên-trúc (Ấn-d Độ) bỏ nhà cửa vợ con đi tu đến giác-ngộ, đặt ra nguyên-tắc và quy-điều đạo-đức thành một tôn - giáo gồm A): Cuộc đời là biển khơi mà con người bị chìm đắm trong đà hối kiếp này sang kiếp khác gọi là luân-hồi; cái nghiệp ta chịu kiếp này là cái quả của công-việc ta làm ở kiếp trước; cũng như công-việc ta làm kiếp này là cái nhân của nghiệp ta về kiếp sau; cứ thế mà chịu nghiệp-báo (karma) ấy mãi. — B): Nguyên-nhân của sự khổ ấy là lòng tham muôn: tham sống, tham sướng, tham mạnh. — C): Vậy đã dứt hết khổ-nỗi, con người phải tu-hành, chánh-tâm theo đạo để tiêu-trừ lòng tham muôn, cất đà hối nhân-duyên, thoát khỏi vòng luân-hồi nghiệp-báo, tức không sinh không tử nữa đã tới cõi Niết-bàn (Nirvâna). Phật-giáo về sau bành-trướng lên ph. B. qua TH., Tây-tạng, Mông-cổ, Triều-liên, Nhựt-bản và Việt-nam, gọi phái Bắc-tông theo Đài-thùra, và xuống ph. N. qua Miến-điện, Tích-lan, Thái-lan, Cam-bốt và Ai-lao, gọi phái Nam-tông theo Tiêu-thùra.

PHẬT-GIÁO HOÀ-HẢO (tôn): X. Hòa-hảo.

PHẬT-THẦY TÂY-AN nhđ. X. Đoàn-minh-Huyễn.

PHẬT-THỆ dd. Kinh-đô Chiêm-thanh; nay là làng Nguyệt-hậu, h. Hương-thúy, Th. Thủ-thiên.

PHI-CHÂU dd. Một trong năm châu trên quố đất, nguyên là một bán-dảo hình tam-giác, B. giáp Địa-trung-hải, T. giáp Đại-tây-dương, Đ. và N. giáp Ấn-d Độ-dương, Đô. giáp Hồng-hải; dt.: 30.300.000 csv.; ds.: lõi 207 triệu người chia thành nhiều nước, phần nhiều da đen.

PHI-YẾN nhđ. Một bà phi của Nguyễn-phúc-Ánh, đã can chông không nén cầu - vien

nước Pháp gởi binh que sát-hại đồng-bào; bị chúa giem trên một hòn nhỏ trong quần-dảo Côn-nôn đến chết; hòn ấy được gọi Hòn Bà, hiện còn miếu thờ nơi ấy.

PHI-LUẬT-TÂN dd. Quần-đảo gồm lõi 7.000 hòn đảo lớn nhỏ trong ấy có trên 5.000 hòn không tên, giáp Thái-binh-dương nam về ph. Đ. nước VN.; Thđ.: Ma-ní; dt.: 299.000 csv.; ds.: 23.000.000 người (Phillipines).

PHIA-DA dd. Núi cao 2.000m., giáp cùng Phia-Uất làm ranh hai Th. Hà-giang và Cao-bằng (Pia-Ouac).

PHIA-UẤT dd. Núi cao 1.883m. giáp cùng Phia-da làm ranh hai Th. Hà-giang và Cao-bằng (Pia-Ouac).

PHIÊN-AN dd. Tức tỉnh Gia-dịnh xưa, do vua Minh-mạng cải tên lại và đặt lại hệ-thống cai-trị sau khi Tông-trấn Lê-văn-Duyết từ-trấn Xứ Phan-an-trấn.

PHIÊN-NGUNG dd. Thị-trấn gần Quảng-chau (TH.), nơi đóng đô của Triệu Võ-vương sau khi lấy được Âu-lạc và cải tên lại là Nam-việt (207 trTC.); năm giáp-thân (264), nhà Ngô lấy 3 Q. Nam-hải, Thương-ngô và Uất-lam và đặt chúa-trị tại đó.

PHIẾU-MÂU nhđ. C/g. Xiêu-mâu, bà lão giết lụa // (thth.). Bà lão giết lụa ở sòng Hoài-ám (TH.), có lần cho Hán-Tín ăn cơm và được Tín xem là một người ơn.

PHÓ-DUYỆT nhđ. Một người hiền ăn-dết, cày ruộng ở đất Bán-trúc, được vua Cao-tông nhà Thương (TH.) rước về dùng.

PHÓ-ĐỨC-CHÍNH (1909-1930) nhđ. Quê ở Đa-ngưu (Bắc-ninh), làm Cán-su Công-chánh ở Lào; bị bắt đưa về Sài-gòn năm 1929 vì tội có chør trong VN. Quốc-dân-dâng; nhưng được tha vì thiếu yếu-tố buộc tội; năm 1930, nhơn cuộc tấn-công Yên-báy thất-bại, bị bắt tại làng Nam-en, Tg. Cầm-thượng, h. Tòng-thiện (Sơn-tây), bị Hội-dồng đà-hình lén án chém và lén đoạn-dầu-dài ở Yên-báy ngày 11-6-1930 cùng 12 đồng-chí khác; xin được nằm ngửa và hờ ta khâu-hiệu Việt-nam vạn-tuế trước khi lưỡi gươm rơi xuống.

PHONG-CHÂU dd. Nơi đóng đô của các đời vua Hùng-vương đời Hồng-bàng, thuộc h. Bách-hạc, Th. Vĩnh-yên BV. // Một trong 12 Châu của An-nam Đô-hô-phù do vua

Cao-tổng nhà Đường TH. đặt ra năm kỷ-mão (679); nay là một phần của TH. Sơn-tây, Vĩnh-yên và Phú-thọ hợp lại.

PHONG-DINH đđ. Tỉnh Cân-thơ đổi tên từ năm 1957, Đ. giáp TH. Vĩnh-bình, T. Kiên-giang, N.: Ba-xuyên, B.: Vĩnh-long và An-giang; Tl.: Thủ-lai; dt.: 2.494 csv.; ds.: 425.105 người trong ấy có 10.000 người Việt gốc Miền và hơn 9.000 người Việt gốc Hoa.

PHONG-ĐIỀN đđ. t/m. Q. của TH. Thủ-thiên, có 7 xã.

PHONG-KHÊ đđ. Nơi đóng-dò của An-dương-vương nước Âu-lạc (257 trTC) sau thuộc h. Đông-anh, TH. Phúc-yên BV.

PHONG-NHA đđ. Tên làng và một động đá tuyệt đẹp ở ph. Tb. Đông-hới, được kê là một kỳ-quan đẹp nhất của VN.; động sâu lối 2.000m., đường vào là một khe nước rộng từ 12 tới 15m. và cao từ 7 tới 10m.; trong động có nhiều thạch-nhũ và nhiều kiến-trúc xưa, khiến du-khách có cảm-tưởng đó là một lâu - dài cõi bị chôn vùi hàng bao-nhiều thế-kỷ; có nơi phát ra âm-thanh như tiếng chuông chùa; có nơi rộng lớn gọi là tuy-đạo văn-bia, có hố ăn luồng dưới sáu và toà rợp nhiều ngách.

PHONG-TRÀO BĀI-KHOÁ chtr. X. Bái-khoá.

PHONG-TRÀO CẤT TÓC chtr. X. Lộn đầu bào.

PHONG-TRÀO DI-CUR chtr. X. Di-cur.

PHONG-TRÀO DUY-TÂN chtr. X. Duy-tân.

PHONG-TRÀO ĐÔNG-DU chtr. X. Đông-du.

PHONG-TRÀO GIẢI-PHÓNG VIỆT-NAM chtr. Phong-trào do Đỗ-chân-Thiết - lênh-dẹo và hoạt-động ở Ván-nam, TH.; lối tháng 10 năm 1914 đã âm-mưu một cuộc bạo-động, nhưng chưa kịp thi-hành thì trọn ở bị bắt ngày 23-10-1914 và bị đưa ra toà án quân-sự Yên-báy xét-xử; có 18 án tử-hình và 14 người bị hành-quyết ngày 2-12-1914, 4 án khuyết-tịch.

PHONG-TRÀO KHÁNG PHÁP BẰNG-TÔN-GIÁO chtr. X. Kháng Pháp bằng tôn-giáo.

PHONG-TRÀO KHÁNG THUẾ chtr. X.

Kháng thuế.

PHONG-TRÀO THANH-NIÊN TIỀN-PHONG chtr. X. Thanh-niên tiền-phong.

PHONG-TRÀO XUẤT-DƯƠNG chtr. X. Xuất-dương.

PHỐ-HÀI đđ. Một thị-trấn ph. Đb. Phan-thiết, cách 5.000m.

PHỐ-HIẾN đđ. Con đường mua bán tấp-nập nhứt ở TH. Hưng-yên BV, do người Hoa-len đến mở thương-cuộc trước nhứt vào năm 1637; Nhứt Phố-Hiển, nhì Hội-an.

PHỐ-CHIỀU THIỀN-SƯ nhđ. X. Phạm-Thái.

PHU-GIÁO đđ. t/m. Q. của TH. Phước-thanh NV., có 5 xã.

PHU-VĂN-LÂU ktr. Lầu xây năm 1819, dưới triều vua Giê-long, tại Huế, để công-vết những sắc-đề và treo bảng vàng nêu tên các vị tân-khoa thi-huơng, thi-hội và thi-dinh; ngày phia trước có bến sông, nơi mà năm 1916, Trần-cao-Vân thường già ngồi câu cá dê cùng vua Duy-tân bàn quốc-sự: Chiều chiều trước bến Văn-lâu, ai ngồi, ai câu, ai său, ai thảm? Ai thương, ai cảm, ai nhớ, ai trông? Thuyền ai thấp-thoảng bên sông? Nghé câu mồi đây, chyện làng nước non (câu hỏi).

PHÙ-DUNG CÔNG-CHÚA nhđ. Con gáy thứ hai vua Lý Nhân-tông (1072-1127), nhân ngài thuyền hái sơn trên hồ Dăm-dầm (hồ Tây) rồi chết tại bến An-hoa (nay là An-phụ), sau hiền-linh, được vua cho lập miếu thờ tại bờ Đn. hồ, Tg. Vĩnh-thuận, gọi là miếu An-thanh.

PHÙ-ĐỒNG đđ. t/m. làng thuộc bộ Võ-ninh đời Hùng-bàng, nay là làng Gióng, thuộc h. Võ-giàng, TH. Bắc-ninh BV.

PHÙ-ĐỒNG THIÊN-VƯƠNG nhđ. C/c. đức Thánh Gióng, tước vua Hùng-vương thứ 6 truy-phong cho một người rất còn-trẻ, đã có công đánh-dẹp giặc Ân; hiện còn đền thờ nơi làng Phù-đồng.

PHÙ-YOE đđ. X. Núi Biều.

PHÙ-LUÂN-HỘI: Tô-c úc quốc-lễ gồm các doanh-thương và người làm-nghề tự-do dè-thắt chặt tình-thân-ái, góp-sức vào các cuộc mờ-mang thị-xã, phát-triển dứ-

tinh-thanh-liêm, tận-tâm với chức-vụ, tăng-cường sự hiếu-biết lẫn-nhau khắp-mọi-nơi cùng thiện-chí yêu-chuộng hòa-bình cùng giúp đỡ những người nghèo, tàn-lợt, nạn-nhân các tai-hoạ... (Rotary international).

PHÙ-SAI *nhđ. X. Phù-Ta.*

PHÙ-SO *đđ. Núi cao 1.563m. trong dãy Hoành-sơn.*

PHÙ-TA *nhđ. Cig. Phù-sei, vua nước Ngô đời Đông-Châu, ôm chí trả thù cho cha là Hẹp-Lư bị giết trong trận đánh với nước Việt, đặt 10 người thị-vệ thay phiên nhau đứng giữa sân, đón ông ra vào mà đánh vào vai và bảo to: «Kìa Phù-Ta, ngươi quên cái thù dân Việt giết cha ngươi sao? Cứ như thế mỗi ngày cho đến lúc nước Ngô được hùng-cường, đem binh đánh Việt và bắt vua Việt là Cao-Tiễn đem về nước cầm tù. Sau thấy Cao-Tiễn già trung-thành mà thương, thả cho về nước. Cao-Tiễn dụng chước Năm gai ném một đê nuôi chí phục-thù, trước cổng Tây-Thi, sau gởi giúp lúa giống đã luộc chín, rồi đem binh qua họ Cố-tô-dài, giết Phù-Ta.*

PHÙ-THA-CA *đđ. Núi cao nhút (2274 m.) trong dãy Phia-de (X. Phia-de).*

PHÙ-ÜNG *đđ. t/m. làng trong h. Mỹ-hào, Th. Hải-dương (sau đổi lại Hưng-yên), sinh-quán Phem-ngũ-Lão.*

PHÚ-CÁT *đđ. t/m. Q. của Th. Bình-dịnh.*

PHÚ-CƯỜNG *đđ. Làng Tl. Th. Bình-dương (Thù-dầu-một cũ).*

PHÚ-DỤ *đđ. Một hòn đảo nhỏ ở Hà-tiên.*

PHÚ-ĐỨC *đđ. Bút-hiệu của Nguyễn-dức-Nhuận, một nhà viết tiểu-thuyết hiện-đại, nói-danh với các bộ *Cái nhè bì-mết*, *Châu vè Hiện-phổ*, *Lửa lòng v.v...*; có làm chủ-bút Công-luận-báo một thời-gian.*

PHÚ-YÊN *đđ. Một Th. ở TV., Đ. giáp Nam-hải, T.: Pleiku và Darlac, N.: Khánh-hoa; B.: Bình-dịnh; Tl.: Tuy-hoà; ds.: 337.000 người. Nguyễn-xưa là đất Chiêm-thành, bị quân nhà Lê vượt đèo Cù-mông năm 1578 đánh thắng quân Chàm trong thung-lũng sông Đà-ràng (Daios) lật nén phủ Phú-yên; nhưng trên thực-tế, vì chính-quyền nhà Lê ở xa, lại bị nạn Nam-Bắc-triều, kẽ Trịnh-Nguyễn phản-*

tranh, vẫn còn là đất Chiêm-thành, mãi đến năm Tân-hợi (1611), Nguyễn-Hoàng mới đánh chiếm, chia thành 2 h. Đồng-xuyên và Tuy-hoà, thuộc Quảng-nam; đến năm Giáp-tý (1744) khi Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát chia nước thành 12 Dinh, đó gọi là Phú-yên-dinh; đến năm Nhâm-tuất (1802) vua Gia-long mới lập hàng tinh và đó là Th. Phú-yên; năm 1808, trở thành Trần; năm 1865 thuộc về Th. Bình-dịnh; sau lại thành Tỉnh từ năm 1876 cho đến ngày nay.

PHÚ-KHƯƠNG *đđ. t/m. Q. của Th. Tay-ninh.*

PHÚ-LỘC *đđ. t/m. Q. của Th. Thủ-thiên, có 7 xã.*

PHÚ-MỸ *đđ. t/m. Q. của Th. Bình-dịnh.*

PHÚ-QUÝ *đđ. t/m. Q. của Th. Bình-thuận.*

PHÚ-QUỐC *đđ. Một Q. của Th. Kiên-giang NV, gồm 2 xã, nguyên là một đảo to ở Vịnh Thái-lan, to phình ở ph. B. và thon nhọn ở ph. N., chung-quanh có rất nhiều đảo nhỏ.*

PHÚ-THỌ *đđ. Một Th. miền trung-đu BV., Đ. giáp Vĩnh-yên, Tb. giáp Yên-báy, N. giáp Sơn-tây, B. giáp Tuy-en-quang; Tl. Phú-thọ.*

PHÚ-VANG *đđ. t/m. Q. của Th. Thủ-thiên, có 15 xã.*

PHÚ-VINH *đđ. Tl. Th. Vĩnh-bình.*

PHÚ-XUÂN *đđ. t/m. làng trong Th. Thủ-thiên, được Chúa Nguyễn-phúc-Trần chọn làm vương-phủ từ năm dinh-mão (1687); đến giáp-tý (1744), Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát cũng lấy nơi đó làm Phú-trị, song gọi là Chính-dinh khi chia toàn nước thành 12 Dinh (Doanh); từ dinh-vị (1787), là kinh-đô của Bắc-bình-vương Nguyễn-Huệ, đến ngày 3 tháng 6 năm Tân-dậu (1801), Nguyễn-phúc-Ánh đánh bại vua Cảnh-thịnh mà đoạt được đê trả thành đê-dâ nhà Nguyễn và được đổi tên lại là Hué.*

PHÙ *đđ. Một địa-phương hành-chánh nhỏ trong mệt đeo, do Lê-Thái-lò (1428-1433) đặt ra, do một tri-phủ cai-trị; mỗi phủ lại chia ra nhiều lỵ; về sau, Phù là thành-phần của Th. gồm nhiều h.*

PHÙ-LIỀU *sk. Ché-dộ Chúa đời Hậu-Lê kéo dài từ năm 1533 đến 1788, do Trịnh-*

Kiêm đặt ra, truyền đến Trịnh-Bằng, tết-cô 11 đời Chúa, nắm hết quyền chính của 18 đời vua, từ Lê Trang-tông đến Lê Mẫn-dé, đều ở trên huy-vị.

PHÙ-LÝ đđ. Một Th. miền chäu-thò BV., Tl. Hà-nam; Đ. giáp Thái-bình, T. giáp Hoà-bình, N. giáp Nam-dịnh, B. giáp Hà-dông.

PHÙ - ĐẠO sk. Quyền cha truyền con nối ở các triều-dai Hùng-vương đời Hồng-bàng.

PHÙ-TỬ đđ. Ưm. hòn đảo nhỏ gần đảo Phú-quốc.

PHÚC-CAN đđ. Ưm. làng trong h. Gia-khánh, Th. Ninh-bình, sinh-quán ông Trương-hán-Siêu.

PHÚC - AN đđ. Ưm. làng trong h. Quảng-diên (Thùa-thiên), nơi Chúa Sãi Nguyễn-phúc-Nguyên đời Phù-trí từ làng Trà-bát đến để chuẩn-bị đánh với Chúa Trịnh.

PHÚC-YÊN đđ. Một Th. miền chäu-thò BV., Đ. giáp Bắc-ninh, T. giáp Vĩnh-yên, N. giáp Hà-nội, B. giáp Thái-nguyên; Tl. Phúc-yên; trong Th. có h. Đông-anh, làng Cò-loa là nơi An-dương-vương nhà Thục xây Loa-thành năm bình-ngọ (255 trTC.).

PHÚC-LỘC đđ. Một trong 15 bộ của nước Văn-lang ở TCTĐ., sau là Th. Sơn-tây.

PHÚC-LỘC-CHÂU đđ. Một trong 12 huyện của An-nam Đô-hộ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường đặt năm Kỷ-mão (679) cho nước Nam; sau là Th. Sơn-tây.

PHÚC-THÁI chtr. Niên-hiệu đời vua Lê Chân-tông, khoảng 1643-1649.

PHÚC-HỒ đđ. Ưm. hòn núi gần Hà-tây (Hà-nội).

PHÚC-QUỐC QUÂN nhđ. Một nhóm Cánh-mạng được Nhật vỗ-trang, do Trần-trung-Lập và Đoàn-kiem-Điêm chỉ-huy đánh chiếm Lạng-sơn của Pháp năm 1940; sau bị bỏ rơi vì Nhật thoả-hiệp với Pháp; Trần-trung-Lập bị bắt, dảng-viên tàn-lạc hết.

PHÚC-TƯỢNG đđ. Ưm. hòn núi gần Hà-tây (Hà-nội).

PHÙNG-AN nhđ. Con của Bố-cái đại-vương, nối nghiệp cha chống sự đô-hộ của nhà Đường (BT. III.); nhưng đến tháng 7 năm tan-vị (791), liệu thô không chống nổi nên xin hàng.

PHÙNG-HƯNG nhđ. X. Bố-cái đại-vương.

PHÙNG-KHẮC-KHOAN (1528-1613) nhđ. Tự Hoằng-piu, hiệu Nghi-trai, người làng Tịnh-xá, Th. Sơn-tây BV., chức Cam-bộ thị-lang đời vua Lê Trang-tông (1533-1548), được người đồng-thời gọi Trọng-Bùng; năm bình-thần (1596) vâng mọng vua cùng đi với hai hoàng-thần ra Nam-quan đón khâm-sai nhà Minh đê trấn-tinh việc nhà Lê phục-nghịch sau khi bị nhà Mạc thoán-vị; năm định-dậu (1597) làm chánh-sứ sang TH. đê cầu-phong cho vua Lê; tác-giả *Phùng-công thi-tập*, *Ngu-phù nhệp đào-nghuyên*; nhân lần di sứ qua TH., ông có học được nghề dệt vải truyền lại cho dân, nên được thờ dệt tòn ông là tờ nghề ấy.

PHÙNG-MẠI nhđ. Chức Võ-lé-hầu đời vua Lê Tương-dực (1510-1516), bèn nêu lập chúa ba đời vua Lê Thánh-tông là Ý, 14 tuổi nối ngôi Tương-dực vừa bị bọn Trịnh-duy-Sân thi; Duy-Sân không chịu, giết Mại ngay chỗ nghị-sự, rồi lập Quang-Trị mới 8 tuổi lên ngôi; nhưng chỉ được ba ngày rồi giết mà lập Ý.

PHÙNG-SIÊU-NHƯƠNG nhđ. Người Phước-kiến, học-sinh thuỷ-quân tại Nam-dương, về nước tham-gia cuộc Cách-mạng Tân-hợi, tử-trận ngày 29.3.1911 khi dân-quân tấn-công tu-dinh Tống-đốc Luồng-Quảng tại Quảng-châu; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ.

PHÙNG-HIỆP đđ. Một Q. của Th. Phong-dinh (Cần-thơ), có 8 xã; nơi đây có một trại định-cư của người miền Bắc trên đường Khánh-hưng di Sóc-trăng.

PHÙNG-HIỆP đđ. Kinh đào nối Cảnh-dân (An-xuyên) với Phùng-hiệp (Phong-dinh).

PHÙNG-THIỀN đđ. Ưm. phủ gồm hai h. Thọ-xương và Quảng-dức, kinh-kỳ đời Lê Cảnh-hưng (1740-1786).

PHƯỚC-BÌNH đđ. Tl. Th. Phước-long NV.

PHƯỚC-BÚU đđ. Tên khu rừng cách Phước-lê (Bà-rịa) 29 cs. về ph. Đ., trong ấy có di-tích một thành-luỹ Cao-môn bao-quanh một ngôi đền Bà-le-môn cũ.

PHƯỚC-LỄ đđ. Tl. Th. Phước-tuy (Bà-rịa cũ).

PHƯỚC-LÝ đđ. Một làng thuộc Tg. Thành-tuy - hẻ, Th. Biên-hoà, sát ranh Rừng-sác, nơi Nguyễn-trung-Trực từng dùng làm diem-tựa đê chống Pháp khi Pháp mới lấp ba Th. miền Đ.

PHƯỚC-LONG đđ. Đất Đồng-nai, do Chúa Nguyễn-phúc-Chu đặt thành một h. của Trấn-biên-dinh từ năm mậu-dần (1698); thời Pháp-thuộc, là quận Ba-rá của Th. Biên-hòe, nơi an-trí chánh-trị-phạm; từ tháng 3 năm 1957, được rút ra để lập thành Th. Phước-long; Tl. Phước-bình; Đ. giáp Darlac và Lãm-dồng, T. giáp Biên-hòe và Long-khánh (Xuân-lộc), B. giáp Cam-bốt; dt.: 7.490 csv.; ds.: 51.966 người.

PHƯỚC-LONG đđ. tlm. Q. của Th. Ba-xuyên, có 9 xã.

PHƯỚC-SƠN đđ. tlm. Q. của Th. Quảng-nam, có 14 liên-xã.

PHƯỚC-TUY đđ. Th. Ba-rịa cũ thêm vùng Phước-tuy, một Th. của NV.: Tl. : Phước-lê; Đ. giáp Bình-tuy, T. giáp Long-an, N. giáp biển Nam-hải, B. giáp Biên-hòe; dt.: 1.989 csv.; ds.: 130.932 người.

PHƯỚC-THÀNH đđ. Một Th. mới thành lập từ 1957 gồm 3 Q. Hiếu-liêm, Phu-giao và Tân-uyên của Th. Biên-hòe, Tl. : Phước-vinh; Đ. giáp Long-khánh, T. giáp Bình-long và Bình-dương, N. giáp Biên-hòe, B. giáp Bình-long và Phước-long; dt.: iới 1.300 csv.; ds.: 56.000 người.

PHƯỚC-VÂN đđ. tlm. làng thuộc Tg. Lộc-thanh-thượng, Q. Bến-lúc, Th. Tân-an (nay là Long-an), có vàm sông Nhựt-tảo, nơi Nguyễn-trung-Trực đã đốt tàu Espérance của Pháp (X. Hồi-hồng Nhựt-tảo PH. II).

PHƯƠNG-ĐÀM đđ. tlm. đầm trồng sen rộng hàng mẫu, thuộc thôn Trích-sài, Tg. Vĩnh-thuận, gần Hồ-tây (Hà-nội).

PHƯƠNG-ĐÌNH ĐỊA-CHÍ LOẠI vch. Bộ sách địa-chí do Nguyễn-văn-Siêu soạn, gồm 5 quyển; quyển 1 trích-lý các sách Tàu nói về nước Nam; quyển 2 chép địa-chí nước Nam đời Hậu-Lê; 3 quyển sau chép về thời-dai cựu-kim.

PHƯƠNG-THANH-ĐỘNG nhđ. Người Phước-kiến, học trường thuốc tại Nhật, có chén trong Trung-quốc Cách-mạng Đặng-minh-hội, về nước dự trận đánh ngày 29-3-1911 tại tư-dinh Tông-Jốc Lưỡng-Quảng ở Quảng-châu; tử-trận ngay khi đó, được chôn tại Hoằng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ.

PHƯƠNG-THÀNH đđ. Clg. Trúc-bàng-thanh, Tl. Th. Hà-tiên; trước là tên chung đất Hà-tiên do Mạc-thiên-Tích đặt, lấy nghĩa rằng nơi đó là một chốn văn-vật, có cái khí-vi nhẹ-nhang thơm-thơ (cũng là nghĩa chữ Meng-kham của Cao-men); nhưng có thuyết cho rằng nơi đó, khi xưa có một toà thành hình vuông.

PHƯƠNG-HOÀNG đđ. tlm. gò đất tro g vùng Hồ-tây, từ Thuỷ-chương đến Nguyệt-dài.

PLEIKU đđ. Clg. Trà-cu và Djerai (X. Gia-lai), có nghĩa là làng Heo (tiếng Thượng), một Th. miền cao-nguyên TV.; Tl. : Pleiku; Đ. giáp Bình-dịnh và Phú-yên, T. giáp Cam-bốt, N. giáp Darlac, B. giáp Kontum; dt.: 13.799 csv.; ds.: 210.000 người, hết 5/7 là người Thượng.

PRENN đđ. tlm. đèo dài 8 cs, trên Quốc-lộ 20, thuộc Th. Tuyễn-đức (Đà-lạt).

Q

QUA-PHÂN BA-LAN sk. Nước Ba Lan bị Nga và Đức chia hai ngày 28-9-1939, sau 27 ngày kịch chiến trong Thế chiến II.

QUA-PHÂN ĐỨC-QUỐC sk. Nước Đức bị đồng-minh đánh bại trong Thế chiến II và bị các nước đồng-minh chiếm đóng từ 8-5-1945; ngày 8-5-1949 thành lập Liên bang Tây-Đức và ngày 7-10-1949 thành lập Dân-chủ cộng-hà Đông-Đức.

QUA-PHÂN TIỆP-KHÁC sk. Cuộc chiến lanh-thô nước này đã cứu-vãn hoà-bình thế-giới, giữa các nước Anh, Pháp, Ý và Đức tại Munich ngày 29-9-1938.

QUA-PHÂN TRIỀU-TIỀN sk. Sau khi Nhật là nước bảo-hộ Triều-tiên bại-trận, hội-nghị Postdam tháng 7 năm 1945 quyết định lấy vĩ-tuyến 38 làm đường phân ranh hai vùng chiếm đóng Nga và Mỹ. Tháng 5 năm 1948, thành lập Đại-Hàn dân-quốc, thủ-dô tại Hán-thành; ngày 1-5-1948, thành lập Triều-tiên dân-chủ cộng-hà, thủ-dô tại Bình-nhưỡng. Nhưng ngày 25-6-1950, hai bên lại đánh nhau suốt 3 năm rồi định chiến đê giữ ranh-giói cũ (vĩ-tuyến 38).

QUA-PHÂN VIỆT-NAM sk. 10 X. Nam-Bắc-triều; — 20 X. Nguyễn-Trịnh phản-tranh; — 30 Cuộc Cách-mạng tháng 8-1945 chống Pháp kết-thúc ở trận đánh tại Điện-biên-phủ vào đầu tháng 5 năm 1954; ngày 8-5-1954 hội-nghị Gio-neo bắt đầu nhóm và chia nước Việt-nam ra hai miền Nam-Bắc, lấy vĩ-tuyến 17 làm ranh-giói (X. Hiệp-dịnh Gio-neo).

QUÁCH-BỐC nhđ. Một bồ-tướng của

Phan-binh-Di, cả hai vâng lệnh vua Lý Anh-tông đi dẹp giặc Phạm-Du (1208) ở Nghệ-an; Phạm-Du thua chạy, cho người len về triều hối-lộ với quan triều, vu Phạm-binh-Di tần-sát và cướp-bóc của dân, khiến Di bị triều vè cầm ngục. Bốc thường chủ-tướng mắc hầm-oan, kéo binh về phá thành giải-cứu. Vua Anh-tông giết Di rồi cùng hai thái-tử xuất-bản, Bốc vào thành mai-tàng chủ-tướng rồi tôn hoàng-tử Thành lên làm vua.

QUÁCH-CỤ nhđ. X. Giết con nuôi mẹ PH. II.

QUÁCH-ĐÌNH-BƯỚU nhđ. Người xə Lan-phúc, h. Thanh-khê, Th..., dỗ bàng-nhân khoa quý-vị (1463) đời vua Lê Thánh-tông, làm Hán-lâm văn-học-si. Năm canh-dần (1470) có di-sứ nhà Minh; cùng Ông Thanh-nhân-Trung soạn tập Thiêng-nam du-hạ-tập và Thanh-chinh-kỷ.

QUÁCH-KÉ-MAI nhđ. Người Quảng-đông, học-sinh ở Nam-dương, về nước tham-dự cuộc Cách-mạng Tân-hợi, tử-trận ngày 29-3-1911 khi dồn-quân Tân-công lư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu; được chôn-tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ.

QUÁCH-TẤN nhđ. Một nhà thơ hiện-đại, tác-nhà hai tập thơ Một-tâm-lòng và Mùa cờ-diễn.

QUÁCH-THỊNH-DẬT nhđ. Quan Thái-uý đời vua Lý Thái-tông (1028-1054); nǎm mậu-lý (1048) có vâng-lịnh vua đi dẹp giặc Nùng-trí-Ceo.

QUAN-ÂM nhd. Phật Bồ-tát đền-bà, tên Avalokitecvara.

QUAN-ÂM THỊ-KÍNH nhd. X. NӘi oan Thị-Kính PH. II.

QUAN-CÔNG nhd. Tiếng gọi tàng Quan-vân-Trường đời Tam-quốc; khi trấn-thủ Kinh-châu, bị tướng Đông-Ngô, là Lữ-Mông lập mưu bắt giết; khi sống là người trung-nghĩa rất mực, nên khi thác, có hiền-thánh mầy lèn, được người đời sùng-bái và thờ-phượng (X. Đào-viên kết-nghĩa, Giang-dâng phò-hội, Huê-dung-dạo, Phong vàng treo ấn, Tam anh chiến Lữ-Bố, Ngọn đuốc Văn-Trường, Thất-thù Hẹ-bì, Thất-thủ Kinh-châu ở PH. II.).

QUAN-LÃNG nhd. Tước con trai các vua Hùng-vương đời Hồng-bàng.

QUAN - LỘ đđ. Tên con rạch chảy cặp với đường Quản-hạt 23 nối liền Tl. An-xuyên với Tl. Bạc-liêu cũ.

QUAN-NGƯ-CUNG ktr. Hành-cung dựng vào khoảng năm Gia-khánh đời Lý Thánh-tông (1054-1072) trước chùa Đống-ionsg, phường Tích-ma, ở Hồ-tây; hiện còn gò đất gọi là Gò Hành-cung, tục gọi Gò-cung.

QUÂN CÀM nhd. Một hạm-quan trong binh-dội Pháp, đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dâng, được cát-cầm-dầu đội binh đánh lầy Yên-báy; chằng may, gần ngày cù-sự lại phải bệnh, được đưa đi điều-trị tại nhà-thương Lanessan ở Hà-nội; khi hay tin cuộc khởi-nghĩa thất-bại, tức mình hộc máu chết ngay trên giường bệnh.

QUÂN HỐN nhd. Một Quản-cơ đàng cựu, cầm-dầu cuộc khởi-nghĩa của dân ở 18 thôn vườn trâu vùng Bù-diêm, Hốc-môn (Gia-dịnh) trong hai năm 1871-1872.

QUÂN-LONG đđ. Tl. của Th. An-xuyên, có 4 xã.

QUÂN SƯ nhd. Một Quản-cơ đàng cựu, cầm-dầu cuộc khởi-nghĩa của dân tại Bè-rija sau Hoà-ước Pháp-Việt 1862.

QUÂN-TRỌNG nhd. Tự Di-ngô, tướng-quốc nước Tà đời Đông-Châu, đã đưa nước Tà từ một chư-hầu yếu-kém lên làm bá-chủ; được nhà thò thò làm Tà, tức thần Bách-mi (X. Béo-thác-Nha).

QUANG - HÀO sk. Một niên-hiệu đời Mạc

Tuyên-tông (Bắc-triều) khoảng 1554-1561.

QUANG - HƯNG sk. Một niên-hiệu đời vua Lê Thá-tông, khoảng 1578-1599.

QUANG - PHỤC - QUÂN PHƯƠNG - LUỢC vch. Quyền sáu binh-thor áp-dụng cho Quang-phục-quân VN. từ 1912 tới 1919, do Hoàng-trọng-Mại, tức Nguyễn-đức-Công soạn với ý-kien của Phan Sào-nam.

QUANG - THÁI sk. Niên-hiệu đời vua Trần Thuận-tông, khoảng 1388-1398.

QUANG - THIỆU sk. Niên-hiệu đời vua Lê Chiêu-tông, khoảng 1516-1526.

QUANG - THUẬN sk. Niên-hiệu đời vua Lê Thánh-tông, khoảng 1460-1469.

QUANG - TRUNG sk. Niên-hiệu vua Bắc-bình-vương Nguyễn-Huệ, khoảng 1788-1792.

QUÀNG-BÌNH đđ. Hòn TCTĐ., là một phần của bộ Việt-thường, 1 trong 15 bộ của nước Văn-lang; sau là đất Chiêm-thành, do vua Chế-Cù dâng cho nhà Lý đà chủc mìn; do một đao dù năm ết-mão (1075) vua Lý Nhân-tông chia thành ba châu là Bố-chinh (Quảng-trạch và Bố-trạch), Địa-lý (Quảng-ninh và Lộ-thuỷ) và Ma-linh (Vĩnh-linh và Do-linh); bây-giờ là một Th. (ngoài vĩ-tuyên 17), Đ. giáp biển Nam-hải, T. giáp Trường-sơn, N. Th. Quảng-trị, B. Th. Hà-tịnh.

QUÀNG-CHÂU đđ. Một phần đất của Giao-châu từ Hợp-phố về ph. B. do Ngu-chúa là Tôn-Quyền chia ra để cho quan Tàu cai-trị sau khi Sĩ-Nhiếp mất (226). Nhưng vì có con của Sĩ-Nhiếp là Sĩ-Huy ngắn-chóng, nhà Ngô lại nhặt lại với phần ph. N. đà lầy tên cũ là Giao-châu. Đến giáp-thân (264) nhằm Nguyên-hưng nguyên-niên, nhà Ngô lại lấy Nam-hải, Thương-ngô và Uất-lâm đà lập lại Th. Quảng-châu và đặt chau-trị tại Phiên-ngung.

QUÀNG-CHÂU-LOAN đđ. Một phần đất của Th. Quảng-dâng TH. thuộc ph. Đb. nước VN., cho Pháp mướn dài hạn và được trả lại cho TH. từ 1943.

QUÀNG-ĐIỀN đđ. Ưm.Q. của Th. Thủ-thiên, có 7 xã.

QUÀNG-ĐÔNG đđ. Một Th. ở ph. N. nước Tàu, trước là quận Nam-hải của Giao-chi-bộ, tức nước Nam-việt của nhà Triệu; giáp ranh với VN.

QUÀNG-ĐỨC đđ. Một Th. mới thành-lập

từ đầu năm 1959 do đất của 3 Th. Đèc-lắc, Phước-long và Lâm-dồng, Tl.: Giang-hiê; Đn. giáp Th. Phước-long, Đb. giáp nước Cam-bốt, Tb. giáp Th. Đèc-lắc, T. giáp Th. Tuy-en-đức, N. giáp Th. Lâm-dồng; dt.: 4.980 csv.; ds.: 27.500 người, hết hơn 2/3 là người Thượng thuộc nhiều bộ-lạc.

QUẢNG-HOÁ *dd.* tím. phủ của Th. Thành-hoá, phủ-trị ở xã Nhàn-lộ, Tg. Cao-mô, h. Vĩnh-lộc.

QUẢNG-YÊN *dd.* Một Th. miền trung-du BV., Đ. giáp Vịnh BV., T. giáp Th. Bắc-giang, N. giáp Vịnh BV., B. giáp Lạng-sơn, hồi TCTĐ., đó là bộ Ninh-hà, 1 trong 15 bộ của nước Văn-lang.

QUẢNG-LANG *dd.* Một h. ở Ôn-châu (sau là Th. Lạng-sơn), nơi năm định-tỵ (1077) quân Tống đóng binh đà cầm-cự với Lý-thường-Kiệt.

QUẢNG-NAM *dd.* Một Th. dưới vĩ-tuyến 17 của miền TV., Tl.: Hội-an; Đ. giáp biển Nam-hải, T. giáp dãy Trường-sơn, N. giáp Th. Kontum và Quảng-ngãi, B. giáp Th. Thủ-đầu-hàn; dt.: 12.000 csv.; ds.: 973.000; nguyên xưa là đất Chiêm-thành, dâng cho Hô-quý-Lý năm nhâm- ngọ (1402).

QUẢNG-NAM NGŨ-HỒ *nhd.* Năm con hổ của Th. Quảng-nam, danh-hiệu của người đời tặng năm người ở Quảng-nam đã đỗ ở khoa thi hội năm mậu-tuất (1898) trong số 18 người toàn-quốc: 1) — Phạm-Liệu ở Điện-bàn, 2) — Phạm-Tuần ở Điện-bàn, 3) — Phan-Quang ở Quế-sơn, 4) — Dương-hiền-Tiến ở Điện-bàn, 5) — Ngô-Lý túc Chuẩn ở Điện-bàn.

QUẢNG-NAM TỨ-HÙNG *nhd.* Bốn người tài-giỏi của Th. Quảng-nam, danh-hiệu người đời tặng bốn người they nhau đỗ thủ-khoa ở khoa thi Hương tại tỉnh nhà là 1) — Phạm-Liệu ở Điện-bàn, 2) — Huỳnh-Hanh lứa Huỳnh-thúc-Khang ở Tiên-phước; 3) — Võ-Hoành ở Duy-xuyên, 4) — Nguyễn-dinh-Hiển ở Quế-sơn.

QUẢNG-NAM TỨ-KIỆT *nhd.* Bốn người tài-giỏi của Th. Quảng-nam, danh-hiệu người đời tặng bốn vị Phó-bảng đã đỗ đồng khoa thi Hội năm giáp-thìn (1914): 1) — Nguyễn-dinh-Hiển ở Quế-sơn, 2) — Phan-châu-Trinh ở Tây-hà, 3) — Võ-Vỹ ở Thăng-bình, 4) — Nguyễn-mậu-Hoán ở

Quế-sơn.

QUẢNG-NGÃI (NGHĨA) *dd.* Một Th. ở TV., dưới vĩ-tuyến 17, Tl.: Quảng- ngãi; Đ. giáp biển Nam-hải, T. giáp dãy Trường- sơn, N. giáp Th. Bình-định, B. giáp Th. Quảng-nam; dt.: 4.130 csv.; ds.: 671.000 người; nguyên xưa là đất Cồ-luy của Chiêm-thành, dâng cho Hô-quý-Lý năm nhâm- ngọ (1402), nhà Hô thiết-lập nơi ấy những dòn gọi là Châu-tư và Châu-nghĩa; đến đời Lê đời là Huệ-anh; năm 1471, nhà Lê lập phủ Tư-nghĩa, phân thành 3 h. là Bình-sơn, Mô-hoa (hoặc Mô-đức) và Nghĩa-giang (hoặc Nghĩa-hanh); đổi thành Quảng- ngãi năm 1602; triều Tây-sơn đổi lại là Hoà-nghĩa và sang năm 1803, thành doanh Quảng-nghĩa; năm 1808, đổi ra trấn Quảng-nghĩa và từ 1831 thành tỉnh Quảng- ngãi, đến ngày nay.

QUẢNG-NGUYỄN *dd.* Tên cũ của Lạng- sơn, nguyên là một chäu gần ranh TH., đổi Lý Thái-tông (1028-1054) người Nùng ở nơi đó dấy-loạn do Nùng-tồn-Phúc cầm đầu; đổi vua Lý Nhân-tông, năm định-tỵ (1077), binh Tống đóng nơi ấy đà cầm- cự với binh Lý-thường-Kiệt.

QUẢNG-TÂY *dd.* Một Th. ở ph. N. nước TH., giáp ranh với nước VN.; xưa là quận Thượng-ngoài của Giao-chi-bộ, tức nước Nam-việt của nhà Triệu.

QUẢNG-TRỊ *dd.* Một Th. miền TV., dưới vĩ-tuyến 17; Tl.: Quảng-trị; Đ. giáp biển Nam-hải, T. giáp dãy Trường-sơn, N. giáp Th. Thủ-thiên, B. giáp vĩ-tuyến 17; dt.: 4.700 cav.; ds.: 244.000 người; hồi TCTĐ., đó là một phần của bộ Việt-thường, 1 trong 15 bộ của nước Văn-lang; sau là chäu Ô của Chiêm-thành; được dâng cùng chäu Ri cho nước Nam và đổi tên là chäu Thuận từ năm 1306 và nhập vào trấn Thuận-hoa năm 1471; tên Quảng-trị có từ năm 1804; năm 1831, vua Minh-mạng gọi là Tịnh; năm 1853, vua Tự-đức cải lại là Đạo, nhưng đến 1876, lại đổi lại là Tịnh tới bảy-giờ.

QUẢNG-TRỊ *dd.* Con sông bắt nguồn từ Hương-hoá, chảy theo chiều T. sang Đ. tới Tl. Quảng-trị.

QUẢNG-UYÊN *dd.* Một chäu trong Th. Cao-bằng, năm định-vị (1667), được Chúa Trịnh nhường cùng 3 chäu khác cho con

cháu nhà Mạc theo sự can-thiệp của vua Mân-Thanh; nhưng đến tháng 8 năm định-tý (1677), nhân có biến- loạn ở TH., chúa Trịnh sai quan quân đánh đuổi họ Mạc đi đê lấy lại.

QUẢNG-XƯƠNG *đđ.* t/m. h. của Th. Thanh-hóá TV.

QUÂN-AN *đđ.* Núi đất có xen đá ở giữa ranh hai xã Quân-an và Ngọc-trường, ph. Đ. h. An-dịnh, Th. Thanh-hóá, được sông Mã ôm ph. sau, sông Chuỷ quanh phía trước.

QUÂN-CHỦ CHUYÊN-CHÉ *chtr.* Chính-thể một nước do vua cai-trị, quyền-hành không giới-hạn.

QUÂN-CHỦ LẬP-HIẾN *chtr.* Chế-độ một nước có vua mà cũng có hiến-phép định rõ quyền-hạn nhà vua.

QUÂN-PHIỆT THỜI-KỲ *chtr.* Thời-kỳ quân-nhân cậy thế-lực chiếm cả quyền-hành trong nước và dùng vũ-lực trị nước.

QUÂN-QUYỀN CHÉ-ĐỘ *chtr.* Chế-độ chia quyền đều nhau giữa chính-phủ trung-ương và địa-phương.

QUÂN-QUỐC CHỦ-NGHĨA *chtr.* Chủ-nghĩa dùng vũ-lực đối-nại và đối-ngoại.

QUÂN-THẦN *đđ.* t/m. bái ở làng Thuợng-cát, h. Từ-liêm, Th. Hà-đông BV. ranh-giới đất họ Lý (Phật-Tử) và họ Triệu (Quang-Phyc).

QUÂN TRẦN-VŨ *nhđ.* Tên gọi quân lính ở kinh-thành Huế thời Nguyễn; *Trời ôi!* sah giặc làm chi, Đề quân Trần-vũ ra đi co-hàn CD.

QUÂN - TRUNG TỬ-MỆNH-TẬP *vch.* Tập sử-liệu gồm các thơ-tử của Bình-dịnh-vương Lê-Lợi gởi cho quan nhà Minh và các bài hịch tướng-sĩ, tất-cả do Nguyễn-

Trãi viết và do Trần-khắc-Khiêm sưu-tập.

QUẾ-LÂM *đđ.* Rừng cây quế, tên của người TH. gọi nước Nam trước thời-kỳ Bắc-thuộc.

QUẾ-SƠN *đđ.* t/m. Q. của Th. Quảng-nam, có 23 liên-xã.

QUY-ĐÔ *nhđ.* Tên vua thứ III nhà Nguyên, con A-los-Đài, cháu Thiết-mộc-Chân, tức Nguyên Định-tông.

QUY-HOÁ *đđ.* Ctg. sông Theo, con sông ở ph. B. h. Tam-nông, Th. Phú-thọ BV.

QUY-HÔ *đđ.* Đèo cao 2.000m. trên dãy Hoàng-liên-san.

QUY-HỢP *đđ.* Nguyên là xứ Bồn-man, xin nôι-thuộc nhà Lê đời Lê Nhân-tông từ năm mậu-thìn (1448), ph. Đn. giáp Th. Nghệ-an và Quảng-bình, Tb. giáp Th. Hưng-hóá và Thanh-hóá; sau là h. Tuyễn-hóá của Th. Quảng-bình TV.

QUY-NGHĨA *chtr.* Quốc-hiệu nước Nam-chiếu do vua Huyền-tông nhà Đường đặt: hồi đầu thế-kỷ VIII.

QUY-NHƠN *đđ.* Tl. Th. Bình-dịnh TV., từ dời Tây-san về trước, Quy-nhon là tên Th. that do Tây-san trấn đóng, thay bị Nguyễn-phúc-Ánh thâu đoạt; năm kỷ-vi (1799) họ Nguyễn hạ tướng Tây-san Lê-văn-Thanh mà đoạt luôn và đặt lại là Bình-dịnh; tên Quy-nhon chỉ giữ cho thị-trấn lâm Tl.

QUY - NHƠN *đđ.* Vịnh biển Nam-hải nằm theo chiều B.—N. giữa thị-trấn Quy-nhon và hòn Én.

QUYẾT-DŨNG *đđ.* Núi giữa hai Th. Nghệ-an và Hà-tĩnh, gần Bến-thuỷ.

QUỐC-OAI *đđ.* Một phủ trong Th. Sơn-tây, nơi quan Minh đóng binh-cụ với Bình-dịnh-vương Lê-Lợi năm bình-ngọ (1426).

R

RA-ĐÈ *nhd.* Một bộ-lạc dân thiểu-số gốc Nam-dương, ở cao-nguyên TV. và Tb. Tây-ninh, chịu ảnh-hưởng nhân-chủng và văn-hóa Chàm; đã được Việt-nam-hóá (Radhé).

RẠCH-CÁT *đđ.* Ngọn rạch ph. N. Đô-thanh S Zi-gòn (phần Chợ-lớn) bắt từ rạch Căn-giuộc đến ngã-tư Kinh-đôi, kinh Lò-gốm và rạch Ruột-ngựa; cũng là tên vùng đất quanh miền.

RẠCH-DƯA *đđ.* t/m. con rạch ở Hà-tiên.

RẠCH-GIÁ *đđ.* Th. thứ 4 của Nam-kỳ thời Pháp-thuộc; từ 1956, nhập với Hà-tiên và đèo Phú-quốc để thành Th. Kiên-giang; xưa là xã Giả-khê (khe nước có nhiều cây già là giống cây sác mà ơng thích nút nhuy hoa để cho sáp trắng) do Mặc-Cửu lập ra và sáp-nhập vào phong-ấp Hà-tiên năm 1715, đời chúa Nguyễn-phúc-Chu; đến năm Et-mão (1735), Mặc-thiên-Tích lập thành h. Kiên-giang của trấn Hà-tiên.

RẠCH-GIÁ *đđ.* Tên của sông Cái-lớn thuộc Th. Kiên-giang mở ra Vịnh Thái-lan.

RÀO CÒ *đđ.* Núi cao 2.230m. trong dãy Hoành-san.

RI *đđ.* Một chau của Chiêm-thành được vua

Chế-mân dâng với chau Ô cho vua Trần Anh-tông (1293-1314) để cưới công-chúa Huyền-Trân; sau đó lại là Hoá-chau thuộc Th. Quảng-bình.

RÔ-TƯỢNG *đđ.* t/m. dê trên dãy Trường-san, thuộc Th. Nha-trang.

ROUSSEAU J.J. (1712-1778) *nhd.* Người Pháp sinh tại Gia-neo (Thụy-sĩ), ban đầu là một nhà văn dung-dị, từ 1750 về sau mới có lý-tưởng xác-đảng về nhân-sinh và và do đó, phát-sinh lối văn-chiróng lèng-men; về chính-trị, có nhiều tác-phẩm đã giao nhiều ảnh-hưởng cho cuộc cách-mạng 1789 ở Pháp và về sau, khắp thế-giới, như: *La Nouvelle Héloïse*, *Le Contrat social*, *Emile*, *Les Confessions et les Rêveries d'un promeneur solitaire*.

RÙ-RÌ *đđ.* t/m. dê trên dãy Trường-san, giữa đường Nha-trang — Tuy-hoà (do một kỵ-sư người Pháp tên Rury sửa - sang đường-sá cho dễ đi).

RỪNG SẮC *đđ.* Đá rùng toàn cây n-róc mặn như dứa, vẹt, giòi... ở hai quận An-thịt và Căn-giờ (Phuốc-tuy) giữa hai vịnh Đồng-tranh và Gành-rái ở hướng N., sông Sói-rap và sông Bến-nghé hướng T. và Tb., Vũng-lâu ở Đ. và Đn.

S

S đđ. Lời ví hình-thì nước Việt-nam.

SA-ĐÉC đđ. Th. số 6 thời Pháp-thuộc, Đb. giáp Th. Tân-an. Tb. giáp Th. Châu-đốc, Tn. giáp Th. Long-xuyên, N. giáp Th. Vĩnh-long và Cần-thơ; nguyên xưa là đất Chén-lẹp, được vua nước S'í là Nặc-Tôn dâng cho chúa Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765) để dần ổn lập mình làm vua sau khi dẹp giặc nội-loạn; chúa Nguyễn đặt Đông-khâu-đạo của Dinh Long-hồ nơi S'í; năm tân-mão (1831), khi vua Minh-mạng chia các Dinh thành Tỉnh thì Sa-đéc thuộc Th. An-giang; dưới thời Pháp-thuộc, An-giang được chia thành 6 Th. là Châu-đốc, Long-xuyên, Bạc-liêu, Sóc-trăng, Cần-thơ và Sa-đéc; năm 1956, Sa-đéc được chia làm hai: phía hữu-ngạn sông Tiền nhấp với Vĩnh-long để thành một quận của Vĩnh-long; phía tả-ngạn nhấp với Q. Hồng-ngự của Th. Châu-đốc để thành Th. Kiến-phong; năm 1967, phía hữu-ngạn được tách rời Th. Vĩnh-long để trở lại thành Th. Sa-đéc như trước nhưng hẹp hơn.

SA-KỲ đđ. tlm. cửa biển nhỏ ở ph. B. Th. Quảng-ngãi.

SA-PHIN đđ. Núi cao 2.985 m. ở Vạn-yên BV.

SÁ-MÙI đđ. Núi cao 1.613 m. trong dãy Hoa-cương, trên đường Đông-hà đi Savannakhet.

SÀ-ĐẦU nhđ. Vua Chiêm-thanh giữa thế kỷ XI, thường xâm-lấn bờ-cõi nước Nam thời Lý Thái-tông nên bị tử-trận.

SÀI-CÔN đđ. X. Sài-gòn.

SÀI-GÒN đđ. Thủ-đô nước Việt-nam cộng-hòa, gồm hai thành-phố Sài-gòn và Chợ-lớn nhập mội từ 1956; Đ. giáp sông Bến-nghé (tức sông Sài-gòn), T.: Rạch Lò-gồm, N.: Kinh Bến-nghé và kinh Tàu-hủ, B.: rạch Thị-nghè; dt.: 52 csv; ds.: trên 2.000.000 người. Có nhiều giả-thuyết về nguồn-gốc địa-danh này: 1º Trước tiên, có tên là Sài-côn, tiếng phiên-âm của tiếng Prei-kor (rừng cây bông-gòn) hoặc của tiếng Prei-Nokor (đô-lâm, thành-lâm hay hoàng-lâm), nguyên là tư-dinh của Phó-vương Cao-mên, thuộc vùng Chợ-lớn, lối chùa Cây-mai. 2º Nơi đây, năm 1778, người Minh-hương từ Cù-leo-phố (Biên-hoa) rúi vê, xây bờ gạch cao dọc theo kinh Tàu-hủ để ngăn nước, nắn được người Tàu gọi là Thày-ngòn (tức Đê-ngon); do tiếng Thày-ngòn này, người Pháp phiên-âm ra Saigon, lại gọi cách sét-nhập có phisa Gia-dịnh-thành; còn chỗ có tên Sài-côn hay Thày-ngòn (Đê-ngon) lại gọi là Chợ-lớn. 3º Thuyết này cho Sài-côn hay Sài-gòn là tiếng phiên-âm của chữ Tây-cung là vòng-thành của Phó-vương Cao-mên, đối-chiếu với Đông-phố là tư-dinh của quan kinh-lược Việt-nam. 4º Sài-côn hay Sài-gòn cũng đều là tiếng phiên-âm của hai chữ Tây-cống; có nghĩa là nơi nhọn cổng-lẽ của các đồi vua Cao-mên dựng cho vua Việt-nam. Nhờ vậy, đầu de tiếng nào phiên-âm ra, Sài-gòn khi xưa là Chợ-lớn ngày nay. Còn Sài-gòn từ năm 1789 tới 1861, là Gia-dịnh-thành, thành hình bát-giác, có 8 cửa ra vào án theo bát-

quái, do vua Gia-long nhờ vị sĩ-quan công-binh Pháp là Olivier xây và từ đó cho đến hết đời vua Minh-mạng đều gọi là Gia-dịnh. Tên Sài-gòn có từ năm 1861 là năm Pháp đặt nền hành-chánh tại đó để khống-chế cả miền Nam. Đến năm 1931, Pháp mới nhập thành-phố Chợ-lớn và Sài-gòn và gọi chung là Địa-phương Sài-gòn — Chợ-lớn; năm 1954, do dự Bảo-đại ngày 30 tháng 5, địa-phương Sài-gòn — Chợ-lớn đổi ra Đô-thành Sài-gòn — Chợ-lớn; từ năm 1956, do sắc- lệnh ngày 22 tháng 10 của Tòng-thống, Đô-thành Sài-gòn — Chợ-lớn được đổi lại là Thủ-đô Sài-gòn. Theo người miền Bắc, Sài-gòn cũng có nghĩa là Nem-kỳ.

SÀI-GÒN dd. X. Bến-nghé.

SÀI-MẠT dd. Một phần đất Thuỷ Chân-lẹp được nhặt vỡ bờ-cõi nước Nam và cài lại là trấn Hà-tiên từ 1708.

SÀI-THÀNH dd. Tên gọi văn-vẽ thành-phố Sài-gòn.

SÀI-THUNG nhđ. Tướng nhà Nguyễn (Mông-cù) được lệnh sang đánh nước Nem dời Trần Nhàn-tông, vừa qua khỏi Nem-quan, bị bắn đui mắt phải rút quân về.

SÀI-VÃI vch. Tên quyền sách văn vần do Đem-am Nguyễn-cư-Trinh viết năm 1750 đã khích-lộ tướng-sĩ đánh dẹp mọi Đá-vách nhũng-nhiều dân-cư.

SÁU CHIẾU nhđ. Một tay giang-hồ ở Bạc-queo (Gia-dịnh) bị bắt và vụ Hồi kín Nguyễn-an-Ninh năm 1928.

SÁU-LONG BÀY-THƯA dd. Khu rừng có 6 cây bảy-thưa thật cao trội, tên xâng tròn như 6 cây lọng to, nơi đức Cố Quản Trần-văn-Thành đặt Tòng-hành-dinh chống Pháp (X. Bảy-thưa).

SÀM-CHÂU dd. Đất Ai-leo thuộc Trần-nam-phù, nơi Nguyễn-Kim dùng làm căn-cứ khởi-ninghĩa chống nhà Mạc đã lập lại dòng nhà Lê hời năm 1532; bảy-giờ là Thanh-hoa-TV.

SÀM-NGHĨ-ĐỐNG nhđ. Quan thái-thú Điện-châu của nhà Mân-Thanh, theo dề-đốc Hứa-thố-Hanh sang can-thiệp việc nước Nam và đóng binh tại Đống-đa, bị vua Quang-trung đánh nát què phải treo cổ

tự-tận (Xt. Đống-đa).

SÀM-SƠN dd. Núi nằm trên 2 xã Trường-lệ và Lương-niệm, ph. Đ. h. Quảng-xương, Th. Thanh-hoa, gồm 16 ngọn.

SÀM-SƠN dd. Bãi biển ph. Đb. núi Sàm-sơn, một thảng-cảnh miền Bắc.

SĨ-ĐẠT-TA nhđ. X. Tất-đạt-Ta.

SĨ-HUY nhđ. Con Sĩ-Nhiếp, nỗi nghiệp che làm thái-thú Giao-châu (226) trong khi Ngô-chúa là Tân-Quyền sai quen quên qua cai-trị; Sĩ-Huy chống lại và giáp chiến tại Hợp-phố. Tướng Ngô là Lữ - Đại dù hàng; Sĩ-Huy cùng 5 em ra hàng, bị Lữ-Đại bắt. Huy bị glết, 5 em bị giải về Ngô-trị tội.

SĨ-NHIẾP (187 - 226) nhđ. Người đất Quảng-tín, quen Thương-ngô, tò-tiên là người TH. tránh nạn Vương-Mãng qua ở Giao-chi-bộ, đến Sĩ-Nhiếp là 7 dời. Ông thán-sinh ông tên Sĩ-Tú, làm thái-thú quận Nhật-nam, cho ông và nước học ở kinh-sư; đồ hiếu-liêm và được bô Thương-thơ-leng. Không bao-lâu bị cách; kẽ hay cha chét, phải về Giao-chi hộ-tang; rồi đồ mậu-tài, được bô làm thái-thú quận Giao-chi. Năm quý-mùi (203), vua Hiển-dé nhà Hán cải Giao-chi-bộ lại là Giao-châu do biêu xin của ông. Lúc ấy, loạn-lạc khắp nơi, riêng Giao-châu yên-đòn nhờ ông tri dân rất có nhân, lại chăm dạy dân, nâng cao văn-học, mờ-mang trường-đốc, dân-linh mến đức gọi ông là Sĩ-vương; triều-dinh nhà Hán phong ông chức An-viễn tướng-quân Long-đô đình-hầu.

SĨ-TÚ nhđ. Thái-thú quận Nhật-nam của Giao-chi-bộ dưới thời B c-thuộc II, cha của Sĩ-Nhiếp.

SĨ-EU-LOAI dd. Nơi chiếm-dóng của Lý-Khuê, 1 trong 12 Sứ-quân thời Ngô-mẹt.

SONG-NGƯU dd. Tên hai hòn núi ở trang Chánh-đại, ph. Đ. h. Nga-san, Th. Thanh-hoa, ở xa trông giống hai con trâu đang báng lợn nhau trên làn sóng, vì hiện bờ nước đã lờ lẩn vô-xa.

SONG-TUẤT-LỤC vch. Sách ghi cuộc khởi-nghĩa Cần-vương ở Nghệ-an vào 2 năm 1884 - 1885 do 2 lãnh-tụ là ông Mai và ông Tấn cầm-đầu, sách do Phan Sào-nam viết.

SONG-TỬ ĐÔNG đđ. Một dâo lớn thuộc quần-dâo Trường-sa, dài 1.000m., ngang lối 200m., cao 3m., ném về ph. Đ. quần-dâo.

SONG-TỬ TÂY đđ. Một dâo lớn thuộc quần - dâo Trường - sa, dài 1.000 m., ngang lối 200m., cao 3m., ném về ph. T. quần-dâo.

SONG-THẬP sk. Ngày kỷ-niệm hàng năm (10 tháng 10 dương-lịch) cuộc cách-mạng thành-công của nhân-dân TH. trong cuộc lật đỗ đế-quyền Mân-Thanh (10-10-1911).

SONG - THẤT sk. Ngày kỷ-niệm hàng năm (7 tháng 7 dương-lịch) cuộc chấp-chính của thủ-tướng Ngô-đình-Diệm ở Việt-nam (7-7-1954), bị bái bỏ từ sau cuộc cách-mạng ngày 1-11-1963.

SỐC-TRĂNG đđ. Th. số 10 của Nam-kỳ thời Pháp-thuộc; từ 1956, được nhập với một phần lớn Th. Bắc-liêu để thành Th. Ba-xuyên (X. Ba-xuyên).

SONG ÂM đđ. Con sông bắt nguồn từ châu Lương-chính tách h. Thuy-nguyên (Thanh-hoá) rồi nhập với sông Lương để chảy ra Nam-hải.

SONG BA đđ. Con sông bắt nguồn từ An-khê (Kontum) theo chiều B.—N. chảy ngang Cheo-reo rồi theo chiều Tb.—Đn. chảy qua Tuy-hoà và ra Nam-hải.

SONG BẢO đđ. Con sông bắt nguồn từ xã Quảng-tố, h. Quảng-tố chảy qua các xã Cò-biện, Đồng-luật, Pháp-ngũ (h. Thạch-thành), Giang-biều và Đô-sát (h. Vĩnh-lộc) rồi hợp với sông Mã mà chảy ra Nam-hải (Th. Thanh-hoá).

SONG BÉ đđ. Con sông bắt nguồn từ Th. Phước-long, chảy theo chiều Đ.—T. qua Bình-long, rồi theo chiều B.—N. chảy qua Th. Biên-hoà để nhập với sông Đồng-nai mà ra biển.

SONG BỜ đđ. X. Sông Đà.

SONG BƯỚI đđ. Con sông bắt nguồn từ Th. Ninh-bình BV., chảy ngang 2 h. Thạch-thanh, Quảng-hoá rồi nhập với sông Mã ở Th. Thanh-hoá TV. để ra Vịnh BV.

SONG CÀ đđ. Clg. Lem-giang, con sông bắt nguồn từ Trường-sơn theo chiều Tb.—Đn. chảy qua Tl. Nghé-en rồi đổ ra Vịnh BV.

SONG CÁI đđ. Hợp-lưu của các sông Then, Veo, Ông, Cey, Ma-lâm, Sát, chảy về thị-trấn Phan-reng rồi đổ ra Nam-hải.

SONG CÁI đđ. X. Hồng-hà.

SONG CẦU đđ. Một phu-lưu của sông Thái-bình ở BV.

SONG CẦU đđ. Một Q. của Th. Phú-vân TV., có 5 xã, cũng là Tl. của Th. này.

SONG CON đđ. Con sông bắt nguồn từ Khê-phong qua Phù-quỳ rồi theo chiều Đb.—Tn. chảy qua sông Cà, trong Th. Nghệ-an.

SONG CÔN đđ. Con sông ở giữa đường Quy-nhơn — An-khê; nơi đây có dấu-vết dầu hỏa.

SONG CHẤY đđ. Con sông bắt nguồn từ Văn-nam TH. qua Lao-kay, Tuy-en-quang, Yên-báy và hợp-lưu với sông Day chảy tới Việt-trì để đổ vào sông Hồng-hà.

SONG CHÂU đđ. Con sông bắt nguồn từ lồng Lan-du, chảy qua các lồng An-dịnh, Cao-xá và Văn-xá trong h. Nông-cống. Th. Thanh-hoá, rồi rót ra sông Tam-ký.

SONG CHU đđ. Con sông bắt nguồn từ Lào, chảy theo chiều T.—Đ. qua các h. Thường-xuân, Bái-thượng. Thọ-xuân và Tl. Thanh-hoá để đổ ra Nam-hải qua bãi Sầm-sơn.

SONG CHUNG đđ. Con sông bắt nguồn từ Tg. Lạc-thiên, h. Nông-cống chảy qua hai Tg. Ngọc-sơn và Văn-trường rồi chuyển sang ph. B. để đổ ra sông Tam-ký trong Tg. Hoà-trường (Thanh-hoá).

SONG ĐÀ đđ. Clg. Sông Đà, sông Nян-te, sông Koi hay Hồ-giang, con sông bắt nguồn từ Văn-nam TH. theo chiều Đb.—Tn. chảy qua các Th. và thị-trấn Lai-châu, Yên-báy, Sơn-la, Sơn-tay, Hà-dông rồi tràn lên Hưng-hoá để hợp-lưu với sông Hồng-hà mà chảy ra Vịnh BV. (có khúc chảy giữa hai vách đá nên trông nước tối đèn).

SONG ĐÁY đđ. Tên con sông tiếp-nối sông Hát (X. Hát-giang).

SONG ĐẠT đđ. Con sông bắt nguồn từ ph. T. chầu hét Thường-xuân (Thanh-hoá) đến ph. Đ. chầu hét rồi nhập với sông Lương (X. sông Lương).

SÔNG ĐUỐNG *đđ.* Con sông nối với sông Bình-than dè đến sông Thái-bình BV.

SÔNG GẤM *đđ.* Con sông bắt nguồn từ TH. chảy qua Hà-giang theo chiều B.—N. xuống tới Tuyên-quang nhập với sông Lô mà dò vào sông Chảy (BV).

SÔNG GIANG *đđ.* Một phụ-lưu của sông Cà trong Th. Nghê-an.

SÔNG GIANH *đđ.* Tức sông Linh-giang hay Linh-thủy, con sông giữa h. Tuyên-hoá trong Th. Quảng-bình, làm ranh-giới giữa hai triều Lê (do chúa Trịnh nắm quyền chính) và Nguyễn, từ đầu thế-kỷ XVII tới cuối thế-kỷ XVIII.

SÔNG HÂN *đđ.* Con sông trong Th. Quảng-trị dò ra Nam-hải.

SÔNG HÁT *đđ.* Hát-giang.

SÔNG HẬU *đđ.* X. Hậu-giang.

SÔNG HOÀI *đđ.* Clg. Sông Thu-bồn, con sông từ h. Quế-sơn, Th. Quảng-nam, chảy về thành-phố Hội-an TV. rồi dò ra cửa Đại.

SÔNG HOÀNG *đđ.* Con sông bắt nguồn từ ph. N. h. Lai-dương, chảy qua các Tg. Lai-triều, Đô-xá và Đông-xá đến h. Đông-sơn, tất-cả trong Th. Thanh-hoá, rồi chảy vào sông Tam-kỳ, khúc giữa xã Thiên-linh.

SÔNG HƯƠNG *đđ.* X. Hương-giang.

SÔNG KOI *đđ.* X. Hồng-hà.

SÔNG KHUNG *đđ.* X. Cửu-long-giang.

SÔNG LONG-SONG *đđ.* Con sông (cũng là tên một thị-trấn) bắt nguồn từ ranh Đà-lạt theo chiều B.—N. chảy ra Nam-hải ngang h. Tuy-phong, Th. Bình-thuận.

SÔNG LÔ *đđ.* Con sông bắt nguồn từ Văn-nam TH., theo chiều B.—N. chảy từ Hà-giang xuống Tuyên-quang rồi hợp-lưu với sông Chảy mà dò vào Hồng-hà (BV).

SÔNG LÔ *đđ.* Một phụ-lưu của sông Mã ở miền thượng-du Th. Thanh-hoá (TV).

SÔNG LUỘC *đđ.* Clg. sông Hải-triều, một phụ-lưu của sông Nhị-hà từ Hưng-yên chảy qua Ninh-giang dò ra cửa Thái-bình (BV).

SÔNG LƯƠNG *đđ.* Gồm hai ngọn, một từ Tg. Mục-sơn, h. Lai-dương, Th. Thanh-hoá chảy tới xã Lô-hiền, giáp h. Thuy-nghuyên; ngọn thứ 2 từ Tg. Vạn-quy tới xã Bàng-trình, hợp với sông Mã, cũng trong Th. Thanh-hoá.

SÔNG MÃ *đđ.* Clg. Tát-giang và Lă-giang, con sông bắt nguồn từ sông Cửu-long-giang, chảy ngang Điện-biên-phủ và các h. Hồi-xuân, Cầm-thuỷ, Quảng-hoá, Yên-dịnh, thuộc Th. Thanh-hoá, rồi dò ra Vịnh BV.

SÔNG MẶC *đđ.* Clg. sông Mực, con sông bắt nguồn từ Tg. Lãng-lăng, chảy về sông Tam-kỳ thuộc Tg. Ván-sơ, Th. Thanh-hoá.

SÔNG MỰC *đđ.* X. Sông Mực.

SÔNG NGA *đđ.* Con sông bắt nguồn từ sông Mã trong h. Nga-sơn, đến bến đò Bông thì tách ra, chảy qua hai h. Vĩnh-lộc và Mỹ-hoá dè dò ra cửa Bạch-cầu (Th. Thanh-hoá).

SÔNG NGÂU *đđ.* Một lòn riêng của sông Lô (có một khúc chảy qua một vùng đất vôi hay phiến-thạch, nước rất trong, nên được ví với mưa ngâu).

SÔNG NGU *đđ.* Con sông từ xã An-vực, h. Hoằng-hoá, Th. Thanh-hoá, chảy qua các xã Phượng-dinh, Cự-đè, Bút-sơn, tới cửa Y-bích thuộc h. Hồi-lộc (cùng Th.).

SÔNG ÔNG-ĐỐC *đđ.* t/m. Q. của Th. An-xuyên, có 3 xã (Xt. Ông Đốc).

SÔNG RÒN *đđ.* Con sông trong h. Bình-chánh, Th. Quảng-bình dò ra Vịnh BV.

SÔNG TIỀN *đđ.* X. Tiền-giang.

SÔNG TỔNG *đđ.* Con sông bắt nguồn ở ph. N. núi Trang-chư, qua xã Quảng-lăng, sang ph. Đ. chảy ra Nga-cảng hợp với sông Nga mà dò ra cửa Bạch-cầu (Th. Thanh-hoá).

SÔNG TƯƠNG *đđ.* Con sông ở TH., bắt nguồn từ núi Dương-hài, thuộc h. Hưng-an, Th. Quảng-tây, cùng với sông Ly đồng-nghuyên hợp-lưu gọi là Ly-tương; chảy đến ph. Đ. h. Hưng-an, Ly và Tương chia hai, Ly chảy về ph. Tn. thành ra Tây-giang; Tương chảy về ph. Đb. vào Th. Hồ-nam; đến ph. T. h. Linh-lăng, hợp với sông Tiêu gọi là Tiêu-tương; lại vượt qua

ph. B. h. Hành-dương, hợp với sông Chung gọi là Chung-tương, rồi chảy về ph. B. qua h. Trường-sa, đổ vào Đông-dinh-hồ.

SÔNG THAO đđ. Tên một khúc sông Hồng-hà, khoảng chảy ngang Việt-trì, thuộc ph. B. h. Tam-nông, Th. Phú-thọ.

SÔNG THỌ đđ. Con sông trong hai h. Đông-sơn và Quảng-xương của Th. Thanh-hóá, do nguồn nước hai sông Luong và Mã hợp lại, bắt đầu từ dồn thuỷ-quân Thanh-hóá qua Tg. Bố - đức đến sông Mã-bà rồi chuyển sang ph. N. vào sông Tam-kỳ, rồi uốn khúc chảy tới h. Quỳnh-lưu của Th. Nghê-en.

SÔNG THƯƠNG đđ. Con sông từ Bắc-giang theo chiều B-N mà chảy vào sông Thái-bình (BV).

SÔNG TRA đđ. Khúc sông Vàn-cô gần biển (NV).

SỞ đđ. Một nước chư-hầu đời Đông-châu, sau là h. Tý-quy, thuộc Th. Hồ-bắc TH.; bị nước Tần thôn-tỉnh cùng nhiều nước khác; sau có Hạng-Lương, Hạng-Tịch lập lại dòng Sở, cùng Trần-Thắng và Lưu-Bang cùi binh hạ Tần; họ Tần xong, Hạng-Tịch cũng giết Sở Hồi-vương luôn mà giành làm vua, xưng Tây-Sở Bé-vương; nhưng chỉ được 6 năm, lại bị Lưu-Bang hạ mà lập lên nhà Hán.

SỞ-THƯỢNG đđ. Con sông làm ranh thiên-nhiên giữa Cam-bốt và Việt-nam, ở bìa Đồng Tháp-mười.

SƠN-CHÀ đđ. Ctg. Trà-sơn, một bán đảo ở ph. B. Đà-nắng, thuộc dãy núi Hải-vân.

SƠN-DƯƠNG đđ. Đảo nhỏ ngoài biển Nam-hải, thuộc h. Ký-anh, Th. Hải-tĩnh.

SƠN-DƯƠNG đđ. t/m. làng dã bị phi-cơ Pháp dội bom đốt nhà và tàn-sát hết nhân-dân dè trả thù việc VN. Quốc-dân-dâng tốn-công chiếm h. Phú-thọ, Th. Hải-dương, và giết tri-huyện Hoàng-gia-Mô ngày 16-2-1930.

SƠN-HÀ đđ. t/m. Q. của Th. Quảng-ngãi, có 12 liên-xã.

SƠN-HOÀ đđ. t/m. Q. của Th. Phú-yên, có 8 xã.

SƠN-HỘI vch. t/m. thị-xã ở miền Nam mà các hội-viên đều có tên hiệu có chữ « Sơn » dâng sau cả, như: Chi-sơn Trịnh hoài-Đức, Nhữ-sơn Ngô-nhơn-Tịnh, Hối-sơn Hoàng-ngọc-Uần, Kỳ-sơn Diệp-minh-Phụng v.v...

SƠN-LA đđ. Một Th. miền thượng-du BV., gần biên-giới Lào-thượng.

SƠN-NAM đđ. Vùng đất ở tâng-nạn sông Gianh trôi ra Bắc, tức phân-nửa Th. Thanh-hóá và toàn Th. Nam-dịnh bảy-giờ, thuộc giang-san nhà Mạc (Bắc-triều).

SƠN-QUY đđ. t/m. giồng cát trong Th. Gò-công, dãu trong giáp mé sông Gò-công, dãu ngoài dãy quan-lộ Gò-công-Chợ-lớn; nơi ấy có dãy thò và các ngôi mộ đồng Phẩm-dâng, ngoại-thích vua Tự-đức.

SƠN-RÁI đđ. Hòn đảo nhỏ ngoài Vịnh Thái-lan, cách bờ biển độ 25 cs.

SƠN-TÂY đđ. t/m. Th. miền Châu-thò BV., Đ. giáp Hà-nội, T. giáp Phú-thọ, N. giáp Hoà-bình, B. giáp Vĩnh-yên.

SƠN-TỊNH nhđ. t/m. nhân-vật hoang-dúng đời Hùng-vương 18, ở trên núi Tân-viên, Th. Sơn-tây; cưới được Mi-nương, con vua Hùng-vương, gây thù-hận với Thuỷ-tinh là người đến trễ; nên mỗi năm, vào tháng 6 tháng 7, Thuỷ-tinh dâng nước cho ngập núi để giết kẻ thù; Sơn-tinh cũng cao-tài, hoá phép làm cho núi Tân-viên luôn-luôn cao hơn mặt nước.

SƠN-TỊNH đđ. t/m. Q. của Th. Quảng-ngãi, có 20 liên-xã.

SƠN-TRUNG TẾ-TƯỚNG nhđ. Tên hiệu cụ Phan-tinh-Phùng trong thời-gian chống Pháp do nhân-sĩ các Th. Thanh, Nghè, Tịnh, Bình-tặng.

STIỀNG nhđ. t/m. bộ-lạc dân-lộc thiểu-số gốc Án-Nam-dương ở miền núi gần Hòn-tan (Bình-tuy) và ph. Đ. Th. Tay-ninh NV.

SÙNG-HIẾU đđ. t/m. Q. của Th. Định-tường (Mỹ-tho cũ).

SÙNG-HƯNG-ĐẠI-BÀO sk. Niên-hiệu đời Lý Thái-tông, khoảng 1049-1054.

SÙNG-KHANG sk. Niên-hiệu đời Mạc-mậu-Hợp (Bắc-triều) khoảng 1566-1577).

SÙNG-LÂM *nhđ.* Tên của Lạc-long-quân, con của Kinh-dương-vương và Long-nữ (X. Lạc-long-quân).

SUỐI-DẦU *đđ.* Ưm. Q. cù Th. Khánh-hoà TV.

SUỐI-ĐỜN *đđ.* Khe suối nước mèch tại ấp Bình-hoà, xã Bình-nhâm, Q. Lái-thiêu, Th. Bình-dương, có một tui-nhân sáng-ché mệt giàn đờn cò-diên bằng gỗ trong nhà, dùng sức nước của suối cho máy chạy phát ra tiếng nhiều cây đờn cùng một lúc.

SUỐI-TIỀN *đđ.* Ưm. suối nước thuộc Q. Suối-dầu, Th. Khánh-hoà.

SUỐI-TIỀN *đđ.* Một thằng-canh cách Sài-gòn 55 cs., thuộc Th. Phước-thành.

SỨ TRẠCH *nhđ.* Một nhà sư giỏi võ, theo hộ-vệ Nguyễn-thái-Học, bị phu-tuần ấp Cồ-vịt gần đồn Chi-ngai, Th. Hải-dương bắn gãy chân và bắt cùng lúc với Học; sau bị đầy sang I-ny-ny và tự-sát ở đây.

SỨ-QUÂN *nhđ.* Hiệu xưng của 12 người cầm đầu các trấn dân-quân giữa đời nhà Ngô (945-967); sau bị Đinh-bộ-Lĩnh dẹp hết để dựng lên nhà Đinh.

SƯƠNG NGUYỆT-ANH *nhđ.* X. Nguyễn-xuân-Khuê.

SỨU-KÌM-LÂU *nhđ.* X. Nấm phản cầm Trời PH. II.

T

TÀ-KOU đđ. Núi nhỏ tại làng Hưng-nhơn, Tg. Nhơn-xương, Th. Phước-tuy (Bà-riê cũ) NV.

TÀ-BÉC đđ. Núi nhỏ, trong dãy Thủ-sơn, tại làng Hội-cư, Tg. Thành-y, Th. Châu-đốc NV.

TÀ-AO đđ. t/m. làng trong h. Nghi-xuân, Th. Hà-tĩnh TV., cũng là tên một người giỏi khoe phong-thủy, địa-lý của nước Nam-hồi xưa.

TÀ-BÁ-ĐÀO nhđ. X. Tứ-hữu PH.II.

TÀ-ĐỨNG đđ. Dãy núi ph. T. Đà-lạt, có ngọn cao đến 2.240m.

TÀ-HỜI nhđ. Giống người thiều-số gốc Án-Nam-dương ở VN., chịu ảnh-hưởng và nhân-chủng và văn-hoa Ai-郎.

TÀ-HIỆN nhđ. Đề-đốc Nam-định, năm quý-mùi (1883) mặc dầu hoà-ước đã ký xong, Ông vẫn tiếp-tục chống Pháp bằng vũ-lực; Pháp phản-kháng, triều-định Huế phải bái-binh ông. Ông trả chức Tòng-đốc lại rẽ hợp-tác với quan Tàu tiếp-tục chống Pháp nữa.

TÀ-QUANG-CƯ nhđ. Người làng Dương-mông, h. Phú-vinh, Th. Thủ-thiên, xuất-thân trong hàng nghĩa-dũng, thăng lán đến Thống-chế, làm Tòng-đốc An-tịnh; năm 1833, nhân dẹp được giặc Lê-duy-Lương ở ph. B. Hưng-hoa, được thăng Vũ-lao-tử; và đánh đuổi được thò-phí Nồng-văn-Ván ở Leng-sơn, Quách-tết-Công ở Quảng-hoa, được sung chức Kinh-lực đại-thần; thọ 90 tuổi.

TÀ - THU - THÂU (1906-1945) nhđ. Người làng Tân-bình (Long-xuyên), dỗ tú-tài rời sang Pháp du-học từ năm 1927 sau khi tham-gia hăng-hái vào các phong-trào nhân-dân ái-quốc trong nước. Về nước, hoạt động trong hàng-ngũ đệ-tứ quốc-tế; sau bắt tay với nhóm đệ-tam thành khố Tranh-dấu để lập sở lao-dộng hầu tranh-cử chúa Hội-dồng thành-phố Sài-gòn — Chợ-lớn và toàn-thắng; 1936, tờ-chức Ủy-ban hành-dộng đề tiến-tới Đông-dương đại-hội, nhưng bị bắt giam và phải tuyêt-thực để tranh-dấu; chúng được thả ra thì đã té-liệt hết một chấn. Chết tại Quảng-nai trong lúc lợn-xộn của buổi đầu cuộc cách-mạng tháng 8.

TÀ-VĂN-PHUNG nhđ. Người đeo Da-tô, có theo giáo-si ngoại-quốc học đạo ở nước ngoài; năm tân-dậu (1861), ứng-mộ làm thám-binh của trung-tướng Cherner để đi đánh Th. Quảng-nam; cuối năm ấy, trở ra Bắc mạo-xung dòng-dôi nhà Lê, tên Lê-duy-Minh, khởi-loạn ở Quảng-yên để đánh tông-hậu quân triều, trong khi quân Pháp đánh lấy Nem-kỳ; người thời ấy gọi là giặc Phung; cuan quân phải khò-công đánh dẹp đến nwm ắt-sửu (1865) mới xong.

TÀI - LỚN đđ. Hòn đảo ở ph. Đn. châu-thành Côn-sơn.

TÀI - NHỎ đđ. Hòn đảo ở ph. Đn. châu-thành Côn-sơn, nhỏ hơn hòn Tài-lớn.

TAM-BÌNH đđ. t/m. Q. của Th. Vĩnh-long, có 9 xã.

TAM-CHI đđ. t/m. con sông trong châu Tiên-yên BV.

TAM-DÂN CHỦ-NGHĨA chtr. Chủ-nghĩa do Tân-Văn đẽ-xướng, làm mục-phiêu tranh-dấu cho 10 Dân-tộc được độc-lập (khi còn dưới ách thống-trị của nhà Mân-Thanh); 20 dân-quyền được tự-do và 30 dân-sinh được hạnh-phúc.

TAM-ĐÁI dd. Vùng chiếm-đóng của Nguyễn-Khoa-Như, 1 trong 12 sứ-quận thời Ngô-mạt (thuộc phủ Vĩnh-tường, Th. Quảng-yên và sau).

TAM - ĐẠI sk. Tên gọi ba triều-đại Hé, Thương và Châu trước đời Xuân-thu Chiến-quốc, thuộc khoảng 2205-770 trTC.

TAM-ĐÀO dd. t/m. dãy núi ở ph. B. Vĩnh-yên và Phúc-yên BV., cao 1.800m., chạy song-song với sông Đáy.

TAM-ĐIỆP dd. Tục gọi đèo Ba-dội, dãy núi dài chia thành ba đợt: 10 ở ph. B. Thành-hoa; 20 ngọn cao nhất chia địa-giới hai Th. Thành-hoa và Ninh-bình; 30 trong địa-phận Th. Ninh-bình; cả ba chấn ngang đường Cái-quan B.-N.

TAM-GIANG dd. Một phè (lạch biển) ở h. Quảng-diên, Th. Thủ-kiên, nhận nước của ba con sông từ Tn. chảy tới là Tả-giang, Hữu-giang và Trung-giang rồi đổ ra cửa Thuận-an; nay đổi tên là Hạc-hải, vì đã cạn.

TAM-KỲ dd. t/m. Q. của Th. Quảng-nam, có 24 liên-xã.

TAM-MIỀU nhđ. Giống dân từ sông Hoàng-hà TH., bị người TH. dồn Hán-tộc lấn dồn xuống miền Nam lập thành nước Nam (VN.) thời thương-cổ.

TAM-NÔNG dd. t/m. h. trong Th. Phú-thọ BV.

TAM-QUỐC dd. Ba nước chia nước TH. thành chấn vạc vào cuối đời Hán là Thục ở ph. T., Ngô ở ph. Đ. và Ngụy ở ph. B.

TAM-TẶNG nhđ. X. Trần-huyễn-Trang.

TAM-THAI dd. t/m. gò đất nằm ngang đình Thụy-chương, gần Hồ-tây BV.

TAM-THAI dd. Clg. Trồng đồng, Đồng Cỏ-san và Tam-kèi, hòn núi trong dãy Trường-sơn, thuộc Th. Thủ-kiên TV.; trên núi có ngôi chùa cù-kính, làm nơi ăn-trú cho cung-quyền Chúa Nguyễn khi bị quân Trịnh tấn-công.

TAM-ĐÀ nhđ. X. Nguyễn-khắc-Hiếu.

TÂN-VIÊN dd. X. Ba-vì.

TANG HÀI LỆ ĐÀM vch. Sách do Mel-sơn Nguyễn-thượng-Hiền viết và in tại Nhật, nội-dung hô-hào thành-niên VN. phải mau-mau giác-ngộ trước cảnh nước mắt nhà tan, được gửi về nước năm 1906 để lưu-hành bí-mật.

TÂNH-LINH dd. t/m. Q. của Th. Bình-tuy, có 6 xã.

TAO-ĐÀN vch. Một hội văn-nhâm của vua Lê Thánh-tông (1460-1497) lập, gồm có vua và 27 văn-thần giỏi thi-văn, gọi là Nhị-thập bát-tú, đề bàn-bạc sách-vở và xướng-hoạ thơ-văn; trong ấy, vua là nguyên-soái, hai ông Thiên-nhân-Trung và Đỗ-Nhuận là phó-soái.

TÀO-THÁO nhđ. Người dời Hán, làm chúa Hiếu-liêm; vì thích-khách Đồng-Trác không được phái bỏ trốn về xú là quận Trần-lưu, bán hết gia-sản làm của mợ quản khai-nghiệp, phát hịch kêu-gọi các trấn hợp sức trừ Đồng-Trác; sau nhờ hai quyền-thần là Lý-Thôi và Quách-Tỷ mà được phong chức thừa-tướng. Từ ấy, mượn lệnh nhà vua mà đánh dẹp các nơi, lại phô-lộp nhiều phen, toan soán ngôi Hán; nhưng chưa làm được thì chết, đê con là Tao-Phi thí chúa mà dựng lên nhà Ngụy.

TÀU-HÙ dd. Cồn kính nổi liền rạch Ruột-nga (Q. 5) và rạch Bến-nghé (Q. 1) trong Đô-thành Sài-gòn.

TÀU-Ô nhđ. Giặc cướp người TH. chuyên quấy-nhieu miền biển TH. và VN. từ cuối thế-kỷ XVIII; từng tham-gia cuộc chiến-dấu của VN. trước binh-dội Pháp giữa thế-kỷ XIX.

TẤM-BÒ dd. Núi giڑe làng Lộc-an, Tg. Phước-hưng-thượng, Th. Phước-tuy NV.

TĂNG-BẠT-HỒ nhđ. Tự Sư-triều hey Nguyễn-ba, quan võ triều vua Thiệu-trị; sau chính-biển ở Huế năm ất-dậu (1885), cầm-dầu nhóm Cần-vương ở Bình-định, Phú-yên; sau khi nhóm Ông tan-rã, Ông xuất-dương qua các nước Nhật, Xô Viết, Tàu rồi năm 1902, trở về nước mờ tiệm thuốc bắc làm nơi hò-hẹn cho các nhóm cách-mạng thuộc hệ-thống hai Ông Tân-thết-Thuyết và Tân Thuật đang hoạt-dộng ở Quảng-dông; Ông lại di khép Trung, Nam, Bắc hô-hào nhân-số xuất-dương du-học và vận-dộng cứu-

quốc; nhờ đó, phong-trào Đông-du phát động năm 1906 được nhiều kết-quả tốt; khi ngự tại nhà cụ Võ ở Huế, ông mong bình và chết trên một chiếc thuyền con đậu trên sông Hương. (Xt: **Hốt hốt nhiên đại khốc ư đồng PH. II.**)

TĂNG-NHẬT-TOÀN nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., đảng-viên Trung-quốc cách-mạng đồng-minh-hội, từ-trận ngày 29-3-1911 tại Quảng-châu khi dân-quân tấn-công tu-dinh của Tông-đốc Lưỡng-Quảng; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ nơi đây.

TÂY-AN dd. X. Phật-thầy Tây-an.

TÂY-BAN-NHA dd. Một nước chiếm phần lớn bán-đảo I-ba-ri ở Tn. Âu-châu, Đ. và N. giáp Địa-trung-hải và Gibraltar, T. giáp Bồ-đào-nha và Đại-tây-dương, B. giáp Pháp và Đại-tây-dương; thđ.: Madrid; dt.: 506.786 csv.; ds.: 29.000.000 người.

TÂY-CÔN-LĨNH dd. Núi cao 2.200 m. giữa hai Th. Lao-key và Hè-giang BV.

TÂY-ĐỀ dd. Tên gọi đô-thành Sài-gòn mới (Sài-gòn và Chợ-lớn nhập-lại) do người Huân-kiều đặt.

TÂY-ĐÔ dd. Một thành trong Th. Thanh-hóï do Hồ-quý-Lý cho xây lặp năm bính-tý (1396) để dời đô nhà Trần, đời vua Trần Thuận-tông vào đó.

TÂY-ĐÔ dd. Tên gọi vănh-hoa Th. Càn-thơ (nay là Phong-dinh) ý cho tinh-dó là kinh-do ở miền tây.

TÂY-ĐỨC dd. Phần nước Đức ở ph. T., thành một quốc-gia riêng-bié特 từ sau đê-nhị thế-chiến; Đ. giáp Đông-Đức và Tiệp-khắc, Đn. và N. giáp Áo và Thụy-sĩ, T. giáp Pháp, Lyc-xâm-bao, Bỉ và Hoa-lon, B. giáp Bắc-hải, Đan-mạch và biển Ban-tích; thđ.: Bonn; dt.: 245.000 csv.; ds.: 51.000.000 người.

TÂY-GIANG dd. Con sông lớn bắt nguồn từ TH., dến VN. rẽ thành hai nhánh là Bằng-giang và Bắc-giang.

TÂY-HÒ dd. X. Hồ-tây // Tên hiệu cụ Phan-châu-Trinh.

TÂY-KẾT dd. Tên mặt-trận giữa quân Nguyên và quân Hưng-đạo-vương đời Trần Nhân-tông, thuộc phủ Khoái-châu, Th. Hưng-yên bây-giờ; trận này xảy ra giữa

tháng 5 năm Ất-dậu (1285), quân nhà Trần giặc được tướng Nguyễn là Toc-Đô và rước Ô-mã-Nhi chạy về TH.

TÂY-LÃNH THANG-HOÀNG dd. Vùng nước nóng ở núi Tây, cách Huế 30 km. về ph. Tn. được các Chúa Nguyễn liệt vào số 20 thăng-canh ở Thành-kinh.

TÂY-NINH dd. Xưa có tên là Romdumray (nơi giữ voi), một Th. cách Sài-gòn 99 km. về ph. Tb.; Đ. giáp hai Th. Bình-dương và Bình-long; T. giáp Cam-bốt, N. giáp hai Th. Long-an và Bình-dương, B. giáp Cam-bốt; thđ.: Tây-ninh; dt.: 3.516 csv.; ds.: 275.150 người.

TÂY-PHÙ-LIỆT dd. Nơi chiếm-dóng của Nguyễn-Siêu, 1 trong 12 sứ-quân thời Ngũ-mật; sau là h. Thành-trì, Th. Hà-dông BV, có lần là nơi giao-binh giữa quân Minh và quân Bình-dịnh-vương Lê-Lợi.

TÂY-SA dd. Một hòn đảo của nước VN, ngoài biển Nam-hải (iles Paracels).

TÂY-SƠN dd. Tên một ấp trong phủ Hoài-nhàn, Th. Bình-dịnh (nay là An-khê và Cửu-son), nơi khởi-nghĩa của ba anh em Nguyễn Nhạc, Nguyễn-Lữ và Nguyễn-Huệ; cũng là tên gọi triều-dai của Nguyễn-Nhạc và Nguyễn-Huệ làm vua (1778-1802).

TÂY-TẠNG dd. Ctg. Tây-hẹ và Thủ-phòn, một nước ở ph. T. nước TH. và ph. B. Hi-mã-lạp-sơn; thđ.: Lhassa; dt.: 1.215.000 csv.; ds.: 1.274.000 người, phần nhiều là tăng-lữ và du-mục; người nắm quyền cai-trị tối-cao gọi là đức Đạt-lai Lạt-ma, cũng là vị Phật sống bảo-vệ tín-ngưỡng toàn-dân.

TÂY-THỊ nhđ. Người gái tuyệt đẹp ở thôn Trù-le, nước Việt, làm nghề giặt lụa, được Phạm-Lãi dạy cách dùng nhan-sắc mê-hoặc người rồi đưa sang hầu-họ Ngũ Phù-Te, hại vua này mất nước bởi tay Câu-Tiễn là vua nước Việt.

TÂY-THIÊN dd. Núi trong làng Phú-my, Tg. An-phú-tên, Th. Phu-ốc-tuy NV.

TÂM nhđ. Ở trường gọi là Lan (không biết họ), nhân-viên ban ám-sát, cơ-quan Hàng-bột, của Việt-nam Quốc-dân-dâng; sau khi cuộc khởi-nghĩa Yên-báy thất-bại, cơ-quan bị một-tháo vây, chỉ can-dâm bắn chém hai thám-tử rồi mới bị bắt, vào đêm 2 tháng 3 năm 1930; bị giam trong khép, chờ

nuốt cái yếm mà tự-tử.

TÀM-BÔN *đđ.* Tên cũ Th. Tân-an NV.

TÀM-DƯƠNG *đđ.* Con sông ở ph. B. h. Cửu-giang, Th. Giang-tây TH.; cũng là tên một quận của Th. ấy, giữa Dương-tứ-giang và Phân-dương-hồ.

TÀM-MỘC-SƠN *đđ.* Núi đất có nhiều cây tâm mộc, trong Hồ-tây (Hà-nội).

TÀM-PHONG-LONG *đđ.* Phần đất của Thuỷ Chân-lẹp do vua Nặc-Tôn hiến cho chúa Võ-vương năm 1759; nay là các Th. An-giang, Sa-dec và một phần Th. Kiến-phong NV.

TÀN-AN *đđ.* Xưa tên Tâm-bôn, tỉnh số 9 của Nam-kỳ thời Pháp-thuộc; từ 1956, bị tách một phần thành Th. Kiến-tường; phần còn lại nhập với Th. Chợ-lớn mà thành Th. Long-an.

TÀN-AN *đđ.* *tím.* Q. của Th. Pleiku, có 32 xã.

TÀN-AN *đđ.* *tím.* suối nước nóng 780° ở ph. T. Nha-trang.

TÀN-AN *đđ.* *tím.* làng trong Gia-dịnh-thành hồi xưa, nay là vùng Đất-hồ (Sài-gòn).

TÀN-BÌNH *đđ.* *tím.* huyện của Phan-trần-dinh (Gia-dịnh) dưới thời chúa Nguyễn-phúc-Chu, đặt ra năm mậu-dần (1698); nguyên là một phần nhỏ của Đông-phố; bây-giờ là vùng Cầu-kho (Sài-gòn).

TÀN-BÌNH *đđ.* *tím.* Q. của Th. Gia-dịnh, có 7 xã.

TÀN-CHÂU *đđ.* Một quận của Th. Châu-đốc, có 7 xã, quen-ly ở làng Long-phú dọc hữu-ngạn sông Tiền; xưa, Chúa Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765) đặt Tân-châu-đạo của Long-hồ-dinh nơi đó.

TÀN-CHÂU-ĐẠO *nhđ.* Một Đạo binh-trấn khu Tiễn-gieng do Thống-suất Trương-phúc-Du và Tham-mưu Nguyễn-cư-Trinh lập ra, thuộc Dinh Long-hồ, dưới thời Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765).

TÀN-HƯNG *đđ.* 1 trong 15 bệ của nước Văn-long ở TCTĐ., sau là Th. Hưng-hoá và Tuy-en-quang BV.

TÀN-LANG-KIỀU *ktr.* Tục gọi Cầu-cau, vì xưa bắc bằng cây cau, cây cầu bắc ngang sông Tô-lich, tại bến ấp Hò-khau, mé phải miếu thờ Thuỷ công-chúa (Hà-nội).

TÀN-PHÁP *vch.* Bản quy-dịnh các phuơng-pháp cải-tò việc chánh-trị nước TH. gồm những nguyên-tắc về tài-chánh, vào đời vua Tống Thần-tông (1068-1078) do quan tè-tướng Vương-an-Thạch lập ra.

TÀN-SỞ *ktr.* Một đồn binh do Tân-thâp-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường lập gần Cam-lộ (Quảng-trị) tháng 9 năm giáp-thân (1884) để chuẩn-bị việc đánh Pháp; bao-nhiêu ngọc ngà châu báu trong kho vua đều được chôn giấu nơi ấy.

TÀN-TÂY-LAN *đđ.* Quần-đảo ở ph. N. Thái-bình-dương, cách Úc-dại-lợi lõi 1.200 cs., giữa Nam-vi-tuyến 34 và 48 cung Đông kinh-tuyến 166 và 170; thđ.: Wellington; dt. chung: 267.837 csv.; ds.: 2.229.000 người, một quốc-gia thuộc Liên-hiệp Anh (Nouvelle Zélande hay New Zealand).

TÀN-UYÊN *đđ.* *tím.* Q. của Th. Phước-thanh, có 21 xã; một vùng chiến-lực giữa sông Bé và sông Đông-nai và đường quan-hạt 16; từng được các lực-lượng dân-quân chống Pháp dùng làm diêm tya từ đời Nguyễn-trung-Trực (1861).

TÀN-XƯƠNG *đđ.* *tím.* thành-dời Tiên-Lý, trước tên là Phong-châu, nay là Th. Vĩnh-yên, nơi vua Lý Nam-đế từ Gia-ninh rút về khi bị quân Tàu rượt đánh.

TÀN *đđ.* Một nước chư-hầu nhì Chau từ đời Xuân-thu, nay là h. Thiên-thuy, Th. Cam-túc TH.; trai-bé đời vua là Chiêu-tương-vương, Hiếu-văn-vương và Trang-tương-vương, đến Tân Thuỷ-hoàng thì gồm thầu các nước khác mà thống-nhất TH., chính lúc này cùng thời với Văn-long và Âu-lạc; khi lực-lượng phía Nam, cái Âu-lạc lại thành Tượng-quận (257-207 trTC); Thuỷ-hoàng băng, con là Hồ-Hợi nối ngôi, xưng Nhị-thế hoàng-đế, nỗi chí che dùng hình-pháp đất-gạo, khiến cách-mạng bùng nổ khắp nơi. Thế giặc rất mạnh, quyền-thần lại đảo-chánh, tôn Tứ-Anh là em Hồ-Hợi làm vua để lấy lại lòng dân. Nhưng chỉ được ba tháng, binh Lưu-Bang đến-Bà-thượng (trường-an), Tứ-Anh bỏ mình chịu hàng; nhà Tân mất từ đó.

TÀN-BÌNH *nhđ.* Người Tú-xuyên TH., tốt-nghệp đội Biển-mục Thành-đô, có chén trong Trung-quốc Cách-mạng đồng-minh-hội, tử-trận ngày 29-3-1911 khi dân-quân

tân-công tư-dinh Đô-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sí dựng nơi ấy.

TÂN THỦY-HOÀNG (221-206 trTC): *nhđ.* Tân Tú-Chánh, con của Hoàng-tôn nhà Tần là Dị-Nhân; nguyên kỵ Dị-Nhân làm con-tin ở Triệu, được Lữ-bát-Vi già vợ bê dê có thai che (X. *Cơ-thâm-hoạ* diệp thâm PH. II); sau về nước làm vua mới sinh Tú-Chánh. Chánh lên ngôi, xưng Thuỷ-hoàng-đế, bỏ ché-dộ phong-kien, chia nước thành 36 quận để tập-trung hết quyền-hành và triều-dinh; chỉnh-dốn mọi cơ-áu sinh-hoạt cho toàn-quốc được nhất-thống; lập Vạn-lý trường-thành ở ph. B. đê ngăn hoa hung-nô; sai Đồ-Thư đánh lấy Bắc-Việt (X. Tân); để tránh nội-loạn, truyền thêu hết binh-khí các trấn đệm nẫu hết, lại đúc 12 người bằng đồng nặng 24 ngàn cân mỗi người đẽ ở cung-dinh thị-ose; di-cứ 12 vạn nhà hào-phú ở khắp nước và Hán-dương; dựng cung A-phòng, xây hoàng-lăng ở Ly-san chét 6, 7 vạn nhân-công, thuổ-má nặng-nô, hình-phat nghiêm-khắc, nhân-dân đồ-thán; kẻ có học đem lời di-nghị, viết sách ché trách; vua truyền tịnh-thâu hết sách đem đốt, lại chôn hơn 460 nho-sĩ (X. *Đốt sách chôn học-trò* PH. II); dạy thái-thử Phò-Tô ra Thượng-quận giám-đốc việc xây Vạn-lý trường-thành. Lại xuất-du tuần-thú đất Sa-khau (nay thuộc Th. Trực-lệ) và băng nơi đó.

TẤN *sk.* Một nước chư-hầu đời Đông-Châu, lãnh-thổ thuộc h. Giáng, Th. Sơn-tây TH. ngày nay. Trong các đời vua, có Tống Văn-công (Trùng-Nhĩ) làm nên nghiệp bá (cầm đầu hết các chư-hầu).

TẤN (Tây) (265-317) *sk.* Một triều-dai thay Ngụy mà thống-nhất TH. sau đời Hán-mạt. Từ Tân Võ-đế là Tù-mã - Viêm phê vua rốt nhè Ngụy là Nguyên-dé đã soán ngôi, truyền đến Mân-dé là vua rốt nhè Tây-Tần cộng được 52 năm. Khoảng 16 năm chót đời Tây-Tần, loạn-lục khắp nước, các thàn-vương dậy lén tranh giành lẫn nhau làm cho nhà Tân suy yếu (loạn bát-vương), làm mồi cho 5 giông rợ ph. Tb. TH., trong ấy mạnh nhất là rợ Ngũ-hồ thuộc chủng-loại Mông-cổ, và Mân-châu, xâm-chiếm dần-dần cả lưu-vực sông Hoài-hà và đất Trung-nguyên. Hai

vua Hoài và Xí và Mân-dé Nghiệp nỗi nhau bị rợ Ngũ-hồ bắt; TH. bị chia xé thành 16 vương-quốc và đế-quốc. — **ĐÔNG-TẤN** (317-420): Tông-tôn Tư-mã-Ý là Dư, xưng Lang-nha-vương, dựng lại nghiệp Tân ở Kiến-khương, ném về Đn. TH., lên ngôi hoàng-đế, tức Nguyên-dé nhà Đông-Tần, đê lo đánh đuổi giặc xâm-lăng. Nguyên-dé truyền lần đến Cung-đế Đức-văn, tất-cả 11 đời vua, 104 năm, cộng với 52 năm đời Tây-Tần, tất-cả là 156 năm.

TẤT-ĐẠT-TA *nhđ. Clg. Sr-dẹt-Ta* (Śrī-dharta), sinh vào khoảng thế-kỷ VI trước Công-nguyên, ở Ấn-d Độ; nguyên là thái-tử vua nước Kapila. Năm 19, 20 tuổi, bắt-mã với ché-dộ giải-cáp chung-tinh đương-thời và chén-nám vì nỗi khờ của người đời ở Sinh, lão, bình, tử, bỏ sang giàu, lìa gia-dình lên núi Tuyết-sơn tu; năm 35 tuổi được chính-giác (thành Phật Thích-ca-mâu-ni) ở gốc cây bồ-đề trên sông Vi-liên-thiền; từ đó, chau-du khắp các nước ở lưu-vực sông Hằng-hà để thuyết-phép và truyền-giáo hơn 40 năm; cuối-cùng, viên-tịch tại một vườn cây gần thành Cau-thi-na-kiet (Kusinagare), đó là ngài nhập niết-bàn (nát-bàn) (Xt. *Phật-giáo*).

TỀ *đđ.* Một nước chư-hầu đời Xuân-thu (722-479 trTC), ở ph. N. h. Nam-xương (thuộc Th. Sơn-dông bây-giờ), đời Tề Hoàn-công, nhà tướng-quốc Quản-Trọng biết dùng kè hiền-nặng, tu-chinh việc võ-bi, khai mỏ, đúc tiền, lấy nước biển làm muối mà thành phú-cường; chính-phat các chư-hầu mà làm bá-chủ, thản-phục nhà Đông-Châu. Qua đời Chiến-quốc (403-221 trTC), bị họ Diền chiếm-đoạt; truyền đến Hy-vương, nhà tướng tài là Diền-Ký và Tôn-Tần, thằng Bàng-Quyên của nước Ngụy mà mờ-mang bờ-cái đến Lâm-tri (cũng trong Th. Sơn-dông); sau bị Tân Thuỷ-hoàng thôn-tinh cùng các nước khác mà thống-nhất TH.

TẾ-CẤP *đđ.* Một triều-dai TH. sau nhà Tống, trước nhà Lương và nhà Trần; tất-cả là Nam-triều, đối với Bắc-triều là các nhà Hậu-Ngụy, Bắc-Tô và Bắc-Châu. Nhà Tề do Tiêu-dạo-Thành khai-sáng, truyền đến Hoà-đế là 7 đời vua, cộng 23 năm, thì bị nhà Lương diệt. Nhà Tề nối nhè Tống mà thống-trị Giao-châu (nước Nam).

TẾ-CẤP BÁT-ĐIỀU-LUẬN *vch.* Bản điều-

trần của Nguyễn-trường-Tộ gởi vua Tự-đức ngày 12-3-1868, nhằm 19 tháng 2 năm Tự-đức 21, nói rõ : *Ngoại-giao cũng là một điều-kiện quốc-phòng không kém phần quan-trọng với thế-giới văn-minh; không nước nào đứng một mình mà được tự-trị; nước Tàu cũng là một nước hèn yếu lạc-hậu, chớ nên trông-cậy vào họ.*

TẾ-GIANG dd. Vùng chiếm-dồng của Lữ-Đường, 1 trong 12 sú-quản thời Ngô-mạt, nay thuộc Th. Bắc-ninh BV.

TẾ-NAM-TRUNG chtr. Một hòn bờ-tiên hợp-pháp, ra đời năm 1907 ở miền Nam, nhưng bên trong là một cơ-quan kinh-tài và nơi hội-hop của các nhà cách-mạng chống Pháp, dưới sự lãnh-dạo của Gilbert Chiêu.

TÍCH-LAN dd. Một cù-leo trong Ấn-dô-dương, cách mũi ph. N. xú Ấn-dô 50 cs.; thđ.: Colombo; dt.: 65. 607 csv.; ds.: 9.165.000 người (Ceylon hay Ceylon).

TÍCH-QUANG nhđ. Người Hán, làm thái-thú quận Giao-chi từ đời vua Bình-dế (đầu thế-kỷ I) khi Giao-chi bị Bắc-thuộc lần thứ nhất; rất có công trong việc khai-hoá người Nam.

TÍCH-ĐIỀN dd. Đám ruộng dành cho vua hàng năm ra cày, mò nông-vụ cho cả nước.

TÍN-LÃNG-QUÂN nhđ. Chức quan của Võ-Ký, một người hào-hiệp của nước Ngụy thời Chiến-quốc TH.

TÌNH-HẢI dd. Tên nước Nam do nhà Đường TH. đặt hòn cuối thế-kỷ IX; trước là An-nam Đô-hộ-phủ.

TÌNH-GIA dd. Ưm. Ph. của Th. Thành-hồ, phủ-trị ở thôn Hồ-thượng, Tg. Liên-trì, h. Ngọc-sơn.

TÌNH-SƯ dd. Tên gọi nước TH. sau cuộc Cách-mạng tân-hợi (1911), vì nước này như con sư-tử vừa tinh dại sau một giặc ngủ dài.

TÌNH-BIÊN dd. Ưm. Q. của Th. Châu-đốc, có 8 xã.

TÌNH-HỒ HÀ-HỨNG dd. Mùa hè, chơi hồ Tịnh-tâm, tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh hồ Tịnh-tâm, một trong 20 thắng-cảnh ở Huế.

TÌNH-MAN TRƯỞNG-LUÝ ktr. Tục gọi Luỹ Thành-mọi, một chiên-luỹ do hai ông Bùi-té-Hán và Lê-văn-Duyệt xây-dắp ở Quảng-ngãi để ngăn giặc.

TÌNH-TÂM dd. Một hòn sen lớn trong hoàng-thành Huế, được kà là một cảnh đẹp (X. Tình-hồ hà-hứng).

TIỀN-DU dd. Ưm. h. trong Th. Bắc-ninh, nơi chiếm-dồng của Nguyễn-thủ-Tiệp, 1 trong 12 sú-quản thời Ngô-mạt.

TIỀN-DU-SƠN dd. C/g. Lẹn-khe-sơn (núi mục cát rìu), hòn núi cách huyệt-ly Tiên-du lối 2 cs. (X. Trên trai mệt bùa, dưới thê mệt năm PH. II).

TIỀN-YÊN dd. Con sông chảy từ Tb. xuồng Đn. ngang Móng-cái rồi ra vịnh BV.

TIỀN-PHONG dd. Ưm. Q. trong Th. Sơn-tây BV.

TIỀN-PHƯỚC dd. Ưm. Q. trong Th. Quảng-nam, có 15 liên-xã. (TV.).

TIỀN-TÁO dd. Một thắng-cảnh ở Hà-tiên, nơi ấy có mộ Mạc-Tôn bên bờ-ph. Đ. Lư-khé.

TIỀN-GIANG dd. Một nhánh sông Cử-long từ biên-giới Việt-Miền theo chiều Tb. — Đn. chảy qua các Th. Châu-đốc, Kiến-phong, Định-tường, Vĩnh-long, Kiến-hòa và chia ra nhiều phụ-lưu đâm ra biển Nâm-hải do các Cửa Tiều, Đại, Ba-lei, Cà-chiên và Cung-hậu.

TIỀN-LÊ (980 - 1009) sk. Một triều-dyn ở nước Nam sau nhà Đinh, trước nhà Lý, do Lê-Hoàn dựng lên, xưng Đại-hành hoàng-dế, được 3 đời vua (X. Lê-Hoàn).

TIỀN-LÝ (544-602) sk. Một triều-dyn ở nước Nam do Lý-Bôn dựng lên (X. Lý-Bôn).

TIẾT-ĐÀO nhđ. X. Lá giò cảnh chim PH. II.

TIẾT-LA dd. Cồn sông trong h. Tương-dương, Th. Nghệ-an TV.

TIÊU-HÀ nhđ. Một mưu-sĩ của Lưu-Bang, theo họ Lưu từ khi mới khởi-nghĩa ở đất Bé; khi nghĩa-binh họ Lưu he được nhà Tần, ông đã đặt ra ba chương Uớc-phép, gọi luật Tiêu-Hà, để thay luật cũ của Tần.

TIÊU-SƠN dd. Ưm. làng thuộc phủ Từ-

sơn, Th. Bắc-ninh BV., nơi ấy có một cảnh chùa làm nơi ăn-trú cho nhóm người tuen-dung-lại nghiệp Lô dưới thời Tây-sơn.

TIÊU-TƯ *nhd.* Người Tàu, được nhà Lương sai làm thứ-sử Giao-châu; chuyên dùng chánh-sách cai-trị hà-khắc, bị dân-chung nỗi loạn đánh đuổi về Tàu năm 511.

TIÊU-TƯƠNG *đđ.* Chỗ sông Tiêu và sông Tương hợp lại trong Th. Hồ-nam TH. (X. Sông Tương).

TIÊU-CẦN *đđ. t/m.* Q. của Th. Vĩnh-bình (Trà-vinh cũ), có 3 xã.

TỲ-BÀ-HÀNH *vch.* Bài văn dài của Bạch-cử-Dị TH.

TOA-ĐÔ *nhd.* Tướng nhà Nguyên TH., vâng-mạng vua đi cùng thái-tử Thoát-Hoan sang đánh lấy nước Nôm dưới thời vua Trần Nhân-tông (1279-1293), bị quân nhà Trần giết trong trận Tây-kết ở Hưng-yên.

TOÀN-QUYỀN *nhd.* Viên-chức Pháp thời Pháp-thuộc, cai-trị 3 nước Việt-Miền-Lào; có 2 phủ ở Sài-gòn và Hà-nội.

TÔ-CHÂU *đđ.* Một trong 10 cảnh đẹp ở Hà-tiên.

TÔ-CHÂU *đđ.* Một châu nơi giáp-giới hai Th. Lạng-sơn và Cao-bằng, nơi nhà Tống đóng quân cầm-ay với Lý-thường-Kiệt năm định-ly (1077).

TÔ-ĐỊNH *nhd.* Người Hán, thái-thú quan Giao-chi từ năm giáp-ngo (34); tên-ác, bạo-ngược, bị dân-chung quan Giao-chi và các quan huyện khác nỗi lên, dưới quyền thống-lãnh của hai bà Trưng-Trắc và Trưng-Nhi, đánh đuổi về quận Nam-hải.

TÔ ĐÔNG-PHA (1036-1101) *nhd.* Chính tên là Thúc, tự Tử-chiêm, người Mi-sơn (nay thuộc Tứ-xuyên TH.) cùng với cha và em, được kè là 3 dại-văn-gia đời Tống (tám Tô); đỗ tiến-sĩ năm 20 tuổi (1056), làm quan trong Sứ-quán; đời Thanh-tông (1068-1083) nhận phán-đổi tân-pháp của Vương-ear-Thạch, bị biếm ra Hoàng-châu (nay là Hoàng-giang thuộc Th. Hồ-bắc); nơi đây, cất nhà ở sườn ph. Đ. một hòn núi, xung hiếu Đông-pha cư-si; năm 1086, vua Tự-tống triều ông vè kinh phong Hán-lâm học-sĩ rồi Bình-bộ thương-thor; năm 1089, vì nghịch với bọn quyền-thần, bị giáng làm tri-châu Hoàng-châu (nay thuộc

Th. Chiết-giang); có lối văn mạnh-mẽ, súc-tích, trôi-ehäuser, bình-dị, lại có lối chữ đẹp nồi tiếng; tư-tưởng không gò-bó trong đeo-nho; ngoài đeo-lý Khổng-Mạnh, dung-nep cả tư-tưởng hay đẹp của Lão và Thích.

TÔ-HIẾN-THÀNH *nhd.* Một công-thần đời vua Lý Anh-tông (1138-1175), giỏi dùng binh, đánh dẹp được nhiều đảng giặc lớn trong nước như Thần-Lợi, Ngưu-Hồng và ngoài nước như Ai-lao; trông-nom lập-luygn quân-sĩ, kén người tài làm tướng, khai-hoá việc học trong nước. Năm esz-mùi (1175), được phong chức Thái-phó Bình-chưởng quân-quốc trọng-sự và uỷ-thác thái-tử Long-Cán vè sau. Khi vua băng, bà Chiêu-linh thái-hậu đem vàng bạc mua lòng Ông đà lập con bà là Long-Xưởng làm vua; nhưng Ông không nhận, cứ theo di-chiếu lập Long-Cán là con bà Đỗ Thái-hậu lên ngôi, xung Cao-tông. Ông phu-chính vua đến năm kỷ-hợi (1179) mới mất; đời sau gọi Ông là Đại-Việt Gia-cát.

TÔ-HOÀI *nhd.* Bút-hiệu của Nguyễn-Sen, một nhà viết tiểu-thuyết hiện-đại.

TÔ-HUỆ *nhd.* X. **Chức cầm hồi văn** PH. II.

TÔ-LỊCH *đđ.* Xưa tên Lương-bà, con sông từ sông Nhị-hà tே ra, bao-bọc mé bờ Đn. Hồ-tây (Hà-nội).

TO NUENS *đđ. Clg.* Biển-hồ, một hồ nước giữa các dãy đồi, rộng 2 cs. đường kính, cách Tl. Pleiku 9 cs. quanh năm đầy nước.

TÔ-TÀN *nhd.* Tự Quy-tử, người xú Lạc-dương TH., thời Chiến-quốc; vốn có tài du-thuyết, bày thô hợp-tung, câu-kết sáu nước Yên, Triệu, Hán, Ngụy, Tề và Sở đà chống với Tân là nước mạnh nhứt thời bấy-giờ.

TÔ-VÕ *nhd.* Tự Tử-khanh, người đắt Đỗ-lăng, sứ-giả của vua Hán Võ-đế, bị chúa Hung-nô là Thuyên-Vu dù đầu không đặng, bắt chăn dê nơi ải bắc; Ông viết thơ buoc vào chôn nhạn gởi về nước, Hán Võ-đế mới biết Ông còn sống. Mười bảy năm sau, khi hai nước giao-hoa, Ông mới được tha về nước.

TÔ-KHUẤT-KHÚC *vch.* Lé đơn trấn-tố của dân 4 trấn Hải-dương, Kinh-bắc (Bắc-ninh), Sơn-tây và An-quảng (Quảng-yên) gởi cho Nguyễn-văn-Thành năm mậu-thìn (1808). Lé

cánh dên-giang không chịu nỗi thói tệ của quan tham lạm nhũng mới phải làm loạn, để trả lời cho Diêm-mê-khúc của Thành.

TỔ NGHÈ ĂN-LOÁT *nhd.* X. Lương-như-Hộc.

TỔ NGHÈ DỆT *nhd.* X. Phùng-khắc-Khoan.

TỔ NGHÈ DỆT CHIẾU *nhd.* X. Phạm-Đôn.

TỔ NGHÈ ĐÀN *nhd.* 10: *Sư-Khoáng* (Quảng), người nước Tấn đời Đông-Châu, muôn giỏi nhạc, dùng ngài đốt đui cả hai mắt, để dặng chuyên-tâm vào tinh-thần của âm-thanh; nên nghe tiếng nhạc thì biết được thiên-thời, nhân-sự, suy-nghiêm được kiết hưng.—20: *Sư-Quyên*, người nước Vệ đời Đông-Châu, làm quan triều vua Linh-công. Một hôm, theo vua sang Tấn, đàn lên một bản, *Sư-Khoáng* nghe rồi khuyên dừng đàn, vì bản ấy là bản vong-quốc; vua Trụ nghe mà mắt nước. *Sư-Quyên* bèn đàn bản *Thanh-trung*, tức thì có 8 con hạc đến chầu; sang qua bản *Thanh-giốc*, thì đồng gió nồi lèn, thềm sầu quỳ khóc.

TỔ NGHÈ ĐÓNG THUYỀN *nhd.* X. Trần-ưng-Long.

TỔ NGHÈ ĐÒ SÀNH *nhd.* X. Trường-trung-Ái.

TỔ NGHÈ ĐÚC ĐÒ ĐỒNG *nhd.* X. Khổng-lồ.

TỔ NGHÈ ĐÚC TIỀN *nhd.* X. Lưu-xuân-Tín.

TỔ NGHÈ GIẤY TIỀN VÀNG BẠC *nhd.* X. Vương-Du.

TỔ NGHÈ HÁT BỘI *nhd.* X. Lê-nguyễn-Cát và Liên-thu-Tâm.

TỔ NGHÈ KIM-HOÀN *nhd.* X. Trần-Hoà.

TỔ NGHÈ MĀI DĀM *nhd.* X. Quản-Trọng.

TỔ NGHÈ LÀM RUỘNG *nhd.* X. Nhâm-Diên, Tích-Quang và Thần-Nông.

TỔ NGHÈ NHỰA SƠN *nhd.* X. Trần-tương-Công.

TỔ NGHÈ TOÁN-HỌC *nhd.* X. Lương-thế-Vinh.

TỔ NGHÈ THÀY PHÁP *nhd.* X. Triệu-

công-Minh.

TỔ NGHÈ THÀY THUỐC *nhd.* X. Tuệ-Tinh.

TỔ NGHÈ THÊU *nhd.* X. Lê-công-Hành.

TỔ NGHÈ THUỐC BẮC *nhd.* X. Kỳ-Ba, Hiền-Viên.

TÔN DẬT-TIỀN *nhd.* X. Tân-văn.

TÔN-ĐÀN *nhd.* Một danh-tướng nhà Lý, năm ât-mão (1075) đã cùng Lý-thường-Kiệt vâng mạng vua đem binh đánh các châu Khâm, Liêm và Ung (Th. Quảng-đông, Quảng-tây TH.) của nhà Tống. Tôn-Đàn vây Ung-châu hơn 40 ngày, bức quan Tri-châu của Tống phải cùng người nhà tự-sát.

TÔN-HẢI *ktr.* Một thành đẹp ở cửa Đà-nẵng, bị liên-quân Pháp-Ý hạ ngày 31-8-1858, nhằm tháng 7 năm mậu-ngũ.

TÔN-NHƠN-PHÙ *chtr.* Một cờ-quan do vua Minh-mạng đặt ra năm 1836, chuyên lo mọi việc trong hoàng-tộc nhà Nguyễn.

TÔN-SĨ-NGHỊ *nhd.* Tông-đốc Lưỡng-Quảng (Quảng-đông và Quảng-tây) của nhà Thanh, năm mậu-thân (1778), vâng lệnh vua Càn-long, đem quân Lưỡng-Quảng, Quý-châu và Văn-nam sang chiếm nước Nam, lấy danh-nghĩa phù Lô; bị vua Quang-trung Nguyễn-Huệ đánh đuổi về Tàu.

TÔN-THẤT-ĐÁM *nhd.* Quan Án-sát-sứ triều Tự-đức, cùng giữ Hà-nội với Hoàng-Diệu. Ngày mồng 8 tháng 3 năm nhâm-ngũ (1882), được Hoàng-Diệu sai đi thương-thuyết với đại-tá H. Rivière; nhưng vừa ra khỏi thành, quân Pháp mở cuộc tấn-công ráo-riết, ông bỏ trốn mất. Khi thành bị hạ, Hoàng-Diệu tuẫn-tiết, ông ra quyền lãnh mọi việc; sau về triều, vì tán-dương quân-lực Pháp, bị Tôn-thất-Thuyết giết.

TÔN-THẤT-ĐẠM *nhd.* Con Tôn-thất-Thuyết, cùng cha và một số quan văn võ hộ-giá vua Hasm-nghi bôn-dao sau cuộc chánh-biển ở Huế đêm 23 tháng 5 năm ât-dậu (1885); trong khi vua cùng đoàn tuỳ-tùng trốn quanh-quẩn trong rừng núi Quang-bình, Đam ra Hà-tĩnh hội quân Cầm-vương ở Kỳ-Anh và Cầm-xuyên rải ở luôn các nơi ấy để phái rối cuộc bảo-hộ của Pháp; cuối năm mậu-tý (1888) được tin vua Hasm-nghi bị bắt và Thiệp bị giết, Đam biết đợi-cuộc dã hòng nêu hồn tuớng-sĩ lại khuyên ra đầu-thú rồi viết 2

bức thư, 1 gửi cho vua Hàm-nghi, đợi-ý xin tha tội mình vì không cứu được vua; 1 gửi cho thiếu tá Dabat, xin cho thủ-hộ re thú, rồi thất cõi chết.

TÔN-THẤT-THIỆP nhđ. Còn Tôn-thất-Thuyết và em Tôn-thất-Đạm, cùng cha, anh và một ít quan văn võ hộ-giá vua Hàm-nghi bôn-dào sau cuộc chánh-biến ở Huế đêm 23 tháng 5 năm Ất-dậu (1885); trên đường lánh nạn, gian-leo cực-khổ, bửa áo-bữa no; các quan kẽ chát dọc đường, người trả và đầu-thú; Thuyết và Trần-xuân-Sơn sang Tàu cầu-viện, Đạm thì ra Hà-tĩnh hội binh Cân-vương, chỉ còn có Thiệp theo vua, sớm tối không rời. Cuối-cùng, đến làng mòi Kha-lê-bao, miền trấn h. Tuyên-hóá (Quảng-bình) bị hầu-cận là Nguyễn-dinh-Thanh và thủ-tù Trương-quang-Ngọc phản, dẫn đại-tá Boulanger và thàn-binh về bắt giữa đêm khuya 26 tháng 6 năm Mậu-tý (1888) nhằm lúc vua ngài canh cho Thiệp ngủ. Nghé tiếng vua là: «Thằng Ngọc! Mày hãy giết taô đi chớ đừng bắt nộp cho Pháp!» Thiệp giết mình dậy, tuốt gươm không hiểu toan giết Boulanger hay giết vua để ngài tròn danh-diết; song bị Boulanger lè tay bắn Thiệp chết.

TÔN-THẤT-THUYẾT nhđ. Bình-bộ thương-thor cuối triều vua Tự-đức, chủ-chiến với Pháp nên trong năm 1882, ngầm chuẩn-bị chiến-tranh: cầm cù dưới sông Hương đe giặc-hẹn khu Toà-sứ và hoàng-thành, xây đồn đập luỹ ở cửa Thuận-an, tập-luyện binh-sĩ luân. Thế nước đang nguy, vua Tự-đức lại băng, ông cùng Nguyễn-văn-Tường cài di-chiếu bô Dực-đức, lập Hiệp-hò, giết Phụ-chính Trần-tiên-Thanh, cầm tù rồi cách-chức Phan-dinh-Phùng. Từ đó, ông kiêm luân chức Phụ-chính, bị vua Hiệp-hò nghi-kỵ, ông giết vua rồi lập Kiên-phúc; nhưng chỉ 6 tháng sau, vua Kiên-phúc lại chết trong vòng nghi-vấn của triều-đinh; ông lại lập Hàm-nghi; chính lúc này, việc giao-thiệp với toà Khâm Pháp càng găng hơn trước. Ông mờ thêm lính, lập đồn Tân-sở gần Cem-lộ (Quảng-trị), ngầm giao trọng-trách lập chiến-khu Sơn-phòng ở Hà-tĩnh cho nguyên nguy-sử Phan-dinh-Phùng; lập đao quân Phan-nghia để phòng-vệ kinh-thành và đao quân Đoan-kết để giết người có dạo Thiên-chúa. Trước áp-lực của Pháp ngày càng nặng-nề, đêm 23 tháng 5 năm Ất-dậu (1885), ông hé-lịnh

tấn-công Trần-bình-dài tức đòn Mang-cá và toà Khâm của Pháp. Việc không thành, ông phò vua Hàm-nghi bôn-dào; tới Sơn-phòng Cem-lộ, he chiếu Cần-vương di khắp nước; tháng 7, tới chiến-khu Hà-tĩnh, cùng Phan-dinh-Phùng bàn kế-sách kháng-chiến; tụ liêu sức mình cõi-độc, ông đã vua lạiдан Vé với hai con ông, rồi cùng Trần-xuân-Sơn sang TH., cầu-viện. Nǎn-nǎ ở Long-châu (Quảng-tây) sau khi cầu-viện bất-thành, ông mất tại đó năm 1912; được một bạn người TH., truy-tặng dài-liên: Quý bát khâ ngôん, thiêng-cõi trung-hồn lai Tượng-quận, Tôn vō di-thuong, bách-niên tần-cõi táng Long-châu.

TÔN-THẤT-TRIỆT nhđ. Tông-đốc Nghệ-an dời vua Tự-đức, cõi-ý dung-tung các đảng Văn-thân hoạt-động chống phép sau hoà-ước 24-1-1874.

TÔN-THỢ-TƯỜNG (1825-1877) nhđ. Người h. Bình-dương, Ph. Tân-binh (Gia-dịnh), con tuần-phủ Thuận-Khánh Tân-thợ-Đức; túng-học ở Huế; nǎn canh-tý (1840), về Nam thợ-tang cha; nǎn quý-mão (1843) cưới vợ ở Chợ-lách (Vĩnh-long) rồi ra kinh xin tập-đám cho cha theo hàng quan văn không được, bỏ về Nam chớ không nhận hòn quan võ; khoa thi hương Mậu-ngũ (1858), không đư-thí nhưng tròng tǎn làm bài mướn cho nhiều cử-tử, phái tội giải vě kinh; được vua Tự-đức thương tài xá-tội lại cho bạc vè quê; về Nam, đứng lập Bạch-mai thi-xã đe cùng bạn vĩnh-nhận xướng-ho; tháng 7 năm 1862, ra giúp chánh-phủ Pháp, được bồ làm tr-phủ Tân-binh; tháng 10 năm 1862, được cử đi Gò-công dì hàng Trương-Định; ngày 5-7-1863, được cử theo phái-bộ Phan-thanh-Giản sang Pháp và Tây-ban-nha; ngày 4-11-1867 được cử đi Bến-trà dì-hàng hai người con cụ Phan là Phan-Liêm và Phan-Tôn; năm 1868 được cử vō úy-ban thương-thầm Toà-án Sài-gòn; ngày 9-1-1871 được thăng đốc-phí-sứ; ngày 11-3-1872 được dời đi trấn-nhậm quan Vũng-liêm (Vĩnh-long); ngày 23-7-1873 dời về Sài-gòn giữ việc toà Tự-pháp; ngày 4-9-1873 di công-cán ở Hương-cảng và Quảng-châu; ngày 20-11-1876 di công-cán ở Bắc-kỳ và mất nơi ấy ngày 5-5-1877 vì bệnh rét. Về văn-học, có nhiều thơ nôm đẽ lại, đặc-biệt nhứt là những bài được Phan-văn-Trí hoạ-lại.

TÔN-VĂN (1866-1925) nhđ. Tự Dật-tiên, hiệu Trung-sơn, sinh-quán tại Quảng-dông TH., có đời tranh-dấu chống nhà Mân-Thanh, đứng lập Trung-hoa Quốc-dân-dảng và cầm-dầu cuộc cách-mạng Tân-hợi (1911); năm 1921, được cử làm Tổng-thống Trung-hoa dân-quốc.

TÔN-VŨ-TỬ nhđ. Người đời Xuân-thu TH., làm Thượng-tướng-quân cho vua Heph-lu nước Ngũ, có soạn bộ sách binh-phép gồm 13 thiên, được các nhà tướng dùng làm cẩn-bản.

TÔNG sk. Một chư-hầu lớn đời Xuân-thu (722-479 trTC) ở TH., đất-đai thuộc h. Thương-khâu, Th. Hà-nam ngày nay; đời vua Tương-công, làm-le tranh ngôi bá-chủ với các chư-hầu, nhưng bị Sở hạ; qua đời Chiết-quốc (403-221 trTC), vua Khương-vương vì ham chính-chiến mà bị diệt mất.

TÔNG (420-588) sk. Một triều-đại ở TH. do Lưu-Dũ sáng-lập. Lưu nguyên là tướng nhà Đông-Tấn, phế vua Đông-Tấn là Cung-đô Đức-văn mà lên ngôi xưng là Cao-tă Võ-đế nhà Tông. Vì ph. B. có nhà Nguy (Bắc-triều) nên nhà Tông của Lưu-Dũ được gọi là Nam-triều. Nam-triều trải từ nhà Tông qua nhà Tề, nhà Lương và nhà Trần thống-trị đất Giao-châu, gọi là Bắc-thuộc lần thứ hai.

TÔNG (960-1279) sk. Một triều-đại ở TH. sau đời Ngũ-đại và trước đời Nguyên; nguyên Triệu-khuông-Dẫn là tướng nhà Hậu-Châu, được quân-sĩ tảo ra cuộc binh-biến nơi Trần-kiều, tôn ông làm vua, xưng Tông Thái-tă, đóng-dô tại Biện-lương (Bắc-Tông). Trong nước, tuy họ được Nam-bình, Hậu-Thục, Nam-Hán, Bắc-Hán, Nam-Đường, Ngũ-Việt, nhưng các đời vua sau, luân-luôn bị nạn xâm-chiếm của các nước lân-cận như Liêu, Kim và Tay-hợ, khiến nhiều vua liên-tiếp bỏ ngôi chạy giặc bị bắt và Kim. Năm 1127, vua Cao-tông (Cán) phải dời đô qua Nam-kinh (Nam-Tông); từ đó, bị quân Kim luân-luôn uy hiếp và xâm-chiếm. Đời vua Lý-tông, lại hiệp binh với Mông-că để hạ Kim; nhưng về sau, đời vua Đô-bình lại bị Mông-că sang chiếm mất đà dựng lênh nhà Nguyên. Nhà Tông trước sau truyền được 18 đời vua, cộng 320 năm.

TÔNG-DUY-TÂN nhđ. Một nhà lãnh-deo

cuộc kháng-chiến chống Pháp dưới danh-nghĩa Càn-vương tại Thanh-hóa năm 1886 để hưởng-ứng lời kêu gọi của Phan-dịnh-Phùng sau cuộc chánh-biến ở Hué đêm 23 tháng 5 năm ấy-dụ (1885).

TỔNG-HOÀNG nhđ. X. Tào-khang chỉ thê bát-khâ hạm-đường PH. II.

TỔNG-HỮU-ĐẠI nhđ. Người Thanh-hóa, từ chức Cai-cơ, nhờ có nhiều công-trận với các Chúa Nguyễn khi đánh với Chúa Trịnh mà thăng đến chức Trưởng-dinh, chết vì binh.

TỔNG-NGỌC-LÂM nhđ. Người An-huy TH., mới 15 tuổi đã đỗ tú-tài, làm quan triều Mân-Thanh nhưng có chân trong Trung-quốc Cách-mạng đồng-minh-hội, bị bắt sau trận tấn-công tư-dinh Lưỡng-Quang ở Quảng-châu và bị xử chém sau đó; được chôn tại Hoằng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi đó.

TỔNG-PHƯỚC-CÁP nhđ. Chức Lưu-thủ ở Long-hồ đời chúa Nguyễn Du-bé-tôn, lập nhiều công-trận trong việc đánh đuổi quân Xiêm sang khuấy-nhiều; lúc Nguyễn-vương Phúc-Ánh khởi-nghĩa ở Nam, ông từng đánh chống Tây-sơn, lấy lại được ba phủ Bình-thuận, Diên-khánh và Bình-khang, được thăng đến chức Tiết-chó Kinh-quận-công; bị binh mất ở Gia-dịnh và có đền thờ ở Long-hồ.

TỔNG-PHƯỚC-CHÂU nhđ. Người Thanh-hóa, chức Cai-dại, từng theo Nguyễn-phúc-Ánh sang Vọng-các; khi Nguyễn-vương đánh với Tây-sơn, ông đóng quân ở đồng Tả-trạch để chặn đường vận quan lương của địch; được thăng chức Khâm-sei Trung-thuỷ-dinh thống-chế; sau khi chết, được thăng chức Chưởng-cơ.

TỔNG-PHƯỚC-HẠP nhđ. Chức Lưu-thủ dinh Long-hồ triều Nguyễn; nhân Định-vương Nguyễn-phúc-Thuần cùng cháu là Nguyễn-phúc-Ánh bị Chúa Trịnh đánh lây Phú-xuân và Tây-sơn Nguyễn-n-Nhạc đánh lây Quảng-nam, phải bỏ chạy vào Gia-dịnh, ông đem binh Long-hồ ra đánh lây lại được ba phủ Bình-thuận, Diên-khánh và Bình-khang.

TỔNG-PHƯỚC-HOÀ *nhd.* Chức Cai-sa của Nguyễn-phúc-Ánh, đóng đồn ở Ba-việt, bị Tây-sơn vây đánh ngắt-nghèo, phải liều mình tử-chiến; được truy-lặng chức Chưởng-dinh quan-công.

TỔNG-PHƯỚC-LƯƠNG *nhd.* Tướng nhà Nguyễn, theo phò Nguyễn-phúc-Ánh từ mới khởi-binh ở Gia-dịnh; năm quý-tỵ (1833), đời Minh-mạng, được phong Thảo-nghịch tá-tướng-quân, đam binh vào Gia-dịnh dẹp loạn Lê-văn-Khai.

TỔNG-PHƯỚC-THIỀM *nhd.* Người h. Tống-sơn, Th. Thanh-hoá, lưu-ngụ tại An-giang, theo phò Nguyễn-phúc-Ánh khi ngài còn dật-lạc trong Nam; lập nhiều công-trạng khi đánh với Tây-sơn và khai-phó miền Nam.

TỔNG-PHƯỚC-TRỊ *nhd.* Người Thanh-hoá, nguyên là quan Trần-thủ Thuận-hoá của nhà Lê; khi Nguyễn-Hoàng vào Thuận-hoá, ông dâng hết đồ-tịch đất nầy và hết lòng giúp-đỡ; bị binh mất ngay lúc hành-quân.

TU-BÔNG *đđ.* t/m. suối nước nóng 500 ở ph. B. Ninh-hoá TV.

TU M'RONG *đđ.* t/m. Q. của Th. Kontum, có 13 xã.

TÚ MỐT *nhd.* Bút-hiệu của Hồ-trọng-Hiếu, một nhà thơ trào-phúng hiện-đại; có xuất-bản 2 tập thơ Giồng nước ngọt I và Giồng nước ngọt II.

TÚ QUÝ *nhd.* Người Quảng-nam, có tài làm thơ ứng-khau, được truyền-tỵ là bài thơ tặng một người bạn chở mãi làm quen vỡ, trong ấy có hai câu: Đã binh khiên tướng thiểu chí người, Nhâm lại anh-hùng có một người...

TÚ XUẤT *nhd.* Sinh vào thời vua Tự-đức, đỗ tú-tài khoa tên-mùi, có tài trào-phúng rất éc; cùng với Ba Giai, được đời cho là hai trùm Sở-Khanh, hai vua xô-lá hay hai quý-sứ, ai ai cũng kiêng sợ và tránh xa.

TÚ XƯƠNG *nhd.* X. Trần-kế-Xương.

TUẦN-AN-GIANG *đđ.* Tức sông Bến-lúc hay Vành-cò-đông.

TUẦN-THIỀM *đđ.* t/m. núi ở h. Ngọc-sơn, Th. Thanh-hoá TV.

TUỆ-TÌNH *nhd.* Người làng Văn-thái, h.

Cầm-giàng, phủ Ninh-giàng, Th. Hải-dương, một nhà sư làm nghề dạy học, được vua Đinh Tiên-hoàng mợ tài vời ra làm quan nhưng cố tránh, bỏ quê nhà tới ở phủ Đa-phúc, Th. Phúc-yên lập chùa tu-niệm. Nhưng có người biết gốc-tích, mách với triều-dình, ông phải trốn sang TH., học nghề chữa răng với Vương-quang-Thanh trong 10 năm và nghề thuốc. Khi nhà Tiền-Lê thay nhà Đinh, ông về nước hành nghề, danh-tiếng lẫy-lừng; có viết quyển Nam-dược.

TUY-AN *đđ.* t/m. Q. của Th. Phú-yên TV., có 14 xã.

TUY-HOÀ *đđ.* t/m. Q. của Th. Phú-yên TV., có 16 xã.

TUY-LÝ-VƯƠNG (1820-1897) *nhd.* Tên Miền-Trinh, hiệu Vĩ-dã, con thứ 11 vua Minh-mạng; đời vua Tự-đức, giữ chức Hỗn-tôn-chánh; năm quý-mùi (1883), vì có người con cai-tội mưu giết Tôn-thát-Thuyết và Nguyễn-ăng-Tường, ông bị bắt đầy đi Quảng-ngãi; năm ắt-dậu (1885), được vua Đồng-thái tha và dời về kinh; khi vua Thành-thái mới lên ngôi, ông được cử làm Phụ-chánh thần-thần; giỏi thi-văn, cùng với anh là Tùng-thiên-vương, được vua Tự-đức phê: ... Thi đáo Tùng, Tuy thất thịnh-Duờng; tác-giả tập Vĩ-dã hợp-tập.

TUY-NI-DI *đđ.* Một nước miền B. châu Phi, Đn. giáp Li-bi, Đ. và B. giáp Địa-trung-hải, T. giáp An-giê-ri; thđ.: Tunis; dt.: 156.000 csv.; ds.: 3.815.000 người (Tunisie hoặc Tunisia).

TUY-PHONG *đđ.* t/m. Q. của Th. Bình-thuận TV.

TUY-PHƯỚC *đđ.* t/m. Q. của Th. Bình-dịnh TV.

TUỲ (581-621) *sk.* Một triều-đại ở TH. do Dương-Kiên khai-sáng; nhơn TH. bị chia đôi thành Nam-triều và Bắc-triều, truyền-nổi nhiều đời, lực-lượng suy-kém, Dương-Kiên là tướng-quốc nhà Bắc-Châu (thuộc Bắc-triều), ép vua Tĩnh-dế nhường ngôi cho, và xưng là Tuỳ Văn-đế. Sáu năm sau, diệt nhà Hậu-Lương và hai năm sau nữa, diệt nhà Trần (thuộc Nam-triều) mà thống-nhứt TH. Tuy-nhiên, phương Bắc còn nhiều chủng-loại Đột-quyết chiếm cả Mông-cô, Tân-cương, Mân - chau, Tay - bá - lợi - á và một dãy trung-ương chau Á, chia thành nhiều bộ do bốn vị Khả-hán cai-trị. Tuỳ

Văn-dé dùng thủ-doạn ngoại-giao khiếu các Khê-hân chia-rẽ và xung-dột nhau để cản thành Đông, Tây hai bộ, nhưng cũng thường đánh nhau nên bị nhà Tùy thâu-phục. Bên trong, Văn-dé nghe lời gièm, phé thái-tử Dũng mà lập thứ-tử Quảng. Quảng lập mưu giết cha và anh mà lên ngôi, xưng Dưỡng-dé. Dưới thời Dưỡng-dé, nhà Tùy phục được Đạt-quyết, bình Chiêm-thành, ba lần thắn-chinh Cao-ly, sai tướng Lưu-Phương xuống Nam đánh Hậu Lý Nam-dé (Lý-phát-Tù) và thống-trị nước Nam (Bắc-thuộc III) nhằm ném nhảm-tuất (602). Vì quá ham dùng binh, lại chơi bời xa-xí, khiến dân-tình khốn-khổ, loạn-lạc nội-khắp nơi. Hào-khiết chiêm-cứ mỗi người một địa-phương. Nước phải nội-loạn, Dưỡng-dé lại bị khê-hân Thủy-Tết vây ở Nghiêm-môn. Ở triều Lưu-thú Thái-nguyên là Lý-Uyên lập Cung-dé Hựu lên ngôi, tên Dưỡng-dé đóng ở Giang-dé làm Thái-thượng-hoàng; đồng-thời, Lưu-thú Lạc-duong Vương-thế Sung cũng lập cung-dé Đông lên ngôi ở Lạc-duong. Công-tước đất Hứa là Võ-văn Hoá-Cập lại giết Dưỡng-dé để tôn Tân-vương Hạo lên ngôi ở Giang-dé. Ở Trường-an, Cung-dé Hựu bị Lý-Uyên ép nhường ngôi cho mình để dựng lên nhà Đường, chấm-dứt nhà Tùy với 4 đời vua, cộng 39 năm.

TUÝ-VÂN đđ. Trước tên là Mỵ-am-sơn, năm 1826, vua Minh-mạng cải là Tuý-sơn; năm 1841, vua Thiệu-trị cải lại là Tuý-vân-sơn; núi trong làng Vinh-hoa, Q. Vĩnh-lộc, Th. Thủ-thiên; trên núi có chùa Thành-duyên, giếng Cam-lộ, tháp Điều-nguy và cây-cối um-tùm.

TUYÊN-BÌNH đđ. ấp. Q. của Th. Kiến-tường, có 11 xã.

TUYÊN-ĐỨC đđ. Th. thành-lập giữa năm 1958 gồm thị-xã Đà-lạt và quận Dran: Đ. giáp hai Th. Khánh-hoa Ninh-thuận, Tb. giáp Th. Lâm-dồng, N. giáp Th. Bình-thuận, B. giáp Th. Darlac; Tl.: Đà-lạt; dt.: 5.067 csv.; dâ.: lõi 106.000 người.

TUYÊN-HOÁ đđ. Trước là châu Quy-hợp, một h. của Th. Quảng-bình, nơi vua Hàm-nghi lập căn-cứ chống Pháp sau cuộc chánh-biển ở Hué đêm 23 tháng 5 năm 1885.

TUYÊN-QUANG đđ. Một Th. miền trung-du BV; Đ. giáp Bắc-kạn và Thái-nguyên, T.

giáp Yên-báy, N. giáp Phú-thọ, B. giáp Bắc-giang; Tl.: Tuy-en-quang.

TÙNG-THIỆN-VƯƠNG (1819-1870) nhđ. Tên Nguyễn-miền-Thàm, tự Thàn-minh, hiệu Thương-sơn, biệt-hiệu Bạch-hào-tử, con thứ 10 vua Minh-mạng; đời vua Tự-đức, được phong Tả-tôn-nhơn; giỏi thi-thơ, cùng với em là Tuy-lý-vương, được vua Tự-đức phê: ... Thị đáo Tùng, Tuy thất thịnh-Đường; tác-giả Thương-sơn thi-tập và Nạp-bi-tập.

TƯ-LẠNG đđ. Một châu trong Th. Cao-bằng BV. (sau chia hai là châu Thương-lang và châu Hẹ-lang), nơi quan Tống đóng binh đà cầm-cự với Lý-thường-Kiệt năm dinh-tý (1077).

TƯ-LĂNG ktr. Tên lăng vua Đóng-khánh do vua Thành-thái đặt, lăng ở ph. T. núi Khiêm-sơn trong làng Dương-xuân-thượng, h. Hương-Thủy, Th. Thủ-thiên.

TƯ-MÃ-Ý nhđ. Tự Trọng-đạt, một danh-tướng đời Hán-mạt và tiếp theo, phò nhà Ngụy.

TƯ-MÃ-TƯƠNG-NHƯ nhđ. X. Phụng-cầu-hoàng PH. II.

TƯ-MÃ-VIỆM nhđ. Con Tư-mã-Ý, phó vua Nguyên-dé nhà Ngụy mà lập nhà Tần, xưng Võ-dé (X. Tần).

TƯ-NHĨA đđ. ấp. Q. của Th. Quảng-nghi. có 15 liên-xã.

TƯ-THÀNH nhđ. X. Lê Thành-tông.

TƯ-BÀO-SINH nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-dông TH. dự trận tấn-công tư-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, bị bắt và xử-tử sau đó; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi đó.

TÙ-BỘI-DỤC (1881-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-dông, đảng-viên Trung-quốc Céch-mạng đồng-minh-hội, dự cuộc tấn-công tư-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 đã khởi-dầu cuộc cách-mạng Tân-hợi, bị bắt sau đó và bị xử-tử; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi đó.

TÙ-BỘI-THIỀM (1873-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-dông, cán-sư hội Hoa-kiều Công-nghiệp phồn-hoa đồng-minh ở VN, và nước chuồn-bị cuộc cách-mạng

Tân-hợi, dù cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.11, tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TỬ-DŨ (1810-1901) nhđ. Tân Phêm-thị-Hàng (hoặc Hào), sinh tại Gò-công, h. Tân-hòa, Th. Gia-dịnh ngày 19 tháng 5 năm Canh-ngo, con ông Phêm-đặng-Hưng và bà Phêm-văn Thị (họ Phêm-văn); năm 14 tuổi, được bà Thuận-thien Cao-hoàng-hậu (vợ vua Gia-long) tuyêt-triệu vào cung hầu Nguyễn-phúc Miên-Tông là cháu nội bà; năm sau, sinh gái đầu lòng; kế một gái nữa; năm bà 38 tuổi, mới sinh Hồng-Niệm, tức vua Tự-đức sau này. Khi Miên-tông tức-vị và đặt niên-hiệu Thiệu-trị, phong bà chức Cung-tần; năm thứ 3, phong bà chức Thành-phi; năm thứ 6 chức Quý-phi rồi Nhứt-giai-phi; chức Tử-du thái-hoàng thái-hậu do vua Hâm-nghi đăng cho bà năm bà được 75 tuổi. Bà là người thông-minh, hiền-dứa, thờ chồng dạy con rất khéo-dẻo; lại có tánh anh-minh, cương-nghị; trong Hiệp-ước Pháp-Việt ngày 15.3.1874 có khoản buộc người Pháp phải tôn-trọng các thửa đất có mảnh đồng Phêm-hưng ở Gò-công và họ Hồ ở Thủ-đức và cấp 100 mẫu ruộng cho hai họ đó để lo việc hương khói và tu-bô các ngôi mộ, là do sự can-thiệp của bà (Xt. Sđl tờ hật giao, là máu của dân và Tử-huấn-lực ở PH, II).

TÙ-DUNG-CƯÚ (1872-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., nông-dân, dù trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TÙ-ĐỨC-HY (1877 - 1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., nông-dân, dù trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu, ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TÙ-LÂM-DOAN (1874-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., công-nhan, dù trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận ngay lúc ấy, được chôn và được khắc tên vào bia liệt-sĩ ở Hoàng-hoa-cương.

Tân-hợi, tử-trận, được chôn nơi Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ nơi ấy..

TÙ-TẬP-THÀNH nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông, nông-dân, dù trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ nơi ấy.

TÙ-LỄ-MINH (1888-1911) nhđ. Hoa-kieu ở Sài-gòn, và nước tham-gia cách-mạng; dù trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng ở Quảng-châu ngày 29.3.1911, tử-trận được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TÙ-LIÊM đđ. t/m. h. trong Th. Hà-đông BV., xưa là phần đất do Triệu-quang-Phục nhín cho Lý-phật-Tử vì nghĩ tình chúa cũ là Lý Nam-de; và sau, có lúc làm chiến-trường giữa quân Bình-định-vương Lê-Lợi và quân Minh (1426).

TÙ-LIÊM đđ. t/m. h. trong Th. Sơn-tây, giáp với Hồ-tây.

TÙ-MÃN-LÃNG (1861-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông, TH., xuất-thân là một dân cày nhưng rất có nhiều năng-lực chỉ-huy và lãnh-đạo cách-mạng; trong trận tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc Cách-mạng Tân-hợi, đã chỉ-huy cuộc ngăn-cản sự truy-kích của binh triều trên 24 giờ cho các đồng-chí rút-lui; kiệt sức mới bị bắt và bị xử tử-hình sau đó; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi đó.

TÙ-MÃU-LIỀU (1885-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông, nông-dân, dù cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận ngay lúc ấy, được chôn và được khắc tên vào bia liệt-sĩ ở Hoàng-hoa-cương.

TÙ-NHẬT-BỘI (1881 - 1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., nông-dân, dù cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911 đã mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi, tử-trận ngay lúc ấy, được chôn và được khắc tên vào bia liệt-sĩ ở Hoàng-hoa-cương.

TỬ-QUẢNG-HUY (1880-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông, làm thợ máy ở VN., về nước dự cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, thất-trận và bị bắt; sau bị xử tử-hình; được chôn và được khắc tên vào bia liệt-sĩ ở Hoàng-hoa-cương.

TỬ-QUẢNG-THAO (1876-1911) nhđ. Người Hoa-huyện, Th. Quảng-đông TH., tử-trận trong cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu đã mờ màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TỬ-QUỐC-THÁI (1889-1911) nhđ. Người Giang-tô TH., quân-nhân, theo dân-quân dự cuộc tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 đã mờ màn cho cuộc cách-mạng Tân-hợi; bị bắt sau đó và bị xử tử-hình; chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TỬ-TÙNG-CẨN (1883-1911) nhđ. Thợ máy ở VN., về nước tham-gia cách-mạng và dự trận tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911; sau đó bị bắt và bị xử tử-hình; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TỬ-THỨC nhđ. và đđ. Tên một động đá trong 36 động Phù-lei gần cửa Thần-phù, h. Nga-sơn (Thanh-hóé). Tương-truyền nari đây, cựu huyện-quan Tử-Thức du-ngoạn lạc vào, kết duyên với nàng tiên Giáng-Hương là người, khi chàng còn là tri-huyện Tiên-du, đã cởi áo chuộc mắng cho, khi nàng phải tội vì vô ý làm gãy một cành mẫu-đơn của nhà chùa. Cuộc tình-duyên tiên tục kéo dài lối một năm, Tử-Thức xin đưa về quê thăm nhà rồi sẽ trở lại. Chẳng ngờ khi về đến làng cũ, phong-cảnh đều đổi lạ, tìm chẳng gặp một người quen. Tới nǎn nhà cũ, hỏi thăm một cụ già đầu tóc bạc phơ, được cụ trả lời: « Hồi tôi còn bé, có nghe rằng cụ tỳ bà đời nhà tôi cũng tên Tử-Thức, đi lạc vào hang thần rồi biến-tích đã hơn 80 năm nay rồi ». Chừng Tử-Thức mới nhớ ra: thời gian ở cảnh

tiền lâu bằng cả trăm lần dưới thế. Buồn bã, chàng trở lại tìm lối cũ để về với người tiên thì tìm không ra; lạc vào núi Hoàng-sơn ở h. Nông-cống rồi mất tích luôn.

TƯ-ĐỨC nhđ. Niên-hiệu vua Dực-tông Nguyễn-phúc Hồng-Niệm, vua thứ tư triều Nguyễn (1840-1883) X. Nguyễn-phúc Hồng-Niệm.

TƯ-LỰC VĂN ĐOÀN vch. Văn-phái thờ tiền-chiến gồm có Nhất-linh Nguyễn-tường-Tam, Khai-hưng Trần-khánh-Giư, Thế-lữ Nguyễn-thứ-Lê, Hoàng-đạo Nguyễn-tường-Long, Thạch-lam Nguyễn-tường-Lan, Tú-mỗ Hồ-trọng-Hiếu, Xuân-diệu Nguyễn-xuân-Diệu, dùng hai tuần báo *Phong-hoá* (1932-1937) và *Ngày nay* (1935-1941) và nhà xuất bản *Đời nay*, làm cơ-quan đà 10 Cải-cách xã-hội theo quan-niệm mớí, bài-xích hoặc chí-trích những phong-tục tập-quán lỗi-thói, ché-gièu quan-trưởng hủ-lâu, cùi-chết những lý-tưởng mớí và sinh-hoạt mới; 20 Bô-văn-chương đã chịu ánh-hưởng Hán-văn, nhiều diền-tich.

TƯ-TÌNH-KHÚC vch. X. Cao-bá-Nhạ.

TƯƠNG-CƯỜĆ ktr. Những xưởng công-nghệ đặt dưới quyền bộ Công-triều Nguyễn, chuyên chế-tạo đồ dùng cho vua quan; những thợ-thuyền làm trong ấy được nhà nước tim bát vào, được miễn-sai như binh lính; những thợ giỏi được cấp-bằng cùu hay bát-phàn bên võ-giai; nhưng phải ở luôn trong trại đến giờ yêu mới được tháo ra.

TƯƠNG-PHỐ nhđ. Một nữ văn-sĩ hiện-đại, tác-giả Mối thương-tâm của người bạn gái và Giọt lệ thu.

TƯỢNG-QUÂN đđ. Tên nước Nam do vua Tân TH. (246-206 trTC) đặt, ngày-bây là một quận của TH, có nhiều voi (có sách cho rằng Tượng-quận chỉ là tên cũ Th. Thủ-thiên, sau đổi thành Nhịt-nam).

TƯỢNG-TÝ đđ. Clg. Tam-sơn, núi có ba ngọn liền nhau ở ph. N. Hồ-tay (Hà-nội) trên núi có miếu Sơn-thần hiệu *Bach-ngọc phu-nhân*; đời Hậu-Lê, Chúa Trịnh có dựng hành-cung trên ấy.

TH

THA-LA *đđ.* Một hố đào Thiên-chúa quanh một nhè thò nhô cách Q. Trảng-bàng (Tây-ninh) 500 m. dọc mé sông Vành-cò-dông.

THẠCH-BI-SƠN *đđ. Clg.* Đá bie, núi cao 708 m. ở Phú-yên TV., nơi mà năm 1471, vua Lê Thánh-tôn đã cầm cờ dựng bia phân định ranh-giới Việt-Chiêm.

THẠCH-ĐỘNG *đđ.* Hang đá sâu và cao 82 m., cách Hà-tiên 3 cs., trong hang có chùa Phat, 1 trong 10 cảnh đẹp ở Hà-tiên.

THẠCH-ĐỨC-KHOAN (1885-1911) *nhd.* Người An-huy, du-học-sinh ở Nhật, có chôn trong Trung-quốc Céch-meng đồng-minh-hội, và nước dự trộn đánh tu-dinh Tòng-dốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-tương và được khắc tên vào bia liệt-tự dụng nơi ấy.

THẠCH-KHÍ THỜI-ĐẠI *sk.* Lúc mà 'cái người chỉ biết lấy đá làm vật cầm-du g trong đời sống hàng ngày, trước Đồng-khí thời-đại.

THẠCH-LAM *nhd.* Bút-hiệu của Nguyễn-tường-Long, một nhà văn hiện-đại trong nhóm Tự-lực văn-doàn.

THẠCH-LÂM *đđ. Um.* châu trong Th. Cac-bằng, cùng 3 châu khác cùng Th., năm định-vị (1667) được Chúa Trịnh nhường cho dòng-dai nhà Mạc theo sự can-thiệp của vua nhà Mân-Thanh; nhưng đến tháng 8 năm định-vị (1677), nhơn có loạn ở Th., Chúa Trịnh sai quan quân đánh đuổi họ Mạc để lấy lại.

THẠCH-THẮT *đđ. tìn. h.* trong Phù Quốc-oi (Sơn-tây), nơi quan Minh đóng quân cư với Bình-dịnh-vương Lê-Lợi năm 1426.

THẠCH-THÚ *đđ.* Một cản-cú du-kích-quân trong h. Thạch-hè (Hà-tinh) do Nguyễn-Thuần quản-suất, thuộc chiến-khu Phan-dinh-Phùng trong thời-gian chống Pháp (1885-1895).

THÁI *nhd.* Giống người ở Tây-tạng len xuống ph. N. theo lưu-vực sông Salum, Cửu-long-giang và Hồng-hè, mà chia thành nhiều giống dân khác.

THÁI *nhd.* Một dân-tộc thiểu-số ở miền Bắc VN., gồm có Thái đen và Thái trắng.

THÁI-BÁ-DU *nhd.* Người h. Lương-sơn, Th. Nghệ-an TV., quan võ nhà Lê, có nhiều công-trận khi chống với nhà Mạc (Bắc-triều), được gia-phong tước chúc Tà-tu-mê thái-phó.

THÁI-BÌNH *đđ.* Một huyện thuộc Th. Sơn-tây bảy-giờ, nơi sinh-trưởng của Lý-Ban, tức Lý-Nam-dô.

THÁI-BÌNH *đđ.* Một Th. miền chäu-thò BV., Đ. giáp vịnh BV., T. giáp Hòa-bình, N. giáp Nam-dịnh, B. giáp Hưng-yên; Tl : Thái-binh.

THÁI-BÌNH DIÊN-YẾN *sk.* Tên tiếc khao-quân do vua Trần Nhân-Tông thất-tướng-sĩ khi thắng được quân Nguyên lần thứ hai năm 1288.

THÁI-BÌNH-DƯƠNG dd. Biển lớn ở giữa châu Á và châu Mỹ.

THÁI-BÌNH NGUYÊN-NIÊN sk. Niên-hiệu đầu-tiên của Đinh Tiên-hoàng nhằm năm 970.

THÁI-BÌNH THIÊN-QUỐC sk. (1849-1863)

Tên cuộc cách-mạng ở TH., đời Mân-Thanh, do Hồng-tú-Toàn, Lý-tự-Thành, v.v... cầm-dầu, phát-khởi từ Th. Quảng-tây, đánh lấy Kim-lăng và các Th. miền N. sông Trường-giang; sau bị các tướng Lý-hồng-Chương, Tăng-quốc-Phiên, Tả-tôn-Đường đánh dẹp mới yên.

THÁI-CÔNG-TRIỀU nhđ. Người Thủ-thiên, làm quan Vệ-úy, quản-vệ biên-binh đóng ở Gia-dịnh; nhân bát-bình việc Bố-chính Bạch-xuân-Nguyên bắt giam hết thuộc-tướng của quan Tả-quân Lê-văn-Duyệt, theo Lê-văn-Khai khởi-loạn đêm 18 tháng 5 năm quý-tỵ (1833) chiếm thành Gia-dịnh, giết hết quan cai-trị của triều-đình; được Khôi-phong Quản-trung-quân, đêm binh đánh lấy sáu Th. Sau, khi binh triều vỡ, lại ngã theo binh triều đánh lại phe Khôi.

THÁI ĐEN nhđ. Giống người Thái ở BV., mặc áo đen.

THÁI-ĐỊNH-TẠO (1762-1821) nhđ. Người làng Phù-việt, Tg. Hồ-xá, h. Vĩnh-linh, Th. Quảng-trị, làm nghề dạy học và hốt thuốc; năm 1783, khi Tây-sơn khởi-nghĩa, chạy theo Đinh-vương Nguyễn-phúc-Thuần vào Nam. Đinh-vương chết, phò Nguyễn-vương Phúc-Ánh và chịu nhiều gian-lao đỗ đánh chưởng Tây-sơn. Khi nhà Nguyễn hạ được Tây-sơn mà thống-nhất nước nhà, ông được phong tước Tư-mưu-hầu, trấn miền duyên-hải và lưu-vực sông Hồng tại Hưng-yên. Năm 1808, tham-gia một trận thủy chiến và tiêu-diệt cả một đội chiến-hạm Hồng-mao tại Hưng-yên, trên sông Hồng. Năm 1820, đời Minh-mạng, bình-dịnh được nhiều đám giặc trong Th.

THÁI-ĐỨC sk. Niên-hiệu của Trung-truong hoàng-đế Nguyễn-Nhạc, từ năm mậu-tuất (1778).

THÁI-HOÀ dd. Một phường trong h. Thọ-xương, thành Thăng-long, nơi sinh-trường Lý-thường-Kiết.

THÁI-LAN dd. Một nước ở Đn. Á-châu, Đ. và Đb. giáp Cam-bốt và Ai-lao, Đ. và

Đn. giáp Vịnh Thái-lan, T. và Tb. giáp Miền-diện, N. giáp Liên-bang Mă-lei; Thđ.: Băng-cốc (Vọng-các); dt.: 514.000 csv.; ds.: 23.000.000 người; nguyên xưa là nước Phù-nam, vào thế-kỷ VI và VII, được chia hai, một nửa ở ph. Đ. bị một giống người khác lấy và dựng lên nước Chân-lạp; một nửa còn lại ở ph. T. gọi là Xích-thò; cuối thế-kỷ XIV, được nhà Minh bên TH. nhìn-nhận và gọi là Tiêm-le (hoặc Xiêm-le hay Siam); từ 1939, bị Nhật đồn-bộ lên và đổi tên lại là Thái-lan, bao gồm cả Th. Battambang của Cam-bốt do Pháp bảo-hộ; từ 1945 đến 1949, lại lấy tên cũ là Xiêm-le (Siam); rồi từ 1950 đến bây-giờ, gọi lại là Thái-lan (Thailand hay Muang Thai).

THÁI-LAN dd. t/m. vịnh & ph. Đn. nước Thái-lan và ph. Tb. nước VN.

THÁI-MIẾU ktr. Miếu dựng năm Gia-long thứ 3 (1804) bên tè điện Thái-hòe trong hoàng-thành Huế, chính giữa thờ ông bà Nguyễn-Hoàng (chúa Tiên), hai bên có 8 gian thờ từ Nguyễn-phúc-Nguyễn (chúa Sãi) đến Nguyễn-phúc-Thuần (Đuô-lông) (Xt. Thế-miếu).

THÁI-NINH sk. Niên-hiệu đời vua Lý Nhân-tông, khoảng 1072-1075.

THÁI-NÚA nhđ. Giống người Thái ở Thành-hoa TV.

THÁI-NGUYỄN dd. Một Th. miền trung-du BV., Tl.: Thái-nguyên; Đ. giáp Phù-leng-thương, T. giáp Tuyên-quang, N. giáp Vĩnh-yên và Phúc-yên, B. giáp Bắc-can; nguyên xưa là một phần của bộ Vũ-dinh, 1 trong 15 bộ của nước Văn-lang.

THÁI-SƠN dd. Hòn núi cao nhút trong nấm dãy núi ở Th. Sơn-đông TH.

THÁI-THUẬN nhđ. X. Hiếu động lòng giặc ở PH. II.

THÁI-THÚC nhđ. X. Ruột bỏ ra, da bò vào ở PH. II.

THÁI-THƯỢNG LÃO-QUÂN nhđ. Tân-dạo của Lão-tử, do Phái Đạo-giáo Trương-dạo-Lăng dời Đông-Hán tôn-xưng và thờ-phượng.

THÁI TRẮNG nhđ. Giống người Thái ở BV. mặc áo trắng.

THÁI-TRINH sk. Niên-hiệu đời vua Lê Tú-

tông, khoảng 1505-1509.

THAM-TƯỚNG đđ. tlm. con rạch ở Cần-thơ (Phong-dinh), nơi quan tham-tướng Mạc-tử-Duy-en, con của Mạc-thiên-Tích, giáp-chiến với quân Tây-sơn đè béo-vợ Nguyễn-vương Phúc-Ánh.

THAN-THỐT đđ. Một eo hòn nằm giữa cảng tịnh-mịch, mặt nước phẳng-lặng và trong vắt như gương, ở cách thị-xã Đè-lẹt 6 cs.

THANG-CHÂU đđ. Một trong 12 châu của An-nam Đô-hộ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường đặt năm kỷ-mão (679), nay thuộc Th. Tuyên-quang.

THANH (1644-1911) sk. Một triều-đại ở nước Trung-hoa, sau nhà Minh và trước Dân-quốc, do người Mân-chau được tướng nhà Minh là Ngô-tam-Quả cầu-viện đè dẹp loạn Lý-tự-Thanh rồi đoạt luôn nước TH.; truyền đến đời Phò-nghi, bị dân-chóng do Tân-Văn-lanh-đạo lật đổ đè lập chánh-phủ Trung-hoa dân-quốc.

THANH-BÌNH đđ. tlm. Q. của Th. Kiến-phong, có 5 xã.

THANH-ĐỒNG THỜI-ĐẠI sk. Lúc mà loài người biết nấu đồng với thiếc thành thứ đồng xanh đè chẽ-tạo đồ dùng.

THANH-ĐỨC đđ. tlm. Q. của Th. Long-an NV, nguyên là Q. Cần-giúp của Th. Chợ-lớn, được đổi tên mới từ 7-2-1963; nhưng từ 17-11-65, lại được đổi lại tên cũ là Cần-giúp, cũng trong Th. Long-an.

THANH-HÀ đđ. Xã dành riêng cho người TH. ở Trần-biên (Biên-hoà) do Chúa Nguyễn-phúc-Chu đặt năm mậu-dần (1698) đè họ khai-phá và lập nghiệp, sau khi lìa quê-hương vì không thản-phục nhà Mân-Thanh.

THANH-HẢI đđ. tlm. Q. của Th. Ninh-thuận, có 10 xã Kinh và 1 xã Thượng.

THANH-HÓA đđ. Một Th. miền B. TV., trên vĩ-tuyến 11, Đ. giáp Nam-hải, T. giáp dãy Trường-sơn; N. giáp Nghệ-an, B. giáp Ninh-binh BV.; xưa, đó là bộ Cửu-chân, 1 trong 15 bộ của nước Văn-leng.

THANH-MIỀU chtr. Một nguyên-tàn-tài-chánh trong Tân-pháp của Vương-en-Thach đời vua Tống Thần-tông TH. (1068-1078) chủ-trương cho nông-dân vay tiền khi lúa còn xanh, và khi lúa chín, đòi lại với một số lời (lãi) nhất-định.

THANH-NIÊN TIỀN-PHONG chtr. Một phong-trào thanh-niên bội-khởi ở Nam-phần, hiệu-ký nón vàng ngồi-seo đê, hoạt động cứu-quốc mạnh-mẽ sau ngày Nhật lật đổ chánh quyền Pháp (9-3-1945) và sau đó, từ 25-8-1945, gia-nhập Mặt-trận Việt-minh, dùng tầm-võng vẹt nhọn làm vũ-kíh đánh với Pháp và lực-lượng Anh-Ấn ám-trợ Pháp.

THANH-OAI đđ. tlm. Ph. trong Th. Hà-dông BV.

THANH-QUAN đđ. tlm. h. trong Th. Thới-bình BV., cũng là tên gọi bà huyện sở-tại: người làng Nghị-tâm, h. Hoàng-long, Th. Hà-dông, được triệu vào cung làm Cung-trung giáo-tập; vốn dòng văn-gia, có lưu lại một số thơ tả tình, tả cảnh, văn-chương tao-nhã và đoạn-chánh; chồng bà là tri-huyện Thanh-quan, tên Lưu-Nghị, người làng Nguyệt-áng, h. Thanh-trì (Hà-dông), đổi cử-nhan năm tân-tuất (1821), nhâm-năm Minh-mạng thứ 2.

THANH-TÂM đđ. Tục gọi Suối Ba, ngọn suối trên triền ph. B. núi Hải-vân, gần bờ Lăng-cô.

THANH-THÚ ktr. Một căn-cứ du-kích-quân trong Th. Thanh-hoa, do tù-trưởng Mán Cầm-bé-Thuốc quản-suất, thuộc chiền-khu Phan-dinh-Phùng trong thời-gian chống Pháp (1885-1895).

THANH-THƯƠNG-HỘI: Đoàn-thờ xã-hội quốc-tế thành-lập ở Hoa-kỳ từ năm 1915, chi-nganh Việt-nam thành-lập từ năm 1952, mục-dịch mở một đường-lối giáo-dục với sự tham-gia của thanh-niên đè huân-luyện về nghệ-thuat lanh-đạo, xúc-tiến thiền-chết và tín-nhiệm bần-tính hữu-nghị quốc-tế, xây-dựng một tinh-thần công-vụ, thảo-luận các vấn-dề quan-trọng, dự-thảo và thi-hành những kế-hoạch có mục-dịch ben-hành tự-do cá-nhân.

THÀNH-CÁT TƯ-HÃN nhđ. Hiệu-xưng của Thiết-mộc-Chân; X. Thiết-mộc-Chân và ng-cô (Gengis-Khan).

THÀNH-THÁI (1888 - 1906) nhđ. Huý Bửu-L. Thụy-quốc-công Dyc-đức, được quan Kha...sú Rheinart lập lên nối ngôi vua Đông-khánh tháng 2 năm mậu-tý (1888), lúc ông đang bị giam với mẹ trong ngục và mới 10 tuổi; trong thời-gian Ông tại ngục, nước nhà có lâm eu-the khai-nghia

về có phong-trào duy-tân, phong-trào xuất-dương v.v...; năm bính-ngọ (1906) bị can trong vụ Cường-đè, phải dời sang đảo Réunion. Dưới thời Ngô-đình-Diệm, được Pháp phỏng-thích và đưa về Sài-gòn. Mất tại Vũng-tàu.

THÀNH-THANG *nhd.* Hiệu vu sáng-lập nhà Thương, họ Tú-thi, tên Lý, hiệu Thiên-ết, nổi tiếng là vu nhân-đức.

THÁNH-NGUYỄN *sk.* Niên-hiệu đời vu Hò-quý-Lý (1400).

THÁNH-PHÚ *đđ. t/m.* Q. trong Th. Kiến-hoà, (Bến-trè cũ) có 11 xã.

THÁNH-TRỊ *đđ. t/m.* Q. trong Th. Bến-xuyên (Sóc-trăng cũ) có 10 xã.

THÁP BÀ *ktr.* Tháp 7 tầng, xây trên một ngọn đồi phía Tb. Thị-xã Nha-trang từ thế-kỷ VII, cao 23 m. đền thờ bà Chúa-xứ của người Chèm (Poh Negar).

THÁP-MƯỜI *ktr.* Tháp 10 tầng, cao 42 m. lối kính Thiên-hộ rẽ vào, do người Miên xây-cất từ lâu và bị súng đạn tàn-phé tiêu hết các tầng tháp, song nền cũ vẫn còn; dưới thời Chánh-phủ VN. Cộng-hà I, tháp ấy được xây lại // Tên gọi cánh đồng rộng 700 ngàn mẫu tây, nằm trong lòng các Th. Mỹ-tho, Tân-an (bây giờ là Th. Kiến-tường) Châu-đốc, Sa-dec, Tây-ninh và giáp biên-giới Cam-bốt; nguyên là cánh đồng sâu, mọc đầy lùn, sậy, đung, lác, và nhiều loại cây thích-hop với nước như ô-môi, tràm-bầu, tràm, v.v...; dưới đất trên muối là hai giống vật kỵ nhút của người thi-thanh, nên được coi là một vị-trí chiến-lực thiên-nhiên hiểm-yếu và được Thiên-hộ Vô-duy-Dương đóng binh trước nhút vào năm 1865 để chống Pháp; từ đó, nơi đây luôn-luôn được dùng làm căn-cứ du-kích của những đám dân-quân.

THÁP-MƯỜI *đđ.* Tên con kinh đào từ sông Tiền-giang lại làng Phong-mỹ (Kiến-phong) qua làng Hậu-mỹ (Định-tường).

THẮNG - BÌNH *đđ. t/m.* Ph. (r + là Quphon) trong Th. Quảng-nam TV., có 11 liên-xã - nguyên là xứ Chiêm-động của Lâm-ấp, bị Hò-quý-Lý đánh lấy năm 1402.

THẮNG-LONG *đđ.* Trước là La-thành, được vu Lý Thái-tò (Công-Uần) dùng làm kinh-dô và đổi tên lại, lấy cớ có rồng vàng hiện ra nơi ấy; nay là Hà-nội.

THẨM-CHI *nhd.* Tục gọi Cố Văn, người làng Nhân-mục, Th. Hà-dông BV., một chiến-sĩ quốc-gia, bị Pháp phạt tù cầm-cổ từ trước năm 1929; cuối năm ấy được thả, ra mở quán bán chữ, viết câu đối thuê ở cửa Nam Hà-nội, làm nơi liên-lạc đồng-chí các tỉnh với Hiệp-thái-doàn, một chiêngánh của VN. Quốc-dân-dâng; sau vu Yên-báy, bị xử-tử.

THÂN-BAO-TU *nhd.* Quan nước Sở đời Chiến-quốc; khi Sở bị Ngũ-Viễn đem binh Ngô về tàn-phá, đã sang Tân cầu-viện. Vu Tân lờ-là, ông đứng khác luân 7 ngày 7 đêm tại triều khiến vu Tân động lòng, phát binh cứu Sở.

THÂN-BAO-TU VIỆT-NAM *nhd.* Danh tặc Tăng-bạt-Hồ, một chiến-sĩ cách-mạng VN.; vì mưu-cầu giải-phóng quê-hương, Ông đã sống vào hải-quận Nhật, có dự các trận thuỷ-chiến lớn ở Đài-liên, Lữ-thuận trong trận Nhật-Nga (1904-1905), nổi tiếng là một chiến-sĩ dũng-cảm, gan-góc và được thưởng huy-chương quân-công. Khi được Nhật-hoàng bưng rượu mời, ông oà khóc và thú thật mình là người Việt-nam, đi lính cho Nhật là để học chiến-trận và mong được Nhật vì giống da vàng với nhau mà viện-trợ cho để giải-phóng quê-hương. Xong bữa tiệc, chánh-giới Nhật đều có cảm-tình với ông; nhưng thời-cuộc chưa cho phép Nhật gãy hẳn với Pháp, các chánh-khách như Khuyên-dưỡng-Nghi, Đại-đi Trọng-Tín đều khuyên ông lo đào-tạo nhân-tài, nâng cao dân-trí, khuyến-khích việc xuất-dương; nước Nhật sẵn-sàng giúp đỡ và ủng-hỗ các du-hoc-sinh VN. Được lời, ông xin giải-ngũ và về nước hoạt-động với các mục-đich trên (Xt. Tăng-bạt-Hồ, và Hồ-hốt-nhiên đại khát ư đồng PH. II.).

THÂN-LỢI *nhd.* Một loạn-tướng đời vu Lý Anh-tông (1138-1175), tự-xưng là con riêng của Lý Nhân-tông (1128-1138) chiêu-tập dân-chứng, chiếm mạn Thái-nguyên xưng vương và đánh phá các nơi. Sau bị Tô-hiến-Thành bắt được.

THÂN-NHÂN-TRUNG *nhd.* Chức Hán-lâm thừa-chi đời vu Lê Thánh-tôn, cùng Đỗ-Nhuận là hai phó-soái của Tao-dàn do vu làm Nguyên-soái; sau thăng đến Thượng-thor, kiêm Hán-lâm thị-nội phụ-chính; thọ hơn 80 tuổi; có cùng Đỗ-Nhuận soạn tập Thiên-nam dư hq.

THẦN-KINH dd. Túc kinh-dō Huế.

THẦN-NÔNG nhđ. Một ông vua đời Thượng-cô TH., trước hai vua Nghiêu và Thuấn, người đã ném hết cây cỏ để tìm thuốc trị bệnh và đã dạy dân trồng lúa.

THẦN-PHÙ dd. Dãy núi ở xã Thiết-giáp, h. Nga-sơn, Th. Thanh-hoá, giáp-giới Th. Ninh-bình, trong ấy có một động cùng tên, cũng là cửa con sông Chính-dại, thuộc h. Yên-mỗ, Th. Ninh-bình đổ ra Vịnh BV. đã bị cát bồi lấp thành đất liền từ cuối đời Lê, dân-cư lập thành một làng cùng tên, thuộc h. Yên-mỗ.

THẦN-VÕ sk. Một trong các tiên-hiệu đời Lý Thành-tông, khoảng 1069-1072.

THẬP-ĐẠO TƯỚNG-QUÂN nhđ. Chúa quan võ của Lê-Hoàn trong triều nhà Đinh.

THẬP-NHỊ SỨ-QUÂN nhđ. Mười hai người xung Sứ-quân thời Ngũ-một, mỗi người chiếm một vùng đất, gây cành nỗi-loạn hơn 20 năm; sau bị Đinh-bộ-Lĩnh đánh dẹp hết mà dựng lên nhà Đinh, thống-nhất đất nước: 1° Ngũ-xương-Xi, giữ Bình-kiểu; sau là làng Bình-kiểu, phủ Khoái-châu, Th. Hưng-yên; 2° Đỗ-cánh-Thạc, chiếm Đỗ-động-giang, thuộc h. Thanh-oài, Th. Hà-dông; 3° Trần-Lâm, chiếm Bố-hài-khau, sau là h. Kỳ-bồ, Th. Thái-bình; 4° Kiêu-công-Hân, chiếm Phong-châu (Bạch-hạc, Việt-trì); 5° Nguyễn-Khoan, chiếm Tam-đai; sau là phủ Vĩnh-tường, Th. Quảng-yên; 6° Ngũ-nhật-Khánh, chiếm Đương-lâm (Phú-thọ, Sơn-tây); 7° Lý-Khuê, chiếm Siêu-loại (Thuận-thành); 8° Nguyễn-thủ-Tiệp, chiếm Tiên-du (Bắc-ninh); 9° Lữ-Đường, chiếm Tề-giang (Văn-giang, Bắc-ninh); 10° Nguyễn-Siêu, chiếm Tây-phù-liệt (Thanh-trì, Hà-dông); 11° Kiều-Thuận, chiếm Hải-hồ (Cầm-khe, Sơn-tây); 12° Phạm-bạch-Hồ, chiếm Đặng-châu (Hưng-yên).

THẤT-HÙNG sk. Bảy nước chư-hầu lớn đời Chiêm-quốc bên TH. (403-221 trTC) là Tân, Yên, Triệu, Hán, Ngụ, Tề và Sở.

THẤT-SƠN dd. Bảy hòn núi trong các Tg. Châu-phú, Thanh-lồ, Thanh-y, Thanh-nగී, Th. Châu-đốc là: núi Sam, núi Két, núi Dài, núi Tà-béc, núi Cẩm, núi Voi và núi Cử-tô.

THẤT-TRÀM-SÓ vch. Lá sờ của Chu-văn-An dâng vua Trần Dụ-tông (1341-1369) xin chém bảy tội quyền-thần đương-triều.

THẾ-GIỚI CHIẾN-TRANH sk. X. Đệ-nhứt thế-chiến và Đệ-nhị thế-chiến.

THẾ-LŨ nhđ. Bút-hiệu của Nguyễn-thú-Lồ, một nhà văn hiện-dai trong nhóm Tự-lực văn-doàn. Tác-phẩm: *Vàng và máu*, *Cố trăng ngàn*, *Bến đường thiên-lôi*, *Trại Bồ-tùng-Linh*, *Lê-phong phóng-viên*, *Mai-Hương và Lê-phong*, *Gói thuốc lá* (tiểu-thuyết) và nhiều thơ kịch dũng báu.

THẾ-MIẾU ktr. Miếu dựng năm Minh-mạng thứ 2 (1821), bên hữu điện Thái-hoà, chính giữa thờ vua Gia-long và hai hoàng-hậu; hai bên thờ các hoàng-hậu và các vua Minh-mạng, Thiệu-trị, Tự-dü, Kiến-phúc và Đồng-Khánh (không có thờ hoàng-hậu của hai vị sau).

THỊ-LÃNG nhđ. Một bộ-lạc dòng Thái ở ph. Tb. VN. và ph. T. Th. Văn-nam TH.; sau nhập với 5 bộ-lạc khác cùng giồng thành nước Nam-chieu.

THỊ-SÁCH nhđ. Người Q. Châu-diên, phủ Vĩnh-tường (nay thuộc Th. Vĩnh-yên), bị quan Thái-thú Tô-Định giết, khiến vợ ông là Trung-Trác khởi binh đánh đuổi quân thống-trị của nhà Hán và TH.

THỊ-DỊCH sk. Một nguyên-tắc tài-chánh trong Tân-phép của Vương-an-Thạch, tể-tướng vua Tống Thần-tông TH. (1068-1073), chủ-trương việc tập-trung hàng-hoá ối-dụng để bán ra lấy lời, cùng cho các nhà thương-mại vay tiền lấy lời.

THỊ-ĐỘI dd. t/m. con đường dọc theo Kinh-xáng từ Ô-môn qua Rạch-giá.

THỊ-KÍNH nhđ. X. Nỗi osa: Thị-Kính PH. II.

THỊ-LỘ nhđ. Họ Nguyễn, nàng hầu của Nguyễn-Trãi, bị vua Lê Thái-tông buộc dâng theo hầu mình. Một hôm, vua chết đột-ngột, triều-dìn gán tội nàng giết vua nên xử-tử nàng và cả ba họ Nguyễn-Trãi (Xt. Một giọt máu, béo ba đời PH. II).

THỊ-NẠI dd. t/m. dãm nước dài, trên đường Hội-en—Tuy-hoà.

THỊ-NẠI dd. t/m. vịnh ở ph. N. thành-phố Quy-nhon, cũng à một hải-cảng (xưa, nơi đây là ruộng muối và gần đó, có một cái chợ).

THỊ-NGHÈ dd. Tên con rạch, phụ-lưu sông Bến-nghé chảy bọc Sóc-thú ném về ph. Đ. Sài-gòn; nguyên xưa có bà Nguyễn-thị-

Khánh, con gái quan Thống-suất Nguyễn-cửu-Vân, đẹp duyên với một ông Nghè ở làng Thạnh-mỹ-tây (Gia-dịnh) thuộc mé bên kia rạch; để cho chồng bà tiện đường qua lại làm việc trong thành, bà cho bắc một cái cầu trên rạch ấy nên cái cầu lắn rạch, đều có tên là Bà Nghè; sau người Pháp gọi Thị-nghè, chung cả vùng đất ở Thạnh-mỹ-tây. Rạch này, khi người Pháp đến, pháo-hạm Avalanche vào đây trước nhất, nên họ đổi tên rạch lại là Arroyo de l'Avalanche (Xt. Nguyễn-thị-Khánh).

THỊ-VÃI đđ. Núi nằm trong làng Phú-mỹ, Tg. An-phú-Tân, Th. Phước-tuy (Bà-rịa cũ), cũng là tên cây cầu gần đó, trên đường Sài-gòn—Phước-tuy.

THỊ-VAN đđ. Núi trong Th. Kiên Giang, vào đời vua Minh-mạng, có phun lửa và khói.

THỊNH-ĐỨC sk. Một trong các niên-hiệu đời vua Lê Thân-tông, khoảng 1653-1657.

THIÊN-ẤN đđ. Núi cao 100m. tại xã Cầm-thành, gần Tl. Quảng-ngãi, nằm bên sông Trà-kúc; trên chót núi có chùa cùng tên xây từ năm 1716; cạnh chùa, có một giếng nước ngọt.

THIÊN-BÚT đđ. Núi cao 80m. tại xã Cầm-thành, gần Tl. Quảng-ngãi.

THIÊN-CẨM THÁNH-VÔ sk. Niên-hiệu đời vua Lý Thái-tông, khoảng 1044-1048 (niên-hiệu chót).

THIÊN-CẨM CHÍ-BÀO sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Anh-tông, khoảng 1174-1175.

THIÊN-CHƯƠNG BẢO-TRỊ sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Thân-tông, khoảng 1133-1137.

THIÊN-CHƯƠNG HỮU-ĐẠO sk. Niên-hiệu đời vua Lý Chiêu-hoàng, khoảng 1224-1225.

THIÊN-ĐỨC sk. Niên-hiệu đời vua Lý Nam-de (Lý-Bân), khoảng 544-602.

THIÊN-ĐỨC đđ. Sông trong Th. Bạc-giang BV.

THIÊN-GIA BẢO-ƯỮ sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Cao-tông, khoảng 1202-1204.

THIÊN-HẠ BẢN-ĐÒ KÝ-SỐ vch. Bản đồ các xứ, phủ, huyện, châu của nước Nam, vẽ từ đời vua Lê Thân-tông (1470-1497), thuộc bộ Thiên-nam du-hà-tập.

THIÊN-HẠ ĐẠI-THẾ-LUẬN vch. Bản sách của Nguyễn-trường-Tộ dâng vua Tự-đức ngày 3-9-1866, nhằm 25 tháng 7 năm Tự-đức 19, nhận-xét về tình-hình thế-giới và nguy-cơ nước VN.

THIÊN-HỘ DƯƠNG nhđ. X. Võ-duy-Dương.

THIÊN-HƯỚNG BẢO-TƯỢNG sk. Một niên-hiệu của vua Lý Thánh-tông, năm 1068.

THIÊN-HỮU sk. Niên-hiệu đời vua Lê Anh-tông, năm 1557.

THIÊN-Y A-NA nhđ. Tên vị nô-thần mà người Chiêm-thành xem là Chúa-xứ (Poh-Nager) Xt. Tháp Bà.

THIÊN-LỘC đđ. Ưm. huyện (sau là h. Cần-lộc, Th. Hà-tĩnh), nơi sinh-trưởng ông Mai-thúc-Loan, tức Mai Hắc-dé.

THIÊN-MẠC đđ. Một khúc sông Hồng-hà, chảy ngang h. Đông-en, Th. Hưng-yên BV.

THIÊN-MỤ đđ. và ktr. Ưm. gò đất và một cảnh chùa ở xã An-ninh, ph.T. thành-phố Huế, cách 4 cs., do Chúa Tiên (Nguyễn-Hoàng) cất; năm 1815, được vua Gia-long tu-bổ lại.

THIÊN-MỤ CHUNG-THANH vch. Tiếng chuông Thiên-mụ, tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh chùa Thiên-mụ và liệt chùa ấy vào 20 thắng-cảnh ở Thành-kinh.

THIÊN-NAM DƯ-HẠ-TẬP vch. Bộ sách gồm 100 quyển, kè rõ ché-dợ, luật-lợ, sách-cảo, bản-dâ, ... do vua Lê Thân-tông (1470-1497) phó các ông Thành-nhân-Trung, Quách-dinh-Bảo, Đỗ-Nhuận, Đàm-văn-Lê, Đào-Cử biên-sạn.

THIÊN-PHÁI đđ. Con sông trong hai h. Ý-yên và Phong-doanh, Th. Nam-dinh, nơi tướng nhà Hậu-Lê là Hoàng-dinh-Ai đánh thắng quân nhà Mạc, đoạt được 70 chiến-thuyền và bắt tướng chỉ-huy là Trần-bách-Niên.

THIÊN-PHÙ DUỆ-VÕ sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Nhân-tông, khoảng 1120-1126.

THIÊN-PHÙ KHÁNH-THỌ sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Nhân-tông, khoảng năm 1127.

THIÊN-PHÚC sk. Niên-hiệu đời vua Lê Đại-hành, khoảng 980-988.

THIÊN-SA đđ. Núi cao 693 m., chèn rộng

4.505 mẫu tây, tại đô-thị Đà-năng, được biển bao ba mặt; trên núi có nhiều mảng quan-lính l-phê-nho.

THIỀN-SÁCH-VƯƠNG nhđ. Vương-hiệu của Ngô-xương-Ngô.

THIỀN-TU GIA-THUY sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Cao-tông, khoảng 1186-1201.

THIỀN-THAI dd. Núi trong Th. Chiết-gieng TH.

THIỀN-THÀNH sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Thái-tông, khoảng 1028-1033.

THIỀN-THỤ-LĂNG ktr. Lăng vua Gia-long và Thừa-thiên Cao-hoàng-hậu, tại làng Định-môn, h. Hương-trà, Th. Thừa-thiên, ở tả-ngạn sông Hương, cách Huế lối 12ca. về ph. T.

THIỀN-THUẬN sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Thần-tông, khoảng 1128-1132.

THIỀN-ỨNG CHÍNH - BÌNH sk. Niên-hiệu đời vua Trần Thái-tông, khoảng 1238-1250.

THIỀN-VĂN vch. Hồi Trời, tên một áng văn tuyệt-lác của Khuất-Nguyễn, viết ra khi bị vua Sở đuổi đi; vở-văn nơi núi đầm, thấy miếu thờ các tiên-vương cùng các công-khanh, trong có vẽ trời, đất núi, sông, ông túc cảnh viết lên vách đè hời.

THIẾT-KHÍ THỜI-ĐẠI sk. Lúc mà loài người biết dùng sắt chẽ-tạo đồ dùng cho đời sống hàng ngày, sau Đóng-khí thời-đại.

THIẾT-MỘC-CHÂN nhđ. Một bút-tướng Mông-cổ giữa thế-kỷ XII, mở đầu cuộc xâm-lăng trung-bộ châu Á và một phần châu Âu, xung Thành-cát Tư-hãn (Temoudjin).

THIỀU-QUY-LINH nhđ. Người h. Đông-sơn, Th. Thanh-huá, làm chức Phòng ngự-sử đời Trần Dụ-tông (1341-1369) rất được lòng dân và quân. Nhận bị cách-chức vì một án oan mà phải thu-xếp về quê, quân-sĩ bối-bình la vang: *Thiên bất tri oan, Thiều-công thất quan* (trời-chẳng thấu-oan, Ông Thiều mất chức); khi Ông rời kinh, họ la vang lên nữa: *Thiều-công chí quy, sứ ngã tâm bi* (Ông Thiều ra đi, lòng ta thương bi). Triều-dinh thấy vậy, phục-chức Ông. Chừng ấy, quân dân mới vùa lòng, hát lên: *Thiên tri kỳ oan, Thiều-công đốc-quan* (Trời thấu nỗi oan, Ông Thiều được quan).

Ông Thiều mất chức); khi Ông rời kinh, họ la vang lên nữa: *Thiều-công chí quy, sứ ngã tâm bi* (Ông Thiều ra đi, lòng ta thương bi). Triều-dinh thấy vậy, phục-chức Ông. Chừng ấy, quân dân mới vùa lòng, hát lên: *Thiên tri kỳ oan, Thiều-công đốc-quan* (Trời thấu nỗi oan, Ông Thiều được quan).

THIỆU-BẢO sk. Niên-hiệu đời vua Trần Nhân-tông, khoảng 1279-1284.

THIỆU-BÌNH sk. Niên-hiệu đời vua Lê Thái-tông, khoảng 1434-1439.

THIỆU-HOÁ dd. t/m. h. (trước là Phù) trong Th. Thanh-hoá TV., huyện-trại ở xã Kiến-trung, Tg. Mật-vết.

THIỆU-KHÁNH sk. Niên-hiệu đời vua Trần Nghệ-tông, khoảng 1370-1372.

THIỆU-LONG sk. Niên-hiệu đời vua Trần Thánh-tông, khoảng 1258-1272.

THIỆU-MINH sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Anh-tông, khoảng 1138-1139.

THIỆU-PHONG sk. Niên-hiệu đời vua Trần Dụ-tông, khoảng 1341-1357.

THIỆU-TRỊ nhđ. Niên-hiệu đời vua Nguyễn Hiền-tò vua thứ 3 nhà Nguyễn, khoảng 1841-1847.

THỌ-XUÂN dd. t/m. Ph. của Th. Thanh-hoá TV., phủ-trị ở xã Xuân-phố, Tg. Kiến-thạch, h. Lái-dương.

THỌ-XƯƠNG dd. t/m. h. trong thành-phố Hà-nội.

THOÀ - ƯỚC FONTAINEBLEAU vch. Bản tạm-ước (modus-vivendi) ký-kết ngày 14-9-1946 giữa Hồ-chí-Minh (không có tên trong phái-doàn VN.) và Marius-Moutet, Bộ-trưởng Hải-ngoại Pháp, mục-dịch làm dự tình-hình ở VN.; do đó, có 10 chánh-trị phạm giiam ở khám-lớn Sài-gòn được giao trả cho Chánh-phủ Hà-nội.

THOẠI-HÀ dd. Con kinh chạy dưới chân núi Sập từ Long-xuyên tới Rạch-giá (An-giang tới Kiên-gieng), xưa gọi là kinh Đông-xuyên, được vua Gia-long đổi tên đè biều-dương công-trạng Thoại-ngọc-hầu Nguyễn-văn-Thoại trong việc đào kinh Vĩnh-tế; trên núi có đền thờ Thoại-ngọc-hầu.

THOẠI-SƠN dd. Tức núi Sập, do vua Gia-long đổi tên đè ghi công Thoại-ngọc-hầu Nguyễn-văn-Thoại trong việc đào kinh Vĩnh-tế; trên núi có đền thờ Thoại-ngọc-hầu.

THOÁT-HOAN nhđ. Tên một thái-tử nhà Nguyên TH., người Mông-cồ, vâng lệnh vua cha dẫn binh sang đánh nước Nam hai lần trong thời vua Trần Nhân-tông (1279-1293). Lần đầu, từ tháng chạp năm giáp-thân (1234) đến tháng 6 năm ất-dậu (1285), trốn chạy về nước sau khi thất-trận Vạn-kiep; lần 2, trong hai năm định-hợi và mậu-tý (1287 và 1288), cũng bị thua tại sông Bạch-đồng.

THỔ nhđ. Một dân-tộc thiểu-số thuộc giống Thái, ở vùng Cao-bằng BV.

THỔ nhđ. Clg. Đèng-thò (do tiếng thò-dân của người Nam từ Bắc và Trung-Việt tràn sang gọi), người Cao-môn ở miền tây VN, nhiều nhút ở Sóc-trăng (Ba-xuyên) và Trà-vinh (Vĩnh-bình).

THỔ-CHÂU đđ. Đảo nhỏ ở ph. Tn. đảo Phú-quốc.

THỔ-LÀO nhđ. Một dân-tộc thiểu-số ở BV, thuộc giống Lo-lo.

THỔ-NHĨ-KỲ đđ. Một nước ở giữa hai châu Âu và Á, Đ. giáp Ba-tur, Đb. giáp Nga-xô, T. giáp biển Egée, Tb. giáp Hy-lạp và Bảo-gia-lợi, N. giáp Địa-trung-hải, B. giáp Hắc-hải; Thủ: Ankara; dt.: 767.000 esv.; ds.: 25.500.000 người (Turquie, Turkey hoặc Türkiye Cumhuriyeti).

THỔ-PHÒN đđ. X. Tây-tạng.

THỐNG-THIÊN-HỌC: Hội thành-lập năm 1875, mục-đích tạo giữa nhân-loại một khối huynh đệ đại-dông, không phân-biệt màu da, giới-cấp, đảng-phái, lín-nguõng, tôn-giáo; khuyễn-khích sự nghiên-cứu các tôn-giáo, triết-lý và khoa-học; tìm hiểu những bí-ẩn của vũ-trụ và những quyền-năng còn ẩn-tàng trong con người.

THỐNG-THUY sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Thái-tông, khoảng 1034-1038.

THỐNG-ĐỐC nhđ. Chức-vị người Pháp cầm-đầu xứ Nam-kỳ thời Pháp-thuộc.

THỐNG-LUẬN nhđ. Tục-danh của Thành-văn-Luận, anh vợ ba của Đà Thám, một bộ-hộ thân-lín đã dày công trong việc khép Pháp, đáng kẽ nhút là ngày 23-3-1895, đã đánh úp đồn Phà-lại.

THỐNG-NGUYỄN sk. Niên-hiệu đời vua Lê Cung-hoàng, năm 1527.

THỐNG-SỨ nhđ. Chức-vị người Pháp cầm

đầu xứ Bắc-kỳ thời Pháp-thuộc.

THỐT-NỐT đđ. Do tiếng Cao-môn Thot là cây dừa đường (Borassus Flabellifer L.), mít Q. của Th. An-giang (Long-xuyên cũ), có 9 xã.

THỚT-BÌNH đđ. t/m. Q. của Th. An-xuyên (Bạc-liêu cũ), có 4 xã.

THU-BỒN đđ. X. Sông Hoài.

THỦ-DẦU-MỘT đđ. Do tiếng Cao-môn Thul Daoán-bôth (gò có đỉnh cao nhất), tên cũ của Th. Bình-dương (X. Bình-dương).

THỦ-ĐỨC đđ. t/m. Q. của Th. Gia-dịnh, quản-ly lại làng Linh-dông-xã, có 11 xã.

THỦ-KHOA HUÂN nhđ. X. Nguyễn-hữu-Huân.

THỦ-THIÊM đđ. t/m. đồn binh ở ngang Đô-thành Sài-gòn thuộc ph. Đ., bên kia sông Bến-nghé, bị R. de Genouilly hạ giặc tháng 2 năm 1859, bay-giờ là tên vùng đất quanh đó và bến-dò ngang, thuộc Q. 9 đô-thành.

THỦ-THÙA đđ. Trước Pháp-thuộc là một h. của Th. Định-tường; từ Pháp-thuộc về sau là một Q. của Th. Tân-an (bay-giờ là Long-an) ở ph. Tb. tinh-ly, giáp ranh Đồng Tháp-mười; nơi huyện-ly Thủ-thùa, ông Nguyễn-trung-Trực đã có đóng binh năm 1862 rồi rút vào Đồng-tháp-mười, nhường cho tướng Bonard phái binh tới trấn đóng đà rì, một đêm mưa vào tháng tư âm-lịch năm ấy, ông kéo dân-quân trở lại đánh úp, tiêu-diệt hết quân Pháp, lấy được nhiều súng đạn rồi rút lên Tây-ninh.

THỦ-THÙA đđ. Con kinh nỗi liền sông Vầm-cò-dông và sông Vầm-cò-lây.

THUẬN-PHÚC sk. Một niên-hiệu đời Mạc-mù-Hợp (Bắc-triều), khoảng 1562-1565.

THUÃN nhđ. X. Hữu-Ngu.

THUẬN-AN đđ. Cửa biển cách kinh-delta Huế 15es.; gần đó, xưa có sân lập bắn của binh Nam-triều.

THUẬN-BÀI ktr. Một đồn kinh ở mạn sông Gianh thuộc Th. Quảng-bình.

THUẬN-BÌNH sk. Niên-hiệu đời vua Lê Trung-tông, khoảng 1548-1556.

THUẬN-ĐỨC đđ. t/m Q. của Th. Pleiku TV., có 23 xã.

THUẬN-HÀI QUY-PHÀM vch. Tên bài

thờ của vua Thiệu-trị vịnh cửa Thuận-an, 1 trong 20 cảnh đẹp ở Huế.

THUẬN-HOÀ đđ. Ưm. Q. của Th. Ba-xuyên, có 7 xã.

THUẬN-HOÁ đđ. Nguyễn là hai chúa Ô và Ri của Chiêm-thành do vua Ché-Mân dâng cho vua Trần Anh-tông năm bính-ngo (1306) để cưới công-chúa Huyền-Trân; năm 1307, vua Anh-tông đổi tên là Thuận-châu và Hoá-châu, gọi chung là Thuận-hoá; nơi đây, năm 1558, Nguyễn-Hoàng vào trấn đóng, dựng lán nghiệp Nguyễn và lấy đó làm kinh-dâ; sau, Tây-sơn đổi tên lại là Phú-xuân; năm 1801, vua Gia-long đổi lại là Huế (dựa theo tiếng tục của dân-gian gọi tắt Thuận-hoá là Hoá, rồi trại thành Hué).

THUẬN-THIỀN sk. Niên-hiệu đời Lý Thái-tô, khoảng 1010-1028.

THUẬN-THIỀN sk. Niên-hiệu đời Lê Thái-tô, khoảng 1428-1433.

THUẬN - THIỀN CÔNG - CHÚA nhđ. Con gái lớn vua Lý Huệ-tông (1211-1225), chị ruột Chiêu-thánh công-chúa (Lý Chiêu-hoàng), được vua che gá cho Trần-Liêu, con Trần-Thừa; về sau, khi cơ-nghiệp nhà Lý đã vã họ Trần, lại bị Trần-thủ-Độ bắt gá cho Trần Huệ-tông, tức Trần-Cảnh, em ruột Trần-Liêu; vì Lý Chiêu-hoàng không con, mà Thuận-thiền thì đã có thai với Trần-Liêu được ba tháng.

THUẬN-TRỰC đđ. Khu rừng cấm cách Hué 15 cs. trên bờ sông Lợi-gieng, xưa, dành cho vua đến săn thú.

THỤC (257 - 208 trTC) đđ. Tên gọi nước Nam do An-dương-vương khai-sáng, quốc-hiệu là Âu-lạc, sau nhà Hồng-bàng và trước nhà Triệu.

THỤC (220-263) đđ. Một nước ở miền T. Th. (nay là Th. Tứ-xuyên) do Lưu-Bị, hiệu Huyền-đức, khai-sáng, đã chia ba chén vạc nước Th.,; được hai đời vua, cộng 43 năm.

THỤC AN - DƯƠNG - VƯƠNG nhđ. X. Thục-Phán.

THỤC-PHÁN (257-208 trTC) nhđ. Người Ba-thục Th., lỵ nước Nam đời Hồng-bàng cài quốc-hiệu là Âu-lạc, đãp thành ở Việt-thường hình tròn ốc, gọi là Loa-thành. Sau bị thồng-gia là Triệu-Đè đánh bức, phải bỏ thành cùng con gái là My-Châu chạy; đến

biển cùng đường, ông giết con rồi nhảy xuống biển tự-tận (Xt. An-dương-vương).

THҮ-Y-VÂN đđ. Núi ở Th. Phước-tuy NV., chạy dài theo biển từ bãi Long-hải đến Bãi sau Vũng-tàu (Xt. Bãi-sau).

THҮ-Y-HOÀNG-ĐẾ nhđ. Vị vua đầu-tiên tự-xưng hoàng-đế ở Th., tên Dinh-tử-Chénh, vua nhà Tần; người đã gồm thầu 6 nước để thống-niết nước Th., đã cho xây Văn-lý trường-lành, từng đốt sách và chôn học-trò và đối với nước Nam, năm định-hợi (214 trTC), sai tướng Đồ-Thư đánh lấy Bác-Việt và Âu-lạc rồi chia vùng này ra làm ba: Nam-hải (Quảng-đông), Quế-lâm (Quảng-tây) và Tượng-quận (Bắc-Việt).

THҮ-Y-LIỀU sk. Cây bần, tên do Nguyễn-vương Phúc-Ánh dặt sau khi được Cai-việc Hạc (X. Trần-văn-Hạc) dâng một bùa mắm sống với trái bần.

THҮ-Y-TINH nhđ. X. Sơn-tinh.

THҮ-Y-DIỀN đđ. Một nước ở ph. Đ. bán đảo Scandinave, thuộc Bắc-Âu; Đ. và N. giáp Phần-lan, vịnh Bothnia và biển Ban-tich, T. giáp Na-uy, B. giáp Phần-lan; Thủ.: Stockholm; dt.: 449.165 csv.; ds.: 7.370.000 người (Suede hay Sweden).

THҮ-Y-NGUYÊN đđ. Một h. trong phủ Thiệu-hoá, Th. Thanh-hoá, nơi mà năm Ất-tỵ (1545) Trịnh-Kiêm dùng làm căn-cứ chiêu-mộ quân-sĩ phò Lê Trang-tông (1533-1548) đánh nhà Mạc.

THҮ-Y-SĨ đđ. Một nước ở Trung-Âu, Đ. giáp Ý-đại-lợi và Áo, T. giáp Pháp, N. giáp Ý-đại-lợi, B. giáp Đức; Thủ.: Berne; dt.: 41.295 csv.; ds.: 5.117.000 người (Schweiz, Suisse hay Svizzera).

THҮ-UYỄN XUÂN - QUANG vch. Ánh xuân vườn Thu-quang, tên bài thơ vịnh vườn Thu-quang ở ph. B. Hoàng-thành Hué, nằm ngăn sông Ngự-hà, thuộc địa-phận Hué-an bảy-giờ, thơ do vua Thiệu-trị làm, vườn ấy được liệt vào 20 thắng-cảnh ở Hué.

THỪA-THIÊN đđ. Một Th. ở TV. dưới vĩ-tuyến 17; Đ. giáp Nam-hải, T. giáp nước Lào, N. giáp Quảng-nam, B. giáp Quảng-trị; Thủ.: Hué, dt.: 4.528 csv.; ds.: 551.000 người; từ đời Lý và trước, nguyên là đất Chiêm-thành; nơi ấy có làng Nguyệt-hàn là quốc-dò Phật-thờ của Chiêm.

THƯƠNG-NGÔ đđ. Một trong chín Quận của Giao-chi-bộ do nhà Hán sau khi dứt nhà Triệu, đặt ra; nay là Th. Quảng-tây BV.

THƯỜNG-MẬU QUAN-CẠNH vch. Xem cày ở vườn Thường-mậu, tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh vườn Thường-mậu, 1 trong 20 thắng-cảnh ở Huế; vườn ở ph. N. tịch-diền, thuộc phường Tây-lộc, do vua Minh-mạng lập năm 1840 và ân-tứ cho vua Thiệu-trị làm nơi nghỉen-cứu kinh sử.

THƯỜNG-XUÂN đđ. t/m. châu của Th. Thanh-hóá TV., châu-trị ở xã Nhân-chàm, Tg. Nhân-sơn.

THƯỢNG-CỐ THỜI-ĐẠI sk. Lúc mà loài người còn man-dã, ăn lông ở lò; riêng ở nước Nam, trước Bắc-thuộc lần I.

THƯỢNG-LANG đđ. Một Châu trong Th. Cao-bằng BV., cùng 3 châu khác cùng Th. được chúa Trịnh nhường cho dòng-dõi nhà Mạc năm dinh-vi (1667) do sự can-thiệp của vua nhà Mân-Thanh; nhưng đến tháng 8 năm dinh-tỵ (1677) nhân có biến ở TH., chúa Trịnh sai quan quân đánh đuổi họ Mạc đi mà lấy lại.

THƯỢNG-TÂN-THỊ nhđ. Tên hiệu của Phan-quốc-Quang, người Thừa-thiên, làm giáo-học trong Nam, hay làm thơ quốc-văn đăng báo; được truyền-tụng nhưt là 10 bài Khuê-phụ-thán làm theo thề liên-hoàn, đặt mình vào địa-vị một bà phi của vua Thành-thái mà than thân trách phận khi nhà vua bị đầy ở đảo Réunion; mất ngày 7-7-1966.

TR

TRÀ-BÁT đđ. t/m. làng trong h. Đặng-xương, Th. Quảng-trị, nơi Nguyễn-Hoàng đóng binh từ năm canh-thìn (1570) đến năm bính-dần (1626) khi lệnh nẹn Chúa Trịnh từ Bắc vào.

TRÀ-BỒNG đđ. Con sông chảy từ h. Bình-sơn, Th. Quảng-ngãi đổ ra vịnh Dung-quất, thuộc biển Nam-hải.

TRÀ-CẦU đđ. Con sông chảy từ h. Đức-phò, Th. Quảng-ngãi ra biển Nam-hải.

TRÀ-CU đđ. Một tên riêng của Th. Pleiku.

TRÀ-CÚ đđ. Một Q. của Th. Vinh-bình (Trà-vinh cũ), có 8 xã.

TRÀ-CÚ-THƯỢNG đđ. Một trong các con kinh nối liền sông Vầm-cò-dông và sông Vầm-cò-tây.

TRÀ-HỒNG đđ. Một Q. của Th. Quảng-ngãi, có 13 liên-xã.

TRÀ-KHÚC đđ. Con sông bắt nguồn từ dãy Trường-sơn qua thị-trấn Sơn-hà rồi theo chiều Tn.-Đb. vồ Tl. Quảng-ngãi rồi đổ ra biển Nam-hải.

TRÀ-LANG đđ. Núi trong Th. Phú-yên TV.

TRÀ-LONG đđ. Một Châu trong Ph. Tương-dương, Th. Nghệ-an, nơi Bình-dịnh-vương đánh chiếm năm giáp-thìn (1424) trong lạy quân Minh để lấy lại thịnh-thố sau 6, 7 năm thua nhiều, được st.

TRÀ-MI đđ. Một Q. của Th. Quảng-nam, có 14 liên-xã.

TRÀ-ÔN đđ. Một Q. của Th. Phong-dinh (Cần-thơ cũ), có 10 xã.

TRÀ-SƠN đđ. X. Sơn-chà.

TRÀ-TOÀN nhđ. Vực Chiêm-thanh, năm canh-thìn (1470) đem binh đánhilly Hoá-châu; khiến Lê Thánh-tông phải thắn-chinh, illy của Thị-nại, phá thành Đà-bàn và bắt Trà-Toàn.

TRÀ-VINH đđ. Th. số 5 của Nam-kỳ thời Pháp-thuộc; từ 1956, được đổi tên là Vinh-bình (X. Vinh-bình).

TRÁC-THU-NGUYỄN (1881-1911) nhđ. Người Phước-kiến, giáo-sư, hội-viên Trung-quốc Cách-mạng đồng-minh-hội, tử-trận trong trận đánh tư-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẠCH-NGUYỄN TIẾU LỘC vch. Tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh rừng Tả-trạch-nguyễn, 1 trong 20 thắng-cảnh của Huế; chính nơi rừng này, năm tân-dậu (1801), đô-đốc Trương-phước-Phụng của Tây-sơn, khi đem binh từ Bình-dịnh và cứu Phố-xuân, đã hắt lương và hàng nhà Nguyễn.

TRANG-CHÂU nhđ. Tự Tử-hưu, biệt-hiệu Tất-viên, đời thường gọi Trang-tử (vì thuộc hàng chư-tử), một hiền-triết đời Chiêu-quốc TH., lấy chủ-nghĩa Yêm-thố dạy đời, chủ-trương rằng trong trời đất không có chi là lớn, là nhỏ, song hèn đều như nhau; dù tranh đua đánh đấu cũng không thoát khỏi cái chết (X. Trang-Châu mộng hồn-diệp. Trang-tử thứ vợ, Trang-tử cô bón PH. II).

TRÀNG-GIANG *đđ.* Tên đầm nước dài, trên đường Hồi-on—Tuy-hoà.

TRÀNG-BÀNG *đđ.* Một Q. của Th. Tây-ninh, có 7 xã.

TRANG BÙNG *nhđ.* X. Phùng-khắc-Khoan.

TRANG CỜ *nhđ.* Người làng Mô-trạch, h. Đường-hào, Th. Hải-duong BV., một tay cao cờ nhút vào đời Ông.

TRANG TRÌNH *nhđ.* X. Nguyễn-bình-Khiêm.

TRANH-ĐẾ *đđ.* Cửa một nhánh sông Tiền-giang mở ra biển Nam-hải, thuộc Th. Vĩnh-bình (Trà-vinh cũ).

TRÀN (1225-1400) *sk.* Một triều-dai của nước Nam, sau nhà Lý và trước nhà Hồ; 12 đời vua, 175 năm.

TRÀN-AN-BÌNH *nhđ.* Người Quảng-tây thuộc đời Minh, vì không thần-phục nhà Mân-Thanh nên cùng với Trần-thượng-Xuyên dấn bộ-hộ qua đầu Chùa Hiền (Nguyễn-phúc-Tân) và được đưa vào khai-khẩn vùng Cù-lao Phố (Biên-hoà) từ năm 1679.

TRÀN ANH-TÔNG (1293-1314) *nhđ.* Tên Thuyên, vua thứ tư nhà Trần, được vua cha là Nhân-tông truyền ngôi cho; người thông-minh, hay quyết-đoán, nhưng hay say rượu; có lần bị Thái-thượng-hoàng bắt tội, phải nhờ Đoàn-nhữ-Hài làm biếu chịu tội và từ đó chừa rượu ngay; năm giáp-dần (1314), truyền ngôi cho thái-tử Mạnh đê làm Thái-thượng-hoàng; đến canh-thân (1320) thì mất.

TRÀN-BÌNH *nhđ.* Một nhè lanh-dẹo đoàn Dân-chung tự-vệ ở Ba-động (Trà-vinh), cùng Lê-tấn-Kế nòi lên chống Pháp năm 1875, sau hoà-ước ký-kết ngày 27 tháng giêng năm giáp-tuất (1874) giữa Dupré và Lê-Tuấn, Nguyễn-văn-Tường.

TRÀN-BÌNH *nhđ.* Người đất Dương-võ TH., làm mưu-sĩ cho Sở Bá-vương Hạng-Tịch khi phạt Tân. Khi Bá-vương nghe lời Phem-Tăng mưu hại Bá-công Lưu-Bang, Trần-Bình nhiều phen tìm cách cứu Bá-công. Ngày bá Sở về Hán, Ông đi lâm đà kè cướp; đê bảo-toàn mạng sống, Ông cởi bỏ hết quần áo lại thuyền, đi mình không tìm xóm xin quần áo khác mặc, trước khi ra-mắt Bá-công (Xt. Dụ xuýt dù kỳ PH. II.).

TRÀN-BÌNH-TRỌNG *nhđ.* Đồng-dai Lê Đại-hành, phò Trần có công, được cải quốc-linh từ đời Ông-nội Ông; đời Trần Nhân-tông, Bình-Trọng được phong tước Bảo-nghĩa-vương, đeo ấn tiền-phong có phé quản Nguyễn. Trong trận ở sông Đà-mạc ở châu Mạn-trù, h. Đông-an, Th. Hưng-yên bảy-giờ, vì binh sĩ nàn bị giặc bắt; Ông nhjn ăn, giặc hỏi việc binh-cor cùng quốc-sự, Ông đều làm thính; Thoát-Hoan dù hàng và hỏi Ông có muốn được phong vương không, Ông trả lời mỉm đáp: « Ninh vi Nam-quỷ, bá vi Bắc-vương » (thì làm quỷ nước Nam chớ không thọ tước vương đất Bắc); Thoát-Hoan túng phài chém Ông.

TRÀN-CANH-TÂN (1889, 1911) *nhđ.* Người Phước-kien, sĩ-quan trong binh-đội Mân-Thanh, bí-mật tham-gia Trung-quốc Cách-mạng đồng-minh-hội, có dự trận đánh-tự-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911; sau đó, bị bắt và bị xử-tử; được chôn nơi Hoàng-hoa-túng và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRÀN-CẢNH *nhđ.* X. Trần Thái-tông.

TRÀN-CAO *nhđ.* Người tự-xưng cháu bà đời Trần Nghệ-tông (1370-1372) đã được nhà Minh lập lại nhà Trần trong khi Bình-định-vương Lê-Lợi nỗ-lực giải-phóng nước nhà khỏi ách đô-hộ của nhà Minh; năm 1428, được vua Minh phong làm An-nam quốc-vương; nhưng lòng người không phục, phải bỏ ngai trốn đi; bị quan quân bắt ép tu-sát.

TRÀN-CAO-VÂN (1866-1916) *nhđ.* Chính tên là Trần-công-Thợ, biệt-hiệu Hồng-việt, bí-danh Chánh-minh, người làng tư-phủ, Phủ Điện-bản, Th. Quảng-nam, tham-gia phong-trào Cần-vương từ năm kỵ-sửu (1889); năm 1909, bị bắt đày đi Côn-nôn vì can án trong phong-trào kháng-thuế; 1915, được tha và tiếp-tục hoạt-dộng chính-trị; 1916, cùng Thái-Phiên và vua Duy-tân âm-mưu khởi-nghĩa ở Huế; việc bại-lộ, bị xử chém (Xt. Trước bến Văñ-lâu PH. II.).

TRÀN-CÔNG-HUÂN *nhđ.* Người Cái-bè (Mỹ-tho), năm 1907 cùng với Phan-văn-Cù sang Nhựt, trao cho Cường-dà một số tiền to góp được ở miền Nam để ngài hoạt-dộng chính-trị ở hải-ngoại; được Cường-dà ban cho một tấm ảnh của ngài,

mặc long-bào, có đóng ấn ngọc và mang vè một dòng chữ :tổng đồng-bảo Nam-Việt. Về đến Sài-gòn, bị Pháp bắt tra-tấn gắt-gao.

TRẦN-CÔNG-LAI nhđ. Người h. Thuy-
nguyên (Thanh-hoa) thiền-cu vào Vĩnh-long
khi Nguyễn-phúc-Ánh khởi-binh, Ông đầu-
quân và làm Cai-dot; nhờ lập được nhiều
công, thăng lán tới Đô-thống-ché; sau theo
Tề-quân Lê-văn-Duyệt đóng quân ở Thanh-
hóa, Jánh với Tay-sơn 10 trận trong 8
tháng, bức giặc trào thành chạy trốn. Năm
Gia-long nguyên-niên, theo vua dẹp giặc
miền Bắc có công, được phong Sơn-nam-
hẹ Trần-thủ; năm Gia-long 12, được đổi
đi trần-thủ Thanh-hoa. Năm Minh-mạng 2,
được khai-phục chức Vệ-úy Trần-thủ Vĩnh-
thanh, vì trước đó, có tội bị buộc tù-chức.
Được ít lâu, thăng Thống-ché.

TRẦN-CÔNG-THƯỚC nhđ. Nguyên trước
tên Xán, người An-vy, Đông-an, chức Bình-
chương-sự vua Lê Hiển-tông. Ngày Bác-
binh-vương Nguyễn-Huệ thăng quân Thanh
và vào Thăng-long yết-kiện vua, chỉ có một
ông là được Bác-binh-vương nè phục vì
tài đức. Khi Trung-ương hoàng-đế Nhạc và
Bác-binh-vương Huệ có việc bất-hòa, ông
vâng lệnh vua Lê Chiêu-thống đê chiếu di
giêng-hoà. Huệ xem chiếu nỗi giận ném đi
và nẹt-nộ đe-dọe ông. Ông bình-tĩnh biện-
giải, không đe nhục mạng vua. Tướng Tay-
sơn là Ngõ-văn-Sở tâu xin giết ông; Huệ
sợ mắng tiếng giết người hiền, cho quân
đón thuyền đưa ông về Bắc. Nhưng thuyền
chìm giữa dòng, khiến ông và 18 người
tuỳ-tùng đều chết đắm.

TRẦN-CHÁNH - CHIẾU (Gilbert) nhđ.
Nguyên là nhà giáo được chuyển qua
ngạch hành-chánh, chức Tri-phủ ở Rạch-giá
(Kiên-giang); năm 1907 đã cùng với Xã
Định lập hội Minh-tâm làm cơ-sở hoạt động
chánh-trị khắp Nam-kỳ để hướng-ứng phong-
trào Duy-tân; bị bắt tại Long-xuyên nhưng
được toà đại-hình miễn-tổ.

TRẦN-CHÂN nhđ. Người h. Tử-liêm (nay
là Hà-dông), xuất-thôn Đô-lye-si, chức
Thiết-sơn-bá đời vua Lê Chiêu-tông. Năm
Quang-thiệu (1516), ở Hải-duong có Trần-
Tung nổi loạn, đem binh chiếm Thăng-long
lầm vua và xưng hiệu Thiên-ứng. Vua Chiêu-
tông phải chạy ra Đồng-kinh. Trần-Chân

mở được 5,6 ngàn hương-bin, khởi-nghiê
đánh bại Trần-Tung, rước vua về Thăng-
long. Vua thường công, trao hết quyền-bính
cho Ông. Lúc ấy, có bốn quyền-thần là
Chử-Khai, Trịnh-Hựu và Ngò-Bình dom câu
phong-đao: Trần hữu nhất nhẫn, vi thiên-
hệ quan; thố dầu hò vĩ, tể thế an dân
(Họ Trần có một người, làm vua thiên-hệ;
đầu thố đuổi hùm, giúp yên mọi ngả) mà
mặt-lau với vua, và bàn đà là diêm ứng
cuối năm dần sang đầu năm mão, Trần-Chân
sẽ cướp ngôi; vây nén giết và truóc. Vua
nghe lời, đặt Ông vào cung rồi phục quân
bắt giết. Bộ-tướng Ông là Hoàng-duy-Nhạc,
Nguyễn-Kinh, Nguyễn-Áng bèn dấy loạn,
khiến vua phải chạy ra Bồ-dề lánh nạn và
sai người dụ bọn người làm phản. Duy-Nhạc
xin giết bọn quyền-thần; vua ý lời, giặc
mới yên.

TRẦN-ĐIỆN nhđ. X. Trần-Điền.

TRẦN-DỤ-TÔNG (1341-1369) nhđ. Tên
Hạo, con thứ 10 vua Trần Minh-tông, nối
ngôi anh là Trần Hiển-tông, và là vua thứ
7 nhà Trần; từ khi lên ngôi, quyền-chánh
đều trong tay Thái-thượng-hoàng; từ khi
Thái-thượng-hoàng mất (1358), Dụ-tông
hoang-dâm và-dụ, bỏ phò việc triều-chính,
thế nước suy-vi; nhiều lần bị quân Cai-iêm
sang quấy-nhiều.

TRẦN DUỆ-TÔNG (1374-1377) nhđ. Tên
Cánh, con thứ 12 vua Trần Minh-tông, em
khác mẹ với Trần Nghệ-tông và là vua thứ
10 nhà Trần. Năm 1377, thân-chinh
đánh Chiêm-thanh và bị tử-trận tại Đô-bàn.

TRẦN-DỮ-HUỲNH (1887- 1911) nhđ.
Người Phước-kiến, du-học-sinh ở Nhựt,
về nước tham-gia cách-mạng; bị bắt xứ-
tử sau trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-
Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911;
được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được
khắc tên vào bia liệt-st dụng nơi ấy.

TRẦN-ĐÌNH-TÚC nhđ. Người h. Do-linh,
Th. Quang-tri, đỗ Hương-tiến năm Thiệu-
tri 2 (1842), làm quan từ đời Thiệu-tri
đến đời Thành-thái; lập được nhiều công
trong việc khai-hoang ở Quảng-tri
và Thủ-thiên; khi công-cán ở Hương-
cảng và, Ông có dâng vua Tự-đức một lè
sờ, đại-khai bảy-tổ cái-hei của việc bể-quan
tả-cảng và xin vua chấn-chinh việc nước
theo chiếu vân-minh tiền-bộ của thô-giới.
Trong việc bang-giao với quân viễn-chinh

Pháp, nhứt là trước muu-mô xảo-quyết của dối-phương, ông tỏ ra rất sáng-suốt và cương-quyết, nên lầy lại được các thành Hả-nội, Nam-định và Ninh-bình đã thất-thứ về tay Pháp. Mất năm Thành-thái 4 (1892).

TRẦN-DIỀN nhđ. Người sống vào thế-kỷ VI, cùng hai em là Trần-Hoà và Trần-Diên học được nghề chế vât trang-sức bằng vàng bạc ở TH. về phò-biển trong nước, được thợ-bạc tân làm tiên-sz.

TRẦN-ĐỨC-TÀI nhđ. Đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dảng, một trong các nhà lãnh-đạo cuộc khởi-nghĩa Yên-báy ngày 10-2-1930, bị Hội-dồng đă-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lén án tử-hình.

TRẦN HIẾN-TÔNG (1329-1341) nhđ. Tên Vượng, con dòng thứ vua Trần Minh-tông, được vua cha là Minh-tông truyền ngôi hồi 10 tuổi, nhưng quyền chính đều trong tay vua cha; ngài là vua thứ 6 nhà Trần.

TRẦN-ĐÔNG-PHONG nhđ. Một thanh-niên nhiệt-thành với phong-trào Duy-tân, lâm phen bị tù dày; ra tù gặp phong-trào Đặng-du, bèn đổi tên là Trần-chí-Sa, lén sang Nhợt-du-học; khi hay tin nhì, cha bị Pháp khùng-bố, nhiều đòng-chí bị lén đoạn-dầu-dài, phẫn chí quá, ông vào một ngõ chùa ở Đông-kinh, mồ bưng tự-sát.

TRẦN-HIỆP nhđ. Bình-bộ thưong-thor triều Minh TH; năm giáp-thìn (1424), vâng mọng vua sang VN. thay Hoàng-Phúc dẹp cuộc khởi-nghĩa của Bình-định-vương Lê-Lợi; bị tướng của Vương là Định-Lê chém ở Tuy-động.

TRẦN-HOÀ nhđ. X. Trần-Điền.

TRẦN-HOÀNG nhđ. X. Trần Thanh-tông.

TRẦN-HUYỀN-TRANG (595-664) nhđ. Tục gọi Tam-tạng, một nhà sư đời Đường Thái-tông TH. (627-650), một minh quâ nước Thiên-trúc (Ấn-dộ) ở học chữ Phạn và tiếng nước ấy, rồi dịch hết ba tạng kinh Phật, tất-cả trải 13 năm, cộng với 2 năm bận đi và 2 năm bận vâ (từ năm 629 tới năm 645) là 17 năm, đam vâ TH. 657 bộ kinh, 6 tượng Phật và 150 xá-lợi-tử (tinh-cốt Phật Như-lai); mất ngày mồng 5 tháng 2 năm giáp-tý (664) tại chùa Ngọc-hoa ở Trường-an và an-táng tại Bạch-lộc-nguyên; có một triệu người đưa đám và hơn 30

ngàn người cát nhè cu-tang quanh mộ-phần.

TRẦN HƯNG-ĐẠO nhđ. X. Trần-quốc-Tuấn.

TRẦN-HƯNG-ĐẠT nhđ. Người h. Hương-trà, Th. Thủe-thiên, chúa Hán-lâm-viên đời chúa Đinh-vương Nguyễn-phúc-Thuần; khi nhà Nguyễn bị chúa Trịnh và Tây-sơn đánh bặt vào Nam, ông lui về vườn ở làn một lúc rồi lén vào Nam phò Nguyễn-vương phúc-Ánh; ông là thân-sinh bà Thuận-thiên Cao hoàng-hậu (vợ cù vua Gia-long).

TRẦN-ÍCH-TÁC nhđ. Con thứ vua Trần Thái-tông, chúa Chiêu-quốc-công; đời Trần Nhân-tông, cam tâm đầu giặc Nguyên khi Hưng-dạo-vương bại-binh; hồi lần được theo thái-tử Thoát-Hoan về Nam để làm An-nam quốc-vương theo sự tấn-phong của vua Nguyên nhưng đều thất-bại, phải trốn về TH. sống với 500 mỗ ruộng tại Hàm-dương do vua Nguyên cấp; mất nơi ấy và thọ 70 tuổi.

TRẦN-KIM-PHUNG nhđ. Tục gọi cô Hai Hòn, người hiếu-học, thông-minh, lừng danh trên vân-dàn miền Nam vâ tài làm thơ Đường hoặt-bát và mẫn-tiệp; đồng-thời với Sương Nguyễn-anh.

TRẦN-KẾ-XƯƠNG nhđ. X. Trần-tế-Xương.

TRẦN-KHÀ-QUÂN (1887- 1911) nhđ. Người Phước-kiến TH, một thanh-niên hiếu-học, thông-cả Anh-văn và Đức-văn, lại can-dâm phi-thường, dám mặt mình ám-sát hụt Nhiếp-chính-vương nhà Thanh tại tư-dinh rồi trốn sang du-học ở Nhợt; khi phong-trào cách-mạng rầm-rột ở TH., lén vâ nước tham-dự trận tấn-công tư-dinh Tòng - đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 nhưng chẳng may bị bắt; khi bước lên đoạn-dầu-dài, Trần đã hùng-dũng cất tiếng hô to: «Chúng tôi chưa thất-bại, đồng-bèo hãy cố-gắng tiến-lên!» Được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-KHÁNH-DƯ nhđ. Tôn-thất nhà Trần, chúa Nhân-huệ-vương đời Trần Thánh-tông (1258-1278); khi giặc Nguyên qua đánh lán-dồn, lập-kích được giặc, được vua nhận làm Thiên-tử nghĩa-nam; nhân-dẹp được giặc Mường, được phong Phiêu-kỵ đại-tướng-quân, tước Thương-vị-hầu.

Sau có tội, bị cách, v.v Chi-linh đốt than bén. Năm Thiệu-hưng 4 (1282) vua Trần Nhàn-tông tránh giặc Nguyên ra ở Bình-than, gặp ông đang chờ than để bán; vua cảm-dộng, thâu-nhận làm Phó-tướng-quân. Năm Trùng-hưng 3 (1287), thất-bại trên Vạn-dòn, bị Thái-thượng-hoàng bắt tội, cho xiềng lại giải về. Ông chịu tội, nhưng xin cho lập công chuộc tội, rồi thâu góp tiền-binh, đón thuyền tài-lương của giặc mà đánh được trọn thắng; nhờ đó, Hưng-dạo-vương thắng được trận Bạch-dâng. Ông mất vào đời vua Trần Minh-tông.

TRẦN-KHÁT-CHÂN nhđ. Người h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hoa, dòng-dời Trần-bình-Trọng, chức Thượng-tướng-quân nhà Trần; đời vua Trần Thuận-lông (1388-1398), giữ chức Đô-tướng, dẫn quân ngăn chông quân Chiêm ra Bắc, giết được vua Chiêm là Chế-bông-Nga tại sông Hồi-triều tức sông Luộc, thuộc hai Th. Thái-bình và Hưng-yên năm 1390; năm 1399, khi Quý-Lý lâm-le soán ngôi nhà Trần, ông lập mưu cùng Trần-nguyên-Hăng, sai Phạm-ngưu-Tất thích-khách Quý-Lý. Chẳng may việc bại-lộ, cả bọn đều bị Quý-Lý hành-quyết.

TRẦN-KHẮC-CHUNG nhđ. Người Giáp-sơn, thực-danh là Đô-khắc-Chung, chức Chi-hậu cuộc-thủ đời vua Trần Nhàn-tông (1279-1293); nhân tình-nguyên đi dò tình-hình quân Ô-mã-nhi đang đánh phá Vũ-ninh; và dự trận đánh thắng quân Nguyên, được thăng chức Hành-khiêm và được nhập quốc-tính là họ Trần; đời Anh-tông (1293-1314) được thăng Thượng-thor Tà-bộc-xẹ. Năm mậu-thân (1308) vâng lệnh vua sang Chiêm-thành tìm cách rước được công-chúa Huyền-Trần về nước sau khi vua Chiêm là Chế-Mân chết. Ông mất năm Khai-hưu 2 (1330) nhầm đời vua Trần Hiến-tông.

TRẦN-KHÂM nhđ. X. Trần Nhàn-tông.

TRẦN-LÂM nhđ. Vị Sứ-quản chiêm giữ Bồ-hai-khâu (Thái-bình) đời Ngũ-một; sau trao binh-quyền cho Đinh-bộ-Linh đánh dẹp các sứ-quản khác.

TRẦN-LIỀU nhđ. Con Trần-Thừa, cháu gọi Trần hoàng-hậu (vợ vua Lý Huệ-tông) bằng cô; chồng Thuận-thiên công-chúa (con gái lớn vua Huệ-tông); sau, khi Lý Chiêu-hoàng nhường ngôi cho chồng là Trần-Cảnh rồi. Trần-thiên-Đô bắt vợ Trần-Liều (tức Thuận-thiên công-chúa) gả cho Trần-Cảnh

vì Chiêu-hoàng không con; mà Thuận-thiên công-chúa thì đã có thai với Liễu được 3 tháng rồi. Vì có ấy, Liễu tức giận nồi loạn; nhưng được vua Thái-tông (tức Trần-Cảnh) chia đất và phong làm An-sinh-vương.

TRẦN-LÝ nhđ. Nhà chèo-lưới làng Túc-mạc, h. Mỹ-lộc, phủ Xuân-trường, Th. Nam-dịnh; nhân thời loạn, tự-lập dân-chúng di cướp phá; thái-tử Sam, con vua Lý Cao-tông chạy loạn Quách-Bắc tới đây, lấy con gái ông. Ông phò thái-tử về triều dẹp loạn rồi rước vua Cao-tông về triều làm vua lại (1209); sau thái-tử Sam nối ngôi vua cha, phong Trần-thi làm hoàng-hậu, vi-cánh họ Trần bắt đầu tham-chinh, gây mầm-mống cho nhà Trần thay nhà Lý sau này.

TRẦN-LƯU nhđ. Người h. Thụy-nguyên, Th. Thanh-hoa, theo Bình-dịnh-vương Lê-Lợi từ kinh khôi-nghĩa ở Lem-sơn và lập được nhiều chiến-công hiền-hách, đáng khen nhứt là trận đánh ở Mẽ-yên, chém được Liễu-Thăng.

TRẦN-MINH-TÔNG (1314-1329) nhđ. Vua thứ 5 nhà Trần, tên Ánh (có sách chép là Mạnh), nối ngôi vua cha là Trần-Anh-tông; vốn người nhàn-hậu, thương dân, năm 1315 ra luật cấm người cùng họ thưa-kiện nhau; 1323, bà tymb xâm-mình quân-si; năm kỷ-lỵ (1329), nhường ngôi cho thái-tử Vượng.

TRẦN-NGỌC-LẦU nhđ. Cũng có tên Ngọc-Dung, Ngọc-Bích và ba Lào, con thủ-khoa Trần-xuân-Xanh, sinh-quán ở Vĩnh-long, người tài-hoa nhưng bạc-phuoc, văn-thơ teo-nhẽ nhưng sỹ-phận long-dong, phải kết duyên với một quan thám-phán Pháp; chồng chết, bà toan tái-giê với người yêu cũ, nhưng người này lại có vợ khác.

TRẦN-NGÔ-LANG nhđ. Người Mô-sô, chức thiếu-uy đời Trần Dụ-tông. Khi Dương-nhật-Lê tiếm ngôi nhà Trần, ông già và trung-thành với Nhật-Lê; đã có thể giúp ngầm Cung-dịnh-vương lúc ấy đang lánh hoạ và luồn-luân bị Nhật-Lê cho người tìm bắt. Khi Cung-dịnh-vương có dù binh-lực từ Đè-giêng đánh rốc tới Đông-bờ-dầu, ông gạt Nhật-Lê cho Cung-dịnh-vương bắt được và giam tại Giang-khâu. Nhật-Lê bị bắt giận lắm, nhưng già và không biếp đao nơi ông mà bị bắt, gạt ông đến gần rồi

thình-linh đánh ông chết ngay.

TRẦN-NGUYỄN-ĐÁN (1320-1390) nhđ. Hiệu Bằng-hồ, cháu tông-tôn của Trần-quang-Khai, nhờ kết thông-gia với Hồ-quý-Lý mà dòng-doi được an-toàn, kỳ-du đầu bi Quý-Lý tìm cách giết cả; năm Ất-sửu (1385), biết Quý-Lý sắp soán-vị, ông lui về ở ẩn núi Côn-son (Hải-dương), cùng với vua Nghệ-tông ngâm thi vịnh nguyệt. Ông còn lưu lại tập thơ *Bằng-hồ ngope-héc*.

TRẦN-NGUYỄN-HÂN nhđ. Người ở Lập-thach, theo Bình-dịnh-vương Lê-Lợi lập được nhiều công-trận khi đánh với quân Minh, nhút là họ hai thành ở hai chầu Tần-bình và Thuận-hoa năm Ất-ty (1425). Khi đuổi hết quân Minh, nghiệp Lê đã định, luận công thăng-thưởng thì ông được đứng hàng nhì, lãnh chức tướng - quân. Sau bị người gièm-phê mà phải lội chét chém.

TRẦN-NGUYỄN-TRÁC nhđ. Con thứ vua Trần Anh-tông, chúa Cung-tịnh đại-vương đời vua Minh-tông; chúa Thái-uý Tề-tướng-quốc đời Du-tông. Khi Dương-nhật-Lễ soán ngôi, phong ông làm Thượng-tướng-quân Thái-tề. Nhưng không vì chức cao mà quên thù nhau, ông lập mưu với Nguyễn-Tiết và Thiện-ninh công-chúa, nứa đêm đem các tôn-thất vào cung bắt Nhật-Lễ; nhưng Nhật-Lễ trốn khỏi và qua ngày sau, sai quân tìm ông bắt giết.

TRẦN NGHỆ - TÔNG (1370-1372) nhđ. Vua thứ 8 nhà Trần, con vua Minh-tông, tên Phu, nối ngôi anh là Du-tông. Tuy làm vua, quyền chánh đều trong tay Hồ-quý-Lý. Năm nhâm-lý (1372), truyền ngôi cho em là Du. Mất năm giáp-tuất (1394), ở ngôi vua 3 năm, làm Thái-thượng-hoàng 23 năm, thọ 74 tuổi.

TRẦN NHÂN - TÔNG (1279-1293) nhđ. Tên Khâm, vua thứ 3 nhà Trần, thông-minh, quả-quyết, hai lần chống quân Nguyên đều thắng, một lần thân-chinh dẹp giặc Lào, hứa gả con cho vua Chiêu-dê mờ-mang bờ-cõi; năm 1293, truyền ngôi cho thái-tử sau 14 năm trị-vì, sống trên 15 năm ở ngôi Thái-thượng-hoàng, mất năm mậu-thân (1308) thọ 51 tuổi.

TRẦN-NHẬT-DUẬT (1253 - 1330) nhđ. Con thứ 6 vua Trần Thái-tông, hiệu Chiêu-

vân, học rộng biết nhiều, theo nhiều thứ tiếng ngoại-quốc, lại dung-cảm hơn người; năm Thiệu-bảo (1279), một người mệt ngựa vào mện Đà-giang, dùng thô-ngữ dù hàng tướng giặc là Trịnh-giác-Một được thành-công; năm Ất-dậu (1285) đánh thắng tướng Nguyên là Tso-Đô tại bến Hàm-tử. Trái thòi 4 đời vua là Nhân-tông, Anh-tông, Minh-tông và Hiển-tông, lập nhiều công lao quan đến chúa Tà-thánh Thái-su; mất năm Khai-hựu 4 (1332), thọ 77 tuổi.

TRẦN-PHÁT-VIỆM (1880-1911) nhđ. Người Phước-kien, giáo-su, từ-trận trong trận đánh tu-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng ngày 29-3-1911, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia-liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN PHÉ-ĐỀ (1377-1388) nhđ. Vua thứ 10 nhà Trần, tên Hiện, con Du-tông, được Thái-thượng-hoàng (vua Nghệ-tông khi trước) lập lên làm vua khi Du-tông đi đánh Chiêm-thanh và chết trận nơi ấy. Tuy làm vua, quyền-hành đều trong tay Thái-thượng-hoàng và Hồ-quý-Lý. Nhân mưu giết Quý-Lý nên bị phế và bị thắt cổ chết.

TRẦN-PHÙ-NHÂN nhđ. Người Quàng-dông, kiều-ngụ ở Nam-dương, về nước hoạt-động cách-mạng bị nhà đương-cuộc Quàng-châu bắt tra khảo què cả hai chân, nhưng vẫn tìm cách trốn khỏi và tiếp-tục tò-chức trận đánh ngày 29-3-1911 tại tu-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng. Tuy không bón-thân dù trận đánh, vẫn bị bắt sau đó và đưa lên đoạn-dầu-đài; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN - PHÚC (1875 - 1911) nhđ. Người Quàng-dông, thợ máy ở VN.. về nước hoạt-động cách-mạng; tử-trận ngày 29-3-1911 trước tu-dinh Tòng-đốc Lưỡng-Quảng; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-QUANG-CHÂU nhđ. Người Phù-kinh, Gia-bình, doan-trưởng dân-quân tư-vệ nơi ấy để chống Tây-sơn; khi vua Chiêu-thống chạy tới Siêu-loại, ông rước vua về Chi-linh và ngày đêm bảo-vệ chống với Tây-sơn cho đến ngày vua được Tân-si-Nghị cứu và rước về Thăng-long. Ông theo vè triều và được phong làm Trần-thủ Kinh-bắc. Khi Chiêu-thống chạy sang TH., ông thu gop tàn-quân trong vùng Hải-dương và Bắc-ninh, cỵ với Tây-sơn mấy năm rồi bị hại.

TRẦN-QUANG-DIỆU nhđ. Tướng tài của Tây-sơn, chức Thái-phó, một trong tứ-trụ đại-thần triều vua Cảnh-thịnh (1792-1802); nhiều lần đánh với Nguyễn-vương Phúc-Ánh tại đồng-trong; vây Quy-nhon hơn hai năm, bức-tú Võ-Tánh và Ngũ-lũng-Châu; tháng ba năm nhâm-thuất (1802), hay tin Phú-xuân thất-thủ, vội bỏ Quy-nhon do đường Lào ra Nghệ-an hộ-binh với Cảnh-thịnh; nhưng chưa đến nơi, Nghệ-an đã thất-thủ; phải cùng vợ là Bùi-thị-Xuân lui về h. Thanh-chương và bị bắt tại đó.

TRẦN-QUANG-HOÁN nhđ. Thuộc đảng Văn-thân Nghệ-an, nòi lèn chống Pháp sau hoà-ước 27-1-1874, đánh lấy Hà-tĩnh và vây phủ Diên-chau từ tháng 2 tới tháng 6 năm 1874; bị Nguyễn-văn-Tường và Lê-bá-Thiện đem binh triều từ Huế ra đánh dẹp.

TRẦN-QUANG - KHẢI (1239-1294) nhđ. Con thứ 3 vua Trần Thái-tông, người thông minh, học rộng, biết nhiều thứ tiếng, chức Tướng-quốc thái-uý tông-thiên-ho-sy đời vua Thánh-tông; đời Nhân-tông, chức Thượng-tướng-quân; khi Tosa-Đô dẫn quân Nguyên qua đánh và hai vua Thánh-tông và Nhân-tông phải bỏ Thăng-long chạy, ông đem binh theo hộ-vệ; khi hai vua ở yên nơi, ông cùng Hoài-văn-hầu Trần-quốc Toản trả lại phá được giặc ở bến Chương-dương, đoạt lại thành Thăng-long; các đao binh khác thưa-thắng đánh riết-tới, chém được Tosa-Đô và bắt mấy vạn quân Nguyên (Xt. Cầm Hò Hầm-tử-quan PH. II).

TRẦN-QUANG-RIỀU nhđ. Đặng-viên Việt-nam Quốc-dân-dàng, chỉ-huy trận đánh huyện Vĩnh-bảo, Th. Hải-dương BV., giết tri-huyệng Hoàng-gia-Mô ngày 16-2-1930.

TRẦN-QUÝ nhđ. Người học được nghề dệt vào triều vua Minh-mạng (1820-1841), được người cùng nghề tôn làm tiên-sư.

TRẦN-QUÝ-KHOÁCH nhđ. Tôn-thất nhđ Trần, khởi binh đánh quân Minh sau khi nhà Hồ bị diệt, từ 1403 đến 1413, xưng vương, hiệu Trùng-quang; sau hợp binh với Giản-định-dế thành Trương-Phụ nhiều trận. Nhưng vì binh ít lương thiêng, bị quân Trương-Phụ bắt giải về TH.; giữa đường, nhảy xuống biển tự-tện.

TRẦN-QUÝ nhđ. X. Giản-định-dế.

TRẦN-QUỐC-CHÂN nhđ. Chức Huệ-võ-vương đời Trần Minh-tông, cha vợ vua;

năm mậu-ngũ (1318), vắng lệnh vua cùng Phạm-ngũ-Lão cử binh đánh Chiêm-thành, khiến vua Chiêm là Chi-Năng phải bỏ thành chạy. Sau bị phe bá thú-phi vu-cáo mưu phản nên phải tội giiam tối chết; (có sách chép tên ông là Điền).

TRẦN-QUỐC-ĐIỀN nhđ. X. Trần-quốc-Chân.

TRẦN-QUỐC-TOẢN nhđ. Tôn-thất nhđ Trần, chức Hoài-văn-hầu, Phó-tướng của Chiêu-văn-vương Trần-nhật-Duật; đời vua Trần Nhân-tông (1279-1293), có công dẹp giặc Nguyên dưới quyền điều-khiển của Hùng-dạo-vương. (Xt. Lê cờ Hoài-văn PH. II).

TRẦN-QUỐC-TUẤN nhđ. Con của An-sinh-vương Trần-Liêu, làm tướng cho nhà Trần trải 3 đời vua: Thái-tông, Thánh-tông và Nhân-tông, một lần triệu-lập Hội-nghi Diên-hồng, hai lần truyền hịch khich-dông, tướng-sĩ và toàn-dân chống xâm-lăng, mởi tay ông điều binh và cả thảng quân Nguyên trong các trận Hàm-tử, Chirong-dương, Tay-kết, Văn-dân và Bạch-dâng. Mất năm canh-tý (1300) ngày 20 tháng 8 ở Vạn-kiep.

TRẦN-TÀI (1881-1911) nhđ. Hoa-kieu ở Hải-phòng, và nước tham-gia cách-mạng và bị bắt sau trận tấn-công tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911; bị xử-tử, được chôn tại Hoàng-hoa-chưởng và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-TẤN nhđ. Người Nghệ-an, chán tú-tài, cùng với Đặng-nhu-Mai đứng lên trước hét-lập đảng Văn-thân, gởi hịch Bình-tây-sát-tả, di kháp nơi sau ngày hoà-ước 27-1-1874 được ký-kết, đã kêu gọi sĩ-phu chống Pháp và những ngườ. có đao-Da-tô đã giúp Pháp lầy đất VN.

TRẦN-TẾ-XƯƠNG (1870-1906) nhđ Tự Tứ-thịnh, hiệu Vị-thanh (có sách chép là Trần-kế-Xương), người làng Vị-xuyên, h. Mỹ-lộc, Th. Nam-dịnh, con ông Trần-kế-Nhuận, chức Tự-thusa; đỗ tú-tài năm Thành-thái 6 (1894), tính người phóng-khoáng bướng-binh, không chịu cầu-thúc vào một quy-thức nhút-dịnh nên sau nhiều lần đi thi đều phạm trường-qу mà bị đánh rót mài; cảnh nghèo túng khiến ông có nhiều bài thơ tả thanh-thể long-dòng, deng-dở với

giọng chua cay; Ông cũng hay mỉa-mai những thói rởm, tật xấu, già-dỗi, bô-bẹc của người đời, lại có tài xuất-khau thành chương rất tự-nhiên và linh-hoạt.

TRẦN-TIỀN-THÀNH nhđ. Tề-tiên là người Phước-kien, làm quan triều Minh TH., vì không thần-phục nhà Thanh, qua VN. lánh nạn và được cho ở làng Minh-hương, h. Hương-trà, Th. Thủ-thiên. Ông đỗ tiến-sĩ năm Minh-mạng 19 (1838), làm Án-sát-sứ Thanh-hoá đời vua Thiệu-trị; đời Tự-đức, làm đán Công-bộ thương-thơ, sung qua Cơ-mật-viện đại-thần; năm Tự-đức 17 (1864), sung Khâm-sai toàn-quyền Phó-sú cùng với Chánh-sú Phan-thanh-Giản hội-thương với Pháp đàm-chuộc các Th. Nam-kỳ; năm Tự-đức 36 (1883), thụ di-chiếu cùng với Tân-thất-Thuyết và Nguyễn-văn-Tường sung chức Phụ-chính đại-thần cho Tự-quân Dực-đức; nhưng Thuyết và Tường lấy có Dực-đức đã bị tiễn-dé chê không xứng-đáng, nên lập Lạng-quốc-công Hồng-Dật, đặt niên-hiện Hiệp-hoà; vì binh-quyền trong tay hai người này, Trần-tiền-Thành đành chịu. Nhưng chỉ 4 tháng sau, Thuyết và Tường lại giết vua Hiệp-hoà, đồng-thời cũng cho người ám-sát Ông luôn.

TRẦN-TUẤN-KHÁI nhđ. Hips Á-nam, một nhà thơ hiện-đại, có trước-lác *Duyên-nợ phù-sinh*, *Bút-quan-hoài*. Với sơn-hà và được nỗi danh với bài *Anh Khoa*.

TRẦN-TƯƠNG-CÔNG nhđ. Người làng Bình-vọng, phủ Thường-tín, Th. Hà-đông, làm quan dưới triều vua Lê Nhân-tông (1443-1460), được vua sai sang TH. tìm nghề mới lẹ; vài năm sau, Ông trở về với nghề dùng nhựa sơn dẽ tó hoa, và từ đó, nghề dùng nhựa sơn rất được bành-trướng trong xứ.

TRẦN THÁI-TÔNG (1225 - 1258) nhđ. Vua đầu-tiên nhà Trần, tên Trần-Cánh, con thứ Trần-Thừa, được quyền-thần đời Lý Chiêu-hoàng là Trần-thủ-Độ sáp-dặt cho lấy Lý Chiêu-hoàng và ép Chiêu-hoàng nhường ngôi cho; nhưng chỉ ít lâu sau, cũng do Thủ-Độ sáp-dặt, gả Lý cho Lê-phụ-Trần mặc dầu lúc ấy bà đã được tấn-phong là Chiêu-thánh hoàng-hậu, đế vua lấy chị dâu (cũng là chị vợ) là Thuận-thánh công-chúa, mặc dầu bà này đã có thai với chồng là Trần-Liêu, anh ruột của mình. Tuy-nhiên, về chính-sự, lại là đời vua có

công nhiều với đất nước trong việc định lề, chế-hình, đặt khoa thi văn, v.v...).

TRẦN - THANH - TRÙ (1881-1911) nhđ. Người Phước-kien, từ-trận khi dư cuộc tấn-công tu-dinh Tông-dốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 để mở màn cho cuộc cách-mạng Tân-hội; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN THÁNH-TÔNG (1258-1278) nhđ. Vua thứ 2 nhà Trần, tên Hoằng, con đích vua Thái-tông; người nhân-tử, trung-hậu, thương anh em, siêng lo việc nước; bồ ngoái tuy thần-phục nhà Nguyên, bên trong vẫn chuẫn-bị ngăn-chông nạn xâm-lăng; năm 1278, truyền ngôi cho thái-tử Khâm rồi về ở Thiên-tường làm Thái-thượng-hoàng; tuy nhiên, khi chống Nguyên, ngài vẫn tích-cực tham-chính.

TRẦN-THIÊM-BÌNH nhđ. Nguyên là Trần-Khang đời tên, năm 1400 trốn sang TH. tự-xưng con vua Trần Nghệ-tông, xin nhà Minh can-thiệp việc Hồ-quý-Lý đe dọa ngôi nhà Trần; năm bình-luất (1406) được nhà Minh cho đốc-tướng Hán-Quan với 5.000 quân đưa về nước, mở đầu cuộc xâm-lăng nước Nam; nhưng bị Quý-Lý sei tướng dồn cửa Chi-lêng đánh bại quân Minh và giết Thiêm-Bình.

TRẦN THIẾU-ĐÉ (1398-1400) nhđ. Vua thứ 12 nhà Trần, tên Án, con trưởng vua Thuận-tông, lên ngôi hồi 3 tuổi, mọi việc triều-chính đều trong tay Hồ-quý-Lý; đến 5 tuổi, bị Quý-Lý phế làm Bảo-ninh đại-vương, châm-dứt nhà Trần.

TRẦN-THỦ-ĐỘ nhđ. Người làng Túc-mặc, h. Mỹ-lộc, phủ Thiên-trường (Nam-dịnh), em họ hoàng-hậu vua Lý Huệ-tông (1211-1225), được phong Điện-liên chi-huy-sú năm giáp-thân (1224), nắm cả quyền chính cuối đời vua Huệ-tông và mưu cướp ngôi nhà Lý nên khi Lý Chiêu-hoàng nối ngôi cha (1225), Ông cho cháu là Trần-Cánh lấy Chiêu-hoàng. Tháng chạp năm ấy, Chiêu-hoàng nhường ngôi cho chồng, khiến giang-san nhà Lý thành cơ-nghiệp nhà Trần. Trần-Cánh tuy làm vua, nhưng quyền chính đều trong tay Thủ-Độ. Một tay Ông tiêu-diệt cả họ Lý, lại làm loạn cả luân-thường trong thâm-cung đà họ Trần không phải lấy họ khác. Tuy nhiên, Ông có công chính-dốn mọi việc làm cho nước Nam được hùng-

cường; và sau mới chống nổi giặc Nguyên.

TRẦN-THUẬN-TÔNG (1388-1398) nhđ.

Vua thứ 11 nhà Trần, tên Ngung, con út vua Nghệ-tông, bị Hồ-quý-Lý chuyen-quyền suốt thời-kỳ tại-nghỉ; năm 1398, bị Quý-Lý ép nhuờng ngôi cho con mồi 3 tuổi rồi di tu tiên ở quán Ngọc-thanh trên núi Đại-lai, Th. Thanh-hóe; cuối-cùng, bị Quý-Lý cho người bắt và chết.

TRẦN-THÙA nhđ. Con nhà phuруг chài, anh vợ vua Lý Huệ-tông, cha Trần-Liêu và Trần-Cảnh, được vào cung làm nội-thị; năm quý-mùi (1223) được phong phụ-quốc thái-uý.

TRẦN-THƯỢNG-XUYÊN nhđ. Nguyễn Tông-binh cháu Cao, cháu Lôi và cháu Liêm thuộc Th. Quảng-dông TH., vì không thèn-phục nhà Mân-Thanh, sang VN. xin trú-ngụ từ năm kỷ-vi (1679), được chúa Hiển cho vào khai-khẩn đất Đông-phố (Gia-dịnh) mà lập-nghiệp; đến年底 chúa Nghia, được làm Đô-đốc Phan-trần-dinh; năm giáp- ngọ (1714), đỗ binh can-thiệp nội-loạn Chân-lẹp, đánh đuổi loạn-tướng và binh ngoại-viên Xiêm-le rồi lập Nặc-ông-Yêm lên ngôi.

TRẦN - TRIỀU (1891 - 1911) nhđ. Người Quảng-dông, nông-dân, đảng-viên Trung-quốc Cach-mạng đồng-minh-hội, dự trận đánh tự-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, đã dùng tạc-dan huỷ minh và giết thêm quân Mân-Thanh khi thấy thế quân Cach-mạng đã cùng kiệt; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-TRỌNG-KIM (1882-1953) nhđ. Hiệu Lệ-thần, người làng Kiều-linh, h. Nghi-xuân (Hà-tĩnh); từ nhỏ học Hán-văn đến 1897 sang Tân-hoa; 1899 được vào học trường thông-ngoan; 1903 tốt-nghiệp và được bô làm việc ở Ninh-bình; 1906 được cử sang Pháp dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa ở Marseille rồi thừa dịp xin vào học trường Sư-phem; 1911 tốt-nghiệp về nước, được bô dạy các trường Sư-phem, Hậu-bô và Bảo-hô; 1911 cho ra đời quyền Sơ-hope luân-lý trình-bày theo chương-trình giáo - khoa nhưng nội-dung theo tư-tưởng Khổng Mạnh. 1916, cùng với phuруг-pháp ấy, viết quyền Sư-phem-khoa yểu-lược; 1919, chủ-trương tờ Hoc-bao; 1921, được bô-nhiệm Thanh-trá Tiêu-học Bắc-kỳ; 1924, già-nhập ban soạn-thao sách giáo-khoa và được cử làm trưởng-

ben; 1939, giám-đốc các trường con trai Hà-nội; khi Nhật và Pháp căng-thẳng, sang lánh nạn ở Chiêu-nam (Tân-gia-bé); sau cuộc đảo-chánh 9-3-1945, được Nhật mời đứng ra lập Nội-các và chính Ông làm thủ-tướng; sau ngày 19-8-1945 mà chính-quyền Trung-bô vào tay Việt-minh, nội-các ấy bị giải-tán; 6-9-1953 được bầu Chủ-tịch Hội-nghị toàn-quốc tại Sài-gòn; mất ngày 2-12-1953 tại Đà-lạt. Song-song với các trách-vụ trong chính-phủ, Ông sáng-tác rất nhiều sách thuộc các loại Sư-học, triết-học, giáo-khoa và khảo-cứu.

TRẦN TRÙNG-QUANG - ĐẾ (1409-1413)

nhđ. Tên Khuêch, con Mân-vương Ngọc, cháu Giản-dịnh-đế, được Đặng-Dung và Nguyễn-cảnh-Dị lập làm vua đế chống quân Minh; bị Trương-Phụ bắt giải và Yêu-kinh, dọc đường nhảy xuống biển tự-tận.

TRẦN-UNG-LONG nhđ. Tướng của Đinh Tiên-hoàng, thấy nhiều ngư-phù ngôi trên những chiếc thúng bằng tre đương mà đi lại trên sông, Ông bèn truyền quân đỗn tre tạo ra nhiều chiếc thuyền nan, qua sông Nhuệ-giang đuôi bắt được Sư-quân Đô-cảnh-Thec; vì Ông này, khi bị binh Đinh Tiên-hoàng đuôi bắt, qua sông rải cho nhện hết thuyền bè. Về sau, người ta nhận Ông-Long là người đầu-tiên chế-tạo chiếc thuyền nan.

TRẦN-VĂN-BAO nhđ. Người Quảng-dông, hoa-kiều ở Nam-dương, đã nói với Dương-si-Kỳ, đại-thần triều Mân-Thanh khi qua Nam-dương: «Nhân-dân trong nước càng ngày càng bị đối-dãi tàn-bạo, thì làm gì có Hoa-kiều. Hoa-kiều về nước, thì làm gì còn có ngợi-dương? » Khi phong-trào cách-mạng sôi-nỗi, Ông về nước dự trận đánh tự-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911; bị tử-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-VĂN-CHÁI (1854-1873) nhđ. Người làng Bình-thạnh - đồng (An-giang), con thứ tư Ông Trần-văn-Thành, tức Đạo Thành hay Đức Cố Quản; theo cha đánh với Pháp nhiều trận từ năm 1867 tới 1873 khắp các mảnh-trận trong Th. An-giang; trận chót nhầm ngày 21-2-1873, bị thương nơi đùi và bị bắt giữ tại An-giang để dù hàng; vài ngày sau, nhện được một đòn bánh tét của mẹ gởi vào, trong ấy có một con

dao nhỏ và một bức thư; đọc thư xong, dùng dao tự-sát.

TRẦN-VĂN-DỰ nhđ. Chức Sơn-phòng-sứ Quảng-nam, được triều-hàm trong tinh-cử làm minh-chủ Nghĩa-hội chống Pháp sau cuộc chánh-biến đêm 23 tháng 5 năm Ất-dậu (1885) ở Huế mà vua Hàm-nghi phái bôn-dào.

TRẦN-VĂN-HẠC nhđ. Chức Cai-việc làng Hiệp-hưng, Tg. Bảo-phước, Th. Bến-trè; năm định-vị (1787) đã dung-trú Nguyễn-vương Phúc-Ánh trong nhà khi Vương bị quân Tây-sơn rục bắt và bắt lòng phung-sự Vương trong thời-gian Vương lưu-trú tại đây. Sau, khi Vương túc-vị, phong quan cho ông, ông không nhận; phải ban cho ông một tấm kim-bá: dâ Miên-tử Lưu-linh và cho ông hưởng hết huân-lợi các cù-leo trong sông Cái từ móm cù-iso Bảo đến cửa biển (Xt. Miên-tử Lưu-linh và Tử Hàm-Luông tới nǎi/khẩu PH. II.).

TRẦN-VĂN-MỸ nhđ. Người h. Đặng-sơn, Th. Thành-hóá, dâ cù-nhân nǎn Thuỷ-trị 3; quan từ tri-huyện Duyên-hà dâ Án-sát-sứ Thái-nguyễn; năm Tự-đức 23 (1870), sung chức Tuần-biên vùng Ninh, Thái, Cao, Lạng, đâm quan đóng dâng ở phủ Thông-hoa dâ bắt loạn-tướng Đặng-chí-Hùng. Nhưng bị dứt đường vận-lượng và cứu-viên, phải bị giặc bắt giết.

TRẦN-VĂN-TÍN nhđ. Thuộc-hệ của Võ-Tánh, được chủ-tướng dâng bái-kien Nguyễn-vương Phúc-Ánh tại Nước-xáy (Sa-dec) năm mậu-thìn (1788), được phong chức Cai-eo; từ đó, phò vương đánh với Tây-sơn.

TRẦN-VĂN-THÀNH nhđ. Tự gọi Đạo Thành hoặc gọi cách tôn-kính là đức Cố Quản (có sách chép là Trần-văn-Thạnh, tức Trương-Thạnh, tức Thanh-văn-Bương), người ấp Bình-phú (Còn-nhỏ), làng Bình-thạnh-dông, Tg. An-lương, Q. Châu-phú-hạ, Th. An-giang, chức Chánh Quản-cơ triều Thiệu-trị và Tự-đức, lập nhiều công-trận trong việc dẹp giặc Miền và Xiêm từ canh-ly (1840) tới định-vị (1847) là năm được giải-ngũ; từ kỵ-dậu (1849), thợ-pháp với đức Phật thầy Tây-en rồi lập phái Bửu-sơn kỳ-huong ở vùng Thất-sơn tại hai làng Xuân-sơn và Hưng-thới do ông khai-phá đất hoang lập nê; tháng 8 năm 1862, được triều-dịnh với re và sai đi bắt Thiên-

hộ Dương; thay vì mở cuộc hành-quán, một mình ông tìm đến bến-dinh Thiên-hộ Dương trình chiếu-chỉ và thuyết-phục được Dương án-binh bắt-dụng dâ đánh chù-lực chờ cơ-hội; rồi dâng sớ xin cho Dương được yểm-kỳ túc-cô dâ hiêm-cú Đồng Tháp-mười làm thô ý-giáe cho cuộc nghị-hội; năm định-mão (1867), khi An-giang thất-thủ, ông kéo hết bộ-hộ vào Lạng-linh thuộc h. Vĩnh-an, phủ Tân-thành và rừng Bảy-thưa lập căn-cứ xuất-phát các trận đánh dồn bót Pháp quanh vùng với hơn 1.000 chiến-sĩ gồm toàn tín-dâ Bửu-sơn kỳ-huong; cuối mậu-thìn (1868) lui về Bửu-huong-eác, bâ ngoài tu-hành, bâ trong cung-cô lực-lượng; vì lúc ấy, các cuộc kháng-chiến các nơi bị dẹp tắt hầu hết, lực-lượng Pháp đều dồn về An-giang; nhằm-thân (1872), lại dụng cờ chống Pháp, mệnh-danh là binh Gia-nghi, khép-phá dồn bót Pháp ở Tịnh-biên, An-giang, Đồng-xuyên, tháng giêng năm quý-dậu (1873), nhận được thư du hàng của Pháp; ông khẩn-khai trả lại và khuyên người di thư sau đừng trả lại nữa. Hè-tuần tháng 2 năm ấy, trận cuối-cùng giữa quân Gia-nghi và Pháp kéo dài suốt 5 ngày tại rừng Bảy-thưa, dồn lũy ông mất lần; dân-quân lợp-chết, lợp bị bắt; riêng ông mất tích luô.

TRẦN-VINH nhđ. Tỳ-tưởng của Phan-đinh-Phùng, được cử quản-suất căn-cứ Diên-thú trong phủ Diên-châu (Nghè-an) thuộc chiền-khu chống Pháp (1885-1895).

TRẦN-XUÂN (1877 - 1911) nhđ. Người h. Nam-hải, Th. Quảng-dông, nhân-viên Việt-dông hội-quán ở Hải-phòng, chuyên vận-chuyển vũ-khí và văn-kien bí-mật về nước cho Trung-quốc Cach-meng Đồng-minh-hội; ngày gần khởi-nghĩa, về nước tham-dự trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29.3.1911; bị bắt đưa län đoạn-dầu-dài; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRẦN-XUÂN-SOẠN nhđ. Quan Chuồng-vệ, theo hộ-giá vua Hàm-nghi sau cuộc chánh-biến ở Huế đêm 23 tháng 5 năm Ất-dậu (1885); bị quản Pháp đuổi đánh, chúa tôi vứt-về gian-leo; các quan di theo, kè chét, người trả về, chỉ còn cha con Tôn-thất-Thuyết với ông cùng vài lính hưu-cận; thô cùng qué, Tôn-thất-Thuyết đem

Ông theo qua TH. cầu-cứu, nhưng ông chết dọc đường.

TRẦN đđ. Một địa-phương hành-chánh trong một Lô, lập ra từ đời Lê Thái-tô (1428-1433) do quan Trần-phù - sứ cai-trị; mỗi trấn lại chia thành nhiều châu.

TRẦN-BIÊN-DINH đđ. Tên cũ Th. Biên-hồ, nguyên là một phần đất Đông-phố, do Chúa Nguyễn-phúc-Chu tách ra năm mậu-dần (1698).

TRẦN-NAM-PHÙ đđ. Nguyên là đất Ai-lao từ thế-kỷ XVI và trước, nơi Nguyễn-Kim được vua Ai-lao cho dùng làm căn-cứ chiêu-mộ quân-sĩ lập lại dòng Lê đã đánh chống nhà Mạc năm 1532; nay thuộc Th. Thanh-hoá.

TRẦN-TÂY-THÀNH đđ. Tên gọi nước Chân-lạp do Trương-minh-Giàng, khi bảo-hộ nước ấy, đề-nghị với vua Minh-mạng đặt năm ết-vi (1835) để thôn-tinh hoàn-toàn.

TRẦU-SƠN đđ. C/g. Võ-ninh-sơn, núi trong h. Tiên-du, Th. Bắc-ninh, nơi khí xưa, Phù-dông thiêng-vương phá giặc Ân.

TRE LỚN đđ. Tên gọi hòn đảo tương-đối lớn, ph. B. châu-thành Côn-sơn, trên đảo mọc toàn tre.

TRE NHỎ đđ. Tên gọi hòn đảo tương-đối nhỏ, ph. B. châu-thành Côn-sơn, trên đảo mọc toàn tre.

TRÈM-TRÈM đđ. Con sông bắt từ rạch Mương-dào bên vịnh Thái-lan, chảy theo chiều Tb-Đn. qua sông Ông-đốc, trong Th. An-xuyên.

TRI-TÔN đđ. Một Q. của Th. Châu-đốc, có 15 xã.

TRÍ-KHÈ đđ. Dãy núi trong h. Hương-khê, Th. Hà-tĩnh, thuộc vùng lân-quất của Phan-đinh-Phùng trong thời-gian chống Pháp (1885-1895).

TRI-AN đđ. Thác nước to rất đẹp thuộc Th. Phước-thanh, cách Sài-gòn 65 cs.

TRỊ-BÌNH LONG-ỨNG sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Cao-tông, khoảng 1205-1210.

TRỊNH-PHÙ sk. Một niên-hiệu đời vua Lý Cao-tông, khoảng 1176-1185.

TRỊNH-DI nhđ. Hiệu Y-xuyên, một danh-họ đời Bắc-Tống TH. (1033-1106), một trong các người đã làm bành-trướng đế

Không theo xu-hướng mồi-gọi *Tổng-nho*.

TRỊNH-LƯƠNG (1883-1911) nhđ. Người An-huy, sỹ-quan binh-dội Mân-Thanh, bị-mặt vào Trung-quốc Cách-mạng Đồng-minh-hội, bị thương trong trận đánh tư-dinh Tòng-đốc Lưỡng - Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, đã anh-dũng tự-sát để đồng bạn không vương-viu vì mình; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRỊNH-THÀNH (1413-1463) nhđ. Nguyên họ Hoàng đổi lại, tự Trúc-khanh, hiệu Trúc-khê, người xã Lương-xá, h. Chương-đức (sau là Chương-mỹ), Th. Hà-đông, đỗ khoaтан-hợi (1431) đời vua Lê Thái-tô, thò-bón đời vua (Thái-tô, Thái-tông, Nhân-tông, Thành-tông), quan đến chức Tham-tri hải-tây-dạo; có di sú song TH. năm quý-hợi (1443) và kỷ-mão (1459); tac-giả Trúc-khê-tập.

TRỊNH-BỒNG nhđ. Chúc Ân -đô -vương đời vua Lê Hiền-tông (1740-1786), được đồ-đảng lập lên làm Chúa miền Bắc sau Trịnh-Khai, đã khôi-phục lại nghiệp Chúa sau khi Khai bị Tây-sơn triệt-hại; nhưng sau khi tướng Tây-sơn là Nguyễn-hữu-Chinh kéo binh ra đánh, Bồng phải bỏ ngôi Chúa mà di tu.

TRỊNH-CÁN nhđ. Chúc Tân-đô-vương, con thứ Trịnh-Sâm, được lập nối nghiệp Chúa miền Bắc đời vua Lê Hiền-tông (1740-1786); nhưng chỉ hai tháng sau, bị phế.

TRỊNH-CĂN nhđ. Con Trịnh-Tạc, nối nghiệp cha từ năm nhâm-thuất (1682) để làm Chúa miền Bắc đời vua Lê Hi-tông (1676-1705) và Lê Dụ-tông (1706-1729) đồng-thời với cuối đời Chúa Hiền Nguyễn-phúc-Tần (1648-1687), Chúa Nghĩa Nguyễn-phúc-Trần (1687-1691) và Quốc-chúa Nguyễn-phúc-Chu (1691-1725) ở miền Nam; sinh-thời từng cầm binh đánh với nhà Nguyễn, nhiều trận và được phong Thủ-quản Nguyễn-soái; năm nghiệp Chúa đến năm 1709 được 28 năm; truyền lại cho cháu huyền-tôn là Trịnh-Cương; miếu-hiệu Chiêu-tô Khang-vương.

TRỊNH-CỐI nhđ. Con trưởng Trịnh-Kiêm, nối nghiệp cha làm Chúa miền Bắc từ năm canh- ngọ (1570) đời vua Lê Anh-tông; nhưng tính say-dẩm túu-sắc, tướng-sĩ không phục; bị em là Trịnh-Tông đánh chạy ra Bắc-triều; hàng nhà Mạc.

TRỊNH-CƯƠNG *nhd.* Chúa miền Bắc từ năm 1709 tới 1729 nhằm đời vua Lê Duy-tông (1706-1729), đồng-thời với Quốc-chúa Nguyễn-phúc-Chu (1691-1725) và Nguyễn-phúc-Trú (1725-1738) ở miền Nam; trường đạy võ có quan Giáo-thợ dạy võ-kinh chiến-lực và 3 năm có một kỳ thi là do Cương lập; mất năm kỵ-dậu (1729), miếu-hiệu Huân-nhân-vương.

TRỊNH-DOANH *nhd.* Được các quan ở Phủ-liêu lập lên năm canh-thân (1740) để thay anh là Trịnh-Giang bị truất-phế, làm Chúa miền Bắc đời vua Lê Hiển-tông (1740-1786), đồng-thời với Chúa Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765) và Nguyễn-phúc-Thuần (1765-1778) ở miền Nam; có công đánh dẹp các nơi nỗi loạn ở Bắc; mất năm đinh-hợi (1767), miếu-hiệu Nghị-tô Ân-vương.

TRỊNH-DUY-LIỆU *nhd.* Người Thuỷ-chú, Lôi-dương, quan đời vua Lê Trang-tông (1533-1548); năm 1533, di sứ qua Minh, đọc đường hay tin họ Mạc soán ngôi; đến Yên-kinh, nhiệm-vụ sứ-giả lo xong, ông còn đem việc họ Mạc soán ngôi nhà Lê mà tâu bày với Minh-chúa; tự ví mình với Thân-bao-Tư và Dụ-Nhượng, triều-thần đều cảm-động. Vua Minh bèn sai Hàm-ninh-hầu Cửu-Loan và Tông-đốc quân-vụ Mạc-bá-Ôn đem binh qua đánh nhà Mạc; nhưng Bé-Ôn vì ăn cùa lót nhà Mạc, dâng sớ xin hoãn binh. Vua Minh nghe theo, bắt Duy-Liệu ở lại Quảng-đông và chốt luôn bên ấy.

TRỊNH-DUY-SÂN *nhd.* Người Thuỷ-chú, Lôi-dương, chức Nguyễn-quận-công đời vua Lê Tương-dực (1510-1516); nhờ nhiều lần dẹp giặc có công, được thăng Chưởng-cầm-y-vệ, nên sinh kiêu-căng, giết vua Tương-dực, lập Quang-trị lên. Nhưng ba ngày sau, vì bị áp-lực của ngoại-thần, phải truất-phế Quang-trị mà lập Ý, tức Lê Chiêu-tông (1516-1524); Chiêu-tông lên ngôi, sai Sân đi dẹp loạn Trần-Cao, bị tử-trận ở vùng Lạng-Cao.

TRỊNH-DUY-THUẬN *nhd.* Quan Trần-thủ Thanh-hóá cuối đời Quang-thiệu nhà Lê (1526); khi Mạc-đặng-Dung soán ngôi Lê, ông phò hoàng-tử Ninh sang lánh nạn ở Ai-leo; khi Nguyễn-Kim tìm tân-thất nhà Lê, ông đưa hoàng-tử ra mắt Kim và được Kim lập làm minh-chủ, đem binh và đánh nhà họ Mạc; riêng ông ở lại Trần-nam-

phủ, rèn luyện sĩ-tốt, làm hậu-cứ cho đoàn quân Nguyễn-Kim; mất năm Nguyễn-hoà 10 (1542).

TRỊNH-GIANG *nhd.* Nổi nghiệp Chúa miền Bắc từ năm kỵ-dậu (1729) sau Trịnh-Doanh và trước Trịnh-Doanh, nhằm đời vua Lê-dê Duy-Phương (1729-1732) và Lê Thuần-tông (1732-1735); đồng-thời với Chúa Nguyễn-phúc-Trú và Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765) ở miền Nam; bị phế năm canh-thân (1740) vì tính xa-xí và hung-ác quá độ.

TRỊNH-HOÀI-ĐỨC (1765-1825) *nhd.* Hiệu Cẩn-trai, tò-tiên là người Phước-kiên, sang xin ngự nước Nam, được Chúa Nguyễn cho vào Trần-biên khai-khàn; ông là học-trò Võ-trường-Toàn, thi đỗ năm mậu-thân (1788), phò Nguyễn-phúc-Ánh đánh với Tây-sơn, lập được nhiều công, được bồ Tông-trấn thành Gia-dịnh với Nguyễn-văn-Nhân; năm Gia-long nguyên-niên (1802), di sứ sang TH. cầu-phong cho vua; và, được thăng Hiệp-biện đại-học-sĩ, phò hai đời vua: Gia-long và Minh-mạng, được kè là một khai-quốc công-thân; về vắn-tài, có cùng hai ông Lê-quang-Định và Ngũ-nhơn-Tịnh ngâm vịnh; thi-phàm bé ông được gộp thành tập gọi Gia-dịnh tanh-thi-gia; ngoài ra, ông còn có Cẩn-trai thi-tập và Béc-sú thi-tập.

TRỊNH-KIẾM *nhd.* Người h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hóá, có sức khoẻ và tài trí hơn người, được Nguyễn-Kim gả con gái thứ là Ngọc-Bảo cho; năm canh-tý, cùng cha vợ phò dòng Lê đỗ đánh nhà Mạc; năm át-tý (1545) khi Nguyễn-Kim bị tướng nhà Mạc trá-hàng và thuốc chết, ông nắm-hết binh-quyền, phò dòng Lê lập-quốc từ Thanh-hóá trở về, gọi là Nam-triều đỗ chống với nhà Mạc ở ph. B. gọi là Bắc-triều. Tuy tiếng phò nhà Lê, song ông nắm-hết quyền chính; mất năm canh-ngọ (1570).

TRỊNH-KHÀ *nhd.* Người h. Vĩnh-lộc, Th. Thanh-hóá, thuở nhỏ chăn trâu; lớn lên, vác kiếm theo phò Bình-định-vương khởi-nghĩa ở Lam-sơn, lập nhiều công-trận. Khi Bình-định-vương định an nghiệp cả, ông được phong Thượng-tướng-quân; triều vua Lê Thái-tông, vâng di-chiếu lập vua Nhàn-tông, thăng Nhập-nội Tư-mã quan-thượng-hầu. Giặc Chiêm khuấy rối ngoài ven, ông đem binh dẹp được ngay. Bình-sanh ngày-

thắng, dùng phép rất nghiêm, nên bị người ghét, gièm với Thái-hậu là con ông kết đảng với nghịch, nên con ông là Trịnh-Quát cùng ông đều bị giết.

TRỊNH-KHÁI *nhd.* Chức Doan-nam-vương, con trưởng Trịnh-Sâm, được quân Tam-phủ lập lên làm chúa miền Bắc, đời vua Lê Hiển-tông (1740-1786) sau khi phế Trịnh-Cán là em, được Trịnh-Sâm lập lên khi trước. Làm Chúa từ 1783 đến 1786, bị Tây-sơn triệt-hạ và bắt phải tự-tử.

TRỊNH-KHÁC PHỤC *nhd.* Người h. Lời-dương, Th. Thanh-hóá, theo Bình-dịnh-vương Lê-Lợi khởi nghĩa tại Lam-sơn; suốt 10 năm chống Minh, lập nhiều công-trận; được khen là một khai-quốc công-thần.

TRỊNH-NGUYỄN TRANH-HÙNG *sk. X.* Nguyễn-Trịnh phản-tranh.

TRỊNH - SÂM *nhd.* Chúa miền Bắc từ 1767 tới 1782, sau Trịnh-Doanh và trước Trịnh-Cán và Trịnh-Khái, nắm quyền chính đời vua Lê Hiển-tông (1740-1786) đồng-thời với chúa Nguyễn-phúc-Thuần (1765-1777) ở miền Nam; Sâm dẹp yên giặc ở miền Bắc và lấy được Thuận-hóá và Quảng-nam của Chúa Nguyễn ở miền Nam; sai các ông Nguyễn-Hoàn, Lê-quý-Đôn, Ngô-thì-Si, Nguyễn-Du soạn tiếp bộ quốc-sử nhân-dân Quốc-sử tục-biên, tất cả 6 quyển; mất năm 1782, miếu-hiệu Thánh-tổ Trịnh-vương.

TRỊNH-TẠC *nhd.* Con Trịnh-Tráng, nối nghiệp cha từ năm định-hợp (1657), làm Chúa miền Bắc đời vua Lê Thần-tông (1649-1662), Lê Huyền-tông (1663-1671), Lê Giả-tông (1672-1675) và Lê Hi-tông (176-1705), đồng-thời với Chúa Hiền Nguyễn-phúc-Tần (1648-1687) ở miền Nam; ở Bắc, tiêu-diệt con cháu nhà Mạc để lấy lại Cao-bằng; ở Nam, đánh với Chúa Nguyễn-luân, khi thua khi được; một tay lập ba đời vua nên quyền-hành rộng lớn; vào chầu vua không lạy, sờ tâu không đe tên, và đặt giường ngồi bên tả ngai vua đe phát-lệc việc triều-chánh; mất năm nhâm-tuất (1682), miếu-hiệu: Hoàng-tổ Dương-vương.

TRỊNH-TAM-TÌNH *nhd.* Nhóm-viên ban ám-sát Việt-nam Quốc-dân-dảng; giữa năm 1929, vắng lệnh đảng-di Thái-bình ám-sát một tên phản-tiếng, giấu đường

gặp một bạn trong học-sinh-doàn tên Phan-đức-Huân; người này vồ-ý làm súng nổ trúng hông chết; việc vồ-lở, Tỉnh bị bắt và bị toà-án Thái-bình họp ngày 22-10-1929 xử 10 năm tù.

TRỊNH-TOÀN *nhd.* Con út Trịnh-Tráng, chức Ninh-quận-công, tục gọi Ông Ninh; năm bình-thân (1656) vắng lịnh cha làm Thống-lịnh, trấn-thủ Nghệ-an, ngăn quân nhà Nguyễn, lôi ra người tài trí có thừa; năm định-dậu (1657), cha là Tráng mất, anh là Tạc nối nghiệp, Toàn bị đòi về giết chết.

TRỊNH-TÙNG (1570-1620) *nhd.* Con thứ Trịnh-Kiêm, tranh quyền với anh là Trịnh-Cối để nắm hết chánh-sự và quân-sự nhà Lê ở Nam-triều mà chống nhà Mạc ở Bắc-triều; năm quý-dậu (1573), vì quá chuyên-quyền, bị vua Anh-tông mưu giết; nhưng việc bất-thành, vua bỏ ngôi xuất-ngoại; Tùng lập Duy-Đàm làm vua xưng Thế-tông (1573-1599) rồi sai tướng đuổi bắt Anh-tông và giết đi; năm quý-mùi (1583), cử binh đánh lấy được Sơn-nam của nhà Mạc; năm quý-ly (1593), lấy được Thăng-long; con cháu nhà Mạc tiếp nối xưng vương chống lại và nhờ nhà Minh TH. can-thiệp; Tùng phải mềm-dẻo làm mới tránh được chiến-tranh với nhà Minh; nhưng ở nội-bộ vẫn bị con cháu nhà Mạc khuấy-phá ở Bắc, nhà Nguyễn hùng-cú ở Nam; năm kỷ-hợi (1599), Tùng lập Duy-Tân làm vua xưng Lê Kính-tông (1600-1619) thay vua Thế-tông băng-hà, và đưa Kính-tông vào Thanh-hóá tránh nội-loạn; họ Mạc thừa hư đánh chiếm Thăng-long; Tùng đem binh trả ra giành lại được và rước vua về, nhưng vẫn chuyên-quyền; vua Kính-tông không chịu được bèn mưu giết Tùng; việc bại-lở, Tùng giết vua rồi lập hoàng-tử Duy-Kỳ lên, xưng Lê Thần-tông (1619-1643); năm quý-hợi (1623), Tùng nhường binh-quyền cho con thứ là Trịnh-Xuân; khiến cho con thứ là Trịnh-Xuân nỗi lo sợ đột-phá kinh-thành; Tùng phải chạy về xã Hoằng-mai, gạt Xuân tới giết. Mấy hôm sau, Tùng cũng chết; trước sau, Tùng làm Chúa bốn đời vua, trong số ấy, Tùng giết hết ba.

TRỊNH-THIẾT-TRƯỞNG *nhd.* Người h. An-dịnh, Th. Thanh-hóá, từ nhỏ đã nổi tiếng thông-minh, khéo-léo; nhưng đến năm nhâm-tuất (1442), đời vua Lê Thái-

tông, mới dỗ Đồng Tiên-sĩ, thì tuổi đã 60; ông không làm quan, xin về nhà học nữa, quyết dỗ đầu cả ba trường. Vua cười và bảo: « Khoa sau nêu trúng khôi-nguyên, thì ta có công-chúa năm nay 11 tuổi, ta sẽ gả cho ». Khoa mậu-thìn (1448), ông dỗ Bàng-nhân. Khi cùng trạng-nguyên Nguyễn-trung-Trực đi sứ TH., gặp kỳ thi hội mà vua TH. ra lệnh cho sứ-thần các nước cùng các cử-nhan TH. đều thi một lượt. Trong trường thi, ông bảo nhỏ Trung - Trực: « Phem này đoạt giải nhất, chắc chỉ có bác cùng tôi ». Thật quả, hai ông, người dỗ Trạng-nguyên, người Bàng-nhân. Về nước ông được thăng Cống-bộ thương-thor, tước Nghị-quận-công.

TRỊNH-TRÁNG nhđ. Nói nghiệp cha là Trịnh-Tùng làm Chúa miền Bắc khoảng 1623-1657, được vua Lê Thanh-tông phong Thái-uy Thanh-quốc-công. Nhân dẹp được loạn Mạc-kính-Khoan, rước vua từ Thanh-hoa về Thăng-long rồi tự-xưng Nguyễn-soái, Thống-quốc-chánh, Thanh-dô-vương; năm Ất-sửu (1625), sai con đánh lấy Cao-bằng của nhà Mạc; năm dinh-mão (1627), phò vua thân-chinh đánh nhà Nguyễn; nhưng bị mưu ly-gián của tướng Nguyễn là Nguyễn-hữu-Dật, phải rút quân về; sang canh-ngọ (1630), bị nhà Nguyễn xâm-phạm ph. N. sông Linh-giang; năm quý-dậu (1633), kéo đại-binห vào đóng cửa Nhật-lệ; bị Chúa Nguyễn thừa lúc quân Trịnh giải-dãi, kéo quân ra đánh úp, Tráng thua rút quân về; năm Ất-hợi (1635), Tráng lội sải tướng vào lấy Nam Bố-chính rồi tiến đóng ở Nhật-lệ; nhưng rồi cũng rút về vì thời-tiết không thuận; năm mậu-ly (1648), Tráng lội sải tướng đi hai đường thủy và bộ vào đánh Chúa Nguyễn lần thứ tư, nhưng phải đợi-bại rút về; năm kỷ-sửu (1649), vua Lê Chân-tông băng mà không con, Tráng phải rước Thái-thượng-hoàng là Thiên-tông về làm vua lần thứ nhì; năm Ất-vi (1655), lại vào đánh Nguyễn lần thứ 5, nhưng cũng bại, mất đất rất nhiều; năm binh-thân (1656) bị Nguyễn đánh lại, họ Trịnh thua liên-miên. Tráng mất năm dinh-dậu (1657), miếu-hiệu: Văn-tò Nghị-vương.

TRỊNH-VĂN-CẨN nhđ. Tục gọi Đội Cẩn, tên thật là Trịnh-văn-Đạt, người làng Yên-nhiên, Phủ Vinh-tường (Phúc-vịnh-yên), làm đội-trưởng thân-binห Pháp ở Thái-nleurén, mệt-giao với tù chéh-trị nên bị

bắt giiam, mưu-dò với đồng-phem cùng binh lính phá ngục, cùng với Lương-ngọc-Quyến khởi-nghiêm chống Pháp ngày 31-9-1917, chiếm Th. Thái-nguyên được 7 ngày; bị Pháp vây đánh phải rút vào rừng để tự-tồn chát vào đầu năm 1918 (có sách nói bị bắt và dày qua Cayenne).

TRỊNH-VĂN-HÀI nhđ. Chức Diễn-quốc-công nhà Hậu-Lê (Nam-triều), năm tân-mão (1591) được Trịnh-Tùng sai đem binh trấn-thủ các cửa biển ngừa nhà Mạc xâm-lăng.

TRIỀU-TIỀN nhđ. X. Bác-Hàn và Đại-Hàn.

TRIỀU (207-111 trTC) sk. Một triều-dai nước Nam sau nhà Thục và trước Bác-thuộc I, 5 đời vua, do Triệu-Đà khai-sáng, đặt hiệu nước là Nam-việt, đóng đà ở Phiên-ngung (gần Quảng-châu TH. bây-giờ).

TRIỀU AI-VƯƠNG (113 trTC) nhđ. Tên Hưng, sinh-trưởng bên TH., mẹ là Cù-thị, người TH.; nguyên cha Hưng là Anh-Tề sang làm con-tin cho nhà Hán trọn 10 năm, lấy Cù-thị làm lẽ và sinh Hưng; khi Ai-vương trị-vì được một năm, Cù-thị tu-thông với sứ-giả nhà Hán là An-quốc Thiếu-Quý và nghe lời người này toan dâng Nam-việt cho nhà Hán. Tề-tướng nhà Triệu là Lữ-Gia biết rõ mưu sâu, cẩn-ngắn mãi không được, phải truyền hịch đi khắp nơi rải đơn cẩm-binh vào cung giết mẹ con Triệu Ai-vương với sứ-giả nhà Hán; đoạn hội quan-thần tôn Kiến-Đức là con trưởng của Triệu Minh-vương (mẹ là người Nam) lên ngôi.

TRIỀU-ẤU nhđ. Mụ Triệu, tên gọi bà Triệu-thị-Chinh trong sách sử TH. (X. Triệu-thị-Chinh).

TRIỀU-CÔNG-MINH nhđ. (truyền) Một vị tiên thuộc phái triết-giáo, công-quá cao, tu-hành đặc-deo, xuống trần phò nhà Thương lập trại dữ cản đường phết Trụ của Châu Võ-vương, chẳng may tử-trận; sau được phong Kim-long như-ý chánh-nhứt long hồ, Huyền-dân chơn-quân, quản-suất bốn vị kiết-thần mà cứu-nhơn độ-thế. Về sau, được thầy pháp tôn là tiên-sư.

TRIỀU DƯƠNG-VƯƠNG (112 trTC) nhđ. Tên Kiến-Đức, con trưởng Triệu Minh-vương; khi vua cha lên ngôi, lại phong Hưng là con dòng trắc, lại là người lai Hán, làm thái-tử. Vì thế, khi Minh-vương

mất, Hung được nối ngôi. Đến lúc Hung (Triệu Ai-vương) nghe lời mẹ là Cù-thị toan dâng nước Nam cho nhà Hán và bị Lữ-Gia giết, Kiến-Đức nối được tôn làm làm vua và xưng Triệu Dương-vương. Nhưng chỉ một năm, nhà Hán sai Phục-ba tướng-quân là Lộ-bát-Đức mang 5 đạo quân sang đánh tiêu-diệt nhà Triệu, chiếm Nam-việt và cải lại là Giao-chi-bộ.

TRIỆU-ĐÀ (258-137 trTC) nhđ. Tướng nhà Tân TH., phò Nhâm-Ngao là quan Uý quan Nam-hải; nối trước Nhâm-Ngao đem binh sang đánh An-dương-vương lấy Âu-lạc năm quý-y (207) mà làm vua, xưng Triệu Võ-vương, đặt quốc-hiệu là Nam-việt, đóng đô ở Phiên-ngung, và tờ-chức việc cai-trị nước Nam theo thê-chế TH.

TRIỆU-KHUÔNG-DÂN ndđ. Vua Thái-tò nhà Tống (960 - 975) đồng - thời với Định Tiên-hoàng ở Nam, phong Định Tiên-hoàng làm Giao-chi Quan-vương (X. Tống).

TRIỆU MINH - VƯƠNG (125-113 trTC) nhđ. Tên Anh-Tề, con của Triệu Võ-vương, được đưa sang TH. làm con - tin nhà Hán trên 10 năm, lấy Cù-thị là người TH. làm lẽ, sinh một trai là Hung. Khi Võ-vương mất, Anh-Tề mới được đưa về nước làm vua, phong Cù-thị làm hoàng-hậu và Hung làm thái-tử, thay vì phong vợ cả là người Nam và con trưởng là Kiến-Đức.

TRIỆU-NHAN nhđ. X. Thọ nhơn-tài, cùu nhơn-tai PH. II.

TRIỆU - PHONG đđ. Tím. Q. của Th. Quảng-trị, có 18 xã.

TRIỆU-QUANG - PHỤC nhđ. Con quan Thái-phó Triệu-Túc đời Tiền-Lý, được vua Lý Nam-dế (Lý-Bôn) giao binh-quyền chống quân nhà Lương (TH.); vì quân Lương thế mạnh, ông rút quân mình vô đầm Đề-trêch (thuộc phủ Khoái-châu, Th. Hưng-yên bây giờ) lấy thế đồng lầy lau sậy để ngày thì ăn núp, đêm lại kéo ra đánh phá quân Lương, được người thời ấy gọi Đề-trêch-vương. Khi Lý Nam-dế mất, ông tự-xưng Triệu Việt-vương (549-571), kéo quân ra đánh đuổi quân Lương, lấy lại Long-biên. Năm 558, ông phải cư với tân-thết nhà Lý là Lý-phật-Tử. Tuy thắng Phật-Tử, ông vẫn tỏ tình hòa-hiếu, gả con cho Phật-Tử và cắt đất chia cho. Năm 571, bị Phật-Tử đánh bắt thành-lịnh, ông phải nhảy xuống

sông Đại-nha (nay là h. Đại-an, Th. Ninh-dinh) mà tự-tận; còn đền thờ ở làng Độc-bộ, gần h. Đại-an).

TRIỆU-THỊ-CHINH nhđ. Tục gọi Triệu-Âu, người quen Cửu-chân, mồ-côi cha mẹ, ở với anh là Triệu-quốc-Đạt; phải chịu dâu éc-nghiệt, bà giết đi rồi vào núi chiêu-mộ dân tráng được hơn ngàn người rồi khởi-nghĩa chống quân Ngô (TH.) đang thống-trị nước Nam (Bắc-thuộc II). Năm mậu-thân (244) bà kéo đến quen Cửu-chân để giúp anh Ông đang đánh đánh với quân Ngô; anh bà từ-trận, bà được quân-sĩ hai đạo binh tân làm chúa tướng, xưng Nhụy-kiểu tướng-quân; quân Ngô gọi bà là Lệ-hải Bà-vương. Chống Ngô được nửa năm, vì binh ít thê-côi, bà bại-trận chạy đến xã Bồ-diên (nay là Phú-diên, h. Mỹ-hoá, Th. Thanh-hoá) và tự-tử nơi đó, sống được 23 tuổi.

TRIỆU VĂN-VƯƠNG (137-125 trTC) nhđ. Tên Hồ, cháu đích-tôn Triệu Võ-vương, được Võ-vương truyền ngôi cho. Ở ngôi được 2 năm, bị vua xứ Mân-việt (Phuốc-kiến) kéo quân sang đánh. Văn-vương thê-yếu, sai người cầu-cứu với nhà Hán. Khi giặc Mân bị nhà Hán dẹp xong, Văn-vương phải cho con là thái-tử Anh-Tề, song Hán làm con tin.

TRIỆU VẾ-DƯƠNG-VƯƠNG (111 trTC) nhđ. Tên Kiến-Đức, con trưởng Triệu Minh-vương, được tè-tướng Lữ-Gia tôn làm vua sau khi giết Triệu Ai-vương; ở ngôi được một năm, bị nhà Hán sai Phục-ba tướng-quân Lộ-bát-Đức sang đánh giết, chém dứt nhà Triệu.

TRIỆU VIỆT-VƯƠNG nhđ. X. Triệu-quang-Phục.

TRIỆU VÕ-ĐẾ (207-137 trTC) nhđ. Đế-hiệu của Triệu-Đà (X. Triệu-Đà).

TRIỆU VÕ-VƯƠNG nhđ. X. Triệu Võ-đế và Triệu-Đà.

TRIỆU-XƯƠNG nhđ. Quan Đô-hộ An-nam Đô-hộ-phủ do vua nhà Đường sai qua năm tân-vị (791) sau khi Bố-cái đại-vương qua đời.

TRỐNG-NI nhđ. X. Khổng-tử.

TRỐNG-THUÝ nhđ. X. Mị-Châu.

TRỐNG-ĐỒNG đđ. X. Tam-thai (chữ thứ hai).

TRÙ-VƯƠNG (1135-1103 trTC) nhđ. Vua thứ 28, cũng là vua chót nhà Thương (TH), tên Ân-Thợ (Clg. Ân-thợ-Tân) người dōng-mānh, có trí, nhưng tánh tàn-bạo, ham nứ-sắc, đắt thuế-má nặng-nè, dùng lâu-dài, xây ao hồ, chơi-bời dâm-dật, dùng nhiều hình-phạt thảm-khổc, khiên bầy lôi trả giáo mờ đường cho Châu Võ-vương là Cơ-Phát liêu-diệt mà dựng lên nghiệp Châu.

TRÚC-BẠCH dd. X. Hồ-tây.

TRÚC-BÀNG-THÀNH dd. Clg. Phương-thành, Tl. Hà-tiên NV., nơi đây có hai dây thành tre bao-bọc, gọi Bờ đồn lớn dài 13 cs. và Bờ đồn nhỏ, 3 cs.

TRÚC-GIANG dd. Tl. Th. Kiến-hoà (Bến-trò cũ).

TRÚC LA-MÃ – BÁ-LINH sk. Sự cầu-kết giữa hai nước Phát-xích Đức và Ý thành một cái trục (đầu kia quay, đầu nọ cũng quay theo), thành-lập ngày 27-10-1936; sau được Nhật gia-nhập vào.

TRUNG (Miền) dd. Phần giữa nước Việt-nam, chạy ven bờ Nam-hải từ Thanh-hoá đến Phan-thiết; đất hẹp, một bên núi, một bên biển, nghèo thô-sản, được ví với cây đòn-gánh đè gánh 2 thúng lúa hai đầu là miền Bắc và miền Nam.

TRUNG-BỘ dd. Tên gọi miền Trung VN., sau khi chủ-quyền Pháp bị Nhật triệt-hẹ.

TRUNG-CỔ THỜI-ĐẠI sk. Sau Tùnghóng-cò thời-đại, từ ngày đế-quốc La-nâ bị tiêu-diệt (395) tới năm 1453. Riêng về VN., từ đầu Bắc-thuộc (111 trTC) tới khi Lê-Lợi khởi-nghĩa chống quân Minh ở đầu thế-kỷ XV.

TRUNG-CỘNG dd. Tức Trung-hoa Cộng-sản, toàn thè nước TH, trên lục-diện; Thđ.: Bắc-kinh; Đ. giáp Hoàng-hải, Trung-hải và Triều-tiên, T. giáp các xứ Cộng-hoa Xô-viết Kazakh và Kirgiz, N. và Đn. giáp Hi-mã-lạp-sơn; B. giáp Tây-bá-lợi-á; dt.: 9.736.000csv.; ds.: 621.000.000 người.

TRUNG-HOA CỘNG-SẢN dd. X. Trung-cộng.

TRUNG-HOA DÂN-QUỐC dd. X. Đài-loan.

TRUNG-KỲ dd. Tên gọi miền Trung nước VN. thời Pháp-thuộc; được đặt dưới thè-

chế béo-hộ, nghĩa là dưới quyền cai-trị của Pháp qua triều-định nhà Nguyễn làm trung-gian.

TRUNG-LƯƠNG dd. tl/m. Q. của Th. Quảng-trị, có 3 xã.

TRUNG-PHẦN dd. Tên gọi miền Trung VN. sau khi chủ-quyền Nhật bị Việt-minh hẹ.

TRUNG-QUỐC nhđ. X. Trung-cộng và Đài-loan.

TRUNG-VIỆT dd. X. Trung (Miền).

TRÙNG-HƯNG sk. Niên-hiệu đời vua Trần Nhân-tông, khoảng 1285-1293.

TRÙNG-KHÊ dd. Dãy núi trong h. Hương-khé (Hà-tĩnh) thuộc vùng lân-quất của Phan-đinh-Phùng trong thời-gian chống Pháp (1885-1895).

TRÙNG-MINH VIỄN-CHIẾU vch. và ktr. Tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh lâu Minh-viễn, đệ-nhứt thăng-cảnh ở Huế; lâu cao 3 tầng lớp ngôi lầu-ly; về sau, lâu ngày hư nát nên vua Khải-dịnh cho xây cất lại và đặt tên mới là Kiến-trung.

TRÙNG-QUANG sk. Niên-hiệu nước Nam đời Trần-quý-Khoách nhà Trần (1409-1413).

TRƯÔNG NHÀ HỒ dd. Clg. Hồ-xá, đầm rùng rộng lớn trong h. Vĩnh-linh, Th. Quảng-trị, giáp ranh với Th. Quảng-bình, xưa nồi tiếng có nhiều trộm cướp lột sào - huyệt nơi đó; nguyên là nơi mè Hồ - quý - Ly lập ra để di - dân đến; đến đời Nguyễn, Ông Nguyễn-khoa-Đặng được cử giữ chức Nội-tán kiêm Án-sát-sứ lãnh sứ-meng bình-dịnh vùng ấy vào năm 1722; khiên từ đó, không còn trộm cướp nữa. VL: Thương em anh cũng muôn vô, Sợ truong nhà Hồ, ngại phá Tam-giang. Phá Tam-giang ngày nay đã lặng, Truong nhà Hồ, Nội-tán cầm nghiêm CD.

TRUNG-CẦU DÂN-Ý sk. Cuộc bỏ phiếu ngày 23-10-1955 do Chánh-phủ Ngô-dinh-Diệm đón-phương lò-chúc để quốc-dân chọn 1 trong 2 người là Ngô-dinh-Diệm hoặc Bào-dai để làm: quốc-trưởng VN.; kết-quả, Diệm được 5.721.735 phiếu trong số 5.960.306 dân được kiểm-tra.

TRUNG-NHI nhđ. Em gái bà Trung-Trắc (X. Trung-Trắc).

TRUNG-TRẮC nhđ. Người làng Hè-lai, h.

Yên-lêng, Th. Phúc-yên, con quan Lạc-tướng h. Mê-linh, có chồng là Thi-Sách. Vì chồng bà bị quan Thái-thú TH. là Tô-Định giết oan, bà cùng em là Trung-Nhị nỗi lên, cầm-dầu nghĩa-binh lấy được 65 thành, đuổi Tô-Định khỏi Giao-chi, giải-phóng đất nước khỏi ách đô-hộ nhà Hán. Bà lên ngôi vua, đóng đô tại Mê-linh (40-43). Năm tân-sửu (41), Phục-ba tướng-quân Mâ-Viễn vâng lệnh vua Hán Quang-vô đem đại-binh sang đánh hai bà tại hồ Lăng-bạc, Cầm-khê rìa Hát-môn. Chống với quân Hán hơn 2 năm, quân-lực tiêu hao lấn đến hết, ngày mồng 6 tháng 2 năm quý-mão (43), hai bà phải giao mình xuống sông Hát mà tự-lện.

TRƯƠNG-CÔNG *nhd.* (Ông Trương) Tiếng người đời gọi cách tên-xưng Trương-Định (như Quan-công, Tào-công...).

TRƯƠNG-CÔNG ĐỊNH *nhd.* Tiếng người đời gọi cách tên-xưng Trương-Định, nhưng cũng hào danh cho rõ nghĩa (như Nguyễn-vương Phúc-Ánh) X. **Trương-Định.**

TRƯƠNG-ĐẠO-LĂNG *nhd.* Người đời Hậu-Hán (147-167) theo đạo Lão, học được phép trường-sanh rồi lên núi Hoc-minh-san đất Thục viết bộ **Đạo-thư** 24 thiên để dẫn-dụ dân-chung; dùng bùa chú trị bệnh; lấy thần-quái mê-hoặc ngài-rời đời, làm sei lạc hết triết-lý đạo Lão.

TRƯƠNG-ĐĂNG-QUẾ *nhd.* Người h. Bình-sơn, Th. Quảng-ngãi, đỗ Hương-cống đầu-tiên ở Th. nhè, đời vua Gia-long; quen từ Đông-cung bạn-độc đời Minh-mạng đến Cần-chánh-điện Đại-học-sĩ đời Tự-đức; nhờ dẹp được giặc Trấn-tây, triều-dình đúc súng, cho khắc tên ông vào; trai 4 đời vua, ông phụ-chính hai đời Thiệu-trị và Tự-đức; trước cuộc xâm-lăng của Pháp, chính ông là người chủ-chiến. Sau về hưu rồi mất, thọ 73 tuổi.

TRƯƠNG-ĐÌNH-HỘI *nhd.* Người lãnh-deo cuộc kháng-chiến trước quân Pháp, thuộc phong-trao Cần-vương ở Quảng-trị sau cuộc chánh-biến ở Huế đêm 23 tháng 5 năm ắt-dậu (1885).

TRƯƠNG-ĐỊNH (1820-1864) *nhd.* Người Quảng-nam, chức Quản-cơ; năm 1860 đồng-dòn ở Kỳ-hoà (Gia-dịnh) dưới quyền Nguyễn-trí-Phương, ông đã anh-dũng chiến-dầu ở rừng chồi Hoa-hung nên sau, mặc dầu đồng Kỳ-hoà thất-thú và chủ-tướng đã

lui và Biên-hoà, ông vẫn tiếp-tục chiến-dầu nên được triều-dình thăng chức Lãnh-binh; gom-góp tàn-binh, ông rút về Gò-công tiếp-tục kháng-chiến. Nhận cuộc đánh chiếm Gò-công, quân Pháp bị ông phục-kích ở Rạch-lá, thiệt-hại nặng-nề, phải cầu-cứu với Sài-gòn mới chiếm được Gò-công ngày 14-12-1861; tuy-nhiên, luân-luân bị ông đánh du-kích mãi mà không đặt được bệ máy hành-chánh ở thôn-quê. Triều-dình thấy vậy, ngầm-nghèm khắc án Bình-tây Đại-nghiêm-soái gởi phong ông. Tháng 3 năm 1862, lợi-dụng lúc mờ to, ông cho dàn đường hầm vào đánh úp quân Pháp mà chiếm lại Gò-công và phóng ra các cuộc công-hâm và giành lại được các thị-trấn Chợ-giao, Cái-bè, Tân-an, v. v... Pháp phải dùng ép-lực với triều-dình Huế; triều-dình phải sai Phan-thanhh-Giản vào Nam khuyên ông họ khí-giới, nhưng bị ông từ-chối. Triều-dình buộc lòng tước hết chức-tước Ông để lấy lòng Pháp. Pháp một mặt dù hàng ông, một mặt huy-động hết lực-lượng các nơi và đánh điện cầu-viện binh Bắc-phi và Ma-ní đang đóng ở Thương-hải dè ngày 26-2-1863 đến bao vây Gò-công và dùng đại-bắc bắn phá thành-trì và đốt hết nhà cửa dinh-thự. Ông phải cùng quân cảm-lữ đánh xáp-lé-cù với giặc ở cửa Tây đê mờ huyệt-lộ rút quân và đồng ruộng mà mở chiến-khu mới ở Cái-bè, Tân-an, Hóc-môn, Bờ-diêm; cuội-cùng, ông kéo quân về làng Lý-nhơn, Th. Biên-hoà, gần sông Sói-rẹp và trong Đầm lá tối trời, và dã thắng Pháp một trận nơi đây hết sức vè-vang. Một chiến-khu mới lại được thiết-lập ở Gò-công, chạy dài từ Bình-xuân đến Bình-thành và Kiên-phước đà phóng ra những cuộc tấn-công lè-tè các đồn Pháp và triệt-hết các cơ-quan hành-chánh do Pháp đặt ra. Ngày 19-8-64, nhân cùng 30 chiến-sĩ tâm-phúc từ Bình-xuân về Gia-luận đê quan-sát địa-hình, bị phản-tướng của ông là Huỳnh-công-Tấn phục-kích; ông liều tử-chiến; nên bị bắn gãy xương sống mà chết cùng 12 chiến-sĩ khác. Thấy ông chết, quân của Tấn ào-tới loạn cướp thây ông, nhưng 18 người còn lại bao vây thây ông và cầm gươm thét to: « Còn chúng tao đây, bọn phản-tặc chúng bay không được dụng đến thay quan lớn » ! Viện-binh Pháp cũng vừa tới, không cho bọn Tấn xung-xát, lại truyền thông-ngoan khuyễn-dụ, đại-ý hứa chờ xác ông và Gò-công mai-táng đàng-hoàng và

đỗ 18 chiến-sĩ ấy được tự-do chọn đường mà đi. Một đại-diện trả lời : « Nay chủ-soái chúng tôi đã chết, chúng tôi có phận-sự giữ thay người, dù phải chết dưới lòn đạn của Pháp cũng được. Nhưng nếu quả người Pháp có lòng tốt, muốn đưa thi-hài chủ-soái chúng tôi về Gò-công mai-láng, phải để chúng tôi theo trông-nom thi-thê người ». Pháp nhận và ra lệnh cho lính Pháp đem xác ông xuống tàu, 18 chiến-sĩ kháng-chiến không cho, tự tay khiêng lồng thây chủ. Xong cuộc mai-láng, Pháp muốn thả 18 chiến-sĩ theo như lời hứa, nhưng Huỳnh-công-Tấn can và lanh du hàng. Nhưng không được, Tấn phải hăm-doạ với vũ-lực bằng cách sai dẫn 18 người đến gần một ao làng, bắt đứng hàng một trước những họng súng đã lên cò rồi hỏi từng người : « Thế nào ? Bay - giờ anh hàng hay nhện phết súng này ? » — « Thằng phản-tặc ! Chúng tao rấtики không được ăn gan uống huyết mày » ! Tấn giận ra lệnh bắn ; rồi dẫn người thứ 2 cũng thế, thứ 3 cũng thế, và lần-lượt hết 18 người, mỗi người đều mang Tấn một câu đe chịu lanh viên đạn két-liều dời mình, trước sự chứng-kiện của các võ-quan Pháp.

TRƯƠNG-ĐỒ nhđ. Người Phù-dới, Đông-lei, đồ tiễn-sĩ, làm quan tới chức Ngự-sử đại-phu dời Trần-Duệ-tông (1374-1377). Năm định-tý (1377), nghe lời gièm, vua Duệ-tông giận Chiêm-thành ngạo-men, hạ chiếu thân-chinh. Đồ can : « Nước Chiêm-thành ở tận biên-thuy, núi sông hiểm-trở ; nay bệ-hệ mới lên ngôi, đức-hoa chưa thấu đến ; nên tu văn đức để cho họ quý-phục ; nếu họ còn ngạo-men, bệ-hệ sẽ sai tướng đi đánh cũng chưa muộn chi ». Dàng luôn 3 lá sớ, vua vẫn không nghe ; ông bèn từ-chức về nhà. Đi chuyền ống, Duệ-tông chết trận tại Đô-bàn.

TRƯƠNG - HÂN - SIÊU (...) 1354) nhđ. Tư Thăng - phủ, người làng Phúc-thành, h. An-ninh (nay là làng Phúc-am, h. Giả-khánh, Th. Ninh-bình), môn-khách của Hưng-đạo-vương, được vua Trần Anh-tông bồ làm Hán-lâm học-sĩ năm mậu-thân (1308) ; thờ 4 đời vua : Anh-tông, Minh-tông, Hiển-tông và Dụ-tông, đến chức Tham-tri chính-sự ; đời Dụ-tông, uy ông soạn bộ Quốc-kiểu đại-diện và Hình-thư ; năm Thiệu-phong 13 (1353), được vua Dụ-tông sai lãnh quân Thần-sách vào trấn Hoá-chau để

bình giặc Chiêm. Biên-cảnh được yên, ông cáo-binh về, chưa đến kinh thì chết. Về văn-học, ông có làm *Bạch-dâng-giang* phú, *Linh-tế tháp-ký*, *Quang-nghiêm-tự bi*-văn.

TRƯƠNG-HOÀNG nhđ. X. Bích-huyết PH. II.

TRƯƠNG-HỌC-LINH (1887 - 1911) nhđ. Người Quảng-dông, hội-viên Trung-quốc Cach-mạng Đặng-minh-hội, tử-trận ngày 29-3-1911 trong trận đánh tư-dinh Tông-dốc Lưỡng-Qiảng tại Quảng-châu ; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRƯƠNG-MINH-GIĂNG (1792-1841) nhđ. Đỗ cử-nhan năm Gia-long thứ 7 ; đến năm Gia-long 17, được bồ làm Tham-tri ; đời Minh-mạng, được kè là một tướng giỏi có công đánh dẹp nhiều nơi ; năm Minh-mạng 14 (1833), làm Tham-tán cho Thảo-nghịch tướng-quân Phan-văn-Thúy vào Gia-dịnh dẹp loạn Lê-văn-Khai ; nhân đây, cùng Nguyễn-Xuân xuông An-giang đánh thắng quân Xiêm tại sông Cồ-công rồi kéo binh lên Nam-vang đánh đuổi quân Xiêm về nước, đặt đồn gần Nam-vang để bảo-hộ Chân-lệp và xin đổi tên nước này lại là Trần-tây-thàh ; năm canh-tý (1840), vắng chì vua kinh-lý nước này ; năm tân-sửu (1841) mất tại Châu-đốc.

TRƯƠNG - MINH - KÝ (1855-1900) nhđ. Giáo-sư kiêm học-giả, có công phò-biên chũ-quốc-ngữ trong xã-hội VN. ở cuối thế-kỷ XIX.

TRƯƠNG-PHÙ-DUYỆT nhđ. Người Kim-dầu, Thanh-miện, đồ tiễn-sĩ khoaэт-sửu (1505) đời vua Lê Oai-mục ; quan đến chức Thượng-thor bồ Lại, có di sứ sang TH., khi Mạc-dâng-Dung toan soạn ngôi, có bắt ông thảo thiện-chiếu ; ông trùng mắt nói : « Nghĩa-lý gì mà thảo thiện-chiếu ? » Dặng-Dung bái chúc ông.

TRƯƠNG-PHỤ nhđ. Tướng nhà Minh, chức Tân-thành-hầu, phò-tướng dẹp quân xâm-lược của Minh Thành-tô, sang VN. đánh Hồ-hán-Thương ; đến Long-châu, thay Chu-Năng chết, lén làm Chánh-tướng. Diệt xong nhà Hồ, lại được vua Minh sai qua lén thú nhì để diệt nhà Hậu-Trần ; tính người tham-lam, tàn-bạo, ham giết-chóc, gây nhiều tang-tác cho dân Nam.

TRƯƠNG-PHÚC-DU nhđ. Tòng-suất đời Võ-vương Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765), được Chúa sai đi cùng them-mưu Nguyễn-cư-Trinh dời dinh Long-Hồ về Tầm-bào và đặt ra 3 Đạo ở miền Tây để giữ vững miền đất mới của Chân-lập nhượng cho.

TRƯƠNG-PHÚC-LOAN nhđ. Người Quỷ-huyện, Thanh-hoá, Phụ-chính đời chúa Hiếu-vũ Nguyễn-phúc-Khoát (1738-1765); Hiếu-vũ băng, Loan bèn lập Nguyễn-phúc-Thuần, mới 12 tuổi, thay vì phái lập Hưng-tò Hiếu-Khương là thân-sinh Nguyễn-phúc-Ánh, vì sợ ông này thông-minh quâ-đoán, khó kềm-chẽ. Phúc-Thuần làm Chúa, quyền-bính đều trong tay ông ta, nên đem bè-dâng vào chiếm hết địa-vị quan-trọng trong triều, lại mua quan-bán-chức, được người đời đó gọi là *Trương Tần-Cối*; tạo điều-kiện cho Tây-sơn nồi lèn năm quý-tỵ (1773) và đến năm giáp- ngọ (1774), Chúa Trịnh sai Hoàng-ngũ-Phúc kéo binh về đánh. Khi quân Trịnh đến Hồ-xá thì quan triều Nguyễn là Tân-thất-Huống và Nguyễn-cửu-Pháp bắt trói Loan đem nộp cho Hoàng-ngũ-Phúc; đến năm bính-thân (1776), Phúc giải Loan về Thăng-long, giữa đường thì Loan chết.

TRƯƠNG-PHÚC-LUẬT nhđ. Người Thanh-hoá, nhപ-tịch Th. Gia-định, theo Nguyễn-phúc-Ánh đánh với Tây-sơn, làm chức Cai-cơ; trận đánh ở Thủ-cần, ông đánh cướp được của địch 7 chiến-thuyền rồi thừa thắng đánh đến cửa Đại-áp, đốt phá thuyền-của của địch; ông lại giải vây được thành Duy-en-khánh. Chết vì bệnh.

TRƯƠNG-PHÚC-PHẨN nhđ. Người Thanh-hoá, phò-nhà Nguyễn từ chức Cai-cơ đến Bố-chính Doanh-trấn-thủ Quảng-bin; đời Chúa Thành-tông (1626), quân Trịnh kéo vào Nam xâm-chiếm, ông liều chết cõ-thủ luỹ Trưởng-dục ngăn được quân Trịnh. Sau chết vì bệnh.

TRƯƠNG-QUANG-ĐÂN nhđ. Quan nhà Nguyễn, đời vua Tự-đức, làm Tòng-dốc Bắc-ninh; năm quý-mùi (1883), thấy quân Pháp đánh lấy Nam-dịnh, ông đem quân về đóng h. Gia-lâm chức đánh-lại Hè-nội; nhưng đánh không lại, phải lui về giữ Bắc-ninh. Hoà-ước ký-xong, ông vẫn tiếp-tục kháng-chiến, triều-đình phải tuyển-triều ông về kinh; năm mậu-tý (1888), làm Phụ-chính vua Thành-thái.

TRƯƠNG-QUANG-NGỌC nhđ. Thủ-tờ bộ-lạc Voi-tần (Quảng-binh) giáp với Lào, theo hầu-cận vua Hèm-nghi khi ngài đến ăn nơi đó; bị Pháp dụ về hàng rồi dẫn người di bắt vua trong vùng sông Giei (Tuyên-hoá) đêm 26 tháng 9 năm mậu-tý (1888), được Pháp phong chức Lãnh-bin; bị ông Phan-đinh-Phùng bắt giết trung-tuần tháng 11 năm quý-tỵ (1893) tại làng Thanh-leng (Tuyên-hoá).

TRƯƠNG-QUANG-THỦ nhđ. Thủ-tông Văn-thân đầu-tiên ở Nghệ-an, nồi lèn chống Pháp sau hoà-ước 27-1-1874, đánh lấy Hà-tin và vây Diên-châu từ tháng 2 đến tháng 6 năm 1874; bị Nguyễn-văn-Tường và Lê-bé-Thận đem binh triều từ Huế ra đánh dẹp.

TRƯƠNG-QUỐC-DUNG (1797-1864) nhđ. Tự Dĩ-hành, người xã Phong-phú, h. Thạch-hà, (Hà-tĩnh), đỗ tiến-sĩ năm Minh-mạng thứ 10 (1829), làm quan 3 triều: Minh-mạng, Thiệu-trị và Tự-đức đón chức Hình-bộ thương-thor; năm giáp-tý (1864), vắng mang vua làm Hiệp-thống di dẹp giặc Tà-viền-Phụng ở Quảng-yên và bị tử-trận; và văn-học, có đê lại quyền Thoái-thực ký-văn.

TRƯƠNG-TẤN-BƯU (1752-1827) nhđ. Tên riêng là Long, người làng Hưng-lễ (nay là Hiệp-hưng), Tg. Bảo-phước, Th. Bố-tre (nay là Kiến-hoá), con ông Trương-tấn-Khương và bà Trần-thị-Nghĩa; năm định-vị (1787), tinh-cù rước Nguyễn-phúc-Ánh đi lạc vào làng khi bị Tây-sơn đánh bại; rồi từ đó theo Vương và được phong Khâm-sai Đốc-chiết Cai-cơ và được dùng dưới trướng Hậu-quân Tân-thất-Hội; sau đó, được trao Long-vân-hầu; tháng 6 năm canh-luật (1790), được thiêu làm Hậu-quân Hậu-chi Chánh-trưởng-chi rồi lại đài qua Tiền-quân; năm định-tỵ (1797), được thăng Tiền-quân phó-tướng; năm kỷ-vị (1799), phò được quân Tây-sơn tại An-giá và Bầu-sấu (Bình-định); năm canh-thân (1800), phò quân Tây-sơn tại Xí-ci-thô và Thanh-kỳ, lấy đòn Hồi-an; tháng 7 năm nhâm-tuất (1802), được thăng Chuồng-dinh; 1805 phò được giặc Tàu-đ ở Vịnh Hạ-long; 1806 lại đánh đuổi giặc Tàu-đ ở đảo Huê-phong; cuối năm ấy, ra Bắc thô Tòng-trấn Nguyễn-văn-Thành; 1808 đi tiêu-trù thô-phi ở Quảng-yên, phải đánh với chúng trước sau 36 trận mới tiêu-diệt hết; năm

canh-ngũ (1810), được triều vă kinh và qua tháng 11, vào quyền Tông-trấn Gia-dịnh; qua nhâm-thân (1812), triều-dinh bồ Lô-văn-Duyệt vào làm Tông-trấn, ông làm Phó; năm bính-tý (1816), đốc-suất dập thành Châu-dốc; tháng 9 năm ấy, được triều vă kinh coi dạo Trung-quân thay Nguyễn-văn-Thành bị giải-chức; năm tân-tỵ (1821), nhằm năm Minh-mạng thứ 2 được trở vào Gia-dịnh làm Phó Tông-trấn; năm 1823, đốc-suất vét kinh Vĩnh-tổ; năm giáp-thân (1824), cáo-lae hồi-hưu; ngày 10 tháng 6 năm đinh-hợi (1827), từ-trần và được tặng tại Phú-nhuận (Gia-dịnh).

TRƯƠNG-TRIỀU nhđ. Người Quảng-dông, thợ máy, dự trận đánh tư-dinh Tông-dốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 đã mờ mịn cho cuộc Cách-mạng Tân-hợi; từ-trận, được chôn tại Hoàng-hoa-tương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

TRƯƠNG-TRUNG-ÁI nhđ. Người làng Đầu-khé, Tg. Kim-dê, h. Thanh-lâm, Th. Hải-dương, được người TH. tên Hoàng-quang-Hưng dạy nghề làm đồ sành, nhút là cách nén lu, mai, chum, vại từ đời Triệu Võ-dê (207-137 trTC).

TRƯƠNG-VĂN-MINH nhđ. Người Thanh-hóá, vào lập nghiệp ở Gia-dịnh; khi Nguyễn-vương Phúc-Ánh khởi binh đánh Tây-sơn, ông theo và được phong Cai-cơ; có theo Vương sang Vọng-các. Năm Giê-long 12, sung làm Đại-sứ Bảo-hoá-cục ở Bắc-thành; năm Minh-mạng 5, thăng Thống-chó Quản Vũ-khổ; sau dẹp yên thò-phi ở Nghê-an, được phong Tiễn-phong Đô-thống-chó và được sai đi dẹp loạn Phen-bá-Vành ở Nam-dịnh. Mười năm sau, phải tịt bị cách; sau được khai-phục làm Phó Quản-cơ.

TRƯƠNG-VĂN-UYÉN nhđ. Tông-dốc Long-hồ đời Tự-đức; khi Pháp từ Đà-nẵng vào chiếm Nam-kỳ, được vua chỉ-dịnh giao-thiệp với Pháp ở miền Nam khi Phen-thanh-Giản sang Pháp điều-dinh; nhưng trước sự bành-trướng của Pháp ông bỏ chức, cầm đầu một toán nghĩa-quân đánh với Pháp tại Vĩnh-long.

TRƯƠNG-VĨNH-KÝ (Pétrus) (1837-1898) nhđ. Người làng Vĩnh-thành, Tg. Minh-lô, h. Tân-minh, Th. Bến-tre, con ông Trương-

chánh-Thi, một võ-quan đời Minh-mạng và Thiệu-trị; mồ-côi cha lúc lên 3, thuở bé có học nho; lớn lên, được một cõi dạo dạy-dỗ và gửi tung-học trường Pinhalu ở Cao-môn; năm 1851 được chánh-phủ Cao-môn cấp học-bằng sang học tại Pinang (Mã-lai); năm lên 21, đã lầu-thông các thứ tiếng La-tinh, Hy-lạp, Anh, Pháp, Xiêm, Miên, Miên, Lào, Nhật, Hoa, Ấn-độ; năm 1858, về nước hộ-tang mẹ và qua 1861, lập gia-dình; từ đó, ở nhà vừa tróc-tác, vừa nghiên-cứu khoa-học, tam-sinh-vật-học; năm 1862, được giới-thiệu với Jauréguibéry để làm thông-ngôn giữa hai phái - đoàn Việt - Pháp trong việc ký - kết hoà - ước 5-6-1862; năm 1863, nhập phái - đoàn Phan - Thành - Giản sang Pháp và các nước Âu-châu; nhân dịp này, ông giao-du với các nhà khoa-học và văn-học Pháp, yết-kiện đức Giáo-hoàng ở La-mã; từ 1864 tới 1868, dạy quắc-văn cho người Pháp ở Sài-gòn và ấn-hành một số tác-phẩm của ông; 1868, từ-chức giáo-sư và qua 1869 tới 1872, bình-bút tờ Gia-dịnh-báo, làm thông-ngôn cho Sú-thần Tây-ban-nha, giáo-sư trường Sư-phem và trường Hậu-bô; 1874, giúp Đại-sứ Tây-ban-nha ở TH.; được cử làm hội-viên Á-châu-hội và được đi công-tác ở Bắc; 1877, được cử vào Hội-dồng thành-phố Sài-gòn; 12-4-1886, được Toàn-quyền Paul Bert cử ra Huế giúp vua Đồng-khánh và được sung vào Cơ-mật-viện; 1887, làm giáo-sư thò-ngữ Đồng-phương tại trường Hậu-bô và trường thông-ngôn; 1888, đi công-tác ở Vọng-các; suốt 37 năm, tuy có nhiều nhiệm-vụ trong chánh-giới, ông không ngót trước-tác và nghiên-cứu khoa-học, nên ấn-hành được 118 quyển sách dù các loạ, nhiều nhứt về ngôn-ngữ; còn ngót 20 tác-phẩm đang biên-soạn dở; ông bịnh mất tại Chợ-quán (Sài-gòn) ngày 1-9-1898.

TRƯỜNG-AN đđ. Nơi đóng đô của các đời vua TH. từ đời Hán; đời Thành, cải tên là Tây-an-phủ, nay là tỉnh-lỵ Th. Thiểm-tây.

TRƯỜNG-CHÂU đđ. Một trong 12 châu của An-nam Đô-hộ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường đặt năm kỷ-mão (679), nay là Th. Ninh-bình.

TRƯỜNG-DỤC ktr. Một luỹ dài ở h. Phong-lộc, Th. Quang-bình, lèp dưới thời

chúa Sài Nguyễn-phúc-Nguyên (1627-1635)
đè ngăn quân chúa Trịnh.

TRƯỜNG-KHANH nhđ. Tên chữ của Tư-
mã Tương-Như X. Phụng-cầu-hoàng
PH. II.

TRƯỜNG-NINH THUỶ-ĐIẾU vch và ktr.
Tên bài thơ của vua Thiệu-trị vịnh cung
Trường-ninh, thăng-canh thứ 7 trong số 20
thăng-canh ở Huế; cung này đến đời
Khải-dịnh, đổi tên là Trường-sanh.

TRƯỜNG-SƠN đđ. Dãy núi chạy dài từ
Thượng-Lào xuyên qua VN. và theo chiều
B.—N., khi ra tận biển, khi lén-lỏi theo
sông Cửu-long và chia thành hai đoạn :
1º từ ranh Ai-leo — Trung-Việt dồn dập
Hải-vân theo chiều Tb.—Đn ; 2º Từ dãy
Hải-vân trở xuống, một bên triền núi mở
rộng về phía Ai-leo, một bên chạy dài
theo biển.

TRƯỜNG-THÀNH ktr. X. Luỹ Thàv.

U

U-MINH đđ. Đáy rừng rộng lớn lối 100.000 mẫu tây, một nửa trong Th. Kiên-giang, một nửa trong Th. An-xuyên, mọc ròng cây tràm choai và mít-cật; lớp đất trên là lá cây mục đã thành than bùn dày từ 8 cm., đến 2 m., dưới là nước ngọt nhung màu đen.

U-MINH-HẠ đđ. Một phần đáy rừng U-minh trong Th. An-xuyên, nằm giữa rạch Cái-lèu, sông Ông-đốc và bờ biển trong ra Vịnh Thái-lan.

U-MINH-THƯỢNG đđ. Một phần đáy rừng U-minh trong Th. Kiên-giang, giữa xóm Cái - nước, Thầy - Quan, Chắc-băng, Tân-băng và Ngà-bát.

U-VƯƠNG (1134 - 1123 trTC) nhđ. Vua thứ 12 nhà Châu, tức vua cuối-cùng nhà Tây-Châu, say-đắm nàng Bao-Tỷ (*Clg. Bao-Tỷ*), phế Khương-hậu và Thái-tử Nghị-Cữu, khiến quốc-trưởng là Thành-Hầu nhờ súc rợ Tây-nhung đem binh vào kinh đánh giết, rồi lập thái-tử Nghị-Cữu lên thay, xưng Bình-vương và dời đô về Lạc-ép, thuộc ph. Đ. nước TH., trở thành nhà Đông-Châu (nay là Lạc-dương Th. Hè-nam).

U-ÔNG VIỆC đđ. Một v ghe trên Rạch-u, gần sông Hàm-luông, nơi Trương-tấn-Bứu đó thuyền cho Nguyễn-Ánh trốn binh Tây-sơn năm định-vị (1787).

UẤT-LÂM đđ. Một trong 9 Quận của Giao-chi-bộ do nhà Hán đặt sau khi dứt nhà Triệu, lấy Nam-việt và kè Nam-việt là một bộ-phận của TH., vào năm canh-ngo (111 trTC); nay là Th. Quảng-lãy.

ÚC-CHÂU đđ. Một trong 5 châu trên thế-giới, thuộc ph. N. Thái-bình-dương, giữa Á-châu ph. T. và Mỹ-châu ph. Đ., gồm có Úc đại-lợi và một số quần-đảo khác như Tân-Tây-lan, Tân-Ghi-nê, v.v... (Océanie).

ÚC-ĐẠI-LỢI đđ. Một đại-lục giữa Úc-châu, Đ. và N. giáp Nam Thái-bình-dương, T. giáp Ấn-độ-dương; Thủ: Canberre; dt.: 7.704.000 csv.; ds.: 9.645.000 người (Australia hay Australia).

ỦY-BAN HÀNH-ĐỘNG sk. Những Ủy-ban riêng-rẽ trong các xí-nghiệp, các địa-phương nhỏ, có phận-sự lò-chức mêt-ting, thâu góp nguyện-vọng dân-chúng để nộp cho Đông-dương đại-hội năm 1936, trong lúc phái-bộ của Chính-phủ Mật-trận Bình-dân Pháp sắp sang Đông-dương.

ỦY-BAN NHÂN-DÂN HOÀ-GIẢI sk. Ủy-ban gồm đại-diện các đoàn-thể tôn-giáo và chính-trị, thành-lập ngày 7-4-1955, mục-dịch hoà-giải cuộc xung-đột giữa lực-lượng Bình-xuyên và chính-phủ Ngô-dinh-Diệm, nhưng thất-bại.

U

ÚC-TRAI *nhd.* Tên hiệu của Nguyễn-Trãi.

ÚC-TRAI-TẬP *vch.* Tập sách gồm tác-phẩm văn-chương của Nguyễn-Trãi, có 6 quyển, in năm Tự-đức thứ 12 (1868).

ƯNG-LĂNG *ktr.* Tên lăng vua Khải-dịnh ở làng Châu-chùr, h. Hương-thuỷ (Thừa-thiên) cách Huế lối 4 cs.

ƯNG-THIỀN *sk.* Niên-hiệu đời vua Lê Đạo-hạnh, khoảng 594-1005.

V

VẠC-XÔ-VI (Varsovie) *đđ.* Thủ-dô nước Ba-lon.

VÀM CÂU *đđ.* Một vèm sông ở Hà-tiên.

VÀM-CỎ *đđ.* Một con sông lớn chảy từ cửa Sói-rẹp theo ranh hai Th. Chợ-lớn và Củ-công (nay là Long-an) đến chợ Xà-bang mới chia thành hai nhánh là Vầm-cỏ-dông và Vầm-cỏ-tây.

VÀM-CỎ-ĐÔNG *đđ.* Một nhánh sông Vầm-cỏ từ chợ Xà-bang, thuộc làng Nhứt-ninh, Tg. Cửu-cu-hạ (Tân-an) và làng Phước-tuy, Tg. Lộc-thành-trung (Chợ-lớn), tết-cỏ nay là Th. Long-an, chảy tới Tây-ninh, gần ranh Cam-bốt.

VÀM-CỎ-TÂY *đđ.* Một nhánh sông Vầm-cỏ từ chợ Xà-bang thuộc làng Nhứt-ninh, Tg. Cửu-cu-hạ, Th. Long-an, chảy qua Th. Kiến-tường, tới làng Bình-hiép, giáp-giới Cam-bốt.

VÀM-CÓNG *đđ. t/m.* Bên đùi ngang sông Hậu, thuộc Th. An-giang (Long-xuyên cũ).

VÀM-NAO *đđ.* Tên chữ là Hồi-oa, con sông ẩn thông từ Tiền-giang qua Hậu-giang, làm ranh hai Th. Long-xuyên và Châu-đốc, ném về ph. Châu-đốc, dọc theo làng Hoà-hảo, Tg. An-lạc, nơi đây, năm định-vị (1787) Nguyễn-phúc-Ánh hội binh các Trần đà đánh với Tây-sơn.

VÀM-SÁC *đđ.* Ngọn rạch từ giữa rừng Sác trong Th. Phước-tuy ra sông Sói-rẹp.

VÀM-BÀO *đđ.* Chòm núi gồm 15 ngọn như Phục-tuồng, Phục-hồ, Thần-bút, v.v... ở ch. N. hồ Tàu, thuộc Tp. Vĩnh-thuận (Hà-nội).

VẠN-HẠNH *nhd.* Họ Nguyễn, một nhà sư ở làng Cờ-phép, h. Đông-ngạn, phủ Từ-sơn, Th. Bắc-ninh, người đã cùng Đào-cam-Mộc lập Lý-công-Uần làm vua thay nhà Tiền-Lê, được Lý Thái-tô phong làm Quốc-sư.

VẠN-KIẾP *đđ.* Con sông trong làng Kiếp-bạc, Th. Hải-duong; nơi đây, năm 1285, quân Nguyên bị Phạm-ngũ-Lão chặn đánh tan-tành.

VẠN-KHÁNH *sk.* Một niêm-hiệu đời vua Lê Thần-tông, năm 1662.

VẠN-LẠI *đđ.* Một đồn quân trong h. Thuỵ-nghuyên, Th. Thanh-hóá, được Trịnh-Kiêm dùng làm hành-điện cho vua Lê Trung-tông ở vào năm Ất-ly (1545) để chống với nhà Mạc.

VẠN-LÝ TRƯỜNG-THÀNH *ktr.* Bức thành do Tân Thuỷ-hoàng tiếp-nối công-trình hai nước Yên Triệu mà cho xây dọc theo ranh hai nước TH. và Mông-cồ năm 250 trTC., dài 3.000 cs. để ngăn giặc Mông; trên mặt thành có nhiều đoạn xe chạy được.

VẠN-NINH *đđ. t/m.* Q. của Th. Khánh-hoà. TV. có 9 xã.

VẠN-NINH *đđ. t/m.* Chùa trong Th. Quảng-yên BV.

VẠN-NGÔN-THƯ *vch.* Bức thư của Lê-cánh-Tuân tố-cáo sự bội-urốc của quan tướng nhà Minh (TH.) sau khi đánh dẹp nhà Hồ (VN.), vì khi kéo binh sang, nhà Minh có hứa sẽ lập lại nhà Trần.

VẠN-TƯỢNG *đđ.* Kinh-dô vương-quốc Ai-lao.

VĂN-THẮNG-VƯƠNG nhđ. Tên hiệu do dân-chúng tôn Đinh-bộ-Linh khi Ông bình được các Sứ-quân, trước khi làm vua.

VĂN-XUÂN sk. Quốc-hiệu nước Nam đời Tiên-Lý do Lý Nam-dõ (Lý-Bôn) đặt năm giáp-tý (544), nhằm năm thứ 10 vua Vũ-đế nhà Lương TH.

VĂN-ĐÌNH-DÂN nhđ. Quan Trần-thủ Sơn-tây đời vua Lê Hiển-tông; năm đầu Cảnh-hưng (1740), Trịnh-Doanh mắng đem hét đại-binн dẹp giặc ở Ngàn-già, thành Thăng-long bị tướng giặc ở Bắc-ninh là Nguyễn-Cử sai quân công-phá và sập chiếm được. Dân từ Sơn-tây ngày đêm kéo quân về giải vây cứu được.

VĂN-ĐỨC-KHUĘ nhđ. Chức Tán-lý nhà Nguyễn; đời vua Tự-đức, di dẹp giặc Phụng ở Quảng-yên, bị tử-trận giữa tháng 6 năm giáp-tý (1864).

VĂN-GIANG dd. Một h. trong Th. Hưng-yên BV, có con đê lờ luồn trong 18 năm liên hồi đời Tự-đức (1847-1883), khiên dân-gian dối khô, kéo nhau đi hắt, gây loạn-lạc tú-tung.

VĂN-LANG sk. Quốc-hiệu nước Nam đời Hồng-bàng (289-258 trTC).

VĂN-LANG dd. Một trong 15 bộ của toàn-quốc Văn-lang, nay là Bạch-hạt, Th. Vĩnh-yên.

VĂN-LOẠI vch. Một trong các tệp văn của Nguyễn-Trãi, trong ấy có bài Bình-Ngô-di-ép (lời bá-cáo về việc dẹp xong quân Minh), Lam-son-Vĩnh-lặng thắn dạo bi ký (bia vua Lê Thái-tồ) và Băng-hồ-di-sư-lýa (việc sói lại của Băng-hồ, tức của Trần-nghuyên-Đán).

VĂN-THÂN sk. Tục xâm-mình của người Nam ngày xưa, đã khi lện bắt cá giồng thường-luồng và cá dù khác không dám làm hại; từ đời vua Trần-Anh-tông (1293-1314), tục ấy được bỏ lẩn, nguyên-do tại nhà vua không cho xâm-hình rồng vào chén-mình như các đời vua trước.

VĂN-THÂN sk. Phong-trào cách-mạng do sĩ-phu VN, lãnh-đạo, đầu-tiên hắt sau ngày kỷ hoà-ước ngày 27 tháng giêng năm giáp-tuất (1874), nỗi lén ở Nghệ-an do hai vị tú-tài Trần-Tấn và Đặng-như-Mai lãnh-đạo để chống Pháp và những người có dạo De-tô đã giúp Pháp lấy đất VN.; và sau,

lên-trên khắp nơi.

VĂN-CÀNH dd. tím. Q. của Th. Bình-dịnh.

VĂN-ĐÒN dd. Con sông chảy ngang Th. Quảng-yên đã ra vịnh Hạ-long; nơi ấy, quân xâm-lăng nhà Nguyên bị Trần-khánh-Du dán đánh bại và đoạt hết lương-thực.

VĂN-SƠN dd. Một hòn núi tại Hà-tiền, trên núi có chùa Bạch-vân.

VĂN-SƠN dd. Một hòn núi ở ph. Đô-b. h. Phú-lộc, Th. Thừa-thien, trước gọi là Mỷ-em-sơn; năm Minh-mạng 6, đổi lại là Tuý-hoa-sơn, một trong 20 thảng-canh ở Huế.

VĒ-LINH dd. Núi thuộc h. Kim-anh, Th. Phúc-yên BV, sau đổi lại là Sóc-sơn, nơi Phù-Đổng thiên-vương và Trời.

V.CỐ nhđ. X. Nguyệt-hạ lão-nhân PH. II.

VI-NGHĨA-ĐÌNH nhđ. Người Quảng-tây TH., hội-viên Trung-quốc Czech-mạng đồng-minh-hội, tử-trận ngày 29-3-1911 trong trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

VI-THỐNG-LINH nhđ. Người Quảng-tây TH., hội-viên Trung-quốc Czech-mạng đồng-minh-hội, tử-trận ngày 29-3-1911 trong trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

VI-THỦ-MÔ nhđ. Người Quảng-tây, hội-viên Trung-quốc Czech-mạng đồng-minh-hội, tử-trận ngày 29-3-1911 trong trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu, được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

VI-VĂN-KHÁNH (1873-1911) nhđ. Người Quảng-tây, sĩ-quan binh-đội Män-Thanh, bí-mật tham-gia cách-mạng, dự trận đánh tư-dinh Tông-đốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911, bị bắt xử-tử; được chôn nơi Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

VỊNH dd. Tỉnh-lỵ Th. Nghê-an TV.

VỊNH-AN dd. Cồn kinh nổi liền sông Tiền

với sông Hậu, từ Châu-đốc tới Tân-châu, dài 17 km., rộng từ 15 tới 17 m., đào trong hai năm 1846-1847 theo chương-trình của Tuần-phủ Vĩnh-long Nguyễn-trí-Phương và Đốc-bộ Châu-đốc Nguyễn-công-Nhân.

VINH-LỘC đd. tím. Q. của Th. Thủ-thiên, có 11 xã.

VINH-BÀO đd. tím. h. của Th. Hải-dương, bị Việt-nam Quốc-dân-dèng do Trần-quang-Riệu chỉ-huy, tấn-công đêm 16-2-1930 và giết tri-huyện Hoàng-gia-Mô.

VINH-BÌNH đd. Do tiếng Cao-môn Prastra-peang (Hồ thánh), một đền-phương nhỏ của trấn Vinh-thành, 1 trong 5 trấn của Gia-dịnh hồi xưa (Nam-phòn), từ 1956, lấy đặt tên mới cho Th. Trà-vinh; Đ. giáp Th. Kiến-hò, T. giáp hai Th. Phong-dinh và Ba-xuyên, N. giáp biên Nam-hà, B. giáp Th. Vĩnh-long; Tl.: Phú-vinh; dt.: 2.686 csv.; ds.: 524.000 người hét 129.000 người Việt gốc Miên.

VINH-ĐỊNH sk. Niên-hiệu đời Mạc Tuyên-tông (Bắc-triều) nhâm năm 1547.

VINH-HÀO đd. Thuộc Phan-rang, nơi có suối nước có chất tơ-dé (carbonate de soude).

VINH-HỮU sk. Một niêm-hiệu đời vua Lê Ý-tông, khoảng 1735-1740.

VINH-YÊN đd. Một Th. miền chau-thò BV., Đ. giáp Bắc-giang, T. giáp Phú-thọ, N. giáp Hà-dông, B. giáp Thái-nguyên.

VINH-KHANG đd. Một trấn giáp Th. Ninh-bình và Thanh-hóé, do Lý Thánh-tông bắt 5.000 người Chèm khai-khàn năm 1044.

VINH-KHÁNH sk. Một niêm-hiệu đời vua Lê Thần-tông, năm 1662.

VINH-LONG đd. Một trong 6 Th. của miền Nam nước Nam từ 1867 trở về trước; và sau, khi Pháp chiếm trọn miền Nam, chia 6 lô, lớn thành 20 Th., trong ấy, Vĩnh-long (thầu hép) là một và là Th. thứ 17 về mặt hành-chánh; từ 1956, được nhập thêm phần nửa Th. Sa-dec, cũng gọi tên cũ là Vĩnh-long, phần mới nhập thêm gọi là quận Sa-léc; nhưng từ cuối năm 1967, quận Sa-léc được đổi lại là Th. Sa-dec, Vĩnh-long vẫn giữ nguyên-trạng như trước; Đ. giáp 2 Th. Kiến-hò và Vĩnh-bình, T. giáp Th. An-giang, N. giáp Th. Phong-dinh; B. giáp 2 Th. Kiến-phong và Định-tường; dt.: 1.804 csv.; ds.: 457.000 người.

VINH-LỘC dd. Một h. trong Th. Thành-hóé.

VINH-LỢI dd. Một Q. của Th. Ba-xuyên, có 10 xã.

VINH-TẾ đd. Kinh đào từ Giang-thành (Hà-tiên) dọc theo biên-giới Việt-Miền qua sông Hậu-giang tại Tl. Châu-đốc do Tông-trấn Gia-dịnh là Lê-văn-Duyết thương số đă-nghi với triều-dinh năm kỷ-mão (1819) và do Trần-thủ Vinh-thành Nguyễn-văn-Thoại và Lãnh-binh Phan-văn-Tuyên đốc-suất 10.000 dân và 500 lính, đào từ đầu năm 1819 đến tháng tư năm 1820; dài 72 cs., rộng 20m.

VINH-TẾ-SƠN đd. Tên do vua Gia-long đặt cho núi Sam đã ghi công bà Châu-thị Vinh-tế, phu-nhân Thoại-ngọc-hầu Nguyễn-văn-Thoại, vì bà có công giúp ông trong việc đào con kinh từ Hà-tiên qua Châu-đốc.

VINH-TÔ sk. Một niêm-hiệu đời vua Lê Thần-tông, khoảng 1620-1628.

VINH-TƯỜNG đd. Một phủ trong Th. Quang-yên; nơi đây, có chỗ gọi là Cầm-khê, nơi Trung-vương từ Mê-linh kéo binh về đă cầm-cự với Mẽ-Việt; Vinh-tường cũng là sinh-quán của Triệu-quang-Phục.

VINH-THÀNH đd. Một Quận của Th. Bình-dịnh.

VINH-THỊNH sk. Niêm-hiệu đời vua Lê Duy-tông, khoảng 1706-1719.

VINH-THIỆU PHƯƠNG-VĂN vch. Tên bài thơ của vua Thiệu-trị làm đề vịnh vườn Thiệu-phong là thăng-cảnh thứ 2 trong 20 thăng-cảnh ở Huế; vườn này ở về ph. Đ. Từ-cẩm-thanh, chung-quanh có tường bao-bọc.

VINH-THỌ sk. Một niêm-hiệu đời vua Lê Thần-tông, khoảng 1658-1662.

VINH-THUẬN đd. Một h. trong Th. Sơn-tây, giáp-giới Tây-hò.

VINH-TRỊ sk. Một niêm-hiệu đời vua Lê Hi-tông, khoảng 1678-1680.

VINH-XƯƠNG đd. Một Q. của Th. Khanh-hóé, có 12 xã.

VIỄN-HẢI QUY-HỒNG vch. Tên quyển sách chữ Hán của Nguyễn-thượng-Hiền viết và in tại Nhật-bản, bí-mật gửi về phò-kiến trong nước, đại-khai: hổ-hao thanh-

nhiên VN, phải mưu giéc-nghệ trước cảnh nước mất nhà tan.

VIỆT dd. Một nước chư-hầu của nhà Châu dời Xuân-thu (722-479 trTC) ở đất Cố-kê, nay thuộc Thiệu-hưng, Th. Chiết-giang TH.

VIỆT dd. Việt-nam gọi tắt.

VIỆT-GIÁM VỊNH-SỨ THI-TẬP vch. Tập thơ vịnh sứ nước Nam đầu-tiên do Đặng-minh-Khiêm tự Trinh-dự soạn.

VIỆT-YÊN dd. Một h. trong Th. Bắc-giang.

VIỆT-MINH sk. X. Việt-nam độc-lập Đồng-minh.

VIỆT-NAM dd. Nước thuộc Đn. Á-châu, hình cong như chữ S, ph. B. và ph. N. phình rộng ra, ở giữa thì hẹp và dài; từ thượng-cổ, tên gọi là Văn-lang; dời Thực An-dương-vương gọi là Âu-lạc; khi bị nhà Tần dâng-hộ, gọi là Tượng-quận; khi bị nhà Hán dâng-hộ, bị chia làm ba quận là Cửu-chân, Giao-chi và Nhật-nam; đến dời Đông-Hán, dời Giao-chi thành Giao-châu; nhà Đường đặt là An-nam dâng-hộ-phủ; khi nhà Đinh dẹp hết sứ-quân và tri-vi, đặt quốc-hiệu là Đại-cố-việt; qua dời Lý, vua Lý Thánh-tông dời là Đại-việt; triều vua Lý Anh-tông, nhà Tống công-nhận là An-nam-quốc. Khi vua Gia-long thống-nhất được Nam-Bắc, đặt quốc-hiệu lại là Việt-nam; Đ. và N. giáp biển Nam-hải, T. giáp Miền-diện, Lào và Camp-bốt, B. giáp TH.; dt.: 312.000 csv.; ds.: lõi 30.000.000 người; từ giữa năm 1954, bị chia hai, lấy sông Bến-hải trong Th. Quảng-trị làm ranh.

VIỆT-NAM ÁI-QUỐC-ĐÀNG sk. Đảng chính-trị bí-mật, thành-lập năm 1943 và hoạt-dộng đến hết năm 1944, do Nguyễn-xuân-Chí, Lê-Toàn, Vũ-dinh-Di, lãnh-dạo.

VIỆT-NAM CÁCH-MẠNG ĐỒNG-MINH-HỘI sk. Đảng chính-trị do Nguyễn-hai-Thanh lập năm 1938 tại Quảng-dông, sau gia-nhập vào Mặt-trận Việt-minh.

VIỆT-NAM CỘNG-HOÀ dd. Phần đất ph. N. của nước Việt-nam từ sông Bến-hải đến mũi Cà-mau, tách khỏi miền B. từ năm 1954 và thành-lập nền Cộng-hoà từ 1955; B. giáp Bắc-Việt, Đ. và N. giáp biển Nam-hải T. giáp Lào và Camp-bốt; Thủ.: Sài-gòn. ds.: lõi 14.000.000 người.

VIỆT-NAM DÂN-CHỦ CỘNG-HOÀ dd.

Phần đất ph. B. nước VN, từ sông Bến-hải đến ranh TH., tách khỏi miền N. từ năm 1954; thuộc chế độ Cộng-sản; Đ. giáp biển Nam-hải, T. giáp Miền-diện và Lào; N. giáp VN. Cộng-hoà, B. giáp TH.; Thủ.: Hà-nội.

VIỆT-NAM DÂN-CHỦ-ĐẢNG sk. Đảng chính-trị thành-lập năm 1943 do Dương-đức-Hiền, Phan-Mỹ, Vũ-dinh-Hoè, v.v...; sau gia-nhập vào Mặt-trận Việt-minh.

VIỆT-NAM DUY-TÂN-HỘI sk. Hội Việt-kieu ở TH., trụ-sở tại Quảng-dông, do Nguyễn-thiện-Thuật sưu khi thất-bại vụ chống Pháp ở Bãi-sậy, chạy sang TH. và thành-lập, mục-dịch làm cơ-quan kinh-tài cho việc ủng-hỗ Cường-đài, chi-đạo và định-cư người VN. xuất-dưỡng qua Nhật.

VIỆT-NAM ĐỘC-LẬP ĐỒNG-MINH sk. Gọi tắt: Việt-minh, mặt-trận liên-kết các đảng bí-mật đang vận động độc-lập cho nước VN, thành-lập tại TH. năm 1941; tuyên-ngoan dân-chủ ngày 25-10-1941, chủ-trương chống Nhật; tháng 3 năm 1944, tuyên-bố thành-lập nền Cộng-hoà VN; tháng 5 năm 1944, lén về nước và lập căn-cứ tại Thái-nguyên; ngày 19-8-1945, nắm chính quyền ở Bắc; ngày 24-8-1945, ép Bảo-đại thoái-vị để nắm chính-quyền ở Trung và giải-lán Chánh-phủ Trần-trọng-Kim; ngày 25-8-1945, nắm chính-quyền ở Nam và lãnh-dạo cuộc kháng-chiến chống Pháp tới tháng 7 năm 1954.

VIỆT-NAM NGHĨA-LIỆT-SỨ vch. Sách chữ Hán do Phan São-nam viết và in ở Nhật, nội-dung tập-trung tắt-cá tiêu-sứ các anh-hùng chí-sĩ để vì nước bỏ mình từ khi Pháp đem binh qua cướp nước Nam cho đến năm 1907 là năm viết quyển sách.

VIỆT-NAM QUANG-PHỤC sk. Hội các nhà ái-quốc VN. thành-lập bí-mật năm 1904 bởi Phan São-nam tại nhà Tiêu-la Nguyễn-Thành, cử Kỳ-ngopi-hầu Cường-đài làm Hội-trưởng, mục-dịch kết-liên với Nhật để gầy hậu-thuẫn chí-quốc; năm nhâm-tý (1912), tái-lập tại Quảng-dông TH., do Phan São-nam làm Tòng-lý, Hoàng-trọng-Mậu, bí-thur; sau do Cao-dài lãnh-dạo để gia-nhập vào Mặt-trận Việt-minh; tuy-nhiên, có phái ly-khai chiếng lại và hoạt-dộng ở Sài-gòn.

VIỆT-NAM QUỐC-DÂN-ĐẢNG sk. Đảng cách-mạng vô-trang do Nguyễn-thié-Học làm

lãnh-tụ, hoạt-động chống Pháp từ năm 1927 ở Bắc, thu-hút đảng-viên khắp nơi, chủ-trương cách-mạng giải-doạn : Hoà-bình và bạo-động ; 1° Hoà-bình: đảng-viên tinh-thần đảng-viên, chuẩn-bị bạo-động, yêu-sách cài - cách, vạch lối - làm của quan - trường, v.v... ; 2° Bạo-động: Nếu bắt-buộc, đánh-lấy các tinh-tri trước đê tiến và Hà-nội; năm 1930, ở giải-doạn 2, cuộc bạo-động bùng nổ ở Cầm-thao, Phè-lại, Yên-báy và bị chánh-quyền bão-hộ thẳng tay đàn-áp; nhiều nhà lãnh-đạo và đảng-viên bị bắt và bị đưa ra Hội-dồng dâng-hình nhóm ngày 28-3-1930 xử và lên án : 10 án khô-sai có hạn, 34 khô-sai chung-thân, 50 đi dày, 40 tử-hình; trong số 40 ấy, có 13 người lãnh-tụ bị đưa lên đoạn-dầu-dài trước nhất là ngày 17-6-1930.

VIỆT-NAM QUỐC-SỬ THAM-KHẢO

veh. Sách chữ Hán của Phan São-nam chép lại lịch-sử VN, và thêm phần nhận-xét của tác-giả đã chứng-minh rằng: Việt-nam là dân-tộc có truyền-thống anh-dũng, khéo-năng độc-lập; không vì lẽ gì làm nô-lệ mãi cho đế-quốc Pháp; cuối-cùng, tác-giả hô-hào nhân-dân nồi dậy làm cách-mạng.

VIỆT-NAM THANH-NIÊN CÁCH-MẠNG ĐỒNG-CHÍ-HỘI sk.

Nguyên là một chi-hội của hội Dân-tộc nhưng-tiểu Á-châu bị đàn-áp quá phai đời tên; sau đổi lại là Đồng-dương Cộng-sản-đảng.

VIỆT-NAM VONG-QUỐC-SỬ veh.

Sách chữ Hán của Phan São-nam viết, chép lại lịch-sử Pháp cướp nước Việt-nam và nêu những gương anh-dũng của những nhà chí-sĩ ái-quốc đã bị Pháp giết; sách được in trong Âm-bằng văn-thư-tập của Lương-khai-Siêu và in riêng một số tại Nhât-dê Đặng-tử-Kính mang về nước bí-mật phát-hành.

VIỆT-QUỐC sk.

Đoàn-thờ lớn do các đảng Việt-nam Cách-mạng đồng-minh-hội, Việt-nam Quốc-dân-dảng và Đại-việt kết-hợp, thoát-ly khỏi Mật-trận Việt-minh cuối năm 1945, lập khu Ngũ-xé tự-trị và xuất-bản báo Thiết-thực đê làm cơ-quan tuyên-truyền cho đoàn-thờ cùng công-kích Mật-trận Việt-minh.

VIỆT-THÁC nhđ.

Một bộ-lạc dòng Thái ở ph. Tb. VN. và ph. B. Văn-nam; sau nhập với năm bộ-lạc khác cùng giỗng thành nước Nam-chiểu.

VIỆT-THÔNG-LÃNH dd. Một tên riêng của dãy Trường-sơn (X. Trường-sơn).

VIỆT-THƯỜNG dd. Một trong 15 bộ của nước Văn-lang ở Thượng-cô thời-đại, nay là hai Th. Quảng-bình và Quảng-trị (theo sú Tàu, đó là một nước ở hướng N. nước Giao-chi).

VÕ-AN-CHÂU dd. Một trong 12 châu của An-nam do-hồ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường đặt năm kỷ-mão (679), nay là Th. Quảng-yen BV.

VÕ-DI-NGUY (1745-1801) nhđ. Người h. Phú-vang, Th. Thủ-thiên, phò-nhà Nguyễn từ khi Nguyễn-phúc-Ánh dây nghiệp ở Gia-dịnh và từng theo Vương sang Vọng-các, năm 1782, chức Trung-quân cai-cơ, dự nhiều trận đánh với Tây-sơn ở khắp mặt trận từ Sài-gòn, Quy-nhon, Diên-khánh đến Thị-nại; chuyên về thủy-chiến, được phong đến chức Thuỷ-quân Đô-đốc (nên được người Gia-dịnh gọi: Ông Chưởng-thủy); từ-trận năm 1801 tại cửa Thị-nại.

VÕ-DUY-DƯƠNG nhđ. Có sách gọi họ Nguyễn, một trong các tướng giỏi của Trương-Định, chức Thiên-hộ; sau khi Trương-công chết (1864), Ông vẫn tiếp-tục kháng-chiến; rút quân về Đồng Tháp-mười từ đầu năm 1865, dùng khẩu-hiệu Cần-vương cứu-quốc, thiết-lập hệ-thống phòng-thủ rất chau-dáo: dưới nước, có những cảng bỗng bè tra; trên bộ thì gài những đòng rát khéo; các cây cầu đều bị cưa sắn, chỉ chờ đủ sức chờ một người; dưới cầu thì cắm chông. Thinh-thoảng, Ông phóng ra những cuộc tấn-công các đồn bát của Pháp đóng rải-rác trong các Th. Mỹ-tho, Tân-an, Long-xuyên, Sa-dec; nhờ dùng nhiều lính Tagals và Pháp đào-ngũ, Ông lấy được nhiều đồn mà không phải nô-súng, lợi thêm đòn được súng Ông rất nhiều. Triều-dình sắc-phong Ông chức Lãnh-binh sau khi hay Ông thắng Pháp nhiều trận như trận Mỹ-trà ngày 22-7-1865 kéo dài mấy ngày đêm; đại-binhh Pháp từ Sài-gòn kéo xuống tiếp-viện nhưng đã trễ; hơn 500 lính Pháp và thân-binhh tử-trận với viên thiếu-tá chỉ-huy; ngày 15-4-1866, đại-quân Pháp tấn-công tổng-hành-dinh Đồng-tháp, bị phục-binhh Ông chặn đánh tại Cái-thia suốt mấy ngày đêm; cuối-cùng, Ông rút về Mỹ-tho, chiêu-mộ thêm dân-quân, đánh các đồn bát lẻ-tẻ đê cướp vă-

khí rỗi rút về Cai-lậy, trở lại gò Bắc-chlông; nơi đây ông bị binh thương-hàn rải lè-thé.

VÕ-DUY-THANH *nhđ.* Tự Trùng-phù, biệt-hiệu Mai-khê, người làng Văn-bồng (nên tục gọi ông là Ông Bàng Bồng), h. Gia-khánh, Th. Ninh-bình, chức Quốc-tử-giám tể-tửu đời vua Tự-đức, lãnh thi-hành kế-hoạch đột-thùy-doan; có vân-tài, còn để lại nhiều thi-văn đáng kinh.

VÕ-ĐẮT *dd.* Một hòn núi ở ph. B. Th. Long-khánh (Xuân-lộc).

VÕ-GIÀNG *dd.* Một h. trong Th. Bắc-ninh (BV).

VÕ-HẬU *nhđ.* X. Võ-tắc-Thiên.

VÕ-HUYỀN *nhđ.* Người làng Mô-trêch, h. Đường-hào, Th. Hải-dương BV., đánh cờ tướng rất cao, nên được người đồng-thời gọi Trạng-Cờ.

VÕ-NINH-SƠN *dd.* X. Trâu-sơn.

VÕ-NGA-CHÂU *dd.* Một trong 12 châu của An-nam do-hộ-phủ do vua Cao-tông nhà Đường đặt năm kỷ-mão (679) nay là Th. Thái-nguyên.

VÕ-PHÁT *nhđ.* Tục gọi Bang Nhu, theo Phan-dinh-Phùng chống Pháp, đóng quân ở hạt Kỳ-anh; đã soạn bài văn-tết cho chúa-tướng Phan tể Cao-Thắng; sau thất-trận bị bắt rồi bị chém tại Huế.

VÕ-TÁNH *nhđ.* Người Phước-án (Biên-hà), nguyên là thuộc-tướng Đô-thanh-Nhân; khi Nhân bị Nguyễn-vương Phúc-Ánh giết, Tánh quy-lý bộ-dot Đỗng-sơn chống với Tây-sơn, đóng binh tại Vườn trầu Bà-diêm Hóc-môn (Gia-dịnh), rồi Gò-cô, xưng là Tông-nhung; quan tướng Tây-sơn sợ lắm, gọi là Gia-dịnh đế-nhứt-hùng; năm mậu-thân (1788) được Nguyễn-vương vời đến phong Tiễn-phong-dinh Chưởng-cơ và được vương già em là quận-chúa Ngọc-Du; tháng 7 năm ấy, Tánh vắng-linh Vương đem binh hạ đồn Ngũ-kiểu của Tây-sơn; năm kỷ-dậu (1789), đón đánh binh Tây-sơn do tướng Phạm-văn-Tham cầm-dầu tại Hồ-châu đến cùng đường phải hàng; từ quý-mão (1793) đến mậu- ngọ (1798), khi thì phò Nguyễn-vương, khi thì phò Đỗng-cung Cảnh, đánh thắng Tây-sơn nhiều trận. Năm kỷ-vi (1799), phò Nguyễn-vương thân-chinh Quy-nhơn, chém tướng Tây-sơn là Đô-dot Nguyễn-Thiệt, rước Thiếu-

úy Trương-tiễn-Tuý, bức-bách Đô-dot Lê-Chết quy-hàng và lấy được Quy-nhơn, đổi tên lại là Bình-dịnh-thành. Nguyễn-vương xe-giá về Nam, đà Tánh lại trấn-thủ Quy-nhơn với Ngũ-tùng-Châu. Trần-quang-Diệu từ Phú-xuân đem mấy vạn binh thuỷ-bộ để đánh và vây Quy-nhơn suốt hai năm; Nguyễn-vương hay được, gởi mệt-thơ khuyên Tánh bỏ Quy-nhơn, đà kiện-toán chủ-lực. Tánh đáp đà mình cõi-thủ Quy-nhơn đà cầm chòn đại-binhh của Diệu và khuyên Vương nên thừa dịp ra lầy Phú-xuân. Vương y lời và thành-công; trong khi ấy, thành Quy-nhơn hết lương, Tánh phải gởi thơ cho Diệu khuyên đừng sát-hại binh-sĩ rồi lên lầu Bát-giác, kхиến quân chất cùi và đà thuốc súng vào, rồi tự mình dùng diều thuốc hút châm ngoài ty-thiêu, nhầm giữa năm tân-dậu (1801).

VÕ-TẮC-THIỀN *nhđ.* Người có sắc đẹp lại khôn-ngoan, làm tài-nhân cho vua Đường Thái-tông (Lý-thé-Dân) (627-650); Thái-tông băng, bà vào chùa tu, nhưng được vua Cao-tông (Lý-Trí) (650-684) rước về cung và rất được yêu-dẫu; bà mưu hại Vương hoàng-hậu mà đeoat ngôi (vì thế, tục gọi Võ-hậu). Thành-minh, đâm-lực, lại thiệp-liệp văn-sử, được vua giao-phó hết việc triều-chánh, vì vua mắc chứng phong-huyền. Nhán đó, bà phế thái-tử Lý-Trung mà lập Lý-Hoàng; rồi giết Hoằng, lập Lý-Hiền; rồi lại phế Hiền mà lập Lý-Triết. Vua băng, Triết lên ngôi, nhưng triều-chính đều trong tay bà. Năm sau, bà giáng Triết làm Lư-lăng, vương và lập em Triết là Lý-Dân. Việc chuyên-quyền của bà khiến quan Tư-mã Liêu-châu là Lý-khởi-Nghiệp cứ binh về đánh bà, nhưng chẳng bao lâu phải thua và chết. Từ đó, bà biêt thiên-hạ không ra bà, nên bà đết hình-pháp khốc-liệt, giết hại nhiều đại-thần và tôn-thất. Nhiều trấn thân-vương khởi loạn đều bị bà tiêu-diệt hết. Thấy dâ đến lúc cần, bà phế Dân và lên ngôi, đà quốc-hiệu là Châu, xưng Thánh-thần hoàng-đế (685-701). Bà làm vua rất sáng-suốt, quyết-doán đúng, có tài trị-sự, lại biêt dùng người hiền; nhưng phái tật đâm-loan quá lầm. Nhán bà đau, tè-tướng Trương-giàng-Chi đem binh vào cung giết hết kẻ sủng-bố của bà và ép bà nhường ngôi cho Lư-lăng-vương (Trung-tông) chấm dứt nhà Châu; rồi bà mất.

VÕ-THI-THIỆT *nhđ.* X. Thiếu-phụ Nam-

xương PH. II.

VÕ-TRỌNG-BÌNH nhđ. Quan nhà Nguyễn đời Tự-đứ (1847-1883) chức Kinh-lực Th. Cao-bằng, đòn binh lèn Lạng-sơn dẹp giặc từ tháng 9 năm ất-sửu (1865) đến tháng 3 năm bính-dần (1866) mới dẹp hàng được tướng giặc là Trương-cận-Bang; năm mậu-thìn (1868), lanh chúa Tông-đốc Hà-Ninh, kiêm Tuyên-Thái-Lạng khâm-sai đại-thần, hiệp cùng quan quân nhà Mân-Thanh đánh giặc Ngô-Côn (tướng cướp TH.); tháng 5 năm kỷ-tỵ (1869) giải vây được Th. Cao-bằng; Ngô-Côn kéo binh sang vây Bắc-ninh, bị Ông-sch-Khiêm giết chết.

VÕ-TRƯỞNG-TOÀN nhđ. Người h. Bình-dương, Th. Gia-dịnh (trong mợ-chí, có đát nghì-vấn ở chỗ có thê cu sinh ở Thanh-kẽ, hệt Quảng-đức), học giỏi nhưng không di thi đỗ làm quan, chỉ ở nhà dạy học và đào-tạo được nhiều nhân-tài giúp Nguyễn-vương Phúc-Ánh như Trịnh-hoài-Đức, Ngô-tùng-Châu, Ngô-nhơn-Tịnh, v.v.; nhiều lần được Nguyễn-vương vời đến vấn-kết và thăm viếng mỗi khi Vương về Gia-dịnh; mất ngày mồng 9 tháng 6 năm nhâm-tý (1792) tại Hòa-hưng (Gia-dịnh); được Vương tặng 9 chữ Gia-dịnh xứ-sĩ Sùng-đức Võ tiên-sanh đã khắc vào mợ-chí, Khi Pháp lấy 3 Th. miền Đông, di-hài cụ được Phan-thanh-Giản đòn vè chôn tại làng Bảo-thạnh (Bến-trẹ) ngày 28 tháng 10 năm ất-sửu (1865) là quan-hương cụ Phan; và văn-học, có đà lại bài phú Hoài-cô.

VÕ-VĂN-GIÀI nhđ. Quan triều Nguyễn, năm ất-ty (1845), vâng lệnh vu Thiệu-trị làm Khâm-sai đại-thần kinh-lý nước Chân-lạp đang bị quân Xiêm chiếm đóng; ông cùng nhiều võ-quan khác liên-danh đuổi được quân Xiêm, lấy lại được Nam-vang.

VÕ-VĂN-LƯỢNG nhđ. Thủ-đô của Võ-Tánh, năm mậu-thìn (1788) được chủ-tráng dân bái-kiến Nguyễn-vương Phúc-Ánh tại Nước-xoáy (Sa-déc); được Vương phong chức Cai-cơ; từ đó phò Vương đánh với Tây-sơn.

VÕ-VĨNH-LỘC nhđ. Người thuộc đảng Lê-văn-Khôi, khởi-loạn đêm 18 tháng 5 năm quý-ty (1833), giết hết quan cai-trị thành Gia-dịnh, được Khôi phong chức Quản-hữu-quân.

VÕ-VĨNH-TÀI nhđ. Người thuộc đảng

Lê-văn-Khôi, khởi-loạn đêm 18 tháng 5 năm quý-ty (1833), giết hết quan cai-trị thành Gia-dịnh, cùng Võ-vĩnh-Tiền, được Khôi phong chức Quản-hữu-quân.

VÕ-VĨNH-TIỀN nhđ. X. Võ-vĩnh-Tài.

VÕNG-LA đđ. Một ấp trong làng Hè-bì, h. Thanh-thủy, Th. Phú-thọ BV., nỗi tiếng là một ô cách-mạng hối 1929 trả về trước; hầu hết dân trong ấp đều là đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dảng, bị Pháp giội bom tàn-sát cả ấp để trả thù việc đảng này tấn-công chiém h. Vĩnh-bảo, Th. Hải-dương và giết tri-huyện Hoàng-gie-Mô.

VỌNG-CÀNH đđ. Một dòn trên bờ sông Hương, cách chau-thành Huế 7cs, chung-quanh gò đống nồi nheu như sóng cuộn.

VỌNG-PHÚ đđ. Dãy núi dài 63cs. toàn đá hoa-cương, chạy theo chiều đb.—Tn. từ Vũng-rô (Bình-dịnh) qua Ma-rạc (Bản-mê-thuột) đỉnh cao nhút gọi Hòn Vọng-phú, được 2.100 m.

VÕ-VI-LUẬN (tôn) Thuỷt Võ-vi của Lão-tử, cho rằng vạn-vật đều có một cái đạo-lý độc lập nhì bất-biến, chu hành bất-đổi, là không cần có trời làm chủ-tề, cũng không cần đòn người gậy-dụng sáp-đặt. Con người bao giờ cũng nên giữ lòng cho thanh-tịnh, cái gì cũng đòn theo lẽ tự-nhiên, đừng nên thiết đễn-gì cả. Thường có bồ-hết được lòng ham muốn thì mới biết được chỗ huyền-diệu của đạo (thường vô-dục-dĩ quan-kỳ-diệu). Người đã giữ được đạo thì không ra khỏi cửa mà biết được cả muôn vật trong thiên-hệ, không dòm ra ngoài cửa-rõ mà biết được cái đạo Trời thống-trị cả thế-gian; hè muôn di xa bao-nhiêu thì càng biết ít bấy-nhiêu (Bất xuât hổ tri thiên-dạo, bất khuy dứu kiêm thiên-dạo; kỳ xuât di viễn kỵ tri vi thiên). Về việc học cũng vậy, càng học càng biết nhiều mới thì lại càng vô-lich mà hại cho mình, chớ đã đem tẩm-trí mà chử vào đạo thì cái biết càng ngày càng ít đi, càng ít mãi cho đến bực vô-vi; tuy vô-vi nhưng mà không có cái gì là không có ánh-hưởng của mình (Vi học nhặt-léch, vi đạo nhặt-lòn, dĩ chí ư vô-vi; vô-vi nhì vô-bất-vi).

VỒ BÒ HỒNG đđ. Đỉnh cao nhút của dãy núi Cẩm (X. Núi Cẩm).

VŨ-AN-CHÂU đđ. X. Võ-an-châu.

VŨ-CÁN nhđ. Hiệu Tùng-hiên, người xã Mả-trạch, h. Đường-en (sau là phủ Bình-

giang), Th. Hải-dương, dỗ tiến-sĩ khoa nhâm-tuất (1502) đời vua Lê Hiển-tông, quan đến chức Lại-bộ thư-ông-thor, có sang sứ TH. năm canh-ngọ (1510) đời vua Lê Tương-dực; tiếp phò nhà Mạc sau đó; có soạn *Tùng-hiên văn-tập*, trong ấy có những bài ký, thuyết, miêu, luận, truyện, v.v... và lịch-sử, địa-địa và sinh-hoạt xã-hội; và *Tú-lục bì lâm*.

VŨ-DI-NGUY *nhd.* X. Võ-di-Nguy.

VŨ-DUỆ *nhd.* Người ở Trịnh-xá, Sơn-vi, tên thật là Nghĩa-Chi, dỗ trạng-nguyên đời vua Lê Thánh-tông, được vua cải tên là Duệ; đời vua Lê Chiêu-tông, năm Quang-thiệu (1517), làm Thiếu-hào thư-ông-thor. Khi vua bị Mạc-dâng-Dung dời về Bùi-châu, ông theo vua đến Lem-sơn rồi tự-tận.

VŨ-DUY-NINH *nhd.* Quan Hộ-đốc thành Giê-dịnh đời vua Tự-đức; năm kỷ-mão, khi thành bị tướng Pháp là Rigault de Genouilly phá vỡ, ông tuẫn-tiết.

VŨ-DUY THANH *nhd.* X. Võ-duy-Thanh.

VŨ-ĐÁI *nhd.* Quan triều Lý Thần-tông (1128-1138) và Lý Anh-tông (1138-1175); khi Đỗ-anh-Vũ tu-thịn với thái-hậu mà ra vào cung cấm, kinh-thường định-thần và quyết-doán mọi triều-chính, ông cùng nhiều quan khác mưu lật đò Vũ; nhưng việc không thành, tất-cả đều bị Vũ giết.

VŨ-ĐỚI *nhd.* X. Vũ-Đái.

VŨ-ĐỊNH *đđ.* Một trong 15 bộ của nước Văn-lang ở Thương-cô thời-dai; nay là Th. Cao-bằng và Thái-nguyên.

VŨ-HỒNG-KHANH *nhd.* Đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dâng, được cử giữ chức Thủ-trưởng bộ Quốc-phòng chánh-phủ miền Bắc sau khi hai đảng Việt-quốc và Việt-minh hòa-giải; có dự Hội-nghị Hồ-long và cùng Hồ-chí-Minh ký tên Hiệp-ước sơ-bộ ngày 6-3-1946 với phái-doàn; sau di-cư vào Nam và hoạt-động trong chính-giới.

VŨ-HUYỀN *nhd.* Người làng Mộ-trạch, h. Đường-en (Hải-dương) có tài đánh cờ tướng rất cao, đã ngầm giúp vua Trần Dụ-tông (1341-1369) thắng Đại-sứ TH., luôn-ba ván-cờ, khiến người này không dám khinh-thường dân-Nam.

VŨ-MIÊN (1718-1788) *nhd.* Người xé Xuân-lan, h. Lương-dài (Bắc-ninh), dỗ tiến-sĩ

năm Lê Hiển-tông thứ 9, nhâm-năm mậu-thìn (1748), quan đến Lại-bộ thị-lang, kiêm Quốc-tử-giám tể-tửu và Quốc-sứ Tông-tài; năm Ất-dậu (1765) có cùng hai ông Lê-quý-Đôn và Nguyễn-Hoàn vắng lệnh Chúa Trịnh-Sâm soạn tiếp bộ *Đại-việt sử-ký toàn-thur* từ đời Lê Ý-tông (1676) và sau; có cùng ông Nguyễn-Hoàn soạn quyển *Đại-việt lịch-triều dâng-khoa-lục*.

VŨ-NINH *đđ.* Một trong 15 bộ của nước Văn-lang hồi Thương-cô thời-dai; nay là Th. Bắc-ninh.

VŨ-PHÁT *nhd.* X. Võ-Phát.

VŨ-PHƯƠNG-ĐÈ *nhd.* Tự Thuần-phù, người xé Mộ-trạch, h. Đường-en (Hải-dương), dỗ tiến-sĩ năm bính-thìn (1736) đời vua Lê Ý-tông, quan đến Đông-các Đại-học-si, tác-giả *Công-dur tiếp ký* là quyền tiêu-truyền của các danh-nhân theo phuơng-diện địa-lý.

VŨ-SƯ-THƯỚC *nhd.* Người h. Hậu-lộc, Th. Thành-hoa, quan võ nhà Hậu-Lê, chức Trào-quản-công; năm Thuận-bình thứ 7 (1555), đánh thắng Mạc-kính-Điền và bắt sống Tho-quản-công nhà Mạc tại Kim-sơn gần cửa Thành-phù; năm Chính-trị thứ 3 (1560), phá quân Mạc ở sông Lôi-tôn, được thăng Thái-phó; sau lại thắng Mạc-kính-Điền nữa ở h. An-dịnh; ban-sứ về đền triều thì mất.

VŨ-TÀO *nhd.* Phó lãnh-binh Th. Hưng-yen, nǎn nhâm-tuất (1862) vắng lệnh vua Tự-đức đem binh giải vây Th. Bắc-ninh và dẹp giặc Cai-tông Vàng và giặc Phụng.

VŨ-TÁC-THIỀN *nhd.* X. Võ-tác-Thiên.

VŨ-TÍNH *nhd.* X. Võ-Tánh

VŨ-TỰ *nhd.* Người ở Hoạch-trạch, h. Đường-en, Th. Hải-dương, dỗ tiến-sĩ khoáng niêm-hiệu Hồng-đức, quan đến Hình-bộ thị-lang, tánh người thanh-liêm, nhà thường không dù gạo-núi; vua Lê Thánh-tông ngầm sai người đang đêm đem lúa và gạo đến cho Ông, Ông một mực từ-chối. Vua cho Ông không khác người xưa mô đà khước kim (đang đêm vẫn từ-chối vàng của người lợt) nên ban cho Ông hai chữ liêm-tiết thêu vào bia áo.

VŨ-THỊ-THIỆT *nhd.* X. Võ-thị-Thiệt.

VŨ-THÍCH *nhd.* Đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dâng, bị Hội-dâng dè-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930. Lên án tử-hình sau cuogn

khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930.

VŨ-TRẦN-THIỆU nhđ. Chức Thị-lang đời vua Lê-Hiển-tông (1740 - 1786) vâng lệnh Trịnh-Sâm sang TH. dâng biều xin vua Thanh nhận mình là vua nước Nam, lấy cớ nhà Lê không còn người xứng-dáng; nhưng khi đến Đặng-dinh-hồ, ông đốt biều của Sâm rồi uống thuốc độc chết.

VŨ-TRỌNG-BÌNH nhđ. X. Võ-trọng-Bình.

VŨ-TRỌNG-PHỤNG nhđ. Nhà viết văn phỏng-sự hiện-kim, đã cho ra đời *Cạm-bẫy người, Ký-nghệ lây tay, Corman thay corman cô và Lục-si*; ông cũng có viết liêu-thuyết như *Giông-tổ, Lèm đì, Dứt tình, Lấy nhau vì tình*.

VŨ-VĂN-GIÀI nhđ. X. Võ-văn-Giải.

VŨ-VĂN-LƯỢNG nhđ. X. Võ-văn-Lương.

VŨ-VĂN-NHẬM nhđ. Rè Nguyễn-Nhạc, năm bính- ngọ (1786), theo Bắc-bình-vương Nguyễn-Huệ ra lầy Thuận-hóá của Chúa Trịnh; tháng 11 năm đinh-vi (1787), vâng lệnh Bắc-bình-vương ra Bắc bắt Nguyễn-hữu-Chinh đang chuyên-quyền bức-hiếp vua Lê; giết được Chinh, khiến vua Lê bỏ ngõi chạy trốn, Nhậm phải tôn Lê-duy-Cần lên làm Giám-quốc; khiến Bắc-bình-vương ngờ Nhậm mưu toan việc lớn cho riêng mình, nên đêm ngày kéo quân ra Bắc bắt giết Nhậm.

VŨ-VĂN-UYÊN nhđ. Người ở Ba-dông, Gia-lộc; đời vua Lê Chiêu-tông (1516-1521), ứng-mộ đánh giặc có công, được thăng Đô-đốc binh-sư Tuyên-quang. Khi Mạc-dâng-Dung soán ngôi Lê, ông dựng cờ khởi-nghĩa chống họ Mạc, giữ đất Tuyên-quang cho nhà Lê; vua Lê Trang-tông (Nam-triều) bèn thăng ông hàm Thái-bảo. Chẳng bao-lâu ông mất, khiến mạn Bắc đều vỡ tay nhà Mạc.

VŨ-XUÂN-KIỀM nhđ. Đảng-viên Việt-nam Quốc-dân-dảng, bị Hội đồng dë-hình Pháp nhóm ngày 28-3-1930 lên án tử-hình sau cuộc khởi-nghĩa Yên-báy đêm 10-2-1930.

VŨ-QUANG đđ. Núi trong Th. Hà-tĩnh, nơi lèn-trú của Phan-dinh-Phùng (X. Ngàn-trươi).

VŨ-QUANG đđ. Con sông bắt nguồn từ núi Vũ-quang (Hà-tĩnh) chảy tới h. Can-lộc rồi tách thành hai nhánh, một chảy về sông Cà, một về sông Gianh; trên con

sông này, năm 1895, Phan-dinh-Phùng dùng kẽ Sa-nang úng-thủy (dùng bao cát chặn dòng nước) mà thăng quân Pháp một trận lớn.

VŨNG CHÙA đđ. Mũi đất giáp vịnh BV., thuộc Th. Hà-tĩnh.

VŨNG ĐẠMTSÉ đđ. Vũng phía cực Bắc đảo Côn-sơn.

VŨNG GÙ đđ. Vũng đất trong Th. Định-tường, nơi tháng 6 năm 1861, Nguyễn-trung-Trực khởi-nghĩa chống Pháp.

VŨNG-LIÊM đđ. Một Q. trong Th. Vĩnh-Bình, có 8 xã.

VŨNG-NAI đđ. Một vũng-tàu ở ph. N. đảo Cà.

VŨNG-RÔ đđ. Vũng biển sâu sau Mũi Nại (Cap Verelle), nơi tàu thường nấp đóng to.

VŨNG-TÀU đđ. Mũi đá thuộc làng Thủ-tem, Tg. An-phú-thượng, Th. Phước-đại, dính liền với núi cùng tên, trên núi có hòn-dặng.

VŨNG-TÀU đđ. Một Q. trong Th. Phước-tuy, có 5 xã; thời Pháp-thuộc, nguyên là Th. thứ 21 của Nam-kỳ (Cap Saint-Jacques).

VŨNG TRÂU DÀM đđ. Một vùng đất thấp dọc quốc-lộ 13 thuộc xã Hiệp-bình, Q. Thủ-đức (Gia-dịnh), có nước đọng quanh năm.

VƯỜN TRẦU (18 thôn) đđ. Thuộc Bà-diêm và Hóc-môn (Gia-dịnh), một địa-diểm cách-mạng truyền-nổi lâu đời: năm mậu-thân (1788), được Võ-Tánh đem binh Đông-sơn từ Biên-hoà về đóng; từ 1861 đến 1864, nhiều lần là nơi trú đóng của nghĩa-quân Trương-Định; 1871-1872, dân-chúng tự-động chống Pháp do Quản Hòn cầm đầu; kể đó, đốc-phù-sứ Trần-tử-Ce bị dân-chúng nỗi dậy giết chết; 1928-1940 là thôn-đè của Hội kín Nguyễn-an-Ninh.

VƯƠNG-AN-THẠCH nhđ. Người đời Tống Thần-tông (1068-1078) bên Tàu, làm quan lèo-tướng, bày tên-phép gồm 8 diêm chánh dưới đây về tài-chánh và quân-chánh đỗ đài tinh-trang khùng-hoàng của xã-hội Tàu thời bấy-giờ; nhưng bị quen-lại thuộc phái Bảo-thủ hoặc phòn-dối, hoặc thi-hành sai-lộc nên phải thất-bại: 1. — Phép thanh-miêu, khi lúa còn xanh, cho nông-gia cần tiền vay đến lúa chín sẽ trả với số lời 2 phần; 2. — Phép miễn-dịch, những kè

phải suru-dịch được nẹp tiền thay; những nhà không suru-dịch cũng phải giúp một số tiền trả-dịch; 3.— Phép thi-dịch, những nhà buôn có hàng-hoá ốm được nhà-nước theo bình-giá mua cho đà bán lại; nhà buôn cần tiền cũng được nhà nước cho vay với một số lời nhẹ nhút-dịnh; 4.— Phép quên-du, nhà-nước mua phầm-vật ở nơi ối-động mang đến nơi không có đà bán lại, làm cho mức tiêu-thụ đồng đều và giá-cá được đều; 5.— Phép bảo-giáp, bắt đền làm lính, cứ 10 nhà làm một bão, 50 bão làm một đại-bão, 10 đại-bão làm một đô-bão, bão có bảo-trưởng, đại-bão có đại-bảo-trưởng, đô-bão có đô-bảo-trưởng, chỉ-huy và luyện-tập; nhà có 2 người đinh thì lấy 1 người làm bảo-dinh, dạy cho võ-nghệ; các bảo-dinh mỗi tối 5 người, luân-phiên canh-phòng trộm-cướp cho đại-bão; 6.— Phép bảo-mã, nhà-nước giao ngựa cho người dân nuôi và miễn thuế cho người dân ấy; 7.— Đặt Tam-ty diều-lê-ty đà lèp ngân-sách hàng năm cho nhà-nước đà tiêm tiết-kiệm ngân-quỹ quốc-gia; số tiền tiết-kiệm được sử dụng tăng lương quan-lại; 8.— Bỏ phép canh-nhung là mỗi tết lâu đài, cho các tướng thống-lĩnh sĩ-tốt được lâu quen mồi găng tập-luyện và lâm-sự, chỉ-huy cho tiện.

VƯƠNG-ÁN-QUYỀN *nhd.* Quan nhà Đường, cuối thế-kỷ IX, được vua sai sang Nam thay Cao-Biền đánh quân Nam-chiếu đang chiếm-dóng Giao-châu.

VƯƠNG-BẦU *nhd.* *Cig.* Vương-Thời, X. Ấp mồ đờ sấm PH. II.

VƯƠNG-DU *nhd.* Quan Thượng-thơ bộ Lê đài Hậu-Hán TH., năm 105, bày cho dân đốt giấy tiền vàng bạc và đồ mạ mỗi khi cúng người chết; và chính ông lập nhà chẽ-tạo các món ấy bán cho dân. Ban đầu, ít người hoan-nghênh, cuộc lèm-ăn không phát-dợt; ông mót đổi gạt dân bằng một cuộc hối-sinh giẽ-tạo của một kẽ tám-

phúc, khiến dân tin rằng kẽ ấy, nhờ khí sống đã đốt nhiều giấy tiền vàng bạc, nhút là khi chết được người nhà liệm theo rất nhiều giấy ấy, nên được Diêm-vương cho sống lại. Từ đó, cuộc lèm-ăn của ông thịnh-lại.

VƯƠNG-KHÀI *nhd.* X. Thạch-Sùng tiếc của PH. II.

VƯƠNG-MÃNG *nhd.* Chức Tân-đô-hầu đời Hậu-Hán, giết vua Bình-dé mà đoạt ngôi, xưng Già-hoàng-dế, đài quốc-hiệu là Tân (năm mậu-thìn) (8), cai bù hết phép trị nước của nhà Hán, thâu hồi hết ruộng đất của dân mà lập phép tinh-diễn: cấm tích-trữ tiền bạc; cai-tạo hoé-tệ; đặt cơ-quan bình-giá hàng-hoá; xuất cửa công cho dân nghèo vay nhẹ lời; đặt nhà chyun-nân khai-thác các hầm mỏ, làm muối, nấu rưou, đúc kim-loại, v.v...; các việc làm trên đây dụng-chém đến quyền-lợi của bọn đại-diễn-chủ, đại-thương-gia phần nhiều thuộc hàng quý-tộc nên bị phản-động-lực của bọn này; thêm dân-chung còn tôn-sùng nhà Hán nhiều, nên ủng-hộ các cuộc khởi-nghĩa của tôn-thất nhà Hán là bọn Lưu-Tú, Lưu-Huyền, phục lại được nghiệp Hán. Vương-Mãng chết năm quý-mùi (23), khiến chương-trình cải-cách nước TH. bị bỏ dở.

VƯƠNG-SÂN-ĐĂNG *nhd.* Người Phước-kiến, bị bắt trong trận đánh lư-dinh Tông-dốc Lưỡng-Quảng tại Quảng-châu ngày 29-3-1911 đà mở màn cho cuộc Cách-mạng Tân-hợi của TH.; bị chánh-quyền sở-tại của Mân-Thanh xử-tử; được chôn tại Hoàng-hoa-cương và được khắc tên vào bia liệt-sĩ dựng nơi ấy.

VƯƠNG-THÓI *nhd.* X. Ấp mồ đờ sấm PH. II.

VƯƠNG-THÔNG *nhd.* Chức Chinh-di lưọng-quân, vâng mệnh vua Minh TH. sang cứu-viện quân Minh đang đánh với Bình-dịnh-vương Lê-Lợi, năm bính-ngọ (1426)

X

XÀ-NGẠCH đđ. Một hòn núi trong xã Dương-hoà, Tg. Hè-thanh-di, Th. Hè-tiên.

XÀ-NO đđ. Kinh đào từ rạch Cái-nhứt trong Th. Kiên-giang qua Q. Phong-diền, Th. Phong-dinh.

XÃ đđ. Một địa-phương hành-chánh nhỏ trong một huyện, đặt ra từ đời Lê-Thái-tô (1428-1433) do một Xã-quan coi-trị; riêng trong Nam, gọi là *làng* trong một Tông.

XÈ-ĐĂNG nhđ. Một giồng dân thiều-số gốc Án-Nam-dương ở miền Kontum, chịu ảnh-hưởng văn-hóá Chàm.

XI-RÌ đđ. Một nước ở Trung-đông, Đ. giáp I-rắc, T. giáp Địa-trung-hải và Li-băng, N. giáp Jordan, B. giáp Thổ-nhĩ-kỳ; thđ.: Damas; dt.: 187.000 csv.; ds.: 4.080.000; năm 1958, cùng với Ai-cập thành Cộng-hòá Á-rep thống-nhất. (Syrie).

XÍCH-BÍCH đđ. Một dãy núi vách dựng đứng như tường trong h. Gia-ngr, Th. Hồ-bắc TH., trên bờ sông Dương-lử, nơi mà năm Kiến-en 13 của nhà Hán (208), tướng Đông-Ngô là Châu-Du cùng quân-sư của Lưu-Bí là Gie-cát-Lượng (Không-minh) đã dùng hỏa-công thẳng đại-binhs của Tào-Tháo một trận lớn, lửa đốt thuyền từ dưới sông đã cháy len khein vách núi cũng cháy đỏ.

XÍCH-BÍCH đđ. Dãy núi đá màu đỏ trong h. Hoàng-châu (nay là Hoàng-cương, Th. Chiết-giang) trong Th. Hồ-bắc (cách xe h. Gia-ngr), nơi mà Tào-đông-Pha (X. Tào-

đông-Pha) bị trích; khi di chui ở đây núi này, Tào xúc-cảnh, nhớ đến việc Tào-Tháo bại-binh ở một nơi cũng trùng tên, bèn làm một bài phú, văn-chương tao-nhã diêu-luyện, được đời truyền-tụng.

XÍCH-QUÝ sk. Quốc-hiệu nước Nam & Thương-cô thời-đại, B. giáp Đặng-dình-hồ, N. giáp Hồ-tôn (Chiêm-thành), T. giáp Ba-thục (Tứ-xuyên), Đ. giáp Nam-hải; vua là Kinh-dương-vương (X. Lộc-Tục).

XÍCH-THỔ đđ. Túc Đất-dò, thuộc h. Sơn-hoà, Th. Phúc-yên TV., nơi Long-vân-hầu Trường-lzeń-Biểu đánh thắng quân Tây-sơn và lấy được đồn Hội-an.

XIÊM đđ. X. Thé-lan.

XÓM GÒNG đđ. Suối nước nóng ở gần sông Pha.

XÓM TRE đđ. Thuộc làng Bình-thịnh-đông (có chợ Mỹ-lợi), Th. Gò-công, nơi mà Nguyễn-trung-Trực thường đóng quân khi chống Pháp.

XUÂN-DIỆU nhđ. Một nhà thơ hiện-đại, sở-trường về thơ mới, nổi danh với quyền Thơ-thơ; cũng có viết quyền liêu-thuyết Phấn-thông-vàng.

XUÂN-ĐÀI đđ. Một đầm nước dài trere đường Hội-an — Tuy-hoa.

XUÂN-ĐÀI đđ. Hải-cảng ở Sông-cầu.

XUÂN-LỘC đđ. Một Q. của Th. Long-khánh, có 13 xã.

XUÂN-LŨNG đđ. Một xã trong h. Vĩnh-bảo, Th. Hải-dương, bị phi-cơ Pháp giặc

bom tèn-sát hết dân dè trả thù việc Việt-nam Quốc-dân-dảng tốn-công h. Vĩnh-bảo và giết Iri-huyện Hoàng-gia-Mô.

XUÂN-SƠN dd. C/g. Hoa-lan-phong, núi ở ph. Nam Tây-hồ (Hà-nội), thuộc địa-phận làng Khán-xuân; trên núi có đền thờ Mai-Hắc-dé.

XUÂN-THU (722-479 trTC) sk. Thời-dai nhà Châu TH. khi dời về ph. Đ., các nhà vua suy-nhược, khiếm chư-hầu kè xung công, người xung bá, tranh-giành đất-dai, đánh nhau không ngót, khiếm nhàn-dân dò-khò, Đức Không-tử ở vào thời-dai hồn-dộn ấy, làm sách Sứ-ký nước Lỗ, kể những việc xảy ra từ đời Lỗ Ân-công năm đầu đến Lỗ Ai-công năm 14, cộng 242 năm, gọi là sách Xuân-thu; dời sau gọi là kinh Xuân-thu.

XUYÊN ĐÔNG-DƯƠNG ktr. Tên con đường xe lửa từ Hà-nội đến Sài-gòn, do

Toàn-quyền P. Doumer dự-dịnh, năm 1904; lót xong 3 chặng Hà-nội — Vinh; Đà-nắng — Đông-hè; Nha-trang — Sài-gòn; 1928 xong chặng Vinh — Đông-hè; 1936 xong chặng Đà-nắng — Nha-trang; khánh-thành năm 1936.

XUYÊN-MỘC dd. Một Q. của Th. Phước-tuy, có 5 xã, một trong các địa-diểm được chỉ-dịnh lập-kết của dân-quân kháng-chiến sau Hiệp-dịnh Genève, trước khi ra Bắc.

XƯƠNG-GIANG dd. Sau đổi tên là Phù-leng-thượng, nơi giao-bình giữa quân Minh và quân Bình-dịnh-vương Lê-Lợi, có thành-do Mộc-Thạnh đắp.

XƯƠNG-LĂNG ktr. Lăng vua Thiệu-trị, & hữu-ngạn sông Hương, cách Huế lối 6 km., xây trên núi Thuận-dạo, thuộc làng Cự-chánh, h. Hương-thủy, Th. Thừa-thiên.

XƯƠNC-PHÙ sk. Niên-hiệu dời Trần Phổ-dé, khoảng 1377-1388.

HẾT QUYỀN HẠ

M — X
TOÀN BỘ

TỰ BIẾN VIỆT-NAM
LÊ VĂN ĐỨC
cùng một nhóm văn hữu sogn
LÈ NGỌC TRỤ
hiệu đính
NHÀ SÁCH KHAI TRÍ
62, đại lộ Lê Lợi Saigon
XUẤT BẢN
ÁN HÀNH LÀN ĐẦU TIÊN
năm 1970
tại nhà in VĂN HÓA
28c đại lộ Lê Lợi Saigon
3.000 quyển
tùn trên giấy trắng hảo hạng
xong ngày 8.7.70
GPKD số 1417 BTT/PHNT ngày 9.4.70

nha sach KHAi-TRí

62 - ĐẠI LỘ LÊ LỢI - SAIGON